

BIBLIA

1914

BIBLIA
ADICĂ
DUMNEZEEASCA SCRIPTURĂ
A
LEGII VECHI ȘI A CELEI NOUĂ

TIPĂRITĂ
ÎN ZILELE MAJESTĂȚII SALE

CAROL I
REGELE ROMÂNIEI
ÎN AL 49 AN DE SLĂVITĂ DOMNIE

EDIȚIA SFÂNTULUI SINOD

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI
60. - Strada Principatele Unite - 60.
1914.

DUMNEZEEASCA SCRIPTURĂ A LEGII VECHI

FACEREA

CAP. 1.

Facerea lumii.

Întru început au făcut Dumnezeu cerul și pământul.

Ioan 1, 1, 2; Evr. 1, 10; Ps. 101, 26.

2. Și pământul era nevăzut și netocmit și întunerec era deasupra adâncului; și Duhul lui Dumnezeu se purta pre deasupra apei.

Ps. 32, 6.

3. Și au zis Dumnezeu: să se facă lumină și s'a făcut lumină.

2 Cor. 4, 6; Ps. 32, 9.

4. Și au văzut Dumnezeu lumina că este bună; și au despărțit Dumnezeu între lumină și între întunerec.

Is. 45, 7.

5. Și au numit Dumnezeu lumina ziua și întunerecul l-au numit noapte. Și s'a făcut seară și s'a făcut dimineață; zi una.

Ps. 73, 17.

6. Și au zis Dumnezeu să se facă tărie în mijlocul apei; și să fie despărțind apă de apă; și s'a făcut așa.

Ier. 10, 11, 12.

7. Și au făcut Dumnezeu tăria; și au despărțit Dumnezeu între apa, care era supt tărie și între apa care era deasupra tăriei.

Ps. 135, 6; Ps. 103, 3; Ps. 148, 4.

8. Și au numit Dumnezeu tăria cer; și au văzut Dumnezeu că este bine; și s'a făcut seară și s'a făcut dimineață; ziua a doua.

Ier. 10, 12; 51, 16.

9. Și au zis Dumnezeu: să se adune apa cea de supt cer într'o adunare, și să se arate uscatul; și s'a făcut așa; și s'a

adunat apa cea de supt cer într-o adunările sale; și s'a arătat uscatul.

Iov 38, 8; Ps. 32, 7; 103, 10.

10. Și au numit Dumnezeu uscatul pământ și adunările apelor le-au numit mări; și au văzut Dumnezeu că este bine.

Ps. 88, 12.

11. Și au zis Dumnezeu: să răsară pământul iarbă verde, care să semene sămânță după fel și după asemănare, și pom roditor, care să facă rod, căruia să fie sămânța lui într'însul după fel pre pământ; și s'a făcut așa.

Luc. 6, 44.

12. Și a dat din sine pământul iarbă verde, care seamănă sămânță după fel și după asemănare; și pom roditor, care face rod, a căruia sămânța lui este într'însul după fel pre pământ; și au văzut Dumnezeu că este bine.

13. Și s'a făcut seară și s'a făcut dimineață; ziua a treia.

14. Și au zis Dumnezeu: să se facă luminători într-o tărie cerului, ca să lumineze pre pământ și să despartă între zi și între nopți. Și să fie spre semne și spre vremi și spre zile și spre ani.

Ps. 135, 6-9; 8, 4.

15. Și să fie spre luminare într-o tărie cerului, ca să lumineze pre pământ și s'a făcut așa.

16. Și au făcut Dumnezeu doi luminători mari: luminătorul cel mai mare spre stăpânirea zilei; iară luminătorul cel mai mic spre stăpânirea nopții și stelele.

Ps. 135, 6-9; 8, 4.

17. Și i-au pus pre ei Dumnezeu într-o tărie cerului, ca să lumineze pre pământ.

18. Și să stăpânească preste zi și preste nopți și să despartă între lumină și între întunec; și au văzut Dumnezeu că este bine.

Ps. 103, 20, 21.

19. Și s'a făcut seară și s'a făcut dimineață; ziua a patra.

20. Și au zis Dumnezeu: să scoată apele vietăți cu suflete vii și pasări sburătoare pre pământ supt tărie cerului; și s'a

făcut așa.

21. Și au făcut Dumnezeu chiții cei mari și tot sufletul vietăților, ce se târăsc, care le-au scos apele după felul lor; și toată pasărea sburătoare după fel; și au văzut Dumnezeu că sunt bune.

Ps. 103, 26.

22. Și le-au binecuvântat Dumnezeu, zicând: creșteți și vă înmulțiți și umpleți apele mării, și cele sburătoare să se înmulțească pre pământ.

8, 16; 9, 1; 35, 11.

23. Și s'a făcut seară, și s'a făcut dimineață; ziua a cincea.

24. Și au zis Dumnezeu: să scoată pământul suflet viu după fel de cele cu patru picioare și de cele ce se târăsc și hiare pre pământ după fel; și s'a făcut așa.

25. Și au făcut Dumnezeu hiarele pământului după felul lor și dobitoacele după felul lor și toate cele ce se târăsc pre pământ după felul lor; și au văzut Dumnezeu că sunt bune.

26. Și au zis Dumnezeu: să facem om după chipul nostru și după asemănare; și să stăpânească peștii mării și pasările cerului și dobitoacele și tot pământul și toate vietățile cele ce se târăsc pre pământ.

5, 1; 9, 6.

27. Și au făcut Dumnezeu pre om, după chipul lui Dumnezeu l-au făcut pre dânsul, bărbat și femei i-au făcut pre ei.

Col. 3, 10; Mat. 19, 4; Marc. 10, 6.

28. Și i-au binecuvântat pre ei Dumnezeu zicând: creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul; și-l stăpâniți pre el și stăpâniți peștii mării și pasările cerului și toate dobitoacele și tot pământul și toate vietățile, care se târăsc pre pământ.

8, 16; 9, 2, 35, 11.

29. Și au zis Dumnezeu: iată am dat vouă toată iarba, ce face sămânță de semănat, care este deasupra a tot pământul; și tot pomul, care are întru sine rod cu sămânță de semănat, va fi vouă de mâncare.

9, 3.

30. Și tuturor hiarelor pământului și tuturor pasărilor cerului și tuturor vietăților, ce se târăsc pre pământ, care au întru sine suflare de vieață, și toată iarba verde de mâncare; și s'a făcut așa.

31. Și au văzut Dumnezeu toate câte au făcut și iată erau bune foarte; și s'a făcut seară și s'a făcut dimineață; ziua a șasea.

Sirah 39, 21.

CAP. 2.

Sfințirea zilei a șaptea. Așezarea omului în Raiu. Căsătoria.

Și s'au săvârșit cerul și pământul și toată podoaba lor.

Eșire 20, 11; 31, 17.

2. Și au săvârșit Dumnezeu în ziua a șasea lucrurile sale, care au făcut; și s'au odihnit în ziua a șaptea de toate lucrurile sale, care au făcut.

A 2 Lege 5, 14; Evr. 4, 4.

3. Și au binecuvântat Dumnezeu ziua a șaptea și o au sfințit pre ea; că întru aceea s'au odihnit de toate lucrurile sale, care au început Dumnezeu a face.

4. Aceasta este cartea facerii cerului și a pământului, când și în care zi au făcut Domnul Dumnezeu cerul și pământul.

5. Și toată verdeața câmpului mai înainte de ce s'a făcut pre pământ și toată iarba țarinii mai înainte de ce a răsărit, că nu dedese Dumnezeu ploaie pre pământ și om nu eră, care să-l lucreze pre dânsul.

3, 23.

6. Și izvor ieșea din pământ și adăpă toată fața pământului.

7. Și au făcut Dumnezeu pre om, țărână luând din pământ și au suflat în fața lui suflare de vieață și s'a făcut omul cu suflet viu.

1 Cor. 15, 45,

8. Și au sădit Dumnezeu Raiu în Edem către răsărit; și au pus acolo pre omul pre care l-au făcut.

9. Și au făcut Dumnezeu să răsară încă din pământ tot pomul frumos la vedere și bun la mâncare; și pomul vieții în mijlocul Raiului și pomul științii binelui și al răului.

10. Și rîu ieșea din Edem, ca să ude Raiul, care de acolo se împarte în patru rîuri.

11. Numele unuia Fison: acesta încunjură tot pământul Evilatului; acolo este aur.

12. Și aurul pământului aceuia este bun, și acolo este rubin și piatră verde.

13. Și numele rîului celui de al doilea Gheon: acesta încunjură tot pământul Etiopiei.

14. Și rîul cel de al treilea Tigru: acesta curge spre Asiria. Iară rîul al patrulea Eufrat.

15. Și au luat Domnul Dumnezeu pre omul, pre carele l-au făcut și l-au pus în Raiul desfătării să-l lucreze și să-l păzească.

16. Și au poruncit Domnul Dumnezeu lui Adam, zicând: din tot pomul, care este în Raiu să mănânce;

17. Iară din pomul științii binelui și al răului să nu mâncați dintr'însul, că ori în ce zi veți mîncă din el cu moarte veți muri.

Rom. 5, 12.

18. Și au zis Domnul Dumnezeu: nu este bine să fie omul singur, să-i facem ajutor asemenea lui.

19. Și au făcut Dumnezeu încă din pământ toate hiarele țarinii și toate pasările cerului, și le-au adus la Adam să vadă, ce nume le va pune; și tot sufletul viu, cum l-a numit Adam, acesta este numele lui.

20. Și a pus Adam nume tuturor dobitoacelor și tuturor pasărilor cerului și tuturor hiarelor pământului; iară lui Adam nu s'a aflat ajutor asemenea lui.

21. Și au pus Dumnezeu somn în Adam și a adormit; și au luat o coastă dintru ale lui și au plinit cu carne locul ei.

1 Cor. 11, 8.

22. Și au făcut Dumnezeu coasta, care o au luat din Adam, muere, și o au adus pre ea la Adam.

1 Tim. 2, 13.

23. Și a zis Adam: iată acum os din oasele mele și trup din trupul meu, aceasta se va chema femeie, pentru că din bărbatul său s'a luat.

24. Pentru aceea va lăsa omul pre tatăl său și pre muma sa și se va lipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup.

Mat. 19, 5; Marc. 10, 7.

25. Și erau amândoi goli și Adam și femeia lui, și nu se rușinau.

3, 7.

CAP. 3.

Căderea strămoșilor în păcat. Pedeapsa. Făgăduința Mesiei.

Iară șarpele eră mai înțelept de cât toate hiarele cele de pre pământ, care le-au făcut Domnul Dumnezeu; și a zis șarpele către femeie: ce este, că au zis Dumnezeu să nu mâncați din tot pomul Raiului?

2, 17, Apoc. 12, 9; 20, 2.

2. Și a zis femeia către șarpe: din tot pomul care este în Raiu mâncăm.

3. Iară din rodul pomului, care este în mijlocul Raiului au zis Dumnezeu: să nu mâncați dintr'însul, nici să vă atingeți de dânsul, ca să nu muriți.

4. Și a zis șarpele către femeie: nu veți muri cu moarte.

2 Cor. 11, 3; Ioan 8, 44.

5. Că știe Dumnezeu, că ori în ce zi veți mânca dintr'însul, se vor deschide ochii voștri și veți fi ca niște dumnezei cunoscând binele și răul.

3, 22.

6. Și a văzut femeia, că bun este pomul la mâncare și plăcut ochilor la vedere, și cum că frumos este a cunoaște;

și luând din rodul lui a mâncat și a dat și bărbatului său și a mâncat cu dânsa.

Iac. 1, 14; 1 Tim. 2, 14.

7. Și li s'au deschis ochii amândurora și au cunoscut că erau goli; și au cusut frunze de smochin și ș'au făcut acoperemânturi împrejurul trupului.

2, 25.

8. Și au auzit glasul Domnului Dumnezeu umblând prin Raiu după amieazăzi, și s'au ascuns Adam și femeea lui de către fața Domnului Dumnezeu între pomii Raiului.

9. Și au strigat Domnul Dumnezeu pre Adam și au zis lui: Adame, unde ești?

10. Iar el a zis: glasul tău am auzit umblând prin Raiu și m'am temut, că gol sunt și m'am ascuns.

11. Și i-au zis Dumnezeu: cine ți-a spus ție că ești gol? fără numai că ai mâncat din pomul, din carele ți-am poruncit numai dintru acesta să nu mănânci.

2, 16, 17.

12. Și a zis Adam: muerea care mi-ai dat să fie cu mine, aceea mi-a dat din pom și am mâncat.

13. Și au zis Domnul Dumnezeu muerii: de ce ai făcut aceasta? Și a zis muerea: șarpele m'a amăgit și am mâncat.

14. Și au zis Domnul Dumnezeu șarpelui: pentru că ai făcut aceasta, blestemat să fii tu din toate dobitoacele și din toate hiarele pământului; pre pieptul tău și pre pânțele te vei târî și pământ vei mânca în toate zilele vieții tale.

15. Vrajmășie voi pune între tine și între femeie și între sămânța ta și între sămânța ei; acela va păzi capul tău și tu vei păzi călcâiul lui.

1 Ioan 3, 8.

16. Muerii au zis: înmulțind voi înmulți necazurile tale și suspinul tău, în dureri vei naște fii și spre bărbatul tău va fi întoarcerea ta; și el te va stăpâni.

Efes. 5, 22, Tit 2, 5.

17. Iară lui Adam au zis: pentru că ai ascultat glasul femeii tale și ai mâncat din pomul, din care ți-am poruncit

ție, numai dintru acela să nu mănânci, și ai mâncat dintr'însul, blestemat să fie pământul întru lucrurile tale; întru necazuri vei mânca dintr'însul în toate zilele vieții tale.

18. Spini și pălămidă va răsări ție, și vei mânca iarba pământului.

19. Întru sudoarea feții tale vei mânca pâinea ta, până când te vei întoarce în pământ din care ești luat: că pământ ești și în pământ te vei întoarce.

2 Tesal. 3, 10; Sirah 17, 1.

20. Și a pus Adam numele femeii sale Eva, adică Vieață, pentrucă ea este mumă tuturor celor vii.

Tob. 8, 6.

21. Și au făcut Domnul Dumnezeu lui Adam și femeii lui îmbrăcăminte de piele și i-au îmbrăcat pre ei.

22. Și au zis Dumnezeu: iată Adam s'a făcut ca unul din noi cunoscând binele și răul! Și acum, ca nu cumvă să'și tinză mâna sa și să ia din pomul vieții și să mănânce și să trăească în veci,

3, 5.

23. L-au scos pre el Domnul Dumnezeu din Raiul desfătării, ca să lucreze pământul din care s'a luat.

24. Și au scos Domnul Dumnezeu afară pre Adam și l-au pus pre el în preajma Raiului desfătării; și au pus Heruvimi și sabie de foc învârtitoare, ca să păzească calea pomului vieții.

CAP. 4.

Cain și Avel. Urmașii lor.

Iar Adam a cunoscut pre Eva femeea sa, și zămislind ea a născut pre Cain, și a zis: dobândit-am om prin Dumnezeu.

2. Și a mai născut pre Avel fratele lui, și a fost Avel păstor de oi; iară Cain a fost lucrător de pământ.

3. Și a fost după câteva zile a adus Cain din rodurile pământului jertfă lui Dumnezeu.

4. Și a adus și Avel din cele întâiu născute ale oilor sale și din grăsimea lor; și au căutat Dumnezeu spre Avel și spre darurile lui.

Evr. 11, 4.

5. Iară spre Cain și spre jertfele lui nu s'au uitat, și s'a întristat Cain foarte și s'a mâhnit fața lui.

6. Și au zis Domnul Dumnezeu lui Cain: de ce te-ai întristat și pentruce s'a mâhnit fața ta?

7. De ai fi adus drept și ai fi împărțit drept, n'ai fi păcătuit. Taci, la tine se va întoarce și tu îl vei stăpâni pre acela.

Rom. 6, 12, 16.

8. Și a zis Cain către Avel fratele său: să ieșim la câmp; și a fost când erau ei în câmp, s'a sculat Cain asupra fratelui său Avel și l-a omorât pre el.

Mat. 23, 35; 1 Ioan 3, 12.

9. Și au zis Domnul Dumnezeu către Cain: unde este Avel fratele tău? Iar el a zis: nu știu; au doar păzitor sunt eu fratelui meu?

10. Și au zis Domnul: De ce ai făcut aceasta? Glasul sângelui fratelui tău strigă către mine din pământ.

Evr. 12, 24.

11. Și acum blestemat să fii tu pre pământul, care a deschis gura sa să primească sângele fratelui tău din mâna ta.

12. Când vei lucrà pământul, nu va adaoge a da ție puterea sa; gemând și tremurând vei fi pre pământ.

13. Și a zis Cain către Domnul: mai mare este vina mea decât a mi se ertà mie.

14. De mă scoți astăzi de pre fața pământului și dela fața ta mă voiu ascunde; și voiu fi gemând și tremurând pre pământ și va fi tot cel ce mă va aflà, mă va omorî.

15. Și au zis lui Domnul Dumnezeu: nu așa; tot cel ce va omorî pre Cain, de șapte ori se va pedepsi, și au pus Domnul Dumnezeu semn lui Cain, ca să nu-l omoare oricine îl va aflà pre el.

16. Și a ieșit Cain dela fața lui Dumnezeu și a lăcuit în pământul Neid în preajma Edemului.

17. Și a cunoscut Cain pre femeea sa, și zămislind a născut pre Enoh; și a zidit cetate și a chemat cetatea pre numele fiului său Enoh.

18. Și s'a născut lui Enoh Gaidad; și Gaidad a născut pre Maleleil; și Maleleil a născut pre Matusala; și Matusala a născut pre Lameh.

19. Și a luat Lameh două femei: numele uneia Ada și numele ceialte Sella.

20. Și a născut Ada pre Iovil, acesta a fost tată hrănitorilor de dobitoace, cari lăcuesc în colibi.

21. Și numele fratelui lui: Iuval; acesta a fost care a izvodit canonul și lăuta.

22. Iară Sella a născut pre Tovel; acesta a fost băcător cu ciocane, faur de aramă și de fier. Iară sora lui Tovel, Noema.

23. Și a zis Lameh femeilor sale Adei și Sellei: ascultați glasul meu, femeile lui Lameh; băgați în urechi cuvintele mele, că bărbat am omorât spre rană mie și tânăr spre vătămare mie.

24. Că de șapte ori s'a izbândit despre Cain; iar despre Lameh de șaptezeci de ori câte șapte.

25. Și a cunoscut Adam pre Eva, femeea sa, și zămislind a născut fiu; și a chemat numele lui Sit, zicând: că mi-a ridicat mie Dumnezeu altă sămânță în locul lui Avel, pre care l-a omorât Cain.

26. Și lui Sit s'a născut fiu și i-a pus numele lui Enos: acesta a nădăjduit a chema numele Domnului Dumnezeu.

5, 6.

CAP. 5.

Neamurile Patriarhilor dela Adam până la Noe.

Aceasta este cartea facerii oamenilor, în care zi au făcut Dumnezeu pre Adam, după chipul lui Dumnezeu l-au făcut

pre el.

1, 26; 9, 6; Col. 3, 10. Înțelep. 2, 23.

2. Bărbat și femei i-au făcut pre ei, și i-au binecuvântat; și au chemat numele lui Adam, în ziua în care i-au făcut pre ei.

3. Și a trăit Adam două sute și treizeci de ani și a născut fiu după chipul și asemănarea sa; și a numit numele lui Sit.

4. Și au fost zilele lui Adam, care le-au trăit, după ce a născut pre Sit, ani șapte sute; și a născut fii și fete.

5. Și au fost toate zilele lui Adam, care le-a trăit, nouă sute și treizeci de ani; și a murit.

6. Și a trăit Sit ani două sute și cinci; și a născut pre Enos.
4, 26.

7. Și a trăit Sit, după ce a născut pre Enos, ani șapte sute și șapte; și a născut fii și fete.

8. Și au fost toate zilele lui Sit ani nouă sute și doisprezece; și a murit.

9. Și a trăit Enos ani o sută și nouăzeci; și a născut pre Cainan.

10. Și a trăit Enos, după ce a născut pre Cainan, ani șapte sute cincisprezece; și a născut fii și fete.

11. Și au fost toate zilele lui Enos ani nouă sute cinci; și a murit.

12. Și a trăit Cainan ani o sută șaptezeci; și a născut pre Maleleil.

13. Și a trăit Cainan, după ce a născut pre Maleleil, ani șapte sute patruzeci; și a născut fii și fete.

14. Și au fost toate zilele lui Cainan ani nouă sute zece; și a murit.

15. Și a trăit Maleleil ani o sută șasezeci și cinci; și a născut pre Iared.

16. Și a trăit Maleleil, după ce a născut pre Iared, ani șapte sute treizeci; și a născut fii și fete.

17. Și au fost toate zilele lui Maleleil ani opt sute nouăzeci și cinci; și a murit.

18. Și a trăit Iared ani o sută șasezeci și doi; și a născut pre Enoh.

19. Și a trăit Iared, după ce a născut pre Enoh, ani opt sute; și a născut fii și fete.

20. Și au fost toate zilele lui Iared ani nouă sute șasezeci și doi; și a murit.

21. Și a trăit Enoh ani o sută șasezeci și cinci; și a născut pre Matusala.

Iuda v. 14.

22. Și bine a plăcut Enoh lui Dumnezeu; și după ce a născut pre Matusala, a trăit Enoh două sute de ani; și a născut fii și fete.

Sirah 44, 16; Evr. 11, 5.

23. Și au fost toate zilele lui Enoh ani trei sute șasezeci și cinci.

24. Și bine a plăcut Enoh lui Dumnezeu și nu s'a aflat, pentru că l-a mutat pre dânsul Dumnezeu.

Înțelep. 4, 11; Sirah 44, 16.

25. Și a trăit Matusala ani o sută optzeci și șapte; și a născut pre Lameh.

26. Și a trăit Matusala, după ce a născut pre Lameh, ani șapte sute optzeci și doi; și a născut fii și fete.

27. Și au fost toate zilele lui Matusala, care le-a trăit, ani nouă sute șasezeci și nouă; și a murit.

28. Și a trăit Lameh ani o sută optzeci și opt; și a născut fiu.

29. Și a chemat numele lui Noe, zicând: acesta va face să odihnim de lucrurile noastre și de necazurile mâinilor noastre și de pământul, care l-au blestemat Domnul Dumnezeu.

30. Și a trăit Lameh, după ce a născut pre Noe, ani cinci sute șasezeci și cinci; și a născut fii și fete.

31. Și au fost toate zilele lui Lameh ani șapte sute cincizeci și trei; și a murit.

32. Și eră Noe de cinci sute de ani; și a născut Noe trei feciori: pre Sim pre Ham și pre Iafet.

CAP. 6.

Vestirea potopului. Facerea corăbiei.

Și a fost când au început oamenii a se înmulți pre pământ și li s'au născut lor fete.

2. Văzând fiii lui Dumnezeu pre fetele oamenilor că erau frumoase, ș'au luat lor femei din toate care au ales.

3. Și au zis Domnul Dumnezeu: nu va rămâneà Duhul meu în oamenii aceștia în veac, pentru că trupuri sunt și vor fi zilele lor o sută și douăzeci de ani.

4. Și erau uriași pre pământ în zilele acelea; și după aceia când intrau fiii lui Dumnezeu la fetele oamenilor și le nășteau lor, aceia erau uriași, din veci oameni numiți.

Mat. 24, 38; Lucà 17, 27

5. Iară văzând Domnul Dumnezeu că s'au înmulțit răutățile oamenilor pre pământ, și cum că fiecare cugetă în inima sa cu deadinsul la răutăți în toate zilele,

Mat. 15, 19.

6. I-au părut rău lui Dumnezeu că au făcut pre om pre pământ, și s'au căit.

Efes. 4, 30.

7. Și au zis Dumnezeu: pierde-voiu pre omul pre care l-am făcut de pe fața pământului, dela om până la dobitoc și dela cele ce se târăsc până la pasările cerului, pentru că'mi pare rău că i-am făcut pre ei.

8. Iară Noe a aflat har înaintea Domnului Dumnezeu.

18, 3; Eșire 33, 12.

9. Acestea sunt nașterile lui Noe: Noe, om drept și desăvârșit fiind în neamul său, a plăcut lui Dumnezeu.

5, 22; Sir. 44, 17; Evr. 11, 7.

10. Și a născut Noe trei feciori: pre Sim pre Ham și pre Iafet.

5, 32; 10, 1

11. Și se stricase pământul înaintea lui Dumnezeu și se umpluse de nedreptate.

12. Și au văzut Domnul Dumnezeu pământul, și eră stricat, pentru că și stricase tot trupul calea sa pre pământ.

13. Și au zis Domnul Dumnezeu lui Noe: sfârșitul a tot omul vine înaintea mea, că s'a umplut pământul de nedreptate dela dânșii, și iată voi pierde pre ei și pământul.

14. Iară tu fă ție corabie din lemne neputrezitoare în patru muchi; despărțituri vei face prin corabie; și o vei smoli pe din lăuntru și pe din afară cu smoală.

15. Și așa vei face corabia: de trei sute de coți va fi lungimea corăbiei și de cincizeci de coți lățimea și de treizeci de coți înălțimea ei.

16. Strimtând-o vei face corabia, și deasupra de un cot o vei sfârși; și ușa corăbii vei face în coaste, și camere câte cu două și câte cu trei rânduri de poduri vei face într'însa.

17. Și iată eu voi aduce potop de apă pre pământ, ca să strice tot trupul în care este suflet viu supt cer; și ori câte vor fi pre pământ vor muri.

18. Și voi pune legătura mea cu tine; și vei intra în corabie tu și feciorii tăi și femeea ta și femeile feciorilor tăi cu tine.

19. Și din toate dobitoacele și din toate cele ce se târăsc și din toate hiarele și din tot trupul, câte două din toate să iei în corabie, ca să le hrănești cu tine, parte bărbătească și femească să fie.

7, 9.

20. Și din toate pasările cele zburătoare duple fel și din toate dobitoacele duple fel și din toate vietățile ce se târăsc pre pământ duple felul lor, câte două din toate vor intra la tine să se hrănească împreună cu tine, parte bărbătească și femească.

7, 16.

21. Și tu să ți iei din toate bucatele de care mâncați; și vei aduna la tine și vor fi ție și lor de mâncare.

22. Și făcù Noe toate câte i-au poruncit lui Domnul Dumnezeu; așa a făcut.

7, 5; Evr. 11, 7.

CAP. 7.

Potopul.

Și au zis Domnul Dumnezeu către Noe: intră tu și toată casa ta în corabie, că pre tine te-am văzut drept înaintea mea în neamul acesta.

Evr. 11, 7; 2 Petr. 2, 5.

2. Și din dobitoacele cele curate ia cu tine în lăuntru câte șapte, parte bărbătească și femeească; iară din dobitoacele cele necurate câte două, bărbat și femee.

3. Și din pasările cerului cele curate câte șapte, parte bărbătească și femeească; și din toate pasările cele necurate câte două, parte bărbătească și femeească, ca să păstrezi sămânță preste tot pământul.

4. Că încă șapte zile și eu voi aduce ploaie pre pământ patruzeci de zile și patruzeci de nopți, și voi pierde de pre fața pământului tot ce viează care am făcut.

5. Și a făcut Noe câte i-au poruncit lui Domnul Dumnezeu.

Mat. 24, 38; Luc. 17, 26.

6. Iară Noe era de șase sute de ani; și potop de apă s'a făcut pre pământ.

7. Și a intrat Noe și feciorii lui și femeea lui și femeile feciorilor lui cu dânsul în corabie, pentru apa potopului.

1 Petr. 3, 20.

8. Și din pasările cele curate și din pasările cele necurate și din dobitoacele cele curate și din dobitoacele cele necurate și din hiare și din toate cele ce se târăsc pre pământ.

9. Câte două din toate au intrat la Noe în corabie, parte bărbătească și femeească, precum au poruncit Domnul

Dumnezeu lui Noe.

6, 19.

10. Și a fost după șapte zile, apa potopului s'a făcut pre pământ.

11. În anul șase sute din viața lui Noe, în luna a doua, în douăzeci și șapte ale lunii, în ziua aceea s'au desfăcut toate izvoarele adâncului, și jghiaburile cerului s'au deschis.

12. Și a căzut ploaie pre pământ patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

13. În ziua aceea intrat-au Noe, Sim, Ham, Iafet feciorii lui Noe și femeia lui Noe și trei femei ale feciorilor lui cu dânsul în corabie.

14. Și toate hiarele duple fel și toate dobitoacele duple fel și toată vietatea ce se mișcă pre pământ duple fel și toată pasărea zburătoare duple felul său.

15. Au intrat la Noe în corabie câte două, parte bărbătească și femească din tot trupul în care este suflet viu.

16. Și cele ce intrase, parte bărbătească și femească din tot trupul au intrat, duple cum au poruncit Dumnezeu lui Noe; și au încuiat Domnul Dumnezeu corabia pre dinafară.

6, 20.

17. Și a fost potop patruzeci de zile și patruzeci de nopți pre pământ, și s'a înmulțit apa și a ridicat corabia și o a înălțat de pre pământ.

18. Și creșteà apa și se înmulțeà foarte pre pământ, și se purtà corabia pre deasupra apei.

19. Iar apa se întăreà foarte foarte pre pământ, și a acoperit toți munții cei înalți, care erau supt cer.

20. De cinsprezece coți s'a înălțat apa în sus și a acoperit toți munții cei înalți.

21. Și a murit tot trupul ce se mișcă pre pământ al pasărilor și al dobitoacelor și al hiarelor și toată vietatea ce se mișcă pre pământ.

Înțelep. 10, 4.

22. Și tot omul și toate câte aveau suflare de viață și tot ce erà pre uscat au murit.

1 Petr. 3, 20.

23. Și au pierit tot ce erà viu pre fața a tot pământul dela om până la dobitoc și cele ce se târăsc și pasările cerului și s'au stins de pre pământ; și a rămas Noe singur și cei ce erau cu el în corabie.

2 Petr. 2, 5.

24. Și s'a înălțat apa pre pământ o sută cincizeci de zile.

CAP. 8.

Încetarea Potopului.

Și și-au adus aminte Dumnezeu de Noe și de toate hiarele și de toate dobitoacele și de toate pasările și de toate vietățile ce se târăsc, câte erau cu dânsul în corabie; și au adus Dumnezeu vânt pre pământ și a încetat apa.

2. Și s'au încuiat izvoarele adâncului și jghiaburile cerului și s'a oprit ploaia din cer.

3. Și scădea apa scurgându-se de pre pământ și s'a împutinat apa după o sută cincizeci de zile.

4. Și a șezut corabia în luna a șaptea, în douăzeci și șapte de zile ale lunii, pre munții Ararat.

5. Iar apa a scăzut până la luna a zecea; iară în luna a zecea, în ziua cea dintâiu a lunii, s'au ivit vârfurile munților.

6. Și a fost după patruzeci de zile, deschis-a Noe fereastra corăbii, care o făcuse.

7. Și a trimis corbul să vază de a scăzut apa, și ieșind nu s'a mai întors, până când s'a uscat apa de pre pământ.

8. Și a trimis porumbul după dânsul, să vază de a scăzut apa de pre pământ.

9. Și neaflând porumbul odihnă picioarelor sale, s'a întors la dânsul în corabie, că erà apă preste toată fața pământului; și tinzând mâna l-a luat și l-a băgat la sine în corabie.

10. Și așteptând încă și alte șapte zile, iar a trimis porumbul din corabie.

11. Și s'a întors la dânsul porumbul către seară și aveà în gura sa stâlpăre de măslin cu frunză; și a cunoscut Noe, că a scăzut apa de pre fața pământului.

12. Și așteptând încă alte șapte zile, iar a trimis porumbul și n'a mai adaos a se întoarce la dânsul.

13. Și a fost în anul șase sute și unul din vieața lui Noe, în luna dintâiu, în ziua dintâiu a lunii, scăzuse apa de pre pământ; și a descoperit Noe acoperișul corăbii, care făcuse, și a văzut că a scăzut apa de pre fața pământului.

14. Iară în luna a doua, în ziua a douăzeci și șapte, s'a uscat pământul.

15. Și au grăit Domnul Dumnezeu către Noe zicând: ieși din corabie tu și femeia ta și feciorii tăi și femeile feciorilor tăi cu tine.

16. Și toate hiarele, câte sunt cu tine, și tot trupul dela pasări până la dobitoace, și toată vietatea care se mișcă pre pământ, scoate-le cu tine, și creșteți și vă înmulțiți pre pământ.

17. Și a ieșit Noe și femeia lui și feciorii lui și femeile feciorilor lui cu dânsul.

18. Și toate hiarele și toate dobitoacele și toată pasărea și toată vietatea, ce se mișcă pre pământ după felul său, au ieșit din corabie.

19. Și a zidit Noe altar Domnului; și a luat din toate dobitoacele cele curate și din toate pasările cele curate; și a adus ardere de tot pre altar.

20. Și au mirosit Domnul Dumnezeu miros cu bună mireasmă și au zis Domnul Dumnezeu: am socotit și nu voiu adaoge mai mult a blestemă pământul pentru faptele oamenilor, pentrucă se pleacă cugetul omului cu deadinsul spre rele din tinerețile lui; deci nu voiu mai adaoge a omorî tot trupul viu, precum am făcut.

Mat. 15, 19.

21. În toate zilele pământului: semănătura și secerișul, frigul și căldura, vara și primăvara, ziua și noaptea, nu vor încetă.

CAP. 9.

Curcubeul.

Și au binecuvântat Dumnezeu pre Noe și pre feciorii lui și le-au zis lor: creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul și-l stăpâniți pre el.

1, 22, 28.

2. Și groaza și frica voastră va fi preste toate hiarele pământului și preste toate pasările cerului și preste toate câte se mișcă pre pământ și preste toți peștii mării; supt mâinile voastre le-am dat.

3. Și tot ce se mișcă și viează vor fi vouă de mâncare; ca pre niște burueni de erburi le-am dat vouă toate.

1, 29; Rom. 14. 2.

4. Fără numai carne cu sângele sufletului să nu mâncați.

Lev 3, 17; 17, 10, 14. A 2 Lege 12, 16.

5. Pentrucă și sângele sufletelor voastre îl voi cere din mâna tuturor hiarelor, și din mâna fratelui omului voi cere sufletul omului.

Eșire 21, 29.

6. Cel ce va vărsă sângele omului, pentru sângele aceluia sângele lui se va vărsă, că după chipul lui Dumnezeu am făcut pre om.

1, 26; Eșire 21, 12; Mat. 26, 52; Apoc. 13, 10.

7. Iară voi creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul și-l stăpâniți pre el.

1, 22, 28; 8, 17.

8. Și au grăit Dumnezeu lui Noe și feciorilor lui cu dânsul, zicând:

9. Iată eu pui legătura mea cu voi și cu seminția voastră după voi.

10. Și cu tot sufletul viu, ce este cu voi din pasări și din dobitoace și din toate hiarele pământului, câte sunt cu voi din toate, care au ieșit din corabie.

11. Și voi pune legătura mea cu voi; și nu va mai muri nici un trup de apa potopului și nu va mai fi potop de apă care să strice tot pământul.

Isaia 54, 9.

12. Și au zis Domnul Dumnezeu către Noe: Acesta este semnul legăturii, care îl dau eu între mine și între voi și între tot sufletul viu, care este cu voi întru neamuri veșnice.

13. Curcubul meu îl pui în nori; și va fi semn de legătură între mine și între pământ.

14. Și va fi când voi aduce eu nori pre pământ se va arăta curcubul meu în nori.

15. Și-mi voi aduce aminte de legătura mea, care este între mine și între voi și între tot sufletul viu în tot trupul; și nu va mai fi potop de apă, ca să piară tot trupul.

Isaia 54, 9.

16. Și va fi curcubul meu pre nori și-l voi vedea, ca să-mi aduc aminte de legătura cea veșnică între mine și între pământ și între sufletul viu, care este în tot trupul pre pământ.

Ps. 88, 38.

17. Și au zis Dumnezeu lui Noe: Acesta este semnul legăturii, care l-am pus între mine și între tot trupul ce este pre pământ.

18. Și erau feciorii lui Noe, carii au ieșit din corabie: Sim, Ham și Iafet; iară Ham era tată lui Hanaan. Acești trei sunt feciorii lui Noe.

19. Și dintr'aceștia s'au împrăștiat preste tot pământul.

20. Și a început Noe a fi om lucrător de pământ și a sădit vie.

21. Și a băut din vin și s'a îmbătat și s'a golit în casa sa.

22. Și a văzut Ham, tatăl lui Hanaan, goliciunea tatălui său.

23. Și ieșind afară a spus celor doi frați ai săi; iară Sim și Iafet luând o haină o au pus pre amândoi umerii lor, și s'au dus cu dosul înainte și au acoperit goliciunea tatălui lor, și fețele lor căutau înapoi și n'au văzut goliciunea tatălui lor,

24. Și s'a trezvit Noe de vin și a cunoscut câte i-a făcut lui feciorul său cel mai tânăr și a zis:

25. Blestemat să fie Hanaan pruncul, slugă va fi fraților săi; și a zis: Binecuvântat fie Domnul Dumnezeu lui Sim; și va fi Hanaan pruncul slugă lui.

26. Înmulțească Dumnezeu pre Iafet și să lăcuiască în lăcașurile lui Sim și să fie Hanaan slugă lui.

27. Și a trăit Noe după potop ani trei sute cincizeci.

28. Și au fost toate zilele lui Noe nouă sute cincizeci de ani; și a murit.

CAP. 10.

Seminția și urmașii lui Noe.

Acestea sunt neamurile fiilor lui Noe: a lui Sim, a lui Ham și a lui Iafet; și s'au născut lor fii după potop.

5, 32; 6, 10.

2. Fiii lui Iafet: Gamer și Magog și Madî și Iovan și Elisà și Tovel și Mosoh și Tiras.

1 Paralip. 1, 5.

3. Și feciorii lui Gamer: Ashanaz și Rifat și Torgama.

4. Și feciorii lui Iovan: Elisà și Tarsis și Kitii și Rodenii.

5. Dintr'aceștia s'au împărțit hotare neamurilor în pământul lor, fiecare după limbă întru neamurile lor și întru semințiile lor.

6. Și feciorii lui Ham: Hus și Mesraim și Fud și Hanaan.

1 Paralip. 1, 8.

7. Și feciorii lui Hus: Savà și Evila și Savata și Regma și Savataca.

8. Și feciorii lui Regma: Savà și Dadan; iară Hus a născut pre Nevrod, acesta a început a fi uriaș pre pământ.

1 Paralip. 1, 10.

9. Acesta erà uriaș vânător înaintea Domnului Dumnezeu, pentru aceea zic, că Nevrod a fost uriaș vânător înaintea Domnului.

10. Și a fost începutul împărăției lui Vavilonul; și Oreh și Arhad și Halanii în pământul Senaar.

11. Din pământul acela a ieșit Asur; și a zidit Ninevi și cetatea Roovoth și Halah.

36, 37.

12. Și Dasi între Ninevi și între Halah. Aceasta este cetate mare.

Ionà 1, 2.

13. Iară Mesraim a născut pre Ludiimi pre Neftalimi și pre Enemetimi și pre Laviimi.

14. Și pre Patrosoniimi și pre Hazmoniimi, de unde au ieșit Filistenii și pre Gaftoriimi.

15. Iară Hanaan a născut pre Sidon, cel întâi născut al său și pre Heteu.

16. Și pre Ievuseu și pre Amoreu și pre Ghergheseu.

17. Și pre Eveu și pre Arucheu și pre Aseneu.

18. Și pre Aradeu și pre Samareu și pre Amathi; și după aceasta s'au împărștiat neamurile Hananeilor.

19. Și au fost hotarele Hananeilor dela Sidon până la Gherara și Gaza, până la Sodoma și Gomora și Adama și Sevoim până la Dasa.

20. Aceștia sunt feciorii lui Ham întru neamurile lor, după limbile lor, întru țările lor și întru semințiile lor.

21. Și s'a născut și lui Sim, tatăl tuturor fiilor lui Ever, fratelui celui mai mare al lui Iafet.

1 Paralip. 1, 17.

22. Fiii lui Sim: Elam și Asur și Arfachsad și Lud și Aram și Cainan.

23. Și fiii lui Aram: Uz și Ul și Gater și Mosoh.

24. Și Arfacsad a născut pre Cainan; și Cainan a născut pre Sala; iară Sala a născut pre Ever.

11, 12.

25. Iară lui Ever s'au născut doi feciori: numele unuia Faleg, pentru că în zilele lui s'a împărțit pământul, și numele fratelui lui Iectan.

11, 16.

26. Iar Iectan a născut pre Elmodad și pre Salet și pre Sarmot și pre Iarah.

27. Și pre Odorra și pre Evil și pre Dekla,

28. Și pre Eval și pre Avimael și pre Savà.

29. Și pre Ufir și pre Eveila și pre Iovav; toți aceștia au fost feciorii lui Iectan.

30. Și a fost lăcașul lor dela Masì până la Safira, muntele răsăritului.

31. Aceștia sunt feciorii lui Sim în neamurile lor, după limbile lor, întru țările lor și întru semințiile lor.

32. Acestea sunt neamurile feciorilor lui Noe, după nașterile lor și după semințiile lor. Dintr'aceștia s'au împărțit hotare neamurilor pre pământ după potop.

CAP. 11.

Turnul Vavilon. Amestecarea limbilor. Semințiile lui Sim.

Și erà în tot pământul o limbă și un glas tuturor.

2. Și a fost după ce au purces ei dela răsărit, au aflat câmp în pământul Senaar și au descălicat acolo.

Înțelep. 10, 5.

3. Și a zis omul către vecinul său: veniți să facem cărămizi și să le ardem în foc; și le-au fost cărămida în loc de piatră și lutul le erà în loc de var.

4. Și au zis: veniți să ne zidim noă cetate și turn, al căruia vârf să fie până la cer; și să ne facem noă nume mai înainte de ce ne vom risipì pre fața a tot pământul.

5. Și s'au pogorît Domnul să vază cetatea și turnul, care zideau fiii oamenilor.

18, 21.

6. Și au zis Domnul: iată un neam este și o limbă tuturor; și aceasta au început a face și acum nu vor înceta dintr'acele toate câte se vor apuca a face.

7. Veniți și pogorându-ne să amestecăm acolo limba lor, ca să nu înțeleagă niciunul glasul deaproapelui său.

8. Și i-au împrăștiat pre ei Domnul de acolo preste fața a tot pământul; și au încetat a zidi cetatea și turnul.

9. Pentru aceea s'a chemat numele locului aceluia amestecare, că acolo au amestecat Domnul limbile a tot pământul; și de acolo i-au risipit pre ei preste fața a tot pământul.

10. Acestea sunt nașterile lui Sim: Și eră Sim de o sută de ani, când a născut pre Arfacsad în al doilea an după potop.

1 Paralip. 1, 17; Luc. 3, 36.

11. Și a trăit Sim, după ce a născut pre Arfacsad, ani cinci sute; și a născut fii și fete; și a murit.

12. Și a trăit Arfacsad o sută treizeci și cinci de ani; și a născut pre Cainan.

10, 24; 1 Paralip. 1, 18.

13. Și a trăit Arfacsad, după ce a născut pre Cainan, ani patru sute; și a născut fii și fete; și a murit. Și a trăit Cainan o sută treizeci de ani; și a născut pre Sala; și a trăit Cainan, după ce a născut pre Sala, ani trei sute și treizeci; și a născut fii și fete; și a murit.

14. Și a trăit Sala o sută treizeci de ani; și a născut pre Ever.

15. Și a trăit Sala, după ce a născut pre Ever, ani trei sute treizeci; și a născut fii și fete; și a murit.

16. Și a trăit Ever o sută treizeci și patru de ani; și a născut pre Faleg.

10, 25; 1 Paralip. 1, 19.

17. Și a trăit Ever, după ce a născut pre Faleg, ani două sute șaptezeci; și a născut fii și fete; și a murit.

18. Și a trăit Faleg o sută treizeci de ani; și a născut pre Ragav.

19. Și a trăit Faleg, după ce a născut pre Ragav, ani două sute nouă; și a născut fii și fete; și a murit.

20. Și a trăit Ragav o sută treizeci și doi de ani; și a născut pre Seruh.

21. Și a trăit Ragav, după ce a născut pre Seruh, ani două sute șapte; și a născut fii și fete; și a murit.

22. Și a trăit Seruh o sută treizeci de ani; și a născut pre Nahor.

23. Și a trăit Seruh, după ce a născut pre Nahor, ani două sute; și a născut fii și fete; și a murit.

24. Și a trăit Nahor o sută șaptezeci și nouă de ani; și a născut pre Tarà.

25. Și a trăit Nahor, după ce a născut pre Tarà, o sută douăzeci și cinci de ani; și a născut fii și fete; și a murit.

26. Și a trăit Tarà șaptezeci de ani și a născut pre Avram și pre Nahor și pre Aran.

Is. Navì 24, 2.

27. Acestea sunt nașterile lui Tarà: Tarà a născut pre Avram și pre Nahor și pre Aran; și Aran a născut pre Lot.

1 Paralip. 1, 26, 27; Luc. 3, 34.

28. Și a murit Aran mai înainte decât Tarà, tatăl său, în pământul în care s'a fost născut, în țara Haldeilor.

29. Și a luat Avram și Nahor lor'și femei; numele femeii lui Avram Sara; iară numele femeii lui Nahor: Melha, fata lui Aran, care a fost tatăl Melhei și Ieshei.

22, 23.

30. Și Sarà era stearpă și nu nășteà fii.

31. Și a luat Tarà pre Avram, feciorul său, și pre Lot feciorul lui Aran, fiul său, și pre Sara, nora sa, femeia lui Avram, feciorul său, și i-a scos pre ei din țara Haldeilor, ca să meargă în pământul Hanaan; și au venit până la Haran și au lăcuit acolo.

Isus Navì 24, 2. Neemia 9, 7; Evr. 11, 8; Fapt. Ap. 7, 2.

32. Și au fost toate zilele lui Tarà în pământul Haran, ani două sute cinci; și a murit Tarà în Haran.

CAP. 12.

Chemarea lui Avram.

Și au zis Domnul lui Avram: ieși din pământul tău și din rudenie ta și din casa tatălui tău și vino în pământul, care voiu arăta ție.

Fapt. 7, 3.

2. Și te voiu face pre tine neam mare; și te voiu binecuvânta; și voiu mări numele tău și vei fi binecuvântat.

3. Și voiu binecuvânta pre cei ce te vor binecuvânta și voiu blestema pre cei ce te vor blestema; și se vor binecuvânta întru tine toate neamurile pământului.

18, 18; 22, 18; 26, 4; 28, 14; Fapt. Ap. 3, 25; Gal. 3, 8.

4. Și s'a dus Avram precum i-au zis lui Domnul; și s'a dus cu el și Lot. Și eră Avram de șaptezeci și cinci de ani, când a ieșit din Haran.

5. Și a luat Avram pre Sara, femeea sa, și pre Lot, feciorul fratelui său, și toate averile sale, care agonisise și tot sufletul, care-l dobândise în Haran, și a ieșit ca să meargă în pământul Hanaan.

6. Și au venit în pământul Hanaan; și a străbătut Avram pământul în lungimea lui până la locul Sihem, la stejarul cel înalt; și Hananeii locuiau atunci pre pământul acela.

18, 1.

7. Și s'au arătat Domnul lui Avram, și i-au zis lui: seminției tale voiu da pământul acesta; și a zidit acolo Avram altar Domnului, celui ce s'au arătat lui.

13, 16; 15, 18; 24, 7; 26, 4; Neemia 9, 8; Rom. 4, 13.

8. Și s'a dus de acolo în munte către răsăritul Vetilului și ș'a întins acolo cortul său în Vetil lângă mare și Anghe către răsărit; și a zidit acolo altar Domnului, celui ce s'au arătat lui; și a chemat numele Domnului.

13, 2; A 2 Lege 34, 4.

9. Și s'a ridicat Avram și mergând a tăbărit în pustie.

10. Și s'a făcut foamete pre pământ; și s'a pogorît Avram în Eghipet ca să lăcuiască acolo, pentrucă se întărise foametea pre pământ.

26, 1; 41, 57.

11. Și a fost, când se apropià Avram să intre în Eghipet, a zis Sarei femeii sale: știu eu cum că femeie frumoasă ești tu la față.

12. Va fi dar, că dacă te vor vedeà Eghiptenii, vor zice: aceasta este femeea lui; și pre mine mă vor omorî, iară pre tine te vor cruțà.

13. Zi dar: sora lui sunt, ca să fie mie bine pentru tine și să trăiască sufletul meu pentru tine.

20, 2, 12; 26, 7.

14. Și a fost după ce a intrat Avram în Eghipet, au văzut Eghiptenii pre femeea lui că este frumoasă foarte.

15. Și o au văzut pre ea boierii lui Faraon și o au lăudat la Faraon și o au băgat pre ea în casa lui Faraon.

16. Și lui Avram i-au făcut bine pentru dânsa și aveà el: oi și viței și asini și slugi și slujnice și catâri, și cămile.

13, 2; 30, 43.

17. Și au certat Dumnezeu pre Faraon și casa lui cu certări mari și rele pentru Sara femeea lui Avram.

Ps. 104, 14.

18. Și chemând Faraon pre Avram i-a zis: pentruce ai făcut aceasta mie? De nu mi-ai spus, că femeie îți este ție?

20, 9.

19. Pentruce, ai zis: că soră'mi este, și o am luat pre ea femeie mie? Acum dar, iată femeea ta înaintea ta; ia-o și te du.

20, 14.

20. Și a poruncit Faraon oamenilor săi pentru Avram, ca să-l petreacă de acolo pre el și pre femeea lui și toate câte erau ale lui.

CAP. 13.

Avram se desparte de Lot.

Și s'a suit Avram din Eghipet, el și femeea lui și toate ale lui și Lot cu el în pustie.

2. Iar Avram erà bogat foarte cu dobitoace și cu argint și cu aur.

12, 16.

3. Și pre calea pre care venise, s'a dus în pustie până la Vetil, la locul în care mai înainte a fost cortul lui, între Vetil și între Anghe.

12, 8; 28, 19; 35, 7.

4. La locul altarului care mai înainte i-a fost făcut acolo; și a chemat acolo Avram numele Domnului.

5. Și Lot care mergeà împreună cu Avram, aveà: oi și boi și corturi.

6. Și nu-i încăpeà pre ei pământul, ca să lăcuiască într'un loc, pentru că erau averile lor multe.

36, 7.

7. Și nu-i cuprindeà pre ei pământul ca să lăcuiască împreună.

8. Și s'a făcut ceartă între păstorii dobitoacelor lui Avram și între păstorii dobitoacelor lui Lot; iară Hananeii și Ferezeii lăcuiau atunci pământul acela.

9. Și a zis Avraam lui Lot: să nu fie sfadă între mine și între tine și între păstorii mei și între păstorii tăi, că oameni frați suntem noi.

10. Iată nu este tot pământul înaintea ta? Despărțește-te de mine; de vrei tu spre stânga, eu spre dreapta; iară de vrei tu spre dreapta, eu spre stânga.

11. Și ridicând Lot ochii lui a văzut toată împrejurimea Iordanului, că toată erà adăpată, mai înainte până a nu surpà Dumnezeu Sodoma și Gomora, ca Raiul lui Dumnezeu și ca pământul Eghipetului, până la Zogora.

12. Și ș'a ales Lot tot ținutul cel din prejurul Iordanului; și s'a tras înapoi Lot dela răsărit; și s'a despărțit fiecare de fratele său.

13. Și Avram s'a sălășluit în pământul Hanaan; iară Lot s'a sălășluit în cetatea ținuturilor și ș-a pus lăcașul în Sodoma.

14. Iar oamenii cei din Sodoma erau răi și păcătoși înaintea lui Dumnezeu foarte.

15. Și au zis Dumnezeu lui Avram, după ce s'a despărțit Lot de dânsul: ridică ochii tăi și caută din locul în care ești tu acum, spre mieazănoapte și spre mieazăzi și spre răsărit și spre mare.

16. Că tot pământul care îl vezi, ție îl voi da și seminții tale până în veac.

12, 7; 15, 5; 32, 12; 26, 13, 14.

17. Și voi face sămânța ta ca nisipul pământului; și de poate cineva numără nisipul pământului și sămânța ta va numără.

18. Scoală-te și umblă pământul în lung și în lat, că ție îl voi da pre el și seminției tale în veac.

19. Și ridicându-și Avram corturile a venit și a lăcuit lângă stejarul lui Mamvri, care eră în Hevron; și a zidit acolo altar Domnului.

CAP. 14.

Robirea lui Lot. Avram îl scapă pre Lot și este binecuvântat de Melhisedec.

Și a fost când împărățeà Amarfal, împăratul Senaarului, și Arioh, împăratul Elasarului, și Hodologomor, împăratul Elamului, și Targal, împăratul neamurilor.

2. Făcut-au războiu cu Valla, împăratul Sodomei, și cu Varsa, împăratul Gomorei, și cu Senaar, împăratul Adamei, și cu Simovor, împăratul Sevoimului, și cu împăratul Valacului: acesta este Sigor.

3. Toți aceștia s'au adunat în valea cea sărată, care acum este marea sărilor.

4. Doisprezece ani aceia slujise lui Hodologomor; iară în al treisprezecelea s'au răsvrătit.

5. Iară într'al patrusprezecelea an au venit Hodologomor și împărații, carii erau cu el, și au tăiat pre uriașii cei din Astarot și Karnaim și neamuri tari împreună cu ei și pre omeii cei din cetatea Savi.

6. Și pre Horeii cei din munții Seir până la Terevintul Afaranului, care este în pustie.

7. Și întorcându-se au venit la fântâna judecății: aceasta este Kadis; și au tăiat pre toți boierii lui Amalik și pre Amoreii cei ce lăcuiau în Asasontamar.

8. Și au ieșit la războiu împăratul Sodomei și împăratul Gomorei și împăratul Adamei și împăratul Sevoimului și împăratul Valacului: acesta este Sigor, și s'au tocmit tabăra spre bătaie în valea cea sărată.

9. Împotriva lui Hodologomor, împăratul Elamului și împotriva lui Targal, împăratul neamurilor și împotriva lui Amarfal, împăratul Senaarului și împotriva lui Arioh, împăratul Elasarului; patru împărați împotriva a cinci.

10. Iară valea cea sărată eră cu fântâni de smoală; și au fugit împăratul Sodomei și împăratul Gomorei și au căzut acolo; iară cei ce au rămas, au fugit la munte.

11. Și au luat toată călărimea Sodomei și a Gomorei și toate ce aveau ei de mâncare; și s'au dus.

12. Și au luat și pre Lot, feciorul fratelui lui Avram, și toate averile lui, că lăcuiă în Sodoma; și s'au dus.

13. Și venind unul din cei scăpați, a spus lui Avram trecătorul, care lăcuiă lângă stejarul lui Mamvrî, al Amoreului fratelui lui Eshol și fratelui lui Avnan, carii aveau legătură de pace cu Avram.

14. Și auzind Avram, că s'a luat în robie Lot, feciorul fratelui său, numărat-a slugile sale cele de casă, trei sute optsprezece și a alergat după ei până la Dan.

15. Și au căzut asupra lor noaptea, el și slugile lui; și i-au lovit pre ei și i-au gonit până la Hoval, care este deastânga Damascului.

16. Și au întors toată călărimea Sodomei și pre Lot, feciorul fratelui său, și toate averile lui și femeile și norodul.

17. Și a ieșit împăratul Sodomei întru întâmpinarea lui, după întoarcerea lui dela tăierea lui Hodologomor și a împăraților, cari erau cu el în valea lui Savî: acesta eră câmpul împăraților.

18. Și Melhisedec împăratul Salimului i-a adus pâine și vin, și eră el preot lui Dumnezeu celui prea înalt.

Ps. 109, 5; Evr. 7, 1.

19. Și a binecuvântat pre Avram, și a zis: binecuvântat este Avram lui Dumnezeu celui prea înalt, care a făcut cerul și pământul.

20. Și bine cuvântat este Dumnezeul cel prea înalt care au dat pre vrăjmașii tăi supt mâna ta. Și a dat Avram lui zeciuială din toate.

Evr. 7, 2, 4, 6.

21. Și a zis împăratul Sodomei către Avram: dă-mi oamenii, iar caii să fie ai tăi.

22. Și a zis Avram către împăratul Sodomei: tinde-voiu mâna mea către Domnul Dumnezeu cel prea înalt, care au făcut cerul și pământul.

A 2 Lege 32, 40.

23. Nu voiu lua nimic dintr'ale tale dela ată până la legătura încălțăminte, ca să nu zici: eu am îmbogățit pre Avram.

24. Afară de cele ce au mâncat feciorii și afară de partea bărbaților carii au venit cu mine: Eshol, Avnan, Mamvri, aceștia își vor lua partea lor.

CAP. 15.

Credința și dreptatea lui Avram.

Iară după cuvintele acestea fost-au cuvântul Domnului către Avram în vedenie, zicând: nu te teme Avrame, eu te voiu păzi pre tine și plata ta va fi foarte multă.

Isaia 41, 10.

2. Și a zis Avram: Stăpâne Doamne, ce'mi vei da? Că eu mor fără de feciori, și feciorul slujnicii mele Masec, acesta este Eliezer Damascul.

24, 2.

3. Și a zis Avram: de vreme ce mie nu mi-ai dat sămânță, iată sluga mea va fi după mine moștenitor.

4. Și îndată s'au făcut cuvântul Domnului către dânsul, zicând: nu va fi acesta moștean după tine; ci cel ce va ieși din tine acesta va fi moștenitor.

5. Și l-au scos pre el afară și i-au zis lui: caută la cer și numără stelele de le vei putea număra pre ele, și i-au zis lui: așa va fi seminția ta.

13, 16; Eșire 32, 13; A 2 Lege 10. 22; Rom. 4, 18.

6. Și a crezut Avram lui Dumnezeu, și s'a socotit lui spre dreptate.

Rom. 4, 3.

7. Și au zis către dânsul: eu sunt Dumnezeul cel ce te-am scos din țara Haldeilor, ca să'ți dau ție pământul acesta să'l moștenești pre el.

Gal. 3, 6.

8. Și a zis: Stăpâne Doamne! Cum voiu cunoaște că'l voiu moșteni pre el.

9. Și i-au zis lui: ia o junice de trei ani și o capră de trei ani și un berbec de trei ani și o turturea și un porumb.

Iacov 2, 23.

10. Și luând el acestea toate, le-a despicat în două și le-a pus pre ele cu fața una către alta; iar pasările nu le-a despicat.

Ieremia 34, 18.

11. Și s'au pogorât pasările pre trupurile cele despicate, și a șezut Avram lângă ele.

12. Iară când apuneă soarele, uimire a căzut pre Avram, și iată frică mare și întunecată l-a coprins pre dânsul.

13. Și s'a zis către Avram: știind vei ști că nemernică va fi sămânța ta în pământ strein, și o vor supune pre ea robiei,

și o vor chinui și o vor smeri pre ea patru sute de ani.

Eșire 12, 40. Fapt Ap 7, 6.

14. Iară pre neamul acela căruia vor sluji, îl voi judeca eu; iară după aceea vor ieși aicea cu avere multă.

Eșire 3, 21; 11, 2; 12, 35, 36.

15. Și tu vei merge la părinții tăi în pace ajungând la bătrânețe bune.

25, 8.

16. Iară întru al patrulea neam se vor întoarce aici; pentru că păcatele Amoreilor nu s'au plinit până acum.

17. Iar după ce a apus soarele s'a făcut flacăra, și iată cuptor fumegând și pară de foc care a trecut prin mijlocul despicăturilor aceloră.

18. În ziua aceea au făcut Dumnezeu legătură cu Avram zicând: seminției tale voi da pământul acesta dela râul Eghiptului până la râul cel mare al Eufratului.

12, 7; 17, 7; A 2 Lege 34, 4.

19. Și pre Kenei și pre Kenezei și pre Kedmonei,

20. Și pre Hetei și pre Ferezei și pre Rafaimi,

A 2 Lege 7, 1; Numeri 13, 33.

21. Și pre Amorei și pre Hananei și pre Evei și pre Gherghesei și pre levusei.

CAP. 16.

Ismail.

Iară Sara femeea lui Avram nu naște; și aveă ea o slujnică Eghipteană al căreia nume eră Agar.

2. Și a zis Sara către Avram: iată m'au închis Domnul ca să nu nasc, intră dar la slujnica mea ca să fac din ea feciori.

20. 18.

3. Și a ascultat Avram de cuvântul Sarei; și luând Sara pre Agar Eghipteanca, slujnica sa, a dat-o lui Avram bărbatului său femeie, după ce a lăcuit zece ani Avram în pământul lui Hanaan.

4. Și a intrat Avram la Agar, și ea zămisli, și văzând că a luat în pântece s'a desprețuit stăpâna ei înaintea ei.

5. Și a zis Sara către Avram: strâmbătate se face mie de către tine, eu am dat pre roaba mea în sânul tău, și ea văzând că are în pântece, m'a urgisit; judece Dumnezeu între mine și între tine.

31, 53.

6. Și a zis Avram către Sara: iată slujnica ta în mâinile tale, fă cu dânsa cum va plăcea ție, și a necăjit-o pre ea Sara, și a fugit de la fața ei.

7. Și a aflat-o pre ea Îngerul Domnului la izvorul apei în pustie, la izvorul cel din calea lui Sur.

8. Și a zis ei Îngerul Domnului: Agar slujnica Sarei, de unde vii? Și unde mergi? Și a zis ea: dela fața Sarei stăpânei mele fug eu.

9. Și a zis ei Îngerul Domnului: întoarce-te la stăpâna ta și te smerește supt mâinile ei.

10. Și a zis ei Îngerul Domnului: înmulțind voiu înmulți sămânța ta, și de mulțime nu se va număra.

17, 20.

11. Și i-a zis Îngerul Domnului: iată în pântece ai tu, și vei naște fiu, și vei chema numele lui Ismail; pentru că au auzit Domnul smerenia ta.

12. Acesta va fi om crud, mâinile lui împotiva tuturor, și mâinile tuturor împotiva lui, și înaintea feții tuturor fraților săi va lăcuî.

13. Și a chemat Agar numele Domnului celui ce grăia către dânsa: tu Doamne carele m'ai cercetat, că a zis: că și înainte te-am văzut când te-ai arătat mie.

14. Pentru aceasta a chemat fântâna aceea, fântână, înaintea căreia am văzut; între Cadis și între Varad.

24, 62, 25, 11.

15. Și a născut Agar lui Avram fecior, și a pus Avram numele feciorului său care i l-a născut Agar: Ismail.

16. Și Avram erà de optzeci și șase de ani când a născut Agar pre Ismail lui Avram.

CAP. 17.

Tăierea împrejur.

Iară când a fost Avram de nouăzeci și nouă de ani, s'au arătat Domnul lui Avram și i-au zis: eu sunt Dumnezeuul tău, fă ce este plăcut înaintea mea, și fii fără de prihană.

24, 40.

2. Și voi pune legătura mea între mine și între tine; și te voi înmulți foarte.

Rom 4, 17.

3. Și a căzut Avram pre fața sa, și i-au grăit Dumnezeu lui zicând:

4. Iată eu și legătura mea cu tine, și vei fi tată a multor neamuri.

5. Și nu se va mai chema numele tău Avram, ci va fi numele tău Avraam; pentru că tată a multe neamuri te-am pus pre tine.

Sirah 44, 20; Rom. 4, 17.

6. Și te voi crește, foarte, foarte, și te voi pune întru neamuri, și împărați din tine vor ieși.

7. Și voi pune legătura mea între tine și între sămânța ta după tine întru neamurile lor spre legătură veșnică, ca să fiu Dumnezeu ție și seminției tale după tine.

8. Și voi da ție și seminției tale după tine pământul în care lăcuești, tot pământul lui Hanaan spre stăpânire veșnică; și eu voi fi lor Dumnezeu.

24, 7. Eșire 13, 5.

9. Și au zis Dumnezeu către Avraam: tu să păzești legătura mea și sămânța ta după tine întru neamurile lor.

Fapt. 7, 8.

10. Și aceasta este legătura care o vei păzi între mine și între voi, și între seminția ta după tine, întru neamurile lor, se va tăia vouă împrejur toată partea bărbătească.

Lev 12, 3; Luc. 2, 21; Ioan 7, 22; Fapt. 7, 6.

11. Și veți tăia împrejur marginea trupului vostru, și va fi semn de legătură între mine și între voi.

A 2 Lege 10, 16.

12. Și pruncul de opt zile se va tăia vouă împrejur toată partea bărbătească întru neamurile voastre, și cel născut în casa ta, și cel cumpărat cu argint, și tot fiul străin care nu este din sămânța ta.

21, 4, Rom. 4, 11.

13. Cu tăiere împrejur se va tăia cel născut al casei tale, și cel cumpărat cu argint. Și va fi legătura mea preste trupul vostru întru legătură veșnică.

14. Și partea bărbătească care nu'și va tăia împrejur marginea trupului său în ziua a opta, pierde-se-va sufletul acela din neamul său, pentru că a stricat legătura mea.

15. Și au zis Dumnezeu lui Avraam: Sara femeea ta nu se va chema numele ei Sara; ci Sarra va fi numele ei.

16. Și o voiu binecuvânta pre dânsa, și voiu da ție dintr'însa fiu, și-l voiu binecuvânta pre dânsul, și va fi spre neamuri, și împărați neamurilor dintr'însul vor ieși.

17. Și a căzut Avraam pre fața sa și a răs, și a zis în cugetul său grăind: au doară se va naște fiu celui de o sută de ani? Și Sarra de nouăzeci de ani fiind, au doară va naște?

18, 12.

18. Și a zis Avraam către Dumnezeu: Ismail acesta să trăiască înaintea ta.

19. Și au zis Dumnezeu lui Avraam așa: iată Sarra femeea ta va naște ție fiu, și vei chema numele lui Isaac, și voiu pune legătura mea cu dânsul spre legătură veșnică, ca să fiu Dumnezeul lui și seminției lui după dânsul.

18, 10; 21, 1.

20. Iară pentru Ismail iată că l-am ascultat și l-am binecuvântat pre dânsul; îl voiu crește și-l voiu înmulți pre dânsul foarte; douăsprezece neamuri va naște, și-l voiu face pre dânsul neam mare.

16, 10; 21, 13; 25, 12, 16.

21. Iară legătura mea o voi pune cu Isaac, pre care îl va naște ție Sarra într'această vreme în cellalt an.

Rom. 9, 9.

22. Și au încetat Dumnezeu a grăi către Avraam; și s'au suit Dumnezeu dela dânsul.

35, 13; Judec. 13, 20.

23. Și a luat Avraam pre Ismail fiul său, pre toți cei născuți în casa sa, și pre toți cei cumpărați cu argint, și pre tot bărbatul dintre oamenii cei din casa lui Avraam, și le-au tăiat împrejur marginea trupului în ziua aceea, după cum au grăit Dumnezeu lui.

24. Și Avraam erà de nouăzeci și nouă de ani când și-a tăiat împrejur marginea trupului său.

25. Iar Ismail fiul lui erà de treisprezece ani când și-a tăiat împrejur marginea trupului său.

26. Și tot în acea zi s'au tăiat împrejur Avraam și Ismail fiul lui.

27. Și toți bărbatii casii lui, și cei născuți în casă, și cei cumpărați cu argint dintr'alte neamuri, i-au tăiat împrejur pre ei.

CAP. 18.

Avraam primește trei îngeri.

Și s'au arătat Dumnezeu lui Avraam la stejarul lui Mamvrì când ședeà el în ușa cortului său la amiazăzi.

Evr. 13, 2.

2. Și ridicând ochii săi, a văzut: și iată trei bărbați stà din sus de el, și văzându-i pre ei a alergat dela ușa cortului său întru întâmpinarea lor, și s'a închinat până la pământ.

19, 1.

3. Și a zis: Doamne, de am aflat har înaintea ta, nu trece pre robul tău!

4. Să se aducă apă și să se spele picioarele voastre, și vă odihniți supt copaciu.

19, 2; 43, 24.

5. Și voiu aduce pâine și veți mânca, și după aceea veți merge în calea voastră; pentru aceea abateți-vă la sluga voastră; și ei au zis: așa, fă după cum ai zis.

6. Și a alergat Avraam în cort la Sarra și a zis ei: grăbește și frământă trei măsuri de făină curată, și fă azime.

1 Împ. 28, 24.

7. Iar Avraam a alergat la vaci, și a luat un vițel tânăr și bun, și l-a dat slugii să-l gătească curând.

8. Și a luat unt și lapte și vițelul care l-a gătit, și le-a pus înaintea lor, și ei au mâncat; iar el stă lângă dâșii supt copaciu.

9. Și au zis către dânsul: unde este Sarra femeea ta? Și răspunzând a zis: iată este în cort.

10. Și au zis: iată când mă voiu întoarce, voiu veni la tine în vremea aceasta și în ceaurile acestea, și va avea fecior Sarra femeea ta; iară Sarra a auzit dela ușa cortului fiind după dânsul.

17, 19, 21, 1. Rom. 9, 9.

11. Iar Avraam și Sarra erau bătrâni, trecuți în zile, și Sarrei încetase a se face cele femeesti.

12. Și a râs întru sine Sarra zicând: încă nu mi s'a făcut aceasta până acum, și Domnul meu este bătrân.

17, 17. 1 Petr. 3, 6.

13. Și au zis Domnul către Avraam: pentruce a râs Sarra întru sine zicând: au doar cu adevărat voiu naște bătrână fiind?

14. Au nu este cu putință la Dumnezeu tot cuvântul? În vremea aceasta și în ceaurile acestea mă voiu întoarce la tine și va avea Sarra fecior.

Mat. 19, 26; Luc. 1, 37.

15. Și a tăgăduit Sarra, zicând: n'am râs, pentrucă s'a temut; și au zis către ea: ba, ci ai râs.

16. Și sculându-se de acolo bărbații s'au uitat spre Sodoma și spre Gomora, și Avraam mergea împreună cu ei petrecându-i.

17. Iară Domnul au zis: au ascunde-voi eu de Avraam sluga mea cele ce eu voi face?

18. Iar Avraam se va face neam mare și mult, și întru el se vor binecuvânta toate neamurile pământului.

12, 3; 22, 18; 26, 4.

19. Că știu, că va învăța pre fiii săi și casa sa după sine, și vor păzi căile Domnului ca să facă dreptate și judecată, pentruca să aducă Domnul asupra lui Avraam toate câte au grăit către dânsul.

Fapt. Ap. 3, 25; A 2 Lege 6, 7; Gal. 3, 8.

20. Și au zis Domnul: strigarea Sodomei și a Gomorei s'a înmulțit spre mine, și păcatele lor sunt mari foarte.

13, 13; 19, 13.

21. Deci pogorîndu-mă voi vede de fac după strigarea lor, care vine la mine; iar de nu, să știu.

11, 5; Ierem. 32. 19.

22. Și întorcându-se de acolo bărbații, au venit în Sodoma; iar Avraam încă stă înaintea Domnului.

23. Și apropiindu-se Avraam a zis: să nu pierzi pre cel drept cu cei necredincioși, și va fi dreptul ca cel necredincios?

24. De vor fi cincizeci de drepti în cetate, au doară pierde-vei pre ei? Au nu vei ierta tot locul pentru cincizeci de drepti de vor fi într'însa?

25. Nici cum nu vei face după cuvântul acesta ca să ucizi pre cel drept împreună cu cei necredincioși, și să fie dreptul ca și cel necredincios, nici cum. Tu cel ce judeci tot pământul, au nu vei face judecată?

Ps. 7, 9. Ioan 5, 27; Rom. 3, 6.

26. Și au zis Domnul: de se vor afla în cetatea Sodomei cincizeci de drepti, voi ierta toată cetatea și tot locul pentru dânsii.

Amos 7, 2

27. Și răspunzând Avraam a zis: acum am început a grăi către Domnul meu, și eu sunt pământ și cenușă.

28. Dar de vor fi mai puțini de cincizeci de drepti, să fie patruzeci și cinci, au pierde-vei pentru patruzeci și cinci toată cetatea? Și au zis: nu o voi pierde de voi afla acolo patruzeci și cinci.

29. Și a adăos a grăi către Domnul, și a zis: dar de se vor afla acolo patruzeci? Și au zis: nu o voi pierde pentru acei patruzeci.

30. Și a zis: să nu fie ceva Doamne de voi mai grăi: dară de se vor afla acolo treizeci? Și au zis: nu o voi pierde de voi afla acolo treizeci.

Judec. 6, 39.

31. Și a zis: pentrucă pociu grăi către Domnul, dară de se vor afla acolo douăzeci? Și i-au zis: nu o voi pierde de voi afla acolo douăzeci.

32. Și a zis: să nu fie ceva Doamne, de voi mai grăi încă odată. Dar de se vor afla acolo zece? Și au zis: nu o voi pierde pentru acei zece.

33. Și s'au dus Domnul după ce au încetat a grăi lui Avraam, și Avraam s'a întors la locul său.

CAP. 19.

Peirea Sodomei.

Și au venit doi îngeri la Sodoma seara, și Lot ședeà la poarta Sodomei, și văzându-i Lot s'a sculat întru întâmpinarea lor, și s'a închinat cu fața la pământ, și a zis:

Evr. 13, 2.

2. Iată Domnilor, abateți-vă la casa slugii voastre și rămâneți și spălați picioarele voastre, și dimineață sculându-vă, veți merge în calea voastră; iar ei au zis: nu, ci în uliță vom mâneà.

18, 4.

3. Și îi sileà pre ei, și s'au abătut la dânsul și au intrat în casa lui; și a făcut lor de mâncare, și azime a copt lor, și au mâncat.

4. Iar mai înainte de ce s'au culcat ei, bărbații cetății Sodomii au încunjurat casa dela cel tânăr până la cel bătrân și tot norodul împreună.

5. Și au chemat afară pre Lot și au zis către dânsul: unde sunt bărbații carii au intrat la tine noaptea? Scoate-i la noi ca să ne împreunăm cu ei.

6. Și a ieșit Lot la ei înaintea ușii, și a tras ușa după sine.

7. Și a zis către ei: nicidecum fraților nu faceți răutatea aceasta.

8. Ci am eu două fete care n'au cunoscut bărbat, pre acelea voi scoate la voi, și vă faceți treaba cu ele după cum va plăcea vouă, numai asupra bărbaților acestora să nu faceți nedrept; pentrucă au intrat supt acoperemântul casei mele.

9. Iar ei au zis lui: du-te în colo, ai venit să lăcuești aici sau judecată să judeci? Acum dară te vom chinui mai rău pre tine decât pre ei; și sileau pre Lot foarte, și s'au apropiat la ușă să o strice.

2 Petru 2, 8.

10. Iară bărbații tinzând mâinile au tras pre Lot la sine în casă, și au închis ușa casii.

11. Iară pre bărbații carii erau la ușa casii i-au lovit cu orbire dela cel mic până la cel mare, și s'au ostenit căutând ușa.

Înțelep. 19, 16.

12. Și au zis către Lot bărbații: ai tu pre cinevă aici? Gineri, au feciori, au fete? Sau pre altcinevă din ai tăi? De sunt în cetate, scoate-i din locul acesta.

13. Că vom să stricăm noi locul acesta, pentrucă s'a înălțat strigarea lor înaintea Domnului, și ne-au trimis pre noi Domnul să'l stricăm pre dânsul.

18, 20.

14. Și ieșind Lot a grăit către ginerii săi, carii luase pre fetele lui, și le-a zis: sculați-vă și ieșiți din locul acesta, pentrucă Domnul va să piarză cetatea.

15. Și se părù a vorbi glumă înaintea ginerilor săi. Iară dacă s'a făcut dimineață, grăbiau îngerii pre Lot, zicând: scoală-te și ia femeea ta și cele două fete ale tale care ai, și ieși ca să nu pieri și tu împreună cu fărădelegile cetății.

2 Petru 2, 6, 7,

16. Și ei s'au turburat, iar îngerii au apucat de mână pre el și pre femeea lui și pre cele două fete ale lui, pentru că nu s'au îndurat Domnul de dânsul; și scoțându'i pre ei afară, au zis:

17. Mântuind mântuește sufletul tău, să nu te uiți înapoi, nici să stai în vre un loc de prin prejur, în munte te mântuește ca să nu te prinzi împreună cu ei.

Înțelep. 10, 6.

18. Și a zis Lot către dânsii: rogu-mă Doamne.

19. Fiindcă a aflat sluga ta milă înaintea ta, și ai mărit dreptatea ta care faci cu mine, ca să fie viu sufletul meu, eu nu voi putea să mă mântuesc în munte, ca să nu mă prinză relele, și voi muri.

6, 8.

20. Iată cetatea cea de aproape ca să scap acolo, este mică, și acolo mă voi mântui; au nu este mică? Și va fi viu sufletul meu pentru tine.

21. Și i-au zis lui: iată m'am mirat de fața ta și de cuvântul acesta, ca să nu stric cetatea pentru care ai grăit.

22. Grăbește dar ca să te mântuești acolo, că nu voi putea face lucrul până vei merge tu acolo, pentru aceea au chemat numele cetății aceea: Sigor.

Înțelep. 10, 6.

23. Soarele a răsărit pre pământ, și Lot a intrat în Sigor.

24. Și Domnul au plouat preste Sodoma și preste Gomora pucioasă și foc dela Domnul din cer.

A 2 Lege 29, 23; Ierem. 50, 40; Luc. 17, 29; 2 Petr. 2, 6.

25. Și au surpat cetățile acestea și toată împrejurimea, și pre toți câți lăcuiau în cetăți și toate câte răsar din pământ.

Iezechil 16, 48.

26. Și s'a uitat femeea lui înapoi, și s'a făcut stâlp de sare.

Luc. 9, 62; 17, 32.

27. Și a mâncat Avraam a doua zi la locul unde a stătut înaintea Domnului.

28. Și a căutat spre Sodoma și spre Gomora și spre pământul de prin jurul locului, și a văzut: și iată se suiă pară de foc din pământ ca o văpaie de cuptor.

29. Și a fost când au stricat Domnul toate cetățile de prin jur, ș'au adus aminte Dumnezeu de Avraam, și au scos pre Lot afară din mijlocul surpării când au surpat Domnul cetățile în care lăcuia Lot.

30. Și a ieșit Lot din Sigor și ședeà în munte el și amândouă fetele lui cu dânsul, că s'a temut a lăcuî în Sigor și au lăcuit în peșteră el și amândouă fetele lui cu dânsul.

31. Și a zis cea mai în vârstă către cea mai tânără: tatăl nostru este bătrân și nimenea nu este pre pământ care să intre la noi, după cum este obiceiul a tot pământul.

32. Vino dar să adăpăm pre tatăl nostru cu vin și să dormim cu dânsul, și să ridicăm din tatăl nostru sămânță.

Lev 18, 7.

33. Și au adăpat pre tatăl lor cu vin în noaptea aceea, și intrând cea mai în vârstă a dormit cu tatăl ei în noaptea aceea, și el n'a știut când a dormit ea și când s'a sculat.

34. Și a fost a doua zi a zis cea mai în vârstă către cea mai tânără: iată am dormit ieri cu tatăl nostru, să'l adăpăm pre dânsul cu vin și într'această noapte, și intrând te culcă tu cu el, și să ridicăm din tatăl nostru sămânță.

35. Și adăpară și într'acea noapte pre tatăl lor cu vin, și intrând cea mai tânără a dormit cu tatăl ei, și el n'a știut când s'a culcat ea și când s'a sculat.

36. Și au zămislit amândouă fetele din tatăl lor.

37. Și a născut cea mai mare fecior, și a chemat numele lui: Moav, zicând: din tatăl meu. Acesta e tată Moavitenilor până în ziua de astăzi.

38. Și a născut și cea mai tânără fecior, și a chemat numele lui: Aman, zicând: fiul neamului meu. Acesta este tată Amanitenilor până în ziua de astăzi.

A 2 Lege 2, 19.

CAP. 20.

Avraam în Gherara.

Și s'a dus de acolo Avraam spre pământul cel către amiazăzi, și a lăcuit între Kadis și între Sur, și a nemernicit în Gherari.

2. Și a zis Avraam de Sarra femeea sa: că soră este mie, că s'a temut să zică: femeea mea este, ca nu cumvă să-l ucigă pre el oamenii cetății pentru ea, și a trimis Avimeleh împăratul Gherarilor și a luat pre Sarra.

12, 13, 26, 17.

3. Și au intrat Dumnezeu la Avimeleh în somn noaptea, și i-au zis lui: iată tu ai să mori pentru femeea care ai luat, că ea are bărbat.

31, 24.

4. Și Avimeleh nu s'a atins de ea, și a zis: Doamne, au pierde-vei neam drept care nu știe?

5. Au nu el a zis mie: soră îmi este? Și ea mi-a zis: frate îmi este; cu inimă curată și cu mâini drepte am făcut aceasta.

6. Și i-au zis Dumnezeu în somn: eu am cunoscut că cu inimă curată ai făcut aceasta, și eu nu m'am îndurat de tine, ca să nu păcătuiești tu împotriva mea, și pentru aceea nu te-am lăsat să te atingi de dânsa.

7. Iar acum dă înapoi femeea omului, că prooroc este și se va ruga pentru tine și vei fi viu; iară de nu o vei da înapoi, să știi că vei muri tu și toate ale tale.

23, 11; Ps. 104, 15.

8. Și de dimineață sculându-se Avimeleh, a chemat pre toate slugile sale, și a grăit toate cuvintele acestea în

urechile lor, și s'au temut toți oamenii foarte.

9. Și a chemat Avimeleh pre Avraam, și a zis lui: de ce ai făcut nouă aceasta? Au doară am greșit ceva împotriva ta de ai adus preste mine și preste împărăția mea păcat mare? Lucru care nimenea nu l-ar face, ai făcut mie.

12, 18; 26, 10.

10. Și a zis Avimeleh către Avraam: ce ai socotit de ai făcut aceasta?

11. Și a zis Avraam: pentrucă am gândit că nu va fi frica lui Dumnezeu în locul acesta, și pre mine mă vor omorî pentru femeea mea.

26, 9.

12. Și cu adevărat soră este mie după tată, iar nu după mamă; iar acum s'a făcut mie și femeie.

12, 13.

13. Și a fost când m'a scos Dumnezeu din casa tatălui meu, am zis ei: această dreptate să faci cu mine în tot locul unde vom intra, zi pentru mine: că frate îmi este.

14. Și a luat Avimeleh o mie de drahme și oi și viței și slugi și slujnice, și a dat lui Avraam, și i-a dat înapoi și pre Sarra femeea lui.

12, 19.

15. Și a zis Avimeleh către Avraam: iată pământul meu înaintea ta, unde'ți va plăcea lăcuește.

16. Iar către Sarra a zis: iată am dat o mie de drahme fratelui tău, acestea vor fi ție întru cinstea feții tale și a tuturor, care sunt cu tine, și întru toate adevărul să spui.

17. Și s'a rugat Avraam lui Dumnezeu, și au însănătoșat Dumnezeu pre Avimeleh și pre femeea lui și pre slujnicile lui și a început a naște.

18. Pentrucă închisese Domnul tot mitrasul în casa lui Avimeleh, pentru Sarra femeea lui Avraam.

16, 2; 1 Împ. 1, 5.

CAP. 21.

Nașterea lui Isaac.

Și Domnul au cercetat pre Sarra după cum au zis, și au făcut Domnul Sarrei precum au grăit.

17, 19; 18, 10.

2. Și zămislind Sarra a născut lui Avraam fiu la bătrânețe, pe vremea după cum grăise lui Domnul.

25, 19; 1 Paralip. 1, 34; Mat. 1, 2; Fapt. 7, 8; Gal. 4, 23; Evr. 11, 11.

3. Și a chemat Avraam numele fiului său pre carele l-a născut Sarra: Isaac.

4. Și a tăiat împrejur Avraam pre Isaac în ziua a opta, precum i-au fost poruncit Dumnezeu lui.

17, 12.

5. Și Avraam erà de o sută de ani, când s'a născut Isaac fiul său.

Mat. 1, 2.

6. Și a zis Sarra: răs mi-au făcut Domnul, pentru că cine va auzi, se va bucura împreună cu mine.

7. Și a zis: cine va spune lui Avraam că Sarra apleacă prunc? Că am născut fiu la bătrânețele mele.

8. Și a crescut pruncul și s'a înțărcat, și a făcut Avraam ospăț mare în ziua în care s'a înțărcat fiul său Isaac.

9. Și văzând Sarra pre fiul Agarei Eghiptencii, care se născuse lui Avraam, jucându-se cu Isaac fiul său,

10. A zis lui Avraam: gonește pre slujnica aceasta și pre fiul ei, că nu va moșteni fiul slujnicii cu fiul meu Isaac.

Gal. 4, 30.

11. Și foarte greu s'a părut cuvântul acesta înaintea lui Avraam pentru fiul său Ismail.

12. Și au zis Dumnezeu lui Avraam: să nu fie greu înaintea ta cuvântul cel pentru prunc și pentru slujnică; toate câte va zice ție Sarra, ascultă de cuvântul ei, pentru că întru Isaac se va chema ție sămânță.

Rom. 9, 7; Evrei 11, 18.

13. Dar și pre fiul slujniciei acesteia neam mare îl voi face, pentru că sămânța ta este.

17, 20; 25, 12.

14. Și s'a sculat Avraam dimineața, și luând pâini și un foale cu apă a dat Agarei, și a pus pre umărul ei și pruncul și o a slobozit pre dânsa; și ea mergând rătăceà prin pustie către fântâna jurământului.

15. Și s'a sfârșit apa din foale, și a lepădat pruncul supt un brad.

16. Și mergând a șezut în preajma lui departe ca o aruncătură de arc, pentru că a zis: nu voi vedea moartea pruncului meu, și a șezut înaintea lui, și strigând pruncul a plâns.

17. Și au auzit Dumnezeu glasul pruncului din locul unde erà, și a strigat îngerul lui Dumnezeu pre Agar din cer și au zis ei: Ce este Agar? Nu te teme, că au auzit Dumnezeu glasul pruncului tău din locul unde este.

18. Scoală-le, i-a pruncul și'l ține cu mâna ta, că neam mare îl voi face.

25, 16.

19. Și au deșchis Dumnezeu ochii ei și a văzut fântână de apă vie; și mergând a umplut foalele de apă și a adăpat pruncul.

20. Și erà Dumnezeu cu pruncul; și a crescut și a lăcuit în pustie și s'a făcut vânător.

21. Și a lăcuit în pustia Faran, și i-a luat lui mumă-sa femei din pământul Eghiptului.

22. Și a fost în vremea aceea și a grăit Avimeleh și Ohozat, care luase pre nora sa și Fihul Voevodul puterii lui către Avraam zicând: Dumnezeu este cu tine întru toate câte faci.

26, 26.

23. Acum dar jură-te mie pre Dumnezeu că nu'mi vei face strâmbătate, nici seminției mele nici numelui meu; ci după dreptatea care am făcut cu tine, vei face cu mine și pământului întru care te-ai sălășluit.

24. Și a zis Avraam: eu mă jur.

25. Și a muștră Avraam pe Avimeleh pentru fântânile apei, care le-au luat slugile lui Avimeleh.

26, 15, 18.

26. Și Avimeleh a zis lui: n'am știut cine a făcut ție lucrul acesta; nici tu nu mi-ai spus, nici eu n'am auzit fără numai astăzi.

27. Și a luat Avraam oi și viței și a dat lui Avimeleh; și au făcut amândoi legătură.

28. Și a pus Avraam șapte mielușite de oi singure.

29. Și a zis Avimeleh lui Avraam: ce sunt aceste șapte mielușite ale oilor acestora care le-ai pus singure?

30. Și a zis Avraam: aceste șapte mielușele vei lua de la mine, ca să'mi fie mie mărturie cum că eu am săpat această fântână.

31. Pentru aceea a chemat numele locului aceluia, fântâna jurământului, că acolo au jurat amândoi.

26, 33.

32. Și au făcut amândoi legătură la fântâna jurământului, și s'au sculat Avimeleh și Ohozat, care ținea pre Nora sa și Fihul mai marele puterii lui, și s'au întors în pământul Filistenilor.

33. Și a sădit Avraam țarină la fântâna jurământului, și a chemat acolo numele Domnului, Dumnezeu veșnic.

Isaia 57, 15.

34. Și a lăcuit Avraam în pământul Filistenilor zile multe.

CAP. 22.

Isaac adus spre jertfă.

Și a fost după cuvintele acestea Dumnezeu au ispitit pre Avraam și i-au zis: Avraame, Avraame, iar el a zis: iată eu.

Iudita 8, 22; Evrei 11, 17.

2. Și au zis: ia pre fiul tău cel iubit pre Isaac pre care ai iubit și mergi în pământul cel înalt, și'l adu pre el acolo jertfă

într'un munte, care'ți voi spune ție.

3. Și sculându-se Avraam de dimineață a pus șaoa pre asinul său, și a luat cu sine două slugi și pre Isaac fiul său; și tăind lemne pentru jertfă, sculându-se a mers, și a treia zi a venit la locul care i-au zis lui Dumnezeu.

4. Și căutând Avraam cu ochii săi a văzut locul de departe.

5. Și a zis Avraam slugilor sale: ședeți aici cu asinul, iar eu și pruncul vom merge până colea; și închinându-ne ne vom întoarce la voi.

6. Și a luat Avraam lemnele cele pentru jertfă și le-a pus în spinarea lui Isaac fiul său; și a luat în mâini foc și cuțit și s'au dus amândoi împreună.

7. Și a zis Isaac către Avraam tatăl său: tată, iar el a zis: ce este fiule? Și a zis: iată focul și lemnele, unde este oaea pentru jertfă?

8. Și a zis Avraam: Dumnezeu își va îngriji pentru oaie de jertfă fiul meu!

9. Și mergând amândoi împreună, au venit la locul care i-au arătat Dumnezeu lui; și a zidit acolo Avraam altar și a pus lemnele deasupra, și legând pre fiul său Issac, l-a pus pre altar deasupra lemnului.

10. Și a tins Avraam mâna sa să ia cuțitul să junghie pre fiul său.

Iacov 2, 21.

11. Și l-a strigat pre dânsul îngerul Domnului din cer zicând: Avraame, Avraame, iar el a zis: iată eu.

12. Și i-au zis: să nu pui mâna ta pre prunc, nici să'i faci lui nimic; că acum am cunoscut că te temi tu de Dumnezeu, și nu ți s'a făcut milă de fiul tău cel iubit pentru mine.

13. Și căutând Avraam cu ochii săi, a văzut: și iată un berbec era încurcat cu coarnele într'un copac stufos; și s'a dus Avraam și a luat berbecul și l-a adus jertfă în locul lui Isaac fiul său.

14. Și a chemat Avraam numele locului aceluia: Domnul au văzut, ca să se zică până astăzi: în muntele acesta

Domnul s'au arătat.

15. Și a strigat îngerul Domnului pre Avraam a doua oară din cer zicând:

16. Asupra mea însu'mi m'am jurat zice Domnul, pentru că ai făcut cuvântul acesta și nu ți s'a făcut milă de fiul tău cel iubit pentru mine,

Ps. 104, 9; Sirah 44, 21; 1 Mac. 2, 52; Luc. 1, 73; Evrei 6, 13, Evrei 6, 14.

17. Pentru aceea cu adevărat binecuvântând te voi binecuvânta, și înmulțind voi înmulți sămânța ta ca stelele cerului și ca nisipul cel de pre țărmurile mării; și va moșteni sămânța ta cetățile neprietenilor.

Eșir, 32, 13; Evrei 11, 12.

18. Și se vor binecuvânta întru sămânța ta toate neamurile pământului, pentru că ai ascultat glasul meu.

12, 3; 18, 18; 26, 4; Fapt. Ap. 3, 25; Gal. 3, 8, 11, 29.

19. Și s'a întors Avraam la slugile sale, și sculându-se s'au dus împreună la fântână jurământului; și au lăcuit acolo la fântâna jurământului.

20. Și a fost după cuvintele acestea și s'a vestit lui Avraam zicând: iată a născut Melha și ea fii lui Nahor fratele tău.

21. Pre Uz cel întâiu născut și pre Vanes fratele lui și pre Camuil tatăl Sirilor.

22. Și pre Hazad și pre Azav și pre Faldes și pre Ieldaf și pre Vatuil.

23. Iară Vatuil a născut pre Reveca. Aceștia sunt cei opt fii pre cari i-a născut Melha lui Nahor fratele lui Avraam.

24, 15.

24. Iară țiitoarea lui anume Revma a născut și ea prea Tavec și Taam și pre Tohos și pre Moha.

CAP. 23.

Moartea și mormântul Sarrei.

Și a fost viața Sarrei o sută douăzeci și șapte de ani.

2. Și a murit Sarra în cetatea Arvoc, care este în vale; aceasta este Hevron în pământul Hanaan; iar Avraam a venit să plângă pre Sarra și s'o jelească.

35. 27; Is. Navì 14, 15.

3. Și s'a sculat Avraam dela mortul său și a grăit fiilor lui Het zicând:

4. Strein și nemernic sunt eu la voi; dați'mi dar moșie de mormânt dela voi, ca să îngrop pre mortul meu.

5. Și au răspuns fiii lui Het către Avraam zicând:

6. Nu doamne, ascultă-ne pre noi: împărat dela Dumnezeu ești tu între noi; în mormânturile noastre cele alese îngroapă'ți mortul tău, că nici unul dintre noi nu te va oprì ca să nu'ți îngropi mortul tău acolo.

7. Și sculându-se Avraam s'a închinat înaintea poporului pământului fiilor lui Het.

8. Și a grăit către dânșii Avraam zicând: de voiți cu sufletul vostru ca să îngrop mortul meu dela fața mea, ascultați-mă și grăiți pentru mine lui Efron al lui Saar.

9. Să'mi deà mie peștera cea îndoită care o are el, ce este în partea țarinei lui, pre argint cât va prețui ca să o am aceasta între voi moșie de mormânt.

10. Iar Efron ședeà în mijlocul fiilor lui Het, și răspunzând Efron Heteul către Avraam, a zis în auzul fiilor lui Het și a tuturor celor ce intrau în celate, zicând:

11. Lângă mine fii doamne și mă ascultă: țarina și peștera care este într'însa ție o dau, înaintea tuturor cetățenilor mei datu-o-am ție, îngroapă mortul tău.

12. Și s'a închinat Avraam înaintea poporului pământului.

13. Și a zis lui Efron la auz înaintea a tot poporului pământului: de vreme ce ești pentru mine ascultă-mă: argintul țarinei ia'l dela mine și voiu îngropà mortul meu acolo.

14. Și a răspuns Efron lui Avraam zicând:

15. Nu doamne, ci am auzit: că pământul este de patru sute de drahme de argint, ce poate fi aceasta între mine și

între tine? Iar tu îngroapă-ți mortul tău.

16. Și a ascultat Avraam de Efron și a plătit lui Efron argintul, care a grăit la auzul fiilor lui Het, patru sute de drahme de argint ales la neguțători.

17. Și țarina lui Efron în care erà peștera cea îndoită spre fața Mămvrei, țarina și peștera care erà întru ea și toți copacii cari erau în țarină și tot ce erà în notările ei împrejur.

49, 30; 50, 18.

18. S'a dat lui Avraam moșie înaintea fiilor lui Het și înaintea tuturor celor ce intrau în cetate.

19. După acestea a îngropat Avraam pre Sarra femeea sa în peștera țarinei cea îndoită, care este împreajma Mămvrei, aceasta este Hevron în pământul lui Hanaan.

25, 9; 35, 27; 49, 31.

20. Și s'a întărit țarina și peștera care erà într'înșă lui Avraam moșie de înmormântare dela fiii lui Het.

25, 9, 10; 49, 29.

CAP. 24.

Căsătoria lui Isaac.

Avraam erà bătrân trecut în zile, și Domnul l-au binecuvântat întru toate.

2. Și a zis Avraam slugii sale celei mai bătrâne a casei sale, care erà mai mare peste toate ale sale: pune mâna ta supt armul meu.

15, 2; 47, 29.

3. Și te voiu jurà pre Domnul Dumnezeu cerului și al pământului, ca feciorului meu Isaac să nu'i iei femei din fetele Hananeilor între carii lăcuesc eu;

28, 1.

4. Ci în pământul meu unde m'am născut eu, la neamul meu vei merge și vei luà femei fiului meu Isaac de acolo.

5. Și a zis către dânsul sluga: dar de nu va vreà femeea să vie cu mine în pământul acesta, întoarce-voiu pre fiul tău

acolo în pământul de unde ai ieșit?

6. Iar Avraam a zis către dânsul: ià aminte să nu întorci pre fiul meu acolo.

7. Domnul Dumnezeuul cerului și Dumnezeuul pământului, cel ce m'au luat din casa tatălui meu și din pământul în care m'am născut, cel ce mi-au grăit și s'au jurat mie zicând: ție voi da pământul acesta și seminției tale, acesta va trimite pre îngerul său înaintea ta, și vei luà femeie feciorului meu de acolo.

12, 7; 17, 8.

8. Iară de nu va vreà femeea să vie cu tine în pământul acesta, curat vei fi tu de jurământul meu, numai pre feciorul meu să nu'l întorci acolo.

9. Și a pus sluga mâna sa supt armul lui Avraam stăpânul său, și a jurat lui pentru cuvântul acesta.

10. Și a luat sluga zece cămile din cămilele stăpânului său și din toate bunătățile stăpânului său cu sine, și sculându-se s'a dus în Mesopotamia cetatea lui Nahor.

11. Și a așezat cămilele să odihnească afară de cetate lângă fântâna cu apă, către seară când ies cele ce scot apă.

12. Și a zis: Doamne Dumnezeuul stăpânului meu Avraam, fă cale bună înaintea mea astăzi, și fă milă cu stăpânul meu Avraam.

13. Iată eu stau la izvorul apei, și fetele celor ce lăcuesc în cetate ies, ca să scoată apă.

14. Și fecioara căreia eu voi zice: pleacă vadra ta să beau, și ea va zice mie: beà tu și cămilele tale le voi adăpà până ce vor încetà a beà, aceasta va fi gătită lui Isaac slugii tale; și întru aceasta voi cunoaște că ai făcut milă cu stăpânul meu Avraam.

15. Și a fost mai înainte de a săvârși el grăind în cugetul său, și iată a ieșit afară Reveca fata lui Vatuil feciorul Melhei femeea lui Nahor fratele lui Avraam, având vadra pre umărul său.

22, 23.

16. Și fecioară eră frumoasă la față foarte, fecioară eră, bărbat nu o a cunoscut pre ea, și pogorîndu-se la fântână a umplut vadra și s'a suit.

17. Și a alergat sluga înaintea ei și a zis: dă-mi să beau puțină apă din vadra ta.

Ioan 4, 7.

18. Iar ea a zis: beà doamne și grăbind a slobozit vadra pre brațul său, și l-a adăpat până a încetat a beà.

19. Și a zis: și cămilelor tale voi scoate apă până ce vor beà toate.

20. Și grăbind a deșertat vadra în adăpătoare, și iarăși a alergat la fântână să scoată apă, și a adăpat toate cămilele.

21. Iar omul o priveà pre ea și tăceà, ca să cunoască, îndreptat-au Dumnezeu calea lui sau nu?

22. Și a fost după ce au încetat toate cămilele a beà, a luat omul doi cercei de aur, cari trăgeau câte o drahmă, și i-a pus în urechile ei, și două brățări în mâinile ei, cari trăgeau zece măsuri de aur.

23. Și a întrebat-o pre dânsa și i-a zis: a cui fată ești? Spune'mi de este la tatăl tău loc să sălășluim noi.

24. Iar ea a zis lui: fată sunt a lui Vatuil fiul Melhei, pre care l-a născut ea lui Nahor.

25. Și i-a zis lui: și paie și fân mult este la noi, precum și loc de sălășluit.

26. Și bine părănd omului s'a închinat Domnului, zicând:

27. Binecuvântat este Domnul Dumnezeu stăpânului meu Avraam, cel ce n'a părăsit dreptatea sa și adevărul dela stăpânul meu; și pre mine m'au îndreptat Domnul la casa fratelui stăpânului meu.

28. Și alergând fecioara a spus în casă mumei sale după cuvintele acestea.

29. Iară Reveca aveà frate anume Lavan, și a alergat Lavan la om afară la fântână.

30. Și a fost dacă a văzut cerceii și brățările în mâinele surorii sale, și auzind cuvintele Revechii surorii sale care

zicea: așa mi-a grăit omul; și a venit la om unde stă el cu cămilele la fântână.

31. Și a zis lui: vin-o, intră înlăuntru binecuvântate al Domnului, pentruce stai afară? Eu am gătit casă și loc cămilor tale.

26, 29.

32. Și a intrat omul în casă și a descărcat cămilele, a dat paie și fân cămilor și apă de spălat picioarelor lui și picioarelor oamenilor celor ce erau cu el.

33. Și le-a pus lor pâine să mănânce, iar el a zis: nu voi mânca pâine ce nu voi grăi cuvintele mele; și ei au zis: grăește.

34. Și a zis: sluga lui Avraam sunt eu.

35. Și Domnul au binecuvântat pre stăpânul meu foarte, și s'a mărit și i-au dat lui oi și viței și argint și aur și slugi și slujnice și cămile și asini.

36. Și Sarra femeia stăpânului meu, a născut un fecior stăpânului meu după ce a îmbătrânit el; și i-a dat lui toate câte a avut.

21, 2.

37. Și m'a jurat stăpânul meu zicând: să nu iei femei fiului meu din fetele Hananeilor, între carii lăcuesc eu în pământul lor;

38. Ci la casa tatălui meu să mergi, la neamul meu și vei lua femei feciorului meu de acolo.

39. Iar eu am zis stăpânului meu: dar de nu va vreă să vie cu mine femeia?

40. Și mi-a zis Domnul Dumnezeu înaintea căruia bine am plăcut, acela va trimite pre îngerul său cu tine și va îndreptă calea ta și vei lua femei fiului meu din neamul meu și din casa tatălui meu.

41. Atunci curat vei fi de blestemul meu, dacă vei veni la neamul meu și nu vor dà ție, și tu vei fi curat de jurământul meu.

42. Și venind eu astăzi la fântână am zis: Doamne Dumnezeul stăpânului meu Avraam, de vei îndreptă tu calea

mea pre care acum merg.

43. Iată stau la fântâna apei și fetele oamenilor cetății vor ieși ca să ia apă și va fi fecioara căreia eu voiu zice: dă-mi să beau puțină apă din vadra ta.

44. Și ea îmi va zice: și tu bea și cămilelor tale voiu scoate apă, aceasta este femeea care au gătit-o Domnul lui Isaac slugii sale, și întru aceasta voiu cunoaște că ai făcut milă cu stăpânul meu Avraam.

45. Și a fost mai înainte de a sfârși eu grăind în cugetul meu, îndată a ieșit Reveca cu vadra pre umăr, și s'a pogorât la fântână și a scos apă și am zis ei: dă-mi să beau.

46. Și ea grăbind a slobozit vadra pre brațul său și a zis: bea tu și cămilele tale le voiu adăpa; și am băut și cămilele le-a adăpat.

47. Și am întrebat-o pre ea și am zis: a cui fată ești tu, spune mie? Și ea a zis: fată sunt a lui Vatuil feciorul lui Nahor pre care l-a născut lui Melha, și am pus ei cercei și brățările pre mâinile ei.

48. Și părându-mi bine m'am închinat Domnului și am binecuvântat pre Domnul Dumnezeu stăpânului meu Avraam, cel ce m'au îndreptat în calea adevărului, ca să iau pre fata fratelui stăpânului meu, fiului său.

49. Deci de veți face voi milă și dreptate cu stăpânul meu ori de nu spuneți-mi, ca să mă întorc spre dreapta sau spre stânga.

50. Și răspunzând Lavan și Vatuil au zis: dela Domnul a ieșit lucrul acesta, nu vom putea grăi ție împotrivă, nici rău, nici bine.

51. Iată Reveca înaintea ta este, ia-o și te du, și să fie femeie feciorului stăpânului tău după cum au grăit Domnul.

52. Și a fost după ce a auzit sluga lui Avraam cuvintele lor, s'a închinat până la pământ Domnului.

53. Și scoțând sluga vase de argint și de aur și îmbrăcăminte a dat Revechii, și daruri i-a dat și fratelui ei și mumei ei.

54. Și a mâncat și a băut el și oamenii cei ce erau cu dânsul, și au dormit; și sculându-se dimineața a zis: sloboziți-mă să mă duc la stăpânul meu.

55. Și au zis frații ei și muma sa: să rămâe fata cu noi ca vreo zece zile și după aceea se va duce.

56. Iar el a zis către ei: nu mă opriți, că Domnul a îndreptat calea mea întru mine, sloboziți-mă ca să merg la stăpânul meu.

57. Iar ei au zis: să chemăm fata și s'o întrebăm; și au chemat pre Reveca și i-au zis ei: merge-vei cu omul acesta?

58. Iar ea a zis: voiu merge.

59. Și au slobozit pre Reveca sora sa și averile ei și pre sluga lui Avraam și pre cei ce erau cu dânsul.

60. Și au binecuvântat pre Reveca și i-au zis ei: sora noastră ești, fă-te întru mii de zeci de mii și să moștenească sămânța ta cetățile neprietenilor.

22, 17.

61. Și sculându-se Reveca și slujnicile ei s'au suit pre cămile și s'au dus cu omul, și luând sluga pre Reveca s'au dus.

62. Iar Isaac mergea prin pustie spre fântâna vedeniei, și lăcuia în pământul cel de către amiază.

16, 14.

63. Și a ieșit Isaac ca să se primble la câmp de către seară, și căutând cu ochii a văzut cămilele venind.

64. Și căutând Reveca cu ochii a văzut pe Isaac și a sărit de pre cămilă.

65. Și a zis către slugă: cine este omul acela care merge pre câmp spre întâmpinarea noastră? Și a zis sluga: acesta este stăpânul meu; iar ea luându-și vâlul s'a acoperit.

66. Și a spus sluga lui Isaac toate câte a făcut.

67. Și a intrat Isaac în casa mumei sale, și a luat pe Reveca și s'a făcut lui femeie, și a iubit-o pre dânsa, și s'a mângâiat Isaac pentru Sarra mumă-sa.

25, 20.

CAP. 25.

Căsătoria a doua a lui Avraam.

Și Avraam ș'a luat altă femeie a căreia numele erà Hetura.

1 Paralip. 1, 31.

2. Și a născut lui pre Zomvran și pre Iezan și pre Mădal și pre Madiam și pre Iezvoc și pre Șoie.

3. Și Iezan a născut pre Sava și pre Taman și pre Dedan; iară fiii lui Dedan au fost: Raguil și Navdeil și Asuriim și Latusiim și Laomim.

4. Și fiii lui Madiam: Ghefar și Afir și Enoh și Avida și Eldaga: toți aceștia erau feciorii Heturei.

1 Paralip. 1, 33.

5. Și a dat Avraam toate averile sale lui Isaac feciorul său.

6. Și feciorilor țiiitoarelor sale a dat Avraam daruri, și încă fiind el viu i-a scos pre ei în laturi dela Isaac fiul său către răsărit la pământul răsăriturilor.

7. Aceștia sunt anii zilelor vieții lui Avraam câți a trăit o sută șaptezeci și cinci de ani.

8. Și slăbind Avraam a murit întru bătrânețe bune, bătrân și plin de zile și s'a adăogat lângă poporul său.

15, 15; 35, 29.

9. Și l-au îngropat pre dânsul Isaac și Ismail amândoi feciorii lui în peștera cea îndoită, în țarina lui Efron feciorul lui Saar Heteul care este în preajma Mamvrei.

23, 19, 20; 49, 30.

10. În țarina și peștera care a cumpărat-o Avraam dela fiii lui Het, acolo au îngropat pre Avraam și pre Sarra femeea lui.

47, 30.

11. Și a fost după ce a murit Avraam, au binecuvântat Dumnezeu pre Isaac fiul lui, și a lăcuit Isaac lângă fântâna vederii.

16, 14.

12. Și acestea sunt nașterile lui Ismail feciorul lui Avraam, pre care l-a născut Agar Eghipteanca slujnica Sarrei.

21, 13.

13. Și acestea sunt numele fiilor lui Ismail după numele neamurilor lui: cel dintâiu născut Ismail și Navaiot și Kidar și Navdeil și Masam,

1 Paralip. 1, 29.

14. Și Masma și Duma și Masì,

15. Și Hodan și Teman și Ietur și Nafes și Kedma.

16. Aceștia sunt fiii lui Ismail și acestea sunt numele lor, în corturile lor, într-u lăcașurile lor, doisprezece boieri erau după neamul lor.

17, 20.

17. Și aceștia sunt anii vieții lui Ismail o sută treizeci și șapte de ani, și slăbind a murit și s'a adăogat lângă neamul său.

18. Și a lăcuit dela Evilat până la Sur, care este înaintea feții Eghiptului până la Asirieni, înaintea tuturor fraților săi a lăcuit.

19. Și acestea sunt nașterile lui Isaac fiul lui Avraam: Avraam a născut pre Isaac.

20. Iar Isaac erà de patruzeci de ani când a luat pre Reveca fata lui Vatuil din Mesopotamia Siriei, sora lui Lavan Sirului, luiș femee.

24, 67.

21. Și s'a rugat Isaac Domnului pentru Reveca femeea sa că erà stearpă, și l-au ascultat pre el Dumnezeu și a zămislit Reveca femeea lui.

22. Și săltà pruncii într'însa, și a zis ea: de erà să fie așa, pentruce mie aceasta? Și s'a dus să întrebe pre Domnul.

23. Și au zis ei Domnul: două neamuri în pântecele tău sunt, și două popoare din pântecele tău se vor împărți, și popor pre popor va întrece, și cel mai mare va sluji celui mai mic.

Rom. 9, 10.

24. Și s'au umplut zilele ca să nască ea, și erau gemeni în pântecul ei.

25. Și a ieșit fiul cel întâiu născut roșu tot, ca o piele păroasă, și a chemat numele lui Isav.

27, 11; 38, 27; Osie 12. 3; Mat. 1, 2.

26. Și după acesta a ieșit fratele lui, și mâna lui ținea de călcâiu pre Isav, și a chemat numele lui Iacov. Iar Isaac era de șasezeci de ani când a născut Rebeca pre această.

27. Și au crescut tinerii, și a fost Isav om care știa a vâna și era câmpean sălbătaric; iar Iacov a fost om fără viclesug lăcuind acasă.

28. Și iubea Isaac pre Isav pentru că mânca din vânatul lui; iară Rebeca iubea pre Iacov.

29. Și a fiert Iacov fiertură, și a venit Isav dela câmp ostenit.

30. Și a zis Isav lui Iacov: dă-mi să mănânc dintr'această fiertură roșietecă că slăbesc eu, pentru aceea s'a chemat numele lui Edom.

36, 1, 19.

31. Și a zis Iacov lui Isav: vinde-mi astăzi nașterea ta cea dintâiu.

32. Și a zis Isav: iată eu mă duc să mor, și ce-mi este mie bună nașterea cea dintâiu?

33. Și a zis Iacov lui: jură-te mie astăzi, și i-a jurat lui și a vândut Isav nașterea cea dintâiu lui Iacov.

Evr. 12, 16.

34. Și Iacov a dat lui Isav pâine și fiertură de linte, și a mâncat și a băut, și sculându-se s'a dus și n'a băgat seamă Isav de nașterea cea dintâiu.

27, 36.

CAP. 26.

Întâmplările lui Isaac.

Și a fost foamete pre pământ, afară de foametea cea mai dinainte care a fost în zilele lui Avraam și a mers Isaac la Avimeleh împăratul Filistenilor în Gherara.

12, 10; 20, 1.

2. Și s'au arătat Dumnezeu lui și i-au zis: nu te pogorî în Eghipet; ci lăcuește în pământul care voiu spune eu ție.

3. Și lăcuește în pământul acesta și eu voiu fi cu tine și te voiu binecuvânta, că ție și seminției tale voiu dà tot pământul acesta, și voiu întări jurământul meu care am jurat lui Avraam tatăl tău.

4. Și voiu înmulți sămânța ta ca stelele cerului și voiu dà seminției tale tot pământul acesta; și întru sămânța ta se vor binecuvânta toate neamurile pământului.

12, 7; 18, 18; 22, 18.

5. Pentrucă a ascultat Avraam tatăl tău cuvântul meu și a păzit poruncile mele și învățăturile mele și îndreptările mele și legile mele.

Evr. 11, 8.

6. Și a lăcuit Isaac în Gherari.

7. Și au întrebat oamenii locului pentru Reveca femeea lui și a zis: soră'mi este, că s'a temut a zice: femeie'mi este, ca nu cumvâ să'l ucigă oamenii locului pentru Reveca, că era frumoasă la față.

12, 13.

8. Și a fost acolo mulți ani și uitându-se Avimeleh, împăratul Gherarilor pe fereastră, a văzut pre Isaac jucându-se cu Reveca femeea sa.

9. Și a chemat Avimeleh pre Isaac și i-a zis lui: cu adevărat femeie îți este? Pentruce dar ai zis: că'ți este soră? Și a zis Isaac: am zis pentru ca nu cumvâ să mor pentru dânsa.

20, 11.

10. Și a zis Avimeleh lui: pentru ce ai făcut aceasta nouă? Puțin a fost că n'a dormit cinevâ din neamul meu cu femeea ta și ai fi adus preste noi neștiință.

20, 9.

11. Și a poruncit Avimeleh la tot poporul său zicând: tot cel ce se va atinge de omul acesta și de femeea lui, vinovat va fi morții.

20, 6.

12. Și a semănat Isaac în pământul acela și a aflat în anul acela orzul dând însutit, că l-au binecuvântat pre el Domnul.

Luc. 8, 8.

13. Și s'a înălțat omul și mergând înainte mai mare se făcea, până ce s'a făcut mare foarte.

14. Și s'au făcut lui turme de oi și cirezi de boi și ogoare multe și'l pismuiau Filistenii.

15. Și toate fântânile câte au săpat slugile tatălui său pe vremea lui, le-au astupat Filistenii și le-au umplut cu pământ.

21, 25.

16. Și a zis Avimeleh către Isaac: du-te dela noi, că te-ai făcut mai tare decât noi foarte.

17. Și s'a dus de acolo Isaac și a tăbărit în valea Gherarilor și a lăcuit acolo.

18. Și Isaac iarăși a săpat fântânile de apă, care le-au fost săpat slugile lui Avraam tatăl său și le-au astupat Filistenii după ce a murit Avraam tatăl său și le-au chemat cu numele, cu care le-a fost numit tatăl său.

21, 25.

19. Și au săpat slugile lui Isaac în valea Gherarilor și au aflat acolo izvor de apă vie.

20. Și s'au sfădit păstorii Gherarilor cu păstorii lui Isaac zicând: că a lor este apa; și a numit numele fântânii: strâmbătate, pentru că strâmbătate i-au făcut lui.

21. Și ducându-se de acolo au săpat altă fântână și se priceau și pentru aceea, și a numit numele ei vrajbă.

22. Și ridicându-se de acolo au săpat altă fântână și nu s'au bătut pentru aceea, și a numit numele ei lățime, zicând: că acum ne-au lățit pre noi Domnul și ne-au crescut pre pământ.

23. Și s'a suit de acolo la fântâna jurământului.

46, 1.

24. Și s'au arătat lui Domnul în noaptea aceea și i-au zis: eu sunt Dumnezeuul lui Avraam tatălui tău, nu te teme, că cu tine sunt și te voi binecuvânta și voi înmulți sămânța ta pentru Avraam tatăl tău.

25. Și a zidit acolo altar și a chemat numele Domnului și a pus acolo cortul său; și au săpat acolo slugile lui Isaac fântână în valea Gherarilor.

26. Și Avimeleh s'a dus la dânsul dela Gherari și Ohozat, carele ținea pre noru-sa și Fihol voevodul oștirii puterii lui.

21, 22.

27. Și a zis către dâșii Isaac: pentruce ați venit la mine? Că voi m'ați urît și m'ați scos dela voi.

28. Iar ei au zis: văzând am văzut, că Domnul este cu tine și am zis: să fie jurământ între noi și între tine și să punem legătură cu tine.

29. Ca să nu faci nouă rău, precum nici noi nu ne-am scârbit de tine; ci bine am făcut ție și te-am scos cu pace și tu acum ești binecuvântat dela Domnul.

24, 31.

30. Și a făcut lor ospăț: și au mâncat și au băut.

31. Și sculându-se dimineața au jurat fiecarele de aproapei său, și i-a slobozit pre dâșii Isaac și s'au dus dela el cu pace.

32. Și într'aceiași zi venind slugile lui Isaac, i-au spus pentru fântâna ce au săpat zicându-i: n'am aflat apă.

33. Și o au numit jurământ, pentru aceea au chemat numele cetății aceleia fântâna jurământului, până în ziua de astăzi.

21, 31.

34. Iar Isav erà de patruzeci de ani, și a luat femei pre Iudit fata lui Veoh Heteul și pre Vasimat fata lui Elon Heteul.

36, 2.

35. Și necăjiau ele pre Isaac și pre Reveca.

27, 46.

CAP. 27.

Binecuvântarea lui Iacov.

Și a fost după ce a îmbătrânit Isaac și au slăbit ochii lui a vedea, și a chemat pre Isav fiul său cel mai mare, și i-a zis lui: fiul meu; el a răspuns: iată eu.

2. Și a zis lui: iată am îmbătrânit și nu știu ziua sfârșitului meu.

3. Acum dar ia-ți unealta ta, tolba și arcul și ieși la câmp.

4. Și să-mi vânezi mie vânat și să-mi faci mâncare precum iubesc eu, și să-mi aduci să mănânc, ca să te binecuvinteze sufletul meu mai înainte de ce voi muri.

5. Iară Reveca a auzit pre Isaac grăind cu Isav fiul său; și s'a dus Isav la câmp să vâneze vânat tatălui său.

6. Și a zis Reveca către Iacov fiul său cel mai tânăr: iată că am auzit pre tatăl tău grăind către Isav fratele tău, zicându-i:

7. Adu-mi vânat și-mi fă de mâncare, ca mâncând să te binecuvintez înaintea Domnului mai înainte de a muri.

8. Deci acum fiul meu ascultă-mă pre mine precum poruncesc eu ție:

9. Și mergând la oi, adu-mi de acolo doi iezi tineri și buni și voi face pre ei mâncare tatălui tău precum iubește.

10. Și vei duce înlăuntru la tatăl tău și va mânca, ca să te binecuvinteze tatăl tău mai înainte de ce va muri.

11. Iar Iacov a zis către Reveca mamă-sa: fratele meu Isav este om păros, iar eu sunt om neted.

25, 25.

12. Ca nu cumvă să mă pipăie tatăl meu și voi fi înaintea lui ca un urgisit și voi aduce asupra mea blestem, iar nu binecuvântare.

13. Și i-a zis lui mamă-sa: asupra mea să fie blestemul tău fiule, numai ascultă cuvântul meu și mergând adu-mi.

14. Și mergând a luat și a adus la mamă-sa, și a făcut mamă-sa bucate precum iubea tatăl lui.

15. Și luând Reveca haina cea mai bună a lui Isav feciorului său celui mai mare, care era la dânsa în casă, a îmbrăcat pe Iacov fiul său cel mai tânăr.

16. Și cu pielcelușele iezilor a înfășurat brațele și goliciunea grumazului lui.

17. Și a dat bucatele și pâinele care făcuse, în mâinile lui Iacov fiului său, și le-a dus la tatăl său.

18. Și a zis: tată! Iar el a zis: iată eu, cine ești tu fiule?

19. Și a zis Iacov tatălui său: eu sunt Isav cel întâiu născut al tău, făcut-am precum mi-ai grăit mie; sculându-te sezi și mănâncă din vânatul meu, ca să mă binecuvinteze sufletul tău.

20. Și a zis Isaac fiului său: ce este aceasta, ce ai aflat așa curând o fiule? Iar el a zis: ce au dat Domnul Dumnezeuul tău înaintea mea.

21. Și a zis Isaac lui Iacov: apropie-te de mine și te voi pipăi fiule, de ești tu fiul meu Isav, au nu.

22. Și s'a apropiat Iacov de Isaac tatăl său și l-a pipăit pre dânsul și a zis: glasul cu adevărat este glasul lui Iacov, iar mâinile sunt mâinile lui Isav.

23. Și nu l-a cunoscut pre el, pentru că mâinile lui erau păroase ca mâinile lui Isav fratelui său, și l-a binecuvântat pre el și a zis:

24. Tu ești fiul meu Isav? Iar el a zis: eu, și a zis:

25. Adu-mi și voi mânca din vânatul tău fiule, ca să te binecuvinteze sufletul meu, și i-a adus lui și a mâncat, și i-a adus lui și vin și a băut.

26. Și i-a zis Isaac tatăl său lui: apropie-te de mine și mă sărută fiule.

27. Apropiindu-se l-a sărutat și a mirosit mirosul hainelor lui și l-a binecuvântat pre dânsul și a zis: iată mirosul fiului meu ca mirosul unei țarine pline, care o au binecuvântat Domnul.

28. Și să-ți dea ție Dumnezeu din roua cerului și din grăsimea pământului și mulțime de grâu și de vin.

29. Și să slujească ție neamuri și să se închine ție domni și să fii domn fratelui tău și se vor închina ție feciorii tatălui tău. Cel ce te va blestema, blestemat să fie; și cel ce te va binecuvânta, binecuvântat să fie.

Levit 24, 9.

30. Și a fost după ce a încetat Isaac a binecuvânta pe Iacov fiul său și după ce a ieșit Iacov dela fața lui Isaac tatălui său a venit și Isav fratele lui dela vânat.

31. Și a făcut și el bucate și a adus tatălui său și i-a zis: să se scoale tatăl meu și să mănânce din vânatul fiului său, ca să mă binecuvinteze sufletul tău.

32. Și i-a zis Isaac tatăl său: cine ești tu? Iar el a zis: eu sunt fiul tău cel întâiu născut Isav.

33. Și s'a spăimântat Isaac cu spaimă mare foarte și a zis: dar cine este cel ce mi-a prins mie vânat și mi-a adus și am mâncat din toate mai înainte de ce ai venit tu? Și l-am binecuvântat pre dânsul și va fi binecuvântat.

34. Și a fost după ce a auzit Isav cuvintele lui Isaac tatălui său, a strigat cu glas mare și amar foarte și a zis: binecuvintează-mă și pre mine tată.

35. Și a zis: venit-a fratele tău cu înșelăciune și a luat binecuvântarea ta.

36. Și a zis Isav: drept s'a chemat numele lui Iacov, că iată a doua oară m'a înșelat și nașterea cea dintâiu mi-a luat și acum mi-a luat binecuvântarea mea, și a zis Isav tatălui său: nu mi-ai lăsat și mie binecuvântare tată?

25, 34; Evr. 12, 16.

37. Și răspunzând Isaac a zis către Isav: încă și stăpân l-am făcut pre el ție și pre toți frații lui i-am făcut lui slugi, cu grâu și cu vin l-am întărit spre el, dar ție ce voiu face fiule?

38. Și a zis Isav către tatăl său: au doar numai o binecuvântare este la tine tată? Binecuvintează-mă și pre mine tată!

Evr. 12, 17.

39. Și umilindu-se Isaac, a strigat cu glas mare Isav și a plâns; și răspunzând Isaac tatălui său i-a zis: iată din grăsimea

pământului va fi lăcuința ta și din roua cerului de sus.

Evr. 11, 20.

40. Și cu sabia ta vei trăi și fratelui tău vei sluji; și va fi o vreme când vei lepădă și vei sfărâma jugul lui de pre grumazul tău.

41. Și purtă pizmă Isav asupra lui Iacov pentru binecuvântarea cu care l-a binecuvântat pre el tatăl său, și a zis Isav într-o cugetul său: să se apropie zilele jaliu tatălui meu ca să ucig pre Iacov fratele meu.

Avdie 10.

42. Și s'a spus Revechei cuvintele lui Isav feciorului său cel mai mare, și trimițând a chemat pre Iacov feciorul său cel mai tânăr și i-a zis lui: iată Isav fratele tău se laudă asupra ta, că te va omorî.

43. Acum dar fiul meu, ascultă cuvântul meu și sculându-te fugi în Mesopotamia la Lavan fratele meu în Haran.

44. Și lăcuește cu dânsul câteva zile până ce se va întoarce mânia și urgia fratelui tău dela tine.

45. Și va uita ce ai făcut lui, și voi trimite de te voi chema de acolo, ca nu cumva într-o zi să mă lipsesc de voi de amândoi fiii mei.

46. Și a zis Rebeca către Isaac: mi-am urât viața pentru fetele fiilor lui Hei; de va lua Iacov femei din fetele pământului acestuia, de ce-mi este mie bună viața?

26, 35.

CAP. 28.

Vedenia lui Iacov.

Și chemând Isaac pre Iacov, l-a binecuvântat pre el și i-a poruncit lui zicând: să nu iei femei din fetele Hananeilor;

24, 3.

2. Ci sculându-te fugi în Mesopotamia la casa lui Vatuil tatăl mamei tale, și să iei ție de acolo femei din fetele lui Lavan fratelui mamei tale.

3. Și Dumnezeu meu să te binecuvinteze și să te crească și să te înmulțească și să fii întru adunări de neamuri.

4. Și să-ți dea ție binecuvântarea lui Avraam tatălui meu ție și seminții tale după tine, ca să moștenești pământul în care lăcuești tu acum, care l-au dat Dumnezeu lui Avraam.

5. Și a trimis Isaac pre Iacov și s'a dus în Mesopotamia la Lavan feciorul lui Vatuil Sirului, fratele Revechei mumei lui Iacov și a lui Isav.

6. Și a văzut Isav că a binecuvântat Isaac pre Iacov și l-a trimis în Mesopotamia Siriei, să-și ia luiși femei de acolo când l-a binecuvântat pre el și i-a poruncit lui zicând: să nu iei femei din fetele Hanaaneilor.

7. Și a ascultat Iacov pre tatăl său și pre muma sa și s'a dus în Mesopotamia Siriei.

8. Și văzând și Isav, că sunt rele fetele lui Hanaan înaintea lui Isaac tatălui său,

9. S'a dus Isav la Ismail și a luat pre Maelet fata lui Ismail feciorul lui Avraam sora lui Naveot, lângă femeile sale femei.

10. Și a ieșit Iacov dela fântâna jurământului și a mers în Haran.

11. Și a aflat un loc și a dormit acolo, că apusese soarele, și a luat din pietrele locului aceluia și și-a pus luiși căpătâiu și a dormit în locul acela și a văzut vis.

12. Și iată o scară eră întărită pre pământ a căreia capul ajungea la cer și îngerii lui Dumnezeu se suiau și se pogorau pre dânsa.

Ioan 1, 51.

13. Și Domnul eră întărit pre ea și au zis: eu sunt Dumnezeu lui Avraam tatălui tău și Dumnezeu lui Isaac, nu te teme: pământul pe care tu dormi ție îl voi da și seminției tale.

35, 1; 48, 4.

14. Și va fi sămânța ta ca nisipul pământului și se va lăți spre mare și spre miazăzi și spre miazănoapte și spre răsărit

și se vor binecuvânta întru tine toate neamurile pământului și întru sămânța ta.

A 2 Lege 12, 20; 19, 8.

15. Și iată eu sunt cu tine păzindu-te în toată calea ori încotro vei merge și te voi întoarce la pământul acesta, că nu te voi lăsa până ce voi face toate câte am grăit ție.

Isaia 43, 2.

16. Și s'a deșteptat Iacov din somnul său și a zis: că este Domnul în locul acesta și eu n'am știut.

17. Și s'a spăimântat și a zis: cât de înfricoșat este locul acesta, nu este aceasta alta, fără numai casa lui Dumnezeu și aceasta este poarta cerului.

Eșir. 3, 5.

18. Și s'a sculat Iacov dimineața și a luat piatra, care a fost pus la căpătâiul său și a pus-o stâlp și a turnat untdelemn pre vârful ei.

31, 13.

19. Și a chemat numele locului aceluia: casa lui Dumnezeu, iară mai nainte se chema: cetatea Ulamluz.

13, 3; 35, 14, 15.

20. Și s'a făgăduit Iacov făgăduință cu rugăciune zicând: de va fi Domnul Dumnezeu cu mine și mă va păzi în calea aceasta, pre care eu umblu și-mi va da pâine să mănânc și haină să mă îmbrac;

Lev. 21, 2; 1 Tim. 6, 8.

21. Și de mă va întoarce sănătos în casa tatălui meu, va fi mie Domnul Dumnezeu.

22. Și piatra aceasta, care o am pus stâlp, va fi mie casă a lui Dumnezeu și din toate câte vei da mie, a zecea voi aduce ție.

CAP. 29.

Iacov în Mesopotamia.

Și sculându-se Iacov în picioare, s'a dus în pământul răsăritului la Lavan feciorul lui Vatuil Sirului fratele Revechei mumei lui Iacov și a lui Isav.

2. Și privind a văzut o fântână în câmp și erau trei turme de oi odihnindu-se la ea, că din fântâna aceea se adăpau turmele și eră piatră mare pre gura fântânei.

3. Și se adunau acolo toate turmele și prăvăleau piatra de pre gura fântânei și adăpau oile; și iarăși puneau piatra pre gura fântânei în locul ei.

4. Și a zis Iacov către dâșii: fraților, de unde sunteți voi? Iar ei au zis: din Haran suntem.

5. Și le-a zis lor: știți pre Lavan feciorul lui Nahor? Iar ei au zis: știm.

6. Și a zis lor: sănătos este? Iar ei au zis: sănătos; și iată Rahila fata lui veneà cu oile.

7. Și le-a zis lor Iacov: încă mai este mult din zi și încă nu este vreme a se adună toate turmele, adăpați oile și vă duceți de le pașteți.

8. Iar ei au zis: nu vom puteà până ce se vor adună toți păstorii, și vom răsturnà piatra de pre gura fântânei, ca să adăpăm oile.

9. Încă grăind el cu ei, iată Rahila fata lui Lavan veneà cu oile tatălui său, că ea pășteà oile tătână-său.

10. Și a fost dacă a văzut Iacov pre Rahila fata lui Lavan fratelui mumei sale și oile lui Lavan fratele mumei sale, apropiindu-se Iacov a răsturnat piatra de pre gura fântânei, și a adăpat oile lui Lavan fratelui mumei sale.

Eșire 2, 17.

11. Și a sărutat Iacov pre Rahila și strigând cu glasul său a plâns.

12. Și a spus Rahilei, că este frate tatăl ei cu mumă-sa Reveca și cum că el este fecior ei; iar ea alergând a spus tatălui ei toate cuvintele acestea.

13. Și a fost după ce a auzit Lavan de numele lui Iacov feciorul surorii sale, a ieșit întru întâmpinarea lui și

îmbrățișându-l l-a sărutat și l-a adus în casa sa și a spus lui Lavan toate cuvintele acestea.

14. Și a zis Lavan lui: din oasele mele și din trupul meu ești tu și a fost cu el o lună de zile.

15. Și a zis Lavan către Iacov: pentrucă frate-mi ești, nu vei sluji mie în dar, spune-mi ce să fie simbria ta?

16. Și Lavan aveà două fete: numele celei mai mari Lia, iară numele celei mai tinere Rahila.

17. Și ochii Liei erau bolnavi, iară Rahila erà frumoasă la chip și mândră la față foarte.

18. Și a iubit Iacov pre Rahila și a zis: voiu sluji ție șapte ani pentru Rahila fata ta cea mai tânără.

19. Și a zis Lavan lui: mai bine să o dau ție, decât să o dau altui bărbat, lăcuește cu mine.

20. Și a slujit Iacov pentru Rahila șapte ani și erau înaintea lui ca niște zile puține, pentrucă o iubea pre dânsa.

21. Și a zis Iacov către Lavan: dă-mi femeea mea, că s'au umplut zilele să intru la dânsa.

22. Și a adunat Lavan pre toți oamenii locului și a făcut nuntă.

23. Și dacă s'a făcut seară, luând Lavan pre Lia fata sa a băgat-o înlăuntru la Iacov, și a intrat la ea Iacov.

24. Și a dat Lavan fetei sale Liei pre Zelfa slujnica sa, ca să-i fie slujnică.

25. Și făcându-se dimineață, iată erà Lia, și a zis Iacov către Lavan: pentruce ai făcut aceasta mie? Au nu pentru Rahila am slujit ție? Pentruce mai înșelat?

26. Și a răspuns Lavan; nu este așa obiceiul în locul nostru a da pre cea mai tânără mai înainte decât pre cea mai mare.

27. Plinește dară șapte ani ai acesteia, și-ți voiu dà și pre aceasta pentru slujba ce vei sluji mie încă alți șapte ani.

28. Și a făcut Iacov așa și a plinit și acei șapte ani; și i-a dat Lavan pre Rahila fata sa femeie lui.

29. Și a dat Lavan fetei sale pre Valla slujnica sa, ca să-i fie slujnică.

30. Și a intrat la Rahila, și a iubit mai mult pre Rahila decât pre Lia, și i-a slujit lui încă alți șapte ani,

31. Și văzând Domnul Dumnezeu, că se urăște Lia a deschis mitrasul ei; iar Rahila erà stearpă.

32. Și a zămislit Lia și a născut fecior lui Iacov și a chemat numele lui: Ruvîn, zicând: că au văzut Domnul smerenia mea și mi-au dat mie fecior, acum dar mă va iubi bărbatul meu.

33. Și iarăși a zămislit Lia și a născut al doilea fiu lui Iacov, și a zis: că au auzit Domnul, cum că mă urăsc, și mi-au adaos și pre acesta și a chemat numele lui: Simeon.

30, 7.

34. Și iarăși a zămislit și a născut fecior, și a zis: într'această vreme la mine va fi bărbatul meu, că am născut lui trei feciori, pentru aceea a chemat numele lui: Levî.

35. Și zămislind încă a născut fecior și a zis: acum și pentru aceasta mă voiu mărturisi Domnului, drept aceea a chemat numele lui: Iuda; și a încetat a naște.

Mat. 1, 2.

CAP. 30.

Fiii lui Iacov.

Iară văzând Rahila, că ea n'a născut lui Iacov, a pizmuț Rahila pre sora sa, și a zis lui Iacov: dă-mi feciori; iară de nu, voiu muri eu.

2. Și mâniindu-se Iacov pre Rahila, i-a zis ei: au doară Dumnezeu sunt eu, cel ce te-a stârpit de rodul pântecelui tău?

3. Și a zis Rahila lui Iacov: iată slujnica mea Valla, intră la ea, și va naște pre genunchii mei și voi face și eu feciori dintr'însa.

4. Și i-a dat lui pre Valla slujnica sa femee lui și a intrat la dânsa Iacov.

5. Și a zămislit Valla slujnica Rahilei și a născut lui Iacov fecior.

35, 25.

6. Și a zis Rahila: judecat-au mie Dumnezeu și au ascultat glasul meu și mi-au dat mie fiu, pentru aceea a chemat numele lui: Dan.

7. Și a mai zămislit Valla slujnica Rahilei și a născut al doilea fecior lui Iacov.

29, 33, 34.

8. Și a zis Rahila: ajutatu-m'au Dumnezeu și m'am asemănat surorii mele și m'am întărit și a chemat numele lui: Neftali.

9. Și văzând Lia că a încetat a mai naște, a luat pre Zelfa slujnica sa și o a dat pre ea lui Iacov femeie și a intrat la ea.

10. Și a zămislit Zelfa slujnica Liei și a născut lui Iacov fecior.

35, 26.

11. Și a zis Lia: întru noroc; și a chemat numele lui: Gad.

12. Și a zămislit încă Zelfa slujnica Liei și a născut lui Iacov al doilea fecior.

13. Și a zis Lia: fericită sunt eu, că mă fericesc femeile; și a chemat numele lui: Asir.

14. Și s'a dus Ruvîn în zilele secerei de grâu, și a aflat mere de mandragoră în țarină și le-a adus la Lia mumă-sa; și a zis Rahila către soru-sa Lia: dă-mi din mandragorile feciorului tău.

15. Și a zis Lia: nu este destul ție, că ai luat pre bărbatul meu? Au doară și mandragorile feciorului meu vrei să le ei? Iară Rahila a zis: nu așa, doarmă cu tine în noaptea aceasta pentru mandragorile feciorului tău.

16. Și venind Iacov dela câmp seara a ieșit Lia înaintea lui și a zis: la mine să intri astăzi, că te-am tocmit cu plată pentru mandragorile feciorului meu; și a dormit cu ea în noaptea aceea.

17. Și au auzit Dumnezeu pre Lia, și zămislind a născut lui Iacov al cincilea fecior.

18. Și a zis Lia: dat-au Dumnezeu plata mea, pentru că am dat pre slujnica mea bărbatului meu, și a chemat numele lui: Isahar, adică plată.

19. Și a zămislit încă Lia și a născut lui Iacov al șaselea fiu;

20. Și a zis Lia: dăruitu-mi-au mie Dumnezeu dar bun, într'această vreme de acum mă va alege bărbatul meu, pentru că am născut lui șase feciori, și a chemat numele lui: Zavulon.

21. După aceasta a născut fată și a chemat numele ei: Dina.

34, 1.

22. Și și-au adus aminte Dumnezeu de Rahila și o au ascultat pre ea Dumnezeu și au deschis pântecele ei.

23. Și zămislind a născut lui Iacov fecior și a zis Rahila: luat-au Dumnezeu dela mine ocara mea.

24. Și a chemat numele lui: Iosif, zicând: adaogă Dumnezeu și alt fecior.

25. Și a fost după ce a născut Rahila pre Iosif, a zis Iacov lui Lavan: slobozește-mă, ca să mă duc în locul meu și în pământul meu.

26. Dă-mi femeile mele și pruncii mei, pentru care am slujit ție, ca să mă duc, că tu știi slujba mea care am slujit ție.

27. Și a zis Lavan lui: de am aflat har înaintea ta, că cu adevărat pot zice, că Dumnezeu m'au binecuvântat cu intrarea ta.

28. Spune simbria ta mie, și-ți voi da-o.

29. Și a zis Iacov: tu știi cum ți-am slujit ție și câte au fost dobitoacele tale, când am venit eu la tine.

30. Că puține erau câte aveai tu înainte de ce am venit eu la tine, și au crescut întru mulțime mare și te-au binecuvântat Dumnezeu cu intrarea mea; acum dară când îmi voi face și eu casă mie?

31. Și a zis Lavan lui: ce voi da ție? Și a zis Iacov lui: nu-mi vei da nimic, iară de vei face mie cuvântul acesta, iarăși

voiu paște oile tale și le voi păzi.

32. Treacă toate oile tale astăzi; și desparte de acolo toată oaia seînă între miei, și toată cea albă și pestriță între capre: va fi simbria mea.

31, 8.

33. Și mă va asculta pre mine dreptatea mea în ziua de mâine, că este simbria mea înaintea ta; tot ce nu va fi bălțat și alb în capre și seîn în miei, va fi cum că l-am furat eu.

34. Și a zis Lavan lui: fie după cuvântul tău.

35. Și a despărțit în ziua aceea țapii cei bălțați și cei albi și toate caprele cele bălțate și albe și tot ce era alb întru ele și tot ce eră seîn în miei, și le-a dat în mâinile fiilor săi.

36. Și le-a despărțit cale de trei zile departe între ele și între Iacov, iar Iacov pășteă oile lui Lavan care rămăsese.

37. Și și-a luat Iacov nuele de plop verde și de nuc și de palten, și le-a cojit pre ele Iacov făcând creștături albe, și înfășurând împrejur verdeața se vedea pre nuele albeața, care o curățise de coajă împeștrită.

38. Și a pus nuelele ce le-a curățit de coajă în jgheburile apei, pentru ca venind oile să beă, înaintea nuelelor venind ele să beă să zămislească oile, cum erau nudele pestrițe.

39. Și zămisleau oile, cum erau nuelele și nășteau oile albe, oi pestrițe și în felul cenușii pătate.

31, 8.

40. Și miei i-a despărțit Iacov și a pus înaintea oilor berbeci albi și toți miei cei pestriți; și și-a despărțit lui turme osibite și nu le-a amestecat cu oile lui Lavan.

41. Și a fost în vremea, în care zămisleau oile luând în pânțec, a pus Iacov nuelele înaintea oilor în jgheaburi ca să zămislească ele cum erau nuelele.

42. Iar când nășteau oile nu le puneă și au fost cele neînsemnate ale lui Lavan și cele însemnate ale lui Iacov.

43. Și s'a îmbogățit omul foarte, foarte și a avut dobitoace multe și boi și slugi și slujnice și cămile și asini.

12, 16.

CAP. 31.

Iacov pleacă dela Lavan.

Și a auzit Iacov cuvintele feciorilor lui Lavan, carii ziceau: luat-a Iacov toate câte a avut tatăl nostru și dintr'ale tatălui nostru a făcut toată mărirea aceasta.

2. Și a văzut Iacov fața lui Lavan și iată nu eră către dânsul ca ieri și ca alaltăieri.

3. Și au zis Domnul către Iacov: întoarce-te în pământul tatălui tău și la rudenia ta și eu voi fi cu tine.

33, 9.

4. Și trimițând Iacov a chemat pre Lia și pre Rahila în câmp unde erau turmele.

5. Și a zis lor: văz eu fața tatălui vostru, că nu este spre mine ca ieri și ca alaltăieri, iar Dumnezeuul părintelui meu este cu mine.

6. Și voi înși-vă știți, că cu toată vîrtutea mea am slujit tatălui vostru.

7. Iară tatăl vostru mi-a făcut strâmbătate și a schimbat din simbria mea de zece mielusele, și nu i-au dat lui Dumnezeu să-mi facă mie rău.

8. Și când a zis: cele pestrițe va fi simbria ta, toate oile miei pestriți au născut, iar când a zis: cele albe va fi simbria ta, au născut toate oile miei albi.

30, 32, 39.

9. Și au luat Dumnezeu toate vitele tatălui vostru și le-au dat mie.

10. Și iată a fost când zămisleau oile, văzut-am cu ochii mei prin vis, și iată se suiau pre oi și pre capre țapii și berbecii albi și pestriți și în fața cenușii pățați.

11. Și mi-a zis îngerul Domnului în vis: Iacove, iar eu am zis: ce este?

46, 2.

12. Și a zis: caută cu ochii tăi și vezi suindu-se pre oi și pre capre țapii și berbecii albi și pestriți și în fața cenușii

pătați, că am văzut câte ți-a făcut ție Lavan.

13. Eu sunt Dumnezeu cel ce m'am arătat ție la locul lui Dumnezeu, unde mi-ai uns mie stâlpul și ai făgăduit mie făgăduință cu rugăciune, acum dară scoală-te și ieși din pământul acesta și mergi în pământul nașterii tale, și eu voiu fi cu tine.

28, 18; 35, 1.

14. Și răspunzând Rahila și Lia, au zis lui: au doară mai avem noi parte sau moștenire în casa tatălui nostru?

15. Au, nu ca niște streine ne-am socotit înaintea lui? Că ne-a vândut pre noi și cu mâncare a mâncat argintul nostru.

16. Toată avuția și mărirea care au luat-o Dumnezeu dela tatăl nostru, a noastră va fi și a feciorilor noștri, acum dară fă câte au zis ție Dumnezeu.

17. Și sculându-se Iacov a luat femeile sale și copiii săi pre cămile.

18. Și a luat toate averile sale și toată agoniseala care a făcut în Mesopotamia și toate ale sale, ca să meargă la Isaac tatăl său în pământul Hananeilor.

19. Iar Lavan s'a fost dus să-și tunză oile sale, și Rahila a furat idolii tatălui său.

20. Și s'a ascuns Iacov de Lavan Sirul, ca să nu spue lui că fuge.

21. Și a fugit el și toate ale lui, și trecând râul, au grăbit spre muntele Galaad,

22. Și a treia zi s'a vestit lui Lavan Sirului, cum că a fugit Iacov.

23. Și luând pre toți frații săi cu sine au alergat după dânsul cale de șapte zile și l-au ajuns în muntele Galaad.

24. Și au venit Dumnezeu în somn noaptea la Lavan Sirul și i-au zis lui: păzește-te ca nu cumvă să zici către Iacov rele și a ajuns Lavan pre Iacov.

20, 3.

25. Iacov a întins cortul său în munte; iar Lavan a pus pre frații săi în muntele Galaad.

26. Și a zis Lavan lui Iacov: ce ai făcut? Pentru ce pe ascuns ai fugit și m'ai jefuit și ai luat fetele mele ca pre niște roabe cu sabia?

27. Că de mi-ai fi spus, te-aș fi lăsat cu mare cinste și cu bucurie și cu cântăreți și cu timpine și cu alăute.

28. Și nu m'am învrednicit a sărută pre feciorii și pre fetele mele și acum nebunește ai făcut.

29. Și acum poate mâna mea a-ți face rău; ci Dumnezeuul tatălui tău ieri a grăit către mine zicând: păzește, ca să nu vorbești cu Iacov rele.

30. Acum dacă mergi, pentru că cu mare dor ai dorit, ca să te duci la casa tatălui tău, pentru ce ai furat dumnezeii mei?

31. Și răspunzând Iacov a zis către Lavan: pentru că m'am temut, că am zis: ca nu cum-va să-ți ei fetele tale dela mine și toate ale mele.

32. Și a zis Iacov: la cine vei afla dumnezeii tăi, nu va trăi înaintea fraților noștri; caută ce este la mine de ale tale și ia. Și nu a aflat la el nimic și nu știă Iacov cum că Rahila femeea lui i-a furat pre ei.

33. Și intrând Lavan a căutat în cortu Liei și nu i-au aflat și a ieșit din cortu Liei, și a căutat cortu lui Iacov și corturile celor două slujnice și nu i-au aflat.

34. Și a intrat în cortu Rahilei, iar Rahila a luat idolii și i-a pus supt samarul cămilei și a șezut deasupra lor, și a zis tatălui său:

35. Nu-ți pară cu greu doamne, nu pociu să mă scol înaintea ta, că după obiceiul femeilor s'a întâmplat mie acum; iar Lavan a căutat în tot cortu și n'a aflat Idolii.

36. Și s'a mâniat Iacov și s'a sfădit cu Lavan, și răspunzând Iacov a zis către Lavan, care este nedreptatea mea? Și care este păcatul meu? Că ai alergat după mine și ai căutat toate vasele corturilor mele.

37. Ce ai găsit din toate vasele casii tale pune aici înaintea fraților tăi și înaintea fraților mei, ca să judece între noi amândoi.

38. De douăzeci de ani sunt cu tine, oile tale și caprele tale nu s'au sterpit, berbecii oilor tale nu i-am mâncat, mâncat de hiară nu ți-am adus.

39. Eu am plătit dela mine furtișagurile zilei și furtișagurile nopții.

Eșire 22, 12.

40. Ziua mă ardeà căldura, iar noaptea sufeream geru; și somnul dela ochii mei se depărtà.

41. De douăzeci de ani de când sunt în casa ta, am slujit ție patrusprezece ani pentru două fete ale tale și șase ani pentru oile tale, și mi-ai schimbat simbria mea de zece mieușe.

42. De nu mi-ar fi fost mie ajutor Dumnezeuul părintelui meu Avraam și frica lui Isaac cu mine, acum deșert m'ai lăsa. Smerenia mea și osteneala mâinilor mele, au văzut Dumnezeu și te-au mustrat ieri.

43. Și răspunzând Lavan a zis lui Iacov: fiicele tale, fetele mele sunt, și feciorii tăi, fiii mei sunt, și vitele tale, vitele mele sunt și toate câte le vezi tu ale mele sunt și ale fetelor mele, ce voiu face lor astăzi, sau fiilor lor pe carii i-au născut?

44. Acum dară vino să punem legătură, eu și tu, și va fi mărturie între mine și între tine, și i-a zis lui: iată nimenea nu este cu noi, vezi, Dumnezeu este martor între mine și între tine.

45. Și luând Iacov o piatră a pus-o stâlp.

46. Și a zis Iacov fraților săi: adunați pietre și au adunat pietre și au făcut movilă: și au mâncat acolo pre movilă.

47. Și a zis Lavan lui: movila aceasta mărturie este între mine și între tine astăzi, și a numit-o pre ea Lavan: movila mărturiei; iar Iacov a numit-o: movilă mărturie.

48. Și a zis Lavan lui Iacov: iată această movilă și stâlpul care l-am pus între mine și între tine, mărturisește movila aceasta și mărturisește stâlpul acesta, pentru aceea s'a numit numele: movila mărturisește.

Is. Navì 24, 27.

49. Și vedenia care a spus: văză Dumnezeu între mine și între tine, că ne vom despărți unul de altul.

50. De vei smeri fetele mele și de vei lua femei preste fetele mele, vezi nimenea cu noi nu este care să văză, Dumnezeu este mărturie între mine și între tine.

51. Și a zis Lavan lui Iacov: iată movila aceasta și stâlpul acesta mărturie este.

52. Că de nu voi trece eu la tine, nici tu nu vei trece la mine, movila aceasta și stâlpul acesta spre răutate.

53. Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Nahor să judece între noi; și a jurat Iacov pe frica tatălui său Isaac.

16, 5, Judec. 11, 27.

54. Și a junghiat Iacov jertfă în munte și a chemat pe frații săi; și au mâncat și au băut și au dormit în munte.

55. Și sculându-se Lavan dimineața a sărutat pe feciorii săi și pe fetele sale și i-a binecuvântat pre ei, și întorcându-se Lavan s'a dus la locul său.

CAP. 32.

Rugăciunea lui Iacov.

Iacov s'a dus în calea sa și căutând a văzut tabăra lui Dumnezeu tăbărită și l-au întâmpinat pre el îngerii lui Dumnezeu.

48, 16.

2. Și a zis Iacov când i-a văzut pre ei: tabăra lui Dumnezeu este aceasta și a chemat numele locului aceluia: tabere.

3. Și a trimis Iacov soli înaintea sa la fratele său Isav în pământul Seir în ținutul Edomului.

36, 6, 8.

4. Și le-a poruncit lor zicând: așa veți zice Domnului meu Isav: așa zice sluga ta Iacov: cu Lavan am lăcuit și până acum m'am zăbovit.

5. Și am agonisit boi și asini și oi și slugi și slujnice și am trimis să spue domnului meu Isav, ca să afle sluga ta har înaintea ta.

6. Și s'au întors solii la Iacov zicând: mers-am la fratele tău Isav și iată el vine întru întâmpinarea ta și patru sute de bărbați cu el.

33, 1.

7. Și s'a temut Iacov foarte și nu știe ce să facă, și a împărțit poporul ce eră cu el și boii și cămilele și oile în două tabere.

8. Și a zis Iacov: de va veni Isav la o tabără și o va tăia, cealaltă tabără se va mântui.

9. Și a zis Iacov: Dumnezeul tatălui meu Avraam și Dumnezeul tatălui meu Isaac, Doamne! Tu cel ce mi-ai zis: întoarce-te în pământul nașterii tale și-ți voi face ție bine.

31, 3, 13.

10. Destul este mie toată dreptatea ta și tot adevărul care ai făcut robului tău, că numai cu acest toiag al meu am trecut Iordanul acesta; iar acum m'ai făcut cu două tabere.

11. Scoate-mă din mâna fratelui meu, din mâna lui Isav, că mă tem eu de dânsul, ca nu cumva viind să mă ucigă pre mine și pre mumă cu fii.

12. Că tu ai zis: bine voiu face ție și voiu pune sămânța ta ca nisipul mării, care nu se va număra de mulțime.

13, 16; 28, 13, 14; 41, 49.

13. Și a dormit acolo în noaptea aceea, și a luat din darurile care aducea, și le-a trimis lui Isav fratelui său.

14. Capre două sute, țapi douăzeci, oi două sute, berbeci douăzeci.

15. Cămile cu lapte și mânjii lor treizeci, boi patruzeci, tauri zece, asini douăzeci și mânji zece.

16. Și a dat slugilor sale turmă deosebi și a zis slugilor sale: mergeți înaintea mea și despărțiți turmă de turmă.

17. Și a poruncit celui dintâiu zicând: de te va întâlni Isav fratele meu și te va întreba zicând: al cui ești? Și unde mergi, și ale cui sunt acestea care merg înaintea ta?

18. Vei zice: ale slugii tale Iacov, daruri a trimis domnului meu Isav și iată el după noi.

19. Și a poruncit celui dintâiu și celui de al doilea și celui de al treilea și tuturor celor ce mergeau după turmele acestea, zicând: după cuvântul acesta grațiți lui Isav, când îl veți afla pre el.

20. Și ziceți: iată sluga ta Iacov vine după noi, că a zis: voi îmblânzi fața lui cu darurile ce merg înaintea lui și după aceasta voi vedea fața lui, ca doar va primi fața mea.

21. Și mergeau darurile înaintea feții lui, iar el a dormit în noaptea aceea în tabără.

22. Și sculându-se în noaptea aceea a luat pre amândouă femeile și pre amândouă slujnicele și pre cei unsprezece copii ai săi, și a trecut vadul lui Iavoh.

23. Și i-a luat pre ei și i-a trecut râul și a trecut toate ale sale.

24. Și a rămas Iacov singur și s'a luptat un om cu el până dimineța.

25. Și a văzut, că nu-l poate biruî, și s'a atins de lățimea coapsei lui, și a amortit lățimea coapsei lui Iacov, luptându-se el cu dânsul.

26. Și a zis lui: lasă-mă, că s'au ivit zorile; iar el a zis: nu te voi lăsa, de nu mă vei binecuvânta,

27. Și a zis lui: care este numele tău? Iar el a zis: Iacov.

28. Și a zis lui: nu se va mai chema numele tău Iacov, ci Israil va fi numele tău, pentru că ai fost tare cu Dumnezeu; și cu oamenii puternic vei fi.

35, 10.

29. Și a întrebat Iacov și a zis: spune-mi numele tău? Iar el a zis: pentrucă întrebă tu de numele meu? Și l-a binecuvântat pre dânsul acolo.

Judec. 13, 17.

30. Și a chemat Iacov numele locului aceluia: vederea lui Dumnezeu, că am văzut pre Dumnezeu față către față și s'a mântuit sufletul meu.

31. Și rășăreà soarele, când a trecut vederea lui Dumnezeu; iar el șchiopătà cu piciorul său.

32. Pentru aceea nu mănâncă fiii lui Israil vâna amortită care este pre lățimea coapsei, până în ziua de astăzi, că a atins vâna de pre lățimea coapsei lui Iacov și a amortit.

CAP. 33.

Împăcarea lui Iacov cu Isav.

Și căutând Iacov cu ochii săi a văzut pre Isav fratele său viind și patru sute de bărbați cu dânsul, și a împărțit Iacov copiii la Lia și la Rahila și la cele două slujnice.

32, 6.

2. Și a pus pre cele două casnice și pre feciorii lor înainte, și pre Lia și pre copiii ei dinapoia lor; și pre Rahila și pre Iosif mai pre urmă.

3. Iar el a ieșit înaintea lor și s'a închinat la pământ de șapte ori până s'a apropiat de fratele său.

4. Și a alergat Isav întru întâmpinarea lui, și îmbrățișindu-l a căzut pre grumazul lui și l-a sărutat foarte, și plânseră amândoi.

5. Și căutând Isav a văzut femeile și copiii și a zis: ce sunt acestea? Iar el a zis: pruncii, cu cari au miluit Dumnezeu pre sluga ta.

6. Și s'au apropiat slujnicele și fiii lor și s'au închinat.

7. Și s'a apropiat Lia și fiii ei și s'au închinat; și după aceea s'au apropiat Rahila și Iosif și s'au închinat.

8. Și a zis: ce sunt ție acestea toate taberile acestea, care am întâlnit? Iar el a zis: ca să afle sluga ta har înaintea ta doamne;

9. Iar Isav a zis: am eu multe frate, ține-ți tu pre ale tale.

10. Și a zis Iacov: de am aflat har înaintea ta, primește darurile din mâinile mele, că pentru aceasta am văzut fața ta, ca și cum ar vedea cineva fața lui Dumnezeu și-mi va fi mie binevoitor.

11. Primește binecuvântările mele care am adus ție, că m'au miluit Dumnezeu și am de toate; și l-a silit pre el de-a luat.

1 Împ. 25, 27.

12. Și a zis: sculându-ne să mergem împreună.

13. Și a zis lui: domnul meu știe, că copiii mei sunt micșori și oile și vacile sunt fătate, deci de le voi silî să meargă, într-o zi vor murî toate vitele.

14. Meargă domnul meu înaintea slugei sale, și eu voi venî încet pre urmă după cum voi vedeà că pot copiii mei, până voi venî eu la domnul meu în Seir.

15. Și a zis Isav: voi lăsa cu tine din oamenii ce sunt cu mine, iar el a zis: pentruce aceasta? Destul este că am aflat har înaintea ta doamne.

16. Și s'a întors Isav în ziua aceea pre calea sa la Seir.

17. Și Iacov s'a dus la corturi și și-a făcut lui acolo case, și vitelor sale corturi, pentru aceea a chemat numele locului aceluia: corturi.

18. Și a venit Iacov în Salim cetatea Sichimilor, care este în pământul lui Hanaan, când s'a întors din Mesopotamia Siriei; și a tăbărit în fața cetății.

19. Și a cumpărat o parte din țarină, unde și-a întins cortul său, dela Emor tatăl lui Sihem, cu o sută de miei.

20. Și a făcut acolo altar, și a chemat pre Dumnezeul lui Israil.

CAP. 34.

Uciderea Sichimiților.

Și a ieșit Dina fata Liei, care o a născut lui Iacov, ca să cunoască fetele lăcuiitorilor.

30, 21.

2. Și o a văzut pre ea Sihem feciorul lui Emor Eveul domnul pământului, și luând-o a dormit cu ea și a smerit-o.

3. Și s'a lipit de sufletul Dinei fetei lui Iacov, și a iubit pre fecioara vorbindu-i după cugetul ei.

4. Grăit-a Sihem către Emor tatăl său zicând: ià mie pre fata aceasta de soție.

5. Și a auzit Iacov cum a pângărit feciorul lui Emor pre Dina fata sa, și feciorii lui erau cu vitele în câmp, și a tăcut Iacov până au venit ei.

6. Și a ieșit Emor tatăl lui Sihem la Iacov ca să-i vorbească,

7. Iar feciorii lui Iacov au venit dela câmp, și dacă au auzit s'au umilit, și s'au turburat oamenii și s'au întristat foarte; căci lucru rușinos a făcut întru Israil dormind cu fata lui Iacov, și nu va fi așa.

A 2 Lege 22, 21.

8. Și a grăit lor Emor zicând: Sihem feciorul meu a ales cu sufletul său pre fata voastră, dați-o deci pre ea lui femeie.

9. Și vă încuscriți cu noi: fetele voastre dați-le nouă, și fetele noastre luați-le feciorilor voștri.

10. Și între noi lăcuiți, și pământul iată lat este înaintea voastră, lăcuiți și vă hrăniți pre dânsul, și agonisiți întru el.

11. Și a zis Sihem către tatăl ei și către frații ei: să aflu har înaintea voastră și ce veți zice vom dà.

12. Înmulțiți zestrea foarte, și voi dà cât veți zice mie, de-mi veți dà mie copila aceasta femeie.

13. Și au răspuns feciorii lui Iacov lui Sihem și lui Emor tatălui său cu înșelăciune, zicându-le: că a pângărit pre Dina sora lor.

14. Și a zis lor Simeon și Levî frații Dinei: nu vom putea să facem cuvântul acesta, să dăm pre sora noastră la om netăiat împrejur, că este ocară nouă.

15. Numai într'aceasta ne vom asemăna vouă și vom lăcuî între voi, de veți face ca noi și voi, ca să se taie împrejur toată partea bărbătească.

16. Și vom da fetele noastre vouă, și din fetele voastre vom lua nouă femei și vom lăcuî la voi, și vom fi ca o seminție.

17. Iar de nu ne veți ascultă, ca să vă tăieți împrejur, vom luă fata noastră și ne vom duce.

18. Și au plăcut cuvintele înaintea lui Emor și înaintea lui Sihem, feciorul lui Emor.

19. Și n'a zăbovit tânărul a face cuvântul acesta, pentrucă iubea pre fata lui Iacov, și el era mai mare decât toți câți erau în casa tatălui său.

20. Și a venit Emor și Sihem feciorul lui la poarta cetății lor, și au grăit către bărbații cetății lor zicând:

21. Oamenii aceștia în pace sunt cu noi, să lăcuască pre pământ și să agonisească întru el, și pământul iată larg este înaintea lor, fetele lor să le luăm nouă femei, și fetele noastre să le dăm lor.

22. Într'aceasta numai se vor asemăna nouă oamenii, ca să lăcuască cu noi și să fim un popor, de se va tăia împrejur la noi toată partea bărbătească, precum și ei sunt tăieți împrejur.

23. Și vitele lor și cele cu patru picioare și averile lor au nu vor fi ale noastre? Numai într'aceasta să ne asemănăm lor și ei vor lăcu cu noi.

24. Și au ascultat pre Emor și pre Sihem feciorul lui toți carii intrau pe poarta cetății lor; și tot bărbatul ș'a tăiat împrejur trupul său.

25. Și a fost în ziua a treia când erau în durere, au luat cei doi feciori ai lui Iacov, Simeon și Levî frații Dinei, fiecare sabia sa, și au intrat în cetate fără temere și au omorât toată partea bărbătească.

49, 5, 6.

26. Și pre Emor și pre Sihem feciorul lui i-au omorât cu ascuțitul sabiei; și au luat pre Dina din casa lui Sihem și au ieșit.

27. Și fiii lui Iacov au intrat preste cei răniți și au prădat cetatea, în care au pângărit pre Dina sora lor.

28. Și oile lor și boii lor și asinii lor și câte erau în cetate și câte erau în câmp le-au luat.

29. Și toate trupurile lor, și toată agoniseala lor, și femeile lor le-au robît, și au jefuit câte erau în cetate și câte erau în case.

30. Și a zis Iacov către Simeon și către Levî: urît m'ați făcut, ca să fiu rău tuturor celor ce lăcuesc pămîntul: și în Hananei și în Ferezei și eu puțin sunt cu numărul, și de se vor adunà asupra mea, mă vor tăia și voi pierî eu și casa mea.

Eșire 5, 21.

31. Iar ei au zis: au doară ca cu o curvă vor trăi cu soara noastră?

CAP. 35.

Moartea Rahilei.

Și au zis Dumnezeu către Iacov: scoală și te sue în locul Vetil și lăcuește acolo și fă altar lui Dumnezeu celui ce s'au arătat ție, când fugeai dela fața lui Isav fratele tău.

28, 12, 13; 31, 13.

2. Și a zis Iacov casii sale și tuturor celor ce erau cu sine: ridicați din mijlocul vostru pre dumnezeii cei streini carii sunt cu voi, și vă curățiți și vă schimbați hainele voastre.

Eșire 34, 13.

3. Și sculându-ne să ne suim în Vetil și să facem acolo altar lui Dumnezeu celui ce m'au auzit în ziua necazului, cel ce au fost cu mine și m'au mîntuit în calea pe care mergeam.

4. Și a dat lui Iacov pre dumnezeii cei streini carii erau în mâinile lor, și cerceii care erau în urechile lor; și i-au ascuns Iacov supt terevintul din Sichim, și i-a pierdut până în ziua de astăzi.

5. Și s'a ridicat Israil din Sichim și a fost frica lui Dumnezeu preste cetățile cele de prin prejurul lor, și n'au alergat pre urma fiilor lui Israil.

6. Și a venit Iacov în Luza, care este în pământul lui Hanaan numit Vetil și tot poporul care era cu el.

7. Și a zidit acolo altar și a numit numele locului: Vetil, pentru că acolo s'au arătat Dumnezeu lui, când fugea el dela fața lui Isav fratelui său.

13, 3.

8. Și a murit Devora doica Revechei și a îngropat-o mai jos de Vetil supt stejar, și a numit Iacov numele lui: stejarul jalei.

9. Și s'au arătat Dumnezeu lui Iacov încă în Luza, când a venit acolo viind din Mesopotamia Siriei, și l-au binecuvântat pre el Dumnezeu.

10. Și i-au zis Dumnezeu lui: numele tău nu se va mai chema Iacov, ci Israil va fi numele tău, și au numit numele lui: Israil.

32, 28.

11. Și au zis Dumnezeu lui: eu sunt Dumnezeul tău, crește și te înmulțește, neamuri și adunări de neamuri vor fi dintru tine, și împărați din coapsa ta vor ieși.

1, 22, 28; 46, 3; 48, 4.

12. Și pământul care l-am dat lui Avraam și lui Isaac, ție l-am dat pre el, al tău va fi, și seminției tale după tine voi da pământul acesta.

13. Și s'au suit Dumnezeu dela dânsul din locul în care au grăit cu dânsul.

17, 22.

14. Și a pus Iacov stâlp de piatră în locul în care au grăit cu el Dumnezeu, stâlp de piatră și-a turnat preste el vin și a vărsat preste el untdelemn.

28, 18.

15. Și a chemat Iacov numele locului în care au grăit cu dânsul Dumnezeu: Vetil.

28, 19.

16. Și sculându-se Iacov din Vetil a întins cortul său dincolo de turnul Gader, și a fost când s'a apropiat de

Havrata, ca să vie la Efrata a născut Rahila, și greutate a avut în naștere.

17. Și a fost când a născut ea cu greu, a zis ei moașa: cutează, că și acesta îți este fiu.

18. Și a fost când își da ea sufletul, că murea, a chemat numele lui: fiul durerii mele, iară tatăl său l-a numit pre dânsul: Veniamin.

19. Și a murit Rahila și s'a îngropat în calea Efratului, acesta este Vitleim.

48, 7.

20. Și a pus Iacov stâlp pre mormântul ei, acesta este stâlpul mormântului Rahilei până în ziua de astăzi.

21. Și a fost când a lăcuit Israil în pământul acela a mers Ruvîn și a dormit cu Valla țitoarea tatălui său Iacov, și a auzit Israil și rău s'a arătat înaintea lui.

22. Și erau fiii lui Iacov doisprezece.

23. Feciorii Liei cel dintâiu născut al lui Iacov: Ruvîn, Simeon, Levî, Iuda, Isahar, Zavulon.

49, 8.

24. Și feciorii Rahilei: Iosif și Veniamin.

25. Și feciorii Vallei slujnica Rahilei: Dan și Neftalî.

30, 5.

26. Și feciorii Zelfei slujnica Liei: Gad și Asir. Aceștia sunt feciorii lui Iacov, carii s'au născut în Mesopotamia Siriei.

30, 10.

27. Și a venit Iacov la Isaac tatăl său la Mamvri în cetatea câmpului: acesta este Hevron în pământul lui Hanaan, unde a lăcuit Avraam și Isaac.

23, 19; 37, 1.

28. Și au fost zilele lui Isaac, care a trăit ani o sută optzeci,

29. Și slăbind Isaac a murit și s'a adaus lângă neamul său bătrân și plin de zile, și l-au îngropat pre el Isav și Iacov feciorii lui.

25, 8.

CAP. 36.

Neamul lui Isav.

Acestea sunt nașterile lui Isav, acesta este Edom.

2. Și Isav și-a luat lui femei din fetele Hananeilor: pre Ada fata lui Elom Heteul și pre Olivema fata lui Ana feciorul lui Sevegon Eveul.

26, 34.

3. Și pre Vasemata fata lui Ismail sora lui Naveot.

4. Și a născut Ada lui Isav: pre Elifas; și Vasemata a născut pre Raguil.

1. Paralip. 1, 35.

5. Și Olivema a născut pre Ieus și pre Eglom și pre Kore. Aceștia sunt feciorii lui Isav, cari s'au născut lui în pământul Hanaan.

6. Și a luat Isav pre femeile sale și pre feciorii săi și pre fetele sale, și toate trupurile casii sale și toate averile sale și toate vitele și toate câte a avut și toate câte a agonisit în pământul lui Hanaan; și s'a dus Isav din pământul Hanaan, dela fața lui Iacov fratelui său.

32, 3.

7. Pentrucă erau averile lor mai multe decât să poată lăcuî într'un loc, și pământul în care lăcuiau nu-i putea cuprinde pre ei de mulțimea averilor lor.

13, 6.

8. Și a lăcuit Isav în muntele Seir. Isav acesta este Edom.

32, 3.

9. Acestea sunt nașterile lui Isav tatălui lui Edom în muntele Seir.

10. Și acestea sunt numele fiilor lui Isav: Elifas fiul Adei femeii lui Isav, și Raguil fiul Vasematei femeii lui Isav.

1. Paralip. 1, 35.

11. Și s'au născut lui Elifas feciori: Teman și Omar și Sofar și Gotom și Kenez.

12. Și Tamna era ȋiitoare lui Elifas fiul lui Isav și a născut lui Elifas pre Amalic, aceștia sunt feciorii Adei femeii lui Isav.

13. Și aceștia sunt feciorii lui Raguil: Nahot și Zare și Some și Moze. Aceștia erau feciorii Vasematei femeii lui Isav.

14. Și aceștia sunt feciorii Olivemii femeii lui Isav, care a fost fată lui Ana feciorul lui Sevegon, și a născut lui Isav: pre Ieus și pre Ieglom și pre Kore.

15. Aceștia sunt căpeteniile fiii lui Isav, fiii lui Elifas celui întâiu născut al lui Isav: Domnul Teman, Domnul Omar, Domnul Sofar, Domnul Kenez,

16. Domnul Kore, Domnul Gotom, Domnul Amalic, aceștia sunt Domnii lui Elifas în pământul Idumeii, aceștia sunt fiii Adei.

17. Și aceștia sunt fiii lui Raguil fiului lui Isav: Domnul Nahot, Domnul Zare, Domnul Some, Domnul Moze, aceștia sunt Domnii lui Raguil în pământul Edomului, aceștia sunt feciorii Vasematei femeii lui Isav.

18. Și aceștia sunt feciorii Olivemii femeii lui Isav: Domnul Ieus, Domnul Ieglom, Domnul Kore, aceștia sunt Domnii Olivemii fetei lui Ana femeii lui Isav.

19. Aceștia sunt feciorii lui Isav, și aceștia sunt Domnii lor, aceștia sunt feciorii lui Edom.

20. Și aceștia sunt feciorii lui Seir Horeului celui ce lăcuește pământul: Lotan, Soval, Sevegon, Ana,

A 2 Lege 2, 12. 1 Paralip. 1, 38.

21. Și Dison și Asar și Rison, aceștia sunt Domnii Horeului feciorului lui Seir în pământul lui Edom.

22. Și au fost feciorii lui Lotan: Hori și Eman, iar Sora lui Lotan: Tamna.

23. Și aceștia sunt feciorii lui Soval: Golam și Manahat și Ghevil și Sofar și Omar.

24. Și aceștia sunt feciorii lui Sevegon: Aie și Ana. Acesta este Ana carele a aflat pre Iamin în pustie, când pășteă asinii lui Sevegon tatălui său.

25. Și aceștia sunt feciorii lui Ana: Dison și Olivema fata lui Ana.

26. Și aceștia sunt feciorii lui Dison: Amada și Asvan și Itran și Harran.

27. Și aceștia sunt feciorii lui Asar: Valaam și Zucam și Iucam.

28. Și aceștia sunt feciorii lui Rison: Os și Aran.

29. Și aceștia sunt Domnii lui Horri: Domnul Lotan, Domnul Soval, Domnul Sevegon, Domnul Ana,

30. Domnul Dison, Domnul Asar, Domnul Rison, aceștia sunt Domnii lui Horri între domniile lor, în pământul Edomului.

31. Și aceștia sunt împărații, carii au împărățit în Edom mai înainte de a împărăți împărat în Israil.

1 Paralip. 1, 43.

32. Și a împărățit în Edom Valac feciorul lui Veor, și numele Cetății lui: Denava.

33. Și a murit Valac, și în locul lui a împărățit Iovav feciorul lui Zara din Vosora.

Iov 42, 17.

34. Și a murit Iovav, și în locul lui a împărățit Asom, din pământul Temanilor.

35. Și a murit Asom, și în locul lui a împărățit Adad feciorul lui Varad, cel ce a tăiat pre Madiam în câmpul lui Moav, și numele cetății lui: Ghetem.

36. Și a murit Adad, și în locul lui a împărățit Samada, din Maseca.

37. Și a murit Samada, și a împărățit după el Saul din Roovot de lângă râu.

10, 11.

38. Și a murit Saul, și a împărățit după el Vallenon fiul lui Ahovor.

39. Și a murit Vallenon feciorul lui Ahovor, și a împărățit după dânsul Arad feciorul lui Varad, și numele cetății lui: Fogor, și numele femeii lui: Meteveil, fata lui Matrait feciorul lui Mezoov.

40. Acestea sunt numele Domnilor lui Isav întru semințiile lor, după locurile lor întru țările lor și întru neamurile lor:

Domnul Tamna, Domnul Golla, Domnul Ieter,

1 Paralip. 1, 51.

41. Domnul Olivemas, Domnul Ilas, Domnul Finon,

42. Domnul Kenez, Domnul Teman, Domnul Mazar,

43. Domnul Maghediil, Domnul Zafoin. Aceștia sunt Domnii Edomului, întru cele zidite în pământul agoniselei lor. Acesta este Isav tatăl Edomului.

CAP. 37.

Visurile și vinderea lui Iosif.

Iar Iacov lăcuiă în pământul, unde a fost sălășluit Isaac tatăl său, în pământul Hanaan.

35, 27.

2. Și acestea sunt nașterile lui Iacov, când eră Iosif de șaptesprezece ani, și pășteà oile tatălui său cu frații săi, fiind tânăr, cu feciorii Vallii și cu feciorii Zelfii femeile tatălui său, și ei au pârît pre Iosif cu faptă rea către Israil tatăl lor.

3. Iar Iacov iubeà pre Iosif mai mult decât pre toți fiii săi, pentru că fiu de bătrânețe eră lui, și i-a făcut lui haină pestriță.

4. Și văzând frații lui, că pre el iubește tatăl lor mai mult decât pre toți fiii săi, l-au urît pre el, și nu puteau grăi lui nimica de pace.

5. Și în somn văzând Iosif vis, l-a spus fraților săi.

42, 9.

6. Și a zis lor: ascultați visul acesta care l-am visat:

7. Mi se păreà că voi legați snopi în mijlocul câmpului, și s'a sculat snopul meu și a stătut drept; și încunjurându-l snopii voștri, s'au închinat snopului meu.

8. Iar frații lui au zis: au doar împărățind vei împărăți preste noi, s'au domnind vei domni preste noi? Și au adaos mai mare ură asupra lui pentru visele lui și pentru cuvintele lui.

9. Și a văzut alt vis, și l-a spus tatălui său și fraților săi, și a zis: iată am visat alt vis, cum că soarele și luna și unsprezece stele se închinău mie.

10. Și l-a certat tatăl său, zicându-i: ce este visul acesta care ai visat? Nu cumva vom veni, eu și muma ta și frații tăi să ne închinăm ție pre pământ?

11. Și l-au pismuit frații lui; iar tatăl său a păzit cuvântul.

12. Și s'au dus frații lui să pască oile tatălui lor în Sihem.

13. Și a zis Israil către Iosif: iată frații tăi pasc oile în Sihem, vino, să te trimit la dânșii, și el i-a zis: iată eu.

14. Și i-a zis Israil lui: mergi și vezi de sunt sănătoși frații tăi și oile, și-mi spune; și l-a trimis pre el din valea Hevronului, și a venit în Sihem.

15. Și l-a aflat pre el un om, rătăcind pre câmp, și l-a întrebat omul zicând: ce cauți?

16. Iar el a zis: pe frații mei caut, spune-mi unde pasc oile?

17. Și i-a zis omul: s'au dus de aici, că i-am auzit pre ei zicând: să mergem în Dotaim, și s'a dus Iosif după frații săi, și i-a aflat în Dotaim.

18. Iar ei văzându-l pre el de departe până a nu se apropiă de dânșii, gândeau rău, ca să-l omoare pre el.

19. Și a zis fiecare către fratele său: iată visătorul acela vine.

20. Acum dar veniți să-l omorîm, și să-l aruncăm într'o groapă, și vom zice: hiară rea l-a mâncat pre el, și vom vedeà ce vor fi visurile lui.

21. Și auzind Ruvîn l-a scos din mâinile lor, zicând: să nu-i luăm vieața.

42, 22.

22. Și a zis lor Ruvîn: să nu vărsați sânge, aruncați-l într'o groapă de acestea care este în pustie; iar mâna să nu vă puneți pre el, că cercă în ce chip îl va scoate pre el din mâinile lor, și să-l deà tatălui său.

23. Deci a fost când a venit Iosif la frații săi, ei l-au desbrăcat de haina cea pestriță, cu care erà îmbrăcat.

24. Și luându-l l-au aruncat în groapă, iar groapa eră deșartă, și nu aveà apă.

25. Apoi ei au șezut să mănânce pâine, și căutând cu ochii au văzut, și iată călători Ismailteni veneau din Galaad, și cămilele lor încărcate de tămâie și de rășină și de smirnă, și mergeau să se pogoare în Eghipet.

26. Și a zis Iuda către frații săi: ce folos de vom ucide pe fratele nostru și vom ascunde sângele lui?

27. Veniți să-l vindem Ismailtenilor acestora, iar mâinile noastre să nu fie pre dânsul, că fratele nostru și trupul nostru este, și au ascultat frații lui.

39, 1; 40, 15.

28. Și trecând pre acolo oameni Madiamiteni neguțători, l-au tras și l-au scos pre Iosif din groapă, și l-au vândut Ismailtenilor cu douăzeci de auri, și l-au dus în Eghipet.

Ps. 104, 17; Fap. Ap. 7, 9.

29. Și s'a întors Ruvîn la groapă, și n'a văzut pre Iosif în groapă, și și-a rupt hainele sale.

44, 13.

30. Și s'a întors la frații săi, și a zis: băiatul nu este, dar eu unde mă voi mai duce?

31. Și luând ei haina lui Iosif au junghiat un ed de capră, și muiară haina lui în sânge.

32. Și au trimis haina cea pestriță, și o aduseră tatălui lor, și ziseră: aceasta o am aflat, cunoaște de este haina fiului tău, au nu?

33. Și a cunoscut-o, și a zis: haina fiului meu este, hiară reà l-a mâncat pre el, hiară l-a răpit pre Iosif.

42, 13; 44, 28.

34. Și și-a rupt Iacov hainele sale, și a pus pre mijlocul lui sac și a plâns pre fiul său zile multe.

44, 13.

35. Și s'au adunat toți feciorii și fetele lui, și au venit să-l mângâie, și nu vreà să se mângâie, zicând: că mă voi pogorî în Iad la fiul meu plângând, și l-a plâns pre el tatăl său.

36. Iară Madiamitenii au vândut pre Iosif în Eghipet lui Pentefrî dregătorul lui Faraon, care erà mai mare preste bucătari.

CAP. 38.

Iuda și Tamar.

Și a fost în vremea aceia s'a pogorît Iuda dela frații săi, și a venit până la un om Odolamitean anume Iras.

2. Și a văzut acolo Iuda o fată a unui om Hananeu anume Sava, și a luat-o pre ea femeie, și a intrat la ea.

1 Paral. 2, 3.

3. Și zămislind ea a născut fecior, și a chemat numele lui Ir.

46, 12.

4. Și iară zămislind a născut fecior, și a chemat numele lui Avnan.

Numerii 26, 19.

5. Și adăogând a născut încă al treilea fecior, și a chemat numele lui Silom, și ea erà în Hasvi când i-a născut pre ei.

1 Paralip. 4, 21.

6. Și a luat Iuda femeie lui Ir celui întâiu născut, căreia numele erà Tamar.

1 Paralip. 2, 3.

7. Și a fost Ir cel întâiu născut al lui Iuda rău înaintea Domnului, și l-au ucis pre el Dumnezeu.

Numerii 26, 19.

8. Și a zis Iuda lui Avnan: intră la femeia fratelui tău, și ia-o pre ea femeie, și ridică sămânța fratelui tău.

A 2 Lege 25, 5. Mat. 22, 24; Marc. 12, 19.

9. Și cunoscând Avnan, că nu va fi sămânța a lui, când mergeà la femeia fratelui său vărsà pre pământ, ca să nu deà sămânță fratelui său.

10. Și rău s'a arătat înaintea lui Dumnezeu, pentrucă a făcut aceasta, și l-a omorît și pre acesta.

11. Și a zis Iuda către Tamar noru-sa: șezi văduvă în casa tatălui tău, până ce va crește mare Silom feciorul meu, că se temeă ca nu cumvă să moară și acesta ca și frații lui; și mergând Tamar a șezut în casa tatălui său.

12. Și au trecut zile multe, și a murit Sava femeea lui Iuda, și mângâindu-se Iuda, s'a suit la cei ce tundeau oile lui, el și Iras păstorul lui Odolomiteanul în Tamna.

13. Și s'a spus Tamarei nurorii sale zicându-i: iată socrul tău se sue în Tamna să tunză oile sale.

14. Și ea dezbrăcând de pre sine hainele cele de văduvie, s'a învălit cu brobodelnicul și s'a înfrumusețat și a șezut la porțile Enanului, care este în calea Tamnei, că a văzut cum că Silom a crescut mare, și el n'a dat-o lui femeie.

15. Și văzând-o pre ea Iuda, a socotit că este o curvă, că ea ș'a acoperit fata sa, și n'a cunoscut-o.

16. Și s'a abătut la dânsa din cale, și i-a zis ei: lasă-mă să intru la tine, că n'a cunoscut-o cum că este noru-sa, iar ea a zis: ce-mi vei dà de vei intrà la mine?

Levit. 18, 15.

17. Iar el a zis: eu îți voi trimite un ied de capră din oile mele, iar ea a zis: dă-mi arvună până vei trimite tu.

18. Iar el a zis: ce arvună îți voi dà? Iar ea a zis: inelul tău și gherdanul și toiagul care-ți este în mână, și i-a dat ei, și a intrat la dânsa, și ea a luat în pânțece dela el.

19. Și sculându-se ea s'a dus, s'a dezvălit de brobodelnic, și s'a îmbrăcat cu hainele cele de văduvie.

20. Și a trimis Iuda iedul de capră prin mâna păstorului său Odolomiteanul, ca să ia dela femeie arvuna, și n'a aflat-o pre ea.

21. Și a întrebat pre oamenii din locul acela și a zis lor: unde este curva care a fost în Enan lângă cale? Iar ei au zis: n'a fost aici curvă.

22. Și s'a înapoiat la Iuda și a zis: n'am aflat, și oamenii locului zic că nu este acolo curvă.

23. Și a zis Iuda: ție-le pre ele; ci ca nu cumvă să fim de batjocură, eu am trimis iedul acesta, și tu n'ai aflat-o.

24. Și a fost după a treia lună s'a spus lui Iuda, zicând: a curvit Tamar noru-ta, și iată are în pântece din curvie, iar Iuda a zis: scoateți-o pre ea, și să se arză.

25. Și după ce s'a adus ea, a trimis la socrul său, zicând ea: din omul, a cui sunt acestea, am eu în pântece, și a zis: cunoaște al cui este inelul și gherdanul și toiagul acesta.

26. Și a cunoscut Iuda, și a zis: s'a îndreptat Tamar mai mult decât mine, pentrucă nu o am dat pre ea lui Silom feciorului meu, și n'a mai adaos a o cunoaște pre dânsa.

27. Și a fost când erà să nască, erau gemeni în pântecele ei.

28. Și a fost când nășteà ea, unul a scos înainte mâna sa, și luând moașa roșu, a legat la mâna lui, zicând: acesta va ieși mai 'nainte,

29. Apoi a tras înapoi mâna, și îndată a ieșit fratele lui, iar ea a zis: pentruce s'a rupt pentru tine gard? Și a chemat numele lui Fares.

30. Și după acesta a ieșit fratele lui la a căruia mână erà roșul, și a chemat numele lui Zara.

1 Paralip. 2, 4.

CAP. 39.

Iosif în Eghipet și curăția lui.

Și Iosif s'a adus în Eghipet, și l-a cumpărat pre el Pentefri dregătorul lui Faraon cel mai mare preste bucătari, bărbat eghiptean, din mâinile Ismailtenilor, cari l-au adus pre el acolo.

37, 28.

2. Și erà Domnul cu Iosif, și erà el bărbat îndemânatic, și a fost în casă la stăpânul său Eghipteanul.

3. Și știà stăpânul lui, că Domnul erà cu dânsul, și ori câte face el, Domnul le sporește în mâinile lui.

4. Și a aflat Iosif har înaintea stăpânului său, și i-a plăcut lui și l-a pus pre el preste casa sa, și toate câte aveà el le-a

dat pre mâna lui Iosif.

5. Și a fost după ce l-a pus pre el preste casa sa și preste toate câte aveà el, a binecuvântat Domnul casa Eghipteanului pentru Iosif, și a fost binecuvântarea Domnului întru toată avuția lui, în casă și în țarina lui.

6. Și toate câte aveà el le-a dat în mâinile lui Iosif, și nu știà de ale sale nimic, afară de pâinea ce mâncà el, și erà Iosif bun la chip și frumos la față foarte.

7. Și a fost după acestea femeia stăpânului său a pus ochii săi pre Iosif, și a zis lui: culcă-te cu mine.

8. Iar el nu vreà, și a zis femeii stăpânului său: dacă stăpânul meu pentru mine nu cunoaște nimic, din câte sunt în casa lui, ci toate câte are el le-a dat în mâinile mele.

9. Și nu este în casa aceasta nimic, care să nu fie supt mine, nici s'a luat dela mine nimic, afară de tine; pentrucă tu ești femeia lui, și cum voiu face acest cuvânt rău, și să păcătuesc înaintea lui Dumnezeu?

10. Și vorbind ea lui Iosif în toate zilele, el nu ascultà de ea, ca să se culce și să se împreune cu ea.

11. Și a fost într-o zi, a intrat Iosif în casă, ca să-și facă lucrurile sale, și niminea nu erà în lăuntru din cei de casă.

12. Și ea l-a apucat de haine, zicând: dormi cu mine, iar el lăsându-și hainele sale în mâinile ei, a fugit și a ieșit afară.

2 Împ. 13, 11.

13. Și a fost dacă a văzut ea că și-a lăsat hainele sale în mâinile ei, a fugit și a ieșit afară,

14. A chemat ea pre cei de casă și le-a grăit lor zicând: vedeți, că a băgat la noi slugă evreu, ca să-și bată joc de noi, care a intrat la mine și a zis: dormi cu mine, și eu am strigat cu glas mare.

15. Și auzind el c'am înălțat glasul meu și am strigat, lăsându-și hainele sale la mine a fugit și a ieșit afară.

16. Și ea a ținut hainele la sine până ce a venit stăpânul acasă.

17. Și a vorbit lui după cuvintele acestea zicând: a intrat la mine sluga cea de evreu pre care l-ai băgat la noi, să mă batjocorească, și a zis mie: dormi-voi cu tine,

18. Și dacă a auzit c'am înălțat glasul meu și am strigat, lăsând hainele sale la mine, a fugit și a ieșit afară.

19. Și a fost cum a auzit stăpânul lui cuvintele femeii sale, câte le-a grăit către dânsul zicând: așa mi-a făcut sluga ta, s'a aprins de mânie.

20. Și luând stăpânul pre Iosif, l-a băgat în temniță în locul în care se țineau legații împăratului închiși acolo în temniță.

Ps. 104, 18; Ps. 40, 3.

21. Și eră Domnul cu Iosif, și a vărsat preste el milă, și i-a dat lui har înaintea celui mai mare preste temniță.

22. Și cel mai mare preste temniță a dat pre mâna lui Iosif temnița și pre toți cei osândiți cari erau în temniță, și toate câte se făceau acolo, el le făcea.

Fap. Ap. 7, 9; Înțel. 10, 13.

23. Și nu știà cel mai mare preste temniță nimica de temniță pentru el, că toate erau pre mâna lui Iosif, pentru că Domnul eră cu dânsul și câte făcea el, Domnul le sporea în mâinile lui.

CAP. 40.

Iosif tâlcuește visuri în temniță.

Și a fost după cuvintele acestea cel mai mare preste paharnicii împăratului Eghipetului și cel mai mare preste făcătorii de pâine au greșit Domnului lor, împăratului Eghipetului.

2. Și s'a mâniat Faraon pre amândoi dregătorii săi, pre cel mai mare preste paharnici și pre cel mai mare preste făcătorii de pâine.

3. Și i-a pus pre ei supt pază în temniță în locul unde eră Iosif.

39, 20.

4. Și mai marele temniții i-a dat pre ei lui Iosif, și le-a slujit lor, și au fost ei vr-o câtevă zile în temniță.

5. Și au văzut amândoi vis într'o noapte; și vederea visului celui mai mare preste paharnici, și acelui mai mare preste făcătorii de pâine ai împăratului Eghipetului, cari erau în temniță, erà aceasta.

6. Intrat-a la ei Iosif dimineața și i-a văzut turburați.

7. Și a întrebat pre dregătorii lui Faraon, cari erau cu el în temniță la Domnul lui, zicând: ce este că fețele voastre sunt astăzi posomorîte?

8. Iar ei au zis lui: vis am văzut, și nu este cine să-l tâlcuiască; și a zis lor Iosif: au nu este prin Dumnezeu arătarea lor? Spuneți-mi dar mie.

41, 16.

9. Și cel mai mare preste paharnici a spus visul său lui Iosif, și a zis: în somnul meu erà vie înaintea mea.

10. Și în vie erau trei vițe, și odrăslind scoteau vlăstări cu struguri copti.

11. Și paharul lui Faraon erà în mâna mea, și am luat strugurele și l-am stors în paharul lui Faraon, și am dat paharul în mâna lui Faraon.

12. Iar Iosif i-a zis: aceasta este tâlcuirea lui: cele trei vițe, trei zile sunt.

13. Încă trei zile, și-și va aduce aminte Faraon de boeria ta, și iarăși te va pune întru mărirea păhărniceii tale, și vei dà paharul lui Faraon în mâna lui după boeria ta cea mai dinainte, precum erai când turnai vin,

14. Ci-ți adu aminte de mine pentru tine, când va fi bine ție, și să faci cu mine milă și să aduci aminte de mine lui Faraon și să mă scoți dintr'această închisoare.

Neemia 5, 19; 13, 31. Luc. 23, 42.

15. Pentru că furat sunt din pământul Evreilor, și aici n'am făcut nimic, ci m'a aruncat în groapa aceasta.

37, 28.

16. Și a văzut cel mai mare preste făcătorii de pâine, că drept a tâlcuit, și a zis lui Iosif: și eu am văzut vis: și mi se părea că trei coșuri de pâine ridicam pre capul meu.

17. Și în coșul cel mai deasupra erau de toate felurile, de care împăratul Faraon mânca, lucru făcut de pâine, și pasările cerului mâncau cele ce erau în coșul cel deasupra capului meu.

18. Și răspunzând Iosif a zis lui: aceasta este tâlcuirea: cele trei coșuri, trei zile sunt.

19. Încă trei zile, și va lua Faraon capul tău dela tine, și te va spânzura pre lemn, și vor mânca pasările cerului cărnurile tale.

20. Și a fost în ziua a treia eră ziua nașterii lui Faraon, și a făcut ospăț tuturor slugilor sale, și și-a adus aminte de boeria paharnicului, și de boeria făcătorului de pâine, în mijlocul slugilor sale.

Estir 2, 18.

21. Și pre cel mai mare preste paharnici l-a așezat în boeria lui, și a dat paharul în mâna lui Faraon.

22. Iar pre cel mai mare preste făcătorii de pâine l-a spânzurat, după cum le-a tâlcuit lor Iosif.

23. Și nu și-a adus aminte cel mai mare preste paharnici de Iosif, ci l-a uitat pre el.

CAP. 41.

Înălțarea lui Iosif prin tălmăcirea visurilor lui Faraon.

Și a fost după doi ani de zile Faraon a văzut vis: se părea lui, că stă lângă râu.

2. Și iată părea că din râu se suiau șapte vaci frumoase la chip și alese la trupuri, și pășteau pre țărături.

3. Și alte șapte vaci se suiau după acestea din râu urâte la chip și slabe la trupuri, și pășteau lângă vacile cele de pre marginea râului.

4. Și vacile cele șapte urâte și slabe la trupuri, au mâncat de tot pre cele șapte vaci frumoase la chip și alese la trupuri, și s'a deșteptat Faraon.

5. Și a visat a doua oară, și iată creșteau dintr'o rădăcină șapte spice alese și bune.

6. Și alte șapte spice suptiri stricate și pălite de vânt răsăreau după dânsule.

7. Și spicele cele șapte suptiri și pălite de vânt au înghițit pre cele șapte spice alese și pline, și s'a deșteptat Faraon, și erà vis.

8. Și s'a făcut dimineață, și s'a turburat sufletul lui, și trimițând a chemat pre toți tâlcuitorii Eghiptului și pre toți înțelepții lui, și le-a spus lor Faraon visul său, și nu erà cine să-l tâlcuiască lui Faraon.

9. Și a grăit cel mai mare preste paharnici către Faraon zicând: de păcatul meu îmi aduc aminte astăzi.

10. Faraon s'a mâniat pre slugile sale, și ne-a pus pre noi supt pază în casa celui mai mare preste bucătari, pre mine și pre cel mai mare preste pâine.

11. Și am văzut amândoi vis într'o noapte, eu și el, fiecare după visul său am văzut.

12. Și erà acolo cu noi un tânăr evreu, slugă al celui mai mare preste bucătari, și i-am spus lui, iar el ni le-a tâlcuit nouă.

13. Și a fost precum ne-a tâlcuit nouă, așa s'a și întâmplat; eu să fiu așezat în boeria mea, iar acela să fie spânzurat.

14. Și trimițând Faraon a chemat pre Iosif, și-l scoaseră pre dânsul din temniță, și îl raseră pre dânsul, și-i schimbă îmbrăcămintea lui, și a venit la Faraon.

15. Și a zis Faraon către Iosif: vis am văzut, și nu este cine să-l tâlcuiască; și eu am auzit zicându-se de tine, că tu dacă auzi visurile, le tâlcuești.

16. Și răspunzând Iosif lui Faraon, a zis: fără de Dumnezeu nu se va răspunde mântuirea lui Faraon.

17. Și a grăit Faraon lui Iosif zicând: în somnul meu mi se părea că stau pe țărmurile râului.

18. Și părea că din râu se suiau șapte vaci frumoase la chip și alese la trupuri și pășteau pre țărmuri.

19. Și iată și alte șapte vaci se suiau după ele din râu, rele și urâte la chip și slabe la trupuri, decât care n'am văzut mai urâte în tot pământul Eghiptului.

20. Și vacile cele șapte urâte și slabe la trupuri, au înghițit de tot pre cele șapte vaci dintâiu bune și alese.

21. Și au intrat în pânțele lor, și nu s'au văzut că intrase în pânțele lor, și chipurile lor erau urâte ca și mai 'nainte, și deșteptându-mă, am adormit.

22. Și am văzut iarăși în somnul meu, și iată părea că șapte spice pline și bune creșteau dintr'o rădăcină.

23. Și alte șapte spice suptiri, stricate și pălite de vânt creșteau țiindu-se de dânsele.

24. Și au înghițit cele șapte spice suptiri și pălite de vânt, pre cele șapte spice bune și pline; deci am spus tâlcuitorilor, și n'a fost cine să-mi tâlcuiască.

25. Și a zis Iosif lui Faraon: visul lui Faraon unul este, Dumnezeu a arătat lui Faraon cele ce va face.

26. Cele șapte vaci bune, șapte ani sunt; și cele șapte spice bune, șapte ani sunt, visul lui Faraon unul este.

27. Și cele șapte vaci care se suiau după ele, șapte ani sunt, cele șapte spice suptiri și pălite de vânt, șapte ani sunt, vor fi șapte ani de foamete.

28. Iar cuvântul care am zis lui Faraon, că Dumnezeu a arătat lui Faraon cele ce va face:

29. Iată în șapte ani va fi îndestulare multă în tot pământul Eghiptului.

30. Și după aceștia vor veni șapte ani de foamete, și vor uită de îndestularea ce a fost în tot Eghiptul, și va topi foametea pământul.

31. Și nu se va cunoaște îndestularea pre pământ de foametea ce va fi după aceasta, că va fi mare foarte.

32. Iar visul lui Faraon a fost îndoit, pentru că adevărat este cuvântul cel dela Dumnezeu; și va grăbi Dumnezeu a-l face pre el.

33. Acum dar caută om înțelept și priceput, și-l pune mai mare preste pământul Eghiptului.

34. Și să facă Faraon, și să rânduiască mai mari preste pământ, și să strângă toate rodurile pământului Eghiptului în cei șapte ani de îndestulare.

35. Și să adune toate bucatele acestor șapte ani buni ce vin, și să adune grâu supt mâna lui Faraon, și să se păzească bucate în cetăți.

36. Și vor fi bucatele cele păzite pre pământ în cei șapte ani ai foametei, care va fi în pământul Eghiptului, și nu se va strică pământul de foamete.

37. Și a plăcut cuvântul înaintea lui Faraon și înaintea tuturor slugilor lui.

38. Și a zis Faraon tuturor slugilor sale: au doar vom afla om ca acesta, carele are Duhul lui Dumnezeu întru sine?

39. Și a zis Faraon lui Iosif: de vreme ce Dumnezeu a arătat ție toate acestea, nu este om mai înțelept și mai priceput decât tine.

40. Tu vei fi mai mare preste casa mea, și de cuvântul tău va ascultă tot poporul meu, numai scaunul voiu aveà eu mai pre sus decât tine.

45, 8; Ps. 104, 20; Ps. 113, 7; Fap. Ap. 7, 10.

41. Și a zis Faraon lui Iosif: iată te puiu pre tine astăzi preste tot pământul Eghiptului.

45, 26.

42. Și luând Faraon inelul din mâna sa l-a pus în mâna lui Iosif, și l-a îmbrăcat pre el cu haină de vison, și a pus lanț de aur împrejurul grumazului lui.

43. Și l-a suit pre dânsul în carul cel de al doilea dintr'ale sale, și a strigat înaintea lui vestitorul, și l-a pus preste tot pământul Eghiptului.

45, 9.

44. Și a zis Faraon lui Iosif: eu Faraon, afară de tine nimenea nu va ridica mâna sa preste tot pământul Eghiptului.

45. Și a numit Faraon numele lui Iosif: Psontomfanih, și i-a dat pre Asineta fata lui Pelefrî Preotul Iliopolei, să-i fie femeie.

46. Și Iosif erà de treizeci de ani când a stătut înaintea lui Faraon împăratul Eghiptului, și a ieșit Iosif dela fața lui Faraon, și a umblat tot pământul Eghiptului.

47. Și a făcut pământul bucate întru acei șapte ani de îndestulare.

48. Și a adunat toate bucatele celor șapte ani, întru care erà îndestulare în pământul Eghiptului, și a pus bucatele în cetăți, bucatele câmpurilor celor din prejurul cetății le-a pus într'însa.

49. Și a adunat Iosif grâu, ca nisipul mării, cât nu puteà să-l numere, că erà mult foarte.

32, 12.

50. Și mai nainte de ce a venit acei șapte ani de foamete a avut Iosif doi feciori, pre care i-a născut lui Asineta fata lui Petefrî Preotul Iliopolei.

46, 20; 48, 5.

51. Și a numit Iosif numele celui întâiu născut, Manasî, zicând: că m'a făcut Dumnezeu a uità toate durerile mele și toate ale tatălui meu.

52. Și numele celui de al doilea l-a numit Efraim, zicând: că m'a înălțat Dumnezeu în pământul smereniei mele.

53. Și au trecut cei șapte ani de îndestulare cari au fost în pământul Eghiptului.

54. Și au început cei șapte ani de foamete a veni, după cum a zis Iosif. Și s'a făcut foamete în tot pământul, iar în tot cuprinsul Eghiptului erà pâine.

Ps. 104, 16.

55. Și a flămânzit tot pământul Eghiptului, și a strigat poporul către Faraon pentru pâine, și a zis Faraon tuturor Eghiptenilor: mergeți la Iosif, și ce va zice vouă faceți.

56. Și foametea erà pre fața a tot pământul, și a deschis Iosif toate jifnițile, și vindeà tuturor Eghiptenilor.

42, 6.

57. Și toate țările au venit în Eghipet să cumpere dela Iosif, pentrucă se întărise foametea preste tot pământul.

12, 10.

CAP. 42.

Fiii lui Iacov merg în Eghipet.

Și văzând Iacov, că se vinde grâu în Eghipet, a zis feciorilor săi: pentruce vă leneviți?

Fapt. Ap. 7, 12.

2. Iată am auzit, că este grâu în Eghipet: pogoriți-vă acolo și cumpărați-ne puținele bucate, ca să trăim și să nu murim.

3. Și s'au pogorît cei zece frați ai lui Iosif să cumpere grâu din Eghipet.

4. Iară pre Veniamin fratele lui Iosif nu l-a trimis cu frații săi, că a zis: ca nu cumvâ să slăbească pre cale.

43, 20.

5. Și au venit feciorii lui Israil să cumpere cu cei ce veneau, pentrucă erà foamete în pământul Hanaan.

6. Iar Iosif erà mai marele pământului, el vindeà la tot poporul pământului, și venind frații lui Iosif, s'au închinat lui cu fața la pământ.

41, 40, 56; 43, 26.

7. Și văzând Iosif pe frații săi i-a cunoscut, și s'a făcut strein de către ei, și le-a grăit lor aspru, și le-a zis: de unde ați venit? Iar ei au zis: din pământul Hanaan, să cumpărăm bucate,

43, 7; 44, 19.

8. Și a cunoscut Iosif pe frații săi, iar ei nu l-au cunoscut pre el.

9. Și și-a adus aminte Iosif de visurile sale, care le-a văzut și a zis lor: iscoade sunteți, ați venit să cercați căile țării?

37, 5-9.

10. Iar ei au zis: nu Doamne, slugile tale am venit să cumpărăm bucate.

11. Toți suntem fii ai unui om, de pace suntem, noi slugile tale nu suntem iscoade.

12. Și a zis lor Iosif: Nu! Ci ați venit să vedeți cărările pământului acestuia.

13. Iar ei au zis: doisprezece frați suntem slugile tale în pământul Hanaan, și cel mai tânăr cu tatăl nostru este astăzi, iar celalt nu trăește.

37, 33.

14. Și a zis lor Iosif: aceasta este ce am grăit vouă zicând că iscoade sunteți.

15. Într'aceasta vă veți arăta, pre sănătatea lui Faraon, nu veți ieși de aici, până când fratele vostru cel mai tânăr nu va veni aici.

43, 3, 5.

16. Trimiteți pre unul dintre voi și aduceți pre fratele vostru, iar voi veți fi la opreală până ce se vor arăta cuvintele voastre de vorbiți adevărat au ba; iar de nu pre sănătatea lui Faraon, cu adevărat iscoade sunteți.

17. Și i-a pus pre ei supt pază trei zile.

18. Și le-a zis lor a treia zi: faceți aceasta, și veți fi vii, că eu mă tem de Dumnezeu.

50, 19.

19. De sunteți de pace, un frate al vostru să se oprească supt pază, iar voi mergeți, și duceți grâul vostru, care l-ați cumpărat.

20. Și pre fratele vostru cel mai tânăr să-l aduceți la mine, și se vor crede cuvintele voastre, iar de nu veți muri; și ei au făcut așa.

43, 5.

21. Și au zis fiecare către fratele său: așa este, că în păcat suntem noi pentru fratele nostru, că nu ne-a fost milă de necazul sufletului lui, când ne rugă pre noi, și nu l-am ascultat pre dânsul, pentru aceasta a venit preste noi nevoea aceasta.

44, 16; Ps. 49, 21.

22. Și răspunzând Ruvîn a zis lor: nu v'am grăit vouă, zicând: nu faceți nedreptate băiatului, și nu m'ați ascultat? Și iată sângele lui se cere.

37, 21, 22.

23. Și ei nu știau cum că Iosif îi înțelege, pentru că prin tălmăciu vorbea cu ei.

24. Și întorcându-se dela ei Iosif a plâns, și iarăși viind la ei și le-a vorbit lor, și a luat pre Simeon dintre ei, și l-a legat înaintea lor.

25. Și a poruncit Iosif să le umple sacii lor de grâu, și argintul fiecăruia să-l pue în sacul său, și să le dea de ajuns mâncare pre cale; și s'au făcut lor așa.

26. Și ei puind grâul pre asinii lor s'au dus de acolo.

27. Și dezlegând unul sacul său să dea mâncare asinilor săi unde au odihnit, a văzut legătura argintului său și eră la gura sacului.

28. Și a spus fraților săi: mi s'a înapoiat argintul, și iată-l în sacul meu, și s'a spăimântat inima lor, și s'au turburat zicând unul către altul: ce au făcut aceasta Dumnezeu nouă?

Neemia 6. 16.

29. Și au venit la Iacov tatăl lor în pământul Hanaan, și au spus lui toate câte s'au întâmplat lor zicând:

30. Grăit-a omul, Domnul pământului, către noi aspru, și ne-a pus pre noi în pază, ca și cum am fi mers să iscodim pământul.

31. Și noi am spus lui: de pace suntem, nu suntem iscoade.

32. Doisprezece frați suntem, fiii tatălui nostru, unul nu este, iar cel mai mic cu tatăl nostru este astăzi în pământul

Hanaan.

33. Și a zis nouă omul, Domnul pământului: într'aceasta voi cunoaște, că sunteți de pace, pe un frate al vostru lăsați aici cu mine, iar grâul care l-ați cumpărat pentru casa voastră luați-l și vă duceți.

34. Și aduceți pe fratele vostru cel mai tânăr la mine, și voi cunoaște, cum că nu sunteți iscoade, ci sunteți de pace, și pe fratele vostru voi da vouă, și în țară veți neguțători.

35. Și a fost când au deșertat ei sacii lor, legătura cu argintul fiecăruia eră în sacul său, și au văzut legăturile cu argintul lor, ei și tatăl lor, și s'au spăimântat.

36. Și le-a zis lor Iacov tatăl lor: pre mine m'ați făcut fără de fii: Iosif nu este, Simeon nu este, și pre Veniamin să-l luați? Asupra mea au fost toate acestea.

43, 14.

37. Și a grăit Ruvim tatălui său, zicând: pre amândoi feciorii mei să-i omori de nu-l voi aduce pre el la tine, dă-l pre dânsul în mâna mea și eu îl voi aduce pre el la tine.

38. Iar el a zis: nu se va pogorî fiul meu cu voi, pentru că fratele lui a murit, și el singur a rămas, și de se va întâmpla lui să slăbească în calea pe care veți merge, îmi veți duce bătrânețile mele cu întristare în Iad.

44, 20, 29.

CAP. 43.

Fiii lui Iacov merg în Eghipet cu Veniamin.

Și s'a întărit foametea pre pământ.

2. Și a fost după ce au sfârșit de mâncat grâul, care l-au adus din Eghipet, le-a zis tatăl lor: duceți-vă iarăși de cumpărați nouă puținele bucate.

44, 25.

3. Iar Iuda a grăit lui zicând: cu jurământ s'a mărturisit nouă omul, Domnul pământului, zicând: nu veți vedeà fața

mea de nu va veni cu voi fratele vostru cel mai tânăr.

42, 15.

4. Deci de vei trimite pe fratele nostru cu noi, ne vom pogori, și-ți vom cumpăra ție bucate.

5. Iar de nu vei trimite pe fratele nostru cu noi, nu vom merge, pentru că omul a grăit nouă zicând: nu veți vede a fața mea de nu va fi fratele vostru cel mai tânăr cu voi.

42, 15, 20; 44, 23.

6. Și a zis Israil: de ce mi-ați făcut rău spuind omului, că mai aveți voi și alt frate?

7. Iar ei au zis: întrebând a întrebat pre noi omul, și de neamul nostru, zicând: de trăește încă tatăl vostru? Și de mai aveți voi frate? Și am spus lui după întrebarea aceasta, au știut-am, că ne va zice nouă: aduceți pre fratele vostru?

42, 7; 44, 19.

8. Și a zis Iuda către Israil tatăl lor: trimite băiatul cu mine, și să ne sculăm să mergem, ca să trăim și să nu murim, și noi și tu și toată gloata noastră.

9. Eu îl voi lua pre dânsul, din mâna mea cere-l, de nu-l voi aduce la tine, și de nu-l voi pune înaintea ta, greșit să fiu înaintea ta în toate zilele.

44, 32.

10. Că de nu ne-am fi zăbovit acum, ne-am fi întors de două ori.

11. Și a zis Israil tatăl lor: de este așa, aceasta faceți: luați din roadele pământului în vasele voastre și duceți omului daruri: rășină și miere și tămâie și smirnă aleasă și terevint și nuci.

12. Și argintul îndoit luați în mâinile voastre, și argintul ce vi s'a înapoiat în sacii voștri luați-l cu voi, ca nu cumva să fie greșală.

13. Și pre fratele vostru luați-l, și sculându-vă mergeți la acel om.

14. Și Dumnezeul meu să dea vouă har înaintea omului, ca să lase pre fratele vostru celalt și pre Veniamin, că eu precum am rămas fără de fii, fără de fii am rămas.

42, 36; Eşire 12, 36.

15. Şi luând bărbaţii darurile acestea şi argintul îndoit, au luat în mâinile lor şi pre Veniamin, şi sculându-se s'au pogorît în Eghipet şi au stătut înaintea lui Iosif.

16. Şi i-a văzut Iosif pre ei şi pre Veniamin fratele său cel de o mamă, şi a zis celui mai mare preste casa sa: bagă pre oamenii aceştia în casă, şi junghie vite şi găteşte, că cu mine vor mânca oamenii pâine la amiază.

17. Şi a făcut omul după cum i-a zis Iosif, şi a băgat pre oameni în casa lui Iosif.

18. Şi văzând bărbaţii că-i bagă în casa lui Iosif, au zis: pentru argintul, care s'a înapoiat în sacii noştri dintâiu, pre noi ne bagă înlăuntru, ca să ne năpăstuiască şi să ne ia pre noi slugi, şi asinii noştri.

19. Şi mergând ei la omul ce erà preste casa lui Iosif, au grăit lui în uşa casii, zicând:

20. Rugămu-ne Doamne: pogorîtu-ne-am întâiu să cumpărăm bucate.

42, 3.

21. Şi a fost la întoarcere când trebuia să poposim, am deschis sacii noştri, şi iată argintul fiecăruia în sacul lui, argintul nostru drept măsurat l-am adus înapoi în mâinile noastre.

22. Şi alt argint am adus cu noi, ca să ne cumpărăm bucate, că nu ştim cine a pus argintul în sacii noştri.

23. Şi le-a zis lor: milă vouă, nu vă temeţi, Dumnezeul vostru şi Dumnezeul părinţilor voştri au dat vouă comori în sacii voştri, şi argintul vostru întocmai îl am, şi a scos pre Simion la ei.

24. Şi a adus apă să se spele picioarele lor, şi a dat de mâncare asinilor lor.

18, 4; Luc. 7, 44.

25. Iar ei au gătit darurile până a veni Iosif la amiază, şi au auzit, că acolo va să prânzească.

26. Şi a intrat Iosif în casă, şi au adus lui darurile ce le aveau în mâinile lor în casă, şi s'au închinat lui cu faţa la

pământ.

42, 6.

27. Și i-a întrebat pre ei: cum vă aflați? Și a zis lor: sănătos este tatăl vostru bătrânul, de care ați spus, că încă trăește?

28. Iar ei au zis: sănătos este sluga ta, tatăl nostru încă trăește, și a zis el: binecuvântat este omul acela lui Dumnezeu, iar ei plecându-se s'au închinat lui.

29. Și căutând Iosif cu ochii săi a văzut pre Veniamin fratele său cel de o mumă, și a zis: acesta este fratele vostru cel mai tânăr, pe care ați zis, că-l veți aduce la mine? Și ei au zis lui: acesta este adevărat; iar el a zis lui: Dumnezeu să te miluiască fiule.

30. Și s'a turburat Iosif, și se rupea inima lui pentru fratele său, și căută să plângă, și intrând în cămară a plâns acolo.

31. Și după ce s'a spălat pe obraz, ieșind afară s'a stăpânit, și a zis: puneți pâini.

32. Și au pus lui singur, și lor deosebi, și Eghiptenilor celor ce mâncau cu el deosebi, pentru că nu puteau Eghiptenii mânca pâine cu Evreii, că urâciune este aceasta la Eghipteni.

33. Și a șezut înaintea lui cel întâiu născut după bătrânețele lui, și cel mai tânăr după tinerețele lui, și se mirau oamenii, fiecare către fratele său.

34. Și ei au luat părți dela dânsul pentru sine, iar partea lui Veniamin de cinci ori a fost mai mare decât a celorlalți, și au băut și s'au veselit cu dânsul.

CAP. 44.

Spăimântarea fraților lui Iosif.

Și a poruncit Iosif celui mai mare preste casa sa, zicând: umpleți sacii oamenilor de bucate, câte vor putea ridica, și puneți argintul fiecăruia în gura sacului.

2. Și paharul meu cel de argint puneți-l în sacul celui mai tânăr, și prețul grâului lui; și a făcut după cuvântul lui Iosif, pre cum a zis el.

3. Și după ce s'a făcut ziuă, a slobozit oamenii și pre asinii lor.

4. Și ieșind ei din cetate nu s'au dus departe, și Iosif a zis celui mai mare preste casa sa: scoală-te, și aleargă după oameni, și să-i înfrunzezi pre ei, zicându-le: pentruce mi-ați răsplătit rele pentru bune?

Ierem. 18, 20.

5. De ce ați furat paharul cel de argint, au nu este acesta din care bea Domnul meu? Căci cu el ghicește, rău ați săvârșit ceia ce ați făcut.

6. Și aflându-i pre ei le-a zis lor după cuvintele acestea.

7. Iar ei au zis lui: De ce grăește Domnul cuvintele acestea? Să nu fie ca slugile tale să fi făcut după cuvântul acesta.

8. De vreme ce argintul, care l-am aflat în sacii noștrii, l-am adus înapoi la tine din pământul Hanaan, cum am fi furat din casa Domnului tău, argint sau aur?

9. La care din slugile tale vei afla paharul, acela să moară, și noi vom fi robi Domnului nostru.

10. Iar el a zis: precum ziceți așa să fie, la care se va afla paharul, acela să fie rob, iar voi curați veți fi.

11. Și grăbind a descărcat fiecare sacul său pre pământ, și fiecare a deschis sacul său.

12. Și a căutat dela cel mai bătrân începând, până a venit la cel mai tânăr, și sfârșind a aflat paharul în sacul lui Veniamin.

13. Iar ei și-au rupt hainele sale, și au pus fiecare sacul pe asinul său, și s'au înapoiat în Cetate.

37, 29, 34.

14. Și au intrat Iuda și frații lui la Iosif încă fiind el acolo, și au căzut înaintea lui pre pământ:

42, 6.

15. Și le-a zis Iosif: De ce ați făcut acest lucru? Au n'ați știut, că un om ca mine ghicește?

16. Și a zis Iuda: ce vom răspunde Domnului? Sau ce vom zice? Sau cum ne vom îndreptă? Că Dumnezeu au aflat nedreptatea slugilor tale, iată suntem robi Domnului nostru și noi, și acela la care s'a aflat paharul.

42, 21.

17. Și a zis Iosif: nu voi face eu cuvântul acesta, ci omul la care s'a aflat paharul, acela îmi va fi rob, iar voi să vă suiți cu mântuire la tatăl vostru.

18. Iar Iuda apropiindu-se de dânsul a zis: rogu-te Doamne, să grăiască sluga ta înaintea ta, și să nu te mânii pre sluga ta, că tu ești după Faraon.

19. Doamne tu ai întrebat pre slugile tale, zicând: aveți tată au frate?

42, 7; 43, 7.

20. Și noi am zis Domnului: cum că avem tată bătrân, și are el prunc de bătrânețe mai tânăr, și fratele lui a murit, și el singur a rămas de mumă-sa, și tatăl nostru pre dânsul îl iubește.

42, 13, 38.

21. Iar tu ai zis slugilor tale: aduceți pre dânsul la mine, să-l văz.

22. Și am zis Domnului: nu va putea băiatul să lase pre tatăl său, că de va lăsa pre tatăl său va muri.

23. Și tu ai zis slugilor tale: de nu se va pogorî cu voi fratele vostru cel mai tânăr, nu veți mai vede a fața mea.

43, 5.

24. Și a fost când ne-am suit la sluga ta tatăl nostru, am spus lui cuvintele Domnului nostru.

25. Și ne-a zis nouă tatăl nostru: duceți-vă iarăși de cumpărați puținile bucate.

43, 2.

26. Iară noi am zis: nu vom putea să ne ducem; ci de va merge cu noi fratele nostru cel mai tânăr, ne vom duce,

pentru că nu vom putea vedea fața omului, de nu va fi cu noi fratele nostru cel mai tânăr.

27. Și a zis tatăl nostru sluga ta, către noi: voi știți că femeia doi mi-a născut.

28. Și a ieșit unul dela mine, și mi-ați zis: că l-au mâncat hiarele, și nu l-am mai văzut până acum.

37, 33.

29. Deci de veți lua și pre acesta dela fața mea și se va întâmpla lui slăbiciune pre cale, îmi veți pogori bătrânețele mele cu întristare în lad.

42, 38.

30. Acum dar de vom merge la sluga ta tatăl nostru, și băiatul nu va fi cu noi, căci sufletul lui este nedeslipit de sufletul acestuia.

31. Va fi după ce va vedea el că nu este băiatul cu noi, va muri și vor duce slugile tale bătrânețele lui cu întristare în lad.

32. Că eu sluga ta dela tatăl nostru am luat pre băiat zicând: de nu-l voi aduce la tine, și de nu-l voi pune pre dânsul înaintea ta, vinovat să fiu înaintea tatălui meu în toate zilele.

43, 9.

33. Acum dară eu voi rămâne ție slugă pentru băiat, rob Domnului; iară băiatul să se ducă cu frații săi.

34. Căci cum mă voi sui la tatăl meu nefiind băiatul cu noi? Ca să nu văz relele, care vor veni asupra tatălui meu.

CAP. 45.

Iosif se face cunoscut fraților săi.

Și nu mai putea Iosif să se stăpânească înaintea tuturor celor de față; ci a zis: scoateți pre toți dela mine, și nici unul n'a stătut înaintea lui Iosif, când s'a făcut cunoscut cu frații săi.

2. Și a slobozit glas cu plângere, și au auzit toți Eghiptenii, și s'a auzit și în casa lui Faraon.

3. Și a zis Iosif către frații săi: eu sunt Iosif, trăește încă tatăl meu? Și nu puteau frații să-i răspundă, că se înfricoșau.

4. Și a zis Iosif către frații săi: apropiați-vă de mine, și s'au apropiat, și a zis: eu sunt Iosif fratele vostru pe care l-ați vândut în Egiptet.

Fapt. Ap. 7, 13; ps. 104, 17.

5. Deci acum nu vă întristați, nici să vă pară rău, căci m'ați vândut pre mine aici, că spre viață m'au trimis Dumnezeu înaintea voastră.

50, 20.

6. Că acesta este al doilea an de foamete pre pământ, și încă cinci ani întru care nu va fi arătură nici seceriș.

7. Pentrucă m'au trimis Dumnezeu înaintea voastră, ca să rămâe vouă rămășiță pre pământ, și să hrănesc vouă rămășiță mare.

8. Deci acum nu voi m'ați trimis aici, ci Dumnezeu, și m'au făcut ca un tată lui Faraon, și Domn a toată casa lui, și stăpân a tot pământul Egiptetului.

41, 40.

9. Grăbiți dar de vă duceți la tatăl meu, și ziceți lui: acestea zice fiul tău Iosif, făcutu-m'au Dumnezeu Domn a tot pământul Egiptetului, pogoară-te dar la mine, și nu zăbovi.

41, 43; Fapt. Ap. 7, 14.

10. Și vei lăcuî în pământul Ghesem al Araviei, și vei fi aproape de mine tu și feciorii tăi și feciorii feciorilor tăi, oile tale și boii tăi și câte sunt ale tale.

11. Și te voi hrăni acolo, pentrucă încă cinci ani va mai fi foamete pre pământ, ca să nu pieri tu și feciorii tăi și toate ale tale.

12. Iată ochii voștri văd și ochii lui Veniamin fratelui meu, că gura mea grăește către voi.

13. Spuneți dar tatălui meu toată slava mea cea din Egiptet, și câte ați văzut, și grăbind să aduceți pre tatăl

meu aici.

14. Și căzând pre grumazii lui Veniamin fratelui său a plâns preste dânsul, și Veniamin a plâns pe grumazii lui.

46, 29.

15. Și sărutând pre toți frații săi, a plâns preste dânșii, și după acestea au grăit frații lui către dânsul.

16. Și a mers vestea în casa lui Faraon, zicând: venit-au frații lui Iosif, și s'a bucurat Faraon și curtea lui.

17. Și a zis Faraon către Iosif: zî fraților tăi, aceasta faceți: umpleți poverile voastre, și mergeți în pământul Hanaan.

18. Și luând pre tatăl vostru și averile voastre, veniți la mine, și voi eu vă dau din toate bunătățile Eghiptului, și veți mânca măduva pământului.

19. Și tu poruncește acestea: luați-vă cară din pământul Eghiptului, copiii voștri și femeilor voastre, și luând pre tatăl vostru, veniți.

20. Și să nu vă pară rău de uneltele voastre, că toate bunătățile Eghiptului ale voastre vor fi.

21. Și au făcut așa feciorii lui Israil, și le-a dat lor Iosif cară după cum a zis Faraon împăratul, și le-a dat lor și merinde pre cale.

22. Și tuturor le-a dat două rânduri de haine, iar lui Veniamin i-a dat trei sute de auri, și cinci rânduri de haine.

23. Și tatălui său a trimis ca acestea și zece asini, cari purtau de toate bunătățile Eghiptului, și zece catâri, cari să ducă pâini tatălui său pre cale.

24. Și a slobozit Iosif pe frații săi, și s'au dus, și le-a zis lor; să nu vă mânieți pre cale.

25. Și s'au suit din Eghipt, și au venit în pământul Hanaan la Iacov tatăl lor.

26. Și au spus lui, zicând: că fiul tău Iosif trăește și stăpânește preste tot pământul Eghiptului, și s'a spăimântat în cugetul său Iacov, pentru că nu le credeă lor.

41, 41.

27. Și i-au grăit lui toate cele zise de Iosif, câte zisese lor, și văzând carăle trimise de Iosif, ca să-l ducă pre dânsul, s'a

încălzit cu vieață duhul lui Iacov tatăl lor.

28. Și a zis Israil: destul este mie, de trăește încă fiul meu Iosif, merge-voiu și-l voiu vedeà pre dânsul mai 'nainte de ce voiu muri.

46, 30.

CAP. 46.

Călătoria lui Iacov în Eghipet.

Și sculându-se Israil, el și toate ale lui, a venit la fântâna jurământului, și a făcut jertfă Dumnezeului tatălui său Isaac.

26, 23.

2. Și au zis Dumnezeul lui Israil în vedenia nopții grăind: Iacove, Iacove, iar el a zis: ce este?

31, 11.

3. Și i-au zis lui: eu sunt Dumnezeul părinților tăi, nu te teme a te pogorî în Eghipet, că neam mare te voiu face acolo.

35, 11, 12; 47, 27; 48, 4.

4. Și eu mă voiu pogorî cu tine în Eghipet, și te voiu înălța până în sfârșit, și Iosif își va pune mâinile sale pre ochii tăi.

5. Și s'a sculat Iacov dela fântâna jurământului, și au luat fiii lui Israil pre tatăl lor și averile și femeile lor în carăle care le-a trimis Iosif, ca să-l aducă pre dânsul.

49, 33; Fapt. Ap. 7, 15.

6. Și luându'și averea lor și toată agoniseala, care agonisise în pământul Hanaan, a intrat în Eghipet Iacov, și toată sămânța lui cu dânsul.

Ps. 104, 22.

7. Fiii și fiii fiilor lui cu dânsul, fetele și fetele fetelor lui și toată sămânța lui au intrat în Eghipet.

Isaia 52, 4.

8. Și acestea sunt numele fiilor lui Israil, cari au intrat în Eghipet împreună cu Iacov tatăl lor, Iacov și fiii lui, cel întâiu născut al lui Iacov: Ruvin.

Eşire 1, 1, 2.

9. Şi fiii lui Ruvîn: Enoh şi Fales, Esron şi Harmi.

6, 4; Numer. 26, 5.

10. Şi fiii lui Simeon: Iemuil şi Iamin, Aod şi Ahin şi Saar şi Saul feciorul Hananiencii.

Eşire 6, 15.

11. Şi fiii lui Levî: Ghirson, Kat şi Merari.

Eşire 6, 16.

12. Şi fiii lui Iuda: Ir şi Avnan şi Silom şi Fares şi Zara; şi au murit Ir şi Avnan în pământul Hanaan, şi feciorii lui Fares au fost: Esron şi Iemuil.

38, 3; 1 Paral. 2, 3; Mat. 1, 3.

13. Şi fiii lui Issahar: Tola şi Fua şi Asum şi Samvran.

1 Paralip. 7, 1.

14. Şi fiii lui Zavolon: Sered şi Alion şi Ahoil.

Num. 26, 26.

15. Aceştia sunt feciorii Liei, pe cari i-a născut lui Iacov în Mesopotamia Siriei, şi pre Dina fata lui, toate sufletele, feciori şi fete treizeci şi trei.

16. Şi fiii lui Gad: Safon şi Anghis şi Sanis şi Tasovan şi Aidis şi Aroidis şi Areilis.

Num. 26, 15.

17. Şi fiii lui Asir: Iemna, Iessua şi Ieul şi Varia şi Sara sora lor. Iar fiii lui Varia: Hovor şi Melhiil.

1 Paral. 7, 30.

18. Aceştia sunt fiii Zelfii, pe care o a dat Lavan Liei fetei sale, care a născut pre aceştia lui Iacov, şasesprezece suflete.

19. Şi fiii Rahilei femeii lui Iacov: Iosif şi Veniamin.

20. Şi au fost fiii lui Iosif în pământul Eghipetului, pe carii i-a născut lui Asineta fata lui Petefrî preotul Iliopolei: Manasî şi Efraim. Şi au fost fiii lui Manasî, pe cari i-a născut lui ţiitoarea Sira: Mahir, şi Mahir a născut pre Galaad, iară fiii lui Efraim fratele lui Manasî: Sutalaam şi Taam. Iar fiii lui Sutalaam: Edom.

41, 50.

21. Iar fiii lui Veniamin: Vala și Vohor și Asvil. Și au fost fiii lui Vala: Ghira și Noeman și Anhis și Ros și Mamfim și Ofimim. Iar Ghira a născut pre Arad.

1 Paral. 7, 6 și 8, 1.

22. Aceștia sunt fiii Rahilei, pre cari i-a născut lui Iacov, toate sufletele optsprezece.

23. Iar fiii lui Dan: Asom.

24. Și fiii lui Neftali: Asiil și Goni și Issaar și Selim.

1 Paral. 7, 13.

25. Aceștia sunt fiii Vallei pe care o a dat Lavan Rahilei fetii sale, care a născut pre aceștia lui Iacov, toate sufletele șapte.

26. Iar toate sufletele, cari au intrat cu Iacov în Eghipet, cari au ieșit din coapsele lui, afară de femeile feciorilor lui Iacov, toate sufletele șasezeci și șase.

A 2 Lege 10, 22.

27. Și feciorii lui Iosif, cari s'au născut lui în pământul Eghipetului suflete nouă. Toate sufletele casei lui Iacov, care au intrat cu Iacov în Eghipet, șaptezeci și cinci suflete.

Eșire 1, 5; Fap. Ap. 7, 14.

28. Și pre Iuda l-a trimis înaintea sa la Iosif să-l întâmpine pre dânsul la cetatea Iroilor în pământul Ramesi.

29. Și înhămând Iosif carăle sale, s'a suit întru întâmpinarea lui Israil tatălui său la cetatea Iroilor, și văzându-l pre el a căzut pre grumazul lui, și a plâns cu plângere multă.

45, 14.

30. Și a zis Israil către Iosif: voiui muri de acum, de vreme ce am văzut fața ta, că tu încă trăești.

45, 28; Luc. 2, 29.

31. Și a zis Iosif către frații săi: suindu-mă voiui spune lui Faraon, și voiui zice lui: frații mei și casa tatălui meu cari au fost în pământul Hanaan, au venit la mine.

47, 1.

32. Și sunt ei bărbați păstori, că erau bărbați, cari se hrănesc cu vite; și vitele și boii și toate ale lor le-au adus.

33. Deci de va chemà pre voi Faraon, și va zice vouă: ce este lucrul vostru?

47, 3.

34. Să ziceți: bărbați, carii ne hrănim cu vite suntem slugile tale din copilărie până acum, și noi și părinții noștri. Pentru ca să lăcuiți în pământul Ghesem al Aravii, că urîciune este Eghiptenilor tot păstorul de oi.

CAP. 47.

Iacov lăcuește în Ghesem. Foametea în Eghipet.

Și mergând Iosif a spus lui Faraon zicând: tatăl meu și frații mei și vitele și boii lor, și toate ale lor, au venit din pământul Hanaan, și iată sunt în pământul Ghesem.

46, 31.

2. Și din frații săi a luat cinci bărbați, și i-a pus pre ei înaintea lui Faraon.

3. Și a zis Faraon fraților lui Iosif: ce este lucrul vostru? Iar ei au zis lui Faraon, păstori de oi suntem slugile tale, și noi și părinții noștri din copilărie până acum.

46, 33.

4. Și au zis ei lui Faraon: am venit să ne sălășluim în pământul tău, pentru că nu este pășune vitelor slugilor tale, că s'a întărit foametea în pământul Hanaan, acum dar vom lăcuî în pământul Ghesem.

5. Și a grăit Faraon lui Iosif zicând: tatăl tău și frații tăi au venit la tine.

6. Iată pământul Eghipetului înaintea ta este, în pământul cel mai bun sălășluește pre tatăl tău și pre frații tăi. Și a zis Faraon lui Iosif: să lăcuiască în pământul Ghesem; iar de crezi, cum că sunt între dânșii bărbați tari, pune-i pre ei mai mari preste vitele mele. Și au venit în Eghipet la Iosif, Iacov și fiii lui, și a auzit Faraon împăratul Eghipetului.

7. Și a adus înlăuntru Iosif pre Iacov tatăl său, și l-a pus pre el înaintea lui Faraon, și bine a cuvântat Iacov pre

Faraon.

8. Și a zis Faraon lui Iacov: câți sunt anii zilelor vieții tale?

9. Și a zis Iacov lui Faraon: zilele anilor vieții mele, care nemernicesc sunt o sută treizeci; puține și rele au fost zilele anilor vieții mele, n'au ajuns la zilele anilor vieții părinților mei, care zile le-au nemernicit ei.

10. Și bine cuvântând Iacov pre Faraon a ieșit dela dânsul.

11. Și a sălășluit Iosif pre tatăl său și pre frații săi, și le-a dat lor moșie în pământul Eghiptului, în pământul cel mai bun, în pământul Rames, după cum a poruncit Faraon.

12. Și le măsură grâu Iosif tatălui său și fraților săi și la toată casa tatălui său grâu după trupuri.

50, 21.

13. Iar grâu nu eră în tot pământul, că se întărise foametea foarte, și a slăbit pământul Eghiptului și pământul Hanaan de foamete.

14. Și a adunat Iosif tot argintul ce s'a aflat în pământul Eghiptului și în pământul Hanaan pentru grâul, care-l cumpără, și-l măsură lor, și a adus Iosif tot argintul în casa lui Faraon.

15. Și s'a sfârșit tot argintul din pământul Eghiptului și din pământul Hanaan, și au venit toți Eghiptenii la Iosif, zicând: dă-ne nouă pâine, și pentruce' murim înaintea ta? Că s'a sfârșit argintul nostru.

16. Și le-a zis lor Iosif: aduceți vitele voastre, și voiu dà vouă pâine pentru vitele voastre, dacă s'a sfârșit argintul vostru.

17. Și au adus vitele lor la Iosif, și le-a dat Iosif pâine pentru cai și pentru oi, pentru boi și pentru asini, hrănindu-i cu pâine pentru toate vitele lor în anul acela.

18. Și a trecut anul acela, și au venit în al doilea an, și au zis lui: au vom pieri dela Domnul nostru? Căci s'a sfârșit argintul nostru, și cele ce am avut, și vitele, înaintea ta Doamne; și n'au rămas nouă înaintea Domnului nostru fără numai trupul nostru și pământul nostru.

19. Deci ca să nu murim înaintea ta și pământul să se pustiească, ia-ne pre noi și pământul nostru pentru pâine, și vom fi noi și pământul nostru robi lui Faraon; dă-ne sămânță să semănăm și să trăim și să nu murim și să nu se pustiească pământul.

20. Și a cumpărat Iosif tot pământul Eghiptenilor lui Faraon; că au vândut Eghiptenii pământul său lui Faraon, că-i cuprinsese pre ei foametea și a fost pământul al lui Faraon.

21. Și pre popor l-a supus să-i fie robi din marginile hotarului Eghiptului până în margini.

22. Afară de pământul preoților, numai pre acesta nu l-a luat Iosif, că Faraon în dar a dat daruri preoților, și mâncau darea care le-a dat Faraon; și pentru aceea ei n'au vândut pământul lor.

23. Și a zis Iosif tuturor Eghiptenilor: iată v'am cumpărat pre voi și pământul vostru, astăzi lui Faraon, luați-vă sămânță și semănați pământul.

24. Și vor fi rodurile lui și veți da a cincea parte lui Faraon, iar cele patru părți vor fi ale voastre de sămânță pământului și de mâncare vouă și tuturor celor din casele voastre.

25. Și au zis: mântuindu-ne-ai pre noi, aflat-am har înaintea Domnului nostru și vom fi robi lui Faraon.

26. Și le-a pus lor Iosif poruncă până în ziua de astăzi pre pământul Eghiptului a da a cincea parte lui Faraon, numai din pământul preoților nu se da lui Faraon.

27. Și a lăcuit Israil în pământul Eghiptului pre pământul Ghesem, l-a moștenit pre el, și a crescut și s'a înmulțit foarte.

46, 3; Eșire 1, 7.

28. Și a mai trăit Iacov în pământul Eghiptului șaptesprezece ani, și au fost zilele lui Iacov anii vieții lui o sută patruzeci și șapte.

29. Și s'au apropiat zilele lui Israil a muri, și a chemat pre fiul său Iosif, și i-a zis lui: de am aflat har înaintea ta, pune

mâna ta pre coapsa mea, și să faci cu mine milă și adevăr, ca să nu mă îngropi în Eghipet.

24, 2; 50, 5.

30. Ci voiu dormi cu părinții mei, și mă vei ridica din Eghipet, și mă vei îngropa în mormântul lor. Iar el a zis: eu voiu face după cuvântul tău.

25, 10.

31. Și a zis lui: jură-te mie, și s'a jurat lui, și s'a închinat Israil pre vârful toiagului său.

Evr. 11, 21.

CAP. 48.

Iacov binecuvintează pre fiii lui Iosif.

Și a fost după cuvintele acestea și s'a vestit lui Iosif, cum că tatăl său este bolnav, și luând pre cei doi fii ai săi, pre Manasî și pre Efrem, au venit la Iacov.

2. Și s'a spus lui Iacov, zicând: iată fiul tău Iosif vine la tine, și întărindu-se Israil a șezut pre pat.

3. Și a zis Iacov lui Iosif: Dumnezeuul meu s'au arătat mie în Luza în pământul Hanaan, și m'au binecuvântat.

28, 13.

4. Și mi-au zis mie: iată eu te voiu crește și te voiu înmulți și te voiu face adunări de neamuri și voiu da ție pământul acesta, și seminției tale după tine moșie veșnică.

28, 13; 46, 3; 35, 11.

5. Acum dar acești doi fii ai tăi cari s'au născut ție în pământul Eghipetului mai înainte de ce am venit eu în Eghipet, ai mei sunt: Efrem și Manasî, ca Ruvim și ca Simeon vor fi ai mei.

41, 50; Is. Nav. 13, 7.

6. Iar fiii pre cari vei naște după aceasta ai tăi vor fi, pre numele fraților săi se vor chema întru sortile lor.

7. Iar când veneam eu din Mesopotamia Siriei a murit Rahila mumă-ta în pământul Hanaan, când m'am apropiat

de locul alergării cailor, pământul Havrata, ce vine spre Efrafa, o am îngropat pre ea în calea alergării cailor: acesta este Vitleem.

35, 19.

8. Și văzând Israil pre feciorii lui Iosif, a zis: ce îți sunt aceștia?

9. Și a zis Iosif tatălui său: fiii mei sunt cari mi-au dat Dumnezeu aici. Și a zis Iacov: adu-mi'i pre ei la mine ca să-i binecuvintez.

33, 5.

10. Iar ochii lui Israil se îngreoiase la vedere de bătrânețe, și nu putea să vadă, și i-a apropiat la dânsul, și i-a sărutat pre ei și i-a îmbrățișat.

11. Și a zis Israil către Iosif: iată de fața ta nu m'am lipsit, și iată mi-au arătat Dumnezeu și sămânța ta.

12. Și i-a ridicat pre ei Iosif dela ghenunchii lui, și s'au închinat lui cu fața pre pământ.

13. Și luând Iosif pre amândoi feciorii săi, pre Efrem în dreapta deastânga lui Israil, iar pe Manasî deastânga în dreapta lui Israil, i-a apropiat pre ei la dânsul.

14. Și tinzând Israil mâna cea dreaptă a pus-o pre capul lui Efrem, și acesta erà cel mai tânăr, și cea stângă pre capul lui Manasî, schimbându-și mâinile.

15. Și i-a binecuvântat pre ei și a zis: Dumnezeu, căruia bine au plăcut înaintea lui părinții mei Avraam și Isaac, Dumnezeu cel ce mă hrănește din tinerețele mele până în ziua aceasta,

Evr. 11, 21.

16. Îngerul cel ce m'a scos din toate relele, să binecuvinteze pre pruncii aceștia, și să se cheme întru ei numele meu și numele părinților mei, al lui Avraam și al lui Isaac, și să se înmulțească întru mulțime mare pre pământ.

32, 1; Mat. 11, 1.

17. Și văzând Iosif că a pus tatăl său mâna cea dreaptă pre capul lui Efrem, i-a părut lui greu, și a apucat Iosif mâna

tatălui său să o ia de pre capul lui Efrem și să o puie pre capul lui Manasì.

18. Și a zis Iosif tatălui său: nu așa tată, că acesta este cel întâiu născut, pune dreapta ta pre capul lui.

19. Și Iacov nu a vrut, ci a zis: știu fiule, știu, și acesta va fi întru popor, și acesta se va înălța, ci fratele lui cel mai tânăr mai mare de cât el va fi, și sămânța lui va fi întru mulțime de neamuri.

20. Și i-a binecuvântat pre ei în ziua aceea, zicând: întru voi se va binecuvânta Israil, și se va zice: facă-te pre tine Dumnezeu ca pre Efrem și ca pre Manasì, și a pus pre Efrem înaintea lui Manasì.

21. Și a zis Israil lui Iosif: iată eu mor, și va fi Dumnezeu cu voi, și va întoarce pre voi în pământul părinților voștri.

22. Iar eu dau ție Sikima aleasă mai mult decât fraților tăi, care cu sabia mea și cu arcul o am luat din mâinile Amoreilor.

CAP. 49.

Proorocia și moartea lui Iacov.

Și a chemat Iacov pre feciorii săi, și le-a zis lor: adunați-vă să vă spui vouă ce vă va întâmpina pre voi în zilele cele de apoi.

2. Adunați-vă și mă ascultați pre mine, fiii lui Iacov, ascultați pre Israil, ascultați pre tatăl vostru.

3. Ruvim cel întâiu născut al meu, tu tăria mea și începutul fiilor mei, cumplit te-ai purtat, cumplit și îndărătnic, sumețitu-te-ai ca apa, să nu fierbi.

29, 32. A 2 Lege 21, 17.

4. Că te-ai suit pre patul tatălui tău, atunci ai spurcat așternutul pre care te-ai suit.

1 Paralip. 5, 1.

5. Simeon și Levì frați cari au plinit nedreptatea voei sale.

6. În sfatul lor să nu vie sufletul meu, și pre adunarea lor să nu se razeme ficații mei, că întru mânia sa au omorât oameni, și întru pofta sa au tăiat vinele taurului.

34, 25.

7. Blestemată mânia lor pentrucă este îndărătnică, și iuțimea lor că s'a învârtoșat; împărți-voi pre ei întru Iacov și voi risipi pre ei întru Israil.

8. Iudo, pre tine te vor lăudà frații tăi, mâinile tale preste spatele vrăjmașilor tăi; închinà-se-vor ție fiii tatălui tău.

35, 23.

9. Puiu de leu Iuda, din vlăstare fiul meu te-ai înălțat, culcându-te ai adormit ca un leu și ca un puiu de leu, cine-l va deșteptà pre el.

1 Paralip. 5, 2; Numeri 23, 24; Mat. 2, 6.

10. Nu va lipsi Domn din Iuda și povățuitor din coapsele lui până vor veni cele gătite lui, și acela va fi așteptarea neamurilor.

11. Carele va legà la viță mânzul său, și la mlădiță mânzul asinei sale. Spălă-va în vin haina sa, și în sânge de strugur veșmântul său.

12. Mai frumoși sunt ochii lui decât vinul, și dinții lui mai albi decât laptele.

13. Zavulon lângă mare va lăcuì, și el la limanul corăbiilor, și se va întinde până la Sidon.

Is. Navì 19, 10, 16.

14. Isahar binele a poftit odihnindu-se în mijlocul sortilor.

15. Și văzând odihna că este bună și pământul că este gras, și-a supus umărul la muncă a se osteni, și s'a făcut bărbat lucrător de pământ.

16. Dan va judecà pre poporul său ca și un neam în Israil.

17. Și să se facă Dan șarpe în cale, pândind în cărare, mușcând călcâiul calului, și va cădeà călărețul înapoi.

18. Așteptând mântuirea Domnului.

19. Gad, ispită îl va ispitì pre el, și el va ispitì pre dânsul la picioare.

20. Asir, grasă e pâinea lui, și el va da hrană boierilor.

21. Neftali rădăcină aleasă crescând întru odraslă frumusețe.

22. Iosif fiu mărit, fiu înălțat al meu dorit, fiul meu cel mai tânăr, la mine te întoarce.

23. Asupra căruia împreună sfătuindu-se, l-au pârit și l-au pândit domnii săgetătorilor.

24. Și a sfărâmat cu tărie arcele lor, și au slăbit vinele brațelor mâinilor lor prin mâna puternicului Iacov, de acolo cel ce a întărit pre Israil dela Dumnezeuul tatălui tău.

25. Și au ajutat ție Dumnezeuul meu, și te-au binecuvântat cu binecuvântarea cerului de sus și cu binecuvântarea pământului, care are toate pentru binecuvântarea țițelor și a mitrasului.

26. Binecuvântarea tatălui tău și a mumei tale, mai mult s'a întărit decât binecuvântarea munților celor întăriți, și decât binecuvântările colinilor celor veșnice, care vor fi pre capul lui Iosif și pre creștetul fraților al căror povățuitor este.

27. Veniamin, lup răpitor, dimineața va mânca încă, și spre seară va împărți mâncarea.

28. Toți aceștia fiii lui Iacov doisprezece, și acestea a grăit lor tatăl lor, și i-a binecuvântat pre ei, pre fiecare după binecuvântarea sa i-a binecuvântat pre ei.

29. Și le-a zis lor: eu mă voi adauge la poporul meu, îngropați-mă cu părinții mei în peștera care este în țarina lui Efron Heteul.

23, 20

30. În peștera cea îndoită care este împreaajma Mamvrei în pământul Hanaan, care peșteră o a cumpărat Avraam dela Efron Heteul, moșie de îngropăciune.

23, 17; 25, 9; 50, 13.

31. Acolo au îngropat pe Avraam și pe Sarra femeia lui, acolo au îngropat pe Isaac și pe Reveca femeia lui, acolo au îngropat pre Lia.

23, 19; 25, 9; 35, 27.

32. În moșia țarinei, și a peșterii, care este într'însa dela fiii lui Het.

33. Și a încetat Iacov a învăța pre feciorii săi, și tinzându-și picioarele sale pre pat a murit, și s'a adaos la poporul său.

Fap. Ap. 7, 15.

CAP. 50.

Îngroparea lui Iacov. Moartea lui Iosif.

Și căzând Iosif pre fața tatălui său, l-a plâns și l-a sărutat.

2. Și a poruncit Iosif slugilor sale îngropătorilor, să îngroape pre tatăl său, și au îngropat îngropătorii pre Israil.

3. Și s'au plinit lui patruzeci de zile, că așa se numărau zilele îngropării, și l-a plâns pre el Eghipetul șaptezeci de zile.

4. Iar dacă au trecut zilele plângerii, a grăit Iosif către boierii lui Faraon, zicând: de am aflat har înaintea voastră, grați pentru mine în urechile lui Faraon, zicând:

5. Tatăl meu m'a jurat, zicând: în mormântul care mi-am săpat în pământul Hanaan, acolo să mă îngropi, acum dar să mă suiți să îngrop pre tatăl meu, și mă voi întoarce.

47, 29.

6. Și a zis Faraon lui Iosif: sue-te, îngroapă pre tatăl tău după cum te-a jurat.

7. Și s'a suit Iosif să îngroape pre tatăl său, și s'au suit împreună cu dânsul toate slugile lui Faraon și bătrânii casii lui și toți bătrânii pământului Eghipetului.

8. Și toată casa lui Iosif și frații lui și toată casa tatălui său și rudenia lui; iar oile și boii le-au lăsat în pământul Ghesem.

9. Și s'au suit împreună cu dânsul cară și călăreți, și s'a făcut tabără mare foarte.

10. Și au venit la Aria lui Atad care este dincolo de Iordan, și l-au plâns pre el plângere mare și tare foarte, și au făcut plângerea tatălui său șapte zile.

11. Și au văzut lăcuiitorii pământului Hanaan plângerea la Aria lui Atad, și au zis: plângere mare este aceasta Eghiptenilor, pentru aceea au chemat numele locului aceuia, plângerea Eghipetului, ce este dincolo de Iordan.

12. Și au făcut lui așa feciorii lui precum le-a fost poruncit lor.

13. Și l-au luat feciorii lui în pământul Hanaan, și l-au îngropat pre el în peștera cea îndoită, care o cumpărase Avraam, peșteră moșie pentru îngropăciune dela Efron Heteul împreajma Mamvrei.

49, 30; 23, 17; Fap. Ap. 7, 16.

14. Și s'a întors Iosif în Eghipt, el și frații lui și toți câți s'au fost suit cu el să îngroape pre tatăl lui.

15. Și văzând frații lui Iosif că a murit tatăl lor, au zis ca nu cum-va să ție minte răutatea noastră Iosif, și cu răsplătire să ne răsplătească pentru toate relele, câte am făcut lui.

16. Și venind la Iosif, au zis: tatăl tău te-a jurat mai 'nainte de sfârșitul său, zicând:

17. Așa ziceți lui Iosif: iartă-le lor nedreptatea și păcatul lor, că rele ți-au făcut ei ție, și acum iartă nedreptatea slugilor Dumnezeului tatălui tău, și a plâns Iosif când grăiau ei către dânsul.

18. Și viind la dânsul au zis: iată noi suntem ție robi.

19. Și le-a zis lor Iosif: nu vă temeți, că al lui Dumnezeu sunt eu.

42, 18; 45, 5.

20. Voi ați sfătuit împotriva mea rele, iar Dumnezeu au voit pentru mine bune, ca să fie precum astăzi, ca să se hrănească popor mult.

21. Și a zis lor: nu vă temeți, eu vă voi hrăni pre voi și casele voastre, și i-a mângâiat pre dâșii și le-a grăit lor la inimă.

47, 12.

22. Și a lăcuit Iosif în Eghipt, el și frații lui și toată casa tatălui său, și a trăit Iosif ani o sută și zece.

23. Și a văzut Iosif pre feciorii lui Efrem până la al treilea neam, și feciorii lui Mahir feciorul lui Manasî s'au născut pre coapsele lui Iosif.

Numeri 32, 39.

24. Și a zis Iosif fraților săi: eu mor, și cu cercetare vă va cercetă pre voi Dumnezeu, și vă va scoate pre voi din pământul acesta, în pământul care au jurat Dumnezeu părinților noștri lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov.

Evr. 11, 22.

25. Și a jurat Iosif pre fiii lui Israil, zicând: întru cercetarea în care vă va cercetă pre voi Dumnezeu, aduceți-vă aminte și luați oasele mele cu voi de aici.

Eșire 13, 19. Is. Nav. 24, 31.

26. Și a murit Iosif fiind de o sută zece ani, și l-au îngropat pre el în mormânt în Eghipet.

EȘIREA

CAP. 1.

Asuprirea fiilor lui Israil în Eghipet.

Acestea sunt numele fiilor lui Israil, cari au intrat în Eghipet împreună cu Iacov tatăl lor, fiecare cu toată casa sa a intrat.

1. Paralip, 2, 1.

2. Ruvim, Simeon, Levî, Iuda,

3. Issahar, Zavulon, Veniamin,

4. Dan și Neftalî, Oad și Asir, iar Iosif erà în Eghipet.

5. Și erau toate sufletele ce ieșise din Iacov șaptezeci și cinci.

Fac. 46, 27.

6. Și s'a sfârșit Iosif și toți frații lui și tot neamul acela.

Fac. 50, 26.

7. Iar fiii lui Israil au crescut și s'au înmulțit și s'au întărit foarte foarte, și i-a înmulțit pământul pre ei.

Fac. 47, 27; Fap. Ap. 7, 17.

8. Și s'a sculat alt împărat preste Eghipet, care nu știà pre Iosif.

9. Și a zis poporului său: iată neamul fiilor lui Israil se înmulțește foarte, și se întărește mai mult decât noi.

10. Veniți dar cu vicleșug să-i împilăm pre dânșii, ca nu cumva să se înmulțească, și când se va întâmplà nouă rășboiu, să se însoțiască și ei cu vrăjmașii noștri, și bătându-ne pre noi să iasă din pământul nostru.

11. Și le-a pus lor priveghetori la lucruri ca să-i chinuiască pre ei cu lucruri, și au zidit cetăți tari lui Faraon: pre Piton și pre Rames și pre On, care este Iliopole.

12. Și cu cât mai mult îi smereà pre dânșii cu atâta se înmulțiau și se întăreau foarte foarte, și se scârbeau Eghiptenii de fiii lui Israil.

13. Și asupreau Eghiptenii pre fiii lui Israil cu silă.

14. Și chinuiau vieața lor cu lucruri grele, cu lutul, cu cărămidăria și cu toate lucrurile ce sunt la câmp, întru toate lucrurile ca pre robi cu silă îi asupreau pre ei.

15. Și a zis împăratul Eghiptenilor către moașele evreești, dintre care numele uneia erà Sepfora și numele ceilalte Fua.

16. Și le-a zis lor: când moșiți la evreice și sunt la naștere, de va fi băiat să-l omorîți, iar de va fi fată s'o țineți.

17. Iar moașele s'au temut de Dumnezeu și n'au făcut precum le-a poruncit lor împăratul Eghiptelui, ci lăsau vie partea cea bărbătească.

18. Și a chemat împăratul Eghiptelui pre moașe și le-a zis lor: de ce ați făcut lucrul acesta și ați lăsat vie partea bărbătească?

19. Iar moașele au zis lui Faraon: evreicele nu sunt ca femeile Eghiptelui, că nasc mai 'nainte de ce intră moașele la dânsule, și nășteau.

20. Și bine au făcut Dumnezeu moașelor, și s'a înmulțit poporul și s'a întărit foarte.

21. Fiindcă s'au temut moașele de Dumnezeu, își făcură loru'și case.

22. Și a poruncit Faraon la tot poporul său, zicând: toată partea bărbătească ce se va naște Evreilor în rîu s'o aruncați, și toată partea femeiască s'o lăsați vie.

Fap. Ap. 7, 19.

CAP. 2.

Moisi.

Și erà oarecare din neamul lui Levì, carele și-a luat femei din fetele lui Levì.

6, 20; Num. 26, 59.

2. Și aceasta a luat în pîntece și a născut fecior, pre care văzându-l frumos, l-a ascuns trei luni.

Fap. Ap. 7, 20; Evr. 11, 23.

3. Iar fiindcă nu putea să-l mai ascundă, a luat muma lui un sicriș de papură, și l-a uns cu smoală cleioasă, și a pus pruncul într'însul și l-a pus în marginea râului.

4. Și se uită soru-sa de departe să vadă ce se va întâmpla lui.

Fap. Ap. 7, 21.

5. Și s'a pogorât fata lui Faraon să se scalde la râu, și slujnicile ei umblau pre lângă râu, și văzând sicrișul în margine, a trimis o slujnică de l-a luat.

6. Și deschizându-l a văzut pruncul plângând în sicriș, și făcându-i-se milă de dânsul fetei lui Faraon, a zis: din pruncii Evreilor este acesta.

7. Și a zis sora lui către fata lui Faraon: voești să chem ție femeie doică dela Evrei și să hrănească pruncul?

8. Și a zis ei fata lui Faraon: du-te, și mergând fata a chemat pre muma pruncului.

9. Și a zis către ea fata lui Faraon: păzește-mi pruncul acesta și mi-l hrănește, și eu voi plăti ție; și a luat femeia pruncul și l-a hrănit.

10. Iar după ce a crescut pruncul, l-a adus pre dânsul la fata lui Faraon, și a fost ei în loc de fecior, și a numit numele lui Moisi, zicând: din apă l-am luat pre el.

11. Și a fost după multe zile, făcându-se Moisi mare, ieșit-a la frații săi fiii lui Israil, și cunoscând necazul lor, văzut-a pre un om egiptean bătând pre un evreu oare care din frații lui, fiii lui Israil.

Fap. Ap. 7, 23; Evr. 11, 24.

12. Și căutând în coace și în colo și nevăzând pre nimenea, a ucis pre egiptean și l-a ascuns în nisip.

13. Și ieșind a doua zi a văzut doi oameni evrei certându-se, și a zis celui ce făcea strâmbătate: pentruce bați tu pre vecinul tău?

Fap. Ap. 7, 26.

14. Iar el a zis: cine te-a pus domn și judecător preste noi, au doar vei să mă ucizi tu precum ai ucis ieri pre

eghiptean? Și temându-se Moisi a zis: oare cum s'a vădit lucrul acesta?

15. Și a auzit Faraon fapta aceasta și căută să ucigă pre Moisi. Și a fugit Moisi dela fața lui Faraon și s'a sălășluit în pământul Madiam; și după ce a venit în pământul Madiam, a șezut lângă un puț.

Fap. Ap. 7, 29; Evr. 11, 27.

16. Iar preotul din Madiam aveà șapte fete, care pășteau oile tatălui lor Iotor; și venind au scos apă până ce au umplut jghiaburile, ca să adape oile lui Iotor tatălui lor.

4, 18.

17. Și viind păstorii le-au gonit pre ele, iar sculându-se Moisi le-a apărat și scoțând apă a adăpat oile lor.

Fac. 29, 10.

18. Și au venit ele la Raguil tatăl lor, iar el a zis lor: ce este că ați venit astăzi curând?

19. Iar ele au zis: un om egiptean ne-a apărat pre noi de păstori, și ne-a scos apă și a adăpat oile noastre.

20. Iar el a zis fetelor sale: unde este acela? Pentru ce ați lăsat pre om așa? Chemați-l să mănânce pâine.

21. Și s'a așezat Moisi la omul acela, și a dat pre Sephora fata sa lui Moisi femeie.

18, 2.

22. Și zămislind femeia a născut fiu, și a numit Moisi numele lui: Ghersam, zicând: că nemernic sunt eu în pământ strein.

18, 3, 4.

23. Și zămislind iarăși a născut alt fiu și i-a pus numele lui: Eliezer, zicând: că Dumnezeuul tatălui meu ajutor îmi este mie și m'au scos din mâna lui Faraon.

24. Și după multe zile a murit împăratul Eghipetului, și au suspinat fiii lui Israil pentru greutatea lucrurilor, și au strigat și s'a suit strigarea lor la Dumnezeu dela lucruri.

25. Și au auzit Dumnezeu suspinurile lor și și-au adus aminte de legătura sa, care au făcut cu Avraam și cu Isaac

și cu Iacov, și a căutat Dumnezeu spre fiii lui Israil, și s'au făcut cunoscut lor.

Levit. 26, 42.

CAP. 3.

Chemarea lui Moisi.

Și Moisi pășteà oile lui Iotor socrului său preotului din Madiam; și a adus oile în pustie și a venit în muntele lui Dumnezeu, Horiv.

2. Și s'a arătat lui Îngerul Domnului în pară de foc din rug, și a văzut că rugul ardeà cu foc și rugul nu se mistueà.

Fap. Ap. 3, 2.

3. Și a zis Moisi: apropiindu-mă voi vedea această vedenie mare, ce este că nu se mistuește rugul.

4. Iar dacă au văzut Domnul că se apropie să vadă, l-au chemat pre dânsul Domnul din rug, zicând: Moisi! Moisi! Iar el a zis: ce este?

5. Și au zis: nu te apropieà aici, dezleagă încălțămintele dela picioarele tale, că locul pe care stai tu, pământ sfânt este.

Fac. 28,17.

6. Și au zis: eu sunt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov; și și-a întors Moisi fața sa pentru că se temeà să caute drept înaintea lui Dumnezeu.

Mat. 22, 32; Marc. 12, 26; Luc. 20, 37; Fap. Ap. 7, 31.

7. Și au zis Domnul către Moisi: văzând am văzut necazul poporului meu în Eghiptet, și strigarea lor am auzit dela cei ce-i silesc pre ei la lucru, că știu durerea lor.

Fap. Ap. Ap. 7, 34.

8. Și m'am pogorât să-i scoț din mâna Eghiptenilor și să-i scoț din pământul acela și să-i bag în pământ bun și mult, în pământ care curge lapte și miere, în pământul Hananeilor și

al Heteilor și al Amoreilor și al Ferezeilor și al Ghergheseilor și al Eveilor și al Ievuseilor.

33, 3.

9. Și acum iată strigarea fiilor lui Israil a venit la mine, și eu am văzut chinul cu care Eghiptenii îi chinuesc pre ei.

10. Și acum vino să te trimit la Faraon împăratul Eghiptului, și să scoți pre poporul meu pre fiii lui Israil din pământul Eghiptului.

11. Și a zis Moisi către Dumnezeu: cine sunt eu ca să merg la Faraon împăratul Eghiptului, și să scoț pre fiii lui Israil din pământul Eghiptului?

12. Și au grăit Dumnezeu lui Moisi, zicând: eu voi fi cu tine, și acesta va fi ție semn că eu te trimit ca să scoți pre poporul meu din Eghipt și vă veți închină lui Dumnezeu în muntele acesta.

13. Și a zis Moisi către Dumnezeu: iată eu mă voi duce la fiii lui Israil și voi zice către dânșii: Dumnezeul părinților noștri m'au trimis la voi, și de mă vor întreba care este numele lui? Ce voi zice către ei?

14. Și au grăit Dumnezeu către Moisi, zicând: *Eu sunt cel ce sunt*: și au zis: așa vei zice fiilor lui Israil: *Cel ce este* m'au trimis la voi.

15. Și au zis Dumnezeu iarăși către Moisi: așa vei zice fiilor lui Israil: Domnul Dumnezeuul părinților noștri, Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov m'au trimis la voi, acesta este numele meu veșnic, și pomenire din neam în neam.

4, 5.

16. Deci mergând adună bătrânimea fiilor lui Israil și vei zice către dânșii: Domnul Dumnezeuul părinților noștri s'au arătat mie, Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov, zicând: cu cercetare v'am cercetat pre voi, și câte s'au întâmplat vouă în Eghipt.

17. Și a zis: vă voi scoate pre voi din răutatea Eghiptenilor în pământul Hananeilor și al Heteilor și al

Amoreilor și al Ferezeilor și al Ghergheseilor și al Eveilor și al levuseilor, în pământul care curge lapte și miere.

18. Și vor ascultă glasul tău, și vei intra tu și bătrânimea lui Israil la Faraon împăratul Eghiptului și vei zice către el: Dumnezeul Evreilor ne-au chemat pre noi, deci vom merge cale de trei zile în pustie, ca să jertfim Dumnezeului nostru.

5, 1, 3; 10, 7.

19. Iar eu știu că nu vă va lăsa pre voi Faraon împăratul Eghiptului să mergeți, fără numai cu mână tare.

20. Și tinzând mâna mea voiui bate pre Eghipteni cu toate minunile mele, care voiui face întru ei, și după aceasta vă va lăsa pre voi.

21. Și voiui da har poporului acestuia înaintea Eghiptenilor, și când veți ieși, nu veți ieși deșerți.

11, 2; 12, 35, 36; Fac. 15, 14.

22. Ci va cere femeia dela vecin și dela cea împreună cu sine lăcuitoare vase de argint și de aur și îmbrăcăminte, și veți pune preste fiii voștri și preste fetele voastre, și veți prăda pre Eghipteni.

CAP. 4.

Minunile lui Moisi.

Și a răspuns Moisi zicând: dar de nu vor crede ei mie și nu vor ascultă de glasul meu, că vor zice că nu s'au arătat ție Dumnezeu, ce voiui zice către ei?

2. Și au zis lui Domnul: ce este aceea ce ai în mâna ta? Iar el a zis: toiag.

3. Și au zis: aruncă-l pre pământ, și l-a aruncat pre el pe pământ și s'a făcut șarpe și a fugit Moisi de dânsul.

7, 10.

4. Și au zis Domnul către Moisi: tinde mâna și-l apucă de coadă, și întinzând mâna l-a apucat de coadă, și s'a făcut toiag în mâna lui.

5. Ca să crează ție, că ți s'au arătat Dumnezeuul părinților lor, Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov.

3, 7, 15.

6. Și i-au zis lui Domnul iarăși: bagă mâna ta în sânul tău, și a băgat mâna sa în sânul său, și a scos mâna sa din sânul său, și s'a făcut mâna lui leproasă ca zăpada.

7. Și au zis iarăși: bagă mâna ta în sânul tău, și a băgat mâna sa în sânul său, și o a scos din sân, și iarăși s'a făcut în fața trupului.

8. Și de nu vor crede ție și nu vor ascultă de cuvântul semnului celui dintâi, vor crede ție pentru cuvântul semnului celui de al doilea.

9. Și va fi de nu vor crede ție pentru aceste două semne, nici vor ascultă de glasul tău, vei lua din apa râului și vei turnă pre uscat, și apa care o vei lua din râu va fi sânge pre uscat.

7, 17.

10. Și a zis Moisi către Domnul: rogu-mă Doamne, nu sunt vrednic ca mai 'nainte de ieri, nici ca mai înainte de alaltăieri, nici ca de când ai început a grăi slugii tale; slab la glas și zăbavnic la limbă sunt eu.

6, 12, 30.

11. Și au zis Domnul către Moisi: cine a dat gură omului? Sau cine a făcut rău la auz și surd, văzător și orb, au nu eu Dumnezeu?

12. Și acum mergi, și eu voiu deschide gura ta și te voiu învăța cele ce vei grăi.

Mat. 10, 19.

13. Și a zis Moisi: rogu-mă Doamne, alege pre altul puternic pre care vei trimite.

14. Și mâniindu-se Domnul cu urgie pre Moisi, au zis: au nu iată Aaron fratele tău levitul? Știu că el vorbind va grăi în locul tău, și iată el va ieși întru întâmpinarea ta și văzându-te se va bucura întru sine.

15. Și vei grăi către dânsul, vei pune cuvintele mele în gura lui și eu voi deschide gura ta și gura lui, și voi învăța pre voi ce să faceți.

16. Și el va grăi în locul tău către popor, și va fi gura ta, iar tu vei fi lui în cele către Dumnezeu.

7, 1, 2.

17. Și toiagul care s'a prefăcut în șarpe, îl vei lua în mână ta, cu care vei face semnele.

18. Și a mers Moisi și s'a întors la lotor socrul său, și a zis: merge-voiu și mă voiu întoarce la frații mei cei din Eghiptet, și voiu vedeà de trăesc încă. Și a zis lotor lui Moisi: mergi sănătos, și după acele zile multe a murit împăratul Eghiptetului.

18, 1.

19. Și au zis Domnul către Moisi în Madiam: mergi, du-te în Eghiptet; că au murit toți cei ce căutau sufletul tău.

Mat. 2, 20.

20. Și luându-și Moisi pre femeea sa și pruncii, i-a pus pre asinii săi și s'au întors în Eghiptet, și a luat Moisi toiagul cel dela Dumnezeu în mână sa.

21. Și au zis Domnul către Moisi: mergând tu și întorcându-te în Eghiptet, vezi toate semnele care le-am dat în mână ta, să le faci pre ele înaintea lui Faraon. Iar eu voi învârtoșà inima lui, și nu va lăsa poporul.

7, 3; 14, 4; 9, 12.

22. Și tu vei zice lui Faraon: acestea zice Domnul: fiu întâiu născut al meu este Israil.

23. Și am zis ție: lasă poporul meu ca să se închine mie, iar tu n'ai vrut să-l lași pre el, vezi dar, eu voi uide pre fiul tău cel întâiu născut.

11, 5; 12, 29; 13, 15.

24. Și a fost pre cale unde a poposit, l-a întâmpinat pre el îngerul Domnului și cercà să-l omoare pre el.

25. Și luând Sephora o pietricică ascuțită a tăiat împrejur marginea trupului fiului său, și a căzut la picioarele lui, zicând: stătu-a sângele tăierii împrejur a fiului meu.

Is. Navì 5, 2.

26. Și s'a dus dela el, pentrucă a zis: stătu-a sângele tăierii împrejur a fiului meu.

27. Și au zis Domnul către Aaron: mergi întru întâmpinarea lui Moisi în pustie, și s'a dus și s'a întâlnit cu dânsul în muntele lui Dumnezeu, și s'au sărutat amândoi.

28. Și a vestit Moisi lui Aaron toate cuvintele Domnului, care le-au trimis și toate graiurile care i-au poruncit lui.

29. Și au mers Moisi și Aaron și au adunat toată bătrânimea fiilor lui Israil.

30. Și a grăit Aaron toate cuvintele acestea, care au zis Dumnezeu către Moisi.

31. Și a făcut semnele înaintea poporului.

32. Și a crezut poporul și s'a bucurat pentrucă au cercetat Dumnezeu pre fii lui Israil și pentrucă au văzut necazul lor; și plecându-se poporul s'a închinat.

CAP. 5.

Moisi la Faraon.

Și după acestea au intrat Moisi și Aaron la Faraon și au zis lui: acestea zice Domnul Dumnezeul lui Israil: lasă pre poporul meu ca să serbeze în pustie.

3, 18; 7, 16.

2. Și a zis Faraon: cine este de al căruia glas să ascult eu, ca să las pre fii lui Israil? Nu știu pre Domnul, și pre Israil nu-l voi lăsa.

3. Și ei au zis lui: Dumnezeul Evreilor ne-au chemat pre noi să mergem cale de trei zile în pustie ca să jertfim Domnului Dumnezeului nostru, ca să nu ne întâmpine pre noi moarte sau ucidere.

3, 18.

4. Și le-a zis lor împăratul Eghiptului: pentruce Moisi și Aaron îndărătniciți pre popor dela lucru? Mergeți fiecare dintre voi la lucrul său.

5. Și a zis Faraon: iată acum se va prea înmulți poporul acesta pre pământ, deci să nu-i lăsăm să odihnească dela lucruri.

1, 7, 12.

6. Și a poruncit Faraon celor ce priveghiau preste lucrurile poporului și logofeților, zicând:

7. Mai mult să nu dați paie poporului pentru facerea cărămizilor, ca ieri și ca alaltăieri; ci să meargă ei să-și adune lor paie,

8. Și să facă cărămizi câte au făcut în toate zilele, să-i siliți și să nu împruținați nimica din lucrurile lor, că șed fără de lucru, pentru aceea strigă zicând: să mergem și să jertfim Dumnezeului nostru.

9. Să se îngreueze lucrurile oamenilor acestora, și să grijască de acestea; iar să nu grijască de cuvinte deșarte.

10. Și îi sileau pre ei priveghetorii preste lucruri și logofeții, și grăiau către popor zicând: acestea zice Faraon: mai mult nu vă vom da vouă paie.

11. Voi singuri mergeți de vă adunați paie de unde veți afla, că nimica nu se va împruțina din lucrul vostru.

12. Și s'a risipit poporul în tot pământul Eghiptului să strângă trestie în loc de paie.

13. Iar priveghetorii preste lucruri sileau pre ei zicând: săvârșiți lucrurile voastre care vi se cuvin preste zi, ca și când vi se da paie.

14. Și logofeții lui Faraon cei ce erau puși mai mari, au bătut pre logofeții poporului fiilor lui Israil, zicând: de ce n'ați săvârșit lucrul cărămizilor voastre și astăzi ca și ieri și ca alaltăieri?

15. Și intrând logofeții fiilor lui Israil, au strigat către Faraon, zicând: pentruce faci așa robilor tăi?

16. Paie nu se dau robilor tăi, și zic nouă să facem cărămizi, iată pre supușii tăi îi bat, au doar nedreptate vei face poporului tău?

17. Și le-a zis lor: fără de lucru ședeți, leneși sunteți, pentru aceea ziceți: să mergem să jertfim Dumnezeului

nostru.

18. Acum dar mergând lucrați, că paie nu se vor da vouă, și tot atâtea cărămizi veți face.

19. Și s'au văzut pre sine logofeții fiilor lui Israil în rele, zicându-li-se: nu se va împuțina din cărămizile ce sunt rânduie pre zi.

20. Și s'au întâlnit ei cu Moisi și cu Aaron, carii veneau înaintea lor, când ieșau ei dela Faraon.

21. Și au zis lor: vază-vă pre voi Dumnezeu și să vă judece, că ați făcut urât mirosul nostru înaintea lui Faraon și înaintea slugilor lui, ca să dați sabie în mâna lui să ne omoare.

Fac. 34, 30.

22. Și s'a întors Moisi către Domnul, și a zis: rogu-mă Doamne, căci ai necăjit pre poporul acesta? Și pentruce m-ai trimis pre mine?

23. Că de când am mers eu la Faraon să grăiesc întru numele tău, a supărat pre poporul acesta, și n'ai izbăvit pre poporul tău.

CAP. 6.

Moisi trimis din nou la Faraon. Neamul său.

Și au zis Domnul către Moisi: acum vei vedeà cele ce voi face lui Faraon, că cu mână tare va lăsa pre ei și cu braț înalt va scoate pre ei din pământul lui.

12, 33.

2. Și au grăit Dumnezeu către Moisi și au zis către dânsul: eu Domnul.

3. Și m'am arătat lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, Dumnezeul lor fiind eu, și numele meu Domnul nu l-am arătat lor.

4. Și am pus legătura mea cu ei ca să le dau lor pământul Hananeilor, pământul pre care s'au sălășluit, întru care au și lăcuit pre dânsul.

Fac 17, 8; 26, 3.

5. Și eu am auzit suspinul fiilor lui Israil cu care Eghiptenii ca pre robi asupresc pre ei, și mi-am adus aminte de legătura voastră.

6. Mergi și vorbește fiilor lui Israil, zicând: eu Domnul, și voi scoate pre voi din stăpânia Eghiptenilor, și voi scoate pre voi din robia lor, și voi izbăvi pre voi cu braț înalt și cu judecată mare.

7, 5.

7. Și voi lua pre voi popor mie, și voi fi vouă Dumnezeu, și veți cunoaște că eu sunt Domnul Dumnezeul vostru cel ce v'au scos pre voi din stăpânirea Eghiptenilor.

8. Și voi băga pre voi în pământul spre care am întins mâna mea să-l dau lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, și-l voi da pre el vouă moștenire, eu Domnul.

9. Și a grăit Moisiș așă fiilor lui Israil, și ei n'au ascultat pre Moisiș pentru împușinarea sufletului și pentru lucrurile cele grele.

10. Și au grăit Domnul către Moisiș zicând:

11. Întră și vorbește lui Faraon împăratul Eghiptului, ca să lase pre fiii lui Israil din pământul său.

12. Și a grăit Moisiș înaintea Domnului zicând: iată fiii lui Israil nu m'au ascultat pre mine, și cum mă va asculta Faraon? Gângav fiind eu.

4, 10.

13. Și au zis Domnul către Moisiș și către Aaron, și le-au poruncit să intre la Faraon împăratul Eghiptului ca să scoată pre fiii lui Israil din pământul Eghiptului.

14. Și aceștia sunt începătorii caselor neamurilor, fiii lui Ruvim celui întâiu născut a lui Israil: Enoh și Falus, Asron și Harmi. Aceasta este familia lui Ruvim.

Fac 46, 9; Num. 26, 5; 1 Paral. 5, 1.

15. Și fiii lui Simeon: Iemuil, Iamin și Aod și Iahin și Saar și Saul cel din Finisa. Acestea sunt neamurile fiilor lui Simeon.

Fac. 46, 10; 1 Paral. 4, 24; Num. 26, 12.

16. Și acestea sunt numele fiilor lui Levî după rudeniile lor: Gherson, Caat și Merari; și anii vieții lui Levî o sută treizeci și șapte.

Fac. 46, 11; Num. 3, 17; 1. Paral. 6, 1; 23, 6; 6, 17.

17. Și aceștia sunt fiii lui Gherson: Loveni și Semei, casele neamului lor.

18. Și fiii lui Caat: Amvram, Isaar și Hevron și Oziil; și anii vieții lui Caat o sută și treizeci de ani.

1 Paral. 6, 18.

19. Și fiii lui Merari: Mooli și Omusî. Acestea sunt casele neamului lui Levî după rudeniile lor.

1 Paral. 6, 19.

20. Și a luat Amvram pre Iohaved fata fratelui tatălui său lui femee, și a născut pre Aaron și pre Moisi și pre Mariam sora lor; și anii vieții lui Amvram o sută treizeci și șapte.

21. Și fiii lui Isaar: Core și Nafec și Zehri.

Num. 16, 1.

22. Și fiii lui Oziil: Misail și Elisafan și Segri.

Lev. 10, 4.

23. Iar Aaron a luat lui și femee pre Elisavet fata lui Aminadav sora lui Naasson, și i-a născut lui pre Nadav și pre Aviud și pre Eleazar și pre Itamar.

24. Iar fiii lui Core: Asir și Elcanà și Aviasar. Acestea sunt nașterile lui Core.

1 Paral. 6, 22.

25. Și Eleazar feciorul lui Aaron a luat lui și femee din fetele lui Putiil și i-a născut lui pre Fenees. Acestea sunt începăturile neamului Leviților după nașterile lor.

Num. 25, 7.

26. Acesta este Aaron și Moisi, cărora le-au zis Dumnezeu să scoată pre fiii lui Israil din pământul Eghipetului cu puterea lor.

27. Aceștia sunt cei ce grăiau către Faraon împăratul Eghipetului, și au scos pre fiii lui Israil din pământul Eghipetului însuși Aaron și Moisi.

28. În care zi au grăit Domnul lui Moisi în pământul Eghiptului.

29. Și au grăit Domnul către Moisi zicând: eu Domnul, grăește către Faraon împăratul Eghiptului câte zic eu către tine.

7, 5, 17.

30. Și a zis Moisi înaintea Domnului: iată eu sunt slab la graiu, și cum mă va ascultă pre mine Faraon?

4, 10.

CAP. 7.

Ranele Eghiptului.

Și au grăit Domnul către Moisi zicând: iată eu te-am dat pre tine Dumnezeu lui Faraon, și Aaron fratele tău va fi ție prooroc.

2. Și tu vei grăi lui toate câte poruncesc ție, iar Aaron fratele tău va grăi către Faraon, ca să lase pre fiii lui Israil din pământul său.

4, 16.

3. Și eu voi învârtoșă inima lui Faraon, și voi înmulți semnele mele și minunile în pământul Eghiptului.

4, 21; 14, 4.

4. Și nu va ascultă pre voi Faraon, și voi pune mâna mea pre Eghipt, și voi scoate cu puterea mea poporul meu, pre fiii lui Israil din pământul Eghiptului cu izbândire mare.

8, 15, 19.

5. Și vor cunoaște toți Eghiptenii că eu sunt Domnul, când voi întinde mâna mea preste Eghipt și voi scoate pre fiii lui Israil din mijlocul lor.

6, 6, 29.

6. Și au făcut Moisi și Aaron după cum le-au poruncit lor Domnul, așa au făcut.

7. Și Moisi eră de optzeci de ani, iar Aaron fratele lui de optzeci și trei de ani când au grăit către Faraon.

8. Și au grăit Domnul către Moisi și către Aaron, zicând: și de va grăi către voi Faraon zicând:

9. Dați-ne nouă semn sau minune, tu vei zice lui Aaron fratelui tău: ia toiagul și-l aruncă pre pământ înaintea lui Faraon și înaintea slugilor lui, și se va face balaur.

10. Și au intrat Moisi și Aaron înaintea lui Faraon și înaintea slugilor lui, și au făcut așa precum le-au poruncit lor Domnul, și a aruncat Aaron toiagul înaintea lui Faraon și înaintea slugilor lui, și s'a făcut balaur.

4, 3; 40, 14.

11. Și a chemat Faraon pre înțelepții Eghiptului și pre vrăjitori; și au făcut și vrăjitorii Eghiptenilor cu vrăjile lor asemenea.

Fap. Ap. 13, 8.

12. Și a aruncat fiecare toiagul său, și s'au făcut balauri; și toiagul lui Aaron a înghițit pre toegele lor.

13. Și s'a învârtoșat inima lui Faraon, și nu i-a ascultat pre dâșii după cum le-au poruncit lor Domnul.

3, 19; 8, 15, 19.

14. Și au zis Domnul către Moisi: se îngreuiază inima lui Faraon ca să nu lase pre popor.

15. Mergi la Faraon dimineață, iată el iese la apă, și-l vei întâmpina pre el pre țărmurile râului, și toiagul care s'a făcut șarpe, să-l iei în mâna ta.

16. Și să zici către el: Domnul Dumnezeuul Evreilor m'au trimis la tine zicând: lasă pre poporul meu ca să slujească mie în pustie, și iată n'ai ascultat până acum.

5, 1; 8, 1, 20.

17. Și acum acestea zice Domnul: într'aceasta vei cunoaște că eu sunt Domnul, iată eu bat cu toiagul cel din mâna mea preste apa cea din râu, și se va preface în sânge.

4, 9; 6, 29.

18. Și peștii cei ce sunt în apă vor muri, și se va împuți râul, și nu vor putea Eghiptenii să bea apă din râu.

19. Și au zis Domnul către Moisi: zi lui Aaron fratelui tău: ia toiagul tău în mâna ta, și întinde mâna ta preste apele

Eghiptului și preste râurile lor și preste lacurile lor, preste bălțile lor și preste toată apa lor cea adunată, și să fie sânge; și s'a făcut sânge în tot pământul Eghiptului în lemne și în pietre.

20. Și au făcut așa Moisi și Aaron după cum le-au poruncit lor Domnul, și ridicând Aaron toiagul său, a lovit apa cea din râu înaintea lui Faraon și înaintea slugilor lui; și toată apa cea din râu s'a prefăcut în sânge.

17, 5; ps. 77, 49.

21. Și peștii din râu au murit, și s'a împutit râul; și nu puteau Eghiptenii să bea apă din râu, și eră sângele în tot pământul Eghiptului.

22. Și au făcut asemenea și vrăjitorii Eghiptenilor cu vrăjile lor, și s'a învârtoșat inima lui Faraon și nu i-a ascultat pre ei după cum le-au zis Domnul.

8, 7; 18.

23. Și întorcându-se Faraon a intrat în casa sa, și nu și-a pus în mintea lui nici de aceasta.

24. Și au săpat toți Eghiptenii împrejurul râului ca să bea apă, și nu puteau să bea apă din râu.

25. Și s'au plinit șapte zile după ce au bătut Domnul râul.

CAP. 8.

Alte rane asupra Eghiptului.

Și au zis Domnul către Moisi: intră la Faraon și vei grăi către dânsul, acestea zice Domnul: lasă pre poporul meu ca să slujiască mie.

7, 16; 5, 1.

2. Iar de nu vei vreà să-l lași, iată eu bat toate hotarele tale cu broaște.

3. Și va vărsà râul broaște, și suindu-se broaștele vor intrà în casele tale și în cămările așternuturilor tale și pre paturile tale și în casele slugilor tale și într'ale poporului tău și în aluaturile tale și în cuptoarele tale.

4. Și preste tine și preste slugile tale și preste poporul tău se vor sui broaște.

5. Și au zis Domnul către Moisi: grăește lui Aaron fratelui tău: întinde cu mâna ta toiagul tău spre râuri spre lacuri și spre bălți, și scoate broaște pre pământul Eghiptului.

6. Și a întins Aaron mâna spre apele Eghiptului și a scos broaște, și s'a suit broasca și a acoperit tot pământul Eghiptului.

Ps. 104, 29.

7. Și au făcut așa și vrăjitorii Eghiptenilor cu vrăjile lor și au scos broaște pre pământul Eghiptului.

7, 22; 9, 11.

8. Și a chemat Faraon pre Moisi și pre Aaron, și a zis: rugați-vă pentru mine către Domnul, și să iă broaștele dela mine și dela poporul meu, și voiui lăsa pre ei și vor jerfi Domnului.

9. Și a zis Moisi către Faraon: rânduiește mie când să mă rog pentru tine și pentru slugile tale și pentru poporul tău, ca să piară broaștele dela tine și dela poporul tău și din casele voastre, și numai în rîu să rămâie.

10. Iar el a zis: mâine; și a răspuns: voiui face după cum ai zis, ca să vezi că nu este altul afară de Domnul.

11. Și se vor ridică broaștele de la tine și din casele voastre și din curți și dela slugile tale și dela poporul tău, și numai în rîu vor rămâne.

12. Și au ieșit Moisi și Aaron de la Faraon, și a strigat Moisi către Domnul ca să piară broaștele după cum făgăduise lui Faraon.

13. Și au făcut Domnul după cum a zis Moisi, și au murit broaștele din case și din curți și din țarine.

14. Și le-au adunat grămezi grămezi, și s'a împutit pământul.

15. Și văzând Faraon că s'a făcut ușurare, s'a îngreuiat inima lui și nu a ascultat de dâșii după cum au grăit Domnul.

3, 19; 7, 4, 13.

16. Și au zis Domnul către Moisi; grăește lui Aaron: întinde cu mâna toiagul tău și lovește țărâna pământului, și va fi mușța între oameni și în vite și în tot pământul Eghiptului.

Ps. 77, 50; 104, 30.

17. Și a întins Aaron cu mâna toiagul său și a lovit țărâna pământului, și s'a făcut mușța între oameni și în vite și în toată țărâna pământului, și s'a făcut mușța în tot pământul Eghiptului.

18. Și au făcut așa și vrăjitorii cu vrăjile lor ca să scoată mușța, și n'au putut; și s'a făcut mușța între oameni și în vite.

19. Și au zis vrăjitorii către Faraon: degetul lui Dumnezeu este acesta. Și s'a învârtoșat inima lui Faraon și nu i-a ascultat pre ei după cum au grăit Domnul.

7, 4.

20. Și au zis Domnul către Moisi: mânecă dimineață și stai înaintea lui Faraon, și iată el va ieși la apă, și vei grăi către el: acestea zice Domnul: lasă pre poporul meu ca să-mi slujiască în pustie.

9, 13; 7, 16; 5, 1.

21. Iar de nu vei vreă să lași pre poporul meu, iată eu voi trimite preste tine și preste slugile tale preste poporul tău și preste casele voastre muscă câinească; și se vor umplea casele Eghiptenilor de muscă câinească și pământul pre care sunt ei.

22. Și voi mări în ziua aceea pământul Ghesem în care poporul meu se află, preste care nu va fi muscă câinească, ca să vezi că eu sunt Domnul Dumnezeu a tot pământul.

23. Și voi osebi între poporul meu și între poporul tău, și mâine va fi semnul acesta pre pământ.

24. Și au făcut Domnul așa, și a venit musca cea câinească multime, în casele lui Faraon și în casele slugilor lui și în tot pământul Eghiptului, și s'a prăpădit pământul de musca cea câinească.

Înțel. 16, 9; Ps. 77, 50; 104, 30.

25. Și a chemat Faraon pre Moisi și pre Aaron zicând: mergeți și jertfiți Domnului Dumnezeului vostru în pământul acesta.

26. Și a zis Moisi: nu este cu putință a se face așa, că cele ce sunt urâciune Eghiptenilor vom să jertfim Domnului Dumnezeului nostru, și de vom jertfi cele ce sunt urâciune Eghiptenilor înaintea lor, cu pietre ne vor ucide.

27. Cale de trei zile vom merge în pustie, și vom jertfi Dumnezeului nostru precum ne-au zis nouă Domnul.

28. Și a zis Faraon: eu vă voi lăsa pre voi să ieșiți și veți jertfi Domnului Dumnezeului vostru în pustie, dar să nu vă întindeți a merge departe, rugați-vă dar pentru mine către Domnul.

9, 28; Fap. Ap. 8, 24.

29. Și a zis Moisi: vezi, eu voi ieși dela tine și mă voi ruga către Dumnezeu, și se va duce musca cea câinească dela tine și dela slugile tale și dela poporul tău mâine; dar să nu mai adaogi Faraone a înșelă ca să nu lași poporul să jertfească Domnului.

30. Și a ieșit Moisi dela Faraon și s'a rugat către Dumnezeu.

10, 18.

31. Și au făcut Domnul după cum a zis Moisi, și au ridicat musca cea câinească dela Faraon, dela slugile lui și dela poporul lui, și n'a rămas nici una.

32. Și a îngreoiat Faraon inima sa și în vremea aceasta, și n'a vrut să lase poporul.

7, 13.

CAP. 9.

Alte rane asupra Eghiptului.

Și au zis Domnul către Moisi: intră la Faraon și vei grăi lui: acestea zice Domnul Dumnezeul Evreilor: lasă să iasă poporul meu ca să-mi slujiască mie.

5, 1; 7, 16.

2. Iar de nu vei vreà să lași pre poporul meu, ci încă-l ții pre el,

3. Iată mâna Domnului va fi preste vitele tale cele din câmpii, și în cai și în asini și în cămile și în boi și în oi, moarte mare.

A 2 lege, 2, 15.

4. Și voiu osebi minunat în vremea aceea între vitele Eghiptenilor și între vitele fiilor lui Israil, și nu vor muri din toate vitele fiilor lui Israil nici una.

5. Și au dat Dumnezeu soroc, zicând: mâine va face Domnul cuvântul acesta pre pământ.

6. Și au făcut Domnul cuvântul acesta a doua zi, și au murit toate vitele Eghiptenilor; iar din vitele fiilor lui Israil n'au murit nici una.

7. Și văzând Faraon că din toate vitele fiilor lui Israil n'a murit nici una, s'a îngreoiat inima lui Faraon și n'a lăsat poporul.

8. Și au grăit Domnul către Moisi și Aaron zicând: luați voi pline mâinile de spuză din cuptor, și să o împrăstie Moisi spre cer înaintea lui Faraon și înaintea slugilor lui.

9. Și să se facă pulbere preste tot pământul Eghiptului, și vor fi pre oameni și pre vite rane și bășici fierbinți, în oameni și în vite în tot pământul Eghiptului.

10. Și a luat spuză din cuptor înaintea lui Faraon, și a împrăștiat-o Moisi spre cer, și s'au făcut rane și bășici fierbinți pre oameni și pre vite.

11. Și nu puteau vrăjitorii să stea înaintea lui Moisi pentru rane, că s'au făcut ranele în vrăjitori și în tot pământul Eghiptului.

Întel. 17, 7.

12. Și au învârtoșat Domnul inima lui Faraon, și nu i-a ascultat pre ei după cum au rânduit Domnul lui Moisi.

4, 21.

13. Și au zis Domnul către Moisi: mânecă dimineață și stăi înaintea lui Faraon și vei grăi către el: acestea zice

Domnul Dumnezeu Evreilor: lasă pre poporul meu ca să-mi slujiască mie.

8, 20.

14. Pentru că în vremea aceasta eu voi trimite toate bătăile mele în inima ta și a slugilor tale și a poporului tău, ca să vezi că nu este altul ca mine în tot pământul.

8, 10.

15. Că acum trimițând mâna mea te voi bate pre tine, și voi omorî pre poporul tău cu moarte, și te vei zdrobi de pre pământ.

16. Și pentru aceea ai fost cruțat până acum, ca să arăt întru tine puterea mea și ca să se vestească numele meu în tot pământul.

Rom. 9, 17.

17. Au doar te vei mai împotivi tu poporului meu ca să nu-i lași pre dânșii?

18. Iată eu voi plouă în ceasul acesta mâine piatră multă foarte, cum n'a mai fost în Eghipt din ziua în care s'a făcut până în ziua aceasta.

19. Acum dar grăbește să-ți aduni vitele tale și câte ai tu în câmp, pentru că toți oamenii și vitele câte se vor afla în câmp și nu vor intra în casă, va cădea preste ele piatră și vor muri.

20. Cel ce se teme de cuvântul Domnului din slugile lui Faraon, și-a adunat vitele sale în case;

21. Iar cel ce n'a luat aminte cu cugetul său la cuvântul Domnului, a lăsat vitele în câmpii.

22. Și au zis Domnul către Moisi: întinde mâna ta spre cer, și va fi piatră preste tot pământul Eghiptului și preste oameni și preste vite și preste toată iarba cea de pre pământ.

23. Și a întins Moisi mâna spre cer, și Domnul au dat tunete și piatră, și curgea foc pre pământ, și au plouat Domnul piatră preste tot pământul Eghiptului.

Ps. 104, 32.

24. Și eră piatră, și în piatră ardeà foc cu văpaie, și piatra eră multă foarte cum n'a mai fost în Eghipet din ziua în care s'a făcut în el neam.

25. Și a bătut piatra în tot pământul Eghipetului dela om până la dobitoc, și toată iarba din câmp o a bătut-o piatra, și toate lemnele din câmpuri le-a zdrobit piatra.

Ps. 77, 53.

26. Numai în pământul Ghesem unde erau fiii lui Israil n'a fost grindină.

27. Și trimițând Faraon a chemat pre Moisi și pre Aaron, și le-a zis lor: păcătuit-am acum, Domnul este drept, iar eu și poporul meu necredincios.

10, 16.

28. Rugați-vă dar pentru mine către Domnul, și să înceteze a se mai face tunetele lui Dumnezeu și piatra și focul, și voiu lăsa pre voi, și mai mult nu veți rămâneà.

8, 28; 10, 17.

29. Și a zis Moisi lui: dacă voiu ieși din Cetate voiu întinde mâinile mele către Domnul, și tunetele vor încetă și piatra și ploaia nu va mai fi, ca să cunoști că al Domnului este pământul.

Ps. 142, 6.

30. Iar eu știu că și tu și slugile tale încă nu v'ați temut de Domnul.

31. Și inul și orzul s'au stricat, că orzul eră înspicat și inul cu sămânță.

32. Iar grâul și ovăzul nu s'au stricat, pentrucă erau târzii.

33. Și a ieșit Moisi dela Faraon afară din Cetate și a întins mâinele către Domnul, și a încetat tunetele și piatra și ploaea n'a mai picat pre pământ.

Iacov 5, 16.

34. Iar văzând Faraon că au încetat ploaea și piatra și tunetele, a adaos încă a păcătuì și și-a îngreuiat inima sa și a slugilor sale.

35. Și s'a învârtoșat inima lui Faraon, și n'a lăsat pre fiii lui Israil după cum au grăit Domnul lui Moisi.

1 Împ. 6, 6.

CAP. 10.

Lăcuste asupra Eghiptului.

Și au grăit Domnul către Moisi zicând: intră la Faraon, că eu am învârtoșat inima lui și a slugilor lui, ca pre rând să vie semnele acestea preste ei.

9, 14.

2. Ca să povestiți în urechile fiilor voștri și întru ale feciorilor fiilor voștri cu câte am necăjit pre Eghipteni, și semnele mele care le-am făcut întru ei, și să cunoașteți că eu sunt Domnul.

3. Și au intrat Moisi și Aaron înaintea lui Faraon și au zis lui: acestea zice Domnul Dumnezeuul Evreilor, până când nu vrei să te rușinezi de mine? Lasă poporul meu ca să slujească mie.

4. Iar de nu vei vreà tu să lași pre poporul meu, iată eu voi aduce în ceasul acesta mâine lăcustă multă preste toate hotarele tale.

Întel. 16, 9.

5. Și va acoperi fața pământului, și nu vei putea să vezi pământul, și va mânca tot ce v-a rămas vouă nebătut de piatră, și va mânca tot lemnul ce crește vouă pre pământ.

6. Și se vor umplea casele tale și casele slugilor tale și toate casele în tot pământul Eghiptului, câte nici odinioară n'au văzut părinții tăi nici strămoșii lor din ziua în care s'au făcut pre pământ până în ziua aceasta, și plecându-se Moisi a ieșit dela Faraon.

7. Și au zis slugile lui Faraon către dânsul: până când va fi nouă această pacoste? Lasă oamenii ca să slujească Dumnezeului lor, au vrei să știi că a pierit Eghiptul?

3, 18.

8. Și au întors pre Moisi și pre Aaron la Faraon, și a zis lor Faraon: mergeți și slujiți Domnului Dumnezeuului vostru, dar carii și cine sunt cei ce vor merge?

9. Și a zis Moisi: cu tinerii și cu bătrânii vom merge cu feciorii și cu fetele și cu oile și cu boii noștrii, pentru că este sărbătoare Domnului Dumnezeuului nostru.

10. Și a zis Faraon către ei: fie așa, Domnul cu voi, cum voi lăsa pre voi, au doar și averile voastre? Vedeți că vicleșug este întru voi.

11. Nu așa, ci să meargă bărbații și să slujiți lui Dumnezeu că aceasta căutați voi, și i-a scos pre ei dela fața lui Faraon.

12. Și au zis Domnul către Moisi: întinde mâna ta preste pământul Eghiptului, și va veni lăcustă pre pământ și va mânca toată iarba pământului și tot rodul lemnelor ce a rămas nebatut de piatră.

Ps. 104, 34.

13. Și a ridicat Moisi toiagul spre cer, și Domnul au adus vânt austru pre pământ toată ziua aceea și toată noaptea; dimineață s'a făcut, și vântul austru a adus lăcustă.

Întel. 17, 2.

14. Și a adus pre ea preste tot pământul Eghiptului, și s'a așezat preste toate hotarele Eghiptului multă foarte, mai 'nainte de dânsa n'a fost lăcustă ca aceasta și după aceasta nu va fi așa.

15. Și a acoperit fața pământului și s'a stricat pământul, și a mâncat toată iarba pământului și tot rodul lemnelor care a rămas dela piatră. N'a rămas verde nimica în lemne și în toată iarba câmpului, în tot pământul Eghiptului.

16. Și s'a grăbit Faraon a chema pre Moisi și pre Aaron zicând: păcătuit-am înaintea Domnului Dumnezeuului vostru și a voastră.

9, 27.

17. Primiți dar păcatul meu încă acum și vă rugați către Domnul Dumnezeu vostru, ca să ia de pre mine moartea aceasta.

9, 28; 1 Împ. 12, 19.

18. Și a ieșit Moisi dela Faraon și s'a rugat lui Dumnezeu.

8, 30; Num. 11, 2.

19. Și au întors Domnul vânt tare dela mare, și au ridicat lăcustele și le-au aruncat pre dânsule în marea Roșie, și n'a rămas nici o lăcustă în tot pământul Eghiptului.

20. Și au învârtoșat Domnul inima lui Faraon, și n'a lăsat pre fiii lui Israil.

11, 10.

21. Și au zis Domnul către Moisi: întinde mâna ta spre cer și să se facă întunerec pre pământul Eghiptului, întunerec care să se poată pipăi.

Isaia 50, 3; Mat. 27, 45.

22. Și a întins Moisi mâna spre cer și s'a făcut întunerec, negură și ceață preste tot pământul Eghiptului trei zile.

23. Și nimenea n'a văzut pe fratele său trei zile, și nimenea nu s'a sculat din patul său trei zile; iar la toți fiii lui Israil eră lumină în tot locul unde lăcuiau ei.

Întel. 18, 1; Isaia 60, 2.

24. Și a chemat Faraon pre Moisi și pre Aaron, și le-a zis lor: mergeți și slujiți Domnului Dumnezeului vostru, numai oile și boii veți lăsa; iar averile voastre meargă cu voi.

8, 8; 12, 31.

25. Și a zis Moisi: nu, ci să ne dai nouă arderi de tot și jefte care vom face Domnului Dumnezeului nostru.

26. Și vitele noastre vor merge cu noi și nu vom lasa unghie, pentrucă dintr'însele vom să jertfim Domnului Dumnezeului nostru; că noi nu știm ce vom jertfi Domnului Dumnezeului nostru până vom merge acolo.

12, 32.

27. Și au învârtoșat Domnul inima lui Faraon, și n'a vrut să-i lase pre ei.

28. Și a zis Faraon către Moisi: du-te dela mine, ia aminte să nu mai adăogi a vedeà fața mea, că în ce zi te vei arăta mie, vei muri.

29. Iar Moisi a zis: precum ai grăit nu mă voi mai arăta ție în față.

CAP. 11.

Eșirea din Eghipet.

Și au zis Domnul către Moisi: încă o rană voi aduce eu preste Faraon și preste Eghipet, și după aceea vă va lăsa pre voi de aici, și când vă va lăsa pre voi, vă va silî să ieșiți.

2. Grăește dar pre ascuns în urechile poporului, și să ceară fiecare dela vecinul său și femeia dela vecina sa vase de argint și de aur și haine.

3, 21; 12, 35, 36.

3. Și au dat Domnul har poporului său înaintea Eghiptenilor, și le-a împrumutat lor; și omul Moisi mare s'a făcut foarte înaintea Eghiptenilor și înaintea lui Faraon și înaintea slugilor lui și înaintea a tot poporul.

Sirah 45, 1.

4. Și a grăit Moisi, acestea zice Domnul: pe la miezul nopții eu voi intra în Eghipet,

5. Și va muri tot cel întâiu născut în pământul Eghipetului, dela cel întâiu născut al lui Faraon care șade pre scaun, până la cel întâiu născut al slujniciei cei dela moară și până la cel întâiu născut a tot dobitocul.

4, 23; 12, 29.

6. Și va fi strigare mare în tot pământul Eghipetului cum n'a mai fost și cum nu va mai fi.

7. Iar la toți fiii lui Israil nu va chelălăi câine cu limba sa, dela om până la dobitoc, ca să vezi cât de minunat va osebi Domnul între Eghipteni și între Israilteni.

8. Și vor striga toate slugile tale către mine, și se vor închină mie zicând: ieși tu și tot poporul tău pre care tu îl povățuești, și după acestea voi ieși, și a ieșit Moisi dela Faraon cu mânie.

9. Și au zis Domnul către Moisi: nu vă va ascultă pre voi Faraon ca înmulțind să înmulțesc semnele și minunile în pământul Eghiptului.

10. Iar Moisi și Aaron au făcut toate semnele și minunile acestea în pământul Eghiptului înaintea lui Faraon; iar Domnul au învârtoșat inima lui Faraon și n'a vrut să lase pre fiii lui Israil din pământul Eghiptului.

10, 20.

CAP. 12.

Mielul Pascal.

Și au grăit Domnul către Moisi și Aaron în pământul Eghiptului, zicând:

2. Luna aceasta este vouă începătură lunilor, cea dintâiu este vouă întru lunile anului.

3. Grăește către toată adunarea fiilor lui Israil zicând: în ziua a zecea a lunii aceștia să ia fiecare câte un miel de fiecare casă pe rudenia sa.

4. Iar de vor fi mai puțin în casă cât să nu fie de ajuns la un miel, să ia împreună cu sine pre vecinul său cel de aproape după numărul sufletelor, fiecare să-și numere lui'și câți îi va fi de ajuns la miel.

5. Și să fie vouă mielul desăvârșit, parte bărbătească de un an să fie vouă, din miei și din iezi să luați.

6. Și să-l țineți până la ziua a patrusprezecea a lunii acestea, și să-l junghie toată mulțimea adunării fiilor lui Israil către seară.

Numere 9, 5.

7. Și să ia din sânge și să ungă amândoi stâlpii ușii și pragurile în casele unde-l vor mânca pre el.

8. Și să mănânce carnea friptă la foc în noaptea aceea, și azimele cu salată să le mănânce.

9. Să nu-l mâncați crud nici fiert în apă, ci fript la foc, capul cu picioarele și cu măruntaile.

10. Să nu lăsați nimic dintr'însul pe a doua zi, și os din el să nu zdrobiți; cele ce vor rămâne din el până a doua zi cu foc să le ardeți.

Num. 9, 12.

11. Și așa să-l mâncați pre el; mijloacele voastre fiind încinse și încălțămintele voastre în picioarele voastre și togele voastre în mâinele voastre, și să-l mâncați de grabă că sunt paștile Domnului.

12. Și voi trece prin pământul Eghiptului în noaptea aceasta, și voi omorî pre tot cel întâiu născut în pământul Eghiptului, dela om până la dobitoc, și asupra tuturor dumnezeilor Eghiptenilor voi face izbândă eu Domnul.

Ps. 135. 10; Evr. 11, 28.

13. Și va fi sângele semn vouă pre casele în care veți fi voi, și voi vedea sângele și voi acoperi pre voi, și nu va fi întru voi rană ca să pieriți când îi voi bate în pământul Eghiptului.

14. Și va fi vouă ziua aceasta pomenire, și o veți țineă sărbătoare Domnului întru toate neamurile voastre, lege veșnică o veți prăznuî pre dânsa.

15. Șapte zile azime veți mânca, și din ziua dintâiu veți scoate ce este dospit din casele voastre, tot cel ce din ziua dintâiu până în ziua a șaptea va mânca dospit, se va pierde sufletul acela din Israil.

13, 7; 23, 15; 34, 18; Num. 28, 17.

16. Și ziua dintâiu se va chema sfântă, și ziua a șaptea numită sfântă va fi vouă, tot lucrul de slujbă să nu faceți într'însele, fără numai ce va trebui de mâncat fiecăruia suflet, aceasta numai veți face.

17. Și veți păzi porunca aceasta, pentrucă în ziua aceasta voi scoate puterea voastră din pământul Eghiptului, și veți țineă ziua aceasta întru neamurile voastre lege veșnică.

18. Începând în a patrusprezecea zi a lunii dintâiu, de cu seara veți mânca azime până la ziua a douăzeci și una a lunii până seara.

Lev. 23, 5; Num. 28, 16.

19. Șapte zile aluat să nu se afle în casele voastre, tot cine va mânca dospit, sufletul acela se va pierde dintru adunarea fiilor lui Israil; fie acela ori dintre venetici ori dintre moșnenii pământului.

20. Tot ce este dospit să nu mâncați, ci în tot lăcașul vostru să mâncați azime.

21. Și a chemat Moisi toată bătrânimea fiilor lui Israil și a zis către dânșii: mergeți și vă luați vouă miel după neamurile voastre și junghiați pasca.

22. Și luați mănunchiu de isop și întingând în sângele cel de lângă ușă, ungeți pragul și amândoi stâlpii ușii din sângele care este lângă ușă, și voi nici unul să nu ieșiți din ușa casii voastre până dimineața.

Evr. 11, 28; Lev. 14, 4, 51.

23. Și va trece Domnul să bată pre Eghipteni, și va vedeă sângele pre prag și pre amândoi stâlpii ușii, și va trece Domnul ușa și nu va lăsa pre cel ce pierde să intre în casele voastre să ucigă.

24. Și veți păzi cuvântul acesta lege ție și fiilor tăi până în veac.

25. Iar după ce veți intra în pământul care vă va da vouă Domnul precum au grăit, păziți slujba aceasta.

26. Și va fi de vor zice către voi fiii voștri: ce este slujba aceasta?

13, 8, 13, 14.

27. Veți grăi lor: jertfă sunt paștile acestea Domnului, cum au acoperit casele fiilor lui Israil în pământul Eghiptelui când au bătut pre Eghipteni; iar casele noastre le-au mântuit, și plecându-se poporul s'a închinat.

28. Și ducându-se au făcut fiii lui Israil după cum au poruncit Domnul lui Moisi și lui Aaron, așa au făcut.

Num. 1, 54.

29. Și a fost la miezul nopții au bătut Domnul pre tot întâiul născut în pământul Eghiptelui, dela cel întâiu născut al lui Faraon care ședea pre tron, până la cel întâiu născut al

roabei cei din temniță și până la tot cel întâiu născut a tot dobitocul.

4, 23, 11, 5, 13, 15; Ps. 135, 10; 77, 56.

30. Și s'a sculat Faraon noaptea și slugile lui și toți Eghiptenii, și s'a făcut strigare mare în tot pământul Eghiptului, că nu erà casă în care să nu fie mort.

31. Și a chemat Faraon pre Moisi și pre Aaron noaptea și le-a zis lor: sculați-vă și ieșiți din poporul meu și voi și fiii lui Israil mergeți și slujiți Domnului Dumnezeului vostru după cum ziceți.

10, 24.

32. Și oile și boii voștri luând mergeți, și mă binecuvântați și pre mine.

10, 26.

33. Și sileau Eghiptenii pre popor cu grabă să-l scoată pre el din pământul lor, că ziceau ei: toți vom muri.

6, 1.

34. Și a luat poporul aluatul său mai înainte de a se dospì, legat în hainele sale pre umeri.

35. Iar fiii lui Israil au făcut după cum a poruncit lor Moisi, și au cerut dela Eghipteni vase de argint și de aur și haine.

3, 21; 11, 2; Ps. 105, 36.

36. Și au dat Domnul har poporului său înaintea Eghiptenilor și i-au împrumutat pre ei, și au jefuit pre Eghipteni.

3, 21 și Iacov 1, 14

37. Și s'au ridicat fiii lui Israil din Ramesi spre Sohot, ca șase sute de mii de bărbați pedestri, afară de cele ce aveau.

Num. 33, 3.

38. Și amestecătură multă s'a suit împreună cu ei și oi și boi și vite multe foarte.

39. Și au copt aluatul, care l-au scos din Eghipt turte de azime în spuză, pentru că nu s'a dospit, că i-au scos pre ei Eghiptenii și n'au putut să aștepte, nici demâncare nu și-au făcut lor pre cale.

40. Iar sălășluirea fiilor lui Israil, care au lăcuit în pământul Eghiptului și în pământul Hanaan, au fost ani patru sute treizeci.

Fac. 15, 13; Fap. Ap. Ap. 7, 6.

41. Și a fost după patru sute treizeci de ani, a ieșit toată puterea Domnului din pământul Eghiptului noaptea.

Ps. 113, 1.

42. Pază este Domnului, ca să-i scoată pre ei din pământul Eghiptului; noaptea aceea este pază Domnului ca toți fiii lui Israil să o păzească întru semințiile lor.

43. Și au zis Domnul către Moisi și Aaron: aceasta este legea paștilor, tot cel de neam strein nu va mânca din ele.

44. Și pre tot robul ori cu argint cumpărat îl vei tăia împrejur, și atunci va mânca din ele.

45. Strein și năimit să nu mănânce din ele.

46. Într-o casă se va mânca și să nu scoateți din cărnuri afară din casă, și os să nu zdrobiți dintr'însul.

Num. 9, 12; Ioan 19, 36.

47. Toată adunarea fiilor lui Israil să facă aceasta.

48. Iar de va veni la voi vr'un nemernic să facă paști Domnului, veți tăia împrejur toată partea bărbătească, și atunci va veni să facă aceasta și va fi ca și moșneanul cel de pământ, tot cel netăiat împrejur nu va mânca din ele.

49. O lege va fi celui de loc și nemernicului, care va lăcuî între voi.

Lev. 24, 22.

50. Și au făcut fiii lui Israil după cum au poruncit Domnul lui Moisi și lui Aaron, așa au făcut.

51. Și a fost în ziua aceea au scos Domnul pre fiii lui Israil din pământul Eghiptului împreună cu toată puterea lor.

CAP. 13.

Sfințirea celor întâiu născuți.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

22, 29; 34, 19; Lev. 27, 26; Num. 3, 13; 8, 17; Luc. 2, 23.

2. Sfințește mie pre tot cel întâiu născut, care întâiu deschide pânțelele întru fiii lui Israil, dela om până la dobitoc, că al meu este.

3. Și a zis Moisi către popor: pomeniți ziua aceasta, întru care ați ieșit din pământul Eghipetului, din casa robiei, că cu mână tare v'au scos pre voi Domnul de acolo, și să nu mâncați dospit.

4. Că astăzi ieșiți voi în luna dintâiu.

23, 15; 34, 18.

5. Și va fi după ce te va duce Domnul Dumnezeuul tău în pământul Hananeilor și Heteilor și Amoreilor și Eveilor și levuseilor și Ghergheseilor și Ferezeilor, precum s'au jurat părinților tăi, să dea ție pământul în care curge lapte și miere, vei face slujba aceasta în luna aceasta.

Fac. 17, 8

6. Șase zile veți mânca azime, iar a șaptea zi sărbătoare Domnului.

23, 15.

7. Azime veți mânca cele șapte zile, nu se va vedeà la tine dospit, nici vei aveà aluat în toate hotarele tale.

12, 15; 1 Cor. 5, 8.

8. Vei povesti fiului tău în ziua aceea, zicând: pentru că aceasta a făcut Domnul Dumnezeuul meu, când am ieșit din Eghipet.

12, 26.

9. Și va fi ție semn în mâna ta și aducere aminte înaintea ochilor tăi, pentru ca să fie legea Domnului în gura ta, că cu mână tare te-au scos Domnul Dumnezeu din Eghipet.

A 2 Lege 6, 8; 11, 18.

10. Și să păziți legea aceasta în timpurile cele rânduite din zile în zile.

11. Și va fi după ce te va duce Domnul Dumnezeuul tău în pământul Hananeilor, precum s'au jurat părinților tăi, și-l va da ție.

12. Și vei osebi pre tot cel ce deschide pânțelele parte bărbătească Domnului, tot ce deschide pânțelele din turme ori în vitele tale, câte vor fi ție parte bărbătească, le vei sfinți Domnului.

22, 30; 34, 19; Lev. 27, 26; Num. 8, 17; Iezech. 44, 30.

13. Tot ce deschide pânțelele asinei să-l schimbi pre oaie, iar de nu-l vei schimba, îl vei răscumpără; pre tot cel întâiu născut al omului din fii tăi vei răscumpără.

34, 20.

14. Iar de te va întrebă feciorul tău după aceasta, zicând: ce este aceasta? Vei zice lui: că cu mână tare ne-au scos Domnul din pământul Eghiptului și din casa robiei.

12, 26.

15. Iar când s'au îndărătnicit pre Faraon și nu vreă să ne lase pre noi, au ucis pre tot cel întâi născut în pământul Eghiptului, dela cei întâi născuți ai oamenilor, până la cei întâi născuți ai dobitoacelor, pentru aceea eu jertfesc Domnului toată partea bărbătească ce deschide pânțelele, și pre tot cel întâi născut ai fiilor mei voi răscumpără.

4, 23; 11, 5.

16. Și va fi spre semn în mâna ta și nemișcat înaintea ochilor tăi, pentru că cu mână tare te-au scos Domnul din Eghipt.

A 2 Lege 6, 8.

17. Iar după ce a lăsat Faraon poporul, nu i-au povățuit pre ei Dumnezeu pre calea pământului Filistenilor, că eră aproape, pentru că au zis Dumnezeu, ca nu cumvă să pară rău poporului văzând războiu și să se întoarcă în Eghipt.

18. Și au abătut Dumnezeu poporul dela calea cea dela pustie, spre marea Roșie. Iar fii lui Israil al cincilea neam au eșit din pământul Eghiptului.

19. Și a luat Moisi oasele lui Iosif cu sine, că cu jurământ a jurat Iosif pre fii lui Israil, zicând: cu cercetare vă va cercetă pre voi Domnul, ci să luați împreună cu voi oasele mele de aici.

Fac. 50, 25.

20. Și purcezând fiii lui Israil din Sochet au tăbărit în Otom lângă pustie.

Num. 33, 6.

21. Iar Dumnezeu îi povățuiă pre ei ziua cu stâlp de nor, arătându-le calea, iar noaptea cu stâlp de foc.

Num. 14, 14; Neemia 9, 19.

22. Și n'a lipsit stâlpul de nor ziua și stâlpul de foc noaptea înaintea a tot poporului.

A 2 Lege 1, 33; 1 Cor. 10, 1; Ps. 104, 38.

CAP. 14.

Trecerea prin Marea Roșie.

Și au grăit Domnul către Moisi zicând:

2. Zî fiilor lui Israil ca să se întoarcă și să tăbărască împreajma șesului între Magdal și între mare în preajma Veelsepfonului, înaintea lui să tăbăriți lângă mare.

Num. 33, 7.

3. Și va zice Faraon poporului său: fiii lui Israil aceștia rățăcesc pre pământ, că i-a închis pre ei pustia.

4. Și eu voiu învârtoșă inima lui Faraon și îi va gonî dinnapoia lor, și mă voiu proslăvi în Faraon și întru toată oastea lui, și vor cunoaște toți Eghiptenii, că eu sunt Domnul, și au făcut așa.

4, 21; 7, 3.

5. Și s'a făcut știre împăratului Eghiptenilor că a fugit poporul, și s'a schimbat inima lui Faraon și a slujitorilor lui asupra poporului și au zis: ce am făcut aceasta de am lăsat pre fiii lui Israil să nu slujească nouă?

6. Deci a înhămat Faraon carăle sale și a luat pre tot poporul său cu sine.

7. Și a luat șase sute de care alese și toată călărimea Eghiptenilor și căpetenii preste toți.

8. Și au învârtoșat Domnul inima lui Faraon împăratul Eghiptului și a slujitorilor lui, și au gonit dinnapoia fiilor lui

Israil. Iar fiii lui Israil ieșiau cu mână înaltă.

A 2 Lege 6, 21.

9. Și au gonit Eghiptenii dinnapoia lor și i-au aflat tăbărâți lângă mare, și toată călărimea și carăle lui Faraon și călărașii și oastea lui eră împreajma șesului înaintea Veelsepfonului.

Is. Navì 24, 6; 1 Mac. 4, 9.

10. Și Faraon se apropià, și căutând fiii lui Israil cu ochii au văzut, și iată Eghiptenii tăbărîse dinnapoia lor, și s'au temut foarte și au strigat fiii lui Israil către Domnul.

11. Și au zis lui Moisi: au doară nu erau mormânturi în pământul Eghipetului, ne-ai scos pre noi ca să murim în pustia aceasta, pentruce ne-ai făcut aceasta nouă scoțându-ne din Eghipet?

16, 3; 17, 3.

12. Au nu eră acesta cuvântul care l-am grăit către tine în Eghipet, zicând: lasă-ne pre noi să robim Eghiptenilor? Că mai bine eră nouă să robim Eghiptenilor, decât să murim în pustia aceasta.

13. Și a zis Moisi către popor: îndrăzniți, stați și veți vedeà mântuirea dela Domnul, care o va face nouă astăzi; că în ce chip ați văzut astăzi pre Eghipteni, nu-i veți mai vedeà pre ei în veci.

14. Domnul va bate războiu pentru voi; și voi veți fi în liniște.

A 2 Lege 1, 30.

15. Și au zis Domnul către Moisi: ce strigi către mine? Grăește fiilor lui Israil să meargă.

16. Și tu ia toiagul tău și tinde mâna ta spre mare, și să o desparți pre ea, și să intre fiii lui Israil prin mijlocul mării pre uscat.

7, 20; 17, 5.

17. Și iată eu voi învârtoșà inima lui Faraon și a slugilor lui și a tuturor Eghiptenilor, și vor intrà după dânșii, și mă voi proslăvì în Faraon și întru toată oastea lui și în carăle și în caii lui.

18. Și vor cunoaște toți Eghiptenii că eu sunt Domnul cel ce m'am proslăvit în Faraon, în carăle și în caii lui.

19. Și s'a ridicat îngerul lui Dumnezeu, care mergea înaintea taberii fiilor lui Israil, și a mers dinnapoia lor; și s'a ridicat și stâlpul cel de nor dinaintea lor și a stătut dinnapoia lor.

Ps. 104, 38.

20. Și a intrat între tabăra Eghiptenilor și între tabăra fiilor lui Israil, și a stătut și s'a făcut întunec și negură, și a trecut noaptea și nu s'au amestecat unii cu alții toată noaptea.

21. Și a întins Moisi mâna spre mare, și au gonit Domnul marea toată noaptea cu vânt repede despre austru și a uscat marea și s'a despărțit apa.

Ps. 77, 16; Ps. 113, 3, Ps. 135, 13.

22. Și au intrat fiii lui Israil în mijlocul mării pre uscat, și le eră lor apa părete deadreapta și părete deastânga.

Is. Navì 4, 23; Ps. 105, 10; Ps. 113, 3; 1 Cor. 10, 1; Evr. 11, 29.

23. Și i-au gonit Eghiptenii, și au intrat după dânșii și toți caii lui Faraon și carele și călărașii în mijlocul mării.

15, 19.

24. Iar când a fost în straja dimineții, au căutat Domnul asupra taberii Eghiptenilor în stâlp de foc și de nor, și au turburat tabăra Eghiptenilor.

Ps. 77, 17.

25. Și au împiedecat osiile carelor lor și îi duceà cu anevoe; și au zis Eghiptenii: să fugim dela fața lui Israil, că Domnul bate războiu pentru dânșii asupra Eghiptenilor.

A 2 Lege 1, 30.

26. Și au zis Domnul către Moisi: întinde mâna ta spre mare, și să se așeze apa la locul ei, și să acopere pre Eghipteni și carăle și pre călăreț.

Ps. 77, 58.

27. Și a întins Moisi mâna spre mare, și s'a așezat apa de către ziuă la locul ei, iar Eghiptenii fugeau pre supt apă, și

au înneecat Domnul pre Eghipteni în mijlocul mării.

28. Și întorcându-se apa a acoperit carăle și călărașii și toată puterea lui Faraon, carii intrase după dânșii în mare, și n'a rămas nici unul dintr'înșii.

15, 10; Num. 21, 35; Ps. 105, 12.

29. Iar fiii lui Israil au trecut pre uscat prin mijlocul mării, și le eră lor apa părete deadreapta și părete deastânga.

30. Și au mântuit Domnul pre Israil în ziua aceea din mâna Eghiptenilor; și au văzut fiii lui Israil pre Eghipteni morți pre lângă țărmurile mării.

31. Și a văzut Israil mâna cea mare care au făcut Eghiptenilor Domnul, și s'a temut poporul de Domnul, și a crezut lui Dumnezeu și lui Moisi slugii lui.

CAP. 15.

Cântarea lui Moisi.

Atunci au cântat Moisi și fiii lui Israil cântarea aceasta lui Dumnezeu, și au grăit: să cântăm Domnului că cu slavă s'au prea slăvit, pre cal și pre călăreț i-au aruncat în mare.

15, 10; Jud. 5, 3; Ps. 106, 1.

2. Ajutor și acoperitor s'au făcut mie spre mântuire Dumnezeul meu, și-l voiu mări pre el, Dumnezeul părintelui meu, și-l voiu înălța pre el.

117. 14; 98, 5; Isaia 12, 2.

3. Domnul cel ce sfărâmă războaiele, Domn numele lui.

4. Carăle lui Faraon și puterea lui au aruncat în mare, pre cei aleși călăreți căpitani i-au afundat în marea Roșie.

5. Cu marea i-au acoperit, afundatu-s'au întru adânc ca o piatră.

6. Dreapta ta Doamne s'au proslăvit întru tărie, mâna ta cea dreaptă Doamne au sfărâmat pre vrăjmași. Și întru mulțimea slavei tale ai zdrobit pre cei protivnici.

7. Trimis-ai mânia ta și i-a mâncat pre dânșii ca pre o trestie. Și prin Duhul mâniei tale s'a împărțit apa.

8. Închegatu-s'au ca un părete apele, închegatu-s'au valurile în mijlocul mării.

9. Zis-a vrăjmașul: gonind voiu prinde, împărți-voiu prăzi, umplea-voiu sufletul meu, ucide-voiu cu sabia mea, stăpâni-va mâna mea.

10. Trimis-ai Duhul tău, acoperit-a pre ei marea, afundatu-s'au ca plumbul în apă mare.

14, 28; Ps. 105, 12.

11. Cine este asemenea ție întru dumnezei, Doamne? Cine este asemenea ție? Proslăvit întru sfinți, minunat întru slavă, făcând minuni.

Ps. 71, 18-21.

12. Întins-ai dreapta ta, înghițitu-ia pre ei pământul.

13. Povățuit-ai cu dreapta ta pre poporul tău acesta pre care l-ai izbăvit, chematu-l-ai cu puterea ta la lăcașul cel sfânt al tău.

14. Auzit-au neamurile și s'au cutremurat, dureri au cuprins pre cei ce lăcuiau în Filistini.

Isaia Nav. 2, 11.

15. Atunci s'au grăbit Voevozii Edomului și boerii Moavitenilor, cuprinsu-ia pre ei cutremur; topitu-s'au toți cei ce lăcuiau în Hanaan. Să cază preste dâșii cutremur și frică, cu mărirea brațului tău să se împietrească.

16. Până ce va trece poporul tău Doamne, până ce va trece poporul tău acesta, pre care l-ai agonisit.

17. Ducându-i înlăuntru; răsădește-i pre ei în muntele moștenirii tale, în lăcașul tău cel gata care l-ai făcut Doamne, sfințenie Doamne, care au gătit mâinile tale.

18. Domnul cel ce împărătește veacurile și preste veac și încă.

19. Că a intrat calul lui Faraon cu carăle și cu călărașii în mare, și au adus Domnul preste ei apa mării; iar fiii lui Israil au mers pre uscat prin mijlocul mării.

14, 23.

20. Iar Mariam proorocița sora lui Aaron a luat timpina în mâna sa, și au ieșit toate femeile după ea cu timpine și cu

hore.

Ps. 67, 26.

21. Și a început lor Mariam, zicând: să cântăm Domnului că cu slavă s'au prea slăvit, cal și călăreț i-au aruncat în mare.

22. Și a ridicat Moisi pre fiii lui Israil dela marea Roșie și i-a dus în pustia Sur, și a mers trei zile în pustie și n'au aflat apă să beà.

Num. 33, 8.

23. Și au venit în Merra, și nu puteau să beà apă din Merra că erà amară, pentru aceea au numit numele locului aceluia: amărăciune.

24. Și cârteà poporul asupra lui Moisi, zicând: ce vom beà?

25. Iar Moisi a strigat către Domnul, și i-au arătat lui Domnul un lemn și l-a băgat în apă și s'a îndulcit apa; acolo i-a pus lui îndreptări și judecăți, și acolo l-a ispitit pre el.

Sirah 38, 5.

26. Și a zis: de vei auzi cu auzul glasul Domnului Dumnezeuului tău, și vei face cele plăcute înaintea lui și vei pune în urechi poruncile lui, și vei păzi toate îndreptările lui, toată boala care am adus asupra Eghiptenilor nu o voi aduce asupra ta, că eu sunt Domnul Dumnezeuul tău cel ce te vindec pre tine.

27. Și a venit în Elim, și erà acolo douăsprezece izvoare de apă și șaptezeci de pomi de finic, și au tăbărât acolo lângă ape.

Num. 33, 9.

CAP. 16.

Mana.

Și s'a ridicat din Elim, și a venit toată adunarea fiilor lui Israil în pustia Sin, care este între Elim și între Sina. Iar în a

cincisprezecea zi a lunii a doua după ce au ieșit ei din pământul Eghiptului,

Num. 33, 10.

2. A cârtit toată adunarea fiilor lui Israil asupra lui Moisi și asupra lui Aaron.

17, 2.

3. Și au zis fiii lui Israil către ei: mai bine am fi murit bătuți de Domnul în pământul Eghiptului când ședeam la căldările cele cu carne și mâncam pâine de ne săturam, decât ne-ați adus în pustia aceasta, ca să omorâți toată adunarea aceasta cu foame.

14, 11; Num. 20, 4.

4. Și au zis Domnul către Moisi: iată eu voi ploua vouă pâini din cer, și să iasă poporul și să adune cât va fi de ajuns într'o zi, ca să-i ispitesc pre ei, de vor umbla în legea mea, au ba?

5. Și va fi în ziua a șasea să adune de două ori mai mult decât adună într'altă zi pentru o zi.

6. Și au zis Moisi și Aaron către toată adunarea fiilor lui Israil: în astă seară veți cunoaște că Domnul v'au scos pre voi din pământul Eghiptului.

7. Și dimineață veți vedea mărirea Domnului, pentru că au auzit cârtirea voastră asupra lui Dumnezeu; iar noi ce suntem de cârtiți asupra noastră?

8. Și a zis Moisi: vă va da vouă Domnul seara carne să mâncați și pâine dimineața să vă săturați; că au auzit Domnul cârtirea voastră care cârtiți asupra noastră, și noi ce suntem? Că nu este asupra noastră cârtirea voastră, ci asupra lui Dumnezeu.

9. Și a zis Moisi lui Aaron: grăește către toată adunarea fiilor lui Israil: apropiați-vă înaintea lui Dumnezeu, că au auzit cârtirea voastră.

10. Iar când grăi Aaron către toată adunarea fiilor lui Israil și se întoarseră în pustie, mărirea Domnului s'a arătat în nor.

Num. 12, 5; 14, 10.

11. Și au grăit Domnul către Moisi zicând:

12. Auzit-am cârtirea fiilor lui Israil, grăește către ei zicând: seara veți mânca carne și dimineața vă veți sătura de pâine, și veți cunoaște că eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.

13. Și s'a făcut seară, și s'au suit prepelițe și au acoperit tabăra; iar dimineața după ce încetă roua înprejurul taberii,

Ps. 104, 39; Num. 11, 31.

14. Iată pre fața pustiei mărunț și rotund, alb ca gheața pre pământ.

Num. 11, 7; Neemia 9, 15; Ioan 6, 31.

15. Și văzând aceasta fiii lui Israil, au zis unul către altul: ce este aceasta? Că nu știau ce este, și a zis Moisi către dânșii: aceasta este pâinea care au dat-o Domnul vouă să mâncați.

Întel. 16, 20.

16. Și acesta este cuvântul, care l-au poruncit Domnul: strângeți dintr'însa fiecare cât este de ajuns o măsură după capete, după numărul sufletelor voastre, fiecare împreună cu cei ce lăcuiesc cu voi să adunați.

17. Și au făcut așa fiii lui Israil, și au adunat unul mai mult, altul mai puțin.

18. Și măsurând cu măsura, nici celui ce aveà mult n'a întrecut, nici celui ce aveà puțin n'a lipsit, fiecare cât erà de ajuns la cei cu sine a adunat.

2 Cor. 8, 15.

19. Și a zis Moisi către ei: nimenea să nu lase dintr'aceasta pe dimineața.

20. Și n'au ascultat pre Moisi, ci unii au lăsat dintr'aceea pe dimineața, și a făcut viermi, și s'a împutit și s'a mâhnit Moisi pre ei.

21. Și adunau dimineața fiecare cât îi erà de ajuns lui, că dacă încălzea soarele, se topeà.

22. Și a fost în ziua a șasea au adunat cele trebuincioase îndoite, câte două măsuri unuia, și au intrat toți boierii adunării și au spus lui Moisi.

23. Și a zis Moisi către dânșii: nu acesta este cuvântul care au grăit Domnul? Sâmbăta odihnă sfântă e Domnului mâine; ori câte veți vreă a coace, coaceți, și ori câte veți vreă a fierbe, fierbeți, și tot ce va prisosî lăsați pre ea rămășiță pe dimineață.

24. Și au lăsat din aceasta până dimineața după cum a poruncit lor Moisi, și nu s'a împutit, nici viermi nu s'au făcut într'însa.

25. Și a zis lor Moisi: mâncați astăzi, pentrucă Sâmbătă Domnului este astăzi, nu veți află în câmp.

26. Șase zile veți adună, iar ziua a șaptea este Sâmbătă, nu veți află într'însa.

27. Și a fost a șaptea zi au ieșit unii din popor să adune, și n'au găsit.

20, 8.

28. Și au zis Domnul către Moisi: până când nu veți să ascultați de poruncile mele și de legea mea?

29. Vedeți, că Domnul au dat vouă sărbătoare ziua aceasta, pentru aceea el au dat vouă în ziua a șasea pâine pre două zile; ședeți fiecare în casele voastre, nimenea să nu iasă din locul său în ziua a șaptea.

Fac. 2, 2.

30. Și a ținut Sâmbătă poporul în ziua a șaptea.

31. Și au numit fiii lui Israil numele acesteia mani, și eră ca sămânța colindrului albă, iar gustul ei ca azima cu miere.

Num. 11, 7.

32. Și a zis Moisi: acesta este cuvântul, care l-au poruncit Domnul: umpleți măsura de mană spre păstrare întru neamurile voastre, ca să vază pâinea care ați mâncat voi în pustie, când v'au scos pre voi Domnul din pământul Eghiptului.

33. Și a zis Moisi către Aaron: ia un vas de aur și pune într'însul o măsură plină de mană, și-l pune pre el înaintea lui Dumnezeu, ca să-l păziți întru neamurile voastre,

Evr. 9, 4.

34. În ce chip au poruncit Domnul lui Moisi; și l-a pus Aaron înaintea mărturiei spre păstrare.

35. Iar fiii lui Israil au mâncat mană patruzeci de ani, până au venit în pământ lăcuit; au mâncat mană până au venit în partea Finichiei.

Neem. 9, 21.

36. Iar acea măsură erà a zecea parte din trei vedre.

CAP. 17.

Apă din piatră.

Și s'a ridicat toată adunarea fiilor lui Israil din pustia Sin cu taberile sale după cuvântul Domnului, și au tăbărit în Rafidin; și poporul nu aveà apă să beà.

Num. 33, 14.

2. Și blestemà poporul pre Moisi, zicând: dă-ne apă să bem, și a zis lor Moisi: ce mă blestemați și ce ispițiți pre Domnul?

14, 11; 16, 2; Num. 20, 4.

3. Și a însetoșat acolo poporul de apă, și cârteà asupra lui Moisi zicând: pentruce aceasta? Ne-ai scos din Eghipet să ne omori pre noi și pre pruncii noștri și vitele noastre cu setea?

4. Și a strigat Moisi către Dumnezeu, zicând: ce voiu face poporului acestuia? Încă puțin și mă vor ucide cu pietre.

Num. 14, 10.

5. Și au zis Domnul către Moisi: mergi înaintea poporului acestuia, și ia cu tine din bătrânii poporului, și toiagul cu care ai lovit râul, ia-l în mâna ta și mergi.

7, 20; 14, 16; Num. 20, 11; 1 Cor. 10, 4.

6. Iată eu voiu stà acolo mai 'nainte de ce vei merge tu la piatră în Horiv, și vei lovì piatra, și va ieși dintr'însa apă și va beà poporul; și a făcut Moisi așa înaintea fiilor lui Israil.

7. Și a numit numele locului aceluia: ispită și blestem, pentru blestemul fiilor lui Israil, și pentrucă au ispitit pre

Domnul, zicând: de este Domnul întru noi, au ba?

A 2 Lege 8, 15; Ps. 114, 8.

8. Și a venit Amalic și bătea pre Israil în Rafidin.

Num. 24. 20; A 2 Lege 25, 17.

9. Și a zis Moisi lui Isus: alege ție bărbați tari, și ieșind stai împotriva lui Amalic mâine, și iată eu voi stă pre vârful muntelui și toiagul lui Dumnezeu în mâna mea.

10. Și a făcut Isus după cum i-a zis Moisi lui, și ieșind a stăcut împotriva lui Amalic, iar Moisi și Aaron și Or s'au suit pre vârful muntelui.

11. Și a fost când ridica Moisi mâinile sale, biruiă Israil; iar când lăsa mâinile, biruiă Amalic.

12. Și mâinile lui Moisi s'au îngreuiat, și luând piatră a pus supt el și ședeă pre ea, și Aaron și Or rezemau mâinile lui, unul de o parte, altul de altă parte, și au fost mâinile lui Moisi rezemate până la apusul soarelui.

13. Și a sfărâmat Isus pre Amalic și pre tot poporul lui cu ucidere de sabie.

Num. 24. 20.

14. Și au zis Domnul către Moisi: scrie aceasta spre pomenire în carte, și spune lui Isus, că cu stingere voi stinge pomenirea lui Amalic din cele de supt cer.

A 2 Lege 25, 19; 1 Împ. 15, 2, 3.

15. Și a zidit Moisi jertfelnic Domnului, și a chemat numele lui: Domnul este scăparea mea.

16. Că cu mână ascunsă bate Domnul pre Amalic din neam în neam.

CAP. 18.

Iotor la Moisi.

Și a auzit Iotor preotul din Madiam, socrul lui Moisi, toate câte au făcut Domnul lui Israil poporului său, că au scos Domnul pre Israil din Eghipet.

4, 18.

2. Și a luat Iotor socrul lui Moisi pre Sepfora femeia lui Moisi, că o a fost lăsat pre ea la dânsul,

2, 21.

3. Și pre cei doi feciori ai ei, numele unuia: Ghersam, zicând: nemernic am fost în pământ strein,

4. Și numele celui de al doilea: Eliezer, zicând: că Dumnezeu tatălui meu mi-au ajutat și m'au scos din mâna lui Faraon.

5. Și a venit Iotor socrul lui Moisi și fiii și femeia la Moisi în pustie unde tăbărâse la muntele lui Dumnezeu.

6. Și spuseră lui Moisi, zicând: iată Iotor socrul tău vine la tine, femeia ta și amândoi feciorii tăi cu dânsul.

7. Și a ieșit Moisi întru întâmpinarea socrului său, și s'a închinat lui și l-a sărutat, și s'au sărutat unii cu alții, și i-a băgat pre dâșii în cort.

8. Și a povestit Moisi socrului său toate câte au făcut Domnul lui Faraon și tuturor Eghiptenilor pentru Israil, și tot necazul ce li s'au făcut lor pre cale, și cum i-au scos pre ei Domnul din mâna lui Faraon și din mâna Eghiptenilor.

9. Și s'a minunat Iotor de toate bunătățile care le-au făcut lor Domnul, că i-au scos pre ei din mâna Eghiptenilor și din mâna lui Faraon.

10. Și a zis Iotor: binecuvântat este Domnul că au scos pre poporul său din mâna Eghiptenilor și din mâna lui Faraon.

11. Acum am cunoscut, că mare este Domnul preste toți dumnezeii, pentrucă i-au smerit pre ei.

15, 1; 5, 2.

12. Și a adus Iotor socrul lui Moisi arderi de tot și jertfe lui Dumnezeu, și a venit Aaron și toți bătrânii lui Israil, ca să mănânce pâine cu socrul lui Moisi înaintea lui Dumnezeu.

13. Și a fost a doua zi a șezut Moisi să judece poporul, și a stăut tot poporul înaintea lui Moisi de dimineața până seara.

14. Și văzând Iotor toate câte face poporului, a zis: ce este aceasta ce faci tu poporului? Pentruce șezi tu singur? Și

tot poporul stă înaintea ta de dimineața până seara?

15. Și a zis Moisi către socrul său: că a venit la mine poporul, ca să ceară judecată dela Dumnezeu.

16. Căci, când se ivesc între ei neînțelegeri și vin la mine, judec pe fiecare, și învăț pre ei poruncile lui Dumnezeu și legea lui.

17. Și a zis socrul lui Moisi către dânsul: nu faci bine lucrul acesta.

18. Cu stricare te vei strică și tu și tot poporul acesta care este cu tine, greu este ție lucrul acesta, nu-i vei putea face tu singur.

A 2 Lege 1, 9, 12.

19. Acum dar ascultă-mă și te sfătuiesc, și va fi Dumnezeu cu tine, fii tu poporului întru cele ce sunt către Dumnezeu, și poartă cuvintele lor către Dumnezeu.

20. Și le mărturisește lor poruncile lui Dumnezeu și legea lui, și le arată lor căile pre care să umble și faptele care să facă.

21. Și tu alege ție din tot poporul bărbați puternici și temători de Dumnezeu, bărbați dreți carii urăsc trufia, și-i pune preste popor mai mari preste mie, și căpetenii preste sută, și căpetenii preste cincizeci, și mai mari preste zece.

Num. 11, 16; A 2 Lege 1, 13.

22. Și să judece poporul în tot ceasul, iar lucrurile grele să le aducă la tine, și judecățile cele mici să le judece ei, și te vor ușura, și-ți vor ajuta.

23. De vei face cuvântul acesta, te va întări Dumnezeu, și vei putea stă, și tot poporul acesta va ajunge cu pace la locul său.

24. Și a ascultat Moisi cuvântul socrului său, și a făcut toate câte i-a zis lui.

25. Și a ales Moisi bărbați puternici din tot Israilul, și i-a pus pre ei preste dâșii mai mari preste mie, și căpetenii preste sută, și mai mari preste cincizeci, și mai mari preste zece.

Num. 11, 16, 17.

26. Și judecă poporul în tot ceasul, iar lucrul cel greu aducea la Moisi, și tot lucrul cel ușor îl judecau ei.

27. Și a lăsat Moisi pre socrul său, și s'a dus în pământul său.

CAP. 19.

Pregătirea pentru primirea legii.

Iar în luna a treia după ce au ieșit fiii lui Israil din pământul Eghiptului, în ziua aceasta au venit în pustia Sina.

Num. 33, 15.

2. Și s'au ridicat dela Rafidin și au venit în pustia Sina, și a tăbărit acolo Israil împreajma muntelui.

Fap. Ap. 7, 38.

3. Și Moisi s'a suit în muntele lui Dumnezeu, și l-au strigat pre dânsul Dumnezeu din munte, zicând: acestea vei grăi casii lui Iacov, și vei spune fiilor lui Israil.

4. Înși-vă ați văzut câte am făcut Eghiptenilor, și v'am luat pre voi ca pre niște aripi de vulturi, și v'am tras pre voi la mine.

29, 2; 32, 11.

5. Și acum de veți ascultă cuvântul meu și veți păzi legea mea, veți fi mie popor ales din toate neamurile, că al meu este tot pământul.

Ps. 23, 1; 1 Cor. 10, 26.

6. Și voi veți fi mie preoție împărătească și neam sfânt, aceste cuvinte vei grăi fiilor lui Israil.

1 Petr. 2, 9; A 2 Lege 7, 6.

7. Și a venit Moisi și a chemat pre bătrânii poporului, și a grăit înaintea lor toate cuvintele acestea, care le-au poruncit lor Dumnezeu.

8. Și a răspuns tot poporul de odată, și a zis: toate câte au zis Dumnezeu vom face și vom ascultă, și a adus Moisi cuvintele poporului la Dumnezeu..

24, 3, 7; A 2 Lege 5, 27.

9. Și au zis Domnul către Moisi: iată eu voi veni la tine în stâlp de nor, ca să mă auză poporul grăind către tine, și vor crede ție în veci. Și a spus Moisi cuvintele poporului către Domnul.

10. Și au zis Domnul către Moisi: pogoară-te de spune poporului, și-i curățește pre ei astăzi și mâine, și să-și spele hainele.

11. Și să fie gata în ziua a treia, că în ziua a treia se va pogorî Domnul pre muntele Sinaii înaintea a tot poporul.

12. Și vei așeză poporul prin prejur, zicându-le: păziți-vă să nu vă suiți în munte, nici să vă atingeți de ceva dintr'ale lui, că tot cel ce se va atinge de munte, cu moarte va muri.

34, 3; Evr. 12, 18.

13. Să nu se atingă de el mână, că cu pietre se va ucide sau cu săgeată se va săgetă, ori vită, ori om fie, nu va trăi; iar dacă se vor depărtă tunetele și trâmbițele și norul dela munte, ei se vor sui în munte.

Evr. 12, 18, 20.

14. Și s'a pogorît Moisi din munte la popor, și i-a sfințit pre ei, și și-a spălat hainele sale.

15. Și a zis poporului: fiți gata, trei zile să nu vă apropiați de femei.

1 Împ. 21, 4.

16. Și a fost a treia zi când se făcea ziuă, s'au făcut tunete și fulgere și nori întunecați pre muntele Sinaii, glasul trâmbiții răsună tare, și s'a spăimântat tot poporul cel din tabără.

17. Și a scos Moisi poporul întru întâmpinarea lui Dumnezeu din tabără, și a stăut supt munte.

A 2 Lege 4, 11.

18. Iar muntele Sinaii fumegă tot, că se pogorîse Dumnezeu pre el în foc, și se suia fumul ca niște fum din cuptor, și s'a spăimântat tot poporul foarte.

19. Și glasurile trâmbiții se întăreau din ce în ce, și Moisi grăia; iar Dumnezeu răspundeă lui cu glas.

20. Și s'au pogorît Domnul pre muntele Sinaii, pre vârful muntelui, și au chemat Domnul pre Moisi în vârful muntelui, și s'a suit Moisi.

Neem. 9, 13.

21. Și au grăit Dumnezeu către Moisi, zicând: pogoară-te și mărturisește poporului, ca nu cumvâ să se apropie către Dumnezeu să vază, și vor cădeà dintr'înșii mulțime.

33, 20.

22. Și preoții carii se vor apropia către Domnul Dumnezeu, să se sfințească, ca nu cumvâ să se întoarcă de către ei Domnul.

23. Și a zis Moisi către Dumnezeu: nu va puteà poporul să se sue în muntele Sinaii, că tu ai mărturisit nouă zicând: osibește muntele și-l sfințește pre el.

24. Și i-au zis lui Domnul: mergi, pogoară-te și te sue tu și Aaron cu tine; iar pe preoți și pre popor să nu-i silești a se suì la Dumnezeu, ca nu cumvâ să piarză dintr'înșii Domnul.

25. Și s'a pogorît Moisi la popor și a spus lor.

CAP. 20.

Cele zece porunci.

Și au grăit Domnul toate cuvintele acestea zicând:

2. Eu sunt Domnul Dumnezeul tău cel ce te-am scos pre tine din pământul Eghipetului, din casa robiei.

A 2 Lege 5, 6. Osie 13, 4.

3. Să nu ai alți dumnezei afară de mine.

Is. Navì 24, 14.

4. Să nu-ți faci ție chip cioplit, nici asemănarea vreunui lucru din câte sunt în cer sus, și din câte sunt pre pământ jos, și din câte sunt în ape supt pământ.

Lev. 26, 1; A 2 Lege 4, 16; 5, 8.

5. Să nu te închini acelora și să nu slujești lor; că eu sunt Domnul Dumnezeul tău, Dumnezeu răvnitor, cel ce

răsplătesc păcatele părinților în fii până la al treilea și până la al patrulea neam, celor ce mă urăsc pre mine.

34, 7; 23, 24; Ps. 96, 6.

6. Și fac milă până la a mia neam celor ce mă iubesc pre mine și păzesc poruncile mele.

Luc. 1, 50.

7. Să nu iei numele Domnului Dumnezeului tău în deșert, că nu va ierta Domnul pre cel ce va lua numele lui în deșert.

Lev 24, 16; 19, 12; A 2 Lege 5, 11; Mat. 5, 33.

8. Adu-ți aminte de ziua Sâmbetei să o sfințești pre ea.

23, 12; 31, 14; 35, 2; A 2 Lege 5, 12; Iezechiel 20, 12.

9. Șase zile lucrează și fă toate lucrurile tale.

10. Iar ziua a șaptea este sâmbăta Domnului Dumnezeului tău, să nu faci într'aceea nici un lucru, nici tu și feciorul tău și fata ta, sluga ta și slujnica ta, boul tău, înjugătorul tău și tot dobitocul tău, și streinul cel ce lăcuște cu tine.

11. Că în șase zile au făcut Dumnezeu cerul și pământul și marea și toate câte sunt într'însele, și în ziua a șaptea au odihnit; pentru aceea au binecuvântat Dumnezeu ziua a șaptea și au sfințit-o pre ea.

12. Cinstește pre tatăl tău și pre muma ta, ca să-ți fie ție bine și să trăiești mult pre pământul cel bun, care Domnul Dumnezeul tău ți-l dă ție.

Lev 19, 3; A 2 Lege 5, 16; Mat. 15, 4; Efes. 6, 2.

13. Să nu ucizi.

21, 12; Mat. 5, 21.

14. Să nu preacurvești.

Lev 18, 20; Mat. 5, 27.

15. Să nu furi.

Lev. 19, 11.

16. Să nu mărturisești strâmb asupra vecinului tău mărturie mincinoasă.

23, 1; A 2 Lege 19, 16.

17. Să nu poțtești femeia aproapelui tău, să nu poțtești casa vecinului tău, nici țarina lui, nici sluga lui, nici slujnica

lui, nici boul lui, nici înjugătorul lui și nici o vită a lui și nici câte sunt ale aproapelui tău.

A 2 Lege 5, 21; Rom. 7, 7; 13, 9.

18. Și tot poporul vedeà glasul și luminile și sunetul trâmbiții și muntele fumegând, și spăimântându-se tot poporul, a stătut departe.

19. Și a zis către Moisi: grăește tu nouă, și să nu grăiască către noi Dumnezeu, ca nu cumvâ să murim.

A 2 Lege 5, 25.

20. Și a zis lor Moisi: îndrăzniți, că pentru ca să vă ispitească pre voi, au venit Dumnezeu la voi, ca să fie frica lui întru voi, ca să nu păcătuiți.

21. Și stă poporul departe, și Moisi a intrat în negura unde erà Dumnezeu.

19, 17; A 2 Lege 18, 16.

22. Și au zis Domnul către Moisi: acestea vei zice casei lui Iacov, și vei spune fiilor lui Israil: voi ați văzut că din cer am grăit către voi.

23. Să nu vă faceți vouă dumnezei de argint și dumnezei de aur; să nu vă faceți vouă înși-vă.

34, 17.

24. Altar de pământ să-mi faceți mie, și să puneți preste dânsul arderile cele de tot ale voastre, și jertfele cele de mântuire ale voastre și oile și vițeei voștri, în tot locul unde voi numi numele meu acolo, și voi veni la tine și te voi binecuvânta.

27, 1, 8; 29, 42.

25. Iar de vei face mie altar de piatră, să nu-l zidești din pietre cioplite, pentru că ai pus cuțitul tău pre ele și s'au pângărit.

A 2 Lege 27, 5. Is. Navì 8, 31.

26. Să nu te sui pe trepte la altarul meu, ca să nu descoperi urâciunea ta pre dânsul.

CAP. 21.

Rândueli pentru casnici și pentru ucideri.

Și acestea sunt îndreptările, care le vei pune înaintea lor.

2. De vei cumpără rob evreu, șase ani să slujiască ție; iar în al șaptelea an îl vei lăsa pre el în dar.

Lev. 25, 39; A 2 Lege 15, 19.

3. Iar de va veni el singur, singur va ieși; iar de va intra și femeia împreună cu dânsul, va ieși și femeia lui.

Ierem. 34, 14.

4. Iar de va da lui femeie stăpânul, și va naște lui femeia feciori și fete, femeia și pruncii vor fi ai stăpânului său, numai el singur va ieși.

5. Iar de va răspunde robul, zicând: iubesc pre stăpânul meu și pre femeie și pruncii mei, nu mă voi duce slobod.

A 2 Lege 15, 16.

6. Să-l aducă pre el stăpânul lui la judecata lui Dumnezeu, și atunci să-l aducă pre el la ușă pe prag, și să-i găurească stăpânul lui urechia cu sula, și îi va sluji lui în veci.

A 2 Lege 15, 17.

7. Iar de-și va vinde cineva fata roabă de casă, nu va ieși cum ies slujnicile.

8. Iar de nu va plăcea stăpânului său aceea pre care nu s'a încredințat-o, o va lăsa pre ea slobodă; iar la neam strein nu are voie să o vândă, pentru că o umilește pre ea.

9. Iar de ar încredința-o pre ea feciorului său, după dreptatea fetelor va face ei.

10. Iar de va lua pre alta de hrană și de cele ce se cuvin ei și pentru haine și pentru petrecerea ei, să nu o păgubească.

11. Iar de nu va face ei aceste trei, va ieși în dar fără de argint.

12. Iar de va lovi cineva pre altul și va muri, cu moarte să se omoare.

20, 13; Fac. 9, 6; Lev 24, 17; Num. 35, 16.

13. Iar de nu va fi din voie, ci Dumnezeu l-au dat în mâinile lui, da-voiu ție loc în care să fugă ucigașul.

Num. 35, 6; A 2 Lege 19, 2; Is. Navì 20, 2.

14. Iar de se va apucà cinevà să omoare pre vecinul său cu vicleșug și va fugi la altar, dela altarul meu să-l iei să-l omori.

15. Cel ce bate pre tatăl său sau pre muma sa, cu moarte să se omoare.

16. Cel ce va grăi de rău pre tatăl său sau pre muma sa, cu moarte să se omoare.

A 2 Lege 27, 16; Mat. 15, 4.

17. Cel ce va furà pre cinevà din fiii lui Israil și cu deasila îl va vinde și se va aflà într'aceasta, cu moarte să se omoare.

A 2 Lege 24, 7; 1 Tim. 1, 10.

18. Iar de se vor certà doi oameni, și va lovì unul pre altul cu piatră au cu pumnul, și nu va murì, și va zăceà în pat,

19. De se va sculà omul și va umblà afară cu toiag, nevinovat va fi cel ce l-a lovit, fără numai vremea cât a zăcut și leacurile va plăti.

20. Iar de va lovì cinevà pre robul său sau pre roaba sa cu toiag, și va murì de mâinile lui, cu judecată se va pedepsi.

21. Iar de va trăi o zi sau două, nu se va pedepsi, pentrucă argint al lui este.

22. Iar de se vor sfădi doi bărbați și vor lovì pre femeia ce are în pânțece, și va ieși pruncul ei neînchipuit, cu gloabă să se globească, cât va pofti bărbatul femeii, va dà după cerere vrednic.

23. Iar de va fi pruncul închipuit, va dà suflet pentru suflet.

24. Ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior.

Lev. 24, 20.

25. Arsură pentru arsură, rană pentru rană, umflătură pentru umflătură.

A 2 Lege 19, 21.

26. Iar de va lovì cinevâ ochiul robului său sau ochiul roabei sale și-l va orbì, slobozi să-i lase pre ei pentru ochiul lor.

Mat. 5, 38.

27. Iar de va zdrobì dintele robului său sau dintele roabei sale, va slobozì pre ei pentru dintele lor.

28. Iar de va împunge taurul bărbat sau femeie și va murì, cu pietre se va ucide taurul, și nu se vor mânca cărnurile lui; iar stăpânul taurului nevinovat va fi.

29. Iar de va fi fost vre un taur împungător mai 'nainte de ieri și de alaltăieri, și vor spune stăpânului lui, și nu-l va închide pre dânsul, și va omorî bărbat sau femeie, taurul cu pietre să se omoare, și stăpânul lui încă să moară. Fac. 9, 5.

Fac. 9, 5.

30. Iar de se va pune lui preț să se răscumpere, va da răscumpărare pentru sufletul său, cât vor cere de la el.

31. Iar de va împunge fecior sau fată, după dreptatea aceasta vor face lui.

32. Iar de va împunge taurul rob sau roabă, treizeci de drahme de argint va da stăpânului lor, și taurul cu pietre să se omoare.

33. De va deschide cinevâ groapă sau va săpă groapă în piatră, și nu o va acoperì, și va cădeà înlăuntru acolo vițel sau asin,

34. Stăpânul groapei va plăti, argint va dà stăpânului lor, iar stârvul al lui va fi.

35. Iar de va împunge taurul cuivă pre taurul vecinului și va murì, vor vinde taurul cel viu și vor împărți argintul lui, și taurul cel mort îl vor împărți.

36. Iar de va fi știut că este taurul împungător mai dinnainte de ieri și de alaltăieri, și vor fi spus stăpânului lui și nu-l va ținea închis, va plăti taur pentru taur, iar stârvul va fi al lui.

CAP. 22.

Pedeapsa pentru furtişag şi alte păcate.

De va furà cinevã viţel sau oaie, şi o va junghià sau o va vinde, cinci viţei sã plătiască pentru viţel, şi patru oi pentru oaie.

2 Împ. 12, 6; Prov. 6, 31.

2. Iar de va aflã cinevã pre fur sãpând şi bătându-l va murì, nu se va omorî.

3. Iar de va face aceasta dupã ce va răsãrì soarele, vinovat este, pentru moarte cu moarte va murì. Iar de nu va avea ce sã întoarcã pentru furtişag, el sã se vînzã.

4. Iar de se va prinde şi se va aflã în mîna lui furtişagul viu, dela asin pînã la oaie îndoite sã le plătiască.

5. Iar de va paşte cinevã ţarinã sau vie, şi va lãsã vita sa sã pascã ţarina altuia, sã plătească din ţarina sa dupã rodul ei; iar de va paşte toatã ţarina, cele mai bune din ţarina sa şi cele mai bune din viea sa va plăti.

6. Iar de va ieşi foc şi va aflã mărăcini, şi va arde clăi sau spice sau ţarinã, le va plăti cel ce a aprins focul.

7. Iar de va da cinevã vecinului sãu argint sau unelte spre păstrare, şi se vor furà din casa omului, de se va aflã furul, va plăti îndoit.

8. Iar de nu se va aflã furul, va venì domnul casii înaintea lui Dumnezeu, şi va jurà cu adevărat cum cã el n'a făcut vicleşug întru toate uneltele vecinului sãu, asuprã-i toatã strâmbătatea grăită.

9. Şi pentru viţel şi pentru asin, şi pentru oaie şi pentru haină, şi pentru tot lucrul pierdut de care se părăşte, de va jurà înaintea lui Dumnezeu va merge judecata amândurora şi cel ce se va prinde prin Dumnezeu, va plăti îndoit vecinului sãu.

10. Iar de va da cinevã vecinului sãu asin sau viţel sau oaie sau ori ce vită sã-l păzească, şi se va stricà sau va murì sau se va robì şi nimenea nu va şti,

11. Va jurà înaintea lui Dumnezeu cum că el n'a făcut vicleșug, ca să aibă parte ori în ce vită a deaproapelui, și așa va primi stăpânul lui, și el nu va plăti.

12. Iar de se va fură dela el, îl va plăti stăpânului lui.

31, 39.

13. Iar de se va prinde de hiare, îl va duce la ușă, și nu-l va plăti.

14. Iar de va cere cinevă ceva de acestea dela vecin, și se va strică sau va muri sau se va robi, și stăpânul nu va fi cu dânsul, îl va plăti.

15. Iar de va fi stăpânul cu dânsul, nu-i va plăti; și de va fi năimit, se va socoti lui în simbria lui.

16. Iar de va înșelă cinevă fecioară nelogodită și se va culcă cu ea, cu zestre să o înzestreze pre ea lui-și femeie.

A 2 Lege 22, 28.

17. Iar de cumvă ferind se va ferì, și nu va vreà tatăl ei să o deà pre ea lui femeie, va plăti el tatălui ei argint după cum este zestrea fecioarelor.

18. Pre vrăjitori să nu-i lăsați să trăiască.

Lev. 19, 31; 20, 27.

19. Tot cel ce se culcă cu dobitoc, cu moarte să îi omorâți pre ei.

Lev. 18, 23.

20. Cel ce jertfește dumnezeilor, cu moarte să piară, fără numai Domnului.

Lev. 19, 4; A 2 Lege 17, 3.

21. Și pre cel nemernic să nu-l chinuiți, nici să-l întristați, pentru că și voi ați fost nemernici în pământul Eghiptului.

23, 9; Lev. 19, 33; A 2 Lege 10, 18, 19.

22. La nici o văduvă și la nici un sărac să nu-i faceți rău.

Isaia 1, 17.

23. Iar de vei asupri pre ei cu rău, și strigând ei se vor plânge către mine, cu auzul voiu auzi glasul lor.

Zah. 7, 10.

24. Și mă voiu aprinde cu mânie, și voiu omorî pre voi cu sabia, și vor fi femeile voastre văduve și fiii voștri săraci de

părinți.

25. Iar de vei da împrumut argint fratelui celui sărac, care este lângă tine să nu-l silești, să nu-i pui camătă asupra.

Lev. 25, 36; A 2 Lege 24, 10.

26. Iar de vei lua zălog haina vecinului mai înainte de apusul soarelui, să o dai înapoi lui.

A 2 Lege 24, 12.

27. Pentrucă aceasta este acoperemântul lui, numai această haină are el, cu care își acopere goliciunea sa, în ce va dormi? De va strigă către mine, voi auzi pre el, că milostiv sunt.

28. Pre Dumnezeii să nu-i vorbești de rău, și pre mai marele poporului tău să nu-l grăești de rău.

Eccl. 10, 20; Fap. Ap. 23, 5.

29. Pârğa ariei și a teascului tău să nu întârzi a le da. Cele întâiu născute ale fiilor tăi vei da mie.

13, 2; Lev. 27, 26; Num. 3, 13.

30. Așa vei face cu vițelul tău și cu oaia ta și cu înjugătorul tău, șapte zile vor fi supt mumă-sa, iar în ziua a opta îl vei da mie.

23, 19; 34, 19; Lev. 22, 27; Iezech. 44, 3.

31. Și bărbați sfinți veți fi mie, și carnea cea ruptă de hiară să nu o mâncați, ci câinelui o veți arunca pre ea.

Lev. 22, 8. Iezech. 44, 31.

CAP. 23.

Despre sărbători.

Să nu primești cuvânt deșert, să nu te unești cu cel strâmb ca să fii mărturie strâmbă.

20, 16; A 2 Lege 19, 16.

2. Să nu fii cu cei mai mulți spre rău, să nu te adăogi cu mulțimea a te abate cu cei mai mulți, ca să abați judecata.

3. Și de cel sărac să nu-ți fie milă la judecată.

4. Iar de vei întâlni boul vrăjmaşului tău sau înjugătorul lui rătăcind, să-l întorci să-l dai lui.

A 2 Lege 22, 1, 4; Luc. 6, 27.

5. Şi de vei vedea înjugătorul vrăjmaşului tău căzut sub sarcina lui, să nu-l treci, ci să o ridici împreună cu el.

6. Să nu abaţi judecata săracului când se judecă.

A 2 Lege 23, 13.

7. De tot cuvântul strâmb să te fereşti, pre cel nevinovat şi pre cel drept să nu-l omori, şi să nu îndreptezi pre cel necurat pentru daruri.

8. Şi daruri să nu iei, că darurile orbesc ochii celor ce văd, şi strică cuvintele cele drepte.

A 2 Lege 16, 19.

9. Şi pre cel nemernic să nu-l învăluie nici să-l necăjeşti, că voi ştiţi sufletul nemernicului, că voi nemernici eraţi în pământul Eghipetului.

22, 21.

10. Şase ani vei semăna pământul tău şi vei aduna roadele lui;

Lev. 25, 3.

11. Iar în al şaptelea an îi vei face odihnă şi-l vei lăsa nelucrat, şi vor mânca săracii neamului tău, iar rămăşiţele le vor mânca hiarele câmpului; aşă vei face cu viea ta şi cu măslinetul tău.

Lev. 25, 4.

12. În şase zile să faci lucrurile tale, iar în ziua a şaptea vei odihni, ca să se odihnească boul tău şi înjugătorul tău, şi ca să răsuflă fiul slujniciei tale şi nemernicul.

Eşire 20, 8; 31, 15.

13. Toate câte am grăit către voi păziţi-le, şi numele dumnezeilor streini să nu le pomeniţi, nici să se auză din gura voastră.

Is. Navì 23, 7.

14. Trei vremi ale anului serbaţi mie.

A 2 Lege 16, 16.

15. Sărbătoarea azimilor căutați să o păziți, șapte zile veți mânca azimă după cum ți-am poruncit ție pe vremea lunii cei dintâiu, pentrucă într'aceea ai ieșit din Eghipet, să nu te arăți înaintea mea deșert.

12, 15; 13, 4; 34, 18; Lev. 23, 5.

16. Și vei face sărbătoarea secerișului roadelor celor dintâiu a lucrurilor tale, care vei semăna în țarina ta. Și sărbătoarea săvârșitului la ieșirea anului, când aduni lucrurile cele din țarina ta.

Lev. 23, 34.

17. În trei vremi ale anului se va arăta toată partea bărbătească înaintea Domnului Dumnezeuului tău, căci când voi scoate neamurile dela fața ta și voiu lărgi hotarele tale, nu va pofti nimenea pământul tău.

34, 23; A 2 Lege 16, 16.

18. Să nu jertfești pre dospit sânge din jertfa mea, nici să rămână grăsimea sărbătorei mele până dimineața.

34, 25.

19. Pârga roadelor celor dintâiu a pământului tău vei aduce în casa Domnului Dumnezeuului tău, să nu fierbi mielul în laptele mumei lui.

Eșire 22, 30; 34, 26; A 2 Lege 14, 21.

20. Și iată eu trimit pre îngerul meu înaintea feții tale, ca să te păzească pre cale, ca să te ducă în pământul care l-am gătit ție.

33, 2; 32, 34.

21. Ia aminte de tine însuți și ascultă de dânsul, și nu-i fii necredincios lui, pentrucă nu se va lăsa el după tine, că numele meu este preste dânsul.

22. De vei ascultă cu auzul glasul meu și vei face toate câte voiu porunci eu vouă și vei păzi legătura mea, veți fi mie popor ales din toate neamurile, pentrucă al meu este pământul, și voi veți fi mie preoție împărătească și neam sfânt. Aceste cuvinte vei grăi fiilor lui Israil: de veți auzi cu auzul glasul meu și veți face toate câte voiu zice ție,

vrăjmași voi fi vrăjmașilor tăi, și împotivnic împotivnicilor tăi.

A 2 Lege 7, 12.

23. Pentru că va merge îngerul meu, carele te va povățui pre tine și te va duce la Amorei și Hetei și Ferezei și Hananei și Gherghesei și Evei și Ievusei, și-i voi sfărâma pre ei.

33, 2; Is. Navî 24, 11.

24. Să nu te închini dumnezeilor lor, nici să slujești lor, să nu faci după faptele lor; ci stricând să strici capiștile lor, și zdrobind să zdrobești stâlpii lor.

20, 5; Lev. 18, 3.

25. Și să slujești Domnului Dumnezeuului tău, și voi binecuvânta pâinea ta și vinul tău și apa ta, și voi depărta slăbiciunea dela voi.

26. Nu va fi neroditor nici sterp pre pământul tău, numărul zilelor tale plinind voi plini.

A 2 Lege 7, 14.

27. Și voi trimite frica povață ție, și voi îngrozi toate neamurile asupra cărora mergi tu, și voi face pre toți împotivnicii tăi să fugă.

A 2 Lege 11, 25.

28. Și voi trimite viespi înaintea ta, și voi scoate pre Amorei și pre Evei și pre Hananei și pre Hetei dela tine.

A 2 Lege 7, 20. Is. Navî 24, 12.

29. Nu voi scoate pre ei într'un an, ca să nu se pustiască pământul, și să se înmulțească asupra ta hiarele pământului.

30. Cu încetul voi scoate pre ei dela tine, până te vei înmulți tu, și vei moșteni pământul.

31. Și voi pune hotarele tale de la marea Roșie până la marea Filistenilor, și dela pustiu până la râul cel mare al Eufratului; și voi da în mâinile voastre pre cei ce șed pre pământul acela, și voi scoate pre ei dela tine.

Num. 34, 2.

32. Să nu faci cu ei, nici cu dumnezeii lor legătură.

34, 12, 15; A 2 Lege 7, 2.

33. Și să nu lăcuiască în pământul tău, ca să nu te facă să păcătuiești împotriva mea, că de vei sluji dumnezeilor lor, aceștia vor fi ție piedecă.

34, 12, 13.

CAP. 24.

Moisè se suie a doua oară pre muntele Sinai.

Și lui Moisè au zis: sui-te la Domnul tu și Aaron și Nadav și Aviud și șaptezeci din bătrânii lui Israil, și se vor închină de departe Domnului.

2. Și se va apropià Moisè singur către Dumnezeu; iar ei nu se vor apropià, și poporul nu se va suì împreună cu ei.

3. Și a mers Moisè, și povestì poporului toate cuvintele lui Dumnezeu și îndreptările, și a răspuns tot poporul cu un glas, zicând: toate cuvintele care le-au grăit Domnul, vom face și le vom ascultà.

Eșire 19, 8.

4. Și a scris Moisè toate cuvintele Domnului, și mâncând Moisè de dimineață a zidit jertfelnic sub munte, și douăsprezece pietre pentru cele douăsprezece seminții ale lui Israil.

5. Și a trimis pre tinerii fiilor lui Israil, și au adus arderi de tot, și au jertfit viței jertfă de mântuire Domnului Dumnezeu.

6. Și luând Moisè jumătate din sânge l-a turnat într'un clondir; iar jumătate l-a turnat preste jertfelnic.

Evrei 9, 19.

7. Și luând cartea legii a cetit-o în auzul poporului, și ei au zis: toate câte au grăit Domnul, vom face și vom ascultà.

Eșire 19, 8.

8. Și luând Moisè sângele a stropit poporul, și a zis: iată sângele legăturii, care au făcut Domnul cu voi pentru toate cuvintele acestea.

Evrei 9, 20.

9. Și s'au suit Moisi și Aaron și Nadav și Aviud și șaptezeci din bătrânii lui Israil.

10. Și au văzut locul unde au stătut Dumnezeu lui Israil, și cele de sub picioarele lui ca un lucru de cărămidă de safir, și ca chipul tăriei cerului senin.

lezech. 1, 26; 6, 1; 1 Tim. 6, 16.

11. Și din cei aleși ai lui Israil nu s'a despărțit nici unul, și s'au arătat în locul lui Dumnezeu, și au mâncat și au băut.

12. Și au zis Domnul către Moisi: sui-te la mine în munte și stai acolo, și voi da ție table de piatră, legea și poruncile care le-am scris, ca să le pun lege lor.

2 Cor. 3, 3.

13. Și sculându-se Moisi și Isus cel ce stă lângă el, s'au suit în muntele lui Dumnezeu.

14. Și bătrânilor au zis: așteptați în liniște aici, până când ne vom înnapoiă la voi, și iată Aaron și Or cu voi, de se va întâmplă cuivă judecată, să meargă la ei.

15. Și s'au suit Moisi și Isus în munte, și a acoperit norul muntele.

16. Și s'a pogorât slava lui Dumnezeu pre muntele Sinaii, și l-a acoperit pre el norul șase zile, și a chemat Domnul pre Moisi în ziua a șaptea din mijlocul norului.

17. Și eră chipul slavei Domnului, ca un foc ce arde pre vârful muntelui înaintea fiilor lui Israil.

A 2 Lege 4, 24; 9, 3.

18. Și a intrat Moisi în mijlocul norului, și s'a suit în munte; și a fost acolo în munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

34, 28; A 2 Lege 9, 9, 18; Mat. 4, 2;

CAP. 25.

Rândueli pentru cortul Mărturieii.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Grăește fiilor lui Israil: strângeți mie pârgă dela toți cărora le va părea în inima lor să deă de bună voie, și veți strânge dela ei pârga mea.

35, 5.

3. Și aceasta este pârga care veți strânge dela dânșii: aur, argint și aramă,

4. Și vânat și mohorît și roșu îndoit, și mătase răsucită și păr de capră.

5. Și piei de berbece roșite și piei vinete și lemne neputrezitoare și pietre de sardiu.

6. Și untdelemn pentru lumină, aromate pentru untdelemn al ungerii și pentru tămâie cu bună mireasmă.

35, 28.

7. Și pietre de sardiu și pietre de săpat la umărar și la haina cea până la călcâie.

28, 4.

8. Și vei face mie lăcaș sfânt, și mă voi arăta între voi.

35, 11.

9. Și vei face mie după toate câte-ți voi arăta în munte, chipul cortului și chipul tuturor vaselor lui, așa vei face.

Evr. 9, 2.

10. Și vei face sicriul mărturiei din lemne neputrezitoare, de doi coți și jumătate de lung, și de un cot și jumătate de lat, și de un cot și jumătate de înalt.

37, 1.

11. Și-l vei polei cu aur curat pe dinlăuntru, și pe dinafară îl vei polei, și vei face lui zimți de aur suciți împrejur.

12. Și vei face lui patru verigi de aur, și le vei pune pre cele patru cornuri ale lui, două verigi pre o margine, și alte două pre a doua margine.

13. Și vei face drugi de lemne neputrezitoare, și le vei polei cu aur curat.

14. Și vei băga drugi în verigile cele din cornurile sicriului, ca să se ridice sicriul cu ele.

15. În verigile sicriului vor fi drugii neclintiți.

16. Și vei pune înlăuntru în sicriu mărturiile, care voi da ție.

17. Și vei face acoperemântul împăcării de aur vărsat curat de doi coți și jumătate de lung, și de un cot și jumătate de lat.

35, 12; 37, 6.

18. Și vei face doi Heruvimi de aur turnați, și vei pune pre ei de amândouă laturile acoperemântului împăcării.

37, 7.

19. Și se vor face un Heruvim de o parte și un Heruvim de cealaltă parte a acoperemântului împăcării.

20. Și vei face pre acești doi Heruvimi pre amândouă marginile, Heruvimii vor fi cu aripile întinse deasupra, umbrind cu aripele lor preste acoperemântul împăcării, și fețele lor una către alta, către acoperemântul împăcării vor fi fețele Heruvimilor, și vei pune acoperemântul împăcării preste sicriu deasupra.

37, 9.

21. Și în sicriu vei pune mărturiile, care voi da ție.

26, 34; Evrei 9, 4.

22. Și mă voi face cunoscut ție de acolo. Și-ți voi da ție deasupra acoperemântului împăcării dintre cei doi Heruvimi, cari sunt preste sicriul mărturiei, și toate câte voi porunci ție către fiii lui Israil.

30, 6, 36; Num. 7, 89.

23. Și vei face masă de lemn neputrezitor, de doi coți de lungă, și de un cot de lată, și de un cot și jumătate de înaltă.

35, 13; 37, 10.

24. Și o vei polei cu aur curat, și vei face ei zimți de aur suciți împrejur, și vei face ei cunună de un lat de mână prin prejur.

37, 11.

25. Și vei face zimț sucit împrejurul cununei.

26. Și vei face patru verigi de aur, și vei pune verigile pre patru părți ale picioarelor ei subt cunună.

27. Și vor fi verigile toate drugilor, ca să ridice cu ele masa.

28. Și vei face drugii de lemne neputrezitoare, și îi vei polei cu aur curat, și se va ridica cu dânșii masa.

29. Și vei face blidele ei și cățuile și vase de turnat și paharele, întru care vei turna cu ele, de aur curat le vei face pre ele.

37, 16.

30. Și vei pune pre masă pâinele punerii înaintea mea.

40, 21.

31. Și vei face sfeșnic de aur curat bătut să faci sfeșnicul, fusul lui și ramurile și scafele și merișoarele și florile dintr'însul să fie.

35, 14; 37, 17.

32. Șase ramuri să iasă de pre laturile lui: trei ramuri ale sfeșnicului dintr'o lature, și trei ramuri ale sfeșnicului din laturea cealaltă.

33. Și trei scafe făcute ca nucușoarele, într'o ramură merișor și crin; așa și la cele șase ramure care ies din sfeșnic.

34. Și în sfeșnic patru scafe făcute ca nucușoarele, în fiecare ramură merișoarele și florile ei.

35. Merișorul subț cele două ramuri dintr'însul, și merișor subț cele patru ramuri dintr'însul; așa la cele șase ramuri care ies din sfeșnic, și în sfeșnic patru scafe făcute ca nucușoarele.

36. Merișoarele și ramurile dintr'însul să fie turnate tot din aur curat.

37, 21.

37. Și vei face lui șapte candelă, și-i vei pune feștilile și vor lumina dintr'o față.

40, 23.

38. Și mucările lui și tăvițele lui din aur curat le vei face.

37, 23 și 37, 24.

39. Toate vasele acestea un talant de aur curat.

Fap. Ap. 7, 44.

40. Vezi să faci toate după chipul, care s'au arătat ție în munte.

26, 30; Evr. 8, 5.

CAP. 26.

Facerea cortului.

Și vei face cortul din zece covoare de mătase răsucită, și cu vânăt și cu mohorît și cu roșu împletită ca Heruvimii, lucru de țesător să le faci pre ele.

36, 7.

2. Lungul unui covor de douăzeci și opt de coți, și lățimea unui covor de patru coți, să fie un covor, o măsură va fi la toate covoarele.

36, 8.

3. Și cinci covoare se vor țineà unul de altul, și celelalte cinci covoare se vor țineà iar unul de altul.

4. Și vei face lor chiotori vinete la marginea unui covor de o parte la împreunare, și așa vei face la marginea covorului dinafară la împreunarea a doua.

36, 10.

5. Și cincizeci de chiotori vei face la covor, și cincizeci de chiotori vei face de o parte a covorului, ca să se lege cu celalt covor stând unul către altul față în față.

36, 14.

6. Și vei face cincizeci de copci de aur, și vei împreună un covor cu altul cu copcile, și va fi un cort.

36, 11.

7. Și vei face coperișuri de păr acoperemânt preste cort, unsprezece coperișuri să le faci.

36, 12.

8. Lungimea unui acoperiș să fie de treizeci de coți, și de patru coți să fie lățimea unui acoperiș, aceeași măsură va fi la cele unsprezece acoperișuri.

9. Și vei împreună cinci acoperișuri într'un loc, și șase acoperișuri într'un loc, și vei îndoî acoperișul al șaselea în fața cortului.

10. Și vei face cincizeci de chiotori la marginea unui acoperiș, care va fi la mijlocul împreunării, și cincizeci de chiotori vei face pre marginea acoperișului; ce se împreună cu al doilea.

36, 14.

11. Și vei face cincizeci de verigi de aramă, și vei împreună verigile din chiotori, și vei împreună acoperișurile, și vor fi unul.

12. Și vei pune de desupt ce trece din acoperișurile cortului, jumătate ce trece din acoperișuri vei acoperi ce trece din acoperișurile cortului, cu acestea vei acoperi dinnapoia cortului.

13. Un cot dintr'o parte, un cot din cealaltă parte ce prisosește din acoperișuri, din lungimea acoperișurilor cortului va fi de acoperit preste coastele cortului de o parte și de cealaltă parte, ca să-l acopere.

14. Și vei face acoperemânt cortului din piei de berbece roșite, și preste acestea deasupra acoperemânturi din piei vinete.

36, 16.

15. Și vei face stâlpi cortului din lemne neputrezitoare.

36, 17.

16. De zece coți să faci un stâlp, și de un cot și jumătate lățimea unui stâlp.

17. Două gardine la un stâlp stând una către alta, așa să faci la toți stâlpii cortului.

18. Și vei face stâlpi cortului douăzeci de stâlpi despre partea cea de către miazănoapte.

19. Și patruzece de piulițe de argint să faci la cei douăzeci de stâlpi, două piulițe la un stâlp de amândouă capetele lui, și două piulițe la alt stâlp de amândouă capetele lui.

20. Și în partea a doua cea de către austru, douăzeci de stâlpi.

21. Și patruzeci de piulițe ale lor de argint, două piulițe la un stâlp de amândouă capetele lui, și două piulițe la alt stâlp de amândouă capetele lui.

36, 21.

22. Și dinnapoia cortului despre partea cea de către mare vei face șase stâlpi.

36, 22.

23. Și doi stâlpi vei face la unghiurile cortului dindărăt.

24. Și vor fi deopotrivă de jos, și întru una se vor împreună, și vor fi întocma din capete cu o împreunare; așa vei face la amândouă unghiurile întocma să fie.

36, 25.

25. Și vor fi opt stâlpi și șasesprezece piulițe de argint, două piulițe la un stâlp și două piulițe la alt stâlp de amândouă capetele lui.

36, 26.

26. Și să faci zăvoare din lemne neputrezitoare, cinci zăvoare la un stâlp de o parte a cortului,

36, 27.

27. Și cinci zăvoare la al doilea stâlp al cortului, și cinci zăvoare la stâlpul dindărăt al părții cortului de către mare.

36, 28.

28. Și zăvorul cel din mijloc, prin mijlocul stâlpilor să se petreacă de o parte până la cealaltă parte.

36, 30.

29. Și stâlpii să-i fereci cu aur, și verigile în care vei băga zăvoarele, să le faci de aur, și zăvoarele să le poleești cu aur.

36, 31.

30. Și vei ridică cortul după chipul care s'a arătat ție în munte.

25, 40; Fap. Ap 7, 44.

31. Și vei face catapeteazma din vânat și din mohorît, și din roșu răsucit și din mătase răsucită.

32. Să o faci pre ea cu Heruvim, și să o pui pre patru stâlpi neputrezitori poleiți cu aur și capetele lor de aur, și

învelitorile lor patru de argint.

36, 34.

33. Și vei pune catapeteazma pre stâlpi; și după catapeteazmă vei băga sicriul mărturiei, și catapeteazma va despărți vouă între sfânta, și între sfânta sfintelor.

36, 35; 40, 3; Evr. 9, 3.

34. Și cu catapeteazma vei acoperi sicriul mărturiei în sfânta sfintelor.

25, 21. Evr. 9, 5.

35. Și vei pune masa dinafară de catapeteazmă, și sfeșnicul în fața mesii despre partea cortului cea de către miazăzi, și masa o vei pune despre partea cortului cea de către miazănoapte.

40, 20, 22.

36. Și vei face uși perdea din acoperemânt vânăt și mohorât, și roșu sucit și de mătase răsucită, lucru de împestritor.

36, 35.

37. Și vei face perdele cinci stâlpi de lemne neputrezitoare; și-i vei polei cu aur și căpătâele lor de aur, și vei vărsa lor cinci piulițe de aramă.

CAP. 27.

Altarul jertfelor și împrejmuirea cortului.

Și să faci altar de lemne neputrezitoare de cinci coți de lung și de cinci coți de lat, cu patru unghiuri să fie altarul și de trei coți înălțimea lui.

20, 24; 35, 16; 38, 1.

2. Și vei face coarne în cele patru unghiuri, dintr'însul să fie coarnele, și le vei acoperi cu aramă.

38, 2.

3. Și vei face cunună altarului și acoperemântul lui și paharele lui și furculițele lui și vatra lui și toate vasele lui, le vei face de aramă.

4. Și să faci lui grătar de aramă în chip de mreață, și vei face grătarului patru verigi de aramă în cele patru cornuri.

38, 4.

5. Și le vei pune sub grătarul jertfelnicului din jos, și va fi grătarul până la jumătatea altarului.

6. Și vei face altarului drugi de lemne neputrezitoare, și-i vei ferecă cu aramă.

7. Și vei băga drugi în verigi, și să fie drugi la amândouă capetele altarului, ca să-l poată ridica pre dânsul.

8. Scobit de scânduri îl vei face, după cum ți s'a arătat în munte, așa să-l faci.

20, 24; 38, 7.

9. Și vei face curte cortului despre partea cea de către sud, pânzele curții de mătase răsucită, lungi de o sută de coți de o parte.

38, 9.

10. Și stâlpii lor douăzeci, și piulițele lor douăzeci de aramă, și verigile lor și arcurile lor de argint.

11. Așa și în partea cea de către miazănoapte pânzele de o sută de coți de lungi, și stâlpii lor douăzeci și piulițele lor douăzeci de aramă, și verigile lor și arcurile stâlpilor și piulițele lor ferecate cu argint.

12. Iară lățimea curții despre apus pânza de cincizeci de coți, și stâlpii lor zece, și temeiurile lor zece.

13. Și lățimea curții de către răsărit pânza de cincizeci de coți, și stâlpii lor zece, și temeiurile lor zece.

14. Și de cincisprezece coți înălțimea pânzelor de o parte; stâlpii lor trei, și piulițele lor trei.

15. Și de cealaltă parte cincisprezece coți de înalte pânzele, stâlpii lor trei, și piulițele lor trei.

38, 15.

16. Și perdeaua porții curții de douăzeci de coți de înalt, vânăt și mohorât și roșu împletit, și mătase răsucită cu împestrături de croitor, stâlpii lor patru, și temeiurile lor patru.

35, 18.

17. Toți stâlpii curții împrejur ferecați cu argint, și capetele lor de argint, și temeiurile lor de aramă.

38, 19.

18. Iar lungimea împrejmuirii de o parte și de alta de câte o sută de coți, și lărgimea de o parte și de alta de câte cincizeci de coți, și înălțimea de cinci coți, fiind de mătase răsucită, și piulițele stâlpilor de aramă.

19. Și toate vasele și toate uneltele și țăruii curții, de aramă.

20. Și tu poruncește fiilor lui Israil să aducă ție untdelemn de măslina fără drojdii, curat, ales pentru candelă, ca să arză lumină totdeauna în cortul mărturiei dinafară de catapeteasma ce este preste sicriul legii.

Lev 24, 2.

21. Și o va aprinde Aaron și fiii lui de seara până dimineața înaintea Domnului, lege veșnică întru neamurile voastre dela fiii lui Israil.

30, 21.

CAP. 28.

Veșmintele sfințite.

Și tu adu la tine pre Aaron fratele tău și pre fiii lui și din fiii lui Israil, ca să-mi fie mie preoți: Aaron și Nadav și Aviud și Eliazar și Itamar fiii lui Aaron.

6, 23.

2. Și vei face veșmânt sfânt lui Aaron fratelui tău spre cinste și mărire.

35, 19.

3. Și tu, grăește tuturor celor cu cuget înțelept, pre cari i-am umplut de duhul înțelepciunii și al înțelegerii, și vor face veșmânt sfânt lui Aaron pentru sfințire, cu care să-mi preoțească mie.

4. Și acestea sunt veșmintele care vor face: pieptar și umărar și haină până la călcâie și haină strălucită și mitră și

brâu, și vor face veșminte sfinte lui Aaron și fiilor lui, ca să preoțească mie.

25, 7; 39, 1.

5. Și ei vor lua fir de aur și vânăt și mohorît și roșu și mătase.

6. Și vor face umărarul de mătase toarsă, lucru țesut de împestritor.

7. Două umărare vor fi lui țiindu-se unul de altul de amândouă părțile atârdate.

39, 2; 39, 4.

8. Și țesătura umărașelor care este într'însul după lucrul dintr'însa, va fi de aur curat, de vânăt, de mohorît, de roșu tors și de mătase răsucită.

39, 5.

9. Și vei lua două pietre, pietre de smaragd, și vei săpa în ele numele fiilor lui Israil.

39, 5.

10. Șase nume pe o piatră, și celelalte șase nume pe a doua piatră, după neamurile lor.

11. Lucru de meșteșug în piatră, săpătură de pecete vei săpa amândouă pietrele pre numele fiilor lui Israil.

12. Și vei pune amândouă pietrele preste umerii umărarului, pietre de pomenire sunt fiilor lui Israil; și va purta Aaron numele fiilor lui Israil înaintea Domnului preste amândoi umerii săi, pomenire pentru ei.

13. Și vei face pavăze de aur curat.

14. Și vei face două lăntișoare de aur curat amestecate cu flori, lucru împletit, și vei pune lăntișoarele împletite preste pavăze pre umerii lor dinainte.

15. Și vei face Engolpion de judecăți, lucru de țesător, după cum s'a făcut umărarul să-l faci din aur și din vânăt, și din mohorît și din roșu sucit, și din mătase răsucită îl vei face.

39, 7.

16. În patru unghiuri va fi îndoit de o palmă de lung și de o palmă de lat.

17. Și vei țese într'însul țesături de piatră cu patru rânduri, un rând de pietre va fi sardiu, topaz și smaragd un rând.

39, 8.

18. Și al doilea rând Antracs și Sapfir și Iaspis.

19. Și al treilea rând Lighiriu, Ahatis și Ametist.

20. Și al patrulea rând Hrisolit și Viriliu și Onih, acoperite cu aur și legate cu aur să fie după rândul lor.

21. Și pietrele să fie după numele fiilor lui Israil douăsprezece înaintea Domnului, pre amândouă umerii lui douăsprezece după numele lor, după neamurile lor, săpături de peceti, fiecareia după nume, să fie douăsprezece seminții.

22. Și vei face preste Engolpion lăntișoare împletite lucru de sârmă de aur curat.

39, 13.

23. Și va purta Aaron numele fiilor lui Israil în Engolpionul judecății pre piept, când va intra în sfânta, pomenire înaintea lui Dumnezeu.

24. Și vei pune pre Engolpionul judecății lăntișoarele cele împletite, pre amândouă părțile Engolpionului le vei pune.

Lev. 3, 8.

25. Și cele două pavăze le vei pune pre amândouă umerii umărarului de către față.

26. Și vei pune pre Engolpionul judecății arătarea și adevărul, și va fi pre pieptul lui Aaron când va intra în sfânta înaintea Domnului, și va purta Aaron judecățile fiilor lui Israil pre piept înaintea Domnului pururea.

Lev. 8, 8; A 2 Lege 33, 8.

27. Și vei face haină până la călcâie tot de vânăt.

39, 21.

28. Și va fi gura ei dintr'însa în mijloc, având guler împrejurul gurii, lucru țesut, împletitura țesută dintr'însa ca să nu se spintece.

29. Și vei face pre marginea hainii din jos ca niște rodii mici, de rodii înfloriți, de vânăt și mohorît, și de roșu sucit și

de mătase răsucită pre marginea hainii împrejur.

30. Și într'acestași chip rodii mici de aur și clopoței în mijlocul lor prin prejur, după fiecare rodie de aur clopoțel, și floare pre marginea hainei prin prejur.

39, 24; Sirah 45, 11.

31. Și va fi când va sluji Aaron, ascultat va fi glasul lui, când va intra în sfânta înaintea Domnului, și când va ieși, ca să nu moară.

32. Și vei face tablă de aur curat, și vei săpa într'însa chip de pecete, sfințire Domnului.

39, 29; Lev. 8, 9.

33. Și vei pune preste ea vânat sucit, și va fi pe mitră în partea ei dinaintea, și va fi pe fruntea lui Aaron.

29, 6.

34. Și va purta Aaron păcatele celor ce au adus jertfe, ori câte vor sfinți fiii lui Israil, a toată darea sfintelor lor, și va fi pe fruntea lui Aaron pururea primită lor înaintea Domnului.

35. Și legăturile hainelor de mătase, și vei face mitră de Vison, și brâu vei face lucru împestrit.

39, 27.

36. Și fiilor lui Aaron vei face haine și brâne, și chidare vei face lor spre cinste și spre mărire.

29, 9.

37. Și vei îmbrăca cu acestea pre Aaron fratele tău și pre fiii lui după dânsul, și vei unge pre ei, și vei desăvârși mâinile lor, și vei sfinți pre ei ca să fie mie preoți.

Lev. 8, 12.

38. Și vei face lor fote de in să acopere goliciunea trupului lor, de la brâu până la coapse să fie.

39. Și va purta Aaron și fiii lui acestea, când vor intra în cortul mărturiei sau când vor merge să slujească la altarul din sfânta, și nu vor aduce preste sine păcat, ca să nu moară. Lege veșnică lui și seminției lui după dânsul.

CAP. 29.

Sfințirea preoților.

Și acestea sunt, care vei face lor; vei sfinți pre dânșii, ca să slujiască ei mie.

2. Vei lua din boi un vițel și doi berbeci curați, și pâini azime frământate în untdelemn, și turte nedospile unse cu untdelemn, de făină aleasă de grâu să le faci pre ele.

Lev. 9, 2.

3. Și să le pui într'o coșniță, și le vei aduce în coșniță și vițelul și cei doi berbeci.

4. Și pre Aaron și pre fiii lui vei aduce la ușile cortului mărturiei, și vei spăla pre ei cu apă.

40, 12, 13.

5. Și luând veșmintele, vei îmbrăcă pre Aaron fratele tău cu haina cea până jos și umărarul și Engolpionul; și vei împreună Engolpionul cu umărarul.

6. Și vei pune mitra pre capul lui, și vei pune tabla sfințenii pe mitră.

28, 33; 39, 29.

7. Și vei lua din untuldelemn al ungerii, și vei turna pre capul lui, și vei unge pre dânsul.

30, 25, 30.

8. Și pre fiii lui vei aduce, și vei îmbrăcă pre ei cu hainele, și vei încinge pre ei cu brânele.

9. Și vei pune lor chidarile, și vor fi preoți mie în veac, și vei săvârși mâinile lui Aaron și mâinile fiilor lui.

28, 26, 27.

10. Și vei aduce un vițel la ușile cortului mărturiei, și vor pune Aaron și fiii lui mâinile pre capul vițelului înaintea Domnului la ușile cortului mărturiei.

Lev. 8, 14.

11. Și vei junghia vițelul înaintea Domnului la ușile cortului mărturiei.

Lev. 1, 3.

12. Și vei lua din sângele vițelului, și vei pune pe coarnele altarului cu degetul tău; iar celalt sânge îl vei turna

tot, la marginea altarului jos.

13. Și vei lua toată grăsimea ce este pre pânțele, și prapurul ficatului și amândoi rărunchii și seul cel de preste ei, și le vei pune pre altar.

Lev. 3, 3.

14. Iar cărnurile vițelului și pielea și balega le vei arde cu foc afară de tabără, că pentru păcat este.

Lev. 4, 11, 12; 8, 14; Evr. 13, 11.

15. Și vei lua un berbece, și Aaron și fiii lui vor pune mâinile lor pre capul berbecelui.

Lev. 8, 18.

16. Și vei junghia berbecele, și luând sângele vei turna pe altar împrejur.

17. Și berbecele îl vei face bucățele, și vei spăla mâțele și picioarele cu apă, și le vei pune deasupra bucățelelor împreună cu capul.

Lev. 8, 19.

18. Și vei aduce berbecele tot pre altar, ardere de tot Domnului întru miros de bună mireasmă, jertfă Domnului este.

8, 20, 21.

19. Și vei lua al doilea berbece, și va pune Aaron și fiii lui mâinile lor pre capul berbecelui.

20. Și-l vei junghia și vei lua din sângele lui, și vei pune pre vârful urechii cei drepte a lui Aaron și pre vârful mâinei cei drepte și pre vârful piciorului celui drept și pre vârfurile urechilor celor drepte a fiilor lui, și pre vârfurile mâinilor drepte și pre vârfurile picioarelor drepte.

21. Și vei lua din sângele care este pre altar și din untulelele al ungerii, și vei stropi preste Aaron și pre veșmântul lui, și preste fiii lui și preste veșmintele fiilor lui împreună cu dânsul, și se va sfînti el și haina lui și fiii lui și hainele fiilor lui cu dânsul; iar sângele berbecelui îl vei turna pre altar împrejur.

22. Și vei lua dela berbece grăsimea lui și grăsimea care acopere pânțele și prapurul ficatului și rărunchii amândoi,

și grăsimea cea de preste ei și armul cel drept, că este săvârșire aceasta.

Lev 3, 3; 8, 16.

23. Și o pâine din cele cu untuldelemn, și o turtă din coșnița azimelor celor puse înaintea Domnului.

24. Și vei pune toate pre mâinile lui Aaron și pre mâinile fiilor lui, spre aducere osebită Domnului.

Lev. 8, 26.

25. Și le vei lua pre ele din mâinile lor, și le vei aduce pre altarul arderii de tot într-un miros de bună mireasmă înaintea Domnului, jertfă este Domnului.

3, 5; Lev. 8, 27.

26. Și vei lua pieptul din berbecele săvârșirei, care este a lui Aaron, și-l vei osebi pre el osebite înaintea Domnului, și va fi ție parte.

Lev. 8, 28; 10, 14.

27. Și vei sfinți pieptul cel osebit și armul cel osebit, care s'a luat din berbecele săvârșirei dela Aaron și dela fiii lui.

Num. 6, 20.

28. Și va fi lui Aaron și fiilor lui lege veșnică dela fiii lui Israil, că este aceasta osebite și luare din jertfele cele de mântuire ale fiilor lui Israil, luare Domnului,

29. Și haina sfinte, care este a lui Aaron va fi fiilor lui după dânsul, să se ungă ei într-un acelea și să se săvârșească mâinile lor.

30. Șapte zile se va îmbrăca cu aceea preotul, care din fiii lui Israil în locul lui va intra în cortul mărturie să slujească în cele sfinte.

31. Și vei lua berbecele săvârșirei, și vei fierbe cărnurile în loc sfânt.

32. Și vor mânca Aaron și fiii lui cărnurile berbecelui și pâinile cele din coșniță, și lângă ușile cortului mărturie le vor mânca pre ele.

33. Întru care s'au sfințit într-un dânsul, ca să se săvârșească mâinile lor, să-i sfințească pre ei, și cei de alt neam să nu mănânce dintr'însele, pentru că sunt sfinte.

34. Iar de va rămâneà din cărnurile jertfei săvârșirei și din pâine până dimineața, vei arde acelea cu foc și nu se vor mânca, că sfințire sunt.

35. Și vei face lui Aaron și fiilor lui așa după toate câte am poruncit ție, în șapte zile vei săvârși mâinile lor.

36. Și vițelul cel pentru păcat îl vei face în ziua curățeniei, și vei curăți altarul când te vei sfinți tu pre el, și-l vei unge ca să-l sfințești.

37. Șapte zile vei curăți altarul și-l vei sfinți și va fi altarul Sfânta Sfintelor, tot cel ce se va atinge de altar se va sfinți.

38. Și acestea sunt cele ce vei face pre altar: doi miei curăți de câte un an în toate zilele pre altar necurmat, jertfă necurmată.

39. Un miel vei face dimineața, și al doilea miel vei face seara.

40. Și a zecea parte de făină curată frământată cu untdelemn așezat, a patra parte dintr'un hin, și turnare de vin a patra parte dintr'un hin la un miel.

41. Și mielul al doilea îl vei face seara după jertfa cea de dimineață și după turnarea lui, vei face spre miros de bună mireasmă jertfă Domnului.

42. Jertfa cea necurmată întru neamurile voastre înaintea Domnului la ușile cortului mărturiei, întru care mă voi arăta acolo ca să grăesc ție.

20, 24.

43. Și voi porunci acolo fiilor lui Israil, și mă voi sfinți întru slava mea.

44. Și voi sfinți cortul mărturiei și altarul și pre Aaron și pre fiii lui voi sfinți, ca să preotească mie.

45. Și mă voi chema întru fiii lui Israil, și voi fi lor Dumnezeu.

46. Și vor cunoaște că eu sunt Domnul Dumnezeul lor, cel ce i-am scos pre ei din pământul Eghiptului, să mă chem lor, și să fiu lor Dumnezeu.

CAP. 30.

Altarul Tămâierei.

Și vei face mie altar de tămâiere din lemne neputrezitoare, și-l vei face de un cot de lung, și de un cot de larg.

2. În patru unghiuri va fi, și de doi coți de înalt, dintr'însul vor fi coarnele lui.

37, 10, 40, 5.

3. Și-l vei polei cu aur curat, grătioara lui și păreții lui împrejur și coarnele lui, și vei face lui cunună de aur împletită împrejur.

4. Și două verigi de aur curat vei face lui sub cununa cea împletită a lui, de amândouă laturile vei face într'amândouă coastele, și să fie încleștați drugii, ca să-l ridice cu ei.

37, 11.

5. Și vei face drugi de lemne neputrezitoare, și-i vei ferecă cu aur.

6. Și-l vei pune în fața catapeteazmei, care este preste sicriul mărturiilor, întru care mă voiu arăta eu ție acolo.

25, 22.

7. Și va tămâia preste dânsul Aaron tămâie tocmită măruntă dimineața, dimineața când va tocmi luminile, va tămâia preste dânsul.

40, 25.

8. Și când va aprinde Aaron lumina seara, va tămâia preste dânsul tămâiere neîncetată pururea înaintea Domnului întru neamurile lor.

9. Și nu veți aduce pre el altă tămâie, aducere de jertfă și turnare să nu turnați preste dânsul.

Lev. 10, 1.

10. Și se va ruga Aaron preste coarnele lui odată în an din sângele curățeniei păcatelor iertării, odată în an va curăți pre el în neamurile lor, Sfânta Sfintelor este Domnului.

Evr. 9, 7 și 25.

11. Și au grăit Domnul către Moisi zicând:

12. De vei lua numărul fiilor lui Israil, când vei cerceta pre ei, și vor da fiecare răscumpărare pentru sufletul său Domnului, nu va fi întru ei cădere, când se vor număra.

Num. 1, 2; 26, 2.

13. Și aceasta este, care vor da cei ce se vor număra, jumătate de didrahmă, care este după didrahma cea sfântă, douăzeci de bani didrahma; iar jumătate de didrahmă dare Domnului.

Lev. 27, 25; Num. 3, 47; 18, 16; Iezech. 45, 12..

14. Tot care vine la număr dela douăzeci de ani și mai sus, va da dare Domnului.

15. Cel bogat nu va adaoge, și cel sărac nu va împrumuta din jumătate de didrahmă a da dare Domnului, să se roage pentru sufletele voastre.

16. Și vei lua argintul cel dat de la fiii lui Israil, și-l vei da la lucrul cortului mărturiei, și va fi fiilor lui Israil pomenire înaintea Domnului, ca să se miloslivească spre sufletele voastre.

17. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

18. Fă spălătoare de aramă, și căpătâiul ei de aramă, ca să fie de spălat, și o vei pune între cortul mărturiei și între altar.

35, 16; 38, 8; 40, 27 și 40, 29.

19. Și vei turna într'înșă apă, și-și vor spăla Aaron și fiii lui dintr'înșă mâinile și picioarele cu apă.

20. Când vor intra în cortul mărturiei se vor spăla cu apă, și nu vor muri, sau când vor intra la altar să slujească și să aducă arderi de tot Domnului, când vor intra în cortul mărturiei se vor spăla cu apă, ca să nu moară.

21. Și va fi lor lege veșnică, lui și seminției lui după dânsul.

27, 21.

22. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

23. Și tu iă mirosuri de floare de smirnă aleasă cinci sute de sicli, și de scorțișoară mirositoare jumătate atâta două sute cincizeci, și de trestie mirositoare două sute cincizeci,

24. Și de casia cinci sute de sicli de cei sfinți, și untdelemn de măslina un hin.

25. Și vei face aceasta untdelemn ungere sfântă, mir mirositor cu meșteșugul făcătorului de mir, untuldelemn, ungere sfântă va fi.

29, 7.

26. Și vei unge din ei cortul mărturie și sicriul mărturie,

27. Și toate vasele lui, și sfeșnicul și toate vasele lui, și altarul tămâierii și altarul arderilor de tot, și toate vasele lui.

40, 9.

28. Și masa și toate vasele ei, și spălăloarea și căpătâiul ei.

29. Și le vei sfinți pre ele, și vor fi sfinte sfinților, tot cel ce se va atinge de ele se va sfinți.

30. Și pre Aaron și pre fiii lui vei unge, și vei sfinți pre ei, ca să preoțească mie.

29, 7.

31. Și vei grăi fiilor lui Israil, zicând: untuldelemn unsoare de ungere sfânt va fi acesta vouă, întru neamurile voastre.

32. Pe trupul omenesc să nu se ungă, și după tocmeala aceasta să nu vă faceți vouă asemenea, că sfânt este și sfințenie va fi vouă.

33. Ori care va face asemenea și ori care va da dintr'însul la altul de neam strein, va pieri din poporul său.

34. Și au zis Domnul către Moisi: iă ție mirosuri stactie, onih, halvan mirositor și tămâie curată, una cât alta să fie.

35. Și vor face dintr'acestea tămâie mirositoare, lucru tocmăit de făcător de mir, amestecat, curat, lucru sfânt.

40, 25.

36. Și vei tăia dintr'acestea mărunț, și vei pune împreajma mărturiilor în cortul mărturii de unde mă voi arăta ție de acolo. Sfântă sfinților va fi vouă tămâia.

Num. 7, 49.

37. După tocmirea aceasta să nu vă faceți vouă înșivă, că va fi vouă sfințenie Domnului.

38. Ori cine va face asemenea, ca să se mirosească cu aceea, va pieri din poporul său.

CAP. 31.

Meșterii cortului. Serbarea Sâmbetei și Tablele Legii.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Iată am chemat anume pre Veseleil feciorul lui Urie fiul lui Or din neamul lui Iuda.

35, 30; 36, 1.

3. Și l-am umplut de Duhul cel Dumnezeesc al înțelepciunii, și al înțelegerii, și al științii întru tot lucrul să cugete.

3 Împ. 7, 14.

4. Și să fie mai mare preste meșteri, și să lucreze aurul și argintul și arama și vânățul și mohorîțul și tortul cel roșu și mătasea cea răsucită.

35, 31, 32.

5. Și la lucrarea pietrilor și la lucrurile cioplirei lemnelor, să lucreze după toate lucrurile.

35, 33.

6. Și eu l-am dat pre el și pre Eliav fiul lui Ahisamah din neamul lui Dan, și la tot cel înțelept cu inima am dat înțelepciune, și vor face toate câte am poruncit ție.

36, 2.

7. Cortul mărturiei și sicriul legii și acoperemântul împăcării, care este preste dânsul, și gătirea cortului.

35, 11, 12, 19.

8. Și altarul tămâierei și masa și toate vasele ei, și sfeșnicul cel curat și toate vasele lui.

9. Și spălătoarea și temeul ei.

10. Și veșmintele cele de slujbă ale lui Aaron, și veșmintele fiilor lui spre a-mi sluji mie.

28, 1; 35, 19; 39, 42.

11. Și untuldelemn al ungerii, și tămâia cea pregătită pentru sfânta, după toate câte am poruncit ție, vor face.

12. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

13. Și tu poruncește fiilor lui Israil, zicând: vedeți și păziți sâmbetele mele, că semn este între mine și între voi întru neamurile voastre, ca să cunoașteți că eu sunt Domnul cel ce vă sfîntesc pre voi.

20, 8.

14. Și păziți sâmbăta, că sfântă este aceasta Domnului și vouă; cea ce o va spurcă pre aceasta cu moarte se va omorî, tot cel ce va lucra într'însa va pieri sufletul acela din norodul său.

20, 8; 35, 2; Ezechil 20, 12, 15.

15. Șase zile vei lucra; iar a șaptea zi este sâmbătă, odihnă sfântă Domnului; ori cine va lucra în ziua a șaptea, cu moarte se va omorî.

Eșire 23, 12.

16. Și vor păzi fiii lui Israil sâmbetele, spre a le țineă pre ele în neamurile lor.

17. Legătură veșnică între mine și între fiii lui Israil, semn este veșnic, că în șase zile au făcut Domnul cerul și pământul, și în ziua a șaptea au încetat și s'au odihnit.

Fac. 2, 2.

18. Și au dat lui Moisi îndată ce au încetat a-i grăi în muntele Sinaii, două table ale mărturiei, table de piatră scrise cu degetul lui Dumnezeu.

32, 16; A 2 Lege 9, 10.

CAP. 32.

Vițelul cel de aur.

Și văzând norodul că a întârziat Moisi a se pogorî din munte, s'a adunat poporul la Aaron, și a zis lui: scoală-te și ne fă nouă dumnezei, carii să meargă înaintea noastră, că

Moisè omul acela care ne-a scos pre noi din pământul Eghipetului, nu ştim ce i s'a întâmplat.

Fap. Ap. 7, 40.

2. Şi le-a zis lor Aaron: luaţi cerceii cei de aur din urechile femeilor voastre şi a fetelor, şi-i aduceţi la mine.

3. Şi a luat tot norodul cerceii cei de aur, carii erau în urechile femeilor lor, şi i-a adus la Aaron.

4. Şi i-a luat din mâinile lor, şi i-a închipuit în tipar, şi a făcut viţel turnat, şi a zis: aceştia sunt dumnezeii tăi Israile, carii te-au scos din pământul Eghipetului.

Ps. 105, 19, 20.

5. Şi văzând Aaron, a zidit jertfelnic înaintea lui, şi a strigat Aaron, zicând: mâine este sărbătoare Domnului.

Osie 7, 5.

6. Şi mâncând a doua zi a făcut arderi de tot, şi a adus jertfă de mântuire, şi a şezut norodul de a mânca şi a băut, şi s'a sculat să joace.

1 Cor. 10, 7.

7. Şi au grăit Domnul către Moisè, zicând: mergi de grab de te pogoară de aici, că fărădelege a făcut norodul tău, pre care l-ai scos din pământul Eghipetului.

A 2 Lege 9, 12.

8. S'a abătut curând din calea care ai poruncit lor, şi şi-a făcut lor viţel, şi s'a închinat lui, şi a jertfit lui, şi a zis:

9. Aceştia sunt dumnezeii tăi Israile, carii te-au scos din pământul Eghipetului.

10. Şi acum lasă-mă, ca mâniindu-mă cu iuţime asupra lor să-i pierz pre ei, şi te voi face pre tine neam mare.

Fac. 32, 26.

11. Şi s'a rugat Moisè înaintea Domnului Dumnezeu, şi a zis: pentru ce Doamne te mâni cu iuţime pre norodul tău, pre care l-ai scos din pământul Eghipetului cu putere mare şi cu braţul tău cel înalt?

Num. 14, 13; 105, 23.

12. Ca nu cumvă să grăiască Eghiptenii, zicând: cu vicleşug i-a scos pre ei să-i ucigă în munţi, şi să-i piarză pre

ei de pre pământ; oprește iuțimea mâniei tale, și te îmblânzește spre răutatea norodului tău.

Num. 14, 16, 19.

13. Adu-ți aminte de Avraam și de Isaac și de Iacov robii tăi, cărora te-ai jurat pre tine însuți, și ai grăit către ei, zicând: înmulți-voiu sămânța voastră ca stelele cerului de multă, și tot pământul acesta care ai zis să-l dai seminții lor, și să-l ție în veci.

Fac. 22, 17; 15, 7.

14. Și s'au îmblânzit Domnul, despre răutatea ce au zis să facă norodului său.

15. Și întorcându-se Moisi s'a pogorât din munte, având în mâini cele două table ale legii; lespezi de piatră scrise pe amândouă părțile, deoparte și de cealaltă parte erau scrise.

A 2 Lege 9, 15.

16. Și tablele lucrul lui Dumnezeu erau, și scrisoarea, scrisoarea lui Dumnezeu săpată în lespezi.

31, 18. A 2 Lege 9, 10.

17. Și auzind Isus glasul norodului strigând, a zis către Moisi: glas de războiu este în tabără.

18. Iar Moisi a zis: nu este glas de ostași tari, nici glas de oameni slabi carii fug, ci glas de oameni beți auz eu.

19. Și apropiindu-se de tabără a văzut vițelul și horele, și mâniindu-se cu iuțime Moisi, a aruncat din mâinile sale amândouă tablele, și le-a sfărâmat subt munte.

20. Și luând vițelul care făcuse, l-a ars în foc, și l-a măcinat mărunt, și l-a presărat pe apă, și a adăpat cu el pre fiii lui Israil.

A 2 Lege 9, 21.

21. Și a zis Moisi către Aaron: ce ți-a făcut norodul acesta, de ai adus preste ei păcat mare?

22. Și a zis Aaron către Moisi: nu te mâniă doamne, că tu știi cum este norodul acesta când se pornește.

23. Că a zis mie: fă-ne nouă dumnezei, carii să meargă înaintea noastră, că Moisi omul acela care ne-a scos pre noi din pământul Eghiptului, nu știm ce i s'a întâmplat.

24. Și am zis lor: la cine este aur adunați-l, și l-a adunat și l-a dat mie, și l-am aruncat în foc și a ieșit vițelul acesta.

25. Și văzând Moisi norodul cum s'a risipit, că-i risipise pre ei Aaron spre bucurie neprietenilor lor.

26. A stătut Moisi în ușa taberii, și a zis: cine este al Domnului să vie la mine, și s'au adunat la el toți fiii lui Levî.

27. Și le-a zis lor: acestea zice Domnul Dumnezeul lui Israil: puneți fiecare sabia sa pre coapsă, și mergeți dela o poartă până la cealaltă poartă prin tabără, și ucideți fiecare pre fratele său, pre vecinul său și pre aproapele său.

28. Și au făcut fiii lui Levî după cum le-a poruncii lor Moisi, și au căzut din norod în ziua aceea ca la trei mii de oameni.

29. Și le-a zis lor Moisi: astăzi v'ați umplut mâinile voastre Domnului fiecare întru fiul și întru fratele său, ca să se dea preste voi binecuvântare.

30. Iar a doua zi a zis Moisi către norod: voi ați săvârșit păcat mare, și acum mă voi suî către Dumnezeu, ca să mă rog pentru păcatul vostru.

31. Și s'a înapoiat Moisi la Domnul, și a zis: rogu-mă Doamne, păcătuit-a norodul acesta păcat mare, făcându-și lui dumnezei de aur.

32. Și acum de vei să ierți lor păcatul, iartă-l; iar de nu, șterge-mă pre mine din cartea ta, care ai scris.

33. Și au zis Domnul către Moisi: pre cei ce au păcătuit înaintea mea, îi voi șterge pre ei din cartea mea.

34. Iar acum mergi, și povățuește pre poporul acesta la locul care ți-am zis ție, iată îngerul meu va merge înaintea feții tale; iar în ziua care voi socoti, voi aduce preste ei pedeapsă pentru păcatul lor.

23, 20, 23; 14, 19.

35. Și au bătut Domnul pre norod pentru facerea vițelului, care l-a făcut Aaron.

CAP. 33.

Moisè se roagă pentru popor. Dorește să vadă slava Domnului.

Și au zis Domnul către Moisè: mergi de aici tu și norodul tău pre care l-ai scos din pământul Eghiptului, și du-te la pământul care m'am jurat lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, zicând: seminției voastre voi da pământul acesta.

2. Și împreună voi trimite pre îngerul meu înaintea ta, și va scoate pre Amoreu și pre Heteu și pre Ferezeu și pre Ghergheseu și pre Eveu și pre Evuseu și pre Hananeu.

23, 20; A 2 Lege 7, 22.

3. Și te voi duce în pământul din care curge lapte și miere, că nu mă voi sui împreună cu tine, că ești norod tare la cerbice, să nu te pierz pre cale.

Eșire 3, 8; A 2 Lege 9, 13.

4. Și auzind norodul acest cuvânt, rău a plâns cu lacrimi și n'a mai pus nimeni podoabă pre dânsul.

5. Și au zis Domnul către Moisè: grăește fiilor lui Israil: voi popor greu la cerbice, vedeți să nu aduc eu preste voi altă bătae, și voi pierde pre voi, acum dar luați-vă hainele măririlor voastre și podoaba, și voi arăta cele ce voi face ție.

6. Și și-au scos fiii lui Israil podoaba lor și îmbrăcămintea la muntele Horiv.

7. Și luând Moisè cortul său l-a întins afară departe de tabără, și s'a chemat cortul mărturiei; și tot cel ce chema pre Domnul, ieșea la cort afară de tabără.

8. Iar când Moisè ieșea la cortul cel afară de tabără, stă tot norodul uitându-se fiecare dela ușa cortului său, și se uită după el când mergea Moisè, până ce intră el în cort.

9. Și după ce intră Moisè în cort, se pogoră stâlpul cel de nor și stă la ușa cortului, și grăia Moisè.

10. Și vedeă tot norodul stâlpul cel de nor stând la ușa cortului, și stând tot norodul se închină fiecare dela ușa cortului său.

Num. 12, 8.

11. Și au grăit Domnul către Moisi față la față, ca și cum ar grăi cineva către prietenul său; și-l trimetea la tabără, iar Isus feciorul lui Navî tânărul sluga lui, nu ieșea din cort.

12. Și a zis Moisi către Domnul: iată tu zici mie, povățuește pre norodul acesta, și nu mi-ai arătat pre cine vei să trimiți împreună cu mine, și tu mi-ai zis: te știu pre tine mai mult decât pre toți, și har ai la mine.

13. Deci de am aflat har înaintea ta, arată-te mie însuți de față să te văz, ca să aflu har înaintea ta, și ca să cunosc că neamul acesta este poporul tău.

34, 9; Ps. 102, 7.

14. Și i-au zis lui Domnul: eu însumi voiu merge înaintea ta, și te voiu odihni.

15. Și a zis către dânsul: de nu vei merge tu însuți împreună cu noi, să nu mă scoți pre mine de aici.

16. Și cum se va ști adevărat că am aflat har înaintea ta, eu și norodul tău, fără numai de vei merge tu împreună cu noi? Și mă voiu mări eu și norodul tău mai mult decât toate neamurile, câte sunt pre pământ.

A 2 Lege 4, 6.

17. Și au zis Domnul către Moisi: și acest cuvânt al tău care l-ai grăit, voiu face, că ai aflat har înaintea mea, și te știu pre tine mai mult decât pre toți.

2 Tim. 2, 19.

18. Și a zis: arată mie slava ta.

19. Și au zis: eu voiu merge înaintea ta cu slava mea, și voiu chema cu numele meu, Domnul înaintea ta, și voiu milui de cine'mi va fi milă, și nu mă voiu îndura de cine nu'mi va fi milă.

Ioan 1, 14; Rom. 9, 15.

20. Și au zis: nu vei putea vedea fața mea, că nu va vedea omul fața mea, și să fie viu.

19, 21; Jud. 13, 22.

21. Și au zis Domnul: iată loc la mine, și vei stă pe piatră.

22. Și când va trece slava mea, te voiu pune în fereastra pietrii, și voiu acoperi cu mâna mea preste tine până ce voiu

trece.

34, 5, 6.

23. Și voiui da la o parte mâna mea, și atunci vei vedeà dosul meu; iar fața mea nu se va arătà ție.

1 Tim. 6, 16.

CAP. 34.

Alte table ale legii.

Și au zis Domnul către Moisi: cioplește două table de piatră ca și cele dintâiu, și te suie la mine în munte, și voiui scri pre table cuvintele ce erau pre tablele cele dintâiu pe care le-ai sfărâmat.

A 2 Lege 10, 1.

2. Și te gătește dimineață, și te vei sui pre muntele Sinai, și vei stà înaintea mea acolo pre vârful muntelui.

3. Și nimenea să nu se suie cu tine, și nimenea să nu se ivească în tot muntele; iar oile și boii, să nu pască aproape de muntele acela.

19, 12.

4. Și cioplit-a Moisi două table de piatră ca și cele dintâiu, și mâncând de dimineață s'a suit în muntele Sinai, după cum i-au poruncit Domnul, și a luat Moisi cele două lespezi de piatră.

5. Și s'au pogorît Domnul în nor, și a stătut Moisi înaintea lui, și a chemat numele Domnului.

33, 22.

6. Și când au trecut Domnul înaintea lui, a strigat: Domnul Dumnezeu îndurat, și milostiv, îndelung răbdător, și mult milostiv, și adevărat.

Ps. 102, 8; Num. 14, 18.

7. Cel ce păzește dreptatea și face milă la mii, cel ce șterge fărădelegile și nedreptățile și păcatele, și nu curățește pre cel vinovat, cel ce aduce fărădelegile părinților

preste fii și preste fiii fiilor, preste al treilea și al patrulea neam.

A 2 Lege 5, 10; Eșire 20, 5; Ier. 32, 18.

8. Și grăind Moisi s'a plecat pre pământ, și s'a închinat,

9. Și a zis: de am aflat har înaintea ta, să meargă Domnul împreună cu noi, că norodul este tare la cerbice, și vei lua tu păcatele noastre și fărădelegile noastre, și vom fi ai tăi.

33, 13 Fac. 18, 3.

10. Și au zis Domnul către Moisi: iată eu pui ție legătură înaintea a tot poporul tău, face-voiu lucruri mărite, care nu s'au făcut în tot pământul și în tot neamul, și va vedea poporul întru carii ești tu, lucrurile Domnului, că minunate sunt cele ce voiu face eu ție.

A 2 Lege 5, 2.

11. Ia aminte toate câte poruncesc ție. Iată eu scot dinaintea voastră pre Amoreu și pre Hananeu și pre Ferezeu și pre Heteu și pre Eveu și pre Ghergheseu și pre levuseu.

12. Ia aminte, ca nu cumvă să pui legătură cu cei ce șed pre pământul întru care intri, ca să nu se facă piedecă întru voi.

23, 32, 33.

13. Capiștele lor să le dărâmați, și stâlpii lor să-i zdrobiți, și desigurile lor să le tăiați, și chipurile dumnezeilor lor să le ardeți în foc.

Fac. 35, 2.

14. Că nu vă veți închină la alți dumnezei, că Domnul Dumnezeu nume răvnit, Dumnezeu răvnitor este.

20, 5; A 2 Lege 4, 24.

15. Ca nu cumvă să pui legătură cu lăcuiitorii din acel pământ, și vor curvî după dumnezeii lor, jertfind dumnezeilor lor, și te vor chemă și vei mânca din jertfele lor.

23, 32; A 2 Lege 7, 2.

16. Și vei lua din fetele lor pentru fiii tăi, și din fetele tale vei da feciorilor lor, și vor curvî fetele tale după dumnezeii lor, și vor curvî feciorii tăi după dumnezeii lor.

3 Împ. 11, 2; Num. 25, 1; Jud. 3, 6.

17. Și dumnezei turnați să nu faci ție.

20, 23; Lev. 19, 4.

18. Și sărbătoarea azimilor să o păzești; șapte zile vei mânca azime, după cum am poruncit ție la vreme în luna cea dintâiu, pentru că în luna cea dintâiu ai ieșit din Egipt.

12, 15; 23, 15; A 2 Lege 16, 1.

19. Toată partea bărbătească ce deschide pântecul, a mea va fi, întâiu născutul vacii, și întâiu născutul oii;

13, 2; 22, 29; Lev. 27, 26; Num. 3, 13; 8, 17.

20. Iar întâiu născutul asinei vei răscumpăra cu oaie; și de nu-l vei răscumpăra, vei da prețul lui; tot cel întâiu născut al fiilor tăi vei răscumpăra, să nu te arăți înaintea mea deșert.

13, 13.

21. Șase zile lucrează; iar a șaptea zi te vei odihni, nu vei semăna, nici vei seceră.

20, 8, 9.

22. Și sărbătoarea săptămânilor vei face mie începătura secerii grâului, și sărbătoarea strănerii roadelor la mijlocul anului.

A 2 Lege 16, 10.

23. De trei ori pe an se va arăta toată partea ta cea bărbătească înaintea Domnului Dumnezeului lui Israil.

23, 17; A 2 Lege 16, 16.

24. Căci când voi scoate neamurile dinaintea feții tale, și voi lăsa hotarele tale, nimenea nu va pofti pământul tău, când te vei sui să te arăți înaintea Domnului Dumnezeului tău în trei vremi ale anului.

25. Să nu junghii preste aluat sângele jertfelor mele, și să nu rămână până dimineața jertfa praznicului paștilor.

Eșire 23, 18.

26. Pârga rodurilor pământului tău vei aduce în casa Domnului Dumnezeului tău. Să nu fierbi mielul în laptele mamei lui.

23, 19; A 2 Lege 26, 2.

27. Și au zis Domnul către Moisi: scrie cuvintele acestea, că pe aceste cuvinte voi face cu tine și cu Israil legătură.

28. Și a fost Moisi înaintea Domnului patruzeci de zile și patruzeci de nopți, pâine n'a mâncat și apă n'a băut, și a scris pre table cuvintele acestea ale legăturii, cele zece porunci.

24, 18; A 2 Lege 9, 18.

29. Iar când s'a pogorît Moisi din muntele Sinai având în mâini cele două table ale legii, nu știà că fața sa străluceà de când au grăit Dumnezeu lui.

A 2 Lege 4, 13.

30. Deci Aaron și toți fiii lui Israil văzând pre Moisi și chipul feții sale fiind slăvit, se temeau a se apropià de el.

31. Atunci Moisi i-a chemat pre ei, și s'a întors către dânsul Aaron și toate căpeteniile adunării, și a grăit lor Moisi.

32. Și după aceasta s'au apropiat la dânsul toți fiii lui Israil, și le-a grăit lor toate câte i-au poruncit lui Domnul în muntele Sinai.

35, 1.

33. Și când a încetat a grăi către ei, a pus acoperemânt pre fața sa.

2 Cor. 3, 13.

34. Iar când intrà Moisi înaintea Domnului să grăească lui, luà acoperemântul până ce ieșà. Și după ce ieșà, grăia tuturor fiilor lui Israil cele ce poruncise lui Domnul.

35. Și vedeau fiii lui Israil fața lui Moisi, că erà slăvită, și-și acopereà Moisi fața sa până când intrà să grăiască cu dânsul.

CAP. 35.

Păzirea sâmbetei. Darea de bună voie. Chemarea meșterilor.

Și a strâns Moisi toată adunarea fiilor lui Israil, și le-a zis lor: acestea sunt cuvintele, care au zis Domnul să le faceți.

34, 32.

2. Șase zile lucrează, iar ziua a șaptea să o sfințești pre ea, că este sâmbătă zi de odihnă Domnului, tot care va lucra întru ea să moară.

20, 8; Num. 15, 32-35.

3. Să nu ardeți foc în lăcașurile voastre în ziua sâmbetei; eu Domnul.

4. Și a grăit Moisi către toată adunarea fiilor lui Israil, zicând: Acesta este cuvântul care au poruncit Domnul:

5. Aduceți din ale voastre dare Domnului, fiecare ce-l lasă inima să aducă pângă Domnului: aur, argint, aramă.

25, 2; 2 Cor. 9, 7.

6. Țesătură vânătă, mohorîță, roșu îndoit răsucit, de mătase și de păr de capră.

7. Piei de berbece roșite, piei vinete și lemne neputrezitoare.

8. Untdelemn de candelă, miresme pentru ungere și aromate pentru tămâie.

9. Pietre sardiu, pietre de săpat la umărar și la haina cea până la picioare.

10. Tot cel iscusit la minte întru voi, să vină și să facă toate câte au poruncit Domnul.

11. Cortul cu mărunțișurile și acoperemânturile și întinsorile și zăvoarele și stâlpii.

25, 8; 39, 32.

12. Sicriul mărturii cu drugii lui, acoperemântul împăcării și catapeteasma. Și pânzele curții cu stâlpii ei, și pietrele de Smaragd, tămâia și untuldelemn pentru ungere.

25, 17; 37, 1, 6.

13. Masa și cu toate vasele ei și pâinele punerii înaintea.

25, 23; 37, 10.

14. Și sfeșnicul luminii cu toate vasele lui și candelale lui și untuldelemn de lumină.

25, 31; 37, 17.

15. Altarul tămâierei cu drugii lui, untuldelemn de ungere, miresmele pentru tămâiere și perdeaua ușa

cortului.

16. Altarul arderii de tot cu vatra lui cea de aramă, cu drugii lui și toate vasele lui și spălătoarea cu temelia ei.

27, 1; 30, 18.

17. Pânzele curții, stâlpii ei cu piulițele și acoperemântul ușii curții.

18. Țărușii cortului, țărușii curții cu funiile lor.

19. Veșmintele cele sfinte ale lui Aaron preotul, veșmintele cu care slujesc în sfânta, și hainele de preoție ale fiilor lui Aaron, și untuldelemn de ungere și aromatele pentru tămâiere.

28, 2; 31, 10.

20. Deci ieși toată adunarea fiilor lui Israil dela Moisi.

21. Și a adus fiecare ce-l lăsa inima și ce-i spuneă cugetul dar Domnului pentru toate lucrurile cortului mărturie, și toată gătirea lui și toate veșmintele sfinte.

22. Au adus bărbații dela femeile lor, fiecare ce-i spuneă cugetul: peceti, cercei, inele, brățări, salbe și felurite vase de aur.

23. Fiecare aduceă dar de aur Domnului, și mai aduceau, cari aveau, țesături de mătase vânătă, roșie, carmezie și albă și piei vinete și piei de berbeci roșite pentru acoperiș.

24. Și cei ce aveau argint și aramă aduceau daruri Domnului, și la cine se găseă lemne neputrezitoare le aduceau toate lucrurile pregătirii.

25. Și toate femeile care erau iscusite la țesut cu mâinile, au adus tort vânăt, mohorît, roșu și alb de mătase.

26. Și toate femeile care se pricepeau cu toată inima făceau pături de păr de capră.

27. Iar căpeteniile au adus pietre de smaragd și pietre scumpe pentru umărar și engolpion.

28. Și miresme, și untuldelemn de candelă și de ungere, și aromate pentru tămâiere.

25, 6.

29. Deci fiii lui Israil bărbat sau femeie cu dragă inimă aduceau daruri Domnului; și venind lucrau tot ce au

poruncit Domnul prin Moisi să facă.

30. Și a zis Moisi fiilor lui Israil: iată au chemat Dumnezeu anume pe Veseleil al lui Urie, fiul lui Ur din neamul lui Iuda.

31, 2.

31. Și l-a umplut pre el de Duh Dumnezeesc, de înțelepciune, de pricepere și de toată știința.

31, 4.

32. Să fie mai mare preste meșteri, și după toate lucrurile meșteșugului celui mare să facă aurul și argintul și arama.

33. Să cioplească piatra, și să pregătească lemnele; și să facă tot lucrul cu iscusință.

31, 5.

34. Și i-a sporit priceperea lui și lui Eliav al lui Ahisamah din neamul lui Dan.

35. I-au umplut pre ei de înțelepciune, ca să facă tot felul de lucruri, să taie, să țasă, să coasă cu vânat, cu roșu, cu carmeziu și alb, tot felul de țesături și să nascocască tot felul de lucruri măestrite.

CAP. 36.

Alcătuirea cortului sfânt.

Deci Veseleil și Eliav și toți bărbații înțelepți cărora Domnul au dat înțelepciune și înțelegere, să știe a face toate lucrurile pentru sfânta, făcură după toate câte le poruncise Domnul.

31, 2; 35, 30.

2. Și a chemat Moisi pre Veseleil și pre Eliav și pre toți câți aveau înțelepciune, cărora le-au dat Dumnezeu pricepere, și pre toți cari, de bună voie au voit să meargă la lucruri, ca să le săvârșească.

31, 6.

3. Și au luat dela Moisi toate darurile pe care le-au adus fiii lui Israil la lucrul sfinteii, ca să le facă pre ele; căci ei

aduceau în fiecare dimineață darurile lor.

4. Deci veneau toți înțelepții, carii făceau lucrurile sfinte, fiecare după lucrul său, care lucră, și au grăit către Moisi: poporul aduce mai mult decât sunt lucrurile, care au poruncit Domnul să se facă.

5. Atunci a poruncit Moisi, și a strigat în tabără, zicând: bărbat și femeie să nu mai aducă daruri pentru sfânta; și poporul a încetat de a mai aduce.

6. Căci eră destul material pentru lucru, ba încă prisosea.

7. Deci toți bărbații pricepuți dintre cei ce lucrau la cort au făcut zece covoare de mătase împletită, vânat, mohorât și roșu împletit, țesătură aleasă cu Heruvim.

26, 1.

8. Lungimea unui covor eră de douăzeci și opt de coți, și lățimea de patru coți, toate covoarele erau de o măsură.

26, 2.

9. Cinci covoare erau prinse unul de altul de o parte, și cinci de cealaltă parte.

10. Și au făcut chiotori vinete la marginea fiecărui covor de o parte spre împreunare, și așa au făcut la marginea covorului celui din afară la împreunarea a doua, cincizeci de chiotori au făcut de o parte a covorului, și cincizeci de chiotori au făcut de cealaltă parte a covorului spre împreunarea celui de al doilea, cu fața unul către altul căutând fiecare.

26, 4.

11. Și au făcut cincizeci de copci de aur, și au împreunat covoarele unul cu altul cu copcele, și se făcè un cort.

26, 6.

12. Și au făcut unsprezece pături de păr de capră, ca să acopere cortul.

26, 7.

13. Lungimea unei pături eră de treizeci de coți, și lățimea eră de patru. Toate cele unsprezece pături erau de o măsură, cinci pături împreunate de o parte și șase de altă parte.

14. Și au făcut cincizeci de chiotori pre marginea păturii cei din mijloc spre împreunare, și cincizeci de chiotori au făcut pre marginea păturii ce se împreună cu a doua.

26, 5, 26, 10.

15. Și au făcut cincizeci de copci de aramă, și au prins copcile de chiotori și au împreunat păturile și s'au făcut una.

16. Și au făcut acoperemânt cortului din piei de berbece roșite, și deasupra lor acoperemânt de piei vinete.

26, 14.

17. Și au făcut scânduri cortului de lemne neputrezitoare.

26, 15.

18. Fiecare scândură eră de zece coți lungă, și de un cot și jumătate lată.

19. Fiecare aveă câte două cepuri stând față în față.

20. Așa au făcut toate scândurile cortului; adică douăzeci de scânduri despre partea cea de către miazăzi, și au făcut patruzeci de piulițe de argint la cele douăzeci de scânduri.

21. Câte două piulițe la fiecare scândură de amândouă părțile ei.

26, 21.

22. Și la laturea a doua de către miazănoapte douăzeci de scânduri, și patruzeci de piulițe la dânsale de argint, două piulițe la o scândură de amândouă părțile ei, și două la o scândură de amândouă părțile ei.

23. Iar dindărătul cortului în laturea despre apus, au făcut șase scânduri.

26, 22.

24. Și alte două scânduri au făcut la cele două unghiuri ale cortului dindărăt.

25. Și erau unite de jos până sus; și într'acelaș chip formau un întreg.

26, 24.

26. Așa au întocmit și scândurile dela cele două unghiuri, erau opt scânduri, și aveau șasesprezece piulițe de argint, câte două de fiecare scândură.

26, 25.

27. Și au făcut cinci zăvoare de lemne neputrezitoare la scânduri de o parte a cortului;

26, 26.

28. Iar cinci zăvoare la scânduri de cealaltă parte a cortului.

26, 27.

29. Și cinci zăvoare la scânduri cele dindărătul cortului despre apus.

30. Și zăvorul cel din mijloc se petrecea dela o parte la alta prin mijlocul scândurilor.

26, 28.

31. Iar scândurile le-au ferecat cu aur.

26, 29.

32. Și verigele lor prin care se băgau drugii le-au făcut de aur, și zăvoarele le-au ferecat cu aur.

33. Și au făcut acoperemânt de vânăt, mohorît, roșu împletit și de mătase răsucită, țesătură aleasă cu Heruvim.

34. Și l-au pus pre patru stâlpi neputrezitori ferecați cu aur, și căpătâele lor de aur, și piulițele lor, patru de argint.

26, 32.

35. Și au făcut perdea la ușa cortului de vânăt, de mohorît, de roșu împletit și de mătase răsucită, lucrată împestrit.

26, 33, 36.

36. Și stâlpii ei cinci, și căpătâele lor le-au ferecat cu aur.

37. Și le-au turnat pentru ele cinci piulițe de aramă.

CAP. 37.

Odoarele sfinte din cort.

Și a făcut Veseleil sicriul din lemne neputrezitoare de doi coți și jumătate lung, de un cot și jumătate de lat, și de un cot și jumătate de înalt.

25, 10.

2. Și i-a ferecat cu aur curat din lăuntru și dinafară, și i-a făcut lui cunună de aur cu zimți împrejur.

3. Și a turnat patru verigi de aur la cele patru unghiuri ale lui, două verigi de o parte, și două verigi de cealaltă parte.

4. Și a făcut drugi de lemne neputrezitoare, și le-au ferecat cu aur.

5. Și a băgat drugi prin verigele cele din părțile Sicriului, să ridice Sicriul cu ele.

6. Și deasupra Sicriului a făcut acoperemântul împăcărei de aur curat de doi coți și jumătate de lung, și de un cot și jumătate de lat.

25, 17.

7. Și a făcut doi Heruvimi de aur bătut, și i-a pus de amândouă părțile acoperământului împăcărei.

25, 18.

8. Un Heruvim de o parte, și altu de cealaltă parte a acoperemântului împăcărei.

9. Și amândoi Heruvimii întindeau aripile deasupra și umbreau cu ele acoperemântul împăcărei; iar fețele lor erau îndreptate una către alta și căutau spre acoperemântul împăcărei.

25, 20; Evr. 9, 5.

10. Și a făcut masă de lemne neputrezitoare de doi coți de lungă, și de un cot de lată, și de un cot și jumătate de înaltă.

25, 23; 35, 13.

11. Și a ferecat-o cu aur curat, și i-a făcut o îngrăditură de aur zimțuită împrejur.

25, 24; 30, 1-2.

12. Și i-a făcut ei cunună împrejur de un lat de mână, și a făcut zimți suciți de aur împrejurul cununii.

13. Și a turnat pentru ea patru verigi de aur la cele patru laturi ale picioarelor ei, sub cununa cea împletită.

14. În verigi se puneau drugi, ca să ridice masa.

15. Și a făcut drugii de lemne neputrezitoare, și le-a ferecat cu aur, ca să ridice masa.

16. Și a făcut vasele mesii de aur curat, blidele ei, cățuele, căușile și năstrăpile de turnat.

25, 29.

17. Și a făcut sfeșnicul de aur curat, bătut.

25, 31; 35, 14.

18. Fusul lui, cu ramurile, cu scafele, cu merișoarele și florile dintr'însul.

19. Șase ramuri ieșind dintr'însul, trei ramuri dintr'o parte și trei din cealaltă parte a lui.

20. Și câte trei scafe, floare în chipul nucșoarelor, și merișoare la fiecare ramură.

21. Adică trei scafe, merișor și floare, în chipul nucșoarelor, în fiecare ramură.

25, 36.

22. Așa erau la cele șase ramuri, care ies din sfeșnic.

23. Iar în sfeșnic erau patru merișoare în chipul nucșoarei, într'o ramură scafă și florile.

25, 38.

24. Câte o scafă subț fiecare din cele câte două ramuri dintr'însul, și câte o scafă subț cele alte două ramuri dintr'însul, așa la toate cele șase ramuri, care ies din sfeșnic.

25. Și ramurile și scafele dintr'însul erau toate bătute din aur curat.

26. Și a făcut luminile lui șapte, și lingurile lui.

27. Și cleștele lui de aur curat.

28. De un talant de aur curat l-a făcut pre el, și toate vasele lui.

29. Și a făcut altarul tămâerei din lemne neputrezitoare de un cot de lung, și de un cot de lat în patru muchi, și de doi coți înălțimea lui, cu coarnele lui dintr'însul.

30. Și l-a ferecat cu aur curat, gratia lui și păreții lui și coarnele lui.

31. Și i-a făcut lui cunună împletită de aur împrejur, și două verigi de aur curat i-a făcut lui subț cununa cea

împletită a lui, de amândouă părțile lui, la coastele lui, spre a pune în ele drugii, ca să-l ridice.

32. Iară drugii i-a făcut din lemne neputrezitoare, și i-a ferecat cu aur.

33. Și a făcut untuldelemn cel sfânt al ungerii și tămâia din mirodenii curate, după meșteșugul făcătorilor de mir.

CAP. 38.

Curtea Cortului și lucrurile din ea.

Și a făcut jertfelnic de ardere de tot din lemne neputrezitoare de cinci coți de lung și cinci coți de lat, tot în patru muchi, și de trei coți înălțimea jertfelnicului.

27, 1; 1 Par. 1, 5.

2. Și i-a făcut patru coarne ce ieșau dintr'însul la cele patru unghiuri, și le-a ferecat cu aramă.

27, 2.

3. Și a făcut cunună jertfelnicului și acoperemântul lui, și paharele lui și furcuțele cele de carne ale lui, și cățuia lui și toate vasele lui le-a făcut de aramă.

4. Și i-a făcut lui grătar, lucru ca mreaja de aramă.

27, 4.

5. Și a făcut grătarului patru verigi de aramă în patru părți, și le-a pus sub grătarul jertfelnicului de desubt; și eră grătarul pe la mijlocul jertfelnicului.

6. Și a făcut drugii jertfelnicului de lemne neputrezitoare, și le-a ferecat cu aramă, și băgau drugii prin verigile cele din coastele jertfelnicului, când îl ridicau pre el.

7. L-a făcut scobit de scânduri.

27, 8.

8. Și a făcut spălătoare de aramă și temelia ei de aramă, din oglinzile femeilor celor ce au postit, cele ce strejuiau la ușa cortului mărturie.

30, 18.

9. Și a făcut curtea despre miazăzi, cu pânzele curții de roșu răsucit de o sută de coți.

27, 9.

10. Și stâlpii lor douăzeci, și temeliile lor douăzeci de aramă, și copcele lor și aripile lor de argint.

11. Și în partea cea despre miazănoapte de o sută de coți, și stâlpii lor douăzeci, și temeliile lor douăzeci de aramă, și copcele lor și aripiile lor de argint.

12. Și în partea despre apus pânze de cincizeci de coți, stâlpii lor zece și temeliile lor zece, și copcele lor și aripile lor de argint,

13. Și în partea despre răsărit de cincizeci de coți.

14. Pânze de cincisprezece coți dinnapoi, și stâlpii lor trei, și temeliile lor trei.

15. Și în a doua parte spre fund pânze de cincisprezece coți, și stâlpii lor trei, și temeliile lor trei.

27, 15.

16. Toate pânzele cortului de mătase răsucită.

17. Și temeliile stâlpilor de aramă, și chioturile lor de argint, și capetele lor ferecate prin prejur cu argint, și stâlpii prin prejur ferecați cu argint, toți stâlpii curții.

18. Și acoperemântul porții curții lucrare împestrită, de vânăt, de mohorât, de roșu răsucit, și de mătase împletită de douăzeci de coți de lung și de înalt, și de larg de cinci coți potrivindu-se pânzelor curții.

27, 16.

19. Și stâlpii lor patru, și temeliile lor patru de aramă, și chioturile lor de argint, și capetele lor ferecate cu argint.

27, 17.

20. Și toți țăruii curții împrejur de aramă.

21. Aceasta este tocmeala cortului mărturie, după cum s'a poruncit lui Moisi, pentru slujba Leviților prin Itamar fiul lui Aaron preotul.

22. Și Veseleil fiul lui Urie din neamul lui Iuda a făcut după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

23. Și Eliav fiul lui Ahisamah din neamul lui Dan, care a fost meșter mai mare preste cele țesute și preste cele cusute și preste cele împestrate, a țesut cu vânăț, cu mohorît, cu roșu răsucit și cu mătase.

24. Tot aurul care s'a lucrat la lucruri după tot lucru sfintelor s'a făcut aur din zeciuială douăzeci și nouă de talanți, și șapte sute și treizeci de sicli după siclu cel sfânt.

25. Și argintul ce s'a adus dar dela oamenii cei numărați ai adunării, o sută de talanți, și o mie șapte sute șaptezeci și cinci de sicli, o drahmă pe cap, jumătate de siclu după siclu cel sfânt.

26. Tot cel ce mergea la număr, care era de douăzeci de ani și mai sus, la șase sute și trei mii cinci sute cincizeci.

27. Și s'a întrebuințat o sută de talanți de argint pentru turnarea capetelor cortului și a capetelor acoperemântului.

28. O sută de capete dintr'o sută de talanți, câte un talant la un capăt.

29. Și cei o mie șapte sute șaptezeci și cinci de sicli i-au întrebuințat pentru chioturile stâlpilor, și a poleit căpătâiele lor, și i-au împodobit pre ei.

30. Iar aramă s'a adus trei sute și șaptezeci de talanți, două mii și patru sute de sicli.

31. Și a făcut dintr'însa pragurile ușii cortului mărturie, și jertfelnicul cel de aramă cu grătarul lui, și toate vasele jertfelnicului.

32. Și temeliile curții prin prejur, și pragurile porții curții, și țărșii cortului, și țărșii curții prin prejur.

CAP. 39.

Vestmintele preoțești.

Iar din țesătură vânăță și mohorît și roșu ce rămăsese au făcut veșminte de slujbă lui Aaron, ca să slujească cu ele în sfânta precum poruncise Domnul lui Moisi.

28, 4; 31, 10.

2. Deci au făcut umărarul din aur, mătase vânătă, mohorîță, roșu și în răsucit.

28, 6.

3. Din plăcile de aur tăiară fire ca părul, și le-au țesut cu mătase vânătă, mohorîță, roșie și în răsucit, făcând țesătură aleasă.

4. Umăraru era împreunat de amândouă părțile, țesut dea'ntregul din aur, din vânăt, din mohorît, din roșu răsucit și din mătase toarsă, după cum poruncise Domnul lui Moisi.

28, 7-8.

5. Și a făcut două pietre de Smaragd împănate și ținute cu aur, săpate și cioplite cioplitură de pecete, din mâinile fiilor lui Israil.

28, 9.

6. Și le-au pus preste umărar, pietre de pomenire fiilor lui Israil, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

7. Și a făcut Engolpion de țesătură aleasă umărarului de aur, de vânăt, de mohorît, de roșu răsucit, de mătase toarsă, în patru colțuri îndoit au făcut Engolpionul, de o palmă de lung, și de o palmă de lat îndoit.

28, 15.

8. Și a țesut într'însul patru rânduri de pietre scumpe, rândul cel dintâiu de pietre Sardi și topaz și Smaragd,

28, 17.

9. Rândul al doilea Antracș și Safir și Iaspis.

10. Rândul al treilea Lighiriu, Ahatis și Ametis.

11. Și rândul al patrulea Hrisolit, Viriliu și Onih, încunjurate cu aur, și legate prin prejur cu aur.

12. Iar pe cele douăsprezece pietre erau săpate ca peceti, numele celor douăsprezece seminții ale lui Israil, fiecare din cele douăsprezece neamuri cu numele său.

13. Și a făcut preste Engolpion lăntișoarele împletite, lucru împletit de aur curat.

28, 22.

14. Și a făcut două paveze de aur și două verigi de aur.

15. Și a pus acele două verigi de aur la amândouă capetele Engolpionului.

16. Și a pus lăntușoarele cele de aur într'amândouă verigile de amândouă părțile Engolpionului și la amândouă laturile, și l-au împreunat acele două lăntușe.

17. Și a pus preste cele două paveze umerii umărarului dinnainte în față.

13. Și a făcut două verigi de aur, și le-a pus preste amândouă aripile pre marginea Engolpionului, și pre marginea cea dinnapoia umărarului din lăuntru.

19. Și a făcut două verigi de aur, și le-a pus preste amândoi umerii umărarului din jos de dânsul în față după împreunarea cea de sus a țesăturii umărarului.

20. Și legară cu șunur vânăt Engolpionul cu verigile lui de verigile umărarului, ca Engolpionul să stea nemișcat pe umărar, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

21. Și a făcut haina cea lungă până jos, care este subt umărar, lucru țesut tot vânăt.

28, 27.

22. Și gura hainei cei lungi până jos eră în mijloc țesută, iară mărginile gurii le-a tivit de jur împrejur, ca să nu se destrame.

23. Și a făcut la poalele hainei cei lungi până jos din jos ciucuri, ca niște rodii înflorite, de vânăt, de mohorît, de roșu răsucit și de mătase toarsă.

24. Și a făcut clopoței de aur, și a pus clopoțeiii pre poalele hainei împrejur printre ciucuri.

28, 30.

25. Clopoței de aur și ciucuri pre poalele hainei împrejur, ca să slujească după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

26. Și făcură pentru Aaron și fiii lui haine subțiri de in, țesătură aleasă.

27. Și acoperișul capului de mătase, și mitra de mătase, și fote de mătase răsucită.

28, 35.

28. Brânele lor de mătase vânătă, mohorîță și roșie răsucită, țesătură aleasă, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

29. Și a făcut placa cea de aur spre osebirea sfințeniei, de aur curat, și a scris pre ea slove săpate ca în pecete sfințire Domnului.

28, 32. Lev. 8, 9.

30. Și au legat-o cu șunur vânăt, ca să fie preste mitră deasupra, după cum poruncise Domnul lui Moisi.

31. Astfel se sfârși tot lucrul cortului mărturie; și fiii lui Israil făcură toate, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

32. Și a adus cortul la Moisi, și toate vasele lui, și verigile lui, și stâlpii lui, și zăvoarele lui, și țărușii lui, și temeiturile lui.

35, 11.

33. Și păturile, și pieile de berbece cele roșite, și acoperemânturile cele deasupra piei cei vinete.

34. Și catapeteazma, și sicriul mărturie, și drugii lui, și acoperemântul împăcării.

35. Masa cu toate vasele ei, și pâinile punerii înaintea.

36. Sfeșnicul cel curat cu candelile lui și cu toate vasele lui, și untuldelemn pentru candelă.

37. Altarul tămâerii, untuldelemn pentru ungere, miresmele tămâerii, tămâie aromatică.

38. Și perdeaua dela intrarea în cort.

39. Și jertfelnicul cel de aramă cu grătarul, drugii și toate vasele lui, spălătoarea și temelia ei.

40. Și pânzele curții, stâlpii și piulițele lor, perdeaua dela poarta curții, funiile și țărușii ei.

41. Și toate uneltele cele ce sunt la lucrul cortului mărturie.

42. Veșmintele cele de slujbă, ca să slujească cu ele în sfânta, veșmintele sfintei, care sunt ale lui Aaron, și veșmintele fiilor lui cele de slujbă, după toate câte au poruncit Domnul lui Moisi, așa au făcut fiii lui Israil toată gătirea.

31, 10.

43. Și a văzut Moisi toate lucrurile, și erau făcute acestea precum poruncise Domnul lui Moisi, astfel erau făcute, și i-a binecuvântat pre dânșii Moisi.

CAP. 40.

Sfințirea cortului.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. În ziua dintâiu a lunii dintâiu fiind lună nouă, vei întinde cortul mărturiei.

3. Și vei pune sicriul mărturiei, și vei acoperi sicriul cu catapeteazma.

26, 33.

4. Și vei aduce în lăuntru masa, și vei pune pe ea cele rânduite.

5. Și vei aduce în lăuntru sfeșnicul, și vei pune candelile lui, și vei așeză altarul cel de aur al tămâerei înaintea sicriului mărturiei.

30, 1.

6. Și vei pune perdeaua la intrarea în cort, iar altarul pentru jertfe să-l pui dinnaintea ușii cortului mărturiilor.

26, 35-36.

7. Și vei așeză spălătoarea între cort și între altar, punând într'însa apă.

8. Și vei așeză curtea împrejur atârând perdeaua la ușa curții.

9. Și vei luă untdelemn de ungere, și vei unge cortul și toate cele dintr'însul, și-l vei sfinți pre dânsul și toate vasele lui, și vor fi sfinte; apoi vei unge altarul jertfelor cu toate vasele lui, și-l vei sfinți, și va fi prea sfânt.

30, 26-27; Num. 7, 1.

10. Vei unge și spălătoarea și temelia ei, și o vei sfinți pre ea.

11. După aceea vei aduce pre Aaron și pre fiii lui la ușile cortului mărturie.

12. Și-i vei spăla cu apă, și vei îmbrăca pre Aaron cu veșmintele cele sfinte, și-l vei unge pre el, și-l vei sfinți pre el, și-mi va sluji mie, și pre feciorii lui vei aduce, și-i vei îmbrăca cu haine, și-i vei unge precum ai uns pre tatăl lor, și vor fi mie preoți.

13. Și această ungere va fi ungere veșnică de preoție în neamurile lor.

14. Și a făcut Moisi toate acestea precum i-au poruncit lui Domnul.

15. Și s'a așezat cortul în luna dintâiu în al doilea an de când au ieșit ei din Eghipet, fiind lună nouă.

16. Și a pus Moisi cortul și temeliile lui și închietoriile de sus, și a așezat zăvoarele.

17. Și a ridicat stâlpii, și a întins covoarele cortului, și a pus acoperemântul cortului deasupra, după cum poruncise Domnul lui Moisi.

18. Și luând mărturiile le-a pus în sicriu, și a pus drugii sub sicriu.

19. Și a dus sicriul în cort, și a atârnat catapeteazma, și astfel a acoperit sicriul mărturie, în ce chip poruncise Domnul lui Moisi.

20. Și a pus masa în cortul mărturie în partea despre miazănoapte a cortului mărturie din afară de catapeteazmă.

26, 35.

21. Și a pus pe dânsa pâinile punerii înaintea Domnului, după cum poruncise Domnul lui Moisi.

25, 30.

22. Și a pus sfeșnicul în cortul mărturie în fața mesii în partea despre miazăzi a cortului.

26, 35.

23. Și a pus candelarele lui înaintea Domnului, precum poruncise Domnul lui Moisi.

25, 37; Num. 8, 2.

24. Și a pus altarul cel de aur în cortul mărturiei în fața catapetezmei.

25. Și a tămâiat preste el cu miresmele tămâierii precum au poruncit Domnul lui Moisi.

30, 7 și 35.

26. Și altarul jertfelor l-a pus la ușile cortului mărturiei, și a adus preste el ardere de tot și jertfă, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

27, 1.

27. Și a așezat spălătoarea între cortul mărturiei și între altarul jertfelor, și a pus într'însa apă;

30, 18.

28. Ca să-și spele dintr'însa Moisi și Aaron și fiii lui, mâinile și picioarele.

29. Când intrau ei în cortul mărturiei, sau când mergeau la jertfelnici să slujască, se spălau dintr'însa, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

30, 19, 20.

30. Și a așezat curtea împrejurul cortului, și a atârnat perdeaua la ușa curții.

31. Astfel a săvârșit Moisi toate lucrurile. Atunci nor a acoperit cortul mărturiei, și s'a umplut cortul de slava Domnului.

32. Așa că nu putea Moisi să intre în cortul mărturiei, că nor umbrea deasupra lui, și se umpluse cortul de slava Domnului.

Num. 9, 15; 3 Împ. 8, 10.

33. Și când se ridică norul dela cort, porneau fiii lui Israil cu toate ale lor.

34. Iar dacă norul nu se ridică, nu porneau până în ziua când se ridică norul.

Num. 9, 17, 18.

35. Că ziua era norul Domnului preste cort, și noaptea era preste dânsul foc înaintea a tot Israilul în toate purcederile lor.

Num. 9, 16; 14, 14. A 2 Lege 1, 33.

LEVITICUL

CAP. 1.

Rânduiala jertfelor. Arderea de tot.

Și au chemat Domnul pre Moisi, și i-au grăit lui din cortul mărturie, zicând:

2. Grăește fiilor lui Israil, așa vei zice către ei: om dintru voi de va aduce daruri Domnului; din vite și din boi și din oi veți aduce darurile voastre.

3. De va fi ardere de tot darul lui, din boi parte bărbătească curată îl va aduce la ușa cortului mărturie, îl va aduce pre dânsul primit înaintea Domnului.

Eșire 29, 11.

4. Și va pune mâna pre capul jertfei primită lui, ca să se milostivească spre cel ce o aduce.

5. Iar preoții fii lui Aaron vor junghia vițelul înaintea Domnului, vor aduce sângele și-l vor vărsa împrejurul jertfelnicului, care este la ușa cortului mărturie.

6. Și jupuind jertfa o vor împărți în bucăți după mădulări.

7. Și vor face fii lui Aaron preoții foc pre jertfelnic, și vor pune lemne pre foc.

8. Și vor așeză fii lui Aaron preoții, părțile cele tăiate, capul și grăsimea, preste lemnele care sunt pre focul cel de pre jertfelnic.

9. Iar măruntaele și picioarele le vor spăla cu apă, și le vor pune preoții toate pre jertfelnic, ardere de tot este jertfă, miros de bună mireasmă Domnului.

10. Iar de va fi din oi darul Domnului, spre ardere de tot îl va aduce din miei și din iezi, parte bărbătească curat.

11. Și va pune mâna pre capul lui, și-l vor junghia lângă jertfelnicul despre miazănoapte înaintea Domnului, și vor vărsa fii lui Aaron preoții sângele pre jertfelnic împrejur.

12. Și-l vor despărți în părți, și le vor pune preoții acestea cu capul și seul pre lemnele care sunt pre focul cel de pre jertfelnic.

13. Și mațele și picioarele le vor spăla cu apă, și le va aduce preotul toate, și le va pune pre jertfelnic: ardere de tot, jertfă, miros cu bună mireazmă Domnului.

14. Iar de va aduce din cele zburătoare jertfa sa dar Domnului, va aduce din turturele, sau din porumbi darul său.

15. Și-l va aduce preotul la jertfelnic, și îi va frânge capul și-l va pune preotul pre jertfelnic, și va scurge sângele spre fundul jertfelnicului.

16. Și va scoate gușa cu penele, și o va lepădă lângă jertfelnic de către răsărit la locul cenușii.

17. Și îi va frânge aripile, și nu-l va tăeă părți, și-l va pune preotul preste lemnele cele de pre foc, pre jertfelnic jertfă arderei de tot miros cu bună mireazmă Domnului.

CAP. 2.

Jertfele spre mâncare.

Iar de va aduce cinevă dar jertfă Domnului, făină curată să fie darul lui, și va turnă preste ea untdelemn, și va pune preste ea tămâie; jertfă este.

2. Și o va aduce la fiii lui Aaron preoții, cari luând o mână plină din făina cea cu untdelemn și toată tămâea, o va pune preotul spre pomenire pre jertfelnic jertfă, miros cu bună mireazmă Domnului.

3. Și ce rămâne din jertfă, va fi pentru Aaron și fiii lui, sfânta sfintelor, din jertfele Domnului.

Sirah 7, 34.

4. Iar de se va aduce dar, jertfă coaptă în cuptor, dar Domnului de făină, să fie pâini nedospite frământate cu untdelemn, și turte nedospite unse cu untdelemn.

5. Iar de va fi darul tău jertfă din tigaie; să fie făină frământată cu untdelemn nedospită.

6. Și o vei sfărâma în bucăți, turnând preste ele untdelemn; jertfă este Domnului.

7. Iar de va fi darul tău jertfă de pe grătar, să se facă din făină cu untdelemn.

8. Și jertfa care o va face dintr'acestea Domnului, o va aduce la preot.

9. Și apropiindu-se către jertfelnic, va lua preotul din jertfă pomenirea ei, și va pune preotul pre jertfelnic ardere de tot, miros de bună mireasmă Domnului.

10. Iar ce va rămâne de la jertfă va fi a lui Aaron și a fiilor lui, sfintele sfintelor din arderile de tot ale Domnului.

11. Orice jertfă veți aduce Domnului, să fie nedospită; tot ce este dospit, sau mierea să n'aduceți dintr'însa jertfă, dar Domnului.

12. Din pârgă să aduceți Domnului; iar pre jertfelnic să nu se pue spre miros de bună mireasmă Domnului.

13. Și tot darul jertfei voastre cu sare să-l sărați, și sarea rânduită de Domnul să nu se risipească din jertfele voastre, pre tot darul vostru veți aduce Domnului sare.

Marc. 9, 49.

14. Iar de veți aduce jertfă Domnului din pârga roadelor, să fie pârgă Domnului grăunțe nouă coapte și urluite; așa vei aduce jertfa pârgii roadelor.

A 2 Lege 26, 2.

15. Și vei turna preste ea untdelemn, și vei pune preste ea tămâie, jertfă este.

16. Și va aduce preotul spre pomenire din grăunțele cu untdelemn, și toată tămâea jertfă Domnului.

CAP. 3.

Jertfele de mulțămire.

Iar de va fi darul către Domnul jertfă de mântuire și-l va aduce din boi, ori parte bărbătească, ori femească, curat îl va aduce înaintea Domnului.

2. Și va pune mâinile sale pre capul darului, și-l va junghiă la ușa cortului mărturiei; iar fiii lui Aaron preoții vor turnă sângele pre jertfelnicul arderilor de tot împrejur.

Eșire 29, 16.

3. Și vor aduce din jertfa mântuirii jertfă Domnului, grăsimea care acopere pânțele, și toată grăsimea care este pe pânțele.

Eșire 29, 13, 22.

4. Și amândoi rărunchii, și grăsimea care este preste ei și care este preste coapse, și pelița cea de pre ficat cu rărunchii va scoate.

5. Și fiii lui Aaron preoții le vor pune pre jertfelnic, spre ardere de tot, preste lemnele care sunt pre locul cel de pre jertfelnic, jertfă miros de bună mireazmă Domnului.

Eșire 29, 25.

6. Iar de se va aduce dar Domnului din oi jertfă de mântuire, parte bărbătească, au femească, curat îl va aduce pre el.

7. De va fi darul său miel, aduce-l-va pre el înaintea Domnului.

8. Și va pune mâna pre capul darului său, îl va junghiă la ușile cortului mărturiei; iar fiii lui Aaron preoții vor turnă sângele pre jertfelnic împrejur.

9. Și va aduce din jertfa mântuirii ardere Domnului, seul, mijlocul cu șalele și tot seul care acopere pânțele.

10. Și luând tot seul care este preste pânțele, preste amândoi rărunchii, și seul cel de pre ei cu cel dela coapsă, și praporul ficatului cu rărunchii.

11. Le va aduce preotul preste jertfelnic miros de bună mireazmă, ardere Domnului.

12. Iar de va fi darul Domnului din capre, și-l va aduce înaintea Domnului,

13. Va pune mâinile preste capul lui, și-l vor junghia înaintea Domnului la ușile cortului mărturie; iar fiii lui Aaron preoții vor turna sângele preste jertfelnic împrejur.

14. Și va aduce dintr'însul jertfă Domnului, seul care acopere pântecul și toată untura care este preste pântec.

15. Și luând amândoi rărunchii cu tot seul cel de preste ei, cu cel de pre coapse și praporul ficatului cu rărunchii,

16. Le va aduce preotul pre jertfelnic jertfă de bună mireasmă Domnului, tot seul al Domnului.

17. Lege în veci întru neamurile voastre, și în toate lăcașurile voastre seu și sânge să nu mâncați.

Fac. 9, 4; Lev 17, 14.

CAP. 4.

Jertfele pentru păcat.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Vorbește fiilor lui Israil, și le spune: de va păcătuî cineva înaintea Domnului fără de voie împotriva poruncilor Domnului, și va face ce nu se cade călcând vreuna din ele;

3. De va păcătuî Arhiereul cel uns, în cât să păcătuiască poporul, va aduce Domnului pentru păcatul ce a săvârșit, un vițel curat jertfă pentru păcat.

4. Va aduce vițelul la ușa cortului mărturie înaintea Domnului, va pune mâna sa pre capul vițelului, și va junghia vițelul înaintea Domnului.

5. Și preotul cel uns ale cărui mâini sunt sfințite, luând din sângele vițelului, îl va duce în cortul mărturie.

6. Și va întinge preotul degetul în sânge și va stropi cu sânge de șapte ori înaintea Domnului spre catapeteasmă.

Eșire 40, 6. Lev. 16, 19.

7. Și din sângele vițelului preotul va unge coarnea altarului tămâerei, care este înaintea Domnului în cortul mărturie; iar sângele vițelului îl va turna tot la temelia

jertfelnicului arderii de tot, care este la uşile cortului mărturie.

8. Şi va lua grăsimea viţelului jertfit pentru păcat, atât cea care acopere măruntaele, cât şi cea de pre ele.

9. Şi amândoi, răunchii cu grăsimea de pre ei, cu cea de pre coapse, cu prapurul şi răunchii le va lua.

10. În ce chip se ia dela viţelul jertfei cei de mântuire, şi preotul le va aduce pre jertfelnicul arderii de tot.

11. Iar pielea viţelului, toată carnea lui cu capul, cu marginile, cu pântecele şi cu balega,

Eşire 29, 14.

12. Adică părţile rămase din viţel le vor scoate afară din tabără în loc curat, unde se aruncă cenuşa, se vor arde pe lemne în foc; unde se va vărsa cenuşa se vor arde.

13. Iar dacă toată adunarea lui Israil va păcătuî ceva din neştiinţă şi lucrul va rămâne ascuns dela ochii adunării, făcând ceva împotriva poruncilor Domnului, ce nu se cade a face;

Num. 15, 24.

14. Dupăce vor cunoaşte păcatul care au săvârşit, adunarea va aduce jertfă pentru păcat un viţel curat, îl vor aduce la uşile cortului mărturie.

15. Şi vor pune bătrânii adunării mâinile sale pre capul viţelului înaintea Domnului.

16. Şi vor junghia viţelul înaintea Domnului, iar preotul cel uns va duce din sângele viţelului în cortul mărturie.

17. Şi va întinge preotul degetul în sângele viţelului, şi va stropi de şapte ori înaintea Domnului, spre catapetasma sfinte.

Lev, 16, 19.

18. Şi din sânge va unge preotul coarnele altarului tămâierei, care este înaintea Domnului în cortul mărturie.

19. Şi tot sângele îl va vărsa la temeiul jertfelnicului arderei de tot, care este la uşile cortului mărturie.

20. Şi va lua dela el toată grăsimea, şi o va duce pe jertfelnic, şi va jertfi viţelul ca şi pre cel jertfit pentru păcat,

așa va face; și se va ruga pentru ei preotul, și se va ierta lor păcatul.

21. Iar părțile rămase din vițel le vor scoate afară de tabără, spre ardere de tot, cum au ars pe vițelul cel mai dinaintea; că păcatul adunării este.

22. Iar de va păcătuî cel ce este căpetenie și va călca vreuna din poruncile Domnului Dumnezeului său, ce nu se cade a face, și din neștiință va greși,

23. Atunci după ce va cunoaște el păcatul care a săvârșit, va aduce dar jertfă pentru păcat un ied curat, parte bărbătească.

24. Va pune mâna sa pe capul iedului, și-l vor junghia în locul unde se junghie arderile de tot înaintea Domnului, că jertfă pentru păcat este.

25. Iar din sângele jertfei pentru păcat, preotul va unge cu degetul coarnele jertfelnicului arderilor de tot, și tot sângele îl va vărsa la temelul jertfelnicului arderilor de tot.

26. Tot seul lui îl va aduce pre jertfelnic, ca și seul jertfei cei de mântuire, și preotul se va ruga pentru cel ce a săvârșit păcatul, și se va ierta lui.

27. Iar dacă cineva din poporul pământului va păcătuî prin neștiință, și va călca vreuna din poruncile Domnului, care s'au poruncit să nu se calce, și va greși;

28. Dupăce va cunoaște păcatul care a săvârșit, va aduce din caprele sale dar o capră curată parte femească, pentru păcatul ce a săvârșit.

29. Și va pune mâna pe capul caprei cei aduse pentru păcatul său, și vor junghia capra aceea, care s'a adus pentru păcat, în locul unde se junghie arderile de tot.

30. Iar preotul luând cu degetul din sângele ei, va unge coarnele jertfelnicului arderilor de tot, și tot sângele îl va vărsa la temelul jertfelnicului.

31. Și va lua tot seul, precum se ia seul dela jertfa cea de mântuire, și-l va aduce preotul pre jertfelnic întru miros de bună mireasmă Domnului, și se va ruga preotul pentru el, și se va ierta lui.

32. Iar de va aduce dar pentru păcat oaie, parte femească curată să o aducă.

33. Va pune mâna pe capul oii cei ce se aduce pentru păcat, și o vor junghia în locul unde se junghie arderile de tot.

34. Și luând preotul din sângele oii care se aduce pentru păcat, cu degetul, va unge pre coarnele jertfelnicului arderii de tot, și tot sângele ei îl va vărsa la temeiul jertfelnicului arderii de tot.

35. Și va lua tot seul ei, precum se ia seul oii cei dela jertfa cea de mântuire, și-l va pune preotul pe jertfelnic spre ardere de tot Domnului, și se va ruga pentru dânsul preotul pentru păcatul ce a săvârșit, și se va ierta lui.

CAP. 5.

Jertfele pentru vinovăție.

De va păcătuî cinevâ, și martorul chemat să jure, ori de a văzut, ori de știe, nu va spune, ia asuprâși păcatul aceluia.

Pild. Sol. 29, 24.

2. Oricine se va atinge de ceva necurat, de vreo mortăciune, sau de ce a fost prins de hiară necurată, sau de vreo mortăciune din vietăți necurate, sau din mortăciunile dobitoacelor celor necurate;

2 Cor. 6, 17.

3. Sau se va atinge de necurăție de om, ori de ce necurăție a lui, de care atingându-se se va pângări, și n'a știut, și după aceea va cunoaște că a greșit, vinovat va fi păcatului.

4. Omul nelegiuit, carele grăește cu buzele sale ca să facă rău, sau să facă bine; oricâte va grăi acela cu jurământ, și va uită, și apoi va cunoaște că a păcătuit într'una dintr'acestea;

5. Și va mărturisi păcatul său, care a păcătuit,

6. Va aduce Domnului pentru cele ce a greșit, pentru păcatul ce a săvârșit o mieușă din oi, sau o iadă din capre parte femească jertfă pentru păcat, și se va rugă pentru el preotul, pentru păcatul lui care a săvârșit, și se va iertă lui păcatul.

7. Iar de nu va putea avea oaie, va aduce pentru păcatul său ce a săvârșit, două turturele sau doi pui de porumb Domnului, unul pentru păcat și altul spre arderea de tot.

8. Și le va aduce la preot, și va jertfi preotul întâiu pentru păcat, și va rupe preotul capul pasării de la grumazi, și nu-i va despărți.

9. Și va stropi din sângele cel pentru păcat pe peretele jertfelnicului; iar rămășița sângelui o va scurge preste temeiul jertfelnicului, că pentru păcat este.

10. Iar a doua pasăre o va face ardere de tot după cum se cuvine, și se va rugă preotul pentru dânsul, pentru păcatul ce a săvârșit, și se va iertă lui.

11. Iar de nu va avea nici o pereche de turturele sau doi pui de porumb, va aduce dar pentru păcatul ce a făcut, a zecea parte a unui ifi de făină curată jertfă pentru păcat, fără să toarne preste dânsa untdelemn, nici să pue preste ea tămâie, căci pentru păcat este.

12. Și o va aduce la preot, și luând preotul dintr'însa o mână plină, o va aduce spre pomenire Domnului pe jertfelnicul arderilor de tot, că pentru păcat este.

13. Preotul se va rugă pentru dânsul, pentru vreunul din aceste păcate ce a săvârșit, și se va iertă lui; iar ce a rămas, va fi a preotului, ca și jertfa fainei cei curate.

14. Și au grăit Domnul către Moisi zicând:

15. Tot cel ce din uitare și fără de voie a păcătuit cu privire la cele sfințite Domnului, va aduce pentru păcatul său Domnului un berbec curat din oi, a căruia preț va fi un siclu de argint după siclul cel sfânt, pentru păcatul ce a săvârșit.

16. Și ce a păcătuit cu privire la cele sfințite, va întoarce înapoi aceea, adăogând încă a cincea parte preste aceea,

și o va da preotului; iar preotul se va ruga pentru el jertfind berbecele cel pentru păcat, și se va ierta lui.

17. Și oricine va păcătuși și va călca vreuna din poruncile Domnului, ce nu se cade a face, greșind din neștiință, va avea păcat.

18. Va aduce la preot un berbece curat din oi în preț de un argint pentru greșală, și se va ruga preotul pentru el, pentru neștiința lui, că n'a știut și n'a cunoscut, și se va ierta lui.

19. Pentrucă a greșit înaintea Domnului.

CAP. 6.

Alte jertfe.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Tot cel ce va păcătuși, și din nebăgare de seamă va nesocoti poruncile Domnului, și va tăgăduși către daaproapele său au lucrul ce i-a încredințat, ori din simbrie, ori din pradă, sau îl va înșelă cu ceva pe aproapele,

3. Sau găvind lucru pierdut, îl va tăgăduși și va jură nedrept despre orice lucru va face omul, va păcătuși într'acestea.

4. Și de va fi păcăduit sau va fi greșit, în acest chip va întoarce răpirea care a răpit, sau înșelăciunea care a înșelat, sau lucru ce s'a încredințat lui, sau lucru pierdut care l-a găsit, la tot lucrul pentru care a jurat strâmb, va plăti lucrul acela întreg, adăogând a cincea parte mai mult aceluia a cui este, și va întoarce lui în ce zi se va dovedi.

5. Iar pentru greșala sa, va aduce Domnului un berbece curat din oi cu preț după măsura păcatului.

6. Și se va ruga pentru el preotul înaintea Domnului, și se vor ierta lui toate câte a făcut și a greșit.

7. Și au grăit Domnul către Moisi zicând:

8. Poruncește lui Aaron și fiilor lui zicând:

9. Aceasta este rânduiala arderii de tot; arderea de tot va arde pe jertfelnic neconținut toată noaptea până dimineața, și focul jertfelnicului va arde deasupra lui, și nu se va stinge.

10. Și se va îmbrăca preotul cu haină de in, și veșmânt va îmbrăca împrejurul trupului său, și va lua arderea care o va mistui focul, arderea de tot dela jertfelnic.

11. Și o va pune aproape de jertfelnic, și se va desbrăca de haina sa, și se va îmbrăca cu altă haină, și va scoate arderea de tot afară de tabără în loc curat.

12. Și foc pe jertfelnic va arde și nu se va stinge, și preotul va pune pe dânsul lemne disdedimineață, și va așeza deasupra lui arderea de tot, și preste ea va pune grăsimea jertfei de mântuire.

13. Și pururea va arde foc pe jertfelnic, și nu se va stinge.

14. Aceasta este rânduiala jertfei, care o vor aduce fiii lui Aaron înaintea Domnului la jertfelnic.

15. Și va lua dintr'însa preotul o mână din făina cea curată a jertfei cu untuldelemn al ei și cu toată tămâia ei, care sunt preste jertfă, și le va pune pe jertfelnic ardere întru miros de bună mireasmă, pomenire Domnului.

16. Iar rămășița ei o va mânca Aaron cu fiii lui, nedospită se va mânca în loc sfânt, în curtea cortului mărturie o vor mânca.

10, 12.

17. Nu se va coace dospită, parte o am dat aceasta lor din cele ce se aduc Domnului, sfânta sfintelor este ca și ceea ce se aduce pentru păcat, și ca și cea pentru greșală.

18. Toată partea bărbătească dintre preoți vor mânca aceasta, lege veșnică întru neamurile voastre din cele ce se aduc Domnului, tot cel ce se va atinge de dânsule se va sfinți.

Eșire 27, 21.

19. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

20. Acesta este darul lui Aaron și al fiilor lui, care-l vor aduce Domnului în ziua în care-l vei unge pe el; a zecea

parte din ifă, făină curată să fie de jertfă pururea, jumătate dintr'însa dimineața, și jumătate dintr'însa seara.

21. În tigaie cu untdelemn se va face: frământată o va aduce, pisate, jertfă de fărmături, jertfă într-un miros de bună mireasmă Domnului.

22. Preotul cel uns, urmașul lui din fiii lui va face aceasta, lege veșnică, toată se va mistui.

23. Toată jertfa preotului, de tot se va arde și nu se va mânca.

24. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

25. Vorbește lui Aaron și fiilor lui și le spune: aceasta este rânduiala jertfei pentru păcat; în locul unde se junghie arderile de tot, vor junghiea și cele pentru păcat înaintea domnului, că prea sfânt este.

26. Preotul care o va aduce o va mânca, în loc sfânt se va mânca, în curtea cortului mărturie.

10, 13.

27. Tot carele se va atinge de cărnurile ei, se va sfinți, și ori a cui haină se va stropi cu sângele tășnit din ea, se va spăla în loc sfânt.

28. Iar vasul cel de lut în care s'a fiert, se va sparge; iar de se va fierbe în vas de aramă, să-l frece și să-l spele cu apă.

15, 12.

29. Toată partea bărbătească între preoți va mânca acestea, că sfintele sfintelor sunt Domnului.

30. Și toate cele jertfite pentru păcat dintr'al cărora sânge se va aduce în cortul mărturie, ca să se roage printr'însul într-un loc sfânt, să nu se mănânce, ci cu foc să se arză.

Evrei 13, 11.

31. Aceasta este rânduiala aducerii berbecelui ca jertfă pentru păcat, că prea sfinte sunt.

32. În locul unde vor junghiea arderile de tot, vor junghiea și berbecelul cel pentru păcat înaintea Domnului, iar sângele îl va vărsa pe temeiul jertfelnicului împrejur.

33. Și va lua tot seul lui și șalele și seul care acopere măruntaele și tot seul cel de preste mațe.

34. Și amândoi rărunchii cu seul cel de preste ei, care este preste coapse, și praporul ficatului cu rărunchii le va lua,

35. Și le va aduce preotul pe jertfelnic jertfă Domnului, că pentru păcat este.

36. Toată partea bărbătească dintre preoți le va mânca pre ele, în loc sfânt le vor mânca, că prea sfinte sunt.

37. La jertfa pentru păcat ca și la cea pentru greșală este aceeași rânduială; va fi a preotului care se va ruga pentru el.

38. Și preotul cel ce aduce arderile de tot ale omului, va lua pielea jertfei arderii de tot pe care o aduce,

39. Toată jertfa care se va face în cuptor, și toată care se va face pe grătar, sau în tigaie, va fi a preotului care o aduce.

40. Și toată jertfa cea făcută cu untdelemn și cea nefăcută, tuturor fiilor lui Aaron să se împartă fieștecăruia întocmai.

CAP. 7.

Jertfe de mântuire.

Aceasta este rânduiala jertfei de mântuire ce vor aduce Domnului.

2. De va fi jertfă de laudă, vor aduce spre jertfire pâini de făină curată făcute cu untdelemn, și turte nedospite unse cu untdelemn, și făină aleasă frământată cu untdelemn,

3. Cu pâine nedospită va aduce darurile sale spre jertfa laudei cea de mântuire.

4. Și unul din toate darurile aduse parte Domnului, va fi a preotului care varsă sângele jertfei de mântuire.

5. Cărnurile jertfei laudei cea de mântuire, vor fi ale lui, și se vor manca în ziua în care se vor aduce, nelăsând

dintr'însele pe dimineată.

6. Iar de va fi darul său jertfă de făgăduință sau de bună voie, se va mânca în ziua în care se aduce jertfa, și a doua zi;

7. Ce va rămâne din cărnurile jertfei până a treia zi, cu foc se va arde.

8. Iar cine va mânca din cărnurile jertfei de pace a treia zi, darul lui nu va fi primit, nici se va socoti lui, urâciune este; oricine va mânca dintr'însele, păcat va avea.

9. Cărnurile atinse de ceva necurat, nu se vor mânca, în foc se vor arde; tot cel ce este curat, va mânca carnea.

10. Iar oricine va mânca din cărnurile jertfei cei de mântuire, care este a Domnului, știindu-se pre sine necurat, acela va pieri din poporul său.

11. Și tot cel ce se va atinge de vreun lucru necurat, sau om necurat, sau de cele cu patru picioare, necurate, sau de orice necurățenie și va mânca din cărnurile jertfei cei de mântuire, care este a Domnului, va pieri acela din poporul său.

12. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

13. Vorbește fiilor lui Israil, și le spune: seul de bou, de oaie și de capră să nu mâncați.

14. Grăsimea de mortăciune, de ce este prins de hiară se va întrebuiți la orice lucru; iar de mâncat nu se va mânca.

15. Tot cel ce va mânca seu de la vitele din care veți aduce dintr'însele jertfă Domnului, va pieri acela din poporul său.

16. Sânge să nu mâncați în tot lăcașul vostru, nici de vite, nici de pasări.

17. Oricine va mânca sânge, acela va pieri din poporul său.

18. Și au grăit Domnul către Moisi zicând:

19. Vorbește fiilor lui Israil și le spune: cel ce aduce jertfă de mântuire, va aduce darul său Domnului și din jertfa cea de mântuire.

20. Mâinile lui vor aduce jertfele Domnului: grăsimea de pre piept și praporul ficatului vor aduce, ca să le pue dar înaintea Domnului.

21. Preotul va aduce grăsimea pe jertfelnic, iar pieptul va fi al lui Aaron și al fiilor lui.

22. Armul drept din jertfele de mântuire ce aduceți îl veți da preotului,

23. Acela dintre fiii lui Aaron care aduce sângele jertfei de mântuire și grăsime, va avea parte armul cel drept.

24. Că pieptul și armul ce se aduc din jertfele de mântuire ale voastre, le-am luat dela fiii lui Israil și le-am dat lui Aaron preotul și fiilor lui, lege veșnică pentru fiii lui Israil.

25. Aceste părți din jertfele Domnului se cuveneau lui Aaron și fiilor lui preoții din ziua în care i-au rânduit să preotească Domnului.

26. Precum au poruncit Domnul să se dea lor în ziua, în care i-au uns pre ei din fiii lui Israil, lege veșnică întru neamurile lor.

27. Aceasta este rânduiala jertfei arderilor de tot pentru păcat, pentru greșală, pentru sfințirea preoților și pentru jertfa de mântuire.

28. În ce chip au poruncit Domnul lui Moisi în muntele Sinai, în ziua în care au poruncit fiilor lui Israil să aducă darurile sale înaintea Domnului în pustia Sinai.

CAP. 8.

Sfințirea preoților.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Ia pre Aaron și pre fiii lui și hainele lui, și untul cel de lemn al ungerii, și vițelul cel pentru păcat, și cei doi berbeci, și coșnița cea cu azime.

3. Și vei strânge toată adunarea la ușa cortului mărturie.

4. Și a făcut Moisi precum i-au poruncit lui Domnul, și a strâns toată adunarea la ușa cortului mărturie.

5. Și a zis Moisi către adunare: acesta este cuvântul, care au poruncit Domnul să se facă.

6. Și a adus Moisi pre Aaron și pre fiii lui, și i-a spălat pre ei cu apă.

7. Și l-a îmbrăcat pre el cu haina, și l-a încins cu brâul, și l-a îmbrăcat cu veșmântul cel lung, și a pus preste el umărarul, și l-a încins pre el după cum eră făcut umărarul, și l-a strâns cu el.

Eșire 28, 37.

8. Și a pus preste umărar engolpion, și preste engolpion a pus arătarea și adevărul.

Eșire 28, 24, 26.

9. Și a pus mitra pe capul lui, și preste mitră la frunte a pus placa cea de aur cea sfințită sfântă, precum au poruncit Domnul lui Moisi.

10. Și a luat Moisi din untul cel de lemn al ungerii.

Eșire 30, 25, 26.

11. Și a stropit dintr'însul pe jertfelnic de șapte ori, și a uns jertfelnicul, și l-a sfințit pre dânsul și toate cele dintr'însul, și spălătoarea lui cu temeiul ei, și le-a sfințit pre ele, și a uns cortul și toate vasele lui, și l-a sfințit pre el.

12. Și a turnat Moisi din untul cel de lemn al ungerii pe capul lui Aaron, și l-a uns pe el, și l-a sfințit pe el.

Sirah 45, 18; Eșire 28, 37.

13. Și a adus Moisi pe fiii lui Aaron, și i-a îmbrăcat pre ei cu haine, și i-a încins cu brâne, și le-a pus lor chidare, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

14. Deci a adus Moisi vițelul cel pentru păcat, și a pus Aaron și fiii lui mâinile pre capul vițelului celui pentru păcat.

15. Și l-a junghiat pre el, și a luat Moisi cu degetul din sânge și a uns coarnele jertfelnicului împrejur, și a curățit jertfelnicul; iar sângele l-a vărsat preste temeiul jertfelnicului, sfințindu-l ca să se roage pe el.

Eșire 29, 11, 14.

16. Și a luat Moisi toată grăsimea cea de pre mațe, și praporul ficatului, amândoi rărunchii cu grăsimea de pre ei,

și le-a adus Moisi pe jertfelnic.

3, 3; Eșire 29, 22.

17. Iar vițelul, pielea lui, carnea lui și balega lui, le-a ars afară de tabără cu foc, precum au poruncit Domnul lui Moisi.

18. Apoi a adus Moisi berbecele cel pentru arderea de tot, și a pus Aaron și fiii lui mâinile pe capul berbecelui, și a junghiat Moisi berbecele, și a turnat Moisi sângele pe jertfelnic împrejur.

Eșire 29, 15, 16.

19. Și berbecele l-a tăiat bucăți, și a adus Moisi capul, mădulările și grăsimea; iar pânțele și picioarele le-a spălat cu apă.

Eșire 29, 17.

20. Și a adus Moisi berbecele tot pe jertfelnic: ardere de tot, întru miros de bună mireasmă, jertfă Domnului, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

Eșire 29, 18.

21. Și a adus Moisi al doilea berbece, berbecele cel pentru sfințire, și au pus Aaron și fiii lui mâinile pe capul berbecelui.

22. L-a junghiat, și a luat Moisi din sângele lui și a pus pre marginea urechii drepte a lui Aaron și pre vârful mâinii drepte și pre vârful piciorului drept.

23. Și a adus Moisi pe fiii lui Aaron, și a pus Moisi din sânge pe marginea urechilor lor celor drepte, și pe vârful mâinilor lor celor drepte, și pe vârful picioarelor lor celor drepte, și a vărsat Moisi sângele pe jertfelnic.

24. Și a luat grăsimea și șalele și seul cel de preste pânțele și praporul ficatului și amândoi rărunchii și grăsimea de pre ei și armul cel drept.

25. Din coșnița cu jertfa pentru sfințire, care este înaintea Domnului, a luat o pâine azimă, o pâine cu untdelemn și o turtă, punându-le pe grăsime și armul cel drept.

26. Și le-a pus toate pe mâinile lui Aaron și pe mâinile fiilor lui, și le-a adus dar înaintea Domnului.

Eşire 29, 24.

27. Apoi Moisi le-a luat din mâinile lor, şi le-a pus pe jertfelnic spre arderea de tot pentru sfinţire, miros de bună mireasmă, jertfă Domnului.

Eşire 29, 25.

28. Şi luând Moisi pieptul dela berbecele cel pentru sfinţire, l-a ridicat ca dar adus înaintea Domnului, şi a fost partea lui Moisi după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

Eşire 29, 26.

29. Apoi a luat Moisi din untuldelemn al ungerii şi din sângele cel de pe jertfelnic, şi a stropit pre Aaron şi hainele lui şi pre fiii lui şi hainele fiilor lui.

30. Şi a sfinţit pre Aaron şi hainele lui şi pre fiii lui şi hainele fiilor lui cu dânsul.

31. Şi a zis Moisi către Aaron şi către fiii lui: fierbeţi carnea în curtea cortului mărturiei în loc sfânt, şi acolo să o mâncaţi cu pâinile cele din coşniţa cu jertfa pentru sfinţire, precum s'a poruncit mie, zicând: Aaron şi fiii lui le vor mânca.

Eşire 29, 32.

32. Iar ce va rămâneà din cărnuri şi din pâini, în foc să ardeţi.

33. Şi din uşa cortului mărturiei să nu ieşiţi şapte zile, până ce se va plini ziua sfinţirii voastre, pentrucă în şapte zile se vor sfinţi mâinile voastre.

34. În ce chip au făcut în ziua aceasta, aşà au poruncit Domnul să se facă ca să se roage pentru voi.

35. Şi la uşa cortului mărturiei veţi şedeà şapte zile, ziua şi noaptea, şi veţi păzi cele rânduite de Domnul ca să nu muriţi, că aşà au poruncit mie Domnul Dumnezeu.

36. Şi au făcut Aaron şi fiii lui toate câte au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP. 9.

Jertfa lui Aaron.

În ziua a opta a chemat Moisi pre Aaron și pre fiii lui și pre bătrânii lui Israil.

2. Și a zis Moisi către Aaron: ia ție un vițel din cireadă spre jertfă pentru păcat, și un berbec spre ardere de tot, curați; și-i adu înaintea Domnului.

Eșire 29, 1.

3. Iar bătrânilor lui Israil grăește, zicând: luați un țap din capre spre jertfă pentru păcat, și un berbec și un vițel, și un miel de un an spre arderea de tot, curați,

4. Vițelul și berbecul spre jertfa de mântuire înaintea Domnului, și făină curată amestecată cu untdelemn, că astăzi se va arăta Domnul întru voi.

5. Și luară precum poruncise Moisi împreajma cortului mărturie, și a venit toată adunarea și a stătut înaintea Domnului.

6. Și a zis Moisi: acesta este cuvântul, care l-au grăit Domnul: faceți, și se va arăta întru voi mărirea Domnului.

7. Și a zis Moisi lui Aaron: apropie-te la jertfelnic și adu jertfă pentru păcatul tău, și ardere de tot; și te roagă pentru tine însuși și pentru casa ta, și adu darurile poporului, și te roagă pentru dânșii, precum au poruncit Domnul.

Evr. 7, 27.

8. Și s'a apropiat Aaron de jertfelnic, și a junghiat vițelul cel pentru păcatul său.

9. Și aducând fiii lui Aaron sângele la dânsul, el a întins degetul său în sânge, și a uns coarnele jertfelnicului, iar sângele l-a vărsat lângă temelul jertfelnicului.

10. Grăsimea, răunchii și praporul ficatului jertfei pentru păcat, le-a adus pe jertfelnic, precum poruncise Domnul lui Moisi.

4, 8, 9; 8, 16, 25.

11. Iar cărnurile și pielea le-a ars cu foc afară de tabără.

4, 11.

12. Apoi a junghiat jertfa arderei de tot; aducând fiii lui Aaron sângele la dânsul, l-a vărsat împrejurul jertfelnicului.

13. Asemenea i-au adus jertfa arderei de tot, și mădulările cu capul le-au pus pre jertfelnic.

14. Iar pânțele și picioarele spălate cu apă, le-au pus preste arderea de tot pe jertfelnic.

15. După aceea a adus darul poporului; a luat șaful cel spre jertfă pentru păcatul poporului, și junghiindu-l, l-a curățit, ca și pre cel dintâiu.

4, 13.

16. A adus arderea de tot, și o a săvârșit precum se cuvine.

17. Și adăogî jertfa de mâncare; luând un pumn din ea o puse pre jertfelnic osebit de arderea de tot cea de dimineață.

18. După aceea a junghiat vițelul și berbeculele spre jertfă de mântuire pentru popor, și fiii lui Aaron au adus sângele la dânsul, și l-au vărsat împrejurul jertfelnicului.

19. Iar seul dela vițel și dela berbecule, șalele, seul de pe pânțele, răunchii cu seul lor și praporul ficatului,

20. Toate aceste grăsimi punându-le preste piepturi, le-au așezat pe jertfelnic,

21. Pieptul și armul drept le-a ridicat Aaron spre aducere înaintea Domnului, precum poruncise Domnul lui Moisi.

22. Și ridicând Aaron mâinile spre popor i-a binecuvântat pre ei, și săvârșind jertfele pentru păcat, arderile de tot și cele de mântuire, s'a pogorît.

Num. 6, 22.

23. Deci Moisi și Aaron intrară în cortul mărturie, apoi ieșind au binecuvântat poporul, atunci s'a arătat slava Domnului la tot poporul.

Num. 12, 5.

24. Și a ieșit foc dela Domnul, și a mistuit jertfele și grăsimile de pe jertfelnic; iar poporul văzând a rămas uimit, și a căzut cu fața la pământ.

2 Paral. 7, 1; 3 Împ. 18, 38.

CAP. 10.

Pedeapsa lui Nadav și Aviud.

Și luând cei doi feciori ai lui Aaron, Nadav și Aviud fiecare cădelnița sa, au pus într'însele foc și tămâie, aducând înaintea Domnului foc strein, ce nu li se poruncise lor de Domnul.

Eșire 30, 9. Num. 3, 4, 1 Paral. 24, 2.

2. Și ieșind foc dela Domnul, i-a ars pre ei, și au murit înaintea Domnului.

1 Paral. 24, 2.

3. Atunci Moisi zise către Aaron: aceasta este ceea ce au grăit Domnul zicând: întru cei ce se apropie de mine mă voi sfîni, și întru toată adunarea mă voi proslăvi, și s'a umilit Aaron.

4. Și a chemat Moisi pre Misadai și pre Elisafan feciorii lui Oziil, fiii fratelui tatălui lui Aaron, și a zis lor: veniți de scoateți pe frații voștri dinnaintea celor sfinte, afară de tabără.

Eșire 6, 22.

5. Deci au venit și i-au scos pre ei cu hainele lor afară de tabără, precum a zis Moisi.

Fapt. Ap. 5, 6, 10.

6. Atunci a zis Moisi către Aaron și către Eliazar și către Itamar fiii lui cei rămași: să nu vă descoperiți capetele, nici să vă rupeți hainele, ca să nu muriți, și să fie mînie preste toată adunarea; iar frații voștri, toată casa lui Israil, să plângă arderea care a venit dela Domnul.

Iezechil 26, 16.

7. Și din ușa cortului mărturiei să nu ieșiți, ca să nu muriți, că untuldelemn al ungerii cel dela Domnul preste voi este, și au făcut după cuvîntul lui Moisi.

21, 12.

8. Și au grăit Domnul lui Aaron, zicând:

9. Vin și băutură ce îmbată să nu bei nici tu, nici fii tăi, când veți merge în cortul mărturie, sau vă veți apropiă de jertfelnic, ca să nu muriți; lege veșnică întru neamurile voastre.

Num. 6, 3. 1 Tim. 3, 2.

10. Ca să fie osebite între ce este sfânt și ce nu este sfânt, și între ce este necurat și între ce este curat.

11. Și să învățați pre fii lui Israil toate cele din lege, care au grăit Domnul către dânșii prin Moisi.

12. Și a zis Moisi către Aaron și către Eleazar și către Itamar fii lui Aaron cei rămași: luați jertfa care a rămas din cele aduse Domnului, și le mâncați azime la jertfelnic, căci prea sfinte sunt.

6, 16.

13. Și le mâncați în loc sfânt precum s'a legiuit pentru tine și fii tăi despre cele aduse Domnului, că așa au poruncit mie Domnul.

6, 16, 26.

14. Pieptul ridicărei și armul aducerii să le mâncați în loc sfânt tu cu fii tăi și casa ta precum s'a legiuit pentru tine și fii tăi despre jertfele cele de mântuire ale fiilor lui Israil.

Eșire 29, 26, 27; A 2 Lege 18, 3.

15. Că armul aducerii și pieptul ridicărei preste grăsimile jertfelor se aduc spre osebite înaintea Domnului, și va fi ție și fiilor tăi și fetelor tale cu tine lege veșnică, precum au poruncit Domnul lui Moisi.

16. Și Moisi căută cu luare aminte țăpul cel pentru păcat, îl află ars, și s'a mâniat Moisi pre Eleazar și pre Itamar fii lui Aaron cei rămași, zicând:

17. Pentruce n'ați mâncat jertfa cea pentru păcat în loc sfânt, că este prea sfântă; aceasta s'a dat vouă să o mâncați ca să ridicați păcatul adunării, și să vă rugați pentru ei înaintea Domnului.

Ozie 4, 8.

18. Că nu s'a adus din sângele lui în sfânta, înaintea feții; trebuia să-l mâncați în loc sfânt, precum au poruncit mie

Domnul.

19. Și a grăit Aaron către Moisi, zicând: astăzi au adus jertfa lor pentru păcat și arderea de tot a lor înaintea Domnului, și s'a întâmplat mie precum vezi; de ași mânca astăzi din jertfa pentru păcat, oare va fi plăcut Domnului?

20. Și auzind Moisi, a încuviințat.

CAP. 11.

Animale curate și necurate.

Și au grăit Domnul către Moisi și către Aaron, zicând:

2. Vorbiți fiilor lui Israil și le spuneți: acestea sunt dobitoacele care le veți mânca din toate vietățile cele de pre pământ.

A 2 Lege 14, 3. Fap. Ap. 10, 14.

3. Orice dobitoc cu unghia despicață, și care are copita despărțită în două și rumegă, se mănâncă.

4. Însă din cele ce rumegă și din cele cu unghia despicață și din cele ce au unghiile despărțite, nu veți mânca acestea: cămila pentru că rumegă iar unghia nu o are despicață, aceasta necurată este vouă.

A 2 Lege 14, 7.

5. Ariciul rumegă, iar unghia n'are despărțită, necurat este.

6. Epurile rumegă, dar unghia n'o are despărțită, necurat este.

7. Porcul are unghia despărțită, și desparte unghiile copitei, dar nu rumegă, necurat este.

A 2 Lege 14, 8.

8. Din carnea lor să nu mâncați, nici să vă atingeți de ele moarte, că necurate sunt.

9. Din viețuitoarele cele ce sunt în apă se mănâncă toate câte au aripi și solzi, în râuri, în mări și în bălți, pe acestea le veți mânca.

A 2 Lege 14, 9.

10. Iar toate câte n'au aripi, nici solzi, în ape și în mări, și în râuri din toate cele ce le scot apele, și din toate câte sunt în apă, necurate sunt și să vă îngrețoșați de ele.

11. Din cărnurile lor să nu mâncați și să vă îngrețoșați de mortăciunile lor.

12. Și toate vietățile cele din ape care nu au aripi, nici solzi, spurcăciune să fie acestea vouă.

13. Și din zburătoare să vă scârbiți de vultur, gripsorul și eretele de mare să nu le mâncați, că spurcăciune este.

A 2 Lege 14, 12.

14. Precum și șorlița și gaea și cele ce sunt asemenea ei.

15. Și tot corbul, și cele ce sunt asemenea lui, și struțul, și buha, și babița și cele ce sunt asemenea ei.

16. Și coroiul și cele ce sunt asemenea lui.

17. Și corbul cel de noapte și heretele și cocostârcul.

18. Și porfirionul și pelicanul și lebăda.

19. Și erodiul și haradriul și cele asemenea lui, și pupăza și liliacul.

20. Și toate târătoarele cele cu aripi care umblă cu patru picioare, spurcăciune vouă sunt.

21. Iar acestea veți mânca din cele cu aripi ce se târăsc, care umblă pe patru picioare, care au fluere mai din sus de picioarele sale, ca să sară cu ele pre pământ.

22. Iar dintr'acestea veți mânca: Vruhul și câte seamănă lui; Atakisul și câte seamănă lui; Ofiomahul și câte sunt asemenea lui, și lăcusta și câte seamănă ei.

23. Și toate târătoarele din cele cu aripi, care au patru picioare, spurcăciune vouă sunt, și cu acestea vă veți spurcă.

24. Tot cel ce se va atinge de ele moarte fiind, necurat va fi până seara.

22, 6.

25. Și tot cel ce va lua din mortăciunile lor, își va spăla hainele sale, și necurat va fi până seara.

26. Toate dobitoacele cu copita despicață și cu unghiile despărțite care nu rumegă, sunt necurate. Tot cel ce se va

atinge de mortăciunile lor, necurat va fi până seara.

27. Tot ce umblă pre mâini dintre hiarele cu patru picioare, este necurat; cel ce se va atinge de mortăciunile lor, necurat va fi până seara.

28. Cel ce va ridică din mortăciunile lor, va spăla hainele sale, și necurat va fi până seara, că necurate sunt acestea.

29. Din toate vietățile care se târăsc pre pământ, sunt necurate: nevăstuica, șoarecile, crocodilul și câte sunt asemenea lui.

30. Chițoranul, cameleonul, stelliul, șopârla și sobolul.

31. Acestea necurate sunt din toate vietățile care se târăsc pre pământ; cel ce se va atinge de mortăciunile lor, necurat va fi până seara.

32. Și tot vasul de lemn, sau haina, sau pielea, sau sacul preste care va cădeà mortăciunea lor, necurat va fi. Tot vasul în care se va face acest lucru, cu apă se va spăla, și va fi necurat până seara, și după aceea curat va fi.

15, 12.

33. Și tot vasul de lut în care va cădeà dintr'acestea, orice va fi într'însul, necurate vor fi, și vasul se va sparge.

15, 12.

34. Și orice lucru de mâncare, preste care ar veni din acea apă, necurat va fi. Și toată băutura care se bea din așa vas, necurată va fi.

35. Și ori în ce ar cădeà din mortăciuni de acestea, necurat va fi; cuptoare și căminuri se vor surpă; căci necurate sunt, și necurate vor fi vouă.

36. Izvoarele apelor, lacurile și bălțile, vor fi curate; iar cel ce s'ar atinge de mortăciunile din ele, necurat va fi.

Num. 19, 11.

37. De ar cădeà din aceste mortăciuni în sămânța cea de semănat, care se seamănă, curată va fi.

38. Iar de se va udă sămânța, și ar cădeà din aceste mortăciuni într'însa, necurată este vouă.

39. De va muri din vitele care este vouă slobod a le mânca, cel ce se va atinge de mortăciunile lor, necurat va fi

până seara.

40. Cel ce va mânca din aceste mortăciuni, va spăla hainele sale, și necurat va fi până seara, iar cel ce va lua din aceste mortăciuni, va spăla hainele sale, se va spăla cu apă, și necurat va fi până seara.

41. Toată vietatea ce se târăște pre pământ, spurcăciune să fie aceasta vouă, să nu se mănânce.

42. Și tot ce umblă pre pânțe, și tot ce umblă neconținut în patru picioare, și toate vietățile cu multe picioare ce se târăsc pre pământ, să nu mâncați, că spurcăciune este vouă.

43. Și să nu spurcați sufletele voastre cu nici o târătoare, ce se târăște pre pământ, și să nu vă pângăriți cu acestea, și să nu vă spurcați cu ele.

44. Că eu sunt Domnul Dumnezeu vostru, și vă veți sfinți, și sfinți veți fi, că sfânt sunt eu Domnul Dumnezeu vostru, și să nu pângăriți sufletele voastre cu nici o vietate, ce se târăște pre pământ.

1 Petr. 1, 16.

45. Că eu sunt Domnul cel ce v'am scos pre voi din pământul Eghiptului, ca să fiu vouă Dumnezeu, și să fiți sfinți, că sfânt sunt eu Domnul.

Eșire 20, 2.

46. Aceasta este legea cea pentru vite, pentru pasări și pentru tot ce se mișcă în apă, și pentru tot ce se târăște pre pământ.

47. Care osebește între cele necurate și între cele curate, și între cele viețuitoare care se mănâncă, și între cele viețuitoare care nu se mănâncă.

CAP. 12.

Lege pentru lehuze.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Vorbește fiilor lui Israil, și le spune: Muerea însărcinată care va naște fecior, necurată va fi șapte zile, ca și în timpul orânduiei firei, necurată va fi.

Lucà 2, 22.

3. În ziua a opta se taie împrejur marginea trupului lui.

Fac. 17, 10; Lucà 2, 21 și 1, 59.

4. Treizeci și trei de zile să șază spre a se curăți de sângele său, și de tot ce este sfânt să nu se atingă, și întru cel sfânt să nu intre, până ce se vor plini zilele curățirii ei.

5. Iar de va naște fată, necurată va fi două săptămâni, ca și în timpul orânduiei firei, și șasezeci și șase de zile va șede spre a se curăți de sângele său.

6. După ce se vor plini zilele curățirii ei pentru fecior, au pentru fată, va aduce preotului un miel de un an curat pentru arderea de tot, și un pui de porumb, sau o turturea jertfă pentru păcat înaintea ușii cortului mărturiei la preot.

7. Preotul va aduce jertfă înaintea Domnului, și se va ruga pentru ea, și așa se va curăți de curgerea sângelui ei. Aceasta este legea pentru femeia care naște fecior sau fată.

8. Iar de nu-i va da mâna să aducă miel, va lua două turturele sau doi pui de porumb, unul spre arderea de tot și altul spre jertfă pentru păcat, și se va ruga pentru ea preotul, și va fi curățită.

Lucà 2, 24.

CAP. 13.

Lepra la oameni și la vestminte.

Și au grăit Domnul către Moisi și către Aaron, zicând:

2. Omul căruia se va face în pielea trupului semn de vânătae lucie, și se va face în pielea trupului lui umflătură de bubă, va veni la Aaron preotul, sau la unul dintre fiii lui carii sunt preoți.

A 2 Lege 24, 8. Mat. 8, 2.

3. Și va vedea preotul umflătura în pielea lui, dacă părul cel din umflătură se va albi și umflătura va fi sub pielea trupului lui, semn de lepră este, și va vedea preotul, și-l va vesti pre el necurat.

4. Iar de va fi lucie alburind în pielea trupului lui, și fața ei nu va fi mai afundă decât pielea, și părul ei nu s'a albit, ci este negru, va osebî preotul pe cel cu umflătura șapte zile.

5. Și în ziua a șaptea va vedea preotul umflătura, și de a rămas umflătură în piele, îl va osebî pre el preotul alte șapte zile.

6. Și după alte șapte zile îl va vedea preotul a doua oară; și de a rămas umflătura și nu s'a prefăcut în piele, îl va curăți pre el preotul, că semn este și după ce-și va spăla hainele sale, curat va fi.

7. Iar de se va întoarce și se va preface semnul în piele, după ce l-a văzut pe el preotul, ca să-l curețe pre el, și se va arăta a doua oară preotului, și-l va vedea pre el preotul, și iată semnul s'a prefăcut în piele, și-l va vesti pre el preotul necurat, lepră este.

8. Și semn de lepră de se va face în om, și va veni la preot, și va vedea preotul,

9. Și iată vânătae albă în piele, și a albit părul și pielea cea sănătoasă s'a făcut carne vie,

10. Lepră veche este în pielea trupului lui.

11. Și-l va vesti preotul, că este necurat, și-l va osebî, că necurat este.

12. Iar de a înflorit lepra în pielea trupului lui, și va acoperi lepra toată pielea atinsă dela cap până la picioarele lui, după toată vederea preotului.

13. Și va vedea preotul, și iată lepra a acoperit toată pielea trupului lui, va curăți preotul buba lui, pentru că toată s'a făcut albă, curat este.

14. Și ori în ce zi se va vedea întru el carne vie, necurat va fi.

15. Și văzând preotul carnea cea vie, îl va vesti necurat pentru aceasta, că necurat este, lepră este.

16. Iar de se va întoarce carnea cea vie și se va preface albă, și va veni la preot,

17. Și va vedeà preotul, că rana s'a făcut albă, atunci o va curăți preotul, este curat.

18. Și carnea de se va face în pielea lui rană, și se va vindecà.

19. Și se va face în locul ranei vânătae albă, sau lucie alburind, sau roșieatecă, și se va arătà preotului.

20. Și va vedeà preotul, și iată vederea este mai afundă decât pielea, și părul ei s'a prefăcut în albiciune, atunci îl va vesti pre el preotul necurat, că lepră este în rană înflorită.

21. Iar de o va vedeà preotul, și iată nu este într'însa păr alb, și nu va fi mai afundă decât pielea trupului, și ea va fi negrită, îl va osebi pre el preotul șapte zile.

22. Iar de se va lăți cu lățime în piele, atunci preotul îl va vesti pre el necurat, că semn de lepră este în rană înflorită.

23. Iar de va rămâneà în locul său stricăciunea, și nu se va lăți, semn de rană este, și-l va vesti pre el preotul, curat.

24. Și carnea de se va face în pielea lui ardere de foc, după ce se va tămădui de acea ardere, va fi în pielea lui stricăciune albă roșieatecă, sau albă.

25. Îl va vedeà pre el preotul, și iată a schimbat părul alb în luminat, și fața ei mai afundă decât pielea, lepră este, în arsură a înflorit, și-l va vesti preotul spurcat, semn de lepră este.

26. Iar de-l va vedeà pre el preotul, și iată în cel luminos nu este păr alb, și nu va fi mai afund de cât pielea, ci s'a negrit, atunci îl va osebi pre el preotul șapte zile.

27. Și îl va vedeà pre el preotul în ziua a șaptea, și de se va lăți cu lățime în piele, atunci preotul îl va vesti pre el necurat, semn de lepră este în rană înflorită.

28. Iar de va rămâneà cel luminos în loc, și nu se va lăți pre piele, ci se va înnegri, semn de arsură este, și îl va vesti preotul pre el curat, pentru că semn de arsură este.

29. Și la bărbat sau la femeie, de se va face într'înșii semn de lepră în cap, au în barbă.

30. Va vedeà preotul semnul, și de va fi fața ei mai afundă decât pielea, și întru ea este păr subțire înflorind, atunci preotul îl va vesti pre el necurat, vânătae este, lepră de cap, lepră de barbă este.

31. Și când va vedeà preotul umflătura vânătaii, și fața ei nu este mai afundă decât pielea, și păr roșu nu va fi în ea, atunci va osebi preotul pe cel cu semnul vânătaii șapte zile.

32. Și va vedeà preotul semnul în ziua a șaptea, și de nu s'a lătit vânătaea, și păr roșieatec nu este într'însa, și fața vânătaii nu este mai afundă decât pielea.

33. Atunci el va rade pielea; iar vânătaea nu o va rade, și va osebi preotul pre cel cu vânătaea alte șapte zile.

34. Și va vedeà preotul vânătaea în ziua a șaptea, și de nu s'a lătit vânătaea în piele după ce s'a ras acela, și fața vânătaii nu este mai afundă în piele, atunci preotul îl va vesti pre el curat, și spălându-și hainele, curat va fi.

35. Iar de se va lăti în piele vânătaea după ce se va curăți el, și-l va vedeà pre el preotul, și iată s'a lătit vânătaea în piele.

36. Nu cerce preotul pentru părul cel roșieatec, că necurat este.

37. Iar de va rămâneà înaintea lui pe loc vânătaea, și păr negru va răsări întru ea, s'a însănătoșat vânătaea, curat este, și-l va vesti pre el preotul curat.

38. Și la bărbat sau la femeie de se vor face în pielea trupului lui bășici lucii albe înflorind,

39. Și va vedeà preotul, și iată în pielea trupului bășici lucind albe înflorind, coș este, care a înflorit în pielea trupului lui, curat este.

40. Iar de va cădeà cuivă părul de pe cap, pleșuv este, curat este.

41. Iar de va cădeà de către față părul lui de pre cap, tărcav este, curat este.

42. Iar de se va face în pleșuvia lui, sau în tărcăvirea lui vânătae albă, sau roșieatecă, lepră este în pleșuvia lui, au în tărcăvirea lui.

43. Îl va vedeà pre el preotul, și fiind fața bășicii albă, au roșieatică în pleșuvia lui, au în târcăvirea lui, ca un chip de lepră în pielea trupului lui.

44. Om lepros este și vestind îl va vesti preotul pre el necurat în capul lui, în umflătura lui.

45. Iar hainele leprosului cel cu rana, să fie spintecate, și capul lui descoperit, și împrejurul gurii să se acopere, și necurat se va chema,

46. În tot timpul cât va aveà pre el acea rană necurat fiind, necurat va fi, osebit va ședeà, afară din tabără va fi petrecerea lui.

4 Împ. 7, 3; Lucà 17, 12.

47. Și pre veșmânt de se va face semn de lepră, ori în veșmânt de păr, ori în veșmânt de pânză.

48. Au în țesătură, au în tort, au în inuri, au în păr, au în piele, au ori în ce piele de lucru.

49. Și de se va înverzì semnul, sau se va roși, sau în piele, sau în haine, sau în țesătură, sau în tort, sau ori în ce unealtă de piele, semn de lepră este, se va arătà preotului.

50. Și văzând preotul semnul va osebi preotul ceea ce are semn șapte zile.

51. Și va vedeà preotul semnul în ziua a șaptea, iar de seva lăți semnul în haine, au în țesătură, au în tort, au în piele, ori de ce lucru fie bună pielea aceea, semn de lepră statornică și necurată este.

52. De tot va arde haina, au țesătura, au tortul, sau haina cea de păr, sau de in, sau orice unealtă de piele în care va fi semnul, că lepră statornică este, cu foc să se arză.

53. Iar de va vedeà preotul, și nu se va lăți semnul în haină, au în țesătură, au în tort, au ori în ce unealtă de piele.

54. Atunci va porunci preotul, și va spălă lucrul pe carele va fi semnul, și va osebi preotul lucru cel cu semn alte șapte zile.

55. Și văzând preotul după ce a spălat semnul, că el nu și-a schimbat fața, dar s'a lățit, necurat este, în foc se va

arde de tot, fiindcă a pătruns în haine, sau în țesături, sau în tort.

56. Iar văzând preotul că semnul după ce s'a spălat e negru, o va rupe dela haină, au dela țesătură, au dela tort, au dela piele.

57. Iar de se va mai ivi încă în haină, au în țesătură, au în tort, au ori în ce unealtă de piele, lepră înflorind este, în foc se va arde ceea ce are semn.

58. Haina, au țesătura, au tortul, au toată unealta de piele, care se va spăla și se va șterge de pre ea semnul, se va spăla a doua oară, și se va curăți.

59. Aceasta este legea semnului celui de lepră, pre haină de păr, sau de cânepă, sau pre țesătură, sau pre tort, sau pre toată unealta cea de piele, ca să o vestească pre ea curată, sau necurată.

CAP. 14.

Curățirea leprei.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Aceasta este legiuirea pentru leproși: în ziua în care se va curăți, se va duce la preot.

Eșire 12, 22; Mat. 8, 4; Marcu 1, 44; Lucă 5, 14.

3. Iar preotul va ieși afară din tabără, și-l va vedeă preotul, și de se va fi vindecat semnul leprei dela lepros,

4. Va porunci preotul, și vor luă dela cel curățit două păsărele vii, curate, și lemn de chedru, și roșu răsucit, și issop.

5. Și va porunci preotul, și vor junghia o păsărică în vas de lut la apă curgătoare.

6. Apoi va luă păsărica cea vie, și lemnul cel de chedru, și roșul cel răsucit, și issopul, și le va muiă cu păsărica cea vie în sângele păsărelei cei junghiate la apă curgătoare.

7. Și stropind de șapte ori pre cel ce s'a curățit de lepră, va fi curat, și va slobozi păsărica cea vie în câmp.

8. Și va spăla cel curățit hainele sale, și-și va rade tot părul său, și se va scaldă în apă, și curat va fi, și după aceasta va intra în tabără, și va rămâne afară din casa lui șapte zile.

Num. 8, 7.

9. Iar în ziua a șaptea va rade tot părul capului său, și barba, și sprincenele, și tot părul să-și rază.

10. Și să-și spele hainele sale, și să-și scalde trupul său cu apă, și curat va fi. Și în ziua a opta va lua doi miei curați de un an, și o oaie de un an curată, și trei zeciueli de făină curată pentru jertfă frământată cu untdelemn, și un pahar cu untdelemn.

Num. 15, 4.

11. Iar preotul cel ce curățește, le va aduce pre acestea și pre omul cel ce se curățește înaintea Domnului la ușa cortului mărturiei.

12. Apoi va lua preotul un miel, și-l va aduce jertfă pentru greșală, și paharul cel cu untdelemn, și vor fi acestea aducere înaintea Domnului.

13. Și vor junghia mielul în locul unde se junghie arderile de tot, și cele pentru păcat, în loc sfânt, căci jertfă pentru vinovăție, ca și cea pentru păcat, este a preotului, că prea sfântă este.

14. Și va lua preotul din sângele jertfei pentru greșală, și va pune preotul pe vârful urechii cei drepte aceluia ce se curățește, și pe vârful mâinii cei drepte, și pe vârful piciorului celui drept.

15. Apoi luând preotul din paharul cel cu untdelemn va turna în mâna cea stângă.

16. Și va întinge preotul degetul cel drept în untdelemn, care este în mâna lui cea stângă, și va stropi din untdelemn cu degetul de șapte ori înaintea Domnului.

17. Iar untdelemn ce va rămâne, care este în mână îl va pune preotul pe vârful urechii cei drepte aceluia ce se curățește, și pe vârful mâinii lui cei drepte, și pe vârful piciorului celui drept, și pe locul sângelui celui pentru

greșală; iar untuldelemn ce a mai rămas în mâna preotului, îl va pune preotul pe capul celui curățit.

18. Și se va ruga preotul pentru dânsul înaintea Domnului, și va face preotul cea pentru păcat, și se va ruga preotul pentru cel ce se curățește de păcatul său.

15, 30.

19. După aceasta va junghiă preotul arderea de tot, și va aduce preotul arderea de tot împreună cu jertfa cealaltă, pre jertfelnic înaintea Domnului.

20. Și se va ruga preotul pentru el, și se va curăți.

21. Iar de va fi sărac, și nu-i va da mâna, va lua un miel de un an, și-l va aduce pentru greșală, ca să se roage pentru dânsul, și a zecea parte a unui ifi de făină frământată cu untdelemn pentru jertfă, și un pahar cu untdelemn.

22. Și două turturele, sau doi pui de porumb, ce va putea avea, și o turturea pentru păcat, și alta pentru arderea de tot.

12, 8. Lucà 2, 24.

23. Și le va aduce a opta zi pre ele la preot la ușa cortului mărturie înaintea Domnului spre curățirea sa.

24. Și luând preotul mielul cel pentru păcat și paharul cel cu untdelemn, le va pune pre ele aducere înaintea Domnului.

25. Și va junghiă mielul cel pentru păcat, și va lua preotul din sângele ce-i pentru păcat, și va pune pre vârful urechii cei drepte a celui ce se curățește, și pre vârful mâinii lui celei drepte, și pre vârful piciorului lui celui drept.

26. Și din untuldelemn va turna preotul în mâna sa cea stângă.

27. Și va stropi preotul cu degetul cel drept din untuldelemn, care este în mâna lui cea stângă de șapte ori înaintea Domnului.

28. Și va pune preotul din untuldelemn, care este în mâna sa pre vârful urechii drepte aceluia ce se curățește, și pre vârful mâinii lui cei drepte, și pre vârful piciorului lui cel drept la locul sângelui celui pentru păcat.

29. Iar ce va rămâneà din untuldelemn, care este în mâna preotului, va pune pre capul celui curățit, și se va ruga pentru el înaintea Domnului.

30. După aceea una din turturele, sau unul din puii de porumb, după cum a putut aveà, îl va aduce,

31. Una pentru păcat, și una să fie pentru arderea de tot împreună cu cealaltă jertfă, și se va ruga preotul pentru cel ce se curăță înaintea Domnului.

32. Aceasta este legiuirea pentru leprosul căruia nu-i dà mâna să aducă tot ce este rânduit pentru curățirea sa.

33. Și au grăit Domnul către Moisi și către Aaron, zicând:

34. Dupăce veți intra în pământul Hananeilor, care-l dau eu vouă spre moștenire, și de voi da eu semn de lepră în vreo casă din locul moștenirii voastre.

35. Atunci va veni stăpânul casei, va da de veste preotului, și-i va zice: mi se pare că e semn de lepră în casa mea.

A 2 Lege 24, 8.

36. Deci preotul va porunci să golească casa mai nainte de ce va intra preotul să vază semnul, ca să nu fie necurate toate câte sunt în casă.

37. Și apoi va intra preotul să vază casa, și de va afla semn pe pereții casii, pe verdețuri sau roșietice, și aceste pete vor fi pătruns în pereți,

38. Ieșind preotul din casă la ușa casei, va osebii preotul casa șapte zile.

39. Și se va întoarce preotul a șaptea zi, și va vedea casa, și de va vedea că s'a lătit semnul pe pereții casei;

40. Atunci va porunci preotul să scoată pietrele cele cu semnul, și să le arunce afară de cetate în loc necurat.

41. Și vor rade casa pe dinlăuntru împrejur, și țărâna cea rasă o vor vărsa afară de cetate în loc necurat.

42. Și vor lua alte pietre cioplite, și le vor pune în locul pietrilor celor scoase, și alt lut vor lua și vor lipi casa.

43. Iar de se va ivi din nou semnul și va fi pătruns în casă; după ce s'au scos pietrele, și după ce s'a ras casa, și

după ce s'a spoit;

44. Atunci va intrà preotul, și de va vedeà că semnul s'a lățit în casă, vădit este lepră în casă, și va fi necurată.

45. Și vor strică casa și lemnele ei și pietrele ei; și toată țărâna casei o vor scoate afară din cetate, în loc necurat.

46. Cel ce va intrà în casă ori în ce zi din zilele în care este osebită casa, necurat va fi până seara.

47. Cel ce va dormi în casă, va spăla hainele sale, și necurat va fi până seara, și cel ce va mânca în casă, va spăla hainele sale, și necurat va fi până seara.

48. Iar dacă preotul intrând în casă, va vedeà că semnul nu s'a lățit după ce s'a spoit casa, va vesti casa curată, căci a pierit semnul.

49. Și va luà spre curățirea casei două pasări vii curate și lemn de chiedru și roșu răsucit și issop.

50. Și va junghia o pasăre în vas de lut la apă curgătoare.

51. Și va luà lemnul cel de chiedru și roșul cel răsucit și issopul și pasărea cea vie, și le va muià pre ele în sângele pasării cei junghiete la apă curgătoare, și va stropi cu ea casa de șapte ori.

Num. 19, 6.

52. Și va curăți casa cu sângele pasării, și cu apa curgătoare, cu pasărea cea vie, cu lemnul cel de chiedru, cu issopul și cu roșul cel răsucit.

53. Și va slobozi pasărea cea vie afară de cetate la câmp, și se va ruga pentru casă, și curată va fi.

54. Aceasta este legiuirea pentru tot semnul de lepră și de pete.

55. Pentru lepra hainei și a casei.

56. Pentru umflături, pentru cojiri și pentru bășicuțe.

57. Pentru ca să se știe când este necurat și când se va curăți, aceasta este legiuirea pentru lepră.

CAP. 15.

Lege pentru curățirea bărbaților și a femeilor.

Și au grăit Domnul către Moisi și către Aaron, zicând:

2. Vorbește fiilor lui Israil și le spune: bărbatului căruia se va face curgere din trupul lui, curgerea lui necurată este.

Num. 5, 2.

3. Și aceasta este legea necurăteniei: cel ce face de curge sămânță din trupul său, sau a încetat trupul lui de a curge, necurăția lui este aceasta într'însul în toate zilele în care curge trupul lui, sau a încetat a curge, este necurat.

4. Patul întru care va dormi acela cui curge sămânța și lucrul pe care va șede el, va fi necurat.

5. Iar omul care se va atinge de patul lui va spăla hainele sale, și va scălda trupul său cu apă, necurat va fi până seara.

6. Și cel ce va șede pe lucrul pe care a șezut acela cui curge sămânța, va spăla hainele sale și se va scălda cu apă, și necurat va fi până seara.

7. Și cel ce se va atinge de trupul celui ce-i curge sămânța, va spăla hainele sale, și se va scălda cu apă, și va fi necurat până seara.

8. Iar de va scuipe cel ce-i curge sămânța preste cel curat, acesta își va spăla hainele, și se va scălda cu apă, și necurat va fi până seara.

9. Șaua asinului pe care va încăleca cel ce-i curge sămânța, necurată va fi până seara.

10. Cine se va atinge de toate câte sunt supt acela, necurat va fi până seara, și cine le ridică pe acelea, va spăla hainele sale, și se va scălda cu apă, și necurat va fi până seara.

11. Și de câte se va atinge cel ce-i curge sămânța, și mâinile lui nu sunt spălate cu apă, va spăla hainele sale, și-și va scălda trupul cu apă, și necurat va fi până seara.

12. Și vasul de lut, care-l va atinge cel ce-i curge sămânța, să se spargă; iar vasul cel de lemn să se spele cu apă, și curat va fi.

6, 28; 11, 32, 33.

13. Iar după ce se va curăți cel ce-i curge sâmbăta de curgere sa, va număra șapte zile spre curățirea sa, va spăla hainele sale, și va scălda trupul său cu apă curgătoare, curat va fi.

14. Iar a opta zi va lua cu sine două turturele sau doi pui de porumb, și le va aduce pre ele înaintea Domnului la ușile cortului mărturie, și le va da preotului.

15. Și le va jertfi pre ele preotul una pentru păcat, și alta ardere de tot, și se va ruga pentru el preotul înaintea Domnului, pentru curgere sa.

16. Iar dacă omul va avea scurgere în somn, va scălda cu apă tot trupul său, și necurat va fi până seara.

17. Și orice haină sau piele mănjită cu scurgere, se va spăla cu apă, și necurat va fi până seara.

18. Femeia cu care va dormi un asemenea bărbat, se va spăla cu apă, și necurată va fi până seara.

19. Dacă o femeie este în curgere sângelui firei, să se osebească șapte zile; oricine se va atinge de ea, necurat va fi până seara.

20. Și tot pe ce se va culca ea într-o necurățire sa, necurat va fi, și ori pe ce va șede ea, necurat va fi.

21. Și tot cel ce se va atinge de patul ei, va spăla hainele sale, și va scălda trupul său cu apă, și necurat va fi până seara.

22. Și oricine se va atinge de tot lucrul pe care va șede ea, va spăla hainele sale, și se va scălda cu apă, și necurat va fi până seara.

23. Iar dacă este ea în pat sau șade pe ceva, se va atinge de acela, necurat va fi până seara.

24. Iar de se va culca cineva cu ea în pat, când este ea într-o curgere sângelui, necurat va fi șapte zile, și tot patul pe care se va culca, necurat va fi.

18, 19.

25. Și femeia de va fi în curgere sângelui mai multe zile, și nu în vremea curgerii ei, și de va curge și după curgere

ei, în toate zilele curgerii necurăteniei ei, ca și în zilele curgerii ei, necurată va fi.

Mat. 9, 20.

26. Și patul pe care va dormi în zilele curgerii ei, ca și patul din timpul curgerii firii ei, și tot lucrul pe care va șede ea, necurat va fi, ca și necurătenia curgerii firei.

27. Tot cel ce se va atinge de dânsa, necurat va fi, și va spăla hainele sale, și va scălda trupul său cu apă, și necurat va fi până seara.

28. Iar încetând curgerea sângelui ei, după ce vor trece șapte zile, se va curăți.

29. Și în ziua a opta va lua cu sine două turturele sau doi pui de porumb, și le va aduce la preot înaintea ușilor cortului mărturie.

30. Și va jertfi preotul una pentru păcat, și una ardere de tot, și se va ruga pentru ea preotul înaintea Domnului, pentru curgerea necurăției sale.

14, 18.

31. Așa veți povățui pre fiii lui Israil, să se curățească de necurăția lor, ca să nu moară întru necurăția lor, când ar pângări ei cortul, care este întru ei.

32. Aceasta este legea pentru cel ce are curgere și pentru cel ce se ispitește în vis, cu care se face necurat;

33. Și pentru ceeace are curgerea sângelui, și pentru cel ce are curgere, bărbat sau femeie, și a bărbatului care se va culca cu cea necurată.

CAP. 16.

Jertfa Împăcării.

Și au grăit Domnul către Moisi, după moartea celor doi fii ai lui Aaron, cari muriră pentru că au adus foc strein înaintea Domnului.

10, 1, 2; Num. 3, 4.

2. Au zis Domnul către Moisi: grăește fratelui tău Aaron să nu intre în toată vremea întru cel sfânt mai înlăuntru de catapeteazma cea din fața acoperemântului împăcării, care este preste sicriul mărturiei, ca să nu moară, că în nor mă voi arăta preste acoperemântul împăcării.

Eșire 30, 10. Evr. 9, 7, 12.

3. Așa va intra Aaron întru cel sfânt, cu vițel din cirezi, jertfă pentru păcat, și cu un berbec pentru ardere de tot.

4. Și cu haină de in sfințită se va îmbrăca, și veșmânt de in va fi preste trupul lui, și cu brâu de in se va încinge, și chidare de in își va pune pre cap, haine sfinte sunt, și își va spăla cu apă trupul său, și se va îmbrăca cu acestea.

5. Și dela adunarea fiilor lui Israil va lua doi țapi din capre, jertfa pentru păcat, și un berbec pentru ardere de tot.

6. Și va aduce Aaron vițelul jertfă pentru păcatul său, și se va ruga pentru sine și pentru casa sa.

Evr. 7, 27.

7. După aceea va lua cei doi țapi, și-i va pune înaintea Domnului, la ușa cortului mărturiei.

8. Și va arunca Aaron sorti pe cei doi țapi, un sort pentru țapul care va fi adus Domnului, și altul pentru cel ce se va slobozi.

9. Și va lua Aaron țapul cel sortit Domnului, și-l va aduce jertfă pentru păcat;

10. Iar țapul pe care a căzut soarta să fie slobozit, îl va pune viu înaintea Domnului, ca să se roage preste el, și să-l lase slobod, și-l va lăsa slobod în pustie.

11. Și va aduce Aaron vițelul cel pentru păcatul său, și se va ruga pentru sine și pentru casa sa, și va junghia vițelul cel pentru păcatul său.

12. Și va lua cădelnița plină de jăratice de pe altarul cel dinaintea Domnului.

13. Și va lua mâna plină de tămâie mărunț tocmită, și o va aduce înlăuntru catapetezmei, și va pune tămâia pe foc înaintea Domnului, și fumul tămâiei va acoperi pe

acoperemântul împăcării cel deasupra sicriului mărturiilor, și nu va muri.

Num. 4, 16.

14. După aceea va lua din sângele vițelului, și va stropi cu degetul preste acoperemântul împăcării către răsărit în fața lui, de șapte ori va stropi din sânge cu degetul său.

Evr. 9, 13, 25.

15. Și va junghia țapul cel pentru păcatul poporului înaintea Domnului, și va băga sângele lui înlăuntrul catapetezmei, și va face cu sângele lui cum a făcut cu sângele vițelului, și va stropi sângele lui preste acoperemântul împăcării în fața lui.

16. Și se va ruga întru cel sfânt de necurățiile fiilor lui Israil și de nedreptățile lor, pentru toate păcatele lor; așa va face cortului mărturiei cel ce este în mijlocul necurăției lor.

17. Nici un om nu va fi în cortul mărturiei când va merge el să se roage întru cel sfânt, până când va ieși, și se va ruga pentru sine și pentru casa sa, și pentru toată adunarea fiilor lui Israil.

Lucă 1, 10.

18. Și va ieși la altarul cel dinaintea Domnului, și se va ruga pentru dânsul, și va lua din sângele vițelului și din sângele țapului, și va unge coarnele altarului împrejur.

19. Și va stropi preste ei din sânge cu degetul său de șapte ori, și-l va curăți și-l va sfinți pre el de necurăția fiilor lui Israil.

4, 6, 17; Num. 19, 4.

20. Și va sfârși a curăți sfântul și cortul mărturiei și altarul, și se va ruga pentru preoți, și va aduce țapul cel viu.

21. Și va pune Aaron mâinile sale pre capul țapului celui viu, și va mărturisi preste el toate fărădelegile fiilor lui Israil și toate nedreptățile lor și toate păcatele lor, și le va pune pre capul țapului celui viu, și-l va slobozi în pustie printr'un om anume.

Eșire 29, 10.

22. Și va purta ȋapul nedreptăȋile lor în pământ neumblat, și vor slobozi ȋapul în pustie.

Num. 16, 1, 23.

23. Și va intră Aaron în cortul mărturiei, și se va desbrăcă de veșmântul cel de in cu care a fost îmbrăcat când a intrat întru cel sfânt, și-l va pune acolo.

24. Și va spălă trupul său cu apă în locul cel sfânt, și se va îmbrăcă cu haina sa, și ieșind, va aduce arderile de tot ale sale și cele ale poporului, și se va rugă pentru sine și pentru casa sa și pentru popor, ca și pentru preoȋi.

25. Și va aduce pre jertfelnic seul jertfelor pentru păcate.

26. Și cel ce va slobozi ȋapul cel osebit spre slobozire, va spălă hainele sale, și va scăldă trupul său cu apă, și după aceea va intră în tabără.

27. Și viȋelul cel pentru păcat și ȋapul cel pentru păcat a căroră sânge s'a adus pentru curăȋire întru cel sfânt, vor fi scoși afară de tabără, și se vor arde cu foc, pieile, cărnurile și balega lor.

4, 12; Evr. 13, 11.

28. Iar cel ce îi va arde, va spălă hainele sale, și va scăldă trupul său cu apă, și după aceea va intră în tabără.

29. Și va fi vouă aceasta lege veșnică, în luna a șaptea a zecea a lunii, să smeriȋi sufletele voastre, și nici un lucru să nu faceȋi, nici moșneanul, nici nemernicul care este întru voi.

23, 27.

30. Că în ziua aceasta se face rugăciune pentru voi, ca să vă curăȋiȋi de toate păcatele voastre înaintea Domnului, și vă veȋi curăȋi.

Num. 29, 7.

31. Aceasta va fi sâmbăta cea mai mare spre odihnă vouă, și veȋi smeri sufletele voastre, lege veșnică.

Eșire 35, 2.

32. Și se va rugă preotul pe carele vor unge și ale căruia mâini le vor săvârși ca să preoȋească după tatăl lui, și se va îmbrăcă cu haina cea de in, cu haina cea sfântă.

Eşire 29, 29.

33. Şi va curăţi sfânta sfintei şi cortul mărturiei, şi altarul va curăţi, şi se va ruga pentru preoţi şi pentru toată adunarea.

34. Aceasta va fi vouă lege veşnică ca să vă rugaţi pentru fiii lui Israil pentru toate păcatele lor, odată în an se va face, precum au poruncit Domnul lui Moisi.

Eşire 30, 10.

CAP. 17.

Locul jertfelor. Oprirea de a mânca sânge.

Şi au grăit Domnul către Moisi zicând:

2. Vorbeşte lui Aaron şi fiilor lui şi tuturor fiilor lui Israil, şi le spune: acesta este cuvântul, care l-au poruncit Domnul, zicând:

3. Oricare om dintre fiii lui Israil, sau dintre veneticii cari se află între voi, ar junghiă viţel, sau oaie, sau capră în tabără, sau afară de tabără,

A 2 Lege 12, 6.

4. Şi nu le va aduce la uşa cortului mărturiei, ca să le jertfească Domnului ardere de tot sau de mântuire primită întru miros de bună mireazmă, şi cel ce va junghiă afară, şi la uşa cortului mărturiei nu le va aduce dar Domnului înaintea cortului mărturiei Domnului, omul acela se va socoti ca un vărsător de sânge, şi va pieri sufletul aceluia din poporul său.

Isaia 66, 3.

5. De aceea fiii lui Israil în loc să aducă jertfele lor pe câmp, le vor aduce Domnului la uşile cortului mărturiei, la preot, şi le vor junghiă jertfă de mântuire acestea Domnului.

6. Şi va vărsa preotul sângele pre jertfelnic împrejur înaintea Domnului la uşa cortului mărturiei, şi va aduce seul întru miros de bună mireazmă Domnului.

Eşire 29, 18.

7. Și nu vor mai junghia jertfele sale idolilor deșerti după cari ei curvesc. Lege veșnică va fi vouă întru neamurile voastre.

20, 5; A 2 Lege 32, 17; ps. 105, 37.

8. Și zi către ei: oricine dintre fiii lui Israil, sau dintre fiii celor venetici, cari se află între voi, aducând ardere de tot, sau jertfă;

9. Și la ușa cortului mărturiei nu o va aduce ca să o jertfească Domnului, va pieri omul acela din poporul său.

Eșire 29, 11. A 2 Lege 12, 14.

10. Și oricine din fiii lui Israil, sau din veneticii, cari se află între voi, va mânca orice sânge, voi pune fața mea asupra aceluia, care mănâncă sânge, și-l voi pierde pre el din poporul său.

Fac. 9, 4; A 2 Lege 12, 16, 23.

11. Pentrucă sângele este sufletul fiecărui trup, și eu l-am dat vouă pre jertfelnic, ca să vă curățiți sufletele voastre, că sângele face curățenie pentru suflet.

Evr. 9, 22.

12. Pentru aceea am grăit fiilor lui Israil: nimenea dintre voi să nu mănânce sânge, nici cel venetic, care se află între voi, nu va mânca sânge.

13. Și oricine din fiii lui Israil sau din veneticii, cari se află între voi, va vâna hiară sau pasăre, care se mănâncă, să verse sângele ei și să-l acopere cu pământ.

14. Că sângele este sufletul fiecărui trup, pentru aceea am zis fiilor lui Israil: sângele nici a unui trup să nu mâncați, că sângele este sufletul fiecărui trup, tot cel ce mănâncă, va pieri.

3, 17. Fac. 9, 14.

15. Și oricine va mânca mortăciune sau prins de hiară, fie moșnean ori venetic, va spăla hainele sale, și se va scărda cu apă, și necurat va fi până seara, și după aceasta curat va fi.

Iezechiel 44, 31.

16. Iar de nu va spăla hainele sale, și nu-și va scălda trupul cu apă, va purta fărădelegea sa.

CAP. 18.

Spița neamului de sânge.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Vorbește fiilor lui Israil, și le spune: eu Domnul Dumnezeuul vostru.

3. După obiceiurile Eghiptului întru care ați nemernicit, să nu faceți; nici după obiceiurile pământului Hanaan întru care voiui băga pre voi, să nu viețuiți, și după legile lor să nu umblați.

Ierem. 10, 2.

4. Judecățile mele să le faceți, și poruncile mele să le păziți, și să umblați întru ele, eu Domnul Dumnezeuul vostru.

A 2 Lege 4, 8.

5. Și să țineți toate poruncile mele și toate judecățile mele, și să le faceți pre ele; omul care le va face, viu va fi într'însele, eu Domnul Dumnezeuul vostru.

Iezechil 20, 11, Rom. 10, 5.

6. Nimenea să nu se apropie de vre-o rudenie de sânge a sa ca să-i descopere rușinea, eu Domnul.

7. Rușinea tatălui tău și rușinea mumei tale să nu o descoperi, pentru că mumă-ți este, să nu descoperi rușinea ei.

Fac. 19, 32.

8. Rușinea femeii tatălui tău să nu o descoperi, că rușinea tatălui tău este.

20, 11; A 2 Lege 22, 30; 1 Cor. 5, 1.

9. Rușinea surorii tale cei de pre tată sau de pre mumă, care s'a născut acasă sau afară, să nu descoperi rușinea lor.

20, 17.

10. Rușinea fetei fiului tău, sau a fetei fetei tale, să nu descoperi rușinea lor, că a ta rușine este.

11. Rușinea fetei femeii tatălui tău să nu o descoperi, soră de un pat este, să nu descoperi rușinea ei.

12. Rușinea surorii tatălui tău să nu o descoperi, pentru că rudă tatălui tău este.

13. Rușinea surorii mumei tale să nu o descoperi, pentru că rudă mumei tale este.

14. Rușinea fratelui tatălui tău să nu o descoperi, și la femeia lui să nu intri, pentru că rudă-ți este.

20, 20; lezech. 22, 11.

15. Rușinea nurorii tale să nu o descoperi, că femeia fiului tău este, să nu descoperi rușinea ei.

Fac. 38, 16.

16. Rușinea femeii fratelui tău să nu o descoperi, că rușinea fratelui tău este.

Marc. 6, 18.

17. Rușinea femeii și a fetei ei să nu o descoperi. Fata feciorului ei și fata fetii ei să nu o iei, ca să descoperi rușinea lor, că rude sunt ție, păgânătate este.

20, 14.

18. Să nu o iei țiitoare pe sora femeii tale, ca să descoperi rușinea ei preste dânsa, încă fiind ea vie.

19. Și la femeie întru osebirea necurăției ei, să nu intri ca să-i descoperi rușinea ei.

15, 24; 20, 18.

20. Și la femeia deaproapelui tău să nu dai patul seminții tale, pângărindu-te cu ea.

20, 10 Eșire 20, 14.

21. Și din sămânța ta să nu dai a sluji spre jertfă idolului Moloh, ca să nu spurci numele cel sfânt al Domnului Dumnezeuului vostru, eu Domnul.

20, 2; A 2 Lege 18, 10; 4 Împ. 17, 7.

22. Și cu bărbat să nu dormi ca cu femeie, că spurcăciune este.

20, 13. Rom. 1, 27.

23. La nici o vită din cele cu patru picioare să nu dai patul tău întru sămânță, ca să te spurci cu dânsa. Și femeia

să nu steà la nici o vită din cele cu patru picioare să se împreune, pentrucă urâciune este.

20, 15 Eşire 22, 19.

24. Să nu vă spurcaţi cu nici una dintr'acestea, că cu toate acestea s'au spurcat neamurile, care eu le arunc dinnaintea feţii voastre.

4 Împ. 17, 15.

25. Şi s'a spurcat pământul, şi le-am răsplătit lor nedreptate pentru aceea, şi a urît pământul pre cei ce lăcuesc pre dânsul.

Isaia 26, 21.

26. Şi păziţi toate legile mele, şi toate poruncile mele, şi să nu faceţi nici una din toate spurcăciunile acestea, fie moşneanul, fie nemernicul cel venit între voi.

20, 22.

27. Că toate spurcăciunile acestea le-au făcut oamenii pământului, cari au fost mai înainte de voi, şi s'a spurcat pământul.

28. Şi ca să nu vă urască pre voi pământul când îl veţi spurcă, cum a urît pre neamurile cele mai înainte de voi.

29. Că oricine va face spurcăciuni de acestea, va pieri din poporul său.

30. Deci păziţi poruncile mele; să nu faceţi nimic din obiceiurile cele spurcate, care erau mai înainte de voi, şi să nu vă spurcaţi cu acelea, că eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.

CAP. 19.

Tâlcuirea poruncilor.

Şi au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Vorbeşte adunării fiilor lui Israil, şi le spune: fiţi sfinţi, că sfânt sunt eu Domnul Dumnezeul vostru.

20, 7, 26; Eşire 20, 12; 1 Petru 1, 16.

3. Fiecarele să se teamă de tatăl său și de muma sa, sărbătorile mele să le păziți; eu Domnul Dumnezeuul vostru.

4. Să nu vă duceți la idoli, și dumnezei vărsați să nu vă faceți; eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

Eșire 22, 20; 34, 17; A 2 Lege 5, 7.

5. Și de veți jertfi jertfă de mântuire Domnului, jertfiți de bună voie.

6. Se va mânca în ziua în care o veți jertfi, și a doua zi; iar ce va rămâne pe a treia zi, cu foc se va arde de tot.

7. Iar de va îndrăzni cineva să mănânce din ea a treia zi, spurcată este, nu se va primi.

7, 17.

8. Iar cel ce o va mânca, păcat va avea, pentru că a spurcat sfintele Domnului, și cei ce vor mânca, vor pieri din poporul său.

Iezechiel 4, 14; Rut. 2, 2, 15, 16,

9. Și când veți secera holdele pământului vostru, să nu secerați de tot țarina voastră, și cele ce cad dela secerea ta, să nu le aduni.

A 2 Lege 24, 19.

10. Și viea ta să n'o culegi de a doua oară, nici boabele viei tale să nu le aduni, săracului și nemernicului să le lași acelea; eu Domnul Dumnezeuul vostru.

11. Să nu furați, să nu mințiți, și nimenea să nu înșale pre aproapele.

Eșire 20, 15; Efes. 4, 25.

12. Să nu vă jurați strâmb cu numele meu, și să nu spurcați numele cel sfânt al Dumnezeuului vostru; eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

Eșire 20, 7; A 2 Lege 5, 11.

13. Să nu faci nedreptate vecinului, nici să-l jefuești, și să nu rămână simbria slugii tale la tine până dimineață.

A 2 Lege 24, 15; Iacov 5, 4.

14. Să nu grăești de rău pre surd, și înaintea orbului să nu pui piedică; și să te temi de Dumnezeuul tău; eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

15. Să nu faceți nedreptate la judecată, și să nu cauți în fața săracului, nici să te sfiești de fața celui puternic, cu dreptate să judeci pre vecinul tău;

A 2 Lege 1, 17; 16, 19.

16. Să nu umbli cu vicleșug întru neamul tău, nici să te ridici asupra vieții vecinului tău; eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

Iov. 27, 4;

17. Să nu urăști pe fratele tău întru inima ta; ci vei mustră pe aproapele tău, ca să nu aibi pentru dânsul păcat.

Mat. 18, 15; Luc. 17, 3.

18. Să nu-ți izbândești cu mâna ta, nici să ții mânie asupra fiilor poporului tău. Să iubești pre deaproapele tău ca însuși pre tine; eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

Mat. 5, 39, 44; Rom. 12, 19.

19. Legea mea să o păziți, vitele tale să nu le faci a se împreună cu alt soiu, și în țarina ta să nu semeni două feluri de sămânță, și cu haină țesută din două feluri osebite să nu te îmbraci.

A 2 Lege 22, 9.

20. Și de va dormi cineva cu femeie pat de sămânță, și aceea va fi roabă unui om, și ea cu răscumpărare nu s'a răscumpărat, slobozenie nu s'a dat ei, certare va fi lor; iar să nu moară, pentrucă nu s'a dat ei slobozenie.

21. Ci va aduce pentru vina sa Domnului la ușa cortului mărturie un berbec ca jertfă pentru vinovăție.

22. Și se va ruga preotul pentru dânsul de păcatul ce a făcut, aducând berbecule înaintea Domnului, și se va ierta lui păcatul, care l-a săvârșit.

23. Iar după ce veți intra în pământul, care îl dă vouă Domnul Dumnezeuul vostru, și veți sădi orice pom de mâncat, veți curăți împrejur necurătenia lui. Rodul lui în trei ani va fi vouă necurat, să nu se mănânce.

24. Iar în anul al patrulea tot rodul lui va fi sfânt spre laudă Domnului.

25. Iar în anul al cincilea veți mânca rodul lui, și veți aduna rodurile lui; eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

26. Să nu mâncați pre munți, nici să vrăjiți, nici la vraje de pasări să nu căutați.

A 2 Lege 18, 10.

27. Să nu vă încrețiți părul capului vostru, nici să stricați fața barbei voastre.

28. Și tăeturi pentru suflet să nu faceți în trupul vostru, și slove împunse să nu faceți întru voi; eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

Ier. 16, 5; 21, 5; A 2 Lege 14, 1.

29. Să nu pângărești fața ta dându-o spre curvie, ca pământul să nu fie loc de curvie, și să se umple de fărădelege.

30. Sâmbetele mele să le păziți, și de cele sfinte ale mele să vă temeți; eu sunt Domnul.

23, 2.

31. Să nu mergeți la cei ce vrăjesc, și de descântători să nu vă lipiți, ca să vă spurcați cu ei; eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

Eșire 22, 18; 1 Împ. 28, 7, 9.

32. Înaintea celui cărunt să te scoli, și să cinstești fața celui bătrân, și să te temi de Dumnezeuul tău; eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

33. Iar de va veni vre un nemernic în pământul vostru, să nu-l necăjiți pre el.

Eșire 22, 21.

34. Ca și moșneanul cel de pământ să fie între voi nemernicul care vine la voi, și să-l iubești pre el ca și pre tine; că și voi nemernici ați fost în pământul Eghiptului; eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

A 2 Lege 10, 19.

35. Să nu faceți nedreptate la judecată, în măsuri, în greutate și în cumpene.

A 2 Lege 25, 13.

36. Cumpene drepte, greutate drepte și măsuri drepte să fie la voi; eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru, cel ce v'am scos pre voi din pământul Eghiptului.

Pilde 11, 1; Mih. 6, 11.

37. Să păziți toată legea mea și toate poruncile mele, și să le faceți pre ele; eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

18, 26; 20, 22.

CAP. 20.

Pedepse pentru păcate.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Vorbește fiilor lui Israil: de va fi cineva din fiii lui Israil, sau din cei ce s'au făcut venetici în Israil, care va da din sămânța sa idolului Moloh, cu moarte să se omoare, neamul cel de pre pământul acela îl va omorî cu pietre.

3. Eu voi pune fața mea asupra omului acelaia, și-l voi pierde pre el din poporul său, pentru că a dat sămânța sa idolului, ca să spurce cele sfinte ale mele, și ca să spurce numele celor sfințiți mie.

4. Iar dacă lăcuitorii pământului vor trece cu vederea pre omul acela, care va fi dat fii de ai săi lui Moloh, și nu-l vor omorî pre el,

5. Voi pune fața mea asupra omului acelaia și asupra seminției lui, și voi pierde din poporul său pre el și pre toți câți se unesc într'un gând cu el, ca să curvească după Moloh.

6. Oricine se va duce la descântători sau la vrăjitori, ca să curvească după dânșii, voi pune fața mea asupra sufletului acelaia, și-l voi pierde din poporul său.

19, 31; A 2 Lege 18, 10, 11.

7. Și veți fi sfinți, că sfânt sunt eu Domnul Dumnezeuul vostru.

18, 30; 19, 2; 1 Petr. 1, 16.

8. Să păziți poruncile mele, și să le faceți pre ele; eu sunt Domnul cel ce vă sfințesc pre voi.

9. Oricine va blestemă pre tatăl său au pre muma sa, cu moarte să se omoare; pre tatăl său au pre muma sa a blestemat, vinovat este.

Eșire 21, 17.

10. Omul care va preacurvî cu femeie, care are bărbat, sau care va preacurvî cu femeia vecinului său, cu moarte să se omoare și preacurvarul și preacurva.

A 2 Lege 22, 22; Ioan 8, 5; Mat. 5, 27.

11. Cel ce se va culcă cu femeia tatălui său, rușinea tatălui său a descoperit, cu moarte să se omoare, amândoi vinovați sunt.

18, 8; A 2 Lege 22, 30; 1 Cor. 5, 1.

12. De va dormi cinevă cu nora sa, cu moarte să se omoare amândoi; că păgânătate a făcut, vinovați sunt.

Fac. 38, 18.

13. Cine se va culcă cu bărbat ca cu femeie, spurcăciune au făcut amândoi, cu moarte să se omoare, vinovați sunt.

18, 22; Rom. 1, 27.

14. Cine ar luă femeie și pre muma ei, fărădelege este; cu foc să-l arză pre el și pre ele, ca să nu fie fărădelege între voi.

18, 17.

15. Cine va îndrăzni a se culcă cu dobitoc, cu moarte să se omoare, și dobitocul să-l omorâți.

18, 23.

16. Femeia care va merge ori la ce dobitoc, ca să se împreune cu dânsul, să omorâți femeia și dobitocul, cu moarte să se omoare, vinovați sunt.

17. Care va luă pre sora cea de pre tatăl său, sau de pre muma sa, și va vedeà rușinea ei, și ea va vedeà rușinea lui, ocară este, să piară înaintea fiilor neamului lor, rușinea surorii sale a descoperit, păcatul vor purtà.

18, 9; A 2 Lege 27, 22.

18. Bărbatul care va avea pat cu femeia, care are curgerea firii cea de lună, și va descoperi rușinea ei, izvorul ei a descoperit, și ea a descoperit curgerea sângelui său, amândoi să piară din neamul său.

18, 19.

19. Rușinea surorii tatălui tău și a surorii mumei tale să nu o descoperi, pentru că rudenie a descoperit, păcat vor avea.

18, 12, 13.

20. Oricare va dormi cu rudenie sa, rușinea rudeniei sale a descoperit, fără de fii să moară.

18, 14.

21. Iar de va lua cineva femeia fratelui său, necurăție este, rușinea fratelui său a descoperit, fără de fii să moară.

18, 16; Marc. 6, 18.

22. Păziți toate poruncile mele și judecățile mele, și să le faceți pre ele, ca să nu vă urască pre voi pământul întru care vă duc eu pre voi, ca să lăcuiți pre el.

18, 26; 19, 37.

23. Și să nu umblați după legile neamurilor, care eu le gonesc dinnaintea voastră, că toate acestea le-au făcut, și le-am urât pre ele.

18, 3; Ier. 10, 2.

24. Deci zic vouă: veți moșteni pământul lor, și eu voi da pre el vouă să-l moșteniți, pământul, care curge lapte și miere; eu Domnul Dumnezeuul vostru cel ce v'am ales pre voi din toate neamurile.

Eșire 3, 8.

25. Să osebiți între dobitoacele cele curate și între cele necurate, și între pasările cele curate și între cele necurate, și să nu spurcați sufletele voastre cu dobitoacele și cu pasările, și cu toate cele ce se târăsc pre pământ pe care vi le-am deosebit să fie necurate.

11, 2, 3; A 2 Lege 14, 4.

26. Fiți mie sfinți, că sfânt sunt eu Domnul Dumnezeuul vostru cel ce v'am ales pre voi din toate neamurile, ca să fiți

ai mei.

19, 2; 3 Împ. 8, 53.

27. Oricare bărbat sau femeie dintre voi se va face descântător sau vrăjitor, cu moarte să se omoare, cu pietre să-i ucideți, vinovați sunt.

Eșire 22, 18.

CAP. 21.

Purtarea preotului.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând: vorbește preoților fiii lui Aaron, și le spune: să nu se atingă de mort din poporul său ca să nu se spurce.

lezech. 44, 25.

2. Fără numai de ruda cea de aproape a lor: tată, mamă, fii, fiice și frate.

3. Și de sora sa fecioara cea mai aproape de el, care nu este împreunată cu bărbat, de aceștia se va atinge.

4. De nimeni altul din poporul său, să nu se atingă ca să nu se spurce.

5. Capul să nu vă radeți, nici să vă retezați barba, nici să vă faceți tăeturi pe trup pentru morți.

19, 28; A 2 Lege 14, 1. lezechil 44, 20.

6. Sfinți să fie Dumnezeului lor, și să nu spurce numele Dumnezeului lor, pentru că jertfele Domnului, darurile Dumnezeului lor ei le aduc, deci să fie sfinți.

7. Muere curvă și spurcată să nu ia, nici lepădată de bărbatul ei să nu ia, că sfânt este Domnului Dumnezeului său.

8. Îl vei sfinți pre el, că darurile Domnului Dumnezeului vostru el le aduce; sfânt să fie, că sfânt sunt eu Domnul, cel ce sfințesc pre ei.

19, 2; 22, 9, 16.

9. Dacă fata vreunui preot se va spurcă curvind, numele tatălui său spurcă, în foc să se arză.

16, 32.

10. Și preotul cel mare între frații săi, preste a căruia cap s'a turnat din untul cel de lemn al ungerii, și s'a sfințit, ca să se îmbrace cu haine, capul să nu-și descopere, și hainele să nu și le rupă.

Eșire 28, 37.

11. Și la nici un mort să nu între, nici chiar de tatăl său sau de muma sa nu se va atinge.

Num. 6, 7.

12. Din cele sfinte nu va ieși, ca să nu pângărească cele sfinte ale Dumnezeului său, pentru că untul de lemn cel sfânt al ungerii Dumnezeului lui este preste dânsul; eu Domnul.

10, 7.

13. Acesta să ia femeie fecioară din neamul său.

Iezechiel 44, 22.

14. Iar văduvă, lepădată, spurcată sau curvă, de acestea să nu ia, fără numai fecioară din poporul lui să-și ia femeie.

15. Ca să nu spurce sămânța lui într-un popor; eu Domnul Dumnezeu cel ce sfințesc pre el.

16. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

17. Vorbește lui Aaron, și-i spune: oricare om din sămânța ta între rudele voastre într-un carele va fi prihană, să nu se apropie a aduce darurile Dumnezeului său.

1 Tim. 3, 2; Tit 1, 6, 7.

18. Tot omul într-un care este prihană nu se va apropia; omul cel orb, sau cel șchiop, sau cel cu nasul tăiat, sau cel cu urechile tăiate.

19. Sau omul a căruia este mâna ruptă, sau piciorul rupt.

20. Sau ghebos, sau cu ochii urduși, sau cu albeață, sau omul într-un care este răe sălbatică, sau pecingine, sau cu un boș.

21. Oricine din sămânța lui Aaron preotului într-un care este prihană, să nu se apropie a aduce jertfele Dumnezeului său, că prihană este într-un el, să nu se apropie a aduce darurile lui Dumnezeu.

22. Darurile lui Dumnezeu sunt prea sfinte, și din cele sfinte va mânca.

23. Iar la catapeteasmă nu va veni, și de jertfelnic nu se va apropia, pentru că are prihană, și nu va spurca cele sfinte ale Dumnezeului său; că eu sunt Domnul cel ce sfîțesc pre dânșii.

24. Deci Moisi a spus acestea lui Aaron, fiilor lui și tuturor fiilor lui Israil.

CAP. 22.

Însușirea jertfei.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Vorbește lui Aaron și fiilor lui: să se ferească de sfintele pe care fiii lui Israil le jertfesc mie, și să nu spurce numele meu cel sfânt, eu Domnul.

3. Zì lor: întru neamurile voastre, orice om din sămânța voastră care se va apropia de cele sfinte, pe care le vor aduce fiii lui Israil Domnului, când este necurăția pre dânșul, va pieri sufletul acela dinnaintea mea; eu Domnul Dumnezeul vostru.

4. Și orice om din sămânța lui Aaron preotul, care este lepros, sau îi curge sămânța, să nu mănânce din cele sfinte, până ce se va curăți. Și cel ce se va necurăți prin atingere de vre un mort, sau de om din care curge sămânța patului,

5. Sau cel ce se va atinge ori de ce vietate necurată, care-l spurcă pre el, sau de om care spurcă pre el prin orice necurăție a lui;

6. Cel ce se va atinge de acestea, necurat va fi până seara, să nu mănânce din cele sfinte,

11, 24.

7. Până ce-și va spăla trupul său cu apă; iar când va apune soarele, curat va fi, și atunci va putea mânca din cele sfinte, că pâinea a lui este.

8. Mortăciune și prins de hiară să nu mănânce, ca să nu se spurce cu ele; eu Domnul.

Eșire 22, 31, A 2 Lege 14, 21. Iezechiel 44, 31.

9. Și vor păzi poruncile mele, ca să nu aibă pentru ele păcat, și să moară pentru ele, de le vor spurca pre ele; eu Domnul Dumnezeu, cel ce sfințesc pre ei.

10. Și nici un strein să nu mănânce din jertfe, fie nemernicul preotului, fie nămitul, nu va mânca din cele sfinte.

Eșire 29, 33.

11. Iar de va avea preotul o slugă cumpărat cu argint, acesta va mânca din pâinile lui, și cei născuți în casa lui, și aceștia vor mânca din pâinile lui.

12. Și fata preotului de se va mărita după bărbat de neam strein, ea din pârga cea sfântă nu va mânca.

13. Fata preotului de va rămâne văduvă, sau va fi lepădată, și sămânță nu va fi întru ea, se va întoarce la casa tatălui său unde a trăit ca fată, din pâinile tatălui său va mânca, iar cei de neam strein nimenea nu va mânca din ele.

14. Omul cel care va mânca cele sfinte din neștiință, va adăoge a cincea parte la acelea, și va da preotului jertfa.

Num. 5, 7.

15. Ca să nu spurce cele sfinte ale fiilor lui Israil, care le-au adus ei Domnului.

16. Nici să aducă asupra sa fărădelegea păcatului mâncând jertfele lor; că eu sunt Domnul cel ce sfințesc pre ei.

17. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

18. Vorbește lui Aaron, fiilor lui și la toată adunarea lui Israil, și le spune lor: oricine din fiii lui Israil, sau din nemernici, carii lăcuiesc la dânșii întru Israil, va aduce daruri de făgăduință de bună voie, sau de ardere de tot.

19. Vor fi primite cele ce sunt fără de prihană, parte bărbătească din cirezi, sau din oi, sau din capre.

20. Nici una din cele ce au prihană întru sine, să nu aducă Domnului, pentrucă nu va fi primită.

A 2 Lege 15, 21.

21. Și oricine va aduce jertfă de mântuire Domnului, îndeplinind o făgăduință, ori o jertfă de bunăvoie, însă praznicile voastre fie din boi, sau din oi, să fie curată, spre a fi primită, să nu aibă prihană.

A 2 Lege 17, 1; Col. 1, 22.

22. Orb, sau strivit, sau cu limba tăiată, sau cu negi, sau râios, sau pecinginos, de acestea să nu se aducă Domnului, și să nu primiți din ele la jertfelnicul Domnului.

Mal. 1, 8.

23. Și vițel, sau oaie cu urechile tăiate, sau cu coada tăiată, acelea să le junghii pentru tine; iar pentru făgăduința ta nu se vor primi.

24. Cele cu vreun mădular zdrobit, sucit, tăiat și smuls, să nu aduci de acestea Domnului, și în pământul vostru să nu faceți așa.

25. Nici din mâna celui de neam strein să nu aduceți daruri Dumnezeului vostru din toate acestea, că stricăciune și prihană este într'însele, nu vor fi primite acestea.

26. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

27. Vițelul, oaia sau capra după ce se va naște, va fi șapte zile supt muma sa; iar a opta zi, și de aici înainte se va primi spre daruri, jertfă Domnului.

Eșire 22, 30.

28. Vacă și oaie să nu junghiați în aceeași zi cu fătul lor.

29. Iar de veți aduce jertfă de bucurie Domnului, de bună voia voastră să o jertfiți pre ea.

30. Aceasta într'acea zi să o mâncați, nu lăsați din cărnuri pe a doua zi; eu Domnul.

31. Să păziți poruncile mele și să le faceți pre ele; eu Domnul.

A 2 Lege 10, 12.

32. Să nu spurcați numele meu cel sfânt, și mă voiu sfinți întru fiii lui Israil; eu sunt Domnul cel ce vă sfințesc pre voi.

21, 8.

33. Cel ce v'am scos pre voi din pământul Eghipetului, ca să vă fiu vouă Dumnezeu; eu Domnul.

CAP. 23.

Despre Sărbători.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Vorbește fiilor lui Israil și le spune: sărbătorile Domnului, care le veți chema sfinte, acestea sunt sărbătorile mele.

19, 30.

3. Șase zile veți lucra, iar ziua a șaptea este sâmbătă, zi de odihnă numită sfântă Domnului; nici un lucru să nu faceți, că este sâmbătă Domnului în toate lăcuințele voastre.

Eșire 20, 9; A 2 Lege 5, 13.

4. Acestea sunt sărbătorile Domnului numite sfinte pe care le veți vesti la vremea lor.

5. În luna dintâiu, în a patrusprezecea zi a lunii către seară este pasha Domnului.

leș. 12, 18; 23, 15; Num. 28, 16; A 2 Lege 16, 1.

6. Și în ziua a cincisprezecea a lunii aceștia, sărbătoarea azimelor Domnului, șapte zile azime să mâncați.

Eșire 12, 16.

7. Și ziua cea dintâiu chemare sfântă va fi vouă, nici un lucru de slujbă să nu faceți.

Eșire 12, 16.

8. Șapte zile să aduceți arderi de tot Domnului, iar ziua a șaptea numită sfântă va fi vouă, nici un lucru de slujbă să nu faceți.

9. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

10. Vorbește fiilor lui Israil și le spune: când veți intra în pământul, care eu îl dau vouă, și veți seceră secerișul lui, veți aduce un snop pârga secerii voastre la preot.

11. Și va aduce snopul înaintea Domnului primit vouă, a doua zi după cea dintâiu a Paștelui îl va aduce preotul.

12. Și în aceeași zi, odată cu snopul, veți jertfi un miel curat de un an, ardere de tot Domnului.

13. La jertfa lui veți adăogi două zecimi de făină curată făcută cu untdelemn, jertfă Domnului spre miros de bună mireasmă Domnului, cu turnarea ei un sfert de hin de vin.

14. Pâine și spice frecate nouă să nu mâncați până în ziua aceasta, când veți aduce darurile Dumnezeului vostru; lege veșnică în neamurile voastre, în toată lăcuința voastră.

15. Și de a doua zi de Paști din ziua în care veți aduce snopul punerii înainte, să numărați șapte săptămâni întregi.

A 2 Lege 16, 9.

16. Până a doua zi a săptămânii cei mai depre urmă să numărați cincizeci de zile.

Eșire 23, 16; Num. 28, 26.

17. Și veți aduce jertfă nouă Domnului, din lăcașurile voastre veți aduce pâini spre punere înainte, două pâini; din două zecimi de făină curată vor fi pâinile dospite coapte Domnului, din pârga roadelor.

18. Și cu pâinile veți aduce șapte miei de un an, curați, un vițel din cireadă și doi berbeci curați, cari vor fi ardere de tot Domnului, și jertfele lor cu turnările lor jertfă, miros de bună mireasmă Domnului.

19. Și veți jertfi un țap din capre pentru păcat, și doi miei de un an, jertfă de mântuire, cu pâinile cele din pârga roadelor.

20. Și le va pune pre ele preotul cu pâinile cele din pârga roadelor aducere înaintea Domnului, cu cei doi miei, sfinte vor fi Domnului; vor fi ale preotului care le jertfește.

21. Și veți chema ziua aceasta numită, sfântă va fi vouă; tot lucrul de slujbă să nu faceți într'însa; lege veșnică întru neamurile voastre în toată lăcuința voastră.

22. Iar când secerați holdele pământului vostru, spicele rămase în țarină să nu le adunați, și când seceri tu, ce cade

din secere să nu culegi, celui sărac și celui nemernic să le lași acelea; eu Domnul Dumnezeuul vostru.

23. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

24. Vorbește fiilor lui Israil și le spune: în ziua dintâiu a lunii a șaptea veți serbă pomenirea trâmbițelor, numită sfântă va fi vouă.

Num. 29, 1.

25. Nici un lucru de slujbă să nu faceți, ci să aduceți ardere de tot Domnului.

26. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

27. În ziua a zecea a lunii aceștia a șaptea, este ziua împăcării, numită sfântă va fi vouă; veți smeri sufletele voastre, și veți aduce ardere de tot Domnului.

16, 29; Num. 29, 7.

28. Nici un lucru să nu faceți în ziua aceasta, că zi de împăcare este aceasta pentru voi, să vă rugați pentru voi înaintea Domnului Dumnezeuului vostru.

29. Tot omul care nu se va smeri în ziua aceasta, va pieri din poporul său.

30. Și cel ce va lucra în ziua aceasta, va pieri omul acela din poporul său.

31. Nici un lucru să nu faceți; lege veșnică întru neamurile voastre, întru toate lăcașurile voastre.

32. Sâmbăta sâmbetelor va fi vouă, să smeriți sufletele voastre din ziua a noua a lunii, de seara până a doua zi seara, veți serbă sâmbetele voastre.

33. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

34. Vorbește fiilor lui Israil și le spune: în ziua a cinsprezecea a lunii aceștia a șaptea, este sărbătoarea corturilor, șapte zile Domnului.

Eșire 23, 16; Numeri 29, 12.

35. Și ziua cea dintâiu, numită sfântă va fi, nici un lucru de slujbă să nu faceți.

36. Șapte zile veți aduce arderi de tot Domnului, iar ziua a opta numită sfântă va fi vouă, și veți aduce arderi de tot

Domnului. Ziua ieșirii este, nici un lucru de slujbă să nu faceți.

Ioan 7, 37.

37. Acestea sunt sărbătorile Domnului, pe care le veți vesti numite sfinte, ca să aduceți Domnului arderi de tot, cu jertfele lor și cu turnările lor în fiecare zi.

38. Osebit de cele din sâmbetele Domnului, de darurile voastre, de toate făgăduințele voastre, și osebit de darurile ce veți aduce de bună voie Domnului.

39. În ziua a cinsprezecea a lunii aceștia a șaptea după ce veți strânge roadele pământului, să țineți sărbătoare Domnului șapte zile; în ziua dintâiu odihnă, și în ziua a opta odihnă.

40. Și veți lua în ziua dintâiu rod din pom frumos, și ramuri de finic, și stâlپări de lemn tufos, și sălcii și stâlپări de Agnu dela râu, și vă veți veseli înaintea Domnului Dumnezeului vostru.

A 2 Lege 12, 12, 18; 16, 14; 26, 11.

41. Șapte zile în an, lege veșnică într-o neamurile voastre, în luna a șaptea veți serba aceasta.

42. În corturi veți lăcuți șapte zile, tot moșneanul într-o Israil va lăcuți în corturi.

43. Ca să vă vadă semințiile voastre, că în corturi am făcut a lăcuți pre fiii lui Israil, când i-am scos pre ei din pământul Eghiptului; eu Domnul Dumnezeul vostru.

44. Și a spus Moisi sărbătorile Domnului fiilor lui Israil.

CAP. 24.

Sfeșnicul și pâinile punerii înainte.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Poruncește fiilor lui Israil, să aducă la tine untdelemn de măslin curat și limpede la lumină, să arză lumină pururea afară de catapeteasmă în cortul mărturiei.

Eșire 27, 20.

3. Și îl vor aprinde Aaron și fiii lui de seara până dimineța înaintea Domnului pururea; lege veșnică în neamurile voastre.

4. În sfeșnicul cel curat, veți aprinde luminele înaintea Domnului până dimineța.

5. Și veți lua făină curată, și veți face dintr'însa douăsprezece pâini, din două zecimi să fie o pâine.

6. Și le veți pune pre ele două rânduri, fiecare rând de șase pâini pre masa cea curată înaintea Domnului.

7. Și veți pune la fiecare rând tămâie curată și sare, și vor fi pâinele spre pomenire puse înaintea Domnului.

8. În toată sâmbăta se vor pune înaintea Domnului pentru fiii lui Israil, lege veșnică.

9. Și vor fi ale lui Aaron și ale fiilor lui, și le vor mânca în loc sfânt, că sunt prea sfinte. Acestea vor fi ale lor din cele ce se jertfesc Domnului, lege veșnică.

Eșire 29, 32; 1 Împ. 21, 6; Mat. 12, 4.

10. Și a ieșit feciorul unei Israiltence, și acesta eră fecior de eghiptean între fiii lui Israil, și s'a sfădit în tabără cel din Israilteancă cu un Israiltean.

11. Și feciorul cel din femeie Israilteancă hulind numele Domnului și blestemând, l-a adus pre el la Moisi; muma lui se numia Salomit, fata lui Davri din seminția lui Dan.

12. Și l-a pus pre el în temniță ca să-l judece, cum va porunci Domnul.

13. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

14. Scoate afară de tabără pre cel ce a blestemat, și toți cei ce l-au auzit să pue mâinele pre capul lui, și să-l ucidă cu pietre toată adunarea.

15. Și grăește fiilor lui Israil, și zi către dânșii: omul, care va blestemă pre Dumnezeu, păcat va aveà.

16. Iar care va huli numele Domnului, cu moarte să se omoare, cu pietre să-l ucidă toată adunarea lui Israil, ori venetic, ori moșnean, când hulește numele Domnului, să moară.

17. Și cel ce va lovì pe vre un om, și va murì, cu moarte să se omoare.

Eșire 21, 12.

18. Și care va lovì dobitoc, și va murì, să plătească vieața pentru vieață.

19. Și de va vătămà cinevà pe deaproapele său, cum a făcut el, așa să i se facă și lui.

20. Frântură pentru frântură, ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, după cum va vătămà pre om, așa să se facă și lui.

Eșire 21, 24. A 2 Lege 19, 21. Mat. 5, 38.

21. Deci cine va lovì dobitoc, și va murì, să deà altul în loc, iar cel ce va lovì om, și va murì, cu moarte să se omoare.

22. O dreptate să fie celui nemernic și celui moșnean, că eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

Eșire 12, 49.

23. Și a grăit Moisi fiilor lui Israil, și pre cel ce a blestemat l-au scos afară de tabără, și l-au ucis cu pietre; deci fiii lui Israil au făcut precum au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP. 25.

Anul jubileu.

Grăit-au Domnul către Moisi în muntele Sinai, zicând:

2. Vorbește fiilor lui Israil, și le spune: după ce veți intra în pământul care-l dau eu vouă, veți țineà sâmbеле Domnului, spre odihna pământului care eu dau vouă.

3. Șase ani vei semănà țarina ta, și șase ani vei tăia viea ta, și vei adunà roadă ei.

Eșire 23, 10; A 2 Lege 15, 1.

4. Iar în al șaptelea an, va fi serbare spre odihnă pământului, sâmbătă Domnului, țarina ta nu o vei semănà, și viea ta nu o vei tăia.

Eșire 23, 11.

5. Și cele ce cresc singure în țarina ta să nu le seceri, nici strugurul cel de pârgă să nu-l culegi, an de odihnă să fie pământului.

6. Bucatele pământului din anul odihnei vor fi ție, slugii tale, slujnicii tale, năimitului tău și nemernicului, care lăcuește cu tine.

7. Și vitelor tale și hiarelor celor din pământul tău, va fi toată roadă lui de mâncat.

8. Și vei număra ție șapte săptămâni de ani, de șapte ori câte șapte ani de odihnă, și vor fi ție șapte săptămâni de ani, patruzeci și nouă de ani.

9. Și veți vesti cu glas de trâmbiță în tot pământul vostru în luna a șaptea în ziua a zecea a lunii, în ziua curățirii, veți vesti cu trâmbiță în tot pământul vostru.

10. Și veți sfînti anul al cincizecilea, și veți vesti slobozire pre pământ tuturor celor ce lăcesc pre dânsul. Anul slobozirei va fi vouă semn, ca să se întoarcă fiecare la moșia sa, și fiecare la casa sa se va întoarce.

Num. 36, 4.

11. Semn de slobozenie va fi vouă anul al cincizecilea; în acest an să nu semănați, nici să secerați cele ce cresc singure, și nici să culegeți pârga lui.

12. Pentrucă este semnul slobozeniei, sfânt va fi vouă, din câmp veți mânca roadele lui.

13. În anul acesta de slobozenie se va întoarce fiecare la moșia sa.

14. Iar de vei vinde vre un lucru aproapei tău, sau de vei cumpăra ceva dela el, să nu înșele nimenea pe aproapele său.

15. După numărul anilor celor de la cel de slobozenie, vei cumpăra de la deaproapele; după numărul anilor rodurilor va vinde ție.

16. După cât de mulți ani vor fi, va înmulți prețul său, și după cât mai puțini ani vor fi, va împuțina prețul său, de vreme ce după numărul rodurilor sale, așa va vinde ție.

17. Nimenea să nu înșele pe deaproapele său, ci să te temi de Domnul Dumnezeul tău; eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.

18. Faceți toate cele rânduite de mine, păziți poruncile mele și le împliniți pre ele, și veți lăcuî fără de frică pre pământ.

19. Pământul va da rodurile sale, și veți mânca întru sațiu, și veți lăcuî fără de frică pre dânsul.

20. Iar de veți zice: ce vom mânca în anul acesta al șaptelea, de nu vom semăna și de nu vom adună rodurile noastre?

21. Eu voi trimite binecuvântarea mea în anul al șaselea, și va da rodurile sale pe trei ani.

22. Veți semăna în anul al optulea, și veți mânca din roade vechi până la al noulea an, până ce vor venî rodurile lui, veți mânca cele vechi din anii trecuți.

23. Pământul nu se va vinde de veci; pentrucă al meu este pământul, că voi nemernici și trecători sunteți înaintea mea.

Isaia 14, 25; Ioil 2, 18.

24. Și pentru tot pământul moștenirii voastre veți da răscumpărare pământului.

25. Iar de va sărăci fratele tău cel ce este cu tine, și va vinde din moșia sa, va venî cel ce este rudenie aproape cu el, și va răscumpără vânzarea fratelui său.

Ieremia 32, 7, 8.

26. Iar de nu va aveà cinevà rudenie, și-i va da mâna și va puteà aflà de ajuns ca să poată răscumpără,

27. Atunci va socoti anii vânzării lui, și ce trece, va întoarce omului carele i-a vândut lui, și se va întoarce la moșia sa.

28. Iar de nu va aveà de ajuns ca să-i întoarcă lui, va fi vânzarea aceluî ce o a cumpărat până în anul slobozirei; atunci în anul slobozirei va ieși; iar celalt se va întoarce la moșia sa.

29. De va vinde cinevã casã lãcuitã încunjuratã cu ziduri, o va puteã rãscumpãrã pânã la sfârșitul anului; un an de zile o va puteã rãscumpãrã.

30. Iar de nu se va rãscumpãrã pânã se va plinì un an, casa cea din cetatea încunjuratã cu zid, va fi de veci a celui ce o a cumpãrat și a urmașilor lui, și nici în anul slobozirei nu va ieși din ea.

31. Casele cele de prin satele, care n'au zid prin prejur, se vor socoti ca țarina pãmântului, ele totdeauna se vor putea rãscumpãrã, și în anul cel de slobozenie vor ieși din ele.

32. Pentru cetãțile Leviților, Leviții vor puteã rãscumpãrã totdeauna casele din cetãțile moșiei lor.

33. Și oricare va cumpãrã dela Leviți, va ieși în anul slobozeniei din casa vândutã lui în cetatea moșiei lor; cãci casele din cetãțile Leviților, moșie lor sunt între fiii lui Israil.

34. Țarinile cele de pe lângã cetãțile lor, nu se vor vinde, cã moșie veșnicã este lor aceasta.

35. De va sãrãcì fratele tãu, și nu va puteã munci la tine, ajutã-l pre el ca pre un nemernic și trecãtor, ca sã trăiascã fratele tãu pe lângã tine.

36. Sã nu iei dela el camãtã, nici mai mult decãt ai dat, ci sã te temi de Dumnezeuul tãu; eu sunt Domnul, ca sã trăiascã fratele tãu cu tine.

Eșire 22, 25.

37. Argintul tãu sã nu-l dai lui în camãtã, și pentru câștig sã nu dai lui bucatele tale.

38. Eu Domnul Dumnezeuul vostru, cel ce v'am scos pre voi din pãmântul Eghipetului, ca sã vã dau pãmântul Hanaan, și sã vã fiu vouã Dumnezeu.

39. Iar de va venì la sãrãcie fratele tãu, și se va vinde ție, sã nu-ți slujeascã slujbã de rob.

Eșire 21, 2; A 2 Lege 15, 12; Ieremia 34, 14.

40. Ca un nãimit sau nemernic sã-ți fie ție, pânã la anul slobozeniei va lucrã la tine.

41. În anul slobozeniei va ieși el cu fiii lui, și va merge la neamul său, și la moșia sa cea părintească se va întoarce.

42. Pentru că robii mei sunt aceștia, pre cari i-am scos din pământul Eghiptului, nu se vor vinde cum se vând robii.

43. Să nu-l îngreoezi pre el cu osteneală, ci te teme de Domnul Dumnezeuul tău.

Efes. 6, 9.

44. Și orice slugi sau slujnice vei aveà, să fie din neamurile cele ce sunt împrejurul tău, dintr'aceștia veți cumpără rob și roabă.

45. Din fiii nemernicilor cari sunt între voi, dintr'aceștia veți cumpără; și rudele lor câți se vor naște, în pământul vostru vor fi averea voastră.

46. Și veți împărți pre ei fiilor voștri după voi, și îi veți moșteni în veci; iar din frații voștrii, din fiii lui Israil, nimenea să nu asuprească pe fratele său cu ostenele.

47. Iar dacă veneticul sau nemernicul de lângă tine, va fi cu dare de mână, și sărăcind fratele tău, se va vinde veneticului sau nemernicului celui dela tine, sau celui din naștere nemernic,

48. După ce se va vinde lui, se va puteà răscumpără; unul dintre frații lui va răscumpără pre el.

49. Fratele tatălui său sau fiul fratelui tatălui său, va răscumpără pre el, sau din rudeniile cele trupești din seminția lui va răscumpără pre el; iar de-i va da mâna, se va răscumpără singur.

50. Și se va socoti cu cel ce l-a cumpărat pre el, din anul în care s'a vândut pre sine lui, până la anul slobozirei, și va fi prețul vânzării lui ca după numărul anilor câți a slujit lui, ca zilele unui năimit.

51. Iar de vor fi mai mulți ani, după numărul lor va întoarce răscumpărarea sa, din argintul vânzării sale.

52. Iar de vor fi puțini ani până la anul slobozirei, se va socoti după acești ani.

53. Și va întoarce răscumpărarea sa ca un năimit tocmit cu anul; nu-l vei stăpâni pre el cu asprime înaintea ta.

54. Iar de nu se va răscumpără în chipul acesta, atunci va ieși în anul slobozeniei, el cu fiii lui.

55. Pentru că și fiii lui Israil sunt robii mei, slugile mele sunt aceștia pe carii eu i-am scos din pământul Eghiptului; eu Domnul Dumnezeuul vostru.

CAP. 26.

Blestemul și binecuvântarea.

Să nu vă faceți idoli, nici chipuri cioplite, nici stâlp să nu vă ridicați, nici piatră ca semn să nu puneți în pământul vostru, ca să vă închinați ei; eu Domnul Dumnezeuul vostru.

Eșire 20, 4; A 2 Lege 5, 8; Ps. 96, 7.

2. Sâmbetele mele să le păziți, și de cele sfinte ale mele să vă temeți; eu sunt Domnul.

19, 30; A 2 Lege 28, 1.

3. De veți umbla întru poruncile mele, și de veți păzi învățăturile mele și le veți face pre ele,

4. Voiu da vouă ploaie în vremea sa, și pământul va da rodurile sale, și lemnele câmpilor vor da rodul său.

5. Și va ajunge trierișul vostru la culesul viilor, și culesul va ajunge la semănătură, și veți mânca pâinea voastră întru sațiu, și veți lăcuî statornic în pământul vostru, și războiu nu va trece prin pământul vostru.

Iov 11, 19. Amos 9, 13.

6. Și voiu da pace în pământul vostru, și veți dormi și nu va fi cine să vă sperie pre voi, și voiu pierde hiarele cele rele din pământul vostru.

Iov 11, 19.

7. Și veți gonî pe vrăjmașii voștrii, și vor cădeà înaintea voastră uciși.

8. Și vor gonî cincî din voi o sută, și o sută din voi vor gonî zece mii, și vor cădeà vrăjmașii voștrii înaintea voastră de sabie.

Is. Navî 23, 10.

9. Și voi eu căutăm spre voi, și voi eu binecuvântăm pre voi, și voi eu creștem pre voi, și voi eu înmulțim pre voi, și voi eu întărim legătura mea cu voi.

10. Veți mânca roduri vechi și foarte vechi, și veți lepăda pre cele vechi ca să puneți în loc pre cele noi.

11. Și voi eu pun legătura mea întru voi, și nu va urî sufletul meu pre voi.

lezechil 37, 26.

12. Și voi eu umblăm întru voi, și voi eu fi vouă Dumnezeu, și voi veți fi mie popor.

2 Cor. 6, 16.

13. Eu sunt Domnul Dumnezeu vostru, cel ce v'am scos pre voi din pământul Eghiptului, când erați voi robi, și am rupt legătura jugului vostru, și v'am scos pre voi cu putere.

Eșire 13, 18.

14. Iar de nu mă veți asculta, nici veți face poruncile mele acestea,

15. Și nu vă veți pleca lor și judecăților mele, și de se va îngreui sufletul vostru, ca să nu faceți voi toate poruncile mele, și ca să stricați legătura mea.

16. Și o eu voi eu face vouă așa: aduce-voi eu asupra voastră lipsă, și râea și gălbinarea va orbi ochii voștri, și va topi sufletul vostru, și veți semăna în zadar semințele voastre, și le vor mânca protivnicii voștri.

A 2 Lege 28, 15; 32, 25; Mal. 2, 2; Mih. 6, 13.

17. Și voi eu pun fața mea asupra voastră, și veți cădea înaintea vrăjmașilor voștri; și vor gonii pre voi cei ce vă urăsc pre voi, și veți fugi negonindu-vă nimenea.

A 2 Lege 28, 25, 65; Iov. 15, 21. Pilde 28, 1.

18. Și de nu mă veți asculta nici așa, voi eu adaoge a vă pedepsi pre voi de șapte ori pentru păcatele voastre.

Fac. 4, 24.

19. Și voi eu înfrânge semeția mândriei voastre, și va fi vouă cerul ca de fier, și pământul vostru ca de aramă.

A 2 Lege 11, 17; 28, 23.

20. Și va fi în zadar tăriea voastră, și pământul vostru nu va da sămânța sa, și lemnul țarinii voastre nu va da rodul său.

21. Și dacă și după aceasta veți umblă pe delaturi, și nu veți vreă să mă ascultați, voi da vouă șapte rane pentru păcatele voastre.

22. Și voi trimite asupra voastră hiarele cele sălbatice ale pământului, și vor mânca pre voi, și vor nimici vitele voastre, și voi împutina pre voi, și se vor pustii căile voastre.

23. Și de nu vă veți învăța cu acestea, ci veți veni către mine rătăcind,

24. Și eu voi veni la voi cu mânie mare, și voi lovi și eu pre voi de șapte ori pentru păcatele voastre.

25. Și voi aduce preste voi sabie, care izbândește izbânda legăturii, și veți fugi în cetățile voastre, și voi trimite moarte preste voi, și vă veți da în mâinile vrăjmașilor voștri.

26. Când voi necăji pre voi cu lipsă de pâine, și vor coace zece femei pâinile voastre într'un cuptor, și vor da pâinile voastre cu cumpăna, și veți mânca, și nu vă veți sătura.

Ozie 4, 10; Mih. 6, 14.

27. Iar de nu mă veți asculta nici cu acestea, ci veți veni la mine rătăcind,

28. Și eu voi veni la voi cu mânie mare, și voi pedepsi și eu pre voi de șapte ori, după păcatele voastre.

29. Și veți mânca trupurile feciorilor voștri, și trupurile fetelor voastre veți mânca.

Plâng. 4, 10; 4 Împ. 6, 28.

30. Și voi pustii stâlpii voștri, și voi strica cele de lemn făcute de mâinile voastre, și voi pune oasele voastre preste oasele idolilor voștri, așa va urî pre voi sufletul meu.

Isaia 17, 8; Ieremia 16, 18.

31. Și voi lăsa cetățile voastre, și voi pustii cele sfinte ale voastre, și nu voi mirosi mirosul jertfelor voastre.

32. Și voiui pustii eu pământul vostru, cât se vor miră de dânsul vrăjmașii voștri cei ce lăcuesc pre dânsul.

33. Și voiui risipì pre voi între neamuri, și va topì pre voi sabia cea gonitoare, și va fi pământul vostru pustiu, și cetățile voastre vor fi pustii.

34. Atunci vor plăcea pământului sâmbetele sale în toate zilele pustietății sale, când voi veți fi în pământul vrăjmașilor voștri.

2 Paral. 36, 21.

35. Atunci va odihni pământul, și vor plăcea lui sâmbetele sale, în toate zilele pustietății sale va odihni, care n'a odihnit în sâmbetele voastre, când lăcuiți pe dânsul.

36. Și celor rămași dintre voi, voiui băga frică în inima lor în pământul vrăjmașilor lor, și va gonì pre ei glasul frunzii ce se mișcă, și vor fugì ca și cum ar fugì dela războiu, și vor cădea negonindu-i nimenea.

Pilde 28, 1; Iov 15, 4; A 2 Lege 28, 25.

37. Și vor cădea negoniți de nimenea, și va trece cu vederea frate pe frate ca și la războiu, negonindu-i nimenea, și nu veți putea stă împotriva vrăjmașilor voștri.

38. Și veți pieri între neamuri, și va mânca pre voi pământul vrăjmașilor voștri.

39. Și cei ce vor rămâneă dintre voi se vor strică pentru păcatele sale și pentru păcatele părinților săi, în pământul vrăjmașilor săi se vor topi.

Iezechil 4, 17.

40. Și vor mărturisi păcatele sale și păcatele părinților săi, pentru că au călcat legea, și m'au trecut cu vederea, și au venit înaintea mea pe delaturi.

Ps. 78, 8.

41. Și eu am venit la ei cu mânie mare, și voiui pierde pre ei în pământul vrăjmașilor lor, atunci se va rușina inima lor cea netăiată împrejur, și atunci se vor căi pentru păcatele lor.

Ierem. 9, 25.

42. Și îmi voi aduce aminte de legătura lui Iacov și de legătura lui Isaac, și de legătura lui Avraam îmi voi aduce aminte, și de pământ îmi voi aduce aminte.

43. Și pământul va rămâne de ei, atunci va odihni pământul în sâmbetele sale, când va fi pustiu de ei, și ei vor lua fărădelegile sale, pentru că au trecut cu vederea judecățile mele, și poruncile mele nu le-au primit sufletul lor.

44. Ca și cum n'ar fi ei în pământul vrăjmașilor lor, nu i-am trecut cu vederea pre ei, nici i-am urât pre ei, ca să-i pierz pre ei, și să stric legătura mea cea cu ei; că eu sunt Domnul Dumnezeu lor.

A 2 Lege 4, 31; Rom. 11, 1, 26.

45. Și îmi voi aduce aminte de legătura mea cea dintâiu, când i-am scos pre ei din pământul Eghiptului, din casa robiei înaintea neamurilor, ca să le fiu lor Dumnezeu, eu Domnul.

46. Acestea sunt judecățile mele și poruncile mele, și legea care o au dat Domnul între sine și între fiii lui Israil, în muntele Sinai în mâna lui Moisi.

CAP. 27.

Făgăduințe și zeciuieli.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Vorbește fiilor lui Israil și le spune: cel ce va face făgăduință, se va prețui sufletul său Domnului.

3. Prețul unui bărbat în vârstă de la douăzeci de ani până la șaizeci ani, va fi cincizeci de drahme de argint, cu cumpăna sfântă.

4. Iar prețul femeii va fi treizeci de drahme.

5. Prețul unui bărbat dela cinci ani până la douăzeci de ani, va fi douăzeci de drahme, iar al unei fete zece drahme.

6. Prețul unui copil dela o lună până la cinci ani va fi cinci drahme de argint, iar al unei copile trei drahme de argint.

7. Dela şaizeci de ani în sus, de va fi bărbat, preţul lui va fi cincisprezece drahme de argint, iar de va fi femeie zece drahme.

8. De va fi sărac şi nu va putea da preţul, va sta înaintea preotului, şi-l va preţui preotul după putinţa celui ce a dat făgăduinţa, îl va preţui pre el preotul.

9. Iar de va fi din dobitoacele care le aduc ei dar Domnului, ori ce se va aduce Domnului, va fi sfânt.

10. Să nu schimbe cel bun pre cel rău, nici cel rău pre cel bun; iar de va fi schimbat dobitoc cu dobitoc, va fi şi cel schimbat şi cel cu care l-a schimbat, sfânt.

11. Iar de va fi din dobitoacele cele necurate, din care nu se aduce dar Domnului, va pune dobitocul înaintea preotului.

12. Şi-l va preţui preotul de bun sau de rău, şi după cum îl va preţui preotul, aşă va fi.

13. Iar de va fi să-l răscumpere, va da preste preţul lui a cincea parte.

14. Oricine va afierosi casa sa Domnului, preotul o va preţui de bună sau de rea, şi după cum o va preţui preotul de bună sau rea, aşă va fi.

15. Iar cel ce ş'a afierosit casa, de va voi să o răscumpere, va adaoge peste preţ a cincea parte, şi va fi a lui.

16. De va afierosi cineva Domnului o parte din moşia sa, se va preţui după venitul ei, măsura de orz cincizeci de drahme de argint.

17. De va afierosi ţarina lui din anul slobozeniei, după preţul ei va fi.

18. Iar de va afierosi ţarina lui după anul slobozirei, preotul va socoti preţul ei după numărul anilor, cari mai sunt până la anul slobozeniei, şi va scădea din preţul ei.

19. De va răscumpără ţarina sa cel ce o a afierosit, va adaoge a cincea parte la preţul ei, şi va fi a lui.

20. Iar de nu va răscumpără ţarina, ci o va vinde altui om, nu o va mai răscumpără pe ea.

21. Ci țarina, după ce va trece anul slobozeniei, va fi sfântă Domnului ca și pământul cel osebit; moșia preotului va fi.

22. Iar de va afierosi Domnului țarină cumpărată, care nu este din țarina moșiei sale,

23. Va socoti preotul prețul deplin din anul slobozeniei, și va da prețul în ziua aceea afierosire Domnului.

24. Iar în anul slobozeniei se va întoarce țarina la omul dela care a cumpărat-o, și care o avusese pământ de moștenire.

25, 24.

25. Și tot prețul va fi cu cumpenele cele sfinte, de douăzeci de bani va fi drahma.

Eșire 30, 13; Iezechiel 45, 12.

26. Și tot cel întâiu născut care se va naște între dobitoacele tale, va fi al Domnului, și nu-l va afierosi nimenea, fie vițel, ori oaie, al Domnului este.

Eșire 13, 2; 22, 29; 34, 19; Num. 3, 13; 8, 17; Luc. 2, 23.

27. Iar de va fi din dobitoacele cele necurate, îl va schimba după prețul lui, și va mai adaoge la preț a cincea parte, și va fi al lui. Iar de nu-l va răscumpără, se va vinde după prețul lui.

28. Și tot ce va dăruî omul Domnului, din toate câte are el, fie om, fie dobitoc, sau din țarina moșiei lui, nu se va vinde, nici se va răscumpără. Și tot darul acela, prea sfânt va fi Domnului.

Numeri 18, 14.

29. Tot ce se va afierosi dela oameni, nu se va răscumpără, cu moarte se va omorî.

30. Toată zeciuiala pământului, fie din sămânță, fie din roade, a Domnului este, sfântă Domnului.

31. Iar cel ce va voi să răscumpere zeciuiala lui, va adaoge la prețul ei a cincea parte, și va fi a lui.

32. Toată zeciuiala din cirezi, din turme, din tot ce petrece în număr supt toiag, zeciuială se va da sfântă Domnului.

33. Să nu schimbi cel bun cu cel rău, nici cel rău cu cel bun, iar de vei schimbă, și cel schimbat și cel cu care l-a schimbat, sfânt va fi, nu se va răscumpără.

34. Acestea sunt poruncile, care au poruncit Domnul lui Moisi, către fiii lui Israil în muntele Sinai.

NUMERII

CAP. 1.

Luptătorii din Israil.

Grăit-au Domnul către Moisi în pustia Sinai în cortul mărturie în ziua dintâiu a lunii a doua, în anul al doilea după ce a ieșit din pământul Eghiptului, zicând:

26, 4.

2. Numărați toată adunarea fiilor lui Israil după neamurile lor, după casele rudeniilor lor, după numărul numelor lor, după capetele lor.

Eșire 30, 12.

3. Tot bărbatul dela douăzeci de ani și mai sus, tot cel ce poate ieși la oaste în Israil, numărați-i pre ei cu puterea lor, tu și Aaron numărați pre ei.

26, 2.

4. Și să fie vouă căpetenie din fiecare popor, bărbatul cel mai dintâiu în casa părinților săi.

5. Și acestea sunt numele bărbaților cari vor fi cu voi: Dintr'a lui Ruvim, Elisur fiul lui Sediur.

6. Dintr'a lui Simeon, Solamiil fiul lui Surisadai.

7. Dintr'a lui Iuda, Naason fiul lui Aminadav.

Mat. 1, 4.

8. Dintr'a lui Issahar, Natanail fiul lui Sogar.

9. Dintr'a lui Zavulon, Eliav fiul lui Helon.

10. Dintre fiii lui Iosif, dintr'a lui Efraim, Elisama fiul lui Emiud. Dintr'a lui Manasi, Gamaliil fiul lui Fadassur.

11. Dintr'a lui Veniamin, Avidan fiul lui Gadeoni.

12. Dintr'a lui Dan, Ahiezer fiul lui Amisadai.

13. Dintr'a lui Asir, Fagheil fiul lui Ebran.

14. Dintr'a lui Gad, Elisaf fiul lui Raguil.

15. Dintr'a lui Neftali, Ahire fiul lui Enan.

16. Aceștia au fost numiți de adunare mai marii neamurilor după familiile lor, mai marii lui Israil preste mii.

17. Și a luat Moisi și Aaron pre bărbații aceștia, carii pe nume s'au numit.

18. Și a strâns toată adunarea în ziua dintâiu a lunii a anului al doilea, și s'a numărat după rudele lor, după rudeniile lor, după numărul numelor lor, dela douăzeci de ani și mai sus, tot bărbatul după capul său.

19. Precum au poruncit Domnul lui Moisi, și s'au numărat ei în pustia Sinai.

20. Și au fost fiii lui Ruvim celui întâiu născut a lui Israil după rudeniile lor, după poporul lor, după casele moșiiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toți bărbații dela douăzeci de ani și mai sus, toți cei ce sunt în stare să iasă la războiu.

21. Numărul celor din neamul lui Ruvim patruzeci și șase de mii și cinci sute.

22. Și fiii lui Simeon după rudeniile lor, după poporul lor, după casele moșiiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul dela douăzeci de ani și mai sus, toți cei ce sunt în stare să iasă la războiu.

23. Numărul celor din neamul lui Simeon cincizeci și nouă de mii și trei sute.

24. Fiii lui Gad după rudeniile lor, după poporul lor, după casele moșiiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul dela douăzeci de ani și mai sus, toți cei ce sunt în stare să iasă la războiu.

25. Numărul din neamul lui Gad patruzeci și cinci de mii, șase sute și cincizeci.

26. Fiii lui Iuda după rudeniile lor, după poporul lor, după casele moșiiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toți bărbații dela douăzeci de ani și mai sus, toți cei ce sunt în stare să iasă la războiu.

27. Numărul celor din neamul lui Iuda șaptezeci și patru de mii și șase sute.

28. Fiii lui Isahar după rudeniile lor, după poporul lor, după casele moșiiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toți bărbații dela douăzeci de ani și mai sus, toți cei ce sunt în stare să iasă la războiu.

29. Numărul celor din neamul lui Isahar, cincizeci și patru de mii și patru sute.

30. Fiii lui Zavulon după rudeniile lor, după poporul lor, după casele moșiiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toți bărbații dela douăzeci de ani și mai sus, toți cei ce sunt în stare să iasă la războiu.

31. Numărul celor din neamul lui Zavulon, cincizeci și șapte de mii și patru sute.

32. Din fiii lui Iosif, fiii lui Efraim după rudeniile lor, după poporul lor, după casele moșiiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toți bărbații dela douăzeci de ani în sus, toți cei ce sunt în stare să iasă la războiu.

33. Numărul celor din neamul lui Efraim, patruzeci de mii și cinci sute.

34. Fiii lui Manasî după rudele lor, după poporul lor, după casele moșiiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toți bărbații dela douăzeci de ani în sus, toți cei ce sunt în stare să iasă la războiu.

35. Numărul celor din neamul lui Manasî treizeci și două de mii și două sute.

36. Fiii lui Veniamin după rudele lor, după poporul lor, după casele moșiiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toți bărbații dela douăzeci de ani în sus, toți cei ce sunt în stare a ieși la războiu.

37. Numărul celor din neamul lui Veniamin, treizeci și cinci de mii și patru sute.

38. Fiii lui Dan după rudele lor, după poporul lor, după casele moșiiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toată partea bărbătească dela douăzeci de ani în sus, tot cel ce este în stare să iasă la războiu.

39. Numărul celor din neamul lui Dan, șaizeci și două de mii și șapte sute.

40. Fiii lui Asir după rudele lor, după poporul lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toată partea bărbătească dela douăzeci de ani în sus, toți cei în stare să iasă la războiu.

41. Numărul celor din neamul lui Asir, patruzeci și una de mii și cinci sute.

42. Fiii lui Neftalî după rudele lor, după poporul lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul dela douăzeci de ani în sus, tot cel în stare să iasă la războiu.

43. Numărul celor din neamul lui Neftalî, cincizeci și trei de mii și patru sute.

44. Acesta este numărul, care l-au numărat Moisi și Aaron și boierii lui Israil, doisprezece bărbați, din tot neamul un bărbat, după neamul caselor moșiilor lor eră.

45. Și a fost tot numărul fiilor lui Israil cu puterea lor dela douăzeci de ani în sus, tot care putea ieși la războiu întru Israil.

2, 32.

46. Șase sute trei mii, cinci sute cincizeci.

11, 21; 26, 51; Eșire 38, 26.

47. Iar Leviții din rudenția moșiilor lor nu s'au numărat între fiii lui Israil.

3, 1 sequ.

48. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

49. Vezi să nu numeri împreună neamul lui Levi, și numărul lor să nu-l socotești între fiii lui Israil.

2, 33; 26, 62.

50. Și tu rânduește pre Leviți la cortul mărturiei, și la toate vasele lui, și la toate câte sunt într'însul, ei vor ridica cortul cu toate vasele lui, și ei vor sluji într'însul, și împrejurul cortului vor tăbări.

51. Și când vor purcede, Leviții vor strânge cortul, și când vor tăbări, vor întinde cortul, iar cel de alt neam care se va apropia, va muri.

3, 10, 38; Iezechil 44, 9.

52. Și vor tăbări fiii lui Israil fiecare într'al său rând, și fiecare după al lui steag, cu puterea lor.

53. Iar Leviții vor tăbări împreajmă în jurul cortului mărturie, ca să nu fie vre un păcat întru fiii lui Israil, vor fi Leviții aceștia paza cortului mărturie.

2, 2.

54. Și au făcut fiii lui Israil după toate câte au poruncit Domnul lui Moisi și lui Aaron, așa au făcut.

Eșire 12, 28.

CAP. 2.

Tabăra poporului lui Israil.

Grăit-au Domnul către Moisi și către Aaron, zicând:

2. Fiecare ținându-se de rândul și de steagul lui, după casele familiilor sale, să tăbărească fiii lui Israil înaintea Domnului; împrejurul cortului mărturie vor tăbări fiii lui Israil.

3. Și mai întâiu spre răsărit va tăbări rândul taberii lui Iuda cu puterea lor, și mai marele fiilor lui Iuda Naasson fiul lui Aminadav.

4. Luptătorii lui cei numărați șaptezeci și patru de mii și șase sute.

5. Apoi vor tăbări cei ce se țin de neamul lui Isahar, și mai marele fiilor lui Isahar Natanail fiul lui Sogar.

6. Luptătorii lui cei numărați, cincizeci și patru de mii și patru sute.

7. De aci vor tăbări cei ce se țin de neamul lui Zavulon, și mai marele fiilor lui Zavulon Eliav fiul lui Helon.

8. Luptătorii lui cei numărați, cincizeci și șapte de mii și patru sute.

9. Toți aceștia în număr de o sută optzeci și șase de mii patru sute cu luptătorii lor, țin de tabăra lui Iuda, vor porni întâiu.

10. Către miazăzi vor fi rândurile taberii lui Ruvim cu puterea lor, și mai marele fiilor lui Ruvim Elisur feciorul lui Sediur.

11. Luptătorii lui sunt în număr de patruzeci și șase de mii și cinci sute.

12. Apoi vor tăbărî cei ce se țin de neamul lui Simeon și mai marele fiilor lui Simeon, Salamiil feciorul lui Surisadai.

13. Luptătorii lui sunt în număr de cincizeci și nouă de mii și trei sute.

14. De aci vor tăbărî cei ce se țin de neamul lui Gad și mai marele fiilor lui Gad, Elisaf feciorul lui Raguil.

15. Luptătorii lui sunt în număr de patruzeci și cinci de mii și șase sute cincizeci.

16. Toți cei din tabăra lui Ruvim sunt în număr de o sută cincizeci și una de mii și patru sute și cincizeci, cu luptătorii lor vor porni al doilea rând.

17. Și se va ridica cortul mărturiei și tabăra Leviților în mijlocul taberilor, după cum vor tăbărî; așa va purcede fiecare ținându-se de povățuirea sa.

18. Către apus rândurile taberii lui Efraim cu luptătorii lor, și mai marele fiilor lui Efraim Elisama feciorul lui Emiud.

19. Luptătorii lui sunt în număr de patruzeci de mii și cinci sute.

20. Apoi vor tăbărî cei ce se țin de neamul lui Manasî, și mai marele fiilor lui Manasî, Gamaliil feciorul lui Fadassur.

21. Luptătorii lui sunt în număr de treizeci și două de mii și două sute.

22. De aci vor tăbărî cei ce se țin de neamul lui Veniamin, și mai marele fiilor lui Veniamin, Avidan feciorul lui Gadioni.

23. Luptătorii lui sunt în număr de treizeci și cinci de mii patru sute.

24. Toți din tabăra lui Efraim sunt în număr de o sută și opt mii, o sută cu luptătorii lor vor purcede al treilea rând.

25. Va fi către miazănoapte rândul taberii lui Dan cu luptătorii lor, și mai marele fiilor lui Dan, Ahiezer feciorul lui Amisadai.

26. Luptătorii lui sunt în număr de şaizeci şi două de mii şi şapte sute.

27. Apoi vor tăbări cei ce se țin de neamul lui Asir, şi mai marele fiilor lui Asir, Fagheil feciorul lui Ebran.

28. Luptătorii lui în număr de patruzeci şi una de mii şi cinci sute.

29. De aci vor tăbări cei ce se țin de neamul lui Neftalî, şi mai marele fiilor lui Neftalî, Ahire feciorul lui Enan.

30. Luptătorii lui sunt în număr de cincizeci şi trei de mii patru sute.

31. Toți luptătorii din tabăra lui Dan sunt în număr de o sută cincizeci şi şapte de mii şi şase sute cu luptătorii lor; aceştia după rândul lor vor purcede cei din urmă.

32. Acesta este numărul fiilor lui Israil după casele familiilor, tot numărul taberilor cu luptătorii lor şase sute trei mii, cinci sute cincizeci.

1, 46; Eşire 38, 26.

33. Iar Leviții nu s’au numărat împreună cu fiii lui Israil, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

1, 49.

34. Şi au făcut fiii lui Israil toate câte au poruncit Domnul lui Moisi, aşă au tăbărit după rândul lor, şi aşă purcedeă fiecare, ținându-se de poporul lor, după casele familiilor sale.

CAP. 3.

Leviții şi slujba lor.

Acestea sunt neamurile lui Aaron şi ale lui Moisi în ziua, în care au grăit Domnul lui Moisi în muntele Sinai.

2. Acestea sunt numele fiilor lui Aaron: cel întâiu născut Nadav, Aviud, Eliazar şi Itamar.

Lev. 16, 1; Eşire 6, 23.

3. Acestea sunt numele fiilor lui Aaron, cei unşi preoți ale căror mâini s’au sfințit spre slujba preoției.

Eşire 39, 15; Lev. 7, 26; 8, 30.

4. Și au murit Nadav și Aviud înaintea Domnului, când au adus ei foc strein înaintea Domnului în pustia Sinai, și prunci n'au avut, și s'au rânduit preoți Eliazar și Itamar cu Aaron tatăl lor.

Leviți 10, 1, 2; 1 Paral. 24, 2.

5. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

6. Ia pre neamul lui Levî, și-i pune pre ei înaintea lui Aaron preotului și vor sluji lui.

18, 2-6, 7.

7. Și vor aveà sarcina de a păzi ce le va porunci el și cele de păzit ale fiilor lui Israil înaintea cortului mărturiei, și spre a face slujba cortului.

16, 9.

8. Vor îngriji de toate vasele cortului mărturiei, și vor păzi rânduețele fiilor lui Israil la toate lucrările cortului.

9. Și vei da pre Leviți lui Aaron, și fiilor lui preoților, dar desăvârșit sunt ei mie din fiii lui Israil.

10. Iar pre Aaron și pre fii săi, îi vei pune preste cortul mărturiei, și vor îndeplini preoția lor, și toate câte sunt la jertfelnic, și cele din lăuntru catapetesmei; cel de alt neam care se va atinge de acestea, va muri.

1, 51; 18, 4.

11. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

12. Iată eu am luat pre Leviți dintre fiii lui Israil în locul a tot cel întâiu născut, care deschide pântecele dela fiii lui Israil, răscumpărare lor vor fi, și vor fi Leviții ai mei.

Eșire 13, 2; Num. 8, 18.

13. Pentrucă al meu este tot cel întâiu născut, în ziua în care am bătut pre tot cel întâiu născut în pământul Eghiptului, am sfințit mie pre tot cel întâiu născut în Israil; dela om până la dobitoc ai mei vor fi; eu Domnul.

Eșire 13, 2 și Eșire 22, 29; 34, 19; Lev 27, 26; Luc. 2, 23.

14. Și au grăit Domnul către Moisi în pustia Sinai, zicând:

15. Numără pre fii lui Levî după casele părintești, după poporul lor, după rudeniile lor, toată partea bărbătească dela o lună și mai sus vor fi numărați.

16. Și i-au numărat pre ei Moisi și Aaron după cuvântul Domnului, precum au poruncit lor Domnul.

17. Aceștia erau fiii lui Levi după numele lor: Gherson, Caat și Merari.

Eșire 6, 16.

18. Și acestea sunt numele fiilor lui Gherson după poporul lor: Loveni și Semei.

1 Paral. 6, 1.

19. Și fiii lui Caat după poporul lor, Amram și Issaar, Hevron și Oziil.

Eșire 6, 18; Lev. 10, 4.

20. Și fiii lui Merari după poporul lor, Mooli și Musi; acestea sunt neamurile lui Levi după casele lor părintești.

21. Din Gherson poporul lui Loveni și poporul lui Semei, acestea sunt neamurile din Gherson.

22. Socotindu-se toată partea bărbătească dela o lună în sus; numărul lor șapte mii cinci sute.

23. Și fiii lui Gherson vor tăbări dinapoia cortului despre apus.

24. Iar căpetenia poporului din casa părintească a lui Gherson, Elisaf, feciorul lui Dail.

25. Și feciorii lui Gherson vor aveà să păzească la cortul mărturie, cortul și acoperemântul lui, și acoperișul ușii cortului mărturie.

26. Și acoperemântul curții, și acoperișul porții curții cei dela cort, și toate celelalte lucruri ale lui.

27. Din Caat poporul lui Amram, poporul lui Isaar, poporul lui Hevron și poporul lui Oziil. Acestea sunt popoarele din Caat.

4, 4, 15; 10, 21.

28. Socotindu-se toată partea bărbătească dela o lună în sus, opt mii șase sute, rânduți a păzi cele sfinte.

29. Popoarele fiilor lui Caat vor tăbări lângă cort în partea despre miazăzi.

30. Iar mai marele casei părintești a poporului lui Caat, Elisafan feciorul lui Oziil.

31. În paza lor erà sicriul, masa, sfeșnicul, altarul și vasele din sfânta, cele de slujbă, și acoperemântul și toate lucrurile lui.

32. Și căpetenia preste cei mai mari ai Leviților, Eleazar feciorul lui Aaron preotul rânduit să privegheze preste toți cei ce aveau paza sfintelor.

33. Din Merari poporul lui Mooli și poporul lui Musi; acestea sunt popoarele lui Merari.

34. Socotindu-se toată partea bărbătească dela o lună în sus, numărul lor șase mii și cincizeci.

35. Iar mai marele casei părintești a poporului lui Merari, Suriil feciorul lui Avihail vor tăbări lângă cort în partea despre miazănoapte.

36. Fiii lui Merari erau rânduiți a păzi scândurile cortului și zăvoarele lui, și stâlpii lui și temeliile lui, și toate uneltele lor și lucrurile lor.

37. Și stâlpii curții împrejur și temeliile lor și țărșii și fringhiile lor.

38. Iar înaintea cortului mărturiei despre răsărit vor tăbări Moisi și Aaron și fiii săi, în paza căroră erà cortul sfânt și cele ce aveau să păzească fiii lui Israil; cel de alt neam care se va atinge, va muri.

1, 51; 16, 40.

39. Numărul Leviților pe carii i-au numărat Moisi și Aaron din porunca Domnului, după popoarele lor, tot bărbatul de o lună și mai sus, douăzeci și două de mii.

40. Și au grăit Domnul către Moisi zicând: numără pre tot bărbatul cel întâiu născut al fiilor lui Israil, de la o lună în sus, și adaoge numărul lor după nume.

18, 15, 16.

41. Și vei luà pre Leviți mie, eu Domnul, pentru toți cei întâiu născuți ai fiilor lui Israil, și vitele Leviților pentru toate cele întâiu născute între vitele fiilor lui Israil.

42. Și a numărat Moisi precum i-au poruncit Domnul, pre tot cel întâiu născut între fii lui Israil.

43. Și au fost toți cei întâiu născuți parte bărbătească după numărul numelor dela o lună în sus, douăzeci și două de mii două sute șaptezeci și trei.

44. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

45. Ia pre Leviți în locul tuturor celor întâiu născuți ai fiilor lui Israil, și vitele Leviților în locul vitelor lor, și vor fi ai mei Leviții; eu Domnul.

8, 14.

46. Și răscumpărările celor două sute șaptezeci și trei din cei întâiu născuți ai fiilor lui Israil, carii trec mai mulți decât Leviții.

Eșire 34, 20.

47. Vei lua cinci sicli de cap, după drahma cea sfântă vei lua, de douăzeci de bani siclul.

Eșire 30, 13; Leviți 27, 6; Iezechiel 45, 12.

48. Și vei da lui Aaron și fiilor lui argintul, răscumpărarea celor ce trec preste numărul lor.

49. Și a luat Moisi argintul răscumpărării celor ce întreceà, preste numărul Leviților.

50. Dela cei întâiu născuți ai fiilor lui Israil a luat argint o mie trei sute șaizeci și cinci de sicli după siclul cel sfânt.

51. Și a dat Moisi argintul răscumpărării celor ce întreceà, lui Aaron și fiilor lui după porunca Domnului, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP. 4.

Slujbe deosebite ale Leviților și numărul lor.

Grăit-au Domnul către Moisi și către Aaron, zicând:

2. Numără pre fiii lui Kaat din urmașii lui Levi după popoarele lor, după casele părintești ale lor.

3. Dela douăzeci și cinci de ani în sus până la cincizeci de ani, toți cei ce intră la slujbă, spre a săvârși toate lucrurile în cortul mărturie.

4. Și acestea sunt lucrurile fiilor lui Kaat în cortul mărturiei sfânta sfintelor.

3, 27; 10, 21.

5. Vor intra Aaron și fiii lui când va purcede tabăra, și vor lua catapeteasma care acopere, și vor învăli cu ea sicriul mărturiei.

6. Și vor pune deasupra un acoperemânt de piele vânătă, și vor întinde preste el alt acoperemânt vânăt, și vor băga drugii,

7. Și preste masa punerei înainte vor întinde un acoperemânt mohorît, și blidele și cătuile și paharele și ibricele cu care toarnă, și pâinile cele ce pururea pre ea vor fi.

Eșire 25, 30.

8. Și vor întinde preste ea o pânză roșie, și o vor acoperi cu acoperemânt de piele vânătă, și vor pune la ea drugii.

9. Și vor lua pânză vânătă și vor acoperi sfeșnicul, care luminează, și luminările lui și lingurile lui și mucările lui și toate vasele cu untuldelemn, care sunt pentru slujbă.

Eșire 25, 31.

10. Și-l vor pune pre el cu toate vasele lui în acoperemânt de piele vânătă, și-l vor pune pe drugii.

11. Preste altarul cel de aur vor pune pânză vânătă, și-l vor acoperi cu acoperemânt de piele vânătă, și vor pune drugii lui.

12. Și vor lua toate vasele cele de slujbă cu care slujesc în sfânta, și le vor înveli în pânză vânătă, și le vor acoperi cu piele vânătă, și le vor pune pe drugii.

13. Și acoperemânt vor pune preste jertfelnic, și-l vor acoperi cu pânză toată mohorîtă.

14. Și vor pune preste el toate vasele cele de slujbă: cleștele, furculițele, blidele și acoperemântul, toate vasele jertfelnicului, și-l vor acoperi cu piele vânătă, și vor pune drugii lui, apoi vor lua pânză mohorîtă, și vor acoperi spălătoarea cu temelia ei, și le vor pune în acoperemânt de piele vânătă, și le vor pune pe drugii.

15. Și după ce vor sfârși Aaron și fiii lui a acoperi sfintele și toate vasele cele sfinte, când va să porceadă tabăra, apoi vor intra fiii lui Kaat să le poarte, ci să nu se atingă de cele sfinte, ca să nu moară, pe acestea le vor purta fiii lui Kaat în cortul mărturie.

18, 3; 1 Paral. 15, 15.

16. Mai mare preste acestea va fi Eliazar feciorul lui Aaron preotul, care va avea grije de untuldelemn dela luminare, de tămâea cea pregătită, de jertfa cea de toate zilele, de untuldelemn cel de ungere și de tot cortul și de toate câte sunt în sfânta și de toate lucrurile lui.

Lev. 16, 13.

17. Și au grăit Domnul către Moisi și către Aaron, zicând:

18. Să nu pierdeți poporul lui Kaat dintre Leviți.

19. Aceasta să faceți lor ca să trăiască, și să nu moară ei când merg în sfintele sfintelor: Aaron și fiii lui să intre, și să rânduiască pe fiecare ce trebuie să poarte.

20. Iar ceilalți venind, să nu intre să vadă fără de veste cele sfinte când le învălesc; ca să nu moară.

21. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

22. Numără și pre fiii lui Gherson, după casele părintești ale lor, după popoarele lor.

23. Dela douăzeci și cinci de ani în sus, până la cincizeci de ani, numărați-i pre ei, tot cel ce intră la slujbă spre a săvârși toate lucrurile sale în cortul mărturie.

24. Aceasta este slujba poporului lui Gherson, ce să facă și să poarte:

25. Vor purta pieile cortului, cortul mărturie, acoperemântul lui, acoperemântul cel vânat, care este preste el, și perdeaua ușii cortului mărturie.

26. Și pânzele curții, și perdeaua ușii curții, cele ce sunt prin prejurul cortului mărturie și a jertfelnicului cu cele ce se țin de ele, cu toate uneltele lor trebuitoare, și tot ce este spre slujba lor vor face.

27. După porunca lui Aaron și a fiilor lui va fi slujba fiilor lui Gherson tot ce trebuie să poarte și să facă, și veți

privegheà ca fiecare să-și împlinească sarcina lor.

28. Aceasta este slujba fiilor lui Gherson în cortul mărturie, și cele ce aveau să păzească ei supt povățuirea lui Itamar feciorul lui Aaron preotul.

29. Rânduește și pre fiii lui Merari după popoarele lor și după casele lor părintești.

30. Dela douăzeci și cinci de ani în sus până la cincizeci de ani, numărați-i pre ei; toți cei ce vin la rând ca să facă slujbă în cortul mărturie.

31. În paza celor ce poartă povară sunt toate lucrurile din cortul mărturie: scândurile cortului cu zăvoarele lui, stâlpii lui cu temeiurile lui, acoperemântul, funiile lor, țărșii lor și acoperemântul porții curții.

32. Și stâlpii curții împrejur și temeliile lor, și stâlpii acoperemântului porții curții și temeliile lor, și țărșii lor și fringhiile lor și toate vasele lor, toate cele ce sunt spre slujba lor, numărați pe fiecare și toate vasele ce au să păzească și să poarte.

33. Aceasta este slujba poporului fiilor lui Merari tot ce au să facă ei la cortul mărturie sub povața lui Itamar fiul lui Aaron preotului.

34. Și a numărat Moisi și Aaron și mai marii lui Israil, pre fii lui Caat după popoarele lor și după casele lor părintești.

35. Dela douăzeci și cinci de ani și mai sus, până la cincizeci de ani, pre tot cel ce intră să slujească și să lucreze în cortul mărturie.

36. Și a fost numărul lor după popoarele lor două mii șapte sute cincizeci.

37. Acesta este numărul norodului lui Caat, al tuturor, cari slujesc în cortul mărturie, după cum i-au numărat Moisi și Aaron din porunca Domnului prin mâna lui Moisi.

38. Și s'a numărat fiii lui Gherson după popoarele lor și după casele lor părintești.

39. Dela douăzeci și cinci de ani și mai sus, până la cincizeci de ani, tot cel ce intră să slujească, și să facă lucrurile în cortul mărturie.

40. Și a fost numărul lor după popoarele lor, după casele lor părintești, două mii șase sute treizeci.

41. Acesta este numărul fiilor lui Gherson al tuturor celor ce slujesc în cortul mărturie, pe carii i-au numărat Moisi și Aaron după porunca Domnului prin mâna lui Moisi.

42. Și s'a numărat norodul fiilor lui Merari după popoarele lor și după casele lor părintești.

43. Dela douăzeci și cinci de ani și mai sus, până la cincizeci de ani, tot cel ce intră să slujească la lucruri în cortul mărturie.

44. Și a fost numărul lor după popoarele lor, după casele lor părintești trei mii două sute.

45. Acesta este numărul poporului fiilor lui Merari, pe carii i-au numărat Moisi și Aaron după porunca Domnului prin Moisi.

46. Toți Leviții cei numărați, pe carii i-au numărat Moisi și Aaron și mai marii lui Israil după popoarele și după casele familiilor lor.

47. Dela douăzeci și cinci de ani și mai sus, până la cincizeci de ani, tot cel ce vine la rând spre slujbă ca să poarte sarcina sa în cortul mărturie.

48. Și au fost cei numărați, opt mii cinci sute optzeci.

49. După porunca Domnului prin mâna lui Moisi, i-au numărat pre ei pe fiecare bărbat, după slujba și sarcina sa, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP. 5.

Curățirea taberei. Felurite jertfe.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Poruncește fiilor lui Israil ca să scoată afară din tabără pre tot cel lepros, și pre tot cel ce-i curge sămânța, și pre tot cel necurat pentru mort.

Lev. 13, 3, 46; 15, 2.

3. Atât pe bărbat cât și pe femeie scoateți-i afară din tabără, ca să nu pângărească taberile sale, în care petrec eu întru ei.

4. Și au făcut așa fiii lui Israil, și i-au scos pre ei afară din tabără după cum au grăit Domnul lui Moisi, așa au făcut fiii lui Israil.

5. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

6. Vorbește fiilor lui Israil și le spune: bărbat sau femeie, care va săvârși vre un păcat și va trece cu vederea, și va greși sufletul acela,

Lev. 6, 3.

7. Va mărturisi păcatul care a făcut, și va întoarce prețul adăogând la el și a cincea parte aceluia cui a greșit.

Lev. 6, 5; 22, 14.

8. Iar de nu va aveà omul acela rudenie cărei să întoarcă prețul greșalei, prețul acela cuvenit Domnului, va fi al preotului, afară de berbecele cel de curățire, prin care se va ruga pentru el.

9. Și orice pârgă din toate câte se sfîțesc întru fiii lui Israil, și pe care le aduc Domnului, vor fi ale preotului.

Eșire 13, 2, 12; 22, 30; 34, 19; Iezechil 44, 30.

10. Cele sfîțite ale fiecăruia, ale lui vor fi; fiecare om ce va da preotului, a lui va fi.

Lev. 10, 12; 13.

11. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

12. Vorbește fiilor lui Israil și le spune: de va greși femeia vre unui bărbat, și îl va înșelà, dormind cinevà cu ea pat de sãmânță.

13. Și va ascunde de ochii bărbatului său și va tăgădui; iar ea va fi pângărită, și mărturie nu va fi asupra ei, și ea nu va fi grea;

14. Și de va aveà prepus, și va bănui pre femeia sa; iar ea va fi pângărită, sau va aveà prepus, și va bănui pre femeia sa, iar ea nu va fi pângărită,

15. Va aduce omul pre femeia sa la preot, și va aduce dar pentru dânsa a zecea parte a unui ifi de făină de orz, nu va

turnă preste ea untdelemn, nici va pune preste ea tămâie, pentrucă este jertfă de bănuială, jertfă care aduce aminte păcatul.

Lev. 5, 11.

16. Și o va aduce preotul, și o va pune înaintea Domnului.

17. Și va lua preotul apă curată din râu într'un vas de lut, și va pune în apă țărână luată din pământul dinaintea cortului mărturiei.

18. Și va pune preotul pre femeie înaintea Domnului, și va descoperi capul femeii, și va da în mâinile ei jertfa cea aducătoare aminte, jertfa cea de bănuială; iar în mâinile preotului va fi apa muștrării blestemului acestuia.

19. Și o va jura pre dânsa preotul, și va zice femeii: de n'a dormit cineva cu tine, de nu te-ai abătut a te pângări cu altul în locul bărbatului tău, curată să fii de apa muștrării blestemului acestuia;

20. Iar de te-ai abătut fiind tu cu bărbat, sau te-ai pângărit și a dat cineva sămânța sa în tine, afară de bărbatul tău,

21. Va jura preotul pre femeie cu jurământurile blestemului acestuia, și va zice preotul femeii: deă Domnul să fii de blestem și de urgie în poporul tău, să deă Domnul, ca să cază coapsa ta și pânțelele tău să se rupă.

22. Și să intre apa aceasta blestemată în mațele tale, ca să-ți umfle pânțelele și să cază coapsa ta; iar femeia va zice: fie, fie.

23. Și va scrie preotul blestemurile acestea în carte, și le va muiă în apa cea blestemată a muștrării.

24. Și va adăpa pre femeie din apa cea blestemată a muștrării.

25. Și va intra într'însa apa cea blestemată a muștrării, și va lua preotul din mâna femeii jertfa bănuielei, și va pune jertfa înaintea Domnului, și o va aduce la jertfelnic.

26. Și va lua preotul din jertfa ei cea de aducere aminte, și o va aduce pe jertfelnic, și după aceea va adăpa pre

femeie cu apa aceea.

27. Și de va fi pângărită și va fi ascunzând de bărbatul său, va intra într'însa apa cea blestemată a muștrării, și se va umfla în pânțele, și va cădea coapsa ei, și va fi femeia de blestem în poporul său;

28. Iar de nu se va fi pângărit femeia și va fi curată, nevinovată va fi, și va face sămânță.

29. Aceasta este legea pentru bănuiala femeii cei cu bărbat, care va călca, și se va pângări.

30. Sau pentru omul carele va avea prepus și va bănuia pre femeia sa, va pune pre femeia sa înaintea Domnului, și va face ei preotul după rânduiala aceasta.

31. Nevinovat va fi omul de păcat, și femeia aceea va purta păcatul său.

CAP. 6.

Nazareii. Forma binecuvântării.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Vorbește fiilor lui Israil și le spune: bărbat sau femeie care face Domnului făgăduință deosebită de a trăi în curățenie,

3. De vin și de băutură amețitoare să se înfrâneze, și oțet de vin și oțet de băutură bețivă să nu bea, și câte se fac din struguri să nu bea, și strugur proaspăt și stafide să nu mănânce în toate zilele făgăduinții sale.

Jud. 13, 7; Luc. 1, 15.

4. Din toate câte se fac din viță, vin din struguri și sâmburi să nu bea, nici să mănânce.

5. În toate zilele făgăduinții curățeniei lui brici să nu se sue pre capul lui până ce se vor plini zilele, care s'a făgăduit Domnului; sfânt va fi lăsând să-i crească în plete părul capului.

Jud. 13, 5; 1 Împ. 1, 11.

6. În toate zilele, care s'a făgăduit Domnului, la nici un om mort să nu meargă.

Lev. 21, 1.

7. Nici chiar pentru tată, pentru mamă, pentru frate și pentru soră să nu se spurce, când mor ei, că făgăduința Dumnezeului lui este preste el, preste capul lui.

Lev. 21, 11.

8. În toate zilele făgăduinții lui sfânt va fi Domnului;

9. Iar de va muri cineva cu moarte fără de veste lângă dânsul, îndată se va pângări capul făgăduinții lui, și va rade capul său în ziua în care se va curăți.

Iezechiel 44, 26.

10. În ziua a șaptea se va rade, și în ziua a opta va aduce două turturele sau doi pui de porumb la preot la ușa cortului mărturie.

Lev 12, 8; 14, 22.

11. Și va aduce preotul una pentru păcat și una ardere de tot, și se va ruga pentru dânsul preotul, că a păcătuit pentru mort, și va sfinți capul lui în ziua aceea,

12. Întru care a sfințit Domnului toate zilele făgăduinții; și va aduce un miel de un an pentru păcat, și zilele cele mai dinainte nesocotite vor fi, pentru că s'a pângărit capul făgăduinții lui.

13. Aceasta este legea celui ce s'a făgăduit, în ziua în care va plini timpul făgăduinții sale, va aduce el la ușile cortului mărturie.

14. Va aduce darul său Domnului un miel de un an curat ardere de tot, și o mieușă de un an curată pentru păcat, și un berbec curat jertfă de mântuire.

15. Și o coșniță de azime din făină curată, pâini frământate cu untdelemn, și turte nedospite unse cu untdelemn, și jertfa lor și turnarea lor.

16. Și le va aduce preotul înaintea Domnului, și va jertfi ceea ce este pentru păcatul lui și arderea de tot a lui.

17. Și berbecul îl va aduce jertfă de mântuire Domnului preste coșnița azimelor, și va face preotul jertfa lui și

turnarea lui.

18. Și cel ce s'a făgăduit, va rade la ușile cortului mărturiei capul făgăduinții sale, și va pune părul pe focul cel de supt jertfa mântuirii.

Fapt. 21, 24.

19. Și va lua preotul armul fiert dela berbece, și o pâine azimă din coșniță, și o turtă nedospită, și le va pune pre mâinile celui ce s'a făgăduit, după ce își va rade capul său.

Eșire 29, 24; Lev 7, 23.

20. Și le va ridică pre acelea preotul aducere înaintea Domnului, sfânt va fi preotului pieptul cel ridicat și armul cel adus, și după acestea cel ce s'a făgăduit va bea vin.

Eșire 29, 27.

21. Aceasta este legea celui ce făgăduiește, care va făgădui Domnului darul său de făgăduință, afară de cele ce îi va da mâna după puterea făgăduinții sale, care se va făgădui după legea curățeniei.

22. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

23. Vorbește lui Aaron și fiilor lui și le spune: așa să binecuvântați pre fiii lui Israil, zicându-le lor:

Lev 9, 22.

24. Domnul să te binecuvinteze pre tine, și să te păzească.

Sirah. 36, 19.

25. Domnul să lumineze fața sa preste tine, și să te miluească.

26. Domnul să îndrepte fața sa preste tine, și să dea ție pace.

Ps. 4, 7.

27. Și vor pune numele meu preste fiii lui Israil, și eu Domnul voi binecuvânta pre ei.

CAP. 7.

Jertfe și daruri ale căpeteniilor lui Israil la sfințirea cortului.

În ziua în care a sfârșit Moisi a ridică cortul, l-a uns și l-a sfințit pre el, și vasele lui și jertfelnicul și toate uneltele lui, și le-a uns și le-a sfințit pre ele.

Eșire 40, 9, 18.

2. Și au adus căpeteniile lui Israil, cei doisprezece mai mari ai caselor familiilor lor; aceștia, sunt mai marii neamurilor, aceștia sunt cei trecuți la număr.

3. Și au adus darurile sale înaintea Domnului, șase care acoperite și doisprezece boi: un car dela două căpetenii, și un bou dela fiecare, și le-au adus înaintea cortului.

4. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

5. Ia-le dela dânșii, și vor fi la lucrurile cele de slujbă ale cortului mărturiei, și le vei da Leviților fiecăruia după slujba sa.

6. Și luând Moisi carăle și boii, le-a dat Leviților.

7. Două care și patru boi a dat fiilor lui Gherson după slujbele lor.

8. Patru care și opt boi a dat fiilor lui Merari după slujbele lor, pentru Itamar fiul lui Aaron preotului.

9. Iar fiilor lui Kaat n'a dat, pentrucă slujbele care aveau ei la cortul sfânt erau a purtă pe umere.

10. Și au adus cei mai mari la înnoirea jertfelnicului în ziua în care l-a uns, și au adus căpeteniile darurile sale înaintea jertfelnicului.

11. Și au zis Domnul către Moisi: câte o căpetenie să aducă în fiecare zi darurile sale la sfințirea jertfelnicului.

12. Și cel ce a adus în ziua dintâiu darul său, a fost Naason fiul lui Aminadav mai marele neamului lui Iuda.

13. Și a adus darul său un blid de argint, care cumpăneă o sută treizeci de sicli, și un pahar de argint de șaptezeci de sicli după siclul cel sfânt, amândouă pline de făină cernută, stropită cu untdelemn pentru jertfă.

14. O cățue de zece auri plină de tămâie.

15. Un vițel din cirezi, un berbec un miel de un an ardere de tot,

16. Și un țap din capre jertfă pentru păcat.

17. Și pentru jertfa mântuirii două junice și cinci berbeci, cinci țapi și cinci mielușele de un an. Acesta a fost darul lui Naason fiul lui Aminadav.

18. A doua zi a adus Natanail fiul lui Sogar mai marele neamului lui Isahar.

19. Și a adus darul său un blid de argint, care cumpăneă o sută treizeci de sicli, și un pahar de argint de șaptezeci de sicli, după siclul cel sfânt, amândouă pline de făină curată stropită cu untdelemn pentru jertfă.

20. O cățue de zece auri plină de tămâie.

21. Un vițel din cirezi, un berbec, un miel de un an ardere de tot,

22. Și un țap din capre jertfă pentru păcat.

23. Și pentru jertfa mântuirii două junice, cinci berbeci, cinci țapi și cinci mielușele de un an. Acesta a fost darul lui Natanail fiul lui Sogar.

24. A treia zi mai marele fiilor lui Zavulon, Eliav fiul lui Helon.

25. Darul lui un blid de argint, care cumpăneă o sută treizeci de sicli, și un pahar de argint de șaptezeci de sicli, după siclul cel sfânt, amândouă pline de făină curată stropită cu untdelemn pentru jertfă.

26. O cățue de zece auri plină de tămâie.

27. Un vițel din vaci, un miel de un an ardere de tot,

28. Și un țap din capre jertfă pentru păcat.

29. Și pentru jertfa mântuirii două junice, cinci berbeci, cinci țapi, cinci mielușele de un an. Acesta a fost darul lui Eliav fiul lui Helon.

30. A patra zi mai marele fiilor lui Ruvim, Elisur fiul lui Sediur.

31. Darul lui un blid de argint, care cumpăneă o sută treizeci de sicli, un pahar de argint de șaptezeci de sicli, după siclul cel sfânt, amândouă pline de făină curată stropită cu untdelemn pentru jertfă.

32. O cățue de zece auri plină de tămâie.

33. Un vițel din vaci, un berbece, un miel de un an ardere de tot,

34. Și un țap din capre jertfă pentru păcat.

35. Și pentru jertfa mântuirii două junice, cinci berbeci, cinci țapi, cinci mielușele de un an. Acesta a fost darul lui Elisur fiul lui Sediur.

36. A cincea zi mai marele fiilor lui Simeon, Salamiil fiul lui Surisadai.

37. Darul lui un blid de argint, care cumpăneà o sută treizeci de sicli, și un pahar de argint de șaptezeci de sicli, după siclul cel sfânt, amândouă pline de făină curată stropită cu untdelemn pentru jertfă.

38. O cățue de zece auri, plină de tămâie.

39. Un vițel din vaci, un berbece, un miel de un an ardere de tot.

40. Și un țap din capre jertfă pentru păcat.

41. Și pentru jertfa mântuirii două junice, cinci berbeci, cinci țapi, cinci mielușele de un an. Acesta a fost darul lui Salamiil fiul lui Surisadai.

42. A șasea zi mai marele fiilor lui Gad, Elisaf fiul lui Raguil.

43. Darul lui un blid de argint, care cumpăneà o sută treizeci de sicli, un pahar de argint de șaptezeci de sicli, după siclul cel sfânt, amândouă pline de făină curată stropită cu untdelemn pentru jertfă.

44. O cățue de zece auri plină de tămâie.

45. Un vițel din vaci, un berbece, un miel de un an ardere de tot.

46. Și un țap din capre jertfă pentru păcat.

47. Și pentru jertfa mântuirii, două junice, cinci berbeci, cinci țapi, cinci mielușele de un an. Acesta a fost darul lui Elisaf fiul lui Raguil.

48. A șaptea zi mai marele fiilor lui Efraim, Elisama fiul lui Emiud.

49. Darul lui un blid de argint, care cumpăneà o sută treizeci de sicli, un pahar de argint de șaptezeci de sicli,

după siclul cel sfânt, amândouă pline de făină curată, stropită cu untdelemn pentru jertfă.

Eşire 30, 36.

50. O căţue de zece auri plină de tămâie.

51. Un viţel din vaci, un berbece, un miel de un an ardere de tot.

52. Şi un ţap jertfă pentru păcat.

53. Şi pentru jertfa mântuirii, două junice, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci mieluşele de un an. Acesta a fost darul lui Elisama fiul lui Emiud.

54. A opta zi mai marele fiilor lui Manasî, Gamaliil fiul lui Fadasur.

55. Darul lui un blid de argint, care cumpăneà o sută treizeci de sicli, un pahar de argint de şaptezeci de sicli, după siclul cel sfânt, amândouă pline de făină durată stropită cu untdelemn pentru jertfă.

56. O căţue de zece auri plină de tămâie.

57. Un viţel din vaci, un berbece, un miel de un an ardere de tot,

58. Şi un ţap din capre jertfă pentru păcat.

59. Şi pentru jertfa mântuirii două junice, cinci ţapi, cinci berbeci, cinci mieluşele de un an. Acesta a fost darul lui Gamaliil fiul lui Fadasur.

60. A noua zi mai marele fiilor lui Veniamin, Avidan fiul lui Gadioni.

61. Darul lui un blid de argint, care cumpăneà o sută treizeci de sicli, un pahar de argint de şaptezeci de sicli, după siclul cel sfânt, amândouă pline de făină curată stropită cu untdelemn pentru jertfă.

62. O căţue de zece auri plină de tămâie.

63. Un viţel din vaci, un berbece, un miel de un an ardere de tot.

64. Şi un ţap din capre jertfă pentru păcat.

65. Şi pentru jertfa mântuirii două junice, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci mieluşele de un an. Acesta a fost darul lui Avidan fiul lui Gadioni.

66. A zecea zi mai marele fiilor lui Dan, Ahiezer fiul lui Amisadai.

67. Darul lui un blid de argint, care cumpăneà o sută treizeci de sicli, un pahar de argint de șaptezeci de sicli, după siclul cel sfânt, amândouă pline de făină curată stropită cu untdelemn pentru jertfă.

68. O cățue de zece auri plină de tămâie.

69. Un vițel din vaci, un berbece, un miel de un an ardere de tot,

70. Și un țap din capre jertfă pentru păcat.

71. Și pentru jertfa mântuirii două junice, cinci berbeci, cinci țapi, cinci mielușele de un an. Acesta a fost darul lui Ahiezer fiul lui Amisadai.

72. A unsprezecea zi mai marele fiilor lui Asir, Fagheil fiul lui Ebran.

73. Darul lui un blid de argint, care cumpăneà o sută treizeci de sicli, un pahar de argint de șaptezeci de sicli, după siclul cel sfânt, amândouă pline de făină curată stropită cu untdelemn pentru jertfă.

74. O cățue de zece auri plină de tămâie.

75. Un vițel din vaci, un berbece, un miel de un an ardere de tot,

76. Și un țap din capre jertfă pentru păcat.

77. Și pentru jertfa mântuirii două junice, cinci berbeci, cinci țapi, cinci mielușele de un an. Acesta a fost darul lui Fagheil fiul lui Ebran.

78. A douăsprezecea zi mai marele fiilor lui Neftalî, Ahire fiul lui Enan.

79. Darul lui un blid de argint, care cumpăneà o sută treizeci de sicli, un pahar de argint de șaptezeci de sicli, după siclul cel sfânt, amândouă pline de făină curată stropită cu untdelemn pentru jertfă.

80. O cățue de zece auri plină de tămâie.

81. Un vițel din vaci, un berbece, un miel de un an ardere de tot,

82. Și un țap din capre jertfă pentru păcat.

83. Și pentru jertfa mântuirii două junice, cinci berbeci, cinci țapi, cinci mielușele de un an. Acesta a fost darul lui Ahirè fiul lui Enan.

84. Aceasta este sfințirea jertfelnicului, în care zi l-au uns mai marii fiilor lui Israil: blide de argint douăsprezece, pahare de argint douăsprezece, cățui de aur douăsprezece.

85. De o sută treizeci de sicli un blid, de șaptezeci de sicli un pahar. Tot argintul vaselor două mii patru sute de sicli, cu siclul cel sfânt.

86. Cățui de aur douăsprezece pline de tămâie, de zece auri cățuia, cu siclul cel sfânt; tot aurul cățuilor o sută douăzeci de auri.

87. Toate vitele cele pentru ardere de tot: viței doisprezece, berbeci doisprezece, miei de câte un an doisprezece cu jertfele lor și turnările lor, și doisprezece țapi din capre jertfă pentru păcat.

88. Toate vitele cele pentru jertfa mântuirii: junice douăzeci și patru, berbeci șaizeci, țapi șaizeci, mielușele de câte un an curate șaizeci. Aceasta este sfințirea jertfelnicului după plinirea celor rânduite și după ce l-au uns.

89. Când intră Moisi în cortul mărturiei, ca să grăiască Domnului, și a auzit glasul Domnului grăind către dânsul deasupra acoperemântului împăcării, care este deasupra sicriului mărturiei între doi Heruvimi, și grăia către dânsul.

Eșire 25, 22; Ps. 79, 2.

CAP. 8.

Sfințirea Leviților.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Vorbește lui Aaron și-i spune lui: când vei pune candelile, vor lumina cele șapte lumini.

Eșire 25, 37; 40, 25.

3. Și Aaron a făcut așa, și a aprins luminile în fața sfeșnicului, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

4. Și aceasta este făptura sfeșnicului: fusul lui de aur bătut și florile lui toate bătute, după chipul care l-au arătat Domnul lui Moisi, așa a făcut sfeșnicul.

Eșire 25, 31.

5. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

6. Ia pre Leviți din mijlocul fiilor lui Israil, și-i curățește pre ei.

7. Așa vei face curăția lor: vei stropi pre ei cu apa curățeniei, și va trece briciu preste tot trupul lor, și vor spăla hainele sale, și curați vor fi.

Lev 14, 8, 9.

8. Și vor lua un vițel din vaci, cu jertfa acestuia făină curată stropită cu untdelemn, și un vițel de un an din vaci jertfă pentru păcat.

9. Și vei aduna pre Leviți înaintea cortului mărturie, și vei chema toată adunarea fiilor lui Israil.

10. Și vei aduce pre Leviți înaintea Domnului, și vor pune fiii lui Israil mâinile sale preste Leviți.

11. Și va osebi Aaron pre Leviți, dar înaintea Domnului dintre fiii lui Israil, și vor fi ca să lucreze lucrurile Domnului.

12. Iar Leviții vor pune mâinile pre capetele vițelor, și vei aduce unul jertfă pentru păcat, și unul ardere de tot, ca să te rogi pentru ei.

13. Și vei pune pre Leviți înaintea Domnului și înaintea lui Aaron și înaintea fiilor lui, și-i vei aduce pre ei dar înaintea Domnului.

14. Și-i vei osebi pre Leviți dintre fiii lui Israil, și vor fi ai mei.

3, 45.

15. Și după aceasta vor intra Leviții ca să lucreze lucrurile cortului mărturie, și vei curăți pre ei, și-i vei aduce înaintea Domnului.

16. Pentru că dar sunt aceștia dați mie dintre fiii lui Israil în locul tuturor celor întâiu născuți, carii deschid pântecul, din fiii lui Israil i-am luat pre ei mie.

17. Că al meu este tot cel întâiu născut între fiii lui Israil, dela om până la dobitoc, în ziua, în care am omorît pre tot cel întâiu născut în pământul Eghiptului, i-am sfințit pre ei mie.

Eşire 13, 2; 22, 29; 34, 19; Lev 27, 26; Lucà 2, 23.

18. Şi am luat pre Leviți în locul a tot celui întâiu născut între fiii lui Israil.

3, 12, 41, 45.

19. Şi am făcut pre Leviți dar lui Aaron şi fiilor lui dintre fiii lui Israil, ca să lucreze lucrurile fiilor lui Israil în cortul mărturie, şi să se roage pentru fiii lui Israil, ca să nu fie întru fiii lui Israil bătae, de se vor apropià de cel sfânt.

20. Şi a făcut Moisi şi Aaron şi toată adunarea fiilor lui Israil Leviților, după cum au poruncit Domnul lui Moisi pentru Leviți, aşà au făcut lor fiii lui Israil.

21. Şi s'au curățit Leviții şi şi-au spălat hainele sale, şi i-a adus pre ei Aaron dar înaintea Domnului, şi s'a rugat pentru ei Aaron, ca să-i curățească pre ei.

22. Şi după aceasta au intrat Leviții să slujiască slujba lor în cortul mărturie înaintea lui Aaron şi înaintea fiilor lui, după cum au poruncit Domnul lui Moisi pentru Leviți, aşà le-au făcut lor.

23. Şi au grăit Domnul către Moisi, zicând:

24. Aceasta este rânduiala cea pentru Leviți, cei de douăzeci şi cinci de ani şi mai sus, vor intrà ca să slujiască în cortul mărturie.

25. Iar dela cincizeci de ani vor încetà de slujbă, şi nu vor mai lucrà.

26. Ci vor privegheà slujba fraților lor în cortul mărturie, iar ei nu vor mai lucrà, ca să fie la slujba lui fiecare.

CAP. 9.

Paştele. Stâlpul de nor şi de foc.

Și au grăit Domnul către Moisi în pustiea Sinai, în anul al doilea după ieșirea lor din pământul Eghiptului, în luna dintâiu zicând:

2. Spune fiilor lui Israil, să facă paștile la vreme.

Eșire 12, 11, 12.

3. În ziua a patrusprezecea a lunii dintâiu către seară le veți face în vremea sa, după legea lor, și după rânduiala lor să le faceți.

4. Și a grăit Moisi fiilor lui Israil, ca să facă paștile.

5. Începându-le în ziua a patrusprezecea a lunii în pustiea Sinai, după cum au poruncit Domnul lui Moisi, așa au făcut fiii lui Israil.

Eșire 12, 6.

6. Și au mers bărbații cei ce nu erau curați pentru că s'au atins de om mort, și nu puteau să facă paștile în ziua aceea, și au venit înaintea lui Moisi și înaintea lui Aaron în ziua aceea.

Lev. 7, 20.

7. Și au zis bărbații aceia către dânsul: noi necurați suntem, pentru că ne-am atins de om mort, drept aceea să nu ne lipsim a aduce darul Domnului la vremea sa între fiii lui Israil.

8. Și a zis către ei Moisi: stați aici și voi auzi ce va porunci Domnul pentru voi.

9. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

10. Vorbește fiilor lui Israil și le spune: oricine va fi necurat între voi pentru că s'a atins de om mort, sau fiind în călătorie lungă, sau între neamurile voastre, va face paștile Domnului.

11. În luna a doua, în ziua a patrusprezecea către seară le vor, cu azime și cu ierburi amare le vor mânca.

Eșire 12, 10; și 12, 46; 2 Paralip 30, 2, 15.

12. Nu vor lăsa dintr'însele până dimineața, și os să nu frângă, după legea paștilor să le facă.

13. Și omul care va fi curat, și în cale îndelungată nu este, și va întârziă a face paștile, va pieri sufletul acela din

poporul lui, pentru că darul Domnului nu l-a adus în vremea sa, păcatul său va purta omul acela.

Eşire 12, 50.

14. Iar de va veni la voi cel nemernic în pământul vostru, va face paştile Domnului după legea paştilor, şi după rânduiala lor le va face, o lege să fie, şi pentru cel nemernic şi pentru pământean.

15. În ziua în care s'a întins cortul, nor a acoperit cortul, casa mărturie; iar seară eră ca chip de foc preste cort până dimineaţa.

Eşire 40, 32.

16. Aşa eră pururea, norul acopereă pre el ziua, şi chipul de foc noaptea.

Eşire 40, 35; 3 Împ. 8, 11.

17. Şi când se ridică norul dela cort, atunci purcedeau şi fiii lui Israil, şi în locul unde stă norul, acolo tăbărau fiii lui Israil.

Eşire 40, 33, 34; A 2 Lege 1, 33.

18. Din porunca Domnului tăbărau fiii lui Israil, şi din porunca Domnului purcedeau; în toate zilele când norul umbreă preste cort, stau pe loc fiii lui Israil.

1 Cor. 10, 1.

19. Şi când stă norul preste cort zile multe, fiii lui Israil păziau cele rânduite ale lui Dumnezeu, şi nu purcedeau.

20. Şi câte zile acopereă norul preste cort, din porunca Domnului tăbărau, şi din porunca Domnului purcedeau.

21. Când eră norul de seară până dimineaţa, şi se ridică norul dimineaţa, atunci purcedeau.

22. Ori o zi, ori o lună, şi mai mult de umbreă norul preste cort, fiii lui Israil stau pe loc, şi nu purcedeau.

Eşire 40, 34, 35.

23. Că din porunca Domnului tăbărau, şi din porunca Domnului purcedeau, şi din porunca Domnului cea dată prin Moisi, păzeau cele rânduite ale Domnului.

CAP. 10.

Trâmbițele de argint. Călătoria Israiliților.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Fă-ți două trâmbițe de argint, bătute să le faci, ca să fie pentru chemarea adunării și purcesul taberilor.

3. Și vei trâmbița cu ele, și se va strânge toată adunarea la ușa cortului mărturie.

4. Iar când vor trâmbița cu o trâmbiță, vor veni la tine toți povățuitorii cei mai mari ai lui Israil.

5. Și când veți da semn din trâmbiță, vor purcede taberile cele ce sunt tăbărite spre răsărit.

6. Și când veți da al doilea semn din trâmbiță, vor purcede taberile cele ce sunt tăbărite către miazăzi. Și când veți da al treilea semn din trâmbiță, vor purcede taberile cele ce sunt tăbărite către apus. Și când veți da al patrulea semn din trâmbiță, vor purcede taberile cele ce sunt tăbărite către miazănoapte, cu semn de trâmbiță vor purcede.

7. Și când veți chema adunarea, veți da semn de trâmbiță mai încet.

8. Fiii lui Aaron preoții vor suna cu trâmbițe, și va fi vouă lege veșnică între neamurile voastre.

9. Iar de veți ieși la războiu în pământul vostru asupra vrăjmașilor celor ce vi se împotivesc, veți da semn tare cu trâmbițele, și își va aduce aminte de voi Domnul, și vă veți izbăvi de vrăjmașii voștri.

10. Și în zilele cele de bucurie ale voastre, și în sărbătorile voastre, și în lunile voastre cele nouă, veți trâmbița cu trâmbițe la arderile de tot, și la jertfele cele de mântuire ale voastre, și va fi vouă pomenire înaintea Dumnezeului vostru; eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.

28, 11.

11. Și în anul al doilea, în luna a doua în douăzeci de zile ale lunii, s'a ridicat norul dela cortul mărturie.

12. Și au purces fiii lui Israil cu averile lor în pustia Sinai, și a stat norul în pustia Faran.

13. Și întâia plecare fu după porunca Domnului dată prin Moisi.

14. Și au purces rândurile taberii fiilor lui Iuda întâiu cu oastea lor, peste oastea lor, erà Naason fiul lui Aminadav.

15. Și preste oastea fiilor lui Isahar, erà Natanail fiul lui Sogar.

2, 3.

16. Și preste oastea fiilor lui Zavulon, erà Eliav fiul lui Helon.

17. Apoi vor desface cortul, și vor purcede fiii lui Gherson și fiii lui Merari, purtătorii cortului.

18. După aceea a purces rândul taberii lui Ruvim cu puterea lor; preste oastea lor, erà Elisur fiul lui Sediur.

19. Și preste oastea neamului fiilor lui Simeon, erà Salamiil fiul lui Surisadai.

20. Și preste oastea neamului fiilor lui Gad, erà Elisaf al lui Raguil.

21. Apoi vor purcede fiii lui Caat purtătorii sfintelor, și se întindeà cortul până să ajungă ei.

3, 27; 4, 4, 15.

22. După aceea purcedeà rândul taberii lui Efraim cu puterea sa, și preste oastea lor, Elisama fiul lui Emiud.

23. Și preste oastea fiilor lui Manasi, erà Gamaliil al lui Fadasur.

24. Și preste oastea fiilor lui Veniamin, Avidan al lui Gadioni.

25. Pe urma tuturor vor purcede rândurile taberii fiilor lui Dan cu puterea lor, și preste oastea lor, Ahiezer al lui Amisadai.

26. Și preste oastea fiilor lui Asir, Fagheil fiul lui Ebran.

27. Și preste oastea fiilor lui Neftali, Ahirè fiul lui Enan.

28. Acestea sunt oștile fiilor lui Israil, când au purces cu puterea lor.

29. Și a zis Moisi lui Ovav feciorul lui Raguil Madianiteanul rudenia lui Moisi: noi ne vom duce la locul, care au zis Domnul; acesta-l voiu da vouă, vino cu noi, și bine îți vom face, că Domnul au grăit cele bune pentru Israil.

Eșire 2, 18; 18, 1-6.

30. Și el a zis către Moisi: nu voiu merge, fără numai în pământul meu și în neamul meu.

31. Și a zis Moisi: nu ne lăsa pre noi, de vreme ce ai fost împreună cu noi în pustie, și vei fi între noi bătrân.

32. Și de vei merge cu noi, bunătățile ce va face Domnul nouă, face-vom și noi ție.

33. Și a mers din muntele Domnului cale de trei zile, și sicriul legii Domnului a mers înaintea lor cale de trei zile, ca să le caute lor odihnă.

Eșire 3, 1.

34. Și norul umbreă preste ei ziua, când purcedeau din locul unde tăbărîse.

Eșire 13, 21, 22; A 2 Lege 1, 33.

35. Și a fost când se ridică sicriul, zicea Moisi: scoală-te Doamne, să se risipească vrăjmașii tăi și să fugă dela fața ta toți cei ce te urăsc pre tine.

Psalm 67, 1, 2; Ps. 131, 8.

36. Când se așeză, zicea: întoarce-te Doamne spre mulțimea miilor lui Israil.

CAP. 11.

Pedeapsa poporului pentru lăcomie.

Și poporul cârtind rău înaintea Domnului, au auzit Domnul, și s'au mâniat cu iuțime, și s'a aprins între ei foc dela Domnul, și a mistuit o parte din tabără.

A 2 Lege 9, 22; Ps. 77, 20, 21.

2. Și a strigat poporul către Moisi, și s'a rugat Moisi către Domnul, și a încetat focul.

Eșire 10, 18.

3. Și s'a chemat numele locului aceluia pârlol, că s'a aprins între ei foc dela Domnul.

4. Și amestecătura cea dintre ei s'a aprins de poftă; și înșși fiii lui Israil șezând plângeau și ziceau: cine ne va hrăni pre noi cu carne?

Eșire 14, 11; 16, 2; Ps. 105, 15; 1 Cor. 10, 6; A 2 Lege 9, 7.

5. Adusu-ne-am aminte de peștii ce mâncam în Eghipt în dar, de crastaveți, pepeni, praz, cepe și usturoiu.

6. Iar acum sufletul nostru s'a uscat de tot; nimica afară de mană nu văd ochii noștri.

7. Și mana ca sămânța colindrului eră, și chipul ei ca chipul cristalului.

Eșire 16, 14, 31; Ps. 77, 24; Ioan 6, 31, 49.

8. Și mergea poporul și culegea, și o măcina în moară, și o pisa în piuă, și o fierbea în oală, și o făcea azimi, și eră dulceata ei ca gustul azimii cei cu untdelemn.

9. Și când se pogora roua preste tabără noaptea, cădea mană preste ea.

10. Și i-a auzit Moisi pre ei plângând întru neamurile lor, pe fiecare la ușa sa; atunci s'a mâniat Domnul cu urgie foarte, și rău eră aceasta înaintea lui Moisi.

11. Și a zis Moisi către Domnul: pentruce ai întristat pe robul tău, și pentruce n'am aflat har înaintea ta, și ai pus asupra mea sarcină tot poporul acesta?

12. Au doar eu am zămislit pre tot poporul acesta? Au doar eu i-am născut pre ei? Pentruce-mi zici mie: ia-i pre dânșii pre sânul tău, cum ia doica pre sugător, și-i du la pământul, care te-ai jurat părinților lor?

13. De unde mie carne să dau la tot poporul acesta? Că mi se plâng zicând: dă-ne nouă carne ca să mâncăm.

14. Nu voiu putea eu singur purta pre poporul acesta, că greu este mie cuvântul acesta.

Eșire 18, 18; A 2 Lege 1, 9-12.

15. Iar de faci tu mie așa, mai bine omoară-mă, de am aflat milă la tine, ca să nu văz necazul meu.

Eşire 32, 32.

16. Şi au zis Domnul către Moisi: adună-mi şaptezeci de bărbaţi din bătrânii lui Israil, pre carii ştii tu, că aceia sunt bătrânii poporului şi cărturarii lor, şi-i du pre dânşii la cortul mărturiei, şi să stea acolo cu tine.

Eşire 18, 21, 25; A 2 Lege 1, 15-17.

17. Şi mă voiu pogorî, şi voiu grăi cu tine acolo, şi voiu lua din duhul, care este întru tine, şi voiu pune într'înşii, şi vor purta împreună cu tine pornirea poporului, şi nu-i vei purta tu singur.

18. Şi poporului vei zice: curăţiţi-vă pe ziua de mâine, ca să mâncaţi carne, că aţi plâns înaintea Domnului, zicând: cine ne va hrăni pre noi cu carne? Că bine eră nouă în Eghipet; şi va da vouă Domnul carne să mâncaţi, şi veţi mânca carne.

19. Nu o zi veţi mânca, nici două, nici cinci zile, nici zece zile, nici douăzeci de zile.

20. Până într'o lună de zile veţi mânca, până vă va da pre nas şi vă va fi greaţă, că n'aţi ascultat de Domnul, cel ce este întru voi, şi aţi plâns înaintea lui, zicând: pentruce am ieşit din Eghipet?

20, 5.

21. Şi a zis Moisi: şase sute de mii de pedestri este poporul, întru carii sunt eu, şi tu zici: carne voi da lor să mănânce, şi vor mânca o lună de zile.

1, 46.

22. Au doară oi şi boi se vor junghia lor, cât să le ajungă? Au toţi peştii mării se vor aduna, spre a-i îndestulă?

Ioan 6, 7.

23. Şi au zis Domnul către Moisi: au doar mâna Domnului nu va fi destul? Acum vei cunoaşte de se va plini cuvântul meu, au ba?

Isaia 50, 2; şi 59, 1.

24. Şi a ieşit Moisi şi a grăit către popor cuvintele Domnului, şi a adunat şaptezeci de bărbaţi din bătrânii poporului, şi i-a pus împrejurul cortului.

25. Și s'a pogorît Domnul în nor, și au grăit către dânsul, și au luat din duhul, care erà într'însul, și au pus întru cei șaptezeci de bărbați bătrâni; iar dacă s'a odihnit duhul într'înșii, au proorocit, și apoi n'au mai adaos.

26. Și rămăsese doi bărbați în tabără, numele unuia Eldad și numele celuilalt Modad, și s'a odihnit preste dânsii duhul, și aceștia erau din cei scriși, și nu venise la cort, și prooroceau în tabără.

27. Și alergând un prunc a spus lui Moisi, și a grăit zicând: Eldad și Modad proorocesc în tabără.

28. Și răspunzând Isus al lui Navì, cel ce stà lângă Moisi, cel ales al lui, a zis: domnul meu Moisi, oprește-i pre ei!

29. Și a zis Moisi lui: au râvnești tu mie? Măcar de ar fi tot poporul Domnului prooroci când va da Domnul Duhul său într'înșii.

30. Și a mers Moisi în tabără și bătrânii lui Israil.

31. Și a ieșit vânt dela Domnul, și a adus prepelițe dela mare, și le-a apropiat de tabără cale de o zi într'o parte, și cale de o zi de cealaltă parte în jurul taberii, ca la doi coți dela pământ.

Eșire 16, 13; Ps. 77, 26.

32. Și sculându-se poporul a adunat prepelițe toată ziua și toată noaptea și toată a doua zi; cel ce mai puțin a strâns, a strâns zece coșnițe, și le-a întins de le-a svântat împrejurul taberii.

33. Și încă fiind carne între dinții lor, mai 'nainte de a o sfârși, s'au mâniat Domnul pre popor, și au bătut Domnul pre popor cu rană mare foarte.

Psalm 77, 30.

34. Și s'a chemat numele locului acela: mormânturile poftei, pentru că acolo au îngropat pre poporul cel pofditor.

33, 16.

35. Dela mormânturile poftei a purces poporul la Asiroț, și a fost poporul în Asiroț.

CAP. 12.

Mariam pedepsită cu lepră.

Și au grăit Mariam și Aaron împotriva lui Moisi, pentru femeia Etiopeană, care o luase Moisi, căci a luat femeie Etiopeană.

2. Și au zis: au numai lui Moisi singur au grăit Domnul? Au doar nu și nouă au grăit? Și au auzit Domnul.

3. Iar Moisi era om blând foarte, mai mult decât toți oamenii cei ce sunt pe pământ.

4. Și îndată au zis Domnul către Moisi și către Aaron și către Mariam: ieșiți voi câte trei la cortul mărturiei, și au ieșit ei câteși trei la cortul mărturiei.

5. Și s'au pogorât Domnul în stâlp de nor, și au stat la ușa cortului mărturiei, și au chemat pre Aaron și pre Mariam, și amândoi s'au apropiat.

14, 10; Eșire 16, 10; Lev. 9, 23.

6. Și au zis către ei: auziți cuvintele mele, de va fi dintre voi prooroc Domnului, în vedenie mă voi arăta, și în somn voi grăi lui.

7. Nu este așa credincios în toată casa mea ca robul meu Moisi.

Evr. 3, 2.

8. Gură cu gură voi grăi lui aievea, și nu prin pilde, și el mărirea Domnului a văzut, și pentru ce nu v'ați temut a grăi rău împotriva robului meu Moisi.

Eșire 33, 11; A 2 Lege 34, 10.

9. Și s'a aprins preste ei iuțimea mâniei Domnului, și s'au dus.

10. Și norul s'a dus dela cort, și iată Mariam era leproasă ca zăpada, și s'a uitat Aaron la Mariam, și iată era leproasă.

11. Și a zis Aaron către Moisi: rogu-te doamne, să nu socotești nouă păcatul acesta, pentru că n'am știut c'am păcătuit.

12. Să nu se facă asemenea cu moartea, ca o lepădătură ce iese din pânțele mumei sale, că jumătate din trupul ei este mâncat.

13. Și a strigat Moisi către Domnul, zicând: Dumnezeuule, rogu-te, vindecă-o pre ea.

14. Și au zis Domnul către Moisi: de ar fi scuipat tatăl ei în fața ei, au nu s'ar fi rușinat șapte zile? Să se osebească afară de tabără șapte zile, și după aceea va intra.

Lev 13, 46; 4 Împ. 7, 3.

15. Și s'a osebit Mariam afară din tabără șapte zile, și poporul n'a purces până ce s'a curățit Mariam.

16. Și după acestea a purces poporul dela Asiro, și a tăbărit în pustia Faranului.

A 2 Lege 33, 2.

CAP. 13.

Iscoadele pământului Hanaan.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Trimite bărbați, care să iscodească pământul Hananeilor, care-l voi da eu fiilor lui Israil spre moștenire, câte un bărbat din fiecare popor al părinților lor, să trimiți dintre aceștia pre căpeteniile lor.

3. Și i-a trimis pre ei Moisi din pustia Faranului după cuvântul Domnului; toți bărbați, căpetenii dintre fiii lui Israil sunt aceștia.

A 2 Lege 1, 22.

4. Și acestea sunt numele lor: din neamul lui Ruvim, Samuil fiul lui Zahur.

5. Din neamul lui Simeon, Safat fiul lui Suri.

6. Din neamul lui Iuda, Halev fiul lui Iefonî.

7. Din neamul lui Isahar, Ilaal fiul lui Iosif.

8. Din neamul lui Efraim, Avsi fiul lui Navî.

9. Din neamul lui Veniamin, Falti fiul lui Rafu.

10. Din neamul lui Zabulon, Gudiil fiul lui Sudi.

11. Din neamul lui Iosif din fiii lui Manasì, Gadi fiul lui Susi.

12. Din neamul lui Dan, Amiil fiul lui Gamalì.

13. Din neamul lui Asir, Satur fiul lui Mihail.

14. Din neamul lui Neftalì, Navì fiul lui Savi.

15. Din neamul lui Gad, Gudiil fiul lui Machi.

16. Acestea sunt numele bărbaților, pe care i-a trimis Moisi ca să iscodească pământul, și a numit Moisi pre Avsì fiul lui Navì, Isus.

17. Și i-a trimis pre ei Moisi, să iscodească pământul Hanaanului, și a zis către ei:

18. Mergeți în pustia aceasta, și vă suiți în munte, și vedeți ce pământ este, ce popor lăcuște într'însul și de este tare au slab, de sunt mulți au puțini.

19. Și cum este pământul în care șed ei, bun este sau rău, și cum sunt cetățile în care lăcuesc, cu ziduri sau fără de ziduri.

20. Și cum este pământul, gras au sterp, sunt într'însul păduri au ba? Îndrăzniți și luați din roadele pământului; și erà atunci timpul când încep a se coace strugurii.

21. Și suindu-se ei au iscodit pământul dela pustia Sin, până la Roov și până la Emat.

Jud. 3, 3; Iezech. 47, 17.

22. Și mergând spre pustie, s'au dus până la Hevron; și acolo erà Ahiman și Sesei și Telami rudele lui Enah, iar Hevronul cu șapte ani s'a zidit mai înainte decât Tanin al Eghiptului.

23. Și au venit până la valea strugurului, și o iscodiră, și au tăiat de acolo o viță cu un strugur pre dânsa, și-l ridicară pe drugi, și din rodii, și din smochine.

A 2 Lege 1, 24.

24. Locul acela l-au numit valea strugurului, pentru strugurul care l-au tăiat de acolo fiii lui Israil.

25. Și iscodind pământul, s'au întors de acolo după patruzeci de zile.

26. Și plecând, au venit la Moisi și la Aaron și la toată adunarea fiilor lui Israil la Cadis, în pustia Faran, și dând seamă lor și la toată adunarea, le-au arătat rodul pământului.

27. Și le-au povestit lor zicând: fost-am în pământul, în care ne-ați trimis, pământ care curge lapte și miere, și acesta este rodul lui.

Eșire 3, 8; și 33, 3.

28. Numai că neamul, care lăcuește pre el este îndrăzneț, și cetățile sunt tari și mari foarte, încă și pre neamul lui Enah am văzut acolo.

A 2 Lege 1, 28.

29. În pământul cel despre miazăzi lăcuește Amalic; iar Heteul, Eveul, Ievuseul și Amoreul lăcuește în munte; Hananeul lăcuește lângă mare și lângă râul Iordanului.

Is. Navì 5, 1.

30. Atunci Halev linișți poporul înaintea lui Moisi, și zise: nu, să ne suim și să cuprindem țara, că-i vom putea birui pre ei.

31. Iar ceilalți oameni, cari s'au suit cu dânsul, au zis: să nu ne suim, că nu vom putea să ne suim la acel popor, că cu mult este mai tare decât noi.

32. Și au hulit pământul, care l-au iscodit, către fiii lui Israil, zicând: pământul prin care am trecut ca să-l iscodim, este pământ, care mănâncă pre cei ce lăcuiesc pre dânsul, și tot poporul pre care l-am văzut într'însul, sunt oameni foarte mari.

32, 9.

33. Și acolo am văzut uriași, și noi eram înaintea lor ca lăcustele, așa eram noi înaintea lor.

A 2 Lege 9, 2.

CAP. 14.

Pedeapsa poporului pentru cârtire.

Atunci toată adunarea s'a ridicat cu strigare, și poporul a plâns toată noaptea aceea.

A 2 Lege 1, 27.

2. Și a cârtit asupra lui Moisi și asupra lui Aaron toți fiii lui Israil, și a zis către ei toată adunarea: Mai bine ar fi fost de am fi murit în pământul Eghipetului, sau de am murì în pustia aceasta!

3. Pentruce ne aduce pre noi Domnul în pământul acesta, să cădem în războiu? Femeile noastre și pruncii noștri vor fi de jaf. Acum dar mai bine este să ne întoarcem în Eghipet.

4. Și a zis unul către altul: să ne luăm căpetenie, și să ne întoarcem în Eghipet.

5. Atunci Moisi și Aaron căzură pe fața lor înaintea a toată adunarea fiilor lui Israil.

6. Iar Isus al lui Navì și Halev al lui Iefoni dintre cei ce au iscodit pământul ș'au rupt hainele sale.

Sir. 46, 10.

7. Și au grăit către toată adunarea fiilor lui Israil, zicând: pământul, care noi l-am iscodit este bun foarte, foarte.

8. De ne va milui pre noi Domnul, și ne va băgă în pământul acesta, și-l va da nouă, este pământ, care curge lapte și miere.

9. Ci să nu vă împrotiviți Domnului, nici să vă temeți de poporul pământului, că mâncare nouă va fi, căci le-a sosit ceasul; iar cu noi Domnul este, nu vă temeți de ei.

A 2 Lege 20, 3.

10. Atunci toată adunarea a zis să-i ucigă pre ei cu pietre, dar slava Domnului s'a arătat în nor preste cortul mărturiei tuturor fiilor lui Israil.

12, 5; Eșire 16, 10; 17, 4.

11. Și au zis Domnul către Moisi: până când mă întărită poporul acesta? Și până când nu crede mie pentru toate semnele, care le-am făcut întru ei?

12. Lovi-voiu pre ei cu moarte, și-i voiu pierde, și te voiu face pre tine și casa tatălui tău neam mare, și cu mult mai mult decât acesta.

Eşire 32, 10.

13. Şi a zis Moisi către Domnul: Auzit-a Eghipetul cum ai scos dintre ei pe poporul acesta cu puterea ta.

Eşire 32, 12.

14. Ci şi toţi cei ce lăcuesc pre pământul acesta au auzit, că tu eşti Domn întru poporul acesta. Doamne cel ce ochiu la ochiu te arăţi, şi norul tău a stătut deasupra lor, şi în stâlp de nor tu mergi înaintea lor ziua, şi în stâlp de foc noaptea.

Eşire 13, 21; şi 40, 35; A 2 Lege 1, 33.

15. De vei sfărâma pe poporul acesta ca pre un om, vor zice neamurile, câte a auzit numele tău, grăind:

16. Pentrucă nu poate Domnul să bage pre poporul acesta în pământul, care s'au jurat lor, pentru aceea i-au omorît pre ei în pustie.

Eşire 32, 12; A 2 Lege 9, 28.

17. Şi acum să se înalţe puterea ta Doamne, precum ai grăit, zicând:

18. Domnul este îndelung răbdător şi mult milostiv şi adevărat, cel ce şterge fărădelegile şi nedreptăţile şi păcatele, şi cu curăţie nu va curăţi pre cel vinovat, cel ce izbăveşte păcatele părinţilor în fii până la al treilea şi al patrulea neam.

Eşire 34, 7.

19. Iartă păcatul poporului acestuia după mare mila ta, precum milostiv ai fost lor din Eghipet până acum.

Eşire 32, 12.

20. Şi au zis Domnul către Moisi: milostiv le sunt lor după cuvântul tău.

21. Ci viu sunt eu, şi viu este numele meu, şi va umplea slava Domnului tot pământul.

22. Că toţi bărbaţii aceştia, carii au văzut slava mea, şi semnele care le-am făcut în Eghipet şi în pustia aceasta, m'au ispitit acum cu aceasta de zece ori, şi n'au ascultat cuvântul meu.

23. Pentru aceea nu vor vedeà pământul, care m'am jurat părinţilor lor, fără numai fiii lor, carii sunt cu mine aici,

carii nu știu, nici binele, nici răul, tot cel mai tânăr, care nu pricepe, acestora voi da pământul; iar toți cei ce m'au întărâtat, nu-l vor vedea.

A 2 Lege 1, 35.

24. Iar pre robul meu Halev, pentru că a fost alt duh întru el, și a urmat mie, îl voi băga în pământul în care a fost, și sămânța lui va moșteni pre el.

Is Navì 14, 6.

25. Iar Amalic și Hananeul lăcuiesc în vale, mâine vă întoarceți, și purcedeți spre pustie pre calea mării Roșie.

26. Și au grăit Domnul către Moisi și către Aaron, zicând:

27. Până când această adunare rea, care cârtește înaintea mea, căci cârtirea fiilor lui Israil, care au cârtit împotriva mea am auzit-o,

Evr. 3, 17; Ps. 105, 26.

28. Spune lor: viu sunt eu zice Domnul, cu adevărat, precum ați grăit întru urechile mele, așa voi face vouă.

29. În pustia aceasta vor cădea oasele voastre, și tot numărul vostru, și cei numărați ai voștri dela douăzeci de ani în sus, câți au cârtit asupra mea.

30. Nu veți intra voi în pământul, preste care mi-am întins mâna mea, ca să lăcuți voi pre dânsul, fără numai Halev feciorul lui Iefoni și Isus al lui Navì.

26, 64, 65; 32, 11; A 2 Lege 1, 35.

31. Pruncii voștri, de carii ați zis că vor fi de jaf, pre aceștia îi voi duce în pământ, și vor moșteni pământul, de care voi v'ați ferit.

32. Iar oasele voastre vor rămâne în pustia aceasta.

33. Fiii voștri vor rătăci în pustie patruzeci de ani, și vor purta nelegiuirea voastră, până ce se vor topi oasele voastre în pustie.

A 2 Lege 1, 39.

34. După numărul zilelor în câte ați iscodit pământul, patruzeci de zile, un an pentru o zi veți purta păcatele voastre, patruzeci de ani, și veți cunoaște iuțimea mâniei mele.

Iezechil 4, 6; Ps. 94, 10.

35. Eu Domnul am grăit vouă, așa voi face acestei adunări rele, care s'a răsvrătit asupra mea, în pustia aceasta se vor topi, și acolo vor muri.

36. Oamenii pe carii i-a trimis Moisi să iscodească pământul, și după ce au venit, au hulit pământul acela către adunare, spuind cuvinte rele de pământ.

37. Au murit oamenii cei ce au grăit rău de pământul acela bătuti de Dumnezeu.

1 Cor. 10, 10; Evr. 3, 17; Iuda v. 5.

38. Iar Isus fiul lui Navì și Halev fiul lui Iefoni au trăit dintre oamenii cei ce merseseră să iscodească pământul.

39. Și a grăit Moisi cuvintele acestea către toți fiii lui Israil, și a plâns poporul foarte.

40. Și mâncând dimineața s'au suit pre vârful muntelui, zicând: iată noi ne vom suì la locul, care au zis Domnul, deși am păcătuit.

A 2 Lege 1, 41.

41. Și a zis Moisi: pentrucă călcați voi cuvântul Domnului? Nu va fi bine de voi.

42. Nu vă suiți, că nu este cu voi Domnul, și veți cădea înaintea vrăjmașilor voștri.

A 2 Lege 1, 42.

43. Că Amalic și Hananeul acolo este înaintea voastră, și veți cădea de sabie, de vreme ce v'ați împotrivit și n'ați ascultat de Domnul, nici Domnul nu va fi cu voi.

44. Și trecând ei, s'au suit pre vârful muntelui; iar sicriul legii Domnului și Moisi nu s'au urnit din tabără.

45. Și s'a pogorît Amalic și Hananeul, care ședeau în muntele acela, și i-au bătut pre ei, și-i măcelăriră până la Erma, și s'au întors la tabără.

CAP. 15.

Pedeapsa pentru călcarea Sâmbetei.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Vorbește fiilor lui Israil, și le spune: după ce veți intra în pământul în care veți lăcuî, pe care îl dau eu vouă.

3. Veți aduce Domnului jertfe din boi sau din oi, ardere de tot, sau jertfă de făgăduință sau de bună voie, sau la sărbătorile voastre, spre miros de bună mireasmă Domnului.

Lev. 22, 21.

4. Cel ce aduce darul său Domnului, va aduce jertfă de făină curată, a zecea parte a unui ifi, frământată cu untdelemn a patra parte a unui in.

Lev. 2, 1, 2; și 14, 10.

5. Și vin de turnare a patra parte a unui in veți aduce la arderea de tot sau la altă jertfă, la un miel veți face atâta aducere spre miros de bună mireasmă Domnului.

6. Iar la un berbece, când îl veți aduce pre el pentru ardere de tot, sau pentru altă jertfă, veți face jertfă de făină curată, două zecimi amestecată cu untdelemn a treia parte a unui in.

7. Și vin la turnare a treia parte a unui in veți aduce într-un miros de bună mireasmă Domnului.

8. Iar de veți face din boi ardere de tot, sau jertfă de plinirea unei făgăduinți, sau jertfa cea de mântuire Domnului,

9. Veți aduce la vițel jertfă de făină curată trei zecimi frământată cu jumătate de in de untdelemn.

10. Și vin de turnare jumătate de in jertfă într-un miros de bună mireasmă Domnului.

11. Așa veți face cu un vițel, sau cu un berbece, sau cu mielul din oi, sau din capre.

12. După numărul jertfelor aduse, așa veți face pentru fiecare, același număr de jertfe de făină și turnare.

13. Tot moșneanul va face așa, când va aduce Domnului jertfe de acestea într-un miros de bună mireasmă.

14. Iar de va fi între voi vre-un strein, sau vre-un nemernic ar lăcuî cu voi în neamurile voastre, și va aduce

jertfă, miros de bună mireasmă Domnului, precum faceți voi, așa va face și el. Așa va face adunarea Domnului.

15. O lege va fi vouă și celor nemernici, carii șed la voi, lege veșnică întru neamurile voastre, precum voi, așa și cel nemernic va fi înaintea Domnului.

Eșire 12, 49.

16. O lege și o îndreptare va fi vouă și celui nemernic, carele șade la voi.

17. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

18. Vorbește fiilor lui Israil, și le spune: după ce veți sosi în pământul în care vă voi duce pre voi,

19. Când veți mânca din pâinile pământului aceluia, veți aduce dar Domnului: pârgă din rodul grâului vostru,

20. Și din pâine veți aduce dar, ca și darul din arie.

21. Așa veți aduce: pâine și pârgă grâului vostru, și veți da dar Domnului întru neamurile voastre.

22. Iar când veți păcătui și nu veți face toate poruncile acestea, care le-au grăit Domnul către Moisi,

Ps. 18, 13.

23. După cum au poruncit Domnul vouă prin Moisi, din ziua în care au poruncit Domnul către voi, și mai departe întru neamurile voastre.

24. Și va fi, de se va face ceva fără de voie și fără știința adunării, va aduce toată adunarea un vițel curat din vaci ardere de tot, întru miros cu bună mireasmă Domnului; cu jertfa acestuia și turnarea lui după rânduiala lui, și un țap din capre pentru păcat.

Lev. 4, 13.

25. Și se va ruga preotul pentru toată adunarea fiilor lui Israil, și se va ierta lor, că fără de voie au făcut, și ei vor aduce darul Domnului jertfă pentru păcatul lor cel săvârșit fără de voea lor înaintea Domnului,

Lev. 4, 2.

26. Și se va ierta la toată adunarea fiilor lui Israil și celui nemernic, care șade la voi, pentru că tot poporul a greșit fără de voie.

27. Iar dacă un om de va păcătuî fără de voie, va aduce o capră de un an jertfă pentru păcat.

Lev. 4, 27.

28. Și se va rugă preotul pentru cel ce a păcătuî fără de voie înaintea Domnului; și rugându-se pentru el, se va iertă lui.

29. Celui moșnean întru fiii lui Israil, și celui nemernic, care șade întru ei, o lege va fi lor, pentru oricine va păcătuî fără de voie.

30. Iar cel ce va păcătuî din trufie, ori dintre moșneni, ori dintre nemernici, acesta pre Dumnezeu defaimă, sufletul acela va pierî din poporul său.

31. Că cuvântul Domnului a nesocotit, și poruncile lui le-a călcat, negreșit va pierî sufletul acesta și păcatul lui cu dânsul.

32. Și fiind fiii lui Israil în pustie, au aflat pre un om adunând lemne în ziua sâmbetei.

Eșire 35, 2.

33. Și cei ce l-au aflat adunând lemne, l-au adus pre el la Moisi și la Aaron și la toată adunarea fiilor lui Israil.

34. Și l-au pus pre el în temniță, pentru că nu hotărîse ce vor face lui.

Lev. 24, 12.

35. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând: cu moarte să se omoare omul acela, să-l ucideți cu pietre toată adunarea, afară din tabără.

36. Și l-a scos pre el toată adunarea afară din tabără, și l-a ucis toată adunarea cu pietre afară din tabără, și a murit; după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

Is. Nav. 7, 25.

37. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

38. Vorbește fiilor lui Israil, și le spune, să-și facă ciucuri pe marginile hainelor sale întru neamurile sale, și preste ciucurii marginilor să pue împletitură vânătă.

A 2 Lege 22, 12; Mat. 23, 5.

39. Și să fie pre chenaruri, ca văzându-le pre ele, să vă aduceți aminte de toate poruncile Domnului, și să le faceți pre ele, și să nu vă mai abateți după cugetele voastre, și după ochii voștri, după care luându-vă curviți.

A 2 Lege 12, 8, 32.

40. Să vă aduceți aminte, și să faceți toate poruncile mele, și să fiți sfinți Dumnezeului vostru.

41. Eu Domnul Dumnezeul vostru, cel ce v'am scos pre voi din pământul Eghipetului, ca să vă fiu vouă Dumnezeu; eu Domnul Dumnezeul vostru.

CAP. 16.

Pedeapsa răzvrățitorilor.

Grăit-a Core feciorul lui Isaar, fiul lui Kaat, fiul lui Levì, cu Datan și Aviron feciorii lui Eliav, și cu Avnan feciorul lui Falet fii lui Ruvim.

26, 9; Eșire 6, 21; Iuda v. 11.

2. Și s'au sculat împotriva lui Moisi, cu două sute și cincizeci de oameni din fii lui Israil, căpeteniile adunării, aleșii sfatului, și bărbați vestiți.

3. S'au adunat asupra lui Moisi și a lui Aaron, și au zis către ei: destul este vouă, că întreaga adunare cu toții sunt sfinți, și Domnul este întru ei, pentrue vă ridicați preste adunarea Domnului?

Sirah 45, 22; 1 Cor. 10, 10; Iuda v. 11.

4. Și auzind Moisi a căzut pre față,

5. Și-a grăit către Core și către toată ceata lui, zicând: socotit-au, și au cunoscut Dumnezeu pre cei ce sunt ai lui, și pre cei sfinți, și i-au apropiat la sine; iar pre cei ce nu i-au ales luiși nu i-au apropiat la sine.

6. Aceasta să faceți: luați-vă voi înși-vă cădelnițe, Core și toată ceata.

7. Și puneți în ele foc, și aruncați în ele tămâie înaintea Domnului mâine, și bărbatul pre care va alege Domnul,

acesta va fi sfânt, ajungă vouă fiii lui Levî.

8. Şi a zis Moisi către Core: ascultaţi-mă pre mine fiii lui Levî.

9. Au puţin este vouă, că v'au despărţit pre voi Dumnezeuul lui Israil dela adunarea lui Israil, şi v'au apropiat către sineşi să slujiţi slujbele cortului Domnului, şi să staţi înaintea cortului, să slujiţi lui.

3, 7.

10. Şi te-au apropiat pre tine, şi pre toţi fraţii tăi fiii lui Levî cu tine, şi încă mai vreţi şi a preoţi?

11. Aşa tu cu toată ceata cea adunată împotrivă lui Dumnezeu, şi ce este Aaron de cârţiţi asupra lui.

12. Şi a trimis Moisi să cheme pre Datan şi pre Aviron feciorii lui Eliav; iar ei au zis: nu ne vom duce.

13. Au puţin este aceasta, că ne-ai suit în pământ, care curge lapte şi miere, ca să ne omori în pustie, vrei încă să stăpâneşti preste noi?

14. Ne-ai dus tu în pământul care curge lapte şi miere, şi ne-ai dat moşie de holde şi de vii? Vrei să scoţi ochii oamenilor acestora? Nu ne vom suî.

15. Şi s'a mâniat Moisi foarte, şi a zis către Domnul: nu căută spre jertfa lor; nimic de a lor n'am poftit, şi pre nimenea dintre ei n'am asuprit.

1 Împ. 12, 3.

16. Şi a zis Moisi către Core: sfinţeşte ceata ta, şi fiţi gata mâine înaintea Domnului, tu cu ai tăi, şi Aaron.

17. Şi luaţi fiecare cădelniţa sa, şi puneţi într'însele tămâie, şi aduceţi înaintea Domnului fiecare cădelniţa sa, două sute şi cincizeci de cădelniţe, tu şi Aaron, fiecare cu cădelniţa sa.

18. Şi a luat fiecare cădelniţa sa, şi a pus într'însele foc, şi preste el tămâie,

19. Şi au stătut la uşa cortului mărturie Moisi şi Aaron; iar Core a strâns asupra lor toată ceata sa la uşa cortului mărturie, şi s'a arătat slava Domnului la toată adunarea.

20. Şi au grăit Domnul către Moisi şi către Aaron, zicând:

21. Osebiți-vă fiecare de adunarea aceasta, că îi voi uita pre ei odată.

v. 45; Eșire 32, 10.

22. Și au căzut pre fețele sale, și au zis: Dumnezeule, Dumnezeul duhurilor și a tot trupul; de a păcătuit un om, au preste toată adunarea va fi mânia Domnului?

27, 16; Evr. 12, 9.

23. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

24. Vorbește adunării și îi spune: feriți-vă de prin prejurul cetei lui Core și Dan și Aviron.

25. Și s'a sculat Moisi, și a mers la Dan și la Aviron, și împreună cu el au mers toți bătrânii lui Israil.

26. Și a grăit către adunare, zicând: depărtați-vă dela corturile acestor oameni neînțelegători; de nimic ce este a lor să nu vă atingeți, ca să nu pieriți împreună cu ei în păcatul lor.

27. Și s'au depărtat de prin prejurul cortului lui Core și Dan și Aviron; iar Dan și Aviron au ieșit și au stătut la ușile corturilor sale, cu femeile, pruncii și lucrurile lor.

28. Și a zis Moisi: într'aceasta veți cunoaște, că Domnul m'au trimis pre mine ca să fac toate lucrurile acestea, că nu dela mine le fac.

29. De vor muri aceștia cum mor toți oamenii, și de va fi certarea lor ca certarea tuturor oamenilor, nu Domnul m'au trimis pre mine.

30. Ci întru prăpastie va arăta Domnul, și deschizând pământul gura sa, va înghiți pre ei cu casele lor, corturile lor, și toate câte sunt ale lor, de vii se vor pogori în iad; și veți cunoaște, că oamenii aceștia au mâniat pre Domnul.

31. Iar după ce a încetat a grăi toate cuvintele acestea, s'a crăpat pământul supt picioarele lor.

32. Și s'a deschis pământul, și i-a înghițit pre ei cu casele lor, și pre toți oamenii cari erau cu Core, și cu vitele lor.

26, 10; A 2 Lege 11, 6; Ps. 105, 18.

33. Și s'au pogori ei și toate ale lor de vii în iad, și i-a acoperit pre ei pământul, și au pierit din mijlocul adunării.

34. Și tot Israilul, și cei din prejurul lor au fugit de glasul lor, zicând: să nu ne înghiță și pre noi pământul.

35. Și foc a ieșit dela Domnul, și a mistuit pre cei două sute cincizeci de bărbați carii au tămâiat.

36. Și au zis Domnul către Moisi și către Eliazar fiul lui Aaron preotul:

37. Luați cădelnițele cele de aramă din mijlocul celor arși; iar focul cel strein să-l risipiți acolo, că s'au sfințit cădelnițele păcătoșilor acestora în sufletele lor.

38. Și le fă pre ele table bătute împrejurul jertfelnicului, că s'au adus înaintea Domnului, și s'au sfințit, și s'au făcut spre semn fiilor lui Israil.

39. Și a luat Eliazar fiul lui Aaron preotul cădelnițele cele de aramă, câte au adus cei arși.

40. Și le-a pus pre ele la jertfelnic pomenire fiilor lui Israil, ca nimenea de alt neam care nu este din sămânța lui Aaron, să nu se apropie să tămâieze înaintea Domnului, și să nu fie ca Core și ca ceata lui, după cum au grăit Domnul prin Moisi.

3, 10, 38.

41. Și a cântit toată adunarea fiilor lui Israil a doua zi asupra lui Moisi și asupra lui Aaron, zicând: voi ați omorât norodul Domnului.

42. Și a fost, când adunarea învăluiă pre Moisi și pre Aaron, s'a pornit asupra cortului mărturiei; iar pre cort l-a acoperit norul, și s'a arătat slava Domnului.

43. Și Moisi și Aaron veniră în fața cortului mărturiei.

44. Și au grăit Domnul către Moisi și către Aaron, zicând:

45. Osebiți-vă din mijlocul adunării aceștia, că voi uistovî pre ei de odată, și ei au căzut pre fața sa.

46. Și a zis Moisi către Aaron: ia cădelnița și pune într'însa foc dela jertfelnic, și aruncă preste el tămâie, și mergi degrab în tabără și te roagă pentru ei, că a ieșit mânie dela fața Domnului, și a început a pierde pre popor.

Înțelep. 18, 21.

47. Și a luat Aaron, precum Moisi i-a zis lui; și a alergat la adunare, și iată se începuse pierderea în popor; a pus

tămâie și s'a rugat pentru popor.

48. Și a stătut în mijlocul celor morți și celor vii, și a încetat pierderea.

49. Și au fost cei morți carii au murit întru acea pierdere, patrusprezece mii șapte sute, afară de cei ce au murit pentru Core.

50. Și s'a întors Aaron la Moisi la ușa cortului mărturiei, și a încetat pierderea.

CAP. 17.

Adeverirea preoției lui Aaron.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Vorbește fiilor lui Israil și ia dela ei toiag, toiag dela toți mai marii lor după casele familiilor lor, douăsprezece toiege, și numele fiecăruia scrie-l pre toiagul lui.

3. Și numele lui Aaron scrie-l pre toiagul lui Levî, că un toiag este, după neamul casii părinților lor vor dà.

4. Și le vei pune pre ele în cortul mărturiei împreajma sicriului mărturiei, de unde voiu grăi către tine.

5. Și omul pe care voiu alege, toiagul lui va odrăslî, și voiu abate dela tine cârtirea fiilor lui Israil, ce cârtesc ei asupra voastră.

6. Și a grăit Moisi fiilor lui Israil, și toți mai marii lor i-au dat lui toiag, pentru fiecare mai mare un toiag, după casele părinților lor douăsprezece toiege, și toiagul lui Aaron erà între toiegele lor.

7. Și a pus Moisi toiegele înaintea Domnului în cortul mărturiei.

8. Și a fost a doua zi au intrat Moisi și Aaron în cortul mărturiei, și iată odrăslise toiagul lui Aaron pentru casa lui Levî și a dat odraslă, și a înflorit flori, și a făcut nuci.

9. Și a scos Moisi toate toiegele de la fața Domnului la toți fiii lui Israil, și au văzut, și a luat fiecare toiagul său.

10. Și au zis Domnul către Moisi: pune toiagul lui Aaron înaintea mărturiilor, întru semn de socotință fiilor celor neascultători, ca să înceteze a cârti asupra mea, și să nu moară.

Evrei 9, 4.

11. Și au făcut Moisi și Aaron după cum au poruncit Domnul lui Moisi, așa au făcut.

12. Și au grăit fiii lui Israil către Moisi, zicând: iată ne-am topit, am pierit, ne-am potopit.

13. Tot cel ce se atinge de cortul Domnului va muri, până în sfârșit vom muri.

CAP. 18.

Slujba și veniturile preoților și a Leviților.

Grăit-au Domnul către Aaron, zicând: tu și feciorii tăi, și casa tatălui tău cu tine veți purta păcatele cele împotriva lor, tu și feciorii tăi veți purta păcatele preoției voastre.

Lev 16, 22.

2. Și pe frații tăi, neamul lui Levi, poporul tatălui tău, apropie-l de tine, și să se adauge lângă tine, și să slujească ție, tu și fiii tăi împreună cu tine înaintea cortului mărturie.

3, 6.

3. Și vor păzi cele rânduite de tine și slujbele cortului, numai de vasele cele sfinte și de jertfelnic nu se vor apropia ca să nu moară, nici aceștia, nici voi.

3, 7, 8; și 4, 15.

4. Ei vor fi lângă tine, și vor fi rânduiți a păzi cortul mărturie în toate slujbele cortului; cel de alt neam nu se va apropia de tine.

1, 51; 3, 10, 38; lezech. 44, 9.

5. Și veți păzi rânduețele celor sfinte, și slujbele jertfelnicului, și nu va mai veni mânie asupra fiilor lui Israil.

6. Eu am luat pe frații voștri, pe Leviți, dintre fiii lui Israil dar afierosit Domnului, să săvârșească slujbele cortului

mărturie.

7. Și tu și feciorii tăi cu tine păziți preoția voastră după toată rânduiala jertfelnicului, și a celor din lăuntru catapetesmei, și săvârșiți slujbele darului preoției voastre; iar cel de alt neam care se va apropià, va muri.

3, 10, 38.

8. Și au grăit Domnul către Aaron: iată eu am dat în seama voastră pârgele mele din toate cele sfințite mie dela fiii lui Israil, ție am dat acestea pentru cinul tău, și fiilor tăi după tine, lege veșnică.

31, 41.

9. Acestea să fie vouă din cele prea sfinte: din aduceri, din toate darurile lor, și din toate jertfele lor, și din toate cele ce aduc pentru greșala lor, și din toate cele ce aduc pentru păcatele lor, câte dau ei mie din toate cele sfinte, ale tale vor fi și ale fiilor tăi.

10. În locul cel prea sfânt le veți mânca pre ele, numai bărbații le vor mânca, tu cu fiii tăi, sfinte vor fi ție.

Lev 6, 16, 26.

11. Și veți mai aveà parte: din pârga darurilor, din toate cele ce aduc fiii lui Israil, ție am dat acestea și feciorilor tăi și fetelor tale împreună cu tine, lege veșnică, tot cel curat în casa ta va mânca acestea.

Eșire 29, 27.

12. Toată pârga untului de lemn și toată pârga vinului și pârga grâului, câte dintr'acestea se va da Domnului, ție le-am dat pre ele.

Eșire 22, 29; A 2 Lege 18, 4.

13. Cele întâiu născute toate, câte sunt în pământul lor, care vor aduce Domnului, ale tale vor fi, tot cel curat în casa ta le va mânca pre ele.

14. Tot darul ce fiii lui Israil vor afierosi mie, al tău va fi.

Lev 27, 28.

15. Și tot ce deschide pântecul din tot trupul, ce aduc ei Domnului dela om până la dobitoc, al tău va fi; iar cele întâiu născute ale oamenilor să se răscumpere, și cele întâiu

născute ale dobitoacelor celor necurate veți face să se răscumpere.

3, 40; Eșire 13, 12 și 13; Lev. 27, 26; Eșire 30, 13.

16. Și prețul celui ce se răscumpără după o lună dela naștere, cinci sicli, după ciclul cel sfânt, douăzeci de bani sunt.

3, 46, 47; Eșire 30, 13.

17. Iar cele întâiu născute ale vacilor, și cele întâiu născute ale oilor, și cele întâiu născute ale caprelor, să nu faceți să le răscumpere, sfinte sunt; sângele lor vei turna preste jertfelnic, și seul vei aduce jertfă într-un miros de bună mireasmă Domnului.

18. Carnea lor va fi a ta, ca și pieptul punerii înainte, și armul cel drept, ale tale vor fi.

Lev. 7, 22.

19. Toate darurile din cele sfinte câte vor aduce fiii lui Israil Domnului, le-am dat ție și fiilor tăi și fetelor tale cu tine, lege veșnică, legătură de sare, veșnică, este înaintea Domnului, ție, și seminții tale după tine.

31, 41.

20. Și au grăit Domnul către Aaron: în pământul lor să nu ai moștenire, nici parte de moșie să nu ai între dânșii; eu sunt partea ta și moștenirea ta între fiii lui Israil.

A 2 Lege 10, 9; 14, 27; Iezechiel 44, 28.

21. Și fiilor lui Levî iată le-am dat toată zeciuiala în Israil ca parte pentru slujbele lor, care slujbe le săvârșesc ei în cortul mărturie.

22. Și mai mult nu vor veni fiii lui Israil în cortul mărturie, ca să nu cază în păcat aducător de moarte.

23. Numai Leviții vor săvârși slujba cortului mărturie; și vor purta păcatele, lege veșnică într-un neamurile lor; între fiii lui Israil nu vor moșteni moșie.

Lev. 16, 22; A 2 Lege 10, 9; 18, 1; Is. Nav. 13, 14, 33.

24. Că zeciuielele fiilor lui Israil care vor aduce Domnului dar, le-am dat Leviților ca parte, pentru aceea am zis lor: între fiii lui Israil nu vor moșteni moșie.

A 2 Lege 26, 12.

25. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

26. Leviților vei vorbi și le vei spune: când veți lua dela fiii lui Israil zeciuiala, care am dat vouă de la ei ca parte, atunci din zeciuiala aceea veți aduce zeciuială Domnului.

Neemia 10, 38.

27. Și se vor socoti vouă aducerile voastre, ca grâul dela arie, și ca aducerea dela teasc.

28. Așa veți aduce și voi prinoase Domnului, din toate zeciuielele voastre, câte veți lua dela fiii lui Israil, și veți da dintr'însele prinos Domnului, lui Aaron preotului.

29. Din toate cele ce se dau vouă, să aduceți prinos Domnului, și din toată pârga, cele sfințite dintr'înșă.

30. Și veți zice către ei: când veți aduce pârgă dintr'înșă, atunci se va socoti Leviților ca roada dela arie, și ca aducerea dela teasc.

31. Și o veți mânca pre dânsa în tot locul, voi și fiii voștri și casele voastre, că aceasta este plata voastră pentru slujbele voastre cele din cortul mărturie.

32. Și nu veți avea pentru aceasta păcat aducând pârgă dintr'înșă, nici veți spurca cele sfinte ale fiilor lui Israil și să muriți.

CAP. 19.

Cenușa vacii roșii și apa curățirei.

Grăit-au Domnul către Moisi și către Aaron, zicând:

2. Aceasta este legea, care o au dat Domnul, zicând: Vorbește fiilor lui Israil, să-ți aducă o junice roșie curată, fără de nici o meteahnă, și care n'a fost la jug.

3. Și o vei da lui Eleazar preotul, și o vor scoate afară din tabără în loc curat, și o vor junghia înaintea lui.

Lev 14, 12; Evr. 13, 11.

4. Și va lua Eleazar preotul din sângele ei, și va stropi în fața cortului mărturie din sângele ei de șapte ori.

Lev 16, 19; Ps. 50, 8; Evr. 9, 13.

5. Și o vor arde de tot înaintea lui: pielea ei, carnea, sângele, cu balega ei se vor arde de tot.

6. Și luând preotul lemn de chiebru și isop și tort de lână roșie, le va arunca deasupra junicii pe foc.

Lev 14, 6, 51.

7. Apoi spălând hainele sale preotul, și scăldând trupul său cu apă, va intra în tabără, și necurat va fi preotul până seara.

8. Iar cel ce o a ars pre ea va spăla hainele sale, și va scălda trupul său cu apă, și necurat va fi până seara.

9. Și un om curat va strânge cenușa junicii, și o va pune afară de tabără în loc curat, și se va păstra pentru adunarea fiilor lui Israil spre pază, apă de stropire, curățire este.

10. Și cel ce a adunat cenușa vacii, va spăla hainele sale, și necurat va fi până seara, și va fi fiilor lui Israil și nemernicilor cari lăcuiesc între voi, lege veșnică.

11. Cel ce se atinge de vre un om mort oarecare, necurat va fi șapte zile.

Lev 11, 36.

12. Acesta se va curăți în ziua a treia și în ziua a șaptea, și curat va fi; iar de nu se va curăți în ziua a treia, necurat va fi în ziua a șaptea.

31, 19.

13. Tot cel ce se va atinge de vre un om mort oarecare și nu se va curăți, cortul Domnului a pângărit; pentru aceea va pieri sufletul acela din Israil, că apa stropirei nu s'a stropit preste el, necurat este, că necurăția lui într'însul este.

Lev 15, 31.

14. Și aceasta este legea: de va muri vre un om în casă, tot cel ce intră în casă, și câte sunt în casă necurate vor fi șapte zile.

15. Și tot vasul deschis, care nu are capac nici legătură deasupra, necurat este.

16. Tot cel ce se va atinge pre câmp de vre un om ucis cu sabia, sau de vre un mort, sau de os omenesc, sau de

mormânt, șapte zile necurat va fi.

17. Și vor lua pentru cel necurat din cenușa cea arsă a curățirei, și vor turna preste apă vie într'un vas.

18. Un bărbat curat luând isop, va muiă în apă, și va stropi casa, vasele, oamenii câți vor fi acolo, și pre cel ce s'a atins de os omenesc, sau de cel ucis cu sabia, sau de cel mort, sau de mormânt.

Ps. 50, 8.

19. Omul cel curat va stropi pre cel necurat în ziua a treia și în ziua a șaptea; și se va curăți în ziua a șaptea, și va spăla hainele sale, și va scălda trupul său cu apă, și necurat va fi până seara.

20. Iar omul care se va pângări și nu se va curăți, va pieri sufletul acela din mijlocul adunării, că sfintele Domnului a spurcat, și pentrucă apă de stropire nu s'a stropit preste dânsul, necurat este.

21. Și va fi vouă lege veșnică, și cel ce stropește cu apă de stropire, va spăla hainele sale; iar cel ce se atinge de apa stropirei, necurat va fi până seara.

22. Și tot ori de ce se va atinge cel necurat, necurat va fi, și tot cel atins, necurat va fi până seara.

CAP. 20.

Apa din piatră. Moartea Mariamii și a lui Aaron.

Și au venit fiii lui Israil cu toată adunarea în pustia Sin în luna cea dintâiu, și a rămas poporul în Cadis, și a murit acolo Mariam, și s'a îngropat acolo.

33, 36.

2. Și n'avea apă adunarea, și s'a adunat la Moisi și Aaron.

Eșire 17, 1.

3. Și blestemă poporul pre Moisi, zicând: O! Că de am fi pierit când au pierit frații noștri înaintea Domnului.

4. Pentruce ați suit adunarea Domnului în pustia aceasta, ca să ne omorâți pre noi și vitele noastre?

Eşire 16, 3; 17, 3.

5. Pentru ce ne-ați scos pre noi din Eghipt ca să venim la acest loc rău, în care nu se seamănă și nu se află nici smochini, nici vii, nici rodii, nici apă de băut.

6. Și au venit Moisi și Aaron dinaintea adunării la ușa cortului mărturiei, și au căzut pre fața lor, și s'a arătat slava Domnului către dânșii.

7. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

8. Ia toiagul tău, și chiamă adunarea, tu și Aaron fratele tău, și grăiți către piatră înaintea lor, și va da apele sale, și veți scoate apă din piatră, și veți adăpa adunarea și dobitoacele lor.

9. Și a luat Moisi toiagul dinaintea Domnului, după cum au paruncit Domnul.

10. Și au chemat Moisi și Aaron adunarea înaintea pietri, și a zis către ei: ascultați-mă cei neascultători, au din piatra aceasta voi scoate vouă apă?

Eşire 17, 5, 6.

11. Și ridicând Moisi mâna sa, a lovit piatra cu toiagul de două ori, și a ieșit apă multă, și au băut adunarea și dobitoacele lor.

Eşire 17, 6; Isaia 48, 21; 1 Cor. 10, 4.

12. Iar Domnul au zis către Moisi și către Aaron: pentru că n'ați crezut să mă sfințiți înaintea fiilor lui Israil, pentru aceea nu veți băga voi adunarea aceasta în pământul care l-am dat lor.

A 2 Lege 1, 37.

13. Aceasta este apa pricirii, că s'au certat fiii lui Israil înaintea Domnului, și el s'au sfințit întru dânșii.

Eşire 17, 7; A 2 Lege 33, 8.

14. Și a trimis Moisi soli din Cadis la împăratul Edom, zicând: acestea zice fratele tău Israil: tu știi toată osteneala ce am avut noi.

A 2 Lege 23, 7.

15. Cum s'au pogorât părinții noștri în Eghipt, și au nemernicit în Eghipt zile multe, și ne-au chinuit pre noi

Eghiptenii, și pre părinții noștri.

Num. 20, 15, 16.

16. Și am strigat către Domnul, și Domnul au auzit glasul nostru, și trimițând înger ne-au scos pre noi din Eghipet, și acum suntem în Cadis cetatea de lângă hotarele tale.

Eșire 2, 9, 23; Fapt. 7, 30, 38.

17. Să trecem prin pământul tău, nu vom trece prin țarini, nici prin vii, nici vom beà apă din fântâna ta, pe drumul mare vom merge, nu ne vom abate la dreapta, nici la stânga, până vom trece hotarele tale.

18. Iar Edom a zis: nu veți trece prin pământul meu; iar de nu, cu războiu voi ieși înaintea ta.

19. Zis-au lui fiii lui Israil: să trecem pre lângă munte, iar de vom beà din apa ta eu, și vitele mele, vom plăti ție; lucru mic este să trecem pe lângă munte.

A 2 Lege 2, 6.

20. Iar el a răspuns: nu vei trece prin pământul meu, și a ieșit Edom înaintea lui gloată mare și cu mână tare.

21. Și nevrând Edom să lase pre Israil să treacă prin hotarele sale, și s'a abătut Israil dela dânsul.

Judec. 11, 18.

22. Și s'au ridicat din Cadis, și au mers fii lui Israil toată adunarea în muntele Or.

33, 37.

23. Și au grăit Domnul către Moisi și către Aaron în muntele Or la hotarele pământului lui Edom, zicând:

24. Să se adaoge Aaron la poporul său, că nu veți intra în pământul care l-am dat fiilor lui Israil moștenire, pentru că m'ați întăritat pre mine la apa pricii.

25. Ia pre Aaron fratele tău și pre Eleazar feciorul lui, și-i sue pre ei în muntele Or înaintea a toată adunarea.

A 2 Lege 32, 50.

26. Și desbracă pre Aaron de vestminte și îmbracă pre Eleazar feciorul lui, și Aaron se va adaoge, și va murì acolo.

27. Și a făcut Moisi după cum i-au poruncit Domnul, și i-a suit pre ei în muntele Or înaintea a toată adunarea.

28. Și a desbrăcat Moisi pre Aaron de vestminte și a îmbrăcat cu ele pre Eleazar feciorul lui, și a murit Aaron acolo în vârful muntelui, și s'au pogorît Moisi și Eleazar din munte.

A 2 Lege 10, 6.

29. Și a văzut toată adunarea, că a murit Aaron, și a plâns pre Aaron treizeci de zile toată casa lui Israil.

Fac. 50, 3; A 2 Lege 34, 8.

CAP. 21.

Șarpele de aramă.

Și a auzit Hananeul împăratul Aradului cel ce lăcuiă către pustie, că a venit Israil pre calea Atarin, și s'a războit asupra lui Israil, și a robat din ei robime.

33, 40.

2. Și a făcut Israil făgăduință Domnului, și a zis: de'mi vei da pre poporul acesta supt mâna mea, voi aduce pre el dar și cetățile lui.

Fac. 28, 20.

3. Și au ascultat Domnul glasul lui Israil, și au dat pre Hananeu supt mâna lui, și l-a adus dar pre el și cetățile lui, și a chemat numele locului aceluia: dar adus.

4. Și purcezând din muntele Or, pre calea cea despre marea Roșie, a încunjurat pământul lui Edom, și s'a împutinat cu sufletul poporul pre cale.

33, 41.

5. Și cârteà poporul asupra lui Dumnezeu și asupra lui Moisi, zicând: căci ne-ai scos pre noi din Eghipt, ca să ne omori în pustie? Că nu este nici pâine nici apă, și sufletul nostru s'a urât cu această pâine deșartă.

11, 20; A 2 Lege 9, 22.

6. Și au trimis Domnul în popor șerpi omorîtori, și mușcă pre popor, și a murit popor mult din fiii lui Israil.

Înțelep. 16, 5; 1 Cor. 10, 9.

7. Și mergând poporul la Moisi a zis: am păcătuit că am grăit rău asupra Domnului și asupra ta, roagă-te dar către Domnul, ca să ia dela noi șarpele; și s'a rugat Moisi către Domnul pentru popor.

8. Și au zis Domnul către Moisi: fă ție șarpe de aramă, și-l pune un semn, și va fi de va mușcă șarpele pre om, tot cel mușcat văzându-l pre el, va trăi.

Ioan 3, 14.

9. Și a făcut Moisi șarpe de aramă, și l-a pus pre el un semn, și când mușcă șarpele pre om, se uită la șarpele cel de aramă și trăie.

Ioan 3, 14; 4 Împ. 18, 4.

10. Și s'au ridicat fiii lui Israil și au tăbărit în Ovot.

33, 43.

11. Și ridicându-se din Ovot, au tăbărit în Ahalghe, dincolo în pustia care este despre fața lui Moav, spre răsăritul soarelui.

12. Și de acolo s'au sculat și au tăbărit în valea Zared.

13. Și de acolo ridicându-se, au tăbărit dincolo de Arnon în pustia ceea ce este afară din hotarele Amoreilor, că Arnon este în hotarele lui Moav, între Moav și între Amoreu.

Jud. 11, 18.

14. Pentru aceea se zice în cartea, războiul Domnului: pre Zoov l-au secăt, și repejunele lui Arnon.

15. Iar repejunele le-au făcut lăcaș lui Ir, și se alătură cu hotarele lui Moav.

16. Și de acolo la fântână. Aceasta este fântâna, pentru care au zis Domnul către Moisi: adună poporul, și le voi da lor apă să bea.

17. Atunci Israil a cântat cântarea aceasta: lăudați fântâna, cântați-i, răspunzând unii altora.

18. Fântână o au săpat pre ea căpeteniile, cioplitu-o-au pre ea împărații neamurilor întru împărăția lor stăpânind ei.

19. Și dela fântână la Mantain, și dela Mantain la Naaliil, și de la Naaliil la Vamot.

20. Și dela Vamot la Napin care este în câmpul lui Moav, dela vârful celui cioplit, care caută spre fața pustiei.

21. Și a trimis Moisi soli la Sion împăratul Amoreilor cu cuvinte de pace, zicând:

A 2 Lege 2, 26.

22. Vom trece prin pământul tău, pre cale vom merge, nu ne vom abate nici în țarină, nici în vie, nici vom bea apă din fântâna ta, pre calea împărătească vom merge, până ce vom trece hotarele tale.

23. Dar Sion n'a lăsat pre Israil să treacă prin hotarele lui; și a adunat Sion pre tot poporul său; și au ieșit în pustie să stea împotriva lui Israil, și au venit în Iassa, și a stat împotriva lui Israil.

A 2 Lege 2, 30; și 29, 7.

24. Și l-a bătut pre el Israil cu ucidere de sabie, și a stăpânit pământul lui, dela Arnon până la Iavoc, până la feciorii lui Amman, că hotarul fiilor lui Amman este Iazir.

A 2 Lege 2, 33; Jud. 11, 13; Ps. 134, 10, 12; Amos 2, 9.

25. Și a luat Israil toate cetățile acestea, și a lăcuit Israil în toate cetățile Amoreilor, în Eсевon, și în toate cele de prin prejurul lor.

A 2 Lege 2, 34, 35.

26. Că Eсевon este cetatea lui Sion împăratul Amoreilor, și acesta a bătut pre împăratul Moav mai înainte, și a luat tot pământul lui dela Aroir până la Arnon.

27. Pentru aceea zic cei ce grăesc în pilde: veniți în Eсевon, ca să se zidească și să se tocmească cetatea Sion.

28. Că foc a ieșit din Eсевon, și pară din cetatea lui Sion, și a mâncat până la Moav, și a mistuit stâlpii lui Arnon.

Isaia 15. 1.

29. Vai ție Moav, pierit-a poporul Hamos, datu-s'au fiii lor spre scăpare, și fetele lor robite lui Sion împăratul Amoreilor.

Jud. 11, 21; 3 Împ. 11, 7.

30. Sămânța lor piere, Eсевon până la Devon, și femeile lor încă arseră cu foc în Moav.

31. Și a lăcuit Israil în toate cetățile Amoreilor.

32. Și a trimis Moisi ca să iscodească pre Iazir, și o a luat pre ea și satele ei, și a scos pre Amoreul care erà acolo.

33. Și întorcându-se s'a suit pre calea cea către Vasan, și a ieșit Og împăratul Vasanului înaintea lor, și tot poporul lui la războiu în Edrain.

A 2 Lege 1, 4; 3, 1-3; 4, 47; 29, 7.

34. Și au zis Domnul către Moisi: să nu te temi de el, că în mâinile tale l-am dat pre el și tot poporul lui și tot pământul lui, și vei face lui, cum ai făcut lui Sion împăratul Amoreilor, care lăcuià în Esevon.

35. Și l-a bătut pre el și pre feciorii lui și pre tot poporul lui, până n'a lăsat dintr'însul rob viu, și a moștenit pământul lor.

Eșire 14, 28.

CAP. 22.

Valaam.

Și purcezând fiii lui Israil, au tăbărit la apusul lui Moav lângă Iordan către Ierihon.

26, 3; 33, 48.

2. Și văzând Valac feciorul lui Sepfor, toate câte a făcut Israil Amoreului,

3. S'a temut Moav de popor foarte; că mulți erau, și s'a îngrozit Moav de fața fiilor lui Israil.

4. Și a zis Moav către bătrânii lui Madiam: acum adunarea aceasta va înghiți pre toți cei din prejurul nostru, cum înghite vițelul iarba cea verde din câmp; și Valac feciorul lui Sepfor erà împărat lui Moav pe vremea aceea.

5. Și a trimis soli la Valaam feciorul lui Veor în Fatura, care este la rîul pământului fiilor poporului său, să-l cheme pre el zicând: iată popor a ieșit din Eghipet, și iată a acoperit fața pământului, și acesta stă împotriva mea.

Isus Navì 24, 9.

6. Și acum vino de blestemă mie pre poporul acesta, că mai tare decât mine este, doar voi putea să ucid dintru ei, și să-i scoți pre ei din pământ; că știu, că pre carii vei binecuvânta, binecuvântați sunt, și pre carii vei blestema tu, blestemați sunt.

7. Și au mers bătrânii lui Moav și bătrânii lui Madiam ducând daruri în mâinile lor pentru vrăjii, și au venit la Valaam, și i-au spus lui cuvintele lui Valac.

Isus Navì 13, 22.

8. Iar el a zis către ei: mâneți aici preste noapte, și voi răspunde vouă cele ce va grăi Domnul către mine.

9. Și au rămas boierii lui Moav la Valaam, și au venit Dumnezeu la Valaam, și i-au zis lui: ce sunt oamenii aceștia la tine?

10. Și a zis Valaam către Dumnezeu: Valac feciorul lui Sepfor împăratul lui Moav i-a trimis pre ei la mine, zicând:

11. Iată popor a ieșit din Eghipet și a acoperit fața pământului, și acesta stă împotriva mea, și acum vino de mi-l blestemă pre el, doară îl voi putea bate pre el, și-l voi scoate pre el de pre pământ.

12. Și au zis Domnul către Valaam: nu vei merge cu ei, nici vei blestema poporul, că este binecuvântat.

13. Și sculându-se Valaam dimineața, a zis către boierii lui Valac: duceți-vă la Domnul vostru, că pre mine nu mă lasă Dumnezeu să merg cu voi.

14. Și sculându-se boierii lui Moav au venit la Valac, zicând: Valaam n'a vrut să vie cu noi.

15. Și a adaos încă Valac a trimite boieri mai mulți, și mai cinstiți decât aceștia.

16. Și au venit la Valaam, și i-au zis lui: acestea zice Valac a lui Sepfor: rogu-te, nu te lenevi a veni la mine.

17. Că cu cinste te voi cinsti, și câte vei zice, voi face ție, numai vino de blestemă mie pre poporul acesta.

24, 11.

18. Și a răspuns Valaam, și a zis boierilor lui Valac: de-mi va da mie Valac plină casa de argint și de aur, nu voi putea

să calc cuvântul Domnului Dumnezeu, să-l fac pre el mic sau mare întru cugetul meu.

3 Împ. 22, 14.

19. Și acum rămâneți în noaptea aceasta, ca să cunosc ce va adauge Domnul a grăi către mine.

20. Și au venit Dumnezeu la Valaam noaptea, și i-au zis lui: de au venit să te cheme oamenii aceștia, sculându-te, mergi după ei; însă cuvântul care-l voiu grăi către tine, acela să-l faci.

21. Și sculându-se Valaam dimineața a pus șaoa pre asina sa, și a purces cu boierii lui Moav.

22. Și s'a mâniat cu iuțime Dumnezeu, căci merge el, și s'a sculat Îngerul lui Dumnezeu ca să-l mustre pre el pre cale, și el ședeà pre asina sa, și două slugi ale lui erau cu dânsul.

1 Petru 2, 15.

23. Și văzând asina pre Îngerul lui Dumnezeu stându-i împotrivă în cale și cu sabia scoasă în mâna sa, s'a abătut asina din cale și mergeà spre câmp; iar el băteà pre asină cu toiagul său, ca s'o îndrepteze la cale.

24. Și a stătut Îngerul lui Dumnezeu între răzoarele viilor, gard dincoace, și gard dincolo.

25. Și văzând asina pre Îngerul lui Dumnezeu, s'a tras către gard, și a strâns piciorul lui Valaam la gard, și Valaam a adaos încă a o mai bate.

26. Și a adaos Îngerul lui Dumnezeu, și mergând a stătut în loc strimt, unde nu se puteà abate la dreapta sau la stânga.

27. Și văzând asina pre Îngerul lui Dumnezeu, s'a culcat supt Valaam, și s'a mâniat Valaam, și băteà pre asină cu toiagul.

28. Și a deschis Dumnezeu gura asinei, și a zis către Valaam: ce ți-am făcut de m'ai bătut de trei ori cu aceasta.

2 Petru 2, 16; Iuda v. 11.

29. Și a zis Valaam către asină: pentru că m'ai necăjit, și de ași fi avut cuțit în mână mea te-ași fi junghiat.

30. Și a zis asina către Valaam: au nu sunt eu asina ta, pre care din tinerețele tale ai încălicat până în ziua de astăzi? Au doară din nebăgare de seamă am făcut ție aceasta? Iar el a zis, nu.

31. Și au descoperit Dumnezeu ochii lui Valaam, și a văzut pre Îngerul Domnului stând împotrivă în cale, și sabia scoasă în mâna lui, și plecându-se s'a închinat cu fața sa.

32. Și a zis lui Îngerul lui Dumnezeu: pentruce ai bătut pre asina ta acum a treia oară? Și iată eu am ieșit să te mustru pre tine, pentrucă nu este calea ta dreaptă înaintea mea.

33. Și văzându-mă asina s'a abătut dela mine acum a treia oară cu aceasta, și de nu s'ar fi abătut, acum pre tine te-ași fi omorât, și pre ea o așa fi păzit.

34. Și a zis Valaam către Îngerul Domnului: greșit-am, că n'am știut cum că tu mi-ai stătut împotrivă înaintea mea în cale, și acum de nu-ți place ție, mă voiu întoarce.

35. Și a zis Îngerul lui Dumnezeu către Valaam, pasă împreună cu oamenii aceștia, numai cuvântul care voiu zice către tine, acesta să păzești ca să-l grăești, și a mers Valaam cu boierii lui Valac.

23, 16.

36. Și auzind Valac cum că vine Valaam, a ieșit întră întâmpinarea lui la cetatea Moav, care este la hotarele Arnonului, care este din partea hotarelor.

37. Și a zis Valac către Valaam: au n'am trimis la tine să te cheme, pentruce n'ai venit la mine? Au doară socotit-ai că nu voiu putea să te cinstesc?

38. Și a zis Valaam către Valac: iată am venit la tine, au putea-voiu acum grăi ceva? Cuvântul care va pune Dumnezeu în gura mea, acela îl voiu grăi.

23, 12, 26.

39. Și a mers Valaam cu Valac, și au venit la cetățile curților.

40. Și a junghiat Valac oi și viței, și a trimis lui Valaam și boierilor celor ce erau cu el.

41. Și a fost a doua zi a luat Valac pre Valaam, și l-a suit la stâlpul lui Vaal, și i-a arătat lui de acolo o parte oarecare de popor.

CAP. 23.

Valaam binecuvintează pre Israiliți.

Și a zis Valaam lui Valac: zidește mie aici șapte jertfelnice și-mi gătește aici șapte viței și șapte berbeci.

2. Și a făcut Valac după cum i-a zis Valaam, și a adus vițel și berbece pre jertfelnic.

3. Și a zis Valaam către Valac: stăi aproape de jertfa ta, și eu voi merge, ca doar mi se va arăta Dumnezeu întru întâmpinare, și cuvântul care îl va arăta mie, ți-l voi spune ție, și a stăut Valac lângă jertfa sa.

4. Iar Valaam a mers să întrebe pre Dumnezeu, și a mers drept, și s'au arătat Dumnezeu lui Valaam, și a zis Valaam către el: cele șapte jertfelnice le-am gătit, și am pus un vițel și un berbece preste fiecare jertfelnic.

5. Și au pus Dumnezeu cuvânt în gura lui Valaam, și au zis: întoarce-te la Valac, și așa grăiește.

6. Și s'a întors la el; iar el stă departe de jertfele sale, și toți boierii lui Moav împreună cu el, și a fost Duhul lui Dumnezeu preste el.

7. Și luând pilda sa a zis: din Mesopotamia m'a chemat pre mine Valac împăratul lui Moav, din munți dela răsărit, zicând: vino, blestemă mie pre Iacov, și vino, osândește pre Israil.

8. Cum voi blestemă pre cel ce nu-l blestemă Domnul? Sau cum voi osândi pre cel ce nu-l osândește Dumnezeu?

9. Că din vârful munților vedeà-l-voiu pre el, și din dealuri cunoàște-l-voiu pre el; iată poporul care singur va lăcui, și între alte neamuri nu se va număra.

A 2 Lege 33, 28.

10. Cine a numărat sămânța lui Iacov? Și cine va număra noroadele lui Israil? Să moară sufletul meu întru sufletele dreptilor, și să se facă sămânța mea ca sămânța lor.

11. Și a zis Valac către Valaam: ce mi-ai făcut? Să blestemî pre vrăjmașii mei te-am chemat, și iată i-ai binecuvântat cu binecuvântare.

12. Și a zis Valaam către Valac: au nu câte va da Dumnezeu în gura mea, acestea voi păzi a grăi?

22, 38.

13. Și a zis către el Valac: mai vino încă cu mine într'alt loc, de unde nu-l vei vedeà pre el de acolo, ci numai o parte dintr'însul vei vedeà; iar pre toți nu-i vei vedeà, și de acolo blesteamă pre dânsul.

14. Și l-a luat pre el într'un pisc de țarină pre vârful celui cioplit, și a zidit acolo șapte jertfelnice, și a pus vițel și berbece pe jertfelnic.

15. Și a zis Valaam către Valac: stăi lângă jertfa ta, iar eu mă voi duce să întreb pre Dumnezeu.

16. Și au întâmpinat Dumnezeu pre Valaam, și au pus cuvânt în gura lui, și au zis: întoarce-te la Valac, și acestea să grăești.

22, 35.

17. Și s'a întors la el, iar el stà aproape de jertfa sa, și toți boierii lui Moav cu el, și i-a zis Valac lui: ce au grăit Domnul?

18. Și luând pilda sa a zis: scoală-te Valac, și ascultă, ia în urechi mărturie feciorul lui Sepfor.

19. Dumnezeu nu este ca omul să se schimbe, nici ca fiul omului să se îngrozească, el a zis: au nu va face? Grăi-va; și au nu va îndeplinî?

1 Împ. 15, 29; Iacov 1, 17.

20. Iată am primit ca să binecuvintez, voi binecuvânta și nu mă voi opri.

21. Nu va fi osteneală întru Iacov, nici se va ivi necaz întru Israil; Domnul Dumnezeu lui cu el este, cele mărite ale boierilor întru dânsul.

Ps. 31, 1, 2; Ierem. 50, 20; Rom. 4, 7.

22. Dumnezeu cel ce l-au scos pre el din Eghipet ca mărirea inorogului.

23. Că nu este descântec în Iacov, nici vraje în Israil, la vreme se va grăi lui Iacov, și lui Israil ce-i va face Dumnezeu?

24. Iată poporul ca un puiu de leu se va sculă, și ca un leu se va semeți, nu va dormi până ce va mânca vânat, și va bea sângele celor răniți.

Fac. 49, 9.

25. Și a zis Valac către Valaam: nici cu blestem să nu-l blestemi mie pre el, nici binecuvântând să nu-l binecuvintezi pre el.

26. Și răspunzând Valaam a zis lui Valac, au n'am grăit ție, zicând: că cuvântul care-mi va zice Dumnezeu, acela voi face?

22, 18, 38.

27. Și a zis Valac către Valaam: vino să te duc într'alt loc, și de va plăcea lui Dumnezeu, blesteamă-l pre el de acolo.

28. Și a luat Valac pre Valaam, în vârful lui Fogor, care se întinde spre pustie.

29. Și a zis Valaam către Valac: zidește mie aici șapte jertfelnice, și-mi gătește șapte viței și șapte berbeci.

30. Și a făcut Valac precum i-a zis Valaam, și a pus vițel și berbec pre jertfelnic.

CAP. 24.

Proorocia lui Valaam.

Și văzând Valaam că bine este înaintea Domnului a binecuvânta pre Israil, n'a mers după obiceiul său întru întâmpinarea vrăjilor, ci ș'a întors fața sa spre pustie.

2. Și ridicând Valaam ochii săi, văzut-a pre Israil tăbărit după neamuri, și a fost preste el Duhul lui Dumnezeu, și a început a grăi în pildă zicând:

3. Zice Valaam fiul lui Veor, zice omul cel adevărat, care vede.

4. Zice cel ce aude cuvintele lui Dumnezeu, cel ce cu ochii săi deschiși a văzut în somn vederea lui Dumnezeu.

5. Cât sunt de bune casele tale Iacove, și corturile tale Israile.

6. Ca niște văi umbroase, și ca niște grădini lângă râuri, și ca niște corturi care le-au înfipt Domnul, și ca niște chedri lângă ape.

7. Ieși-va un om din sămânța lui, și va stăpâni neamuri multe, și se va înălța împărăția lui mai mult decât Gog, și va crește împărăția lui.

8. Dumnezeu l-au povățuit pre el din Eghipet, ca a inorogului mărirea lui, mâncă-va neamurile vrăjmașilor săi, și grăsimile lor le va suge, și cu săgețile sale va săgeta pre vrăjmași.

23, 22.

9. Culcându-se s'a odihnit ca un leu și ca un puiu de leu, cine-l va scula pre el? Cei ce te binecuvintează pre tine sunt binecuvântați, și cei ce te blestemă sunt blestemați.

Fac. 49, 9; Mih. 5, 8.

10. Și s'a mâniat Valac pre Valaam, și frângându-și mâinile a zis Valac către Valaam: a blestemă vrăjmașul meu te-am chemat, și iată binecuvântând l-ai binecuvântat a treia oară.

11. Acum dar fugi în locul tău, am zis că te voiu cinsti pre tine, și acum te-au lipsit Domnul de mărire.

22, 17.

12. Și a zis Valaam către Valac: au nu și solilor tăi, pre carii i-ai trimis la mine, am grăit, zicând:

13. De-mi va da Valac casa sa plină de argint și de aur, nu voi putea să calc cuvântul Domnului, să-l fac pre el bun sau rău dela mine, câte-mi va spune mie Dumnezeu, acestea voi grăi.

22, 18.

14. Și acum iată alerg la locul meu, vino să-ți spun ce va face poporul acesta poporului tău la sfârșitul zilelor.

15. Și urmând pilda a zis: zice Valaam feciorul lui Veor, zice omul cel ce adevărat vede.

16. Auzind cuvintele lui Dumnezeu, și știind știința celui înalt, și vederea lui Dumnezeu văzând în somn cu ochii săi deschiși.

17. Arătă-l-voiu lui, ci nu acum, fericescu-l, și nu se apropie, răsări-va o stea din Iacov, și se va scula un om din Israil, și va zdrobi pre domnii lui Moav, și va prăda pre toți feciorii lui Sit.

18. Și va fi Edom moștenire, și va fi moștenirea lui Isav vrăjmașul lui, și Israil a făcut putere.

19. Și se va scula din Iacov, și va pierde pre cel ce a scăpat din cetate.

2 Împ. 8, 14; Ps. 59, 9.

20. Și văzând pre Amalic, urmă pilda sa, zicând: începutul neamurilor Amalic, și sămânța lor va pieri.

Is. 17, 8; și 14.

21. Și văzând pre Keneu urmă pilda sa, zicând: tare este lăcașul tău, și de vei pune în piatră cuibul tău.

Jud. 1, 16.

22. Și de se va face lui Veor cuib de vicleșug, Asirienii te vor robi pre tine.

23. Și văzând pre Og urmă pilda sa, zicând: vai, vai! Cine va trăi, când va pune acestea Dumnezeu.

24. Și va ieși din mâna Kiteilor, și vor asupri pre Asur, și vor necăji pre Evrei, și ei toți odată vor pieri.

25. Și sculându-se Valaam s'a dus înapoi la locul său, și Valac încă s'a dus la casa sa.

CAP. 25.

Pedeapsa pentru idolatrie și desfrânare.

Și a poposit Israil în Satin, și s'a spurcat poporul curvind cu fetele lui Moav.

Eșire 34, 16.

2. Și i-au chemat pre ei la jertfele idolilor săi, și au mâncat poporul din jertfele lor, și s'a închinat idolilor lor.

3. Și s'a închinat Israil lui Veelfegor, și s'a mâniat cu iuțime Dumnezeu pre Israil.

31, 16; Osie 9, 10.

4. Și au zis Domnul către Moisi: ia pre toate căpeteniile poporului, și arată pre ei pildă Domnului înaintea soarelui, și se va întoarce iuțimea mâniei Domnului dela Israil.

Isus Navì 22, 17; A 2 Lege 4, 3; Eșire 32, 27.

5. Și a zis Moisi neamurilor lui Israil: ucideți fiecare pre casnicul său, care s'a închinat lui Veelfegor.

6. Și iată un om din fiii lui Israil venind, a apropiat pre fratele său la o madiancă înaintea lui Moisi, și înaintea a toată adunarea fiilor lui Israil, iar ei plângeau la ușa cortului mărturie.

7. Și văzând Finees feciorul lui Eleazar fiul lui Aaron preotul, s'a sculat din mijlocul adunării, și luând în mână sulița,

Eșire 6, 25; Ps. 105, 30.

8. A intrat dinapoia omului israiltean în bordeiu, și i-a junghiat pre amândoi, și pre omul israiltean, și pre femeie prin mitra ei, și a încetat bătea dela fiii lui Israil.

9. Și cei morți într'această bătae au fost douăzeci și patru de mii.

1 Cor. 10, 8.

10. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

11. Finees feciorul lui Eleazar fiul lui Aaron preotul a potolit mânia mea de către fiii lui Israil, râvnind pentru mine râvnă întru ei, și n'am pierdut pre fiii lui Israil întru râvna mea.

12. Așà am zis: iată eu am dat lui legătură de pace.

Ps. 105, 31.

13. Și va fi lui și seminției lui după dânsul legătura preoției veșnică, că a răvnit pentru Dumnezeuul său, și s'a rugat pentru fiii lui Israil.

1 Paralip. 6, 4.

14. Omul israiltean, care s'a junghiat împreună cu madianca se numeă Zamvri, feciorul lui Salo mai marele casii seminției lui Simeon.

15. Iar femeia madiancă cea junghiată Hasvi, fata lui Sur mai marelui neamului Omot ai casei seminției cei mai alese a lui Madiam.

31, 8.

16. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

17. Vorbește fiilor lui Israil, și le spune:

18. Învrăjbiți-vă cu Madiamitenii, și-i omorâți pre ei, că vă vrăjmășesc vouă cu vicleșugurile, cu care v'au viclenit pre voi prin Fogor și prin Hasvi, fata mai marelui lui Madiam, sora lor cea junghiată în ziua junghierii pentru Fogor.

Apoc. 18, 6.

CAP. 26.

Numărarea din nou a poporului.

Și a fost după bătaea aceasta au grăit Domnul către Moisi și către Eleazar preotul, zicând:

2. Numără căpetenia a toată adunarea fiilor lui Israil dela douăzeci de ani și mai sus, după casele semințiilor lor, tot cel ce poate ieși la războiu întru Israil.

1, 3; Eșire 30, 12.

3. Și au grăit Moisi și Eleazar preotul cu dânșii în Aravotul lui Moav la Iordan despre Ierihon, zicând:

22, 1.

4. De douăzeci de ani și mai sus precum i-au poruncit Domnul lui Moisi și fiilor lui Israil, carii au ieșit din Eghipt.

1, 1, 2, 3.

5. Ruvim cel întâiu născut al lui Israil, și fiii lui Ruvim, Enoh, și poporul lui Enoh dela Fallu, poporul lui Fallu.

Fac. 46, 9; Eșire 6, 14; 1 Paralip. 5, 1.

6. Dela Asron, poporul lui Asron. Dela Harmi, poporul lui Harmi.

7. Acestea sunt noroadele lui Ruvim, și a fost numărul lor patruzeci și trei de mii, șapte sute treizeci.

8. Și fiii lui Fallu, Eliav.

9. Și fiii lui Eliav, Namuil și Datan și Aviron, aceștia sunt cei ce s'au ales din adunare, aceștia sunt carii au stătut împotriva lui Moisi și a lui Aaron întru adunarea lui Core întru împotrivire Domnului.

16, 1, 2.

10. Și deschizându-și pământul gura sa, i-au înghițit pre ei și pre Core, murind cu ceata lui, când a mâncat focul pre cei două sute cincizeci, și s'a făcut spre semn.

16, 2, 32.

11. Iar fiii lui Core n'au murit.

12. Și fiii lui Simeon: poporul fiilor lui Simeon: dela Namuil, poporul lui Namuil, dela Iamin, poporul lui Iamin, dela Iahin, poporul lui Iahin.

Eșire 6, 15.

13. Dela Zara, poporul lui Zara, dela Saul, poporul lui Saul.

14. Acestea sunt popoarele lui Simeon, în număr de douăzeci și două de mii două sute.

15. Fiii lui Gad după popoarele lor: dela Safon, poporul lui Safon, dela Anghi, poporul lui Anghi, dela Suni, poporul lui Suni.

Fac. 46, 16.

16. Dela Azeni poporul lui Azeni, dela Addi poporul lui Addi.

17. Dela Aroadi, poporul lui Aroadi, dela Ariil, poporul lui Ariil.

18. Acestea sunt popoarele fiilor lui Gad în număr de patruzeci și patru de mii și cinci sute.

19. Iar fiii lui Iuda: Ir și Avnan și Silon și Fares și Zara, și a murit Ir și Avnan în pământul Hanaan.

Fac. 33, 7-10; și 46, 2.

20. Și au fost fiii lui Iuda după noroadele lor: dela Silon, poporul lui Silon, dela Fares, poporul lui Fares, dela Zara poporul lui Zara.

21. Și au fost fiii lui Fares, dela Asron, poporul lui Asron, dela Iamun, poporul lui Iamun;

Fac. 46, 12.

22. Acestea sunt noroadele lui Iuda în număr de șaptezeci și șase de mii cinci sute.

23. Și fiii lui Isahar după popoarele lor: dela Tola, poporul lui Tola, dela Fua, poporul lui Fua.

24. Dela Iasuv, poporul lui Iasuv, dela Samram, poporul lui Samram;

25. Acestea sunt popoarele lui Isahar, în număr de șaizeci și patru de mii patru sute.

26. Fiii lui Zabulon după popoarele lor: dela Sared, poporul lui Sared, dela Allon, poporul lui Allon, dela Alil, poporul lui Alil;

Fac. 46, 14.

27. Acestea sunt popoarele lui Zabulon în număr de șaizeci de mii cinci sute.

28. Fiii lui Iosif după popoarele lor: Manasî și Efraim.

29. Fiii lui Manasî: dela Mahir, poporul lui Mahir și Mahir a născut pre Galaad; dela Galaad, poporul lui Galaad.

Is. Navî 17, 1.

30. Și aceștia sunt fiii lui Galaad: dela Ahiezer, poporul lui Ahiezer, dela Heleg, poporul lui Heleg.

31. Dela Esriil, poporul lui Esriil, dela Sihem, poporul lui Sihem.

32. Dela Simaer, poporul lui Simaer, și dela Ofer, poporul lui Ofer.

33. Și dela Salpad feciorul lui Ofer nu s'a născut lui feciori fără numai fete, și acestea sunt numele fetelor lui Salpad: Mala și Nua și Eglă și Melha și Tersa.

34. Acestea sunt popoarele lui Manasî în număr de cincizeci și două de mii șapte sute.

35. Și aceștia sunt fiii lui Efreim: dela Sutala, poporul lui Sutala, dela Tanah, poporul lui Tanah;

36. Aceștia sunt feciorii lui Sutala: dela Eden, poporul lui Eden. Acestea sunt popoarele lui Efreim în număr de treizeci și două de mii cinci sute.

37. Acestea sunt popoarele fiilor lui Iosif, după popoarele lor.

38. Fiii lui Veniamin după popoarele lor: dela Vale, poporul lui Vale, dela Asivir, poporul lui Asivir, dela Iahiran, poporul lui Iahiran.

39. Dela Sofan, poporul lui Sofan.

40. Și au fost feciorii lui Vale: Adar și Noeman, dela Adar poporul lui Adar, dela Noeman, poporul lui Noeman.

41. Aceștia sunt fiii lui Veniamin după popoarele lor în număr de patruzeci și cinci de mii cinci sute.

42. Și fiii lui Dan după popoarele lor: dela Same, poporul lui Same. Acestea sunt popoarele lui Dan după popoarele lor.

43. Toate popoarele lui Same în număr de șaiszeci și patru de mii patru sute.

44. Fiii lui Asir după popoarele lor: dela Iamin, poporul lui Iamin, dela Iesu, poporul lui Iesu, dela Varia, poporul lui Varia.

45. Dela Hover, poporul lui Hover, dela Melhiil, poporul lui Melhiil.

46. Și numele fetei lui Asir, Sara.

47. Acestea sunt popoarele lui Asir, în număr de patruzeci și trei de mii și patru sute.

48. Fiii lui Neftalî după popoarele lor: dela Asiil, poporul lui Asiil, de la Gavni, poporul lui Gavni.

49. Dela Ieser, poporul lui Ieser, dela Selim, poporul lui Selim.

50. Acestea sunt popoarele lui Neftalî în număr de patruzeci și cinci de mii patru sute.

51. Acesta este numărul fiilor lui Israil: șase sute una mii, șapte sute treizeci.

1, 46.

52. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

53. Acestora se va împărți pământul să-l moștenească după numărul numelor lor.

54. Celor mai mulți, mai multă moșie le vei da, și celor mai puțini, mai puțină moșie le vei da; fiecăruia după cum s'a socotit li se va da lor moșie.

33, 54.

55. Cu sorți se va împărți pământul, anume după neamurile semințiilor lor vor lua moșie.

33, 54; 36, 2; Is. Navî 11, 23.

56. După sorți vei împărți lor moșie, între mulți și între puțini.

57. Și fiii lui Levî după popoarele lor: dela Gherson, poporul lui Gherson, dela Cat, poporul lui Cat, dela Merari, poporul lui Merari.

Eșire 6, 17-19.

58. Acestea sunt popoarele fiilor lui Levî: poporul lui Loveni, poporul lui Hevron, poporul lui Core și poporul lui Musi.

59. Și Cat a născut pre Amram, iar femeia lui Amram se numea Iohaved fata lui Levî, care a născut pre aceștia lui Levî în Eghipet, și a născut lui Amram pre Aaron și pre Moisi și pre Mariam sora lor.

Eșire 2, 1, 2.

60. Și s'a născut lui Aaron: Nadav și Aviud și Eleazar și Itamar.

61. Și au murit Nadav și Aviud, când au adus ei foc strein înaintea Domnului în pustia Sinai.

Leviți 10, 1, 2; 1 Paral. 24, 2.

62. Și au fost numărul lor douăzeci și trei de mii, toată partea bărbătească dela o lună și mai sus, că nu s'au

numărat între fiii lui Israil, pentru că nu s'au dat lor moșie întru fiii lui Israil.

1, 49.

63. Și aceasta este socoteala lui Moisi și a lui Eleazar preotul, carii au numărat pre fiii lui Israil în Aravotul lui Moav la Iordan despre Ierihon.

64. Și într'aceștia n'a fost om din cei numărați de Moisi și de Aaron, carii au numărat pre fiii lui Israil în pustia Sinai.

1, 2; 3, 46.

65. Că au fost zis lor Domnul: că cu moarte vor muri în pustie, și n'au rămas din ei nici unul, afară de Halev fiul lui Iefon și Isus al lui Navì.

14, 28; 29, 35; 1 Cor. 10, 5, 6.

CAP. 27.

Lege pentru moștenire. Isus Navì căpetenie în locul lui Moisi.

Și mergând fetele lui Salpaad feciorul lui Ofer, feciorul lui Galaad, feciorul lui Mahir din poporul lui Manasi, din fiii lui Iosif, și acestea sunt numele lor: Maala și Nua și Eglă și Melha și Tersa.

26, 33; 36, 11.

2. Și stând înaintea lui Moisi, și înaintea lui Eleazar preotul, și înaintea boierilor, și înaintea a toată adunarea la ușa cortului mărturiei, au zis:

Isus Navì 17, 3.

3. Tatăl nostru a murit în pustie, și el n'a fost întru adunarea, care a stăut împotrivă înaintea Domnului, întru adunarea lui Core, care pentru păcatul său a murit, și feciori nu s'au născut lui.

14, 35; și 26, 64.

4. Drept aceea ca să nu se stingă numele tatălui nostru din poporul său, căci n'are el fecior, dați-ne nouă moșie între frații tatălui nostru.

5. Și a adus Moisi judecata lor înaintea Domnului.

6. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

7. Drept au grăit fetele lui Salpaad, să le dai lor să aibă moșie între frații tatălui său, și să le dai lor toată moșia tatălui.

36, 1, 2.

8. Și să grăești fiilor lui Israil, zicând: de va muri vre un om, și nu va avea feciori, veți da moșia lui fetei lui.

9. Iar de nu va avea nici fată, veți da moșia fratelui lui.

10. Iar de nu va avea nici frați, veți da moșia fratelui tatălui său.

11. Iar de nu va avea frați tatăl lui, veți da moșia rudeniei cei mai de aproape din neamul lui, să moștenească cele ce sunt ale lui. Și va fi aceasta fiilor lui Israil dreptate de judecată, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

12. Și au zis Domnul către Moisi: sue-te în muntele cel dincolo de Iordan, acesta este muntele Navan, și vezi pământul lui Hanaan, care-l dau eu fiilor lui Israil moștenire.

A 2 Lege 32, 49.

13. Și-l vei vede a pre el, și te vei adaoge la poporul tău și tu, după cum s'a adaos Aaron fratele tău în muntele Or.

31, 2.

14. Pentru că ați călcat cuvântul meu în pustia Sinai, când se împotrivea adunarea, ca să mă sfințească, nu m'ați sfințit la apă înaintea lor, aceasta este apa pricei la Cadis în pustia Sinai.

20, 12; A 2 Lege 32, 51.

15. Și a zis Moisi către Domnul:

16. Să socotească Domnul Dumnezeu duhurilor și a tot trupul, om preste adunarea ta aceasta.

16, 22; Evr. 12, 9.

17. Care va ieși înaintea feții lor și va intra, și care îi va scoate și-i va băga pre ei, și să nu fie adunarea Domnului ca niște oi fără de păstor.

3 Împ. 22, 17.

18. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând: ia la tine pre Isus fiul lui Navî om, care are duh întru sine, și vei pune

mâinile tale preste el.

A 2 Lege 3, 21; 31, 3.

19. Și-l vei pune pre el înaintea lui Eleazar preotul, și vei da lui povește înaintea a toată adunarea, și poruncește pentru el înaintea lor.

20. Și vei da mărirea ta preste el, ca să-l asculte pre el fiii lui Israil.

21. Și înaintea lui Eleazar preotul va stă, și-l vor întrebă pre el de judecata arătărilor înaintea Domnului, prin rostul lui va ieși, și prin rostul lui va intră el, și fiii lui Israil cu toți odată și toată adunarea.

Eșire 28, 30; Lev. 8, 8.

22. Și a făcut Moisi după cum i-au poruncit lui Domnul Dumnezeu, și luând pre Isus, l-a pus înaintea lui Eleazar preotul și înaintea a toată adunarea.

23. Și a pus mâinile sale preste el, și l-a așezat pre el după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP. 28.

Lege din nou pentru oarecare jertfe.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Poruncește fiilor lui Israil, și grăește către ei, zicând: darurile mele, dările mele, jertfele mele cele de miros cu bună mireazmă să păziți a le aduce mie la sărbătorile mele.

Lev 3, 11.

3. Și să zici către ei: acestea sunt jertfele mele, care să le aduceți Domnului, miei de câte un an curați doi într'o zi, pentru ca să nu înceteze arderea de tot.

Eșire 29, 38.

4. Un miel veți jertfi dimineața, și al doilea miel veți jertfi seara.

5. Și vei aduce a zecea parte a unui ifi făină curată pentru jertfă stropită cu untdelemn în a patra parte a unui in.

15, 4; Lev. 2, 1; Eşire 29, 40.

6. Ardere de tot neîncetată, care s'a făcut în muntele Sinai într-un miros de bună mireasmă Domnului.

7. Şi turnarea ei a patra parte a unui in la un miel într-un cel sfânt vei turna turnare de vin Domnului.

15, 5.

8. Şi al doilea miel îl vei aduce de către seară cu jertfa lui, şi cu turnarea lui îl vei aduce într-un miros de bună mireasmă Domnului.

9. Şi în ziua sâmbetelor vei aduce doi miei de câte un an, curaţi, şi două a zecea de făină curată pentru jertfă cu untdelemn stropită, şi turnare.

Mat. 12, 5.

10. Aceasta este arderea de tot în fiecare sâmbătă, afară de arderea de tot cea de pururea, şi turnarea ei.

11. Şi la lună nouă vei aduce ardere de tot Domnului doi viţei de cireadă, şi un berbec, şi şapte miei curaţi de câte un an.

10, 10.

12. Trei a zecea de făină curată stropită cu untdelemn la un viţel, şi două a zecea de făină curată stropită cu untdelemn, la un berbec.

13. O zecime de făină curată stropită cu untdelemn, la un miel, jertfă miros de bună mireasmă aducere Domnului.

14. Turnarea lor jumătate de in de vin va fi la un viţel, şi a treia a unui in va fi la un berbec, şi a patra a unui in va fi la un miel: această ardere de tot în fiecare lună la lunele anului.

15, 5.

15. Şi un ţap din capre pentru păcat Domnului, afară de arderea de tot cea deapaură se va face, şi turnarea lui.

16. Şi în luna dintâiu în patrusprezece zile ale lunii, Paştele Domnului.

Eşire 12, 15; 23, 15; 34, 18; Lev. 23, 5.

17. Şi în ziua a cincisprezecea a lunii aceştia sărbătoare, şapte zile azime vei mânca.

Eşire 12, 18; A 2 Lege 16, 8.

18. Şi ziua cea dintâiu chemare sfântă va fi vouă, nici un lucru de slujbă să nu faceţi.

Lev. 23, 7.

19. Şi veţi aduce ardere de tot jertfă Domnului doi viţei de cireadă, un berbece, şapte miei de câte un an curaţi vor fi vouă.

20. Şi jertfa lor de făină curată, stropită cu untdelemn, trei a zecea la un viţel, şi două a zecea la un berbece veţi aduce.

21. Câte o zecime de fiecare miel, la cei şapte miei.

22. Şi un ţap din capre jertfă pentru păcat, spre împăcarea voastră.

23. Afară de arderea de tot deapururea cea de dimineaţă, care este arderea de tot neîncetată, veţi face acestea.

24. După acestea veţi aduce în fiecare zi în cele şapte zile, dar jertfă întru miros de bună mireasmă Domnului, afară de arderea de tot cea de pururea vei face turnarea ei.

25. Şi ziua a şaptea numită sfântă va fi vouă, nici un lucru de slujbă să nu faceţi întru aceea.

26. Şi în ziua cea de pângă, când veţi aduce jertfă nouă Domnului a săptămânilor, chemare sfântă va fi vouă; nici un lucru de slujbă să nu faceţi.

Eşire 23, 16; A 2 Lege 16, 10.

27. Şi veţi aduce arderi de tot întru miros de bună mireasmă Domnului, doi viţei din cireadă, un berbece, şapte miei de câte un an curaţi.

28. Jertfa lor făină curată amestecată cu untdelemn: trei a zecea la un viţel, şi două a zecea la un berbece.

29. Câte o zecime de fiecare miel, din cei şapte miei.

30. Şi un ţap din capre pentru păcat, ca să se roage spre împăcarea voastră.

31. Afară de arderea de tot cea deapururea, şi jertfa lor veţi face mie, curaţi vor fi vouă, şi turnările lor.

CAP. 29.

Jertfe la ziua 1-a, a 10-a și a 15-a a lunii a 7-a.

Și în luna a șaptea, ziua dintâiu a lunii chemare sfântă va fi vouă, nici un lucru de slujbă să nu faceți, zi însemnată va fi vouă.

Lev 23, 24.

2. Și veți aduce arderile de tot într-un miros de bună mireasmă Domnului, un vițel din vaci, un berbec, și șapte miei de câte un an, curați.

3. Jertfa lor, făină curată amestecată cu untdelemn, trei a zecea la un vițel, și două a zecea la un berbec.

4. Câte o zecime de fiecare miel la cei șapte miei.

5. Și un țap din capre jertfă pentru păcat; spre împăcarea voastră.

6. Afară de arderile de tot ale lunii nouă, și jertfele lor, și turnările lor, și arderea de tot cea deapănarea, și jertfele lor, și turnările lor, după rânduiala lor într-un miros de bună mireasmă Domnului.

7. Și a zecea a lunii aceștia chemare sfântă va fi vouă, și să mâhniți sufletele voastre, și nici un lucru să nu faceți.

Lev 16, 29; 23, 27.

8. Și veți aduce ardere de tot într-un miros cu bună mireasmă Domnului, jertfă Domnului un vițel din cireadă, un berbec, șapte miei de câte un an, curați vor fi vouă.

28, 19; și Ioan 7, 37.

9. Jertfa lor, făină curată amestecată cu untdelemn, trei a zecea la un vițel, și două a zecea la un berbec.

10. Câte o zecime de fiecare miel la cei șapte miei, și un țap din capre pentru păcat, spre împăcarea voastră.

11. Afară de cel pentru păcat al împăcării, și arderea de tot cea deapănarea, jertfa ei și turnarea ei după rânduiala ei într-un miros de bună mireasmă aducere Domnului.

12. Și ziua a cincisprezecea a lunii aceștia a șaptea, chemare sfântă va fi vouă, nici un lucru de slujbă să nu

faceți, și să țineți sărbătoare Domnului șapte zile.

Lev 23, 34-43.

13. Și să aduceți arderi de tot jertfă întru miros de bună mireasmă Domnului, în ziua dintâiu treisprezece viței din vaci, doi berbeci, patrusprezece miei de câte un an, curați vor fi vouă.

14. Jertfele lor făină curată amestecată cu untdelemn, trei a zecea la un vițel din cei treisprezece viței, și două a zecea la un berbec din cei doi berbeci.

15. O zecime de fiecare miel la cei patrusprezece miei.

16. Și un țap din capre jertfă pentru păcat afară de arderea de tot cea de pururea, jertfele lor, și turnările lor.

17. A doua zi doisprezece viței, doi berbeci și patrusprezece miei de câte un an, curați.

18. Cu jertfa lor și turnarea lor la viței și la berbeci și la miei după numărul lor, după rânduială.

19. Un țap din capre jertfă pentru păcat, afară de arderea de tot cea de pururea, jertfele lor și turnările lor.

20. A treia zi, unsprezece viței, doi berbeci și patrusprezece miei de câte un an, curați.

21. Jertfa lor și turnarea lor la viței și la berbeci și la miei după numărul lor, după rânduială.

22. Și un țap din capre jertfă pentru păcat, afară de arderea de tot cea de pururea, jertfele și turnările lor.

23. A patra zi, zece viței, doi berbeci, patrusprezece miei de câte un an, curați.

24. Jertfele lor, și turnările lor la viței și la berbeci și la miei după numărul lor, după rânduială.

25. Și un țap din capre jertfă pentru păcat afară de arderea de tot cea de pururea, jertfele lor și turnările lor.

26. A cincea zi, nouă viței, doi berbeci, patrusprezece miei de câte un an, curați.

27. Jertfele lor și turnările lor, la viței și la berbeci și la miei după numărul lor, după rânduială.

28. Și un țap din capre jertfă pentru păcat afară de arderea de tot cea de pururea, jertfele lor și turnările lor.

29. A șasea zi, opt viței, doi berbeci, patrusprezece miei de câte un an, curați.

30. Jertfele lor și turnările lor la viței și la berbeci și la miei după numărul lor, după rânduială.

31. Și un țap din capre jertfă pentru păcat, afară de arderea de tot cea de pururea, jertfele lor și turnările lor.

32. A șaptea zi, șapte viței, doi berbeci, patrusprezece miei de un an, curați.

33. Jertfele lor și turnările lor la viței și la berbeci și la miei după numărul lor, după rânduială.

34. Și un țap din capre jertfă pentru păcat, afară de arderea de tot cea de pururea, jertfele lor și turnările lor.

35. A opta zi închierea serbării va fi vouă, nici un lucru spre slujbă să nu faceți într'însa.

Lev. 23, 36; Ioan 7, 37.

36. Și veți aduce arderi de tot întru miros de bună mireasmă jertfă Domnului, un vițel, un berbec și șapte miei de câte un an, curați.

37. Jertfele lor și turnările lor, la vițel și la berbec și la miei, după numărul lor, după rânduiala lor.

38. Și un țap din capre jertfă pentru păcat, afară de arderea de tot cea de pururea, jertfele și turnările lor.

39. Acestea veți face Domnului în sărbătorile voastre, afară de jertfele voastre de făgăduință, și afară de cele de bună voea voastră, și de arderile de tot ale voastre, și de jertfele voastre, și de turnările voastre, și de jertfele cele de mântuire ale voastre.

CAP. 30.

Pentru făgăduinți.

Și a grăit Moisi fiilor lui Israil, după toate câte au poruncit Domnul lui Moisi.

2. Și a grăit Moisi către mai marii neamurilor fiilor lui Israil, zicând: acesta este cuvântul, care l-au poruncit

Domnul.

3. Omul care va face făgăduință Domnului, sau se va jură legându-se pe sufletul său, să nu-și calce cuvântul său; toate câte vor ieși din gura lui, să le facă.

A 2 Lege 23, 22.

4. Iar de va face o femeie făgăduință Domnului, legându-se din tinerețe încă fiind în casa tatălui său,

5. Și va auzi tatăl ei făgăduințele ei, și legătura ce a pus asupra sufletului său, și va tăceă tatăl ei, vor stă toate făgăduințele ei și ori cu ce și-a legat sufletul său, va rămâneă.

6. Iar dacă tatăl ei nu ar vroî, ori în ce zi va află toate făgăduințele ei și legăturile, care le-a pus asupra sufletului său, nu vor stă, și Domnul o va iertă pre ea, că n'a vrut tatăl ei.

7. Iar de va fi măritată și și-a luat asupra-și o făgăduință, sau a rostit gura ei ceva cu care și-a legat sufletul său;

8. De va auzi bărbatul ei, și va tăceă când a auzit, atunci vor stă toate făgăduințele ei, și ori cu ce și-a legat sufletul său, va rămâneă.

9. Iar dacă bărbatul ei nu va vreă, îndată ce a aflat toate făgăduințele și legăturile ei câte a pus asupra sufletului său, nu vor rămâneă, că bărbatul ei n'a vrut, și Domnul o va iertă pre ea.

10. Iar făgăduința văduvei, și a cei lăsate de bărbat, câte se va făgădui asupra sufletului său, vor rămâneă ei.

11. Iar de va face în casa bărbatului său făgăduință sa, sau legătura sa cea cu jurământ asupra sufletului său,

12. Și va auzi bărbatul ei, și nimic nu va zice ei, nici se va împotivi, vor stă toate făgăduințele ei, și toate legăturile ei câte a pus asupra sufletului său, vor rămâneă asupra ei.

13. Iar dacă bărbatul ei nu va vreă îndată ce va auzi, toate câte vor ieși din buzele ei, orice făgăduințe și orice legături asupra sufletului său, nu vor rămâneă ei, că bărbatul ei le-a stricat, și Domnul o va iertă pre ea.

14. Toată făgăduința și tot jurământul de legătură, care mănnește sufletul, bărbatul ei îl va întări ei, și bărbatul ei îl va lua dela ea.

15. Iar tăcând de va tăcea din zi în zi, va întări toate făgăduințele ei, și hotărârile cele de preste ea le va întări ei, pentru că a tăcut în ziua în care a auzit.

16. Iar dacă le va strică bărbatul ei, după ziua în care a auzit, el va purta păcatul.

17. Acestea sunt poruncile câte au rânduit Domnul lui Moisi, între bărbat și între femeie, și între tată și între fată, până este tânără în casa tatălui său.

CAP. 31.

Israil biruește din nou pe Madianiți cu mare pradă.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Povățuește pre fiii lui Israil la biruință asupra Madiamitenilor, și apoi te vei adaoge la poporul tău.

27, 13.

3. Și a grăit Moisi către popor, zicând: întrarmați din voi bărbați, și vă războiți înaintea Domnului asupra lui Madiam, ca să dați izbândă Domnului din Madiam.

25, 18.

4. Câte o mie din fiecare seminție, din toate semințiile fiilor lui Israil trimiteți să se războiască.

5. Și s'au numărat din miile lui Israil, câte o mie de fiecare seminție, douăsprezece mii de bărbați întrarmați spre războiu.

6. Și i-au trimis pre ei Moisi, câte o mie din fiecare seminție cu puterea lor, și Finees fiul lui Eleazar feciorul lui Aaron preotul, și vasele cele sfinte și trâmbițele de semnale în mâinile lor.

7. Și a dat războiu asupra lui Madiam, precum au poruncit Domnul lui Moisi, și a ucis toată partea bărbătească.

8. Și pre împărații lui Madiam i-au omorât împreună cu răniții lor, și pre Evin și pre Rocon și pre Sur și pre Ur și pre Rovoc, cinci împărați ai lui Madiam, și pre Valaam feciorul lui Veor l-a omorât cu sabia.

Isus Navì 13, 21.

9. Și femeile lui Madiam le-au robît, și averea lor și vitele lor și toate agoniselele lor și puterea lor o au robît.

10. Și toate cetățile lor în care lăcuiau ei și sălașele lor le-au ars cu foc.

11. Și au luat toată prada lor și toate jafurile lor, dela om până la dobitoc.

A 2 Lege 20, 14.

12. Și au adus la Moisi și la Eleazar preotul și la toți fiii lui Israil, robimea și jafurile și prada în tabără în Aravotul lui Moav, care este lângă Iordan despre Ierihon.

13. Și a ieșit Moisi și Eleazar preotul și toți boerii adunării, întru întâmpinarea lor, afară de tabără.

14. Și s'a mâniat Moisi pre cei mai mari ai oștirii, pre cei preste mii și pre cei preste sute, carii veneau dela bătea războiului.

15. Și a zis către ei Moisi: pentruce ați prins vii pre femei?

1 Împ. 15, 3.

16. Că acestea au făcut pre fiii lui Israil după cuvântul lui Valaam, ca să părasească și să calce cuvântul Domnului, pentru Fogor, și s'a făcut bătae întru adunarea Domnului.

25, 1, 2; Apoc. 2, 14.

17. Și acum ucideți toată partea bărbătească de toată vârsta, și pre toată femeia, care a cunoscut pat de bărbat, omorâți-o.

Jud. 21, 11.

18. Și pre toate femeile care n'au cunoscut pat de bărbat, vii le țineți.

19. Și voi tăbăriți afară de tabără șapte zile, tot cel ce a ucis pre cinevă, și cel ce se atinge de cel rănit, se va curați a treia zi și a șaptea zi, voi și robimea voastră.

19, 11, 12.

20. Și toată îmbrăcămintea și tot vasul de piele și tot lucrul din piele de capră și tot vasul de lemn veți curăți.

21. Și a zis Eleazar preotul către bărbații oștirii, carii veneau dela războiu: aceasta este îndreptarea legii, care o au poruncit Domnul lui Moisi.

22. Afară de aur și de argint și de aramă și de fier și de plumb și de cositor,

23. Tot lucrul, care va trece prin foc, se va lămurì, însă cu apa curățeniei se va curăți, și toate care nu trec prin foc, vor trece prin apă.

Lev. 6, 28; 11, 33; 15, 12.

24. Și veți spăla hainele voastre în ziua a șaptea, ca să fiți curați, și după aceasta veți intra în tabără.

25. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

26. Numără capetele prăzilor robimei, dela om până la dobitoc, tu și Eleazar preotul, și căpeteniile neamurilor adunării.

27. Și veți împărți prăzile între războinicii cei ce au ieșit la războiu, și între toată adunarea.

28. Și veți osebì Domnului dela oamenii cei războinici, carii ies la războiu, un suflet din cinci sute de oameni, și din dobitoace și din boi și din oi și din asini.

29. Și din jumătatea lor veți lua, și veți da lui Eleazar preotul, pârgă Domnului.

30. Și din jumătatea fiilor lui Israil vei lua din cincizeci unul, din oameni și din boi și din oi și din asini și din toate dobitoacele, și le vei da Leviților celor ce sunt rânduiți la slujbele cortului Domnului.

31. Și au făcut Moisi și Eleazar preotul după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

32. Și a fost rămășița, care au trecut a robimei, care au robìt bărbații cei războinici, din oi: șase sute de mii șaptezeci și cinci.

33. Și boi șaptezeci și două de mii.

34. Și asini șaiszeci și una de mii.

35. Și suflete omenești ale femeilor, care n'au cunoscut pat bărbătesc, toate sufletele treizeci și două de mii.

36. Și a fost jumătatea acestora partea celor ce s'au dus la războiu, din numărul oilor trei sute treizeci și șapte de mii cinci sute.

37. Și s'a osebit Domnului, din oi șase sute șaptezeci și cinci.

38. Și boi treizeci și șase de mii, iar osebiți Domnului, șaptezeci și doi»

39. Și asini treizeci de mii cinci sute, iar osebiți Domnului, șaizeci și unul.

40. Și suflete omenești șaisprezece mii, iar osebiți Domnului, treizeci și două de suflete.

41. Și a dat Moisi partea Domnului darea lui Dumnezeu, lui Eleazar preotul, după cum au poruncii Domnul lui Moisi.

18, 8, 19.

42. Din jumătatea lui Israil, pre carii i-a osebit Moisi din bărbații cei războinici.

43. Și a fost jumătatea adunării din oi, trei sute treizeci și șapte de mii cinci sute.

44. Și boi treizeci și șase de mii.

45. Asini treizeci de mii cinci sute.

46. Și suflete omenești șaisprezece mii.

47. Și a luat Moisi din jumătatea fiilor lui Israil din cincizeci, una, din oameni și din dobitoace, și le-a dat Leviților celor rânduiți la slujbele cortului Domnului, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

48. Și au venit la Moisi toți cei mai mari în oaste, carii erau preste mii și preste sute.

49. Și au zis către Moisi: slugile tale au numărat pe bărbații de războiu, carii sunt la noi, și n'a lipsit dintre ei nici măcar unul.

50. Și am adus dar Domnului fiecare ce a aflat: vas de aur, gherdan, cercei, inel, brățare, salbă, ca să te rogi pentru noi Domnului.

51. Și au luat Moisi și Eleazar preotul aurul dela ei, toate sculele lucrate.

52. Și a fost tot aurul, care l-a adus dar Domnului, șaisprezece mii șapte sute cincizeci de sicli, dela cei preste mii, și dela cei preste sute.

53. Și bărbații cei războinici fiecare pentru sineși a prădat.

A 2 Lege 20, 14.

54. Și au luat Moisi și Eleazar preotul aurul dela cei preste mii, și dela cei preste sute, și l-au băgat în cortul mărturie, pomenire fiilor lui Israil înaintea Domnului.

CAP. 32.

Începutul stăpânirii pământului Hanaan.

Și multe dobitoace aveau fiii lui Ruvim, și fiii lui Gad aveau mulțime multă foarte.

2. Și au văzut pământul lui Iazir și pământul lui Galaad, și erà locul, loc de dobitoace, și mergând fiii lui Ruvim și fiii lui Gad, au zis către Moisi și către Eleazar preotul, și către mai marii adunării, zicând:

3. Atarot și Devon și Iazir și Namra și Esevon și Eleali și Sevama și Navav și Vean.

4. Pământul, care l-au dat Domnul înaintea fiilor lui Israil, este pământ bun de hrană de dobitoace, și slugile tale au dobitoace.

5. Și a zis: de am aflat har înaintea ta, să se dea pământul acesta nouă robilor tăi moșie, și să nu ne treci pre noi Iordanul.

6. Și a zis Moisi fiilor lui Gad și fiilor lui Ruvim: frații voștri vor merge la războiu, și voi să ședeți aici?

7. Pentruce întoarceți cugetele fiilor lui Israil, ca să nu treacă în pământul, care-l dă lor Domnul?

8. Așa au făcut părinții voștri, când i-am trimis pre ei din Kadis-Varni, ca să iscodească pământul.

13, 3; A 2 Lege 1, 22.

9. Și s'a suit în valea strugurului, și a iscodit pământul, și a întors inima fiilor lui Israil, ca să nu intre în pământul, care l-au dat Domnul lor.

13, 32.

10. Și s'au mâniat cu iuțime Domnul în ziua aceea, și s'au jurat, zicând:

11. Nu vor vedeà oamenii aceștia, carii s'au suit din Eghipet cei ce sunt de douăzeci de ani și mai mari, carii știu binele și răul, pământul care m'am jurat lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, pentru că n'au umblat după mine.

A 2 Lege 1, 35.

12. Afară de Halev feciorul lui Iefonì, care s'a osebit, și Isus al lui Navì, că aceștia au umblat după Domnul.

13. Și s'au mânieat Domnul cu iuțime pre Israil, și i-au învăluit pre ei în pustie patruzeci de ani, până ce s'a stins tot neamul, care făceà rele înaintea Domnului.

14. Iată v'ați sculat în locul părinților voștri sfat de oameni păcătoși, să mai adaogeți încă la iuțimea Domnului asupra lui Israil.

15. Că vă veți întoarce dela el, ca să mai adaogeți încă a-l lăsa în pustie, și să faceți fărădelege la toată adunarea aceasta.

16. Și au venit la dânsul, și au zis: stâne de oi vom face aici dobitoacelor noastre, și cetăți averilor noastre.

17. Iar noi înarmați vom merge înaintea fiilor lui Israil până ce-i vom duce pre ei în locul lor, și averea noastră va rămâneà în cetăți zidite pentru lăcuiitorii pământului.

Is. Navì 4, 13.

18. Nu ne vom întoarce la casele noastre, până ce se vor împărți fiii lui Israil fiecare în moșia sa.

19. Și nu vom moșteni între ei mai mult dincolo de Iordan și mai încolo, că am luat moșia noastră dincoace de Iordan, despre răsărit.

20. Și a zis către ei Moisi: de veți face după cuvântul acesta, de vă veți înarmà înaintea Domnului la războiu,

A 2 Lege 3, 18; Is. Navì 1, 14.

21. Și tot cel înarmat dintre voi va trece Iordanul înaintea Domnului la războiu, până ce va pieri vrăjmașul dela fața lui,

22. Și se va stăpâni pământul înaintea Domnului; după aceea vă veți întoarce, și veți fi nevinovați înaintea Domnului și înaintea lui Israil, și va fi vouă pământul acesta moșie înaintea Domnului.

23. Iar de nu veți face așa, veți păcătuî înaintea Domnului, și veți cunoaște păcatul vostru, când vă vor apucă pre voi relele.

4 Împ. 7, 9.

24. Deci, zidiți vouă cetăți pentru averea voastră, și sălașe dobitoacelor voastre, și ceea ce spuneți cu gura voastră, să faceți.

25. Și au zis fiii lui Ruvim și fiii lui Gad către Moisi, grăind: slugile tale vor face după cum Domnul nostru poruncește.

Is. Navì 4, 12.

26. Averea noastră și femeile noastre și toate dobitoacele noastre, vor fi în cetățile lui Galaad.

27. Iar slugile tale vor trece toți înarmați și gătiți de războiu înaintea Domnului, precum zice Domnul.

28. Și a poruncit pentru ei Moisi lui Eleazar preotul, lui Isus fiul lui Navì, și mai marilor semințiilor neamurilor lui Israil.

Is. Navì 1, 13.

29. Și a zis către ei Moisi: de vor trece fiii lui Ruvim și fiii lui Gad cu voi Iordanul, tot, carele poate ieși la războiu înaintea Domnului, și veți stăpâni pământul înaintea voastră, veți da lor pământul lui Galaad moștenire.

30. Iar de nu vor trece cu voi cei ce se pot înarmă la războiu înaintea Domnului, veți trece averea lor și femeile lor și dobitoacele lor, mai înainte de voi, în pământul Hanaan, și vor moșteni împreună cu voi în pământul Hanaan.

31. Și au răspuns feciorii lui Ruvim și feciorii lui Gad, zicând: cum zice domnul slugilor sale, așa vom face.

32. Noi vom trece înarmați înaintea Domnului în pământul Hanaan, numai de ne veți da nouă moșie dincoace de Iordan.

33. Și a dat Moisi fiilor lui Gad și fiilor lui Ruvim, și la jumătate din seminția lui Manasi fiul lui Iosif, împărăția lui Sion împăratul Amoreilor, și împărăția lui Og împăratul Vasanului, pământul și cetățile împreună cu hotarele lui, cetățile pământului de prin prejur.

A 2 Lege 3, 12; Isus Navî 13, 8; și 22, 4.

34. Și au zidit fiii lui Gad Devonul și Atarotul și Aroirul.

35. Și Sofarul și Iazirul, și le-au înălțat.

36. Și Namramul și Vetaranul, cetăți tari și stâni de oi.

37. Și fiii lui Ruvim au zidit Esevonul și Elealinul și Kariatanul.

38. Și Nabo și Veelmeonul ocolite schimbând numele și Sevamaul, și a numit după numele sale numele cetăților, care le-au zidit.

39. Și a mers Ur fiul lui Mahir fiul lui Manasi în Galaad, și l-a luat, și a pierdut pre Amoreul, cel ce lăcuiă într'însul.

Fac. 50, 23.

40. Și a dat Moisi Galaadul lui Mahir feciorul lui Manasi, și a lăcuit acolo.

A 2 Lege 3, 12, 16.

41. Și Iahir feciorul lui Manasi a mers, și a luat sălașurile lor, și le-a numit sălașurile lui Iahir.

1 Paralip. 2, 22.

42. Și Navav a mers, și a luat Kaatul și satele lui, și le-a numit Navot după numele său.

CAP. 33.

Călătoriile și popasurile poporului Israil.

Și acestea sunt popasurile fiilor lui Israil după ce au ieșit din pământul Eghipetului împreună cu puterea lor, prin mâna lui Moisi și a lui Aaron.

2. Și a scris Moisi purcederile și popasurile lor, după cuvântul Domnului, și acestea sunt popasurile călătoriei lor:

3. Au purces din Ramesi în luna dintâiu în a cincisprezecea zi a lunii dintâiu, a doua zi de Paști au ieșit fiii lui Israil cu mână înaltă înaintea tuturor Eghiptenilor.

Eșire 12, 37; A 2 Lege 16, 6.

4. Și Eghiptenii îngropau pre toți cei ce muriseră dintre sine, pre carii i-au omorât Domnul, pre tot cel întâiu născut în pământul Eghipetului, și întru dumnezeii lor au făcut Domnul izbândire.

Eșire 12, 12; Ps. 135, 10; Isaia 19, 1.

5. Și purcezând fiii lui Israil din Ramesi, au tăbărât în Sohot.

Eșire 12, 37.

6. Și purcezând din Sohot, au tăbărât în Vutan, care este o parte a pustiei.

Eșire 13, 20.

7. Și au purces din Vutan, și au tăbărât la gura Irotului, care este împreajma Velsepfonului, și au tăbărât împreajma Magdolului.

Eșire 14, 2.

8. Și au purces din preajma Irotului, și au trecut prin mijlocul mării în pustie, și au mers ei cale de trei zile prin pustie, și au tăbărât în Merra.

Eșire 15, 22, 23.

9. Și au purces din Merra, și au venit în Elim, și în Elim douăsprezece izvoare de apă, și șaptezeci de pomi de finic, și au tăbărât acolo lângă apă.

Eșire 15, 27.

10. Și au purces din Elim, și au tăbărât lângă marea Roșie.

11. Și au purces de lângă marea Roșie, și au tăbărât în pustia Sin.

Eșire 16, 1.

12. Și au purces din pustia Sin, și au tăbărât în Rafaca.

13. Și au purces din Rafaca, și au tăbărât în Elus.

Eșire 17, 1.

14. Și au purces din Elus, și au tăbărit în Rafidin, și acolo n'avea poporul apă să bea.

15. Și au purces din Rafidin, și au tăbărit în pustia Sin.

Eșire 19, 1, 2.

16. Și au purces din pustia Sin, și au tăbărit la mormânturile poftei.

11, 34, 35.

17. Și au purces dela mormânturile poftei, și au tăbărit în Asirot.

18. Și au purces din Asirot, și au tăbărit în Ratamà.

19. Și au purces din Ratamà, și au tăbărit în Remmon Fares.

20. Și au purces din Remmon Fares, și au tăbărit în Levonà.

21. Și au purces din Levonà, și au tăbărit în Resan.

22. Și au purces din Resan, și au tăbărit în Machelat.

23. Și au purces din Machelat, și au tăbărit în Safar.

24. Și au purces din Safar, și au tăbărit în Haradat.

25. Și au purces din Haradat, și au tăbărit în Machilot.

26. Și au purces din Machilot, și au tăbărit în Kataat.

27. Și au purces din Kataat, și au tăbărit în Tarat.

28. Și au purces din Tarat, și au tăbărit în Matekka.

29. Și au purces din Matekka, și au tăbărit în Selmona.

30. Și au purces din Selmona, și au tăbărit în Masurut.

A 2 Lege 10, 6.

31. Și au purces din Masurut, și au tăbărit în Vanea.

32. Și au purces din Vanea, și au tăbărit în muntele Gadgad.

33. Și au purces din muntele Gadgad, și au tăbărit în Etevata.

A 2 Lege 10, 7.

34. Și au purces din Etevata, și au tăbărit în Evrona.

35. Și au purces din Evrona, și au tăbărit în Ghesion Gaver.

36. Și au purces din Ghesion Gaver, și au tăbărit în pustia Sin, și au purces din pustia Sin, și au tăbărit în pustia Faran,

aceasta este Kadis.

20, 1.

37. Și au purces din Kadis, și au tăbărit în muntele Or, care este aproape de pământul Edom.

20, 22.

38. Și s'a suit Aaron preotul în munte din porunca Domnului, și a murit acolo în anul al patruzecilea de când au ieșit fiii lui Israil din pământul Eghipetului, în luna a cincea în ziua cea dintâiu a lunei.

20, 25; A 2 Lege 32, 50.

39. Si Aaron erà de o sută și douăzeci și trei de ani, când a murit în muntele Or.

40. Si auzind Hananeul împăratul Arad, și acesta lăcuià în pământul lui Hanaan, când veniră fiii lui Israil.

21, 1.

41. Și au purces din muntele Or, și au tăbărit în Selmona.

21, 4.

42. Și au purces din Selmona, și au tăbărit în Fino.

43. Și au purces din Fino, și au tăbărit în Ovot.

21, 10.

44. Și au purces din Ovot și au tăbărit în Gai dincoace de hotarele lui Moav.

45. Și au purces din Gai, și au tăbărit în Devonul lui Gad.

46. Și au purces din Devonul lui Gad, și au tăbărit în Ghelmon Devlatem.

47. Și au purces din Ghelmon Devlatem, și au tăbărit la munții Avarim împreajma Navavului.

48. Și au purces dela munții Avarim, și au tăbărit la apusul lui Moav lângă Iordan despre Ierihon.

22, 1.

49. Și au purces dela apusul lui Moav, și au tăbărit la Iordan între Esimot până la Velsa spre apus de Moav.

50. Și au grăit Domnul către Moisi spre apus de Moav lângă Iordan, despre Ierihon, zicând:

51. Grăește fiilor lui Israil, și zi către dânșii: să treceți Iordanul în pământul Hanaan.

52. Și să pierdeți pre toți cei ce lăcesc pre pământ înaintea feții voastre, și să stricați semnele lor, și toți idolii lor cei turnați să-i pierdeți, și toți stâlpii lor să-i sfărâmați.

A 2 Lege 7, 5; Jud. 2, 2.

53. Și după ce veți pierde pre toți cei ce lăcesc pământul, lăcuiți voi într'însul, că vouă v'am dat pământul lor moștenire.

54. Și veți împărți pământul lor cu sorti după neamurile voastre, celor mai mulți veți da mai multă moșie, și celor mai puțini veți da mai puțină moșie, ori în ce loc va ieși soarta fiecăruia, acolo va fi a lui, după neamurile voastre părintești veți împărți moșiile.

26, 54.

55. Iar de nu veți pierde pre cei ce lăcesc pre pământ înaintea feții voastre, și pre câți veți lăsa dintr'înșii, vor fi spini în ochii voștri, și bolduri în coastele voastre, și vor vrăjmășui vouă pre pământul, în care veți lăcuì voi.

Is. Navì 23, 13; Jud. 2, 3.

56. Și după cum am socotit să le fac lor, voi face vouă.

CAP. 34.

Hotarele pământului făgăduinței și împărțirea lui.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Poruncește fiilor lui Israil, și le spune lor: voi intrați în pământul Hanaan, acesta va fi vouă moștenire, pământul lui Hanaan împreună cu hotarele lui.

Eșire 23, 31.

3. Și va fi vouă laturea cea de către miazăzi dela pustia Sin până unde se ține de Edom, și vor fi vouă hotarele către miazăzi despre partea mării cei sărate dela răsărit.

Isus Navì 15. 1.

4. Și vor încunjurà pre voi hotarele dela miazăzi către suișul Acravinului, și va trece Enacul, și va fi sfârșitul lui

către miazăzi Kadisul lui Varni, și se va sfârși la sălașul lui Arad, și va trece Asemona.

Is. Navì 15. 3.

5. Și va încunjură hotarele dela Asemona valea Eghipetului, și va fi sfârșitul lor Marea cea mare.

Fac. 15, 18.

6. Și hotarele de către apus vor fi vouă, Marea cea mare, ea va fi hotar, acestea vor fi vouă hotarele de către apus.

7. Și de către miazănoapte acesta va fi vouă hotarul, dela Marea cea mare veți măsură vouă înșivă pre lângă munte, muntele.

8. Și dela munte veți măsură vouă muntele până unde intră la Emat, și va fi sfârșitul lui hotarele Saradacului.

9. Și se vor sfârși hotarele lui la Defrona, și va fi sfârșitul lui la Arsenain; acestea vor fi hotarele voastre de către miazănoapte.

10. Și veți măsură vouă hotarele despre răsărit dela Arsenain la Sepfamar.

11. Și se vor pogorî hotarele de la Sepfamar la Vila de către răsărit la izvoare, și se vor pogorî hotarele dela Vila, și vor atinge coasta mării Heneret de către răsărit.

12. Și se vor pogorî hotarele la Iordan, și va fi sfârșitul Marea cea sărată. Acesta va fi pământul vostru, și hotarele lui prin prejur.

13. Și a poruncit Moisi fiilor lui Israil, zicând: acesta este pământul, care-l veți moșteni cu sorți, în ce chip a rânduit Domnul să-l dea la nouă seminții, și la jumătate din seminția lui Manasi.

14. Că seminția fiilor lui Ruvim, și seminția fiilor lui Gad după casele lor părintești, jumătate din seminția lui Manasi au luat moșiile sale.

15. Două seminții și o jumătate de seminție au luat moșiile sale dincolo de Iordan de către Ierihon, despre miazăzi către răsărit.

33, 48.

16. Și au grăit Domnul către Moisi zicând:

17. Acestea sunt numele bărbaților, cari vor împărți vouă moșie pământul: Eleazar preotul, și Isus al lui Navì,

Is. Navì 14, 1, 2.

18. Și câte un boier din fiecare seminție veți lua, ca să vă împărțească vouă moșie pământul.

19. Si acestea sunt numele bărbaților: din seminția lui Iuda, Halev fiul lui Iefonì.

20. Din seminția lui Simeon, Salamiil fiul lui Semiud.

21. Din seminția lui Veniamin, Eldad fiul lui Haslon.

22. Din seminția lui Dan, boierul Vachir fiul lui Egli.

23. Din fiii lui Iosif din seminția fiilor lui Manasì, boierul Aniil fiul lui Sufi.

24. Din seminția fiilor lui Efreim, boierul Kamuil fiul lui Savatan.

25. Din seminția lui Zavulon, boierul Elisafan fiul lui Farnah.

26. Din seminția fiilor lui Isahar, boierul Faltil fiul lui Oza.

27. Din seminția fiilor lui Asir, boierul Ahior fiul lui Selemi.

28. Din seminția lui Neftalì, boierul Fadail fiul lui Iamiud.

29. Acestora au poruncit Domnul ca să împărțească fiilor lui Israil pământul lui Hanaan.

CAP. 35.

Cetățile Leviților și cetățile de scăpare.

Și au grăit Domnul către Moisi la apusul lui Moav lângă Iordan de către Ierihon, zicând:

2. Poruncește fiilor lui Israil, să dea Leviților din sorții moșiei sale cetăți să lăcuiască, și locurile dinaintea cetăților și împrejurul lor să le dea Leviților.

Is. Navì 21, 2.

3. Și cetățile vor fi lor de lăcuit, iar locurile din prejurul lor vor fi pentru dobitoacele lor, și pentru toate cele cu patru picioare ale lor.

4. Și locurile din afară de cetăți, care le veți da Leviților, dela zidul cetății în afară, două mii de coți împrejur.

5. Și vei măsură afară din cetate laturea de către răsărit, două mii de coți, și laturea de către miazăzi, două mii de coți, și laturea de către mare două mii de coți, și laturea de către miazănoapte două mii de coți, și cetatea să fie în mijlocul acestora, și hotarele cetăților,

6. Și cetăți veți da Leviților: șase cetăți de scăpare, să fugă acolo cel ce va omorî, și lângă acestea patruzeci și două de cetăți.

Eșire 21, 13; Is. Navì 21, 21.

7. Toate cetățile care le veți da Leviților patruzeci și opt de cetăți, acestea și locurile cele dinaintea lor.

8. Și cetățile care le veți da din moșia fiilor lui Israil, dela cei ce au multe, multe; și dela cei ce au mai puține, puține, fiecare după moșia sa, care va moșteni, va da din cetăți Leviților.

9. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

10. Vorbește fiilor lui Israil, și le spune lor: voi treceți Iordanul în pământul Hanaan.

11. Și veți osebi vouă cetăți, care vor fi de scăpare vouă, ca să fugă acolo tot ucigașul cel ce a ridicat vieață fără de voie.

Isus Navì 20, 2; A 2 Lege 19, 2.

12. Și vor fi vouă aceste cetăți scăpare de rudeniile celui omorât, și nu va muri ucigătorul până va stă înaintea adunării la judecată.

13. Și cetățile care le veți da, cele șase cetăți, vor fi vouă de scăpare.

14. Trei cetăți veți da dincolo de Iordan, și trei cetăți veți da în pământul Hanaan.

Is. Navì 20, 8.

15. Scăpare vor fi fiilor lui Israil, și celui strein, și celui nemernic care este între voi, vor fi cetățile acestea de scăpare, ca să fugă acolo tot cel ce a ridicat vieață fără de voea sa.

A 2 Lege 19, 4.

16. Iar de-l va lovì cu armă de fier, și va muri, ucigaș este, cu moarte să se omoare ucigașul.

Eșire 21. 12; A 2 Lege 19, 11.

17. Iar dacă îl va lovì de moarte pre dânsul, și va muri, ucigaș este, cu moarte să se omoare ucigașul.

18. Iar de-l va lovì de moarte pre el, cu armă de lemn de a mâna, și va murì, ucigaș este, cu moarte să se omoare ucigașul.

19. Cel ce este rudenie de sânge, acesta va ucide pre omorîtorul, când îl va întâmpinà pre el, acesta îl va omorî pre el.

20. Iar de-l va împinge din dușmănie, și va aruncà cu cevà asupra lui din răutate, și va murì;

21. Au pentru pismă l-a lovit pre el cu mâna, și va murì, cu moarte să se omoare, cel ce a lovit, ucigaș este; cu moarte să se omoare cel ce a ucis, cel ce este rudă cu cel ucis, va ucide pre omorîtorul, când îl va întâmpinà pre el.

A 2 Lege 19, 11.

22. Iar dacă fără de veste, nu pentru vrăjmășie îl va împinge pre el, sau va aruncà cu cevà asupra lui nu din răutate,

23. Au cu vre-o piatră fără de știre lovindu-l, va murì, sau va cădeà preste el, și va murì, și el nu i-a fost lui vrăjmaș, nici a cercat să-i facă rău,

24. Va judecà adunarea între cel ce a lovit, și între cel ce este rudă cu cel ucis, după judecățile acestea:

25. Va scoate adunarea pre cel ce a ucis dela rudenia celui ucis, și-l va așezà pre el adunarea în cetatea scăpării lui, unde a fugit, și va lăcuì acolo până când va murì preotul cel mare, cel uns cu untdelemn sfânt.

26. Iar de va ieși ucigătorul din hotarele cetății în care a fugit,

27. Și-l va aflà pre el rudenia celui ucis afară din hotarele cetății, în care a fugit, și va ucide rudenia celui ucis pre ucigaș, nu este vinovat.

28. În cetatea în care a fugit trebuie să lăcuiască până când va muri preotul cel mare, și după ce va muri preotul cel mare, se va întoarce ucigașul în pământul moșiei sale.

29. Și vor fi acestea vouă spre dreptate de judecată întru neamurile voastre, întru toate lăcașurile voastre.

30. Tot cel ce a ridicat viață, prin mărturii vei ucide pe cel ce a ucis, și un martor nu va putea mărturisi asupra cuivă ca să moară.

A 2 Lege 17, 6; Mat. 18, 16; 2 Cor. 13, 1.

31. Și să nu luați răscumpărare pentru viață dela ucigaș, cel vinovat să se omoare, cu moarte să se omoare.

32. Să nu luați răscumpărare de la cel ce a fugit în cetate de scăpare, ca iarăși să poată lăcuî în pământul său până va muri preotul cel mare.

33. Și să nu spurcați pământul pe care lăcuiți, că sângele acesta spurcă pământul, și nu se va curăți pământul de sângele cel vărsat preste el, fără numai cu sângele celui ce l-a vărsat.

34. Și să nu spurcați pământul pe care lăcuiți, pe care și eu lăcuesc întru voi; că eu sunt Domnul, cel ce lăcuesc întru fiii lui Israil.

CAP. 36.

Lege pentru neînstreinarea moșiilor la măritișul fetelor.

Și s'au apropiat boierii semințiilor fiilor lui Galaad, feciorul lui Mahir, fiul lui Manasî din seminția fiilor lui Iosif, și au grăit înaintea lui Moisi și înaintea lui Eleazar preotul, și înaintea boierilor caselor părintești a fiilor lui Israil.

2. Și au zis: domnului nostru au poruncit Domnul să dea pământul moștenire cu sorți fiilor lui Israil, și domnului nostru au poruncit Domnul, să dea moșia lui Salpaad fratele nostru, fetelor lui.

3. De vor fi femei, unuia din semințiile fiilor lui Israil se va lua soarta lor din moșia părinților noștri, și se va adaoga la moșia seminției aceloră, după care se vor mărita, și se va lua din soarta moștenirii noastre.

4. Și chiar și în anul slobozirei fiilor lui Israil, se va adaoga moșia lor la moșia seminției celor după care se vor mărita, și din moșia seminției părinților noștri se va lua moșia lor.

Lev. 25, 10.

5. Și a poruncit Moisi fiilor lui Israil din porunca Domnului, zicând: drept grăește neamul fiilor lui Iosif.

6. Acesta este cuvântul, care au poruncit Domnul fetelor lui Salpaad, zicând: unde le va plăcea lor să se mărite, însă numai după cei din poporul părintelui lor să se mărite.

Tobie 7, 14.

7. Și să nu se strămute moșia fiilor lui Israil dela un neam la alt neam, că fiii lui Israil, fiecare se vor lipi de moșia neamului familiei sale.

8. Și oricare fată din neamurile fiilor lui Israil, care este moșneancă, după unul din poporul părintelui său să se mărite, ca fiii lui Israil fiecare să moștenească moșia lui cea părintească.

1 Paral. 23, 22.

9. Și să nu se strămute moșia dela un neam la alt neam, ci fiii lui Israil fiecare să se lipească de moșia sa.

10. În ce chip au poruncit Domnul lui Moisi, așa a făcut fetelor lui Salpaad.

11. Și s'au măritat Tersa și Eglă și Melha și Nua și Maala fetele lui Salpaad după nepoții lor.

27, 1.

12. După cei din poporul lui Manasi ai fiilor lui Iosif s'au măritat, și s'a adaos moșia lor la moșia neamului poporului părintelui lor.

13. Acestea sunt poruncile și îndreptările și judecățile, care au poruncit Domnul în mâna lui Moisi, spre apus de Moav lângă Iordan de către Ierihon.

A DOUA LEGE

CAP. 1.

Binefacerile lui Dumnezeu, nemulțămirea poporului.

Acestea sunt cuvintele, care le-a grăit Moisi la tot Israilul dincolo de Iordan în pustia cea de către apus, aproape de marea Roșie, între Faran și Tofol și Lovon și Avlon, și băile cele de aur.

2. Unsprezece zile din Horiv cale pe muntele Siir până la Kadisul Varni.

3. Și a fost în anul al patruzecilea, în luna a unsprezecea, în ziua dintâiu a lunii, a grăit Moisi către toți fiii lui Israil după toate câte i-au poruncit lui Domnul, să le spue lor.

4. Dupăce a bătut pe Sion împăratul Amoreilor, care a lăcuit în Esevon, și pe Og împăratul Vasanului, care a lăcuit în Astarot și în Edraim.

Num. 21, 24, 33.

5. Dincoace de Iordan în pământul lui Moav a început Moisi a spune legea aceasta, zicând:

6. Domnul Dumnezeu nostru au grăit nouă în Horiv, zicând: destul ați lăcuit în muntele acesta.

7. Întoarceți-vă, și mergeți și intrați în muntele Amoreilor, și la toți cei dimprejurul Araviei, în munte și în câmp și către miazăzi și pe pământul cel de lângă mare al Hananeilor, și împreajma Livanului până la râul cel mare al Eufratului.

8. Vedeți, a dat înaintea voastră pământul, intrând moșteniți pământul care s'au jurat Domnul părinților voștri lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov să-l dea lor, și seminției lor după dâșii.

Fac. 15, 18; Is. Navî 1, 4.

9. Și am zis către voi în vremea aceea, grăind: nu voi putea singur să vă duc pe voi.

Eșire 18, 18; Num. 11, 14.

10. Domnul Dumnezeu vostru v'au înmulțit pre voi, și iată sunteți astăzi ca stelele cerului de mulți.

11. Domnul Dumnezeu părinților voștri să vă adauge pre voi, ca să fiți înmiit mai mulți, și să vă binecuvinteze, după cum au grăit vouă.

2 Împ. 24, 3.

12. Cum voi putea singur purta necazul vostru și greutatea voastră și pricinile voastre?

Num. 11, 14.

13. Alegeți dintre voi bărbați, carii sunt înțelepți și știutori și cu minte întru neamurile voastre, și voi pune pre ei povățuitori preste voi.

Eșire 18, 21.

14. Și mi-ați răspuns, și ați zis: bun este cuvântul, care ai grăit să-l faci.

15. Și am luat dintre voi bărbați înțelepți și știutori și cu minte, și i-am pus pre ei preste voi, să vă povățuească preste mii și preste sute, preste cincizeci și preste zeci, și scriitori judecătorilor voștri.

Eșire 18, 25; Num. 11, 16.

16. Și am poruncit judecătorilor voștri în vremea aceea, zicând: ascultați între frații voștri, și judecați drept între om și între fratele lui și între nemernicul lui.

Ioan 7, 24.

17. Să nu cunoști fața la judecată, pre cel mic și pre cel mare întocmai să-l judeci; să nu te sfiești de fața omului, că judecata a lui Dumnezeu este, și lucrul care va fi vouă greu îl veți aduce la mine, și-l voi auzi eu.

Lev 19, 15; Pild. 24, 23; 2 Paral. 19, 6, 7.

18. Și am poruncit vouă în vremea aceea toate cuvintele, care să le faceți.

19. Și purcezând din Horiv, am mers toată pustia cea mare și înfricoșată, care o ați văzut, calea muntelui Amoreului, după cum au poruncit nouă Domnul Dumnezeu nostru, și am venit până la Kadisul Varni.

20. Și am zis către voi: venit-ați până la muntele Amoreului, care-l dă nouă Domnul Dumnezeu nostru.

21. Vedeți, au dat Domnul Dumnezeu vostru înaintea feții voastre pământul, suindu-vă, moșteniți-l în ce chip au zis vouă Domnul Dumnezeu părinților voștri, nu vă temeți, nici vă speriați.

22. Și ați venit toți la mine, și ați zis: să trimitem oameni înaintea noastră, și să iscodească pământul, și să ne aducă nouă răspuns, pre care cale să ne suim într'însul, și în care cetăți să intrăm.

Num. 13, 3 și 32, 8.

23. Și a plăcut înaintea mea cuvântul, și am luat dintre voi doisprezece bărbați, din fiecare seminție un bărbat.

24. Și mergând s'au suit în munte, și au venit până la valea strugurului, și l-au privit pre el.

Num. 13, 23.

25. Și luând în mâinile sale din rodul pământului, au adus la noi, și au zis: bun este pământul, care-l dă nouă Domnul Dumnezeu nostru.

26. Și n'ați vrut să vă suiți, și ați călcat cuvântul Domnului Dumnezeului vostru.

Num. 14, 1.

27. Și ați cârtit în corturile voastre, și ați zis: pentru că ne-au urît pre noi Domnul, pentru aceea ne-au scos din pământul Eghiptului, ca să ne dea în mâinile Amoreilor să ne piarză pre noi.

Num. 14, 1.

28. Unde ne suim noi? Frații voștri au îngrozit inima voastră zicând: neam mare și mult și mai tare de cât noi, și cetăți mari și zidite până la cer, încă și feciori de uriași am văzut acolo.

Num. 13, 28.

29. Și am zis către voi: să nu vă temeți, nici să vă speriați de ei.

30. Domnul Dumnezeu nostru cel ce merge înaintea feții voastre, el va bate pre ei împreună cu voi duple toate câte

au făcut vouă în pământul Eghipetului.

Num. 14, 14.

31. Și în pustia aceasta, care o ați văzut pre calea muntelui Amoreului așa te-au hrănit Domnul Dumnezeuul tău, cum ar fi îngrijit un om pre fiul său, în toată calea care ați umblat, până ce ați venit la locul acesta.

Isaia 46, 4.

32. Și în cuvântul acesta n'ați crezut Domnului Dumnezeuului vostru.

33. Carele merge înaintea voastră în calea aceasta, ca să vă aleagă vouă loc, povățuindu-vă pre voi noaptea cu foc, ca să vă arate calea pre care să mergeți, și ziua cu nor.

Eșire 13, 21 și 40, 35; Num. 10, 33 și 14, 14.

34. Și au auzit Domnul glasul cuvintelor voastre, și mâniindu-se s'au jurat zicând:

35. Nu va vedeà cinevà din oamenii aceștia pământul cel bun, care m'am jurat părinților lor.

Num. 14, 23, 30; Psalm 94, 12; A 2 Lege 3, 26, 28 și 4, 21.

36. Afară de Halev fiul lui Iefoni, el îl va vedeà, și lui voiui da pământul, pre care s'a suit, și fiilor lui, pentru că el întru toate a asculcat pre Domnul.

37. Și pre mine s'a mâniat Domnul pentru voi, zicând: nici tu nu vei intrà acolo.

Num. 20, 12.

38. Isus fiul lui Navì cel ce stă înaintea ta, acesta va intrà acolo, pre el întărește, că el va împărți lui Israil pământul cu sorti.

39. Și pruncii voștri de care ați zis că vor fi de jaf, și tot pruncul tânăr, care nu știe astăzi răul sau binele: aceștia vor intrà acolo, și-l voiui da lor, și-l vor moștenì pre el.

Num. 14, 31, 33.

40. Iar voi întorcându-vă, ați tăbărit în pustie pre calea cea despre marea Roșie.

41. Și ați răspuns și ați zis: păcătuit-am înaintea Domnului Dumnezeuului nostru. Noi suindu-ne vom face

războiu după toate câte au poruncit nouă Domnul Dumnezeu nostru, și luând fiecare armele sale, și adunându-vă v'ați suit în munte.

Num. 14, 40.

42. Și au grăit Domnul către mine: zî lor, nu vă suiți, nici faceți războiu, că eu nu sunt cu voi, și să nu pieriți înaintea vrăjmașilor voștri.

Num. 14, 42.

43. Și am grăit vouă, și nu m'ați ascultat, și ați călcat cuvântul Domnului, și semețindu-vă v'ați suit în munte.

44. Și ieșind Amoreul cel ce lăcuiă în muntele acela într-o întâmpinare voastră, v'a gonit pre voi, cum fac albinele, și v'a tăiat pre voi dela Siir până la Erma.

Ps. 117, 12.

45. Și șezând ați plâns înaintea Domnului Dumnezeului nostru, și n'au auzit Domnul glasul vostru, nici au căutat spre voi.

46. Și ați șezut în Kadis zile multe, că multe au fost zilele câte ați șezut acolo.

CAP. 2.

Biruința asupra Amoreilor.

Și întorcându-ne am purces în pustie pre calea cea despre marea Roșie, precum au grăit Domnul către mine, și am încunjurat muntele Siirului în multe zile.

2. Și au zis Domnul către mine:

3. Destul ați încunjurat muntele acesta, întoarceți-vă dar către miazănoapte.

4. Și poruncește poporului, zicând: voi veți trece prin hotarele fraților voștri, fiii lui Isav, carii lăcuiesc în Siir, și se vor înfricoșa de voi, și se vor teme foarte.

Num. 20, 14.

5. Să nu faceți cu ei războiu, pentrucă nu voi da vouă din pământul lor nici o urmă de picior, pentrucă moștenire

am dat fiilor lui Isav muntele Siir.

Fac. 36, 8; Is. Nav. 24, 4.

6. Cu argint cumpărați-vă bucate dela ei, și mâncați, și apă cumpărați dela ei cu argint, și beți.

Num. 20, 19.

7. Că Domnul Dumnezeu nostru te-au binecuvântat pre tine întru toate lucrurile mâinilor tale. Cunoaște cum ai trecut pustiea cea mare și înfricoșată; iată patruzeci de ani Domnul Dumnezeu tău au fost cu tine și de nimica n'ai avut lipsă.

8. Și am trecut dela frații noștri fiii lui Isav, carii lăcuiau în Siir lângă calea Aravei, dela Elon, și dela Ghesion Gaver, și întorcându-ne am trecut calea pustiei lui Moav.

9. Și au zis Domnul către mine: nu vă învrăjbiți cu Moavitenii, și să nu faceți războiu cu ei, pentrucă nu voiu da vouă din pământul lor moșie, că fiilor lui Lot am dat Aroirul să-l moștenească.

10. Omînii mai înainte au șezut pre dânsul, neam mare și mult și tari, ca și Enachimii.

11. Rafainii se vor socoti și ei ca și Enachimii; iar Moavitenii i-au numit pre ei omîni.

12. Și în Siir mai înainte ședeà Horeul; și fiii lui Isav i-au pierdut pre ei, și i-au sfărâmat dela fața sa, și au lăcuit ei în locul lor, cum a făcut Israil cu pământul moștenirii sale, care l-au dat lor Domnul.

Fac. 36, 20.

13. Acum dar sculați-vă, și purcedeți, și treceți valea Zaret.

14. Și zilele în care am mers de la Kadisul Varnî până am trecut valea Zarei sunt treizeci și opt de ani, până ce a murit din tabără tot neamul bărbaților celor războinici, precum s'au jurat lor Domnul Dumnezeu.

15. Și mâna Domnului au fost preste ei, ca să topească pre ei din tabără, până ce au pierit.

Eșire 9, 3.

16. Și a fost după ce au căzut toți bărbații cei războinici, și au murit dintre popor.

17. Și au grăit Domnul către mine, zicând:

18. Tu vei trece astăzi hotarele lui Moav, Aroirul.

19. Și vă veți apropiea aproape de fiii lui Aman, să nu vă învrăjbiți cu ei, și să nu bateți războiu cu ei, pentrucă din pământul lui Aman nu voiu da ție moșie, că fiilor lui Lot l-am dat moșie.

Fac. 19, 38.

20. Pământul Rafainilor s'a socotit și acesta, pentrucă Rafainii au lăcuit mai înainte pre el, și Amanitenii îi chiamă pre ei Zohomini.

21. Neam mare și mult și mai tare decât voi, ca și Enachimii, și i-au pierdut pre ei Domnul dinaintea feții lor, și au moștenit și au lăcuit în locul lor până în ziua aceasta.

22. Precum au făcut fiilor lui Isav cei ce lăcuesc în Siir, carii au pierdut pre Horei dela fața sa, și i-au moștenit pre ei, și au lăcuit în locul lor până în ziua aceasta.

23. Și Eveii cei ce lăcuiau în Asiroț până la Gaza, și pre Kapadochii, carii au ieșit din Kapadochiea i-au sfărâmat, și s'au așezat în locul lor.

24. Acum dar sculați-vă, și vă duceți și treceți valea Arnonului. Iată am dat în mâinile tale pre Sion Amoreul împăratul Esevonului, și pământul lui. Începe a-l moșteni, fă cu el războiu în ziua aceasta.

Num. 21, 21.

25. Începe a da cutremurul tău și frica ta preste toate neamurile cele de supt cer, cari auzind de numele tău se vor turbura, și se vor teme de fața voastră.

26. Și am trimis soli din pustiea Kedamot la Sion împăratul Esevonului cu cuvinte de pace, zicând:

Num. 21, 21.

27. Trece-voiu prin pământul tău, pre cale voiu merge, nu mă voiu abate la dreapta au la stânga.

28. Bucate pre bani îmi vei da, și voiu mâncă, și apă pre bani îmi vei da, și voiu bea; numai cât voiu trece cu

picioarele mele.

29. Precum mi-au făcut mie fiii lui Isav, cei ce lăcuesc în Siir și Moavitenii cei ce lăcuesc în Aroir, până ce voi trece Iordanul în pământul, care-l dă nouă Domnul Dumnezeuul nostru.

30. Și n'a vrut Sion împăratul Esevonului să trecem noi prin hotarul lui, pentru că Domnul Dumnezeuul nostru au învârtoșat duhul lui și au întărit inima lui, ca să se dea în mâinile tale, ca în ziua aceasta.

Num. 21, 23; Is. Nav. 11, 20.

31. Și au zis Domnul către mine: iată am început a da înaintea feții tale pre Sion Amoreul împăratul Esevonului și pământul lui, și începe a moșteni pământul lui.

Amos 2, 9.

32. Și a ieșit Sion împăratul Esevonului întru întâmpinarea noastră, el și tot poporul lui la războiu în Iassà.

29, 7.

33. Și l-au dat pre el Domnul Dumnezeuul nostru înaintea feții noastre, în mâinile noastre, și l-am bătut pre el și pre fiii lui și pre tot poporul lui.

Num. 21, 24.

34. Și am luat toate cetățile lui în vremea aceea, și am surpat toată cetatea, apoi și din muerile lor și din fiii lor pre nimenea n'am lăsat viu.

Num. 21, 25.

35. Ci numai dobitoacele am prădat, și dobânzile cetăților care le-am luat.

36. Dela Aroir, care este în marginea râului Arnonului, și cetatea care este în vale, până la muntele Galaad. N'a fost cetate, care să fi scăpat de noi. Toate le-au dat Domnul Dumnezeuul nostru în mâinile noastre.

Is. Nav. 12, 2.

37. Numai la pământul fiilor lui Aman nu ne-am apropiat, la toate cele din valea lui Iavoc, și la cetățile cele din munte, după cum au poruncit nouă Domnul Dumnezeuul nostru.

CAP. 3.

Biruința asupra lui Og, împăratul Vasanului.

Și întorcându-ne, ne-am suit pre calea cea dela Vasan, și Og împăratul Vasanului a ieșit înaintea noastră, el și tot poporul lui la războiu în Edraim.

1, 4; Num. 21, 33.

2. Și au zis Domnul către mine: nu te teme de el, că în mâinile tale l-am dat pre el și pre tot poporul lui și tot pământul lui, și să faci cu el, cum ai făcut cu Sion împăratul Amoreilor care lăcuia în Esevon.

7, 18; Num. 21, 35.

3. Și au dat Domnul Dumnezeul nostru în mâinile noastre și pre Og împăratul Vasanului și pre tot norodul lui, și l-am tăiat, cât nu i-a rămas lui sămânță.

Num. 21, 24.

4. Și am luat toate cetățile lui în vremea aceea, n'a fost cetate care să nu o fi luat dela ei, șasezeci de cetăți și toate cele de prin prejurul Argovului ale împăratului Og dela Vasan.

3 Împ. 4, 13.

5. Toate cetăți întărite, ziduri înalte, porți și zăvoare, afară de cetățile Ferezeilor cele multe foarte:

6. l-am surpat pre ei, precum am făcut lui Sion împăratul Esevonului, și am pierdut toată cetatea, apoi și pre mueri și pre copii.

7. Și toate dobitoacele lor și dobânzile cetăților le-am prădat.

8. Și am luat în vremea aceea pământul din mâinile celor doi împărați ai Amoreilor, carii erau dincoace de Iordan, dela valea Arnonului, până la muntele Ermonului.

9. Finichenii numesc Arnonul, Sanior; iar Amoreul l-a numit Sanir.

10. Toate cetățile cele din câmpie, și tot Galaadul și tot Vasanul până la Elha și Edraim, cetățile împărăției lui Og în

Vasan.

11. Că numai Og împăratul Vasanului a rămas dela Rafain. Iată patul lui pat de fier, și iată acesta este în cetatea fiilor lui Aman, de nouă coți lungimea lui și de patru coți lățimea lui, cu cot bărbătesc.

12. Și pământul acela l-am moștenit în vremea aceea, dela Aroir, care este lângă țărmurile râului Arnonului, și jumătate din muntele Galaad și cetățile lui le-am dat lui Ruvim și lui Gad.

Num. 32, 29, 33; și 40.

13. Și ce a mai rămas din pământul lui Galaad și tot Vasanul împărăției lui Og, l-am dat la jumătate din seminția lui Manasî; și toată laturea Argovului și tot Vasanul acela, pământul Rafainilor.

14. Și Iair feciorul lui Manasî a luat toată laturea Argovului, până la hotarele Gargasii și ale Mahatii, și le-a numit cu numele său, pre Vasan l-a numit Tavot Iair până în ziua aceasta.

1 Paral. 2, 22.

15. Și lui Mahir am dat Galaadul.

16. Și lui Ruvim și lui Gad am dat dela Galaad până la râul Arnonului, mijlocul râului este hotarul, și până la lavoc, râul este hotarul fiilor lui Aman.

Num. 32, 40.

17. Și Arava și Iordanul hotarul Mahanaretului, și până la marea Aravei și până la Marea sărată, supt Asidot Fasga către răsărit.

18. Și am poruncit vouă în vremea aceea, zicând: Domnul Dumnezeuul vostru au dat vouă pământul acesta cu sorti, întrarmându-vă, mergeți înaintea feții fraților voștri fiilor lui Israil, tot cel ce poate.

Num. 32, 20.

19. Afară de femeile voastre și de prunci și de dobitoacele voastre; (că știu, cum că multe dobitoace aveți), să lăcuiască în cetățile voastre, care le-am dat vouă.

20. Până ce va odihni Domnul Dumnezeuul vostru pre frații voștri, ca și pre voi, și vor moșteni și aceștia pământul, care-l dă lor Domnul Dumnezeuul nostru dincoace de Iordan, și vă veți întoarce fiecare la moșia sa, care v'am dat vouă.

21. Și lui Isus am poruncit în vremea aceea, zicând: ochii voștri au văzut toate câte au făcut Domnul Dumnezeuul nostru la acești doi împărați; așa va face Domnul Dumnezeuul nostru la toate împărățiile prin care tu treci.

Num. 27, 18.

22. Să nu vă temeți de ei, că Domnul Dumnezeuul nostru el va da războiu pentru voi.

23. Și m'am rugat Domnului în vremea aceea, zicând:

24. Doamne Dumnezeule! Tu ai început a arăta robului tău tăria ta și puterea ta și mâna cea tare și brațul cel înalt; că cine este Dumnezeu în cer sau pe pământ, care să facă după cum ai făcut tu și după tăria ta?

25. Să trec dar, și să văd pământul cel bun, care este dincolo de Iordan, muntele cel bun și Andi-Livanul.

26. Și m'au trecut cu vederea Domnul pentru voi, și nu m'au ascultat, și au zis Domnul către mine: destul fie ție, mai mult să nu grăești cuvântul acesta.

27. Sue-te pre vârful celui cioplit, și privește cu ochii spre marea și spre miazănoapte și spre miazăzi și spre răsărit, și vezi cu ochii tăi, căci tu nu vei trece Iordanul acesta.

28. Și poruncește lui Isus și-l întărește pre el și-l îndeamnă, că el va trece înaintea poporului acestuia, și el va împărți moștenire tot pământul, care l-ai văzut.

29. Și am șezut în vale aproape de casa lui Fogor.

CAP. 4.

Supunerea la lege.

Și acum Israile ascultă îndreptările și judecățile, care eu vă învăț pre voi astăzi să le faceți, ca să trăiți și să vă

înmulțiți, și intrând să moșteniți pământul, care-l dă vouă Domnul Dumnezeuul părinților voștri.

2. Să nu adăogeți la cuvântul, care-l poruncesc eu vouă, și să nu scadeți dela el. Păziți poruncile Domnului Dumnezeuului nostru, care vă poruncesc eu astăzi.

12, 32; Apoc. 22, 18, 19.

3. Ochii voștri au văzut toate câte au făcut Domnul Dumnezeuul nostru lui Veelfegor, că Domnul Dumnezeuul vostru au pierdut dintre voi pre tot omul, care a mers după Veelfegor.

Num. 25, 4; Is. Nav. 22, 17.

4. Iar voi cei ce v'ați lipit de Domnul Dumnezeuul vostru, trăiți toți astăzi.

5. Vedeți că v'am arătat vouă îndreptări și judecăți, după cum au poruncit mie Domnul Dumnezeu, ca să faceți așa în pământul în care mergeți să-l moșteniți.

6. Și le veți păzi și le veți face, că aceasta este înțelepciunea voastră și înțelegerea înaintea tuturor neamurilor, care vor auzi toate îndreptările acestea, și vor zice: iată popor înțelept și știutor, neam mare este acesta.

Eșire 33, 16; Iov. 28, 28; Ps. 110, 10.

7. Că ce neam mare este, căruia să le fie lor Dumnezeu aproape, cum ne este nouă Domnul Dumnezeuul nostru întru toate, ori când îl vom chema pre el.

Lev. 18, 4.

8. Și ce neam mare este, care să aibă îndreptări și judecăți drepte, cum este toată legea aceasta, care o dau eu astăzi înaintea voastră?

9. Ia aminte de tine, și-ți păzește sufletul tău foarte. Să nu uiți toate lucrurile, care le-au văzut ochii tăi, și să nu iasă din inima ta în toate zilele vieții tale. Și să înveți pre fiii tăi și pre fiii fiilor tăi.

5, 1; 6, 1, 6, 2, 6, 3; Fac. 18, 19; Ps. 77, 5.

10. Ziua în care ați stătut înaintea Domnului Dumnezeuului nostru în Horiv în ziua adunării, când au zis Domnul către mine: adună la mine poporul, ca să auză

cuvintele mele, și să învețe a se teme de mine în toate zilele, care vor trăi ei pre pământ, și să învețe pre fiii săi.

11. Și ați venit, și ați stătut supt munte, și muntele ardea cu foc până la cer. Întunec, ceață și vifor.

Eșire 19, 17.

12. Și au grăit Domnul către voi în munte din mijlocul focului glas de cuvinte, care voi l-ați auzit, și asemănare n'ați văzut, fără numai glas.

Eșire 20, 18.

13. Și v'au spus vouă legea sa, care v'au poruncit vouă să faceți, cele zece cuvinte, care le-au scris pre două table de piatră.

Eșire 34, 28.

14. Și mie mi-au poruncit Domnul în vremea aceea, să vă învăț pre voi îndreptările și judecățile, care să le faceți în pământul, în care intrați ca să-l moșteniți.

15. Și vă păziți foarte sufletele voastre, că n'ați văzut asemănare în ziua în care au grăii Domnul către voi în muntele Horivului din mijlocul focului.

16. Să nu faceți fărădelege, și să nu vă faceți vouă asemănare cioplită, și nici un chip și asemănare, ori bărbătească, ori femească.

Eșire 20, 4.

17. Nici asemănarea vre unui dobitoc din cele de pre pământ, nici asemănarea vre unei pasăre zburătoare, care zboară supt cer.

Rom. 1, 23.

18. Nici asemănarea vre unei vietăți care să târăște pre pământ, nici asemănarea vre unui pește care este în ape supt pământ.

19. Ca nu vre odinioară uitându-te la cer și văzând soarele și luna și stelele și toată podoaba cerului, să te înșeli și să te închini lor și să slujești acelor, care Domnul Dumnezeuul tău le-au împărțit tuturor neamurilor celor de supt cer.

Fac. 1, 14.

20. Iar pre voi v'au luat Dumnezeu și v'au scos din pământul Eghipetului, din cuptorul cel de fier din Eghipet, ca să fiți lui popor de moștenire precum sunteți astăzi.

3 Împ. 8, 51.

21. Și Domnul Dumnezeu s'au mânieat pre mine pentru cele ce ați zis voi, și s'au jurat, că nu voiu trece Iordanul acesta, și nu voiu intra în pământul, care-l dă ție moștenire Domnul Dumnezeul vostru.

1, 37.

22. Că eu mor în pământul aceasta, și nu voiu trece Iordanul acesta; iar voi veți trece, și veți moșteni pământul cel bun.

23. Luați aminte, ca nu cumva să uitați așezământul Domnului Dumnezeului nostru, care l-au făcut cu voi, să nu faceți nici o fărădelege, și să nu vă faceți vouă vre-o asemănare cioplită din toate, câte au poruncit ție Domnul Dumnezeul tău.

24. Că Domnul Dumnezeul tău este foc mistuitor, Dumnezeu răvnitor.

Evrei 12, 28; Eșire 20, 5; 24, 17; 34, 14.

25. Și dacă vei naște fii, și fiii fiilor tăi, și veți fi lăcuiitori vechi pre pământ, și veți face fărădelege, și veți face orice asemănare cioplită, și veți face rău înaintea Domnului Dumnezeului vostru, ca să-l mâniați pre el,

26. Vă mărturisesc vouă astăzi pre cer și pre pământ, că cu pierire veți pieri de pre pământul la care voi treceți Iordanul, ca să-l moșteniți; nu veți petrece multe zile pre el, ci cu pierire veți pieri.

Isaia 1, 2.

27. Și va împrăștiă pre voi Domnul în toate neamurile, și veți rămâne puțini cu numărul în toate neamurile, între care va risipi pre voi Domnul.

28, 62, 64.

28. Și veți sluji acolo la dumnezei streini, la lucruri făcute de mâini omenești, la lemne și la pietre, care nu văd, nici aud, nici mănâncă, nici mirolesc.

29. Și veți căuta acolo pre Domnul Dumnezeuul vostru, și-l veți afla când îl vei căuta din toată inima ta și din tot sufletul tău într-un necazul tău.

Întel. 1, 2.

30. Și te vor afla pre tine toate cuvintele acestea în zilele cele de apoi; și te vei întoarce la Domnul Dumnezeuul tău, și vei auzi glasul lui.

31. Că Dumnezeu îndurat și milostiv este Domnul Dumnezeuul tău, nu te va părăsi, nici te va pierde pre tine, nici își va uita de legătura cu părinții tăi, care s'au jurat lor.

Lev. 26, 44.

32. Întrebați zilele cele mai dinainte, care au fost mai înainte de voi din ziua în care au făcut Dumnezeu om pre pământ, dela o margine de cer până la cealaltă margine de cer, de s'a făcut lucru mare ca acesta, și de s'a auzit asemenea.

33. De a auzit neam glasul Dumnezeului celui viu; grăind din mijlocul focului, precum ați auzit voi, și ați trăit?

34. De au ispitit Dumnezeu să vie, și să-și ia lui-și neam din mijlocul neamului, cu ispită și cu semne și cu minuni și cu războiu și cu mână tare și cu braț înalt și cu vedenii mari, cum au făcut Domnul Dumnezeuul nostru în Eghiptet înaintea ta de ai văzut tu.

6, 22; 7, 19; 29, 3.

35. Ca să știi tu, că Domnul Dumnezeuul tău, acesta este Dumnezeu, și nu mai este altul afară de el.

Isaia 45, 5, 18, 22; Marcu 12, 29, 32.

36. Din cer auzit au făcut ție glasul său, ca să te învețe pre tine, și pre pământ ți-au arătat ție focul său cel mare, și cuvintele lui din mijlocul focului le-ai auzit.

37. Pentrucă au iubit pre părinții tăi și au ales sămânța lor după dâșii pre voi, și el însuși cu puterea sa cea mare te-au scos pre tine din Eghiptet.

Eșire 13, 3; 9, 14, 21.

38. Ca să piarză dinaintea feții tale neamuri mari și mai tari decât tine, și să te bage pre tine și să-ți dea ție

pământul lor moștenire, precum ai astăzi.

39. Și să cunoști astăzi și să te întorci cu mintea, că Domnul Dumnezeuul tău acesta este Dumnezeu, în cer sus și pre pământ jos, și nu mai este altul afară de el.

40. Și să păzești poruncile lui și îndreptările lui, care-ți poruncesc eu ție astăzi, ca să-ți fie bine ție și fiilor tăi după tine, ca să trăiți multe zile pre pământul, care-l dă ție Domnul Dumnezeuul tău în toate zilele.

Num. 35, 14.

41. Atunci a ales Moisi trei cetăți dincolo de Iordan de către răsăritul soarelui.

42. Să scape acolo ucigașul, care fără de voie a omorât pre deaproapele său, pre care el nu l-a fost urât mai înainte, ieri și alaltăieri, și dacă va fugi într'una din cetățile acestea, să trăiască.

19, 7, 9; Isus Navì 20, 8.

43. Vosorul la pustie în pământul cel șes al lui Ruvim, și Ramotul în Galaad al lui Gad, și Golanul în Vasan al lui Manasi.

44. Aceasta este legea, care o a pus Moisi înaintea fiilor lui Israil.

45. Acestea sunt mărturiile și îndreptările și judecățile, care le-a grăit Moisi fiilor lui Israil în pustie după ce a ieșit din pământul Eghiptului.

46. Dincoace de Iordan, în vale, aproape de casa lui Fogor, în pământul lui Sion împăratul Amoreilor cel ce a lăcuit în Esevon, pre care l-a ucis Moisi și fiii lui Israil, când au ieșit ei din pământul Eghiptului,

47. Și a moștenit pământul lui și pământul lui Og împăratul Vasanului, carii amândoi au fost împărați Amoreilor celor dincoace de Iordan către răsăritul soarelui.

1, 4; 3, 1-3; 29, 7; Num. 21, 33.

48. Dela Aroir care este la marginea râului Arnonului, până la muntele Sion, care este Ermon.

49. Toată Arava dincoace de Iordan către răsăritul soarelui supt Asidotul cel cioplit.

CAP. 5.

Repetirea celor zece porunci.

Și a chemat Moisi pre tot Israilul, și a zis către ei: ascultă Israile îndreptările și judecățile, care le grăesc la urechile voastre astăzi, și le învățați și păziți, ca să le faceți pre ele.

4, 1, 9; 6, 1, 2, 3.

2. Domnul Dumnezeuul vostru au făcut cu voi legătură în Horiv.

Eșire 19, 5; 20, 18 și 34, 10.

3. Nu cu părinții voștri au făcut Domnul legătura aceasta, ci cu voi, și voi toți sunteți aici astăzi vii.

4. Față către față au grăit Domnul către voi în munte din mijlocul focului.

Eșire 20, 2.

5. Și eu stam între Domnul și între voi în vremea aceea, ca să vă spui vouă cuvintele Domnului, de vreme ce v'ați temut de fața focului, și nu v'ați suit în munte, zicând:

Ps. 80, 11; Eșire 19, 16.

6. Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, cel ce te-am scos din pământul Eghiptului, din casa robiei.

Eșire 20, 4.

7. Să nu aibi alți Dumnezei afară de mine.

Lev. 26, 1.

8. Să nu-ți faci chip cioplit, nici asemănare din toate câte sunt în cer sus și câte sunt pre pământ jos, și câte sunt în ape supt pământ.

Ps. 96, 7; Eșire 20, 4; Lev. 26, 1.

9. Să nu te închini lor, nici să slujești lor, că eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, Dumnezeu răvnitor, care răsplătesc păcatele părinților în fii, până la al treilea și până la al patrulea neam, celor ce mă urăsc pre mine.

Eșire 20, 5; Ierem. 32, 18.

10. Și fac milă până la al mielea neam celor ce mă iubesc pre mine, și păzesc poruncile mele.

Eşire 34, 7; 26, 1.

11. Să nu iei numele Domnului Dumnezeului tău în deşert, că nu va curăţi Domnul Dumnezeul tău pre cel ce ia numele lui în deşert.

Ps. 96, 7; Eşire 20, 7; Lev. 19, 12; Mat. 5, 33.

12. Păzeşte ziua sâmbetelor, ca s'o sfînteşti pre ea, precum ți-au poruncit ție Domnul Dumnezeul tău.

Ezech. 20, 12; Eşire 34, 14.

13. În şase zile vei lucrà şi vei face toate lucrurile tale.

Lev. 23, 3.

14. Iar în ziua a şaptea este sâmbăta Domnului Dumnezeului tău, să nu faci întru ea nici un lucru, tu şi feciorul tău şi fata ta şi sluga ta şi slujnica ta, boul tău şi asinul tău şi tot dobitocul tău, şi nemernicul cel ce lăcueşte la tine, ca să se odihnească sluga ta şi slujnica ta şi dobitocul tău, ca şi tine.

Fac. 2, 2; Eşire 20, 10; Fac. 1, 3; Evr. 4, 4.

15. Şi-ți adu aminte, că rob ai fost în pământul Eghiptului, şi te-au scos Domnul Dumnezeul tău de acolo cu mână tare şi cu braţ înalt, pentru aceea ți-au poruncit ție Domnul Dumnezeul tău să păzeşti ziua sâmbetelor, şi să o sfînteşti pre ea.

6, 21; 15, 15; 24, 18.

16. Cinsteşte pre tatăl tău şi pre muma ta, după cum au poruncit ție Domnul Dumnezeul tău, ca să fie bine ție, şi să trăeşti mulţi ani pre pământul, care-l dă ție Domnul Dumnezeul tău.

Eşire 20, 12; Mat. 15, 4; Efes. 6, 2, 3; Marc 7, 10; Sirah. 3, 9.

17. Să nu ucizi.

Mat. 5, 21; Lucà 18, 20.

18. Să nu prea curveşti.

Lucà 18, 20.

19. Să nu furi.

20. Să nu mărturiseşti strâmb asupra aproapelui tău mărturie mincinoasă.

21. Să nu poftesti femeia aproapelui tău, nici țarina lui, nici sluga lui, nici slujnica lui, nici boul lui, nici asinul lui, nici tot dobitocul lui, nici toate câte sunt ale aproapelui tău.

Eșire 20, 17; Mat. 5, 28; Rom. 7, 7.

22. Aceste cuvinte au grăit Domnul către toată adunarea voastră în munte din mijlocul focului, întunerec, negură, vifor, glas mare și mai mult nimica n'au adaos. Și le-au scris acestea pe două table de piatră și le-au dat mie.

23. Și a fost după ce ați auzit glasul lui din mijlocul focului, și muntele ardea cu foc, ați venit la mine toți povățuitorii semințiilor voastre și bătrânii voștri, și ați zis:

24. Iată au arătat nouă Domnul Dumnezeu nostru slava sa, și am auzit glasul lui din mijlocul focului, în ziua aceasta am cunoscut, că va grăi Dumnezeu către om, și va trăi.

25. Și acum să nu murim, că ne va mistui pre noi focul acesta mare, de vom adaoge noi a auzi încă glasul Domnului Dumnezeului nostru și vom muri.

Eșire 20, 19.

26. Că ce trup care să fi auzit glasul Dumnezeului celui viu grăind din mijlocul focului, ca noi, și să fie viu?

Eșire 33, 20; Jud. 13, 22.

27. Apropie-te tu și auzi toate ori câte va zice Domnul Dumnezeu nostru către tine, și grăește tu către noi toate câte au grăit Domnul Dumnezeu nostru către tine, și noi le vom asculta și le vom face.

Eșire 19, 8 și 20, 19; Evr. 12, 19.

28. Și au auzit Domnul glasul cuvintelor voastre grăind către mine, și au zis Domnul către mine: auzit-am glasul cuvintelor poporului acestuia câte a grăit către tine; drept a grăit toate.

29. Cine va da să fie așa inima lor într'înșii, ca să se teamă de mine și să păzească poruncile mele în toate zilele, ca să fie lor bine și fiilor lor în veac?

30. Mergi, zi lor: întoarceți-vă la casele voastre.

31. Iar tu stai aici cu mine, și voi grăi către tine poruncile și îndreptările și judecățile, care vei învăța pre ei,

și să facă așa în pământul, care-l dau eu lor să-l moștenească.

32. Și păziți să faceți precum au poruncit vouă Domnul Dumnezeu vostru, și să nu vă abateți la dreapta sau la stânga.

Pilde 4, 27.

33. Umblați în toată calea, care au poruncit ție Domnul Dumnezeu tău, ca să vă odihnească pre voi, și să vă fie bine, și să trăiți mult pre pământul, care-l veți moșteni.

CAP. 6.

Tălmăcirea poruncii întâiu. Dragostea către Dumnezeu.

Și acestea sunt poruncile și îndreptările și judecățile, care au poruncit Domnul Dumnezeu nostru, să vă învăț pre voi, ca să faceți așa în pământul în care mergeți să-l moșteniți.

2. Ca să vă temeți de Domnul Dumnezeu vostru, și să păziți toate îndreptările lui și toate poruncile lui, care le poruncesc eu ție astăzi, tu și fiii tăi și fiii fiilor tăi, în toate zilele vieții tale, ca să trăiți zile multe.

4, 1, 9; 5, 1.

3. Ascultă Israile și păzește să faci, ca să fie bine ție, și ca să vă înmulțiți foarte, precum au grăit Domnul Dumnezeu părinților tăi, să-ți dea ție pământul din care curge lapte și miere. Și acestea sunt îndreptările și judecățile, care le-au poruncit Domnul fiilor lui Israil în pustie, când au ieșit ei din pământul Eghiptului.

4. Ascultă Israile: Domnul Dumnezeu nostru Domn unul este.

3 Împ. 8, 61; Ioan 17, 3; 1 Cor. 8, 4, 6.

5. Și să iubești pre Domnul Dumnezeu tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta.

Mat. 22, 37.

6. Și cuvintele acestea câte poruncesc eu astăzi ție, să fie în inima ta și în sufletul tău.

Mar. 12, 30.

7. Și le spune fiilor tăi, și le grăește lor, când ștezi acasă și când mergi pre cale și când te culci și când te scoli.

Fac. 18, 19; 4, 9.

8. Și le leagă pre ele să fie semn pre mâna ta, și să fie neclătite înaintea ochilor tăi.

Eșire 13, 9 și 16.

9. Și le veți scrie pe pragurile caselor voastre și ale ușilor voastre.

11, 20.

10. Și va fi când te va băgă Domnul Dumnezeuul tău în pământul, care s'au jurat părinților tăi lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, că-ți va da ție cetăți mari și bune, care nu le-ai zidit tu.

7, 8; Is. Nav. 24, 13.

11. Case pline de toate bunătățile, care nu le-ai umplut tu, gropi săpate, care nu le-ai săpat tu, vii și măslini, care nu le-ai sădit tu, și când vei mânca și te vei sătura,

8, 10.

12. Ia aminte de tine să nu se lățească inima ta, și să uiți pre Domnul Dumnezeuul tău, cel ce te-au scos din pământul Eghiptului, din casa robiei.

13. De Domnul Dumnezeuul tău să te temi, și lui singur să-i slujești, și de el te lipește, și pre numele lui te jură.

Mat. 4, 10.

14. Să nu umblați după alți dumnezei din dumnezeii neamurilor celor de prin prejurul vostru.

Eșire 23, 33; Lucà 4, 8.

15. Că Dumnezeu râvnitor este Domnul Dumnezeuul tău întru tine, ca să nu se mânie cu iuțime Domnul Dumnezeuul tău asupra ta, și să te piarză de pre fața pământului.

16. Să nu ispitești pre Domnul Dumnezeuul tău, precum l-ați ispitit la ispită.

Mat. 4, 7; Lucà 4, 8.

17. Păzind să păzești poruncile Domnului Dumnezeuului tău și mărturiile și îndreptările lui, câte ți-au poruncii ție.

Lucà 4, 12.

18. Și să faci ce este plăcut și ce este bun înaintea Domnului Dumnezeuului tău, ca să fie bine ție, și intrând vei moșteni pământul cel bun, care s'au jurat Domnul părinților voștri.

19. Ca să alungi pre toți vrăjmașii tăi dinaintea feții tale, după cum au grăit Domnul.

20. Și va fi când te va întrebà fiul tău mâine, zicând: care sunt mărturiile și îndreptările și judecățile, care le-au poruncit Domnul Dumnezeuul nostru nouă?

21. Vei răspunde fiului tău: robi eram lui Faraon în pământul Eghiptului, și ne-au scos pre noi Domnul de acolo cu mână tare și cu braț înalt.

5, 15; Eșire 14, 8.

22. Și au făcut Domnul semne și minuni mari și rele în Eghipt asupra lui Faraon și asupra casii lui înaintea noastră.

4, 34; 7, 19.

23. Și pre noi ne-au scos de acolo, ca să ne deà pământul acesta, care s'au jurat părinților noștri că-l va da.

24. Și ne-au poruncit nouă Domnul să facem toate dreptățile acestea, și să ne temem de Domnul Dumnezeuul nostru, ca să fie nouă bine în toate zilele, și să trăim ca și astăzi.

25. Și milă va face cu noi de vom păzi să facem toate poruncile legii aceștia înaintea Domnului Dumnezeuul nostru, precum au poruncit nouă.

CAP. 7.

Oprirea prieteniei cu păgânii.

Iar când te va băgà pre tine Domnul Dumnezeuul tău în pământul în care vei intrà să-l moștenești, și va pierde neamuri mari și multe dinaintea feții tale: pre Heteu și pre Ghergheseu și pre Amoreu și pre Hananeu și pre Ferezeu și

pre Eveu și pre Ievuseu, șapte neamuri mari și multe și mai tari decât voi.

31, 3, 5; Eșire 23, 23; 33, 2.

2. Și va da pre ei Domnul Dumnezeuul tău în mâinile tale, și-i vei bate pre ei, cu ucidere să-i ucizi pre ei, și să nu faci cu ei legătură, nici să-ți fie milă de ei.

Eșire 23, 32; 34, 15.

3. Nici să vă încuscriți cu ei: fata ta să n'o dai feciorului lui, și fata lui să n'o ia feciorul tău.

3 Împ. 11, 2.

4. Că va face pre feciorul tău să se depărteze de către mine, și să slujească la dumnezei străini, și se va mânie cu iuțime Domnul asupra voastră, și te va pierde pre tine degrab.

Eșire 34, 16.

5. Ci așa să le faceți lor: jertfelnicele lor să le dărâmați, și stâlpii lor să-i sfărâmați, și desigurile lor să le tăiați, și cele cioplite ale dumnezeilor lor să le ardeți cu foc.

12, 2; Eșire 23, 32; Lev. 18, 3; Num. 33, 52.

6. Că popor sfânt ești tu Domnului Dumnezeului tău, și pre tine te-au ales Domnul Dumnezeuul tău, să-i fii lui popor deosebi al lui, mai mult decât toate neamurile câte sunt pre fața pământului.

Eșire 19, 6; 1 Petr. 2, 9.

7. Nu pentru că sunteți mai mulți decât toate neamurile v'au ales pre voi Domnul și v'au oșebit pre voi Domnul, că voi sunteți mai puțini decât toate neamurile.

8. Ci pentru că v'au iubit pre voi Domnul, și pentru că au ținut jurământul care s'au jurat părinților voștri, v'au scos pre voi Domnul cu mână tare și cu braț înalt, și te-au izbăvit pre tine Domnul din casa robiei, din mâna lui Faraon împăratul Eghiptului.

9. Și să cunoști că Domnul Dumnezeuul tău, acesta este Dumnezeu, Dumnezeu credincios, cel ce păzește legătura și mila celor ce-l iubesc pre dânsul și celor ce păzesc poruncile lui până la al miilea neam.

Eşire 20, 5.

10. Şi răsplăteşte celor ce-l urăsc pre dânsul înaintea feţii, ca să-i piarză pre ei, şi nu va zăbovi celor ce-l urăsc pre el, înaintea feţii va răsplăti lor.

11. Şi să păzeşti poruncile şi dreptăţile şi judecăţile acestea, câte poruncesc eu ție astăzi, ca să le faci.

12. Şi va fi când veţi auzi dreptăţile acestea şi le veţi păzi şi le veţi face, va păzi Domnul Dumnezeul tău ție legătura şi mila, precum s'au jurat părinţilor voştri.

28, 1; Eşire 23, 22; Lev. 26, 3.

13. Şi te va iubi şi te va binecuvânta şi te va înmulţi, şi va binecuvânta rodul pântecelui tău şi rodul pământului tău, grâul tău şi vinul tău şi untuldelemn al tău, cirezile vacilor tale şi turmele oilor tale pre pământul, care s'au jurat părinţilor tăi să-l dea ție.

28, 4.

14. Şi vei fi binecuvântat mai mult decât toate neamurile; nu va fi întru voi fără de rod sau sterp, nici în vitele tale.

Eşire 23, 26.

15. Şi va ridică Domnul Dumnezeul tău dela tine toată slăbiciunea şi toate boalele cele rele ale Eghipetului, care le-ai văzut şi care le-ai cunoscut, nu le va pune preste tine, ci le va pune preste toţi cei ce te urăsc pre tine.

Eşire 15, 26.

16. Şi vei mânca toate prăzile neamurilor, care Domnul Dumnezeul tău le va da ție, să nu le ierte pre ele ochiul tău, şi să nu slujeşti dumnezeilor lor, că împiedicare este ție aceasta.

17. Iar de vei zice în cugetul tău, că mai mare este neamul acesta decât mine, cum voi putea să-i pierz pre ei?

18. Să nu te temi de ei, ci să-ţi aduci aminte câte au făcut Domnul Dumnezeul tău lui Faraon şi tuturor Eghiptenilor.

19. Ispitele cele mari care le-au văzut ochii tăi, semnele acelea şi minunile cele mari, mâna cea tare şi braţul cel înalt, cum te-au scos pre tine Domnul Dumnezeul tău; aşă

va face Domnul Dumnezeu nostru tuturor neamurilor de fața căroră te temi tu.

4, 34; 6, 22.

20. Încă și viespi va trimite Domnul Dumnezeu tău asupra lor, până vor pieri cei ce au rămas și cei ce s'au ascuns de tine.

Eșire 23, 28.

21. Nu te teme de fața lor, că Domnul Dumnezeu tău este întru tine, Dumnezeu mare și puternic.

31, 6.

22. Și va pierde Domnul Dumnezeu tău neamurile acestea dela fața ta încet, încet; nu vei putea să-i pierzi pre ei degrab, ca să nu se facă pustiu pământul și să se înmulțească asupra ta hiarele cele sălbatece.

Eșire 33, 2.

23. Și va da pre ei Domnul Dumnezeu tău în mâinile tale, și vei pierde pre ei cu pierdere mare, până ce vei sfârși pre ei.

24. Și va da pre împărații lor în mâinile voastre, și va pieri numele lor din locul acela, nimenea nu va putea stă împotrivă înaintea feții tale, până ce-i vei pierde pre ei.

25. Cele cioplite ale dumnezeilor lor să le ardeți cu foc, să nu poștești argintul, nici aurul cel dela ei să nu-l iei ție, ca să nu greșești pentru acela; că urâciune este înaintea Domnului Dumnezeului tău.

26. Și să nu bagi urâciune în casa ta, ca să nu fii anatema ca și aceia, ci cu îngrețosare să urăști aceia, pentru că este anatema.

Eșire 13, 17.

CAP. 8.

Sfătuire către popor să nu uite binefacerile lui Dumnezeu.

Toate poruncile câte poruncesc eu vouă astăzi, păziți, ca să trăiți și să vă înmulțiți, și să intrați și să moșteniți

pământul, care s'au jurat Domnul Dumnezeu vostru părinților voștri.

2. Și-ți adu aminte de toată calea, pre care te-au dus pre tine Domnul Dumnezeu tău în pustie, ca să te necăjească și să te ispitească, și să se cunoască cele din inima ta, oare păzi-vei poruncile lui sau nu?

13, 3; 1 Ioan 4, 2.

3. Și te-au necăjit și te-au flămânzit și te-au hrănit cu mană de care n'au știut părinții tăi, ca să-ți arate ție, că nu numai cu pâine singură va trăi omul; ci cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu, va trăi omul.

Eșire 16, 14, 15; Matei 4, 4; Lucă 4, 4.

4. Hainele tale nu s'au învechit de pre tine, și tălpile tale nu s'au bătut, picioarele tale nu s'au îngroșat în patruzeci de ani.

Eșire 16, 35; Neem. 9, 21.

5. Ca să cunoști cu inima ta, că în ce chip omul învață pre fiul său, așa Domnul Dumnezeu tău te ceartă pre tine.

Evr. 12, 6.

6. Și să păzești poruncile Domnului Dumnezeului tău, să umbli pre căile lui și să te temi de el.

7. Că Domnul Dumnezeu tău te va băga pre tine în pământ bun și mult, unde sunt râuri de apă și izvoare adânci, care ies prin câmpuri și prin munți.

8. Pământ de grâu și de orz, vii, smochini, rodii, pământ de măslini de untdelemn și de miere.

9. Pământ în care fără de lipsă vei mânca pâinea ta, și de nimica nu vei avea lipsă într'însul, pământ a căruia pietrele au fier, și din munții lui vei săpă aramă.

33, 25.

10. Vei mânca și te vei sătura, și bine vei cuvânta pre Domnul Dumnezeu tău pre pământul cel bun, care l-au dat ție.

6, 11, 12.

11. Ia aminte să nu uiți pre Domnul Dumnezeu tău, încât să nu păzești poruncile lui și judecățile și dreptățile lui, câte

eu poruncesc ție astăzi.

12. Ca nu după ce vei mânca și te vei sătura, și-ți vei zidi case bune și vei lăcuî într'însele.

13. Și după ce ți se vor înmulți boii tăi și oile tale, și după ce ți se va înmulți argintul și aurul, și după ce ți se vor înmulți toate câte ai tu,

14. Să te înalți cu inima și să uiți pre Domnul Dumnezeuul tău, cel ce te-au scos din pământul Eghiptului, din casa robiei.

Osie 13, 6.

15. Cel ce te-au povățuit pre tine prin pustiea cea mare și înfricoșată: unde sunt șerpi care mușcă și scorpii și uscăciune, unde nu eră apă, cel ce ți-au scos ție izvor de apă din piatră foarte vârtoasă.

Num. 20, 11; Eșire 17, 6; Num. 21, 6-7.

16. Cel ce te-au hrănit în pustie cu mană, care nu o ai știut tu, nici părinții tăi nu o au știut, ca să te necăjească și să te ispitească, și să-ți facă bine ție în zilele cele de apoi ale tale.

Eșire 16, 14, 15.

17. Și să nu zici întru inima ta: vîrtutea mea și tăriea mâinii mele mi-a făcut mie această putere mare.

18. Ci să-ți aduci aminte de Domnul Dumnezeuul tău, că el ți-au dat ție putere, ca să faci vîrtute, și ca să întărească legătura sa, care s'au jurat Domnul părinților tăi, ca astăzi.

19. Și va fi de vei uită pre Domnul Dumnezeuul tău, și vei umblă după alți dumnezei și vei sluji lor și te vei închină lor, mărturisesc vouă astăzi pre cer și pre pământ, că cu adevărat veți pieri.

20. Ca și neamurile acelea pre care Domnul Dumnezeuul tău le pierde dinaintea feții voastre, așa veți pieri; pentru că n'ați ascultat glasul Domnului Dumnezeuului vostru.

CAP. 9.

Moisi amintește Israiliților fărădelegile lor din trecut.

Ascultă Israile: tu treci astăzi Iordanul, ca să intri și să moștenești neamuri mari și cu mult mai tari decât voi, cetăți mari și cu ziduri până la cer.

2. Popor mare și mult și înalt, pre fiii lui Enac de carii tu știi și tu ai auzit; cine se poate împotrivi înaintea feții fiilor lui Enac?

Num. 13, 33.

3. Și ca să cunoști astăzi, că Domnul Dumnezeuul tău acesta va merge înaintea feții tale, foc mistuitor este. Acesta va pierde pre ei, și el va întoarce pre ei dela fața ta, și-i va pierde degrab, precum au zis Domnul.

Eșire 24, 17; Evr. 12, 29.

4. Să nu zici întru inima ta după ce va pierde Domnul Dumnezeuul tău neamurile acestea dinaintea feții tale, grăind: pentru dreptatea mea m'au băgat pre mine Domnul să moștenesc acest pământ bun, că pentru fărădelegea neamurilor acestora va pierde pre ei Domnul Dumnezeu de la fața ta.

5. Nu pentru dreptatea ta, nici pentru curăția inimii tale vei intra tu să moștenești pământul lor, ci pentru păgânătatea neamurilor acestora va pierde pre ei Domnul dela fața ta, și pentru ca să întărească legătura, care au jurat Domnul părinților noștri lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov.

Fac. 12, 7; 13, 15; Fap. Ap. 7, 5.

6. Și ca să știi astăzi cum că nu pentru dreptățile tale, dă ție Domnul Dumnezeu, pământul cel bun să-l moștenești, de vreme ce ești popor tare în cerbice.

7. Adu-ți aminte și să nu uiți cât ai mânieat pre Domnul Dumnezeuul tău în pustie din ziua în care ați ieșit din Eghipt, până ce ați venit în locul acesta, necrezători ați fost, întărâtând pre Domnul.

Eșire 14, 11 și 16, 2; Num. 11, 4.

8. Și în Horiv ați întărit pre Domnul, și s'au mâniat Domnul pre voi, ca să vă piarză pre voi.

Eșire 32, 4.

9. Când m'am suit eu în munte să iau tablele cele de piatră, tablele legăturii care au făcut Demnul cu voi, și am fost în munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți, pâine n'am mâncat și apă n'am băut.

Eșire 14, 3; 24, 18; 31, 18; 32, 15.

10. Și mi-au dat mie Domnul două table de piatră scrise cu degetul lui Dumnezeu, într'acelea erau scrise toate cuvintele, care au grăit Domnul către voi în munte din mijlocul focului, în ziua adunării.

Eșire 31, 18; 32, 16.

11. Și a fost după patruzeci de zile și după patruzeci de nopți, mi-au dat mie Domnul cele două lespezi de piatră, tablele legii.

12. Și au zis Domnul către mine: scoală-te și te pogoară curând de aici, că fărădelege a făcut poporul tău pre care l-ai scos din pământul Eghiptului, curând a ieșit din calea care le-ai poruncit lor, și ș'a făcut lui-și chip turnat.

Eșire 32, 7.

13. Și au grăit Domnul către mine zicând: spus-am ție odată și de două ori, zicând: am văzut pre poporul acesta, și iată popor cu cerbice tare este.

32, 9; Eșire 33, 3; Isaia 48, 4.

14. Și acum lasă-mă să-i pierz pre ei și să sting numele lor de supt cer, și te voi face pre tine neam mare și tare, și mai mult decât acesta.

Eșire 32, 10; Ps. 105, 23.

15. Și întorcându-mă m'am pogorât din munte, și muntele ardea cu foc până la cer, și cele două table ale mărturiilor într'amândouă mâinile mele.

Eșire 32, 15.

16. Și văzând că ați păcătuit înaintea Domnului Dumnezeului vostru, și v'ați făcut vouă vițel vărsat, și

curând ați ieșit din calea care v'au poruncit vouă Domnul să faceți,

17. Am luat cele două table și le-am aruncat din mâinile mele, și le-am sfărâmat înaintea voastră.

Eșire 32, 19.

18. Și m'am rugat înaintea Domnului a doua oară ca și întâiu, patruzeci de zile și patruzeci de nopți, pâine n'am mâncat și apă n'am băut, pentru toate păcatele voastre care ați păcătuit, făcând rău înaintea Domnului Dumnezeului nostru ca să-l mâniați pre el.

Eșire 24, 18; 34, 28.

19. Și m'am temut de iuțimea și de mâniea cu care s'au mânieat Domnul pre voi ca să vă piarză pre voi, și m'au ascultat Domnul pre mine și în vremea aceasta.

20. Încă și pre Aaron s'au mânieat Domnul foarte, ca să-l piarză pre el, și m'am rugat eu și pentru Aaron în vremea aceea.

21. Și păcatul vostru, vițelul care l-ați făcut, l-am luat și l-am ars cu foc, și l-am zdrobit și l-am pisat foarte, până ce s'a făcut mărunț, și a fost ca praful, și am aruncat praful în râul, care curgea dela munte.

Eșire 32, 20.

22. Și la aprindere și la ispitire și la mormânturile poftei ați mânieat pre Domnul Dumnezeul nostru.

Num. 11, 1; 21, 5.

23. Și când v'au trimis Domnul din Cadisul Varni, zicând: suiți-vă și moșteniți pământul, care-l dau eu vouă, ați călcat cuvântul Domnului Dumnezeului vostru, și n'ați crezut lui și n'ați ascultat glasul lui.

Num. 13, 3.

24. Neascultători de Domnul ați fost din ziua în care s'au făcut cunoscut vouă.

31, 27.

25. Și m'am rugat înaintea Domnului patruzeci de zile și patruzeci de nopți, pentrucă au zis Domnul, că să vă piarză pre voi.

26. Și m'am rugat către Dumnezeu, și am zis: Doamne, Doamne, împăratul dumnezeilor! Nu pierde pre poporul tău și moștenirea ta care o ai răscumpărat cu puterea ta cea mare, pre carii i-ai scos din pământul Eghiptului cu puterea ta cea mare și cu mâna ta cea tare și cu brațul tău cel înalt.

Eșire 32, 11; Num. 14, 13.

27. Adu-ți aminte de Avraam și de Isaac și de Iacov robii tăi, cărora te-ai jurat pre tine însu-ți, și nu căută la învârtoșarea poporului acestuia și la păgânătățile și la păcatele lor.

28. Ca să nu zică cei ce lăcuiesc pământul din care ne-ai scos pre noi, grăind: pentrucă n'au putut Domnul să-i bage pre ei în pământul, care le-au zis lor, și pentrucă i-au urât pre ei, i-au scos în pustie să-i omoare.

Eșire 32, 12; Num. 14, 16.

29. Și aceștia sunt poporul tău și moștenirea ta, pre carii i-ai scos din pământul Eghiptului, cu puterea ta cea mare și cu mâna ta cea tare și cu brațul tău cel înalt.

CAP. 10.

Alte table ale legii. Păzirea legii Domnului.

În vremea aceea, zis-au Domnul către mine: cioplește-ți două table de piatră cum au fost cele dintâiu, și te sue la mine în munte, și-ți fă sicriu de lemn.

Eșire 34, 1.

2. Și voi scrie pre table cuvintele, care au fost pre tablele cele dintâiu, care le-ai stricat, și le vei pune în sicriu.

3. Și am făcut sicriu de lemn neputrezitor, și am cioplit două table de piatră, cum au fost și cele dintâiu, și m'am suit în munte, și amândouă tablele în mâinile mele.

4. Și au scris în table cum au fost scrisoarea cea dintâiu, cele zece cuvinte, care au grăit Domnul către voi în munte din mijlocul focului, și mi le-au dat Domnul mie.

5. Și întorcându-mă, m'am pogorât din munte, și am băgat tablele în sicriul care l-am făcut, și au fost acolo, după cum mi-au poruncii mie Domnul.

Eșire 25, 16; 3 Împ. 8, 9; Evr. 9, 4.

6. Și fiii lui Israil au purces din Virotul fiilor lui Iachim Misadeanul. Acolo a murit Aaron și acolo s'a îngropat; și a preoțit Eleazar fiul lui în locul lui.

Num. 20, 28, 29; Num. 33. 30-32.

7. De acolo a mers la Gadgad, și dela Gadgad la Etevata pământ cu repejiuni de ape.

Num. 33, 32, 33.

8. În vremea aceea au osebit Domnul seminția lui Levi, ca să poarte sicriul legii Domnului, și să stea înaintea Domnului, ca să slujească, să se roage și să binecuvinteze întru numele Domnului până în ziua aceasta.

9. Pentru aceea n'au Leviții parte nici sort între frații săi. Domnul însuși este sortul lor, precum au zis lor.

Num. 18, 20.

10. Și eu am stătut în munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți, și m'au ascultat Domnul și în vremea aceasta, și n'au vrut Domnul să vă piarză pre voi.

Mat. 22, 37.

11. Și au zis Domnul către mine: du-te și mergi înaintea poporului acestuia, ca să între și să moștenească pământul, care m'am jurat părinților lor, că-l voi da lor.

12. Și acum Israile, ce cere Domnul Dumnezeuul tău dela tine? Fără numai să te temi de Domnul Dumnezeuul tău, și să umbli pre toate căile lui, și să-l iubești pre el, și să slujești Domnului Dumnezeuului tău din toată inima ta și din tot sufletul tău.

13. Și să păzești poruncile Domnului Dumnezeuului tău și dreptățile lui, câte-ți poruncesc eu ție astăzi, ca să-ți fie ție bine.

14. Iată al Domnului Dumnezeuului tău este cerul și cerul cerului, pământul și toate câte sunt într'însul.

Fac. 14, 19; Ps. 23, 1.

15. Numai pre părinții voștri au voit Domnul, ca să-i iubească pre ei, și au ales sămânța lor după ei pre voi mai mult decât pre toate neamurile, precum este în ziua aceasta.

16. Tăiați-vă împrejur învârtoșarea inimii voastre, și cerbicea voastră să n'o mai întăriți.

Fac. 17, 11; Ierem. 4, 4; Rom. 4, 11.

17. Că Domnul Dumnezeuul vostru, acesta este Dumnezeuul dumnezeilor și Domnul domnilor, Dumnezeu mare și tare și înfricoșat, care nu caută la față, nici ia dar.

Iov. 34, 19; 2 Paralip. 19, 7; Efes. 6, 9.

18. Cel ce face judecată nemernicului și săracului și văduvei, și iubește pre cel nemernic și-i dă lui pâine și haină.

Eșire 22, 21; Lev. 19, 15; Pild. 24, 23.

19. Și să iubiți pre cel nemernic, pentrucă și voi ați fost nemernici în pământul Eghiptului.

Lev. 19, 34.

20. De Domnul Dumnezeuul tău să te temi, și lui să-i slujești, și de el să te lipești, și pre numele lui să juri.

Mat. 4, 10.

21. Acesta este lauda ta, și acesta este Dumnezeuul tău, cel ce au făcut întru tine aceste mari și slăvite, care le-au văzut ochii tăi.

22. Cu șaptezeci de suflete s'au pogorît părinții tăi în Eghipt; iar acum te-au înmulțit Domnul Dumnezeuul tău ca stelele cerului.

Fac. 15, 5; 46, 26; Eșire 1, 5; Fapt. Ap. 7, 14.

CAP. 11.

Urmarea sfătuirii de a păzi poruncile Domnului.

Să iubești pre Domnul Dumnezeuul tău, și să păzești cele ce ți-au poruncit să le păzești: îndreptările lui și poruncile lui și judecățile lui, în toate zilele.

Eşire 21, 1.

2. Şi să ştiţi astăzi ceeace nu ştiu nici au văzut pruncii voştri: certarea Domnului Dumnezeuului tău şi măririle lui şi mâna cea tare şi braţul cel înalt,

3. Şi semnele lui şi minunile lui, care au făcut în mijlocul Eghipetului, lui Faraon împăratul Eghipetului şi a tot pământul lui,

4. Şi câte au făcut oştirii Eghiptenilor şi carelor lor şi călărimii lor şi oştirii lor, cum i-au înecat apa mării Roşii preste faţa lor când vă goneau ei pre voi dinapoi, şi i-au pierdut pre ei Domnul până în ziua de astăzi.

5. Şi câte au făcut vouă în pustie până aţi venit la locul acesta.

6. Şi câte au făcut lui Datan şi lui Aviron fiii lui Eliav fiul lui Ruvim, pre carii deschizând pământul gura sa, i-a înghiţit pre ei şi casele lor şi corturile lor şi toată averea lor, care erà cu ei în mijlocul atot Israilul.

Num. 16, 31; Ps. 105, 18.

7. Că ochii voştri au văzut toate aceste lucruri mari ale Domnului, câte au făcut întru voi astăzi.

8. Să păziţi toate poruncile lui câte vă poruncesc eu vouă astăzi, ca să trăiţi şi să vă înmulţiţi, şi intrând să moşteniţi pământul la care voi treceţi Iordanul, acolo, să-l moşteniţi pre el.

9. Ca să fiţi vreme multă pre pământul, care s'au jurat Domnul părinţilor voştri să-l deà lor şi seminţiei lor după ei, pământul din care curge lapte şi miere.

10. Că pământul la care mergi tu să-l moşteneşti, nu este ca pământul Eghipetului de unde aţi ieşit, când semeni sămânţa să-l adăpi cu picioarele ca o grădină de legumi.

11. Ci pământul la care mergi tu să-l moşteneşti, este pământ de munte, şi de câmp din ploaia cerului beà apă.

8, 7-9.

12. Pământ pre care Domnul Dumnezeuul tău îl cercetează pururea, şi ochii Domnului Dumnezeuului tău sunt preste el dela începutul anului până la sfârşitul anului.

28, 11.

13. Drept aceea de veți ascultă cu luare aminte toate poruncile, care le poruncesc eu ție astăzi, ca să iubești pre Domnul Dumnezeuul tău și să slujești lui din toată inima ta și din tot sufletul tău,

14. Va da pământului tău în vremea sa, ploaie timpurie și târzie, și-ți vei adună grâul tău și vinul tău și untuldelemn al tău.

Ioil 2, 23; Zaharia 10, 1.

15. Va da iarbă în țărinile tale dobitoacelor tale.

16. Și mâncând și săturându-te ia aminte ție însuți să nu se lățească inima ta, și să vă abateți, și să slujiți la dumnezei streini și să vă închinați lor.

17. Și să se aprinză cu mânie Domnul asupra voastră, și să închiză cerul, ca să nu fie ploaie, și pământul să nu-și dea rodul său, și să pieriți degrab de pre pământul cel bun, care l-au dat vouă Domnul.

Lev. 26, 19.

18. Puneți cuvintele acestea în inima voastră și în sufletul vostru, și le legați să vă fie semn pre mâna voastră, și să fie neclătite înaintea ochilor voștri.

6, 8; Eșire 13, 9.

19. Și să învățați acestea pre fiii voștri, grăindu-le de ele, când șezi tu acasă și când mergi pre cale și când te culci și când te scoli.

4, 9.

20. Și să le scriți acestea pe pragurile caselor voastre și pre ale porților voastre.

6, 9.

21. Ca să se înmulțească zilele voastre și zilele fiilor voștri pre pământul, care s'au jurat Domnul părinților voștri să-l dea lor, ca și zilele cerului pre pământ.

22. Și va fi de veți auzi cu auzul toate poruncile acestea, care eu le poruncesc astăzi vouă, și de le veți face pre ele și veți iubi pre Domnul Dumnezeuul vostru și veți umblă pre toate căile lui și vă veți lipi de el,

23. Va scoate Domnul toate neamurile acestea dela fața voastră, și veți moșteni neamuri mari și mai tari decât voi.

24. Tot locul care-l va călca talpa piciorului vostru, al vostru va fi: dela pustie și dela Andi-Livan și de la râul cel mare al Eufratului și până la marea cea de către apus vor fi hotarele voastre.

Isus Navì 1, 3.

25. Nimenea nu va stă împotriva feții voastre, și va pune Domnul Dumnezeul vostru frica voastră și cutremurul vostru pre fața a tot pământul pre care veți călca voi cum au grăit Domnul către voi.

Eșire 23, 27.

26. Iată eu dau înaintea voastră astăzi binecuvântare și blestem.

27. Binecuvântare, de veți ascultă poruncile Domnului Dumnezeului vostru, care vă poruncesc eu astăzi vouă.

28. Iar blestem, de nu veți ascultă poruncile Domnului Dumnezeului vostru, care vă poruncesc eu vouă astăzi, și vă veți abate dela calea, care am poruncit eu vouă astăzi, și de veți merge să slujiți la dumnezei pre carii nu-i știți.

29. Și va fi după ce te va băga Domnul Dumnezeul tău în pământul la care treci tu să-l moștenești, vei da binecuvântarea în muntele Garizin și blestemul în muntele Gheval.

27, 12, 13; Isus Navì 8, 33.

30. Aceștia sunt dincolo de Iordan dinapoia căii cei către apusul soarelui, în pământul Hananeilor carii lăcuiesc la apus către Golgol aproape de stejarul cel înalt.

31. Că voi treceți Iordanul, ca să intrați și să moșteniți pământul, care cu sorți îl dă vouă Domnul Dumnezeul vostru, ca să-l moșteniți în toate zilele și să lăcuți într'însul.

32. Și luați aminte să faceți toate poruncile lui, și judecățile acestea care le puiu eu astăzi înaintea voastră.

CAP. 12.

Locul adevăratei slujiri de Dumnezeu.

Și acestea sunt poruncile și judecățile, care veți lua aminte să le faceți în pământul, care-l dă vouă Domnul Dumnezeu părinților voștri să-l moșteniți în toate zilele, care veți trăi pre pământ.

2. Să stricați cu desăvârșire toate locurile în care neamurile pre care voi le veți moșteni, au slujit dumnezeilor lor, cele din munții cei înalți și din dealurile de supt copac stufos.

7, 5; Eșire 23, 32; 34, 13.

3. Și să surpați jertfelnicele lor, și să dărâmați stâlpii lor, și desigurile lor să le tăiați, și chipurile cele cioplite ale dumnezeilor lor să le ardeți cu foc, și să pierdeți numele lor din locul acela.

Num. 33, 52; Jud. 2, 2.

4. Să nu faceți așa Domnului Dumnezeului vostru.

5. Ci în locul, care-l va alege Domnul Dumnezeu vostru într'una din cetățile voastre, ca să se numească numele lui acolo și să se cheme, acolo îl veți cauta și veți intra.

2 Paralip. 7, 12.

6. Și veți aduce acolo arderile cele de tot ale voastre: și jertfele voastre și pârga voastră și făgăduințele voastre și cele de voie ale voastre și mărturisirile voastre, cele întâiu născute ale vacilor voastre și ale oilor voastre,

Lev. 17, 3.

7. Și le mâncați acolo înaintea Domnului Dumnezeului vostru, și vă veseliți cu toate la care veți tinde mâinile, voi și casele voastre, după cum te-au binecuvântat Domnul Dumnezeu tău.

8. Să nu faceți acolo toate câte faceți astăzi aici, fiecarele ce-i place.

Num. 15, 39.

9. Că n'ați intrat până acum în odihna și în moșia, care o dă vouă Domnul Dumnezeu vostru.

10. Și după ce veți trece Iordanul, și veți lăcuî pre pământul, care-l va da vouă Domnul Dumnezeu vostru moșie, și vă va odihni de toți vrăjmașii voștri cei de prin prejur, și veți lăcuî fără de frică,

11. Va fi în locul, care-l va alege Domnul Dumnezeu tău, ca acolo să se cheme numele lui, acolo veți aduce toate câte poruncesc eu vouă astăzi: arderile cele de tot ale voastre și jertfele voastre și zeciuețele voastre și pârga mâinilor voastre și tot ce este ales din darurile voastre, care le veți făgăduî Domnului Dumnezeului vostru.

3 Împ. 8, 29.

12. Și vă veseliți înaintea Domnului Dumnezeului vostru, voi și fiii voștri și fetele voastre și slugile voastre și slujnicele voastre și levitul cel dela porție voastre, de vreme ce n'are parte și moștenire cu voi.

16, 11, 14; 27, 7.

13. Ia aminte, ca să nu aduci arderile cele de tot ale tale în tot locul, care-l vei vedeă;

14. Ci numai în locul, care-l va alege Domnul Dumnezeu tău într'o cetate dintr'ale semințiilor tale, acolo vei aduce arderile cele de tot ale tale, și acolo vei face toate câte poruncesc eu ție astăzi.

Lev. 17, 9.

15. Și ori când vei pofti, junghie și mănâncă carne, cum poște sufletul tău, după binecuvântarea Domnului Dumnezeului tău, care ți-au dat ție în toată cetatea, cel necurat întru tine și cel curat va putea mancă dintr'însa, ca cea de căprioară și de cerb.

15, 22.

16. Numai sângele să nu-l mâncați, ci să-l vărsați pre pământ ca apa.

Fac. 9, 4; Lev. 3, 17; 7, 26; 17, 10; 1 Împ. 14, 33.

17. Nu va fi ție slobod să mănânci în cetățile tale zeciuiala grâului tău și a vinului tău și a untului de lemn al tău, cele întâiu născute ale vacilor tale și ale oilor tale, și

toate făgăduințele câte veți făgădui și mărturisirile voastre și pârga mâinilor tale;

14, 23, 24.

18. Ci înaintea Domnului Dumnezeuului tău, în locul care-l va alege Domnul Dumnezeuul tău le vei mânca tu și feciorul tău și fata ta, sluga ta și slujnica ta și levitul și nemernicul cel din cetățile tale, și te vei veseli înaintea Domnului Dumnezeuului tău cu toate, la care vei tinde mâna ta.

19. Ia aminte să nu părăsești pre levit în toată vremea, cât vei trăi pre pământ.

20. Iar de va lărgi Domnul Dumnezeuul tău hotarele tale, precum au grăit ție, și vei zice: voiui mânca carne, de va pofti sufletul tău să mănânce carne ori când va pofti sufletul tău, mănâncă carne.

Fac. 28, 14.

21. Iar de va fi departe dela tine locul, care-l va alege Domnul Dumnezeuul tău, în care să se cheme numele lui acolo, junghie din boii tăi și din oile tale, care-ți va da Dumnezeu, în ce chip ți-au poruncit, și mănâncă în cetățile tale după pofta sufletului tău.

22. Cum să mănâncă căprioara și cerbul, așa le vei mânca; și cel necurat întru tine și cel curat, asemenea le vor mânca.

Lev. 3, 17; 7, 26 și 17, 10.

23. Ia seama bine să nu mănânci sânge, că sângele lui este sufletul lui, drept aceea să nu mănânci sufletul cu carnea lui.

1 Împ. 14, 33.

24. Să nu-l mâncați, ci pre pământ să-l vărsați ca apa.

25. Să nu-l mănânci, ca să fie bine ție și fiilor tăi după tine, de vei face ce este bun și ce este plăcut înaintea Domnului Dumnezeuului tău.

26. Iar numai cele sfinte ale tale, de vei aveà tu, și făgăduințele tale luându-le vei veni la locul, care-l va alege lui-și Domnul Dumnezeuul tău, ca să se cheme numele lui acolo.

27. Și vei face arderile de tot ale ale, cărnurile le vei aduce pre jertfelnicul Domnului Dumnezeului tău; iar sângele jertfelor tale îl vei vărsa pre temeliea jertfelnicului Domnului Dumnezeului tău, iar cărnurile le vei mânca.

28. Păzește și ascultă, ca să faci toate cuvintele, care-ți poruncesc eu ție astăzi, ca să fie bine ție și fiilor tăi în veac, de vei face ce este plăcut și bun înaintea Domnului Dumnezeului tău.

29. Și după ce va pierde Domnul Dumnezeul tău neamurile, la care mergi tu să moștenești pământul lor, dela fața ta, și-l vei moșteni, și vei lăcuî în pământul lor,

30. Ia aminte de tine însuți să nu cerci a urmă lor, după ce vor pieri ei dela fața ta; și să nu cerci de dumnezeii lor, zicând: cum au făcut neamurile acestea dumnezeilor săi, și eu voi face.

31. Să nu faci așa Domnului Dumnezeului tău, pentru că spurcăciunile, care Domnul le-au urît, le-au făcut dumnezeilor săi, că și pre fiii săi și pre fetele sale le-au ars cu foc dumnezeilor săi.

Lev. 17, 7; 4 Împ. 16, 3; Ps. 105, 37.

32. Tot cuvântul care-l poruncesc eu ție astăzi, acesta să-l păzești a-l face. Să nu adaogi la el, nici să iei dela el.

4, 2; Num. 15, 39; Pilde 30, 6; Apoc. 22, 18, 19.

CAP. 13.

Pedeapsa prorocilor mincinoși.

Iar de se va sculă întru tine proroc, sau carele visează vis, și-ți va da ție semn sau minune;

Isaia 8, 19; Mat. 24, 24.

2. Și va veni semnul sau minunea, care a grăit către tine, zicând: să mergem și să slujim la dumnezei streini, pre carii nu i-ați știut,

3. Să nu ascultați de cuvintele prorocului acestuia sau ale celui ce visează visul acela, că vă ispitește pre voi Domnul

Dumnezeul vostru, ca să știe de iubiți pre Domnul Dumnezeu vostru din toată inima voastră și din tot sufletul vostru.

8, 2; 1 Ioan 4, 2.

4. După Domnul Dumnezeu vostru să umblați și de dânsul să vă temeți și poruncile lui să le păziți și glasul lui să-l ascultați și lui să slujiți și de dânsul să vă lipiți.

5. Și prorocul acela, sau cel ce a visat vis, să moară, pentru că a grăit, ca să te abată pre tine dela Domnul Dumnezeu tău, cel ce te-au scos din pământul Eghipetului, și te-au izbăvit din casa robiei, ca să te scoată pre tine din calea pre care au poruncit ție Domnul Dumnezeu tău să mergi pre ea și să pierzi pre cel rău dintre voi.

Ierem. 14, 15; Zah. 13, 3.

6. Iar de te va ruga pre tine fratele tău cel după tată sau cel după mamă sau fiul tău sau fata ta sau femeia ta, care este la sânul tău, sau prietenul tău cel ce este întocmai la suflet cu tine, pre ascuns, zicând: să mergem și să slujim la dumnezei streini, pre carii nu i-ai știut tu, nici părinții tăi,

17, 2-6.

7. Dintre dumnezeii neamurilor celor de prin prejurul vostru, cari sunt aproape de tine, sau acelor ce sunt departe de tine, dela o margine a pământului până la cealaltă,

8. Să nu te învoiești cu el, nici să ascuți de el, să nu se facă milă ochiului tău de el, să nu te înduri de el, nici să-l tăinuești pre el;

9. Ci să-l spui pre el negreșit, mâna ta să fie întâiu asupra lui, ca să-l omori pre el, și apoi mâinile a tot norodul.

17, 7.

10. Și-l vor ucide cu pietre, și va muri, pentru că a cercat să te abată pre tine dela Domnul Dumnezeu tău, cel ce te-au scos din pământul Eghipetului, din casa robiei.

11. Și tot Israilul auzind se va teme, și nu vor adaoge a mai face acel cuvânt rău întru voi.

17, 13.

12. Iar de vei auzi într'una din cetățile, care Domnul Dumnezeuul tău le dă ție ca să lăcuești într'însele, zicând:

13. Eșit-au oameni fărădelege dintre voi, și au bătut pre cei ce lăcesc în cetatea lor, grăind: să mergem și să slujim la dumnezei streini, pre carii nu i-ați știut,

14. Cearcă, caută și întreabă cu deadinsul, și de este adevărat cuvântul acela, cum că s'au făcut urâciunea aceea întru voi,

15. Ucigând să ucizi pre toți lăcuatorii cetății aceea cu tăiere de sabie și cu anatema să o anatematisești pre ea, și toate cele ce sunt într'însa.

16. Și toate avuțiile ei le adună în ulițele ei și arde cetatea cu foc și toate avuțiile ei de istov înainte Domnului Dumnezeuului tău; și să fie nelăcuită în veci, și a doua oară să nu se mai zidească.

17. Și nimica din lucrurile date anatemei să nu se lipească de mâna ta, ca să se întoarcă Domnul dela iuțimea mâniei sale, și să-ți dea ție milă și să te miluiască și să te înmulțească, precum s'au jurat părinților tăi.

17, 20.

18. De vei ascultă glasul Domnului Dumnezeuului tău și vei păzi toate poruncile lui, câte poruncesc eu ție astăzi, făcând ce este bun și ce este plăcut înainte Domnului Dumnezeuului tău.

CAP. 14.

Rândueli pentru jale. Mâncări și zeciueli.

Fii sunteți ai Domnului Dumnezeuului vostru, să nu faceți tăeturi, nici să vă radeți între ochii voștri pentru mort.

Lev. 19, 28; 21, 5; Ierem. 16. 5, 6.

2. Că popor sfânt ești tu Domnului Dumnezeuului tău, și pre tine te-au ales Domnul Dumnezeuul tău să-i fii lui popor mai iubit decât toate neamurile, câte sunt pre fața pământului.

Eşire 22, 31; Lev. 17, 15.

3. Nimica spurcat să nu mâncați.

Lev. 11, 2, 3.

4. Acestea sunt vitele, care le veți mânca: vițel din vaci și miel din oi și ied din capre.

Fap. Ap. 10, 14; Lev. 20, 25.

5. Cerb și căprioară și bivol și zimbru și inorog și țap sălbatec și camelopard.

6. Toată vita cu unghiea despătată și care desparte unghiile în două copite și care rumegă între vite, acestea să le mâncați.

7. Iar din cele ce rumegă și din cele cu unghiea despătată și din cele cu unghiile despărțite, să nu mâncați pe acestea: cămila și iepurile și ariciul, care rumegă, iar unghiea n'o au despătată. Acestea sunt vouă necurate.

Lev. 11, 4.

8. Și porcul, că are unghiea despătată și desparte copitele unghii, iar nu rumegă, necurat este acesta vouă, din cărnurile lui să nu mâncați, și de mortăciunile lor să nu vă atingeți.

Lev. 11, 7.

9. Iar din toate cele ce sunt în apă acestea să mâncați: toate, care au aripi și solzi, să le mâncați.

Lev. 11, 9.

10. Iar toate cele care n'au aripi și solzi, să nu le mâncați; necurate sunt acelea vouă.

11. Toată pasărea curată o veți mânca.

12. Iar din cele ce zboară pe acestea să nu le mâncați: Vulturul și Gripsorul și Eretele.

Lev. 11, 13.

13. Și Uliul și Gaia și cele de același fel cu el.

14. Și tot Corbul și cele ce sunt asemenea lui.

15. Și Struțul și Buha și Babița.

16. Și Erodiul și Lebăda și Stârcul.

17. Și Heretele și Coroiul și cele ce sunt asemenea lui, și Pupăza și Corbul de noapte.

18. Și Pelicanul și Haradionul și cele ce sunt asemenea lui, Porfirionul și Liliacul.

19. Și din cele sburătoare toate care se târăsc necurate sunt vouă, să nu mâncați din ele.

20. Toată pasărea curată să o mâncați.

21. Nici o mortăciune să nu mîncăți, ci o dă celui nemernic, carele este în cetățile tale, sau celui strein să o mănânce, că tu ești popor sfânt Domnului Dumnezeuului tău. Să nu fierbi mielul în laptele mumei sale.

Eșire 23, 19; Eșire 34, 26; Iezechiel 44, 31.

22. Să iei zeciuiala din toată roada seminței tale, roada țarinei tale în tot anul.

23. Și o vei mîncă înaintea Domnului Dumnezeuului tău, în locul care-l va alege Domnul Dumnezeuul tău, ca să se cheme acolo numele lui, vei aduce zeciuielele grâului tău și ale vinului tău și ale untului de lemn al tău și cele întâiu născute ale vacilor tale și ale oilor tale, ca să te înveți a te teme de Domnul Dumnezeuul tău în toate zilele.

24. Iar de va fi calea departe dela tine, și nu vei putea să duci acestea, pentrucă este departe dela tine locul, care-l va alege Domnul Dumnezeuul tău, ca să se cheme numele lui acolo pentrucă te-au binecuvântat pre tine Domnul Dumnezeuul tău,

12, 17, 18.

25. Vinde acelea pre argint, și ia argintul în mâinile tale, și mergi la locul, care-l va alege Domnul Dumnezeuul tău.

Mat. 21, 12.

26. Și cu argintul acela cumpără tot ce va pofti sufletul tău și din boi și din oi, din vin și din băutură ametoare și din toate, care va pofti sufletul tău, și mănâncă acolo înaintea Domnului Dumnezeuului tău și te veselește tu și casa ta.

27. Și Levitul cel din cetățile tale, pentrucă el n'are parte, nici sorți împreună cu tine.

Num. 18, 20; Iezech. 44, 28.

28. După trei ani vei scoate toată zeciuiala rodurilor tale; în anul acela o vei pune în cetățile tale.

29. Și va veni Levitul pentrucă el n'are parte, nici sorți împreună cu tine și nemernicul și săracul și văduva, cari sunt în cetățile tale, și vor mânca și se vor sătura, ca să te binecuvinteze pre tine Domnul Dumnezeul tău, întru toate lucrurile care vei face.

Mal. 3, 10.

CAP. 15.

Anul al șaptelea. Săracii, robii și întâii născuți.

Anul al șaptelea vei face iertare,

Eșire 23, 10; Lev. 25, 3.

2. Iar rânduiala iertării este aceasta: vei ierta toată datoria ta, care-ți este dator ție aproapele și fratele tău, să nu o ceri, pentrucă s'a chemat iertare Domnului Dumnezeului tău.

3. Dela cel strein cere câte sunt ale tale la el; iar fratelui tău să-i ierți datoria, care ai la el.

4. Că nu va fi întru tine lipsit, pentrucă pururea te va binecuvânta pre tine Domnul Dumnezeul tău în pământul, care cu sorți îl dă ție Domnul Dumnezeul tău să-l moștenești.

5. Iar de veți asculta cu luare aminte glasul Domnului Dumnezeului vostru, ca să păziți și să faceți toate poruncile acestea, care poruncesc eu astăzi ție.

6. Domnul Dumnezeul tău te va binecuvânta pre tine, precum au grăit ție, și vei împrumuta popoare multe, iar tu nu te vei împrumuta, și vei stăpâni popoare multe; iar pre tine nu te vor stăpâni.

7. Iar de va fi întru tine cineva sărac dintre frații tăi în vre-o cetate din cetățile tale în pământul, care-l dă ție Domnul Dumnezeul tău, să nu-ți învârtoșezi inima ta, nici să-ți închizi mâna ta de către fratele tău cel lipsit.

8. Deschizând să deschizi mâinile tale lui, și împrumutând să-l împrumuți pre el, ori cât îi va trebui și ori ce-i va lipsi.

Mat. 5, 42.

9. Ia aminte de tine însuși, să nu cugeți cu vicleșug în inima ta, zicând: se apropie anul al șaptelea, anul iertării, și să cauți cu ochiu rău asupra fratelui tău celui lipsit și să nu-i dai lui, că el va strigă împotriva ta către Domnul, și va fi întru tine păcat mare.

Ioan 6, 64.

10. Dând să-i dai lui, și împrumutând să-l împrumutezi pre el, cât cere și după cum are trebuință, și să nu te mârnești cu inima ta, când dai lui, că pentru aceasta te va binecuvânta Domnul Dumnezeuul tău întru toate lucrurile și întru toate ori unde vei pune mâna ta.

Mat. 5, 42.

11. Că nu va lipsi sărac din pământul tău, pentru aceea eu poruncesc ție să faci lucrul acesta, și-ți zic: deschizând deschide mâna ta fratelui tău celui sărac și celui lipsit, care este în pământul tău.

Mat. 26, 11; Ioan 12, 8.

12. Iar de se va vinde ție fratele tău Evreu sau Evreică, șase ani va sluji ție, și în al șaptelea îl vei lăsa slobod dela tine.

Es. 21, 2; Ierem. 34, 14.

13. Și când îl vei slobozi pre el dela tine, să nu-l slobozi deșert.

14. Dând să-i dai lui de cheltuială din oile tale și din grâul tău și din vinul tău, după cum te-au binecuvântat pre tine Domnul Dumnezeuul tău, să-i dai lui.

15. Și-ți adu aminte, că ai fost rob în pământul Eghiptului, și te-au izbăvit de acolo Domnul Dumnezeuul tău; pentru aceea poruncesc ție să faci cuvântul acesta.

5, 15; 6, 21; 15, 15.

16. Iar de va zice către tine: nu voiu ieși dela tine, pentru că te-a iubit pre tine și casa ta, de vreme ce este lui

bine la tine,

Eşire 13, 2; Lev. 27, 26; Num. 3, 13; Lucà 2, 23.

17. Ia sula şi găureşte urechia lui la uşă şi va fi ție rob în veci. Aşa vei face şi slujnicii tale.

18. Să nu-ţi fie ție greu când îi laşi slobozi dela tine, că pre an simbrie de năimit a slujit ție în şase ani, şi te va binecuvânta pre tine Domnul Dumnezeuul tău întru toate câte vei face.

19. Tot cel întâiu născut, care se va naşte în vacile tale şi în oile tale, cele ce vor fi parte bărbătească le vei sfinţi Domnului Dumnezeuului tău, să nu lucrezi cu boul tău cel întâiu născut, şi să nu tunzi cele întâiu născute ale oilor tale.

20. Înaintea Domnului Dumnezeuului tău, să-l mănânci tu şi casa ta, în tot anul în locul, care-l va alege Domnul Dumnezeuul tău.

21. Iar de va fi întru el prihană, şchiop sau orb sau rău sluţit, să nu-l jertfeşti Domnului Dumnezeuului tău.

Lev. 22, 20.

22. Ci în cetăţile tale să-l mănânci, cel necurat întru tine şi cel curat împreună să-l mănânce, ca pre o căprioară sau ca pre un cerb.

12, 15, 16.

23. Numai sânge să nu mâncaţi, ci să-l vărsaţi pre pământ ca apa.

CAP. 16.

Cele trei sărbători mari de preste an.

Păzeşte luna spicelor nouă, şi să faci Paşti Domnului Dumnezeuului tău, că în luna spicelor nouă ai ieşit din Eghipet noaptea.

Eşire 12, 14 şi 34, 18; Lev. 23, 5.

2. Şi să jertfeşti Paşti Domnului Dumnezeuului tău, oi şi boi, în locul care-l va alege Domnul Dumnezeuul tău, ca să se cheme numele lui acolo.

Num. 9, 2.

3. Să nu mănânci cu ele dospit, șapte zile să mănânci cu ele azimă, pâinea necazului; că cu grabă ați ieșit din Eghipt noaptea, ca în toate zilele vieții voastre să vă aduceți aminte de ziua ieșirii voastre din pământul Eghiptului.

Eșire 12, 19.

4. Să nu se vază la tine dospit în toate hotarele tale șapte zile, și să nu rămâe până dimineața din cărnurile, care le vei jertfi seara în ziua cea dintâiu.

Eșire 12, 10.

5. Nu va fi ție slobod să jertfești Paști nici într'o cetate de ale tale, care Domnul Dumnezeuul tău le dă ție.

2 Paralip. 30, 1.

6. Ci numai în locul, care-l va alege Domnul Dumnezeuul tău, ca să se cheme numele lui acolo, să jertfești Paștile seara la apusul soarelui, în vremea în care ai ieșit din pământul Eghiptului.

Eșire 12, 42.

7. Și fierbe și frige și mănâncă în locul, care-l va alege Domnul Dumnezeuul tău, și te întoarce dimineața și te du la casa ta.

8. Șase zile vei mânca azime, iar în ziua a șaptea este ieșire, sărbătoare Domnului Dumnezeuului tău, să nu faci întru aceea nici un lucru, fără numai cele ce se fac sufletului.

Eșire 12, 18; Num. 28, 17.

9. Șapte săptămâni întregi să numeri ție, de când începe secerea a seceră, vei începe a număra șapte săptămâni.

Lev. 23, 15; Num. 28, 26.

10. Și fă sărbătoare de săptămâni Domnului Dumnezeuului tău după puterea ta, câte-ți va da ție, după cum te-au binecuvântat Domnul Dumnezeuul tău.

Eșire 23, 16 și 34, 22.

11. Și te veselește înaintea Domnului Dumnezeuului tău, tu și feciorul tău și fata ta și sluga ta și slujnica ta și Levitul, care este în cetățile tale, și nemernicul și săracul și văduva,

carii sunt între voi; în locul care-l va alege Domnul Dumnezeuul tău, ca să se cheme numele lui acolo.

12, 12; 27, 7; Lev. 23, 40.

12. Și-ți adu aminte, că rob ai fost în pământul Eghiptului, și păzește și fă poruncile acestea.

5, 15; 6, 21; 15, 15; 24, 18.

13. Sărbătoarea corturilor să o faci în șapte zile când vei adună din ariea ta și din teascul tău.

14. Și te veselește în sărbătoarea ta, tu și feciorul tău și fata ta și sluga ta și slujnica ta și Levitul și nemernicul și săracul și văduva, carii sunt în cetățile tale.

12, 12; 26, 11.

15. Șapte zile să serbezi Domnului Dumnezeuului tău în locul, care-l va alege Domnul Dumnezeuul tău, ca să se cheme numele lui acolo, ca să te binecuvinteze Domnul Dumnezeuul tău întru toate rodurile tale și întru toate lucrurile mâinilor tale, și să fii vesel.

Eșire 23, 16.

16. De trei ori în an toată partea ta cea bărbătească să se arate înaintea Domnului Dumnezeuului tău în locul, care-l va alege Domnul; în sărbătoarea azimelor și în sărbătoarea săptămânilor și în sărbătoarea corturilor.

Eșire 23, 17; 34, 23.

17. Să nu te arăți înaintea Domnului Dumnezeuului tău deșert, fiecare după puterea mâinilor voastre, după binecuvântarea Domnului Dumnezeuului tău, care ți-au dat ție.

18. Judecători și scriitori pune-ți ție în toate cetățile tale, care Domnul Dumnezeuul tău le dă ție în fiecare neam din neamurile tale, ca să judece poporul cu judecată dreaptă.

Sirah. 35, 6.

19. Să nu abată judecata, nici să cunoască fața, nici să ia daruri, că darurile orbesc ochii înțelepților și strică cuvintele dreptilor.

1, 17; Lev. 19, 15.

20. Drept să urmezi ce este drept, ca să trăiești, și intrând să moștenești pământul, care-l dă ție Domnul Dumnezeul tău.

Eșire 23, 8; Sirah. 20, 31.

21. Să nu-ți sădești ție desiș și nici un copaciu lângă jertfelnicul, care-l vei face Domnului Dumnezeului tău.

22. Să nu-ți faci ție stâlp, care au urât Domnul Dumnezeul tău.

CAP. 17.

Idololatri. Judecători. Împăratul.

Să nu jertfești Domnului Dumnezeului tău vițel sau oaie, având întru sine meteahnă sau orice lucru urât, că spurcăciune este înaintea Domnului Dumnezeului tău.

Lev. 22, 21.

2. Iar de se va afla în vre-o cetate din cetățile tale, care le dă ție Domnul Dumnezeul tău, bărbat sau femeie, făcând ce este rău înaintea Domnului Dumnezeului tău și călcând legea lui,

13, 6.

3. Și mergând să slujască la alți dumnezei și să se închine lor, soarelui sau lunii sau la orice din cele din podoaba cerului, la care nu ți-am poruncit ție,

Eșire 22, 20.

4. Și se va spune aceasta ție, și auzind vei cercă cu deadinsul, și se adeverește cuvântul, că s'a făcut spurcăciunea aceasta în Israil,

5. Scoate la poarta cetății pre omul acela sau pre femeia aceea care a făcut acest lucru rău, și ucide cu pietre, să moară.

6. Cu două mărturii sau cu trei mărturii va fi ucis cel dat morții, cu o mărturie nu va fi ucis.

Mat. 18, 16; Num. 35, 30.

7. Mâna martorilor va fi mai întâiu asupra lui, ca să-l omoare pre el; și apoi mâna poporului, și veți ridica pre cel

rău dintre voi.

13, 9; 19, 20; Ioan 8, 17; Fap. Ap. 7, 58; 2 Cor. 13, 1.

8. Iar de va fi vre un lucru, care să nu-l poți lesne dezlegă, când vei să judeci între sânge și sânge, și între judecată și judecată, și între rană de lepră și rană de lepră, și între pricire și pricire ce vor fi de judecat în cetățile tale, atunci sculându-te să te sui în locul, care-l va alege Domnul Dumnezeuul tău, ca să se cheme numele lui acolo.

2 Paralip. 19. 10.

9. Și vei merge la preoții Leviți și la judecătorul care va fi în zilele acelea, și ei cercând vor spune ție judecata.

21, 5.

10. Și vei face după cuvântul care-ți vor spune ție din locul, care-l va alege Domnul Dumnezeuul tău, ca să se cheme numele lui acolo, și să păzești foarte, ca să faci toate câte-ți vor rândui ție.

2 Paralip. 19. 8.

11. După legea și după judecata care-ți vor spune ție să faci, să nu te abați dela cuvântul care ți-l vor spune ei, deadreapta sau deastânga.

12. Și omul care se va semeți ca să nu asculte de preotul, care pururea slujește numelui Domnului Dumnezeuului tău, sau de judecătorul, care va fi în zilele acelea, să moară omul acela, și vei ridică pre cel rău din Israil.

13. Și tot poporul auzind, se va teme și nu va mai face păgânătate.

13, 11.

14. Iar de vei intră în pământul care-l dă ție Domnul Dumnezeuul tău cu sorți, și-l vei moșteni pre el și vei lăcu pe el și vei zice: pune-voiu preste mine împărat, ca și celelalte neamuri de prin prejurul meu,

15. Atunci să pui preste tine împărat, pre care-l va alege Domnul Dumnezeuul tău, dintre frații tăi să pui preste tine împărat, să nu pui preste tine împărat om de alt neam, pentrucă nu este fratele tău.

16. Însă să nu-și înmulțească lui-și cai, și să nu întoarcă pre popor în Eghipet după ce-și va înmulți caii, că Domnul au zis vouă: mai mult să nu adaogeți a vă întoarce pre calea aceasta.

Is. Navì 11, 6.

17. Și să nu-și înmulțească lui-și femei, ca să nu se schimbe inima lui, și argint și aur să nu-și înmulțească foarte.

3 Împ. 11, 1-10.

18. Și când va ședeà pre scaunul împărăției sale, să-și scrie această a doua lege din cartea dela preoții Leviți.

19. Și să o aibă cu sine și să o citească în toate zilele vieții sale, ca să învețe a se teme de Domnul Dumnezeuul său, și a păzi toate poruncite acestea și îndreptările acestea a le face.

20. Ca să nu se înalțe inima lui preste frații săi și ca să nu se abată dela porunci nici la dreapta, nici la stânga, ca să fie întru ani îndelungați întru împărăția sa el și fiii lui întru fiii lui Israil.

CAP. 18.

Drepturile preoților. Vräji. Mesia.

Preoții și Leviții și tot neamul lui Levì nu va aveà parte, nici sorți cu Israil, ci jertfele Domnului moșiea lor, pe acelea le vor mânca.

Num. 18. 23; 1 Cor. 9, 13.

2. Iar moșie nu vor aveà ei între frații săi; Domnul este moșiea lui, precum i-au zis lui.

Num. 18. 20.

3. Și acesta este dreptul preoților: dela popor, dela cei ce jertfesc jertfe, ori vițel, ori oaie, vei da preotului armul, fălcile și pântelecele.

Lev. 7, 21 și 10, 14.

4. Apoi pârga grâului tău și a vinului tău și a untului tău de lemn și pârga tunderii oilor tale vei da lui.

Num. 18. 12.

5. Că pre el l-au ales Domnul Dumnezeuul tău din toate neamurile tale să stea înaintea Domnului Dumnezeuului tău, ca să slujască și să binecuvinteze întru numele Domnului el și fiii lui în toate zilele.

6. Iar de va veni vre un Levit din vre-o cetate de ale voastre cele împrăștiate între toți fiii lui Israil, în care el lăcuește, și îi poștește sufletul lui a veni în locul, care-l va alege Domnul,

7. Va sluji numelui Domnului Dumnezeuului său, ca și toți frații lui Leviții, carii stau acolo înaintea Domnului Dumnezeuului tău.

8. Parte cuvenită va mânca, afară de moștenirea sa părintească.

1 Cor. 9, 13, 14.

9. Iar după ce vei intra în pământul care-l dă ție Domnul Dumnezeuul tău, să nu te înveți a face după urâciunile neamurilor acelora.

10. Să nu se afle întru tine, care să treacă pre fiul său sau pre fata sa prin foc, sau care să umble cu vraje, descântând și fermecând.

Lev. 18, 21; 19, 26 și 20, 27.

11. Și fermecător și descântător și care vrăjește după măruntae și care caută în stele și care întreabă morții;

1 Împ. 28, 7.

12. Că urâciune este Domnului Dumnezeuului tău tot cel ce face acestea, și pentru urâciunile acestea va pierde pre ei Domnul Dumnezeuul tău dela fața ta.

13. Desăvârșit să fii înaintea Domnului Dumnezeuului tău.

14. Că neamurile acestea, pre care tu le vei moșteni, acelea vrăji și descânțece ascultă; iar ție nu ți-au dat așa Domnul Dumnezeuul tău.

15. Proroc din frații tăi ca pre mine va scula ție Domnul Dumnezeuul tău, de el să ascultați.

Ioan 1, 45; Fap. 3, 22; Eşire 20, 21.

16. După toate câte ai cerut dela Domnul Dumnezeuul tău, în Horiv în ziua adunării, zicând: nu vom adaoge a mai auzi glasul Domnului Dumnezeuului nostru şi nu vom mai vedeà acest foc mare, ca să nu murim.

Eşire 20, 19; Evr. 12, 19.

17. Şi au zis Domnul către mine: drept, toate câte au grăit.

18. Proroc voi scula lor din fraţii lor, ca pre tine, şi voi pune cuvintele mele în gura lui şi va grăi lor după cum voi porunci lui.

Ioan 1, 45.

19. Şi omul care nu va ascultà cuvântul lui, ori câte va grăi prorocul acela întru numele meu, eu voi lua izbândă pentru el.

Eşire 23, 19.

20. Iar prorocul care va îndrăzni a grăi întru numele meu cuvânt, care n'am poruncit lui să-l grăiască, şi care va grăi întru numele altor dumnezei, să moară prorocul acela.

Ierem. 14, 14.

21. Iar de vei zice întru inima ta, cum vom cunoaşte cuvântul, care l-au grăit Domnul?

22. Câte va grăi prorocul acela întru numele Domnului, şi nu va fi, nici se va întâmpla ce a zis, cuvântul acela nu l-au grăit Domnul; întru păgânătate a grăit prorocul acela, să nu vă ţineţi de el.

CAP. 19.

Cetăţile de scăpare. Pedeapsa martorilor mincinoşi.

Iar dacă va pierde Domnul Dumnezeuul tău neamurile, al căroră pământ îl dă ţie Domnul Dumnezeuul tău, şi veţi moşteni pre ei şi veţi lăcuì în cetăţile lor şi în casele lor,

2. Trei cetăţi să-ţi alegi ţie în mijlocul pământului tău, care îl dă ţie Domnul Dumnezeuul tău.

Num. 35, 11; Is. Navì 20, 2; Eşire 21, 13.

3. Socoteşte-ţi calea şi împarte în trei părţi hotarele pământului tău, care îl împarte ție Domnul Dumnezeuul tău, ca să scape acolo tot ucigaşul.

4. Iar aceasta va fi rânduiala pentru ucigaşul care va fugi acolo şi va trăi: tot cel ce va lovi pre aproapele său fără de voie, şi nu l-a fost urît pre el mai înainte de ieri şi de alaltăieri;

Num. 35, 15.

5. Şi care va intra cu aproapele său în pădure să taie lemne, şi ridicând mâna cu securea cel ce taie lemnul, va sări securea din coadă şi va lovi pre aproapele său şi va muri, acesta va fugi într'o cetate de acestea şi va trăi.

6. Ca nu alergând cel ce este rudă cu cel mort după cel ce a omorât, şi înfierbântată fiind inima lui să-l ajungă pre el, de va fi mai lungă calea, şi să-l omoare pre el, măcar că acesta nu este vinovat judecăţii cei de moarte, căci nu l-a fost urît pre el mai înainte de ieri şi de alaltăieri.

Num. 35, 12.

7. Pentru aceea poruncesc eu ție cuvântul acesta, zicând: alege-ţi ție trei cetăţi.

4, 40-43.

8. Iar de va lărgi Domnul Dumnezeuul tău hotarele tale, precum s'au jurat părinţilor tăi, şi-ţi va da ție Domnul tot pământul, care au zis părinţilor tăi că-l va da,

Facere 15, 18 şi 28, 14.

9. De vei ascultă să faci toate poruncile acestea, care le poruncesc eu ție astăzi, să iubeşti pre Domnul Dumnezeuul tău şi să umblî pre toate căile lui în toate zilele; vei mai adaoge ție încă trei cetăţi pe lângă aceste trei.

Eşire 34, 14; Is. Navì 20, 7, 8.

10. Şi nu se va vărsa sânge nevinovat în pământul, care-l dă ție Domnul Dumnezeuul tău să-l moşteneşti, şi nu va fi întru tine vinovat de sânge.

11. Iar de va fi întru tine vre un om, care urăşte pre aproapele său, şi-l pândeşte pre el, şi se va sculă asupra lui,

și-l va lovî, și va muri, și va fugi în vre-o cetate de acestea,
Num. 35, 21.

12. Vor trimite bătrânii cetății lui, și-l vor lua pre el de acolo, și-l vor da în mâinile rudeniilor mortului, și-l vor omorî.

13. Să nu caute cu milă ochiul tău spre el, ci vei curăți sângele cel nevinovat din Israil; și va fi bine ție.

Eșire 23, 6.

14. Să nu muți hotarele aproapelui tău, care le-au pus părinții tăi în moșiea, care o vei moșteni în pământul, care ți-l dă ție Domnul Dumnezeuul tău ca să-l moștenești.

Pilde 22, 28; Ozia 5, 10, Num. 35, 30.

15. Nu e destul un martor să mărturisească asupra vre unui om, ori pentru ce strâmbătate și ori pentru ce greșală și ori pentru ce păcat, care va păcătuî. Ci prin gura a două mărturii și prin gura a trei mărturii va stă tot cuvântul.

Mat. 18, 16; Ioan 8, 17, Fap. Ap. 7, 58; 2 Cor. 13, 1.

16. Iar de se va scula mărturie nedreaptă asupra vre unui om, pârându-l pre el călcător de lege,

Eșire 20, 16; 23, 1.

17. Amândoi oamenii între carii este pricirea, vor stă înaintea Domnului și înaintea preoților și înaintea judecătorilor, cari vor fi în zilele acelea.

18. Și vor cercetă judecătorii cu amăruntul, și de vor afla, că mărturie strâmbă a mărturisit și cu nedreptate a stătit împotiva fratelui său,

Pilde 19, 5.

19. Să-i faceți lui precum a gândit el să facă rău asupra fratelui său, și vei ridica răul dintre voi.

Eșire 21, 24.

20. Și ceilalți auzind se vor teme, și nu vor adaoge a mai face acest lucru rău între voi.

1 Tim. 5, 20; Lev. 24, 20.

21. Să nu se facă milă ochiului tău de el; suflet pentru suflet, ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, mână pentru

mână, picior pentru picior, precum va face cineva aproapelui său, așa veți face lui.

Eșire 21, 24; Mat. 5, 38.

CAP. 20.

Legi pentru războiu.

Iar când vei ieși la războiu asupra vrăjmașilor tăi, și vei vedeà cai și călăreți și popor mai mult decât tine, să nu te temi de ei, că cu tine este Domnul Dumnezeuul tău cel ce te-au scos din pământul Eghiptului.

2. Și va fi când le vei apropià la războiu, venind preotul va grăi poporului și va zice către ei:

3. Ascultă Israile, voi mergeți astăzi la războiu asupra vrăjmașilor voștri; să nu slăbească inima voastră, nu vă temeți, nici vă speriați, nici vă abateți dela fața lor.

Num. 14, 9.

4. Că Domnul Dumnezeuul vostru merge înaintea voastră cu voi, ca împreună cu voi să bată pe vrăjmașii voștri și să vă mântuiască pre voi.

5. Și vor grăi și cărturarii către popor, zicând: tot omul, care a zidit casă nouă și n'a început a lăcuit într'însa, să meargă și să se întoarcă în casa sa, să nu moară în războiu, și alt om să înceapă a lăcuì într'însa.

6. Și tot omul, care a sădit vie și nu s'a bucurat dintr'însa, să meargă și să se întoarcă la casa sa, să nu moară în războiu și alt om să se veselească dintr'însa.

28, 30.

7. Și tot omul, care ș'a logodit lui-și femeie și nu o a luat pre ea, să meargă și să se întoarcă în casa sa, să nu moară la războiu, și alt om să o ia pre ea.

24, 5.

8. Și vor mai adaoge cărturarii a grăi către popor și vor zice: tot omul cel fricos și slab la inimă, să meargă și să se

întoarcă în casa sa, ca să nu înfricoșeze inima fratelui său ca și a sa.

Jud. 7, 3.

9. Și va fi după ce vor încetă cărturarii a grăi către popor, vor pune pre mai marii oștii înaintea povățuitori poporului.

10. Și când te vei apropia la vre-o cetate să o bați, mai înainte să o îmbii cu pace.

11. De vor răspunde ție cele de pace și vor deschide ție, tot poporul, carii se vor afla într'însa vor da bir ție și vor fi supuși.

12. Iar de nu va ascultă de tine și va face războiu asupra ta, să o împresori pre ea,

13. Până când ți-o va da Domnul Dumnezeuul tău în mâinile tale, și să ucizi toată partea bărbătească dintr'însa cu ascuțitul sabiei.

14. Afară de femei și de copii și toate dobitoacele și toate câte vor fi în cetate și toate averile să le prădezi ție, și să mănânci toată prada vrăjmașilor tăi, care o dă ție Domnul Dumnezeuul tău.

15. Așa să faceți cu toate cetățile care sunt departe de tine foarte, și nu sunt din cetățile neamurilor acestora.

16. Iar din cetățile neamurilor acestora, al căror pământ îldă ție Domnul Dumnezeuul tău să-l moștenești, să nu lași viu nimica ce suflă.

7, 5; Num. 33, 52; Jud. 2, 2.

17. Ci cu anatema să-i anatematiți pre ei, pre Heteu și pre Amoreu și pre Hananeu și pre Ferezeu și pre Eveu și pre levuseu și pre Ghergheseu, precum au poruncit ție Domnul Dumnezeuul tău.

18. Ca să nu vă învețe pre voi a face toate urâciunile lor, care le-au făcut ei dumnezeilor lor, și să păcătuiți înaintea Domnului Dumnezeului vostru.

6, 14; Eșire 23, 13; Is. Navì 23, 7.

19. Iar de vei ședeà împrejurul vre unei cetăți zile mai multe, bătând-o ca să o ei, să nu strici pomii ei, nici să pui securea în ei, ci din pom să mănânci, iar pre el să nu-l tai, că

pomul cel din țarină nu este ca omul să poată fugi dela fața ta și să se ascundă în șanț.

20. Iar lemnul care-l știi că nu face rod bun de mâncat, acela să-l strici și să-l tai și să zidești șanț asupra cetății, care face războiu asupra ta, pânăce se va da ție.

CAP. 21.

Omorul necunoscut. Căsătoria cu femei robite. Dreptul celui întâiu născut.

De se va afla în pământul, care-l dă ție Domnul Dumnezeul tău să-l moștenești, om omorât zăcând în câmp, și nu se știe cine l-a omorât,

2. Vor ieși bătrânii și judecătorii tăi și vor măsură până la cetățile cele din prejurul celui omorât,

3. Și bătrânii cetății cei mai aproape de cel omorât, vor lua o vițea din vaci, care n'a lucrat și n'a tras în jug.

4. Apoi bătrânii cetății aceea vor aduce vițeaua într'o vale răpoasă, care nu s'a lucrat, nici s'a semănat, și vor tăia capul vițelei în vale.

5. Și să vie preoții Leviți, pentru că pre ei i-au ales Domnul Dumnezeu să stea înaintea lui și să binecuvinteze întru numele lui, și din gura lor se va judecă toată pricina și rana.

17, 8, 9; 18, 1.

6. Și toți bătrânii cetății cei mai aproape de cel omorât să spele mâinile pre capul vițelii cei tăete în vale.

7. Și răspunzând, vor zice: mâinile noastre n'au vărsat sângele acesta, și ochii noștri n'au văzut.

8. Milostiv fii poporului tău Israil, pre care l-ai răscumpărat Doamne din pământul Eghipetului! Ca să nu fie sânge nevinovat întru poporul tău Israil, și li se va iertă lor păcatul sângelui.

9. Tu deci ridică sângele cel nevinovat dintre voi, și fă ce este bun și plăcut înaintea Domnului Dumnezeului tău.

10. Iar când vei ieși la războiu înaintea vrăjmașilor tăi, și-i va da pre ei Domnul Dumnezeu în mâinile tale, și-i vei prăda pre ei,

11. Și între cei robiți vei vedeà femeie frumoasă la față, și-ți va plăceà, cât să o iei pre ea femeie ție,

12. O vei băgà în casa ta, și vei rade capul ei și vei tăia unghiile ei.

13. Și vei luà dela ea hainele cele de robie, și va ședeà în casa ta și va plânge pre tatăl său și pre muma sa o lună de zile, și după aceea vei intrà la ea și vei lăcuì cu ea și va fi ție femeie.

14. Și de n'o vei vrea pre ea după aceea, să o lași slobodă și să n'o vinzi pre argint, nici să te slujești cu ea, pentrucă o ai smerit pre ea.

15. Iar de va aveà un om două femei, una iubită, iar alta urâtă, și vor naște lui, și cea iubită și cea urâtă, și feciorul cel întâiu născut va fi al celei urâte.

16. Și va fi în ziua în care va împărți fiilor săi averea sa, nu va puteà să facă să fie întâiu născut feciorul celei iubite, trecând cu vederea pre feciorul celei urâte, care este cel întâiu născut;

17. Ci întâiu născut va cunoaște pre feciorul celei urâte, și-i va da lui îndoit din toate câte va aveà el, de vreme ce acesta este începătura fiilor lui, și lui se cuvin cele ce sunt ale celui întâiu născut.

1 Par. 5, 1.

18. Iar de va aveà cinevà fiu neascultător și îndărătnic, care n'ascultă cuvântul tatălui său, și cuvântul mumei sale, și ei îl ceartă pre el; iar el nu-i ascultă,

19. Să-l prinză tatăl lui și muma lui, și să-l scoată înaintea bătrânilor cetății sale și la poarta locului,

Galat. 3, 13.

20. Și să zică către bărbații cetății sale: fiul nostru acesta este neascultător și îndărătnic, mâncător și bețiv și n'ascultă cuvântul nostru.

21. Și-l vor ucide cu pietre bărbații cetății lui, și va muri. Și vei ridica pre cel rău dintre voi; și ceilalți auzind, se vor teme.

22. Iar de va fi făcut cineva vre un păcat vrednic de moarte, și-l veți osândi a muri spânzurat pre lemn,

23. Să nu rămâne preste noapte trupul lui pre lemn, ci în ziua aceea să-l îngropați, de vreme ce blestemat de Dumnezeu este tot cel spânzurat pre lemn, și să nu spurcați pământul, care-l dă ție Domnul Dumnezeuul tău să-l moștenești.

CAP. 22.

Porunci felurite.

Când vezi boul fratelui tău sau oaea lui rătăcind, să nu le treci cu vederea, ci să le abați și să le întorci la fratele tău și să le dai lui.

Eșire 23, 4, 5.

2. Iar de nu este aproape fratele tău de tine, nici îl știi pre el, le bagă în sălașul tău și să fie la tine, până ce le va căuta fratele tău și le vei da lui.

3. Așa să faci cu asinul lui și așa să faci cu haina lui și așa să faci cu tot ce a pierdut fratele tău, toate câte a pierdut el și le vei afla tu, să nu le treci cu vederea.

4. De vei vedeà asinul fratelui tău sau boul lui căzuți pre cale, să nu-l treci cu vederea; ci ridicând, să-i ridici împreună cu el.

Eșire 23, 1.

5. Să nu se îmbrace femeia cu haine bărbătești, nici bărbatul să nu se îmbrace cu haine femeiești; pentru că urâciune este înaintea Domnului Dumnezeului tău tot cel ce face acestea.

6. Iar de vei afla vre un cuib de pasăre înaintea feții tale în cale, sau în vr'un copac, sau pre pământ, cu pui sau cu

ouă, și muma lor șezând preste pui sau preste ouă, să nu prinzi pre mumă cu puii.

7. Ci pre mumă să o slobozi; iar puii iai ție, ca să fie bine ție și să trăești zile multe.

8. Și când vei zidi casă nouă, fă cunună podului tău, ca să nu faci ucidere de om în casa ta, de va cădeà cinevà de pre el.

9. Să nu semeni în viea ta mai multe feluri, ca să nu se sfîntească roada și sãmânța, care o ai semănat împreună cu roada viei tale.

Lev. 19, 19.

10. Să nu ari cu bou și asin împreună.

11. Să nu te îmbraci cu haină țesută din lână și din in împreună.

12. Ciucuri să-ți faci la cele patru colțuri ale hainelor tale, cu carele vei îmbrăcă.

Num. 15, 38; Mat. 23, 5.

13. De va luà cinevà femeie și va lăcuì împreună cu ea și o va urî,

14. Și va aduce asupra ei cuvinte de învinuire, și-i va scoate nume rău și va zice: am luat femeia aceasta și intrând eu la dânsa, n'am găsit-o fecioară,

15. Luând-o pre ea tatăl fetei și muma sa, vor arătà cele de feciorie ale fetei înaintea bătrânilor la poartă,

21, 19.

16. Și va zice tatăl fetei către bătrâni: pre fata mea aceasta o am dat femeie omului acestuia și o a urî.

17. Acum el pune asupra ei cuvinte de vinuire, zicând: n'am găsit pe fata ta fecioară, iată acestea sunt semnele fecioriei fetei mele, și vor desface haina ei înaintea bătrânilor cetății,

18. Și vor luà bătrânii cetății aceea pre omul acela și-l vor pedepsi.

19. Și-l vor globì cu o sută de sicli, și-i vor da tatălui fetei, pentru că a scos nume rău asupra fecioarei Israiltence, și va

fi lui femeie și nu va putea să o gonească pre ea în toată viața sa.

20. Iar de va fi adevărat cuvântul acesta, și nu se va găsi fata fecioară,

21. Vor scoate pre fată la ușa casii tatălui său, și oamenii cetății aceea o vor uide cu pietre și va muri, pentru că a făcut necurăție întru fiii lui Israil și a curvit în casa tatălui său, și vei ridica pre cel rău dintre voi.

Fac. 34, 7.

22. Iar de se va afla om dormind cu femeie care are bărbat, să-i uideți pre amândoi; și pre omul cel ce a dormit cu femeia și pre femeie, și vei ridica pre cel rău din Israil.

Lev. 20, 10.

23. Iar de se va afla fată fecioară logodită cu bărbat, și aflând-o pre ea om în cetate va dormi cu ea,

Ioan 8, 5.

24. Veți scoate pre amândoi la poarta cetății lor și veți uide cu pietre să moară: pre fată pentru că n'a strigat în cetate, iar pre om pentru că a smerit femeia aproapelui, și vei ridica pre cel rău dintre voi.

25. Iar de va afla în câmp omul pre fata cea logodită, și silind-o va dormi cu ea, să uideți numai pre cel ce a dormit cu ea;

26. Iar fetei să nu-i faceți nimica, că nu este vinovată morții, că precum vre un om se scoală asupra aproapelui și-l omoară, așa este lucrul acesta.

27. Că în câmp o a aflat pre ea; și a strigat fata cea logodită, și n'a fost cine să-i ajute.

28. Iar de va afla cineva pre fata cea fecioară, care nu este logodită, și silind-o va dormi cu ea și se va afla,

Eșire 22, 16.

29. Omul cel ce a dormit cu ea va da tatălui fetei cincizeci de drahme de argint și ea va fi lui femeie, pentru că o a smerit pre ea și nu va putea să o gonească în toată viața sa.

30. Să nu ia omul femeia tatălui său și să nu descopere acoperământul tatălui său.

27, 20; Lev. 18, 8.

CAP. 23.

Cei ce sunt primiți în adunarea Domnului.

Să nu între scopit, nici famen întru adunarea Domnului.

2. Să nu între cel născut din curvă întru adunarea Domnului.

3. Să nu între Amanitean și Moavitean întru adunarea Domnului, și până la al zecelea neam să nu între în Biserica Domnului, și până în veac.

Neem. 13, 1.

4. Pentrucă n'au ieșit înaintea voastră cu pâine și cu apă în cale, când ați ieșit voi din Eghipet, și pentrucă au năimit asupra ta pre Valaam feciorul lui Veor din Mesopotamia, ca să te blesteme.

Num. 22, 5.

5. Ci Domnul Dumnezeuul tău n'a vrut să asculte pre Valaam și a întors Domnul Dumnezeuul tău blestemurile în binecuvântare, pentrucă te-au iubit pre tine Domnul Dumnezeuul tău.

Is. Navì 24, 10.

6. Să nu grăești cele de pace lor și cele de folos lor, în toate zilele tale în veci.

7. Să nu urăști pre Idumeu, că fratele tău este; să nu urăști pre Eghiptean, că nemernic ai fost în pământul Eghiptelui.

Num. 20, 14.

8. Fiii cei ce se vor naște dintru ei într'altreilea neam, vor intra întru adunarea Domnului.

9. Iar când vei ieși cu oaste asupra vrăjmașilor tăi, să te ferești de tot lucrul rău.

10. De va fi întru tine om, care să nu fie curat de ispitirea în vis cea de noapte, acela să iasă din tabără și să nu intre în tabără.

11. Și către seară să spele trupul său cu apă, și după ce va apune soarele, să intre în tabără.

12. Și să ai loc afară de tabără și acolo să ieși afară.

13. Și țărui să ai la brâul tău, și când vei șede afară să sapi cu el și să acoperi spurcăciunea ta.

14. Că Domnul Dumnezeuul tău umblă în tabăra ta, ca să te izbăvească pre tine, și să dea pre vrăjmașul tău în mâinile tale din'naintea feții tale; și pentru aceea să fie tabăra ta sfântă, ca nu văzând întru tine lucru spurcat, să se întoarcă de către tine.

15. Pre sluga care a fugit dela stăpânul său la tine, să nu-l dai stăpânului său.

16. Ci să lăcuiască cu tine, între voi să lăcuiască unde-i va plăcea lui, și să nu-l necăjești pre el.

17. Să nu fie curvă din fetele lui Israil și să nu fie curvar din fiii lui Israil.

18. Să nu fie vrăjitoare din fetele lui Israil și nici pentru vre-o făgăduință să nu vrăjască din fiii lui Israil.

19. Să nu aduci plata curvei și prețul câinelui în casa Domnului Dumnezeuului tău, nici pentru o făgăduință; că amândouă acestea sunt urâciune înaintea Domnului Dumnezeuului tău.

20. Să nu ei camătă dela fratele tău: camătă de argint sau camătă de bucate sau camătă de tot lucrul, cu care-l vei împrumuta.

Eșire 22, 25.

21. Dela cel strein să ei camătă, dela fratele tău să nu ei camătă, ca să te binecuvinteze Domnul Dumnezeuul tău întru toate lucrurile tale pre pământul întru care intri să-l moștenești.

22. Iar de te vei lega cu făgăduință Domnului Dumnezeuului tău, să nu întârzii a plini, că cerând va cere Domnul Dumnezeuul tău dela tine, și va fi ție păcat.

Num. 30, 3.

23. Iar de nu vei vreà să făgăduiești, nu va fi ție păcat.

24. Cele ce ies prin buzele tale să le păzești și să le faci, precum te-ai făgăduit Domnului Dumnezeuului tău, darul, care l-a grăit gura ta.

25. Iar de vei intrà în holda aproapelui tău, adună cu mâinile tale spice; iar secerea să n'o bagi în holda aproapelui tău.

Mat. 12, 1.

26. Iar de vei intrà în viea aproapelui tău, mănâncă struguri până ce se va săturà sufletul tău; iar în vas să nu bagi.

CAP. 24.

Legiuiri casnice.

De'și va luà cinevà femeie și va lăcuì cu ea și va fi de nu va aflà har înaintea lui, pentrucă a aflat întru ea lucru urât, să-i scrie ei carte de despărțenie și să o deà în mâinile ei și să o sloboază pre ea din casa sa.

Mat. 5, 31; Marcu 10, 4.

2. Și ea ducându-se se va puteà mărità după alt bărbat.

3. Și de o va urî pre ea și bărbatul cel mai de pre urmă, să-i scrie și acesta carte de despărțenie, și să o deà în mâinile ei și să o sloboază din casa sa; sau, de va muri bărbatul cel de pre urmă, care o a luat pre ea femeie,

4. Bărbatul cel dintâiu, care o a slobozit pre ea, nu va puteà să se întoarcă și să o ia pre ea iarăși femeie luiș după ce s'a pângărit ea, că urâciune este înaintea Domnului Dumnezeuului tău; și să nu spurcați pământul, care Domnul Dumnezeuul vostru îl dă vouă să-l moșteniți.

5. De se va însurà cinevà de curând, să nu iasă la războiu, și cu nici un lucru să nu se îngreueze, scutit să fie în casa sa, un an să veselească pre femeia sa, care o a luat.

20, 7.

6. Să nu-i iei zălog moara, nici pietrele morii, că vieața zălogește prin aceasta.

7. Iar de se va afla om din fiii lui Israil, care să fi furat pe cineva dintre frații săi, și-l va silî, și-l va vinde, să moară furul acela, și ridicați pre cel rău dintre voi.

Eșire 21, 17.

8. Ia bine aminte la rana ieprii, păzește foarte, ca să faci după toată legea, care o vor spune vouă preoții Leviți; aveți grijă să faceți precum am poruncit vouă.

Lev. 13, 2; 14, 35.

9. Adu-ți aminte, câte au făcut Domnul Dumnezeuul tău Mariamei pre cale, când ați ieșit din Eghipet.

Num. 12, 10.

10. Iar de ai datorie la aproapele tău, ori ce datorie, să nu intri în casa lui să-i iei zălog.

Eșire 22, 25.

11. Afară să stai, și omul care-ți este dator, el îți va aduce ție zălog afară.

Eșire 22, 26.

12. Iar de va fi omul sărac, să nu ții la tine preste noapte zălogul lui.

13. Ci cu apusul soarelui să-i întorci zălogul lui, ca să doarmă în haina sa, și să te binecuvinteze, și să fie ție milostenie înaintea Domnului Dumnezeuului tău.

Eșire 22, 26, 27; Pilde 22, 27.

14. Să nu oprești plata celui sărac și acelui lipsit dintre frații tăi, sau a nemernicului, care lăcuește în cetățile tale.

Tobie 4, 18; Lev. 19, 13; Iacov 5, 4.

15. Ci într'aceeași zi să-i dai plata lui înainte de ce apune soarele, de vreme ce este sărac, și într'aceea are nădejde, ca să nu strige către Domnul asupra ta, și vei avea păcat.

Lev. 19, 13.

16. Să nu fie omorâți părinții pentru fii, nici fiii să nu fie omorâți pentru părinți; ci fiecare pentru păcatul său să moară.

4 Împ. 14, 6; 2 Paralip. 25, 4; Iezech. 18, 20; Ierem. 31, 30.

17. Să nu strâmbi judecata nemernicului și a săracului și a văduvei și haina văduvei să n'o iei zălog.

Eșire 22, 21, 22; Pilde 22, 22; Isaia 1, 23.

18. Ci-ți adu aminte, că rob ai fost în pământul Eghiptului și te-au scos Domnul Dumnezeuul tău de acolo; pentru aceea îți poruncesc ție, ca să faci lucrul acesta.

5, 15, 6, 21; 15, 15; 16, 12.

19. Când vei seceră secerișul tău în țarina ta, și vei uita vre un snop în țarina ta, să nu te întorci să-l iei, ci să fie al săracului și al nemernicului și al sărmanului și al văduvei, ca să te binecuvinteze Domnul Dumnezeuul tău întru toate lucrurile mâinilor tale.

Lev. 19, 9.

20. Și când vei culege maslinele, să nu te întorci a aduna cele ce rămân pre urma ta, ci vor fi ale celui nemernic și ale celui sărac și ale văduvei.

21. Și când vei culege viea ta, să nu culegi a doua oară ce rămâne pre urma ta; ci să fie a celui nemernic și a celui sărac și a văduvei.

22. Și-ți adu aminte, cum că ai fost rob în pământul Eghiptului, pentru aceea îți poruncesc eu ție astăzi, ca să faci cuvântul acesta.

CAP. 25.

Măsuri de pază.

Iar de se va face pricire între oameni și vor veni la judecată, judecătorii vor judeca pre ei, și pre cel drept îl vor vesti drept, iar pre cel vinovat îl vor osândi.

2. Și de va fi vrednic de bătae cel vinovat, vor porunci judecătorii să-l culce și să-l bată înaintea lor după măsura vinei lui.

3. Cu număr patruzeci să-l bată pre el, iar mai multe să nu adaoge; iar de vor adaoge a-l bate pre el mai multe lovituri decât acestea, se va face urât fratele tău înaintea ta.

2 Cor. 11, 24.

4. Să nu legi gura boului care treeră.

1 Cor. 9, 9; 1 Tim. 5, 18.

5. Iar de vor lăcuî frații într'un loc și va murî unul dintr'înșii; și sămânță n'a rămas dela el, femeia celui mort să nu se mărite după bărbat din afară; fratele bărbatului ei va intră la ea și o va luă luiș femeie și va lăcuî împreună cu dânsa.

Fac. 38, 8; Rut 4, 5-8.

6. Și pruncul care se va naște se va chemă pre numele celui ce a murit, și nu se va stinge numele lui din Israil.

7. Iar de nu va vreă omul să ia pre femeia fratelui său, să iasă femeia la poartă la bătrâni și să zică: fratele bărbatului meu nu vrea să ridice numele fratelui său în Israil, și nu m'a vrut fratele bărbatului meu.

Rut 4, 7.

8. Și-l vor chemă pre el bătrânii cetății aceea și vor grăi lui; iar de va stă el și va zice: nu vreau să o iau pre ea,

Rut 4, 5.

9. Va venî femeia fratelui său la el înaintea bătrânilor, și-l va desculță de un picior și va scuipă în fața lui și va zice: așa se va face omului, care nu va zidî casa fratelui său în Israil.

10. Și se va chemă numele lui în Israil: casa celui desculțat de un picior.

11. Iar de se sfădesc doi oameni unul cu altul, om cu fratele său, și va venî femeia unuia dintr'înșii, să scoată pre bărbatul său din mâna celui ce-l bate, și întinzând mâna sa îl va apuca de boașe,

12. Să-i tai mâna ei, și să nu caute cu milă spre ea ochiul tău.

13. Să nu fie în sacul tău cumpănă mare și mică.

Lev. 19, 35, 36; Iezech. 45, 10.

14. Să nu fie în casa ta măsură mare și mică.

15. Cumpănă adevărată și dreaptă să ai și măsură adevărată și dreaptă să ai, ca să trăiești zile multe pe pământul, care Domnul Dumnezeuul tău îl dă ție să-l moștenești.

16. Că urâciune este înaintea Domnului Dumnezeuului tău tot cel ce face acestea, și tot cel ce face nedreptate.

Pilde 11, 1.

17. Adu-ți aminte, câte ți-a făcut ție Amalic pre cale, când ieșai tu din pământul Eghipetului.

Eșire 17, 8-14.

18. Cum s'a sculat împotriva ta în cale și a tăiat coada taberii tale, pre cei osteniți, carii erau dinapoia ta, când erai tu flămând și ostenit și nu s'a temut de Domnul Dumnezeu.

19. Și va fi când îți va da Domnul Dumnezeuul tău odihnă de către toți vrăjmașii tăi cei de prin prejurul tău în pământul, care Domnul Dumnezeuul tău îl dă ție să-l moștenești, să stingi numele lui Amalic de supt cer și să nu uiți.

Eșire 17, 14.

CAP. 26.

Pârğa rodurilor.

Dupăce vei intra în pământul, care-l dă ție Domnul Dumnezeuul tău, să-l împarți cu sorți și să-l moștenești și să lăcuești într'însul,

2. Să iei din pârğa rodurilor pământului tău, care-l dă ție Domnul Dumnezeuul tău, și să pui într'o coșniță și să mergi în locul, care-l va alege Domnul Dumnezeuul tău, ca să se cheme numele lui acolo.

Eșire 23, 19 și 34, 26.

3. Și vei merge la preotul, care va fi în zilele acelea și vei grăi către dânsul: mărturisesc astăzi Domnului Dumnezeuului meu, că am intrat în pământul, pentru care s'au jurat Domnul părinților noștri să-l dea nouă.

4. Și va lua preotul coșnița din mâinile tale, și o va pune înaintea jertfelnicului Domnului Dumnezeului tău.

5. Apoi cuvântând să zici înaintea Domnului Dumnezeului tău: Siriea o a părăsit tatăl meu, și s'a pogorât în Eghiptet cu puțini oameni și a nemernicit acolo și s'a făcut acolo neam mare și mulțime multă.

Fac. 46, 1, 5.

6. Și ne-au necăjit pre noi Eghiptenii și ne-au smerit pre noi și au pus preste noi lucruri grele.

7. Și am strigat către Domnul Dumnezeul părinților noștri și au auzit Domnul glasul nostru și au văzut smerenia noastră, osteneala noastră și necazul nostru.

Eșire 2, 23; Num. 20, 15, 16.

8. Și ne-au scos pre noi Domnul din Eghiptet, însuși cu puterea sa cea mare și cu mână tare și cu braț înalt, cu arătări mari și cu semne și cu minuni.

Eșire 12, 51.

9. Și ne-au adus pre noi la locul acesta, și ne-au dat nouă pământul acesta, pământul, din care curge lapte și miere.

10. Și acum iată am adus pârga rodurilor pământului, care mi l-ai dat mie Doamne, a pământului din care curge lapte și miere. Deci o vei lăsa înaintea Domnului Dumnezeului tău, și te vei închină acolo Domnului Dumnezeului tău.

11. Și te veselește de toate bunătățile, care ți-au dat Domnul Dumnezeul tău ție și casii tale, tu și levitul și nemernicul ce este cu tine.

12, 12; 16, 14; Lev. 23, 40.

12. Iar dacă vei plini a da toate zeciuelele rodurilor tale, în anul al treilea; a doua zeciuală să o dai levitului și nemernicului și săracului și văduvei și vor mânca în cetățile tale și se vor sătură.

Lev. 27. 30; Num. 18, 24.

13. Și să grăești înaintea Domnului Dumnezeului tău: am luat cele sfinte din casa mea și le-am dat levitului și nemernicului și săracului și văduvei, după toate poruncile

tale, care le-ai poruncit mie, n'am călcat porunca ta și nu o am uitat.

14. Și n'am mâncat în necazul meu dintr'însele, n'am cheltuit dintr'însele la lucru necurat, n'am dat dintr'însele la mort, am ascultat glasul Domnului Dumnezeului meu, am făcut după cum mi-ai poruncit mie.

15. Caută din casa ta cea sfântă, din cer, și binecuvintează pre poporul tău Israil și pământul, care l-ai dat lor, precum te-ai jurat părinților noștri să ne dai nouă pământ, din care curge lapte și miere.

Isaia 63, 15, Varuh 2, 16.

16. În ziua aceasta au poruncit Domnul Dumnezeul tău ție să faci toate îndreptările acestea și judecățile, și să le păziți și să le faceți din toată inima voastră și din tot sufletul vostru.

17. Pre Dumnezeu ai ales astăzi să-ți fie al tău Dumnezeu și să umbli pre căile lui și să păzești îndreptările și poruncile și judecățile lui și să asculți glasul lui.

18. Și Domnul te-au ales pre tine astăzi, să-i fii lui popor ales, precum au zis ție, ca să păzești poruncile lui.

Eșire 19, 5, 6; Isaia 41, 8; 1 Petr. 2, 9.

19. Și să fii tu mai presus decât toate neamurile, precum te-au făcut pre tine numit și lăudat și mărit, ca să fii tu popor sfânt Domnului Dumnezeului tău, precum au grăit.

4, 7; 28, 1; Lev. 18, 4; 26, 3.

CAP. 27.

Scrierea legii pre pietre și blestem celor ce o calcă.

Și a poruncit Moisi și bătrânii lui Israil poporului, zicând: păziți toate poruncile acestea, câte poruncesc cu astăzi vouă.

Is. Navì 3, 17; 4, 3.

2. Și va fi în ziua, care veți trece Iordanul în pământul, care Domnul Dumnezeul tău îl dă ție, și-ți pune ție pietre

mari și le lipește cu var.

3. Și să scrii pre pietrile acelea toate cuvintele legii aceștia, după ce vei trece Iordanul, când vei intra în pământul, care-l dă ție Domnul Dumnezeuul tău, în pământul, din care curge lapte și miere, precum au zis Domnul Dumnezeuul părinților tăi.

4. Și va fi după ce veți trece Iordanul, să puneți pietrile acestea, care poruncesc eu vouă astăzi, în muntele Gheval și le veți lipi cu var.

Eșire 20, 25.

5. Și să zidești acolo jertfelnic Domnului Dumnezeuului tău, jertfelnic de pietre, să nu pui preste el fier.

Is. Navì 8, 31; Eșire 20, 25.

6. Din pietre întregi să zidești jertfelnic Domnului Dumnezeuului tău, și să aduci pre el arderi de tot Domnului Dumnezeuului tău.

7. Și să jertfești acolo și jertfă de mântuire, și să mănânci și să te sature și să te veselești înaintea Domnului Dumnezeuului tău.

12, 12; 16, 11, 14; Lev. 23, 40.

8. Și să scrii pre pietrile acestea toată legea aceasta, foarte lămurit.

9. Și a grăit Moisi și preoții Leviți către tot Israilul zicând: taci, și ascultă Israile: în ziua aceasta te-ai făcut popor Domnului Dumnezeuului tău.

10. Ascultă glasul Domnului Dumnezeuului tău și să faci toate poruncile lui și îndreptările lui, câte poruncesc eu ție astăzi.

11. Și a poruncit Moisi poporului în ziua aceea, zicând:

12. Aceștia vor stă a binecuvânta poporul în muntele Garizin, după ce veți trece Iordanul: Simeon, Levì, Iuda, Isahar, Iosif și Veniamin.

11, 29; Is. Navì 8, 33.

13. Și aceștia vor stă a blestema în muntele Ghevalului: Ruvim, Gad și Asir, Zavulon, Dan și Neftalim.

11, 29.

14. Și începând Leviții vor zice către tot Israilul cu glas mare:

Daniil 9, 14.

15. Blestemat omul, care va face chip cioplit și vărsat, urâciune Domnului, lucru de mâini de meșteri, și-l va pune întru ascuns. Și răspunzând tot poporul va zice: fie.

16. Blestemat cel de nu cinstește pre tatăl său și pre muma sa, și va zice tot poporul: fie.

Eșire 21, 16.

17. Blestemat tot cel ce mută hotarele aproapelui, și va zice tot poporul: fie.

18. Blestemat tot cel ce face pre orb să rățăcească pre cale, și tot poporul va zice: fie.

19. Blestemat tot cel ca va abate judecata nemernicului și a săracului și a văduvei, și tot poporul va zice: fie.

20. Blestemat cel ce doarme cu femeia tatălui său, pentrucă a descoperit acoperământul tatălui său, și tot poporul va zice: fie.

22, 30; Lev. 18, 8; 1 Cor. 5, 1.

21. Blestemat tot cel ce doarme ori cu ce dobitoc, și tot poporul va zice: fie.

22. Blestemat cel ce doarme cu sora sa cea de pre tatăl său, sau cu cea de pre muma sa, și tot poporul va zice: fie.

Lev. 18, 9; 20, 17.

23. Blestemat cel ce doarme cu soacra sa, și va zice tot poporul: fie. Blestemat cel ce doarme cu sora femeii sale, și va zice tot poporul: fie.

24. Blestemat cel ce bate pre aproapele său cu vicleșug, și tot poporul va zice: fie.

25. Blestemat cel ce ia daruri ca să ridice viața celui nevinovat, și tot poporul va zice: fie.

26. Blestemat tot omul, care nu va rămâne întru toate cuvintele legii aceștia, ca să le facă pre ele, și va zice tot poporul: fie.

Gal. 3, 10.

CAP. 28.

Bunătățile făgăduite celor ce vor păzi legea, și relele ce vor veni asupra călcătorilor ei.

Și va fi după ce veți trece Iordanul în pământul, care-l dă vouă Domnul Dumnezeu vostru, de veți asculta cu luare aminte glasul Domnului Dumnezeului vostru, ca să păziți și să faceți toate poruncile acestea, care le poruncesc eu ție astăzi; te va înălța Domnul Dumnezeu tău mai pre sus decât toate neamurile pământului.

Eșire 23, 22; Lev. 26, 3.

2. Și vor veni preste tine toate binecuvântările acestea și te vor afla, de vei auzi cu auzul glasul Domnului Dumnezeului tău.

3. Binecuvântat să fii tu în cetate, și binecuvântat să fii în țarină.

4. Binecuvântate să fie nașterile pântecelui tău și rodurile pământului tău și cirezile vacilor tale și turmele oilor tale.

7, 13.

5. Binecuvântate să fie cămările tale și rămășițele tale.

6. Binecuvântat să fii tu, când intri în lăuntru, și binecuvântat să fii tu, când ieși afară.

7. Să-ți dea ție Domnul Dumnezeu tău pre vrăjmașii tăi, carii stau împotriva ta, striviți înaintea feții tale; pre o cale vor veni asupra ta, și pre șapte căi vor fugi de către fața ta.

8. Să trimită Domnul ție binecuvântare în jicnițele tale și la toate ori unde vei pune mâna ta în tot pământul, care-l dă ție Domnul Dumnezeu tău.

9. Să te facă pre tine Domnul Dumnezeu tău luiș popor sfânt, precum s'au jurat părinților tăi, de vei auzi glasul Domnului Dumnezeului tău și vei umbla întru toate căile lui.

7, 6; Eșire 19, 6; 1 Petr. 2, 9.

10. Și vor vedea toate neamurile pământului, că, cu numele Domnului ești numit tu, și se vor teme de tine.

11. Și te va umplea pre tine Domnul Dumnezeuul tău, cu bunătăți: cu rodurile pântecelui tău și cu roadele vitelor tale și cu roadele pământului tău pre pământul, pentru care s'au jurat Domnul părinților tăi, să-l dea ție.

30, 9.

12. Să deschiză ție Domnul visteria sa cea bună, cerul să dea ploaie pământului tău în vremea sa. Să binecuvinteze toate lucrurile mâinilor tale. Să împrumuți neamuri multe; iar tu să nu te împrumuți, și să stăpânești neamuri multe; iar pre tine să nu te stăpânească.

Ierem. 5, 24 și 14, 22.

13. Să te facă pre tine Domnul Dumnezeuul tău cap, și nu coadă, și vei fi atunci deasupra, și nu vei fi de desupt; de vei ascultă poruncile Domnului Dumnezeuului tău, care-ți poruncesc eu ție astăzi să le păzești și să le faci.

14. Să nu te abați dela toate cuvintele, care-ți poruncesc eu ție astăzi, deadreapta sau deastânga, și să mergi după dumnezei streini, ca să le slujești lor.

15. Și va fi de nu vei ascultă glasul Domnului Dumnezeuului tău, și nu vei păzi și nu vei face toate poruncile lui, care-ți poruncesc eu ție astăzi, vor veni preste tine toate blestemile acestea și vor cădea asupra ta.

27, 15; 32, 25; Lev. 18, 17 și 20, 14; 26, 16; Plâng. 2, 17;
Daniil 9, 11, 13; Mih. 6, 13; Mal. 2, 2.

16. Blestemat să fii tu în cetate, și blestemat să fii în țarină.

17. Blestemate să fie cămările tale și rămășițele tale.

18. Blestemate să fie nașterile pântecelui tău și rodurile pământului tău, cirezile vacilor tale și turmele oilor tale.

19. Blestemat să fii tu, când vei intra înlăuntru, și blestemat tu, când vei ieși afară.

20. Să trimiță preste tine Domnul lipsă și foamete și perire întru toate unde vei pune mâna ta să faci, până ce te va pierde pre tine și până ce te va sfârși pre tine degrab pentru răutatea faptelor tale, pentrucă m'ai părăsit pre mine.

Lev. 19, 31; 20, 6.

21. Să trimiță preste tine Domnul moarte molipsitoare, până ce te va topi de pre pământul, în care intri tu să-l moștenești.

22. Să te bată pre tine Domnul cu lipsă și cu lingoare și cu friguri și cu arsură și cu ucidere și cu vânt stricăcios și cu gălbinare, și să te gonească pre tine, până ce te vor pierde.

Lev. 26, 16.

23. Și să fie cerul, care este deasupra capului tău de aramă, și pământul care este supt tine, de fier.

11, 17; Lev. 26, 19.

24. Să dea Domnul Dumnezeuul tău ploaia pământului praf, și pulbere din cer să se pogoare preste tine, până te va zdrobi și până te va pierde cu grabă.

25. Dea Domnul să fii tăiat înaintea vrăjmașilor tăi, pre o cale să ieși înaintea lor și pre șapte căi să fugi dela fața lor și să te împrăștii în toate împărățiile pământului.

Lev. 26, 17.

26. Și să fie morții voștri mâncare pasărilor cerului și hiarelor pământului, și să nu fie cine să-i apere.

Ecles. 6, 3; Isaia 14, 19, 20.

27. Bată-te Domnul cu rană Eghiptenească la șezut și cu râe sălbatecă și cu usturime, ca să nu te poți vindecă.

Eșire 9, 9.

28. Bată-te Domnul cu desmeticie și cu orbire și cu ieșire din minte.

29. Și să pipăi în amiazăzi cum pipăe orbul într-un tunec, și să nu te norocești în căile tale și să fii năpăstuit și jefuit în toate zilele, și să nu fie cine să-ți ajute.

30. Femeie să ei și alt bărbat s'o ție pre ea; casă să zidești și să nu lăcuești într'însa; vie să sădești și să n'o culegi pre ea.

20, 5-8.

31. Boul tău să se junghie înaintea ta și să nu mănânci dintr'însul; asinul tău cu sila să se ia dela tine și să nu se

deà înapoi ție. Oile tale să se deà vrăjmașilor tăi și să nu fie cine să-ți ajute.

32. Fiii tăi și fetele tale să se deà altui neam, și ochii tăi să sece uitându-se la ei și nimica să nu poată mâna ta.

33. Rodurile pământului tău și toate ostenețele tale să le mănânce neamul, care tu nu-l știi și să fii năpăstuit și asuprit în toate zilele tale.

34. Și-ți vei ieși din minte pentru vederile care le vei vedeà cu ochii tăi.

35. Bată-te Domnul cu rană rea preste genunchi și preste pulpe, și să nu te poți vindecà tu dela tălpile picioarelor tale până la creștetul tău.

36. Să te ducă Domnul pre tine și pre împăratul tău, pre care vei pune preste tine, la neamul, care tu nu-l știi, nici părinții tăi, și vei sluji acolo dumnezeilor streini, lemnelor și pietrelor.

Ierem. 16, 12.

37. Și vei fi acolo de răs și de pildă și de poveste la toate neamurile, la care te va duce Domnul.

Ierem. 24, 9.

38. Sămânță multă vei semăna în țarină și puțină vei strânge, pentru că o vor mânca lăcustele.

Mih. 6, 15.

39. Vie vei sădi și o vei lucrà, și vin nu vei beà, nici te vei veselì dintru ea, pentru că o va mânca viermele.

Agheu 1, 6.

40. Maslini vei aveà în toate hotarele tale, și cu untdelemn nu te vei unge; pentru că vor curge maslinile tale.

41. Fii și fete vei naște și nu vor fi ai tăi; pentru că vor merge în robie.

42. Toți pomii tăi și rodurile pământului tău le va topi pălitura.

43. Cel nemernic, care este întru tine se va suì preste tine sus, sus; iar tu te vei pogorî jos, jos.

44. Acesta te va împrumutà pre tine; iar tu nu-l vei împrumutà pre el; acesta va fi cap, iar tu vei fi coadă.

45. Și vor veni preste tine toate blestemile acestea și te vor gonii și te vor prinde până ce te vor pierde și până ce te vor sfârși, pentru că n'ai ascultat glasul Domnului Dumnezeului tău, ca să păzești poruncile lui și îndreptările lui, câte ți-au poruncit ție.

46. Și vor fi întru tine semne și minuni întru sămânța ta până în veac.

47. Pentru că n'ai slujit Domnului Dumnezeului tău cu bucurie și cu inimă bună pentru mulțimea tuturor.

12, 12; 16, 14; 26, 11.

48. Și vei sluji vrăjmașilor tăi, pre carii va trimite Domnul asupra ta, în foame și în sete și în goliciune și în lipsă de toate. Și va pune jug de fier pre grumazul tău, până ce te va pierde de tot.

49. Și va aduce preste tine Domnul neam de departe dela marginea pământului, cum zboară vulturul, neam, a căruia limbă nu o vei înțelege.

Ierem. 16, 16; Plâng. 4, 19.

50. Neam cu față nerușinată, care nu se va sfiî de fața celui bătrân, și de cel tânăr nu-i va fi milă.

51. Și va mânca nașterile vitelor tale și rodurile pământului tău, și nu-ți vor lăsa ție, nici grâu, nici vin, nici untdelemn, nici cirezile vacilor tale, nici turmele oilor tale, până ce te va pierde.

52. Și te va sfărâma întru toate cetățile tale, până ce se vor strică zidurile tale cele înalte și cele tari, întru care ai nădăjduit în tot pământul tău. Și te va necăji pre tine în toate cetățile tale, care le-au dat ție Domnul Dumnezeul tău.

53. Și vei mânca rodurile pântecelui tău, carnea fiilor tăi și a fetelor tale, carii ți-au dat ție Domnul Dumnezeul tău, întru strâmtorarea ta și întru necazul tău, cu care te va necăji vrăjmașul tău.

4 Împ. 6, 28; Plâng. 4, 10.

54. Cel gingaș întru tine și cel fraget foarte, se va uita rău cu ochiul său asupra fratelui său și asupra femeii cei din

sânul său și asupra celorlalți fii ai săi, carii vor rămâne la el.

55. Ca să nu dea nici unuia din trupurile fiilor săi pre carii va mânca, pentru că nimica nu i-a rămas lui ca să dea întru strâmtorarea ta și întru necazul tău, cu care te vor necăji pre tine vrăjmașii tăi în toate cetățile tale.

56. Și cea gingașă între voi și cea fragetă foarte, care n'a cercat a călca cu talpa piciorului său pre pământ pentru gingășie și frăgizime, rău va cauta cu ochiul asupra bărbatului său cel din sânul ei și asupra feciorului său și asupra fetei sale.

57. Și soartea, care a ieșit printre coapsele ei, și fătul său, pre care-l va naște; pre aceștia va mânca întru ascuns pentru lipsa tuturor întru strâmtorarea ta și întru necazul tău, cu care te va necăji vrăjmașul tău în cetățile tale.

4 Împ. 6, 28; Plâng. 4, 10.

58. De nu vei asculta, ca să faci toate cuvintele legii aceștia, care sunt scrise în cartea aceasta, și să vă temeți de numele cel cinstit și minunat, adică: de Domnul Dumnezeuul tău.

59. Și minunate va face Domnul bătăile tale și bătăile seminții tale, bătăi mari și minunate și boale rele și statornice.

60. Și va aduce asupra ta toate nevoile cele rele ale Eghiptului, de care te-ai temut tu de către fața lor și se vor lipi de tine.

7, 15; Eșire 15, 26.

61. Și toată boala și toată bătaea, care nu sunt scrise în cartea legii aceștia, va aduce Domnul asupra ta, până ce te va pierde.

62. Și veți rămâne puțini cu numărul, cei ce mai înainte ați fost ca stelele cerului de mulți, pentru că n'ai ascultat glasul Domnului Dumnezeului tău.

4, 27; Isaia 1, 24.

63. Și în ce chip s'au bucurat Domnul de voi, ca să vă facă vouă bine și să vă înmulțească pre voi; așa se va

bucură Domnul de voi, ca să vă piarză pre voi. Și veți fi scoși din pământul, în care mergeți să-l moșteniți.

64. Și te va împrăștiă pre tine Domnul Dumnezeul tău în toate neamurile dela o margine a pământului până la cealaltă margine a pământului, și vei sluji acolo altor dumnezei, lemnelor și pietrelor, pre carii nici tu nu i-ai știut, nici părinții tăi.

4, 28; Neemia 1, 8.

65. Și nici între neamurile acelea nu vei aveà odihnă, nici va odihni talpa piciorului tău, și-ți va da ție Domnul acolo inimă sperioasă și ochi întunecați și suflet istovit.

Lev. 26, 17, 36.

66. Și va fi vieața ta spânzurată înaintea ochilor tăi, și te vei teme ziua și noaptea și nu vei crede vieții tale.

67. Dimineața vei zice: o, când se va face seară! Și seara vei zice: o, când se va face dimineață! De frica inimii tale, de care te vei teme și de vederile, care vei vedeà cu ochii tăi.

68. Și te va întoarce Domnul în Eghipet cu luntri, în calea care am zis ție, mai mult n'o vei vedeà. Și acolo vă veți vinde vrăjmașilor voștri, să fiți robi și roabe, și nu va fi cine să vă cumpere.

7, 16.

CAP. 29.

Înnoirea legăturii.

Acestea sunt cuvintele legăturii, care au poruncit Domnul lui Moisi să o întărească cu fiii lui Israil în pământul lui Moav, afară de legătura, care o au făcut cu ei în Horiv.

5, 2, 3; Eșire 19, 5; 20, 18; 34, 10.

2. Și a chemat Moisi pre toți fiii lui Israil și a zis către ei: voi ați văzut toate, câte au făcut Domnul Dumnezeul vostru în pământul Eghipetului înaintea voastră lui Faraon și slugilor lui și tot pământului lui.

Eşire 19, 4.

3. Ispitele cele mari, care le-au văzut ochii tăi: semnele şi minunile cele mari, mâna cea tare şi braţul cel înalt.

4. Şi nu v'au dat vouă Domnul Dumnezeu inimă să înţelegeţi şi ochi să vedeţi şi urechi să auziţi până în ziua aceasta.

4, 34; 6, 22; 7, 19; Isaia 6, 9; Mat. 13, 14; Marc. 4, 12; Luc. 8, 10; Ioan 12, 40.

5. Şi v'au dus pre voi patruzeci de ani prin pustie; nu s'au învechit hainele voastre, şi încălţămintele voastre nu s'au stricat din picioarele voastre.

Eşire 16, 35; Neemia 9, 21.

6. Pâine n'aţi mâncat, vin şi băutură ameţitoare n'aţi băut, ca să ştiţi, că acesta este Domnul Dumnezeul vostru.

7. Şi aţi venit până la locul acesta şi a ieşit Sion împăratul Esevonului şi Og împăratul Vasanului înaintea voastră cu războiu.

2, 30; Num. 21, 23, 33.

8. Şi i-am bătut pre ei şi le-am luat pământul lor şi l-am dat moşie lui Ruvim şi lui Gad şi la jumătate din neamul lui Manasi.

3, 12; Num. 32, 33.

9. Şi să păziţi să faceţi toate cuvintele legăturii aceştia, ca să cunoaşteţi toate câte veţi face.

Is. Navì 13, 8; 22, 4.

10. Voi staţi astăzi toţi înaintea Domnului Dumnezeului vostru, mai marii neamurilor voastre şi bătrânii voştri şi judecătorii voştri şi cărturarii voştri, toţi bărbaţii lui Israil.

11. Femeile voastre şi fiii voştri şi nemernicul ce este în tabăra voastră dela tăetorul lemnelor voastre, până la purtătorul apei voastre.

12. Ca să petreceţi întru legătura Domnului Dumnezeului vostru şi în juruinţele lui, câte Domnul Dumnezeul tău pune asupra ta astăzi.

13. Ca să te întărească pre tine popor luiş, şi el să fie Dumnezeul tău, precum au zis ție şi precum s'au jurat

părinților tăi lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov.

17, 7, 8.

14. Și nu numai vouă singuri pun eu legătura aceasta și juruința aceasta;

15. Ci și celor ce sunt cu voi astăzi aici înaintea Domnului Dumnezeului vostru și celor ce nu sunt cu voi aici astăzi.

16. Că voi știți, cum am lăcuit noi în pământul Eghiptului și cum am trecut printre neamurile, care le-am trecut.

17. Și ați văzut urâciunile lor și idolii lor cei de lemn și de piatră, de argint și de aur, cari sunt la ele.

3 Împ. 15, 12; Iezechiel 6, 4, 6, 9.

18. Să nu fie întru voi cineva bărbat sau femeie sau casă sau seminție, care să cugete să se abată de la Domnul Dumnezeul vostru și să meargă să slujască dumnezeilor neamurilor acelora. Să nu fie întru voi vre-o rădăcină, care odrăslește în sus fiere și amărăciune.

Evr. 12, 15.

19. Și va fi după ce va auzi cuvintele juruinței acesteia, va cugeta întru inima sa, zicând: pe dreptul să fie mie, că întru rătăcirea inimii mele voiu umbla, ca nu împreună să piarză cel păcătos pre cel nepăcătos.

20. Nu va vreă Dumnezeu să se milostivească spre acela; ci încă atunci se va aprinde mâniea Domnului și râvna lui asupra omului aceluia, și vor veni preste el toate blestemile legii aceștia, care sunt scrise în cartea aceasta, și va șterge Domnul numele lui de supt cer.

21. Și-l va osebi spre rele pre el Domnul dintre toți fiii lui Israil, după toate blestemile legăturii cei scrise în cartea legii aceștia.

22. Și va zice neamul celalt, fiii voștri, carii se vor scula după voi, și cel strein, care va veni din pământ de departe și vor vedeă bătăile pământului aceluia și boalele lui, care le-au trimis Domnul preste el,

23. Cu pucioasă și cu sărătură ars; tot pământul lui nu se va semăna, nici va odrăslî nici va crește preste el vre-o

verdeată; în ce chip s'au surpat Sodoma și Gomora, Adama și Sevoimul, pre care le-au surpat Domnul întru iuțimea și întru mâniea sa.

Fac. 19, 24.

24. Și vor zice toate neamurile: pentrue au făcut Domnul așa pământului acestuia? Și ce este această iuțime mare a mâniei?

3 Împ. 9, 8.

25. Și vor răspunde: pentrucă a părăsit legătura Domnului Dumnezeuului părinților lor, care o au făcut cu părinții lor, când i-au scos pre ei din pământul Eghipetului.

Ieremia 22, 8, 9, 10.

26. Și s'au dus de au slujit la dumnezei streini și s'au închinat lor, pre carii nu i-au știut și nu le-au împărțit lor.

27. Pentru aceea s'au mâniat cu iuțime Domnul asupra pământului aceluia, ca să aducă asupra lui toate blestemile cele scrise în cartea legii aceștia.

28. Și i-au ridicat pre ei Domnul din pământul lor cu mânie și cu urgie și cu aprindere mare foarte, și i-au lepădat pre ei într'alt pământ, decât acum.

29. Cele ascunse sunt la Domnul Dumnezeuul nostru; iar cele arătate sunt la noi și la fiii noștri până în veac, ca să facem toate cuvintele legii aceștia.

CAP. 30.

Iertare celor ce se pocăesc, osândă celor împietriți.

Și va fi după ce vor veni preste tine toate cuvintele acestea, binecuvântarea și blestemul, care le-am pus înaintea feții tale și le vei cugeta cu inima ta în toate neamurile, ori unde te va împrăști Domnul Dumnezeuul tău.

2. De te vei întoarce la Domnul Dumnezeuul tău și vei asculta glasul lui întru toate, câte poruncesc eu ție astăzi, din toată inima ta și din tot sufletul tău,

3. Va vindecă Domnul păcatele tale și te va milui și iar te va adună din toate neamurile între care te-au împrăștiat Domnul Dumnezeul tău.

Neemia 1, 9; Ps. 105, 45, 46; Ieremia 32, 37.

4. De vei fi împrăștiat dela o margine a cerului, până la cealaltă margine a cerului, de acolo te va adună Domnul Dumnezeul tău și de acolo te va lua.

Neemia 1, 9.

5. Și te va băga Domnul Dumnezeul tău în pământul, care l-au moștenit părinții tăi și-l vei moșteni și-ți va face bine ție și te va înmulți mai mult decât pre părinții tăi.

2 Mac. 1, 29.

6. Și va curăți împrejur Domnul inima ta și inima seminții tale, ca să iubești pre Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău, ca să trăești tu.

Ieremia 32, 39; Iezech. 11, 19.

7. Și va pune Domnul Dumnezeul tău blestemile acestea preste vrășmașii tăi și preste cei ce te-au urât și te-au gonit pre tine.

8. De te vei întoarce și vei asculta glasul Domnului Dumnezeului tău și vei face poruncile lui, care poruncesc eu ție astăzi,

9. Te va binecuvânta Domnul Dumnezeul tău, întru tot lucrul mâinilor tale, întru rodurile pântecelui tău și întru fătarea dobitoacelor tale și întru roadele pământului tău; că se va întoarce Domnul Dumnezeul tău, ca să se bucure de tine și să-ți facă bine, precum s'au bucurat de părinții tăi.

28, 11.

10. De vei asculta glasul Domnului Dumnezeului tău și vei păzi poruncile lui și îndreptările lui și judecățile lui cele scrise în cartea legii aceștia, și te vei întoarce către Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău,

11. Că porunca aceasta, care o poruncesc eu ție astăzi nu este mai pre sus, nici este departe de tine,

Isaia 45, 19.

12. Nu este în cer, ca să zici: cine dintre noi se va suî în cer și să ne-o aducă, ca auzind-o să o facem?

Rom. 10, 6.

13. Nici este dincolo de mare, ca să zici: cine dintre noi va trece marea și o va aduce nouă, ca auzind-o să o facem?

14. Ci foarte aproape de tine este cuvântul, în gura ta și în inima ta și în mâinile tale este, ca să-l faci.

15. Iată am pus astăzi înaintea feții tale viața și moartea, binele și răul.

16. De vei ascultă poruncile Domnului Dumnezeului tău, care poruncesc eu astăzi ție: ca să iubești pre Domnul Dumnezeul tău și să umblî întru toate căile lui și să păzești îndreptările lui și poruncile lui și judecățile lui, veți trăi și vă veți înmulți și te va binecuvânta Domnul Dumnezeul tău în tot pământul, la care vei intra să-l moștenești.

17. Iar de se va schimbă inima ta și nu vei ascultă și înșelându-te te vei închină la alți dumnezei și vei sluji lor,

18. Spui ție astăzi, că cu perire veți perî și nu veți trăi zile multe pre pământul care Domnul Dumnezeul tău dă ție, la care treceți voi Iordanul, ca să-l moșteniți.

19. Mărturie să-mi fie mie astăzi asupra voastră cerul și pământul, că și viața și moartea am pus înaintea feții voastre și binecuvântarea și blestemul. Alege viața, ca să trăești tu și sămânța ta.

Isaia 1, 2; 1 Tim. 5, 21.

20. Iubește pre Domnul Dumnezeul tău și ascultă glasul lui și te lipește de el, că aceasta este viața ta și delungarea zilelor tale, ca să lăcuești pre pământul, pentru care s'au jurat Domnul părinților tăi lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, ca să-l dea lor.

CAP. 31.

Moisi așază povățuitor în locul său pe Isus Navi.

Și sfârșind Moisi a grăi cuvintele acestea către toți fiii lui Israil,

2. A zis către ei: de o sută și douăzeci de ani sunt eu astăzi, și mai mult nu pot să intru și să ies, și Domnul au zis către mine: nu vei trece Iordanul acesta.

7, 1; Eșire 23, 23; 33, 2; Num. 20, 12.

3. Domnul Dumnezeuul tău cel ce merge înaintea feții tale, acela va pierde neamurile acestea dela fața ta și le vei moșteni pre ele, și Isus cel ce merge înaintea feții tale, precum au grăit Domnul.

Num. 27, 18.

4. Și va face Domnul Dumnezeuul tău lor, cum au făcut lui Sion și lui Og celor doi împărați ai Amoreilor, carii erau dincolo de Iordan, și pământului lor, pre care i-au pierdut pre ei.

Num. 21, 24.

5. Și dupăce-i va da pre ei Domnul vouă, să le faceți în ce chip v'am poruncit vouă.

7, 1, 2.

6. Îmbărbătează-te și te întărește, nu te teme, nici te speria, nici te îngrozì de fața lor; că Domnul Dumnezeuul tău cel ce merge înaintea ta împreună cu tine, nu te va părăsi, nici te va lăsa.

Is. Navì 1, 5; Evr. 13, 5.

7. Și a chemat Moisi pre Isus și i-a zis lui înaintea a tot Israilul: îmbărbătează-te și te întărește, că tu vei intra cu poporul acesta în pământul, care s'au jurat Domnul părinților voștri să-l dea lor; și tu-l vei împărți lor cu sorți ca să-l moștenească.

3 Împ. 2, 2.

8. Și Domnul cel ce împreună cu tine merge înainte, nu te va părăsi, nici te va lăsa, nu te teme, nici te speria.

Is. Navì 1, 9.

9. Și a scris Moisi toate cuvintele legii aceștia într-o carte, și o a dat preoților fiilor lui Levì, carii poartă sicriul legii Domnului și bătrânilor fiilor lui Israil.

10. Și le-a poruncit lor Moisi în ziua aceea, zicând: după șapte ani în vremea anului iertării în sărbătoarea corturilor,

11. Când se va adună tot Israilul să se arate înaintea Domnului Dumnezeuului vostru, în locul, care-l va alege Domnul, să cetiți legea aceasta înaintea a tot Israilul în auzul lor.

12. Adunând poporul, pre bărbați și pre femei și pre prunci și pre nemernicul cel din cetățile voastre, ca să auză și să învețe a se teme de Domnul Dumnezeuul său, și auzind să facă toate cuvintele legii aceștia.

13. Și fiii lor, carii nu știu, vor auzi și vor învăța a se teme de Domnul Dumnezeuul său în toate zilele, câte vor trăi ei pre pământul, la care voi treceți Iordanul, să-l moșteniți.

14. Și au zis Domnul către Moisi: iată s'au apropiat zilele morții tale, chiamă pre Isus și stați la ușile cortului mărturiei, ca să-i dau lui porunci. Și au mers Moisi și Isus la cortul mărturiei și au stătut la ușile cortului mărturiei.

15. Și s'au pogorât Domnul în stâlp de nor și au stătut la ușile cortului mărturiei. Și a stătut stâlpul cel de nor la ușile cortului mărturiei.

16. Și au zis Domnul către Moisi: iată tu vei dormi cu părinții tăi. Și sculându-se poporul acesta va curvi după dumnezeii cei streini ai pământului, în care intră, și mă vor părăsi pre mine și vor strică legătura mea, care am făcut cu ei.

17. Și mă voiu mâniă cu iuțime asupra lor în ziua aceea, și voiu părăsi pre ei, și voiu întoarce fața mea de către ei, și va fi spre pierzare; și-l vor afla pre el rele multe și necazuri, și va zice în ziua aceea: pentru că nu este Domnul Dumnezeuul meu întru mine, m'au aflat relele acestea.

Ps. 13, 2; 30, 8.

18. Iar eu întorcând voiu întoarce fața mea de către ei în ziua aceea pentru toate răutățile care au făcut, că s'au dus ei la dumnezei streini.

19. Și acum scriți cuvintele cântării aceștia, și învățați pre fiii lui Israil și o puneți în gura lor, ca să fie mie cântarea

aceasta mărturie întru fiii lui Israil.

20. Că-i voiui băga pre ei în pământul cel bun, care m'am jurat părinților lor, să le dau lor pământ, din care curge lapte și miere. Și vor mânca, și săturându-se se vor înbuibă; și se vor întoarce la dumnezei streini și vor sluji lor și mă vor mânîia pre mine și vor strica legătura mea, care o am pus lor.

Isaia 1, 4.

21. Și va fi când vor afla pre ei rele multe și nevoi, va stă împotiva lor cîntarea aceasta mărturisind înaintea lor, că nu se va uita din gura lor și din gura seminției lor, că eu știu răutatea lor, câte vor face aici astăzi mai înainte de ce-i voiui băga pre ei în pământul cel bun, care m'am jurat părinților lor.

10, 20; Is. Navî 24, 14, 23; 1 Împ. 7, 3; Iezech. 23, 8, 19, 21.

22. Și a scris Moisi cîntarea aceasta în ziua aceea și a învățat pre fiii lui Israil.

23. Și a poruncit Moisi lui Isus fiul lui Navî și i-a zis lui: Îmbărbătează-te și te întărește, că tu vei băga pre fiii lui Israil în pământul, care s'au jurat lor Domnul, și el va fi cu tine.

Is. Navî 1, 6, 9.

24. Și după ce a sfârșit Moisi a scri toate cuvintele legii aceștia în carte până în sfârșit,

25. A poruncit Leviților celor ce poartă sicriul legii Domnului, zicând:

26. Luați cartea legii aceștia și o puneți de laturea sicriului legii Domnului Dumnezeului vostru, și să fie acolo mărturie asupra ta.

4 Împ. 22, 8.

27. Că știu eu împotivirea ta și cerbicea ta cea vârtoasă, că încă viu fiind eu cu voi astăzi, împotivnici ați fost lui Dumnezeu, cum dar nu veți fi și după moartea mea?

9, 24.

28. Adunați la mine pre mai marii semințiilor voastre și pre bătrânii voștri și pre judecătorii voștri și pre cărturarii voștri, ca să grăesc în auzul lor toate cuvintele acestea și să pun asupra lor mărturie cerul și pământul.

29. Că știu că după moartea mea veți face fărădelege și vă veți abate din calea, care am poruncit vouă, și vă vor ajunge pre voi rele în zilele cele de apoi, că veți face rele înaintea Domnului și-l veți mânîia cu lucrurile mâinilor voastre.

30. Și a grăit Moisi în auzul a toată adunarea lui Israil cuvintele cântării aceștia până în sfârșit.

CAP. 32.

Cântarea lui Moisi.

Ia aminte cerule și voiui grăi, și auză pământul graiuri din gura mea.

4, 26; Isaia 1, 2; Ierem. 2, 12.

2. Să aștepte ca ploaea răspunsul meu, și să se pogoare ca roua cuvintele mele, ca ploaea pe troscot și ca bruma pe iarbă.

Mih. 5, 7.

3. Că numele Domnului am chemat, dați slavă Dumnezeului nostru.

Ps. 95, 7.

4. Dumnezeu, adevărate sunt lucrurile lui și toate căile lui judecăți; Dumnezeu este credincios și nu este nedreptate întru dânsul, drept și cuvios este Domnul.

Ecles. 3, 14, Ps. 144, 18; Daniil 4, 34.

5. Greșit-au, nu sunt ai lui fiii cei cu prihană, neam îndărătnic și răsvrătit.

6. Au acestea Domnului răsplătiți? Acest popor este nebun și neînțelept. Au nu însuși acesta Părintele tău te-au agonisit pre tine? Și te-au făcut și te-au zidit?

7. Aduceți-vă aminte de zilele veacului; socotiți anii neamului neamurilor; întreabă pre tatăl tău, și va povesti ție, pre cei bătrâni ai tăi, și-ți vor spune ție.

8. Când au împărțit cel prea înalt neamurile, cum au semănat pre fiii lui Adam, au pus hotarele neamurilor după numărul îngerilor lui Dumnezeu.

Ieremia 27, 4.

9. Și s'au făcut partea Domnului norodul lui Iacov, funia moștenirii sale Israil.

10. L'au îndestulat pre el în pustie într-o sete de ardere în loc fără de apă, încunjuratu-l-au pre el și l-au învățat și l-au păzit, ca lumina ochiului.

11. Ca un vultur ș'au acoperit cuibul său și spre puii săi au dorit întinzându-și aripile sale i-au primit pre ei și i-au ridicat pe umerii săi.

Eșire 19, 4; Isaia 46, 4.

12. Domnul însuși i-au povățuit pre ei, și nu eră cu dânșii dumnezeu strein.

13. Suitu-i-au pre ei la vârtutea pământului, hrănit-i-au pre ei cu rodurile țărinelor, supt-au miere din piatră și untdelemn din piatră vârtoasă.

Isaia 58, 14; Iov 29, 6.

14. Unt de vaci, și lapte de oi cu grăsimea mieilor și a berbecilor, a fiilor de tauri și de țapi, cu grăsime din măduha grâului și sânge de strugur au băut vin.

15. Și a mâncat Iacov și s'a săturat și s'a lepădat de cel iubit; îngroșatu-s'a, îngrășatu-s'a, lățitu-s'a și a părăsit pre Dumnezeu cel ce l-au făcut pre el, și s'a depărtat dela Dumnezeu mântuitorul său.

Ozie 13, 6.

16. Mâniatu-m'a într-o cei streini, într-o urâciunile sale m'a amărât.

17. Jertfit-a dracilor, și nu lui Dumnezeu, dumnezeilor pe carii nu i-au știut; cei noi și decurând au venit, pe carii nu i-au știut părinții lor.

12, 31; Lev. 17, 7; 4 Împ. 16. 3; Ps. 105, 37; 2 Paralip. 11, 15; 1 Cor. 10, 20.

18. Pre Dumnezeu cel ce te-au născut ai părăsit și ai uitat pre Dumnezeu cel ce te hrănește.

19. Și au văzut Domnul și au râvnit și s'au întărâtat pentru mâniea fiilor lor și a fiicelor.

Ps. 77, 11.

20. Și au zis: întoarce-voiu fața mea despre dânșii și voiu arăta ce va fi lor în zilele cele de apoi, că neam îndărătnic este, fii la carii nu este credință întru dânșii.

21. Ei m'au întărâtat pre mine întru cel ce nu este Dumnezeu, mâniatu-m'au întru idolii săi, și eu voiu întărâta pre ei întru cel ce nu este neam, întru neamul cel neînțelegător voiu urgisi pre ei.

Rom. 10, 19.

22. Că foc s'a aprins din mâniea mea, arde-va până la iadul cel mai de jos, mănca-va pământul și rodurile lui, arde-va temeliile munților.

Ieremia 15, 14.

23. Adună-voiu la ei rele, și săgețile mele voiu sfârși întru dânșii.

24. Topindu-se de foame și de mâncarea pasărilor și gârbovire nevindecată, dinți de hiară voiu trimite asupra lor, cu mâniea celor ce se târăsc pre pământ.

Iezechil 14, 21.

25. Din afară va stârpi pre ei sabia, și din cămări frica, tânărul cu fecioara, sugătorul cu bătrânul ce stă lângă el.

Lev. 18, 17; 20, 14; 26, 16; Mih. 6, 13; Mal. 2, 2.

26. Zis-am, risipì-voiu pre ei și voiu face să înceteze dintru oameni pomenirea lor.

27. Fără numai pentru mâniea vrăjmașilor, ca să nu-și lungească anii și ca să nu li se puie asupra protivnicii, ca să nu zică: mâna noastră este înaltă, și nu Domnul au făcut acestea toate.

28. Că neam ce ș'a pierdut sfatul este, și nu este întru dânșii știință.

Plâng. 1, 9.

29. N'a gândit să înțeleagă, acestea toate să le ia în vremea cea viitoare.

Ieremia 9, 12; Luc. 19, 42.

30. Cum va gonì unul o mie și doi vor mutà zece mii? De nu i-ar fi dat Dumnezeu pre dânșii, și Domnul i-au dat pre ei.

31. Că nu sunt dumnezeii lor ca Dumnezeul nostru, și vrăjmașii noștri sunt neînțelegători.

32. Că din viea Sodomului este viea lor și vița lor din Gomora, strugurul lor strugur de fiere, poamă de amărăciune lor.

33. Mânie de balaur este vinul lor, și mânie de aspidă nevindecată.

34. Au doar iată nu acestea toate s'au adunat la mine și s'au pecetluit în comorile mele?

35. În ziua izbândirei voi răsplătì, în vremea când va rătăci piciorul lor; că aproape este ziua peirei lor și sunt de față cele gătite vouă.

Sirah 28, 1; Rom. 12, 19; Evr. 10, 30; 2 Mac. 7, 6.

36. Că va judecà Domnul pre poporul său și spre slugile sale se va umilì, că i-au văzut pre ei slăbănogiți și părăsiți în primejdii și neputincioși.

37. Și au zis Domnul: unde sunt dumnezeii lor, spre carii au nădărdit?

Ieremia 2, 28.

38. Cărora grăsimea jertfelor lor mâncați și beți vinul pomenelor lor? Scoală-se și vă ajute vouă și să se facă vouă acoperitori.

39. Vedeți, vedeți, că eu sunt și nu este Dumnezeu afară de mine; eu voi uide și voi face viu, bate-voi și eu voi vindecà; și nu este cine să scoată din mâinile mele.

1 Împ. 2, 6; Isaia 45, 5; Tobie 13, 2; Înțelep. 16, 13; Iov. 10, 7.

40. Că voi ridicà la cer mâna mea și mă voi jurà pe dreapta mea, și voi zice: viu sunt eu în veac.

41. Că voi u ascuți ca fulgerul sabia mea, și va luă judecată mâna mea, și voi răsplăti pedeapsă vrăjmașilor, și celor ce mă urăsc pre mine, voi răsplăti.

42. Îmbătă-voiu săgețile mele de sânge, și sabia mea va mănca carne, din sângele celor răniți și din robime, din capetele boierilor neamurilor.

43. Veseliți-vă ceruri împreună cu el, și să se închine lui toți îngerii lui Dumnezeu. Veseliți-vă neamuri cu poporul lui, și să se întărească lui toți fiii lui Dumnezeu, că sângelui fiilor săi face izbândă; și va izbândi și va răsplăti pedeapsă vrăjmașilor și celor ce urăsc pre el; și va curăți Domnul pământul norodului său.

2 Mac. 7, 6; Rom. 15, 10.

44. Și a scris Moisi cântarea aceasta în ziua aceea și a învățat pre fiii lui Israil.

45. Și a venit Moisi și a grăit toate cuvintele legii aceștia înaintea a tot poporul, el și Isus fiul lui Navî. Și a încetat Moisi a grăi cuvintele acestea la tot Israilul.

46. Și a zis către ei: luați aminte cu inima voastră la toate cuvintele acestea, care le mărturisesc eu vouă astăzi; ca să porunciți fiilor voștri, să păzească și să facă toate cuvintele legii aceștia.

47. Că nu este acesta cuvânt deșert vouă, că el este vieața voastră, și pentru cuvântul acesta veți îndelungă zilele voastre pre pământul, la care treceți Iordanul să-l moșteniți.

48. Și au grăit Domnul către Moisi în ziua aceea, zicând:

49. Sue-te în muntele Avarin, acesta este muntele Navav, care este în pământul Moav de către fața Ierihonului și vezi pământul Hanaan, care-l dau eu fiilor lui Israil moștenire.

Num. 27, 12.

50. Și mori acolo în muntele, în care te sui, și te adaoge la poporul tău, în ce chip a murit Aaron fratele tău în muntele Or, și s'a adaos la poporul său.

Num. 20, 25 și 33, 38.

51. Pentru că n'ați ascultat cuvântul meu întru fiii lui Israil la apa pricirii, la Kadis în pustiul Sin, pentru că nu m'ați sfințit pre mine întru fiii lui Israil.

Num. 20, 12 și 27, 14.

52. Că vei vedeà pământul în față; iar acolo nu vei intrà.

CAP. 33.

Moisè binecuvintează poporul și prorocește.

Aceasta este binecuvântarea, cu care Moisè omul lui Dumnezeu a binecuvântat pre fiii lui Israil mai înainte de ce a murit.

2. Și a zis: Domnul din Sinai a venit și s'au arătat nouă din Seir, și au grăit din muntele Faran cu zeci de mii de sfinți; deadreapta lui îngerii cu el.

3. Și au cruțat poporul său și toți cei sfințiți supt mâinile tale, și aceștia supt tine sunt.

Înțelep. 3, 1.

4. Și a primit din cuvintele lui legea, care o a poruncit nouă Moisè moștenire adunării lui Iacov.

5, 5.

5. Și va fi întru cel iubit împărat, că s'au adunat boierii noroadelor împreună cu semințiile lui Israil.

6. Să trăiască Ruvim și să nu moară; și Simeon să fie mult cu numărul.

7. Și aceasta lui Iuda: ascultă Doamne glasul lui Iuda și vino la poporul lui, mâinile lui vor alege lui, și ajutor asupra vrăjmașilor lui vei fi.

8. Și lui Levì a zis: dați lui Levì arătările lui și adevărul lui bărbatului celui cuvios, pre care l-a ispitit la ispitire, și l-a batjocorit pre el la apa prigonirei.

Eșire 17, 7, 26; Num. 20, 13.

9. Cel ce zice tatălui său și mumei sale: nu te-am văzut, și pre frații săi nu i-a cunoscut, și pre fiii săi nu i-a știut. Că a păzit cuvintele tale și a ținut legea ta.

10. Arătă-vor îndreptările tale lui Iacov și legea ta lui Israil; pune-vor tămâie întru mâniea ta pururea preste jertfelnicul tău.

Mal. 2, 6.

11. Binecuvintează Doamne tăria lui și lucrurile mâinilor lui le primește; frânge șalele vrăjmașilor lui, carii se scoală asupra lui; și cei ce-l urăsc pre el, să nu se scoale.

12. Și lui Veniamin a zis: iubit de Domnul fără de frică va lăcuî, și Dumnezeu umbrează preste dânsul în toate zilele și între umerii lui au odihnit.

13. Și lui Iosif a zis: dela binecuvântarea Domnului pământul lui, din rodurile cerului și din roua și din adâncurile izvoarelor din jos.

14. Și din rodurile, care soarele și luna le face să odrăslească.

15. Din vârfurile munților celor dela început și din vârful dealurilor celor veșnice.

16. Și din rodul pământului și a plinirii lui și cele primite celui ce s'a arătat în rug să vie pre capul lui Iosif; și pre creștetul celui mărit între frați.

Eșire 3, 12.

17. Cel întâiu născut al taurului frumsețea lui, coarnele inorogului, coarnele lui, cu acelea va împunge neamurile până la marginea pământului. Acestea sunt zecile de mii ale lui Efraim, și acestea sunt miile lui Manasî.

18. Și lui Zavulon a zis: veselește-te Zavuloane întru ieșirea ta și Isahar întru corturile tale.

19. Neamuri vor pierde și veți chemà acolo și veți jertfi acolo jertfa dreptății; că veți suga bogăția mării și neguțătoria celor ce lăcuesc pre lângă mare.

Psalm 5, 6.

20. Și lui Gad a zis: bine este cuvântat cel ce lățește pre Gad, ca un leu s'a odihnit, care sfărâmă brațul și capul.

21. Și a văzut începătura sa, că acolo s'a împărțit pământul boierilor celor adunați împreună cu povățuitorii

noroadelor. Dreptate au făcut Domnul și judecata sa cu Israil.

22. Și lui Dan a zis: Dan pui de leu, și va ieși din Vasan.

23. Și lui Neftalî a zis: Neftalî săturarea celor primite, și sătul de binecuvântare dela Domnul, marea și Liva va moșteni.

24. Și lui Asir a zis: binecuvântat este Asir întru fii; și va fi primit fraților săi, întinge-va în untdelemn piciorul său.

25. Fier și aramă încălțăminteă lui va fi; ca zilele tale, tăria ta.

8, 9.

26. Nu este ca Dumnezeuul celui iubit; cel ce se suie preste cer, ajutorul tău și cel de mare cuviință al tăriei.

Ps. 18, 10, 11.

27. Și te va acoperi începutul lui Dumnezeu, și supt tăria brațelor celor veșnice, și va gonî dela fața ta pre vrăjmaș, zicând: piei.

28. Și va lăcuî Israil fără de frică singur pre pământul lui Iacov, cu grâu și cu vin și cerul ție înnorat de rouă.

Num. 23, 9, Ierem. 23, 6.

29. Fericit ești tu Israile, ce popor este asemenea ție mântuit dela Domnul? Cu pavăză te va acoperi ajutorul tău; și sabia mărirea ta. Și te vor minți vrăjmașii tăi, iar tu vei călca preste cerbicea lor.

32, 13.

CAP. 34.

Moartea lui Moisi.

Și s'a suit Moisi dela Aravotul lui Moav în muntele Navan în vârful lui Fasga, care este spre fața Ierihonului. Și i-au arătat lui Domnul tot pământul Galaad până la Dan.

2. Și tot pământul lui Neftalî și tot pământul lui Efraim și al lui Manasi și tot pământul lui Iuda până la țărmurile mării,

3. Și pustiea și cele de prin prejurul Ierihonului, cetatea Finichilor până la Sigor.

Jud. 1, 16.

4. Și au zis Domnul către Moisi: acesta este pământul, pentru care m'am jurat lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, zicând: seminției tale îl voi da. Și l-am arătat ochilor tăi; iar acolo nu vei intra.

Fac. 12, 7; 13, 18.

5. Și a murit acolo Moisi robul Domnului în pământul Moav, după cum au zis Domnul.

32, 52.

6. Și l-a îngropat pre el în vale în pământul Moav aproape de casa lui Fogor, și nimenea nu știe mormântul lui până în ziua aceasta.

Iuda v. 9.

7. Și erà Moisi de o sută douăzeci de ani, când a murit, nu s'au întunecat ochii lui, nici s'au zbârcit buzele lui.

8. Și au plâns fiii lui Israil pre Moisi în Aravotul lui Moav la Iordan împreajma Ierihonului treizeci de zile. Și s'au sfârșit zilele jalei plângerii lui Moisi.

Num. 20, 29.

9. Și Isus fiul lui Navì s'a umplut de duhul înțelepciunei, că a fost pus Moisi mâinile sale preste el, și l-au ascultat pre el fiii lui Israil; și a făcut precum au fost poruncit Domnul lui Moisi.

10. Și nu s'a mai sculat proroc în Israil ca Moisi, pre care să-l fi cunoscut Domnul față la față.

Eșire 33, 11; Num. 12, 8.

11. Întru toate semnele și minunile, pentru care l-au trimis pre el Domnul, să le facă în pământul Eghiptului înaintea lui Faraon și a slugilor lui și înaintea a tot pământul lui.

12. Și minunile cele mari și mâna cea tare, care a făcut Moisi înaintea a tot Israilul.

Sfârșitul celor cinci cărți ale lui Moisi.

CARTEA LUI ISUS NAVÌ

CAP. 1.

Domnul întărește pe Isus Navì în chemarea sa.

Și a fost după moartea lui Moisi robul Domnului, au grăit Domnul către Isus fiul lui Navì sluga lui Moisi, zicând:

A 2 Lege 34, 5; 1, 38.

2. Moisi sluga mea a murit, drept aceea scoală-te și treci Iordanul tu și tot poporul acesta, în pământul, care-l dau eu lor.

3. Tot locul, pe care vă veți suì cu urma picioarelor voastre, vouă îl dau, în ce chip am grăit lui Moisi.

A 2 Lege 11, 24.

4. Pustia și Andi-Livanul până la râul cel mare al Eufratului și până la marea cea mai de pre urmă despre apusul soarelui, vor fi hotarele voastre.

Fac. 15, 18; A 2 Lege 1, 8.

5. Nu va putea stă om împotrivă înaintea voastră în toate zilele vieții tale, și precum am fost cu Moisi, așa voi fi și cu tine, și nu te voi lăsa, nici te voi trece cu vederea.

Evr. 13, 5; A 2 Lege 31, 6, 23.

6. Întărește-te și te îmbărbătează, că tu vei împărți poporului acestuia pământul, care m'am jurat părinților voștri să-l dau lor.

3 Împ. 2, 2; A 2 Lege 31, 23.

7. Întărește-te dar și te îmbărbătează foarte, ca să păzești și să faci precum ți-a poruncit Moisi sluga mea, și să nu te abați dela acelea deadreapta sau deastânga, ca să fii înțelept întru toate cele ce vei face.

A 2 Lege 28, 1.

8. Și să nu lipsească cartea legii aceștia din gura ta, ci să cugeți întru dânsa ziua și noaptea, ca să pricepi a face toate

cele scrise, că atunci te vei îndrepta, și vei îndreptă căile tale, și atunci vei pricepe.

Ps. 1, 2.

9. Iată poruncesc ție: întărește-te și te îmbărbătează, să nu te sperii, nici să te temi, că cu tine este Domnul Dumnezeuul tău întru toate ori unde vei merge.

A 2 Lege 31, 8, 23.

10. Și a poruncit Isus cărturarilor poporului, zicând:

11. Treceți prin mijlocul taberii poporului și porunciți poporului zicând: gătiți-vă merinde, că încă trei zile, și veți trece Iordanul acesta, ca să intrați, să apucați pământul, care Domnul Dumnezeuul părinților voștri îl dă vouă.

12. Și lui Ruvim și lui Gad și la jumătate din neamul lui Manasî a zis Isus:

13. Aduceți-vă aminte de cuvântul Domnului, care v'a poruncit vouă Moisi sluga Domnului, zicând: Domnul Dumnezeuul vostru v'au odihnit pre voi și v'au dat vouă pământul acesta.

Num. 32, 19 și 20.

14. Femeile voastre și pruncii voștri și vitele voastre să lăcuiască în pământul, care vi l-au dat vouă; iar voi toți carii puteți, să mergeți sprinteni cu frații voștri și împreună cu ei să faceți războiu.

Eșire 13, 18.

15. Până ce va odihni Domnul Dumnezeuul vostru, pe frații voștri ca și pre voi, și vor moșteni și aceștia pământul, care-l dă lor Domnul Dumnezeuul nostru, și veți merge fiecare la moșia sa, care o a dat vouă Moisi dincoace de Iordan spre răsăritul soarelui.

16. Și răspunzând ei lui Isus, au zis: toate câte vei porunci nouă vom face, și în tot locul unde ne vei trimite vom merge.

17. Întru toate în care am ascultat de Moisi, vom asculta și de tine, numai să fie Domnul Dumnezeuul nostru cu tine, precum au fost cu Moisi.

18. Iar omul, care nu te va ascultă și care nu va auzi cuvintele tale, care le vei porunci lui, să moară; numai tu te întărește și te îmbărbătează.

CAP. 2.

Iscoadele lui Isus Navì scapă la Raav.

Și a trimis Isus fiul lui Navì din Sattin doi tineri să iscodească, zicându-le: mergeți și vedeți pământul și Ierihonul, și mergând acei doi tineri, au venit în Ierihon și au intrat la casa unei femei curve, anume Raav, și au odihnit acolo.

Iacov 2, 25.

2. Și s'a dat de știre împăratului din Ierihon, cum că au intrat aici bărbați dintre fii lui Israil, ca să iscodească pământul.

3. Și a trimis împăratul Ierihonului și a grăit către Raav zicând: scoate afară pre bărbații, carii au intrat în casa ta astă-noapte, căci au venit să iscodească pământul.

4. Și luând femeia pre acei doi bărbați, i-a ascuns și a grăit către dânșii, zicând: intrat-au la mine bărbați, dar n'am știut de unde sunt.

2 Împ. 17, 19.

5. Și când s'a închis poarta seara, bărbații aceia au ieșit și nu știu unde s'au dus, alergați după ei doar îi veți ajunge.

6. Iar ea i-a suit pre ei în podul casii, și i-a ascuns în snopi de in, care-i pusese în podul casii.

2 Împ. 17, 19.

7. Și bărbații au alergat după ei pre calea Iordanului până la vad: și poarta s'a închis.

8. Și a fost când au ieșit cei ce alergau după ei, și mai înainte de a adormi ei, ea s'a suit la ei în podul casii și a zis către ei:

9. Cunosc că au dat Domnul vouă pământul, că a căzut preste noi frica voastră.

10. Că am auzit, cum a secat Domnul Dumnezeu marea Roșie înaintea voastră, când ați ieșit din pământul Eghiptului, și câte ați făcut celor doi împărați ai Amoreilor, carii erau dincolo de Iordan, lui Sion și lui Og, pre carii i-ați omorât.

Num. 21, 34.

11. Și auzind noi acestea, s'a înfricoșat inima noastră, și nici într'unul din noi n'a rămas duh de către fața voastră, că Domnul Dumnezeul vostru este Dumnezeu în cer sus și pre pământ jos.

Eșire 15, 14; A 2 Lege 4, 39.

12. Și acum jurați mie pre Dumnezeu, că precum am făcut eu milă cu voi, și voi să faceți milă cu casa tatălui meu, și-mi dați mie semn adevărat.

13. Cum că veți păzi vie casa tatălui meu și pre muma mea și pre frații mei și pre surorile mele și toată casa mea, și veți izbăvi sufletul meu de moarte.

14. Și au zis către ea bărbații: vieața noastră pentru voi să piară, iar ea a zis: când va da Domnul vouă cetatea, să faceți cu mine milă și adevăr.

Is. Navî 6, 22.

15. Și i-a slobozit pre ei cu o funie pe fereastră, că eră la zidul cetății casa ei, și în zidul cetății lăcuiă ea.

16. Și a zis către ei: la munte mergeți, ca să nu vă întâmpine cei ce aleargă după voi, și stați ascunși acolo trei zile, până ce se vor întoarce cei ce aleargă după voi, și apoi vă veți duce în calea voastră.

17. Și au zis către ea bărbații: nevinovați suntem noi acestui jurământ al tău.

18. Iată noi vom intra spre o parte a cetății, și tu să pui semn, această funie roșie să o legi la fereastră, prin care ne-ai slobozit pre noi; iar pre tatăl tău și pre muma ta și pre frații tăi și toată casa tatălui tău, să-i aduni pre ei în casa ta.

19. Și tot, care va ieși afară din ușa casii tale, acela singur va fi vinovat; iar noi nevinovați vom fi jurământului

acestui; iar câți vor fi împreună cu tine în casa ta, vinovați vom fi de se va atinge mână de vre unul din ei.

Lev. 20, 9.

20. Iar de ne va năpăstuî pre noi cinevâ și va descoperî cuvintele noastre acestea, vom fi nevinovați jurământului tău acestuia, cu care ne-ai jurat pre noi.

21. Și ea a zis lor: după cuvântul vostru așa să fie, și i-a slobozit pre ei și s'a dus, și a legat semnul cel roșu la fereastră.

22. Și ei ducându-se au sosit la munte, și au așteptat acolo trei zile, până ce s'au întors cei ce îi urmărise pre ei, carii căutând toate căile nu i-au aflat.

23. Și întorcându-se cei doi tineri s'au pogorît din munte, și trecând la Isus fiul lui Navî, i-au povestit lui toate, câte s'au întâmplat lor.

24. Și au zis către Isus: că au dat Domnul tot pământul în mâna noastră, și s'a înfricoșat de noi tot cel ce lăcuește pre pământului acela.

CAP. 3.

Trecerea Iordanului.

Și mâncând Isus dimineața a purces din Sattin și a venit până la Iordan, el și toți fiii lui Israil, și au poposit acolo mai înainte de a trece.

2. Și a fost după trei zile, trecură cărturarii prin tabără.

3. Și au poruncit poporului zicând: când veți vedea sicriul legii Domnului Dumnezeuului vostru și pe preoții voștri și pre Leviți purtându-l, să vă sculați din locurile voastre și să mergeți după ei.

4. Însă depărtare să fie între voi și între el, ca la două mii de coți să stați, să nu vă apropiați de el, ca să știți calea, pre care veți merge, pentrucă mai înainte niciodată n'ați umblat pre calea aceasta.

5. Și a zis Isus poporului: mâine să fiți curați, că mâine va face Domnul între voi minuni.

Is. Navì 7, 13; Eșire 19, 10.

6. Și a zis Isus preoților: ridicați sicriul legii Domnului și mergeți înaintea poporului, și ridicând preoții sicriul legii Domnului, mergeau înaintea poporului.

7. Și au zis Domnul către Isus: în ziua aceasta voi începe a te înălța pre tine înaintea tuturor fiilor lui Israil, ca să cunoască, că precum am fost cu Moisi, așa voi fi și cu tine.

Is. Navì 1, 5; 4, 14.

8. Și acum poruncește preoților celor ce poartă sicriul legii, zicându-le: după ce veți intra într'o parte de apa Iordanului, stați în Iordan.

9. Și a zis Isus fiilor lui Israil: apropiați-vă aici și auziți cuvântul Domnului Dumnezeului vostru.

10. Într'aceasta veți cunoaște, cum că Dumnezeu viețuește întru voi, și va pierde dela fața voastră pre Hananeu și pre Heteu și pre Ferezeu și pre Eveu și pre Amoreu și pre Ghergheseu și pre Ievuseu.

11. Iată sicriul legii Domnului a tot pământul înaintea voastră va trece Iordanul.

Fap. Ap. 7, 45.

12. Alegeți doisprezece bărbați dintre fiii lui Israil, din fiecare seminție unul.

Is. Navì 4, 2.

13. Și va fi după ce vor stă picioarele preoților, carii poartă sicriul legii Domnului a tot pământul, în apa Iordanului, apa Iordanului va secă, iar care curge va stă.

Is. Navì 4, 7.

14. Și a fost după ce s'a ridicat poporul din lăcașurile sale, ca să treacă Iordanul, și preoții au ridicat sicriul legii Domnului înaintea poporului,

Fap. Ap. 7, 45.

15. Iar după ce au intrat preoții, cei ce purtau sicriul legii Domnului, în Iordan, și a început a se uda picioarele lor

într' o parte de apa Iordanului; iar Iordanul s' a umplut într u toată matca sa, ca în zilele secerișului de grâu.

1 Paralip. 12, 15.

16. Apele cele ce curgeau din sus, au stătut încheigate de departe foarte, dela cetatea Adamin până la partea Kariatiarimului; iar cele ce curgeau din jos, au curs în marea Araviei, marea sărată, până ce a scăzut de tot.

17. Și poporul stă împreajma Ierihonului, iar preoții cei ce purtau sicriul legii Domnului, au stătut pre uscat în mijlocul Iordanului, și toți fiii lui Israil treceau pre uscat, până ce a sfârșit tot poporul a trece Iordanul.

4 Împ. 2, 8.

CAP. 4.

Pietre de amintire pentru trecerea Iordanului.

Și după ce a trecut tot poporul Iordanul, au grăit Domnul lui Isus, zicând:

2. Ia doisprezece bărbați din popor, de fiecare seminție câte unul.

Is. Navî 3, 12.

3. Și le poruncește lor, zicând: luați din mijlocul Iordanului douăsprezece pietre și le aduceți cu voi și le puneți în tabăra voastră, unde veți tăbări la noapte.

4. Și chemând Isus doisprezece bărbați din cei mai de frunte dintre fiii lui Israil, de fiecare seminție unul,

5. A zis lor: aduceți înaintea mea, înaintea feții Domnului, din mijlocul Iordanului, și fiecare să ia de acolo câte o piatră, și s' o ridice pre umerii săi, după numărul celor douăsprezece seminții ale lui Israil.

3 Împ. 18, 31.

6. Ca să fie vouă acestea semn pus pururea, ca, când te va întrebă pre tine fiul tău mâine, zicând: ce sunt nouă aceste pietre?

7. Tu vei arăta fiului tău, zicând: că a secat râul Iordanului înaintea sicriului legii Domnului a tot pământul, când l-a trecut pre el, și vor fi pietrele acestea pomenire fiilor lui Israil până în veac.

Is. Navì 3, 13.

8. Și au făcut fiii lui Israil așa după cum au poruncit Domnul lui Isus, și luând douăsprezece pietre din mijlocul Iordanului, precum au poruncit Domnul lui Isus, când au sfârșit a trece fiii lui Israil, și le-au adus cu ei în tabără și le-au pus acolo.

9. Și a pus Isus și alte douăsprezece pietre în Iordan, în locul cel de supt picioarele preoților, carii purtau sicriul legii Domnului, și sunt acolo până în ziua de astăzi.

10. Și au stăut preoții, cei ce purtau sicriul legii Domnului, în Iordan, până ce a săvârșit Isus toate, câte au poruncit Domnul să spue poporului, și a grăbit poporul și a trecut.

11. Și a fost după ce a trecut tot poporul, a trecut și sicriul legii Domnului, și preoții mergeau înaintea lor.

12. Și fiii lui Ruvim și fiii lui Gad și jumătate din seminția lui Manasî gătiți de războiu, au mers înaintea fiilor lui Israil, precum le-a poruncit lor Moisi.

Num. 32, 25, 29.

13. Patruzeci de mii gătiți de războiu au trecut înaintea Domnului la bătae asupra cetății Ierihonului.

14. În ziua aceea au mărit Domnul pre Isus înaintea a tot neamul lui Israil, și s'a temut de el, precum s'a temut de Moisi, în câtă vreme a trăit.

Is. Navì 3, 7.

15. Și au grăit Domnul către Isus, zicând:

16. Poruncește preoților, celor ce poartă sicriul legii mărturie Domnului, să iasă din Iordan.

17. Și a poruncit Isus preoților, zicând: ieșiți din Iordan.

18. Și a fost după ce au ieșit din Iordan preoții cei ce purtau sicriul legii Domnului, și au pus picioarele pre

pământ, s'a așezat apa Iordanului la loc, și curgea ca și mai înainte până sus asemenea cu țărnișii.

19. Și a ieșit poporul din Iordan în ziua a zecea a lunii celei dintâi, și au tăbărit fiii lui Israil în Galgala despre partea răsăritului soarelui de către Ierihon.

20. Și cele douăsprezece pietre, care le-au luat din Iordan, le-a pus Isus în Galgala și a grăit către fiii lui Israil, zicând:

3 Împ. 18, 31.

21. Când vă vor întreba pre voi fiii voștri, zicând: ce sunt pietrele acestea?

22. Veți povesti fiilor voștri, că pre uscat a trecut Israil Iordanul acesta.

23. Secând Domnul Dumnezeu vostru apa Iordanului înaintea lor până ce a trecut, precum au făcut Domnul Dumnezeu nostru cu marea Roșie, care o au secat Domnul Dumnezeu nostru înaintea noastră până ce o am trecut.

Eșire 14, 21.

24. Ca să cunoască toate neamurile pământului, cum că este tare puterea Domnului, și ca voi să cinstiți pre Domnul Dumnezeu vostru în toată vremea.

CAP. 5.

Tăierea împrejur și serbarea Paștelor în pământul făgăduinții.

Și a fost după ce au înțeles împărații Amoreilor, cari erau dincolo de Iordan, și împărații Finicii cari erau lângă mare, cum că au secat Domnul Dumnezeu râul Iordanului înaintea fiilor lui Israil până ce au trecut ei, au slăbit inimile lor, și s'au cutremurat, și n'a rămas întru ei duh temându-se de fața fiilor lui Israil.

Num. 13, 30.

2. Și în vremea aceasta au zis Domnul către Isus: fă-ți cuțite de piatră, ascuțite, și șezând taie împrejur pre fiii lui

Israil a doua oară.

Eşire 4, 25.

3. Şi ş'a făcut Isus cuţite de piatră, ascuţite la margini, şi a tăiat împrejur pre fiii lui Israil în locul, care se chiamă dealul netăieţilor împrejur.

4. În chipul acesta a tăiat împrejur Isus pre fiii lui Israil: ori câţi s'au născut pre cale, şi ori câţi au fost netăieţi împrejur din cei ce au ieşit din Eghipet, pre toţi aceştia i-au tăiat împrejur Isus.

5. Că patruzeci şi doi de ani s'a învârtit Israil în pustiea Magdaritului, pentru aceea cei mai mulţi dintre ei din cei de răşboiu, carii ieşise din pământul Eghipetului, erau netăieţi împrejur.

6. Căroră pentrucă n'au ascultat poruncile Domnului Dumnezeu, le-au rânduit lor Domnul, ca să nu vază ei pământul, care s'au jurat Domnul părinţilor lor, să ne deă nouă pământ, din care curge miere şi lapte.

Num. 14, 33, 34.

7. Şi în locul acestora au pus pre fiii lor, pre carii Isus i-a tăiat împrejur, pentrucă nu erau tăiaţi împrejur, că s'au născut pre cale şi nu s'au tăiat împrejur.

8. Şi după ce s'au tăiat împrejur, au şezut acolo cu linişte în tabără până ce s'au vindecat.

9. Şi au zis Domnul către Isus fiul lui Navî: în ziua de astăzi am ridicat dela voi ocară Eghipetului, şi a chemat numele locului aceluia: Galgala, până în ziua de astăzi.

10. Şi au tăbărit fiii lui Israil în Galgala, şi au făcut fiii lui Israil Paştele în ziua a patrusprezecea a lunii de cu seară, despre apusul Ierihonului dincoace de Iordan, în câmp.

11. Şi au mâncat din grâul pământului a doua zi de Paşti azime şi pâine nouă.

Eşire 12, 39.

12. În ziua aceasta au încetat manna a doua zi după ce au mâncat ei din grâul pământului, şi mai mult n'au avut fiii lui Israil mană, şi au adunat din rodurile ţării finicilor, în anul acela.

Eşire 16, 35.

13. Şi a fost când erà Isus în Ierihon căutând cu ochii săi, a văzut pre un om stând înaintea sa, şi sabia lui goală în mâna lui, şi apropiindu-se Isus a zis lui: al nostru eşti, sau din protivnicii noştri?

Num. 22, 31.

14. Iar acela a zis lui: eu sunt Voevodul oştilor Domnului, acum am venit. Şi a căzut Isus cu faţa la pământ şi s'a închinat lui şi a zis: stăpâne, ce porunceşti robului tău?

15. Şi a zis Voevodul Domnului către Isus: desleagă încălţăminte de la picioarele tale, că locul pre care stai tu, este sfânt, şi a făcut Isus aşà.

Eşire 3, 5; Fap. 7, 33.

CAP. 6.

Cuprinderea şi dărâmare de Ierihon.

Şi Ierihonul era încuiat şi întărit pentru frica fiilor lui Israil, şi nimenea nu ieşea dintr'însul, şi nimenea nu intra într'însul.

2. Şi au zis Domnul către Isus: iată eu dau ţie supt mâna ta Ierihonul şi pre împăratul lui cel dintr'însul şi pre cei tari cu vârtute.

3. Încunju-raţi cetatea toţi bărbaţii cei de războiu împrejurul cetăţii odată în zi, aşà să faceţi în şase zile.

4. Şi şapte preoţi vor lua şapte buci-me de strigare, înaintea sicriului, şi în ziua a şaptea veţi încunjură cetatea de şapte ori, şi preoţii să buci-me cu buci-umi.

5. Şi va fi după ce veţi trâmbiţa cu trâmbiţa de strigare, când veţi auzi glasul buci-umului, să strige tot poporul de odată, şi strigând ei, vor cădea singure zidurile cetăţii, şi va intra tot poporul cum au purces fiecare unul după altul în cetate.

6. Şi a intrat Isus Navì la preoţi şi le-a zis lor: luaţi sicriul legii, şi şapte preoţi să ia şapte buci-me de strigare înaintea

sicriului Domnului.

7. Și le-a zis lor: porunciți poporului să umble prin prejur și să încunjure cetatea, și cei rășboinici să meargă întrarmați înaintea sicriului Domnului.

8. Și au fost după ce a zis Isus către popor, ca șapte preoți cu șapte trâmbițe sfinte să treacă înaintea Domnului, să meargă pe aproape, și să trâmbițeze tare, și sicriul legii Domnului să meargă după ei.

9. Iar cei rășboinici să meargă pe aproape înainte, și preoții buciumând cu buciumii, și cei dinapoia oștirii pre urma sicriului legii Domnului să meargă trâmbițând cu buciumii.

10. Iar poporului i-a fost poruncit Isus zicând: nu strigați, și nimenea să nu auză glasul vostru, și cuvânt să nu iasă din gura voastră, până în ziua, în care eu voi porunci să strigați, și atunci să strigați.

11. Și încunjurând cetatea cu sicriul legii lui Dumnezeu, îndată s'au întors în tabără și preste noapte au rămas acolo.

12. Și a doua zi s'a sculat Isus de dimineață, și au ridicat preoții sicriul legii Domnului.

13. Și cei șapte preoți, carii purtau cele șapte trâmbițe mergeau aproape înaintea Domnului și trâmbițau cu trâmbițele, și după aceștia mergeau rășboinicii, și cealaltă gloată toată dinapoia sicriului legii Domnului, și preoții buciumau cu buciumi de corn.

14. Și cealaltă gloată a doua zi a încunjurat cetatea odată pe aproape, și s'a întors iarăși în tabără. Așa a făcut în șase zile.

15. Și a fost în ziua a șaptea sculându-se de dimineață au încunjurat cetatea după judecata aceasta de șapte ori; numai în ziua aceea au încunjurat cetatea de șapte ori.

16. Și a fost când au încunjurat cetatea a șaptea oară au trâmbițat cu trâmbițele preoții, și a zis Isus fiilor lui Israil: strigați, că au dat Domnul vouă cetatea.

17. Și va fi cetatea aceasta anatema, ea și toate câte sunt într'însa Domnului puterilor, fără numai pre Raav

curva, să o cruțați pre dânsa și toate câte sunt în casa ei, pentrucă a ascuns pre solii, carii i-am trimis.

Lev. 27, 21; Evr. 11, 31.

18. Iar voi feriți-vă foarte de anatema, ca nu cumvă poftind să luați din anatema și să faceți tabăra fiilor lui Israil anatema și să ne pierdeți pre noi.

19. Și tot argintul și aurul și arama și fierul sfânt va fi Domnului, în vistieria Domnului se va aduce.

Num. 31, 54.

20. Și a strigat poporul și au trâmbițat preoții cu trâmbițele; iar dacă a auzit poporul glasul trâmbițelor a strigat tot poporul de odată cu chiot mare și tare, și a căzut tot zidul prin prejur, și s'a suit tot poporul în cetate, fiecare prin locul, care eră înaintea sa și a luat cetatea.

Evr. 11, 30.

21. Și a dat-o pieirii Isus pre ea, cu toate câte erau în cetate dela bărbat până la femeie și dela tânăr până la bătrân și până la vițel și până la oaie și asin, cu ascuțitul sabiei.

2 Mac. 12, 15; A 2 Lege 7, 2.

22. Și celor doi tineri, carii au iscodit pământul a zis Isus: intrați în casa femeii cei curve și o scoateți pre ea de acolo, cu toate câte sunt ale ei, precum ați jurat ei.

Is. Navì 2, 14.

23. Și au intrat cei doi tineri, carii au iscodit cetatea, în casa femeii și au scos pre Raav curva și pre tatăl ei și pre muma ei și pre frații ei și toată rudenia ei și toate câte aveà ea, și o a pus pre ea afară de tabăra lui Israil.

Evr. 11, 31.

24. Și cetatea cu toate câte erau într'însa o a ars cu foc, afară de argint și de aur și de aramă și de fier, că acestea le-a dat să se aducă în vistieria Domnului.

25. Și pre Raav curva și toată casa ei și rudenia și toate ale ei, le-a lăsat vii Isus, și a lăcuit în Israil până în ziua de astăzi, pentrucă a ascuns iscoadele, pre care le-a fost trimis Isus să iscodească Ierihonul.

26. Și a făcut jurământ Isus în ziua aceea înaintea Domnului, zicând: blestemat înaintea Domnului fie omul, care se va scula și va zidi cetatea aceasta Ierihonul; cu moartea fiului său celui întâiu născut să pue temelia ei, și cu moartea fiului său celui mai mic să pue porțile ei. Și așa a făcut Ahiil cel din Vetil, cu moartea lui Aviron fiului său celui întâiu născut o a întemeiat, și cu moartea fiului său celui mai mic, care a scăpat, a pus porțile ei.

3 Împ. 16, 34.

27. Și au fost Domnul cu Isus, și numele lui a fost vestit în tot pământul.

CAP. 7.

Pedeapsa lui Ahar.

Și au săvârșit fiii lui Israil un păcat mare, luând din cele afierosite; că Ahar feciorul lui Harmi, fiul lui Zamri, fiul lui Zara din seminția lui Iuda a luat din anatema, și s'a mânieat Domnul cu urgie pre fiii lui Israil.

Is. Navì 7, 17 și 24; 22, 20; 1 Paral. 2, 6, 7.

2. Și a trimis Isus din Ierihon bărbați în Ghe, care este despre Vivtavi, spre răsărit de Vetil, și a grăit lor zicând: suiți-vă și iscodiți pământul, și s'au suit bărbații și au iscodit pre Ghe.

3. Și s'au întors la Isus și au zis către el: să nu se sue tot poporul, ci numai ca la vre-o două sau trei mii de bărbați să se suie și să bată cetatea, să nu duci acolo tot poporul, că ei sunt puțini.

4. Și s'au suit ca la trei mii de bărbații și au fugit Gheii dela fața bărbaților.

5. Și bărbații Gheii au omorât dintre ei ca vr'o treizeci și șase de bărbați, și i-au gonit pre ei dela poartă și i-au bătut la vale, și a slăbit inima poporului, și s'a făcut ca apa.

6. Și ș'a rupt Isus hainele sale, și a căzut Isus cu fața la pământ înaintea Domnului până seara, el și bătrânii lui

Israil, și a pus cenușă pre capetele lor.

7. Și a zis Isus: rogu-mă Doamne! Doamne! Pentru ce a trecut robul tău pre poporul acesta Iordanul, ca să-l dai pre el Amoreului să ne piarză pre noi? Mai bine am fi rămas să fi lăcuit dincolo de Iordan.

8. Și ce voiu zice după ce a întors Israil grumazii înaintea vrăjmașului său?

9. Și de vor auzi Hananeii și toți cei ce lăcuiesc pământul, ne vor încunjură și ne vor pierde despre pământ, și ce vei face numelui tău celui mare?

10. Și au zis Domnul către Isus: scoală-te, pentru ce ai căzut pe fața ta?

11. Păcătuit-a poporul și a călcat legătura mea, care am făcut cu ei, că a luat din cele date peirii și furând a mințit și a băgat în vasele sale.

12. Și nu vor putea fiii lui Israil să stea înaintea feții vrăjmașilor săi, grumazii vor întoarce înaintea vrăjmașilor săi, că s'au făcut anatema, nu voiu adaoge a mai fi cu voi, de nu veți ridica anatema dintre voi.

13. Scoală-te, sfințește poporul și le zi lor: sfințiți-vă pre mâine, acestea zice Domnul Dumnezeul lui Israil: anatema este întru voi Israile, nu veți putea stă împotriva vrăjmașilor voștri până când nu veți ridica anatema dintru voi.

Is. Navî 3, 5; Lev. 20, 7; Num. 11, 18; 1 Împ. 16, 5.

14. Și să vă adunați toți dimineață din toate semințiile; și seminția pre care o va arăta Domnul, va aduce noroadale sale, și poporul pre care-l va arăta Domnul, va aduce casa sa, și casa pre care o va arăta Domnul, va aduce pre bărbații săi.

1 Împ. 14, 41.

15. Și care se va arăta întru anatema să se arză cu foc, el și toate câte sunt ale lui, pentru că a călcat legătura Domnului și a făcut fărădelege întru Israil.

16. Și a mânecat Isus de dimineață, și a adus poporul după semințiile lui, și s'a arătat seminția lui Iuda.

17. Și s'a adus fiecare popor, și s'a arătat poporul lui Zara, și s'a adus poporul lui Zara după casa sa, și s'a arătat casa lui Zamri.

18. Și s'a adus casa lui după bărbat, și s'a arătat Ahar fiul lui Harmi, fiul lui Zamri, fiul lui Zara din seminția lui Iuda.

19. Și a zis Isus lui Ahar: fătu' meu, dă, slavă Domnului Dumnezeuului lui Israil astăzi și te mărturisește lui, și spune mie ce ai făcut, și să nu ascunzi de către mine.

20. Și a răspuns Ahar lui Isus, și a zis: adevărat, eu am păcătuit înaintea Domnului Dumnezeuului lui Israil, așa și așa am făcut.

21. Când prădam am văzut o haină împestriță bună și două sute de drahme de argint și o limbă de aur, care trăgea cincizeci de drahme, și poftindu-le le-am luat și le-am ascuns în pământ în cortul meu, și argintul este pus supt dânsule.

22. Și a trimis Isus slugi și au alergat la cort în tabără, și acestea le-au aflat ascunse în cortul lui, și argintul supt ele.

23. Și le-au scos din cort, și le-au adus la Isus și la bătrânii lui Israil și le-au pus înaintea Domnului.

24. Și a luat Isus pre Ahar feciorul lui Zara și argintul și haina și limba cea de aur și pre feciorii lui și pre fetele lui și boii lui și asinii lui și oile lui și cortul lui, și toate câte avea el, și tot Israilul cu dânsul, și l-a dus pre el în Emecahor.

Is. Navì 7, 17.

25. Și a zis Isus către Ahar: pentrue ne-ai pierdut pre noi? Piarză-te pre tine Domnul astăzi, și l-a ucis pre el cu pietre tot Israilul, și i-a ars cu foc după ce i-a ucis cu pietre.

Num. 15, 36.

26. Și a pus preste ei grămadă mare de pietre, până în ziua de astăzi, și ș'au potolit Domnul iuțimea mâniei sale; pentru aceea a numit locul acela Emecahor, până în ziua de astăzi.

2 Împ. 18, 17.

CAP. 8.

Încunjurarea și cuprinderea cetății Ghei.

Și au zis Domnul către Isus: să nu te temi, nici să te îngrozești; ia cu tine pre toți bărbații cei rășboinici, și sculându-te, te sue la Ghe; iată că am dat în mâinile tale pre împăratul Gheii, cu tot poporul lui și cetatea lui și pământul lui.

2. Și să faci cu Ghe și cu împăratul ei, cum ai făcut cu Ierihonul și cu împăratul lui; iar prada ei și dobitoacele ei le veți împărți între voi, și pune pânditori cetății dinapoia ei.

Is. Navì 6, 21; A 2 Lege 20, 14.

3. Și s'a sculat Isus și tot poporul cel rășboinic, ca să se sue în Ghe, și a ales Isus treizeci de mii de bărbați tari cu puterea, și i-a trimis pre ei noaptea.

4. Și le-a poruncit lor zicând: luați aminte de pândiți dinapoia cetății, și nu vă duceți departe tare de cetate, și fiți toți gata.

5. Iar eu și toți cei ce sunt cu mine ne vom apropiea către cetate, și după ce vor ieși cei ce lăcuiesc în Ghe împotriva noastră, cum au ieșit și întâiu, noi vom fugi dinaintea feții lor.

6. Și după ce vor alerga după noi, noi îi vom trage pre ei dela cetate, și vor zice: fug aceștia de fața noastră, ca și mai înainte.

7. Și vom fugi de ei; iar voi vă veți scula dela pândă și veți intra în cetate și veți bate cetatea, și o va da pre ea Domnul Dumnezeu nostru în mâinile noastre.

8. Și va fi după ce veți lua cetatea o veți arde cu foc, după cuvântul acesta să faceți, precum vă poruncesc vouă.

9. Și i-a trimis pre ei Isus, și s'au dus la locul cel de pândire, și au șezut între Vetil și între Ghe, spre apusul Gheii, și a mas Isus în noaptea aceea în mijlocul poporului.

10. Și mânecând a doua zi Isus a cercetat poporul, și s'au suit el și bătrânii lui Israil înaintea poporului asupra Gheii, și

s'a suit cu el și tot poporul cel rășboinic.

11. Și mergând au venit împreajma cetății despre răsărit și pânditorii cetății despre apus, și au tăbărît de către miezănoaptea Gheii, și erà vale între ei și între Ghe.

12. Și a luat ca la vre-o cinci mii de bărbați, și i-au pus pre ei să pândească între Vetil și între Ghe, spre apusul Gheii.

13. Și a pus poporul toată tabăra, spre miezănoaptea cetății, și marginea lui spre apusul cetății, și s'a dus Isus în noaptea aceea în mijlocul văii.

14. Și a fost după ce a văzut împăratul Gheii a grăbit, și mânecând a ieșit el și bărbații cetății împotriva lor la rășboiu, și tot poporul erà cu el, și el nu știà, că sunt pânditori ascunși asupra lui dinapoia cetății.

15. Iar Isus și tot Israilul s'au tras înapoi, ca și cum le-ar fi fost frică, și au fugit pre calea care merge către pustie.

16. Și s'a întărit tot poporul a alergà după ei, și gonind dinapoi pre fiii lui Israil, s'au depărtat de cetate.

17. Și nici unul n'a rămas în Ghe și în Vetil, care să nu alerge după fiii lui Israil, și lăsând cetatea deschisă, au gonit pre fiii lui Israil.

18. Și au zis Domnul către Isus: întinde mâna ta cu darda ce este în mâna ta, asupra cetății, că în mâinile tale o am dat pre ea, și dela pândă pânditorii să se scoale de grab din locul lor, și a ridicat Isus mâna sa cu darda asupra cetății.

19. Și pânditorii s'au sculat de grab din locul lor, și au ieșit, când a întins Isus mâna, și au intrat în cetate, și o au luat, și grăbind au aprins cetatea cu foc.

20. Și căutând înapoi lăcuiitorii Gheii vedeau fumul înălțându-se din cetate spre cer, și numai aveau unde fugi încoace sau încolo, că poporul, care fugeà de ei către pustie, s'au întors asupra celor ce-i goneau.

21. Și văzând Isus și tot Israilul, că au luat pânditorii cetatea și cum se înălțà fumul cetății până la cer, s'au întors și au lovit pre bărbații Gheii.

22. Și aceștia ieșiră din cetate într-o întâmpinare a lor, s'au făcut în mijlocul taberii lui Israil, aceștia fiind unii de o parte și alții de alta.

A 2 Lege 7, 2.

23. Și i-au ucis pre ei, până ce n'a rămas dintre ei mântuit, nici scăpat, și pre împăratul Gheii l-au prins viu, și l-au adus la Isus,

24. Și a fost după ce au încetat fiii lui Israil, omorând pre toți cei din Ghe și pre cei din câmpuri și pre cei din munte unde-i gonise pre ei, și au căzut toți în ascuțitul sabiei pânăce s'au sfârșit, s'a întors Isus în Ghe și o a bătut cu ascuțitul sabiei.

25. Și au fost toți cei ce au căzut în ziua aceea dela bărbat până la femeie douăsprezece mii toți cei ce lăcuiau în Ghe.

26. Iar Isus nu ș'a întors mâna sa, care o întinsese cu darda, până ce a dat peirii pre toți cei ce lăcuiau în Ghe.

27. Afară de dobitoace și de prăzile, care erau în cetatea aceea, acestea toate loruși le-au împărțit fiii lui Israil după porunca Domnului, cum au rânduit Domnul lui Isus.

28. Și a aprins Isus cetatea, și o a făcut movilă veșnică și nelăcuită până în ziua aceasta.

29. Și pre împăratul Gheii l-a spânzurat de un lemn strâmb, și a fost spânzurat de lemn până seara, și când a apus soarele a poruncit Isus de a luat trupul lui de pre lemn, și l-a aruncat în groapă la poarta cetății, și a pus preste el o grămadă mare de pietre până în ziua de astăzi.

A 2 Lege 21, 22; 23; 2 Împ. 18, 17.

30. Atunci a zidit Isus jertfelnic Domnului Dumnezeuului lui Israil în muntele Gheval.

31. În ce chip a poruncit Moisi robul Domnului fiilor lui Israil, cum este scris în legea lui Moisi, jertfelnic de pietre întregi, preste care nu s'a pus fier, și a adus acolo ardere de tot Domnului, și jertfă de mântuire.

Eșire 20, 25.

32. Și a scris Isus pe pietre a doua lege din legea lui Moisi înaintea fiilor lui Israil.

A 2 Lege 27, 3.

33. Și tot Israilul și bătrânii lor și judecătorii lor și cărturarii lor mergeau pe aproape de o parte și de alta împreaajma sicriului, și preoții Leviți purtau sicriul legii Domnului și nemernicul și moșneanul; jumătate dintru ei erau aproape de muntele Garizin, și jumătate dintru ei erau aproape de muntele Gheval, după cum a poruncit Moisi robul Domnului, ca întâiu să binecuvinteze pre poporul lui Israil.

A 2 Lege 11, 29; 27, 12.

34. După acestea a cetit Isus toate cuvintele legii aceștia, binecuvântările și blestemile, după cum erau scrise toate în legea lui Moisi.

35. N'a fost cuvânt din toate, câte a poruncit Moisi lui Isus, care să nu-l fi cetit Isus în auzul la toată adunarea fiilor lui Israil, ca să le auză bărbații și femeile și pruncii și nemernicii cei ce mergeau cu Israil.

A 2 Lege 31, 11.

CAP. 9.

Gavaonitenii cu vicleșug fac pace.

Iar după ce au auzit toți împărații Amoreilor cei dincolo de Iordan, cei dela munte și cei dela câmpie și cei de pe tot țărmul mării cei mari și cei dela Andi-Livan și Heteii și Hananeii și Ferezeii și Eveii și Amoreii și Ghergheseii și Ievuseii,

Num. 34, 5; 6, 7.

2. S'au adunat împreună să se bată toți cu Isus și cu Israil.

3. Iar cei ce lăcueau în Gavaon auzind toate, câte au făcut Domnul Ierihonului și Gheii,

4. Au făcut și ei înșelăciune, și s'au luat merinde, și gătindu-se au luat saci vechi pe asini, și foi de vin vechi, rupți și cârpiți.

5. Și încălțămintele și sandalele lor vechi și cârpite în picioarele lor, și îmbrăcămintele lor pre ei vechi, și pâinile cele de merinde uscate, mucedu și sfărâmate.

6. Și au venit la Isus în tabăra lui Israil la Galgala și au zis către Isus și către tot Israilul: din pământ departe am venit, și acum faceți cu noi pace.

7. Și au zis fiii lui Israil către ei: vedeți, ca nu cumva să lăcuiți în pământul, care se cuvine nouă, și nu vom putea face cu voi pace.

8. Iar ei au zis către Isus: robii tăi suntem. Și a zis către ei Isus: de unde sunteți? Și de unde ați venit?

9. Și au răspuns ei: din pământ departe foarte au venit robii tăi întru numele Domnului Dumnezeuului tău, că am auzit numele lui și toate câte au făcut în Eghipt.

10. Și câte au făcut împăraților Amoreilor celor dincolo de Iordan: lui Sion împăratul Ezechiului, și lui Og împăratul Vasanului, care lăcuia în Astarot și în Edrain.

Num. 21, 24.

11. Și auzind noi, au grăit către noi bătrânii noștri și toți cei ce lăcuiesc pământul nostru, zicând: luați-vă merinde pre cale și mergeți întru întâmpinarea lor, și să grăiți către ei: robii voștri suntem, și acum faceți cu noi pace.

12. Aceste pâini care să ne fie merinde pre cale, calde le-am luat din casa noastră în ziua, în care am ieșit să venim la voi; iar acum iată s'au uscat și s'au sfărâmat.

13. Și acești foi de vin, când i-am umplut, erau noi, și acum s'au rupt; și hainele noastre și încălțămintele noastre acestea s'au învechit de calea cea multă foarte.

14. Și au luat boierii din bucatele lor, și pre Domnul nu l-au întrebat.

15. Și a făcut Isus pace cu ei, și a pus legătură cu ei, că nu-i va omorî pre ei, și li s'au jurat lor boierii adunării.

16. Și a fost trecând trei zile după ce a pus legătură cu ei, a înțeles, că sunt aproape de ei, și între ei lăcesc.

2 Împ. 21, 2.

17. Și purcezând fiii lui Israil, a treia zi au venit la cetățile lor; iar cetățile lor erau Gavaonul și Chefira și Virotul și cetățile Iarim.

18. Și nu i-au bătut pre ei fiii lui Israil, pentrucă toți boierii adunării s'au jurat lor pre Domnul Dumnezeu lui Israil, și a cântit toată adunarea asupra boierilor

19. Și au zis boierii către toată adunarea: noi ne-am jurat lor pre Domnul Dumnezeu lui Israil, și acum nu putem să ne atingem de ei.

20. Ci aceasta să le facem, să-i prindem pre ei și să-i ținem vii, ca să nu fie preste noi mâniea Domnului pentru jurământul, cu care ne-am jurat lor.

2 Împ. 21, 1.

21. Și au zis lor boierii să fie vii și să taie lemne, și să care apă la toată adunarea, după cum le-au zis lor boierii.

22. Și i-a chemat pre ei Isus, și le-a zis lor: pentruce m'ați înșelat, zicând: departe suntem de voi foarte; iar voi sunteți dintre cei ce lăcesc între noi.

23. Și acum blestemați să fiți, să nu lipsească dintre voi rob, nici tăietor de lemne, nici purtător de apă mie și Dumnezeului meu.

24. Și ei au răspuns lui Isus, zicând: pentrucă cu adevărat s'au spus nouă, că au făgăduit Domnul Dumnezeu tău lui Moisi slugii sale, să vă deă vouă pământul acesta, și să ne pierdeți pre noi, și pre toți cei ce lăcesc pre el dela fața voastră, și ne-am speriat foarte pentru viața noastră; de frica voastră am făcut lucrul acesta.

A 2 Lege 7, 1, 2.

25. Și acum, iată noi suntem supuși vouă, precum vă place și precum vi se pare, faceți cu noi.

26. Și le-a făcut lor așa, și i-a scos pre ei Isus în ziua aceea din mâna fiilor lui Israil, și nu i-au omorât pre ei.

27. Și i-a pus pre ei Isus în ziua aceea tăietori de lemne și purtători de apă, la toată adunarea și la jertfelnicul lui Dumnezeu; pentru aceea cei ce lăcuiau în Gavaon, s'au făcut tăietori de lemne și purtători de apă la jertfelnicul lui Dumnezeu până în ziua de astăzi, și la locul care l-ar alege Domnul.

CAP. 10.

Isus biruește pre Amoniți cu minune.

Iar auzind Adonivezec împăratul Ierusalimului, cum că Isus a luat Ghe și o a stricat, cum a făcut Ierihonului și împăratului lui, așa a făcut și Gheii și împăratului ei; și cum că cei ce lăcuiau în Gavaon de bunăvoie au mers la Isus și la Israil, și au rămas în mijlocul lor,

2. S'a temut foarte, pentrucă știà cum că Gavaonul este cetate mare, ca una din mitropolii, și toți oamenii ei tari.

3. Și a trimis Adonivezec împăratul Ierusalimului la Elam împăratul Hevronului și la Fidon împăratul Ierimutului și la Ieta împăratul Lahisului și la Davir împăratul Odolamului, zicând:

4. Suiți-vă la mine și-mi ajutați, și să batem Gavaonul, căci s'a închinat lui Isus și fiilor lui Israil.

5. Și s'au suit acei cinci împărați ai Amoreilor: împăratul Ierusalimului și împăratul Hevronului și împăratul Ierimutului și împăratul Lahisului și împăratul Odolamului, ei și tot poporul lor; și au încunjurat Gavaonul și-l băteau.

6. Iar lăcuitorii Gavaonului au trimis la Isus în tabăra lui Israil în Galgala, zicând: să nu-ți tragi mâinile tale de către robii tăi, sue-te la noi degrab, și ne ajută și ne mântuește pre noi, că s'au adunat asupra noastră toți împărații Amoreilor, carii lăcuiesc la munte.

7. Și s'a suit Isus din Galgala, el și tot poporul cel răsboinic cu dânsul, tot cel cu putere tare.

8. Și au zis Domnul către Isus: să nu te temi de ei, că în mâinile tale i-am dat pre ei, nimenea dintru ei nu va stă înaintea voastră.

9. Și în vremea aceea a sosit Isus asupra lor fără de veste, că toată noaptea a venit din Galgala.

10. Și i-au făcut pre ei Domnul de s'au speriat de fața lui Israil, și i-au bătut pre ei Domnul bătae mare la Gavaon; și i-au gonit pre ei pre calea sușului Vitoronului, și i-au tăiat pre ei până la Azica și până la Machida.

1 Împ. 7, 10; 3 Împ. 9, 17.

11. Și când fugeau ei de către fața fiilor lui Israil la pogorâșul Vitoronului, Domnul au aruncat preste ei pietre mari de grindină din cer până la Azica, și mai mulți au fost cei ce au murit de pietrele cele de grindină, decât cei uciși de săbiile fiilor lui Israil în rășboiu.

Jud. 5, 20.

12. Atunci a grăit Isus către Domnul în ziua, în care au dat Dumnezeu pre Amoreu supus fiilor lui Israil, când i-au bătut pre ei la Gavaon, și s'au surpat dela fața fiilor lui Israil; și a zis Isus să stea soarele spre Gavaon și luna despre valea Aialonului.

13. Și au stătut soarele și luna, cu starea până când au făcut Dumnezeu izbândă asupra vrăjmașilor lor. Au nu este aceasta scrisă în cartea dreptului? Și a stătut soarele în mijlocul cerului, și n'a mers către apus cu sfârșitul unei zile.

Sirah 46, 5.

14. Și nici mai înainte, nici după aceea n'a fost zi ca aceasta ca să asculte Domnul de cuvântul omului, pentru că au bătut Domnul rășboiu împreună cu Israil.

15. Și s'a întors Isus și tot Israilul împreună cu el la tabără în Galgala.

16. Și au fugit acești cinci împărați, și s'au ascuns în peștera cea din Machida.

17. Și s'a spus lui Isus, zicând: s'au aflat acei cinci împărați ascunși în peștera cea din Machida.

18. Și a zis Isus: prăvăliți pietre mari pre gura peșterii, și puneți la ele oameni, să-i păzească pre ei.

19. Iar voi nu stați aici, ci goniți dinapoi pre vrăjmașii voștri, și apucați-i dela spate, și nu vă fie milă de ei, și nu-i lăsați pre ei să intre în cetățile lor, că i-au dat Domnul Dumnezeu nostru în mâinile noastre.

20. Și a fost după ce au încetat Isus și fiii lui Israil a tăia pre ei cu tăiere mare foarte pânăce s'au sfârșit, și cei ce au scăpat dintre ei au intrat în cetăți tari,

21. S'a întors tot poporul la Isus în Machida și în tabără sănătoși, și nimenea n'a îndrăznit a crâcni cu limba sa împotiva fiilor lui Israil.

22. Și a zis Isus: deschideți peștera și scoateți pre cei cinci împărați din peșteră.

23. Și au făcut așa, și au scos pre cei cinci împărați din peșteră, pre împăratul Ierusalimului și pre împăratul Hevronului și pre împăratul Ierimutului și pre împăratul Lahisului și pre împăratul Odolamului.

24. Și după ce i-au scos pre ei la Isus, a chemat Isus pre tot Israilul și pre căpitanii cei de rășboiu, carii venise cu el, și le-a zis: mergeți înainte și puneți picioarele voastre pe grumazii lor, și mergând au pus picioarele sale pre grumazii lor.

25. Și a zis Isus către ei: nu vă temeți de ei, nici vă spăimântați, îmbărbătați-vă și vă întăriți, că așa va face Domnul tuturor vrăjmașilor voștri, cu cari voi vă veți bate.

26. Și i-a bătut pre ei Isus după aceea, și i-a omorât spânzurându-i de cinci lemne, și au fost spânzurați de lemne până seara.

27. Și a fost la apusul soarelui a poruncit Isus, și i-au luat pre ei de pre lemne, și i-au aruncat în peștera în care fugise, și a răsturnat pre peșteră pietre mari până în ziua de astăzi.

A 2 Lege 21, 23.

28. Și într'aceeași zi a luat Machida, și cu ascuțitul sabiei a omorât pre lăcuiitorii ei și pre împăratul ei, și o a surpat pre ea; și tot ce eră viu într'însa, și nimenea n'a rămas întru ea

scăpat și mântuit, și cu împăratul Machidei a făcut, în ce chip a făcut cu împăratul Ierihonului.

29. Și s'a dus Isus și tot Isralul cu el dela Machida la Levna, și a dat războiu asupra Levnei.

30. Și o au dat Domnului pre el în mâinile lui Israil, și o a luat și pre ea și pre împăratul ei, și a omorât pre lăcuiitorii ei cu ascuțitul sabiei, și tot ce erà viu într'însa; n'a rămas într'însa nici unul mântuit și scăpat; și cu împăratul ei a făcut în ce chip a făcut cu împăratul Ierihonului.

31. Și s'a dus Isus și tot Israilul cu el dela Levna la Lahis, și l-a încunjurat, și a dat războiu asupra lui.

32. Și au dat Domnul Lahisul în mâinile lui Israil și l-a luat a doua zi, și pre lăcuiitorii cei dintr'însul i-a omorât cu ascuțitul sabiei, și cetatea o a stricat, precum a făcut cu Levna.

33. Atunci s'a suit Elam împăratul Gazerului să ajute Lahisului, și l-a bătut Isus cu ascuțitul sabiei și pre poporul lui, de n'a rămas dintr'înșii nici unul mântuit și scăpat.

34. Și s'a dus Isus și tot Israilul dela Lahis la Eglon, și o a încunjurat, și o a bătut pre ea, și o au dat pre ea Domnul în mâinile lui Israil.

35. Și o a luat pre ea în ziua aceea, și o a tăiat pre ea cu ascuțitul sabiei, și tot ce erà viu într'însa a omorât în ziua aceea, cum a făcut Lahisului.

36. Și s'a dus Isus și tot Israilul cu el dela Eglon la Hevron, și o a încunjurat.

37. Și o a luat pre ea, și o a tăiat cu ascuțitul sabiei, și pre împăratul ei și toate satele ei, și tot ce erà viu într'însa nimic n'a scăpat, în ce chip a făcut Eglonului, și o a stricat pre ea și toate câte erau într'însa.

38. Și s'a întors Isus și tot Israilul cu el la Davir, și încunjurându-o o a luat.

39. Și pre împăratul ei și toate satele ei le-a tăiat cu ascuțitul sabiei, și o a stricat pre ea, și tot ce erà viu în ea a omorât, și n'a lăsat pre nimenea mântuit, în ce chip a făcut

Hevronului și împăratului lui, așa a făcut Davirei și împăratului ei, în ce chip a făcut Levnei și împăratului ei.

40. Și a bătut Isus tot pământul muntelui și Naghevul și câmpia și Asidotul și pre toți împărații lor, n'a lăsat nimica scăpat, ci tot ce erà viu a omorât precum au poruncit Domnul Dumnezeu lui Israil.

Is. Navì 12, 7, 8; A 2 Lege 20, 16.

41. Așa i-a omorât pre ei Isus din Kadis-Varni până la Gaza tot pământul Goson până la Gavaon.

42. Și pre toți împărații lor și pământul lor l-a luat Isus odată; că Domnul Dumnezeu lui Israil au bătut războiu împreună cu Israil.

43. Și s'a întors Isus și tot Israilul cu dânsul în tabără la Galgala.

CAP. 11.

Stârpirea Hananeilor.

Iar Iavis împăratul Asorului dacă a auzit acestea, a trimis la Iovav împăratul Madonului și la împăratul Semeronului și la împăratul Ashiafului,

2. Și la împărații cei de către Sidonul cel mare, la munte și la Arava împreajma Khenerotului și la câmpie și la Nefedor,

3. Și la Hananeii cei de pre marginea mării de către răsărit și la Amoreii cei de pre marginea mării și la Hetei și la Ferezei și la Ievuseii cei din munte și la Eveii cei ce lăcuesc la poalele Iermonului în pământul Masifa.

4. Și au ieșit ei și împărații lor cu ei, și popor mult, ca nisipul de pre marginea mării de mulți, și cai și care multe foarte.

5. Și s'au împreunat toți împărații aceștia, și s'au strâns într'un loc, și au tăbărit la apa Meron să se bată cu Israil.

6. Și au zis Domnul către Isus: să nu te temi de fața lor, că mâine în ceasul acesta eu pre ei pre toți voi da striviți

înaintea lui Israil, cailor le vei tăia vinele, și carele le vei arde cu foc.

7. Și a venit Isus și tot poporul cel rășboinic cu dânsul asupra lor la apa Meron fără de veste, și au năvălit preste ei în munte.

8. Și i-au dat pre ei Domnul în mâna lui Israil, și tăindu-i i-a gonit până la Sidonul cel mare și până la apa Masrefot și până la câmpurile Masifa despre răsărit, și i-a tăiat pre ei până n'a rămas dintru ei mântuit și scăpat.

9. Și le-a făcut lor Isus, în ce chip i-au poruncit lui Domnul, cailor lor le-a tăiat vinele, și carele lor le-a ars cu foc.

2 Împ. 8, 4.

10. Și s'a întors Isus în vremea aceea și a luat pre Asor, și pre împăratul ei l-a ucis cu sabia. Și mai înainte Asorul stăpâneà preste toți împărații aceștia.

11. Și a omorât cu ascuțitul sabiei tot sufletul din cetate, și i-a pierdut pre toți, și n'a rămas într'însa nimic ce erà viu, și pre Asor o a ars cu foc.

12. Și toate cetățile împăraților acestora, și pre toți împărații lor i-a prins Isus și i-a ucis cu ascuțitul sabiei, și i-a pierdut, în ce chip a rânduit Moisi robul Domnului.

A 2 Lege 7, 1; 20, 16, 17.

13. Iar toate cetățile cele șanțuite nu le-a ars Israil, fără numai singură cetatea Asor o a ars Isus.

14. Și toate prăzile ei și toate dobitoacele le-au împărțit loruși fiii lui Israil; iar pre ei pre toți i-au omorât cu ascuțitul sabiei, n'au lăsat dintre ei nimic ce erà viu.

15. Precum au poruncit Domnul lui Moisi robului său, și precum Moisi a poruncit lui Isus, n'a lăsat nimica din toate câte au poruncit Domnul lui Moisi.

Eșire 34, 11; Num. 33, 52; A 2 Lege 7, 1, 2.

16. Și a luat Isus tot pământul de munte și tot pământul Naghev și tot pământul Goson și câmpul și cel de către apus și muntele lui Israil și câmpiile cele de către munte.

Is. Navì 10, 41.

17. Dela muntele Helha care se sue la Siir până la Valagad, și câmpul Livanului supt muntele Ermonului, pre toți împărații lor i-a prins și i-a bătut și i-a omorât.

Is. Navì 10, 40; 12, 7.

18. Și zile multe a făcut Isus rășboiu cu toți împărații aceștia.

19. Și n'a fost cetate, care să n'o fi luat fiii lui Israil, afară de Evei, carii lăcuiau în Gavaon, toate le-au luat cu rășboiu.

20. Că dela Domnul a fost să se întărească inima lor a ieși la rășboiu asupra lui Israil, ca să-i piarză pre ei pre toți, și să nu aibă nici o milă, ci ca să piară, precum au zis Domnul către Moisi.

Eșire 4, 21; A 2 Lege 2, 30, 3 Împ. 12, 15.

21. Și a venit Isus în vremea aceea, și a tăiat pre Enachimii cei dela munți din Hevron și din Davir și din Anavot și din tot muntele lui Israil și al lui Iuda împreună cu cetățile lor, și i-au pierdut pre ei Isus.

22. Nu s'au lăsat fiii lui Israil din Enachimi, fără numai în Gaza și în Ghet și în Aseldot au rămas.

1 Împ. 17, 4.

23. Și a luat Isus tot pământul acela, precum au poruncit Domnul lui Moisi, și l-a dat moștenire lui Israil împărțindu-l între semințiile lor, și s'a odihnit pământul de rășboiu.

Num. 26, 54, 55; 33, 54.

CAP. 12.

Învingerea Împăraților.

Și aceștia sunt împărații pământului, pre carii i-au bătut fiii lui Israil, și au moștenit pământul lor dincolo de Iordan către răsăritul soarelui, dela valea Arnonului până la muntele Ermonului, și tot pământul Aravei de către răsărit.

2. Pre Sion împăratul Amoreilor, care lăcuiă în Esevon, și stăpâneă dela Aroir, care este la marginea văii Arnonului de

o parte de vale, și jumătate de Galaad până la pârlul lavocului, hotarele fiilor lui Amon.

A 2 Lege 2, 36; 3, 8, 16.

3. Și Aravà, până la marea Heneret spre răsărit, și până la marea Aravei, marea Sărată, dela răsărit pre calea cea către Vitsimot, dela Teman, care este supt Asidot, Fasga.

4. Și pre Og împăratul Vasanului cel ce rămăsese din uriașii, cari lăcuiau în Astarot și în Edrain.

A 2 Lege 1, 4.

5. Și au stăpânit dela munții Ermonului și dela Selca și tot pământul Vasanului până la hotarele Ghesuri și ale Mahati și jumătate de Galaad până la hotarele lui Sion împăratul Esevonului.

1 Împ. 27, 8.

6. Moisi sluga Domnului, și fiii lui Israil i-au omorât pre ei, și l-a dat Moisi sluga Domnului moștenire lui Ruvim și lui Gad și la jumătate din neamul lui Manasi.

Num. 32, 33.

7. Și aceștia sunt împărații Amoreilor, pre carii i-au ucis Isus și fiii lui Israil dincoace de Iordan la marea Valagad în câmpul Livanului și până la muntele Alog, care se sue spre Siir, și a dat Isus pre acela semințiilor lui Israil moștenire după sorții lor.

Is. Navì 10, 40; 11, 7.

8. În munte și în câmp și în Aravà și în Asidot și în pustie și în Naghev, pre Heteu și pre Amoreu și pre Hananeu și pre Ferezeu și pre Eveu și pre Ievuseu.

Is. Navì 10, 40.

9. Pre împăratul Ierihonului și pre împăratul Gheii, care este aproape de Vetil.

10. Pre împăratul Ierusalimului și pre împăratul Hevronului.

11. Pre împăratul Ierimutului, pre împăratul Lahisului.

12. Pre împăratul Eglomului, pre împăratul Gazerului.

13. Pre împăratul Davirului, pre împăratul Gaderului.

14. Pre împăratul Ermatului, pre împăratul Aredului.

15. Pre împăratul Levnei, pre împăratul Odolamului.
16. Pre împăratul Machidei, pre împăratul Vedilului, pre împăratul Tafodului.
17. Pre împăratul Eferului, pre împăratul Afecului, pre împăratul Lezaronului.
18. Pre împăratul Madonului, pre împăratul Azorului.
19. Pre împăratul Zamvronului, pre împăratul Ahazafului.
20. Pre împăratul Atanahului, pre împăratul Maghedonului.
21. Pre împăratul Chidesului.
22. Pre împăratul Iecomului lui Hermel.
23. Pre împăratul Ador al lui Nafatedor, pre împăratul Goim al Ghelghelii.
24. Pre împăratul Tersei, toți împărații aceștia treizeci și unul.

CAP. 13.

Împărțirea pământului.

Și Isus fiind bătrân și îndelungat în zile, au zis Domnul către el: tu ai îmbătrânit, ai îndelungat în zile, și pământ rămâne foarte mult, care să se împărțească moștenire.

2. Și acesta este pământul, care rămâne: hotarele Filisteilor și tot Ghesurî și Hananeul.

3. Dela cel nelăcuit de către fața Eghiptului, până la hotarele Acaronului deastânga Hananeilor, se socotesc cele cinci Domnii a Filisteilor: a Gazeului, a Azotului, a Ascalonitului, a Ghetteului și a Caronitului.

Fac. 15, 18; 1 Împ. 6, 18.

4. Și Eveului: dela Teman tot pământul Hanaan împreajma Gazei, și Sidonenii până la Afec, până la hotarele Amoreilor.

5. Și tot pământul Galiatului Finistimului, și tot Livanul dela răsăritul soarelui dela Galgala supt muntele Ermonului, până la intrarea Ematului.

6. Toți cei ce lăcuiesc în muntele acela dela Livan până la Maseret Memfomaim, pre toți Sidonenii eu îi voi pierde dinaintea feții fiilor lui Israil, numai să-l împărțești cu sorți lui Israil, în ce chip am poruncit ție.

7. Și acum împărțește pământul acesta cu sorți moștenire celor nouă seminții, și jumătății seminției lui Manasî, dela Iordan până la marea cea mare despre apusul soarelui, dă-l lor, marea cea mare va fi hotar.

Fac. 48, 5.

8. Iar celor două seminții, și jumătății din seminția lui Manasî, celor ce sunt cu el, lui Ruvim și lui Gad le-a dat Moisi dincolo de Iordan către răsăritul soarelui a dat lor Moisi sluga Domnului.

Num. 32, 29, 33; A 2 Lege 3, 12.

9. Dela Aroir, care este pre țărmurile văii Arnonului și cetatea cea dintre vale, și tot șesul dela Medavan până la Divon.

10. Și toate cetățile lui Sion împăratul Amoreilor, care a împărătit în Esevon până la hotarele fiilor lui Amon.

11. Și Galaatita și hotarele Ghesurului și ale Mahatului, și tot muntele Ermonului și toată Vasanita până la Selhà.

12. Toată împărăția lui Og în Vasanita, care a împărătit în Astarot și în Edrain, acesta a rămas din uriași, și l-a bătut pre el Moisi și l-a pierdut.

13. Și n'au pierdut fiii lui Israil pre Ghesuri și pre Mahati și pre Hananeu, și a lăcuit împăratul Ghesuri și Mahati, între fiii lui Israil până în ziua de astăzi.

14. Numai seminției lui Levî nu s'a dat moștenire, Domnul Dumnezeu lui Israil el este moștenirea lor, după cum au zis lor Domnul. Și aceasta este împărțirea, care o a făcut Moisi fiilor lui Israil în Aravotul lui Moav dincolo de Iordan despre Ierihon.

Is. Navî 14, 3, 4; Num. 18, 20.

15. Și l-a dat Moisi seminției fiilor lui Ruvim după familiile lor.

16. Și au fost hotarele lor dela Aroir, care este de către fața văii Arnonului, și cetatea cea din valea Arnonului, și tot șesul până la Medava.

17. Esevonul și toate cetățile cele din șes, și Devonul și Vamodvaalul și casele Veelvot.

18. Și Essai și Kadimotul și Mefaatul.

19: Și Cariatimul și Sevan și Sarda și Siorul în muntele Enac.

20. Și Vetfogor și Asidot, Fasga și Vitsimut.

21. Și toate cetățile șesului și toată împărăția lui Sion împăratul Amoreilor, care a împărătit în Esevon, pre care l-a bătut Moisi, și împreună cu el și pre povățuitorii lui Madiam și pre Evî și pre Rocon și pre Sur și pre Ur și pre Revec boierii lui Sion, pre cei ce lăcuiau pământul.

Num. 31, 8.

22. Și pre Valaam vrăjitorul feciorul lui Veor l-au ucis fiii lui Israil cu sabia la înfrângere.

Num. 22, 7.

23. Și a fost hotarul fiilor lui Ruvim Iordanul, aceasta este moștenirea fiilor lui Ruvim, după familiile lor, cetățile lor și satele lor.

Is. Navî 24, 14, 15.

24. Și a dat Moisi fiilor lui Gad moștenire după familiile lor.

25. Și a fost hotarul lor Iazirul, toate cetățile lui Galaad și jumătate din pământul fiilor lui Amon până la Aroir, care este de către fața Ravatei.

26. Și dela Esevon până la Aravot către Masifa și Votanim și Maan până la hotarele Davirului.

27. Și Enemec și Vitaram și Vitanamră și Sochota și Safon și cealaltă împărăție a lui Sion împăratul Esevonului, și Iordanul va fi hotar la partea mării Heneret dincolo de Iordan spre răsărit.

28. Aceasta este moștenirea fiilor lui Gad după familiile lor, cetățile și satele lor.

29. Și a dat Moisi moștenire și la jumătate din seminția lui Manasi, și au fost a jumătății seminții fiilor lui Manasi după popoarele lor.

30. Și au fost hotarele lor dela Maanain, și toată împărăția Vasanului, și toată împărăția lui Og împăratul Vasanului, și toate satele lair, care sunt în pământul Vasanitidei șasezeci de cetăți.

31. Și jumătate Galaad și Astarot și Edrain, cetățile împărăției lui Og în Vasan, s'au dat fiilor lui Mahir fiul lui Manasi, și la jumătatea din fiii lui Mahir fiul lui Manasi după familiile lor.

Is. Navì 17, 1.

32. Acestea sunt, care le-a dat Moisi în Aravot Moav moștenire dincolo de Iordan către Ierihon despre răsărit.

33. Iar seminției lui Levì nu i-a dat Moisi moștenire; Domnul Dumnezeu lui Israil, el este moștenirea lor, în ce chip au grăit lor.

Num. 18, 20; Iezech. 44, 28.

CAP. 14.

Moștenirea lui Haleb.

Aceștia sunt din fiii lui Israil, carii au moștenit în pământul lui Hanaan, căroră le-a împărțit moștenire Eleazar preotul și Isus fiul lui Navì, și căpeteniile părintești ale semințiilor fiilor lui Israil.

Num. 34, 17.

2. Cu sorți a împărțit moștenirea, cum au poruncit Domnul prin mâna lui Isus, celor nouă seminții, și la jumătate de sementie.

Num. 26, 55.

3. Pentrucă la două seminții și la jumătate din seminția lui Manasi a fost dat Moisi moștenire dincolo de Iordan. Iar Leviților nu le-au dat moștenire între dânșii.

4. Că fiii lui Iosif erau două seminții: Manasî și Efraim, și Leviților nu s'au dat parte în pământ, fără numai cetăți de lăcuit și locurile cele de prin prejurul cetăților, pentru vitele și dobitoacele lor.

5. În ce chip au poruncit Domnul lui Moisi, așa au făcut fiii lui Israil, și au împărțit pământul.

6. Și au venit fiii lui Iuda la Isus în Galgala și a zis către el Halev fiul lui Iefoni Chinezeul: tu știi cuvântul, care l-au grăit Domnul către Moisi omul lui Dumnezeu pentru mine și pentru tine în Kadis Varnî.

Num. 14, 24 și 32, 12; A 2 Lege 1, 36.

7. Că eram de patruzeci de ani, când m'a trimis Moisi robul lui Dumnezeu din Kadis Varnî să iscodesc pământul acesta, și i-am răspuns lui cuvânt după gândul lui.

8. Frații mei cei ce s'au suit împreună cu mine au mutat inima poporului, iar eu am adaos a urmă Domnului Dumnezeului meu.

Num. 14, 24.

9. Și s'a jurat Moisi în ziua aceea zicând: pământul, pe care te-ai suit tu, va fi moștenirea ta și a fiilor tăi în veci, pentrucă ai adaos a urmă Domnului Dumnezeului nostru.

10. Și acum iată m'au ținut viu Domnul, precum au zis, patruzeci și cinci de ani sunt acum de când au grăit Domnul cuvântul acesta către Moisi, când umblă Israil prin pustie, și acum iată de optzeci și cinci de ani sunt eu astăzi.

11. Și sunt încă tare, ca și când m'a trimis Moisi, așa pot și acum și a intra și a ieși la războiu.

12. Și acum cer dela tine muntele acesta, după cum au zis Domnul în ziua aceea, că tu ai auzit cuvântul acesta în ziua aceea, și acum sunt acolo Enachimi, cetăți mari și tari; deci de va fi Domnul cu mine, voi pierde pre ei, precum au zis mie Domnul.

13. Și l-a binecuvântat pre el Isus, și a dat Hevronul moștenire lui Halev feciorul lui Iefonî Chinezeul.

Jud. 1, 20.

14. Și de atunci până în ziua de astăzi Hevronul a fost moștenire lui Halev fiul lui Iefonî Chinezeul, pentru că el a ascultat porunca Domnului Dumnezeuului lui Israil.

Is. Navî 21, 12.

15. Iar numele Hevronului mai înainte eră: cetatea lui Arvo, Mitropolia celor din Enachimi, și pământul a încetat de rășboiu.

CAP. 15.

Hotarele și cetățile seminției lui Iuda.

Iar moștenirea seminției lui Iuda după popoarele lor a fost, dela hotarele Idumeii și dela pustia Sin către amiazăzi, până la Cadis către răsărit.

2. Și au fost hotarele lor dela amiazăzi până la laturea mării cei sărate dela piscul, ce vine spre amiazăzi,

Num. 34, 3.

3. Și merge împreajma suirei Acravinilor, și iese afară la Sena, și suie dela amiazăzi spre Cadis Varnî, și iese la Esron, și se sue în Addarà, și merge spre apusul Cadis.

4. Și merge spre Selmona, și iese până la valea Eghipetului, și se vor sfârși hotarele lui la mare; acestea sunt hotarele lor de către amiazăzi.

5. Iar hotarele de către răsărit, toată marea cea sărată până la partea Iordanului. Iar hotarele lor de către miazănoapte, dela piscul mării și dela partea Iordanului,

6. Se sue hotarele spre Vetagla, și merg spre miazănoapte aproape de Vetarava, și se sue hotarele preste pietrile lui Veon feciorul lui Ruvim.

Is. Navî 18, 17.

7. Și se întind hotarele dela Davirah din valea lui Ahor, și se pogoară spre miazănoapte către Galgala, care este împreajma dealului Adamin, despre răsăritul văii, și iese hotarul spre apa fântânii soarelui, și se sfârșesc la fântâna lui Roghil.

Is. Navì 18, 16; 2 Împ. 17, 17; 3 Împ. 1, 9.

8. Și se sue hotarele la valea Enom spre răsăritul lui levus de către amiazăzi, acesta este Ierusalimul, și se sue hotarele pe vârful muntelui, celui din fața văii Enomului către mare, care este de laturea pământului Rafain către miazănoapte.

1 Paral. 11, 4.

9. Și trece hotarul din vârful muntelui către izvorul apei Nao, și trece prin satele muntelui Efronului, și se va abate Hotarul la Vaal, aceasta este cetatea Iarim.

10. Și dela Vaal va trece hotarul la mare și la muntele Sir, și va trece spre răsărit cetatea Iarim de către miazănoapte, aceasta este Hasalon, și se va pogorî la cetatea soarelui, și va trece spre amiazăzi.

11. Și va trece hotarul spre răsăritul Acaronului de către miazănoapte, și vor trece hotarele la Socharon, și vor trece muntele pământului Vaalan spre amiazăzi, și va trece la Levna, și vor ieși hotarele la mare.

12. Și hotarele lor de către apus vor fi marea cea mare; acestea sunt hotarele fiilor lui Iuda împrejur după familiile lor.

Num. 34, 6.

13. Și lui Halev feciorul lui Iefonî i-a dat parte în mijlocul fiilor lui Iuda după cum au poruncit Dumnezeu, și i-a dat Isus lui cetatea Arvoc Mitropolia lui Enac, aceasta este Hevronul.

Jud. 1, 10, 20.

14. Și a pierdut de acolo Halev feciorul lui Iefonî pre cei trei feciori ai lui Enac: pre Susî și pre Tolman și pre Ahaman.

15. Și de acolo s'a suit Halev la cei ce lăcuiau în Davir, iar numele Davirului mai înainte eră cetatea cărturarilor.

16. Și a zis Halev: cine va bate și va luă cetatea cărturarilor și o va stăpâni, voi eu da lui femeie pre Ashan fata mea.

17. Și o a luat Gotoniil feciorul lui Chenez fratele cel mai tânăr al lui Halev, și i-a dat lui femeie pre Ashan fata sa.

Jud. 1, 12-14; 1 Paralip. 4, 13.

18. Și a fost când a purces ea, și s'a sfătuit cu dânsul, zicând: cere-voiu dela tatăl meu țarină, și a strigat de pre asin, a zis către ea Halev: ce-ți este ție?

Jud. 1, 14.

19. Ea i-a răspuns lui, dă-mi mie binecuvântare, că pământ sec mi-ai dat mie, dă mie și isvoarele apelor, și i-a dat ei isvoarele cele de sus și isvoarele cele de jos.

20. Aceasta este moștenirea seminției fiilor lui Iuda după popoarele lor.

21. Și au fost cetățile lor, cetățile seminției fiilor lui Iuda din marginile Edomului spre pustie: Caveseil, Eder, Iagur.

2 Împ. 23, 20.

22. Chinà, Dimona, Adada.

23. Chedes, Asor, Iedna.

24. Zif, Telem și Valod.

25. Asor cel nou și cetățile Esron, aceasta este Asor.

26. Amam, Sama și Molada, Asarsuar.

27. Asergada, Asemon și Vitveled.

28. Virsavee și Veziotiea, cu satele lor și sălașele lor.

29. Vala, Evem, Asem.

30. Eldolad, Seil, Erma.

31. Sechelac, Mediemena, Sasanà.

32. Lavaot, Selim, Ein și Remon toate cetățile douăzeci și nouă cu satele lor.

33. Iar în câmpie: Asdaol, Saraa, Asna.

34. Zano, Gonim, Tafuà, Inaim.

35. Ierimut, Odolam, Soho, Azica.

36. Sevarim, Aghedaim și Gadira, cu sălașele lor patrusprezece cetăți și satele lor.

37. Sena, Adasan, Magdalgad.

38. Dalan, Masfa, Iehdail.

39. Lachis, Vasecat, Aglon.

40. Havvo, Lamas, Cadalis.

41. Gadirod, Vitagon, Noman și Machida, șasesprezece cetăți, cu satele lor.

42. Levna, Ader, Asan.
43. Efta, Asanna, Nesiv.
44. Cheilam, Acziv și Marisà, nouă cetăți, cu satele lor.
45. Acaron cu satele ei, și sălașele ei.
46. Dela Acaron și în marea Iemnad, și toate câte sunt aproape de Esdot, și satele lor.
47. Esdot și satele ei, și sălașele ei, Gaza și satele ei și sălașele ei, până la pâraul Eghipetului și marea cea mare este hotarul ei.
48. Și la munte: Samir, Ieter, Soha,
49. Rena și cetatea cărturarilor, aceasta este Davir.
50. Anav, Estemo, Anim.
51. Gosom, Hilu și Ghilo, unsprezece cetăți, cu satele lor.
52. Erem, Ruma Esan.
53. Ianum, Vitfus, Afaca.
54. Amata, cetatea Arve, aceasta este Hevron și Sior, nouă cetăți cu sălașele lor.
55. Maon, Hermel, Ziv Etan.
56. Esreil, Egdaam, Zanua.
57. Echen, Gavva și Tamna, zece cetăți, și satele lor.
58. Alue, Vetsur, Ghedor:
59. Maarot, Vetanam și Eltecheen, șase cetăți și satele lor.
60. Teco, Evfrata, aceasta este Vitleem, Fagor, Etan, Culon, Tatam, Tavis, Carem, Galem, Tetir și Manoho, unsprezece cetăți, și satele lor.
61. Cariatvoal, aceasta este cetatea Aremva, două cetăți, și sălașele lor.
62. În pustiul Vidarava: Madiim, Zaha.
63. Nevdan, cetățile Sării și Engadi, cetăți șase, și satele lor.
64. Iar levuseul lăcuia în Ierusalim, și fiii lui Iuda n'au putut să-i piarză pre ei, și a lăcuit levuseul în Ierusalim cu fiii lui Iuda până în ziua aceasta.

CAP. 16.

Cetățile fiilor lui Efraim.

Iar hotarele fiilor lui Iosif dela Iordan împreajma Ierihonului de către răsărit: pustiea care se suie de la Ierihon spre muntele Vetil.

2. Și iese din Vetil în Luza, și trece preste hotarele Ahataratului,

Jud. 1, 26; 1 Paralip. 7, 28.

3. Și se pogoară spre apus la hotarele Efleti, până la hotarele Vetonului de jos, și până la Gaazer, și se sfârșesc la mare.

4. Și au moștenit fiii lui Iosif Efraim și Manasi.

5. Și au fost hotarele fiilor lui Efraim după popoarele lor, și au fost hotarele moștenirii lor, dela răsărit Atarot, Adar, până la Vetonul cel de sus și Gazara.

6. Și trec hotarele spre apus în Mahdot dela miazănoapte, și trec spre răsărit în Tinatasilo, și trec dela răsărit în Ianoha.

7. Apoi se pogoară dela Ianoha în Atarot și Narata, cu satele lor, și trece spre Ierihon, și iese la Iordan.

8. Și dela Tadu, merg hotarele spre apus la pârlul Cana, și iese la mare. Aceasta este moștenirea neamului lui Efraim după popoarele lor.

9. Și cetățile cele osebite fiilor lui Efraim între moștenirea fiilor lui Manasi, toate cetățile, și satele lor.

10. Și n'a pierdut Efraim pre Hananeul, care lăcuia în Gazer, și a lăcuit Hananeul între Efraim până în ziua aceasta, și a fost supus, până când s'a suit Faraon împăratul Eghiptului, și a luat cetatea, și o a ars cu foc, și pre Hananei, și pre Ferezei, și pre cei ce lăcuiau în Gazer i-au tăiat, și o a dat pre ea Faraon zestre fetii sale.

Jud. 1, 29; 2 Împ. 5, 25; 3 Împ. 9, 16.

CAP. 17.

Moștenirea jumătății seminții lui Manasî.

Și au fost hotarele seminții fiilor lui Manasî, acesta este cel întâiu născut al lui Iosif, lui Mahir celui întâiu născut al lui Manasî tatăl lui Galaad, care a fost bărbat rășboinic, și a avut moștenire în Galaad și în Vasan.

Is. Navî 13, 31; Num. 26, 29; Fac. 46, 20.

2. Și au fost celorlalți ai lui Manasî după popoarele lor fiilor lui Aviezer și fiilor lui Elec și fiilor lui Iezriil și fiilor lui Sihem și fiilor lui Efer și fiilor lui Semidai, aceștia sunt fiii lui Manasî fiul lui Iosif bărbați după popoarele lor.

Num. 26, 30.

3. Iar Salpaad feciorul lui Efer, fiul lui Galaad, fiul lui Mahir, fiul lui Manasî, n'avea feciori, ci numai fete; și acestea sunt numele fetelor lui Salpaad: Maala, Nuà, Eglà, Melhà și Tersa.

Num. 26, 33; 27, 1; 36, 11.

4. Și au venit înaintea lui Eleazar preotul, și înaintea lui Isus fiul lui Navî și înaintea boierilor, zicând: Dumnezeu au poruncit prin mâna lui Moisi, să ni se dea nouă moștenire între frații noștrii. Și li s'au dat lor moștenire după porunca Domnului între frații tatălui lor.

Num. 27, 7.

5. Și a căzut funia lor dela Anasà, și câmpul Lavec din pământul Galaadului și al Vasanului, care este dincolo de Iordan,

6. Că fetele feciorilor lui Manasî au moștenit moșie între frații săi; iar pământul Galaadului s'a făcut moșie celorlalți fii ai lui Manasî.

7. Și au fost hotarele fiilor lui Manasî dela Asir Matot Dilanat, care este înaintea feții fiilor lui Sihem, și merg spre hotarele lui Iamin și Iasiv, la fântâna lui Taftot.

8. Că lui Manasî s'a fost venit pământul Tapfu, care este la hotarele lui Manasî a fiilor lui Efraim.

9. Și s'au pogorît hotarele la valea Canei către amiazăzi spre valea lui Air, Terevintul lui Efraim între cetățile lui

Manasì și hotarele lui Manasì spre miazănoapte la pâriu, și marginea lui, marea.

10. Așà, ca moștenirea lui Efraim să fie de către amiazăzi, și de către miazănoapte lui Manasì, și amândouă să le hotărăscă marea, și de către miazănoapte să se împreune cu Asir, și de către răsărit cu Isahar.

11. Și va fi Manasì între Isahar și între Asir Vitsan și satele ei, și lavlaam și satele ei, și cei ce lăcuiesc în Dor și satele ei, și cei ce lăcuiesc în Tanac și satele ei, și cei ce lăcuiesc în Maghedo și satele ei, și a treia parte din Nofet și satele ei.

12. Și n'au putut fiii lui Manasì să strice cetățile acestea, și a început Hananeul a lăcuì în pământul acesta.

Jud. 1, 27.

13. Și a fost după ce s'au întărit fiii lui Israil, au supus pre Hananei, iar nu i-au omorât pre ei.

14. Și s'au plâns fiii lui Iosif către Isus, zicând: pentrue ne-ai dat nouă o moșie și o parte, de vreme ce eu sunt popor mult, și Dumnezeu m'au binecuvântat.

15. Și le-a zis lor Isus: de ești tu popor mult, sue-te la păduri, și-ți curățește ție acolo loc, și în pământul Ferezeului și într'al lui Rafain, de-ți este ție strimt muntele lui Efraim.

16. Și au zis fiii lui Iosif: nu ne place nouă muntele lui Efraim, că, călărime aleasă și fier are Hananeul, care lăcuește în pământul Vetsan și în satele ei, și în valea Esrael.

Jud. 1, 19.

17. Și a zis Isus fiilor lui Iosif, lui Efraim și lui Manasì, grăind: de ești tu popor mult și ai mare tărie, nu vei aveà o moșie.

18. Că pădurea va fi a ta, că pădure este, și o vei curăți, și vor fi ale tale ieșirile ei, că vei pierde pre Hananeu, măcar de are el călărime aleasă și tare este, că tu-l vei biruì pre el.

CAP. 18.

Cetățile seminției lui Veneamin.

Și s'a strâns toată adunarea fiilor lui Israil în Silo, și a întins acolo cortul mărturiei, și a fost pământul supus lor.

2. Și au mai rămas din fiii lui Israil șapte seminții, care n'au fost luat moștenire.

3. Și a zis Isus fiilor lui Israil: până când vă veți lenevi și nu intrați să moșteniți pământul, care l-au dat vouă Domnul Dumnezeuul părinților voștri.

4. Alegeți din fiecare seminție dintre voi trei bărbați, ca să-i trimit pre ei, și sculându-se, să străbată pământul și să-l scrie pre el înaintea mea, ca să-l pot împărți.

5. Și au venit la dânsul, și le-au împărțit lor șapte părți, Iuda să fie lor hotar de către amiazăzi, și fiii lui Iosif să le fie lor hotar de către miazănoapte.

6. Deci voi împărțiți pământul în șapte părți, și veniți aici la mine, ca să vă scot vouă sorți înaintea Domnului Dumnezeului nostru.

7. Că fiii lui Levî n'au parte între voi, că preoția Domnului este partea lor, și Gad și Ruvim și jumătate din seminția lui Manasî au luat moștenirea sa dincolo de Iordan spre răsărit, care le-a dat lor Moisi robul Domnului.

8. Și sculându-se bărbații aceia, s'au dus, și a poruncit Isus bărbaților celor ce se duceau să străbată pământul, zicând: mergeți și cercetați pământul, și-l străbateți și veniți la mine, ca aici în Silo înaintea Domnului să vă scot vouă sorți.

9. Și s'au dus bărbații aceștia, și au umblat pământul, și l-au văzut, și scriind într'o carte cetățile lui, l-au împărțit în șapte părți, și au venit la Isus la tabără în Silo.

10. Și a aruncat Isus sorți în Silo înaintea Domnului, și a împărțit acolo Isus pământul fiilor lui Israil după măsurile lor.

11. Și a ieșit întâiu soarta seminției fiilor lui Veniamin după popoarele lor; și au ieșit hotarele moșiilor lor între fiii lui Iuda și între fiii lui Iosif.

12. Și au fost hotarele lor de către miazănoapte dela Iordan, și se sue din dosul Ierihonului spre miazănoapte, și sue prin munte către apus, și iese la pustia Veton.

13. Și de acolo trec hotarele la Luza din dosul Luzei spre răsărit, acesta este Vetil, și pogoară hotarele dela Atarot Edar la muntele cel de către amiazăzi de Vetonul cel de jos.

Fac. 28, 19.

14. Și trec hotarele, și încunjură în partea cea despre apus dela amiazăzi dela muntele cel de către fața Vetonului dela amiazăzi, și iese la Cariat Vaal, acesta este Cariatirin cetatea fiilor lui Iuda; aceasta este partea de către mare.

15. Iar partea cea despre amiazăzi de către partea Cariat Vaal, și trece hotarul Gazin spre apus la fântâna apei, Nafto.

16. Și pogoară hotarele pre partea muntelui, acesta este despre partea crângului fiului lui Enom, care este din partea Emec Rafaim de către miazănoapte, și se pogoară la Gheena dinapoia Ievuseii despre amiazăzi și se pogoară la fântâna Roghil.

Is. Navì 15, 7.

17. Și trecând către miazănoapte ajunge la izvorul Sames, și trece la Galilot, care este împreajma suișului Edomin, și pogoară la piatra Vaan a fiilor lui Ruvim.

Is. Navì 15, 6.

18. Și trece pre dinapoia Vetaravei de către miazănoapte, și se pogoară la hotarele Aravei.

19. Și se pogoară spre hotarele dinapoia Vitalga de către miazănoapte și trec hotarele la piscul mării sărilor despre miazănoapte spre partea Iordanului dela amiazăzi; acestea sunt hotarele de către amiazăzi.

20. Și de către partea răsăritului va fi hotar Iordanul. Aceasta este moștenirea fiilor lui Veniamin, hotarele ei împrejur după popoarele lor.

21. Și au fost cetățile fiilor lui Veniamin după popoarele lor, Ierihonul, Vetagla, Amecasisul.

22. Vetavara, Samrim, Vetil.
 23. Avim, Ofra, Afrata.
 24. Cafaramon, Afnî și Gavaa, douăsprezece cetăți și satele lor.
 25. Gavaonul, Rama, Verota.
 26. Masfa, Chefira.
 27. Rechean, Ierfil, Derala.
 28. Selalaf și Evus, acesta este Ierusalimul și Gavaotul și cetatea lui Iarim, treisprezece cetăți și satele lor. Aceasta este moștenirea fiilor lui Veniamin după popoarele lor.
- 2 Împ. 21, 14.

CAP. 19.

Moștenirea celorlalte șase seminții și a lui Isus Navî.

Și a ieșit al doilea sortț lui Simeon, seminției fiilor lui Simeon, după popoarele lor, și au fost moștenirea lor în mijlocul moștenirii fiilor lui Iuda.

2. Și a fost moștenirea lor: Virsaviea, Save, Molada.
3. Asersual, Vola, Iason.
4. Eltula, Vatul, Erma.
5. Siclagul, Vitamarhavot, Asersusim.
6. Și Vitlevaot și țarinile lor, treisprezece cetăți și satele lor.
7. Ain, Remmon, Eder și Asan, patru cetăți și satele lor.
8. Și toate satele cele de prin prejurul cetăților acestora până la Valad Viradmot mergând spre amiazăzi; aceasta este moștenirea seminției fiilor lui Simeon după popoarele lor.
9. Din moșia lui Iuda moștenirea fiilor lui Simeon, pentru că partea fiilor lui Iuda a fost mai mare de cât a lor, pentru aceea au luat fiii lui Simeon moștenire în moșia lor.
10. Și a ieșit al treilea sortț lui Zavolon după popoarele lor, și sunt hotarele moștenirii lor până la Sarid.

11. Și s'au suit hotarele la mare și la Marala, și se împreună la Vetarava în valea cea de către fața Iecnam.

12. Și se întoarce dela Sarid din preajma dela răsăritul Sames la hotarele Haselatdavor, și trece la Davrat, și se sue la Iafia.

13. Și de acolo trec spre răsărit la Ghedaefer și la Sin, și trec la Remona și la Amataranua.

14. Și încunjură hotarele către mieazănoapte la Anotò, și iese la Ghetail.

15. Cottat, Naalol, Semron, Iedala și Vitleem, cetăți douăsprezece și satele lor.

16. Aceasta este moștenirea seminției fiilor lui Zavulon după popoarele lor, cetățile și satele lor.

17. Și lui Isahar a ieșit al patrulea sort fiilor lui Isahar, după rudenia lor.

18. Și au fost hotarele lor: Israel, Ahasalot, Sunim.

4 Împ. 4, 8.

19. Afarem, Sion, Aneret.

20. Rovot, Chezion, Aevis.

21. Ramaod, Enganim, Anada și Vitfazis.

22. Și se împreună hotarele la Tavor și la Sasima și Vitsamis, și sfârșitul hotarelor lor este Iordanul, cetăți șasesprezece și satele lor.

23. Aceasta este moștenirea seminției fiilor lui Isahar după popoarele lor, cetățile și satele lor.

24. Și a ieșit al cincilea sort neamului fiilor lui Asir după semințiile lor.

25. Și au fost hotarele lor: Elcat, Ali, Veden, Ahasaf.

26. Elmeleh, Amaad și Masal; iar de către apus se împreună cu Carmilul, cu Siorul și cu Lavanatul.

27. Și se întoarce dela răsăritul soarelui către Vidagon, și se împreună cu Zavulon, cu Ghe și Etail despre miazănoapte, cu Vitemec și Nail, și merge la Havol deastânga.

3 Împ. 9, 13.

28. Ahran, Roov, Amon și Kana până la Sidonul cel mare.

Ioan 2, 1.

29. Și se întorc hotarele la Rama; și până în Tir cetate întărită, și se întorc hotarele la Osa, și ies la mare, și se sfârșesc în Ahaziv.

2 Împ. 24, 7.

30. Ama, Afec și Raov cetăți douăzeci și două și satele lor.

31. Aceasta este moștenirea seminții fiilor lui Asir după popoarele lor, cetățile și satele lor.

32. Și lui Neftalî a ieșit al șaselea sort, fiilor lui Neftalî după popoarele lor.

33. Și au fost hotarele lor: Meelef, Olam, Seenanim, Ademi, Anechev și Iafneil până la Lac, și ies la Iordan.

34. Și se întorc hotarele despre apus în Aznot Tavor, și trec de acolo la Icoc, și se împreună cu Zabulon de către răsărit, și cu Asir se împreună de către mare, și cu Iuda la Iordan de către răsăritul soarelui.

35. Și cetățile cele zidite ale Tirilor, Tirul, Amat, Racat și Keneret.

36. Adami, Rama și Asor.

37. Cadesul, Adrai și izvoarele Asorului.

38. Ieran, Magdaliil, Oran, Vitanad și Vitsamis, nouăsprezece cetăți și satele lor.

39. Aceasta este moștenirea seminții fiilor lui Neftalî după rudenia, cetățile și satele lor.

40. Și lui Dan a ieșit al șaptelea sort.

41. Și au fost hotarele moștenirii lor: Saraa, Esdaol, cetatea Samis.

42. Salaavil, Elan, Edla.

43. Elon, Tamna, Acaron.

44. Eltecu, Gavaton, Valat.

45. Ud, Vanivarac, Ghetremon.

46. Și dela marea Ieracon și Iericon hotar aproape de Ioppa.

47. Și au mers fiii lui Dan, și au bătut pre Lesen, și l-au luat și l-au tăiat cu ascuțitul sabiei, și l-au moștenit, și au

lăcuit într'însul, și au chemat numele lui Lesen Dan, după numele lui Dan tatăl lor.

Jud. 18, 29.

48. Aceasta este moștenirea seminții fiilor lui Dan după popoarele, cetățile și satele lor.

49. Și au sfârșit a împărți cu sorți pământul după hotarele lor, și fiii lui Israil au dat moșie lui Isus fiul lui Navî între dânșii.

50. Precum au poruncit Domnul, și i-au dat lui cetatea Tamnadazara, care o a cerut în muntele Efraim, și a zidit cetate, și a lăcuit într'însa.

51. Acestea sunt împărțirile, care cu sorți le-au împărțit Eleazar preotul și Isus fiul lui Navî și căpeteniile părintești întru semințiile lui Israil după sorți, în Silo, înaintea Domnului, la ușile cortului mărturiei, și s'au dus să lăcuiască pământul.

CAP. 20.

Cetățile de scăpare.

Și au grăit Domnul lui Isus, zicând:

2. Vorbește fiilor lui Israil și le spune lor: dați cetățile cele pentru cei ce fug ca să scape, de care am zis către voi prin Moisi.

Num. 35, 11; A 2 Lege 19, 2; Eșire 21, 13.

3. Ca să fie scăpare ucigătorului celui ce ar ridică viață fără de voea lui, neavând înainte nici un gând, și vor fi cetățile voastre scăpare ca să nu se omoare ucigașul de rudenia celui mort, până ce nu va veni înaintea adunării la judecată.

4. Acesta după ce va fugi la o cetate dintr'acestea, va stă la poarta cetății, și va spune înaintea bătrânilor cetății aceea cuvintele sale, și-l va primi adunarea la sine, și va da lui loc, și va lăcuî cu dânșii.

Num. 35, 22, 23; A 2 Lege 19, 4, 5.

5. Și când va alerga după el rudenii celui omorât, nu vor da în mâinile lui pe cel ce a omorât, pentru că neștiind a lovit pe aproapele său și nu pentru că l-ar fi fost urât pe el mai înainte.

6. Și va lăcuî în cetatea aceea, până când va sta înaintea adunării la judecată, și până ce va muri preotul cel mare, care va fi în zilele acelea; atunci se va întoarce ucigătorul, și va merge în cetatea sa și la casa sa, de unde a fost fugit.

7. Și a oșebit Cadisul în Galilea în muntele lui Neftali, și Sihemul în muntele Efraim, cetatea Arvoc, acesta este Hevron în muntele lui Iuda.

8. Și dincolo de Iordan împreajma Ierihonului către răsărit a dat Vosorul în câmpia pustiei dela seminția lui Ruvim, și Arimotul în Galaad din seminția lui Gad, și Golanul în Vasan din seminția lui Manasî.

A 2 Lege 4, 43.

9. Acestea sunt cetățile cele numite tuturor fiilor lui Israil, și nemernicului celui ce șade întru ei, ca să fugă acolo cel ce a ridicat viață fără de voie, ca să nu moară de mâna celui ce este rudenie cu cel omorât, până ce va sta înaintea adunării la judecată.

CAP. 21.

Cetățile leviților.

Și au venit căpeteniile părintești ale fiilor lui Levî la Eleazar preotul și la Isus fiul lui Navî și la căpeteniile părintești din semințiile fiilor lui Israil.

2. Și au zis către ei în Silo în pământul Hanaan, grăind: Domnul au poruncit prin Moisi să ni se dea nouă cetăți în care să lăcuim noi, și loc prin prejurul lor pentru hrana vitelor noastre.

Num. 35, 2.

3. Și au dat fiii lui Israil Leviților din moștenirea sa după porunca Domnului cetățile acestea și împrejurimile lor.

4. Și a ieșit sortul poporului lui Caat. Și au fost date cu sorti fiilor lui Aaron, preoților, Leviților dela seminția lui Iuda și dela seminția lui Simeon și dela seminția lui Veniamin cetăți treisprezece.

5. Și celorlalți fii ai lui Caat, au fost date cu sorti dela seminția lui Efraim și dela seminția lui Dan și dela jumătate din seminția lui Manasî cetăți zece.

6. Și fiilor lui Ghedson s'au dat cu sorti dela seminția lui Isahar și dela seminția lui Asir și dela seminția lui Neftali, și dela jumătate din seminția lui Manasî în Vasan cetăți treisprezece.

7. Și fiilor lui Merari după popoarele lor, s'au dat cu sorti dela seminția lui Ruvim și dela seminția lui Gad și dela seminția lui Zavulon cetăți douăsprezece.

8. Și au dat cu sorti fiii lui Israil Leviților cetățile acestea și împrejurimile lor, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

9. Și a dat seminția fiilor lui Iuda și seminția fiilor lui Simeon, și dela seminția fiilor lui Veniamin cetățile acestea.

1 Paral. 6, 55.

10. Și s'a hotărît să fie ale fiilor lui Aaron după neamul lui Kaat al fiilor lui Levi, că acestea au ieșit întâiu la sorti.

11. Și le-au dat lor Kariatavocul Mitropolia Enachilor, acesta este Hevronul în muntele lui Iuda, cu împrejurimile ei.

12. Iar țarinile cetății și satele ei le-a dat Isus fiilor lui Halev fiul lui Iefoni, moșie.

Is. Navî 14, 14.

13. Și fiilor lui Aaron a dat cetatea cea de scăpare celui ce va ucide, Hevronul cu împrejurimile lui, și Lovna cu împrejurimile ei.

1 Paral. 6, 54.

14. Și Tretherul cu împrejurimile lui și Tema cu împrejurimile ei.

15. Și Istemo cu împrejurimile ei, și Ilon cu împrejurimile lui.

16. Și Davir cu împrejurimile ei, și Ain cu împrejurimile ei, și Eta și Vetsames cu împrejurimile lui, nouă cetăți dela aceste două seminții.

17. Iar dela seminția lui Veniamin, Gavaonul cu împrejurimile lui și Gavet cu împrejurimile lui.

18. Și Anatotul cu împrejurimile lui și Elmon cu împrejurimile ei, patru cetăți.

19. Toate cetățile fiilor lui Aaron preoților cetăți treisprezece, cu împrejurimile lor.

20. Și popoarelor fiilor lui Kaat Leviților celor rămași dela fiii lui Kaat această moșie li s'au dat dela seminția lui Efraim.

21. Și le-au dat lor cetatea scăpării celui ce ucide, Sihemul cu împrejurimile lui și Gazera cu împrejurimile ei.

Num. 35, 6.

22. Și Kavzem cu împrejurimile ei și Vetonul cu împrejurimile lui, patru cetăți.

23. Și dela seminția lui Dan Eldeca cu împrejurimile ei și Gaveton cu împrejurimile ei.

24. Și Elonul cu împrejurimile lui și Gheteremnonul cu împrejurimile lui, patru cetăți.

25. Și dela jumătate din seminția lui Manasî Tanahu, cu împrejurimile lui și Vetsan cu împrejurimile ei, două cetăți.

26. Toate acestea zece cetăți și împrejurimile lor popoarelor fiilor lui Caat, care a mai fost rămas.

27. Și fiilor lui Gherson rudeniilor cu Leviții dela jumătate din seminția lui Manasî cetățile cele osebite pentru ucigători: Golan în Vasan cu împrejurimile ei și Vestera cu împrejurimile ei, două cetăți.

28. Și dela seminția lui Isahar Chisonul, cu împrejurimile lui și Devera cu împrejurimile ei.

1 Paral. 6, 72.

29. Și Iermot cu împrejurimile ei și fântâna cărturarilor, cu împrejurimile ei, patru cetăți.

30. Și dela seminția lui Asir Misala cu împrejurimile lui, și Avdon cu împrejurimile lui.

31. Și Helcata cu împrejurimile ei, și Roov cu împrejurimile ei, patru cetăți.

32. Și dela seminția lui Neftalî, cetatea cea osebită pentru scăparea ucigătorului, Cadisul în Galiliia cu împrejurimile lui și Amador cu împrejurimile ei, și Kardan cu împrejurimile lui, trei cetăți.

33. Toate cetățile lui Gherson, după popoarele lor, treisprezece cetăți cu împrejurimile lor.

34. Și poporului fiilor lui Merari Leviților celor rămași dela seminția fiilor lui Zavulon: Iecnan cu împrejurimile lui, și Karita cu împrejurimile lui.

35. Și Damna cu împrejurimile ei, și Naalol cu împrejurimile lui, patru cetăți.

36. Și dincolo de Iordan despre Ierihon dela seminția lui Ruvim a dat cetatea cea de scăpare ucigătorului: Vosorul, Misor cu împrejurimile lor, și Iazir cu împrejurimile lui.

37. Și Kedzonul cu împrejurimile ei, și Masfa cu împrejurimile ei, cetăți cinci.

38. Și dela seminția lui Gad: cetatea cea de scăpare ucigătorului, Ramotul în Galaad cu împrejurimile lui, și Maaneam cu împrejurimile ei.

39. Și Esevonul cu împrejurimile lui, și Iazira cu împrejurimile ei, toate cetățile patru.

40. Toate cetățile fiilor lui Merari după popoarele lor celor rămași din seminția lui Levî, și au fost hotarele lor cetăți douăsprezece.

41. Toate cetățile Leviților între moștenirea fiilor lui Israil patruzeci și opt de cetăți, cu împrejurimile lor; fiecare cetate cu împrejurimile ei; așa la toate cetățile acestea.

42. Și a sfârșit Isus a împărți pământul în hotarele lor, și au dat fiii lui Israil parte lui Isus.

43. După porunca Domnului i-au dat lui cetatea, care o a cerut, Tamna-Saharul i-au dat lui în muntele lui Efraim, și a zidit Isus cetatea, care o a cerut, și a lăcuit într'însa.

44. Și a luat Isus cuțitele cele de piatră, cu care a tăiat împrejur pre fiii lui Israil, cari s'au născut pre cale în pustie,

că nu s'au fost tăiat împrejur în pustie, și le-a pus în Tamna-Sahar.

45. Și au dat Domnul lui Israil tot pământul, care s'au jurat părinților lor, că-l va da, și l-a moștenit pre el, și a lăcuit într'însul.

46. Și odihnă le-au dat lor Domnul prin prejur, precum s'au jurat părinților lor, nimenea n'a stătit împotrivă înaintea lor dintre toți vrăjmașii lor, pre toți vrăjmașii lor i-au dat Domnul în mâinile lor.

47. N'a rămas neplinit nici un cuvânt din toate cuvintele cele bune, care au grăit Domnul fiilor lui Israil, toate s'au plinit.

Is. Navì 23, 14; 1 Împ. 3, 19.

CAP. 22.

Întoarcerea seminției lui Ruvim, Gad și jumătate din seminția lui Manasì peste Iordan.

Atunci a chemat Isus pre fiii lui Ruvim și pre fiii lui Gad și jumătatea seminției lui Manasì.

2. Și le-a zis: voi ați auzit toate câte a poruncit vouă Moisi robul Domnului, și ați ascultat cuvântul meu într-u toate, câte am poruncit vouă.

Num. 32, 20.

3. N'ați lăsat pe frații voștri într'aceste zile multe, până în ziua de astăzi ați păzit porunca Domnului Dumnezeului vostru.

Is. Navì 11, 18.

4. Iar acum au odihnit Domnul Dumnezeul nostru pe frații noștri precum au zis lor, acum dar întoarceți-vă și mergeți la casele voastre, și în pământul moștenirii voastre care vi l-a dat vouă Moisi sluga Domnului dincolo de Iordan.

Is. Navì 13, 8; Num. 32, 29, 33; A 2 Lege 3, 12.

5. Ci păziți foarte să faceți poruncile și legea, care v'a poruncit vouă Moisi robul Domnului să o faceți, să iubiți pre

Domnul Dumnezeu vostru, și să umblați întru toate căile lui, să păziți poruncile lui, și să vă lipiți de el, și să slujiți lui din tot cugetul vostru și din toată inima voastră.

A 2 Lege 10, 12.

6. Și i-a binecuvântat pre ei Isus și i-a slobozit, și s'au dus la casele lor.

7. Și la jumătate din seminția lui Manasî a fost dat Moisi în Vasan; iar la cealaltă jumătate a dat Isus împreună cu frații lor dincoace de Iordan lângă mare, și după aceea i-a slobozit pre ei Isus la casele lor, și i-a binecuvântat pre ei.

8. Și cu avuții multe s'au dus la casele lor și dobitoace multe foarte și argint și aur și aramă și fier și haine multe foarte, au împărțit prada, care o au luat dela vrăjmași, împreună cu frații lor.

9. Și s'au întors fiii lui Ruvim și fiii lui Gad și jumătatea cea din seminția lui Manasî dela fiii lui Israil din Silo, care este în pământul Hanaan, ca să meargă în Galaad în pământul moștenirii lor, care l-au fost dobândit din porunca Domnului prin mâna lui Moisi.

10. Și au venit la Galilodul Iordanului, care este în pământul lui Hanaan, și au zidit acolo fiii lui Ruvim și fiii lui Gad și jumătatea cea din seminția lui Manasî, jertfelnic lângă Iordan, jertfelnic mare la vedere.

Is. Navî 18, 12.

11. Și auzind fiii lui Israil, au zis: iată fiii lui Ruvim și fiii lui Gad și jumătatea din seminția lui Manasî au zidit jertfelnic la hotarele pământului Hanaan la Galilodul Iordanului dincolo de fiii lui Israil.

12. Și au auzit fiii lui Israil, și s'au adunat toți fiii lui Israil în Silo, ca să se suie să-i bată pre ei.

13. Și au trimis fiii lui Israil la fiii lui Ruvim și la fiii lui Gad și la fiii cei din jumătatea seminției lui Manasî în pământul Galaadului pre Finees feciorul lui Eleazar fiul lui Aaron preotul.

14. Și zece boieri cu el, câte un boier din casa părintească de fiecare seminție a lui Israil, carii erau boieri

caselor părintești, mai mari preste miile lui Israil.

15. Și au mers la fiii lui Ruvim și la fiii lui Gad și la acea jumătate din seminția lui Manasî în pământul Galaad, și au grăit către ei, zicând:

16. Acestea zice toată adunarea Domnului: ce este păcatul acesta, care ați săvârșit înaintea Dumnezeului lui Israil, să vă întoarceți astăzi dela Domnul Dumnezeul lui Israil zidindu-vă vouă jertfelnic, ca să vă abateți astăzi dela Domnul?

17. Au doară mic este vouă păcatul lui Fogor, că nu ne-am curățit de el până în ziua aceasta, și s'a făcut bătae întru adunarea Domnului?

Num. 25, 3.

18. Și voi vă abateți astăzi dela Domnul, și de vă veți osebi astăzi de către Domnul, mâine preste tot Israilul va fi mânia Domnului.

A 2 Lege 4, 3.

19. Și acum de este mic vouă pământul moștenirii voastre, treceți la pământul moștenirii Domnului, unde este cortul Domnului, și moșteniți între noi, și nu vă osebiți de Dumnezeu, și de noi nu vă osebiți zidindu-vă jertfelnic afară de jertfelnicul Domnului Dumnezeului nostru.

20. Au nu Ahar feciorul lui Zarà a făcut păcat luând din anatema, și preste toată adunarea lui Israil a fost mâniea? Și acesta unul singur erà, ci nu singur a murit în păcatul său.

Is. Navì 7, 1.

21. Și au răspuns fiii lui Ruvim și fiii lui Gad și jumătate din seminția lui Manasî, și au grăit celor mai mari preste miile lui Israil, zicând:

22. Dumnezeu Dumnezeu Domn este, și Dumnezeu Dumnezeu Domnul însuși știe, și Israil însuși va cunoaște, de am făcut noi păcatul desbinării înaintea Domnului, să nu ne mântuiască pre noi în ziua aceasta.

23. Și de am zidit nouă jertfelnic pentru ca să ne osebim de către Domnul Dumnezeul nostru, sau pentru ca să

aducem pre el jertfă de arderi de tot, sau pentru ca să facem pre el jertfă de mântuire, Domnul însuși să cerce.

24. Ci pentrucă ne-am temut de lucrul acesta, am făcut aceasta, zicând: ca nu cumvă mâine să grăiască fiii voștri fiilor noștri zicând: ce este vouă, și Domnului Dumnezeuului lui Israil.

25. Că hotar au pus Domnul între noi și între voi fiii lui Ruvim și fiii lui Gad, Iordanul; și nu este vouă parte cu Domnul, și vor înstreina fiii voștri pre fiii noștri, ca să nu se închine Domnului.

Neemia 2, 20.

26. Pentru aceea am zis: să facem așa, să zidim jertfelnicul acesta, nu pentru aduceri, nici pentru jertfe.

27. Ci pentru ca să fie acesta mărturie între noi și între voi, și între fiii noștri după noi, ca să săvârșească slujbă Domnului înaintea lui cu aducerile noastre și cu jertfele noastre și cu jertfele cele de mântuire ale noastre; și nu vor zice fiii voștri fiilor noștri mâine, n'aveți voi parte cu Domnul.

Is. Navì 24, 27.

28. Și am zis: de va fi vre odinioară, și vor grăi către noi, sau către semințiile noastre mâine, și vor zice: vedeți asemănarea jertfelnicului Domnului, care l-au făcut părinții noștri, nu pentru aduceri, nici pentru jertfă; ci pentru ca să fie mărturie între noi și între voi și între fiii noștri.

29. Să nu fie nouă, ca să ne abatem de către Domnul în ziua de astăzi să ne osebim de către Domnul, ca să zidim nouă jertfelnic pentru aducerile și pentru jertfele cele de pace și pentru jertfele cele de mântuire, afară de jertfelnicul Domnului Dumnezeuului nostru, care este înaintea cortului lui.

30. Și după ce a auzit Finees preotul și toți boierii adunării și cei mai mari preste miile lui Israil, carii erau cu el, cuvintele, care le-au grăit fiii lui Ruvim și fiii lui Gad și jumătatea din seminția lui Manasì, le-au plăcut lor.

31. Și a zis Finees fiul lui Eleazar preotul către fiii lui Ruvim și către fiii lui Gad și către jumătatea din seminția lui Manasî: astăzi am cunoscut, că cu noi este Domnul, pentrucă n'ați săvârșit înaintea Domnului păcatul acesta, și ați izbăvit pre fiii lui Israil din mâna Domnului.

32. Și s'a întors Finees feciorul lui Eleazar preotul și boierii neamurilor dela fiii lui Ruvim și dela fiii lui Gad și dela jumătatea din seminția lui Manasî din pământul Galaad, în pământul Hanaan la fiii lui Israil, și le-au spus lor cuvintele.

33. Și a plăcut cuvântul acela fiilor lui Israil, și a grăit către fiii lui Israil și a binecuvântat pre Dumnezeuul fiilor lui Israil, și au zis: să nu se mai sue la ei cu rășboiu, ca să piarză pământul fiilor lui Ruvim și al fiilor lui Gad și al jumătății din seminția lui Manasî, și au lăcuit într'însul.

34. Și a numit Isus jertfelnicul lui Ruvim și al lui Gad și al jumătății seminției lui Manasî, și a zis: că mărturie este între ei, că Domnul este Dumnezeuul lor.

CAP. 23.

Sfătuire pentru paza legii Domnului. Amenințare cu nenorociri călcătorilor ei.

Și a fost după zile multe după ce au odihnit Domnul Dumnezeu pre Israil de toți vrăjmașii lui de prin prejur, și Isus a îmbătrânit îndelungat în zile.

2. A chemat Isus pre toți fiii lui Israil și pre bătrânii lor și pre boierii lor și pre judecătorii lor și pre cărturarii lor, și a zis către ei: eu am îmbătrânit și m'am îndelungat în zile.

3. Și voi ați văzut toate câte au făcut Domnul Dumnezeuul nostru tuturor neamurilor acestora de către fața noastră, că Domnul Dumnezeuul vostru acesta s'au bătut pentru voi.

4. Vedeți cum am împărțit cu sorți neamurile cele rămase, să fie moștenire semințiilor voastre; dela Iordan toate neamurile le-am pierdut până la marea cea mare de către apusul soarelui.

5. Iar Domnul Dumnezeuul nostru va pierde pre ei dinaintea feții noastre, până ce vor pieri, și va trimite asupra lor hiarele cele sălbatice, până ce va pierde pre ei și pre împărații lor dinaintea feții voastre, și veți moșteni pământul lor, precum au grăit Domnul Dumnezeuul nostru, vouă.

leșire 14, 14.

6. Drept aceea întăriți-vă foarte, ca să păziți și să faceți toate cele scrise în cartea legii lui Moisi, ca să nu vă abateți dela acelea la dreapta sau la stânga.

A 2 Lege 5, 32.

7. Și să nu umblați împreună cu neamurile cele rămase cu voi, și numele dumnezeilor lor să nu le chemați între voi, și să nu vă jurați cu numele lor, să nu le slujiți, nici să vă închinați lor.

leșire 23, 13, 24; A 2 Lege 6, 14; 20, 18; Ieremia 5, 7.

8. Ci numai de Domnul Dumnezeuul vostru să vă lipiți, precum ați făcut până în ziua aceasta.

A 2 Lege 11, 22.

9. Și au pierdut Domnul dela fața voastră neamuri mari și tari, și nimenea n'a putut stă împotrivă înaintea voastră până în ziua aceasta.

10. Unul dintre voi a gonit o mie, că Domnul Dumnezeuul vostru el bate războiu împreună cu voi precum au zis vouă.

Lev. 26, 8; A 2 Lege 32, 30.

11. Și să păziți foarte cu sufletele voastre, ca să iubiți pre Domnul Dumnezeuul vostru.

12. Că de vă veți abate și vă veți unì cu neamurile cele ce au rămas cu voi, și vă veți încuscrì cu ei, și vă veți amestecà împreună cu ei și ei împreună cu voi,

13. Cu adevărat să știți, că Domnul Dumnezeuul vostru nu va adaoge a pierde dela fața voastră neamurile acestea, și vor fi vouă spre lațuri și spre sminteală și spre cuie în călcăele voastre și spre țepuși în ochii voștri, până ce veți pieri de pre acest pământ bun, care l-au dat vouă Domnul Dumnezeuul vostru.

Num. 33, 55; A 2 Lege 7, 16; Judec. 2, 3.

14. Iar eu sfârșesc astăzi calea, ca și toți cei de pre pământ, și veți cunoaște cu inima voastră și cu sufletul vostru, că nici un cuvânt n'a fost deșert din toate cuvintele cele bune, care au zis Domnul Dumnezeuul nostru către voi, toate au venit vouă, nici unul n'a lipsit dintr'acelea.

Is. Navì 21, 45; 3 Împ. 2, 2.

15. Și va fi precum v'au venit vouă toate cuvintele cele bune, care le-au grăit Domnul Dumnezeuul vostru de voi, așa va aduce Domnul Dumnezeu preste voi toate cuvintele cele rele, până ce va pierde pre voi de pre acest pământ bun, care l-au dat vouă Domnul Dumnezeuul vostru.

Is. Navì 24, 20.

16. De veți călcă voi legătura Domnului Dumnezeuului nostru, care au poruncit nouă, și mergând veți sluji dumnezeilor streini și vă veți închina lor, se va mâniea Domnul pre voi, și degrab vă va mută din pământul cel bun, care l-au dat vouă Domnul.

CAP. 24.

Moartea lui Isus Navì.

Și a adunat Isus toate semințiile lui Israil în Sihem, și a chemat pre bătrânii lor și pre boierii lor și pre cărturarii lor și pre judecătorii lor, și au stătut înaintea lui Dumnezeu.

Facere 11, 26, 31.

2. Și a zis Isus către tot poporul: acestea zice Domnul Dumnezeuul lui Israil; dincolo de râu au lăcuit părinții voștri la început, Tara tatăl lui Avraam și tatăl lui Nahor, și au slujit la dumnezei streini.

Facere 11, 31 și 12, 1.

3. Și am luat pre Avraam tatăl vostru din partea cea dincolo de râu, și l-am povățuit pre el prin tot pământul Hanaan, și am înmulțit sămânța lui, și am dat lui pre Isac.

4. Și lui Isac pre Iacov și pre Isav, și lui Isav am dat muntele Siir moștenire lui; iar Iacov și fiii lui s'au pogorât în

Eghipet și s'au făcut acolo neam mare și mult și tare, și i-au necăjit pre ei Eghiptenii.

Fac. 25, 21 seq.

5. Și am trimis pre Moisi și pre Aaron, și am bătut Eghipetul cu semnele, care am făcut întru ei,

Eșire 3, 10.

6. Și după aceasta am scos pre părinții voștri din Eghipet, și au intrat în marea Roșie, și au gonit Eghiptenii dinapoia părinților noștri cu care și cu cai până la marea Roșie.

Eșire 14, 6; 7, 9.

7. Și am strigat către Domnul, și au dat nor și negură între noi și între Eghipteni, și au adus preste ei marea, și i-a acoperit pre ei, și au văzut ochii voștri câte au făcut Domnul în pământul Eghipetului, și ați fost în pustie zile multe.

Eșire 14, 9.

8. Și v'am adus pre voi în pământul Amoreilor celor ce lăcuesc dincolo de Iordan, și au ieșit cu războiu înaintea voastră, și i-au dat pre ei Domnul în mâinile voastre, și ați moștenit pământul lor, și i-ați pierdut pre ei dela fața voastră.

Num. 21, 21, 33.

9. Și s'a sculat Valac feciorul lui Sepfor împăratul lui Moav, și a stănut cu oaste împotriva lui Israil, și trimetând a chemat pre Valaam feciorul lui Veor să vă blesteme pre voi.

Num. 22, 5.

10. Și n'au vrut Domnul Dumnezeu să te blesteme pre tine; ci cu binecuvântare v'au binecuvântat pre voi, și v'au scos pre voi din mâinile lor și i-au dat pre ei.

A 2 Lege 23, 5.

11. Și ați trecut Iordanul și ați mers la Ierihon, și s'au războit împotriva voastră cei ce lăcuiau în Ierihon: Amoreul și Hananeul și Ferezeul și Eveul și Ievuseul și Heteul și Ghergheseul, și i-au dat pre ei Domnul în mâinile voastre.

Eșire 23, 23.

12. Și au trimis înaintea voastră viespi și i-au gonit pre ei dela fața voastră, doi împărați ai Amoreilor, nu cu sabia ta,

nici cu arcul tău.

Eşire 23, 28; A 2 Lege 7, 20.

13. Şi v'au dat vouă pământul pentru care nu v'aţi ostenit şi cetăţile care nu le-aţi zidit, şi aţi lăcuit întru ele şi aţi mâncat viile şi din maslinii care nu i-aţi sădit voi.

A 2 Lege 6, 10; 7, 8.

14. Deci acum temeţi-vă de Domnul, şi slujiţi lui cu scumpătate şi cu dreptate, şi lepădaţi pre dumnezeii cei streini cărora au slujit părinţii voştri dincolo de râu şi în Eghipet, şi slujiţi Domnului.

1 Împ. 7, 3; Eşire 20, 3; Ezechil 20, 7, 8.

15. Iar de nu va plăcea vouă să slujiţi Domnului, alegeţi-vă vouă astăzi, cui veţi sluji, au dumnezeilor părinţilor voştri celor dincolo de râu, au dumnezeilor Amoreilor întru al cărora pământ lăcuiţi voi; iar eu şi casa mea vom sluji Domnului, că sfânt este.

1 Împ. 12, 23; 3 Împ. 18, 21.

16. Şi răspunzând poporul, a zis: să nu fie nouă ca să lăsăm pre Domnul şi să slujim la dumnezei streini.

17. Că Domnul Dumnezeu nostru, el este Dumnezeu, el ne-au scos pre noi şi pre părinţii noştri din pământul Eghipetului, din casa robiei, şi atâtea semne mari ne-au făcut nouă, şi ne-au păzit pre noi în toată calea pre care am umblat şi în toate neamurile prin care am trecut.

18. Şi au gonit Domnul pre Amoreu şi toate neamurile, care lăcuiau pre pământul acesta dela faţa noastră; iar noi vom sluji Domnului, că el este Dumnezeu nostru.

19. Şi a zis Isus către popor: nu veţi putea sluji Domnului Dumnezeu, că Dumnezeu sfânt este şi râvnitor, el nu va lăsa păcatele voastre şi fărădelegile voastre.

20. Când veţi lăsa pre Domnul şi veţi sluji la dumnezei streini, atunci va veni şi va necăji pre voi, şi va pierde pre voi, pentru că v'au făcut bine vouă.

Is. Navì 23, 15.

21. Şi a zis poporul către Isus: nu, ci vom sluji Domnului.

22. Și a zis Isus către popor: mărturii sunteți voi asupra voastră, că voi ați ales să slujiți Domnului, și ei au zis: mărturii suntem.

23. Ridicați dintre voi pre dumnezeii cei streini, și vă îndreptați inima voastră către Domnul Dumnezeul lui Israil.

A 2 Lege 31, 21.

24. Și a zis poporul către Isus: Domnului Dumnezeului nostru vom sluji și de glasul lui vom ascultă.

25. Și a pus Isus legătură cu poporul în ziua aceea, și i-a dat lui lege și judecată în Sihem înaintea cortului Dumnezeului lui Israil.

2 Paral. 15, 12 și 34, 31.

26. Și a scris cuvintele acestea în cartea legii lui Dumnezeu, și a luat o piatră mare și o a pus Isus supt stejarul cel dinaintea Domnului.

Jud. 9, 6.

27. Și a zis Isus către tot poporul: iată piatra aceasta va fi vouă întru mărturie, că ea a auzit toate câte s'au grăit dela Domnul, câte au grăit către voi astăzi, și aceasta va fi întru voi mărturie în zilele cele de apoi, când veți minți Domnului Dumnezeului vostru.

Is. Navì 22, 27.

28. Și a slobozit Isus pre popor, și s'a dus fiecare la moșiea sa.

29. Și a fost după acestea a murit Isus fiul lui Navì robul Domnului de o sută și zece ani.

Jud. 2, 8.

30. Și l-au îngropat pre el la hotarele moștenirii sale în Tamna-Sarè în muntele lui Efraim despre miazănoapte a muntelui Gaaz.

Jud. 2, 9.

31. Acolo au pus împreună cu el în mormânt unde l-au îngropat, cuțitele cele de piatră cu care a tăiat împrejur pre fiii lui Israil în Galgala, când i-au scos pre ei din Eghipet, precum au poruncit lor Domnul, și acolo sunt până în ziua de astăzi.

Fac. 50, 26.

32. Și a slujit Israil Domnului în toate zilele lui Isus și în toate zilele bătrânilor, carii au trăit multă vreme după Isus, și carii au văzut toate lucrurile Domnului, care le-au făcut lui Israil.

33. Și oasele lui Iosif le-au adus fiii lui Israil din Eghipet, și le-au îngropat în Sichima în partea țarinei, care o a cumpărat Iacov dela Amoreii cei ce lăcuiau în Sichima cu o sută de mioare, și o a dat lui Iosif moștenire.

Fac. 50, 25.

34. Și după acestea a murit și Eleazar fiul lui Aaron preotul, și l-au îngropat în Gavaat cetatea lui Finees, fiul lui, care i-a dat lui în muntele lui Efraim.

Eșire 13, 19; Fac. 33, 19.

35. În ziua aceea luând fiii lui Israil sicriul lui Dumnezeu, îl purtau cu sine, și Finees a preoțit în locul lui Eleazar tatăl său, până ce a murit, și s'a îngropat în Gavaat cetatea sa.

36. Iar fiii lui Israil s'au dus fiecare la moșia sa și la cetatea sa.

37. Și s'au închinat fiii lui Israil lui Astarti și lui Astarot și dumnezeilor neamurilor celor de prin prejurul lor, și i-au dat pre ei Domnul în mâinile lui Eglom împăratul lui Moav, și i-a stăpânit pre ei optsprezece ani.

JUDECĂTORII

CAP. 1.

Seminția lui Iuda povățuind la războiu în locul lui Isus Navî.

Și a fost după moartea lui Isus au întrebat fiii lui Israil pre Domnul, zicând: cine se va suî cu noi asupra Hananeilor, și va fi povățuitor oștirii, ca să dea războiu împotriva lor?

Num. 27, 21.

2. Și au zis Domnul: Iuda se va suî, iată am dat pământul în mâna lui.

3. Și a zis Iuda către Simeon fratele său: sue-te cu mine în moșia mea, și vom da războiu asupra Hananeilor și voi merge și eu cu tine în moșia ta, și a mers cu el Simeon.

4. Și s'a suit Iuda, și au dat Domnul pre Hananeu și pre Ferezeu în mâinile lor, și au bătut dintre ei în Vezec zece mii de bărbați.

5. Și au aflat pre Adonivezec în Vezec, și au dat războiu asupra lui, și au bătut pre Hananeu și pre Ferezeu.

6. Și a fugit Adonivezec, și au alergat după el și l-au prins și i-au tăiat degetele mâinilor lui și degetele picioarelor lui.

7. Și a zis Adonivezec: șaptezeci de Împărați cu vârfurile mâinilor lor și cu vârfurile picioarelor lor tăete adunau sfârâmiturile supt masa mea, deci precum am făcut eu, așa mi-au răsplătit mie Dumnezeu, și l-au adus pre el în Ierusalim și a murit acolo.

Isaia 33, 1.

8. Că făcuse fiii lui Iuda războiu asupra Ierusalimului, și l-au luat și l-au bătut cu ascuțitul sabiei, și cetatea o au ars cu foc.

9. Și după aceasta s'au pogorît fiii lui Iuda să facă războiu asupra Hananeului, care lăcuia muntele și partea de către răsărit și cea de către câmpie.

10. Și a mers Iuda asupra Hananeului, care lăcuia în Hevron și a ieșit Hevron împotrivă; iar numele Hevronului mai înainte era Cariotar Vocsefer, și au bătut pre Sesi și pre Ahiman și pre Tolmî rămășițele lui Enac.

Is. Nav. 15, 14.

11. Și s'au suit de acolo asupra celor ce lăcuiau în Davir; iar numele Davirului mai întâiu era Kariat-sefer, cetatea cărturarilor.

12. Că a fost zis Halev: cine va bate cetatea cărturarilor și o va lua, voi eu da lui femeie pre Asha fata mea.

Is. Nav. 15, 16.

13. Și o a luat Gtoniil feciorul cel mai tânăr al lui Kenez fratele lui Halev, și Halev i-a dat lui femeie pre Asha fata sa.

14. Și a fost când mergea ea, o a îndemnat Gtoniil să ceară dela tatăl său țarină, și cărtea ea șezând pre asin și strigă de pre asin: în pământul răsăritului m'ai dat pre mine, și a zis Halev: ce-ți este ție?

Is. Nav. 15, 18.

15. Iar Asha a zis lui: dă-mi dar binecuvântare, că în pământul răsăritului m'ai dat pre mine, și mă rog să-mi dai mie și izvoarele apelor, și i-a dat ei Halev după inima ei izvoarele apelor cele de sus și cele de jos.

Jud. 4, 11.

16. Și fiii lui Iotor Kineul socrul lui Moisi s'au suit din cetatea Finichilor cu fiii lui Iuda, la pustia cea despre răsăritul lui Iuda, care este spre miazăzi de Arad, și au mers și au lăcuit cu poporul.

Num. 24, 21 și 10, 29.

17. Și a mers Iuda cu Simeon fratele său, și au bătut pre Hananeul cel ce lăcuia în Sefet, și au hotărât-o pre ea pierzării și o au pierdut pre ea, și au chemat numele cetății: pierdere.

18. Și a moștenit Iuda Gaza cu hotarele ei, Ascalonul cu hotarele lui și Azotul cu împrejurimile lui.

19. Și era Domnul cu Iuda, și a moștenit muntele, că n'a putut să piarză pre cei ce lăcuiau valea, că Rihav osebiă

între ei, și care ferecate erau la ei.

Is. Navì 17, 16.

20. Și a dat lui Halev Hevronul, precum a zis Moisi, și a moștenit de acolo trei cetăți ale fiilor lui Enac, și a omorât acolo pre cei trei feciori ai lui Enac.

Num. 14, 24.

21. Și pre levuseul, care lăcuiă în Ierusalim, nu l-au scos fiii lui Veniamin, și a lăcuit levuseul împreună cu fiii lui Veniamin în Ierusalim până în ziua aceasta.

Is. Navì 14, 13 și 15, 14.

22. Și s'au suit și fiii lui Iosif în Vetil și Domnul au fost cu ei.

23. Și au încunjurat și au surpat Vetilul, iar numele cetății mai înainte eră Luza.

Fac. 28, 19.

24. Și strejile văzând pre un om ieșind din cetate, l-au prins și au zis către el: arată-ne nouă pre unde să intrăm în cetate și vom face cu tine milă.

25. Și le-a arătat lor pe unde să intre în cetate, și au bătut cetatea cu ascuțitul sabiei; iar pre omul acela și pre rudeniile lui i-au slobozit.

26. Și a mers omul acela în pământul Hetin și a zidit acolo cetate, și a chemat numele ei Luza, acesta este numele ei până în ziua aceasta.

Is. Navì 16, 2.

27. Și Manasì n'a pierdut Vetsanul, care este cetatea Schitilor, nici pre fetele ei, nici cele de prin prejurul ei, nici pre Ectanacu, nici pre fetele ei.

Is. Navì 17, 12.

28. Nici pre cei ce lăcuesc în Dora, nici pre fetele ei, nici pre cei ce lăcuesc în Valaca, nici cele de prin prejurul ei, nici pre fetele ei.

29. Nici pre cei ce lăcuesc în Maghedon, nici cele de prin prejurul ei, nici pre fetele ei, nici pre cei ce lăcuiau în Evlaama, nici cele de prin prejurul ei, nici pre fetele ei, și a început Hananeul a lăcui în pământul acesta.

Is. Navì 16, 10.

30. Și a fost după ce s'a întărit Israil și a supus pre Hananeu la bir, nu l-a pierdut pre el de tot.

31. Nici Efraim n'a pierdut pre Hananeul, care lăcuià în Gazer, și a lăcuit Hananeul în mijlocul lui în Gazer, și a fost birnicul lui.

32. Nici Zavulon n'a pierdut pre cei ce lăcuiau în Kedron, nici pre cei ce lăcuiau în Naalol, și a lăcuit Hananeul în mijlocul lui, și a fost birnicul lui.

33. Nici Asir n'a pierdut pre cei ce lăcuiau în Acho, și s'au făcut lui birnici, nici pre cei ce lăcuiau în Dor, nici pre cei ce lăcuiau în Sidon, nici pre cei ce lăcuiau în Dalaf, nici pre cei din Ashaziv și din Elva și din Afec și din Roov.

34. Și a lăcuit Asir în mijlocul Hananeului, care lăcuià pre pământul acela, că n'a putut să-i piarză pre ei.

35. Și nici Neftalì n'a pierdut pre cei ce lăcuiau în Vetsamis și pre cei ce lăcuiau în Vetanah, și a lăcuit Neftalì în mijlocul Hananeului, care lăcuià în pământul acela; iar cei ce lăcuiau în Vetsamos și în Vetenet, s'au făcut lui birnici.

36. Și a necăjit Amoreul pre fiii lui Dan în munte, că nu i-au lăsat pre ei să pogoare la vale.

37. Și a început Amoreul a lăcuì în muntele Mirsinon, unde sunt urși și vulpi, în Mirsinon și în Talavin, și s'a îngreoiat mâna casii lui Iosif asupra Amoreului, și s'a făcut lui birnic.

38. Și hotarul Amoreului a fost cum te sui spre Acrivin, dela piatră și în sus.

CAP. 2.

Trândăvia Israiliților, lepădarea de Dumnezeu, pedeapsa și iertarea lor.

Și s'a suit îngerul Domnului din Galgala la locul plângerii și la Vetil și la casa lui Israil, și a zis către ei: acestea zice Domnul: v'am scos pre voi din Eghipet, și v'am băgat în

pământul, care m'am jurat părinților voștri, să-l dau vouă, și am zis: nu voi strica legătura mea, care am făcut cu voi până în veci.

Fac. 17, 7.

2. Dar și voi să nu faceți legătură cu cei ce șed pe pământul acesta, nici dumnezeilor lor să nu vă închinați, ci cele cioplite ale lor să le stricați, jertfelnicile lor să le surpați, și n'ați ascultat glasul meu, căci ați făcut acestea.

Eșire 23, 32; Numere 33, 52; A 2 Lege 7, 5, 12, 3; 20, 16.

3. Și eu am zis: nu voi adaoge a mută lăcașul poporului, care am zis să-l scot afară; nu voi gonî pre el dela fața voastră, ca să vă fie vouă de necaz, și dumnezeii lor să vă fie de sminteală.

Num. 33, 55; Is. Nav. 23, 13.

4. Și a fost după ce au grăit Îngerul Domnului cuvintele acestea către toți fiii lui Israil, și a ridicat poporul glasul său, și a plâns.

5. Pentru aceea a numit numele locului aceluia plângeri, și au jertfit acolo Domnului.

6. Și a slobozit Isus poporul, și s'au dus fiii lui Israil fiecare la moștenirea sa, ca să moștenească pământul.

Is. Navî 24, 28-32.

7. Și a slujit poporul Domnului în toate zilele lui Isus și în toate zilele bătrânilor, carii lungă vreme au trăit după Isus, și au fost cunoscut toate lucrurile cele mari ale Domnului, care le-au fost făcut cu Israil.

Is. Navî 24, 31.

8. Și a murit Isus fiul lui Navî robul Domnului de o sută și zece ani.

Is. Navî 24, 29.

9. Și l-au îngropat în hotarul moștenirii sale în Tamna-Sarè în muntele Efraim de către miazănoapte a muntelui Gaaz.

Is. Navî 24, 30.

10. Și tot neamul acela s'au adaos la părinții lor; și s'a sculat alt neam după ei, care n'a cunoscut pre Domnul și

lucrurile, care le-au făcut Domnul cu Israil.

Is. Navì 24, 31.

11. Și au făcut fiii lui Israil rău înaintea Domnului, și au slujit Vaalimilor.

12. Și au părăsit pre Domnul Dumnezeuul părinților săi, cel ce i-au scos pre ei din pământul Eghiptului, și au mers după dumnezei streini ai neamurilor celor dimprejurul lor, și s'au închinat lor, și au mâniet pre Domnul.

13. Și l-au părăsit, și au slujit lui Vaal și Astartelor.

3 Împ. 11, 5.

14. Și s'au mâniat cu iuțime Domnul asupra lui Israil, și i-au dat pre ei în mâna prădătorilor, carii i-au prins pre ei, și i-au vândut vrăjmașilor lor prin prejur, și n'au putut stă împotiva vrăjmașilor săi întru toate în care mergeau.

Ps. 43, 13.

15. Ci ori unde au vrut să meargă, mâna Domnului erà preste ei spre rău precum au grăit Domnul, și precum s'au jurat lor Domnul, și i-au necăjit pre ei foarte.

Lev. 26, 25; A 2 Lege 28, 25.

16. Și au ridicat Domnul judecători, și i-au mântuit pre ei Domnul din mâna celor ce-i prădau pre ei.

17. Și nici de judecătorii lor n'au ascultat, ci au curvit după alți dumnezei și s'au închinat lor, și au mâniat pre Domnul, și s'au abătut curând din calea, pre care au umblat părinții lor ascultând poruncile Domnului; iar ei n'au făcut așa.

18. Și când le-au ridicat lor Domnul judecători, erà Domnul cu judecătorul, și-i mântuià pre ei din mâna vrăjmașilor lor în toate zilele judecătorului, că i se făceà milă Domnului de suspinul lor cel de către fața celor ce-i încunjurau și îi necăjeau pre ei.

19. Și a fost după ce murea judecătorul, se întorceau, și cu mult făceau mai mari rele decât părinții lor, mergând după dumnezei streini, slujindu-le lor și închinându-se lor, n'au părăsit izvodirile lor și căile lor cele rele.

Jud. 3, 12.

20. Și s'au mâniat cu iuțime Domnul asupra lui Israil, și au zis: pentru că a părăsit neamul acesta legătura mea, care o am poruncit părinților lor, și n'a ascultat de glasul meu.

21. Și eu nu voi mai adăuga a pierde om dela fața lor dintre neamuri, care le-a lăsat Isus fiul lui Navî.

Is. Navî 23, 13.

22. Și le-au lăsat ca să ispitească cu ele pre Israil, oare păzi-vor calea Domnului, ca să umble pre ea precum au păzit părinții lor, sau nu?

23. Și au lăsat Domnul neamurile acestea, și nu le-au pierdut pre ele curând, nici le-au dat pre ele în mâna lui Isus.

Jud. 3, 1-3.

CAP. 3.

Gotoniel, Aod și Samegar.

Și pre neamurile acestea le-au lăsat Domnul, ca să ispitească cu dânsule pre Israil și pre toți cei ce n'au cunoscut războaiele lui Hanaan.

2. Și ca să învețe pre neamurile fiilor lui Israil războiu, pre cei ce n'au cunoscut cele mai înainte de sine.

3. Cinci stăpâniri ale celor streini de neam, și pre tot Hananeul și pre Sidoniul și pre Eveul cel ce lăcuește Livanul, dela muntele lui Vaal Ermon până la Lavoemat.

Num. 13, 22; Iezech. 47, 17.

4. Și i-au lăsat, ca să ispitească cu ei pre Israil, să cunoască de vor asculta de poruncile Domnului, care le-au dat părinților lor prin mâna lui Moisi.

5. Și fiii lui Israil au lăcuit în mijlocul Hananeului și al Heteului și al Amoreului și al Ferezeului și al Eveului și al Ghergheseului și al Evuseului.

6. Și au luat de femei pre fetele lor, și pre fetele lor le-au dat feciorilor lor, și au slujit dumnezeilor lor.

Eșire 34, 16.

7. Și au făcut fiii lui Israil rău înaintea Domnului, și au uitat pre Domnul Dumnezeu lor, și au slujit Vaalimilor și desigurilor.

3 Împ. 14, 15.

8. Și s'au mânieat cu iuțime Domnul pre Israil, și i-au dat pre ei în mâinile lui Husarsatem împăratul Mesopotamiei Siriei, și au slujit fiii lui Israil lui Husarsatem opt ani.

9. Și au strigat fiii lui Israil către Domnul; și au ridicat Domnul mântuitor lui Israil, pre Gotoniil feciorul lui Kenez fratele lui Halev cel mai tânăr, și i-au mântuit pre ei.

10. Și a fost preste el Duhul Domnului, și a judecat pre Israil, și au ieșit la rășboiu împotriva lui Husarsatem, și au dat Domnul în mâna lui pre Husarsatem împăratul Siriei, și s'a întărit mâna lui preste Husarsatem.

11. Și a fost pace în țară patruzeci de ani, și a murit Gotoniil feciorul lui Kenez.

12. Și au adaos fiii lui Israil a face rău înaintea Domnului, iar Domnul au întărit pre Eglom împăratul lui Moav asupra lui Israil, pentru că au făcut ei rău înaintea Domnului.

13. Și a adunat la sine pre toți fiii lui Ammon și ai lui Amalic, și au purces, și au bătut pre Israil, și a stăpânit cetatea Finichilor.

14. Și au slujit fiii lui Israil lui Eglom împăratul lui Moav optsprezece ani.

15. Și au strigat fiii lui Israil către Domnul, și le-au ridicat Domnul lor mântuitor pre Aod fiul lui Ghira feciorul Iemeni, bărbat iscusit la amândouă mâinile, și au trimis fiii lui Israil prin mâna lui daruri lui Eglom împăratul lui Moav.

Jud. 20, 16.

16. Și s'a făcut Aod cuțit cu două ascuțituri, de o palmă lungimea lui, și l-a încins supt haină la coapsa sa cea dreaptă.

17. Și mergând a adus darurile lui Eglom împăratul lui Moav; iar Eglom eră om gras foarte.

18. Și după ce a sfârșit Aod a aduce darurile, a mânat afară pre cei ce au adus darurile.

19. Și întorcându-se din Galgala unde erau idolii, a zis Aod: cuvânt de taină am să spui ție împărate, și a zis Eglom către dânsul: taci, și a scos afară dela sine pre toți cei ce stau împrejurul lui.

20. Și a intrat Aod la dânsul, și el ședeà în foișorul cel de vară al său singur, și a zis Aod: cuvântul lui Dumnezeu am să spui către tine împărate, iar Eglom s'a sculat de pre scaunul său, și a stătut aproape de dânsul.

21. Și îndată, cât s'a sculat împăratul, Aod întinzând mâna sa cea stângă, și luând cuțitul dela coapsa sa cea dreaptă, l-a împlântat în pânțele lui Eglom.

22. Așa de tare, cât și mânerul a intrat după ascuțit, și a astupat seul rana deasupra ascuțitului, că n'a scos cuțitul din pânțele lui.

23. Și a ieșit Aod în tindă printre păzitori, și a închis ușele foișorului după sine, și le-a încuiat.

24. Și după ce a ieșit el, au intrat slugile împăratului, și au văzut ușile foișorului încuiete, și au zis: Nu cumvâ a ieșit pentru sine la scaun în foișorul cel de vară?

25. Și li s'au urât așteptând atâta; și văzând că nimeni nu deschide ușile foișorului, au luat cheia și au deschis, și iată domnul lor zăceà pre pământ mort.

26. Și până să se dumirească ei, Aod a fugit fără ca cineva să prindă de veste; și trecând pe lângă idoli, a scăpat în Sirota.

27. Și a fost când a venit Aod în pământul lui Israil, a trâmbițat cu bucium în muntele lui Efraim, și s'a pogorât împreună cu el fiii lui Israil din munte, și el înaintea lor.

28. Și a zis către ei: veniți după mine, că au dat Domnul Dumnezeu pre vrăjmașii noștri pre Moav în mâna noastră, și s'au pogorât după el, și au cuprins vadurile Iordanului, care trec la Moav, și n'a lăsat om să treacă.

29. Și au ucis din Moav în ziua aceea ca la vre-o zece mii de bărbați, toți rășboinicii, carii erau între ei, și pre tot bărbatul cu putere, și n'a scăpat dintre ei om.

30. Și s'a supus Moav în ziua aceea supt mâna lui Israil, și a fost pace în țară optzeci de ani, și a judecat Aod pre Israil până când a murit.

31. Și după el s'a sculat Samegar fiul lui Anat și a ucis pre cei de alt neam ca la vr'o șase sute de bărbați cu un otig dela plug, și a mântuit și el pre Israil.

Jud. 5, 6; 10, 11.

CAP. 4.

Devora, Varac și Iail.

Și după ce a murit Aod, au adaos fiii lui Israil a face rău înaintea Domnului.

2. Și i-au dat pre ei Domnul în mâna lui Iavin împăratul Hanaanului, care a împărățit în Asor; și mai marele oștirii lui erà Sisara, și acela lăcuià în Arisotul neamurilor.

1 Împ. 12, 9.

3. Și au strigat fiii lui Israil către Domnul, că nouă sute de care ferecate aveà el, și în douăzeci de ani foarte tare a fost asuprit pre fiii lui Israil.

4. Și Devora proorocița, femeiea lui Lafidot, ea judecà pre Israil în vremea aceea.

5. Și ea ședeà supt finicul Devora între Rama și între Vetil în muntele lui Efraim, și veneau la ea fiii lui Israil să se judece.

6. Și a trimis Devora și a chemat pre Varac fiul lui Avineem din Kadisul lui Neftalì, și a zis către el: au n'au poruncit ție Domnul Dumnezeuul lui Israil, să mergi în muntele Tavorului și să ei cu tine zece mii de bărbați din fiii lui Neftalì și din fiii lui Zavulon?

Evrei 11, 32.

7. Și eu voi aduce la tine, la pârlul Chison, pre Sisara mai marele oștirii lui Iavin, și carele lui și mulțimea lui, și-l voi da pre el în mâna ta.

8. Și a zis Varac către ea: de vei veni tu împreună cu mine, voi merge; iar de nu vei veni tu cu mine, nici eu nu voi merge, că nu știu ziua în care va îndreptă Domnul preînger cu mine.

9. Și a zis către el Devora: voi merge negreșit împreună cu tine; însă să știi, că nu va fi biruința a ta, pe calea pe care tu mergi, că în mână de femeie va da Domnul pe Sisara, și s'a sculat Devora și a mers împreună cu Varac din Kadis.

10. Și a chemat Varac pre Zavulon și pre Neftali la Kadis, și s'au suit cu zece mii de bărbați, și s'a suit și Devora cu dânsul.

11. Iar Haver Kineul s'a fost despărțit de ceilalți Kinei frații săi feciorii lui Iovav rudenia lui Moisi, și a fost întins cortul său până la stejarul de popaz, care este alături cu Chedes.

Num. 10, 29.

12. Și s'a spus lui Sisara, că s'a suit Varac fiul lui Avineem în muntele Tavorului.

13. Și a chemat Sisara toate carele sale nouă sute de care ferecate, și tot poporul cel cu sine, dela Arisotul neamurilor în valea Chisonului.

14. Și a zis Devora către Varac: scoală-te, că aceasta este ziua în care au dat Domnul pe Sisara în mâna ta, că Domnul va merge înaintea ta; și s'a pogorât Varac din muntele Tavorului și cei zece mii de bărbați cu dânsul.

15. Și au îngrozit Domnul pe Sisara și toate carele lui și toată tabăra lui, înaintea ascuțișului sabiei lui Varac, și s'a pogorât Sisara din carul său și a fugit cu picioarele sale.

Psalms 82, 10.

16. Și Varac a alergat după carele lui și după tabăra lui până la Arisotul neamurilor, și a căzut toată tabăra lui Sisara întru ascuțișul sabiei și n'a rămas nici unul.

17. Iar Sisara pedestru fugind s'a abătut în cortul lailei femeii lui Haver Kineului, că pace era între Iavin împăratul Asorului și între casa lui Haver Kineului.

18. Și a ieșit Iail înaintea lui Sisara și a zis lui: abate-te domnul meu, abate-te la mine, odihnește-te, nu te teme, și s'a abătut la dânsa în cort și l-a acoperit pe el cu o haină a ei.

19. Și a zis Sisara către ea: dă-mi puțină apă să beau, că am însetat, și a deschis un foale cu lapte și i-a dat de a băut, și i-a acoperit fața lui.

20. Și a zis Sisara către ea: stăi în ușa cortului, și de va veni cineva la tine și te va întreba și va zice: este vre-un om aici? Vei zice: nu este.

21. Și a luat Iail femeia lui Haver țărșul cortului, și a luat și maiul în mâna sa și a intrat la el încet și i-a pus țărșul pe tâmpla capului, și lovindu-l cu maiul l-a pătruns prin creiri până în pământ; iar el s'a scuturat, și i-a ieșit sufletul și a murit.

22. Și iată Varac urmăreă pe Sisara, și a ieșit Iail înaintea lui și a zis către el: vino, și-ți voi arăta pre bărbatul pre care-l cauți tu, și a intrat la dânsa, și iată Sisara zăceă mort și țărșul în tâmpla lui.

23. Și au smerit Dumnezeu pre Iavin împăratul Hanaanului în ziua aceea înaintea fiilor lui Israil.

24. Și a mers mâna fiilor lui Israil înaintând și tot mai mult întărindu-se asupra lui Iavin împăratul Hanaanului, până ce l-a pierdut.

CAP. 5.

Cântarea Devorei și a lui Varac.

Și au cântat Devora și Varac fiul lui Avineem în ziua aceea, zicând:

2. Făcutu-s'a descoperire în Israil, când și-a adus poporul bunăvoia sa: binecuvântați pre Domnul.

3. Auziți împărați, și luați aminte domni, eu Domnului voi cântă, și voi cântă Dumnezeului lui Israil.

Eșire 15, 1.

4. Doamne! Când ai ieșit tu din Seir și când ai trecut prin câmpul Edomului, pământul s'a cutremurat și cerul s'a turburat și norii au picat apă.

Ps. 67, 8, 9.

5. Munții s'au clătit de fața Domnului Eloî; însuși Sinai de fața Domnului Dumnezeuului lui Israil.

Eșire 19, 18.

6. În zilele lui Samegar fiul lui Anat, în zilele lailei închise erau căile, și cei ce umblau pre căi, au mers pre căi strâmbe.

7. Încetat-au cei puternici în Israil, încetat-au, până când s'a sculat Devora, până când s'a sculat maică în Israil.

8. A ales el dumnezei noi, atunci războiul eră la porți; văzut-au pavăză, și suliță în cei patruzeci de mii ai lui Israil?

1 Împ. 13, 19, 22.

9. Inima mea la cele rânduite lui Israil; puternicii poporului binecuvântați pre Domnul.

10. Cei ce încălecați pre asini netezi la amiază, cei ce ședeți la judecată și cei ce umblați în calea sfetnicilor, grațiți.

Jud. 10, 4.

11. Ridică-vor glasurile lor cei ce cântă cu unelte în mijlocul celor ce se veselesc; acolo vor da dreptățile. Doamne! Dreptăți întărește întru Israil, atunci s'a pogorît în cetățile sale poporul Domnului.

12. Scoală-te, scoală-te Devora; scoală-te, scoală-te, grăește cântare; scoală-te Varac, întărește Devoro pre Varac, și robește robimea ta, fiul lui Avineem.

13. Atunci s'a mărit tăria lui; Doamne! Smerește supt picioarele mele pre cei mai tari decât mine.

14. Poporul lui Efraim i-a desrădăcinat pre ei în vale, și fratele tău Veniamin întru popoarele sale, dela mine Mahir s'a pogorît cercând, și dela Zavulon bărbați puternici în toiagul povestirii cărturarului.

15. Și povățuitorii lui Isahar cu Devora și cu Varac, așa Varac în vale a trimis pedestrii săi în partea lui Ruvim, mari sunt cercetările inimii.

16. Pentru ce șezi între Mosfadimi? Ca să auzi șuerăturile celor ce se scoală ca să vie la ale lui Ruvim? Mari sunt cercetările inimii.

17. Galaad dincolo de Iordan a întins corturile, și Dan pentru ce s'a îndeletnicit la luntri? Asir a șezut la marginea mării, și la ieșirile ei a întins corturi.

18. Zavanon, care ș'a aruncat sufletul său la moarte, și Neftali la înălțimile țării.

19. Venit-au la el împărați, și s'au rânduie la bătaie, atunci au dat războiu împărații Hanaanului în Tanaah la apa Maghedo, și mulțimea argintului nu au luat.

20. Din cer s'au oștit stelele, din rândul lor s'au oștit cu Sisara.

Is. Navî 10, 11; 1 Împ. 7, 10.

21. Pâraele Chisonului au lepădat afară stârvurile lor; pâraele Cadiminului, pâraele Chisonului, călca'l-va pre el de tot sufletul meu cel tare.

3 Împ. 18, 40.

22. Atunci s'au rupt unghiile cailor fugând degrab cei tari ai lor.

23. Blestemați pre Miroz zice Îngerul Domnului, cu blestem să blestemați pre cei ce lăcesc într'însul, că n'au venit spre ajutor Domnului, ajutorul vostru Domnul într-o oșă puternică.

24. Binecuvântată să fie între femei la il femeia lui Haver Kineul, dintru femeile din cort să fie binecuvântată.

25. Apă a cerut dela ea, și lapte i-a dat lui, în blid domnesc i-a adus unt.

26. Mâna sa cea stângă la țărș o a întins, și dreapta sa la maiul cel de bătut, cu maiul a lovit pre Sisara, a sfredelit capul lui, a găurit tâmpla lui.

27. La picioarele ei prăvălindu-se a căzut, și a adormit la genunchile ei, lângă care s'a plecat, în ce chip s'a închis acolo a căzut ticăloșește.

28. Pre fereastră s'a uitat femeia lui Sisara, și a strigat: pentru ce a întârziat carul lui a veni? Pentru ce au zăbovit

mersul carelor lui.

29. Jupânesele cele înțelepte ale ei au răspuns către ea, și ea iarăși întorcea cuvintele sale în sine.

30. Au doar nu-l vor afla pre el împărțind prăzi? O fată sau două fete fiecărui bărbat, prăzile vâpselelor sunt ale lui Sisara, prăzile vâpselelor a împestrii, vâpseală a împestritorilor, aceste prăzi sunt împrejurul grumazului lui.

31. Așa să piară toți vrăjmașii tăi Doamne; iar cei ce te iubesc pre tine să fie ca răsăritul soarelui întru puterea sa.

32. Și a fost pace în țară patruzeci de ani.

CAP. 6.

Ghedeon.

Și au făcut fiii lui Israil rău înaintea Domnului, și i-au dat pre ei Domnul în mâna lui Madiam șapte ani.

2. Și s'a întărit mâna lui Madiam preste Israil, și ș'au făcut fiii lui Israil de fața lui Madiam ascunzători și peșteri în munți și în locuri tari.

3. Și a fost după ce semănau fiii lui Israil, se suiă Madiam și Amalic și alții dela răsărit.

4. Și tăbărau la ei și stricau rodurile lor până la intrarea în Gaza, și nimic nu lăsau în pământul lui Israil cu ce să-și poată țineă vieața omul sau oaia sau boul sau asinul.

5. Că și ei și dobitoacele lor veneau, ducând cu sine corturile sale, ca lăcustele de mulți veneau și ei și cămilele lor fără de număr și mergeau în pământul lui Israil, ca să-l strice.

6. Și a sărăcit Israil foarte de fața lui Madiam.

7. Și au strigat fiii lui Israil către Domnul, și a fost când au strigat fiii lui Israil către Domnul pentru Madiam.

8. Au trimis Domnul un bărbat proroc către fiii lui Israil și a zis lor: acestea zice Domnul Dumnezeul lui Israil: eu sunt cel ce v'am suit pre voi din pământul Eghipetului și v'am scos din casa robiei voastre.

9. Și v'am izbăvit pre voi din mâna Eghipetului și din mâna tuturor celor ce vă necăjeau pre voi, și i-am gonit pre ei dela fața voastră, și v'am dat vouă pământul lor.

10. Și am zis vouă: eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru, nu vă temeți de dumnezeii Amoreilor într'al cărora pământ lăcuiți voi, și n'ați ascultat glasul meu.

4 Împ. 17, 38.

11. Și a venit îngerul Domnului și a șezut supt un stejar, care eră în Efrata în pământul lui Ioas tatăl lui Esdri, și Ghedeon feciorul lui îmblăteà grâu în arie și se grăbea să fugă dela fața lui Madiam.

12. Și s'a arătat lui îngerul Domnului, și a zis către el: Domnul este cu tine, cel tare cu puterea.

13. Și a zis către el Ghedeon: cu mine Domnul meu? Dacă este Domnul cu noi, pentruce ne-au aflat pre noi toate relele acestea? Și unde sunt toate minunile lui, care ne-au spus nouă părinții noștrii, zicând: din Eghipet ne-au scos pre noi Domnul și acum ne-au lepădat pre noi Domnul și ne-au dat în mâna lui Madiam.

Ps. 43, 2.

14. Și s'a întors spre el îngerul Domnului și a zis: mergi cu puterea ta aceasta și vei mântui pre Israil din mâna lui Madiam. Iată eu te-am trimis pre tine.

15. Și a zis Ghedeon către el: pe mine Doamne, cum voi mântui pe Israil? Iată miea mea este mai slabă întru Manasî și eu sunt cel mai mic în casa tatălui meu.

16. Și au zis către el Domnul: Eu voi fi cu tine, și vei bate pe Madiam, ca pre un om.

17. Și a zis către el Ghedeon: de am aflat milă înaintea ta și vei face mie astăzi toate câte ai grăit cu mine,

18. Să nu te duci de aici, până ce mă voi întoarce la tine și voi aduce jertfa mea și o voi jertfi înaintea ta. Și a zis: eu sunt, voi ședeà până te vei întoarce tu.

19. Și s'a dus Ghedeon și a fiert un ied din capre, și dintr'un if de făină a făcut azime, și cărnurile le-a pus în

coșniță, iar zeama o a turnat în oală și le-a adus la el supt stejar și s'a închinat lui.

20. Și a zis către el îngerul Domnului: ia cărnurile și azimele și le pune pre piatra aceea, și zeama o toarnă deasupra, și a făcut așa.

21. Și a întins îngerul Domnului vârful toiagului, care erà în mâna lui și a atins cărnurile și azimele, și s'a atâțat foc din piatră și a mistuit cărnurile și azimele, și îngerul Domnului s'a dus dela ochii lui.

22. Și văzând Ghedeon, că îngerul Domnului a fost acela, a zis Ghedeon: vai mie Doamne! Doamne al meu, că am văzut pe îngerul Domnului față la față.

Fac. 16, 13.

23. Și au zis Domnul către el: pace ție, nu te teme, nu vei muri.

24. Și a zidit acolo Ghedeon altar Domnului și l-a numit pacea Domnului, și este el până în ziua aceasta, în Efrata Aviezerului.

25. Și în noaptea aceea i-au zis lui Domnul: ia vițelul cel gras al tatălui tău și alt taur de șapte ani, și strică jertfelnicul lui Vaal, care este al tatălui tău și tae desişul cel de lângă el.

26. Și să zidești altar Domnului Dumnezeului tău celui ce ți s'au arătat ție pre vârful muntelui Maos, pre care mai înainte ai pus jertfa, și să iei taurul cel de al doilea și să-l aduci ardere de tot cu lemnele desişului, care le vei tăia.

27. Și a luat Ghedeon zece bărbați din slugile sale și a făcut precum au zis către el Domnul, și s'a temut de casa tatălui său și de bărbații cetății a face ziua, și a făcut noaptea.

28. Și au mânecat bărbații cetății a doua zi, și iată erà stricat jertfelnicul lui Vaal, și desişul de lângă el tăiat, și au văzut taurul cel gras adus ardere de tot pe jertfelnicul cel zidit.

29. Și fiecare a zis către aproapele său: cine a făcut lucrul acesta? Și au cercat și au cercetat și au zis: Ghedeon fiul lui

loas a făcut lucrul acesta.

30. Și au zis bărbații cetății către loas: scoate afară pre feciorul tău, să moară, pentrucă a stricat jertfelnicul lui Vaal și pentrucă a tăiat desișul cel de lângă el.

31. Și a zis loas către oamenii cei ce se sculase asupra lui: au doar voi veți să izbândiți acum pentru Vaal? Au voi veți mântui pre el? Cel ce se va prici pentru el, să moară până dimineață, de este el Dumnezeu, își va izbândi el, căci i-a stricat jertfelnicul lui.

32. Și l-a numit pre el în ziua aceea Ierovaal, zicând: izbânda lui Vaal, pentrucă i-a stricat jertfelnicul lui.

33. Și tot Madiamul și Amalicul și fiii răsăritului s'au adunat într'un loc, și trecând au tăbărât în valea lui Iezrael.

34. Iar Duhul lui Dumnezeu a întărit pre Ghedeon, și trâmbițând cu cornul a chemat Aviezerul să vie după el.

Jud. 11, 29.

35. Și a trimis vestitori la tot Manasî, și a strigat și el după dânșii, și vestitori a trimis la Asir și la Zavulon și la Neftalî, și s'au suit întru întâmpinarea lui.

36. Și a zis Ghedeon către Dumnezeu: de vei mântui prin mâna mea pre Israil, precum ai zis,

37. Iată eu pui un val de lână pre arie, și de va fi roua numai pre lână, iar preste tot pământul uscăciune, voi cunoaște, că prin mâna mea vei mântui pre Israil, precum ai grăit.

38. Și a făcut așa, și a mânecat Ghedeon de dimineață, și a stors lână, și a curs roua din lână un blid plin de apă.

39. Și a zis Ghedeon către Dumnezeu: să nu se aprinză mâniea ta asupra mea de voiu grăi încă o dată, și încă o dată voi ispiti cu lână, și să fie uscăciune numai pre lână singură; iar preste tot pământul să fie rouă.

Fac. 18, 32.

40. Și au făcut Dumnezeu așa în noaptea aceea, și a fost uscăciune numai pre lână singură; iar preste tot pământul a fost rouă.

CAP. 7.

Ghedeon biruește pre Madianiți.

Și a mânecat Ierovaal, acesta este Ghedeon, și tot poporul cel ce erà cu el, și au tăbărit la izvorul Aradului; iar tabăra lui Madiam și a lui Amalic erà spre miazănoapte supt dealul lui Mose în valea dela Gavat-amore.

2. Și au zis Domnul către Ghedeon: mult popor este cu tine, pentru aceea nu voi da pre Madiam în mâna lor, ca să nu se laude Israil, zicând: pre mine mâna mea m'a mântuit.

A 2 Lege 20, 3, 8; 1 Mac. 3, 56.

3. Și au zis Domnul către el: grăește ca să auză tot poporul, și zì: cel sperios și cel fricos să se întoarcă înapoi, și a purces din muntele Galaad, și s'au întors din popor douăzeci și două de mii, și au rămas zece mii.

4. Și au zis Domnul către Ghedeon: încă tot este mult popor, du-i pre ei la apă, și acolo voi u osebì pre ei ție, și pre care voi zice ție, acela va merge cu tine, și pre tot care voi zice să nu meargă cu tine, acela să nu meargă cu tine.

5. Și a adus pre popor la apă, și au zis Domnul către Ghedeon: pre tot cel ce va limpi cu limba sa apă, cum limpește câinele, să-l pui deosebi, și pre tot cel ce va îngenunchià pre genunchele sale să beà, să-l pui deosebi.

Ps. 109, 7.

6. Și au fost numărul celor ce au limpit cu mâna lor la gură trei sute de bărbați; iar tot poporul celalt a îngenunchiat pre genunchile sale să beà apă.

7. Și au zis Domnul către Ghedeon: cu acei trei sute de bărbați, carii au limpit, voi mântuì pre voi, și voi da pre Madiam în mâna ta; iar tot poporul celalt să meargă fiecare bărbat la casa sa.

8. Și a luat poporul demâncarea în mâna sa și buciurile sale, și pre toți bărbații aceia ai lui Israil i-a trimis pre fiecare la lăcașul său; iar pre cei trei sute de bărbați i-a oprit, și tabăra lui Madiam erà acolo de desupt în vale.

9. Și a fost în noaptea aceea, au zis Domnul către Ghedeon: scoală și te pogoară curând de aici la tabără, că o am dat în mâna ta.

10. Iar de te temi a te pogorî tu singur, pogoară-te tu și Fara băiatul tău la tabără.

11. Și vei auzi ce vor grăi, și după aceea se vor întări mâinile tale, și te vei pogorî asupra taberii; și s'a pogorît el și Fara băiatul lui la marginea taberii, unde strejuiau cincizeci de oștași întrarmați.

12. Iar Madiam și Amalic și toți fiii răsăritului, tăbărâse în vale ca lăcustele de mulți, și cămilele lor nenumărate, că erau multe ca nisipul de pre marginea mării.

13. Și după ce a venit Ghedeon, iată un bărbat povesteà aproapei său visul, zicând: vis am visat, și iată turte de pâine de orz se prăvăleau spre tabăra lui Madiam, și au venit până la corturi, și le-au lovit și le-au răsturnat și le-au surpat, și au căzut corturile.

14. Și răspunzând aproapele lui, a zis: acesta nu este alt, fără numai sabia lui Ghedeon fiul lui Ioas bărbatul lui Israil, în mâinile lui au dat Dumnezeu pre Madiam și toată tabăra.

15. Și a fost după ce a auzit Ghedeon povestirea visului și tâlcul lui, s'a închinat Domnului, și s'a întors în tabăra lui Israil, și a zis: sculați, că au dat Domnul în mâinile noastre tabăra lui Madiam.

16. Și a împărțit pre cei trei sute de oameni în trei părți, și a dat buciuri în mâinile tuturor și urcioare deșarte, și lumini în urcioare.

17. Și a zis către ei: cum mă veți vedeà pre mine, și voi așa să faceți, și iată eu mă voi duce în mijlocul taberii, și cum voi face eu, așa să faceți și voi.

18. Și voi trâmbița eu cu buciurul, și toți cei cu mine veți trâmbița cu buciurii împrejurul a toată tabăra, și veți strigà: sabia Domnului și a lui Ghedeon.

19. Și a intrat Ghedeon și suta cea de bărbați, carii erau cu el, în partea taberii, la începutul strejii cei din mijloc, și

au deșteptat pre cei ce strejuiau și au buciumat cu buciunii, și au scuturat urcioarele cele din mâinile lor.

20. Și au buciumat câte trele părțile cu buciunii, și au sfărâmat urcioarele, și în mâna cea stângă au luat luminile, iar în mâna cea dreaptă au luat buciunii să buciume, și au strigat: sabia Domnului și a lui Ghedeon.

21. Și fiecare bărbat a stăzut în locul său împrejurul taberii, și alergând toată tabăra a dat semn, și a fugit.

22. Și au trâmbițat cei trei sute de buciuni, și au pus Domnul sabia fiecărui bărbat împotriva aproapelui său, și se tăiau unii pre alții, și a fugit tabăra până la Vita, și s'a strâns până la Avelmeula la Tavat.

1 Împ. 14, 20; 2 Paral. 20, 23.

23. Și strigând bărbații Israilteni cei din Neftalî și din Asir și din tot Manasî a gonit dinapoi pre Madiam.

24. Și a trimis Ghedeon vestitori în tot muntele lui Efraim, zicând: pogorâți-vă înaintea lui Madiam, și le luați lor apa până la Vetvira și până la Iordan, și a strigat tot bărbatul lui Efraim, și a luat apa până la Vetvira și până la Iordan.

Ioan 1, 28.

25. Și au prins pre doi domni ai lui Madiam: pre Oriv și pre Ziv, și au omorât pre Oriv în Suroriv; iar pre Ziv l-au omorât în Iochefziv, și au gonit pre Madiam, și capul lui Oriv și al lui Ziv l-au dus la Ghedeon dincolo de Iordan.

Psalm 82, 12.

CAP. 8.

Urmărirea Madianiților și învingerea lor.

Și bărbații din Efraim au zis către Ghedeon: ce este lucrul, care l-ai făcut nouă, că nu ne-ai chemat pre noi, când ai mers să faci războiu cu Madiam? Și se certau cu dânsul tare.

Jud. 12, 1.

2. Iar Ghedeon a zis către ei: ce am făcut eu acum, în ce chip ați făcut voi? Au nu este mai bună o ciorchină din viea lui Efraim, decât tot culesul vii lui Aviezer?

3. În mâna voastră au dat Domnul pre căpeteniile Madiamului, pre Oriv și pre Ziv, și ce am putut face eu, în ce chip ați făcut voi? Atunci a potolit mâniea lor deasupra sa, grăind el cuvântul acesta.

4. Și a mers Ghedeon la Iordan, și a trecut el și cei trei sute de bărbați, carii erau cu el, osteniți și flămânzi.

5, Și a zis către oamenii cei din Sokhot: dați pâine de mâncat poporului celui ce este cu mine, că este flămând, și eu îndată alerg după Zevea și după Salmana împărații Madiamului.

6. Și au zis boierii Sokhotului: au doar mâna lui Zevea și a lui Salmana este acum în mâna ta, ca să dăm oștirii tale pâine?

7. Și a zis Ghedeon: pentru aceea când va da Domnul pre Zevea și pre Salmana în mâna mea, și eu voi scărpină trupurile voastre cu spinii pustiei și cu ciulini.

8. Și s'a suit de acolo în Fanuil, și a grăit către oamenii locului aceluia tot întru acel chip; iar oamenii din Fanuil i-au răspuns lui în ce chip i-au fost răspuns oamenii din Sokhot.

9. Și a zis Ghedeon către oamenii din Fanuil, grăind: când mă voi întoarce cu pace, voi strică turnul acesta.

10. Iar Zevea și Salmana erau în Karcar, și tabăra lor cu ei ca vre-o cincisprezece mii, toți cei ce au rămas din toată tabăra fiilor răsăritului. Iar cei ce au căzut, au fost o sută și douăzeci de mii de bărbați, carii purtau săbii.

11. Și s'a suit Ghedeon pre calea celor ce lăcuesc în corturi la răsăritul Navei, aproape de Nava și Egheval și a lovit tabăra, care nu avea teamă de nimic.

12. Și au fugit Zevea și Salmana, și au alergat după ei, și au prins pre acei doi împărați ai Madiamului, pre Zevea și pre Salmana, și toată tabăra lor o au turburat.

13. Și s'a întors Ghedeon feciorul lui Ioas dela războiu, înainte de răsăritul soarelui.

14. Și a prins o slugă de ai oamenilor celor din Sokhot, și l-a întrebat pre el, și a scris numele boierilor Sokhotului și al bătrânilor lui, șaptezeci și șapte de bărbați.

15. Și a mers Ghedeon la boierii Sokhotului și le-a zis: iată Zevea și Salmana pentru carii m-ați ocărît, zicând: au doar mâna lui Zevea și a lui Salmana este acum în mâna ta? Ca să dăm oamenilor tăi celor flămânzi pâine?

16. Și a luat pre boierii și pre bătrânii cetății și i-a bătut pre ei cu spinii pustiei și cu ciulini, cu acelea a zdrobit pre bărbații cetății Sokhotului.

17. Și turnul Fanuilului l-a stricat, și pre bărbații cetății i-a omorît.

18. Și a zis către Zevea și către Salmana: cum au fost bărbații pre carii i-ați omorît în Tavor? Iar ei au zis: cum ești tu, așa au fost și ei, cel ce seamănă ție, seamănă lor, ca chipul fiului de împărat erau.

19. Și a zis Ghedeon: frații mei și feciorii maicii mele au fost, și s'a jurat lor: viu este Domnul, de i-ați fi ținut vii, nu v'aș fi omorît pre voi.

20. Și a zis lui Ieter, fiul său cel întâi născut: scoală-te și-i omoară pre ei, iar fiul său n'a scos sabia sa, că s'a temut, pentru că eră mai tânăr.

21. Și a zis Zevea și Salmana: scoală-te tu și te repezi asupra noastră, că, că un bărbat ai putere, și s'a sculat Ghedeon și a ucis pre Zevea și pre Salmana, și a luat lunișoarele, care erau la grumazii cămilelor lor.

22. Și au zis bărbații lui Israil către Ghedeon: doamne! Stăpânește-ne pre noi, tu și fiul tău și fiul fiului tău, că tu ne-ai mântuit pre noi din mâna lui Madiam.

23. Și a zis către ei Ghedeon: nu voiu stăpâni eu pre voi și nu va stăpâni fiul meu pre voi, ci Domnul va stăpâni pre voi.

1 Împ. 8, 7.

24. Și a zis Ghedeon către ei: voiu face vouă cerere: să-mi deă mie fiecare bărbat cercel din prăzile lui; că cercei de aur erau la ei, că erau Ismailteni.

Fac. 37, 25.

25. Și ei au zis: iată vom da, și întinzându-și haina sa fiecare bărbat a aruncat acolo cercel din prada sa.

26. Și cerceii cei de aur, cari i-au cerut, au tras o mie și șapte sute de sicli de aur, afară de lunișoare și de lanțuri și de îmbrăcămintele cele de porfiră, care erau pre împărații Madiamului, și afară de lanțurile care erau la grumazii cămilelor lor.

27. Și a făcut dintr'acelea Ghedeon, Efod, și l-a pus în cetatea sa în Efrata, unde a păcătuit tot Israilul după dânsul, și a fost lui Ghedeon și casei lui spre cădere.

28. Și s'a umilit Madiam înaintea fiilor lui Israil, și mai mult n'a adaos a ridică capul său, și a fost pace în țară patruzeci de ani în zilele lui Ghedeon.

29. Și s'a dus Ierovaal fiul lui Ioas și a lăcuit în casa sa.

30. Și aveà Ghedeon șaptezeci de fii, cari ieșise din coapsele lui, că multe femei aveà el.

Jud. 9, 5.

31. Și țiitoarea lui cea din Sihem i-a născut și ea fecior, și i-a pus numele Avimeleh.

32. Și a murit Ghedeon feciorul lui Ioas într-o bătrânețe bune, și s'a îngropat în mormântul tatălui său în Efrata Aviezerul.

33. Și a fost după ce a murit Ghedeon, s'au întors fiii lui Israil și au curvit după Valimi și au făcut legătură cu Vaal Verit, ca să le fie el lor Dumnezeu.

Jud. 9, 4, 46.

34. Și nu ș'au adus aminte fiii lui Israil de Domnul Dumnezeu lor, cel ce i-au mântuit pre ei din mâna tuturor vrăjmașilor lor celor de prin prejur.

35. Și n'au făcut milă cu casa lui Ierovaal, adică a lui Ghedeon, după tot binele care l-a făcut cu Israil.

CAP. 9.

Avimeleh.

Și s'a dus Avimeleh feciorul lui Ierovaal în Sihem la frații mumei sale, și a grăit către ei și către toată rudenia casii tatălui maicei sale, zicând:

2. Grăiți întru urechile tuturor bărbaților din Sihem; ce voiți voi mai bine: să vă stăpânească șaptezeci de bărbați toți feciorii lui Ierovaal sau să vă stăpânească un bărbat? Și vă aduceți aminte, că osul vostru și carnea voastră sunt eu.

Fac. 29, 14; 2 Împ. 19, 13.

3. Și au grăit pentru el frații mumei lui întru auzul tuturor bărbaților din Sihem toate cuvintele acestea, și ș'au plecat inimile lor după Avimeleh, pentrucă au zis: fratele nostru este.

4. Și i-au dat lui șaptezeci de arginți din casa lui Vaal Verit, și a năimit cu ei Avimeleh bărbați săraci și fără de lăcaș, și au mers după dânsul.

1 Împ. 22, 2.

5. Și a intrat în casa tatălui său în Efrata, și a omorât pre frații săi, pre feciorii lui Ierovaal șaptezeci de bărbați pre o piatră, și a rămas loatam feciorul cel mai tânăr al lui Ierovaal, că s'a fost ascuns.

Jud. 8, 30.

6. Și s'au adunat toți bărbații din Sihem și toată casa lui Vitmaalo, și mergând au pus pre Avimeleh împărat la stejarui, care stă în Sihem.

Is. Navì 24, 26.

7. Și s'a spus lui loatam, și a mers și a stătut în vârful muntelui Garizin, și ș'a ridicat glasul său și a plâns, și le-a zis lor: ascultați-mă bărbați din Sihem, ca așa să vă asculte și pre voi Dumnezeu.

8. Odinioară au mers lemnele să ungă împărat preste sine, și au zis maslinului: împărățește preste noi.

4 Împ. 14, 9.

9. Și le-a răspuns lor maslinul: nu voi lăsa eu grăsimea mea, care întru mine o au mărit Dumnezeu și oamenii, și să

merg să împărătesc preste lemne.

Ps. 103, 17.

10. Și au zis lemnele către smochin: vino de împărătește preste noi.

11. Și le-a răspuns lor smochinul: nu voi lăsa eu dulceața mea și roada mea cea bună, să mă duc să împărătesc preste lemne.

12. Și au zis lemnele către viță: vino de împărătește preste noi.

13. Și le-a răspuns vița: nu voi lăsa eu vinul meu, veseliea lui Dumnezeu și a oamenilor, și să mă duc să împărătesc preste lemne.

14. Și au zis toate lemnele către spin: vino de împărătește preste noi.

2 Paralip. 25, 18.

15. Și a zis spinul către lemne: de vreți cu adevărat să mă ungeți împărat preste voi, veniți de vă nădăjduiți supt acoperirea mea; iar de nu, să iasă foc din spini, și să mănânce kiedrii Livanului.

16. Și acum dacă cu adevărat și desăvârșit ați făcut și ați pus pre Avimeleh să împărătească și ați făcut bine cu Ieroaal și cu casa lui, și dacă ați făcut, ca să-i răsplătiți binele, care vi l-a făcut mâna lui.

17. Că s'a bătut tatăl meu pentru voi, și ș'a pus în primejdie sufletul său, și v'a mântuit pre voi din mâna lui Madiam.

18. Iar voi v'ați sculat astăzi asupra casei tatălui meu, și ați omorât pre feciorii lui șaptezeci de bărbați pre o piatră, și ați pus împărat pre Avimeleh feciorul slujnicii lui preste bărbații din Sichem pentru că este fratele vostru.

19. De ați făcut adevărat și drept cu Ieroaal și cu casa lui în ziua aceasta, fiți voi binecuvântați, și să vă veseliți întru Avimeleh, și el să se veselească întru voi.

20. Iar de nu, să iasă foc din Avimeleh, și să mănânce pre bărbații din Sichem și casa lui Vitmaalo, și să iasă foc din

bărbații Sichemului și din casa lui Vitmaalo, și să mistuiască pre Avimeleh.

21. Și a fugit Ioatam, și dându-se în laturi a mers la Veira, și a lăcuit acolo pentru frica lui Avimeleh fratele său.

22. Și a împărățit Avimeleh preste Israil trei ani.

23. Și au trimis Dumnezeu duh rău între Avimeleh și între bărbații Sichemului, și au urgisit bărbații Sichemului casa lui Avimeleh.

24. Ca să aducă nedreptatea celor șaptezeci de fii ai lui Ierovaal, și sângele lor să-l pue pre Avimeleh fratele lor, care i-a omorât pre ei, și asupra bărbaților Sichemului, carii l-au ajutat pre el, ca să omoare pre frații săi.

25. Și i-au pus lui bărbații Sichemului paznici într'ascuns pre piscurile munților, și prindea pre toți cei ce călătoreau pe acolo, și s'a dat de știre lui Avimeleh.

26. Și a venit Gaal feciorul lui Aved și frații lui, și au trecut în Sichem, și au nădăjduit întru dânsul bărbații Sichemului.

27. Și ieșind la țarini, au cules viile sale și au stors strugurii și au făcut jocuri, și intrând în casa dumnezeului său au mâncat și au băut, blestemând pre Avimeleh.

28. Și a zis Gaal feciorul lui Aved: cine este Avimeleh și cine este feciorul Sichemei, ca să slujim lui? Au nu este feciorul lui Ierovaal, și Zevul îngrijitorul lui robul lui împreună cu bărbații lui Emor tatăl lui Sichem? Și ce să slujim noi lui.

29. Cine va da pre poporul acesta în mâna mea? Și voi alungă pre Avimeleh, că voi zice lui Avimeleh: înmulțește puterea ta și ieși afară.

30. Și a auzit Zevul mai marele cetății cuvintele lui Gaal feciorul lui Aved, și s'a mâniat foarte.

31. Și pre ascuns a trimis soli la Avimeleh cu daruri, zicând: iată Gaal feciorul lui Aved și frații lui au venit în Sichem, și au întărâtat cetatea asupra ta.

32. Și acum scoală-te noaptea, tu și poporul tău cel cu tine, și pândește dimineața în țarină.

33. Și va fi, dimineață odată cu răsăritul soarelui să mâneci, și să năvălești asupra cetății, și când va ieși el și poporul cel cu el afară la tine, fă-i lui câte va afla mâna ta.

34. Și s'a sculat Avimeleh și tot poporul cel cu el noaptea, și a pândit Sichema de patru părți.

35. Și s'a făcut dimineață, și a ieșit Gaal feciorul lui Aved, și a stătut la ușa porții cetății, și s'a sculat Avimeleh și poporul cel cu el dela pândă.

36. Și a văzut Gaal feciorul lui Aved pre popor, și a zis către Zevul: iată poporul se pogoară din vârful munților, iar Zevul a zis către el: umbra copacilor vezi tu, ca și cum ar fi oameni.

37. Și a adaos Gaal încă a grăi, și a zis: iată popor se pogoară despre mare mergând pe mijlocul locului, și o parte vine pre calea stejarului văzătorilor, altă parte vine pre calea șesului Maonenim.

38. Și a zis către el Zevul: unde este acum gura ta, care zicea: cine este Avimeleh, ca să slujim lui? Au nu acesta este poporul, pre care l-ai defăimat? Ieși dar acum, și te bate cu el.

39. Și a ieșit Gaal înaintea bărbaților din Sichem, și s'a bătut cu Avimeleh, și l-a gonit pre el Avimeleh.

40. Și a fugit de fața lui, și mulți au căzut morți până la poarta cetății.

41. Și a șezut Avimeleh în Arima, și Zevul a scos pre Gaal și pre frații lui, ca să nu lăcuiască în Sichem.

42. Și a fost a doua zi a ieșit poporul în țarină, și s'a spus lui Avimeleh.

43. Și ș'a luat poporul și l-a împărțit în trei părți, și a străjuit în țarină și a privit, și iată popor a ieșit din cetate și s'a sculat asupra lor și i-au bătut pre ei.

44. Și Avimeleh și mai marii cei ce erau cu el au înaintat și au stătut la ușa porții cetății, și cele două cete s'au revărsat preste toți cei ce erau în țarini, și i-au bătut pre ei.

45. Iar Avimeleh toată ziua aceea a dat războiu asupra cetății, și a luat cetatea, și pre poporul cel din ea l-a omorât,

și cetatea o a stricat și a presărat preste ea sare.

46. Și auzind bărbații turnului Sichemului, au intrat toți în întăritura casei făgăduinții lui Vetil Verit.

47. Și s'a spus lui Avimeleh, că s'au strâns toți bărbații turnului Sichem.

48. Și s'a suit Avimeleh în muntele Selmonului și tot poporul cel cu el, și a luat Avimeleh securea în mâna sa, și a tăiat o sarcină de lemne, și ridicându-o o a pus pre umărul său, și a zis către poporul cel cu el: ce m'ați văzut pre mine făcând, curând faceți și voi ca mine.

49. Și au tăiat și ei fiecare o sarcină, și ridicându-o au mers după Avimeleh, și au pus lemnele preste întăritură, și i-au dat ei foc, și au murit toți bărbații turnului Sichem, ca la o mie de bărbați și de femei.

50. Și s'a dus Avimeleh din Vetil Verit la Tivis, și l-a încunjurat și l-a luat.

51. Și eră în mijlocul cetății turn tare, și au fugit acolo toți bărbații și femeile și toate căpeteniile cetății, și s'au închis acolo, și s'au suit în coperișul turnului.

52. Iar Avimeleh a venit până la turn bătându-se, și s'a apropiat de ușa turnului ca să-l aprinză să arză cu foc.

53. Iar o femeie a aruncat o bucată de piatră de râșniță preste capul lui Avimeleh, și i-a spart capul.

2 Împ. 11, 21.

54. Și Avimeleh îndată a strigat pre sluga, care purtă armele lui, și i-a zis: scoate sabia ta și mă omoară, ca nu cumvă să se zică cândvă: muere l-a omorât pre el, și l-a junghiat pre el sluga lui, și a murit.

1 Împ. 31, 4.

55. Și văzând bărbații lui Israil, că a murit Avimeleh, fiecare s'a dus la casa sa.

1 Paral. 10, 4.

56. Și au întors Dumnezeu lui Avimeleh răul, care l-a făcut tatălui său omorând pre cei șaptezeci de frați ai săi.

57. Și tot răul bărbaților Sichemului l-au întors Dumnezeu în capul lor, și a venit preste ei blestemul lui loatam fiul lui

Ierovaal.

CAP. 10.

Israil învins de Filistenii.

Și după Avimeleh s'a sculat, ca să mântuiască pre Israil, Tolà feciorul lui Fua, fiul unchiului lui, bărbat din Isahar, și acesta lăcuiă în Samir în muntele lui Efraim.

2, Și a judecat pre Israil douăzeci și trei de ani, și a murit și s'a îngropat în Samir.

3. Și după el s'a sculat Iair din Galaad, și a judecat pre Israil douăzeci și doi de ani.

4. Și s'a născut lui treizeci și doi de feciori, carii călăreau pre treizeci și doi de mânji de asini, și erau mai mari preste treizeci și două de cetăți, care le-au chemat satele lui Iair până în ziua aceasta, și sunt acestea în pământul Galaad.

Jud. 5, 10.

5. Și a murit Iair, și s'a îngropat în Kamon.

6. Și au adaos fiii lui Israil a face rău înaintea Domnului, și au slujit Vaalimilor și Astarotilor, și dumnezeilor Siriei și dumnezeilor Sidonului, și dumnezeilor Moavului și dumnezeilor fiilor lui Amon, și dumnezeilor neamurilor celor streine, și au părăsit pre Domnul și nu i-au slujit lui.

7. Și s'au mâniat cu iuțime Domnul pre Israil, și i-au dat pre ei în mâna altor neamuri și în mâna fiilor lui Amon,

Jud. 4, 2; 1 Împ. 12, 9.

8. Carii au necăjit și au asuprit pre fiii lui Israil în vremea aceea optsprezece ani, pre toți fiii lui Israil cei dincolo de Iordan în pământul Amoreului în Galaad.

9. Și au trecut fiii lui Amon Iordanul, ca să bată pre Iuda și pre Veniamin și pre Efraim, și s'au necăjit fiii lui Israil foarte.

10. Și au strigat fiii lui Israil către Domnul, zicând: păcătuim înaintea ta, că am părăsit pre Dumnezeul nostru, și am slujit lui Vaalim.

11. Și au zis Domnul către fiii lui Israil: au nu Eghiptenii și Amoreii și fiii lui Amon și Moav și cei de alt neam,

12. Și Sidonenii și Amalic și Hanaan v'au necăjit pre voi, și ați strigat către mine, și v'am mântuit pre voi din mâna lor?

13. Și voi m'ați părăsit pre mine, și ați slujit la dumnezei streini? Pentru aceea nu voi mai adaoge a vă mântui pre voi.

14. Mergeți și strigați către dumnezeii, pre carii i-ați ales, ca aceia să vă mântuiască pre voi în vremea necazului vostru.

15. Și au zis fiii lui Israil către Domnul: păcătuit-am, fă tu cu noi, câte-ți plac ție, numai într'această vreme ne mântuește pre noi.

16. Și au lepădat pre dumnezeii cei streini dintre ei, și au slujit Domnului singur, căruia i-au părut rău de necazurile lor.

17. Iar fiii lui Amon suindu-se au tăbărit în Galaad, și adunându-se și fiii lui Israil au ieșit și au tăbărit în Masifă.

18. Și au zis poporul și boierii Galaadului, fiecare bărbat către aproapele său: cine este bărbatul, care va începe a se bate cu fiii lui Amon, și va fi mai mare preste toți cei ce lăcuesc în Galaad?

Jud. 11, 6-11.

CAP. 11.

leftae și făgăduința lui.

Iar leftae Galaaditul erà tare întru vîrtute, și erà el fecior de femeie curvă, care a născut lui Galaad pre leftae.

Evr. 11, 32.

2. Și femeia lui Galaad i-a născut lui fii, și după ce au crescut fiii femeii, a scos pre leftae zicându-i: nu vei moșteni în casa tatălui nostru, că tu ești fecior din femeie curvă.

3. Și a fugit leftae dela fața fraților săi, și a lăcuit în pământul Tov, și s'au adunat la leftae oameni făcători de rău, și au ieșit cu el.

2 Împ. 10, 6, 8; 1 Împ. 22, 2.

4. Și a fost după zilele acelea, când s'au bătut fiii lui Amon cu Israil.

5. Și a fost după ce s'au bătut fiii lui Amon cu fiii lui Israil, a mers bătrânii Galaadului să ia pre leftae din pământul Tov.

6. Și a zis lui leftae: vino și fii nouă povățuitor, ca să dăm rășboiu asupra fiilor lui Amon.

7. Și a zis leftae către bătrânii Galaadului: au nu voi m'ați urît și m'ați scos din casa tatălui meu, și m'ați gonit dela voi? Și pentruce veniți la mine acum, când sunteți necăjiți?

Facere 26, 27.

8. Și au zis bătrânii Galaadului către leftae: nu așa, ne-am întors acum la tine, ca să mergi cu noi, și vom da rășboiu asupra fiilor lui Amon, și vei fi nouă mai mare preste toți cei ce lăcuesc în Galaad.

9. Și a zis leftae către bărbații Galaadului: de mă întoarceți pre mine voi, pentru ca să dau rășboiu asupra fiilor lui Amon, și-i va da pre ei Domnul în mâinile mele, eu să vă fiu vouă mai mare.

10. Și au zis bătrânii Galaadului către leftae: Domnul cel ce aude acestea, el mijlocitor și mărturie este, că vom face după cuvântul tău așa.

11. Și a mers leftae cu bătrânii Galaadului, și l-a pus poporul preste sine cap și povățuitor, și a grăit leftae toate cuvintele sale înaintea Domnului în Masifă.

12. Și a trimis leftae soli la împăratul fiilor lui Amon, zicând: ce este mie și ție, că ai venit tu la mine să dai rășboiu în pământul meu.

Num. 21, 21.

13. Și a răspuns împăratul fiilor lui Amon către solii lui leftae: pentrucă Israil, când s'a suit din Eghipet, a luat pământul meu dela Arnon până la lavok și până la Iordan, și acum întoarce-l cu pace, și mă voiu duce.

Num. 21, 26.

14. Și s'au întors solii la leftae, și a mai trimis leftae soli la împăratul fiilor lui Amon,

15. Cari au zis lui: așa zice leftae: n'a luat Israil pământul lui Moav, nici pământul fiilor lui Amon;

16. Căci, când s'au suit ei din Eghipet, a mers Israil prin pustie până la marea Roșie, și a venit în Kadis.

17. Și a trimis Israil soli la împăratul Edomului, zicând: lasă-mă să trec prin pământul tău, și n'a ascultat împăratul Edomului, încă și la împăratul lui Moav a trimis, și n'a voit, și a șezut Israil în Kadis.

Num. 20, 14.

18. Apoi s'a dus în pustie, și a încunjurat pământul Edomului, și pământul lui Moav, și a venit către răsărit de pământul lui Moav, și a tăbărit dincolo de Amon, și n'a intrat în hotarul lui Moav, că Arnon este hotarul lui Moav.

Num. 20, 21; 21, 13.

19. Și a trimis Israil soli la Sion împăratul Amoreului împăratul Esevonului, și a zis Israil către el: lasă-mă să trec prin pământul tău până la locul meu.

A 2 Lege 2, 26; Num. 21, 21.

20. Și n'a vrut Sion să lase pre Israil să treacă prin hotarul său, și a adunat Sion tot poporul său, și au tăbărit la lasa, și au dat războiu cu Israil.

21. Și au dat Domnul Dumnezeu lui Israil pre Sion și pre tot poporul lui în mâna lui Israil, și l-a bătut pre el, și a moștenit Israil tot pământul Amoreului celui ce lăcuia în pământul acela.

Num. 21, 34; A 2 Lege 3, 1-3 și 2, 36; 29, 7.

22. Și a moștenit tot hotarul Amoreului, dela Amon până la lavoc, și dela pustie până la Iordan.

23. Și acum Domnul Dumnezeul lui Israil a ridicat pre Amoreu dela fața poporului său Israil, și tu vei moșteni pre el?

24. Au nu câte ți-a dat ție Hamos dumnezeul tău, acelea le vei moșteni? Și noi suntem moșteni tuturor, pre cari i-au

ridicat Domnul Dumnezeuul nostru dela fața noastră și ni i-au dat moștenire.

3 Împ. 11, 7; Num. 21, 29.

25. Și acum au mai bun ești tu decât Valac fiul lui Sepfor împăratul lui Moav? Care s'a bătut cu Israil și nu l-a biruit pre el.

Num. 22, 2.

26. Când a lăcuit Israil în Esevon și în hotarele lui și în pământul Aroir și în hotarele lui și în toate cetățile cele de lângă Iordan, trei sute de ani, și pentrue într'atâta vreme nu le-ați scos.

27. Și acum eu n'am greșit ție și faci cu mine rău, ca să dai războiu asupra mea, Domnul cel ce este judecător, să judece astăzi între fiii lui Israil și între fiii lui Amon.

28. Și n'a ascultat împăratul fiilor lui Amon de cuvintele lui Ieftae, care le-a trimis la el.

29. Și Duhul Domnului a fost preste Ieftae, și încunjiurând Galaadul și pre Manasî, a trecut piscul Galaad, și dela piscul Galaad dincolo de fiii lui Amon.

Jud. 6, 34.

30. Și a făcut Ieftae făgăduință Domnului și a zis: de vei da pre fiii lui Amon în mâna mea,

31. Va fi că oricare va ieși din ușile casei mele mai întâi înaintea mea când mă voi întoarce cu pace dela fiii lui Amon, aduce'l-voiu pre el ardere de tot Domnului.

32. Și a trecut Ieftae la fiii lui Amon, ca să dea războiu asupra lor, și i-a dat pre ei Domnul în mâna lui.

33. Și i-a bătut pre ei dela Aroir până la intrarea în Semenit, douăzeci de cetăți, și până la viile lui Avel, cu bătae mare foarte, și s'au umilit fiii lui Amon dela fața fiilor lui Israil.

34. Și întorcându-se Ieftae în Masifa la casa sa, iată fata lui înainte i-a ieșit într-o întâmpinare cu timpine și cu danțuri; și aceasta eră fată una născută a lui iubită, și afară de ea nici fecior, nici fată n'avea.

1 Împ. 18, 6.

35. Și a fost dacă o a văzut pre ea, ș'a rupt hainele sale și a zis: vai de mine, fiica mea, m'ai împiedecat, piedecă te-ai făcut întru ochii mei, că eu am deschis gura mea pentru tine către Domnul și nu voi putea să întorc,

36. Iar ea a zis către el: părinte, dacă ai deschis gura ta către Domnul, fă cu mine după cuvântul care a ieșit din gura ta, pentru care au făcut ție Domnul izbândă asupra vrăjmașilor tăi din fiii lui Amon.

37. Și a zis ea către tatăl său: fă mie părintele meu, lucrul acesta: lasă-mă două luni să mă duc și să umblu preste munți, ca să-mi plâng fecioria mea, eu și soațele mele.

38. Și i-a zis ei: du-te, și o a slobozit pre ea două luni, și s'a dus ea și soațele ei, și a plâns fecioria sa în munți.

39. Și după ce s'au sfârșit acele două luni și s'a întors ea la tatăl său, el a făcut cu ea după cum s'a fost făgăduit, și ea n'a cunoscut bărbat.

40. Și s'a făcut obicei întru Israil, de se adunau fetele lui Israil în tot anul, să plângă pre fata lui Ieftae Galaaditul patru zile într'un an.

CAP. 12.

Înfrângerea Efraimiților.

Și s'au adunat fiii lui Efraim și au venit în Sefinà și au zis către Ieftae: pentruce ai mers a da războiu asupra fiilor lui Amon și nu ne-ai chemat și pre noi să mergem cu tine; casa ta o vom arde preste tine cu foc.

Jud. 8, 1.

2. Și a zis către ei Ieftae: bărbat războinic eram eu și poporul meu și fiii lui Amon mă smereau foarte, și v'am strigat pre voi și nu m'ați mântuit din mâinile lor.

3. Și am văzut că nu erà cel ce mântuește, și am pus sufletul meu în primejdie și am trecut la fiii lui Amon, și i-au

dat pre ei Domnul în mâna mea, și pentruce v'ați suit la mine în ziua aceasta să dați războiu asupra mea?

4. Și a adunat leftee pre toți bărbații Galaaditeni, să se bată cu Efraim, și au bătut bărbații Galaadului pre Efraim, că au zis: voi Galaaditenii sunteți fugarii lui Efraim în mijlocul lui Efraim și în mijlocul lui Manasî.

5. Și au apucat Galaaditenii vadurile Iordanului lui Efraim, și a fost când au zis cei fugiți ai lui Efraim să trecem, și le-au zis lor bărbații cei din Galaad: au dintr'ai lui Efraim sunteți voi? Și au zis: nu suntem.

6. Și le-a grăit lor: ziceți dar: Shivolet, ce se chiamă spic, și n'au putut zice bine așa, și i-au prins pre ei și i-au junghiat la vadurile Iordanului, și au căzut în vremea aceea din Efraim patruzeci și două de mii.

7. Și a judecat leftee pre Israil șase ani, și a murit leftee Galaaditul și s'a îngropat în Galaad cetatea sa.

8. Și după el a judecat pre Israil Avessan din Vitleem.

9. Și s'a născut lui treizeci de feciori și treizeci de fete, pre care le-a măritat afară, și treizeci de fete de afară au adus femei feciorilor săi, și a judecat pre Israil șapte ani.

10. Și a murit Avessan, și s'a îngropat în Vitleem.

11. Și după el a judecat pre Israil Ailom Zavuloneanul zece ani.

12. Și a murit Ailom Zavuloneanul, și s'a îngropat Ailom în pământul lui Zavulon.

13. Și după el a judecat pre Israil Avdon feciorul lui Elil Faratonitul.

14. Și s'a născut lui patruzeci de feciori și treizeci de feciori ai feciorilor lui, cari încălecau pre șaptezeci de mânji de asin, și a judecat pre Israil opt ani.

Jud. 5, 10; 10, 4.

15. Și a murit Avdon feciorul lui Elil Faratonitul, și s'a îngropat în Faraton, în pământul lui Efraim în muntele lui Amalic.

2 Împ. 23, 30.

CAP. 13.

Nașterea lui Samson.

Și iar au adaos fiii lui Israil a face rău înaintea Domnului, și i-au dat pre ei Domnul în mâna Filisteilor patruzeci de ani.

Jud. 2, 11.

2. Și erà un bărbat din Saraa, din seminția lui Dan, și numele lui Manoe, și femeia lui stearpă, și nu năștea.

3. Și îngerul Domnului s'a arătat femeii, și a zis către dânsa: iată tu ești stearpă, și n'ai născut, ci vei lua în pântece și vei naște fiu.

Fac. 16, 11.

4. Și acum să te păzești să nu bei vin și băutură amețitoare, și să nu mănânci nimic, ce este necurat.

Num. 6, 2, 3; 1 Împ: 1, 11, 20.

5. Că iată tu în pântece vei lua, și vei naște fiu; briciu pre capul lui nu se va suî, că sfințit lui Dumnezeu va fi pruncul din pântece, și el va începe a mântui pre Israil din mâna Filisteilor.

Lucà 1, 31.

6. Și a mers femeia și a spus bărbatului său, zicând: un om al lui Dumnezeu a venit la mine, și chipul lui erà ca chipul îngerului lui Dumnezeu luminat foarte, și l-am întrebat de unde este, și numele lui nu mi l-a spus.

7. Și mi-a zis: iată tu în pântece vei lua și vei naște fiu, și acum să nu bei vin și băutură amețitoare, și să nu mănânci nimic, ce este necurat, că sfințit lui Dumnezeu va fi pruncul din pântece, până în ziua morții sale.

Num. 6, 3, 5.

8. Și s'a rugat Manoe Domnului, și a zis: o Doamne! Omul lui Dumnezeu, pre care l-ai trimis la noi, să vie iarăși și să ne învețe, ce să facem pruncului, care se va naște.

9. Și au ascultat Dumnezeu glasul lui Manoe, și iarăși a venit îngerul lui Dumnezeu la femeie, când ședeà ea în țarină, și Manoe bărbatul ei nu erà cu ea.

10. Și grăbind femeia a alergat și a spus bărbatului său, și a zis către el: iată s'a arătat mie omul, care a venit la mine în ziua aceea.

11. Și s'a sculat Manoe, și a mers după femeia sa, și a venit la bărbatul acela și a zis lui: au tu ești omul, care ai grăit către femeia mea? Și a zis îngerul: eu sunt.

12. Și a zis Manoe: acum dacă se va plini cuvântul tău, ce trebuie să se facă cu pruncul, și de ce să se ferească?

13. Și a zis îngerul Domnului către Manoe: de toate care am zis femeii, să se păzească.

14. Tot ce iese din viță de vie să nu mănânce, și vin și băutură ametoitoare să nu beà, și nimic ce este necurat să nu mănânce, și toate câte am poruncit ei, să le păzească.

15. Și a zis Manoe către îngerul Domnului: rogu-te dar să mă ascuți, și-ți vom găti un ied din capre.

Jud. 6, 18.

16. Și a zis îngerul Domnului către Manoe: de mă vei oprì, nu voi mânca din pâinile tale, și de vei face ardere de tot, Domnului s'o aduci, că n'a cunoscut Manoe, că îngerul Domnului este el.

17. Și a zis Manoe către îngerul Domnului: cum este numele tău? Ca după ce se va plini cuvântul tău, să te mărim pre tine.

18. Și i-a zis lui îngerul Domnului: pentruce întrebi de numele meu? Că minunat este el.

Fac. 32, 20.

19. Și a luat Manoe iedul cel din capre și jertfa, și le-a adus pre piatră Domnului, iar el minunate a făcut în fața lui Manoe și femeii lui.

20. Și a fost când s'a suit para jertfelnicului spre cer, s'a suit și îngerul Domnului cu para jertfelnicului; iar Manoe și femeia lui priveau, și au căzut cu fața lor pre pământ.

21. Și n'a mai adaos îngerul Domnului a se arătà lui Manoe și femeii lui. Atunci a cunoscut Manoe, că îngerul Domnului a fost acela.

22. Și a zis Manoe către femeia sa: cu moarte vom muri, că am văzut pre Dumnezeu.

Eșire 33, 20; A 2 Lege 5, 26.

23. Și i-a zis lui femeia: de ar fi vrut Dumnezeu să ne omoare pre noi, n'ar fi primit din mâna noastră ardere de tot și jertfă, și nu ne-ar fi arătat nouă toate acestea, nici în vremea aceasta auzite ne-ar fi făcut nouă acestea.

24. Și a născut femeia fecior, și a chemat numele lui Samson, și a crescut pruncul, și l-au binecuvântat pre el Domnul.

Evr. 11, 32.

25. Și a început Duhul Domnului a petrece împreună cu el în tabăra lui Dan între Saraa și între Estaol.

Jud. 18, 12.

CAP. 14.

Faptele lui Samson.

Și s'a dus Samson în Tamnata, și a văzut în Tamnata femeie din fetele celor de alt neam, și i-a plăcut lui.

2. Și întorcându-se a spus tatălui său și mumei sale zicând: femeie am văzut în Tamnata din fetele Filisteilor, deci luați-o pre ea mie femeie.

3. Iar tatăl său și muma sa i-au zis: au doar între fetele fraților tăi și în tot poporul tău nu este femeie? Pentruce să mergi tu să-ți iei femeie dela cei de alt neam, cari sunt netăeți împrejur? Și a zis Samson către tatăl său: pre aceasta o ia mie, că aceasta a plăcut ochilor mei.

4. Și tatăl lui și muma lui n'au cunoscut că dela Domnul este, și izbândă caută el din cei de alt neam, că în vremea aceea cei de alt neam stăpâneau pre Israil.

5. Și s'a dus Samson cu tatăl lui și muma lui în Tamnata, și venind până la viile Tamnatei, acolo i-a ieșit înainte un puiu de leu răgnind.

6. Și a venit preste el Duhul Domnului, și l-a spintecat ca pre un ied din capre, și ca o nimica erà în mâinile lui, și n'a spus tatălui său și mumei sale ce a făcut.

7. Și s'a dus și a grăit femeii, și a plăcut ea lui Samson.

8. Și după vr'o câtevà zile s'a întors s'o ia pre dânsa, și s'a abătut să vază stârvul leului, și erà roiu de albine în gura leului și miere.

9. Și o a luat în mâinile sale și mergeà mâncând, și a venit la tatăl său și la muma sa și le-a dat lor și au mâncat, și nu le-a spus lor că din gura leului a luat mierea.

10. Și s'a dus tatăl lui la femeie, și a făcut acolo Samson ospăț șapte zile, că așa făceau tinerii.

11. Și a fost când l-a văzut pre el, i-a rânduit lui treizeci de tovarăși, și aceștia erau împreună cu el.

12. Și le-a zis lor Samson: o gâcitură voi pune vouă, și de o veți gâci într'aceste șapte zile ale ospățului și o veți aflà, voi da vouă treizeci de pânzeturi și treizeci de haine de îmbrăcăminte.

4 Împ. 5, 22.

13. Iar de nu mi-o veți puteà spune, veți da voi mie treizeci de pânzeturi și treizeci de haine de îmbrăcăminte; iar ei au zis lui: spune gâcitura ta, s'o auzim.

14. Și le-a zis lor: din cel ce mănâncă a ieșit mâncare și din cel tare a ieșit dulceață, și n'au putut să gâcească gâcitoarea în trei zile.

15. Și a fost în ziua a patra au zis ei către femeia lui Samson: amăgește pre bărbatul tău și să-ți spue gâcitoarea; iar de nu vei vreà a face aceasta, te vom arde și pre tine și casa tatălui tău cu foc, au doar ca să ne sărăciți pre noi ne-ați chemat?

16. Și a plâns femeia lui Samson către dânsul și a zis lui: cu adevărat, m'ai urît și nu mă iubești, că gâcitoarea care o ai pus fiilor poporului meu, nu o spui mie; și a zis către ea Samson: iată tatălui meu și mumei mele n'o am spus, și ție să ți-o spui?

17. Și ea se plângea lui într'acele șapte zile de ospăț, și în ziua a șaptea i-a spus ei, că-l supără pre el, și ea a spus fiilor poporului său.

18. Și i-au zis lui bărbații cetății în ziua a șaptea mai înainte de a apune soarele: ce este mai dulce decât mierea și ce este mai tare decât leul? Și le-a zis lor Samson: de nu ați fi îmblânzit junica mea, n'ați fi aflat gâcitura mea.

19. Și s'a îndreptat preste el Duhul Domnului, și s'a pogorât în Ascalona și a bătut acolo treizeci de oameni, și le-a luat hainele lor, și a dat hainele celor ce i-au spus gâcitoarea. Și s'a mâniat cu iuțime Samson, și s'a suit în casa tatălui său; iar femeia lui Samson s'a însoțit cu unul dintre nuntași, care erà lui prieten.

CAP. 15.

Răzbunarea lui Samson.

Și după câteva zile, în vremea secerii grâului, a mers Samson să-și vadă femeia sa, și i-a adus ei un ied din capre și a zis: voi eu să intru la femeia mea să mă culc cu dânsa, și nu l-a lăsat pre el tatăl ei să intre.

2. Și a zis tatăl ei: am crezut în adevăr că cu totul o ai urât pre ea, și o am dat unuia din prietenii tăi, iată sora ei cea mai tânără, au nu mai bună este decât ea? Fie dar a ta în locul aceleia.

3. Și le-a zis lor Samson: nevinovat voi eu acum înaintea celor de alt neam, pentru că voi eu face eu lor rău.

4. Și ducându-se Samson, a prins trei sute de vulpi și le-a legat coadă de coadă, și luând făclii a legat câte o făclie între două coade.

5. Și aprinzând făcliile, a slobozit vulpile în holdele celor de alt neam, și le-a ars și holdele cele secerate din arie și cele nesecerate, și viile și maslinii.

6. Iar cei de alt neam au zis: cine a făcut aceasta? Au spus: Samson ginerile Tamnateului, pentru că i-a luat femeia

lui și o a dat tovarășului lui; și mergând cei de alt neam, au ars casa tatălui ei și pre dânsa cu foc.

7. Și a zis lor Samson: de ați făcut voi așa cu dânsa, nu'mi place; ci izbândă mie despre fiecare din voi voi face.

8. Și i-a bătut pre ei bătae mare preste pulpă și preste coapsă, și pogorîndu-se de acolo a lăcuit lângă rîu la peștera pietrei Itamului.

1 Paral. 4, 32.

9. Și s'au dus cei de alt neam, și au tăbărit în Iuda, și s'au răsfirat în Lehi.

10. Iar bărbații lui Iuda le-au zis lor: de ce ați venit asupra noastră? Iar cei de alt neam au zis: ca să legăm pre Samson am venit, și să-i facem lui precum a făcut și el nouă.

11. Și s'au dus din Iuda trei mii de oameni la gura pietrei Itamului, și au zis către Samson: au nu știi, că ne stăpânesc pre noi cei de alt neam? Și de ce ai făcut aceasta nouă? Și le-a zis lor Samson: cum mi-au făcut ei mie, așa le-am făcut și eu lor.

12. Iar ei i-au zis lui: să te legăm am venit noi, și să te dăm în mâinile celor de alt neam; iar el le-a zis lor: să-mi jurați, că nu mă veți omorî; ci mă veți da lor, iar voi nu cumvă să vă împotiviți mie.

13. Și au jurat lui, zicând: nu, ci numai te vom lega, și te vom da în mâna lor, iar cu moarte nu te vom omorî; și l-au legat pre el cu două funii nouă, și l-au dus pre el dela piatra aceea.

14. Și venind până la Lehi, cei de alt neam strigau de bucurie, și au alergat înaintea lui. Iar Duhul Domnului s'a îndreptat preste Samson, și funiile cu care erau legate mâinile lui, s'au făcut ca niște câlți de fața focului, și s'au dezlegat legăturile de pre brațele lui.

15. Și aflând o falcă de asin lepădată, și întinzându-și mâna o a luat, și a omorît cu ea o mie de bărbați.

16. Și a zis Samson: cu o falcă de asin stingând i-am stins pre ei, cu o falcă de asin am omorît o mie de bărbați.

17. Și a fost după ce a încetat a grăi, a aruncat falca din mâna sa, și a numit locul acela ucidere cu falcă.

18. Și a însetoșat foarte, și a strigat către Domnul, și a zis: tu ai dat în mâna robului tău această mântuire mare, și acum muri-voiu de sete, și cădeà-voiu în mâna celor netăieți împrejur?

1 Împ. 17, 26, 36.

19. Și au deschis Dumnezeu o adâncătură în falcă, și a ieșit din ea apă, și a băut, și s'a întors duhul lui, și s'a răcorit; pentru aceea s'a chemat numele locului aceluia: izvorul celui ce se roagă, care este în Lehi până în ziua aceasta.

20. Și a judecat pre Israil în zilele celor de alt neam douăzeci de ani.

Jud. 16, 31.

CAP. 16.

Căderea lui Samson. Răzbunarea lui.

Și a mers Samson în Gaza, și a văzut acolo o femeie curvă, și a intrat la ea.

2. Și s'a dat de știre Gazenilor, zicându-li-se: a venit Samson aici, și l-au încunjurat strejuindu-l toată noaptea la poarta cetății, și au tăcut toată noaptea aceea, zicând: să așteptăm până ce se va lumina ziua, și-l vom omorî pre el.

3. Și a dormit Samson până la miezul nopții, și s'a sculat la miezul nopții, și a prins amândouă ușile porții cetății cu amândoi stâlpii, și ridicându-le împreună cu zăvorul, le-a pus pre umărul său și le-a dus în vârful muntelui celui de către fața Hevronului, și le-a pus acolo.

4. Și a fost după aceasta a iubit pre o femeie din valea lui Sorih, și numele ei erà Dalidà.

5. Și s'au suit la dânsa boierii cei de alt neam, și au zis către dânsa: înșală-l pre el, și vezi în ce stă tăria lui cea

mare, și cum îl vom biruî, și-l vom lega, ca să-l umilim pre el, și noi fiecare bărbat vom da ție o mie și o sută de arginți.

6. Și a zis Dalidà către Samson: spune-mi rogu-te în ce stă tăria ta cea mare, și cu ce te vei lega, ca să te smerești.

7. Iar Samson i-a zis ei: de mă vor lega pre mine cu șapte vine proaspete neuscate, voi slăbi și voi fi ca unul dintre ceilalți oameni.

8. Și i-au adus ei boierii cei de alt neam șapte vine proaspete neuscate, și l-a legat pre el cu ele.

9. Și cei ascunși ai ei ședeau în cămară. Și a zis ea către el: cei de alt neam vin asupra ta Samsoane. Iar el a rupt vinele ca și cum ar rupe o ață de călți când se atinge de foc, și nu s'a cunoscut tăria lui.

10. Și a zis Dalidà către Samson: vezi că m'ai înșelat, și ai grăit către mine minciuni, acum rogu-te spune-mi cu ce te vei lega?

11. Iar el a zis către ea: dacă legând mă vor lega cu funii nouă, cu care nimic n'a mai fost legat, atunci voi slăbi, și voi fi ca și unul dintre ceilalți oameni.

12. Și a luat Dalidà funii nouă, și a legat cu ele pre Samson, și a zis către el: cei de alt neam vin asupra ta Samsoane, și ascunșii ședeau în cămară, iar el a rupt funiile dela brațele sale ca o ață.

13. Și a zis Dalidà către Samson: până acum m'ai înșelat, și ai grăit către mine minciuni? Spune-mi cu ce te vei lega? Iar el a zis ei: de vei împletî cele șapte șuvițe ale capului meu cu tort,

14. Și le vei bate cu cuiu în părete, atunci eu voi fi slab, ca și unul dintre ceilalți oameni. Și l-a adormit pre el Dalidà pe genunchii ei, și a fost când dormea el, a luat Dalidà cele șapte șuvițe ale capului lui, și le-a împletit cu tort.

15. Și le-a bătut cu cuie în părete, și a zis către el: Samsoane, cei de alt neam vin asupra ta. Iar el deșteptându-se din somnul său, a scos cuiele cu împletitura din părete, și tortul, și nu s'a cunoscut tăria lui.

16. Și a zis către el Dalidà: cum zici că mă iubești pre mine, și inima ta nu este cu mine? Iată a treia oară m'ai înșelat, și nu mi-ai spus în ce stă tăria ta cea mare.

17. Și a fost supărându-l pre el cu cuvintele ei toată noaptea, și nedându-i pace a slăbit sufletul lui până la moarte.

18. Și ș'a deschis către ea toată inima sa, și i-a zis ei: briciu nu s'a atins de capul meu, că sfânt al lui Dumnezeu sunt eu din pântecel maicii mele, și de mă voiui rade, se va depărta dela mine tăria mea, și voiui slăbi, și voiui fi ca și ceilalți oameni.

19. Și văzând Dalidà, că i-a spus ei toată inima sa, a trimis și a chemat pre boierii celor de alt neam, zicând: veniți acum încă odată, că mi-a spus mie toată inima sa, și au venit la ea toate căpeteniile celor de alt neam aducând în mâinile lor argintul.

20. Și l-a adormit pre el pe genunchii săi, și a chemat pre bărbier, și a ras cele șapte șuvițe de pre capul lui, și a început a slăbi, și s'a depărtat vîrtutea lui dela el.

21. Și a zis Dalidà: Samsoane, cei de alt neam vin asupra ta, și s'a deșteptat din somnul său, și a zis: voiui face ca și mai înainte, și mă voiui scutura, și el n'a cunoscut, că Domnul s'a depărtat dela dânsul.

22. Și l-au prins pre el cei de alt neam, și i-au scos ochii lui, și l-au adus pre el în Gaza, și l-au legat pre el cu obezi de aramă, și râșneà în casa temniții.

2 Împ. 3, 34.

23. Și a început a'i crește părul capului lui după ce s'a ras.

24. Și boierii celor de alt neam s'au adunat să jertfească jertfă mare lui Dagon dumnezeului lor, și să se veselească, și au zis: dat-a dumnezeu în mâinile noastre pre Samson vrăjmașul nostru.

25. Și văzându-l pre el poporul, au lăudat pre dumnezeii săi, zicând: dat-a dumnezeul nostru în mâna noastră pre

vrăjmașul nostru, care pustieà pământul nostru, și care a înmulțit pre răniții noștri.

26. Și a fost când se veseleà inima lor, au zis: chemați pre Samson din casa temniții, și să joace înaintea noastră, și au chemat pre Samson din temniță, și-și băteau joc de el, și l-au pus între doi stâlpi.

27. Și a zis Samson către sluga, care-l ținea de mână: lasă-mă să pipăiu stâlpii, preste care stă întărită casa, și să mă razem de ei, și sluga a făcut așa.

28. Iar casa erà plină de bărbați și de femei, și erau acolo toți domnii celor de alt neam și pre podul casei ca la vre-o trei mii de bărbați și de femei, carii priveau, când batjocoreau pre Samson.

29. Și a strigat Samson către Domnul, și a zis: Adonae, Doamne al puterilor, adu-ți aminte de mine, și mă întărește acum încă odată Dumnezeule, ca să izbândesc izbândă întru cei de alt neam pentru amândoi ochii mei.

30. Și proptindu-se Samson a îmbrățișat amândoi stâlpii cei din mijloc, pre carii se rezemà casa, pre unul cu dreapta, pre altul cu stânga.

31. Și a zis Sampson: sfârșească-se vieța mea împreună cu cei de alt neam, și plecându-se cu putere, a căzut casa preste domni și preste tot poporul, care erà într'însa, și au fost cei morți, pre carii i-a omorât Samson la moartea sa, mai mulți decât aceia, pre carii i-a omorât în vieța sa.

32. Și au venit frații lui și toată casa tatălui său, și luându-l pre el s'au dus, și l-au îngropat între Saraa și între Estaol în mormântul lui Manoe tatăl lui, și acesta a judecat pre Israil douăzeci de ani.

Jud. 15, 20.

33. Și după Samson s'a sculat Emegar feciorul lui Enan, și a tăiat pre oamenii cei de alt neam, afară de vite, și a mântuit acesta pre Israil.

CAP. 17.

Mihà face un idol.

Și a fost un om din muntele Efraim anume Mihà.

2. Și a zis către muma sa: cei o mie și o sută de arginți, cari s'au luat dela tine, și ai jurat și ai zis întru urechile mele: iată argintul este la mine, eu l-am luat, și i-a zis muma sa: binecuvântat să fii fiul meu Domnului.

3. Și a dat acei o mie și o sută de arginți mumei sale, iar muma sa a zis: cu sfințenie am sfințit argintul Domnului din mâna mea singur, ca să fac cioplit și vărsat, și acum îl dau ție.

4. Și a dat argintul mumei sale, și a luat muma sa două sute de arginți, și i-a dat argintarului, și a făcut din ei cioplit și vărsat, care a fost în casa lui Mihà.

5. Acesta a făcut casa sa Biserică lui Dumnezeu, și a făcut Efod și Terafin și a afierosit pre unul dintre fiii săi și a fost lui preot.

Jud. 21, 25.

6. Iar în zilele acelea nu erà împărat în Israil, pentru aceea fiecare om ce se păreà drept în ochii lui, aceea făceà.

7. Și a fost un tânăr din Vitleemul lui Iuda din poporul lui Iuda, și acesta erà Levit și lăcuià acolo.

8. Și a mers omul acela din Vitleemul Iudii să lăcuiască unde va găsi loc, și a venit până la muntele Efraim și până la casa lui Mihà, făcându-și calea sa.

9. Și l-a întrebat pre el Mihà: de unde vii? Iar el a răspuns: Levit sunt eu din Vitleemul lui Iuda, și merg să lăcuesc unde voi găsi loc.

10. Și i-a zis Mihà lui: șezi cu mine și fii mie părinte și preot, și eu voi da ție zece arginți pe an și un rând de haine și cele pentru viața ta.

Jud. 18, 19.

11. Și a mers Levitul și a început a lăcuì lângă omul acela, și s'a făcut slujitor lui, ca unul dintre fiii lui.

12. Și a umplut Mihà mâna Levitului și s'a făcut lui tânărul preot, și a fost în casa lui Mihà.

13. Și a zis Mihà: acum am cunoscut, că au făcut Domnul bine mie, pentru că s'a făcut Levitul mie preot.

CAP. 18.

Fiii lui Dan cuprind Lesa și cad în idololatrie.

În zilele acelea nu erà împărat în Israil, și în zilele acelea neamul lui Dan își cercà moștenire unde să lăcuiască, că până în zilele acelea nu i-a fost căzut lui moștenire de ajuns între neamurile fiilor lui Israil.

Jud. 21, 25.

2. Și au trimis fiii lui Dan din popoarele lor cinci bărbați despre partea lor foarte tari din Saraa și din Estaol, ca să văzà pământul și să-l cerce, și a zis către ei: mergeți și cercați pământul, și au mers până la muntele Efraim, până la casa lui Mihà, și s'au odihnit ei acolo în casa lui Mihà.

3. Și cunoscând ei glasul tânărului Levit, s'au abătut acolo și au zis lui: cine te-a adus aici? Și ce faci tu aici? Și ce ai tu aici?

4. Iar el a zis către ei: așa și așa mi-a făcut Mihà și m'a tocmnit și m'a făcut să fiu lui preot.

5. Și ei i-au zis lui: întreabă tu pre Dumnezeu să cunoaștem, oare îndreptează el calea noastră pre care mergem?

6. Și a zis lor preotul: mergeți în pace; înaintea Domnului este calea voastră, pre care mergeți.

7. Și s'au dus acei cinci oameni și au sosit în Lesa și au văzut pre poporul cel ce lăcuià într'însa șezând fără de frică, ca și Sidonenii, odihnind fără de grije, cu niminea având cuvânt de pricire pre pământ, moșteni a mari bogății și departe de la Sidon și n'aveau nici o legătură cu Siria.

8. Și au venit acei cinci oameni la frații lor în Saraa și în Estaol, și au zis fraților săi: ce ședeți voi?

9. Și le-au zis: sculați-vă și să mergem asupra lor, că am văzut pământul și iată este bun foarte și voi să fiți în liniște,

să nu vă leneviți a merge să intrați, ca să moșteniți pământul.

10. Și vă veți duce și veți sosi la popor negătit și pământul este larg, că l-au dat Dumnezeu în mâna voastră, loc unde nu este lipsă de toate lucrurile, câte sunt pre pământ.

11. Și au purces din poporul lui Dan din Saraa și din Estaol, șase sute de bărbați încinși cu unelte de rășboiu.

12. Și s'au suit și au tăbărit în Kariatiarim în Iuda, pentru aceea s'a chemat numele locului aceluia: tabăra lui Dan, până în ziua aceasta, iată dinapoia lui Kariatiarim.

Jud. 13, 25.

13. Și de acolo au trecut până la muntele Efraim și au venit până la casa lui Mihà.

14. Și au răspuns cei cinci oameni, carii au fost mers să vază pământul Lesii, și au zis către frații săi: știți că în casele acestea sunt Efod și Terafin și chip cioplit și vărsat, deci acum să știți ce să faceți.

15. Și s'au abătut acolo și au intrat în casa tânărului Levit, în casa lui Mihà, și s'au închinat lui cu pace.

16. Și cei șase sute de bărbați din fiii lui Dan, încinși cu uneltele lor cele de rășboiu, stau la ușile porții.

17. Și s'au suit cei cinci oameni, carii mersese să iscodească pământul, și intrând acolo au luat chipul cel cioplit și Efodul și Terafinul și chipul cel vărsat; iar preotul sta la ușa porții cu cei șase sute de bărbați încinși cu unelte de rășboiu.

18. Și aceștia au intrat în casa lui Mihà, și au luat chipul cel cioplit și Efodul și Terafinul și chipul cel vărsat, iar preotul a zis către ei: ce faceți voi?

19. Iar ei au zis lui: taci, pune-ți mâna ta pe gură și vino cu noi, și vei fi nouă tată și preot; au doar mai bine vei fi preot casei unui om, decât să fii tu preot unui neam și unei case în Israil?

Jud. 17, 10.

20. Și s'a veselit inima preotului, și a luat Efodul și Terafinul și chipul cel cioplit și vărsat, și a intrat în mijlocul poporului.

21. Și s'a întors, și s'a dus, și ș'a pus lucrurile și avutul său cel de preț înaintea lor.

22. Și după ce s'au depărtat ei de casa lui Mihà; iată Mihà și oamenii, carii lăcuiau în casele cele vecine casei lui Mihà, au strigat, și i-au ajuns pre fiii lui Dan.

23. Și au strigat către fiii lui Dan; iar fiii lui Dan întorcându-și fețele lor, au zis către Mihà: ce este ție, că ai strigat?

24. Și a zis Mihà: că chipul meu cel cioplit, care mi-am fost făcut mie, ați luat, și pe preot, și v'ați dus, și ziceți către mine, pentruce strigi?

Fac. 31, 31.

25. Iar fiii lui Dan au zis către el: să nu-ți auzim glasul tău, ca nu cumvã să vă iasă înainte oameni cu suflet amărît, și să pierzi vieața ta și vieața casii tale.

26. Și s'au dus fiii lui Dan pre calea sa, și văzând Mihà, că sunt mai tari decât sine, s'a întors în casa sa.

27. Și fiii lui Dan după ce au luat cele ce a făcut Mihà, și pre preotul lui, au venit asupra Lesii preste poporul, care petrecea fără de frică și fără de grije, și i-au ucis pre ei cu ascuțitul sabiei, și cetatea o au ars cu foc.

28. Și n'a fost cine să-i mântuiască, că de Sidon erà departe, și cu nici un om n'aveau ei aface, și aceasta erà în valea casei lui Roav, și au zidit cetatea și au lăcuit într'însa.

2 Împ. 10, 6.

29. Și a chemat numele cetății: Dan, pre numele lui Dan tatăl lor, care s'a născut lui Israil; iar numele cetății mai înainte erà Lesa.

Fac. 30, 6; Is. Navì 19, 47.

30. Și ș'au ridicat loruș fiii lui Dan, chipul cel cioplit, și Ioanatan fiul lui Ghirson fiul lui Manasì, el și feciorii lui erau preoți neamului lui Dan până la ziua mutării din pământul acela.

31. Și le-au rămas lor chipul cel cioplit, care l-a fost făcut Mihà, în toate zilele în care erà casa lui Dumnezeu în Silom.

CAP. 19.

Nelegiuirea din Gavaa.

Și a fost în zilele acelea, când nu erà împărat în Israil, un bărbat Levit care lăcuià în coastele muntelui Efraim, ș'a luat femeie țitoare din Vitleemul lui Iuda.

Jud. 21, 25.

2. Și s'a mâniat pre el țitoarea lui, și s'a dus dela el la casa tatălui său în Vitleemul lui Iuda, și a fost acolo patru luni de zile.

3. Și s'a sculat bărbatul ei, și s'a dus la ea să-i grăiască după inima ei, și să se împace cu ea, și să o întoarcă pre ea iarăși la sine, și luând cu sine pre sluga sa și o pereche de asini, a mers până la casa tatălui ei.

4. Și văzându-l pre el tatăl fetei, a ieșit înaintea lui cu bucurie, și l-a dus pre el socrul său, tatăl fetei, înăuntru, și a șezut cu el trei zile, și a mâncat și a băut și a dormit acolo.

5. Și a fost în ziua a patra mânecând de dimineață, s'a sculat să plece, și a zis tatăl fetei către ginerile său: întărește-ți inima ta cu o bucată de pâine, și apoi plecați.

6. Și au șezut și au mâncat amândoi împreună și au băut, și a zis tatăl fetei către bărbat: rogu-te rămâi aici, și să se veselească inima ta.

7. Și sculându-se omul să se ducă, nu l-a lăsat socrul lui, și șezând iarăși a rămas acolo.

8. Și în ziua a cincea mânecând de dimineață ca să se ducă, a zis tatăl fetei: întărește dar inima ta cu pâine, și te gătește până ce se va pleca ziua, și au mâncat și au băut amândoi.

9. Și sculându-se omul să se ducă el și țitoarea lui și sluga lui, i-a zis lui socrul său, tatăl fetei: iată s'a plecat ziua spre seară, rămâi aici încă astăzi, și mâneți aici, și să se

veselească inima ta, și mâine de dimineață veți purcede pe calea voastră, și vei merge la lăcașul tău.

10. Și n'a vrut omul să rămâie, și sculându-se a purces, și a venit până împreajma levusului, acesta este Ierusalimul, și cu el o păreche de asini înșălați și țiitoarea lui cu dânsul.

11. Și a venit până la levus, și ziua erà plecată foarte, și a zis sluga către stăpânul său: vino să ne abatem în cetatea aceasta a levuseului, și să mânem într'însa.

12. Iar stăpânul său a zis către el: nu ne vom abate în cetate streină întru care nu este dintru fiii lui Israil, ci să trecem până la Gavaa.

13. Și a zis slugei sale: vino și să ne apropiem la un loc dintr'acestea, și să mânem în Gavaa sau în Rama.

14. Și trecând au mers, și le-a apus soarele aproape de Gavaa, care este întru Veniamin.

15. Și s'au abătut acolo să intre să mae în Gavaa, și au intrat și au șezut în ulița cetății, și nu erà om care să-i primească în casa sa să mae.

Fac. 19, 2.

16. Și iată un om bătrân a venit dela lucrurile sale din câmp seara, și omul acesta și el erà din muntele Efraim, și lăcuià în Gavaa, iar oamenii locului erau fiii lui Veniamin.

17. Și ridicându-și ochii săi a văzut pre omul cel călător în ulița cetății, și i-a zis omul cel bătrân: unde mergi, și de unde vii?

18. Și i-a răspuns lui: dela Vitleemul lui Iuda trecem noi până la coastele muntelui Efraim, eu de acolo sunt, și am mers până în Vitleemul lui Iuda și mă duc la casa mea, și nu este om, care să mă primească în casă.

19. Și paie și de mâncare asinii noștri au, și pâine și vin am eu, și slujnica ta și slujitorul care este cu robii tăi, de nimica n'avem lipsă.

20. Și a zis omul cel bătrân: pace ție, toată lipsa ta eu o voi plini, numai în uliță să nu mâi.

21. Și l-a băgat pre el în casa sa, și au așezat asinii lui, și lor le-a spălat picioarele, și au mâncat și au băut.

Fac. 24, 31, 32.

22. Și veselindu-se ei, iată bărbații cetății, fiii cei fărădelege, au încunjurat casa, și au bătut în ușe, și au zis către omul cel bătrân stăpânul casei, scoate pre omul cel ce a intrat în casa ta, ca să-l cunoaștem pre el.

Facere 19, 5; A 2 Lege 13, 13.

23. Și a ieșit la ei omul, stăpânul casei, și a zis către ei: nu fraților, să nu faceți rău, dacă a intrat omul acesta în casa mea, să nu faceți nebunia aceasta.

24. Iată fata mea fecioară și țiitoarea lui scoate-le-voiu pre ele afară, și le smeriți pre ele, și le faceți ce este plăcut înaintea ochilor; iar bărbatului acestuia să nu faceți această faptă nebunească.

25. Și nevrând oamenii să asculte de el, a luat bărbatul țiitoarea sa, și o a scos la ei afară, și o au cunoscut pre ea, și ș'au bătut joc de ea toată noaptea până dimineața, și o au slobozit când se lumină de ziuă.

26. Și a venit femeia despre ziuă, și a căzut la ușa casei omului unde eră bărbatul ei până s'a luminat.

27. Și după ce s'a luminat dimineața, a deschis bărbatul ei ușile, ieșind ca să-și meargă în calea sa, și iată femeia lui țiitoarea căzută lângă ușa casei și mâinile ei pre prag.

28. Și a zis către ea: scoală-te și să mergem, și n'a răspuns lui, că murise, și luând-o o a pus pre asin, și sculându-se s'a dus la casa sa.

29. Și intrând în casa sa a luat sabia, și apucând pre țiitoarea sa o a împărțit după oasele ei în douăsprezece părți, și le-a trimis la toate neamurile lui Israil.

30. Și au fost toți cei ce vedeau, ziceau: nu s'a făcut nici s'a văzut așa din ziua de când au ieșit fiii lui Israil din pământul Eghipetului, până în ziua aceasta. Și a poruncit oamenilor, pre carii i-a trimis, zicând: acestea să grăiți către tot Israilul: de s'a mai făcut lucru ca acesta, sfătuiți-vă și grăiți împreună despre lucrul acesta.

CAP. 20.

Seminția lui Veniamin aproape pierdută.

Și au ieșit toți fiii lui Israil, și s'a strâns toată adunarea ca un om dela Dan până la Virsavee, și pământul Galaad la Domnul în Masifà.

1 Paral. 21, 2; 1 Împ. 10, 17.

2. Și a stăut adunarea a tot poporului, toate neamurile lui Israil, întru adunarea poporului lui Dumnezeu, patru sute de mii de bărbați pedestri, carii puteau să poarte arme.

3. Și au auzit fiii lui Veniamin, că s'au suit fiii lui Israil în Masifà. Și au zis fiii lui Israil: spuneți unde s'a făcut răutatea aceasta?

4. Și a răspuns omul Levit, bărbatul femeiei cei moarte, și a zis: în Gavaa lui Veniamin am venit eu și țitoarea mea să mânem.

5. Și s'au sculat asupra mea oamenii cei dela Gavaa, și au încunjurat casa noaptea, și pre mine au vrut să mă omoare; iar pre țitoarea mea o au smerit, și ș'au bătut joc de ea, și a murit.

6. Și am apucat pre țitoarea mea, și o am tăiat în părți, și o am trimis în tot hotarul moștenirii fiilor lui Israil, pentru că au făcut nebunie și păcat ca acesta în Israil.

7. Iată voi toți fiii lui Israil împreună grațiți, și vă sfătuiți aici.

8. Și s'a sculat tot poporul ca un om, zicând: nu vom merge nici un om la lăcașul său, și nu ne vom întoarce nici unul la casa sa.

9. Și acum acest lucru să facem asupra Gavaaiei, să ne suim împotriva ei cu sorți.

10. Vom lua din toate semințiile lui Israil, zece bărbați dintr'o sută, și o sută dintr'o mie, și o mie din zece mii, să se ia și bucate poporului celui ce merge la Gavaa lui Veniamin, ca să-i răsplătească ei pentru nebunia care a făcut în Israil.

11. Și tot Israilul ieșind din cetate, s'a adunat în cetate ca un om.

12. Și au trimis semințiile lui Israil bărbați la întreaga seminție lui Veniamin, zicând: ce este răul acesta, care s'a făcut întru voi?

13. Și acum dați pre oamenii cei fărădelege din Gavaa să-i omorîm pre ei, și să ridicăm răul dintru Israil, și n'au vrut fiii lui Veniam să asculte cuvântul fraților lor, fiii lui Israil.

A 2 Lege 13, 13.

14. Și s'au adunat fiii lui Veniamin din cetățile lor la Gavaa, să iasă la războiu asupra fiilor lui Israil.

15. Și s'au numărat fiii lui Veniamin din cetățile sale în ziua aceea douăzeci și cinci de mii de bărbați, carii puteau purta sabie, afară de cei ce lăcuiau în Gavaa.

16. Carii s'au numărat șapte sute de bărbați aleși din tot poporul cu amândouă mâinile iscușiți, toți aceștia erau prăștieași, svârlind cu pietre în firul de păr, și nu greșeau.

Jud. 3, 15; 1 Paral. 12, 2.

17. Și tot Israilul s'a numărat, afară de fiii lui Veniamin, patru sute de mii de bărbați aleși, carii purtau sabie, și toți aceștia erau bărbați războinici.

18. Și s'au sculat și au venit în Vetil, și au întrebat pre Dumnezeu, și au zis fiii lui Israil: cine va merge cu noi povățuitor, ca să se bată cu fiii lui Veniamin? Și au zis Domnul: Iuda va merge povățuitor.

19. Și s'au sculat fiii lui Israil a doua zi, și au dat luptă asupra Gavaaiei.

20. Și a ieșit tot Israilul la războiu asupra lui Veniamin, și a rânduit împreună tot Israilul războiu asupra Gavaaiei.

21. Și au ieșit fiii lui Veniamin din cetate, și au oborât la pământ în ziua aceea douăzeci și două de mii de bărbați din Israil.

22. Și s'au îmbărbătat bărbații lui Israil, și au adaos a rândui războiu în locul, în care s'a fost rânduit în ziua cea dintâiu.

23. Și s'au suit fiii lui Israil, și au plâns înaintea Domnului până seara, și au întrebat pre Domnul, zicând: au mai adaoge-vom a ne apropià la rășboiu cu Veniamin fratele nostru? Și au zis Domnul: mergeți împotriva lui.

24. Și s'au apropiat fiii lui Israil către fiii lui Veniamin în ziua a doua.

25. Și au ieșit fiii lui Veniamin înaintea lor din Gavaa într'aceeași zi a doua, și au culcat la pământ din fiii lui Israil încă optsprezece mii de bărbați, toți aceștia erau, carii purtau sabie.

26. Și s'au suit toți fiii lui Israil și tot poporul, și au venit în Vetil, și au plâns, și au șezut acolo înaintea Domnului, și au ajuns în ziua aceea până seara, și au adus ardere de tot și jertfă de mântuire înaintea Domnului.

27. Și au întrebat fiii lui Israil pre Domnul, că acolo erà sicriul legii Domnului Dumnezeu în zilele acelea.

28. Și Finees, feciorul lui Eleazar, fiul lui Aaron, stà înaintea lui în zilele acelea, și au întrebat fiii lui Israil pre Domnul, zicând: au mai adaoge-voiu încă a ieși la bătae împotriva fiilor lui Veniamin, fratele meu? Sau încetà-voiu? Și au zis Domnul: mergeți, că mâine voiu da pre el în mâna voastră.

29. Și au pus fiii lui Israil pânditori împrejurul Gavaaiei.

Is. Navì 8, 4.

30. Și s'au suit fiii lui Israil asupra lui Veniamin în ziua a treia, și s'au rânduie spre Gavaa, ca și în ziua întâiu și în ziua a doua.

31. Și au ieșit fiii lui Veniamin înaintea poporului, și s'au dus afară din cetate, și au început a bate din popor, și a răni, ca și mai înainte, între căile din care una duce la Vetil, iar alta duce la Gavaa în țarină, ca la treizeci de bărbați din Israil.

32. Și fiii lui Veniamin au zis: cad înaintea noastră ca și întâiu; iar fiii lui Israil au zis: să fugim, ca să-i scoatem afară din cetate la căi, și au făcut așa.

33. Și toți bărbații lui Israil s'au sculat din locul lor, și au tăbărit în Vaal Tamar, și pânditorii lui Israil se luptau din locul lor despre apusul Gavaaiei.

34. Și au venit din preajma Gavaaiei zece mii de bărbați aleși din tot Israilul, și bătaia se îngreuiă, și ei n'au cunoscut, că a venit răul preste ei.

35. Și au înfrânt Domnul pre Veniamin înaintea fiilor lui Israil, și au omorât fiii lui Israil, din Veniamin, în ziua aceea douăzeci și cinci de mii și o sută de bărbați, carii toți purtau arme.

36. Și au văzut fiii lui Veniamin că sunt biruiți, iar Israiltenii au făcut loc Veniaminitenilor, că nădăjduiau în pânditorii pre cari i-au fost pus împotriva Gavaaiei.

37. Și s'au pornit pânditorii, și s'au revărsat către Gavaa, și ducându-se au bătut cetatea toată cu ascuțitul sabiei.

38. Și semn eră fiilor lui Israil cu pânditorii, ca să ridice ei stâlp de fum din cetate.

39. Și s'au întors Israiltenii la rășboiu, și Veniamin a început a bate, și a rănit dintr'ai lui Israil ca la vre-o treizeci de oameni, că au zis: că iarăși îi vom alungă dinaintea noastră, ca și în rășboiul cel dintâiu.

40. Și semnul cu mult s'a înălțat mai pre sus de cetate ca un stâlp de fum, și căutând Veniamin înapoia sa, a văzut suindu-se fumul din cetate până la cer.

41. Iar bărbații lui Israil s'au întors; iar Veniamin s'a speriat văzând că asupra lui a venit răul acela.

42. Și au fugit dinaintea Israiltenilor pre calea pustiei, și a venit rășboiul asupra lor, și carii ieșeau din cetate, îi omorau pre ei în mijloc.

43. Și au tăiat pre Veniamin, și l-au gonit pre el, și l-au călcat dela Nua dinapoi până la Gavaa spre răsăritul soarelui.

44. Și au căzut din Veniamin optsprezece mii de bărbați, toți aceștia bărbați tari.

45. Și ceilalți văzând, au fugit în pustie la piatra lui Remon, și au omorât din ei pre cale cinci mii de bărbați, și

ajungându-i pre ei până la Gadaam au omorât dintre ei două mii de bărbați.

46. Și au fost toți cei ce au căzut din Veniamin, douăzeci și cinci de mii de bărbați, cari purtau sabie în ziua aceea, toți aceștia, bărbați tari.

47. Iar ceilalți, carii au putut scăpa, au fugit în pustie la piatra lui Remon șase sute de oameni, și au șezut la piatra lui Remon patru luni.

Jud. 21, 13.

48. Și fiii lui Israil s'au întors la fiii lui Veniamin, și i-au tăiat cu ascuțitul sabiei dela cetate pre rând până la dobitoc și până la ori ce s'au aflat în toate cetățile, și cetățile câte s'au aflat, le-au ars cu foc.

CAP. 21.

Seminția lui Veniamin iarăși se înmulțește.

Și fiii lui Israil s'au jurat în Masifà, zicând: niciunul dintre noi să nu dea fata sa lui Veniamin femeie.

2. Și s'a dus tot poporul în Vetil, și a șezut acolo până seara înaintea lui Dumnezeu, și a ridicat glasul său și a plâns plângere mare.

3. Și a zis: pentruce Doamne Dumnezeul lui Israil s'a făcut aceasta, ca să se strice astăzi în Israil o seminție?

4. Și a fost a doua zi a mânecat poporul, și a zidit acolo altar și a adus ardere de tot și jertfă de mântuire.

5. Și au zis fiii lui Israil: cine nu a venit întru această adunare din toate semințiile lui Israil la Domnul; că jurământ mare erà împotiva celui ce nu s'a suit la Domnul în Masifà, zicând: cu moarte să moară.

6. Și le-au părut rău fiilor lui Israil pentru Veniamin fratele lor, și au zis: perit-a astăzi o seminție din Israil.

7. Ce vom face, să dăm femei celor ce au rămas? Că noi ne-am jurat Domnului, că nu vom da lor din fetele noastre femei.

8. Și au zis: cine este din neamurile lui Israil? Care nu s'a suit la Domnul în Masifă, și iată nu venise niciun om în tabără dela Iavis Galaad la adunare.

9. Și s'a numărat poporul, și nu erà acolo niciun om din cei ce lăcuiesc în Iavis Galaad.

10. Și a trimis acolo adunarea douăsprezece mii de bărbați dintre ostași, și le-a poruncit lor zicând: mergeți și tăiați pre toți cei ce lăcuiesc în Iavis Galaad cu ascuțitul sabiei, și pre femei și pre popor.

11. Și așa veți face: pre tot bărbatul și pre toată femeia care a cunoscut pat de bărbat, să-i dați peirii; iar pre fecioare să le cruțați, și au făcut așa.

Num. 31, 17 și 18.

12. Și au aflat în Iavis Galaad patru sute de fete fecioare, care n'au cunoscut pat de bărbat, și le-au adus pre ele în tabără la Silom în pământul Hanaan.

13. Și a trimis toată adunarea, și a grăit către fiii lui Veniamin, carii erau la piatra Remonului, și i-a chemat pre ei la pace.

Jud. 20, 47.

14. Și s'a întors Veniamin la fiii lui Israil în vremea aceea, și le-a dat lor femei pre fetele, care le-au adus vii din Iavis Galaad, și le-au plăcut lor așa.

15. Și poporului i-a părut rău pentru Veniamin, că au făcut Domnul tăere în semințiile lui Israil.

16. Și au zis bătrânii adunării: ce vom face să dăm femei celor ce au rămas? De vreme ce au pierit femeile din Veniamin.

17. Și au zis: cei ce au rămas, vor fi moștenitori în Veniamin, ca să nu piară o seminție din Israil.

18. Că noi nu vom putea să le dăm lor femei din fetele noastre, că s'au jurat fiii lui Israil, zicând: blestemat să fie cel ce va da femeie lui Veniamin.

19. Și au zis: iată sărbătoarea Domnului este în tot anul în Silom, ce se află spre miazănoapte de Vetil, spre răsăritul

soarelui pre calea care duce dela Vetil la Sichem și spre miazăzi de Levona.

20. Și au poruncit fiilor lui Veniamin, zicând: mergeți și vă ascundeți în vii.

21. Și când veți vedeà, că au ieșit fetele celor ce lăcuesc în Silom jucând cu danțuri, să ieșiți din vii, și fiecare bărbat să-și răpească luiș femeie din fetele Silomului, și să mergeți în pământul lui Veniamin.

22. Și va fi când vor veni părinții lor sau frații lor să se judece la noi, vom zice către ei: fie-vă milă de ei, că nu le-au răpit după cum este în războiu, că voi nu le-ați dat lor, când s'au rugat de voi, pentru aceea și voi încă ați greșit.

23. Și au făcut așa fiii lui Veniamin, și au luat femei după numărul lor din cele ce jucau, dintru care au răpit, și plecând s'au întors la moștenirea lor, și au tocmit cetățile și au lăcuit într'însele.

24. Și s'au dus de acolo fiii lui Israil în vremea aceea fiecare la seminția și la rudenia sa, fiecare în moșia sa de unde a ieșit.

25. În zilele acelea nu erà împărat în Israil, pentru aceea tot omul ce se păreà drept înaintea ochilor lui, făceà.

Jud. 17, 6.

CARTEA RUT

CAP. 1.

Rut și Noémi.

Și a fost în zilele întru care cârmuiau judecătorii, s'a făcut foamete pre pământ, și a mers un om din Vitleemul lui Iuda, ca să lăcuiască în țarina lui Moav, el și femeia lui și doi fii ai lui.

2. Și numele bărbatului Elimeleh, și numele femeii lui Noemi, și numele celor doi feciori ai lui Maalon și Heleon, Efrateni din Vitleemul lui Iuda, și au venit în țarina lui Moav, și erau acolo.

1 Împ. 17, 12.

3. Și a murit Elimeleh bărbatul Noemii, și a rămas ea cu cei doi feciori ai ei.

4. Și ș'au luat ei lor femei Moavitence, numele uneia Orfă și numele celeilalte Rut, și au lăcuit acolo vr'o zece ani.

5. Și au murit amândoi Maalon și Heleon, și a rămas femeia fără de bărbatul său și de amândoi feciorii săi.

6. Și s'a sculat ea și amândouă nurorile ei, și s'au întors din țarina lui Moav, că au fost auzit în țarina lui Moav, cum că Domnul au cercetat pre poporul său cu dare de pâine.

7. Și a ieșit din locul unde erà acolo, și amândouă nurorile ei împreună cu ea, și mergeau pre cale, ca să se întoarcă în pământul lui Iuda.

8. Și a zis Noemi către amândouă nurorile sale: mergeți și vă întoarceți fiecare la casa sa cea părintească, să facă Domnul cu voi milă, cum ați făcut și voi cu cei morți și cu mine.

9. Deà Domnul vouă să aflați odihnă fiecare în casa bărbatului său, și le-a sărutat pre ele, și ele înălțându-și glasul lor au plâns.

10. Și au zis ei: nu; cu tine ne vom întoarce, la poporul tău.

11. Iar Noemi le-a zis lor: întoarceți-vă fiicele mele, pentrucă să mergeți cu mine? Au doar mai sunt încă fii în pântecele meu, carii să vă fie vouă bărbați?

12. Întoarceți-vă dar fiicele mele, că eu am îmbătrânit, în cât mai mult nu sunt de bărbat, că de așa putea zice că am vârstă să mă mărit, și să nasc fi.

13. Au doar veți aștepta până vor crește mari? Au lor vă veți ține, ca să nu vă măritați după alt bărbat? Nu fiicele mele, că m'am amărit foarte pentru voi, că mâna Domnului s'a depărtat dela mine.

14. Iar ele ridicând glasul lor, iarăși au plâns, și a sărutat Orfa pre soacra sa, și s'a întors la poporul său, iar Rut s'a dus cu dânsa.

15. Și a zis Noemi către Rut: iată cumnata ta s'a întors la poporul său și la dumnezeii săi, întoarce-te dar și tu după cumnata ta.

16. Iar Rut a zis: departe de mine, ca să te las pre tine sau să mă întorc înapoi dela tine, că unde vei merge tu, și eu voi merge, și unde te vei sălășlui tu, și eu mă voi sălășlui, poporul tău poporul meu, și Dumnezeul tău Dumnezeul meu.

17. Și unde vei muri tu, voi muri și eu, și acolo mă voi îngropa, acestea să-mi facă mie Domnul și acestea să-mi adaoge, că moartea mă va despărți pre mine de tine.

1 Împ. 3, 17.

18. Deci văzând Noemi, că ea stăruiește, ca să meargă cu sine, a încetat a mai grăi către ea.

19. Și au mers amândouă până au sosit în Vitleem, și au fost după ce au venit ele în Vitleem, s'a auzit în toată cetatea de ele, și au zis: oare aceasta este Noemi?

20. Iar ea a zis către ele: nu mă chemați pre mine Noemi, ci mă chemați amărită, că m'au amărit pre mine cel Atotputernic foarte.

21. Eu plină m'am dus, și deșartă m'au întors Domnul, și pentruce mă chemați Noemi? Că Domnul m'au smerit pre mine, și cel Atotputernic m'au necăjit.

22. Și s'au întors Noemi și Rut Moaviteanca nora ei cu ea din țarina lui Moav, și au sosit ele în Vitleem la începutul secerii orzului.

CAP. 2.

Rut adună spice în țarina lui Vooz.

Și Noemi aveà un om rudenie cu bărbatul ei, și omul acela erà tare în vîrtute, din neamul lui Elimeleh, și numele lui Vooz.

Mat. 1, 5.

2. Și a zis Rut Moaviteanca către Noemi: mă duc în țarină și voiu adună spicele, care rămân pre urma aceluia, în ochii căruia voiu aflà har; și a zis către ea: du-te, fiica mea.

Levit. 19, 9.

3. Și s'a dus, și mergând adună în țarină pre urma secerătorilor, și s'a întâmplat de a nemerit în țarina lui Vooz, care erà din neamul lui Elimeleh.

4. Și venind Vooz din Vitleem, a zis secerătorilor: Domnul cu voi! Iar ei au răspuns lui: Domnul să te binecuvinteze.

5. Și a zis Vooz slugei sale, celui ce erà cârmuitor preste secerători: cine este tânăra aceasta?

6. Și a răspuns slujitorul cel ce erà ispravnic preste secerători, și a zis: tânăra este Moaviteanca, care s'a întors cu Noemi din țarina lui Moav.

7. Și a zis: să adun și să culeg după secerători în snopi, și de când a venit de azi dimineață și până seara, nu s'a odihnit nici cum în țarină.

8. Și a zis Vooz către Rut: auzi, fiica mea, să nu mergi în altă țarină să culegi, și tu să nu te duci de aici, ci fii la un loc cu fetele mele.

9. Și ia aminte la țarină unde vor seceră și mergi pre urma lor, că iată eu am poruncit slugilor, ca să-ți dea pace, și când îți va fi sete, mergi la vase și bea de unde beau și slugile.

10. Și căzând ea cu fața sa la pământ s'a închinat, și a zis către el: de unde am aflat har în ochii tăi, ca să mă cunoști pre mine? Căci eu sunt streină?

11. Și a răspuns Vooz, și i-a zis ei: am auzit câte ai făcut cu soacra ta după ce a murit bărbatul tău, și cum ai lăsat pre tatăl tău și pre muma ta și pământul nașterii tale, și ai mers la poporul, pre care mai înainte nu l-ai știut.

12. Domnul să-ți răsplătească ție lucrul tău și să fie plata ta multă dela Domnul Dumnezeuul lui Israil, la care ai venit să nădăjduști supt aripile lui.

13. Iar ea a zis: am aflat har în ochii tăi, doamne, că m'ai mângâiat și ai grăit după inima slujnicii tale, și iată eu nu sunt ca una din slujnicile tale.

1 Împ. 25, 41.

14. Și a zis ei Vooz: acum este ceasul de mâncat, apropie-te aici și mănâncă din pâinile mele și întinge pâinea ta în oțet; și a șezut Rut la o parte de secerători, și i-a dat ei Vooz pâine și a mâncat și s'a săturat, și i-a rămas.

15. Și s'a sculat să culeagă, și a poruncit Vooz slugilor sale: de va adună și printre snopi, să n'o opriți.

Lev. 19, 9.

16. Încă și într'adins aruncați-i ei din mănunchiurile voastre, și o lăsați să mănânce și să culeagă și să n'o înfrunțați.

17. Și a adunat în țarină până seara, și a bătut ceeace a adunat, și a fost ca un ifi de orz.

18. Și luându-l a intrat în cetate, și a văzut soacra sa cele ce a adunat, și aducând Rut i-a dat cele ce a rămas din care s'a săturat ea.

19. Și i-a zis ei soacra sa: unde ai adunat astăzi? Și unde ai lucrat? Fie binecuvântat cel ce te-a miluit pre tine; și a

spus Rut soacrei sale unde a lucrat, și a zis: numele omului la care am lucrat astăzi, este Vooz.

20. Și a zis Noemi către nora sa: binecuvântat este acela Domnului, că n'a încetat a face mila sa cu cei vii și cu cei morți, și a zis Noemi către ea: aproape de noi este omul acela, din rudeniile noastre este.

Lev. 25, 25.

21. Și a zis Rut către soacra sa: și încă mi-a zis mie, cu fetele mele să te întovărășești până vor sfârși toată secerea dela mine.

22. Și a zis Noemi către Rut nora sa: bine, fiica mea, că ai mers cu fetele lui, că nu ți se vor împotivi într'alte țarini.

23. Și s'a întovărășit Rut cu fetele lui Vooz a adună până s'a sfârșit secerea orzului și secerea grâului.

CAP. 3.

Făgăduință pentru căsătorie.

Și șezând cu soacra sa, i-a zis ei: fiica mea, au nu voiu căută ție odihnă, ca să fie bine ție?

2. Și acum Vooz, cu ale căruia fete ai fost, ne este nouă cumnat, iată el va să vânture orzul în arie într'această noapte.

3. Iar tu te scaldă și te unge și te îmbracă cu hainele tale, și te sue în arie, să nu te arăți bărbatului până când va sfârși a mânca și a bea.

4. Și va fi când se va culcă el, vei cunoaște locul unde doarme, și vei merge acolo și vei descoperi picioarele lui și vei dormi, și el va spune ție ce să faci.

5. Și a zis Rut către ea: toate câte mi-ai zis voiu face.

6. Și s'a pogorât la arie, și a făcut toate câte i-a poruncit soacra sa.

7. Și a mâncat Vooz și a băut și s'a veselit inima lui, și a mers să doarmă la o parte a unui stog, și a venit și Rut pre ascuns și a descoperit picioarele lui și s'a culcat.

8. Și a fost la miezul nopții s'a spăimântat omul și s'a turburat, și iată femeia dormea la picioarele lui.

9. Și a zis: cine ești tu? Iar ea a zis: eu sunt Rut roaba ta, tinde aripa ta preste roaba ta, că rudenie ești tu.

10. Și a zis Vooz: binecuvântată să fii Domnului Dumnezeu tu fiica mea, pentru că ai îmbunătățit mila ta cea de apoi mai mult decât cea dintâiu, că nu te-ai dus după tânăr sărac sau bogat.

11. Și acum fiica mea, nu te teme, toate câte vei zice, voi face ție, că știe tot neamul poporului meu că femeia vrednică ești tu.

12. Și acum adevărat rudenie sunt eu, ci este încă altul rudenie mai de aproape decât mine.

Lev. 25, 48; Ierem. 32, 7, 8.

13. Rămâi într'această noapte, și după ce se va face dimineață, de va vreă el, pentru că este mai de aproape rudenie, bine, să te ție pre tine; iar de nu va vreă să te ție, ține-te-voi eu, viu e Domnul, dormi până dimineață.

14. Și a dormit la picioarele lui până dimineață, și ea s'a sculat de dimineață, când încă nu putea cunoaște omul pre om. Iar Vooz a zis: să nu se știe cum a venit femeia la arie.

15. Și a zis către ea: adu-ți haina cea de pre tine, și o ține, și o a ținut, și a măsurat șase măsuri de orz, și le-a pus pe ea, și apoi a intrat în cetate.

16. Și a intrat Rut la soacra sa, iar ea a zis ei: ce este fiica mea? Și i-a spus toate, câte i-a făcut ei omul.

17. Și a zis către ea: aceste șase măsuri de orz mi-a dat mie, că a zis către mine: să nu mergi deșartă la soacra ta.

18. Iar ea a zis ei: șezi fiica mea până vei cunoaște, cum se va sfârși lucrul, că nu va încetă omul până nu va săvârși lucrul astăzi.

CAP. 4.

Căsătoria lui Vooz cu Rut.

Și Vooz a ieșit la poartă și a șezut acolo, și iată rudenia aceea de care zicea Vooz, trecea pe acolo, și a zis Vooz către dânsul: abate-te și șezi aici, iar el s'a abătut și a șezut.

2. Și a luat Vooz zece oameni din cei mai bătrâni ai cetății, și a zis: ședeți aici, și au șezut.

3. Și a zis Vooz rudeniei: Noemi care s'a întors din țarina lui Moav, vreă să vânză partea țarinei, care este a fratelui nostru Elimeleh.

4. Și eu am zis: că te voi înștiința pre tine, și-ți voi spune înaintea celor ce șed și înaintea bătrânilor poporului meu, de vei să o moștenești, pentrucă ești rudenie mai de aproape, cumpăr'o, și o moștenește; iar de nu vrei, spune-mi, ca să știu ce să fac; că afară de tine nu este rudenie mai aproape, și eu sunt după tine. Iar el a zis: eu voi cumpără țarina.

3, 12.

5. Și a zis Vooz: de vreme ce vei să ei țarina din mâna Noemii, trebuie să ei și pre Rut Moaviteanca femeia răposatului, ca să ridici numele rudeniei tale cei moarte în moștenirea sa.

6. Și a zis rudenia aceia: nu voi putea să o iau mie, ca să nu stric moștenirea mea, ia tu ce se cuvine mie, că eu nu voi putea să iau.

7. Și acest obicei mai dinainte eră întru Israil la rudenie și la schimbare, ca să stea tot cuvântul, că deslegă omul încălțăminte sa, și o da aproapelui său, care eră rudenie cu el, și aceasta eră legiure în Israil.

A 2 Lege 25, 7.

8. Și i-a zis lui Vooz rudenia: ia ție rudenia mea, și ș'a deslegat încălțăminte sa, și o a dat lui.

9. Și a zis Vooz către bătrâni și către tot poporul: martori sunteți voi astăzi cum am dobândit toate ale lui Elimeleh, și toate câte sunt ale lui Heleon și ale lui Maalon din mâna Noemii.

10. Și pre Rut Moaviteanca femeia lui Maalon o am luat mie femeie, ca să ridic numele celui mort întru moștenirea

lui, și să nu piară numele celui mort dintre frații lui și din neamul poporului lui, și din poarta locului, martori sunteți voi astăzi.

11. Și răspunzând tot poporul și martorii cei dela poartă și bătrânii, au zis: deă Domnul, ca femeia ta, care intră în casa ta, să fie ca Rahil și ca Liea, care amândouă au întemeiat casa lui Israil, și va face putere în Efrata, și va fi vestită în Vitleem.

Fac. 29, 32.

12. Și să se facă casa ta ca casa lui Fares, pre care l-a născut Tamar lui Iuda, din sămânța ta să deă ție Domnul din tânăra aceasta feciori.

Fac. 38, 29.

13. Și a luat Vooz pre Rut, și i-a fost lui femeie, și a intrat la dânsa, și i-a dat ei Domnul rod, și a născut fecior.

14. Și au zis femeile către Noemi: bine este cuvântat Domnul, cel ce n'au lăsat să se stingă astăzi neamul tău, ci ca să se numească numele tău în Israil.

15. Acesta va fi, care va întoarce la tine sufletul tău, și va hrăni bătrânețele tale, că nora ta ceea ce te-a iubit pre tine, a născut fecior, care este ție mai bun decât șapte feciori.

1 Împ. 1, 8.

16. Și luând Noemi pruncul, l-a pus la sânul său, și i-a fost lui ca o doică.

17. Și au chemat vecinele numele lui, zicând: născutu-s'a fiu lui Noemi, și a chemat numele lui Ovid, acesta este tatăl lui Iesse, tatăl lui David.

18. Și acestea sunt neamurile lui Fares: Fares a născut pre Esrom.

1 Paral. 2, 5.

19. Esrom a născut pre Aram, și Aram a născut pre Aminadav.

20. Și Aminadav a născut pre Nason, și Nason a născut pre Salmon.

Mat. 1, 4.

21. Și Salmon a născut pre Vooz, și Vooz a născut pre Ovid.

Mat. 1, 5.

22. Iar Ovid a născut pre Iesse, și Iesse a născut pre David.

PATRU CĂRȚI ALE ÎMPĂRAȚILOR

CARTEA ÎNTÂIA A ÎMPĂRAȚILOR

CAP. 1.

Nașterea lui Samuil.

Erà un om din Armatem-Sifa din muntele Efraim, și numele lui Elcanà, feciorul lui Ieremeil, fiul lui Iliu, fiul lui Toche în Nasiv din Armatem, din muntele Efraim.

1 Paral. 6, 27.

2. Și acesta aveà două femei, numele uneia Anna, și numele ceialte Fenana, și Fenana aveà prunci, iar Anna n'aveà nici un prunc.

3. Și se suià omul acela în tot anul din cetatea sa din Armatem să se închine și să jertfească Domnului Dumnezeu Savaot în Silom, și erà acolo Ilì și doi feciori ai lui Ofni și Finees, preoți Domnului.

Eșire 23, 17.

4 Și a fost într'o zi a jertfit Elcana, și a dat Fenanii femeii sale și tuturor fiilor și fetelor ei părți.

5. Iar Annei i-a dat o parte mai bună, pentrucă pre Anna o iubeà Elcana mai mult decât pre Fenana, deși nu aveà prunc, că Domnul închisese pântecele ei.

6. Că n'au dat ei Domnul prunc după necazul ei și după scârba necazului ei, și se întristà, pentrucă au închis Domnul pântecele ei, ca să nu deà ei prunc.

7. Așà făceà în tot când se suià ea la casa Domnului, și se mâhneà și plângeà, și nu mâncà.

8. Și i-a zis ei Elcana bărbatul ei: Anno! Iar ea a zis: iată eu, doamne: și el a zis: ce-ți este ție, pentruce plângi? Și pentruce nu mănânci? Și pentruce bate inima ta? Au nu sunt eu ție mai bun decât zece fii?

Rut. 4, 15.

9. Și s'a sculat Anna după ce a mâncat ei în Silom, și a stătut înaintea Domnului; iar Ilî preotul ședeà pre scaun la pragurile Bisericii Domnului.

10. Și ea cu suflet amărît s'a rugat către Domnul, și a plâns.

11. Și s'a făgăduit Domnului, zicând: Adonae, Doamne, Eloie, Savaot! De vei vreà să cauți spre smerenia roabei tale, și-ți vei aduce aminte de mine, și vei da roabei tale sămânță bărbătească, voi da pre el înaintea ta dar până la ziua morții lui, și vin și băutură amețitoare nu va beà, și briciu nu se va atinge pre capul lui.

Jud. 13, 5.

12. Și a fost când ea se rugà mult înaintea Domnului, Ilî preotul priveà la gura ei.

13. Și ea grăia întru inima sa, și buzele ei se mișcau, iar glasul nu se auzeà, o a socotit pre ea Ilî beată.

14. Și a zis către ea feciorul lui Ilî: până când vei fi beată? Ridică-ți vinul tău, și te du din locul Domnului.

15. Și răspunzând Anna a zis: nu doamne, femeie cu vieață amărîtă sunt eu, vin și băutură amețitoare n'am băut, ci-mi răvârs sufletul înaintea Domnului.

16. Nu socoti pre roaba ta ca pre o fată păgână, că de multă mulțimea cugetării mele și de mulțimea mâhnirei mele am grăit până acum.

17. Și răspunzând Ilî a zis ei: mergi în pace, Dumnezeul lui Israil să-ți deà ție toată cererea ta, care ai cerut dela el.

18. Și a zis Anna: aflat-au roaba ta har înaintea ochilor tăi, și s'a dus femeia în calea sa, și a intrat la sălașul său, și a mâncat cu bărbatul său și a băut, și fața ei n'a mai fost tristă.

19. Și a doua zi de dimineață s'a închinat Domnului, și s'a dus în calea sa, și a intrat Elcana în casa sa în Armatem, și a cunoscut pre Anna femeia sa, și ș'a adus aminte de ea Domnul, și a zămislit.

20. Și a fost la plinirea zilelor, a născut fecior, și a chemat numele lui Samuil, zicând: că dela Domnul Dumnezeu

Savaot l-am cerut.

21. Și s'a suit omul Elcana și toată casa lui să aducă în Silom jertfa zilelor și făgăduințele sale, și zeciuielele pământului său.

22. Și Anna nu s'a suit cu dânsul, că a zis bărbatului său: până nu voi înțarcă pruncul, ca să se sue și el și să se arate feții Domnului, și să șază până în veac acolo.

23. Și i-a zis ei Elcana bărbatul său: fă ce ți se pare că este bine în ochii tăi, șezi până îl vei înțarcă pre el și să întărească Domnul ce ai grăit cu gura ta, și a șezut femeia și a dat tăță fiului său, până ce l-a înțarcat.

24. Atunci s'au suit cu el în Silom cu un junc de trei ani, și cu pâini și cu un ifi de făină curată și cu un burduf de vin, și au intrat în casa Domnului în Silom, și pruncul împreună cu ei.

25. Și a adus înaintea Domnului, și a junghiat tatăl său jertfa, care în tot anul o făcea Domnului, și a adus pruncul, și a junghiat vițelul, și Anna muma pruncului l-a dus la Ilî.

26. Și a zis: o Doamne, viu este sufletul tău, eu sunt femeia care a stătut înaintea ta, când m'am rugat către Domnul.

27. Pentru pruncul acesta m'am rugat, și mi-au dat mie Domnul cererea care am cerut dela dânsul.

28. Și eu îl aduc pre el Domnului pe toate zilele vieții lui spre slujbă Domnului, și s'a închinat acolo Domnului.

CAP. 2.

Cântarea Annii. Creșterea lui Samuil și răutatea fiilor lui Ilî.

Și s'a rugat Anna, și a zis: întăritu-s'a inima mea întru Domnul, înălțatu-s'a cornul meu întru Dumnezeuul meu, lărgitu-s'a asupra vrăjmașilor mei gura mea, bucuratu-m'am de mântuirea ta.

Luc. 1, 47.

2. Că nu este sfânt ca Domnul, și nu este drept ca Dumnezeuul nostru, nu este sfânt afară de tine.

A 2 Lege 3, 24.

3. Nu vă lăudați și nu grăiți înalte; să nu iasă mare graiu din gura voastră, că Dumnezeuul cunoștințelor este Domnul și Dumnezeuul cel ce gătește isprăvile sale.

4. Arcul celor tari a slăbit, și cei slabi s'au încins cu putere.

5. Cei plini de pâini s'au lipsit, și cei flămânzi au moștenit pământul, că cea stearpă a născut șapte, și cea cu fii mulți a slăbit.

Ierem. 15, 9.

6. Domnul omoară și face viu, pogoară în iad și ridică.

A 2 Lege 32, 39; 4 Împ. 5, 7.

7. Domnul face sărac și îmbogățește, smerește și înalță.

8. Ridică dela pământ pre cel lipsit, și din gunoiu scoală pre cel sărac, ca să-l așeze pre el cu boierii poporului și scaunul măririi să-l dea moștenire lui.

Iov. 36, 7, 15.

9. Cel ce dă rugăciunea celui ce se roagă și a binecuvântat anii dreptului, că nu se întărește omul cel puternic întru vîrtutea sa, Domnul slab va face pre protivnicul său, Domnul cel sfânt.

Iov 10, 7.

10. Să nu se laude cel înțelept întru înțelepciunea sa, și să nu se laude cel puternic întru puterea sa, și să nu se laude cel bogat întru bogăția sa;

11. Ci întru aceasta să se laude cel ce se laudă: ca să cunoască și să știe pre Domnul și să facă judecată și dreptate în mijlocul pământului.

12. Domnul s'au suit în cer și au tunat, el va judecă marginile pământului drept fiind și va da tărie împăraților noștri, și va înălța cornul unsului său. Deci au lăsat pruncul acolo înaintea Domnului, iar ei s'au dus în Armatem, și pruncul slujea feții Domnului înaintea lui Ilî preotul.

13. Și fiii lui Ilî preotul erau fii necredincioși neștiind pre Domnul.

14. Și acesta erà venitul Preotului dela poporul cel ce jertfeà: veneà feciorul preotului dacà fierbea carnea cu o furcuță cu trei coarne în mâna lui,

15. Și o băgà în căldarea cea mare, sau în tigaie, sau în oală, și tot ce se prindeà în furcuță, luà preotul luiș, acestea făceà tuturor Israiltenilor, carii veneau să facă jertfă Domnului în Silom.

Lev. 3, 5 seq.

16. Și mai înainte de a arde grăsimea veneà feciorul preotului, și ziceà omului celui ce jertfeà: dă carne să se frigă preotului, că nu voi luà dela tine carne fiartă din căldare.

17. Și ziceà cel ce aduceà jertfa: să se ardă dar întâiu după cum se cuvine grăsimea, și atunci ia ție din toate, care poște sufletul tău; iar el ziceà: nu, acum să dai, iar de nu, voi luà cu sila.

18. Și erà păcatul fiilor mare foarte înaintea Domnului, pentrucă defăimau jertfa Domnului.

19. Iar Samuil pruncul încins cu Efod de in, slujeà înaintea Domnului.

20. Și făceà lui muma sa vestmînt mic, și-l aduceà lui în tot anul, când se sueà cu bărbatul său să jertfească jertfa cea de preste an.

21. Și a binecuvântat Ilî pre Elcanà și pre femeia lui, zicând: să-ți răsplătească Domnul sãmânță din femeia aceasta pentru darul ce ai făcut Domnului, și s'a dus omul la casa sa.

22. Și au cercetat Domnul pre Anna, și a zămislit și a născut încă trei feciori și două fete; iar pruncul Samuil a crescut înaintea Domnului.

23. Și Ilî fiind foarte bătrân, a auzit toate cele ce făceau fiii lui fiilor lui Israil, și cum dormiau fii săi cu femeile cele ce se adunau la ușile cortului mărturiei, și le-a zis lor:

Eșire 33, 8.

24. Pentruce faceți lucruri ca acestea, care le auz eu din gura a tot poporul Domnului?

25. Nu faceți fiii mei, nu faceți, că nu bine auz eu de voi, nu faceți, că nu sunt bune cele ce auz eu de voi, că faceți pre popor să nu slujească lui Dumnezeu.

26. Că de va păcătuì om asupra omului, se vor ruga pentru el Domnului; iar de va păcătuì Domnului, cine se va ruga pentru el? Și n'au ascultat cuvântul tatălui lor, căci Domnul au voit să-i piarză pre ei.

27. Iar pruncul Samuil sporeà și creșteà, și plăceà Domnului și oamenilor.

28. Și a venit omul lui Dumnezeu la Ilì, și i-a zis: acestea zice Domnul: descoperitu-m'am arătat casei tatălui tău, când erau ei în pământul Eghiptului robi casei lui Faraon.

Jud. 13, 6.

29. Și am ales casa tatălui tău dintru toate casele lui Israil să-mi fie preoți, să se suie pre jertfelnicul meu, și să facă tămâere, și să poarte Efod înaintea mea, și am dat parte casei tatălui tău spre mâncare din toate cele ce se jertfesc pe foc dela fiii lui Israil.

Lev. 10, 14.

30. Și pentrucă ai căutat la tămâia mea și la jertfa mea cu ochiu fără de rușine, și ai mărit pre fiii tăi mai mult decât pre mine, ca să vă îngrășați din pârga a toată jertfa lui Israil înaintea mea;

31. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeul lui Israil: zis-am, casa ta și casa tatălui tău va rămâneà înaintea mea până în veac; iar acum zice Domnul: să nu fie mie nicidecum, că numai pre cei ce mă vor mări pre mine îi voi mări, și cel ce mă defăimă pre mine, se va necinsti.

3 Împ. 2, 27.

32. Iată vor veni zile, și voi pierde sămânța ta și sămânța casei tatălui tău, și nu va fi bătrân în casa ta.

33. Și vei vedeà tăria mea întru toate cele bune ale lui Israil, și nu va fi bătrân în casa ta în toate zilele.

34. Însă nu voi depărtă de tot dela altarul meu bărbat din tine, dar voi face să-ți sece ochii tăi, și să se topească sufletul tău, și toți urmașii casei tale vor căde în sabia oamenilor.

35. Și acesta va fi ție semnul, care va veni preste acești doi fii ai tăi Ofni și Finees, într'o zi vor muri amândoi.

36. Și voi ridica mie preot credincios, care va face toate după inima mea și după sufletul meu, și voi întemeia mie casă credincioasă, și va petrece înaintea unsului meu în toate zilele.

37. Și va fi tot cel rămas în casa ta, va veni să se închine lui pentru un ban de argint și pentru o pâine, zicând: primește-mă la o slujbă a preoției tale, să mănânc pâine.

CAP. 3.

Chemarea lui Samuil.

Și pruncul Samuil slujea Domnului înaintea lui Ilî preotul, iar cuvântul Domnului era scump, în zilele acelea nu era vedenie aevea.

2. Și a fost în vremea aceea Ilî ședeă culcat în locul său, și ochii lui au început a se îngreuiă, și nu putea să vadă.

1 Împ. 4, 15.

3. Și mai înainte de a se stinge lumina din sfeșnicul Domnului, Samuil dormea în Biserica Domnului unde era sicriul lui Dumnezeu.

Eșire 27, 21.

4. Și l-au chemat Domnul: Samuil! Samuil! Iar el a zis: iată eu.

5. Și a alergat la Ilî, și a zis: iată eu, la ce m'ai chemat? Și i-a zis Ilî: nu te-am chemat, întoarce-te, și dormi.

6. Și s'a întors, și a adormit. Și au adaos Domnul a chema pre Samuil: Samuil! Samuil! Și s'a dus la Ilî a doua oară, și a zis: iată eu, la ce m'ai chemat? Iar Ilî a zis: nu te-am chemat fiule, întoarce-te și dormi.

7. Iar Samuil încă nu ştià pre Dumnezeu, şi cuvântul Domnului încă nu i se arătase lui.

8. Şi au adaos Domnul a chemà pre Samuil a treia oară, iar el sculându-se a mers la Ilî, şi a zis: iată eu, la ce m'ai chemat; şi Ilî a cunoscut, că Domnul au chemat pre prunc.

9. Şi a zis Ilî lui Samuil: întoarce-te şi dormi fiule, şi de te va mai chemà cel ce te chiamă, să zici: grăeşte Doamne, că aude robul tău, şi s'a dus Samuil, şi a dormit în locul său.

10. Şi au venit Domnul, şi au stătut, şi l-au strigat pre el ca şi mai nainte: Samuil! Samuil! Iar Samuil a zis: grăeşte Doamne, că ascultă robul tău.

11. Şi au zis Domnul către Samuil: iată eu voi face un lucru în Israil, încât tot cel ce va auzi, îi vor ţiuî amândouă urechile.

Ierem. 19, 3.

12. În ziua aceea voi ridicà asupra lui Ilî, toate câte am grăit asupra casei lui, începe-le-voiu, şi le voiu săvârşi.

13. Că i-am spus lui, că voi izbândi asupra casei lui până în veac pentru nedreptăţile fiilor lui, că a ştiut, că defaimă pre Dumnezeu fiii lui, şi nu i-a certat pre ei.

14. Pentru aceea m'am jurat casei lui Ilî, că nu se va iertà nedreptatea casei lui Ilî nici prin tămâiere, nici prin jertfă până în veac.

15. Şi a dormit Samuil până dimineaţa, şi a mânecat de dimineaţă, şi a deschis uşile casei Domnului, şi s'a temut Samuil să spuie lui Ilî vedenia.

16. Şi a zis Ilî către Samuil: Samuil fiule, iar el a zis: iată eu.

17. Şi a zis: ce este cuvântul care s'a grăit către tine? Să nu-l ascunzi de către mine, aşà să-ţi facă ție Dumnezeu, şi aşà să-ţi adaoge, de vei ascunde de către mine vre un cuvânt din toate cuvintele, care s'a grăit către tine întru urechile tale.

Rut. 1, 17.

18. Şi a spus Samuil lui Ilî toate cuvintele, şi n'a ascuns de către dânsul nimic, şi a zis Ilî: Domn însuş este, ce este

bun înaintea lui va face.

2 Împ. 15, 26.

19. Și a crescut Samuil, și Domnul erà cu el, și nici unul din toate cuvintele lui n'a rămas pe jos.

Is. Navì 21, 47.

20. Și a cunoscut tot Israilul dela Dan până la Virsavee, că Samuil este credincios proroc Domnului.

21. Și au adaos Domnul a se arătà în Silom, că se descoperise Domnul către Samuil în Silom după cuvântul Domnului, și a crezut Samuil că va să fie proroc Domnului întru tot Israilul dela o margine a țării până la cealaltă. Și lîi a îmbătrânit foarte, și fiii lui mergeau tot mai rău, și calea lor erà rea înaintea Domnului.

CAP. 4.

Moartea lui lîi și a fiilor săi.

Și a fost în zilele acelea s'au adunat cei de alt neam cu răsboiu asupra lui Israil, și a ieșit Israil întru întâmpinarea lor la răsboiu, și au tăbărît la Avenezer, iar cei de alt neam au tăbărît la Afec.

2. Și cei de alt neam s'au gătit de răsboiu asupra lui Israil, și s'a început răsboiul, și s'au frânt Israiliții înaintea celor de alt neam, și s'au rănit întru acea bătae în câmp patru mii de bărbați.

3. Și a venit poporul la tabără, și au zis bătrânii lui Israil: pentruce ne-au făcut pre noi Domnul, de am căzut astăzi înaintea celor de alt neam? Să luăm cu noi sicriul Dumnezeului nostru din Silom, să meargă în mijlocul nostru, și ne va mântui din mâna vrăjmașilor noștri.

4. Și a trimis poporul în Silom, și a luat de acolo sicriul Domnului puterilor, celui ce șade pre Heruvimi, și amândoi fiii lui lîi cu sicriul, Ofnî și Finees.

Eșire 25, 22; Ps. 77, 66; Ps. 79, 2.

5. Și a fost după ce a venit sicriul Domnului în tabără, a strigat tot Israilul cu glas mare, și a răsunat pământul.

6. Și auzind cei de alt neam glasul strigării, au zis: ce este această strigare mare în tabăra Evreilor? Și au cunoscut că sicriul Domnului a venit în tabără.

7. Și s'au speriat cei de alt neam, și au zis: dumnezeii au venit la ei în tabără, vai nouă! Scoate-ne Doamne pre noi astăzi, că nu s'a făcut nouă ca aceasta nici odinioară.

8. Vai nouă! Cine ne va scoate din mâna dumnezeilor celor mai tari? Aceștia sunt dumnezeii, cei ce au bătut Eghiptul cu toată bătaea, și în pustie.

9. Întăriți-vă și vă îmbărbătați cei de alt neam, ca să nu fiți robi Evreilor, precum au fost ei robi nouă, și fiți bărbați, și dați războiu asupra lor.

Jud. 13, 1.

10. Și au dat războiu cei de alt neam împotriva lor, și s'a frânt Israil înaintea celor de alt neam, și a fugit fiecare la lăcașul său, și s'a făcut bătae mare foarte, și au căzut din Israil treizeci de mii de pedestri.

11. Și sicriul lui Dumnezeu l-au luat cei de alt neam, și amândoi fiii lui Ilî au murit: Ofnî și Finees.

12. Și a alergat un bărbat leminean din tabără, și a venit în Silom în ziua aceea, și hainele lui erau rupte, și țărînă pre capul lui.

Is. Navî 7, 6.

13. Și a venit, și iată Ilî ședeà pe scaunul său la ușă uitându-se pre cale, că erà inima lui întristată pentru sicriul lui Dumnezeu, și a intrat omul în cetate să spue, și a strigat toată cetatea cu glas mare.

14. Și a auzit Ilî glasul strigării, și a zis: ce este glasul strigării aceștia? Și grăbind omul, a intrat și a spus lui Ilî.

15. Și Ilî erà de nouăzeci și opt de ani, și ochii lui se întunecase și nu vedeà.

1 Împ. 3, 2.

16. Și a zis Ilî oamenilor celor ce erau lângă el: ce este glasul sunetului acestuia? Și grăbind omul a venit la Ilî.

17. Și a zis lui: eu sunt cel ce viu din tabără, și eu am fugit din războiu astăzi, și a zis Ili: ce lucru s'a făcut fiule?

18. Și răspunzând omul a zis: fugit-a Israil dela fața celor de alt neam, și s'a făcut bătae mare în popor, și amândoi fiii tăi au murit, și sicriul lui Dumnezeu s'a luat.

19. Și a fost când i-a pomenit de sicriul lui Dumnezeu, a căzut din scaun înapoi ținându-se de ușă, și s'a rupt spinarea lui, și a murit, că eră om bătrân și greu. Și acesta a judecat pre Israil patruzeci de ani.

20. Și nora lui, femeia lui Finees grea fiind, și aproape de naștere, dacă a auzit că s'a luat sicriul lui Dumnezeu, și a murit socrul său și bărbatul său, a plâns și a născut, că au venit ei durerile.

21. Și când murea ea, au zis către ea femeile cele ce stau lângă ea: nu te teme, că fecior ai născut; iar ea n'a răspuns, și n'a luat aminte inima ei,

22. Și a numit pre prunc Uevarhavot pentru sicriul lui Dumnezeu și pentru socrul ei și pentru bărbatul ei.

23. Și a zis: s'a dus slava din Israil că s'a luat sicriul lui Dumnezeu.

CAP. 5.

Bătaia Filistenilor pentru sicriul legii.

Și au luat cei de alt neam sicriul lui Dumnezeu, și l-au adus dela Avenazer în Azoton.

2. Și au luat cei de alt neam sicriul Domnului, și l-au băgat în casa lui Dagon, și l-au pus lângă Dagon.

3. Și mâncând Azotenii a doua zi au intrat în casa lui Dagon, și au văzut, și iată Dagon zăcea căzut cu fața sa pre pământ înaintea sicriului lui Dumnezeu, și au ridicat pre Dagon, și l-au pus la locul său.

Ps. 96, 7.

4. Și a fost când mâncară în cealaltă zi, Dagon iar zăcea cu fața sa pre pământ înaintea sicriului legii Domnului, și

capul lui Dagon și amândouă tălpile picioarelor și amândouă palmile mâinilor lui rupte preste prag, numai spinarea lui Dagon a rămas.

5. Pentru aceea preoții lui Dagon, și tot ori care intră în casa lui, nu calcă pre pragul casei lui Dagon în Azot până în ziua de astăzi, ci pășesc preste el.

6. Și s'a îngreuiat mâna Domnului preste Azot, și i-a bătut pre ei, și i-a spuzit cu bube la șezut; în cetăți și în hotarele ei s'a ivit șoareci, și s'a făcut turburare de moarte mare în cetate.

Ps. 77, 66.

7. Și au văzut bărbații Azotului că este așa, și au zis: nu va ședeà sicriul Dumnezeului lui Israil cu noi, că grea este mâna lui preste noi, și preste Dagon dumnezeul nostru.

8. Și trimițând au adunat pre căpeteniile celor de alt neam la sine, și au zis: ce vom face sicriului Dumnezeului lui Israil? Și au zis Ghetenii: să se mute sicriul lui Dumnezeu la noi, și s'a mutat sicriul Dumnezeului lui Israil în Ghet.

9. Și a fost după ce s'a mutat sicriul, s'a făcut mâna Domnului preste cetate, turburare mare foarte, și au bătut pre oamenii cetății, dela cel mic, până la cel mare, și i-au lovit pre ei la șezuturile lor, și Ghetenii aveau șezuturile pline de bube.

10. Și a trimis sicriul lui Dumnezeu în Ascalon, și a fost după ce a intrat sicriul lui Dumnezeu în Ascalon, au strigat oamenii Ascaloniteni, zicând: pentruce ați adus la noi sicriul Dumnezeului lui Israil? Ca să ne omorîți pre noi, și tot poporul nostru?

11. Și au trimis, și au adunat pre toții domnii celor de alt neam, și au zis: trimiteți sicriul Dumnezeului lui Israil, să se așeze la locul lui, să nu ne omoare pre noi și pre poporul nostru, că s'a făcut spaimă de moarte grea foarte în toată cetatea, dacă a intrat sicriul Dumnezeului lui Israil.

12. Și cei vii cari n'au murit, s'au rănit la șezuturi, și s'a suit strigarea cetății în cer.

CAP. 6.

Întoarcerea sicriului legii.

Și a fost sicriul Domnului în țara celor de alt neam șapte luni, și a scos pământul lor șoareci.

2. Și au chemat cei de alt neam pre preoții și pre vrăjitorii și pre descântătorii lor, zicând: ce vom face sicriului Domnului? Arătați-ne nouă, și cu ce-l vom trimite la locul lui?

3. Iar ei au zis: de veți trimite voi sicriul legii Domnului Dumnezeului lui Israil, să nu-l trimiteți deșert, ci să-i dați lui daruri cu ce sunteți datori pentru păcat, și atunci vă veți vindecă, și se va iertă vouă, sau veți ști pentruce nu se depărtează mâna lui Dumnezeu de preste voi.

4. Deci ei au zis: ce jertfă pentru păcat să-i dăm lui? Și le-au răspuns: după numărul domnilor celor de alt neam cinci șezuturi de aur, că o bătae a fost preste voi și preste domnii voștri și preste popor, și cinci șoareci de aur.

Is. Navì 13, 3.

5. Și să-i faceți după asemănarea șezuturilor voastre și după asemănarea șoarecilor voștri, carii strică pământul, și veți da Domnului mărire, ca să se ridice mâna lui de preste voi și de preste dumnezeii voștri și de preste pământul vostru.

6. Și pentruce vă învârtoșați inimile voastre? Precum ș'au învârtoșa Eghipetul și Faraon inimile sale; și după ce i-au bătut pre ei, atunci i-a slobozit, și s'au dus.

Eșire 12, 12.

7. Deci acum apucați-vă, și faceți un car nou; și să înjugați două vaci fătate întâia oară, și care n'au mai fost înjugate, și vițeii lor îi luați de la ele, și-i țineți acasă.

8. Și luați sicriul Domnului, și-l puneți pre car, iar vasele cele de aur, care le veți da lui pentru păcat, le puneți într'o ladă de laturea lui, și-l sloboziți să meargă.

9. Și vă uitați să vedeți oare merge pre calea, care duce la hotarul lui spre Vetsamis, că el ne-a făcut nouă acest rău mare, iar de nu, vom cunoaște, că nu mâna lui s'a atins de noi, ci o întâmplare a fost aceasta, care s'a făcut nouă.

10. Și au făcut așa cei de alt neam, și au luat două vaci fătate întâiu, și le-au înjugat la car, iar vițeii lor i-au închis într'o casă.

11. Și au pus sicriul Domnului în car, și lada lui cea cu șoarecii cei de aur și cu asemănările șezuturilor lor.

12. Și au îndreptat vacile pre calea care merge spre Vetsamis, și mergeau vacile drept pre calea aceea, și nu stau, nici se abăteau la dreapta sau la stânga, și domnii celor de alt neam au mers după dânsul până la hotarul Vetsamis.

13. Iar cei din Vetsamis secerau grâu în vale, și ridicându-și ochii lor au văzut sicriul Domnului, și s'au bucurat văzându-l.

14. Și a intrat carul în țarina lui Ozie celui din Vetsamis, și a stătut acolo lângă o piatră mare, și lemnele carului le-au tăiat, iar vacile le-au adus ardere de tot Domnului.

2 Împ. 24, 22-25.

15. Iar Leviții luând sicriul Domnului și lada cea cu odoarele cele de aur, care erau lângă el, le-au pus preste piatra cea mare, și oamenii cei din Vetsamis aducând ardere de tot, au jertfit jertfă Domnului în ziua aceea.

16. Și cei cinci domni ai celor de alt neam au văzut, și s'au întors în Ascalon în ziua aceea.

17. Iar acestea sunt șezuturile cele de aur, care le-au dat cei de alt neam Domnului pentru păcat: al Azotului unul, al Gazii unul, al Ascaloniei unul, al Ghetului unul, al Acaronului unul.

18. Și șoarecii cei de aur după numărul tuturor cetăților celor de alt neam ale celor cinci domni, dela cetatea cea întărită până la satul Ferezeului și până la piatra cea mare, pre care au pus sicriul legii Domnului, care este în țarina lui Ozie Vetsamisiteanul până în ziua aceasta.

Is. Navì 13, 3.

19. Și au bătut Domnul pre bărbații Vetsamisului, că au văzut sicriul Domnului, și au omorât din ei cincizeci de mii și șaptezeci de bărbați, și a plâns poporul, că au bătut Domnul pre popor cu bătae mare foarte.

20. Și au zis bărbații cei din Vetsamis: cine va putea stă înaintea Domnului Dumnezeuului celui sfânt? Și la cine se va suî sicriul legii Domnului dela noi?

21. Și au trimis soli la cei ce lăcuesc în Kariatirim, zicând: întors-au cei de alt neam sicriul Domnului, pogorâți-vă și-l suiți la voi.

CAP. 7.

Israeliții biruesc pre Filistenii.

Și au venit oamenii din Kariatirim, și au adus sicriul Domnului, și l-au băgat în casa lui Aminadav celui din deal, și pre Eleazar feciorul lui l-au sfințit, ca să păzească sicriul legii Domnului.

2 Împ. 6, 4.

2. Și au fost multe zilele în care eră sicriul în Kariatirim, și au trecut douăzeci de ani, și s'a întors toată casa lui Israil către Domnul.

3. Și a grăit Samuil către toată casa lui Israil, zicând: de vă întoarceți voi cu toată inima voastră către Domnul, lepădați dumnezeii cei streini din mijlocul vostru și desigurile, și vă gătiți inimile voastre către Domnul, și slujiți lui singur, și el va scoate pre voi din mâna celor de alt neam.

A 2 Lege 6, 13, Matei 4, 10.

4. Și au lepădat fiii lui Israil pre Vaalimi și desigurile Astarotului, și Domnului singur au slujit.

5. Și a zis Samuil: adunați la mine pre tot Israilul în Masifat, și mă voi ruga pentru voi către Domnul.

6. Și s'a adunat poporul în Masifat, și a cărat apă, și a turnat înaintea Domnului pre pământ, și a ajunat în ziua aceea, și a zis: păcătuit-am înaintea Domnului, și judecă Samuil pre fiii lui Israil în Masifat.

7. Și au auzit cei de alt neam, că s'au strâns toți fiii lui Israil în Masifat, și s'au ridicat căpeteniile celor de alt neam asupra lui Israil, și au auzit fiii lui Israil, și s'au sperieat de fața celor de alt neam.

8. Și au zis fiii lui Israil către Samuil: să nu taci pentru noi, ci să strigi către Domnul Dumnezeuul tău ca să ne izbăvească pre noi din mâna celor de alt neam, și zise Samuil să nu fie mie ca să mă depărtez de Domnul Dumnezeuul meu, ca să nu strig pentru voi rugându-mă.

9. Și a luat Samuil un miel sugar, și l-a adus ardere de tot Domnului împreună cu tot poporul, și a strigat Samuil către Domnul pentru Israil, și l-a ascultat pre el Domnul

10. Și erà când aduceà Samuil arderea cea de tot, cei de alt neam au venit cu răsboiu asupra lui Israil, și a tunat Domnul cu glas mare în ziua aceea preste cei de alt neam, și s'a împrăștiat și s'a înfrânt înaintea lui Israil.

Sirah 46, 20; Is. Navì 10, 10; Jud. 5, 20.

11. Și au ieșit bărbații lui Israil din Masifat, și au gonit pre cei de alt neam, și i-au bătut pre ei până supt Vethor.

12. Și luând Samuil o piatră, o a pus între Masifat și între Senon, și a numit numele ei Avenezzer, adică piatra ajutorului, și a zis: până aici ne-au ajutat nouă Domnul.

1 Împ. 4, 1.

13. Și au smerit Domnul pre cei de alt neam, și n'au mai adaos a veni la hotarul lui Israil, și a fost mâna Domnului preste cei de alt neam în toate zilele lui Samuil.

14. Și s'au dat înapoi cetățile, care le-au luat cei de alt neam dela fiii lui Israil, și le-au dat pre ele lui Israil dela Acaron până la Ghet, și hotarul lor l-a luat Israil din mâna celor de alt neam, și erà pace între Israil și între Amoreu.

15. Și a judecat Samuil pre Israil în toate zilele vieții sale.

16. Și mergea în tot anul, și încunjură Vetilul și Galgala și Masifatul, ca să judece pre Israil în toate locurile acestea.

17. Și iarăși se întorcea în Armatem, că acolo era casa lui, și judecă acolo pe Israil, și a zidit acolo jertfelnic Domnului.

1 Împ. 8, 4.

CAP. 8.

Poporul cere împărat.

Și a fost după ce a îmbătrânit Samuil, a pus pre fiii săi judecători lui Israil.

2. Și acestea sunt numele fiilor lui: cel întâiu născut Ioil și numele celui de al doilea Avia, cari judecă în Virsavea.

3. Și n'au umblat fiii lui pre calea lui, și s'au abătut după iubirea de argint, și luau daruri și abăteau dreptatea.

Eșire 23, 8; A 2 Lege 16, 19.

4. Și s'au adunat bărbații lui Israil și au mers în Armatem la Samuil.

5. Și i-au zis lui: iată tu ai îmbătrânit și fiii tăi nu umblă pre calea ta, deci acum pune preste noi împărat, să ne judece pre noi, ca și la alte neamuri.

Ozie 13, 10; Fapt. 13, 21.

6. Și s'a părut a fi rău cuvântul acesta în ochii lui Samuil, pentru că au zis: dă-ne nouă împărat, să ne judece pre noi, și s'a rugat Samuil către Domnul.

7. Și au zis Domnul către Samuil: ascultă de glasul poporului, cum vor grăi către tine, că nu pre tine te-a lepădat, ci pre mine m'a lepădat, ca să nu împărățesc preste ei.

Ozie 13, 11.

8. Precum mi-au făcut mie din ziua, în care i-am scos pre ei din Eghipet până în ziua aceasta, și m'au părăsit pre mine, și au slujit la alți dumnezei, așa fac și ție.

9. Și acum ascultă de glasul lor, însă să le mărturisești lor, și să le spui dreptul împăratului, care va împărăți preste ei.

10. Și a spus Samuil tot cuvântul Domnului către poporul cel ce cerea dela el împărat.

11. Și a zis lor: acesta este dreptul împăratului, care va împărăți preste voi: pre fiii voștri va lua, și-i va pune pre ei în carele sale, și-i va face lui călăreți și alergători înaintea carelor lui.

12. Și va pune preste ei mai mari preste sute și preste mii, și să are arătura lui, și să secere secerătura lui, și să adune bucatele, și să-i facă unelte de rășboiu și unelte la carele lui.

13. Și fetele voastre le va lua să-i facă miresme și demâncare și pâine.

14. Țarinele voastre și viile voastre și maslinetul vostru îl va lua, și-l va da slugilor sale.

15. Și semănăturile voastre și viile voastre le va zeciuî, și va da fâmenilor săi și slugilor sale.

Daniil 1, 3.

16. Și va lua pre slugile și pre slujnicele voastre, și boii voștri cei mai buni și asinii voștri, și-i va întrebuința la lucrurile sale.

17. Și turmele voastre le va zeciuî, și voi veți fi lui robi.

18. Și veți strigă în ziua aceea din pricina împăratului vostru, pre care l-ați ales vouă, și nu va auzi pre voi Domnul Dumnezeu în zilele acelea, că voi v'ați ales vouă împărat.

19. Și n'a vrut poporul să asculte de Samuil, și au zis lui: nu, ci numai împărat să fie preste noi.

20. Și vom fi și noi ca toate neamurile, și ne va judeca pre noi împăratul nostru, și va merge înaintea noastră, și ne va povățui la rășboiu.

1 Împ. 12, 12.

21. Și a auzit Samuil toate cuvintele poporului, și le-a grăit în urechile Domnului.

22. Și au zis Domnul către Samuil: ascultă glasul lor, și le pune lor împărat, și a zis Samuil către bărbații lui Israil: să meargă fiecare în cetatea sa.

CAP. 9.

Saul la Samuil.

Și erà un bărbat din fiii lui Veniamin, și numele lui Kis feciorul lui Aviil, fiul lui Iared, fiul lui Vahir, fiul lui Afec, fiul bărbatului Iemeneu, bărbat tare în vîrtute.

1 Împ. 14, 52.

2. Și acesta aveà un fecior, și numele lui Saul, bărbat ales și bun, și nu erà întru fiii lui Israil om mai bun decât el, și erà mai înalt dela umăr în sus decât tot poporul.

1 Împ. 10, 23.

3. Și au pierit asinele lui Kis tatăl lui, și a zis Kis către Saul fiul său: ia cu tine o slugă, și vă sculați, și mergeți și căutați asinele.

4. Și trecând ei prin muntele Efraim și prin pămîntul Selha, și nu le-au aflat, și au trecut prin pămîntul Segalim, și nu erau, și au trecut și prin muntele Iamin, și nu le-au aflat.

5. Și venind ei în pămîntul Sif, a zis Saul slugii sale, care erà cu el: hai să ne întoarcem, ca nu cumvã tatăl meu să fi uitat asinele, și să se îngrijească de noi.

6. Și a zis lui sluga: iată omul lui Dumnezeu este în cetatea aceasta, și este om slăvit, tot ce grăește se plinește, și acum dar să mergem acolo, ca să ne spue nouă calea noastră, pre care am purces.

7. Și a zis Saul slugii sale, care erà cu el: cum vom merge, și ce vom duce omului lui Dumnezeu? că pâinile s'au sfârșit din traistele noastre, și altceva n'avem la noi să ducem omului lui Dumnezeu.

3 Împ. 14, 3.

8. Și a adăos sluga a grăii lui Saul, și a zis: iată se află în mâna mea un sfert de siclu de argint, acesta îl vei da omului lui Dumnezeu și ne va spune nouă calea noastră.

9. Că mai înainte în Israil fiecare, când mergea să întrebe pre Dumnezeu, acestea zicea: hai să mergem la văzătorul, că pre proroc mai înainte poporul îl chema văzător.

Fac. 25, 22.

10. Și a zis Saul către sluga sa: bun este cuvântul tău, hai să mergem, și au mers în cetate, unde era omul lui Dumnezeu.

11. Și când se suiau ei pre costișa cetății, au aflat fetele, care ieșise după apă, și le-au întrebat pre ele zicând: aici este văzătorul?

12. Și le-au răspuns lor fetele, și le-au zis: este, iată înaintea feții voastre este, grăbiți, că astăzi a venit în cetate, că jertfă se aduce pentru popor astăzi în Vama.

13. Dacă veți intra în cetate, îl veți afla, că încă nu s'a suit la locul înalt să mănânce, că poporul nu va mânca până nu va veni el, pentru că el binecuvintează jertfa, și după aceea mănâncă cei streini. Deci acum duceți-vă că astăzi îl veți afla pre el.

1 Împ. 16, 3.

14. Și s'au dus ei în cetate, și mergând prin mijlocul cetății, iată Samuil le-a ieșit înaintea lor, ca să se suie la Vama.

15. Iar Domnul a fost descoperit în taină lui Samuil cu o zi mai înainte de a veni la el Saul, zicând:

16. Măine în vremea aceasta voi trimite la tine om din pământul lui Veniamin, pre acela să-l ungi domn preste poporul meu Israil, și va mântui pre poporul meu din mâna celor de alt neam; că am căutat spre smerenia poporului meu, că a ajuns strigarea lor la mine.

17. Și văzând Samuil pre Saul, Domnul i-au spus lui: iată omul, de care am grăit ție, acesta va împărăți preste poporul meu.

18. Și s'a apropiat Saul către Samuil în mijlocul cetății, și a zis: spune-mi rogu-te, care este casa văzătorului?

19. Și răspunzând Samuil lui Saul a zis: eu însumi sunt acela, sue-te înaintea mea în Vama, și mănâncă cu mine astăzi, și te voiu slobozi dimineată, și voiu spune ție toate cele din inima ta.

20. Și de asinile tale cele pierdute acum de trei zile, să nu-ți fie inima ta la ele, că s'au aflat; și la cine sunt toate cele bune ale lui Israil? Au nu la tine, și la toată casa tatălui tău?

21. Și răspunzând Saul a zis: au doar nu sunt eu bărbat feciorul lui Iemeneu din toiagul cel mai mic al seminției lui Israil? Și din casa cea mai mică a toată seminția lui Veniamin, și moșia mea este mai mică decât toate moșiile lui Veniamin, pentru ce ai grăit către mine cuvântul acesta?

22. Și a luat Samuil pre Saul și pre sluga lui, și i-a dus pre ei la sălaș, și le-a dat lor acolo locul cel mai întâiu între cei chemați, carii erau ca vre-o șaptezeci de oameni.

23. Și a zis Samuil bucătarului: dă-mi partea care ți-am dat și ți-am zis să o ții la tine.

24. Și ridicând bucătarul armul și ce erà pre el, l-a pus înaintea lui Saul, și a zis Samuil lui Saul: iată ce ți s'a păstrat, pune înaintea ta și mănâncă, că s'a păstrat ție aceasta spre mărturie pentru popor, ia și mănâncă, și a mâncat Saul cu Samuil în ziua aceea.

25. Și s'a pogorît din Vama în cetate, și a așternut lui Saul în foișor, și a dormit.

26. Și a fost când se revărsau zorile a chemat Samuil pre Saul în foișor, și i-a zis: scoală-te, și te voiu slobozi, și s'a sculat Saul, și a ieșit el și Samuil până afară.

27. Iar când s'au pogorît ei la o parte a cetății, a zis Samuil lui Saul: zi slugii tale să treacă înaintea noastră, și tu stăi aici astăzi, și voiu spune ție cuvântul Domnului.

CAP. 10.

Saul uns împărat.

Și luând Samuil vasul cel cu untdelemn a turnat pre capul lui, și sărutându-l i-a zis lui: iată te-au uns pre tine Domnul împărat preste poporul său Israil, și tu vei împărăți întru poporul Domnului, și-l vei mântui pre el din mâinile vrăjmașilor lui celor de prin prejur, și acesta va fi ție semn, cum că te-au uns Domnul să fii împărat preste moștenirea sa.

1 Împ. 16, 1, 13; 4 Împ. 9, 3; Fapt. 13, 21.

2. Dupăce te vei duce astăzi dela mine, vei afla doi oameni la mormântul Rahilei în muntele lui Veniamin către amiazăzi, sărind și jucând, și vor zice ție: aflatu-s'au asinele după care ați mers să le căutați, și iată tatăl tău a uitat de asine, și s'a îngrijat pentru voi, zicând: ce voi face pentru fiul meu?

Fac. 35, 19.

3. Și trecând de acolo înainte vei sosi la stejarul Tavor, și vei afla acolo trei oameni suindu-se la Dumnezeu în Vetil, unul ducând trei iezi și unul ducând trei vase de pâine, și unul ducând un foale de vin.

4. Și te vor întâmpina cu pace și îți vor da două bucăți de pâine, și le vei lua din mâinile lor.

5. Și după aceasta vei sosi la dealul lui Dumnezeu, unde este tabăra celor de alt neam, acolo este Nasiv cel de alt neam, și va fi după ce vei intra acolo în cetate, vei întâmpina o ceată de proroci pogorându-se din Vama, și înaintea lor lăute și timpene și fluere și cobze, și ei prorocind.

Num. 11, 25; 4 Împ. 2, 3.

6. Și se va pogori preste tine Duhul Domnului, și vei proroci împreună cu ei, și te vei face alt bărbat.

7. Și va fi după ce se vor întâmpla ție semnele acestea, fă tot ce vei afla cu cale, că Dumnezeu va fi cu tine.

8. Și te vei pogori înaintea mea în Galgala, și iată eu mă voi pogori la tine, să aducem ardere de tot, și să jertfesc

jertfe de pace, șapte zile vei aștepta, până voi veni eu la tine, și-ți voi arăta ce să faci.

1 Împ. 13, 8.

9. Și a fost după ce și-a întors umărul său să plece dela Samuil, i-a dat Dumnezeu altă inimă, și au venit toate semnele acestea în ziua aceea.

10. Și a venit de acolo la deal, și iată înaintea lui ceată de proroci, și s'a pogorât preste el Duhul lui Dumnezeu, și a prorocit în mijlocul lor.

11. Și toți cei ce l-au fost văzut pre el ieri și alaltăieri, l-au văzut și iată el în mijlocul prorocilor proroceă, și a zis poporul fiecarele către aproapele său: ce este aceasta ce s'a făcut fiului lui Kis? Au și Saul între proroci?

12. Și oarecare dintre ei răspunzând, a zis: și cine este tatăl lui? Și de aici vine proverbul: au și Saul între proroci?

1 Împ. 19, 24.

13. Și a încetat a proroci, și a venit în deal.

14. Și o rudenie a sa, a zis către el și către sluga lui: unde ați umblat? Iar ei au zis, să căutăm asinele, și am văzut că nu sunt, și am venit la Samuil.

15. Și a zis rudenia către Saul: spune-mi dar, ce ți-a zis Samuil?

16. Și a zis Saul către rudenia sa: mi-a spus curat că s'au aflat asinele; iar despre lucrul împărăției, care l-a grăit Samuil nu i-a spus lui.

17. Și a poruncit Samuil la tot poporul să se adune la Domnul în Masifat.

Jud. 20, 1.

18. Și a zis Samuil către fiii lui Israil: acestea grăește Domnul Dumnezeu lui Israil, zicând: eu am scos pre părinții voștri, pre fiii lui Israil din Eghipet, și v'am izbăvit din mâna lui Faraon împăratul Eghipetului și dintr'a tuturor împăraților, carii vă necăjeau pre voi.

19. Iar voi astăzi ați lepădat pre Dumnezeu, cel ce v'au mântuit din toate răutățile și necazurile voastre, și ați zis: nu, ci numai împărat să pui preste noi. Deci acum stați

înaintea Domnului după toiegiele voastre și după semințiile voastre.

20. Și a adunat Samuil toate toiegiele lui Israil, și a căzut sorțul pre toiagul lui Veniamin.

Is. Navì 7, 14.

21. Și a adus toiagul lui Veniamin în neamurile lui, și a căzut sorțul pre neamul lui Matari, și a adus neamul lui Matari în bărbații lui, și a căzut sorțul pre Saul feciorul lui Kis, și-l căută pre el, și nu se află.

22. Și iar a întrebat Samuil pre Domnul zicând: au veni-va bărbatul acela aici? Și au răspuns Domnul: iată el este ascuns între vase.

23. Și alergând Samuil l-a luat pre el de acolo, și l-a pus în mijlocul poporului, și erà mai înalt decât tot poporul dela umăr în sus.

1 Împ. 9, 2.

24. Și a zis Samuil către tot poporul: văzut-ați pre care ș'au ales Domnul, că nu este asemenea lui întru voi toți, și a cunoscut tot poporul, și a zis: să trăiască împăratul!

25. Și a spus Samuil către tot poporul dreptul împărăției, și l-a scris în carte, și o a pus înaintea Domnului.

26. Și a slobozit Samuil pre tot poporul, și s'a dus fiecare la casa sa, și Saul s'a dus la casa sa în Gavaa, și a mers împreună cu Saul o parte din oștire, a căreia inimă o au fost atins Domnul.

1 Împ. 13, 2.

27. Iar oamenii cei pierzători au zis: au acesta ne va mântui pre noi? Și l-a hulit pre el, și nu i-au adus lui daruri, și el s'a făcut a nu-i auzi.

2 Paral. 17, 5.

CAP. 11.

Saul biruește pe Amoniți.

Și s'a suit Naas Amoniteanul și a tăbărit asupra lavisului Galaad, și au zis toți bărbații lavisului către Naas Amoniteanul: fă cu noi legătură de pace și vom sluji ție.

2 Împ. 10, 2.

2. Și a zis către ei Naas Amoniteanul: așa voi face legătură de pace cu voi, ca să vă scoț vouă tuturor ochiul cel drept și să vă fac de ocară întru tot Israilul.

3. Și au zis oamenii lavisului Galaad: lasă-ne nouă șapte zile și vom trimite soli în tot hotarul lui Israil, și de nu va fi cine să ne mântuiască, vom ieși la voi.

4. Și au venit solii în Gavaa la Saul, și au grăit cuvintele acestea în auzul poporului, și ridicând tot poporul glasul său a plâns.

5. Și iată Saul venea dimineata din țarină, și a zis Saul: ce este de plânge poporul? Și i-a spus lui cuvintele acelea ale oamenilor din lavis.

6. Și s'a pogorât Duhul Domnului preste Saul, după ce a auzit cuvintele acestea, și s'a mâniat pre ei cu iuțime foarte.

7. Și luând doi boi i-a tăiat bucăți și le-a trimis în tot hotarul fiilor lui Israil prin mâinile solilor zicând: cel ce nu va merge după Saul și după Samuil, așa se va face boilor lui, și a căzut frica Domnului preste poporul lui Israil și a strigat ca un om.

Jud. 20, 1.

8. Și i-a numărat pre ei în Vezec în Vama, toți bărbații lui Israil șase sute de mii și bărbații lui Iuda șaptezeci de mii.

9. Și au zis solilor celor ce venise: acestea veți zice bărbaților lavisului Galaad: mâine când va încălzi soarele va fi vouă mântuire, și s'au dus solii în cetate și au spus bărbaților lavisului și s'au bucurat.

10. Și au zis bărbații din lavis către Naas Amoniteanul: mâine vom ieși la voi, ca să ne faceți nouă ce vă place.

11. Iar a doua zi Saul a împărțit oștirea în trei părți, și a intrat în mijlocul taberii în streaja cea de dimineață, și a bătut pre fiii lui Amon până în căldura zilei, iar cei rămași s'au împrăștiat, cât n'au rămas din ei doi într'un loc.

12. Și a zis poporul către Samuil: cine este cel ce a zis, că Saul nu va împărăți preste noi? Dă-ne pre oamenii aceia și-i vom omorî pre ei.

13. Iar Saul a zis: nu va muri nimenea în ziua aceasta, pentru că astăzi au făcut Domnul mântuire întru Israil.

2 Împ. 19, 22.

14. Și a zis Samuil către popor: să mergem în Galgala și să înnoim acolo împărăția.

15. Și a mers tot poporul în Galgala și a uns Samuil acolo pre Saul să fie împărat înaintea Domnului în Galgala, și au adus acolo jertfe și cele de pace înaintea Domnului, și s'a veselit Samuil și tot Israilul foarte.

CAP. 12.

Samuil încetează a fi judecător.

Și a zis Samuil către tot Israilul: iată am ascultat de cuvântul vostru întru toate, câte mi-ați zis mie, și am pus împărat preste voi.

2. Și acum iată împăratul merge înaintea voastră, că eu am îmbătrânit și voiu ședeà, și fiii mei iată între voi sunt, și iată eu am umblat înaintea voastră din tinerețele mele până în ziua aceasta.

3. Iată eu, mărturisiți de mine înaintea Domnului și înaintea unsului lui, de am luat boul cuivà, sau asinul cuivà, sau de am silit pre cinevà dintre voi, sau de am asuprit pre cinevà, sau de am luat din mâna cuivà mită sau încălțăminte, mărturisiți asupra mea și voiu întoarce vouă.

Sirah 46, 22; Num. 16, 15; Mih. 6, 3.

4. Iar ei au zis către Samuil: nu ne-ai făcut strâmbătate nouă și nu ne-ai silit pre noi, nici ne-ai asuprit, nici ne-ai înfrânt, nici ai luat cevà din mâna cuivà.

5. Și a zis Samuil către popor: martor este Domnul întru voi, și martor este unsul lui în ziua aceasta, că n'ați aflat în mâna mea nimic. Iar ei au zis: martor.

6. Și a zis Samuil către popor: martor este Domnul cel ce au făcut pre Moisi și pre Aaron și cel ce au scos pre părinții noștrii din Eghipet.

7. Și acum stați și voi judeca pre voi înaintea Domnului, și voi spune vouă toată dreptatea Domnului, care au făcut cu voi și cu părinții voștri.

8. Cum a intrat Iacov și fiii lui în Eghipet, și i-au smerit pre ei Eghipetul, și au strigat părinții voștri către Domnul, și au trimis Domnul pre Moisi și pre Aaron, și au scos pre părinții voștri din Eghipet și i-au așezat pre ei în locul acesta.

Fac. 46, 5; Eșire 2, 23.

9. Iar ei au uitat pre Domnul Dumnezeu lor, și i-au dat pre ei în mâinile lui Sisara mai marele oștirilor lui Iavis împăratul Asorului și în mâinile celor de alt neam și în mâinile împăratului Moav, și i-au bătut pre ei.

Jud. 4, 2 și 10, 7.

10. Iar după aceea au strigat către Domnul, și au zis: păcăduit-am, că am părăsit pre Domnul și am slujit Vaalimilor și desigurilor, și acum scoate-ne pre noi din mâini vrăjmașilor noștrii, și vom sluji ție.

11. Și au trimis Domnul pre Ierovaal și pre Varac și pre Ieftae și pre Samuil, și v'au scos din mâinile vrăjmașilor voștri celor de prin prejur, și lăcuți fără de frică.

Jud. 6, 14 și 11, 2, 29.

12. Și ați văzut, că Naas împăratul fiilor lui Amon a venit asupra voastră, și ați zis: nu, ci numai împărat să împărățească preste noi, deși Domnul Dumnezeu nostru împărățească preste noi.

13. Și acum iată împăratul, pre care l-ați ales și pre care l-ați cerut, iată v'au dat Domnul preste voi împărat.

1 Împ. 10, 24.

14. De vă veți teme de Domnul și veți sluji lui și veți asculta glasul lui, și nu vă veți împotrivi legii Domnului, și veți umbla și voi și împăratul, care împărățește preste voi

după Dumnezeuul vostru, nu va fi mâna Domnului asupra voastră:

15. Iar de nu veți ascultă de glasul Domnului, și vă veți împotrivi legii Domnului, va fi mâna Domnului preste voi și preste împăratul vostru.

16. Și acum stați și vedeți lucrul acest mare, care-l va face Domnul întru ochii voștri.

17. Au nu este astăzi secerea grâului? Voiu chemă pre Domnul, și va da tunete și ploaie, și veți cunoaște și veți vedeà, că mare este răul vostru, care ați făcut înaintea Domnului cerându-vă împărat.

18. Și a chemat Samuil pre Domnul, și au dat Domnul tunete și ploaie în ziua aceea, și s'a temut foarte poporul de Domnul și de Samuil.

19. Și a zis tot poporul către Samuil: roagă-te pentru robii tăi către Domnul Dumnezeuul tău, ca să nu murim, că am adaos la toate greșalele noastre răutate, cerându-ne împărat.

Eșire 10, 17.

20. Și a zis Samuil către popor: nu vă temeți, voi ați făcut tot răul acesta, dar să nu vă abateți dela Domnul, ci să slujiți Domnului cu toată inima voastră.

Is. Navì 24, 14, 15.

21. Și să nu mergeți după cei ce nimic nu sunt, carii nimic nu vor folosì vouă, și carii nu vă vor mântuì pre voi, că nimic sunt.

22. Că nu va lepădà Domnul pre poporul său, pentru numele său cel mare, că au plăcut Domnului a vă luà pre voi, să fiți lui popor.

Plâng. 3, 31-33; Iezech. 20, 9.

23. Iar departe să fie dela mine păcatul acesta înaintea Domnului, ca să încetez a mă rugà Domnului pentru voi; ci voiu sluji Domnului, și voiu arătà vouă calea cea bună și dreaptă.

Is. Navì 24, 15.

24. Iar voi temeți-vă de Domnul, și slujiți lui cu adevăr și cu toată inima voastră, că ați văzut cele mărite, care au făcut cu voi.

25. Iar de veți face rele, și voi și împăratul vostru veți pieri.

CAP. 13.

Greșala lui Saul.

Împlinindu-se un an de când a început a împărăți Saul, care a domnit doi ani preste Israil.

2. Ș'a ales Saul trei mii de bărbați din bărbații lui Israil, și erau cu Saul două mii în Mahmas și în muntele Vetilului; iar o mie erà cu Ionatan în Gavaa lui Veniamin, și pre celalt popor pre fiecare l-a trimis la lăcașul său.

3. Și a bătut Ioanatan pre Nasiv cel de alt neam, care erà în deal, și au auzit cei de alt neam. Iar Saul a dat de veste cu trâmbiță în tot pământul, zicând: s'au răsvrătit robii.

4. Și tot Israilul a auzit zicându-se, că a bătut Saul pre Nasiv cel de alt neam, și întru nimic n'a socotit Israil pre cei de alt neam, și s'a suit poporul după Saul în Galgala.

5. Iar cei de alt neam s'au adunat la rășboiu asupra lui Israil, și s'au suit asupra lui Israil treizeci de mii de care și șase mii de călăreți, și popor erà mult ca nisipul cel de pe țărmurile mării, și s'au suit, și au tăbărit în Mahmas împreaajma Vetonului despre răsărit.

Is. Navì 18, 12.

6. Iar Israilitenii văzând că le este strimt, și nu se pot apropià s'au ascuns poporul în peșteri și în stânci și în pietre și în gropi și în fântâni.

7. Și cei ce trecuse Iordanul în pământul lui Gad și al lui Galaad, și fiind Saul încă în Galgala, tot poporul cel cu dânsul s'a speriat.

8. Și au așteptat șapte zile întru mărturie după cum a zis Samuil, și n'a venit Samuil în Galgala, și poporul lui s'a

risipit dela dânsul.

9. Și a zis Saul: aduceți, ca să jertfesc ardere de tot și de pace, și au adus ardere de tot.

10. Și după ce a sfârșit a aduce ardere de tot, iată și Samuil a sosit, și a ieșit Saul înaintea lui să-l binecuvinteze pre el.

11. Și a zis Samuil: ce ai făcut? Iar Saul a răspuns: am văzut că se risipea poporul dela mine, și tu n'ai venit precum te-ai făgăduit în ziua cea rânduită, și cei de alt neam s'au adunat în Mahmas.

12. Și am zis: acum se vor pogorî cei de alt neam la mine în Galgala; și feții Domnului nu m'am rugat, pentru aceea am îndrăznit a aduce ardere tot.

1 Mac. 4, 30.

13. Și a zis Samuil către Saul: nebunește ai lucrat, că n'ai păzit porunca, care o au poruncit ție Domnul, că acum ar fi făcut Domnul să stea împărăția ta preste Israil până în veac.

14. Ci acum împărăția ta nu va stă la tine, ci va căută Domnul luiș om după inima sa, și va porunci lui Domnul să fie împărat preste poporul său, că tu n'ai păzit cele ce ți-au poruncit ție Domnul.

1 Împ. 16, 12; Fapt. Ap. 13, 22.

15. Și sculându-se Samuil s'a dus din Galgala, și rămășița poporului s'a suit după Saul întru întâmpinare dinapoia poporului celui rășboinic, care venea din Galgala în Gavaa lui Veniamin, și a numărat Saul poporul, care s'a aflat cu sine, ca la șase sute de bărbați.

1 Împ. 14, 2.

16. Și Saul și Ionatan fiul lui și poporul, care s'a aflat împreună cu ei, a șezut în Gavaa lui Veniamin, și plângea, iar cei de alt neam tăbărise în Mahmas.

17. Și trei căpetenii din țarina celor de alt neam au ieșit la pradă, o căpetenie mergea pre calea Ghefirei în pământul Saval.

18. Iar altă căpetenie mergea pre calea Vetonului, și altă căpetenie mergea pre calea Gavaaei, care apucă spre

Ghe către Savima cea pustie.

19. Și meșter de fier nu se află în tot pământul lui Israil, că au fost zis cei de alt neam, să nu facă Evreii sabie și sulită.

Jud. 5, 8.

20. Și se pogorà tot Israilul în pământul celor de alt neam, ca fiecare să-și ascuță fierul plugului și sapa sa și securea sa și secerea sa.

21. Și erau holdele gata de secere, iar uneltele erau trei sicli pentru un dinte; pentru secure și secere un preț erà.

22. Și a fost în zilele războiului dela Mahmas, nu s'a aflat sabie și sulită în mâna a tot poporul, care erà cu Saul și cu Ionatan, numai la Saul și la Ionatan fiul lui s'a aflat.

Jud. 5, 8.

23. Și a ieșit unu din tabăra celor de alt neam, ca să treacă dincolo de Mahmas.

CAP. 14.

Vitejia lui Ionatan.

Și a fost într'o zi a zis Ionatan fiul lui Saul către sluga care purtà armele lui: hai să mergem dincolo la Mesaf la cei de alt neam, și tatălui său n'a spus.

2. Și Saul ședeà în vârful dealului supt Rodiul cel din Magdon, și erà cu dânsul ca la vr'o șase sute de bărbați.

1 Împ. 13, 15.

3. Iar Ahia feciorul lui Ahitov fratele lui Iohavid fiul lui Finees, fiul lui Ilî preotul lui Dumnezeu, purtà Efod în Silom, și poporul nu știà că s'a dus Ionatan.

4. Și trecătoarea pre unde cercà Ionatan să meargă la tabăra celor de alt neam, erà între două stânci ascuțite de o parte și de alta, numele uneia Vasès, și numele ceilalte Senà.

5. O stâncă de piatră erà despre miazănoapte împreaajma Mahmasiei; iar cealaltă stâncă de piatră erà despre miazăzi

împreajma Gavaaei.

6. Și a zis Ionatan către sluga care purtă armele lui: hai să trecem în Mesafa la acești netăeți împrejur, doar ne va mântui pre noi Domnul, că nu este Domnului cu anevoie a mântui, sau cu mulți sau cu puțini.

2 Paral. 14, 11.

7. Și purtătorul de arme al lui a zis: fă tot ce te va trage inima ta, iată eu cu tine sunt, și inima ta este inima mea.

8. Și a zis Ionatan: iată noi vom trece la bărbații aceștia, și ne vom descoperi către ei.

9. Și de vor zice către noi: stați acolo până vom spune vouă, să stăm acolo, și să nu ne suim la ei.

10. Iar de vor zice către noi: suiți-vă la noi, ne vom sui, că i-au dat pre ei Domnul în mâinile noastre, acesta va fi nouă semn.

11. Și au intrat amândoi în tabăra celor de alt neam, și au zis cei de alt neam: iată Evreii ies din găurile lor unde s'au ascuns.

12. Și au grăit bărbații cei din Mesaf către Ionatan și către purtătorul lui de arme, și au zis: suiți-vă la noi, și vă vom arăta ceva; și a zis Ionatan către purtătorul său de arme: sue-te după mine, că i-au dat pre ei Domnul în mâinile lui Israil.

13. Și s'a suit Ionatan agățându-se cu mâinile sale și cu picioarele sale, și purtătorul lui de arme după dânsul și căzură înaintea feții lui Ionatan, și i-a bătut pre ei, iar purtătorul lui de arme ajută dinapoia lui.

14. Și în această bătaie dintâiu, Ionatan și purtătorul lui de arme, au ucis ca vre-o douăzeci de oameni cu lovituri și aruncări de pietre, din pietrele câmpului.

15. Și s'a făcut spaimă mare în tabără și în țarină, și tot poporul cel din Mesaf, și cei ce se dusesse la pradă s'au spăimântat și ei, și nu vreau să lupte, și s'a turburat pământul, și s'a făcut spaimă dela Domnul.

16. Și au văzut strejile lui Saul cele din Gavaa lui Veniamin, și iată tabăra eră turburată și de o parte și de

alta.

17. Și a zis Saul poporului, care era cu dânsul: căutați și vedeți, cine dintru voi a mers și a căutat, și iată nu s'a aflat Ionatan și purtătorul lui de arme.

18. Și a zis Saul către Ahia: adu Efodul, că era sicriul lui Dumnezeu în ziua aceea cu fiii lui Israil.

19. Și s'a făcut precum a grăit Saul către preot, și sgomotul în tabăra celor de alt neam tot creștea și se înmulțea, și a zis Saul către preot: strânge-ți mâinile tale.

20. Și s'a suit Saul și tot poporul care era cu el, și a venit până la războiu, și iată sabia fiecăruia era întoarsă asupra aproapelui său, și turburare mare foarte.

Jud. 7, 22; Iezechiel 38, 21.

21. Și robii cei ce ieri și alaltăieri erau cu cei de alt neam în tabără, s'au întors și ei să fie cu Israil, și cu cei ce erau cu Saul și cu Ionatan.

22. Și toți Israilitenii, carii se ascunsese în muntele Efraim au auzit, că au fugit cei de alt neam, și s'au însoțit și ei cu ai săi la războiu dinapoia celor de alt neam.

23. Și a mântuit Domnul în ziua aceea pre Israil, și războiului a trecut Vamotul, și tot poporul care era cu Saul, era ca la zece mii de bărbați, și era războiul întins în toate cetățile muntelui Efraim.

24. Și Saul a făcut greșală mare în ziua aceea, a jurat poporul zicând: blestemat poporul, care va mânca pâine până în seară, ca să-mi isbândesc asupra vrăjmașului meu, și n'a gustat tot poporul pâine, și tot pământul s'a supus.

25. Și iată pădure era, în care era miere pre fața țarinei.

26. Și a intrat poporul în pădurea cea cu miere, și iată curgea mierea și nimenea n'a fost, care să-și ducă mâna sa la gura sa, că s'a temut poporul de jurământul Domnului.

27. Iar Ionatan n'a fost auzit, când a jurat tatăl său pre popor, și întinzând vârful toiagului său cel din mâna sa l-a împlântat într'un fagur de miere, și s'a dus, și a întors mâna sa la gura sa, și s'au luminat ochii lui.

28. Și răspunzând unul din popor a zis: jurământ a pus tatăl tău pre popor, zicând: blestemat să fie omul, care va mânca pâine astăzi, și poporul eră lihnit.

29. Și cunoscând Ionatan, a zis: turburat-a tatăl meu pământul, vezi, că s'au luminat ochii mei, pentrucă am gustat puțin din miera aceasta.

30. Ci mai bine ar fi fost să mănânce astăzi poporul din prăzile vrăjmașilor săi, care le-a aflat, că acum mai mare bătae ar fi între cei de alt neam.

31. Și a bătut în ziua aceea dintre cei de alt neam mai mulți decât în Mahmas, și a ostenit poporul foarte.

32. Și s'a pornit poporul la prăzi, și a luat turme și cirezi și viței, și a junghiat pre pământ, și a mâncat poporul cu sânge.

33. Și s'a spus lui Saul, zicând: că poporul a păcătuیت Domnului mâncând cu sânge, și a zis Saul: din Ghet, prăvăliți-mi aici o piatră mare.

Fac. 9, 4; Lev. 3, 17; 7, 26; 17, 10.

34. Și a zis Saul: împrăștiți-vă în popor, și le ziceți lor: fiecare dintre voi să aducă aici vițelul său și oaia sa, și să le junghie pre această piatră, și le veți mânca, și nu veți păcătuї Domnului mâncând cu sânge; și a adus poporul fiecare ce aveà în mâna sa noaptea, și a junghiat acolo.

35. Și a zidit acolo Saul jertfelnic Domnului. Acesta este jertfelnicul cel dintâiu, care l-a zidit Saul Domnului.

36. Și a zis Saul: să năvălim preste cei de alt neam noaptea, și să-i batem pre ei până ce se va lumina ziua, și să nu lăsăm dintre ei nici un om, iar ei au zis: tot ce găsești cu cale, fă, și a zis preotul: să ne apropiem aici către Dumnezeu.

37. Și a întrebat Saul pre Dumnezeu: au pogorî-mă-voiu asupra celor de alt neam? Au da'i-va pre ei în mâinile lui Israil? Și nu i-au răspuns lui Domnul în ziua aceea.

38. Și a zis Saul: Adunați aici poporul lui Israil din toate părțile, și cunoașteți, și vedeți întru cine s'a făcut păcatul acesta astăzi.

Jud. 20, 2.

39. Că viu este Domnul cel ce au mântuit pre Israil, că de se va fi făcut prin Ionatan fiul meu, cu moarte va muri, și nu eră cine să-i răspundă dintre tot poporul.

40. Și a zis către tot bărbatul lui Israil: voi veți stă de o parte, și eu și Ionatan fiul meu vom stă de alta, și a zis poporul către Saul: ce este bine înaintea ta, fă.

41. Și a zis Saul: Doamne Dumnezeu lui Israil, ce este, căci n'ai răspuns robului tău astăzi? De este întru mine sau întru fiul meu Ionatan nedreptate, Doamne Dumnezeu lui Israil, arată, și de vei zice acestea, dă dar poporului tău Israil, dă-i dar sfințenie, și s'a arătat Ionatan și Saul, iar poporul a scăpat.

Is. Navî 7, 14.

42. Și a zis Saul: aruncați sorți între mine și între fiul meu Ionatan, și pre care va face Domnul să cază sorțul, acela să moară.

43. Și a zis poporul către Saul: nu va fi cuvântul acesta, și a învins Saul pre popor, și a aruncat sorți între Saul și între Ionatan fiul lui, și a căzut sorțul pre Ionatan.

44. Și a zis Saul către Ionatan: spune mie ce ai făcut? Și i-a spus Ionatan lui, și a zis: numai am gustat cu vârful toiagului celui din mâna mea puțină miere, și iată mor.

45. Și i-a zis Saul lui: așa să-mi facă mie Dumnezeu, și așa să-mi adaoge, că negreșit vei muri astăzi Ionatane!

2 Împ. 14, 11.

46. Și a zis poporul către Saul: nicidecum nu va muri astăzi Ionatan, cel ce a făcut această mântuire mare întru Israil, viu este Domnul, nu va cădeă păr din capul lui pre pământ, că mila lui Dumnezeu a făcut în ziua aceasta, și s'a rugat poporul în ziua aceea pentru Ionatan, și n'a murit.

2 Împ. 14, 11; Mat. 10, 30.

47. Și s'a suit Saul după cei de alt neam, și cei de alt neam s'au dus la locul lor.

48. Și Saul întărindu-și împărăția preste Israil băteă prin prejur pre toți vrăjmașii săi, pre Moav și pre fiii lui Amon și

pre fiii lui Edom, și pre Vetor și pre împăratul Suva și pre cei de alt neam, ori încotro se întorcea, făcea mântuire.

49. Și aducând oaste a bătut pre Amalic, și a scos pre Israil din mâna celor ce-l călcau pre el.

50. Și fiii lui Saul au fost: Ionatan și Iessiu și Melhisa, și numele celor două fete ale lui, numele cei întâiu născute Merov, și numele ceilalte Melhol.

1 Paral. 8, 33.

51. Și numele femeii lui Ahinoom, fata lui Ahimaas, și numele celui mai mare preste oștirile lui Avenir, feciorul lui Nir, feciorul unchiului lui Saul.

52. Și Kis tatăl lui Saul, și Nir tatăl lui Avenir fiul lui Iamin feciorul lui Aviil.

53. Și eră rășboiu tare asupra celor de alt neam în toate zilele lui Saul, că pre tot care-l vedeă Saul bărbat tare, și pre tot bărbatul bun de oștire îi adună pre ei la sine.

CAP. 15.

Saul osândit.

Și a zis Samuil către Saul: pre mine m'au trimis Domnul să te ung împărat preste Israil poporul lui, și acum ascultă glasul cuvintelor Domnului.

2. Acestea zice Domnul Savaot: acum voi izbândi ceea ce a făcut Amalic lui Israil, cum i-a ieșit lui înainte în cale, când se suiă din Eghipet.

Eșire 17, 8, 14.

3. Și acum mergi, și vei bate pre Amalic și pre Ierim și toate ale lui, și nimic dintr'ale lui să nu cruți; ci să-l pierzi pre el, și să-l dai pierzării pre el, și toate ale lui; să nu-ți fie milă de el, și să ucizi dela bărbat până la femeie, și dela prunc până la sugător, și dela vițel până la oaie, și dela cămilă până la asin.

4. Și a poruncit Saul poporului, și i-a numărat pre ei în Galgala două sute de mii de pedestrași, și din Iuda treizeci

de mii de pedestrași.

5. Și a venit Saul până la cetățile lui Amalic, și a pus lese în pâriu.

6. Și a zis Saul către Kineu: du-te și ieși dintre Amalikit, ca să nu pieri împreună cu el, că tu ai făcut milă cu fiii lui Israil, când se suiau ei din Eghipet, și a ieșit Kineul dintre Amalic.

Jud. 1, 16; Eșire 18, 10, 19.

7. Și a bătut Saul pre Amalic de la Evilat până la Sur împreaajma Eghipetului.

Fac. 25, 18; 1 Paral. 4, 43.

8. Și a prins viu pre Agag împăratul lui Amalic, și pre tot poporul lui l-a sfărâmat, și pre Ierim l-a ucis cu ascuțitul sabiei.

9. Și Saul și tot poporul a ținut pre Agag viu, și cele bune din turme și din cirezi și din bucate și din vii și din toate bunătățile, n'au vrut să le piarză, fără numai tot lucrul prost și slab a pierdut.

10. Și s'a făcut cuvântul Domnului către Samuil, zicând:

11. Rău îmi pare că am pus pre Saul împărat, că s'a abătut dela mine, și cuvintele mele nu le-a ținut, și s'a mâhnit Samuil, și a strigat către Domnul toată noaptea.

Fac. 6, 6.

12. Și mânecând Samuil dimineața a mers întru întâmpinarea lui Saul, și s'a spus lui Samuil, zicând: a venit Saul la Karmil, și iată ș'a înălțat brațul, și ș'a întors carul său, și s'a pogorît în Galgala.

13. Și a mers Samuil la Saul, și iată el aduceà ardere de tot Domnului din prăzile cele mai de frunte, care le-au adus dela Amalic, și Saul i-a zis lui: binecuvântat ești tu Domnului, făcut-am toate câte au zis Domnul.

14. Și a zis Samuil: dar ce este acest glas de turmă în urechile mele, și glasul boilor care auz eu?

15. Și a zis Saul: dela Amalic le-am adus, că a ținut poporul cele mai bune din turme și din boi, ca să jertfească Domnului Dumnezeuului tău, iar celelalte le-am pierdut.

16. Și a zis Samuil către Saul: lasă-mă să-ți spui ție cele ce au grăit Domnul către mine într'această noapte, și a zis lui, spune.

17. Și a zis Samuil către Saul: au nu fiind tu mic înaintea lui te-au făcut povățuitor schiptrului neamului lui Israil, și te-au uns pre tine Domnul împărat preste Israil?

18. Și te-au trimis Domnul în cale, și ți-au zis: mergi și pierde pre Amalic, și ucide pre cei ce au păcătuit împotriva mea, și să-i bați până ce vei sfârși pre ei.

1 Împ. 15, 3.

19. Și pentrue n'ai ascultat de cuvântul Domnului, să faci toate câte ți-au poruncit ție, ci te-ai pornit a prădă, și ai făcut ce este rău înaintea Domnului?

20. Și a zis Saul către Samuil: pentrucă am ascultat eu glasul poporului și am mers în calea în care m'au trimis Domnul, și am adus pre Agag împăratul lui Amalic, și pre Amalic l-am pierdut.

21. Și au luat poporul din prăzi oi și boi pârga din cele de pierdut, să jertfească Domnului Dumnezeuului nostru în Galgala.

22. Și a zis Samuil: au doar mai mult voește Domnul arderi de tot și jertfe, decât a ascultă de cuvântul Domnului? Iată ascultarea, mai bună este decât jertfa bună; și înțelegerea, decât grăsimea berbecilor.

Ozie 6, 6; Mat. 9, 13.

23. Că păcatul vrajă este; durere și necazuri aduc idolii. Pentrucă ai lepădat cuvântul Domnului, și Domnul te va lepădă să nu fii împărat preste Israil.

24. Și a zis Saul către Samuil: păcătuit-am, că am călcat cuvântul Domnului și cuvântul tău, că m'am temut de popor și am ascultat de glasul lor.

25. Și acum ridică păcatul meu și te întoarce cu mine și mă voiu închină Domnului Dumnezeuului tău.

26. Și a zis Samuil către Saul: nu mă voiu întoarce cu tine, că ai lepădat cuvântul Domnului, și Domnul te va lepădă să nu fii împărat preste Israil.

27. Și întorcându-și Samuil fața sa să se ducă, l-a apucat Saul de poala hainei și o a rupt.

3 Împ. 11, 30.

28. Și a zis către el Samuil: rupt-au Domnul împărăția ta de preste Israil din mâna ta astăzi, și o va da aproapelui tău celui mai bun decât tine.

1 Împ. 13, 14; 26, 25; 28, 17.

29. Și se va împărți Israil în două, și sfântul lui Israil nu se va întoarce, nici îi va părea rău, că nu este ca omul să-i pară lui rău.

Num. 23, 19.

30. Și a zis Saul: păcătuit-am, dar slăvește-mă înaintea bătrânilor lui Israil și înaintea poporului meu, și te întoarce cu mine și mă voiu închină Domnului Dumnezeuului tău.

31. Și s'a întors Samuil înapoi cu Saul și s'a închinat Domnului.

32. Și a zis Samuil: aduceți-mi pre Agag împăratul lui Amalic, și a venit la dânsul Agag tremurând, și a zis Agag: de este așa amară moartea.

33. Și a zis Samuil către Agag: în ce chip sabia ta a făcut pre femei fără de fii, așa fără de fii va fi muma ta între femei, și a tăiat Samuil pre Agag înaintea Domnului în Galgala.

Isaia 33, 1.

34. Și s'a dus Samuil în Armatem, și Saul s'a suit în casa sa în Gavaa.

35. Și n'a mai adaos Samuil a vedeà pre Saul până în ziua morții sale, că plângea Samuil pentru Saul, și Domnului i-au părut rău, că au pus pre Saul împărat preste Israil.

1 Împ. 16, 1.

CAP. 16.

David.

Și au zis Domnul către Samuil: până când vei plânge pentru Saul? Că eu l-am lepădat pre el ca să nu împărățească preste Israil. Umpleți cornul tău de untdelemn și vino să te trimiț la lesse în Vitleem, că dintre fiii lui mi-am ales mie împărat.

1 Împ. 10, 1; 4 Împ. 9, 1.

2. Și a zis Samuil: cum voiu merge? Că va auzi Saul și mă va omorî, și au zis Domnul: ia în mâna ta un vițel din cireadă și vei zice: am venit ca să jertfesc Domnului.

Jud. 6, 27.

3. Și vei chema pre lesse și pre fiii lui la jertfă, și eu voiu arăta ție ce să faci, și vei unge pre care voiu zice ție.

4. Și a făcut Samuil toate câte i-au grăit lui Domnul, și a venit în Vitleem, și au ieșit bătrânii cetății înaintea lui, și au zis: pace este intrarea ta văzătorule?

5. Și a zis: pace, să jertfesc Domnului am venit, sfințiți-vă și vă veseliți împreună cu mine astăzi, și a sfințit pre lesse și pre fiii lui, și i-a chemat pre ei la jertfă.

6. Și a fost când intrau ei, a văzut pre Eliav, și a zis: cu adevărat înaintea Domnului este unsul lui.

1 Paral. 2, 13.

7. Și a zis Domnul către Samuil: să nu te uiți la chipul lui, nici la mărimea lui, pentru că l-am lepădat pre el, că nu cum vede omul vede Dumnezeu, că omul vede în față, iar Dumnezeu vede în inimă.

1 Paral. 28, 9; Ierem. 11, 20; Psalm 7, 10.

8. Și a chemat lesse pre Aminadav, și a trecut pre dinaintea feții lui Samuil, și a zis: nici pre acesta nu l-au ales Domnul.

9. Și a adus lesse pre Samà, și a zis: nici pre acesta nu l-au ales Domnul.

10. Și a adus lesse șapte fii ai săi înaintea lui Samuil, și a zis Samuil către lesse: nu au ales Domnul dintr'aceștia.

11. Și a zis Samuil către lesse: sfârșitu-s'au fiii? Și a zis lesse: mai este cel mai mic, care paște oile, și a zis Samuil

către Iesse: trimite și-l adu pre el, că nu vom mânca până nu va veni el aici.

Jud. 6, 15; 2 Împ. 7, 8.

12. Și a trimis și l-a adus pre el, și era el rumen, frumos la ochi și plăcut la vedere Domnului, și au zis Domnul către Samuil: scoală-te și unge pre David, că acesta este bun.

13. Și a luat Samuil cornul cu untuldelemn, și l-a uns pre el în mijlocul fraților lui, și s'a pogorât Duhul Domnului preste David din ziua aceea și de aci înainte; apoi s'a sculat Samuil și s'a dus în Armatem.

2 Împ. 12, 7; 1 Paral. 11, 3; Psalm 88, 21.

14. Și Duhul Domnului s'a depărtat dela Saul, și-l chinuie pre el duh rău dela Domnul.

1 Împ. 18, 10 și 19, 9.

15. Și au zis slugile lui Saul către el: iată duh rău dela Domnul te chinuește pre tine.

Fapt. 7, 45, 13, 22.

16. Grăiască dar robii tăi înaintea ta, și să caute Domnului nostru bărbat, care să știe cânta cu arfa, și când va fi duhul cel rău preste tine, va cânta cu arfa sa, și bine va fi ție, și te vei odihni.

17. Și a zis Saul către slugile sale: căutați dar bărbat, care știe să cânte bine, și-l aduceți la mine.

18. Și răspunzând unul din slugile lui, a zis: iată am văzut pre fiul lui Iesse Vitleemiteanul, care știe să cânte, și este om cu minte și rășboinic și înțelept la cuvânt, și om cu bun chip, și Domnul este cu dânsul.

19. Și a trimis Saul soli la Iesse, zicând: trimite la mine pre fiul tău David cel dela turma ta.

20. Și a luat Iesse un gomor de pâine și un foale de vin și un ied din capre, și le-au trimis prin mâna lui David fiul său la Saul.

21. Și a intrat David la Saul, și a stătut înaintea lui, și l-a iubit pre el foarte, și s'a făcut lui purtător de arme.

22. Și a trimis Saul la Iesse, zicând: să stea David înaintea mea, că a aflat har în ochii mei.

1 Împ. 18, 2.

23. Și a fost când era dela Dumnezeu duh rău preste Saul, luă David arfa, și cântă cu ea, și răsuflă Saul, și era bine lui, și fugea dela el duhul cel rău.

CAP. 17.

David și Goliat.

Și adunând cei de alt neam taberile lor la războiu, au venit în Sohotul Iudeii, și au tăbărit între Sohot și între Azica, la hotarele Domnului.

1 Paral. 11, 13.

2. Și adunându-se și Saul și bărbații lui Israil, au tăbărit în valea Terevintului, și s'au rânduit la războiu împotriva celor de alt neam.

3. Și cei de alt neam stau pre munte deoparte, și Israil stă pre munte de altă parte, și valea era între ei.

4. Și a ieșit un bărbat tare din oastea celor de alt neam, numele lui era Golieat din Ghet, înălțimea lui era de șase coți și o palmă.

5. Și coif de aramă pre capul lui, și cu platoșă de zale îmbrăcat, și platoșa lui cumpănea cinci mii de sicli de aramă și de fier.

6. Și tureci de aramă preste fluerile picioarelor lui, și pavăză de aramă între umerii lui.

7. Și coada sulii lui ca sulul țesătorilor, și fierul cel ascuțit al sulii lui de șase sute de sicli de fier, și înaintea lui mergea purtătorul lui de arme.

2 Împ. 21, 16.

8. Și a stăut, și a strigat către oastea lui Israil, și a zis lor: pentruce ieșiți să vă bateți cu noi? Au nu sunt eu de alt neam, și voi Evrei ai lui Saul? Alegeți-vă vouă un bărbat, și să vină asupra mea.

9. Și de se va putea bate cu mine, și mă va ucide, vom fi vouă robi; iar de voi putea eu, și-l voi ucide pre el, voi veți

fi nouă robi, și veți sluji nouă.

10. Și a zis cel de alt neam: iată eu am ocărît oștirea lui Israil astăzi, dați mie om și să ne batem amândoi.

2 Împ. 2, 15.

11. Și a auzit Saul și tot Israilul cuvintele acestea ale celui de alt neam, și s'au întristat și s'au spăimântat foarte.

12. Iar David eră fiul unui om Efratean din Vitleemul lui Iuda, numele lui eră Iesse, și aveà opt feciori, eră omul bătrân în zilele lui Saul, și de vârstă cu anii între oameni.

Rut 1, 2.

13. Și cei trei feciori mai mari ai lui Iesse au mers după Saul la războiu, Eleav cel întâiu născut al lui, și al doilea Aminadav, și al treilea Samà.

14. Iar David eră cel mai mic, și cei trei mai mari s'au dus după Saul.

15. David se duceà la Saul, și se întorceà ca să pască oile tatălui său în Vitleem.

16. Iar cel de alt neam veneà dimineața și seara, și stà stâlp înaintea lui Israil patruzeci de zile.

17. Și a zis Iesse lui David fiului său: ia fraților tăi un ifi din făina aceasta și aceste zece pâini, și aleargă la tabără, și le dă fraților tăi.

18. Și zece cășulețe de lapte, acestea le vei duce celui mai mare preste mie, și vezi pre frații tăi sunt în pace, și vei ști ce le va trebui, și Sâmbăta o vei face cu mine.

19. Iar Saul cu dânșii și cu tot poporul eră în valea Terevintului bătându-se cu cei de alt neam.

20. Și s'a sculat David de dimineață, și a lăsat oile la păzitor, și luând acelea s'a dus în ce chip i-a poruncit Iesse, și a venit la șanț și la oștirea, care ieșeà la bătaie și strigà la războiu.

21. Și s'a rânduie Israil și cei de alt neam rând împotriva rândului.

22. Și lăsând David povara sa pre mâna strejutorului a alergat la tabără, și venind a întrebat pre frații săi de cele de pace.

23. Și grăind el cu ei, iată bărbatul cel tare, numele lui Golieat filisteanul din Ghet, se suiă din tabăra celor de alt neam, și grăind el aceleași cuvinte ca mai nainte, a auzit David.

24. Și fiecare Israilit când a văzut pre omul acela, a fugit dela fața lui și s'a speriat foarte.

25. Și fiecare Israilit zicea: văzut-ați pre omul acesta ce vine? El vine ca să ocărăscă pre Israil; pre omul care îl va ucide îl va dăruî împăratul cu bogăție mare și va da lui pre fata sa, și casa tatălui său o va scuti întru Israil.

26. Și a zis David către oamenii cei ce stau împreună cu el, grăind: ce se va face omului, care va omorî pre cel de alt neam și va ridică ocară din Israil? Că cine este cel de alt neam netăiatul acesta împrejur, care ocărăște tabăra Dumnezeului celui viu?

27. Și a spus lui poporul același cuvânt, zicând: așa se va face omului, care va omorî pre el.

28. Și a auzit Eliav fratele lui cel mai mare, când grăia el către oameni, și s'a mâniat Eliav pre David, și i-a zis: pentruce ai venit aici? Și cui ai lăsat acele puține oi în pustie? Știu eu mândria ta și răutatea inimii tale, că pentru ca să vezi rășboiul ai venit aici.

29. Și a zis David: ce am făcut acum? Au nu este cuvânt?

30. Și s'a abătut dela el la altul, și i-a grăit lui după cuvântul acesta, și i-a răspuns lui poporul după cuvântul cel dintâiu.

31. Și s'au auzit cuvintele, care le-a grăit David, și s'au spus înaintea lui Saul, și luându-l pre el l-a adus la Saul.

32. Și a zis David către Saul: să nu se mârșnească inima Domnului meu pentru el, robul tău va merge și se va bate cu cel de alt neam.

33. Și a zis Saul către David: nu vei putea merge împotiva celui de alt neam, ca să te bați cu el, că tu ești un copilandru, iar el este om rășboinic din tinerețile sale,

34. Și a zis David către Saul: pășteă robul tău oile tatălui său, și când venea leul și ursul și lua vre-o oae din turmă,

35. Mergeam după el și-l băteam, și scoteam oaea din gura lui, și de se sculă asupra-mi, îl apucam de grumazi și-l băteam și-l omoram.

36. Și pre leu și pre urs băteà robul tău, și va fi și acest de alt neam netăiatul împrejur ca unul dintr'aceștia, acum voi merge și-l voi bate, și voi ridicà astăzi ocară dintru Israil, că cine este acest netăiat împrejur, care a ocărît tabăra Dumnezeului celui viu?

37. Și David adause: Domnul cel ce m'au scos pre mine din mâna leului și din mâna ursului, acela mă va scoate din mâna acestui de alt neam și netăiat împrejur. Și a zis Saul către David: mergi și Domnul să fie cu tine.

38. Și a îmbrăcat Saul pre David cu îmbrăcămintele sale, și coif de aramă a pus pre capul lui, și l-a îmbrăcat cu platoșa.

39. Și a încins pre David cu sabia sa preste îmbrăcămintea sa, și a ostenit David umblând odată și de două ori, că nu erà învățat; și a zis David către Saul: nu voi puteà merge cu acestea, că nu sunt deprins cu ele, și le-a scos de pre el,

40. Și a luat toiagul său în mână și ș'a ales cinci pietre netede din pârîu, și le-a pus în traista cea păstorească, care erà la el de obicei.

41. Și cu praștia lui în mână, și s'a apropiat de bărbatul cel de alt neam, și veneà și cel de alt neam apropiindu-se de David, și bărbatul cel ce-i purtà pavăza înaintea lui.

42. Și căutând Golieat cel de alt neam a văzut pre David și a rîs de el, pentru că erà un copilandru rumen cu ochii frumoși.

43. Și a zis cel de alt neam către David: au doar câine sunt eu, de vii cu băț asupra mea și cu pietre?

44. Și a zis David: ba încă mai rău ești decât câinele, și a blestemat cel de alt neam pre David întru dumnezeii săi.

45. Și a zis cel de alt neam către David: vino la mine și voi da trupul tău pasărilor cerului și hiarelor pământului.

46. Și a zis David către cel de alt neam: tu vii la mine cu sabie și cu sulită și cu pavăză; iar ea voiu merge la tine întru numele Domnului Dumnezeuului Savaot, Dumnezeuului taberii lui Israil, pre care ai ocărit-o astăzi.

47. Și te va da Domnul astăzi în mâna mea și te voiu omorî, și voiu luă capul tău dela tine, și voiu da mădulările tale și mădulările taberii tale ale celor de alt neam în ziua aceasta pasărilor cerului și hiarelor pământului, și va cunoaște tot pământul că este Dumnezeu în Israil.

Ps. 32, 16.

48. Și va cunoaște toată adunarea aceasta, că nu cu sabie și cu sulită mântuește Domnul, că al Domnului este războiul, și va da Domnul pre voi în mâinile noastre.

49. Și s'a sculat cel de alt neam și a venit întru întâmpinarea lui David; iar David grăbind a alergat la bătae înaintea celui de alt neam.

Sirah 47, 4.

50. Și băgând David mâna sa în traistă a luat o piatră, și o a pus în praștie și a aruncat, și a lovit pre cel de alt neam în frunte, și a trecut piatra prin coif în fruntea lui, și a căzut cu fața pre pământ.

1 Mac. 4, 30.

51. Și a biruit David pre cel de alt neam cu praștia și cu piatra, și a lovit pre cel de alt neam, și l-a omorît.

52. Și David nu aveà sabie în mâna lui, și alergând a stătit deasupra lui, și luând sabia lui o a scos din teaca ei, și l-a omorît pre el, și i-a tăiat capul lui, și văzând cei de alt neam, că a murit viteazul lor, au fugit:

53. Și sculându-se bărbații lui Israil și ai lui Iuda au strigat, și au alergat după ei până la intrarea Ghetei și până la poarta Ascaloniei, și au căzut răniți cei de alt neam în calea porților și până la Ghet și până la Acaron.

54. Și întorcându-se bărbații lui Israil dela gonirea celor de al neam, prădau taberile lor.

55. Iar David luând capul celui de alt neam, l-a adus în Ierusalim, și armele lui le-a pus în cortul lui.

56. Și când a văzut Saul pre David ieșind într-o întâmpinare a celui de alt neam, a zis către Avenir mai marele oștirii: al cui fecior este tinerelul acesta, Avenire? Iar Avenir a zis: viu este sufletul tău împărate, nu știu.

57. Și a zis împăratul: întreabă tu, al cui fecior este tinerelul acesta?

58. Și după ce s'a întors David dela uciderea celui de alt neam, l-a luat pre el Avenir, și l-a dus înaintea lui Saul, și capul celui de alt neam era în mâna lui.

59. Și a zis Saul către el: al cui fecior ești tinere? Și a zis David: fiul robului tău Iesse Vitleemiteanul.

CAP. 18.

Răsplata lui David.

Și a fost după ce a sfârșit a grăi cu Saul, sufletul lui Ionatan s'a legat cu sufletul lui David, și l-a iubit pre el Ionatan ca pre sufletul său.

2 Împ. 21, 7.

2. Și l-a luat pre el Saul în ziua aceea, și nu l-a lăsat să se întoarcă în casa tatălui său.

1 Împ. 16, 22.

3. Și a făcut Ionatan cu David legătură, pentru că-l iubea pre el ca pre sufletul său.

4. Și s'a desbrăcat Ionatan de vestmântul său cel deasupra, cu care era îmbrăcat, și l-a dat lui David, și hainele sale și sabia sa și arcul său și brâul său.

5. Și mergea David ori unde-l trimetea Saul, și înțelepțește se purta, și l-a pus pre el preste bărbații războiului, și a plăcut în ochii a tot poporului, încă și înaintea slugilor lui Saul.

6. Și a fost la întoarcerea lor, când se întorcea David dela uciderea celui de alt neam, au ieșit jucătoarele într-o întâmpinare a lui David din toate cetățile lui Israil, cântând și

jucând, și întru întâmpinarea lui Saul împăratul cu timpine și cu flueri și cu alăute.

Eșire 15, 20; Jud. 11, 34.

7. Și cântau femeile și ziceau: bătut-a Saul cu miile și David cu zecile de mii.

1 Împ. 21, 11; 29, 5; Sirah. 47, 6.

8. Și s'a mâniat Saul foarte, și n'a plăcut în ochii lui Saul cuvântul acesta, și a zis: lui David a dat zeci de mii, și mie mi-a dat mii, și ce mai lipsește lui, fără numai împărăția?

9. Și s'a uitat rău Saul la David din ziua aceea și de aici înainte.

10. Și a fost a doua zi a căzut duh rău dela Dumnezeu preste Saul, și a rămas uimit în mijlocul casei sale, și David cânta din arfă cu mâna sa ca în toate zilele, iar Saul ținea în mână sulița.

11. Și a ridicat Saul sulița, zicând: lovî-voiu pre David până în părete, și s'a ferit David dela fața lui de două ori.

12. Și s'a temut Saul de fața lui David, pentrucă Domnul erà cu el, și dela Saul s'au fost depărtat.

13. Și l-a depărtat pre el Saul de la sine, și l-a pus mai mare preste o mie, și ieșea și intra înaintea poporului.

14. Iar David întru toate căile sale înțelepțește se purtà, și Domnul erà cu el.

15. Și văzând Saul, că el erà foarte înțelept, se sfieà de fața lui.

16. Și tot Israilul și Iuda iubeà pre David, pentrucă el intra și ieșea înaintea feții poporului.

17. Și a zis Saul către David: iată fata mea cea mai mare Merov, pre ea o voiu da ție femeie, numai să fii voinic, și să te lupți în războaiele Domnului; iar aceasta a făcut Saul cugetând, ca să nu fie mâna mea preste el, ci să fie preste el mâna celor de alt neam.

18. Și a zis David către Saul: cine sunt eu, și ce viță de neam este tatăl meu în Israil, ca să fiu ginere împăratului?

19. Și a fost în vremea, în care erà să se deà lui David, Merov fata lui Saul, s'a dat lui Adriil Molatineanului femeie.

20. Și Melhol fata lui Saul a îndrăgit pre David, și s'a spus lui Saul, și s'a părut drept în ochii lui lucrul.

21. Și a zis Saul: da-o-voiu pre ea lui, ca să-i fie spre piedică, și erà asupra lui Saul mâna celor de alt neam, și a zis Saul către David a doua oară: îmi vei fi ginere astăzi.

22. Și a poruncit Saul slugilor sale, zicând: grați voi pre ascuns lui David, și-i spuneți: iată ce voește împăratul, și toate slugile lui te iubesc, și tu fii ginere împăratului.

23. Și au grăit slugile lui Saul în urechile lui David aceste cuvinte, și a zis David: au lucru mic se pare întru ochii voștri a fi ginere împăratului? Și eu sunt om smerit, și nu slăvit.

24. Și au spus slugile lui Saul cuvintele acestea, care le-a grăit David.

25. Și a zis Saul: acestea să grați lui David: nu voește împăratul altă dare, fără numai o sută de mădulări netăiete împrejur ale celor de alt neam, să izbândești asupra vrăjmașilor împăratului, și Saul a gândit să bage pre David în mâinile celor de alt neam.

26. Și slugile lui Saul au spus lui David cuvintele acestea, și a plăcut lui David cuvântul, ca să se facă ginere împăratului.

27. Și încă nu s'au plinit zilele, și sculându-se David a mers el și bărbaii lui, și au ucis o sută de bărbați din cei de alt neam, și a adus împăratului mădulările lor cele netăiete împrejur, și s'a făcut ginere împăratului, și i-a dat Saul femeie pre Melhol fata sa.

2 Împ. 3, 14.

28. Și a văzut Saul, și a cunoscut că Domnul este cu David, și cum că tot Israilul îl iubește.

29. Și a adaos mai mult a se teme de David, și a fost Saul mânios pre David în toate zilele.

30. Și au ieșit boierii celor de alt neam la războiu; și de câte ori ieșeau ei, David erà mai înțelept decât toate slugile lui Saul, și numele său fu cinstit foarte.

CAP. 19.

Prietenia lui Ionatan cu David.

Și a grăit Saul către Ionatan fiul său și către toate slugile sale: ca să omoare pre David, iar Ionatan fiul lui Saul iubea pre David foarte.

2. Și a spus Ionatan lui David, zicând: Saul, tatăl meu, caută să te omoare, păzește-te dar, mâine dimineață te ascunde și șezi ascuns.

3. Și eu voi ieși, și voi stă rugându-mă de tatăl meu în țarină acolo unde vei fi tu, și eu voi grăi pentru tine către tatăl meu, și voi vede ce va fi, și-ți voi da de știre.

4. Și a grăit Ionatan bine pentru David către Saul tatăl său, și a zis către dânsul: să nu păcătuești împărate asupra robului tău David, că n'a greșit ție, și faptele lui bune sunt foarte.

5. Și s'a pus viața sa în primejdie, și a ucis pre cel de alt neam, și au făcut Domnul mântuire mare, și tot Israilul a văzut și s'a bucurat; și pentrue să păcătuești asupra sângelui nevinovat, omorînd pre David fără de vină?

6. Și a ascultat Saul de cuvântul lui Ionatan, și s'a jurat Saul zicând: viu este Domnul, nu va muri.

7. Și a chemat Ionatan pre David, și i-a spus lui toate cuvintele acestea, și a băgat Ionatan pre David la Saul, și eră pre lângă dânsul ca și înainte.

8. Și iarăși s'a făcut războiu asupra lui Saul, și s'a întărit David, și a bătut pre cei de alt neam, și i-a bătut bătaie mare foarte, și au fugit ei dela fața lui.

1 Paral. 11, 2.

9. Și a fost duh rău dela Dumnezeu preste Saul, și el dormea în casă, și sulița eră în mâna lui, și David cânta din arfă cu mâinile sale.

1 Împ. 16, 14; 18, 10.

10. Și cercă Saul să lovească cu sulița pre David, și s'a depărtat David dela fața lui Saul, și a lovit cu sulița în

perete; iar David a fugit, și a scăpat în noaptea aceea.

11. Și a trimis Saul soli la casa lui David, să-l păzească pre el, și dimineată să-l omoare, și a spus lui David Melhol femeia lui zicând: de nu vei mântui tu sufletul tău în noaptea aceasta, mâine te va omorî.

12. Și a slobozit Melhol pre David pre fereastră, și s'a dus, și a fugit, și s'a mântuit.

13. Și a luat Melhol chip deșert, și l-a pus în pat, și pernă de păr de capre a pus la capul lui, și le-a acoperit cu o haină.

14. Și a trimis Saul soli ca să prinză pre David, iar ea a zis: că este bolnav.

15. Și iar a trimis la David, zicând: aduceți-l cu patul la mine să-l omor.

16. Și au mers solii, și iată chipul cel deșert în pat, și pernă de păr de capre la capul lui.

17. Și a zis Saul către Melhol: pentruce m'ai înșelat așa și ai slobozit pre vrăjmașul meu, și a scăpat? Și a zis Melhol lui Saul, el mi-a zis: sloboade-mă, iar de nu, te voi omorî.

18. Deci David a fugit, și a scăpat, și a mers la Samuil în Armatem, și i-a spus lui toate câte i-a făcut Saul, și s'au dus Samuil și David, și au șezut în Navat la Rama.

19. Și s'a spus lui Saul zicând: iată David este în Navat la Rama.

20. Și a trimis Saul soli, ca să prinză pre David, și mergând aceia au văzut adunare de proroci, cari prorocau, și pre Samuil stând în fruntea lor, și a fost Duhul lui Dumnezeu preste solii lui Saul, și au prorocit și ei.

21. Și s'a spus lui Saul, și a trimis alți soli, și au prorocit și aceștia și a adaos a trimite Saul și al treilea rând de soli, și au prorocit și aceștia.

22. Și s'a mâniat cu iuțime Saul, și s'a dus și el în Armatem, și venind până la fântâna ariei cea din Sefi, a întrebat și a zis: unde este Samuil și David? Și ziseră: iată în Navat la Rama.

23. Și s'a dus de acolo în Navat la Rama, și a fost și preste el Duhul lui Dumnezeu, și a mers prorocind până ce a venit în Navat la Rama.

24. Și s'a desbrăcat de hainele sale, și a prorocit înaintea lor, și a căzut gol toată ziua aceea și toată noaptea, pentru aceea s'a zis: au și Saul între proroci?

1 Împ. 10, 12.

CAP. 20.

Prigonirea lui David.

Și a fugit David din Navatul cel din Rama, și a venit înaintea lui Ionatan, și a zis: ce am făcut? Și care este strâmbătatea mea? Și ce am greșit înaintea tatălui tău, de caută sufletul meu.

2. Și i-a zis Ionatan lui: nicidecum nu vei muri tu, că nu va face tatăl meu nici un lucru mare sau mic, care să nu-l descopere urechii mele, și pentruce să ascunză tatăl meu de către mine cuvântul acesta? Nu este aceasta.

3. Și răspunzând David lui Ionatan a zis: bine știe tatăl tău, că am aflat har înaintea ta, pentru aceea a zis: să nu știe aceasta Ionatan, ca nu cumvă să nu vreă; ci viu este Domnul și viu este sufletul tău, că precum am zis, n'a rămas fără numai un pas între mine și moarte.

4. Și a zis Ionatan către David: ce poștește sufletul tău, și ce să-ți fac?

5. Și a zis David către Ionatan: iată mâine este lună nouă, și eu negreșit nu voi șede cu împăratul la masă, ci tu să mă lași ca să mă ascunz în câmp până în deseară.

Num. 10, 10.

6. Și de va întrebă tatăl tău, și mă va căută, să zici: cerându-se s'a cerut dela mine David să meargă până la Vitleem cetatea sa, că jertfa de peste an este acolo la tot neamul său.

7. Și de va zice: bine, pace va fi robului tău; iar de-ți va răspunde aspru, să știi că s'a plinit răul la el.

8. Și fă milă cu robul tău, că pre mine robul tău m'ai adus să fac legătura Domnului împreună cu tine, și de este nedreptate în robul tău, omoară-mă tu, pentruce să mă bagi așa la tatăl tău?

2 Împ. 14, 32.

9. Și a zis Ionatan: nicidecum nu va fi ție aceasta, că de voi ști că s'a plinit răul la tatăl meu, ca să vie preste tine și preste cetățile tale, voi spune ție.

10. Și a zis David către Ionatan: cine va spune mie, de va răspunde aspru tatăl tău?

11. Și a zis Ionatan către David: mergi și așteaptă în țarină, și au mers amândoi în țarină.

12. Și a zis Ionatan către David: Domnul Dumnezeu lui Israil știe, că voi întreba pre tatăl meu cum va fi vreme, de trei ori, și de va fi bine pentru David, voi trimite la tine în țarină.

13. Așa să facă Dumnezeu lui Ionatan, și așa să-i adaoge, că de va voi tatăl meu să aducă asupra ta rele, voi descoperi urechii tale și te voi slobozi, și vei merge în pace, și să fie Domnul cu tine, precum au fost cu tatăl meu.

14. Și de voi mai trăi eu, să faci milă cu mine;

15. Iar de voi muri cu moarte, să nu ridici mila ta dela casa mea până în veac; și când va ridica Domnul pre vrăjmașii lui David, pre fiecare de pre fața pământului, să se afle numele lui Ionatan la casa lui David, și să caute Domnul pre vrăjmașii lui David.

2 Împ. 9, 3.

16. Și a adaos încă Ionatan a se jură lui David, pentrucă-l iubea pre el, căci iubea sufletul celui ce-l iubea pre el.

17. Și a zis Ionatan: mâine este lună nouă, și va întreba de tine, că va fi scaunul tău gol.

18. Și vei stă ascuns trei zile, și vei lua seama să vii la locul unde te-ai ascuns în ziua cea de lucru, și vei șede lângă piatra Esel.

19. Și eu trei săgeți voiui repezi, dând la semn.

20. Și iată voiui trimite sluga, zicând: mergi de-mi află săgeata.

21. De voiui zice slugii: dincoace de tine este săgeata, dincoace ia-o pre ea, tu vino, că pace este ție și rău nu este ție, viu este Domnul.

22. Iar de voiui zice slugii: dincolo de tine este săgeata mai înainte, să te duci, că te-au slobozit pre tine Domnul.

23. Și de cuvântul, care l-am grăit eu și tu, iată Domnul este martor între mine și între tine până în veac.

24. Și s'a ascuns David în țarină, și a venit luna, și a venit și împăratul la masă să mănânce.

25. Și a șezut după obicei pre scaunul său, și s'a sculat Ionatan, și a șezut Avenir de latirea lui Saul, și locul lui David s'a văzut gol.

26. Și nimic n'a grăit Saul în ziua aceea, că gândeà, că doar s'a întâmplat de nu este curat, și nu s'a curățit;

27. Iar în ziua a doua a lunei iarăși s'a văzut gol locul lui David, și a zis Saul către Ionatan fiul său: pentru ce n'a venit feciorul lui Iesse nici ieri, nici astăzi la masă?

28. Și a răspuns Ionatan lui Saul, zicând: s'a cerut dela mine David să meargă până la Vitleem cetatea sa.

29. Și a zis lasă-mă, că jertfește neamul meu în cetatea aceea, și mi-au poruncit mie frații mei, și acum de am aflat har în ochii tăi, lasă-mă să mă duc, și să văz pre frații mei, pentru aceea n'a venit la masa împăratului.

30. Și s'a mâniat Saul cu mânie pre Ionatan foarte, și i-a zis lui: fecior de fată desfrânată, au nu știi eu, că soț ești tu fiului lui Iesse spre rușinarea ta și spre rușinarea maicii tale cei desmățate?

31. Că în toate zilele câte va trăi pre pământ feciorul lui Iesse, nu se va întemeia împărăția ta; acum dar trimite, și prinde pre tânărul acela, că el trebuie să moară.

32. Și răspunzând Ionatan lui Saul tatălui său, a zis: pentru ce să moară? Ce a făcut?

33. Și a ridicat Saul sulița asupra lui Ionatan să-l omoare, și a cunoscut Ionatan că s'a plinit răul acesta dela tatăl său să omoare pre David.

34. Și a sărit Ionatan dela masă aprins de mânie, și n'a mâncat pâine în ziua a doua a lunii, că s'a întristat pentru David, căci a hotărît tatăl său să-l omoare.

35. Și după ce s'a făcut dimineață, a ieșit Ionatan în țarină, precum s'a făgăduit cu jurământ lui David, și un slujitor cu dânsul.

36. Și a zis slugii: aleargă, află-mi săgețile, care le sloboz eu, și a alergat sluga, iar el a tras săgeata, și o a adus pre ea.

37. Și s'a dus sluga până la locul unde a slobozit Ionatan săgeata, și a strigat Ionatan după slugă, și a zis: mai încolo de tine înainte este săgeata.

38. Și a strigat Ionatan după slugă zicând: aleargă curând, și să nu stai, și a cules sluga lui Ionatan săgețile, și le-a adus la domnul său.

39. Și sluga n'a știut nimic, fără numai Ionatan și David au știut cuvântul acesta.

40. Și Ionatan a dat armele sale slugii, și a zis slugii sale: mergi, intră în cetate.

41. Și după ce s'a dus sluga, s'a sculat și David dela piatra Esel, și a căzut cu fața sa la pământ, și s'a închinat lui de trei ori, și s'a sărutat unul cu altul, și au plâns amândoi unul pentru altul, iar David a plâns mai mult.

42. Și a zis Ionatan lui David: mergi în pace, și precum ne-am jurat amândoi în numele Domnului, zicând: Domnul să fie martor între mine și între tine, și între sămânța mea și între sămânța ta până în veac; și s'a sculat David, și s'a dus, iar Ionatan a intrat în cetate.

CAP. 21.

David căutând scăpare.

Și a venit David în Nomva la preotul Avimeleh, și s'a spăimântat Avimeleh de venirea lui, și i-a zis lui: pentruce tu singur ești, și nimenea cu tine?

2. Și a zis David lui Avimeleh preotul: împăratul mi-a dat astăzi poruncă, și mi-a zis: nimenea să nu știe cuvântul, pentru care eu te trimit pre tine, și care eu ți-am poruncit ție, și am lăsat cuvânt slugilor în locul, care se chiamă Fellani Meamoni.

3. Și acum de ai la îndemână cinci pâini, dă în mâna mea ce se va afla.

4. Și răspunzând preotul lui David a zis: nu am la îndemână pâini de rând, fără numai sfinte pâini sunt, de s'au păzit slugile mai ales de femei, așa vor mânca.

Eșire 19, 15.

5. Și răspunzând David preotului, i-a zis: de muieri ne-am ferit ieri și alaltăieri; când am purces în cale, toate slugile au fost curățite, și de cumvă această cale nu-i curată, se va sfinți astăzi prin uneltele mele.

6. Și Avimeleh preotul i-a dat lui pâinile punerii înainte, că nu erà acolo pâine, fără numai pâinile punerii înainte, cele luate dinaintea feții Domnului, ca să se pue pâine caldă în ziua, în care le-a luat pre ele.

Eșire 29, 32; Lev. 24, 9; Mat. 12, 3, 4.

7. Și erà acolo unul din slugile lui Saul în ziua aceea stând înaintea Domnului, și numele lui, Doic Sirul, care păștea mușcoii lui Saul.

8. Și a zis David către Avimeleh: vezi de ai aici la îndemână sulită sau sabie, că sabia mea și armele mele nu le-am luat cu mine, că grabnică erà porunca împăratului.

9. Și a zis preotul: iată este aici sabia lui Golieat, cel de alt neam, pre care l-ai ucis în valea Terebintului, iată este învăluită într'o haină, dinapoia umărarului; de vrei să o iei aceasta, ia-o, că nu este aici alta afară de aceasta, și a zis David: iată nu este ca aceasta, dămi-o, și o a dat lui pre ea.

10. Și s'a sculat David, și a fugit în ziua aceea dela fața lui Saul, și a venit David la Aghus împăratul Ghetei.

11. Și au zis slugile lui Aghus către dânsul: au nu acesta este David împăratul țării? Au nu acestuia au început a strigă jucătoarele zicând: a ucis Saul cu miile, și David cu zecile de mii.

1 Împ. 18, 7.

12. Și a pus David cuvintele acestea în inima sa, și s'a speriat foarte de fața lui Aghus împăratul Ghetei.

13. Și ș'a schimbat fața sa înaintea lui, și se făcè în ziua aceea, ca și cum ar fi nebun la ușile cetății, și se sprijineà cu mâinile sale, și cădeà pre ușile cetății, și balele lui curgeau pre barba lui.

14. Și a zis Aghus către slugile sale: iată vedeți om nebun, pentru ce l-ați adus la mine?

15. Au doar de nebuni am eu lipsă? Pentruce l-ați adus, ca să se nebunească la mine? Acesta nu va intrà în casa mea.

CAP. 22.

Saul ucide preoții din Nomva.

Și s'a dus de acolo David, și a scăpat, și a venit în peștera Odolam, și auzind frații lui și toată casa tatălui său, s'au pogorît acolo la el.

2. Și s'au adunat la el toți cei ce erau în nevoe, și toți datornicii, și toți cei necăjiți cu sufletul, și erà povățuitor preste ei, și erau cu el ca la vr'o patru sute de bărbați.

Jud. 9, 4.

3. Și s'a dus David de acolo în Masifatul Moavului, și a zis către împăratul Moavului: să fie tatăl meu și muma mea la tine, până voi ști ce va face mie Dumnezeu.

4. Și s'a rugat înaintea împăratului Moavului, și au lăcuit la dânsul în toate zilele, în care a fost David în cetatea aceea.

5. Și a zis Gad prorocul către David: nu ședeà în cetatea aceasta, mergi și te întoarce în pământul lui Iuda, și

mergând David a venit și a șezut în cetatea Saric.

6. Și a auzit Saul că s'a aflat David și bărbatii cei cu el, și Saul eră în deal supt arătura cea din Rama, cu sulița în mână, și toate slugile lui stau împrejurul lui.

7. Și a zis Saul către slugile sale, care stau împrejurul lui: ascultați fiii lui Veniamin, au cu adevărat tuturor vouă va dà fiul lui Iesse țarine și vii, și pre toți pre voi vă va pune mai mari preste sute și preste mii?

8. Că v'ați unit toți asupra mea, și nu este cine să fi descoperit urechii mele, când a făcut legătură fiul meu cu fiul lui Iesse, și nimenea dintre voi nu este, pre care să-l doară de mine, și să-mi spue, pentrucă a ridicat fiul meu pre robul meu asupra mea vrăjmaș, precum este în ziua aceasta.

9. Și răspunzând Doic Sirul cel mai mare preste mușcoii lui Saul, a zis: văzut-am pre fiul lui Iesse venit în Nomva la Avimeleh preotul fiul lui Ahitov.

10. Și a întrebat pentru el pre Dumnezeu, și de mâncat i-a dat, și sabia lui Golieat cel de alt neam i-a dat lui.

11. Și a poruncit împăratul să cheme pe preotul Avimeleh fiul lui Ahitov și pre toți fiii tatălui său preoții cei din Nomva, și au venit toți la împăratul.

12. Și a zis Saul: ascultă acum fiule al lui Ahitov, și a zis: iată eu, grăește doamne.

13. Și a zis Saul lui: căci te-ai unit asupra mea tu și fiul lui Iesse, și i-ai dat lui pâine și sabie, și ai întrebat pentru el pre Dumnezeu, ca să-l faci vrăjmașul meu, cum este astăzi?

14. Și a răspuns Avimeleh împăratului, și a zis: și cine este întru toate slugile tale ca David credincios și ginere împăratului și ascultător de toată porunca ta și mărit în casa ta?

15. Au doar astăzi am început a întreba pre Dumnezeu pentru el? Nicidecum să nu gândească împăratul acest lucru de robul său, nici de toată casa tatălui meu, că n'a știut robul tău întru toate acestea cuvânt mare sau mic.

16. Și a zis împăratul Saul: cu moarte vei muri Avimeleh, tu și toată casa tatălui tău.

17. Și a zis împăratul slujitorilor, carii stau lângă dânsul: duceți-vă și omorâți pre preoții Domnului, că mâna lor este cu David, și pentru că au știut că el fuge, și nu mi-au spus mie; ci slugile împăratului n'au vrut să ridice mâinile sale, ca să omoare preoții Domnului.

18. Și a zis împăratul lui Doic: întoarce-te tu, și omoară pe preoți; și s'a întors Doic Sirul, și a omorât pe preoții Domnului în ziua aceea trei sute și cinci de bărbați toți carii purtau Efod.

19. Și Nomva cetatea preoților o a bătut cu ascuțitul sabiei dela bărbat până la femeie, dela prunc până la sugător, și boul și asinul și oaia.

20. Și a scăpat un fecior al lui Avimeleh fiul lui Ahitov, anume Aviatar, și a fugit după David.

3 Împ. 2, 26.

21. Și a spus Aviatar lui David, că a omorât Saul pre toți preoții Domnului.

22. Și a zis David lui Aviatar: știeam în ziua aceea, când eră acolo Doic Sirul, că va spune lui Saul, eu sunt pricina morții oamenilor casei tatălui tău.

23. Șezi cu mine nu te teme, că unde voiu căută loc sufletului meu, voiu căută și sufletului tău, pentrucă ai scăpat tu la mine.

CAP. 23.

David prigonit de Saul.

Și a spus lui David zicând: iată cei de alt neam bat Keila, și pradă și calcă ariile.

Is. Navì 15, 44.

2. Și a întrebat David pre Domnul zicând: să mă duc ca să bat pre cei de alt neam? Și au zis Domnul: du-te și vei bate pre cei de alt neam, și vei mântui Keila.

2 Paral. 18, 4.

3. Și au zis bărbații lui David către dânsul: iată noi aici în Iudeia ne temem, și cum va fi de vom merge la Keila, în inima celor de alt neam vom intra.

4. Și a daos David a întreba încă pre Domnul, și i-au răspuns lui Domnul, și i-au zis: scoală-te și mergi la Keila, că eu dau pre cei de alt neam în mâinile tale.

5. Și s'au dus David și bărbații cei ce erau cu el la Keila, și s'au bătut cu cei de alt neam, și aceia au fugit dela fața lui, și le-au luat vitele lor și i-au bătut pre ei bătae mare, și a mântuit David pre cei ce lăcneau în Keila.

6. Și a fost după ce a fugit Aviatar fiul lui Avimeleh la David, s'a pogorît și el cu David la Keila având Efod în mâna sa.

1 Împ. 22, 20.

7. Și s'a spus lui Saul, că a venit David la Keila, și a zis Saul: datu-l-au pre el Dumnezeu în mâinile mele, că s'a închis intrând în cetate cu porți și cu încuitori.

8. Și a poruncit Saul la tot poporul să meargă la războiu la Keila, ca să prinză pre David și pre bărbații lui.

9. Și cunoscând David, că nu va înceta Saul de a-i face rău lui, a zis către Aviatar preotul: adu Efodul Domnului.

10. Și a zis David: Doamne Dumnezeu lui Israil, auzind a auzit robul tău, că cercă Saul să vie la Keila să strice cetatea pentru mine.

11. Opri-se-va, sau va veni acum Saul precum a auzit robul tău? Doamne Dumnezeu lui Israil spune robului tău. Și au zis Domnul: se va opri.

12. Și a zis David: au mă vor da cei din Keila pre mine și pre oamenii mei în mâinile lui Saul? Și au zis Domnul: te vor da.

13. Și s'a sculat David și bărbații cei ce erau cu el ca la vre-o patru sute, și ieșind din Keila mergeau încotro puteau merge, și s'a spus lui Saul, că a ieșit David din Keila, și s'a oprit a veni.

14. Și a stat David în Maserem în pustie la strâmtori, și a șezut în munte în pustia Zif în pământ nisipos, și-l căută pre el Saul în toate zilele, și nu l-au dat pre el Domnul în mâinile lui.

Is. Navì 15, 24.

15. Și a văzut David, că iese Saul să-l caute pre el, și David erà în pustia Zif.

16. Și s'a sculat Ionatan feciorul lui Saul, și a mers la David în pustie, și l-a întărit pre el întru Domnul.

1 Împ. 30, 6.

17. Și a zis către el: nu te teme, că nu te va aflà pre tine mâna lui Saul tatăl meu, și tu vei împărăți preste Israil, și eu voi fi ție al doilea, și Saul tatăl meu știe aceasta.

1 Împ. 24, 21; 26, 25.

18. Și au făcut amândoi legătură înaintea Domnului, și David a stat în pustie, iar Ionatan s'a dus la casa sa.

19. Și s'au suit Zifeii din șes la Saul în deal, zicând: iată David s'a ascuns la noi în Mesara în strâmtori, în pustie în dealul lui Ehela deadreapta lesemonului.

20. Acum dar toți, precum a dorit sufletul împăratului, să se pogoare la noi, că prinși sunt în mâinile împăratului.

21. Și le-a zis lor Saul: binecuvântați sunteți voi Domnului, că v'au durut de mine.

22. Mergeți de grabă, și gătiți încă mai bine, și căutați și vedeți locul lui unde este piciorul lui, acolo unde ați zis, ca nu cumvâ cu vicleșug să scape.

23. Și vedeți și știți toate locurile unde se ascunde el, și vă întoarceți la mine cu lucrul gata, și voi merge cu voi, și va fi de va fi în țară, eu îl voi căută pre el întru toate miile ludei.

24. Și s'au sculat Zifeii, și au mers înaintea lui Saul; iar David și bărbații lui erau în pustia Maonului spre apus deadreapta lesemonului.

25. Și s'a dus Saul și bărbații lui să caute pre David, și s'a dat știre lui David, și s'a pogorât la piatra cea din pustia

Maonului, și a auzit Saul și a alergat după David la pustia Maonului.

26. Și mergea Saul și bărbații lui de partea muntelui dincoace, iar David și bărbații lui erau de partea muntelui dincolo; și se ferea David a merge de către fața lui Saul, și Saul și bărbații lui au tăbărât asupra lui David și asupra bărbaților lui să-i prinză pre ei.

21. Și au venit la Saul vestitori zicând: grăbește și vino, că cei de alt neam au intrat în țara ta.

28. Și s'a întors Saul dela alergarea după David, și s'a dus într-o întâmpinare a celor de alt neam, pentru aceea s'a chemat locul acela piatra împărțirii.

CAP. 24.

David cruță viața lui Saul.

Și s'a sculat David de acolo, și a șezut în strâmtoarele Engadului.

2. Și a fost după ce s'a întors Saul dela cei de alt neam, i-a spus lui zicând: că David este în pustia Engadului.

3. Și luând cu sine trei mii de bărbați aleși din tot Israilul, s'a dus să caute pre David și pre bărbații lui în fața Sadeemului.

4. Și a venit la stânile turmelor cele de lângă cale, și era acolo o peșteră; și Saul a intrat, ca să se odihnească, iar David și bărbații lui ședeau mai înlăuntru în peșteră.

5. Și au zis bărbații lui David către dânsul: iată aceasta este ziua care au zis Domnul către tine, ca să dea pre vrăjmașul tău în mâinile tale, și ca să faci lui cum va plăcea întru ochii tăi. Și s'a sculat David, și a tăiat pre ascuns poala hainei lui Saul.

6. Și a fost după aceasta a părut rău lui David pentru că a tăiat poala hainei lui.

7. Și a zis David către bărbații săi: nicidecum să nu fie mie dela Domnul, ca să fac lucru acesta domnului meu,

unsului Domnului, și să puiu mâna mea preste el, că unsul Domnului este acela.

8. Și a potolit David cu cuvinte pre bărbații săi, și nu i-a lăsat să se scoale să omoare pre Saul. Iar Saul sculându-se din peșteră s'a dus în calea sa.

9. Și s'a sculat și David după el din peșteră, și a strigat David după Saul, zicând: doamne împărate! Și a căutat Saul înapoi; iar David plecându-se cu fața sa la pământ s'a închinat lui.

10. Și a zis David către Saul: pentruce ascuți de cuvintele poporului, ce zice, iată David caută sufletul tău?

11. Iată în ziua aceasta au văzut ochii tăi, cum te-au dat Domnul astăzi în mâinile mele în peșteră, și n'am vrut să te omor, și nu m'am îndurat de tine, și am zis: nu voiu pune mâna mea preste domnul meu, că unsul Domnului este acesta.

12. Și iată poala hainei tale în mâna mea este, eu am tăiat poala hainei tale și nu te-am omorât, cunoaște și vezi astăzi, că nu este în mâna mea răutate, nici păgânătate, nici defăimare, și n'am păcătuیت asupra ta, și tu vânezi sufletul meu, ca să-l iei pre el.

13. Judece Domnul între mine și între tine, și să-mi izbândească Domnul față de tine; iar mâna mea nu va fi asupra ta.

14. Precum zice pilda veche: dintru cei fărădelege va ieși păcatul; iar mâna mea nu va fi preste tine.

15. Și acum după cine umblî împărate al lui Israil? După cine alergi? După un câine mort, după un purice?

1 Împ. 26, 20.

16. Fie Domnul judecător și legiuitor între mine și între tine, vază Domnul și să judece judecata mea, și să-mi izbândească față de tine.

2 Împ. 9, 8 și 16, 9.

17. Și a fost după ce a încetat David a grăi către Saul cuvintele acestea, a zis Saul: glasul tău este acesta, fiule David? Și ridicând Saul glasul său a plâns.

1 Împ. 26, 17.

18. Și a zis Saul către David: mai drept ești tu decât mine, că tu mi-ai dat mie bune, iar eu ți-am răsplătit rele.

1 Împ. 26, 21.

19. Și tu mi-ai arătat mie astăzi ce bine mi-ai făcut, cum m'au dat Domnul în mâinile tale astăzi, și nu m'ai omorât.

20. Că de va afla cineva pre vrăjmașul său în necaz, și-l va slobozi în cale bună, Domnul va răsplăti lui bune, precum ai făcut tu astăzi.

21. Și acum iată eu cunosc că cu adevărat vei împărăți, și va stă în mâna ta împărăția lui Israil.

1 Împ. 23, 17.

22. Și acum jură mie pre Domnul, că nu vei pierde sămânța mea după mine, și nu vei pierde numele meu din casa tatălui meu.

23. Și a jurat David lui Saul, și s'a dus Saul la casa sa; iar David și bărbatii lui s'au suit în strâmtoarea Mesara.

CAP. 25.

Moartea lui Samuil. Naval și Avigail.

Și a murit Samuil, și s'a adunat tot Israilul, și l-a plâns, și l-a îngropat în casa lui în Armatem, și sculându-se David s'a pogorât în pustiea Maonului.

1 Împ. 28, 3.

2. Și erà un om în Maon, și turmele lui în Karmil, și omul acela erà bogat foarte, și aveà trei mii de oi și o mie de capre, și a fost când tundeà el oile sale în Karmil,

3. Și numele omului aceuia erà Naval, și numele femeii lui Avigail, și ea erà femeie bună și înțeleaptă, și frumoasă la chip foarte; iar omul erà aspru, și rău cu faptele, și din neamul lui Caleb.

4. Și a auzit David în pustie, că tunde Naval Karmiliteanul turmele sale.

5. Și a trimis David zece slugi, și a zis slugilor: suiți-vă în Karmil, și mergeți la Naval, și-l întrebați în numele meu cele de pace.

6. Și veți zice: la mulți ani, să fii sănătos, tu și casa ta și toate ale tale să fie sănătoase.

7. Și acum iată am auzit, că tund oile tale păstorii tăi, carii erau cu noi în pustie, și noi nu i-am oprit pre ei, și nimic n'am poruncit lor în toate zilele, cât au fost ei în Karmil.

8. Întreabă pre slugile tale, și vor spune ție; acum dar să afle slugile tale har înaintea ochilor tăi, că în bună zi am venit, dă dar ce te lasă inima slugilor tale, și lui David fiului tău.

9. Și venind slugile lui David au grăit toate cuvintele acestea către Naval în numele lui David, și au tăcut.

10. Și răspunzând Naval slugilor lui David a zis: cine este David, și cine este fiul lui Iesse, astăzi s'au înmulțit robii, fugind fiecare de către fața stăpânului său.

11. Au doar voi lua pâinile mele și vinul meu și carnea vitelor ce am junghieat pentru cei ce tund oile, și le voi da oamenilor, pre carii nu-i știu de unde sunt?

12. Și s'au întors slugile lui David în calea sa, și după ce au plecat, au venit și au spus lui David toate cuvintele acestea.

13. Și a zis David oamenilor săi: încingeți fiecare sabia sa, și s'au încins fiecare cu săbiile lor, și s'a încins și David cu sabia sa, și s'au dus cu David ca la patru sute de bărbați; iar două sute au rămas cu avutul lor.

14. Iar unul din slugi a spus Avigailii femeii lui Naval, zicând: iată David a trimis soli din pustie, ca să ureze de bine stăpânului nostru, și nu i-a primit pre ei.

15. Și oamenii aceia au fost buni nouă foarte, nu ne-au împiedicat pre noi, nici nu ne-au poruncit nimica în toate zilele, care am fost lângă ei.

16. Și când eram în țarină ca un zid erau împrejurul nostru și ziua și noaptea în toate zilele, în care am păscut lângă ei turma.

17. Deci acum socotește, și vezi tu ce vei face, că este în mare primejdie stăpânul nostru și casa lui, că el este om pierzător, și nu este chip a grăi cu el.

18. Și a grăbit Avigail, și luând două sute de pâini și două vase de vin și cinci oi gătite și cinci ifi de făină și un gomor de stafide și două sute de legături de smochine, le-a pus pre asini.

19. Și a zis slugilor sale: mergeți înaintea mea și iată eu viu după voi, și bărbatului său nu i-a spus.

20. Și când eră ea călare pre asină, și venea către poalele muntelui, iată David și oamenii lui se pogorau înaintea ei, și s'a întâlnit cu ei.

21. Și David a zis: poate că n'am făcut bine de am păzit toate ale lui Naval în pustie, și n'am poruncit să se ia dintr'ale lui nimica, și mi-a răsplătit mie rele pentru bune.

22. Așa să facă Domnul lui David, și așa să-mi ajute, de voiu lăsa până dimineață ceva din tot ce are Naval, până la cel ce se pișă la perete.

Rut 1, 17.

23. Și văzând Avigail pre David a grăbit, și a sărit de pre asină, și a căzut pre fața sa înaintea lui David, și s'a închinat lui pre pământ.

24. Și a căzut la picioarele lui, și a zis: întru mine doamne al meu nedreptatea mea, să grăiască dar roaba ta la urechile tale, și ascultă cuvântul roabei tale.

25. Să nu-și puie domnul meu inima sa pre acest om pierzător pre Naval, că după cum este numele lui, așa este și el, Naval este numele lui, și nebunie este cu dânsul, și eu roaba ta n'am văzut pre slugile domnului meu pre cari i-ai trimis.

26. Și acum doamne al meu viu este Domnul, și viu este sufletul tău, precum te-au oprit Domnul să nu verși sânge nevinovat, și să-ți mântuești mâna ta, și acum să fie ca Naval vrăjmașii tăi, și cei ce caută domnului rele.

27. Și acum primește darul acesta, care a adus roaba ta domnului meu, și îl dă slugilor celor ce sunt cu domnul meu.

28. Iartă fărădelegea roabei tale, că de bună seamă va face Domnul ție domnului meu casă credincioasă, că rășboiul domnului meu Domnul va bate, și răutate niciodată nu se va afla întru tine.

29. Și de se va sculă om să te gonească pre tine, și să caute sufletul tău, va fi sufletul domnului meu legat cu legătura vieții la Domnul Dumnezeu, iar sufletul vrăjmașilor tăi îl vei svârli cu svârlitoarea.

30. Și va fi când va face Domnul, ție domnului meu toate cele bune, câte au grăit de tine, și va porunci să fii povățuitor preste Israil.

31. Nu va fi ție această urâciune și sminteală inimii domnului meu să verse sânge nevinovat în zadar, și să pângărească mâna domnului meu; și când va face bine Domnul domnului meu să-ți aduci aminte de roaba ta, să-i faci bine ei.

32. Și a zis David Avigailii: bine este cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israil, cel ce te-au trimis pre tine astăzi înaintea mea.

33. Și bine este cuvântat sfatul tău, și binecuvântată ești tu, care m'ai oprit pre mine astăzi, ca să nu merg să vărs sânge și să-mi pângăresc mâna mea.

34. Ci viu este Domnul Dumnezeu cel ce m'au oprit pre mine astăzi, ca să nu-ți faci ție rău, că de n'ai fi grăbit, și n'ai fi venit înaintea mea, atunci zisesem, că nu va rămâneă lui Naval până la lumina dimineții, ce să se pișe la perete.

35. Și a luat David din mâinile ei toate câte a adus lui, și a zis către ea: du-te cu pace la casa ta, vezi că am ascultat de cuvântul tău, și am primit fața ta.

36. Și a mers Avigail la Naval, și în casa lui eră petrecere, ca o petrecere împărătească, și inima lui eră veselă și el eră beat foarte, și nu i-a spus lui, Avigail cuvânt mare sau mic, până la lumina dimineții.

37. Și după ce s'a făcut dimineață, dacă s'a trezit de vin Naval, i-a spus femeia lui toate cuvintele acestea, și a amorțit inima lui într'însul, și el s'a făcut ca o piatră.

38. Și după ce au trecut zece zile, au bătut Domnul pre Naval, și a murit.

39. Și auzind David, că a murit Naval, a zis: bine este cuvântat Domnul cel ce au judecat judecata ocării mele din mâna lui Naval, și pre robul său l-au ferit să facă cele rele, și răutatea lui Naval o au întors Domnul în capul lui; și a trimis David, și a grăit către Avigail, ca să o ia pre ea luiș femeie.

40. Și au venit slugile lui David la Avigail în Karmil, și i-au grăit ei zicând: David ne-a trimis pre noi la tine, ca să te ia pre tine luiș femeie;

41. Iar ea s'a sculat și s'a închinat cu fața la pământ, și a zis: iată roaba ta să fie slujnică, ca să spele picioarele slugilor tale.

42. Și grăbind s'a sculat Avigail, și s'a suit pre asin, și cinci fete au mers cu ea, și s'a dus cu slugile lui David, și s'a făcut lui femeie.

43. Și a luat David și pre Ahinaam din Iezreel, și amândouă erau lui femei.

44. Și Saul a dat pre Melhol fata sa femeia lui David, lui Falti fiul lui Lais cel din Galim.

2 Împ. 3, 15.

CAP. 26.

David cruță din nou vieța lui Saul.

Și au venit Zifeii la Saul în deal, zicând: iată David este ascuns la noi în dealul Ehelat de către fața lesemului.

Ps. 54, 2.

2. Și sculându-se Saul s'a dus în pustiea Zifului, și împreună cu el trei mii de bărbați aleși din Israil, ca să caute pre David în pustiea Zifului.

3. Și a tăbărit Saul în dealul Ehelat în fața lesemului lângă cale; iar David a șezut în pustie, și a văzut David, că a venit Saul după el în pustie.

4. Și a trimis David iscoade, și a aflat, că adevărat a venit Saul gata din Keila.

5. Și sculându-se David pre ascuns, s'a dus la locul unde dormea Saul, și erà acolo Avenir feciorul lui Nir căpetenia oștirei lui, și Saul dormea în cort, și poporul erà tăbărît împrejurul lui.

6. Și vorbind David a zis către Ahimeleh Heteul și către Avesa feciorul Saruiei fratele lui Ioav, grăind: cine va intrà cu mine la Saul în tabără? Și a zis Avesa: eu voiu intrà cu tine.

7. Și a intrat David și Avesa în tabără noaptea, și Saul dormea în cort, și sulița erà împlântată în pământ la capul lui; și Avenir și oamenii lui dormeau împrejurul lui.

8. Și a zis Avesa către David: dat-au Domnul astăzi pre vrăjmașul tău în mâna ta, și acum să-l pătrunz cu sulița până în pământ dintr'odată, fără să mai adaog.

9. Și a zis David către Avesa: să nu-l omori pre el, că cine va pune mâna sa pre unsul Domnului, și va fi nevinovat?

10. Și a zis David: viu este Domnul, de nu-l va bate Domnul, ziua lui va veni ca să moară sau se va duce la rășboiu, și va pieri.

11. Nicidecum să nu fie mie dela Domnul, ca să puiu eu mâna mea preste unsul Domnului; iar acum ia sulița dela capul lui și vasul cel de apă, și să mergem noi singuri.

12. Și a luat David sulița și vasul cel de apă dela capul lui, și s'au dus singuri, și nimenea nu i-a văzut, nici i-a cunoscut, nici nimenea nu s'a deșteptat; toți au dormit, că somn greu dela Domnul a căzut preste ei.

13. Și a trecut David dincolo, și a stătut pre vârful muntelui departe, și mult loc erà între ei.

14. Și a strigat David pre popor, și lui Avenir a grăit zicând: au nu vei răspunde Avenire? Și răspunzând Avenir, a zis: cine ești tu care mă strigi pre mine?

15. Și a zis David către Avenir: au nu ești bărbat tu? Și cine este ca tine întru Israil? Și pentruce nu păzești pre

domnul tău pre împăratul? Că a intrat unul din popor, ca să omoare pre domnul tău pre împăratul.

16. Și nu este bun lucrul acesta care l-ai făcut, viu este Domnul, că buni de ucis sunteți voi, cei ce păziți pre împăratul, domnul vostru, unsul Domnului; și acum vezi sulița împăratului și vasul cel de apă, unde sunt ele dela capul lui?

17. Și a cunoscut Saul glasul lui David, și a zis: glasul tău este acesta fiule Davide? Și a zis David: robul tău doamne împărate.

1 Împ. 24, 17.

18. Și a zis: pentruce gonește domnul meu pre robul său? Ce am greșit? Și ce nedreptate s'a aflat întru mine?

19. Și acum să asculte domnul meu împăratul cuvântul robului său: de te trimite Dumnezeu asupra mea, fie primită jertfa ta; iar dacă fiii oamenilor, blestemați fie aceștia înaintea Domnului, că m'au izgonit astăzi, ca să nu rămân în moștenirea Domnului, zicând: mergi, slujește la dumnezei streini.

20. Și acum să nu se verse sângele meu pre pământ înaintea feții Domnului, că a ieșit împăratul lui Israil să caute vieața mea, cum ar gonì un corb de noapte în munți.

1 Împ. 24, 15.

21. Și a zis Saul: păcătuit-am, întoarce-te fiule David! Că mai mult nu-ți voi face rău, pentrucă scump este sufletul meu în ochii tăi, și în ziua de astăzi, iată, eu am lucrat nebunește și cu totul neînțelepțește.

1 Împ. 24, 18.

22. Și răspunzând David a zis: iată sulița împăratului, vie unul din slugi să o ia.

23. Și Domnul să întoarcă fieștecăruia după dreptățile lui și după credința lui, că te-au dat astăzi Domnul în mâinile mele, și n'am vrut să pui mâna mea pre unsul Domnului.

1 Împ. 7, 9.

24. Și precum s'a mărit sufletul tău astăzi în ochii mei, așa să se mărească sufletul meu înaintea Domnului, și să

mă acopere, și să mă scoată din toată nevoia.

25. Și a zis Saul către David: binecuvântat ești fiule! Și făcând tu negreșit orice vei face și vei izbuti, și s'a dus David în calea sa, iar Saul s'a întors la casa sa.

1 Împ. 15, 28.

CAP. 27.

David în Sichelag.

Și David a cugetat întru inima sa zicând: acum am să cad într'o zi în mâinile lui Saul, și nu este bine de mine, de nu voi fugi în pământul celor de alt neam, și va înceta Saul a mă căuta în tot hotarul lui Israil, și voi scăpa din mâna lui.

2. Și s'a sculat David, și a trecut el și cei șase sute de bărbați, carii erau cu el s'au dus la Anhis feciorul lui Ammah împăratul Ghetiei.

3. Și a șezut David cu Aghus în Ghet, el și oamenii lui fiecare și casa lui și David și amândouă femeile lui, Ahinaam lezreilteanca și Avigail femeia lui Naval Karmileanul.

4. Și s'a spus lui Saul, că a fugit David la Ghet, și nu l-a mai căutat.

5. Și a zis David către Anhis: de a aflat robul tău har înaintea ochilor tăi, dă mie loc într'o cetate la câmp, și voi sedeà acolo, că pentruce să șază robul tău în cetatea cea împărătească cu tine?

1 Paralip. 12, 1.

6. Și Anhis i-a dat lui în ziua aceea Sichelagul, pentru aceea a fost Sichelagul a împăratului Iudei până în ziua aceasta.

7. Și a fost numărul zilelor, care le-a șezut David în pământul celor de alt neam, patru luni.

8. Și se suià David și oamenii lui, și năvăleau preste tot Ghesirul și preste Amalichit, și iată pământul erà lăcuit dela Ghelamsur și până la pământul Eghipetului.

Is. Navì 12, 5.

9. Și batea David pământul, și nu lăsa viu nici bărbat, nici femeie, ci lua oi și boi și asini și cămile și haine, și întorcându-se venea la Anhis.

10. Și a zis Anhis către David: asupra cui ați năvălit astăzi? Și a răspuns David lui Anhis: spre miazăzi a Iudeii și spre miazăzi a Iesmegăii și spre miazăzi a Kinezeului.

11. Și nici bărbat, nici femeie n'a lăsat vii să-i aducă în Ghet, cugetând să nu spue în Ghet asupra noastră, și să zică: acestea face David. Așa a făcut David în toate zilele cât a lăcuit în pământul celor de alt neam.

12. Și Anhis s'a încrezut cu totul lui David, cugetând: foarte urât s'a făcut în poporul său, în Israil, și de aceea va fi mie rob în veac.

CAP. 28.

Saul la vrăjitoarea din Endor.

Și în zilele acelea s'au adunat cei de alt neam în taberile lor, ca să iasă să se bată cu Israil, și a zis Anhis către David: să știi hotărât că vei ieși cu mine la bătaie, tu și oamenii tăi.

2. Și a zis David către Anhis: așa acum vei ști cele ce va face robul tău. Și a zis Anhis către David: și eu te voi pune mai mare preste păzitorii trupului meu în toate zilele.

3. Iar Samuil murise, și tot Israilul l-a plâns, și l-a îngropat în Armatem în cetatea lui. Și Saul isgonise din țară pre cei ce grăeau din pânțece, și pre gâcitori după semne.

1 Împ. 25, 1; Sirah 46, 23.

4. Și s'au adunat cei de alt neam, și au venit, și au tăbărit la Sonam, și a adunat și Saul toți ostașii lui Israil, și au tăbărit la Ghelvoe.

Is. Navì 19, 18.

5. Și a văzut Saul tabăra celor de alt neam, și s'a înfricoșat și s'a spăimântat inima lui foarte.

6. Și a întrebat Saul pre Domnul, și nu i-au răspuns lui Domnul nici prin visuri, nici prin arătări, nici prin proroci.

7. Și a zis Saul slugilor sale: căutați mie femeie, care grăește din pântece, și voi merge la ea, și voi cercă prin ea; și au zis slugile lui către dânsul: iată este în Endor femeie, care grăește din pântece.

Lev. 20, 27; A 2 Lege 18, 11.

8. Și s'a acoperit Saul, și s'a îmbrăcat cu alte haine, și a mers el și doi bărbați cu dânsul, și a venit la femeie noaptea, și i-a zis ei: vrăjește mie cu grăirea din pântece, și-mi scoală mie pre cine-ți voi zice.

3 Împ. 7, 9.

9. Și a zis femeia: iată, tu știi câte a făcut Saul, cum a stârpit din țară pre cei ce grăeau din pântece și pre vrăjitori, și pentrucă tu pui laț sufletului meu, ca să-l omori pre el?

10. Și s'a jurat ei Saul pre Domnul zicând: viu este Domnul de ți se va face ție vre un rău pentru lucrul acesta.

11. Și a zis femeia lui Saul: pre cine să-ți arăt? Și a zis: pre Samuil să-mi arăți.

12. Și a văzut femeia pre Samuil, și a strigat cu glas mare, și a zis femeia către Saul: pentrucă m'ai înșelat? Tu ești Saul.

13. Și a zis împăratul către ea: nu te teme, spune, pre cine ai văzut, și a zis femeia către el: dumnezei am văzut suindu-se din pământ.

14. Și el a zis către ea: ce ai văzut, și ea a zis lui: bărbat bătrân suindu-se, drept din pământ îmbrăcat cu haină, și a cunoscut Saul, că acesta este Samuil, și s'a plecat cu fața sa la pământ, și s'a închinat lui.

15. Și a zis Samuil: de ce m'ai supărat să mă scol? Și a zis Saul: necăjit sunt foarte, că cei de alt neam dau războiu asupra mea, și Dumnezeu s'au depărtat dela mine, și nu m'au mai ascultat, nici prin mâna Prorocilor, nici prin visuri, nici prin arătări. Și acum te-am chemat să mă înveți ce să fac.

Sirah 46, 23.

16. Și a zis Samuil: pentrucă mă întrebi? Dacă Domnul s'au depărtat dela tine și au trecut la aproapele tău.

17. Și au făcut ție Domnul precum au grăit prin mine, și va rumpe Domnul împărăția ta din mâna ta, și o va da aproapelui tău lui David.

1 Împ. 15, 28.

18. Pentrucă n'ai ascultat glasul Domnului, și n'ai plinit iuțimea mâniei lui asupra lui Amalic, pentru aceea ți-au făcut ție aceasta Domnul astăzi.

19. Și va da Domnul pre Israil împreună cu tine în mâinile celor de alt neam, și mâine tu și fiii tăi veți cădeà, și tabăra lui Israil o va da Domnul în mâinile celor de alt neam.

20. Și s'a speriat Saul, și a căzut cât erà de lung la pământ, și s'a înfricoșat foarte de cuvintele lui Samuil, și nu mai erà putere în el, că nu mâncase pâine toată ziua și toată noaptea aceea.

21. Și intrând femeia la Saul l-a văzut turburat foarte, și a zis către el: iată roaba ta a ascultat cuvântul tău, și am pus sufletul meu în mâna ta, și am făcut cuvintele, care le-ai grăit mie.

22. Acum dar ascultă și tu cuvântul roabei tale, și voi pune înaintea ta o bucată de pâine și mănâncă, ca să fie întru tine putere, pentrucă călătorești.

23. Și n'a vrut să mănânce, și-l sileau pre el slugile lui, și femeia, și a ascultat de cuvântul lor, și sculându-se de pre pământ, a șezut pre scaun.

24. Și avea femeia aceea o junică îngrășată acasă, și grăbind o a junghieat, și luând făină a frământat, și a copt azimă.

25. Și a pus înaintea lui Saul și înaintea slugilor lui, și au mâncat, și sculându-se s'au dus în noaptea aceea.

CAP. 29.

David trimis înapoi de Filistenii.

Și au adunat cei de alt neam toate taberile lor la Afec; iar Israil a tăbărit la Izvorul cel din Iezreel.

Is. Navì 19, 30.

2. Și căpeteniile celor de alt neam mergeau cu sute și cu mii; iar David și oamenii lui mergeau mai pre urmă cu Anhis.

3. Și au zis căpeteniile celor de alt neam: cine sunt aceștia, carii merg? Și a zis Anhis către mai marii oștirilor celor de alt neam: au nu acesta este David sluga lui Saul împăratul lui Israil, care a fost la mine multe zile? Acesta este al doilea an, și n'am aflat întru el nimic din ziua în care a venit la mine, până în ziua aceasta.

4. Și s'au mâniat pre el mai marii oștirilor celor de alt neam, și au zis lui: întoarce pre om, să se ducă la locul său acolo unde l-ai pus pre el, și să nu vie cu noi la războiu, ca să nu se facă vânzător taberii, căci cu ce se va împacă acesta cu domnul său? Au nu cu capetele oamenilor acestora?

1 Paral. 12, 19.

5. Au nu este acesta David, căruia jucătoarele au început a-i cânta: bătut-a Saul cu miile și David cu zecile de mii?

1 Împ. 18, 7; 21, 11.

6. Și a chemat Anhis pre David, și i-a zis lui: viu este Domnul, că drept ești tu și bun întru ochii mei, și ieșirea ta și intrarea ta cu mine în tabără; și că n'am aflat asupra ta rău din ziua în care ai venit la mine până în ziua de astăzi, dar în ochii căpeteniilor nu ești bun.

7. Și acum întoarce-te și te du în pace, și să nu faci rău în ochii căpeteniilor celor de alt neam.

8. Și a zis David către Anhis: ce ți-am făcut ție și ce ai aflat în robul tău din ziua în care am fost înaintea la și până în ziua aceasta, ca să nu viu să bat pre vrăjmașii domnului meu împăratului?

9. Și a răspuns Anhis către David: știu că bun ești în ochii mei, ca îngerul lui Dumnezeu, ci căpeteniile celor de alt neam zic: să nu vii cu noi la războiu.

2 Împ. 14, 17; Gal. 4, 14.

10. Și acum mâneacă dimineată, tu și slugile domnului tău, carii au venit cu tine, și mergeți la locul unde v'am pus

pre voi, și gând rău să nu pui în inima ta, că bun ești înaintea mea, și vă sculați să vi se facă ziuă vouă pre cale, și vă duceți.

11. Și a mânecat David, el cu oamenii lui să plece și să păzească pământul celor de alt neam; iar cei de alt neam s'au dus, ca să deă războiu asupra lui Israil.

CAP. 30.

David biruește pre Amalic.

Și a fost după ce au venit David și oamenii lui în Sichelag a treia zi, Amalic a năvălit din spre miazăzi asupra Sichelagului, și a bătut Sichelagul și l-a ars cu foc.

1 Paral. 12, 20.

2. Și pre femei și pre toți cei ce erau într'însul dela mic până la mare n'au omorât nici bărbat, nici femeie, ci i-a robît, și s'a dus în calea sa.

3. Și au venit David și oamenii lui în cetate, și iată eră arsă cu foc, iar femeile lor și fiii lor și fetele lor, duse în robie.

4. Și David cu oamenii lui au ridicat glasul lor și au plâns, până n'au mai putut plânge.

5. Și amândouă femeile lui David au fost duse în robie, Ahinaam lezreilteanca și Avigail femeia lui Naval Karmileanul.

6. Și s'a necăjit David foarte, pentru că a zis poporul să-l ucidem cu pietre, că întristat eră sufletul a tot poporului pentru fiii săi și pentru fiicele sale, iar David s'a întărit întru Domnul Dumnezeuul său.

1 Împ. 23, 16.

7. Și a zis David către Aviatar preotul fiul lui Avimeleh: adu Efodul! Și a adus Aviatar Efodul la David.

8. Și a întrebat David pre Domnul zicând: alergă-voi după ceata aceasta, și ajunge'i-voi pre ei? Și au zis lui

Domnul: aleargă că negreșit vei ajunge, și vei scăpa pre cei robiți.

9. Și a mers David și cei șase sute de bărbați cu dânsul, și au venit până la valea Vosorului, unde unii au stătut.

10. Și au alergat cu patru sute de bărbați, iar două sute de bărbați osteniți fiind au șezut dincolo de valea Vosorului.

11. Și aflând un om egiptean în țarină, l-au prins și l-au adus la David, și i-a dat lui pâine, și a mâncat, și apă de a băut.

12. Și i-a dat lui o legătură de smochine și două de stafide, și a mâncat, și i-a venit iarăși putere, că nu mâncase pâine, nici băuse apă de trei zile și trei nopți.

13. Și a zis David către el: de unde ești, și al cui ești? Și a zis sluga egipteanul: eu sunt rob al unui bărbat Amalichitean, și m'a lăsat stăpânul meu pentru că m'am bolnăvit acum trei zile.

14. Și noi am fost năvălit către amiază a Heletului și spre părțile Iudeii, și Sichelagul l-am ars cu foc.

2 Împ. 8, 18.

15. Și a zis David lui: putea-mă-vei duce la ceata aceasta? Iar el a zis: jură dar mie pre Dumnezeu, că nu mă vei omorî și nu mă vei da în mâinile stăpânului meu? Și eu te voi duce la tabăra aceasta, și a jurat David.

16. Și l-a dus pre el acolo, și iată ei ședeau împreăștiați preste fața a tot locul mâncând și bând și ospătându-se din toate prăzile cele mari, care le-au luat din pământul celor de alt neam și din pământul lui Iuda.

17. Și a venit preste ei David, și i-a lovit de dimineața până seara și a doua zi, și n'a scăpat nici un om dintre ei, fără numai patru sute de slugi, carii erau călări pre cămile, aceștia au fugit.

18. Și a luat David toate câte luase Amalichitenii, și pre amândouă femeile sale le-a scos.

19. Și nu le-au lipsit lor dela mic până la mare, nici feciori, nici fete, nici din prăzi, nimic din toate câte luase aceia dela dâșii, pe toate le-a întors David.

20. Și luând David toate turmele și cirezile le-a mânat înaintea prăzilor, de care se zicea: acestea sunt prăzile lui David.

21. Și s'a întors David la cele două sute de bărbați, carii rămăseseră de n'au mers după David, și-i lăsase pre ei în valea Vosorului; iar ei au ieșit înaintea lui David și înaintea poporului celui ce eră cu dânsul, și apropiindu-se David de popor, i-a întrebat pre ei cele de pace.

22. Și răspunzând toți cei răi și fărădelege dintre oamenii carii mersese cu David, au zis: pentrucă n'au mers cu noi, nu le vom da lor din prăzile care le-am scos, fără numai fiecare să-și ia femeia sa și fiii săi, și să se întoarcă.

23. Iar David a zis: nu faceți așa frații mei, de vreme ce ne-au dat nouă Domnul, și ne-au păzit pre noi, și au dat Domnul în mâinile noastre ceata care venea asupra noastră.

24. Și cine va ascultă de cuvintele acestea ale voastre? Că nu sunt ei mai puțini decât noi; ci precum este partea celui ce s'a dus la războiu, așa va fi și partea celui ce a șezut la unelte, întocmai vor împărți.

Num. 31, 27.

25. Și din ziua aceasta înainte s'a făcut poruncă și îndreptare lui Israil până astăzi.

26. Și venind David în Sichelag, a trimis din prăzi bătrânilor lui Iuda și celor de aproape ai săi, zicând: iată dar vouă din prăzile vrăjmașilor Domnului.

27. Celor din Vetsur și celor din Rama răsăritului și celor din Ghetor.

28. Și celor din Aroir și celor din Amadi și celor din Safi și celor din Estie.

29. Și celor din Ghet și celor din Kimat și celor din Safec și celor din Timat și celor din Karmil și celor din cetățile Ieremeilului și celor din cetățile Kinezeului.

30. Și celor din Ierimut și celor din Virsavee și celor din Nomve.

31. Și celor din Hevron, și din toate locurile, prin care a trecut David cu oamenii lui.

CAP. 31.

Moartea lui Saul.

Și cei de alt neam dau războiu asupra lui Israil, și au fugit oamenii lui Israil de către fața celor de alt neam, și au căzut răniți în muntele Ghelvoe.

2. Și s'au lovit cei de alt neam cu Saul și cu fiii lui, și cei de alt neam au bătut pre Ionatan și pre Aminadav și pre Melhisa fiii lui Saul.

1 Paral. 10, 3.

3. Și s'a îngreuiat războiul asupra lui Saul, și l-au aflat pre el bărbații cei săgetători cu arcul, și l-au rănit supt vintre.

4. Și a zis Saul către cel ce purtă armele lui: scoate sabia ta și mă junghie cu ea, ca să nu vie aceștia netăieții împrejur, și să mă junghie și să mă batjocorească, și cel ce purtă armele lui n'a vrut, că s'a temut foarte, și luând Saul sabia sa, s'a aruncat în ea.

1 Paral. 10, 4; Jud. 9, 54.

5. Și cel ce purtă armele lui văzând că a murit Saul, s'a aruncat și el în sabia sa, și a murit împreună cu dânsul.

6. Și a murit Saul și câte trei feciorii lui, și cel ce purtă armele lui și toți oamenii lui în ziua aceea de odată.

7. Și au văzut oamenii lui Israil cei dincolo de vale și cei dincolo de Iordan, că au fugit oamenii lui Israil, și cum că a murit Saul, și fiii lui își lasă cetățile lor, și fug și vin cei de alt neam și lăcuiesc într'însele.

8. Și a doua zi venind cei de alt neam să desbrace pre cei morți, au aflat pre Saul și pre trei feciori ai lui căzuți pre munții Ghelvoe.

9. Și l-au întors pre el, și i-au desbrăcat armele lui, și i-au tăiat capul, și le-au trimis în pământul celor de alt neam dimprejur, vestind idolilor săi și poporului său.

1 Paral. 10, 9-10.

10. Și au pus armele lui la Astartion, și trupul lui l-au spânzurat la zidul Vetsamului.

11. Și au auzit locuitorii lavisei cei din Galaad cele ce au făcut cei de alt neam lui Saul.

2 Împ. 2, 4.

12. Și s'au sculat toți oamenii viteji, și au mers toată noaptea, și au luat trupul lui Saul și trupul lui Ionatan fiul lui din zidul Vetsamului, și le-au adus în lavis, și le-au ars acolo.

13. Și au luat oasele lor, și le-au îngropat supt un stejar lângă lavis, și au postit șapte zile.

1 Paral. 10, 12; Iov 2, 13.

CARTEA A DOUA A ÎMPĂRAȚILOR

CAP. 1.

David plânge pre Saul și Ionatan.

Și a fost după ce a murit Saul, și s'a întors David dela bătaea lui Amalic, a șezut David în Sichelag două zile.

2. Și a fost în ziua a treia, iată a venit un om din tabăra poporului lui Saul, și hainele lui rupte, și pământ pre capul lui.

3. Și venind el la David a căzut la pământ, și s'a închinat lui, și a zis David lui: de unde vii tu? Și el a zis către David: din tabăra lui Israil am scăpat eu.

4. Și a zis David către el: ce este acolo? Spune-mi; iar el a zis: a fugit poporul dela războiu, și mulți din popor au căzut și au murit, și Saul și Ionatan fiul lui au murit.

5. Și a zis David către sluga, care spunea lui: cum știi, că a murit Saul și Ionatan fiul lui?

6. Și a zis sluga, care spunea lui: din întâmplare mă aflu în muntele Ghelvoe, și iată Saul eră rezemat pre sulita sa, atunci carăle și mai marii călărașilor s'au lovit cu el.

7. Și căutând înapoia sa m'a văzut pre mine, și m'a chemat, și am zis: iată eu.

8. Și el mi-a zis: cine ești tu? Iar eu am zis către el: Amalichitean sunt eu.

9. Și a zis către mine: stăi deasupra mea, și mă omoară, că întunerec greu m'a cuprins, și încă sufletul meu tot întru mine este.

10. Și am stătut deasupra lui, și l-am omorât, că știeam că nu va trăi după ce a căzut el, și am luat stema cea împărătească de pre capul lui, și brățarul cel de pre brațul lui, și le-am adus pre ele domnului meu aici.

11. Și apucând David hainele sale le-a rupt, și toți bărbații cei ce erau cu el ș'au rupt hainele lor, și au plâns.

2 Împ. 3, 31.

12. Și s'au tânguit și au postit până seara pentru Saul și pentru Ionatan fiul lui, și pentru poporul lui Iuda, și pentru casa lui Israil, căci s'a tăiat de sabie.

13. Și a zis David slugii, care spuneà lui: de unde ești tu? Iar el a zis: fiul unui bărbat nemernic Amalichitean sunt eu.

14. Și a zis David către el: cum nu te-ai temut a ridica mâna ta, și a omorî pre unsul Domnului.

Psalm 104, 15.

15. Și chemând David pre unul din slugile sale a zis: apropie-te și sai asupra lui, și l-a lovit pre el, și a murit.

2 Împ. 4, 10.

16. Și a zis David către el: sângele tău asupra capului tău, că gura ta a răspuns asupra ta, zicând: că eu am omorît pre unsul Domnului.

17. Și s'a tânguit David cu plângerea aceasta pentru Saul și pentru Ionatan fiul lui.

18. Și a zis: ca să o învețe pre ea fiii lui Iuda, iată s'a scris în cartea dreptului.

19. Și a zis: înalță stâlp Israile pentru morții tăi, carii s'au omorît întru cele înalte ale tale! Cum au căzut cei puternici?

20. Nu povestești în Ghet, și să nu vestiți la ieșirile Ascalonului, ca nu cumvâ să se bucure fetele celor de alt neam, ca nu cumvâ să se veselească fetele celor netăieți împrejur.

Mih. 1, 10.

21. Munți din Ghelvoe, să nu se pogoare rouă și ploaea preste voi și peste țarinele celor de pârgă, că acolo s'a lepădat pavăza celor tari, pavăza lui Saul nu s'a uns cu untdelemn.

22. Din sângele celor răniți, din seul celor tari arcul lui Ionatan nu s'a întors deșert înapoi, și sabia lui Saul nu s'a învârtit deșartă.

23. Saul și Ionatan cei iubiți și frumoși nedespărțiți, cu buna cuviință în vieța lor, nu s'au despărțit nici la moartea lor decât vulturii mai ușori, și decât leii mai tari.

24. Fetele lui Israil, plângeți pre Saul, cel ce vă îmbracă pre voi cu roșii întru desfătarea voastră, cel ce aducea podoabă de aur preste îmbrăcămintele voastre.

25. Cum au căzut cei tari în mijlocul războiului? Ionatan, întru cele înalte de moarte te-ai rănit!

26. Rău îmi pare de tine, fratele meu Ionatan! Frumos mi-ai fost mie foarte, minunată a fost dragostea ta mie, mai mult decât dragostea femeilor.

27. Cum au căzut cei tari, și au pierit războinicii cei străluciți.

CAP. 2.

David Împărat. Răsvrătirea lui Evostè.

Și a fost după acestea a întrebat David pre Domnul zicând: au sui-mă-voiu întru una din cetățile Iudei? Și au zis Domnul către el: suie-te. Și a zis David: unde mă voiu sui? Și i-au zis: în Hevron.

2. Și s'a suit David în Hevron, și amândouă femeile lui, Ahinaam Iezreilteanca și Avigail femeia lui Naval Karmilianul.

3. Și oamenii cei împreună cu el fiecare cu casa lui, și lăcuiau în cetățile Hevronului.

4. Și au venit bărbații Iudei, și au uns pre David acolo, ca să împărățească preste casa lui Iuda, și au spus lui David zicând: că oamenii cei din Iavisul Galaadului au îngropat pre Saul.

1 Mac. 2, 57.

5. Și a trimis David soli la mai marii Iavisului Galaadului, și au zis către ei: binecuvântați sunteți voi Domnului, căci ați făcut mila aceasta cu domnul vostru Saul unsul Domnului, și l-ați îngropat pre el și pre Ionatan fiul lui.

6. Și acum să facă Domnul cu voi milă și adevăr, și încă și eu voiu face cu voi binele acesta, pentru că ați făcut lucrul acesta.

7. Și acum să se întărească mâinile voastre, și fiți feciori tari, măcar că a murit domnul vostru Saul, că pre mine m'a uns casa lui Iuda împărat preste sine.

8. Iar Avenir feciorul lui Nir, mai marele oștirilor lui Saul luând pre Evostè fiul lui Saul l-a suit pre el din tabără în Manaem.

9. Și l-a făcut împărat preste Galadita și preste Tasiri și preste Iezreel și preste Efraim și preste Veniamin, și preste tot Israilul.

10. De patruzeci de ani erà Evostè fiul lui Saul, când s'a făcut împărat preste Israil, și doi ani a împărățit afară de casa lui Iuda, carii urmă după David.

11. Și au fost zilele, în care a împărățit David în Hevron preste casa lui Iuda, șapte ani și șase luni.

3 Împ. 2, 11; 1 Paral. 29, 27.

12. Și a ieșit Avenir feciorul lui Nir și slugile lui Evostè fiul lui Saul din Manaem în Gavaon.

13. Și Ioav fiul lui Saruia și slugile lui David au ieșit din Hevron, și s'au întâmpinat unii cu alții la izvorul cel din Gavaon de odată, și au șezut aceștia dincoace de izvor, și aceia dincolo de izvor.

14. Și a zis Avenir către Ioav: să se scoale voinicii, și să se lupte înaintea noastră, și a zis Ioav: să se scoale.

15. Și s'au sculat, și au trecut cu număr din Veniamin doisprezece voinici de ai lui Evostè feciorul lui Saul, și doisprezece voinici de ai lui David:

1 Împ. 17, 10.

16. Și au prins fiecarele cu mâna capul aproapelui său și sabia sa în coastele aproapelui său, și au căzut deodată, și s'a chemat numele locului aceluia: partea pânditorilor, care este în Gavaon.

17. Și s'a făcut bătaie tare foarte în ziua aceea, și a fugit Avenir și bărbații lui Israil dinaintea slugilor lui David.

18. Și au fost acolo trei feciori ai lui Saruiea: Ioav, Avesa și Asail; iar Asail erà ușor de picioare, ca o căprioară de câmp.

1 Paral. 12, 8.

19. Și a alergat Asail după Avenir, și mergând nu s'a abătut deadreapta sau deastânga, ca să nu gonească pre Avenir.

20. Și s'a uitat Avenir înapoi, și a zis: au tu ești Asail? Și a răspuns: eu sunt.

21. Și a zis Avenir către el: abate-te deadreapta sau deastânga, și prinde pre unul din slugi, și ia toate armele lui, și n'a vrut Asail să se abată de după dânsul.

22. Și a mai adaos încă Avenir zicând către Asail: depărtează-te dela mine, ca să nu te culc la pământ, și cum voi ridică fața mea către loav?

23. Ce sunt acestea? Întoarce-te la loav fratele tău, și n'a vrut să se abată în laturi, atunci l-a lovit pre el Avenir cu coada sulii în deșert, și a trecut sulita până dinapoia lui, și a căzut și a murit într'acel loc, și a fost tot cel ce venea până la locul unde a căzut Asail și a murit, se fereă.

2 Împ. 3, 27.

24. Și au gonit loav și Avesa pre Avenir, până la apusul soarelui, și ei au venit până la dealul lui Aman, care este în fața Gai, calea pustiei Gavaonului.

25. Și s'au adunat fiii lui Veniamin cei de după Avenir, și s'au făcut într'o adunare, și au stătut pre vârful unui deal.

26. Și a strigat Avenir către loav, și a zis: au nu va mai încetă a mânca sabia? Au nu știi că amare sunt cele de pre urmă? Și până când nu vei zice poporului să se întoarcă de după frații noștri?

27. Și a zis loav: viu este Domnul, că de n'ai fi grăit atunci, de azi dimineață s'ar fi întors poporul de după fratele său.

28. Și a trâmbițat loav cu trâmbița, și a stătut tot poporul, și n'a mai alergat după fiii lui Israil, și n'a mai ados încă a se bate.

29. Iar Avenir și oamenii lui s'au dus spre apus toată noaptea aceea, și trecând Iordanul au mers tot șesul, și au venit la tabără.

30. Și Ioav s'a întors de după Avenir, și adunând tot poporul l-a numărat, și nu s'a aflat din slugile lui David nouăsprezece bărbați și Asail.

31. Iar slugile lui David au omorât din fiii lui Veniamin, din oamenii lui Avenir trei sute șasezeci de bărbați, și luând pre Asail l-a îngropat în mormântul tatălui său în Vitleem.

32. Și s'a dus Ioav și bărbații cei cu el toată noaptea, și li s'a luminat de ziuă în Hevron.

CAP. 3.

Avenir ucis de Ioav.

Și multă vreme a fost războiu între casa lui Saul și între casa lui David; și casa lui David mergea și se întărea; iar casa lui Saul scădea și slăbea.

2. Și s'au născut lui David fii șase în Hevron, și cel întâiu născut a fost Amnon din Ahinaam lezreeliteanca.

3. Și al doilea Daluiea din Avigail Karmeliteana, și al treilea Avesalom din Maaha fata lui Tolmi împăratul Ghesirului.

1 Paral. 3, 1; 2 Împ. 13, 37.

4. Și al patrulea Ornia fiul Agghitei, și al cincilea Safatia fiul Avitaliei.

3 Împ. 1, 5.

5. Și al șaselea a fost Ieteraam din Eglă femeia lui David. Aceștia s'au născut lui David în Hevron.

6. Și a fost când era războiu între casa lui Saul și între casa lui David, Avenir era stăpânitor casei lui Saul,

7. Și a avut Saul o țitoare anume Risfa fata lui Iol, și a intrat Avenir la dânsa, și a zis Evostè feciorul lui Saul către Avenir: pentruce ai intrat la țitoarea tatălui meu?

2 Împ. 21, 8; 10, 11.

8. Și s'a mânieat foarte Avenir pentru cuvântul acesta pre Evostè, și a zis Avenir către dânsul: au doar cap de câine sunt eu? Am făcut astăzi milă cu casa lui Saul tatăl tău și cu

frații și cunoscuții lui, și n'am vrut să mă duc în casa lui David, și tu mă socotești astăzi nelegiuit pentru o muiere?

9. Așa să facă Dumnezeu lui Avenir, și așa să adaoge lui, că precum s'au jurat Domnul lui David, așa voi face lui astăzi.

10. Să ia împărăția dela casa lui Saul, și să ridic scaunul lui David preste Israil și preste Iuda, dela Dan până la Virsavee.

11. Și Evostè n'a mai îndrăznit a răspunde nimic lui Avenir, că se temeà de el.

12. Și a trimis Avenir îndată soli la David în Telam unde erà, zicând: fă legătură cu mine, și iată mâna mea cu tine, ca să întorc către tine toată casa lui Israil.

13. Și a zis David: bine, eu voi face cu tine legătură, însă un lucru cer eu dela tine, adică: nu vei vedeà fața mea, de nu vei aduce pre Melhol fata lui Saul, când vei veni tu să vezi fața mea.

14. Și a trimis David la Evostè fiul lui Saul soli zicând: dă-mi pre Melhol femeia mea, pre care o am luat cu o sută de mădulări netăiate împrejur ale celor de alt neam.

1 Împ. 18, 27.

15. Și trimițând Evostè o a luat pre ea dela bărbatul ei Falti feciorul lui Lais.

1 Împ. 25, 44.

16. Și a mers bărbatul ei cu ea plângând după ea până la Varachim, și a zis către el Avenir: mergi, și te întoarce, și s'a întors.

17. Și a grăit Avenir către bătrânii lui Israil, zicând: ieri și alaltăieri căutați pre David, ca să împărățească preste voi.

18. Și acum faceți, că Domnul au grăit pentru David, zicând: în mâna robului meu David voi mântui pre poporul meu Israil din mâna celor de alt neam, și din mâna tuturor vrăjmașilor lui.

19. Și a grăit Avenir și în urechile lui Veniamin, și a mers Avenir, ca să grăiască în urechile lui David în Hevron toate

cele ce au plăcut întru ochii lui Israil, și în ochii a toată casa lui Veniamin.

20. Și a venit Avenir la David în Hevron, și cu dânsul douăzeci de bărbați, și a făcut David lui Avenir și oamenilor celor cu el ospăț.

21. Și a zis Avenir către David: sculă-mă-voiu, și mă voiu duce, și voiu adună la domnul meu împăratul pre tot Israilul, și voiu face cu el legătură, și vei împărăți preste toate câte pofteste sufletul tău, și a slobozit David pre Avenir, și s'a dus cu pace.

22. Și iată slugile lui David și loav veneau dela goană, și prăzi multe aduceau cu ei; și Avenir nu erà cu David în Hevron, că l-a fost slobozit pre el, și s'a fost dus cu pace.

23. Și loav și toată oștirea lui a venit, și s'a spus lui loav, zicând: a venit Avenir fiul lui Nir la David, și l-a slobozit pre el, și s'a dus cu pace.

24. Și a intrat loav la împăratul, și a zis: căci ai făcut aceasta, iată a venit la tine Avenir, și pentruce l-ai slobozit și s'a dus cu pace?

25. Au nu știi răutatea lui Avenir feciorul lui Nir, că a venit ca să te înșale, și să știe ieșirea ta și intrarea ta, și să știe toate câte faci tu?

26. Și după ce s'a întors loav de la David, a trimis soli după Avenir, și l-a întors dela fântâna lui Seiram, și David nu știeà.

27. Și întorcând pre Avenir în Hevron, l-a abătut pre el loav la laturea porții să vorbească către el cu vicleșug, și l-a lovit pre el acolo în deșert, și a murit pentru sângele lui Asail fratele lui loav.

2 Împ. 2, 23; 3 Împ. 2, 5.

28. Și auzind David după aceasta a zis: nevinovat sunt eu și împărăția mea înaintea Domnului de acum și până în veac de sângele lui Avenir fiul lui Nir.

29. Să vie preste capul lui loav și preste toată casa tatălui său, și să nu lipsească din casa lui loav curgerea

sămânții, și lepros, și cel ce se reazemă în cârje sau cade în sabie, și cel lipsit de pâine.

30. Iar Ioav și Avesa fratele lui au omorât pre Avenir, pentru că el omorâse pre Asail fratele lor la Gavaon în războiu.

31. Și a zis David către Ioav și către tot poporul cel cu el: rupeți-vă hainele voastre, și vă acoperiți cu saci, și plângeți înaintea lui Avenir, și împăratul David mergea după pat.

32. Și au îngropat pre Avenir în Hevron, și ridicând împăratul glasul său a plâns preste groapa lui, și tot poporul a plâns pre Avenir.

2 Împ. 4, 12.

33. Și a plâns împăratul pre Avenir, și a zis: au cum moare Naval, moare Avenir?

34. Măinile tale nu s'au legat, și picioarele tale nu s'au băgat în obezi, nu te-ai apropiat ca Naval, înaintea fiilor nedreptății ai căzut; și s'a adunat tot poporul ca să-l plângă pre el.

Jud. 16, 22.

35. Și a venit tot poporul, ca să facă pre David să mănânce pâine încă fiind ziuă, și s'a jurat David zicând: așa să-mi facă mie Dumnezeu și așa să-mi adaoge, că până nu va apune soarele nu voi gustă pâine sau altceva.

36. Și a cunoscut tot poporul, și le-a plăcut lor toate câte a făcut împăratul înaintea a tot poporul.

37. Și a cunoscut tot poporul și tot Israilul în ziua aceea, că n'a fost dela împăratul, ca să omoare pre Avenir feciorul lui Nir.

38. Și a zis împăratul către slugile sale: au nu știți că povățuitor mare a căzut în ziua aceasta întru Israil?

39. Și că eu sunt astăzi rudenie, și pus ca împărat? Iar bărbații aceștia fiii lui Saruiea îngreuietori sunt mie. Să răsplătească Domnul celui ce face rele, după răutatea lui.

3 Împ. 2, 5, 6.

CAP. 4.

Evostè ucis, David îl răsbună.

Și auzind Evostè fiul lui Saul, că a murit Avenir feciorul lui Nir în Hevron, au slăbit mâinile lui, și toți bărbații din Israil au încremenit.

2. Și erau la Evostè fiul lui Saul doi bărbați căpetenii preste oștire, numele unuia Vaana și numele celuilalt Rihav feciorii lui Remmon Viroteanul din fiii lui Veniamin, că Virotul se socotea al fiilor lui Veniamin.

3. Și au fugit Virotenii în Ghetem, și au nemernicit acolo până în ziua aceasta.

Neem. 11, 33.

4. Și dela Ionatan fiul lui Saul a fost rămas un fecior beteag la picioare fiind copil de cinci ani; pre acesta, când a venit vestea lui Saul și a lui Ionatan fiul lui din Israil, l-a ridicat doica lui și a fugit, și grăbindu-se ea să fugă a căzut, și a rămas schiop, și numele lui era Memfivostè.

5. Și au mers fiii lui Remmon Viroteanul, Rihav și Vaana, și la amiazi în căldura zilei au intrat în casa lui Evostè, și el dormea în pat.

6. Și portărița casei curăța grâu, și făcându-i-se somn a adormit, și Rihav și Vaana frații au trecut,

7. Și au intrat în casă, și Evostè dormea în patul său în camera sa, și lovindu-l pre el l-au omorât, și i-au tăiat capul lui, și luând capul lui s'au dus pre calea cea despre apus toată noaptea.

8. Și au adus capul lui Evostè la David în Hevron, și au zis către împăratul: iată capul lui Evostè fiul lui Saul vrăjmașul tău, care căuta sufletul tău, și au dat Domnul domnului nostru împăratului în ziua aceasta izbândă asupra vrăjmașilor săi, asupra lui Saul vrăjmașul său și asupra seminții lui.

9. Și răspunzând David lui Rihav și lui Vaana fratele lui, fiii lui Remmon Viroteanul, le-a zis lor: viu este Domnul cel

ce au izbăvit sufletul meu din toată primejdiea.

10. Că cel ce mi-a spus mie zicând că au murit Saul și Ionatan, și el eră ca un bun vestitor înaintea mea, și l-am prins pre el, și l-am omorât în Sichelag, căruia se cădea să'i dau dar pentru veste bună.

2 Împ. 1, 15.

11. Și acum oameni răi au omorât pre om drept în casa lui pre patul lui, și acum voi cere sângele lui din mâinile voastre, și voi pierde pre voi de pre pământ.

12. Și a poruncit David slugilor sale, și i-au omorât pre ei, și le-au tăiat mâinile și picioarele lor, și i-au spânzurat deasupra șipotului în Hevron. Iar capul lui Evostè, l-a îngropat în mormântul lui Avenir feciorul lui Nir în Hevron.

2 Împ. 3, 32.

CAP. 5.

David împărat peste tot Israilul.

Și au mers toate semințiile lui Israil la David în Hevron, și au zis către el: iată oasele tale și cărnurile tale noi suntem.

1 Paral. 11, 1.

2. Și ieri și alaltăieri când a fost Saul împărat preste noi, tu erai cel ce povățuiai pre Israil. Și au zis Domnul către tine: tu vei paște pre poporul meu Israil, și tu vei fi povățuitor preste poporul meu Israil.

2 Împ. 7, 7.

3. Și au venit toți bătrânii lui Israil la împăratul în Hevron, și le-a făcut lor împăratul David legătură în Hevron înaintea Domnului, și a uns pre David împărat preste tot Israilul.

4. Fecior de treizeci de ani eră David, când a început a împărăți, și patruzeci de ani a împărățit.

3 Împ. 2, 11.

5. Șapte ani și șase luni a împărățit în Hevron preste Iuda, și treizeci și trei de ani a împărățit preste tot Israilul și preste Iuda în Ierusalim.

6. Și a mers David și toți oamenii lui în Ierusalim la Ievuseul cel ce lăcuia pământul, și s'a spus lui David: nu vei intra aici, că orbii și șchiopii îți vor stă împotrivă, zicând: nu va intra David aici.

7. Și a luat David întăritura Sionului, aceasta este cetatea lui David.

8. Și a zis David în ziua aceea: fiecare să lovească pre Ievuseu cu ascuțitul sabiei, și pre cei șchiopi și pre cei orbi, carii urăsc sufletul lui David, pentru aceea se zice: orbii și șchiopii nu vor intra în casa Domnului.

Is. Navì 15, 64; 1 Paral. 11, 6.

9. Și a șezut David în întăritură, și s'a chemat aceasta cetatea lui David, și o a zidit pre ea cetate împrejur dela margini, și casa sa.

3 Împ. 8, 1; 2 Paral. 5, 2.

10. Și mergea David crescând și mărindu-se, și Domnul Atotțitorul era cu dânsul.

11. Și a trimis Hiram împăratul Tirului soli la David, și lemne de chedru, și meșteri de lemne, și meșteri de zid de piatră, și au zidit casa lui David.

3 Împ. 5, 1; 1 Paral. 14, 1.

12. Și a cunoscut David, că l-au făcut pre el Domnul împărat preste Israil. Și cum că s'a înălțat împărăția lui pentru poporul său Israil.

13. Și a mai luat încă David femei și țiitoare din Ierusalim, după ce a venit el din Hevron, și s'a mai născut lui David feciori și fete.

2 Împ. 15, 16; 1 Paral. 3, 1, 2.

14. Și acestea sunt numele celor ce s'au născut lui în Ierusalim: Samus și Sovav și Natan și Solomon.

15. Și Eveal și Elisue și Nafic și Iefies.

1 Paral. 3, 9.

16. Și Elisama și Elidae și Elifalat, Samae, Iesivat, Natan, Galamaan, Ievaar, Teisus, Elifalat, Naghed, Nafec, Ionatan, Leasamis, Vaalamat, Elifaat.

17. Și auzind cei de alt neam, cum că David s'a uns împărat preste Israil, s'au suit toți cei de alt neam să caute pre David; iar David auzind, s'a închis în întăritură.

1 Paral. 11, 13.

18. Și cei de alt neam au mers și au tăbărit la valea Titanilor.

1 Paral. 14, 9.

19. Și a întrebat David pre Domnul, zicând: sui-mă-voiu la cei de alt neam? Și da-vei pre ei în mâinile mele? Și au zis Domnul către David: sue-te, că cu adevărat voiu da pre cei de alt neam în mâinile tale.

Isaia 28, 22.

20. Și a venit David din rupturile cele de sus, și a tăiat pre cei de alt neam acolo. Și a zis David: rupt-au Domnul pre vrăjmașii mei cei de alt neam înaintea mea, precum se rup apele, pentru aceea s'a chemat numele locului aceluia: deasupra rupturilor.

21. Și cei de alt neam au lăsat acolo pre dumnezeii lor, și i-a luat pre ei David și oamenii lui.

1 Paral. 14, 12.

22. Și cei de alt neam iarăși au venit, și au tăbărit în valea Titanilor.

23. Și a întrebat David pre Domnul, zicând: sui-mă-voiu la cei de alt neam, și da-vei pre ei în mâinile mele? Și au zis Domnul: nu te sui întru întâmpinarea lor, întoarce-te dela ei, și vei merge la ei, aproape de plângător.

24. Și va fi când vei auzi tu freamătul pădurei plângătorului, atunci te vei pogorî la ei, că atunci va ieși Domnul înaintea ta să taie în războiu pre cei de alt neam.

4 Împ. 7, 6.

25. Și a făcut David precum i-au poruncit lui Domnul, și a bătut pre cei de alt neam dela Gavaon până la pământul Gazira.

Is. Navì 16, 10.

CAP. 6.

David prăznuește aducerea Chivotului.

Și a adunat David pre toți tinerii din Israil, ca la vre-o șaptezeci de mii.

1 Paral. 13, 5.

2. Și s'a sculat, și a mers David și tot poporul, care erà cu el, și din boierii lui Iuda s'au dus, ca să aducă de acolo chivotul lui Dumnezeu, preste care s'a chemat numele Domnului puterilor celui ce șade preste Heruvimii cei de preste el.

1 Paral. 17, 1; 2 Paral. 1, 4.

3. Și a pus chivotul Domnului într'un car nou.

4. Și l-a luat din casa lui Aminadav celui din deal, și Oza și frații lui fiii lui Aminadav trăgeau carul cu chivotul, și frații lui mergeau înaintea chivotului.

1 Împ. 7, 1.

5. Iar David și toți fiii lui Israil jucând înaintea Domnului cu organe ce răsunau tare, cu cântări, cu canoane, cu alăute, cu tâmpine, cu chimvale și cu fluere.

6. Au venit până la aria lui Nahor, și a întins Oza mâna sa preste chivotul lui Dumnezeu, ca să-l ție pre el, și l-a ținut, că boii cârmeau.

7. Și s'au mânieat cu iuțime Domnul pre Oza, și l-au bătut acolo pre el Dumnezeu pentru îndrăznire, și a murit acolo lângă sicriul Domnului înaintea lui Dumnezeu.

Num. 4, 15.

8. Și s'a mâhnit David pentrucă au tăiat domnul pre Oza, și s'a chemat locul acela tăierea lui Oza, până în ziua aceasta.

1 Paral. 13, 11.

9. Și s'a temut David de Domnul în ziua aceea, zicând: cum va intrà la mine sicriul lui Dumnezeu?

10. Și n'a vrut David să bage la sine sicriul legii Domnului în cetatea lui David, ci l-a băgat pre el David în casa lui

Avedara Gheteanul.

11. Și a șezut sicriul Domnului în casa lui Avedara Gheteanul trei luni, și a binecuvântat Domnul toată casa lui Avedara și toate ale lui.

12. Și s'a spus împăratului David zicând: că au binecuvântat Domnul casa lui Avedara și toate ale lui pentru sicriul lui Dumnezeu, și mergând David a adus sicriul Domnului din casa lui Avedara în cetatea lui David cu veselie.

1 Paral. 15, 25.

13. Și au fost cu el cei ce purtau sicriul Domnului șapte cete, și jertfă de viței și de miei.

14. Și David răsună din organe cu tot deadinsul înaintea Domnului, și eră îmbrăcat cu veșmânt luminos.

1 Paral. 15, 26.

15. Și David și toată casa lui Israil a adus sicriul Domnului cu strigare și cu glas de trâmbiță.

16. Și a fost când a sosit sicriul Domnului în cetatea lui David, Melhol fata lui Saul s'a plecat pre fereastră, și a văzut pre împăratul David jucând și cântând cu alăuta înaintea Domnului, și l-a defăimat pre el întru inima sa.

1 Paral. 15, 29.

17. Și au adus în lăuntru sicriul Domnului, și l-au pus la locul lui în mijlocul cortului, care-l întinsese David lui, și a adus David arderi de tot înaintea Domnului, și cele de pace.

1 Paral. 15, 1; 2 Paral. 1, 4.

18. Și după ce a săvârșit David a aduce arderile de tot și cele de pace, a binecuvântat pre popor întru numele Domnului puterilor.

1 Paral. 16, 2.

19. Și a împărțit la tot poporul întru toată puterea lui Israil dela Dan până la Versavee, și dela bărbat până la femeie la fiecare câte o bucată de pâine și câte o bucată de carne friptă, și câte o scovardă din tigae, și s'a dus tot poporul fiecare la casa sa.

20. Și s'a întors David să binecuvinteze casa sa, și ieșind Melhol fata lui Saul înaintea lui David, l-a binecuvântat, și a zis: cum s'a mărit astăzi împăratul lui Israil, cel ce s'a descoperit astăzi înaintea ochilor slujnicilor robilor lui, cum se descopere unul din cei ce joacă?

21. Și a zis David către Melhol: înaintea Domnului voi juca, și bine este cuvântat Domnul cel ce m'au ales pre mine mai mult decât pre tatăl tău și decât toată casa lui, ca să mă pue pre mine povățuitor preste poporul său Israil.

22. Și voi juca și voi sălta înaintea Domnului, și mă voi descoperi încă așa, și voi fi netrebnic întru ochii tăi, și cu slujnicile de care ai zis mie, cum nu mă voi mări?

23. Și Melhol fata lui Saul n'a născut prunc până în ziua în care a murit.

CAP. 7.

David primește făgăduința despre Mesia voind a zidi lăcaș Domnului.

Și a fost când a șezut împăratul în casa sa, și Domnul l-au odihnit pre el de toți vrăjmașii săi cei de prin prejur.

1 Paral. 17, 1.

2. Și a zis împăratul către Natan prorocul: iată eu lăcuiesc în casă de chedru, iar sicriul Domnului șade în cort.

1 Paral. 6, 7; Agheu 1, 4.

3. Și a zis Natan către împăratul: toate câte sunt în inima ta, mergi și le fă, că Domnul este cu tine.

4. Și în noaptea aceea fost-au cuvântul Domnului către Natan, zicând:

5. Mergi și grăește către robul meu David, acestea zice Domnul: tu nu vei zidi mie casă, în care să lăcuiesc eu.

1 Paral. 22, 8; 3 Împ. 5, 3; 8, 19.

6. Că n'am lăcuit în casă din ziua în care am scos pre fiii lui Israil din Eghipt până în ziua aceasta, ci am umblat din loc în loc, și în cort.

3 Împ. 8, 16.

7. Întru toate care am petrecut cu tot Israilul, au grăit-am către vre o seminție din Israil, căreia am poruncit să pască pre poporul meu Israil zicând: pentruce nu mi-ați zidit casă de chedru?

2 Împ. 5, 2.

8. Și acum acestea vei grăi robului meu David: acestea zice Domnul Atotțiitorul, luatu-te-am pre tine dela turma oilor, ca să fii tu povățuitor preste poporul meu Israil.

1 Împ. 16, 11.

9. Și am fost cu tine întru toate ori unde ai umblat, și am pierdut pre toți vrăjmașii tăi dela fața ta, și te-am făcut numit după numele celor mari de pre pământ.

Psalm. 77, 76.

10. Și voi pune loc poporului meu Israil, și-l voi răsădi pre el, și va lăcuî deosebi, și nu se va grijî mai mult, și nu va mai adaoge fiul nedreptății a-l smeri pre el ca la început,

4 Împ. 21, 8; 1 Paral. 17, 9; Ps. 88, 4; 3 Împ. 8, 20; 2 Paral. 6, 16.

11. Din zilele în care am pus judecători preste poporul meu Israil, și te voi odihnî pre tine de toți vrăjmașii tăi, și va spune ție Domnul, că vei zidi lui casă.

12. Și va fi după ce se vor plinî zilele tale, vei dormi cu părinții tăi; voi ridică sămânța ta după tine, care va fi din pântecele tău, și voi gătî împărăția lui.

13. Acesta va zidi casă numelui meu, și voi întări scaunul lui până în veac.

3 Împ. 5, 5; 1 Paral. 22, 10.

14. Eu voi fi lui tată și el va fi mie fiu, și de va face nedreptate, îl voi certă pre el cu toiagul omenesc și cu rane de ale fiilor omenești.

Ps. 88, 27; Evr. 1, 5.

15. Iar mila mea nu o voi depărtă dela el, precum o am depărtat dela cei ce i-am lepădat dela fața mea.

16. Ci credincioasă va fi casa lui și împărăția lui până în veac înaintea mea, și scaunul lui va fi întărit în veac.

1 Paral. 28, 7; Psal. 88, 4, 5, 36; Evrei 2, 8.

17. Toate cuvintele acestea și toată vedenia aceasta, așa le-a spus Natan către David.

18. Și intrând împăratul David a șezut înaintea Domnului, și a zis: cine sunt eu Doamne al meu Doamne! Și ce este casa mea de m'ai iubit pre mine atâta?

19. Puțin m'am micșorat înaintea ta Doamne al meu Doamne! Că ai grăit pentru casa robului tău, ca să fie îndelungată, iar aceasta este legea omului Doamne al meu Doamne!

20. Și ce va mai adaoge David a mai grăi către tine? Și acum tu știi pre robul tău Doamne al meu Doamne!

21. Și pentru robul tău ai făcut, și după inima ta ai făcut tot binele acesta, să-l arăți robului tău.

22. Pentru ca să te măresc pre tine, Doamne al meu! Că nu este ca tine și nu este Dumnezeu afară de tine întru toate, care am auzit cu urechile noastre.

A 2 Lege 3, 24; 32, 39.

23. Și ce neam altul pre pământ este ca poporul tău Israil? Pre care să-l fi povățuit Dumnezeu, ca să-l răscumpere luiș popor, ca să-i pui tu nume și să-i faci lucruri mari și luminate, ca să gonești tu dela fața poporului tău, pre care l-ai răscumpărat ție din Eghipet, neamuri și lăcașuri.

A 2 Lege 4, 7; 33, 29.

24. Și ți-ai gătit ție pre poporul tău Israil să fie ție popor până în veac, și tu Doamne te-ai făcut lor Dumnezeu!

25. Și acum Doamne al meu Doamne! Cuvântul care l-ai grăit despre robul tău și despre casa lui, adeverește-l până în veac, Doamne atotțiitorule, Dumnezeu lui Israil, fă precum ai grăit!

26. Și acum mărească-se numele tău până în veac, și să se zică Domnul atotțiitorul Dumnezeu preste Israil, și casa robului tău David va fi îndreptată înaintea ta.

27. Că tu Doamne atotțiitorule! Dumnezeu lui Israil, ai descoperit acestea robului tău, zicând: casă voiu zidi ție;

pentru aceea a aflat robul tău cu inima sa, ca să se roage către tine rugăciunea aceasta.

28. Și acum Doamne al meu Doamne! Tu ești Dumnezeu, și cuvintele tale vor fi adevărate, că ai grăit despre robul tău bunătățile acestea.

Ioan 17, 17.

29. Și acum începe și binecuvântează casa robului tău, ca să fie în veac înaintea ta; că tu Doamne al meu Doamne! Ai grăit, și din binecuvântarea ta să se binecuvinteze casa robului tău, ca să fie în veac înaintea ta.

CAP. 8.

David biruitor, rânduește dregători.

Și a fost după aceasta a lovit David pre cei de alt neam, și i-a înfrânt pre ei, și a luat David dajdie din mâna celor de alt neam.

1 Paral. 18, 1.

2. Și a bătut David pre Moav, culcându-i la pământ și i-a împărțit în două părți: una dând-o morții și alta lăsând-o vie; și s'a făcut Moav lui David robi aducându-i daruri.

3. Și a bătut David pre Adraazar fiul lui Raav împăratul dela Suva, când a mers el să pue mâna pre râul Efratului.

4. Și a luat David o mie de care de ale lui și șapte mii de călăreți și douăzeci de mii de oameni pedestri, și a sfărâmat David toate carele, și ș'a lăsat luiș dintr'însele o sută de care.

Is. Navì 11, 9; 1 Paral. 18, 4.

5. Și a venit Siriea Damascului în ajutor lui Adraazar împăratul dela Suva, și David a bătut douăzeci și două de mii de oameni Sirieni.

1 Paral. 18, 5.

6. Și a pus David streajă în Siriea cea către Damasc, și s'a făcut Sirul lui David robi aducându-i daruri, și au păzit Domnul pre David ori încotro mergea.

7. Și a luat David lanțurile cele de aur cari erau la slugile lui Adraazar împăratul dela Suva, și le-a adus în Ierusalim, care le-a luat Susachim împăratul Eghiptului, când s'a suit el în Ierusalim în zilele lui Rovoam fiul lui Solomon.

4 Împ. 11, 10.

8. Și din Metevan și din cetățile cele alese ale lui Adraazar, a luat împăratul David aramă multă foarte, cu aceasta a făcut Solomon marea cea de aramă și stâlpii și scăldătorile și toate vasele.

1 Paral. 18, 8.

9. Și a auzit Tou împăratul din Imat, că a frânt David toată puterea lui Adraazar.

10. Și a trimis Tou pre Ieduram fiul său la împăratul David, ca să-l întrebe de cele de pace, și să-l binecuvinteze pre el pentru că a bătut pre Adraazar și l-a înfrânt, că el eră împotrivnic lui Adraazar, și în mâinile lui erau vase de argint și vase de aur și vase de aramă.

11. Și acestea împăratul David le-a afierosit Domnului cu argintul și cu aurul, care l-a afierosit din toate cetățile care le-a supus luiș.

3 Împ. 7, 51; 2 Paral. 5, 1.

12. Din Idumeia și din Moav, și dela fiii lui Amon și dela cei de alt neam și dela Amalic, și din prăzile lui Adraazar fiul lui Raav împăratul dela Suva.

13. Și ș'a făcut David nume, când s'a întors de a bătut pre Idumeni în valea Sării ca vre-o optsprezece mii de oameni.

4 Împ. 14, 7.

14. Și a pus în Idumeia streji, întru toată Idumeia a pus oaste, și toți Idumenii s'au făcut robi împăratului, și au păzit Domnul pre David ori unde a mers.

3 Împ. 22, 48.

15. Și a împărățit David preste tot Israilul, și făceà David judecată și dreptate la tot poporul său.

16. Și preste oaste mai mare erà Ioav feciorul lui Saruiea, și Iosafat feciorul lui Ahilud mai mare preste scriitori.

2 Împ. 20, 23.

17. Și Sadoc feciorul lui Ahitov, și Ahimeleh feciorul lui Aviatar, preoți, și Sasà logofăt.

1 Paral. 6, 8 și 24, 3.

18. Și Veneas feciorul lui Iodae sfetnic, și Heleti și Feleti și fiii lui David erau mai mari preste curte.

1 Împ. 30, 14.

CAP. 9.

David face bine lui Memfivostè.

Și a zis David: de a rămas cinevâ din casa lui Saul, voi face milă cu el pentru Ionatan.

2. Și din casa lui Saul erà un slujitor, și numele lui Sivà, și-l chemară pre el la David, și a zis împăratul către el: tu ești Sivà? Iar el a zis: eu robul tău.

3. Și a zis împăratul: a mai rămas vre un om din casa lui Saul, ca să fac cu el mila lui Dumnezeu? Și a zis Sivà către împăratul: mai este un fiu al lui Ionatan beteag la picioare.

1 Împ. 20, 15.

4. Și a zis împăratul către el: unde este acela? Și a zis Sivà către împăratul: iată este în casa lui Mahir feciorul lui Amiil din Lodavar.

2 Împ. 17, 27.

5. Și a trimis împăratul David, și l-a luat pre el din casa lui Mahir feciorul lui Amiil din Lodavar.

6. Și a venit Memfivostè fiul lui Ionatan, feciorul lui Saul la împăratul David, și căzând pre fața sa s'a închinat lui, și a zis David lui: Memfivostè? Iar el a zis: iată robul tău.

7. Și a zis David lui: nu te teme, că voiesc să fac cu tine milă pentru Ionatan tatăl tău, și voi da ție toată moșia lui Saul tatăl tătână-tău și tu vei mânca pâine la masa mea pururea.

8. Și închinându-se Memfivostè a zis: cine sunt eu robul tău, că ai căutat spre un câine mort ca mine?

1 Împ. 24, 15.

9. Și chemând împăratul pre Sivà sluga lui Saul, a zis către el: toate câte sunt ale lui Saul și toată casa lui am dat fiului domnului tău.

2 Împ. 19, 29.

10. Și vei lucra lui pământul tu și fiii tăi și robii tăi, și vei aduce fiului domnului tău pâini ca să mănânce; iar Memfivostè fiul domnului tău va mânca pâine pururea la masa mea. Și Sivà aveà cincisprezece feciori și douăzeci de robi.

11. Și a zis Sivà către împăratul: toate câte a poruncit domnul meu împăratul robului său, așa va face robul tău. Și Memfivostè mânca la masa lui David ca unul dintre fiii împăratului.

12. Și Memfivostè aveà un fiu mic, și numele lui Mihà, și toți cei ce lăcuiau în casa lui Sivà au fost slugi lui Memfivostè.

1 Paral. 8, 34.

13. Și Memfivostè lăcuià în Ierusalim, că el totdeauna mânca la masa împăratului, și el erà șchiop de amândouă picioarele sale.

CAP. 10.

Răsvrătirea Amoniților și pedeapsa lor.

Și a fost după aceasta a murit împăratul fiilor lui Amon, și în locul lui a împărățit Annon fiul lui.

1 Paral. 19, 1.

2. Și a zis David: face-voiu milă cu Annon fiul lui Naas, precum a făcut tatăl lui milă cu mine, și a trimis David să-l mângâie prin mâinile slugilor sale pentru tatăl lui, și au mers slugile lui David în pământul fiilor lui Amon.

1 Împ. 11, 1.

3. Și au zis boierii fiilor lui Amon către Annon domnul lor: nu pentrucă cinstește David pre tatăl tău înaintea ta a trimis

la tine să te mângâie; ci pentru ca să cerce cetatea, și să o iscodească pre ea, și să o strice, pentru aceea a trimis David pre slugile sale la tine.

4. Și a luat Annon pre slugile lui David, și le-a ras bărbile jumătate, și le-a tăiat hainele jumătate până la șolduri, și i-a slobozit.

5. Și s'a spus lui David, ce s'a întâmplat cu oamenii lui, și a trimis înaintea lor, că erau oamenii batjocoriți foarte, și a zis împăratul: ședeți în Ierihon până ce vor crește bărbile voastre, și vă veți întoarce.

6. Și văzând fiii lui Amon, că au rușinat pre poporul lui David, au trimis fiii lui Amon, și au năimit din Siriea Vetraam și din Siriea Suvà și din Roov douăzeci de mii de pedestrași, și dela împăratul lui Amalic Maaha o mie de oameni, și dela Istov douăsprezece mii de oameni.

Jud. 11, 3.

7. Și auzind David, a trimis pre loav cu toată oastea cea tare.

1 Paral. 20, 1.

8. Și ieșind fiii lui Amon, au rânduit războiu la intrarea porții, iar Siriea Suvà și Roov și Istov și Amalic erau deosebi singuri în câmp.

9. Și văzând loav, că războiul s'a întors împotriva lui și din față și din dos, a ales din toți tinerii lui Israil, și s'a îndreptat împotriva Siriei.

10. Iar celalt popor, care a rămas l-a dat în mâna lui Avesa fratele său, și s'a îndreptat împotriva fiilor lui Amon.

1 Paral. 19, 11.

11. Și a zis: de vor fi Sirienii mai tari decât mine, îmi veți veni în ajutor; și de vor fi fiii lui Amon mai tari decât tine, îți voi veni eu în ajutor.

12. Îmbărbătează-te, și să ne întărim pentru poporul nostru și pentru cetățile Dumnezeului nostru, și Domnul va face ce va fi bine întru ochii lui.

13. Și s'a apropiat loav și poporul lui cu el la bătae împotriva Sirienilor, și au fugit dela fața lui.

14. Și fiii lui Amon văzând că au fugit Sirienii, au fugit și ei dela fața lui Avesa, și au intrat în cetate, și Ioav întorcându-se dela fiii lui Amon a venit în Ierusalim.

15. Și văzând Sirienii, că au căzut înaintea lui Israil, s'au adunat într'un loc.

16. Și trimițând Adraazar a strâns pre Sirienii cei de dincolo de râul Halamac, și a venit în Elam și Sovac mai marele oastii lui Adraazar înaintea lor.

1 Paral. 19, 16.

17. Și s'a spus lui David, și a adunat pre tot Israilul, și trecând Iordanul a venit în Elam, și rânduindu-se Sirienii împotriva lui David, au dat războiu asupra lui.

18. Și au fugit Sirienii dela fața lui Israil, și a zdrobit David din Sirieni șapte sute de care și patruzeci de mii de călăreți, și pre Sovac mai marele oastei lui l-a lovit, și a murit acolo.

1 Paral. 19, 18.

19. Și văzând toți împărații cei supuși lui Adraazar, că a căzut înaintea lui Israil, de bună voie au mers cu Israil și i-au slujii lui, și s'a temut Siria a ajutà pre fiii lui Amon.

CAP. 11.

David și Urie.

Și a fost după un an ridicându-se iarăși împărații, a trimis David pre Ioav și pre slugile sale cu el și pre tot Israilul, și a bătut pre fiii lui Amon, și a șezut împrejurul Ravotului, iar David a rămas în Ierusalim.

1 Paral. 20, 1.

2. Și a fost spre seară sculându-se David din așternutul său, umblà prin foișorul casei împărătești, și a văzut din foișor pre o femeie scâldându-se, și femeia erà la chip frumoasă foarte.

3. Și trimițând David a întrebat de femeie, și a zis: au nu este aceasta Virsavia fata lui Eliav femeia lui Urie Heteul?

4. Și a trimis David soli, și o a luat pre ea, și intrând la ea a dormit cu ea, și după ce s'a curățit ea de necurăția ei, s'a întors la casa sa.

3 Împ. 15, 5; Leviți 15, 18, 19.

5. Și a luat în pânțele femeia, și trimitând a dat de știre lui David, și a zis: iată eu sunt grea.

6. Și a trimis David la loav zicând: trimite la mine pre Urie Heteul, și a trimis loav pre Urie la David.

7. Și a venit Urie la împăratul, și l-a întrebat David: în pace este loav, în pace este poporul, și cum merge războiul?

8. Și a zis David către Urie: du-te la casa ta, și spală picioarele tale, și a ieșit Urie din casa împăratului, și i-a trimis lui mâncare împărătească.

9. Și a dormit Urie la ușa casei împăratului cu toate slugile domnului său, și nu s'a dus la casa sa.

10. Și spuseră lui David zicând: că nu s'a dus Urie la casa sa, și a zis David către Urie: au nu vii tu din cale? Pentru ce nu te-ai dus la casa ta?

11. Și a zis Urie către David: sicriul și Israil și Iuda lăcuiesc în corturi, și domnul meu loav și slugile domnului meu pre fața pământului tăbărăsc, și eu să intru în casa mea să mănânc și să beau și să dorm cu femeia mea? Cum, viu este sufletul tău, de voi face cuvântul acesta.

12. Și a zis David către Urie: rămâi aici încă astăzi și mâine, te voi trimite; și a stat Urie în Ierusalim în ziua aceea și a doua zi.

13. Și l-a chemat pre el David, și a mâncat înaintea lui și a băut, și l-a îmbătat și a ieșit seara să doarmă la așternutul său cu slugile domnului lui, și nu s'a dus la casa sa.

14. Și s'a făcut dimineață, și a scris David carte la loav, și o a trimis prin mâna lui Urie.

15. Și a scris în carte, zicând: pune pre Urie înaintea războiului celui tare, și vă întoarceți de către dânsul, ca să se rănească, și să moară.

16. Și a fost când păzeà loav cetatea, a pus pre Urie la locul unde știeà că sunt ostași mai tari.

17. Și au ieșit ostașii cetății și se băteau cu loav, și a căzut din popor din slugile lui David, și a murit și Urie Heteul.

18. Și a trimis loav să înștiințeze pre David de toate lucrurile războiului, ca să le spue împăratului.

19. Și a poruncit solului, zicând: după ce vei sfârși toate cuvintele războiului, și le vei spune împăratului.

20. Și va fi de se va aprinde mâniea împăratului, și va zice ție: pentru ce v'ați apropiat să bateți cetatea? Au n'ați știut, că vor săgeta de pre zid?

21. Cine a lovit pre Avimeleh feciorul lui Ierovaal fiul lui Nir? Au nu o femeie a aruncat o bucată de piatră de moară de pre zid preste el, și a murit în Tamasi? Pentru că s'a apropiat de zid? Atunci să zici: sluga ta Urie Heteul a murit.

Jud. 9, 53.

22. Și a mers solul lui loav la împăratul în Ierusalim, și s'a dus și a spus lui David toate câte i-a poruncit loav și toate întâmplările războiului.

23. Și s'a mânieat David pre loav, și a zis David către sol: pentru ce v'ați apropiat de cetate, ca să vă bateți? Au n'ați știut că vă vor bate de pre zid?

24. Cine a lovit pre Avimeleh feciorul lui Ierovaal, au nu o femeie a aruncat de pre zid preste el o bucată de piatră de moară, și a murit în Tamasi? Pentru ce v'ați apropiat de zid?

25. Și a zis solul către David: pentru că au fost mai tari decât noi ostașii, și au ieșit asupra noastră la câmp, și i-am gonit pre ei până la poarta cetății.

26. Și au tras arcașii asupra slugilor tale de pre zid, și au murit din slugile împăratului, încă și robul tău Urie Heteul a murit.

27. Și a zis David către sol: aceasta să spui lui loav, să nu fie rău întru ochii tăi cuvântul acesta, că uneori într'acest chip, iar alte ori într'alt chip mănâncă sabia, întărește războiul împotriva cetății, și o surpă și o supune pre ea.

28. Și auzind femeia lui Urie, că a murit Urie bărbatul ei, a plâns pentru bărbatul ei.

29. Și trecând jalea, a trimis David și o a adus pre ea în casa sa, și i s'a făcut femeie, și i s'a născut lui fiu, și rău s'a arătat în ochii Domnului aceea ce a făcut David.

CAP. 12.

Natan muștră pre David.

Și a trimis domnul pre Natan prorocul la David, și a intrat la el, și a zis lui: hotărăște-mi judecata aceasta: doi oameni erau într'o cetate, unul bogat și altul sărac.

2. Și cel bogat aveà turme și cirezi multe foarte;

3. Iar cel sărac n'aveà nimic, fără numai o mieușă mică, care o cumpărase, și o a ținut și o a hrănit și o a crescut împreună cu sine și împreună cu fiii săi, din pâinea lui mîncă și din paharul lui beà și în sânul lui dormea, și erà lui ca o fiică.

4. Și venind un călător la omul cel bogat, nu s'a îndurat să ia din turmele sale și din cirezile sale, ca să gătească streinului, care venise la el, și a luat mieușaoa omului celui sărac, și o a gătit omului care venise la el.

5. Și s'a mânieat David cu iușime foarte pre omul acela, și a zis David către Natan: viu este Domnul, că vinovat morșii este omul, care a făcut aceasta.

6. Și mieușaoa o va plăti în șeptit, pentrucă a făcut aceasta, și pentrucă nu i-a fost milă.

Eșire 22, 1.

7. Și a zis Natan către David: tu ești omul care ai făcut așà! Acestea zice Domnul Dumnezeu lui Israil: eu sunt cel ce te-am uns pre tine împărat preste Israil, și eu sunt cel ce te-am mântuit din mâna lui Saul.

1 Împ. 16, 13.

8. Și am dat ție casa Domnului tău și femeile Domnului tău în sânul tău, și am dat ție casa lui Israil și a lui Iuda, și de sunt acestea puțin, voiu adoage ție la acestea.

9. Pentru ce ai desprețuit cuvântul Domnului, ca să faci rău în ochii lui? Pre Urie Heteul l-ai omorât cu sabia, și pre femeia lui o ai luat ție femeie, și pre el l-ai ucis cu sabia fiilor lui Amon.

10. Și acum nu se va depărta sabia din casa ta în veac, pentru că m'ai defăimat pre mine, și ai luat pre femeia lui Urie Heteul, ca să-ți fie ție femeie.

11. Acestea zice Domnul: iată eu ridic rele asupra ta din casa ta, și voi lua pre femeile tale înaintea ochilor tăi, și le voi da aproapelui tău, și se va culca cu femeile tale la lumina zilei.

A 2 Lege 28, 30; 16, 22.

12. Că tu ai făcut întru ascuns, iar eu voi face cuvântul acesta înaintea a tot Israilul, și la lumina zilei.

13. Și a zis David lui Natan: păcătuit-am Domnului, iar Natan a zis către David: și Domnul au iertat păcatul tău, nu vei muri.

1 Paral. 24, 10, 21, 8; Sirah 47, 12.

14. Iar pentru că ai întăritat prea mult pre vrăjmașii Domnului cu fapta aceasta, și fiul tău care s'a născut ție va muri negreșit.

15. Și s'a dus Natan în casa sa, și au lovit Domnul pre pruncul, care l-a născut lui David femeia lui Urie, și s'a bolnăvit.

16. Și s'a rugat David lui Dumnezeu pentru prunc, și a postit David aspru, și intrând a mas și a dormit pre pământ.

17. Și au venit la el bătrânii casei lui să-l scoale pre el dela pământ, ci n'a vrut, nici a mâncat cu ei pâine.

18. Și a fost în ziua a șaptea a murit pruncul, și s'au temut slugile lui David să-i spue, că a murit pruncul, că au zis: iată când trăia încă pruncul am grăit către el, și n'a ascultat de glasul nostru, și cât mai rău îi va face când îi vom spune că a murit pruncul.

19. Și a văzut David că slugile sale șoptesc, și a înțeles că a murit pruncul, și a zis David către slugile sale: a murit pruncul? Iar ei au spus: a murit.

20. Și sculându-se David de pre pământ s'a spălat și s'a uns, și ș'a schimbat hainele sale, și intrând în casa lui Dumnezeu s'a închinat lui, și a intrat în casa sa, și a cerut pâine să mănânce, și puindu-i lui pâine a mâncat.

21. Și au zis slugile lui către el: ce este aceasta, ce ai făcut pentru prunc? Că până trăia încă pruncul, plângeai și posteai și privegheai, iar după ce a murit pruncul, te-ai sculat, și ai mâncat pâine și ai băut.

22. Și a zis David: până când trăia încă pruncul am ajuns și am plâns, că am zis: cine știe de mă va milui Domnul, și va trăi pruncul?

23. Și acum a murit, pentrue dar să ajun, au doar mai putea'l-voiu întoarce pre el? Eu voiu merge la el, iar el mai mult nu se va întoarce la mine.

24. Și a mângâiat David pre Virsavia femeia sa, și a intrat la ea, și a dormit cu ea, și a zămislit, și a născut fiu și a chemat numele lui Solomon, și Domnul l-au iubit pre el.

1 Paral. 22, 9.

25. Și a trimis prin mâna lui Natan prorocul, și a chemat numele lui Ieddedi, în cuvântul Domnului.

26. Iar Ioav a dat războiu în Ravat asupra fiilor lui Amon, și a luat cetatea împărăției.

1 Paral. 20, 1.

27. Și a trimis Ioav vestitor la David, și a zis: dat-am războiu în Ravat, și am luat cetatea apelor.

28. Și acum adună rămășițele poporului, și tăbărăște asupra cetății, și mai înainte o ia, ca să nu iau eu mai înainte cetatea, și să se cheme numele meu preste ea.

29. Și a adunat David tot poporul, și a mers în Ravat, și a dat războiu asupra ei, și o a luat.

30. Și a luat cununa împăratului lor de pre capul lui, care cumpănea un talant de aur și de pietre scumpe, și a fost pusă pre capul lui David, și a luat din cetate prăzi multe foarte.

1 Paral. 20, 2.

31. Și pre poporul cel dintru ea l-a scos afară, și l-a pus la ferăstrău și la dinții cei de fier și la cuțitele cele de fier, și i-a ars pre ei în cărămidărie, și așa a făcut tuturor cetăților fiilor lui Amon, și s'a întors David și tot Israilul în Ierusalim.

1 Paral. 20, 3.

CAP. 13.

Amon ucis de slugile lui Avesalom.

Și a fost după aceasta, și Avesalom fiul lui David aveà o soră frumoasă la chip foarte, și numele ei erà Tamar, și o a iubit pre ea Amnon fiul lui David.

2. Și se chinuìa Amnon, cât s'a bolnăvit pentru Tamar sora sa, căci erà ea fecioară, și greu erà întru ochii lui Amnon a face ei ceva.

3. Și aveà Amnon un prieten, și numele lui erà Ionadav fiul lui Samaa frate lui David, și Ionadav erà om înțelept foarte.

4. Și a zis lui: ce-ți este de slăbești așa din zi în zi fiule al împăratului, spune mie. Și a zis Amnon lui: pre Tamar sora lui Avesalom fratele meu o iubesc.

5. Iar Ionadav a zis lui: culcă-te pre patul tău, și te fă bolnav, și va intrà tatăl tău să te vază, și să zici către el: să vie Tamar sora mea, și să-mi deà de mâncare, și să facă înaintea ochilor mei bucate, ca să văz, și să mănânc din mâinile ei.

6. Și culcându-se Amnon a bolit, și a intrat împăratul să-l vază, și a zis Amnon către împăratul: să vie Tamar sora mea, și să facă înaintea ochilor mei doui colăcei, și voiu mânca din mâinile ei.

7. Și a trimis David la Tamar acasă, zicând: mergi în casa fratelui tău Amnon, și fă lui demâncare.

8. Și a mers Tamar în casa lui Amnon fratele său, și el erà culcat; și a luat făină și a frământat, și a făcut înaintea ochilor lui colăcei și i-a copt.

9. Și luând tigaea în care i-a făcut, a pus înaintea lui, iar el n'a vrut să mănânce, și a zis Amnon: scoateți pre toți dela mine, și a scos pre tot omul dela el, și a zis Amnon către Tamar.

10. Adu'mi în lăuntru în cămară mâncarea, și voiu mânca din mâna ta, și a luat Tamar colăceii care-i făcuse, și i-a dus înlăuntru la Amnon fratele său la așternut.

11. Și i-a dat să mănânce, iar el apucând-o, a zis către ea: vino de te culcă cu mine sora mea.

12. Iar ea a zis către el: nu fratele meu, să nu mă smerești, că nu se va face așa în Israil, să nu faci nebunia aceasta.

13. Și eu cum voiu purta ocară mea? Și tu vei fi ca unul dintre cei fără de minte în Israil, și acum grăește dar către împăratul, că nu mă va oprî de către tine.

14. Și n'a vrut Amnon să asculte de cuvântul ei, și o a biruit pre ea, și o a smerit, și s'a culcat cu ea.

15. Și o a urît pre ea Amnon ură mare foarte, că mai mare eră ura cu care o a urît pre ea, decât dragostea cu care o a iubit pre ea, și a zis ei Amnon: scoală-te și te du.

16. Și a zis Tamar lui: nu frate! Că mai mare este răul cel de apoi decât cel dintâiu care l-ai tăcut cu mine, ca să mă scoți afară pre mine, și n'a vrut Amnon să asculte de cuvântul ei.

17. Și chemând pre sluga sa, care eră ispravnic preste casa lui, a zis către el: scoate pre aceasta afară dela mine și închide ușa după ea.

18. Și ea eră îmbrăcată cu haină pestriță, că așa se îmbrăcau fetele împăratului cele fecioare cu îmbrăcămintele lor, și o a scos pre ea sluga lui afară, și a închis ușa după ea.

19. Și luând Tamar cenușă, a pus pre capul său, și haina sa cea pestriță cu care eră îmbrăcată, o à rupt, și puindu-și mâinile sale preste capul său, mergea și strigă.

20. Și a zis către ea Avesalom fratele ei: au doar Amnon fratele tău a umblat cu tine? Ci acum sora mea taci, că fratele tău este, nu pune întru inima ta, ca să grăești

cuvântul acesta. Și a șezut Tamar părăsită în casa lui Avesalom fratele său.

21. Și a auzit împăratul David toate acestea, și s'a mânieat foarte, și n'a vrut să strice inima lui Amnon fiul său, că-l iubea pre el pentrucă el erà cel întâiu născut al lui.

22. Și n'a grăit Avesalom cu Amnon nici rău nici bine, că urîse Avesalom pre Amnon, pentrucă a smerit pre Tamar sora lui.

23. Și a fost după doi ani de zile, pe vremea tunsului la Avesalom în Velasor, care se ține de Efraim, a chemat Avesalom pre toți fiii împăratului.

24. Și a venit Avesalom la împăratul, și a zis: tundere la robul tău, să meargă dar împăratul și slugile lui cu robul tău.

25. Și a zis împăratul către Avesalom: nu fiul meu, să nu mergem noi toți și să te îngreuem, și l-a silit pre el; iar el n'a vrut să meargă, ci l-a binecuvântat pre el.

26. Și a zis Avesalom către el: dacă nu, să meargă cu noi Amnon fratele meu, și împăratul i-a zis lui: pentrue să meargă cu tine?

27. Și a stăruit la el Avesalom, și a slobozit pre Amnon și pre toți fiii împăratului cu el, și a făcut Avesalom ospăț, ca un ospăț împărătesc.

28. Și a poruncit Avesalom slugilor sale zicând: vedeți dacă se va veselì inima lui Amnon de vin, și voiu zice către voi: bateți pre Amnon și-l omorîți, să nu vă temeți că eu vă poruncesc vouă, îmbărbătați-vă și fiți viteji.

29. Și slugile lui Avesalom au făcut lui Amnon precum le-a poruncit lor Avesalom; și sculându-se toți fiii împăratului au șezut fiecare pre mușcoiul său, și au fugit.

30. Și a fost încă fiind ei pre cale, a venit veste la David, zicând: bătut-a Avesalom pre toți fiii împăratului, și nici unul din ei n'a rămas.

31. Și sculându-se împăratul ș'a rupt hainele sale, și s'a culcat pre pământ și toate slugile lui, cari stau împrejurul lui ș'au rupt hainele lor.

32. Și răspunzând Ionadav fiul lui Samaa fratele lui David a zis: să nu gândească domnul meu împăratul, că pre toți pruncii fiii împăratului i-au omorât, că numai Amnon singur a murit, că Avesalom își pusese în gând din ziua în care a smerit pre Tamar sora lui.

33. Și acum să nu pue domnul meu împăratul în inima sa cuvântul acesta, zicând: toți fiii împăratului au murit, că numai Amnon singur a murit.

34. Și Avesalom a fugit. Iar sluga cea de streajă a ridicat ochii săi, și a văzut, și iată popor mult venea pre cale în șir pre coasta muntelui la pogoriș, și mergând strejarul a spus împăratului, și a zis: am văzut oameni pre calea despre Oran din partea muntelui.

35. Și a zis Ionadav către împăratul: iată fiii împăratului vin, după cuvântul robului tău, așa s'a făcut.

36. Și a fost după ce au sfârșit a grăi, iată fiii împăratului au sosit, și ridicând glasul lor au plâns; încă și împăratul și toate slugile lui au plâns plângere mare foarte.

37. Iar Avesalom a fugit, și s'a dus la Tolmi feciorul lui Emiud împăratul Ghedsurei în pământul Hamaahad, și a plâns împăratul David pentru fiul său în toate zilele.

2 Împ. 3, 3.

38. Și Avesalom fugind s'a dus în Ghedsur, și a fost acolo trei ani.

39. Și a încetat împăratul David a gonî pre Avesalom, că se mângăese pentru Amnon căci a murit.

CAP. 14.

Iertarea lui Avesalom.

Și cunoscând Ioav fiul lui Saruia, că inima împăratului s'a întors spre Avesalom,

2. A trimis Ioav în Tecoe, și a luat de acolo pre o femeie înțeleaptă, și a zis către ea: plângi și te îmbracă cu haine de

jale, și nu te unge cu untdelemn, și fii ca și o femeie care jelește pre mort în multe zile.

3. Și să mergi la împăratul și să grăești către dânsul aceste, și loav i-a spus cuvintele ce aveà să zică.

4. Și venind femeia Tecoiteană la împăratul a căzut pre fața sa la pământ, și s'a închinat lui, și a zis: ajutor împărate, ajutor.

5. Și a zis către ea împăratul: ce este ție? Iar ea a zis: femeie văduvă sunt eu, și a murit bărbatul meu.

6. Și aveà roaba ta doi feciori, și s'au sfădit amândoi în țarină, și n'a fost cine să-i despartă, și a lovit unul pre celalt frate al său, și l-a omorât.

7. Și iată s'a sculat toată casa asupra roabei tale, și a zis: dă pre cel ce a lovit pre fratele său, și-l vom omorî pre el pentru vieța fratelui său, pre care l-a omorât, și vom pierde și pre moșteanul vostru; și vor stinge focul meu care a rămas, ca să nu aibă bărbatul meu urmaș și nume pre fața pământului.

8. Și a zis împăratul către femeie: mergi sănătoasă la casa ta, și eu voi porunci pentru tine.

9. Și a zis femeia Tecoiteană către împăratul: asupra mea doamne împărate al meu să fie fărădelegea, și asupra casei tatălui meu, iar împăratul și scaunul lui să fie nevinovat.

10. Și a zis împăratul: cine este cel ce grăește împotriva ta? Să-l aduci la mine, și nu va mai adaoge a se atinge de tine.

11. Și a zis femeia: aducă-și aminte dar împăratul de Domnul Dumnezeuul său, când se va adună rudenia de sânge să strige, și să nu piarză pre fiul meu, și a zis împăratul: viu este Domnul, de va cădeà din părul fiului tău pre pământ.

1 Împ. 14, 45.

12. Și a zis femeia: să grăiască dar roaba ta către domnul meu împăratul cuvânt, și a zis: grăește.

13. Și a zis femeia: pentruce ai socotit aceasta asupra poporului lui Dumnezeu, și pentruce a grăit împăratul

cuvântul acesta, ca să se facă greșala de a nu întoarce împăratul pre cel gonit?

14. Că cu moarte vom muri, și ca apa ce se varsă pre pământ care nu se va adună; și nu va lua Dumnezeu suflet, nici va socoti să scoată dela el pre cel gonit.

Ezechil 18, 23, 32; 33, 11.

15. Și acum am venit a grăi către împăratul domnul meu cuvântul acesta, că mă va vedeă poporul. Și roaba ta a zis: să grăiesc dar către domnul meu împăratul, că doară va face împăratul cuvântul roabei sale.

16. Că va ascultă împăratul; mântuiască pre roaba sa din mâna omului celui ce caută să mă piarză pre mine și pre fiul meu din moștenirea lui Dumnezeu.

17. Și a grăit întru sine roaba ta: cuvântul domnului meu împăratului va fi spre mângâere, că, ca îngerul lui Dumnezeu, așa este domnul meu împăratul a auzi binele și răul, și Domnul Dumnezeul tău va fi cu tine.

1 Împ. 29, 9.

18. Și răspunzând împăratul a zis către femeie: să n'ascunzi de către mine cuvântul de care eu te voiu întrebă, și a zis femeia: grăiască domnul meu împăratul.

19. Și a zis împăratul: au nu mâna lui loav este cu tine în toate acestea? Și a zis femeia către împăratul: viu este sufletul tău doamne al meu împărate, de mă abat la dreapta sau la stânga întru toate câte a grăit domnul meu împăratul; robul tău loav el mi-a poruncit mie și el a pus în gura roabei tale toate cuvintele acestea.

20. Robul tău loav a făcut ca să învelesc așa cuvântul acesta, și domnul meu împăratul este înțelept ca înțelepciunea îngerului lui Dumnezeu a cunoaște toate cele de pre pământ.

21. Și a zis împăratul către loav: iată am făcut ție după cuvântul tău acesta, mergi întoarce pre fiul meu Avesalom.

22. Și căzând loav cu fața sa pre pământ s'a închinat și a binecuvântat pre împăratul, și a zis loav: astăzi a cunoscut robul tău, că am aflat har întru ochii tăi doamne al meu

împărate! Că a făcut domnul meu împăratul cuvântul robului său.

23. Și sculându-se Ioav s'a dus în Ghedsur, și a adus pre Avesalom în Ierusalim.

24. Și a zis împăratul: să se întoarcă în casa sa, iar fața mea să nu o vădă; și s'a întors Avesalom în casa sa, și fața împăratului nu o a văzut.

25. Și ca Avesalom nu erà om frumos în tot Israilul lăudat foarte, din talpele picioarelor lui și până în creștetul lui nu aveà nici o meteahnă.

26. Și când tundeà el capul său, că se tundeà în fiecare an pentrucă îl îngreuià, și tunzându-se el cumpănèa părul capului lui două sute de sicli cu siclul cel împărătesc.

27. Și s'a născut lui Avesalom trei feciori și o fată, și numele ei erà Tamar, aceasta erà femeie frumoasă foarte, și a fost femeie lui Rofoam feciorul lui Solomon, și a născut lui pre Avie.

28. Și a șezut Avesalom în Ierusalim doi ani de zile, și fața împăratului nu o a văzut.

29. Și a chemat Avesalom pe Ioav ca să-l trimiță pre el la împăratul, și n'a vrut să vie la el, și a trimis a doua oară la el, și n'a vrut să vie.

30. Și a zis Avesalom către slugile sale: vedeți în țarină partea lui Ioav cea lipită de a mea, unde are el orz, mergeți și o aprindeți cu foc, și au ars slugile lui Avesalom holda lui Ioav cu foc.

31. Și au mers robii lui Ioav la el rupându-și hainele lor, și au zis: ars-au slugile lui Avesalom holda cu foc, și sculându-se Ioav a venit la Avesalom acasă, și a zis către el: pentruce au ars slugile tale holda mea cu foc?

32. Și a zis Avesalom către Ioav: iată am trimis la tine, zicând: vino aici și te voi trimite la împăratul, gândind: pentruce am venit din Ghedsur? Bine erà mie să fiu acolo, și acum iată fața împăratului n'am văzut, iar de este întru mine nedreptate omoară-mă.

33. Și a intrat Ioav la împăratul, și i-a spus lui, și a chemat pre Avesalom, și a intrat la împăratul și s'a închinat lui și a căzut cu fața sa pre pământ înaintea feții împăratului, și a sărutat împăratul pre Avesalom.

CAP. 15.

Fuga lui David dinaintea lui Avesalom.

Și a fost după aceasta, ș'a făcut luiș Avesalom care și călăreți, și cincizeci de bărbați cari mergeau înaintea lui.

2. Și a mânecat Avesalom, și a stătut în latura drumului porții, și a fost când venea la împăratul la judecată vre un om, care avea judecată, strigă către el Avesalom, și zicea lui: din care cetate ești tu? Și zicea omul, dintr'una din semințiile lui Israil robul tău.

3. Și zicea către el Avesalom: iată cuvintele tale sunt bune și drepte, ci nu este la împăratul nimeni să te asculte?

4. Și a zis Avesalom: cine mă va pune pre mine judecător pre pământ, ca să vie la mine tot omul, care va avea pricire și judecată, eu voi face lui dreptate!

5. Și ori când se apropiea vre un om de dânsul și se închină lui, el întindea mâna sa, și-l apucă pre el și-l sărută.

6. Și a făcut astfel Avesalom tuturor Israiltenilor, carii veneau pentru judecată la împăratul, și Avesalom câștigă inima bărbaților lui Israil.

7. Și a fost după patruzeci de ani, a zis Avesalom către tatăl său: să mă duc să plinesc făgăduința mea, care am făgăduit Domnului în Hevron.

8. Că făgăduință a făcut robul tău când lăcuiă în Ghedsur în Siria, zicând: dacă vre-o dată mă va întoarce Domnul în Ierusalim, voi aduce jertfă Domnului.

9. Și a zis lui împăratul: mergi în pace, și sculându-se a mers în Hevron.

10. Și a trimis Avesalom iscoade la toate semințiile lui Israil, zicând: când veți auzi glasul cornului, veți zice: făcutu-

s'a împărat Avesalom în Hevron.

11. Și cu Avesalom au mers două sute de bărbați aleși din Ierusalim, și au mers în prostiea lor și n'au știut nimic.

12. Și pe când aducea el jertfele, a trimis Avesalom și a chemat pre Ahitofel Golanitul sfetnicul lui David din cetatea sa Golan. Și s'a făcut legătură puternică, și mult popor mergea cu Avesalom.

13. Și a venit vestitor la David, zicând: inima bărbaților lui Israil s'a îndreptat spre Avesalom.

14. Și a zis David tuturor slugilor sale, care erau cu el în Ierusalim: sculați-vă și să fugim, că nu este nouă mântuire de către fața lui Avesalom, grăbiți a merge ca să nu grăbească el și să ne prinză pre noi, și să aducă rău asupra noastră, și să lovească cetatea cu ascuțitul sabiei.

15. Și au zis slugile împăratului către împăratul: la toate câte va alege domnul nostru împăratul, gata slugile tale.

16. Și a ieșit împăratul și toată casa lui pedestri după dânsul, și a lăsat împăratul zece femei țiitoarele sale, ca să păzească casa.

2 Împ. 5, 13.

17. Și a ieșit împăratul și toate slugile lui pedestri, și a stăut departe de casă.

18. Și toți slujitorii mergeau lângă dânsul și toți Heretii și toți Feletii și toți Gheteei, șase sute de oameni carii au venit pedestri din Ghet, și mergeau înaintea împăratului.

3 Împ. 1, 38.

19. Și a zis împăratul către Eti Ghetetul, pentruce mergi tu cu noi? Întoarce-te și lăcuește cu împăratul, că strein ești tu, și ce ai venit aici din locul tău?

20. Ieri ai venit și astăzi sili-te-voiu să mergi cu noi? Și eu merg unde voiu putea; mergi și te întoarce, și întoarce pre frații tăi cu tine, și Domnul va face cu tine milă și adevăr.

21. Și a răspuns Eti împăratului, și a zis: viu este Domnul, și viu este domnul meu împăratul, că în locul unde va fi domnul meu împăratul, ori în moarte, ori în viață, acolo va fi robul tău.

22. Și a zis împăratul către Eti: vino și mergi cu mine, și a mers Eti Gheteul cu împăratul și toate slugile și toată gloata ce eră cu dânsul.

23. Și toată țara plângea cu glas mare, și tot poporul mergea pre pârlul Chedrilor, și împăratul a trecut pârlul Chedrilor, și tot poporul și împăratul mergea pre drumul către pustie.

Ioan 18, 1.

24. Și iată și Sadoc preotul și toți Leviții cu el ridicară sicriul legii Domnului din Vetar, și au oprit sicriul legii Domnului Dumnezeu, iar Aviatar a stăut lângă el până ce a ieșit tot poporul din cetate.

25. Și a zis împăratul către Sadoc: întoarce sicriul lui Dumnezeu în cetate, că de voi află har în ochii Domnului mă va întoarce, și-mi va arăta mie pre el și frumusețea lui.

26. Iar de va zice așa: nu te voesc, eu sunt de față să facă mie după cum este bine întru ochii săi.

1 Împ. 3, 18.

27. Și a zis împăratul lui Sadoc preotul: vedeți, întoarce-te în cetate cu pace, și Ahimaas fiul tău și Ionatan fiul lui Aviatar amândoi fiii voștri cu voi.

28. Vedeți, eu voi rămâne în laturile pustiei, până va veni sol dela voi, să-mi spue mie.

29. Și a întors Sadoc și Aviatar sicriul lui Dumnezeu în Ierusalim, și a șezut acolo.

30. Iar David se suiă pre coasta muntelui maslinilor, se suiă plângând și cu capul acoperit, și mergea desculț și tot poporul cel cu el, fiecare cu capul descoperit, se suiă înainte plângând.

2 Împ. 19, 4.

31. Și s'a spus lui David, zicând: și Ahitofel este între cei uniți cu Avesalom, și a zis David: Dumnezeu meu, risipește sfatul lui Ahitofel.

32. Și a ajuns David în vârful unde s'a închinat acolo lui Dumnezeu, și iată a ieșit înaintea lui Husi prietenul cel mai

ales al lui David, având haina sa ruptă și pământ pre capul său.

33. Și a zis David lui: de vei merge cu mine, vei fi mie sarcină;

34. Iar de te vei întoarce în cetate, și vei zice lui Avesalom: trecut-au frații tăi cu împăratul; după mine a trecut tatăl tău, și acum sluga ta sunt eu împărate, lasă-mă să trăiesc; sluga tatălui tău am fost atunci, iar acum sunt robul tău, și vei risipi sfatul lui Ahitofel.

35. Și iată acolo cu tine sunt Sadoc și Aviatar preoții, și tot cuvântul care-l vei auzi din gura împăratului, îl vei spune lui Sadoc și lui Aviatar preoții.

36. Iată acolo cu ei doi fii ai lor: Ahimaas fiul lui Sadoc și Ionatan fiul lui Aviatar, și veți trimite prin ei la mine tot cuvântul ce veți auzi.

37. Și a intrat Husi prietenul lui David în cetate, și Avesalom atunci intră în Ierusalim.

1 Paral. 27, 33.

CAP. 16.

David ocărit de Semei.

Iar David trecuse puțin de vârful muntelui, și iată Sivà sluga lui Memfivostè a ieșit înaintea lui, și o pereche de asini încărcăți, și pe ei două sute de pâini și ifi de smochine, și o sută de finice și un foale de vin.

2. Și a zis împăratul către Sivà: ce sunt aceștia? Și a răspuns Sivà: asinii casei împăratului ca să șezi pre ei; iar pâinile și finicile ca să mănânce slujitorii, și vinul ca să bea cei ce au slăbit în pustie.

3. Și a zis împăratul: și unde este fiul domnului tău? Și a zis Sivà către împăratul: iată șade în Ierusalim, că a zis: astăzi vor întoarce mie toată casa lui Israil împărăția tatălui meu.

4. Și a zis împăratul către Sivà: iată toate câte sunt ale lui Memfivostè ale tale să fie, și a zis Sivà închinându-se: să aflu har întru ochii tăi doamne al meu împărate!

2 Împ. 19, 29.

5. Și a venit împăratul David până la Vaurim, și iată ieșea de acolo un om din rudenia casei lui Saul, și numele lui era Semei, feciorul lui Ghira a ieșit mergând și blestemând.

3 Împ. 2, 8; 2 Împ. 19, 16.

6. Și aruncă cu pietre asupra lui David și asupra tuturor slugilor împăratului David, și era tot poporul și toți cei tari deadreapta și deastânga împăratului.

7. Și așa a zis Semei când blestemă pre el: ieși, ieși bărbatul sângiurilor și bărbat fărădelege.

8. Întors-au asupra ta Domnul tot sângele casei lui Saul, pentrucă te-ai făcut împărat în locul lui, și iată au dat Domnul împărăția în mâna lui Avesalom fiul tău; iar tu în răutatea ta, că bărbatul sângiurilor ești tu.

9. Și a zis Avesà fiul Saruiei către împăratul: pentruce blesteamă acel câine mort pre domnul meu împăratul? Trece-voiu și voiu tăia capul lui.

2 Împ. 9, 8; 1 Împ. 24, 15 și 26, 20.

10. Și a zis împăratul către Avesà: ce este mie și vouă fiii Saruiei? Lăsați-l pre el să blesteme așa, că Domnul au zis lui, să blesteme pre David; și cine va zice pentruce faci așa?

11. Și a zis David către Avesa și către toate slugile sale: iată fiul meu cel ce a ieșit din pântecele meu, caută sufletul meu; cu cât mai vârtos acum fiul lui lemnul; lăsați-l pre el să blesteme, că Domnul au zis lui.

12. Că doar va vedeà Domnul smerenia mea, și va întoarce mie bine pentru blestemul lui în ziua de astăzi.

13. Și a mers David cu toți bărbații lui pre cale, și Semei mergea pre coastele muntelui alături cu el, mergând și blestemând și aruncând cu pietre asupra lui și cu țărână împrôșcă.

14. Și a venit împăratul și tot poporul cel cu el osteniți, și răsuflară acolo.

15. Iar Avesalom și tot bărbatul lui Israil au intrat în Ierusalim, și Ahitofel cu el.

16. Și a fost când a venit Husi prietenul cel bun al lui David la Avesalom, și a zis Husi către Avesalom: trăiască împăratul!

17. Și a zis Avesalom către Husi: așa milă ai de prietenul tău? Pentruce nu te-ai dus cu prietenul tău?

18. Și a zis Husi către Avesalom: nu! Ci după acela pre care l-au ales Domnul și poporul acesta și tot bărbatul lui Israil, al lui voi fi și cu el voi șede.

19. Și apoi cui voi sluji? Au nu fiului lui? Precum am slujit înaintea tatălui tău, așa voi fi înaintea ta.

20. Și a zis Avesalom către Ahitofel: dați-mi sfat ce vom face.

21. Și a zis Ahitofel către Avesalom: intră la țitoarele tatălui tău pre care le-a lăsat să păzească casa lui, și va auzi tot Israilul că ai rușinat pre tatăl tău, și se vor întări mâinile tuturor celor ce sunt cu tine.

22. Și a întins cort lui Avesalom la foișor, și a intrat Avesalom la țitoarele tatălui său înaintea ochilor a tot Israilul.

2 Împ. 12, 11.

23. Și sfatul lui Ahitofel, care-l dà el în zilele cele dintâu ca și cum cineva ar fi întrebat cuvântul lui Dumnezeu, așa tot sfatul lui Ahitofel, și la David și la Avesalom.

CAP. 17.

Sfatul lui Ahitofel și moartea lui.

Și a zis Ahitofel către Avesalom: alege-voi mie douăsprezece mii de bărbați, și mă voi scula și voi gonî pre David într'această noapte.

2. Și voi venî asupra lui, și el fiind ostenit și cu puteri slabe, voi sperie pre el, și va fugî tot poporul cel cu el, și voi bate pre împăratul singur.

3. Și voiui întoarce pre tot poporul la tine, precum se întoarce mireasa către bărbatul său, că numai sufletul unui om cauți tu, și la tot poporul va fi pace.

4. Și s'a părut drept cuvântul acesta întru ochii lui Avesalom și întru ochii tuturor bătrânilor lui Israil.

5. Și a zis Avesalom: chemați și pre Husi al lui Arahî, și vom auzi ce zice și el.

6. Și a intrat Husi la Avesalom, și a grăit Avesalom către dânsul zicând: cuvântul acesta a grăit Ahitofel, face-vom după cuvântul lui? Iar de nu, grăește tu.

7. Și a zis Husi către Avesalom: nu este bun sfatul acesta, care l-a dat Ahitofel de astădată.

8. Și a zis Husi: tu știi pre tatăl tău și pre toți bărbatii lui, că sunt tari foarte și sunt amărâți cu sufletul lor, ca o ursoaică lipsită de pui în țarină, și ca o scroafă sălbatică în câmp, și tatăl tău este bărbat rășboinic, și nu va lăsa să odihnească poporul.

9. Că iată el acum este ascuns în vr'un munte s'au în vr'un loc, și va fi când va cădeà preste ei la început, și se va auzi vestea, se va zice: s'a învins poporul lui Avesalom:

10. Fie chiar cel mai viteaz a căruia inimă este ca inima leului, se va topi de frică, că știe tot Israilul că tatăl tău este tare, și viteji toți cei ce sunt cu el.

11. Așa îți dau eu sfat, ca să aduni la tine tot Israilul dela Dan până la Virsavee, ca nisipul mării de mult, și tu însuți să mergi în mijlocul lor.

12. Și vom merge asupra lui ori în ce loc îl vom afla, și vom tăbărî asupra lui cum cade roua pre pământ, și nu vom lăsa din el și din toți bărbatii cei ce sunt cu el, nici unul.

13. Și de se va trage în vr'o cetate, va pune tot Israilul funii preste cetatea aceea, și o vom trage până în pâriu, cât nu va rămâneà acolo nici piatră.

Mat. 24, 2.

14. Și a zis Avesalom și tot Israilul: mai bun este sfatul lui Husi al lui Arahil, decât sfatul lui Ahitofel, și Domnul au

poruncit să risipească sfatul cel bun al lui Ahitofel, ca să aducă Domnul preste Avesalom toate relele.

15. Și a zis Husi al lui Arahî către Sadoc și către Aviatar preoții: așa și așa a sfătuit Ahitofel pre Avesalom și pre bătrânii lui Israil, și așa și așa am sfătuit eu.

16. Și acum trimiteți degrabă și dați știre lui David zicând: să nu rămâi la noapte în câmpiile pustiei; ci grăbește și treci, ca nu cumvă să prinză pre împăratul și pre tot poporul cel cu el.

17. Iar Ionatan și Ahimaas stau la fântâna lui Roghil, și a mers slujnica și le-a spus lor; iar ei au mers și au spus împăratului David, că nu se putea ivi să intre în cetate.

Is. Navî 15, 7; 3 Împ. 1, 9.

18. Și i-a văzut pre ei o slugă, și a spus lui Avesalom, și s'au dus amândoi curând și au intrat în casa unui om în Vaurimi, și eră la el o groapă în curte, și s'au pogorît acolo.

19. Și a luat femeia și a întins acoperemânt preste gura gropii, și uscă pre el urluială, și nu s'a știut nimic.

Is. Navî 2, 4, 6.

20. Și au venit slugele lui Avesalom la femeie acasă și au zis: unde este Ahimaas și Ionatan? Și le-a zis lor femeia: trecură și puțină apă cerură și n'au aflat, și s'au întors în Ierusalim.

21. Și a fost după ce s'au dus, ei au eșit din groapă și s'au dus și au spus împăratului David, și au zis lui: sculați-vă și treceți curând apa, că acestea a sfătuit Ahitofel asupra voastră.

22. Și s'a sculat David și tot poporul cel cu el, și au trecut Iordanul până la revărsatul zorilor, nerămânând nici unul care să nu fi trecut Iordanul.

23. Iar Ahitofel văzând, că nu s'a urmat sfatul lui, a pus șeaua pre asina sa și s'a sculat, și s'a dus la casa sa și la cetatea sa, și a rânduie casa sa și s'a spânzurat și a murit, și s'a îngropat în mormîntul tatălui său.

24. Și David a trecut în Manaim, iar Avesalom a trecut Iordanul, el și tot Israilul cu el.

25. Și a pus Avesalom pre Amasai în locul lui Ioav preste oaste, și Amasai era fiul unui bărbat anume Ieter din Iezreel, acesta a intrat la Avigheia fata lui Naas sora Saruei mamei lui Ioav.

1 Paral. 2, 16, 17.

26. Și au tăbărit Avesalom și tot Israelul în pământul Galaad.

27. Și a fost când a intrat David în Manaim, și Esvi fiul lui Naas din Ravotul fiilor lui Amon, și Mahir fiul lui Amiil din Lodavar, și Verzelli Galaaditeanul din Roghelim.

2 Împ. 9, 4; 19, 31, 32; 3 Împ. 2, 7.

28. Au adus învălișuri, căldări, vase de lut, grâu, orz, făină, grăunțe prăjite, bob, linte și pâini,

29. Miere, unt, oi, brânză de vaci, și a adus lui David și poporului celui cu el să mănânce, că au zis: poporul a flămânzit, s'a ostenit și a însetat în pustie.

CAP. 18.

Moartea lui Avesalom.

Și a numărat David tot poporul cel ce era cu el, și a pus preste ei căpetenii preste mii și preste sute.

2. Și a trimis David a treia parte din popor supt povățuirea lui Ioav, și a treia parte supt povățuirea lui Avesa feciorul Saruei fratele lui Ioav, și a treia supt povățuirea lui Eti Gheteul, și a zis David către popor: voi ieși negreșit și eu cu voi.

3. Și ziseră: să nu ieși, că de vom fugi, nu vor țineă seamă de noi, și de vom muri jumătate din noi, nu vor țineă seamă de noi, că tu ești cât noi zece mii. Și acum mai bine va fi să fii tu nouă în cetate ajutor, ca să ne ajuți.

4. Și a zis către ei împăratul: ce va plăcea întru ochii voștri, voi face, și a stăut împăratul de laturea porții, și tot poporul ieșea cu sutele și cu miile.

2 Paral. 32, 6.

5. Și a poruncit împăratul lui Ioav și lui Avesa și lui Eti, zicând: cruțați-mi pre feciorul meu Avesalom, și tot poporul a auzit pre împăratul poruncind tuturor boierilor pentru Avesalom.

6. Și a ieșit tot poporul în dumbravă împotriva lui Israil, și s'a făcut războiu în dumbrava lui Efraim.

7. Și a căzut acolo poporul lui Israil înaintea slugilor lui David, și s'a făcut înfrângere mare în ziua aceea, ca la vr'o douăzeci de mii de bărbați.

8. Și s'a făcut acolo războiu întins preste fața a tot pământul, și mai mulți din popor a mâncat dumbrava, decât sabia în ziua aceea.

9. Și s'a întâmpinat Avesalom cu slugile lui David, și Avesalom eră călare pre mușcoiul său, și a intrat mușcoiul supt desimea unui stejar mare, și s'a încleștat capul lui în stejar, și a rămas spânzurat, între cer și între pământ, și mușcoiul s'a dus de supt el.

10. Și a văzut un om și a spus lui Ioav, și a zis: iată am văzut pre Avesalom spânzurat în stejar.

11. Și a zis Ioav omului celui ce i-a spus: iată dacă l-ai văzut, pentrue nu l-ai ucis acolo la pământ? Și eu ți-aș fi dat ție zece sicli de argint și un brâu.

12. Și a zis omul către Ioav: de mi-ai da în mână o mie de sicli de argint, nu voi pune mâna mea pre fiul împăratului, că în auzul nostru a poruncit împăratul ție și lui Avesa și lui Eti zicând: cruțați pre feciorul meu Avesalom.

13. Cum aș face nedreptate asupra vieții lui, că lucrul nu va rămâne ascuns împăratului, și tu ai stă din protivă.

14. Și a zis Ioav: eu voi începe aceasta, nu te voi aștepta pre tine, și a luat Ioav trei săgeți în mâna sa, și le-a înfipt în inima lui Avesalom, încă fiind el viu în desișul stejarului.

15. Și l-au încunjurat zece slugi, carii purtau armele lui Ioav, și loviră pre Avesalom, și-l omorîră.

16. Și a trâmbițat Ioav cu cornul, și s'a întors poporul, ca să nu gonească după Israil, că nu se îndură Ioav de popor.

17. Și au luat pre Avesalom, și l-au aruncat într'o prăpastie mare în dumbravă, într'o râpă mare, și au pus preste el grămadă de pietre mari foarte, și tot Israilul a fugit fiecare la lăcașul său.

Is. Navì 7, 26; 8, 29.

18. Iar Avesalom încă fiind viu a luat, și ș'a făcut luiș stâlp, pe care l-a pus în valea împăratului, că a zis: că n'are el fecior, ca să se pomenească numele lui, și a numit stâlpul pre numele său, și se chiamă el mâna lui Avesalom până în ziua aceasta.

19. Și Ahimaas feciorul lui Sadoc a zis: voiu alergà și voiu bine vesti împăratului, că i-au făcut lui Domnul izbândire din mâna vrăjmașilor lui.

20. Și a zis loav lui: tu nu ești om de bune vestiri în ziua aceasta, ci într'altă zi vei bine vesti; iar în ziua de astăzi nu vei vesti bine, de vreme ce a murit fiul împăratului.

21. Și a zis loav lui Husi: mergând spune împăratului câte ai văzut, și s'a închinat Husi lui loav, și s'a dus.

22. Și a adaos încă Ahimaas feciorul lui Sadoc, și a zis către loav: fie ce va fi, voiu alergà și eu după Husi; și a zis loav: pentruce să alergi tu fiul meu? Vino, că de vei merge nu-ți este ție de folos vestea bună.

23. Și a zis Ahimaas: numai decât voiu alergà; și a zis loav lui: aleargă, și a alergat Ahimaas pre calea șesului, și a întrecut pre Husi.

24. Și David ședea între cele două porți, și s'a dus strejarul în cerdacul porții la zid, și ridicându-și ochii săi a văzut, și iată un om alergând singur înaintea lui.

25. Și a strigat strejarul, și a spus Împăratului; și a zis Împăratul: de este singur, bună veste este în gura lui, și tot mergeà și se apropieà.

26. Și a văzut strejarul alt om alergând, și a strigat strejarul către poartă, și a zis: iată și alt om aleargă singur; și a zis Împăratul: și acesta este bun vestitor.

27. Și a zis strejarul: eu văz că cel ce aleargă întâiu parcă ar fi alergătura lui Ahimaas feciorul lui Sadoc; și a zis

Împăratul: om bun este acesta, și cu veste bună vine.

28. Și a strigat Ahimaas, și a zis către împăratul: pace! Și s'a închinat împăratului cu fața sa la pământ, și a zis: bine este cuvântat Domnul Dumnezeuul tău cel ce au biruit pre oamenii cei ce ridicase mâna lor asupra Domnului meu împăratul.

29. Și a zis împăratul: pace este fiului Avesalom? Și a zis Ahimaas: văzut-am mulțime mare veselindu-se, când a trimis loav robul împăratului pre robul tău, și n'am cunoscut ce este acolo.

30. Și a zis împăratul: întoarce-te și stai aici, și s'a întors și a stătut.

31. Și iată Husi după el a venit, și a zis împăratului: veste bună aduc domnului meu împăratului, că au făcut judecată ție Domnul astăzi din mâna tuturor celor ce s'au sculat asupra ta.

32. Și a zis împăratul către Husi: este pace fiului Avesalom? Și a zis Husi: fie ca feciorul acesta, vrăjmașii domnului meu împăratului și toți câți s'au sculat asupra lui cu rele.

33. Și s'a turburat împăratul, și s'a suit în foișorul cel deasupra porții și a plâns, și așa a zis când îl plângea pre el: fiul meu Avesalom fiul meu! Fiul meu Avesalom! Mai bine muream eu pentru tine? eu pentru tine, Avesaloame fiul meu! Fiul meu!

CAP. 19.

David iarăși împărat.

Și s'a spus lui loav, zicând: iată împăratul plânge și se tânguește pentru Avesalom.

2. Și s'a schimbat biruința în ziua aceea în jale la tot poporul, că a auzit poporul în ziua aceea zicând: că se întristează împăratul pentru fiul său.

3. Și s'a furișat poporul în ziua aceea a intră în cetate, cum se furișează poporul cel ce se rușinează când fuge dela rășboiu.

4. Și împăratul a ascuns fața sa și a strigat împăratul cu glas mare zicând: fiul meu Avesalom! Avesalom fiul meu! fiul meu!

2 Împ. 15, 30.

5. Și a intrat Ioav la împăratul în casă, și a zis: rușinat-ai astăzi fețele tuturor robilor tăi, celor ce te-au scos dela moarte pre tine astăzi, și sufletul fiilor tăi și al fetelor tale, și sufletul femeilor tale, și sufletul țiitoarelor tale.

6. Iubind pre cei ce te urăsc pre tine, și urând pre cei ce te iubesc, și ai arătat astăzi, că nu'ți este ție de boierii tăi, nici de slugi, că am cunoscut astăzi, că de ar fi trăit Avesalom, toți noi astăzi am fi morți, că acesta eră drept întru ochii tăi.

7. Și acum te scoală, și ieși afară și grăește la inimile robilor tăi, că pre Domnul m'am jurat, că de nu vei ieși afară astăzi, nu va rămâne om cu tine în noaptea aceasta, și vei cunoaște că mai mare este ție răul acesta decât tot răul ce ți-a venit ție din tinerețele tale până acum.

8. Și s'a sculat împăratul, și a șezut în poartă, și la tot poporul a vestit zicând: iată împăratul șade în poartă, și a venit tot poporul înaintea împăratului la poartă; iar Israil a fugit fiecare în lăcașul său.

9. Și eră tot poporul pricindu-se întru toate neamurile lui Israil zicând: împăratul David ne-a mântuit pre noi de toți vrăjmașii noștri, și el ne-a scos pre noi din mâna celor de alt neam, și acum a fugit din țară și dela împărăția sa de Avesalom.

10. Și Avesalom pre care l-am uns preste noi a murit în rășboiu, și acum pentruce voi întârziați a întoarce pre împăratul? Și cuvântul a tot Israilul a venit la împăratul.

11. Și împăratul David a trimis la Sadoc și la Aviatar preoții, zicând: graiți către bătrânii lui Iuda și le spuneți:

pentruce întârziați a întoarce pre împăratul la casa sa? Și cuvântul a tot Israilul a venit la împăratul.

12. Și frații mei sunteți voi, oasele mele și carnea mea voi, și pentruce întârziați a întoarce pre împăratul la casa lui?

13. Și ziceți lui Amesai: au nu osul meu și carnea mea ești tu? Și acum așa să facă mie Dumnezeu, și așa să-mi adauge, de nu vei fi tu căpetenie preste oaste înaintea mea în toate zilele în locul lui Ioav.

Jud. 9, 2; 1 Paral. 11, 1.

14. Și a câștigat inima tuturor celor din Iuda, ca a unui om, și a trimis la împăratul zicând: întoarce-te tu și toți robii tăi.

15. Și s'a întors împăratul și a venit până la Iordan, și bărbații lui Iuda au venit în Galgala, ca să meargă întru întâmpinarea împăratului, ca să treacă pre împăratul Iordanul.

16. Și a grăbit Semei feciorul lui Ghira fiul lui Iemini din Vaurimi, și s'a pogorît cu bărbații lui Iuda întru întâmpinarea împăratului David.

17. Și o mie de bărbați cu el din neamul lui Veniamin, și Siva sluga casei lui Saul, și cincisprezece fii ai lui cu el, și douăzeci de slugi ai lui cu el, și au trecut Iordanul înaintea împăratului, și au făcut slujba ca să treacă pre împăratul.

3 Împ. 2, 8.

18. Și au trecut trecătoarea ca să scoale casa împăratului, și ca să facă ce este drept întru ochii lui; iar Semei feciorul lui Ghira a căzut pre fața sa înaintea împăratului când a trecut el Iordanul;

19. Și a zis către împăratul: să nu-mi socotească mie Domnul meu fărădelegea, și să nu-ți aduci aminte de nedreptățile care ți-a făcut robul tău în ziua în care ieșă domnul meu împăratul din Ierusalim, ca să le pue împăratul în inima sa.

20. Că a cunoscut robul tău că eu am păcătuit, și iată eu am venit astăzi mai înainte decât tot Israilul și decât casa lui

Iosif, ca să mă pogor întru întâmpinarea domnului meu împăratul.

21. Și a răspuns Avesa feciorul Saruei, și a zis: au pentru aceasta nu se va omorî Semei pentrucă a blestemat pre unsul Domnului?

22. Și a zis David: ce este mie și vouă fiii Saruei? Pentruce vă faceți astăzi mie împotrivnici? Astăzi nu se va omorî nici un om din Israil, că nu știu de voiu împărăți eu astăzi preste Israil.

1 Împ. 11, 13.

23. Și a zis împăratul către Semei: nu vei muri, și s'a jurat lui împăratul.

24. Și Memfivostè feciorul lui Ionatan, fiul lui Saul, s'a pogorît întru întâmpinarea împăratului, și n'a grijit picioarele sale, nici ș'a tăiat unghiile sale, nici ș'a tocmit mustața sa, și hainele sale nu ș'a spălat din ziua în care s'a dus împăratul până în ziua în care a venit el cu pace.

25. Și a fost când intră în Ierusalim întru întâmpinarea împăratului, i-a zis lui împăratul: pentruce n'ai mers cu mine Memfivostè?

26. Și a zis Memfivostè către împăratul: domnul meu împărate! Robul meu m'a înșelat, că a zis sluga ta lui: pune șaua pre asină și să încalec și să merg cu împăratul, că schiop este robul tău.

27. Și a grăit rău de robul tău către domnul meu împăratul, și domnul meu împăratul ca îngerul lui Dumnezeu, și fă ce este bine întru ochii tăi.

28. Că n'a fost toată casa tatălui meu fără numai oameni de moarte înaintea domnului meu împăratul; iar tu ai pus pre robul tău între cei ce mănâncă din masa ta, și ce îndreptare mai este mie, sau ce poci strigă încă către împăratul?

1 Împ. 29, 9.

29. Și a zis lui împăratul: pentruce mai grăești încă cuvintele tale? Zis-am: tu și Siva împărțiți țarina.

2 Împ. 9, 9 și 16, 4.

30. Și a zis Memfivostè către împăratul: și toate să le ia, după ce a venit domnul meu împăratul cu pace la casa sa.

31. Și Verzeli Galaaditeanul s'a pogorât din Roghelim, și a trecut cu împăratul Iordanul, ca să-l petreacă pre el Iordanul.

2 Împ. 17, 27.

32. Iar Verzeli erà om bătrân foarte, ca de optzeci de ani, acesta a hrănit pre împăratul când lăcuià el în Manaim, că erà om avut foarte.

3 Împ. 2, 7.

33. Și a zis împăratul către Verzeli: tu treci cu mine, și eu voi hrăni bătrânețele tale cu mine în Ierusalim.

34. Și a zis Verzeli către împăratul: câte sunt zilele anilor vieții mele, ca să mă sui cu împăratul în Ierusalim?

35. Om de optzeci de ani sunt eu astăzi, au doar cunoaște-voiu între bine și între rău? Au cunoaște-va încă robul tău ce va mânca sau ce va beà? Au auzi-voiu încă glasul căutătorilor sau al cântărețelor? Și pentru ce să mai fie robul tău sarcină preste domnul meu împăratul?

36. Căci puțin va trece robul tău Iordanul cu împăratul, și pentruce să-mi facă mie împăratul răsplătirea aceasta?

37. Să se întoarcă dar robul tău, și să mor în cetatea mea lângă mormântul tatălui meu și al mumei mele.

38. Și iată robul tău Hamaam fiul meu va trece cu domnul meu împăratul, fă cu el ce este bine întru ochii tăi; și a zis împăratul: cu mine să treacă Harhaam, și eu voi face cu el ce este bine întru ochii mei, și ori câte vei pofti dela mine, voi face ție.

39. Și a trecut tot poporul Iordanul, și împăratul a trecut, și sărutat împăratul pre Verzeli și bine l-a cuvântat pre el, și s'a întors la casa sa.

40. Și a trecut împăratul în Galgala, și Hamaam a trecut cu el, și tot poporul lui Iuda a trecut cu împăratul, și încă jumătate din poporul lui Israil.

41. Și iată tot Israilul a venit la împăratul, și a zis către împăratul: pentruce te-a furat pre tine frații noștri bărbații

lui Iuda de au trecut pre împăratul și casa lui Iordanul și toți bărbații lui David cu dânsul?

42. Și au răspuns toți bărbații lui Iuda către bărbații lui Israil, și au zis: fiindcă se apropie de mine împăratul, pentrucă te-ai mânieat așa de lucrul acesta? Au doar am mâncat din mâncarea împăratului? sau ne-a făcut nouă vre un dar? sau ne-a ridicat vre-o sarcină?

43. Și a răspuns bărbatul lui Israil bărbatului lui Iuda, și a zis: zece mâini sunt la împăratul, și cel întâiu născut eu sunt, au tu? Încă și întru David sunt mai mult decât tine, și pentrucă m'ai batjocorit, și nu s'a socotit cuvântul meu cel dintâiu către Iuda, ca să întorc pre împăratul meu? Și s'a întărit cuvântul bărbatului lui Iuda mai mult decât cuvântul bărbatului lui Israil.

CAP. 20.

Răsvrătirea lui Savee și moartea lui.

Și a fost acolo un fiu fărădelege, și numele lui Savee, feciorul lui Vohori bărbat lemeneu, și a trâmbițat cu cornul, și a zis: nu este nouă parte în David, nici moștenire nouă întru fiul lui Iesse, fiecare la lăcașurile sale Israile!

3 Împ. 12, 16.

2. Și s'a suit tot omul lui Israil dela David după Savee feciorul lui Vohori, după bărbații lui Iuda s'a lipit de împăratul lor dela Iordan, și până la Ierusalim.

3. Și a intrat David în casa sa în Ierusalim, și a luat împăratul cele zece femei țiitoarele sale, pre care le-a fost lăsat să păzească casa, și le-a dat pre acelea în casa de pază, și le-a hrănit, și la ele n'a intrat, și au stat închise până la ziua morții lor, văduve trăind.

4. Și a zis împăratul către Amesai: cheamă-mi pre bărbații fiii lui Iuda pe a treia zi, și să fii și tu aici.

5. Și a mers Amesai să cheme pre Iuda, și a întârzieat din vremea care i-a rânduit lui David.

6. Și a zis David către Amesai: acum mai rău ne va face Savee feciorul lui Vohori decât Avesalom, și acum tu ia cu tine slugile domnului tău, și aleargă după dânsul, ca nu cumvă să-și afle cetăți tari, și să scape dinaintea ochilor noștri.

7. Și au ieșit după dânsul Avesai și bărbații lui Ioav și Hereti și Feleti și toți rășboinicii, și au ieșit din Ierusalim să alerge după Savee feciorul lui Vohori.

8. Și ei lângă piatra cea mare, cea din Gavaon, și Amesai a intrat înaintea lor, și Ioav eră încins cu haina îmbrăcămintei sale, și preste ea încinsă sabie, care spânzură preste coapsa lui în teaca ei, și sabia a ieșit și a căzut.

9. Și a zis Ioav lui Amesai: fii sănătos fratele meu; și mâna cea dreaptă a lui Ioav a apucat barba lui Amesai ca să-l sărute.

10. Și Amesai n'a păzit sabia cea din mâna lui Ioav, și l-a lovit pre el Ioav cu ea în pânțece, și s'au vărsat mațile lui pre pământ, și a doua oară nu l-a lovit, și a murit; iar Ioav și Avesai fratele lui au alergat după Savee feciorul lui Vohori.

3 Împ. 2, 5.

11. Și un om din slugile lui Ioav a stătut lângă dânsul, și a zis: cine voește pre Ioav și cine este al lui David să vie după Ioav.

12. Iar Amesai mort tăvălit în sânge în mijlocul căii, și văzând un om că stă tot poporul, a mutat pre Amesai din cale în țarină, și a pus preste el haină, că a văzut, cum că tot cel ce venea lângă el stă.

13. Și a fost după ce l-a mutat din cale a mers tot Israilul după Ioav ca să alerge după Savee feciorul lui Vohori.

14. Și l-a urmărit în toate semințiile lui Israil la Evel și la Vetmaha, și toți cei din Hari și din toate cetățile s'au adunat și au mers după el.

15. Și s'au dus, și l-au încunjurat pre el în Evel și în Vetmaha, și au făcut șanț asupra cetății, și au stătut în zidul

cel dinainte, și tot poporul, care erà cu loav socoteà să surpe zidul.

4 Împ. 19, 32.

16. Iar o femeie înțeleaptă a strigat de pre zid, și a zis: auziți! Auziți! Spuneți lui loav să se apropie până aici, și voiu grăi către el.

17. Și s'a apropiat loav către ea, și a zis femeia: tu ești loav? Iar el a zis: eu, și i-a zis lui: ascultă cuvintele roabei tale, și a zis loav: auz, eu sunt.

18. Și a grăit zicând: odinioară erà un proverb ce zice: cel ce voește a întrebà să întrebe în Evel și în Dan, de au lipsit cele ce au pus credincioșii lui Israil, cel ce voește a întrebà să întrebe în Evel, și așa a zis.

19. De au lipsit, și eu sunt dintre cei ce țin pacea între puternicii lui Israil, iar tu cerci a omorî cetatea și maica cetăților întru Israil, pentruce prăpădești moștenirea Domnului?

20. Și a răspuns loav, și a zis: departe de mine, departe de mine fie să o prinz și să o stric.

21. Nu este așa cuvântul, ci un om din muntele Efraim, Savee, feciorul lui Vohori numele lui, a ridicat mâna sa asupra împăratului David, dați-mi pre acela singur, și mă voiu duce dela cetate; și a zis femeia către loav: iată capul lui se va aruncà la tine preste zid.

22. Și a intrat femeia la tot poporul, și a grăit către toată cetatea cu înțelepciunea ei, ca să taie capul lui Savee feciorul lui Vohori, și l-a tăiat, și l-a aruncat la loav, și a trâmbițat cu cornul, și s'a risipit dela cetate tot omul la lăcașurile sale, și loav s'a întors în Ierusalim la împăratul.

23. Și loav erà mai mare preste toată oastea lui Israil, iar Vaneas feciorul lui Iodae preste Hereti și preste Feleti.

2 Împ. 8, 16.

24. Și Adoneram preste bir, iar Iosafat feciorul lui Ahilut scriitor.

25. Și Susa logofăt, și Sadoc și Aviatar preoți.

26. Și încă și Iras al lui Iari erà preot lui David.

CAP. 21.

David întâmpină foametea și biruește pre Filistenii.

Și s'a făcut foamete în zilele lui David trei ani unul după altul, și a căutat David fața Domnului, și au zis Domnul: pentru Saul și pentru strâmbătatea casei lui, în vărsarea sângelui când a ucis pre Gavaonitenii.

lezechil 17, 18.

2. Și a chemat împăratul David pre Gavaonitenii, și a zis către ei: iar Gavaonitenii nu sunt fiii lui Israil, ci sunt din sângele Amoreului, și fiii lui Israil au jurat lor, și a cercat Saul să-i uciagă pre ei, pentru râvna ce aveà el spre fiii lui Israil și ai lui Iuda.

Isus Navì 9, 16.

3. Și a zis David către Gavaonitenii: ce voi face vouă? Și cu ce voi îmblânzi, ca să binecuvântați moștenirea Domnului?

4. Și au zis lui Gavaonitenii: nu este nouă pentru argint sau pentru aur, cu Saul și cu casa lui, și nu este nouă ca să omorîm vre un om din tot Israilul, și a zis: ce veți zice voi, voi face vouă.

5. Și ei ziseră către împăratul: omul acela care ne-a slăbit pre noi, și ne-a gonit pre noi și a cugetat să ne piarză pre noi, să-l pierdem pre el, ca să nu steà el în tot hotarul lui Israil.

6. Dați nouă șapte bărbați din fiii lui, și să-i spânzuram pre ei domnului în Gavaonul lui Saul aleși Domnului, și a zis împăratul: eu voi da.

7. Și s'a făcut milă împăratului de Memfivostè fiul lui Ionatan feciorul lui Saul pentru jurământul Domnului cel între ei și între David și între Ionatan feciorul lui Saul.

1 Împ. 18, 1.

8. Și a luat împăratul pre cei doi fii ai Resfei fetei lui Aiea pre carii i-a născut lui Saul pre Ermoni și pre Memfivostè, și

pre cei cinci feciori ai Melholei fetei lui Saul, și pre carii i-a născut lui Esdriil feciorul lui Verzei al lui Maulati.

2 Împ. 3, 7.

9. Și a dat pre ei în mâna Gavaonitenilor, și i-au spânzurat pre ei în munte înaintea domnului, și au căzut acolo acești șapte într'un loc, iar ei s'au omorât în zilele cele mai dintâiu ale secerei, când încep a se secerà orzurile.

10. Iar Resfa fata lui Aiea a luat sac, și l-a așternut pre piatră la începutul secerii orzurilor până a picat preste ei apă din cer, și n'a lăsat pasările cerului să odihnească preste ei ziua și hiarele țarinii noaptea.

11. Și s'a spus lui David toate câte a făcut Resfa fata lui Aiea țitoarea lui Saul.

12. Și a mers David, și a luat oasele lui Saul și oasele lui Ionatan fiul lui dela oamenii locuitori în lavis Galaad, carii furase pre ei din ulița Vetsanei, că acolo au fost pus pre ei cei de alt neam în ziua în care au bătut cei de alt neam pre Saul în Ghelvoe.

1 Împ. 31, 12.

13. Și a adus de acolo oasele lui Saul și oasele lui Ionatan fiul lui, și a adunat oasele celor spânzurați.

14. Și a îngropat oasele lui Saul și oasele lui Ionatan fiul lui și oasele celor spânzurați în pământul lui Veniamin, alături în mormântul lui Chis tatăl lui, și a făcut toate câte a poruncit împăratul, și s'a milostivit Dumnezeu spre pământ după aceasta.

Is. Navì 18, 28.

15. Și au mai făcut războiu cei de alt neam, cu Israil, și s'a pogorât David și slugile lui cu el, și s'au bătut cu cei de alt neam, și a ostenit David.

16. Iar Iesfi care erà din nepoții lui Rafa, a căruia suliță cumpănea trei sute de sicli cumpănitură de aramă, acesta erà încins cu sabie, și socoteà să lovească pre David.

1 Împ. 17, 7.

17. Și Avesa feciorul Saruei i-a ajutat, și a lovit pre cel de alt neam, și l-a omorât, atunci au jurat bărbații lui David

zicând: nu vei mai ieși cu noi la războiu, ca să nu stingi lumina lui Israil.

18. Și după aceasta iar s'a făcut războiu în Ghet cu cei de alt neam, atunci a bătut Sevoha al lui Asmatoti pre Sef cel ce erà din nepoții lui Rafa.

1 Paralip. 20, 4.

19. Și s'a mai făcut războiu în Rov cu cei de alt neam, și a bătut Eleanan feciorul lui Ariorghim Vetleemiteanul pre Goliat Gheteul, iar coada sulii lui erà ca sulul țesătorilor.

20. Și s'a mai făcut încă războiu în Ghet, și erà un bărbat din Madon, și degetele mâinilor și degetele picioarelor lui câte șase, douăzeci și patru la număr, acesta erà din cei născuți din Rafa.

21. Și a ocărît pre Israil, și l-a bătut pre el Ionatan feciorul lui Semei fratele lui David.

22. Acești patru s'au născut strănepoți uriașilor în Ghet din casa lui Rafa, și a căzut în mâna lui David și în mâna slugilor lui.

CAP. 22.

Cântarea lui David de mulțămită, pentru izbăvire de vrăjmași.

Și a grăit David Domnului cuvintele cântării aceștia în ziua în care l-au izbăvit pre el Domnul din mâna tuturor vrăjmașilor lui și din mâna lui Saul și a zis:

Psalm 17, 3.

2. Doamne, piatra mea! Și tăria mea! Și scăparea mea!

3. Dumnezeuul meu păzitor va fi mie, și voi nădăjdui spre dânsul, apărătorul meu și cornul mântuirii mele, ajutorul meu și scăparea mântuirii mele, de cel nedrept mă va mântui.

4. Lăudând voi chemà pre Domnul, și de vrăjmașii mei mă voi mântui.

Psalm 17, 4.

5. Că m'au cuprins durerile morții, și rîurile fărădelegii m'au turburat.

6. Durerile morții m'au încunjurat, întâmpinatu-m'au greutatea morții.

7. Întru necazul meu voiu chema pre Domnul, și către Dumnezeuul meu voiu striga, și va auzi din Biserica cea sfântă a sa glasul meu, și strigarea mea întru urechile lui.

8. Și s'a clătit și s'a cutremurat pământul, și temeliile cerului împreună s'au turburat și s'au clătit, că s'au mânieat pre dănele Domnul.

Jud. 5, 4, 5; Ps. 67, 9.

9. Suitu-s'a fum întru mâniea lui, și foc din gura lui va mănca, cărbuni s'au ațâțat dela dânsul.

10. Și au plecat cerurile și s'au pogorît, și negură supt picioarele lui.

11. Și au șezut preste Heruvimi, și au zburat, și s'au arătat preste aripile vânturilor.

12. Și au pus întuneric ascunderea lui împrejurul lui cortul lui, întunericul apelor au îngrășat în norii văzduhurilor.

13. Din strălucirea cea dinaintea lui s'au ațâțat cărbuni de foc.

14. Tunat-au din cer Domnul, și cel înalt și-au dat glasul său.

15. Și au trimis săgeți, și i-au risipit pre ei, și au fulgerat fulger și i-au turburat pre ei.

16. Și s'au arătat izvoarele apelor, și s'au descoperit temeliile lumii de certarea Domnului, de suflarea duhului mâniei lui.

17. Trimis-au dintru înălțime și m'au luat, ridicatu-m'au din ape multe.

18. Mântuitu-m'au de vrăjmașii mei cei tari, de cei ce mă urăsc pre mine, că s'au mai întărit decât mine.

19. Întâmpinatu-m'au ei în ziua necazului meu, și au fost Domnul întărirea mea.

20. Și m'au scos întru lărgime, și m'au izbăvit, că bine au voit întru mine.

21. Și mi-au răsplătit mie Domnul după dreptatea mea, și după curăția mâinilor mele va răsplăti mie.

22. Că am păzit căile Domnului, și n'am făcut păgânătate despre Dumnezeuul meu.

23. Că toate judecățile lui înaintea mea sunt, și îndreptările lui nu s'au depărtat dela mine.

24. Și voi fi fără de prihană cu dânsul, și mă voi păzi de fărădelegea mea.

25. Și'mi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea și după curăția mâinilor mele înaintea ochilor lui.

26. Cu cel cuvios, cuvios voi fi, și cu omul cei desăvârșit, desăvârșit vei fi.

27. Și cu cel ales, ales vei fi, și cu cel îndărătnic te vei îndărătnici.

28. Și pre poporul cel sărac vei mântui, și ochii mândrilor vei smeri.

29. Că tu ești luminătorul meu Doamne, și Domnul îmi va lumina întunericul meu.

30. Că întru tine mă voi izbăvi de ispită, și întru Dumnezeuul meu voi trece zidul.

31. Dumnezeuul meu fără prihană este calea lui, cuvântul Domnului cu foc lămurit scutitor este tuturor celor ce nădăjduesc spre dânsul.

32. Cine este Dumnezeu afară de Domnul? Și cine este făcător afară de Dumnezeuul nostru?

33. Cel tare care mă întărește cu putere, și au pus fără prihană calea mea.

34. Cel ce pune picioarele mele ca ale cerbului, și preste cele înalte mă pune.

35. Cel ce învață mâinile mele la războiu, și sfărâma arc de aramă în brațele mele.

Psalm. 143, 1.

36. Și ai dat mie scuteală de mântuirea mea, și ascultarea ta m'a înmulțit pre mine.

37. Lărgit-ai pașii mei supt mine, și n'au slăbit picioarele mele.

38. Gonì-voiu pre vrăjmașii mei, și voiu prinde pre dânșii, și nu mă voiu întoarce, până ce voiu sfârși pre ei.

39. Și voi frânge pre dânșii, și nu se vor sculà, și vor cădeà supt picioarele mele.

40. Și mă vei întări cu putere spre rășboiu, împiedecà-vei pre cei ce se scoală asupra mea, supt mine.

41. Și al vrăjmașilor mei mi-ai dat mie dosul, și pre cei ce mă urăsc pre mine i-ai pierdut.

42. Strigà-vor, și nu este cine să-i ajute, către Domnul, și nu i-a auzit pre ei.

43. Și am zdrumicat pre ei ca țărâna pământului, ca tina din drumuri i-am suptieat pre ei.

44. Și mă vei izbăvì de sabia noroadelor, păzi-mă-vei cap neamurilor, poporul pre care n'am cunoscut, a slujit mie.

45. Fii streini au mințit mie, cu auzul urechii m'au ascultat.

46. Fii streini se vor lepădà și vor șchiopà din cărările lor.

47. Viu este Domnul, și binecuvântat este păzitorul meu, și se va înălță Dumnezeuul meu, păzitorul mântuirii mele.

48. Tare este Domnul cel ce dă izbândiri mie, și a supus noroade supt mine.

49. Și m'au scos pre mine dela vrăjmașii mei, și dela cei ce se scoală asupra mea mă vei înălță, de omul nedrept mă vei izbăvì.

Psalm. 17, 49.

50. Pentru aceasta mă voiu mărturisì ție Doamne întru neamuri, și numelui tău voiu cântà.

Rom. 15, 9.

51. Cel ce mărești mântuirile împăratului, și faci milă unsului tău lui David și seminției lui până în veac.

CAP. 23.

Cele din urmă cuvinte ale lui David, și vitejii lui.

Și acestea sunt cuvintele lui David cele mai de pre urmă: credincios este David fiul lui Iesse, și credincios bărbat pre care l-au sculat Domnul preste unsul Dumnezeului lui Iacov, și cuvioși Psalmii lui Israil.

2. Duhul Domnului au grăit întru mine, și cuvântul lui pre limba mea.

3. Zice Dumnezeu lui Israil: mie au grăit păzitorul lui Israil. Pildă am grăit întru oameni, cum veți întâri frica lui Dumnezeu.

4. Și în lumina lui Dumnezeu dimineața, să răsară soarele dimineața, n'a ieșit din lumină, și ca din ploaie otava din pământ.

5. Că nu este așa casa mea cu cel tare, că legătură veșnică au pus mie, gata în toată vremea păzită, că toată mântuirea mea și toată voea întru Domnul, că nu va odrăslî cel fărădelege.

6. Ca un ghimp scos toți aceștia, că nu cu mâna se vor prinde.

7. Și omul nu se va osteni întru aceasta, și mulțime de fier și de lemn de sulite, și în foc cu ardere vor arde întru rușinea lor.

8. Acestea sunt numele vitejilor lui David: levoste Hananeul cel mai întâiu între cei trei este: Adinon Aoneanul, acesta a scos sabia sa asupra a opt sute de răniți odată.

1 Paral. 11, 10 și 19, 10.

9. Și după el Eleanan feciorul fratelui tatălui său, fiul lui Dudi unul dintre cei trei viteji carii erau cu David, când a ocărît el pre cei de alt neam, și cei de alt neam se adunase acolo la războiu, și a fugit tot Israilul de către fața lor.

1 Paral. 11, 12.

10. El s'a sculat, și a bătut pre cei de alt neam, până ce s'a ostenit mâna lui, și s'a lipit mâna lui de sabie, și au făcut Domnul mântuire mare în ziua aceea, și poporul s'a întors după el numai a jefui.

11. Și după acesta Samaia feciorul lui Asa Aruhieul, care când s'au adunat cei de alt neam în Tiriea, unde erà o parte de țarină plină de linte, iar poporul fugi dela fața celor de alt neam;

12. A stat ca un stâlp în mijlocul părții aceea, și o a mântuit și a bătut pre cei de alt neam, și au făcut Domnul mântuire mare.

13. Și s'au pogorît trei din cei treizeci de boieri, și s'au pogorît în Kason la David în peștera lui Odolam, când ceata celor de alt neam tăbărîse în valea lui Rafain.

14. Și David erà atunci în întăritură, iar tabăra celor de alt neam erà atunci în Vitleem.

15. Și poftind David, a zis: cine-mi va da apă din fântâna cea din Vitleem, care este lângă poartă, și tabăra celor de alt neam atunci erà în Vitleem.

16. Și acei trei mari au rupt tabăra celor de alt neam, și au scos apă din fântâna din Vitleem, care este lângă poartă, și o au luat, și s'au întors la David, și n'a vrut să o beà, ci o a vărsat Domnului.

17. Și a zis: departe dela mine să fie Doamne a face aceasta, au bea-voi sângele bărbaților celor ce s'au dus cu sufletul lor? Și n'a vrut să o beà. Aceasta au făcut cei trei viteji.

18. Și Avesa fratele lui Ioav feciorul Saruei acesta erà cel mai întâiu între cei trei, și acesta a ridicat sulita sa asupra a trei sute de răniți, și erà numit între cei trei.

19. Între acei trei a fost mărit, și căpetenie, și până la cei trei n'a ajuns.

1 Paral. 11, 21.

20. Și Vaneas feciorul lui Iodae, acesta erà bărbat, care făcuse multe și mari fapte în Cavesail, și acesta a ucis pre cei doi feciori ai lui Ariil Moaviteanul, și acesta s'a pogorît și a ucis leul în mijlocul gropii în vreme de iarnă.

Is. Navì 15, 21.

21. Acesta a ucis pre un bărbat Eghiptean om chipeș, și în mâna Eghipteanului erà sulită ca un lemn de punte, și s'a

pogorît la el cu un toeag, și a apucat sulîța din mîna Eghipteanului, și l-a omorît pre el cu sulîța lui.

1 Paral. 11, 22.

22. Acestea a făcut Vaneas feciorul lui Iodae, și numele lui între cei trei viteji.

23. Între cei trei mărit, și la acei trei n'a ajuns, și l-a pus pre el David preste sfetnicii săi, și acestea sunt numele celor viteji ai împăratului David:

24. Asail fratele lui Ioav, acesta este unul dintre cei treizeci. Eleanan feciorul lui Duda fratele tatălui său din Vitleem.

1 Paral. 11, 26.

25. Sema Rudeul.

26. Helis Keloteanul, Iras feciorul lui Isca Tecoiteanul.

27. Aviezer Anotiteanul, Mevone Asotiteanul.

28. Ehlon Ahiteanul, Noere Netofatiteanul.

29. Eli feciorul lui Vana Netofatiteanul, Efi fiul lui Riva din Gavaa al lui Veniamin.

30. Vaneas Faratoniteanul, Uri dela Nalali al Gheii.

Jud. 12, 15.

31. Ariil feciorul Aravoteanului, Zaor Varsamiteanul.

32. Eliasa feciorul Lavoniteanului, Vasac al lui Gonni feciorul lui Ionatan.

33. Sama Aroriteanul, Ahian feciorul lui Arata Araturiteanul.

34. Elifalat feciorul lui Maahi, Eliav feciorul lui Ahitofel Gheloniteanul.

35. Asarai Carmileanul al lui Ureu feciorul Azvii.

36. Igala feciorul lui Natan și Voan feciorul lui Agarin.

37. Elah Amoniteanul, Ghelore Viroteul, purtătorul armelor lui Ioav feciorul Saruiei.

38. Iras Etireul

39. Și Urie Heteul, de toți treizeci și șapte.

CAP. 24.

David numără poporul și e pedepsit cu ciumă.

Și a adaos mânia Domnului a se aprinde întru Israil, și a mișcat pre David întru dânșii zicând: mergi numără pre Israil și pre Iuda.

1 Paral. 21, 1.

2. Și a zis împăratul către Ioav mai marele puterii, care eră cu dânșul: mergi dar prin toate semințiile lui Israil și ale lui Iuda dela Dan până la Virsavee, și numără poporul, și voiu ști numărul poporului.

Jud. 20, 1.

3. Și a zis Ioav către împăratul: Domnul Dumnezeu tău să adauge poporul cât este acum, și de o sută de ori atâta, să vază ochii domnului meu împăratului; iar domnul meu împăratul, pentruce voește cuvântul acesta?

A 2 Lege 1, 11.

4. Și a biruit cuvântul împăratului la Ioav și la mai marii oastei, și a ieșit Ioav și mai marii oștirea dela împăratul ca să numere pre poporul lui Israil.

5. Și a trecut Iordanul, și a tăbărit în Aroir deadreapta cetății cei din mijlocul văii lui Gad și a lui Eliezer.

Is. Navì 13, 16.

6. Și a venit în Galaad și în pământul Tavason și Iton, care este Adase, și a mers în Danidan, și a încunjurat Sidonul.

7. Și a venit în Mapsarul Tirului și în toate cetățile Eveului și ale Hananeului, și a mers spre răsăritul lui Iuda în Virsavee.

Is. Navì 19, 29.

8. Și a umblat în tot pământul, și după nouă luni și douăzeci de zile a sosit la Ierusalim.

9. Și a dat Ioav numărul cercetării poporului la împăratul, și a fost în Israil opt sute de mii de bărbați tari, carii purtau sabia, iar bărbații lui Iuda cinci sute de mii, bărbați rășboinici.

10. Și îi băteà inima lui David în el, pentrucă a numărat poporul, și a zis David către Domnul: greșit-am foarte

făcând cuvântul acesta, și acum Doamne ridică fărădelegea robului tău, că foarte nebunește am lucrat.

2 Împ. 12, 13.

11. Și s'a sculat David dimineața, și a fost cuvântul Domnului către Gad prorocul văzătorul, zicând:

12. Mergi, și grăește către David, și-i spune, acestea zice Domnul: trei ridic eu asupra ta, alege-ți una dintr'acelea, și voi face ție.

13. Și a intrat Gad la David, și i-a spus și i-a zis lui: alege-ți ce să ți se facă, au să vie trei ani de foamete în pământul tău? Au trei luni să fugi tu dinaintea vrăjmașilor tăi, și ei să te gonească, au trei zile să fie moarte în pământul tău? Acum dar cunoaște, și vezi, ce voi răspunde celui ce m'au trimis.

1 Paral. 21, 12.

14. Și a zis David către Gad: strimt este mie de câte trele părțile foarte; ci mai bine voiu cădeà în mâinile Domnului, că multe sunt îndurările lui foarte, decât să caz în mâinile oamenilor.

1 Paral. 21, 13.

15. Și ș'a ales David moartea, și erau zilele secerii de grâu, și au dat Domnul moarte în Israil de dimineață până la vremea prânzului, și a început perirea în popor, și a murit din poporul Domnului dela Dan și până la Virsavee șaptezeci de mii de oameni.

1 Paral. 21, 14.

16. Și a întins îngerul lui Dumnezeu mâna asupra Ierusalimului ca să'i strice, și i s'au făcut milă Domnului de răutate, și au zis îngerului celui ce strică în popor: destul este acum, trage mâna ta, și îngerul Domnului erà lângă ariea lui Orna Evuseul.

17. Și a zis David către Domnul, când a văzut el pre îngerul care loveà pre popor, și a zis: iată eu sunt cel ce am păcătuit, și eu sunt păstorul cel ce am făcut rău, iar aceștia oile ce au făcut? Să fie dar mâna ta preste mine și preste casa tatălui meu.

18. Și a venit Gad la David în ziua aceea, și i-a zis lui: sue-te și pune Domnului jertfelnic în ariea lui Orna Evuseul.

19. Și s'a suit David după cuvântul lui Gad prorocul în ce chip i-au poruncit lui Domnul.

20. Și s'a uitat Orna, și a văzut pre împăratul și pre slugile lui venind către sine, și a ieșit Orna, și s'a închinat împăratului cu fața sa pre pământ.

21. Și a zis Orna: ce este că a venit domnul meu împăratul la robul său? Și i-a zis David: să cumpăr dela tine ariea, ca să zidesc jertfelnic Domnului, și să înceteze moartea deasupra poporului.

22. Și a zis Orna către David: ia-o, și să aducă domnul meu împăratul Domnului ce este bine întru ochii lui, iată boii spre ardere de tot, și roatele și uneltele boilor în loc de lemne.

1 Împ. 6, 14.

23. Toate a dat Orna împăratului, și a zis Orna către împăratul: Domnul Dumnezeuul tău să te binecuvinteze pre tine.

24. Și a zis împăratul către Orna: nu, ci cumpărând voi cumpără dela tine cu preț, și nu voi aduce Domnului Dumnezeuului meu ardere de tot în dar dată, și a cumpărat David ariea și boii cu argint de cincizeci de sicli.

1 Paral. 21, 25.

25. Și a zidit acolo David jertfelnic Domnului, și a adus ardere și jertfă de pace, și a adaos Solomon la jertfelnic după aceea, că dintâiu eră mic, și Domnul s'a milostivit pământului, și a încetat perirea deasupra lui Israil.

CARTEA A TREIA A ÎMPĂRAȚILOR

CAP. 1.

Solomon.

Iar împăratul David îmbătrânise îndelungat de zile, și-l învăleă cu haine, și nu se încălzeă.

1 Paral. 23, 1.

2. Și au zis slugile lui către dânsul: să caute împăratului fecioară tânără, și să stea înaintea împăratului și să-l încălzească și să doarmă cu el, și se va încălzi domnul nostru împăratul.

3. Și a căutat fecioară frumoasă din tot hotarul lui Israil, și a aflat pre Avisag Somaniteanca, și o a adus la împăratul.

4. Și fecioara eră la chip frumoasă foarte, și încălzeă pre împăratul și slujeă lui, și împăratul nu o a cunoscut pre ea.

5. Iar Adonias feciorul Aghitei s'a ridicat, zicând: eu voiu împărăți, și ș'a făcut luiș care și călăreți, și cincizeci de oameni alergau înaintea lui.

2 Împ. 3, 3.

6. Și nu l-a oprit pre el tatăl său niciodată, zicând: pentruce faci aceasta? Și eră el la chip frumos foarte, și pre el l-a născut după Avesalom.

7. Și a vorbit cu Ioav feciorul Saruei și cu Aviatar preotul, carii ajutau pre Adonias urmând lui.

8. Iar Sadoc preotul și Vaneas feciorul lui Iodae și Natan prorocul și Semei și Risi și vitejii lui David, nu erau cu Adonias.

3 Împ. 4, 18.

9. Și a junghiat Adonias oi și viței și miei, la piatra lui Zoelet, care eră lângă fântâna lui Roghil, și a chemat pre toți frații săi pre fiii împăratului și pre toți bărbații lui Iuda și pre slugile împăratului.

2 Împ. 17, 17; Is. Navì 15, 7.

10. Iar pre Natan prorocul și pre Vaneas și pre viteji și pre Solomon fratele său, n'a chemat.

11. Și a grăit Natan către Virsaviea muma lui Solomon zicând: au n'ai auzit că s'a făcut împărat Adonias feciorul Aghitei, și domnul nostru David nu știe?

12. Și acum vino să-ți dau sfat și să-ți mântuești sufletul tău și sufletul fiului tău Solomon.

13. Vino și intră la împăratul David, și grăește către el zicând: doamne al meu împărate! Au nu te-ai jurat tu roabei tale, zicând: că Solomon fiul tău va împărăți după mine, și el va ședeà pre scaunul meu? Pentruce dar împărățește Adonias?

14. Și iată încă grăind tu cu împăratul, și eu voiu intră după tine, și voiu plini cuvintele tale.

15. Și a intrat Virsaviea la împăratul în cămară, și împăratul erà bătrân foarte, și Avisag Somaniteanca slujă împăratului.

16. Și s'a plecat Virsaviea și s'a închinat împăratului, și a zis împăratul: ce este?

17. Iar ea a zis: doamne al meu împărate! Tu ai jurat întru Domnul Dumnezeuul tău roabei tale, zicând: că fiul tău Solomon va împărăți după mine, și el va ședeà pre scaunul meu.

18. Și acum iată Adonias împărățește, și tu doamne al meu împărate! Nu știi.

19. Și a junghiat viței și miei și oi multe, și a chemat pre toți fiii împăratului și pre Aviatar preotul, și pre Ioav căpetenia oastei, iar pre Solomon robul tău nu l-a chemat.

20. Și tu doamne al meu împărate! Ochii a tot Israilul spre tine, să le spui lor, cine va ședeà pre scaunul domnului meu împăratului după dânsul.

21. Și va fi după ce va adormi domnul meu împăratul cu părinții săi, și voiu fi eu și Solomon fiul meu greșiți.

22. Și iată încă grăind ea către împăratul, a intrat și Natan prorocul.

23. Și spuseră împăratului, zicând: iată Natan prorocul, și a intrat la fața împăratului, și s'a închinat împăratului cu fața la pământ.

24. Și a zis Natan: doamne al meu împărate! Tu ai zis: că Adonias va împărăți după mine, și că el va ședeà pre scaunul meu?

25. Că s'a pogorît astăzi, și a junghiat viței și miei și oi multe, și a chemat pre toți fiii împăratului și pre căpeteniile oastei și pre Aviatar preotul, și iată beau și mănâncă înaintea lui, și au zis: să trăiască împăratul Adonias.

26. Și pre mine robul tău și pre Sadoc preotul și pre Vaneas feciorul lui Iodae și pre Solomon robul tău n'a chemat.

27. Au dela domnul meu împăratul cuvântul acesta s'a făcut fără să fi spus robului tău, cine va ședeà pre scaunul domnului meu împăratului după dânsul?

28. Și a răspuns împăratul David, și a zis: chemați pre Virsaviea, și ea a intrat înaintea împăratului, și a stătut înaintea lui.

29. Și a jurat împăratul, și a zis: viu este Domnul cel ce au izbăvit sufletul meu din toată primejdiea.

30. Că precum am jurat ție întru Domnul Dumnezeul lui Israil, zicând: că Solomon fiul tău va împărăți după mine, și el va ședeà pre scaunul meu în locul meu, așa voi face în ziua aceasta.

31. Și s'a plecat Virsaviea cu fața la pământ și s'a închinat împăratului, și a zis: să trăiască domnul meu împăratul David în veac!

32. Și a zis împăratul David: chemați-mi pre Sadoc preotul și pre Natan prorocul, și pre Vaneas feciorul lui Iodae, și au intrat înaintea împăratului, și le-a zis lor împăratul:

33. Luați pre slugile domnului vostru cu voi, și puneți călare pre fiul meu Solomon pre mușcoiul meu, și-l duceți în Sion.

34. Și să-l ungă pre el acolo Sadoc preotul și Natan prorocul, împărat preste Israil, și trâmbițați cu cornul și strigați: să trăiască împăratul Solomon!

35. Și vă veți suî după el și va intră și va ședeà pre scaunul meu, și el va împărăți în locul meu, că am poruncit să fie povățuitor preste Israil și preste Iuda.

36. Și a răspuns Vaneas feciorul lui Iodae împăratului, și a zis: fie așa, adevereze Domnul Dumnezeu cuvântul domnului meu împăratului.

4 Împ. 8, 19.

37. Precum au fost Domnul cu domnul meu împăratul, așa să fie cu Solomon, și să mărească scaunul lui mai mult decât scaunul domnului meu împăratul David.

38. Și s'a pogorît Sadoc preotul și Natan prorocul și Vaneas feciorul lui Iodae și Hereti și Feleti, și au pus pre Solomon pre mușcoiul împăratului David, și l-au adus pre el în Sion.

2 Împ. 15, 18.

39. Și a luat Sadoc Preotul cornul cel cu untdelemn din cort, și a uns pre Solomon, și a trâmbițat cu cornul, și a zis tot poporul: să trăiască împăratul Solomon!

40. Și s'a suit tot poporul după el, și jucà poporul cu danțuri, și făceà veselie mare, că răsunà pământul de glasul lor.

41. Și a auzit Adonias și toți chemații lui când sfârșise ospățul, și a auzit Ioav glasul cornului, și a zis: ce este glasul de care răsună cetatea?

42. Și încă grăind el, iată și Ionatan feciorul lui Aviatar preotul veni, și a zis Adonias: intră că om cinstit ești tu, și bune vestiri știi.

43. Și a răspuns Ionatan, și a zis lui Adonias: cu adevărat domnul nostru împăratul David a făcut împărat pre Solomon.

44. Și a trimis cu el împăratul pre Sadoc Preotul și pre Natan Prorocul și pe Vaneas feciorul lui Iodae și pre Hereti și pre Feleti, și l-a pus călare pre mușcoiul împăratului.

45. Și l-a uns pre el Sadoc Preotul și Natan prorocul, împărat în Sion, și s'au suit de acolo veseli, și a răsunat cetatea, acesta este glasul care l-ați auzit.

46. Și a șezut Solomon pre scaunul împărăției.

47. Și au intrat slugile împăratului să binecuvinteze pre Domnul nostru pre împăratul David zicând: bun să facă Dumnezeu numele lui Solomon fiului tău mai mult decât numele tău, și să mărească scaunul lui mai pre sus decât scaunul tău, și s'a închinat împăratului pre patul lui.

48. Și așa a zis împăratul: bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, cel ce au dat astăzi din sămânța mea șezător pre scaunul meu, și ochii mei văd.

49. Și s'au spăimântat, și s'au sculat toți chemații lui Adonias, și s'a dus fiecare om în calea sa.

50. Și s'a temut Adonias de fața lui Solomon, și s'a sculat, și s'a dus, și s'a prins de coarnele jertfelnicului.

3 Împ. 2, 28.

51. Și s'a spus lui Solomon, zicând: Adonias s'a temut de împăratul Solomon, și iată se ține de coarnele jertfelnicului, zicând: să'mi jure astăzi împăratul Solomon că nu va omorî pre robul său cu sabia.

52. Și a zis Solomon: de va fi om bun, nu va cădeà nici unul din perii lui pre pământ; iar de se va aflà răutate într'însul, se va omorî.

53. Și a trimis împăratul Solomon, și l-a luat pre el dela jertfelnic, și a intrat și s'a închinat împăratului Solomon, și i-a zis Solomon lui: mergi la casa ta.

CAP. 2.

Moartea lui David.

Și s'au apropiat zilele lui David ca să moară, și a poruncit lui Solomon fiul său zicând:

2. Eu merg în calea a tot pămînteanul, iar tu te întărește, și fii bărbat.

A 2 Lege 31, 7; Isus Navì 1, 7 și 23, 14.

3. Și păzește rânduețele Domnului Dumnezeului tău, ca umblând întru căile lui, să păzești poruncile lui și îndreptările lui și judecățile lui și mărturiile lui, cele scrise în legea lui Moisi, ca să înțelegi cele ce vei face după toate câte voi porunci ție.

A 2 Lege 17, 19.

4. Ca să întărească Domnul cuvântul său, care au grăit către mine zicând: de vor păzi fiii tăi calea sa, ca să umble înaintea mea întru adevăr cu toată inima sa și cu tot sufletul său, zicând: nu va lipsi ție bărbat de pre scaunul lui Israil.

3 Împ. 6, 12.

5. Iar tu ai cunoscut, câte a făcut mie Ioav feciorul Saruei, câte a făcut celor două căpetenii ai oștirii lui Israil, lui Avenir feciorul lui Nir și lui Amesai feciorul lui Ieter, că i-a omorât pre ei, și a vărsat sânge de războiu în pace, și a pus sânge nevinovat în brâul său cel dela mijlocul său, și întru încălțăminte picioarelor lui.

2 Împ. 3, 26, 39 și 20, 10.

6. Și vei face după înțelepciunea ta, și să nu lași să se ducă bătrânețele lui cu pace în iad.

7. Iar fiilor lui Verzei Galaaditeanul să faci milă, și să fie între cei ce mănâncă din masa ta, că ei au venit la mine când fugeam de fața lui Avesalom fratele tău.

2 Împ. 17, 27 și 19, 31.

8. Și iată cu tine este Semei feciorul lui Ghira fiul lui Iemini din Vaurim, acesta m'a blestemat blestem rău în ziua în care mă duceam la tabără, și s'a pogorât întru întâmpinarea mea la Iordan, și m'am jurat lui pre Domnul, zicând: nu te voi omorî cu sabie.

2 Împ. 16, 5 și 19, 16.

9. Pentru aceea să nu-l lași ca pre un nevinovat, că om înțelept ești tu, și vei cunoaște ce vei face lui, și să duci căruntețele lui cu sânge în iad.

10. Și a adormit David cu părinții săi, și s'a îngropat în cetatea lui David.

Fapt. 2, 29.

11. Iar zilele câte a împărățit David preste Israil au fost patruzeci de ani: în Hevron a împărățit șapte, ani, și în Ierusalim treizeci și trei de ani.

2 Împ. 5, 4.

12. Și a șezut Solomon pre scaunul lui David Tatăl său fiind de doisprezece ani, și s'a întărit împărăția lui foarte.

2 Împ. 2, 11; 1 Paral. 29, 23.

13. Și a intrat Adonias feciorul Aghitei la Virsaviea muma lui Solomon, și s'a închinat ei, iar ea a zis: vii cu pace? Și el a zis: pace.

14. Și a zis el: cuvânt am către tine, și i-a zis lui: grăește.

15. Și a zis ei: tu știi că a mea eră împărăția, și spre mine a căutat tot Israilul ca să împărățesc, și s'a întors împărăția, și s'a făcut a fratelui meu, că dela Domnul s'a făcut lui.

1 Paral. 22, 9.

16. Și acum o cerere cer eu dela tine; nu-ți întoarce fața ta, și Virsaviea a zis: grăește.

17. Și a zis ei: grăește rogu-te către Solomon împăratul, că nu-și va întoarce fața sa de către tine, și să-mi dea mie femeie pre Avisag Somaniteanca.

18. Și a zis Virsaviea: bine, eu voiu grăi pentru tine împăratului.

19. Și a intrat Virsaviea la împăratul Solomon, ca să grăiască lui pentru Adonias, și s'a sculat împăratul înaintea ei, și s'a închinat ei, și a șezut pre scaunul său, și s'a pus scaun mumei împăratului, și a șezut deadreapta lui.

20. Și a zis lui: o cerere mică eu cer dela tine, să nu întorci fața mea, și a zis împăratul: cere maica mea, că nu te voiu întoarce.

21. Iar ea a zis: să se dea Avisag Somaniteanca femeie lui Adonias fratelui tău.

22. Și a răspuns împăratul Solomon, și a zis maicii sale: și pentru ce ai cerut tu pre Avisag Somaniteanca lui Adonias? Cere-i lui împărăția, că el este fratele meu cel mai mare

decât mine, și lui Aviatar preotul și lui Ioav feciorul Saruei mai marele oștirilor, prieteni.

23. Și s'a jurat împăratul Solomon pre Domnul, zicând: așa să-mi facă mie Dumnezeu și așa să-mi adauge, asupra sufletului său a grăit Adonias cuvântul acesta.

24. Și acum viu este Domnul cel ce m'au gătit și m'au pus pre scaunul lui David tatălui meu, și mi-au făcut mie casă, precum au grăit Domnul, că astăzi se va omorî Adonias.

25. Și a trimis împăratul Solomon pe Vaneas feciorul lui Iodae, și l-a ucis, și a murit Adonias în ziua aceea.

26. Și lui Aviatar preotul a zis împăratul: mergi tu în Anatot în țarina ta, că vinovat morții ești tu în ziua aceasta, ci nu te voiu omorî, pentrucă ai purtat sicriul legii Domnului înaintea lui David tatălui meu, și pentrucă ai pățimit întru toate câte a pățimit tatăl meu.

1 Împ. 22, 20; 2 Împ. 15, 24.

27. Și a lepădat Solomon pre Aviatar să nu fie preot Domnului, ca să se plinească cuvântul Domnului, care l-au grăit asupra casei lui Ilî în Silom.

1 Împ. 2, 31.

28. Și a venit vestea până la Ioav feciorul Saruei, că Ioav se plecase după Adonias, iar după Solomon nu s'a fost plecat, și a fugit Ioav în cortul Domnului și s'a apucat de coarnele jertfelnicului.

29. Și s'a spus lui Solomon zicând: că a fugit Ioav în cortul Domnului, și iată se ține de coarnele jertfelnicului, și a trimis Solomon împăratul la Ioav, zicând:

30. Ce s'a întâmplat ție de ai fugit la jertfelnic? Și a zis Ioav: pentrucă m'am spăimântat de fața ta, și am fugit la Domnul; și a trimis Solomon împăratul pre Vaneas feciorul lui Iodae, zicând: mergi și-l ucide și-l îngroapă pre el.

31. Și a venit Vaneas feciorul lui Iodae la Ioav în cortul Domnului, și i-a zis lui: acestea zice împăratul: ieși afară, iar Ioav a zis: nu voiu ieși afară, ci aici voiu muri; și s'a întors

Vaneas feciorul lui Iodae, și a spus împăratului, zicând: acestea a grăit Ioav, și acestea mi-a răspuns mie.

32. Și a zis lui împăratul: mergi și fă lui după cum a grăit, și-l ucide pre el și-l îngroapă, și vei ridică astăzi dela mine și dela casa tatălui meu sângele, care în zadar a vărsat Ioav.

2 Împ. 3, 27; 20, 10.

33. Și au întors Domnul sângele nedreptății peste capul lui, în ce chip a făcut el celor doi oameni mai dreți și mai buni decât sine, că i-a ucis pre ei cu sabie, și tatăl meu David n'a știut de sângele lor, pre Avenir feciorul lui Nir voevodul oștilor lui Israil și pre Amesai feciorul lui Ieter voevodul oștilor lui Iuda.

34. Și s'au întors sângiurile lor pre capul lui și pre capul seminției lui în veac, iar lui David și seminției lui și casei lui și scaunului lui să fie pace dela Domnul în veac.

35. Și s'a suit Vaneas feciorul lui Iodae, și a năvălit asupra lui, și l-a omorât pre el, și l-a îngropat pre el în casa lui în pustie.

36. Și a pus împăratul pre Vaneas feciorul lui Iodae în locul lui preste oaste, și împărăția sporeà în Ierusalim; iar pre Sadoc preotul l-a pus împăratul preot mare în locul lui Aviatar.

37. Și trimițând împăratul a chemat pre Semei, și i-a zis lui: zidește-ți casă în Ierusalim, și șezi acolo, și să nu ieși de acolo nicăirea.

38. Și va fi în ziua în care vei ieși și vei trece pârîul chedrilor, să știi bine că cu moarte vei muri, sângele tău va fi preste capul tău, și l-a jurat pre el împăratul în ziua aceea.

39. Și a zis Semei către împăratul: bun este cuvântul care l-ai grăit doamne al meu împărate! Așa va face robul tău, și a șezut Semei în Ierusalim trei ani.

40. Și a fost după trei ani, au fugit doi robi ai lui Semei la Anhis feciorul lui Maaha împăratul Ghetei, și s'a spus lui Semei, zicând: iată robii tăi sunt în Ghet.

41. Și s'a sculat Semei, și a pus șaua pre asina sa, și s'a dus în Ghet la Anhis să caute pre robii săi, și s'a dus Semei,

și a adus pre robii săi din Ghet.

42. Și se spuse lui Solomon, zicând: că s'a dus Semei din Ierusalim în Ghet, și a adus pre robii săi.

43. Și a trimis împăratul și a chemat pre Semei, și a zis către el: au nu te-am jurat pre Domnul, și am poruncit ție, zicând: în ce zi vei ieși din Ierusalim, și vei merge deadreapta sau deastânga, să știi bine că cu moarte vei muri? Și ai zis mie: bun este cuvântul care îl auz.

44. Pentru ce n'ai păzit jurământul Domnului, și porunca care am poruncit ție?

45. Și a zis împăratul către Semei: știi toată răutatea inimii tale, cum o ai făcut lui David tatălui meu, și au întors Domnul răutatea preste capul tău.

2 Împ. 16, 5-7.

46. Și împăratul Solomon este binecuvântat, și scaunul lui David va stă înaintea Domnului în veac.

2 Paral. 1, 1.

47. Și a poruncit împăratul Solomon lui Vaneas feciorul lui Iodae, și a ieșit, și l-a omorât pre el, și a murit.

CAP. 3.

Căsătoria lui Solomon. Înțelepciunea lui.

Și s'a întărit împărăția în mâna lui Solomon, și s'a făcut Solomon ginere lui Faraon împăratul Eghipetului, și a luat Solomon fata lui Faraon, și o a băgat în cetatea lui David până ce a sfârșit el a zidi casa sa, și casa Domnului cea dintâiu, și zidul Ierusalimului de jur împrejur.

3 Împ. 7, 8; 2 Paral. 1, 1.

2. Iar poporul tămâia pre înălțimi, pentru că nu se zidise casă numelui Domnului până acum.

3. Și a iubit pre Domnul Solomon umblând întru poruncile lui David tatăl său, numai că făcea jertfă, și tămâia pre înălțimi.

4 Împ. 14, 4.

4. Și s'a sculat împăratul, și a mers în Gavaon să facă jertfă acolo, pentru că eră cel mai înalt și desfătat, o mie de arderi de tot a adus Solomon pre jertfelnic în Gavaon.

2 Paral. 1, 3.

5. Și s'au arătat Domnul lui Solomon noaptea, și au zis Domnul către Solomon: fă vre-o cerere pentru tine.

3 Împ. 11, 9; 2 Paral. 1, 7.

6. Și a zis Solomon: tu ai făcut cu robul tău David tatăl meu milă mare de a petrecut înaintea ta întru adevăr și întru dreptate, și cu inimă dreaptă spre tine, și i-ai păzit lui această milă mare, să pui pre fiul lui pre scaunul său, precum este astăzi.

7. Și acum Doamne Dumnezeu meu! Tu ai dat pre robul tău în locul lui David tatălui meu, și eu sunt prunc mic, și nu știu ieșirea mea și intrarea mea.

1 Paral 22, 5.

8. Și robul tău este în mijlocul poporului tău, care l-ai ales popor mult, care nu se poate număra și spune de multime.

9. Și să dai robului tău inimă a auzi, și a judecă poporul tău întru dreptate, ca să cunoască între bine și între rău, că cine va putea să judece pre acest popor greu al tău?

2 Paral. 1, 10.

10. Și a plăcut cuvântul înaintea Domnului, că a făcut Solomon cererea aceasta.

11. Și au zis Domnul către el: pentru că ai cerut dela mine aceasta, și n'ai cerut zile multe, și n'ai cerut avuție, nici ai cerut sufletul vrăjmașilor tăi, ci ai cerut înțelepciune, ca să știi face judecată,

12. Iată am făcut după cuvântul tău, și iată am dat ție inimă înțeleaptă și pricepută, mai înainte de tine n'a fost om ca tine, și după tine nu se va afla asemenea ție.

3 Împ. 5, 12; Eccles. 1, 16.

13. Și cele ce n'ai cerut am dat ție, și avuție și mărire atâta, cât n'a fost om asemenea ție întru împărați în toate zilele tale.

4 Împ. 23, 25. 1 Paral. 29, 25.

14. Și de vei umbla în calea mea, să păzești poruncile mele și învățăturile mele, precum a umblat David tatăl tău, voi înmulți și zilele tale.

Mat. 6, 33.

15. Și s'a deșteptat Solomon, și a cunoscut că este vis, și s'a sculat, și a mers în Ierusalim, și a stătut înaintea feții jertfelnicului împrejurul feții sicriului legii Domnului în Sion, și a adus arderi de tot și cele de pace, și a făcut ospăț mare luiș și tuturor slugilor sale.

16. Atunci au venit două femei curve la împăratul, și au stătut înaintea lui.

17. Și a zis o femeie: vai mie doamne al meu! Eu și femeia aceasta am locuit într'o casă, și am născut în aceeași casă.

18. Și a fost a treia zi, după ce am născut eu, a născut și femeia aceasta, și eram numai noi amândouă; iar altul afară de noi amândouă n'a fost în casă.

19. Și a murit pruncul femeii aceștia noaptea, că a adormit preste el.

20. Și s'a sculat la miezul nopții, și a luat pruncul meu din brațele mele, și roaba ta dormea, și l-a culcat la sânul său, și pruncul său cel mort l-a culcat la sânul meu.

21. Și m'am sculat dimineața să-mi aplec pruncul meu, și el erà mort; și iată m'am uitat bine la el dimineața, și n'a fost fiul meu pre care eu l-am născut.

22. Și a zis femeia cealaltă: nu, ci fiul meu este cel viu, iar fiul tău, cel mort, și grăiau înaintea împăratului.

23. Și a zis împăratul către ele: tu zici: că fiul cel viu este al meu, și cel mort este fiul tău, iar tu zici: nu; ci cel viu este fiul meu, și cel mort fiul tău.

24. Și a zis împăratul: luați o sabie, și o aduceți la mine, și aduseră sabia înaintea împăratului.

25. Și a zis împăratul: tăiați în două pre pruncul cel viu care suge, și dați jumătate din el femeii aceștia, iar cealaltă jumătate o dați femeii ceilalte.

26. Și a răspuns femeia a căreia eră fiul cel viu, și a zis către împăratul; că-i sărise inima pentru fiul său, și a zis: vai mie doamne! Dați ei pruncul, numai să nu-l omorîți, iar cealaltă a zis: nici al meu, nici al ei să nu fie, împărțiți-l.

27. Și a răspuns împăratul și a zis: dați pruncul cel viu femeii cei ce a zis dați-l ei, numai să nu-l omorîți, că aceasta este muma lui.

28. Și a auzit tot Israilul judecata aceasta, care a judecat împăratul, și s'a temut de fața împăratului, că a văzut că înțelepciunea lui Dumnezeu este întru el ca să facă îndreptare.

CAP. 4.

Dregătorii lui Solomon. Slava lui.

Și împăratul Solomon împărățeà preste Israil.

2. Și aceștia erau dregătorii lui: Azariea fiul lui Sadoc preotul.

3. Eliaf și Ahia fiii lui Sisa logofeți, și Iosafat feciorul lui Ahilud scriitor.

4. Și Vaneas feciorul lui Iodae preste oaste, și Sadoc și Aviatar preoți.

5. Și Azaria feciorul lui Natan, preste cei ce stau lângă împăratul, și Zavut feciorul lui Natan prieten împăratului.

6. Și Ahisar eră dregător casei împăratului, iar Eliac iconom, și Eliav feciorul lui Saf preste moșie, și Adoniram feciorul lui Avdon preste biruri.

3 Împ. 5, 14; 12, 18.

7. Și Solomon aveà doisprezece cârmuitori preste tot Israilul, cari dau de cheltuială împăratului și casei lui, fieștecare câte o lună pe an da cele de cheltuială.

8. Și acestea sunt numele lor: Veen fiul lui Or în muntele lui Efraim unul.

9. Fiul lui Dacar în Maches și în Salavin și în Vetsamis și în Elon, până la Vitenan, unul.

10. Fiul lui Esdi în Aravot aveà Soho și tot pământul lui Ofer.

Is. Navì 15, 35.

11. Fiul lui Aminadav aveà tot Neftadorul, și femeie aveà pre Tefat fata lui Solomon, unul.

12. Vana fiul lui Ahilut țineà Etaanahul și Maghedonul și toată casa lui San cel dela Sesatan supt Esrae, și din Vitean până la Savelmaula până la Maever-lucam.

13. Fiul lui Naver din Ravotul Galaad, acesta aveà cetățile lui Iair feciorul lui Manasì în Galaad, a acestuia parte erà Argovul în Vasan șasezeci de cetăți mari întărite și zăvoare de aramă, unul.

14. Ahinadav fiul lui Sadoc în Maanaim.

15. Ahimaas în Neftalim, și acesta a luat pre Vasemmat fata lui Solomon femeie, unul.

16. Vaana feciorul lui Husi în Asir și în Vaalot, unul.

17. Iosafat fiul lui Fuasud în Isahar.

18. Semei feciorul lui Ila în Veniamin.

19. Gaver feciorul lui Adai în pământul lui Gad, pământul lui Sion împăratul Esevonului și Og împăratul Vasanului și Nasef, unul preste toate care erà într'acel pământ.

20. Iuda și Israil mulți foarte ca nisipul mării întru mulțime, mâncau și beau și se veseleau.

21. Iar Solomon stăpâneà întru toate împărățiile dela rîul pământului celor de alt neam, și până la hotarele Eghipetului, și aduceà lui daruri, și slujeà lui Solomon în toate zilele vieții lui.

Sirah 47, 14.

22. Iar acesta erà prânzul lui Solomon în fiecare zi: treizeci de măsuri de făină aleasă, și șasezeci de măsuri de făină.

23. Zece viței aleși, și douăzeci de boi păscători și o sută de oi, afară de cerbi și de căprioare și de pasări alese și sălbateci.

24. Că el stăpânea preste tot ținutul cel dincolo de rîu, dela Tapsa până la Gaza în toate împărățiile dincolo de rîu,

și avea el pace din toate părțile împrejur.

25. Și lăcuiau Iuda și Israel fără de frică fiecare supt vița sa și supt smochinul său, și dela Dan și până la Virsavee în toate zilele lui Solomon.

1 Paral. 22, 9.

26. Și avea Solomon patruzeci de mii de cai la care, și douăsprezece mii de călăreți.

2 Paral. 1, 14 și 9, 25.

27. Și dau cele de cheltuială cârmuitorii aceștia împăratului Solomon, după toate poruncile la masa împăratului fiecare în luna sa, cum era rânduit.

28. Și orz și paie cailor, și carele lor cărau la locul unde era să fie împăratul, fiecare după rânduiala sa.

29. Și au dat Domnul înțelepciune lui Solomon și pricepere multă foarte și minte multă, ca nisipul cel de pre lângă mare.

30. Și s'a înmulțit înțelepciunea lui Solomon, mai mult decât înțelepciunea tuturor oamenilor celor mai dinainte, și mai mult decât înțelepții Eghiptului.

31. Și a fost mai înțelept decât toți oamenii, și mai înțelept decât Ghetan Ezretineanul și decât Enan și decât Halcad și decât Dardala feciorii lui Mal, și s'a vestit numele lui în toate neamurile prin prejur.

Sirah 47, 15.

32. Și a alcătuit Solomon trei mii de pilde, și cinci mii de cântări.

33. Și a grăit de lemne dela chedrul cel din Livan și până la isopul care iese prin zid, și a grăit de vite și de cele ce zboară și de cele ce se târăsc și de pești.

34. Și a venit din toate neamurile să auză înțelepciunea lui Solomon, și-a luat daruri dela toți împărații pământului, carii auzeau de înțelepciunea lui.

CAP. 5.

Pregătiri pentru zidirea Casei Domnului.

Și a trimis Hiram împăratul Tirului slugile sale la Solomon, că a zis, cum că pre el l-a uns împărat în locul lui David tatălui său, că a iubit Hiram pre David toată viața sa.

2 Împ. 5, 11.

2. Și a trimis Solomon la Hiram, zicând:

3. Tu știi pre tatăl meu David, că n'a putut să zidească casă numelui Domnului Dumnezeului meu, din pricina rășboaelor ce l-au fost încunjurat pre el, până ce i-au dat pre ei Domnul supt talpele picioarelor lui.

2 Împ. 7, 5. 1 Paral. 22, 8.

4. Și acum m'au odihnit Domnul Dumnezeul meu de toate părțile, nu este împotrivitor, nu este întâmpinare rea.

5. Și iată eu socotesc să zidesc casă numelui Domnului Dumnezeului meu, precum au grăit Domnul Dumnezeu către David tatăl meu, zicând: fiul tău, pre care voi da în locul tău pre scaunul tău, acela va zidi casă numelui meu.

2 Împ. 7, 13; 2 Paral. 2, 1, 4; 1 Paral. 22, 10.

6. Și acum poruncește, și să-mi taie lemne din Livan, și iată slugile mele împreună cu slugile tale, și plata slujbei tale voi da ție cum vei zice, că tu știi, că la noi nu este care să știe tăia lemne ca Sidonenii.

7. Și a fost după ce a auzit Hiram cuvintele lui Solomon, s'a bucurat foarte, și a zis: bine este cuvântat Dumnezeu astăzi, cel ce au dat lui David fiu înțelept preste poporul acesta mare.

8. Și a trimis Hiram la Solomon, zicând: auzit-am toate pentru care ai trimis la mine, eu voi face toată voea ta, încât este pentru lemne de chedru și de pin.

9. Slugile mele le vor pogorî pre ele din Livan la mare, eu le voi face plute până la locul ce'mi vei spune, și le voi lăsa acolo, iar tu le vei lua; ci și tu să faci voia mea, ca să dai pâine casei mele.

2 Paral. 2, 16.

10. Și a dat Hiram lui Solomon chedri și pini după cum a voit.

11. Iar Solomon a dat lui Hiram douăzeci de mii de măsuri de grâu de hrană casei lui, și douăzeci de mii de măsuri de untdelemn curat, acestea da Solomon lui Hiram în tot anul.

12. Și Domnul au dat înțelepciune lui Solomon precum au grăit lui, și a fost pace între Hiram și între Solomon, și au făcut legătură între sine.

3 Împ. 3, 12.

13. Și a luat împăratul Solomon bir din tot Israilul, și erà birul de treizeci de mii de oameni.

14. Și trimeteà din ei în Livan zece mii într'o lună pe rând schimbându-se, o lună erau în Livan și două luni în casa lor, și Adoniram erà preste bir.

3 Împ. 4, 6.

15. Aveà încă Solomon șaptezeci de mii, carii purtau poverile, și optzeci de mii, carii tăiau piatră în munte.

16. Afară de mai marii cârmuitorilor, carii erau preste lucruri la Solomon, trei mii șase sute de cârmuitori preste popor, carii făceau lucrurile.

17. Și a poruncit împăratul de au adus pietre mari scumpe și pietre necioplite pentru temelia casei.

18. Și au cioplit slugile lui Solomon și slugile lui Hiram și Ghivlii, și au gătit pietrele și lemnele în trei ani, ca să zidească casa.

CAP. 6.

Solomon zidește Casa Domnului.

Și a fost în anul patru sute și patruzeci dela ieșirea fiilor lui Israil din Eghipet, în anul al patrulea, în luna a doua a împărăției împăratului Solomon preste Israil, și a zidit casă Domnului.

2 Paral. 3, 2. Fap. Ap. 7, 47.

2. Și casa care a zidit împăratul Solomon Domnului, aveà șasezeci de coți în lungimea sa și douăzeci de coți lărgimea sa și treizeci de coți înălțimea sa.

3. Și pridvorul dinaintea Bisericii de douăzeci de coți de lung spre coastele casei, și zece coți de larg înaintea casei; și a zidit casa, și o a săvârșit pre ea.

4. Și a făcut casei ferestre largi înlăuntru și înguste afară.

5. Și a făcut preste zidul casei pridvoare mari împrejurul Bisericei și al altarului, și a făcut cămări împrejur.

1 Paral. 9, 26.

6. Cămarile cele de jos erau de cinci coți în lărgime, cele din mijloc de șase coți lărgimea; iar cele din al treilea rând de șapte coți lărgimea, că se deosebeà zidul de dinafară al casei ca să nu se lipească de zidurile casei.

7. Și casa când se zideà, cu pietre în colțuri cioplite întregi s'a zidit, și ciocan, secure și toată unealta de fier nu s'a auzit în casă, când s'a zidit ea.

8. Și cămarile cele de jos aveau intrare supt umărul drept al casei, și pre trepte strâmbe se suià la cea din mijloc, și din cea din mijloc la cea din rândul al treilea.

9. Și a zidit casa, și o a săvârșit, și a acoperit casa cu lațuri și cu podele de chedri.

10. Și a făcut coperiș peste toată casa de cinci coți de înalt, și erà încheiat cu lemne de chedru.

11. Și au fost cuvântul Domnului către Solomon, zicând:

12. Casa aceasta care tu zidești, de vei umblà întru poruncile mele și vei face judecățile mele și vei păzi toate poruncile mele, să te afli întru ele, voiui întări cu tine cuvântul meu care am grăit către David tatăl tău.

3 Împ. 2, 4; 9, 4; 11, 10.

13. Și voiui lăcuì în mijlocul fiilor lui Israil, și nu voiui părăsi pre poporul meu Israil.

2 Împ. 7, 16; 17.

14. Și a zidit Solomon casa, și o a săvârșit pre ea.

15. Și a îmbrăcat pereții casei din lăuntru cu lemne de chedru dela pardoseala casei și până la pereți și până la

căpriori, i-au făcut căptușală cu lemne pe dinlăuntru, și a căptușit casa pe dinlăuntru cu scânduri de pin.

16. Și a zidit cei douăzeci de coți din marginea zidului o coastă dela pardoseală până la căpriori, și a făcut dinlăuntru dela altar zid spre Sfânta Sfintelor.

17. Și de patruzeci de coți erà Biserica despre fața altarului.

18. Și cu chedru a căptușit casa dinlăuntru, și a săpat săpături și frunze întinse tot de chedru, și piatra nu se vedeà.

19. Și altar în mijlocul casei în lăuntru ca să pue acolo sicriul legii Domnului.

20. Douăzeci de coți lungimea și douăzeci de coți lărgimea și douăzeci de coți înălțimea, și l-a acoperit cu aur încheiat, și a făcut jertfelnic de chedru împreajma feții altarului, și l-a căptușit cu aur.

21. Și toată casa o a căptușit cu aur până la sfârșitul a toată casa.

22. Și a făcut în altar doi Heruvimi de lemn de chiparos de zece coți de mari de o măsură.

23. De cinci coți aripa unui Heruvim, și de cinci coți a doua aripă a lui, zece coți erau dela vârful unei aripi a lui până la vârful ceilalte aripi a lui.

1 Paral. 28, 18.

24. Așà erà și al doilea Heruvim, o măsură și o săvârșire la amândoi.

25. Și înălțimea unui Heruvim de zece coți, așà erà și a celui de al doilea Heruvim.

26. Și a pus pre amândoi Heruvimii în mijlocul casei cei mai dinlăuntru, și a întins aripile lor, și se atingeà o aripă de zidul casei, și aripa celuialt Heruvim se atingeà de celalt perete, și aripile lor cele către mijlocul casei se atingeau aripă de aripă.

27. Și a căptușit Heruvimii cu aur.

28. Și pre toți pereții casei împrejur săpați a scris cu condeiul Heruvimi și finici, și frunză întinsă pe dinlăuntru și

pe dinafară.

29. Și pardoseala casei o a căptușit cu aur pe dinlăuntru și pe dinafară.

30. Și la ușa altarului a făcut uși de lemn de maslin, și stâlpii ușilor în cinci muchii.

31. Și două uși de lemn de pin cu Heruvimi și finicuri și frunze întinse, și le-a căptușit cu aur, și Heruvimii și finicuriile erau poleiți cu aur.

32. Și așa a făcut porțile Bisericei stâlpi de lemn de maslin în patru dungi.

33. Și două uși de lemn de pin, cu două despărțituri ușa și țâțânele lor, și cu două despărțituri ușa a doua care se învârte.

34. Săpate cu Heruvim și finicuri și frunze întinse, iar săpăturile poleite cu aur.

35. Și a zidit pridvorul cel mai dinlăuntru cu trei rânduri de pietre cioplite și cu un rând de chedru cioplite prin prejur.

36. Întru al patrulea an s'a pus temelia casei Domnului în luna lui Ziu.

37. Și în anul al unsprezecelea în luna lui Vul, care este luna a opta, a săvârșit casa cu toate lucrurile ei și cu toate socotelele ei, și o a zidit pre ea în șapte ani.

CAP. 7.

Facerea casei împărătești și a vaselor sfinte.

Și a zidit Solomon luiș casă în treisprezece ani, și a săvârșit casa sa cu toate ale ei.

3 Împ. 9, 10.

2. Și a zidit casa cu lemn din Livan, o sută de coți lungimea ei, cincizeci de coți lărgimea și treizeci de coți înălțimea ei; cu trei rânduri de stâlpi de chedru și capete de chedru la stâlpi.

3. Și a podit cu chedru casa deasupra pre stâlpii cei de laturi, și numărul stâlpilor patruzeci și cinci.

4. Cincisprezece într'un rând.

5. Și ferestre trei, și deschizătură preste deschizătură în trei rânduri, și toate ușile și despărțiturile în patru unghiuri cu ferestrele și ușă preste ușă în trei rânduri.

6. Și pridvoare de stâlpi cincizeci de coți de lungi și treizeci de coți de late, împreunate pridvoarele față în față, și stâlpi și grinzi groase la pridvoare.

7. Și a făcut pridvorul scaunelor unde se judecă, numit pridvorul divanului, căptușit cu lemne de chedru dela un capăt la cellalt.

8. Și casa în care ședeà, aveà o curte înăuntru, cu asemenea lucrare, apoi a zidit casă și fetei lui Faraon, pre care o luase Solomon, asemenea pridvorului acestuia.

3 Împ. 3, 1.

9. Toate acestea din pietre alese cioplite de o măsură dinlăuntru și din afară și din temelie, până la vârf, și afară la curtea cea mare.

10. Temelia erà cu pietre de preț, mari, de zece și de opt coți.

11. Și deasupra ei pietre de preț, de o măsură tăete, și chedrii.

12. Curtea cea mare prin împrejur aveà trei rânduri de pietre cioplite, și un rând de chedru săpat.

13. Ca și curtea casei Domnului cea dinlăuntru, și pridvorul casei.

14. Și a trimis împăratul Solomon și a luat pre Hiram din Tir,

2 Paral. 2, 13.

15. Fecior unei femei văduve, care erà din seminția Neftalî; iar tatăl lui, om Tiriean meșter de aramă, și plin de meșteșug și de pricepere și de știință a face tot lucrul de aramă; și s'a dus la împăratul Solomon, și a făcut toate lucrurile.

Eșire 31, 3.

16. Și a turnat doi stâlpi la pridvorul casei, de optsprezece coți înălțimea stâlpului, și grosimea stâlpului de

patrusprezece coți împrejur de patru degete săpăturile; așa și stâlpul al doilea.

4 Împ. 25, 16, 17.

17. Și două cununi deasupra a făcut să le pue preste capetele stâlpilor turnătură de aramă de cinci coți înălțimea unei cununi, și de cinci coți înălțimea cununii ceilalte.

18. Și a făcut două plase, ca să acopere cununile stâlpilor, o plasă la o cunună și altă plasă la a doua cunună, și ca ciucuri, două rânduri de rodii de aramă împletite ce atârnau jur împrejur, așa a făcut și la a doua cunună.

19. Și cununile cele de pre capetele stâlpilor erau în formă de crin de patru coți lângă pridvor.

20. Și cununile pre cei doi stâlpi, și deasupra cununilor plasa pre laturi și două sute rodii în rânduri preste cununa a doua.

21. Și s'au pus stâlpii pridvorului Bisericii, și a pus un stâlp, și a numit numele lui: Iachin; și a pus stâlpul al doilea, și a numit numele lui: Vooz.

2 Paral. 3, 16.

22. Preste capetele stâlpilor lucru în chipul crinului; și s'a săvârșit lucrarea stâlpilor.

23. Și a făcut mare vărsată, zece coți dela o margine până la cealaltă, cinci coți înălțimea ei rotundă împrejur, și rotunzimea împrejur de treizeci de coți.

Ierem. 52, 17; 2 Paral. 4, 2, 3.

24. Și proptele dedesuptul buzei ei, împrejură pre ea de zece coți, ca să razeme marea împrejur, două rânduri de proptele vărsate la topitorul lor.

25. Și dedesuptul mării doisprezece boi, trei cu fața spre mieazănoapte, trei cu fața spre apus, trei cu fața spre mieazăzi, și trei cu fața spre răsărit; iar preste ei deasupra marea și toate dosurile lor dedesupt.

26. Și grosimea ei de un pumn, și marginea ei ca marginea unui potir, lucrată ca floarea de crin, două mii de vedre încăpeau.

27. Și a făcut zece temelii de aramă, cinci coți lungimea unei temelii și patru coți lărgimea ei, și șase coți înălțimea ei.

28. Și temeliile erau astfel lucrate că se încheiau între ele, și încheetura în mijloc pe dinafară.

4 Împ. 16, 17.

29. Și pre încheeturile lor cele de din afară, lei și boi și Heruvimi, dinafară, deasupra și dedesuptul leilor și al boilor, lucruri de atârnat.

2 Paral. 4, 14.

30. Și patru roate de aramă la fiecare temelie, cu osiile de aramă de patru părți ale lor, și umerii lor dedesuptul scăldătorilor, și umerile vărsate de laturea omului zăcând.

31. Și gura ei din lăuntru de căpețea și înălțimea un cot, și gura ei rotundă, făptură așa de un cot și jumătate și pre gura ei săpături, și închegăturile lor în patru muchi, nu rotunde.

32. Și patru roate supt închieturi și mâini în roate la temelie, și înălțimea unei roate de un cot și jumătate.

33. Și lucru roatelor lucru ca roatele carului, mâinile lor și umerii lor și lucrătura lor toate vărsate.

34. Și patru umeri pre cele patru unghiuri ale fiecărei temelii, din temelie, umerii lui.

35. Și pre capul temeliei rotunzite împrejur de o jumătate de cot de mare pre capul temeliei, și începătura mâinilor lui și închieturile lui, și se deschideau la începăturile mâinilor lui.

36. Și închieturile lui, Heruvim și lei și finicuri stând ținându-se fiecare după fața sa, pe dinlăuntru și prin prejur.

37. Într'acest chip a făcut toate cele zece temelii, o rânduială și o măsură la toate.

38. Și a făcut zece vase de aramă, patruzeci de vedre încăpeau într'un vas cu măsură de patru coți, un vas preste o temelie la cele zece temelii.

2 Paral. 4, 6.

39. Și a pus cele zece temelii: cinci la umărul casei deadreapta despre răsărit și cinci la umărul casei deastânga, și marea la umărul casei deadreapta despre răsărit de partea răsăritului.

2 Paral. 4, 14.

40. Și a făcut Hiram căldările și tigăile și blidele, și a sfârșit Hiram a face toate lucrurile care a făcut împăratului Solomon în casa Domnului.

41. Stâlpii cei doi și cununile stâlpilor cele două, pre capetele stâlpilor, și plasele cele două, ca să acopere amândouă cununile ciopliturilor cele ce sunt preste stâlpi.

42. Și cele patru sute rodii la amândouă plasele, două rânduri de rodii la fiecare plasă, să acopere amândouă cununile preste amândoi stâlpii.

43. Și temeliile cele zece și căldările cele zece preste temelii.

44. Și marea cea una și boii cei doisprezece dedesuptul mării.

45. Și căldările și tigăile și blidele și toate vasele câte a făcut Hiram împăratului Solomon casei Domnului, și stâlpii cei patruzeci și opt ai casei împăratului și ai casei Domnului.

46. Toate lucrurile împăratului câte a făcut Hiram au fost de aramă, nu eră cumpănitură arămii din care toate acestea s'au făcut, că eră multă foarte, și nu se putea cumpăni arama din care a făcut.

47. În ținutul Iordanului le-a vărsat împăratul, în pământ cleos, între Sochet și între Gheira.

48. Și a dat împăratul Solomon toate vasele, iar de mulțime multă foarte nu eră cumpănitură arămii.

49. Și a făcut Solomon toate uneltele în casa Domnului, jertfelnicul cel de aur și masa pre care stau pâinile punerii înainte, de aur.

Eșire 25, 23, 30 și 30, 1; 1 Paral. 28, 14.

50. Și sfeșnicile cinci deadreapta și cinci deastânga dinaintea feții altarului, care sunt din aur încheete, și candelile și luminătoarele și mucările de aur.

2 Paral. 4, 7.

51. Și pragurile și zăvoarele și paharele și blidele și cădelnițele de aur încheete și țâțânile ușilor casei cei mai dinlăuntru a Sfintei Sfintelor, și ușile casei Bisericii de aur.

4 Împ. 25, 14.

52. Și s'a plinit tot lucrul casei Domnului care l-a făcut Solomon, și a băgat Solomon înlăuntru argintul și aurul și vasele pre care le-a dat la vistieriile casei Domnului cele afierosite de David tatăl său și de Solomon.

2 Paral. 5, 1.

CAP. 8.

Sfințirea Bisericii lui Solomon.

Și a fost dacă a săvârșit Solomon a zidi casa Domnului și casa sa, după douăzeci de ani, atunci a adunat împăratul Solomon pre toți bătrânii lui Israil în Sion, ca să aducă sicriul legii Domnului din cetatea lui David, din Sion.

2 Paral. 5, 2.

2. În luna lui Atanin la sărbătoarea care este în luna a șaptea.

3. Și au venit toți bătrânii lui Israil.

4. Și au ridicat preoții sicriul și cortul mărturiei și vasele cele sfinte, care erau în cortul mărturiei.

5. Iar împăratul și tot Israilul mergeau înaintea sicriului jertfind oi și boi fără de număr.

6. Și au băgat preoții sicriul legii Domnului la locul lui în altarul casei în Sfânta Sfintelor supt aripile Heruvimilor.

2 Paral. 5, 7.

7. Că Heruvimii erau cu aripile întinse preste locul sicriului, și acopereau Heruvimii pe deasupra sicriul și sfintele lui.

8. Și întreceau cele sfințite că se vedeau capetele celor sfințite din sfânta înaintea altarului; iar deafară nu se vedeau, și a fost acolo până în ziua aceasta.

2 Paral. 5, 8, 10.

9. Nu erà în sicriu, fără numai cele două table de piatră, tablele legii, care le-a pus acolo Moisi în Horiv, când au făcut legătură Domnul cu fiii lui Israil, când ieşau ei din pământul Eghipetului.

Eşire 34, 27 şi 25, 16; Evrei 9, 4.

10. Şi a fost dacă au ieşit preoţii din sfânta, nor a umplut casa Domnului.

Eşire 40, 32, 34.

11. Şi nu puteau preoţii să steà să slujească de faţa norului, că umpluse slava Domnului casa Domnului.

Num. 9, 15.

12. Atunci a zis Solomon: Domnul au zis că lăcueşte în nor.

2 Paral. 5, 14 şi 6, 1.

13. Şi eu am zidit casă numelui tău sfântă ție, şi gata ca să şezi şi să lăcueşti tu în ea în veci.

Eşire 20, 21; Lev. 16, 2; Evrei 9, 7, 12.

14. Şi a întors împăratul faţa sa, şi bine a cuvântat împăratul pre tot Israilul, şi toată adunarea lui Israil sta.

15. Şi el a zis: bine este cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israil astăzi, cel ce au grăit cu gura sa lui David tatăl meu, şi cu mâinile sale au plinit, zicând:

16. Din ziua în care am scos pre poporul meu Israil din Eghipet, n'am ales cetate nici într'o seminție de a lui Israil, ca să zidească casă, în care să fie numele meu acolo; ci am ales Ierusalimul ca să fie numele meu acolo, şi am ales pre David, ca să fie povăţuitor preste poporul meu Israil.

2 Împ. 7, 6; 4 Împ. 21, 7; 1 Paral. 17, 5.

17. Şi a fost în inimă lui David tatălui meu să zidească casă numelui Domnului Dumnezeului lui Israil.

2 Împ. 7, 2.

18. Şi au zis Domnul către David tatăl meu: pentru că ai pus în inima ta, ca să zideşti casă numelui meu, bine ai făcut, că ai socotit cu inima ta aceasta.

19. Însă tu nu vei zidi casa, ci fiul tău care va ieși din coapsele tale, acesta va zidi casă numelui meu.

2 Împ. 7, 12.

20. Și au împlinit Domnul cuvântul său, carele l-au grăit, și m'am sculat eu în locul lui David tatălui meu, și am șezut pre scaunul lui Israil, după cum au grăit Domnul, și am zidit casă numelui Domnului Dumnezeului lui Israil.

2 Împ. 7, 12.

21. Și am așezat acolo loc sicriului, în care este legătura Domnului, care o au făcut Domnul cu părinții noștri, când i-au scos pre ei din pământul Eghipetului.

22. Și a stăzut Solomon înaintea jertfelnicului Domnului împreajma a toată adunarea lui Israil, și ș'a tins mâinile sale la cer, și a zis:

2 Paral. 6, 12.

23. Doamne Dumnezeul lui Israil! Nu este Dumnezeu precum tu în cer sus și pre pământ jos, cel ce păzești legătură și milă robului tău celui ce umblă înaintea ta cu toată inima sa.

24. Cel ce ai păzit robului tău lui David tatălui meu, și ai grăit cu gura ta, și cu mâinile tale ai săvârșit, precum este astăzi.

25. Și acum Doamne Dumnezeul lui Israil! Păzește robului tău lui David tatăl meu, cele ce ai grăit lui zicând: nu va lipsi înaintea mea om, care să șază pre scaunul lui Israil, numai de vor păzi fiii tăi căile sale ca să umble înaintea mea, în ce chip ai umblat tu înaintea mea.

2 Împ. 7, 12, 16, ps. 131, 12.

26. Și acum Doamne Dumnezeul lui Israil! Să se adevereze cuvântul tău lui David tatăl meu.

27. Că de acum în adevăr va lăcuî Dumnezeu cu oamenii pre pământ? De vreme ce cerul și cerul cerurilor nu sunt destul ție, în ce chip casa aceasta, care o am zidit numelui tău?

Isaia 66, 1; Ierem. 23, 24. Fapt. Ap. 7, 49.

28. Deci caută spre rugăciunea mea și spre cererea mea Doamne Dumnezeu lui Israil, ca să auzi cererea și rugăciunea, cu care se roagă robul tău înaintea ta către tine astăzi.

29. Să fie ochii tăi deschiși spre casa aceasta ziua și noaptea, spre locul de care ai zis: fi-va numele meu acolo, ca să auzi rugăciunea, cu care se roagă robul tău în locul acesta ziua și noaptea.

A 2 Lege 12, 11.

30. Și să asculți cererea robului tău și a poporului tău Israil ori câte vor cere în locul acesta, și tu să auzi în locul lăcuinței tale în cer, și să faci și milostiv să fii.

31. Ori câte va greși fiecare aproapelui său, și va lua preste sine blestem, cu care s'a blestemat pre sine, de va veni și se va mărturisi înaintea jertfelnicului tău în casa aceasta.

32. Tu să-l asculți din cer, și să faci și să judeci pre poporul tău Israil, și să răsplătești celui ce face fărădelege; să-i dai calea lui preste capul lui, și să îndreptezi pre cel drept, să-i dai lui după dreptatea lui.

A 2 Lege 25, 1.

33. Când va cădea poporul tău Israil înaintea vrăjmașilor, pentru că au păcătuit înaintea ta, de se vor întoarce și se vor mărturisi numelui tău și se vor ruga și vor cere iertăciune în casa aceasta,

34. Tu să-i auzi pre ei din cer, și milostiv să fii spre păcatele poporului tău Israil, și să-i întorci pre ei la pământul, care l-ai dat părinților lor.

35. Când se va închide cerul, și nu va plouă, pentru că au păcătuit înaintea ta, de se vor ruga spre locul acesta și se vor mărturisi numelui tău și se vor întoarce dela păcatele sale, când vei smeri pre dânșii,

2 Paral. 6, 26.

36. Să-i asculți din cer, și milostiv să fii păcatelor robului tău, și poporului tău Israil, și să le arăți lor calea cea bună,

pre care să umble, și să dai ploaie pre pământul tău, care l-ai dat moștenire poporului tău.

37. Când va fi foamete sau moarte sau arsură sau omidă sau pălitură, și când îl va necăji pre el vrăjmașul lui în vre-o cetate de ale lui, toată întâmplarea, toată durerea,

38. Toată rugăciunea și toată cererea care va face fie ce om cum va cunoaște fie care rana inimii lui, și va tinde mâinile sale spre casa aceasta,

39. Tu să-i asculți din cer, din lăcașul tău cel sfânt, și milostiv să fii, și să faci, și să dai omului după toate căile lui, precum vei cunoaște inima lui, că tu singur știi inima tuturor fiilor oamenilor.

Psal. 138, 1, 2; Ierem. 17, 10.

40. Ca să se teamă de tine în toate zilele, în care trăesc pre pământul ce l-ai dat părinților noștri.

41. Și celui strein care nu este din poporul tău acesta Israil, ci va veni din pământ de departe pentru numele tău,

2 Paral. 6, 32.

42. Că vor auzi numele tău cel mare și mâna ta cea tare și brațul tău cel înalt, și vor veni și se vor ruga la locul acesta,

43. Tu să-l asculți din cer din lăcașul tău cel sfânt, și să faci după toate câte te va ruga cel strein, ca să cunoască toate popoarele pământului tău, și să se teamă de tine, ca și poporul tău Israil, și să cunoască, cum că numele tău s'a chemat preste casa aceasta, care am zidit.

44. Când va ieși poporul tău la războiu asupra vrăjmașilor săi în calea, pre care vei trimite pre ei, și se vor ruga întru numele Domnului spre cetatea aceasta, care o ai ales, și spre casa care o am zidit numelui tău,

45. Tu să asculți din cer rugăciunea lor și cererea lor, și să-i îndreptezi pre ei.

46. Când vor greși ție, că nu este om care să nu greșască, și vei bate pre ei, și-i vei da pre ei înaintea vrăjmașilor, și-i vor robi pre ei cei ce robesc, în pământ departe sau aproape,

Pilde 20, 9; 2 Paral. 6, 36. 1 Ioan. 1, 8, 10; Ecles. 7, 21.

47. De se vor pocăi cu inima sa în pământul în care s'au dus robi, și se vor întoarce și se vor ruga ție în pământul robiei lor zicând: greșit-am, nelegiuit-am, strâmbătate am făcut,

48. Și se vor întoarce la tine cu toată inima lor și cu tot sufletul lor în pământul vrăjmașilor lor, unde i-ai mutat pre ei, și se vor ruga către tine spre pământul lor, care l-ai dat părinților lor, și spre cetatea care o ai ales și spre casa care o am zidit numelui tău,

49. Să ascuți din cer din lăcașul tău cel sfânt rugăciunea lor și cererea lor, și să faci dreptatea lor,

50. Și milostiv să fii nedreptăților lor, care au greșit ție, și tuturor strâmbătăților lor cu care ți-au greșit, și să-i faci pre ei să afle îndurare înaintea celor ce i-au robit pre ei, și să le fie milă de ei.

51. Că poporul tău și moștenirea ta sunt, pre cari i-ai scos din pământul Eghiptului din cuptorul cel de fier.

A 2 Lege 4, 20.

52. Să fie ochii tăi și urechile tale deschise spre rugăciunea robului tău și spre rugăciunea poporului tău Israil, ca să-i ascuți pre ei întru toate care se vor ruga ție.

53. Că tu i-ai ales pre ei moștenire ție din toate neamurile pământului, precum ai grăit prin mâna robului tău Moisi, când ai scos tu pre părinții noștri din pământul Eghiptului, Doamne! Doamne!

Lev. 20, 26.

54. Așa s'a rugat Solomon pentru casă, după ce a sfârșit a o zidi pre ea, soarele l-a arătat în cer, Domnul au zis cel ce lăcuește în nor: zidește casă mie, casă cuvioasă ție, ca să lăcuești întru înnoire, au nu aceasta este scrisă în cartea cântării?

55. Și a fost după ce a sfârșit Solomon a se ruga către Domnul toată rugăciunea și toată cererea aceasta, s'a sculat dela fața jertfelnicului Domnului unde eră

îngenunchiat pre genunchii săi, și mâinile sale întinse spre cer,

Eșire 19, 5; A 2 Lege 4, 20 și 9, 26, 29.

56. Și a stătit, și a binecuvântat pre toată adunarea lui Israil cu glas mare, zicând:

2 Paral. 16, 2.

57. Bine este cuvântat Domnul astăzi, cel ce au dat odihnă poporului său Israil după toate câte au grăit, n'a rămas neplinit nici un cuvânt din toate cuvintele cele bune, care au grăit prin mâna lui Moisi robul său.

58. Fie Domnul Dumnezeuul nostru cu noi, precum au fost cu părinții noștri, să nu ne lase pre noi, nici să se întoarcă de către noi.

59. Ci să plece inimile noastre către sine, ca să umblăm întru toate căile lui și să păzim toate învățăturile lui și poruncile lui și îndreptările lui, care au poruncit părinților noștri.

60. Și cuvintele acestea, cu care m'am rugat înaintea Domnului Dumnezeuului nostru astăzi, să fie primite la Domnul Dumnezeuul nostru ziua și noaptea, ca să facă dreptate robului tău, și dreptate poporului tău Israil fiecăruia în vremea lui.

61. Ca să cunoască toate popoarele pământului, că Domnul Dumnezeu acesta este Dumnezeu, și nu este altul.

A 2 Lege 6, 4; Ioan 17, 3; 1 Cor. 8, 4, 6; Isaia 44, 8.

62. Și să fie inimile noastre deplin către Domnul Dumnezeuul nostru, și curat să umblăm întru rânduețele lui, și să păzim poruncile lui ca în ziua aceasta.

63. Și împăratul și toți fiii lui Israil au adus jertfe înaintea Domnului.

2 Paral. 35, 7.

64. Și a junghieat împăratul Solomon jertfele cele de pace, care s'au adus Domnului douăzeci și două de mii de boi și o sută și douăzeci de mii de oi, și a sfințit casa Domnului împăratul și toți fiii lui Israil.

2 Paral. 7, 5.

65. În ziua aceea sfințit-a împăratul mijlocul pridvorului, care erà în fața casei Domnului, pentru că a adus acolo ardere de tot și jertfele și grăsimile cele de pace, că jertfelnicul cel de aramă dinaintea Domnului erà mic, de nu puteà cuprinde arderea de tot și darul și jertfele cele de pace.

66. Și a făcut Solomon praznic în ziua aceea, și tot Israilul cu el adunare mare dela intrarea Imatului până la râul Eghiptului înaintea Domnului Dumnezeuului nostru șapte zile, și alte șapte zile, patrusprezece zile.

67. Și în ziua a opta a slobozit poporul, și a binecuvântat pre împăratul, și s'au dus fiecare la lăcașurile sale veseli și cu inimă bună pentru bunătățile, care au făcut Domnul lui David robului său și lui Israil poporului său.

2 Paral. 7, 10.

CAP. 9.

Dumnezeu se arată lui Solomon a doua oară.

Și a fost după ce a sfârșit Solomon a zidi casa Domnului și casa împărătească și toate lucrurile lui câte a vrut el să facă,

2. S'au arătat Domnul lui Solomon a doua oară precum s'au arătat în Gavaon.

2 Paral. 7, 12.

3. Și a zis către el: auzit-am glasul rugăciunei tale și al cererii tale, cu care te-ai rugat înaintea mea, și am făcut ție după toată rugăciunea ta, sfințit-am casa aceasta care o ai zidit, ca să fie numele meu acolo în veac, și vor fi ochii mei acolo și inima mea în toate zilele.

A 2 Lege 12, 11, 2, 4; 6, 12.

4. Și tu de vei umblà înaintea mea, precum a umblat David tatăl tău cu inimă curată și cu dreptate, ca să faci toate câte am poruncit lui, și de vei păzi rânduețele mele și poruncile mele,

5. Voiu pune scaunul împărăției tale preste Israil în veac precum am grăit lui David tatălui tău, zicând: nu va lipsi ție om povătuitor întru Israil.

2 Împ. 7, 12, 16, ps. 131, 12.

6. Iar de vă veți întoarce voi și fiii voștri dela mine, și nu veți păzi poruncile și rânduețele mele, care le-a dat Moisi înaintea voastră, ci veți merge și veți sluji la dumnezei streini, și vă veți închină lor,

Ps. 88, 30.

7. Voiu stârpi pre Israil de pre pământul care am dat lor, și casa aceasta care o am sfințit numelui meu, o voi lepădă dela fața mea, și va fi Israil de pildă și de poveste la toate neamurile.

Ierem. 7, 15.

8. Și casa aceasta cât e de înaltă, tot cel ce va trece pre lângă ea se va minună și va șueră, și va zice: pentrue au făcut Domnul așa pământului acestuia și casei aceștiea?

A 2 Lege 29, 24; Ierem. 22, 8.

9. Și vor răspunde: pentrucă au părăsit pre Domnul Dumnezeul lor cel ce au scos pre părinții lor din pământul Eghiptului, din casa robiei, și s'au lipit de dumnezei streini și s'au închinat lor și au slujit lor, pentru aceea au adus Domnul preste ei tot răul acesta.

10. Și a fost după douăzeci de ani, în cari a zidit Solomon cele două case, casa Domnului și casa împărătească.

3 Împ. 7, 1.

11. Iar Hiram împăratul Tirului dăruise pre Solomon cu lemne de chedru și cu lemne de pin și cu aur după toată voia lui, atunci împăratul Solomon a dat împăratului Hiram douăzeci de cetăți în pământul Galileii.

12. Și a ieșit Hiram din Tir, și a mers în Galileia să vază cetățile, care Solomon le-a dat lui, și nu i-a plăcut lui, și a zis:

13. Ce sunt cetățile acestea care mi-ai dat mie o frate? Și le-a numit pre ele hotar până în ziua de astăzi.

Is. Navì 19, 27.

14. Și dăduse Hiram lui Solomon o sută și douăzeci de talanți de aur.

15. Aceasta a fost pricina birului care l-a rânduit împăratul Solomon ca să zidească casa Domnului și casa sa și zidul Ierusalimului, și marginea ca să facă îngrăditura cetății lui David, și zidul Ierusalimului, și Asorul și Maghedul și Gazerul.

Is. Navì 17, 11.

16. Faraon împăratul Eghiptului s'a suit și a luat Gazerul, și l-a ars cu foc, și pre Hananeul ce lăcuiă în cetate l-a omorât, și l-a dat pre el Faraon zestre fetei sale femeii lui Solomon.

Is. Navì 16, 10. Jud. 1, 29.

17. Și Solomon a zidit Gazerul și Vetonul cel de jos.

Is. Navì 10, 10.

18. Și Valaadul și Tamorul în pustie.

Is. Navì 19, 44.

19. Și toate cetățile cele tari, care erau ale lui Solomon, și toate cetățile carelor și toate cetățile călăreților și ori ce lucru a plăcut lui Solomon a zidit în Ierusalim și în Livan și în tot pământul domniei lui.

20. Tot poporul cel rămas din Heteu și din Amoreu și din Ferezeu și din Hananeu și din Eveu și din Evuseu și din Ghergheseu, carii nu eră din fiii lui Israil,

21. Feciorii lor cei rămași în pământ după dâșii, pre carii nu puteau fiii lui Israil să-i surpe pre ei, i-a făcut pre ei Solomon birnici până în ziua de astăzi.

22. Iar din fiii lui Israil n'a pus Solomon la lucru, că aceștia erau oamenii cei rășboinici, și slugi lui, și boieri și domni și mai mari preste carele lui și preste călăreții lui.

1 Paral. 22, 2; Lev. 25, 39.

23. Și erau mai mari preste lucrurile lui Solomon puși cinci sute cincizeci, carii porunceau poporului pus la lucru.

24. Iar fata lui Faraon s'a suit din cetatea lui David în casa sa care i-a zidit ei, când a zidit Mello.

1 Paral. 8, 11.

25. Și aducea Solomon de trei ori în an ardere de tot, și jertfă de pace pre jertfelnicul, care l-a zidit Domnului, și a tămâiat preste dânsul înaintea Domnului, și a săvârșit casa.

26. Și a făcut împăratul Solomon corabie în Gasionul Gaverului, care este lângă Elat la marginea mării cei dinapoi în pământul Edomului.

27. Și a trimis Hiram în corabie din slugile sale oameni corăbieri, carii știeau umblă pre mare, cu slugile lui Solomon.

28. Și au venit la Ofira, și a luat de acolo patru sute și douăzeci de talanți de aur, și i-au dus împăratului Solomon.

CAP. 10.

Împărăteasa Savà vine la Solomon.

Și împărăteasa Savà a auzit de numele lui Solomon și de numele Domnului, și a venit să ispitească pre Solomon cu cuvinte ascunse.

2 Paral. 9, 1; Matei 12, 42.

2. Și a venit în Ierusalim cu slavă mare foarte și cu cămile, care purtau aromate și aur mult foarte și piatră scumpă, și a intrat la Solomon, și i-a grăit lui toate câte erau în inima sa.

Luca 11, 31.

3. Și i-a spus ei Solomon toate cuvintele ei, n'a fost ascuns cuvânt de către împăratul, care să nu-l fi tălmăcit ei.

4. Și a văzut împărăteasa Savà toată înțelepciunea lui Solomon și casa care o a zidit.

5. Și mâncările lui Solomon și locuința slugilor lui și rândueala slujitorilor lui, și îmbrăcămintea lui și paharnicii lui și arderea cea de tot a lui, care o aducea în casa Domnului, și s'a uimit foarte.

6. Și a zis către împăratul Solomon: adevărat este cuvântul, care l-am auzit în pământul meu de tine și de înțelepciunea ta.

7. Și n'am crezut celor ce-mi grăiau mie, până când am venit și au văzut ochii mei; și iată nici jumătate nu mi s'a povestit mie, întreci cu înțelepciunea și cu bunătatea vestea, care o am auzit în pământul meu.

8. Fericite femeile tale, fericite slugile tale, carii stau înaintea ta pururea, cei ce aud toată înțelepciunea ta.

9. Fie Domnul Dumnezeuul tău binecuvântat! Cel ce bine au voit întru tine, ca să te dea pre tine pre scaunul lui Israil, căci au iubit Domnul pre Israil să-l întărească în veci, și te-au pus pre tine împărat preste ei, ca să faci judecată dreaptă întru judecățile lor.

10. Și a dat lui Solomon o sută și douăzeci de talanți de aur, și aromate multe foarte și piatră scumpă; n'a mai venit după aromatele acelea atâta mulțime, cât a dat împărăteasa Savà împăratului Solomon.

11. Și corabia lui Hiram, care aducea aurul din Ofir a adus lemne cioplite multe foarte, și piatră scumpă.

2 Paral. 9, 10.

12. Și a făcut împăratul lemnele cele cioplite proptele casei Domnului și casei împăratului, și alăută cântăreților și copze, n'au fost venit lemne cioplire ca acelea pre pământ, nici s'au mai văzut undevă până în ziua de astăzi.

13. Și împăratul Solomon a dat împărătesei Savei, toate câte ea a vrut și câte a cerut, afară de toate câte i-a dat ei împăratul Solomon de voia sa.

14. Și s'a întors și a venit în pământul său ea și toate slugile ei.

15. Și erà cumpănitura aurului ce venea lui Solomon într'un an, șase sute șasezeci și șase de talanți de aur,

16. Afară din birul celor supuși și al neguțătorilor ce neguțătoreau, și al tuturor împăraților celor de dincolo și al domnilor pământului.

17. Și a făcut împăratul Solomon trei sute de scuturi de aur bătute, trei sute de auri erau la un scut.

3 Împ. 14, 26; 2 Paral. 9, 15.

18. Și trei sute de platoșe de aur bătute, trei taleri de aur erau la o platoșă, și le-a dat împăratul la casa Dumbrăvii Livanului.

2 Paral. 9, 16.

19. Și a făcut împăratul Solomon scaun de fildeș mare, și l-a ferecat cu aur lămurit.

20. Șase trepte erau la scaun, și săpătură de viței dinapoia scaunului, și mâini de o parte și de alta la scaunul șederii, și doi lei stând lângă mâini.

21. Și doisprezece lei stând acolo la cele șase trepte de o parte și de alta, și nu s'a făcut așa la toată împărăția.

22. Și toate vasele cele de Solomon făcute, erau de aur, și vasele din care se spală erau de aur, și toate vasele casei de lemn din Livan erau cu aur încheiete, nu eră argint, că argintul nu eră băgat în seamă în zilele lui Solomon.

23. Că corabie de Tarsis aveà împăratul Solomon pre mare cu fiii lui Hiram, în trei ani veneà împăratului dela Tarsis o corabie cu aur și cu argint și cu dinți de elefant, și cu maimuțe și păuni și cu pietre cioplite și necioplite.

24. Și s'a mărit Solomon, mai mult decât toți împărații pământului, cu avuție și cu înțelepciune.

25. Și toți împărații pământului doreau să vază pre Solomon, ca să auză înțelepciunea lui, care i-au dat Domnul în inima lui.

26. Și îi aduceà fiecare darurile sale, vase de aur și de argint și haine, mirodenii și aromate și cai și mușcoi în fiecare an.

2 Paral. 1, 14.

27. Și a adunat Solomon care și călăreți; și aveà Solomon patru mii de iepe la care și douăsprezece mii de călăreți, și i-a pus în cetățile carelor și la împăratul în Ierusalim.

28. Și a făcut împăratul de eră aurul și argintul ca pietrele de mult, și chedrii ca smochinii sălbatici cei de pre șes de mulți.

2 Paral. 1, 16.

29. Și se aducea cai lui Solomon din Eghipt și din Tecue, că neguțătorii împăratului luau din Tecue în schimb.

30. Și se aducea din Eghipt carul pe șase sute de arginți și calul pe o sută și cincizeci de arginți, ca și tuturor împăraților Heteilor și împăraților Siriei prin mâna neguțătorilor.

2 Paral. 1, 17.

CAP. 11.

Moartea lui Solomon.

Și împăratul Solomon era iubitor de femei, și a luat femei de alt neam multe și pre fata lui Faraon, Moavitence, Amanitence, Sirience, Idumence, Sidonence, Hetence și Amorence.

A 2 Lege 17, 17; Sirah 47, 21.

2. Din neamurile din care au oprit Domnul pre fiii lui Israil, ca să nu intrați la ele, și să nu intre la voi, ca să nu se abată inimile voastre după idoli lor, de acelea s'a lipit Solomon a le iubi.

Eșire 34, 16; A 2 Lege 7, 3.

3. Și avea el femei stăpâne șapte sute și țitoare trei sute, și i-au robii femeile inima lui.

4. Și a fost în vremea bătrânețelor lui Solomon, femeile au abătut inima lui Solomon după alți dumnezei; și n'a fost inima lui deplin cu Domnul Dumnezeu lui, ca inima lui David tatăl său.

5. Și a mers Solomon după Astart urâciunea Sidonenilor și după împăratul lor idolul fiilor lui Amon.

Jud. 2, 13.

6. Și a făcut Solomon rău înaintea Domnului, și n'a umblat după Domnul ca David tatăl său.

7. Atunci a zidit Solomon capişte înaltă lui Hamos idolul lui Moav în muntele cel din fața Ierusalimului, și lui Moloh idolul fiilor lui Amon și Astartei urâciunei Sidonenilor.

Jud. 11, 7.

8. Și așa a făcut tuturor femeilor lui, celor de alt neam, care tămâiau și jertfeau idolilor.

9. Și s'au mânieat Domnul pre Solomon pentrucă s'a abătut inima lui dela Domnul Dumnezeu lui Israil, cel ce s'au arătat lui de două ori.

3 Împ. 3, 5.

10. Și i-au poruncit lui cuvântul acesta, ca nicidecum să nu meargă după alți dumnezei, ci să păzească și să facă cele ce i-au poruncit lui Domnul Dumnezeu.

3 Împ. 6, 12.

11. Și au zis Domnul către Solomon: pentrucă ai făcut acestea, și n'ai păzit poruncile mele și rânduețele mele, care am poruncit ție, rupând în două voi rupe împărăția ta din mâna ta, și o voi da pre ea unui rob al tău.

3 Împ. 12, 16.

12. Ci în zilele tale nu voi face aceasta pentru David tatăl tău, din mâna fiului tău o voi lua.

13. Însă nu voi lua împărăția toată, un schiptru voi da fiului tău pentru David robul meu și pentru Ierusalim cetatea care o am ales.

4 Împ. 17, 18.

14. Și au ridicat Domnul protivnic lui Solomon pre Ader Idumeul din sămânța împărăției din Idumeia.

15. Și a fost când a pierdut David pre Edom, și a mers loav mai marele oștilor, să îngroape pre cei uciși, a tăiat toată partea bărbătească în Idumeia.

2 Împ. 8, 14.

16. Că șase luni a șezut acolo loav și tot Israilul în Idumeia, până ce a pierdut pre tot bărbatul din Idumeia.

17. Și a fugit Ader, el și toți bărbații Idumeii din slugile tatălui său împreună cu el, și a intrat în Eghipt, și Ader eră prunc mic.

18. Și s'au sculat oamenii din cetatea Madiamului, și au venit în Faran, și a luat oameni cu sine, și au venit la Faraon

împăratul Eghipetului, și a intrat Ader la Faraon, și a dat lui casă, și pâine i-a rânduit lui și pământ i-a dat lui.

19. Și a aflat Ader har înaintea lui Faraon foarte, și i-a dat lui femeie pre sora femeiei sale, pre sora Techeminii cea mai mare.

20. Și i-a născut sora Techeminii lui Ader pre Ganifat feciorul ei, și l-a crescut pre el Techemina între fiii lui Faraon, și Ganifat eră în casa lui Faraon între fiii lui Faraon.

21. Și a auzit Ader în Eghipet, că a adormit David cu părinții săi, și cum că a murit Ioav mai marele oastei, și a zis Ader către Faraon: lasă-mă să mă întorc în pământul meu.

22. Și a zis Faraon lui Ader: ce-ți lipsește ție la mine, și iată tu cerci să te duci în pământul tău, și a zis Ader lui: nu! Ci să mă lași negreșit; și s'a întors Ader în pământul său.

23. Și au ridicat Domnul vrăjmași lui Solomon pre Razon feciorul lui Elidechè, pre Varamet și pre Adadezer împăratul Suvei, domnul său.

2 Împ. 8, 3 și 10, 18.

24. Și s'au adunat la el oameni, și s'a făcut căpetenie celor protivnici, când i-a omorât pre ei David, și a luat întâiu Damascul, și a șezut în el, și a împărățit în Damasc.

25. Și au fost vrăjmași lui Israil în toate zilele lui Solomon, acesta este răul care l-a făcut Ader; și el ură pre Israil, și a împărățit în pământul Edomului.

26. Și pre Ierovoam feciorul lui Navat al lui Efrati din Sarira feciorul unei femei văduve rob lui Solomon, și acesta-i lucrul pentru care a ridicat el mâinile asupra împăratului Solomon.

2 Paral. 13, 6.

27. Că împăratul Solomon a zidit marginea, și a închis îngrădirea cetății lui David tatăl său.

28. Iar tânărul Ierovoam eră om tare și puternic, și a văzut Solomon că este om de treabă, l-a pus mai mare preste dajdiile casei lui Iosif.

29. Și a fost în vremea aceea, și Ierovoam a ieșit din Ierusalim, și l-a aflat pre el Ahia Siloniteanul prorocul în cale,

și l-a abătut pre el din cale, și Ahia erà îmbrăcat cu haină nouă, și amândoi erau singuri în câmp.

2 Paral. 10, 15.

30. Și a luat Ahia haina sa cea nouă, care erà pre el, și a rupt-o în douăsprezece bucăți.

1 Împ. 15, 27.

31. Și a zis lui Ierovoam: ia ție zece bucăți, că acestea zice Domnul Dumnezeu lui Israil: iată eu rup împărăția din mâna lui Solomon, și voi da ție zece schiptruri.

3 Împ. 14, 8; 1 Împ. 15, 28.

32. Iar două schiptruri vor fi ale lui pentru robul meu David și pentru Ierusalim cetatea, care am ales din toate semințiile lui Israil,

33. Pentrucă m'a părăsit pre mine, și s'a închinat Astartei urâciunei Sidonenilor și lui Hamos idolul lui Moav și lui Moloh idolul fiilor lui Amon, și n'a umblat în căile mele ca să facă ce este drept înaintea mea, și poruncile mele și judecățile mele, ca David tatăl lui.

34. Însă nu voi lua împărăția toată din mâna lui, ci sprijinind îl voi sprijini pre el în toate zilele vieții lui, pentru David robul meu, pre care l-am ales, care a ținut poruncile mele și rânduețele mele,

35. Ci voi lua împărăția din mâna fiului său, și voi da ție zece schiptruri;

36. Iar fiului lui voi da două schiptruri, pentrucă să fie scaun robului meu David în toate zilele înaintea mea în Ierusalim cetatea care mi-am ales ca să fie numele meu acolo.

2 Paral. 21, 7.

37. Și te voi lua pre tine, și vei împărăți întru cele ce pofteste sufletul tău și tu vei fi împărat preste Israil.

38. Și va fi de vei păzi toate câte voi porunci ție, și vei umbla pre căile mele și vei face ce este bine înaintea mea, ca să păzești rânduețele mele și poruncile mele, precum a făcut David robul meu, voi fi cu tine, și voi zidi ție casă credincioasă, precum am zidit lui David.

39. Și voiu necăji seminția lui David pentru acestea, însă nu în toate zilele.

2 Paral. 10, 15.

40. Și a cercat Solomon să omoare pe Ierovoam, și s'a sculat Ierovoam și a fugit în Egiptet la Susac împăratul Egiptetului, și a fost în Egiptet până când a murit Solomon.

3 Împ. 12, 2.

41. Iar ce mai rămâne a spune despre Solomon și toate câte a făcut și toată înțelepciunea lui, iată, au nu sunt scrise în cartea cuvintelor lui Solomon?

2 Paral. 9, 29.

42. Și zilele câte a împărățit Solomon în Ierusalim preste tot Israilul patruzeci de ani.

2 Paral. 9, 30.

43. Și a adormit Solomon cu părinții săi, și-l îngropară pre el în cetatea lui David tatăl său, și a împărățit Ierovoam fiul lui în locul lui.

1 Paral. 3, 10.

CAP. 12.

Desbinarea împărăției.

În Sichima, că în Sichima s'a adunat tot Israilul, ca să-l facă pre el împărat.

2 Paral. 10, 1.

2. Și a fost dacă a auzit Ierovoam feciorul lui Navat din Egiptet, fiindcă în Egiptet ședeà, după ce fugise de fața împăratului Solomon,

3 Împ. 11, 40.

3. A trimis, și l-a chemat pre el, și a venit Ierovoam și tot poporul lui Israil, și a grăit poporul către împăratul Ierovoam, zicând:

4. Tatăl tău a îngreuiat jugul nostru, deci tu acum ușurează din sarcinele aspre ale tatălui tău și din jugul cel greu, care l-a pus preste noi, și vom sluji ție.

2 Paral. 10, 4.

5. Și a zis către ei: duceți-vă până a treia zi, și atunci vă întoarceți la mine, și s'au dus.

6. Și a spus împăratul Rovoam celor mai bătrâni, carii stau înaintea lui Solomon tatălui său până trăia, zicând: ce sfat îmi dați, să răspunz poporului acestuia cuvânt?

7. Iar ei au grăit către el, zicând: de vei face în ziua aceasta o slujbă poporului acestuia, și le vei plini voia și vei grăi către ei cuvinte bune, vor fi ție slugi în toate zilele.

8. Iar el a lăsat sfatul, care i-au dat lui cei bătrâni, și s'a sfătuit cu tinerii, cei ce crescuse cu el carii stau înaintea feței lui, și le-a zis lor:

9. Ce sfat îmi dați voi și ce să răspunz poporului acestuia? Care a grăit către mine, zicând: ușurează din jugul, care l-a pus tatăl tău preste noi.

10. Și au grăit către el tinerii cei ce crescuse împreună cu el, și i-au zis lui: acestea vei spune poporului celui ce a grăit către tine, zicând: tatăl tău a îngreuiat jugul nostru, iar tu acum ni-l ușurează; așa vei grăi către ei: degetul meu cel mic mai gros va fi decât șalele tatălui meu.

11. De acum tatăl meu v'a împovărat pre voi cu jug greu, iar eu voi mai îngreuiă jugul vostru; tatăl meu v'a bătut pre voi cu bice, iar eu vă voi bate pre voi cu scorpii.

12. Și a venit Ierovoam și tot poporul la împăratul Rovoam în ziua a treia, precum le-a grăit lor împăratul, zicând: întoarceți-vă la mine a treia zi.

2 Paral. 10, 12.

13. Și a răspuns aspru împăratul către popor, și a nesocotit împăratul Rovoam sfatul ce bătrânii i-au dat lui.

14. Și a grăit către dânșii după sfatul tinerilor, zicând: tatăl meu a îngreuiat jugul vostru, și eu voi mai îngreuiă jugul vostru; tatăl meu v'a bătut pre voi cu bice, iar eu voi bate pre voi cu scorpii.

15. Și n'a ascultat împăratul pre popor, că dela Domnul eră rânduit ca să întărească cuvântul, care l-a grăit prin mâna lui Ahiea Siloniteanul de Ierovoam feciorul lui Navat.

Is. Navì 11, 20.

16. Și văzând tot Israilul, că nu i-a ascultat împăratul pre ei, a răspuns poporul împăratului, zicând: ce parte avem noi cu David? Nu avem moștenire cu fiul lui Iesse. Aleargă Israile la lăcașurile tale, acum paște-ți casa ta Davide, și s'a dus Israil la lăcașurile sale.

2 Împ. 20, 1; 11, 11.

17. Iar fiii lui Israil carii lăcuiau în cetățile Iudei, au făcut pre Rovoam împărat preste ei.

18. Și a trimis împăratul pre Adoniram, care erà preste bir, și l-a ucis pre el cu pietre tot Israilul, și a murit; iar împăratul Rovoam a apucat a se suì în car ca să fugă în Ierusalim.

3 Împ. 4, 6; 5, 14.

19. Și s'a lepădat Israil de casa lui David până în ziua aceasta.

2 Paral. 10, 19.

20. Și a fost dacă a auzit tot Israilul, cum că s'a întors Ierovoam din Eghipet, a trimis, și l-a făcut pre el împărat preste Israil, și n'a rămas credincios casei lui David fără numai seminția lui Iuda și a lui Veniamin singure.

21. Și Rovoam a intrat în Ierusalim, și a strâns adunarea lui Iuda și schiptrul lui Veniamin, o sută și douăzeci de mii de ostași tineri ca să facă răsboiu asupra casei lui Israil, ca să întoarcă împărăția la Rovoam fiul lui Solomon.

22. Și au fost cuvântul Domnului către Samea omul lui Dumnezeu, zicând:

3 Împ. 13, 1; 2 Paral. 11, 2.

23. Spune lui Rovoam feciorul lui Solomon împăratul Iudei și către toată casa lui Iuda și a lui Veniamin și celuilalt popor, zicând:

24. Acestea zice Domnul: să nu vă sculați, nici să faceți răsboiu cu frații voștri fiii lui Israil, întoarcă-se fiecare la casa sa, că dela mine s'a făcut cuvântul acesta; și au ascultat de cuvântul Domnului, și nu s'au mai dus precum poruncise Domnul.

25. Și a zidit Ierovoam Sichima cea din muntele lui Efraim, și a lăcuit într'însa, și a ieșit de acolo, și a zidit Fanuilul.

26. Și a zis Ierovoam întru inima sa: iată acum se va întoarce împărăția la casa lui David,

27. De se va suî poporul acesta să aducă jertfă în casa Domnului în Ierusalim, se va întoarce inima poporului către Domnul și către domnul lor către Rovoam împăratul Iudei, și mă vor omorî pre mine.

28. Și s'a sfătuit împăratul, și a făcut două junince de aur, și a zis către popor: nu vă mai suiți în Ierusalim, iată dumnezeii tăi Israile! carii te-au scos pre tine din pământul Eghiptului.

Tobie 1, 5; 4 Împ. 10, 31, 17, 16.

29. Și una o a pus în Vetil, iar una în Dan.

30. Și fapta aceasta a fost păcat, căci poporul mergea la una din ele până la Dan, și a lăsat casa Domnului.

31. Și a făcut capiști pre înălțimi, și a făcut preoți din poporul de rând, care nu erau din fiii lui Levi.

2 Paral. 13, 9; 11, 14.

32. Și a făcut Ierovoam sărbătoare în luna a opta în cincisprezece zile ale lunii asemenea sărbătorii cei din pământul Iudei, și s'a suit la jertfelnicul, care l-a ridicat în Vetil, ca să jertfească junincelor care le-a făcut, și a pus în Vetil preoți înălțimilor, carele făcuse.

4 Împ. 17, 32 și 23, 15.

33. Și s'a suit la jertfelnicul, care l-a ridicat în ziua a cincisprezecea în luna a opta la sărbătoarea care o a urzit din inima sa, și a făcut sărbătoare fiilor lui Israil, și s'a suit la jertfelnic, ca să jertfească.

CAP. 13.

Ierovoam pedepsit.

Și iată omul lui Dumnezeu a venit din Iuda cu cuvântul Domnului la Vetil, când stă Ierovoam la jertfelnic ca să jertfească.

3 Împ. 12, 22.

2. Și a strigat asupra jertfelnicului cu cuvântul Domnului, și a zis: jertfelnicule! Jertfelnicule! Acestea zice Domnul: iată fiu se va naște casei lui David anume Iosia, și va junghia preste tine pe preoții înălțimilor, cari jertfesc preste tine, și oase de oameni va arde preste tine.

4 Împ. 23, 15, 16; 2 Paral. 34, 3.

3. Și a dat în ziua aceea semn, spunând: acesta este cuvântul care l-au grăit Domnul, zicând: iată jertfelnicul se va sparge, și se va vărsa grăsimea cea de preste el.

4. Și a fost dacă a auzit împăratul Ierovoam cuvântul omului lui Dumnezeu celui ce strigase asupra jertfelnicului din Vetil, a întins mâna sa împăratul de pre jertfelnic, zicând: prindeți-l pre el, și iată s'a uscat mâna, care o a întins asupra lui, și n'a putut să o întoarcă la sine.

5. Și jertfelnicul s'a spart, și s'a vărsat grăsimea de pre jertfelnic după semnul care l-a dat omul lui Dumnezeu cu cuvântul Domnului.

6. Și a zis împăratul Ierovoam către omul lui Dumnezeu: roagă-te înaintea Domnului Dumnezeului tău, să se întoarcă mâna mea la mine, și s'a rugat omul lui Dumnezeu înaintea Domnului, și s'a întors mâna împăratului la el, și s'a făcut ca și mai înainte.

Fapt. Ap. 8, 24.

7. Și a grăit împăratul către omul lui Dumnezeu: intră cu mine în casă, și prânzește și voi da ție daruri.

8. Și a zis omul lui Dumnezeu către împăratul: de mi-ai da jumătate din casa ta, nu voi intra cu tine, nici voi mânca pâine, nici voi bea apă în locul acesta.

Num. 22, 18.

9. Că așa mi-au poruncit mie Domnul cu cuvântul, zicând: să nu mănânci pâine și să nu bei apă, și să nu te întorci pre calea care ai mers.

10. Și s'a dus pre altă cale, și nu s'a întors pre calea pre care venise în Vetil.

11. Și un proroc bătrân lăcuiă în Vetil, și venind feciorii lui i-au povestit toate lucrurile câte a făcut omul lui Dumnezeu în ziua aceea în Vetil și cuvintele, care a grăit împăratului, și s'a schimbat fața tatălui lor.

12. Și a grăit către ei tatăl lor, zicând: pre care cale s'a dus? Și i-au arătat lui fiii lui calea pre care s'a dus omul lui Dumnezeu cel ce ieșise din Iuda.

13. Și a zis fiilor săi: puneți-mi șaoa pre asină, și au pus șaoa pre asină, și a încălcat pre ea.

14. Și a mers după omul lui Dumnezeu, și l-a aflat șezând supt un stejar, și zise lui: au tu ești omul lui Dumnezeu cel ce ai ieșit din Iuda? Și el a zis: eu.

15. Și a zis lui: vino cu mine și mănâncă pâine.

16. Și a zis către el: nu voiu putea să mă întorc cu tine, nici voiu mânca pâine, nici voiu bea apă în locul acesta.

17. Că așa mi-au poruncit mie cu cuvânt Domnul, zicând: să nu mănânci pâine acolo, nici să bei apă acolo, și să nu te întorci pre calea pre care ai mers.

18. Și a zis către el: și eu sunt proroc ca și tine, și îngerul a grăit către mine cu cuvântul Domnului, zicând: întoarce-l pre el la tine în casa ta, și să mănânce pâine și să bea apă, și i-a mințit lui.

19. Și l-a întors pre el, și a mâncat pâine și a băut apă în casa lui.

20; Și a fost când ședea el la masă, s'a făcut cuvântul Domnului către prorocul cel ce l-a întors pre el.

21. Și a grăit către omul lui Dumnezeu cel ce venise din Iuda, zicând: acestea zice Domnul: pentru că ai întărit cuvântul Domnului, și n'ai păzit porunca, care ți-au poruncit ție Domnul Dumnezeul tău,

22. Și te-ai întors, și ai mâncat pâine și ai băut apă în locul acesta de care au grăit către tine, zicând: să nu mănânci pâine, nici să bei apă; trupul tău nu va fi pus în groapa părinților tăi.

23. Și a fost după ce a mâncat el pâine și a băut apă, și a pus șaoa pre asinul prorocului și s'a dus.

24. Și l-a aflat pre el un leu în cale, și l-a omorât, și erà trupul lui aruncat în cale, și asinul stà lângă el, și leul stà lângă trup.

3 Împ. 20, 36. 4 Împ. 17, 25.

25. Și iată oamenii mergând pre acolo au văzut mortăciunea aruncată în cale, și leul stând lângă mortăciune, și au intrat și au spus în cetatea în care lăcuià prorocul cel bătrân.

26. Și a auzit cel ce l-a întors pre el de pre cale, și a zis: omul lui Dumnezeu este acesta, care a întărâtat cuvântul Domnului, și l-au dat pre el Domnul leului, și l-a zdrobit pre el și l-a omorât, după cuvântul Domnului, care i-au grăit lui.

27. Și a grăit către fiii săi, zicând: puneți șaoa pre asin, și o au pus.

28. Și s'a dus, și i-a aflat lui trupul aruncat în cale, și asinul și leul stà lângă trup, și n'a mâncat leul trupul omului lui Dumnezeu, și n'a sfâșieat pre asin.

29. Și a luat prorocul trupul omului lui Dumnezeu, și l-a pus pre asin, și l-a întors pre el prorocul în cetate ca să-l îngroape.

30. Și a pus trupul lui în groapa sa, și l-a plâns pre el: vai frate!

31. Și a fost după ce l-a plâns pre el, a grăit fiilor săi, zicând: de voiu muri îngropați-mă în groapa aceasta în care s'a îngropat omul lui Dumnezeu, lângă oasele lui puneți-mă ca să se mântuiască oasele mele cu oasele lui;

32. Că se va plinì cele ce le-au grăit cu cuvântul Domnului asupra jertfelnicului celui din Vetil și asupra capiștelor celor înalte din Samariea.

4 Împ. 23, 16.

33. Și după întâmplarea aceasta nu s'a întors Ierovoam dela răutatea sa, și iarăși a făcut din poporul de rând preoți înălțimilor: cel ce vreà sfînțea mâna lui, și se făceà preot înălțimilor.

34. Și s'a socotit aceasta spre păcat casei lui Ierovoam și spre peire și stingere de pre fața pământului.

3 Împ. 15, 29, 30.

CAP. 14.

Prorocii asupra lui Ierovoam. Domnia lui Rovoam; păcatul și moartea lui.

În vremea aceea s'a bolnăvit Aviea feciorul lui Ierevoam.

2. Și a zis Ierevoam femeii sale: scoală-te și te schimbă ca să nu te cunoască că tu ești femeia lui Ierevoam, și mergi în Silom, și iată este acolo Ahià prorocul care mi-a spus mie că voiu împărăți preste poporul acesta.

1 Împ. 28, 8.

3. Și ia cu tine pentru omul lui Dumnezeu zece pâini, și covrigi fiilor lui și struguri și un urcior de miere, și vei merge la el, și va spune ție ce va fi pruncului.

1 Împ. 9, 7; 4 Împ. 8, 8.

4. Și a făcut așa femeia lui Ierovoam și s'a dus în Silom, și a intrat în casa lui Ahià; iar Ahià nu putea vedeà, că i se împăinjinase ochii de bătrânețe.

5. Și a zis Domnul către Ahià: iată femeia lui Ierovoam vine ca să te întrebe pentru fiul său, că este bolnav, așa și așa vei grăi către ea.

6. Și a fost când intră ea și se făceà ca și cum ar fi alta. Și a fost când a auzit Ahià sgomotul picioarelor ei intrând pre ușă, a zis: intră femeia lui Ierovoam, pentruce te faci ca și cum ar fi alta? Și eu sunt trimis aspru pentru tine.

7. Mergând zi lui Ierovoam: acestea zice Domnul Dumnezeul lui Israil: pentrucă te-am înălțat pre tine din mijlocul poporului, și te-am pus povățuitor preste poporul lui Israil.

3 Împ. 16, 2.

8. Și am rupt împărăția dela casa lui David, și o am dat ție, și n'ai fost ca robul meu David, cel ce a ținut poruncile

mele și a umblat după mine cu toată inima lui, ca să facă ce este drept întru ochii mei.

3 Împ. 11, 31.

9. Ci ai făcut mai rău decât toți carii au fost mai înainte de tine, și ai umblat și ți-ai făcut ție alți dumnezei și turnați ca să mă mânii; iar pre mine m'ai lepădat dela tine.

10. Pentru aceea iată eu voiu aduce răutate asupra casei lui Ierovoam, și voiu surpă din a lui Ierovoam, și pre cel ce se pișă la perete, pre cel închis și părăsit întru Israil, și voiu mătură casa lui Ierovoam, în ce chip se mătură balega, până se va nimici el.

1 Împ. 25, 22; 4 Împ. 9, 8.

11. Pre cel mort al lui Ierovoam în cetate îl vor mânca câinii, și pre cel mort în țarină îl vor mânca pasările cerului, că Domnul au grăit.

12. Deci tu te scoală și mergi la casa ta, când vei pune piciorul în cetate va muri pruncul.

13. Și-l va plânge pre el tot Israilul, și-l va îngropă pre el, că acesta singur din ai lui Ierovoam va fi pus în groapă, pentru că s'a aflat întru acela cuvânt bun despre Domnul Dumnezeul lui Israil în casa lui Ierovoam.

14. Și va sculă Domnul luiș împărat preste Israil, care va bate casa lui Ierovoam în ziua aceea, și încă și acum.

15. Și va bate Domnul pre Israil în ce chip se clătește trestia în apă, și va stârpî pre Israil de pre pământul acest bun, care l-au dat părinților lor, și va împrăștie pre ei dincolo de rîu, pentru că au făcut loruș desigur, mâniind pre Domnul.

Jud. 3, 7.

16. Și va da Domnul pre Israil pentru păcatele lui Ierovoam cel ce a păcătuît, și a făcut pre Israil a păcătuî.

17. Și s'a sculat femeia lui Ierovoam și a mers la Sarira, și a fost când pășea preste pragul casei, a murit pruncul, și l-a îngropat.

18. Și l-a plâns tot Israilul după cuvântul Domnului, care l-au grăit prin mâna robului său Ahià prorocul.

19. Iar celelalte fapte ale lui Ierovoam, cum s'a războit și cum a împărățit, iată acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israil.

20. Și zilele în care a împărățit Ierovoam douăzeci și doi de ani, și a adormit cu părinții săi, și a împărățit Adad feciorul lui în locul lui.

21. Iar Rovoam feciorul lui Solomon a împărățit peste Iuda, în vârstă de patruzeci și unul de ani a fost Rovoam când a împărățit el, și șaptesprezece ani a împărățit în Ierusalim în cetatea, care o au ales Domnul din toate neamurile lui Israil să-și pue numele său acolo, și numele mumei lui Noomà Amoniteanca.

2 Paral. 12, 13.

22. Și a făcut Rovoam rău înaintea Domnului, și l-a mânieat pre el mai mult decât tot ce făcuse părinții lui, prin păcatele săvârșite de ei.

2 Paral. 12, 1.

23. Și și-au zidit ei loruș înălțimi și stâlpi și desisuri în tot dealul înalt și supt tot copacul umbros.

4 Împ. 17, 10; Isaia 57, 5; Ierem. 2, 20.

24. Și sodomie s'a făcut în țară, și au făcut de toate urâciunile neamurilor, care le-au isgonit Domnul dela fața fiilor lui Israil.

4 Împ. 23, 7.

25. Și a fost în anul al cincilea al împărăției lui Rovoam s'a sculat Susachim împăratul Eghipetului asupra Ierusalimului.

2 Paral. 12, 2.

26. Și a luat toate vistieriile casei Domnului și vistieriile casei împăratului.

2 Paral. 9, 15 și 12, 9.

27. Și sulitele cele de aur, care le-a luat David din mâna slujitorilor lui Adrazar împăratul Suvei, și le-a adus în Ierusalim.

28. Și armele cele de aur care le-a făcut Solomon, toate le-a luat, și le-a dus în Eghipet; și a făcut Rovoam împăratul

arme de aramă în locul acelor, și le-a încredințat pre ele povățuitorilor arcași, carii păzeau poarta casei împăratului.

29. Și a fost când intră împăratul în casa Domnului le purtau pre ele arcașii înainte, și le puneau în cămara arcașilor.

30. Iar celelalte întâmplări ale lui Rovoam și toate câte a făcut, au nu iată acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împăraților Iudei?

31. Și războiu a fost între Rovoam și între Ierovoam totdeauna.

3 Împ. 15, 6.

32. Și a adormit Rovoam cu părinții săi, și s'a îngropat cu părinții săi în cetatea lui David, și numele mumei lui Noomà Amoniteanca și a împărățit Aviu feciorul lui în locul lui.

CAP. 15.

Domnia lui Aviu și a lui Asa în Iuda și a lui Navat și a lui Vaasà în Israil. Iosafat.

Iar în anul al optsprezecelea al împărăției lui Ierovoam feciorul lui Navat, s'a făcut împărat Aviu feciorul lui Rovoam preste Iuda.

2. Și trei ani a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui Maahà fata lui Avesalom.

2 Paral. 13, 2; 2 Paral. 11, 20.

3. Și a umblat întru toate păcatele tatălui său, care le-a făcut înaintea lui, și nu erà inima lui deplin cu Domnul Dumnezeuul lui, cum a fost inima lui David tatălui său.

4. Că pentru David au lăsat lui domnul Dumnezeuul lui rămășiță în Ierusalim, ca să pue pre fii lui după dânsul, și să întărească Ierusalimul.

Ps. 131, 13; 4 Împ. 8, 19.

5. Pentrucă a făcut David ce este drept înaintea Domnului, și nu s'au abătut dela toate câte i-au poruncit lui

în toate zilele vieții sale, fără numai în întâmplarea lui Urie Heteul.

2 Împ. 11, 4.

6. Și războiu a fost între Rovoam, și între Ierovoam în toate zilele vieții lor.

2 Paral. 13, 3.

7. Și celelalte întâmplări ale lui Aviu și toate câte a făcut, au nu iată acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împăraților Iudei? Și războiu a fost între Aviu și între Ierovoam.

8. Și a adormit Aviu împreună cu părinții săi în anul al douăzecilea al lui Ierovoam, și s'a îngropat cu părinții săi în cetatea lui David, și a împărățit Asa fiul lui în locul lui.

2 Paral. 14, 1.

9. Și în anul al douăzecilea al lui Ierovoam împăratul lui Israil a împărățit Asa preste Iuda.

10. Și patruzeci și unul de ani a împărățit în Ierusalim, și numele maicii lui Maahà fata lui Avesalom.

2 Paral. 16, 13.

11. Și a făcut Asa ce este drept înaintea Domnului, ca David tatăl său.

12. Și a stârpit smintelele din țară, și a curățit toate spurcăciunile, care le-au făcut părinții lui.

13. Și pre Maahà muma sa o a depărtat ca să nu fie povățuitoare, pentrucă a făcut idol de rușine într'un desiș, și a stricat Asa culcușurile ei, și le-a ars cu foc la pârlul chedrilor.

2 Paral. 15, 16.

14. Iar înălțimile nu le-a surpat, însă inima lui Asa erà desăvârșit cu Domnul în toate zilele sale.

4 Împ. 12, 3; 15, 4, 35.

15. Și a adus stâlpii tatălui său, și stâlpii săi cei de aur și de argint în casa Domnului și vasele.

16. Și războiu a fost între Asa și între Vaasà împăratul lui Israil în toate zilele lor.

3 Împ. 14, 31.

17. Și s'a sculat Vaasă împăratul lui Israil asupra Iudei, și a zidit Rama, ca să nu poată nimeni ieși și intra la Asa împăratul Iudei.

2 Paral. 16, 1.

18. Și a luat Asa tot argintul și aurul, care s'au aflat în vistieriile casei Domnului și în vistieriile casei împăratului, și le-a dat în mâinile slugilor sale, și i-a trimis pre ei împăratul Asa la fiul lui Ader feciorul lui Taverema, feciorul lui Azin împăratul Siriei, care lăcuia în Damasc, zicând:

4 Împ. 12, 18.

19. Legătură să fie între mine și între tine și între tatăl meu și între tatăl tău, iată am trimis ție daruri argint și aur, vino acuma și strică legătura ta cea cu Vaasă împăratul lui Israil, ca să se depărteze dela mine.

20. Și a ascultat fiul lui Ader pre împăratul Asa, și a trimis pre căpeteniile oștilor sale în cetățile lui Israil, și a bătut pre Aiin și pre Dan și pre Avel al casei Maahei și tot Heneretul până la pământul Neftali.

2 Împ. 20, 14.

21. Și a fost dacă a auzit Vaasă a încetat a zidi Rama, și s'a întors în Tersa.

22. Și împăratul Asa a poruncit la tot Iuda în Enachim, și a luat pietrele din Rama și lemnele ei, care le-a zidit Vaasă, și a zidit cu ele împăratul Asa tot muntele lui Veniamin și locul de pază.

4 Împ. 23, 8.

23. Și celelalte întâmplări ale lui Asa și toată domnia lui și toate ce a făcut și cetățile care le-a zidit, au nu iată acestea sunt scrise în cartea cuvintelor anilor împăraților Iudei? Însă în vremea bătrâneților lui l-a durut picioarele lui.

24. Și a adormit Asa eu părinții săi, și s'a îngropat cu părinții săi în cetatea lui David tatăl său, și în locul lui a împărățit Iosafat fiul lui.

2 Paral. 17, 1.

25. Iar Navat fiul lui Ierovoam a împărățit preste Israil în anul al doilea al lui Asa împăratul Iudei, și a împărățit preste

Israil doi ani.

26. Și a făcut rău înaintea Domnului, și a umblat în calea tatălui său, și în păcatele ce el a făcut pre Israil a păcătuì.

27. Și l-a împresurat pre el Vaasà feciorul lui Ahia la casa lui Veelan feciorul lui Ahia, și l-a lovit pre el în Gavatonul celor de alt neam; iar Navat și tot Israilul ședeà în Gavaton.

Is. Navì 19, 44.

28. Și l-a omorît pre el Vaasà în anul al treilea al lui Asa fiul lui Aviu împăratul Iudei, și a împărățit în locul lui.

29. Și a fost după ce a început el a împărăți, a bătut toată casa lui Ierovoam, și n'a lăsat nici un suflet de al lui Ierovoam, până ce l-a pierdut pre el după cuvântul Domnului, care l-au grăit prin mâna robului său Ahia Siloniteanul.

3 Împ. 13, 34.

30. Pentru păcatele lui Ierovoam, ce el a făcut pre Israil a păcătuì, și pentru întărâtarea lui, cu care a întărâtat pre Domnul Dumnezeuul lui Israil.

3 Împ. 21, 22; 4 Împ. 16, 3.

31. Iar celelalte întâmplări ale lui Navat, și toate câte a făcut, au nu iată acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israil?

32. Și războiu a fost între Asa și între Vaasà în toate zilele lor.

33. Iar în anul al treilea al lui Asa împăratul Iudei a împărățit Vaasà feciorul lui Ahia preste tot Israilul în Tersa douăzeci și patru de ani.

34. Și a făcut rău înaintea Domnului, și a umblat în calea lui Ierovoam feciorul lui Navat, și în păcatele ce el a făcut pre Israil a păcătuì.

CAP. 16.

Patru împărați în Israil.

Și au fost cuvântul Domnului prin mâna lui Iu fiul lui Anani către Vaasă, zicând:

2. Pentru că te-am ridicat dela pământ, și te-am dat povățuitor preste poporul meu Israil, și ai umblat pre calea lui Ierovoam, și ai făcut a păcătuî pre poporul meu Israil, ca să mă întărâți cu deșertăciunile lor,

3 Împ. 14, 7.

3. Iată eu voi lua pre cei de pre urma lui Vaasă și pre cei de pre urma casei lui, și voi da casa lui, ca și casa lui Ierovoam feciorul lui Navat.

4 Împ. 9, 9.

4. Pre cel mort al lui Vaasă în cetate îl vor mânca câinii, și pre cel mort al lui în câmp îl vor mânca pasărele cerului.

5. Iar celelalte întâmplări ale lui Vaasă și toate câte a făcut și domnia lui, au nu iată acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israil?

2 Paral. 16, 1.

6. Și a adormit Vaasă cu părinții săi, și s'au îngropat în Tera, și au împărățit Ila feciorul lui în locul lui.

7. Și au grăit Domnul prin mâna lui Iu fiul lui Anani asupra lui Vaasă și asupra casei lui, și pentru tot răul care a făcut înaintea Domnului ca să-l întărâte pre el cu faptele mâinilor sale, ca să fie el ca și casa lui Ierovoam, și ca să-l bată pre el.

8. Și în anul al douăzeci și șase al lui Asa împăratul Iudei, Ila feciorul lui Vaasă, a împărățit preste Israil doi ani în Tera.

9. Și s'a sculat asupra lui Zamvri sluga lui, care eră mai mare peste jumătatea călărimii, și el eră în Tera bând, și îmbătându-se în casa lui Osa dregătorul casei în Tera.

10. Și a intrat Zamvri, și l-a lovit pre el, și l-a omorât în anul al douăzeci și șapte al lui Asa împăratul Iudei, și a împărățit în locul lui.

4 Împ. 9, 31.

11. Și a fost după ce s'a făcut el împărat, și a șezut pre scaunul lui, a ucis toată casa lui Vaasă, și n'a lăsat lui

dintr'însa nici ce să pișe la perete, nici pre rudele lui, nici pre prietenii lui.

4 Împ. 9, 9.

12. Și a pierdut Zamvri toată casa lui Vaasă după cuvântul Domnului, care au grăit Domnul asupra casei lui Vaasă prin mâna lui Iu prorocul.

13. Pentru toate păcatele lui Vaasă și ale lui Ila fiul lui, cu care a făcut pre Israil să păcătuiască ca să întărate pre Domnul Dumnezeu lui Israil întru cele deșarte ale lor.

14. Iar celelalte întâmplări ale lui Ila și toate câte a făcut, au nu iată acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israil?

15. În anul al douăzeci și șapte al lui Asa împăratul Iudei, Zamvri a împărățit în Tersa șapte zile, și tabăra lui Israil eră asupra Gavatonului celor de alt neam.

16. Și a auzit poporul în tabără, zicând: că s'a răsvrătit Zamvri, și a ucis pre împăratul, și a pus împărat în Israil pre Amvri povătuitorul oștii preste Israil într'acea zi în tabără.

17. Și s'a sculat Amvri și tot Israilul cu el din Gavaton, și au înconjurat Tersa.

18. Și a fost dacă a văzut Zamvri că s'a luat cetatea, a intrat în peștera casei împărătești, și a aprins preste el casa cea împărătească, și a murit.

4 Împ. 9, 31.

19. Pentru păcatele sale care le-a făcut, făcând ce este rău înaintea Domnului, și umblând în calea lui Ierovoam fiul lui Navat, și în păcatele ce el a făcut pre Israil a păcătuì.

20. Iar celelalte întâmplări ale lui Zamvri și rășboaele lui care a făcut, au nu iată acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israil?

21. Atunci s'a împărțit poporul lui Israil: jumătate din popor urma după Tamni feciorul lui Gonat ca să-l facă împărat pre el; iar jumătate din popor urma după Amvri.

22. Și a biruit poporul cel ce urmă după Amvri pre poporul cel ce urmă după Tamni feciorul lui Gonat; și a murit

Tamni și Ioram fratele lui în vremea aceea, și a împărățit Amvri după Tamni.

23. În anul al treizeci și unul al împăratului Asa împăratul Iudei, a împărățit Amvri preste Israil doisprezece ani, în Tersa a împărățit șase ani.

24. Și a cumpărat Amvri muntele Semironul dela Semir domnul muntelui cu doi talanți de argint, și a zidit muntele, și a numit numele muntelui care l-a zidit Semiron, pre numele lui Semir domnul muntelui.

25. Și a făcut Amvri rele înaintea Domnului, și a făcut rău mai mult decât toți cei ce au fost înaintea lui.

26. Și a mers în toată calea lui Ierovoam feciorul lui Navat, și în păcatele lui ce el a făcut pre Israil a păcătuî, ca să întărite pre Domnul Dumnezeuul lui Israil întru deșertăciunile lor.

27. Iar celelalte întâmplări ale lui Amvri, și toate câte a făcut, și toată domniea lui, au nu iată acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israil?

28. Și a adormit Amvri cu părinții săi, și s'a îngropat în Samariea, și în locul lui a împărățit Ahaav feciorul lui.

29. Iar Ahaav feciorul lui Amvri a împărățit preste Israil în anul al treizeci și opt al lui Asa împăratul Iudei.

30. Și a împărățit Ahaav feciorul lui Amvri preste Israil în Samariea douăzeci și doi de ani, și a făcut Ahaav ce este rău înaintea Domnului, și a făcut rele mai multe decât toți cei mai înainte de el.

31. Și nu i-a fost lui destul a umbla întru păcatele lui Ierovoam feciorul lui Navat, ci a luat femeie pre Iezabel fata lui Ietevaal împăratul Sidonenilor, și a mers, și a slujit lui Vaal, și s'a închinat lui.

4 Împ. 9, 34.

32. Și a pus jertfelnic lui Vaal în casa desfrânărilor ce o făcuse în Samariea, și a făcut Ahaav desiş.

4 Împ. 3, 2.

33. Și a adaos Ahaav a face desfrânări, ca să întărate pre Domnul Dumnezeuul lui Israil, și să-și surpe sufletul său,

făcând rău mai mult decât toți împărații lui Israil, carii au fost mai înainte de el.

34. Și în zilele lui a zidit Ahiil Vetiliteanul Ierihonul în Aviron celui întâiu născut al său, și l-a întemeiat, și în Seguv celui mai tânăr al său a pus porțile ei după cuvântul Domnului, care au grăit prin mâna lui Isus fiul lui Navì.

Is. Navì 9, 26.

CAP. 17.

Prorocul Ilie.

Și a zis Prorocul Ilie Tesviteanul cel din Tezvanul Galaadului către Ahaav: viu este Domnul Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israil, căruia îi stau înainte, de va fi întru anii aceștia rouă și ploaie, fără numai prin cuvântul gurii mele.

4 Împ. 5, 16; Sirah 48, 1.

2. Și a fost cuvântul Domnului către Ilie, zicând:

3. Mergi de aici spre răsărituri, și te ascunde la pârîul lui Horat, care este împreaajma Iordanului.

4. Și vei bea din pârîu apă, și corbilor am poruncit să te hrănească acolo.

5. Și a mers, și a făcut Ilie după cuvântul Domnului, și a șezut la pârîul lui Horat, împreaajma Iordanului.

6. Și corbii aduceau lui pâine dimineața, și carne seara, și din pârîu bea apă.

7. Și a fost după câteva zile a secat pârîul, pentru că nu eră ploaie pre pământ.

8. Și a fost cuvântul Domnului către Ilie, zicând:

9. Scoală-te și mergi în Sareta Sidonului, și vei lăcuì acolo, că iată am poruncit unei femei văduve să te hrănească.

10. Și s'a sculat și a mers în Sareta, și a venit la poarta cetății, și iată acolo o femeie văduvă adunà lemne, și a

strigat Ilie în urma ei, și a zis ei: adu-mi puțină apă într'un vas să beau.

Lucà 4, 26.

11. Și a mers să ia, și a strigat în urma ei Ilie, și a zis: adu-mi și o bucată de pâine în mâna ta, și voiu mânca, și a zis femeia:

12. Viu este Domnul Dumnezeuul tău, de este la mine azimă de pâine, fără numai o mână de făină într'o vadră, și puțin untdelemn într'un urcior, și iată eu adun vr'o două lemnișoare, și voiu merge și voiu face aceasta mie și fiilor mei, și vor mânca, și vom muri.

13. Și a zis către dânsa Ilie: cutează, intră și fă după cuvântul tău, ci să-mi faci întâiu mie de acolo o azimă mică, și să-mi aduci; iar ție și feciorilor tăi vei face mai pre urmă.

14. Că acestea zice Domnul Dumnezeuul lui Israil: vadra de făină nu va scădea, și urciorul de untdelemn nu se va împutina până la zilele întru care va da Domnul ploaie pre pământ.

4 Împ. 4, 2.

15. Și a mers femeia și a făcut după cuvântul lui Ilie, și i-a dat lui și au mâncat el și ea și feciorii ei,

16. Și vadra de făină n'a scăzut, și urciorul cu untdelemn nu s'a împutinat, după cuvântul Domnului cel ce au grăit prin gura lui Ilie.

17. Și a fost după aceasta s'a bolnăvit feciorul femeii stăpânei casei, și a fost boala lui tare foarte până ce n'a rămas într'însul duh.

18. Și a zis către Ilie: ce este mie și ție omul lui Dumnezeu? Ai intrat la mine să pomenești păcatele mele și să omori pre fiul meu?

19. Și a zis Ilie către femeie: dă-mi pre fiul tău, și l-a luat pre dânsul din brațele ei, și l-a suit în foișor unde lăcuiă el, și l-a pus pre el pre patul său.

20. Și a strigat Ilie către Domnul, și a zis: vai mie Doamne! Mărturiea văduvei la care eu lăcuesc, tu o ai scârbit de ai omorât pre fiul ei!

21. Și a suflat preste prunc de trei ori, și a strigat către Domnul, și a zis: Doamne Dumnezeul meu! Să se întoarcă sufletul pruncului acestuia într'însul.

4 Împ. 4, 34.

22. Și s'a făcut așa, și s'a întors sufletul pruncului într'însul, și a înviat pruncul.

23. Și l-a pogorât pre dânsul din foișor în casă, și l-a dat pre el maicei lui, și a zis Ilie către dânsa: vezi, că viu este fiul tău.

24. Și a zis femeia către Ilie: iată am cunoscut că omul lui Dumnezeu ești tu, și cuvântul Domnului în gura ta adevărat.

CAP. 18.

Jertfa lui Ilie.

Și a fost după zile multe, și cuvântul Domnului a fost către Ilie în anul al treilea, zicând: mergi și te arată lui Ahaav, și voi da ploaie pre fața pământului.

2. Și a mers Ilie să se arate lui Ahaav, și erà foamete mare în Samariea.

3. Și a chemat Ahaav pre Avdiu dregătorul casei, iar Avdiu se temea de Domnul foarte.

4. Și a fost când a ucis lezavel pre prorocii Domnului, a luat Avdiu o sută de bărbați proroci, și i-a ascuns pre ei câte cincizeci în două peșteri, și-i hrăneà pre ei cu pâine și cu apă.

4 Împ. 4, 38.

5. Și a zis Ahaav către Avdiu: vino și să umblăm pre pământ și la izvoarele apelor și la toate pâraele, ca doar vom afla iarbă, ca să ținem vii caii și mușcoii, și să nu lăsăm să piară de tot vitele.

Ierem. 14, 3.

6. Și s'a împărțit calea care pre unde să umble, și Ahaav a mers pre o cale singur.

7. Iar Avdiu a mers pre altă cale singur, și când eră Avdiu pre cale, a venit Ilie înaintea lui, și Avdiu a grăbit și a căzut pre fața sa, și a zis: au tu ești doamne al meu Ilie?

8. Și a zis Ilie lui: eu; mergi de zî domnului tău: iată Ilie.

9. Și a zis Avdiu: ce am păcătuit de dai pre robul tău în mâinile lui Ahaav să mă omoare?

10. Viu este Domnul Dumnezeuul tău, de este neam sau împărăție unde n'a trimis domnul meu să te caute, și a zis: nu este, și a ars împărăția și satele ei, pentrucă nu te-au aflat pre tine.

11. Și acum tu zici: mergi și spune domnului tău: iată Ilie.

12. Și va fi după ce mă voi duce eu dela tine, și Duhul Domnului te va duce într'un loc pe care nu-l știu, și voi intra să spui lui Ahaav, și nu te va afla, și mă va omorî pre mine, și eu robul tău mă tem de Domnul din tinerețile mele.

4 Împ. 2, 16.

13. Au nu ți s'a spus ție Domnul meu ce am făcut când a ucis Iezavel pre prorocii Domnului, cum am luat din prorocii Domnului o sută de bărbați, și i-am ascuns pre ei câte cincizeci în peșteri și i-am hrănit pre ei cu pâine și cu apă?

14. Și acum tu zici mie: mergi, zî domnului tău: iată Ilie, și mă va omorî pre mine.

15. Și a zis Ilie: viu este Domnul puterilor căruia stau înainte, că astăzi mă voi arăta lui.

16. Și a mers Avdiu înaintea lui Ahaav, și i-a spus lui, și a alergat Ahaav, și a mers întru întâmpinarea lui Ilie.

17. Și a fost dacă a văzut Ahaav pre Ilie, zise Ahaav către Ilie: au tu ești cel ce răsvrătești pre Israil?

Amos 7, 10.

18. Și a zis Ilie: nu răsvrătesc eu pre Israil, ci tu și casa tatălui tău, lăsând pre Domnul Dumnezeuul vostru, și mergând în urma lui Vaal.

19. Și acum trimite și adună la mine pre tot Israilul în muntele Karmilului, și pre cei patru sute cincizeci de proroci fără rușine ai lui Vaal, și pre cei patru sute de proroci ai desigurilor carii mănâncă din masa Iezavelii.

3 Împ. 22, 6.

20. Și a trimis Ahaav la tot Israilul, și a adunat pre toți prorocii în muntele Karmilului.

4 Împ. 3, 13.

21. Și s'a apropiat Ilie către toți, și le-a zis lor Ilie: până când veți schiopăta într'amândouă gleznelor voastre? De este Domnul Dumnezeu mergeți după dânsul; iar de este Vaal mergeți după dânsul, și n'a răspuns poporul nimic.

Is. Navì 24, 15.

22. Și a zis Ilie către popor: eu am rămas singur Proroc Domnului; iar prorocii lui Vaal sunt patru sute și cincizeci de oameni, și prorocii desigurilor patru sute.

23. Dați-ne nouă doi boi, și să-și aleagă ei loruș unul, și să-l taie bucăți, și să-l pue pre lemne, și să nu pue foc, și eu voi jertfi pre celalt bou, și foc nu voi pune.

24. Și strigați întru numele dumnezeilor voștri, și eu voi chema întru numele Domnului Dumnezeului meu, și Dumnezeu care va auzi cu foc, acela este Dumnezeu, și a răspuns tot poporul, și a zis: bun este cuvântul, care ai grăit.

25. Și a zis Ilie prorocilor celor de rușine: alegeți-vă vouă un bou și jertfiți întâiu voi, că voi sunteți mai mulți, și chemați întru numele dumnezeului vostru, iar foc să nu puneți.

26. Și au luat un bou, și au făcut așa, și au chemat întru numele lui Vaal de dimineața până la amiază, și au zis: auzi-ne pre noi Vaale! auzi-ne pre noi; și nu eră glas, și nu eră ascultare, și alergau împrejurul jertfelnicului, care au făcut.

27. Și se făcuse amiază, și îi batjocorea pre dâșii Ilie Tesviteanul și a zis: strigați cu glas mare că dumnezeu este, că gândește sau poate lucrează ceva, sau va fi dormind, ca să se deștepte.

28. Și strigau cu glas mare, și se tăeau după obiceiul lor cu cuțite, și se găteau cu bice până la vărsarea sângelui lor.

Lev. 19, 28.

29. Și se trecuse de amiazăzi, și erà îndeseară, și au prorocit până ce venise vremeà să se aducă jertfa, și nu erà glas, nu erà ascultare; și a grăit Ilie Tesviteanul către prorocii urâciunilor, zicând: dați-vă înlături acum, ca să aduc și eu arderea cea de tot a mea, și s'a dat înlături și s'au dus.

Eșire 29, 41; Daniil 9, 21.

30. Și a zis Ilie către popor: apropiați-vă către mine, și s'a apropiat tot poporul către el, și așeză jertfelnicul Domnului cel săpat.

31. Și a luat Ilie douăsprezece pietre după numărul semințiilor lui Israil, precum au grăit către dânsul Domnul, zicând: Israil va fi numele tău.

Facere 32, 28; Is. Nav. 4, 5, 20.

32. Și a clădit pietrile în numele Domnului, și a întocmit jertfelnicul Domnului cel săpat, și a făcut groapă împrejurul jertfelnicului, întru care încăpeau două măsuri de sămânță.

33. Și a grămadit lemnele pre jertfelnicul ce făcuse, și a tăiat bucăți cele de jertfă și le-a pus pre lemne și le-a pus pre jertfelnic.

34. Și a zis Ilie: aduceți-mi patru vedre de apă, și le vărsați preste jertfă și preste lemne, și au făcut așa, și a zis: turnați a doua oară, și au turnat a doua oară, și a zis: turnați a treia oară, și au turnat a treia oară.

35. Și umblă apa împrejurul jertfelnicului, și groapa se umpluse de apă.

36. Și când erà vremea a se aduce jertfa, a venit Ilie Prorocul, și a zis: Doamne Dumnezeu lui Avraam! și al lui Isaac! și al lui Israil! auzi-mă Doamne! auzi-mă astăzi cu foc! Ca să cunoască tot poporul acesta, că tu ești Domnul Dumnezeu lui Israil! și eu sunt robul tău, și pentru tine am făcut lucrurile acestea!

Eșire 3, 6; Mat. 22, 32.

37. Auzi-mă Doamne! auzi-mă! Ca să cunoască poporul acesta, că tu ești Domnul Dumnezeu, și tu ai întors inima poporului acestuia înapoi!

38. Și a căzut foc dela Domnul din cer și a mistuit jertfa, și lemnele și apa cea din groapă și pietrile și lutul l-a lins focul.

Lev. 9, 24; 2 Paralip. 7, 1.

39. Și a văzut tot poporul și a căzut pre fața sa, și a zis: adevărat Domnul este Dumnezeu, Domnul acesta este Dumnezeu.

40. Și a zis Ilie către popor: prindeți pre prorocii lui Vaal, ca nici unul dintr'înșii să nu scape, și i-au prins pre dâșii, și i-a dus Ilie la râul Kison și i-a junghiat acolo.

Jud. 5, 21.

41. Și după aceasta a zis Ilie lui Ahaav: mergi, și mănâncă și bea, că iată glas de pogoîre de ploaie.

42. Și s'a dus Ahaav să mănânce și să bea; iar Ilie s'a suit în muntele Karmilului, și plecându-se la pământ, ș'a pus fața sa între genunghile sale.

43. Și a zis slugii sale: du-te și te uită spre mare, și s'a dus și s'a uitat sluga, și a zis: nu este nimica, și i-a zis Ilie: întoarce-te și tu de șapte ori, și s'a întors de șapte ori.

44. Și a fost în a șaptea oară iată nor mic, ca o urmă de om scoțând apă din mare, și a zis: du-te, și zi lui Ahaav: înhamă căruța ta, și te pogoară, ca să nu te ajungă ploaia.

45. Și iată de îndată, cerul s'a întunecat cu nori și cu vânt, și s'a făcut ploaie mare; și Ahaav înhămând s'a dus până la Iezrael.

46. Și mâna Domnului a fost preste Ilie, și încingând mijlocul său a alergat înaintea lui Ahaav în Iezrael.

CAP. 19.

Ilie hrănit de înger. Urmașul său.

Și a spus Ahaav Iezavelei femeii sale, toate câte a făcut Ilie, și cum a ucis pre proroci cu sabia.

2. Și a trimis Iezavel la Ilie, și a zis: tu ești Ilie și eu Iezavel, așa să-mi faci mie dumnezeii și așa să-mi adaoge,

că mâine într'acest ceas voi pune sufletul tău, ca sufletul unuia dintr'aceia.

4 Împ. 6, 31.

3. Și s'a temut Ilie, și sculându-se s'a dus unde îl trăgea inima, și a venit în Virsavee în pământul Iudei, și ș'a lăsat sluga sa acolo.

Is. Navì 19, 2.

4. Și el a mers în pustie cale de o zi, și a venit și a șezut supt un ienuper, și a cerut moarte sufletului său, și a zis: destul este mie acum Doamne! Ia sufletul meu dela mine, că nu sunt eu mai bun decât părinții mei.

Iov 30, 4.

5. Și s'a culcat și a adormit acolo supt copac, și iată un înger s'a atins de dânsul, și i-a zis lui: scoală-te, mănâncă și beà.

6. Și a căutat Ilie, și iată lângă căpătâiul lui o azimă de orz și un urcior cu apă.

7. Și s'a sculat, și a mâncat și a băut, și iarăși a adormit, și s'a întors îngerul Domnului a doua oară, și s'a atins de dânsul, și i-a zis lui: scoală de mănâncă și beà că lungă îți este ție calea.

8. Și s'a sculat, și a mâncat și a băut, și a mers întru puterea mâncărei aceea patruzeci de zile și patruzeci de nopți, până la muntele Horiv.

Eșire 34, 28; Mat. 4, 2.

9. Și a intrat acolo într'o peșteră, și a lăcuit într'însa, și iată cuvântul Domnului către dânsul, și i-a zis: ce faci aici Ilie?

10. Și a zis Ilie: râvnind am râvnit Domnului atotțiitorul, căci te-au părăsit pre tine fiii lui Israil, și jertfelnicile tale le-au surpat, și pre Prorocii tăi i-au ucis cu sabie, și am rămas eu singur, și caută sufletul meu să-l ia.

Rom. 11, 3.

11. Și a zis: să ieși mâine, și să stai înaintea Domnului în munte, și iată va trece Domnul, și vânt mare și tare, care va risipi munții și va sfărâma pietrile înaintea Domnului în

munte, nu în vânt este Domnul; și după vânt cutremur, nu în cutremur este Domnul.

12. Și după cutremur foc, și nu va fi în foc Domnul; și după foc glas de vânt subțire, și acolo este Domnul.

13. Și a fost dacă a auzit Ilie ș'a acoperit fața cu cojocul său, și a ieșit și a stătut lângă peșteră, și iată s'a făcut către dânsul glas, și i-a zis: ce faci aici Ilie?

14. Și a zis Ilie: râvnind am râvnit pentru Domnul atotțiitorul, că au părăsit legea ta fiii lui Israil, și altarele tale le-au surpat, și pre Prorocii tăi i-au ucis cu sabie, și am rămas eu singur, și caută sufletul meu ca să-l ia pre el.

Romani 11, 3.

15. Și au zis Domnul către dânsul: mergi și te întoarce pre calea ta, și să te duci spre pustia Damascului, și să ungi pre Azail împărat Asiriei.

4 Împ. 8, 13.

16. Și pre lu feciorul lui Namesi, îl vei unge împărat preste Israil, și pre Eliseiu feciorul lui Safat îl vei unge proroc în locul tău.

4 Împ. 9, 2.

17. Și va fi, pre cel ce va scăpa de sabia lui Azail îl va omorî lu, și pre cel ce va scăpa de sabia lui lu îl va omorî Eliseiu.

18. Și voiui lăsa în Israil șapte mii de bărbați, cari nu ș'au plecat genunchiul lui Vaal, și a căror gură nu l-a cinstit.

Romani 11, 4.

19. Și s'a dus de acolo, și a aflat pre Eliseiu feciorul lui Safat, și el ară cu boii, și douăsprezece perechi erau înaintea lui, și el eră între cele douăsprezece, și a mers Ilie la el, și a aruncat cojocul său preste el.

20. Și a lăsat Eliseiu boii, și a alergat după Ilie, și a zis: lasă-mă să sărut pre tatăl meu și pre mama mea, și voiui veni după tine, și i-a zis lui: du-te, și să te întoarci apoi, că am a face cu tine.

21. Și s'a dus dela el, și a luat o pereche de boi și i-a jertfit, și carnea lor o a fript cu uneltele boilor, și a dat

poporului și a mâncat, și s'a sculat și a mers după Ilie și slujă lui.

CAP. 20.

Răsboiul lui Ahaab cu Sirienii.

Și feciorul lui Ader împăratul Siriei a adunat toată oastea sa, și s'a suit, și a înconjurat Samariea, și treizeci și doi de împărați cu dânsul și toată călărimea, și care se suiră și înconjură Samaria, și deteră răsboiu asupra ei.

2. Și a trimis soli la Ahaav împăratul lui Israil în cetate,

3. Și au grăit lui: acestea zice fiul lui Ader: argintul tău și aurul tău, al meu este, și femeile tale și fiii tăi cei prea buni, ai mei sunt.

4. Și a răspuns împăratul lui Israil, și a zis: precum ai grăit doamne al meu împărate, al tău sunt eu și toate ale mele.

5. Și s'au întors solii, și au zis: acestea zice fiul lui Ader, eu am trimis la tine, grăind: argintul tău și aurul tău și femeile tale și fiii tăi să le dai mie.

6. Că mâine într'acest ceas voi trimite slugile mele la tine, și voi cercă casa ta și casele slugilor tale, și tot ce vor pofti ochii lor, ori preste ce vor pune mâinile lor, vor lua.

7. Și a chemat împăratul lui Israil pre toți bătrânii pământului, și a zis: cunoașteți și vedeți, că răutate caută acesta, că a trimis la mine pentru femeile mele și pentru fiii mei și pentru fetele mele; argintul meu și aurul meu n'ași opri de către dânsul.

8. Și au zis lui bătrânii și tot poporul: să nu-l ascuți și să nu voești a-i da.

9. Și a zis solilor fiului lui Ader: ziceți domnului vostru: toate câte ai trimis către robul tău dintâiu voi face, iar cuvântul acesta nu voi putea să-l fac; și întorcându-se solii i-au spus lui cuvântul.

10. Și iar a trimis la el fiul lui Ader, zicând: așa să-mi facă mie dumnezeii și așa să-mi adaoge, de va ajunge țărâna Samariei să umple mâinile a tot poporul pedestrașilor mei.

11. Și a răspuns împăratul lui Israil, și a zis: destul este, să nu se fălească cel gârbov ca cel drept.

12. Și când a primit el răspunsul acesta, el și toți împărații carii erau cu el în corturi beau, și a zis slugilor sale: faceți șanț, și au făcut șanț împrejurul cetății.

13. Și iată un proroc a venit la Ahaav împăratul lui Israil, și a zis: acestea zice Domnul: vezi toată mulțimea aceasta mare? Iată eu o voi da pre ea astăzi în mâna ta, și vei cunoaște că eu sunt Domnul.

14. Și a zis Ahaav: prin cine? Și a zis: acestea zice Domnul prin slugile boierilor țărilor, și a zis Ahaav: cine va începe războiul? Și a spus: tu.

15. Și a numărat Ahaav slugile boierilor țărilor, și a fost trei sute treizeci și două, și după aceasta a numărat poporul, toată oastea șasezeci și șapte de mii.

16. Și a ieșit la amiazăzi, și feciorul lui Ader se îmbătase în Sohot el și împărații cei treizeci și doi, carii erau întru ajutor lui.

17. Și au ieșit slugile boierilor țărilor dintâiu, și a trimis fiul lui Ader, și a spus împăratului Siriei, zicând: bărbați au ieșit din Samariea.

18. Și le-a zis lor: de ies spre pace prindeți-i pre ei vii, și de ies spre războiu, vii prindeți-i pre ei.

19. Și au ieșit din cetate slugile boierilor țărilor, și oastea după ei.

20. Și a ucis fiecare pre cel ce venea împotriva sa, și iar a ucis fiecare pre cel dimpotriva sa, și fugeau Sirii, și i-au gonit pre ei Israil, și fiul lui Ader a scăpat pre calul unui călăraș.

21. Și a ieșit împăratul lui Israil, și a luat toți caii și carele, și a făcut pradă mare în Siria.

22. Și a venit prorocul la împăratul lui Israil, și a zis: întărește-te și cunoaște și vezi ce vei face; căci după un an fiul lui Ader împăratul Siriei, iar se va scula asupra ta.

23. Și slugile împăratului Siriei au zis către el: dumnezeii munților, Dumnezeul lui Israil, și nu dumnezeul văilor, pentru aceea a fost mai puternic decât noi; iar de vom începe noi războiul pre șes, cu adevărat vom fi noi mai puternici decât dânșii.

24. Și fă așa: să înlături pre fiecare împărat din locul său, și pune în locul lor domni.

25. Și-ți ia oaste în locul oastei ce a căzut dela tine, și călărimă în locul călărimii și care în locul carelor, și vom da războiu asupra lor la șes, și vom fi mai tari decât ei, și a ascultat cuvântul, și a făcut așa.

26. Și după un an a numărat fiul lui Ader Siriea, și s'a suit în Afeca la războiu asupra lui Israil.

27. Și fiii lui Israil s'au numărat, și au mers într-o întâmpinarea lor, și a tăbărit Israil împreajma lor ca două turme de capre, iar Sirienii au umplut pământul.

28. Și a venit omul lui Dumnezeu, și a zis împăratului lui Israil: acestea zice Domnul: pentru că a zis Siriea Dumnezeul munților este Domnul Dumnezeul lui Israil, iar nu Dumnezeul văilor, da-voiu oastea cea mare aceasta în mâna ta și vei cunoaște că eu sunt Domnul.

29. Și au tăbărit aceștia împotriva acelor șapte zile, și a fost în ziua a șaptea s'a apropiat războiul, și a bătut Israil pre Sirieni o sută douăzeci de mii de pedestri într-o zi.

30. Și au fugit cei ce au rămas în cetatea Afeca, și a căzut zidul preste douăzeci și șapte de mii de oameni din cei ce rămăsese; iar fiul lui Ader a fugit, și a intrat în casa cea de dormit în cămară.

31. Și au zis către el slugile lui: iată știm că împărații casei lui Israil împărați milostivi sunt, să punem dar sacii noștri pre mijloacele noastre și funii preste capetele noastre, și să ieșim la împăratul lui Israil, că doar va lăsa vie sufletele noastre.

32. Și s'au încins cu saci preste mijloacele lor, și au pus funii preste capetele lor, și a zis împăratului lui Israil: robul

tău fiul lui Ader zice: lasă-mă cu viață, și a răspuns: de trăește încă, fratele meu este.

33. Și oamenii o mărturisiră și adevăriră, și au înțeles cuvântul din rostul lui, și au zis: fratele tău este feciorul lui Ader, și a zis: duceți-vă și-l aduceți, și a venit la el feciorul lui Ader, și l-a suit pre el la dânsul în car, și a zis către el:

34. Cetățile care le-a luat tatăl meu dela tatăl tău, le voi da ție înapoi, și ieșiri voi pune ție în Damasc, în ce chip a pus tatăl meu în Samariea, și eu cu legătură te voi slobozi, și a făcut cu el legătură, și l-a slobozit.

35. Iar un om din fiii prorocilor a zis către aproapele său cu cuvântul Domnului: lovește-mă, și n'a vrut omul să-l lovească.

36. Și a zis către el: pentrue n'al ascultat de cuvântul Domnului, iată tu te duci dela mine, și te va lovî pre tine un leu, și s'a dus dela dânsul, și l-a aflat pre el un leu, și l-a ucis pre dânsul.

3 Împ. 13, 24.

37. Și a aflat pre alt om, și i-a zis lui: lovește-mă, și l-a lovit pre el omul, și lovindu-l l-a rănit.

38. Și a mers prorocul și a stătut înaintea împăratului lui Israil în cale, și ș'a legat cu o curea ochii săi.

39. Și a fost când mergea împăratul pre aproape, el a strigat către împăratul, și a zis: robul tău a ieșit la oastea rășboiului, și iată un om a adus la mine pre alt om, și a zis către mine: păzește pre omul acesta, iar de va fugî cumvâ, sufletul tău va fi pentru sufletul lui, sau un talant de argint vei plăti.

40. Și când a căutat robul tău încoace și încoalea, acela nu eră, și a zis către el împăratul lui Israil: singur ți-ai dat hotărîrea.

41. Și îndată a luat cureaoa dela ochii lui, și l-a cunoscut pre el împăratul lui Israil, că din proroci este el.

42. Și a zis către el: acestea zice Domnul: pentrucă ai slobozit din mâna ta pre om vrednic de moarte, va fi sufletul tău pentru sufletul lui, și poporul tău pentru poporul lui.

43. Și s'a dus împăratul lui Israil mâhnit și trist, și a venit în Samariea.

CAP. 21.

Tirănia lui Ahaav și a Isabelei.

Și a fost după cuvintele acestea, aveà Navute Israilteanul o vie lângă ariea lui Ahaav împăratul Samariei.

2. Și a grăit Ahaav către Navute, zicând: dă-mi viea ta să-mi fie grădină de legumi, pentrucă este aproape de casa mea, și-ți voi da pentru ea altă vie mai bună decât aceasta; iar de place înaintea ta îți voi plăti via cu argint, și-mi va fi mie grădină de legumi.

3. Și a zis Navute către Ahaav: ferească-mă Dumnezeuul meu, să dau eu moșiea părinților mei ție.

Lev. 25, 23; Num. 36, 7.

4. Și a venit Ahaav acasă trist și mâhnit pentru cuvântul, care i-a grăit Navute Israilteanul, spunând: nu voi da ție moșiea părinților mei, și s'a turburat sufletul lui Ahaav, și s'a culcat pre patul său, și ș'a acoperit obrazul său, și n'a mâncat pâine.

5. Și a intrat Iezavel femeia lui la dânsul, și a zis către dânsul: pentru ce-ți este sufletul tău turburat, și nu mănânci pâine?

6. Și a zis către ea: pentrucă am vorbit cu Navute Israilteanul, zicând: dă-mi viea ta pe bani, sau de vei vreà îți voi da ție altă vie pentru ea, și a răspuns: nu voi da ție moșiea părinților mei.

7. Și a zis către el Iezavel femeia lui: așa faci tu acum împăratul lui Israil? Scoală-te, și mănâncă pâine și fii cu voie bună, eu îți voi da ție viea lui Navute Israilteanul.

8. Și a scris carte cu numele lui Ahaav, și o a pecetluit cu pecetea lui, și a trimis cartea la bătrânii și căpeteniile carii lăcuiau cu Navute.

9. Iar în carte erà scris: rânduți post, și puneți pre Navute să șază cu căpetenia poporului.

10. Și puneți să șază doi oameni fărădelege împreajma lui, mărturisind asupra lui, și zicând: ai hulit pre Dumnezeu și pre împăratul; apoi să-l scoață, și să-l ucidă cu pietre să moară.

11. Și au făcut oamenii bătrâni și căpetenia cetății, carii locuiau în cetatea lui, după cum a trimis la ei lezavel și după cum erà scris în cărțile cele trimise lor.

12. Și a rânduit post, și a pus pre Navute să șază cu căpetenia poporului.

13. Și au intrat doi oameni fii fărădelegilor, și au șezut împreajma lui, și mărturisiră oamenii cei fărădelege asupra lui Navute, înaintea poporului, zicând: a hulit Navute pre Dumnezeu și pre împăratul, și l-a scos pre el afară din cetate, și l-a ucis cu pietre, și a murit.

14. Și a trimis la lezavel, zicând: ucisu-s'a Navute cu pietre, și a murit.

15. Și a fost după ce a auzit lezavel vestea că a murit Navute și s'a îngropat, a zis lezavel către Ahaav: scoală-te, moștenește viea lui Navute Israilteanul, care nu ți-a dat-o ție pre bani, că nu este Navute viu, ci a murit.

16. Și a fost dacă a auzit Ahaav că a murit Navute Israilteanul, ș'a rupt hainele sale, și s'a îmbrăcat cu sac, și după aceea s'a sculat, și s'a dus Ahaav în viea lui Navute Israilteanul să o moștenească.

17. Și au grăit Domnul către Ilie Tesviteanul, zicând:

18. Scoală-te și te du întru întâmpinarea lui Ahaav împăratul lui Israil celui din Samariea, că este în viea lui Navute, că s'a dus acolo ca să o moștenească.

19. Și vei grăi către el, zicând: acestea zice Domnul: fiindcă ai ucis și ai moștenit, pentru aceea acestea zice Domnul: în locul în care a lins porcii și câinii sângele lui Navute, acolo vor linge câinii sângele tău, și curvele se vor spăla cu sângele tău.

3 Împ. 22, 38; 4 Împ. 9, 10 și 26.

20. Și a zis Ahaav către Ilie; au aflatu-m'ai vrăjmaș pre mine? Și a zis: te-am aflat pentrucă în deșert te-ai ispitit, ca să faci ce este rău înaintea Domnului, ca să-l mânii pre el.

21. Acestea zice Domnul: iată eu voi aduce asupra ta rele, și voi pierde pre ai tăi cei după tine, și voi stârpî din ai lui Ahaav până la cel ce se pișă la perete, pre cel închis și părăsit întru Israil.

3 Împ. 14, 10; 4 Împ. 9, 8 și 10, 17.

22. Și voi da casa ta, ca și casa lui Ierovoam feciorul lui Navat, și casa lui Vaasa feciorul lui Ahia, pentru întăritările cu care m'ai întăritat, și ai făcut pre Israil a păcătuî.

4 Împ. 16, 3.

23. Și asupra Iezavelii au grăit Domnul, zicând: câinii o vor mîncă pre ea înaintea zidului lui Ezrael

4 Împ. 9, 37.

24. Pre cel mort al lui Ahaav în cetate îl vor mîncă câinii, și pre cel mort al lui în câmp îl vor mîncă pasările cerului.

25. Însă nimenea nu este ca Ahaav, care cu totul s'a dat pre sine, ca să facă ce este rău înaintea Domnului, că l-a purtat pre el Iezavel femeia lui.

26. Și s'a făcut foarte urît mergând după toate urîciunile, care a făcut Amoreul, pre care l-au surpat Domnul dela fața fiilor lui Israil.

Lev. 26, 30.

27. Și a fost dacă a auzit Ahaav cuvintele acestea ș'a rupt hainele sale, și a încins sac preste trupul său, și a postit, și s'a învălit cu sac în ziua în care a ucis pre Navute Israilteanul, și a umblat smerit.

28. Și au fost cuvintele Domnului în gura robului său Ilie pentru Ahaav, și au zis Domnul:

29. Văzut-ai cum s'a umilit Ahaav de către fața mea? Deci pentrucă s'a smerit înaintea mea, nu voi aduce răutate în zilele lui, ci în zilele feciorului lui voi aduce răutate preste casa lui.

4 Împ. 9, 24, 26.

CAP. 22.

Moartea lui Ahaav. Împărăția lui Iosafat fiul său.

Și au trecut trei ani, și n'a fost războiu între Siriea și între Israil.

2. Și a fost în al treilea an, s'a pogorât Iosafat împăratul Iudei la împăratul lui Israil.

3. Și a zis împăratul lui Israil către slugile sale: au nu știți că al nostru este Remmatul Galaadului? Și noi ne lenevim a-l lua din mâna împăratului Siriei?

4. Și a zis împăratul lui Israil către Iosafat: suî-te-vei cu noi la Remmat Galaad să dăm războiu? Și a zis Iosafat: cum sunt eu, așa și tu, cum este poporul meu, așa și poporul tău, cum sunt caii mei, așa și caii tăi.

4 Împ. 3, 7; 2 Paral. 18, 3.

5. Și a zis Iosafat împăratul Iudei către împăratul lui Israil: întrebați dar astăzi pre Domnul.

6. Și a adunat împăratul lui Israil pre toți prorocii, ca vr-o patru sute de bărbați, și le-a zis lor împăratul: merge-voiu la Remmatul Galaad să dau războiu, au lăsă-mă-voiu? Iar ei au zis: mergi și îi va da Domnul în mâinile împăratului.

3 Împ. 18, 19.

7. Și a zis Iosafat către împăratul lui Israil: nu este aici vr'un proroc al Domnului, și vom întrebă pre Domnul prin el?

4 Împ. 3, 11.

8. Și a zis împăratul lui Israil către Iosafat: este încă un om, prin care putem să întrebăm pre Domnul, și eu l-am urât pre el, că nu grăește pentru mine bune, ci rele, Mihea feciorul lui Iemvlăa, și a zis Iosafat împăratul Iudei: nu zice așa împărate.

9. Și a chemat împăratul lui Israil pre un famen, și i-a zis: curând să-mi aduceți pre Mihea feciorul lui Iemvlăa.

10. Iar împăratul lui Israil și Iosafat împăratul Iudei ședeă fiecare pre scaunul său întrarmați în porțile Samariei, și toți prorocii proroceau înaintea lor.

2 Paral. 18, 9.

11. Și Sedechia feciorul lui Hanaan ș'a făcut luiș coarne de fier, și a zis: acestea zice Domnul: cu acestea vei împunge Siria până se va sfârși.

12. Și toți prorocii proroceau așa, zicând: du-te la Remmatul Galaad, și bine vei umblă, că va da Domnul în mâinile tale pre împăratul Siriei.

13. Iar solul care se dusesse să cheme pre Mihea i-a grăit lui, zicând: iată toți prorocii cu o gură grăesc bine pentru împăratul, fii dar și tu cu cuvintele tale după cuvintele unuia dintr'aceștia, și grăește bine.

14. Și a zis Mihea: viu este Domnul, că orice va grăi Domnul către mine, acestea voi grăi.

Num. 22, 18.

15. Și a venit la împăratul, și a zis lui împăratul: Mihee! Merge-voiu la Remmatul Galaad să dau războiu, au lăsa-mă-voiu? Și a zis lui: mergi, și bine va da Domnul în mâinile împăratului.

16. Și i-a zis lui împăratul: de câte ori să te jur eu pre tine, ca să grăești către mine adevărul întru numele Domnului?

17. Și a zis Mihea: am văzut pre tot Israilul împrăștiat în munți, ca o turmă fără de păstor, și a zis Domnul: nu Domnul este acestora Dumnezeu? Să se întoarcă fiecare cu pace la casa sa.

Num. 27, 17.

18. Și a zis împăratul lui Israil către Iosafat împăratul Iudei: au nu ți-am zis, că nu-mi prorocește acesta mie bune, ci numai rele?

19. Și a zis Mihea: nu așa, nu eu, ascultă cuvântul Domnului, nu așa, văzut-am pre Domnul Dumnezeul lui Israil șezând pre scaunul său, și toată oastea cerului stă împrejurul lui de dreapta lui și de stânga lui.

Daniil 7, 9.

20. Și au zis Domnul: cine va înșelă pre Ahaav împăratul lui Israil ca să meargă și să cază în Remmatul Galaad? Zicea

unul așa și altul altfel.

21. Și a ieșit un duh, și a stătut înaintea Domnului, și a zis: eu îl voi înșelă pre el, și a zis către el Domnul: cu ce?

22. Și a zis: voi ieși și voi fi duh mincinos în gura tuturor prorocilor lui, și a zis Domnul: înșela-l-vei, și-l vei birui, ieși și fă așa.

23. Și iată acum a dat duh mincinos Domnul în gura tuturor prorocilor tăi acestora, iar Domnul au grăit asupra ta rele.

24. Și s'a apropiat Sedechia feciorul lui Hanaan, și a lovit pre Mihea preste falcă, și a zis: care este duhul Domnului cel ce au grăit întru tine?

25. Și a zis Mihea: iată tu vei vedeà în ziua aceea când vei intră în camera casei tale ca să te ascunzi acolo.

26. Iar împăratul lui Israil a zis: prindeți pre Mihea, și-l duceți la Amon mai marele cetății și la Ioas feciorul împăratului.

27. Și le ziceți: așa zice împăratul, puneți pre acesta în temniță, și să mănânce pâine de necaz, și să beà apă de necaz, până mă voi întoarce cu pace.

28. Și a zis Mihea: dacă te vei întoarce cu pace, n'au grăit Domnul întru mine, și a zis: auziți noroadele toate.

29. Și s'a suit împăratul lui Israil și Iosafat împăratul Iudei cu el la Remmatul Galaad.

30. Și a zis împăratul lui Israil către Iosafat împăratul Iudei: mă voi îmbracă în alte haine, și voi intră în rășboiu, iar tu să îmbraci haina ta; și s'a îmbrăcat în alte haine împăratul lui Israil, și a intrat în rășboiu.

31. Și împăratul Siriei a poruncit celor treizeci și doi povățuitori preste care, zicând: nu bateți pre mic sau pre mare, fără numai pre împăratul lui Israil singur.

32. Și a fost dacă au văzut povățuitorii carelor pre Iosafat împăratul Iudei au zis: împăratul lui Israil este acesta, și l-a încunjurat să-l bată, și a strigat Iosafat.

2 Paral. 18, 31.

33. Și a fost dacă au văzut povățuitorii carelor, că nu este împăratul lui Israil acesta, s'au întors dela el.

34. Și a întins unul arcul bine chibzuind, și a lovit pre împăratul lui Israil între plămâni și între piept; și a zis căraușului său: întoarce mâna ta și mă scoate din rășboiu, că sunt rănit.

2 Paral. 18, 33.

35. Și a încetat rășboiul în ziua aceea, și împăratul a stătut în car împreajma Siriei de dimineață până seara, și curgea sânge din rană înlăuntru carului, și a murit până seara.

36. Și a stătut strigătorul oastei în tabără când apuneà soarele, zicând: fiecare în cetatea sa și fiecare în pământul său să se întoarcă.

37. Că a murit împăratul, și a venit în Samariea, și a îngropat pre împăratul în Samariea.

38. Și a spălat sângele dela car la fântâna Samariei, și au lins porcii și câinii sângele lui, și curvele s'au spălat cu sângele lui după cuvântul Domnului care au grăit.

3 Împ. 21, 19.

39. Și celelalte întâmplări ale lui Ahaav și toate câte a făcut, și casa de fildeș care o a făcut, și toate cetățile care a făcut, toate acestea sunt scrise în cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil.

40. Și a adormit Ahaav cu părinții săi, și a împărățit Ohozia feciorul lui în locul lui.

41. Iar Iosafat feciorul lui Asa a împărățit preste Iuda. În anul al patrulea al lui Ahaav împăratul lui Israil a împărățit Iosafat.

42. De treizeci și cinci de ani a fost când a început a împărăți, și douăzeci și cinci de ani a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui erà Azuva fața lui Salai.

43. Și a umblat pre toată calea lui Asa tatăl său, nu s'a abătut de la aceea, și a făcut ce este drept în ochii Domnului.

2 Paral. 17, 4.

44. Însă înălțimile nu le-a stricat, că poporul jertfeà și tămâia pre înălțimi.

2 Paral. 20, 34.

45. Și s'a împăcat Iosafat cu împăratul lui Israil.

46. Și celelalte întâmplări ale lui Iosafat și domniile lui, care a făcut, au nu iată acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împăraților Iudei?

47. Și pre cei rămași din cei rău nărași, carii au rămas în zilele lui Asa tatăl său, i-a pierdut de pre pământ.

48. Și în Idumea nu erà împărat.

2 Împ. 8, 14.

49. Și Iosafat a făcut corăbii de Tarsis, ca să meargă la Ofir pentru aur, și n'au mers că s'au spart corăbiile la Ghesion-Gaver.

2 Paral. 20, 37.

50. Atunci a zis Ohozia feciorul lui Ahaav către Iosafat: să meargă robii mei cu robii tăi, și n'a vrut Iosafat.

51. Și a adormit Iosafat cu părinții săi, și s'a îngropat lângă părinții săi în cetatea lui David tatăl său, și a împărățit Ioram feciorul lui în locul lui.

52. Iar Ohozia feciorul lui Ahaav a început a împărăți preste Israil în Samariea în anul al șaptesprezece al lui Iosafat împăratul Iudei, și a împărățit preste Israil în Samariea doi ani.

53. Și a făcut rele înaintea Domnului, și a umblat pre calea lui Ahaav tatăl său și pre calea lezavelei mumei sale și în păcatele casei lui Ierovoam feciorul lui Navat, care a făcut pre Israil a păcătuì.

54. Și a slujit Vaalimilor și s'a închinat lor, și a întăritat pre Domnul Dumnezeu lui Israil, după toate care s'a făcut înainte de el.

CARTEA A PATRA A ÎMPĂRAȚILOR

CAP. 1.

Boala lui Ohozia. Râvna lui Ilie.

Și s'a răsvrătit Moav întru Israil după ce a murit Ahaav.

2. Și a căzut Ohozia prin gratia cea din foișorul lui cel din Samaria, și s'a bolnăvit, și a trimis soli, și a zis către ei: mergeți și întrebați pre Beelzebut dumnezeul Acaronului, oare mai sculă-mă-voiu din boala mea aceasta? Și au mers să-l întrebe pre el.

3. Iar îngerul Domnului a grăit către Ilie Tesviteanul, zicând: scoală-te și mergi înaintea solilor lui Ohozia împăratul Samariei, și să grăești către ei: au pentru că nu este Dumnezeu în Israil mergeți voi să întrebați pre Beelzebut dumnezeul Acaronului? Ci nu așa.

4. Că acestea zice Domnul: de pe patul pre care te-ai suit, nu te vei pogori, că cu moarte vei muri; și a mers Ilie, și a grăit lor;

5. Și s'au întors solii la el, și a zis către ei: de ce v'ați întors? Iar ei au zis către el:

6. Un om a ieșit înaintea noastră, și a zis către noi: mergeți și vă întoarceți la împăratul cel ce v'a trimis pre voi, și ziceți către el: acestea zice Domnul: au pentru că nu este Dumnezeu în Israil mergi tu a întrebă pre Beelzebut dumnezeul Acaronului? Nu așa, de pre patul pre care te-ai suit, nu te vei pogori, că cu moarte vei muri; și întorcându-se au spus împăratului ce le-a grăit Ilie.

7. Și le-a zis lor împăratul: cum eră chipul omului care v'a ieșit vouă înainte și a grăit către voi cuvintele acestea?

8. Iar ei au zis către dânsul: om păros eră și cu curea încins mijlocul lui, și a zis: Ilie Tesviteanul este acela.

Mat. 3, 4.

9. Și a trimis la el pre un căpitan, care erà preste cincizeci de oameni, cu cei cincizeci de oameni ai lui, și s'au dus, și au venit la el, și iată Ilie ședeà pre vârful muntelui, și a grăit căpitanul către el, și a zis: omule al lui Dumnezeu, împăratul te-a chemat, pogoară-te.

10. Și a răspuns Ilie și a zis către căpitan: de sunt eu omul lui Dumnezeu, să se pogoare foc din cer și să te arză pre tine și pre cei cincizeci ai tăi; și s'a pogorît foc din cer, și l-a ars pre el și pre cei cincizeci ai lui.

Lucà 9, 54.

11. Și a adaos împăratul, și a trimis la el pre alt căpitan și pre cei cincizeci ai lui, și s'au suit, și a grăit căpitanul către el, și a zis: omule al lui Dumnezeu, acestea zice împăratul: curând te pogoară.

12. Și a răspuns Ilie și a grăit către el și a zis: de sunt eu omul lui Dumnezeu, să se pogoare foc din cer, și să te arză pre tine și pre cei cincizeci ai tăi, și s'a pogorît foc din cer, și l-a ars pre el și pre cei cincizeci ai lui.

13. Și a adaos împăratul încă a trimite un căpitan și cincizeci de oameni ai lui, și a venit al treilea căpitan la el, și a îngenunchiat înaintea lui Ilie, și s'a rugat lui, și a grăit către el, și a zis: omule al lui Dumnezeu caută cu ochi milostivi la sufletul meu și sufletele robilor tăi acestor cincizeci.

14. Iată s'a pogorît foc din cer, și a ars pre cei doi căpitani dintâiu și pre cei cincizeci ai lor, și acum caută cu ochi milostivi spre sufletele robilor tăi.

15. Și a grăit îngerul Domnului către Ilie, și a zis: pogoară-te cu el, nu te teme de fața lor, și s'a sculat Ilie, și s'a pogorît cu el la împăratul.

16. Și a grăit către el, și a zis: acestea zice Domnul: de ceai trimis soli să întrebe pre Beelzebut dumnezeul Acaronului, ca și cum n'ar fi Dumnezeu în Israil să întrebi cuvântul lui, pentru aceea de pre patul pre care te-ai suit nu te vei pogorî, că cu moarte vei muri.

17. Și a murit după cuvântul Domnului, care a grăit Ilie; și a împărățit Ioram fratele lui Ohozia în locul lui, că Ohozia nu avea fecior, în anul al doilea al lui Ioram feciorul lui Iosafat împăratul Iudei.

18. Iar celelalte întâmplări ale lui Ohozia câte a făcut, au nu iată acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israil?

19. Și Ioram feciorul lui Ahaav a împărățit preste Israil în Samaria doisprezece ani, în anul al optsprezecelea al împărăției lui Iosafat împăratul Iudei, și a făcut rele înaintea Domnului, însă nu ca frații lui, nici ca muma sa.

20. Și a depărtat stâlpii lui Vaal, carii i-a făcut tatăl său, și i-a zdrobit însă de păcatele casei lui Ierovoam feciorul lui Navat, care a făcut pre Israil a păcătuî, s'a lipit, nu s'a depărtat de ele, și s'a mânieat cu iuțime Domnul pre casa lui Ahaav.

CAP. 2.

Ilie rânduiește proroc pre Eliseiu.

Și a fost când au vrut Domnul să înalțe pre Ilie în vifor mare, ca spre cer, au mers Ilie și Eliseiu la Galgala.

2. Și a zis Ilie către Eliseiu: șezi aici că Domnul m'au trimis până la Vetil, și a zis Eliseiu: viu este Domnul și viu este sufletul tău de te voi lăsa pre tine.

3. Și a venit la Vetil, și au venit fiii prorocilor cei din Vetil la Eliseiu, și au zis către el: știi că ia astăzi Domnul pre domnul tău deasupra capului tău? Și a zis: și eu am cunoscut, tăceți.

1 Împ. 10, 5.

4. Și a zis Ilie lui Eliseiu: șezi aici că Domnul m'au trimis la Ierihon, și a zis Eliseiu: viu este Domnul și viu este sufletul tău de te voi lăsa.

5. Și a venit la Ierihon, și s'au apropiat fiii prorocilor cei din Ierihon la Eliseiu, și au zis către el: știi că ia astăzi

Domnul pre domnul tău deasupra capului tău? Și a zis: și eu am cunoscut, tăceți.

6. Și a zis Ilie lui: șezi aici că Domnul m'au trimis până la Iordan, și a zis Eliseiu: viu este Domnul și viu este sufletul tău de te voi lăsa, și au mers amândoi.

7. Și cincizeci de oameni din feciorii prorocilor au venit și au stătut împreajmă dedeaparte, iar ei amândoi au stătut lângă Iordan.

8. Și a luat Ilie cojocul său, și l-a învârtit, și a lovit cu dânsul apa, și s'a împărțit apa înapoi și încolo, și au trecut amândoi în pustie.

Is. Navî 3, 17.

9. Și a fost dacă au trecut ei, a zis Ilie lui Eliseiu: cere, ce vei să-ți fac mai înainte de ce mă voi lua de la tine? Și a zis Eliseiu: să fie Duhul care este în tine îndoit întru mine.

10. Și a zis Ilie: greu lucru ceruși, însă de mă vei vedea când mă voi lua de la tine, va fi ție așa; iar de nu mă vei vedea, nu va fi.

11. Și a fost când mergeau ei și vorbeau, iată un car de foc și cai de foc au despărțit pre amândoi, și s'a înălțat Ilie în vifor mare ca spre cer.

Sirah 48, 9, 13.

12. Și Eliseiu privea și striga: Părinte! Părinte! Carul lui Israil și călărașul lui, și mai mult nu l-a văzut pre el, și s'a apucat Eliseiu de hainele sale și le-a rupt în două.

1 Mac. 2, 58.

13. Și a luat cojocul lui Ilie, care căzuse deasupra lui Eliseiu.

14. Și s'a întors Eliseiu, și a stătut pre țărmurile Iordanului, și a luat cojocul lui Ilie, care căzuse deasupra lui, și a lovit apa, și nu s'a despărțit, și a zis: unde este Dumnezeu lui Ilie, încă și acum? Și a lovit apa a doua oară, și s'au împărțit apele înapoi și încolo, și a trecut Eliseiu pre uscat.

15. Și l-au văzut pre el feciorii prorocilor cei din Ierihon din preajma lui, și au zis: odihnit-a Duhul lui Ilie preste

Eliseiu, și au venit înaintea lui Eliseiu, și s'au închinat lui până la pământ.

16. Și au zis către el: iată cu slugile tale sunt cincizeci de bărbați viteji, să meargă să caute pre domnul tău, ca nu cumvă să-l fi ridicat Duhul Domnului și să-l fi aruncat în Iordan, sau într'un munte sau într'un deal, și a zis Eliseiu: nu trimeteți.

3 Împ. 18, 12.

17. Și l-au silit pre el, și s'a înduplecat, și a zis: trimiteți, și au trimis cincizeci de oameni, și l-au căutat trei zile, și nu l-au aflat.

18. Și s'au întors la el, și el ședeà în Ierihon, și a zis Eliseiu: au nu v'am zis vouă să nu trimiteți?

19. Și au zis oamenii cetății către Eliseiu: iată lăcuința cetății este bună, precum tu doamne vezi, dar apele sunt rele și pământul sterp.

20. Și a zis Eliseiu: aduceți-mi o vadră nouă, și puneți într'însa sare.

21. Și au luat, și i-au adus lui, și a ieșit Eliseiu la izvoarele apelor, și a aruncat acolo sarea, și a zis: așa grăește Domnul: vindecat-am apele acestea, și nu va mai fi de acum înainte moarte aici, nici sterpiciune.

22. Și s'au vindecat apele până în ziua aceasta, după cuvântul care a grăit Eliseiu.

23. Și s'a suit de acolo în Vetil, iar când se suià pre cale, niște copii au ieșit din cetate și-l batjocoreà pre el zicând: suie-te pleșuvule, suie-te pleșuvule.

24. Și uitându-se înapoi i-a văzut pre ei, și i-a blestemat în numele Domnului, și iată ieșiră două ursoaice din pădure, și sfâșiară dintru ei patruzeci și doi de copii.

25. Și a mers de acolo în muntele Karmilului, și de acolo s'a întors în Samaria.

CAP. 3.

Războiul lui Ioram cu Amonii.

Și Ioram feciorul lui Ahaav a împărățit preste Israil în Samaria în anul al optsprezecelea al lui Iosafat împăratul Iudei, și a împărățit doizeprezece ani.

2. Și a făcut rele întru ochii Domnului, însă nu ca tatăl său, nici ca muma sa, și a depărtat stâlpii lui Vaal, carii i-a făcut tatăl său.

3 Împ. 16, 32.

3. Însă de păcatele lui Ierovoam feciorul lui Navat, care a făcut pre Israil a păcătui s'a lipit, nu s'a depărtat dela ele.

4. Iar Mosa împăratul Moavului aveà turme multe și da din ele împăratului lui Israil cu ridicata o sută de mii de miei și o sută de mii de berbeci cu lâna lor.

5. Și a fost după ce a murit Ahaav, s'a răsvrătit împăratul Moavului asupra împăratului lui Israil.

6. Și a ieșit împăratul Ioram în ziua aceea din Samaria, și a numărat pre Israil.

7. Și a mers, și a trimis la Iosafat împăratul Iudei, zicând: împăratul Moavului s'a răsvrătit împotriva mea, merge-vei cu mine asupra Moavului la războiu? Și a zis: voi merge, eu sunt ca și tine, poporul meu ca poporul tău, caii mei ca și caii tăi.

3 Împ. 22, 4; 2 Paral. 18, 3.

8. Și a zis: pre care cale mă voi duce? Și a răspuns: pre calea pustiei Edomului.

9. Și a mers împăratul lui Israil și împăratul Iudei și împăratul Edomului, și au încunjurat cale de șapte zile, și nu erà apă pentru tabără, nici pentru dobitoacele cele ce erau cu ei.

10. Și a zis slugilor sale împăratul lui Israil: o! Cum au chemat Dumnezeu pre acești trei împărați să-i deà pre ei în mâna lui Moav!

11. Și a zis Iosafat împăratul Iudei către el: au nu este aici vr'un proroc de al Domnului? Ca să întrebăm pre Domnul prin el; și a răspuns unul din slugile împăratului lui

Israil, și a zis: aici este Eliseiu feciorul lui Safat, care turnă apă pre mâinile lui Ilie.

3 Împ. 22, 7.

12. Și a zis Iosafat: este cu el cuvântul Domnului, și s'a pogorît la el împăratul lui Israil și Iosafat împăratul Iudei și împăratul Edomului.

13. Și a zis Eliseiu către împăratul lui Israil: ce este mie și ție? Mergi la prorocii tatălui tău și la prorocii mumei tale, și i-a zis lui împăratul lui Israil: au doar au chemat Domnul pre acești trei împărați ca să-i dea pre ei în mâinile lui Moav?

3 Împ. 18, 19.

14. Și a zis Eliseiu: viu este Domnul puterilor căruia stau înaintea, că de n'ași avea în vedere pre Iosafat împăratul Iudei, n'ași fi căutat spre tine și nu te-ași fi văzut.

15. Iar acum aduceți-mi un cântăreț, și a fost când cântă cântărețul s'a făcut preste el mâna Domnului.

16. Și a zis: acestea zice Domnul: faceți în valea aceasta gropi, gropi.

17. Că acestea zice Domnul: nu veți vedeà vânt, nici veți vedeà ploaie, și valea aceasta se va umpleà de apă, și veți beà voi și taberile voastre și dobitoacele voastre.

18. Și ușor este aceasta într-o ochii Domnului, și va da pre Moav în mâinile voastre.

19. Și veți bate toată cetatea tare și toată cetatea aleasă și tot lemnul bun veți doborî și toate izvoarele apei le veți astupà și toată partea bună o veți strică cu pietre.

20. Și a fost dimineața când se aduceà jertfa, și iată ape veneau din spre Edom, și s'a umplut pământul de apă.

Eșire 29, 38.

21. Și tot Moavul a auzit că s'au suit acei trei împărați ca să-i bată pre ei, s'au strâns de pretutideneà cei în stare de a purta arme și alții, și au stăut la hotar.

22. Și au mânecat de dimineață și a răsărit soarele preste ape, și a văzut Moav din preajmă apele roșii ca sângele.

23. Și a zis: sânge de sabie este acesta, bătutu-s'au împărații și a lovit fiecare pre aproapele său, și acum ieși la pradă Moav.

24. Și a intrat în tabăra lui Israil, și Israil s'a sculat și a bătut pre Moav, și a fugit dela fața lor, și au intrat urmărind și bătând pre Moav.

25. Și cetățile le-au stricat, și preste toată partea bună a aruncat fiecare om piatra sa, și o a umplut, și tot izvorul apei a astupat și tot lemnul bun a doborât până ce au rămas pietrele zidului surpate, și au încunjurat prăștieași și o au bătut pre ea.

26. Și a văzut împăratul Moavului că s'a întărit preste el războiul, a luat cu sine șapte sute de oameni cu săbiile scoase, ca să taie spre împăratul Edomului, și n'a putut.

27. Atunci a luat pre feciorul său cel întâiu născut, pre care aveà să-l puie împărat în locul său, și l-a adus pre el ardere de tot pre zid, și a părut foarte rău lui Israil, și ridicându-se dela dânsul s'a întors în pământul său.

CAP. 4.

Minunile lui Eliseiu.

Și o femeie din fiii prorocilor strigà către Eliseiu, zicând: robul tău bărbatul meu a murit, și tu ai cunoscut că robul tău erà om cu frica lui Dumnezeu, și împrumutătorul a venit să ia pre amândoi fiii mei să-i fie lui robi.

Lev. 25, 39.

2. Și a zis către ea Eliseiu: ce să-ți fac? Spune-mi ce ai în casă? Iar ea a zis: n'are roaba ta nimica în casă, fără numai puțin untdelemn cu care să mă ung.

3 Împ. 16, 14.

3. Și a zis către ea: mergi și cere ție vase din afară dela toți vecinii tăi deșarte, dar nu puțin.

4. Și intră și închide ușa după tine și după fiii tăi, și toarnă în vasele acestea, și ce se va umplea, vei lua.

5. Și s'a dus dela el, și a făcut așa, și a închis ușa după sine și după fiii săi; ei apropiiau vasele de ea, și ea turna.

6. Și a fost dacă s'au umplut vasele, a zis către fiii săi: mai aduceți la mine vase, iar ei au zis ei: nu mai este nici un vas, și s'a oprit untuldelemn.

7. Și a venit și a spus omului lui Dumnezeu, și a zis Eliseiu: mergi și vinde untuldelemn și plătește datoriile tale; iar tu și fiii tăi veți trăi cu celalt untdelemn ce va rămâne.

8. Și s'a făcut ziuă, și a trecut Eliseiu la Sunim, și eră acolo o femeie bogată, și l-a oprit pre el să mănânce pâine; și se abătea el de multe ori acolo, și intră de mănca pâine.

Is. Navì 19, 18.

9. Și a zis femeia către bărbatul său: iată am cunoscut că om sfânt al lui Dumnezeu este acesta, care trece pre la noi pururea.

10. Să-i facem lui un foișor mic, și să-i punem lui acolo pat și masă și scaun și sfeșnic, și va fi când va vrea să intre el la noi se va abate acolo.

11. Și a fost într'o zi, și a intrat acolo, și s'a abătut în foișor, și a dormit acolo.

12. Și a zis către Ghiezi sluga sa: chiamă la mine pre Somaniteanca aceasta, și o a chemat, și a stăut ea înaintea lui.

13. Și a zis lui: zi către dânsa: iată ai gătit nouă toată gătitura aceasta, ce vei să-ți fac ție? Au doar tu ai cuvânt către împăratul sau către Domnul puterii? Iar ea a zis: în poporul meu eu lăcuesc în tihnă.

14. Și a zis către Ghiezi: dar ce se cade să-i fac ei? Și a zis Ghiezi sluga lui: mai ales fiu n'are ea, și bărbatul ei este bătrân.

15. Și a zis: chiam-o pre ea, și o a chemat, și a stăut la ușă, și a zis Eliseiu către dânsa:

16. În vremea aceasta și în ceasul acesta la anul fiind tu vie, vei purta în brațe fiu; iar ea a zis: nu domnul meu omul lui Dumnezeu, n'amăgì pre roaba ta.

Fac. 18, 10, 14.

17. Și a luat femeia în pânțece și a născut fiu în vremea și în ceasul, precum i-a zis ei Eliseiu.

18. Și a crescut pruncul, și a fost când a ieșit pruncul la tatăl său la secerători, a zis către tatăl său:

19. Capul meu! Capul meu! Și a zis către slugă: du-l la muma sa.

20. Și l-a adus la muma sa, și a adormit pre genunchile ei până la amiază, și a murit.

21. Și l-a suit pre el în foișor, și l-a pus pre patul omului lui Dumnezeu, și a încuiat casa, și a ieșit, și a chemat pre bărbatul său, și a zis:

22. Trimite-mi o slugă și o asină, și voi alerga la omul lui Dumnezeu, și mă voi înapoi.

23. Iar bărbatul ei a zis: pentru ce să mergi la dânsul astăzi, nici fiind lună nouă, nici sâmbătă? Iar ea a zis: pace.

24. Și a pus șaoa pre asină, și a zis către sluga sa: mergi și umblă, nu zăbovi a încăleca, precum zic ție, vino și vei merge, și vei sosi la omul lui Dumnezeu în muntele Karmilului.

25. Și a mers, și a sosit la omul lui Dumnezeu în muntele Karmilului, ș'a fost dacă o a văzut pre ea Eliseiu venind, a zis către Ghiezi sluga sa: iată Somaniteanca.

26. Aleargă acum întru întâmpinarea ei, și să-i zici ei: pace este ție? Și a alergat întru întâmpinarea ei, și a zis ei: pace este ție? Pace este bărbatului tău? Pace este pruncului? Iar ea a zis: pace.

27. Și a venit la Eliseiu în munte, și s'a apucat de picioarele lui, și s'a apropiat Ghiezi ca să o dea în laturi, și a zis Eliseiu: las-o pre ea, că sufletul ei întristat este într'însa, și Domnul au ascuns de mine, și nu mi-au spus.

28. Și a zis ea: au doar am cerut fiu dela Domnul meu? Că am zis: nu mă amăgi pre mine, și a zis Eliseiu lui Ghiezi: încinge mijlocul tău, și ia toiagul meu în mâna ta, și mergi.

29. Și de vei întâlni vre un om, să nu-i vorbești lui, și de-ți va vorbi vre un om ție să nu-i răspunzi lui, și să pui toiagul meu preste fața pruncului.

Luc. 10, 4.

30. Și a zis muma pruncului: viu este Domnul și viu este sufletul tău, de te voi lăsa, și s'a sculat Eliseiu, și a mers după dânsa.

31. Iar Ghiezi a mers mai înaintea lor, și a pus toiagul lui pre fața pruncului, și n'a fost glas, nici auzire, și s'a întors într-o întâmpinare a lui, și i-a spus lui zicând: nu s'a sculat pruncul.

32. Și a intrat Eliseiu în casă, și iată pruncul era pus mort pre patul lui.

33. Și a intrat Eliseiu în casă, și a încuiat ușa după ei amândoi, și s'a rugat Domnului.

Mat. 6, 6.

34. Și s'a suit, și s'a culcat pre prunc, și ș'a pus gura sa pre gura lui și ochii săi preste ochii lui și mâinile sale preste mâinile lui, și s'a plecat preste dânsul, și a suflat preste dânsul, și s'a încălzit trupul pruncului.

3 Împ. 16, 21.

35. Și s'a întors, și a umblat prin casă încoace și încolo, și s'a suit, și s'a culcat preste prunc până de șapte ori, și a deschis pruncul ochii săi.

Fapt. Ap. 20, 10.

36. Și a strigat Eliseiu către Ghiezi, și a zis: chiamă pre Somaniteanca aceasta, și o a chemat pre ea, și a intrat la dânsul, și a zis Eliseiu: ia-ți pre fiul tău.

37. Și a intrat femeia, și a căzut la picioarele lui, și s'a închinat lui până la pământ, și ș'a luat pre fiul său, și a ieșit.

38. Și Eliseiu s'a întors în Galgala, și foamete era în țară, și fiii prorocilor ședeau înaintea lui, și a zis Eliseiu slugii sale: pune căldarea cea mare, și fierbe fiertură fiilor prorocilor.

4 Împ. 6, 1; 3 Împ. 18, 4.

39. Și a ieșit în țarină să culeagă verdețuri, și a aflat în țarină o viță sălbatică, și a cules din ea curcubețele sălbatice, plină haina sa, și a venit, și le-a pus în căldarea cea cu fiertură, că n'a știut.

40. Și a turnat oamenilor să mănânce, și a fost când mâncau ei din fiertură, iată au strigat, și au zis: moarte este în căldare omule al lui Dumnezeu! Și n'au putut să mănânce.

41. Și a zis: luați făină și puneți în căldare, și a zis Eliseiu către Ghiezi sluga sa: toarnă poporului, și să mănânce și n'a mai fost nimica rău în căldare.

Eșire 15, 25.

42. Și venind un om din Vetarisa, a adus la omul lui Dumnezeu din pârga roadelor douăzeci de pâini de orz și o legătură de smochine în traista sa, și a zis: dați-le poporului să mănânce.

43. Și a zis sluga lui: ce să dau acestea la o sută de oameni, și a zis: dă poporului să mănânce, că acestea zice Domnul: mîncă-vor și va rămînea.

Ioan 6, 9.

44. Și a mâncat, și a rămas după cuvântul Domnului.

CAP. 5.

Vindecarea lui Neeman. Pedeapsa lui Ghiezi.

Și Neeman căpetenia oastei Siriei erà om mare înaintea domnului său și minunat la față, că printr'însul au dat Domnul mîntuire Siriei, și omul acesta erà tare cu puterea, dar lepros.

Lucà 4, 27.

2. Și când ieșise din Siria tâlhari, au robît din pămîntul lui Israil o fată mică care erà înaintea femeii lui Neeman.

3. Și aceasta a zis către dânsa: de ar fi domnul meu înaintea prorocului lui Dumnezeu celui din Samaria, atunci l-ar curăți pre el de lepra sa.

4. Și a intrat, și a spus domnului său, și a zis: așa și așa a grăit fata cea din pămîntul lui Israil.

5. Și a zis împăratul Siriei către Neeman: vino, intră înlăuntru, și voi trimite carte la împăratul lui Israil, și s'a

dus, și a luat în mâinile sale zece talanți de argint și șase mii de galbeni de aur și zece rânduri de haine.

6. Și a adus cartea la împăratul lui Israil, zicând: și acum dacă va veni cartea aceasta la tine, iată am trimis la tine pre Neeman sluga mea, să-l vindeci pre el de lepra lui.

7. Și a fost dacă a cetit împăratul lui Israil cartea, a rupt hainele sale, și a zis: au dumnezeu sunt eu? Să omor sau să înviez, de trimite acesta la mine om, ca să-l curăț de lepra lui? Cunoașteți dar și vedeți, că pricină caută acesta asupra mea.

1 Împ. 2, 6.

8. Și a fost dacă a auzit Eliseiu omul lui Dumnezeu, că împăratul lui Israil ș'a rupt hainele sale, a trimis la împăratul lui Israil, zicând: pentru ce ți-ai rupt hainele tale; vie ia mine Neeman, și va cunoaște că este proroc în Israil.

9. Și a venit Neeman cu căruțe și cu călăreți, și a stăut la ușa casei lui Eliseiu.

10. Și a trimis Eliseiu către dânsul un vestitor, zicând: mergi de te spală în Iordan de șapte ori, și se va însănătoșa trupul tău, și se va curăți.

11. Și s'a mânieat Neeman, și s'a dus, și a zis: iată ziceam, că va ieși la mine, și va stă, și va chema numele Domnului Dumnezeului său, și va pune mâna sa preste loc, și va vindeca lepra.

12. Au doar nu sunt mai bune Avana și Farfar apele Damascului, decât Iordanul și decât toate apele lui Israil? Au nu voi merge, și mă voi spăla într'însele, și mă voi curăți? Și s'a întors, și s'a dus mânios.

13. Și s'au apropiat slugile lui, și i-au zis lui: doamne, de ți-ar fi grăit ție prorocul un cuvânt mare, au doar nu l-ai fi făcut? Dar cu cât mai vârtos, că ți-a zis ție: spală-te și te curățește?

14. Și s'a pogorât Neeman, și s'a afundat în Iordan de șapte ori, după zisa lui Eliseiu, și s'a făcut trupul lui, ca trupul unui prunc mic, și s'a curățit.

Lucà 4, 26, 27.

15. Și s'a întors el la Eliseiu și toată tabăra lui, și au venit, și au stătut înaintea lui, și a zis: iată am cunoscut că nu este Dumnezeu în tot pământul, fără numai în Israil, și acum ia mulțămită dela robul tău.

16. Și a zis Eliseiu: viu este Domnul înaintea căruia stau, de voi lua, și l-a silit să ia, și n'a vrut.

3 Împ. 17, 1.

17. Și a zis Neeman: cel puțin să se dea robului tău pământ cât pot duce o pereche de mușcoi, că mai mult nu va face robul tău ardere de tot și jertfe la alți dumnezei, fără numai Domnului singur.

18. Pentru cuvântul acesta să ierte Domnul robului tău, când va intra domnul meu în casa lui Remman ca să se închine acolo, și el se va rezemă pre mâna mea, și mă voi închină în casa lui Remman, când se va închină el în casa lui Remman, să ierte dar Domnul pre robul tău pentru cuvântul acesta.

19. Și a zis Eliseiu către Neeman: mergi în pace, și s'a dus dela el o bucată de loc.

20. Și a zis Ghiezi sluga lui Eliseiu omul lui Dumnezeu: iată a lăsat domnul meu pre Neeman Sirul acesta de s'a dus, și n'a luat din mâna lui nimic din cele ce a adus, viu este Domnul, voi alerga după el, și voi lua dela el ceva.

21. Și a alergat Ghiezi după Neeman, și l-a văzut pre el Neeman alergând dinapoia sa, și s'a pogorât din car înaintea lui, și a zis: pace este?

22. Și a zis Ghiezi: pace, domnul meu m'a trimis zicând: iată acum au venit la mine doi feciori din muntele lui Efraim din fiii prorocilor, deci dă-le lor un talant de argint și două rânduri de haine.

Fac. 45, 22; Jud. 14, 12.

23. Și a zis Neeman: bine este, ia doi talanți de argint; și l-a silit pre el, și a luat doi talanți de argint în doi saci, și două rânduri de haine, și le-a pus pre două slugi ale sale, și le-au adus înaintea lui.

24. Și venind într'un loc dosnic le-a luat din mâinile lor, și le-a pus în casă, și a slobozit pre oamenii aceia și s'au dus.

25. După aceea el a intrat, și a stătut înaintea domnului său, și a zis către el Eliseiu: de unde vii Ghiezi? Și a zis Ghiezi: n'a fost sluga ta nicăiri.

26. Și a zis către el Eliseiu: au n'a mers inima mea cu tine când a întors omul din carul său înaintea ta, și acum ai luat argintul și hainele? Să cumperi cu ele grădini și maslineturi și vii și oi și boi și slugi și slujnice.

27. Și lepra lui Neeman se va lipi de tine și de sămânța ta în veac, și a ieșit dela fața lui lepros ca zăpada.

Num. 12, 10.

CAP. 6.

Alte minuni făcute de Eliseiu.

Și au zis fiii prorocilor către Eliseiu: iată locul întru care noi lăcuim înaintea ta, ne este strimt.

4 Împ. 4, 38.

2. Să mergem până la Iordan, și să luăm de acolo fiecare o grindă, să ne facem acolo lăcașuri, și a zis: mergeți.

3. Și a zis unul dintr'înșii: fă bine, vino și tu cu robii tăi, și a zis Eliseiu: voi merge și eu.

4. Și a mers cu ei, și a venit la Iordan, și a tăiat lemne.

5. Și iată unul răsturnând grinda, și securea sărind din coadă a căzut în apă, și a strigat: o Doamne! Și aceasta împrumut o am fost luat.

6. Și a zis omul lui Dumnezeu: unde a căzut? Și i-a arătat lui locul; și a tăiat un lemn, și l-a aruncat acolo, și a înotat pre el săcurea.

7. Și a zis tinde-te, și o ia, și a întins mâna sa, și o a luat.

8. Și împăratul Siriei se răsboiă asupra lui Israil, și a făcut sfat cu slugile sale, zicând: în cutare loc voi tăbări.

9. Și a trimis Eliseiu la împăratul lui Israil, zicând: păzește ca să nu treci prin locul acesta, că acolo s'a ascuns Sirianul.

10. Și a trimis împăratul lui Israil la locul care i-a spus Eliseiu, și s'a păzit apoi nu o dată sau de două ori.

11. Și s'a turburat sufletul împăratului Siriei pentru cuvântul acesta, și a chemat pre slugile sale, și a zis către ei: nu-mi veți spune cine mă vinde la împăratul lui Israil?

12. Și a zis unul din slugile lui: nu doamne al meu împărate! Ci prorocul Eliseiu, care este în Israil spune împăratului lui Israil toate cuvintele care le grăești în camera ta în taină.

13. Și a zis: mergeți și vedeți unde este el, și voi trimite, și-l voi prinde pre el, și-i spuseră lui, zicând: iată în Dotaim.

14. Și a trimis acolo călăreți și care și putere grea, și au venit noaptea, și au încunjurat cetatea.

15. Și s'a sculat de dimineață sluga lui Eliseiu, și a ieșit, și iată cetatea era încunjurată de oaste și de cai și de care, și a zis sluga către el: o doamne! Ce vom face?

16. Și a zis Eliseiu: nu te teme că mai mulți sunt cu noi, decât cu ei.

2 Paral. 32, 7.

17. Și s'a rugat Eliseiu, și a zis: Doamne, deschide ochii slugii să vadă, și au deschis Domnul ochii lui, și a văzut, și iată muntele era plin de cai și de care de foc împrejurul lui Eliseiu.

18. Și s'a pogorât la el; iar Eliseiu s'a rugat către Domnul, și a zis: bate neamul acesta cu orbire, și i-a bătut pre ei cu orbire după cuvântul lui Eliseiu.

Fac. 19, 11.

19. Și a zis către ei Eliseiu: nu este aceasta cetatea și nu este aceasta calea, veniți după mine, și voi duce eu pre voi la omul care îl căutați, Și i-a dus pre ei în Samaria.

20. Și a fost după ce au intrat în Samaria, a zis Eliseiu: deschide Doamne ochii lor să vadă, și au deschis Domnul ochii lor, și au văzut, și iată erau în mijlocul Samariei.

21. Și a zis împăratul lui Israil către Eliseiu, dacă i-a văzut pre ei: au voi putea să-i bat părinte?

22. Și a zis Eliseiu: nu-i bate că nu i-ai prins cu sabia ta și cu arcul tău ca să-i bați; ci pune pâine și apă înaintea lor, să mănânce și să beà, și să se ducă la domnul lor.

23. Și le-a pus lor mâncare multă, și au mâncat și au băut, și i-a slobozit pre ei, și s'au dus la domnul lor, și n'au mai adaos încă tâlharii Siriei a veni în pământul lui Israil.

24. Și a fost după aceasta a adunat fiul lui Ader împăratul Siriei toată tabăra sa, și s'a suit și a șezut împrejurul Samariei.

25. Și s'a făcut foamete mare în Samaria, și iată atâta a șezut împrejurul ei, până ce a ajuns capul de asin cu cincizeci de siclii de arginți și a patra parte de cav de găinaț de porumb cu cinci siclii de arginți.

26. Și când mergea împăratul lui Israil pre zid, a strigat o femeie către el, zicând: mântuește-mă doamne împărate!

27. Și i-a zis ei împăratul: dacă nu te mântuește Domnul, cum te voi mântui eu din arie sau din teasc?

28. Și i-a zis ei împăratul: ce este ție? Și a zis: femeia aceasta a zis către mine, dă pre fiul tău, și-l vom mânca pre el astăzi și pre fiul meu îl vom mânca mâine?

29. Și am fript pre fiul meu și l-am mâncat, și am zis către ea în ziua a doua: dă pre fiul tău să-l mâncăm, și ea a ascuns pre fiul său.

A 2 Lege 28, 53; Plâng. Ier. 4, 10.

30. Și a fost dacă a auzit împăratul lui Israil cuvintele femeii, ș'a rupt hainele sale mergând pre zid, și a văzut poporul sacul pre trupul lui de desubt.

31. Și a zis împăratul: Așa să-mi facă mie Dumnezeu, și așa să-mi adaoge de va stà capul lui Eliseiu fiul lui Safat pre el astăzi.

3 Împ. 19, 2.

32. Iar Eliseiu ședeà în casa sa și bătrânii ședeau cu el, și împăratul a trimis un om înaintea feții sale, și mai înainte de ce a venit solul acela la Eliseiu, a zis Eliseiu către bătrâni: au nu știți că acest ucigaș a trimis aici să-mi tae capul meu?

Vedeți când va veni trimisul acela, închideți ușa și-l opriți pre el la ușă, au nu se aude venind după el domnul lui?

33. Încă grăind el, iată și trimisul s'a pogorât la el, și a zis: iată răutatea aceasta dela domnul este, ce voi mai așteptă dela domnul?

CAP. 7.

Eftinătatea în Samaria.

Și a zis Eliseiu: ascultați cuvântul Domnului, acestea zice Domnul: mâine în ceasul acesta măsura de făină de grâu va fi un siclu, și două măsuri de orz un siclu în porțile Samariei.

2. Și a răspuns cel ce eră al treilea după împăratul, pre a căruia mână se rezemă împăratul, către Eliseiu, și a zis: iată de va face Domnul jghiaburi în cer, nu va fi cuvântul acesta, și Eliseiu a zis: iată tu vei vedeà cu ochii tăi, și de acolo nu vei mânca.

3. Și erau patru oameni leproși la poarta cetății, și a zis unul către aproapele său: ce ședem noi aici, până vom muri?

Lev. 13, 46.

4. De vom zice să intrăm în cetate, foametea este în cetate, vom muri acolo, și de vom ședeà aici iar vom muri. Deci acum veniți și să cădem la tabăra Siriei, doar ne vor lăsa vii și vom trăi, iar de ne vor omorî, vom muri.

5. Și s'au sculat când eră încă întunerec ca să intre în tabăra Siriei, și au venit la o parte a taberii Siriei, și iată nici un om nu eră acolo.

6. Că Domnul au fost făcut ca să auză tabăra Siriei sunet de care și sunet de cai și sunet de oaste mare, și a zis unul către aproapele său: acum cu plată a tocmnit asupra noastră împăratul lui Israil pre împărații Heteilor și pre împărații Eghiptului, ca să vie asupra noastră.

2 Împ. 5, 24; Isaia 13, 4.

7. Și s'au sculat și au fugit fiind întunerec, și ș'au lăsat corturile lor și caii lor și asinii lor în tabără cum erau, și au fugit ca să-și mântuiască sufletul lor.

8. Și au intrat leproșii aceștia până la o parte de tabără, și au intrat într'un cort, și au mâncat și au băut, și au luat de acolo argint și aur și haine, și s'au dus și le-au ascuns, și s'au întors, și au intrat într'alt cort, și au luat și de acolo, și s'au dus și le-au ascuns.

9. Și a zis unul către aproapele său: să nu facem noi așa ziua aceasta, zi de bună vestire este, și noi de vom tăce și vom lăsa până la lumină dimineață, ne vom afla fărădelege, și acum veniți, și să mergem și să spunem în casa împăratului.

Num. 32, 23.

10. Și au mers, și au strigat la poarta cetății, și au spus zicând: intrat-am în tabăra Siriei, și iată nici un om nu este acolo, nici glas de om, fără numai cai legați și asini legați, și corturile lor precum erau.

11. Și au strigat portarii, și au spus în casa împăratului în lăuntru.

12. Și sculându-se împăratul noaptea a zis slugilor sale: voi spune acum vouă cele ce ne-a făcut nouă Siria, a cunoscut că suntem noi flămânzi, și a ieșit din tabără, și s'a ascuns în țarină, zicând: că vor ieși din cetate și-i vom prinde pre ei vii, și vom intra în cetate.

13. Și răspunzând unul din slugile lui a zis: să ia dar cei cinci cai carii au rămas, iată sunt la toată mulțimea lui Israil care au slăbit, și să trimetem acolo, și să vedem.

14. Și au luat două căruțe cu cai, și i-a trimis împăratul lui Israil pre urma împăratului Siriei, zicând: mergeți și vedeți.

15. Și au mers în urma lui până la Iordan, și iată toată calea era plină de haine și de vase, care le-au fost lepădat Sirienii spăimântați, și s'au întors trimișii, și au spus împăratului lui Israil.

16. Și a ieșit poporul, și a jefuit toată tabăra Siriei, și a fost măsura de făină de grâu un siclu, și două măsuri de orz un siclu, după cuvântul Domnului.

17. Și împăratul pre cel ce erà al treilea după sine, pre a căruia mână se rezemà împăratul, l-a pus mai mare la poartă și l-a călcat poporul în poartă, și a murit după cum a grăit omul lui Dumnezeu, care a grăit când s'a pogorît vestitorul la dânsul.

18. Și a fost precum a grăit Eliseiu către împăratul, zicând: două măsuri de orz un siclu, și o măsură de făină de grâu un siclu vor fi mâine în ceasul acesta în poarta Samariei.

19. Și a răspuns cel ce era al treilea după împăratul lui Eliseiu, și a zis: iată de ar face Domnul jghiaburi în cer, nu va fi cuvântul acesta, și a zis Eliseiu: iată vei vedeà tu cu ochii tăi, și de acolo nu vei mânca.

20. Și s'a făcut așa, și l-a călcat pre el poporul în poartă, și a murit.

CAP. 8.

Prorocii ale lui Eliseiu.

Și a grăit Eliseiu către femeia, al căreia fecior l-a învieat, zicând: scoală-te și te du tu și casa ta, și lăcuește unde vei puteà, că au chemat Domnul foamete pre pământ, și va fi pre pământ șapte ani.

4 Împ. 4, 34, 35.

2. Și s'a sculat femeia, și a făcut după cuvântul lui Eliseiu, și s'a dus ea și casa ei și a lăcuit în pământul celor de alt neam șapte ani.

3. Și a fost după sfârșitul acelor șapte ani, s'a întors femeia din pământul celor de alt neam în cetate, și a venit la împăratul să se roage pentru casa sa și pentru țarinile sale.

4. Iar împăratul grăia către Ghiezi sluga lui Eliseiu omul lui Dumnezeu, zicând: spune mie toate cele mari care le-a făcut Eliseiu.

5. Și a fost când spunea el împăratului, cum a învieat pre feciorul cel mort, iată femeia al căreia fecior l-a învieat Eliseiu, strigă către împăratul pentru casa sa și pentru țarinile sale, și a zis Ghiezi: doamne împărate! Aceasta este femeia și acesta este feciorul ei pre care l-a învieat Eliseiu.

6. Și a întrebat împăratul pre femeie, și i-a povestit lui, și i-a dat ei împăratul un famen, zicând: întoarce toate ale ei și toate roadele țarinei ei din ziua în care a lăsat ea pământul până astăzi.

7. Și a venit Eliseiu în Damasc, și feciorul lui Ader împăratul Siriei eră bolnav, și i-a spus lui, zicând: a venit omul lui Dumnezeu până aici.

8. Și a zis împăratul către Azail: ia în mâna ta daruri, și mergi înaintea omului lui Dumnezeu, și întreabă pre Domnul printr'însul, zicând: oare mai sculă-mă-voiu din boala mea aceasta?

3 Împ. 14, 2, 3.

9. Și a mers Azail înaintea lui, și a luat daruri în mâna sa, și toate bunătățile Damascului povară de patruzeci de cămile, și a venit și a stătut înaintea lui, și a zis către Eliseiu: fiul tău feciorul lui Ader împăratul Siriei, m'a trimis la tine, zicând: oare sculă-mă-voiu din boala mea aceasta?

10. Și a zis către el Eliseiu: mergi și zi lui: cu vieață vei trăi, însă mi-au arătat mie Domnul, că el cu moarte va muri.

11. Și a stătut Azail înaintea feții lui, și a pus înaintea lui darurile până la rușinarea lui, și a plâns omul lui Dumnezeu.

12. Și a zis Azail: pentruce plânge domnul meu? și a zis: pentrucă știu câte rele vei face fiilor lui Israil, cetățile lor vei arde cu foc, și pre cei aleși ai lor cu sabie vei ucide, și pre pruncii lor îi vei sdrobî, și pre cele ce au în pânțece le vei spinteca.

4 Împ. 10, 32, 33; 12, 18; 13, 3; 15, 16.

13. Și a zis Azail: cine este robul tău, un câine mort, ca să facă acest lucru mare? Și a zis Eliseiu: arătat-mi-au Domnul, că tu vei împărăți preste Siria.

3 Împ. 19, 15.

14. Și s'a dus dela Eliseiu, și a intrat la domnul său, și el i-a zis lui: ce a zis ție Eliseiu? Și a răspuns: mi-a zis Eliseiu, că cu vieață vei trăi.

15. Și a fost a doua zi, a luat o cârpă și o a muiat în apă, și o a pus preste fața lui, și a murit, și a împărățit Azail în locul lui.

1 Paral. 3, 11; 2 Paral. 21, 4, 5.

16. În anul al cincilea al lui Ioram feciorul lui Ahaav împăratul lui Israil și al lui Iosafat împăratul Iudei a împărățit Ioram feciorul lui Iosafat împăratul Iudei.

17. În vârstă de treizeci și doi de ani eră când a început a împărăți, și opt ani a împărățit în Ierusalim.

2 Paral. 21, 5.

18. Și a umblat pre calea împăraților lui Israil, în ce chip a făcut casa lui Ahaav, că fata lui Ahaav eră lui femeie, și a făcut rele înaintea Domnului.

19. Și n'au vrut Domnul să strice pre Iuda, pentru David robul său, precum au fost zis, că-i va da lui luminător, și fiilor lui în toate zilele.

3 Împ. 1, 36; și 15, 4.

20. În zilele lui s'a scos Edom de supt mâna Iudei, și s'a pus preste sine împărat.

2 Paral. 21, 8.

21. Și s'a suit Ioram în Sior și toate carele cu el, și noaptea s'a sculat și a lovit pre Edom, care-l încunjurase pre el și pre mai marii carelor, și a fugit poporul la sălașurile sale.

22. Și s'a scos Edom de supt mâna Iudei, până în ziua aceasta. Atunci s'a scos și Lovna în vremea aceea.

Is. Navì 21, 13.

23. Și celelalte întâmplări ale lui Ioram, și toate câte a făcut, au nu iată s'au scris în cartea cuvintelor anilor

împăraților Iudei?

24. Și a adormit Ioram cu părinții săi, și s'a îngropat cu părinții săi în cetatea lui David tatăl său, și a împărățit Ohozia feciorul lui în locul lui.

2 Paral. 22, 1, 6.

25. În anul al doisprezecelea al lui Ioram feciorul lui Ahaav împăratul lui Israil a împărățit Ohozia feciorul lui Ioram împăratul Iudei.

26. În vârstă de douăzeci și doi de ani eră Ohozia când a început a împărăți, și un an a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui eră Gotolia, fata lui Amvri împăratul lui Israil.

2 Paral. 22, 2.

27. Și a umblat pre calea casei lui Ahaav, și a făcut rele înaintea Domnului, ca și casa lui Ahaav, pentru că a fost ginere lui Ahaav.

28. Și a mers cu Ioram feciorul lui Ahaav să facă războiu cu Azail împăratul celor de alt neam în Ramotul Galaadului, și au bătut Sirienii pre Ioram.

29. Și s'a întors împăratul Ioram în Iezrael ca să se vindece de ranele, cu care l-au bătut pre el Sirienii în Ramot, când s'a bătut el cu Azail împăratul Siriei, și Ohozia feciorul lui Ioram împăratul Iudei s'a pogorât să vadă pre Ioram feciorul lui Ahaav în Iezrael, că acolo eră bolnav.

CAP. 9.

Iu împărat. Moartea lui Ioram. Ohozia și Isabela.

Si a chemat Eliseiu prorocul pre unul din fiii prorocilor, și i-a zis lui: încinge mijlocul tău, și ia cornul cu acest untdelemn în mâna ta, și mergi în Ramot Galaad.

1 Împ. 10, 1; și 16, 1.

2. Și vei intra acolo, și vei vedea pre Iu feciorul lui Iosafat fiul lui Namesi, și vei intra și-l vei scula pre el din mijlocul fraților lui, și-l vei duce în cămară.

3 Împ. 19, 16.

3. Și vei lua cornul cu untuldelemn, și-l vei turna preste capul lui, și vei grăi: acestea zice Domnul Dumnezeul lui Israil: unsu-te-am împărat preste Israil. Și vei deschide ușa, și vei fugi, și nu vei rămâne acolo.

1 Împ. 10, 1, 16, 1, 13.

4. Și a mers fiul prorocul în Ramot Galaad.

5. Și a intrat, și iată mai marii oastei ședeau, și a zis: cuvânt am cu tine domnul meu, și a zis lui: cu cine dintre noi toți? Și a zis: cu tine domnul meu.

6. Și s'a sculat și a intrat în casă, și a turnat untuldelemn pre capul lui, și a zis lui: acestea zice Domnul Dumnezeul lui Israil: unsu-te-am împărat preste poporul Domnului preste Israil.

2 Paral. 22, 7.

7. Și vei pierde casa lui Ahaav domnul tău dinaintea feții mele, și să izbândești sângele robilor mei prorocilor, și sângele tuturor robilor Domnului din mâna lezavelii,

8. Și din mâna a toată casa lui Ahaav; și vei stârpi casa lui Ahaav până la cel ce se pișe la perete, pre cel închis și părăsit întru Israil.

3 Împ. 14, 10; și 21, 21.

9. Și voiu da casa lui Ahaav, ca și casa lui Ierovoam fiul lui Navat, și ca și casa lui Vaasa fiul lui Ahia.

3 Împ. 16, 3; și 11.

10. Și pre lezavel o vor mânca câinii pre câmpul lezreel, și nu va fi cine să o îngroape. Și a deschis ușa și a fugit.

3 Împ. 21, 19; și 23.

11. Iar lu a ieșit la slugile domnului său, și acelea i-au zis lui: pace este? Pentruce a venit flușturatul acesta la tine? Și le-a zis lor lu: voi știți omul și vorbele lui, și a zis: nedrept este, ci spune-ne nouă.

12. Și a zis lu către ei: așa și așa a grăit către mine, zicând: acestea zice domnul: unsu-te-am împărat preste Israil.

13. Iar ei auzind acestea, au grăit și a luat fiecare haina sa, și o a pus supt el să șază pre treaptă mai înaltă, și a trâmbițat cu cornul, și a zis: lu împărat.

14. Și s'a sculat lu feciorul lui Iosafat fiul lui Namesi asupra lui Ioram, și Ioram acesta păzeà în Ramot Galaad, și tot Israilul de către fața lui Azail împăratul Siriei.

15. Și s'a fost înapoiat Ioram împăratul, ca să se vindece în lezreel de ranele cu care l-au rănit Sirienii când se băteà el cu Azail împăratul Siriei, și a zis lu: de vă uniți în cuget cu mine, să nu iasă nimeni din cetate, ca să se ducă și să spue în lezreel.

16. Și a încălecat lu, și a plecat și s'a dus în lezreel, că Ioram împăratul lui Israil se vindecà în lezreel de săgetăturile cu care l-a săgetat Araminii în Ramot în războiul cu Azail împăratul Siriei, că el erà tare și bărbat puternic. Și Ohozia împăratul Iudei s'a fost pogorît acolo să vază pre Ioram.

17. Iar strejarul s'a suit în turn în lezreel, și a văzut praful lui lu venind el, și a zis: praf văz eu, și a zis Ioram: ia un călăreț și trimite înaintea lor, și să zică: pace este?

18. Și a mers călărețul pre un cal înaintea lor, și a zis: acestea zice împăratul: pace este? Și a zis lu: ce mai întrebi de pace? Întoarce-te după mine. Și a spus strejarul, zicând: a mers trimisul până la ei, și nu s'a întors.

19. Și a trimis alt călăreț, și s'a dus la el, și a zis: acestea zice împăratul: este pace? Și a zis lu: mai întrebi de pace? Întoarce-te după mine.

20. Și a spus strejarul, zicând: s'a dus până la ei, și nu s'a întors. Și aduc cu dânșii pre lu feciorul lui Namesi, căci mână furios.

21. Și a zis Ioram: înhamă caii, și a înhămat caii la căruță, și a ieșit împăratul lui Israil, și Ohozia împăratul Iudei, fiecare în căruța sa, și au ieșit într-o întâmpinare a lui lu, și l-au aflat pre el în țarina lui Navute din lezreel.

22. Și a fost dacă a văzut Ioram pre Iu, a zis: pace este Iu? Și a zis Iu: ce pace? Curviile Iezavelii mumei tale și fermecăturile ei se înmulțesc încă.

23. Și s'a întors Ioram mâinile sale, și fugind a zis către Ohozia: vânzare Ohozia!

24. Și a întins Iu arcul cât a putut cu mâna sa, și a lovit pre Ioram în mijlocul brațelor lui, și a trecut săgeata prin inima lui, și a căzut pre genunchii săi.

3 Împ. 21, 29.

25. Și a zis Iu către Vadecar, care erà al treilea după sine: ia-l și-l aruncă în țarina lui Navute din Iezreel, că mi-am adus aminte când călăream eu și tu mergând după Ahaav tatăl său, că Domnul au aruncat preste el sarcina aceasta, zicând:

26. De nu pentru sângele lui Navute și pentru sângele fiilor lui, care l-am văzul ieri, zice Domnul, voi răsplăti lui în țarina aceasta, zice Domnul; acum dar luându-l aruncă-l pre el într'o parte după cuvântul Domnului.

3 Împ. 21, 19.

27. Iar Ohozia împăratul Iudei văzând aceasta a fugit pre calea Vetganului, ci a alergat după el Iu, și a zis: și pre acesta, și l-a lovit pre el în car când se duceà la Gai, care este lângă Ievlam, și a fugit în Maghedò, și a murit acolo.

Is. Navì 17, 11.

28. Și l-au suit pre el slugile lui în car, și l-au adus în Ierusalim, și l-au îngropat pre el în groapa lui, cu părinții lui în cetatea lui David.

29. Și în anul al unsprezecelea al lui Ioram împăratul lui Israil a împărățit Ohozia preste Iuda.

30. Și a venit Iu la Iezreel, și Iezavel a auzit, și s'a văpsit ochii săi, și s'a împodobit capul său, și s'a uitat pre fereastră, și Iu intrà în cetate.

31. Și ea a zis: este pace lui Zamvri, cel ce a ucis pre domnul său?

3 Împ. 16, 18.

32. Iar lu ș'a ridicat fața către fereastră, și o a văzut pre ea, și a zis: cine ești tu? Vino cu mine, și se întoarseră către el doi fameni.

3 Împ. 15, 10.

33. Și le-a zis lor: aruncați-o jos, și o au aruncat, și s'a stropit cu sângele ei peretele și caii, și o călcară pre ea.

3 Împ. 21, 23.

34. Și a intrat lu, și a mâncat și a băut, și a zis: vedeți pre osândita aceea, și o îngropați, că fată de împărat este.

3 Împ. 16, 31.

35. Și au mers să o îngroape, și nu s'a aflat din ea alta, fără numai capul și picioarele și palmele mâinilor.

36. Și s'au înapoiat și au spus lui lu, iar el a zis: cuvântul Domnului este care au grăit prin robul său Ilie Tesviteanu, zicând: în câmpul lezreel vor mânca câinii cărnurile lezavelii.

3 Împ. 21, 23.

37. Și va fi trupul cel mort al lezavelii ca gunoiul pre fața țarinii în câmpul lezreel, ca să nu mai zică cineva: aceasta este lezavel.

CAP. 10.

Stârpirea neamului lui Ahaav și a popilor lui Vaal.

Și aveà Ahaav șaptezeci de fii în Samaria, și a scris lu carte, și o trimis în Samaria la boierii Samariei, la bătrâni și la hrănitorii fiilor lui Ahaav, zicând:

2. Și acum dacă va sosì cartea aceasta la voi, fiindcă la voi sunt fiii domnului vostru, și la voi sunt carele și caii, și cetăți întărite și armele.

3. Alegeți pre cel mai bun și pre cel mai drept dintre fiii domnului vostru, și-l puneți pre scaunul tatălui său, și faceți rășboiu pentru casa domnului vostru.

4. Iar ei s'au spăimântat foarte, și au zis, iată amândoi împărații n'au stăut împotiva feții lui, cum vom stà noi?

4 Împ. 9, 21, 23.

5. Și au trimis mai marii casei și mai marii cetății și bătrânii și hrănitorii la lu, zicând: slugile tale suntem noi, și ori câte vei zice către noi, vom face, pre nimenea nu vom face împărat, ce este bine întru ochii tăi vom face.

6. Și le-a scris lor lu a doua oară carte, zicând: de sunteți de ai mei voi, și cuvântul meu ascultați, luați capetele bărbaților fiilor domnului vostru, și le aduceți la mine în ceasul acesta mâine în lezreel. Și fiii împăratului erau șaptezeci de bărbați, pre aceștia bogații cetății îi hrăneau.

7. Și a fost dacă a sosit cartea la ei, au luat pre fiii împăratului, și au junghiat pre cei șaptezeci de bărbați, și au pus capetele în coșnițe, și le-au trimis la lu în lezreel.

8. Și a venit solul și i-a spus lui, zicând: au adus capetele fiilor împăratului, iar el a zis: puneți-le două grămezi la poarta cetății până dimineață.

9. Și a fost dimineața a ieșit și a stătut, și a zis către tot poporul: dreți sunteți voi, iată eu m'am sculat asupra domnului meu, și l-am omorât pre el, dar pre aceștia cine i-a omorât?

10. Vedeți acum, că nimica nu va cădeà din cuvântul Domnului pre pământ, că au grăit Domnul asupra casei lui Ahaav, și Domnul au făcut câte au grăit prin mâna robului său Ilie.

1 Împ. 3, 19.

11. Și a ucis lu pre toți cei ce au rămas în casa lui Ahaav în lezreel, și pre toți boierii lui și pre rudele lui și pre popii lui, că n'a rămas nimeni de ai lui.

12. Și s'a sculat lu, și a mers în Samaria, și venind la coliba unor păstori în cale, a aflat pre frații lui Ohozia împăratul ludei, și a zis:

13. Cine sunteți voi? Iar ei au zis: frații lui Ohozia noi, și ne ducem să ne închinăm fiilor împăratului și fiilor împărătesei.

14. Și a zis lu: prindeți pre ei vii, și i-au prins pre ei vii, și i-au junghiat pre ei la acea colibă patruzeci și doi de oameni, și n'a lăsat om dintr'înșii.

15. Și s'a dus de acolo, și a aflat pre Ionadav feciorul lui Rihav în cale întru întâmpinarea sa, și l-a binecuvântat pre el, și a zis către el lu: este inima ta cu inima mea dreaptă, precum este inima mea cu inima ta? Și a zis Ionadav: este, și a zis lu: de este dă-mi mâna ta, și i-a dat lui mâna sa, și l-a suit pre el în car lângă dânsul.

16. Și a zis către dânsul: vino cu mine și vezi râvna mea pentru Domnul Savaot, și l-a făcut pre el să șază în carul lui.

17. Și au intrat în Samaria, și au ucis pre toți cei ce rămăsese din ai lui Ahaav în Samaria, până i-au stins, după cuvântul Domnului, care l-au grăit către Ilie.

18. Și a adunat lu tot poporul, și a zis către ei: Ahaav a slujit lui Vaal puțin, iar lu va sluji lui mult.

19. Și acum toți prorocii lui Vaal, pre toți robii lui și pre toți popii lui să-i chemați la mine, nici unul să nu lipsească, că jertfă mare voi să fac lui Vaal, tot cel ce nu va veni va muri. Și lu a făcut aceasta cu înșelăciune, ca să piarză pre robii lui Vaal.

20. Și a zis lu: faceți serbare lui Vaal, și o vestiți pre ea.

21. Și a trimis lu în tot Israilul zicând: acum toți robii lui Vaal și toți popii și toți prorocii lui, nimenea să nu rămâe, că jertfă mare fac, cel ce nu va veni, nu va trăi, și au venit toți robii lui Vaal.

22. Și toți popii lui și toți prorocii lui, nici unul n'a rămas, care să nu fi venit, și au intrat în casa lui Vaal, și s'a umplut casa lui Vaal dela ușă până în fund.

23. Și a zis lu celor ce erau mai mari preste casa cea cu hainele: scoateți haine tuturor robilor lui Vaal, și le-au scos haine.

24. Și au intrat lu și Ionadav fiul lui Rihav în casa lui Vaal, și au zis robilor lui Vaal: cercați și vedeți, oare nu cumvă este cu voi cineva din robii Domnului?

25. Și scoateți pre toți robii Domnului, carii se află acolo, și a fost după ce au spus lui lu, că nu sunt din robii Domnului, ci numai robii lui Vaal singuri,

26. A intrat ca să facă tămâeri și jertfe, iar lu ș'a rânduie afară optzeci de oameni, și a zis: de va scăpa vre unul din oamenii, carii voi aduce eu în mâinile voastre, sufletul lui va fi pentru sufletul aceluia.

27. Și a fost după ce a sfârșit a face jertfa, a zis lu slujitorilor și mai marilor: intrați și îi omoriți pre ei, și să nu scape din ei om, și i-au ucis pre ei cu ascuțitul sabiei, și i-au aruncat slujitorii și mai marii, și s'au dus până la cetatea casei lui Vaal.

28. Și au scos stâlpul lui Vaal, și l-au ars, și au doborât stâlpul lui Vaal.

29. Și au stricat casa lui Vaal, și o a făcut să fie ieșitoare până în ziua aceasta.

30. Și a pierdut lu pre Vaal din Israil.

31. Iar dela păcatele lui Ierovoam feciorul lui Navat, care a făcut pre Israil a păcătuî, nu s'a depărtat lu, a umblat după junincele cele de aur din Vetil și din Dan.

3 Împ. 12, 28.

32. Și au zis Domnul către lu: pentrucă bine ai făcut ce este drept întru ochii mei, și toate cele ce erau în inima mea ai făcut casei lui Ahaav, fiii tăi până la al patrulea neam vor ședeà pre scaunul lui Israil.

33. Și lu n'a păzit ca să umble în legea Domnului Dumnezeuului lui Israil cu toată inima sa, nu s'a depărtat de păcatele lui Ierovoam feciorul lui Navat, care a făcut pre Israil a păcătuî.

4 Împ. 15, 8, 12.

34. În zilele acelea au început Domnul a tăia pre Israil, și i-a bătut pre ei Azail în tot hotarul lui Israil.

35. Dela Iordan către răsăritul soarelui tot pământul Galaadului, al lui Gad și al lui Ruvim și al lui Manasi dela Aroir, care este în marginea văii lui Arnon, și Galaadul și Vasanul.

36. Iar celelalte întâmplări ale lui lu, și toate câte a făcut și toată domnia lui și războaiele lui, care a făcut, au nu iată acestea scrise sunt în cartea împăraților lui Israil?

37. Și a adormit lu cu părinții săi, și l-a îngropat în Samaria, și a împărățit loahaz fiul lui în locul lui.

38. Iar zilele în care a împărățit lu preste Israil au fost douăzeci și opt de ani în Samaria.

CAP. 11.

Gotolia. Ungerea lui loas.

Iar Gotolia muma lui Ohozia văzând că au murit fiii ei, s'a sculat, și pierdù toată sămânța împărătească.

2. Și a luat lozavee fata împăratului Ioram sora lui Ohozia pre loas feciorul fratelui său, și l-a furat dintre fiii împăratului, cei hotărâți morții, pre el și hrănitoarea lui, și l-a ascuns în camera paturilor dela fața Gotoliei, și n'a fost omorât.

2 Paral. 22, 10.

3. Și a fost cu ea ascuns în casa domnului șase ani, și Gotolia împărățeà în țară.

4. Și în anul al șaptelea a trimis Iodae preotul, și a luat șutași ai Horilor și ai Razimilor, și i-au băgat pre ei la sine în casa Domnului și a făcut cu ei legătură înaintea Domnului, și i-a jurat pre ei și le-a arătat lor Iodae pre feciorul împăratului.

2 Paral. 23, 1.

5. Și le-a poruncit lor, zicând: lucrul acesta aveți să faceți: a treia parte din voi să intre sâmbăta, și faceți streaja casei împăratului la poartă,

2 Paral. 9, 25.

6. Și a treia parte la poarta căilor, și a treia parte dinapoi la poarta alergătorilor, și faceți paza casei Mesaè.

2 Paral. 23, 5.

7. Iar două părți dintre voi toți ieșind sâmbăta să păzească casa Domnului pe lângă împăratul.

8. Și faceți cerc împrejurul împăratului fiecare cu arma în mână, și cel ce va intra în rânduri va muri, și fiți cu

împăratul când va ieși și când va intra el.

9. Și au făcut sutașii toate câte a poruncit înțeleptul Iodae, și a luat fiecare pre oamenii săi pre cei ce intra sâmbăta și pre cei ce ies sâmbăta, și au intrat la Iodae preotul.

10. Și a dat preotul sutașilor sulile și armele împăratului David cele ce erau în casa Domnului.

2 Împ. 8, 7, 11.

11. Și stau ostașii fiecare cu arma în mână din colțul casei cel drept, până la colțul casei cel stâng către jertfelnic și către casă împrejurul împăratului.

12. Și au adus înainte pre fiul împăratului, și i-au pus lui cunună și mărturiea, și l-au făcut pre el împărat și l-au uns, și plesniră cu mâinile, și ziseră: să trăiască împăratul!

13. Și a auzit Gotolia glasul poporului ce alergă, și a intrat la popor în casa Domnului.

14. Și a văzut, și iată împăratul stă pre scaunul judecății, și cântăreții și trâmbițele lângă împăratul, și tot poporul locului bucurându-se și trâmbițând cu trâmbițe, și s'a rupt Gotolia hainele sale, și a strigat: răsvrătire! răsvrătire!

15. Și a poruncit Iodae preotul sutașilor și mai marilor puterii, și a zis către ei: scoateți-o afară din rânduri, și cel ce va merge după ea, să fie omorât cu sabie, că a zis preotul să nu moară în casa Domnului.

16. Și puseră mâinile pre ea, și au împins-o pre calea intrării cailor la casa împăratului, și a murit acolo.

17. Și a făcut Iodae legătură între Domnul și între împăratul și între popor, ca să fie popor Domnului.

2 Paral. 23, 16.

18. Și a intrat tot poporul țării în casa lui Vaal, și l-a stricat pre el și jertfelnicile lui și chipurile lui le-a sfărâmat bine, și pre Matan preotul lui Vaal l-a omorât înaintea feții jertfelnicilor, și a pus preotul strejari în casa Domnului.

4 Împ. 23, 20.

19. Și a luat pre șutași și pre Horii și pre Rasimi și pre tot poporul locului, și au pogorât pre împăratul din casa

Domnului, și au intrat pre calea porții alergătorilor în casa împăratului, și l-au așezat pre scaunul împăraților.

20. Și s'a bucurat tot poporul locului, și cetatea s'a odihnit, și pre Gotolia o au omorât cu sabie în casa împăratului.

21. În vârstă de șapte ani erà loas, când a început a împărăți.

2 Paral. 24, 1.

CAP. 12.

Împărăția lui loas.

În anul al șaptelea al lui lu s'a făcut împărat loas, și patruzeci de ani a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui erà Saviea din Versava.

2 Paral. 24, 1.

2. Și a făcut loas ce este drept înaintea Domnului în toate zilele în care l-a luminat pre el Iodae preotul.

3. Iar înălțimile nu le-a stricat, că acolo încă jertfeă poporul și tămâia pre înălțimi.

4 Împ. 15, 4, 35; 3 Împ. 15, 14; 2 Paral. 33, 17.

4. Și a zis loas către preoți: tot argintul celor sfinte care se aduce în casa Domnului, argintul de prețuiri, argintul care-l aduce omul prețuire, tot argintul care din inimă îl aduce omul în casa Domnului.

5. Să-și ia loruși preoții fiecare pentru prețăluirea sa, și ei să dreagă stricăciunea casei, preste tot ori unde s'ar afla acolo stricăciune.

6. Că în timp de douăzeci și trei de ani ai împărăției lui loas n'au dres preoții stricăciunea casei.

7. Și a chemat împăratul loas pre Iodae preotul și pre preoți, și a zis către ei: pentruce nu dregeți stricăciunea casei? De acum să nu mai luați argint pentru prețăluirile voastre, ci să-l dați pentru dregerea casei.

8. Și se învoiră preoții ca să nu ia argint dela popor, nici să dreagă stricăciunea casei.

9. Și a luat Iodae preotul o ladă și a făcut deasupra gaură prin scândura ei, și a pus-o în partea dreaptă a intrării în casa Domnului, și au dat preoții cei ce păzeau pragul, tot argintul care s'a aflat în casa Domnului.

10. Și a fost dacă a văzut, că este mult argint în sicriu, s'a suit logofățul împăratului și preotul cel mare și argintarii, și au strâns și au numărat argintul, care s'a aflat în casa Domnului.

2 Paral. 24, 11.

11. Și au dat argintul ce s'a găsit în mâinile priveghetorilor celor ce fac uneltele casei Domnului, și i-au dat teslarilor de lemne și clăditorilor celor ce lucrau în casa Domnului,

12. Și zidarilor și meșterilor și cioplitorilor de pietre, ca să cumpere lemne și pietre cioplite, ca să dreagă stricăciunea casei Domnului, la toate câte s'au cheltuit la casă, ca să se întărească.

13. Însă nu se vor face casei Domnului uși de argint, cuie, pahare și trâmbițe, tot vasul de aur și tot vasul de argint, din argintul care s'a băgat în casa Domnului.

14. Că lucrătorilor îl da ca să facă îmbunătățiri casei Domnului.

15. Și nu luă seamă dela oamenii, în mâinile cărora da argintul ca să-l dea lucrătorilor, că aveau credință într'înșii.

16. Argint pentru păcat și argint pentru greșală nu se băgă în casa Domnului, ci preoților se da.

Lev. 4, 3; și 5, 15.

17. Atunci s'a suit Azail împăratul Siriei, și a dat războiu asupra Ghetii, și o a luat și o a bătut pre ea, și s'a întors Azail fața ca să meargă asupra Ierusalimului.

4 Împ. 13, 3.

18. Și a luat Ioas împăratul Iudei toate cele afierosite, care le dăruise Iosafat și Ioram și Ohozia, părinții lui și împărații Iudei, și cele afierosite de el, și tot aurul care s'a

aflat în vistieriile casei Domnului și ale casei împăratului, și l-a trimis lui Azail împăratul Siriei, și așa s'a dus dela Ierusalim.

4 Împ. 8, 8; 3 Împ. 15, 18.

19. Iar celelalte întâmplări ale lui Ioas și toate câte a făcut, au nu iată acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împăraților Iudei?

20. Și s'au răsculat slugile lui, și se legară între ele, și au ucis pre Ioas în casa lui Mallon, cea dela Sela.

4 Împ. 14, 5.

21. Și Iezehar feciorul lui Iemuat și Iezevut feciorul lui Somir slugile lui l-au ucis pre el, și a murit și l-au îngropat pre el cu părinții lui în cetatea lui David, și a împărățit Amasias feciorul lui în locul lui.

CAP. 13.

Împărații Ioahaz și Ioas.

În anul al douăzeci și trei al lui Ioas feciorul lui Ohozia împăratul Iudei, a împărățit Ioahaz feciorul lui Iu preste Israil în Samaria șaptesprezece ani.

2 Și a făcut rele înaintea Domnului, și a umblat după păcatele lui Ierovoam feciorul lui Navat, care a făcut pre Israil a păcătuî, nu s'a abătut dela acelea.

3. Și s'a mânieat Domnul cu iuțime pre Israil, și i-au dat pre ei în mâna lui Azail împăratul Siriei și în mâna lui Ader feciorul lui Azail în toată viața lui.

4 Împ. 8, 8, 12, 17.

4. Și s'a rugat Ioahaz feții Domnului, și l-a ascultat pre el Domnul, că a văzut necazul lui Israil, cum i-a necăjit pre ei împăratul Siriei.

5. Și au dat Domnul mântuire lui Israil, și au ieșit de supt mâna Siriei, și au șezut fiii lui Israil în lăcașurile sale, ca mai nainte.

6. Însă nu s'a ferit de păcatele casei lui Ierovoam feciorul lui Navat, care a făcut pre Israil a păcătuì, într'acelea a umblat, încă și desişul a dăinuit în Samaria.

7. Că n'a rămas lui Ioahaz popor, fără numai cincizeci de călăreți și zece care și zece mii de pedestri, că i-a pierdut pre ei împăratul Siriei, și i-a făcut pre ei ca praful de pre cale.

8. Iar celelalte întâmplări ale lui Ioahaz, și toate câte a făcut și domniile lui, au nu sunt acestea scrise în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israil?

9. Și a adormit Ioahaz cu părinții săi, și l-au îngropat pre el cu părinții lui în Samaria, și a împărățit Ioas feciorul lui în locul lui.

10. În anul al treizeci și șapte al lui Ioas împăratul Iudei a împărățit Ioas feciorul lui Ioahaz preste Israil în Samaria șasesprezece ani.

11. Și a făcut rele înaintea Domnului, nu s'a abătut dela toate păcatele lui Ierovoam feciorul lui Navat, care a făcut pre Israil a păcătuì, într'acelea a umblat.

12. Iar celelalte cuvinte ale lui Ioas, și toate câte a făcut și domniile lui, care a făcut cu Amesia împăratul Iudei, au nu acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israil?

13. Și a adormit Ioas cu părinții săi, și Ierovoam a șezut pre scaunul lui, și s'a îngropat Ioas în Samaria cu împărații lui Israil.

14. Și Eliseiu erà bolnav de boala sa, de care a și murit, și s'a pogorît la el Ioas împăratul lui Israil, și a plâns înaintea feții lui, și a zis: părinte! părinte! carul lui Israil și călărețul lui.

15. Și a zis Eliseiu lui: ia arc și săgeți, și i-a adus lui arc și săgeți.

16. Și a zis împăratului lui Israil: pune mâna ta pre arc, și a pus Ioas mâna sa pre arc, și a pus și Eliseiu mâinile sale preste mâinile împăratului.

17. Și a zis: deschide fereastra despre răsărit, și o a deschis, și a zis Eliseiu: săgeată, și a săgetat.

18. Și a zis Eliseiu: săgeata mântuirii Domnului și săgeta mântuirii în Siria, și vei bate pre Sirieni la Afec până îi vei sfârși. Și a zis Eliseiu lui: ia arc, și a luat, și a zis împăratului lui Israil: lovește în pământ, și a lovit împăratul de trei ori și a stătut.

19. Și s'a mâhnit pre el omul lui Dumnezeu, și a zis: de ai fi lovit de cinci ori sau de șase ori, atunci ai fi bătut Siria până în sfârșit, iar acum de trei ori vei bate Siria.

20. Și a murit Eliseiu, și l-a îngropat pre el. Iar tâlharii Moavului au venit în pământul acela la începutul anului aceleuia.

21. Și a fost când îngropau unii pre un om, iată au văzut pre tâlhari și au aruncat pre om în groapa lui Eliseiu, și fiind înlăuntru omul, s'a atins de oasele lui Eliseiu, și a învieat și s'a sculat pre picioarele sale.

Sirah 48, 14, 15.

22. Iar Azail împăratul Siriei a necăjit pre Israil în toate zilele lui Ioahaz.

23. Și s'au făcut milă Domnului de Israilteni, și s'au îndurat spre ei și au căutat spre ei pentru legătura lui cea cu Avraam și cu Isaac și cu Iacov; și n'au vrut Domnul să-i piarză pre ei, și nu i-au lepădat pre ei dela fața sa până acum.

24. Și a murit Azail împăratul Siriei, și a împărățit Ader fiul lui în locul lui.

25. Și s'a întors Ioas feciorul lui Ioahaz, și a luat din mâna lui Ader feciorul lui Azail cetățile care le luase cu războiu din mâna lui Ioahaz tatăl său, de trei ori l-a bătut pre el Ioas, și a întors cetățile lui Israil.

CAP. 14.

Împărații Amesia și Azaria.

În anul al doilea al lui Ioas feciorul lui Ioahaz împăratul lui Israil a împărățit Amesia feciorul lui Ioas împăratul Iudei.

2. În vârstă de douăzeci și cinci de ani eră când s'a făcut împărat, și douăzeci și nouă de ani a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui, Ioachim din Ierusalim.

2 Paral. 25, 1.

3. Și a făcut ce este drept întru ochii Domnului, însă nu ca David tatăl lui, după toate câte a făcut Ioas tatăl său a făcut.

4. Însă înălțimile nu le-a stricat, încă poporul jertfeă și tămâieă pre înălțimi.

3 Împ. 3, 3.

5. Și după ce s'a întărit împărăția în mâna lui, a ucis pre slugile cele ce au omorât pre tatăl său.

4 Împ. 12, 20, 21.

6. Iar pre fiii celor ce au omorât nu i-a omorât, precum este scris în cartea legii lui Moisi, cum au poruncit Domnul, zicând: nu vor muri părinții pentru fii și fiii nu vor muri pentru părinți, ci fiecare pentru păcatele sale va muri.

A 2 Lege 24, 16; 2 Paral. 25, 4.

7. Acesta a bătut zece mii de Edomiți în valea Sării, și a luat întăritura în războiul acela, și a chemat numele ei Ietoi până în ziua aceasta.

Iezechil 18, 20; 2 Împ. 8, 13.

8. Atunci a trimis Amesia soli la Ioas feciorul lui Ioahaz al feciorului lui Iu împăratul lui Israil, zicând: vino să ne vedem față cu față.

9. Și a trimis Ioas împăratul lui Israil la Amesia împăratul Iudei, zicând: spinul cel din Livan, a trimis la chedrul din Livan, zicând: dă fata ta fiului meu să-i fie femeie, și au trecut hiarile țarinii cele din Livan, și au călcat spinul.

Jud. 9, 8.

10. Ai bătut tare Edomea, și te-a înălțat inima ta, mărește-te șezând în casa ta, că pentruce să faci războiu spre răul tău? Să cazi și tu și Iuda cu tine.

11. Și n'a ascultat Amesia, și s'a suit Ioas împăratul lui Israil, și s'a văzut unul cu altul, el și Amesia împăratul Iudei în Vetsamesul Iudei.

12. Și a căzut Iuda înaintea feții lui Israil, și a fugit fiecare om la lăcașul său.

13. Și pre Amesia feciorul lui Ioas al feciorului lui Ohozia împăratul Iudei, l-a prins Ioas fiul lui Ahaz împăratul lui Israil în Vetsamis, și a venit la Ierusalim, și a surpai zidul Ierusalimului dela poarta lui Efraim până la poarta unghiurilor patru sute de coți.

14. Și a luat aurul și argintul și toate uneltele ce s'au aflat în casa Domnului și în vistieriile casei împăratului și pre fiii săi, zălog, și s'a întors în Samaria.

15. Iar celelalte întâmplări ale lui Ioas câte a făcut în domnia lui, și cum s'a bătut cu Amesia împăratul Iudei, au nu sunt acestea scrise în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israil?

16. Și a adormit Ioas cu părinții săi, și s'a îngropat în Samaria cu împărații lui Israil, și a împărățit Ierovoam feciorul lui în locul lui.

17. Și a trăit Amesia fiul lui Ioas împăratul Iudei după ce a murit Ioas feciorul lui Ioahaz împăratul lui Israil cincisprezece ani.

18. Și celelalte întâmplări ale lui Amesia și toate câte a făcut, au nu sunt scrise acestea în cartea cuvintelor anilor împăraților Iudei?

2 Paral. 25, 26.

19. Și s'a sculat asupra lui cu sfat viclean în Ierusalim, și a fugit în Lahis, și a trimis după el în Lahis, și l-a omorât pre el acolo.

20. Și l-a pus pre el pre cal, și fu îngropat în Ierusalim cu părinții săi în cetatea lui David.

2 Paral. 25, 28.

21. Și a luat tot poporul Iudei pre Azaria, și acesta eră în vârstă de șasesprezece ani, și l-a făcut pre el împărat în locul lui Amesia tatăl său.

2 Paral. 26, 1.

22. Acesta a zidit Elotul, și o a întors Iudei după ce a adormit împăratul cu părinții săi.

23. În anul al cinsprezecelea al lui Amesia feciorul lui Ioas împăratul Iudei, a împărățit Ierovoam fiul lui Ioas preste Israil în Samaria patruzeci și unul de ani.

24. Și a făcut rele înaintea Domnului, nu s'a abătut dela toate păcatele lui Ierovoam fiul lui Navat, care a făcut pre Israil a păcătuî.

25. Acesta a luat înapoi hotarul lui Israil dela intrarea Ematului până la marea Araviei, după cuvântul Domnului Dumnezeuului lui Israil, care l-au grăit prin mâna robului său Ionă fiul lui Amati prorocul cel din Gethofer.

26. Că au văzut Domnul smerenia lui Israil amară foarte, și slăbiciunea și lipsa și părăsirea, și nu eră cine să ajute lui Israil.

A 2 Lege 32, 36; 4 Împ. 13, 4.

27. Și n'au grăit Domnul să stingă sămânța lui Israil de supt cer, și i-au mântuit pre ei prin mâna lui Ierovoam feciorul lui Ioas.

28. Și celelalte întâmplări ale lui Ierovoam, și toate câte a făcut și tăria lui cu care s'a răsboit, și cum a întors Damascul și Ematul Iudei în Israil, au nu sunt scrise acestea în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israil?

29. Și a adormit Ierovoam cu părinții săi cu împărații lui Israil, și a împărățit Zaharia feciorul lui în locul lui.

CAP. 15.

Alți împărați în Iuda și Israil.

În anul al douăzeci și șaptelea al lui Ierovoam împăratul lui Israil a împărățit Azaria feciorul lui Amesia împăratul Iudei.

2 Paral. 26, 1.

2. În vârstă de șasesprezece ani eră când a început a împărăți el, și cincizeci și doi de ani a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui eră Iehelia din Ierusalim.

2 Paral. 26, 3.

3. Și a făcut ce este drept înaintea Domnului după toate câte a făcut Amesia tatăl lui.

4 Împ. 12, 3.

4. Însă înălțimile nu le-a stricat, că poporul încă jertfea și tămâia pre înălțimi.

3 Împ. 15, 14.

5. Și s'au atins Domnul de împăratul, și a fost lepros până în ziua morții sale, și a lăcuit în casă deosebi, iar Ioatam fiul împăratului ședea în casă și judecă poporul țării.

2 Paral. 26, 21.

6. Iar celelalte întâmplări ale Azariei și toate câte a făcut, au nu sunt acestea scrise în cartea cuvintelor anilor împăraților Iudei?

7. Și a adormit Azaria cu părinții săi, și l-au îngropat pre el cu părinții lui în cetatea lui David, și a împărățit Ioatam fiul lui în locul lui.

8. În anul treizeci și opt al lui Azaria împăratul Iudei a împărățit Zaharia fiul lui Ierovoam preste Israil în Samaria șase luni.

9. Și a făcut rele întru ochii Domnului, după cum au făcut părinții lui, nu s'a abătut dela toate păcatele lui Ierovoam feciorul lui Navat, cel ce a făcut pre Israil a păcătuî.

10. Și asupra lui s'au sculat Selum feciorul lui Iavis și Kievdaam și Selum tatăl lui, și l-au bătut pre el și l-au omorât, și a împărățit Selum în locul lui.

11. Iar celelalte întâmplări ale lui Zaharia, iată sunt acestea scrise în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israil.

12. Acesta este cuvântul Domnului, care au grăit către lu, zicând: fiii tăi până la a patra sămânță vor ședeă după tine pre scaunul lui Israil, și s'a făcut așa.

4 Împ. 10, 32.

13. Și Selum feciorul lui Iavis a împărățit întru Israil în anul al treizeci și nouă al lui Azaria împăratul Iudei, și a împărățit Selum o lună de zile în Samaria.

14. Și s'a suit Manaim feciorul lui Gadi din Tarsila, și a venit în Samaria și a bătut pre Selum feciorul lui Iavis în Samaria, și l-a omorât pre el, și a împărățit în locul lui.

15. Iar celelalte întâmplări ale lui Selum și răsvrătirea ce a făcut el, iată sunt scrise în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israil.

16. Atunci a bătut Manaim Tersa, și toate câte erau într'însa și hotarele ei dela Tersa, pentrucă nu i-a deschis, și o a bătut pre ea și pre toți cei din ea, și pre femeile îngrecate le-a spintecat.

4 Împ. 8, 8.

17. În anul treizeci și nouă al lui Azaria împăratul Iudei a împărățit Manaim feciorul lui Gadi preste Israil în Samaria zece ani.

18. Și a făcut rele înaintea Domnului, nu s'a abătut dela toate păcatele lui Ierovoam feciorul lui Navat, care a făcut pre Israil a păcătuî.

19. În zilele acestuia s'a sculat Ful împăratul Asiriei asupra țării, și Manaim a dat lui Ful o mie de talanți de argint ca să fie mâna lui cu el, ca să se întărească împărăția în mâna lui.

1 Paral. 5, 26.

20. Și a scos Manaim argintul dela Israil, tot cel puternic cu avuția a dat împăratului Asirienilor cincizeci de siclii de fiecare om. Și s'a întors împăratul Asirienilor, și n'a stătut acolo în țară.

21. Și celelalte întâmplări ale lui Manaim și toate câte a făcut, au nu sunt acestea scrise în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israil?

22. Și a adormit Manaim cu părinții săi, și a împărățit Fachesia fiul lui în locul lui.

23. În anul cincizeci al lui Azaria împăratul Iudei a împărățit Fachesia feciorul lui Manaim preste Israil în

Samaria doi ani.

24. Și a făcut rele înaintea Domnului, nu s'a abătut dela toate păcatele lui Ierovoam feciorul lui Navat, care a făcut pre Israil a păcătuì.

25. Iar Fachee feciorul lui Romelie cel al treilea după el cu Argov și cu Aria și cincizeci de oameni cu el din Galaaditeni s'au sculat asupra lui și l-au bătut pre el în Samaria înaintea casei împăratului, și l-au omorît acolo, și a împărățit el în locul lui.

26. Iar celelalte întâmplări ale lui Fachesiea și toate câte a făcut, iată sunt scrise în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israil.

27. În anul cincizeci și doi al lui Azaria împăratul Iudei, a împărățit Fachee feciorul lui Romelie preste Israil în Samaria douăzeci de ani.

28. Și a făcut rele într-o ochii Domnului, nu s'a abătut dela toate păcatele lui Ierovoam feciorul lui Navat, care a făcut pre Israil a păcătuì.

29. În zilele lui Fachee împăratul lui Israil a venit Telgat-fellasar împăratul Asirienilor, și a luat Aia și Avel și Tamaaha și Anioh și Kenez și Asor și Galaad și Galilea tot pământul Netalimului, și i-au mutat pre ei în Asiriea.

30. Și s'a răsvrătit Osie feciorul lui Ila asupra lui Fachee feciorul lui Romelie, și l-a bătut pre el și l-a omorât, și a împărățit în locul lui în anul douăzeci al lui Ioatam feciorul lui Ozie.

31. Iar celelalte întâmplări ale lui Fachee și toate câte a făcut el, iată acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israil.

32. În anul al doilea al lui Fachee feciorul lui Romelie împăratul lui Israil a împărățit Ioatam feciorul lui Ozie împăratul Iudei.

2 Paral. 27, 1.

33. În vârstă de douăzeci și cinci de ani erà când a început a împărăți el, și șasesprezece ani a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui Ierusa fata lui Sadoc.

34. Și a făcut ce este drept înaintea Domnului, după toate câte a făcut Ozie tatăl său.

35. Însă înălțimile nu le-a stricat, că poporul încă jertfeă și tămâia pre înălțimi. Acesta a zidit poarta casei Domnului cea din sus.

4 Împ. 12, 3; 3 Împ. 15, 14.

36. Iar celelalte întâmplări ale lui Ioatam și toate câte a făcut, au nu sunt acestea scrise în cartea cuvintelor anilor împăraților Iudei?

37. În zilele acelea au început Domnul a trimite asupra Iudei pre Raason împăratul Siriei și pre Fachee fiul lui Romelie.

38. Și a adormit Ioatam cu părinții săi, și s'a îngropat cu părinții săi în cetatea lui David tatăl său, și a împărățit Ahaz fiul lui în locul lui.

CAP. 16.

Împărăția lui Ahaz.

În anul șaptesprezece al lui Fachee feciorul lui Romelie a împărățit Ahaz feciorul lui Ioatam împăratul Iudei.

2. În vârstă de douăzeci de ani eră Ahaz când a început a împărăți, și șasesprezece ani a împărățit în Ierusalim, și n'a făcut ce este drept întru ochii Domnului Dumnezeuului lui cu credință, ca David tatăl său.

2 Paral. 28, 1.

3. Și a umblat pre calea împăraților lui Israil, încă și pre fiul său l-a trecut prin foc, după urâciunile neamurilor pre care le-au scos Domnul dela fața fiilor lui Israil.

A 2 Lege 12, 31; 3 Împ. 16, 30; 21, 22.

4. Și jertfeă și tămâia pre înălțimi și pre dealuri și supt tot desișul.

2 Paral. 28, 4; 3 Împ. 14, 23; Ierem. 2, 20; Iezech. 6, 13.

5. Atunci s'a dus Raason împăratul Siriei și Fachee feciorul lui Romelie împăratul lui Israil la Ierusalim să dea

răsboiu, și au împresurat pre Ahaz, și nu l-au putut bate.

Isaia 7, 1; 2 Paral. 28, 5.

6. În vremea aceea a întors Raason împăratul Siriei Elatul la Siria, și a scos pre Evrei din Elat, și Idumei au venit în Elat, și au lăcuit acolo până în ziua aceasta.

7. Și a trimis Ahaz soli la Telgat-fellasar împăratul Asirienilor, zicând: robul tău și fiul tău sunt eu, vino și mă mântuește din mâna împăratului Siriei și din mâna împăratului lui Israil, carii s'au sculat asupra mea.

2 Paral. 28, 16.

8. Și a luat Ahaz argintul și aurul, care s'a aflat în vistieriile casei Domnului și în vistieriile casei împăratului, și l-a trimis împăratului Asirienilor dar.

2 Paral. 28, 21.

9. Și l-a ascultat pre el împăratul Asirienilor, și s'a dus împăratul Asirienilor la Damasc, și l-a luat și l-a dărmănat pre el, iar pre Raason împăratul l-a omorât.

Isaia 17, 1; Amos 1, 5.

10. Și a mers împăratul Ahaz întru întâmpinarea lui Telgat-fellasar împăratul Sirienilor la Damasc, și a văzut jertfelnicul din Damasc, și a trimis împăratul Ahaz la Uriea preotul asemănarea jertfelnicului, și tocmeala lui și toată făptura lui.

2 Paral. 25, 14.

11. Și a clădit Uriea preotul jertfelnicul după toate câte a trimis împăratul Ahaz din Damasc; așa a făcut Uriea preotul până a venit împăratul dela Damasc.

12. Și venind împăratul Ahaz din Damasc, a văzut împăratul jertfelnicul, și s'a apropiat de jertfelnic și s'a suit pre el.

13. Și a tămâiat arderea sa și jertfa sa, și a făcut turnarea sa, și a vărsat preste jertfelnic sângele jertfelor de pace ale sale.

14. Iar jertfelnicul cel de aramă, care eră înaintea Domnului l-a mutat dinaintea feții casei Domnului, și din

mijlocul altarului și din mijlocul casei Domnului, și l-a pus în laturea altarului despre miazănoapte.

15. Și a poruncit Ahaz împăratul lui Uriea preotul, zicând: pre jertfelnicul cel mare vei aduce arderea de tot cea de dimineață și jertfa cea de seara, și arderea cea de tot a împăratului și jertfa lui, și arderea cea de tot a tot poporul, și jertfa lor și turnarea lor, și tot sângele arderii de tot și tot sângele jertfei vei turna preste el; iar jertfelnicul cel de aramă va fi mie să văz ce trebuie a face.

16. Și a făcut Uriea preotul după toate câte i-a poruncit Ahaz împăratul.

17. Și a tăiat împăratul Ahaz închiderile temeliilor, și a mutat dela ele scaldătoarea, și marea o a stricat de pre boii cei de aramă, carii erau de desuptul ei, și o a pus pre temelie de piatră;

3 Împ. 7, 27.

18. Și temeliea șederii cea zidită în casa Domnului și intrarea împăratului cea din afară, o a întors în casa Domnului dela fața împăratului Asirienilor.

19. Iar celelalte întâmplări ale lui Ahaz câte a făcut, au nu sunt acestea scrise în cartea cuvintelor anilor împăraților Iudei?

20. Și a adormit Ahaz cu părinții săi, și s'a îngropat cu părinții săi în cetatea lui David, și a împărățit Ezechia feciorul lui în locul lui.

CAP. 17.

Ezechia și robia Asirienilor.

În anul doisprezece al lui Ahaz împăratul Iudei a împărățit Osie feciorul lui Ila în Samaria preste Israil nouă ani.

2. Și a făcut rele înaintea Domnului, însă nu ca împărații lui Israil, carii au fost mai înainte de el.

3. Asupra acestuia s'a suit Salmanasar împăratul Asirienilor, și s'a făcut Osie rob lui, și dà lui daruri.

4 Împ. 18, 9; Tobie 1, 2.

4. Și a aflat împăratul Asirienilor întru Osie vicleșug, că a trimis sol la Sigor împăratul Eghiptului, și n'a dat daruri împăratului Asirienilor în anul acela, și l-a încunjurat pre el împăratul Asirienilor, și l-a legat pre el în temniță.

5. Și a năvălit împăratul Asirienilor în toată țara, și s'a dus în Samaria, și o a încunjurat cu oaste trei ani.

6. În anul al nouălea al lui Osie a luat împăratul Asirienilor Samaria, și a mutat pre Israil în Asiria, și i-a rânduit pre ei să lăcuiască în Alae și în Avor la râurile Gozanului și în munții Midilor.

7. Și s'a făcut aceasta pentrucă au păcătuit fiii lui Israil Domnului Dumnezeuului lor celui ce i-au scos pre ei din pământul Eghiptului, de supt mâna lui Faraon împăratul Eghiptului, și au cinstit dumnezei streini.

8. Și au umblat întru îndreptările neamurilor pre care le-au scos Domnul dela fața fiilor lui Israil, și împărații lui Israil câte au făcut.

Lev. 18, 3.

9. Și câte cuvinte nedrepte au făcut fiii lui Israil asupra Domnului Dumnezeuului său, și ș'au zidit loruși înălțimi în toate cetățile sale, dela turnul păzitorilor până la cetatea cea tare.

10. Și ș'au făcut loruși stâlpi și desisuri pe tot dealul înalt și supt tot lemnul stufos.

3 Împ. 14, 23; Isaia 57, 5; Ierem. 2, 20.

11. Și au tămâiat pre toate înălțimile ca și neamurile pre care le-au mutat Domnul dela fața lor, și au făcut lucruri rele întărâtând pre Domnul.

12. Și au slujit idolilor, de carii le-au zis lor Domnul, să nu facă cuvântul acesta Domnului.

Eșire 20, 3.

13. Și au mărturisit Domnul în Israil și în Iuda, prin mâna tuturor prorocilor săi, cel ce toate vede, zicând: întoarceți-vă dela căile voastre cele rele, și păziți poruncile mele și îndreptările mele, și toată legea care o am poruncit

părinților voștri, câte am trimis lor prin mâna robilor mei prorocilor.

Ierem. 18, 11; și 25, 5.

14. Și n'au ascultat, ci ș'au învârtoșat cerbicea sa mai tare decât cerbicea părinților lor, care n'au crezut Domnului Dumnezeuului lor.

A 2 Lege 31, 27.

15. Și au lepădat legătura, care o a făcut cu părinții lor, și mărturiile lui, care le-au mărturisit lor, nu le-au păzit, și au umblat după deșertăciuni și s'au făcut deșerți, și au urmat neamurilor celor de prin prejurul lor, de care le-au poruncit Domnul lor, ca să nu facă unele ca acestea.

Lev. 18, 24; Rom. 1, 21.

16. Și au părăsit poruncile Domnului Dumnezeuului său, și ș'a turnat sieși două juninci, și au făcut desişuri și s'au închinat la toată puterea cerului, și au slujit lui Vaal.

Eşire 32, 8; 3 Împ. 12, 28.

17. Și au trecut pre feciorii lor și pre fetele lor prin foc, și făceau vrăji și se descântau, și au ispitit a face rele întru ochii Domnului, ca să-l întărite pre el.

Lev. 18, 21.

18. Și s'au mânieat Domnul foarte pre Israil, și i-au lepădat pre ei dela fața sa, și n'a rămas fără numai seminția lui Iuda singură.

3 Împ. 11, 13.

19. Încă și Iuda n'a păzit poruncile Domnului Dumnezeuului său, ci a umblat întru îndreptările lui Israil, care le făcuse, și a lepădat pre Domnul.

Lev. 18, 3.

20. Și s'au mânieat Domnul pre toată sămânța lui Israil, și i-au necăjit pre ei, și i-au dat în mâna celor ce-i jefuesc pre ei, până ce i-au lepădat dela fața sa.

21. Pentrucă Israil împotriva casei lui David ș'a făcut luiși împărat pre Ierovoam feciorul lui Navat, și a abătut Ierovoam pre Israil, ca să nu meargă după Domnul, și i-a făcut pre ei să cază în păcat mare.

1 Împ. 12, 19.

22. Și au umblat fiii lui Israil în tot păcatul lui Ierovoam, care l-a făcut, nu s'au abătut dela el.

23. Până ce au lepădat Domnul pre Israil dela fața sa, precum au grăit Domnul prin mâna tuturor robilor săi prorocilor, și s'a mutat Israil din pământul său la Asirieni, până în ziua aceasta.

Ierem. 25, 9.

24. Și a adus împăratul Asirienilor din Vavilon și din Hut și dela Aiea și dela Emat și dela Sipfaroaim, și i-au așezat în cetățile Samariei în locul fiilor lui Israil, și au moștenit Samaria, și au lăcuit în cetățile ei.

25. Și a fost la începutul șederii lor nu s'au temut de Domnul, și au trimis Domnul asupra lor lei, și îi omorau pre ei.

3 Împ. 13, 24.

26. Și a grăit către împăratul Asirienilor, zicând: neamurile care le-ai mutat și le-ai așezat în cetățile Samariei nu știu judecata Dumnezeului pământului acestuia, pentru aceea au trimis asupra lor lei, și îi omoară pre ei, pentru că nu știu judecata Dumnezeului pământului.

27. Și a poruncit împăratul Asirienilor, zicând: duceți acolo pre unul din preoții carii ați adus de acolo, și să meargă să lăcuiască acolo și să-i învețe pre ei judecata Dumnezeului pământului aceluia.

28. Și a adus unul din preoții cei aduși dela Samaria, și a șezut în Vetil, și i-a învățat preotul pre ei, ca să se teamă de Domnul.

29. Și-și făceau neamurile dumnezei loruși, și-i puneau în capiștea de pre înălțimi pre care le-au făcut Samarinenii, fiecare neam în cetățile sale, în care lăcuiă.

30. Și oamenii Vavilonului au făcut pre Sohot Venit, și oamenii Hutului au făcut pre Erghel și oamenii Ematului au făcut pre Asimat.

31. Și Eveii au făcut pre Evlazer și Tartac și Sipfaroaim, ardeau pre fiii săi cu foc lui Adrameleh și lui Animeleh

dumnezeilor Sipfaroaimilor.

32. Ei se temeau de Domnul, dar așezară și urîciunile lor în capiștele de pre înălțimi pre care le-au făcut în Samaria, fiecare neam în cetatea în care lăcuiă.

3 Împ. 12, 31.

33. Se temeau de Domnul, dar ș'au făcut lor preoți pentru înălțimi și ș'au făcut loruși în capiștea de pre înălțimi.

Sofon. 1, 5.

34. Și de Domnul se temeau, și idolilor se închinau după judecata neamurilor de unde i-au mutat pre ei.

35. Până în ziua aceasta ei fac după obiceiul lor cel de demult, nu se închină, nici nu fac îndreptările lor și judecățile lor, după legea și după porunca, care o au poruncit Domnul fiilor lui Iacov, căruia i-au pus numele Israil.

Fac. 32, 28.

36. Și au pus Domnul cu dânșii legătură, și le-au poruncit lor, zicând: să nu cinstiți dumnezei streini, și să nu vă închinați lor și să nu slujiți lor și să nu jertfiți lor,

37. Fără numai Domnului celui ce v'au scos pre voi din pământul Eghipetului cu putere mare și cu braț înalt, de acesta să vă temeți, și lui să vă închinați și lui să jertfiți.

Eșire 6, 6.

38. Și îndreptările lui și judecățile lui și legea lui și poruncile lui, care le-au scris vouă să le faceți, păziți-le în toate zilele, și să nu vă temeți de alți dumnezei.

Jud. 6, 10.

39. Și legătura care o au pus cu voi, să nu o uitați, și să nu vă temeți de alți dumnezei,

40. Fără numai de Domnul Dumnezeul vostru să vă temeți, și el vă va scoate pre voi din mâna tuturor vrăjmașilor voștri.

41. Și să nu ascultați de judecata lor, care fac ei.

42. Și se temeau neamurile acestea de Domnul, și slujau și idolilor lor, și fiii lor și fiii fiilor lor precum au făcut părinții lor, așa fac și ei până în ziua aceasta.

CAP. 18.

Împărăția lui Ezechia. Asirienii încunjură Ierusalimul.

Și a fost în anul al treilea al lui Osie, feciorul lui Ila împăratul lui Israil, a împărățit Ezechia feciorul lui Ahaz împăratul Iudei.

2 Paral. 28, 27, 29, 1.

2. În vârstă de douăzeci și cinci de ani a fost când a început a împărăți, și douăzeci și nouă de ani a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui Av fata lui Zaharia.

3. Și a făcut ce este drept întru ochii Domnului, după toate câte a făcut David tatăl lui.

4. Acesta a stricat înălțimile, și a sfărâmat toți stâlpii și a surpat desigurile și șarpele cel de aramă, care l-a făcut Moisi, că până în zilele acelea tămâiau fiii lui Israil lui, și l-a chemat pre el Neestan.

Num. 21, 9; 2 Paral. 34, 7.

5. Întru Domnul Dumnezeu lui Israil a nădăjduit, și după el n'a fost asemenea lui între împărații Iudei și între cei ce au fost înaintea lui.

3 Împ. 3, 12.

6. Și s'a lipit de Domnul, și nu s'a abătut dela dânsul, și a păzit poruncile lui, câte a poruncit Moisi.

7. Și Domnul eră cu el, și toate care le făcea el, înțelepțește le făcea, și a dat războiu asupra împăratului Asirienilor, și nu i-a slujit lui.

2 Paral. 31, 21.

8. Acesta a bătut pre cei de alt neam până la Gaza și până la hotarul ei, dela turnul păzitorilor până la cetatea cea tare.

Isaia 14, 29.

9. Și a fost în anul patru al împăratului Ezechia, acesta este anul al șaptelea al lui Osie feciorul lui Ila împăratul lui Israil, s'a suit Salmanasar împăratul Asirienilor asupra Samariei, și o a bătut și o a luat pre ea.

4 Împ. 17, 3.

10. Când se sfârșea al treilea an în anul al șaselea al lui Ezechia, al nouălea an al lui Osie împăratul lui Israil, s'a luat Samaria.

11. Și a mutat împăratul Asirienilor pre Samarineni în Asiria, și i-a pus pre ei la Alae și la Avor râurile Gozanului și munții Midilor.

Tobie 1, 2.

12. Pentrucă n'au ascultat cuvântul Domnului Dumnezeuului lor, și au călcat așezământul de lege al lui, toate câte a poruncit Moisi robul Domnului, nici le-au ascultat, nici le-au făcut.

13. Și în anul patrusprezece al împăratului Ezechia, s'a suit Senaherim împăratul Asirienilor asupra cetăților celor tari ale Iudei, și le-a luat.

2 Paral. 32, 1; Sirah 46, 21; Isaia 36, 1.

14. Și a trimis Ezechia împăratul Iudei soli la împăratul Asirienilor în Lahis, zicând: greșit-am, întoarce-te deasupra mea, ori ce vei pune preste mine, voiu purtă; și a pus împăratul Asirienilor preste Ezechia împăratul Iudei trei sute de talanți de argint și treizeci de talanți de aur.

15. Și a dat Ezechia tot argintul, care s'a aflat în casa Domnului și în vistieriile casei împăratului.

16. În vremea aceea a despoiat Ezechia împăratul Iudei porțile bisericii Domnului și rezemătorile, care le-a auzit Ezechia împăratul Iudei, și le-a dat împăratului Asirienilor.

17. Și a trimis împăratul Asirienilor pre Tartan și pre Rafis și pre Rapsachis din Lahis la împăratul Ezechia cu putere grea foarte asupra Ierusalimului, și s'au suit aceia și au venit la Ierusalim, și au stătut lângă drumul apei scaldătoareii cei din sus, care este în calea țarinei nălbitorului.

2 Paral. 32, 9.

18. Și au strigat către Ezechia, și a ieșit la ei Eliachim feciorul lui Helchie dregătorul casei, și Somna logofătul și Ioas feciorul lui Safat scriitorul.

19. Și a zis către ei Rapsachis: spuneți lui Ezechia: acestea zice împăratul cel mare, împăratul Asirienilor.

20. Ce este nădejdea aceasta, care nădăjduiești? Doar ai grăit cuvintele buzelor sfat și putere a face războiu, acum dar în cine nădăjduind, ai ridicat războiu asupra mea?

21. Acum iată te nădăjduiești în toiagul cel de trestie frântă în Eghiptet? Pre care de se va rezemă omul, va intra în mâna lui și o va găuri, așa este Faraon împăratul Eghiptetului tuturor celor ce nădăjduesc într'însul.

lezech. 29, 6.

22. Iar de veți zice către mine: întru Domnul Dumnezeul nostru nădăjduim, au nu însuș Ezechia acesta a stricat înălțimile lui și jertfelnicile lui? Și a zis Iudei și Ierusalimului: înaintea jertfelnicului acestuia vă închinați în Ierusalim?

23. Și acum dați războiu cu domnul meu împăratul Asirienilor, și-ți voi da ție două mii de cai, de vei putea să-ți dai tu ție călăreți pentru ei.

24. Și cum vei căuta tu la un povățuitor de loc din slujitorii cei mai mici ai domnului meu? Ci ai nădăjduit în Eghiptet pentru care și pentru călăreți?

2 Paral. 12, 3; lezech. 17, 15.

25. Și acum au fără de Domnul ne-am suit noi asupra locului acestuia ca să-l stricăm? Domnul au zis către mine: mergi asupra pământului acestuia, și-l strică.

26. Și a zis Eliachim feciorul lui Helchie și Somna și Ioas, către Rapsachis: grăește către slugile tale sirienește, că înțelegem noi, și nu grăi către noi evreește, că te aude poporul cel de pre zid.

27. Și a zis către ei Rapsachis: au doar la domnul tău și la tine m'a trimis domnul meu să grăesc cuvintele acestea? Și nu la oamenii cei ce șed pre zid, ca să-și mănânce balega și să-și bea udul său împreună cu voi?

28. Și a stăut Rapsachis și a strigat cu glas mare evreește, și a zis: ascultați cuvintele împăratului celui mare, ale împăratului Asirienilor, acestea zice împăratul:

29. Nu vă semețească pre voi Ezechia, că nu va putea să vă scoată pre voi din mâna mea.

30. Și nu vă face Ezechia pre voi să nădăjduiți spre Domnul, zicând: scoțând, ne va scoate pre noi Domnul, și nu se va da cetatea aceasta în mâna împăratului Asirienilor.

4 Împ. 19, 10; 2 Paral. 32, 11.

31. N'ascultați pre Ezechia, că acestea zice împăratul Asirienilor: faceți cu mine cuvântare bună, și ieșiți la mine, și va bea omul vinul său, și smochinele sale va mânca, și va bea apă din fântâna sa.

32. Până când voi veni și voi muta pre voi la pământ, ca pământul vostru, pământul grâului și al vinului și al pâinii și al viilor, pământul maslinilor de untdelemn și al mierei, și veți trăi și nu veți muri; și n'ascultați pre Ezechia, că vă înșală pre voi, zicând: Domnul ne va mântui pre noi.

33. Au mântuit-au vre o dată dumnezeii neamurilor fiecare țara sa din mâna împăratului Asirienilor?

34. Unde este Dumnezeul lui Emat și al lui Arfad? Unde este Dumnezeul lui Sipfaroaim, Anna și Ava? Au doar au scos pre Samaria din mâna mea?

Ierem. 49, 23.

35. Cine este între toți dumnezeii pământurilor, carii să fi scos pământurile lor din mâna mea? Cum va scoate Domnul Ierusalimul din mâna mea?

36. Iar poporul a tăcut și nu i-a răspuns lui cuvânt, că eră porunca împăratului, zicând: să nu-i răspundeți lui.

37. Și a intrat Eliachim feciorul lui Helchie dregătorul casei și Somna logofătul și Ioas feciorul lui Safat scriitorul la Ezechia cu hainele rupte, și spuseră lui cuvintele lui Rapsachis.

CAP. 19.

Ezechia prin rugăciune înfrânge pre Senahirim.

Și a fost dacă a auzit împăratul Ezechia, ș'a rupt hainele sale, și s'a îmbrăcat cu sac și a intrat în casa Domnului.

Isaia 37, 1.

2. Și a trimis pre Eliachim dregătorul casei și pre Somna logofătul și pre bătrânii preoților îmbrăcați cu saci la Isaia prorocul fiul lui Amos.

Isaia 1, 1.

3. Și a zis către el: acestea zice Ezechia: ziua necazului și a certării și a mâniei este ziua aceasta, că a venit vremea să se nască fii, și ceea ce naște n'are putere.

4. Doar va auzi Domnul Dumnezeuul tău toate cuvintele lui Rapsachis, pre care l-a trimis împăratul Asirienilor domnul lui, să ocărăscă pre Dumnezeuul cel viu și să-l hulească cu cuvintele, care le-au auzit Domnul Dumnezeuul tău, fă rugăciune pentru rămășița ce mai este.

5. Și au venit slugile împăratului Ezechia la Isaia.

6. Și le-a zis lor Isaia: acestea să spuneți domnului vostru: acestea zice Domnul, să nu te sperii de cuvintele, care le-ai auzit, cu care m'au hulit pre mine slugile împăratului Asirienilor.

7. Iată eu dau întru dânsul duh, și va auzi veste, și se va întoarce în pământul său, și-l voiu surpă cu sabie în pământul său.

8. Și s'a înapoiat Rapsachis, și a aflat pre împăratul Asirienilor dând războiu asupra Lovnei, că a auzit cum că s'a dus din Lahis.

Is. Navì 10, 29; Isaia 37, 8.

9. Și a auzit de Tarac împăratul Etiopenilor, zicând: iată a ieșit să dea războiu cu tine, și s'a întors și a trimis soli la Ezechia zicând:

10. Așa să spuneți lui Ezechia împăratul Iudei: să nu te semețească Dumnezeuul tău, întru care tu nădăjduiești, zicând: nu se va da Ierusalimul în mâinile împăratului Asirienilor.

4 Împ. 18, 30.

11. Iată tu ai auzit toate câte au făcut împărații Asirienilor tuturor țărilor, cum le-au bătut, și tu vei scăpa?

12. Sau izbăvit-i-au pre ei dumnezeii neamurilor, pre care le-au pierdut părinții mei, pre Gozan și pre Haran și pre Rafis și pre fiii lui Eden cei din Talasar?

13. Unde este împăratul Ematului și împăratul Arfadului și unde este împăratul cetății Sipfaroaim, Annà și Avà?

14. Și a luat Ezechia cărțile din mâna solilor, și le-a cetit și s'a suit în casa Domnului, și le-a deschis Ezechia înaintea Domnului.

15. Și s'a rugat Ezechia către Domnul, și a zis: Doamne Dumnezeul lui Israil, cel ce șezi pre Heruvimi, tu ești Dumnezeu singur în toate împărățiile pământului, tu ai făcut cerul și pământul.

Ps. 79, 2; 2 Paral. 32, 20.

16. Pleacă Doamne urechea ta, și mă ascultă, deschide Doamne ochii tăi și vezi, și auzi cuvintele lui Senahirim, care a trimis să ocărăscă pre Dumnezeul cel viu.

17. Că cu adevărat Doamne împărăția Asirienilor au pustiit neamurile și tot pământul lor.

18. Și pre dumnezeii lor i-au băgat în loc, că n'au fost dumnezei, ci lucruri de mâini omenești, lemne și pietre, pentru aceea i-au pierdut pre ei.

19. Și acum Doamne Dumnezeul nostru, mântuește-ne pre noi din mâna lui, ca să cunoască toate împărățiile pământului, că tu singur ești Domnul Dumnezeu.

20. Și a trimis Isaia fiul lui Amos la Ezechia, zicând: acestea zice Domnul Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israil: auzit-am cele ce te-ai rugat către mine pentru Senahirim împăratul Asirienilor.

21. Acesta este cuvântul, care au grăit Domnul pentru dânsul: te defaimă și te batjocorește fecioara fata Sionului, asupra ta capul său clătește fata Ierusalimului.

22. Pre cine ai ocărît și pre cine ai hulit? Și asupra cui ai înălțat glasul și ai ridicat spre înălțime ochii tăi, asupra sfântului lui Israil.

Isaia 45, 11.

23. Prin mâna solilor tăi ai defăimat pre Domnul, și ai zis: cu mulțimea carelor mele eu mă voi suî întru înălțimea munților în partea Livanului, și am tăiat chedrii cei mari și chiparoșii lui cei aleși, și am intrat până la mijlocul dumbrăvii Carmilului.

24. Eu sap și beau ape streine, și am pustiit cu urma piciorului meu toate râurile îngrădite.

25. Au n'ai auzit că aceasta de departe o am făcut, din zilele cele din început o am zidit și o am adus pre ea, și am venit la partea săvârșirii lui, dumbrava Carmilului o am păzit, și au fost ridicările nemerniciei rășboinici cetăți tari.

26. Și cei ce lăcuesc într'însele au slăbit cu mâna, spăimântatu-s'au, și s'au rușinat și s'au făcut ca iarba țarinei și ca iarba ce crește pre coperișul casei, călcare înaintea celui ce stă.

27. Și șederea ta și intrarea ta și ieșirea ta am cunoscut, și mâniea ta, că te-ai mânieat asupra mea.

28. Și trufiea ta s'a suit în urechile mele, și voi pune belciugul meu în nările tale și zăbale în buzele tale, și te voi abate în calea pre care ai venit.

Isaia 37, 29; Iov 40, 21.

29. Și aceasta va fi ție semn: vei mânca într'acest an cele strânse, și în anul al doilea cele ce răsar, și în anul al treilea sămânță; și secerați și răsădiți vii, și mâncați roada lor.

30. Și va adaoge ce va rămâne din casa ludei, va slobozi rădăcini în jos, și va face roadă sus.

31. Că din Ierusalim va ieși rămășiță și mântuire din muntele Sionului, râvna Domnului puterilor va face aceasta.

Isaia 9, 7.

32. Pentru aceasta așa zice Domnul către împăratul Asirienilor: nu va intra în cetatea aceasta, zice Domnul, și nu va arunca într'înșă săgeată, nici va pune asupra ei pavăză, nici va vărsa asupra ei movilă.

2 Împ. 20, 15.

33. Pre calea pre care a venit, pre aceea se va întoarce, și în cetatea aceasta nu va intra, zice Domnul.

34. Și voi apăra cetatea aceasta ca să o mântuiesc pre dânsa pentru mine și pentru David robul meu.

4 Împ. 20, 6.

35. Și a fost în noaptea aceea a ieșit îngerul Domnului, și a ucis în tabăra Asirienilor o sută optzeci și cinci de mii, și s'a sculat dimineața, și iată toți erau trupuri moarte.

Tobie 1, 15; Sirah 48, 24; Isaia 37, 36; 1 Mac. 7, 41.

36. Și s'a ridicat și s'a dus, și s'a întors Senahirim împăratul Asirienilor, și a lăcuit în Ninevi.

2 Mac. 8, 19.

37. Și a fost când se închină el în casa lui Meserah dumnezeul său, Adrameleh și Sarasar fiii lui, l-au ucis cu sabie, și ei au scăpat în pământul Ararat, și a împărășit Asordan fiul lui în locul lui.

Tobie 1, 18; Isaia 37, 38.

CAP. 20.

Boala lui Ezechia; lungirea vieții lui și moartea lui.

În zilele acelea s'a bolnăvit Ezechia de moarte, și a intrat la el Isaia prorocul feciorul lui Amos, și a grăit către el: acestea zice Domnul, fă rânduială casei tale, că tu vei muri, și nu vei trăi.

2 Paral. 32, 24; Isaia 38, 1.

2. Și a întors Ezechia fața sa la perete, și s'a rugat către Domnul, zicând:

3. Adu-ți aminte Doamne de mine, că am umblat înaintea ta într-adevăr și cu inimă plină, și am făcut ce este bine întru ochii tăi, și a plâns Ezechia cu plângere mare.

Neemia 13, 14.

4. Și când era Isaia în curtea cea din mijloc, a fost cuvântul Domnului către el, zicând:

5. Întoarce-te și zi către Ezechia povățuitorul poporului meu: acestea zice Domnul Dumnezeu lui David tatăl tău: auzit-am rugăciunea ta, și am văzut lacrămile tale, iată eu te voiu însănătoșă pre tine, și în ziua a treia te vei suî în casa Domnului.

6. Și voiu adaoge preste anii tăi cinsprezece ani, și din mâna împăratului Asirienilor te voiu mântui pre tine și cetatea aceasta, și te voiu scuti pentru cetatea aceasta, pentru mine și pentru David robul meu.

4 Împ. 19, 34.

7. Și a zis Isaia: să ia o legătură de smochine și să pue preste rană, și se va însănătoșă.

8. Și a zis Ezechia către Isaia: ce semn este că mă va însănătoșă Domnul, și mă voi suî în casa Domnului în ziua a treia.

9. Și a zis Isaia: acest semn va fi ție dela Domnul, că va face Domnul cuvântul, care au grăit: vrei să meargă umbra zece trepte înainte, au să se întoarcă zece trepte înapoi?

10. Și a zis Ezechia: ușor este a abate umbra zece trepte, nu așa, ci să se întoarcă umbra zece trepte înapoi.

11. Și a strigat Isaia prorocul către Domnul, și s'a întors umbra dela semn înapoi zece trepte.

12. În vremea aceea a trimis Merodah Valadan fiul lui Valadan împăratul Vavilonului carte și daruri la Ezechia, că a auzit că s'a bolnăvit.

13. Și i-a părut bine lui Ezechia de dânsule, și le-a arătat lor toată casa vistieriei, argintul și aurul și unsoarele și untuldelemn cel bun și casa vaselor sale și câte s'a aflat în vistieriile sale; n'a fost loc în casa sa și întru toată oblăduirea sa, care să nu-l fi arătat Ezechia lor.

Isaia 39, 1; 2 Paral. 32, 31.

14. Și a intrat Isaia prorocul la împăratul Ezechia, și a zis către el: ce au grăit oamenii aceștia? Și de unde au venit la tine? Și a zis Ezechia: din pământ de departe au venit la mine dela Vavilon.

15. Și a zis: ce au văzut în casa ta? Și a zis Ezechia: toate câte sunt în casa mea au văzut, nimic n'a fost în casa mea, ce să nu fi arătat lor, încă și cele ce sunt în vistieriile mele au văzut.

16. Și a zis Isaia către Ezechia: ascultă cuvântul Domnului.

17. Iată vor veni zile, zice Domnul, și se vor lua în Vavilon toate câte sunt în casa ta și câte au câștigat părinții tăi până în ziua aceasta, și nu va rămâne cuvântul care au zis Domnul.

18. Și fiii tăi, cari vor ieși din tine, pre cari vei naște se vor lua, și vor fi slujitori în casa împăratului Vavilonului.

19. Și a zis Ezechia către Isaia: bun este cuvântul Domnului, care l-au grăit, fie pace în zilele mele.

20. Iar celelalte întâmplări ale lui Ezechia și toată domnia lui și câte a făcut, fântâna și drumul apei, prin care a băgat apă în cetate, au nu iată acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împăraților Iudei?

21. Și a adormit Ezechia cu părinții săi, și s'a îngropat în cetatea lui David, și a împărățit Manasie fiul lui în locul lui.

CAP. 21.

Manasie și Amon împărații Iudei.

În vârstă de doisprezece ani eră Manasie când a început a împărăți, și cincizeci și cinci de ani a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui Apsiva.

2 Paral. 33, 1.

2. Și a făcut rele întru ochii Domnului, și a mers după urâciunile neamurilor, care le-au scos Domnul dela fața fiilor lui Israil.

3. Și s'a întors și a zidit înălțimile care le-a stricat Ezechia tatăl lui, și a ridicat jertfelnic lui Vaal, și a făcut desigurile, în ce chip a făcut Ahaav împăratul lui Israil, s'a închinat la toată puterea cerului, și a slujit lor.

2 Paral. 33, 3.

4. Și a zidit jertfelnic în casa Domnului, precum au zis Domnul: în Ierusalim voi pune numele meu.

2 Împ. 7, 10; Ierem. 32, 34.

5. Și a zidit jertfelnic la toată puterea cerului într'amândouă curțile casei Domnului.

6. Și treceà pre fiii săi prin foc, și se descântà și se vrăjeà, și a făcut grăitori din pântece și ghicitori, și a înmulțit a face ce este rău întru ochii Domnului, ca să-l întărite pre el.

A 2 Lege 18, 10; Ps. 105, 37.

7. Și a pus idol al desişului în casa de care au zis Domnul către David și către Solomon fiul lui: în casa aceasta și în Ierusalim, care l-am ales din toate neamurile lui Israil, ca să fie numele meu acolo în veac.

2 Împ. 7, 26; 3 Împ. 8, 16; 2 Împ. 7, 10.

8. Și nu voi mai adaoge a urni piciorul lui Israil din pământul, care l-am dat părinților lor, carii vor păzi toate câte am poruncit după toată porunca, care a poruncit lor robul meu Moisi.

9. Și n'au ascultat, și i-a înșelat pre ei Manasie a face rele întru ochii Domnului, mai mult decât toate neamurile, care le-au pierdut Domnul dela fața fiilor lui Israil.

10. Și au grăit Domnul prin mâna robilor săi prorocilor, zicând:

Ierem. 15, 4.

11. Pentru toate câte a făcut Manasie împăratul Iudei urâciunile acestea mai rele decât toate câte a făcut Amoreul cel dinaintea lui, făcând pre Iuda să păcătuiască întru idolii săi.

Iezech. 16, 45.

12. Pentru acestea așa zice Domnul Dumnezeu lui Israil: iată eu voi aduce rele preste Ierusalim și preste Iuda, că tot celui ce va auzi îi vor răsunà amândouă urechile.

1 Împ. 3, 11; Ierem. 19, 3.

13. Și voiui întinde preste Ierusalim funia de măsură a Samariei, și cântarul casei lui Ahaav, și voiui șterge Ierusalimul cum se șterge urciorul cel ce se varsă și se întoarce cu gura în jos.

Isaia 34, 11.

14. Și voiui gonî rămășița moștenirii mele, și voiui da pre ei în mâinile vrăjmașilor lor, și vor fi de jaf și de pradă tuturor vrăjmașilor lor.

15. Pentrucă ei au făcut ce este rău întru ochii mei, și m'au întăritat cu mânie din ziua în care am scos pre părinții lor din Eghipt, până în ziua aceasta.

16. Încă și sânge nevinovat a vărsat Manasie mult foarte, până ce a umplut Ierusalimul din gură până în gură, afară de păcatele sale, cu care a pus pre Iuda, ca să facă rele întru ochii Domnului.

17. Iar celelalte întâmplări ale lui Manasie și toate câte a făcut și păcatul lui care a săvârșit, au nu sunt acestea scrise în cartea cuvintelor anilor împăraților Iudei?

18. Și a adormit Manasie cu părinții săi, și s'a îngropat în grădina casei sale, în grădina lui Oza, și a împărățit Amon fiul lui în locul lui.

19. În vârstă de douăzeci și doi de ani eră Amon, când a început a împărăți, și doi ani a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui Mesolam fata lui Arus din Ieteva.

2 Paral. 33, 21.

20. Și a făcut rele întru ochii Domnului, în ce chip a făcut Manasie tatăl lui, și a mers pre toată calea, pre care a mers tatăl lui, și a slujit idolilor, căroră a slujit tatăl lui, și s'a închinat lor.

Lev. 26, 30.

21. Și a părăsit pre Domnul Dumnezeuul părinților lui, și n'a umblat în calea Domnului,

22. Și s'au sculat slugile lui Amon asupra lui, și au omorât pre împăratul în casa lui.

23. Și a bătut poporul locului pre toți cei ce s'au fost sculat asupra împăratului Amon, și a făcut poporul țării

împărat pre Iosia fiul lui în locul lui.

24. Iar celelalte întâmplări ale lui Amon câte a făcut, au nu sunt acestea scrise în cartea cuvintelor anilor împăraților Iudei?

25. Și l-au îngropat pre el în mormântul lui în grădina lui Oza, și a împărățit Iosia fiul lui în locul lui.

Mat. 1, 10.

CAP. 22.

Cartea legii aflată sub Iosia.

În vârstă de opt ani eră Iosia, când a început a împărăți, și treizeci și unul de ani a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui Iedia fata lui Edela din Vasurot.

2 Paral. 34, 1.

2. Și a făcut ce este drept întru ochii Domnului, și a mers pre toată calea lui David tatăl său, nu s'a abătut de dreapta, nici de stânga.

3. Și a fost în anul al optsprezecelea al împăratului Iosia în luna a șaptea, a trimis împăratul pre Sapfan logofătul casei Domnului feciorul lui Ezelia fiul lui Mesolam, zicând:

4. Sue-te la Helchia preotul cel mare, și pecetluște argintul, care s'a băgat în casa Domnului, care l-au băgat cei ce păzesc pragul dela popor.

5. Și să-l dea în mâinile celor ce fac lucrurile cele ce sunt în casa Domnului, și l-a dat celor ce fac lucrurile în casa Domnului, și ei să dreagă stricăciunea casei.

6. Teslarilor și clăditorilor și zidarilor, ca să cumpere lemne și pietre cioplite, să dreagă stricăciunea casei.

2 Paral. 34, 11.

7. Nu luă dela ei seamă de argintul ce-l dà lor, că cu credință lucrau.

8. Și a zis Helchia preotul cel mare către Sapfan logofătul: cartea legii am aflat în casa Domnului, și a dat Helchia lui Sapfan cartea, și o a cetit.

A 2 Lege 31, 26; 2 Paral. 34, 14.

9. Și a intrat în casa Domnului la împăratul, și a adus împăratului cuvânt, zicând: topit-au robii tăi argintul, care s'a aflat în casa Domnului, și l-a dat în mâna celor ce fac lucrurile cele ce sunt în casa Domnului.

10. Și a spus Sapfan logofătul către împăratul, zicând: o carte mi-a dat mie Helchia preotul.

11. Și o a cetit Sapfan înaintea împăratului, și a fost dacă a auzit împăratul cuvintele cărții legii, ș'a rupt hainele sale.

12. Și a poruncit împăratul lui Helchia preotul și lui Ahicam feciorul lui Sapfan și lui Ahovor feciorul lui Miheu și lui Sapfan logofătul și lui Asaia sluga împăratului, zicând:

13. Mergeți și întrebați pre domnul pentru mine și pentru tot poporul și pentru tot Iuda și pentru cuvintele cărții aceștia, care s'a aflat, că tare s'a aprins mâniea Domnului asupra noastră, pentrucă n'au ascultat părinții noștri cuvintele cărții aceștia, ca să facă toate câte s'au scris nouă.

14. Și a mers Helchia preotul și Ahicam și Ahovor și Sapfan și Asaia la Oldană prorocița femeia lui Selim feciorul lui Tecue fiul lui Aras păzitorul de haine, și ea lăcuiă în Ierusalim în Masena, și a grăit către dânsa.

2 Paral. 34, 22.

15. Iar ea a zis lor: acestea zice Domnul Dumnezeuul lui Israil, spuneți omului celui ce v'a trimis pre voi la mine.

16. Acestea zice Domnul: iată eu voi aduce rele preste locul acesta și preste cei ce lăcuiesc într'însul toate cuvintele cărții, care o a cetit împăratul Iudei.

17. Pentrucă m'au părăsit pre mine, și au jertfit la dumnezei streini, ca să mă mânie pre mine întru toate faptele mâinilor lor, și se va aprinde mâniea mea în locul acesta, și nu se va stinge.

18. Și împăratul Iudei, care v'a trimis pre voi să întrebați pre Domnul, aceasta să-i spuneți, acestea zice Domnul Dumnezeuul lui Israil:

19. Cuvintele care le-ai auzit, pentru care s'a mahnit inima ta, și te-ai smerit de fața Domnului, auzind câte am grăit asupra locului acestuia și asupra celor ce lăcuesc într'însul, că se vor stinge și se vor osândi, și ți-ai rupt hainele tale, și ai plâns înaintea mea, și eu încă am auzit, zice Domnul.

2 Paral. 34, 27.

20. Pentru aceasta iată eu te voi adăoga pre tine la părinții tăi, și te vei aduna la mormântul tău cu pace, și nu vor vedea ochii tăi toate relele, care le voi aduce eu preste locul acesta și preste cei ce lăcuesc pre el, și spuseră împăratului cuvântul.

CAP. 23.

Iosia curăță casa Domnului și împărăția de idoli. Ioas și Ioachim împărați.

Și a trimis împăratul, și a adunat la sine pre toți bătrânii Iudei și ai Ierusalimului.

2 Paral. 34, 29.

2. Și s'a suit împăratul în casa Domnului, și tot omul Iudei și toți cei ce lăcuesc în Ierusalim împreună cu el, și preoții și prorocii și tot poporul dela mic până la mare, și a cetit în auzul lor toate cuvintele cărții legii, care s'a aflat în casa Domnului.

2 Paral. 34, 30.

3. Și a stăut împăratul pre loc înalt, și a făcut legătură înaintea Domnului, că vor umbla după Domnul, și vor păzi poruncile lui și mărturiile lui și îndreptările lui, cu toată inima și cu tot sufletul, și vor face cuvintele legăturii aceștia, care sunt scrise în cartea aceasta, și a primit tot poporul legătura aceasta.

2 Paral. 23, 13.

4. Și a poruncit împăratul lui Helchia preotul cel mare și preoților celor de al doilea rând și celor ce păzesc pragul, să

scoată din biserica Domnului toate vasele cele făcute lui Vaal și desimei și la toată puterea cerului, și le-au ars afară de Ierusalim în valea chedrilor, și cenușa lor o au pus în Vetil.

Sirah 49, 3.

5. Și au ars pre Homarimi, pre carii i-au fost pus împărații Iudei să tămâeze pre înălțimi și în cetățile Iudei și împrejurul Ierusalimului, așijderea și pre cei ce tămâiau lui Vaal și soarelui și lunii și planeturilor și la toată puterea cerului.

Ozie 10, 5.

6. Și au scos desişul din casa Domnului afară de Ierusalim în valea chedrilor, și l-au ars și l-au făcut cenușă, și au aruncat cenușa lui preste mormânturile fiilor poporului.

7. Și au stricat casa desfrâului celor din casa Domnului, unde țeseau femeile podoabele desişului.

3 Împ. 14, 24.

8. Și au adus pre toți preoții din cetățile Iudei, și au spurcat înălțimile unde au tămâiat preoții dela Gheval și până la Versavee, și au stricat și casa porților, care eră la ușa porții lui Isus mai marele cetății, care eră deastânga cum intră omul pe poarta cetății.

3 Împ. 15, 22.

9. Însă nu se suiau preoții înălțimilor la jertfelnicul Domnului în Ierusalim, ci numai mâncau azime între frații lor.

10. Și au spurcat Tofetul cel din valea fiului lui Enom, ca nimenea să nu-și treacă pre feciorul său sau pre fata sa lui Moloh prin foc.

11. Și au depărtat caii, carii i-au fost dat împărații Iudei soarelui, la intrarea în casa Domnului, la camera lui Natan famenul în Farurim, și carul soarelui l-a ars cu foc.

12. Și jertfelnicile cele de pre casa cea înaltă a lui Ahaz, care le-au făcut împărații Iudei, și jertfelnicile care le-a făcut Manasie într'amândouă curțile casei Domnului, împăratul le-a stricat și le-a rupt de acolo, și a aruncat cenușa lor în pârlul chedrilor.

Sof. 1, 5.

13. Și casa cea din fața Ierusalimului dea dreptă muntelui lui Mostat, care o a fost zidit Solomon împăratul lui Israil, Astartei urâciunei Sidonenilor și lui Hamos și desfrânărei lui Moav și lui Moloh urâciunei fiilor lui Amon, le-a spurcat împăratul.

3 Împ. 11, 7.

14. Și a sfărâmat stâlpii și a stricat desigurile și a umplut locurile lor cu oase de oameni.

15. Încă și jertfelnicul cel din Vetil, cel înalt care l-a făcut Ierovoam feciorul lui Navat, cel ce a făcut pre Israil a păcătuî, și jertfelnicul cel înalt și acela l-a stricat, și a zdrobit pietrele lui și le-a sfărâmat ca țărâna, și a ars desişul.

3 Împ. 13, 2; și 12, 32.

16. Și s'a abătut Iosia, și a văzut mormânturile cele ce erau acolo în cetate, și a trimis și a luat oasele din mormânturi, și le-a ars preste jertfelnic și l-a spurcat pre el, după cuvântul Domnului, care l-a grăit omul lui Dumnezeu, când stă Ierovoam la sărbătoare lângă jertfelnic. Și întorcându-se Iosia a ridicat ochii săi spre mormântul omului lui Dumnezeu, cel ce a grăit cuvintele acestea.

3 Împ. 13, 32; 2 Paral. 34, 3-7.

17. Și a zis: ce este mormântul acela care-l văz eu? Și au răspuns lui oamenii cetății: omul lui Dumnezeu este, cel ce a ieșit din Iuda, și mai nainte a spus cuvintele acestea, care le-ai făcut cu jertfelnicul din Vetil.

3 Împ. 13, 2.

18. Și a zis: lăsați-l, nimeni să nu atingă oasele lui, și s'au păstrat oasele lui cu oasele prorocului, cel ce a venit din Samaria.

19. Încă și toate casele înălțimilor din cetățile Samariei, care le-au făcut împărații lui Israil, ca să mânie pre Domnul, le-a stricat Iosia, și a făcut lor toate lucrurile, care le-a făcut în Vetil.

2 Paral. 34, 6.

20. Și a junghiat pre toți preoții înălțimilor, carii erau acolo pre jertfelnice, și a ars oase de oameni preste ele, și s'a întors în Ierusalim.

4 Împ. 11, 18.

21. Și a poruncit împăratul la tot poporul, zicând: faceți Paștile Domnului Dumnezeuului vostru, precum este scris în cartea legii aceștia.

2 Paral. 35, 1.

22. Că nu s'au făcut Paștile acestea din zilele judecătorilor, carii judecau pre Israil și în toate zilele împăraților lui Israil și a împăraților Iudei.

Eșire 12, 3; 2 Paral. 35, 18.

23. Fără numai în anul al optsprezecelea al lui Iosie împăratul s'a făcut paștile acestea Domnului în Ierusalim.

2 Paral. 35, 19.

24. Încă și pre grăitori din pânțec și pre gâcitori și Terafinii și idoli și toate urâciunile cele ce s'au făcut în pământul Iudei și în Ierusalim le-a scos împăratul Iosia, ca să întărească cuvintele legii cele scrise în cartea, care o a aflat Helchia preotul în casa Domnului.

25. Asemenea lui n'a fost mai nainte de el împărat, care să se fi întors către Domnul cu toată inima sa și cu tot sufletul său și cu toată vîrtutea sa, după toată legea lui Moisi, nici după el nu s'a sculat asemenea lui.

3 Împ. 13, 12.

26. Ci tot nu s'au întors Domnul de către mânia iușimei sale celei mari cu care s'au mânieat pre Iuda, pentru toate întăritările, cu care l-a întăritat pre el Manasie.

27. Și au zis Domnul: și pre Iuda îl voi lepădă dela fața mea, precum am lepădat pre Israil, și voi părăsi cetatea aceasta, care o am ales Ierusalimul, și casa de care am zis: fi-va numele meu acolo.

28. Iar celelalte întâmplări ale lui Iosia și toate câte a făcut, au nu sunt acestea scrise în cartea cuvintelor anilor împăraților Iudei?

29. În zilele lui s'a suit Faraon Nehao împăratul Eghiptului asupra împăratului Asirienilor la râul Efratului, și a mers losia împăratul întru întâmpinarea lui, și l-a omorât pre el Nehao în Maghedo, dacă l-a văzut pre el.

2 Paral. 35, 20-24; Zah. 12, 11.

30. Și l-au suit pre el slugile lui mort din Maghedo, și l-au adus în Ierusalim, și l-au îngropat în mormântul lui în cetatea lui David. Și a luat poporul pământului pre loahaz feciorul lui losia, și l-a uns pre el și l-a făcut împărat în locul tatălui său.

1 Paral. 3, 15; 2 Paral. 36, 1.

31. În vârstă de douăzeci și trei de ani erà loahaz, când a început a împărăți, și trei luni a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui erà Amital fata lui Ieremie din Lovna.

2 Paral. 36, 2.

32. Și a făcut rele înaintea Domnului, după toate câte au făcut părinții lui.

33. Și l-a mutat pre el Faraon Nehao în Revlă în pământul Ematului, ca să nu împărățească în Ierusalim, și a poruncit să plătească pământul dajdie o sută de talanți de argint și o sută de talanți de aur.

34. Și a pus Faraon Nehao preste ei împărat pre Eliachim feciorul lui losie împăratul Iudei în locul lui losie tatăl său, și i-a schimbat numele în loachim, și pre loahaz l-a luat și l-a dus în Eghipt, și a murit acolo.

35. Și argintul și aurul l-a dat loachim lui Faraon, însă a pus bir pământului, ca să deà argintul precum a poruncit Faraon, fiecare după puterea sa, și a strâns argintul și aurul dela poporul pământului, ca să-l deà lui Faraon Nehao.

36. În vârstă de douăzeci și cinci de ani erà loachim, când a început a împărăți, și unsprezece ani a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui Ieldaf fata lui Fadail din Rama.

37. Și a făcut rele întru ochii Domnului, după toate câte au făcut părinții lui.

CAP. 24.

Ioachim, Ioahin și Sedechia împărați Iudiei.

În zilele lui s'a suit Navuhodonosor împăratul Vavilonului, și s'a făcut Ioachim rob lui trei ani, și s'a întors și s'a scos de supt el.

2 Paral. 36, 6.

2. Și i-au trimis lui Domnul pre tâlharii Haldeilor și pre tâlharii Siriei și pre tâlharii lui Noav și pre tâlharii fiilor lui Amon, și i-au trimis pre ei în pământul Iudei, ca să-i piarză pre ei, după cuvântul Domnului, care l-au grăit prin mâna robilor săi prorocilor.

3. Însă mâniea Domnului erà asupra Iudei, ca să-l lepede pre el dela fața sa pentru păcatele lui Manasie, după toate câte a făcut.

4. Că și sânge nevinovat a vărsat și a umplut Ierusalimul de sânge nevinovat, și n'au voit Domnul să se milostivească spre el.

5. Iar celelalte întâmplări ale lui Ioachim și toate câte a făcut, au nu iată acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împăraților Iudei?

2 Paral. 36, 8.

6. Și a adormit Ioachim cu părinții săi, și a împărățit Ioahin feciorul lui în locul lui.

1 Paral. 3, 16.

7. Și mai mult n'a mai adaos împăratul Eghiptului a ieși din pământul său, că a fost luat împăratul Vavilonului dela râul Eghiptului până la râul Efratului toate câte erau ale împăratului Eghiptului.

Ierem. 46, 2.

8. În vârstă de optsprezece ani erà Ioahin, când a început a împărăți, și trei luni a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui Nesta fata lui Elanastan din Ierusalim.

2 Paral. 36, 9.

9. Și a făcut rele întru ochii Domnului, după toate câte a făcut tatăl lui.

10. Și în vremea aceea s'a suit Navuhodonosor împăratul Vavilonului asupra Ierusalimului, și a încunjurat cetatea.

Daniil 1, 1.

11. Și a venit Navuhodonosor împăratul Vavilonului la cetate, și slugile lui o băteau pre ea.

12. Și a ieșit loahin împăratul Iudei la împăratul Vavilonului, el și slugile lui și mama lui și boierii lui și famenii lui, și i-a luat pre ei împăratul Vavilonului în al optulea an al împărăției lui.

13. Și a scos toate visteriile de acolo cele din casa Domnului și visteriile casei împăratului, și a tăiat toate vasele cele de aur, care le-a făcut Solomon împăratul lui Israil în biserica Domnului, după cuvântul Domnului.

14. Și a dus Ierusalimul și pre toți boierii și pre cei tari la vîrtute, zece mii de robi, și pre tot teslarul și fierarul, și n'au rămas fără numai săracii pământului.

15. Și a dus pre loahin în Vavilon, și pre muma lui și pre femeile lui și pre famenii lui și pre cei tari ai pământului i-a dus în străinătate, din Ierusalim în Vavilon.

1 Paral. 3, 17.

16. Și pre toți bărbații oastei șapte mii și pre meșterii cei de lemn și pre meșterii cei de fier o mie, pre toți cei tari, carii făceau războiu, și i-a dus pre ei împăratul Vavilonului în străinătate în Vavilon.

17. Și a pus împăratul Vavilonului pre Vatania feciorul lui loahin împărat în locul lui, și i-a pus numele Sedechia.

2 Paral. 36, 10; Ierem. 37, 1.

18. În vîrstă de douăzeci și unul de ani eră Sedechia, când a început a împărăți și unsprezece ani a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui Amitala fata lui Ieremia din Lovna.

19. Și a făcut rele întru ochii Domnului, după toate câte a făcut loahin.

20. Că mâniea Domnului erà preste Ierusalim și preste Iuda, până ce i-au lepădat pre ei dela fața sa. Și n'a vrut să asculte Sedechia de împăratul Vavilonului.

CAP. 25.

Dărmarea Ierusalimului. Robia Vavilonului.

Și a fost în anul al nouălea al împărăției lui, în luna a zecea, în unsprezece ale lunii, a venit Navuhodonosor împăratul Vavilonului, cu toată puterea lui asupra Ierusalimului.

2 Paral. 36, 17; Ierem. 39, 1, și 52, 4.

2. Și a făcut zid împrejurul lui, și a încunjurat cetatea până la al unsprezecelea an al împăratului Sedechia.

3. În ziua a noua a lunii s'a întărit foametea în cetate, și n'avea pâine poporul locului.

Ierem. 52, 4.

4. Și s'a rupt cetatea și toți oamenii cei rășboinici au ieșit noaptea pre calea porții cei din mijlocul zidurilor, aceasta este a grădinii împăratului, și au fugit pre calea Aravei, fiind Haldeii împrejurul cetății.

5. Și a alergat oștirea Haldeilor după împăratul, și l-a ajuns în Aravotul Ierihonului, și toată puterea lui o a risipit dela el.

6. Și au prins pre împăratul și l-au adus la împăratul Vavilonului în Revlata, și i-a făcut lui judecată.

7. Și pre fiii lui Sedechia i-a junghiat înaintea ochilor lui, și ochii lui Sedechia i-a scos și l-au legat pre el cu lanțuri, și l-au dus în Vavilon.

8. Iar în luna a cincea în șapte zile ale lunii, acesta este anul al nouăsprezecelea al lui Navuhodonosor împăratul Vavilonului, a venit Navuzardan cel mai mare preste bucătari, care stă înaintea împăratului Vavilonului în Ierusalim.

9. Și a ars casa Domnului și casa împăratului și toate casele Ierusalimului și toată casa mare o a ars cel mai mare preste bucătari.

Ierem. 52, 11; Psalm. 73, 8.

10. Și zidul Ierusalimului împrejur l-a stricat puterea Haldeilor.

11. Iar pre celalt popor, care a rămas în cetate și pre cei fugiți, cari au fugit la împăratul Vavilonului și oștirea cea rămasă, i-a dus Navuzardan cel mai mare preste bucătari.

12. Și din săracii pământului a lăsat cel mai mare preste bucătari, ca să grijească de vii și de țarini.

13. Și stâlpii cei de aramă din casa Domnului și temeliile și marea cea de aramă din casa Domnului le-au sfărâmat Haldeii, și arama o au dus în Vavilon.

Ierem. 27, 16; și 52, 17.

14. Și căldările și furculițele și topitorile și cățuile și toate vasele de aramă, cu care slujea, le-au luat.

3 Împ. 7, 50.

15. Și cădelnițele și paharele cele de aur și de argint le-a luat bucătarul cel mare.

16. Doi stâlpi și o mare și temeliile, care le-a făcut Solomon casei Domnului, nu eră măsură arămii tuturor vaselor.

3 Împ. 7, 15.

17. De optsprezece coți eră înălțimea unui stâlp, și deasupra lui eră cunună de aramă de trei coți de înaltă, și mreaja și rodiile împrejurul cununei toate de aramă, asemenea eră și la stâlpul celalt, și rodii o sută preste mreje împrejur.

2 Paral. 3, 15; Ierem. 52, 19.

18. Și a luat cel mai mare preste bucătari pre Saraia preotul cel dintâiu, și pre Sofonia feciorul, care eră al doilea și pre cei trei, cari păzesc pragul.

Ierem. 52, 21.

19. Și din cetate a luat un famen, care eră cârmuitor preste bărbații cei de oaste, și cinci oameni de cei ce

vedeau fața împăratului, carii s'au aflat în cetate, și pre logofătul căpitanul oastei, care întocmea poporul țării, și șasezeci de oameni din poporul țării, carii s'au aflat în cetate.

20. Și i-a luat pre ei Navuzardan cel mai mare preste bucătari, și i-a dus la împăratul Vavilonului în Revlata.

21. Și i-a bătut pre ei împăratul Vavilonului, și i-a omorât în Revlata în pământul Ematului, și Iuda a fost strămutat din pământul său.

22. Și poporului, care a rămas în pământul Iudei, pre care l-a lăsat Navuhodonosor împăratul Vavilonului, a pus mai mare pre Godolia feciorul lui Ahicam fiul lui Safan.

Ierem. 40, 5.

23. Și auzind toți mai marii puterii, ei și oamenii lor, cum că a pus mai mare împăratul Vavilonului pre Godolia, au venit la Godolia în Masifat și Ismail feciorul lui Natanie și Ionă feciorul lui Karit și Saraia feciorul lui Tanamat Netofatieanul și Iezonia feciorul lui Mahati, ei și oamenii lor.

24. Și a jurat Godolia lor și oamenilor lor, și a zis lor: nu vă temeți a sluji Haldeilor, ședeți pe pământul acesta, și slujiți împăratului Vavilonului, și bine va fi vouă.

25. Și a fost în luna a șaptea, venit-a Ismail feciorul lui Natanie fiul lui Elisama din sămânța împăraților și zece oameni cu el, și au bătut pre Godolia și a murit, și pre Jidovii și pre Haldeii, carii erau cu el în Masifat.

26. Și s'a sculat tot poporul dela mic până la mare și boierii puterii, și s'au dus în Eghiptet, că se temeau de fața Haldeilor.

27. Și a fost în anul al treizeci și șapte al străinătății lui Ioahin împăratul Iudei în luna a douăsprezece în ziua a douăzeci și șapte a lunei, Evilmerodah împăratul Vavilonului în anul împărăției sale, a ridicat fruntea lui Ioahin împăratul Iudei, și l-a scos pre el din temniță.

28. Și a grăit către el bune, și a pus scaunul lui mai sus decât scaunile împăraților, celor ce erau cu el în Vavilon.

29. Și i-a schimbat hainele, care le-a avut în temniță, și mănca pâine pururea înaintea lui în toate zilele vieții sale.

30. Și hrana lui, hrană deapururea s'a dat lui din casa împăratului, pe fiecare zi în toate zilele vieții lui.

CARTEA ÎNTÂI PARALIPOMENE

CAP. 1.

Neamul Patriarhilor până la Iacov.

Adam, Sit, Enos.

Fac. 5, 6, 9.

2. Kainan, Maleleil, Iared.

3. Enoh, Matusala, Lameh.

4. Noe, Sim, Ham și Iafet.

5. Fiii lui Iafet: Gomer, Magog, Madaim, Iovan, Elisa, Tovel, Mosoh și Tiras.

Fac. 10, 2.

6. Și fiii lui Gomer: Ashanaz, Rifat și Torgama.

7. Și fiii lui Iovan: Elisa, Tarsis, Kitii și Dodanim.

8. Și fiii lui Ham: Hus, Mesraim, Fud și Hanaan.

9. Și fiii lui Hus: Sava, Evila, Savata, Regma și Sevetaha; și fiii lui Regma: Sava și Dadan.

10. Iară Hus a născut pre Nemvrod, acesta a început a fi urieaș vânător pre pământ.

Fac. 10, 8.

11. Mestrem a născut pre Ludiimi, pre Enomiimi, pre Laviimi și pre Netoseimi.

12. Pre Fafteroimi, pre Fetrosoneimi, pre Hasloimi, din carii au ieșit Filistiimi și Katorimi.

13. Și Hanaan a născut pre Sidone cel întâiu născut al său.

14. Și pre Heteu, pre Evuseu, pre Amoreu și pre Ghergheseu.

15. Și pre Eveu, pre Aruceu și pre Eseneu.

16. Și pre Aruadeu, pre Samareu și pre Amati.

Fac. 11, 10.

17. Fiii lui Sim: Elam, Asur, Arfaksad, Lod, Araam, Uz, Eul, Ghieter și Mosoh.

18. Și Arfaksad a născut pre Kainan, și Kainan a născut pre Sala, și Sala a născut pre Ever.

19. Iară lui Ever s'au născut doi feciori, numele unuia Falec, căci în zilele lui s'a împărțit pământul, și numele fratelui lui Iektan.

20. Și Iektan a născut pre Elmodad, pre Salef, pre Arsemot și pre Iader.

21. Și pre Adoram, pre Uzal și pre Dekla.

22. Și pre Gamosal, pre Avimeil și pre Sava.

23. Și pre Ufir, pre Evilet și pre Ioav, toți aceștia sunt feciorii lui Iektan.

24. Feciorii lui Sim: Arfaksad, Kainan, Sala.

25. Ever, Falec, Ragav.

26. Seruh, Nahor, Tara.

Fac. 11, 26.

27. Avram, care este Avraam.

28. Fiii lui Avraam, Isaac și Ismail.

Fac. 25, 13.

29. Iară neamurile lor sunt: cel întâiu născut Ismail, Naveod, Kidar, Avdeil și Mossam.

30. Și Masama, Duma, Massi, Hodan, Teman, Ietur, Nafis și Kiedma, aceștia sunt fiii lui Ismail.

31. Iară fiii Heturei țiiitoarei lui Avraam: ea i-a născut pre Zemvram, pre Ischsan, pre Madiam, pre Madam, pre Esoc și pre Soe.

32. Și fiii lui Ischsan: Savà și Dadan, și fiii lui Dadan: Raguil, Navdeil, Assuelim, Lateseim și Lomim.

33. Și fiii lui Madiam: Ghiefaar, Ofer, Enoh, Avida și Eldad, toți aceștia feciorii Heturei.

34. Și a născut Avraam pre Isaac. Iară fiii lui Isaac sunt: Isav și Israil.

35. Fiii lui Isav: Elifaz, Raguil, Ieul, Ieglom și Kore.

Fac. 25, 25, 26, și 36, 10.

36. Fiii lui Elifaz: Teman, Omar, Sofar, Gootan și Kenez, iară Tamna țiiitoarea lui Elifaz, a născut lui pre Amalic.

37. Fiii lui Raguil: Nahez, Zare, Some și Maze.

38. Fiii lui Siir: Lotan, Zoval, Sevegon, Ana, Dison, Asar și Disan.

39. Și fiii lui Lotan: Horri, Heman; iară sora lui Lotan, Tamna.

40. Fiii lui Soval: Alon, Mahanat, Tevil, Sofi și Onan. Iar fiii lui Sevegon: Ait și Sonan.

41. Fiii lui Sonan: Deson; iară fiii lui Deson: Emeron, Asevom, Iefram și Harran.

42. Fiii lui Asar: Balan, Zukam și Akam; fiii lui Disan: Os și Aran.

43. Aceștia sunt împărații lor, carii au împărățit în pământul Edomului, mai nainte de ce a împărățit împărat întru fiii lui Israil, Valac feciorul lui Veor, și numele cetății Denava.

44. Și a murit Valac, și în locul lui a împărățit Iovav feciorul lui Zara din Vosora.

45. Și a murit Iovav, și în locul lui a împărățit Asom din pământul Temanion.

46. Și a murit Asom, și în locul lui a împărățit Adad feciorul lui Varad, care a bătut pre Madiam în câmpul Moav, și numele cetății lui Ghetem.

47. Și a murit Adad, și în locul lui a împărățit Sevla din Maseca.

48. Și a murit Sevla, și în locul lui a împărățit Saul din Rovotul cel de lângă rîu.

49. Și a murit Saul, și în locul lui a împărățit Vallenon feciorul lui Ahovor.

50. Și a murit Vallenon, și în locul lui a împărățit Adad feciorul lui Varad, și numele cetății lui Fogor, și numele femeii lui Metavel fata lui Mezaad.

Fac. 36, 39.

51. Și a murit Adad, și s'au făcut domni în Edom: domnul Tamna, domnul Golada, domnul Ieter,

52. Domnul Elivama, domnul Ila, domnul Finon.

53. Domnul Kenez, domnul Teman, domnul Vavsar.

54. Domnul Maghedeil, domnul Zafoin, aceștia sunt domnii Edomului.

CAP. 2.

Fiii lui Iacov și ai lui Iuda.

Și aceștia sunt fiii lui Israil: Ruvim, Simeon, Levî, Iuda, Isahar, Zavulon,

Fac. 29, 32, 35.

2. Dan, Iosif, Veniamin, Neftalim, Gad și Asir.

3. Fiii lui Iuda: Ir, Avnan, Silom. Acești trei s'au născut lui din fata lui Savas Hananiteanca, și a fost Ir cel întâiu născut al lui Iuda rău înaintea Domnului, și l-a omorât pre el.

Fac. 36, 12; 38, 3, 15; 46, 12.

4. Și Tamar nora lui a născut lui pre Fares și pre Zara, toți fiii lui Iuda, cinci.

Matei 1, 3.

5. Fiii lui Fares: Esrom și Iamuil.

Fac. 46, 12.

6. Și fiii lui Zara: Zamvri, Etam, Emuan, Kalhal și Darad, toți cinci.

7. Și fiii lui Harmi: Ahar cel ce a turburat pre Israil, pentru că a luat din cele afierosite.

Isus Navî 7, 1, 25.

8. Și fiii lui Etam: Azarias.

9. Și fiii lui Esrom, carii s'au născut lui: Ieremeil, Aram și Halev.

Rut. 4, 19.

10. Și Aram a născut pre Aminadav, și Aminadav a născut pre Naason, mai marele casei Iudii.

11. Și Naason a născut pre Salmon, și Salmon a născut pre Vooz,

12. Și Vooz a născut pre Ovid, și Ovid a născut pre Iesse.

13. Și Iesse a născut pre Eliav cel întâiu născut al său, pre Aminadav cel al doilea, pre Samaa cel al treilea,

1 Împ. 16, 6.

14. Pre Natanail cel al patrulea, pre Radai cel al cincilea;
15. Pre Asam cel al șaselea, pre David cel al șaptelea;
16. Și surorile lor: Saruia și Avighea, și feciorii Saruiei:
Avisa, Ioav și Asail, trei.

2 Împ. 2, 18; și 17, 25.

17. Și Avigail a născut pre Amesav, și tatăl lui Amesav a
fost Iotor Ismaeliteanul.

2 Împ. 2, 18; și 17, 25.

18. Și Halev feciorul lui Esrom a luat femeie pre Azuva și
pre Ieriot, și aceștia sunt fiii ei: Iasar, Suvav și Ardon.

19. Și a murit Azuva, și ș'a luat Halev femeie pre Efrat, și
i-a născut lui pre Or.

20. Și Or a născut pre Uri, și Uri a născut pre Veseleil.

Eșire 31, 2.

21. Și după aceasta a intrat Esrom la fata lui Mahir tatăl
lui Galaad, și o a luat luiș femeie când erà de șasezeci de
ani, și i-a născut lui pre Seruh.

22. Și Seruh a născut pre Iair, și a avut el douăzeci și trei
de cetăți în pământul Galaad.

Num. 32, 41; A 2 Lege 3, 14.

23. Și a luat Ghedsur și Aram satele lui Iair dela ei,
Kanatul și satele lui șasezeci de cetăți, toate acestea erau
ale fiilor lui Mahir tatăl lui Galaad.

Num. 32, 42.

24. Și după ce a murit Esrom a venit Halev în Efrata și
femeia lui în Esrom, Avia și i-a născut lui pre Ashon tatăl lui
Tecoe.

25. Și fiii lui Ierameil celui întâiu născut al lui Esrom, cel
întâiu născut: Ram, Vanaa, Aram și Ason fratele lui.

26. Și a avut Ierameil altă femeie, și numele ei erà Atara,
aceasta este muma lui Onam.

27. Și fiii lui Ram celui întâiu născut al lui, Ierameil: Maa,
Iamin și Acor.

28. Și fiii lui Onam: Samae și Iadae, și fiii lui Samae:
Nadav și Avisur.

29. Și numele femeii lui Avisur erà Avihea, și i-a născut lui pre Ahavar și pre Moil.

30. Și fiii lui Nadav: Salod și Apfain, și a murit Salod fără de fii.

31. Și fiii lui Apfain: Iesei, și fiii lui Iesei: Sosan, și fiii lui Sosan: Ade.

32. Și fiii lui Ade: Ahisamas, Ieter, Ionatan, și a murit Ieter neavând prunci.

33. Și fiii lui Ionatan: Falet și Zazam, aceștia au fost feciori lui Ierameil.

34. Și Sosan n'aveà feciori ci numai fete, și Sosan aveà un Eghiptean slugă, cu numele Iohil.

35. Și a dat Sosan pre fata sa lui Iohil slugii sale să-i fie femeie, și i-a născut lui pre Eti,

36. Și Eti a născut pre Natan, și Natan a născut pre Zavad.

37. Și Zavad a născut pre Afamil, și Afamil a născut pre Ovid.

38. Și Ovid a născut pre Iu, și Iu a născut pre Azaria.

39. Și Azaria a născut pre Hellis, și Hellis a născut pre Eliasa.

40. Și Eliasa a născut pre Sosomai, și Sosomai a născut pre Salum.

41. Și Salum a născut pre Iehemia, și Iehemia a născut pre Elisama.

42. Și fiii lui Halev fratele lui Ierameil Marisa cel întâiu născut al lui, acesta este tatăl lui Zif, și fiii lui Marisa tatăl lui Hevron.

43. Și fiii lui Hevron: Kore, Tapfus, Recom și Samaa.

44. Și Samaa a născut pre Raem tatăl lui Ieclan, și Ieclan a născut pre Sama.

45. Și fiul lui Sama, Maon, și Maon tatăl lui Vetsur.

46. Și Efa posadnica lui Halev a născut pre Aram, pre Mosa și pre Ghezue.

47. Și fiii lui Adai: Raghem, Ioatam, Sogar, Falec, Ghefa și Sagae.

48. Și Moha posadnica lui Halev a născut pre Saver și pre Taram.

49. Și a născut și pre Sagae tatăl lui Madmina și pre Sau tatăl lui Mahvina și pre tatăl lui Gheval, și fata lui Halev, Asha.

50. Aceștia au fost fiii lui Halev, fiii lui Or cel întâiu născut din Efrat, Soval tatăl lui Kariatirim.

51. Salma tatăl lui Vitleem și Arif tatăl lui Vetghedor.

52. Și Soval tatăl lui Kariatirim a avut fii pre Araa, pre Esic și Amanit.

53. Și casele Kariatirimului: Etalim, Mefitim, Isamatim și Imasaraim, dintr'aceștia au ieșit Sarateii și fiii lui Estaam.

54. Fiii lui Salma: Vitleem, Netofati, cununa casei lui Ioav și jumătate ai Malati, Isari.

55. Și semințiile cărturarilor, carii lăcuiau în Iavis, Targatiim, Samatiim și Sahatim, aceștia sunt Kinii, carii au ieșit din Emat tatăl casei lui Rihav.

CAP. 3.

Neamul împăraților din Iuda.

Aceștia au fost fiii lui David, carii s'au născut lui în Hevron, cel întâiu născut Amnon, din Ahinaam Iezraelteanca, al doilea Daniil din Avigaia Karmileanca.

2 Împ. 3, 2.

2. Al treilea, Avesalom feciorul Mohei fetei lui Tolme împăratului Ghedsur, al patrulea Adonia feciorul Anghitii.

3. Al cincilea, Safatia din Avitala, al șaselea Ietraam din Eglaa femeia sa.

4. Acești șase s'au născut lui în Hevron, și a împărățit acolo șapte ani și șase luni, și treizeci și trei de ani a împărățit în Ierusalim.

5. Și aceștia s'au născut lui în Ierusalim: Samaa, Sovav, Natan și Solomon, patru din Virsavia fata lui Amiil.

2 Împ. 5, 5, 14.

6. Și Evaar, Elisa și Elifalit.
7. Și Naghe, Nafec și Iafie.
8. Și Elisama, Eliadă și Elifala, nouă.
9. Toți fiii lui David afară de fiii țiitoarelor, și Tamar sora lor.
10. Fiii lui Solomon: Rovoam, Avia fiul lui, Asa fiul lui, Iosafat fiul lui.
3 Împ. 11, 43.
11. Ioram fiul lui, Ohozia fiul lui, Ioas fiul lui.
4 Împ. 8, 16.
12. Amasia fiul lui, Azaria fiul lui, Ioatan fiul lui.
4 Împ. 15, 38.
13. Ahaz fiul lui, Ezechie fiul lui, Manasie fiul lui.
14. Amon fiul lui, Iosia fiul lui.
4 Împ. 21, 18, 25.
15. Și fiii lui Iosia cel întâiu născut Ioanan, al doilea Ioachim, al treilea Sedechia, al patrulea Salum.
4 Împ. 23, 30, 34.
16. Și fiii lui Ioachim: Ehonia fiul lui, Sedechia fiul lui.
4 Împ. 24, 6, 17.
17. Și fiii lui Ehonia: Asir, Salatiil fiul lui.
4 Împ. 24, 15; Mat. 1, 11.
18. Melhiram, Fadeas, Sanesar, Iechimia, Osamat și Navadia.
19. Și fiii lui Fadais: Zorovavel și Semei, și fiii lui Zorovavel: Masolam, Anania și Solometi sora lor.
20. Și Asuve, Ool, Varahia, Asadia și Asoved, cinci.
21. Și fiii lui Anania: Faletia, Iesia fiul lui, Sehenia fiul lui.
22. Și fiul lui Sehenia: Samaia, și fiii lui Samaia: Hatus, Ioil, Verri, Noadia și Safat, șase.
23. Și fiii lui Noadia: Elitenan, Ezechia și Ezricam, trei.
24. Și fiii lui Elitenan: Odolia, Eliasevon, Fadia, Acuv, Ioanan, Dalaaia și Anan, șapte.

CAP. 4.

Urmașii lui Iuda și ai lui Simeon.

Fiii lui Iuda: Fares, Esrom, Harmi, Or, Suval.

Fac. 38, 29, 46, 12; Mat. 1, 3.

2. Și Reia fiul lui Suval a născut pre let, și let a născut pre Ahemai și pre Laad și acestea sunt casele lui Arati.

3. Și aceștia sunt fiii: Aitam, Iezrail, Iezman și Ievdas, numele surorii lor Esilevvon.

4. Și Fanuil tatăl lui Ghedor și Iazir tatăl lui Osan, aceștia sunt fiii lui Or celui întâiu născut al Efrati tatăl lui Vitleem.

5. Și Asur tatăl lui Tecos a avut două femei: Hala și Nara.

6. Și Nara i-a născut pre Ohaia, pre Ifal, pre Teman și pre Aastir, aceștia sunt fiii Narii.

7. Și fiii Halei: Seret, Saar și Estanam.

8. Și Kozu a născut pre Enov și pre Savata, și casele fratelui lui Rihav fiul lui Iarin.

9. Și a fost Igavis mai mărit decât frații săi, și muma sa a chemat numele lui Igavis, zicând: am născut cu durere.

10. Și a chemat Igavis pre Dumnezeu lui Israil, zicând: binecuvântând, mă vei binecuvânta și vei înmulți hotarele mele, și va fi mâna ta cu mine, și vei face cunoștință, ca să nu mă smerești; și i-au făcut Dumnezeu lui toate câte a cerut.

11. Și Halev tatăl lui Asha a născut pre Mahir, acesta este tatăl lui Asaton.

12. Și Asaton a născut pre Vatrean, pre Vesie și pre Teman tatăl cetății lui Naas, fratele lui Eselom, al lui Kinez, aceștia sunt bărbații lui Rihav.

13. Și fiii lui Kinez: Gotoniil și Saraia, și fiii lui Gotoniil: Atat.

Is. Navì 15, 17.

14. Și Manati a născut pre Gofera, iar Saraia a născut pre Ioav, tatăl lui Agheadair, că teslari erau.

15. Și fiii lui Halev fiul lui Iefoni: Ir, Ada și Noom, și fiii lui Ada: Kenez.

16. Și fiii lui Aleil: Ziv, Zefa, Tiria și Eseril.

17. Și fiii lui Esri: Ieter, Morad, Afer și Iamon, și a născut Ieter pre Maron, pre Semei și pre Esva tatăl lui Estemon.

18. Și femeia lui Adia a născut pre Iared tatăl lui Ghedor, pre Aver tatăl lui Sohon și pre Hetiil tatăl lui Samon, aceștia sunt fiii Vetiei fetei lui Faraon, pre care o a luat Morid.

19. Și fiii femeii Iduiei surorii lui Nahaim tatăl lui Keila: Garmi, Estemon și Nohati.

20. Și fiii lui Semon: Amnon și Ana, Belhanan și Inon; și fiii lui Sei: Zoan și Bel Zoav.

21. Fiii lui Silom fiul lui Iuda: Ir tatăl lui Lihav, și Laada tatăl lui Marisa, și neamurile lui Evdadavuz din casa lui Esova.

Fac. 38, 5.

22. Și Ioahim și oamenii lui Hoziva, Ioas și Saraf, care au lăcuit în Moav, și i-au întors pre ei Avedirin, Atuchiim.

23. Aceștia sunt cărămidari, cari lăcuiesc în Ataim și în Gadira cu împăratul, întru împărăția lui s'au întărit și au lăcuit acolo.

24. Fiii lui Simeon: Namuil, Iamin, Iariv, Sares, Saul.

Fac. 46, 10.

25. Salem fiul lui, Mavasam fiul lui, Masma fiul lui.

26. Amuil fiul lui, Savud fiul lui, Zachur fiul lui, Semei fiul lui.

27. Și Semei a avut șasesprezece feciori și șase fete, și frații lui n'au avut fii mulți, și toate casele lor nu s'au înmulțit ca fiii lui Iuda.

28. Și au lăcuit în Virsavee, în Molada și în Esersual.

29. În Valaa, în Aisem și în Tolad.

30. Și în Vatuil, în Erma și în Sichelag.

31. Și în Vetmarimot și în Imisuseosin, și a casei Varuseorim, acestea sunt cetățile lor până la împăratul David.

32. Și satele lor: Etan și In, Remnon și Tocà și Esar, cetăți cinci.

Is. Navì. 19, 7.

33. Și toate satele lor prin prejurul cetăților acestora până la Vaal, acesta este ținutul lor și socoteala lor.

34. Și Mosovav, Iemoloh și Iosia fiul lui Amasia.

35. Și Ioil și Iu fiul lui Asavia și fiul lui Saraiei și fiul lui Asiil.

36. Și Elione, Iocava, Iasuia, Asaia, Iediil, Ismail și Vaneas.

37. Și Zuza fiul lui Safai al fiului lui Alon, al fiului lui Iedia, al fiului lui Semri, al fiului lui Sameu.

38. Aceștia sunt cari s'au numit căpetenii întru neamurile lor, când casele lor părintești s'au înmulțit foarte.

39. Și au mers până aproape de Gherara, până la răsăritul Gheii, ca să cerce pășune dobitoacelor sale.

40. Și au aflat pășune multă și bună și pământul larg înaintea lor, și pace și liniște, pentru că erau din fiii lui Ham, acelora ce lăcuiau acolo mai dinainte.

41. Și au venit aceștia cari erau scriși pre nume în zilele lui Iezechie împăratul Iudei, și au bătut lăcașurile lor și pre Mineii, pre cari i-au aflat acolo, i-au pierdut pre ei până în ziua aceasta, și au lăcuit în locul lor, că pășune eră acolo vitelor lor.

42. Și din fiii lui Simeon au mers la muntele Siir cinci sute de bărbați: Filaetia, Noadia, Rafaia și Oziil, fiii lui Iesi erau povățuitorii lor.

43. Și au bătut pre ceilalți, cari au rămas lui Amalic, și au lăcuit acolo până în ziua aceasta.

1 Împ. 15, 8.

CAP. 5.

Urmașii lui Ruvim, Gad și Manase.

Fiii lui Ruvim celui întâiu născut al lui Israil, că acesta este cel întâiu născut. Iară suindu-se el în patul tatălui său, Israil a dat binecuvântarea fiului său lui Iosif, și nu s'a socotit ca cel întâiu născut.

Fac. 48, 5; și 49, 4; Num. 26, 5.

2. Că Iuda a fost cel mai puternic întru frații săi și povățuitor dintru el, iar binecuvântarea a fost a lui Iosif.

Fac. 49, 8, 10.

3. Fiii lui Ruvim celui întâiu născut al lui Israil: Enoh și Falus, Esron și Harmi.

Eșire 6, 14.

4. Fiii lui Ioil: Semei și Vanea feciorul lui, și fiii lui Guga al feciorului lui Semei.

Num. 26, 5.

5. Fiul lui Miha, fiul lui Riha, fiul lui Ioil.

6. Fiul lui Veil, pre care l-a mutat Tegla-falasar împăratul Asiriei, acesta a fost căpetenie celor din Ruvim.

7. Și frații lui și rudenia lui când s'au numărat după nașterile lor au avut căpetenie pre Ioil și pre Zaharia.

8. Și Valec fiul lui Azuz, fiul lui Sama, fiul lui Ioil, acesta a lăcuit în Aroir și la Navau și Veelmaon.

9. Și către răsărit a lăcuit până aproape de pustie, lângă râul Efratului, că vilele lor s'au fost înmulțit în pământul Galaad.

10. Și în zilele lui Saul au făcut războiu asupra nemernicilor, și au căzut aceia în mâinele lor, și ei au lăcuit în corturile lor în tot locul cel despre răsăritul Galaadului.

11. Fiii lui Gad din preajma lor au lăcuit în pământul Vasanului până la Selha.

12. Ioil cel întâiu născut și Safam cel al doilea și Ianin și Safat din Vasan.

13. Și frații lor după casele lor părintești: Mihail, Mosolam, Sevee, Ioree, Ioahan, Zue și Ovid, șapte.

14. Aceștia sunt fiii lui Avihea, fiul lui Uri, fiul lui Idai, fiul lui Galaad, fiul lui Mihail, fiul lui Iesae, fiul lui Ieddai, fiul lui Vuz.

15. A fratelui feciorului lui Avdiil, a fiului lui Guni căpetenia casei părintești.

16. Lăcuit-au în Galaad, în Vasan și în satele lor, și în toate împrejurările Saronului până la margini.

1 Paral. 27, 29.

17. Toți aceștia s'au numărat în zilele lui Ioatam împăratul Iudei și în zilele lui Ierovoam împăratul lui Israil.

4 Împ. 15, 5; și 14, 16, 28.

18. Fiii lui Ruvim și ai lui Gad și jumătatea neamului lui Manasî bărbați viteji, carii purtau pavăză și sabie și încordau arcul, și învățați la războiu patruzeci și patru de mii șapte sute și șasezeci, cari ieșau la războiu.

19. Și au făcut războiu cu Agarenii, cu Eturenii, cu Nafisenii și cu Nadevenii.

20. Și i-au biruit pre ei, și s'au dat în mâinile lor Agarenii și toate lăcașurile lor, pentru că au strigat către Dumnezeu în războiu, și i-au auzit pre ei, că au nădărdit spre dânsul.

2 Paral. 26, 7.

21. Și au prădat averile lor, cămile cinci mii și oi două sute și cincizeci de mii și asini două mii, și suflete de oameni o sută de mii au robii.

22. Și mulți au căzut răniți, căci dela Dumnezeu eră războiu, și au lăcuit în locul lor, până când s'au mutat în robie.

23. Și cei din jumătatea neamului lui Manasî au lăcuit dela Vasan până la Vaal, Ermonul și Sanirul și până la muntele Ermonului, și în Livan s'au înmulțit ei.

A 2 Lege 3, 9.

24. Și aceștia sunt mai marii casei lor părintești: Ofer, Sei, Eliil, Ieremia, Odonia și Iediil bărbați viteji, bărbați numiți mai mari caselor lor părintești.

25. Și au defăimat pre Dumnezeul părinților lor, și au curvit mergând după dumnezeii neamurilor pământului, pre care le-au ridicat Dumnezeu dela fața lor.

4 Împ. 17, 7.

26. Și au ridicat Dumnezeul lui Israil duhul lui Ful împăratul Asiriei și duhul lui Tegla-falasar împăratul Asiriei, și a mutat pre Ruvim, pre Gad și jumătatea seminției lui Manasî, și i-a dus pre ei la Haah și la Havor și la râul lui Gozan până în ziua aceasta.

4 Împ. 15, 19, 29.

CAP. 6.

Urmașii lui Levî și ai lui Aaron. Cetățile lor.

Fiii lui Levî: Gherson, Kaat și Merari.

Fac. 46, 11; Num. 3, 17.

2. Și fiii lui Kaat: Amvram, Isaar, Hevron și Oziil.

3. Și fiii lui Amvram: Aaron, Moisi și Mariam, și fiii lui Aaron: Nadav, Aviud, Eleazar și Itamar.

4. Eleazar a născut pre Finees, Finees a născut pre Avis.

Num. 25, 13.

5. Avis a născut pre Vochi, și Vochi a născut pre Ozi.

6. Ozi a născut pre Zarea, Zarea a născut pre Mariil.

7. Mariil a născut pre Amaria și Amaria a născut pre Ahitov.

8. Ahitov a născut pre Sadoc, și Sadoc a născut pre Ahimaas.

2 Împ. 8, 17.

9. Ahimaas a născut pre Azaria și Azaria a născut pre Ioanan.

10. Ioanan a născut pre Azaria, acesta a preoțit în casa, care o a zidit Solomon în Ierusalim.

11. Și a născut Azaria pre Amaria și Amaria a născut pre Ahitov.

12. Ahitov a născut pre Sadoc și Sadoc a născut pre Salom.

13. Salom a născut pre Helchia și Helchia a născut pre Azaria.

14. Azaria a născut pre Sarea și Sarea a născut pre Iosadac.

4 Împ. 25, 18.

15. Și Iosadac a mers, când au mutat Domnul pre Iuda și Ierusalimul, prin mâna lui Navuhodonosor.

Ierem. 52, 21.

16. Fiii lui Levî: Gherson, Kaat și Merari.

17. Și acestea sunt numele fiilor lui Gherson: Loveni și Semei.

Eșire 6, 16.

18. Fiii lui Kaat: Amvram, Isaar, Hevron și Oziil.

Eșire 6, 18.

19. Fiii lui Merari: Mooli și Musi, acestea sunt neamurile lui Levî după casele lor părintești.

20. Fiul lui Gherson, Loveni fiul lui Iet, fiul lui Zamat.

21. Ioav fiul lui, Adi fiul lui, Zara fiul lui, Ietri fiul lui.

22. Fiii lui Kaat: Aminadav fiul lui, Kore fiul lui, Asir fiul lui.

Eșire 6, 24.

23. Elcanà fiul lui, Avisaf fiul lui, Asir fiul lui, Kaat fiul lui.

24. Uriil fiul lui, Ozia fiul lui, Saul fiul lui.

25. Și fiii lui Elcanà: Amessi și Ahimot.

26. Elcanà fiul lui, Sufi fiul lui, Kenaat fiul lui.

27. Eliav fiul lui, Ierovoam fiul lui, Elcanà fiul lui, Samuil fiul lui.

1 Împ. 1, 1.

28. Fiii lui Samuil, cel întâiu născut: Sani și Avia.

29. Fiii lui Merari: Mooli, Loveni fiul lui, Semei fiul lui, Oza fiul lui.

30. Samaa fiul lui, Agghia fiul lui, Asea fiul lui.

31. Aceștia sunt pre carii i-a rânduit David să cânte în casa Domnului, când s'a așezat sicriul.

32. Și slujeau înaintea cortului mărturiei cu organe, până când a zidit Solomon casa Domnului în Ierusalim, și au stăut după rânduiala lor la slujbele lor.

33. Și aceștia sunt cei ce stau, și fiii lor din fiii lui Kaat, Eman cântărețul fiul lui Ioil, fiul lui Samuil.

34. Fiul lui Elcanà, fiul lui Ieroham, fiul lui Eliil, fiul lui Tou.

35. Fiul lui Suf, fiul lui Elcanà, fiul lui Maat, fiul lui Amati.

36. Fiul lui Elcanà, fiul lui Ioil, fiul lui Azaria, fiul lui Safanià.

37. Fiul lui Kaat, fiul lui Asir, fiul lui Aviasaf, fiul lui Korè.

38. Fiul lui Isaar, fiul lui Kaat, fiul lui Levî, fiul lui Israil.

39. Și fratele lui Asaf, care stă dea dreapta lui: Asaf fiul lui Varahia, fiul lui Samaa.

40. Fiul lui Mihail, fiul lui Vaasia, fiul lui Melhia,

41. Fiul lui Atani, fiul lui Zaarai, fiul lui Adai,

42. Fiul lui Etam, fiul lui Zammam, fiul lui Semei,

43. Fiul lui Ieet, fiul lui Gherson, fiul lui Levî.

44. Și fiii lui Merari frații lor deastânga: Etam fiul lui Kisa, fiul lui Avai, fiul lui Maloh,

45. Fiul lui Asevi,

46. Fiul lui Amessia, fiul lui Vani, fiul lui Semir,

47. Fiul lui Mooli, fiul lui Musi, fiul lui Merari, fiul lui Levî.

48. Și frații lor după casele lor părintești Leviții cei rânduiți la tot lucrul slujbei cortului casei Domnului.

49. Și Aaron și fiii lui a tămâia la jertfelnicul arderilor de tot și la jertfelnicul tămâerilor la tot lucrul sfânt al sfintelor, și a se ruga pentru Israil, după toate câte a poruncit Moisi robul lui Dumnezeu.

Eșire 30, 7, 8, 10; Num. 4, 16; și 7, 10; 18, 1.

50. Și aceștia sunt fiii lui Aaron: Eleazar fiul lui, Finees fiul lui, Avisu fiul lui.

51. Vochi fiul lui, Ozi fiul lui, Sarea fiul lui.

52. Mariil fiul lui, Amaria fiul lui, Ahilov fiul lui,

53. Sadoc fiul lui, Ahimaas fiul lui.

54. Și acestea sunt cetățile în care lăcuiau ei, hotarele fiilor lui Aaron rudeniei, celor ce sunt ai lui Kaat, că lor le-au căzut cu sorți.

Is. Navî 21, 13.

55. Și le-au dat lor Hevronul în pământul Iudei, și cele de prin prejurul lui.

56. Iar câmpurile cetății și satele ei le-au dat lui Halev fiul lui Iefoni.

Is. Navî 21, 9-12.

57. Și fiilor lui Aaron s'a dat cetatea de scăpare: Hevronul; Levna cu împrejurimile ei și Selna cu împrejurimile ei și Estamenul cu împrejurimile lui,

58. Și Ietarul cu împrejurimile lui, și Davirul cu împrejurimile lui,

59. Și Asanul cu împrejurimile lui și Vetsamisa cu împrejurimile ei și Vetilul cu împrejurimile lui.

60. Iar din seminția lui Veniamin: Gavaonul cu împrejurimile lui și Galemata cu împrejurimile ei și Lavee cu împrejurimile ei și Anatotul cu împrejurimile lui, toate cetățile lor treisprezece cetăți după casele lor.

61. Iar celorlalți fii ai lui Kaat după casele lor părintești au dat dela jumătatea seminției lui Manasî cu sorți cetăți zece.

Is. Navî 21, 1-8.

62. Și fiilor lui Gherson după casele lor din seminția lui Isahar, din seminția lui Asir, din seminția lui Neftalim și din seminția lui Manasî în Vasan cetăți treisprezece.

63. Și fiilor lui Merari după casele lor din seminția lui Ruvim, din seminția lui Gad și din seminția lui Zavulon, cu sorți douăsprezece cetăți.

64. Și au dat fiii lui Israil Leviților cetățile cu împrejurimile lor.

65. Și le-au dat cu sorți din seminția fiilor lui Iuda, din seminția fiilor lui Simeon și din seminția fiilor lui Veniamin, cetățile acestea căroră ei le-au dat nume.

66. Și celor din rudenia fiilor lui Kaat le-au căzut cetățile din hotarele seminției lui Efraim.

67. Și le-au dat lor cetățile cele de scăpare: Sihemul cu împrejurimile lui în muntele lui Efraim, și Gazerul cu împrejurimile lui,

3 Împ. 9, 15.

68. Și Iecmanul cu împrejurimile lui și Vetonul cu împrejurimile lui,

69. Și Aialonul cu împrejurimile lui și Ghetrimonul cu împrejurimile lui.

Is. Navî 10, 12.

70. Iar dela jumătatea seminției lui Manasî: Anarul cu împrejurimile lui și Iemvlaanul cu împrejurimile lui, după rudenia rămășiții fiilor lui Kaat.

71. Fiilor lui Gherson din casa jumătății seminției lui Manasî: Golanul din Vasan cu împrejurimile lui și Asirotul cu împrejurimile lui.

A 2 Lege 4, 43.

72. Iar din seminția lui Isahar: Ghedesa cu împrejurimile ei și Devera cu împrejurimile ei și Davorul cu împrejurimile lui,

Is. Navî 21, 28.

73. Și Ramotul și Enanul, cu împrejurimile lor.

74. Iar din seminția lui Asir: Maasal cu împrejurimile ei și Avdonul cu împrejurimile lui,

Is. Navî 21, 30.

75. Și Ucoc cu împrejurimile lui, și Roov cu împrejurimile lui.

76. Iar din seminția lui Neftalim: Kedesul în Galilea cu împrejurimile lui și Hamonul cu împrejurimile lui și Kariatirimul cu împrejurimile lui.

77. Și rămășiții fiilor lui Merari dela seminția lui Zavulon: Remonul cu împrejurimile lui și Tavorul cu împrejurimile lui.

78. Și dincolo de Iordan, Ierihonul despre apusul Iordanului dela seminția lui Ruvim: Vosorul în pustie și împrejurimile lui și Iasa cu împrejurimile ei,

Is. Navî 21, 36.

79. Și Kadimotul cu împrejurimile lui și Mefaat cu împrejurimile lui.

80. Și dela seminția lui Gad: Ramot în Galaad cu împrejurimile lui și Maanaim cu împrejurimile lui,

81. Și Esevon cu împrejurimile lui și Iazirul cu împrejurimile lui.

CAP. 7.

Urmașii lui Isahar, ai lui Veniamin, ai lui Neftalim, ai lui Manasî, ai lui Efrem, ai lui Asir.

Fiii lui Isahar erau aceștia: Tola, Fua, Iasuv și Semeron, patru.

Fac. 46, 13.

2. Fiii lui Tola: Ozi, Rafea, Ieriil, Iamai, Iemasan și Samuil, carii au fost mai marii caselor semințiilor din rudeniea lui Tola, bărbați viteji în neamurile lor, numărul lor pe vremea lui David douăzeci și două de mii și șase sute.

3. Fiii lui Ozi: Iezraia, și fiii lui Iezraia: Mihail, Avdiu, Ioil și Iesia, cinci, toți aceștia căpetenii.

4. Și împreună cu ei după casele părinților lor, după casele semințiilor lor, bărbați viteji la războiu treizeci și șase de mii, că au avut multe femei și feciori.

5. Și frații lor în toate neamurile lui Isahar bărbați viteji, optzeci și șapte de mii, după numărul lor.

6. Fiii lui Veniamin: Vale, Vahir, și Iediil, trei.

Fac. 46, 21; Num. 26, 38.

7. Iar fiii lui Vale: Esevon, Ozi, Oziil, Ierimut și Uri, cinci căpetenii caselor părintești celor viteji, și numărul lor douăzeci și două de mii și treizeci și patru.

8. Și fiii lui Vahir: Zemira, Ioas, Eliezer, Elitenan, Amaria, Ierimut, Aviud, Anatot și Eliemet, toți aceștia fiii lui Vahir.

9. Și numărul lor după semințiile lor, căpetenii ai caselor părintești, viteji douăzeci de mii și două sute.

10. Și fiii lui Iediil: Valaan, și fiii lui Valaan: Iaus, Veniamin, Aot, Hanana, Zetan, Tarsi și Ahisaar.

11. Toți aceștia fiii lui Iediil căpeteniile caselor părintești, viteji șaptesprezece mii și două sute, puternici la războiu.

12. Și Sapfin și Apfin și fiii lui Ior, Asom fiul lui Aor.

13. Și fiii lui Neftalim: Iasiil, Goni și Asir, Selum fiul lui, Valam fiul lui.

Fac. 46, 24.

14. Fiii lui Manasî: Esriil pre care i l-a născut ȋiitoarea lui Sira, și i-a născut lui și pre Mahir tatăl lui Galaad.

15. Și Mahir a luat femeie lui Apfin și lui Sapfin, și numele surorii lui Mooha, și numele ceilalte Sapfaad, și s'au născut lui Sapfaad fete.

Num. 27, 1.

16. Și a născut Mooha femeia lui Mahir fiu, și a chemat numele lui Fares, și numele fratelui lui Suros, fiii lui Ulam și Recom.

17. Și fiii lui Ulam, Vadam, aceștia sunt fiii lui Galaad fiul lui Mahir, fiul lui Manasì.

18. Și sora lui Melehet, a născut pre Isud, pre Aviezer și pre Maela.

19. Și au fost fiii lui Semira: Aim, Sihem, Lachim și Anian.

20. Și fiii lui Efraim: Sotalat, Varad fiul lui, Taaf fiul lui, Elada fiul lui, Saat fiul lui,

Num. 26, 35.

21. Și Zavad fiul lui, Sotele fiul lui, Azer și Elead, și i-au ucis pre ei oamenii din Ghet, cei născuți în pământul acela, pentru că s'au pogorît, ca să le ia vitele lor.

22. Și i-a plâns Efraim tatăl lor zile multe, și au venit frații lui să-l mângâe.

23. Și a intrat la femeia sa, și a luat în pânțece și a născut fiu, și a chemat numele lui Veria, pentru că întru necazuri s'a născut în casa mea.

24. Și fata lui Saraa, și întru cei rămași, și a zidit Vetoronul, și cel de jos și cel de sus, și fiii lui Ozan, Seira.

25. Și Rafi fiul lui Saraf, Talees fiii lui, și Taen fiul lui.

26. Laadan fiul lui, fiul lui Amiud, fiul lui Elisamai.

27. Fiul lui Nun, fiul lui Isue.

28. Și ținutul lor și lăcașul lor: Vetilul și satele lui, despre răsărit Noaranul, despre apus Gazerul cu satele lui și Sihemul cu satele lui, până la Gaza și satele ei.

Is. Navì 16, 1, 2, 3.

29. Și până la hotarele fiilor lui Manasì: Vetsaanul cu satele lui, Tanahul cu satele lui, Maghedonul cu satele lui, Dorul cu satele lui, într'acestea lăcuiau fiii lui Iosif fiul lui Israil.

30. Fiii lui Asir: Iemna, Suia, Isui, Veria și Sore sora lor.

Fac. 46, 17; Num. 26, 44.

31. Și fiii lui Veria: Haver și Melhiil, acesta este tatăl lui Vertait.

32. Și Haver a născut pre laflit, pre Samir, pre Hotan și pre Sola sora lor.

33. Și fiii lui laflit: Fasec, Vamail și Asit. Aceștia sunt fiii lui laflit,

34. Și fiii lui Semir: Ahir, Rooga, Iava și Aram.

35. Și fiii lui Elem fratele său: Sofa, Imana, Selis și Amal.

36. Fiii lui Sofa: Sue, Arnafar, Suda, Varin și Imran.

37. Și Vasan, Ola, Sama, Salisa, Ietra și Veira.

38. Și fiii lui Ietir, Iefina, Fasfa și Ara.

39. Și fiii lui Ola: Oreh, Aniil și Rasia,

40. Toți aceștia sunt fiii lui Asir, toți căpeteniile caselor lor, aleși într-o viteză, mai mari povățuitori, numărul lor acelor iscusiți la războiu, bărbați douăzeci și șase de mii.

CAP. 8.

Urmașii lui Veniamin și ai lui Saul.

Veniamin a născut pre Vale cel întâiu născut al său, pre Asvil cel al doilea și pre Ara cel al treilea.

Fac. 46, 21.

2. Pre Noa cel al patrulea și pre Rafa cel al cincilea.

3. Și au fost feciorii lui Vale: Adir, Ghira și Aviud.

4. Avesua, Noamà și Ahia.

5. Ghera, Sefufam și Uram.

6. Aceștia sunt fiii lui Aod, aceștia sunt mai marii caselor celor ce lăcuiesc în Gavee, și i-au mutat pre ei la Mahanati:

7. Naama, Ahia și Ghirà, acesta este Ieglaam, și a născut pre Aza și pre Iahiho.

8. Și pre Saarin l-a născut în câmpul lui Moav, după ce a slobozit el pre Osin și pre Vaada femeile sale.

9. Și a născut din Ada femeia sa pre Iolav, pre Sevia, pre Misa și pre Melha.

10. Pre levus, pre Zavla și pre Marma, aceștia au fost mai marii caselor.

11. Și din Osin a născut pre Avitol și pre Alfaal.

12. Și fiii lui Alfaal, Ovid, Misaal și Semir, acesta a zidit Onanul, Lodul și satele lui.

13. Și Veria și Sama, aceștia sunt mai marii caselor celor ce lăcuesc în Elam, și aceștia au gonit pre cei ce lăcuiau în Ghet.

14. Și frații lui Sosic și Arimot.

15. Zavadia, Orid și Eder.

16. Mihail, Iesfa și Ioda, fiii lui Veria.

17. Zavadia, Mosolam, Azachi și Avar.

18. Isamari, Iecslia și Iovav fiii lui Elfaal.

19. Iachim, Zahri și Zavdi.

20. Elionai, Salati și Eliili.

21. Adaia, Varaia și Samarat fiii lui Samait.

22. Iesfan, Ovid și Eleil.

23. Avdon, Zehri și Anan.

24. Anania, Amvri, Elam și Anatot.

25. Iatin, Iefadia și Fanuil, fiii lui Sosic.

26. Samsrai, Saaria și Gotolia.

27. Iarasia, Eria și Zehri fiii lui Iroam.

28. Aceștia sunt mai marii caselor după neamurile lor; fruntașii aceștia au lăcuit în Ierusalim.

29. Și în Gavaon a lăcuit tatăl lui Gavaon, și numele femeii lui Moaha.

1 Paral. 9, 35.

30. Și fiul ei cel întâiu născut Avdon, Sur, Chis, Vaal, Nadav și Nir.

31. Și Ghedur, cu frații lui Zachur și Machelot.

32. Și Machelot a născut pre Samaa, aceștia au lăcuit în preajma fraților săi în Ierusalim cu frații lor.

33. Și Nir a născut pre Chis, și Chis a născut pre Saul și Saul a născut pre Ionatan, pre Melhisue, pre Aminadav și pre Asaval.

1 Împ. 14, 50; 2 Împ. 2, 8.

34. Și fiul lui Ionatan: Merivaal, Memfivostè; și Merivaal a născut pre Miha.

2 Împ. 4, 4 și 9, 12.

35. Și fiii lui Miha: Fiton, Meloh, Tarah și Ahaz.

36. Ahaz a născut pre Iada și Iada a născut pre Salemat, pre Asmot și pre Zamvri, iar Zamvri a născut pre Mesa.

37. Și Mesa a născut pre Vaana, Rafea fiul lui, Elasa fiul lui, Esil fiul lui.

38. Esil a avut șase fiii, și acestea sunt numele lor: Ezricam cei întâiu născut al lui, Ismail, Saria, Avdia, Anan și Asa; toți aceștia fiii lui Esil.

39. Și fiii lui Asil fratele lui, Elam cel întâiu născut al lui, Ias al doilea și Elifalet al treilea.

40. Și au fost fiii lui Elam bărbați viteji, trăgători cu arcu, și cu mulți fii, și fiii fiilor o sută și cincizeci, toți aceștia din fiii lui Veniamin.

CAP. 9.

Locuitorii din Ierusalim și Gavaon.

Tot Israilul s'a numărat după semințiile lor, și aceștia sunt scriși în cartea împăraților lui Israil și a Iudei, cu cei ce s'au mutat în Vavilon pentru fărădelegile lor.

2. Și cei ce au lăcuit mai întâiu în moșiile sale, în cetățile sale, din Israil, preoții și leviții și cei afierosiți.

3. Și în Ierusalim au lăcuit din fiii lui Iuda și din fiii lui Veniamin și din fiii lui Efraim și dintr'ai lui Manasì.

4. Și Gnoti și fiul lui Amiud, fiul lui Amvri, fiul lui Amvraim, fiul lui Vuni, fiul fiilor lui Fares, al fiului lui Iuda.

5. Și din Sioni, Asaia cel întâiu născut al lui și fiii lui.

6. Din fiii lui Zara, Ieile și frații lor șase sute și nouăzeci.

7. Și din fiii lui Veniamin, Salom fiul lui Mosolam, fiul lui Oduia, fiul lui Asanua.

8. Și Iemnaa fiul lui Ieroham și Ilo. Aceștia sunt fiii lui Ozi, fiul lui Mahir și Mosolam fiul lui Safatia, fiul lui Raguil, fiul lui

lemnai.

9. Și frații lor după nașterile lor, nouă sute cincizeci și șase, toți bărbați mai mari ai caselor, după casele lor părintești.

10. Și dintre preoți Iodae, Ioarim și Iahin.

11. Și Azaria fiul lui Helchia, fiul lui Mosolam, fiul lui Sadoc, fiul lui Maraiot, fiul lui Ahitov povățuitorul casei lui Dumnezeu.

12. Și Adaia fiul lui Iraam, fiul lui Fahor, fiul lui Melhia și Maasaia fiul lui Adiil, fiul lui Ezira, fiul lui Mosolam, fiul lui Maselmot, fiul lui Emir.

13. Și frații lor mai marii caselor lor părintești o mie șapte sute și șasezeci, vrednici la slujba casei lui Dumnezeu.

14. Și din Leviți: Samaia fiul lui Asov, fiul lui Ezricam, fiul lui Asavia din fiii lui Merari.

15. Și Vacvacar, Aris, Galaal și Mattania fiul lui Miha, fiul lui Zehri, fiul lui Asaf.

16. Și Avdia fiul lui Samia, fiul lui Galaal, fiul lui Iditun și Varahia fiul lui Osa, fiul lui Elcanà, care lăcuià în satele lui Notefati.

17. Și portarii: Salom, Acum, Telman, Diman și frații lor; Salom căpetenie.

1 Paral. 26, 1.

18. Și aceștia până acum în poarta împăratului spre răsărituri, aceștia sunt portarii la taberile fiilor lui Levi.

19. Și Selum fiul lui Kore, fiul lui Aviasaf, fiul lui Kore și frații lui după casa tatălui său, Koritenii preste lucrurile slujbei, păzind intrările cortului, și părinții lor păzind intrarea la casa Domnului.

20. Și Finees fiul lui Eleazar povățuitor erà preste dânșii înaintea Domnului, iar după acesta,

21. Zaharia fiul lui Mosolam portar ușii cortului mărturie.

22. Toți portarii cei aleși portari la porți două sute doisprezece, aceștia numărați după sălașile lor, pre aceștia i-a rânduit și i-a pus David și Samuil văzătorul întru credința lor.

1 Împ. 9, 9.

23. Aceștia și fiii lor erau la porțile casei Domnului și în casa cortului, ca să păzească pre rând.

2 Paral. 9, 14.

24. Spre cele patru vânturi erau porțile: spre răsărit, spre apus, spre miazăzi și spre miazănoapte.

25. Și frații lor în sălașele lor petreceau, și veneau în ziua a șaptea, din vreme în vreme, când le erà vremea pre rând.

4 Împ. 11, 5.

26. Pentrucă paza acestor patru porți erà încredințată Leviților, și ei erau preste cămările și preste vistieriile casei Domnului.

3 Împ. 6, 5.

27. Și prin prejurul casei lui Dumnezeu, că în seama lor erà paza și cheile ca să deschiză dimineața porțile bisericii.

28. Și din ei erau preste uneltele slujbei, că cu număr le băgà și cu număr le scoteà.

Eșire 27, 3.

29. Și dintru ei erau puși preste vase și preste toate veșmintele cele sfinte și preste făina de grâu și preste vin și preste untuldelemn și preste tămâie și preste mirodenii.

Lev. 2, 1, 4, 5.

30. Și din fiii preoților erau făcători de mir cu aromate.

Eșire 30, 7, 23.

31. Mattatia din Leviți, acesta este cel întâiu născut al lui Salom coriteanului, cu credință preste jertfa ce se făceà în tigaia marelui preot.

Lev. 2, 5.

32. Și din fiii Katitenilor, dintre frații lor, erau preste pâinile punerii înainte, ca să se gătească din sâmbătă în sâmbătă.

Lev. 24, 6.

33. Și aceștia sunt cântăreți mai mari caselor Leviților celor rânduiți pre rând la slujba cea de zi și cea de noapte, a lucrurilor.

34. Aceștia sunt mai marii caselor Leviților după neamurile lor; căpeteniile acestea au lăcuit în Ierusalim.

35. Și în Gavaon a lăcuit tatăl lui Gavaon leil, și numele femeii lui Mooha.

1 Paral. 8, 29.

36. Și fiul lui cel întâiu născut: Avdon, Sur, Chis, Vaal, Nir și Nadav.

37. Ghedur și frații lor Aiun, Zakhur și Machelot.

38. Și Machelot a născut pre Samaa, și aceștia cu frații lor au lăcuit în Ierusalim.

39. Și Nir a născut pre Chis și Chis a născut pre Saul și Saul a născut pre Ionatan, pre Melhisue, pre Aminadav și pre Asaval.

40. Și fiul lui Ionatan, Merivaal și Merivaal a născut pre Miha.

41. Și fiii lui Miha: Fiton, Maloh, Tarah și Ahaz.

42. Și Ahaz a născut pre Iada, și Iada a născut pre Galemēt și pre Gazmot și pre Zamvri, și Zamvri a născut pre Massa.

43. Și Massa a născut pre Vaana, fiul acestuia Rafaia, fiul acestuia Elasa, fiul acestuia Esil.

44. Și Esil a avut șase fii, și acestea sunt numele lor: Ezricam cel întâiu născut al lui, Ismail, Saraia, Avdia, Anan și Asa; aceștia sunt fiii lui Esil.

CAP. 10.

Moartea lui Saul în luptă cu Filistenii.

Cei de alt neam au făcut războiu asupra lui Israil, și au fugit Israilitenii de către fața celor de alt neam, și au căzut răniți în muntele Ghelvue.

1 Împ. 31, 1.

2. Și au urmărit cei de alt neam pre Saul și pre fiii lui, și au bătut cei de alt neam pre Ionatan pre Aminadav și pre Melhisue, fiii lui Saul.

3. Și s'a îngreuiat războiul asupra lui Saul, și l-au aflat pre el săgetătorii, și l-au rănit cu săgeți.

4. Și a zis Saul purtătorului armelor sale: scoate sabia ta, și mă străpunge cu ea, ca nu cumvã să vie acești netăeți împrejur, și mă vor batjocori; și n'a vrut purtătorul armelor lui să facă aceasta, că se temeà foarte, și a luat Saul sabia, și a căzut preste ea.

Jud. 9, 54; 1 Împ. 31, 4.

5. Și a văzut purtătorul armelor lui că a murit Saul, și a căzut și el preste sabia sa, și a murit.

6. A murit Saul și trei feciori ai lui în ziua aceea și toată casa lui de odată.

7. Și a văzut tot omul lui Israil, care lăcuià în vale, că a fugit Israil, și cum că a murit Saul și fiii lui, și au lăsat cetățile lor, și au fugit și au venit cei de alt neam, și au lăcuit în ele.

8. Și a fost a doua zi, au venit cei de alt neam, ca să prade pre cei răniți, și au aflat pre Saul și pre fiii lui căzuți în muntele Ghelvue.

9. Și l-au desbrăcat pre el, și i-au luat capul lui și armele lui, și le-au trimis în pământul celor de alt neam împrejur, ca să binevestească în casa idolilor lor și poporului.

1 Împ. 31, 9.

10. Și au pus armele lui în casa Dumnezeului lor, și capul lui l-au pus în casa lui Dagon.

11. Și au auzit toți cei ce lăcuiau în lavis Galaad, toate câte au făcut cei de alt neam lui Saul și fiilor lui Israil.

12. Și venind din Galaad oameni puternici, au luat trupul lui Saul și trupurile fiilor lui, și le-au adus în lavis, și au îngropat oasele lor supt stejar în lavis, și au postit șapte zile.

1 Împ. 31, 13.

13. Și a murit Saul întru fărădelegile sale, care a făcut înaintea lui Dumnezeu, după cuvântul Domnului pentru că nu l-a păzit, ci a întrebat pre cea cu duh pitonicesc, ca să cerce, și i-a răspuns lui Samuil prorocul, și n'a întrebat pre

Domnul, și l-au omorât pre el, și au mutat împărăția la David fiul lui Iesse.

1 Împ. 15, 19; 1 Împ. 28, 8.

CAP. 11.

David împărat.

Și s'a adunat tot Israilul la David în Hevron, zicând: iată oasele tale și carnea ta suntem noi.

2 Împ. 5, 1; și 19, 13.

2. Și ieri și alaltăieri când eră Saul împărat, tu erai care scoteai și aduceai pre Israil, și au zis Domnul Dumnezeuul tău ție, tu vei paște pre poporul meu Israil, și tu vei fi povățuitor preste poporul meu Israil.

1 Împ. 19, 8.

3. Și au venit toți bătrânii lui Israil la împăratul în Hevron, și le-a pus lor împăratul David legătură în Hevron înaintea Domnului, și a uns pre David împărat preste Israil după cuvântul Domnului prin mâna lui Samuil.

1 Împ. 16, 13.

4. Și s'a dus împăratul David și tot Israilul în Ierusalim, acesta eră levus, și acolo levuseii erau carii lăcuiau pământul.

Is. Navî 15, 8.

5. Și au zis lăcuiitorii din levus lui David: nu vei intra aici, și a luat David cetatea Sionului, aceasta este cetatea lui David.

2 Împ. 5, 7.

6. Și a zis David: oricine va lovî întâiu pre levuseu, va fi boier și căpetenie, și s'a suit asupra ei întâiu Ioav fiul Saruiei, și s'a făcut căpetenie.

2 Împ. 5, 8.

7. Și a șezut David în cetate, pentru aceea s'a chemat cetatea lui David.

2 Împ. 5, 7.

8. Și a făcut zid împrejurul cetății.

9. Și mergea David sporind și mărimdu-se, și Domnul atotțiitorul era cu el.

10. Și aceștia sunt căpeteniile vitejilor lui David, că l-a ajutat să fie împărat preste tot Israilul după cuvântul Domnului, care l-au grăit către Israil.

2 Împ. 23, 8.

11. Și acesta este numărul vitejilor ai lui David: Iesevada feciorul lui Ahaman căpitanul preste treizeci, acesta a scos sabia sa deodată asupra a trei sute, pre carii i-a rănit deodată.

12. Și după el Eleazar feciorul lui Dodai al lui Ahohi, care erau între cei trei viteji.

2 Împ. 23, 9.

13. Acesta era cu David în Fasodamin, când cei de alt neam s'au adunat acolo la războiu, și era o parte de țarină plină de orz, și poporul a fugit dinaintea celor de alt neam.

2 Împ. 5, 17.

14. Și a stăut în mijlocul țarinei, și a apărat-o și a bătut pre cei de alt neam, și au făcut Domnul mântuire mare.

15. Și s'au pogorît cei trei din treizeci, carii erau căpetenie la piatra lui David, la peștera lui Odolam, și tabăra celor de alt neam tăbărise în valea uriașilor.

16. Și David era atunci în cetate, și tabăra celor de alt neam era atunci în Vitleem.

2 Împ. 23, 14.

17. Și a poftit David, și a zis: cine mă va adăpa cu apă din fântâna Vitleemului cea de lângă poartă?

2 Împ. 23, 15.

18. Și rupseră acei trei viteji tabăra celor de alt neam, și scoaseră apă din fântâna cea din Vitleem de lângă poartă, și o luară și veniră la David, și n'a vrut David să o bea, ci o a vărsat Domnului.

19. Și a zis: departe să fie dela mine Doamne a face cuvântul acesta, au sângele oamenilor acestora voi bea?

Sufletele lor? Căci cu sufletele lor o au adus, și n'a vrut să o beà, aceasta au făcut cei trei viteji.

20. Și Avesa fratele lui Ioav, acesta erà cel mai mare între cei trei, acesta a scos sabia sa asupra a trei sute, pre carii i-a rănit deodată, și acesta erà vestit între cei trei.

21. Și el cel al treilea a fost mai mărit decât cei doi, și le-a fost lor căpetenie, și până la cei trei n'a ajuns.

2 Împ. 23, 19.

22. Și Vanaia feciorul lui Iodae fecior de viteaz, multe sunt faptele lui din Kavasail, acesta a ucis pre doi foarte tari Moaviteni, și el s'a pogorît de a ucis pre leu în groapă într'o zi cu zăpadă.

2 Împ. 23, 20.

23. Și acesta a ucis pre un bărbat Eghiptean chipeș, de cinci coți, și în mâna Eghipteanului erà sulită ca sulul pânzarului, și s'a pogorît Vanaia asupra lui cu toiagul, și a luat din mâna Eghipteanului sulita și l-a omorît cu sulita lui.

24. Acestea a făcut Vanaia feciorul lui Iodae, și numele lui este între cei trei viteji.

25. Decât cei treizeci erà mai mărit acesta, și la cei trei n'a ajuns, și l-a pus pre el David preste casa sa.

26. Aceștia sunt vitejii oștirei: Asail fratele lui Ioav, Eleanan feciorul lui Dodoe din Vitleem,

2 Împ. 23, 24.

27. Samaot al lui Arori, Hellis al lui Afelloni,

28. Orà feciorul lui Echis Tecoiteanul, Aviezer Anatotineanul,

29. Sovahai Usatineanul, Ili Ahoniteanul,

30. Marai Netofatineanul, Htaod feciorul lui Nooza Netofatineanul,

31. Eri feciorul lui Revee din muntele lui Veniamin, Vanaia Faratoniteanul,

32. Uri din Nahaliglas, Aviil Garavetineanul,

33. Azvon Varomiteanul, Eliava Salavoniteanul,

34. Fiul lui Asam Gazoniteanul, Ionatan fiul lui Sola Arariteanul,

35. Ahim fiul lui Ahar Arariteanul, Elfat fiul lui Tirofar,
36. Afer Mehoratrineanul, Ahia Feloniteanul,
37. Iserè Harmadaiteanul, Naare fiul lui Azove,
38. Ioil fratele lui Natan, Mevaal fiul lui Agari,
39. Seli Amoniteanul, Naahor Virotineanul purtătorul de armele lui Ioav fiul Saruiei,
40. Ira Ietrineanul, Gariv Ietorineanul,
41. Uria Hemtineanul, Zavel fiul lui Ahia,
42. Adina fiul lui Seza al lui Ruvim căpetenie, și cu el treizeci.
43. Anan feciorul lui Mooha și Iosafat Matanineanul,
44. Ozia Astarotineanul, Samata, și Ieii fiii lui Hotam al lui Arari,
45. Iediil fiul lui Sameri și Iozae fratele lui Tosaiteanul,
46. Eliil Maoiteanul și Iarivi și Iosia fiul lui,
47. Elaam și Ietama Moaviteanul, Daliil, Ovid și Iessiil Mesoviateanul.

CAP. 12.

Vitejii cari au urmat pre David.

Aceștia sunt carii au venit la David în Sichelag, când încă fugea de fața lui Saul feciorul lui Kis, și aceștia împreună cu ceilalți viteji i-au ajutat la războiu;

1 Împ. 27, 1, 6.

2. Și din arc și cu dreapta și cu stânga svârlind pietre și săgeți. Dintre frații lui Saul din Veniamin:

Jud. 20, 16.

3. Mai marele Ahiezer și Ioas fiul lui Asma Gavatineanul, Ioil și Iofalit fii lui Asmot și Verhia și Iiul din Anatot.

4. Și Samaias Gavaoniteanul viteaz dintre cei treizeci, și preste cei treizeci; Ieremia și Ieziil și Ioanan și Ioazavat Gadaralineanul,

5. Azai, Arimut, Vaalia, Samaria și Safatia Harefileanul,

6. Elcanà, Isuni, Ozriil, Ioza, Sovocam, Coritenii.

7. Și Ielia și Zavadia fiii lui Ieroam din Ghedor.

8. Iar din Gad au trecut la David în pustie bărbați tari și puternici, ostași gata de războiu cu scuturi și cu sulite, și fețele lor ca fața leului, și sprinteni și iuți ca câprioarele în munți.

2 Împ. 2, 16.

9. Aza căpetenia întâiu, Avdia al doilea, Eliav al treilea,

10. Masmana al patrulea, Ieremia al cincilea,

11. Ieti al șaselea, Eliav al șaptelea,

12. Ioanan al optulea, Eliazar al nouălea.

13. Ieremia al zecelea, Melhavane al unsprezecelea.

14. Aceștia au fost din fiii lui Gad căpetenie oștirii, preste o sută cel mai mic, și cel mai mare preste o mie.

15. Aceștia au fost carii au trecut Iordanul în luna cea dintâiu, când eră plin din mal în mal, și au gonit pre toți cei ce lăcuiau văile dela răsărit până la apus.

Is. Navì 3, 15.

16. Și au venit din fiii lui Veniamin și ai lui Iuda în ajutorul lui David.

17. Și David a ieșit întru întâmpinarea lor, și le-a zis lor: de ați venit cu pace la mine ca să mă ajutați, inima mea unească-se cu voi; iar de este să fiu dat vrăjmașilor mei, nu prin adevărul mâinii, văză Dumnezeuul părinților voștrii, și să mustre.

18. Și duh a cuprins pre Amase căpetenia celor treizeci, și a zis: mergi Davide fiul lui Iese și poporul tău cu pace, pace ție și pace celor ce-ți ajută ție, că ți-au ajutat ție Dumnezeuul tău; și i-a primit pre ei David, și i-a pus pre ei căpetenie oștirii.

Jud. 6, 34.

19. Și din Manase au venit la David, când s'au ridicat cei de alt neam asupra lui Saul cu războiu, și nu le-a ajutat lor David că s'au sfătuit mai marii celor de alt neam zicând: cu capetele bărbaților acestora se va întoarce la Saul domnul său.

1 Împ. 29, 4.

20. Și mergând David în Sichelag s'au lipit de el cei din Manase: Edna, Iosavat, Rodiil, Mihail, Iosavet, Elimut și Semati căpeteniile miilor lui Manase.

1 Împ. 30, 1.

21. Și aceștia au ajutat lui David asupra lui Ghedur, că erau toți puternici la vîrtute, și povățuiau oștirea.

22. Că din zi în zi veneau în ajutorul lui David, până ce s'a făcut oștire mare, ca oștirea lui Dumnezeu.

23. Și acestea sunt numele căpeteniilor oștirei, carii au venit la David în Hevron, ca să dea lui împărăția lui Saul după cuvântul Domnului.

24. Fiii lui Iuda, carii purtau scuturi și sulite, șase mii opt sute, iscusiți la rășboiu.

25. Din fiii lui Simeon viteji iscusiți în rășboiu, șapte mii o sută.

26. Din fiii lui Levî, patru mii șase sute.

27. Iodae povățuitorul celor din neamul lui Aaron, și cu dânsul trei mii șapte sute.

28. Și Sadoc cel tânăr puternic la vîrtute, și ai casei tatălui său căpetenii douăzeci și doi.

29. Din fiii lui Veniamin din frații lui Saul trei mii, că mai mulți din ei erau încă păzitorii casei lui Saul.

30. Din fiii lui Efraim douăzeci de mii opt sute, puternici la vîrtute, oameni numiți după casele lor părintești.

31. Din jumătatea neamului lui Manase optsprezece mii, și aceștia s'au hotărît anume ca să vie să facă pre David împărat.

32. Din fiii lui Isahar, carii pricepeau și cunoșteau la vreme ce trebuie să facă Israil, căpeteniile lor două sute și toți frații lor cu dînșii.

33. Dela Zavulon, carii au ieșit gata la rășboiu cu toate armele cele de rășboiu cincizeci de mii, ca să ajute lui David nu cu mâinile goale.

34. Dela Neftalim căpetenii o mie, și cu ei de cei cu scuturi și cu sulite treizeci și șapte de mii.

35. Și dela Dan gata la rășboiu douăzeci și opt de mii opt sute.

36. Dela Asir, carii ieșise să ajute la rășboiu patruzeci de mii.

37. Și de cea parte de Iordan dela Ruvim, dela Oad și dela jumătatea seminției lui Manase cu toate uneltele de luptă la rășboiu o sută douăzeci de mii.

Num. 32, 33.

38. Toți aceștia oameni rășboinici gătiți la rânduiala ostășească cu suflet de pace, și au venit în Hevron, ca să facă pre David împărat preste tot Israilul, și ceilalți din Israil cu un suflet ca să facă împărat pre David.

39. Și au fost acolo cu David trei zile mâncând și bând, că le-au fost gătit lor frații lor,

40. Și vecinii lor până la Isahar, Zavulon și Neftalim, le aduceau lor cu cămile, cu asini, cu mușcoi și cu boi: mâncări, făină, legături de smochine, stafide, vin, untdelemn și mulțime de viței și oi, că bucurie eră întru Israil.

CAP. 13.

Aducerea și așezarea sicriului mărturie.

Și s'a sfătuit David cu boierii și cu cei mai mari preste mii și preste sute și cu toate căpeteniile.

2. Și a zis David către toată adunarea lui Israil: de vă place vouă și de va voi Domnul Dumnezeuul nostru, să trimitem la frații noștri cei rămași în tot pământul lui Israil, și împreună cu ei preoții și leviții din cetățile moșiilor sale să se adune la noi,

3. Și să mutăm sicriul Dumnezeuului nostru la noi, că nu l-am mai cercetat din zilele lui Saul.

4. Și a zis toată adunarea să facă așa că bun este cuvântul acesta înaintea a tot poporul.

5. Și a adunat David pre tot Israilul dela hotarele Eghiptului și până la intrarea Imatului, ca să aducă sicriul lui Dumnezeu din cetatea Iarim.

2 Împ. 6, 1-3.

6. Și l-a adus David, și tot Israilul s'a suit în cetatea lui David, care erà a Iudei, ca să ducă de acolo sicriul lui Dumnezeu, Domnului cel ce șade pre Heruvimi unde s'a chemat numele lui.

7. Și a adus sicriul lui Dumnezeu în car nou din casa lui Aminadav și Oza și frații lui aduceau carul.

8. Iar David și tot Israilul de bucurie jucau înaintea lui Dumnezeu din toată puterea cu alăute, cu cobze, cu timpine, cu chimvale și cu trâmbițe.

9. Și a venit până la aria lui Kidon, și a întins Oza mâna sa ca să ție sicriul, căci cârmise vițelul.

10. Și s'a mânieat Domnul cu urgie pre Oza, și l-a lovit pre el acolo, pentrucă a întins mâna sa la sicriu, și a murit acolo înaintea lui Dumnezeu.

11. Și s'a întristat David căci au făcut Domnul tăiere în Oza, și a numit locul acela tăierea lui Oza, până în ziua aceasta.

12. Și s'a temut David de Dumnezeu în ziua aceea, zicând: cum voiu băgà la mine sicriul lui Dumnezeu?

13. Și n'a băgat David la sine sicriul în cetatea lui David, ci l-a abătut în casa lui Avedarà Heteul.

14. Și a șezut sicriul lui Dumnezeu în casa lui Avedarà trei luni, și bine a cuvântat Dumnezeu pre Avedarà și toate ale lui.

CAP. 14.

Femeile și fiii lui David. Biruința lui David asupra Filistenilor.

A trimis Hiram împăratul Tirului la David soli și lemne de chedru și zidari și teslari de lemne, ca să-i zidească lui casă.

2. Și a cunoscut David că l-au făcut pre el Domnul împărat preste Israil, că s'a prea înălțat împărăția lui pentru poporul său Israil.

2 Împ. 5, 11.

3. Și ș'a mai luat David femei în Ierusalim, și i s'a mai născut lui fii și fete.

2 Împ. 5, 13.

4. Și acestea sunt numele celor născuți în Ierusalim: Samaa, Sovav, Natan și Solomon,

5. Vaar, Elisa și Elifalit,

6. Naghet, Nafat și Iafie,

7. Elisamae, Valiada și Elifala.

8. Și auzind cei de alt neam că s'a uns David împărat preste tot Israilul, s'au suit toți cei de alt neam să cerce pre David, și auzind David, a ieșit întru întâmpinarea lor.

2 Împ. 5, 16.

9. Și a întrebat David pre Dumnezeu, zicând: de mă voiu ridică asupra celor de alt neam, da-i-vei pre ei în mâinile mele? Și au zis Dumnezeu lui: mergi, și voiu da pre ei în mâinile tale.

2 Împ. 5, 18.

10. Și au venit cei de alt neam, și au tăbărit în valea uriașilor.

11. Și s'a suit în Vaal-farasin, și i-a lovit pre ei acolo David, și a zis David: tăiat-au în două Dumnezeu pre vrăjmașii mei în mâna mea, cum se tae apa, pentru aceea a chemat numele locului aceluia tăierea lui Vaal-farasin.

12. Și cei de alt neam au lăsat acolo pre dumnezeii săi, și a zis David să-i arză cu foc.

13. Și au mai adaos încă cei de alt neam, și au mai tăbărit în valea uriașilor.

2 Împ. 5, 21.

14. Și iarăși a întrebat David pre Dumnezeu, și i-au zis lui Dumnezeu: nu merge asupra lor, întoarce-te dela ei, și fii în preajma lor aproape de peri.

15. Și va fi când vei auzi sgomot în marginea perilor, atunci să intri în luptă, că au ieșit Dumnezeu înaintea ta, ca să bată tabăra celor de alt neam.

2 Împ. 5, 24.

16. Și a făcut David cum i-au poruncit Dumnezeu, și a lovit tabăra celor de alt neam dela Gavaon până la Gazira.

17. Și s'a vestit numele lui David în tot pământul, și Domnul au dat frica lui în toate neamurile.

CAP. 15.

Așezarea sicriului în Ierusalim.

Și ș'a făcut sieși casă în cetatea lui David, și a gătit loc sicriului lui Dumnezeu, și i-a făcut lui cort.

2. Atunci a zis David: nu se cade să ridice sicriul lui Dumnezeu fără numai Leviții, că pre ei i-au ales Dumnezeu ca să ridice sicriul Domnului, și să slujească lui până în veac.

Num. 4, 4.

3. Și a adunat David pre tot Israilul în Ierusalim, ca să ducă sicriul Domnului în locul, care i-a gătit lui.

4. Și a adunat David pre fiii lui Aaron și pre leviți.

5. Din fiii lui Kaat: Uriil căpetenia și frații lui, o sută douăzeci.

6. Din fiii lui Merari: Asea căpetenia și frații lui, două sute douăzeci.

7. Din fiii lui Gherson: Ioil căpetenia și frații lui, o sută treizeci.

8. Din fiii lui Elisafat: Semea căpetenia și frații lui, două sute.

9. Din fiii lui Hevron: Eliil căpetenia și frații lui, optzeci.

10. Din fiii lui Oziil: Aminadav căpetenia și frații lui, o sută doisprezece.

11. Și a chemat David pre Sadoc și pre Aviatar preoții și Leviții și pre Ioil, pre Uriil, pre Asea, pre Semea, pre Eliil și pre Aminadav.

12. Și le-a zis lor: voi sunteți căpeteniile caselor Leviților, curățiți-vă voi și frații voștri, ca să aduceți sicriul Dumnezeului lui Israil, unde i-am gătit loc lui.

13. Pentrucă mai nainte nefiind voi gata, ne-au tăiat în două Domnul Dumnezeu nostru pentrucă n'am cercat cu judecată.

14. Și s'au curățit preoții și Leviții, ca să sue sicriul Dumnezeului lui Israil.

15. Și au luat fiii Leviților sicriul lui Dumnezeu, cu drugi pre umeri precum le-a poruncit Moisi, cu cuvântul lui Dumnezeu după scriptură.

Eșire 25, 14; Num. 4, 15.

16. Și a zis David căpeteniilor Leviților: puneți pre frații voștri cântăreții cu organe, cu cobze, cu alăută și cu chimvale, ca să strige sus cu glas de bucurie.

17. Și au pus Leviții pre Eman fiul lui Ioil și dintre frații lui Asaaf feciorul lui Varahia, și din fiii lui Merari frații lui, Etan feciorul lui Kiseu.

18. Și cu ei frații lor cei de al doilea: Zaharia, Oziil, Semiramot, Ieile, Elioil, Eliav, Vanea, Maasia, Matatia, Elifena, Machellia, Avdedom Ieile și Ozia portarii.

19. Și cântăreții: Eman, Asaf și Etan cu chimvale de aramă ca să facă să se auză.

20. Zaharia, Oziil, Semiramot, Ieile, Oni, Eliav, Maasea, Vanea cu cobze răsunătoare,

21. Și Mattatia, Elifalul, Machenia, Avdedom, Ieile și Ozia cu chitare cu opt coarde ca să sune tare.

22. Și Honenia mai marele Leviților, povățuitor cântăreților, că eră priceput.

23. Și Varahia și Elcană portarii sicriului.

24. Și Somnia, Iosafat, Natanail, Amasai, Zaharia, Vanaia și Eliezer preoții trâmbițau cu trâmbițele înaintea sicriului lui Dumnezeu, și Avdedom și Ieile portarii sicriului lui Dumnezeu.

25. Și eră David și bătrânii lui Israil și căpeteniile preste mii, mergeau să ridice sicriul legii din casa lui Avedarà cu

bucurie.

2 Împ. 6, 12.

26. Și a fost dacă au întărit Dumnezeu pre Leviți a ridică sicriul legii Domnului, au junghiat șapte viței și șapte berbeci.

2 Paral. 29, 21.

27. Și David eră îmbrăcat cu haine de vison, și toți Leviții carii ridicau sicriul legii Domnului, și cântăreții și Honenia povățuitorul cântăreților celor ce cântau; iar David aveà effod de vison.

2 Împ. 6, 14.

28. Și tot Israilul ducea sicriul Domnului cu strigare și cu glas de bucurie, cu trâmbițe, cu chimvale răsunătoare, cu alăute și cu cobze.

29. Și a fost când a venit sicriul legii Domnului până la cetatea lui David, Melhol fata lui Saul, s'a plecat pre fereastră, și a văzut pre împăratul David săltând și jucând, și l-a defăimat pre el în inima ei.

2 Împ. 6, 16.

CAP. 16.

Cântarea lui David și rânduiala slujbei Dumnezești.

Și au adus sicriul lui Dumnezeu, și l-au așezat în mijlocul cortului care l-a întins David lui, și a adus arderi de tot și jertfe de mântuire înaintea lui Dumnezeu.

2 Împ. 6, 17.

2. Și după ce a sfârșit David a aduce arderi de tot și jertfe de mântuire, a binecuvântat pre popor întru numele Domnului.

2 Împ. 6, 18; 3 Împ. 8, 56.

3. Și a împărțit la tot omul lui Israil dela bărbat până la femeie fiecăruia om o bucată de pâine, o bucată de carne și o scovardă.

2 Împ. 6, 19.

4. Și a pus înaintea sicriului legii Domnului din Leviți să slujească, să strige, să mărturisească și să laude pre Domnul Dumnezeu lui Israil.

5. Asaf a fost mai întâiu, și al doilea după el: Zaharia, leil, Semiramot, leil, Mattatia, Eliav, Vanaia, Avdedom; leil cu organe, cu alăute și cu cobze; iar Asav cu chimvale răsunătoare.

6. Și Vanea și Oziil, preoții cu trâmbițe pururea înaintea sicriului legii lui Dumnezeu.

Num. 10, 8.

7. În ziua aceea atunci a rânduit întâiu David pre Asaf și frații săi a lăuda pre Domnul, cântând:

8. Mărturișiți-vă Domnului și chemați numele lui, vestiți întru neamuri lucrurile lui.

Psalms 104, 1.

9. Cântați lui și-l lăudați pre el, spuneți la toți minunile lui, care le-au făcut Domnul.

Isaia. 12, 4.

10. Lăudați-vă întru numele cel sfânt al lui, veselească-se inima celor ce caută bunăvoia lui.

11. Căutați pre Domnul, și vă întăriți, căutați fața lui pururea.

12. Aduceți-vă aminte de minunile lui care au făcut, de semnele lui și de judecățile gurii lui.

13. Sămânța lui Israil slugii sale, fiii lui Iacov aleșii săi.

14. Acesta este Domnul Dumnezeu nostru, în tot pământul judecățile lui.

15. Aduceți-vă aminte în veac de așezământul de lege al lui, de cuvântul lui, care l-au poruncit întru o mie de neamuri,

Fac. 17, 9.

16. Care l-au așezat lui Avraam, și jurământul său lui Isaac.

17. Și l-au pus pre el lui Iacov spre poruncă, și lui Israil spre legătură veșnică,

18. Zicând: ție voiu da pământul lui Hanaan funiea moștenirii voastre.

Fac. 28, 13.

19. Când erau ei la număr puțini, împutinați și nemernici într'însul.

Evr. 11, 13.

20. Și au trecut din neam în neam, și dela o împărăție la alt popor.

21. N'au lăsat om să le facă lor strâmbătate, și au certat pentru dânșii împărați.

22. Nu vă atingeți de unșii mei, și întru prorocii mei nu vicleniți.

Ps. 104, 15.

23. Cântați Domnului tot pământul, binevestiți din zi în zi mântuirea lui.

Ps. 95, 1.

24. Vestiți întru neamuri slava lui, în toate noroadele minunile lui.

25. Că mare este Domnul, și lăudat foarte, înfricoșat este mai pre sus decât toți dumnezeii.

26. Că toți dumnezeii neamurilor sunt idoli, iar Dumnezeuul nostru cerurile au făcut.

Isaia 42, 5.

27. Mărirea și lauda este înaintea lui, tărie și frumusețe este în locul său.

28. Dați Domnului moștenirile neamurilor, dați Domnului slavă și tărie,

29. Dați Domnului slavă, numelui lui; luați daruri și aduceți înaintea feții lui, și vă închinați Domnului în curțile cele sfinte ale lui.

30. Să se teamă de fața lui tot pământul, să se îndrepteze pământul și să nu se clătească.

31. Să se veselească cerul, și să se bucure pământul, și să spuie întru neamuri: Domnul au împărățit.

32. Răsună-va marea cu plinirea ei, și lemnul câmpului și toate cele ce sunt într'însul.

33. Atunci se vor bucurà lemnele dumbrăvii de fața Domnului, că au venit să judece pământul.

34. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila lui.

Ps. 106, 1.

35. Și ziceți: mântuește-ne pre noi Dumnezeu mântuirii noastre, și ne adună pre noi și ne scoate din neamuri, ca să lăudăm numele tău cel sfânt, și să ne mărim întru laudele tale.

36. Binecuvântat este Domnul Dumnezeu lui Israil din veac și până în veac, și tot poporul a zis amin, și așa au lăudat pre Domnul.

37. Și a lăsat acolo înaintea sicriului legii Domnului pre Asaf și pre frații lui ca să slujească înaintea sicriului pururea din zi în zi.

38. Și Avdedom și frații lui șasezeci și opt, și Avdedom fiul lui Iditun și Osa rânduiți portari,

39. Și pre Sadoc preotul și pre frații lui preoții înaintea cortului Domnului pre culmea din Gavaon,

3 Împ. 3, 4.

40. Ca să aducă arderi de tot Domnului preste jertfelnicul arderilor de tot pururea dimineața și seara, și după toate cele scrise în legea Domnului, câte au poruncit fiilor lui Israil prin mâna lui Moisi robul lui Dumnezeu.

Eșire 29, 38, 39.

41. Și cu dânsul Eman și Iditun și ceilalți aleși anume, ca să laude pre Domnul că în veac este mila lui.

42. Și cu dânsii trâmbițe, și chimvale răsunătoare și organe ale cântărilor lui Dumnezeu, iar fiii lui Iditun portari.

43. Și s'a dus tot poporul fiecare la casa sa, și s'a întors David ca să binecuvinteze casa sa.

CAP. 17.

Zidirea templului de David se amână. Prorocie despre Mesia.

A fost când lăcuiă David în casa sa, a zis David către Natan prorocul: iată eu lăcuesc în casă de chedru, și sicriul legii Domnului supt piei.

2 Împ. 7, 2.

2. Și a zis Natan către David: tot ce este în sufletul tău, fă, că Dumnezeu este cu tine.

3. Și a fost în noaptea aceea, s'a făcut cuvântul Domnului către Natan, zicând:

4. Mergi și zi către David robul meu: așa zice Domnul, nu vei zidi tu casă mie, ca să lăcuesc eu într'însa.

5. Că n'am lăcuit în casă din ziua care am scos pre Israil până în ziua aceasta, ci eram în cort și în popas.

3 Împ. 8, 16.

6. Ori pe unde am trecut în tot Israilul, grăit-am eu vreodată vre unei seminții a lui Israil sau unuia din judecătorii, cărora am poruncit să pască pre poporul meu, zicând: căci nu mi-ați făcut casă de chedru?

7. Și acum așa vei zice robului meu David: acestea zice Domnul atotțiitorul: eu te-am luat pre tine dela stână și dela turme, ca să fii povățuitor poporului meu Israil.

Ps. 77, 76.

8. Și am fost cu tine ori încotrò ai mers, și am ucis pre toți vrăjmașii tăi dela fața ta, și ți-am făcut ție nume, ca numele celor mari, cari au fost pre pământ.

9. Și voi pune loc poporului meu Israil, și-l voi răsădi pre dânsul, și va lăcuî însuși, și nu se va grijî mai mult, și nu va mai adaoge fiul strâmbătății a-l smerî pre dânsul ca la început.

2 Împ. 7, 10.

10. Și din zilele care am pus judecători preste poporul meu Israil, am smerit pre toți vrăjmașii tăi, și te voi crește pre tine și-ți va zidi ție Domnul casă.

11. Și va fi după ce se vor plinî zilele tale și vei adormi cu părinții tăi, voi ridică sămânța ta după tine, care va fi unul din fiii tăi, și voi gătî împărăția lui.

12. Acesta va zidi mie casă, și voi eu îndrepta scaunul lui până în veac.

13. Eu voi eu fi lui tată și el va fi mie fiu, și mila mea nu o voi eu depărta dela el, precum o am depărtat dela cei ce au fost mai înainte de tine.

Ps. 88, 27; Evr. 1, 5.

14. Și-l voi eu încredința pre el în casa mea și într-o împărăție a lui până în veac, și scaunul lui va fi îndreptat până în veac.

Luca 1, 33.

15. Toate cuvintele acestea și toată vederea aceasta întocmai așa le-a spus Natan către David.

16. Și a venit împăratul David și a șezut înaintea Domnului, și a zis: cine sunt eu Doamne Dumnezeule? Și ce este casa mea, că m'ai iubit pre mine până în veac?

17. Puține au fost acestea înaintea ta Dumnezeule! Și ai grăit de casa slugii tale de departe, și m'ai socotit ca o vedere a omului, și m'ai înălțat Doamne Dumnezeule!

18. Ce va mai adaoge încă David către tine, ca să-l mărești? Că tu știi pre robul tău.

19. Doamne, pentru robul tău ai făcut toată mărimea aceasta, și după inima ta, ca să arăți toate măririle tale.

20. Doamne, nu este asemenea ție și nu este Dumnezeu afară de tine, după toate câte am auzit într-o urechile noastre.

Isaia 43, 10-13.

21. Și nu este ca poporul tău Israil neam pre pământ, pre care să-l fi povățuit tu Dumnezeule, ca să-l răscumperi popor ție, ca să pui lui nume mare și strălucit, scoțând neamuri dela fața poporului tău, pre care l-ai răscumpărat din Eghiptet.

A 2 Lege 4, 7.

22. Și ai dat pre poporul tău Israil popor ție până în veac, și tu Doamne te-ai făcut lor Dumnezeu.

23. Și acum, Doamne, cuvântul tău care l-ai grăit către robul tău și preste casa lui, să se adeverească până în veac,

și fă precum ai grăit.

24. Și să se adeverească și să se mărească numele tău până în veac, zicând: Doamne! Doamne atotțiitorule! Dumnezeuul lui Israil, și casa lui David robul tău va rămâne îndreptată înaintea ta.

25. Că tu Doamne Dumnezeuul meu ai deschis urechea robului tău, că vei zidi lui casă, pentru aceea a aflat îndrăzneală robul tău a se ruga înaintea feții tale.

26. Și acum Doamne, tu ești însuși Dumnezeu, și ai grăit robului tău bunătățile acestea.

27. Și acum ai început a binecuvânta casa robului tău, ca să fie în veac înaintea ta, că tu Doamne ai binecuvântat și binecuvintezi în veac.

CAP. 18.

Biruințele lui David. Așezarea dregătorilor.

După acestea a bătut David pre cei de alt neam, și i-a pus pre fugă, și a luat Ghetul și satele ei din mâna celor de alt neam.

2 Împ. 8, 1.

2. Și a bătut pre Moav, și au fost Moavitenii slugi lui David, aducând daruri.

3. Și a bătut David pre Adraazar împăratul Suvei în Imat, când mergea să-și întindă puterea sa preste râul Efratului.

4. Și a luat dela el David o mie de care și șapte mii de cai și douăzeci de mii de oameni pedestri, și a stricat David toate carele, și a lăsat dintr'însele o sută de care.

2 Împ. 8, 4.

5. Și au venit Sirienii din Damasc să ajute lui Adraazar împăratul Suvei, și a bătut David douăzeci și două de mii de oameni ai Sirienilor.

2 Împ. 8, 5.

6. Și a pus David oștirea în Siria cea despre Damasc, și au fost lui David slugi aducând daruri, și ajută Domnul pre

David ori încotrò mergeà.

7. Și a luat David lanțurile cele de aur care erau preste slugile lui Adraazar, și le-a adus în Ierusalim.

8. Și din Matavet și din cetățile cele alese ale lui Adraazar a luat David aramă multă foarte, din care a făcut Solomon marea cea de aramă și stâlpii și uneltele cele de aramă.

2 Împ. 8, 8.

9. Și a auzit Toa împăratul Imatului, că a bătut David toată puterea lui Adraazar împăratul Suvei.

10. Și a trimis pre Aduram fiul său la împăratul David să-l întrebe de cele de pace, și să-l binecuvinteze pre el, pentrucă s'a rășboit asupra lui Adraazar, și l-a bătut pre el, că om împrotivnic erà Toa lui Adraazar.

11. Și toate uneltele cele de aur, de argint și de aramă, le-a afierosit împăratul David Domnului împreună cu argintul și cu aurul care l-a luat dela toate neamurile, dela Idumea, dela Moav, dela fiii lui Amon, dela cei de alt neam și dela Amalic.

12. Și Avesa fiul Saruiei a bătut optsprezece mii de Idumieni în valea sărilor.

13. Și a pus în vale oștire, și au fost toți Idumienii slugi lui David, și ajutà Domnul pre David ori încotro mergeà.

14. Și a împărățit David preste tot Israilul, și făcèa judecată și dreptate la tot poporul său.

15. Și Ioav feciorul Saruiei erà preste oștire, și Iosafat feciorul lui Ahilud scriitor pentru aducere aminte.

16. Și Sadoc fiul lui Ahitov și Avimeleh fiul lui Aviatar preoți, și Susa scriitor.

17. Și Vaneas feciorul lui Iodae erà preste Hereti și preste Feleti, și fiii lui David erau cei dintâiu ajutători împăratului.

CAP. 19.

Răzbunarea lui David asupra Amoniților.

Și a fost după acestea a murit Naas împăratul fiilor lui Amon, și a împărățit Anan fiul lui în locul lui.

2 Împ. 10, 2.

2. Și a zis David: face-voiu milă cu Anan feciorul lui Naas, precum a făcut tatăl lui cu mine milă, și a trimis David soli, ca să-l mângâie pre el pentru moartea tatălui său, și au venit slugile lui David în pământul fiilor lui Amon la Anan, ca să-l mângâie pre el.

3. Și au zis boierii fiilor lui Amon către Anan: au doar pentrucă cinstește David pre tatăl tău, a trimis să te mângâie? Au nu pentru ca să cerce cetatea, și să iscodească pământul au venit slugile lui la tine?

4. Și a prins Anan pre slugile lui David, și i-a ras pre dânșii și a tăiat hainele lor jumătate până la brâu, și i-a slobozit pre ei.

5. Și au venit să spuie lui David de oameni; și a trimis David înaintea lor, că erau oamenii batjocoriți foarte, și le-a zis împăratul: ședeți în Ierihon până vor crește barbele voastre, și apoi vă veți întoarce.

6. Și au văzut fiii lui Amon, că s'a rușinat poporul lui David, și a trimis Anan, și fiii lui Amon o mie de talanți de argint, ca să le plătească lor din Siria Mesopotamiei și din Siria Maaha și din Suva care și călăreți.

7. Și s'a plătit treizeci și două de mii de care și pre împăratul din Maaha și pre poporul lui, și a venit și a tăbărit în preajma Midavei; și fiii lui Amon s'au adunat din cetățile lor, și au venit ca să se bată.

8. Și a auzit David, și a trimis pre loav și toată oastea celor tari.

9. Și au ieșit fiii lui Amon, și s'au rânduie la războiu lângă poarta cetății, și împărații cari au venit au tăbărit deosebi în câmp.

10. Și văzând loav, că sunt în față unii cu alții, ca să dea războiu asupra sa dinainte și dinapoi, a ales din toți voinicii lui Israil, și s'au rânduie împotriva Sirienilor.

2 Împ. 23, 8.

11. Și celalt popor l-a dat pre mâna lui Avesa fratele său, și s'au rânduie în protiva fiilor lui Amon.

2 Împ. 10, 10.

12. Și a zis: de mă vor învinge Sirienii, vei fi mie ajutor, iar de te vor învinge pre tine fiii lui Amon, te voi ajuta eu.

13. Îmbărbătează-te și să ne întărim, pentru poporul nostru și pentru cetățile Dumnezeului nostru, și Domnul ce este bun întru ochii lui va face.

14. Și s'a rânduie loav și tot poporul lui cu el împotiva Sirienilor la rășboiu, și a fugit de către dânșii.

15. Și fiii lui Amon văzând că au fugit Sirienii, au fugit și ei dela fața lui Avesai și dela fața lui loav fratele lui, și au venit în cetate, și a venit loav în Ierusalim.

16. Și văzând Sirienii că i-a biruit pre ei Israil, a trimis soli, și a adus pre Sirienii cei dincolo de rîu, și Șofat mai marele oștirea lui Adraazar eră povățuitor înaintea lor.

2 Împ. 10, 16.

17. Și s'a spus lui David, și a adunat David pre tot Israilul, și a trecut Iordanul, și a venit asupra lor și s'a rânduie asupra lor, și a statut David în preajma Sirienilor la rășboiu, și i-a bătut pre ei.

18. Și au fugit Sirienii dela fața lui Israil, și a zdrobit David din Sirieni șapte mii de care și patruzeci de mii de pedestri, și pre Șofat mai marele puterii l-a ucis.

2 Împ. 10, 18.

19. Și văzând slugile lui Adraazar, că au căzut dinaintea feții lui Israil, a făcut cu David pace, și i-a slujit lui, și n'au vrut Sirienii să ajute mai mult fiilor lui Amon.

CAP. 20.

Rășboiul și biruința lui David asupra Amoniților și Filistenilor.

A fost în anul al doilea când ieșiră împărații la rășboiu, a scos loav toată puterea oștirii, și a stricat țara fiilor lui

Amon, și a venit și a încunjurat Ravva, și David a șezut în Ierusalim, și a bătut loav Ravva, și o a stricat.

2 Împ. 10, 7; și 11, 1.

2. Și a luat David cununa împăratului lor de pre capul lui, și s'a aflat că trage un talant de aur, și erà într'însa piatră scumpă, și a fost pusă pre capul lui David, și prăzi din cetate a adus multe foarte.

2 Împ. 12, 30.

3. Și pre poporul cel dintr'însa l-a scos, și l-a tăiat cu fierăstrău și cu tesle de fier și cu securi; așa a făcut David tuturor fiilor lui Amon, și s'a întors David și tot poporul lui în Ierusalim.

2 Împ. 12, 31.

4. Și a fost după acestea, și iar s'a făcut rășboiu în Gazer cu cei de alt neam, atunci a bătut Sovohe Sosati pre Sefei cel din fiii uriașilor, și l-a smerit pre el.

Is. Navì 21, 21; 2 Împ. 21, 18.

5. Și s'a mai făcut încă rășboiu cu cei de alt neam, și a bătut Eleanan feciorul lui Iair pre Lahmi fratele lui Goliat Ghetetul, și lemnul sulii lui erà ca sulul pânzarilor.

6. Și s'a mai făcut încă rășboiu în Ghet și erà un om preste seamă mare și aveà câte șase degete, toate degetele lui erau douăzeci și patru, și acesta erà strănepot uriașilor.

7. Și a ocărit pre Israil, și l-a bătut pre el Ionatan, feciorul lui Sama fratele lui David.

8. Aceștia s'au născut lui Rafa în Ghet, toți erau patru uriași, și au căzut în mâna lui David și în mâna slugilor lui.

CAP. 21.

Ciuma de trei zile pentru numărarea poporului.

Și s'a sculat diavol în Israil, și a îndemnat pre David, ca să numere pre Israil.

2 Împ. 24, 1.

2. Și a zis împăratul David către Ioav și către mai marii oștirii: mergeți, numărați pre Israil dela Virsavee și până la Dan, și aduceți la mine, ca să știu numărul lor.

Jud. 20, 1.

3. Și a zis Ioav: să înmulțească Domnul pre poporul său cu o sută de părți mai mult decât sunt aceștia și ochii domnului meu împăratului să vadă, au nu doamne al meu împărate, toți suntem slugi domnului meu? Căci cearcă domnul meu aceasta? De ce să fie spre păcat lui Israil.

4. Ci cuvântul împăratului a biruit pre Ioav, și a ieșit Ioav, și a umblat prin tot Israilul, și a venit în Ierusalim.

5. Și a dat Ioav numărul cercetării poporului lui David, și eră tot Israilul o mie de mii și o sută de mii de bărbați carii purtau sabie și fiii Iudei patru sute și șaptezeci de mii de bărbați carii purtau sabie.

6. Și pre Levî și pre Veniamin, nu i-a numărat între ei, că nu plăcea cuvântul împăratului, lui Ioav.

7. Și rău s'a arătat înaintea lui Dumnezeu lucrul acesta, și au bătut pre Israil.

8. Și a zis David către Dumnezeu: păcătuit-am foarte, făcând acest lucru, și acum șterge răutatea robului tău, că nebunește am lucrat foarte.

2 Împ. 12, 13.

9. Și au grăit Domnul către Gad văzătorul, zicând:

10. Mergi și grăește lui David, zicând: așa zice Domnul, trei voi aduce eu asupra ta, alege-ți ție una dintru ele, și voi face ție.

11. Și a venit Gad la David, și i-a zis lui:

12. Așa zice Domnul: alege-ți ție sau trei ani foamete sau trei luni să fugi tu de fața vrăjmașilor tăi, și sabia vrăjmașilor tăi să te apuce pre tine, sau trei zile sabia Domnului, și moarte pre pământ și îngerul Domnului să omoare întru toată moștenirea lui Israil; și acum vezi ce cuvânt voi răspunde celui ce m'au trimis pre mine.

2 Împ. 24, 13.

13. Și a zis David către Gad: sunt în mare strâmtorare de câteș-trele, ci mai bine voi căde în mâinile Domnului, că multe sunt îndurările lui foarte; iar în mâinile oamenilor nu voi căde.

14. Și au dat Domnul moarte în Israil, și au căzut din Israil șaptezeci de mii de oameni.

15. Și au trimis Dumnezeu înger în Ierusalim, ca să-l piarză, și când îl pierde, au văzut Domnul și i-au părul rău pentru răul acela, și au zis îngerului celui ce pierdea: ajungă-ți, trage-ți mâna ta, și îngerul Domnului stă în ariea lui Orna levuseul.

Fac. 6, 6; Ionà 3, 10.

16. Și a ridicat David ochii săi, și a văzut pre îngerul Domnului stând între pământ și între cer, și sabia lui scoasă în mâna lui, și întinsă asupra Ierusalimului, și au căzut David și bătrânii lui Israil pre fața lor îmbrăcați cu saci.

17. Și a zis David către Dumnezeu: au nu eu am zis ca să se numere poporul? Eu sunt cel ce am păcătuit, și mult rău am făcut, dar această turmă ce a făcut? Doamne Dumnezeule fie mâna ta preste mine și preste casa tatălui meu, și nu preste poporul tău, ca să-l pierzi Doamne.

18. Și îngerul Domnului a zis lui Gad, să spună către David, ca să se suie să facă jertfelnic Domnului în ariea lui Orna levuseul.

19. Și s'a suit David după cuvântul lui Gad, care l-a grăit întru numele Domnului.

20. Și întorcându-se Orna, a văzut pre înger; și el cu cei patru fii ai lui s'a ascuns, că Orna treieră grâu.

21. Și a venit David la Orna, și Orna a ieșit din arie, și s'a închinat lui David cu fața pre pământ.

22. Și a zis David către Orna: dă mie locul tău cel de arie, și voi zidi într'însul jertfelnic Domnului, pre argint cât prețuește mi-l dă, ca să înceteze bătaia din popor.

23. Și a zis Orna către David: ia-l și facă domnul meu împăratul ce este bine înaintea lui; iată am dat viței pentru

ardere de tot și plugul pentru lemne și grâul pentru jertfă, toate le-am dat.

24. Și a zis împăratul David lui Orna: nu, ci voi eu să cumpăr cu argint, cât prețuește, că nu voi eu lua ale tale Domnului, ca să aduc ardere de tot în dar Domnului.

25. Și a dat David lui Orna pentru locul lui sicli de aur cumpăniți șase sute.

2 Împ. 24, 24.

26. Și a zidit acolo David jertfelnic Domnului, și a adus arderi de tot și jertfe de mântuire, și a strigat către Domnul, și l-au auzit pre el cu foc din cer preste jertfelnicul arderii de tot, și a mistuit arderea de tot.

2 Paral. 3, 1; Lev. 9, 24.

27. Și au zis Domnul către înger și a băgat sabia în teaca ei.

28. În vremea aceea dacă a văzut David că l-au ascultat Domnul în ariea lui Orna levuseul, a jertfit acolo.

29. Și cortul Domnului care l-a făcut Moisi în pustie, și jertfelnicul arderilor de tot în vremea aceea era în culmea cea din Gavaon.

Eșire 36, 2, 8, 9.

30. Și n'a putut David să meargă până acolo să întrebe pre Dumnezeu, pentru că se grăbea la vederea sabiei îngerului Domnului.

CAP. 22.

Pregătiri pentru zidirea casei Domnului.

Și a zis David: aceasta este casa Domnului Dumnezeu, și acesta este jertfelnicul spre arderea de tot a lui Israil.

2. Și a zis David: să adune pre toți veneticii cei din pământul lui Israil, și a pus cioplitori să cioplească pietre netezite, ca să zidească casă lui Dumnezeu.

3 Împ. 9, 21; 2 Paral. 2, 17.

3. Și fier mult pentru cuiele ușilor și ale porților, și pentru tâtâni a gătit David, și aramă multă fără măsură.

4. Și lemne de chedru fără de număr, că aduceau Sidonenii și Tirienii lemne de chedru mulțime lui David.

5. Și a zis David: Solomon fiul meu prunc tânăr este, și casa care se va zidi Domnului trebuie să fie foarte mărită și vestită, și o voiui găti lui slăvită în tot pământul; și a gătit David o mulțime înainte de moartea sa.

3 Împ. 3, 7.

6. Și a chemat pre Solomon fiul său, și i-a poruncit lui ca să zidească casa Domnului Dumnezeului lui Israil.

7. Și a zis David lui Solomon: fiule! Eu am avut în suflet, ca să zidesc casă numelui Domnului Dumnezeu.

8. Și a fost către mine cuvântul Domnului zicând: sânge mult ai vărsat, și războaie mari ai făcut, nu vei zidi casă numelui meu, pentrucă sânge mult ai vărsat pre pământ înaintea mea.

2 Împ. 7, 5; 3 Împ. 5, 3.

9. Iată fiu se naște ție, acesta va fi bărbatul odihnei, și-l voiui odihnî pre el de toți vrăjmașii lui de prin prejur, că Solomon va fi numele lui, și pace și liniște voiui da preste Israil în zilele lui.

2 Împ. 12, 24; 3 Împ. 4, 25.

10. Acesta va zidi casă numelui meu, și el va fi mie fiu, și eu voiui fi lui tată, și voiui îndreptă scaunul împărăției lui în Israil până în veac.

2 Împ. 7, 13.

11. Și acum fiul meu, va fi cu tine Domnul, și te va sporî și vei zidi casă Domnului Dumnezeului tău, precum au grăit de tine.

3 Împ. 5, 5.

12. Deci, deă ție Domnul înțelepciune și înțelegere, și să te întărească preste Israil, și să păzești și să faci legea Domnului Dumnezeului tău.

2 Împ. 7, 14.

13. Atunci te vei spori, de vei păzi să faci poruncile și judecățile, care le-au poruncit Domnul lui Moisi pentru Israil, îmbărbătează-te și te întărește, și nu te teme, nici te speriă.

Is. Navì 1, 6.

14. Și eu din sărăcia mea am gătit pentru casa Domnului talanți de aur o sută de mii și de argint talanți o mie de mii, și aramă și fier fără de măsură, că cu grămada este, și lemne și pietre am gătit, și la acestea vei adaoge.

15. Și cu tine sunt mulți lucrători, meșteri și cioplitori de pietre și teslari de lemne, toți învățați la tot lucrul.

16. La aur, la argint, la aramă și la fier nu este număr, scoală-te și fă, și Domnul va fi cu tine.

1 Paral. 29, 3-5.

17. Și a poruncit David tuturor boierilor lui Israil să ajute lui Solomon fiul său.

18. Au nu este Domnul cu voi? Și au dat odihnă prin prejur, că au dat în mâinile voastre pre cei ce lăcuiesc pământul, și s'a supus pământul înaintea Domnului și înaintea poporului lui.

19. Acum dați inimile voastre și sufletele voastre, ca să căutați pre Domnul Dumnezeuul vostru, și vă sculați și zidiți biserica Domnului Dumnezeuului vostru, ca să băgați sicriul legii Domnului și uneltele cele sfinte ale lui Dumnezeu în casa, care se va zidi în numele Domnului.

CAP. 23.

Numărul, rânduiala și slujba Leviților.

David fiind bătrân și plin de zile, a făcut împărat pre Solomon fiul lui în locul său preste Israil.

3 Împ. 1, 1.

2. Și a adunat pre toți boierii lui Israil și pe preoți și pre Leviți.

3. Și s'au numărat Leviții dela treizeci de ani în sus, și a fost numărul lor pe cap, bărbați treizeci și opt de mii.

Num. 4, 3.

4. Dintr'aceștia au fost cârmuitori preste lucrurile casei Domnului douăzeci și patru de mii, și logofeți și judecători șase mii.

5. Și patru mii portari și patru mii cântăreți ai Domnului cu uneltele care le-au făcut să laude pre Domnul.

6. Și i-a împărțit pre ei David făcându-le rând pre zi fiilor lui Levî: lui Gherson, lui Kaat și lui Merari,

Fac. 46, 11.

7. Și lui Gherson, lui Edan și lui Semei.

8. Fiii lui Edan, căpetenia leil, Zitan și loil, trei.

9. Și fiii lui Semei: Salomit, leil și Aran, trei, aceștia sunt căpeteniile familiilor lui Edan.

10. Și fiilor lui Semei: let, Ziza, loas și Veria, acești patru sunt fiii lui Semei.

11. Și erà let căpetenia și Ziza al doilea, loas și Veria n'au înmulțit fii, pentru aceea s'a numărat într'o casă și într'o rudenie.

12. Fiii lui Kaat: Amvram, lezaar, Hevron, Oziil, patru.

13. Fiii lui Amvram: Aaron și Moisi și s'a osebit Aaron a sfinți sfintele sfintelor, el și fiii lui până în veac, ca să tămâieze înaintea Domnului, să slujească lui și să se roage numelui lui până în veac.

Eșire 6, 20; Evrei 5, 4.

14. Și Moisi omul lui Dumnezeu, fiii lui s'au chemat în neamul lui Levî.

15. Fiii lui Moisi: Ghirsam și Eliezer.

Eșire 2, 22; 18, 4.

16. Fiii lui Ghirsam: Suvail căpetenia.

17. Și erau fiii lui Eliezer: Ravia căpetenia, și n'a avut Eliezer alți fii, și fiii lui Ravia s'au înmulțit foarte.

18. Fiii lui Isaar: Salomot căpetenia.

19. Fiii lui Hevron: Ieria căpetenia, Amaria al doilea, leziil al treilea, lechemias al patrulea.

20. Fiii lui Oziil: Miha căpetenia, și Isia al doilea.

21. Fiii lui Merari: Mooli și Musi; fiii lui Mooli: Eleazar și Kis.

22. Și a murit Eleazar, și n'a avut feciori, fără numai fete, și le-au luat pre ele fiii lui Kis frații lor.

Num. 36, 8.

23. Fiii lui Musi: Mooli, Eder și Iarimot, trei.

24. Aceștia sunt fiii lui Levî, după casele familiilor lor, căpeteniile familiilor lor, după socoteala lor, după numărul numelor lor, după capul lor, carii fac lucrurile slujbei casei Domnului, dela douăzeci de ani în sus.

Num. 8, 24; 2 Paral. 31, 17.

25. Că a zis David: odihnit-au Domnul Dumnezeu lui Israil pre poporul său, și va lăcuî în Ierusalim până în veac.

26. Și Leviții nu mai purtau cortul și toate vasele cele de slujba lui.

27. Că întru poruncile lui David cele mai de pre urmă este numărul fiilor lui Levî dela douăzeci de ani în sus.

28. Că i-a pus pre ei sub mâna lui Aaron, ca să slujască în casa Domnului, în curți și în cămări și la curățirea tuturor celor sfinte și la lucrurile slujbei casei lui Dumnezeu,

29. Și la pâinile punerii înainte și la făina jertfei și la plăcintele cele de azime și la tigăi și la cele frământate și la toată măsura.

30. Și a stă dimineața și seara, a lăudă și a se mărturisi Domnului.

Eșire 29, 39.

31. Și preste toate cele ce se aduc spre ardere de tot Domnului în sâmbete și la lunele noi și la sărbători după număr și după rânduiala lor, totdeauna înaintea Domnului.

32. Și să facă paza la cortul mărturiei, și paza sfintei și paza fiilor lui Aaron fraților lor, ca să slujască în casa Domnului.

Lev. 8, 35.

CAP. 24.

Cetele preoților.

Și cetele fiilor lui Aaron, fiii lui Aaron: Nadav, Aviud, Eleazar și Itamar.

2. Și a murit Nadav și Aviud înaintea tatălui lor, și aceștia n'au avut fii, și au preoțit Eleazar și Itamar fiii lui Aaron.

Lev. 10, 2; Num. 26, 61, 3, 4.

3. Și i-a împărțit pre ei David și Sadoc din fiii lui Eleazar și Ahimeleh din fiii lui Itamar, după rânduiala lor, după slujba lor și după casele lor părintești.

2 Împ. 8, 17.

4. Și s'au aflat din fiii lui Eleazar mai mulți între boierii puterilor, decât fiii lui Itamar, și i-au rânduit din fiii lui Eleazar căpetenii preste casele părintești, șasesprezece, și fiii lui Itamar după casele părintești, opt.

5. Și i-a împărțit pre ei cu sorți, pre unii și pre alții dintre fiii lui Eleazar și dintre fiii lui Itamar, că erau căpetenii celor sfinte și mai marii Domnului.

6. Și i-a scris pre ei Samea fiul lui Natanail logofătul din Levî înaintea împăratului și a boierilor, Sadoc preotul și Ahimeleh fiul lui Aviatar și căpeteniile părintești a preoților și a Leviților ai casei părintești câte unul lui Eleazar și câte unul lui Itamar.

2 Împ. 8, 17.

7. Și a ieșit sortul cel dintâiu lui Ioarim, lui Iedia al doilea,

8. Lui Hariv al treilea, lui Seorim al patrulea,

9. Lui Melhia al cincilea, lui Meiamin al șaselea,

10. Lui Kos al șaptelea, lui Avia al optulea,

Lucà 1, 5.

11. Lui Iisu al nouălea, lui Sehenia al zecelea,

12. Lui Eleavi al unsprezecelea, lui Iachim al douăsprezecelea,

13. Lui Opfa al treisprezecelea, lui Iesvaal al patrusprezecelea,

14. Lui Velga al cincisprezecelea, lui Emir al șasesprezecelea,

15. Lui Hizin al șaptesprezecelea, lui Afesi al optsprezecelea,

16. Lui Fetea al nouăsprezecelea, lui Ezechil al douăzecelea,

17. Lui Ahim al douăzeci și unulea, lui Gamul al douăzeci și douălea,

18. Lui Adale al douăzeci și treilea, lui Maase al douăzeci și patrulea.

19. Acesta este numărul lor, după slujba lor a intra în casa Domnului după rânduiala lor, prin mâna lui Aaron tatăl lor, precum au poruncit Domnul Dumnezeu lui Israil.

20. Și fiilor celorlalți ai lui Levî, fiilor lui Amvram, căpetenia Sovail, fiilor lui Sovail, Iedia.

21. Și lui Raaviea, Iesia,

22. Și lui Isaar, Salomot; fiilor lui Salomot, Iat.

23. Fiii lui Ecdiu: Amadea al doilea, Iaziil al treilea, Iecmoam al patrulea.

24. Fiilor lui Oziil: Miha, fiii lui Miha: Samir.

25. Fratele lui Miha: Isia și fiul lui Isia: Zaharia.

26. Fiii lui Merari: Mooli și Musi, fiii lui Ozia, fiii lui Voni,

27. Fiii lui Merari din Ozia, fiii lui Isoam, și Sachur și Avai.

28. Lui Mooli: Eleazar și Tamar, și a murit Eleazar, și n'a avut feciori.

29. Lui Kis, fiii lui Kis: Ierameil.

30. Și fiii lui Musi: Mooli, Eder și Ierimot, aceștia sunt fiii Leviților, după casele lor părintești.

1 Paral. 26, 13.

31. Și au luat și ei sorți ca și frații lor fiii lui Aaron înaintea împăratului, și Sadoc și Ahimeleh și căpeteniile părintești ale preoților și ale Leviților; căpetenia de părinți Araav, ca și frații lui cei mai tineri.

CAP. 25.

Cetele cântăreților.

Și David împăratul cu căpeteniile puterii a pus la slujbe pre fiii lui Asaf, ai lui Eman și ai lui Iditun, carii să cânte cu cobze, cu alăute și cu chimvale, și a fost numărul lor pe cap al celor ce slujesc după slujbele lor.

2. Fiii lui Asaf: Sachur, Iosif și Natanias și Erail: fiii lui Asaf carii, erau la împăratul.

3. Lui Iditun, fiii lui Iditun: Godolia, Suri, Isia, Asavia și Mattatia după tatăl lor Iditun, cu cobze răsunând mărturisire și laudă Domnului.

4. Lui Eman, fiii lui Eman: Vuchia, Mattania, Oziil, Suvail, Ierimot, Anania, Anan, Eliata, Godolati, Remeviezer, Iesvasacă, Maliti, Oviri și Meazot.

5. Toți aceștia sunt fiii lui Eman celui ce răspunde împăratului cu cuvintele lui Dumnezeu a înălța cornu, și au dat Dumnezeu lui Eman patrusprezece feciori și trei fete.

6. Toți aceștia cu tatăl lor lăudând în casa lui Dumnezeu în chimvale și în alăute și în cobze spre slujba casei lui Dumnezeu lângă împăratul Asaf, Iditun și Eman.

7. Și a fost numărul lor cu frații lor cei învățați a cânta Domnului, toți cei ce erau iscușiți, două sute optzeci și opt.

8. Și au luat și ei sorți să fie în rând cel mic, și cel mare din cei desăvârșit și din cei ce învăță.

9. Și a ieșit sortul cel dintâiu a fiilor lui și a fraților lui, din Asaf: Iosif, al doilea Godolia cu fiii lui și frații lui doisprezece.

10. Al treilea Zachur, fiii lui și frații lui, doisprezece.

11. Al patrulea Iesri, fiii lui și frații lui, doisprezece.

12. Al cincelea Natan, fiii lui și frații lui, doisprezece.

13. Al șaselea Vuchia, fiii lui și frații lui, doisprezece.

14. Al șaptelea Iseriil, fiii lui și frații lui, doisprezece.

15. Al optulea Iosia, fiii lui și frații lui, doisprezece.

16. Al nouălea Mattania, fiii lui și frații lui, doisprezece.

17. Al zecelea Semeia, fiii lui și frații lui, doisprezece.

18. Al unsprezecelea Asriil, fiii lui și frații lui, doisprezece.

19. Al doisprezecelea Asavia, fiii lui și frații lui, doisprezece.

20. Al treisprezecelea Suvail, fiii lui și frații lui, doisprezece.

21. Al patrusprezecelea Mattatia, fiii lui și frații lui, doisprezece.

22. Al cinsprezecelea Ierimot, fiii lui și frații lui, doisprezece.

23. Al șasesprezecelea Anania, fiii lui și frații lui, doisprezece.

24. Al șaptesprezecelea Iesvasacà, fiii lui și frații lui, doisprezece,

25. Al optsprezecelea Anania, fiii lui și frații lui, doisprezece.

26. Al nouăsprezecelea Mallitì, fiii lui și frații lui, doisprezece.

27. Al douăzecilea Eliata, fiii lui și frații lui, doisprezece.

28. Al douăzeci și unulea Otiri, fiii lui și frații lui, doisprezece.

29. Al douăzeci și douălea Gotolati, fiii lui și frații lui, doisprezece.

30. Al douăzeci și treilea Miazot, fiii lui și frații lui, doisprezece.

31. Al douăzeci și patrulea Romettiezer, fiii lui și frații lui, doisprezece.

CAP. 26.

Portarii, cămărașii și judecătorii.

Și cetele porților, fiii lui Koreim: Moselamia din fiii lui Asaf.

1 Paral. 9, 17.

2. Și lui Moselamia fiul cel întâiu născut erà Zaharia, Iadiil al doilea, Zavadia al treilea, Ienuil al patrulea, Iolam al cincilea,

3. Ionatan al șaselea, Elionai al șaptelea, Avdedom al optulea.

4. Și fiii lui Avdedom erau: Samias întâiu născut, Iozavat al doilea, Ioat al treilea, Sahar al patrulea, Natanail al cincilea,

5. Amiil al șaselea, Isahar al șaptelea, Felatî al optulea, că l-au binecuvântat pre el Dumnezeu.

6. Și lui Samea fiul lui s'a născut fiu a celui întâiu născut al lui Rose casa cea părintească a lui, că puternici erau.

7. Fiii lui Samei: Otni, Rafail, Ovid, Elzavat, Ahiud, oameni tari, Eliu, Savahia și Isvacom.

8. Toți din fiii lui Avdedom, ei și fiii lor și frații lor îndemânatici la slujbă, toți ai lui Avdedom șasezeci și doi.

9. Și lui Moselamia, fiii și frații optsprezece voinici.

10. Și lui Osa din fiii lui Merari, căpetenia Semri, că nu eră întâiu născut, dar l-a făcut pre el tatăl lui căpetenie cetei a doua.

11. Helchias al doilea, Tavle al treilea, Zaharia al patrulea, toți aceștia fii și frați lui Osa, treisprezece.

12. Aceștia sunt cei rânduiți la porți, din căpeteniile celor tari la slujbe zilnice ca și frații lui la slujbă în casa Domnului.

13. Și a aruncat sorți pe mic și pe mare, după casele lor părintești pentru fiecare poartă.

1 Paral. 24, 30, 31.

14. Și a căzut sorțul celor despre răsărit lui Selemia; iar lui Zaharia fiul lui Soaz, al lui Melhia, i-a aruncat sorți și a ieșit sorțul spre miazănoapte.

15. Lui Avdedom spre miazăzi, dinaintea casei lui Esefim.

16. Iar Sefrim al lui Osà spre apus după poarta treptelor spre cămara, streaje în preajma strejii.

17. Spre răsărit Leviți șase pe zi, spre miazănoapte patru pe zi, spre miazăzi patru pe zi și la Esefim câte doi, cu schimbul.

18. Și lui Osà spre apus după poarta cămării trei streje în preajma strejii suirii, spre răsărit șase pe zi și spre miazănoapte patru și spre miazăzi patru și la Esefim doi cu schimbul și spre apus patru și la cărare doi cu schimbul.

19. Acestea sunt cetele portarilor fiilor lui Korè și fiilor lui Merari.

20. Și Leviții frații lor erau preste vistieriile casei Domnului și preste vistieriile celor sfințite.

21. Fiii lui Ladan, aceștia, fii lui Ghirson; lui Ladan căpeteniile caselor părintești a lui Ladan, lui Ghirson, leil.

22. Fiii lui leil: Zeton și loil frații, preste vistieriile casei Domnului.

23. Lui Amvram și Isaac, Hevron și Oziil.

24. Și Suvail al lui Ghirsam al lui Moisi preste vistierii.

25. Și fratelui său Eliezer: Revia fiu, Iosia, Ioram, Zehri și Salomot.

26. Acest Salomot și frații lui preste toate vistieriile sfintelor, care le-a afierosit David împăratul și căpeteniile caselor părintești cei preste mii și preste sute și mai marii oștirii,

27. Care le-a luat din cetăți și din prăzi, și a afierosit dintr'însele, ca să nu se întârzie zidirea casei lui Dumnezeu.

28. Și preste toate cele sfinte ale lui Dumnezeu, care le-a sfințit Samuil prorocul și Saul fiul lui Kis și Avenir fiul lui Nir și Ioav fiul Saruei, tot ce s'a sfințit prin mâna lui Salomot și a fraților lui.

29. Lui Isaac Honenia și fiii lui la lucrul cel dinafară preste Israil a logofeți și a judecă.

30. Lui Hevron, Asavia și frații lui, bărbați puternici, o mie șapte sute, spre povățuirea lui Israil dincolo de Iordan despre apus la toată slujba Domnului și lucrul împăratului.

31. Lui Hevroni, Uria căpetenia Hevronenilor după nașterile lor, după casele părintești, în anul al patruzecilea al împărăției lui s'a căutat, și s'a aflat om tare întru ei în Iasirul Galaaditeni.

32. Și frații lui feciori tari două mii și șapte sute căpeteniile caselor părintești, și i-a pus pre ei David împăratul preste Ruvim, preste Gadi și preste jumătatea neamului lui Manasi, spre toată porunca Domnului și cuvântul împăratului.

CAP. 27.

Alți dregători ai lui David.

Și fiii lui Israil după numărul lor căpeteniile caselor părintești cei preste mii și preste sute, și logofeții, cari slujesc împăratului și în tot cuvântul împăratului după cete, și la toată porunca ce intră și iese din lună în lună, în toate lunele anului, o ceată douăzeci și patru de mii.

2. Și preste ceata cea dintâiu a lunii dintâiu, levoaz al lui Zavdiil preste ceata sa douăzeci și patru de mii.

2 Împ. 23, 8.

3. Din fiii lui Fares căpetenie preste toate căpeteniile oștirii în luna dintâiu.

4. Și preste ceata lunei a doua eră Dodia al lui Hoc, și povățuitorul cetei lui Machellot, într'acăruia ceată erau douăzeci și patru de mii de viteji.

5. A treia căpetenie în luna a treia eră Vaneas al lui Iodae preotul într'acăruia ceată erau douăzeci și patru de mii.

6. Acest Vaneas eră mai tare între cei treizeci, și eră preste cei treizeci, și preste ceata lui eră Zovad fiul lui.

7. Al patrulea în luna a patra eră Asail fratele lui Ioav și Zavadia fiul lui și frații, într'acăruia ceată erau douăzeci și patru de mii.

8. Al cincilea în luna a cincia eră povățuitor Samaot al lui Israe, într'acăruia ceată erau douăzeci și patru de mii.

9. Al șaselea în luna a șasea eră Oduias al lui Echis Techuianul într'acăruia ceată erau douăzeci și patru de mii.

10. Al șaptelea în luna a șaptea eră Hellis cel din Falus din fiii lui Efraim, într'acăruia ceată erau douăzeci și patru de mii.

11. Al optulea în luna a opta Sovohai Usatiteanul al lui Zarai, într'acăruia ceată erau douăzeci și patru de mii.

12. Al nouălea în luna a noua Aviazer cel din Anatot din pământul lui Veniamin într'acăruia ceată erau douăzeci și patru de mii.

13. Al zecelea în luna a zecea Meira cel din Netofat al lui Zarai, într'acăruia ceată erau douăzeci și patru de mii.

14. Al unsprezecelea în luna a unsprezecea Vaneas cel din Faraton, din fiii lui Efraim într'acăruia ceată erau douăzeci și patru de mii.

15. Al doisprezecelea în luna a douăsprezecea Holdia cel din Netofati al lui Gotoniil, într'acăruia ceată erau douăzeci și patru de mii.

16. Preste semințiile lui Israil, preste ale lui Ruvim erà povățuitor Eliezer al lui Zehri, preste ale lui Simeon erà Safatia al lui Maaha.

17. Preste ale lui Levì erà Asavia al lui Kamuil; preste ale lui Aaron, Sadoc.

18. Preste ale lui Iuda erà Eliav din frații lui David; preste ale lui Isahar erà Amvri al lui Mihail.

19. Preste ale lui Zavulon erà Samaia al lui Avdiu; preste ale lui Neftali erà Ierimot al lui Oziil.

20. Preste ale lui Efraim erà Ozi al lui Oziu; preste jumătatea seminției lui Manasì erà Ioil feciorul lui Fadaia.

21. Preste cealaltă jumătate din seminția lui Manasì, care erà în pământul Galaadului erà Iadai al lui Zadeu; preste fiii lui Veniamin erà Iasiil al lui Avenir.

22. Preste ale lui Dan erà Azariil al lui Iroav. Aceștia sunt căpeteniile părintești ale semințiilor lui Israil.

23. Și n'a numărat David pre ei dela douăzeci de ani în jos, că au zis Domnul că va înmulți pre Israil ca stelele cerului.

24. Și Ioav al Saruiei a început a număra în popor, și n'a săvârșit, și s'a făcut într'acestea urgie preste Israil, și nu s'a osebit numărul în cartea cuvintelor anilor împăratului David.

25. Și preste vistieriile împăratului erà Asmot al lui Odiil, și preste vistieriile cele din țarină și cele din sate, cele din sălașuri, cele din turnuri erà Ionatan al lui Ozia.

26. Și preste plugarii, lucrători de pământ erà Ezdri al lui Heluv.

27. Și preste vii erà Semei cel din Rail, și preste vistieriile cele de vin erà Zavdei al lui Sefni.

28. Și preste măslinii și smochinii cei din câmp erà Valean Ghedoriteanul, iar preste vistieriile untului de lemn erà Ioas.

29. Și preste boii cei păscători din Saron erà Satrai Saroniteanul, și preste boii cei din văi erà Sofat al lui Adai.

1 Paral. 5, 16.

30. Preste cămile erà Avia Ismailteanul; iar preste asini erà Iadia cel din Meraton.

31. Și preste oi erà Iaziz Agariteanul, toți aceștia erau cârmuitori boierilor lui David împăratul.

32. Ionatan fratele tatălui lui David erà sfetnic om înțelept și cărturar, și leil al lui Ahami cu fiii împăratului.

33. Și Ahitofel erà sfetnic împăratului, și Husi erà cel dintâiu prieten al împăratului.

2 Împ. 15, 37.

34. Și după Ahitofel erà Iodae al lui Vaneu, și Aviatar și Ioav mai marele oștirii împăratului.

CAP. 28.

Sfătuirea cea din urmă a lui David pentru zidirea casei Domnului.

Și a adunat David pre toți boierii lui Israil, pre căpeteniile judecătorilor și ale neamurilor pe fiecare zi, și pre toate căpeteniile cetelor celor rânduite pentru paza împăratului, și pre mai marii preste mii și preste sute și pre cei ce păzeau vistieriile și pre cei ce erau preste averile lui și preste toată agonisita împăratului și a fiilor lui, și pre fameni și pre cei puternici și pre rășboinicii oștirii în Ierusalim.

2. Și a stăut David în mijlocul adunării, și a zis: ascultați-mă frații mei și poporul meu, eu am avut în inimă să zidesc

casă de odihnă sicriului legii Domnului, și razem picioarelor Domnului nostru, și am gătit cele de lipsă la lăcaș.

3. Și Dumnezeu au zis: nu vei zidi mie casă, ca să se numească numele meu preste ea, că om rășboinic ești tu și sânge ai vărsat.

2 Împ. 7, 13.

4. Și m'au ales Domnul Dumnezeul lui Israil din toată casa tatălui meu să fiu împărat preste Israil în veac, că întru Iuda au ales împărăția, și din casa Iudii casa tatălui meu și din fiii tatălui meu pre mine m'au voit să fiu împărat preste tot Israilul.

5. Și din toți fiii mei, că mulți fii mi-au dat mie Domnul, au ales pre Solomon fiul meu să șază pre scaunul împărăției Domnului preste Israil.

Întel. 9, 7.

6. Și mi-au zis mie Dumnezeu: Solomon fiul tău va zidi casa mea și curtea mea, că l-am ales pre el să-mi fie mie fiu, și eu să-i fiu lui tată.

7. Și voiu îndreptă împărăția lui până în veac, de va fi tare întru paza poruncilor mele și a judecăților mele, ca în ziua aceasta.

Ps. 88, 4, 5, 36.

8. Și acum înaintea a toată adunarea Domnului și în urechile Dumnezeului nostru, păziți și căutați toate poruncile Domnului Dumnezeului nostru, ca să moșteniți pământul cel bun, și să dați moștenire fiilor voștri după voi până în veac.

9. Și acum Solomoane fiule! Cunoaște pre Dumnezeul părinților tăi, și slujește lui din toată inima și cu suflet voitor, că toate inimile le cearcă Domnul, și tot gândul știe; de-l vei căuta pre el, se va afla ție, și de-l vei părăsi pre el, te va părăsi până în sfârșit.

1 Împ. 16, 7; Ps. 7, 10; Ierem. 11, 20.

10. Vezi acum, că Domnul te-au ales pre tine, ca să zidești lui casă de sfințenie, întărește-te și să faci.

11. Și a dat David lui Solomon fiului său forma bisericii și a caselor și a chiliilor și a foișoarelor și a cămărilor celor dinlăuntru și a casei împăcării.

12. Și forma, care a avut întru duhul său, a curților casei Domnului și a tuturor cămărilor celor de prin prejur, cea a cămărilor casei Domnului și a cămărilor celor sfinte și a celor de odihnă.

13. Și ale preoților și Leviților de rând la tot lucrul slujbei casei Domnului, și al cămărilor uneltelor celor trebuitoare la slujba casei Domnului.

14. Și măsura de greutate, toate uneltele trebuincioase fiecărui lucru și la toate uneltele cele de argint și de aur, la toate uneltele fiecărei slujbe.

3 Împ. 7, 48, 49.

15. Și greutatea sfeșnicilor celor de aur și a ramurilor lui, după greutatea fiecărui sfeșnic.

16. I-a dat lui asemenea măsura meselor punerii înaintea a fieștecărei mese de aur, așijderea și a celor de argint.

17. Și a furcuțelor și a căușelor și a paharelor celor de aur, greutatea lor de aur și argint pentru cățui și vase după greutatea fieștecăreia.

18. Și i-a arătat lui măsura altarului tămâerilor din aur lămurit și forma carului Heruvimilor celor cu aripile întinse umbrind preste sicriul legii Domnului.

3 Împ. 6, 23, 27.

19. Toate le-a dat David lui Solomon scrise cu mâna Domnului spre a pricepe cum să le aducă la îndeplinire forma.

20. Și a zis David lui Solomon fiului său: întărește-te și te îmbărbătează, și să le faci, nu te teme nici te sperie, că Domnul Dumnezeu meu va fi cu tine, și nu te va lăsa și nu te va părăsi până ce vei sfârși tu tot lucrul slujbei casei Domnului, și iată forma bisericii și a casei și a chiliilor și foișoarele și cămările cele dinlăuntru și casa împăcării și forma casei Domnului.

21. Și iată rânduielele preoților și ale Leviților la toată slujba casei Domnului Dumnezeu, și cu tine sunt meșteri cu înțelepciune întru tot lucrul, după tot meșteșugul, și boierii și tot poporul sunt gata la toate cuvintele tale.

CAP. 29.

Dare pentru zidirea casei Domnului. Ungerea lui Solomon și a lui Sadoc. Moartea lui David.

Și a zis David împăratul la toată adunarea: Solomon fiul meu este singurul pre care l-au ales Domnul din fragedă pruncie, și lucru este mare, că nu este la om zidirea, ci la Domnul Dumnezeu.

2. Pe cât am putut am gătit la casa Domnului meu: aur, argint, aramă, fier, lemne, pietre, onix și pietre scumpe pentru împodobire de multe feluri, și tot felul de piatră scumpă și marmură multă.

3. Și fiindcă mare dragoste am eu către casa Dumnezeului meu, cât aur și argint am, iată-l dau la casa Dumnezeului meu spre prisosință, afară de cel ce l-am gătit la casa Sfințelor.

1 Paral. 22, 16.

4. Trei mii de talanți de aur dela Ofir și șapte mii de talanți de argint lămurit ca să se îmbrace cu acesta pereții casei Domnului.

5. La cel de aur cu aur, la cel de argint, cu argint; tot să fie lucrat prin mâna meșterilor. Și cine vreă să vie acum cu mâna plină la Domnul?

6. Și s'au îndemnat căpeteniile caselor părintești și căpeteniile fiilor lui Israil, și cei preste mii și cei preste sute și cărmuitorii lucrurilor și dregătorii casei împăratului.

7. Și au dat pentru lucrurile casei Domnului cinci mii de talanți de aur și zece mii de galbeni de aur și zece mii de talanți de argint și optsprezece mii de talanți de aramă și o sută de mii de talanți de fier.

8. Și la carii dintre dânșii s'a aflat pietre, le-a dat la visteria casei Domnului prin mâinile lui Ieiel al lui Gherson.

9. Și s'a bucurat poporul pentru bunăvoința, că cu inimă plină bine a voit a da Domnului, și David împăratul s'a bucurat foarte.

2 Paral. 29, 36.

10. Și a binecuvântat împăratul David pre Domnul înaintea adunării, zicând: bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul lui Israil, tatăl nostru cel din veac și până în veac.

11. Ție Doamne mărirea și puterea și lauda și biruința și tăria, că tu stăpânești toate cele din cer și cele de pre pământ, de fața ta se cutremură tot împăratul și neamul.

Mat. 6, 13; 1 Tim. 1, 17.

12. Dela tine este avuția și mărirea, tu pre toți stăpânești Doamne, că tu ești stăpânul a toată stăpânia, și în mâna ta este puterea și domnia, și în mâna ta Atotțiitorule este a mări și a întări toate.

2 Paral. 20, 6.

13. Și acum Doamne ne mărturisim ție, și lăudăm numele laudei tale.

14. Și cine sunt eu și cine este poporul meu, că am putut să ne învrednicim a-ți aduce ție acestea? Că ale tale sunt toate, și dintr'ale tale am dat ție.

1 Cor. 4, 7.

15. Că nemernici suntem înaintea ta, și streini ca toți părinții noștri, ca umbra sunt zilele noastre pre pământ, și nu este stare.

Întel. 2, 5; Evr. 11, 13.

16. Doamne Dumnezeul nostru! Toată mulțimea aceasta care o am gătit, ca să zidim casă numelui tău celui sfânt, din mâna ta este, și ale tale sunt toate.

17. Și am cunoscut Doamne că tu ești cel ce cercetezi inimile și iubești dreptatea; cu inimă curată am adus toate acestea, și am văzut acum pre poporul tău, care s'a aflat aici, că cu bucurie ți-a adus ție.

18. Doamne Dumnezeul lui Avraam și al lui Isaac și al lui Israil părinților noștri! Păzește acestea întru cugetul inimii poporului tău în veac, și îndreptează inimile lor către tine.

Filip. 2, 13.

19. Și lui Solomon fiul meu dă-i inimă bună, ca să facă poruncile tale și mărturiile tale și învățăturile tale, și ca să săvârșască facerea casei tale, pentru care am făcut gătire.

20. Și a zis David către toată adunarea: binecuvântați pre Domnul Dumnezeul nostru; și bine a cuvântat toată adunarea pre Domnul Dumnezeul părinților săi, și plecând genunchiile s'a închinat Domnului și împăratului.

21. Și a jertfit David Domnului jertfă, și a adus arderi de tot lui Dumnezeu a doua zi, viței o mie, berbeci o mie, miei o mie, și turnările lor și jertfe întru mulțime la tot Israilul.

22. Și au mâncat și au băut înaintea Domnului în ziua aceea cu bucurie mare, și a doua oară au făcut împărat pre Solomon fiul lui David, și l-au uns pre el Domnului împărat și pre Sadoc preot.

3 Împ. 1, 9.

23. Și a șezut Solomon pre scaunul lui David tatăl său, și bine au voit, și a ascultat de dânsul tot Israilul.

3 Împ. 2, 12.

24. Și căpeteniile și domnii și toți fiii lui David împăratul tatăl său, s'au supus lui.

25. Și au mărit Domnul pre Solomon înaintea a tot Israilul, și i-au dat lui mărire împărătească, care n'a avut nici un împărat mai nainte de el în Israil.

3 Împ. 3, 13; 2 Paral. 1, 12.

26. Și David fiul lui Iese a împărățit preste tot Israilul, și zilele în care a împărățit preste Israil au fost patruzeci de ani.

27. În Hevron șapte ani și în Ierusalim treizeci și trei de ani.

2 Împ. 2, 11; 3 Împ. 2, 11.

28. Și a murit întru bătrânețe bune plin de zile, cu avuție și cu mărire, și a împărățit Solomon fiul lui în locul lui.

29. Iar celelalte fapte ale împăratului David cele dintâiu și cele de pre urmă, scrise sunt în cartea lui Samuil văzătorul și în cartea lui Natan prorocul și în cartea lui Gad văzătorul,

30. De toată împărăția lui și puterea lui, și vremile care au fost preste el și preste Israil și preste toate împărățiile lui Israil și preste toate împărățiile pământului.

CARTEA A DOUA PARALIPOMENE

CAP. 1.

Înțelepciunea și avuția lui Solomon.

Și s'a întărit Solomon fiul lui David întru împărăția sa, și Domnul Dumnezeu lui erà cu el, și l-au mărit pre el foarte.

3 Împ. 3, 1.

2. Și a zis Solomon către tot Israilul, către cei preste mii și preste sute, și către judecători și către toți boierii înaintea lui Israil, către căpeteniile caselor părintești.

3. Și a mers Solomon și toată adunarea pre culmea Gavaonului, unde erà cortul mărturiei lui Dumnezeu, care l-a făcut Moisi robul lui Dumnezeu în pustie.

3 Împ. 3, 4.

4. Iar sicriul lui Dumnezeu l-a fost adus David din cetatea Kariatirim în locul, care i-a fost gătit David, când i-a întins cort în Ierusalim.

2 Împ. 6, 2, 17.

5. Și jertfelnicul cel de aramă, care l-a făcut Veseleil feciorul lui Urie fiul lui Or erà înaintea cortului Domnului, și l-a cercetat Solomon și adunarea.

Eșire 38, 1.

6. Și a adus Solomon pe jertfelnicul cel de aramă, care erà înaintea Domnului în cort, a adus pre el arderi de tot o mie.

7. În noaptea aceea s'au arătat Dumnezeu lui Solomon, și i-au zis lui: cere ce să-ți dau.

3 Împ. 3, 5.

8. Și a zis Solomon către Dumnezeu: tu ai făcut cu David tatăl meu milă mare, și m'ai pus pre mine împărat în locul lui.

9. Și acum Doamne Dumnezeule! Credincios să fie numele tău preste David tatăl meu, că tu m'ai făcut împărat

preste popor mult ca țărâna pământului.

Înțelep. Sol. 9, 7.

10. Acum înțelepciune și pricepere dă mie ca să ies și să intru înaintea poporului acestuia, că cine va judecă pre acest mare popor al tău?

3 Împ. 3, 9; Num. 27, 17.

11. Și au zis Dumnezeu către Solomon: pentrucă ai făcut aceasta în inima ta, și n'ai cerut avuție de argint, nici mărire, nici sufletul vrăjmașilor, și n'ai cerut zile multe, ci ai cerut înțelepciune și pricepere, ca să judeci pre poporul meu, preste care te-am pus împărat,

12. Înțelepciunea și priceperea dau ție, și avuție și bani și mărire voiu da ție, în ce chip nu s'a făcut întru împărații cei înainte de tine precum ție, și după tine nu va fi așa.

1 Paral. 29, 25.

13. Și a venit Solomon de pe culmea Gavaonului în Ierusalim înaintea cortului mărturiei, și a împărătit preste Israil.

14. Și a adunat Solomon care și călăreți, și a avut o mie și patru sute de care și douăsprezece mii de călăreți, și le-a lăsat acelea în cetatea carelor; iar poporul eră cu împăratul în Ierusalim.

3 Împ. 4, 26.

15. Și împăratul a făcut ca argintul și aurul în Ierusalim să fie ca pietrile, și chedrii s'au aflat în Iudeia ca smochinii sălbatici cari cresc mulțime în câmp.

3 Împ. 10, 26.

16. Și se aducea lui Solomon cai din Eghipet cu bani, și neguțătorii împăratului cumpărau cu bani.

17. Și aduceau și scoteau din Eghipet un car cu șase sute de arginți și un cal cu o sută și cincizeci de arginți, și așa prin mâinile lor aduceau tuturor împăraților Heteilor și împăraților Siriei.

CAP. 2.

Pregătire pentru zidirea casei Domnului.

Și a zis Solomon, ca să zidească casă numelui Domnului și casă împărăției sale.

3 Împ. 5, 5.

2. Și a adunat împăratul Solomon șaptezeci de mii de oameni cărători cu umărul și treizeci de mii tăietori în munte, și priveghetori preste dâșii trei mii și șase sute.

3. Și a trimis Solomon la Hiram împăratul Tirului, zicând: precum ai făcut cu David tatăl meu, și i-ai trimis lui chedri, ca să-și zidească casă, să lăcuiască într'însa,

3 Împ. 5, 2.

4. Iată și eu fiul lui zidesc casă numelui Domnului Dumnezeului meu, să o sfințesc pre ea lui, ca să se tămâeze înaintea lui tămâie de miroșuri și aduceri înaintea pururea și aducerea arderi de tot pururea dimineața și seara și sâmbăta și la luni nouă și la sărbătorile Domnului Dumnezeului nostru, în veac aceasta este preste Israil.

3 Împ. 5, 5.

5. Și casa care eu o zidesc este mare, că mare este Domnul Dumnezeul nostru preste toți dumnezeii.

6. Și cine va putea să zidească lui casă? Că cerul și cerul cerului nu cuprind slava lui, și cine sunt eu, ca să-i zidesc lui casă? Fără numai ca să tămâeze înaintea lui.

Fapt. Ap. 7, 48, 49.

7. Și acum trimite mie om înțelept, și care să știe lucră cu aur și cu argint și cu aramă și cu fier și cu mohorît și cu roșu și cu vânăț, și care să știe săpă săpătură cu meșterii cei iscușiți, cari sunt cu mine în Iuda și în Ierusalim, pre care i-a gătit David tatăl meu.

8. Și-mi trimite lemne de chedru și de brad și de pini din Livan, că știu eu că slugile tale știu tăia lemne din Livan.

9. Și iată slugile tale cu slugile mele vor merge, ca să-mi gătească mie lemne multe, căci casa care eu o zidesc este mare și mărită.

10. Și iată celor ce lucrează, celor ce taie lemne, de mâncare le-am dat grâu în dar slugilor tale douăzeci de mii de măsurii de grâu și douăzeci de mii de măsurii de orz și douăzeci de mii de măsurii de vin și douăzeci de mii de măsurii de untdelemn.

11. Și răspunzând Hiram împăratul Tirului cu scrisoare, a trimis la Solomon, zicând: pentru că au iubit Domnul pre poporul său, te-au dat pre tine împărat preste dânsul.

12. Și a zis Hiram: binecuvântat este Domnul Dumnezeul lui Israil, cel ce au făcut cerul și pământul, cel ce au dat lui David împăratul fiu înțelept, știutor și pricepător, care va zidi casă Domnului și casă împărăției sale.

13. Și acum am trimis ție om înțelept, știutor și pricepător pre Hiram sluga mea.

3 Împ. 7, 13.

14. Și muma lui este din fetele lui Dan, și tatăl lui a fost om Tirian, care a știut lucră cu aur și cu argint și cu aramă și cu fier și cu pietre și cu lemne, și a țese cu mohorît și cu vânăt și cu vison și cu roșu, și a cioplî săpături, și a înțelege tot ce se poate plănuî, și orice vei dà lui cu înțelepții tăi și cu înțelepții lui David domnul meu tatăl tău.

15. Și acum grâul și orzul și vinul și untuldelemn, care a zis domnul meu trimite-le slugilor sale.

16. Și noi vom tăia lemne din Livan spre toată treaba ta, și le vom aduce pre ele plute pre marea Iopii, și tu le vei duce pre ele în Ierusalim.

3 Împ. 5, 9; Fapt. Ap. 10, 32.

17. Și a adunat Solomon pre toți oamenii venetici cei din pământul lui Israil după numărul, cu care i-a numărat pre ei David tatăl lui, și s'au aflat o sută cincizeci și trei de mii și șase sute.

1 Paral. 22, 2.

18. Și a făcut dintru dâșii șaptezeci de mii cărători cu umărul și optzeci de mii cioplitori în munte și trei mii și șase sute priveghetori preste popor.

CAP. 3.

Zidirea casei Domnului.

Și a început Solomon a zidi casa Domnului în Ierusalim în muntele lui Amoria, unde s'au arătat Domnul lui David tatăl său, în locul care l-a gătit David în ariea lui Orna levuseul.

3 Împ. 6, 1; 1 Paral. 21, 26.

2. Și a început a zidi în luna a doua în anul al patrulea al împărăției sale.

2 Împ. 24, 25.

3. Și așa a început Solomon a zidi casa Domnului: lungimea după măsura cea dintâiu șasezeci coți și lărgimea douăzeci coți.

4. Și pridvorul cel dinaintea casei lung cât erà de lată fața casei, de douăzeci coți, și înălțimea de o sută și douăzeci coți, și l-a ferecat pre dinlăuntru cu aur curat.

5. Și casa cea mare o a căptușit cu lemne de chedru, și o a aurit cu aur curat, și a cioplit pre dânsa finici și lanțuri.

6. Și a împodobit casa cu pietre scumpe spre mărire, și o a aurit cu aur din Faruim.

7. Și a aurit cu aur casa și pereții ei și porțile și podurile și ușile ei, și a săpat Heruvimi pe pereți.

8. Și a făcut casa sfintei Sfintelor lungimea ei după lățimea casei de douăzeci de coți și lărgimea ei de douăzeci de coți, și o a aurit cu aur curat, cu Heruvimi cu șase sute de talanți.

9. Și greutatea cuielor, fiecare cui cântăreà cincizeci de sicli de aur, și casa de sus o a ferecat cu aur.

10. Și a făcut în casa sfintei Sfintelor doi Heruvimi, lucrați din lemne, și i-a ferecat pre ei cu aur.

11. Și aripile Heruvimilor erau de douăzeci de coți de lungi; o aripă erà de cinci coți și se atingeà de peretele casei, și cealaltă aripă de cinci coți, și se atingeà de aripa celuilalt Heruvim.

12. Și aripile Heruvimilor întinse erau de douăzeci de coți, și aceștia stau pe picioarele lor, și fețele lor către casă.

13. Și a făcut catapeteasmă de vânăt și de mohorât și de roșu și de vison, și a țesut în ea Heruvimi.

Matei 27, 51.

14. Și a făcut înaintea casei doi stâlpi, de treizeci și cinci de coți de înalți, și capetele lor de cinci coți.

Ieremia 52, 18, 21; 4, 20.

15. Și a făcut lăntușoare ca la engolpion și le-a pus preste capetele stâlpilor și a făcut rodioare o sută, și le-a pus preste lăntușe.

16. Și a pus stâlpii înaintea bisericii, unul deadreapta și altul deastânga, și a chemat numele celui deadreapta: întărire și numele celui deastânga: putere.

CAP. 4.

Sfintele vase.

Și a făcut jertfelnic de aramă de douăzeci de coți de lung și de douăzeci de coți de larg și de zece coți de înalt.

2. Și a făcut mare turnată de zece coți, dintr'o margine până la cealaltă, rotundă împrejur și de cinci coți de înaltă, și împrejur înconjurul ei eră de treizeci de coți.

3 Împ. 7, 22.

3. Și chipuri de viței pre de desuptul ei de jur împrejur de zece coți împrejurul scaldătoarei, două rânduri de viței erau turnați.

4. Doisprezece viței au făcut: trei căutând la miazănoapte, trei căutând la apus, trei căutând la miazăzi și trei căutând la răsărit, și marea deasupra lor, și dosurile lor erau înlăuntru.

5. Și grosimea ei eră de un pumn, și marginea ei ca o margine de pahar săpată în chipul crinului, și încăpea într'însa trei mii de măsuri, așa au săvârșit-o.

6. Și a făcut zece scaldători, și a pus cinci deadreapta și cinci deastânga, ca să spele într'însele lucrurile arderilor de tot, și să le curățească într'însele; iar marea, ca să se spele preoții într'însa.

3 Împ. 7, 37, 38.

7. Și a făcut sfeșnice de aur zece după forma lor, și le-a pus în biserică cinci deadreapta și cinci deastânga.

3 Împ. 7, 49.

8. Și a făcut zece mese, și le-a pus în biserică, cinci deadreapta și cinci deastânga, și a făcut năstrăpi de aur o sută.

9. Și a făcut curtea preoților și curtea cea mare, și uși fiecărei curți, și ușile lor căptușite cu aramă.

10. Și marea o a pus la unghiul casei deadreapta spre răsărit către miazăzi.

11. Și a făcut Hiram cârligele și căldările și gratia jertfelnicului și toate uneltele lui, și a sfârșit Hiram a face tot lucrul, care l-a făcut împăratului Solomon în casa lui Dumnezeu.

12. Stâlpi doi, și preste ei căpătâni cu cununi preste capetele amândorora stâlpilor, și mreji două, care acopereau capetele cununilor celor deasupra stâlpilor.

13. Și clopoței de aur patru sute la amândouă mrejile, și două rânduri de rodioare la mreajă, ca să acopere cele două căpătâni ale cununilor celor ce sunt deasupra stâlpilor.

14. Și a făcut zece căpătâie, și scaldătoarele le-a pus pre căpătâie.

3 Împ. 7, 27, 38.

15. Și marea cu vițeii cei doisprezece supt ea, cu podul și toartele ei.

16. Și căldările și cârligele și năstrăpile și toate uneltele lor de aramă curată, care le-a făcut Hiram și le-a adus împăratului Solomon în casa Domnului.

17. În șesul Iordanului le-a turnat împăratul în pământ cleios între Sokhot și între Saridata.

18. Și a făcut Solomon toate uneltele acestea multe foarte, că n'a lipsit greutatea arămii.

19. Și a făcut Solomon toate uneltele casei Domnului și altarul tămâerii cel de aur, și mesele cu pâinile punerii înaintea pe ele.

20. Și sfeșnicile și candelarele de aur curat, ca să ardă după rânduială înaintea scaunului împăcării.

2 Paral. 3, 15.

21. Și mucările și candelarele și năstrăpile și cădelnițele și cătuile de aur curat.

22. Și ușa casei cea mai dinlăuntru dela sfânta Sfintelor, și ușile casei bisericii de aur. Așa s'a săvârșit tot lucru care l-a făcut Solomon în casa Domnului.

CAP. 5.

Sfințirea bisericii.

Și a adus Solomon, argintul, aurul și uneltele cele afierosite de David tatăl său, și le-a dat la vistieria casei Domnului.

3 Împ. 7, 50, 51.

2. Atunci a adunat Solomon în Ierusalim pre toți bătrânii lui Israil și pre toate căpeteniile semințiilor și pre toți mai marii caselor părintești ale fiilor lui Israil, ca să aducă sicriul legii Domnului din cetatea lui David, care este Sionul.

3 Împ. 8, 1.

3. Și s'a adunat la împăratul tot Israilul la sărbătoare, care este în luna a șaptea.

4. Și au venit toți bătrânii lui Israil, și au luat toți Leviții sicriul.

5. Și cortul mărturiei și toate uneltele cele sfinte, care erau în cort le-au adus preoții și Leviții.

6. Iar împăratul Solomon cu toată adunarea lui Israil, toți cei cari venise la el mergeau înaintea sicriului, jertfind viței și oi fără de număr, că nu se putea socoti mulțimea lor.

7. Deci au dus preoții sicriul legii Domnului la locul său, înlăuntrul casei în sfânta Sfintelor supt aripile Heruvimilor.

2 Paral. 3, 15; 4, 20; 3 Împ. 8, 6.

8. Și aripile Heruvimilor erau întinse preste locul sicriului, și umbreau Heruvimii preste sicriu și preste drugii lui deasupra.

3 Împ. 8, 8.

9. Și se întindeau drugii, cât se vedeau capetele drugilor din sfânta înlăuntru, iar afară nu se vedeà, și a fost acolo până în ziua aceasta.

10. Nu erà în sicriu alt fără numai două table, care le-a pus Moisi în Horiv, când au pus Domnul legătură cu fiii lui Israil, după ieșirea lor din pământul Eghipetului.

11. Și a fost după ce au ieșit preoții din sfânta, că toți preoții cari s'au aflat s'au sfințit, că nu s'a ținut rândul.

12. Și Leviții și cântăreții toți cu fiii lui Asaf, cu Eman, cu Iditun și cu fiii lui și cu frații lui îmbrăcați cu veșminte de vison, cu chimvale și cu alăute și cu cobze stau înaintea jertfelnicului, și cu dâșii o sută și douăzeci de preoți sunând cu trâmbițele.

13. Și s'a făcut un glas trâmbițând și cântând și glăsuind într'un glas, ca să se mărturisească și să laude pre Domnul, și dacă au înălțat glas în trâmbițe și în chimvale și în organe de cântări, au zis:

14. Mărturișiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila lui, și casa s'a umplut de norul slavei Domnului, și nu puteau stà preoții să slujească de nor, că umplusese slava Domnului casa lui Dumnezeu.

CAP. 6.

Rugăciunea lui Solomon.

Atunci a zis Solomon: Domnul au zis că lăcuește în negură.

3 Împ. 8, 12.

2. Și eu am zidit casă numelui tău sfântă ție, și gata, ca să lăcuești într'însa în veac.

3. Și și-a întors împăratul fața sa, și bine a cuvântat toată adunarea lui Israil, și toată adunarea lui Israil stă înaintea.

4. Și a zis: bine este cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israil cel ce au grăit cu gura sa către David tatăl meu, și cu mâinile sale au plinit zicând:

5. Din ziua care am scos pre poporul meu din pământul Eghiptului, n'am ales cetate din toate semințiile lui Israil, întru care să se zidească casă, ca să fie numele meu acolo, și n'am ales pre alt om să fie povățuitor preste poporul meu Israil;

6. Ci am ales Ierusalimul, ca să fie numele meu acolo, și am ales pre David, ca să fie preste poporul meu Israil.

7. Și a avut în inimă David tatăl meu, ca să zidească casă numelui Domnului Dumnezeului lui Israil.

2 Împ. 7, 2.

8. Și au zis Domnul către David tatăl meu: pentrucă ai gândit în inima ta ca să zidești casă numelui meu, bine ai făcut că ai gândit aceasta în inima ta.

9. Însă tu nu-mi vei zidi casă, ci fiul tău, care va ieși din coapsele tale, acela va zidi casă numelui meu.

10. Și au plinit Domnul cuvântul acesta, care l-au grăit, și eu m'am sculat în locul lui David tatăl meu, și am șezut pre scaunul lui Israil, precum au grăit Domnul, și am zidit casă numelui Domnului Dumnezeului lui Israil.

11. Și am pus într'însa sicriul, în care este legea Domnului care o au pus lui Israil.

3 Împ. 8, 21.

12. Și a stăut în preajma jertfelnicului Domnului înaintea a toată adunarea lui Israil, și a întins mâinile sale.

3 Împ. 8, 22.

13. Că făcuse Solomon amvon de aramă de cinci coți de lung și de cinci coți de larg și de trei coți de înalt, și l-a pus în mijlocul curții sfinte, și a stăut preste el și a

îngenunchiat înaintea a toată adunarea lui Israil, și a întins mâinile sale spre cer, și a zis:

14. Doamne Dumnezeu lui Israil! Nu este asemenea ție Dumnezeu în cer și pre pământ, cel ce păzești legătura și mila cu slugile tale cele ce umblă înaintea ta cu toată inima sa.

Eșire 15, 11; 2 Mac. 2, 8.

15. Cel ce ai păzit slugii tale lui David tatălui meu, cuvintele câte i-ai grăit lui, și ai grăit cu rostul tău și cu mâinile tale ai plinit, precum este în ziua aceasta.

16. Și acum Doamne Dumnezeu lui Israil! Păzește slugii tale, lui David tatălui meu cele ce i-ai grăit lui, zicând: nu va lipsi din tine bărbat înaintea mea, care să șază pre scaunul lui Israil, însă de vor păzi fiii tăi calea sa, și vor umbla în legea mea, cum ai umblat tu.

2 Împ. 7, 12, 16.

17. Și acum Doamne Dumnezeu lui Israil, credincios să fie cuvântul tău, care l-ai grăit slugii tale lui David.

18. Că cu adevărat, au lăcuì-va Dumnezeu cu oamenii pre pământ? De vreme ce cerul și cerul cerului, nu sunt destule ție, cum va fi casa aceasta care am zidit?

3 Împ. 8, 27; Isaia 66, 1; Ierem. 23, 24; Fapt. Ap. 7, 49.

19. Caută spre rugăciunea slugii tale și spre cererea mea Doamne Dumnezeule! Ca să auzi cererea mea și rugăciunea cu care se roagă sluga ta înaintea ta astăzi.

20. Ca să fie ochii tăi deschiși spre casa aceasta ziua și noaptea și spre locul acesta, care ai zis să se cheme numele tău într'însul, ca să asculți rugăciunea cu care se roagă sluga ta în locul acesta.

21. Și să auzi rugăciunea slugii tale și a poporului tău Israil, care se vor ruga în locul acesta, și tu să asculți din locul lăcașului tău din cer, și să auzi, și milostiv să fii.

22. De va greși cineva aproapelui său, și va lua asupra sa jurământ, ca să facă jurământ, să vie și să jure înaintea jertfelnicului în casa aceasta,

23. Tu să asculți din cer, și să faci și să judeci pre robii tăi, ca să răsplătești celui fărădelege și să întorci căile lui în capul lui, și să îndreptezi pre cel drept răsplătind fiecăruia după dreptatea lui.

A 2 Lege 25, 1.

24. De se va frânge poporul tău Israil înaintea vrăjmașilor, de vor greși ție, și se vor întoarce și se vor mărturisî numelui tău, și se vor ruga și se vor cucerî înaintea ta în casa aceasta,

25. Tu să auzi din cer, și milostiv să fii păcatelor poporului tău Israil, și să-i întorci pre ei în pământul care l-ai dat lor și părinților lor.

26. Când se va închide cerul și nu va plouă pentrucă au greșit ție, și se vor ruga în locul acesta și vor lăudă numele tău, și se vor întoarce dela păcatele lor pentrucă i-ai smerit pre ei,

3 Împ. 8, 35.

27. Tu să asculți din cer, și milostiv să fii păcatelor robilor și poporului tău Israil, și să le arăți lor calea cea bună pre care să umble, și să dai ploaie pre pământul tău, care l-ai dat moștenire poporului tău.

28. Foamete de va fi pre pământ, moarte de va fi, stricăciune de aer, pălitură, lăcuste și omidă de va fi, și de 'i va necăji vrăjmașul înaintea cetăților lor, sau orice bătae și necaz,

29. Toată rugăciunea și toată cererea, care se va face de orice om, sau de tot poporul lui Israil, de 'și va cunoaște omul bătaia sa și păcatul său, și va întinde mâinile sale spre casa aceasta,

30. Tu să-l auzi din cer din lăcașul tău cel gata, și să te milostivești și să dai omului după căile lui, precum vei cunoaște inima lui, că tu singur cunoști inima fiilor oamenilor.

31. Ca să se teamă de tine și să umble întru toate căile tale, în toate zilele în care vor trăi pre fața pământului ce l-ai dat părinților noștri,

32. Și tot streinul care nu este din poporul tău Israil, și va veni din pământ de departe pentru numele tău cel mare și mâna ta cea tare și brațul tău cel înalt, de va veni și se va închină la locul acesta,

3 Împ. 8, 41.

33. Tu să-l auzi din cer din lăcașul tău cel gata, și să faci toate ori câte te va ruga cel strein, ca să cunoască toate neamurile pământului numele tău, și să se teamă de tine, ca și poporul tău Israil, și să cunoască că numele tău s'a chemat preste casa aceasta, care am zidit.

34. Iar când va ieși poporul tău la războiu asupra vrăjmașilor săi, în calea care vei trimite pre ei, de se vor ruga către tine pre calea cetății aceștia, care o ai ales întru ea, și a casei care o am zidit numelui tău,

35. Tu să asculți din cer rugăciunea lor și cererea lor, și să le faci lor dreptate.

36. Când vor greși ție, că nu este om care să nu greșască, și vei bate pre dânșii și-i vei da pre dânșii în mâinile vrăjmașilor, și-i vor duce în robie, cei ce i-au robii în pământul vrăjmașilor, în pământ departe sau aproape;

Pilde 20, 9.

37. De-și vor întoarce inimile lor în pământul unde sunt robi, și acolo se vor întoarce și se vor ruga ție în robiea lor, zicând: păcătuim-am, făcut-am fărădelege și nedreptate;

38. Și se vor întoarce către tine cu toată inima lor și cu tot sufletul lor în pământul robiei lor, unde i-au dus pre ei, cei ce i-au robii pre ei, și se vor ruga întorși către calea ce duce la pământul lor, care l-ai dat părinților lor, și la cetatea care o ai ales și la casa, care o am zidit numelui tău,

39. Să auzi din cer, din lăcașul tău cel gata rugăciunea lor și cererea lor, și să faci judecată, și milostiv să fii poporului celui ce a păcătuim ție.

40. Și acum Doamne! Să fie ochii tăi deschiși și urechile tale să auză rugăciunea locului acestuia.

41. Și acum scoală-te Doamne Dumnezeule la odihna ta, tu și sicriul puterii tale; preoții tăi Doamne Dumnezeule s'au

îmbrăcat întru mântuire, și cuvioșii tăi să se bucure cu cele bune.

Psal. 131, 8.

42. Doamne Dumnezeule! Să nu întorci fața unsului tău, adu-ți aminte de milele tale care le-ai făcut lui David robului tău.

CAP. 7.

Săvârșirea sfințirii Bisericii.

Dupăce a încetat Solomon a se ruga, s'a pogorât foc din cer, și a mistuit arderile de tot și jertfele, și s'a umplut casa de slava Domnului.

Lev. 9, 24; 3 Împ. 18, 38; 2 Mac. 2, 8.

2. Și nu puteau preoții să intre în casa Domnului în vremea aceea, că se umpluse casa de slava Domnului.

3. Și toți fiii lui Israil când au văzut pogorându-se focul și slava lui Dumnezeu pre casă, au căzut cu fața la pământ pe pardoseala pietrii, și s'au închinat și au lăudat pre Domnul, că este bun, că în veac este mila lui.

4. Și împăratul și tot poporul aducea jertfe înaintea Domnului.

5. Și a jertfit împăratul Solomon, douăzeci și două de mii de viței și o sută douăzeci de mii de oi, și a sfințit casa lui Dumnezeu împăratul și tot poporul.

3 Împ. 8, 63; și 64.

6. Și preoții stau la pazele lor, și Leviții cu uneltele cele de cântări ale Domnului, care le-a făcut David împăratul, ca să se mărturisească înaintea Domnului, că în veac este mila lui, și cântau cântările care le-a dat David în mâna lor, iar preoții sunau cu trâmbițele înaintea lor, și tot Israilul stă.

7. Și a sfințit Solomon mijlocul curții cei din casa Domnului, pentru că a făcut acolo arderile de tot și jertfele cele de mântuire, că jertfelnicul cel de aramă, care l-a făcut Solomon nu putea cuprinde arderile de tot și jertfele și seul.

8. Și a făcut Solomon praznic în vremea aceea șapte zile, și tot Israilul cu el adunare mare foarte dela intrarea lmatului și până la pâriul Eghipetului.

9. Și a făcut în ziua a opta sfârșit, că sfințirea jertfelnicului a ținut șapte zile și serbarea șapte zile.

10. Și în douăzeci și trei ale lunii a șaptea a slobozit poporul la lăcașurile lor veseli și cu inimă bună pentru toate bunătățile, care au făcut Domnul lui David și lui Solomon și lui Israil poporului său.

3 Împ. 8, 67.

11. Și a sfârșit Solomon casa Domnului și casa împăratului și toate câte a voit întru inima sa Solomon a face în casa Domnului și în casa sa, și a sporit.

3 Împ. 9, 1, 2.

12. Și s'au arătat Domnul lui Solomon noaptea, și i-au zis lui: auzit-am rugăciunea ta, și am ales casa aceasta, ca să fie mie casă de jertfă.

A 2 Lege 12, 5.

13. De voiu închide cerul, și nu va fi ploaie, și de voiu porunci lăcustei să mănânce sadurile și de voiu trimite moarte în poporul meu,

14. Și de se va smeri poporul meu preste care se chiamă numele meu asupra lor, și se vor ruga și vor căuta fața mea, și se vor întoarce din căile lor cele rele, eu voi auzi din cer, și milostiv voi fi păcatelor lor, și voi vindeca pământul lor.

15. Și acum ochii mei vor fi deschiși și urechile mele ascultătoare spre rugăciunea locului acestuia.

2 Paral. 6, 40.

16. Și acum am ales și am sfințit casa aceasta, ca să fie numele meu într'însa până în veac, și vor fi ochii mei și inima mea acolo în toate zilele.

17. Și tu de vei umbla înaintea mea, cum a umblat David tatăl tău, și vei face toate câte am poruncit ție, și poruncile mele și judecățile mele de le vei păzi,

18. Voiu ridica scaunul împărăției tale cum am făgăduit lui David tatălui tău, zicând: nu va lipsi din tine bărbat

povățuitor întru Israil.

2 Împ. 7, 13, 16.

19. Iar de vă veți abate voi, și veți părăsi poruncile mele și rânduețele mele, care le-am dat înaintea voastră, și veți merge și veți sluji la alți dumnezei, și vă veți închină lor,

A 2 Lege 28, 15, 36, 37.

20. Voiu mută pre voi din pământul, care l-am dat vouă și casa aceasta, care o am sfințit numelui meu, o voiu lepădă dela fața mea, și o voiu dà pre ea de pildă și de poveste întru toate neamurile.

21. Și de casa aceasta, care acum este înaltă, tot cel ce va trece pre lângă ea, se va spăimântă, și va zice, pentrue au făcut Domnul așa pământului acestuia și casei aceștia?

22. Și vor răspunde: pentrucă au părăsit pre Domnul Dumnezeul părinților săi, care i-au scos pre ei din pământul Eghipetului, și s'au lipit de alți dumnezei, și s'au închinat lor și au slujit lor, și pentru aceea au adus preste ei toată răutatea aceasta.

CAP. 8.

Zidirile din timpul împărăției lui Solomon. Jertfele și corăbiile lui.

Și a fost după douăzeci de ani, întru cari a zidit Solomon casa Domnului și casa sa,

3 Împ. 9, 10.

2. Și cetățile care le-a dat Hiram lui Solomon, le-a zidit Solomon, și a făcut a lăcuì acolo pre fiii lui Israil.

3. Și a venit Solomon în Visova, și o a biruit.

4. Și a zidit Toedmorul în pustie și toate cetățile tari, care le-a zidit în Imat.

5. Și a zidit Vetonul cel de sus și Vetonul cel de jos, cetăți tari, ziduri, porți și zăvoare.

6. Și Valaatul și toate cetățile cele tari, care le aveà Solomon, și toate cetățile carelor și cetățile călăreților și

câte a poftit Solomon a zidî în Ierusalim și în Livan și întru toată împărăția sa.

7. Tot poporul rămas dela Heteu, dela Amoreu, dela Ferezeu, dela Eveu și dela Ievuseu, care nu sunt din Israil,

8. Ci erau din fiii lor, cei rămași cu ei pre pământ, pre carii nu i-au pierdut de tot fiii lui Israil, i-a supus pre ei Solomon supt dajdie până în ziua aceasta.

9. Și din fiii lui Israil n'a pus Solomon slugi împărăției sale, pentrucă aceștia erau oameni de rășboiu, și căpetenii și puternici, și mai mari preste care și preste călăreți.

10. Și aceștia sunt mai marii cârmuitorilor împăratului Solomon, două sute și cincizeci, carii povățuiau la lucru pre popor.

11. Și pre fata lui Faraon o a adus Solomon din cetatea lui David, în casa care i-a zidit ei, că a zis: nu va lăcuî femeia mea în cetatea lui David împăratul lui Israil, că este sfântă, pentrucă a intrat într'înșă sicriul Domnului.

12. Atunci a adus Solomon arderi de tot Domnului pre jertfelnicul, care l-a zidit Domnului înaintea bisericii.

13. Că după rânduială în fiecare zi să se aducă, după poruncile lui Moisi, sâmbăta și la lună nouă și la sărbători, la trei vremi ale anului: la sărbătoarea azimelor, la sărbătoarea săptămânilor și la sărbătoarea corturilor.

Eșire 23, 14, 15.

14. Și a așezat după rânduială lui David tatălui său cetele preoților după slujbele lor, și Leviții la pazele sale, ca să laude și să slujească înaintea preoților după rânduială în fiecare zi, și portarii după cetele lor la fiecare poartă, că așa a poruncit David omul lui Dumnezeu.

1 Paral. 9, 23.

15. N'a lăsat nimic din poruncile împăratului pentru preoți și pentru Leviți și pentru vistierie.

16. Și s'a gătit tot lucrul din ziua care s'a pus temelia până când a sfârșit Solomon casa Domnului.

17. Atunci s'a dus Solomon în Gasion-Gaver și în Elatul cel de lângă mare în pământul Idumeii.

18. Și a trimis Hiram prin mâna robilor săi corăbii și slugi cunoscători ai mării, și au mers cu slugile lui Solomon în Ofir, și au adus de acolo patru sute și cincizeci de talanți de aur, și au venit la împăratul Solomon.

CAP. 9.

Împărăteasa Sava cercetează pre Solomon.

Împărăteasa Sava a auzit de numele lui Solomon, și a venit să ispitească pre Solomon cu cuvinte întunecoase în Ierusalim, cu mare strălucire și cu cămile, care purtau mulțime de miresme, și aur și piatră scumpă, și a venit la Solomon și i-a grăit lui toate câte eră în sufletul ei.

3 Împ. 10, 1; Matei 12, 42.

2. Și i-a spus ei Solomon toate cuvintele ei, și n'a rămas nici un cuvânt la care să nu fi răspuns ei Solomon.

Lucă 11, 31.

3. Și a văzut împărăteasa Sava înțelepciunea lui Solomon și casa care o a zidit,

4. Și bucatele meselor lui și șederea slugilor lui și starea slujitorilor lui și îmbrăcămintea lor și paharnicii lui și podoaba lor, și arderile de tot, care le aducea în casa Domnului, și minunându-se a zis către împăratul:

5. Adevărat este cuvântul, care l-am auzit în pământul meu despre faptele tale și despre înțelepciunea ta.

6. Și n'am crezut cuvintele lor până când am venit, și au văzut ochii mei, și iată nu mi s'a spus mie jumătate din mulțimea înțelepciunii tale, întreci auzul care l-am auzit.

7. Fericiți sunt oamenii tăi, și fericite sunt slugile tale acestea, care stau înaintea ta pururea și aud înțelepciunea ta.

8. Fie Domnul Dumnezeuul tău binecuvântat, cel ce bine au voit întru tine ca să te dea pre scaunul său împărat poporului tău, pentru că au iubit Domnul Dumnezeuul tău pre

Israil, ca să-l întărească în veac, te-au dat pre tine preste el împărat, ca să faci judecată și dreptate.

9. Și a dat împăratului o sută și douăzeci de talanți de aur, și miresme multe foarte și piatră scumpă, și nu se află miresme ca acelea, care le-a dat împărăteasa Sava împăratului Solomon.

10. Și slugile lui Solomon și slugile lui Hiram aduceau aur lui Solomon din Ofir și lemne de pini și piatră scumpă.

3 Împ. 10, 11.

11. Și a făcut împăratul lemnele cele de pini trepte la casa Domnului și la casa împăratului, și chitare și alăute cântăreților, cum nu s'a văzut mai nainte în pământul Iudei.

12. Și împăratul Solomon a dat împărătesei Savei toate câte a voit și a cerut, cu mult mai mult decât toate care a adus ea împăratului Solomon, și s'a întors în pământul său.

13. Și eră greutatea aurului, care se aducea lui Solomon într'un an, șase sute șasezeci și șase de talanți de aur,

14. Afară de ce aduceau oamenii cei supuși și cei ce neguțătoreau, și toți împărații Araviei și domnii pământului, carii toți aduceau aur și argint împăratului Solomon.

15. Și a făcut împăratul Solomon două sute de scuturi de aur bătute, șase sute de auri curați erau pre un scut.

3 Împ. 14, 26.

16. Și trei sute de paveze de aur bătute, trei sute de auri s'au cheltuit pre fiecare pavăză, și le-a pus împăratul în casa dumbrăvii Livanului.

17. Și a făcut împăratul scaun mare de dinți de elefant și l-a îmbrăcat cu plăci de aur,

18. Și șase trepte scaunului îmbrăcate cu aur, și reazem de aur supt picioare a pus scaunului, și reazemuri unul deoparte, altul de cealaltă parte la scaunul șederii, și doi lei stând lângă reazemuri,

19. Și doisprezece lei stând pre cele șase trepte deoparte și de alta, n'a mai fost așa întru toată împărăția.

20. Și toate vasele casei împăratului Solomon erau de aur, și toate vasele casei dumbrăvii Livanului cu aur erau

poleite, nu erà argintul socotit întru nimica în zilele împăratului Solomon.

21. Că corabia împăratului mergeà în Tarsis cu slugile lui Hiram; odată în trei ani veneà corabia din Tarsis împăratului, plină de aur, de argint, de dinți de elefant, de maimuțe și de păuni.

22. Și s'a mărit Solomon mai mult decât toți împărații, cu avuție și cu înțelepciune.

23. Și toți împărații pământului căutau fața lui Solomon, ca să auză înțelepciunea lui, care o au dat Dumnezeu în inima lui.

24. Și ei fiecare aduceau daruri lui: vase de argint, vase de aur, haine, smirnă aleasă, dulceturi, cai și catări în fiecare an.

25. Și erau la împăratul Solomon patru mii de iepe la care și douăsprezece mii călăreți, și i-a pus pre ei în cetățile carelor și cu împăratul în Ierusalim.

26. Și a fost povățuitor tuturor împăraților dela râu și până la pământul celor de alt neam și până la hotarele Eghiptului.

27. Și a făcut împăratul să fie aur și argint în Ierusalim ca pietrile, și chedrii ca duzii de pre șes cu mulțimea.

28. Și se aduceà lui Solomon cai din Eghipt și din tot pământul.

29. Și celelalte fapte ale lui Solomon cele dintâiu și cele de apoi, iată acestea scrise sunt în cartea lui Natan prorocul, în cartea lui Ahia Siloniteanul și în vedeniile lui Ioil văzătorul asupra lui Rovoam feciorul lui Natan.

3 Împ. 11, 41.

30. Și a împărățit Solomon preste tot Israilul patruzeci de ani.

3 Împ. 11, 42.

31. Și a adormit Solomon cu părinții lui, și l-a îngropat în cetatea lui David tatăl său, și a împărățit Rovoam feciorul lui în locul său.

CAP. 10.

Rovoam și desbinarea împărăției.

Și a venit Rovoam în Sihem, că în Sihem s'a adunat tot Israilul, ca să-l facă pre el împărat.

3 Împ. 12, 1, 2.

2. Și s'a făcut dacă a auzit Ierovoam feciorul lui Navat, care erà în Eghipet, unde fugise de fața lui Solomon împăratul, și lăcuià Ierovoam în Eghipet; deci s'a întors Ierovoam din Eghipet.

3. Și a trimis și i-a chemat pre dânsul, și a venit Ierovoam și toată adunarea la Rovoam zicând:

4. Tatăl tău a îngreuiat jugul nostru, și acum ușurează-l de sarcinele aspre ale tatălui tău și de jugul lui cel greu, care l-a pus preste noi, și vom sluji ție.

3 Împ. 12, 4.

5. Și le-a zis lor: mergeți și așteptați până în trei zile, și veniți la mine, și s'a dus poporul.

6. Și a adunat împăratul Rovoam pre bătrânii cei ce stau înaintea lui Solomon tatăl său, când trăia el, zicând: cum mă sfătuiți voi, ca să răspunz norodului acestuia cuvânt?

7. Și i-au grăit lui, zicând: de vei face bine astăzi poporului acestuia, și le vei plăcea și le vei grăi lor cuvinte bune, vor fi ție slugi în toate bilele.

8. Și a lăsat sfatul bătrânilor, care i-au dat ei lui, și s'a sfătuit cu tinerii, cari au crescut împreună cu el, cei ce stau înaintea lui.

9. Și a zis lor: ce sfat îmi dați voi ca să răspunz cuvânt poporului acestuia, care a grăit către mine, zicând: ușurează jugul care l-a pus tatăl tău preste noi.

10. Și au grăit lui tinerii cei ce crescuse cu el, zicând: așa să zici poporului celui ce a grăit către tine, zicând: tatăl tău a îngreuiat jugul nostru, iar tu ușurează-l de pre noi, așa să grăești către dâșii: degetul meu cel mic mai gros este de cât coapsele tatălui meu.

11. Și acum tatăl meu v'a pedepsit pre voi cu jug greu, și eu voiu adaoge preste jugul vostru; tatăl meu v'a bătut pre voi cu bice, iar eu vă voiu bate cu scorpії.

12 Și a venit Ierovoam și tot poporul la Rovoam în ziua a treia, precum le-a grăit împăratul, zicând: întoarceți-vă la mine în ziua a treia.

3 Împ. 12, 12.

13. Și a răspuns împăratul aspru, și a lăsat împăratul Rovoam sfatul bătrânilor.

14. Și a grăit către ei după sfatul tinerilor, zicând: tatăl meu a îngreuiat jugul vostru, și eu voiu adaoge preste el; tatăl meu v'a bătut pre voi cu bice, și eu vă voiu bate pre voi cu scorpії.

15. Și n'a ascultat împăratul de popor, că așa eră orânduit dela Dumnezeu ca să se întărească cuvântul Domnului, care l-au grăit prin mâna lui Ahia Siloniteanul de Ierovoam feciorul lui Navat.

3 Împ. 11, 39.

16. Și văzând tot Israilul, că n'a ascultat împăratul de ei, a răspuns poporul către împăratul, zicând: ce parte este nouă întru David, și ce moștenire întru fiul lui Iesse? Mergi la lăcașurile tale Israile, acum vezi de casa ta Davide, și s'a dus tot Israilul la lăcașurile sale.

17. Și oamenii lui Israil, cei ce lăcuiau în cetățile Iudei au făcut pre Rovoam împărat preste ei.

18. Și a trimis la ei Rovoam împăratul pre Adoniram, care eră mai mare preste dări, și l-au ucis pre el fiii lui Israil cu pietre, și a murit, și a auzit împăratul Rovoam, și a grăbit a se sui în car, și a fugit în Ierusalim.

19. Și s'a desbinat Israil de casa lui David până în ziua aceasta.

3 Împ. 12, 19.

CAP. 11.

Rovoam se gătește de războiu.

Și a venit Rovoam în Ierusalim, și adunând seminția ludei și a lui Veniamin, o sută și optzeci de mii de voinici, cari pot face războiu, a pornit războiu asupra lui Israil, ca să întoarcă împărăția lui Rovoam.

3 Împ. 12, 21.

2. Și au fost cuvântul Domnului către Samea omul lui Dumnezeu, zicând:

3 Împ. 12, 22.

3. Grăește către Rovoam fiul lui Solomon și către tot Iuda și Veniamin, și le spune:

4. Acestea zice Domnul: să nu vă suiți, nici să dați războiu asupra fraților voștri, ci să se întoarcă fiecare la casa sa, că dela mine s'au făcut lucrul acesta, și au ascultat cuvântul Domnului, și întorcându-se n'au mai mers asupra lui Ierovoam.

5. Și a lăcuit Rovoam în Ierusalim, și a zidit cetăți tari în Iudea.

6. Și a zidit Vitleemul, Etanul și Tecoia,

7. Și Vetsura, Sokhotul și Odolamul,

8. Și Ghetul, Marisanul și Ziful,

9. Și Adorea, Lahisul și Azică,

10. Și Saraa, Elomul și Hevronul. Acestea sunt cetățile tari ale lui Iuda și ale lui Veniamin.

11. Și le-a întărit cu ziduri, și a pus într'însele povățuitori și strânsuri de bucate, untdelemn și vin.

12. Și prin fiecare cetate scuturi și sulite, întărindu-le foarte mult, și a împărățit preste Iuda și preste Veniamin.

13. Și preoții și Leviții, carii erau întru tot Israilul, s'au adunat la el din toate hotarele.

14. Că au lăsat Leviții lăcașurile moșiilor lor, și au mers la Iuda în Ierusalim, că i-au scos pre ei Ierovoam și fiii lui, ca să nu slujească Domnului.

3 Împ. 12, 31.

15. Și a pus luiș preoți înălțimilor și idolilor și deșertăciunilor și vițelor, pe care le-a făcut Ierovoam.

Lev. 17, 7; A 2 Lege 32, 17.

16. Și a scos dintre semințiile lui Israil pre cei cărora le da în cuget a căută pre Domnul Dumnezeuul lui Israil, și carii veniră în Ierusalim, ca să jertfească Domnului Dumnezeuului părinților lor.

17. Și au întărit împărăția Iudei și au întărit pre Rovoam feciorul lui Solomon în trei ani, că a umblat în căile lui David și ale lui Solomon trei ani.

18. Și a luat luiș Rovoam femeie pre Moolat fata lui Ierimut, fiul lui David și pre Avighea fata lui Eliav, fiul lui Iesse.

19. Și i-a născut lui fiu pre Ieus și pre Samoria și pre Zaam.

20. Și după aceasta a luat luiș femeie pre Maahà fata lui Avesalom, și a născut lui pre Avia, pre Ieti, pre Ziza și pre Salimot.

3 Împ. 15, 2.

21. Și a iubit Rovoam pre Maahà fata lui Avesalom mai mult decât pre toate femeile și țiitoarele sale, că optsprezece femei aveà și țiitori șasezeci, și a născut douăzeci și opt de feciori și șasezeci de fete.

22. Și a pus Rovoam căpetenie pre Avia al Maahei ca să povățuiască pre frații săi, că cugetau să-l facă pre el împărat.

23. Și a crescut mai mult decât toți frații săi, și a împărțit pre toți fiii săi în toate hotarele lui Iuda și ale lui Veniamin și în toate cetățile cele tari, și le-a dat lor hrană multă foarte și multe femei.

CAP. 12.

Rovoam în războiu cu Susachim. Moartea lui.

Și a fost după ce s'a gătit împărăția lui Rovoam, și după ce s'a întărit el, a părăsit poruncile lui Dumnezeu și tot Israilul cu dânsul.

3 Împ. 14, 22.

2. Și a fost în anul al cincilea al împărăției lui Rovoam, s'a suit Susachim împăratul Eghiptului asupra Ierusalimului, pentru că a greșit înaintea Domnului,

3 Împ. 14, 25.

3. Cu o mie și două sute de care și șasezeci de mii de călăreți, și nu eră număr mulțimei care a venit cu dânsul dela Eghipt: Livieni, Trogoditeni și Etiopeni.

3 Împ. 18, 24.

4. Și a bătut cetățile cele tari, care erau în Iuda, și a venit în Ierusalim.

5. Și Samea prorocul a venit la Rovoam și la boierii lui Iuda, carii s'au adunat în Ierusalim de către fața lui Susachim, și le-a zis lor: așa zice Domnul, voi m'ați lăsat pre mine, și eu voi lăsa pre voi în mâna lui Susachim.

6. Și s'au rușinat boierii lui Iuda și împăratul, și au zis: drept este Domnul.

7. Și dacă au văzut Domnul că s'au umilit, au fost cuvântul Domnului către Samea zicând: s'a umilit, nu-i voi pierde pre ei, ci preste puțin voi mântui pre ei, și nu va veni mânia mea preste Ierusalim, prin mâna lui Susachim,

8. Ci vor sluji lui, ca să cunoască slujba mea și slujba împărăției pământului.

9. Și s'a suit Susachim împăratul Eghiptului asupra Ierusalimului, și a luat vistieriile cele din casa Domnului și vistieriile cele din casa împăratului, toate le-a luat; luat-a și scuturile cele de aur care le-a făcut Solomon.

3 Împ. 14, 26.

10. Și a făcut împăratul Rovoam scuturi de aramă în locul lor; iar preste el a pus Susachim pre mai marii alergătorilor, păzitorii porții împăratului.

11. Și eră când intră împăratul în casa Domnului, intrau păzitorii și alergătorii, și întorcându-se întâlneau pre arcași.

12. Deci pentru că s'a umilit el, s'a întors dela el mânia Domnului, și n'a pierit desăvârșit, că se mai găseă ceva bun în Iuda.

13. Și s'a întărit împăratul Rovoam în Ierusalim, și a împărățit, și de patruzeci și unul de ani eră Rovoam când s'a făcut împărat, și șaptesprezece ani a împărățit în Ierusalim în cetatea care o au ales Domnul ca să se numească numele lui acolo de toate semințiile fiilor lui Israil, și numele mumei lui eră Noomà Amoniteanca.

3 Împ. 14, 21.

14. Și a făcut rău, că n'a îndreptat inima sa să caute pre Domnul.

15. Și întâmplările lui Rovoam cele dintâiu și cele de apoi și faptele lui au nu sunt scrise în cărțile lui Semea prorocul și ale lui Addo văzătorul, și s'a rășboit Rovoam asupra lui Ierovoam în toată viața.

16. Și a murit Rovoam cu părinții săi, și s'a îngropat în cetatea lui David, și a împărățit Avià feciorul lui în locul lui.

CAP. 13.

Avià împăratul Iudeii. Răsboiul lui cu Ierovoam, împăratul lui Israil.

În anul al optsprezecelea al împărăției lui Ierovoam, s'a făcut Avià împărat preste Iuda.

2. Trei ani a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui eră Maahà fata lui Uriil din Gavaon, și rășboiu eră între Avià și între Ierovoam.

3 Împ. 15, 1, 2.

3. Și a rânduit Avià la rășboiu o oștire puternică, de patru sute de mii de bărbați tari; iar Ierovoam a rânduit asupra lui la rășboiu o oștire de opt sute de mii de rășboinici tari.

3 Împ. 15, 6.

4. Și s'a sculat Avià de pe culmea Somoron, care este în muntele lui Efraim, și a zis: ascultați Ierovoam și tot Israilul.

5. Nu știți voi, că Domnul Dumnezeu lui Israil au dat împărăție preste Israil în veac lui David, și fiilor lui așezământ veșnic?

6. Și s'a sculat Ierovoam feciorul lui Navat sluga lui Solomon fiul lui David, și s'a despărțit dela Domnul său.

3 Împ. 11, 26.

7. Și s'au adunat la el bărbați pierzători fii fărădelege, și au stăcut împotriva lui Ierovoam fiul lui Solomon, și Ierovoam era mai tânăr și fricos cu inima, și n'au stăcut împotriva feții lui.

8. Și acum voi ziceți, să stați împotriva împărăției Domnului cei dată fiilor lui David, pentru că voi sunteți mulțime mare, și cu voi sunt viței de aur, pre cari i-a făcut vouă Ierovoam dumnezei,

9. Ci ați lepădat preoții Domnului pre fiii lui Aaron și pre Leviți, și v'ați făcut vouă preoți din popor de rând al pământului; ori cine ar veni având mâinile pline cu viței din boi și cu șapte berbeci, se face preot celui ce nu este Dumnezeu.

3 Împ. 12, 31.

10. Iar noi pre Domnul Dumnezeu nostru nu l-am părăsit, și preoții lui slujesc Domnului, fiii lui Aaron și Leviți.

11. Și după rânduețele lor jertfesc Domnului arderi de tot dimineața și seara, și miresmele tămâerii și pun pâini înainte peste masa cea curată, și sfeșnicul cel de aur și candelile aprinse, ca să arză seara, că păzim noi rânduețele Domnului Dumnezeului părinților noștri, iar voi l-ați părăsit pre dânsul.

Eșire 27, 20, 21; și 40, 25.

12. Și iată cu noi este în frunte Domnul și preoții lui, și trâmbițele sunătoare care ne dau nouă semn. Fiii lui Israil nu dați războiu asupra Domnului Dumnezeului părinților noștri, că nu veți spori.

13. Iar Ierovoam a întors pre cei ce stau la pândă ca să vie dindărătul lui Iuda, și el a venit dinaintea lui; iar cei ce pândeau, dindărăt.

14. Și întorcându-se Iuda, iată eră lui războiul dinaintea și dinapoi, și a strigat către Domnul, și preoții au trâmbițat cu trâmbițele.

15. Și au strigat bărbații Iudei, și a fost când strigau bărbații Iudei, Domnul au bătut pre Ierovoam și pre Israil înaintea lui Avià și a Iudei.

16. Și au fugit fiii lui Israil de către fața Iudei, și i-au dat pre ei Domnul în mâinile lor.

17. Și i-au bătut pre ei Avià și poporul lui băia mare, și au căzut răniți din Israil cinci sute de mii de bărbați tari.

18. Și s'au smerit fiii lui Israil în ziua aceea, și s'au întărit fiii Iudei, pentru că au nădărdit spre Domnul Dumnezeuul părinților lor.

19. Și a gonit Avià dinapoia lui Ierovoam, și a luat dela el cetățile acestea: Vetilul și satele lui, Iesinà și satele ei și Efronul și satele lui.

20. Și n'a mai putut Ierovoam încă a se împotivi în toată viața sa lui Avià, și l-au lovit pre el Domnul, și a murit.

21. Și s'a întărit Avià, și ș'a luat luiș patrușprezece femei, și a născut feciori douăzeci și doi și șasesprezece fete.

22. Și celelalte întâmplări ale lui Avià și faptele lui și cuvintele lui, scrise sunt în cartea prorocului Addo.

CAP. 14.

Asa sfărâcă idolii și biruește pre Etiopeni.

Și a murit Avià cu părinții săi, și l-a îngropat pre el în cetatea lui David, și a împărățit Asa fiul său în locul lui; în zilele lui Asa s'a odihnit pământul Iudei zece ani.

3 Împ. 15, 8.

2. Și a făcut Asa ce este bun și drept înaintea Domnului Dumnezeului său.

3. Și a stricat jertfelnicile streinilor și cele de pre înălțimi, și a sfărâcat stâlpii și a tăiat desigurile.

4. Și a zis Iudei ca să caute pre Domnul Dumnezeuul părinților lor, și să păzească legea și poruncile lui.

5. Și a stricat din toate cetățile Iudei jertfelnicile și idolii, și a fost în pace împărăția lui.

6. Și a zidit cetăți tari în pământul Iudei, că a fost în pace pământul; și n'a avut el războiu în anii aceștia, că l-au odihnit pre el Domnul.

7. Și a zis Iudei: să zidim cetățile acestea, și să facem ziduri și turnuri și porți și zăvoare în pământul care îl stăpânim; că precum noi am cercetat pre Domnul Dumnezeuul nostru, așa ne-au cercetai și el pre noi, și ne-au dat pace prin prejur, și bine ne-a mers nouă.

8. Și a avut Asa ostași cari purtau arme, și ridicau scuturi și sulici în pământul Iudei, trei sute de mii, și în pământul lui Veniamin păvăzași și arcași două sute și optzeci de mii; toți aceștia erau războinici tari.

9. Și s'a sculat asupra lor Zare Etiopul cu oaste de o mie de mii și cu trei sute de care, și a venit până la Marisa.

10. Și a ieșit Asa înaintea lui, și a rânduit războiul în valea despre miazănoapte la Marisa.

11. Și a strigat Asa către Domnul Dumnezeuul său, și a zis: Doamne, nu este cu neputință ție a mântui cu mulți sau cu puțini; întărește-ne pre noi Doamne Dumnezeuul nostru, că spre tine nădăjduim, și întru numele tău am venit asupra mulțimei aceștia mari; Doamne tu ești Dumnezeuul nostru, să nu se întărească omul asupra ta.

1 Împ. 14, 6.

12. Și au bătut Domnul pre Etiopeni înaintea Iudei, și au fugit Etiopenii.

13. Și i-a gonit pre ei Asa și poporul lui până la Ghedor, și au căzut Etiopenii, cât nu eră întru ei scăpare, că s'au frânt înaintea Domnului și înaintea puterii lui; și luară prăzi multe.

14. Și au tăiat satele lor împrejurul Ghedorului, că au fost spaima Domnului preste dânșii, și au prădat toate cetățile lor, că multe prăzi au adus ei cu sine.

15. Încă și sălaşurile agoniselelor lor, și pre Alimazoni au tăiat, și au luat oi multe și cămile, și s'au întors în Ierusalim.

CAP. 15.

Asa face alte îndreptări în biserică.

Și au fost Duhul Domnului preste Azaria feciorul lui Odid.

2. Și a ieșit înaintea lui Asa și înaintea a tot Iuda și a lui Veniamin, și a zis: ascultați-mă pre mine Asa și tot Iuda și Veniamin, Domnul este cu voi, pentru că voi sunteți cu el; și de-l veți căutà pre el, se va arătà vouă; și de-l veți părăsi pre el, părăsi-va pre voi.

Mat. 7, 7.

3. Și zile multe au trecut lui Israil, fără de Dumnezeu cel adevărat și fără de preot învățător și făcădelege.

Ozia 3, 4.

4. Și când se vor întoarce către Domnul Dumnezeu lui Israil, și-l vor căutà pre el, îl vor aflà.

5. Ci în vremea aceea nu este pace celui ce iese și celui ce intră, că spaima Domnului este preste toți cei ce lăcuesc în țări.

6. Și va da războiu neam asupra neamului, și cetate asupra cetății; că Dumnezeu i-au spăimântat pre ei cu tot necazul.

7. Iar voi întăriți-vă, și să nu slăbească mâinile voastre, că este plata lucrului vostru.

8. Și dacă a auzit Asa cuvintele acestea și prorocia lui Azaria prorocul, s'a întărit și a scos toate urâciunile din tot pământul Iudei și al lui Veniamin și din cetățile cari le-a ținut Ierovoam în muntele lui Efraim, și a înnoit jertfelnicul Domnului, care erà înaintea bisericii Domnului.

9. Și a adunat pre Iuda și pre Veniam și pre veneticii cari lăcuiau cu el dela Efraim și dela Manas și dela Simeon, că s'au lipit către el mulți din Israil dacă au văzut ei, că Domnul Dumnezeu lui este cu ei.

10. Și s'au adunat în Ierusalim în luna a treia în anul al cincisprezecelea al împărăției lui Asa.

11. Și au jertfit Domnului în ziua aceea din prăzile care le-au adus, viței șapte sute și oi șapte mii.

12. Și au făcut legătură, ca să caute pre Domnul Dumnezeuul părinților lor, din toată inima și din tot sufletul lor.

Is. Navì 24, 25.

13. Și tot care nu va căută pre Domnul Dumnezeuul lui Israil, cu moarte să moară dela tânăr până la bătrân și dela bărbat până la femeie.

Eșire 22, 20.

14. Și au jurat întru Domnul cu glas mare și cu strigare și cu trâmbiță și cu buciumi, și s'a veselit tot Iuda pentru jurământ,

15. Că din tot sufletul au jurat, și cu toată voia l-au căutat pre el, și s'au aflat lor, și i-au odihnit pre ei Domnul prin prejur.

16. Și pre Maaha muma sa o a mutat, ca să nu slujească Astartei, și a tăiat idolul, și l-a ars în pârlul chedrilor.

3 Împ. 15, 13.

17. Însă cele de pre înălțimi nu le-a stricat, că încă erau în Israil; iar Asa a fost drept cu inima în toată viața sa.

18. Și a băgat în casa Domnului cele sfinte ale lui David tatălui său, și cele sfinte ale casei lui Dumnezeu, argint și aur și vase.

19. Și războiu n'a fost până la anul al treizeci și cinci al împărăției lui Asa.

CAP. 16.

Păcatul întreit al lui Asa.

În anul al treizeci și opt al împărăției lui Asa s'a suit Vaasa împăratul lui Israil asupra lui Iuda, și a zidit Rama spre a nu lăsa să iasă nici să intre la Asa împăratul lui Iuda.

3 Împ. 15, 17 și 16, 5; Is. Navì 18, 25.

2. Și a luat Asa argint și aur din vistieriile casei Domnului și a casei împăratului, și a trimis la fiul lui Ader împăratul Siriei, care lăcuia în Damasc, zicând:

3 Împ. 15, 18.

3. Pune legătură între mine și între tine, și între tatăl meu și între tatăl tău, iată am trimis ție aur și argint, vino de ia deasupra mea pre Vaasa împăratul lui Israil, și să se ducă dela mine.

4. Și a ascultat fiul lui Ader de împăratul Asa, și a trimis pre căpeteniile oastei sale asupra cetăților lui Israil, și a bătut Aionul și Danul și Avelmainul și toate ținuturile lui Neftalim.

5. Și a fost dacă a auzit Vaasà, a părăsit a zidì Rama, și a încetat lucrul lui.

6. Și Asa împăratul a luat pre tot Iuda, și a luat pietrile Ramei și lemnele ei, care le-a zidit Vaasà, și a zidit cu ele Gavae și Masfa.

7. Și în vremea aceea a venit Anania prorocul la Asa împăratul Iudei, și i-a zis lui: pentrucă ai nădăjduit în împăratul Siriei, și n'ai nădăjduit spre Domnul Dumnezeuul tău, pentru aceea s'a luat puterea Siriei din mâna ta.

8. Au nu erau Etiopenii și Livieenii, putere multă vitează, și călăreți mulți foarte, și pentrucă ai nădăjduit spre Domnul i-au dat în mâinile tale.

9. Că ochii Domnului privesc preste tot pământul, ca să întărească pre cei ce cu toată inima deplin sunt către dânsul, n'ai știut aceasta? De acum vei aveà rășboiu.

Iov 34, 21; Ierem. 16, 17.

10. Și s'a mânieat Asa pre proroc, și l-a pus în temniță, că se mâniase, și a pierdut Asa pre unii din popor în vremea aceea.

11. Și iată faptele lui Asa cele dintâiu și cele de apoi scrise sunt în cartea împăraților lui Iuda și a lui Israil.

12. Și s'a bolnăvit Asa în anul al treizeci și nouă al împărăției sale de picioare foarte tare, și în boala sa n'a

căutat pre Domnul, ci pre doftori.

13. Și a adormit Asa cu părinții săi, și a murit în anul al patruzeci și unul al împărăției sale.

3 Împ. 15, 10, 24.

14. Și l-au îngropat pre dânsul în mormântul care l-au săpat în cetatea lui David.

15. Și l-au pus pre el pre pat, și l-au umplut de mirosituri și cu feluri de miruri, a făcătorilor de miruri, și i-au făcut lui îngropăciune mare foarte.

Fac. 50, 2.

CAP. 17.

Iosafat este fericit pentru evlavia lui.

Și a împărățit Iosafat fiul său în locul lui, și s'a întărit Iosafat preste Israil.

3 Împ. 15, 24.

2. Și a pus oaste în toate cetățile întărite ale Iudei, și a rânduit căpetenii în toate cetățile Iudei și în cetățile lui Efraim, care le-a fost luat Asa tatăl său.

3. Și au fost Domnul cu Iosafat, pentru că a umblat în căile cele dintâiu ale lui David tatăl său, și n'a căutat idoli,

4. Ci pre Domnul Dumnezeuul tatălui său a căutat, și întru poruncile tatălui său a umblat, și nu după faptele lui Israil.

3 Împ. 22, 43.

5. Și au îndreptat Domnul împărăția în mâna lui, și a dat tot Iuda daruri lui Iosafat, și a dobândit avuție și slavă multă.

6. Și s'a înălțat inima lui în calea Domnului, încă a stricat și cele de pre înălțimi și desișurile din pământul Iudei.

1 Împ. 10, 27.

7. Și în anul al treilea al împărăției lui a trimis pre căpeteniile sale pre cei mai viteji: pre Avdia, pre Zaharia, pre Natanail și pre Mihea ca să învețe în cetățile Iudei.

8. Și împreună cu ei pre Leviții: Semea, Natania, Zavdia, Asiil, Semeramot, Ionatan, Adonia, Tovia, Tovadonia, și împreună cu acești Leviți pre Elisama și Ioram preoții.

9. Și învățau în Iuda, și aveau cu dânșii cartea legii Domnului, și umblau prin cetățile Iudei, și învățau poporul.

10. Și frica Domnului a cuprins toate împărățiile pământului cele de prin prejurul Iudei, și nu dau războiu asupra lui Iosafat.

11. Și cei de alt neam aduceau lui Iosafat daruri, argint și dări, și Aravii aduceau lui berbeci de oi șapte mii și șapte sute, și țapi șapte mii și șapte sute.

12. Și Iosafat a sporit și s'a înălțat mult, și a zidit în Iudeia lăcașuri și cetăți tari.

13. Și lucruri multe a făcut el în Iudeia, și ostași viteji și puternici erau în Ierusalim.

14. Și acesta este numărul lor după casele lor părintești; în Iuda mai mari preste mii: Edna cel dintâiu, care aveà trei sute de mii de ostași viteji.

15. Și după el Ioanan povățuitorul, care aveà două sute și optzeci de mii.

16. Apoi Amasia al lui Zari, care de bună voie s'a afierosit Domnului, și aveà două sute de mii ostași viteji.

17. Și din Veniamin viteazul Eliadà, care aveà săgetari și păvăzași două sute de mii.

18. Și după el Iozavad, care aveà o sută și optzeci de mii de războinici viteji.

19. Aceștia sunt slujitorii împăratului, afară de cei ce i-a pus împăratul în cetățile cele tari în toată Iudeia.

CAP. 18.

Iosafat și Ahaav în războiu cu Sirienii.

Și a dobândit Iosafat avuție și mărire multă, și s'a făcut ginere lui Ahaav.

2. Și s'a pogorît după câțiva ani la Ahaav în Samaria, și a junghiat Ahaav lui oi și viței mulți, și poporului celui cu dânsul, că-l iubea pre el, și s'a suit cu el la Ramot Galaad.

3 Împ. 22, 2.

3. Și a zis Ahaav împăratul lui Israil către Iosafat împăratul Iudei: merge-vei cu mine la Ramot Galaad? Și i-a răspuns lui: cum sunt eu, așa și tu, și cum este poporul tău, așa și poporul meu, cu tine la războiu.

3 Împ. 22, 4; 4 Împ. 3, 7.

4. Și a zis Iosafat către împăratul lui Israil: întreabă astăzi pre Domnul.

1 Împ. 23, 2.

5. Și a adunat împăratul lui Israil pre proroci patru sute de bărbați, și le-a zis lor: merge-voi în Ramot Galaad să dau războiu, au lăsa-mă-voi? Iar ei au zis: suie-te și-l va da Dumnezeu în mâinile împăratului.

6. Iar Iosafat a zis: nu mai este aici vre un proroc al Domnului, ca să-l întrebăm pre el?

7. Și a răspuns împăratul lui Israil către Iosafat: este încă un bărbat, prin care putem întrebă pre Domnul, ci eu l-am urât, pentru că nu prorocește bune pentru mine, ci în toate zilele sale rele, acesta este Mihea feciorul lui Iemvîla, și a zis Iosafat: să nu grăiască împăratul așa.

8. Și a chemat împăratul lui Israil pre un famen, și i-a zis: degrabă chiamă pre Mihea feciorul lui Iemvîla.

9. Și împăratul lui Israil și Iosafat împăratul Iudei ședeau fiecare pre scaunul său, și îmbrăcați cu veșminte, ședeau înaintea porții Samariei, și toți prorocii proroceau înaintea lor.

3 Împ. 22, 10.

10. Și Sedechia feciorul lui Hanaan, ș'a făcut luiș coarne de fier, și a zis: acestea zice Domnul: cu aceste coarne voi împunge Siria până se va săvârși.

3 Împ. 22, 11.

11. Și toți prorocii proroceau așa zicând: suie-te la Ramot Galaad, și vei fi norocos, și-l va da Domnul în mâinile

împăratului.

12. Iar solul care a mers să cheme pre Mihea, i-a grăit lui zicând: iată au grăit prorocii cu o gură bune pentru împăratul, să fie dar și cuvintele tale, ca ale lor, și să grăești bune.

13. Și a zis Mihea: viu este Domnul, că orice va zice Dumnezeu către mine, acestea voi grăi.

14. Și a venit la împăratul, și i-a zis lui împăratul: Mihee, merge-voi la Ramot Galaad să dau războiu, au nu? Și a răspuns: mergi și vei fi norocos, și se vor da în mâinile voastre.

15. Și a zis către el împăratul: de câte ori te jur ca să nu grăiești către mine, fără numai adevărul în numele Domnului.

16. Și a răspuns: văzut-am pre Israil risipiți în munți ca oile, care nu au păstor, și au zis Domnul: n'au povățuitor aceștia, să se întoarcă fiecare la casa sa cu pace.

17. Și a zis împăratul lui Israil către Iosafat: nu ți-am spus, că nu prorocește pentru mine bune, ci rele.

18. Și a zis Mihea, nu așa, ascultați cuvântul Domnului: văzut-am pre Domnul șezând pre scaunul său, și toată oastea cerului stă împrejur deadreapta și deastânga lui.

19. Și au zis Domnul: cine va înșelă pre Ahaav împăratul lui Israil ca să se suie și să cază în Ramot Galaad? Și zicea unul așa, și unul așa.

20. Deci a ieșit un duh, și a stătut înaintea Domnului, și a zis: eu voi înșelă pre el, și au zis Domnul: cu ce?

21. Iar el a zis: voi ieși, și voi fi duh mincinos în gura tuturor prorocilor lui, și au zis: înșelă-l-vei, și-l vei birui, ieși și fă așa.

22. Și acum iată au dat Domnul Duh mincinos în gura tuturor prorocilor tăi acestora, iar Domnul au grăit asupra ta rele.

Isaia 19, 14.

23. Și s'a apropiat Sedechia feciorul lui Hanaan, și a lovit pre Mihea preste falcă, zicându-i lui: pe care cale au trecut

Duhul Domnului dela mine, ca să grăiască către tine.

Ierem. 20, 2.

24. Și a zis Mihea: iată vei vedeà în ziua aceea când vei intrà din cămară în cămară, ca să te ascunzi.

25. Și a zis împăratul lui Israil: luați pre Mihea, și-l duceți la Emir mai marele cetății și la Ioas mai marele fiu al împăratului.

26. Și veți zice, așa a zis împăratul: puneți pre acesta în temniță, și să mănânce pâine de necaz și să beà apă de necaz, până mă voiu întoarce cu pace.

27. Și a zis Mihea: dacă te vei întoarea cu pace, n'au grăit Domnul întru mine, și a zis: auziți noroadele toate.

28. Și s'a suit împăratul lui Israil și Iosafat împăratul Iudei la Ramot Galaad.

29. Și a zis împăratul lui Israil către Iosafat: mă voiu acoperi și voiu intrà în rășboiu, iar tu îmbracă haina ta; și s'a acoperit împăratul lui Israil, și a intrat în rășboiu.

30. Și împăratul Siriei a poruncit celor mai mari preste care, carii erau cu dânsul, zicând: nu bateți pre cel mic sau pre cel mare, fără numai pre împăratul lui Israil singur.

31. Și a fost dacă au văzut mai marii carelor pre Iosafat, au zis: împăratul lui Israil este, și l-au înconjurat să-l bată, și a strigat Iosafat și Domnul l-au mântuit, și i-au întors pre ei Dumnezeu dela el.

3 Împ. 22, 32.

32. Și a fost dacă au văzut mai marii carelor, că nu erà împăratul lui Israil, s'au întors dela dânsul.

33. Și un bărbat întinzând arcul, bine chibzuind, a lovit pre împăratul lui Israil între plămâni și între piept, și a zis căraușului său: întoarce mâna ta, și mă scoate din rășboiu că sunt rănit.

34. Și a încetat rășboiul în ziua aceea, și împăratul lui Israil a stătut în car în preajma Siriei până seara, și a murit când apuneà soarele.

CAP. 19.

Iosafat mustrat de lu. Rânduește povățuitori pentru lucrurile bisericești și politicești.

Și s'a întors Iosafat împăratul Iudei cu pace la casa sa în Ierusalim.

2 Paral. 20, 37.

2. Și a ieșit într-o întâmpinare a lui Iu al lui Anan prorocul, și i-a zis lui: împărate Iosafat, cum ajuți păcătosului și iubești pre cel urât de Domnul? Pentru aceea s'au mânieat asupra ta Domnul.

3. Dar ai și fapte bune, că ai stricat desigurile în pământul Iudei și ai îndreptat inima ta ca să caute pre Domnul.

4. Și a lăcuit Iosafat în Ierusalim, și iarăși a ieșit la poporul cel din Virsavee, până la muntele lui Efraim, și i-a întors pre ei către Domnul Dumnezeuul părinților lor.

5. Și a pus judecători în toate cetățile tari ale Iudei, în fiecare cetate.

6. Și a zis judecătorilor: vedeți ce faceți voi, că nu omului judecați, ci Domnului, și cu voi cuvintele judecății.

7. Și acum să fie frica Domnului preste voi, și păziți și faceți, că nu este la Domnul Dumnezeuul nostru nedreptate, nici caută la față, nici ia daruri.

A 2 Lege 10, 17; și 32, 4; Înțelep. 6, 8; Sirah. 35, 16; Pild. 24, 23; Lev. 19, 15; Fap. 10, 34; Romani 2, 11; și 9, 14; Efes. 6, 9.

8. Și în Ierusalim a pus Iosafat din preoți și din Leviți și din căpeteniile părintești ale lui Israil la judecata Domnului, ca să judece pre cei ce lăcuiau în Ierusalim.

9. Și le-a poruncit lor zicând: așa să faceți, cu frica Domnului, și cu adevăr și cu inimă dreaptă.

10. Că oricine va veni să se judece la voi dintre frații voștri, cari lăcuiesc în cetăți, fie pentru sânge, fie pentru poruncă, fie pentru rânduială, fie pentru îndreptări și

judecați, povățuiți-i ca să nu greșască Domnului, și să nu vie urgie preste voi și preste frații voștri, așa să faceți, și nu veți greși.

A 2 Lege 17, 8; Colos. 3, 25; 1 Petru 1, 17.

11. Și iată Amaria preotul va fi povățuitor preste voi întru tot lucrul Domnului, și Zavdia fiul lui Ismail va fi povățuitor în casa ludei întru tot lucru împăratului, și cărturarii și Leviții sunt înaintea feții voastre, întăriți-vă și faceți, și va fi Domnul cu cel bun.

1 Paral. 23, 4.

CAP. 20.

Iosafat biruiește pre Amoniteni și Moaviteni.

După acestea au venit fiii lui Moav și fiii lui Amon, și împreună cu ei din Amaniteni asupra lui Iosafat ca să dea războiu.

2. Și au venit și au spus lui Iosafat zicând: venit-au asupra ta mulțime multă de preste mare, dela Siriea, și iată sunt în Asasan-Tamar, care este Engadi.

2 Paral. 20, 3.

3. Și s'a speriat Iosafat și ș'a îndreptat fața sa, ca să caute pre Domnul, și a hotărât post în tot Iuda.

4. Și s'a adunat Iuda ca să cheme pre Domnul, și au venit dela toate cetățile ludei să cheme pre Domnul.

5. Și s'a sculat Iosafat întru adunarea ludei în Ierusalim în casa Domnului înaintea curții cei nouă.

6. Și a zis: Doamne Dumnezeul părinților mei, au nu tu ești Dumnezeu în cer sus, și domnești preste toate împărățiile neamurilor, și în mâna ta este tăria și puterea? Și nu este cine să stea împotriva ta.

1 Paral. 29, 12.

7. Au nu ești tu Domnul cel ce ai pierdut pre cei ce lăcuiau pământul acesta dinaintea norodului tău Israil, și l-ai dat pre el seminției lui Avraam celui iubit al tău în veac?

Isaia 41, 8.

8. Și au lăcuit într'însul și au zidit întru el casă sfântă numelui tău, zicând:

9. De vor veni asupra noastră rele, sabie, judecată, moarte, foamete, să stăm înaintea casei acestia și înaintea ta, că numele tău este preste casa aceasta, și să strigăm către tine din necazul nostru, și ne vei auzi, și ne vei mântui.

3 Împ. 8, 33-39.

10. Și acum iată fiii lui Amon și ai lui Moav și cei din muntele Siir, printre cari n'ai lăsat pre Israil, ca să treacă când a ieșit din pământul Eghiptului, ci s'a abătut dela ei, și nu i-a pierdut pre ei.

A 2 Lege 2, 4, 9, 19.

11. Și acum iată ei s'au pornit a veni asupra noastră, să ne scoată pre noi din moștenirea noastră care ne-ai dat nouă.

12. Doamne Dumnezeul nostru, au nu vei judeca pre dânșii? Că nu putem noi stă împotriva acestei mulțime multă, care a venit asupra noastră.

Ps. 123, 1, 2.

13. Și nu știm ce vom face lor, ci numai către tine sunt ochii noștri.

14. Și tot Iuda stă înaintea Domnului, și pruncii lor și femeile lor.

15. Și preste Oziil al lui Zaharia, al lui Vaneu, al lui Eleil, al lui Mattania levitul cel din fiii lui Asaf preste el s'a făcut Duhul Domnului întru adunare.

16. Și a zis: ascultați tot Iuda și cei ce lăcuți în Ierusalim și împăratul Iosafat, acestea zice Domnul vouă înșivă: să nu vă speriați, nici să vă temeți de fața acestei gloate multă, că nu este al vostru războiul, ci al lui Dumnezeu.

Eșire 14, 13.

17. Măine să vă pogoriți asupra lor, că iată se vor sui spre culmea Asis, și veți afla pre ei la obârșia râului din pustia Ieriil.

18. Nu voi vă veți război, acestea înțelegeți și veți vedeă mântuirea Domnului cu voi, Iuda și Ierusalimul, să nu vă temeți, nici să vă spăimântați a ieși mâine într-o întâmpinare lor, că Domnul va fi cu voi.

19. Și plecându-se Iosafat pre fața sa, și tot Iuda și lăcuiitorii Ierusalimului au căzut înaintea Domnului, ca să se închine lui.

20. Și s'au sculat Leviții din fiii lui Kaat și din fiii lui Kore, să laude pre Domnul Dumnezeu lui Israil cu glas mare foarte.

1 Paral. 6, 33.

21. Și mâinecând dimineața au ieșit la pustia Tecoe, și când ieșau ei a stăut Iosafat, și a strigat și a zis: ascultați-mă Iuda și cei ce lăcuți în Ierusalim, credeți Domnului Dumnezeului nostru, și vă veți întări, credeți prorocului lui, și veți aveă noroc.

22. Și sfătuindu-se cu poporul, a pus pre psalți și pre cântăreți, să mărturisească și să laude sfințenia sa, mergând înaintea oastei și zicând: mărturișiți-vă Domnului că în veac este mila lui.

Psalms 135, 1.

23. Și când au început ei a lăuda și a mărturisi, au dat Domnul războiu între fiii lui Amon și ai lui Moav și ai celor din muntele Siir, carii ieșise asupra Iudei, și au fost bătuti.

Jud. 7, 22.

24. Că s'au sculat fiii lui Amon și Moav asupra celor ce lăcuesc în muntele Siir, ca să-i piarză și să-i sfărâme pre ei, și după ce au sfârșit pre cei ce lăcuesc în Siir, s'au sculat unii pre alții să se piarză.

25. Și cei din Iuda au venit la culmea pustiei, și au privit și au văzut mulțimea, și iată erau toți morți căzuți pre pământ, nici unul nu eră scăpat.

26. Și a ieșit Iosafat și poporul lui, ca să ia prăzile lor, și au aflat dobitoace multe și unelte și vestminte și vase de preț, și i-au prădat pre ei, și în trei zile au luat ei prăzile, că erau multe.

27. Și a fost în ziua a patra s'au adunat în valea binecuvântării, că acolo au binecuvântat pre Domnul, pentru aceea au chemat numele locului aceuia: valea binecuvântării până în ziua aceasta.

28. Și s'a întors tot bărbatul Iudei în Ierusalim și Iosafat povățuitorul lor cu bucurie mare, că i-au bucurat pre ei Domnul pentru vrăjmașii lor.

29. Și au intrat în Ierusalim cu lăute și cu cobze și cu trâmbițe în casa Domnului.

30. Și a cuprins frica Domnului pre toate împărățiile pământului, auzind că Domnul au dat războiu asupra vrăjmașilor lui Israil.

31. Și a fost în pace împărăția lui Iosafat, și l-au odihnit pre ei Dumnezeu lui despre cei din prejur.

32. Și a împărățit Iosafat preste Iuda, și a fost de treizeci și cinci de ani când a început a împărăți, și douăzeci și cinci de ani a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui eră Azuva fata lui Sali.

3 Împ. 22, 42.

33. Și a umblat în căile tatălui său Asa, și nu s'a abătut dela ele ci a făcut ce este drept înaintea Domnului.

34. Însă cele de pre înălțimi mai erau, și poporul încă nu-și îndreptase inima sa către Domnul Dumnezeu părinților săi.

3 Împ. 22, 44.

35. Iar celelalte fapte ale lui Iosafat, cele dintâiu și cele de apoi, iată scrise sunt în cărțile lui Iu al lui Anani, care a scris cartea împăraților lui Israil.

36. Și după acestea s'a unit Iosafat împăratul Iudei cu Ohozia împăratul lui Israil care nu încetă de a săvârși fărădelegi.

37. S'a înțeles cu el ca să facă corăbii să meargă în Tarsis, și au făcut corăbii în Gasion-gaver.

3 Împ. 22, 49.

38. Și a prorocit Eliezer al lui Dodia din Marisis asupra lui Iosafat, zicând: pentrucă te-ai însoțit cu Ohozia, au rupt

Domnul lucrul tău și au sfărâmat corăbiile tale, și n'a putut merge în Tarsis.

CAP. 21.

Ioram ucigaș al fraților săi. Închinător de idoli. Pedeapsa și moartea lui.

Și a adormit Iosafat cu părinții săi, și s'a îngropat lângă ei în cetatea lui David, și a împărățit Ioram fiul său în locul lui.

2. Și a avut el șase frați, fii ai lui Iosafat: Azaria, Ieiel, Zaharia, Azaria, Mihail și Zafatia, toți aceștia erau fiii lui Iosafat împăratul Iudei.

3 Împ. 22, 51.

3. Și le-a dat tatăl lor daruri multe, argint și aur și arme cu cetățile cele întărite în pământul Iudei, iar împărăția o a dat lui Ioram, că acesta eră cel dintâiu născut.

4. Și luând Ioram împărăția tatălui său, s'a întărit, și a ucis pre toți frații săi cu sabia și dintre boierii lui Israil.

5. De treizeci și doi de ani eră Ioram, când a început a împărăți și opt ani a împărățit în Ierusalim.

4 Împ. 8, 17.

6. Și a umblat în calea împăraților lui Israil, precum a făcut casa lui Ahaav, că fata lui Ahaav eră femeie lui, și a făcut rele înaintea Domnului.

7. Ci n'au vrut Domnul să piarză de tot casa lui David pentru legătura, care au făcut cu David, și precum au zis lui, că-i va da lui și fiilor lui luminător în totdeauna.

2 Împ. 7, 12; 3 Împ. 11, 36.

8. În zilele acelea s'a despărțit Edom de Iuda, și s'a pus luiș împărat.

9. Și a mers Ioram cu boierii săi și cu toată călărimea, și sculându-se noaptea au bătut pre Edom, care îl încunjurase pre el și căpeteniile carelor, și a fugit poporul la lăcașurile sale.

10. Și s'a despărțit Edom de Iuda până în ziua aceasta, și s'a despărțit Lovna în vremea aceea dela mâna lui pentrucă au părăsit pre Domnul Dumnezeuul părinților săi.

4 Împ. 8, 20, 21.

11. Și pentrucă și el a făcut înălțimi în cetățile Iudei, și pre cei ce lăcuiau în Ierusalim i-a făcut să curvească, și a amăgit pre Iuda.

12. Și a venit la el scrisoare dela Ilie prorocul, zicând: acestea zice Domnul Dumnezeuul lui David tatălui tău, pentrucă n'ai umblat pre calea lui Iosafat tatăl tău și pre căile lui Asa împăratul lui Iuda,

13. Ci ai umblat pre căile împăraților lui Israil, și ai făcut pre Iuda să curvească și pre cei ce lăcuiesc în Ierusalim, precum a curvit casa lui Ahaav, și ai ucis pre frații tăi, fiii tatălui tău cei mai buni decât tine.

14. Iată Domnul te va bate pre tine cu rană mare, întru poporul tău și întru fiii tăi și întru femeile tale și întru toată casa ta.

15. Și tu vei cădeà în boală grea, în boala pântecelui, până când îți vor ieși măruntaele tale cu boala din zi în zi.

16. Și au ridicat Domnul asupra lui Ioram pre cei de alt neam și pre Arapi, cei ce sunt în hotar cu Etiopii.

17. Și s'au suit asupra lui Iuda, și l-au asuprit, și au luat toată averea, care au aflat în casa împăratului, și pre fiii lui și pre fetele lui, și nu i-a rămas lui fecior, fără numai Ohozia cel mai mic dintre fiii săi.

18. Și după acestea toate, l-au lovit pre el Domnul cu o boală de pânțece fără leac.

19. Și a fost din zi în zi, și când s'au împlinit doi ani de zile, i-a ieșit măruntaele de boală, și a murit de boală rea, și nu ia făcut lui poporul îngropăciune, ca îngropăciunea părinților lui.

Ierem. 34, 5.

20. De treizeci și doi de ani erà când a început a împărăți, și opt ani a împărățit în Ierusalim, și s'a dus fără

laudă, și s'a îngropat în cetatea lui David, dar nu în mormânturile împăraților.

CAP. 22.

Peirea lui Ohozia.

Cei ce lăcuiau în Ierusalim, au făcut împărat în locul lui pre Ohozia fiul lui cel mic, pentrucă pre toți cei mai mari i-au ucis tâlharii Araviei și Alimazonii, ce venise asupra lor, și a împărățit Ohozia fiul lui Ioram împăratul Iudei.

4 Împ. 8, 24.

2. De douăzeci de ani erà Ohozia, când a început a împărăți, și un an a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui Gotolia fata lui Amvri.

4 Împ. 8, 26, 27.

3. Și acesta a umblat pre calea casei lui Ahaav, că muma sa erà lui sfetnic la păcat.

4. Și a făcut rele înaintea Domnului, ca și casa lui Ahaav, cari erau lui sfetnici, după ce a murit tatăl său, ca să-l piarză pre el.

5. Și în sfaturile lor a umblat și a mers cu Ioram feciorul lui Ahaav împăratul lui Israil la rășboiu asupra lui Azail împăratul Siriei la Ramot-Galaad, și au lovit săgetătorii pre Ioram.

6. Și s'a întors Ioram în Iezrael să se vindece de rane, după ce l-au lovit pre el Sirienii la Ramot când da el rășboiu asupra lui Azail împăratul Siriei, și Ohozia fiul lui Ioram împăratul Iudei s'a pogorît să vază pre Ioram fiul lui Ahaav în Iezrael, pentrucă erà bolnav.

4 Împ. 8, 24.

7. Și dela Dumnezeu a fost perirea lui Ohozia venind la Ioram, că după ce a venit el, a ieșit împreună cu el Ioram la Iu feciorul lui Namesi unsul Domnului asupra casei lui Ahaav.

4 Împ. 9, 6, 7.

8. Și a fost după ce a făcut lu izbândă asupra casei lui Ahaav, a aflat pre boierii ludei și pre rudeniile lui Ohozia, slujind lui Ohozia, și i-a ucis pre ei.

9. Și a zis lu: să caute pre Ohozia, care erà ascuns în Samaria, și l-au prins și l-au adus la lu, și l-au ucis pre el, și l-au îngropat pre el, că a zis: feciorul lui Iosafat este, care a căutat pre Domnul cu toată inima sa, și nu erà în casa lui Ohozia cine să poată împărăți.

4 Împ. 9, 27.

10. Iar Gotolia muma lui Ohozia văzând că a murit fiul ei, s'a sculat și a pierdut toată sămânța împărătească în casa ludei.

4 Împ. 11, 1.

11. Și a luat Iosaveet, fata împăratului, pre Iosafat fiul lui Ohozia, și l-a furat pre el dintre fiii împăratului, pe când îi ucideau, și l-a dat pre el și hrănitoarea lui în cămara de dormit, și l-a ascuns pre el Iosaveet fata împăratului Ioram, sora lui Ohozia, femeia lui Iodae preotul, și l-a ascuns pre el dela fața Gotoliei, și nu l-a omorât pre el.

12. Și a fost cu ei în casa lui Dumnezeu ascuns șase ani, și Gotolia a împărățit în țară.

CAP. 23.

Iodae unge pre Iosafat împărat. Gotolia ucisă. Vaal dărâmat.

Iar în anul al șaptelea s'a îmbărbătat Iodae, și a luat pre cei mai mari preste sute: pre Azaria fiul lui Ioram, pre Ismail fiul lui Ionan, pre Azaria fiul lui Ovid, pre Maasia fiul lui Adia și pre Elisafan fiul lui Zaharia, împreună cu sine în casa Domnului.

4 Împ. 11, 4.

2. Și a cutreerat prin Iuda, și a adunat pre Leviți din toate cetățile ludei și pre mai marii caselor părintești din Israil, și a venit în Ierusalim.

3. Și a făcut toată adunarea ludei legătură în casa lui Dumnezeu cu împăratul, și le-a arătat lor pre fiul împăratului, și le-a zis lor: iată fiul împăratului, să împărățească precum au grăit Domnul de casa lui David.

2 Împ. 7, 13.

4. Și acum iată ce aveți să faceți: a treia parte dintre voi, să intre sâmbăta dintre preoți și dintre Leviți la porțile intrărilor,

5. Și a treia parte în casa împăratului, și a treia parte în poarta cea din mijloc, și tot poporul în curțile casei Domnului.

4 Împ. 11, 6.

6. Și să nu intre în casa Domnului, fără numai preoții și Leviții și cari slujesc din Leviți, ei să intre că sfinți sunt, și tot poporul să păzească rânduețele Domnului.

7. Și Leviții vor încunjură pre împăratul fiecare cu arma în mână, și să ucidă pe oricine va intra în casă și vor fi cu împăratul când iese și când intră.

8. Și au făcut Leviții și tot Iuda, precum le-a poruncit lor Iodae preotul, și a luat fiecare pre bărbații săi cari intrau în săptămână și pre cei ce ieșeau din săptămână, că n'a slobozit Iodae preotul pre cei rânduiți.

9. Și a dat Iodae preotul la cei preste sute rânduiți săbiile și scuturile și armele, care erau ale împăratului David în casa Domnului.

10. Și a pus pre tot poporul pre fiecare cu armele sale dela colțul cel drept al casei, până la colțul cel stâng al casei, înaintea jertfelnicului și înaintea casei împrejurul împăratului.

11. Și au scos pre fiul împăratului, și i-au pus lui cunună împărățească și mărturia, și l-au făcut pre el împărat, și l-au uns pre el Iodae preotul și fiii lui, și a zis: să trăiască împăratul!

4 Împ. 11, 12.

12. Și a auzit Gotolia glasul poporului celui ce alergă, și al celui ce mărturisea și lăuda pre împăratul, și a intrat la

împăratul în casa Domnului.

13. Și căutând, iată împăratul stă pre scaunul său, și la intrare boierii și trâmbițașii și boierii în jurul împăratului, și tot poporul pământului se veseleă și sunau cu trâmbițele, și cântăreții cântau în organe cântări de laudă, și ș'a rupt Gotolia haina sa, și a strigat și a zis: sfat viclean!

4 Împ. 23, 3.

14. Și a ieșit Iodae preotul, și a poruncit sutașilor și mai marilor oastei, și le-a zis lor: scoateți-o afară din casă, și ieșiți după ea și o omoriți cu sabia, că a zis preotul: să nu moară în casa Domnului.

4 Împ. 11, 15.

15. Și au pus mâinele pre ea și scoțându-o pre poarta călăreților casei împăratului, a omorât-o pre ea acolo.

16. Și a pus Iodae legătură între sine și între popor și între împăratul, ca să fie popor Domnului.

4 Împ. 11, 17.

17. Și a intrat tot poporul pământului în casa lui Vaal, și o a stricat pre ea, și altarele ei și idolii lui i-au sfărâmat și pre Mattan preotul lui Vaal l-au omorât înaintea jertfelnicilor lui.

A 2 Lege 13, 9.

18. Și a așezat Iodae preotul rânduețele casei Domnului prin mâna preoților și a Leviților cum le-a hotărât David în casa Domnului, și a adus arderi de tot Domnului, precum este scris în legea lui Moisi, cu veselie și cu cântări cum rânduise David.

Num. 28, 2, 3, 4.

19. Și a pus portari la porțile casei Domnului, ca să nu intre cel ce este necurat la tot lucrul.

Num. 3, 7.

20. Și a luat pre căpetenii și pre ostași și pre boierii poporului și pre tot poporul pământului, și a suit pre împăratul în casa Domnului, și a intrat prin poarta cea mai dinlăuntru în casa împăratului, și a pus pre împăratul să șază pre scaunul împărăției.

21. Și s'a bucurat tot poporul pământului, și cetatea s'a odihnit, și pre Gotolia o a omorât cu sabia.

CAP. 24.

Domnia lui Ioas. Închinarea de idoli. Pedeapsa și moartea lui.

De șapte ani erà Ioas când a început a împărăți, și patruzeci de ani a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui erà Savia din Virsavee.

4 Împ. 12, 1; și 11, 21.

2. Și a făcut Ioas cele bune înaintea Domnului, cât a viețuit Iodae preotul.

2 Paral. 26, 5.

3. Și ș'a luat Iodae două femei, și i-au născut lui fii și fete.

4. Și a fost după acestea, ș'a pus în gând Ioas, ca să dreagă casa Domnului.

5. Și a adunat pe preoți și pre Leviți, și le-a zis lor: ieșiți prin cetățile Iudei, și adunați dela tot Israilul argint ca să întărim casa Domnului din an în an, și grăbiți la lucru, și n'au grăbit Leviții.

6. Și a chemat împăratul Ioas pre Iodae căpetenia, și i-a zis lui: pentru ce n'ați avut grije? Să silești pre Leviți ca să aducă dela Iuda și dela Ierusalim darea care o a rânduit Moisi robul lui Dumnezeu, ca să aducă Israil la cortul mărturie.

Eșire 30, 11, 12, 13.

7. Că Gotolia erà fărădelege, și fiii ei au jefuit casa lui Dumnezeu, pentrucă și cele sfinte ale casei Domnului le-a hărăzit Vaalimilor.

8. Și a zis împăratul: să se facă o ladă, și să se pue la poarta casei Domnului afară.

9. Și să strige în Iuda și în Ierusalim, ca să aducă Domnului, precum a zis Moisi robul lui Dumnezeu lui Israil în pustie.

Eşire 30, 12.

10. Şi au dat toţi boierii şi tot poporul, şi aduceau şi băgau în lădiţă până se umplea.

11. Şi a fost după ce se aducea lada la cârmuitorii împăratului prin mâna Leviţilor, şi dacă vedeau că este mult argint, venea logofătul împăratului şi cârmuitorul preotului cel mare, şi deşertă lada, şi o ridică şi o puneă la locul ei; aşa făcea în toate zilele, şi adună argint mult.

4 Împ. 12, 10.

12. Şi l-a dat pre el împăratul şi Iodae preotul celor ce lucrau la lucrul casei Domnului, şi năimea pietrari şi teslari, ca să dreagă casa Domnului, şi fauri de fier şi de aramă ca să dreagă casa Domnului.

13. Şi s'au apucat lucrătorii de lucru, şi au sfârşit a drege lucrurile cu mâinile lor, şi au adus casa Domnului în starea ei, şi o a dres.

14. Şi dacă o au sfârşit, au adus la împăratul şi la Iodae rămăşiţa argintului, şi au făcut vase în casa Domnului, vase de slujbă la arderile de tot, şi cădelniţe de aur şi de argint, şi a adus arderi de tot în casa Domnului totdeauna, în toate zilele lui Iodae.

15. Şi a îmbătrânit Iodae şi era plin de zile, şi a murit fiind de o sută şi treizeci de ani.

16. Şi l-au îngropat pre el în cetatea lui David cu împăraţii, pentru că a făcut bine cu Israil, cu Dumnezeu şi cu casa lui.

17. Şi a fost după moartea lui Iodae au intrat boierii Iudei, şi s'au închinat împăratului, atunci a ascultat de ei împăratul.

18. Şi au lăsat calea Domnului Dumnezeului părinţilor lor, şi au slujit astartelor şi idolilor, şi s'a făcut urgie preste Iuda şi preste Ierusalim în ziua aceasta.

19. Şi a trimis la ei proroci ca să-i întoarcă pre ei către Domnul şi n'au ascultat şi le-au mărturisit lor şi n'au ascultat.

20. Și Duhul Domnului au umplut pre Azaria al lui Iodae preotul, și s'a sculat asupra poporului, și a zis: acestea zice Domnul, pentru ce vă abateți voi dela poruncile Domnului? Nu veți sporî, că ați părăsit pre Domnul, și el vă va părăsi pre voi.

21. Și s'au sculat asupra lui, și l-au ucis cu pietre din porunca lui Ioas împăratul în curtea casii Domnului.

Matei 23, 35.

22. Și nu ș'a adus aminte Ioas de mila, care a făcut Iodae tatăl lui cu dânsul, și a omorât pre fiul lui, și când murea a zis: vază Domnul și să judece.

23. Și a fost după sfârșitul anului, s'a sculat asupra lui puterea Siriei, și a venit asupra Iudei și asupra Ierusalimului, și a pierdut pre toți boierii din popor, și toate prăzile lor le-a trimis la împăratul Damascului.

24. Că cu puțini oameni a venit puterea Siriei, și Dumnezeu au dat în mâinile lor putere multă foarte, pentru că au lăsat ei pre Domnul Dumnezeuul părinților săi, și cu Ioas au făcut judecăți.

25. Și după ce s'au dus ei dela dânsul lăsându-l în boale mari, s'au ridicat asupra lui slugile lui, pentru sângele fiului lui Iodae preotul, și l-au omorât pre el pre patul lui, și a murit; și l-au îngropat în cetatea lui David, însă nu l-au îngropat în mormântul împăraților.

26. Și cei ce s'au ridicat asupra lui, au fost Zaved al lui Samaat Amaniteanul și Ioazaved al lui Samarit Moaviteanul,

27. Și fiii lui toți, și au venit la el toți cinci, și l-au omorât pre el; și celelalte fapte ale lui, iată scrise sunt în cartea împăraților, și a împărațit Amasia fiul său în locul lui.

CAP. 25.

Împărăția lui Amasia împăratul Iudii.

De douăzeci și cinci de ani eră Amasia, când a început a împărăți, și douăzeci și nouă de ani a împărațit în Ierusalim,

și numele mumei lui era Ioadim din Ierusalim.

4 Împ. 14, 1, 2.

2. Și a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, însă nu cu toată inima.

3. Și a fost după ce a întemeiat împărăția în mâna sa, a omorât pre slugile sale, care omorâse pre împăratul tatăl său.

4. Iar pre fiii lor nu i-a omorât după porunca legii Domnului, cum este scris în lege în cartea lui Moisi, precum au poruncit Domnul, zicând: să nu moară părinții pentru fii, nici fii să nu moară pentru părinți, ci fiecare pentru păcatul său să moară.

A 2 Lege 24, 16; 4 Împ. 14, 6; Ezechiil 18, 20.

5. Și a adunat Amasia casa ludei, și a pus pre ei după casele lor părintești preste mii și preste sute într-un tot Iuda și în Ierusalim, și i-a numărat pre ei dela douăzeci de ani în sus, și a aflat trei sute de mii aleși, cari puteau ieși la războiu ținând sulita și pavăza.

2 Paral. 26, 13.

6. Și au năimit dela Israil o sută de mii puternici la vîrtute pentru o sută de talanți de argint.

7. Și a venit un om al lui Dumnezeu la el, zicând: împărate, să nu meargă cu tine oastea lui Israil, că nu este Domnul cu Israil și cu toți fiii lui Efraim.

8. Că de gîndești că vei birui cu aceștia, te va înfrînge Domnul înaintea vrăjmașilor, că dela Domnul este să te întărești și să biruești.

1 Împ. 2, 6.

9. Și a zis Amasia către omul lui Dumnezeu: ce voi face cu suta cea de talanți, care o am dat oastii lui Israil? Și a zis omul lui Dumnezeu: poate Domnul să dea ție mai mult decît aceștia.

10. Și a despărțit Amasia oastea care a venit la dînsul dela Efraim, ca să se ducă la locul lor, iar ei s'au mânieat foarte pre Iuda, și s'au întors la locul lor cu urgie și mânie.

11. Și Amasia s'a întărit, și aluat pre poporul său, și s'a dus în valea sărei, și a bătut acolo pre fiii lui Siir, zece mii.

4 Împ. 14, 7.

12. Și zece mii au prins vii fiii Iudei, și i-au adus pre ei în vârful stâncii, și i-au aruncat pre ei din vârful stâncii, și toți au crăpat.

13. Iar ostașii pre cari i-a întors Amasia, să nu meargă cu el la războiu, au năvălit asupra cetăților Iudei, dela Samaria până la Vetoron, și au bătut într'însele trei mii, și au luat prăzi multe.

14. Și a fost după ce a venit Amasia dela bătaia Idumeii, și a adus la el pre dumnezeii fiilor lui Siir, i-au pus pre ei loruș dumnezei, și s'au închinat înaintea lor și le-au jertfit lor.

2 Împ. 5, 21; 4 Împ. 16, 10.

15. Și s'au mânieat Domnul pre Amasia, și au trimis la el un proroc, și au zis lui: pentrue ai căutat pre dumnezeii poporului cari n'au scos pre poporul său din mâna ta.

16. Și a fost după ce au grăit către dânsul i-au zis lui: au doar sfetnic împăratului te-am pus pre tine? Ia seama să nu fii bătut, și a tăcut prorocul, zicând: cunosc că vreă Domnul să te piarză, pentrucă ai făcut aceasta, și n'ai ascultat de sfatul meu.

17. Și s'a sfătuit Amasia împăratul Iudei, și a trimis la loas fiul lui Ioahas, fiul lui Iu, împăratul lui Israil, zicând: vino și să ne vedem de față.

18. Și a trimis loas împăratul lui Israil la Amasia împăratul Iudei, zicând: spinul cel din Livan a trimis la chedrul cel din Livan, zicând: dă fata ta feciorului meu de femeie, și iată vor veni hiarele țarinii cele din Livan; și au venit hiarele, și au călcat pre spin.

Jud. 9, 14.

19. Ai zis, iată am bătut Idumeia, și te sumește inima ta cea grea, acum șezi în casa ta, pentrue întăriți răutate asupra ta? Că vei cădeă tu și Iuda cu tine.

20. Și n'a ascultat Amasia, că dela Domnul s'au făcut ca să-l deă pre el în mâna lui Ioas, pentrucă a căutat pre dumnezeii Idumeenilor.

21. Și s'a suit Ioas împăratul lui Israil, și s'a văzut unul cu altul, el și Amasia împăratul Iudei în Vetsamis, care este a Iudei.

22. Și Iuda fiind bătut de către Israil, a fugit fiecare la lăcașul său.

2 Împ. 18, 17.

23. Și pre Amasia împăratul Iudei, fiul lui Ioas, fiul lui Ioahaz, l-a prins Ioas împăratul lui Israil în Vetsamis, și l-a dus la Ierusalim, și a surpat din zidul Ierusalimului dela poarta lui Efraim, până la poarta unghiului, patru sute de coți.

24. Și a luat tot aurul și argintul și toate uneltele, care s'au aflat în casa Domnului, la Avdedom, și vistieriile casei împăratului, și pre fiii celor luați zălog, și s'a întors în Samaria.

25. Și a trăit Amasia fiul lui Ioas împăratul Iudei după ce a murit Ioas feciorul lui Ioahaz împăratul lui Israil, cinsprezece ani.

26. Și celelalte fapte ale lui Amasia, cele dintâiu și cele de pre urmă, scrise sunt în cartea împăraților Iudei și ai lui Israil.

4 Împ. 14, 18.

27. În vremea în care s'a depărtat Amasia dela Domnul s'a făcut asupra lui sfat viclean, și el a fugit din Ierusalim în Lahis, și a trimis după dânsul în Lahis, și l-a omorât pre dânsul acolo.

28. Și l-au luat pre el pre cai, și l-au îngropat pre el cu părinții lui în cetatea lui David.

4 Împ. 14, 20.

CAP. 26.

Ozia tămâiază și se umple de lepră.

Și a luat tot poporul pământului pre Ozia, care erà în vârstă de șasesprezece ani, și l-a făcut pre el împărat în

locul lui Amasia tatăl său.

4 Împ. 14, 21; și 15, 1.

2. Acesta a zidit Elatul, pre care l-a întors Iudei după ce a adormit împăratul cu părinții săi.

3. De șasesprezece ani erà Ozia, când a început a împărăți, și cincizeci și doi de ani a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui erà Iehelia din Ierusalim.

4 Împ. 15, 2.

4. Și a făcut ce este plăcut înaintea Domnului precum a făcut Amasia tatăl său.

5. Și el a căutat pre Domnul cât a trăit Zaharia cel ce învăța frica Domnului, și cât timp a căutat pre Domnul, i-au ajutat lui Domnul.

2 Paral. 24, 2.

6. Și a ieșit și a dat războiu asupra celor de alt neam, și a stricat zidurile Ghetii, zidurile Iavneiri și zidurile Azotului, și a zidit cetăți în Azot și întru cei de alt neam.

7. Și l-au întărit pre el Domnul asupra celor de alt neam și asupra Aravilor, cari lăcuesc în pietre și asupra Mineilor.

1 Paral. 5, 20; Jud. 10, 12.

8. Și au dat Mineii daruri lui Ozia, și a ieșit vestea lui până la hotarul Eghiptului, că se întărise foarte.

9. Și a zidit Ozia turnuri în Ierusalim, la poarta unghiului, la poarta văii și la unghiuri, și le-a întărit.

Neemia 3, 13, 19, 32.

10. Și a zidit turnuri în pustie, și a săpat puțuri multe, că aveà vite multe la Sefila în vale și la șes, plugari și vieri în munți și în Carmil, că erà iubitor de plugărie.

11. Și aveà Ozia oștire a face războiu, și a ieși cu rânduială la războiu și a intra cu rânduială la număr, și erà numărul lor prin mâna lui Ieiel logofătul, prin mâna lui Maasin judecătorul, și prin mâna lui Anania ajutorul împăratului.

12. Numărul căpeteniilor între războinicii cei viteji erà două mii și șase sute.

13. Și cu dânșii oaste de războiu trei sute șapte mii și cinci sute, aceștia erau cari făceau războiu, cu putere multă

și ajutau împăratului asupra vrăjmașilor.

2 Paral. 25, 5.

14. Și a făcut Ozia la toată oastea scuturi, sulite, coifuri, platoșe, arce și praștii de pietre.

15. Și a făcut în Ierusalim unelte cu meșteșug născocite, ca să fie în turnuri și în unghiuri a azvârlî cu săgeți și cu pietre mari, și s'a auzit meșteșugul lor până departe, că el se ajută minunat cu dănsel până ce s'a întărit.

16. Și după ce s'a întărit, s'a înălțat inima lui cât s'a stricat pre sine, și a păcătit împotriva Domnului Dumnezeului său, și a intrat în biserica lui Dumnezeu ca să tămâeze preste jertfelnicul tămâerilor.

17. Și a intrat după el Azaria preotul și cu el preoții Domnului optzeci de oameni vîrtoși, și au stătut împotriva lui Ozia împăratul, și i-au zis lui:

1 Paral. 6, 10.

18. Nu se cuvine ție Ozie a tămâia Domnului, ci preoților fiilor lui Aaron, celor sfințiți să tămâeze; ieși din acest loc sfânt, că te-ai depărtat dela Domnul, și nu va fi ție aceasta spre mărire dela Domnul Dumnezeu.

Eșire 30, 7.

19. Și s'a mânieat Ozia, și aveà în mîna sa cădelnița, ca să tămâeze în biserică, și când s'a mânieat el pe preoți, s'a ivit lepra pe fruntea lui înaintea preoților în casa Domnului lângă jertfelnicul tămâerilor.

4 Împ. 15, 5.

20. Și s'a întors către dânsul Azaria preotul cel mare și preoții, și iată el erà lepros în frunte, și l-a scos pre el de acolo, că și el grăbià să iasă, că l-au muștrat pre el Domnul.

21. Și Ozia împăratul a fost lepros până la ziua morții sale, și în casă osebită ședeà lepros, că a fost scos din casa Domnului, iar Ioatam fiul lui cârmuià împărăția, judecând poporul pămîntului.

4 Împ. 15, 5.

22. Și celelalte fapte ale lui Ozia cele dintâiu și cele de pre urmă, sunt scrise de Isaia prorocul fiul lui Amos.

23. Și a adormit Ozia cu părinții săi, și l-au îngropat pre el cu părinții lui în câmpul mormintelor împăraților, că a zis: lepros este, și a împărățit loatam fiul său în locul lui.

CAP. 27.

loatam supune pre Amoniți la bir.

De douăzeci și cinci de ani erà loatam, când a început a împărăți, și șasesprezece ani a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui erà Ierusa fata lui Sadoc.

2. Și a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, precum a făcut Ozia tatăl lui, dar n'a intrat în biserica Domnului și poporul încă păcătuià.

4 Împ. 15, 33.

3. Acesta a zidit poarta casii Domnului cea înaltă, și la zidul Opel a zidit multe.

4. Și a zidit cetăți în muntele Iudei, și în dumbrăvi lăcașuri și turnuri.

5. Acesta a făcut războiu asupra împăratului fiilor lui Amon, și l-a biruit pre el, și-i dau lui fiii lui Amon pe an o sută de talanți de argint și zece mii de măsuri de grâu, și de orz zece mii, acestea i-a dat lui împăratul fiilor lui Amon pe an, în anul dintâiu și în anul al doilea și al treilea.

6. Și s'a întărit loatam pentru că ș'a îndreptat căile înaintea Domnului Dumnezeuului său.

7. Și celelalte întâmplări ale lui loatam, și războiul și faptele lui, iată scrise sunt în cartea împăraților lui Iuda și ai lui Israil.

8. În vârstă de douăzeci și cinci de ani erà, când a început a împărăți, și șasesprezece ani a împărățit în Ierusalim.

9. Și a adormit loatam cu părinții săi, și s'a îngropat în cetatea lui David, și a împărățit Ahaz fiul său în locul lui.

CAP. 28.

Ahaz împăratul Iudei și nelegiuirile lui.

De douăzeci de ani eră Ahaz, când a început a împărăți, și șasesprezece ani a împărățit în Ierusalim, și n'a făcut ce este drept înaintea Domnului ca David tatăl lui.

4 Împ. 16, 2.

2. Ci a umblat pre căile împăraților lui Israil, că și cioplite a făcut.

3. Și idolilor a jertfit în valea Venenom, și a trecut pre fiii săi prin foc după urâciunile neamurilor, pre care le-au scos Domnul dela fața fiilor lui Israil.

A 2 Lege 18, 9, 10.

4. Și tămâia preste cele înalte și pre dealuri și supt tot desișul.

4 Împ. 16, 4.

5. Și l-au dat pre el Domnul Dumnezeu în mâna împăratului Siriei, și l-a bătut pre el, și a robit din împărăția lui robime multă, și o a dus în Damasc, și l-au dat pre el în mâinile împăratului lui Israil, și l-a bătut pre el cu rană mare.

Isaia 7, 1; 4 Împ. 16, 5.

6. Și a ucis Fachee fiul lui Romelie împăratul lui Israil din Iuda într'o zi o sută și douăzeci de mii de bărbați puternici la vîrtute, pentru că au părăsit ei pre Domnul Dumnezeul părinților lor.

7. Și a ucis Zehri viteazul lui Efraim pre Maasia fiul împăratului și pre Ezrica povățuitorul casei lui și pre Elcana ajutorul împăratului.

8. Și au robit fiii lui Israil din frații lor trei sute de mii, femei și fii și fete, și prăzi multe au luat dela ei, și au dus prăzile în Samaria.

9. Și eră acolo un proroc al Domnului, Oded numele lui, și a ieșit întru întâmpinarea oastii celor ce veneau la Samaria, și le-a zis lor: iată mânia Domnului Dumnezeului părinților voștri preste Iuda, și i-au dat pre ei în mâinele voastre, și ați ucis dintru ei cu atâta cruzime că a ajuns până la ceruri.

Esdra 9, 6.

10. Și acum pre fiii lui Iuda și Ierusalimul voi ziceți să-i supuneți să vă fie robi și roabe, au nu iată eu sunt cu voi, să mărturisesc Domnului Dumnezeuului vostru?

11. Și acum ascultați-mă pre mine, și întoarceți robimea care ați robit din frații voștri, că urgia mâniei Domnului este preste voi.

12. Și s'au sculat cei mai mari din fiii lui Efraim, Udia al lui Ioan, Varahia al lui Mosolamot, Ezechia al lui Sellim și Amasia al lui Eldan, asupra celor ce veneau dela rășboiu.

13. Și au zis lor: nu băgați la noi robimea aceasta, ca să nu păcătuim Domnului, pentru ce vreți să adaogeți preste păcatele noastre și preste necunoștința noastră? Că mult este păcatul nostru și mânia Domnului preste Israil.

14. Și au lăsat rășboinicii robimea și prăzile înaintea boierilor și înaintea a toată adunarea.

15. Și s'au sculat bărbații cari chemau numele Domnului, și au luat robimea, și pre toți cei goli i-au îmbrăcat din prăzi, i-au îmbrăcat și i-au încălțat, și le-au dat lor să mănânce și să beà, și i-au uns pre ei, și au ajutorat cu vite pre tot cel neputincios, și i-au dus pre ei în Ierihon cetatea Finichilor la frații lor, și s'au întors în Samaria.

16. În vremea aceea a trimes împăratul Ahaz la împăratul Asur, să-i ajute lui și într-o aceasta.

4 Împ. 16, 7.

17. Că se ridicase Idumeenii, și au lovit în Iuda, și au robit robime.

18. Și cei de alt neam s'au ridicat, și robiau cetățile șesului despre miazăzi a Iudei, și au luat Vetsamisul și cele din casa Domnului și cele din casa împăratului și dintr'ale boierilor, și a dat împăratul lui, Ailonul și Galironul, Sohonul și satele lui, Tamna și satele ei, Gamza și satele ei, și a lăcuit acolo.

19. Că au smerit Domnul pre Iuda pentru Ahaz împăratul Iudei, pentrucă foarte s'a depărtat dela Domnul.

20. Și a venit la el Talga-Felasar împăratul lui Asur, și l-a bătut pre el.

21. Și a luat Ahaz cele din casa Domnului și cele din casa împăratului și dintr'ale boierilor, și le-a dat împăratului lui Asur, măcar că acela nu i-a fost lui într'ajutor.

4 Împ. 16, 8.

22. Ci numai ca să-l necăjească pre el, și a adaos a se depărtà dela Domnul, și a zis împăratul Ahaz:

23. Căutà-voiu pre dumnezeii Damascului, cari mă bat pre mine, și a zis: că dumnezeii împăratului Siriei ajută lor, pentru aceea voi jertfi lor, și-mi vor ajutà mie, iar ei au fost spre piedică lui și la tot Israilul.

24. Și a depărtat Ahaz vasele casei Domnului, și le-a stricat, și a închis ușile casei Domnului, și ș'a făcut luiș jertfelnice în tot unghiul în Ierusalim.

25. Și în fiecare cetate din Iuda a făcut înălțimi, ca să tămâieze dumnezeilor streini, și au mâniat pre Domnul Dumnezeuul părinților lor.

26. Și celelalte întâmplări ale lui, și faptele lui cele dintâiu și cele de apoi, iată scrise sunt în cartea împăraților lui Iuda și ai lui Israil.

27. Și a adormit Ahaz cu părinții săi, și s'a îngropat în cetatea lui David, și nu l-au pus pre el în mormintele împăraților lui Israil, și a împărățit Ezechia fiul său în locul lui.

CAP. 29.

Ezechia înnoește slujba cea adevărată.

Ezechia a început a împărăți, când era de douăzeci și cinci de ani, și douăzeci și nouă de ani a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui erà Avia fata lui Zaharia.

4 Împ. 18, 2.

2. Și a făcut ce este drept înaintea Domnului precum a făcut David tatăl lui.

3. Și a fost după ce a stătut împărat în luna dintâiu, a deschis ușile casei Domnului, și le-a grijit.

4. Și a băgat pe preoți și pe Leviți, și i-a pus la laturea cea de către răsărit.

5. Și le-a zis lor: ascultați-mă Leviți, acum vă curățiți și curățiți casa Domnului Dumnezeului părinților voștri, și scoateți necurăția dintru cele sfinte.

6. Că s'au depărtat părinții noștri și au făcut ce este rău înaintea Domnului Dumnezeului nostru, și l-au părăsit pre el și s'au întors fața sa de către lăcașul Domnului, și au dat dosul.

Ierem. 2, 27.

7. Și au închis ușile bisericii și au stins luminile, și tămâie n'au tămâiat și arderi de tot n'au adus în biserica Dumnezeului lui Israil.

8. Și s'au mâniat cu mânie Domnul pre Iuda și pre Ierusalim, și i-au dat pre ei întru spaimă, întru stingere și întru șuerare, cum vedeți voi cu ochii voștri.

9. Și iată s'au rănit părinții noștri cu sabie, fiii noștri, fetele noastre și femeile noastre s'au robit în pământ strein pentru acestea.

10. Acum dar puneți în inima voastră, ca să faceți legătură cu Domnul Dumnezeul lui Israil, și el va întoarce iuțimea mâniei sale de către noi.

11. Și acum nu lăsați, că pre voi v'au ales Domnul să stați înaintea lui, să slujiți lui și să-i fiți lui slujitori, și să-i tămâiați.

Eșire 28, 1.

12. Și s'au sculat Leviții Maat al lui Amasi și Ioil al lui Azaria, din fiii lui Kaat și din fiii lui Merari Kis al lui Avdi, și Azaria al lui Ilaelil, și din fiii lui Gherson Iodaad al lui Zemat și Ioadam, aceștia sunt fiii lui Ioaha.

13. Și din fiii lui Elisafan: Zamvri și Ieile. Și din fiii lui Asaf: Zaharia și Mattania.

14. Și din fiii lui Eman: Ieile și Semei, și din fiii lui Ieditun: Samea și Oziil.

15. Și au adunat ei pre frații săi, și s'au curățit din porunca împăratului după porunca Domnului, ca să

curățească casa Domnului.

16. Și au intrat preoții înlăuntru în casa Domnului, ca să curățească, și au scos toată necurăția, care s'a aflat în casa și în curtea casei Domnului, și o au luat Leviții, și o au dus în pâriul chedrilor afară.

17. Și au început în ziua dintâiu a lunii nouă cei dintâiu a se curăți, și în ziua a opta a lunei au intrat în biserica Domnului și au curățit casa Domnului în opt zile, și în ziua a șasesprezece a lunei cei dintâiu au săvârșit.

18. Și au intrat înlăuntru la Ezechia împăratul și i-au zis: curățit-am toate cele din casa Domnului, jertfelnicul arderii de tot și vasele lui, masa punerii înaintea și vasele ei.

19. Și toate vasele, care le-a pângărit împăratul Ahaz întru împărăția sa, după ce s'a depărtat dela Domnul, le-am gătit și le-am curățit, iată sunt înaintea jertfelnicului Domnului.

20. Și a mânecat Ezechia împăratul, și a adunat pre mai marii cetății, și s'a suit în casa Domnului.

21. Și a adus viței șapte, berbeci șapte, miei șapte, iezi de capre șapte, jertfă pentru păcat, pentru împărăție, pentru cele sfinte și pentru Israil, și a zis fiilor lui Aaron preoților să se suie pre jertfelnicul Domnului.

Lev. 4, 14; 1 Paral. 12, 26.

22. Și au jertfit viței, și au luat preoții sângele, și l-au turnat preste jertfelnic, și au junghiat berbecii, și au turnat sângele preste jertfelnic, și au junghiat miei și au vărsat sângele preste jertfelnic.

23. Și au adus iezii cei pentru păcat înaintea împăratului și a adunării, și au pus mâinile lor preste ei.

24. Și i-au junghiat pre ei preoții și au stropit cu sângele lor preste jertfelnic, ca să facă curățire pentru tot Israilul, că a zis împăratul: pentru tot Israilul să fie arderea de tot, și cele pentru păcat.

25. Și a pus pre Leviți în casa Domnului, cu chimvale și cu alăute și cu cobze după porunca lui David împăratul și a

lui Gad văzătorul împăratului și a lui Natan prorocul, că din porunca Domnului eră rânduiala aceea dată prin proroci,

26. Și au stătut Leviții cu organele lui David și preoții cu trâmbițele.

27. Și a zis Ezechia: să aducă arderea de tot peste jertfelnic, și când a început a aduce arderea de tot, au început a cânta Domnului, și trâmbițele și organele lui David împăratul lui Israil.

28. Și toată adunarea se închină, și cântăreții cântau, și trâmbițele răsunau până ce s'a săvârșit arderea de tot.

29. Și după ce au săvârșit aducerea, s'a plecat împăratul și toți câți erau cu dânsul, și s'au închinat Domnului,

30. Și a zis Ezechia împăratul și mai marii Leviților, să laude pre Domnul cu cuvintele lui David și ale lui Asaf prorocul, și lăudau cu veselie, și căzură și se închinară Domnului.

31. Și a răspuns Ezechia, și a zis: acum ați umplut mâinile voastre Domnului, apropiați-vă și aduceți jertfe de laudă în casa Domnului, și a adus adunarea jertfe și laude în casa Domnului, și tot cel ce-l lăsă inima a adus arderi de tot.

32. Și a fost numărul arderii de tot care a adus adunarea: viței șaptezeci, berbeci o sută, miei două sute, toate acestea spre ardere de tot Domnului.

33. Și se afierosiră viței șase sute, oi trei mii.

34. Iar preoții erau puțini, și nu puteau să jupoaie arderea de tot, și le ajută lor frații lor Leviții până ce s'a săvârșit lucrul și până ce s'au curățit preoții, că Leviții mai lesne se curățesc decât preoții.

35. Și arderi de tot erau multe, cu seul jertfei cei de împăcare și cu turnările arderii de tot, și s'a isprăvit lucrul în casa Domnului.

36. Și s'a bucurat Ezechia și tot poporul, pentrucă a îmblânzit poporul pre Dumnezeu, căci fără de veste s'a făcut slujba.

CAP. 30.

Vestirea și serbarea Paștelui.

A trimes Ezechia la tot Israilul și la Iuda, și a scris cărți la Efraim și la Manasî să vie la casa Domnului în Ierusalim, să facă Paștile Domnului Dumnezeului lui Israil.

A 2 Lege 16, 5.

2. Și s'au sfătuit împăratul și boerii și toată adunarea din Ierusalim ca să facă Paștile în luna a doua.

Num. 9, 10, 11.

3. Că n-au putut să-l facă în vremea aceea, că preoții nu se curățise de ajuns, și poporul nu se adunase în Ierusalim.

4. Și a plăcut cuvântul înaintea împăratului și înaintea adunării.

5. Și a dat poruncă să se facă vestire în tot Israilul, dela Virsavee până la Dan, ca să vie să facă Paștile Domnului Dumnezeului lui Israil în Ierusalim, că de multă vreme nu se făcuse precum eră scris.

6. Și au mers vestitorii cu scrisorile dela împăratul și dela boieri în tot Israilul și Iuda, după porunca împăratului zicând: fiii lui Israil! Întoarceți-vă la Domnul Dumnezeu lui Avraam, al lui Isaac și al lui Israil, și veți întoarce pre cei scăpați, cei rămași din mâna împăratului din Asur.

7. Și nu fiți ca părinții voștri și ca frații voștri, cari s'au depărtat dela Domnul Dumnezeu părinților săi, și i-au dat pre ei în pustiire precum vedeți voi.

8. Și nu vă învârtoșați cerbicele voastre ca părinții voștri; dați slavă Domnului Dumnezeu, și intrați în sfântă casa lui, care o au sfințit în veac, și slujiți Domnului Dumnezeului vostru, și el va întoarce dela voi iuțimea mâniei sale.

9. Că de vă veți întoarce voi la Domnul, frații voștri și fiii voștri vor avea milă înaintea tuturor celor ce i-au robît pre ei, și el va întoarce pre voi în pământul vostru, că milostiv și îndurat este Domnul Dumnezeu nostru, și nu va întoarce fața sa de către voi, de ne vom întoarce la dânsul.

4 Împ. 15, 29.

10. Și vestitorii mergeau din cetate în cetate în muntele lui Efraim, și până la Manasî și la Zavulon, dar erau batjocoriți și luați în râs.

11. Numai oamenii dela Assir și dela Manasî și dela Zavulon s'au umilit, și au venit în Ierusalim și în Iuda.

12. Și au fost mâna Domnului, și le-au dat lor o inimă, ca să vie să facă după porunca împăratului și a boierilor cu cuvântul Domnului.

13. Și s'a adunat în Ierusalim popor mult, ca să facă sărbătoarea azimelor în luna a doua, adunare multă foarte.

14. Și s'a sculat și a stricat jertfelnicele cele din Ierusalim, și toate întru care tămâia minciunilor, le-au surpat și le-au aruncat în pârlul chedrilor.

15. Și a junghiat mielul Pascal în a patrusprezece a lunii a doua, și preoții și Leviții s'au mărturisit și s'au curățit, și au adus ardere de tot în casa Domnului.

Eșire 12, 10; 12, 46.

16. Și au stătut la locul lor după rânduiala lor, după porunca lui Moisi omul lui Dumnezeu, și preoții luau sângele din mâna Leviților.

17. Mulți din adunare nefiind curățiți, Leviții junghiau mielul pascal în locul celor ce nu s'au putut curăți Domnului.

18. Că mai mulți din norod dela Efraim și dela Manasî și dela Isahar și dela Zavulon nu se curățise, ci mâncase Paștile împotriva scripturii, deci s'a rugat Ezechia pentru ei zicând:

19. Domnul este bun să se milostivească spre toată inima, care se îndreptează să caute pre Domnul Dumnezeuul părinților săi, și nu după curățenia celor sfinte.

20. Și au ascultat Domnul pre Ezechia, și au iertat poporul.

21. Și au făcut fiii lui Israil cei ce s'au aflat în Ierusalim sărbătoarea azimelor șapte zile cu bucurie mare, lăudând pre Domnul din zi în zi, și Preoții și Leviții cu organe Domnului.

22. Și a grăit Ezechia la inima tuturor Leviților cari înțelegeau mai bine ale Domnului, și au săvârșit sărbătoarea azimelor șapte zile jertfind jertfe de mântuire, și mărturisindu-se Domnului Dumnezeuului părinților lor.

23. Și s'a sfătuit adunarea împreună, să facă alte șapte zile, și a făcut alte șapte zile cu bucurie.

24. Că Ezechia a dat adunării o mie de viței și șapte mii de oi, și boierii au dat poporului o mie de viței și zece mii de oi, și mulțime din cele afierosite Preoților.

25. Că s'a veselit toată adunarea, și Preoții și Leviții, și toată adunarea ludei, și cei ce s'au aflat din Ierusalim, și nemernicii carii au venit din pământul lui Israil, și cei ce lăcuesc în Iuda.

26. Și s'a făcut veselie mare în Ierusalim, că din zilele lui Solomon fiul lui David împăratul lui Israil, nu s'a făcut prasnica ca aceasta în Ierusalim.

27. Și s'au sculat Preoții și Leviții, și au binecuvântat pe Dumnezeu, și s'au auzit glasul lor și rugăciunea lor în lăcașul cel sfânt al lui în cer.

CAP. 31.

Stârpirea închinărei de Idoli. Îngrijirea de Preoți și Leviți.

Dupăce au sfătuit toate acestea, a eșit tot Israilul, cei ce s'au aflat în cetățile ludei, și au zdrobit stâlpii și au tăiat desigurile și au stricat cele înalte și capiștile din toată Iudeia și din Veniamin și din Efraim și din Manasî până în sfârșit, și s'a întors tot Israilul, fiecare la moșia sa și la cetățile sale.

2. Și a așezat Ezechia rânduețele Preoților și ale Leviților, și rânduețele fiecăruia, după slujba lui, Preoților și Leviților, la arderea de tot și la jertfa mântuirii, și a lăuda și a mărturisi și a sluji în porțile curții casei Domnului.

3. Precum și partea împăratului din averile lui la arderea de tot cea de dimineața și cea de seara, și arderile de tot

cele de sâmbăta și de lună nouă, și la sărbători scrise în legea Domnului.

4. Și a zis poporului și celor ce lăcuiesc în Ierusalim: să dea partea Preoților și a Leviților, ca să se întărească întru slujba casei Domnului.

5. Și după ce a dat porunca, au adus fiii lui Israil pârga grâului și a vinului și a untului de lemn și a mierii și a toată roadă țarinii; zeciuiala toată au adus o mulțime.

6. Și fiii lui Israil și ai lui Iuda și cei ce lăcuiau în cetățile Iudei, au adus și ei zeciuială din viței și din oi și zeciuială din capre, afierosindu-le Domnului Dumnezeului lor, le-au adus și le-au pus grămezi, grămezi.

7. În luna a treia a început grămezile a se face, și în luna a șaptea s'au săvârșit.

8. Și au venit Ezechia și boierii, și au văzut grămezile, și au binecuvântat pre Domnul și pre poporul lui Israil.

9. Și a întrebat Ezechia pe Preoți și pre Leviți despre grămezi.

10. Și a răspuns către el Azaria preotul mai marele casei lui Sadoc zicând: de când a început a se aduce pârga aceasta în casa Domnului am mâncat și am băut, și a mai rămas foarte mult, că Domnul au binecuvântat pre poporul său, și mulțimea rămășițelor este aceasta.

11. Și a zis Ezechia: să gătească cămări în casa Domnului, și au gătit.

12. Și a băgat acolo pârga și zeciuelele cu credință și a pus preste ele cârmuitor pre Honenia Levitul și pre Semea fratele lui, al doilea după dânsul.

13. Și leil, Ozia, Naet, Asail, Ierimot, Iozavad, Eliil, Samahia, Maat, Vanaia și fiii lui erau puși prin Honenia și prin Semei fratele lui precum a poruncit Ezechia împăratul și Azaria povățuitorul casei Domnului.

14. Și Core al lui Iemna levitul, portarul despre răsărit, eră preste daruri, ca să dea pârga Domnului și cele prea sfinte.

15. Și prin mâna lui Odom, a lui Veniamin, a lui Isus, a lui Semei, a lui Amaria și a lui Sohonia prin mâna preoților cu credință, să dea fraților săi pre rând celui mare și celui mic.

Is. Navì 21, 9, 10.

16. Afară de partea bărbătească cea de trei ani și mai sus, la tot cel ce intră în casa Domnului la lucrul cel de toate zilele, la slujba rânduielei rândului lor.

17. Aceasta este socoteala preoților după casele lor părintești: Leviții întru rânduielele lor dela douăzeci de ani și mai sus la rând.

1 Paral. 23, 24.

18. Punându-se în socoteală la fiecare naștere: fiii și fetele lor, la toată mulțimea, pentru că cu credință curățau locul cel sfânt.

19. Și pentru fiii lui Aaron cei ce preoțesc și cei din cetăți, în fiecare cetate s'au numit bărbați anume, cari să dea parte la toată partea bărbătească dintre preoți, și la tot cel numărat dintre Leviți.

20. Așa a făcut Ezechia în tot Iuda, și a făcut ce este bun și ce este drept înaintea Domnului Dumnezeului său.

21. Și întru tot lucrul, care a început a lucra în casa Domnului, și în lege și în porunci a căutat pre Dumnezeul său din tot sufletul său și a făcut și a sporit.

4 Împ. 18, 7.

CAP. 32.

Ezechia scapă prin minune de Senaherim.

Și după cuvintele acestea, și adevărul lor, s'a sculat Senaherim împăratul Asirienilor, și a venit asupra Iudei, și a tăbărit asupra cetăților celor cu ziduri, și a zis ca să le iă.

4 Împ. 18, 13; Sirah. 48, 21; Isaia 36, 1.

2. Și văzând Ezechia că a venit Senaherim, și hotărîrea lui, ca să dea războiu asupra Ierusalimului,

3. S'a sfătuit cu bătrânii săi și cu vitejii să astupe apele izvoarelor, care erau afară de cetate, și l-au ajutat pre el.

4. Și a adunat popor mult, și a astupat apele izvoarelor și râul care curge prin cetate zicând: să nu vie împăralul lui Asur, și să afle apă multă, și să biruiască.

5. Și s'a întărit Ezechia, și a zidit tot zidul cel surpat și turnuri, și afară înainte alt zid, și a întărit turnul cetății lui David, și a gătit arme multe.

6. Și a pus pre mai marii rășboiului preste popor, și s'au strâns la dânsul în ulița porții văii, și le-a grăit lor zicând:

2 Împ. 18, 4, 24.

7. Întăriți-vă și vă îmbărbătați, și nu vă temeți, nici vă speriați de fața împăratului lui Asur, și de fața tuturor neamurilor celor ce sunt cu el, că mai mulți sunt cu noi decât cu el.

4 Împ. 6, 16.

8. Cu el sunt brațe trupești, iar cu noi Domnul Dumnezeuul nostru, ca să ne mântuiască și să bată rășboiul nostru; și s'a întărit poporul cu cuvintele acestea ale lui Ezechia împăratul Iudei.

Ieremia 17, 5.

9. Și după aceasta a trimes Senaherim împăratul Asirienilor pre slugile sale asupra Ierusalimului, și el eră la Lahis, și toată oștirea lui cu el, și a trimes la Ezechia împăratul Iudei și la tot Iuda cel din Ierusalim zicând:

4 Împ. 18, 17.

10. Așă grăește Senaherim împăratul Asirienilor: spre cine nădărduiți voi de ședeți în cetate în Ierusalim?

11. Au nu Ezechia vă înșală pre voi ca să vă deă pre voi la moarte, la foamete și la sete, zicând: Domnul Dumnezeuul nostru ne va mântui pre noi din mâna împăratului lui Asur?

4 Împ. 18, 30.

12. Au nu acesta este Ezechia, care a stricat jertfelnicile lui, și cele înalte ale lui, și a zis Iudeilor și celor ce lăcuiesc în Ierusalim: înaintea jertfelnicului acestuia să vă închinați, și preste el să tămâiați?

13. Au nu știți ce-am făcut eu și părinții mei tuturor noroadelor țării lor? Putut-au dumnezeii neamurilor a tot pământul, să mântuiască pre poporul său din mâna mea?

14. Cine întru toți dumnezeii neamurilor acestora, pre care le-au pierdut părinții mei a putut să mântuiască pre poporul său din mâna mea, cum dar va putea Dumnezeuul vostru să vă mântuiască din mâna mea?

15. Acum dar să nu vă amăgească pre voi Ezechia, și să nu vă facă să nădăjduiți după acestea, și să nu-i credeți lui, că nu va putea Dumnezeuul a tot neamul și al împărăției să mântuiască pre poporul său din mâna mea, precum din mâna părinților mei, că Dumnezeuul vostru nu vă va scăpa pre voi din mâna mea.

16. Și mai multe au grăit slugile lui asupra Domnului Dumnezeu, și asupra lui Ezechia slugii lui.

17. Și carte a scris cu care defăimă pre Domnul Dumnezeu lui Israil, și a grăit de dânsul zicând: precum dumnezeii neamurilor pământului n'au scos pre popoarele sale din mâna mea, așa nu va scoate Dumnezeuul lui Ezechia pre poporul său din mâna mea.

4 Împ. 19, 12-14.

18. Și au strigat cu glas mare evreește către poporul Ierusalimului cel de preste zid, ca să le ajute lor, și să surpe ca să ia cetatea.

Isaia 36, 11.

19. Și au grăit de Dumnezeuul Ierusalimului, ca și de dumnezeii popoarelor pământului, lucruri de mâini omenești.

Isaia 37, 19.

20. Și s'a rugat Ezechia împăratul și Isaia prorocul fiul lui Amos pentru acestea, și a strigat la cer.

4 Împ. 19, 15.

21. Și au trimes Domnul înger, și a sfărâmat pre tot cel tare și rășboinic și pre cei mai mari, și pre căpetenii în tabăra împăratului Asur, și s'a întors fața sa cu rușine în

pământul său, și a intrat în casa Dumnezeului său, și fiii lui cei ce au ieșit din coapsele lui l-au omorât pre el cu sabie.

Isaia 37, 36, 38.

22. Și au mântuit Domnul pre Ezechia și pre cei ce locuiau în Ierusalim din mâna lui Senaherim împăratul lui Asur, și din mâna tuturor, și i-au odihnit pre ei prin prejur.

23. Și mulți aduceau daruri Domnului în Ierusalim, și daruri lui Ezechia împăratul Iudei, și foarte s'au înălțat întru ochii tuturor neamurilor după acestea.

24. În zilele acelea s'a bolnăvit Ezechia împăratul de moarte, și s'a rugat către Domnul, și l-au ascultat pre el, și semn i-au dat lui.

4 Împ. 20, 1; Isaia 36, 1.

25. Și nu după darul ce i-au făcut lui a răsplătit Ezechia, că s'a înălțat inima lui, și a fost asupra lui mânia și asupra Iudei și asupra Ierusalimului.

26. Și s'a smerit Ezechia din sumeția inimii sale, el și cei ce lăcuiau în Ierusalim, și n'a venit preste ei mânia Domnului în zilele lui Ezechia.

27. Și a avut Ezechia avuție și mărire multă foarte, și ș'a făcut luiși vistierii de argint, de aur, de piatră scumpă, de mirodenii, de arme și de vase de mult preț.

4 Împ. 20, 19.

28. Și jitnițe de roadele grâului, ale vinului și ale untului de lemn, și sate și ocoale de tot felul de vite, și stâni la munte.

29. Și cetăți ș'a zidit luiși și agoniseală de oi și de boi mulți, că i-au dat lui Domnul avere multă foarte.

30. Ezechia acesta a astupat ieșirea apei cea de sus, și o a îndreptat în jos către miazăzi a cetății lui David, și a sporit Ezechia întru toate lucrurile sale.

31. Și când bătrânii boierilor din Vavilon au fost trimiși la dânsul, ca să întrebe de semnul ce s'a făcut în țară, au îngăduit Dumnezeu să-l ispitească pre dânsul, ca să știe cele din inima lui.

Isaia 39, 1; 4 Împ. 20, 13.

32. Și celelalte fapte ale lui Ezechia, și mila lui, iată scrise sunt în prorocia lui Isaia prorocul fiul lui Amos, și în cartea împăraților lui Iuda și ai lui Israil.

Isaia 36, 1; 4 Împ. 18, 1.

33. Și a adormit Ezechia cu părinții săi, și l-au îngropat pre dânsul în partea cea de sus a mormintelor fiilor lui David, și mărirea și cinstea i-a dat lui la moartea lui tot Iuda, și cei ce locuiesc în Ierusalim, și a împărățit Manasî fiul său în locul lui.

4 Împ. 20, 21.

CAP. 33.

Împărăția lui Manasî și Amon.

De doisprezece ani eră Manasî, când a început a împărăți, și cincizeci și cinci de ani a împărățit în Ierusalim.

4 Împ. 21, 1.

2. Și a făcut rele înaintea Domnului, după toate urâciunile neamurilor, pre care le-au pierdut Domnul dela fața fiilor lui Israil.

A 2 Lege 18, 9.

3. Și s'a întors, și a zidit cele înalte, care le-a stricat Ezechia tatăl lui, și a pus stâlpii vaalimilor, și a făcut desigurii, și s'a închinat la toată oastea cerului, și a slujit lor.

4 Împ. 18, 4 și 21, 3.

4. Și a zidit jertfelnic în casa Domnului, de care au zis Domnul: în Ierusalim va fi numele meu în veac.

4 Împ. 21, 4; A 2 Lege 12, 5, 11.

5. Și a zidit jertfelnice la toată oastea cerului într'amândouă curțile casei Domnului.

6. Și treceà pre fiii săi prin foc în valea Venennom, și se descântà și se vrăjà și se fermecà, și a făcut grăitori din pântece și vrăjitori și multe rele a făcut înaintea Domnului, ca să-l întărească pre el.

7. Și a pus idolul și chipul cel cioplit, care l-a făcut, în casa lui Dumnezeu, de care au zis Dumnezeu către David și către Solomon fiul lui: în casa aceasta și în Ierusalim care l-am ales din toate neamurile lui Israil, ca să pui numele meu în veac.

2 Împ. 7, 10; ps. 131, 13, 14.

8. Și mai mult nu voi mișca piciorul lui Israil din pământul care l-am dat părinților lor, însă de vor păzi a face toate, câte am poruncit lor, după toată legea și poruncile și judecățile cele prin mâna lui Moisi.

9. Și a înșelat Manasi pre Iuda și pre cei ce locuiau în Ierusalim, ca să facă ce este rău mai mult decât toate neamurile, care le-au pierdut Domnul dela fața fiilor lui Israil.

10. Și au grăit Domnul către Manasi și către poporul lui, și n'au ascultat.

11. Și au adus Domnul asupra lor căpeteniile oștirei împăratului lui Asur, și au prins pre Manasi în legături, și l-au legat cu obezi, și l-au dus în Vavilon.

A 2 Lege 28, 36; Iov 36, 8.

12. Și fiind în necaz a căutat fața Domnului Dumnezeului său, și s'a smerit foarte înaintea feții Dumnezeului părinților săi.

13. Și s'a rugat către dânsul, și l-au auzit pre el, și au ascultat strigarea lui, și l-au întors pre el în Ierusalim, la împărăția lui, și a cunoscut Manasi, că Domnul însuși este Dumnezeu.

14. Și după acestea a zidit zid afară de cetatea lui David, dela amiazăzi către răsăritul lui Ghion până în pâriu, și către intrarea cea prin poarta peștelui, și a înconjurat Ofla spre poarta cea de prin prejur, și a pus în ea arme, și o a înălțat foarte, și a pus căpetenii de oștire preste toate cetățile cele tari ale Iudei.

15. Și a stricat pre dumnezeii cei streini, și cel cioplit din casa Domnului, și toate altarele care le-a zidit în muntele casei Domnului în Ierusalim și afară de cetate.

16. Și a dres jertfelnicul Domnului, și a adus pre el jertfe de mântuire și de laudă, și a zis ludei, ca să slujească Domnului Dumnezeului lui Israil.

17. Însă poporul tămâia și pre înălțimi, nu numai Domnului Dumnezeului lor.

4 Împ. 12, 3.

18. Și celelalte fapte ale lui Manasî, și rugăciunea lui cea către Dumnezeu, și cuvintele văzătorilor care le grăia către dânsul cu numele Dumnezeului lui Israil, iată sunt în cărțile împăraților lui Israil.

4 Împ. 21, 18.

19. Și rugăciunea lui, și cum l-au ascultat pre el Dumnezeu, toate păcatele lui și fărădelegile lui, și locurile în care a zidit cele înalte, și a pus desigur și idoli mai nainte de a se întoarce el, iată s'au scris în cărțile văzătorilor.

20. Și a adormit Manasî cu părinții săi, și l-au îngropat pre el în grădina casei lui, și a împărățit Amon fiul său în locul lui.

21. De douăzeci și doi de ani eră Amon, când a început a împărăți, și doi ani a împărățit în Ierusalim.

4 Împ. 21, 19, 20.

22. Și a făcut rele înaintea Domnului, cum a făcut Manasî tatăl lui, și tuturor idolilor, care i-a făcut Manasî tatăl lui, jertfiă Amon și slujea lor.

23. Și nu s'a smerit înaintea Domnului, cum s'a smerit Manasî tatăl său, că fiul său Amon a înmulțit păcatul.

24. Și s'au sculat asupra lui slugile lui, și l-au ucis pre el în casa lui.

25. Și au bătut poporul pământului pre cei ce s'au sculat asupra împăratului Amon, și au făcut împărat pre Iosia fiul lui în locul lui.

CAP. 34.

Împărăția lui Iosia.

De opt ani erà Iosia, când a început a împărăți, și treizeci și unul de ani a împărățit în Ierusalim.

4 Împ. 22, 1.

2. Și a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, și a umblat întru toate căile lui David tatăl său, și nu s'a abătut de la dreapta sau de stânga.

3. În anul al optulea al împărăției sale fiind încă prunc a început a căuta pre Domnul Dumnezeu lui David tatăl său; iar în anul al doisprezecelea al împărăției sale, a început a curăți pre Iuda și Ierusalimul de cele înalte, de desigurii, de capiști și de idoli.

3 Împ. 13, 2; 4 Împ. 23, 16.

4. Și a stricat înaintea lui jertfelnicile Vaalimilor și cele înalte de pre ele, și a tăiat desigurii și cele cioplite, și cele vărsate le-a sfărâmat și le-a mărunțit și le-a topit, și le-a aruncat preste mormintele celor ce au jertfit lor.

5. Și oase de Preoți au ars pre jertfelnicile lor, și a curățit pre Iuda și Ierusalimul.

4 Împ. 18, 4.

6. Și în cetățile lui Manasî și ale lui Efraim și ale lui Simeon și ale lui Neftalim, și în locurile lor prin prejur.

4 Împ. 23, 19.

7. Și a stricat jertfelnicile lor și desigurii lor, și idolii i-a sfărâmat mărunț, și toate cele înalte le-a tăiat din tot pământul lui Israil, și s'a întors în Ierusalim.

8. Și în anul al optsprezecelea al împărăției sale, după ce a curățit pământul și casa, a trimis pre Safan fiul lui Eselia și pre Maasa mai marele cetății și pre Iuah fiul lui Iohaz scriitorul, să întărească casa Domnului Dumnezeului său.

9. Și a venit la Helchia preotul cel mare, și a dat argintul să-l pună în casa lui Dumnezeu, care l-au adunat Leviții cei ce păzesc poarta din mâna lui Manasî și a lui Efraim și dela boieri și dela toți ceilalți din Israil și dela fiii Iudei și ai lui Veniamin și dela cei ce lăcuiau în Ierusalim.

10. Și l-au dat în mâna lucrătorilor, carii sunt rânduiți în casa Domnului, și l-au dat celor ce fac lucrurile în casa

Domnului, ca să tocmească și să întărească casa.

11. Și au dat teslarilor și zidarilor să cumpere pietre în patru muchi și lemne de grinzi, să căptușească casele, care le-au surpat împărații Iudei.

4 Împ. 22, 6.

12. Și oamenii aceia erau cu credință preste lucruri, și preste ei erau priveghetori Iet și Avdia Leviții din fiii lui Merari și Zaharia și Mosolam din fiii lui Kaat, și tot Levitul și tot cel ce știă să cânte cu organe.

13. Și preste purtătorii cu umărul și preste lucrătorii de felurite lucruri, din Leviți erau logofeți și judecători și portari.

14. Și când scoteau ei argintul, care se puneă în casa Domnului, a aflat Helchia preotul cartea legii Domnului dată prin mâna lui Moisi.

4 Împ. 22, 8.

15. Și a răspuns Helchia, și a zis către Safan logofătul: cartea legii am aflat în casa Domnului, și a dat Helchia cartea lui Safan.

A 2 Lege 31, 24.

16. Și a adus Safan cartea la împăratul, și a dat împăratului seamă, zicând: tot argintul s'a dat în mâna slugilor tale celor ce fac lucrurile.

17. Și a topit argintul care s'a aflat în casa Domnului, și l-a dat în mâna priveghetorilor și în mâna celor ce fac lucrul.

18. Și a dat de știre Safan logofătul împăratului, zicând: o carte mi-a dat mie Helchia preotul, și o a cetit Safan înaintea împăratului.

19. Și a fost dacă a auzit împăratul cuvintele legii, ș'a rupt hainele sale.

20. Și a poruncit împăratul lui Helchia și lui Ahicam feciorul lui Safan, și lui Avdom feciorul lui Mihea și lui Safan logofătul și lui Asaia slugii împăratului, zicând:

21. Mergeți și întrebați pre Domnul pentru mine și pentru tot ce a rămas în Israil și în Iuda, pentru cuvintele cărții ce s'a aflat, că mare este mâniea Domnului, care s'a atârnat asupra noastră, pentrucă n'au ascultat părinții noștri

cuvintele Domnului, ca să facă după toate cele scrise în cartea aceasta.

22. Și a mers Helchia, și cei ce le-a zis împăratul, la Olda prorocița femeia lui Selim, feciorul lui Tecoe, fiul lui Aras, care păzeà vestminte, acela lăcuià în Ierusalim în Masane, și i-au grăit ei acestea.

4 Împ. 22, 14.

23. Iar ea le-a zis lor: așa zice Domnul Dumnezeu lui Israil: spuneți omului celui ce v'a trimis pre voi la mine,

24. Acestea zice Domnul: iată eu voi aduce preste locul acesta rele, și preste cei ce lăcuiesc într'însul toate cuvintele cele scrise în cartea cea cetită înaintea împăratului Iudei.

25. Pentru că m'au părăsit pre mine, și au tămâiat la dumnezei streini, ca să mă mânie pre mine întru toate faptele mâinilor sale, și se va aprinde mânia mea în locul acesta, și nu se va stinge.

26. Și către împăratul Iudei, care v'a trimis pre voi să întrebați pre Domnul, așa să-i ziceți lui: acestea zice Domnul Dumnezeu lui Israil:

27. Cuvintele care le-ai auzit, și s'a înfrânt inima ta, și te-ai smerit de fața mea, dacă ai auzit cuvintele mele asupra locului acestuia și asupra celor ce locuiesc într'însul, și te-ai umilit înaintea mea, și ți-ai rupt hainele tale și ai plâns înaintea mea, și eu am auzit, zice Domnul.

4 Împ. 22, 19.

28. Iată te adaog pre tine la părinții tăi, și te vei sălășlui în mormintele tale cu pace, și nu vor vedeà ochii tăi toate răutățile, care le voi aduce eu preste locul acesta, și preste cei ce lăcuiesc pre dânsul, și au dus împăratului cuvântul.

29. Și a trimes împăratul, și a adunat pre bătrânii Iudei și ai Ierusalimului.

4 Împ. 23, 1.

30. Și s'a suit împăratul în casa Domnului, și tot Iuda, și cei ce lăcuiesc în Ierusalim și Preoții și Leviții și tot poporul dela mic până la mare, și a cetit la auzul lor toate cuvintele cărței legii, care s'a aflat în casa Domnului.

4 Împ. 23, 2.

31. Și a stat împăratul la locul său, și a pus legătură înaintea Domnului, că vor umbla după Domnul, și vor păzi poruncile lui și mărturiile lui și îndreptările lui cu toată inima și cu tot sufletul, și vor face cuvintele legii cele scrise în cartea aceasta.

Is. Navì 24, 25.

32. Și a pus pre toți cei ce se aflau în Ierusalim și în Iuda și în Veniamin, și au făcut locuitorii Ierusalimului legătură în casa Domnului Dumnezeuului părinților lor.

33. Și a scos Iosia toate urâciunile din tot pământul fiilor lui Israil, și a făcut pre toți cei ce s'au aflat în Ierusalim și în Israil, ca să slujească Domnului Dumnezeuului lor, în toate zilele lui, nu s'au abătut dela Domnul Dumnezeuul părinților lor.

CAP. 35.

Iosia serbează Paștele. Moartea sa.

Și a făcut Iosia Paștele Domnului Dumnezeuului său în Ierusalim și a jertfit mielul pascal în ziua a patrusprezecea a lunii cei dintâiu.

4 Împ. 23, 21.

2. Și a pus pre preoți la rânduiala lor, și i-a întărit pre ei la lucrurile casei Domnului.

3. Și a zis Leviților celor tari în tot Israilul ca să se sfințească pre sine Domnului, și a pus sicriul cel sfânt în casa care o a zidit Solomon fiul lui David împăratul lui Israil, și a zis împăratul: n'aveți a ridică pre umăr nimica, acum dar slujiți Domnului Dumnezeuului vostru și poporului său Israil.

4. Și vă gătiți după casele voastre părintești și după rândul vostru după scrisoarea lui David împăratul lui Israil, și prin mâna lui Solomon fiul lui.

5. Și stați în Biserică după cetele caselor voastre părintești, între frații voștri fiii poporului, și rânduiala casei părintești întru Leviți.

6. Și jertfiți Paștele și gătiți fraților voștri, ca să faceți după cuvântul Domnului prin mâna lui Moisi.

7. Și Iosia a dat pârgă fiilor poporului oi și miei și iezi din capre, toate pentru Paști, și numărul tuturor a fost treizeci de mii, și viței trei mii. Acestea din averea împăratului.

3 Împ. 8, 63.

8. Și boierii au dat pârgă poporului și Preoților și Leviților; iar Helchia și Zaharia și Ieiel, mai marii casei lui Dumnezeu, au dat și ei Preoților pentru Paști, oi și miei și iezi, două mii și șase sute, și viței trei sute.

9. Și Honenia, Vanea, Samea și Natanail fratele lui, și Asavia, Ieiel și Iozavad mai marii Leviților, au dat pârgă și ei Leviților pentru Paști, oi cinci mii și viței cinci sute.

10. Așa s'a întocmit slujba, și au stăut Preoții la locul lor și Leviții la cetele lor, după porunca împăratului.

11. Și au jertfit Paștele și au turnat Preoții sângele din mâna lor, și Leviții au jupuit.

12. Și a întocmit arderea de tot ca să le dea lor după împărțire, după casele lor părintești fiilor poporului, ca să aducă Domnului precum este scris în cartea lui Moisi, așa și dimineața.

13. Și au fript mielul pascal la foc după rânduială; iar jertfele cele sfinte le-au fierț în căldări și în oale, și bine s'au isprăvit, și în grabă le-au împărțit la toți fiii poporului.

Eșire 12, 8, 9.

14. Și după aceea a gătit luiși și Preoților, că Preoții fiii lui Aaron avuseser de lucru cu arderile de tot și cu seurile până în noapte, pentru aceea Leviții au gătit loruși și fraților săi fiilor lui Aaron.

15. Și cântăreții fiii lui Asaf la locul lor după poruncile lui David și Asaf și Eman și Ieditom prorocii împăratului, și căpeteniile și portarii fiecărei porți, nu eră lor slobod să se miște dela slujba Sfintelor, că frații lor Leviții le găteau lor.

16. Așa s'a rânduit și s'a întocmit toată slujba Domnului în ziua aceea a săvârșii Paștele, și au adus arderi de tot pre jertfelnicul Domnului după porunca împăratului Iosia.

17. Și fiii lui Israil cari erau de față au făcut Paștele în vremea aceea și sărbătoarea azimelor, șapte zile.

18. Și n'au fost Paști asemenea acestuia întru Israil din zilele lui Samuil prorocul, și nici un împărat din Israil n'a făcut Paști Domnului precum a făcut Iosia, și Preoții și Leviții și tot Iuda și Israilul aflându-se de față și cei ce lăcuiau în Ierusalim.

4 Împ. 23, 22.

19. În anul al optsprezecelea al împărăției lui Iosia s'a făcut Paștele acesta.

4 Împ. 23, 23.

20. Dupăce Iosia a făcut toate acestea în Biserică, a ars împăratul Iosia și pre cei ce grăiau din pantece și pre gâcitori și pre Terafini, și idolii și carusim, cari erau în pământul Iudei și în Ierusalim, ca să întărească cuvintele legii cele scrise, în cartea care o a aflat Helchia preotul în casa Domnului. Asemenea lui n'a fost mai nainte de el, care să se fi întors către Domnul cu toată inima sa și cu tot sufletul său și cu toată vîrtutea sa, după toată legea lui Moisi, și după el n'a fost altul asemenea lui. Ci tot nu s'au întors Domnul de către iuțimea mâniei sale cei mari, că s'au mânieat cu iuțime Domnul pre Iuda, pentru toate întărâtările cu care l-a întărîtat pre el Manasi. Și au zis Domnul: și pre Iuda voi lepădă dela fața mea, precum am lepădat pre Israil, și voi părăsi cetatea care o am ales Ierusalimul și casa de care am zis, va fi numele meu acolo. Și s'a suit Faraon Nehao împăratul Eghiptului asupra împăratului Asirienilor la râul Efratului ca să-i deă războiu în Harmis, și a mers împăratul Iosia întru întâmpinarea lui.

4 Împ. 23, 25; Ierem. 46, 2.

21. Și a trimis la el soli, zicând: ce este mie și ție împăratul Iudei? Nu asupra ta viu astăzi să fac războiu, ci asupra altuia care îmi face războiu, și Dumnezeu au zis că

foarte să grăbesc, păzește-te de Dumnezeu cel ce este cu mine, ca să nu te piarză.

22. Și n'a întors Iosia fața sa de către dânsul, ci s'a gătit să dea asupra lui răsboiu, și n'a ascultat de cuvintele lui Nehao, cele din partea lui Dumnezeu, și a venit să se răsboiască în câmpul lui Maghedo.

Zah. 12, 11.

23. Și au săgetat arcașii asupra împăratului Iosia, și a zis împăratul slugilor sale: luați-mă că sunt greu rănit.

24. Și l-au luat pre el slugile lui din car, și l-au pus în carul al doilea care aveà, și l-au adus în Ierusalim, și a murit și s'a îngropat cu părinții săi, și tot Iuda și Ierusalimul au plâns pentru Iosia.

4 Împ. 23, 24.

25. Și a făcut Ieremia plângere pentru Iosia, și toți boierii și jupânesele au rostit plângere pentru Iosia până astăzi, și s'a dat poruncă pentru ea întru Israil, și iată s'a scris la plângeri.

Ier. 22, 10, 11; și 9, 17.

26. Iar celelalte fapte ale lui Iosia și mila lui după cele scrise în legea Domnului și întâmplările lui cele dintâiu și cele de apoi, iată scrise sunt în cartea împăraților lui Israil și ai lui Iuda.

CAP. 36.

Urmașii lui Iosia. Robia Vavilonului.

Și a luat poporul pământului pre Ioahaz feciorul lui Iosia, și l-a uns pre el, și l-a făcut împărat în locul tatălui său în Ierusalim.

4 Împ. 23, 30.

2. În vârstă de douăzeci și trei de ani erà Ioahaz, când a început a împărăți, și trei luni a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui Amital fata lui Ieremia din Lovna, și a făcut rele înaintea Domnului, precum au făcut părinții lui; și

I-a legat pre el Faraon Nehao în Delvatà în pământul Ematului ca să nu împărățească în Ierusalim.

3. Și I-a mutat împăratul la Eghipet, și a pus bir pe țară o sută de talanți de argint și un talant de aur.

Matei 1, 11.

4. Și a pus Faraon Nehao pre Eliakim fiul lui Iosia, împărat preste Iuda în locul lui Iosia tatăl lui, și i-a schimbat numele lui Ioakim, și pre Ioahaz fratele lui I-a luat Faraon Nehao, și I-a dus în Eghipet, și a murit acolo. Și argintul și aurul I-a dat lui Faraon; atunci a început țara a da bir după socoteală, ca să dea argintul precum a poruncit Faraon, și fiecare după putere cere argintul și aurul dela poporul țării, ca să-l dea lui Faraon Nehao.

5. De douăzeci și cinci de ani erà Ioakim, când a început a împărăți, și unsprezece ani a împărățit în Ierusalim, numele mumei lui Zehora, fata lui Nirim din Rama. Și a făcut rele înaintea Domnului precum au făcut părinții lui. În zilele acelea a venit Navuhodonosor împăratul Vavilonului la pământul acesta, și i s'a supus lui trei ani, apoi s'a despărțit dela el. Și au trimis Domnul asupra lor pre Haldei și pre tâlharii Sirienilor și pre tâlharii Moavitenilor și ai fiilor lui Amon și ai Samariei, și s'au despărțit după cuvântul acesta, după cuvântul Domnului, care I-au grăit prin mâna robilor săi proroci. Însă mâniea Domnului erà preste Iuda, ca să-l lepede pre el dela fața sa pentru toate păcatele pre care le-a săvârșit Manasî, și pentru sângele cel nevinovat care I-a vărsat Ioachim, și a umplut Ierusalimul cu sânge nevinovat, ci n'au vrut Domnul să-i piarză de tot pre ei.

6. Și s'a sculat Navuhodonosor împăratul Vavilonului asupra lui, și I-a legat pre el cu lanțuri de aramă, și I-a dus în Vavilon.

4 Împ. 24, 1.

7. Și o parte din vasele casei Domnului le-a dus în Vavilon, și le-a pus în capiștea sa în Vavilon.

Ieremia 51, 44; Daniil 1, 2.

8. Și celelalte întâmplări ale lui Ioachim și toate câte a făcut, iată acestea scrise sunt în cartea întâmplărilor anilor împăraților Iudei, și a adormit Ioachim cu părinții săi, și s'a îngropat în Ganozai cu părinții săi, și a împărățit Iehonia fiul său în locul lui.

4 Împ. 24, 5.

9. În vârstă de optsprezece ani era Iehonia, când a început a împărăți, și trei luni și zece zile a împărățit în Ierusalim, și a făcut rele înaintea Domnului.

4 Împ. 24, 8.

10. Și trecând anul a trimis împăratul Navuhodonosor, și l-a adus pre el în Vavilon cu vasele cele scumpe ale casei Domnului, și a făcut împărat pre Sedechia fratele tatălui său, preste Iuda și preste Ierusalim.

4 Împ. 24, 17; Ieremia 37, 1.

11. În vârstă de douăzeci și unul de ani era Sedechia, când a început a împărăți, și unsprezece ani a împărățit în Ierusalim.

12. Și a făcut rele înaintea Domnului Dumnezeului său, și nu s'a rușinat de fața lui Ieremia prorocul și de cuvintele grăite de Domnul.

Ieremia 37, 2.

13. Și a viclenit asupra lui Navuhodonosor împăratul împotriva jurământului ce i-l făcuse pre Dumnezeu, și ș'a învârtoșat cerbicea sa, și inima sa o a împetrit ca să nu se întoarcă către Domnul Dumnezeul lui Israil.

Iezech. 17, 16.

14. Și toți fruntașii lui Iuda și Preoții și poporul pământului au înmulțit a face fărădelege, după toate urâciunile neamurilor, și au pângărit casa Domnului cea din Ierusalim.

Ieremia 23, 11.

15. Și au trimis Domnul Dumnezeul părinților lor la ei prin mâna prorocilor săi, de grabă și trimitând solii săi, că nu se îndurà de poporul său și de lăcașul cel sfânt al lui.

Mat. 23, 37.

16. Iar ei batjocoreau pre solii lui și defăimau cuvintele lui și râdeau de prorocii lui, până ce s'a suit mânia Domnului asupra poporului său cât nu erà leac.

17. Și a adus asupra lor pre împăratul Haldeilor, și a ucis pre tinerii lor cu sabie în casa cea sfântă a lui, și nu i s'au făcut milă de Sedechia, și spre fecioarele lor nu s'au milostivit, și pre bătrânii lor i-au dus, toate le-au dat în mâinile lor.

4 Împ. 25, 1.

18. Și toate uneltile casei lui Dumnezeu, cele mari și cele mici și vistieriile casei Domnului și toate vistieriile împăratului și ale boierilor, toate le-au dus în Vavilon.

19. Și au ars casa Domnului și au surpat zidul Ierusalimului, și turnurile lui le-au ars cu foc și toate vasele scumpe s'au pierdut.

20. Și au mutat pre cei rămași în Vavilon, și i-au fost lui și fiilor lui robi, până la împărăția Midilor.

21. Ca să se plinească cuvântul Domnului prin gura lui Ieremia, până când pământul s'a îndestulat a serbă sâmbetele sale, odihnindu-se tot timpul pustiirii sale, până s'au împlinit șaptezeci de ani.

Lev. 26, 34; Esdra 1, 1, 2; Ieremia 25, 12, 29, 10.

22. În anul dintâiu al lui Kir împăratul Persilor, după ce s'a plinit cuvântul Domnului prin gura lui Ieremia, au deșteptat Domnul duhul lui Kir împăratul Persilor, și a poruncit să vestească în toată împărăția sa cu scrisoare, zicând:

23. Acestea zice Kir împăratul Persilor: toate împărățiile pământului le-au dat mie Domnul Dumnezeu cerului, și el au poruncit mie să-i zidesc lui casă în Ierusalimul cel din Iudeia; oricare din voi este din poporul lui, fie Dumnezeuul lui cu dânsul, și să plece.

Isaia 44, 28.

CARTEA LUI ESDRA

CAP. 1.

Kir slobozește pre Iudei din robie.

În anul dintâiu al lui Kir împăratul Perșilor, după ce s'a plinit cuvântul Domnului prin gura lui Ieremia, au deșteptat Domnul duhul lui Kir împăratul Perșilor, și a poruncit să vestească în toată împărăția sa, încă și cu scrisoare, zicând:

2 Paral. 36, 22; Ieremia 25, 12; și 29, 10.

2. Așa zice Kir împăratul Perșilor: toate împărățiile pământului le-au dat mie Domnul Dumnezeu cerului, și el mi-au poruncit mie, ca să-i zidesc lui casă în Ierusalimul cel din Iudeia.

Isaia 44, 28; și 45, 1, 13.

3. Oricare dintre voi este din poporul Domnului, fie Dumnezeu lui cu dânsul și să se ducă în Ierusalimul cel din Iudeia și să zidească casa Dumnezeului lui Israil, căci el este Dumnezeu cel din Ierusalim.

4. Și tot cel rămas din toate locurile unde lăcuește, să-l ajute pre el oamenii locului aceluia cu argint, cu aur, cu avere, cu vite și cu ce va voi la casa lui Dumnezeu cea din Ierusalim.

5. Și s'au sculat căpeteniile părintești ale Iudei și ale lui Veniamin și toți Preoții și Leviții, la câți le-au deșteptat Dumnezeu duhul lor, ca să se sue să zidească casa Domnului cea din Ierusalim.

6. Și toți cei de prin prejur au ajutat cu mâinile lor, cu vase de argint, cu aur, cu avere, cu vite și cu lucruri scumpe, afară de cele ce de bună voie au dat.

7. Și împăratul Kir a scos vasele casei Domnului, care le-a luat Navuhodonosor din Ierusalim, și le pusese în capiștea Dumnezeului său.

2 Paral. 36, 7; Ierem. 51, 44.

8. Și le-a scos Kir împăratul Perșilor prin mâna lui Mitridat Gazvareanul, și le-a dat pe seama lui Sasavasar căpetenia Iudei.

9. Și acesta este numărul lor: năstrăpi de aur treizeci, năstrăpi de argint o mie, cădelnițe douăzeci și nouă,

10. Și cățui de aur treizeci și de argint de al doilea rând patru sute și zece și alte vase o mie.

11. Toate vasele de aur și de argint cinci mii și patru sute, toate s'au suit cu Sasavasar din robie din Vavilon în Ierusalim.

CAP. 2.

Numărul și catagrafia jidovilor întorși din robie. Dajdia lor.

Aceștia sunt fiii țării, cari s'au suit din robiea streinătății, cu care îi înstreinase Navuhodonosor împăratul Vavilonului în Vavilon, și s'au întors în Ierusalim și în Iudeia fiecare în cetatea sa.

Neemia 7, 6.

2. Cei ce au venit cu Zorovavel: Isus, Neemia, Saraia, Reelia, Mardoheu, Valasan, Masfar, Vagus, Reum, Vaana, numărul bărbaților poporului lui Israil:

3. Fiii din Fares, două mii o sută șaptezeci și doi.

Neemia 7, 8.

4. Fiii din Safatie, trei sute șaptezeci și doi.

5. Fiii din Ares, șapte sute șaptezeci și cinci.

6. Fiii din Faat Moav cu fiii din Iisue, Ioav, două mii opt sute doisprezece.

7. Fiii din Elam, o mie două sute cincizeci și patru.

8. Fiii din Zattua, nouă sute patruzeci și cinci.

9. Fiii din Zachu, șapte sute șasezeci.

10. Fiii din Vanui, șase sute patruzeci și doi.

11. Fiii din Vavai, șase sute douăzeci și trei.

12. Fiii din Asgad, o mie două sute douăzeci și doi.

13. Fiii din Adonicam, șase sute șasezeci și șase.
14. Fiii din Vague, două mii cincizeci și șase.
15. Fiii din Addin, patru sute cincizeci și patru.
16. Fiii din Atir, din Ezechia, nouăzeci și opt.
17. Fiii din Vassu, trei sute douăzeci și trei.
18. Fiii din Iora, o sută doisprezece.
19. Fiii din Asum, două sute douăzeci și trei.
20. Fiii din Gaver, nouăzeci și cinci.
21. Fiii din Vetleem, o sută douăzeci și trei.
22. Fiii din Nelofa, cincizeci și șase.
23. Fiii din Anatot, o sută douăzeci și opt.
24. Fiii din Azmot, patruzeci și trei.
25. Fiii din Kariatirim, Hafira și Viroth, șapte sute patruzeci și trei.
26. Fiii din Rama și Gavaa, șase sute douăzeci și unu.
27. Oameni din Mahmas, o sută douăzeci și doi.
28. Oameni din Vetil și din Aia, patru sute douăzeci și trei.
29. Fiii din Navu, cincizeci și doi
30. Fiii din Maghevis, o sută cincizeci și șase.
31. Fiii din Ilamar, o mie două sute cincizeci și patru.
32. Fiii din Ilam, trei sute douăzeci.
33. Fiii din Lodadi și Ono, șapte sute douăzeci și cinci.
34. Fiii din Ierihon, trei sute patruzeci și cinci.
35. Fiii din Senaa, trei mii șase sute și treizeci.
36. Și Preoții, fiii lui Iedua din casa lui Iisai, nouă sute șaptezeci și trei.
37. Fiii din Emir, o mie cincizeci și doi.
38. Fiii din Fasur, o mie două sute patruzeci și șapte.
39. Fiii din Irem, o mie șaptesprezece.
40. Și Leviții fiii lui Iisai și ai lui Kadmiel din fiii lui Oduia, șaptezeci și patru.
41. Cântăreți fiii lui Asaf, o sută douăzeci și opt.
42. Fiii portarilor, fiii lui Sellum, fiii lui Atir, fiii lui Telmon, fiii lui Acuv, fiii lui Atita, fiii lui Sovai, toți o sută treizeci și nouă.

43. Natinei, fiii lui Sutia, fiii lui Asufa, fiii lui Tavaot.

1 Paral. 9, 2.

44. Fiii lui Kadis, fiii lui Siaa, fiii lui Fadon.

45. Fiii lui Lavano, fiii lui Agava, fiii lui Acuv.

46. Fiii lui Agav, fiii lui Selami, fiii lui Anan.

47. Fiii lui Gheddil, fiii lui Gaar, fiii lui Raia.

48. Fiii lui Rason, fiii lui Necoda, fiii lui Gazem.

49. Fiii lui Azao, fiii lui Fasi, fiii lui Vasi.

50. Fiii lui Asena, fiii lui Mounim, fiii lui Nefusim.

51. Fiii lui Valvuc, fiii lui Acufa, fiii lui Arur.

52. Fiii lui Vasalot, fiii lui Mida, fiii lui Arsa.

53. Fiii lui Varcos, fiii lui Sisara, fiii lui Tema.

54. Fiii lui Natie, fiii lui Atufa.

55. Fiii robilor lui Solomon, fiii lui Sote, fiii lui Sefira, fiii lui Fadura.

56. Fiii lui Ieila, fiii lui Darcon, fiii lui Ghedil.

57. Fiii lui Safatie, fiii lui Atil, fiii lui Faherat, fiii lui Asevoim, fiii lui Imei.

58. Toți Natinei și fiii lui Avdiselma, trei sute nouăzeci și doi.

59. Și cei cari s'au suit dela Telmeleh, Telarisa, Heruv, Idan, Emir, și n'au putut să spue casa lor părintească și neamul lor, și dacă sunt din Israil.

60. Fiii din Dalaia, fiii lui Vua, fiii lui Tovie, fiii lui Necoda, șase sute cincizeci și doi.

61. Și din fiii Preoților, fiii lui Lavia, fiii lui Accus, fiii lui Verzelai, cari ș'au luat din fetele lui Verzelai Galaaditeanului femeie, și s'au chemat pre numele lor.

62. Aceștia au căutat scrisoarea neamului lor, și nu s'a aflat, și s'au scos dela preoție.

63. Și a zis lor Atirsata, să nu mănânce din sfintele Sfintelor, până ce se va sculă Preot luminat și desăvârșit.

Neemia 7, 65; și 8, 11.

64. Deci toată adunarea, împreună ca la patruzeci și două de mii trei sute și șasezeci.

65. Afară de slugile lor și de slujnicile lor, aceștia șapte mii trei sute treizeci și șapte, și între aceștia erau cântăreți și cântărețe două sute.

66. Caii lor șapte sute treizeci și șase, catârii lor două sute patruzeci și cinci.

67. Cămilele lor patru sute treizeci și cinci, asinii lor șase mii șapte sute și douăzeci.

68. Și din căpeteniile părintești, dacă au venit ei la casa Domnului cea din Ierusalim, au voit ca să zidească casa lui Dumnezeu în locul său.

69. După puterea lor au dat la vistieria lucrului drahme de aur, șasezeci și una de mii, și talanți de argint cinci mii și îmbrăcăminți Preoților o sută.

70. Și au șezut Preoții și Leviții și cei din popor și cântăreții și portarii și Natineii în cetățile lor și tot Israilul în cetățile sale.

CAP. 3.

Jertfelnicul arderii de tot. Sărbătoarea corturilor. Punerea temeliei Bisericii.

Și a sosit luna a șaptea, și fiii lui Israil erau în cetățile lor, și s'a adunat poporul ca un om în Ierusalim.

2. Și s'a sculat Isus al lui Iosedec și frații lui Preoții și Zorovavel al lui Salatiil și frații lui, și au zidit jertfelnicul Dumnezeului lui Israil, ca să aducă preste el arderea de tot, după cum este scris în legea lui Moisi omul lui Dumnezeu.

Agheu 1, 1; Zah. 3, 1.

3. Și au așezat jertfelnicul în locul său, măcar că-i sperieau pre ei popoarele pământului, și au adus pre el ardere de tot Domnului, dimineața și seara.

Num. 28, 3.

4. Și au făcut sărbătoarea corturilor, după cum este scris, și ardere de tot au adus în fiecare zi, după numărul ce este rânduit în fiecare zi.

Lev. 23, 34.

5. Și după aceasta arderi de tot zilnic, și la lună nouă și la toate sărbătorile Domnului cele sfințite, și toate care de bună voie le aducea fiecare Domnului.

Neemia 10, 33.

6. În ziua întâia a lunii a șaptea a început a aduce ardere de tot Domnului, iar casa Domnului încă nu se întemeiase.

7. Și au dat argint pietrarilor și teslariilor, și bucate și băuturi, și untdelemn Sidonenilor și Tirienilor, ca să scoată lemne de chedru din Livan la marea lăptăriei, după cum le-a poruncit Kir împăratul Perșilor.

8. Iar în anul al doilea după ce au venit ei la casa lui Dumnezeu cea din Ierusalim, în luna a doua a început Zorovavel al lui Salatiil și Isus al lui Iosedec și ceilalți din frații lor, Preoții și Leviții și toți cei ce venise din robie în Ierusalim, și au pus pe Leviții cari erau de douăzeci de ani și mai mari, ca să fie priveghetori preste cei ce făceau lucrurile în casa Domnului.

9. Și a stătut Isus cu fiii lui și frații lui Kadmiil cu fiii lui, fiii lui Iuda, toți împreună ca să îndemne pre cei ce făceau lucrurile în casa lui Dumnezeu; fiii lui Inadad, fiii lor și frații lor Leviți.

10. Și când a pus temelie, ca să zidească casa Domnului, au stătut Preoții în odăjdii cu trâmbițe și Leviții fiii lui Asaf cu chimvale să laude pre Domnul după poruncile lui David împăratul lui Israil.

11. Și au răspuns cu laudă și cu mărturisire Domnului că este bun, că în veac este mila lui preste Israil, și tot poporul strigă cu glas mare lăudând pre Domnul pentru întemeierea casei Domnului.

12. Și mulți din Preoți și din Leviți și din căpeteniile caselor părintești, cei bătrâni cari văzuse casa cea dintâiu, și acum vedeau cu ochii lor că se pune temelia acestei case, plângeau cu glas mare, și gloata cu strigare și cu veseie înălța cântarea.

13. Așa cât poporul nu putea cunoaște glasul cel ce însemnă veselie de glasul plânsorii poporului, că strigă poporul cu glas mare, și glasul se auzea de departe.

CAP. 4.

Vrăjmașii Iudeilor împiedică zidirea Bisericii.

Și au auzit cei ce necăjeau pre Iuda și pre Veniamin, că fiii robiei zidesc casa Domnului Dumnezeuului lui Israil.

2. Și au venit la Zorovavel și la căpeteniile caselor părintești și le-au zis lor: să zidim împreună cu voi, căci ca și voi căutăm pre Dumnezeuul vostru și jertfim lui, din zilele lui Asaradan împăratul lui Asur, care ne-a adus pre noi aici.

Isaia 7, 8.

3. Și au zis către ei Zorovavel și Isus și ceilalți mai mari ai caselor părintești a lui Israil: nu se cuvine să zidim noi împreună cu voi casa Dumnezeuului nostru, ci noi singuri ca un om vom zidi Domnului Dumnezeuului nostru, precum ne-a poruncit Kir împăratul Perșilor.

4 Iar poporul pământului acestuia oprea mâinile Iudei, și împiedică zidirea.

5. Și dă mită ca să strice sfatul lor în toate zilele lui Kir împăratul Perșilor până la împărăția lui Darie împăratul Perșilor.

6. Iar în împărăția lui Asuir la începutul împărăției lui a scris carte împotriva celor ce lăcuiesc în Iudeia și în Ierusalim.

7. Și în zilele lui Artacsasta a scris în pace Mitridat, Teveil și ceilalți dimpreună cu ei robi la Artacsasta împăratul Perșilor, scris-au și cel mai mare preste dări carte sirienească și talmăcită.

8. Reum-Valtaam și Sampsa logofătul scris-au o carte asupra Ierusalimului, lui Artacsasta împăratul.

9. Acestea a socotit Reum-Valtaam și Sampsa logofătul și cei dimpreună cu noi robi: Dinei, Afarsatahel, Tarfalei,

Afarsei, Arhiei, Vavilonei, Susanahei, Daniei, Elamitei.

10. Și ceilalți din neamurile, care le-a mutat Asenafar cel mare și cinstit, și i-a pus să lăcuiască în cetățile Samoronului, și rămășița cea dincolo de râu.

11. Aceasta este cuprinderea cărții, care o a trimis la el, la Artacsasta împăratul, slugile tale oamenii cei dincolo de râu:

12. În știre să fie împăratului, că Jidovii, cari s'au suit dela tine la noi, au venit în Ierusalim cetatea cea vicleană și rea, care o zidesc, și zidurile ei le-au întemeiat, și temeliile ei le-au înălțat.

13. Acum să știe împăratul, că de se va zidi iarăși cetatea aceea, și zidurile ei se vor întări, biruri nu vor fi ție, nici vor dà, și aceasta împăraților face rău.

14. Și acum rușinarea împăratului a o vedeà nouă nu ne este slobod, pentru aceea am trimis și am dat de știre împăratului.

15. Ca să cauți în cartea pomenirii părinților tăi, și vei aflà și vei cunoaște, că cetatea aceea este cetate vicleană și rău făcătoare împăraților și țărilor, și fugiri de robi s'au făcut în mijlocul ei din vechime, pentru aceea cetatea aceasta s'a pustiit.

16. Facem dar noi știre împăratului, că de se va zidi cetatea aceea și zidurile ei se vor săvârși, nu va fi ție pace.

17. Și a trimis împăratul la Reum-Valtaam și la Sampsa logofătul și la robii cei dimpreună cu ei, carii lăcuiau în Samaria și la cei dincolo de râu, pace, zicând:

18. Mai marele preste dări pe care l-ați trimis la noi s'a chemat înaintea mea.

19. Și am poruncit, și a căutat și a aflat, că tot acea cetate din vechime s'a ridicat asupra împăraților, și a viclenit, și pribegiri s'au făcut într'însa.

20. Și împărați tari au fost în Ierusalim, carii au stăpânit tot ținutul cel dincolo de râu, și biruri grele și partea lui se dà lor.

2 Împ. 8, 2, 6; 3 Împ. 4, 21.

21. Și acum aveți poruncă să opriți pre oamenii aceia, ca să nu să mai zidească cetatea aceea până ce dela mine va fi poruncă.

22. Luați aminte să nu fiți leneși într'aceasta, ca nu cumvă să se înmulțească nebăgarea de seamă spre paguba împăraților.

23. Atunci mai marele dărilor împăratului Artacsasta a cetit înaintea lui Reum-Valtaam și a lui Sampsa logofătul și a celor dinpreună cu ei robi, și îndată au mers la Ierusalim și la Iuda, și i-au oprit pre ei cu cai și cu oștire.

24. Atunci a încetat lucrul casei lui Dumnezeu cel din Ierusalim, și a rămas așa până la al doilea an al împărăției lui Darie împăratul Perșilor.

CAP. 5.

Iarăși începe zidirea Bisericii.

Și a prorocit Agheu prorocul și Zaharia al lui Adda Jidovilor celor din Iuda și din Ierusalim cu numele Dumnezeului lui Israil.

Agheu 1, 1; Zah. 1, 1, 7.

2. Atunci s'au sculat Zorovavel al lui Salatiil și Isus fiul lui Iosedec, și a început a zidi casa lui Dumnezeu cea din Ierusalim, și împreună cu dâșii erau prorocii lui Dumnezeu ajutându-le lor.

3. Într'acea vreme a venit asupra lor Tantanai domnul cel dincolo de râu și Satarvuzanai și cei împreună cu dâșii robi, și acestea a zis lor: cine v'a dat vouă sfat să zidiți casa aceasta și să faceți cheltuiala aceasta?

4. Atunci aceștia au zis lor: care sunt numele oamenilor, celor ce zidesc cetatea aceasta?

5. Și ochii lui Dumnezeu au fost preste robii Iudei, și nu i-a oprit pre ei, până ce a făcut știre lui Darie împăratul, și atunci a trimis mai marelui dărilor pentru aceasta.

6. Tâlcuirea cărții, care o a trimis Tantanai domnul cel dincolo de râu și Satarvuzanai și cei împreună cu ei robi, Afarsahii cei dincolo de râu, lui Darie împăratului.

7. În scrisoarea cea trimisă lui erau aceste cuvinte: lui Darie împăratul pacea toată.

8. Știre să fie împăratului, că am mers în țara jidovească, la casa Dumnezeului celui mare, și aceea se zidește cu pietre alese, și lemne se pun în pereți, și lucru acela arătat se face și sporește în mâinile lor.

9. Atunci am întrebat pre bătrânii aceia, și așa am zis lor: cine v'a dat vouă sfat să zidiți casa aceasta și să faceți cheltuiala aceasta?

10. Și de numele lor i-am întrebat pre dânșii ca să te înștiințăm pre tine, ca să scrim ție numele oamenilor celor mari ai lor.

11. Și cuvânt ca acesta, au răspuns nouă zicând: noi suntem robi Dumnezeului cerului și al pământului, și zidim casa, care erà zidită mai nainte de aceasta cu mulți ani, și un împărat mare al lui Israil o a zidit și o a fost isprăvit.

12. Însă de când au mâniat părinții noștri pre Dumnezeu cerului, și i-au dat pre ei în mâinile lui Navuhodonosor împăratul Vavilonului Haldeului, și casa aceasta o a stricat și poporul l-au mutat în Vavilon.

4 Împ. 21, 15; și 24, 1, 2.

13. Iar în anul cel dintâiu al lui Kir împăratul Vavilonenilor, acest împărat a pus gând să zidească casa lui Dumnezeu aceasta.

2 Paral. 36, 22.

14. Și vasele casei lui Dumnezeu cele de aur și de argint, care le-a adus Navuhodonosor din casa cea dela Ierusalim, și le-a băgat în capiștea împăratului, le-a scos împăratul Kir de acolo, și le-a dat lui Savanasar păzitorul vistierii, care erà preste vistierie.

15. Și i-a zis lui: ia toate vasele, și mergi de le pune în casa cea din Ierusalim la locul lor.

16. Atunci Savanasar acela a venit și a pus temeliile casei lui Dumnezeu în Ierusalim, și de atunci până acum se zidește, și nu s'a săvârșit.

17. Și acum de este bine înaintea împăratului, să se cerceteze în casa cămării împăratului Vavilonului, ca să știe că dela împăratul Kir a fost poruncă a se zidi casa lui Dumnezeu cea din Ierusalim, și după ce va ști împăratul despre aceasta, să trimită la noi.

CAP. 6.

Săvârșirea și sfințirea Bisericii.

Atunci Darie împăratul a poruncit și a căutat în lăzile scrisorilor cari erau în vistieriile din Vavilon.

2. Și s'a aflat în cetatea Amata, care este căpetenia ținutului Mitiei, o scrisoare în care erà scris spre aducerea aminte:

3. În anul dintâiu al lui Kir împăratul, Kir împăratul a poruncit pentru casa lui Dumnezeu cea din Ierusalim, să se zidească casa și loc unde să jertfească jertfele, și a pus să fie înălțimea ei de șasezeci de coți și lărgimea de șasezeci de coți.

4. Și să fie trei rânduri de cămări de pietre tari și un rând de lemn, și cheltuiala, din casa împăratului se va dà.

5. Și vasele casei lui Dumnezeu cele de argint și cele de aur, care le-a luat Navuhodonosor din casa cea din Ierusalim și le-a adus în Vavilon, să se deà și să le ducă în biserică cea din Ierusalim, la locul unde au fost în casa lui Dumnezeu.

6. Acum dar voi domnii cei dincolo de râu Satarvuzanai, și cei împreună cu dânșii robii Afarsahei cei dincolo de râu, depărtați-vă de acolo.

7. Și lăsați să se facă lucrul casei lui Dumnezeu, și mai marii și bătrânii jidovilor casa aceea a lui Dumnezeu să o zidească în locul său.

8. Și dela mine poruncă s'a dat, ca nu cumvâ să faceți ceva cu bătrânii Jidovilor, ca să nu se zidească casa aceea a lui Dumnezeu, și din averea împăratului și din birurile cele dincolo de râu cu deadinsul cheltuiala să fie, să se dea oamenilor acelora, ca să nu înceteze.

9. Și orice le va trebuî, viței, berbeci și miei la arderi de tot Domnului cerului; grâu, sare, vin, untdelemn, după cuvântul Preoților celor din Ierusalim, să se dea lor în toate zilele, când vor cere.

10. Pentru ca să aducă miresme bune Dumnezeului cerului, și să se roage pentru viața împăratului și a fiilor lui.

11. Și dela mine s'a dat poruncă, ca tot omul care va schimbă cuvântul acesta, se va luă lemn din casa lui, și ridicându-l se va înfige într'însul, și casa lui va fi de jaf.

Dan. 3, 29.

12. Și Dumnezeu al căruia nume lăcuește acolo să surpe pre tot împăratul și poporul, care va tinde mâna sa să schimbe sau să piarză casa lui Dumnezeu cea din Ierusalim, eu Darie poruncesc, de grab să fie.

13. Atunci Tantanai domnul cel dincolo de râu și Satarvuzanai și cei dimpreună cu ei robi, cele ce le-au trimis la ei împăratul Darie, foarte cu grab le-au plinit.

14. Și bătrânii jidovilor zideau, și Leviții, după prorocia lui Agheu prorocul și a lui Zaharia fiul lui Ada, din nou zideau și sporeau, și au săvârșit zidirea din porunca Dumnezeului lui Israil și din porunca lui Kir, a lui Darie și a lui Artacsasta împărații Perșilor.

15. Și au săvârșit casa aceasta până în ziua a treia a lunii Adar când eră al șaselea an al împărăției lui Darie împăratul.

16. Și au făcut fiii lui Israil, Preoții și Leviții și ceilalți din fiii mutării, sfințirea casei lui Dumnezeu cu bucurie.

17. Și au adus la sfințirea casei lui Dumnezeu viței o sută, berbeci două sute, miei patru sute, iezi de capre pentru păcatul a tot Israilul doisprezece după numărul semințiilor lui Israil.

18. Și au pus pre Preoți întru cetele lor și pre Leviți întru rânduețele lor spre slujba casei lui Dumnezeu în Ierusalim, după cum este scris în cartea lui Moisi.

Num. 3, 6, 32.

19. Și au făcut fiii mutării Paștele, în a patrusprezecea zi a lunii dintâiu.

Eșire 12, 2, 6.

20. Că s'au curățit Preoții și Leviții până la unul toți curați, și au junghiat Paștele pentru toți fiii mutării, și pentru frații săi Preoții și pentru sine.

Evr. 5, 3.

21. Și au mâncat fiii lui Israil Paștele, toți cei ce s'au întors din robie și tot cel ce s'a osebit de necurăția neamurilor pământului, s'au lipit de ei ca să caute pre Domnul Dumnezeu lui Israil.

22. Și au făcut sărbătoarea azimelor șapte zile cu veselie, că i-au veselit pre ei Domnul, și au întors inima împăratului lui Assur spre dâșii, ca să întărească mâinile lor la lucrurile casei Dumnezeului lui Israil.

CAP. 7.

Esdra întocmește slujba Dumnezeiască.

După cuvintele acestea întru împărăția lui Artacsasta împăratul Perșilor, s'a suit Esdra fiul lui Saraiu, fiul lui Azaria, fiul lui Helchia.

2. Fiul lui Selum, fiul lui Sadoc, fiul lui Ahitov.

3. Fiul lui Samaria, fiul lui Esria, fiul lui Mareot.

4. Fiul lui Zaraia, fiul lui Ozie, fiul lui Vokki.

5. Fiul lui Avisue, fiul lui Finees, fiul lui Eleazar, fiul lui Aaron preotul cel dintâiu.

6. Esdra acesta a venit din Vavilon, și erà el cărturar iscusit în legea lui Moisi, care o au dat Domnul Dumnezeu lui Israil, și i-a dat lui împăratul, că mâna Domnului

Dumnezeul lui erà cu dânsul întru toate cele ce a cerut dela dânsul.

7. Și s'au suit din fiii lui Israil și din Preoți și din Leviți și cântăreți și portari și Natinimi în Ierusalim, în anul al șaptelea al împăratului Artacsasta.

8. Și au venit în Ierusalim în luna a cincea, acesta este al șaptelea an al împăratului.

9. Că în ziua dintâiu a lunei dintâiu el a făcut de a început a pleca din Vavilon; iar în ziua dintâiu a lunei a cincea a sosit în Ierusalim, că mâna Dumnezeului lui cea bună erà cu dânsul.

10. Că Esdra a pus în inima sa a căutà legea, și a o face și a o învăța în Israil, poruncile și judecățile.

11. Și acesta este înțelesul poruncii, care o a dat Artacsasta lui Esdra preotul scriitorul cărții cuvintelor poruncite dela Domnul, și rândueleur lui întru Israil.

12. Artacsasta împăratul împăraților, lui Esdra Preotul știutorul legii Domnului Dumnezeului cerului, sfârșitu-s'a cuvântul și răspunsul.

13. Eu am pus gând ca tot cel ce de bună voie va vreà întru împărăția mea din poporul lui Israil, și din Preoți și din Leviți să meargă în Ierusalim, cu tine să meargă.

14. Dela fața împăratului și acelor șapte sfetnici ai lui te trimiț ca să vezi în Iudeia și în Ierusalim de legea Dumnezeului lor, care este în mâna ta.

Estir 1, 14.

15. Și să ducă la casa Domnului argintul și aurul, care împăratul și sfetnicii lui bine au voit a dà Dumnezeului lui Israil, celui ce în Ierusalim lăcuește.

16. Și tot argintul și aurul, care vei aflà în toată țara Vavilonului, cu darurile cele de bună voie ale poporului și ale Preoților, care de bună voie le dau la casa lui Dumnezeu cea din Ierusalim.

17. Și pre tot cel ce va merge, pre acesta îndată îl pune în cartea aceasta, viței, berbeci, miei și jertfele lor și

turnările lor, le vei aduce acestea pre jertfelnicul casei cei din Ierusalim a Dumnezeului vostru.

18. Și ce se va părea bine ție și fraților tăi, cu celalt argint și aur să faci cum place Dumnezeului vostru, faceți.

19. Și vasele cele date ție spre slujba casei lui Dumnezeu, dă-le înaintea lui Dumnezeu în Ierusalim.

20. Și ce va mai fi de lipsă la casa Dumnezeului tău, care vei socoti tu să dai, vei da din casa vistieriei împărătești și dela mine.

21. Eu Artacsasta împăratul poruncesc la toate vistieriile cele dincolo de râu, ca tot ce va cere dela voi Esdra Preotul și știutorul legii Dumnezeului cerului, îndată să-i dați.

22. Până la o sută de talanți de argint și până la o sută de care de grâu și până la o sută de măsuri de vin și până la o sută de măsuri de untdelemn, iar sare fără de măsură.

23. Tot ce este din porunca Dumnezeului cerului, să se facă; luați aminte, ca nu cumva neșcine să se atingă de casa Dumnezeului cerului, ca să nu se mânie asupra împăratului și a fiilor lui.

24. Și vouă vă facem știre, că asupra Preoților, Leviților, cântăreților, portarilor, Netinimilor și slujitorilor casei aceștia a lui Dumnezeu bir să nu puneți, să nu fie slobod a-i robî pre ei.

25. Și tu Esdra după înțelepciunea lui Dumnezeu cea din mâna ta, pune logofeți și judecători, ca să judece pre tot poporul cel dincolo de râu, pre toți cei ce știu legea Dumnezeului tău, și pre cel ce nu va ști, să-l învățați.

26. Și tot care nu va plini legea lui Dumnezeu și legea împăratului, îndată să judecați pre acela ori la moarte, ori la pedeapsă, ori la globire de averi, ori la legături.

27. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul părinților noștri, cel ce au dat în inima împăratului așa a mări casa Domnului cea din Ierusalim.

28. Și mie mi-au dat har, ca să aflu milă în ochii împăratului și a sfetnicilor lui și a tuturor boierilor împăratului celor tari, și eu m'am întărit, precum au fost

preste mine mâna cea bună a lui Dumnezeu, și am adunat din Israil mai mari, cari să se sue cu mine.

CAP. 8.

Călătoria lui Eliazar la Ierusalim.

Aceștia sunt căpeteniile caselor părintești povățuitori, cari au plecat cu mine întru împărăția lui Artacsasta împăratul Vavilonului.

2. Din fiii lui Finees: Gherson, din fiii lui Itamar: Daniil, din fiii lui David: Attus.

3. Din fiii lui Sahania și din fiii lui Foros: Zaharia și cu dânsul o sută și cincizeci de bărbați.

4. Din fiii lui Faat: Moav, Eliana, fiii lui Saraia și cu dânsul două sute de bărbați.

5. Din fiii lui Zatois: Zehenia, fiii lui Aziil și cu dânsul trei sute de bărbați.

6. Din fiii lui Adin: Ovid fiul lui Ionatan și cu dânsul cincizeci de bărbați.

7. Din fiii lui Ilam: Isaiea fiul lui Atelia și cu dânsul șaptezeci de bărbați.

8. Din fiii lui Safatia: Zavadias fiul lui Mihail și cu dânsul optzeci de bărbați.

9. Din fiii lui Ioav: Avdia fiul lui Ieile și cu dânsul două sute și optsprezece bărbați.

10. Din fiii lui Vaanii: Selimut fiul lui Iosefia și cu dânsul o sută și șasezeci de bărbați.

11. Din fiii lui Vavi: Zaharia fiul lui Vavi, cu dânsul douăzeci și opt de bărbați.

12. Din fiii lui Asgad: Ioanan fiul lui Accatan și cu dânsul o sută și zece bărbați.

13. Din fiii lui Adonicam cei de pre urmă, ale căror și nume sunt: Elifalat, Ieile și Samaia și cu dânsii șasezeci de bărbați.

14. Și din fiii lui Vague: Utai și Zavud și cu dânsul șaptezeci de bărbați.

15. Și i-am adunat pre ei la râul, care curgea către Evi, și am tăbărit acolo trei zile, și am cercat în popor și în Preoți, și din fiii lui Levî n'am aflat acolo.

16. Și am trimis la Eleazar, la Ariil, la Semeia, la Alonam, la Iariv, la Eliatam, la Natan, la Zaharia și la Mesolam fruntașii și la Ioarim, și la Eliatan înțelepții.

17. Și i-am trimis pre ei la căpetenii în ținutul Casfia, și am pus în gura lor cuvinte, care să le grăiască către Adai și către frații lui Netinimii din ținutul Casfia, ca să ne aducă nouă cântăreți în casa Dumnezeului nostru.

1 Paral. 9, 2.

18. Și ne-au adus nouă, că mâna Dumnezeului nostru bună era cu noi, bărbat învățat din fiii lui Molî, fiul lui Levî, fiul lui Israil și întâiu au venit fiii lui și frații lui optsprezece.

19. Și pre Asevil și Isaia din fiii lui Merari frații lui și fiii lui douăzeci.

20. Și din fiii Netinimilor, pre cari i-a dat David și boierii spre slujba Leviților, Netinimii două sute și douăzeci, toți s'au adunat anume.

21. Și am vestit acolo post la râul Aue, ca să ne smerim înaintea Dumnezeului nostru, să cerem dela dânsul cale dreaptă nouă și pruncilor noștri și la toată agonisita noastră.

22. Că mi-a fost rușine a cere de la împăratul oaste și călăreți, să ne mântuiască de vrăjmași pre cale, că am grăit împăratului zicând: mâna Dumnezeului nostru este spre bine cu toți cei ce îl caută pre el și puterea lui, și mâniea este asupra tuturor, celor ce-l părăsesc pre el.

23. Și am postit, și am cerut dela Dumnezeul nostru aceasta, și ne-au ascultat pre noi.

24. Și am osebit din căpeteniile Preoților doisprezece, pre Saraia, pre Asavia și cu ei din frații lor zece.

25. Și am dat lor argintul și aurul și vasele ca dar casei Dumnezeului nostru, care le-au dăruit împăratul și sfetnicii lui și boierii lui și tot Israilul cei de față.

26. Și am pus în mâinile lor șase sute și cincizeci de talanți de argint, și vase de argint o sută și talanți de aur o sută,

27. Și vase de aur douăzeci de o mie de drahme, și vase de aramă bună strălucind în multe feluri frumoase ca aurul.

28. Și am zis către ei: voi sfinți sunteți Domnului Dumnezeu, și vasele sfinte și argintul și aurul, darul cel de bunăvoie Domnului Dumnezeului părinților noștri.

29. Privegheați și le păziți, până ce le veți pune înaintea mai marilor Preoților și Leviților și a căpetenilor caselor părintești ale lui Israil în Ierusalim în corturile casei Domnului.

30. Și au luat Preoții și Leviții măsura de argint și de aur și vasele, să le ducă în Ierusalim la casa Dumnezeului nostru.

31. Și am purces dela râul lui Aue, în douăsprezece zile ale lunii dintâiu, ca să venim în Ierusalim, și mâna Dumnezeului nostru a fost cu noi, și ne-au mântuit de mâna vrăjmașului și a protivnicului pre cale.

32. Și am sosit în Ierusalim, și am șezut acolo trei zile.

33. Și a fost în ziua a patra am pus argintul și aurul și vasele în casa Dumnezeului nostru în mâna lui Marimot fiul lui Uria preotul și lui Eleazar fiul lui Finees, cu care erau lozavad fiul lui Isus și Noadia fiul lui Vania Leviții.

34. Cu număr și cu măsură toate, și s'a scris toată măsura.

35. În vremea aceea, cei ce au venit din robie fiii mutării, au adus ardere de tot Dumnezeului lui Israil viței doisprezece pentru tot Israilul, berbeci nouăzeci și șase, miei șaptezeci și șapte, iezi pentru păcat doisprezece, toate arderi de tot Domnului.

36. Și a dat poruncile împăratului dregătorilor împăratului și domnilor celor dincolo de râu, și a mărit pre popor și casa lui Dumnezeu.

CAP. 9.

Pocăința și rugăciunea lui Esdra.

Dupăce s'au săvârșit acestea, au venit la mine căpeteniile zicând: nu s'a osebit poporul lui Israil, și Preoții și Leviții de noroadele pământurilor și de necurățiile Hananeilor, ale Eteilor, ale Ferezeilor, ale Ievuseilor, ale Amonitenilor, ale Moavitenilor, ale Moserinilor și ale Amoreilor.

2. Că au luat din fetele lor pentru ei și feciorii lor, și au amestecat sămânța cea sfântă cu noroadele pământului, și mâna boierilor și a căpeteniilor a fost mai întâiu întru fărădelegea aceasta.

Neem. 13, 23.

3. Și după ce am auzit cuvântul acesta, mi-am rupt hainele mele și veșmântul, și am rupt din perii capului meu și din barba mea, și am șezut mâhnit.

Neem. 1, 4.

4. Și s'a adunat la mine tot cel ce se temeà de cuvântul Dumnezeului lui Israil pentru fărădelegile robiei, și eu am șezut mâhnit până la jertfa cea de seara.

5. Și la jertfa cea de seara, m'am sculat din smerenia mea, și după ce am rupt hainele mele și veșmântul, am plecat genunchele mele și am tins mâinele mele către Domnul Dumnezeul meu, și am zis:

6. Doamne Dumnezeul meu, rușine-mi este, și nu îndrăsnesc Dumnezeul meu, a ridicà fața mea către tine, că fărădelegile noastre s'au înmulțit mai mult decât perii capului nostru, și păcatele noastre s'au mărit până la cer.

2 Paral. 28, 9; Ps. 37, 4.

7. Din zilele părinților noștri suntem în păcat mare până în ziua aceasta, și pentru fărădelegile noastre ne-am dat noi și împărații noștri și fiii noștri în mâna împăraților neamurilor în sabie și în robie și în pradă, și întru rușinea feții noastre, precum suntem în ziua de astăzi.

Ps. 105, 6.

8. Și acum puțin s'au milostivit spre noi Dumnezeuul nostru, ca să ni se lase nouă mântuire, și să ni se dea nouă întemeere în locul sfințeniei lui, ca să lumineze ochii noștri, și să ne dea nouă puțină răsuflare în robia noastră.

9. Că robi suntem, și în robia noastră nu ne-au părăsit pre noi Domnul Dumnezeuul nostru, și au plecat spre noi milă înaintea împăraților Perșilor, ca să ne dea nouă îngăduire, ca să înălțăm casa Dumnezeuului nostru și să ridicăm pustiirile ei, și să ne facem nouă îngrădire în Iuda și în Ierusalim.

10. Și acum ce vom zice Dumnezeuul nostru după aceasta? Că am părăsit poruncile tale,

11. Care ne-ai dat nouă prin mâna robilor tăi Prorocilor, zicând: pământul întru care intrați să-l moșteniți, este pământ necurat de necurăția neamurilor acestor țări, pentru spurcăciunile și necurățiile lor, cu care l-au umplut pre el dela o margine la alta.

Lev. 18, 25, 27.

12. Și acum fetele voastre să nu le dați fiilor lor, și din fetele lor nu luați fiilor voștri, și nu căutați pace lor și binele lor până în veac, ca să vă întăriți și să mâncați bunătățile pământului, și să-l dați moștenire fiilor voștri până în veac.

A 2 Lege 7, 3.

13. Și după toate câte au venit asupra noastră, pentru faptele noastre cele rele și pentru păcatul nostru cel mare, că nu este ca Dumnezeuul nostru, că ne-au ușurat de fărădelegile noastre și ne-au dat nouă mântuire,

Plâng. 3, 22.

14. Că ne-am întors a strică poruncile și a ne încuscă cu noroadele pământurilor acestora, să nu te mânii pre noi până în sfârșit, în cât să nu fie rămășiță și mântuit.

15. Doamne Dumnezeuul lui Israil, drept ești tu, că am rămas mântuiți, precum în ziua aceasta; iată noi suntem înaintea ta în păcatele noastre, că nu putem stă înaintea ta pentru acestea.

CAP. 10.

Femeile streine sunt despărțite de Israil.

Dupăce s'a rugat Esdra și s'a mărturisit plângând și rugându-se înaintea casei lui Dumnezeu, s'a adunat la el din Israil adunare multă foarte, bărbați, femei și prunci, că a plâns poporul, plângere mare.

1 Esd. 9, 3.

2. Și a răspuns Sehenia fiul lui Ieiel din fiii lui Ilam, și a zis lui Esdra: noi am păcătuit Dumnezeului nostru, luând mueri de alt neam din noroadele pământului, și acum Israil se pocăește pentru aceasta.

A 2 Lege 7, 3.

3. Deci acum să facem legătură cu Dumnezeul nostru, lepădând toate femeile și pre cei născuți din ele, precum vrei, scoală-te și-i înfricoșază pre ei cu poruncile Dumnezeului nostru, și cum este legea, să se facă.

4. Scoală-te că întru tine stă cuvântul, și noi cu tine vom fi, întărește-te și fă.

5. Și s'a sculat Esdra, și a jurat pre căpetenii, pre Preoți, pre Levii și pre tot Israilul, ca să facă după cuvântul acesta, și au jurat.

6. Și s'a sculat Esdra dinaintea feții casei lui Dumnezeu, și s'a dus în camera lui Ioanan fiul lui Elisuv, și pâine n'a mâncat și apă n'a băut, că plângea pentru păcatul celor strămuți.

7. Și s'a vestit glas în Iuda și în Ierusalim și la toți fiii robiei, ca să se adune în Ierusalim.

8. Tot care nu va veni până a treia zi, precum este sfatul căpeteniilor și al bătrânilor, anatema va fi toată averea lui, și el se va lepăda din adunarea celor înapoiți.

9. Și s'au adunat toți bărbații lui Iuda și ai lui Veniamin la Ierusalim într'acele trei zile. În a douăzecia zi a lunii a noua, a șezut tot poporul în fața casei lui Dumnezeu din pricina turburării lor pentru cuvântul acela și din pricina iernii.

10. Și s'a sculat Esdra preotul, și a zis către ei: voi n'ați băgat seamă, și ați ținut femei de alt neam, ca să adaogeți preste păcatul lui Israil.

11. Și acum dați laudă Domnului Dumnezeuului părinților noștri, și faceți ce este plăcut înaintea lui, și vă osebiți de noroadele pământului și de femeile cele de alt neam.

12. Și a răspuns toată adunarea și a zis cu glas mare: mare este cuvântul acesta preste noi, ca să facem.

13. Ci poporul este mult și vremea este de iarnă, și nu este cu putință a stă afară, și lucrul nu este de o zi sau de două, că foarte mulți am păcătuit în lucrul acesta.

14. Ci să stea căpeteniile noastre a toată adunarea aceasta, și toți cei ce sunt în cetățile noastre, cari au luat mueri de alt neam, să vie la vremi hotărâte, și cu dânșii bătrânii fiecărei cetăți și judecătorii, ca să întoarcă urgia mâniei Dumnezeuului nostru dela noi cea pentru lucrul acesta.

15. Deci numai Ionatan fiul lui Asail și Iazia fiul lui Tecoe au stăut la lucrul acesta, și Mesolam și Savatai levitul le-au ajutat lor.

16. Și au făcut așa fiii robiei, și s'a osebit Esdra preotul și bărbații fruntași ai casei părinților lor și toți anume, și au șezut în ziua dintâiu a lunei a zecea, ca să cerce lucrul.

17. Și au sfârșit cu toți bărbații, cari ș'au fost luat femei de alt neam, până în ziua dintâiu a lunei dintâiu.

18. Și s'au aflat din fiii preoților, cari au luat mueri de alt neam, din fiii lui Isus feciorul lui Iosedec și frații lui Maasia, Eliezer, Iariv și Gadalia.

19. Și au dat mâna lor căși vor lepădă muierile lor, și jertfă pentru păcat un berbec din oi vor aduce, pentru păcatul lor.

20. Din fiii lui Emir: Anini și Zavdia.

21. Din fiii lui Iram: Masail, Elia, Samaia, Ieail și Ozia.

22. Din fiii lui Fasur: Elionaî, Maasia, Iemaia, Natanail, Iosavad și Ilsa.

23. Din Leviți: Iosavad, Samu și Kolia, acesta este Kolitas, Feteia, Iuda și Eliezer.

24. Din cântăreți, Elisav, și din portari: Solmin, Telmin și Oduț.

25. Dela Israil din fiii lui Foros: Ramia, Azia, Melhia, Meamin, Eleazar, Asavia și Vanea.

26. Din fiii lui Ilam: Matania, Zaharia, Iail, Avdia, Iarimot și Ilia.

27. Din fiii lui Zatul: Elionail, Elisuv, Mattanai, Armot, Zovad și Oziza.

28. Din fiii lui Vavei: Ioanan, Anania, Zavu și Tali.

29. Din fiii lui Vanui: Mosolam, Maluh, Adaia, Iasuv, Saal și Rimot.

30. Din fiii lui Faat: Moav, Edne, Halil, Vanea, Maasia, Mattania, Veseleil, Vanui și Manasi.

31. Din fiii lui Iram: Eliezer, Iosia, Melhia, Sameas, Semein,

32. Veniamin, Meluh, Samarie.

33. Din fiii lui Asim: Mettanie, Mattata, Zavad, Elifalet, Ierami, Manasi și Semei.

34. Din fiii lui Vani: Moodia, Amram, Uil,

35. Vanea, Vadea, Helchia,

36. Uania, Marimot, Eliasid,

37. Mattania, Mattanai și Easan,

38. Fiii lui Vanui și fiii lui Semei:

39. Selemia, Natan și Adaia,

40. Mahadnavu, Sesei, Sariu,

41. Ezriil, Selemia, și Samaria.

42. Selum, Amaria și Iosif.

43. Din fiii lui Navu: Iail, Mattania, Zavat, Zevena, Iadai, Ioail și Vanea.

44. Toți aceștia au fost luat femei de alt neam, și au născut din ele fii.

CARTEA LUI NEEMIA

CAP. 1.

Rugăciunea lui Neemia.

Cuvintele lui Neemia fiul lui Helchia. Fost-a în luna lui Haseliv în anul al douăzecilea, și eu eram în Susan-Avira.

2. Și a venit Anani unul dintre frații mei, ei și niște bărbați din Iuda, și i-am întrebat pre ei de cei rămași, ce scăpaseră de robie și despre Ierusalim.

3. Și au zis către mine: cei rămași, cari au scăpat din robie, acolo în țara aceea sunt în răutate mare și în batjocură, și zidurile Ierusalimului s'au risipit și porțile lui s'au ars cu foc.

4. Și a fost după ce am auzit eu cuvintele acestea, am șezut și am plâns și am jelit zile multe și am postit și m'am rugat înaintea Dumnezeului cerului, și am zis:

Esdra 9, 3.

5. Doamne Dumnezeul cerului cel tare și mare și înfricoșat, cel ce păzești legătura și mila ta, celor ce te iubesc pre tine și celor ce păzesc poruncile tale.

Daniil 9, 4; Eșire 20, 6.

6. Fie urechea ta luând aminte și ochii tăi deschiși, ca să auzi rugăciunea robului tău, cu care eu mă rog înaintea ta astăzi ziua și noaptea pentru fiii lui Israil robii tăi, și voi mărturisî păcatele fiilor lui Israil, cu care am păcătuit ție, eu și casa tatălui meu.

7. Depărtatu-ne-am de tine, și n'am păzit poruncile și îndreptările și judecățile, care le-ai poruncit lui Moisi robului tău.

8. Adu-ți aminte de cuvântul, care ai poruncit lui Moisi robului tău, zicând: de vă veți răsvrăti, eu vă voiu împrăștiă pre voi în noroade.

A 2 Lege 28, 63.

9. Iar de vă veți întoarce la mine, și veți păzi poruncile mele și le veți face pre ele, de veți fi împrăștiați până la marginea cerului, de acolo voi aduna pre voi și vă voi duce în locul pe care am ales, ca să lăcuiască numele meu acolo.

A 2 Lege 30, 3; și 4.

10. Și acestea sunt slugile tale și poporul tău, pre cari i-ai mântuit cu puterea ta cea mare și cu mâna ta cea tare.

11. Fie dar Doamne urechile tale luând aminte spre rugăciunea robului tău și spre rugăciunea slugilor tale, celor ce voesc a se teme de numele tău, și îndreptează pre robul tău astăzi, și-i dă să dobândească milă înaintea bărbatului acestuia, și eu eram paharnic împăratului.

CAP. 2.

Neemia împuternicit a zidi Ierusalimul.

Și a fost în luna Nisan în anul al douăzecilea al lui Artasasta împăratul, și eră vinul înaintea mea, și am luat vinul și l-am dat împăratului, și nu eră altul înaintea lui.

2. Și mi-a zis împăratul: pentru ce este fața ta tristă și nu ești mai cu fire? Și nu este aceasta, fără numai răutatea inimii, și m'am temut mult foarte.

3. Și am zis împăratului: împăratul în veac să trăiască; cum să nu fie tristă fața mea, că cetatea, casa mormânturilor părinților mei s'a pustiit și porțile ei s'au ars cu foc.

4. Și a zis mie împăratul: pentru cine ceri tu aceasta? Și m'am rugat către Domnul Dumnezeuul cerului.

5. Și am zis împăratului: de este bine înaintea împăratului, și de place sluga ta înaintea ta, să-l trimiți în Iudeia la cetatea mormânturilor părinților mei, și o voia zidi pre ea.

6. Și mi-a zis împăratul și țitoarea, care ședeà lângă el: până când va fi călătoria ta, și când te vei înapoià? Și a

plăcut înaintea împăratului și m'a trimis și i-am pus lui soroc.

7. Și am zis împăratului: de se pare împăratului bine să-mi dea cărți la domnii cei dincolo de râu, ca să mă treacă până voi sosî la Iuda.

8. Și carte la Asaf păzitorul pădurii, care este a împăratului, să-mi dea lemne, să acoper porțile turnului casei și la zidul cetății și la casa în care voi intra. Și mi-a dat mie împăratul, că mâna lui Dumnezeu cea bună eră cu mine.

9. Și am venit la domnii cei dincolo de râu, și le-am dat lor cărțile împăratului, și a trimis cu mine împăratul căpitani de oaste și călăreți.

10. Și a auzit Sanavalat al lui Aroni și Tovia sluga lui Amoni, și le-au părut rău și s'au întristat, căci a venit om să caute binele fiilor lui Israil.

11. Și am venit în Ierusalim și am fost acolo trei zile.

12. Și m'am sculat noaptea eu și puțini oameni cu mine, și n'am spus nici unui om, ce au dat Dumnezeu în inima mea să fac cu Israil, și altă vită n'a fost cu mine, fără numai dobitocul pre care eu am încălecat.

13. Și am ieșit pre poarta văii către gura izvorului smochinilor și la poarta gunoiului, și socoteam zidul Ierusalimului cel stricat și porțile lui cele arse cu foc.

14. Și am trecut la poarta fântânii și la scaldătoarea împăratului, și nu aveà loc dobitocul meu pre unde să mă treacă.

15. Și m'am suit pre zidul pâriului noaptea, și am socotit zidul și iar am venit la poarta văii și m'am înapoiat.

16. Iar păzitorii n'au știut, unde am mers și ce fac, și Jidovilor și Preoților și celor cinstiți și căpeteniilor și celorlalți, cari făceau lucrurile, până atunci n'am spus.

17. Și am zis către ei: voi vedeți răul acesta întru care suntem, cum s'a pustiit Ierusalimul, și porțile lui s'au dat focului, veniți și să zidim zidul Ierusalimului și să nu mai fim de ocară.

18. Și le-am spus lor mâna lui Dumnezeu cea bună, care este cu mine și cuvintele împăratului, care mi-a grăit mie, și am zis: să ne sculăm și să zidim, și s'au întărit mâinile lor spre bine.

19. Și auzind Sanavalat al lui Aroni și Tovia sluga lui Amoni și Ghisam al lui Aravi, ne-au batjocorit și au venit la noi, și au zis: ce este lucrul acesta, care îl faceți, au asupra împăratului vreți voi să vă sculați?

20. Și le-am răspuns lor cuvânt, și le-am zis: Dumnezeul cerului, acela ne va ajuta nouă, și noi slugile lui curați, deci vom zidi; iar vouă nu este parte, dreptate și pomenire în Ierusalim.

Is. Navì 22, 25.

CAP. 3.

Zidirea Ierusalimului.

Și s'a sculat Eliasuv Preotul cel mare și frații lui Preoții, și zidiră poarta oilor și o sfințiră până la turnul Sutei, și puseră porți la dânsa și o sfințiră până la turnul lui Anameil.

12, 39; Ierem. 31, 39.

2. Și alătura cu dânsul au zidit oamenii, fiii Ierihonului și lângă aceștia fiii lui Zachur, fiul lui Amari.

3. Iar poarta peștilor o au zidit fiii lui Asanà, aceștia o au acoperit pre ea, și au așezat porțile ei și încuietorile ei și zăvoarele ei.

4. Și alătura cu dânșii au zidit Ramot fiul lui Uria, fiul lui Acos, și lângă aceștia au zidit Mosolam fiul lui Varahie, fiul lui Mazevil, și lângă dânșii a zidit Sadoc fiul lui Vaana.

5. Și alătura cu aceștia au zidit Tecoimii, iar mai marii lor nu ș'au plecat grumazul lor la lucrul Domnului său.

6. Și poarta cea veche o a zidit Ioida fiul lui Fasec și Mesulam fiul lui Vasodia, ei o au acoperit și au pus porțile ei și încuietorile și zăvoarele ei.

7. Și lângă dânșii au zidit Matia Gavaonitul și Evaron Mironotitul, oamenii Gavaonului și ai Masfei până la scaunul dregătorului de acea parte de rîu.

8. Și alătura cu el a zidit Ezeil fiul lui Arahie Zlătarul, și lângă el a zidit Anania fiul lui Rochim, și au lăsat Ierusalimul până la zidul cel lat.

9. Și alături cu ei a zidit Rafaia fiul lui Sur, care erà mai mare preste jumătate din împrejurimile Ierusalimului.

10. Și lângă dânșii a zidit Iedaia fiul lui Eromat, înaintea casei sale, și alături cu el a zidit Atut fiul lui Asavania.

11. Și cealaltă parte au zidit-o Melhia fiul lui Iram și Asuv fiul lui Faat Moav, până la turnul Tanarim.

12. Și lângă dânsul a zidit Salum fiul lui Allois, care erà mai mare preste jumătatea împrejurimilor Ierusalimului, el și fetele lui.

13. Poarta văii o au zidit Anun și cei ce lăcuiau în Zano, ei o au zidit și au pus porțile ei și lacătele ei și zăvoarele ei și o mie de coți în zid până la poarta gunoiului.

2 Paral. 26, 9.

14. Și poarta gunoiului o a zidit Melhia fiul lui Rihav, care erà mai mare preste ținutul Vitacran, el cu fiii lui, și o au acoperit pre ea, și au pus porțile ei și încuietorile ei și zăvoarele ei.

15. Iar poarta izvorului o a zidit Salomon fiul lui Holezè, care erà mai mare preste o parte din Masfa; acesta o a zidit și o a acoperit și a pus porțile ei și zăvoarele ei și zidul scaldătoarei Siloam spre grădina împăratului până la treptele cele ce se pogorau dela cetatea lui David.

16. După el a zidit Neemia fiul lui Azavuh, care erà mai mare preste jumătate din ținutul Vitsur până la gradina mormântului lui David și până la scaldătoarea, ce s'a făcut și până la Vitaggarim.

17. După ei au zidit Leviții, Raum, fiul lui Vanea; lângă el a zidit Asavia, care erà mai mare preste jumătate din ținutul Keila, cu împrejurimea ei.

18. Și după el au zidit frații lor Venei, fiul lui Inadad, care erà mai mare preste jumătate din ținutul Keila.

19. Și a zidit lângă el Azur fiul lui Isus, care erà mai mare preste Masfe, o jumătate din dreptul suișului la turnul unghiului.

20. După el a zidit Varuh fiul lui Zavu, cealaltă jumătate dela unghiu până la ușa lui Viteliasuv preotul cel mare.

21. După el a zidit Meramot fiul lui Uria, fiul lui Accos, partea a doua dela ușa lui Viteliasuv până la hotarul lui Viteliasuv.

22. Și după el au zidit Preoții locuitori în Ekhehar.

23. Și după el au zidit Veniamin și Asuv în preajma casei lor, și după el a zidit Azaria fiul lui Maasie, fiul lui Anania aproape de casa sa.

24. După el a zidit Vaani fiul lui Adad partea dela Vitazaria, până la unghiu și până la cotitură.

25. Falah feciorul lui Uze din preajma unghiului și turnul care iese din casa împăratului, mai sus de cuprinsul închisorei, și după acesta Fadaia, feciorul lui Foros.

26. Și Natinimii lăcuiau în Ofła până în preajma grădinii porții apei spre răsărit și până la turnul cel înalt.

27. Și după el a zidit Tecoimii, altă bucată din preajma turnului celui mare și înalt, până la zidul lui Ofła.

28. Din sus de poarta cailor au zidit Preoții fiecare în preajma casei sale.

29. Și după ei a zidit Saduc fiul lui Emir, în preajma casei sale, și după el a zidit Samaia fiul lui Sehenia păzitorul porții despre răsărit.

30. După acesta au zidit Anania fiul lui Selemia și Anom fiul lui Selef cel al șaselea, altă parte, după el a zidit Mesolam fiul lui Varahia în preajma cămărei sale.

31. După acesta a zidit Melhia fiul lui Sarefi până la casa Natinimilor și a vânzătorilor de unelte, în preajma porții lui Mafecud și până la suișul cotituri.

32. Și între poarta oilor au zidit căldărarii și negustorii.

CAP. 4.

Zidirea înaintează cu toate piedicile.

Și a fost dacă a auzit Sanavalat, că noi zidim zidul, i-a părut rău, și s'a mânieat foarte și a batjocorit pre Jidovi.

2. Și a zis înaintea fraților săi: rășboinicii din Somoria, Jidovii aceștia zidesc cetatea lor? Oare jertfesc? Oare puteà-vor? Și astăzi închegà-vor pietrile din cenușa pământului celui ce a fost ars?

3. Și Tovia Amoniteanul alături cu el a venit, și a zis către dânșii: Au jertfesc? Sau vor mânca în locul lor? Au nu se va sui o vulpe și va surpà zidul pietrilor lor?

4. Auzi Dumnezeuul nostru, că ne-am făcut batjocură, întoarce ocară lor în capul lor, și-i dă pre ei batjocură în pământul robiei.

5. Și să nu acoperi fărădelegea lor, și păcatul lor dela față ta să nu se șteargă, că au batjocorit pre cei ce zideau.

6. Și am zidit zidul și s'a încheiat tot zidul până la jumătatea lui, și s'a făcut inima poporului ca să zidească.

7. Și a fost dacă au auzit Sanavalat și Tovia și Aravil și Amonitenii și Azutenii, că s'au înălțat zidurile Ierusalimului, și au început a se astupà spărturile, le-au părut lor rău foarte.

8. Și s'au adunat ei toți împreună să vie și să tăbărescă în Ierusalim, ca să-l piarză.

9. Și ne-am rugat către Dumnezeuul nostru, și am pus streji împotriva lor, ziua și noaptea.

10. Și a zis Iuda: zdrobească-se tăria vrăjmașilor, că pământ este mult și noi nu putem zidi.

11. Și au zis cei ce ne necăjeau pre noi: nu vor ști și nu vor vedea până când vom veni în mijlocul lor, și îi vom ucide pre ei și îi vom face a încetă din lucru.

12. Și a fost dacă veniră Jidovii, cei ce lăcuiau aproape de ei, ne-au zis nouă: se suie din toate locurile asupra noastră.

13. Și am pus la cele mai din jos ale locului de după zid spre apărare, și am pus poporul după neamuri cu săbiile sale și cu lăncile sale și cu arcele sale.

14. Și am văzut, și m'am sculat, și am zis către cei cinstiți și către mai marii oștirii și către celalt popor: nu vă temeți de fața lor, aduceți-vă aminte de Dumnezeu nostru cel mare și înfricoșat, și vă oștiți pentru frații voștri, pentru fiii voștri, pentru fetele voastre, pentru femeile voastre și pentru casele voastre.

Num. 14, 9.

15. Și a fost dacă au auzit vrăjmașii noștri că am prins de veste, au risipit Dumnezeu sfatul lor, și ne-am întors toți la zid, fiecare la lucrul său.

Iov 5, 12; Isaia 8, 10.

16. Și a fost din ziua aceea jumătate din cei rânduiți făceau lucrul, și jumătate dintr'înșii stau gata de bătaie, cu fuști, cu pavăze, cu arce și cu platoșe, și dinapoi erau căpeteniile a toată casa ludei.

17. Și cei ce cărau erau întrarmați, cu o mână făceau lucrul lor și cu alta țineau arma.

18. Și zidarii fiecare eră încins cu sabia sa preste coapsa sa când zideà, și cel ce trâmbițà aveà buciumul lângă el.

19. Și am zis către cei cinstiți și către boieri și către celalt popor: lucrul este larg și mult, și noi ne împrăștiem pre zid fiecare departe de fratele său.

20. Ori în ce loc veți auzi glasul buciumului, acolo să vă adunați la noi, și Dumnezeu nostru se va răsboi pentru noi.

21. Iar noi să facem lucrul, și jumătate dintr'înșii să ție lăncile din răvărsatul zorilor până la ieșirea stelelor.

22. Și în vremea aceea am zis poporului: fiecare cu sluga sa mâneți preste noapte în Ierusalim, și să fiți voi noaptea streaje și ziua la lucru.

23. Și eram eu și frații mei și slugile și oamenii, cari strejuiau după mine, nici unul dintre noi nu se desbracă de hainele sale, și la apă cu arma.

CAP. 5.

Neemia oprește camăta.

Și strigarea poporului și a femeilor lor eră mare către frații lor Jidovi.

2. Și erau unii cari ziceau: suntem mulți cu fiii noștri și cu fetele noastre, să luăm grâu și să mâncăm și să trăim.

3. Iar alții erau cari ziceau: țarinile noastre și viile noastre și casele noastre să le zălogim, ca să luăm grâu și să mâncăm.

4. Și alții ziceau: să luăm împrumut bani pentru birurile împăratului, ca să dăm țarinile noastre și viile noastre și casele noastre.

5. Și acum ca trupul fraților noștri trupul nostru, ca fiii lor fiii noștri, și iată noi silim pre fiii noștri și pre fetele noastre la robie, și sunt din fetele noastre supuse, și nu este în puterea mâinilor noastre, că țarinile noastre și viile noastre sunt la cei cinstiți.

A 2 Lege 15, 7, 8.

6. Și m'am mâhnit foarte, dacă am auzit strigarea lor și cuvintele acestea.

7. Și am cugetat întru inima mea, și m'am certat cu cei cinstiți și cu boierii, zicându-le lor: au cere-va fiecare dela fratele său, ceea ce voi cereți? Și am făcut pentru dânșii adunare mare.

8. Și le-am zis lor: noi am răscumpărat pre frații noștri pre Jidovii cei vânduți neamurilor, după putința noastră, și voi vindeți pre frații voștri, și se dau nouă, și au tăcut și n'au avut ce să răspundă.

9. Și am zis: nu este bun lucrul care faceți voi, pentrucă nu umblați întru frica Dumnezeului nostru, mai bine decât în ocară neamurilor vrăjmașilor noștri?

10. Și frați mei și cunoscuții mei și eu le-am dat lor argint și grâu, și n'am mai cerut să-mi plătească aceasta.

11. Întoarceți dar lor astăzi țarinile lor și viile lor și măslinii lor și casele lor și din argint, grâul și vinul și untuldelemn, care scoateți vouă.

12. Și au zis: le vom întoarce, și dela ei nu vom cere, așa vom face precum zici, și am chemat pre Preoți și i-am jurat pre ei, să facă după cuvântul acesta.

13. Și îmbrăcămintea mea am scuturat, și am zis: așa scuture Dumnezeu pre tot omul, care nu va întări cuvântul acesta din casa lui și din osteneala lui, și să fie așa scuturat și deșert. Și a zis toată adunarea: amin, și a lăudat pre Domnul, și a făcut poporul cuvântul acesta.

14. Din ziua în care mi-au poruncit mie să fiu mai marele lor în pământul Iudei, din anul al douăzecilea până la anul al treizeci și doi al împăratului Artasasta, doisprezece ani eu și frații mei averile lor n'am mâncat.

15. Că cei mai mari, cari au fost înainte de mine, i-au îngreuiat pre ei, luând dela ei pâine și vin, mai pre urmă patruzeci de drahme de argint, încă și slugile lor stăpâneau preste popor, iar eu n'am făcut așa de frica feții lui Dumnezeu.

Fac. 39, 9.

16. Și la lucrul zidului acestuia am zidit, și țarină n'am cumpărat, și toți slujbașii mei erau adunați acolo la lucru.

17. Și Jidovii și boierii o sută și cincizeci de bărbați, cari veneau la noi din neamurile cele de prin prejurul nostru, la masa mea.

18. Și se găteà zilnic un vițel și șase oi alese și un ied, se găteà la mine din zece în zece zile felurite vinuri cu îmbelșugare, și cu toate acestea pâinea domniei mele nu o am cerut, că foarte se îngreuiase slujba poporului acestuia.

19. Adu-ți aminte de mine Dumnezeule spre bine pentru toate câte am făcut poporului acestuia.

Ps. 105, 4; Ierem. 15, 15.

CAP. 6.

Neemia săvârșește zidirea Ierusalimului.

Și a fost după ce a auzit Sanavalat și Tovia și Ghisam Aravul și ceilalți vrăjmași ai noștri, că am zidit zidul, și nici o spărtură n'a rămas într'însul, și cum că eu până în vremea aceea n'am pus porțile,

2. A trimis Sanavalat și Ghisam la mine, zicând: vino și să ne adunăm într'un loc în sate în câmpul lui Ono, și ei socoteau să facă asupra mea vicleșug.

3. Și am trimis la dânșii soli, zicând: lucru mare fac eu, și nu mă poci pogorî, ca să nu înceteze lucrul, iar după ce-l voi sfârși, mă voi pogorî la voi.

4. Și au trimis la mine cu cuvântul acesta de patru ori, și le-am răspuns lor aceleaș.

5. Și a trimis la mine Sanavalat cu cuvântul acesta a cincea oară pre sluga sa, și carte deschisă în mână lui, și eră într'însa scris:

6. Întru neamuri s'a auzit, și Ghisam a zis, că tu și Jidovii socotiți să vicleniți, pentru aceea zidești tu zidul, că vrei tu să fii lor împărat.

7. Încă și proroci ți-ai pus ție că vrei să șezi în Ierusalim împărat preste Iuda, și acum se vor spune împăratului cuvintele acestea, deci acum vino să ne sfătuim împreună.

8. Și am trimis la el, zicând: nu sunt adevărate cuvintele acestea, care tu zici, ci din inima ta tu le născocеști,

9. Că toți ne sperie pre noi zicând: că vor încetă mâinile lor de la lucrul acesta, și nu se va face, și acum am întărit mâinile mele.

10. Și eu am intrat în casa lui Semei feciorul lui Dalaia, feciorul lui Metaveil, că el stă închis, și a zis: să ne adunăm în casa lui Dumnezeu în mijlocul ei, și să închidem ușile ei, că vor veni să te ucigă pre tine noaptea.

11. Și am zis: cine este om ca mine, și va fugi? Sau cine este ca mine, ca să intre în casă și va trăi? Nu voi intra.

Num. 3, 38.

12. Și am cunoscut, că Dumnezeu nu l-au trimis pre el, că prorocăa cuvânt asupra mea.

13. Și Tovia și Sanavalat au năimit asupra mea gloată, ca să mă spăimânteze, și să fac așa și să păcătoesc și să-mi fac la ei nume rău, ca să mă batjocorească pre mine.

14. Adu-ți aminte Dumnezeul meu de Tovia și de Sanavalat, că faptele lor sunt acestea, și de Noadia prorocul și de ceilalți proroci, cari mă spăimântau.

15. Și s'a sfârșit zidul în douăzeci și cinci de zile ale lunei lui Elul, în cincizeci și două de zile.

16. Și a fost dacă au auzit toți vrăjmașii noștri, s'au spăimântat toate neamurile de prin prejurul nostru, și a căzut frică mare foarte întru ochii lor, și au cunoscut că dela Dumnezeul nostru s'au făcut, ca să se săvârșască lucrul acesta.

Fac. 42, 28.

17. Și în zilele acelea dela mulți fruntași ai Iudei mergeau cărți la Tovia, și dela Tovia veneau la dânșii.

18. Că mulți din Iuda erau jurați lui, că eră ginere lui Sehenia feciorul lui Irae, că Ionan feciorul lui a luat pre fata lui Mesulam, fiul lui Varahia femeie luiș.

19. Și cuvintele lui le grăia către mine, și cuvintele mele le spuneă lui, și cărți a trimis Tovia să mă spăimânteze.

CAP. 7.

Păzitorii cetății.

Și a fost după ce s'a zidit zidul, și am pus porțile, s'a numărat portarii și cântăreții și Leviții.

Sirah. 49, 15.

2. Și am poruncit lui Anania fratele meu și lui Anania mai marele casei cei din Ierusalim, că eră om adevărat și temător de Dumnezeu mai mult decât alții.

3. Și le-am zis lor: să nu se deschiză porțile Ierusalimului fără numai când răsare soarele, și încă fiind voi deștepți să

închiză porțile și să le zăvorească și să rânduiască streji din cei ce lăcuiesc în Ierusalim, fiecare să strejuiască înaintea casei sale.

4. Și cetatea era largă și mare, și popor puțin într'însa, și nu era casă zidită.

5. Și au dat Dumnezeu în inima mea, și am adunat pre cei fruntași și pre căpetenii și pre popor în adunări, și am aflat cartea adunării, care venise întâiu, și am aflat scris într'însa:

6. Aceștia sunt fiii țării, cari s'au suit din robiea înstreinării, pre cari i-a mutat Navuhodonosor împăratul Vavilonului și s'au întors în Ierusalim și în Iudeia fiecare la cetatea sa.

Esdra 2, 1, 2.

7. Cei ce au venit cu Zorovavel: Isus, Neemia, Azaria, Reelma, Naemani, Mardoheu, Valsan, Masfarat, Esdra, Voguia, Inaum, Vaana, Masfar bărbații poporului lui Israil.

8. Fiii lui Foros, două mii o sută șaptezeci și doi.

Esdra 2, 3.

9. Fiii lui Safatia, trei sute șaptezeci și doi.

10. Fiii lui Ira, șase sute cincizeci și doi.

11. Fiii lui Faat: Moav, din fiii lui Isus și ai lui Ioav, două mii șase sute și optsprezece.

12. Fiii lui Elam, o mie două sute cincizeci și patru.

13. Fiii lui Zatuia, opt sute patruzeci și cinci.

14. Fiii lui Zachu, șapte sute șasezeci.

15. Fiii lui Vanui, șase sute patruzeci și opt.

16. Fiii lui Vivi, șase sute douăzeci și opt.

17. Fiii lui Asgad, două mii trei sute douăzeci și doi.

18. Fiii lui Adonicam, șase sute șasezeci și șapte.

19. Fiii lui Vagoi, două mii șasezeci și șapte.

20. Fiii lui Idin, șase sute cincizeci și cinci.

21. Fiii lui Atir din Ezechia, cincizeci și opt.

22. Fiii lui Isam, trei sute douăzeci și opt.

23. Fiii lui Vesei, trei sute douăzeci și patru.

24. Fiii lui Arif, o sută și doisprezece. Fiii lui Asen, două sute douăzeci și trei.

25. Fiii din Gavaon, nouăzeci și cinci.

26. Fiii din Vetalem, o sută douăzeci și trei. Fiii lui Atofa, cincizeci și șase.

27. Fiii din Anatot, o sută douăzeci și opt.

28. Bărbații din Vitasmot, patruzeci și doi.

29. Bărbații din Kariatiarim, Kafira și Viroth, șapte sute patruzeci și trei.

30. Bărbații din Arama și din Gavaa, șase sute douăzeci și unu.

31. Bărbații din Mahemas, o sută douăzeci și doi.

32. Bărbații din Vetil și din Ai, o sută douăzeci și trei.

33. Bărbații lui Navia, o sută cincizeci și doi.

34. Bărbații lui Ilamaar, o mie două sute cincizeci și doi.

35. Fiii lui Iram, trei sute douăzeci.

36. Fiii din Ieriho, trei sute patruzeci și cinci.

37. Fiii din Lodadi și din Ono, șapte sute douăzeci și unu.

38. Fiii din Sanana, trei mii nouă sute treizeci.

39. Preoții fiii lui Iodae, din casa lui Isus, nouă sute șaptezeci și trei.

40. Fiii lui Emir, o mie cincizeci și doi.

41. Fiii lui Faseur, o mie două sute patruzeci și șapte.

42. Fiii lui Iram, o mie șaptesprezece.

43. Leviții fiii lui Isus al lui Kadmiel din fiii lui Uduia, șaptezeci și patru.

44. Cântăreții fiii lui Asaf, o sută patruzeci și opt.

45. Portarii fiii lui Salum, fiii lui Atir, fiii lui Telmon, fiii lui Acuv, fiii lui Atita, fiii lui Savi, o sută treizeci și opt.

46. Natinimii fiii lui Sia, fiii lui Asfa, fiii lui Tavaot,

47. Fiii lui Kira, fiii lui Asua, fiii lui Fadon,

48. Fiii lui Lavanà, fiii lui Asava, fiii lui Selmai,

49. Fiii lui Anan, fiii lui Gadil, fiii lui Gaar,

50. Fiii lui Raaia, fiii lui Rasson, fiii lui Necoda,

51. Fiii lui Ghizam, fiii lui Ozi, fiii lui Fesi,

52. Fiii lui Visi, fiii lui Meinon, fiii lui Nefosasi,

53. Fiii lui Vacvuc, fiii lui Ahifa, fiii lui Arur,
54. Fiii lui Vasalot, fiii lui Mida, fiii lui Adasan,
55. Fiii lui Varcue, fiii lui Sisarar, fiii lui Tima,
56. Fiii lui Nisia, fiii lui Atifa,
57. Fiii slugilor lui Solomon, fiii lui Suti, fiii lui Safaram, fiii lui Ferida.

58. Fiii lui Ieile, fiii lui Dorcon, fiii lui Gadail,
59. Fiii lui Safatia, fiii lui Ettile, fiii lui Facarat, fiii lui Savaia, fiii lui Imim.

60. Toți Natinimii și fiii slugilor lui Solomon, trei sute nouăzeci și doi.

61. Aceștia s'au suit dela Telmelet, Telasar, Heruv, Iron, Iemir, și n'au putut să spuie casele lor părintești și sămânța lor, oare din Israil sunt.

62. Fiii lui Dalia, fiii lui Tovia, fiii lui Necoda, șase sute patruzeci și doi.

63. Și din Preoți fiii lui Evia, fiii lui Acos, fiii lui Verzelli, că au luat din fetele lui Verzelli Galaaditul femeii, și s'au chemat pre numele lor.

64. Aceștia au căutat scrisoarea lor de călătorie, cea împreună, și nu s'a aflat, și s'au scos dela preoție.

65. Și a zis Artacsita lor: să nu mănânce din sfintele sfintelor până când se va scula preot luminat.

Esdra 2, 63.

66. Și a fost toată adunarea ca la patruzeci și două de mii trei sute șasezeci.

67. Afară de slugile lor și de slujnicile lor, acestea șapte mii trei sute treizeci și șapte, și cântăreți și cântărețe, două sute patruzeci și cinci.

68. Cai șapte sute treizeci, catări două sute patruzeci și cinci.

69. Cămile patru sute treizeci și cinci, asini șase mii șapte sute douăzeci.

70. Și din partea căpeteniilor caselor părintești au dat pentru lucrul lui Neemia la vistierie auri o mie, blide cincizeci și veșminte preoților treizeci.

71. Iar alții din căpeteniile caselor părintești, au dat la vistierii pentru lucru bani de aur douăzeci de mii și de argint două mii trei sute.

72. Și a dat celalt popor drahme de aur douăzeci de mii și bani de argint două mii două sute și haine preoților șasezeci și șapte.

CAP. 8.

Neemia și Esdra întocmesc slujba Dumnezească.

Și au șezut Preoții și Leviții și portarii și cântăreții și unii din popor și Natinimii și tot Israilul în cetățile sale.

2. Și a sosit luna a șaptea, când erau fiii lui Israil în cetățile lor.

3. Și s'a adunat tot poporul, ca un om la piața cea dinaintea porții apei, și am zis lui Esdra cărturarul, să aducă cartea legii lui Moisi, care o au poruncit Domnul lui Israil.

4. Și a adus Esdra preotul legea înaintea adunării și a bărbaților și a femeilor și a tuturor, cari pricepeau ca să o asculte în ziua dintâiu a lunei a șaptea.

5. Și a cetit într'însa în locul cel dinaintea porții apelor, de cum a răsărit soarele până la amiază, înaintea bărbaților și a femeilor și a celor ce înțelegeau, și tot poporul ascultă cu luare aminte cartea legii.

6. Și a stăut Esdra cărturarul pe un pod de lemn, pre care-l făcuse pentru cuvântare, și a stăut alături cu el: Matatia, Samaia, Anania, Uria, Helchia și Maasia de dreapta lui, și de stânga: Fadaia, Misail, Melhia, Asom, Asavadma, Zaharia și Mesolam.

7. Și a deschis Esdra cartea înaintea poporului, că el eră mai sus decât tot poporul, și a fost după ce o a deschis, și a stat tot poporul.

8. Și a binecuvântat Esdra pre Domnul Dumnezeu cel mare, și a răspuns tot poporul, și a zis Amin, ridicând

măinile sale și plecându-se s'a închinat Domnului cu fața la pământ.

9. Și Isus și Vaneas și Saravia și Acuv și Savateos și Kamptas și Azaria și Iozavad și Anifanes, și așa Leviții învățau pre popor legea și poporul stă la locul său.

10. Și a cetit în cartea legii lui Dumnezeu, și învăță Esdra și le tâlcuiă învățătura Domnului, și înțelegea poporul cele ce se citea.

11. Și a zis Neemia, care era cârmuitor și Esdra preotul și cărturarul și Leviții și cei ce învățau poporul, și au zis către tot poporul: zi sfântă Domnului Dumnezeului nostru, nu jeliți, nici plângeți, că plângea tot poporul când a auzit cuvintele legii.

7, 65. Esdra 2, 63.

12. Și le-au zis lor: mergeți și mâncați grăsimi și beți dulceturi și trimiteți părți celor ce n'au, că ziua aceasta sfântă este Domnului Dumnezeului nostru, să nu vă mâhniți, că bucuria Domnului este tăria voastră.

A 2 Lege 16, 14, 15.

13. Și Leviții linișteă pre tot poporul, zicând: tăceți și nu vă mâhniți, că zi sfântă este aceasta.

14. Și s'a dus poporul să mănânce și să bea și să trimită părți celor ce n'au și să facă veselie mare, pentru că au înțeles cuvintele, care le-a arătat lor.

15. Iar a doua zi s'au adunat mai marii caselor părintești cu tot poporul, Preoții și Leviții la Esdra cărturarul, să le tâlcuiască toate cuvintele legii.

16. Și au aflat scris în legea, care o au poruncit Domnul lui Moisi, ca să lăcuiască fiii lui Israil în colibi în sărbătoarea cea din luna a șaptea.

Lev. 23, 34; A 2 Lege 16, 13, 14, 15, 26, 11.

17. Și să trâmbițeze cu trâmbiță în toate cetățile lor și în Ierusalim, și a zis Esdra: ieșiți la munte și aduceți frunză de măslin, frunză de lemn de chiparis, frunză de mirsină, frunză de finic și frunză de lemn tufos, să facem colibi, după cum este scris.

Lev. 23, 40.

18. Și a ieșit poporul, și a adus și s'a făcut colibi fiecare preste podul casei sale și în curțile sale și în curțile casei lui Dumnezeu și în ulițele cetății, până la poarta Efraim.

19. Și a făcut colibi toată adunarea, care s'a întors din robie, și a șezut în colibi, că din zilele lui Isus fiul lui Navì nu făcuse așa fiii lui Israil până în ziua aceea, și s'a făcut veselie mare foarte.

4 Împ. 23, 22.

20. Și a cetit în cartea legii lui Dumnezeu în toate zilele, din ziua cea dintâiu, până în ziua cea mai de pre urmă, și au prăznuit șapte zile, și în ziua a opta se sfârși după rânduială.

CAP. 9.

Pocăința de obște a poporului.

În ziua a douăzeci și patru a luni aceștia s'au adunat fiii lui Israil cu post și cu saci și cu cenușă pre capul lor.

2 Paral. 33, 19.

2. Și s'au osebit fiii lui Israil de către tot fiul cel de alt neam, și au stătut și au mărturisit păcatele lor și fărădelegile părinților lor.

3. Și au stat la locul lor și au cetit în cartea legii Domnului Dumnezeului lor, și s'au mărturisit Domnului și s'au închinat Domnului Dumnezeului lor.

4. Și au stătut la treptele Leviților Isus și fiii lui Kadmiil, Sehenia fiul lui Saravia, fiul lui Anani, și au strigat cu glas mare către Domnul Dumnezeuul său.

5. Și au zis Leviții Isus și Kadmiil, Vunea, Saravia, Savania, Oduia, Sehenia, Fezia: sculați-vă binecuvântați pre Domnul Dumnezeuul nostru din veac și până în veac, și vor binecuvânta numele slavei tale și-l vor înălța mai pre sus de cât toată binecuvântarea și lauda.

6. Și a zis Esdra: tu însuși ești Domnul singur cel ce ai făcut cerul și cerul cerului și toată starea lor, pământul și

toate câte sunt într'însul, mările și toate câte sunt într'însele, și tu înviezi toate, și ție ți se închină oștile cerurilor.

Isaia 44, 24; Fap. Ap. 17, 25, Apoc. 14, 7.

7. Tu ești Domnul Dumnezeu, tu ai ales pre Avram, și l-ai scos din țara Haldeilor, și i-ai pus numele lui Avraam.

Fac. 11, 31.

8. Și ai aflat inima lui credincioasă înaintea ta, și ai făcut cu el legătura, ca să-i dai lui și seminției lui, pământul Hananeilor, al Heteilor, al Amoreilor, al Ferezeilor, al levuseilor și al Ghergheseilor, și ai întărit cuvintele tale, că drept ești tu.

Fac. 15, 6.

9. Și ai văzut necazul părinților noștri în Eghipet, și ai auzit strigarea lor la marea Roșie.

Eșire 3, 7.

10. Și ai făcut semne și minuni, în Eghipet și în Faraon și în toate slugile lui și întru tot poporul pământului lui, că ai cunoscut, că s'a semețit asupra lor, și ți-ai făcut ție nume ca în ziua aceasta.

Eșire 7, 9-12.

11. Și ai despărțit marea înaintea lor, și au trecut prin mijlocul mării ca pre uscat, și pre cei ce îi goneau pre dâșii, i-ai aruncat în adâncime, ca o piatră în apă mare.

Eșire 14, 21.

12. Și cu stâlp de nor i-ai povățuit pre ei ziua și cu stâlp de foc noaptea, ca să le lumineze lor calea pre care mergeau.

Eșire 13, 21.

13. Și pre muntele Sinaii te-ai pogorât și ai grăit către dâșii din cer și le-ai dat lor judecăți drepte și legile adevărului, porunci și îndreptări bune.

Eșire 19, 20 și 20, 1, 2.

14. Și sâmbăta ta cea sfântă le-ai arătat lor, porunci și îndreptări și lege le-ai dat lor, prin mâna lui Moisi robul tău.

15. Și pâine din cer le-ai dat spre hrana lor, și apă din piatră le-ai scos întru setea lor, și le-ai zis lor: să intre să moștenească pământul, la care ai întins mâna ta să-l dai lor.

Eșire 16, 14.

16. Și aceia și părinții noștri s'au semețit și s'au întărit cerbicea lor, și n'au ascultat de poruncile tale.

17. Și n'au luat aminte să asculte, și nu s'au adus aminte de minunile, care ai făcut întru ei, și s'au întărit cerbicea lor și s'au făcut loruș căpetenie să se întoarcă la robia lor în Eghipet, iar tu cel ce ești îndelung răbdător Dumnezeu milelor și al îndurărilor și mult milostiv, nu i-ai părăsit pre ei.

Eșire 34, 7; A 2 Lege 32, 18; Ps. 77, 14.

18. Și iarăși s'au făcut loruș vițel turnat, și au zis: aceștia sunt dumnezeii cei ce ne-au scos pre noi din Eghipet, și au făcut hule mari.

Eșire 32, 1, 4.

19. Ci tu cu îndurărilor tale cele multe nu i-ai părăsit pre ei în pustie, stâlpul cel de nor nu l-ai abătut dela ei ziua, ca să-i povățuiască pre cale, și stâlpul cel de foc noaptea, ca să lumineze calea lor pre care mergeau.

Eșire 13, 22; și 40, 35.

20. Și duhul tău cel bun le-ai dat, ca să-i înțelepțești pre ei, și manna ta n'a lipsit din gura lor, și apă le-ai dat întru setea lor.

21. Și patruzeci de ani i-ai hrănit pre ei în pustie, nu le-a lipsit lor nimica, hainele lor nu s'au învechit și încălțămintele lor nu s'au spart.

Eșire 16, 35; A 2 Lege 8, 4; 29, 5.

22. Și le-ai dat lor împărăție, și noroadă le-ai împărțit lor, și au moștenit pământul lui Sion împăratul Ezechiei și pământul lui Og împăratul Asurului.

Num. 21, 21, 33.

23. Și pre fiii lor i-ai înmulțit ca stelele cerului, și i-ai băgat pre ei în pământul care l-ai făgăduit părinților lor, și l-au moștenit pre el.

Fac. 22, 17.

24. Și au intrat fiii lor, și au moștenit pământul, și ai pierdut dinaintea lor pre cei ce lăcuiau pământul Hananeilor, și i-ai dat pre ei în mâinile lor, și pre împărații lor și pre noroadele pământului, să le facă lor după cum va plăcea înaintea lor.

25. Și au luat cetăți înalte și pământ gras, și au moștenit case pline de toate bunătățile, puțuri săpate, vii și maslineturi și tot lemnul de mâncat în mulțime, și au mâncat și s'au săturat și s'au îngrășat și s'au desfătat cu bunătatea ta cea mare.

26. Și s'au schimbat și s'au depărtat dela tine, și au lepădat legea ta la spatele lor, și pre prorocii tăi i-au ucis, cari le mărturiseau lor, ca să-i întoarcă pre ei la tine, și au făcut hule mari.

Daniil 9, 5; Mat. 23, 31, 37.

27. Și i-ai dat pre ei în mâna celor ce-i necăjesc pre dânșii, și i-au necăjit pre dânșii și au strigat către tine în vremea necazului lor, și tu din cerul tău i-ai auzit, și cu îndurările tale cele mari le-ai dat lor mântuire, și i-ai scos pre ei din mâna celor ce-i necăjeau pre ei.

28. Și dacă s'au odihnit, iarăși s'au întors a face ce este rău înaintea ta, și i-ai lăsat pre ei în mâinile vrăjmașilor lor, și i-au stăpânit pre ei, și iarăși au strigat către tine, și tu din cer i-ai auzit și i-ai izbăvit pre ei cu îndurările tale cele multe.

29. Și le-ai mărturisit lor, ca să-i întorci pre ei la legea ta; iar ei s'au semețit și n'au ascultat, ci împotriva poruncilor tale și a judecăților tale au păcătuit, care de le va face omul, viu va fi într'însele, și ș'au tras umărul înapoi și cerbicea lor ș'au învărtoșat și n'au ascultat.

Lev. 18, 5; Iezech. 20, 11.

30. Și i-ai îngăduit pre ei ani mulți, și le-ai mărturisit lor cu duhul tău prin prorocii tăi, și n'au ascultat și i-ai dat pre ei în mâna poporului pământului.

4 Împ. 17, 13.

31. Ci tu pentru îndurările tale cele multe, nu i-ai făcut pre ei să se sfârșească și nu i-ai părăsit pre ei, că puternic ești și milostiv și îndurat.

32. Și acum Dumnezeu nostru cel tare, cel mare, cel puternic și înfricoșat, cel ce păzești legătura ta și mila ta, să nu fie puțin înaintea ta tot necazul, care ne-a aflat pre noi și pre împărații noștri și pre căpeteniile noastre și pre preoții noștri și pre prorocii noștri și pre părinții noștri și pre tot poporul tău, din zilele împăraților lui Asur și până în ziua aceasta.

33. Și tu drept ești întru toate cele ce vin asupra noastră, că tu ai făcut adevărul și noi am păcătuit.

A 2 Lege 32, 4.

34. Și împărații noștri și căpeteniile noastre și preoții noștri și părinții noștri n'au plinit legea ta și n'au băgat în seamă poruncile tale și mărturiile tale, care le-ai mărturisit lor.

35. Și ei întru împărăția ta și întru bunătatea ta cea multă, care le-ai dat lor, și în pământul cel larg și gras, care l-ai dat înaintea lor, n'au slujit ție și nu s'au întors dela năravurile lor cele rele.

36. Iată astăzi suntem robi, și pământul care l-ai dat părinților noștri ca să mănânce rodul lui și bunătățile lui, iată suntem robi pre el.

37. Și rodurile lui cele multe se aduc împăraților, pre cari i-ai pus preste noi pentru păcatele noastre, și preste trupurile noastre stăpânesc și preste vitele noastre, precum le place, și suntem în necaz mare.

38. Și toate acestea le adevărim și le scrim și le pecetluiesc căpeteniile noastre, Leviții noștri și Preoții noștri.

CAP. 10.

Pecetluirea legăturii cei nouă.

Și cei ce au pecetluit erau: Neemia cârmuitorul fiul lui Ahalia,

2. Și Sedechia fiul lui Araia și Azaria și Ierimia și Fasur.

Esdra 2, 62.

3. Amaria, Melhia,

4. Attus, Sevani, Maluh,

5. Iram, Meromot, Avdia,

6. Daniil, Ganaton, Varuh,

7. Mesulam, Avia, Miamin,

8. Maazia, Velgai, Samaia, aceștia sunt Preoții.

9. Iar Leviții sunt: Isus fiul lui Azania fiul lui Vaneu, între fiii lui Inadad, Kadmiil,

10. Și frații lor Savonià, Oduia Kalitan, Felia, Anan,

11. Miha, Roov, Asevia,

12. Zakhor, Saravia, Savania,

13. Odua, fiii lui Vanuia.

14. Căpeteniile poporului lui: Foros, Eaat, Moav, Ilam, Zatuia.

15. Fiii lui Vani: Asgad, Vivai,

16. Adania, Vagoi, Idin,

17. Atir, Ezechia, Azur,

18. Oduia, Isam, Visi,

19. Arif, Anatot, Navai,

20. Megafis, Mesulam, Izir,

21. Mesozevil, Saduc, Iedua,

22. Faltia, Anan, Anea,

23. Osie, Anania, Asuv,

24. Alois, Falai, Sovic,

25. Reum, Esavana, Maasia,

26. Aia, Ainan, Iram,

27. Maluh, Iram, Vaana.

28. Și celalt popor Preoții, Leviții și portarii, cântăreții și Natinimii și tot cel ce mergea dela poporul pământului, la legea lui Dumnezeu, femeile lor, fiii lor și fetele lor.

29. Tot cel ce știa și pricepea, se întărea asupra fraților săi, și i-a jurat pre ei, și s'au legat cu blestem și jurământ,

ca să umble în legea lui Dumnezeu, care s'a dat prin mâna lui Moisi robul lui Dumnezeu, ca să păzească și să facă toate poruncile Domnului Dumnezeului nostru, și judecățile lui și îndreptările lui.

Is. Navì 24, 15.

30. Și ca să nu dăm fetele noastre neamurilor pământului, și fetele lor nu le vom lua fiilor noștri.

Eșire 34, 16.

31. Și dela noroadele pământului care aduc negoțuri și ori ce marfă în ziua sâmbetei ca să vînză, să nu cumpărăm dela dânșii sâmbăta și în zi sfântă, și vom lăsa anul al șaptelea, și cererea a toată datoria.

Eșire 20, 10; A 2 Lege 15, 1.

32. Și să punem asupra noastră îndatoriri, ca să dăm a treia parte de drahmă pe an la slujba casei Dumnezeului nostru.

33. Pentru pâinele punerii înaintea și pentru jertfa cea necurmată și pentru toată arderea cea de pururea a sâmbetelor și a lunilor nouă la sărbători, și pentru cele sfinte și la cele pentru păcate, ca să se curețe Israil, și pentru lucrurile casei Dumnezeului nostru.

34. Și am aruncat sorți cine să aducă lemne pentru jertfă; Preoții și Leviții și poporul să aducă în casa Dumnezeului nostru fiecare din casele noastre părintești la vreme preste an să arză pre jertfelnicul Domnului Dumnezeului nostru precum este scris în lege.

35. Și să aducem pârga roadelor pământului nostru și pârga rodului a tot pomul pe fiecare an în casa Domnului.

Eșire 23, 19.

36. Și pre cei întâiu născuți din fiii noștri și din vitele noastre, precum este scris în lege, și pre cei întâiu născuți din boii noștri și din turmele noastre, să aducem în casa Dumnezeului nostru Preoților și celor ce slujesc în casa Dumnezeului nostru.

Eșire 13, 2.

37. Pârnga grânelor noastre și cele dintâiu roduri ale noastre din tot pomul, din vin și din untuldelemn să le aducem Preoților la cămara casei Dumnezeului nostru, și zeciuelele pământului nostru Leviților, care le vor zeciui Leviții în toate cetățile robiei noastre.

Lev. 23, 17; Num. 18, 24.

38. Și va fi preotul fiul lui Aaron cu levitul întru zeciuiala levitului, și Leviții vor aduce zeciuială din zeciuială în casa Dumnezeului nostru în vistierie în casa lui Dumnezeu.

Num. 18, 26.

39. Că în cămări vor băga fiii lui Israil și fiii lui Levî pârnga grâului și a vinului și a untulidelemn, unde sunt vasele cele sfinte, și Preoții și slujitorii și portarii și cântăreții, și nu vom părăsi casa Dumnezeului nostru.

Num. 18, 26.

CAP. 11.

Scrierea locuitorilor din Ierusalim și din celelalte cetăți.

Și au șezut căpeteniile poporului în Ierusalim, și celalt popor a aruncat sorți să aducă unul din zece, să șază în Ierusalim cetatea cea sfântă, iar celelalte nouă părți într'alte cetăți.

Mat. 4, 5.

2. Și bine a cuvântat poporul pre toți oamenii, cari au voit a ședeà în Ierusalim.

3. Și acestea sunt căpeteniile țării care au șezut în Ierusalim, iar în celelalte cetăți ale Iudei au șezut fiecare în moșia sa, în cetățile sale Israil, Preoții, Leviții și Natinimii și fiii slugilor lui Solomon.

Esdra 2, 55.

4. Și în Ierusalim au șezut din fiii lui Iuda și din fiii lui Veniamin. Din fiii lui Iuda, Ataia fiul lui Azia, fiul lui Zaharia, fiul lui Samaria, fiul lui Safatia, fiul lui Maleleil.

5. Și din fiii lui Fares: Maasia fiul lui Varuh, fiul lui Halaza, fiul lui Ozia, fiul lui Adaia, fiul lui Ioariv, fiul lui Zaharia, fiul lui Siloni.

6. Toți fiii lui Fares, cari șed în Ierusalim, patru sute șasezeci și opt bărbați de oaste.

7. Și aceștia sunt fiii lui Veniamin: Silo fiul lui Mesulam, fiul lui Ioad, fiul lui Fadaia, fiul lui Koleia, fiul lui Maasiu, fiul lui Etil, fiul lui Iesia.

8. Și după el Ghive, Sili, nouă sute douăzeci și opt.

9. Și Ioil fiul lui Zehri priveghetor preste dâșii, și Iuda fiul lui Asana, al doilea preste cetate.

10. Din Preoți: Iadia fiul lui Ioariv, Iahin.

11. Sarea fiul lui Elhia, fiul lui Mesulam, fiul lui Saduc, fiul lui Mariot, fiul lui Aitov în preajma casei lui Dumnezeu.

12. Și frații lor, cari fac lucrul casei, opt sute douăzeci și doi, și Adaia fiul lui Ieroam, fiul lui Falalia, fiul lui Amasî, fiul lui Zaharia, fiul lui Fassur, fiul lui Melhia.

13. Și frații lui căpeteniile caselor părintești, două sute patruzeci și doi, și Amasia fiul lui Esdriil, fiul lui Zahiu, fiul lui Mesarimit, fiul lui Emir.

14. Și frații lui ostași viteji o sută douăzeci și opt, și priveghetori preste dâșii Vadiil, fiul lui Ghedolim.

15. Și din Leviți Samaia fiul lui Asuv, fiul lui Esri, fiul lui Asavie, fiul lui Vuni.

16. Și Savateos și Iozavat din căpeteniile Leviților preste lucrurile casei lui Dumnezeu cele din afară.

17. Și Mattania feciorul lui Miha, fiul lui Zavdi, fiul lui Asaf, mai mare preste cântăreți și Iuda preste rugăciuni și Vacvuchia al doilea dintre frații lui, și Avda fiul lui Samuia, fiul lui Galei, fiul lui Iedudun.

18. Toți Leviții în cetatea cea sfântă, două sute optzeci și patru.

19. Și portarii: Acuv, Telamin și frații lor, cari păzesc la porți, o sută șaptezeci și doi.

20. Iar ceilalți Israilteni și Preoții și Leviții în toate cetățile Iudei fiecare la moșia sa.

21. Și Natinimii cari au lăcuit în Ofla și Sia și Gusfa preste Natinimi.

22. Și priveghetori Leviților în Ierusalim Ozi fiul lui Vani, feciorul lui Asavia, feciorul lui Matania, Miha din fiii lui Asaf, cei ce cântă la slujba casei lui Dumnezeu,

23. Că erà poruncă dela împăratul pentru dânșii, ca să rămână statornică pentru cântăreții ce se cuveneà să cânte în fiecare zi.

Esdra 7, 21.

24. Și Fataia feciorul lui Vasiza din fiii lui Azara, fiul lui Iuda, erà dregătorul împăratului întru tot ce erà de trebuință poporului.

25. Și din fiii lui Iuda cari aveau sălașele la sate în țarina lui au lăcuit în Kariatarve și în satele lui și în Davon, și în satele lui și în Kavziil și în satele lui.

26. Și în Iisu și în Moloda și în Vitfalat,

27. Și în Asarsual și în Virsavee și în satele ei,

28. Și în Sichelag și în Mainime și în satele ei,

29. Și în Ieremon și în Saraa și în Ierimut.

30. Și în Zanua și în Odolam și în satele lor și în Lahis și în țarinele lui, în Azeca și în satele ei, și au tăbărit în Virsavee până la râpa Enom.

31. Și fiii lui Veniamin dela Gavaa, în Mahmas, în Ghea, în Vetil și în satele lui,

32. Și în Anatot, în Nov, în Ania.

33. În Asor, în Rama, în Ghetaim.

34. În Adod, în Sevoim, în Navalat, în Lida,

35. Și în Ono și în Ghiorasim.

36. Și din Leviți în părțile lui Iuda și ale lui Veniamin.

CAP. 12.

Numele Preoților și Leviților. Sființirea cetății. Rândul îngrijitorilor de cele sfinte.

Aceștia sunt Preoții și Leviții, cari s'au suit cu Zorovavel fiul lui Salatiil și cu Isus: Saraia, Ieremia, Esdra,

2. Amaria, Maluh, Attus,

3. Sehenia, Reum, Marimot,

4. Addaia, Ghiniton, Avia,

5. Miamin, Maadia, Velga,

6. Samaia, Ioiariv, Iedea,

7. Salau, Ammoc, Helchia, Oduia, aceștia sunt căpeteniile Preoților și frații lor în zilele lui Isus.

8. Și Leviții: Isus, Vanui, Kadmiil, Saravia, Iodae, Mattania, preste cântăreți el și frații lui.

9. Și Vacvut, Kias și Umni și frații lor, fiecare în slujba sa.

10. Și Isus a născut pre Ioachim, și Ioachim a născut pre Eliasav, și Eliasav a născut pre Iodae,

11. Și Iodae a născut pre Ionatan, și Ionatan a născut pre Adu.

12. Și în zilele lui Ioachim erau frații lui Preoții și căpeteniile caselor părintești: a lui Saraia, Amaria; a lui Eremia, Anania,

13. A lui Esdra, Mesulam; a lui Amaria, Ioanan;

14. A lui Amaluh, Ionatan; a lui Sehenia Iosif;

15. A lui Are, Manas; a lui Mariot, Elcan;

16. A lui Adadai, Zaharia; a lui Ganatot, Mesolam;

17. A lui Avia, Zehri; a lui Miamin, Moadai, Feleti;

18. A lui Valgas, Samuè; a lui Semia, Ioanatan;

19. A lui Ioariv, Mettanai; a lui Edio, Ozi;

20. A lui Salai, Calai; a lui Ameh, Aved;

21. A lui Elchia, Asavia; a lui Oduia, Natanail.

22. Leviții: în zilele lui Eliasiv, Iodae și Ioa și Ioanan și Idua, scriși căpetenii ale caselor părintești și Preoții întru împărăția lui Darie Persul.

23. Fiii lui Levi căpetenii caselor părintești scriși în cartea faptelor anilor și până în zilele lui Ioanan fiul lui Elisue.

1 Paralip. 9, 10-13.

24. Și căpeteniile Leviților: Asavia, Saravia și Isus; iar în preajma lor fiii lui Kadmiil și frații lor rânduiți fiecare a cânta

și a lăudă după porunca lui David omul lui Dumnezeu.

25. Mattania și Vacvuchia, Avdia, Mesolam, Telmon.

26. Accuv păzitorii porților, când am adunat eu pre portarii aceștia era în zilele lui Ioachim feciorul lui Isus, feciorul lui Iosedec, și în zilele lui Neemia mai marele și a lui Esdra preotul și cărturarul.

27. Și la sfîntirea zidului Ierusalimului au căutat pre Leviți în locurile lor, ca să-i aducă în Ierusalim să facă sfîntire și veselie, cu mulțămită, cu cântări, cu chimvale cu psaltire și cu alăute.

28. Și s'au adunat fiii cântăreților cei din prejurul Ierusalimului, și cei dela sălașurile lui Netofati.

29. Și dela Vetgalgal și din țarinile lui Gava și Azmot, că sălașuri au fost zidit loruși cântăreții în Ierusalim.

30. Și s'au curățit Preoții și Leviții, și au curățit pre popor și pre portari și zidul.

31. Și aduseră pre boierii Iudei pre zid, și au așezat două cete mari spre laudă, și trecură deadreapta pre zidul porții gunoiului.

32. Și au mers dinapoia lor Osaia și jumătate din boierii Iudei.

33. Și Azaria, Esdra și Mesolam.

34. Și Iuda, Veniamin, Samaia și Ieremia.

35. Și din fiii Preoților cu trâmbițe; Zaharia fiul lui Ionatan, fiul lui Samaia, fiul lui Mattania, fiul lui Mihea, fiul lui Zachur, fiul lui Asaf.

36. Și frații lui Samaia și Oziil, Ghelol, Iama, Natanail, Iuda și Anani cântând cu uneltele cântărilor lui David omul lui Dumnezeu și Esdra cărturarul, înaintea lor pre poartă cântând în preajma lor.

37. Și s'au suit pre scările cetății lui David pre suișul zidului deasupra casei lui David, și până la poarta apei despre răsărit.

38. Și a doua ceată de cântăreți se duceă întâmpinându-i, și eu după dânsa și jumătate din popor deasupra zidului pre deasupra turnului Tanurimi, și până la zidul cel lat.

39. Și deasupra porții lui Efraim și pre la poarta cea veche și pre la poarta peștilor și pre la turnul lui Anameil, și dela turnul Mia până la poarta oii, și au stătut la poarta închisorii.

3, 1; Ierem. 31, 39.

40. Și au stătut amândouă cetele cântăreților în casa lui Dumnezeu și eu și jumătate din căpetenii cu mine,

41. Și Preoții: Eliachim, Maasia, Miamin, Mihea, Elion, Zaharia, Anania cu trâmbiță.

42. Și Maasia, Simias, Eleazar, Ozi, Ioanan, Melhia, Eliamia și Ezur, și s'au auzit cântăreții și Ezria cârmuitorul lor cântând și lăudând.

43. Și au junghiat în ziua aceea jertfe multe, și s'au veselit, că Dumnezeu i-au veselit pre dânșii tare, și femeile lor și fiii lor s'au veselit, și s'a auzit de departe veselie din Ierusalim.

44. Și au rânduit în ziua aceea bărbați preste cămările vistieriei, preste pârgă și preste zeciuială, ca să adune într'însele din țarinile cetăților, părțile Preoților și Leviților, că veselie eră în Iuda, pentru Preoți și pentru Leviții cei ce stau.

45. Și au păzit rânduețele casei Dumnezeului lor și rânduețele curățirei, și pre cântăreți și pre portari, precum a poruncit David și Solomon fiul lui.

1 Paral. 25, 1, 2.

46. Că în zilele lui David, Asaf din început a fost rânduit căpetenie cântăreților spre cântarea și lauda lui Dumnezeu.

47. Și tot Israilul în zilele lui Zorovavel și în zilele lui Neemia, dà părți cântăreților și portarilor ce se cuveneà pre fiecare zi și împărțeà Leviților, și Leviții împărțeau fiilor lui Aaron.

CAP. 13.

Râvna lui Neemia pentru îndreptarea năravurilor.

În ziua aceea s'a cetit în cartea lui Moisi la auzul poporului, și s'a aflat scris într'însa, ca să nu între Amonitenii și Moavitenii în adunarea lui Dumnezeu până în veac.

A 2 Lege 23, 3.

2. Pentru că n'au ieșit înaintea fiilor lui Israil cu pâine și cu apă, și au năimit asupra lor pre Valaam ca să-i blesteme, și au întors Dumnezeul nostru blestemul întru binecuvântare.

Num. 22, 6.

3. Și a fost după ce au auzit legea, s'a osebit toată amestecătura în Israil.

4. Și mai nainte de aceasta Eliasiv preotul care lăcuiă în vistieria casei Dumnezeului nostru de aproape fiind lui Tovia,

5. I-a făcut lui cămară mare, și puneă acolo mai nainte pâinea și tămâia și vasele și zeciuiala grâului și a vinului și a untului de lemn, care erau hotărâte pentru Leviți și pentru cântăreți și pentru portari, și pârga Preoților.

6. Ci la toate acestea n'am fost în Ierusalim, că în anul al treizeci și doi al lui Artacsasta împăratul Vavilonului, am venit la împăratul, și după puțină vreme m'am cerut la împăratul.

7. Și am venit în Ierusalim și am înțeles de răutatea, care o a făcut Eliasiv, făcând lui Tovia cămara în curtea casei lui Dumnezeu.

8. Și rău mi-a părut foarte, și am aruncat toate uneltele casei lui Tovia afară din vistierie.

9. Și am zis să curețe vistieriile, și am întors acolo vasele casei lui Dumnezeu, pâinea și tămâia.

10. Și am cunoscut că părțile Leviților nu s'au dat, și s'a dus fiecare la țarina sa, Leviții și cântăreții, cari făceau slujba.

11. Și m'am certat cu mai marii oștirii, și am zis: pentrucă s'a părăsit casa lui Dumnezeu? Și i-am adunat pre ei, și i-am pus pre ei la starea lor.

12. Și tot Iuda a adus zeciuiala grâului și a vinului și a untului de lemn la vistierie.

13. Și am pus preste vistierii pe Selemia preotul și pe Sadoc cărturarul, și dintru Leviți, pre Fadeia și supt mâna lor pre Anan fiul lui Zachur, fiul lui Mattanie, că credincioși s'au socotit având sarcina să împartă fraților lor.

14. Adu-ți aminte Dumnezeule de mine întru aceasta, și să nu se șteargă mila mea, care am făcut cu casa Domnului Dumnezeului meu și cu rânduețele ei.

4 Împ. 20, 3.

15. Și în zilele acelea am văzut în Iuda călcând teascuri sâmbăta, și aducând snopi și încărcând pre măgari, vin, struguri și smochine și alte sarcini aducând în Ierusalim în ziua sâmbetei, și i-am muștrat că vindeau în acea zi cele de mâncare.

16. Și Tirienii, cari ședeau în Ierusalim, aduceau pește și alte lucruri de vânzare, vindeau sâmbăta fiilor Iudei și în Ierusalim.

17. Și m'am certat cu cei mai de frunte ai fiilor lui Iuda, și le-am zis lor: ce este acest lucru rău, carele faceți voi de spurcați ziua sâmbetei?

Lev. 19, 30.

18. Au nu așa au făcut părinții noștri, și au adus preste dânșii Dumnezeul nostru și preste noi și preste cetatea aceasta, toate relele acestea? Și voi adăogați mânie preste Israil, spurcând sâmbăta.

19. Și a fost când se puseră porți în Ierusalim, mai nainte de sâmbătă, și am zis de s'au închis porțile; și am zis: să nu le deschiză până după sâmbătă, și din slugile mele am pus la porți, ca să nu aducă sarcini în ziua Sâmbetei.

Lev. 23, 32; Ierem. 17, 21.

20. Și au mas preste noapte toți schimbătorii și cei ce vindeau afară de Ierusalim de câteva ori.

21. Și i-am muștrat pre ei, și am zis către ei: pentrue voi mâneți în preajma zidului? De veți mai face aceasta, voi întinde mâna mea asupra voastră. Din vremea aceea n'au mai venit Sâmbăta.

22. Și am zis Leviților cari se curăteau, să vie să păzească porțile și să sfințească ziua sâmbetei. Pentru aceasta adu-ți aminte de mine Dumnezeuul meu, iartă-mă după mulțimea milei tale.

23. În zilele acelea am văzut Jidovi, cari ș'au luat femei Azotinence, Amonitence și Moavitence.

Esdra 9, 2.

24. Și fiii lor jumătate grăiau azotinește, și nu știau grăi jidovește, ci după limba fiecărui norod.

25. Și m'am certat cu dânșii și i-am blestemat pre dânșii, și am bătut dintru ei bărbați și le-am smuls părul și i-am jurat pre Dumnezeu, să nu dați fetele voastre feciorilor lor, și să nu luați din fetele lor feciorilor voștri și vouă.

26. Au nu așa a păcătuît Solomon împăratul lui Israil? În neamuri multe nu eră împărat asemenea lui, și iubit lui Dumnezeu eră, și l-a fost pus pre el Dumnezeu împărat preste tot Israilul, și pre acesta l-au abătut muierile cele de alt neam.

3 Împ. 3, 1, 11, 1.

27. Încai de voi să nu auzim că faceți toată răutatea aceasta, ca să păcătuiți împotriva Dumnezeuului nostru ținind muieri de alt neam.

3 Împ. 11, 4.

28. Și unul din fiii lui Ioadă a lui Elisuv preotul cel mare eră ginere lui Sanavalat Uraniteanul, și l-am gonit pre el dela mine.

29. Adu-ți aminte de ei Dumnezeuul meu, pentru că au spurcat preoția și așezământul preoției și pre Leviți.

30. Și i-am curățit pre ei de tot cel de alt neam, și am pus rânduială Preoților și Leviților, fiecăruia după slujba lui.

31. Și pentru lemnele ce se aduc la jertfe în vremi hotărâte și pentru cele de pârgă, adu-ți aminte de mine Dumnezeuul nostru spre bine.

CARTEA ESTIREI

Visul lui Mardoheu.

În anul al doilea al împărăției lui Artaxerxes cel mare, în ziua dintâiu a lunii lui Nisan, vis a văzut Mardoheu fiul lui Iair, al lui Semei, al lui Kiseu din neamul lui Veniamin, un jidov, care lăcuia în cetatea Susis, om mare slujitor în curtea împăratului, și era din robii pre cari i-a dus în robie Navuhodonosor împăratul Vavilonului din Ierusalim, împreună cu Iehonia împăratul Iudei, și acesta era visul lui: „iată glasuri și gâlceavă, trăznete și cutremur și turburare pre pământ, și iată doi balauri mari gata au venit înaintea amândoi să se lupte, și a fost glasul lor mare, și la glasul lor s’au gătit toate neamurile de război, ca să bată neamul celor drepti, și iată a fost ziua aceea zi de întunecare, de necaz, de nevoie și de chin, și turburare mare a fost pre pământ, și s’a turburat tot neamul cel drept temându-se de relele lor, și s’a gătit de perire și a strigat către Dumnezeu, și de strigarea lor, părea că s’a făcut dintr’un izvor mic, râu mare, apă multă și lumină, și soarele a răsărit, și cei smeriți s’au înălțat și au mâncat pre cei mândri“. Și s’a deșteptat Mardoheu după ce a văzut acest vis, și gândea ce vrea Dumnezeu să facă, și avea visul acesta în inimă și vrea să-l cunoască cu deamăruntul până în noapte, și s’a așezat Mardoheu în curte cu Gavata și cu Tara, amândoi famenii ai împăratului, cari păzeau curtea, și a auzit gândurile lor, și grijile lor a cercat și a înțeles că ei se gătesc să pună mâinile pre împăratul Artaxerxes, și a spus împăratului, și a întrebat împăratul pre amândoi famenii săi, și ei mărturisind, i-a spânzurat; și a scris împăratul cuvintele acestea spre pomenire, și Mardoheu încă a scris cuvintele acestea, și a poruncit împăratul lui Mardoheu să slujască, și i-a dat lui daruri pentru aceasta. Și era Aman al lui Aminadat Vugheul,

mărit înaintea împăratului, și cercă să facă rău lui Mardoheu și poporului lui, pentru cel doi fameni ai împăratului.

CAP. 1.

Astina lepădată de Artaxercs.

Și a fost după cuvintele acestea în zilele lui Artaxercsu: acest Artaxercs stăpâneà dela India o sută douăzeci și șapte de țări.

2. Într'acele zile când a șezut în scaun împăratul Artaxercs în cetatea Susis,

3. În anul al treilea al împărăției sale, făcut-a ospăț mare prietenilor săi și celorlalte neamuri și celor măriți ai Perșilor și ai Midilor, boierilor și domnilor.

Est. 2, 18.

4. Și după aceasta le-a arătat lor avuția împărăției sale și mărirea desfătării bogăției sale, într'o sută și optzeci de zile.

5. Iar când s'au plinit zilele nunții, a făcut împăratul ospăț neamurilor, celor ce s'au aflat în cetate șase zile, în curtea casei împăratului.

6. Împodobită cu perdele de vison și cu verzi întinse pre funii de in și de mohorîte, pre belciuge de aur și de argint, pre stâlpi de marmură și de piatră.

7. Paturi de aur și de argint pre pardoseală de piatră de smaragd și de pinin și de piatră de parin, și așternuturi strălucite cu împestrituri înflorite în prejur trandafiri revărsați.

8. Pahar de aur și de argint și de antracs pahar pus înainte de treizeci de mii de talanți, vin mult și dulce care beà însuș împăratul, iar băutura aceasta nu după legea cea obișnuită se făcea, ci așa a vrut împăratul, și a poruncit dregătorilor casei, ca să facă voea lui și a oamenilor.

9. Și Astina împărăteasa a făcut ospăț femeilor în curțile împărătești unde erà împăratul Artaxercsu.

10. Iar în ziua a șaptea vesel fiind împăratul a zis lui Aman, Vazan, Tarra, Varazi, Zatoita, Avataza, Tarava, celor șapte fameni slujitori ai săi.

11. Să aducă pre împărăteasa la dânsul să o facă pre ea împărăteasă, și să-i pue ei diademă, și să arate boierilor și neamurilor frumusețile ei, că eră frumoasă.

12. Și n'a ascultat de el împărăteasa ca să vie cu famenii, și s'a mâhnit împăratul și s'a mânieat.

13. Și a zis prietenilor săi, că acestea a grăit Astina: faceți dar pentru aceasta lege și judecată.

14. Și au venit la el Archezes și Sarsates și Malesear căpeteniile Perșilor și ale Midilor, cei de aproape ai împăratului, cari întâiu ședeau lângă împăratul.

Esdra 7, 14.

15. Și au spus lui după legi, cum se cade a face Astinei împărătesei, pentrucă n'a făcut cele ce i-a poruncit împăratul prin fameni.

16. Și a zis Muheu către împăratul și către căpetenii: nu numai împăratului a făcut strâmbătate Astina împărăteasa, ci și tuturor boierilor și povățuitorilor împăratului,

17. Că a spus lor cuvintele împărătesei și cum a grăit împotriva împăratului, deci dacă a grăit împotriva împăratului Artaxercsu,

18. Așa astăzi doamnele celelalte ale boierilor Perșilor și ale Midilor auzind cele ce a grăit ea împăratului, vor cuteză asemenea a necinsti pre bărbații lor.

19. Deci de i se pare bună împăratului porunca împărătească, să scrie după legile Midilor și ale Perșilor, și într'alt chip să nu facă, nici să mai intre împărăteasa la dânsul, și împărăția ei să o dea împăratul la o femeie mai bună decât dânsa.

Dan. 1, 8, 12, 15.

20. Și să se auză legea cea dela împăratul care va face întru împărăția sa, și așa toate femeile vor dà cinste bărbaților lor dela sărac până la bogat.

21. Și a plăcut cuvântul acesta împăratului și boierilor, și a făcut împăratul după cum a grăit Muheu.

22. Și a trimis în toată împărăția prin fiecare țară după graiul lor, ca să le fie lor frică în casele lor.

CAP. 2.

Estir în casa împăratului.

După cuvintele acestea a încetat mâniea împăratului, și n'a mai pomenit de Astina, aducându-și aminte ce a grăit și cum o a judecat pre ea.

2. Și au zis slugile împăratului:

3. Să se caute împăratului fețișoare curate, frumoase la chip și să pună împăratul dregători în toate țările împărăției sale, și să aleagă fețișoare frumoase la chip, în cetatea Susan la casa femeilor, și să le dea famenului împăratului păzitorul femeilor, și să le dea săpun și celelalte care sunt de lipsă.

4. Și femeia care va plăcea împăratului, va fi împărăteasă în locul Astinei, și a plăcut împăratului lucrul, și a făcut așa.

5. Și era un jidov în cetatea Susis, și numele lui Mardoheu al lui Iair, al lui Semia, al lui Kiseu, din neamul lui Veniamin.

6. El era din robii cei din Ierusalim, pre care i-a fost robit Navuhodonosor împăratul Vavilonului.

4 Împ. 24, 14.

7. Și era la el o copilă crescută, fata lui Aminadav fratele tatălui său, și numele ei Estir, și după ce au murit părinții ei, o a învățat pre ea ca să-i fie lui femeie, și era fețișoară frumoasă la chip.

8. Și când s'a auzit porunca împăratului s'au adunat multe fețișoare la Susa cetatea cea de supt mâna lui Gai, și s'a adus Estir la Gai păzitorul femeilor.

9. Și i-a plăcut lui fețișoara, și a aflat har înaintea lui, și a grăbit a da ei săpunul și partea, și pre cele șapte fete alese

ei dela împărăție, și o a împodobit pre ea bine și pre roabele ei în casa femeilor.

10. Și n'a arătat Estir neamul său, nici moșia sa, că Mardoheu poruncise ei să nu spue.

11. Și în toate zilele umblă Mardoheu prin curtea femeilor, ca să vază ce se va întâmpla Estirei.

12. Iar vremea fetei a intră la împăratul eră, după ce treceau douăsprezece luni, că așa se plinesc zilele socotinței, în șase luni se ungea cu ulei de mirsin, și în șase luni cu alte mirodenii și cu săpunurile femeilor.

13. Și atuncea intră la împăratul, și de-i zicea să o dea pre ea să meargă cu el dela casa femeilor până la casa împăratului.

14. Seara intră și dimineața se ducea la casa femeilor cea a doua, unde eră Gai famenul împăratului păzitorul femeilor, și mai mult nu intră la împăratul fără numai când o chema anume.

15. Și când s'a plinit vremea Estirei, fetei lui Aminadav fratele tatălui lui Mardoheu, ca să intre la împăratul, n'a lepădat nimica de cele ce i-a poruncit ei Famenul păzitorul femeilor, că Estir aflase har la toți cei ce o vedeau.

16. Și a intrat Estir la împăratul Artaxercsu în luna a douăsprezecea, care este Adar în anul al șaptelea al împărăției lui.

17. Și a iubit împăratul pre Estir, și a aflat har mai mult decât toate fecioarele, și i-a pus ei diadema cea femeiască.

18. Și a făcut împăratul ospăț tuturor prietenilor săi și căpeteniilor în șapte zile, înălțând nunta Estirei, și a ușurat dările la toți cei de supt împărăția lui.

Est. 1, 3.

19. Și Mardoheu slujă în curte.

20. Iar Estir n'a spus moșia sa, că așa i-a poruncit ei Mardoheu, să se teamă de Dumnezeu și să păzească poruncile lui precum făcea când era la el, și Estir n'a schimbat vieța sa.

21. Și s'au mânieat cei doi fameni ai împăratului, cari erau mai mari păzitorilor lui, că a pus înainte pre Mardoheu, și cercă să omoare pre împăratul Artaxercsu.

22. Aflând Mardoheu lucrul acela, l-a spus Estirei, și ea a spus împăratului sfatul lor.

23. Iar împăratul a cercetat pre cei doi fameni, și i-a spânzurat și a poruncit împăratul să însemne în cartea cea de pomenire, care eră în biblioteca împărătească, acest lucru bun al lui Mardoheu spre laudă.

CAP. 3.

Uneltirile lui Aman.

După acestea a mărit împăratul Artaxercsu pre Aman al lui Amadat Vugheul, și l-a înălțat pre el, și ședeà mai sus decât toți prietenii lui.

2. Și toți cei din curte se închinau lui, că așa a poruncit împăratul să facă, iar Mardoheu nu se închină lui.

3. Și au zis cei din curtea împăratului lui Mardoheu: pentruce n'ascuți de cele ce zice împăratul?

4. În toate zilele ziceau lui, și n'ascultă, și a spus lui Aman, că Mardoheu se împrotivește cuvintelor împăratului, și le-a spus lor Mardoheu că este jidov.

5. Și înțelegând Aman, cum că Mardoheu nu se închină lui, s'a mânieat foarte.

6. Și a vrut să piarză pre toți jidovii, câți erau supt împărăția lui Artaxercsu.

7. Și a făcut sfat în anul al doisprezecelea al împărăției lui Artaxercsu, și a aruncat sorți pre zile și pre luni, ca într'o zi să piarză neamul lui Mardoheu, și a căzut sorțul pe ziua a patrusprezecea a lunii lui Adar.

8. Și a grăit către împăratul Artaxercsu, zicând: este un neam risipit în neamuri în toată împărăția ta, și legile lor sunt streine de ale tuturor neamurilor, și de legile

împăratului n'ascultă, și nu folosește împăratului a-i lăsa pre ei.

9. De se pare împăratului poruncească să-i piarză pre ei, și eu voiu dà la vistieria împăratului zece mii de talanți de argint.

10. Și scoțând împăratul inelul l-a dat în mâna lui Aman să pecetluiască cele ce s'au scris asupra Jidovilor.

Est. 8, 2, 8; Fac. 41, 42.

11. Și a zis împăratul lui Aman: argintul ține-ți-l, iar cu neamul Jidovesc fă cum vrei.

12. Și s'au chemat scriitorii împăratului în luna întâiu a treisprezecea zi, și au scris cum a poruncit Aman mai marilor oștirei și căpeteniilor în toate țările dela India până la Etiopia la cele o sută și douăzeci și șapte de țări, căpeteniilor neamurilor în limbile lor, cu numele lui Artaxercsu împăratul.

13. Și s'au trimis prin purtătorii de cărți în toată împărăția lui Artaxercsu, să piarză neamul Jidovilor în ziua dintâiu a lunei a douăsprezecea, care este Adar, și să jefuiască averile lor.

Iar izvodul cărții este acesta: „Marele împărat Artaxercsu celor de la India până la Etiopia, a o sută douăzeci și șapte de țări, domnilor și căpeteniilor celor supuși împărăției lui acestea scrie: preste multe neamuri stăpânind și toată lumea biruind, am vrut nu cu semeția mărireii să mă înalț, ci mai vârtos cu liniște și cu blândețe pururea petrecând pre cei supuși în viață cu liniște totdeauna a-i așeză, și împărăția am vrut să o fac pacinică, și în ea să poată umblă până la margini, și să înnoesc pacea cea dorită tuturor oamenilor. Am întrebat pre sfetnicii mei, cum s'ar putea duce aceasta la îndeplinire? Cel ce la noi întrece pre ceilalți cu înțelepciunea și cu neschimbată bunăvoință și cu adevărită credință s'a dovedit și al doilea după împărăția mea cinstit, anume Aman, ne-a spus nouă cum că între toate neamurile din lume este amestecat un neam cu legile împotrivitor tuturor neamurilor, și poruncile împăraților

pururea nesocotindu-le, așa cât împărăția noastră, care fără de ponos ne nevoim să o cârmuim, nu se poate așeza. Socotind dar acest neam singuratic și osebit și celorlalți oameni împotrivnic, și după legi streine petrecând, împotrivindu-se lucrurilor noastre, și foarte rele răutăți săvârșind, în cât împărăția noastră pace și statornicie să nu poată aveà, am poruncit ca ori care se vor însemnà vouă în cărțile cele scrise de Aman, care este pus mai mare preste lucruri, și al doilea al nostru părinte, toți cu femei și cu prunci să piară cu toată sămânța de săbiile vrăjmașilor fără nici o milă și îngăduință, în ziua a patrusprezece a lunii a douăsprezecea Adar anul acesta.

Ca cei ce și mai nainte au fost, și acum sunt vrăjmași într'o zi cu sila pogorându-se la iad; de acì înainte neclătit și desăvârșit să ni se așeze lucrurile“.

14. Iar izvoadele cărților s'au dat în fiecare țară, și s'a poruncit la toate neamurile să fie gata în ziua aceasta.

15. Și se grăbeà lucrul la Susa, iar împăratul și Aman se desfătau, și cetatea se turburà.

CAP. 4.

Jalea și postul Jidovilor.

Mardoheu înțelegând ce s'a făcut, ș'a rupt hainele sale și s'a îmbrăcat cu sac și s'a presărat cu cenușă, și ieșind pre ulițele cetății, strigà cu glas mare: pierе neamul care nici o strămbătate n'a făcut.

2. Și a venit până la poarta împăratului, și a stătut, că nu erà lui slobod să intre în curte, având sac și cenușă.

3. Și în toată țara unde se vestise cărțile, strigare și tânguire și plângere mare erà Jidovilor, sac și cenușă au așternut loruși.

4. Și au intrat slujnicile și famenii împărătesei, și îi spuseră ei, iar ea s'a întristat dacă a auzit ce s'a făcut, și a

trimis să îmbrace pre Mardoheu, și să ia dela el sacul, dar el n'a crezut.

5. Deci Estir a chemat pre Ahrateu famenul său, care stă la ea, și l-a trimis, ca să înțeleagă dela Mardoheu adevărul.

6. Iar Mardoheu i-a spus lui ce s'a făcut, și făgăduința ce a făcut Aman împăratului să dea la vistierie zece mii de talanți, ca să piarză pre Jidovi.

7. Și izvodul poruncii dată în Susa, ca să-i piarză pre ei, l-a dat lui ca să-l arate Estirei, și a zis lui: să-i poruncească ei să intre să se roage împăratului, și să-l roage pentru popor aducându-ți aminte de zilele smereniei tale, cum te-ai hrănit cu mâinile mele, că Aman cel ce este al doilea după împăratul a grăit asupra noastră spre moarte, roagă pre Domnul, și grăește împăratului pentru noi, și ne izbăvește de moarte.

8. Și intrând Ahrateu, i-a grăit ei toate cuvintele acestea.

9. Și a zis Estir către Ahrateu: mergi la Mardoheu, și zì:

10. Că toate neamurile împărăției știi, cum că tot omul, sau femeia, care va intra la împăratul în curtea cea mai dinlăuntru nechemat, nu este lui mântuire, afară de acela, căruia va întinde împăratul toiagul cel de aur, acela se va mântui, și eu nu sunt chemată să intru la împăratul de sunt treizeci de zile.

Est. 5, 2; și 8, 4.

11. Și a spus Ahrateu lui Mardoheu, toate cuvintele Estirei.

12. Și a zis Mardoheu către Ahrateu, mergi și zì ei: Estir, să nu zici întru sineți, că te vei mântui singură întru împărăție afară din toți Evreii,

13. Că de nu vei ascultă într'această vreme, din altă parte ajutor și sprijineală va fi Evreilor, iar tu și casa tatălui tău veți pieri, că cine știe că tu te-ai făcut împărăteasă în vremea aceasta.

14. Și a trimis Estir pre cel ce a venit la ea să spue lui Mardoheu:

15. Mergi și adună pre Evreii cei din Susa, și postești pentru mine, și să nu mâncați nici să beți în trei zile, noaptea și ziua, și eu și roabele mele nu vom mânca, și atunci voi intra la împăratul împotriva legii făcând, măcar de va trebui să și pier.

16. Și ducându-se Mardoheu, a făcut cum i-a poruncit lui Estir.

Și s'a rugat Domnului, Mardoheu, pomenind toate lucrurile Domnului, și a zis: „Doamne, Doamne împărate atotțiitorule, toate sunt supt stăpânirea ta, și nu este cine să stea împotriva ta de vei vrea să mântuești pre Israil. Că tu ai făcut cerul și pământul și tot ce este minunat supt cer, și ești Domn tuturor, și nu este cine să stea împotriva ție Doamne. Tu toate le cunoști. Tu Doamne știi că nu din semeție, nici din trufie, nici din iubire de mărirea am făcut aceasta, ca să nu mă închin trufașului Aman. Că aș fi voit a sărută și talpele picioarelor lui pentru mântuirea lui Israil. Ci am făcut aceasta, ca să nu pui mărirea omului mai pre sus de mărirea lui Dumnezeu, și ca să nu mă închin nimănui, fără numai ție Domnul meu, nefăcând eu acestea din trufie. Și acum Doamne Dumnezeule Împăratul și Dumnezeul lui Avraam, fie-ți milă de poporul tău, că caută să ne strice pre noi, și poftesc să piarză moștenirea ta cea dintâiu, nu trece cu vederea partea ta, care o ai răscumpărat ție din Eghipt. Ascultă rugăciunea mea, și te îmblânzește spre moștenirea ta, întoarce plânsul nostru într-o bună petrecere, ca fiind vii, să laudăm numele tău Doamne, și să n'astupi gura celor ce te laudă pre tine. Și tot Israilul a strigat cu putere, că moartea lor este dinaintea ochilor lor.” Și Estir împărăteasa a alergat la Domnul fiind cuprinsă de frica morții, și lepădându-și hainele mărirei sale, s'a îmbrăcat cu haine de plâns și de jale, și în locul unsorilor celor frumoase, cu cenușă și cu gunoiu ș'a umplut capul său, și trupul său l-a smerit foarte, și tot locul desfătării sale l-a umplut de părul său cel smuls, și rugându-se Domnului Dumnezeului lui Israil, a zis: „Domnul meu și împăratul nostru tu ești singur,

ajută-mi mie cei singure, care n'am alt ajutor, fără numai pre tine, că peirea mea este înaintea mea. Eu am auzit dela tatăl meu în neamul părinților mei, că tu Doamne ai luat pre Israil din toate neamurile și pre părinții noștri din toți strămoșii lor întru moștenire vecinică, și le-ai făcut lor câte ai grăit.

Și acum am păcătuit înaintea ta, și ne-ai dat pre noi în mâinile vrăjmașilor noștri. Pentrucă am mărit pre dumnezeii lor, drept ești Doamne. Și acum nu s'au îndestulat cu amărăciunea robiei noastre, ci tu ai pus mâinile lor preste mâinele idolilor lor. Să strice făgăduința gurii tale, și să piarză pomenirea ta și să astupe gura celor ce te laudă pre tine și să stingă mărirea casei tale și a jertfelnicului tău. Și să deschiză gura neamurilor spre bunătățile celor deșarte, și să laude pre împăratul cel trupesc în veac. Nu dà Doamne schiptrul tău celor ce nu sunt, ca să nu râză de căderea noastră, ci întoarce sfatul lor asupra lor, și pre cel ce a început asupra noastră, pune-l spre pildă. Adu-ți aminte Doamne, și te arată nouă în vremea necazului nostru, și-mi dà mie îndrăsneală Împărate al dumnezeilor și a toată domniea Stăpâne. Dă cuvânt bine întocmit în gura mea înaintea leului, și schimbă inima lui spre ura celui ce se luptă asupra noastră, și spre pierderea lui și a celor ce sunt într'un gând cu el. Iar pre noi ne mântuește cu mâna ta, și-mi ajută mie cei singure, care n'am pre altul afară de tine Doamne cel ce pre toți cunoști și știi că am urât mărirea celor fărădelege, și urăsc patul celor netăiați împrejur și al tuturor celor de alt neam. Tu știi nevoia mea, că urăsc semnul trufiei mele care este pre capul meu în zilele vederii mele, urăscu-l ca pre o cârpă a unei femei, care are cele de preste lună, și nu-l port în zilele liniștii mele. Și n'a mâncat roaba ta la masa lui Aman, și n'am mărit ospățul împăratului, nici am băut vin din turnări. Și nu s'a veselit roaba ta din ziua în care m'am mutat aici până acum, fără numai întru tine Doamne Dumnezeul lui Avraam. Dumnezeule cel puternic preste toți, ascultă glasul celor

fără de nădejde, și ne mântuește pre noi din mâna celor ce caută să ne facă rău, și mă mântuește de frica mea.”

CAP. 5.

Estir la împăratul. Aman uneltește moartea lui Mardoheu.

Și a fost în ziua a treia după ce a fost în liniște rugându-se, s’a desbrăcat de hainele cele de întristare și s’a îmbrăcat în cele de mărire.

2. Și făcându-se strălucită, chemând pre văzătorul tuturor și mântuitorul Dumnezeu, a luat pre cele două slujnice, și pre una se rezemă, ca cum s’ar gingăși, iar cealaltă mergea după dânsa ridicând hainele ei.

3. Și ea rumenindu-se ca în floarea frumuseții sale, și fața ei blândă și foarte iubită, iar inima ei încremenită de frică.

4. Și intrând prin toate ușile, a stătut înaintea împăratului, și el ședeă pre scaunul împărăției sale, cu toate hainele împărătești îmbrăcat tot cu aur și cu pietre scumpe, și eră înspăimântător foarte.

5. Și ridicând el fața sa aprinsă de mânie, foarte mânios s’a uitat, și a căzut împărăteasa și s’a schimbat fața ei, în cât a leșinat și s’a plecat pre capul slujnicii, care mergea cu ea.

6. Și au mutat Dumnezeu duhul împăratului într-o blândețe, și sperându-se a sărit din scaunul său, și o a luat pre ea în brațele sale până ce ș’a venit în fire, și o mângâia pre ea cu cuvinte de pace, și a zis către ea: ce-ți este Estir? Eu sunt fratele tău, îndrăznește, nu vei muri, că de obște este porunca noastră apropiete-te.

7. Și ridicând toiagul cel de aur, l-a pus preste grumazii ei, și o a înbunat pre ea, și i-a zis: grăește-mi.

8. Și ea a zis lui: văzutu-te-am doamne, ca pre îngerul lui Dumnezeu, și s’a turburat inima mea de groaza mării tale, că minunat ești doamne, și fața ta este plină de daruri.

9. Și grăind ea, iar a căzut leșinată, iar împăratul s'a turburat, și toată curtea lui o mângâia pre ea.

10. Și a zis împăratul: ce vrei Estir, și ce ceri? Până la jumătate de împărăție mea, voi da ție.

Marc. 6, 23.

11. Zis-a Estir: zi însemnată este mie astăzi, deci de se pare împăratului să vie și împăratul și Aman la ospățul, care voi face eu astăzi.

12. Și a zis împăratul: grăbiți de chemați pre Aman, ca să facem cuvântul Estirei, și au mers amândoi la ospățul, care a zis Estir.

13. Iar la băutură a zis împăratul către Estir: ce vrei împărăteasă Estiro? Și voi face ție ca unor vrednici.

14. Iar ea a zis: cererea mea și rugăciunea mea este, că de am aflat har înaintea împăratului, să vie împăratul și Aman și mâine la ospățul, care voi face lor, și mâine voi spune acestea.

15. Și a ieșit Aman dela împăratul foarte vesel și voios, însă văzând Aman pre Mardoheu jidovul în curte, s'a mânieat foarte.

16. Și mergând la ale sale, a chemat pre prieteni și pre Zosara femeia sa.

17. Și le-a arătat lor avuția sa și mărirea, care împăratul o a dat lui, și cum l-a făcut pre el mai mare și povățuitor împărăției.

18. Și a zis Aman: n'a chemat împărăteasa cu împăratul pre nimeni la ospăț, fără numai pre mine, încă și mâine m'a chemat.

19. Ci aceasta mie nu-mi place, când văz pre Mardoheu jidovul în curte.

20. Și a zis către el Zosara femeia lui și prietenii: poruncește să se taie un lemn de cincizeci de coți, și mâine zì împăratului, și să se spânzure Mardoheu pre lemn, iar tu intră la ospăț cu împăratul și te veselește.

21. Și a plăcut lui Aman cuvântul, și a gătit lemnul.

CAP. 6.

Mardoheu în mare cinste.

Iar Domnul au depărtat somnul de la împăratul în noaptea aceea, și a zis slujitorului său, să aducă scrisorile cele de pomenire ale zilelor, să-i citească lui.

2. Și a aflat scrisorile cele ce s'au scris pentru Mardoheu, cum a spus împăratului pre cei doi fameni ai împăratului, când păzeau ei și căutau să-și pue mâinile lor pre Artaxercsu.

3. Și a zis împăratul: ce cinste sau dar am făcut lui Mardoheu? Și au zis slujitorii împăratului: nu i-ai făcut lui nimica.

4. Iar când întrebă împăratul pentru bunăvoirea lui Mardoheu, iată Aman eră în curte, și a zis împăratul: cine este în curte? Că venise Aman în curte, ca să zică împăratului, să spânzure pre Mardoheu pre lemnul care l-a gătit.

5. Și au zis slujitorii împăratului: iată Aman stă în curte, și a zis împăratul: chemați-l pre el.

6. Și a zis împăratul lui Aman: ce voiu face omului, pre care vreau eu să-l cinstesc?

7. Și a zis Aman întru sine: pre cine vrea împăratul să cinstească, fără numai pre mine?

8. Și a zis către împăratul: omul pre care vreă împăratul să-l cinstească, să aducă slugile împăratului veșmânt de vison, cu care se îmbracă împăratul, și cal pre care încalecă împăratul.

Daniil 5, 16, 29.

9. Și să-i deă unuia din prietenii cei cinstiți ai împăratului, și să îmbrace pre omul pre care iubește împăratul, și să-l pue călare pre cal, și să strige pre ulițele cetății, zicând: așa va fi la tot omul pre care împăratul voește a-l mări.

10. Și a zis împăratul lui Aman: bine ai grăit, așa fă lui Mardoheu jidovul, cel ce slujește în curte, și să nu lași să

treacă nici un cuvânt din cele ce ai grăit.

11. Și a luat Aman veșmântul și calul, și a îmbrăcat pre Mardoheu, și l-a suit pre el pre cal, și a trecut pre ulițele cetății, și a strigat zicând: așa va fi la tot omul, pre care împăratul vreà să-l mărească.

12. Și s'a înapoiat Mardoheu la curte, iar Aman s'a întors întru ale sale supărat asupra capului său.

13. Și a povestit Aman Zosarei femeii sale și prietenilor, cele ce s'au întâmplat, și au zis către el prietenii și femeia: de este din neamul Jidovilor Mardoheu, și ai început a te smeri înaintea lui, vei cădeà cu adevărat, și nu vei puteà să-ți izbândești asupra lui, că Dumnezeu cel viu este cu dânsul.

14. Încă grăind ei, au venit famenii și au grăbit pre Aman să meargă la ospățul, care l-a gătit Estir.

CAP. 7.

Aman spânzurat.

Și au intrat împăratul și Aman să ospăteze împreună cu împărăteasa.

2. Și a zis împăratul Estirei a doua zi când ospătà: ce este Estir împărăteasă? Și ce este cererea ta? Și ce este rugăciunea ta? Eu voiu dà ție până la jumătate de împărăția mea.

3. Și răspunzând Estir, a zis: de am aflat har înaintea împăratului, dăruiască-mi mie și poporului meu iertarea pentru care mă rog.

4. Că vânduți suntem, eu și poporul meu spre perire, spre jefuire și spre robie, noi și pruncii noștri să fim robi și roabe, și am cunoscut, că nu este vrednic vrăjmașul de curtea împăratului.

5. Și a zis împăratul: cine este acesta, care a îndrăsnit a face lucrul acesta?

6. Și a zis Estir: omul vrăjmaș Aman cel rău acesta este, iar Aman s'a cutremurat de împăratul și de împărăteasa.

7. Deci împăratul sculându-se dela masă a mers în grădină, iar Aman se rugă de împărăteasa și cerea milă, pentru că se vede a pre sine în primejdie.

8. Și s'a întors împăratul din grădină, iar Aman căzuse jos rugând pre împărăteasa, și a zis împăratul: încă și pre femeia mea o silește în casa mea? Iar Aman auzind s'a turburat.

9. Și a zis Vugatan unul din fameni, fiindcă acesta știa lemnul cel de spânzurat, că l-a fost văzut în casa lui Aman, când l-a chemat la cina împăratului, și întrebând de acela, a înțeles dela unul din slugi ce se gătește. Deci a zis către împăratul: iată și lemn a gătit Aman lui Mardoheu, celui ce a grăit pentru împăratul, și este ridicat de Aman lemnul de cincizeci de coți, și a zis împăratul: să fie spânzurat el pre dânsul.

10. Și a fost spânzurat Aman de lemnul care l-a fost gătit lui Mardoheu, și atunci a încetat mânia împăratului.

CAP. 8.

Răsbunarea Jidovilor.

În ziua aceea împăratul Artaxercsu a dăruit Estirei tot ce avea Aman vrăjmașul, și a chemat împăratul pre Mardoheu, că a spus Estir, că este rudenie cu el.

2. Și a luat împăratul inelul, care l-a luat dela Aman și l-a dat lui Mardoheu.

3. Și a pus Estir pre Mardoheu preste toate ale lui Aman, și adăogând a grăit către împăratul și a căzut la picioarele lui, și s'a rugat ca să strice răutatea lui Aman și câte a făcut el Jidovilor.

4. Și a întins împăratul Estirei toiagul cel de aur, și sculându-se Estir a stat înaintea împăratului.

5. Și a zis Estir: de ți se pare ție, și de am aflat har, să se trimiță și să se întoarcă cărțile cele trimise de Aman, care le-a scris să piarză pre Evreii cei din împărăția ta.

6. Că, cum voiu putea vedeă eu chinuirea poporului meu, și cum voiu putea să mă mântuiesc, când piere neamul meu?

7. Și a zis împăratul către Estir: dacă toate câte are Aman ți-am dat și ți-am dăruit ție, și pre el l-am spânzurat pre lemn, pentrucă a ridicat mâinile asupra Jidovilor, ce încă mai ceri?

8. Scrieți și voi cu numele meu, cum vă place, și pecetluiți cu inelul meu, că, câte se scriu din porunca împăratului și se pecetluiesc cu inelul meu, nimenea nu se poate împotivi aceloră.

9. Și s'a chemat scriitorii în luna dintâiu, care este Nisan în douăzeci și trei a anului acestuia, și s'au scris Evreilor, câte a poruncit dregătorilor casei și căpeteniilor domnilor dela India până la Etiopia, la o sută și douăzeci și șapte de domni în fiecare țară în limba lor.

10. Și s'a scris în numele împăratului și s'a pecetluit cu inelul lui, și a trimes scrisorile prin purtătorii de cărți,

11. Și le-a poruncit lor, ca să trăiască după legile lor în toată cetatea, și să-și izbândească, și vrășmașilor săi să le facă ce vreau, să-i piarză, să-i omoare cum vor socoti, să le jefuiască lucrurile și să pustiască țările vrășmașilor săi și să împărțească prăzile lor.

12. Pre cari i-au ucis într'o zi în toată împărăția lui Artaxercsu, în ziua a treisprezecea a lunii a douăsprezecea care este Adar.

13. Acesta este izvodul cărților celor scrise: marele împărat Artaxercsu celor ce sunt puși căpetenii preste o sută și douăzeci și șapte de țări, dela India până la Etiopia, și celor ce ale noastre cugetă, bucurie:

„Mulți cu prea multa făcătorilor de bine bunătate mai adesea cinstindu-se mai mult se trufesc. Și nu numai celor supuși nouă caută a le face rău, ei neputând suferi, ci și

asupra făcătorilor săi de bine se silesc a meșteșugi. Și mulțămirea nu numai dintre oameni stricându-o, ci și cu bunătățile, care le au semețindu-se și înălțându-se, de certarea cea urîtoare de rele a lui Dumnezeu, celui ce toate pururea le vede socotesc a fugi. Și de multe ori se întâmplă, ca pre cari stăpânitorul mai prieteni și mai credincioși i-a făcut, cărora cârma împărăției o a încredințat, pre domnii săi în foarte mari primejdii i-au băgat, fiindcă ar vrea a se folosi cu ei, pentru ca să-și izbândească strâmbătățile sale, cele deosebi, varsă sângele nevinovaților. Și înșală mintea stăpânitorilor lor, care nu știe de înșelăciune, și înțelepciunea cu viclenie și cu minciuni o amăgesc. Care lucru și din istoriile cele vechi, precum am arătat, și din cele ce sunt înaintea ochilor noștri se dovedește, cum că cu rele îndemnări ale unora bunăvoință a împăraților se întoarce spre rău. Pentru aceea purtând grije, ca cu toți oamenii din împărăția noastră să se ție pacea, nebăgând seamă de pârele, cu care se nevoiesc să ne înșale pre noi, osebind cele ce se pun înaintea ochilor noștri, socotindu-le cu blândă cercetare. Pentru aceea nu trebuie să gândiți, că din ușurarea minții noastre vine, de dăm porunci osebite, ci cum că după întâmplarea și lipsa vremilor, precum pofteste folosul deobște, judecăm. Și ca mai bine să înțelegeți ce zicem, Aman fiul lui Amadat, și cu mintea și cu neamul machidonean, și strein de sângele Perșilor, și bunătatea noastră cu tirănia întinând-o ca pre un nemernic l-am fost primit. Și făcându-se prieten nouă, a cunoscut iubirea noastră de oameni, care aveam spre tot neamul atâta, cât tatăl nostru s'a chemat, și de toți s'a cinstit al doilea după noi. Și într'atâta s'a înălțat cu semeția, în cât a vrut să ne lipsească și de împărăție și de viață. Și pre Mardoheu mântuitorul, și foarte marele făcător de bine al nostru, și pre cea fără de prihană soția împărăției noastre Estir cu tot neamul lor cu multe minciuni și meșteșugiri de înșelăciune i-a cerut spre pierzare. Gândind că dacă îi va omorî pre ei, ne va afla pre noi singuri, și împărăția Perșilor o va mută la

Machidoneni. Iar noi pre Jidovii, pre cari cel de trei ori spurcat i-a dat spre moarte, i-am aflat nu făcători de rele, ci prea cu drepte legi viețuind și fiind fii prea înaltului și prea marelui Dumnezeu celui viu, celui ce cu bună vrerea sa ne-au dat nouă și strămoșilor noștri împărăția. Nu veți asculta de cărțile cele trimise de Aman al lui Amadat, pentru care răutate a lui înaintea porților cetății Susilor s'a spânzurat cu toată casa, Dumnezeu atotputernicul degrab dând lui judecată, de ce a fost vrednic. Iar scrisoarea cărții aceștia să o vestiți în tot locul cu îndrăzneală, să lăsați pre Jidovi să trăiască după legile lor.

Și să le ajutați lor, ca pre cei ce din vremea primejdiei s'au sculat asupra lor, să-și izbândească în treisprezece zile ale lunii a douăsprezecea, care este Adar, pentru că această zi, care eră să fie de pierirea neamului celui ales atotputernicului Dumnezeu, o au făcut lor de bucurie. Pentru aceea dar și voi între sărbătorile voastre cele numite să o țineți și să o serbați cu toată desfătarea, ca și acum și după aceasta mântuire să fie vouă și celor ce binevoesc Perșilor, iar celor ce ne viclenesc nouă, pomenire de pierire. Iar toată cetatea sau țara, care nu va face așa, cu sabie și cu foc să piară cu urgie, ca nu numai oamenilor necălcată, ci și hiarelor și pasărilor în toată vremea urâtă să fie. Iar izvoadele să se pue la vederea ochilor în toată împărăția, și gata să fie toți Evreii într'această zi, să bată pre vrăjmașii lor“.

14. Și au ieșit călăreții grăbind să facă cele zise de împăratul, și au vestit porunca și în cetatea Susa.

15. Și Mardoheu a ieșit îmbrăcat cu veșmânt împărătesc, și având cunună de aur și diademă de vison mohorîță, și văzând cei din Susa s'au veselit.

16. Iar Jidovilor s'a făcut lumină și veselie.

17. Prin cetăți și prin țări ori unde s'a dat porunca bucuriei și veseliei Jidovilor, desfătare și veselie, și mulți din neamuri se tăiau împrejur și se făceau Jidovi pentru frica Jidovilor.

CAP. 9.

Jidovii rânduiesc sărbătoare.

Iar în luna a douăsprezecea în treisprezece zile ale lunii care este Adar, au venit cărțile cele scrise de la împăratul.

2. Și în ziua aceea au pierit cei ce erau împotriva Jidovilor, că nimeni n'a stătut împotriva-le, temându-se de dânșii.

3. Că boierii domnilor și tiranii și scriitorii cei împărătești cinsteau pre Jidovi.

4. Că frica lui Mardoheu eră preste ei.

5. Și Mardoheu din zi în zi se măreà, că poruncise împăratul, ca numele lui în toată împărăția să se vestească.

6. Și în cetatea Susis au ucis Jidovii cinci sute de oameni.

7. Pre Farsanes, pre Delfon și pre Fasga,

8. Pre Faradata, pre Varea și pre Sarvaca,

9. Pre Marmasima, pre Rufeon, pre Aseon și pre Zavuteon.

10. Cei zece feciori ai lui Aman, fiul lui Amadat Vugheul vrăjmașul Jidovilor, și i-a jefuit în ziua aceea.

11. Și s'a dat împăratului numărul celor pieriți în Susa.

12. Și a zis împăratul către Estir: omorât-au Jidovii în cetatea Susa cinci sute de oameni, dar împrejur ce socotești că vor fi făcut? Ce te mai rogi încă, și va fi ție?

13. Și a zis Estir împăratului: să se deà Evreilor, să se facă așa și mâine, ca să spânzure pre cei zece feciori ai lui Aman.

14. Și a poruncit împăratul așa să fie, și a dat Jidovilor cetății trupurile fiilor lui Aman să le spânzure.

15. Și s'au adunat Jidovii în Susa în patrusprezece zile ale lunei lui Adar, și au ucis trei sute de oameni, și nimica n'au jefuit.

16. Și ceilalți Jidovi dintru împărăție s'au adunat și le-au ajutat lor, și au încetat dela rășboiu, că au omorât dintr'înși

cincisprezece mii, în treisprezece zile ale lui Adar, și nimica n'au jefuit.

17. Și în ziua a patrusprezecea a acestei luni au odihnit, și o au ținut zi de odihnă cu bucurie și cu veselie.

18. Iar Jidovii cei din cetatea Susis s'au adunat, și în a patrusprezecea zi s'au odihnit, și în a cincisprezecea așijderea petreceau cu bucurie și cu veselie.

19. Pentru aceea Jidovii cei risipiți prin țară afară de cetăți, petrec ziua a patrusprezecea a lunii lui Adar, zi bună cu veselie, trimițând daruri fiecare aproapelui său; iar cei ce lăcuiesc la scaunele cetăților, la cincisprezece zile ale lunii lui Adar fac veselie, trimițând daruri celor de aproape.

20. Și a scris Mardoheu cuvintele acestea în carte, și le-a trimis Jidovilor celor din împărăția lui Artacsercsu, celor de aproape și celor de departe,

21. Să statornicească aceste zile bune, și să ție sărbătoare ziua într'a patrusprezecea și a cincisprezecea a lunii lui Adar.

22. Pentrucă într'aceste zile s'au odihnit Evreii de vrăjmașii lor, și luna lui Adar, întru care s'a întors lor plânsul întru bucurie și întristarea în zi bună să o petreacă ca niște zile bune de nuntă și de veselie, trimițând daruri prietinelor și săracilor.

Neemia 8, 11, 12.

23. Și au făcut Evreii precum le-a scris lor Mardoheu;

24. Cum Aman a lui Amadat Vugheul le vrăjmașă lor, cum a plănuț și a aruncat sorți ca să-i piarză pre ei.

25. Și cum a intrat la împăratul zicând să spânzure pre Mardoheu, și câte rele a ispitit să aducă asupra Jidovilor, care apoi s'au întors asupra lui, și fu spânzurat el și feciorii lui.

Est. 8, 8.

26. Pentru aceea s'au chemat zilele acestea purim, adică sorți, că în limba lor sorții se chemau purim pentru cuvintele cărții aceștia, și câte au pățit pentru acestea și câte li s'au făcut lor și li s'au împărțit.

Est. 3, 7.

27. Și au primit Jidovii asupra lor și asupra seminției lor și asupra tuturor celor ce țin legea jidovească, ca nicidecum într'alt chip să nu petreacă zilele acestea, pomenire făcând din neam în neam, și în cetate și în moștenire și în țară.

28. Iar zilele acestea ce se zic purim, se vor ține în toată vremea, și pomenirea lor nu va lipsi din neam.

29. Și a scris Estir împărăteasa fata lui Aminadav și Mardoheu jidovul câte a făcut atuncea, întărind cartea despre cele ce se zic purim;

30. Cum Mardoheu și Estir împărăteasa hotărîse asupra lor.

31. Și atunci s'a rânduit post, după sfatul lor.

32. Și Estir a poruncit să se întărească în veci și să scrie aceasta spre pomenire.

CAP. 10.

Lauda lui Mardoheu.

Și a scris împăratul preste toată împărăția pământului și a mării.

2. Și tăria și bărbăția, avuția și mărirea împărăției lui, iată s'a scris spre pomenire în cartea împăraților Perșilor și a Midilor.

3. Că Mardoheu erà al doilea după împăratul Artacsercsu, și mare erà întru împărăție, și mărit de Jidovi și iubit, și povesteà petrecerea la tot neamul său.

4. Și a zis Mardoheu: dela Dumnezeu s'au făcut acestea,

5. Că mi-am adus aminte de visul care l-am văzut despre cuvintele acestea, că n'a trecut dintr'însele nimic.

6. Izvorul cel mic, care s'a făcut râu, și erà lumină și soare, și erà apă multă, Estir este râul pre care o a luat împăratul, și o a făcut împărăteasă.

7. Iar cei doi balauri, eu sunt și Aman.

8. Iar neamurile cele ce s'au adunat, sunt cei ce au vrut să piarză numele Jidovilor.

9. Iar neamul meu, acesta este Israil, cel ce a strigat către Dumnezeu, și s'a mântuit, și au mântuit Domnul pre poporul său, și ne-au izbăvit Domnul pre noi din toate relele acestea.

10. Și au făcut Dumnezeu semne și minuni mari, care nu s'au făcut la nici un neam.

11. Pentru aceea au făcut doi sorți, unul pentru poporul lui Dumnezeu, și altul pentru toate neamurile.

12. Și au venit amândoi sorții aceștia la ceas și la vreme și la zi de judecată înaintea lui Dumnezeu întru toate neamurile.

13. Și s'au adus aminte Dumnezeu de poporul său, și au îndreptat moștenirea sa.

14. Și vor fi lor zilele acestea în luna lui Adar, în patrusprezece și cinsprezece zile ale lunii aceștia cu adunare și cu bucurie și cu veselie înaintea lui Dumnezeu în neamuri în veac întru poporul său Israil.

15. În anul al patrulea împărățind Ptolomeiu și Cleopatra, a adus Dosoteiu, care a zis că este Preot și Levit, și Ptolomeiu feciorul lui, cartea cea înainte pusă acelor ce se zic purim, care a zis că este, și o a tălmăcit Lisimah Ptolomeiu cel din Ierusalim.

CARTEA LUI IOV

CAP. 1.

Relele întâmplări ale lui Iov.

Un om oarecare era în țara Avsitidii, căruia era numele Iov, și era omul acela fără de prihană, drept, adevărat, cinstitor de Dumnezeu, și se ferea de tot lucrul rău.

lezechil 14, 14; Iacov 5, 11.

2. Și s'a născut lui șapte feciori și trei fete.

3. Și erau vitele lui oi șapte mii, cămile trei mii, perechi de boi cinci sute, și cinci sute de asine ce se pășteau, și slugi multe foarte, și lucruri mari erau lui pre pământ, și era omul acela de bun neam despre răsăritul soarelui.

4. Și adunându-se feciorii lui unul la altul, făceau ospete în toate zilele, luând împreună cu sine și pre cele trei surori ale lor, să mănânce și să bea cu dâșii.

5. Și după ce se sfârșau zilele ospățului, trimetea Iov, și-i curăța sculându-se de dimineață, și aducea pentru dâșii jertfe, după numărul lor, și un vițel pentru păcat, pentru sufletele lor, că zicea Iov: ca nu cumva să fi gândit feciorii rele spre Dumnezeu întru inimile lor, așa făcea Iov în toate zilele.

6. Și a fost în ziua aceea, și iată au venit îngerii lui Dumnezeu, să stea înaintea Domnului, și a venit împreună cu dâșii și diavolul.

7. Și au zis Domnul diavolului: de unde ai venit? Și răspunzând diavolul, a zis către Domnul: înconjurând pământul și străbătând cele de supt cer, iată de față sunt.

1 Petr. 5, 8.

8. Și au zis lui Domnul: socotit-ai în cugetul tău de robul meu Iov? Că nu este asemenea lui din cei de pre pământ, om nevinovat, drept, adevărat, temător de Dumnezeu, ferindu-se de tot lucrul rău.

9. Iar diavolul a răspuns, și a zis înaintea Domnului: au doar în zadar se teme Iov de Dumnezeu?

10. Au nu ai ocrotit tu toate cele dinafară și cele dinlăuntru ale casei lui? Și toate cele ce sunt prin prejurul lui? Lucrurile mâinilor lui le-ai binecuvântat și dobitoacele lui le-ai înmulțit pre pământ,

11. Ci trimite mâna ta și te atinge de toate câte are; nici în față te va binecuvânta.

12. Atunci zise Domnul diavolului: iată toate câte are el le dau în mâna ta, dar de el să nu te atingi, și a ieșit diavolul dela Domnul.

3 Împ. 22, 22.

13. Și au fost într'o zi feciorii lui Iov, și fetele lui beau vin în casa fratelui lor celui mai mare.

14. Și iată vestitor a venit la Iov, și a zis lui: perechile de boi arau, și asinele pășteau aproape de dâșii.

15. Și venind prădătorii le-au luat, și pre slugi i-au ucis cu sabia, și scăpând eu singur, am venit să-ți spun ție.

16. Încă grăind acesta, venit-a alt vestitor la Iov, și i-a zis lui: foc a căzut din cer, și a mistuit oile și pre păstori așijderea i-a ars, și scăpând eu singur, am venit să-ți spun ție.

17. Încă grăind acesta, a venit alt vestitor la Iov, și i-a zis lui: Haldeii au făcut asupra noastră trei cete, și au înconjurat cămilele și le-au luat, și pre slugi i-au ucis cu sabia, și am scăpat eu singur, și am venit să-ți spun ție.

18. Încă acesta grăind, alt vestitor a venit, zicând lui Iov: feciorii tăi și fetele tale mâncând și bând la feciorul tău fratele lor cel mai mare,

19. Fără de veste a venit un vânt mare despre pustie, și a zguduit cele patru unghiuri ale casei, și a căzut casa preste feciorii tăi, și au murit, și am scăpat eu singur, și am venit să-ți spun ție.

20. Atunci Iov sculându-se, ș'a rupt hainele sale, ș'a tuns părul capului său, și a presărat țărână preste capul său, și căzând jos s'a închinat Domnului, și a zis:

21. Gol am ieșit din pântecul maicii mele, gol mă voiu și întoarce acolo, Domnul au dat, Domnul au luat, cum au plăcut Domnului, așa s'au și făcut, fie numele Domnului binecuvântat.

Ecles. 5, 14; 1 Timot. 6, 7.

22. Întru toate acestea ce s'au întâmplat lui, n'a păcătuit lov înaintea Domnului, nici n'a socotit neînțelepție la Dumnezeu.

CAP. 2.

Răbdarea lui Iov.

Și a fost într-o zi, venind îngerii lui Dumnezeu să stea înaintea Domnului, venit-a și diavolul în mijlocul lor, ca să stea înaintea Domnului.

2. Și au zis Domnul către diavolul: de unde vii tu? Atuncea zise diavolul înaintea Domnului: străbătând cele de supt cer și înconjurând tot pământul am venit.

3. Și au zis Domnul către diavolul: luat-ai aminte spre robul meu Iov, că nu este ca dânsul din cei de pre pământ, om fără de prihană, drept, adevărat, nevinovat, temător de Dumnezeu, ferindu-se de tot răul, și încă stăruiește în cuvioșie, iar tu ai zis să pierzi în zadar averile lui.

4. Și răspunzând diavolul, a zis către Domnul: piele pentru piele, și toate câte are omul le va da pentru sufletul său.

5. Dar nu așa, ci trimite mâna ta, și te atinge de oasele și de carnea lui, și nici în față te va binecuvânta.

6. Și au zis Domnul diavolului: iată ți-l dau ție, numai de sufletul lui să te ferești.

7. Și a ieșit diavolul dela față Domnului, și a lovit pre Iov cu bubă rea dela picioare până la cap.

8. Și a luat Iov un hârb de ș'a ras puroile sale, și a șezut în gunoiu afară de cetate.

9. Și trecând vreme multă, zis-a către Iov femeia lui: până când vei răbdă, zicând iată voi aștepta încă puțină vreme nădejdea mântuirii mele? Că iată a pierit pomenirea ta de pre pământ, feciorii tăi și fetele tale, durerile și chinurile pântecelui meu, cu cari în zadar m'am ostenit cu nevoiță, ca vai de ei au pierit, și tu însuși în putreziciunea viermilor șezi, mâind afară supt văzduh, și eu rătăcesc ca o slujnică umblând din loc în loc și din casă în casă, așteptând până va apune soarele, ca să mă odihnesc de ostenelele, de trudele și de durerile mele, care acum mă cuprind, ci zî vre un cuvânt către Domnul, și mori.

10. Iar el căutând la dânsa, a zis: pentruce ca o femeie fără de minte ai grăit? Dacă am luat cele bune din mâna Domnului, să nu răbdăm și cele rele? Întru toate acestea ce s'au întâmplat lui, n'a greșit Iov cu buzele sale înaintea lui Dumnezeu.

Isaia 45, 7; Amos 3, 6.

11. Și auzind trei prieteni ai lui toate relele ce au dat preste el, a venit fiecare din țara sa la el, Elifaz împăratul Temanilor, Valdad domnul Safheililor și Sofar împăratul Mineilor, și au venit la el toți odată, ca să-l mângâie și să-l cerceteze pre el.

12. Și văzându-l pre el de departe nu l-au cunoscut, și strigând cu glas mare, au plâns și s'a rupt fiecare haina sa, și au aruncat pământ pre capetele lor.

13. Au șezut lângă el șapte zile și șapte nopți, și nici unul dintre ei nu i-a grăit cuvânt, pentrucă vedea că eră rana groaznică și mare foarte.

1 Împ. 31, 13; 1 Paral. 10, 12.

CAP. 3.

Plângerea lui Iov.

După acestea a deschis Iov gura sa.

2. Și a blestemat ziua sa, zicând:

3. Piară ziua în care m'am născut și noaptea aceea, în care s'a zis: iată bărbat.

Ierem. 15, 10; și 20, 14.

4. Noaptea aceea să fie întunerec, și să nu o cerce pre ea Domnul de sus, și să nu vie preste ea lumină.

5. Să o cuprinză pre ea întunerecul și umbra morții, să vie preste ea negură, blestemată să fie ziua aceea.

6. Și noaptea aceea să o cuprinză întunerecul, să nu fie în zilele anului, nici să se numere în zilele lunilor.

7. Ci noaptea aceea să fie cu dureri, și să nu vie preste dânsa veselie, nici bucurie.

8. Ci să o blesteme pre ea, cel ce blestemă ziua aceea, cel ce va să prinză chitul cel mare.

9. Întunece-se stelele nopții aceea, să aștepte, și la lumină să nu vie și să nu vază luceafărul răsărind.

10. Pentrucă n'a închis porțile pântecelui maicii mele, că ar fi depărtat durerea dela ochii mei.

11. Pentruce n'am murit în pânțece? Și după ce am ieșit din pânțece, căci n'am murit îndată?

Iov 10, 13.

12. Și pentruce m'a pus pre genunche? Și pentruce am supt țîțele?

13. Acum dormind aş tăcea, și zăcând m'aș odihni,

14. Cu împărații sfetnicii pământului, cari se semețeau în arme,

15. Sau cu boierii cari au mult aur, cari au umplut casele lor de argint,

16. Sau ca o lepădătură, care iese din mitrasul mumei sale, sau ca pruncii cari n'au văzut lumina.

17. Acolo necredincioșii au ars iuțimea mâniei, acolo au odihnit cei osteniți cu trupul.

18. Și împreună cei veșnici n'au auzit glasul celui ce cere birul.

19. Mic și mare acolo este, și sluga nu se teme de Domnul său.

20. Pentru ce au dat celor din amărăciune lumină, și vieață sufletelor celor ce sunt în dureri?

Pilde 22, 2.

21. Cari poftesc moartea, și nu o nemeresc scurmând-o ca niște comori.

22. Și se bucură de o nemeresc.

23. Moartea este odihna omului, că l-au acoperit pre el Dumnezeu.

24. Că mai nainte de a mânca îmi vine suspin, și lăcrămez cuprins fiind de frică.

25. Că frica de care m'am temut, a venit asupra mea, și de ce m'am sperieat, aceea m'a întâmpinat.

26. Nici am avut pace, nici mi-a ticnit, nici m'am odihnit, și mi-a venit mie mânie.

CAP. 4.

Elifaz muștră pre Iov.

Și răspunzând Elifaz Temaniteanul a zis:

2. Au doar de multe ori ți s'a grăit ție cu necaz? Dar greutatea cuvintelor tale cine o va suferi?

3. Că de vreme ce tu pre mulți ai învățat, și mâini slabe ai ajutat.

Isaia 35, 3.

4. Și pre cei neputincioși i-ai îmbărbătat cu cuvântul, și genunchile cele slabe le-ai întărit.

5. Acum a venit asupra ta durere, și s'a atins de tine, și te-ai turburat.

6. Oare evlavia ta este în nebunie, și nădejdea ta, în răutatea căii tale?

7. Adu-ți aminte dar, cine a pierit fiind nevinovat, sau care drepti cu tot neamul s'au stins?

8. Ba încă am văzut că cei ce ară cele fără de cale, și cei ce le seamănă, dureri își seceră loruși.

Pilde 22, 8; Isaia 59, 6; Ps. 7, 16; și 9, 16.

9. Din porunca Domnului vor pieri, și de Duhul mâniei lui se vor stinge.

Isaia 11, 4; Apocal. 2, 16.

10. Tăria leului și glasul leoaicii și semeția balaurilor s'a stins.

11. Leul a pierit neavând mâncare, și puii leilor s'au părăsit unul pre altul.

12. Că de ar fi fost vre un cuvânt adevărat întru cuvintele tale, nimica dintr'aceste răutăți nu te-ar fi întâmpinat, deci cum nu va primi urechea mea cele minunate dela dânsul?

13. De frica și de răsunarea de noapte a căzut frică preste oameni.

14. Frică m'a întâmpinat și cutremur, și oasele mele tare le-au clătinat.

15. Și duh preste fața mea a venit, și mi s'au încrețit perii și carnea.

16. Sculatu-m'am și n'am cunoscut, văzut-am și nu eră chip înaintea ochilor mei, ci numai vânt și glas lin auzeam.

17. Au doar mai curat va fi omul decât Domnul? Au doară făptura va fi mai dreaptă decât Făcătorul?

Iov 35, 2.

18. Slugilor sale nu crede; asupra îngerilor săi au gândit strâmbătate.

2 Petre 2, 4.

19. Cu cât mai vârtos cei ce lăcesc în casă de lut, dintre care și noi dintru același lut suntem, se vor sfârși ca viermii.

Ecles. 3, 22.

20. Nici de dimineață până seara nu sunt, că pier neputând să-și ajute loruși.

21. Suflat-au asupra lor, și s'au uscat, pierit-au pentru că n'au avut ei înțelepciune.

Ps. 50, 11.

CAP. 5.

Urmare.

Strigă acum de te va auzi cineva, sau de vei vedea vre un înger din cei sfinți,

2. Că pre cel fără de minte îl ucide mânia, iar pre cel rătăcit îl omoară râvna.

3. Iar eu am văzut pre cei fără de minte prinzând rădăcină, ci îndată a pierit petrecerea lor.

Ps. 36, 35, 36.

4. Departe de mântuire vor fi fiii lor, și se vor smeri pre la ușile celor mai mici, și nu va fi cel ce izbăvește,

5. Că cele ce au adunat ei, dreptii le vor mânca, și ei din răutăți nu vor fi scoși, risipească-se tăria lor.

6. Că nu va ieși din pământ osteneală, nici din munți va odrăslî durere.

7. Omul se naște spre osteneală, precum puii vulturului zboară la înălțime.

8. Însă eu mă voi ruga Domnului, și pre Dumnezeul atotțiitorul voi chema.

9. Pre cel ce face mari și necuprinse, mărite și minunate, cărora nu este număr.

Ps. 73, 18; Rom. 11, 33.

10. Pre cel ce dă ploaie pre pământ, și trimite apă preste cele de supt cer.

Ps. 134, 12; Fap. Ap. 14, 16.

11. Pre cel ce înalță pre cei smeriți și ridică la mântuire pre cei pieriți.

1 Împ. 2, 7.

12. Pre cel ce schimbă sfaturile celor vicleni, și nu le vor plini mâinile lor.

Isaia 44, 25.

13. Cel ce prinde pre înțelepți întru vicleșug, și răstoarnă sfatul celor stricați.

1 Cor. 3, 19.

14. Ziua va fi pentru ei întunerec, și în amiază vor pipăi ca noaptea.

15. Să piară ei în războiu; iar cel neputincios să scape din mâna celui puternic.

Ps. 53, 4.

16. Și să fie celui neputincios nădejdea, iar gura celui năpăstuiitor să se astupe.

Isaia 52, 15.

17. Iar fericit este omul, pre care-l ceartă Domnul, și dojenirea celui Atotțiitor n'o leapădă,

Iac. 1, 12.

18. Că el rănește și vindecă, bate, și mâinile lui tămăduesc.

19. De șase ori din nevoi te va scoate, iar a șaptea oară nu se va atinge de tine răul.

Ps. 90, 3.

20. În foamete te va izbăvi de moarte, iar în războiu te va scoate din mâna fierului.

21. De biciul limbii te va ascunde, și de răutățile viitoare nu te vei teme.

22. De cei nedreți și fărădelege vei râde, și de hiarele sălbatice nu te vei teme.

Ps. 90, 13.

23. Iar hiarele țarinii vor avea pace cu tine.

Ozie 2, 18.

24. După aceea vei cunoaște, că va fi casa ta în pace, și petrecerea cortului tău nu va păcătuî.

25. Și vei cunoaște că multă este sămânța ta, și fiii tăi ca iarba țarinei.

Ps. 127, 3, 4, 5.

26. Și vei merge la groapă ca grâul cel copt, care în vreme s'a secerat sau ca un stog la arie în vreme bună adunat.

27. Iată acestea așa le-am cercat, acestea sunt care le-am auzit, iar tu cunoaște ce ai făcut.

CAP. 6.

Iov răspunde lui Elifaz.

Și răspunzând Iov a zis:

2. De ar ști cineva să-mi oprească mâniea mea, și durerile mele să le ridice cu jugul împreună.

3. Decât nisipul mării mai greu va fi, ci precum se pare, cuvintele mele sunt rele.

Pilde 27, 3.

4. Că săgețile Domnului în trupul meu sunt, a căroră iuțime bea sângele meu, și mă împung când încep a grăi,

Ps. 37, 2, 3.

5. Au doar în zadar va striga asinul sălbatec, și nu când caută mâncare? Sau mugește boul la iesle, când are de mâncat?

6. Au mănca-se-va pâinea fără de sare? Sau este gust în cuvinte deșarte?

7. Că nu poate înceta mâniea mea, că văz că bucatele mele, au miros ca mirosul leului.

8. Dea Domnul să asculte cererea mea, și nădejdea mea să o plinească.

9. Dacă au început Domnul, rănească-mă, iar până în sfârșit să nu mă omoare.

10. Și să-mi fie mie mormânt cetatea preste a căreia ziduri saream, nu mă voi înălța, că n'am mințit cuvintele cele sfinte ale Dumnezeuului meu.

11. Că ce putere am eu ca să rabd? Sau câte zile ca să îngăduie sufletul meu?

12. Au tărie de piatră este tăriea mea? Au de aramă este trupul meu?

13. Au nu întru dânsul nădăjduim? Iar ajutorul s'a depărtat dela mine.

14. Mila s'a depărtat dela mine, și cercetarea Domnului m'a trecut cu vederea.

15. Cei de aproape ai mei n'au căutat spre mine, ca pre un pâriu sec m'au părăsit, sau ca pre un val m'au trecut.

Ierem. 15, 18; Ps. 68, 9.

16. Cei ce se temeau de mine, acum au năvălit asupra mea ca niște zăpadă, sau ca niște bulgăr de ghiață,

17. Care se topește, când se face căldură, și nu se cunoaște unde a fost.

18. Așa și eu de toți sunt părăsit, și mă pierd și m'am înstrăinat din casa mea.

19. Vedeți căile celor din Tema, uitați-vă la cărările celor din Savo.

20. Și rușine vor plăti cei ce nădăjduesc în cetăți și în bani.

21. Voi m'ați asuprit pre mine fără de milă, ci văzând rana mea temeți-vă.

Ps. 30, 12.

22. Că ce? Au doar am cerut ceva dela voi?

23. Au de tăria voastră îmi este lipsă, ca să mă mântuiți de vrăjmași? Sau din mâinile puternicilor să mă izbăviți pre mine?

24. Învățați-mă și eu voi amuți, de m'am înșelat întru ceva spuneți-mi.

25. Ci cum văz, rele sunt cuvintele celui drept.

26. Că nu cer tăria voastră, nici mustrarea voastră mă va face să încetez a grăi, că nu voi suferi vorba graiului vostru,

Eccles. 9, 16.

27. Ci cădeți numai asupra celui sărman, și vă bateți joc de prietenul vostru.

28. Și acum căutând în fața voastră nu voi minți.

29. Ședeți dar, și nu fiți nedrepti, și iarăși ascultați îndreptarea mea,

30. Că nu este în gura mea strâmbătate, și gâtlejul meu nu va cugeta înțelepciune?

CAP. 7.

Iov se tânguește de ticăloșia omului.

Au nu este luptă vieața omului pre pământ? Și ca a muncitorului cu ziua vieața lui?

Iov 14, 5, 6.

2. Sau ca o slugă, care se teme de Domnul său, și caută umbră, sau ca un năimit, care așteaptă plata sa?

3. Așa și eu am ajuns luni deșarte, și nopți de dureri s'au dat mie.

Ps. 6, 6.

4. De mă culc zic: când va fi ziuă, și dacă mă scol, iarăși când va fi seară, și mă umplu de dureri de seara până dimineața.

Isaia 21, 4.

5. Și se frământă trupul meu de putrezimea viermilor, și moiugrunzii pământului răzându-mi puroiul.

6. Vieața mea este mai scurtă decât graiul, și a pierit întru nădejde deșartă.

7. Adu-ți aminte dar că vieața mea este duh, și nu se va mai întoarce ochiul meu, ca să văd bune.

Ps. 89, 5, 6, 7.

8. Nu mă va mai vedea ochiul celui ce mă privea, ochii tăi spre mine, și eu nu mai sunt.

9. Ca un nor ce trece pre cer, așa se va pogorî omul în iad, și nu se va mai sui.

10. Nici se va întoarce la casa sa, nici îl va mai cunoaște pre el în locul lui.

11. Nici eu dar voi cruța gura mea, ci voi grai fiind în necaz, deschide-o-voi de amărăciunea sufletului meu fiind cuprins.

12. Au doar marea sunt eu, au balaur? Că m'ai îngrădit?

13. Că am zis: mângâia-mă-va pre mine patul meu, și voi grai deosebi în așternutul meu.

14. Mă înfricoșezi cu visuri, și cu vedenii mă îngrozești.

15. Dezlegă-vei de duhul meu sufletul meu, și de moarte oasele mele.

16. Că nu voi grai în veac, ca să rabd, depărtează-te dela mine, că deșartă este vieața mea.

Iov 10, 20.

17. Că ce este omul, că l-ai mărit pre el? Sau că iei aminte spre el?

Ps. 8, 5.

18. Că-l cercetezi pre el până dimineața? Și la odihnă îl judeci pre el?

19. Până când nu mă slobozi, nici mă lași? Până când voi înghiți scuipatul meu cu durere?

20. De am păcătuit eu, ce voi putea face, cel ce știi gândul oamenilor? Pentru ce m'ai pus împotriva ție? Și sunt ție sarcină?

1 Timot. 4, 10.

21. Pentru ce n'ai uitat fărădelegea mea, și n'ai curățit păcatul meu? Și acum în pământ voi merge, și mâine dimineață nu voi mai fi.

Ps. 36, 10.

CAP. 8.

Valdad mustră pre Iov.

Și răspunzând Valdad Savhitul a zis:

2. Până când vei grăi de acestea, cu gura ta duh mult grăitor?

3. Au face Domnul strâmbătate, când judecă? Sau cel ce au făcut toate, turbură ce este drept?

2 Paral. 19, 7; Plâng. 1, 18.

4. De au păcătuit fiii tăi înaintea lui, i-au dat în mâna nelegiurii lor.

5. Iar tu mânecă către Domnul atotțitorul, rugându-te.

6. De vei fi curat și adevărat, va ascultă rugăciunea ta, și-ți va întoarce ție petrecerea dreptății.

7. Și vor fi cele dintâiu ale tale puține, iar cele de pre urmă ale tale nepovestite.

8. Că întreabă pre neamul cel dintâiu, și cearcă după neamul părinților.

A 2 Lege 32, 7.

9. Că noi suntem de ieri și nu știm, că umbră este pre pământ vieața noastră.

10. Au nu acestea te vor învăța pre tine, și vor spune ție și din inimă vor scoate cuvinte?

11. Au odrăslește papura fără de apă, au înălța-se-va trestia fără umezeală?

12. Încă fiind în rădăcină, și mai nainte de a se tăia, nu se usucă iarba neavând umezeală?

13. Așa vor fi cele de apoi ale tuturor celor ce uită pre Domnul, că nădejdea celui necurat va pieri.

Ps. 1, 4; Pilde 10, 28.

14. Că nelăcuită va fi casa lui, și painjin va fi cortul lui.

Isaia 59, 6.

15. De va propti casa sa, nu va stă, și când o va întări, nu va rămâne.

16. Că este verde supt soare, și din putrejunea lui va ieși ramura lui.

17. Pre grămadă de pietre va stă, și în mijlocul pietricelelor va trăi.

Ps. 1, 3.

18. Și de se va înghiți, locul nu i se va cunoaște.

19. N'ai văzut ca aceasta, că surparea necredinciosului, ca aceasta este, și din pământ alta va odrăslî.

20. Că Domnul nu va lepădă pre cel fără de răutate, și tot darul necredinciosului nu va primi.

21. Iar gura celor adevărați se va umplea de răs, și buzele lor de veselie.

Ps. 125, 2.

22. Iar vrăjmașii lor se vor îmbrăca cu rușine, și lăcașul celui necredincios nu va stă.

CAP. 9.

Apărarea lui Iov.

Și răspunzând Iov, a zis:

2. Adevărat știu că așa este, cum va fi drept muritorul la Domnul?

Ps. 129, 2; și 142, 2.

3. Că de va vreă să se judece cu el, nu-l va ascultă pre el, ca să nu grăiască împrotivă la nici un cuvânt al lui din o mie.

4. Că este înțelept cu inima, puternic și mare; cine s'a împrotivit lui și a izbutit?

Isaia 45, 9, 10.

5. Cel ce învechește munții, și ei nu știu, cel ce surpă pre ei cu mânie.

Ps. 143, 6.

6. Cel ce clătește cele de supt cer din temelii și stâlpii lui se vor clătină.

7. Cel ce zice soarelui, și nu răsare, și stelele le pecetluște.

Is. Navì 10, 12.

8. Cel ce a întins cerul singur, și umblă pre mare ca pre pământ.

Isaia 44, 24; Ieremia 51, 15; Ps. 88, 10.

9. Cel ce face găinușa și luceafărul de seară și ralița de miazănoapte și luceafărul dimineții.

Iov 38, 31, 32; Ps. 88, 12; Amos 5, 8.

10. Cel ce face mari și neurmăte, slăvite și minunate, cărora nu este număr.

Ps. 73, 18; Rom. 11, 33.

11. De va veni spre mine, nu-l voi vedea, și de va trece, nici așa n'am știut.

12. De va dà morții, cine va oprì sau cine va zice lui, ce ai făcut?

Isaia 45, 9; Rom. 9, 20.

13. Nimeni nu se poate împrotivî mâniei lui și toți cei sumeți se pleacă supt dânsul.

14. De m'ar ascultă sau ar luă aminte cuvintele mele.

15. Chiar de aş fi drept, nu mă va ascultă, ci voi cere milă judecății lui.

16. Și de-l voi chema și va răspunde, nu cred că au auzit glasul meu.

17. Că m'au sfârâmat în vârtej și sfârâmările mele cele multe s'au făcut în zadar.

18. Că nu mă lasă să răsflu, ci mă umplu de amărăciune.

19. El poate ca un puternic, cine se va împotrivi judecății lui?

20. Că de voi fi și drept, gura mea mă va osândi, și de voi fi fără prihană, nedrept voi fi socotit.

Ps. 18, 13, 14.

21. Că de am făcut fărădelege, nu știu cu sufletul, fără numai că mi se ia viața.

22. Pentru aceea au zis: pre cel mare și puternic îl pierde mâniea.

23. Că cei răi în moarte cuvioasă vor fi, iar dreptii sunt batjocoriți.

Ecles. 8, 14.

24. Că s'a dat în mâinile celui nelegiuit, ochii judecătorilor leagă, de nu este el, cine este?

25. Iar viața mea mai repede este decât un alergător, fuge și nu se vede.

26. Au rămâne după corăbii urme de cale, sau după vulturul ce zboară, căutând mâncare?

27. Că de aș zice, voi uita grăind, plecându-mă cu fața voi suspina.

28. Clătescu-mă din toate mădulările, că știu că nevinovat nu mă vei lăsa.

29. Și fiindcă sunt necuvios, pentrue n'am murit?

30. Că de mă voi spăla cu zăpadă, și de mă voi curăți cu mâini curate,

Ierem. 2, 22.

31. Tot m'ai muiat cu gunoiu, și mi-ai făcut urât veșmântul de pre mine.

32. Că nu ești om ca mine, căruia voi stă împotriva, ca deodată să venim la judecată.

Ecles. 6, 10.

33. O! de ar fi între noi mijlocitor, și care să mustre și să auză între amândoi.

34. Să depărteze dela mine toiagul, și frica lui să nu mă îngrozească.

35. Și nu mă voiu teme, ci voiu grăi, că așa nu îndrăsnesc.

Ps. 87, 16.

CAP. 10.

Iov se tânguește de necazul său.

Slăbește sufletul meu, suspinând voiu slobozi către el cuvintele mele, de amărăciunea sufletului meu fiind cuprins, voiu grăi.

2. Și voiu zice către Domnul: nu mă învăța a fi necredincios, și pentruce m'ai judecat așa?

3. Au bine este de voiu face strâmbătate? Că nu bagi seamă de lucrul mâinilor tale, și la sfatul celor necurați ai luat aminte.

Isaia 64, 8, 9.

4. Au cum vede muritorul, vezi? Au cum vede omul, vei vedeà?

5. Au omenească este vieața ta? Au anii tăi, ca ai omului?

6. Că ai cercetat fărădelegea mea, și păcatele mele le-ai cercat.

7. Că știi că nimic fărădelege n'am făcut, dar cine este, care din mâinile tale să scoată?

A 2 Lege 32, 39.

8. Mâinile tale m'au zidit și m'au făcut, după aceasta schimbându-mă m'ai bătut.

Ps. 118, 73.

9. Adu-ți aminte că din lut m'ai făcut, și iarăși în pământ mă vei întoarce.

Ps. 118, 73.

10. Au nu ca laptele m'ai muls? Și m'ai închegat ca cașul.
11. Cu piele și cu carne m'ai îmbrăcat, și cu oase și cu vine m'ai țesut.
12. Și vieață și milă mi-ai dat mie, și cercetarea ta mi-a păzit duhul meu.
13. Acestea avându-le întru tine, știu că toate le poți, și nimica nu este ție cu neputință.
14. Că de voiu păcătuî, mă vei păzi, și de fărădelegea mea nu m'ai făcut nevinovat.
15. Și de voiu lucră fărădelege, vai de mine, și de voiu fi drept nu'mi pociu ridică capul, că sunt plin de fărădelege.
16. Că sunt prins ca un leu spre junghiere, și iarăși schimbându-mă greu mă pierzi.

Isaia 38, 13.

17. Înnoind asupra mea cercetarea mea, și cu mânie mare te-ai mânieat asupra mea, și ai adus preste mine ispită.
18. Pentruce dar m'ai scos din pânțec, și n'am murit? Și ochiu pre mine să nu mă fi văzut.

Iov 3, 11.

19. Și aș fi ca și cum n'ași fi fost, pentruce dar din pânțec nu m'ai mutat în mormânt?
20. Au nu este puțină vreme a vieții mele? Lasă-mă să mă odihnesc puțin.

Iov 7, 7, 16.

21. Mai nainte de ce voi merge, de unde nu mă voi mai întoarce.
22. În pământ întunecos și înneguros, în pământul întunerecului celui veșnic, unde nu este lumină, nici se vede vieață muritorilor.

CAP. 11.

Iov învinovățit de fățarnicie.

Și răspunzând Sofar Mineul a zis:

2. Cel ce grăește multe, va auzi și răspuns, și cel bine vorbitor au se va părea că drept este?

3. Bine este cuvântat născutul din femeie cel cu viață scurtă, nu fii mult în cuvinte, că nu este cine să se pricească cu tine.

4. Să nu zici, că curat sunt cu faptele, și fără de prihană înaintea lui.

5. Ci cum va grăi Domnul către tine, și va deschide buzele sale ție?

6. Și după aceea va povesti ție puterea înțelepciunii, că cu mult este mai pre sus de priceperea ta, și atunci vei cunoaște, că vrednice de cele ce ai păcătuț s'au întâmplat ție dela Domnul.

7. Au urma Domnului vei afla, au la marginile care au făcut Atotțitorul ai ajuns?

8. Înalt este cerul, și ce vei face? Și mai adânci decât cele din iad, ce știi?

9. Sau mai departe decât măsura pământului, sau lărgimea mării?

10. Și de le va strică toate, cine va zice lui, ce ai făcut?

11. Că el știe lucrurile celor fărădelege, și văzând cele fărădecale, nu le va trece cu vederea.

Ps. 9, 15.

12. Omul în deșert lungește cuvântul, și muritorul cel născut din femeie este ca un asin sălbatic în pustie.

13. Că de ai curățit tu inima ta, și întinzi mâinile tale către el.

14. De este ceva fărădelege în mâinile tale, depărtează-o dela tine, și strâmbătate în casa ta să nu măie.

15. Că așa va străluci fața ta, ca apa cea limpede, și te vei dezbracă de întinăciune, și nu te vei teme.

16. Și osteneala o vei uita ca un val ce a trecut, și nu te vei îngrozì.

17. Și rugăciunea ta ca luceafărul va fi, și ca amiazăzi va răsări ție viață.

Ps. 36, 6.

18. Și vei fi nădăjduind, că este ție nădejde, și din griji și din purtare de grije va răsări ție pace.

Lev. 26, 6.

19. Că vei avea liniște, și nu va fi cine să se războiască cu tine, și schimbându-se mulți se vor ruga ție.

Pilde 3, 24; Ps. 3, 6.

20. Și mântuirea va părăsi pre ei, că nădejdea lor este pierzare, și ochii necredincioșilor se vor topi.

Leviți 26, 16.

CAP. 12.

Iov se apără înaintea lui Sofar și a prietenilor săi.

Și răspunzând Iov a zis:

2. Apoi voi oameni sunteți, au cu voi se va sfârși înțelepciunea?

3. Că și eu am inimă ca și voi.

4. Că bărbatul cel drept și fără de prihană s'a făcut de batjocură.

Pilde 14, 2.

5. Că în vreme norocită a fost gătit să cază supt alții, și casele lui să se prade de cei fărădelege.

Ps. 37, 17.

6. Dar cu adevărat nici unul rău fiind, să nu nădăjduiască, nevinovat a fi, câți părăsesc pre Domnul, ca și cum n'ar fi certare lor.

Ps. 72, 12.

7. Ci întreabă pre cele cu patru picioare, de-ți vor spune, și pre pasările cerului, de-ți vor povesti.

8. Grăește pământului de-ți va spune ție și-ți vor tâlcui ție.

9. Cine dar n'a cunoscut întru toate acestea, că mâna Domnului au făcut acestea?

10. Și cum că în mâna lui este sufletul tuturor celor ce viețuiesc și duhul a tot omul.

Dan. 5, 23.

11. Urechea deosebește cuvintele, iar gâtul gustă bucatele.

12. În multă vreme este înțelepciunea, iar în multă viață este știința.

13. La el este înțelepciunea și puterea, la el este sfatul și priceperea.

Pilde 2, 6; Dan. 2, 20.

14. De va surpă, cine va zidi?

15. De va închide pre oameni, cine le va deschide?

Isaia 22, 22.

16. De va oprî apa, va uscă pământul, iar de o va slobozi, îl va pierde surpându-l.

Apoc. 3, 7.

17. La el este puterea și tăria, la el este știința și priceperea, cel ce robește pre sfetnici și pre judecătorii pământului îngrozește.

Isaia 19, 12; 1 Cor. 1, 19.

18. Cel ce pune pre împărați pre scaune, și încinge cu brâu mijlocul lor.

19. Cel ce trimite pre preoți în robie și surpă pre puternicii pământului.

20. Cel ce schimbă buzele credincioșilor și cunoaște priceperea bătrânilor.

21. Cel ce varsă necinste preste boieri, și înalță pre cei smeriți.

Isaia 40, 23; Ps. 106, 40.

22. Cel ce descopere adâncurile întunerecului și preface în lumină umbra morții.

Dan. 2, 22; 1 Cor. 4, 5.

23. Cel ce mărește neamuri și le pierde, cel ce împrăștie neamuri și le adună.

Ps. 106, 38, seq.

24. Cel ce schimbă inimile boierilor noroadelor pământului, și i-au făcut pre ei să rățăască în calea, care n'au știut.

25. Să pipăie întunerec, și nu luminează, și să rățăcească ca cel beat.

CAP. 13.

Urmare.

Iată acestea toate a văzut ochiul meu, și a auzit urechea mea.

2. Știu câte și voi știți, și nu sunt mai neînțelept decât voi.

3. Însă nu, ci voiui grăi către Domnul, și mă voiui îndrepta înaintea lui de va vreă.

4. Că voi sunteți doftori strâmbi, și toți tămăduitori răilor.

5. Și o! de ați amuți, ca să vă socotiți a fi înțelepți.

Pilde 17, 29.

6. Și ascultați îndreptarea gurii mele, și la judecata buzelor mele luați aminte.

7. Au doar nu înaintea Domnului grăiți, și înaintea lui ziceți înșelăciune.

Rom. 3, 7, 8.

8. Au doar vă îndoiiți? Și voi înșivă judecători vă faceți?

9. Că binele va urmă pre voi, că de le veți face toate, vă veți lipi de dânsul.

10. Și tot vă va muștra pre voi, iar dacă va ascunde fața lui, vă veți mira.

11. Au nu mâniea lui vă va îngrozii pre voi, și frica lui va cădea preste voi?

12. Și se va face trufia voastră ca cenușa, și trupul lut.

13. Tăceți ca să grăesc, și să-mi potolesc mâniea.

14. Apucând cărnurile mele cu dinții, iar sufletul meu voiui pune în mâna mea.

Jud. 12, 3.

15. Măcar de mă va asupri cel Puternic, cum au și început, tot voiui grăi, și înaintea lui mă voiui îndrepta.

Ps. 22, 4.

16. Și aceasta se va socoti mie spre mântuire, că înaintea lui vicleșug nu va intra.

Ps. 1, 5.

17. Ascultați, ascultați cuvintele mele, că de veți asculta, voi spune vouă.

18. Iată eu aproape sunt de judecata mea, știu eu că drept mă voi arăta.

19. Cine este cel ce se judecă cu mine? Că eu tac și încetez.

20. Două să-mi faci și atunci de către fața ta nu mă voi ascunde.

21. Mâna ta o depărtează dela mine, și frica ta să nu mă îngrozească.

22. Apoi mă vei chema, și eu voi auzi, sau vei grăi, și eu îți voi răspunde.

23. Câte sunt păcatele mele și fărădelegile mele? Învățămă, care sunt?

Iov 14, 15.

24. Pentru ce ascunzi de către mine, și mă socotești împotrivă?

Ps. 87, 15; Plâng. 2, 5.

25. Sau ca de o frunză ce se clătește de vânt te vei speria? Sau ca unei buruene, ce se poartă de vânt stai împotriva mea?

1 Împ. 24, 15; 26, 20.

26. Că ai scris asupra mea rele, și mi-ai pus mie păcatele tinereților.

Ps. 24, 7.

27. Și ai pus în opreală piciorul meu, și mi-ai păzit toate faptele mele, și ai luat aminte la urma picioarelor mele.

Iov 33, 11.

28. Cel ce mă învechesc ca un foale, sau ca o haină mâncată de molii.

CAP. 14.

Nimicnicia vieții omenești.

Pământeanul născut din femeie, este cu viață scurtă și plin de necaz.

Eccl. 2, 23; Ps. 89, 9.

2. Și ca o floare înflorind, cade, și ca umbra fuge și nu stă.

Isaia 40, 7.

3. Au nu și acestuia i-ai făcut certare, și l-ai făcut să vie la judecată înaintea ta?

4. Că cine va fi curat de întinăciune?

Ps. 50, 6; 52, 4; Isaia 48, 8.

5. Nimeni, măcar și o zi de va fi viața lui pre pământ, că numărate sunt de tine lunile lui, hotărât-ai vreme, și nu întrece.

Pilde 20, 9; 3 Împ. 8, 46.

6. Depărtează-te dela dânsul, ca să se odihnească, și va plăcea lui viața, ca și năimitului.

Iov 7, 1, 2.

7. Că copacul de se va tăia, este nădejde că iar va înflori, și odrasla lui nu va lipsi.

8. Că de va îmbătrâni în pământ rădăcina lui, și în piatră se va săvârși buciul lui.

9. De umezeala apei va odrăsli, și va da ramuri ca un răsad tânăr.

10. Iar omul murind s'a dus, și căzând muritorul, mai mult nu mai este.

11. Că cu vreme scade marea, și râul pustiindu-se a secăt.

12. Omul adormind nu se va mai scula și nici se va trezi, până când cerul se va trece, nici se vor deșteptă din somnul lor.

Ps. 101, 27.

13. Și măcar de m'ai fi păzit în iad și m'ai fi ascuns pre mine, până ți s'ar fi potolit mânia ta, și să-mi fi rânduit vreme, în care să-ți aduci aminte de mine.

14. Că de va muri omul, va trăi după ce-și va sfârși zilele vieții sale, așteptă-voi până ce iarăși voi fi.

15. Apoi mă vei chema, și eu te voi auzi, și lucrurile mâinilor tale nu le depărtă.

Iov 13, 22.

16. Și ai numărat deprinderile mele, și nu-ți va scăpa nimic din păcatele mele.

17. Pecetluit-ai în săculeț fărădelegile mele, și ai însemnat, tot ce fără de voie am greșit.

Pilde 5, 21.

18. Și muntele căzând se prăbușește, și piatra se învechește în locul său.

19. Apele au duminat pietre, și apele cele întinse au închegat lutul pământului, iar răbdarea omului o ai pierdut.

20. Întinsu-l-ai până la sfârșit, și s'a dus, mutat-ai fața lui, și l-ai trimis.

21. Și de au fost mulți fii lui, nu știe, și de au fost puțini nu știe.

22. Ci numai trupul lui l-a durut, și sufletul lui a plâns.

CAP. 15.

Elifaz vreă să facă pre Iov fățarnic.

Și răspunzând Elifaz Temaniteanul, a zis:

2. Oare înțeleptul va vorbi cuvinte sumețe, și pântecele său se va umplea de vorbe goale.

3. Muștrând cu cuvinte, care nu se cuvin, și cu cuvinte de care nici un folos nu este.

4. Au nu și tu ai depărtat frica, și cuvinte ca acestea ai rostit înaintea Domnului?

5. Vinovat ești cu cuvintele gurii tale, și n'ai ales cuvintele celor puternici.

6. Muștră-te-va gura ta, și nu eu, buzele tale vor mărturisi asupra ta.

7. Că ce este, au ești cel întâiu născut între oameni? Au mai nainte decât dealurile te-ai alcătuit?

Ps. 89, 2.

8. Au rânduiala Domnului ai auzit? Au trebuință având Dumnezeu te-au luat pre tine sfetnic al lui? Și numai tu ai înțelepciunea?

Ierem. 23, 18.

9. Că ce știi tu, ce noi nu știm? Și ce pricepi tu, și noi nu pricepem?

Iov 13, 2.

10. Ci și bătrân și vechiu este între noi, mai încărcat de zile decât tatăl tău.

Sirah 18, 9.

11. Puține băătăi ai luat pentru cele ce ai păcătuit, preste seamă mult ai greșit.

12. Ce a îndrăznit inima ta? Sau ce au așteptat ochii tăi?

13. Că ai izbucnit mâniea ta înaintea Domnului, și ai scos din gură cuvinte ca acestea?

14. Că cine fiind muritor va fi fără de prihană, sau cum va fi drept cel născut din femeie?

3 Împ. 8, 46; Ps. 13, 3.

15. Dacă sfinților nu crede, și cerul nu este curat înaintea lui.

16. Cu cât mai vârtos urât și necurat este omul care bea nedreptatea ca apa.

17. Voiu spune ție, ascultă-mă; cele ce am văzut, voiu povesti ție.

18. Cele ce au zis înțelepții, și n'au ascuns de către părinții lor.

19. Lor singuri s'au dat pământul, și nimenea de alt neam n'a venit preste ei.

20. Toată viața celui necredincios în grije este, iar celui puternic ani numărați i s'au dat.

21. Și frica lui în urechile lui, când va gândi că este în pace, va veni lui pieire.

Lev. 26, 17; A 2 Lege 28, 25; Pilde 28, 1.

22. Nu crede, că se poate întoarce din întunec, că s'au dat în mâinile sabiei.

23. Și s'a rânduie spre hrană vulturilor, și a văzut întru sine, că rămâne spre cădere, și ziua cea întunecoasă pre el îl va acoperi.

24. Și nevoie și necaz îl va ține pre el, ca un povățuitor de oștire care stă în fruntea taberii, va căde.

25. Că a ridicat mâinile înaintea Domnului și înaintea lui Dumnezeu atotțitorul a stăut împotrivă.

26. Și a alergat înaintea lui cu ocară, cu cerbicea cea groasă a scutului său.

27. Că a acoperit fața sa cu seul său, și a făcut răzor preste coapse și lauda lui sudalma.

28. Să măe în cetăți pustii și să intre în case nelăcuite, iar cele ce au gătit ei, alții le vor căra.

29. Nu se va îmbogăți, nici vor rămâne averile lui, nici va face umbră pământului.

30. Nici va scăpa de întunec, ci stâlparea lui o va usca vântul, și floarea ei va căde.

31. Nu crează că va rămâne, că deșertăciuni vor veni lui.

32. Trunchiul lui mai nainte de vreme se va strica, și ramul lui nu se va întări.

33. Se va culege ca și strugurul cel acru mai nainte de vreme, și va căde ca floarea maslinului.

34. Că mărturia celui necredincios este moartea, și foc va arde casa celor ce iau daruri.

Ps. 7, 15.

35. Și în pânțec va zămislă dureri, și se vor naște lui deșarte, și pânțecul lui va găti vicleșug.

Isaia 59, 4.

CAP. 16.

Iov dovedește nevinovăția sa.

Și răspunzând lov, a zis:

2. Multe de acestea am auzit, mângâitori de rele sunteți toți.

3. Că ce este? Oare au vreo rânduială aceste vorbe în vânt? Sau ce te împinge a răspunde?

4. Și eu ca voi aș grăi, de ar fi pus sufletul vostru în locul sufletului meu, și eu v'aș grăi vouă cuvinte, aș clăti capul ca și voi.

5. Și să fie tărie în gura mea, și nu voi întârzi a deschide buzele mele.

6. Că de voi grăi, nu mă va durea rana, și de voi tăce, au mai puțin mă voi răni?

7. Iar acum trudit, m'ai făcut nebun, și istovit, te-ai pornit asupra mea.

8. Întru mărturie m'am făcut și m'am ridicat împotriva celui ce mințește de mine, împotriva celui ce-mi răspunde în față.

9. Că mânia pornindu-se m'au oborât, scrâșnit-au asupra mea cu dinții, săgețile tiranilor preste mine au căzut.

10. Cu căutarea ochilor au năvălit, cu ascuțitul m'au lovit în genunche, și odată au alergat asupra mea.

11. Că m'au dat Domnul în mâinile celor nedreți, și la cei nelegiuți m'au aruncat.

12. În pace fiind m'au risipit, și apucându-mă de păr, m'au smuls, pusu-m'au ca un semn.

Plâng. Ier. 3, 12.

13. Încungiuratu-m'au cu lănci, care le-au aruncat în rărunchii mei, fără de milă au vărsat pre pământ fierea mea.

14. Oborîtu-m'a durere preste durere, alergat-au asupra mea cei puternici.

15. Sac au cusut preste pielea mea, și tăria mea în pământ s'a stins.

Ps. 43, 27.

16. Pântecele meu s'a opărit de plâns, și preste genele mele a venit umbra morții.

17. Că strâmb nimica nu eră în mâinile mele, și rugăciunea mea eră curată.

18. Pământule să nu acoperi sângele trupului meu, și să nu fie loc strigării mele.

Isaia 26, 21.

19. Și acum iată în ceruri este martorul meu, și știutorul meu întru cei de sus.

20. Sosit-a rugăciunea mea la Domnul, și înaintea lui caută ochiul meu.

21. Și să fie muștrare omului înaintea Domnului, și fiului omului cu aproapele său.

Isaia 45, 9; Rom. 9, 20.

22. Și anii ce-mi mai sunt numărați trec, și voi merge pre calea, pre care nu mă voi mai întoarce.

CAP. 17.

Iov povestește mai departe ticăloșia sa.

Mă pierz de duh purtându-mă, mă rog să mă îngroape, și nu dobândesc.

2. Mă ostenesc rugându-mă, ce voi face? Streinii mi-au furat averile.

3. Cine este acesta? Cu mâna mea să fie legat.

4. Că ai ascuns inima lor de înțelepciune, pentru aceea nu-i vei înălța pre ei.

A 2 Lege 29, 4.

5. Unei părți se vor vesti rele, și ochii se scurg pentru fii.

6. Și m'ai pus de poveste în neamuri, și de răs m'am făcut lor.

7. Că s'au întunecat de mânie ochii mei, încungiurat sunt tare de către toți.

Ps. 21, 2; 68, 4; ps. 6, 8; și 30, 10.

8. S'au mirat de aceasta dreptii, și cel drept preste cel fărădelege să se ridice.

9. Și să ție cel credincios calea sa, și cel curat cu mâinile să ia îndrăsneală.

10. Însă nu, ci toți vă întăriți și veniți, dar nu voi afla întru voi adevăr.

11. Zilele mele degrab au trecut, și s'au rupt încheiturile inimii mele.

12. Noaptea mi-a fost în loc de zi, lumina s'a apropiat de fața întunerecului.

13. De voi mai așteptă, iad casa mea va fi, și în ceață s'a așternut mie așternutul.

14. Moartea o am chemat să-mi fie tată, și putreziciunea să-mi fie mumă și sora.

15. Unde dar încă mai este mie nădejde? Au bunătățile mele le voi vedeà?

16. Au se vor pogorî cu mine în iad? Au cu toate odată în țărână ne vom pogorî?

CAP. 18.

Valdat socotește pre lov între cei fărădelege.

Și răspunzând Valdat Savhiteanul, a zis:

2. Până când nu vei încetă? Taci ca să grăim și noi.

3. Pentru ce am tăcut ca niște vite înaintea ta?

4. Mânia ți-a făcut ție acestea, că de vei muri tu, fi-va nelăcuit cel de supt cer? Au surpă-se-vor munții din temelia lor?

5. Și lumina celor necredincioși se va stinge, și nu le va străluci lor flacăra.

Ps. 36, 9; Pilde 13, 9; și 24, 20.

6. Lumina lui întunec să fie în lăcașul lui, și făclia cea de pre el se va stinge.

7. Vâneze cei mai mici averile lui și să rățăcească sfatul lui.

8. Puie-se piciorul lui în laț, și în mreajă să se încurce.

Ps. 7, 16.

9. Și să vie preste dânsul lațuri, să se întărească preste el cei însetați.

10. Și să ascunză în pământ funia lui și cursa lui pre cărări.

11. Dureri să-l piarză pre el împrejur, și mulți de pre lângă dânsul să vie în strimtorare mare.

12. Și căderea lui s'a gătit minunată.

13. Să mănânce razimurile picioarelor lui.

14. Și cele frumoase ale lui să le mănânce moartea.

15. Să se rumpă din lăcașul lui sănătatea, și să vină preste el nevoie de vină împărătească.

Pilde 10, 28.

16. Lăcuì-vor în lăcașul său în lipsa lui, risipì-se-vor cele frumoase ale lui cu pucioasă.

17. Rădăcinile lui se vor uscà dedesupt, și deasupra va cădeà secerișul lui.

Pilde 2, 22.

18. Pomenirea lui să piară de pre pământ, și numele lui să nu fie în uliți.

19. Împingă-l pre el din lumină întru întunerec, și din lume să-l mute pre el.

20. Și nu va fi cunoscut întru poporul său, nici se va mântuì supt cer casa lui, ci întru ale lui vor viețuì alții.

Ps. 58, 13.

21. Preste el au suspinat cei de pre urmă, iar cei dintâiu s'au mirat.

22. Acestea sunt casele nedreptilor, și acesta este locul celor ce nu știu pre Domnul.

CAP. 19.

Iov în ticăloșia sa se mângâie cu nădejdea învierii.

Și răspunzând Iov, a zis:

2. Până când necăjiți sufletul meu, și mă mâhniți cu cuvinte? Să știți numai, că Domnul m'au făcut pre mine așa.

3. Grăiți împotriva mea, și fără de rușine mă asupriți.

4. Dacă cu adevărat am greșit, a mea este greșeala; de am grăit cuvinte care nu se cuvine, m'am înșelat grăind și nici la vreme.

5. Deci acum asupra mea vă măriți, și mă înfrunțați cu ocări.

6. Să știți că Domnul este, cel ce m'au turburat, și tăria sa preste mine o au înălțat.

7. Iată îmi râd de ocară, și nu voiu grăi, strigă-voiu și nicăiri judecată nu este.

8. Împrejur sunt zidit, și nu voiu trece, preste fața mea a pus întunec.

9. Și m'au dezbrăcat de mărire, și au luat cununa din capul meu.

10. Ruptu-m'au împrejur, și m'am dus, și au tăiat ca un copac nădejdea mea.

11. Cu urgie s'au pornit asupra mea, și m'au socotit pre mine ca pre un vrăjmaș.

lov 13, 24; și 16, 9; Plâng. 2, 5.

12. Și tot odată au venit cetele lui spre mine, și căile mele le-au încunjurat pânditorii.

lov 6, 4.

13. Frații mei s'au depărtat dela mine, și au voit mai mult a cunoaște pre cei streini decât pre mine.

Ps. 37, 12.

14. Și prietenii mei nemilostivi s'au făcut, nu s'au apropiat de mine cei de aproape ai mei.

15. Și m'au uitat cei ce știau numele meu, vecinii casei și slujnicile; strein eram înaintea lor.

Fac. 31, 15; ps. 68, 10.

16. Pre sluga mea o am chemat, și n'a ascultat, și gura mea se rugă.

17. Și rugam pre femeia mea, și chemam cu blândețe pre fiii țiitoarelor mele.

18. Iar ei cu totul m'au părăsit, când eu mă scol, asupra mea grăesc.

Iov 30, 1; ps. 40, 9.

19. Cei ce mă știau m'au urât, și pre carii i-am iubit, aceia s'au sculat asupra mea.

20. În pielea mea s'au topit cărnurile mele, și oasele mele în încheeturi se țin.

Ps. 101, 6; Plâng. 4, 8.

21. Fie-vă milă de mine! Fie-vă milă de mine o prieteni! Că mâna Domnului este care s'a atins de mine.

22. Pentruce mă goniți ca și Domnul? Și de trupul meu nu vă săturați?

Ps. 26, 3.

23. Că cine va dà să se scrie graiurile mele, și să se pue în carte în veac?

24. Cu condeiu de fier și de plumb, sau în pietre să se sape?

25. Că știu că veșnic este cel ce mă va risipi, și carele va sculă pre pământ pielea mea, ce suferă acestea.

26. Că dela Domnul mi s'au săvârșit acestea, care eu mi le știu.

Ps. 16, 15.

27. Pe care ochiul meu le-a văzut, și nu altul, și toate s'au săvârșit în sânul meu.

28. Iar de veți zice: ce vom grăi împotriva lui, că rădăcina cuvântului vom afla într'însul?

29. Temeți-vă dar și voi de asupreală, că mânie va veni preste cei fărădelege, și atunci vor cunoaște unde le este averea lor.

CAP. 20.

Cuvântul lui Sofar că fericirea necredincioșilor este nestatornică.

Și răspunzând Sofar Mineul a zis:

2. Nu gândeam eu că tu așa vei răspunde împotriva, și nu înțelegi mai mult decât mine.

3. Învățătură de mustrare am auzit și duhul din priceperea mea răspunde.

4. Au doar acestea le știi încă de când s'a ivit om pre pământ?

5. Că veselia celor necredincioși este cădere minunată, și bucuria celor fărădelege, pierzare.

Ps. 83, 10-11.

6. De se vor suî în cer darurile lui, și de se va atinge de nori jertfa lui.

7. Când i se va păreà, că este întemeiat, atunci de tot va pieri, și cei ce l-au știu pre el, vor zice: unde este?

8. Ca un vis ce a zburat, nu se va aflà, și a pierit ca o nălucă de noapte.

Ps. 72, 19.

9. Ochiul care a văzut, nu va mai vedeà și nu-l va mai cunoaște pre el locul său.

10. Pre fiii lui îi va pierde cei mai de jos, și mâinile lui se vor aprinde de dureri.

Ps. 108, 8; și 9.

11. Oasele lui pline de tinerețe vor dormi cu dânsul în țărână.

12. De s'ar îndulci în gura lui răutatea, ascunde-o-va pre ea supt limba sa.

13. Nu se va îndurà de ea, și nu o va părăsi pre ea, și o va adunà pre ea în mijlocul grumazului său.

14. Și nu va puteà să-și ajute luiș, fiere de aspidă este în pântecele lui.

15. Avuția cu nedreptul adunată se va scoate din casa lui, scoate-o-va pre ea îngerul.

Eccles. 5, 12.

16. Venin de balauri va suge, și să-l omoare pre el limba șarpelui.

17. Să nu vază mulgerea vitelor, nici strânsura mierii și a untului.

Iov 29, 6.

18. În zadar și în deșert s'a ostenit spre avuție, din care nu va gustà, ca ceva vârtos ce nu se poate mestecà, nici înghiți.

Ier. 12, 13.

19. Căci casele multor puternici le-a stricat, și lăcașul l-a jefuit și nu l-a întărit.

20. Nu este mântuirea lui în avuții, și în pofta lui nu se va mântui.

21. Nu va fi rămășiță din bucatele lui, pentru aceea nu vor înflori bunătățile lui.

22. Și când i se va părea că este plin, se va necăji și toată nevoia va veni preste el.

23. Deși va umplea cumva pântecul său, trimite-l preste el iuțimea mâniei, să verse preste dânsul dureri.

24. Și să nu scape din cătușa fierului, să-l rănească pre el săgeată de aramă.

25. Săgeată să treacă prin trupul lui, și stele să umble în lăcașurile lui, și frica vie preste el.

26. Și tot întunerecul să-l acopere pre el, mănca-l-va pre el foc nestins, și să spargă nemernicul casa lui.

27. Să descopere cerul fărădelegile lui, și pământul să se scoale asupra lui.

28. Pierzarea să cuprinză casa lui până în sfârșit, ziua mâniei să vie preste el.

29. Aceasta este partea omului necredincios dela Domnul, și agonisita averilor lui dela cercetător.

CAP. 21.

Iov răspunde împotriva lui Sofar despre fericirea și pedeapsa necredincioșilor.

Și răspunzând Iov, a zis:

2. Ascultați, ascultați cuvintele mele, ca să nu fie mie dela voi așa mângâere.

3. Suferiți-mă și voiui grăi, și apoi nu mă veți râde.

4. Că ce este? Au dela om este mustrea mea? Sau pentru ce să nu mă mâniu?

5. Căutând la mine vă mirați, puind mâna pre obraz.

6. Că dacă-mi aduc aminte, mă turbur, și mă dor cărnurile mele.

7. Pentru ce necredincioșii trăesc, îmbătrânesc și în avuție?

Ieremia 12, 1.

8. Sămânța lor după suflet, și fiii lor înaintea ochilor.

9. Casele lor sporesc, și frică nicăiri, și biciu dela Domnul nu este preste ei.

10. Vaca lor n'a născut crud înainte de vreme, n'a lepădat ce a avut în pânțele, și nu e stearpă.

Ps. 143, 16.

11. Ei trăesc veșnic ca niște oi, și pruncii lor pe aproape saltă.

12. Luând alăută și chitară, se veselesc cu glas de cântări.

13. Și a sfârșit întru bunătați vieța lor, și în odihna iadului au dormit.

14. Și au zis Domnului: depărtează-te dela mine, că nu voesc să știu căile tale.

15. Au doar destul este ca să slujim lui? Și ce folos că vom ieși înaintea lui?

Malachi 3, 14.

16. Că în mâinile lor nu erau cele bune, iar lucrurile necredincioșilor nu le vedeau.

17. Încă și lumina necredincioșilor se va stinge, și surparea de tot va veni preste ei, și dureri din mânie va apuca pre ei.

Pilde 13, 19; ps. 10, 6.

18. Și vor fi ca niște pleve înaintea vântului, sau ca niște praf pre care îl spulberă viforul.

Ps. 1, 4; Isaia 17, 13.

19. Lipsi-va pre fii de averile lui, izbândi-va asupra lui, și va cunoaște.

Ps. 36, 28.

20. Vază ochii lui căderea sa, și dela Domnul să nu se mântuiască.

21. Că ce-i este lui aminte de casa lui după dânsul, când numărul lunilor lui s'au înjumătățit?

Isaia 51, 17, 22.

22. Au nu este Domnul cel ce învață înțelegerea și știința? El judecă pre cei puternici.

Rom. 11, 33.

23. Acesta va muri întru tăria puterii sale, și de tot îmbelșugat și odihnit.

24. Și cele dinlăuntru ale lui pline de seu, și măduva lui se va vărsa.

Pilde 3, 8.

25. Și acela moare de amărăciunea sufletului negustând nici un bine.

26. Și toți asemenea pre pământ vor dormi, și putreziciunea va acoperi pre ei.

27. Deci vă știu pre voi, că cu îndrăzneală stați împotriva mea.

23. Că ziceți: unde este casa boierului? Și unde este acoperemântul lăcașurilor celor necredincioși?

29. Întrebați pre cei ce merg pre cale, și semnele lor nu le înstreinați.

30. Că pentru ziua pieririi se ține cel rău, și la ziua urgiei se va aduce.

Pilde 16, 9.

31. Cine va spune înaintea feții lui calea lui, și pentru faptele lui cine-i va răsplăti?

32. Și el în groapă s'a dus, și în mormânt a dăinuit.

33. Îndulcitu-s'au lui pietrile pârlului, și tot omul va merge după dânsul, și înaintea lui nenumărați.

34. Cum dar mă mângâeți îndeșert? Și cum voiui tăceà eu înaintea voastră ceva?

CAP. 22.

Elifaz se îndoiește iarăși de evlaviea lui Iov.

Și răspunzând Elifaz Temaniteanul a zis:

2. Au nu Domnul este cel ce învață înțelegerea și știința?
3. Că ce folosește Domnului de ai fost tu întru lucruri fără de prihană? Sau ce câștig de vei fi drept în calea ta?
4. Sau băgându-te în seamă muștră-te-va, și va veni cu tine la judecată?
5. Au nu este multă răutatea ta? Și nenumărate sunt păcatele tale?
6. Că ai zălogit pre frații tăi pre nedrept, și ai luat îmbrăcămintea celor goi.

Eșire 22, 26, 27.

7. Și cu apă n'ai adăpat pre cei setoși, și pre cei flămânzi i-ai lipsit de pâine.

Pilde 21, 13; Mat. 25, 42.

8. Și ai căutat în fețele unora, și ai culcat pre cei săraci la pământ.
9. Și pre văduve le-ai scos afară deșarte, și pre sărmani i-ai necăjit.

Ps. 93, 6.

10. Pentru aceea te-au încunjurat curse, și degrab te-a apucat războiul groaznic.

11. Lumina ți s'a întors întru întunec, și dormind tu, te-a acoperit apa.

12. Au cel ce lăcuește întru cele înalte, nu privește? Pre cei ce se purtau cu semeție i-au smerit.

13. Și ai zis: ce au cunoscut cel tare? Au prin negură judecă?

Ps. 9, 31.

14. Nor este ascunderea lui, și nu se va vedea, și împrejurul cerului umblă.

15. Au păzi-vei calea cea veche pre care au călcat bărbații cei nedreți?

16. Cari au fost luați înainte de vreme, rîu curgător temeliile lor.

Ps. 36, 2; și 34.

17. Care zic: ce va face nouă Domnul? Sau ce va aduce nouă Atotțiitorul?

18. El au umplut casele lor de bunătăți, și sfatul celor necredincioși departe este dela dânsul.

19. Văzând dreptii au rîs, și cel fără de prihană i-au batjocorit pre ei.

Ps. 106, 42.

20. Au n'a pierit starea lor? Și rămășița lor o va mîncă focul.

Ps. 36, 17, 18, 20.

21. Fii vîrtos, de vei răbdă și după aceea, roada ta va fi întru bunătăți.

22. Primește din gura lui poruncă, și pune graiurile lui în inima ta.

Ps. 118, 72.

23. Iar de te vei întoarce, și te vei smeri înaintea Domnului, și vei depărtă din lăcașul tău ce nu este drept,

24. Va pune piatră scumpă ca pulberea și ofirul ca piatra pârîului.

25. Fîi-va ție cel Atotțiitor ajutor de către vrăjmași, și te va face curat ca argintul cel lămurit în foc.

26. După aceea vei îndrăzni înaintea Domnului, căutând la cer vesel.

27. Și când te vei ruga, te va ascultă, și va da ție ca să-ți plinești făgăduințele tale.

Ps. 49, 15, 16.

28. Și va rîndui ție iarăși lăcuința dreptății, și în căile tale va fi lumină.

Ps. 96, 12; ps. 36, 6.

29. Că te-ai smerit pre tine, și va zice: semețitu-s'au, dar pre cei cu ochii plecați va mîntui.

Pilde 29, 23.

30. Izbăvî-va pre cel nevinovat, și tu te mântuește întru curăția mâinilor tale.

Ierem. 5, 1.

CAP. 23.

Iov mărturisește curăția cugetului său și se lasă la judecata lui Dumnezeu.

Și răspunzând Iov, a zis:

2. Știu că din mâna mea muștrarea mea este, și mâna lui s'a îngreuiat spre suspinul meu.

3. Oare cine m'ar învăța, ca să-l aflu pre el, și să viu la sfârșit?

4. Zice-voiu mie judecată, și gura mea voiu umplea de muștrări.

5. Și voiu cunoaște cuvintele, care mi le va grăi, și voiu simți ce-mi va spune.

6. Și de va veni asupra mea cu vîrtute multă, apoi cu puțină nu mă va înfricoșa.

7. Că la el este adevărul, și va scoate la sfârșit judecata mea.

8. Că de voiu merge întăiu, nu mai sunt; iar de cele de pre urmă, ce știu?

9. La stînga de va apucă, nu-l voiu prinde, de se va întoarce la dreapta, nu-l voiu vedeà.

10. Că știe acum calea mea, alesu-m'au ca aurul.

1 Petr. 1, 7.

11. Și voiu merge întru poruncile lui, că am păzit căile lui, și nu mă voiu abate.

12. Dela poruncile lui nu mă voiu depărta și în sânul meu am ascuns graiurile lui.

13. Iar de a judecat el așa, cine este care va stă lui împotrivă? Că ce au vrut el, au și făcut.

14. Pentru aceea am năzuit la el, și dojenit fiind, m'am îngrijat de el.

15. Pentru aceasta dela fața lui voiui grăbi, voiui socoti, și mă voiui înfricoșă de el.

16. Și Domnul au muiat inima mea, și Atotțitorul au sârguit spre mine.

17. Că n'am știut, că va veni mie întunerec, și fața mea o a acoperit negură.

CAP. 24.

Despre rânduiala lui Dumnezeu cea ascunsă, dar dreaptă, pentru nefericirea celor drepti și fericirea celor păcătoși.

Pentruce vremile nu sunt ascunse de Domnul ca cei necredincioși să nu vază zilele Lui.

Ps. 36, 1, 2, 34, 35, 36.

2. Hotarul au mutat, turma cu păstorul au jefuit.

A 2 Lege 19, 14.

3. Asinul săracului au luat, și vaca văduvei o au zălogit.

4. Abătut-au pre cei neputincioși dela calea cea dreaptă, și cei blânzi ai pământului împreună s'au ascuns.

Pilde 28, 27, 28.

5. Și au năvălit ca niște asini în țarină asupra mea, ieșind după obiceiul lor, luând fiecare pâine pentru fii săi.

6. Mai nainte de vreme au secerat țarina, nu a sa, cei neputincioși au lucrat viile celor necredincioși fără plată și fără mâncare.

7. Și pre mulți goi i-au făcut să doarmă fără haine, și îmbrăcămintea sufletului lor o au luat.

Lev. 19, 13.

8. De roua munților se umezesc; neavând acoperemânt, cu piatră s'au învelit.

9. Răpit-au dela țată pre cel sărman, și pre cel căzut l-au smerit.

10. Și pre cei goi i-au adormit cu strâmbătate, și pâinea celor flămânzi au luat.

Lev. 19, 13.

11. În strâmtori cu strâmbătate au pândit, și calea dreptilor n'au știut,

12. Cari din cetate și din casele sale au fost scoși, și sufletul pruncilor au suspinat tare, și el pentru ce nu i-au cercetat pre aceștia cât au fost ei pre pământ?

13. Pre pământ fiind ei, n'au cunoscut, nici au știut calea dreptății, nici pre cărările lor n'au umblat.

Rom. 2, 4.

14. Și cunoscând lucrurile lor, datu-i-au pre ei întru întunerec, și noaptea va fi ca un fur.

15. Și ochiul preacurvarului păzește întunerecul, zicând: nu mă va lua aminte ochii, și-și ascunde fața.

Ps. 63, 5; Pilde 7, 7, 8, 9.

16. Săpat-a întru întunerec casă, ziua s'a ascuns pre sine, n'a cunoscut lumina.

Ioan 3, 19, 20.

17. Că dimineața lor umbră de moarte, că va cunoaște turburările umbrei morții.

18. Mai ușor este decât fața apei, blesteme-se partea lor pre pământ, și să se vază oasele lor pre pământ uscate.

Ps. 57, 7; ps. 10, 6.

19. Că din sânul săracilor au răpit.

20. După aceea s'a pomenit păcatul lor, și ca o ceață de rouă nevăzută s'a făcut, să se dea lui după cum a lucrat, și să se zdrobească tot cel nedrept ca lemnul cel fără de vindecare.

21. Că cei sterpe nu i-au făcut bine, și pre femeia săracă n'au miluit.

22. Și cu mânie au surpat pre cei neputincioși, sculatu-s'au, dar nu va crede asupra vieții sale.

23. Când se va bolnăvi, să nu nădăjduiască sănătate, ci va căde în boală.

24. Că la mulți rău a făcut înălțarea lui, și s'au veștejit ca și nalba la arșiță, sau ca un spic uscat, care de sineș cade.

Iov 22, 20.

25. Iar de nu este așa, cine este cel ce zice, că minciuni grăesc eu? Și va socoti întru nimic cuvintele mele.

CAP. 25.

Înaintea lui Dumnezeu, toți oamenii sunt păcătoși.

Și răspunzând Valdat Savhiteanul, a zis:

2. Ce este dar? Începătoria sau frica este dela cel ce face totul întru cele înalte.

3. Că au socotește cinevă, că va fi îngăduire tâlharilor? Și asupra cui nu vor veni pândiri dela el?

4. Că cum va fi drept muritorul înaintea Domnului, sau cum se va curăți cel născut din femeie?

5. De va porunci lunii, nu va lumina, și stelele nu sunt curate înaintea lui.

6. Cu cât mai mult omul, că este putreziciune și fiul omului vierme.

Ps. 21, 6.

CAP. 26.

Iov laudă puterea lui Dumnezeu mai pre sus decât Valdat.

Și răspunzând Iov, a zis:

2. De cine te apropii, sau pre cine vrei să ajuți? Au doar pre cel ce are tărie multă, și pre cel ce are braț puternic?

3. Cui ai dat sfat? Au nu celui ce are toată înțelepciunea?

4. Pre care urmezi? Au nu pre cel ce are vîrtute foarte mare? Cui ai spus cuvinte? Și suflarea, care iese din tine, a cui este?

5. Au doar uriașii se vor chinui supt ape, și cei ce lăcuesc cu ei acolo?

6. Gol este iadul înaintea lui, și nu este învălitură pierzării.

Ps. 138, 10, 11; Evr. 4, 13; Pilde 15, 11.

7. Cel ce întinde miazănoaptea pre nimic, și spânzură pământul pre nimic.

Ps. 94, 4.

8. Cel ce leagă apa în norii săi, și n'a rourat norul de desuptul său.

9. Cel ce acopere fața scaunului, și întinde preste el norul său.

Ps. 103, 3, 4.

10. Hotar a pus preste fața apei, până unde se măginește lumina cu întunerecul.

Ps. 32, 7.

11. Stâlpii cerului s'au cutremurat și s'au spăimântat de certarea lui.

12. Cu vîrtutea a potolit marea, și cu știința a liniștit valurile,

Isaia 51, 15.

13. Și încuetoarele cerului se tem de el, și cu porunca au omorît pre șarpele cel viclean.

Ps. 32, 6.

14. Iată acestea sunt părțile căii lui, și puțin vom auzi din cuvântul lui, și puterea trăsnetului, cine știe când o va face?

CAP. 27.

Iov apărând nevinovăția sa, pune față în față pre cei cuvioși cu fățarnicii.

Și adăogând Iov, a grăit în pildă zicând:

2. Viu este Dumnezeu, care așa m'au judecat, și Atotțiitorul cel ce au amărît sufletul meu.

3. Că până va fi în mine suflet și duh Dumnezeesc în nările mele,

4. Nu vor grăi buzele mele fărădelege, nici sufletul meu va cugeta nedreptăți.

Lev. 19, 16; ps. 14, 2.

5. Să nu fie, ca să vă zic eu pre voi drepti, până când voi muri, că nu voi depărta dela mine nerăutatea mea.

6. Și la dreptate luând aminte nu voi înceta, că nu știu să fi făcut ceva fără de cuviință.

7. Ci să nu fie vrăjmașii ca surparea celor necredincioși, și cei ce se ridică asupra mea ca pierirea celor fărădelege.

8. Și ce nădejde este celui necredincios? Că așteaptă și nădăjduște spre Domnul, au doară mântui-se-va?

Pilde 1, 28; Mat. 16, 26.

9. Au ascultă-va Dumnezeu rugăciunea lui? Sau nevoie va veni lui?

Ioan 9, 31.

10. Au are vre-o îndrăzneală înaintea lui? Sau când îl va chema el, îl va ascultă?

11. Deci voi spune vouă ce este în mâna Domnului, cele ce sunt la Atotțiitorul nu voi minți.

12. Iată toți știți, că deșarte spre deșarte adăogeți.

13. Aceasta este partea omului necredincios dela Domnul, și agoniseala celor puternici va veni dela Atotțiitorul preste ei.

14. Și de vor fi mulți fiii lor, spre junghiere vor fi, și de vor ajunge să se facă bărbați, vor cerși.

Osie 9, 14.

15. Și cei ce sunt pre lângă el, cu moarte vor muri, și văduvele lor nimenea nu le va milui.

16. Și de va aduna ca pământ argintul, și ca lut va găti aurul,

17. Acestea toate dreptii le vor moșteni, cei adevărați vor ține banii lui.

Pilde 13, 22; Eccles. 2, 26.

18. Și va fi casa lui ca moliile și ca păianjenul.

19. Bogatul va adormi, și nu va mai adaoge, ochii săi a deschis, și nu este.

Ps. 48, 18.

20. Încunjura'l-vor pre el ca apa durerile, și noaptea îl va răpi pre el ceața.

21. Și-l va lua pre el arsura, și se va duce, și-l va vântura pre el din locul lui.

22. Și va arunca preste el, și nu-i va fi milă, din mâna lui cu fuga va scăpa.

23. Plesni-vor preste el mâinile sale, și-l va sufla pre el din locul lui.

CAP. 28.

Isvorul înțelepciunii.

Că este loc argintului unde se face, și este loc aurului unde se lămurește.

2. Că fierul din pământ se face, și arama ca piatra se cioplește.

3. Rânduială a pus întunerecului, și socotește sfârșitul a toate, chiar piatra din întunec și din umbra morții.

4. Ruperea pârîului este din nisip, iar cei ce uită calea cea dreaptă au slăbit, și din oameni s'au abătut.

5. Pământul din care a ieșit pâine, s'a strămutat dedesupt ca focul.

Ps. 103, 15.

6. În pietrele lui locul Săpîrului, și lutul lui aurul.

7. Cărarea aceasta nu o a cunoscut pasărea, și nu o a văzut ochiul vulturului,

8. Și nu o au călcat fiii mândrilor, nici o a trecut leul.

9. În piatră colțoroasă a întins mâna sa, și a sfărâmat-o dezrădăcinând munții.

10. Vârtejurile râurilor au rupt, și tot ce este scump a văzut ochiul meu.

11. Și adâncurile râurilor au descoperit, și au arătat puterea sa la lumină.

12. Și înțelepciunea unde s'a aflat? Și care este locul științei?

13. N'a văzut om calea ei, nici s'a găsit întru oameni.

Pilde 3, 14; 8, 11.

14. Adâncul a zis: nu este întru mine, și marea a zis: nu este cu mine.

15. Nu se va dà aurul închis pentru ea, și nu va stà argint de schimbarea ei.

Înțelep. 7, 9.

16. Nu va fi mai pre jos decât aurul ofir, unisul scump și Săpăfirul.

17. Nu se va potrivì cu ea aurul și cristalul, nici se schimbă pe vase de aur.

18. Ramot și Gavis, nu se vor pomeni; că trage înțelepciunea mai mult decât mărgăritarul.

19. Nu se va potrivì cu ea piatra topazion din Etiopia, nu va fi mai pre jos decât aurul cel curat.

20. Și înțelepciunea de unde s'a aflat? Și care este locul priceperii?

21. Ascunsă este de tot omul, și de pasările cerului este ascunsă.

22. Pierzarea și moartea au zis: am auzit mărirea ei.

23. Dumnezeu bine au întărit calea ei, și știe locul ei.

24. Că el vede pre tot cel de supt cer, și știe toate cele de pre pământ câte au făcut.

Ps. 32, 13; ps. 13, 2.

25. El au pus cumpăna vânturilor și măsurile apei.

Pilde 8, 29.

26. El au pus lege ploii și calea fulgerului și a trăznetului.

27. Atunci o a văzut pre ea și o a spus pre ea, gătitu-au și o a cercetat.

A 2 Lege 4, 6.

28. Și a zis omului: iată frica lui Dumnezeu este înțelepciunea, iar a se ferì de rele, este știința.

Ps. 110, 10.

CAP. 29.

Iov amintește fericirea sa.

Și lov a adaos a grăi în pilde zicând:

2. Cine mă va pune în lunile zilelor celor mai dinainte, în care mă păzeà Dumnezeu?

3. Când străluceà lumina lui preste capul meu, și cu lumina lui umblam întru întunerec.

4. Cum eram în căile tinereții mele, când Dumnezeu cercetà casa mea.

5. Când eram bogat foarte, și împrejurul meu slugile mele.

6. Când curgeà pre căile mele unt, și munții mei izvorau lapte.

A 2 Lege 32, 13; Isaia 58, 14.

7. Când ieșam dimineața în cetate și în uliță, și se puneà mie scaun.

8. Când mă vedeau cei tineri, se ascundeau, iar cei bătrâni toți se sculau.

9. Și boierii încetau a grăi puind degetul la gură.

10. Și cei ce auzeau mă fericeau, și limba lor se lipeà de gâtlejul lor.

11. Cu urechia auzeau și mă fericeau, și ochiul văzându-mă se întorceà.

12. Că am mântuit pre cel sărac din mâna celui puternic, și sărmanului care nu aveà ajutor, am ajutat.

13. Binecuvântarea celui ce erà să piară, preste mine veneà, și gura văduvii m'a binecuvântat.

14. Și cu dreptatea mă îmbrăcam, și mă înveleam cu judecata, ca cu o haină.

Isaia 59, 17; 1 Tesal. 5, 8; Efes. 6, 14.

15. Ochiu eram orbilor și picior șchiopilor.

16. Eu eram tată celor neputincioși, și judecata care n'o am știut, o am cercat.

Pilde 29, 7.

17. Și am zdrobit măselele celor nedreți, din dinții lor am scos prada.

18. Și am zis: voiu înaintà în vârstă ca tulpina de finic, multă vreme voiu trăi.

19. Rădăcina mea s'a întins pre apă, și roua va rămâne în secerișul meu.

20. Mărirea mea se înnoiă în mine și arcul meu în mâna mea se întăreă.

21. Pre mine auzindu-mă luau aminte, și la sfatul meu tăceau.

22. La cuvintele mele nu adăogeau, ci se bucurau, când le grăiam lor.

23. Precum pământul cel însetoșat așteaptă ploaia, așa aceștia așteptau graiul meu.

24. De râdeam către ei, nu credeau, și lumina feții mele nu slăbeă.

25. Dacă voiam a merge cu ei, ședeam în frunte, și locuiam ca un împărat încunjurat de voinici, ca cel ce mângâiam pre cei supărați.

CAP. 30.

Iov plânge nenorocirea lui.

Iar acum mă batjocoresc cei mai tineri, acum mă dojenesc acei pre ai căroră părinți nu-i băgăm în seamă și nu-i socoteam vrednici să-i pui cu câinii vitelor mele.

2. Și tăria mâinilor lor eră ca o nimica înaintea mea, pentru ei au pierit sfârșitul.

3. Cei ce se luptau cu lipsa și cu foametea, cei ce fugeau în locuri fără de apă, ieri necăjiți și chinuiți,

4. Cei ce rodeau coaja copacilor, și rădăcina buruenilor eră hrana lor.

5. Cei necinstiți și lepădați și lipsiți de tot binele, care și rădăcinile lemnului le rodeau de foamete mare, s'au sculat asupra mea furi.

6. A căroră casele erau peșteri de pietre.

7. În mijlocul locurilor celor ce răsunau strigau, și supt uscături sălbatece petreceau.

8. Fiii celor fără de minte și necinstiți, a căror numele și mărirea au pierit de pre pământ.

9. Iar acum eu sunt batjocură lor, și mă țin de poveste.

Ps. 68, 13; Plâng. 3, 14.

10. Și m'au urît depărtându-se departe, și asupra feții mele au scuipat.

11. Că deschizând tulba sa m'au chinuit, și au lăsat frâul înaintea mea.

12. Odrasle s'au sculat deadreapta mea, întins-au picioarele lor, și au făcut preste mine cale de pierzare.

13. Bătutu-s'au căările mele, că m'au desbrăcat de veșmântul meu.

14. Cu săgețile lui m'au săgetat, și face cu mine cum îi este voia, întru dureri m'am frământat.

Ps. 34, 15.

15. Întorcu-mi-se durerile, dusu-s'a ca un vânt nădejdea mea, și ca un nor mântuirea mea.

16. Și acum îmi iese sufletul, și mă țin pre mine zilele durerilor.

17. Noaptea oasele mi se sfărâmă și vinele mi se desfac.

18. Cu multă tărie se apucă de haina mea, ca gulerul cămășii mă cuprind pre mine.

19. Socotitu-m'ai pre mine ca pre pământ, și în țărână partea mea.

20. Strigat-am către tine, și nu mă ascuți, stătut-am și nu m'ai socotit.

21. Și s'a suit preste mine fără de milă, cu mână tare m'ai bătut.

22. Și m'ai încunjurat cu dureri și m'ai lepădat dela mântuirea mea.

23. Că știu că moartea mă v'a surpă, căci casa atotmuritorul este pământul.

Evr. 9, 27.

24. Și o! de ași putea pre mine să mă omor, sau să rog pre altul, ca să facă mie aceasta.

25. Iar eu preste tot neputinciosul am plâns, suspinat-am când am văzut om în nevoe.

Rom. 12, 15.

26. Și când așteptam eu bunătați, iată m'au ajuns mai multe zile de răutăți.

27. Inima mea s'a înfierbântat, și nu va tăceà, apucatu-m'au zilele sărăciei.

28. Suspînând am mers fără de frâu, și am stătut într-o adunare strigând.

29. Și m'am făcut frate sirinilor și prieten struților.

30. Pielea mea și oasele mele s'au negrit foarte, de arsură.

Plâng. 4. 8.

31. Și s'a întors în jale chitara mea, și cântarea mea în plâns.

CAP. 31.

Vieața cea curată a lui Iov.

Legătură am făcut cu ochii mei, și nu voi căuta spre fecioară.

2. Și ce mi-au împărțit Dumnezeu de sus? Și ce am moștenit din cele înalte?

3. Vai! Pierire este celui nedrept, și înstreinare celor ce fac fărădelege.

Isaia 1, 28.

4. Au nu va vedeà el calea mea și toate cărările mele va număra?

Pilde 5, 21.

5. Și de am umblat cu batjocoritorii, sau de s'a grăbit piciorul meu spre vicleșug.

Ps. 25, 4; și 1, 1.

6. Că am stat în cumpănă dreaptă, și au văzut Domnul nerăutatea mea.

7. De s'a abătut piciorul meu din cale, și de a urmat ochiul lui inima mea, și de m'am atins cu mâinile mele de daruri,

8. Să seamăn, și alții să mănânce, și fără de rădăcină să fiu pre pământ!

9. Sau de s'a plecat inima mea la femeia altui bărbat sau de am pândit la ușile ei,

Pilde 7, 8, 9.

10. Să placă și femeia mea altuia, și fiii mei să se smerească.

11. Că iuțimea mâniei este neînfrânată a pângări femeia altuia.

12. Că foc arzător este în toate zilele, și la care vine, din rădăcină îl pierde.

Pilde 6, 26.

13. Sau de n'am băgat în seamă judecata slugii sau a slujnicii mele, când s'au judecat la mine.

14. Că ce voiu face când mă va cercetă Domnul? Și când va fi întrebare, ce voiu răspunde?

15. Ce este? Au nu precum eu am fost în pânțece, și ei au fost? Și asemenea am fost în pânțece.

Pilde 14, 32.

16. Pre cei neputincioși, cari aveau lipsă, nu i-am înșelat și ochiul văduvii n'am topit.

Isaia 10, 2.

17. De am mâncat pâinea mea singur și n'am dat și celui sărac dintr'însa.

18. Că din tinerețile mele am hrănit ca un părinte, și din pânțecele maicei mele am povățuit.

19. Sau de am trecut pre cel gol, care pierea, și nu l-am îmbrăcat.

20. Și cei neputincioși de nu m'au binecuvântat, și din tunderea mieilor mei s'au încălzit umerii lor.

Mat. 25, 43, 44.

21. De am ridicat asupra săracului mâna cu nădejde, că mult ajutor îmi este mie.

Ps. 126, 6; Pilde 22, 22.

22. Să se despartă umărul meu din încheetură, și brațul meu din cot să se zdrobească.

23. Că frica Domnului m'a stăpânit, și de povara lui nu voi suferi.

24. De am socotit aurul puterea mea, sau de am nădărdit în piatră scumpă,

Marc. 10, 24.

25. Sau de m'am bucurat când mi s'a făcut avuție multă și când am pus mâna pre cele fără număr.

26. Au doar nu vedeam eu cum soarele, strălucitor lipsește, și luna scade, că nu este într'însele lumină,

27. Și de s'a înșelat pre ascuns inima mea, ca să pun mâna mea pre gura mea, și să o sărut.

28. Și aceasta să mi se socotească, cea mai mare fărădelege, că am mințit înaintea Domnului celui înalt.

29. De m'am bucurat de căderea neprietenilor mei, și de a zis inima mea bine, bine.

Pilde 24, 17.

30. Să auză urechea mea blestemul meu, și să fiu de ocară în poporul meu, defăimat.

31. Și de au zis de multe ori slujnicile mele, cine ne-ar dà nouă din cărnurile lui să ne săturăm, fiind eu foarte bun.

32. Și afară nu mâneà strein, și ușa mea la tot cel ce veneà, se deschideà.

Evr. 13, 2.

33. Și de am păcătuit fără de voie și am ascuns păcatul meu.

Fac. 3, 8.

34. Că nu m'am rușinat de multă mulțimea gloatei, ca să nu mărturisesc înaintea lor.

35. Și de am lăsat pre cel neputincios să iasă din ușa mea cu sânul deșert de nu mă temeam.

36. Cine-mi va dà auzitor? Și de nu m'am temut de mâna Domnului, și scrisoarea care aveam asupra cuivà, pre umere puind-o ca o cunună, o citeam.

37. Și o rupeam sau o dam înapoi, nimic luând dela datornic.

38. De a suspinat pământul vre odinioară asupra mea, sau de au plâns răzoarele lui împreună.

39. Sau de am mâncat vlaga lui singur fără de preț, și de am înșelat sufletul Domnului pământului întristându-l.

40. În loc de grâu să-mi răsară urzică, și în loc de orz spini, și a încetat lov a grăi.

CAP. 32.

Eliu se mânie pentru tăcerea prietenilor lui lov.

Și au încetat și cei trei prieteni a mai grăi împotriva lui lov, că erà lov drept înaintea lor.

2. Și s'a mânieat Eliu al lui Varahiil Vuziteanul din neamul lui Ram din țara Avsitidii, și s'a mânieat pre lov foarte, căci se adevereà pre sine drept înaintea Domnului.

3. Și asupra celor trei prieteni s'a mânieat foarte, pentrucă n'au putut să răspunză împotriva lui lov, și tot l-a socotit a fi necredincios.

4. Și Eliu așteptà să răspunză ei lui lov, pentrucă erau mai bătrâni de zile decât el.

5. Și a văzut Eliu că nu este răspuns în gura celor trei bărbați, și s'a mânieat foarte.

6. Și răspunzând Eliu al lui Varahiil Vuziteanul, a zis: fiindcă eu sunt mai tânăr cu anii, iar voi sunteți mai bătrâni, pentru aceea am tăcut temându-mă a vă spune vouă știința mea.

7. Și am zis, nu este vremea, ceea ce grăește, cei de mulți ani știu înțelepciunea.

8. Ci duh este în oameni, și suflarea Atotțiitorului este ceea ce învață.

Eccl. 2, 26; Dan. 1, 17.

9. Nu cei cu ani mulți sunt înțelepți, nici cei bătrâni știu judecata.

10. Pentru aceea am zis: ascultați-mă, și voi spune vouă cele ce știu.

11. Băgați în urechi graiurile mele, că voi grăi de veți ascultă; până când vă priciți cu cuvintele?

12. Și până gândeam că veți zice ceva, socoteam; dar iată nu este cine din voi să poată muștră pre lov, și să răspundă cuvintelor lui.

13. Ca să nu ziceți aflat-am înțelepciunea, alăturându-ne Domnului.

14. Și v'ați întors la omul ăsta a grăi cuvinte ca acestea.

15. S'au spăimântat, n'au răspuns mai mult, le lipsesc cuvintele.

16. Am așteptat și n'am grăit, că au încetat, și n'au răspuns; voi să răspund și eu în parte.

17. Și răspunzând Eliu, a zis: iarăși voi grăi.

18. Că plin sunt de cuvinte, că mă îmboldește duhul inimii mele.

19. Și inima mea este ca un foale legat plin de must ce fierbe, sau ca un foale de aramă ce suflă.

20. Grăi-voiu ca să mă odihnesc, deschizând buzele.

21. Că de om nu mă voi rușina, și de muritori nu mă sfiesc.

22. Că nu știu a căuta în față, iar de nu, și pre mine viermii să mă mănânce.

CAP. 33.

Eliu apără dreptatea lui Dumnezeu.

Ascultă o lov cuvintele mele, și bagă în urechi graiul meu.

2. Că iată am deschis gura mea, și a grăit limba mea.

3. Curată este inima mea întru cuvinte, și priceperea buzelor mele curate va gândi.

4. Duhul cel dumnezeesc este, cel ce m'au făcut pre mine, și suflarea Atotțiitorului este ceea ce mă învață pre

mine.

Fac. 2, 7.

5. De poți dă-mi răspuns la acestea, așteaptă, caută la mine și eu la tine.

6. Din lut ești tu făcut ca și mine, dintr'același amândoi suntem făcuți.

7. Să nu te îngrozească frica mea, nici mâna mea grea să fie preste tine.

8. Că ai grăit într-u urechile mele, glasul cuvintelor tale am auzit că ai zis:

9. Curat sunt eu, și n'am păcătuït, fără de prihană sunt, n'am făcut fărădelege.

10. Și a aflat asupra mea ponos, și mă socotește ca pre un vrăjmaș.

11. Și a pus în lemn piciorul meu, și au păzit toate căile mele.

Iov 13, 27.

12. Cum dar zici, drept sunt, și nu m'au ascultat? Că veșnic este cel deasupra pământenilor.

13. Și zici, pentrue n'au ascultat tot cuvântul dreptății mele.

14. Că odată va grăi Domnul, și a doua oară

15. Prin vis sau prin vedere de noapte. sau ca când cade groaznică frică preste oameni, când sunt adormiți pre pat.

16. Atunci descopere mintea oamenilor, cu chipuri de frică ca acestea îi înfricoșează pre ei.

17. Ca să întoarcă pre om dela strâmbătate, și trupul lui să-l mântuiască de cădere.

18. Și sufletul lui să-l scoată de la moarte, și să nu cază el în răsboiu.

19. Și iar îl va certa pre el cu boală pre pat, și amorțește mulțimea oaselor lui.

20. Și toată mâncarea de grâu nu o va primî, iar sufletul lui mâncare poștește.

Ps. 106, 18.

21. Până ce vor putrezî cărnurile lui, şi se vor vedea oasele lui goale.

22. Şi se apropie de moarte sufletul lui, şi viaţa lui de iad.

23. De vor fi o mie de îngerî, aducători de moarte, nici unul dintre ei nu-l va răni pre el, de va cugeta cu inima să se întoarcă către Domnul, şi va spune omului păcatul lui, şi fărădelegea lui o va arăta,

24. Va sprijini să nu cază în moarte, şi va întineri trupul lui ca spoiala pre perete, şi oasele lui le va umplea de măduvă.

25. Şi va muiă carnea lui ca a unui prunc, şi-l va tămădui pre el, şi-l va face bărbat între oameni.

26. Şi se va ruga către Domnul, şi-l va ascultă, şi va intra cu faţă lină cu mărturisire, şi va da oamenilor dreptate.

Isaia 58, 9.

27. Şi apoi atunci se va vinovăţi omul pre sine, zicând că acestea am făcut şi nu m'au pedepsit cu bătăi vrednice de păcatele, care le-am făcut.

28. Mântueşte sufletul meu, ca să nu vie întru stricăciune, şi viaţa mea să vază lumină.

29. Iată acestea toate trei căi le lucrează cel puternic cu omul.

30. Şi au izbăvit sufletul meu de moarte, că viaţa mea întru lumină va lăuda pre el.

31. Bagă în urechi lov şi mă ascultă, amuşteşte şi eu voiui grăi.

32. De ai cuvinte, răspunde mie, grăeşte, că-mi este voia să te îndreptezi tu.

33. Iar de nu, ascultă-mă tu, taci, şi te voiui învăţa pre tine înţelepciunea.

CAP. 34.

Eliu înfruntă pre lov.

Și răspunzând Eliu, a zis:

2. Ascultați-mă înțelepților, cei ce aveți știință băgați în urechi.

3. Că urechea ispitește cuvintele, și gâtul gustă bucatele.

4. Să ne judecăm noi înșine, ca să cunoaștem între noi ce este bun.

5. Că a zis Iov: drept sunt, Domnul au schimbat judecata mea.

6. Domnul au mințit în judecată, silnică este săgeata mea fără de strâmbătate.

7. Cine este om ca Iov? Care bea batjocura ca apa.

8. Care nici a păcătuit, nici a făcut fărădelege, nici s'a însoțit cu cei ce lucrează fărădelege, ca să umble cu cei necredincioși.

Ps. 1, 1.

9. Să nu zici: că nu va fi cercetare omului, și cercetarea lui dela Domnul.

Malachi 3, 14.

10. Pentru aceea cei cu inimă înțelegătoare ascultați-mă, să nu-mi fie mie înaintea Domnului a face păgânătate și înaintea Atotțiitorului a turbura dreptatea.

11. Că răsplătește omului după cum face fiecare dintru ei, și în cărarea omului află-va pre el.

Ps. 61, 11.

12. Au socotești că Domnul fără de cale face? Sau cum că Atotțiitorul cel ce au făcut pământul va încurcă judecata?

13. Și cine este cel ce au făcut pământul, și toate cele ce sunt într'însul?

14. Că de va vreă să oprească, și Duhul să-l ție la sine.

15. Tot trupul va muri deodată, că tot pământeanul în pământ va merge, de unde s'a și zidit.

Fac. 3, 19.

16. Iar de nu pricepi, ascultă acestea, bagă în urechi glasul cuvintelor.

17. Vezi tu pre cel ce urăște fărădelegea, și pierde pre cei răi, că este veșnic drept.

Fac. 18, 25; Rom. 3, 5.

18. Necredincios este cel ce zice împăratului, fărădelege faci, prea necredincios boierilor.

19. Care nu se rușinează de fața celui cinstit, nici știe a dà cinste bogaților să se laude fețele lor.

2 Paral. 19, 7; A 2 Lege 10, 17; Înțelep. 6, 8; și Fap. Ap. 10, 34.

20. Și deșarte se vor întâmpla lor strigând și rugându-se omului, că s'au purtat fărădelege, scoțând afară pre cei neputincioși.

Sirah 35, 15; Fapte 10, 34; Rom. 2, 11.

21. Că el vede faptele oamenilor, și nici una din câte fac nu trec nevăzute de el.

2 Paral. 16, 9; ps. 34, 16; Pilde 5, 21; și 15, 3.

22. Nu este loc unde să se ascunză, cei ce fac fărădelege.

Amos 9, 2, 3; Rom. 4, 13.

23. Că nu va mai înșelă pre om, că Domnul preste toți privește.

24 Cel ce cunoaște cele necunoscute, slăvite și minunate, căroră nu este număr.

25. Cel ce știe lucrurile lor, și va întoarce noaptea, și se vor smeri.

Galat. 2, 6; Efes. 6, 9.

26. Și au stins pre cei necredincioși, și văzuți sunt înaintea lui.

27. Că s'au abătut dela legea lui Dumnezeu, și dreptățile lui nu le-au cunoscut.

Ps. 27, 3; Colos. 3, 25.

28. Ca să aducă preste el strigarea săracilor și suspinul mișeilor va auzi.

Iacov 5, 4; 1 Petr. 1, 17.

29. El va dà liniște, cine va osândi? Va ascunde fața, și cine-l va vedeà? Pentru neam și pentru om deopotrivă.

30. El face să împărățească om fățarnic, pentru îndărătnicia poporului.

31. Oare cine zice către Dumnezeu: luat-am, nu zălogesc.

32. Aceasta întrece vederea mea, arată-mi tu dacă am făcut strâmbătate, și nu voiui adaoge.

33. Nu dela tine așteaptă răspuns, că tu ai nesocotit acestea; tu ai început și nu eu, de știi ceva grăește.

34. Pentru aceea cei înțelepți cu inima vor grăi acestea, și bărbatul înțelept va ascultă cuvintele mele.

35. Iar Iov cu neînțelepciune a grăit, și cuvintele lui nu sunt cu știință.

36. Însă învață o Iov! Că mai mult să nu răspunzi, ca cei neînțelepți.

37. Că să nu adăogăm preste păcatele noastre, că fărădelege se va socoti nouă, grăind multe cuvinte înaintea Domnului.

CAP. 35.

Eliu urmează a grăi despre dreptatea lui Dumnezeu.

Și Eliu urmând, a zis:

2. Ce ai adus aceasta în judecată? Tu cine ești, de ai zis: drept sunt înaintea Domnului.

Iov 4, 17.

3. Sau de zici: ce-ți folosește ție? Ce voiui face păcătuind?

4. Eu voiui răspunde ție și la câte trei prietenii tăi.

5. Caută la cer, și vezi și socotește norii, cât sunt de sus de tine.

6. De ai greșit, ce vei face, și de ai făcut și multe fărădelegi, ce poți face?

7. De vreme dar ce ești drept, ce vei da lui? Sau ce va lua din mâna ta?

Rom. 11, 35.

8. Omului celui asemenea ție necredința ta și fiului omului dreptatea ta.

9. De mulțime asuprindu-se vor strigà și vor răcnì din brațul a multora.

10. Și n'a zis unde este Dumnezeu, cel ce m'au făcut pre mine, și au împărțit strejile nopții.

11. Cel ce mă osebește de vitele pământului și de pasările cerului.

12. Acolo vor strigà, și nu se va auzi de ocara celor răi.

Isaia 1, 15.

13. Că cele fărădecale nu voește a le vedeà Domnul, că însuș cel Atotțiitor vede pre cei ce fac fărădelege, și mă va mântuì.

14. Și te judecă înaintea lui, de poți pre el să-l lauzi, precum este și acum.

15. Că nu cercetează mânia sa, și n'au cunoscut greșalele foarte.

16. Și Iov îndeșert a deschis gura sa, întru neștiință înmulțește cuvintele.

CAP. 36.

Urmarea vorbirei lui Eliu.

Și adăogând încă Eliu a zis:

2. Îngăduiește-mă încă puțin, să te învăț, că mai am ceva de grăit.

3. Luând știința mea cea de departe și cu faptele mele cele ce sunt drepte voi grăi cu adevărat.

4. Și de nu sunt drepte graiurile, nedrept le vei înțelege.

5. Să știi că Domnul nu va lepădà pre cel fără de răutate, pre cel tare cu vîrtutea inimii.

6. Nu va învià pre cel necredincios și judecata săracilor o va da.

7. Nu va luà dela cel drept ochii săi, și pre scaunul împăraților va pune pre ei întru biruință și se vor înălța.

Ps. 33, 18; și 34, 16.

8. Și cei legați cu cătuși se vor prinde cu funia sărăciei.

9. Și se vor povesti lor faptele lor și greșalele lor, când se vor întări.

10. Ci pre cel drept va auzi, și au zis că se vor întoarce dela nedreptate.

11. De vor ascultă și vor sluji, vor plini zilele sale întru bunătați și anii săi întru bună cuviință.

12. Iar pre cei necredincioși nu-i va mântui, pentrucă ei n'au vrut să știe pre Domnul, și când s'au dojenit n'au ascultat.

13. Și cei fățarnici cu inima vor rânduî mânia, nu vor strigă că i-au legat pre ei.

14. Să moară dar în tinerețe sufletul lor, și vieața lor să se rănească de îngeri.

15. Că au necăjit pre cel slab și neputincios, și judecata celor blânzi va rânduî.

16. Și te-au scos pre tine din gura vrăjmașului, adânc să se verse supt ea, și să se pogoare masa ta plină de grăsime.

17. Nu va lipsi dela cei drepti judecata.

18. Și preste cei necredincioși mânia va fi pentru necurăția darurilor, care le-au luat cu strâmbătate.

Ps. 48, 9.

19. Să nu se abată de bună voie mintea ta dela rugăciunea celor neputincioși, când sunt în nevoie.

20. Și pre toți cei ce au putere, să nu-i scoți noaptea, ca să se sue noroade în locul lor.

21. Ci păzește să nu lucrezi fărădecale, că cu acestea vei ieși din sărăcie.

22. Iată cel Tare va întări cu puterea sa, că cine este puternic ca el?

23. Și cine este cel ce ispitește lucrurile lui? Sau cine este care să zică: făcut-au strâmbătate.

Rom. 9, 14.

24. Adu-ți aminte că mari sunt lucrurile lui, care le-au lăudat oamenii.

25. Tot omul a văzut întru sine, câți pământenii sunt răniți.

26. Iată cel Tare este preste tot, și nu vom cunoaște, și numărul anilor lui este nesfârșit.

Ps. 89, 2.

27. Și la el sunt numărate picăturile ploii, care pică din nor.

28. Cădeà-vor puhoaie, și norii vor umbrì preste nespusă mulțime de oameni, vreme a pus dobitoacelor, și știi rânduiala culcușului, de toate acestea nu se uimește cugetul tău? Nici se bate inima ta în trup?

29. Și de vei pricepe întinderea norului și întocmirea cortului lui.

30. Iată întinde preste el rază, și au acoperit marginile mării.

31. Că într'acestea va judeca noroade, și va dà hrană celui puternic.

32. Cu mâinile au ascuns lumină.

33. Și i-a poruncit să se arate iarăși, să spue soțul ei, făptura Domnului pentru dânsa și pentru nedreptate.

CAP. 37.

Slava lui Dumnezeu se cunoaște din cartea firii.

Și de aceasta s'a spăimântat inima mea și s'a mișcat din locul său.

2. Ascultă, auzi întru iuțimea mâniei Domnului, și cercetarea din rostul lui va ieși.

Ps. 28, 3.

3. Supt tot cerul începutul lui și lumina lui preste aripile pământului.

Ps. 96, 4.

4. Dinapoia lui va strigà cu glas, tunà-va cu glasul mărimii sale, și nu va întârzià a se auzi glasul lui.

5. Tunà-va cel Tare cu glasul său minunat, că au făcut lucruri mari, care nu le-am știut.

6. El poruncește zăpezii să fie pre pământ, și iarna să plouă, și să fie ploi mari iarna.

Ps. 147, 5.

7. Cu mâna sa pecetluește pre tot omul, ca să-și cunoască fiecare slăbiciunea sa.

8. Și au intrat hiarele supt acoperemânt și s'au odihnit în culcuș.

9. Din locuri ascunse ies vijelii și din înălțimi frig.

10. Și din suflarea celui Tare gheață, și cârmuește apa cum îi este voea.

11. El sparge norii prin scurgere, și lumina sa împrăștie negura.

12. Și le întoarce împrejur cum voește la lucrurile lor, ori câte le-ar porunci, toate acestea se rânduiesc de el pre pământ.

13. Ori spre certare, ori pentru pământ, ori cum va afla mila lui.

Eșire 9, 18, 23.

14. Bagă în urechi acestea o lov, stăi, învață-te puterea Domnului.

15. Știi tu cum au pus Domnul lucrurile sale, când au făcut lumină din întunerec?

16. Știi tu cum se împrăștie norii și căderea minunată a celor răi?

17. Cum veșmântul tău încălzește și se potolește pre pământ vântul de amiazăzi?

18. Întări-vei cu el cerurile ca o oglindă turnată.

Fac. 1, 6.

19. Învață-mă, ce voi grăi lui? Și voiu încetă de a grăi multe.

20. Au carte sau scriitor stă lângă mine, ca să fac pre om să stea și să tacă?

21. Și nu toți văd lumina, care strălucește în ceruri, ca și cea care iese dela el în nori.

22. Dela miazănoapte norii cu față de aur, într'aceștia este mărimea, slava și cinstea Atotțiitorului.

23. Și nu aflăm pre altul asemenea puterii lui, cel ce judecă cele drepte, nu gândești să-l asculți pre el?

24. Pentru aceea se vor teme de el oamenii, și se vor teme de el cei înțelepți cu inima.

Ps. 32, 8.

CAP. 38.

Dumnezeu însuș laudă atotputernicia și înțelepciunea sa.

Dupăce a încetat Eliu a vorbi, zis-au Domnul lui Iov prin vifor și prin nor.

2. Cine este cel ce ascunde de mine sfatul și ține cuvintele mele în inimă, și socotește să le ascunză de mine?

3. Încinge ca un bărbat mijlocul tău, și te voiu întrebă, iar tu să-mi răspunzi.

4. Unde ai fost când am întemeiat pământul? Spune-mi de ai cunoștință?

Iov 28, 25; Pilde 8, 29.

5. Cine au pus măsurile lui, de știi? Sau cine este cel ce au întins funie preste dânsul?

6. Pre ce s'au întărit stâlpii lui, și cine este acela ce au pus preste dânsul piatra cea din marginea unghiului?

Ps. 103, 5.

7. Când s'au făcut stelele, lăudă-tu-m'au cu glas mare toți îngerii mei.

Ps. 102, 21; ps. 148, 2.

8. Și am ocolit marea cu îngrădiri, când se vărsă afară și ieșea din pântecele maicii sale.

Iov 26, 10; ps. 32, 7.

9. Și am pus îmbrăcămintea ei nor, o am înfășurat pre ea cu negură.

10. Și i-am pus ei hotar încunjurând-o cu încuitori și cu porți.

Pilde 8, 29.

11. Și i-am zis ei: până aici să vii și să nu treci, ci întrutine să se sfărâme valurile tale.

Ierem. 5, 22.

12. Au doar în zilele tale am tocmit lumina cea de dimineață, și luceafărul ș'a văzut rândul său?

13. Apucatu-te-ai de aripile pământului, ca să scuturi pre cei necredincioși de pre dânsul?

14. Au tu ai luat din pământ lut, și ai făcut viețuitor, și l-ai pus pre el ca să poată cuvânta pre pământ?

15. Au tu ai luat dela cei necredincioși lumina, și brațul mândrilor l-ai sfărâmat?

Ps. 9, 35.

16. Au venit-ai la izvoarele mării și urmele adâncului umblatu-le-ai?

17. Deschisu-ți-s'au ție de frică porțile morții, și portarii iadului văzându-te pre tine s'au spăimântat?

18. Au aflat-ai lățimea cea de supt cer, spune-mi dar cum este și câtă este?

19. Și în ce pământ locuește lumina, și întunerecul ce loc are?

20. De mă vei duce la hotarele lor? De știi cărările lor?

21. Știi când aveai să te naști și cât de mult este numărul anilor tăi?

22. Au doar ai venit la vistieriile zăpezii, și vistieriile grindinei văzutu-le-ai?

23. Au doar tu porți grije de ceasul vrăjmașilor? Sau de ziua răsboiului și a bătăii?

Is. Navì 10, 11.

24. De unde iese bruma? Și de unde se risipește austrul supt cer?

Ioan 3, 8.

25. Și cine au gătit ploii iuți curgeri și calea fulgerului și a tunetului?

26. Ca să plouă pre pământ unde nu este bărbat și în pustie unde nu este om.

Ps. 103, 13, 14.

27. Ca să sature pământul cel necălcăt și nelăcuit, și să facă să răsară iarbă de pășune.

Ps. 64, 9; și 103, 14.

28. Cine este tatăl ploii? Și cine este cel ce au născut picături de rouă.

29. Dintr'al cui pânțece iese ghiața, și bruma în cer cine o au născut?

30. Au pogoară-se ca o apă curgând? Fața adâncului cine o au rânduie?

31. Cunoscute-ai legătura găinușii? Și îngrădirea orionului deschise-ai?

Amos 5, 8.

32. Au deschide-vei zodiile în vremea sa, și luceafărul de seara de păr aduce-l-vei?

Iov 9, 9.

33. Știi schimbările cerului și cele de supt cer, care împreună se fac?

Ierem. 31, 35.

34. Chemă-vei norul cu glas, și cu vărsare de apă iute ascultă-te-va?

35. Trimite-vei trăznete și vor merge? Grăi-vor ție ce este?

36. Cine au dat femeilor învățătura țesăturii? Sau știința alesăturii?

37. Cine este cel ce numără norii cu înțelepciunea? Și cerul l-au plecat către pământ?

38. Și este răvărsat ca pământul cu pulberea, și l-am lipit pre el ca pre o piatră cu patru muchi.

39. Vână-vei leilor mâncare? Și sufletele balaurilor sătură-le-vei?

40. Când stau în culcușurile lor pândind, și șed în păduri într'ascuns?

41. Și cine au gătit corbului mâncare? Că puii lui către Domnul strigă rătăcind și mâncare căutând.

Ps. 146, 10.

CAP. 39.

Urmare. Iov își cunoaște greșala.

Cunoscut-ai vremea nașterii cerbilor? Care viețuesc în munți pietroși? Și păzit-ai nașterile cerboaicelor?

2. Numărat-ai lunile în care se plinesc nașterile lor, și durerile lor dezlegatu-le-ai?

3. Hrănit-ai puii lor fără de frică? Și chinurile lor vei alina?

4. Lepădă-vor fiii lor, înmulți-se-vor întru naștere, ieși-vor și nu se vor mai întoarce la ele.

5. Cine este cel ce au lăsat slobod asinul sălbatic? Și legăturile lui cine le-au dezlegat?

6. Pus-am petrecerea lui pustiea și lăcașurile lui sărătura.

7. Cel ce râde de mulțimea gloatei cetății, și strigarea strângătorului de bir n'aude.

8. Caută în munți pășunea sa, și după toată verdeața umblă.

9. Vreà-va să slujească ție inorogul? Sau să doarmă la ieslea ta?

10. Legà-vei cu curele jugul lui, sau trage-va brazdă în câmp?

11. Nădăjduiești întru el, pentrucă multă este puterea lui? Și lăsa-vei lui faptele tale?

12. Crede-vei că ți va dà ție sămânța, și o va aduce în ariea ta?

13. Aripele struților se întind; cât de frumoase sunt aripele struțului.

14. Că el lasă în pământ ouăle sale, și în țărână se clocesc.

15. Și a uitat că piciorul le va risipi și hiarele câmpului le vor călcă.

16. Nu i se face milă de fiii săi, ca și cum n'ar fi ai săi, îndeșert sau ostenit fără de frică.

17. Că nu i-au dat Dumnezeu înțelepciune, și nu i-ai împărtășit pricepere.

18. Când vine vremea într-o înălțime se înalță, și batjocorește pre cal și pre călărețul lui.

19. Au tu ai dat calului putere? Și ai pus în grumazul lui frică?

20. Când pui preste el armele toate, mărirea pieptului lui îndrăznire.

21. Bătând în pământ se trufește; și iese la câmp cu vîrte.

22. De săgețile ce-i vin asupra nu bagă seamă și nu se ferește de armă.

23. Pe el lucește arcul și sabia.

24. Mânios lovește pământul și nu-și află loc până ce nu va suna trâmbița.

25. Iar când sună trâmbița, zice bine, de departe simte războiul, cu chiotul și strigare.

26. Sau dintr-o dată știință a statut șoimul cu aripile întinse nemișcat căutând spre austru?

27. Și din porunca ta se înalță vulturul?

28. Și pre cuibul său șezând griptorul mîne pre colți de piatră, și ascuns.

29. Acolo fiind caută de mîncare, ochii lui de departe strejuesc.

30. Și puii lui se tăvălesc în sânge, și ori unde vor fi stîrvuri, acolo se află.

Mat. 24, 28; Luc. 17, 37.

31. Și iarăși au zis Domnul Dumnezeu lui Iov, grăind:

32. Au vei scăpa de judecată din destul muștrînd pre Dumnezeu? Se va da răspuns lui.

33. Și răspunzînd Iov, a zis Domnului.

34. De ce mă judec eu dojenindu-mă și muștrîndu-mă de Domnul, auzind de acestea de vreme ce sunt nimic? Și ce voi răspunde la acestea? Mîna voi pune preste gura mea.

35. Odată am grăit și a doua oară nu voi adaoge.

CAP. 40.

Arătarea a tot Puternicieii lui Dumnezeu la balaur.

Și răspunzând Domnul, au zis lui Iov din vifor:

2. Nu, ci încinge ca un bărbat mijlocul tău, și te voiu întreba pre tine, iar tu să-mi răspunzi.

3. Au strici judecata mea, și mă faci pre mine vinovat, ca să te arăți pre tine drept?

Ps. 50, 6.

4. Au brațul tău este ca al Domnului? Au cu glas ca el tuni?

5. Împodobește-te acum cu înălțime, cu tărie și mărire și cu cinste te îmbracă.

6. Trimite vestitori întru mâniea ta, și smerește pre tot cel semeț.

7. Și pre cel mândru stinge-l, și strică pre cei necredincioși îndată.

8. Și ascunde-i de odată în pământ, și fețele lor le umple de ocară.

9. Și eu voi mărturisi, că poate dreapta ta să mântuiască.

10. Ci iată este hiară la tine, care mănâncă iarba ca boii.

11. Iată tăriea ei în coapsele ei este, și puterea ei pe buricul pântecelui.

12. Pus-a coada ca un chiparos, și vinele ei s'au împleticit.

13. Coastele ei plăci de aramă și spinarea ei fier vărsat.

14. Aceasta este începătura zidirii Domnului, făcută ca să se batjocorească de îngerii lui.

15. Și venind la munte încolțurat, a făcut veselie celor cu patru picioare în tartar.

16. Supt tot felul de copaci doarme lângă papură, lângă trestie și lângă rogoz.

17. Și o umbresc pre dânsa copaci mari cu stâlپări și ramuri din țarină.

18. De se va face necătură, nu va simți, nădăjduiește că va curge Iordanul în gura ei.

19. În ochiul său va prinde pre el, întorcându-se, găuri-va nasul.

20. Aduce-vei balaurul cu undița, vei pune căpăstru împrejurul nasului lui?

21. Sau legă-vei belciug de narea lui, și cu brățare vei găuri buza lui?

4 Împ. 19, 28; Isaia 37, 29.

22. Grăi-va ție cu rugăciune și cu cuvinte de umilință?

23. Pune-va cu tine legătură? Și luă-vei pre el slugă veșnică?

24. Jucă-te-vei cu el ca cu o pasăre? Sau legă-l-vei ca pre o vrabie unui copil?

25. Și se vor hrăni dintr'însul neamuri, și-l vor împărți pre el neamurile finichilor.

26. Și tot cel ce corăbiește adunându-se nu va aduce o piele a coadei lui, nici în luntrile pescarilor capul lui.

27. Și pune preste el mâinile, și-ți adu aminte de războiul, care faci în gura lui, și mai mult să nu se facă.

28. Nu l-ai văzut pre el, și de cele ce se zic au nu te-ai mirat? Nu te temi că acestea s'au gătit mie? Că cine este cel ce mi-a stătut mie împotrivă?

CAP. 41.

Puterea balaurului.

Sau cine va stă mie împotrivă și va suferi? Au nu tot ce este supt cer este al meu?

Ierem. 49, 18.

2. Nu voiui tăceà pentru el, și cu cuvântul puterii voiui milui pre cel întocma cu el.

Rom. 11, 35.

3. Cine va descoperi fața îmbrăcămintei lui, și la încheerea zalei lui cine va intra?

4. Porțile feții lui cine le va deschide? Împrejurul dinților lui este frică.

5. Ficații lui paveze de aramă, iar legăturile lui ca piatra Smiritului.

6. Unul de altul se lipesc, și vânt nu trece printr'însul, cum se lipește un om de fratele său.

7. Împreună-se-vor și nu se vor despărți.

8. Întru strănutarea lui va străluci lumină, și ochii lui chip de luceafăr.

9. Din gura lui iese ca niște făclii aprinse și scapără ca niște gratii de foc.

10. Din nările lui iese ca niște fum de cuptor arzând cu foc de cărbuni.

11. Sufletul lui ca cărbunii și ca para focului din gura lui iese.

12. Și în cerbicea lui stă putere, înaintea lui varsă pierzare.

13. Și cărnurile trupului lui sunt lipite, toarnă preste el, nu se va clăti.

14. Inima lui este înfiptă ca o piatră, și stă ca o nicovală neclătită.

15. Și când se întoarce el, se înfricoșează hiarele cele cu patru picioare, care sar pre pământ.

16. De-l vor întâmpina pre el lănci, nimica nu-l vor înfricoșa, sulita ridicată și zaoa.

17. Că socotește fierul ca paiele și arama ca lemnul putred.

18. Nu-l va vătăma pre el arc de aramă, și lovitura de piatră o socotește ca iarba.

19. Ca trestia a socotit ciocanele, și râde de frica purtătorului de foc.

20. Așternutul lui țepuși ascuțite și tot aurul mării supt el, ca niște tină nespusă.

21. Fierbe adâncul ca o căldare, și marea o socotește ca un vas de unsoare.

22. Și pre portarul adâncului ca pre un rob, socotit-au adâncul ca un loc de primblare.

23. Nimic nu este pre pământ asemenea lui făcut, să se batjocorească de îngerii mei.

24. Pre tot cel înalt vede, și pre el Împăratul tuturor celor din ape.

CAP. 42.

Umilirea și îndreptarea lui Iov.

Și răspunzând Iov, a zis către Domnul:

2. Știu că toate le poți și nu este ție nimic cu neputință.

3. Că cine este, care ascunde de tine sfatul, și-și tăinuește cuvintele și socotește să le ascundă de tine, cine'mi va spune mie cele ce n'am știut lucruri mari și minunate, care n'am cunoscut.

Iov 38, 2.

4. Ascultă-mă Doamne! Ca să grăesc și eu, și te voiu întrebă, iar tu mă învață.

5. Cu auzul urechii te-am auzit mai nainte, iar acum te-a văzut ochiul meu.

6. Pentru aceea m'am smerit pre mine, și m'am topit și m'am socotit pre mine pământ și țărână.

7. Și a fost după ce au grăit Domnul toate cuvintele acestea lui Iov, zis-au Domnul către Elifaz Temaniteanul: greșit-ai tu și cei doi prieteni ai tăi, că n'ați grăit înaintea mea nimic adevărat, precum robul meu Iov.

8. Și acum luați șapte viței și șapte berbeci, și mergeți la robul meu Iov, și va face jertfă pentru voi, și Iov robul meu se va ruga pentru voi, că de n'ași primii eu fața lui, și de n'ar fi pentru el, v'ași fi pierdut pre voi, pentrucă n'ați grăit adevărat asupra robului meu Iov.

9. Și au mers Elifaz Temaniteanul și Valdad Savhitul și Sofar Mineul, și au făcut precum le-au poruncit lor Domnul, și au iertat păcatul lor pentru Iov.

10. Iar Domnul au adaos pre Iov, și rugându-se și el pentru prietenii săi le-au iertat lor păcatul, și au dat Domnul

îndoite câte erau mai nainte lui Iov, de două ori atâtea câte avusese mai nainte.

11. Și au auzit toți frații lui și surorile lui toate câte s'au întâmplat lui, și au venit la el și toți câți știeau pre el mai nainte, și mâncând și bând la el, l-au mângâiat pre el, și s'au mirat de toate câte au adus preste el Domnul, și i-a dat lui fiecare câte o mieușă și câte un aur de patru drahme și nepecetluit.

12. Și au binecuvântat Domnul cele de apoi ale lui Iov, mai mult decât cele dintâu, și erau dobitoacele lui: oi patrusprezece mii, cămile șase mii, perechi de boi o mie, asine de cireadă o mie.

13. Și s'au născut lui șapte feciori și trei fete.

14. Și a chemat pre cea dintâu Zio, și pre cea de a doua Kassia, iar pre cea de a treia Kornul-Amaltiei.

15. Și nu s'a aflat asemenea cu frumusețea fetelor lui Iov supt cer, și le-a dat lor tatăl lor moștenire între frați.

16. Și a trăit Iov după bătaia aceea ani o sută și șaptezeci, iar preste tot a trăit ani două sute patruzeci și opt, și a văzut Iov pre fiii săi și pre fiii fiilor săi până la al patrulea neam.

17. Și a murit Iov bătrân și plin de zile, și este scris, că iar se va scula el împreună cu cari Domnul îi va înviea.

Aceasta s'a tâlcuit din cartea Sirienească, când a lăcuit Iov în pământul Avsitidei în hotarele Idumeii și ale Araviei, și mai nainte eră numele lui Iovav, și luând femeie din Aravia a născut fiu, al căruia numele Enon, și pre tatăl său l-a chemat Zarè, fecior din feciorii lui Isav. Iar pre muma sa Vosorra, și a fost el al cincilea dela Avraam, și aceștia sunt împărații, cari au împărățit în Edom, unde a împărățit Iov: Cel dintâu Valac feciorul lui Veor, și numele cetății Dennava; și după Valac, Iovav, care s'a chemat Iov, și după el Asom, acesta eră domn din țara Temanitidii, și după acesta Adad feciorul lui Varad, care a tăiat pre Madiam în câmpul lui Moav, și numele cetății lui Ghetem; iar prietenii, cari au venit la el:

Elifaz din fiii lui Isav împăratul Temanilor, Valdad împăratul Savheilor și Sofar împăratul Mineilor.

Fac. 36, 32-35.

PSALTIREA PROROCULUI ȘI ÎMPĂRATULUI DAVID

PSALMUL 1.

Psalmul lui David.

Fericit bărbatul, care n'a umblat în sfatul necredincioșilor și în calea păcătoșilor n'a stătut, și pre scaunul pierzătorilor n'a șezut;

Ps. 111, 1; Pilde 4, 14; Ps. 25, 4, 5; Is. Navì 1, 8; Iov 34, 8;
Pilde 1, 10; 15; Ier. 15, 17.

2. Ci în legea Domnului voea lui, și în legea lui va cugetà ziua și noaptea.

Ps. 118, 1, 2; Is. Navì 1, 8.

3. Și va fi ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, carele rodul său va dà în vremea sa; și frunza lui nu va cădeà, și toate ori câte va face vor sporì.

Ierem. 17, 8.

4. Nu așa necredincioșii, nu așa; ci ca praful ce-l spulberă vântul de pre fața pământului.

Ps. 36, 36; și 34, 5; Isaia 17, 13; și 29, 5; Iov 8, 13; Ierem.
13, 24.

5. Pentru aceasta nu vor învieà necredincioșii la judecată, nici păcătoșii în sfatul dreptilor;

6. Că știe Domnul calea dreptilor și calea necredincioșilor va pierì.

Ps. 36, 18, 20.

PSALMUL 2.

Psalmul lui David.

Pentru ce s'au întăritat neamurile și noroadele au cugetat cele deșarte? Stătut-au de față împărații pământului, și

boierii s'au adunat într-o una asupra Domnului și asupra Unsului lui.

Fap. Ap. 4, 25.

2. Să rumpem legăturile lor și să lepădăm dela noi jugul lor.

3. Cel ce lăcuește în ceruri va râde de dâșii, și Domnul va batjocori pre ei.

Ps. 36, 13; și 58, 9; Pilde 1, 26.

4. Atuncea va grăi către dâșii într-o iuțimea sa, și într-o mânia sa va turbura pre ei.

5. Iar eu sunt pus împărat de dânsul preste Sion, muntele cel sfânt al lui, vestind porunca Domnului. Domnul au zis către mine: fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut;

Mih. 4, 7; Evrei 1, 5; și 5, 5; Fapte 13, 33.

6. Cere dela mine, și voi da ție neamurile moștenirea ta, și biruința ta marginile pământului.

Ps. 21, 28; și 83, 8.

7. Paște-vei pre dâșii cu toiag de fier; ca vasele olarului vei zdrobi pre dâșii.

Dan. 2, 44; Apocal. 2, 27; și 19, 15.

8. Și acum împărați înțelegeți; învățați-vă toți cari judecați pământul.

9. Slujiți Domnului cu frică, și vă bucurați lui cu cutremur.

10. Luați învățătură, ca nu cândva să se mânia Domnul, și să pieriți din calea cea dreaptă.

11. Când se va aprinde degrab mânia lui; fericiți toți cari nădăduesc spre dânsul.

Ierem. 17, 7; 1 Petr. 2, 6; Ps. 109, 6; Isaia 30, 18.

PSALMUL 3.

Psalmul lui David, când urmărit de vrăjmași, nădăduște în Dumnezeu.

Doamne, căci s'au înmulțit cei ce mă necăjesc; mulți se scoală asupra mea.

2. Mulți zic sufletului meu: nu este mântuire lui întru Dumnezeuul lui.

3. Iară tu Doamne, sprijinatorul meu ești, slava mea, și cea ce înalți capul meu.

Ps. 26, 6.

4. Cu glasul meu către Domnul am strigat, și m'au auzit din muntele cel sfânt al lui.

5. Și eu m'am culcat și am adormit; sculatu-m'am că Domnul mă va sprijini.

Ps. 4, 8; Lev. 26, 6.

6. Nu mă voiu teme de mii de popoare, cari împrejur mă împresoară; scoală Doamne, mântuește-mă Dumnezeuul meu.

Iov 11, 19; ps. 26, 3; și 22, 4.

7. Că tu ai bătut pre toți cei ce-mi vrăjmășesc mie îndeșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit.

Ps. 57, 6.

8. A Domnului este mântuirea, și preste poporul tău binecuvântarea ta.

Isaia 43, 11; Apoc. 19, 1.

PSALMUL 4.

Întru sfârșit, în laude. Psalmul lui David.

Când am strigat eu, auzitu-m'ai Dumnezeuul dreptăței mele; întru necaz m'ai desfătat; milostivește-te spre mine și ascultă rugăciunea mea.

Ps. 54, 1.

2. Fiii oamenilor, până când grei la inimă? Pentruce iubiți deșertăciunea și căutați minciuna?

3. Și să știți, că minunat au făcut Domnul pre cel cuvios al său. Domnul mă va auzi, când voi strigă către dânsul.

4. Mâniați-vă și nu greșiți; cele ce ziceți în inimile voastre, întru așternuturile voastre vă umiliți.

Efes. 4, 26.

5. Jertfiți jertfa dreptăței și nădăjduiți spre Domnul.

Ps. 50, 20.

6. Mulți zic: cine va arăta nouă cele bune? Însemnatu-s'au preste noi lumina feței tale Doamne.

Ps. 118, 135; ps. 30, 16; 66, 1; Num. 6, 26.

7. Dat-ai veselie în inima mea, din rodul grâului, al vinului și al untului de lemn, al lor s'au înmulțit.

8. Cu pace împreună mă voiu culcă și voiu adormi, că tu Doamne deosebi întru nădejdie m'ai așezat.

Ps. 3, 5.

PSALMUL 5.

Întru sfârșit, pentru cea moștenitoare. Psalmul lui David.

Graiurile mele ascultă-le Doamne, înțelege strigarea mea.

2. Ia aminte glasul rugăciunii mele, Împăratul meu și Dumnezeu meu; căci către tine mă voiu ruga Doamne.

Ps. 140, 1.

3. Dimineața vei auzi glasul meu, dimineața voiu stă înaintea ta și mă vei vede.

Ps. 56, 11; 58, 19; 87, 14; 129, 6.

4. Că Dumnezeu, cel ce nu voești fărădelege, tu ești. Nu va lăcuî lângă tine cel ce viclenește.

5. Nici vor petrece călcătorii de lege în preajma ochilor tăi; urât-ai pre toți cei ce lucrează fărădelege.

Ps. 11, 5.

6. Pierde-vei pre toți cei ce grăesc minciună. Pre bărbatul sângiurilor și vicleanul, urăște Domnul.

A 2 Lege 33, 19.

7. Iar eu întru mulțimea milei tale voiu intra în casa ta, închină-mă-voi spre sfântă Biserică ta, întru frica ta.

8. Doamne, povățuește-mă întru dreptatea ta; pentru vrăjmașii mei, îndreptează înaintea ta calea mea;

Ps. 26, 11; ps. 24, 4.

9. Că nu este în gura lor adevăr, inima lor este deșartă, groapă deschisă gâtlejul lor, cu limbile sale vicleneau.

Ps. 33, 15; Rom. 3, 13.

10. Judecă-i pre ei Dumnezeu, cază din cugetele sale, duple mulțimea păgânătăților lor, leapădă-i pre dâșii, că te-au amărit Doamne.

Ps. 34, 23; și 40, 6.

11. Și să se veselească toți cei ce nădăduesc întru tine, în veac se vor bucură, și te vei sălășlui întru dâșii, și se vor lăudă întru tine cei ce iubesc numele tău.

12. Că tu vei binecuvântă pre cel drept Doamne, că cu arma bunei voiri ne-ai încununat pre noi.

PSALMUL 6.

Întru sfârșit, în laude, pentru cea cu opt. Psalmul lui David.

Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri pre mine, nici cu iuțimea ta să mă cerți.

Ierem. 11, 23.

2. Miluește-mă Doamne, că neputincios sunt, vindecă-mă Doamne, că s'au turburat oasele mele,

Ps. 37, 1.

3. Și sufletul meu s'a turburat foarte, și tu Doamne, până când?

4. Întoarce-te Doamne, izbăvește sufletul meu, mântuește-mă pentru mila ta.

Ps. 58, 5.

5. Că nu este întru moarte cel ce te pomenește pre tine, și în iad cine se va mărturisi ție?

Ps. 29, 9; ps. 87, 12; Ps. 113, 25; Isaia 38, 18.

6. Ostenit-am întru suspinul meu, spălă-voiu în toate nopțile patul meu, cu lacrămile mele așternutul meu voiu udă.

Iov 7, 3, 4.

7. Turburatu-s'a de mânie ochiul meu, învechitu-m'am întru toți vrăjmașii mei.

Ps. 37, 10.

8. Depărtați-vă dela mine toți cei ce lucrați fărădelege, că au auzit Domnul glasul plângerei mele.

Matei 7, 23; ps. 38, 12.

9. Auzit-au Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea au primit.

Matei 25, 41.

10. Să se rușineze și să se turbure toți vrăjmașii mei; să se întoarcă și să se rușineze foarte degrab.

Lucà 13, 27.

PSALMUL 7.

Psalmul lui David, care l-a cântat Domnului, pentru cuvintele lui Husi feciorul lui Iemini.

Doamne Dumnezeuul meu, spre tine am nădăjduit; mântuește-mă de toți cei ce mă gonesc, și mă izbăvește.

2. Ca nu cândvă să răpească, ca un leu sufletul meu, nefiind cel ce izbăvește, nici cel ce mântuește.

3. Doamne Dumnezeuul meu, de am făcut aceasta, de este nedreptate întru mâinile mele,

4. De am răsplătit celor ce-mi răsplătesc mie rele,

5. Să caz adică dela vrăjmașii mei deșert; să gonească dar vrăjmașul sufletul meu și să-l prinză; și să calce în pământ vieața mea, și slava mea în țărână să o așeze.

6. Scoală-te Doamne, întru mânia ta; înalță-te întru hotarele vrăjmașilor tăi.

Ps. 39, 24.

7. Și te scoală Doamne Dumnezeuul meu, cu porunca care ai poruncit.

Ps. 43, 25.

8. Și adunare de noroade te va încungiuură.

9. Și pentru aceasta la înălțime te întoarce. Domnul va judecă pre noroade. Judecă mie Doamne după dreptatea mea și după nerăutatea mea asupra mea.

1 Împ. 26, 23; ps. 9, 4; și 17, 23; ps. 138, 1.

10. Sfârșească-se răutatea păcătoșilor, și vei îndreptă pre cel drept, cel ce cerci inimile și rărunchii Dumnezeule, cu dreptul.

1 Paral. 28, 9.

11. Ajutorul meu dela Dumnezeu, cel ce mântuește pre cei dreپți la inimă.

Ieremia 11, 20; și 17, 10; ps. 139, 1.

12. Dumnezeu este judecător drept și tare și îndelung răbdător, și neaducând mânie în toate zilele.

13. De nu vă veți întoarce, sabia sa o va lucì; arcu său au încordat și l-au gătit pre el.

A 2 Lege 32, 41.

14. Și într'însul au gătit vasele morței; săgețile sale celor ce se ard le-au lucrat.

15. Iată a chinuit nedreptate, zămislit-a durere și a născut fărădelege.

Iov 15, 35; Isaia 59, 4; Pild. 5, 22; ps. 93, 23.

16. Groapă a săpat și o a deschis pre ea, și va cădeà în groapa care o a făcut.

Ps. 9, 16 și 22; Iov 4, 8; și 18, 8; ps. 139, 6.

17. Întoarce-se-va durerea lui la capul lui, și pre creștetul lui nedreptatea lui se va pogorî.

Pilde 11, 27.

18. Mărturisì-mă-voiu Domnului, după dreptatea lui, și voiu cântà numele Domnului celui înalt.

PSALMUL 8.

Întru sfârșit, pentru teascuri. Psalmul lui David.

Doamne Domnul nostru, cât este de minunat numele tău în tot pământul!

2. Că s'au înălțat mare cuviința ta mai pre sus de ceruri.

Isaia 6, 3.

3. Din gura pruncilor și a celor ce sug, ai săvârșit laudă, pentru vrăjmașii tăi, ca să sfărâmi pre vrăjmașul și izbânditorul.

Mat. 21, 16.

4. Că voi vedea cerurile, lucrul degetelor tale, luna și stelele, care tu le-ai întemeiat.

Isaia 29, 23.

5. Ce este omul, că-l pomenști pre el? Sau fiul omului, că-l cercetezi pre el?

Ps. 143, 4.

6. Micșoratu-l-ai pre dânsul puțin oare ce decât îngerii, cu slavă și cu cinste l-ai încununat pre el, și l-ai pus pre dânsul preste lucrurile mâinilor tale.

Iov 7, 17; și 14, 5; Evrei 2, 7.

7. Toate le-ai supus supt picioarele lui: oile și boii, toate, încă și dobitoacele câmpului.

Fac. 1, 28; 1 Cor. 15, 27.

8. Pasările cerului și peștii mării, cele ce străbat cărările mărilor.

9. Doamne Domnul nostru, cât este de minunat numele tău în tot pământul!

Ps. 91, 5.

PSALMUL 9.

Întru sfârșit, pentru cele ascunse ale fiului lui. Psalmul lui David.

Mărturisî-mă-voiu ție Doamne, cu toată inima mea, spune-voiu toate minunile tale.

2. Veseli-mă-voiu și mă voi bucura întru tine, cântă-voiu numelui tău prea înalte.

3. Când se vor întoarce vrăjmașii mei înapoi, slăbî-vor și vor pieri de către fața ta;

4. Că ai făcut judecata mea și îndreptarea mea; șezut-ai pre scaun, cea ce judeci dreptatea.

Ps. 7, 9.

5. Certat-ai neamurile și a pierit necredinciosul; numele lui l-ai stins în veac și în veacul veacului.

6. Vrajmașului i-a lipsit sabiile într-un sfârșit, și cetăți i-a sfărâmat; perit-a pomenirea lui cu sunet.

7. Și Domnul în veac rămâne; gătit-au la judecată scaunul său.

Plâng. 5, 19.

8. Și el va judecă lumea într-un dreptate; judecă-va noroadele cu îndreptare.

Ps. 95, 13.

9. Și s'au făcut Domnul scăpare săracului, ajutor în vremi cuvioase într-un necazuri.

Ps. 36, 39.

10. Și să nădăjduiască spre tine cei ce cunosc numele tău; că nu ai părăsit pre cel ce te caută pre tine Doamne.

Ierem. 14, 8; ps. 35, 10; 45, 1; ps. 33, 16.

11. Cântați Domnului celui ce lăcuește în Sion, vestiți într-un neamuri isprăvile lui.

12. Că cel ce caută sângiurile lor, și-au adus aminte, nu au uitat strigarea săracilor.

13. Miluește-mă Doamne, vezi smerenia mea de către vrăjmașii mei, cea ce mă înalți pre mine din porțile morții;

14. Ca să vestesc toate laudele tale, în porțile fetei Sionului veselî-ne-vom de mântuirea ta.

15. Afundatu-s'au neamurile într-un stricăciunea carea o au făcut; în cursa aceasta carea o au ascuns s'au prins piciorul lor.

Ps. 7, 16; și Iov 38, 15.

16. Cunoaște-se Domnul, judecați făcând; într-un faptele mâinilor sale, s'a prins păcătosul.

Ps. 7, 16.

17. Întoarce-se păcătoșii la iad, toate neamurile cele ce uită pre Dumnezeu.

Ps. 68, 7.

18. Că nu până în sfârșit va fi uitat săracul; răbdarea săracilor nu va pieri până în sfârșit.

19. Scoală-te Doamne, să nu se întărească omul, să se judece neamurile înaintea ta.

20. Pune Doamne, dătător de lege preste ei, să cunoască neamurile, că oameni sunt.

21. Pentruce Doamne, stai departe, treci cu vederea în vremi cuvioase într-o necazuri?

Ps. 12, 1.

22. Când se mândrește necredinciosul, se aprinde săracul; prinde-se într-o sfaturile care gândesc,

Ps. 7, 16; Iov 18, 8.

23. Că se laudă păcătosul într-o pofta sufletului său, și cel ce face strâmbătate bine se cuvintează.

24. Întăritat-a pre Domnul cel păcătos, după mulțimea mâniei lui nu va căuta, nu este Dumnezeu înaintea lui.

Ps. 13, 1.

25. Spurcă-se căile lui în toată vremea; leapădă-se judecățile tale de către fața lui; preste toți vrăjmașii săi va stăpâni.

26. Că a zis într-o inimă sa: nu mă voiu clăti din neam în neam, fără de rău.

Ps. 29, 6.

27. A căruia de blestem gura lui este plină, și de amărăciune și de vicleșug.

Rom. 3, 14.

28. Supt limba lui osteneală și durere; șade într-o pitulare cu cei bogați într-o ascunsuri, ca să ucigă pre cel nevinovat; ochii lui spre cel sărac se uită.

29. Pândește într-o ascuns, ca leul în culcușul său; pândește ca să apuce pre săracul; să apuce pre săracul, când îl va trage pre el.

30. În lațul său îl va smeri pre el; plecà-se-va și va cădea, când va stăpâni el pre cei săraci.

31. Că a zis întru inima sa: uitat-au Dumnezeu, întors-au fața sa, ca să nu vază până în sfârșit.

Ps. 72, 11; Iov 22, 13.

32. Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna ta, nu uită pre săracii tăi până în sfârșit.

33. Pentru ce a mâniat necredinciosul pre Dumnezeu? Că a zis întru inima sa: nu va întrebă.

34. Vezi, că tu la durere și la mânie privești, ca să-l dea pre el în mâinile tale; ție s'au lăsat săracul; sărmanului tu fii ajutor.

35. Zdrobește brațul celui păcătos și rău; căută-se-va păcatul lui și nu se va afla.

Iov 38, 15.

36. Domnul este împărat în veac și în veacul veacului; periți neamuri din pământul lui.

Ps. 28, 10.

37. Pofta săracilor o ai auzit, Doamne; la gătirea inimii lor au luat aminte urechea ta.

38. Judecă săracului și smeritului, ca să nu adauge încă a se mări omul pre pământ.

PSALMUL 10.

Întru sfârșit. Psalmul lui David.

Spre Domnul am nădăjduit, cum veți zice sufletului meu, mută-te în munți ca o pasăre?

2. Că iată păcătoșii au încordat arcul, gătit-au săgeți în tolă, ca să săgete întru întunec pre cei drepti la inimă.

Ps. 36, 14.

3. Că cele ce tu ai săvârșit, ei le-au stricat; dar dreptul ce a făcut?

4. Domnul în Biserica cea sfântă a sa, Domnul în cer scaunul lui, ochii lui spre cel sărac privesc, genele lui întreabă pre fiii oamenilor.

Avvac. 2, 20.

5. Domnul întreabă pre cel drept și pre cel necredincios; iară cel ce iubește nedreptatea, urăște sufletul său.

Ps. 32, 13-15; și 5, 5.

6. Ploà-va preste cei păcătoși lațuri, foc și iarbă pucioasă și duh de vifor partea paharului lor.

Iezechiel 38, 22.

7. Că drept este Domnul, și dreptăți au iubit, îndreptări au văzut fața lui.

Ps. 32, 18.

PSALMUL 11.

Întru sfârșit, pentru cea cu opt. Psalmul lui David.

Mântuește-mă Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s'au împruținat adevărul de către fiii omenești.

Isaia 57, 1.

2. Deșarte a grăit fieștecare către vecinul său, buze viclene în inimă, și în inimă au grăit rele.

Mih. 7, 5; Ierem. 9, 8; ps. 27, 4; și 63, 3.

3. Pierde-va Domnul toate buzele cele viclene, limba cea mare grăitoare.

4. Pre cei ce au zis: limba noastră o vom mări, buzele noastre la noi sunt, cine este nouă Domn?

Ps. 16, 10.

5. Pentru necazul săracilor și suspinul mișeilor, acum mă voi scula, zice Domnul, pune-mă-voi întru mântuire, îndrăznî-voi întru el.

Ps. 5, 5.

6. Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint cu foc lămurit, ispitit pământului, curățit de șapte ori.

Ps. 118, 140; Pilde 30, 5.

7. Tu Doamne ne vei păzi pre noi și ne vei feri de neamul acesta, și în veac.

8. Împrejur necredincioșii umblă; după înălțimea ta ai înmulțit pre fiii omenești.

PSALMUL 12.

Întru sfârșit. Psalmul lui David.

Până când Doamne, mă vei uita până în sfârșit? Până când întorci fața ta dela mine?

Ps. 9, 21; și 76, 8.

2. Până când voi pune sfaturi în sufletul meu, dureri în inima mea, ziua și noaptea?

3. Până când se va înălța vrăjmașul meu asupra mea?

4. Caută, auzi-mă Doamne Dumnezeul meu; luminează ochii mei, ca nu cândvă să adorm întru moarte.

5. Ca nu cândvă să zică vrăjmașul meu: întăritu-m'am asupra lui. Cei ce mă necăjesc se vor bucura de mă voi clăti.

Ps. 24, 2.

6. Iară eu spre mila ta am nădăjdut, bucură-se-va inima mea de mântuirea ta, cântă-voi Domnului celui ce au făcut bine mie, și voi cântă numelui Domnului celui înalt.

PSALMUL 13.

Întru sfârșit. Psalmul lui David.

Zis-a cel nebun întru inima sa: nu este Dumnezeu. Stricatu-s'au și urîți s'au făcut întru meșteșuguri; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

Ps. 9, 24; și 52, 1, 2.

2. Domnul din cer au privit preste fiii oamenilor, ca să vază de este cel ce înțelege, sau cel ce caută pre Dumnezeu.

A 2 Lege 31, 17; Iov 28, 24; ps. 65, 6; Rom. 3, 10; Isaia 59, 2.

3. Toți s'au abătut, împreună netrebnici s'au făcut; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

Iov 15, 14.

4. Au nu vor cunoaște toți cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pre norodul meu într-o mâncare de pâine, pre Domnul nu l-au chemat.

5. Acolo s'au temut de frică, unde nu era frică, că Domnul este în neamul dreptilor.

6. Sfatul săracului l-ați rușinat, iară Domnul nădejdea lui este.

7. Cine va da din Sion mântuirea lui Israil? Când va întoarce Domnul robia norodului său, bucură-se-va Iacov, și se va veseli Israil.

PSALMUL 14.

Întru sfârșit. Psalmul lui David.

Doamne, cine va lăcuî în lăcașul tău? Sau cine se va sălășlui în muntele cel sfânt al tău?

Ps. 23, 3, 4; Isaia 33, 15; 57, 13.

2. Cel ce umblă fără prihană și face dreptate, cel ce grăește adevăr în inima sa,

Iov 27, 4; Isaia 26, 2.

3. Carele nu a viclenit în limba sa, și nu a făcut vecinului său rău, și ocară nu a luat spre cei de aproape ai săi.

4. Defăimează-se înaintea lui cel ce viclenește; iară pre cei ce se tem de Domnul îi slăvește, cel ce se jură vecinului său și nu se leapădă.

5. Argintul său nu au dat în camătă, și daruri asupra celor nevinovați nu a luat.

Lev. 25, 36; A 2 Lege 16, 19; Pilde 16, 28.

6. Cel ce face acestea nu se va clăti în veac.

PSALMUL 15.

Scrisoarea stâlpului lui David.

Păzește-mă Doamne, că spre tine am nădăjduit.

2. Zis-am Domnului: Domnul meu ești tu, că bunătățile mele nu-ți trebuesc.

3. Sfinților celor din pământul lui, minunate au făcut Domnul toate voile sale într'înșii.

4. Înmulțitu-s'au slăbiciunile lor; după aceea au sânguit. Nu voiu adună adunările lor din sângiuri, nici voiu pomeni numele lor prin buzele mele.

Ozie 2, 17.

5. Domnul este partea moștenirii mele și a paharului meu. Tu ești acela ce iarăși așezi moștenirea mea mie.

Plâng. 3, 24.

6. Funii au căzut mie întru cei puternici ai mei, că moștenirea mea supt puterea mea este.

7. Bine voiu cuvânta pre Domnul cel ce m'au înțeleptit pre mine, și încă și până în noapte m'au pedepsit rărunchii mei.

Ps. 62, 7.

8. Mai nainte am văzut pre Domnul înaintea mea pururea, că dreapta mea este, ca să nu mă clătesc.

Ps. 109, 6; Fapte 2, 25.

9. Pentru aceasta s'a veselit inima mea și s'a bucurat limba mea; și încă și trupul meu se va sălășlui spre nădejde.

10. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da pre cel cuvios al tău să vază stricăciune.

Ps. 48, 16; Isaia 53, 10; Fapte 2, 31.

11. Cunoscute ai făcut mie căile vieții; umplea-mă-vei de veselie cu fața ta; frumusețe în dreapta ta întru sfârșit.

Ps. 16, 15; și 20, 6.

PSALMUL 16.

Rugăciunea lui David.

Auzi Doamne dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea nu întru buze viclene.

2. Dela fața ta judecata mea să iasă. Ochii mei văd dreptăți.

3. Cercat-ai inima mea, cercetatu-o-ai noaptea; cu foc m'ai lămurit, și nu s'a aflat întru mine nedreptate;

Ps. 138, 1, 2.

4. Ca să nu grăiască gura mea lucruri omenești; pentru cuvintele buzelor tale, eu am păzit căi năsilnice.

5. Săvârșește pașii mei întru cărările tale, ca să nu se clătească pașii mei.

6. Eu am strigat, că m'ai auzit Dumnezeuule; pleacă urechia ta mie și auzi cuvintele mele.

Ps. 141, 7.

7. Minunate fă milele tale, cel ce mântuești pre cei ce nădăjduesc spre tine, de cei ce stau împotriva dreptei tale.

8. Păzește-mă Doamne, ca lumina ochiului; întru acoperemântul aripilor tale mă vei acoperi.

Ps. 35, 7-10; Mat. 23, 37.

9. De către fața necredincioșilor cari m'au necăjit pre mine, vrăjmașii mei sufletul meu au cuprins.

10. Grăsimea sa o au încuiat, gura lor a grăit mândrie.

Ps. 11, 4.

11. Izgonindu-mă acum m'au încunjurat, ochii săi ș'au pus ca să-i plece la pământ.

12. Apucatu-m'au ca un leu gata la vânat, și ca un pui de leu ce lăcuește întru ascunsuri.

13. Scoală-te Doamne, întâmpină-i pre ei și-i împiedică; izbăvește sufletul meu de cel necurat, sabia ta dela vrăjmașii mâinei tale.

14. Doamne, din puțin de pre pământ împarte-i pre ei în viața lor, și de cele ascunse ale tale s'a umplut pântecele lor; săturatu-s'au de fii, și au lăsat rămășițe pruncilor lor.

15. Iară eu întru dreptate mă voi arăta feței tale, sătură-mă-voi când mi se va arăta slava ta.

Ps. 15, 11.

PSALMUL 17.

*Întru sfârșit, slugii Domnului lui David, care a grăit Domnului
cuvintele cântării aceștia, în ziua în care l-au izbăvit pre el
Domnul din mâna tuturor vrăjmașilor lui și din mâna lui
Saul, și a zis:*

Iubi-te-voiu Doamne, vîrtutea mea. Domnul este întărirea
mea și scăparea mea și izbăvitorul meu;

Evrei 2, 13.

2. Dumnezeuul meu, ajutorul meu, și voiu nădăjdui spre
dânsul;

3. Apărătorul meu și cornul mântuirii mele, și sprijinitorul
meu.

Ps. 91, 10; Pilde 18, 10.

4. Lăudând voiu chema pre Domnul, și de vrăjmașii mei
mă voiu mântui.

Ps. 144, 3.

5. Cuprinsu-m'au durerile morței; și rîurile fărădelegei
m'au turburat.

6. Durerile iadului m'au încunjurat, întâmpinatu-m'au
lațurile morței.

Ps. 114, 3.

7. Și când mă necăjeam, am chemat pre Domnul, și către
Dumnezeul meu am strigat.

8. Auzit-au din Biserica cea sfântă a sa glasul meu; și
strigarea mea înaintea lui, va intra în urechile lui.

9. Și s'a clătit și s'a cutremurat pămîntul, și temeliile
munților s'au turburat și s'au clătit; că s'au mâniat pre
dânsele Dumnezeu.

10. Suitu-s'a fum întru mânia lui, și foc dela fața lui se va
aprinde; cărbuni s'au ațâțat dela dânsul.

11. Și au plecat cerurile și s'au pogorît; și negură supt
picioarele lui.

Isaia 19, 1.

12. Și s'au suit preste Heruvimi și au zburat, zburat-au pre aripile vânturilor.

Ps. 103, 4.

13. Și au pus întunerec ascunderea lui, împrejurul lui cortul lui; întunecoasă apă în norii văzduhurilor.

Isaia 50, 3.

14. Dintru strălucire înaintea lui nori au trecut, grindină și cărbuni de foc.

Ps. 96, 3, 4.

15. Și au tunat din cer Domnul, și cel înalt ș'au dat glasul său.

Is. Navì 10, 11; ps. 76, 16.

16. Trimi-s'au săgeți, și i-au risipit pre ei; și fulgere au înmulțit, și i-au turburat pre ei.

Ps. 143, 7.

17. Și s'au arătat izvoarele apelor, și s'au descoperit temeliile lumii.

18. De certarea ta Doamne, de suflarea duhului mâniei tale.

Isaia 5, 25.

19. Trimis-au dintru înălțime și m'au luat; ridicatu-m'au din ape multe.

Ps. 143, 8.

20. Mântuì-mă-va de vrăjmașii mei cei tari, și de cei ce mă urăsc pre mine; că s'au mai întărit decât mine.

Ps. 7, 9.

21. Întâmpinatu-m'au ei în ziua răutăței mele; și au fost Domnul întărirea mea.

22. Și m'au scos într-o lărgime; izbăvì-mă-va că m'au voit.

23. Și îmi va răsplăti mie Domnul, după dreptatea mea; și după curăția mâinilor mele va răsplăti mie.

Ps. 7, 9.

24. Că am păzit căile Domnului, și nu am făcut păgânătate despre Dumnezeuul meu.

25. Că toate judecățile lui înaintea mea, și îndreptările lui nu s'au depărtat dela mine.

26. Și voi fi fără prihană cu dânsul, și mă voi păzi de fărădelegea mea.

27. Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea; și după curăția mâinilor mele înaintea ochilor lui.

Isaia 5, 16.

28. Cu cel cuvios, cuvios vei fi; și cu omul nevinovat, nevinovat vei fi;

29. Și cu cel ales, ales vei fi; și cu cel îndărătnic te vei îndărătnici.

Lev. 26, 23, 24.

30. Că tu pre norodul cel smerit vei mântui, și ochii mândrilor vei smeri.

Pilde 3, 34; Isaia 2, 11; și 5, 15.

31. Că tu vei lumina luminătorul meu Doamne, Dumnezeul meu luminează-vei întunerecul meu.

32. Că întru tine mă voi izbăvi de ispită, și întru Dumnezeul meu voi trece zidul.

33. Dumnezeul meu, fără prihană este calea lui. Cuvintele Domnului cu foc lămurite, scutitor este tuturor celor ce nădăjduesc spre dânsul.

Ps. 18, 8; A 2 Lege 32, 4; 2 Împ. 22, 31.

34. Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Sau cine este Dumnezeu fără numai Dumnezeul nostru?

A 2 Lege 32, 39.

35. Dumnezeul cel ce mă încinge cu putere, și au pus fără prihană calea mea.

36. Cel ce săvârșești picioarele mele ca ale cerbului, și preste cele înalte mă pui.

37. Carele înveți mâinile mele la războiu, și ai pus arc de aramă în brațele mele.

Ps. 143, 1.

38. Și ai dat mie scuteală de mântuire, și dreapta ta m'a sprijinit.

39. Și certarea ta m'a îndreptat întru sfârșit, și certarea ta aceasta mă va învăța.

40. Lărgit-ai pașii mei supt mine, și nu au slăbit urmele mele.

41. Gonì-voiu pre vrăjmașii mei, și-i voiu prinde pre dânșii, și nu mă voiu întoarce până ce se vor sfârși.

42. Necăjì-voiu pre dânșii, și nu vor putea să stea; cădeà-vor supt picioarele mele.

43. Și m'ai încins cu putere spre rășboiu; împiedecat-ai pre toți cei ce se sculau asupra mea, supt mine.

44. Și al vrăjmașilor mei mi-ai dat mie dosul, și pre cei ce mă urăsc pre mine i-ai pierdut.

Ps. 80, 14.

45. Strigat-au și nu erà cel ce mântuește, către Domnul, și nu i-au auzit pre ei.

Ps. 65, 2.

46. Și-i voiu zdrumica pre ei ca praful în fața vântului, ca tina uliților voiu șterge pre dânșii.

47. Izbăvì-mă-vei de pricirea norodului; pune-mă-vei cap neamurilor.

Ps. 143, 2.

48. Norodul pe care nu l-am cunoscut, mi-a slujit mie; întru auzul urechei m'a auzit.

49. Fiii streini au mințit mie; fiii streini s'au învechit și au șchiopat din cărările lor.

50. Viu este Domnul și bine este cuvântat Dumnezeu; și să se înalțe Dumnezeul mântuirii mele.

51. Dumnezeule, cea ce dai izbândire mie și ai supus noroade supt mine, izbăvitorul meu de vrăjmașii mei cei mânioși.

52. Dela cei ce se scoală asupra mea mă vei înălța; de omul nedrept, mă vei izbăvì.

53. Pentru aceasta mă voiu mărturisì ție întru neamuri Doamne, și numelui tău voiu cânta.

Rom. 15, 9.

54. Cel ce mărești mântuirile împăratului și faci milă unsului tău lui David, și seminției lui până în veac.

PSALMUL 18.

Întru sfârșit. Psalmul lui David.

Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și facerea mâinilor lui o vestește tăria.

Ps. 88, 6; 96, 6.

2. Ziua zilei spune cuvânt, și noaptea nopții vestește știință.

3. Nu sunt graiuri, nici cuvinte, ale căroră să nu se auză glasurile lor.

4. În tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii cuvintele lor.

Rom. 10, 18.

5. În soare au pus lăcașul său, și el ca un mire ce iese din cămara sa.

6. Bucură-se-va, ca un uriaș să alerge cale, din marginea cerului ieșirea lui.

Ecl. 1, 5.

7. Și întâmpinarea lui până la marginea cerului; și nu este cine să se ascundă de căldura lui.

8. Legea Domnului fără prihană, carea întoarce sufletele; mărturia Domnului credincioasă, carea înțelepțește pruncii.

Pilde 6, 23; Ps. 17, 33; Ps. 118, 30.

9. Dreptățile Domnului drepte, cele ce veselesc inima; porunca Domnului strălucită, carea luminează ochii.

Ps. 118, 40.

10. Frica Domnului curată, carea rămâne în veacul veacului; judecățile Domnului adevărate, îndreptate împreună.

11. Dorite sunt mai vârtos decât aurul și decât piatra scumpă mult, și mai dulci decât mierea și fagurul;

Pilde 3, 14.

12. Pentrucă robul tău păzește acestea; și când păzește acestea, răsplătire este multă.

13. Greșalele cine le va pricepe? De cele ascunse ale mele, curățește-mă; și de cele streine, iartă pre robul tău.

Ps. 89, 8; Lev. 4, 2; Iov 9, 20.

14. De nu mă vor stăpâni, atunci fără prihană voi fi și mă voi curăți de păcat mare.

15. Și vor fi într-o bună plăcere cuvintele gurei mele, și cugetul inimei mele înaintea ta pururea. Doamne, ajutorul meu și izbăvitorul meu.

PSALMUL 19.

Întru sfârșit. Psalmul lui David.

Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacov.

2. Trimiță ție ajutor dintru cei sfânt, și din Sion sprijinească-te pre tine.

3. Pomenească toată jertfa ta, și arderea cea de tot a ta, să se îngrașe.

4. Deă ție Domnul după inima ta, și tot sfatul tău să-l plinească.

5. Bucură-ne-vom de mântuirea ta, și într-o numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom mări.

6. Plinească Domnul toate cererile tale; acum am cunoscut că au mântuit Domnul pre unsul său.

7. Auzi-l-va pre dânsul din cerul cel sfânt al său; într-o puteri este mântuirea dreptei lui.

8. Aceștia în căruțe și aceștia pre cai, iar noi numele Domnului Dumnezeului nostru vom chema.

1 Împ. 17, 45; Isaia 31, 1.

9. Aceștia s'au împiedicat și au căzut, iar noi ne-am sculat și ne-am îndreptat.

Ps. 43, 9; Pilde 4, 19.

10. Doamne, mântuește pre împăratul și ne auzi pre noi, ori în ce zi te vom chema.

PSALMUL 20.

Întru sfârșit. Psalmul lui David.

Doamne, întru puterea ta se va veseli împăratul, și de mântuirea ta se va bucura foarte.

2. Pofta inimei lui i-ai dat lui, și de voea buzelor lui, nu l-ai lipsit pre dânsul;

3. Că l-ai întâmpinat pre el cu binecuvântările bunătăței; pus-ai pre capul lui cunună de piatră scumpă.

4. Vieață a cerut dela tine, și i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.

Isaia 53, 10.

5. Mare este slava lui întru mântuirea ta; slavă și mare cuviință vei pune preste el;

6. Că-i vei dà lui blagoslovenie în veacul veacului; veselil-vei pre dânsul întru bucurie, cu fața ta;

Ps. 15, 11.

7. Că împăratul nădăjduște spre Domnul, și întru mila celui înalt nu se va clăti.

8. Afle-se mâna ta tuturor vrăjmașilor tăi; dreapta ta să afle pre toți cei ce te urăsc pre tine;

9. Că-i vei pune pre ei ca un cuptor de foc în vremea feței tale.

10. Domnul întru mânia sa va turbura pre ei, și-i va mânca pre ei focul.

Maleachi 4, 1.

11. Rodul lor de pre pământ îl vei pierde, și sămânța lor din fiii oamenilor;

Isaia 14, 20; Ps. 108, 12.

12. Că au plecat asupra ta rele; cugetat-au sfaturi, care nu vor putea să stea;

13. Că-i vei pune pre dânșii dos; întru cei rămași ai tăi vei găti fața lor.

14. Înălță-te, Doamne, întru puterea ta; cântă-vom și vom lăuda puterile tale.

PSALMUL 21.

Întru sfârșit, pentru sprijineala cea de dimineață, psalmul lui David.

Dumnezeule, Dumnezeul meu, ia aminte spre mine, pentruce m'ai lăsat? Departe de mântuirea mea, cuvintele greșalelor mele.

Mat. 27, 46; Marcu 15, 34.

2. Dumnezeul meu, strigà-voiu ziua, și nu vei auzi, și noaptea, și nu spre nepricepere mie.

Ps. 68, 4.

3. Iar tu în cel sfânt lăcuești, lauda lui Israil.

4. Spre tine au nădăduit părinții noștrii, nădăduit-au și i-ai izbăvit pre dânșii.

5. Către tine au strigat și s'au mântuit, spre tine au nădăduit și nu s'au rușinat.

Ps. 24, 3; și 30, 2.

6. Iar eu sunt vierme, și nu om; ocară oamenilor și defăimarea norodului.

Iov 25, 6.

7. Toți cei ce m'au văzut m'au batjocorit, grăit-au cu buzele, clătit-au cu capul:

Isaia 52, 14; 53, 2; Ps. 108, 24.

8. Nădăduit-a spre Domnul, izbăvească-l pre dânsul, mântuiască-l, că-l voește pre el.

Mat. 27, 43.

9. Că tu ești cel ce m'ai tras din pântece, nădejdea mea dela țâțele maicei mele, spre tine m'am aruncat din mitras.

Isaia 46, 3.

10. Din pântecel maicei mele, Dumnezeul meu ești tu, nu te depărtă dela mine;

Isaia 49, 1.

11. Că necazul este aproape; că nu este cine să-mi ajute mie.

12. Încunjură-tu-m'au viței mulți, tauri grași m'au cuprins.

13. Deșchis-au asupra mea gura lor, ca un leu ce răpește și răcnește.

Ps. 68, 21.

14. Ca apa m'am vărsat, și s'au risipit toate oasele mele.

15. Făcutu-s'a inima mea ca ceara ce se topește, în mijlocul pântecelui meu.

16. Uscatu-s'a ca un vas de lut vîrtutea mea, și limba mea s'a lipit de grumazul meu, și în țărâna morței m'ai pogorît.

Ps. 101, 4, 5, 6.

17. Că m'au încunjurat câini mulți; adunarea celor vicleni m'a cuprins.

18. Săpat-au mâinile mele și picioarele mele.

19. Numărat-au toate oasele mele și aceia priviau și se uitau la mine.

20. Împărțit-au hainele mele loruși, și pentru cămașa mea au aruncat sorți.

Ioan 19, 24.

21. Iar tu Doamne, nu depărtă ajutorul tău dela mine; spre sprijineala mea ia aminte.

Ps. 108, 25.

22. Izbăvește de sabie sufletul meu, și din mâna câinelui, prea cea una născută a mea.

Ps. 34, 16.

23. Mântuește-mă din gura leului, și din coarnele inorogilor smerirea mea.

24. Spune-voiu numele tău fraților mei; în mijlocul adunării te voiu lăuda.

Ps. 39, 12; Ps. 68, 34; Evrei 2, 12.

25. Cei ce vă temeți de Domnul, lăudați-l pre el; toată sământa lui Iacov slăviți-l pre dânsul.

26. Temeți-vă de dânsul toată sământa lui Israil.

27. Că n'au defăimat, nici au lepădat ruga săracului.

Ps. 68, 36.

28. Nici au întors fața sa dela mine; și când am strigat către dânsul, m'au auzit.

Ps. 2, 6.

29. Dela tine este lauda mea; întru adunare mare mă voi mărturisi ție; rugăciunile mele voi da înaintea celor ce se tem de dânsul.

Ps. 66, 3.

30. Mâncă-vor săracii și se vor sătura; și vor lăuda pre Domnul cei ce-l caută pre dânsul, vii vor fi inimile lor în veacul veacului.

31. Aduce'și-vor aminte și se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului.

32. Și se vor închina înaintea lui toate moștenirile neamurilor.

Ps. 51, 8; și Ps. 68, 40.

33. Că a Domnului este împărăția și el stăpânește pre neamuri.

34. Mâncat-au și s'au închinat toți grașii pământului; înaintea lui vor cădea toți cei ce se pogoară în pământ.

35. Și sufletul meu lui viază, și seminția mea va sluji lui.

36. Vestî-se-va Domnului neamul cel ce vine; și vor vesti dreptatea lui norodului ce se va naște, pre care l-au făcut Domnul.

PSALMUL 22.

Psalmul lui David.

Domnul mă paște, și nimic nu-mi va lipsi.

Isaia 40, 11.

2. În locul pășunii, acolo m'au sălășluit; la apa odihnei m'au hrănit, sufletul meu l-au întors.

Iezechiel 34, 11, 23; Ioan 10, 12; 1 Petr. 2, 25; și 5, 4.

3. Povățuitu-m'au pre cărările dreptăței, pentru numele lui.

4. Că de voiu și umblă în mijlocul umbrei morței, nu mă voiu teme de rele, că tu cu mine ești.

Iov 13, 15; Ps. 3, 6; 43, 21; și 117, 6.

5. Toiagul tău și varga ta, acestea m'au mângâiat.

6. Gătit-ai înaintea mea masă, împotriva celor ce mă necăjesc.

7. Uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul tău este adăpându-mă ca un puternic.

8. Și mila ta mă va urma în toate zilele vieții mele; și ca să lăcuesc eu în casa Domnului într-o îndelungare de zile.

PSALMUL 23.

Psalmul lui David, al uneia din Sâmbete.

Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce lăcuesc într'însa.

Ps. 88, 12; Ps. 49, 13; 1 Cor. 10, 28.

2. Acesta pre mări l-au întemeiat pre el, și pre râuri l-au gătit pre el.

Ps. 103, 6; 135, 6.

3. Cine se va suî în muntele Domnului? Sau cine va stă în locul cel sfânt al lui?

Ps. 14, 1.

4. Cel nevinovat cu mâinile, și curat cu inima, care nu și-a luat în deșert sufletul său, și nu s'a jurat într-o vicleșug vecinului său.

5. Acesta va lua blagoslovenie dela Domnul, și milostenie dela Dumnezeu Mântuitorul său.

6. Acesta este neamul celor ce caută pre Domnul, a celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacov.

7. Ridicați boieri porțile voastre, și vă ridicați porțile cele veșnice, și va intra Împăratul slavei.

8. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în războiu.

9. Ridicați boieri porțile voastre, și vă ridicați porțile cele veșnice, și va intra Împăratul slavei.

10. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul puterilor, acesta este Împăratul slavei.

PSALMUL 24.

Întru sfârșit, Psalmul lui David.

Către tine Doamne am ridicat sufletul meu; Dumnezeuul meu, spre tine am nădăjduit, să nu mă rușinez în veac.

Ps. 142, 9.

2. Nici să-și răză de mine vrăjmașii mei, pentru că toți cei ce te rabdă pre tine, nu se vor rușina.

Isaia 28, 16; Rom. 10, 11; Ps. 12, 5.

3. Să se rușineze cei ce fac fărădelege în deșert.

4. Căile tale Doamne arată-mi, și cărările tale mă învață.

Ps. 5, 8; și 26, 17; Ps. 85, 10; Ps. 142, 11.

5. Îndreptează-mă spre adevărul tău și mă învață, că tu ești Dumnezeu, Mântuitorul meu, și pre tine te-am așteptat toată ziua.

Ierem. 33, 11.

6. Adu-ți aminte de îndurările tale Doamne, și de milele tale, că din veac sunt.

Ps. 102, 17.

7. Păcatele tinerețelor mele și ale neștiinței mele nu le pomeni.

Iov 13, 26.

8. După mila ta pomenește-mă tu, pentru bunătatea ta Doamne.

9. Bun și drept este Domnul; pentru aceasta lege va pune celor ce greșesc în cale.

10. Îndreptă-va pre cei blânzi la judecată, învăță-va pre cei blânzi căile sale.

11. Toate căile Domnului, mila și adevărul, celor ce caută așezământul lui și mărturiile lui.

12. Pentru numele tău Doamne, și curățește păcatul meu, că mult este.

Isaia 43, 25.

13. Cine este omul, cel ce se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea care a ales.

14. Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui, și sămânța lui va moșteni pământul.

15. Întărire este Domnul celor ce se tem de dânsul, și făgăduința lui va arăta lor.

Pilde 3, 25.

16. Ochii mei pururea spre Domnul, că el va scoate din laț picioarele mele.

17. Caută spre mine și mă miluește, că unul născut și sărac sunt eu.

18. Necazurile inimei mele s'au înmulțit; din nevoile mele scoate-mă.

19. Vezi smerirea mea și osteneala mea, și lasă toate păcatele mele.

20. Vezi pre vrăjmașii mei că s'au înmulțit și cu urîciune nedreaptă m'au urît.

Ioan 15, 25.

21. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, ca să nu mă rușinez că am nădădui spre tine.

22. Cei fără de răutate și cei drepti s'au lipit de mine, că te-am așteptat Doamne.

23. Izbăvește Dumnezeule pre Israil, din toate necazurile lui.

Ps. 129, 7.

PSALMUL 25.

Întru sfârșit. Psalmul lui David.

Judecă-mă Doamne, că eu întru nerăutatea mea am umblat, și spre Domnul nădăduind, nu voi slăbi.

Ps. 6, 9; 42, 1.

2. Ispitește-mă Doamne și mă cearcă; aprinde rărunchii mei și inima mea.

Ps. 138, 22.

3. Că mila ta înaintea ochilor mei este; și bine am plăcut întru adevărul tău.

4. Nu am șezut cu adunarea deșertăciunei, și cu călcătorii de lege nu voiui intra.

Ps. 100, 4; 140, 5; Ps. 1, 1; Iov 31, 5.

5. Urât-am adunarea celor ce viclenesc, și cu cei necredincioși nu voiui șede.

Ps. 100, 7.

6. Spălă-voiu întru cei nevinovați mâinile mele, și voiui încunjură jertfelnicul tău Doamne.

Ps. 72, 13.

7. Ca să auz glasul laudei tale și să povestesc toate minunile tale.

8. Doamne iubit-am bunăcuviința casei tale și locul lăcașului slavei tale.

9. Să nu pierzi cu cei necredincioși sufletul meu, și cu bărbații sânghiuriior vieța mea.

Ps. 27, 3.

10. Întru ale căroră mâini sunt fărădelegile, dreapta lor s'a umplut de daruri.

11. Iar eu întru nerăutatea mea am umblat; izbăvește-mă Doamne, și mă miluește.

12. Piciorul meu a stătut întru îndreptare; întru adunări bine te voiui cuvânta Doamne.

PSALMUL 26.

Psalmul lui David. Mai nainte de a se unge.

Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu, de cine mă voiui teme?

Mih. 7, 8; Ioan 1, 4; și 8, 12.

2. Domnul este scutitorul vieții mele, de cine mă voiu înfricoșă?

3. Când se vor apropiă asupra mea cei ce-mi fac rău, ca să mănânce cărnurile mele.

Ps. 3, 6; Iov 19, 22.

4. Cei ce mă necăjesc și vrăjmașii mei, aceia au slăbit și au căzut.

5. De s'ar rându asupra mea tabără, nu se va înfricoșă inima mea.

6. De s'ar sculă asupra mea războiu, întru aceasta eu nădăjduiesc.

Ps. 3, 3; și 31, 8.

7. Una am cerut de la Domnul, aceasta voi căuta, ca să lăcuesc în casa Domnului, în toate zilele vieții mele.

8. Ca să văd frumusețea Domnului și să cercetez Biserica cea sfântă a lui.

9. Că m'au ascuns în cortul său, în ziua răutăților mele; acoperitu-m'au întru ascunsul cortului său.

Ps. 30, 21.

10. Pre piatră m'au înălțat; și acum iată au înălțat capul meu preste vrăjmașii mei.

Ps. 3, 4; și 109, 8.

11. Încunjurat-am și am jertfit în cortul lui, jertfă de laudă și de strigare; glăsu-i voi și voi cânta Domnului.

Ps. 5, 8.

12. Auzi Doamne glasul meu, cu carele am strigat; miluește-mă și mă ascultă.

13. Ție a zis inima mea: pre Domnul voi căuta; căutat-a pre tine fața mea; fața ta Doamne, voi căuta.

14. Să nu întorci fața ta de către mine, și să nu te abați întru mânie dela robul tău.

15. Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pre mine și să nu mă lași Dumnezeuule, Mântuitorul meu;

16. Că tatăl meu și maica mea m'au părăsit pre mine, iară Domnul m'au luat.

17. Lege pune-mi mie Doamne în calea ta, și mă îndreptează în cărare dreaptă, pentru vrăjmașii mei.

Ps. 24, 4; și 5, 8.

18. Nu mă dà pre mine în sufletele celor ce mă necăjesc, că s'au sculat asupra mea mărturii nedrepte, și a mințit strâmbătatea eiși.

19. Cred că voi vedea bunătățile Domnului în pământul celor vii.

20. Așteaptă pre Domnul, îmbărbătează-te, și să se întărească inima ta, și așteaptă pre Domnul.

Isaia 25, 9.

PSALMUL 27.

Psalmul lui David.

Către tine Domne, voi strigă: Dumnezeu meu, să nu taci de către mine; ca nu cândvă să taci de către mine, și mă voi asemăna celor ce se pogoară în groapă.

Ps. 142, 7.

2. Auzi Doamne glasul rugăciunei mele, când mă rog către tine, când ridic mâinile mele către Biserica cea sfântă a ta.

3. Să nu mă tragi pre mine cu cei păcătoși, și cu cei ce lucrează strâmbătate să nu mă pierzi.

Iov 34, 27; Ps. 25, 9; 61, 4.

4. Cu cei ce grăesc pace către vecinii săi, iar cele rele în inimile lor.

Ps. 11, 2; Ierem. 9, 8.

5. Dă-le lor Doamne, după lucrurile lor și după vicleșugul izvodirilor lor.

6. După faptele mâinilor lor dă-le lor, răsplătește-le lor răsplătirea lor.

2 Tim. 4, 14.

7. Că nu au înțeles lucrurile Domnului și lucrurile mâinilor lui; surpă-vei pre dânșii și nu-i vei zidi.

8. Bine este cuvântat Domnul, că au auzit glasul rugăciunii mele.

9. Domnul este ajutorul meu și scutitorul meu; spre dânsul a nădărdit inima mea și m'au ajutat.

10. Și a înflorit trupul meu, și din vocea mea mă voiu mărturisii lui.

11. Domnul este întărirea norodului său, și scutitor mântuirilor unsului său este.

12. Mântuește pre norodul tău, și blagoslovește moștenirea la, și-i paște pre ei, și-i ridică pre ei până în veac.

PSALMUL 28.

Psalmul lui David. La scoaterea cortului.

Aduceți Domnului fiii lui Dumnezeu; aduceți Domnului pre fiii berbecilor.

Ps. 95, 7.

2. Aduceți Domnului slavă și cinste; aduceți Domnului slavă numelui lui; închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a lui.

3. Glasul Domnului preste ape, Dumnezeuul slavei au tunat; Domnul preste ape multe.

4. Glasul Domnului într-o tărie; glasul Domnului într-o mare cuviință.

5. Glasul Domnului cel ce sfărâmă chedrii; și va zdrobi Domnul chedrii Livanului.

6. Și-i va zdrumica pre dânșii ca pre vițelul Livanului, și cel iubit ca fiul inorogilor.

7. Glasul Domnului celui ce taie para focului.

8. Glasul Domnului celui ce clătește pustiul; și va clăti Domnul pustiul Cadisului.

9. Glasul Domnului celui ce săvârșește cerbii, și va descoperi dumbrăvile, și în Biserica lui tot carele grăește mărire.

10. Domnul potopul va lăcuì; și va ședeà Domnul împărat în veac.

Ps. 9, 36.

11. Domnul tărie norodului său va da; Domnul va blagoslovì pre norodul său cu pace.

PSALMUL 29.

Întru sfârșit, cântarea înnoirei casei lui David.

Înălțà-te-voiu Doamne, că m'ai ridicat pre mine, și nu ai veselit pre vrăjmașii mei asupra mea.

2. Doamne Dumnezeuul meu, strigat-am către tine și m'ai vindecat.

3. Doamne scos-ai din iad sufletul meu; mântuitu-m'ai de cei ce se pogoară în groapă.

4. Cântați Domnului cei cuvioși ai lui, și vă mărturisiți pomenirei sfințeniei lui.

Ps. 96, 13.

5. Că iuțime este întru mânia lui, și vieață în voea lui; seara se va sălășlui plângere, și dimineața bucurie.

Plâng. 3, 23.

6. Iar eu am zis întru prisosința mea: nu mă voi clăti în veac.

Ps. 9, 26.

7. Doamne întru voea ta dă frumseței mele putere; și ți-ai întors fața ta și m'am turburat.

Ps. 30, 26.

8. Către tine Doamne voi strigà, și către Dumnezeuul meu mă voi rugà.

9. Ce folos este întru sângele meu, când mă pogor eu întru stricăciune? Au doară se va mărturisi ție țărâna? Sau va vesti adevărul tău?

Ps. 6, 5, 29, 9; 87, 11, 113, 25; și 117, 17.

10. Auzit-au Domnul și m'au miluit; Domnul au fost ajutorul meu.

11. Întors-ai plângerea mea spre bucurie mie; rupt-ai sacul meu și m'ai încins cu veselie.

3 Împ. 20, 21; și 32.

12. Ca să cânte ție mărirea mea, și nu mă voiu mâhni Doamne Dumnezeuul meu, în veac mă voiu mărturisî ție.

PSALMUL 30.

Psalmul lui David. Întru sfârșit, pentru uimire.

Spre tine Doamne am nădăjduit, să nu mă rușinez în veac; întru dreptatea ta izbăvește-mă și mă scoate.

2. Pleacă spre mine urechea ta, grăbește de mă scoate; fii mie Dumnezeu scutitor, și spre casă de scăpare, ca să mă mântuești.

Ps. 21, 5; și 70, 2.

3. Că puterea mea și scăparea mea ești tu, și pentru numele tău mă vei povățui și mă vei hrăni.

Ps. 24, 11.

4. Scoate-mă-vei din cursa aceasta, carea au ascuns mie, că tu ești scutitorul meu Doamne.

5. În mâinile tale voi pune duhul meu; izbăvi-tu-m'ai Doamne Dumnezeuul adevărului.

Lucà 23, 46.

6. Urît-ai pre cei ce păzesc deșertăciunile în zadar; iar eu spre Domnul am nădăjduit.

7. Bucură-mă-voiu și mă voiu veselî de mila ta, că ai căutat spre smerenia mea; mântuit-ai din nevoi sufletul meu.

8. Și nu m'ai lăsat în mâinile vrăjmașilor; pus-ai în loc desfătat picioarele mele.

A 2 Lege 31, 17.

9. Miluește-mă Doamne, că mă necăjesc; turburatu-s'a întru mânie ochiul meu, sufletul meu și inima mea.

Ps. 5, 7.

10. Că s'a stins întru durere viața mea, și anii mei în suspinuri; slăbit-a întru sărăcie vîrtutea mea, și oasele mele s'au turburat.

11. La toți vrăjmașii mei m'am făcut ocară, și vecinilor mei foarte, și frică cunoscuților mei.

12. Cei ce mă vedeau afară, au fugit dela mine; uitat am fost de la inimă ca un mort; făcutu-m'am ca un vas pierdut.

Iov 6, 21.

13. Că am auzit ocară multora din cei ce lăcuesc împrejur, când se adunau ei împreună asupra mea, ca să ia sufletul meu s'au sfătuit.

Ierem. 20, 10.

14. Iară eu spre tine Doamne am nădăjduit, zis-am: tu ești Dumnezeuul meu.

15. În mâinile tale sortii mei; izbăvește-mă din mîna vrăjmașilor mei și de cei ce mă gonesc.

16. Arată fața ta preste robul tău; mîntuește-mă cu mila ta; Doamne să nu mă rușinez, că te-am chemat pre tine.

Ps. 4, 6.

17. Să se rușineze necredincioșii, și să se pogoare în iad.

18. Mute să se facă buzele cele viclene, care grăesc asupra dreptului fărădelege, cu mândrie și cu defăimare.

Ps. 93, 3; Ps. 74, 5; Ps. 75, 6.

19. Cât este de mare mulțimea bunătății tale Doamne, care ai ascuns celor ce se tem de tine! Vădit-ai celor ce nădăjduesc spre tine, înaintea fiilor omenești.

Isaia 64, 4; 1 Cor. 2, 9.

20. Ascunde-vei pre dânșii întru ascunsul feței tale, de turburarea oamenilor.

21. Acoperi-vei pre ei în cort de grăirea împrativă a limbilor.

Ps. 26, 9.

22. Bine este cuvântat Domnul, că minunată au făcut mila sa în cetatea îngrăditei.

23. Iar eu am zis întru uimirea mea: lepădat sunt de către fața ochilor tăi.

Isaia 38, 11, 12; Plâng. 3, 53.

24. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele, când am strigat către tine.

25. Iubiți pre Domnul toți cuvicioșii lui, că adevărurile caută Domnul și răsplătește celor ce de prisosit fac mândrie.

Ps. 33, 9.

26. Îmbărbătați-vă și să se întărească inima voastră, toți cei ce nădărduiți spre Domnul.

Ps. 29, 7.

PSALMUL 31.

Psalmul lui David. Al înțelegerii.

Fericiți căroră s'au iertat fărădelegile și căroră s'au acoperit păcatele.

Ps. 84, 2; Ierem. 50, 20; Rom. 4 7.

2. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici este în gura lui vicleșug.

Ps. 129, 4.

3. Că am tăcut, învechitu-s'au oasele mele, când strigam eu toată ziua.

4. Că ziua și noaptea s'au îngreuiat preste mine mâna ta; întorsu-m'am spre chinuire când s'a înfipt mie ghimpul.

5. Fărădelegea mea am cunoscut, și păcatul meu nu l-am acoperit.

Iov 31, 33.

6. Zis-am: mărturisì-voiu asupra mea fărădelegea mea Domnului; și tu ai lăsat păgânătatea inimei mele.

Isaia 65, 24; Pilde 28, 13; 1 Ioan 1, 10.

7. Pentru aceasta se va ruga către tine tot cuviosul, în vreme bine primită, însă în potop de ape multe, către dânsul nu se vor apropià.

Isaia 49, 8.

8. Tu ești scăparea mea de necazul ce mă cuprinde; bucuria mea, izbăvește-mă de cei ce m'au încunjurat.

Ps. 26, 5.

9. Înțelepți-te-voiu și te voiu îndrepta în calea aceasta în carea vei merge; ațintî-voiu spre tine ochii mei.

10. Nu fiți ca calul și ca mușcoiul, la carii nu este pricepere; cu zăbală și cu frâu fălcile lor vei strânge, ale celor ce nu se apropie către tine.

11. Multe sunt bătăile păcătosului; iar pre cel ce nădăjduște spre Domnul, mila îl va încunjură.

Pilde 13, 22; Iov 27, 15; și 20; Ps. 57, 10.

12. Veseliți-vă întru Domnul și vă bucurați dreptilor, și vă lăudați toți cei drești la inimă.

Ps. 32, 1; Ps. 96, 13.

PSALMUL 32.

Psalmul lui David.

Bucurați-vă dreptilor întru Domnul; celor drești se cuvine lauda.

Ps. 31, 12.

2. Mărturisiți-vă Domnului în alăută, în psaltire cu zece strune cântați lui.

3. Cântați lui cântare nouă, bine cântați lui întru strigare;

Ps. 39, 4.

4. Că drept este cuvântul Domnului și toate lucrurile lui întru credință.

5. Iubește Domnul milostenia și judecata; de mila Domnului este plin pământul.

Ps. 44, 9; Ps. 35, 6; și 118, 65; Evrei 1, 9.

6. Cu cuvântul Domnului cerurile s'au întărit, și cu Duhul gurei lui toată puterea lor.

Fac. 1, 6, 7.

7. Adunând ca un foale apele mării, puind în vistierii adâncurile.

Iov 26, 10; și 38, 8.

8. Să se teamă de Domnul tot pământul, și de dânsul să se cutremure toți cei ce lăcuiesc în lume;

Iov 37, 24.

9. Că el au zis, și s'au făcut; el au poruncit, și s'au zidit.

Fac. 1, 7; Iudita 16, 12; Ps. 148, 5.

10. Domnul risipește sfaturile neamurilor, și leapădă sfaturile boierilor.

Isaia 8, 10; și 19, 3.

11. Iar sfatul Domnului rămâne în veac; și gândurile inimei lui, în neam și în neam.

Isaia 46, 10; Pilde 19, 21.

12. Fericit este neamul, căruia este Domnul Dumnezeuul lui, norodul pre care l-au ales spre moștenire luiș.

Ps. 143, 18.

13. Din cer au privit Domnul, văzut-au pre toți fiii oamenilor.

Iov 28, 24.

14. Din lăcașul său cel gata, privit-au spre toți cei ce lăcuiesc pământul.

15. Cel ce au zidit deosebi inimile lor, cel ce cunoaște toate lucrurile lor.

16. Nu se mântuește împăratul prin multă putere, și uriașul nu se va mântui întru mulțimea vîrtutei lui.

Ps. 43, 8.

17. Mincinos este calul spre mântuire, și întru mulțimea puterii sale nu se va mântui.

Pilde 21, 31; 1 Împ. 17, 47; Ps. 146, 11.

18. Iată ochii Domnului spre cei ce se tem de dânsul, și spre cei ce nădăjduiesc întru mila lui.

Ps. 10, 7, 33, 16; și 146, 12; Iov 36, 7.

19. Ca să izbăvească din moarte sufletele lor și să'i hrănească pre dânsii în foamete.

20. Și sufletul nostru așteaptă pre Domnul, că ajutorul și scutitorul nostru este;

21. Că întru dânsul se va veseli inima noastră, și întru numele cel sfânt al lui am nădăjduit.

22. Fie Doamne mila ta spre noi, precum am nădărdut întru tine.

PSALMUL 33.

Psalmul lui David, când ș'a schimbat fața sa înaintea lui Avimeleh, și l-a slobozit pre dânsul, și s'a dus. (1 Împ. 21, 13).

Bine voi cuvânta pre Domnul în toată vremea, pururea lauda lui în gura mea.

2. Întru Domnul se va lăuda sufletul meu; auză cei blânzi și să se veselească.

Ps. 106, 42.

3. Slăviți pre Domnul cu mine, și să înălțăm numele lui împreună.

Ps. 104, 3.

4. Căutat-am pre Domnul și m'au auzit, și din toate necazurile mele m'au izbăvit.

5. Apropiați-vă către dânsul și vă luminați, și fețele voastre nu se vor rușina.

6. Săracul acesta a strigat, și Domnul l-au auzit pre dânsul, și din toate necazurile lui l-au mântuit.

7. Tăbărî-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de dânsul, și-i va izbăvi pre ei.

8. Gustați și vedeți, că bun este Domnul; fericit bărbatul carele nădărduește spre dânsul.

9. Temeți-vă de Domnul toți sfinții lui, că nu este lipsă celor ce se tem de dânsul.

Ps. 30, 25; Pilde 19, 23.

10. Bogații au sărăcit și au flămânzit; iar cei ce caută pre Domnul, nu se vor lipsi de tot binele.

Pilde 13, 24; Lucà 1, 53.

11. Veniți fiilor ascultați-mă pre mine, frica Domnului voi învăța pre voi.

12. Cine este omul cel ce voește viața? Carele iubește să vadă zile bune? Oprește-ți limba ta dela rău, și buzele tale ca să nu grăiască vicleșug.

1 Petru 3, 10; Pilde 4, 24; și 12, 14.

13. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează pre ea.

Evr. 12, 14; Isaia 1, 14.

14. Ochii Domnului spre cei drepti, și urechile lui spre rugăciunea lor.

Ps. 32, 18; 1 Petr. 3, 12; Sirah 15, 19; Evrei 4, 13.

15. Iar fața Domnului asupra celor ce fac rele, ca să piarză de pre pământ pomenirea lor.

Ps. 5, 10.

16. Strigat-au dreptii, și Domnul i-au auzit pre ei, și din toate necazurile lor i-au izbăvit.

Iov 34, 21; și 36, 7; Ps. 9, 11.

17. Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă, și pre cei smeriți cu duhul, îi va mântui.

Ps. 144, 19; Ps. 71, 12.

18. Multe sunt necazurile dreptilor, și din toate acelea va izbăvi pre ei Domnul.

2 Tim. 3, 12.

19. Păzește Domnul toate oasele lor, nici unul dintr'însele nu se va zdrobi.

Ps. 146, 3.

20. Moartea păcătosului este cumplită, și cei ce urăsc pre dreptul vor greși.

Pilde 5, 22.

21. Mântui-va Domnul sufletele robilor săi, și nu vor greși toți cei ce nădăjduesc spre dânsul.

PSALMUL 34.

Psalmul lui David.

Judecă Doamne pre cei ce'mi fac mie strâmbătate; dă războiu împotriva celor ce se oțesc asupra mea.

Ps. 42, 1.

2. Apucă armă și pavăză, și te scoală întru ajutorul meu.

3. Varsă sabie, și mă apără împotriva celor ce mă gonesc; zì sufletului meu: mântuirea ta sunt eu.

4. Să se rușineze și să se înfrunteze cei ce caută sufletul meu; întoarcă-se înapoi și să se rușineze cei ce-mi gândesc mie rele.

Ierem. 17, 18.

5. Să fie ca praful înaintea feței vântului, și îngerul Domnului necăjindu-i pre ei; facă-se calea lor întunec și alunecare, și îngerul Domnului gonindu-i pre dânșii.

Ps. 1, 4; Ierem. 23, 12.

6. Că în zadar a ascuns mie stricăciunea lațului său, în deșert a ocărit sufletul meu.

Ierem. 18, 20.

7. Să-i vie lui cursa, pre carea nu o știe, și prinzătoarea pre carea o a ascuns, să-l prinză pre el, și în laț să cază într'însul.

8. Iar sufletul meu se va bucură de Domnul, veselî-se-va de mântuirea lui.

9. Toate oasele mele vor zice: Doamne, Doamne, cine este asemenea ție? Cel ce izbăvești pre săracul, din mâna celor mai tari decât el, și pre săracul și mișelul dela cei ce-l răpesc pre dânsul.

10. Sculându-se asupra mea mărturii nedrepte, de cele ce nu știam m'au întrebat.

11. Răsplătit-au mie rele pentru bune, și nerodire sufletului meu.

Ps. 37, 20; 108, 3.

12. Iar eu când mă supărau aceia, m'am îmbrăcat cu sac, și am smerit cu post sufletul meu, și rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce.

13. Ca unui vecin, ca unui frate al nostru, așa bine am făcut spre plăcere; ca și cum m'aș jelî și m'aș mâhni, așa

m'am smerit.

Ps. 37, 8.

14. Și asupra mea s'au veselit și s'au adunat; adunatu-s'au preste mine bătași și nu am știut.

15. Despărțitu-s'au și nu s'au umilit; ispititu-m'au, batjocoritu-m'au cu batjocoră, scârșnit-au asupra mea cu dinții lor.

Ps. 37, 16; Iov 30, 14.

16. Doamne, când vei vede-a? Întoarce sufletul meu dela fapta lor cea rea, dela lei, pre cea una născută a mea.

Ps. 21, 22.

17. Mărturisî-mă-voiu ție întru adunare multă; întru norod mult te voi lauda.

Ps. 39, 12.

18. Să nu se bucure de mine cei ce-mi vrăjmășesc mie cu nedreptate, cei ce mă urăsc în zadar și fac semn cu ochii;

Pilde 6, 13; Ioan 15, 25.

19. Că mie adică cele de pace îmi grăiau, și spre mânie vicleșuguri gândeau.

20. Lărgit-au asupra mea gura lor, zis-au: bine, bine! Văzut-au ochii noștri.

Ps. 69, 4.

21. Văzut-ai Doamne; să nu taci! Doamne, nu te depărtă dela mine.

22. Scoală-te Doamne, ia aminte spre judecata mea, Dumnezeuul meu și Domnul meu, spre îndreptarea mea.

Ps. 82, 1; Ps. 43, 25.

23. Judecă-mă Doamne după dreptatea ta, Dumnezeuul meu, și să nu se bucure de mine.

Ps. 5, 10.

24. Să nu zică întru inimile lor: bine, bine, este sufletului nostru; nici să zică: înghițitu-l-am pre dânsul.

25. Să se rușineze și să se înfrunteze împreună cei ce se bucură de relele mele; îmbrace-se cu rușine și înfruntare, cei ce grăesc mari asupra mea.

26. Să se bucure și să se veselească cei ce voesc dreptatea mea, și să zică pururea: slăvească-se Domnul, cei ce voesc pacea robului lui.

27. Și limba mea se va învăța dreptatea ta, toată ziua lauda ta.

PSALMUL 35.

Întru sfârșit lui David, slugei Domnului.

Zis-a călcătorul de lege, greșind întru sine: nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lui.

2. Că a viclenit înaintea lui, ca să afle fărădelegea lui, și să urască.

3. Graiurile gurei lui, fărădelege și vicleșug; nu a vrut să priceapă ca să facă bine.

4. Fărădelege a gândit întru așternutul său; în toată calea bună n'au stătut, și răutatea n'au urât.

Mih. 2, 1.

5. Doamne în cer este mila ta și adevărul tău până la nori.

Ps. 118, 64; Ps. 56, 13.

6. Dreptatea ta ca munții lui Dumnezeu; judecățile tale adânc mult; oamenii și dobitoacele vei mântui, Doamne.

Ps. 32, 4; și 44, 9; Rom. 11, 33; ps. 107, 4.

7. Că ai înmulțit mila ta, Dumnezeule, și fiii oamenilor în umbra aripilor tale vor nădăjdui.

Ps. 16, 8.

8. Sătură-se-vor din grăsimea casei tale, și cu izvorul desfătărei tale vei adăpa pre dâșii.

9. Că la tine este izvorul vieții, întru lumina ta vom vedeà lumină.

10. Tinde mila ta celor ce te cunosc pre tine, și dreptatea ta celor drepti la inimă.

Ps. 9, 10.

11. Să nu-mi vie mie piciorul mândriei, și mâna păcătosului să nu mă clătească.

12. Acolo au căzut toți cei ce lucrează fărădelegea, scosu-s'au afară și nu vor putea să stea.

PSALMUL 36.

Psalmul lui David.

Nu râvni celor ce viclenesc, nici urma celor ce fac fărădelege.

Ps. 73, 11; Ieremia 12, 1.

2. Căci ca iarba curând se vor usca, și ca verdeța buruenii degrab vor cădea.

Iov 22, 16; Ps. 72, 19; Pilde 23, 17; și 24, 1.

3. Nădăjduște spre Domnul, și fă bunătate, și lăcuște pământul, și te vei paște întru bogăția lui.

4. Desfătează-te în Domnul, și-ți va da ție cererile inimei tale.

5. Descopere spre Domnul calea ta, și nădăjduște întru dânsul, și el va face.

Ps. 54, 25; 1 Petr. 5, 7.

6. Și va scoate ca lumina dreptatea ta, și judecata ta ca amiază.

Iov 11, 17; și 22, 28; Isaia 59, 8.

7. Supune-te Domnului, și-l roagă pre dânsul; nu râvni celui ce sporește în calea sa, omului ce face călcare de lege.

8. Părăsește-te de iuțime și lasă mânia; nu râvni ca să viclenești;

9. Că cei ce viclenesc, de tot vor pieri; iar cei ce așteaptă pre Domnul, aceia vor moșteni pământul.

10. Și încă puțin, și nu va fi păcătosul; și vei căuta locul lui, și nu-l vei afla.

Iov 7, 21.

11. Iar cei blânzi vor moșteni pământul și se vor desfăta întru mulțimea păcei.

Mat. 5, 5.

12. Pândi-va păcătosul pre cel drept, și va scârșni asupra lui cu dinții săi.

13. Iar Domnul va batjocori pre el; că mai nainte vede, că va veni ziua lui.

Ps. 2, 3.

14. Sabie au smuls păcătoșii, întins-au arcul lor ca să surpe pre săracul și pre mișelul, ca să junghie pre cei drepti la inimă.

Ps. 10, 2.

15. Sabia lor să intre în inimile lor, și arcele lor să se zdrobească.

16. Mai bun este puținul celui drept, decât bogăția multă a păcătoșilor.

Pilde 15, 16, 17.

17. Că brațele păcătoșilor se vor zdrobi, și întărește pre cei drepti Domnul.

18. Cunoaște Domnul căile celor fără prihană, și moștenirea lor în veac va fi.

Ps. 1, 6.

19. Nu se vor rușina în vremea cea rea, și în zilele foametei se vor sătura, că păcătoșii vor pieri.

Ps. 32, 18.

20. Iar vrăjmașii Domnului, îndatăși ce s'au mărit ei și s'au înălțat, stingându-se, ca fumul s'au stins.

21. Împrumutează-se păcătosul, și nu va plăti, iar dreptul se îndură și dă.

A 2 Lege 28, 12.

22. Că cei ce-l binecuvintează pre el, vor moșteni pământul; iar cei ce-l blestemă vor pieri.

Pilde 2, 21; și 10, 21.

23. Dela Domnul pașii omului se îndreptează, și calea lui o va voi foarte.

24. Când va cădea nu se va zdruncina, că Domnul întărește mâna lui.

Pilde 24, 16; Mih. 7, 8.

25. Mai tânăr am fost, și am și îmbătrânit, și nu am văzut pre dreptul părăsit, nici sămânța lui cerând pâine.

Pilde 10, 3.

26. Toată ziua miluește și împrumutează dreptul, și sămânța lui întru blagoslovenie va fi.

Pilde 21, 26; Ps. 111, 8.

27. Ferește-te de rău și fă bine, și lăcuește în veacul veacului.

Isaia 1, 17.

28. Că Domnul iubește judecata, și nu va părăsi pre cei cuvioși ai săi, în veac se vor păzi; iar cei fărădelege se vor gonî, și sămânța celor necredincioși, de tot se va pierde.

29. Iar dreptii vor moșteni pământul, și se vor sălășlui în veacul veacului pre dânsul.

Pilde 2, 21.

30. Gura dreptului va deprinde înțelepciune, și limba lui va grăi judecată.

Pilde 31, 26.

31. Legea Dumnezeului lui în inima lui, și nu se vor poticni pașii lui.

32. Pândește păcătosul pre cel drept și caută să-l omoare pre el;

33. Iar Domnul nu-l va lăsa pre el în mâinile lui, nici îl va osândi, când se va judeca el.

Isaia 51, 7.

34. Așteaptă pre Domnul și păzește calea lui și te va înălța, ca să moștenești pământul; când vor pieri păcătoșii vei vedeà.

Iov 22, 16; Ps. 54, 27.

35. Văzut-am pre cel necurat prea înălțându-se, și ridicându-se ca chedrii Livanului.

Iov 5, 3; Pilde 29, 16.

36. Și am trecut, și iată nu erà; și l-am căutat pre el, și nu s'a aflat locul lui.

Ps. 1, 4; și 48, 14; Pilde 12, 7.

37. Păzește nerăutatea și vezi dreptatea, că este răămășiță omului făcător de pace.

Ps. 40, 1.

38. Iar cei fărădelege vor pieri deodată; răămășițele celor necurați vor pieri.

39. Iar mântuirea dreptilor dela Domnul, și scutitorul lor este în vremea necazului.

Ps. 9, 9.

40. Și le va ajuta lor Domnul, și-i va izbăvi pre dânșii, și-i va scoate pre ei dela cei păcătoși, și-i va mântui pre ei, că au nădăjduit spre dânsul.

PSALMUL 37.

Psalmul lui David, întru pomenire pentru Sâmbătă.

Doamne nu cu mânia ta să mă mustri pre mine, nici cu iuțimea ta să mă cerți;

Ps. 6, 2.

2. Că săgețile tale s'au înfipt în mine, și ai întărit preste mine mâna ta; nu este vindecare în trupul meu de către fața mâniei tale.

Iov 6, 4.

3. Nu este pace întru oasele mele de către fața păcatelor mele.

4. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea s'au îngreuiat preste mine.

Esdra 9, 6; Ps. 39, 16.

5. Împutitu-s'au și au putrezit ranele mele de către fața nebuniei mele.

6. Chinuitu-m'am și m'am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam.

Ps. 41, 10.

7. Că șalele mele s'au umplut de ocări, și nu este vindecare în trupul meu.

8. Necăjitu-m'am și m'am smerit foarte, răcnit-am din suspinarea inimei mele.

Ps. 34, 13.

9. Doamne, înaintea ta este toată dorirea mea; și suspinul meu dela tine nu s'a ascuns.

10. Inima mea s'a turburat, părăsindu-m'a vârtutea mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine.

Ps. 6, 7.

11. Prietenii mei și vecinii mei, în preajma mea s'au apropiat și au stătut.

Ps. 30, 11.

12. Și cei mai de aproape ai mei, departe au stătut, și se sileau cei ce căutau sufletul meu.

Iov. 19, 13.

13. Și cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni, și vicleșuguri toată ziua cugetau; iar eu ca un surd nu auzeam, și ca un mut ce nu-și deschide gura sa.

14. Și m'am făcut ca un om ce nu aude, și nu are în gura lui muștrări.

15. Că spre tine Doamne am nădăjduit, tu vei auzi Doamne Dumnezeul meu;

16. Că am zis, ca nu cândvă să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s'au clătuit picioarele mele, asupra mea mari au grăit.

Ps. 34, 15.

17. Că eu spre bătaie gata sunt, și durerea mea înaintea mea este pururea.

18. Că fărădelegea mea eu voiu vesti, și mă voiu grijii pentru păcatul meu.

19. Iar vrăjmașii mei trăesc, și s'au mai întărit decât mine, și s'au înmulțit cei ce mă urăsc fără dreptate.

20. Cei ce-mi răsplătesc mie rele pentru bune, mă clevetiau, căci urmam bunătatea.

Ps. 34, 11.

21. Nu mă lăsa Doamne Dumnezeul meu, nu te depărta dela mine.

Ps. 146, 12; Ps. 32, 18.

22. Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

PSALMUL 38.

Psalmul lui David. Întru sfârșit, lui Ilditum.

Zis-am, păzi-voiu căile mele, ca să nu greșesc eu cu limba mea.

Ps. 36, 1.

2. Pus-am gurei mele pază, când a stătut păcătosul împotriva mea.

3. Amuțit-am și m'am smerit, și am tăcut de bunătați, și durerea mea s'a înnoit.

4. Înfierbântatu-s'a inima mea înlăuntrul meu, și în cugetul meu se va aprinde foc.

5. Grăit-am cu limba mea: spune-mi Doamne sfârșitul meu.

Ps. 89, 10, 11.

6. Și numărul zilelor mele care este? Ca să știu de ce mă lipsesc eu.

Ps. 89, 4.

7. Iată cu palme măsurate ai pus zilele mele, și statul meu ca o nimica înaintea ta.

Ps. 48, 9; și 89, 6; Ps. 143, 5.

8. Însă toate sunt deșertăciune, tot omul ce viază.

Ecl. 1, 2.

9. Deși ca un chip trece omul, dar în zadar se turbură.

Ps. 72, 20; 1 Cor. 7, 31.

10. Strânge comori, și nu știe cui le adună pre ele.

Ps. 48, 10; Eccl. 4, 8.

11. Și acum cine este răbdarea mea? Au nu este Domnul? Și statul meu dela tine este.

Lucà 12, 20.

12. De toate fărădelegile mele izbăvește-mă. Ocară celui fără de minte m'ai dat.

Ps. 6, 8.

13. Amuțit-am, și nu am deschis gura mea, că tu ai făcut; depărtează dela mine bătăile tale.

14. Că dela tăria mâinii tale eu m'am lipsit. Întru muștrări pentru fărădelege ai pedepsit pre om.

15. Și ai suptieat ca un păianjen sufletul lui; însă îndeșert se turbură tot omul.

16. Auzi cererea mea Doamne, și rugăciunea mea ascultă. Lacrămile mele să nu le treci.

17. Că nemernic sunt eu la tine, și strein ca și toți părinții mei.

Ps. 118, 19.

18. Slăbește-mă ca să mă odihnesc, mai 'nainte de a mă duce, și mai mult nu voi fi.

Evr. 11, 13.

PSALMUL 39.

Psalmul lui David. Întru sfârșit.

Așteptând am așteptat pre Domnul, și au căutat spre mine.

2. Și au auzit rugăciunea mea și m'au scos din groapa ticăloșiei și din tina noroiului.

Ps. 68, 1.

3. Și au pus pre piatră picioarele mele, și au îndreptat pașii mei.

4. Și au dat în gura mea cântare nouă, cântare a Dumnezeului nostru.

Ps. 32, 3.

5. Vedeà-vor mulți și se vor teme, și vor nădăjdui spre Domnul.

Ps. 138, 16.

6. Fericit bărbatul a căruia nădejde este numele Domnului, și n'a privit la deșertăciuni și la nebunii înșelătoare.

Ps. 51, 5.

7. Multe ai făcut tu Doamne Dumnezeul meu; minunile tale și la gândurile tale nu este cine să se asemene ție.

Ps. 70, 16; și 138, 13.

8. Vestit-am și am grăit; înmulțitu-s'au preste număr.

9. Jertfa și prinosul nu ai voit; iar trupul mi-ai săvârșit.

Isaia 66, 3; Evrei 10, 5.

10. Arderile de tot și pentru păcat n'ai căutat; atunci am zis: iată viu.

11. În capul cărții scris este pentru mine, ca să fac voia ta, Dumnezeul meu, am voit, și legea ta în lăuntrul inimei mele.

Isaia 51, 7; Ps. 142, 5.

12. Bine am vestit dreptatea întru adunare mare, iată buzele mele nu le voiu oprî, Doamne tu ai cunoscut.

Ps. 21, 24; și Ps. 34, 17.

13. Dreptatea ta nu am ascuns în inima mea, adevărul tău și mântuirea ta am spus.

Ps. 69, 1.

14. N'am ascuns mila ta și adevărul tău de către adunare multă.

15. Iar tu Doamne să nu depărtezi îndurările tale de la mine; mila ta și adevărul tău pururea să mă sprijinească;

16. Că m'au cuprins rele, cărora nu este număr; apucatu-m'au fărădelegile mele, și nu am putut să văz.

Ps. 37, 4.

17. Înmulțitu-s'au mai mult decât perii capului meu, și inima mea m'a părăsit.

18. Binevoiește Doamne, ca să mă izbăvești; Doamne, ca să-mi ajuți mie ia aminte.

Ps. 68, 33; și 69, 7.

19. Să se rușineze și să se înfrunteze împreună cei ce caută sufletul meu ca să-l ia pre dânsul.

20. Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voesc mie rele.

Ps. 69, 3.

21. Să-și poarte îndatăși rușinea lor cei ce-mi zic mie: bine, bine.

Isaia 66, 5.

22. Să se bucure și să se veselească de tine toți cei ce te caută Doamne, și să zică pururea: mărească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea ta.

Ps. 68, 34.

23. Iar eu sărac sunt și mișel; Domnul se grijește de mine.

24. Ajutorul meu și scutitorul meu ești tu Dumnezeuul meu, nu zăbovi.

Ps. 7, 6.

PSALMUL 40.

Psalmul lui David. Întru sfârșit.

Fericit este cel ce se uită spre săracul și mișelul; în ziua cea rea, va izbăvi pre el Domnul.

Ps. 36, 37.

2. Domnul să-l păzească pre el, și să-l vieze pre el, și să-l fericească pre pământ, și să nu-l dea în mâinile vrăjmașilor lui.

3. Domnul va ajuta lui pre patul durerii lui; tot așternutul lui l-ai întors când zăceà el.

4 Eu am zis: Doamne miluește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit ție.

5. Vrăjmașii mei au zis rele mie: când va muri și va pieri numele lui?

6. Și intră să vadă, îndeșert grăia inima lui, adunat-a fărădelege luiș. Ieșià afară și grăia împreună.

Ps. 5, 10.

7. Asupra mea șoptiau toți vrăjmașii mei, asupra mea gândeau rele mie.

8. Cuvânt fărădelege au pus asupra mea: au doară, cel ce doarme, nu va adaoge a se sculă?

9. Pentrucă omul păcei mele, spre carele am nădăjduit, cel ce mănâncă pâinile mele, a mărit asupra mea vicleșug.

Iov. 19, 19; Ps. 54, 14; Ioan 13, 18.

10. Iar tu Doamne miluește-mă, și mă scoală, și voiu răsplăti lor.

11. Întru aceasta am cunoscut că m'ai voit; că nu se va bucură vrăjmașul meu de mine.

12. Și pre mine pentru nerăutate m'ai sprijinit și m'ai întărit înaintea ta în veac.

13. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israil, din veac și până în veac: fie, fie.

PSALMUL 41.

Întru sfârșit. Spre înțelegerea fiilor lui Kore.

În ce chip dorește cerbul spre izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu spre tine Dumnezeule.

Ps. 83, 1, 2.

2. Însetat-a sufletul meu spre Dumnezeu cel tare, cel viu; când voiu veni și mă voiu arăta feții lui Dumnezeu.

Ps. 62, 2.

3. Făcutu-s'au lacrimiile mele mie pâine ziua și noaptea, când mi se zicea mie în toate zilele, unde este Dumnezeu tău?

Ps. 78, 10; Ps. 79, 6.

4. Acestea mi-am adus aminte și am vărsat spre mine sufletul meu, că voiu trece în locul cortului celui minunat, până la casa lui Dumnezeu.

5. În glasul bucuriei și al mărturisirei sunetului ce prăznuește.

6. Pentruce ești mâhnit sufletul meu? Și pentruce mă turburi?

Ps. 42, 6.

7. Nădăjduște spre Dumnezeu, că mă voiu mărturisi lui, mântuirea feței mele, și Dumnezeul meu.

Ps. 83, 8.

8. Spre mine însumi sufletul meu s'a turburat; pentru aceasta îmi voiu aduce aminte de tine din pământul Iordanului și al Ermonului, din munte mic.

9. Adânc pre adânc chiamă, întru glasul jghiaburilor tale.

Ierem. 4, 20.

10. Toate înălțările tale și valurile tale preste mine au trecut.

Ps. 37, 6.

11. Ziua va porunci Domnul mila sa, și noaptea cântarea lui dela mine.

12. Rugăciunea Dumnezeului vieții mele, zice-voiu lui Dumnezeu: priijinitorul meu ești.

Ps. 42, 7.

13. Pentruce m'ai uitat? Și pentruce mâhnindu-mă umblu, când mă necăjește vrăjmașul?

Ps. 34, 14; 42, 2.

14. Când se sfărâcă oasele mele, mă ocărau vrăjmașii mei.

15. Când ziceau ei mie în toate zilele: unde este Dumnezeul tău?

16. Pentruce ești mâhnit sufletul meu? Și pentruce mă turburi?

17. Nădăjduște spre Dumnezeu, că mă voiu mărturisi lui; mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.

Ps. 42, 5.

PSALMUL 42.

Psalmul lui David. Nescris deasupra la Evrei.

Judecă mie Dumnezeu, și alege judecata mea; de neamul necuvios, de omul nedrept și viclean izbăvește-mă.

Ps. 34, 1; 25, 1.

2. Că tu ești Dumnezeu întărirea mea, pentruce m'ai lepădat? Și pentruce mâhnindu-mă umblu, când mă necăjește vrăjmașul meu.

Ps. 41, 13.

3. Trimite lumina ta și adevărul tău; acestea m'au povățuit și m'au adus la muntele cel sfânt al tău și la lăcașurile tale.

4. Și voi intra la jertfelnicul lui Dumnezeu, la Dumnezeu cel ce veselește tinerețele mele.

5. Mărturisî-mă-voiu ție întru alăută, Dumnezeu Dumnezeuul meu.

Ps. 41, 17.

6. Pentruce ești mâhnit sufletul meu, și pentruce mă turburi?

Ps. 41, 6.

7. Nădăjdueste spre Dumnezeu, că mă voi mărturisî lui; mântuirea feței mele și Dumnezeuul meu.

Ps. 41, 12.

PSALMUL 43.

Întru sfârșit, fiilor lui Kore, spre înțelegere.

Dumnezeule cu urechile noastre am auzit; părinții noștri ne-au spus nouă.

Ps. 77, 3.

2. Lucruri care ai lucrat în zilele lor, în zilele cele de demult.

Jud. 6, 13.

3. Mâna ta neamuri a pierdut și i-ai sădit pre dânșii; chinuit-ai noroade și le-ai gătit pre ele.

4. Că nu cu sabia lor au moștenit pământul, și brațul lor nu i-a mântuit pre ei.

Is. Navì 11, 6; și 24, 12.

5. Ci dreapta ta și brațul tău și luminarea feței tale, că bine ai voit întru dânșii.

6. Tu ești însuși Împăratul meu și Dumnezeuul meu, cel ce poruncești mântuirea lui Iacov.

7. Întru tine pre vrăjmașii noștri cu cornul vom împunge, și întru numele tău de nimic vom face pre cei ce se scoală asupra noastră.

8. Pentrucă nu spre arcul meu voi nădăjdui, și sabia mea nu mă va mântui;

Ps. 32, 16.

9. Că ne-ai mântuit pre noi de cei ce ne necăjesc pre noi, și pre cei ce ne urăsc i-ai rușinat.

Ps. 19, 9.

10. Întru Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua, și întru numele tău ne vom mărturisi în veac.

11. Iar acum ne-am lepădat, și ne-ai rușinat pre noi, și nu vei ieși Dumnezeu, întru puterile noastre.

Ps. 59, 1-3; Jud. 6, 13.

12. Întorsu-ne-ai pre noi înapoi înaintea vrăjmașilor noștri, și cei ce ne urau pre noi ne-au jefuit loruș.

13. Datu-ne-ai pre noi ca oile de mâncare, și în neamuri ne-ai risipit.

Ps. 79, 7; Jud. 2, 14; Rom. 8, 36.

14. Vândut-ai pre poporul tău fără preț, și nu eră mulțime întru strigările noastre.

Isaia 52, 3.

15. Pusu-ne-ai pre noi ocară vecinilor noștri, batjocură și râs celor dimprejurul nostru.

Ierem 24, 9.

16. Pusu-ne-ai pre noi spre pildă întru neamuri, clătire de cap întru popoare.

17. Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea este, și rușinea obrazului meu m'a acoperit.

18. De către glasul celui ce ocărăște și clevetește, de către fața vrăjmașului și a celui ce gonește.

19. Acestea toate au venit preste noi, și nu te-am uitat pre tine și nu am făcut nedreptate întru așezământul de lege al tău.

20. Și nu s'au depărtat înapoi inimile noastre, și ai abătut cărările noastre dela calea ta.

21. Că ne-ai smerit pre noi în locul dosădirei, și ne-a acoperit pre noi umbra morții.

Ps. 22, 4.

22. De am uitat numele Dumnezeului nostru, și de am întins mâinile noastre către dumnezeu strein.

23. Au nu Dumnezeu va căuta acestea? Că el știe ascunsurile inimei.

24. Că pentru tine ne omorîm toată ziua, socotitu-ne-am ca niște oi de junghiere.

Rom. 8, 36.

25. Deșteaptă-te, pentruce dormi Doamne? Scoală-te și să nu ne lepezi până în sfârșit.

Ps. 34, 22; Ps. 7, 7.

26. Pentruce fața ta întorci? Uiți sărăcia noastră și necazul nostru.

27. Că s'a plecat în țărână sufletul nostru; lipitu-s'a de pământ pânțelele nostru.

Iov 16, 15; Ps. 118, 25.

28. Scoală-te Doamne, ajută nouă și ne izbăvește pre noi, pentru numele tău.

PSALMUL 44.

Întru sfârșit, pentru cei ce se vor schimbă, fiilor lui Kore spre înțelegere. Cântare pentru cel iubit.

Răspuns-a inima mea cuvânt bun, grăesc eu lucrurile mele împăratului.

2. Limba mea este trestia scriitorului ce scrie degrab.

3. Împodobit cu frumusețea mai mult decât fiii oamenilor; vărsatu-s'a dar în buzele tale, pentru aceasta te-au

binecuvântat pre tine Dumnezeu în veac.

Cânt. Cântărilor 5, 17.

4. Încinge sabia ta preste coapsa ta Puternice,

5. Cu podoaba ta și cu frumusețea ta; și încordează și bine sporește și împărățește,

6. Pentru adevărul și blândețea și dreptatea; și te va povățui minunat dreapta ta.

Isaia 32, 1.

7. Săgețile tale ascuțite sunt Puternice, noroadele supt tine vor cădeă, în inima vrăjmașilor împăratului.

8. Scaunul tău Dumnezeule în veacul veacului, toiagul dreptăței, toiagul împărăției tale.

Evrei 1, 8.

9. Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea; pentru aceasta te-au uns pre tine Dumnezeule, Dumnezeul tău, cu untuldelemn al bucuriei mai mult decât pre părtașii tăi.

Ps. 32, 4; 5, 5.

10. Smirna și stacti și casia din hainele tale, din palaturi de fildeș din care te-au veselit. Fetele împăraților întru cinstea ta.

11. Înainte a stăcut împărăteasa deadreapta ta, în haină aurită îmbrăcată, împodobită.

12. Ascultă fiică, și vezi și pleacă urechia ta, și uită poporul tău și casa părintelui tău.

13. Și va pofti împăratul frumusețea ta, că acesta este Domnul tău, și te vei închină lui.

Cânt. Cântărilor 7, 6.

14. Și fata Tirului cu daruri; feței tale se vor rugă bogații norodului.

Ps. 71, 10.

15. Toată mărirea fiicei împăratului dinlăuntru, cu lanțuri de aur înfășurată, împodobită.

16. Aduce-se-vor împăratului fecioare în urma ei, și cele de aproape ale ei se vor aduce ție.

17. Aduce-se-vor întru veselie și bucurie.

18. Aduce-se-vor în Biserica împăratului.

19. În locul părinților tăi s'au născut fiii tăi; pune-vei pre dâșii boieri preste tot pământul.

20. Pomeni-voiu numele tău într-u tot neamul și neamul.

Ps. 66, 4, 5, 6.

21. Pentru aceasta popoarele se vor mărturisi ție în veacul veacului.

PSALMUL 45.

Întru sfârșit fiilor lui Kore, pentru cele de taină.

Dumnezeu este scăparea noastră și puterea, ajutor într-u necazurile cele ce ne-au aflat pre noi foarte.

Ps. 9, 10.

2. Pentru aceasta nu ne vom teme când se va turbura pământul și se vor muta munții în inimile mărilor.

Isaia 54, 10.

3. Sunat-au și s'au turburat apele lor, turburatu-s'au munții, într-u tăria lui.

4. Pornirile râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu; sfințit-au lăcașul său cel prea înalt.

Ps. 86, 2; și 92, 4.

5. Dumnezeu în mijlocul ei și nu se va clăti, ajută-va ei Dumnezeu dimineața de dimineață.

Sofon. 3, 15; Isaia 33, 20.

6. Turburatu-s'au neamurile, plecatu-s'au împărățiile, dat-au glasul său cel prea înalt, clătitu-s'a pământul.

Jud. 5, 4, 5.

7. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacov.

8. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, minunile care au pus pre pământ, stricând războaie până la marginile pământului.

Ps. 65, 4.

9. Arcul va sfărâma și va frânge arma, și pavezele le va arde cu foc.

Ps. 75, 3.

10. Îndeletniciți-vă și cunoașteți, că eu sunt Dumnezeu; înălța-mă-voiu întru neamuri, înălța-mă-voiu pre pământ.

11. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacov.

PSALMUL 46.

Întru sfârșit, pentru fiii lui Kore.

Toate neamurile plesniți cu mâinile; strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie,

2. Că Domnul este prea înalt, înfricoșat, Împărat mare preste tot pământul.

3. Supus'au noroadă nouă, și neamuri supt picioarele noastre.

4. Ales-au nouă moștenirea sa, frumusețea lui Iacov pre carea o au iubit.

5. Suitu-s'au Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

2 Împ. 6, 5.

6. Cântați Dumnezeului nostru, cântați; cântați Împăratului nostru, cântați,

7. Că este Împărat a tot pământul Dumnezeu; cântați cu înțelegere.

8. Împărățit-au Dumnezeu preste neamuri, Dumnezeu șade pre scaunul cel sfânt al său.

9. Boierii noroadelor s'au adunat cu Dumnezeul lui Avraam, că ai lui Dumnezeu cei puternici ai pământului foarte s'au înălțat.

PSALMUL 47.

Cântarea fiilor lui Kore, la a doua a Sâmbetei.

Mare este Domnul și lăudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al lui.

Ps. 144, 3.

2. Cu bucurie bine înrădăcinată a tot pământul, munții Sionului, coastele crivățului, cetatea Împăratului celui mare.

Mat. 5, 35.

3. Dumnezeu, în palaturile ei se cunoaște, când o sprijinește pre ea.

Isaia 14, 13.

4. Că iată împărații pământului s'au adunat, strânsu-s'au împreună.

5. Aceștia văzând așa, s'au mirat, s'au turburat, s'au clătit, cutremur i-a cuprins pre ei.

6. Acolo sunt dureri ca ale celeea ce naște; cu duh silnic va sfărâma corăbiile Tarsisului.

7. Precum am auzit, așa am și văzut, în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru.

8. Dumnezeu o au întemeiat pre ea în veac; luat-am Dumnezeule mila ta în mijlocul norodului tău.

9. După numele tău, Dumnezeule așa și lauda ta preste marginile pământului; de dreptate plină este dreapta ta.

10. Veselească-se muntele Sionului și să se bucure fetele Iudeii, pentru judecățile tale Doamne.

11. Încunju-rați Sionul, și-l cuprindeți pre dânsul, povestiți în turnurile lui.

12. Puneți inimile voastre întru puterea lui, și împărțiți casele lui, ca să povestiți la alt neam.

13. Că acesta este Dumnezeul nostru în veac și în veacul veacului, acesta ne va paște pre noi în veci.

PSALMUL 48.

Întru sfârșit, fiilor lui Kore.

Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce lăcuți în lume:

2. Pământenii și fiii oamenilor, împreună bogatul și săracul.

Pilde 22, 2.

3. Gura mea va grăi înțelepciune, și cugetul inimei mele pricepere.

4. Plecà-voiu în pildă urechea mea, deschide-voiu în psaltire gândul meu.

Ps. 77, 2; Matei 13, 35.

5. Pentru ce mă tem în ziua cea rea? Fărădelegea călcâiului meu mă va încunjură,

6. Cei ce nădăjduesc spre puterea sa, și întru mulțimea bogăției lor se fălesc.

Pilde 18, 11.

7. Fratele nu izbăvește; au izbăvì-va omul? Nu va dà lui Dumnezeu împlânzire pentru sine,

8. Și prețul răscumpărării sufletului său; și s'a ostenit în veac și va fi viu până în sfârșit.

9. Nu va vedeà stricăciune, când va vedeà pre cei înțelepți murind; împreună cel nebun și cel nepriceput vor pieri;

Ps. 38, 7; Ecles. 2, 16.

10. Și vor lăsa streinilor bogăția sa și mormânturile lor, casele lor în veac.

Ps. 38, 10.

11. Lăcașurile lor în neam și în neam; numitu-ș'au numele lor pre pământuri.

12. Și omul în cinste fiind n'a priceput, alăturatu-s'a cu dobitoacele cele fără de minte, și s'a asemănat lor.

Ps. 2, 10.

13. Această cale a lor sminteală este lor, și după acestea în gurile lor bine vor voi.

14. Ca niște oi în iad s'au pus, moartea îi va paște pre dânșii.

Ps. 1, 4; Ps. 36, 36; Ps. 88, 47.

15. Și vor stăpâni pre ei cei drepți dimineața, și ajutorul lor se va învechi în iad, din slava lor s'au scos.

16. Însă Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din mâna iadului, când mă va apuca.

Ps. 15, 10.

17. Să nu te temi când se va îmbogăți omul, sau când se va înmulți slava casei lui.

18. Căci când va muri el nu va lua toate, nici se va pogori cu dânsul slava lui.

1 Timot. 6, 7.

19. Că sufletul lui în viața lui se va binecuvânta; mărturisî-se-va ție când vei face bine lui.

20. Intră-va până la neamul părinților săi; până în veac nu va vedea lumină.

Eccles. 2, 16.

21. Și omul în cinste fiind n'a priceput, alăturatu-s'a cu dobitoacele cele fără de minte, și s'a asemănat lor.

v. 12; Eccles. 3, 19.

PSALMUL 49.

Lui Asaf.

Dumnezeul Dumnezeilor, Domnul au grăit și au chemat pământul,

Is. Navì 22, 22.

2. Dela răsăriturile soarelui până la apusuri. Din Sion este bună cuviința frumuseței lui.

3. Dumnezeu arătat va veni, Dumnezeul nostru, și nu va tăcea.

Isaia 35, 4.

4. Foc înaintea lui va arde, și împrejurul lui vifor foarte.

5. Chemă-va cerul de sus și pământul, ca să aleagă pre norodul său.

6. Adunați-i lui pre cuvioșii lui, pre cei ce așază așezământul de lege al lui pentru jertfe.

7. Și vor vesti cerurile dreptatea lui, că Dumnezeu judecător este.

Ps. 88, 6.

8. Ascultă norodul meu, și voiui grăi ție Israile, și voiui mărturisii ție: Dumnezeu, Dumnezeul tău sunt eu.

9. Nu pentru jertfele tale te voiui mustră; și arderile cele de tot ale tale înaintea mea sunt pururea.

Evrei 13, 15; Ps. 39, 9, 10; 117, 14.

10. Nu voiui primii din casa ta viței, nici din turmele tale țapi,

11. Că ale mele sunt toate hiarele țarinei, dobitoacele în munți și boii.

12. Cunoscut-am toate pasările cerului, și frumusețea țarinei cu mine este.

13. De voiui flămânzii, nu voiui spune ție, că a mea este lumea și plinirea ei.

Ps. 23, 1.

14. Au doară voiui mîncă carne de tauri, sau sânge de țapi voiui bea?

15. Jertfește lui Dumnezeu jertfă de laudă, și dă celui prea înalt rugile tale.

Ps. 117, 14; Evrei 13, 15; Ps. 106, 22.

16. Și mă chiamă pre mine în ziua necazului tău, și te voiui scoate și mă vei proslăvi.

Iov 22, 27; Ps. 85, 6.

17. Iar păcătosului i-au zis Dumnezeu: pentrue tu povestești dreptățile mele și iei așezămîntul meu de lege prin gura ta?

18. Iar tu ai urît învățătura, și ai lepădat cuvintele mele înapoi.

Isaia 38, 17.

19. De vedeai furul, alergai cu el, și cu cel prea curvar partea ta puneai.

20. Gura ta a înmulțit răutate, și limba ta a împletit vicleșuguri.

Ecl. 8, 12.

21. Șezînd împrotiva fratelui tău ai clevetit, și împrotiva fiului maicei tale ai pus sminteală, acestea ai făcut și am

tăcut.

Fac. 42, 21.

22. Ai socotit fărădelege, că voiui fi ție asemenea; muștră-te-voiui și voiui pune înaintea feței tale păcatele tale.

A 2 Lege 29, 19, 20.

23. Înțelegeți dar acestea, cei ce uitați pre Dumnezeu, ca nu cumva să răpească, și nu va fi cel ce izbăvește.

Mal. 4, 1, 3.

24. Jertfa laudei mă va slăvi, și acolo este calea în care voiui arăta lui mântuirea mea.

Ps. 106, 22.

PSALMUL 50.

Întru sfârșit. Psalmul lui David.

Când a intrat la dânsul Natan proorocul după ce intrase el la Virsavia muierea lui Urie.

Miluește-mă Dumnezeule după mare mila ta,

2. Și după mulțimea îndurărilor tale, șterge fărădelegea mea.

3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, și de păcatul meu mă curățește,

4. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Isaia 59, 12.

5. Ție unuia am greșit, și rău înaintea ta am făcut, ca să te îndreptezi întru cuvintele tale și să biruești când vei judeca tu.

Rom. 3, 4.

6. Că iată întru fărădelegi m'am zămislit, și în păcate m'a născut maica mea.

Iov 14, 4; Isaia 48, 8; Ioan 3, 6.

7. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii tale mi-ai arătat mie.

8. Stropì-mă-vei cu isop, și mă voiui curați; spălă-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voiui albì.

Lev. 14, 7; Num. 19, 4, 18.

9. Auzului meu vei dà bucurie și veselie, bucurà-se-vor oasele cele smerite.

10. Întoarce fața ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge.

11. Inimă curată zidește întru mine Dumnezeuule, și duh drept înnoește întru cele dinlăuntru ale mele.

Ierem. 32, 39; A 2 Lege 30, 6.

12. Nu mă lepădà dela fața ta, și Duhul tău cel Sfânt nu-l luà dela mine.

13. Dă-mi mie bucuria mântuirii tale, și cu duh stăpânitor mă întărește.

14. Învăță-voiui pre cei fărădelege căile tale, și cei necredincioși la tine se vor întoarce.

Ps. 75, 11.

15. Izbăvește-mă de sângiuri Dumnezeuule, Dumnezeul mântuirii mele; bucurà-se-va limba mea de dreptatea ta.

Ps. 90, 14.

16. Doamne buzele mele vei deschide, și gura mea va vestì lauda ta.

Ps. 118, 171.

17. Că de ai fi voit jertfă, aș fi dat, arderile de tot nu le vei binevoi.

18. Jertfa lui Dumnezeu: duh umilit, inimă înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Isaia 57, 15.

19. Fă bine Doamne, întru bună voirea ta Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului.

20. Atunci bine vei voi jertfa dreptăței, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pre altarul tău viței.

PSALMUL 51.

Întru sfârșit, înțelegerii lui David, când a venit Doic Idumeul, și a vestit lui Saul, zicând lui: venit-a David în casa lui Avimeleh. (1 Împăraților 22, 9).

Ce te fălești întru răutate puternice? Fărădelege toată ziua, nedreptate a gândit limba ta. Ca un brici ascuțit ai făcut vicleșug.

2. Iubit-ai răutatea mai mult de cât bunătatea; nedreptatea mai vârtos decât a grăi dreptate.

Ps. 11, 4, 5.

3. Iubit-ai toate cuvintele pierzării, limbă vicleană.

4. Pentru aceasta Dumnezeu te va sfărâma până în sfârșit; smulge-te-va și te va muta dela lăcașul tău, și rădăcina ta din pământul celor vii.

Ps. 58, 8.

5. Vedeà-vor dreptii și se vor teme, și de dânsul vor râde și vor zice: iată omul, carele nu a pus pre Dumnezeu ajutor luiș.

Ps. 39, 5.

6. Ci a nădăduit spre mulțimea bogăției sale, și s'a întărit întru deșertăciunea sa.

Ierem. 49, 4.

7. Iar eu ca un măslin roditor în casa lui Dumnezeu. Nădăduit-am spre mila lui Dumnezeu, în veac și în veacul veacului.

Pilde 11, 28.

8. Mărturisì-mă-voiu ție în veac, că ai făcut; și voiu așteptà numele tău, că este bun înaintea cuvioșilor tăi.

Ps. 21, 32.

PSALMUL 52.

Întru sfârșit, pentru Maelet, înțelegerii lui David.

Zis-a cel nebun întru inima sa: nu este Dumnezeu.

Ps. 13, 1; Rom. 3, 12.

2. Stricatu-s'au și urîți s'au făcut întru fărădelegi, nu este cel ce face bine.

Rom. 3, 10.

3. Dumnezeu din cer s'au uitat preste fiii oamenilor, ca să vadă de este cel ce înțelege sau cel ce caută pre Dumnezeu.

Ps. 13, 2.

4. Toți s'au abătut, împreună netrebnci s'au făcut; nu este cel ce face bine, nu este până la unul.

Iov 14, 4.

5. Au nu vor cunoaște toți cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pre norodul meu întru mâncare de pâine?

6. Pre Domnul nu l-au chemat; acolo s'au temut de frică, unde nu eră frică.

7. Că Dumnezeu au risipit oasele celor ce plac oamenilor; rușinatu-s'au că Dumnezeu i-au urgisit pre dânșii.

8. Cine va dà din Sion mântuire lui Israil? Când va întoarce Dumnezeu robia norodului său, bucurà-se-va Iacov și se va veselì Israil.

PSALMUL 53.

Întru sfârșit, întru cântările înțelegerii lui David, când au venit Zifeii, și au zis lui Saul: au nu iată David s'a ascuns la noi? (1 Împ. 23, 19; și 26, 1).

Dumnezeule întru numele tău mântuește-mă, și întru puterea ta mă judecă.

2. Dumnezeule ascultă rugăciunea mea, auzi graiurile gurei mele.

3. Că streinii s'au sculat asupra mea, și cei tari au căutat sufletul meu și nu au pus pre Dumnezeu înaintea lor.

Ps. 85, 13; Ps. 143, 7.

4. Că iată Dumnezeu ajută mie, și Domnul este sprijinatorul sufletului meu.

5. Întoarce-va cele rele vrăjmașilor mei; întru adevărul tău pierde-i pre dânșii.

6. De bunăvoie voi jertfi ție; mărturisî-mă-voiu numelui tău Doamne, că este bun.

Ps. 117, 17.

7. Că din tot necazul m'ai izbăvit; și spre vrăjmașii mei a privit ochiul meu.

Ps. 58, 11; Ps. 117, 7.

PSALMUL 54.

Întru sfârșit, întru cântării, înțelegerii lui David.

Auzi Dumnezeule rugăciunea mea, și nu trece cu vederea ruga mea.

Ps. 4, 1.

2. Ia aminte spre mine și mă ascultă; mâhnitu-m'am întru îngrijarea mea și m'am turburat de către glasul vrăjmașului și de necazul păcătosului.

3. Că a abătut asupra mea fărădelege, și întru mânie a vrăjmășit mie.

4. Inima mea s'a turburat întru mine, și frica morței a căzut asupra mea.

5. Temere și cutremur au venit asupra mea, și m'a acoperit întunerecul.

6. Și am zis: cine-mi va dà mie aripi ca de porumb și voi zburà, și mă voi odihni?

7. Iată m'am depărtat fugind, și m'am sălășluit în pustie.

8. Așteptat-am pre Dumnezeu, cel ce mă mânuiește de împuținarea sufletului și de vifor.

9. Potopește Doamne, și împarte limbile lor, că am văzut fărădelege și pricire în cetate.

Ps. 91, 11.

10. Ziua și noaptea o va încunjurà pre ea preste zidurile ei; și fărădelegea și osteneala, în mijlocul ei, și nedreptatea.

Ierem. 6, 6.

11. Și n'au lipsit din ulițile ei camăta și vicleșugul.
12. Că de m'ar fi ocărit vrăjmașul, aş fi răbdat.
13. Și cel ce mă urăște, de ar fi grăit mari asupra mea, m'ași fi ascuns de dânsul.
14. Iar tu omule, cel întocmai la suflet, dregătorul meu și cunoscutul meu,

Ps. 40, 9.

15. Carele împreună cu mine te-ai îndulcit în mâncări, în casa lui Dumnezeu am umblat cu un gând.
16. Să vie dar moartea preste ei, și să se pogoare la iad de vii,
17. Că vicleșug este în lăcașurile lor, în mijlocul lor.
18. Eu către Dumnezeu am strigat, și Domnul m'au auzit pre mine.
19. Seara și dimineața și la amiază zi spune-voiu și voiu vesti, și va auzi glasul meu.
20. Izbăvi-va cu pace sufletul meu de cei ce se apropie de mine, că întru mulți eră cu mine.
21. Auzi-va Dumnezeu, și-i va smeri pre dânșii, cel ce este mai nainte de veci,
22. Că nu este lor schimbare, că nu s'au temut de Dumnezeu, tins-au mâna sa spre răsplătire.
23. Spurcat-au așezământul lui, împărțitu-s'au de mânia feței lui, și s'au apropiat inimile lor.
24. Muiatu-s'au cuvintele lor mai mult decât untulelemn, și acelea sunt săgeți.

Ps. 57, 6; 58, 8; și 61, 4.

25. Aruncă spre Domnul grija ta, și el te va hrăni; nu va dà în veac clătire dreptului.

Ps. 36, 5; 1 Petr. 5, 7; Lucà 12, 22.

26. Iar tu Dumnezeule, pogorî-vei pre dânșii în puțul stricăciunei.
27. Bărbații sângiurilor și ai vicleșugului, nu-și vor înjumătăți zilele lor; iară eu Doamne, voiu nădăjdui spre tine.

Ps. 36, 34, 35; Pilde 10, 28.

PSALMUL 55.

*Întru sfârșit, pentru norodul ce se depărtase dela cele sfinți,
lui David, spre scrisoarea stâlpului, când l-a prins pre el cei
de alt neam în Ghet.*

Miluește-mă Dumnezeule, că m'a călcat omul, toată ziua dând războiu m'a necăjit.

2. Călcatu-m'au vrăjmașii mei toată ziua, că mulți sunt cei ce se luptă cu mine dela înălțime.

3. Ziua nu mă voiu teme, și eu voiu nădăjdui spre tine.

4. Întru Dumnezeu voiu lăuda cuvintele mele; întru Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voiu teme, ce-mi va face mie trupul?

Ps. 117, 5; Evr. 13, 6.

5. Toată ziua cuvintele mele au urât împotriva mea toate gândurile lor spre rău.

6. Lăcuì-vor și se vor ascunde, aceia călcâiul meu vor păzi, în ce chip au așteptat ei sufletul meu.

7. Pentru nimica vei mântui pre dânșii; întru mânie noroadele vei sfărâma.

8. Dumnezeule, vieța mea am spus ție; pus-ai lacrămile mele înaintea ta, ca și în făgăduința ta.

Apoc. 7, 17.

9. Întoarce-se-vor vrăjmașii mei înapoi; ori în ce zi te voiu chema, iată am cunoscut că Dumnezeul meu ești tu.

10. Întru Dumnezeu voiu lăuda graiul, întru Domnul voiu lăuda cuvântul.

11. Spre Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voiu teme, ce-mi va face mie omul?

12. Întru mine sunt Dumnezeule rugăciunile, care voiu răsplăti laudei tale.

13. Că ai izbăvit sufletul meu din moarte, ochii mei de lacrimi, și picioarele mele din alunecare; bine voiu plăcea înaintea Domnului în lumina celor vii.

PSALMUL 56.

Întru sfârșit, să nu strici, lui David întru scrisoarea stâlpului, când a fugit el de către fața lui Saul în peșteră. (1 Împ. 22, 1; și 24, 4).

Miluește-mă Dumnezeule, miluește-mă, că spre tine a nădădui sufletul meu.

Ps. 60, 3.

2. Și în umbra aripilor tale voi nădădui, până ce va trece fărădelegea.

Ps. 90, 4.

3. Strigă-voiu către Dumnezeul cel prea înalt, Dumnezeul cel ce au făcut bine mie.

Ps. 139, 8; Ps. 137, 9.

4. Trimis-au din cer și m'au mântuit; dat-au spre ocară pre cei ce mă calcă pre mine.

Ps. 61. 8.

5. Trimis-au Dumnezeu mila sa și adevărul său, și au izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei, adormit-am turburat.

Ps. 60, 7.

6. Fiii oamenilor, dinții lor arme și săgeți, și limba lor sabie ascuțită.

Pilde 12, 19; Ps. 54, 24.

7. Înălță-te preste ceruri Dumnezeule, și preste tot pământul slava ta.

8. Cursă au gătit picioarelor mele, și au împilat sufletul meu.

Ps. 9, 16.

9. Săpat-au înaintea feței mele groapă, și au căzut într'însa.

Ps. 7, 16.

10. Gata este inima mea Dumnezeule, gata este inima mea; cântă-voiu și voi laudă întru slava mea.

Ps. 108, 1.

11. Deșteaptă-te slava mea, deșteaptă-te psaltire și alăută; deșteptă-mă-voiu dimineăta.

Ps. 5, 3.

12. Mărturisî-mă-voiu ție întru noroadă Doamne, cântă-voiu ție întru neamuri.

Ps. 107, 3.

13. Că s'au mărit până la ceruri mila ta, și până la nori adevărul tău.

Ps. 35, 5.

14. Înălță-te preste ceruri Dumnezeule, și preste tot pământul slava ta.

PSALMUL 57.

Întru sfârșit, să nu strici, lui David întru scrisoarea stâlpului.

De grăiți adecă duple adevăr dreptate, cele drepte judecați fii oamenilor.

Ps. 81, 2.

2. Pentrucă în inimă fărădelege lucrați pre pământ; nedreptate mâinile voastre împletesc.

Isaia 10, 1.

3. Înstreiatu-s'au păcătoșii din mitras, rătăcit-au din pânțele, grăit-au minciuni.

Isaia 48, 8.

4. Mânia lor este după asemănarea șarpelui, ca a unei aspide surde, și-și astupă urechile sale.

Ps. 139, 3.

5. Care nu va auzi glasul vânătorilor, vânându-se, se vânează dela cel înțelept.

6. Dumnezeu va zdrobi dinții lor în gura lor; măselele leilor le-au sfărâmat Domnul.

Ps. 3, 7.

7. De nimica se vor face ca apa ce trece; tinde-va arcul său până unde vor slăbi.

Iov 24, 18.

8. Ca ceara ce se topește se vor pierde, căzut-a foc preste dânșii și n'au văzut soarele.

9. Mai nainte până ce vor cunoaște spinii voștri ramnul; ca pre niște vii, ca întru mânie va înghiți pre dânșii.

10. Veseli-se-va dreptul, când va vedea izbândă; mâinile sale va spăla în sângele păcătosului.

Ps. 31, 11.

11. Și va zice omul, dacă este adică roadă dreptului, este dar Dumnezeu judecându-i pre dânșii pre pământ.

PSALMUL 58.

Întru sfârșit, să nu strici, lui David întru scrisoarea stâlpului, când a trimis Saul și a păzit casa lui ca să-l omoare pre el.

Scoate-mă dela vrăjmașii mei Dumnezeuule, și de cei ce se scoală asupra mea mântuește-mă.

2. Izbăvește-mă de cei ce lucrează fărădelegea, și de bărbații sânghiurilor mă mântuește.

3. Că iată au vânat sufletul meu, pusu-s'au asupra mea cei tari.

4. Nici fărădelegea mea, nici păcatul meu Doamne; fără de nelegiuire am alergat și am îndreptat.

5. Scoală-te întru întâmpinarea mea și vezi. Și tu Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israil.

Ps. 6, 4.

6. Ia aminte a cercetă toate neamurile, să nu te milostivești spre toți cei ce lucrează fărădelegea.

7. Întoarce-se-vor către seară, și vor flămânzi ca un câine, și vor încunjură cetatea.

8. Iată aceia vor răspunde cu gura lor, și sabie în buzele lor; că cine a auzit?

Ps. 54, 24; Ps. 51, 4, 5.

9. Și tu Doamne vei râde de dânșii, urgisi-vei toate neamurile.

Ps. 2, 3; și 36, 13.

10. Puterea mea spre tine voi păzi; că tu Dumnezeule sprijinatorul meu ești, Dumnezeul meu, mila ta mă va întâmpina.

11. Dumnezeul meu va arăta mie întru vrăjmașii mei.

Ps. 53, 7; Ps. 91, 11.

12. Să nu-i omori pre danșii, ca nu cândvă să uite legea ta.

13. Risipește-i pre ei întru puterea ta, și-i pogoară pre danșii scutitorul meu Doamne.

14. Păcatul gurei lor, cuvântul buzelor lor, și să se prinză întru mândria lor.

15. Și din blestem și minciună se vor vesti întru sfârșit, întru mânia sfârșitului, și nu vor fi.

16. Și vor cunoaște că Dumnezeu stăpânește pre Iacov și marginile pământului.

17. Întoarce-se-vor către seară, și vor flămânzi ca un câine, și vor încunjură cetatea.

18. Aceia se vor risipi să mănânce, iar de nu se vor sătura, vor și răpși.

19. Iar eu voi lauda puterea ta, și mă voi bucura dimineața de mila ta.

Ps. 5, 3; 91, 2.

20. Că te-ai făcut sprijinatorul meu, și scăparea mea în ziua necazului meu.

21. Ajutorul meu ești, ție voi cânta; că tu Dumnezeule sprijinatorul meu ești, Dumnezeul meu mila mea.

PSALMUL 59.

Întru sfârșit, celor ce se vor schimba, întru scrisoarea stâlpului lui David, spre învățătură, când au ars Mesopotamia Siriei, și Soval-Siria, și s'a întors loav, și a bătut pre Edom în valea Sărilor douăsprezece mii.

Dumnezeule, lepădatu-ne-ai pre noi, și ne-ai surpat; mâniatu-te-ai și te-ai milostivit spre noi.

Ps. 43, 11.

2. Cutremurat-ai pământul și l-ai turburat pre dânsul; vindecă sfărâmările lui, că s'a clătit.

Ps. 106, 27.

3. Arătat-ai norodului tău cele nesilnice, adăpatu-ne-ai pre noi cu vinul umilinței.

Ps. 43, 11.

4. Dat-ai celor ce se tem de tine semn, ca să fugă dela fața arcului.

5. Pentru ca să se izbăvească cei iubiți ai tăi, mântuește-mă cu dreapta ta și mă auzi.

6. Dumnezeu au grăit întru cel sfânt al său: bucură-mă-voi și voi împărți Sichemu, și valea lăcașurilor voi măsura.

Ps. 107, 6.

7. Al meu este Galaad și al meu este Manase, și Efrem tăria capului meu.

8. Iuda împăratul meu, Moav căldarea nădejdei mele.

Num. 24, 19; 2 Împ. 8, 14.

9. Spre Idumeia voi întinde încălțăminte mea, mie cei de alt neam s'au supus.

10. Cine mă va duce la cetatea îngrădirii? Sau cine mă va povățui până la Idumeia?

11. Au nu tu Dumnezeule cel ce ne-ai lepădat pre noi? Și au, nu vei ieși Dumnezeule întru puterile noastre?

12. Dă-ne nouă ajutor din necaz, și deșartă este mântuirea omului.

Ps. 107, 13.

13. Întru Dumnezeu vom face putere, și el va urgisi pre cei ce ne necăjesc pre noi.

PSALMUL 60.

Întru sfârșit, întru cântări lui David.

Auzi Dumnezeule cererea mea, ia aminte rugăciunea mea.

2. Dela marginile pământului către tine am strigat când s'a mâhnit inima mea, pre piatră m'ai înălțat.

3. Povățuitu-m'ai că te-ai făcut nădejdea mea, turn de tărie de către fața vrăjmașului.

Ps. 56, 1.

4. Lăcuì-voiu întru lăcașul tău în veci, acoperì-mă-voiu întru acoperemântul aripilor tale.

5. Că tu Dumnezeule ai auzit rugăciunile mele, dat-ai moștenire celor ce se tem de numele tău.

6. Zile preste zile împăratului vei adauge, anii lui până la ziua neamului și a neamului.

7. Rămâneà-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila și adevărul lui, cine îl va căută?

Ps. 56, 5.

8. Așa voi cânta numelui tău în veci, ca să dau eu rugăciunile mele din zi în zi.

PSALMUL 61.

Psalmul lui David. Întru sfârșit, pentru Iditum.

Au nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? Că dela dânsul este mântuirea mea.

Ps. 72, 1.

2. Pentru că el este Dumnezeul meu și Mântuitorul meu, sprijinatorul meu, nu mă voi clătì mai mult.

3. Până când vă ridicați asupra omului? Ucideți toți voi, ca pre un perete povârnit și gard surpat.

4. Însă prețul meu s'au sfătuit să-l lepede, alergat-au cu sete, cu gura lor binecuvântau, și cu inima lor blestemau.

Ps. 54, 24; Ps. 27, 3.

5. Însă lui Dumnezeu te supune sufletul meu, că dela dânsul este răbdarea mea.

6. Că el este Dumnezeuul meu și Mântuitorul meu, sprijinitorul meu, nu mă voiu mută.

7. Întru Dumnezeu este mântuirea mea și slava mea, Dumnezeu ajutorul meu, și nădejdea mea este spre Dumnezeu.

8. Nădăjduiți spre dânsul toată adunarea noroadelor, vărsați înaintea lui inimile voastre, că Dumnezeu este ajutorul nostru.

Ps. 56, 4, 5, 117, 9.

9. Însă deșerți sunt fiii oamenilor, mincinoși fiii oamenilor, în cumpene a face strâmbătate ei din deșertăciune, împreună.

Ecl. 1, 2; 12, 8.

10. Nu nădăjduiți spre nedreptate și spre jefuire nu poftiți, bogăția de ar curge, nu vă lipiți inima.

11. Odată au grăit Dumnezeu, două acestea am auzit, că puterea este a lui Dumnezeu, și a ta este Doamne mila, că tu vei răsplăti fiecăruia după faptele lui.

Matei 16, 27; Rom. 2, 6; 1 Cor. 3, 8; 2 Cor. 5, 10; Galat. 6, 5; Ierem. 9, 23; Pilde 24, 12.

PSALMUL 62.

Psalmul lui David. Când a fost el în pustia Idumeii. (1 Împăraților 22, 5).

Dumnezeule Dumnezeuul meu, către tine mânec.

2. Însetat-a de tine sufletul meu, de câte ori trupul meu ție.

Ps. 41, 2.

3. În pământ pustiu și neumblat și fără de apă; așa întru cel sfânt m'am arătat ție, ca să văz puterea ta și slava ta.

Ps. 142, 6.

4. Că mai bună este mila ta de cât viețile. Buzele mele te vor lăuda.

5. Așa bine te voi cuvânta în viața mea, și în numele tău voi ridica mâinile mele.

Ps. 145, 1.

6. Ca din seu și din grăsime să se umple sufletul meu, și cu buze de bucurie te va lăuda gura mea.

7. De mi-am adus aminte de tine în așternutul meu, în dimineața am cugetat spre tine, că ai fost ajutorul meu.

Ps. 15, 7.

8. Și într-o acoperământ aripilor tale mă voi bucura, lipit-s-a sufletul meu după tine, și pre mine m'a sprijinit dreapta ta.

9. Iar ei în deșert au căutat sufletul meu, intră-vor în cele mai de jos ale pământului, dă-se-vor în mâinile sabiei, părți vulpilor vor fi.

10. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu, lăudă-se-va tot cel ce se jură într-o el, că s'a astupat gura celor ce grăesc nedreptăți.

Ps. 63, 11.

PSALMUL 63.

Psalmul lui David. Întru sfârșit.

Auzi Dumnezeule glasul meu, când mă rog către tine, dela frica vrăjmașului scoate sufletul meu.

2. Acopere-mă de adunarea celor ce viclenesc, de mulțimea celor ce lucrează nedreptate.

3. Cari și-au ascuțit ca o sabie limbile lor, întins-au arcul lor lucru amar, ca să săgete într-o ascunsuri pre cel nevinovat.

Ps. 11, 2.

4. Fără veste îl vor săgeta pre el, și nu se vor teme, întărit-au loruș cuvânt viclean.

5. Vorbit-au ca să ascunză cursă, zis-au: cine îi va vedea pre dânșii?

Iov 24, 15; Ps. 70, 11.

6. Iscodit-au fărădelege, stinsu-s'au născocind iscodiri.

7. Apropià-se-va omul și inima adâncă, și se va înălța Dumnezeu.

Ierem. 17, 9.

8. Săgeata pruncilor s'a făcut ranele lor, și au slăbit asupra lor limbile lor.

Pilde 6, 15.

9. Turburatu-s'au toți cari i-au văzut pre dâșii, și s'a temut tot omul.

10. Și au povestit lucrurile lui Dumnezeu, și faptele lui le-au înțeleș.

11. Veseli-se-va cel drept întru Domnul și va nădăjdui spre dânsul, și se vor lăudà toți cei drepți la inimă.

Ps. 62, 10.

PSALMUL 64.

Întru sfârșit lui David, cântarea Ieremiei și a lui Iezechiil și a nemerniciei norodului când vreà să iasă din robia Vavilonului.

Ție se cuvine cântare Dumnezeule în Sion, și ție se va dà rugăciune în Ierusalim.

2. Auzi rugăciunea mea, către tine tot trupul va veni.

3. Cuvintele celor fărădelege ne-au biruit pre noi și păgânătățile noastre tu le vei curăți.

4. Fericit este pre carele l-ai ales și l-ai primit, lăcuì-va în curțile tale.

5. Umpleà-ne-vom de bunătățile casei tale; sfântă este Biserica ta, minunată întru dreptate.

6. Auzi-ne pre noi Dumnezeule mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pre mare departe.

7. Cea ce gătești munții întru tăria ta; încins fiind cu putere; cea ce turburi adâncul mării, sunetele valurilor ei cine le va suferi?

Mat. 8, 26.

8. Turburà-se-vor neamurile și se vor spăimântà cei ce lăcuesc pre margini de semnele tale; ieșirile dimineței și ale serei le vei veselì.

9. Cercetat-ai pământul și l-ai îmbătat pre dânsul, înmulțit-ai a'l îmbogăți pre el.

Iov. 38, 27.

10. Rîul lui Dumnezeu s'a umplut de ape; gătit-ai hrană lor, că așa este gătirea.

11. Brazdele lui îmbată-le, înmulțește rodurile lui, întru picăturile lui veselì-se-va răsărind.

Ps. 103, 14; Isaia 55, 10.

12. Bine vei cuvântà cununa anului bunătaței tale, și câmpii tăi se vor umpleà de grăsime.

13. Îngrășà-se-vor cele frumoase ale pustiei, și cu bucurie dealurile se vor încinge.

14. Îmbrăcatu-s'au berbecii oilor, și văile vor înmulți grâul, strigà-vor pentrucă vor cântà.

PSALMUL 65.

Întru sfârșit, cântarea Psalmului Învierii.

Strigați Domnului tot pământul, cântați numelui lui, dați slavă laudei lui.

2. Ziceți lui Dumnezeu: cât sunt de înfricoșate lucrurile tale! Întru mulțimea puterii tale, minți-vor ție vrăjmașii tăi.

Ps. 17, 45.

3. Tot pământul să se închine ție și să cânte ție, să cânte adică numelui tău prea înalte.

Ps. 144, 22.

4. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, cât este de înfricoșat în sfaturi, mai mult decât fiii oamenilor.

Ps. 45, 8.

5. Cel ce întoarce marea în uscat, prin rîu vor trece cu piciorul. Acolo ne vom veselì de dânsul.

Eşire 14, 21, seq.

6. De cel ce stăpâneşte întru puterea sa veacul, ochii lui spre neamuri privesc; cei ce amărăsc să nu se înalţe întru sine.

Ps. 13, 2.

7. Binecuvântaţi neamuri pre Dumnezeuul nostru, şi auzit faceţi glasul laudei lui!

8. Al celui ce au pus sufletul meu întru viaţă, şi nu au dat spre clătire picioarele mele.

9. Că ne-ai cercat pre noi Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pre noi, precum se lămureşte argintul.

10. Băgatu-ne-ai pre noi în cursă, pus-ai necazuri pre umărul nostru, ridicat-ai oameni pre capetele noastre.

11. Trecut-am prin foc şi prin apă şi ne-ai scos pre noi întru repaus.

Isaia 43, 2.

12. Intră-voiu în casa ta cu arderi de tot, dà-voiu ție rugăciunile mele, care le-au osebit buzele mele.

13. Şi a grăit gura mea întru necazul meu.

14. Arderi de tot cu măduhă voiu aduce ție cu tămâie şi cu berbeci, aduce-voiu ție boi cu ţapi.

15. Veniţi de auziţi, şi voiu povestì vouă, toţi cei ce vă temeţi de Dumnezeu, câte au făcut sufletului meu.

16. Către dânsul cu gura mea am strigat şi l-am înălţat supt limba mea.

17. Nedreptate de am văzut în inima mea, să nu mă auză Domnul.

18. Pentru aceasta m'au auzit Dumnezeu, luat-au aminte la glasul rugăciunei mele.

19. Bine este cuvântat Dumnezeu carele n'au depărtat rugăciunea mea şi mila sa dela mine.

PSALMUL 66.

Întru sfârşit, întru laude, cântarea lui David.

Dumnezeule milostivește-te spre noi și ne binecuvintează, luminează fața ta spre noi și ne miluește,
Ps. 4, 6.

2. Ca să cunoaștem pre pământ calea ta, în toate neamurile mântuirea ta.

3. Mărturisească-se ție noroadele Dumnezeule, mărturisească-se ție noroadele toate.

Ps. 21, 29.

4. Veselească-se și să se bucure neamurile, că vei judecă noroadele întru dreptate, și neamurile pre pământ vei povățui.

Ps. 67, 33.

5. Mărturisească-se ție noroadele Dumnezeule, mărturisească-se ție noroadele toate; pământul ș'a dat rodul său.

Ps. 44, 21; Ps. 84, 13.

6. Binecuvintează-ne pre noi Dumnezeule, Dumnezeul nostru; binecuvintează-ne pre noi Dumnezeule, și să se teamă de dânsul toate marginile pământului.

Num. 6, 24.

PSALMUL 67.

Întru sfârșit, cântării lui David.

Să se scoale Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii lui, și să fugă dela fața lui cei ce-l urăsc pre dânsul.

Num. 10, 35; 2 Paral. 6, 4; Ps. 131, 8.

2. Precum se stinge fumul, să se stingă, cum se topește ceara de fața focului; așa să piară păcătoșii dela fața lui Dumnezeu.

3. Și dreptii să se veselească și să se bucure înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze întru veselie.

4. Cântați lui Dumnezeu, cântați numelui lui; cale faceți celui ce s'au suit preste apusuri; Domnul este numele lui.

5. Și vă bucurați înaintea lui, să se turbure de fața lui, a Părintelui celor săraci și a Judecătorului văduvelor.

Pilde 22, 11; Ps. 146, 9.

6. Dumnezeu este în locul cel sfânt al său, Dumnezeu face a lăcuì pre cei ce sunt într'un fel în casă,

7. Scoțând pre cei din obezi cu vitejie, așijderea pre cei ce amărăsc, pre cei ce lăcuesc în mormânturi.

8. Dumnezeule când ieșai tu înaintea norodului tău, când treceai tu în pustie.

9. Pământul s'a cutremurat, că cerurile au picat de către fața Dumnezeului Sinai, de către fața Dumnezeului lui Israil.

Jud. 5, 4.

10. Ploaie de bună voie vei osebi Dumnezeule moștenirii tale, și a slăbit, iar tu o ai săvârșit pre dânsa.

11. Dobitoacele tale lăcuesc într'însa, gătit-ai întru bunătatea ta săracului, Dumnezeule.

12. Domnul va dà cuvânt celor ce binevestesc cu putere multă.

13. Împăratul puterilor al celui iubit, cu înfrumusețarea casei să împartă prăzi.

14. De ați dormi în mijlocul hotarelor, aripile porumbiței sunt cu argint poleite, între umerile ei cu strălucire de aur,

15. Când osebește cel ceresc împărați preste dânsa, ca zăpada se vor albi în Selmon.

Jud. 9, 48.

16. Muntele lui Dumnezeu munte gras, munte închegat, munte gras, pentruce gândiți de munții cei închegați?

17. Muntele care bine au voit Dumnezeu a lăcuì într'însul, pentrucă Domnul va lăcuì până în sfârșit.

Ps. 86, 1.

18. Carul lui Dumnezeu cu miile înmulțit, mii de cei ce prisosesc; Domnul întru ei, în Sinai în cel sfânt.

Isaia 66, 15.

19. Suitu-te-ai la înălțime, robit-ai robime, luat-ai daruri întru oameni, pentrucă pre cei ce nu se plecau a se sălășlui.

Efes. 4, 8.

20. Domnul Dumnezeu bine este cuvântat, bine este cuvântat Domnul din zi în zi. Să sporească nouă Dumnezeuul mântuirilor noastre.

21. Dumnezeuul nostru Dumnezeu a mântui, și ale Domnului, ale Domnului sunt ieșirile morții.

22. Însă Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmașilor săi, creștetul părului celor ce umblă întru greșalele lor.

Ps. 109, 6.

23. Zis-au Domnul: din Vasan mă voi întoarce, întoarce-mă-voiu întru adâncurile mării,

24. Pentru ca să se afunde piciorul tău în sânge; limba câinilor tăi din vrăjmașii de lângă el.

25. Văzutu-s'au umbletele tale Dumnezeule, umbletele Dumnezeului meu, ale Împăratului celui din cel sfânt.

26. Mai nainte au apucat boierii ținându-se de cei ce cântau, în mijlocul fecioarelor celor ce ziceau în timpene.

Eșire 15, 20.

27. Întru adunări binecuvântați pre Dumnezeu, pre Domnul din izvoarele lui Israil.

28. Acolo Veniamin cel mai tânăr în uimire, boierii Iudei povățuitorii lor, boierii Zavulonului, boierii Neftalimului.

29. Poruncește Dumnezeule puterei tale; întărește Dumnezeule aceasta care o ai făcut întru noi.

30. Dela Biserica ta în Ierusalim, ție vor aduce împărații daruri.

31. Ceartă hiarele trestiei, adunarea taurilor întru junicile popoarelor, ca să se încue cei ispitiți cu argint.

32. Risipește neamurile cele ce voesc rășboaie, veni-vor soli dela Eghipet; Etiopia mai 'nainte va apucă mâna ei la Dumnezeu.

Isaia 19, 21; Sofon. 3, 11.

33. Împărățiile pământului cântați lui Dumnezeu, cântați Domnului.

Ps. 66, 4.

34. Celui ce s'au suit preste cerul cerului, spre răsărituri.

Evr. 7, 26.

35. Iată va da glasul său, glas de putere. Dați slavă lui Dumnezeu, preste Israil mare este cuviința lui, și puterea lui în nori.

36. Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezeul lui Israil; însuș va da putere și întărire norodului său. Bine este cuvântat Dumnezeu.

PSALMUL 68.

*Psalmul lui David. Întru sfârșit, pentru cei ce se vor schimba.
(Ioan Cap. 2, 17; Rom. 10, 11).*

Mântuește-mă Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.

Ps. 39, 2.

2. Afundatu-m'am în noroiul adâncului și nu este stare.

3. Venit-am întru adâncurile mării și viforul m'a potopit.

4. Ostenit-am strigând, amorțit-a gâtulejul meu, slăbit-au ochii mei, nădăduind eu spre Dumnezeul meu.

Ps. 21, 2; Iov 17, 7; Ps. 118, 82.

5. Înmulțitu-s'au mai pre sus de cât perii capului meu cei ce mă urăsc în zadar.

Ps. 34, 18; Ioan 15, 25; Ps. 108, 2.

6. Întăritu-s'au vrăjmașii mei, cei ce mă goneau pre mine cu nedreptate; cele ce nu am jefuit, atuncea am plătit.

7. Dumnezeule tu ai cunoscut nepriceperea mea, și greșalele mele de la tine nu s'au ascuns, să nu se rușineze pentru mine cei ce te așteaptă pre tine Doamne, Doamne al puterilor.

Ps. 9, 17.

8. Nici să se înfrunteze pentru mine cei ce te caută pre tine Dumnezeul lui Israil.

9. Că pentru tine am suferit ocară, acoperit-a rușinea obrazul meu.

Iov 6, 15.

10. Înstreinat am fost fraților mei, și nemernic fiilor maicei mele.

Fac. 31, 15.

11. Că râvna casei tale m'a mâncat, și ocările celor ce te ocărăsc pre tine au căzut asupra mea.

Ps. 118, 139; Ioan 2, 17.

12. Și am acoperit cu post sufletul meu, și s'au făcut spre ocară mie.

Ps. 101, 5, 9.

13. Și am pus îmbrăcămintea mea sac, și m'am făcut lor spre pildă.

Iov 30, 9; Ps. 108, 24.

14. Împrotiva mea limbuțiau cei ce ședeau în porți, și împrotiva mea cântau cei ce beau vin.

Isaia 49, 8.

15. Iar eu cu rugăciunea mea către tine Doamne, vremea este de bunăvoință.

16. Dumnezeu, întru mulțimea milei tale auzi-mă, întru adevărul mântuirii tale.

17. Mântuește-mă de tină, ca să nu mă afund; izbăvește-mă de cei ce mă urăsc și de adâncurile apelor.

Ps. 143, 8.

18. Ca să nu mă înnece pre mine viforul apei, nici să mă înghită adâncul, nici să'și închiză preste mine puțul gura sa.

19. Auzi-mă Doamne, că bună este mila ta; după mulțimea îndurărilor tale caută spre mine.

20. Să nu întorci fața ta dela sluga ta, că mă necăjesc, degrab mă auzi.

21. Ia aminte spre sufletul meu, și-l mântuește pre el; pentru vrăjmașii mei izbăvește-mă.

Ps. 21, 13.

22. Că tu cunoști ocară mea și rușinea mea și înfruntarea mea.

23. Înaintea ta sunt toți cei ce mă necăjesc, ocară a așteptat sufletul meu și ticăloșie.

24. Și am așteptat pre cel ce s'ar mîhnî cu mine, și nu eră, și pre cel ce m'ar mîngîia, și n'am aflat.

Isaia 63, 3.

25. Și au dat spre mîncarea mea fiere, și spre setea mea m'au adăpat cu oțet.

Mat. 27, 48; Ioan 19, 29, 30.

26. Facă-se masa lor înaintea lor spre cursă și spre răsplătire și spre sminteală.

Rom. 11, 9.

27. Întunece-se ochii lor ca să nu vază, și spinarea lor pururea o gârbovește.

28. Varsă preste dânșii iuțimea ta, și mânia iuțimei tale să-i cuprinză pre ei.

29. Facă-se curtea lor pustie; și în lăcașurile lor să nu fie locuitor.

Fapte 1, 20.

30. Că pre care tu l-ai bătut, ei l-au gonit, și spre durerea ranelor mele au adaus.

Ps. 108, 15.

31. Adauge fărădelege spre fărădelegea lor; și să nu între întru dreptatea ta.

32. Șteargă-se din cartea celor vii, și cu cei dreپți să nu se scrie.

33. Sărac și cu durere sunt eu; mîntuirea ta Dumnezeuule să mă sprijinească.

Ps. 39, 18.

34. Lăudă-voiu numele Dumnezeului meu cu cântare, mări-l-voiu pre el întru laudă.

Ps. 39, 22; Evr. 2, 12; și 13, 15; Ps. 21, 24.

35. Și va plăceà lui Dumnezeu mai mult decăt vițelul tânăr, ce-i răsar coarne și unghii.

36. Vază săracii și să se veselească; căutați pre Dumnezeu și va fi viu sufletul vostru.

Ps. 21, 27; 69, 5.

37. Că au auzit pre cei săraci Domnul, și pre cei în obezi ferecați ai săi nu i-au urgisit.

38. Laude-l pre dânsul cerurile și pământul, marea și toate câte se târăsc într'însa.

Isaia 49, 13.

39. Că Dumnezeu va mântui Sionul și se vor zidi cetățile Iudeii.

Ps. 101, 14.

40. Și vor lăcuî acolo și-l vor moșteni pre dânsul, și seminția robilor tăi va stăpâni pre el, și cei ce iubesc numele tău vor lăcuî într'însul.

Ps. 21, 32.

PSALMUL 69.

Întru sfârșit, lui David, spre aducerea aminte, ca să mă mântuești Doamne.

Dumnezeule spre ajutorul meu ia aminte; Doamne ca să-mi ajuți mie grăbește.

Ps. 39, 13, 18.

2. Să se rușineze și să se înfrunteze cei ce caută sufletul meu.

3. Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voesc mie rele.

Ps. 39, 20.

4. Întoarcă-se îndatăși rușinându-se, cei ce-mi grăesc mie: bine este, bine este.

Ps. 34, 20.

5. Să se bucure și să se veselească de tine, toți cei ce te caută pre tine Dumnezeule, și să zică pururea: slăvească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea ta.

Ps. 68, 36.

6. Iar eu sărac sunt și mișel, Dumnezeule ajută-mi.

Ps. 70, 13.

7. Ajutorul meu și izbăvitorul meu ești tu; Doamne nu zăbovi.

Ps. 39, 18.

PSALMUL 70.

*Lui David. Psalmul fiilor lui Ionadav și al celor ce s'au robii
mai întâiu; nescris deasupra la Evrei.*

Spre tine Doamne am nădăjduit, să nu mă rușinez în
veac, întru dreptatea ta izbăvește-mă și mă scoate.

Isaia 49, 23.

2. Pleacă către mine urechea ta și mă mântuește.

Ps. 30, 2.

3. Fii mie Dumnezeu scutitor și spre loc tare, ca să mă
mântuești.

4. Că întărirea mea și scăparea mea ești tu.

5. Dumnezeul meu izbăvește-mă din mâna păcătosului,
din mâna călcătorului de lege și a celui ce face strâmbătate.

6. Că tu ești așteptarea mea Doamne, Doamne nădejdea
mea din tinerețile mele.

7. Întru tine m'am întărit din pântece, din mitrasul maicei
mele tu ești acoperitorul meu.

8. Întru tine este lauda mea pururea, ca o minune m'am
făcut multora, și tu ești ajutorul meu cel tare.

9. Să se umple gura mea de laudă, ca să laud slava ta,
toată ziua mare cuviința ta.

10. Să nu mă lepezi în vremea bătrânețelor, când va lipsi
vârtutea mea, să nu mă lași pre mine.

11. Că au zis vrăjmașii mei mie, și cei ce păzesc sufletul
meu s'au sfătuit împreună.

Ps. 63, 5.

12. Zicând: Dumnezeu l-au părăsit pre dânsul, goniți-l și-l
prindeți pre el, că nu este cel ce izbăvește.

13. Dumnezeul meu, să nu te depărtezi dela mine,
Dumnezeul meu, spre ajutorul meu ia aminte.

Ps. 69, 6.

14. Să se rușineze și să lipsească cei ce clevesc sufletul
meu; să se îmbrace cu rușine și cu înfruntare cei ce caută
cele rele mie.

15. Iar eu pururea voi nădăjdui spre tine, și voi adăuga spre toată lauda ta.

16. Gura mea va vesti dreptatea ta, toată ziua mântuirea ta.

Ps. 39, 7.

17. Că n'am cunoscut cele din cărți; intră-voiu întru puterea Domnului, Doamne aduce-mi-voiu aminte de dreptatea ta numai.

18. Dumnezeu meu, cela ce m'ai învățat din tinerețele mele, și până acum voi vesti minunile tale.

19. Și până la bătrânețe și căruntețe;

20. Dumnezeu meu să nu mă părăsești.

Ps. 84, 4.

21. Până voi vesti brațul tău la tot neamul cel viitor.

22. Puterea ta și dreptatea ta Dumnezeule, până la cele înalte care ai făcut mie mărimi Dumnezeule! Cine este asemenea ție?

23. Câte ai arătat mie, necazuri multe și rele, și întorcându-te m'ai înviat, și din adâncurile pământului m'ai scos.

24. Înmulțit-ai spre mine mărirea ta, și întorcându-te m'ai mângâiat, și din adâncurile pământului iarăși m'ai scos.

25. Că eu mă voi mărturisi ție întru noroade Doamne, întru unelte de cântare adevărul tău Dumnezeule, cântă-voiu ție întru alăută, sfântul lui Israil.

26. Bucură-se-vor buzele mele când voi cânta ție, și sufletul meu pre care l-ai mântuit.

27. Și încă limba mea toată ziua va cugeta dreptatea ta, când se vor rușina și se vor înfrunța cei ce caută cele rele mie.

PSALMUL 71.

Psalmul lui David. Spre Solomon.

Dumnezeule judecata ta dă-o împăratului, și dreptatea ta fiului împăratului.

2. Să judece pre norodul tău întru dreptate, și pre săracii tăi întru judecată.

3. Să ia munții pacea norodului, și dealurile dreptate.

4. Judecă-va pre săracii norodului, și va mântui pre fiii săracilor, și va smeri pre cel clevetitor.

5. Și va rămâne cu soarele, și mai 'nainte de luna neamului neamurilor.

Ps. 88, 36.

6. Pogorî-se-va ca ploaea pre lână, și ca o picătură ce pică pre pământ.

7. Răsări-va în zilele lui dreptatea, și mulțimea păcei, până ce se va lua luna.

8. Și va domni dela mare până la mare, și dela râuri până la marginile lumii.

Ps. 88, 25.

9. Înaintea lui vor cădea Etiopenii, și vrăjmașii lui țărână vor linge.

Ps. 101, 16.

10. Împărații Tarsisului și ostroavele daruri vor aduce, împărații Aravilor și Sava daruri vor aduce.

Ps. 44, 14; Isaia 60, 6.

11. Și se vor închină lui toate împărățiile pământului, toate neamurile vor sluji lui.

Ps. 85, 8; 137, 5; Isaia 19, 21.

12. Că au izbăvit pre săracul de la cel puternic, și pre mișelul căruia nu eră ajutor.

Ps. 33, 17.

13. Nu se va îndurà de cel sărac și mișel, sufletele săracilor va mântui.

14. De camătă și de strâmbătate va izbăvi sufletul lor, și cinstit numele lui înaintea lor.

15. Și va fi viu și se va dà lui din aurul Araviei, și se vor rugà împrejurul lui pururea, toată ziua bine vor cuvânta pre dânsul.

16. Fî-va întărire pre pămînt preste vîrfurile munţilor, prea se va înălţa mai pre sus decît Livanul rodul lui. Şi vor înflori din cetate ca iarba pămîntului.

Ps. 64, 12; Isaia 27, 6.

17. Fî-va numele lui binecuvîntat în veci, mai 'nainte de soare rămîne numele lui.

Ps. 88, 36.

18. Şi se vor binecuvînta întru el toate semînţile pămîntului, toate neamurile îl vor fericî pre el.

19. Bine este cuvîntat Domnul Dumnezeu lui Israil, cel ce face minuni însuş.

20. Şi blagoslovit este numele mărirei lui în veac şi în veacul veacului.

21. Şi se va umplea de slava lui tot pămîntul; fie, fie.

PSALMUL 72.

Sfârşitu-s'au cîntările lui David fiul lui Iese. Psalmul lui Asaf.

Cît este de bun Dumnezeu lui Israil celor drepti la inimă.

Ps. 61, 1.

2. Iar mie puţin de nu mi s'au alunecat picioarele, puţin de nu s'au vărsat paşii mei.

Ps. 93, 18.

3. Că am râvnit asupra celor fărădelege, pacea păcătoşilor văzînd.

Pilde 24, 19; Ierem. 12, 1; Iov 21, 7.

4. Că nu este privire spre moartea lor, şi întărire întru bătea lor.

5. Întru ostenelele oamenilor nu sunt, şi cu oamenii nu vor luă băţai.

6. Pentru aceasta i-a cuprins pre ei mîndria lor pînă în sfârşit, îmbrăcatu-s'au cu nedreptatea şi păgînatatea lor.

7. Eşit-a ca din seu nedreptatea lor; trecut-au întru dragostea inimii.

8. Gândit-au și au grăit întru vicleșug, nedreptate spre înălțime au grăit.

9. Pus-au asupra cerului gura lor, și limba lor a trecut pre pământ.

10. Pentru aceasta se va întoarce norodul meu aicea, și zile pline se vor afla întru dâșii.

11. Și au zis: cum au cunoscut Dumnezeu? Și de este cunoștință întru cel înalt?

Ps. 9, 31.

12. Iată aceștia păcătoșii și cari se îndestulează în veac, au cuprins avuție.

13. Și am zis: au doar îndeșert am îndreptat inima mea? Și am spălat întru cei nevinovați mâinile mele.

Ps. 25, 6; Mal. 3, 14.

14. Și am fost bătut toată ziua, și mustrarea mea în dimineți.

15. De am grăit, voi spune așa: iată neamul fiilor tăi am făgăduit.

16. Și am socotit că va cunoaște; aceasta osteneală este înaintea mea.

17. Până ce voi intra la sfințitorul lui Dumnezeu, și voi înțelege spre cele de apoi ale lor.

18. Însă pentru vicleșugurile lor le-ai pus lor rele, oborîtu-i-ai pre ei când s'au înălțat.

19. Cum s'au făcut întru pustiire, îndatăși s'au stins, pierit-a fărădelegea lui.

Ps. 36, 2.

20. Ca visul celui ce se deșteaptă, Doamne în cetatea ta chipul lor de nimic îl vei face.

Ps. 38, 9.

21. Că s'a aprins inima mea, și rărunchii mei s'au schimbat.

22. Și eu defăimat, și n'am cunoscut. Dobitoc m'am făcut la tine; și eu pururea cu tine.

23. Ținutu-m'ai de mâna drepte mele, și în sfatul tău m'ai povățuit, și cu mărire m'ai primit.

24. Că ce-mi este mie în cer? Și dela tine ce am voit pre pământ?

25. Stinsu-s'au inima mea și trupul meu; Dumnezeul inimei mele, și partea mea Dumnezeule în veac.

26. Că iată cei ce se depărtează pre sineși dela tine, vor pieri; pierdut-ai dela tine pre tot cel ce curvește.

Jerem. 17, 13.

27. Iar mie a mă lipi de Dumnezeu bine este, a pune întru Domnul nădejdea mea, ca să vestesc eu toate laudele tale în porțile fetii Sionului.

PSALMUL 73.

Al înțelegerii lui Asaf.

Pentruce Dumnezeule ne-ai lepădat până în sfârșit? Iuțitu-s'a mânia ta preste oile pășunei tale.

2. Adu-ți aminte de adunarea ta, care o ai câștigat din început.

3. Mântuit-ai toiagul moștenirii tale; muntele Sionul acesta, întru care ai lăcuit.

4. Ridică mâinile tale preste mândriile lor întru sfârșit; câte a viclenit vrăjmașul întru cel sfânt al tău.

5. Și s'au fălit cei ce te urăsc pre tine în mijlocul praznicului tău.

6. Pus-au semnele sale semne, și n'au cunoscut, ca într'o ieșire mai pre sus.

7. Ca într'o dumbravă de lemne, cu topoare au tăiat ușile lui deodată, cu secure și cu bardă l-au surpat pre el.

8. Ars-au cu foc sfînțitorul tău; în pământ au spurcat lăcașul numelui tău.

4 Împ. 25, 9.

9. Zis-au întru inima lor, rudeniile lor dimpreună: veniți și să stingem toate praznicile lui Dumnezeu de pre pământ.

10. Semnele lor n'am văzut. Nu este încă proroc, și pre noi nu ne va mai cunoaște.

Plâng. 2, 9.

11. Până când Dumnezeu va ocări vrăjmașul, va întărită cel protivnic numele tău până în sfârșit?

Ps. 36, 1.

12. Pentru ce întorci mâna ta, și dreapta ta din mijlocul sânului tău până în sfârșit?

13. Iar Dumnezeu împăratul nostru, mai 'nainte de veac au făcut mântuire în mijlocul pământului.

Lucà 1, 68.

14. Tu ai întărit întru puterea ta marea; tu ai zdrobit capetele balaurilor în apă.

Eșire 14, 21.

15. Tu ai sfărâmat capul balaurului, datu-l-ai pre el mâncare noroadelor Arapilor.

16. Tu ai rumpt izvoarele și pâraele, tu ai uscat râurile Itamului.

Eșire 17, 6.

17. A ta este ziua și a ta este noaptea; tu ai săvârșit zorile și soarele.

18. Tu ai făcut toate cele frumoase ale pământului; vara și primăvara tu le-ai zidit pre ele.

Iov 5, 9; 9, 10.

19. Adu-ți aminte de aceasta: vrăjmașul a ocărit pre Domnul, și norodul cel fără de minte a întăritat numele tău.

20. Să nu dai hiarelor sufletul ce se mărturisește ție; sufletele săracilor tăi să nu le uiți până în sfârșit.

21. Caută spre așezământul tău, că s'au umplut cei întunecați ai pământului de casele fărădelegilor.

22. Să nu se întoarcă smerit și înfruntat; săracul și mișelul vor lăuda numele tău.

23. Scoală-te Dumnezeu, alege judecata ta; adu-ți aminte de ocara ta, cea de către cel nepriceput toată ziua.

24. Nu uită glasul slugilor tale; mândria celor ce te urăsc pre tine, s'a înălțat pururea.

PSALMUL 74.

Întru sfârșit, să nu strici. Psalmul cântării lui Asaf.

Mărturisì-ne-vom ție Dumnezeu, mărturisì-ne-vom ție și vom chemà numele tău.

2. Povestì-voiu toate minunile tale, când voiu luà vreme, eu dreptate voiu judecà.

3. Topitu-s'a pământul și toți cei ce lăcuesc pre dânsul, eu am întărit stâlpii lui.

4. Zis-am celor fărădelege: nu faceți fărădelege, și celor ce greșesc: nu vă înălțați cornul.

5. Nu vă ridicați asupra înălțimei cornul vostru, și nu graiți împotiva lui Dumnezeu nedreptate.

Ps. 30, 18.

6. Că nici dela răsărituri, nici dela apusuri, nici dela munți pustii, că Dumnezeu judecător este.

7. Pre acesta smerește și pre acesta înalță, că paharul este în mâna Domnului cu vin neamestecat, plin de amestecătură.

1 Împ. 2, 7.

8. Și a turnat din cesta în cea, însă drojdiile lui nu s'au deșertat, beà-vor toți păcătoșii pământului.

Isaia 51, 17.

9. Iar eu mă voiu bucurà în veac, cântà-voiu Dumnezeului lui Iacov.

10. Și toate coarnele păcătoșilor voiu zdrobì, și se va înălță cornul dreptului.

Ps. 88, 17.

PSALMUL 75.

Întru sfârșit, întru cântări. Psalmul lui Asaf, cântare asupra Asirienilor.

Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israil mare este numele lui.

2. Și s'a făcut în pace locul lui, și lăcașul lui în Sion.

3. Acolo au zdrobit țăriile arcelor, arma și sabia și rășboiul.

Ps. 45, 9.

4. Luminezi tu minunat din munții cei veșnici; tulburatu-s'au toți cei nepricepuți la inimă.

5. Adormit-au cu somnul lor, și n'au aflat nimic, toți bărbații bogăției în mâinile lor.

6. De certărea ta Dumnezeu lui Iacov, adormit-au cei ce încălicase pre cai.

Ps. 30, 18.

7. Tu înfricoșat ești, și cine va stă împotrivă ție? De atuncea este mânia ta.

8. Din cer auzită ai făcut judecată; pământul s'a temut și a alinat.

9. Când se va sculă la judecată Dumnezeu, ca să mântuiască pre toți blânzii pământului.

10. Că gândirea omului se va mărturisi ție, și rămășița gândului va prăznuî ție.

11. Rugați-vă și răsplătiți Domnului Dumnezeului nostru; toți cei dimprejurul lui vor aduce daruri.

Ps. 50, 14.

12. Celui înfricoșat și celui ce ia duhurile boierilor, celui groaznic mai vârtos decât împărații pământului.

PSALMUL 76.

Întru sfârșit, pentru Iuditum, Psalmul lui Asaf.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu, și au căutat spre mine.

2. În ziua necazului meu pre Dumnezeu am căutat, cu mâinile mele noaptea înaintea lui, și nu m'am amăgit.

3. Lepădatu-s'a a se mângâia sufletul meu, adusu-mi-am aminte de Dumnezeu, și m'am veselit; gândit-am și a slăbit duhul meu.

4. Apucat-au înainte streji ochii mei, turburatu-m'am și n'am grăit.

5. Gândit-am la zilele cele de demult, și de anii cei veșnici mi-am adus aminte.

Isaia 43, 18.

6. Și cugetam noaptea cu inima mea, gândeam, și se mătneà duhul meu.

7. Au doar în veci va lepădà Domnul, și nu va adaoge bine a voi încă?

8. Au până în sfârșit mila sa o va tăia? Sfârșit-au cuvânt din neam în neam?

Ps. 12, 1.

9. Au doar va uità a se milostivi Dumnezeu; sau va țineà întru mânia sa îndurările sale?

10. Și am zis: acum am început; aceasta este schimbarea dreptei celui prea înalt.

11. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului; că-mi voi aduce aminte din început de minunile tale.

12. Și voi cugetà întru toate lucrurile tale, și întru isprăvile tale mă voi deprinde.

13. Dumnezeule întru cel sfânt este calea ta. Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu carele faci minuni.

Ps. 71, 17; Eșire 15, 11.

14. Cunoscută ai făcut întru popoare puterea ta, mântuit-ai cu brațul tău pre poporul tău, pre fiii lui Iacov și ai lui Iosif.

15. Văzutu-te-au apele Dumnezeule, văzutu-te-au apele și s'au spăimântat; turburatu-s'au adâncurile.

16. Mulțimea sunetului apelor, glas au dat norii, că săgețile tale trec, glasul tunetului tău în roată.

Ps. 17, 15.

17. Luminat-au fulgerile tale lumea, clătitu-s'a și s'a cutremurat pământul.

18. În mare căile tale, și cărările tale în ape multe, și urmele tale nu se vor cunoaște.

Eșire 14, 21.

19. Povățuit-ai ca pre niște oi pre norodul tău, cu mâna lui Moisi și a lui Aaron.

Eșire 14, 29; Mih. 6, 4.

PSALMUL 77.

Al înțelegerii lui Asaf.

Luați aminte norodul meu la legea mea, plecați urechia voastră spre graiurile gurei mele.

2. Deschide-voiu în pilde gura mea; spune-voiu vorbele cele din început.

Ps. 48, 4; Mat. 13, 35.

3. Câte am auzit și le-am cunoscut pre ele, și părinții noștri ne-au povestit nouă.

Ps. 144, 4; Isaia 38, 19; Ps. 43, 1.

4. Nu s'au ascuns dela fiii lor, într-un alt neam.

5. Vestind laudele Domnului și puterile lui și minunile lui, care au făcut.

Fac. 18, 19; Ps. 147, 8.

6. Și au ridicat mărturie într-un Iacov, și lege au pus în Israil.

A 2 Lege 4, 9.

7. Câte au poruncit părinților noștri, ca să le arate pre ele fiilor săi, ca să cunoască alt neam.

8. Fiii cei ce se vor naște și se vor scula, și le vor spune fiilor săi.

9. Ca să pue într-un Dumnezeu nădejdea lor, și să nu uite lucrurile lui Dumnezeu, și poruncile lui să le caute.

10. Ca să nu fie ca părinții lor, neam îndărătnic și amărător.

Eșire 32, 7, sequ.

11. Neam care nu și-a îndreptat inima sa, și nu și-a încredințat cu Dumnezeu duhul său.

A 2 Lege 32, 18; Neemia 9, 17.

12. Fiii lui Efraim încordând și săgetând cu arcele, întorsu-s'au în ziua de războiu.

13. N'au păzit așezământul lui Dumnezeu, și în legea lui n'au vrut să umble.

14. Și au uitat facerile de bine ale lui și minunile lui, care au arătat lor.

Neemia 9, 17.

15. Înaintea părinților lor, care au făcut minuni în pământul Eghiptului, în câmpul Taneos.

16. Desfăcut-au marea și i-au trecut pre ei; pus-au apele ca un foale.

Eșire 14, 22; Is. Navî 3, 16; Ps. 113, 3; Evr. 11, 29.

17. Și i-au povățuit pre dânșii în nor ziua, și toată noaptea într-o lumină de foc.

18. Desfăcut-au piatra în pustie, și i-au adăpat pre ei, ca într-o adânc mult.

19. Și au scos apă din piatră, și au pogorât ca niște râuri ape.

Ps. 104, 40.

20. Și au adaos încă a greșii lui; amărât-au pre cel prea înalt în loc fără de apă.

21. Și au ispitit pre Dumnezeu într-o inimile lor, a cere bucate sufletelor lor.

Numeri 11, 4.

22. Și au grăit împotriva lui Dumnezeu, și au zis: au doar va putea Dumnezeu să gătească masă în pustie?

23. Pentru că au lovit piatra, și a curs apă, și pâraele s'au umplut de apă.

24. Au doar și pâine poate să dea? Sau să gătească masă norodului său?

Num. 11, 7; Num. 11, 30.

25. Pentru aceasta au auzit Domnul, și au mai răbdât; și foc s'a aprins într-o lacov, și mânie s'a suit preste Israil.

26. Căci n'a crezut întru Dumnezeu, nici a nădărduit spre mântuirea lui.

27. Și au poruncit norilor deasupra, și ușile cerului au deschis.

28. Și le-au plouat lor mană să mănânce, pâine cerească le-au dat lor.

Eșire 16, 4; Ps. 104, 39.

29. Pâine îngerească a mâncat omul, bucate le-au trimis lor din destul.

Eșire 16, 14; Num. 11, 7; Înțelep. 16; 20; Ioan 6, 31.

30. Ridicat-au austrul din cer, și au adus întru puterea sa vântul Liviei.

31. Și au plouat preste dânșii ca pulberea cărnuri, și ca nisipul mării pasări sburătoare.

Ps. 105, 31; Num. 11, 31-34.

32. Și au căzut în mijlocul taberii lor, împrejurul lăcașurilor lor.

33. Și au mâncat și s'au săturat foarte, și pofta lor le-au plinit lor; nu s'au lipsit de pofta lor.

34. Încă mâncarea fiind în gura lor, și mânia lui Dumnezeu s'a suit preste dânșii.

Num. 11, 33.

35. Și au ucis pre cei mai mulți ai lor, și pre cei aleși ai lui Israil i-au împiedicat.

1 Cor. 10, 5.

36. Întru toate acestea au mai greșit încă, și n'au crezut întru minunile lui.

Num. 14, 2, 3; și 16, 2, 3.

37. Și s'au sfârșit întru deșertăciune zilele lor, și anii lor cu degrab.

38. Când îi ucideă pre dânșii, atuncea îl căutau pre el, și se întorceau, și mânecau la Dumnezeu.

39. Și ș'au adus aminte, că Dumnezeu ajutorul lor este, și Dumnezeu cel prea înalt izbăvitorul lor este.

40. Și l-au iubit pre dânsul în gura lor, și cu limba lor au mințit lui.

Isaia 29, 13; Ierem. 12, 2; Mat. 15, 8; Marc. 7, 6.

41. Și inima lor nu eră dreaptă cu dânsul, nici s'au încredințat întru așezământul de lege al lui.

42. Iar el este îndurat și curățește păcatele lor, și nu va strică.

43. Și va înmulți a întoarce mânia sa, și nu va aprinde toată iuțimea sa.

44. Și s'au adus aminte că trup sunt, duh ce trece și nu se întoarce.

45. De câte ori l-au amărit pre dânsul în pustie, mâniatu-l-au pre dânsul în pământ fără de apă.

46. Și s'au întors și au ispitit pre Dumnezeu, și pre cel sfânt al lui Israil l-au întăritat.

47. Și nu s'au adus aminte de mâna lui în ziua în care i-au izbăvit pre ei din mâna celui ce-i necăjea.

48. Cum au pus în Eghipet semnele sale, și minunile sale în câmpul Taneos.

49. Și au întors în sânge râurile lor și fântânile lor ca să nu bea.

Eșire 7, 20.

50. Trimis-au asupra lor muște câinești, și i-au mâncat pre ei, și broaște, și i-au stricat pre dânsii.

Eșire 8, 6; Ps. 104, 29; Eșire 8, 16, 24.

51. Și au dat păliciunii rodurile lor, și ostenelele lor lăcustelor.

52. Bătut-au cu grindină viile lor, și duzii lor cu brumă.

53. Și au dat la grindină dobitoacele lor, și averea lor focului.

Eșire 9, 25.

54. Trimis-au asupra lor iuțimea mâniei sale, mânie și iuțime și necaz, trimitere prin îngeri răi.

55. Cale au făcut cărărei mâniei sale, și nu au cruțat de moarte sufletele lor, și dobitoacele lor spre moarte le-au dat.

56. Și au bătut pre tot cel întâiu născut în pământul Eghipetului, începătura a toată osteneala lor în lăcașurile lui

Ham.

Eşire 12, 29; Ps. 104, 35; şi 135, 10.

57. Şi au ridicat ca pre nişte oi pre norodul său, şi i-au dus pre ei ca pre o turmă în pustie.

58. Şi i-au povăţuit spre nădejde şi nu s'au înfricoşat, şi pre vrăjmaşii lor i-a acoperit marea.

Eşire 14, 27.

59. Şi i-au băgat pre dânsii în muntele sfinţeniei sale, în muntele acesta pre care l-au câştigat dreapta lui.

60. Şi au gonit dela faţa lor neamuri şi le-au dat cu sorţi lor pământul, cu funii de împărţire.

Isus Nav. 13, 7.

61. Şi au aşezat întru lăcaşurile lor seminţiile lui Israil.

62. Şi au ispitit şi au amărît pre Dumnezeu cel prea înalt, şi mărturiile lui nu le-au păzit.

63. Şi s'au întors şi s'au lepădat ca şi părinţii lor, întorsu-s'au întru arc strâmb.

Isaia 1, 4.

64. Şi l-au mâniat pre dânsul în dealurile lor, şi întru cele cioplite ale lor l-au întărâtat pre dânsul.

65. Auzit-au Dumnezeu, şi au trecut cu vederea, şi au urgisit foarte pre Israil.

66. Şi au lepădat cortul Silomului, lăcaşul în care au lăcuit întru oameni.

1 Împ. 4, 4.

67. Şi au dat în robie tăria lor, şi frumuseţea lor în mâinile vrăjmaşilor.

Ierem. 6, 13.

68. Şi au închis în sabie pre norodul său, şi moştenirea sa o au trecut cu vederea.

69. Pre tinerii lor i-au mâncat focul, şi fecioarele lor nu s'au jelit.

70. Preoţii lor în sabie au căzut, şi văduvele lor nu vor plânge.

71. Şi s'au deşteptat ca cel ce doarme Domnul, ca un tare şi ameţit de vin.

72. Și au lovit pre vrăjmașii săi dinapoi, ocară veșnică le-au dat lor.

1 Împ. 5, 1, 6.

73. Și au lepădat lăcașul lui Iosif, și seminția lui Efraim n'au ales.

74. Ci au ales seminția Iudei, muntele Sionului pre care l-au iubit.

Ps. 131, 14.

75. Și au zidit ca a inorogului sfințenia sa pre pământ, întemeiatu-o-au pre dânsa în veac.

76. Și au ales pre David sluga sa, și l-au luat pre el dela turmele oilor, dela cele fătătoare l-au luat pre dânsul.

1 Paral. 17, 7; 2 Împ. 5, 2.

77. Ca să pască pre Iacov sluga sa, și pre Israil moștenirea sa.

78. Și i-au păscut pre dânșii întru nerăutatea inimei sale, și întru priceperile mâinilor sale i-a povățuit pre dânșii.

PSALMUL 78.

Psalmul lui Asaf.

Dumnezeule, venit-au neamurile în moștenirea ta, spurcat-au sfântă Biserica ta.

Ps. 136, 3.

2. Pus-au Ierusalimul ca o păzitoare de poame; pus-au stârvurile robilor tăi mîncări pasărilor cerului; trupurile celor cuvioși ai tăi hiarelor pământului.

3. Vărsatu-s'au sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului, și nu erà cine să-i îngroape.

4. Făcutu-ne-am ocară vecinilor noștri, batjocură și răs celor dimprejurul nostru.

Ps. 79, 7.

5. Până când Doamne te vei mânià, până în sfârșit se va aprinde ca focul râvna ta?

Ps. 88, 45.

6. Varsă mânia ta preste neamurile care nu te cunosc, și preste împărățiile care numele tău nu l-au chemat.

Ierem. 10, 24.

7. Că au mâncat pre Iacov, și locul lui l-au pustiit.

8. Să nu pomenești fărădelegile noastre cele de demult; degrab să ne întâmpine pre noi îndurările tale Doamne, că am sărăcit foarte.

Isaia 64, 9; Lev. 26, 40.

9. Ajută-ne nouă Dumnezeu Mântuitorul nostru, pentru slava numelui tău; Doamne izbăvește-ne pre noi, și curățește păcatele noastre pentru numele tău.

10. Ca nu cândvă să zică neamurile: unde este Dumnezeu lor? Și să cunoască întru neamuri, înaintea ochilor noștri, izbânda sângelui robilor tăi, celui vărsat.

Ps. 41, 3.

11. Să intre înaintea ta suspinul celor ferecați; după mărirea brațului tău, păzește pre fiii celor omorâți.

12. Răsplătește vecinilor noștri de șapte ori în sânul lor ocară lor, cu care te-au ocărât pre tine Doamne.

Isaia 65, 6.

13. Iar noi norodul tău, și oile pășunii tale, mărturisim-te Dumnezeu în veac. În neam și în neam vom vesti lauda ta.

Ps. 94, 7; și 99, 3.

PSALMUL 79.

*Întru sfârșit pentru cei ce se vor schimba; mărturia lui Asaf.
Psalmul pentru Asirieni.*

Cela ce paști pre Israil, ia aminte; cela ce povățuești ca pre o oaie pre Iosif,

2. Cela ce șezi pre Heruvimi, arată-te înaintea lui Efraim și Veniamin și Manasi.

Eșire 25, 22; 4 Împ. 19, 15; Ps. 95, 11; și 98, 1.

3. Deșteaptă puterea ta, și vino să ne mântuești pre noi.

4. Dumnezeu Întoarce-ne pre noi, și arată fața ta, și ne vom mântui.

5. Doamne Dumnezeul puterilor, până când te vei mâniă spre ruga robilor tăi?

6. Hrăni-ne-vei pre noi cu pâine de lacrimi, și ne vei adăpa cu lacrimi întru măsură.

Ps. 41, 3.

7. Pusu-ne-ai pre noi întru prigonire vecinilor noștri, și vrăjmașii noștrii ne-au batjocorit pre noi.

Ps. 78, 4; Ps. 43, 13.

8. Doamne Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pre noi, și arată fața ta și ne vom mântui.

9. Viea din Eghipt o ai mutat, gonit-ai neamurile și o ai răsădit pre ea.

Isaia 5, 1, 7; și 27, 2.

10. Cale ai făcut înaintea ei și ai sădit rădăcinile ei, și a umplut pământul.

11. Acoperit-au munții umbra ei, și mlădițele ei chedrii lui Dumnezeu.

12. Întins-a vițile sale până la mare, și până la râuri odraslele sale.

13. Pentru ce ai surpat gardul ei, și o culeg pre ea toți cei ce trec pre cale?

Isaia 5, 5.

14. O a stricat pre ea vierul din pădure, și porcul sălbatic o a păscut pre ea.

15. Dumnezeul puterilor întoarce-te dar, și caută din cer, și vezi și cercetează viea aceasta.

Isaia 63, 15; Ps. 101, 20.

16. Și o săvârșește pre ea, pre care o a sădit dreapta ta; și spre fiul omenesc, pre carele l-ai întărit ție.

17. Arsă fiind cu foc și săpată afară; de certarea feței tale vor pieri.

4 Împ. 17, 6.

18. Să fie mâna ta preste bărbatul dreptei tale și preste fiul omenesc, pre carele l-ai întărit ție.

19. Și nu ne vom depărtă dela tine; viă-ne-vei pre noi, și numele tău vom chemă.

20. Doamne Dumnezeuul puterilor, întoarce-ne pre noi, și arată fața ta și ne vom mântui.

PSALMUL 80.

Întru sfârșit; pentru teascuri, cântarea lui Asaf.

Bucurați-vă lui Dumnezeu, ajutorului nostru; strigați Dumnezeuului lui Iacov.

2. Luați psalmi și dați timpină, psaltire înfrumusețată cu alăută.

3. Trâmbițați în lună nouă cu trâmbiță, în ziua cea binevestită a sărbătorei voastre.

Numerii 10, 10.

4. Că porunca lui Israil este, și judecata Dumnezeului lui Iacov, mărturie în Iosif au pus lui, când a ieșit el din pământul Eghiptului, limba care n'a știut, a auzit.

Eșire 23, 17.

5. Scos-a de supt sarcină spinarea lui; mâinile lui în coșniță au slujit.

Eșire 16, 5.

6. Întru necaz m'ai chemat și te-am izbăvit, auzitu-te-am întru ascundere de vifor, cercatu-te-am la apa prigonirei.

7. Ascultă norodul meu, și voiu mărturisî ție; Israile! De mă vei ascultă pre mine,

A 2 Lege 32, 29.

8. Nu va fi întru tine Dumnezeu nou, nici te vei închină la dumnezeu strein.

Eșire 20, 3.

9. Că eu sunt Domnul Dumnezeul tău, cel ce te-am scos din pământul Eghiptului; lărgeste gura ta și o voiu umplea pre ea.

10. Și n'a ascultat norodul meu glasul meu, și Israil nu s'a uitat la mine.

11. Și i-am slobozit pre dânșii după meșteșugirile inimilor lor, merge-vor întru meșteșugirile lor.

Isaia 65, 2; Fapte 14, 15.

12. De m'ar fi ascultat norodul meu, Israil de ar fi umblat în căile mele.

Varuh 3, 13; Isaia 48, 18; și 65, 2.

13. Întru nimic aș fi smerit pre vrăjmașii lor, și asupra celor ce-i necăjea pre dânșii aș fi pus mâna mea.

14. Vrăjmașii Domnului au mințit lui, și va fi vremea lor în veac.

Ps. 17, 44.

15. Și i-au hrănit pre ei din grăsimea grâului, și cu miere din piatră i-au săturat pre dânșii.

Ps. 147, 3; A 2 Lege 32, 13.

PSALMUL 81.

Cântarea lui Asaf.

Dumnezeu au stătit întru adunarea dumnezeilor, și în mijloc pre dumnezei va judecă.

2. Până când judecați nedreptate, și fețele păcătoșilor le luați înainte?

Ps. 57, 2, 3.

3. Judecați sirimanului și săracului; pre cel smerit și pre cel sărac îndreptați.

Eșire 22, 21; Ps. 57, 1.

4. Scoateți pre cel sărac și pre cel mișel, din mâna păcătosului izbăviți-l pre dânsul.

Pilde 24, 11.

5. N'au cunoscut, nici au priceput, întru întunerec umblă; clătească-se toate temeliile pământului.

Ps. 74, 4; Ioan 10, 34.

6. Eu am zis: dumnezei sunteți, și fii ai celui prea înalt toți.

7. Iar voi ca niște oameni muriți, și ca unul din boieri cădeți.

8. Scoală-te Dumnezeule, judecă pământul, că tu vei moșteni întru toate neamurile.

Evrei 1, 2.

PSALMUL 82.

Cântarea lui Asaf.

Dumnezeule, cine se va asemăna ție? Să nu taci, nici să te îmblânzești Dumnezeule!

Ps. 34, 22.

2. Că iată vrăjmașii tăi s'au întărâtat; și cei ce te urăsc pre tine au ridicat capul.

3. Asupra norodului tău au meșteșugit gând, și s'au sfătuit împotriva sfinților tăi.

4. Zis-au: veniți și să-i pierdem pre dânșii din neam, și să nu se mai pomenească numele lui Israil încă.

5. Că s'au sfătuit în unire dimpreună, împotriva ta așezământ au pus lăcașurile Idumeilor și Ismailitenii.

6. Moav și Agarenii, Gheval și Ammon și Amalic, cei de alt neam cu cei ce lăcesc în Tir.

7. Că și Assur a venit împreună cu dânșii, făcutu-s'au spre ajutor fiilor lui Lot.

8. Fă-le lor ca lui Madiam și Sisarii, ca lui Iavin la râul Chison.

9. Pierit-au în Endor; făcutu-s'au ca gunoiul pământului.

10. Pune pre boierii lor ca pre Oriv și Ziv și Zevee și Salmana.

Jud. 7, 25.

11. Pre toți boierii lor carii au zis: să moștenim nouă jertfelnicul lui Dumnezeu.

12. Dumnezeul meu, pune-i pre ei ca o roată, ca trestia înaintea feței vântului.

13. Ca focul care arde pădurea, ca văpaea care arde munții.

14. Așa vei goni pre dânșii întru viforul tău, și întru mânia ta vei turbura pre ei.

15. Uplete fețele lor de ocară, și vor căuta numele tău Doamne.

16. Să se rușineze și să se turbure în veacul veacului, și să se înfrunteze și să piară.

17. Și să cunoască că numele îți este Domnul; tu însuți cel prea înalt preste tot pământul.

PSALMUL 83.

Întru sfârșit, pentru teascuri, fiilor lui Kore.

Cât sunt de iubite lăcașurile tale Doamne al puterilor! Dorește și se sfârșește sufletul meu spre curțile Domnului.

2. Inima mea și trupul meu s'au bucurat de Dumnezeu cel viu.

Ps. 41, 1, 2; 121, 1.

3. Că pasărea ș'a aflat eiși casă, și turtureaua cuib eiși, unde-și va pune puii săi.

4. Altarele tale Doamne al puterilor, Împăratul meu și Dumnezeuul meu.

5. Fericiți carii lăcuiesc în casa ta, în vecii vecilor te vor lăuda.

6. Fericit este bărbatul, căruia este ajutorul lui dela tine; suișuri în inima sa a pus în valea plângerii, în locul care a pus.

7. Că binecuvântare va dà cel ce pune lege, merge-vor din putere în putere, arătă-se-va Dumnezeuul dumnezeilor în Sion.

8. Doamne Dumnezeuul puterilor, auzi rugăciunea mea, ascultă Dumnezeuul lui Iacov.

Ps. 2, 6; 21, 28; 41, 7.

9. Scutitorul nostru vezi Dumnezeule, și caută la fața unsului tău.

Ps. 88, 18.

10. Că mai bună este o zi în curțile tale, decât mii.

11. Ales-am a fi lepădat în casa Dumnezeului meu, mai vârtos decât a lăcuî în lăcașurile păcătoșilor.

12. Că mila și adevărul iubește Domnul; Dumnezeu dar și slavă va dà.

13. Domnul nu va face lipsiți de bunătăți pre cei ce umblă întru nerăutate. Doamne Dumnezeul puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduște întru tine.

Ps. 88, 19.

PSALMUL 84.

Întru sfârșit, fiilor lui Kore.

Bine ai voit Doamne pământului tău; întors-ai robimea lui Iacov.

2. Lăsat-ai fărădelegile poporului tău, acoperit-ai toate păcatele lor.

Ps. 31, 1.

3. Potolit-ai toată mânia ta, întorsu-te-ai de către iuțimea mâniei tale.

4. Întoarce-ne pre noi Dumnezeul mântuirilor noastre; și-ți întoarce mânia ta dela noi.

Ps. 70, 20.

5. Au doar în veci te vei mânià spre noi? Sau vei întinde mânia ta din neam în neam?

6. Dumnezeule! Tu întorcându-te ne vei vieà pre noi, și norodul tău se va veselì de tine.

7. Arată nouă Doamne mila ta, și mântuirea ta o dă nouă.

8. Auzì-voiu ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu; că va grăi pace preste norodul său,

9. Și preste cei cuvioși ai săi, și preste cei ce își întorc inima spre dânsul.

10. Însă aproape este de cei ce se tem de dânsul mântuirea lui, ca să se sălăşluiască slava în pământul nostru.

11. Mila şi adevărul s'au întâmpinat, dreptatea şi pacea s'au sărutat.

Evr. 7, 2.

12. Adevărul din pământ a răsărit, şi dreptatea din cer a privit.

13. Că Domnul va dà bunătate, şi pământul nostru îşi va dà rodul său.

Ps. 66, 5.

14. Dreptatea înaintea lui va merge, şi va pune în cale paşii săi.

PSALMUL 85.

Rugăciunea lui David.

Pleacă Doamne urechia ta, şi mă auzi, că sărac şi lipsit sunt eu.

2. Păzeşte sufletul meu, că cuvios sunt, mântueşte pre robul tău Dumnezeuul meu, pre cel ce nădăjduşte spre tine.

3. Milueşte-mă Doamne, căci, către tine voi strigă toată ziua, veseleşte sufletul robului tău, căci, către tine am ridicat sufletul meu.

4. Că tu Doamne eşti bun, blând şi mult milostiv, tuturor celor ce te chiamă pre tine.

Ioil 2, 13.

5. Ascultă Doamne rugăciunea mea, şi ia aminte glasul cererii mele.

6. În ziua necazului meu am strigat către tine, că m'ai auzit.

Ps. 49, 16.

7. Nu este asemenea ție întru dumnezei Doamne, şi nu este după faptele tale.

A 2 Lege 6, 4.

8. Toate neamurile câte ai făcut vor veni, și se vor închină înaintea ta Doamne, și vor slăvi numele tău.

Ps. 71, 11; 101, 19.

9. Că mare ești tu și cel ce faci minuni, tu ești Dumnezeu însuși.

Ps. 135, 4; Ps. 94, 3.

10. Povățuește-mă Doamne în calea ta, și voi merge întru adevărul tău, veselească-se inima mea, ca să se teamă de numele tău.

Ps. 24, 4.

11. Mărturisi-mă-voi ție Doamne Dumnezeul meu cu toată inima mea, și voi slăvi numele tău în veac.

12. Căci mila ta mare este spre mine, și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos.

13. Dumnezeule, călcătorii de lege s'au sculat asupra mea, și adunarea celor tari au căutat sufletul meu, și nu te-au pus pre tine înaintea lor.

Ps. 53, 3.

14. Și tu Doamne Dumnezeul meu ești îndurat și milostiv, îndelung răbdător și mult milostiv și adevărat.

Ps. 102, 4; Ioil 2, 13; Ps. 144, 8.

15. Caută spre mine și mă miluește, dă tăria ta slugei tale.

16. Și mântuește pre fiul slujnicei tale, fă cu mine semn spre bine, și să vădă cei ce mă urăsc și să se rușineze; că tu Doamne mi-ai ajutat mie, și m'ai mângâiat.

Ps. 142, 14.

PSALMUL 86.

Fiilor lui Kore, Psalmul cântării.

Temeliile lui în munții cei sfinți; iubește Domnul porțile Sionului, mai mult decât toate sălașele lui Iacov.

Ps. 67, 17; și 124, 2.

2. Prea slăvite s'au grăit pentru tine, cetatea lui Dumnezeu.

Ps. 45, 4.

3. Aduce-mi-voiu aminte de Raav și de Vavilon; de cei ce mă gonesc pre mine.

4. Și iată cei de altă seminție și Tirul și norodul Arapilor, aceștia s'au născut acolo.

5. Maică Sionul va zice omul, și om s'a născut într'însul, și însuș cel prea Înalt l-au întemeiat pre dânsul.

Isaia 14, 32.

6. Domnul va povesti în scriptura noroadelor și a boierilor acelora ce s'au născut într'însul.

7. Precum al tuturor celor ce se veselesc, le este lăcașul la tine.

PSALMUL 87.

Cântarea Psalmului fiilor lui Kore, întru sfârșit; pentru Maelet, ca să răspundă cuvântul priceperii lui Etam Israilteanul.

Doamne Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat, și noaptea înaintea ta.

2. Să intre înaintea ta rugăciunea mea, pleacă urechea ta spre ruga mea.

3. Că s'au umplut de rele sufletul meu, și viața mea de iad s'a apropiat.

Ps. 122, 4.

4. Socotit am fost cu cei ce se pogoară în groapă; făcutu-m'am ca un om neajutorit, întru cei morți slobod.

5. Ca niște răniți ce dorm în mormânt, de cari nu ți-ai mai adus aminte; și ei dela mâna ta s'au lepădat.

6. Pusu-m'au în groapa cea mai de desupt, întru cele întunecate și în umbra morții.

Ps. 40, 8.

7. Asupra mea s'a întărit mânia ta, și toate valurile tale le-ai adus preste mine.

8. Depărtat-ai pre cunoscuții mei dela mine, pusu-m'au urîciune loruș.

9. Datu-m'am și n'am ieșit; ochii mei au slăbit de sărăcie.
Plâng 2, 11.

10. Strigat-am către tine Doamne toată ziua, tins-am către tine mâinile mele.

Ps. 142, 6.

11. Au doar morților vei face minuni? Sau doftorii vor sculă și se vor mărturisî ție?

Ps. 6, 5; Ps. 29, 9; Isaia 38, 18.

12. Au doar va spune cinevă în mormânt mila ta, și adevărul tău întru pierzare?

Ps. 6, 5.

13. Au cunoaște-se-vor întru întunerec minunile tale, și dreptatea ta în pământ uitat?

14. Și eu către tine Doamne am strigat, și dimineața rugăciunea mea te va întâmpină.

Ps. 5, 3.

15. Pentruce Doamne lepezi sufletul meu? Întorci fața ta dela mine?

Iov 13, 24.

16. Sărac sunt eu și întru ostenele din tinerețele mele; și înălțându-mă m'am smerit și m'am mâhnit.

Iov 9, 35.

17. Preste mine au venit mâniile tale, înfricoșerile tale m'au turburat.

18. Încunjuratu-m'au ca apa, toată ziua m'au cuprins împreună.

19. Depărtat-ai dela mine pre prietenul și pre vecinul și pre cunoscuții mei din ticăloșie.

PSALMUL 88.

Al înțelegerii lui Etam Israilteanul.

Milele tale Doamne în veac voi lauda.

2. În neam și în neam voi vesti adevărul tău în gura mea.

3. Că ai zis: în veac mila se va zidi, în ceruri se va găti adevărul tău.

4. Pus-am așezământ de lege celor aleși ai mei; juratu-m'am lui David slugei mele, până în veac voi găti sămânța ta.

2 Împ. 7, 12; 1 Paral. 28, 7.

5. Și voi zidi în neam și în neam scaunul tău.

6. Mărturisì-vor cerurile minunile tale Doamne, și adevărul tău într-o adunare de sfinți.

Ps. 49, 7; Ps. 18, 1.

7. Că cine în nori se va potrivi cu Domnul, se va asemăna Domnului într-o fiu a lui Dumnezeu?

8. Dumnezeu cel ce se proslăvește în sfatul sfinților, mare și înfricoșat este preste toți cei dimprejurul lui.

Daniil 7, 10; Apoc. 4, 11.

9. Doamne Dumnezeul puterilor, cine este asemenea ție? Tare ești Doamne, și adevărul tău împrejurul tău.

A 2 Lege 3, 24.

10. Tu stăpânești puterea mării, și pornirea valurilor ei tu o poți.

Iov 9, 8.

11. Tu ai smerit ca pre un rănit pre cel mândru; într-o braț puterii tale ai risipit pre vrăjmașii tăi.

12. Ale tale sunt cerurile și al tău este pământul, lumea și plinirea ei tu o ai întemeiat; miazănoapte și marea tu ai zidit.

Fac. 1, 1; Iov 9, 9; Ps. 23, 1.

13. Tavorul și Ermonul într-o nume tău se vor bucura, brațul tău este cu putere.

14. Să se întărească mâna ta, înalță-se dreapta ta, dreptatea și judecata este gătirea scaunului tău.

Ps. 96, 2.

15. Mila și adevărul vor merge înaintea feței tale, fericit este norodul care știe strigare.

16. Doamne întru lumina feței tale vor merge, și întru numele tău se vor bucura toată ziua, și întru dreptatea ta se vor înălța.

Isaia 2, 5.

17. Că lauda puterii lor tu ești, și întru bunăvrerea ta se va înălța cornul nostru.

Ps. 74, 10.

18. Că a Domnului este sprijineala, și a sfântului lui Israil împăratului nostru.

Ps. 83, 9.

19. Atuncea ai grăit în vedenii fiilor tăi, și ai zis: pus-am ajutor spre cel tare, înălțat-am pre cel ales din norodul meu.

20. Aflat-am pre David sluga mea, cu untdelemn sfânt al meu l-am uns pre el.

1 Împ, 16, 13; Fap. 13, 22.

21. Pentrucă mâna mea va ajuta lui, și brațul meu va întări pre dânsul.

Ps. 61, 8.

22. Nu se va folosi vrăjmașul întru el, și fiul fărădelegei nu va adauge a-i face lui rău.

23. Și voiui tăia dela fața lui pre vrăjmașii lui, și pre cei ce-l urăsc pre el îi voiui înfrânge.

24. Și adevărul meu și mila mea cu dânsul; și întru numele meu se va înălța cornul lui.

25. Și voiui pune în mare mâna lui, și în râuri dreapta lui.

Ps. 71, 8.

26. Acela mă va chema pre mine; Tatăl meu ești tu, Dumnezeul meu și sprijinitorul mântuirii mele.

27. Și eu întâiu născut voiui pune pre dânsul, înalt mai mult decât împărații pământului.

1 Paral. 17, 13.

28. În veac voiui păzi lui mila mea, și așezământul de lege al meu credincios lui.

2 Împ 7, 14.

29. Și voiui pune în veacul veacului sămânța lui, și scaunul lui ca zilele cerului.

30. De vor lăsa fiii lui legea mea, și după judecățile mele nu vor umblă.

3 Împ. 9, 6.

31. De vor spurcă dreptățile mele, și poruncile mele de nu le vor păzi.

32. Certă-voiu cu toiag fărădelegile lor, și cu bățai strâmbătățile lor.

2 Împ 7, 14.

33. Iar mila mea nu o voiui depărtă dela dâșii, nici voiui face strâmbătate întru adevărul meu.

34. Nici voiui spurcă așezământul meu; și cele ce ies prin buzele mele, nu le voiui defăimă.

35. Odată m'am jurat întru cel sfânt al meu, au minți-voiu lui David?

Evr. 6, 13, 18.

36. Sămânța lui în veac va rămâneă, și scaunul lui ca soarele înaintea mea, și ca luna săvârșită în veac, și martor în cer credincios.

2 Împ. 7, 16; Ps. 71, 5; și 71, 17.

37. Iar tu ai lepădat și ai defăimat, zăbovit-ai pre unsul tău.

38. Surpat-ai așezământul robului tău, spurcat-ai în pământ sfințenia lui.

39. Stricat-ai toate gardurile lui, pus-ai țăriile lui frică.

40. Jefuitu-l-au pre el toți cei ce călătoreau în cale, făcutu-s'a ocară vecinilor săi.

41. Înălțat-ai dreapta celor ce-l necăjesc pre dânsul; veselit-ai pre toți vrăjmașii lui.

42. Întors-ai ajutorul sabiei lui, și nu l-ai apărat pre el în războiu.

43. Stricatu-l-ai din curățenia lui, scaunul lui în pământ l-ai surpat.

44. Micșorat-ai zilele vremii lui; vărsat-ai preste dânsul rușine.

45. Până când Doamne te întorci, până în sfârșit se va aprinde ca focul mânia ta?

Ps. 78, 5.

46. Adu-ți aminte ce este statul meu, că au doar îndeșert ai zidit pre toți fiii oamenilor?

47. Cine este omul, carele va fi viu, și să nu vază moarte? Să-și izbăvească sufletul său din mâna iadului?

Ps. 48, 14; Eccl. 6, 6.

48. Unde sunt milele tale cele din început Doamne, cu care te-ai jurat lui David într-o adevărul tău?

2 Împ. 7, 11.

49. Adu-ți aminte Doamne de ocara robilor tăi, pre care am ținut în sânul meu, a multe neamuri.

50. Cu care au ocărit vrăjmașii tăi Doamne, cu care au ocărit schimbarea unsului tău.

51. Bine este cuvântat Domnul în veac, fie, fie.

PSALMUL 89.

Rugăciunea lui Moisi, omul lui Dumnezeu.

Doamne, scăpare te-ai făcut nouă în neam și neam.

2. Mai 'nainte de ce s'au făcut munții și s'au zidit pământul și lumea; și din veac și până în veac tu ești.

Iov 15, 7; și 36, 26; Ps. 92, 3; Pilde 8, 25.

3. Nu întoarce pre om într-o smerenie, și ai zis: întoarceți-vă fiii oamenilor.

Eccl. 12, 7.

4. Că o mie de ani înaintea ochilor tăi Doamne, ca ziua de ieri care a trecut.

Ps. 38, 6.

5. Și streaja în noapte, urgisire anii lor vor fi; dimineața ca iarba va trece.

Isaia 40, 7; Ps. 102, 15; Iov 7, 7.

6. Dimineața va înflori și va trece; decuseară va cădea, învârtoșă-se-va și se va uscă.

Ps. 38, 6.

7. Că ne-am sfârșit întru iuțimea ta, și întru mânia ta ne-am turburat.

8. Pus-ai fărădelegile noastre înaintea ta, veacul nostru întru luminarea feței tale.

Ps. 18, 13; Isaia 64, 6.

9. Că toate zilele noastre s'au împutinat, și întru mânia ta ne-am stins.

Ps. 102, 15; Iov 14, 1.

10. Anii noștrii ca un păeanjen s'au socotit, zilele anilor noștri întru dâșii șaptezeci de ani.

Sirah 18, 8.

11. Iar de vor fi în puteri, optzeci de ani; și ce este mai mult decât aceștia, osteneală și durere.

12. Că au venit blândețe preste noi și ne vom pedepsi.

13. Cine știe puterea iuțimei tale? Și de frica ta mânia ta să o numere?

14. Dreapta ta așa cunoscută o fă mie, și pre cei ferecați cu inima întru înțelepciune.

15. Întoarce-te Doamne, până când? Și te umilește spre robii tăi.

16. Umplutu-ne-am dimineața de mila ta Doamne, și ne-am bucurat și ne-am veselit în toate zilele noastre.

17. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pre noi, anii întru cari am văzut rele.

18. Și caută spre robii tăi și spre lucrurile tale, și îndreptează pre fiii lor.

19. Și fie lumina Domnului Dumnezeului nostru preste noi, și lucrurile mâinilor noastre le îndreptează spre noi, și lucrul mâinilor noastre îndreptează-l.

PSALMUL 90.

Lauda cântării lui David, nescris deasupra la Evrei.

Cel ce lăcuește întru ajutorul celui prea Înalt, întru acoperemântul Dumnezeului cerului se va sălășlui.

2. Zice-va Domnului: sprijinatorul meu ești, scăparea mea, Dumnezeul meu, și voi nădăjdui spre dânsul.

3. Că el te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul turburător.

Ps. 123, 7.

4. Cu spatele sale va umbrî ție, și supt aripile lui vei nădăjdui.

Iov 5, 19; Ps. 56, 2.

5. Cu armă te va încunjură adevărul lui; nu te vei teme de frica de noapte.

Cânt. Cântărilor 3, 8; Pilde 3, 25.

6. De săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă întru întunec, de întâmplare și de dracul cel de amiază zi.

7. Cădeà-va despre laturea ta o mie, și zece mii deadreapta ta, și spre tine nu se vor apropià.

8. Însă cu ochii tăi vei privi, și răsplătirea păcătoșilor vei vedeà.

9. Că tu Doamne nădejdea mea, pre cel prea înalt ai pus scăpare ție.

10. Nu vor veni către tine rele, și bătae nu se va apropià întru lăcașul tău.

Ps. 120, 6-8.

11. Că îngerilor săi va porunci pentru tine, ca să te păzească în toate căile tale.

Mat 4, 6; Lucà 4, 10; Pilde 4, 12.

12. Pre mâini te vor ridicà, ca nu cândvâ să împiedici de piatră piciorul tău.

Lucà 4, 11.

13. Preste aspidă și vasilisc vei încălecà, și vei călcà preste leu și preste balaur.

Iov 5, 22.

14. Că spre mine a nădărdit, și-l voi izbăvi pre el; acoperi-voiu pre el, că a cunoscut numele meu.

Ps. 50, 15.

15. Strigă-va către mine, și-l voi auzi pre el, cu dânsul sunt în necaz; scoate-l-voiu pre dânsul și-l voi mări.

16. Cu lungime de zile îl voi umplea pre el, și voi arăta lui mântuirea mea.

PSALMUL 91.

Psalmul cântării la ziua Sâmbetei.

Bine este a se mărturisi Domnului, și a cânta numelui tău prea înalte.

Ps. 146, 1.

2. A vesti dimineața mila ta, și adevărul tău în toată noaptea.

Ps. 58, 19.

3. În psaltire cu zece strune, cu cântare în alăută.

4. Că m'ai veselit Doamne întru făptura ta, și întru lucrurile mâinilor tale mă voi bucura.

5. Cât s'au mărit lucrurile tale Doamne, foarte s'au adâncit gândurile tale.

Ps. 8, 2, 9; 103, 25; Ps. 138, 5.

6. Bărbatul cel nepriceput nu va cunoaște, și cel neînțelegător nu va înțelege acestea.

7. Când au răsărit păcătoșii ca iarba, și s'au ivit toți cei ce fac fărădelegea.

Ps. 36, 2.

8. Ca să piară în veacul veacului, iar tu prea înalt ești în veac Doamne.

9. Că iată vrăjmașii tăi Doamne, că iată vrăjmașii tăi vor pieri, și se vor risipi toți cei ce lucrează fărădelegea.

10. Și se va înălța ca al inorogului cornul meu, și bătrânețele mele în untdelemn gras.

Ps. 17, 3.

11. Și a privit ochiul meu întru vrăjmașii mei și întru cei vicleni ce se scoală asupra mea va auzi urechea mea.

Ps. 54, 9; 58, 11.

12. Dreptul ca finicul va înflori, și ca chedrul cel din Livan se va înmulți.

Osea 14, 6.

13. Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

14. Încă se vor înmulți întru bătrânețe unse, și bine petrecând vor fi, ca să vestească,

15. Că drept este Domnul Dumnezeul nostru, și nu este nedreptate întru dânsul.

PSALMUL 92.

*În ziua cea mai înainte de Sâmbătă, când s'a lăcuit
pământul, lauda cântării lui David.*

Domnul au împărățit, întru podoabă s'au îmbrăcat,
îmbrăca-tu-s'au Domnul întru putere și s'au încins.

2. Pentrucă au întărit lumea, care nu se va clăti.

3. Gata este scaunul tău de atuncea, din veac ești tu.

Ps. 89, 2; 101, 13.

4. Ridicat-au rîurile Doamne, ridicat-au rîurile glasurile lor.

Ps. 45, 4.

5. Ridică-vor rîurile valurile lor, de glasuri de ape multe.

6. Minunate sunt înălțările mării, minunat este întru cele înalte Domnul.

7. Mărturiile tale s'au încredințat foarte; casii tale se cuvine sfințenie Doamne, întru lungime de zile.

PSALMUL 93.

Psalmul lui David, întru a patra a Sâmbetii.

Dumnezeul izbândirilor, Domnul Dumnezeul izbândirilor cu îndrăzneală au stătut.

2. Înălță-te cea ce judeci pământul, răsplătește răsplătirea celor mândri.

3. Până când păcătoșii Doamne, până când păcătoșii se vor fălî?

Ps. 30, 18.

4. Vor spune și vor grăi nedreptate, vor grăi toți cei ce lucrează fărădelege.

5. Pre norodul tău Doamne l-au împilat, și moștenirea ta o au dosădit.

6. Pre văduvă și pre sărac au omorât, și pre nemernic au ucis.

Iov 22, 9.

7. Și au zis: nu va vedea Domnul, nici va pricepe Dumnezeul lui Iacov.

8. Înțelegeți dar cei neînțelepți întru popor, și cei nebuni înțelepțiți-vă vreodată.

9. Cel ce au sădit urechea, au nu aude? Sau cel ce au zidit ochiul, au nu privește?

Eșire 4, 11.

10. Cel ce pedepsește neamurile, au nu va certă? Cel ce învață pre om minte.

11. Domnul cunoaște gândurile oamenilor, că sunt deșarte.

Ps. 32, 15; 1 Cor. 3, 20.

12. Fericit este omul pre carele vei certă Doamne, și din legea ta îl vei învăța pre el.

Evrei 12, 6.

13. Ca să-l îmblânzești pre el din zilele cele rele, până ce se va săpă păcătosului groapă.

14. Că nu va lepădă Domnul pre norodul său, și moștenirea sa nu o va părăsi.

Isaia 57, 16.

15. Până ce dreptatea se va întoarce la judecată, și cei ce se țin de dânsa toți cei dreپți la inimă.

16. Cine se va sculă cu mine asupra celor ce viclenesc?
Sau cine va stă împreună cu mine asupra celor ce lucrează
fărădelege?

17. De nu mi-ar fi ajutat mie Domnul, puțin nu s'ar fi
sălășluit în iad sufletul meu.

18. De am zis: s'a clătit piciorul meu, mila ta Doamne mi-
a ajutat mie.

Ps. 72, 2.

19. După mulțimea durerilor mele în inima mea,
mângâerile tale au veselit sufletul meu.

20. Să nu fie împreună cu tine scaunul fărădelegei, cel ce
zidește osteneală preste poruncă.

21. Vână-vor asupra sufletului dreptului, și sânge
nevinovat vor osândi.

22. Și s'au făcut mie Domnul spre scăpare, și Dumnezeuul
meu spre ajutorul nădejdei mele.

23. Și va răsplăti lor Domnul fărădelegea lor; și după
răutatea lor îi va pierde pre dânșii Domnul Dumnezeuul
nostru.

Ps. 7, 15, 16.

PSALMUL 94.

Lauda cântării lui David, nescris deasupra la Evrei.

Veniți să ne bucurăm Domnului, și să strigăm lui
Dumnezeu mântuitorului nostru.

Ps. 95, 11; și 96, 1.

2. Să întâmpinăm fața lui întru mărturisire, și în psalmi
să-i strigăm lui.

3. Că Dumnezeu mare este Domnul și împărat mare
preste tot pământul.

Ps. 85, 7; 95, 4.

4. Că în mâna lui sunt marginile pământului, și înălțările
munților ale lui sunt.

Iov 26, 7.

5. Că a lui este marea, și el o au făcut pre ea, și uscatul mâinile lui l-au zidit.

6. Veniți să ne închinăm și să cădem lui, și să plângem înaintea Domnului celui ce ne-au făcut pre noi.

Ps. 99, 2; Ps. 95, 8; 99, 3.

7. Că el este Dumnezeuul nostru, și noi norodul pășunii lui, și oile mâinii lui.

Ps. 78, 13; și 99, 3.

8. Astăzi de veți auzi glasul lui, să nu vă învârtoșați inimile voastre.

9. Ca într-o întărire, precum în ziua ispitirii în pustie.

Eșire 17, 7; A 2 Lege 6, 16; Evrei 3, 7.

10. Unde m'au ispitit părinții voștri, ispititu-m'au și au văzut lucrurile mele.

11. Patruzeci de ani am urât pre neamul acesta, și am zis: pururea rățesc cu inima.

Evrei 3, 17.

12. Și ei n'au cunoscut căile mele, că m'am jurat într-o mânia mea, de vor intra într-o odihna mea.

Num. 14, 23; Evrei 4, 3.

PSALMUL 95.

*Lauda cântării lui David, când s'a zidit casa după robie;
necris deasupra la Evrei.*

Cântați Domnului cântare nouă, cântați Domnului tot pământul.

1 Paral. 16, 23; Isaia 42, 10.

2. Cântați Domnului, binecuvântați numele lui, bine vestiți din zi în zi mântuirea lui.

3. Vestiți într-o neamuri slava lui, în toate noroadale minunile lui.

4. Că mare este Domnul și lăudat foarte, înfricoșat este mai pre sus decât toți dumnezeii.

5. Că toți dumnezeii păgânilor sunt draci; iar Domnul cerurile au făcut.

6. Mărturisire și frumusețe este înaintea lui, sfințenie și mare cuviință întru sfințirea lui.

7. Aduceți Domnului moștenirile neamurilor; aduceți Domnului slavă și cinste, aduceți Domnului slavă numelui lui.

A 2 Lege 32, 3; Ps. 28, 1 și 2.

8. Ridicați jertfe și intrați în curțile lui, închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a lui.

Ps. 94, 6.

9. Să se clătească de fața lui tot pământul; spuneți întru neamuri, că Domnul au împărășit.

Ps. 96, 1.

10. Pentrucă au întărit lumea, care nu se va clăti, judecă-va noroade întru dreptate.

11. Să se veselească cerurile și să se bucure pământul, clătească-se marea și plinirea ei, bucură-se-vor câmpii și toate cele ce sunt întru dânșii.

Ps. 94, 1; 97, 1, 8; Isaia 49, 13; și 52, 9.

12. Atuncea se vor bucură toate lemnele pădurii de fața Domnului, că vine, că vine să judece pământul.

13. Judecă-va lumea întru dreptate, și noroadele întru adevărul său.

Ps. 9, 8; și 97, 10; Fapt. 17, 31.

PSALMUL 96.

Psalmul lui David, când pământul lui s'a așezat, nescris deasupra la Evrei.

Domnul au împărășit, să se bucure pământul, veselească-se ostroave multe.

Ps. 94, 1; 95, 9, 11; Isaia 42, 11.

2. Nor și negură împrejurul lui, dreptatea și judecata este îndreptarea scaunului lui.

Ps. 88, 14.

3. Foc înaintea lui va merge, și va arde împrejur pre vrăjmașii lui.

Ps. 17, 14.

4. Strălucit-au fulgerile lui lumii, văzut-a și s'a clătit pământul.

Apoc. 4, 5.

5. Munții ca ceara s'au topit de fața Domnului, de fața Domnului a tot pământul.

6. Vestit-au cerurile dreptarea lui, și au văzut toate noroadale slava lui.

Ps. 88, 6; Ps. 18, 1.

7. Să se rușineze toți cei ce se închină celor ciopliți, cei ce se laudă în idolii lor.

1 Împ. 5, 3; Eșire 20, 4; A 2 Lege 5, 8; Lev. 26, 1; Isaia 2, 20; Isaia 42, 17; și 44, 11.

8. Închinați-vă lui toți îngerii lui; auzit-a și s'a veselit Sionul.

Isaia 45, 16; și Evrei 1, 6.

9. Și s'au bucurat fetele jidovimei, pentru judecățile tale Doamne.

10. Că tu Domnul cel prea înalt preste tot pământul, foarte te-ai prea înălțat mai pre sus decât toți dumnezeii.

Isaia 2, 19, 21.

11. Cei ce iubiți pre Domnul, urâți cele rele; păzește Domnul sufletele cuvioșilor săi, din mâna păcătosului îi va izbăvi pre dâșii.

Evrei 1, 6; Amos 5, 15.

12. Lumină au răsărit dreptului, și celor drepti cu inima veselie.

Iov 22, 28.

13. Veseliți-vă dreptilor întru Domnul, și vă mărturisiți pomenirii sfințeniei lui.

Ps. 31, 12; Ps. 29, 4.

PSALMUL 97.

Lui David.

Cântați Domnului cântare nouă; că minunate au făcut Domnul.

2. Mântuitu-l-au pre el dreapta lui și brațul cel sfânt al lui.
Isaia 42, 10; și 52, 10.

3. Cunoscută au făcut Domnul mântuirea sa, înaintea neamurilor au descoperit dreptatea sa.

4. Pomenit-au mila sa lui Iacov, și adevărul său casei lui Israil.

Lucà 1, 72.

5. Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

Isaia 52, 10.

6. Strigați lui Dumnezeu tot pământul, cântați și vă bucurați și cântați.

Ps. 95, 11; și 99, 1.

7. Cântați Domnului cu alăută, cu alăută și glas de psalm, cu trâmbițe ferecate și cu glas de trâmbiță de corn.

8. Strigați înaintea împăratului Domnului, clătească-se marea și plinirea ei, lumea și toți cei ce lăcuiesc într'însa.

Isaia 44, 23.

9. Rîurile vor bate cu mâna deodată, munții se vor bucură de fața Domnului, că vine, că vine să judece pământul.

10. Judecă-va lumea întru dreptate și noroadele cu îndreptare.

Ps. 95, 13.

PSALMUL 98.

Lui David.

Domnul au împărățit, să se mânie noroadele, cea ce șade pre Heruvimi clătească-se pământul.

Ps. 95, 11; 79, 2.

2. Domnul în Sion este mare, și înalt este preste toate noroadele.

3. Mărturisească-se numelui tău celui mare, că înfricoșat și sfânt este; și cinstea împăratului judecată iubește.

4. Tu ai gătit îndreptările, judecata și dreptatea întru Iacov tu o ai făcut.

5. Înălțați pre Domnul Dumnezeuul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui, că sfânt este.

Ps. 131, 7.

6. Moisi și Aaron întru preoții lui, și Samuil întru cei ce chiamă numele lui.

7. Chemat-au pre Domnul, și el i-au auzit pre ei, în stâlp de nor au grăit către dânșii.

8. Că păzeau mărturiile lui și poruncile lui, care le-au dat lor.

9. Doamne Dumnezeuul nostru, tu i-ai auzit pre ei; Dumnezeuule tu milostiv te-ai făcut lor, și izbândind spre toate izvodirile lor.

10. Înălțați pre Domnul Dumnezeuul nostru și vă închinați în muntele cel sfânt al lui, că sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru.

PSALMUL 99.

Spre mărturisire.

Strigați lui Dumnezeu tot pământul, slujiți Domnului întru veselie, intrați înaintea lui întru bucurie.

Ps. 97, 6.

2. Cunoașteți că Domnul acesta este Dumnezeuul nostru, el ne-au făcut pre noi, și nu noi.

Ps. 94, 6.

3. Iar noi norodul lui și oile pășunii lui, intrați în porțile lui întru mărturisire, în curțile lui întru laude, mărturișiți-vă lui.

Ps. 78, 13; și 94, 7; Ps. 94, 6.

4. Lăudați numele lui, că este bun Domnul, în veac este mila lui, și până în neam și în neam adevărul lui.

Ps. 117, 1.

PSALMUL 100.

Lui David.

Milă și judecată voi cânta ție Doamne.

2. Cântă-voiu și voi înțelege în cale fără prihană, când vei veni către mine.

3. Umblat-am întru nerăutatea inimei mele, în mijlocul casei mele.

4. N'am pus înaintea ochilor mei lucru fărădelege; pre cei ce făceau călcări de lege i-am urât.

Ps. 25, 4; și 118, 113.

5. Nu s'a lipit de mine inima îndărătnică; pre cel ce se abate dela mine, pre cel rău nu l-am cunoscut.

Pilde 6, 17, 18.

6. Pre cel ce clevețe întru ascuns pre vecinul său, pre acela l-am gonit.

Ps. 118, 115.

7. Cu cel mândru cu ochiul și cu cel nesățios la inimă, cu acesta n'am mâncat.

Ps. 25, 5.

8. Ochii mei preste credincioșii pământului, ca să șază ei împreună cu mine. Cel ce umblă în cale fără prihană, acela îmi slujea.

Ps. 118, 63.

9. Nu va lăcui în mijlocul casii mele cel ce face mândrie; cel ce grăește nedreptăți, nu s'a îndreptat înaintea ochilor mei.

10. În dimineți am ucis pre toți păcătoșii pământului, ca să pierzi din cetatea Domnului pre toți cei ce lucrează fărădelege.

PSALMUL 101.

Rugăciunea săracului când se mâhnește, și înaintea Domnului varsă rugăciunea sa.

Doamne auzi rugăciunea mea, și strigarea mea la tine să vie.

2. Să nu întorci fața ta dela mine, ori în ce zi mă necăjesc, pleacă către mine urechia ta.

3. Ori în ce zi te voi chema, degrab mă auzi.

4. Că s'au stins ca fumul zilele mele, și oasele mele ca uscăciunea s'au uscat.

Ps. 21, 16; 68, 12.

5. Pălit am fost ca iarba, și s'a uscat inima mea; că mi-am uitat a mânca pâinea mea.

6. De glasul suspinului meu, s'a lipit osul meu de carnea mea.

Iov 19, 20.

7. Asemănatu-m'am cu pelicanul de pustie, făcutu-m'am ca corbul de noapte în loc nelăcuit.

8. Priveghiat-am și m'am făcut ca o pasăre ce este osebită pre casă.

9. Toată ziua m'au ocărit vrăjmașii mei, și cei ce mă lăudau, asupra mea se jurau.

Ps. 68, 12.

10. Că cenușă ca pâinea am mâncat, și băutura mea cu plângere am amestecat.

11. De către fața iușimei tale și a mâniei tale, că înălțându-mă m'ai surpat.

12. Zilele mele ca umbra s'au plecat, și eu ca iarba m'am uscat.

Ps. 108, 22.

13. Iar tu Doamne în veac rămâi, și pomenirea ta în neam și în neam.

Ps. 92, 3; Plâng. 5, 19.

14. Tu sculându-te vei milui Sionul; că vremea este a te milostivi spre el, că a venit vremea.

Ps. 68, 39; Isaia 14, 32.

15. Că bine au voit robii tăi în pietrile lui, și de țărâna lui le va fi milă.

16. Și se vor teme neamurile de numele Domnului, și toți împărații pământului de slava ta.

Ps. 71, 9; Isaia 29, 23; și 49, 7.

17. Că va zidi Domnul Sionul, și se va arăta întru slava sa.

18. Căutat-au spre rugăciunea celor smeriți, și nu au defăimat cererea lor.

19. Să se scrie aceasta întru alt neam, și norodul ce se zidește va lauda pre Domnul.

Ps. 85, 8.

20. Că au privit dintru înălțimea cea sfântă a lui, Domnul din cer pre pământ s'au uitat.

Ps. 79, 15.

21. Ca să auză suspinul celor ferecați, și să deslege pre fiii celor omorâți.

Ps. Isaia 42, 7.

22. Ca să vestească în Sion numele Domnului, și lauda lui în Ierusalim.

23. Când se vor aduna noroadale dimpreună și împărații ca să slujească Domnului.

24. Răspuns-au lui în calea tăriei lui; împuținarea zilelor mele spune-mi.

25. Nu mă duce pre mine întru înjumătățirea zilelor mele, în neamul neamurilor anii tăi.

26. Întru început tu Doamne pământul l-ai întemeiat, și lucrurile mâinilor tale sunt cerurile.

Evrei 1, 10.

27. Acelea vor pieri, iar tu vei rămâne; și toți ca o haină se vor învechi, și ca un veșmânt vei înveli pre ei, și se vor schimba.

Isaia 51, 6; Iov 14, 12.

28. Iar tu același ești și anii tăi nu vor lipsi.

29. Fiii robilor tăi vor lăcuî, și sămânța lor în veac se va îndreptă.

Ps. Isaia 66, 20.

PSALMUL 102.

Lui David.

Binecuvintează suflete al meu pre Domnul, și toate cele dinlăuntrul meu numele cel sfânt al lui.

2. Binecuvintează suflete al meu pre Domnul, și nu uită toate răsplătirile lui.

3. Pre cel ce curățește toate fărădelegile tale, pre cel ce vindecă toate boalele tale.

Ps. 129, 7.

4. Pre cel ce izbăvește din stricăciune viața ta, pre cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Ps. 85, 14.

5. Pre cel ce umple de bunătați pofta ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Isaia 40, 31.

6. Cel ce face milostenie Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate.

Ps. 147, 8; 145, 7.

7. Cunoscute au făcut căile sale lui Moisi, fiilor lui Israil voile sale.

8. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milostiv.

Eșire 33, 13; Eșire 34, 6; Ps. 144, 8; Ierem. 3, 12.

9. Nu până în sfârșit se va iuți, nici în veac se va mâniă.

Plâng. 3, 22; Isaia 57, 16.

10. Nu după fărădelegile noastre au făcut nouă, nici după păcatele noastre au răsplătit nouă.

Num. 14, 11.

11. Că după înălțimea cerului de la pământ au întărit Domnul mila sa spre cei ce se tem de el.

12. Pre cât sunt departe răsăriturile de apusuri, depărtat-au dela noi fărădelegile noastre.

13. În ce chip miluește tatăl pre fii, așa au miluit Domnul pre cei ce se tem de dânsul.

Mal. 3, 17.

14. Că el au cunoscut zidirea noastră; adusu-ș'au aminte că țărână suntem.

15. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului; așa va înflori.

Ps. 89, 5, 9.

16. Că duh a trecut într'însul, și nu va fi, și nu-și va mai cunoaște încă locul său.

17. Iar mila Domnului din veac și până în veac, spre cei ce se tem de dânsul.

Ps. 24, 6.

18. Și dreptatea lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc așezământul de lege al lui.

19. Și-și aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pre ele.

20. Domnul în cer au gătit scaunul său, și Împărăția lui pre toți stăpânește.

21. Binecuvântați pre Domnul toți îngerii lui, cei puternici la vîrtute, cari faceți cuvântul lui, a auzi glasul cuvintelor lui.

Ps. 148, 2; Ps. 103, 5.

22. Binecuvântați pre Domnul toate puterile lui, slugile lui, cari faceți voia lui.

Evr. 1, 13, 14.

23. Binecuvântați pre Domnul toate lucrurile lui, în tot locul stăpânirii lui, binecuvintează suflete al meu pre Domnul.

PSALMUL 103.

Psalmul lui David pentru facerea lumii.

Binecuvintează suflete al meu pre Domnul; Doamne Dumnezeu meu, măritu-te-ai foarte.

2. Întru mărturisire și în mare podoabă te-ai îmbrăcat, cel ce te îmbraci cu lumina ca cu o haină.

1 Tim. 6, 16; Isaia 44, 24.

3. Cel ce întinzi cerul ca o piele, cel ce acoperi cu ape cele mai pre deasupra ale lui.

Isaia 40, 22; Zahar. 12, 1; Iov 26, 8, 9.

4. Cel ce pui norii suirea ta, cel ce umbli preste aripile vânturilor.

Ps. 17, 12.

5. Cel ce faci îngerii tăi duhuri, și slugile tale pară de foc.

Ps. 102, 21; și 118, 91; Evrei 1, 7.

6. Cel ce întemeezi pământul preste întărirea lui, nu se va plecà în veacul veacului.

Ps. 23, 2.

7. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea lui, preste munți vor stà ape.

Fac. 1, 2.

8. De certarea ta vor fugi, de glasul tunetului tău se vor înfricoșà.

9. Se suie munții și se pogoară câmpii, în locul în care le-ai întemeiat pre ele.

10. Hotar ai pus, care nu-l vor trece, nici se vor întoarce să acopere pământul.

Pilde 8, 29; Fac. 1, 9.

11. Cel ce trimiți izvoare în văi; prin mijlocul munților vor trece ape.

12. Adăpà-se-vor toate hiarele câmpului, așteptà-vor colonii întru setea lor.

13. Preste acelea pasările cerului vor lăcuì, din mijlocul pietrilor vor dà glas.

Iov 38, 26.

14. Cel ce adăpi munții din cele mai pre deasupra ale tale, din rodul lucrurilor tale se va sătura pământul.

Ps. 64, 11; Iov 38, 27.

15. Cel ce răsai iarbă dobitoacelor și verdeață spre slujba oamenilor.

Iov 28, 5.

16. Ca să scoată pâine din pământ, și vinul veselește inima omului.

Pilde 31, 6.

17. Ca să veselească fața cu untuldelemn, și pâinea inima omului o întărește.

Jud. 9, 9.

18. Sătură-se-vor lemnele câmpului, chedrii Livanului, pre cari i-ai răsădit, acolo pasările se vor încuibă.

19. Lăcașul Erodiului povățuește pre ele, munții cei înalți cerbilor, piatra scăparea epurilor.

20. Făcut-au luna spre vremi, soarele ș'a cunoscut apusul său.

21. Pus-ai întunerec și s'a făcut noapte, întru aceea vor trece toate hiarele pădurii.

22. Puii leilor răgnind ca să apuce, și să ceară dela Dumnezeu mâncare lor.

Isaia 31, 4.

23. Răsărit-a soarele, și s'au adunat; și în culcușurile lor vor zăceà.

24. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara.

25. Cât s'au mărit lucrurile tale Doamne! Toate întru înțelepciune le-ai făcut; umplutu-s'a pământul de zidirea ta.

Ps. 91, 5; Isaia 6, 3.

26. Marea aceasta este mare și largă; acolo sunt jigării cărora nu este număr.

27. Vietăți mici cu mari; acolo corăbiile umblă.

28. Balaurul acesta, pre care l-ai zidit a-l batjocori pre el, toate către tine așteaptă să le dai lor hrană la bună vreme.

Ps. 144, 16.

29. Dându-le tu lor, vor adunà; deșchizând tu mâna ta, toate se vor umpleà de bunătate.

30. Iar întorcându-ți tu fața ta, se vor turburà; luà-vei duhul lor și se vor sfârși, și în țărâna sa se vor întoarce.

31. Trimite-vei Duhul tău, și se vor zidi, și vei înnoi fața pământului.

32. Fie slava Domnului în veci, veselì-se-va Domnul de lucrurile sale.

Ps. 145, 1.

33. Cel ce caută spre pământ, și-l face pre el de se cutremură; cel ce se atinge de munți și fumegă.

34. Cântà-voiu Domnului în viața mea, cântà-voiu Dumnezeuului meu până ce voiu fi.

35. Îndulcească-se lui vorba mea, și eu mă voiu veselì de Domnul.

36. Lipsească păcătoșii de pre pământ, și cei fărădelege ca să nu fie ei; binecuvintează suflete al meu pre Domnul.

PSALMUL 104.

Pentru mărturisire, ca în chip de viață.

Mărturisiți-vă Domnului, și chemați numele lui, vestiți întru neamuri lucrurile lui.

1 Paral. 16, 8; Ps. 105, 1; Isaia 12, 4, 5.

2. Cântați lui și-l lăudați pre el, spuneți toate minunile lui.

3. Lăudați-vă întru numele cel sfânt al lui; veselească-se inima celor ce caută pre Domnul.

Ps. 33, 3; Isaia 12, 4.

4. Căutați pre Domnul și vă întăriți, căutați fața lui pururea.

5. Aduceți-vă aminte de minunile lui, care au făcut, de minunile lui și de judecățile gurei lui.

6. Sămânța lui Avraam robii lui; fiii lui Iacov, aleșii lui.

7. Acesta este Domnul Dumnezeuul nostru, în tot pământul judecățile lui.

8. Adusu-ș'au aminte în veac de așezământul legii lui, de cuvântul care au poruncit într-o mie de neamuri.

1 Paral. 16, 15.

9. Care au așezat lui Avraam, și jurământul său lui Isaac.

Fac. 17, 2.

10. Și l-au pus pre el lui Iacov spre poruncă, și lui Israil spre legătură veșnică.

1 Paral. 16, 17.

11. Zicând: ție voi da pământul lui Hanaan, funia moștenirii voastre.

Fac. 13, 16.

12. Când erau ei la număr puțini, împruținați și nemernici într'însul.

13. Și au trecut din neam în neam, și dela o împărăție la alt popor.

14. Nu au lăsat om să le facă lor strâmbătate, și au certat pentru dânșii împărați.

15. Nu vă atingeți de unșii mei, și întru prorociei mei nu vicleniți.

1 Paral. 16, 22; Fac. 37, 36; 2 Împ. 1, 14.

16. Și au chemat foamete pre pământ; toată întărirea pâinei o au sfărâmat.

Isaia 3, 1.

17. Trimis-au înaintea lor om, rob s'a vândut Iosif.

Fac. 37, 28, 36; Fac. 45, 4.

18. Smerit-au în obezi picioarele lui, prin fier a trecut sufletul lui, până ce a venit cuvântul lui.

Fac. 39, 20.

19. Cuvântul Domnului l-au aprins pre el, trimis-a împăratul și l-a slobozit pre el, boierul poporului, și l-a lăsat pre el.

20. Pusu-l-a pre el domn casei lui, și boier a toată avuția lui.

Fac. 41, 40.

21. Ca să învețe pre boierii lui ca însuș pre sine, și pre cei bătrâni ai lui să-i înțeleptească.

22. Și a intrat Israil în Eghipet, și Iacov a nemernicit în pământul lui Ham.

Fac. 46, 6.

23. Și au înmulțit pre norodul său foarte, și l-au întărit pre el mai mult decât pre vrăjmașii lui.

Fapt. Ap. 7, 17.

24. Întors-au inima lor, ca să urască pre poporul lui, ca să viclenească întru slugile lui.

25. Trimis-au pre Moisi sluga sa, și pre Aaron pre carele l-au ales luiș.

Eșire 3, 10.

26. Pus-au întru dânșii cuvintele semnelor sale, și ale minunilor sale în pământul lui Ham.

Eșire 7, 9.

27. Trimis-au întunerec și i-a întunecat; căci au amărit cuvintele lui.

28. Întors-au apele lor în sânge, și au omorât peștii lor.

29. Scos-a pământul lor broaște în cămările împăraților lor.

Eșire 8, 6.

30. Zis-au și au venit muscă câinească și mușită în toate hotarele lor.

Eșire 8, 16, 24.

31. Pus-au ploile lor grindină, foc arzând în pământul lor.

32. Și au bătut viile lor și smochinii lor, și au sfărâmat tot lemnul hotarului lor.

33. Zis-au și au venit lăcustă și omidă, căroră nu eră număr.

Eșire 10, 12.

34. Și au mâncat toată iarba în pământul lor, și au mâncat tot rodul pământului lor.

35. Și au bătut pre tot născutul întâiu în pământul lor, pârga a toată osteneala lor.

Eșire 12, 29; Ps. 77, 55.

36. Și i-au scos pre ei cu argint și cu aur, și nu eră întru semințiile lor bolnav.

Eşire 12, 35.

37. Veselitu-s'a Eghipetul întru ieşirea lor, căci căzuse frica lor preste dânşii.

Eşire 12, 33.

38. Întins-au nor spre acoperirea lor, şi foc ca să lumineze lor noaptea.

Eşire 13, 21; 1 Cor. 10, 1.

39. Cerut-au şi au venit cârstei; şi cu pâine cerească i-au săturat pre ei.

Eşire 16, 13.

40. Desfăcut-au piatra şi au curs ape; curs-au întru cele fără de apă râuri.

Num. 20, 11; şi Ps. 77, 15.

41. Că ş'au adus aminte de cuvântul cel sfânt al său, cel către Avraam sluga sa.

Fac. 15, 14.

42. Şi au scos pre poporul său întru bucurie, şi pre cei aleşi ai săi întru veselie.

Eşire 14, 8.

43. Şi le-au dat lor ţările păgânilor, şi ostenelile popoarelor au moştenit.

44. Ca să păzească dreptăţile lui, şi legea lui să caute.

PSALMUL 105.

Aliluia.

Mărturisiţi-vă Domnului că este bun; că în veac este mila lui.

Iudita 13, 21; Ps. 104, 1.

2. Cine va grăi puterile Domnului, auzite va face toate laudele lui.

Sirah 43, 34.

3. Fericiţi cei ce păzesc judecata şi fac dreptate în toată vremea.

4. Adu-ți aminte de noi Doamne într-o bună vrea poporului tău, cercetează-ne pre noi într-o mântuirea ta.

Isaia 38, 3; Neem. 5, 19.

5. Ca să vedem bunătatea aleșilor tăi, să ne veselim într-o veselia neamului tău, și să ne lăudăm cu moștenirea ta.

6. Greșit-am cu părinții noștri, nelegiuit-am, făcut-am strâmbătate.

Esdra 9, 7; Ierem. 3, 24.

7. Părinții noștri în Eghipt n'au înțeles minunile tale, nu ș'au adus aminte de mulțimea milei tale.

Eșire 14, 11, 12; Isaia 64, 6.

8. Și te-au amărât suindu-se la marea Roșie.

9. Și i-au mântuit pre dânșii pentru numele său, ca să cunoască puterea lui.

10. Și au certat marea Roșie și a secăt, și i-au povățuit pre dânșii într-o adânc ca în pustie.

Isaia 63, 13; Eșire 14, 21.

11. Și i-au mântuit pre ei din mâna celui ce îi ură, și i-au izbăvit pre ei din mâna vrăjmașilor.

12. Acoperit-a apa pre cei ce îi necăjea pre ei, nici unul dintr'înșii n'a rămas.

Eșire 14, 28; și 15, 10.

13. Și au crezut cuvântului lui, și au cântat laudei lui.

14. Sânguit-au, uitat-au lucrurile lui, n'au suferit sfatul lui.

15. Și au poftit poftă în pustie, și au ispitit pre Dumnezeu în loc fără de apă.

Num. 11, 4; 1 Cor. 10, 6.

16. Și le-au dat lor cererea lor, trimis-au sațiu în sufletele lor.

Num. 11, 31; Ps. 77, 31.

17. Și au mâniat pre Moisi în tabără, și pre Aaron sfântul Domnului.

Num. 16, 2.

18. S'a deschis pământul și a înghițit pre Datan, și a acoperit într-o adunare pre Aviron.

Num. 16, 27, 32.

19. Și s'a aprins foc întru adunarea lor, văpaie a ars pre păcătoși.

20. Și au făcut vițel în Horiv, și s'au închinat celui cioplit.

Eșire 32, 4.

21. Și au schimbat slava lui întru asemănare de vițel, ce mănâncă iarbă.

Ierem. 2, 11.

22. Și au uitat pre Dumnezeu cel ce i-au mântuit pre dânșii; pre cel ce au făcut mari în Eghipet.

23. Minunate în pământul lui Ham, înfricoșate în marea Roșie.

Eșire 32, 10; A 2 Lege 9, 14.

24. Și au zis să-i piarză pre dânșii, de n'ar fi stătut Moisi cel ales al lui întru zdrobire înaintea lui.

25. Ca să întoarcă mânia lui, ca să nu-i piarză pre ei.

Eșire 32, 10.

26. Și au defăimat pământul cel dorit, n'au crezut cuvântul lui; și au cârtit în sălașele sale, n'au ascultat glasul Domnului.

27. Și au ridicat mâna sa asupra lor, ca să-i surpe pre ei în pustie.

Num. 14, 28.

28. Ca să surpe sămânța lor întru neamuri, și să-i risipească prin țări.

Iezechil 20, 23.

29. Și au jertfit lui Velfegor, și au mâncat jertfele morților.

Num. 25, 3.

30. Și l-au întăritat pre el întru izvodirile sale, și s'a înmulțit întru dânșii căderea.

31. Și a stătut Finees, și l-au îmblânzit, și a încetat bătaea.

Num. 25, 7.

32. Și i s'a socotit lui întru dreptate, în neam și în neam până în veac.

33. Și l-au mâniat pre el la apa prigonirii, și s'a dosădit Moisi pentru dânșii, că au amărit duhul lui.

Num. 25, 10.

34. Și au osebit întru buzele sale, n'a pierdut neamurile care au zis Domnul lor.

35. Și s'au amestecat între păgâni, și au deprins lucrurile lor, și au slujit celor ciopliți ai lor, și li s'au făcut lor spre sminteală.

Jud. 1, 21.

36. Și au jertfit pre fiii săi și pre fetele sale dracilor.

Ierem. 32, 35.

37. Și au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor săi și al fetelor, pre cari i-au jertfit celor ciopliți ai lui Hanaan.

Lev. 17, 7; A 2 Lege 12, 31; 4 Împ. 16, 3; și 21, 6; 2 Paral. 28, 3.

38. Și s'a omorît pământul lor întru sânziuri, și s'au spurcat în faptele lor, și au curvit întru izvodirile lor.

39. Și s'au mâniat cu iuțime Domnul asupra norodului său, și au urît moștenirea sa.

Ps. 77, 65.

40. Și i-au dat pre dânșii în mâinile vrăjmașilor, și i-au stăpânit pre ei cei ce îi urau pre ei.

Jud. 2, 14.

41. Și i-au necăjit pre ei vrăjmașii lor, și i-au împilat supt mâinile lor, de multe ori i-au izbăvit pre dânșii.

42. Iar ei l-au amărit pre el întru sfatul lor, și s'au împilat întru fărădelegile lor.

43. Și au văzut Domnul când se necăjeau ei, când au auzit el rugăciunea lor.

44. Și s'au adus aminte de așezământul de lege al său, și s'au căit după mulțimea milei sale.

A 2 Lege 30, 1.

45. Și i-au dat pre ei spre milostivire înaintea tuturor celor ce i-au robat pre dânșii.

46. Mântuește-ne pre noi Doamne Dumnezeuul nostru, și ne adună din neamuri.

A 2 Lege 30, 3; Neemia 1, 9.

47. Ca să ne mărturisim numelui tău celui sfânt, ca să ne fălim întru lauda ta.

48. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israil, din veac și până în veac, și va zice tot norodul: fie, fie.

PSALMUL 106.

Aliluia.

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila lui.

1 Paral. 16, 34.

2. Să zică cei mântuiți dela Domnul, pre care i-au izbăvit din mâna vrăjmașului, și din țări i-au adunat pre dânșii.

3. Dela răsărituri și dela apusuri și dela miazănoapte și dela mare.

4. Rătăcit-au în pustie fără de apă; calea cetăței cei de lăcuit n'au aflat.

5. Flămânzind și însetând, sufletul lor într'înșii se sfârșă.

6. Și au strigat către Domnul, când se necăjeau ei, și din nevoile lor i-au izbăvit pre ei.

7. Și i-au povățuit pre ei la cale dreaptă, ca să meargă în cetatea cea de lăcuit.

8. Mărturisească-se Domnului milele lui, și minunile lui fiilor oamenilor.

9. Că au săturat suflet deșert, și suflet flămând au umplut de bunătați.

Ps. 145, 7.

10. Pre cei ce ședeau întru întunec și în umbra morții, pre cei ferecați cu sărăcia și cu fier.

11. Că au amărît cuvintele lui Dumnezeu, și sfatul celui prea înalt l-au întăritat.

A 2 Lege 31, 20.

12. Și s'au împilat întru ostenele inimile lor, slăbit-au și nu eră cine să le ajute.

13. Și au strigat către Domnul când se necăjeau ei, și din nevoile lor i-au mântuit pre dânșii.

14. Și i-au scos pre ei dintru întunerec și din umbra morței, și legăturile lor le-au rumpt.

15. Mărturisească-se Domnului milele lui, și minunile lui fiilor oamenilor.

16. Că au sfărâmat porți de aramă, și zăvoare de fier au frânt.

17. Sprijinitu-i-au pre ei din calea fărădelegei lor, că pentru fărădelegile lor s'au împilat.

18. Toată mâncarea o a urât suflelul lor; și s'au apropiat până la porțile morții.

Iov 33, 20.

19. Și au strigat către Domnul când se necăjeau ei, și din nevoile lor i-au mântuit pre dânșii.

20. Trimis-au cuvântul său, și i-au vindecat pre ei, și i-au scos din stricăciunile lor.

21. Mărturisească-se Domnului milele lui, și minunile lui fiilor oamenilor.

22. Și să jertfească lui jertfă de laudă, și să vestească lucrurile lui întru bucurie.

Ps. 49, 15, 24.

23. Cei ce se pogoară la mare în vase, cei ce fac lucrare în ape multe.

24. Aceia au văzut lucrurile Domnului, și minunile lui întru adânc.

25. Zis-au, și au stătit duhul viforului, și s'au înălțat valurile ei.

26. Se suie până la ceruri și se pogoară până la adâncuri; sufletul lor întru răutăți se topiă.

27. Turburatu-s'au, clătitu-s'au ca cel ce se îmbată, și toată înțelepciunea lor s'a înghițit.

Ps. 59, 2.

28. Și au strigat către Domnul când se necăjeau ei, și din nevoile lor i-au scos pre dânșii.

29. Și au poruncit viforului, și a stăut într-o liniște, și au încetat valurile ei.

30. Și s'au veselit căci s'au alinat; și i-au povățuit pre dânsii la limanul voiei lui.

31. Mărturisească-se Domnului milele lui, și minunile lui fiilor oamenilor.

32. Să-l înalțe pre dânsul într-o adunarea poporului, și în scaunul bătrânilor să-l laude pre el.

33. Pus-au râurile într-o pustiire, curgerile apelor într-o sete.

34. Pământul cel roditor într-o sărătură de răutatea celor ce lăcuesc pre dânsul.

Ierem. 17, 6; și 12, 4.

35. Pus-au pustiul într-o iezer de apă, și pământul cel fără de apă, într-o curgeri de ape.

Isaia 41, 18.

36. Și au sălășluit acolo pre cei flămânzi; și au așezat cetăți de lăcuit.

37. Și au semănat țarine, și au sădit vie, și au făcut rod de sămânță.

38. Și i-au binecuvântat pre ei, și s'au înmulțit foarte; și dobitoacele lor nu le-au împutinat.

39. Și s'au împutinat, și s'au dosădit de necazul relelor și de durere.

40. Vărsatu-s'au urgisire preste boierii lor, și i-au făcut pre ei să rățăcească în loc neumblat, și nu în cale.

Iov 12, 21.

41. Și au ajutat săracului din sărăcie, și i-au pus pre ei ca pre niște oi de moștenire.

Ps. 112, 6.

42. Vedeà-vor dreptii și se vor veseli, și toată fărădelegea își va astupă gura sa.

Iov 22, 19.

43. Cine este înțelept, și va păzi acestea, și va pricepe milele Domnului.

PSALMUL 107.

Cântare lui David.

Gata este inima mea Dumnezeu, gata este inima mea, cântă-voi și voi lauda întru mărirea mea.

2. Deșteaptă-te mărirea mea, deșteaptă-te psaltire și alăută; deșteaptă-mă-voi dimineața.

3. Mărturisă-mă-voi ție întru popoare Doamne, cântă-voi ție întru neamuri.

Ps. 56, 12.

4. Că mare este deasupra cerurilor mila ta, și până la nori adevărul tău.

Ps. 35, 6.

5. Înălță-te preste ceruri Dumnezeu, și preste tot pământul slava ta, pentru ca să se izbăvească cei iubiți ai tăi.

6. Mântuește cu dreapta ta, și mă auzi, Dumnezeu au grăit în cel sfânt al său.

Ps. 59, 6.

7. Înălță-mă-voi și voi împărți Sichemu, și valea lăcașurilor voi măsura.

8. Al meu este Galaad, și al meu este Manas, și Efraim sprijinirea capului meu.

9. Iuda împăratul meu, Moav căldarea nădejdei mele.

10. Spre Idumeia voi pune încălțăminte, mie cei de alt neam s'au supus.

11. Cine mă va duce la cetatea îngrăditei? Sau cine mă va povățui până la Idumeia?

12. Au nu tu Dumnezeu, cel ce ne-ai lepădat pre noi? Și au nu vei ieși Dumnezeu întru puterile noastre?

13. Dă-ne nouă ajutor din necaz, și deșartă este mântuirea omului.

Ps. 59, 12.

14. Întru Dumnezeu vom face putere, și el va urgisi pre vrăjmașii noștri.

PSALMUL 108.

Întru sfârșit, lui David.

Dumnezeule lauda mea să nu o taci, că gura păcătosului și gura vicleanului asupra mea s'au deschis.

Ps. 56, 10.

2. Grăit-au împotiva mea cu limbă vicleană, și cu cuvinte de urîciune m'au încunjurat, și s'au luptat cu mine în zadar.

Ps. 68, 5.

3. În loc ca să mă iubească, mă clevetiau, iar eu mă rugam.

4. Și au pus împotiva mea rele în loc de bune, și urîciune în locul iubirii mele.

Ps. 34, 11.

5. Pune preste dânsul pre cel păcătos, și diavolul să stea deadreapta lui.

6. Când se va judecă el, să iasă osândit. Și rugăciunea lui să se facă întru păcat.

7. Fie zilele lui puține, și episcopia lui să o ia altul.

Fap. Ap. 1, 20.

8. Să fie feciorii lui săraci și femeia lui văduvă.

Iov 20, 10.

9. Mișcându-se să se mute fiii lui, și să ceară; să se scoată din curțile casei lor.

Ierem. 18, 21.

10. Să scurme datornicul toate câte sunt ale lui, și să jefuiască streinii ostenelele lui.

11. Să nu-i fie lui sprijinitor, nici să fie milostivilor spre săracii lui.

12. Să fie feciorii lui întru pierzare, într'un neam să se stingă numele lui.

Ps. 20, 11.

13. Pomenească-se fărădelegea părinților lui înaintea Domnului, și păcatul maicei lui să nu se șteargă.

14. Să fie înaintea Domnului pururea, și să piară după pământ pomenirea lor, pentrucă nu ș'au adus aminte a face milă.

15. Și au gonit pre omul cel sărac și mișel și umilit la inimă, ca să-l omoare.

Ps. 68, 30.

16. Și a iubit blestemul, și-i va veni lui; și n'a voit binecuvântarea, și se va depărta dela dânsul.

17. Și s'a îmbrăcat cu blestemul ca cu o haină, și a intrat ca apa în mațele lui, și ca untuldelemn în oasele lui.

18. Să-i fie lui ca o haină cu care se îmbracă, și ca un brâu cu carele pururea se încinge.

19. Acesta este lucrul al celor ce mă clevesc pre mine la Domnul, și al celor ce grăesc rele asupra sufletului meu.

20. Și tu Doamne, Doamne, fă cu mine pentru numele tău, că bună este mila ta.

21. Izbăvește-mă, că sărac și mișel sunt eu, și inima mea s'a turburat înlăuntrul meu.

22. Ca umbra când se abate ea m'am luat în laturi, scuturatu-m'am ca lăcustele.

Ps. 101, 12.

23. Genunchile mele au slăbit de post, și carnea mea s'a schimbat pentru untuldelemn.

24. Și eu m'am făcut ocară lor, văzutu-m'au, clătit-au cu capetele lor.

Ps. 21, 7; și 68, 13.

25. Ajută-mi mie Doamne Dumnezeul meu; și mă mântuește după mila ta.

Ps. 21, 21.

26. Și să cunoască, că mâna ta este aceasta, și tu Doamne o ai făcut pre dânsa.

27. Blesemă-vor ei, și tu vei binecuvânta; cei ce se scoală asupra mea să se rușineze, iar sluga ta se va veseli.

28. Îmbrace-se cei ce mă clevesc pre mine în ocară, și să se învelească ca și cu un veșmânt cu rușinea sa.

29. Mărturisì-mă-voiu Domnului foarte cu gura mea, și în mijlocul a multora voiù lăudà pre el.

30. Că au stătit deadreapta săracului, ca să mântuiască de cei ce gonesc sufletul meu.

Ps. 15, 8; și 109, 6.

PSALMUL 109.

Lui David.

Zis-au Domnul Domnului meu: șezi deadreapta mea.

2. Până ce voiù pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

Mat. 22, 43.

3. Toiagul puterei va trimite ție Domnul din Sion, și vei birui în mijlocul vrăjmașilor tăi.

Fapt. Ap. 1, 8; Isaia 60, 5, 1 Cor. 15, 25.

4. Cu tine este începătura în ziua puterei tale, întru strălucirile sfinților tăi; din pân-tece mai nainte de luceafăr te-am născut.

Evrei 1, 13; și 10, 13.

5. Juratu-s'au Domnul, și nu-i va păreà rău; tu ești preot în veac după rânduiala lui Melhisedec.

Evrei 5, 6; 7, 17.

6. Domnul este deadreapta ta; sfărâmat-au în ziua mâniei sale împărați.

Ps. 2, 11; 15, 8; și Ps. 67, 22.

7. Judecà-va întru neamuri, plinì-va căderile, zdrobì-va capete pre pământ ale multora.

8. Din pâriu pre cale va beà, pentru aceasta va înălțà capul.

Ps. 26, 10.

PSALMUL 110.

Aliluia.

Mărturisî-mă-voiu ție Doamne, cu toată inima mea, în sfatul celor drepte și în adunare.

2. Mari sunt lucrurile Domnului, dovedite întru toate voile lui.

3. Mărturisire și mare cuviință este lucrul lui; și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

Ps. 111, 3, 8.

4. Pomenire au făcut minunilor sale. Milostivul și înduratul Domnul, hrană au dat celor ce se tem de dânsul.

5. Aduce'și-va aminte în veac de așezământul de lege al său; tăria lucrurilor sale o au vestit poporului său.

6. Ca să le dea lor moștenirea neamurilor; lucrurile mâinilor lui, adevărul și judecata.

7. Credincioase sunt toate poruncile lui, întărite în veacul veacului, făcute întru adevăr și întru dreptare.

8. Izbăvire au trimis poporului său; poruncit-au în veac așezământul de lege al său.

Ecles. 12, 13.

9. Sfânt și înfricoșat este numele lui; începătura înțelepciunii este frica Domnului.

Pilde 1, 7; și 9; 10; Sirah 1, 17; A 2 Lege 4, 6.

10. Și înțelegerea bună este tuturor celor ce o fac pre dânsa; lauda lui rămâne în veacul veacului.

Iov 28, 28.

PSALMUL 111.

Lui David, înțelegerea lui Agheu și a Zahariei.

Fericit bărbatul carele se teme de Domnul; întru poruncile lui va voi foarte.

Ps. 1, 1, 2.

2. Puternică pre pământ va fi sămânța lui, neamul dreptilor se va binecuvânta.

Pilde 20, 7.

3. Mărire și bogăție în casa lui; și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

Ps. 110, 3.

4. Răsărit-a întru întunerec lumină dreptilor, cel milostiv, îndurat și drept.

Pilde 13, 9.

5. Bun este bărbatul carele se îndură și împrumutează; tocmi-va cuvintele sale la judecată; că în veac nu se va clăti.

Lucà 6, 35; A 2 Lege 28, 12; Ps. 36, 25, 26.

6. Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

Pilde 10, 7.

7. Gata este inima lui a nădăjdui întru Domnul; întăritu-s'a inima lui, nu se va teme, până ce va privi asupra vrăjmașilor săi.

8. Risipit-au, dat-au săracilor; dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

Ps. 36, 26; și 110, 3; 2 Cor. 9, 9.

9. Cornul lui se va înălța întru mărire, păcătosul va vedeà și se va mânià; cu dinții săi va scrâjni și se va topi; pofta păcătosului va pieri.

Pilde 11, 24.

PSALMUL 112.

Aliluia.

Lăudați tineri pre Domnul, lăudați numele Domnului.

2. Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac.

3. Dela răsăriturile soarelui până la apusuri, lădat este numele Domnului.

Mal. 1, 11.

4. Înalt este preste toate neamurile Domnul, preste ceruri este slava lui.

5. Cine este ca Domnul Dumnezeuul nostru? Cel ce lăcuește întru cele înalte, și spre cele smerite privește, în cer și pre pământ.

Ps. 137, 7.

6. Cel ce scoală dela pământ pre cel sărac, și din gunoiu ridică pre cel mișel.

Ps. 106, 41.

7. Ca să-l așeze pre el cu boierii, cu boierii poporului său, cel ce face a lăcuî cea stearpă în casă, maica ce se veselește de feciori.

1 Împ. 2, 5.

PSALMUL 113.

Aliluia.

Întru ieșirea lui Israil din Eghipet, a casei lui Iacov din popor varvar.

Eșire 12, 41; și 13, 3.

2. Făcutu-s'au ludeia sfințirea lui, Israil stăpânirea lui.

Ierem. 2, 3.

3. Marea a văzut și a fugit; Iordanul s'a întors înapoi.

Eșire 14, 22; Isus Navî 3, 16; Ps. 77, 16; Evr. 11, 29.

4. Munții au săltat ca berbecii, și dealurile ca miei oilor.

5. Ce este ție mare, că ai fugit? Și tu Iordane, că te-ai întors înapoi?

6. Munți, că ați săltat ca berbecii, și dealuri ca miei oilor?

Jud. 5, 5.

7. De fața Domnului s'a clătit pământul, de fața Dumnezeuului lui Iacov.

8. Acelui ce au întors piatra în iazer de apă, și cea vârtoasă în izvoare de ape.

Num. 20, 11; Isaia 48, 21; Eșire 17, 6; 1 Cor. 10, 4.

9. Nu nouă Doamne, nu nouă, ci numelui tău dă slavă.

10. Pentru mila ta și adevărul tău, ca nu cândvă să zică neamurile: unde este Dumnezeuul lor.

11. Iar Dumnezeu nostru în cer și pre pământ; toate câte au vrut au făcut.

Ps. 135, 5-10.

12. Idolii păgânilor, argint și aur; lucruri de mâini omenești.

Ps. 134, 30.

13. Gură au, și nu vor grăi; ochi au, și nu vor vedea; urechi au, și nu vor auzi; nări au, și nu vor mirosi,

Ps. 134, 31-34; Ierem. 10, 4.

14. Mâini au, și nu vor pipăi; picioare au, și nu vor umbla; nu vor glăsuî cu gâtlejul lor.

15. Asemenea lor să fie cei ce îi fac pre ei, și toți cei ce nădăjduesc spre dânșii.

Ps. 134, 35; Isaia 44, 11.

16. Casa lui Israil a nădăjduit spre Domnul; ajutorul și scutitorul lor este.

17. Casa lui Aaron a nădăjduit spre Domnul; ajutorul și scutitorul lor este.

18. Cei ce se tem de Domnul, au nădăjduit spre Domnul; ajutorul și scutitorul lor este.

Ps. 117, 4.

19. Domnul pomenindu-ne pre noi, ne-au binecuvântat.

20. Binecuvântat-au casa lui Israil, binecuvântat-au casa lui Aaron.

21. Binecuvântat-au pre cei ce se tem de Domnul, pre cei mici cu cei mari.

22. Aduge Domnul spre voi, spre voi și spre fiii voștri.

23. Binecuvântați sunteți voi Domnului, celui ce au făcut cerul și pământul.

3 Împ. 8, 27; Isaia 66, 1.

24. Cerul cerului Domnului; iar pământul l-au dat fiilor oamenilor.

25. Nu cei morți te vor lăuda Doamne, nici toți cei ce se pogoară în iad.

Ps. 6, 5; și 29, 9; 87, 11; 117, 17; Varuh 2, 17.

26. Ci noi cei vii bine vom cuvânta pre Domnul de acum și până în veac.

PSALMUL 114.

Aliluia.

Iubit-am, că va auzi Domnul glasul rugăciunii mele.

2. Că au plecat urechea sa mie, și în zilele mele îl voi chema.

3. Cuprinsu-m'au durerile morții, primejdiile iadului m'au aflat.

Ps. 17, 6.

4. Necaz și durere am aflat, și numele Domnului am chemat.

5. O Doamne izbăvește sufletul meu; milostiv este Domnul și drept și Dumnezeuul nostru miluește.

6. Cel ce păzește pe princi Domnul, smeritu-m'am și m'au mântuit.

7. Întoarce-te suflete al meu la odihna ta; că Domnul bine au făcut ție.

8. Că au scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi și picioarele mele din alunecare.

9. Bine voi plăcea înaintea Domnului în laturea celor vii.

PSALMUL 115.

Aliluia.

Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m'am smerit foarte.

2 Cor. 4, 13.

2. Și eu am zis într-o uimire mea: tot omul este mincinos.

Rom. 3, 4.

3. Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate care mi-au dat mie?

4. Paharul mântuirii voi lua, și numele Domnului voi chema.

5. Rugăciunile mele Domnului voi da înaintea a tot poporului lui; scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor lui.

6. O Doamne, eu sluga ta, eu sluga ta și fiul slujniciei tale.

Ps. 118, 125.

7. Rupt-ai legăturile mele; ție voi jertfi jertfă de laudă, și întru numele Domnului voi chema.

8. Rugăciunile mele Domnului voi da, înaintea a tot norodului lui, în curțile casei Domnului, în mijlocul tău Ierusalime.

PSALMUL 116.

Aliluia.

Lăudați pre Domnul toate neamurile, lăudați-l pre el toate popoarele.

Rom. 15, 11.

2. Că s'a întărit mila lui preste noi, și adevărul Domnului rămâne în veac.

PSALMUL 117.

Aliluia.

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila lui.

1 Paral. 16, 8; Ps. 99, 4.

2. Zică dar casa lui Israil că este bun; că în veac este mila lui.

3. Zică casa lui Aaron, că este bun; că în veac este mila lui.

4. Zică toți cei ce se tem de Domnul, că este bun; că în veac este mila lui.

Ps. 113, 18.

5. Din necaz am chemat pre Domnul, și m'au auzit într-o desfățare.

6. Domnul este mie ajutor, și nu mă voi teme, ce-mi va face mie omul?

Ps. 55, 4; 119, 1; Ps. 3, 6 și 22, 4; Evrei 13, 6.

7. Domnul este mie ajutor, și eu voi privi asupra vrăjmașilor mei.

Ps. 53, 7.

8. Bine este a nădăjdui spre Domnul, decât a nădăjdui spre om.

9. Bine este a nădăjdui spre Domnul, decât a nădăjdui spre boieri.

Ps. 61, 8, 9.

10. Toate neamurile m'au încunjurat, și într-o numele Domnului i-am înfrânt pre ei.

11. Încunjurând m'au încunjurat, și într-o numele Domnului i-am înfrânt pre ei.

Ps. 142, 13.

12. Încunjuratu-m'au ca albinele fagurul, și s'au aprins ca focul în spini, și într-o numele Domnului i-am biruit pre ei.

A 2 Lege 1, 44.

13. Împins fiind, m'am povîrnit să caz, și Domnul m'au sprijinit.

14. Tăria mea și lauda mea este Domnul, și s'au făcut mie spre mîntuire.

Eșire 15, 2; Ps. 49, 15; Isaia 12, 2.

15. Glas de bucurie și de mîntuire în corturile dreptilor.

16. Dreapta Domnului a făcut putere, dreapta Domnului m'a înălțat, dreapta Domnului a făcut putere.

17. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi povesti lucrurile Domnului.

Ps. 6, 5 și 87, 11; 53, 6; Ps. 118, 175.

18. Certând m'au certat Domnul, și morții nu m'au dat.

19. Deschide-ți mie porțile dreptății, și intrînd într'însele mă voi mărturisi Domnului; aceasta este poarta Domnului,

dreptii vor intra într'însa.

Isaia 26, 2.

20. Mărturisî-mă-voiu ție, că m'ai auzit, și te-ai făcut mie spre mântuire.

21. Piatra, care nu o au socotit ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului.

Isaia 28, 16; Mat. 21, 42.

22. Dela Domnul s'au făcut aceasta, și este minunată întru ochii noștri.

23. Aceasta este ziua care o au făcut Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'însa.

Isaia 28, 16; Fapt. 4, 11.

24. O Doamne mântuește! O Doamne sporește! Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului.

Rom. 9, 33.

25. Binecuvântat-am pre voi din casa Domnului, Dumnezeu este Domnul și s'au arătat nouă.

26. Tocmiți sărbătoare întru cele frumoase, până la cornurile altarului.

27. Dumnezeul meu ești tu, și mă voiu mărturisî ție; Dumnezeul meu ești tu și te voiu înălța.

28. Mărturisî-mă-voiu ție că m'ai auzit, și te-ai făcut mie spre mântuire.

29. Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila lui.

PSALMUL 118.

Aliluia.

Fericiți cei fără prihană în cale, carii umblă în legea Domnului.

2. Fericiți cei ce cearcă mărturiile lui, cu toată inima vor căută pre dânsul.

Ps. 1, 1, 2; Pilde 8, 32.

3. Că nu cei ce lucrează fărădelege, în căile lui au umblat.

4. Tu ai poruncit poruncile tale, ca să le păzească foarte.

5. O de s'ar îndreptă căile mele, să păzească îndreptările tale!

6. Atuncea nu mă voi rușina, când voi căuta spre toate poruncile tale.

Isaia 51, 7.

7. Mărturisî-mă-voiu ție întru îndreptarea inimii, ca să mă învâț judecățile dreptății tale.

8. Îndreptările tale voi păzi, nu mă părăsî până în sfârșit.

9. Întru ce'ș va îndreptă tânărul calea sa; când va păzi cuvintele tale.

10. Cu toată inima mea te-am căutat pre tine, să nu mă lepezi dela poruncile tale.

11. Întru inima mea am ascuns cuvintele tale, ca să nu greșesc ție.

12. Bine ești cuvântat Doamne, învață-mă îndreptările tale.

13. Cu buzele mele am vestit toate judecățile gurii tale.

14. În calea mărturiilor tale m'am desfătat, ca întru toată bogăția.

15. Întru poruncile tale mă voi deprinde, și voi cunoaște căile tale.

16. Întru îndreptările tale voi cugeta, nu voi uita cuvintele tale.

17. Răsplătește robului tău, viează-mă și voi păzi cuvintele tale.

18. Descopere ochii mei și voi cunoaște minunile din legea ta.

Efes. 1, 18.

19. Nemernic sunt eu pre pământ, să nu ascunzi dela mine poruncile tale.

Ps. 38, 17.

20. Iubit-a sufletul meu, ca să dorească de judecățile tale în toată vremea.

21. Certat-ai pre cei mândri; blestemați cei ce se abat dela poruncile tale.

22. Iă dela mine ocară și defăimarea, că mărturiile tale am căutat.

23. Pentrucă au șezut boierii, și asupra mea cleветеau; iar robul tău se învăță îndreptările tale.

24. Că mărturiile tale cugetarea mea este; și sfaturile mele îndreptările tale.

25. Lipitu-s'a de pământ sufletul meu; viază-mă după cuvântul tău.

Ps. 43, 27.

26. Căile mele le-am mărturisit și m'ai auzit; învață-mă îndreptările tale.

27. Calea îndreptărilor tale fă să o înțeleg; și mă voiu deprinde întru minunile tale.

28. Dormitat-a sufletul meu de trândăvie; întărește-mă întru cuvintele tale.

29. Calea nedreptății depărtează-o dela mine, și cu legea ta mă miluește.

30. Calea adevărului am ales, și judecățile tale n'am uitat.

Ps. 18, 8.

31. Lipitu-m'am de mărturiile tale Doamne, nu mă rușină.

32. Pre calea poruncilor tale am alergat; când ai desfătat inima mea.

33. Lege pune mie Doamne în calea îndreptărilor tale, și o voiu căută pre dânsa totdeauna.

34. Înțelepțește-mă și voiu căută legea ta; și o voiu păzi pre ea cu toată inima mea.

35. Povățuește-mă în cărarea poruncilor tale, că aceea am voit.

36. Pleacă inima mea la mărturiile tale, și nu la lăcomie.

37. Întoarce ochii mei să nu vază deșertăciune; în calea ta mă viază.

38. Pune robului tău cuvântul tău întru frica ta.

39. Șterge ocară mea de care îmi pare rău, că judecățile tale sunt bune.

40. Iată am dorit de poruncile tale, întru dreptatea ta mă viază.

Ps. 18, 9.

41. Și să vie preste mine mila ta Doamne, mântuirea ta după cuvântul tău.

42. Și voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădărdit întru cuvintele tale.

43. Și să nu ei din gura mea cuvântul adevărului până în sfârșit; că întru judecățile tale am nădărdit.

44. Și voi păzi legea ta pururea în veac, și în veacul veacului.

45. Și am umblat întru lărgime; că poruncile tale am căutat.

46. Și am grăit întru mărturiile tale înaintea împăraților, și nu m'am rușinat.

47. Și am cugetat la poruncile tale, care le-am iubit foarte.

48. Și am ridicat mâinile mele spre poruncile tale, care le-am iubit, și m'am deprins întru îndreptările tale.

49. Pomeniște cuvintele tale robului tău, de care mi-ai dat nădejde.

50. Aceasta m'a mângâiat întru smerenia mea, că cuvântul tău m'a înviat.

51. Cei mândri au făcut călcare de lege foarte; iar eu dela legea ta nu m'am abătut.

52. Adusu-mi-am aminte de judecățile tale cele din veac Doamne, și m'am mângâiat.

53. Mâhnire m'a cuprins despre cei păcătoși, cari părăsesc legea ta.

54. Lăudate erau de mine îndreptările tale, în locul nemernicii mele.

55. Adusu-mi-am aminte noaptea de numele tău Doamne, și am păzit legea ta.

56. Aceasta s'a făcut mie, că îndreptările tale am căutat.
57. Partea mea ești Doamne, zis-am să păzesc legea ta.
58. Rugatu-m'am feții tale cu toată inima mea; miluește-mă după cuvântul tău.
59. Cugetat-am la căile tale, și am întors picioarele mele la mărturiile tale.

Plâng. 3, 39.

60. Gătitu-m'am și nu m'am turburat a păzi poruncile tale.

61. Funiile păcătoșilor s'au înfășurat împrejurul meu, și legea ta n'am uitat.

62. În miezul nopții m'am sculat, să mă mărturisesc ție, spre judecățile dreptății tale.

63. Părtaș sunt eu tuturor celor ce să tem de tine, și celor ce păzesc poruncile tale.

Ps. 100, 8.

64. De mila ta Doamne este plin pământul, îndreptările tale mă învață.

Ps. 35, 5.

65. Bunătate ai făcut cu robul tău Doamne, după cuvântul tău.

66. Bunătate și învățătură și cunoștință mă învață; că poruncile tale am crezut.

67. Mai nainte de ce m'am smerit eu am greșit; pentru aceasta cuvântul tău am păzit.

68. Bun ești Doamne, și întru bunătatea ta mă învață îndreptările tale.

69. Înmulțitu-s'a asupra mea nedreptatea mândrilor; iar eu cu toată inima voi cercă poruncile tale.

70. Închegatu-s'a ca laptele inima lor; iar eu la legea ta am cugetat.

71. Bine este mie că m'ai smerit, ca să mă învăț îndreptările tale.

72. Bună este mie legea gurii tale, mai vârtos decât mii de aur și de argint.

Iov 22, 22; Pilde 16, 16.

Măinile tale m'au făcut și m'au zidit, înțelepțește-mă și mă voi învăța poruncile tale.

Iov 10, 9.

74. Cei ce se tem de tine mă vor vede, și se vor veseli, că întru cuvintele tale am nădăjduit.

75. Cunosc-am Doamne că drepte sunt judecățile tale, și întru adevăr m'ai smerit.

Ps. 32, 4; 44, 9 și 35, 6.

76. Facă-se dar mila ta ca să mă mângâe, după cuvântul tău robului tău.

77. Să-mi vie mie îndurările tale, și voi fi viu; că legea ta cugetarea mea este.

78. Să se rușineze cei mândri, că cu nedreptate au făcut fărădelege asupra mea; iar eu mă voi învăța întru poruncile tale.

79. Să mă întorcă pre mine cei ce se tem de tine, și cei ce cunosc mărturiile tale.

80. Fie inima mea fără prihană întru îndreptările tale, ca să nu mă rușinez.

81. Stinge-se spre mântuirea ta sufletul meu; întru cuvintele tale am nădăjduit.

82. Sfârșitu-s'au ochii mei întru cuvântul tău, zicând: când mă vei mângâia?

Ps. 68, 4.

83. Că m'am făcut ca un foale în brumă; îndreptările tale nu le-am uitat.

Plâng. 5, 10.

84. Câte sunt zilele robului tău? Când vei face mie judecată de către cei ce mă gonesc?

85. Spusu-mi-au mie călcătorii de lege bârfele; ci nu sunt ca legea ta Doamne.

86. Toate poruncile tale sunt adevărul; fără dreptate m'au gonit, ajută-mi.

87. Puțin de nu m'au sfârșit pre mine pre pământ; iar eu n'am părăsit poruncile tale.

88. După mila ta viează-mă; și voiu păzi mărturiile gurei tale.

89. În veac Doamne cuvântul tău rămâne în cer.

90. În neam și în neam adevărul tău; întemeiat-ai pământul și rămâne.

91. Cu rânduiala ta rămâne ziua; că toate sunt slujitoare ție.

Ps. 103, 5.

92. Că de n'ar fi fost legea ta gândirea mea, atuncea aş fi pierit întru smerenia mea.

93. În veac nu voi uita îndreptările tale, că într'însele m'ai viat.

Al tău sunt eu mântuește-mă, că îndreptările tale am căutat.

95. Pre mine m'au aşteptat păcătoşii să mă piarză, mărturiile tale am cunoscut.

96. A tot sfârşitul am văzut sfârşit, desfătată este porunca ta foarte.

97. Cât am iubit legea ta Doamne, toată ziua gândirea mea este.

98. Mai mult decât pre vrăjmaşii mei m'ai înţeleptit cu porunca ta, că în veac a mea este.

99. Mai mult decât toţi cei ce mă învaţă am înţeles; că mărturiile tale gândirea mea este.

100. Mai mult decât cei bătrâni am priceput, că poruncile tale am căutat.

101. Despre toată calea rea am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele tale.

102. Dela judecăţile tale nu m'am abătut, că tu ai pus lege mie.

103. Cât sunt de dulci gâtlejului meu cuvintele tale, mai mult decât mierea gurei mele.

104. Din poruncile tale am cunoscut, pentru aceasta am urât toată calea nedreptăţii.

105. Făclie picioarelor mele este legea ta, și luminează cărărilor mele.

2 Petr. 1, 19.

106. Juratu-m'am și am pus ca să păzesc judecățile dreptății tale.

107. Smeritu-m'am până în sfârșit Doamne, viează-mă după cuvântul tău.

108. Cele de bună voie ale gurei mele bine le voește Doamne, și judecățile tale mă învață.

109. Sufletul meu în mâinile tale este pururea, și legea ta n'am uitat.

110. Pus-au păcătoșii cursă mie, și dela poruncile tale n'am rătăcit.

111. Moștenit-am mărturiile tale în veac; că bucurie inimei mele sunt.

112. Plecat-am inima mea ca să facă îndreptările tale în veac, pentru răsplătire.

113. Pre călcătorii de lege i-am urât, și legea ta am iubit.

Ps. 25, 4; și 100, 4.

114. Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești tu; întru cuvintele tale am nădărduit.

115. Depărtați-vă dela mine cei ce vicleniți, și voiui cercă poruncile Dumnezeului meu.

Ps. 107, 7.

116. Apără-mă după cuvântul tău și mă viează; și nu mă rușină pre mine dela așteptarea mea.

117. Ajută-mi și mă voiui mântui; și voiui cugetă întru îndreptările tale pururea.

118. Defăimat-ai pre toți cei ce se depărtează dela îndreptările tale, că nedrept este gândul lor.

119. Călcători de lege am socotit pre toți păcătoșii pământului, pentru aceasta am iubit mărturiile tale.

120. Pătrunde cu frica ta cărnurile mele, că de judecățile tale m'am temut.

121. Făcut-am judecată și dreptate; nu mă da pre mine celor ce-mi fac strâmbătate.

122. Primește pre robul tău întru bunătate, ca să nu mă clevetească cei mândri.

123. Ochii mei s'au stins spre mântuirea ta, și spre cuvântul dreptății tale.

124. Fă cu robul tău duple mila ta, și întru îndreptările tale mă învață.

125. Robul tău sunt eu, înțelepțește-mă și voi cunoaște mărturiile tale.

Ps. 115, 6.

126. Vremea este a face Domnului; stricat-au legea ta.

127. Pentru aceasta am iubit poruncile tale, mai mult decât aurul și topazia.

Pilde 8, 11.

128. Pentru aceasta spre toate poruncile tale m'am îndreptat; toată calea nedreaptă am urât.

129. Minunate sunt mărturiile tale; pentru aceasta le-a cercat pre ele sufletul meu.

130. Arătarea cuvintelor tale luminează, și înțelepțește pre prunci.

131. Gura mea am deschis, și am tras duh, că de poruncile tale am dorit.

Caută spre mine și mă miluește, după judecata celor ce iubesc numele tău.

133. Pașii mei îndreptează-i după cuvântul tău, și să nu mă stăpânească toată fărădelegea.

Efes. 6, 13.

134. Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor; și voi păzi poruncile tale.

135. Fața ta arată-o preste robul tău, și mă învață îndreptările tale.

Ps. 4, 6.

136. Izvoare de apă au izvorât ochii mei, pentrucă n'am păzit legea ta.

Ierem. 9, 1; Plâng. 3, 47.

137. Drept ești Doamne, și drepte sunt judecățile tale.

138. Poruncit-ai dreptatea a fi mărturiile tale, și adevărul foarte.

139. Topitu-m'a râvnirea ta, că au uitat cuvintele tale vrăjmașii mei.

Ps. 68, 11.

140. Cu foc lămurit este cuvântul tău foarte, și robul tău l-a iubit pre el.

Ps. 11, 6; Pild. 30, 5.

141. Mai tânăr sunt eu și defăimat, îndreptările tale nu le-am uitat.

142. Dreptatea ta este dreptate în veac, și legea ta adevărul.

143. Necazuri și nevoi m'au aflat; poruncile tale sunt gândirea mea.

144. Drepte sunt mărturiile tale în veac; înțelepțește-mă și voi fi viu.

145. Strigat-am cu toată inima mea, auzi-mă Doamne, îndreptările tale voiu căută.

146. Strigat-am către tine, mântuește-mă; și voiu păzi mărturiile tale.

Ps. 129, 5.

147. Apucat-am înainte fără de vreme, și am strigat; întru cuvintele tale am nădăduit.

148. Întâmpinat-au ochii mei către dimineață, ca să cuget la cuvintele tale.

149. Glasul meu auzi-l Doamne după mila ta; după judecata ta mă viază.

150. Apropiatu-s'au cei ce mă goniau fărădelege; și dela legea ta s'au depărtat.

151. Aproape ești tu Doamne, și toate căile tale sunt adevărul.

Ps. 144, 19.

152. Din început am cunoscut dintru mărturiile tale, că în veac le-ai întemeiat pre ele.

153. Vezi smerenia mea, și mă scoate; că legea ta n'am uitat.

154. Judecă judecata mea, și mă izbăvește; pentru cuvântul tău mă viază.

155. Departe este dela păcătoși mântuirea, că îndreptările tale n'au căutat.

156. Îndurările tale multe sunt Doamne, după judecata ta mă viează.

157. Mulți sunt cei ce mă gonesc, și mă necăjesc; dela mărturiile tale nu m'am abătut.

158. Văzut-am pre cei neînțelegători, și mă topiam, că cuvintele tale nu le-au păzit.

159. Vezi că poruncile tale am iubit Doamne, întru mila ta mă viează.

160. Începătura cuvintelor tale este adevărul; și în veac toate judecățile dreptății tale.

161. Boierii m'au gonit în zadar, și de cuvintele tale s'a înfricoșat inima mea.

162. Bucură-mă-voiu eu de cuvintele tale, ca cel ce află dobânzi multe.

Isaia 9, 3.

163. Nedreptatea am urât și m'am scârbit, iar legea ta am iubit.

164. De șapte ori în zi te-am lăudat, pentru judecățile dreptății tale.

165. Pace este multă celor ce iubesc legea ta, și nu este lor sminteală.

166. Așteptat-am mântuirea ta Doamne, și poruncile tale am iubit.

167. Păzit-a sufletul meu mărturiile tale, și le-a iubit foarte.

168. Păzit-am poruncile tale și mărturiile tale, că toate căile mele înaintea ta sunt Doamne.

Ps. 138, 3.

169. Să se apropie rugăciunea mea înaintea ta Doamne, după cuvântul tău mă înțelepțește.

170. Să intre cererea mea înaintea ta Doamne, după cuvântul tău mă izbăvește.

171. Răspunde-vor buzele mele laudă, când mă vei învăța îndreptările tale.

Ps. 50, 16; Ps. 144, 7.

172. Spune-va limba mea cuvintele tale, că toate poruncile tale sunt dreptatea.

173. Fie mâna ta să mă mântuiască, că poruncile tale am voit.

174. Dorit-am de mântuirea ta Doamne, și legea ta cugetarea mea este.

175. Viu va fi sufletul meu, și te va lăuda; și judecățile tale vor ajuta mie,

Ps. 117, 17.

176. Rătăcit-am ca o oase pierdută; caută pre robul tău, că poruncile tale nu le-am uitat.

Isaia 53, 6; Ioan 10, 3.

PSALMUL 119.

Cântarea treptelor.

Către Domnul când m'am necăjit am strigat și m'au auzit.

Ps. 117, 5.

2. Doamne izbăvește sufletul meu de buzele nedrepte și de limba vicleană.

3. Ce se va da ție? Și ce se va adăuga ție spre limba vicleană?

4. Săgețile celui puternic sunt ascuțite cu cărbuni pustnicești.

5. Vai mie! Că nemernicia mea s'a îndelungat, sălășluitu-m'am cu sălașele lui Chidar, mult a nemernicit sufletul meu.

6. Cu cei ce urau pacea, eram făcător de pace, când grăiam lor, se luptau cu mine în zadar.

PSALMUL 120.

Cântarea treptelor.

Ridicat-am ochii mei la munți de unde va veni ajutorul meu.

Ps. 122, 1.

2. Ajutorul meu dela Domnul, cel ce au făcut cerul și pământul.

Ps. 123, 8.

3. Să nu dai întru clătire piciorul tău; nici să dormiteze cel ce te păzește.

4. Iată nu va dormi, nici va adormi cel ce păzește pre Israil; Domnul te va păzi pre tine.

5. Domnul este acoperemânt ție preste mâna ta cea dreaptă.

6. Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.

7. Domnul te va păzi pre tine de tot răul, păzi-va sufletul tău Domnul.

Ps. 90, 10.

8. Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta, de acum și până în veac.

PSALMUL 121.

Cântarea treptelor.

Veselitu-m'am de cei ce mi-au zis mie: în casa Domnului vom merge.

Ps. 83, 2.

2. Stând eră picioarele noastre în curțile tale Ierusalime, Ierusalimul cel ce se zidește ca o cetate; a căruia împărțășirea lui este dimpreună.

3. Că acolo s'au suit semințiile, semințiile Domnului, mărturia lui Israil.

A 2 Lege 16, 16.

4. Ca să se mărturisească numelui Domnului.

5. Că acolo au șezut scaunele la judecată; scaunele asupra casei lui David.

6. Întrebați dar cele ce sunt spre pacea Ierusalimului, și îndestulare celor ce te iubesc pre tine.

7. Fie pace întru puterea ta, și îndestulare întru zidurile turnului tău.

8. Pentru frații mei și pentru vecinii mei, am grăit adică pace de tine.

9. Pentru casa Domnului Dumnezeuului nostru, am căutat cele bune ție.

PSALMUL 122.

Cântarea treptelor.

Către tine am ridicat ochii mei, cela ce lăcuești în cer.

Ps. 120, 1.

2. Iată precum sunt ochii slugilor în mâinile stăpânilor săi.

3. Precum sunt ochii slujnicii în mâinile stăpânei sale; așa ochii noștrii către Domnul Dumnezeuul nostru, până ce se va milostivi spre noi.

4. Miluește-ne pre noi Doamne, miluește-ne pre noi; că prea mult ne-am umplut de hulă.

Ps. 87, 3.

5. Prea mult s'a umplut sufletul nostru; ocară celor ce sunt întru îndestulare și hulă celor mândri.

PSALMUL 123.

Cântarea treptelor.

De n'ar fi că Domnul eră întru noi, zică adică Israil.

2. De n'ar fi că Domnul eră întru noi, când s'au ridicat oamenii asupra noastră, iată de vii ne-ar fi înghițit pre noi, când s'a iuțit mâniea lui preste noi.

2 Paral. 20, 12.

3. Iată apa ne-ar fi înneecat pre noi.

4. Pârîu a trecut sufletul nostru, iată a trecut sufletul nostru apa cea fără de stare.

5. Bine este cuvântat Domnul, carele nu ne-au dat pre noi spre vânarea dinților lor.

6. Sufletul nostru ca o pasăre s'a izbăvit din cursa vânătorilor.

7. Cursa s'a sfărâmat și noi ne-am izbăvit.

Ps. 90, 3.

8. Ajutorul nostru este întru numele Domnului, celui ce au făcut cerul și pământul.

Ps. 120, 2.

PSALMUL 124.

Cântarea treptelor.

Cei ce se nădăjduesc întru Domnul ca muntele Sionului; nu se va clăti în veac, cel ce lăcuește în Ierusalim.

2. Munți împrejurul lui, și Domnul împrejurul poporului său, de acum și până în veac.

Ps. 86, 1.

3. Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoșilor preste soarta dreptilor; ca să nu-și tinză dreptii întru fărădelegi mâinile lor.

4. Fă bine Doamne celor buni și celor drepti cu inima.

5. Iar pre cei ce se abat la îndărătnicii, duce-i-va Domnul cu cei ce lucrează fărădelege, pace preste Israil.

PSALMUL 125.

Cântarea treptelor.

Când au întors Domnul robia Sionului, făcutu-ne-am ca niște mângâiați.

2. Atuncea s'a umplut de bucurie gura noastră, și limba noastră de veselie.

Iov 8, 21; Ierem. 31, 9.

3. Atuncea vor grăi între neamuri.
4. Mărit-au Domnul a face cu dânșii, mărit-au Domnul a face cu noi; fost-am veselindu-ne.
5. Întoarce Doamne robia noastră, ca pâraele în austru.
6. Cei ce seamănă cu lacrimi, cu bucurie vor seceră.
7. Mergând mergea și plângea, aruncând semințele sale.
8. Și venind vor veni cu bucurie, luându-și mănunchele sale.

PSALMUL 126.

Cântarea treptelor.

De n'ar zidi Domnul casa, în deșert s'ar osteni cei ce zidesc.

2. De n'ar păzi Domnul cetatea; în deșert ar priveghea cel ce o păzește, în deșert este vouă a mânecă.

3. Sculați-vă după ce ați șezut, cei ce mâncați pâinea durerii.

4. Când va da iubiților săi somn, iată moștenirea Domnului, fiii, plata rodului pântecelui.

Ps. 127, 3.

5. Ca niște săgeți în mâna celui tare, așa fiii celor scuturați.

6. Fericit este carele îș va plini pofta sa dintr'înșii nu se vor rușina, când vor grăi vrăjmașilor săi în porți.

PSALMUL 127.

Cântarea treptelor.

Fericiți toți cei ce se tem de Domnul, carii umblă în căile lui.

2. Ostenelile rodurilor tale vei mânca; fericit ești, și bine va fi ție.

Isaia 3, 9.

3. Femeia ta ca o vie rodită în laturile casei tale.

Ps. 126, 4.

4. Fiii tăi ca niște tinere odrasle de maslin împrejurul mesii tale.

Iov 5, 25.

5. Iată așa se va binecuvânta omul cel ce se teme de Domnul.

6. Binecuvântă-te-va Domnul din Sion, și vei vedeà bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale.

Ps. 132, 3; 133, 4.

7. Și vei vedeà pre fiii fiilor tăi, pace preste Israil.

PSALMUL 128.

Cântarea treptelor.

De multe ori s'au luptat cu mine din tinerețile mele, zică adică Israil.

2. De multe ori s'au luptat cu mine din tinerețile mele, și nu m'au biruit.

3. Preste spatele mele au lucrat păcătoșii, îndelungat-au fărădelegea sa.

Isaia 51, 23.

4. Domnul cel drept au tăiat grumazii păcătoșilor.

5. Să se rușineze și să se întoarcă înapoi toți, cei ce urăsc Sionul.

6. Facă-se ca iarba pre casă, care mai nainte de zmulgere s'a uscat.

4 Împ. 19, 26.

7. De care nu ș-a umplut mâna sa cel ce seceră, și sânul său cel ce adună mănunchele.

8. Și n'au zis cei ce treceau, binecuvântarea Domnului preste voi; binecuvântat-am pre voi întru numele Domnului.

PSALMUL 129.

Cântarea treptelor.

Dintru adâncuri am strigat către tine Doamne, Doamne auzi glasul meu.

2. Fie urechile tale luând aminte spre glasul rugăciunii mele.

3. De te vei uita la fărădelegi Doamne, Doamne cine va suferi?

Iov 9, 2.

4. Că la tine este milostivirea, pentru numele tău te-am răbdat Doamne.

Ps. 31, 1, 2.

5. Așteptat-a sufletul meu spre cuvântul tău, nădădui-a sufletul meu spre Domnul.

Ps. 118, 146; Avacum 2, 3.

6. Din streaja dimineții până în noapte, din streaja dimineții să nădăduiască Israil spre Domnul.

Ps. 5, 3; 56, 11; 58, 19; 87, 14.

7. Că la Domnul este mila și multă mântuire la el, și el va izbăvi pre Israil de toate fărădelegile lui.

Ps. 102, 3; Ps. 24, 13.

PSALMUL 130.

Cântarea treptelor.

Doamne nu s'a înălțat inima mea, nici s'au înălțat ochii mei.

2. Nici am umblat întru cele mari, nici întru cele mai minunate decât mine.

3. De nu m'am smerit cu gândul, ci am înălțat sufletul meu.

4. Precum este cel înțărcat spre maica lui, așa vei răsplăti spre sufletul meu.

5. Nădăduiască Israil spre Domnul, de acum și până în veac.

PSALMUL 131.

Cântarea treptelor.

Adu-ți aminte Doamne de David și de toate blândețele lui;

2. Cum s'a jurat Domnului, s'a făgăduit Dumnezeuului lui Iacov.

3. De voiu intra în lăcașurile casei mele, de mă voiu sui pre patul așternutului meu.

2 Împ. 7, 2.

4. De voiu da somn ochilor mei, și genelor mele dormitare.

5. Și odihna tâmpelor mele, până ce voiu afla locul Domnului, lăcașul Dumnezeuului lui Iacov.

6. Iată o am auzit pre ea în Efrata; aflatu-o-am pre ea în câmpii dumbrăvei.

7. Intra-vom în lăcașurile lui, închină-ne-vom la locul unde au stătut picioarele lui.

Ps. 98, 5.

8. Scoală-te Doamne întru odihna ta, tu și sicriul sfințirii tale.

Num. 10, 35; 2 Paral. 6, 41; Ps. 67, 1.

9. Preoții tăi se vor îmbrăca cu dreptate, și cuvioșii tăi se vor bucura.

Isaia 61, 10.

10. Pentru David sluga ta, să nu întorci fața unsului tău.

11. Juratu-s'au Domnul lui David cu adevărită, și nu se va lepăda de dânsa; din rodul pântecelui tău voi pune pre scaunul tău.

2 Împ. 7, 12; Lucă 1, 55 și 69.

12. De vor păzi fiii tăi așezământul de lege al meu, și mărturiile mele acestea care voi învăța pre ei.

2 Împ. 7, 12; 3 Împ. 8, 25.

13. Și fiii lor până în veac vor șede pre scaunul tău.

3 Împ. 15, 4.

14. Că au ales Domnul Sionul, osebitu-l-au pre el spre lăcaș luiș.

Ps. 77, 74.

15. Aceasta este odihna mea în veacul veacului; aicea voi lăcuî, că l-am ales pre el.

16. Vânatul lui binecuvântându-l, voi binecuvântà; pre săracii lui voi sàturà de pâine.

17. Preoții lui voi îmbracă cu mântuire; și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucurà.

2 Paral. 6, 41; Ps. 148, 14.

18. Acolo voi răsări cornul lui David, gătit-am luminător unsului meu.

Lucà 1, 69.

19. Pre vrăjmașii lui voi îmbracă cu rușine, și preste dânsul va înflori sfîntenia mea.

PSALMUL 132.

Cântarea treptelor.

Iată acum ce este bun sau ce este frumos, fără numai a lăcuî frații împreună.

2. Ca mirul pre cap, cel ce se pogoară pre barbă, pre barba lui Aaron.

Eșire 30, 2-3, 25, 30.

3. Carele se pogoară pre marginea îmbrăcăminteii lui, ca roua Ermonului, ce se pogoară pre munții Sionului.

Ps. 127, 6.

4. Că acolo au poruncit Domnul binecuvântarea și vieța până în veac.

PSALMUL 133.

Cântarea treptelor.

Iată acum binecuvântați pre Domnul toate slugile Domnului.

Ps. 134, 1.

2. Cari stați în casa Domnului; în curțile casei Dumnezeului nostru.

3. În nopți ridicați mâinile voastre la cele sfinte, și binecuvântați pre Domnul.

4. Binecuvântă-te-va Domnul din Sion, cel ce au făcut cerul și pământul.

Ps. 127, 6.

PSALMUL 134.

Aliluia.

Lăudați numele Domnului; lăudați slugi pre Domnul.

Ps. 133, 1.

2. Cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.

3. Lăudați pre Domnul, că este bun Domnul.

4. Cântați numelui lui, că este bun.

5. Că pre Iacov au ales luiș Domnul.

6. Pre Israil spre moștenire luiș.

7. Că eu am cunoscut că este mare Domnul.

8. Și Domnul nostru preste toți dumnezeii.

9. Toate câte au vrut Domnul au făcut.

10. În cer și pre pământ.

11. În mări și întru toate adâncurile.

12. Ridicând nori dela marginea pământului.

Iov 5, 10; Ps. 146, 8; Ierem. 10, 12.

13. Fulgerele spre ploaie le-au făcut.

14. Cel ce scoate vânturile din vistieriile sale.

15. Carele au bătut cele întâiu născute ale Eghiptului.

Eșire 12, 29.

16. Dela om până la dobitoc.

17. Trimis-au semne și minuni în mijlocul tău Eghipete.

18. Întru Faraon și întru toate slugile lui.
19. Carele au bătut neamuri multe.

Isus Navì 12, 7.

20. Și au ucis împărați tari.
21. Pre Sion împăratul Amoreilor.

Num. 21, 24, 25.

22. Și pre Og împăratul Vasanului.
23. Și toate împărățiile lui Hanaan.
24. Și au dat pământul lor moștenire.
25. Moștenirea lui Israil poporului său.
26. Doamne numele tău este în veac.
27. Și pomenirea ta în neam și în neam.
28. Că va judecă Domnul pre poporul său.

A 2 Lege 32, 36.

29. Și spre slugile sale se va umili.
30. Idolii neamurilor argint și aur; lucruri de mâini
omenești.

Ps. 113, 12; Înțelep. 15, 15.

31. Gură au și nu vor grăi.

Ps. 113, 13.

32. Ochi au și nu vor vedeà.

Ps. 113, 13.

33. Urechi au și nu vor auzi.

Ps. 113, 13.

34. Că nu este duh în gura lor.

35. Asemenea lor să fie cei ce fac acestea.

Ps. 113, 15.

36. Și toți cei ce se nădăjduesc într'înșii.

37. Casa lui Israil, binecuvântați pre Domnul.

38. Casa lui Aaron, binecuvântați pre Domnul.

39. Casa lui Levì, binecuvântați pre Domnul.

40. Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pre
Domnul.

41. Bine este cuvântat Domnul din Sion cel ce lăcuește în
Ierusalim.

PSALMUL 135.

Aliluia.

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun; că în veac este mila lui.

2 Paralip. 20, 22.

2. Mărturisiți-vă Dumnezeului dumnezeilor; că în veac este mila lui.

A 2 Lege 10, 17.

3. Mărturisiți-vă Domnului domnilor; că în veac este mila lui.

4. Celui ce face minuni mari unuia; că în veac este mila lui.

Ps. 85, 9.

5. Celui ce au făcut cerurile cu înțelegere; că în veac este mila lui.

Fac. 1, 1; Ierem. 10, 11; Pilde 3, 19.

6. Celui ce au întărit pământul preste ape; că în veac este mila lui.

Ps. 23, 2.

7. Celui ce au făcut luminătorii cei mari; că în veac este mila lui.

Fac. 1, 14, 16.

8. Soarele spre stăpânirea zilei; că în veac este mila lui.

9. Luna și stelele spre stăpânirea nopții; că în veac este mila lui.

10. Celui ce au bătut Eghiptul cu cei întâiu născuți ai lor; că în veac este mila lui.

Eșire 12, 12, 29; Ps. 77, 56.

11. Și au scos pre Israil din mijlocul lor; că în veac este mila lui.

Eșire 14, 21.

12. Cu mână tare și cu braț înalt; că în veac este mila lui.

13. Celui ce au împărțit marea Roșie întru despărțituri; că în veac este mila lui.

Eşire 14, 21; Ps. 77, 16.

14. Şi au trecut pre Israil prin mijlocul ei; că în veac este mila lui.

15. Şi au scuturat pre Faraon şi puterea lui în marea Roşie; că în veac este mila lui.

Eşire 14, 28.

16. Celui ce au trecut norodul său în pustie; că în veac este mila lui.

17. Celui ce au bătut împăraţi mari; că în veac este mila lui.

18. Şi au omorât împăraţi tari; că în veac este mila lui.

Num. 21, 24.

19. Pre Sion împăratul Amoreilor; că în veac este mila lui.

20. Şi pre Og împăratul Vasanului; că în veac este mila lui.

Num. 21, 33; A 2 Lege 3, 1.

21. Şi le-au dat pământul lor moştenire; că în veac este mila lui.

22. Moştenirea lui Israil slugei sale; că în veac este mila lui.

Isus Navì 12, 6; şi 13, 7.

23. Că întru smerenia noastră ne-au pomenit pre noi Domnul, că în veac este mila lui.

24. Şi ne-au izbăvit pre noi de vrăjmaşii noştri; că în veac este mila lui.

25. Cel ce dă hrană la tot trupul; că în veac este mila lui.

Ps. 146, 10.

26. Mărturisiţi-vă Dumnezeului ceresc; că în veac este mila lui.

PSALMUL 136.

Lui David prin Ieremia.

La râul Vavilonului, acolo am şezut şi am plâns, când ne-am adus noi aminte de Sion.

2. În sălcii în mijlocul lui am spânzurat organele noastre.
3. Că acolo ne-au întrebat pre noi, cei ce ne-au robit pre noi, cuvinte de cântări.

Ps. 78, 1.

4. Și cei ce ne-au dus pre noi, cântare, cântați nouă din cântările Sionului.

5. Cum vom cânta cântarea Domnului în pământ străin?

6. De te voi uita Ierusalime, uitată să fie dreapta mea.

7. Să se lipească limba mea de grumazul meu, de nu-mi voi aduce aminte de tine.

Ierem. 50, 15.

8. De nu voi pune înaintea Ierusalimului, ca într-un începutul veseliei mele.

9. Adu-ți aminte Doamne de fiii lui Edom, în ziua Ierusalimului.

Amos 1, 11; Ierem. 25, 21.

10. Carii ziceau: stricați-l, stricați-l până la temeliiile lui.

11. Fata Vavilonului ticăloasă; fericit este cel ce va răsplăti ție răsplătirea ta, care ai răsplătit nouă.

12. Fericit este carele va apucă, și va lovi pruncii tăi de piatră.

Isaia 13, 16.

PSALMUL 137.

Lui David prin Agheu și Zaharia.

Mărturisî-mă-voiu ție Doamne cu toată inima mea; și înaintea îngerilor voi cânta ție, că ai auzit toate graiurile gurii mele.

2. Închină-mă-voiu la biserica ta cea sfântă, și mă voi mărturisî numelui tău,

3. Întru mila ta și adevărul tău; că ai mărit preste tot numele cel sfânt al tău.

4. Ori în ce zi te voi chema, degrab mă auzi; înmulți-mă-vei în sufletul meu cu puterea ta.

5. Mărturisească-se ție Doamne toți împărații pământului, că au auzit toate graiurile gurii tale.

Ps. 71, 10, 11.

6. Și să cânte întru căile Domnului, că mare este slava Domnului.

7. Că înalt este Domnul, și la cele smerite privește, și cele înalte de departe le cunoaște.

Ps. 112, 5.

8. De voi merge în mijlocul necazului, mă vei viă; preste mânia vrăjmașilor mei întins-ai mâinile tale, și m'a mântuit dreapta ta.

9. Domnul va răsplăti pentru mine; Doamne mila ta este în veac, lucrurile mâinilor tale nu le trece cu vederea.

Ps. 56, 3.

PSALMUL 138.

Lui David întru sfârșit, al Zahariei întru risipire.

Doamne cercatu-m'a și m'ai cunoscut, tu ai cunoscut șederea mea și scularea mea.

Ps. 7, 9; Ierem. 12, 3.

2. Tu ai priceput gândurile mele de departe; cărarea și funia mea tu ai iscodit.

3 Împ. 8, 39; Ps. 16, 3.

3. Și toate căile mele mai nainte le-ai văzut, că nu este vicleșug în limba mea.

Ps. 118, 168.

4. Iată Doamne, tu ai cunoscut toate cele de pre urmă, și cele de demult; tu m'ai zidit, și ai pus preste mine mâna ta.

5. Minunată s'a făcut știința ta de către mine, întăritu-s'a, nu voi putea spre dânsa.

Ps. 91, 5.

6. Unde mă voi duce dela Duhul tău? Și dela fața ta unde voi fugi?

7. De mă voiui suî în cer, tu acolo ești; de mă voiui pogorî în iad, de față ești.

Amos 9, 2, 3.

8. De voiui luà aripile mele de dimineață, și mă voiui sălășlui la marginile mării,

9. Și acolo mâna ta mă va povățui, și mă va țineà dreapta ta.

10. Și am zis: au doar întunerecul mă va acoperi? Și noaptea este luminare întru desfătarea mea.

11. Că întunerecul nu se va întunecà dela tine, și noaptea ca ziua se va lumina; precum este întunerecul ei, așa și lumina ei.

Iov 26, 6.

12. Că tu ai zidit răunchii mei, sprijinitu-m'ai din pântecel maicii mele.

13. Mărturisî-mă-voiui ție, că cu înfricoșare te-ai minunat; minunate sunt lucrurile tale, și sufletul meu le cunoaște foarte.

Ps. 39, 7.

14. Nu s'a ascuns osul meu dela tine, carele l-ai făcut întru ascuns; și statul meu întru cele mai de jos ale pământului.

15. Cel nelucrat al meu l-au văzut ochii tăi, și în cartea ta toți se vor scri; zile se vor zidi, și niciuna întru dâșii.

16. Iar mie foarte sunt cinstiți prietenii tăi Dumnezeuule, foarte s'au întărit stăpâniile lor.

Ps. 39, 6.

17. Numără-voiui pre dâșii, și mai mult decât nisipul se vor înmulți; sculatu-m'am, și încă sunt cu tine.

18. De vrei să omori pre păcătoși Dumnezeuule; bărbații sângiurilor depărtați-vă dela mine.

19. Că pricinuitori sunteți întru gânduri, luà-vor întru deșertăciuni cetățile tale.

20. Au nu pre cei ce te urăsc pre tine Doamne am urât? Și asupra vrăjmașilor tăi m'am topit?

21. Cu urâciune desăvârșit i-am urît pre ei, neprieteni mi s'a făcut mie.

22. Ispitește-mă Dumnezeule, și cunoaște inima mea, cearcă-mă, și cunoaște cărările mele.

Ps. 25, 2.

23. Și vezi, de este calea fărădelegii întru mine, și mă îndreptează în calea cea veșnică.

Ps. 25, 2.

PSALMUL 139.

Întru sfârșit lui David.

Scoate-mă Doamne dela omul viclean; dela bărbatul nedrept mă izbăvește.

Ps. 7, 10.

2. Carii gândeau nedreptate în inimă, toată ziua rânduiau războaie.

3. Ascuțit-a limba sa ca de șarpe; otravă de aspidă supt buzele lor.

Ps. 57, 4; Rom. 3, 13.

4. Păzește-mă Doamne de mâna păcătosului, dela oamenii nedrepti mă scoate.

5. Carii au gândit să împiedece pașii mei, ascuns-au mândrii cursă mie.

Ps. 140, 10; 141, 4.

6. Și cu funii au întins cursă picioarelor mele, pre lângă cărare smintele mi-au pus mie.

Ps. 7, 16.

7. Zis-am Domnului: Dumnezeul meu ești tu, ascultă Doamne glasul rugăciunii mele.

8. Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele, umbrit-ai preste capul meu în ziua de rășboiu.

Ps. 56, 3.

9. Să nu mă dai Doamne dela dorirea mea celui păcătos, gândit-a împotriva mea, să nu mă părăsești, ca nu cândvă

să se înalțe.

10. Capul înconjurării lor, osteneala buzelor lor va acoperi pre dânșii.

11. Cădeà-vor preste dânșii cărbuni cu foc, surpà-vei pre ei în ticăloșie, și nu vor puteà răbdà.

Pilde 25, 21; Rom. 12, 20.

12. Bărbatul limbut nu se va îndreptà pre pământ; pre bărbatul nedrept relele îl vor vânà spre stricăciune.

13. Cunoscute-am, că va face Domnul judecată săracilor, și izbândă lipsiților.

14. Însă dreptii se vor mărturisi numelui tău, și vor lăcuì dreptii cu fața ta.

PSALMUL 140.

Lui David.

Doamne strigat-am către tine, auzi-mă; ia aminte glasul rugăciunii mele, când strig către tine.

Ps. 5, 2.

2. Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâea înaintea ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seara.

Apoc. 5, 8. Ps. 39, 2.

3. Pune Doamne streaje gurei mele, și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele.

4. Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să tăgăduesc răspunsurile cele din păcate.

5. Cu oamenii cei ce lucrează fărădelege; și nu mă voi însoți cu aleșii lor.

Ps. 25, 4.

6. Certà-mă-va dreptul cu milă și mă va muștrà; și untuldelemn al păcătosului să nu ungă capul meu.

Pilde 27, 6; Eccl. 7, 6.

7. Că încă și rugăciunea mea este întru bune vrerile lor; înghițitu-s'au lângă piatră judecătorii lor.

8. Auzi-se-vor graiurile mele, că s'au îndulcit, ca o brazdă de pământ s'au rupt pre pământ, risipitu-s'au oasele lor lângă iad.

Ps. 87, 6.

9. Căci către tine Doamne, Doamne ochii mei, spre tine au nădăduit, să nu iei sufletul meu.

10. Păzește-mă de cursa, care mi-au pus mie, și de smintelile celor ce fac fărădelege.

Ps. 139, 5.

11. Cădeà-vor în mreaja sa păcătoșii, deosebi sunt eu, până ce voi trece.

PSALMUL 141.

Înțelegerii lui David, când a fost el în peșteră rugându-se.

Cu glasul meu către Domnul am strigat; cu glasul meu către Domnul m'am rugat.

2. Vărsà-voiu înaintea lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea lui voi spune.

Plâng. 2, 19.

3. Când lipseà dintru mine duhul meu, tu ai cunoscut cărările mele.

4. În calea aceasta, în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

Ps. 139, 5.

5. Luat-am seama deadreapta și am privit, și nu erà cine să mă cunoască.

6. Pierit-a fuga dela mine, și nu este cel ce caută sufletul meu.

7. Strigat-am către tine Doamne, zis-am: tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii.

Ps. 16, 15.

8. Ià aminte spre rugăciunea mea că m'am smerit foarte.

9. Izbăvește-mă de cei ce mă gonesc; că s'au întărit mai vârtos decât mine.

10. Scoate din temniță sufletul meu ca să se mărturisească numelui tău.

11. Pre mine mă așteaptă dreptii până ce vei răsplăti mie.

PSALMUL 142. Lui David.

Când îl goniă pre el Avesalom fiul său.

Doamne auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea întru adevărul tău, auzi-mă întru dreptatea ta.

2. Și să nu intri la judecată cu robul tău, că nu se va îndreptă înaintea ta tot cel viu.

Iov 9, 2.

3. Că a gonit vrăjmașul sufletul meu, împilat-a la pământ vieața mea.

4. Așezatu-m'a întru întunerec ca pre morții veacului, și s'a mâhnit întru mine duhul meu.

5. Întru mine s'a turburat inima mea, adusu-mi-am aminte de zilele cele din început; cugetat-am la toate lucrurile tale, la faptele mâinilor tale am gândit.

Ps. 39, 11.

6. Tins-am către tine mâinile mele; sufletul meu ca niște pământ fără de apă ție.

Ps. 62, 3; 87, 10.

7. Degrab auzi-mă Doamne, slăbit-a duhul mie.

Ps. 27, 1.

8. Să nu întorci fața ta dela mine și mă voiu asemăna celor ce se pogoară în groapă,

9. Auzită fă mie dimineața mila ta, că spre tine am nădărdit.

Ps. 24, 1.

10. Arată mie Doamne calea, în care voiu merge; că la tine am ridicat sufletul meu.

11. Scoate-mă dela vrăjmașii mei, Doamne la tine am scăpat; învață-mă să fac voea ta, că tu ești Dumnezeuul meu.

Ps. 24, 4.

12. Duhul tău cel bun mă va povăţui la pământul cel drept; pentru numele tău Doamne mă vei viea întru dreptatea ta.

13. Scoate-vei din necaz sufletul meu, şi întru mila ta vei sfârşi pre vrăjmaşii mei.

Ps. 117, 12.

14. Şi vei pierde pre toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul tău.

Ps. 85, 16.

PSALMUL 143.

Lui David, împotriva lui Goliat.

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeuul meu, cel ce învaţă mâinile mele spre oştire, şi degetele mele la războiu.

Ps. 17, 37.

2. Mila mea, scăparea mea, sprijinitorul meu şi izbăvitorul meu.

3. Scutitorul meu, şi întru el am nădăjduit; cel ce supune poporul meu supt mine.

Ps. 17, 47.

4. Doamne! Ce este omul? Că te-ai făcut cunoscut lui, sau fiul omului? Că-l socoteşti pre el.

Ps. 8, 5.

5. Omul deşertăciunei s'a asemănat; zilele lui ca umbra trec.

Ps. 38, 6, 7; Ecl. 12, 8.

6. Doamne pleacă cerurile, şi te pogoară, atinge-te de munţi, şi vor fumegă.

Iov 9, 5, 8, 9; 14, 12; Isaia 64, 1.

7. Fulgeră fulgere, şi vei risipi pre dânşii, trimite săgeţile tale şi-i vei turbura pre ei.

Ps. 53, 3; Ps. 17, 16.

8. Trimite mâna ta dintru înălțime; scoate-mă și mă izbăvește din ape multe, din mâna fiilor celor streini.

Ps. 17, 19; Ps. 68, 17.

9. A căroră gură a grăit deșertăciune, și dreapta lor este dreapta strâmbătății.

10. Dumnezeu, cântare nouă voi cântă ție, în psaltire cu zece strune voi cântă ție.

11. Celui ce dai mântuire împăraților, celui ce izbăvește pre David robul tău de sabie cumplită.

12. Izbăvește-mă și mă scoate din mâna fiilor celor streini; a căroră gură a grăit deșertăciune, și dreapta lor este dreapta strâmbătății.

13. Ai căroră fii lor ca niște tinere odrasle înfipite întru tinerețile lor.

14. Fetele lor înfrumusețate, împodobite ca asemănarea Bisericii.

15. Cămarile lor pline, vărsându-se din ceasta în ceea.

16. Oile lor mult fățătoare, înmulțindu-se întru ieșirile lor; boii lor grași.

Iov 21, 10, 11.

17. Nu este cădere de gard, nici trecătoare, nici strigare în ulițele lor.

18. Fericit-au pre poporul, căruia sunt acestea; fericit este poporul, căruia Domnul este Dumnezeul lui.

Ps. 32, 12.

PSALMUL 144.

Laudei lui David.

Înălță-te-voi Dumnezeu meu împăratul meu, și bine voi cuvânta numele tău în veac și în veacul veacului.

2. În toate zilele bine te voi cuvânta, și voi lauda numele tău în veac și în veacul veacului.

3. Mare este Domnul și laudat foarte, și slavei lui nu este sfârșit.

Ps. 17, 4; Ps. 47, 1.

4. Neamul și neamul vor lăuda lucrurile tale, și puterea ta vor vesti.

Ps. 77, 3.

5. Mare cuviința slavei sfințirii tale vor grăi, și minunile tale vor povesti.

6. Și puterea celor înfricoșate ale tale vor spune, și slava ta vor povesti.

7. Pomenirea mulțimei bunătății tale vor vesti, și de dreptatea ta se vor bucura.

Ps. 118, 171.

8. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milostiv.

Ps. 85, 15; Ps. 102, 8.

9. Bun este Domnul tuturor, și îndurările lui preste toate lucrurile lui.

10. Mărturisească-se ție Doamne toate lucrurile tale, și cuvioșii tăi bine să te cuvinteze.

11. Slava împărăției tale vor spune, și puterea ta vor grăi.

12. Ca să facă cunoscută fiilor omenești puterea ta, și slava marei cuviinței împărăției tale.

13. Împărăția ta este împărăția tuturor veacurilor, și stăpânia ta întru tot neamul și neamul.

Ps. 145, 10.

14. Credincios este Domnul întru toate cuvintele sale, și cuvios întru toate lucrurile sale.

15. Sprijinește Domnul pre toți cei ce cad, și îndreptează pre toți cei surpați.

Ps. 145, 8.

16. Ochii tuturor spre tine nădăjduesc, și tu le dai lor hrană în vreme bună.

Ps. 103, 28.

17. Deschizi tu mâna ta, și sature pre tot cel viu de buna voință.

Ps. 146, 10.

18. Drept este Domnul întru toate căile sale, și cuvios întru toate lucrurile sale.

A 2 Lege 32, 4; 68 Ecl. 3, 14; Daniil 4, 34.

19. Aproape este Domnul de toți cei ce-l chiamă pre el, de toți cei ce-l chiamă pre el întru adevăr.

Ps. 118, 151; Ps. 33, 17.

20. Voea celor ce se tem de el va face, și rugăciunea lor va auzi și-i va mântui pre dânșii.

21. Păzește Domnul pre toți cei ce-l iubesc pre el, și pre toți păcătoșii va pierde.

22. Lauda Domnului va grăi gura mea, și bine să cuvinteze tot trupul numele cel sfânt al lui în veac și în veacul veacului.

Ps. 65, 3.

PSALMUL 145.

Aliluia. Al lui Agheu și al Zahariei.

Laudă suflete al meu pre Domnul, lăudă-voiu pre Domnul în vieața mea, cântă-voiu Dumnezeuului meu până ce voiu fi.

Ps. 62, 5; și 103, 33.

2. Nu vă nădăjduiți spre boieri, spre fiii oamenilor, întru cari nu este mântuire.

Ierem. 17, 5.

3. Ieși-va duhul lui, și se va întoarce în pământul său.

Eccl. 12, 7.

4. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lui.

5. Fericit este căruia Dumnezeuul lui Iacov este ajutorul lui, nădejdea lui spre Domnul Dumnezeuul lui.

6. Spre cel ce au făcut cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt într'însele.

Fapte 14, 14; Apoc. 14, 7.

7. Spre cel ce păzește adevărul în veac, spre cel ce face judecată celor năpăstuiți, spre cel ce dă hrană celor flămânzi.

Ps. 102, 6; 106, 9.

8. Domnul dezleagă pre cei ferecați în obezi, Domnul înțelepțește orbii, Domnul ridică pre cei surpați, Domnul iubește pre cei drepți, Domnul păzește pre cei nemernici.

Ps. 144, 15.

9. Pre săracul și pre văduva va primî, și calea păcătoșilor o va pierde.

Ps. 67, 5.

10. Împărăți-va Domnul în veac, Dumnezeuul tău Sioane în neam și în neam.

Ps. 144, 13.

PSALMUL 146.

Aliluia. Al lui Agheu și al Zahariei.

Lăudați pre Domnul, că este bun psalmul; Dumnezeuul nostru să se îndulcească lauda.

Ps. 91, 1.

2. Zidind Ierusalimul Domnul, risipirile lui Israil va adună.

3. Cel ce vindecă pre cei zdrobiți la inimă și leagă sdruncinările lor.

Ps. 33, 19.

4. Cel ce numără mulțimea stelelor, și lor tuturor numele le chiamă.

Isaia 40, 26.

5. Mare este Domnul nostru și mare este tăria lui, și priceperii lui nu este număr.

Isaia 40, 28.

6. Cel ce primește pre cei blânzi Domnul, și smerește pre cei păcătoși până la pământ.

7. Începeți a cânta Domnului întru mărturisire; cântați Dumnezeuului nostru întru alăută.

8. Celui ce îmbracă cerul cu nori, celui ce gătește pământului ploaie.

Iov 5, 10; Ps. 134, 12; Ierem. 10, 12.

9. Celui ce răsare în munți iarbă și pășune spre slujba oamenilor.

10. Celui ce dă dobitoacelor hrană și puilor corbilor celor ce-l chiamă pre el.

Ps. 135, 25; 144, 17.

11. Nu întru puterea calului va voi, nici în pulpele bărbatului bine îi va plăcea.

Pilde 21, 31; Ps. 32, 16 și 43, 8.

12. Bine va voi Domnul întru cei ce se tem de dânsul și întru cei ce nădăjduesc spre mila lui.

Ps. 32, 18; 33, 16; 10, 7; Ps. 37, 21, 22.

PSALMUL 147.

Aliluia. Al lui Agheu și al Zahariei.

Laudă Ierusalime pre Domnul, laudă pre Dumnezeuul tău Sioane.

2. Că au întărit încuetoarele porților tale, binecuvântat-au pre fiii tăi întru tine.

3. Cel ce pune hotarele tale pace și cu grăsime de grâu te-au săturat.

Ps. 80, 15.

4. Cel ce trimite cuvântul său pământului; degrab aleargă cuvântul lui.

5. Al celui ce dă zăpada sa ca lâna, al celui ce presară negura ca cenușa.

Iov 37, 6.

6. Al celui ce pune gheața sa ca pâinile, împotriva feței gerului lui cine va suferi?

7. Trimite-va cuvântul său, și le va topi pre ele, suflă-va Duhul lui, și vor curge ape.

8. Cel ce vestește cuvântul său lui Iacov, îndreptările și judecățile sale lui Israil.

Ps. 102, 6; Ps. 77, 5.

9. N'au făcut așa la tot neamul, și judecățile sale nu le-au arătat lor.

Fapt. Ap. 14, 15.

PSALMUL 148.

Aliluia. Al lui Agheu și al Zahariei.

Lăudați pre Domnul din ceruri, lăudați pre el întru cele înalte.

2. Lăudați pre el toți Îngerii lui, lăudați pre el toate puterile lui.

Ps. 102, 21; Iov 38, 7.

3. Lăudați pre el soarele și luna, lăudați pre el toate stelele și lumina.

Iov 38, 7.

4. Lăudați pre el cerurile cerurilor, și apa cea mai pre sus de ceruri să laude numele Domnului.

Apoc. 6, 13.

5. Că el au zis și s'au făcut; el au poruncit și s'au zidit.

Fac. 1, 3, 6; Ps. 32, 6, 9.

6. Pusu-le-au pre ele în veac și în veacul veacului, poruncă au pus și nu va trece.

7. Lăudați pre domnul de pre pământ, balaurii și toate adâncurile,

8. Focul, grindina, zăpada, gheața, duhul cel de vifor, cele ce fac cuvântul lui.

9. Munții și toate dealurile, lemnele cele roditoare și toți chedrii.

10. Hiarele și toate dobitoacele, cele ce se târăsc, și pasările cele zburătoare.

11. Împărații pământului și toate popoarele, domnii și toți judecătorii pământului.

12. Tinerii și fecioarele, bătrânii cu cei mai tineri să laude numele Domnului, că s'a înălțat numele lui al unuia.

13. Mărturisirea lui pre pământ și în cer, și va înălța cornul norodului său.

Pilde 18, 10.

14. Cântare tuturor cuvioșilor lui, fiilor lui Israil, norodului ce se apropie de dânsul.

Ps. 131, 17.

PSALMUL 149.

Aliluia.

Cântați Domnului cântare nouă, lauda lui în Biserica cuvioșilor.

2. Veselească-se Israil de cel ce l-au făcut pre el; și fiii Sionului să se bucure de împăratul lor.

3. Să laude numele lui în horă, în tâmpină și în psaltire să-i cânte lui.

4. Că binevoiește Domnul întru norodul său, și va înălța pre cei blânzi întru mântuire.

5. Lăudă-se-vor cuvioșii întru slavă, și se vor bucură întru așternuturile lor.

6. Înălțările lui Dumnezeu în gâtlejul lor, și sabii de amândouă părțile ascuțite în mâinile lor.

Evr. 4, 12; Apoc. 1, 16.

7. Ca să facă izbândă întru neamuri și muștrări întru noroad.

8. Ca să lege pre împărații lor cu obezi, și pre slăviții lor cu cătuși de fier.

9. Ca să facă întru dânșii judecată scrisă; mărirea aceasta este tuturor cuvioșilor lui.

A 2 Lege 4, 6.

PSALMUL 150.

Aliluia.

Lăudați pre Dumnezeu întru sfinții lui, lăudați pre el întru tăria puterii lui.

Isaia 6, 3.

2. Lăudați pre el întru puterile lui, lăudați pre el după mulțimea slavei lui.

3. Lăudați pre el în glas de trâmbiță, lăudați pre el în psaltire și în alăută.

4. Lăudați pre el în tâmpină și în horă, lăudați pre el în strune și în organe.

5. Lăudați pre el în chimvale bine răsunătoare, lăudați pre el în chimvale de strigare; toată suflarea să laude pre Domnul.

PSALMUL NECANONIC 151.

Acest Psalm, deosebi este scris de David și afară de numărul celor 150 de Psalmi când singur s'a bătut cu Goliat.

Mic eram între frații mei, și mai tânăr în casa tatălui meu; păscut-am oile tatălui meu.

2. Mâinile mele au făcut organul, și degetele mele au alcătuit psaltirea.

3. Și cine va vesti Domnului meu? Însuș Domnul, însuș va auzi.

4. Însuș au trimis pre îngerul său, și m'a luat dela oile tatălui meu, și m'a uns cu untuldelemn al ungerii sale.

5. Frații mei buni și mari, și n'au binevoit întru dânsii Domnul.

6. Ieșit-am întru întâmpinarea celui de alt neam, și m'a blestemat întru idolii săi.

7. Iar eu zmulgând sabia dela dânsul, i-am tăiat capul lui, și am ridicat ocară dintre fiii lui Israil.

PILDELE LUI SOLOMON

CAP. 1.

Cum se dobândește și se pierde înțelepciunea.

Pildele lui Solomon fiul lui David carele a împărățit în Israil.

2. A cunoaște înțelepciunea, învățătura, a înțelege cuvintele măestriei.

3. A pricepe învăluelile vorbelor și dezlegarea cuvintelor celor întunecoase, și a socoti dreptatea și adevărul, și judecată a face.

4. A dà celor fără de răutate istețime, și pruncului tânăr simțire și înțelegere.

5. Acestea auzindu-le înțeleptul, mai înțelept va fi, și cel înțelegător cârmuire va dobândi.

6. Și va cunoaște pilda și cuvântul întunecos, și vorbele înțelepților și întrebările cele ascunse.

7. Începerea înțelepciunii este frica Domnului și cunoștință bună este tuturor celor ce o fac pre ea, credința întru Dumnezeu este începerea priceperii, iar cei necredincioși defăimează înțelepciunea și învățătura.

Ps. 110, 9.

8. Ascultă fiule învățătura tatălui tău, și nu lepădă legile maicii tale.

Pilde 6, 20.

9. Că cununa darurilor vei luà pre creștetul tău, și lanț de aur împrejurul grumazului tău.

10. Fiule! Să nu te înșele pre tine oamenii cei necredincioși, nici să voiești lor.

Ps. 1, 1.

11. De te vor rugà zicând: vino cu noi însoțește-te la sânge, și cu strâmbătate să ascundem în pământ pre omul cel drept;

12. Să-l înghițim pre el ca iadul de viu, și să stingem pomenirea lui de pre pământ;

13. Agoniseala lui cea de mult preț să o apucăm, și vom umplea casele noastre de prăzi;

14. Puneți soarta ta cu noi, și o pungă de obște să avem toți, și un sac să fie nouă:

15. Să nu mergi în cale cu dânșii, ci să-ți abați piciorul tău dela cărările lor.

Ps. 1, 1.

16. Că picioarele lor la răutate aleargă, și grabnice sunt a vărsa sânge.

Isaia 59, 7.

17. Că nu fără de dreptate se întind mrejele pasărilor.

Plâng. 3, 51.

18. Că cei ce se însoțesc sângiurilor, își agonisesc loruș rele, și sfărâmarea oamenilor celor fără de lege este rea.

19. Acestea sunt căile tuturor celor ce fac fărădelegi, că, cu necredința își răpesc sufletul lor.

20. Înțelepciunea în răspântie se laudă, și prin ulițe îndrăzneală aduce.

21. Pre vârfurile zidurilor se vestește, la porțile celor puternici șade, și la porțile cetății cutezând grăește.

22. Câtă vreme cei nevinovați se vor ține de dreptate, nu se vor rușina; iar cei nebuni, fiind poftitori de batjocură, necredincioși făcându-se, au urât știința.

23. Și vinovați s'au făcut muștrărilor, iată vă spui înaintea graiului suflării mele, și voi învăța pre voi cuvântul meu.

24. Că am strigat și nu m'ați ascultat, și am întins cuvinte, și n'ați luat aminte.

Isaia 65, 11; 66, 4; Ieremia 7, 12.

25. Ci ați defăimat sfaturile mele, și n'ați luat aminte certările mele.

26. Pentru aceea și eu voi râde de peirea voastră, și mă voi bucura când va veni vouă pierderea.

Ps. 2, 3; 36, 13 și 58, 9.

27. Și când va năvăli asupra voastră fără de veste nevoie, și va veni supărare asemenea viforului, și când va veni vouă necazuri și încunjurarea cetății sau când va veni vouă peirea.

lezech. 38, 9.

28. Că va fi, când mă veți chema, și eu nu voi auzi pre voi, căută-mă-vor cei răi, și nu mă vor afla.

lov. 27, 8; Isaia 1, 15; Ierem. 11, 11.

29. Că au urât înțelepciunea, și cuvântul Domnului n'au ales.

30. Nici au voit să ia aminte sfaturile mele, și au batjocorit muștrările mele.

31. Pentru aceea vor mânca roadele căii sale, și se vor sătura de necurăția sa.

32. Căci, că făcea strâmbătate pruncilor, se vor omorî, și cercetarea pierde pre cei necurați.

33. Iar cel ce mă va asculta pre mine, va lăcuî spre nădejde, și se va odihni fără frică de tot răul.

CAP. 2.

Învățarea înțelepciunii.

Fiule! De vei primi graiurile mele, și de vei ascunde poruncile mele la tine,

2. Va auzi urechea ta înțelepciunea, și vei lipi inima ta de cunoștință, și o vei pune fiului tău spre învățătură.

3. Că de vei chema înțelepciunea, și de vei da glasul tău cunoștinții,

4. Și de o vei căuta pre dânsa ca argintul, și de o vei cercă ca comorile,

5. Atunci vei cunoaște frica Domnului, și cunoștința lui Dumnezeu vei afla.

6. Că Domnul dă înțelepciune, și dela fața lui iese cunoștința și știința.

Daniil 2, 20; lov 12, 13.

7. Și adună vistierie celor ce lucrează mântuire, și apără mergerea lor.

8. Ca să păzească căile dreptăților, și calea celor ce se tem de dânsul o va păzi.

9. Atunci vei cunoaște dreptatea și judecata, și vei face toate căile bune.

10. Că de va veni înțelepciunea în cugetul tău, și simțirea sufletului tău bună a fi ți se va părea.

11. Sfatul bun te va păzi, și cugetul drept te va apăra.

12. Ca să te izbăvească de calea rea, și de omul ce nu grăește nimic de crezut.

13. O! Cei ce au lăsat căile cele drepte, și umblă în căite întunerecului.

14. Cei ce se veselesc de rele, și se bucură de răzvrătirea rea.

15. Ale căroră cărări sunt întoarse, și strâmbे umbletele lor.

16. Aceia te vor depărta dela calea dreaptă, și te vor înstreina dela gândul bun.

17. Fiule! Să nu te apuce pre tine sfatul rău, carele lasă învățătura tinereților și uită legea lui Dumnezeu.

1 Tim. 5, 11, 12.

18. Că ș-a pus lângă moarte casa sa, și lângă iad cu pământenii cărările sale.

19. Toți cei ce umblă pre dânsa nu se vor întoarce, nici vor ajunge la cărări drepte, că nu-i vor apuca pre ei anii vieții.

20. Că de ar fi umblat pre căi bune, ar fi aflat cărările dreptății netede.

21. Că cei buni vor lăcuì pământul, și cei cuvioși vor rămâne pre el.

Ps. 36, 22, 29.

22. Iar căile celor necredincioși vor pieri de pre pământ, și cei fărădelege vor pieri de pre dânsul.

Iov 18, 17.

CAP. 3.

Îndemnare la fapte bune. Lauda înțelepciunii.

Fiule! Nu uita legile mele, și cuvintele mele să le păzească inima ta.

2. Că lungimea vieții și anii zilelor, și pace vor adăoge ție.

A 2 Lege 8, 1.

3. Milostenia și credința să nu-ți lipsească, înfășură-le pre ele împrejurul grumazilor tăi, și le scrie pre lespezile inimei tale, și vei afla har

Pilde 6, 21; A 2 Lege 6, 6.

4. Și să gândești bune înaintea Domnului și a oamenilor.

5. Fii nădăjduind cu toată inima spre Dumnezeu, iar cu înțelepciunea ta nu te mări.

6. Întru toate căile tale să o cunoști pre dânsa, ca să îndrepteze căile tale.

7. Nu fii înțelept întru tine singur, ci te teme de Dumnezeu și te ferește de tot răul.

Rom. 12, 16.

8. Atunci va fi vindecare trupului tău și odihnă oaselor tale.

9. Cinstește pre Domnul din ostenelele tale cele drepte, și-i dă lui pârgă din toate rodurile tale cele drepte.

Tovit. 4, 7.

10. Ca să se umple jitnițele tale de mulțime de grâu, și să se verse teascurile tale de vin.

Mal. 3, 10; A 2 Lege 28, 8.

11. Fiule! Nu defăimă învățăturile Domnului, nici slăbi fiind certat de dânsul.

12. Că pre carele iubește Domnul, îl ceartă și bate pre tot fiul pre carele primește.

Evrei 12, 5.

13. Fericit este omul, carele a aflat înțelepciunea și muritorul, carele a cunoscut știința.

14. Că mai bună este neguțătoria aceștia, decât vistierile aurului și ale argintului.

Iov 28, 15; Ps. 18, 11.

15. Că mai scumpă este decât pietrile cele de mult preț, nu stă ei nimic împotrivă ce este rău, cunoscută este tuturor celor ce se apropie de ea, și tot ce este scump nu este ei vrednic.

16. Lungimea zilelor și anii vieții sunt în dreapta ei, și în stânga ei bogăție și mărire, și din gura ei iese dreptatea; legea și mila pre limbă le poartă.

17. Căile ei sunt căi bune, și toate cărările ei cu pace.

18. Pom de viață este tuturor celor ce se lipsesc de dânsa, și celor ce se reazemă de ea ca pre Domnul întemeiați.

19. Dumnezeu cu înțelepciunea a întemeiat pământul, și au gătit cerurile cu priceperea.

Ps. 135, 5.

20. Întru cunoștința lui adâncurile s'au deschis, și norii au izvorât apă.

21. Fiule! Să nu treci, ci păzește sfatul meu și gândul.

22. Ca să fie viu sufletul tău, și să fie har împrejurul grumazului tău, și va fi vindecare trupului tău, și purtare de grije de oasele tale.

23. Ca să umble în pace având nădejde în toate căile tale, și ca să nu se poticnească piciorul tău.

24. Că de vei ședeà, fără de frică vei fi, și de vei dormi, dulce vei dormi.

Iov 11, 19.

25. Și nu te vei teme de frica, ce va veni asupra-ți, nici de năvălirile necredincioșilor cele împresurătoare

Ps. 90, 5; Ps. 24, 15.

26. Că Domnul va fi întru toate căile tale, și va întări piciorul tău, ca să nu te clătești.

27. Nu te lepădă a face bine celui lipsit, când poate a ajuta mâna ta.

28. Nu zice: du-te și să te întorci și mâine îți voi da, putând tu face bine, că nu știi ce va aduce ziua ce vine.

29. Nu meștesugì rele asupra prietenului tău, carele vine de aiurea și nădăjduște spre tine.

30. Nu fii iubitor de vrajbă împotriva omului în zadar, ca să nu-ți faci ție ceva rău.

31. Nu-ți agonisi ocările oamenilor răi, nici urmă căilor lor.

Ps. 36, 1.

32. Că necurat este înaintea Domnului tot călcătorul de lege, și cu cei drepti nu se împreună.

Ps. 25, 4.

33. Blestemul Domnului în casele celor necredincioși, iar curțile dreptilor bine se cuvintează.

A 2 Lege 28, 15, 16.

34. Domnul mândrilor le stă împotriva, iar celor smeriți le dă dar.

Ps. 17, 30.

35. Cei înțelepți vor moșteni mărirea, iar cei necredincioși au înălțat ocară.

CAP. 4.

Înlăturarea prilejului spre păcat.

Ascultați fii învățătura părintelui, și luați aminte să cunoașteți știința.

2. Că dar bun dăruiesc vouă, legea mea să nu o părăsiți.

3. Că și eu am fost ascultător tatălui meu, și iubit înaintea feței maicei mele.

4. Cari mă învățau și ziceau: să se întărească cuvântul nostru în inima ta, păzește poruncile, și nu le uita.

1 Paral. 28, 9.

5. Agonisește-ți înțelepciune, câștigă-ți știință, nu uita, nici trece cu vederea cuvintele gurii mele, nici te abate dela graiurile gurii mele.

6. Nu o părăsi pre dânsa, și te va ține pre tine, iubește-o, și te va păzi.

7. Începerea înțelepciunii este a câștiga înțelepciune, și întru toată agoniseala ta, agonisește-ți știință.

8. Primește-o, și o cuprinde pre ea, și te va înălța, cinstește-o ca să te cuprinză.

9. Ca să dea capului tău cunună de daruri, și să te acopere cununa mângâerei.

10. Auzi fiule și primește cuvintele mele, și se vor înmulți anii vieții tale, ca să fie multe căile vieții tale.

11. Că te învăț căile înțelepciunii și te îndreptez pre cărări drepte,

12. Că de vei umblă, nu se vor împiedeca pașii tăi, și de vei alerga nu te vei osteni.

Ps. 90, 11.

13. Ține-te de învățătura mea, și nu o lăsa, ci păzește-o pre ea ție spre viața ta.

14. În căile necredincioșilor nu merge, nici să râvnești căile celor fărădelege.

Ps. 1, 1.

15. Ori în care loc se adună tabăra, să nu mergi acolo, fugi dela dâșii și te depărtează.

16. Că nu dorm până nu fac rău și se iă somnul dela dâșii, și n'adorm.

17. Că aceia se hrănesc cu bucatele necurăției, și se îmbată cu vinul călcării de lege.

18. Iar căile dreptilor, ca lumina luminează, merg și luminează până când se plinește ziua.

Ps. 36, 5.

19. Iar căile necredincioșilor sunt întunecate, că nu știu cum se împiedecă.

Isaia 59, 10; Ps. 19, 9.

20. Fiule! Ia aminte graiurile mele și de cuvintele mele alătură-ți urechea ta.

21. Ca să nu scază izvoarele tale, păzește-le în inima ta.

22. Că vieață sunt tuturor celor ce le află pre ele, și vindecare a tot trupul.

23. Cu toată paza păzește inima ta, că dintr'acestea sunt ieșirile vieții.

24. Leapădă dela tine gura cea îndărătnică, și buzele cele nedrepte le depărtează dela tine.

Ps. 33, 12, 13.

25. Ochii tăi drept să caute, și genele tale drept să clipească.

26. Drepte umblări fă cu picioarele tale, și căile tale le îndreptează.

27. Să nu te abați în dreapta, nici în stânga, și-ți abate piciorul tău dela calea cea rea.

A 2 Lege 5, 32.

28. Căci căile cele deadreapta le știe Domnul, iar cele deastânga sunt răsvrătite.

29. Și el drepte va face umbletele tale, și călătoriile tale în pace le va povățui.

CAP. 5.

Ferirea de desfrânare. Îndemnarea spre curăție.

Fiule! Ia aminte la înțelepciunea mea, și la cuvintele mele pleacă urechea ta.

2. Ca să păzești cugetul bun și știința buzelor mele poruncesc ție.

3. Nu te uită la muerea rea, că miere pică din buzele muerii curve, care până la o vreme îndulcește gâtulejul tău.

Eccl. 7, 27.

4. Iar mai pre urmă mai amară decât fierea o vei afla și mai tăioasă decât sabia cea de amândouă părțile ascuțită.

Pilde 6, 26.

5. Că picioarele nebuniei pogoară pre cei ce se lipesc de dânsa cu moarte la iad.

6. Și urmele ei nu sunt stătătoare, că pre căile vieții nu umblă, și rătăciți sunt pașii ei, și nu bine cunoscuți.

7. Deci fiule ascultă-mă pre mine, și să nu faci netrebnice cuvintele mele.

8. Depărtează-ți calea ta dela dânsa, și nu te apropia de ușile casei ei.

9. Ca să nu dai altora vieața tă, și zilele tale celor nemilostivi.

10. Ca să nu se sature streinii de averea ta, și să nu intre ostenelele tale în casă streină.

11. Și-ți va părea rău pe urmă, când se va topi carnea trupului tău.

12. Și vei zice: cum am urât învățătura, și dela muștrări s'a depărtat inima mea.

13. N'am ascultat glasul celui ce mă certă, și la cel ce mă învăță nu mi-am plecat urechea mea.

14. În puțină vreme m'am făcut întru tot răul, în mijlocul adunării și al soborului.

15. Fiule! Bea apă din vasele tale, și din izvorul fântânilor tale.

16. Să se verse ție apele din izvorul tău, și prin ulițile tale să treacă apele tale.

17. Să-ți fie averea numai ție singur, și nimenea strein să nu se împărtășească cu tine.

18. Izvorul apei tale, să fie al tău, și te veselește cu femeia cea din tinerețile tale.

19. Cerbul dragostei și puiu de cerb al darurilor tale să vorbească cu tine, și a ta să-ți urmeze ție, și să fie cu tine în toată vremea.

20. Că petrecând împreună întru dragostea ei te vei înmulți, nu fii mult cu cea streină, nici să te cuprinzi cu brațele celea ce nu este a ta.

21. Că înaintea ochilor lui Dumnezeu sunt căile omului, și toate urmele lui le socotește.

Pilde 15, 3; 16, 1; Iov 14, 16; 31, 4; 34, 21; Ierem. 32, 19.

22. Fărădelegile vânează pre om, și se strânge fiecare cu lanțurile păcatelor sale.

Ps. 7, 15 și 33, 20.

23. Acesta se sfârșește cu cei neînvățați, și din mulțimea averii sale s'a lepădat și a pierit pentru nebunie.

CAP. 6.

Îndemnare la muncă și la vieață curată.

Fiule! De vei lua în cheazășie pre prietenul tău, vei da vrăjmașului mâna ta.

2. Că cursă tare sunt omului buzele lui, și se prinde cu cuvintele gurii sale.

3. Fă fiule cele ce-ți poruncesc eu și te vei mântui, că vei merge în mâinile celor răi pentru prietenul tău, nu slăbi, ci lasă să se mânie prietenul tău, pre carele l-ai luat în cheazășie.

4. Să nu dai somn ochilor tăi, nici să dormitezi cu genele tale.

5. Ca să te mântuești ca o căprioară din cursă, și ca o pasăre din laț.

6. Mergi la furnică, o leneșule! Și urmează văzând căile ei, și fii mai înțelept decât dânsa.

7. Că aceea nefiind lucrătoare de pământ, nici având pre cinevă să o îndemne, nici supt stăpân fiind,

8. Își gătește vara hrană, și multă strânsoare face în vremea secerișului. Sau mergi la albină, și vei cunoaște cât este de lucrătoare și cât de curat lucru face, ale căreea ostenele împărații și proștii le întrebuintează spre sănătate, și de toți este iubită și mărită, măcar de este și slabă de putere, ci pentru înțelepciune cinstindu-o, o au adus înainte.

9. Până când o leneșule zaci? Și când te vei sculă din somn?

10. Puțin să dormi și puțin să șezi și puțin să dormitezi și puțin să-ți îmbrățișezi pieptul cu mâinile.

Eccles. 4, 5.

11. Că apoi îți va veni ție ca un călător rău sărăcia, și lipsa ca un bun alergător.

12. Iar de nu vei fi leneș, veni-va ca un izvor secerișul tău, și sărăcia ca un călător rău va fugi dela tine.

13. Omul cel fără de minte și fărădelege umblă în căi rele, și acela face semn cu ochiul, și bate cu piciorul, și învață amenințând cu degetul.

Ps. 34, 18.

14. Și inima îndărătnică meșteșugește rele; în toată vremea unul ca acela turburări face cetății.

15. Pentru aceea fără de veste va veni la pierire, la tăiere și la sfărâmare nevindecată.

Ps. 63, 8.

16. Că se bucură de toate cele ce urăște Dumnezeu, și se va sfărâma pentru necurăția sufletului.

17. Ochiul semețului, limba nedreaptă, mâinile cele ce varsă sânge nevinovat.

Ps. 100, 5, 6.

18. Și inima ceea ce meșteșugește gânduri rele, și picioarele cele grabnice a face rău, se vor pierde.

Rom. 3, 15.

19. Ațâță minciună mărturia nedreaptă, și scornește judecăți între frați.

20. Fiule! Păzește legile tatălui tău, și nu lepădă învățăturile maicii tale.

Pilde 1, 8.

21. Și le lipește de sufletul tău pururea, și le înfășură împrejurul grumazului tău.

Pilde 3, 3.

22. Când umbli le poartă, și cu tine să fie, ca să te păzească când vei dormi și când te vei scula să vorbească cu tine.

23. Că porunca legii este sfeșnic și lumină și calea vieții și mustrare și învățătură.

Ps. 18, 8.

24. Ca să te păzească de femeia cu bărbat, și de pâra limbii streine.

25. Fiule! Să nu te biruiască pofta frumuseții, nici să te vânezi cu ochii tăi, nici să te înșale genele ei.

26. Că prețul curvei este cât și al unei pâini, și muerea vânează sufletele bărbaților celor de cinste.

27. Au doar va ascunde cineva foc în sân, și nu-și va arde hainele?

Iov 31, 12.

28. Au călcă-va cineva pre cărbuni de foc aprinși, și nu-și va arde picioarele?

29. Așa cel ce intră la femeie cu bărbat nu va fi fără de vină, nici tot cel ce se atinge de dânsa.

30. Nu este minune de se va prinde cineva furând, că fură ca să sature suflet flămând.

31. Și de se va prinde, va plăti de șapte ori, și toate averile sale dându-le se va răscumpăra pre sine.

Eșire 22, 1.

32. Iar preacurvarul pentru lipsa minții pierire sufletului său câștigă.

33. Dureri și ocară pătimește, și batjocura lui în veac nu se va șterge.

34. Că plină este de râvnă mânia bărbatului ei, și nu-i va fi milă de el în ziua judecății.

35. Nu va lăsa vrajba pentru nici o plată, nici se va îmblânzi pentru multe daruri.

CAP. 7.

Ferirea de preacurvie.

Fiule! Păzește cuvintele mele, și ascunde la tine poruncile mele.

2. Fiule! Cinstește pre Domnul, și te vei întări și afară de dânsul nu te teme de altul.

3. Păzește poruncile mele, și vei trăi, și cuvintele mele ca lumina ochilor înfășură-le la degetele tale, și le scrie pre lățimea inimii tale.

A 2 Lege 6, 8; Lev. 18, 5; Iezechiel 20, 11; Rom. 10, 5;
Galat. 3, 12.

4. Zi să fie înțelepciunea sora ta, și minte înțelegătoare îți câștigă ție.

5. Ca să te păzească de femeia streină și vicleană, care te amăgește cu cuvinte dulci.

6. Că privind pre fereastră din casa ei la uliță,

7. Ori pre care tânăr dintre fiii cei neînțelepți va vedeă lipsit de minte,

8. Trecând pre lângă unghiul casei ei, și grăind.

Iov 31, 9.

9. Seara întru întunerec, când este liniște de noapte și negură.

10. Iese înaintea lui muierea având chip de curvă, care face să sară inima tinerilor.

11. Și este răsfățată și neastâmpărată, și în casă nu se așază picioarele ei.

12. Că în câtăvă vreme afară se dezmiardă, și câtăvă vreme în uliță prin tot unghiul pândește.

13. După aceea se apucă și-l sărută pre el, și cu față fără de rușine zice către el:

14. Jertfă de pace este mie, astăzi dau făgăduințele mele.

15. Pentru aceea am ieșit înaintea ta, poftind fața ta, și te-am aflat.

16. Pânzeturi am întins pre patul meu, cu așternuturi de cele din Egiptet am așternut.

17. Am stropit așternutul meu cu șofran, și casa mea cu scortişoare.

18. Vino să ne desfătăm cu iubire până dimineață, vino, și cu dragoste să ne îmbrățișem.

19. Că nu este bărbatul meu acasă, s'a dus cale departe.

20. Legătură de argint luând în mâinile sale, după multe zile se va întoarce la casa sa.

21. Și l-a abătut pre el cu multă vorbă, și cu lațurile buzelor ei, l-a tras pre el.

22. Și el a mers după ea degrab, și ca un bou la junghiere se aduce, și ca un câine la legătură.

23. Sau ca un cerb rănit cu săgeata la ficat, și sânguește ca pasărea la laț, neștiind că pentru suflet aleargă.

24. Acum dar fiule ascultă-mă! Și ia aminte cuvintele gurii mele.

25. Să nu se abată la căile ei inima ta, și să nu te rătăcești în cărările ei, că pre mulți rănindu-i i-a pierdut, și nenumărați sunt pre cari i-a omorât.

26. Căile iadului este casa ei, care duc la cămările morții.

CAP. 8.

Despre adevărata înțelepciune. Fiul lui Dumnezeu.

Pentru aceea tu mărturisește înțelepciunea, ca înțelepciunea să te asculte pre tine.

2. Că pre vârfurile cele înalte este, și stă în mijlocul cărărilor.

3. Și la porțile celor puternici șade, și întru intrări se laudă.

4. Pre voi o oamenilor vă rog, și dau glasul meu fiilor omenești.

5. Înțelegeți cei fără de răutate măestria, și cei neînvățați puneți la inimă.

6. Ascultați-mă pre mine, că lucruri de cinste voiui grăi, și voiui scoate din buze cele drepte.

7. Că adevărul va învăța gâtlejul meu, și urâte sunt înaintea mea buzele mincinoase.

8. Cu dreptate sunt toate graiurile gurii mele, nimic nu este întru dânsese strâmb, nici încâlcit.

9. Toate sunt netede celor ce cunosc, și drepte celor ce află știința.

10. Luați învățătură, și nu argint, și știința mai vârtos decât aurul lămurit, și agonisiți cunoștința mai mult decât aurul curat.

11. Că mai bună este înțelepciunea decât pietrile cele de mult preț, și tot ce este scump nu este vrednic ei.

Iov. 28, 15; Ps. 118, 127.

12. Eu înțelepciunea am sălășluit sfatul și cunoștința, și gândul eu l-am chemat.

13. Frica Domnului urăște nedreptatea și semeția și mândria și căile viclenilor și gura cea necredincioasă o am urât eu, și căile cele răzvrătite ale celor răi.

14. Al meu este sfatul și îndreptarea, a mea este înțelepciunea și a mea este tăria.

15. Prin mine împărații împărățesc, și cei puternici scriu dreptatea.

16. Prin mine cei mari se măresc, și stăpânii prin mine stăpânesc pământul.

17. Eu iubesc pre cei ce mă iubesc pre mine, și cei ce mă caută vor afla dar.

Isaia 55, 6.

18. Bogăția și mărirea a mea este, și agoniseala a multora și dreptatea.

19. Mai bine este a mă înmulți pre mine, decât aurul și piatra scumpă, că rodirile mele mai bune sunt decât argintul cel ales.

20. În căile dreptății umblu, și în mijlocul căărilor adevărului petrec.

21. Ca să împart avuția celor ce mă iubesc, și să umplu vistieriile lor de bunătăți; de voi spune vouă cele ce se fac în toate zilele; voi pomeni cele din veac să le număr.

22. Domnul m'au zidit pre mine început căilor sale spre lucrurile sale.

23. Mai nainte de veci m'au întemeiat pre mine, întru început mai nainte de a face pământul.

Mih. 5, 2; Ioan 1, 1.

24. Și mai nainte de a face adâncurile, mai nainte de a ieși izvoarele apelor.

25. Mai nainte de ce s'au înfipt munții, mai nainte decât toate dealurile m'au născut pre mine.

Ps. 89, 2.

26. Domnul au făcut laturile și pustiile și marginile lumii supt cer.

27. Când găteà cerul cu dânsul eram, și când ș'au așezat scaunul său preste vânturi.

28. Și când au întărit norii cei de sus, și ca niște țării au pus izvoarele cele de supt cer.

29. Când au pus mării hotar și apelor, ca să nu treacă țărmurile sale, și tari au făcut temeliile pământului.

Iov 28, 25; și 38, 4 și 10; Ps. 103, 10.

30. Eram la dânsul tocmind, eu eram de care se bucurà, și în toate zilele mă veseleam înaintea feței lui în toată vremea.

Ioan 1, 18.

31. Când se veseleà lumea săvârșind, și se veseleà întru fiii oamenilor.

32. Acum dar fiule ascultă-mă pre mine! Și fericiți sunt, carii păzesc căile mele.

Ps. 118, 1, 2.

33. Ascultați înțelepciunea, și vă înțelepțiți, și nu vă depărtați dela dânsa.

34. Fericit este bărbatul cel ce mă ascultă, și omul, carele va păzi căile mele, și priveghează la ușile mele pururea, și păzește pragurile ușilor mele.

35. Că ieșirile mele sunt ieșiri de viață, și se gătește vrerea dela Domnul.

36. Iar cei ce greșesc asupra mea, fac păgânătate în sufletele lor, și cei ce mă urăsc pre mine, iubesc moartea.

CAP. 9.

Chemarea prietenească a înțelepciunii.

Înțelepciunea și-a zidit eiși casă, și a întărit șapte stâlpi.

2. Junghiat-a jertfele sale, și a dres în paharul său vin, și a gătit ei masă.

3. Trimis-a pre slugile sale să cheme cu înaltă strigare la pahar, grăind:

4. Cel ce este neînțelept să se abată la mine, și celor lipsiți de înțelepciune le-a zis:

5. Veniți de mâncați pâinea mea și beți vinul, carele l-am dres vouă.

6. Lăsați neînțelepciunea și veți fi vii, ca în veac să împărățiți, și căutați înțelepciunea ca să trăiți, și vă îndreptați mintea întru cunoștință.

7. Cel ce învață pre cei răi ia luiș ocară, și cel ce ceartă pre cel necurat se ocărăște pre sine, că certările la cel necurat sunt rane lui.

8. Nu muștră pre cei răi, ca să nu te urască, muștră pre cel înțelept, și te va iubi pre tine.

Mat. 7, 6.

9. Dă pricină înțeleptului, și mai înțelept va fi, arată dreptului, și va adaoge a primii.

Ps. 110, 9.

10. Începutul înțelepciunii este frica Domnului, și sfatul sfinților priceperea; iar a cunoaște legea, este a cugetului bun.

Sirah 1, 17.

11. Că într'acest chip multă vreme vei trăi, și se vor adaoge ție anii vieții tale.

12. Fiule! De vei fi înțelept, ție vei fi înțelept, și vecinilor tăi; iar de vei fi rău, numai tu singur vei lua cele rele. Fiul învățat înțelept va fi, și pre cel neînvățat slugă îl va avea. Cel ce se reazemă de minciuni, acela paște vânturile și gonește pasări zburătoare, că și-a părăsit căile viei sale, și a rătăcit din cărările agonisirii sale, și umblă prin pustie fără

de apă, și prin pământ desfătat întru sete, și adună cu mâinile nerodire.

13. Femeia nebună și fără de omenie, care nu știe de rușine, se va lipsi de pâine.

14. Șade în ușile casei sale pre scaun afară în uliță.

15. Chemând pre cei ce trec pre cale, și-și fac căile lor; cel ce este întru voi fără de minte, abate-se la mine.

16. Și celor lipsiți de minte, le poruncește zicând:

17. Atingeți-vă cu dulceață de pâine ascunsă, și beți apă dulce de furtișag.

18. Și el nu știe, că pământenii la dânsa pier, și îi duce în fundul iadului.

19. Ci fugi, nu te zăbovi la locul ei, nici întoarce ochiul tău spre dânsa, că așa o vei trece ca o apă streină.

20. Și treci izvorul strein, și te depărtează de apa altora, și nu beà din fântâna streină, ca să trăiești multă vreme, și să se adaoge ție anii vieții.

CAP. 10.

Dreptatea.

Fiul înțelept veselește pre tatăl său, iar fiul nebun întristează pre mama sa.

Pilde 17, 26.

2. Nu vor folosi avuțiile celor fărădelege; iar dreptatea îi va izbăvi din moarte.

3. Nu va omorî Domnul cu foame sufletul dreptului; iar vieața necredincioșilor o va surpă.

Ps. 36, 25.

4. Sărăcia smerește pre om; iar mâinile celor vrednici se îmbogățesc.

5. Fiul certat înțelept va fi, și pre cel neînvățat slugă-l va aveà.

6. Scapă de zăduf fiul înțelept; iar fiul cel călcător de lege se strică de vânt în vremea secerișului.

7. Binecuvântarea Domnului pre capul dreptului; iar gura necredincioșilor o acopere plângere fără de vreme.

Ps. 111, 6.

8. Pomenirea dreptilor cu laude; iar numele necredincioșilor se stinge.

9. Cel înțelept cu inima primește poruncile; iar cel neascultător împiedecându-se cu buzele alunecă.

10. Cel ce umblă drept, umblă cu nădejde; iar cel ce strâmbează căile sale, se va cunoaște.

11. Cel ce face cu ochiul cu înșelăciune, adună întristare oamenilor; iar cel ce mustră cu îndrăzneală, face pace.

Sirah 27, 22.

12. Izvor de viață este în mâna dreptului; iar gurile necredincioșilor le va acoperi pierirea.

13. Ura scornește sfadă; iar dragostea acopere pre toți cei ce nu iubesc sfăzile.

1 Corint. 13, 4; 1 Petru 4, 8.

14. Cel ce scoate din buze înțelepciune, bate cu toiag pre omul cel fără de inimă.

15. Înțelepții tănuiesc în sine știința; iar gura celui fără de socoteală se apropie de sfărâmare.

16. Agoniseala bogaților, este cetate tare; iar sfărâmarea necredincioșilor este sărăcia.

17. Faptele dreptilor viață fac; iar roadele necredincioșilor păcate.

18. Căile vieții le păzește învățătura; iar învățătura nemustrată rățăcește.

19. Buzele cele drepte acopere vrajba; iar cei ce grăesc ocări, prea fără de minte sunt.

20. Din vorba multă nu vei scăpa de păcat; iar cel ce-și tine buzele înțelept va fi.

Eccl. 5, 2, 6.

21. Argint lămurit este limba dreptului; iar inima necredinciosului se va stinge.

Eccl. 10, 12.

22. Buzele dreptilor știu lucruri înalte; iar cei fără de minte întru lipsă se vor sfârși.

23. Binecuvântarea Domnului pre capul dreptului, aceasta îl îmbogățește, și nu se va adaoge lui întristare în inimă.

24. Cu răs nebunul face rele; iar învățătura la om naște înțelepciune.

Pilde 14, 8.

25. Cel necredincios cu pierirea se poartă; iar pofta dreptului este primită.

26. Mergând viforul pierie cel necredincios; iar dreptul abătându-se se mântuește în veac.

27. În ce chip este agurida la dinți stricătoare și fumul la ochi, așa este fărădelegea celor ce o fac pre ea.

28. Frica Domnului adaoge zile; iar anii necredincioșilor se vor împrăști.

29. Petrece cu dreptii veseliea, iar nădejdea necredincioșilor va pieri.

Iov 8, 13; Ps. 54, 27.

30. Întărirea cuviosului este frica Domnului; iar celor ce fac rele sfârâmăre.

31. Dreptul în veac nu se va clăti; iar necredincioșii nu vor lăcuî pământul.

Ps. 36, 22.

32. Din gura dreptului pică înțelepciune; iar limba nedreptului va pieri.

Eccl. 10, 12.

33. Din buzele oamenilor drepti pică daruri; iar gura celor necredincioși se răzvrătește.

CAP. 11.

Folosul și piedicele în calea dreptății.

Cumpenele viclene urâciune sunt înaintea Domnului; iar cumpăna dreaptă primită este lui.

Lev. 19, 36; lezech. 45, 10.

2. Ori unde intră sudalma, acolo și ocară; iar gura smeriților cugetă înțelepciune.

3. Săvârșirea dreptilor va îndreptă pre dânșii; iar împiedecarea călcătorilor de lege, îi va prădă pre ei.

4. Nu vor folosi averile în ziua mâniei, iar dreptatea va izbăvi din moarte; murind dreptul lasă grija, iar pierirea necredincioșilor este urâtă și de râs.

lezech. 7, 19.

5. Dreptatea nevinovatului îndreptează căile; iar necredința cade într-o nedreptate.

6. Dreptatea oamenilor drepti va izbăvi pre ei; iar cei fărădelege se vânează de păgânătatea lor.

7. Sfârșindu-se omul drept nu-i pierie nădejdea; iar lauda necredincioșilor va pieri.

8. Dreptul din cursă va scăpa, și în locul lui se va da cel necredincios.

9. În gura celor necredincioși lațul cetățenilor; iar chibzuirea dreptilor cu bună sporire.

10. Întru bunătățile dreptilor se îndreptă cetatea, și întru pierirea necredincioșilor bucurie.

11. Întru binecuvântarea dreptilor se va înălța cetatea; iar cu gura necredincioșilor se va săpă.

12. Batjocorește pre cetățeni cel lipsit de minte; iar bărbatul înțelept liniște aduce.

13. Omul cel cu două limbi descopere sfaturi întru adunare; iar cel credincios cu duhul ascunde lucrurile.

14. Cei ce n'au cârmurire cad ca frunzele; iar mântuirea este întru mult sfat.

15. Cel rău, rău face când se împreună cu dreptul, și urăște sunetul adevărului.

16. Femeia cinstită face bărbatului mărire; iar femeia care urăște cele drepte este scaun de ocară; cei leneși sunt nevrednici de avuții, iar cei harnici se reazimă în bogății.

17. Omul milostiv bine face sufletului său; iar cel nemilostiv pierde trupul său.

18. Cel necredincios face lucruri nedrepte; iar sămânța dreptilor plata adevărului.

Galat. 6, 8.

19. Fiul drept se naște spre viață; iar urmarea celui necredincios spre moarte.

20. Urâciune sunt înaintea Domnului căile strâmbe; iar primiți sunt lui toți cei nevinovați în cale.

21. Cel ce-și pune mâinile în mână cu strâmbătate, nu va fi necertat; iar cel ce seamănă dreptate, va lua plata dreptilor.

22. Precum este cercelul de aur în nările porcului, așa este frumusețea femeii cei cu nărav rău.

23. Pofta dreptilor toată este bună; iar nădejdea necredincioșilor va pieri.

24. Sunt cari semănând ale sale mai multe fac; sunt și cari adunând cele streine sărăcesc.

Ps. 111, 9.

25. Tot sufletul drept este binecuvântat; iar omul mânios nu este cu bună cuviință.

26. Cel ce strânge grâul îl ține neamurilor, și pre cel ce vinde grâul scump îl blesteamă poporul; iar binecuvântarea este preste capul celui darnic.

27. Cel ce face bine, caută dar bun; iar cel ce caută rele, relele îl vor ajunge pre el.

Ps. 7, 17.

28. Cel ce nădăjduște întru avuția sa, acela va căde; iar cel ce sprijinește pre cei dreți, acela va răsări.

Iezechil 7, 19; Sirah 5, 10; 1 Tim. 6, 17; Ps. 51, 7.

29. Cel ce nu poartă grije de casa sa, va moșteni vânturi, și va sluji cel neînțelept celui înțelept.

30. Din rodul dreptății, crește pomul vieții; iar sufletele călcătorilor de lege se vor lua fără de vreme.

31. Că de vreme ce dreptul abea se mântuește, dar necredinciosul și păcătosul unde se va afla?

1 Petru 4, 18.

CAP. 12.

Sfaturi folositoare pentru viață.

Cel ce iubește învățătura, iubește știința; iar cel ce urăște certarea, este fără de minte.

2. Cel bun află milă dela Domnul Dumnezeu; iar omul cel fărădelege, uitat va fi.

3. Nu se va fericì omul din fărădelege; iar rădăcinile dreptilor nu se vor smulge.

4. Femeia harnică cunună este bărbatului său; că precum este viermele în lemn, așa femeia cea făcătoare de rău își pierde bărbatul.

5. Gândurile dreptilor sunt adevăruri; iar necredincioșii isprăvesc înșelăciuni.

6. Cuvintele necredincioșilor sunt cu vicleșug spre sânge; iar gura dreptilor va izbăvì pre dânșii.

7. Ori unde se va întoarce cel necredincios, se va stinge; iar casele dreptilor vor rămâneà.

Ps. 36, 35, 36.

8. Gura înțeleptului o laudă omul; iar pre cel împietrit la inimă îl batjocorește.

9. Mai bun este omul fără de boierie, carele slujește luiș, decât cel cu boieria și lipsit de pâine.

Sirah 10, 30.

10. Dreptul are milă de viața dobitoacelor sale; iar rărunchii necredincioșilor sunt nemilostivi.

A 2 Lege 25, 4.

11. Cel ce lucrează pământul său, se va săturà de pâine; iar cei ce umblă după deșertăciuni sunt lipsiți de minte.

12. Celui ce-i place a-și petrece cu vinul, în curțile sale lasă ocară.

13. Poftele necredincioșilor sunt rele; iar rădăcina credincioșilor întru țării.

14. Pentru păcatul buzelor cade în laț păcătosul, iar dreptul scapă de el; cel ce se uită lin se va mântuì, iar cel ce

întâmpină în porți, necăjește sufletele.

Ps. 33, 12.

15. Din rodurile gurii, sufletul omului se va sătura de bunătați, și plata buzelor lui se va da lui.

16. Căile nebunilor drepte sunt înaintea lor; iar cel înțelept ascultă sfaturile.

17. Nebunul numai decît își arată mânia sa; iar cel iscusit își ascunde ocară sa.

Eccl. 7, 10.

18. Credința adevărată o spune dreptul; iar mărturia nedreptilor este înșelătoare.

19. Sunt cari grăesc și rănesc ca cu sabia; iar limbile înțelepților vindecă.

Ps. 56, 6.

20. Buzele adevărate îndreptează mărturisirea; iar martorul grabnic are limbă nedreaptă.

21. Vicleșug este în inima celui ce meșteșugește rele; iar cei ce voesc pace, se vor veseli.

22. Nu place dreptului nimic ce este strâmb; iar cei necredincioși se vor umplea de rele.

23. Urâciune sunt Domnului buzele mincinoase; iar cel ce face credință primit este la dânsul.

24. Omul priceput este omul științei; iar inima nebunilor va întimpina blestemuri,

25. Mâna celor aleși lesne stăpânește; iar cei vicleni vor fi de pradă.

26. Cuvântul cel înfricoșat turbură inima omului drept; iar vestea bună îl veselește pre dânsul.

27. Cunoscătorul drept lui însuși va fi prieten; iar gândurile necredincioșilor fără blândețe; pre cei ce păcătuiesc îi vor ajunge relele, și calea necredincioșilor îi va înșelă pre dânșii.

28. Nu va dobândi vicleanul vânat; iar omul curat agoniseală scumpă.

29. În căile dreptății este viața; iar căile celor ce țin minte răul, sunt spre moarte.

CAP. 13.

Alte sfaturi.

Fiul înțelept ascultă pre tatăl său; iar cel neascultător întru pierzare.

2. Din rodurile dreptății va mânca cel bun; iar sufletele călcătorilor de lege vor pieri fără de vreme.

3. Cel ce'și păzește gură sa, își păzește sufletul său; iar cel ce nu'și oprește buzile, frică'și va face luiș.

4. Întru pofte este tot cel leneș; iar mâinile celor harnici sunt întru nevointă.

5. Urăște dreptul cuvântul nedrept; iar necredinciosul se rușinează, și nu are îndrăzneală.

6. Dreptatea păzește pre cei fără de răutate; iar pre cei necredincioși îi face răi păcatul.

7. Sunt cari să îmbogățesc singuri pre sine nimic având; și sunt cari se smeresc pre sine în multă bogăție.

8. Răscumpărarea sufletului omului este bogăția lui; iar săracul nu suferă certarea.

9. Lumină dreptilor este pururea; iar lumina necredincioșilor se va stinge. Sufletele viclene rătăcesc întru păcate; iar dreptii se îndură și miluesc.

Ps. 111, 4; Iov 18, 5, 6.

10. Cel rău cu sudalmă face rele; iar cei ce se cunosc pre sine sunt înțelepți.

11. Avera adunată cu fărădelege se va împruțina; iar a celui ce strânge cu credință, se va înmulți.

12. Dreptul se îndură și împrumutează; mai bun este cel ce începe a ajuta cu inima, decât cel ce făgăduiește, și la nădejde aduce; că pomul vieții este pofta bună.

Pilde 15, 4.

13. Cel ce nu bagă în seamă lucrul, nebăgă-se-va în seamă de el; iar cel ce se teme de poruncă, acela este sănătos.

14. Fiului viclean nimic nu este bun; iar lucrurile slugii înțelepte vor sporì, și se va îndreptà calea lui.

15. Legea înțeleptului este izvorul vieții; iar cel fără de minte în laț va muri.

16. Înțelegerea bună dă dar; iar a cunoaște legea este a cugetului bun; și căile celor nebăgători de seamă întru pierire.

17. Tot cel isteț lucrează cu cunoștință; iar cel fără de minte își întinde luiș rele.

18. Împăratul îndrăzneț va cădeà în rele, iar sluga înțeleaptă va izbăvì pre el.

19. Sărăcia și ocară o strică învățătura; iar cel ce păzește muștrările se va mări.

Iov 21, 17.

20. Poftele credincioșilor îndulcesc sufletul; iar lucrurile necredincioșilor departe sunt de cunoștință.

21. Cel ce umblă împreună cu cei înțelepți, înțelept va fi; iar cel ce umblă cu cei fără de minte, se va cunoaște.

22. Pre cei ce păcătuiesc îi vor ajunge relele; iar pre cei drepți îi va ajunge binele.

Ps. 31, 11; Iov 27, 17.

23. Omul bun va lăsa moșteni pre fii fiilor; iar bogăția necredincioșilor se strânge dreptilor.

24. Dreptii vor petrece mulți ani întru bogăție; iar nedreptii vor pieri degrab.

Ps. 33, 10.

25. Cel ce cruță toiagul urăște pre fiul său; iar cela ce-l iubește, îl ceartă cu deadinsul.

26. Dreptul mâncând va sătura sufletul său; iar sufletele necredincioșilor vor fi lipsite.

CAP. 14.

Lauda iscusinței în vieață.

Femeile cele înțelepte au zidit case; iar cea fără de minte le-a surpat cu mâinile sale.

2. Cel ce umblă drept, se teme de Domnul; iar cel ce umblă strâmb pre căile sale, se va defăimă.

Iov 12, 4.

3. Din gura nebunilor toiag de ocară; iar buzele înțelepților îi păzesc pre ei.

4. Unde nu sunt boi ieslea este deșartă; iar unde sunt holde multe, arătată este tăria boului.

5. Mărturia credincioasă nu minte, iar mărturia strâmbă atâta minciuni.

Eșire 23, 1.

6. Căută-vei înțelepciunea la cei răi, și nu o vei afla; iar la cei înțelepți lesne este simțirea.

7. Toate sunt împotrivă omului fără de minte; iar armele simțirii sunt buzele cele înțelepte.

8. Înțelepciunea celor învățați este a și cunoaște căile sale; iar gândul celor fără de minte este în rătăcire.

Pilde 10, 24.

9. Caselor celor fărădelege le trebuie curățenia; iar casele dreptilor sunt plăcute.

10. Inimă simțitoare a omului, măneste sufletul său, iar când se veselește, nu se amestecă cu ocara.

11. Casele celor necurați se vor stinge; iar lăcașurile celor dreți se vor întări.

12. Este cale, care se pare oamenilor dreaptă; iar sfârșitul ei duce în fundul iadului.

13. În veselie nu se amestecă întristarea; iar mai pre urmă bucuria se întoarce în plâns.

Lucà 6, 5.

14. De căile sale se va sătura cel îndrăzneț cu inima; iar din cugetele sale este omul bun.

15. Omul cel fără de răutate crede tot cuvântul; iar cel înțelept vine la pocăință.

16. Înțeleptul temându-se, se ferește de rău; iar cel fără de minte nădăduindu-se în sine, se amestecă cu cel

fărădelege.

17. Cel grabnic la mânia lucrează fără de socoteală; iar omul înțelept multe rabdă.

18. Nebunii împart răutatea; iar cei cu minte se țin de știință.

19. Lunecă-vor cei răi înaintea celor buni; și cei necredincioși vor sluji la ușile celor dreți.

20. Prietenii vor urî pe prietenii cei săraci; iar prietenii celor bogați sunt mulți.

21. Cel ce nu cinstește pre cel mișel, păcătuiește; iar cel ce miluește pre săraci fericit este.

22. Fiind rătăciți cei nedreți, lucrează rele; iar cei buni fac milă și adevăr.

23. Nu știu mila și credința făcătorii de rele; iar mila și credința, este la cei ce lucrează cele bune.

24. Tot cel ce poartă grije, are de prisosit; iar cel dezmiardat și nepurtător de grije în lipsă va fi.

25. Cunună înțelepților este bogăția lor; iar viața nebunilor este rea.

26. Mântuiește din rele sufletul mărturia credincioasă; iar cel viclean atâta minciună.

27. Întru frica Domnului este nădejdea celui tare, și fiilor săi va lăsa reazem de pace.

28. Frica Domnului este izvor de viață, și pre cel ce o are îl face a se feri de lațul morții.

29. Mărirea împăratului este în popor mult; iar în poporul puțin, este pierderea celui puternic.

30. Omul cel mult răbdător este cu mare înțelepciune, iar cel foarte fricos este neînțelept.

31. Omul blând este doftor inimii; iar cariul oaselor este inima simțitoare.

32. Cel ce grăește de rău pre săracul, mânia pre cel ce l-au făcut pre el; iar cel ce miluește pre sărac, cinstește pre cel ce l-au făcut pre el.

Iov 31, 15.

33. Întru răutatea sa va pieri necredinciosul; iar cel ce nădăjduște spre Domnul, drept este întru bunătatea sa.

34. Inima cea bună a bărbatului odihnește înțelepciunea; iar inima nebunilor nu se cunoaște.

35. Dreptatea înalță neamul; iar păcatele împrăștiează semințiile.

36. Primită este împăratului sluga înțeleaptă; și cu păstrarea sa leapădă dela sine ocară.

CAP. 15.

Roadele iscusinței. Mijloace împotriva păcatelor.

Mânia pierde și pre cei înțelepți; iar răspunsul cucernic întoarce mânia și cuvântul aspru aprinde mânia.

2. Limba înțelepților știe cele bune; iar gura celor neînțelepți spune rele.

Eccles. 10, 12.

3. În tot locul ochii Domnului văd pre cei răi și pre cei buni.

Iov 34, 21; Ierem. 16, 16.

4. Vindecarea limbii este pom de viață, și cel ce o păzește acesta se va umplea de duh.

Pilde 13, 12.

5. Cel fără de minte batjocorește învățătura tatălui său; iar cel ce ține porunca este mai înțelept. În prisosirea dreptății putere multă este; iar cei necredincioși cu toată rădăcina vor pieri de pre pământ.

3 Mac. 4, 1.

6. În casele dreptilor tărie este multă, iar rodirile necredincioșilor vor pieri.

1 Tim. 6, 18, 19.

7. Buzele dreptilor se leagă cu pricepere; iar inima celor neînțelepți nu este întărită.

8. Jertfele necredincioșilor urâciune sunt Domnului; iar rugăciunile celor ce se îndreptează sunt primite de dânsul.

Isaia 1, 11; Amos 5, 22.

9. Urâciune sunt Domnului căile necredincioșilor; iar pre cei ce umblă după dreptate îi iubește.

10. Învățătura celui fără de răutate se cunoaște dela cei ce trec; iar cei ce urăsc certarea se sfârșesc grozav.

11. Iadul și pierzarea de față sunt la Domnul, cum dar nu și inimile oamenilor?

Iov 26, 6; Ierem. 17, 10.

12. Cel neînvățat nu va iubi pre cei ce-l ceartă pre el; și cu cei înțelepți nu va vorbi.

13. Inima veselindu-se înflorește fața; iar fiind întru scârbă se mârnește.

Eccl. 8, 1.

14. Inima dreaptă caută știință; iar gura celor neînvățați caută cele rele.

15. În toată vremea ochii celor răi primesc cele rele, iar cei buni sunt în liniște pururea.

16. Mai bună este o părticică mică cu frica Domnului, decât vistierii mari fără de frică.

1 Tim. 6, 8, 9; Ps. 36, 16.

17. Mai bun este ospățul cu legumi spre dragoste și spre prieteșug, decât vițelul dela iesle cu vrajbă.

Ps. 36, 16.

18. Omul mânios atâță gâlcevi; iar cel ce rabdă mult, potolește și ceea ce va să fie.

19. Omul cel îndelung răbdător împacă vrăjbele; iar cel necredincios mai vârtos le întărită.

20. Căile celor leneși sunt așternute cu spini; iar ale celor harnici sunt netede.

21. Fiul înțelept veselește pre tatăl său; iar fiul neînțelept batjocorește pre muma sa.

22. Cărările celui nebun sunt lipsite de înțelepciune; iar omul cel înțelept drept umblă.

23. Schimbă gândurile cei ce nu cinstesc adunarea; iar în inimile celor ce se sfătuiesc rămâne sfatul.

24. Că nu-l ascultă pre el cel rău, nici va zice cevă de folos, și bun adunării de obște.

25. Căile vieții sunt cugetele celui înțelegător, ca să se ferească de iad, și să se mântuiască.

26. Casele defăimătorilor le surpă Domnul, și întărește hotarul văduvei.

27. Urâciune este Domnului gândul nedrept; iar cuvintele celor curați sunt cuvioase.

28. Pierde-se pre sine cel ce iă daruri; iar cel ce urăște luarea de daruri viu va fi.

Lev. 25, 36; A 2 Lege 16, 19; Ps. 14, 5.

29. Cu milosteniile și cu credința se curățesc păcatele, și cu frica Domnului se ferește fiecare de rău.

30. Inimile dreptilor se învață credință; iar gura necredincioșilor răspunde rele.

31. Primite sunt la Domnul căile oamenilor drepti, că prin acelea și vrăjmașii prietini se fac.

32. Departe stă Dumnezeu de cei necredincioși; iar rugăciunile dreptilor le ascultă.

33. Mai bună este puțină luare cu dreptate; decât roduri multe cu nedreptate.

CAP. 16.

Îndemnări pentru smerenie, dreptate și înfrânare.

Inima omului să gândească lucruri drepte; ca să se îndrepteze de Dumnezeu căile lui.

Pilde 5, 21; Ierem. 10, 23.

2. Ochiul văzând bune veselește inima; și vestea cea bună îngrașe oasele; cel ce ascultă muștrările vieții, va petrece între cei înțelepți.

3. Cel ce leapădă învățătura, se urăște pre sine; iar cel ce păzește învățăturile își iubește sufletul său.

4. Frica Domnului este învățătură și înțelepciune și începutul mărireii răspunde ei; și merge mărireii înaintea

celor smeriți. La om este voirea inimei, iar dela Domnul răspunsul limbei.

5. Toate lucrurile celui smerit arătate sunt înaintea lui Dumnezeu; iar cei necurați în ziua cea rea vor pieri. Cât ești de mare atâta te smerește și vei afla milă înaintea Domnului Dumnezeu.

6. Necurat este înaintea lui Dumnezeu tot cel cu inimă înaltă, și cel ce-și pune mâna în mână cu nedreptate, nu se va îndrepta.

7. Începutul căii celei bune este a face dreptate, că primită este la Dumnezeu mai mult decât aducerea de jertfe.

8. Cel ce caută pre Domnul va afla minte cu dreptate, și cei ce-l caută pre el, cu dreptate vor afla pace.

9. Toate lucrurile Domnului sunt cu dreptate, și se ține cel necredincios la ziua cea rea.

Iov 21, 30.

10. Ghicire este în buzele împăratului, și la judecată nu va rătăci gura lui.

11. Pornirea cumpenii dreptate este la Domnul, și lucrurile lui cumpene drepte.

Pilde 20, 23; A 2 Lege 25, 13.

12. Urât este împăratului acela ce face rele, că, cu dreptate se gătește scaunul domniei.

13. Primate sunt împăratului buzele drepte, și cuvintele drepte le iubește.

14. Mânia împăratului este solul morței; iar omul înțelept îl va îmblânzi pre el.

15. Întru lumina vieții fiul împăratului; iar cei primiți lui ca norul târziu.

16. Cuiburile înțelepciunii mai alese sunt decât aurul, și cuiburile înțelegerii mai alese sunt decât argintul.

Ps. 118, 72.

17. Cărările vieții abat dela rele; iar lungimea vieții sunt căile dreptății.

18. Cel ce primește învățătura, într-o bunătată va fi; și cel ce păzește certările, se va înțelepți.

19. Cel ce își păzește căile sale, păzește sufletul său; și cel ce își iubește viața sa, oprește gura sa.

20. Mai înainte de sfărâmare merge ocară; și mai înainte de cădere gândul cel rău.

21. Mai bun este cel blând cu smerenie, decât cel ce împarte prăzi cu cei ce fac strâmbătate.

22. Cel înțelept în lucruri este aflător de bunătată, și cel ce nădăjduște într-o Dumnezeu, fericit este.

23. Pre cei înțelepți și pre cei pricepători îi chiamă răi; iar cei cu cuvinte dulci mai mult se vor auzi.

24. Izvor de viață este priceperea celor ce o agonisesc; iar învățătura nebunilor este rea.

25. Inima înțeleptului cunoaște cele din gura sa, și în buze poartă pricepere.

26. Fagur de miere sunt cuvintele bune; și dulceața lor tămăduie sufletului.

Eccl. 10, 12.

27. Sunt căi, care se par omului a fi drepte; iar cele mai de pre urmă ale lor caută în fundul iadului.

28. Omul într-o ostenele se ostenește luiș, și abate dela sine pierirea sa; iar cel îndărătnic în gura sa își poartă pierirea.

29. Omul fără de minte își sapă luiș rele, și în buzele sale adună foc.

Iacov 3, 6.

30. Omul îndărătnic împarte rele; și celor răi aprinde făclia înșelăciunei, și desparte pe prieteni.

31. Omul fără de lege amăgește pe prieteni, și îi duce pre ei la căi nu bune.

32. Cel ce își întărește ochii săi, gândește îndărătnicii, și cel ce își mușcă buzele sale alege toate relele, acesta este cuptorul răutății.

33. Cunună de laudă sunt bătrânețele, și în căile dreptății se află.

34. Mai bun este omul cel mult răbdător, decât cel tare, și omul cel ce are minte, decât lucrătorul cel mare de pământ; și cel ce'și stăpânește mâniea mai bun este decât cel ce ia cetate tare.

35. În sânul celor nedreți intră toate cele nedrepte; iar cele drepte toate sunt dela Domnul.

CAP. 17.

Ceartă și vrajbă.

Mai bună este o bucată de pâine cu dulceață în pace, decât casa plină de multe bunătăți, și decât jertfe nedrepte cu vrajbă.

2. Sluga cu minte stăpânește pre stăpânii cei neînțelepți, și împarte părți între frați.

Sirah 10, 28.

3. Precum se lămurește în cuptor aurul și argintul; așa inimile cele alese dela Domnul.

4. Cel rău ascultă de limba călcătorilor de lege; iar dreptul nu se uită la buzele mincinoase.

5. Cel ce râde de sărac, mânie pre cel ce l-au făcut pre el; iar cel ce-l miluește se va milui; cel ce'i pare bine de cel ce piere, nu va fi fără de vină.

6. Cununa bătrânilor sunt fiii fiilor, și lauda fiilor sunt părinții lor. Celui credincios toată lumea îi este câștigare; iar celui necredincios nici un ban.

7. Nu sunt cuvioase celui nebun buzele drepte, nici celui drept buzele mincinoase.

8. Plata darurilor este învățătura la cei ce se țin cu dânsa, și ori încotro se întorc îi îndreptează pre ei.

9. Cel ce acopere strâmbătățile caută prieteșug; iar cel ce urăște a le acoperi desparte prietenii și casnicii.

10. Groaza umilește inima înțeleptului; iar cel neînțelept bătut fiind nu simte.

11. Pricini scornește tot cel rău; iar Domnul înger nemilostiv va trimite lui.

12. Cade purtarea de grije pre omul cel înțelept; iar cei nepricepuți cugetă rele.

13. Cel ce răsplătește rele pentru bune, nu se va mută răul din casa lui.

Rom. 12, 17; 1 Tesal. 5, 15; 1 Petru 3, 9.

14. Putere dă cuvintelor începerea dreptății; iar împerecherea și războiul merge înaintea scumpetei.

15. Cel ce judecă pre cel drept a fi strâmb, și pre cel strâmb a fi drept, necurat este și urât înaintea lui Dumnezeu.

Isaia 5, 23.

16. Pentruce sunt avuții celui neînțelept? Că a dobândi înțelepciune cel rău la inimă, nu va putea.

17. Cel ce își face casă înaltă, caută sfărâmare. Și cel ce se lenevește a învăța va cădea în rele.

18. În toată vremea să aibi tu prieten, frații în nevoi de treabă să fie, că pentru aceea se fac.

19. Omul fără de minte bate în palme și se veselește luiș, ca și chezașul ce iă în chezașie pe prietenul său.

20. Cel iubitor de păcate se bucură de vrăjbi și cei ce își înalță ușile sale, caută surprare.

21. Cel cu inima vârtoasă nu va afla bunătăți, și omul cel ce lezne își schimbă limba va cădea în rele; și inima de nebun durere este celui ce o are.

22. Nu se veselește tatăl de fiul cel neînvățat; iar fiul înțelept veselește pre muma sa.

23. Inima veselă bună vieață face; iar omului trist i se usucă oasele.

24. Căile celui ce iă daruri cu nedreptate în sânuri, nu sporesc, și cel necurat se abate din căile dreptății.

25. Față înțelegătoare este a omului înțelept; iar ochii nebunului la marginile pământului.

Eccl. 2, 14.

26. Mânie tatălui este fiul nebun, și durere celei ce l-a născut pre el.

Pilde 10, 1 și 19, 13.

27. A păgubi pre omul drept nu este bine, nici este cu cuviință a sfătuî rău asupra puternicilor drepti.

28. Cel ce oprește a grăi cuvântul greu, cu minte este; și omul cel ce rabdă mult, este înțelept.

29. Cel ce nu știe, de va întrebă de înțelepciune, înțelepciune i se va socoti; și cel ce se face pre sine mut, înțelept se va socoti a fi.

Iov 13, 5.

CAP. 18.

Prietenie și înfrânarea limbii.

Pricini caută omul cel ce va să se despartă de prieteni, și în toată vremea ocărît va fi.

2. Nu trebuiește înțelepciune omului lipsit de minte, că mai vârtos se ține cu nebunia.

3. Când vine necredinciosul întru adâncul răutăților, nu bagă seamă; și îi vine lui necinste și ocară.

4. Apă adâncă este cuvântul în inima omului și izvor ce se varsă și fântână de vieață.

5. A te miră de fața necredinciosului nu este bine; nici este cu cuviință a fugi de dreptate la judecată.

Lev. 19, 15.

6. Buzele celui fără de minte îl aduc pre el la rele, și gura lui cea îndrăzneată chiamă moartea.

7. Gura nebunului pierirea lui este; iar buzele lui sunt laț sufletului lui.

8. Pre cei leneși îi biruește frica, și sufletele oamenilor mueratici vor flămânzi.

9. Cel ce nu se vindecă pre sine întru faptele sale, frate este celui ce se rănește pre sine.

10. Din mărimea tăriei numele Domnului; și alergând la el dreptii, se înalță.

Ps. 148, 13; și 17, 3.

11. Averea omului bogat este cetate tare, și mărirea ei mult umbrește.

Ps. 48, 6.

12. Mai înainte de surpare se înalță inima omului, și mai înainte de mărire se smerește.

Lucà 14, 11.

13. Cel ce răspunde cuvânt mai înainte de ce aude, nebun și de ocară se face pre sine.

14. Mânia omului o potolește sluga înțeleaptă; iar pre cel nerăbdător cine îl va suferi?

15. Inima celui cu minte, câștigă știință; iar urechile înțelepților cearcă gândurile.

16. Darul omului îl vestește pre el, și cu cei puternici îl așază pre el.

17. Dreptul singur este pârâșul său dela întâiul cuvânt, și dacă îl va asupri pârâșul, se muștră.

18. Pricinile le potolește soarta, și între domni hotărăște.

19. Frate de frate ajutat, ca o cetate tare și înaltă, și are putere ca o împărăție întemeiată.

20. Din rodurile gurii umple omul pântecul său, și din roadele buzelor sale se va sătura.

21. Moartea și viața sunt în mâna limbii; iar cei ce și stăpânesc limba vor mânca roadele ei.

Pilde 21, 23; Iacov 3, 2.

22. Cel ce a aflat femeie bună, aflat-a daruri, și a luat dela Dumnezeu desfătare.

23. Cel ce leapădă femeia bună, leapădă bunătățile, și cel ce ține pre cea prea curvă, este nebun și necredincios.

24. Rugăciuni răspunde săracul; iar cel bogat răspunde aspru.

25. Omul dragăstos în adunare mai prieten este decât fratele.

CAP. 19.

Săracii cinstiți și fiii bine crescuți.

Mai bun este săracul, carele umblă întru prostia sa, decât cel viclean cu buzele sale, și este fără de minte.

2. Unde nu este știința sufletului, acolo nu este binele; și cel ce grăbește cu picioarele, se va împiedică.

3. Nebunia omului strâmbă căile lui, și pre Dumnezeu vinuește cu inima lui.

Iac. 1, 13.

4. Avuția adaugă prieteni mulți, iar cel sărac, și de prietenul carele îl are se lipsește.

5. Mărturia mincinoasă nu va fi fără de pedeapsă; și cel ce părăște cu strâmbătate, nu va scăpa.

A 2 Lege 19, 18.

6. Mulți cinstesc fețele împăraților; iar tot cel rău se va face de ocară omului.

7. Tot cel ce urăște pre fratele sărac, departe va fi și de prieteșug, gândul bun se va apropiă de cei ce îi cunosc prieteșugul, și omul înțelept îl va afla pre el, cel ce face multe rele isprăvește răutatea; iar cel ce se sfădește cu cuvinte, nu se va mântui.

8. Cel ce câștigă înțelepciune, se iubește pre sine, și carele păzește înțelegerea, află-va cele bune.

9. Mărturia mincinoasă nu va fi necertată, și cel ce ațâță răutate, pieri-va de ea.

10. Nici de un folos nu este celui fără de minte desfătarea, și de va începe sluga cu semeție a stăpâni.

11. Omul milostiv mult îngăduiește, și lauda lui va veni asupra celor fără de lege.

1 Cor. 6, 7.

12. Înfricoșarea împăratului asemenea este răcnirii leului, și ca roua pre iarbă așa este îmblânzirea lui.

13. Rușinea tatălui este fiul fără de minte, și nu sunt curate darurile din simbria curvei.

Pilde 17, 26; și 10, 1.

14. Casă și avere împart părinții fiilor; iar femeia bărbatului dela Domnul se rânduiește.

15. Frica oprește pre bărbatul mueratic; iar sufletul celui leneș va flămânzi.

16. Cel ce păzește porunca, își păzește sufletul său; iar cel ce nu-și păzește căile sale va pieri.

Lucà 11, 28.

17. Cel ce miluește pe sărac, dă împrumut lui Dumnezeu, și după darea lui se va răsplăti lui.

Eccl. 11, 1.

18. Ceartă pre fiul tău, că așa va fi de bună nădejde; iar la mândrie nu înălță sufletul tău.

Efes. 6, 4.

19. Omul cel gânditor de rău mult va păgubi; iar de va fi și lacom, și sufletul își va adauge a-l pierde.

20. Ascultă fiule învățătura tatălui tău, ca să fii înțelept întru cele mai de apoi ale tale.

21. Multe gânduri sunt în inima omului; iar sfatul Domnului în veac rămâne.

Ps. 32, 11.

22. Rod omului este milosteniea, și mai bun este săracul drept de cât bogatul mincinos.

23. Frica Domnului este spre viață omului; iar cel fără de frică se va zăbovi în locuri unde nu se află știință.

Ps. 33, 9.

24. Cel ce ascunde mâinile sale în sân cu nedreptate, nici la gura sa nu le va duce pre ele.

Eccl. 4, 5.

25. Bătând pre făcătorul de rău, cel nepriceput mai înțelept se va face, și de vei certă pre omul înțelept, va cunoaște învățătura.

26. Cel ce nu cinstește pre tatăl său, și se leapădă de muma sa, rușină-se-va și ocărît va fi.

27. Fiul carele părăsește a păzi învățătura tatălui său, va deprinde graiuri rele.

28. Cel ce cheazășuește copilul fără de minte, rușină-va dreptatea, și gura celor necredincioși înghiți-vă judecata.

29. Se gătesc celor neastâmpărați bice și cazne, asemenea și celor fără de minte.

CAP. 20.

Împăratul înțelept.

Neastâmpărat lucru este vinul, și de ocară beția, și tot cel stricat de el, nu va fi înțelept.

2. Nu se osebește înfricoșarea împăratului de mâniea leului; iar cel ce'l întărată pre el greșeste asupra sufletului său.

3. Mărire este omului a urî neînțelegerile; iar tot cel fără de minte cu unele ca acestea se împleticește.

1 Cor. 6, 7.

4. Ocărându-se leneșul nu se va rușină; așa este și cel ce împrumutează grâu la secere.

5. Apă adâncă este sfatul în inima omului; iar omul înțelept îl va scoate.

6. Mare și cinstit lucru este omul milostiv; iar cu anevoie este a află om credincios.

7. Cel ce petrece nevinovat întru dreptate, fericiți va lăsa pre fiii săi.

Ps. 111, 2.

8. Când va ședeà împărat drept pre scaun, nu va stă înaintea ochilor lui tot răul.

9. Cine se poate lăudà, că are inimă curată? Sau cine va cutezà a zice, că este curat de păcate?

Iov 14, 4, 5; 3 Împ. 8, 46; 2 Paral. 6, 36.

10. Lumina celui ce grăește de rău pre tată sau pre mumă, stinge-se-va, și luminile ochilor lui vedeà-vor întunec.

A 2 Lege 5, 16; Sirah 3, 9; Eșire 21, 16; Leviți 20, 9; Matei 15, 4; Marc. 7, 10; Efes 6, 1-3.

11. Partea ce grăbește întru cele dintâiu, întru cele mai de pre urmă nu se va binecuvânta.

12. Să nu zici: plăti-voi neprietenului, ci așteaptă pre Domnul, ca să'ți ajute.

13. Cântarul mare și mic, și măsurile îndoite, necurate sunt înaintea Domnului amândouă, și cel ce face acestea, întru tocmelele sale se împiedică.

14. Tânărul cu cel cuvios și drept calea lui.

15. Urechea aude și ochiul vede, lucrurile Domnului sunt amândouă.

16. Nu iubì a clevetì, ca să nu piei, ci deschide ochii tăi, și te satură de pâine.

17. Rău este, rău este, zice cel ce cumpără, și dacă se va duce atunci se va fălì.

18. Aur și mulțime de pietre scumpe și vase cinstite sunt buzele înțelepciunii.

19. Ià haina celui ce s'a pus chezaș pentru cel necunoscut, și ià de la el zălog pentru cei streini.

20. Dulce este omului pâinea minciunii; iar după aceea se va umpleà gura lui de alice.

21. Gândurile cu sfatul se întemeiază; și cu cârmuiri se face războiul.

22. Cel ce descopere sfaturi întru adunare umblă cu două limbi, și cu cel ce lărgeste buzele sale nu te amestecă.

23. Urâciune este Domnului cântarul îndoit, și cumpăna vicleană nu este bună înaintea lui.

Pilde 16, 11; A 2 Lege 25, 13.

24. Dela Domnul se îndreptează pașii omului; iar pământeanul, cum ar putea pricepe căile sale?

25. Laț este omului curând a afierosi ceva dintru ale sale, și după ce s'a făgăduit să'i pară rău.

26. Vânturătorul celor necredincioși este împăratul înțelept, și'i va învărti pre ei roată.

27. Lumina Domnului, suflarea oamenilor, care cercetează adâncurile inimei.

28. Milostenia și adevărul, pază sunt împăratului, și vor încunjură cu dreptate scaunul lui.

29. Podoaba tinerilor este înțelepciunea și mărirea bătrânilor căruntețele, sdruncinături și sfărâmături întâmpină în rele, iar rane întru cămările pântecelui.

CAP. 21.

Pronia lui Dumnezeu.

Precum pornirea apei așa inima împăratului este în mâna lui Dumnezeu, ori încotro va vreă să o plece acolo o pleacă.

2. Tot omul se pare luiș că este drept, iar Domnul îndreptează inimile.

3. A face dreptate și a grăi adevărat, mai mult place lui Dumnezeu decât sângele jertfelor.

Pilde 15, 8; Isaia 1, 11; Osia 6, 6; 1 Împ. 15, 22.

4. Omul cel măreț este cu inimă îndrăzneată spre ocară, și făclia necredincioșilor este păcatul.

5. Gândurile celui bărbat pururea întru prisosință, iar cel leneș totdeauna în lipsă este.

6. Cel ce face vistierii cu limbă mincinoasă după deșertăciuni umblă, și merge în lațurile morții.

7. Porni-se-va toată pierirea asupra celor necredincioși, că nu vor să facă cele drepte.

8. La cei îndărătnici căi îndărătnice trimite Dumnezeu, că curate și drepte sunt lucrurile lui.

9. Mai bine este a lăcuî într'un ungher descoperit decât în cele văruite și în casa de obște cu nedreptate.

10. Sufletul necredinciosului pofteste rele, și nu'l va milui nici un om.

11. Păgubindu-se cămătaricul, mai înțelept se va face cel fără de răutate și înțeleptul cel ce pricepe va primi cunoștință.

12. Cunoaște dreptul inimile necredincioșilor, și defaimă pre cei necredincioși pentru rele.

13. Cel ce'și astupă urechile sale ca să nu auză pre cel neputincios, și acela va strigă și nu va fi cine să'l auză.

Iov 22, 7.

14. Darul pre ascuns întoarce mâniile, iar cel ce nu dă dar, ridică mânie mare.

15. Veselia dreptilor este a face judecată; iar cel cuvios necurat este la făcătorii de rău.

16. Omul cel ce rățăcește din calea dreptății, se va odihni întru adunarea uriașilor.

17. Omul cui este drag în ospete, în lipsă va fi; și cel ce iubește vinul și untuldelemn, nu se va îmbogăți.

18. Curățire dreptului este cel fărădelege; în locul celui drept se va dà cel vinovat.

19. Mai bine este a lăcuì în pustie, decât cu femeia sfadnică și mânioasă și limbută.

20. Comoară dorită odihnește în gura înțeleptului; iar oamenii cei fără de minte o înghit pre ea.

21. Calea dreptății și a milosieniei află-va vieată și mărire.

22. Cetăți tari calcă înțeleptul, și surpă tăriea spre care nădăduià necredincioșii.

Eccl. 9, 15.

23. Cel ce'și păzește gura și limba, își păzește sufletul său de necazuri.

Pilde 18, 21.

24. Cel îndrăzneț, cel sumeț și cel mândru pierzător se chiamă, iar cel ce ține minte răul, fărădelege este.

25. Poftele omoară pre cel leneș, că nu voesc mâinile lui să facă ceva.

26. Necredinciosul în toate zilele pofteste poftre rele, iar dreptul miluește și se îndură fără de scumpete.

Ps. 36, 26.

27. Jertfele necredincioșilor urâciune sunt Domnului, pentru că le aduc cu fărădelege.

15, 8; Amos 5, 22; Isaia 1, 11; Sirah. 34, 21.

28. Mărturia mincinoasă va pieri; iar omul ascultător iă seama ce grăește.

29. Omul necredincios stă cu față fără de rușine; iar cel drept însuș își cunoaște căile sale.

30. Nu este înțelepciune, nu este bărbăție, nu este sfat la omul cel necredincios.

31. Calul se gătește la ziua de războiu; iar dela Domnul este ajutorul.

Ps. 146, 11; și 32, 17.

CAP. 22.

Deosebite sfaturi.

Mai ales este numele bun decât bogăția multă; și darul bun decât argintul și aurul.

Eclis. 7, 2.

2. Bogatul și săracul s'au întâmpinat unul cu altul, iar pre amândoi i-au făcut Domnul.

Iov 3, 19; Ps. 48, 2.

3. Cel iscusit văzând pre cel rău muncindu-se tare, însuș se învață; iar cei nepricepuți trecând nu se folosesc.

4. Neamul înțelepciunii este frica Domnului, și bogăție și mărire și vieată.

5. Ciulini și lațuri în căile cele strâmbe; iar cel ce'și păzește sufletul său, se va feri de ele.

6. Învață pruncul pre calea sa, că și după ce va înbătrâni nu se va depărtă dela aceea.

7. Bogații vor stăpâni pre cei săraci, și slugile dela stăpânii săi se vor împrumutà.

8. Cel ce seamănă rele, rele va și secerà, și rana faptelor sale îl va sfârși; pre omul blând și dătător, îl binecuvintează Dumnezeu, și deșertarea lucrurilor îl va pierde.

Iov 4, 8; Isaia 59, 7.

9. Cel ce miluește pre săracul, hrăni-se-va, pentrucă din pâinea sa a dat săracului; biruință și cinste câștigă cel ce dă

daruri, însă iă sufletul celor ce le au.

2 Cor. 9, 7.

10. Scoate din adunare pre cel pierzător, și va ieși cu dânsul pricirea, că șezând în adunare, pre toți necinstește.

11. Iubește Domnul inimile cuvioase, și primiți sunt lui toți cei fără prihană în căile lor; cu buzele va cârmui împăratul.

12. Ochii Domnului păzesc simțirea și defaimă cuvintele cele fărădelege.

13. Pune pricini și zice leneșul: leul este în cale și ucigașul în uliță.

14. Groapă adâncă este gura celui fărădelege, și pre carele l-au urât Domnul, acela va cădea într'însa; sunt căi rele înaintea omului, și nu iubește a se întoarce dela ele, și trebuie a se abate din calea strâmbă și rea.

15. Nepriceperea face să sboare inima tânărului, și toiagul învățaturii departe este dela dânsul.

16. Cel ce năpăstuește pre sărac, înmulțește relele sale, și dă bogatului pre mai puțin.

17. La cuvintele înțelepților apropie urechea ta, și ascultă cuvintele mele, și așază inima ta, ca să cunoști, că bune sunt.

18. Și de le vei pune pre ele la inima ta, veselî-te-vor împreună cu buzele tale.

19. Ca să fie întru Domnul nădejdea ta, și va arătă ție calea ta.

20. Și tu ți le scrie întreit, în sfat și în gând și în cunoștință și pre lățimea inimii tale.

21. Învăță-te dar cuvinte adevărate, și minte bună ca să auzi și să răspunzi tu cuvinte adevărate celor ce te întreabă.

22. Nu silî pre mișel, că sărac este și să nu necinstești pre cel slab în porți.

Zah. 7, 10; Ierem. 5, 28; Eșire 22, 22; Iov. 31, 21.

23. Că Domnul va judecă lui judecată, și vei mântui sufletul tău nevinovat.

Eșire 22, 23, 24.

24. Nu fii prieten cu omul mânios, și cu prieten mânios nu te amestecă.

25. Ca să nu te abați din căile lui, și vei lua lațuri la sufletul tău.

26. Nu te da chezaș rușinându-te de față.

27. Că de nu vei avea de unde să plătești, luă-vor așternutul cel de supt coastele tale.

Eșire 22, 26, 27; A 2 Lege 24, 12, 13.

28. Nu trece hotarele vechi, care le-au pus părinții tăi.

A 2 Lege 19, 14; Ozia 5, 10.

29. Omul vederos și iute la lucrurile lui, la împărați trebuie a stă; iar să nu stea la oameni leneși.

CAP. 23.

Sfaturi pentru mâncare și băutură.

De vei șede la masa celui puternic, înțelepțește mănâncă din cele ți se pun înaintea.

2. Și pune mâna ta știind că și tu ca acestea trebuie să gătești.

3. Iar de ești mai nesățios, nu pofti bucatele lui, că acestea se țin de vieață mincinoasă.

4. Nu te asemănă, fiind sărac cu cel bogat; ci te strânge pre tine cu gândul tău.

1 Tim. 6, 9.

5. De vei căuta cu ochiul tău spre el, nicidecum nu se va vede, că s'a făcut lui aripi ca unui vultur, și se întoarce spre casa celui ce stă înaintea lui.

6. Nu cină cu omul pismătar, nici pofti din bucatele lui.

7. Că precum înghite cineva păr, așa mănâncă și bea; nici îl băga la tine pre el, ca să mănânci pâinea ta cu el.

8. Că o va vărsa pre ea, și va strică cuvintele tale cele bune.

9. La urechea celui fără de minte nimic nu zice, ca nu cumva să răză de cuvintele tale cele înțelepte.

Mat. 7, 6.

10. Să nu muți hotarele cele vechi, și în agonisita săracilor să nu intri.

11. Că cel ce'i apără pre ei este Domnul, tare este, și va judecă judecata lor cu tine.

Ps. 67, 5.

12. Dă la învățătură inima ta, și urechele tale le gătește spre cuvintele înțelegerii.

13. Nu încetă a certă pruncul, pentrucă de'l vei lovì pre el cu nuiă, nu va muri. Că tu îl vei bate pre el cu nuiă; iar sufletul lui dela moarte îl vei mântui.

14. Fiule! De va fi înțeleaptă inima ta, vei veselì și inima mea.

15. Și se vor învăța buzele tale din cuvintele buzelor mele, de vor fi drepte.

16. Nu râvnească inima ta la păcătoși; ci fii toată ziua în frica Domnului.

Ps. 36, 1; 24, 14.

17. Că de vei păzi acestea, vei aveà nepoți, și nădejdea ta nu se va depărtà.

18. Ascultă fiule, și fii înțelept și'ți îndreptează gândurile inimii tale.

19. Nu fii bețiv, nici te întinde la sfaturi și la cumpărături de cărnuri.

20. Că tot curvarul și bețivul va sărăci, și tot somnorosul se va îmbrăcă în haine rele și rupte.

21. Ascultă fiule pre tatăl tău cel ce te-a născut, și nu nebăgă în seamă pre muma ta, pentrucă a îmbătrânit.

22. Câștigă-ți adevărul și nu lepădă înțelepciunea, învățătura și știința.

Mat. 13, 44, 46.

23. Bine hrănește tatăl drept, și de fiul cel înțelept se veselește sufletul lui.

24. Veselească-se tatăl tău și muma ta de tine, și să se bucure ceea ce te-a născut.

25. Dă'mi fiule inima ta, și ochii tăi să păzească căile mele.

26. Că vas găurit este casa streină, și strimă fântâna streină.

27. Că acesta degrab va pieri, și tot călătorul de lege se va stinge.

28. Cui este vai? Cui sunt gâlcevuri? Cui judecați? Cui necazuri și sfezi? Cui zdrobirea în zadar? Cui sunt ochii urduroși?

29. Au nu celor ce se zăbovesc la vin, și celor ce păzesc unde se fac ospete? Nu vă îmbățați cu vin, ci umblați cu oameni dreți, și vorbiți la preumblări.

Isaia 5, 12.

30. Că de vei dà ochii tăi spre urcioare și spre pahare, la urmă vei umblă mai gol decât pilugu.

31. Și apoi te vei tăvăli ca cel mușcat de șarpe, și precum se varsă dela Cherast veninul lui.

32. Când ochii tăi vor vedeà streină, atunci gura ta va grăi îndărătnicii.

33. Și vei zăceà ca în inima mării, și ca un cârmaciu în multă volbură.

Osie 4, 11.

34. Și vei zice: bătutu-m'a și nu m'a durut, ocărîtu-m'a și eu n'am știut când se va face ziuă, ca să viu să întreb cu carii să mă împreun.

CAP. 24.

Sfătuire a izbăvii pre cei în primejdie de moarte și ferire de neînțelepție și ușurătate de minte.

Fiule! Nu urmă oamenilor răi, nici pofti a fi cu dânșii.

Pilde 23, 17; Ps. 36, 1.

2. Că minciuni cugetă inima lor, și dureri grăiesc buzele lor.

3. Cu înțelepciune se zidește casa și cu pricepere se isprăvește.

4. Cu știința se umplu cămările de toată bogăția scumpă și bună.

5. Mai bun este înțeleptul decât cel tare, și omul cel înțelept, decât un lucrător mare de pământ.

Eccl. 9, 16.

6. Cu cârmuirea se face războiul, iar ajutorul cu inima cea cu sfat.

7. Înțelepciunea și gândul bun în porțile înțelepților, înțelepții nu se abat dela legea Domnului;

8. Ci gândesc întru adunări; pre cei neînvățați îi întâmpină moartea.

9. Și moare cel fără de minte întru păcate, iar necurăția este la omul pierzător.

10. Pângări-se-va în ziua cea rea, și în ziua necazului până ce se va sfârși.

11. A izbăvi pre cei duși la moarte și a răscumpăra pre cei prinși, nu te scumpi.

12. Iar de vei zice: nu'l știu pre acesta, află că Domnul cunoaște inimile tuturor, și cel ce au dat suflare la toți, acela știe toate; el va răsplăti fiecăruia după faptele lui.

Ps. 61, 11; Mat. 16, 27; Rom. 2, 6; 1 Cor. 3, 8; 2 Cor. 5, 10; Gal. 6, 5; Apoc. 22, 10.

13. Mănâncă miere fiule, că este bun fagurul, ca să se îndulcească gâtul tău.

Ps. 18, 11.

14. Că așa vei simți înțelepciunea în sufletul tău, care de o vei afla, bună va fi săvârșirea ta, și nădejdea nu te va părăsi.

Pilde 23, 17.

15. Să nu apropii de cel necredincios partea dreptilor, nici să te amăgești cu sațiul pântecelui.

16. Că de șapte ori va cădea dreptul, și se va scula; iar cei necredincioși se vor sfârși în rele.

Ps. 36, 24; Mih. 7, 8; Amos 5, 2.

17. De va cădeà vrăjmașul tău, să nu te bucuri de el, și pentru împiedecarea lui nu te înălță.

Iov 31, 29.

18. Că va vedeà Domnul, și nu-i va plăceà lui, și va întoarce mânia sa dela dânsul.

19. Nu te bucurà de cei ce fac rău; nici râvnì celor păcătoși.

Ps. 72, 3; Iov 21, 7.

20. Că cei răi nu vor aveà nepoți și lumina celor necredincioși se va stinge.

Iov 18, 5, 6; Ps. 36, 9.

21. Teme-te de Dumnezeu fiule și de împăratul, și de nici unul să nu fii neascultător.

22. Că fără de veste vor răsplătì celor necredincioși, și casnile amândurora, cine le știe?

23. Și iar acestea zic vouă înțelepților: a cunoaște fața la judecată, nu este bine.

Eșire 23, 6; Leviți 19, 15; A 2 Lege 1, 17; 16, 19; Sirah 46, 1.

24. Cel ce zice celui necredincios că este drept, blestemat va fi popoarelor, și urît neamurilor.

25. Iar cei ce muștră, mai buni se vor arătà, și preste ei binecuvântare va veni.

26. Și buzele vor iubi a răspunde cuvinte bune.

27. Gătește spre ieșire lucrurile tale, și te gătește la țarina ta, și vino după mine, și din nou vei zidi casa ta.

28. Nu fii mărturie mincinoasă împotriva cetățeanului tău, nici te lărgi cu buzele tale.

29. Să nu zici: Cum mi-a făcut el mie, face-voiu și eu lui, și voiu răsplătì lui cu cele ce m'a năpăstuit.

Rom. 12, 17; 1 Tesal. 5, 15; 1 Petr. 3, 9.

30. Ca o arătură este bărbatul neînțelept și ca viea este omul cel lipsit de minte.

31. De o vei lăsa se va țelinì, și se va îmburuenà toată, și va fi părăsită, și pietrile cu care este îngrădită se vor săpà.

32. Apoi mie mi-a părut rău, și am căutat, ca să aleg învățătura.

33. Puțin să dormitezi, și puțin să dormi, și puțin să îmbrățișezi cu mâinile tale pieptul.

34. Că de vei face aceasta, veni-va înaintea mergând sărăcia ta, și lipsa, ca un bun alergător.

CAP. 25.

Cuviința în adunări și măsura în vorbă și în mâncări.

Acestea sunt pildele lui Solomon, pe care fără alegere le-au scris prietenii lui Ezechia împăratul Iudei.

2. Slava lui Dumnezeu ascunde cuvântul, iar mărirea împăratului cinstește porunca.

A 2 Lege 29, 29; Rom. 11, 33.

3. Înalt este cerul și adânc este pământul; iar inima împăratului este neștiută.

4. Bate argintul nelămurit și se va curăți tot curat.

5. Ucide pre cei necredincioși din naintea împăratului, și va îndreptă într-o dreptate scaunul lui.

6. Nu te mândri înaintea împăratului, și nu stă în locurile celor puternici.

7. Că mai bine este să ți se zică, sui lângă mine; decât să te smerești înaintea celui puternic, cele ce au văzut ochii tăi grăește.

Lucà 14, 8.

8. Nu începe curând la sfadă, ca să nu te căești mai pre urmă, când te va înfruntă prietenul tău.

9. Te trage înapoi, nu grăi de rău, ca să nu te ocărăscă prietenul.

10. Și sfada ta și vrajba ta nu se va depărta, ci va fi ție întocmai cu moartea. Harul și prieteșugul mântuește, pe care ține-le tare la tine, ca să nu fii de ocară, ci păzește căile tale în bună prietenie.

11. Măr de aur în fir de sardion, așa este a zice cuvântul la cel ce se cuvine lui.

12. La cerchel de aur sardion de mult preț este legat, și cuvântul înțelept la urechea ascultătoare.

13. Precum răcoreala la secere când este zăduf folosește omului, așa solul credincios la cei ce l-au trimis pre el folosește sufletele celor ce trăesc cu el.

14. Cum se arată vânturile și norii și ploile, așa sunt cei ce se fălesc cu dare mincinoasă.

15. Întru delungarea mâniei sporul împăratului; iar limba moale zdrobește oase.

16. Miere aflând mănâncă cu măsură, ca nu cumvă săturându-te să o verși.

17. Rar să mergi la prietinel tău, ca nu cumvă săturându-se de tine să te urască.

18. Măciucă și sabie și săgeată ascuțită, așa este și omul, cel ce mărturisește asupra prietenului său mărturie mincinoasă.

19. Calea celui rău și piciorul celui fărădelege, perî-va în ziua cea rea.

20. Precum oțetul la rană și fumul la ochi nu folosește, așa boala căzând în trup, mănnește inima.

21. Precum moliea în haină și carii în lemn, așa voea omului cea rea strică inima.

22. De este flămând vrăjmașul tău, dă-i să mănânce, de-i este sete adapă-l.

Ps. 139, 11.

23. Că făcând aceasta, cărbuni de foc grămădești pre capul lui, iar Domnul va răsplăti ție bune.

Rom. 12, 20; Mat. 5, 44.

24. Vântul dela miazănoapte ridică nori, iar fața fără de rușine întărită limba.

25. Mai bine este a lăcuî într'un unghiu în pod, decât cu femeie sfadnică în casă de obște.

26. Precum apa rece sufletului setos este dulce, așa este vestea bună din pământ de departe.

27. Precum de va astupà cinevà izvorul, și curgerea apei o va strică, așa nu este cu cuviință a cădeà dreptul înaintea necredinciosului.

28. A mănca miere multă nu este bine, iar cuvintele cele mărite trebuie a le cinsti.

29. Precum este cetatea cea cu ziduri surpate și nezidită, așa este bărbatul carele face cevà fără de sfat.

CAP. 26.

Sfaturi împotriva leneviei și a vicleniei.

Precum în vremea secerișului nu este rouă, și precum vara nu este ploaie, așa și la cel fără de minte nu se află cinste.

2. Precum pasările zboară și vrăbiile, așa blestemul îndeșert nu va veni asupra nimănui.

3. Precum biciul la cal și boldul la asin, așa este toiagul la poporul cel fărădelege.

4. Nu răspunde nebunului după nebunia lui, ca să nu fii asemenea lui.

5. Ci răspunde nebunului la nebunia lui, ca să nu aibă părere în sine că el este înțelept.

6. Din căile sale ocară face, cel ce a trimis cuvânt prin sol nebun.

7. Oprește mergerea vinelor și fărădelegea din rostul celor fără de minte.

8. Cel ce leagă piatra în praștie, asemenea este celui ce dă celui fără de minte mărire.

9. Spini cresc în mâna bețivului; iar robie în mâna celor fără de minte.

10. Mult se bate de valuri tot trupul celor fără de minte, că se zdrobește uimirea lor.

11. Ca câinele care se întoarce la vărsătura sa, și se face urât, așa și cel fără de minte în răutatea sa se întoarce la

păcatul său; este rușine care aduce păcat, și este rușine, care aduce mărire și dar.

2 Petru 2, 22.

12. Văzut-am om, căruia i s'a părut întru sine a fi înțelept, însă mai multă nădejde a avut cel nebun de cât acesta.

13. Zice cel leneș când se trimite în cale: leu este în căi, și în uliță ucigaș.

Pilde 22, 13.

14. Cum se întoarce ușa în țâțână, așa leneșul pre patul său.

15. Leneșul care ascunde mâna în sânul său, nu poate să o ducă la gură.

Pilde 6, 10; 19, 24; Eccl. 4, 5.

16. Mai înțelept se pare luiș leneșul, decât cel ce în săturare duce veste.

17. Ca și cel ce ține câinele de coadă, așa și cel ce șade mai întâi în judecata streină.

18. În ce chip cei ce ispitesc pun înaintea cuvinte la oameni; iar cel ce va întâmpina întâiu cuvântul se va împiedeca;

19. Așa toți cei ce pândesc într'ascuns pre prietenii săi; și când se văd, zic: că glumind am făcut.

20. În multe lemne s'aprinde focul; iar unde nu este om iute la mânie, se potolește sfada.

21. Grătar pe cărbuni, și lemne în foc; așa omul gâlcevilor spre ațâțarea sfăzii.

22. Cuvintele măgulitorilor sunt moi, ele pătrund în adâncurile ficiților.

23. Argintul dat cu înșelăciune, ca un hârb să se socotească; buzele blânde ascund inima tristă.

24. Cu buzele toate le primește jeluindu-se vrăjmașul; iar în inimă meșteșugește vicleșuguri.

25. De te-ar ruga vrăjmașul cu glas mare, să nu'l asculți, că șapte vicleșuguri sunt în sufletul lui.

Erechia 12, 6.

26. Cel ce ascunde vrajba, închiagă vicleșugul, și cel ce'și acopere păcatele sale, bine cunoscut se face într-o adunare.

27. Cel ce sapă groapă aproapelui său, va cădea însuși într'însa, și cel ce prăvălește piatră, peste el se va prăvăli.

Ps. 7, 16; Eccl. 10, 8.

28. Limba mincinoasă urăște adevărul, și gura neacoperită face neașezări.

CAP. 27.

Sfaturi pentru mânie, adevărata prietenie și îngrijirea turmelor.

Nu te laudă pentru cele de mâine, că nu știi ce va naște cea viitoare.

2. Să te laude aproapele, și nu gura ta, streinul, și nu buzele tale.

3. Grea este piatra, și cu anevoie de purtat nisipul; iar mânia celui fără de minte mai grea este decât amândouă.

Iov 6, 3.

4. Cumplită este mânia, și iute urgia; iar pizma nimic nu rabdă.

5. Mai bune sunt muștrările fățișe, decât prietenia ascunsă.

6. Mai vrednice de credință sunt ranele prietenului, decât sărutările cele de bună voie ale vrăjmașului.

Ps. 140, 6.

7. Sufletul sătul batjocorește fagurii; iar sufletului celui flămând și cele amari dulci i se par.

8. Precum pasărea când zboară din cuibul său, așa se face omul slugă, când se înstrăinează de la locurile sale.

9. Cu miruri și cu vinuri și cu mirosoare se desfătează inima; iar cu nevoile se mânănește sufletul.

10. Pe prietenul tău sau pe prietenul părintesc să nu'l părăsești, și în casa fratelui tău să nu intri în ziua necazului

tău, mai bun este prietenul cel de aproape, decât fratele care lăcuește departe.

11. Înțelept fii fiule, ca să veselească inima ta, și întoarce dela tine cuvintele cele de ocară.

12. Istețul când îi vin rele se ascunde; iar cei fără de minte umblând se păgubesc.

13. Ià haina lui, că a trecut semețul, care strică cele streine.

14. Cel ce binecuvintează pe prieten dimineața cu glas mare, nimic nu se vede a se osebi de cel ce blestemă.

15. Picăturile scot pre om în zi de iarnă din casa lui; așa și femeia sfadnică din casa sa.

16. Vântul cel de către miazănoapte aspru este; iar pre nume iscusit se chiemă.

17. Fier pre fier ascute; și omul întărită fața prietenului.

18. Cine sădește smochin, va mânca roadele lui, și cine păzește pre Domnul său se va cinsti.

19. Precum nu seamănă fața cu față, așa nici inimile oamenilor nu sunt tot una.

20. Iadul și pierirea nu se satură, așa și ochii oamenilor sunt nesățioși; urâciune este înaintea Domnului, cel ce se uită ponciș cu ochii, și cei neînvățați cari nu și conținesc limba.

Sirah 14, 9.

21. Cercarea argintului și a aurului este lămurirea, iar omul se cearcă prin gura celor ce l laudă pre el. Inima celui fărădelege caută rele; iar inima cea dreaptă caută cunoștință.

22. De vei bate pre cel fără de minte în mijlocul adunării necinstindu-l, nu vei luà nebunia lui.

Ierem. 6, 29.

23. Cu cunoștință să cunoști sufletele turmei tale, și să întărești inima cirezilor tale.

24. Că nu este în veac la om puterea și tăria, nici se dă din neam în neam.

25. Poartă grije de fânețele cele din câmp, și vei tunde buruiana și adună iarba de munte.

26. Ca să aibi oi de îmbrăcăminte; grijește-ți câmpul tău, ca să fie ție miei.

27. Fiule! Dela mine ai cuvinte tari spre viața ta și spre viața slugilor tale.

1 Tim. 6, 8.

CAP. 28.

Iubirea de lege și lauda binefacerei.

Fuge necredinciosul negonindu-l nimenea; iar dreptul ca un leu îndrăznește.

Lev. 26, 17; A 2 Lege 28, 25; Iov 15, 21; Isaia 57, 21.

2. Pentru păcatele necredincioșilor judecați se scornesc; iar omul isteț le va potoli.

3. Cel tare între cei necredincioși năpăstuește pre săraci, ca o ploaie mare și nefolositoare.

4. Așa cei ce au părăsit legea, laudă necurăția; iar cei ce iubesc legea, se îngrădesc cu zid.

5. Oamenii cei răi nu gândesc judecată; iar cei ce caută pre Domnul, la toate iau aminte.

6. Mai bun este săracul care umblă cu adevăr, decât bogatul mincinos.

7. Fiul înțeleghător păzește legea; iar cel ce paște necurăția, necinstește pre tatăl său.

8. Cel ce înmulțește avuția sa cu camătă și cu lăcomie, o adună pre ea celui ce miluește pre săraci.

Ecl. 2, 26.

9. Cel ce își întoarce urechea sa, ca să nu auză legea, el însuș își defaimă rugăciunea sa.

Zah. 7, 12.

10. Cel ce face pre cei drepti să rătăcească pre cale rea, el însuș va cădea în pierire; iar cei fărădelege vor trece cele bune, și nu vor intra la ele.

11. Omul bogat se pare luiș că este înțelept, iar săracul cel înțelept îl va defăimă pre dânsul.

12. Pentru ajutorul dreptilor multă laudă se face; iar în locurile necredincioșilor se prind oamenii.

13. Cel ce acopere necurăția sa, nu se va îndreptă; iar cel ce spune mustrările, iubì-se-va.

Ps. 31, 6; 1 Ioan 1, 10.

14. Fericit este omul care se teme de toate pentru evlavie; iar cel vârtos la inimă cădeà-va în rele.

Filip. 2, 12, 13.

15. Leu flămând și lup setos este cel ce te rănește, sărac fiind de neam sărac.

16. Împăratul cel lipsit de venituri, mare asupritor este; iar cel ce urăște nedreptatea, multă vreme va trăi.

17. Cel ce iă în chezășie pre omul cel ce este în vină de moarte, fugar va fi, și nu în liniște. Ceartă pre fiul tău, și te va iubì, și va dà podoabă sufletului tău, și nu va ascultă de neamul cel fărădelege.

18. Cel ce umblă drept, se va ajutà; iar cel ce umblă în căi strâmbe, se va încurcă.

Ecl. 2, 14.

19. Cel ce lucrează pământul său, se va săturà de pâine; iar cel leneș, se va umpleà de sărăcie.

Sirah 20, 29.

20. Omul cel vrednic de credință, cu multe se va binecuvântà; iar cel rău nu va fi nepedepsit.

21. Cel ce nu se rușinează de fețele dreptilor, nu este bun, unul ca acesta pentru o bucată de pâine va vinde pre om.

22. Grăbește a se îmbogăți omul cel pizmătarit, și nu știe, că cel milostiv îl va stăpâni pre el.

23. Cel ce mustră căile omului, har va avea mai mult decât cel ce se îmbunează cu limba.

24. Cine leapădă pre tată sau pre mumă, și i se pare că nu păcătuște, acesta este părtaș omului necredincios.

25. Omul nesățios, va judeca îndeșert; iar cel ce nădăjduște spre Domnul, cu grije va fi.

26. Cel ce nădăjduște cu inimă îndrăzneată, unul ca acesta este nebun; iar cel ce umblă cu înțelepciune, mântuie-se-va.

27. Cel ce dă săracilor, nu se va lipsi; iar cel ce întoarce ochiul său, în multă lipsă va fi.

A 2 Lege 15, 7, 8, 10.

28. În locurile necredincioșilor suspină dreptii; iar întru pierirea acelora se vor înmulți dreptii.

Iov 24, 4.

CAP. 29.

Lauda dreptei judecăți.

Mai bun este omul cel ce muștră, decât omul cel tare în cerbice, că fără de veste arzându-se el nu este vindecare.

2. Când se laudă dreptii, se veselesc popoarele; iar de boierii cei necredincioși suspină bărbații.

3. De omul cel ce iubește învățătura se veselește tatăl lui; iar cel ce paște curve, pierde-va avuția.

Lucă 15, 13.

4. Împăratul drept ridică țara; iar bărbatul fărădelege o strică.

5. Cel ce gătește înaintea feții prietenului său mreață, în picioarele sale o pune pre ea.

6. Omului celui ce păcătuiește, mare este lațul; iar dreptul în bucurie și desfătare va fi.

7. Știe dreptul a face judecată săracilor; iar cel necredincios nu va pricepe judecata, și cel sărac n'are pricepere a se cunoaște pre sine.

Iov 29, 16.

8. Oamenii cei fărădelege au aprins cetatea; iar cei înțelepți au întors mâniea.

9. Bărbatul înțelept judecă pre neamuri; iar omul rău mâniindu-se se face de batjocură, și nu se îngrozește.

10. Bărbații cei pătași la sânghiuri vor urî pre cel cuvios; iar cei drepti vor căuta sufletul lui.

11. Toată mânia sa și-o arată cel neînțelept; iar cel înțelept și-o ține pe rând.

12. Împăratul care ascultă cuvântul nedrept, toți cei supuși lui sunt fărădelege.

13. Înprumutătorul și datornicul unul cu altul s'au întâlnit; iar Domnul pre amândoi îi va cercetă.

14. Împăratul cel ce cu adevăr judecă pre săraci, scaunul lui întru mărturie se va pune.

15. Bătăile și muștrările dau înțelepciune; iar pruncul cel ce umblă după voea sa, rușinează pre părinții săi.

16. Unde sunt mulți necredincioși, multe păcate se fac; iar când cad aceia, dreptii se umplu de frică.

Ps. 36, 35.

17. Ceartă pre fiul tău, și te va odihni, și va dà podoabă sufletului tău.

18. Să nu fii tâlcuitor neamului celui fărădelege; iar cel ce păzește legea, fericit este.

19. Cu cuvintele nu se va învăța sluga îndărătnică, că de va și înțelege, tot nu va ascultă.

20. De vei vedeà pre vre un om grabnic la cuvinte, să știi că mai multă nădejde are cel fără de minte decât el.

21. Cel desfrânat din pruncie slugă va fi și mai târziu îi va părea rău de aceasta.

22. Omul mânios ridică pricini; iar bărbatul cel greu la mânie, ocolește păcatul.

23. Semeția pre om smerește; iar pre cei ce gândesc cu smerenie, îi întărește cu mărire Domnul.

Iov 22, 29; Isaia 66, 2.

24. Cel ce se împărtășește cu furul, urăște sufletul său, și de se va pune jurământ, auzind nu vor spune.

Lev. 5, 1.

25. Cel ce se teme și se rușinează de oameni, se împiedică; iar cel ce nădăjduște spre Domnul, veselî-se-va.

26. Necurăția la om dă greșală; iar cel ce nădăjduște spre Domnul, se va mântui.

27. Mulți slujesc fețelor povățuitorilor; iar dela Domnul se face dreptate omului.

28. Urît este înaintea dreptului omul nedrept, și urîță este celui fărădelege calea cea dreaptă.

CAP. 30.

Alte pilde.

Acestea a zis bărbatul celor ce cred în Dumnezeu, și încetează:

2. Că mai neînțelept sunt decât toți oamenii, și înțelepciune de om nu este întru mine.

3. Iar Dumnezeu m'au învățat înțelepciune, și am cunoscut știința sfinților.

4. Cine s'a suit în cer și s'a pogorît? Cine a adunat vânturile în sân? Cine a întors toată apa întru o haină? Cine a ținut toate marginile pământului? Care este numele lui? Sau care este numele fiilor lui? Ca să cunoască

Isaia 40, 12; Ioan 3, 13.

5. Că toate cuvintele lui Dumnezeu sunt cu foc lămurite, și ajută el celor ce se cuceresc lui.

Ps. 11, 6 și 118, 140.

6. Nu adaoge la cuvintele lui, ca să nu te mustre, și să fii mincinos.

A 2 Lege 4, 2; 12, 32; Apoc. 22, 18, 19.

7. Două cer dela tine: să nu iei harul meu mai 'nainte de ce voi muri eu.

8. Cuvântul deșert și mincinos depărtează-l dela mine, bogăție și sărăcie nu'mi dà.

9. Ci'mi rânduiește cele de lipsă și cele de ajuns.

Mat. 6, 11.

10. Ca nu săturându-mă, să mă fac mincinos și să zic: Cine mă vede? Sau fiind sărac, să fur, și să jur pre numele lui Dumnezeu.

A 2 Lege 8, 12-14.

11. Să nu dai pre slugă în mâinile stăpânului, ca nu cumvă să te blesteme și să piei.

12. Fiul rău blesteamă pre tatăl său, și pre muma sa nu o binecuvintează.

13. Fiul rău pre sine se judecă a fi drept, și ieșirea sa nu o a spălat.

14. Fiul rău trufași ochi are și cu genele lui se înalță; fiul rău dinții are sabie și măselele bardă, ca să mistuiască și să mănânce de tot pre cei slabi de pre pământ și pre săracii lor dintre oameni.

15. Lipitoarea trei fete aveà foarte iubite, și aceste trei n'o săturà, și a patra nu ajungeà a zice: destul este.

16. Iadul și dragostea muerii, și pământul neumplut de apă, și apa și focul nu vor zice: destul este.

17. Ochiul cel ce batjocorește pre tată, și nu cinstește bătrânețile maicii, să'l scobească pre el corbii din văi, și să'l mănânce puii vulturilor.

18. Trei sunt mie cu neputință a le pricepe, și a patra n'o știu:

19. Urmele vulturului când zboară, căile șarpelui pe piatră și calea corăbii când merge pe mare, și căile omului în tinerețele lui.

20. Tot așa este calea muerii prea curve, care dacă face, se spală zicând: că nimic n'a făcut fără de cale.

21. Pentru trei lucruri se clătește pământul și al patruilea nu'l poate suferi:

22. De va împărăți sluga, și nebunul de se va săturà de bucate,

23. Și slujnica de va scoate pre stăpâna sa, și femeia urâcioasă de va nimeri bărbat bun.

24. Și patru sunt pre pământ mai mici, acestea sunt mai înțelepte decât cele înțelepte:

25. Furnicile, care n'au putere, și'și gătesc vara hrană;
26. Și aricii neam slab, carii își fac în pietre casele lor;
27. Lăcusta împărat n'are, și dintr'o poruncă merge la tabără cu bună rânduială;
28. Și nevăstuica care se reazemă pre mâini și lesne se poate prinde, și lăcuește în palatele împăraților.
29. Și trei sunt care fericit umblă, și a patra care bine merge:
30. Puiul de leu cel ce este mai tare între dobitoace, care nu se întoarce nici se teme de dobitoc;
31. Și cocoșul care umblă între găini cu sfat bun; și țapul care povățuește turma; și împăratul care grăiește în neamuri.
32. De te vei dà pre tine la veselie și vei întinde mâna ta cu sfadă, te vei necinsti.
33. Mulge lapte și va fi unt, și de vei stoarce nările va ieși sânge; iar de vei trage afară cuvinte, vor ieși vrăjbi și sfăzi.

CAP. 31.

Lauda femeii harnice.

Cuvintele mele sunt grăite dela Dumnezeu, învățătura împăratului, care l-a învățat pre el muma lui.

2. Ce vei păzi fiule? Ce? Graiurile lui Dumnezeu; ție zic fiule cel întâiu născut, ce, fiul pântecelui meu? Ce, fiul rugăciunilor mele?

3. Nu dà muerilor avuția ta și mintea ta și vieața, că mai pre urmă îți vei mutà sfatul.

4. Toate le fă cu socoteală, cu măsură beà vin, cei puternici sunt mânioși; deci vin să nu beà.

5. Ca nu bând să'și uite de înțelepciune, și nu vor puteà judecà drept pre cei slabi.

6. Dați băutură, care îmbată, celor ce sunt în supărări și vin să beà celor ce sunt în dureri.

7. Ca să'și uite de sărăcie, și de ostenele să nu'și mai aducă aminte.

Ps. 103. 16.

8. Fiule! Deschide gura ta cu cuvântul lui Dumnezeu, și judecă pre toți cum se cade.

9. Deschide gura ta, și judecă drept, și fă dreptate săracului și mișelului.

Lev. 19, 15.

10. Femeie vrednică cine va află, mai scumpă este una ca aceasta decât pietrile cele de mult preț.

11. Nădăjduște spre dânsa inima bărbatului ei, una ca aceasta nu se va lipsi de bune agonisele.

12. Că lucrează bărbatului său lucruri bune în toată viața.

13. Agonisind lână și in, face cu mâinile sale lucru de treabă.

14. Este ca o corabie, ce face neguțătorie, de departe adună avuția sa.

15. Și se scoală de noapte, și gătește bucate casei, și dă de lucru slujnicilor,

16. Văzând moșie o cumpără și din rodurile mâinilor sale sădește vie.

17. Încingându'și mijlocul său cu tărie, își întărește brațul său la lucru.

18. A prins gust că bine este a lucra, și nu se stinge lumânarea ei toată noaptea.

19. Mâinile sale întinde spre cele de folos, și coatele sale le întărește la fus.

20. Mâinile sale le deschide săracului, și hrană dă celui lipsit.

21. Nu poartă grije de cele din casă bărbatul ei, când se zăbovește undevă, că toți ai ei sunt îmbrăcați.

22. Câte două haine a făcut bărbatului său, și eiș îmbrăcămintele de vison și de porfiră.

23. Cinstit este în porți bărbatul ei, ori când merge într-o adunare cu cei bătrâni și cu locuitorii pământului.

24. Pânzeturi a făcut, și le-a vândut Finicienilor și cingători Hananeilor.

25. Întru tărie și întru bună podoabă s'a îmbrăcat, și s'a veselit în zilele de apoi.

26. Gura sa deschide cu socoteală și după lege; și rânduială pune limbei sale.

27. Strimte sunt cărările casei sale și bucatele nu le mănâncă cu lene.

28. Crescutu-ș'a fiii săi, și s'au îmbogățit, și bărbatul ei o a lăudat pre ea.

29. Multe fete au agonisit bogăție, multe fete au făcut putere; iar tu le-ai întrecut și le-ai covârșit pre toate.

30. Plăceri mincinoase și frumuseți deșarte femești nu sunt întru tine, femeia cu minte se va binecuvânta; iar ea să laude frica Domnului.

31. Dați ei din rodurile mâinilor sale, și să se laude în porți bărbatul ei.

ECLISIASTUL

CAP. 1.

Nimicnicia lucrurilor omenești.

Cuvintele Eclisiastului fiul lui David împăratul lui Israil din Ierusalim.

2. Deșertăciunea deșertăciunilor a zis Eclisiastul, deșertăciunea deșertăciunilor, toate sunt deșertăciune.

Ps. 61, 9 și 38, 8.

3. Ce prisosește omului din toată osteneala sa, care se trudește supt soare?

4. Neam trece și neam vine, și pământul în veac stă.

5. Răsare soarele și apune, și la locul său se trage, el acolo răsărind, merge către miazăzi, și încunjură către miazănoapte.

Ps. 18, 5-7.

6. Încunjurând încunjură, merge duhul, și întru încunjurările sale se întoarce duhul.

7. Toate pâraele intră în mare, și marea nu se umple, la locul de unde ies râurile, acolo se întorc, ca iar să iasă.

8. Toate cuvintele sunt cu anevoie, nu le va putea omul grăi, și nu se va sătura ochiul a vede a nici urechea a auzi.

9. Ce este ce a fost? Ceeace va să fie, și ce este ce s'a făcut? Aceea ce se va face; și nimic nu este nou supt soare.

Ecl. 3, 15.

10. Nici va grăi și va zice: iată acesta este nou, că a fost în veacurile care au fost înaintea noastră.

11. Nu este pomenire de cei dintâiu, și încă nici de cei ce după aceea au fost, nu'și vor aduce aminte, cei ce vor fi pre urmă.

12. Eu Eclisiastul am fost împărat preste Israil în Ierusalim.

13. Și am pus în inima mea a cercă și a socoti cu înțelepciune despre toate câte se fac supt soare, că îndeletnicire anevoiasă au dat Dumnezeu fiilor oamenilor, ca să migăiască cu dânsa.

3 Împ. 4, 30, 34.

14. Văzut-am toate lucrurile, care se fac supt soare, și iată toate sunt deșertăciune și vânare de vânt.

15. Ce este strâmb nu se va putea îndrepta, și ce lipsește nu se va putea număra.

Ecl. 2, 11, 17, 26; 4, 4, 6, 16.

16. Grăit-am eu întru inima mea, zicând: iată m'am mărit, și am întrecut cu înțelepciunea pre toți, cari au fost mai înainte de mine în Ierusalim și inima mea a văzut multă înțelepciune și știință.

3 Împ. 3, 12.

17. Și am pus inima mea, să cunoască înțelepciunea și cunoștința, pilde și știință. Și am cunoscut eu, că și aceasta este vânare de vânt.

18. Căci întru mulțimea înțelepciunii, mulțimea cunoștinței este; și cei ce adauge știința, adauge durere.

CAP. 2.

Zădărnicia lucrurilor lumești.

Zis-am eu întru inima mea: vino acum să te ispitesc în veselie și vezi binele, și iată și aceasta este deșertăciune.

2. Râsului i-am zis nebunie, și bucuriei, căci faci aceasta?

3. Și am socotit: oare inima mea trage-va ca vinul trupul meu, și inima mea m'a povățuit întru înțelepciune, ca să stăpânesc preste desfătare până voi vedea, care este binele fiilor oamenilor, care să'l facă supt soare în numărul zilelor vieții lor.

4. Mărit-am lucrurile mele, ziditu-mi-am case, săditu-mi-am vii.

5. Făcutu-mi-am grădini și livezi, și am sădit într'însele tot felul de pom roditor.

6. Făcutu-mi-am lacuri de ape ca să ud dintr'însele dumbrava de lemne odrăslitoare.

7. Avut-am slugi și slujnice, și robi am avut, și cirezi și turme multe am avut, mai mult decât toți cei ce au fost mai nainte de mine în Ierusalim.

8. Adunatu-mi-am argint și aur, și avuțiile împăraților și ale țărilor. Făcutu-mi-am cântăreți și cântărețe, și desfătărilor fiilor omenesci, amestecători și amestecătoare de vin.

3 Împ. 9, 28; și 10, 10.

9. Și m'am mărit, și am sporit mai mult decât toți, cei ce au fost mai nainte de mine în Ierusalim, ci și înțelepciunea mea a fost cu mine.

10. Și tot ce au poftit ochii mei n'am depărtat dela dânsii, și n'am oprit inima mea dela nici o desfătare, că s'a desfătat inima mea cu toată osteneala mea, și aceasta mi-a fost partea mea din toată osteneala mea.

11. Și am căutat eu spre toate lucrurile mele, care le-au făcut mâinile mele, și spre truda, care m'am ostenit a o face, și iată toate sunt deșertăciune și vânanare de vânt, și nimic nu este prisosire supt soare.

Ecl. 1, 13, 17.

12. Și am căutat să văz înțelepciunea și rățacirea și nebuniei, că cine este omul, care va urmări sfătuirea? Ori câte a făcut aceasta.

13. Și am văzut eu, că covârșește înțelepciunea pre nebunie, precum covârșește lumina pre întunec.

14. Ochii înțeleptului în capul lui, iar cel fără de minte întru întunec umblă, și am cunoscut eu, că o întâmplare va întâmpina pre toți aceștia.

Pilde 17, 25 și 28, 18.

15. Și am zis eu întru inima mea, că precum se întâmplă celui nebun, și mie mi se va întâmpla, și pentru ce mai mult m'am străduit eu? Și am grăit întru inima mea, că cel nebun din prisosință grăește, ci și aceasta este deșertăciune.

16. Că nu este pomenirea celui înțelept cu cel nebun în veac, pentru că în zilele cele viitoare pre toate le va acoperi uitarea, și cum va muri cel înțelept cu cel nebun?

Ps. 48, 9 și 20.

17. Și am urât vieața, că vicleană este asupra mea fapta cea făcută supt soare, că toate sunt deșertăciune și vânare de vânt.

18. Și am urât eu toată osteneala mea, care am ostenit supt soare, pentru că o las pre ea omului, care s'a născut după mine.

19. Și cine știe, oare înțelept va fi au nebun? Și oare stăpâni-va toată osteneala mea, care m'am ostenit și m'am străduit supt soare? Ci și aceasta este deșertăciune.

20. Și m'am întors eu, ca să încetez cu inima mea dela toată osteneala, care m'am ostenit supt soare.

21. Că este om, care se ostenește cu înțelepciune și cu știință și cu bărbăție, și va da partea sa omului, care nu s'a ostenit întru aceea, ci și aceasta este deșertăciune și răutate mare.

22. Că ce are omul din toată osteneala sa, și din alegerea inimei sale, cu care s'a ostenit el supt soare?

23. Că toate zilele lui sunt ale durerilor, și a mâniei migăiala lui, cât nici noaptea nu doarme inima lui, și aceasta deșertăciune este.

Iov 14, 1; Ps. 89, 9.

24. Nu este bine omului, fără numai ce mănâncă și ce beà, și arată sufletului său din osteneala sa; ci și aceasta am văzut eu că din mâna lui Dumnezeu este.

25. Că cine va mânca și va beà, afară de dânsul?

26. Că omului celui bun înaintea feții lui i-au dat înțelepciune și minte și veselie; iar celui păcătos i-au dat grije să umble și să adune, ca să deà celui bun înaintea feții lui Dumnezeu; ci și aceasta este deșertăciune și vânare de vânt.

Iov 27, 17 și 32, 8; Pilde 28, 8.

CAP. 3.

Vremea tuturor lucrurilor. Deosebirea omului de dobitoc.

De toate este vreme, și tot lucrul supt soare are vreme.

2. Vreme este a naște, și vreme este a muri, vreme este a sădi, și vreme este a smulge ce este sădit.

3. Vreme este a ucide, și vreme este a vindecă, vreme este a surpă, și vreme este a zidi.

4. Vreme este a plânge, și vreme este a râde, vreme este a se tânguî, și vreme este a jucă.

5. Vreme este a zvârli pietre, și vreme este a strânge pietre; vreme este a îmbrățișă și vreme este a se depărtă de îmbrățișare.

6. Vreme este a căută și vreme este a pierde, vreme este a țineă și vreme este a lepădă.

7. Vreme este a rupe și vreme este a coase, vreme este a tăceă și vreme este a vorbi.

8. Vreme este a iubi și vreme este a urî. Vreme este de rășboiu și vreme este de pace.

9. Ce are mai mult cel ce lucrează din osteneala sa?

10. Văzut-am toată migăiala, care o au dat Dumnezeu fiilor oamenilor, ca să migăiască într'însa.

11. Toate câte le-au făcut, bune sunt în vremea sa, și tot veacul l-au dat în inimile lor, ca să nu afle omul făptura, care au făcut Dumnezeu din început până în sfârșit.

12. Cunoscute-am că nu este bine, fără numai a se veseli și a face bine în vieța sa.

13. Și tot omul, care mănâncă și beà, și vede binele într-o toată osteneala sa, darul lui Dumnezeu este.

14. Cunoscute-am că toate câte au făcut Dumnezeu, acestea vor fi în veac, la acelea nu se poate adaoge, și dela ele nu se poate luà, și Dumnezeu au făcut ca să se teamă de fața lui.

A 2 Lege 32, 4.

15. Ce s'a făcut, iată este, și toate câte vor să fie, iată au fost, și Dumnezeu va căuta pre cel ce se gonește.

16. Și am văzut încă supt soare locul judecății și acolo este cel fărădelege, și locul dreptului, acolo este cel credincios.

17. Și am zis eu întru inima mea: pre cel drept împreună și pre cel fărădelege va judecă Dumnezeu; că de tot lucrul și de toată fapta va fi acolo vreme.

18. Zis-am eu întru inima mea de vorba fiilor omenești: că'i va osebi pre ei Dumnezeu, ca să arate că dobitoace sunt.

19. Și cum că întâmplarea fiilor omenești, și întâmplarea dobitocului, o întâmplare este; precum este moartea acestuia, așa și moartea aceluia, și un duh este în toate, și cu ce covârșește omul pre dobitoc? Cu nimic, că toate sunt deșertăciune.

Ps. 48, 12; și 21.

20. Toate merg la un loc, toate s'au făcut din țărână, și toate se vor întoarce în țărână.

Fac. 3, 19.

21. Și cine știe; oare duhul fiilor oamenilor se sue în sus? Și duhul dobitocului oare se pogoară în jos în pământ?

22. Și am văzut, că nu este bine, fără numai a se veseli omul întru lucrul său, că acesta este partea lui; că cine'l va duce pre el, ca să vază ceea ce va fi după el?

Iov 14, 10, 14, 15.

CAP. 4.

Zădărnicia avuției.

Și m'am întors eu, și am văzut toate năpăștile, cele ce se fac supt soare, și iată lacrămile celor ce se năpăstuesc, și nu este cine să'i mângâie pre ei, și din mâna celor ce'i necăjesc pre ei, putere, și nu este lor mângâitori.

2. Și am fericit eu pre toți cei morți, cari au murit, mai mult decât pre cei vii, cari trăesc până acum.

3. Și decât amândoi aceștia mai bun este, cel ce încă nu s'a născut, care încă n'a văzut lucrul cel rău, care s'a făcut supt soare.

4. Și am văzut eu toată osteneala, și împreună toată bărbăția lucrului, că aceasta este râvna omului dela prietenul său; și aceasta încă este deșertăciune și vânare de vânt.

5. Cel fără de minte ține mâinile în sân, șiși mănâncă cărnurile sale.

Pilde 6, 10, 19, 24; și 26, 15.

6. Mai bun este un pumn plin cu odihnă, decât doi pumni cu osteneală și cu vânare de vânt.

7. Și m'am întors eu, și am văzut deșertăciune supt soare.

8. Este unul, și nu este al doilea, și nici fiu, nici frate n'are și tot nu încetează dela toată osteneala sa, și ochiul lui nu se satură de avuții; și pentru cine mă ostenesc eu, și'mi lipsesc sufletul meu de bunătate? Ci și aceasta este deșertăciune, și migăială rea este.

Ps. 38, 10; Ierem. 17, 11.

9. Mai buni sunt doi decât unul, cari au plată bună pentru osteneala lor; că de va cădeà unul, celalt va ridicà pre soțul său.

10. Și vai celui ce este singur când va cădeà, că nu este altul carele să'l ridice.

11. Și de vor dormi doi, le va fi și cald lor; iar unul cum se va încălzi?

12. Și de se va sculà asupra lui unul, cei doi vor stà asupra aceluia, și funia cea întreită nu curând se rupe.

13. Mai bun este pruncul sărac și înțelept, decât împăratul bătrân și fără de minte, carele mai mult nu știe purtă grije.

14. Că din temniță iese să împărățească, iar întru împărăția sa s'a făcut sărac.

15. Văzut-am pre toți cei vil, cari umblă supt soare cu tânărul cel al doilea, care va fi în locul lui.

16. Nu este sfârșit la tot poporul lui, la toți câți au fost înaintea lor, și cei de pre urmă nu se vor veseli de dânsul, ci și aceasta este deșertăciune și vânare de vânt.

1 Împ. 15, 22.

17. Păzește piciorul tău, când mergi în casa lui Dumnezeu și te apropie, ca să auzi că mai bună este jertfa ta, decât darul celor fără de minte, că ei nu cunosc răul care'l fac.

Ozie 6, 6.

CAP. 5.

Folosul avuției.

Nu te grăbi cu gura ta, și inima ta să nu grăbească a grăi cuvânt înaintea lui Dumnezeu, că Dumnezeu este în cer sus, și tu pre pământ jos; pentru aceasta fie cuvintele tale puține.

2. Că vine visul, când ești mult îngrijat și glasul nebunului în cuvinte multe.

Pilde 10, 20.

3. Când vei făgădui făgăduință lui Dumnezeu, nu zăbovi a o dà pre ea, că nu este voie întru cei nebuni; tu dar ori câte vei făgădui dà.

4. Mai bine este a nu făgădui, decât a făgădui și a nu dà.

A 2 Lege 23, 22.

5. Nu dà gura ta, ca să faci să păcătuiască trupul tău, și să nu zici înaintea feței lui Dumnezeu, că este neștiință, ca să nu se mânie Dumnezeu pentru cuvântul tău, și să strice lucrul mâinilor tale.

6. Că întru mulțimea visurilor și a deșertăciunilor și a cuvintelor celor multe, tu te teme de Dumnezeu.

Pilde 10, 20.

7. De vei vedeà în țară năpatea săracului și jefuirea judecăței, și a dreptăței, nu te miră de lucrul acesta, că cel înalt preste cel înalt ià aminte, și este mai înalt decât ei.

8. Și prisosința pământului întru toate este împărat țarinei lucrate.

9. Cel ce iubește argintul, nu se va săturà de argint, și cel ce iubește rodurile întru mulțimea lor nu se va desfătă cu ele; și aceasta este deșertăciune.

10. Unde este mulțime de bunătați, mulți sunt, cari o mănâncă pre ea, și ce este bărbăția celui ce o are pre ea? Fără numai să vază cu ochii săi.

11. Dulce este somnul slugei, ori puțințel, ori mult mănânce, iar pre cel sătul de se va îmbogăți, nu'l lasă să doarmă.

12. Este boală care o am văzut supt soare, a se păzi avuție spre răul celui ce o are.

13. Și pierde avuția aceea întru migăială rea, și a născut fiu, și nimic nu este în mâna lui.

14. Precum a ieșit din pântecel mumei sale gol, se va întoarce, ca să meargă precum a venit, și nimic nu va luà din osteneala sa, ca să ducă în mâna sa.

Iov 1, 21; 1 Tim. 6, 7; Ps. 48, 18.

15. Ci și aceasta este boală rea, că precum a venit, așa se va și duce și ce are el mai mult? Pentru că s'a ostenit în vânt.

16. Și în toate zilele sale întru întunerec și în jale, și în mânie multă și în boală și în necaz.

17. Iată binele, care l-am văzut eu că este bun: a mânca și a beà, și a vedeà bunătațe întru toată osteneala sa, care s'a trudit supt soare în numărul zilelor vieței sale, care le-au dat Dumnezeu lui, că aceasta este partea lui.

18. Ci tot omul, căruia i-au dat Dumnezeu bogăție și avere, și i-a dat lui volnicie, ca să mănânce dintr'însele, și să'și ia partea sa, și să se veselească dintru osteneala sa, acesta darul lui Dumnezeu este.

19. Că nu mult își va aduce aminte de zilele vieții sale, că Dumnezeu îl cuprinde pre el într-o veselie inimii lui.

CAP. 6.

Deșertăciunea iubirii de avere.

Este răutate, care o am văzut supt soare, și multă este la oameni.

2. Om, căruia îi dă Dumnezeu bogăție și avere și mărire, și nimic nu este ce să lipsească sufletului lui din toate câte pofteste, și nu-l va învrednici Dumnezeu ca să mănânce dintr-o aceea, că om strein mănâncă aceea; aceasta deșertăciune și boală rea este.

3. De ar naște cineva o sută de fii și mulți ani ar trăi, și cât de multe ar fi zilele anilor lui, sufletul lui nu se va sătura de bunătate, și încă nici îngropăciune nu va avea, zis-am: mai bine este a fi o stârpitură, decât acela.

A 2 Lege 28, 26; Isaia 14, 19, 20.

4. Că într-o deșertăciune a venit, și într-o întunecare se duce, și într-o întunecare numele lui se va acoperi.

5. Și încă soarele nu l-a văzut, nici l-a cunoscut, odihna acestuia mai multă este decât a celui.

6. Și de ar trăi de două ori o mie de ani, și bunătate n'a văzut, au nu toate la un loc vor merge?

Ps. 88, 47; 48, 14; 36, 36; Evr. 9, 27.

7. Toată osteneala omului de ar veni în gura lui și încă sufletul lui nu se va sătura.

8. Că ce are înțeleptul mai mult decât nebunul? Că săracul știe a umbla în preajma vieții.

9. Mai bună este vederea ochilor, decât ceea ce ai în gând; ci și aceasta este deșertăciune și vânare de vânt.

10. Ori și ce fie, iată s'a chemat numele lui, și s'a cunoscut, că el este om, și nu se va putea judeca cu cel mai tare decât el.

Iov 9, 32.

11. Că sunt cuvinte multe, care înmulțesc deșertăciunea.

CAP. 7.

Folosul înțelepciunii. Viclenia femeii.

Ce folosește omului? Că cine știe care este binele omului în viață, în numărul zilelor vieții deșertăciunii lui, și le-a făcut pre ele ca umbra? Că cine va spune omului ce va fi după el supt soare?

2. Mai bun este numele bun, decât untuldelemn bun, și ziua morții decât ziua nașterii.

Pilde 22, 1.

3. Mai bine este a merge la casa plângerii, decât la casa ospățului; pentrucă acesta este sfârșitul a tot omul, și cel viu va pune ce este bun întru inima sa.

4. Mai bună este mâhnirea decât râsul, că prin întristarea feții se îndreptează inima.

5. Inima înțelepților în casa plângerii; iar inima nebunilor în casa veseliei.

6. Mai bine este a auzi certarea înțeleptului, decât omul care aude cântecele nebunilor.

Ps. 140, 6.

7. Că precum este troznetul spinilor supt căldare, așa este râsul nebunilor; ci și aceasta este deșertăciune.

8. Năpasta împresură pre cel înțelept, și strică inima celui de bun neam.

9. Mai bun este sfârșitul cuvântului, decât începutul lui; mai bun este cel răbdător, decât cel trufaș cu inima.

10. Să nu grăbești cu duhul tău a te mâniea, că mâniea în sânul nebunilor se odihnește.

Pilde 12, 17.

11. Să nu zici: ce este că zilele cele mai dinainte, erau mai bune decât acestea? Că nu înțelepțește ai întreba aceasta.

12. Bună este înțelepciunea cu avuție, și mai mult folosește celor ce văd soarele.

13. Că în umbra ei înțelepciunea ca umbra argintului, și prisosința cunoștinții înțelepciunii înviază pre cel ce o are pre ea.

14. Vezi lucrurile lui Dumnezeu, că cine va putea înfrumuseța, pre care Dumnezeu îl va strică?

15. În ziua bunătății trăiește în bine, și vezi în ziua răutății, vezi încă și tu cu aceasta tocmirea acestora, care au făcut Dumnezeu pentru graiu, ca să nu afle omul după dânsul nimic.

Isaia 45, 7.

16. Toate le-am văzut în zilele deșertăciunii mele; este drept, care pierе întru dreptatea sa, și este nedrept, care multă vreme trăiește întru răutatea sa.

Ps. 72, 3, 12.

17. Nu fii drept prea mult, nici înțelept de prisosit, ca nu cumvă să-ți ieși din fire.

Rom. 12, 16.

18. Și nu fii mult fără de lege, și nu fii aspru, ca să nu mori fără vreme.

19. Bine este a se ține pre sine întru aceasta, iar cu aceasta să nu-ți pângărești mâna ta, că celor ce se tem de Dumnezeu vor ieși toate.

20. Înțelepciunea va ajuta înțeleptului mai mult decât zece puternici, cari sunt în cetate.

21. Că nu este om drept pre pământ, care să facă bine și să nu greșască.

3 Împ. 8, 46; 2 Paral. 6, 37; 1 Ioan 1, 8.

22. Și la toate cuvintele, care vor grăi cei fără de lege, să nu pui inima ta, ca să nu auzi și tu pre sluga ta blestemându-te.

23. Că de multe ori te va vicleni pre tine, și în multe chipuri va necăji inima ta, pentrucă și tu ai blestemat pre alții mulți.

24. Toate acestea le-am ispitit cu înțelepciunea, și am zis:

25. Înțelepți-mă-voiu, și s'a depărtat dela mine mai departe decât eră, că este adâncă adâncime, și cine o va afla pre ea?

26. Înconjurat-am eu și inima mea, ca să știu, și să socotesc, și să caut înțelepciunea și pricina, și să cunosc fără de legea nebunului, și greșala și rătăcirea.

27. Și o află eu pre ea mai amară decât moartea, cu muerea care este laț vânător, și inima ei mreje, legătură sunt mâinile ei, cel bun înaintea feții lui Dumnezeu se va izbăvi de ea; iar cel păcătos se va prinde întru ea.

Pilde 5, 3, 4 și 6, 26.

28. Vezi, aceasta am aflat, zis-a Eclisiastul, odată, și mai de multe ori am cercat, ca să află pricina.

29. Care a cercat sufletul meu, și nu o aflat, un om dintru o mie am aflat, iar muiere din toate acestea n'am aflat.

30. Însă vezi, aceasta am aflat, că au făcut Dumnezeu pre om drept; iar oamenii ei au căutat multe cugetări, cine știe înțelepciunea? Și cine știe dezlegarea cuvântului?

Fac. 1, 27.

CAP. 8.

Nestatornicia vieții.

Înțelepciunea omului va lumina fața lui; iar cel fără de obraz, va fi urât.

Pilde 15, 12.

2. Gura împăratului păzește și cuvântul jurământului lui Dumnezeu.

3. Nu te grăbi a merge dela fața lui, și să nu stai în cuvânt rău, că tot ce va vreă va face.

4. Precum va zice împăratul, putere are, și cine va zice lui, ce faci?

5. Cel ce păzește porunca nu va cunoaște cuvântul rău, și vremea judecății o cunoaște inima înțeleptului.

Rom. 13, 3.

6. Că tot lucrul are vreme și judecată, că știința multă a omului este mai pre sus de el.

7. Că nu este cine să știe ceea ce va fi, că în ce chip va fi, cine va spune lui?

8. Nu este om, care să aibă putere preste duh, ca să oprească duhul; și nu este putere în ziua morții, și nu este răgaz în ziua războiului, și fărădelegea nu va mântui pre cel ce o are pre ea.

9. Și toate acestea le-am văzut, și am dat inima mea spre tot lucrul, care s'a făcut supt soare, ca să văz toate, câte cu putere a făcut omul împotriva omului, ca să'l necăjască pre el.

10. Și atunci am văzut pre cei fărădelege îngropați, încă și din locul cel sfânt, și au mers, și au fost lăudați în cetate, pentru că așa au făcut, ci și aceasta este deșertăciune.

11. Că de vreme ce nu se face curând judecată celor ce fac rău, pentru aceea s'a umplut inima fiilor omenești, ca să facă rău.

Avacum 1, 3, 4.

12. Cel ce a păcătuیت, a făcut rău de atunci, și din tinerețele sale, că știu și eu, că va fi bine celor ce se tem de Dumnezeu, precum se tem de fața lui.

Ps. 49, 20, 21; Pilde 1, 33; Rom. 2, 4.

13. Și bine nu va fi celui fărădelege, și nu va petrece multe zile la umbră, cel ce nu se teme de fața lui Dumnezeu.

14. Este deșertăciune, care se face pre pământ; că sunt drepti, preste carii vin rele, ca și cum ar fi făcut faptele nedreptilor, și sunt nedrepti, cărora le vin bune, ca și cum ar fi făcut faptele dreptilor. Zis-am: că și aceasta este deșertăciune.

Iov 9, 23.

15. Și am lăudat veseliea, că nu este bine omului supt soare, fără numai a mânca și a bea și a se veseli, și numai aceasta va avea din osteneala sa cea din toate zilele vieții sale, care i le-au dat Dumnezeu lui supt soare.

16. Pentru care am dat inima mea, ca să cunosc înțelepciunea, și să văz migăiala, care s'a făcut pre pământ, că este om, care ziua și noaptea nu vede somn în ochii săi.

17. Și am văzut toate lucrurile lui Dumnezeu, că nu va putea omul afla lucrul cel făcut supt soare, ori cât se va osteni omul a căuta, nu va afla și ori câte va zice înțeleptul, că le cunoaște, tot nu le va putea afla.

CAP. 9.

Cei buni și cei răi au aceeași soartă. Înțelepții desprețuiți.

Toate acestea le-am cugetat cu inima mea, și inima mea toate acestea le-a văzut, cum sunt dreptii și înțelepții, și faptele lor în mâna lui Dumnezeu, și iubirea și ura, nu este om care să le știe, toate sunt înaintea feții lor.

2. Deșertăciune este întru toate. O întâmplare este dreptului, și necredinciosului, celui bun și celui rău, celui curat și celui necurat, celui ce jertfește și celui ce nu jertfește, precum este cel bun, așa este și cel păcătos, precum este cel ce jură, așa este și cel ce se teme de jurământ.

3. Aceasta este rău întru toate cele ce se fac supt soare, că o întâmplare este tuturor, încă și inima fiilor oamenilor s'a umplut de răutate, și rătăcire în inima lor până trăesc, și mai pre urmă la cei morți.

4. Că cine este, care să se împărtășască cu toți cei vii? Este nădejde, că mai bun este câinele cel viu, decât leul cel mort.

5. Că cei vii știu că vor să moară; iar cei morți nu știu nimic, și mai mult plată lor nu este, că s'a stins pomenirea lor.

6. Încă și iubirea lor și ura lor și râvna lor acum au pierit, și nu mai au ei parte în veac de toate cele ce se fac supt soare.

7. Vino, mănâncă cu veselie pâinea ta și beà cu inimă bună vinul tău, că au plăcut lui Dumnezeu faptele tale.

8. În toată vremea să fie hainele tale albe, și untuldelemn de pre capul tău să nu lipsească.

9. Și-ți petrece viața cu femeia, pe care o iubești în toate zilele vieții deșertăciunii tale, care s'a dat ție supt soare, că aceasta este partea ta, în viața ta și întru osteneala ta, care te ostenești tu supt soare.

10. Toate, oricâte îi dă mâna ta a face, cât poți, fă, pentrucă în iad unde mergi tu, nici lucru, nici gând, nici știință, nici înțelepciune nu este.

11. Întorsu-m'am, și am văzut supt soare, că nu este alergătura celor sprinteni, nici războiul acelor tari, nici pâinea acelor înțelepți, nici avuțiile acelor cu minte, nici harul acelor știutori, că vremea și întâmplarea va întâmpină pre toți aceștia.

Amos 2, 14.

12. Și n'a cunoscut omul vremea sa, ca peștii ce se vânează în mreajă rea, și ca pasările, care se prind în laț, așa se prind fiii oamenilor în vremea rea, când cade preste ei fără de veste.

13. Ci și această înțelepciune am văzut supt soare, care mare este înaintea mea.

14. Cetate mică, și oameni puțini într'însa, și vine asupra ei împărat mare, și o încunjură, și face împrejurul ei șanțuri mari.

15. Și se află într'însa un om sărac înțelept, și acesta mântuește cetatea cu înțelepciunea sa, și după aceea nimeni nu'și mai aduce aminte de omul acela sărac.

Pilde 21, 22.

16. Și am zis eu: mai bună este înțelepciunea decât puterea, și înțelepciunea săracului cea nebăgată în seamă, și cuvintele lui, care nu se ascultă.

Iov. 6, 26; Pilde 24, 5.

17. Cuvintele înțelepților în liniște se aud, mai mult decât strigarea celui ce stăpânește preste nebuni.

18. Mai bună este înțelepciunea decât uneltele rășboiului, și unul, care greșește, va pierde bunătate multă.

CAP. 10.

Urmările nedreptății omenești și ale trândăviei.

Muștele murind strică dulceața cea tocmită a untului de lemn, mai scumpă este puțină înțelepciune, decât slava mare a nebuniei.

2. Inima înțeleptului la dreapta lui este; iar inima celui nebun la stânga lui este.

3. Încă și când umblă nebunul pre cale, inima lui fără de minte este, și toate câte gândește nebunie sunt.

4. De se va suî preste tine duhul celui puternic, să nu lași locul tău, că tămăduire este ce face să înceteze păcate mari.

5. Este rău, care l-am văzut supt soare, ca și cum fără de voie ar fi ieșit dela fața celui puternic.

6. Pre cel nebun pus întru înălțimi mari, și pre cei bogați șezând în smerenie.

Pilde 19, 10.

7. Văzut-am pre slugi călări, și pre Domni umblând ca niște slugi pe jos.

8. Cel ce sapă groapă el va cădea într'însa, și cel ce curățește gardul, mușca'l-va pre el șarpele.

Pilde 26, 27; Sirah. 27, 27; Ps. 7, 16.

9. Cel ce scoate pietre osteni-se-va cu ele, și cel ce despică lemne, primejdui-se-va cu ele.

10. De se tocește fierul, și n'are tăișul ascuțit, trebuie îndoită putere; așa omul să'și îndoiască osteneala spre înțelepciune.

11. De va mușcă șarpele nu într'ascuns, și nu este folos celui ce descântă.

12. Cuvintele gurii înțelepte sunt har, și buzele celui fără de minte îl vor prăpădi pre dânsul.

Pilde 15, 2 și 16, 26; Pilde 10, 21, 32.

13. Începutul cuvintelor gurii lui este nebunie, și sfârșitul gurii lui rătăcire rea.

14. Și cel nebun înmulțește cuvinte; nu știe omul ce este și ce va fi după el, cine îi va spune lui?

15. Osteneala nebunilor îi necăjește pre ei, ca cei ce nu știu a merge în cetate.

16. Vai ție cetate, a căreia împărat este tânăr, și boerii tăi mănâncă de dimineață.

Isaia 3, 3.

17. Fericit ești tu pământule, al căreia împărat este fecior de bun neam, și boierii tăi mănâncă în vremea sa, ca să se întărească, și nu se vor rușina.

18. Întru lene se vor povârni grinzile, și întru întârzierea mâinilor, va picură în casă.

19. Pentru răs fac pâinea, și vinul veselește pre cei vii; și de argint ascultă toate.

20. În cugetul tău să nu blestemi pre împărat, și întru ascunsul cămării tale să nu blestemi pre cel bogat, că pasărea cerului va duce glasul tău, și care are aripi, va spune cuvântul tău.

Eșire 22, 28.

CAP. 11.

Aducerea aminte de moarte și de judecată.

Aruncă pâinea ta pre fața apei, că întru mulțimea zilelor o vei afla.

2. Fă parte la șapte și la opt, că nu știi ce rău va fi pre pământ.

3. De se vor umplea norii de ploaie, pre pământ o vor vărsa; și de va cădea lemnul către amiazăzi sau către miazănoapte, în care loc va cădea lemnul, acolo va fi.

4. Cel ce păzește vântul nu va semăna, și cel ce se uită la nori nu va seceră.

5. Precum nu este, care să știe, care este calea duhului, nici în ce chip se închiagă oasele în pântecul femeii îngrecată, așa nu știi lucrurile lui Dumnezeu, ori câte va face.

Ioan 3, 8.

6. Dimineața seamănă sămânța ta, și seara să nu înceteze mâna ta, că nu știi ce va rodi mai vârtos, aceasta sau aceea, și de vor rodi amândouă mai bine va fi.

7. Și dulce este lumina, și bine ochilor a vede soarele.

8. Că de va trăi ani mulți omul, și întru toți aceștia se va veseli; însă să-și aducă aminte de zilele întunerecului, că foarte multe vor fi, tot ce vine deșertăciune este.

9. Veselește-te tânărul în tinerețile tale, și cu cele bune să se desfășoare inima ta în zilele tinerețelor tale, și umblă în căile inimii tale fără de prihană, și nu după vederea ochilor tăi, și să știi, că pentru toate acestea te va aduce Dumnezeu la judecată.

10. Și depărtează mânia dela inima ta și gonește răul dela trupul tău, că tinerețile și nebunia deșertăciune sunt.

CAP. 12.

Vârsta bătrâneții și sfârșitul vieții.

Adu-ți aminte de făcătorul tău în zilele tinerețelor tale, mai înainte de ce vor veni zilele răutății, și se vor apropia anii, întru care vei zice: nu este mie întru aceștia voie.

2. Mai înainte de ce se va întuneca soarele și lumina și luna și stelele, și se vor întoarce norii după ploaie.

3. În ziua în care se vor clăti păzitorii casei, și se vor cutremura bărbații puterii, și vor înceta cele ce macină, că s'au împuținat și se vor întuneca cele ce văd în gaură.

4. Și vor închide ușile în uliță întru slăbiciunea glasului cei ce macină, și se vor scula la glasul pasării, și vor smeri toate fetele cântării.

5. Încă și din înălțime vor vedeà, și va fi spăimântare în cale, și va înflori migdalul, și se va îngrășà lăcusta, și se va risipi chiparisul, că va merge omul în casa veacului său, și vor încunjurà pre uliță cei ce plâng.

6. Mai nainte de ce se va rupe funia argintului, și se va zdrobi floarea aurului și se va sparge vatra la izvor și se va învârti roata la groapă.

7. Și mai nainte de ce se va întoarce țărâna în pământ, precum a fost, și duhul se va întoarce la Dumnezeu, la cel ce l-au dat pre el.

Fac. 2, 7; 3, 19; Ps. 89, 3; 145, 3.

8. Deșertăciunea deșertăciunilor, zis-a Eclisiastul, toate sunt deșertăciune.

Ps. 61, 9; și 143, 5.

9. Și fiindcă de prisosit s'a făcut Eclisiastul înțelept, și a învățat pre om știință, și urechea a cercat mult frumusețea pildelor.

10. A cercat Eclisiastul ca să afle cuvintele voiei, și să scrie drept cuvintele adevărului.

11. Cuvintele înțelepților, ca strămurările și ca cuiele înfocate care din tocmele s'a dat dela un păstor.

12. Și mai mult decât acestea fiul meu, ia aminte; că a face cărți multe nu este sfârșit, și cugetarea cea multă este osteneală trupului.

13. Sfârșitul cuvântului tot, auzi'l; teme-te de Dumnezeu, și poruncile lui le păzește, că aceasta este tot omul.

Ps. 110, 9; Lucà 10, 42.

14. Că toată fapta o va aduce Dumnezeu la judecată, cu tot lucrul trecut cu vederea, ori bun, ori rău fie.

2 Cor. 5, 10.

CÂNTAREA CÂNTĂRILOR LUI SOLOMON

CAP. 1.

Iubirea între mire și mireasă.

Sărute-mă cu sărutarea gurei sale; mai bune sunt țâțele tale decât vinul.

2. Și mirosul mirurilor tale mai mult decât toate mirosurile. Mir vărsat este numele tău, pentru aceea te-au iubit pre tine fecioarele, trasu-te-au dinapoi.

3. La mirosul mirurilor tale vom alerga. Băgatu-m'a împăratul în camera sa, bucură-ne-vom, și ne vom veselii de tine, iubim-vom țâțele tale mai mult decât vinul, dreptatea te-a iubit pre tine.

Ioan 6, 44; 1 Petr. 1, 8.

4. Neagră sunt și frumoasă, o fetele Ierusalimului, ca sălașele lui Chidar, ca corturile lui Solomon.

5. Nu vă uitați la mine, că m'am înnegrit, că m'a ars soarele, fiii maicei mele s'au războit asupra mea, pusu-m'au păzitoare în vii, viea mea nu o am păzit.

Isaia 6, 5.

6. Spune mie o tu, pre carele iubește sufletul meu, unde paști? Unde ți-ai pus lăcașul într-o amiază zi, ca să nu fiu ca aceea ce rătăcește după turmele prietenilor tăi?

7. De nu te cunoști pre tine, cea frumoasă între femei, ieși tu pre urma turmelor, și paște iedele tale lângă sălașele păstorilor.

8. Cu călărimea în carele lui Faraon te-am asemănat pre tine iubita mea.

9. Cât de frumoase sunt fălcile tale, ca ale turturelei, grumazul tău ca mărgelele scumpe.

10. Asemănări de aur vom face ție, cu flori de argint.

11. Până este împăratul în culcușul său, nardul meu dat-a mirosul său.

12. Mănunchiu de stactie, frățiorul meu mie, între țâțele mele va petrece.

13. Strugur din chipru este frățiorul meu mie, din viile Engadi.

14. Iată frumoasă ești iubita mea, iată frumoasă ești, ochii tăi porumbi.

15. Iată bun ești frățiorul meu, și frumos.

16. Patul nostru este umbros, și grinzele noastre de chedru, podurile caselor noastre de chiparos.

CAP. 2.

Mirele laudă frumusețea miresei.

Eu floarea câmpului, crinul văilor.

2. Ca crinul între spini, așa este iubita mea între fete.

3. Ca mărul între lemnele pădurei, așa este frățiorul meu între feciori, supt umbra lui am dorit și am șezut, și dulce este rodul lui în gâtulejul meu.

4. Duceți-mă în casa vinului, grămădiți preste mine dragoste.

5. Întăriți-mă cu miruri, răcoriți-mă cu mere, că sunt aprinsă de dragoste.

6. Stânga lui supt capul meu, și dreapta lui mă va îmbrățișa.

7. Juratu-v'am pre voi fetele Ierusalimului pre puteri și pre țăriile câmpului țarinei, să nu deșteptați, nici să sculați pre iubita, până când va vreă ea.

8. Glasul frățiorului meu, iată el vine sărind preste munți, săltând preste dealuri.

9. Asemenea este frățiorul meu căprioarei, sau puiului de cerb pre munții Vetel; iată el stă după peretele nostru privind pe ferestre, uitându-se prin mreji.

10. Răspunde frățiorul meu și zice mie: Scoală-te vino iubita mea, frumoasa mea, porumbița mea.

11. Că iată iarna a trecut, ploaea s'a dus, a încetat.

12. Florile s'au ivit pre pământ, vremea plivelii a sosit, glasul turturelii s'a auzit în pământul nostru.

13. Smochinul a scos mugurii săi, viile înfloresc și dau miros, scoală, vino iubita mea, frumoasa mea, porumbița mea și vino.

V. 10.

14. Tu porumbița mea în despicătura pietrii, stând pe zidul dinainte, arată'mi fața ta, și mă fă să auz glasul tău, că dulce este glasul tău, și fața ta frumoasă.

15. Prindeți-ne nouă vulpile cele mici, care strică viile, că viile noastre înfloresc.

Iezec. 13, 4.

16. Frățiorul meu mie și eu lui, cel ce paște între crini.

Gal. 2, 20.

17. Până ce va încetă ziua, și se vor plecà umbrele, întoarce-te frățiorul meu și te aseamănă căpriorului sau puiului de cerb în văile munților.

CAP. 3.

Mireasa arată iubirea sa către mire.

În patul meu noaptea am căutat, pre cel ce iubește sufletul meu, căutatu-l-am, și nu l-am aflat, strigatu-l-am și nu m'a auzit.

2. Sculă-mă-voiu dar și voiu încunjură cetatea, în târguri și pre ulițe voiu căută, pre cel ce iubește sufletul meu, căutatu-l-am pre el, și nu l-am aflat, strigatu-l-am și nu m'a auzit.

3. Aflatu-m'au strejile, care încunjură prin cetate: n'ați văzut cumvă pre cel ce iubește sufletul meu?

4. Puțin trecând dela ei, am aflat pre cel ce'l iubește sufletul meu. Ținutu-l-am și nu l-am lăsat, până nu l-am dus în casa maicei mele, și în cămara celei ce m'a zămislit.

5. Juratu-v'am pre voi fetele Ierusalimului pre puteri, și pre țăriile țarinii, să nu deșteptați, nici să sculați pre iubita, până când va vreà ea.

6. Cine este acesta, care se sue din pustie, ca stâlpul de fum ce-l face smirna și tămâea din toate prafurile făcătorului de mir?

7. Iată patul lui Solomon: șasezeci ostași împrejurul lui din viteji ai lui Israil.

8. Toți țiind sabie, învățați la rășboiu, fiecare cu sabia la coapsa sa pentru frica nopții.

Ps. 90, 5.

9. Pat și-a făcut luiș împăratul Solomon din lemnele Livanului.

10. Stâlpii lui i-a făcut de argint și căpătâiul lui de aur, suișul lui de porfiră, înlăuntrul lui țeșătură aleasă din dragostea fetelor Ierusalimului.

11. Ieșiți fetele Sionului și vedeți pre împăratul Solomon cu cununa, cu care l-a încununat pre el muma lui, în ziua nunții lui și în ziua veseliei inimei lui.

CAP. 4.

Frumusețea Miresei.

Iată frumoasă ești iubita mea, iată frumoasă ești; ochii tăi de porumbiță, supt vâlul tău, părul tău ca turmele caprelor ce se urcă pre Galaad.

2. Dinții tăi ca turmele tunse, ce ies din scăldătoare, toate gemeni au și stearpă nu este întru ele.

6, 5.

3. Ca tortul cel roșiu buzele tale și graiul tău frumos, ca coaja rodii obrazul tău, supt vâlul tău.

4. Grumazul tău, ca turnul lui David cel zidit spre întărire; mii de scuturi atârnă pre el, toate arme de viteji.

5. Amândouă țâțele tale, ca doi pui gemeni de căprioară cari pasc în crini,

6. Până va lumina ziua și vor trece umbrele, duce-mă-voi la muntele smirnei, și la piscul Livanului.

7. Toată frumoasă ești, iubita mea și întinăciune nu este întru tine.

Efes. 5, 27.

8. Vino din Liban mireasă, vino din Liban, veni-vei și vei trece de pe culmea Amona, de pre capul Sanir și Ermon, dela peșterile leilor, dela munții pardoșilor.

A 2 Lege 3, 9.

9. Mi-ai rob it inima, sora mea, mireasa mea, mi-ai rob it inima cu o privire a ochilor tăi, și c'un șirag dela grumazul tău.

10. Cât de frumoase s'au făcut țâțile tale, sora mea mireasă! Mai frumoase sunt țâțile tale decât vinul, și mirosul hainelor tale întrece toate miresmele.

11. Fagur ce pică sunt buzele tale mireasă, miere și lapte este supt limba ta, și mirosul hainelor tale, ca mirosul livanului.

12. Grădină închisă este sora mea mireasă, grădină închisă, izvor pecetluit.

13. Odraslele tale grădină cu rodii, cu rod din măguri, chipri cu narduri.

14. Nard și șofrân, trestie și scortîșoară cu toate lemnele Livanului, smirnă și aloi cu toate mirosurile cele de frunte.

15. Izvor de grădină și fântână de apă vie, ce curge sgomotos din Livan.

16. Scoală-te vântule cel dela miazănoapte, și vino boare dela amiazăzi, și suflă prin grădina mea, și să curgă mirosurile.

CAP. 5.

Frumusețea mirelui.

Pogoară-se frățiorul meu în grădina sa, și să mănânce din rodul poamelor sale.

2. Intrat-am în grădina mea, sora mea mireasă cules-am smirna mea cu mirosurile mele, mâncat-am pâinea mea cu mierea mea, băut-am vinul meu cu laptele meu; mâncați prieteni și beți, și vă îmbățați fraților.

3. Eu dorm și inima mea prîvighează, glasul frățiorului meu bate la ușe. Deschide'mi sora mea, iubita mea, porumbița mea, desăvârșita mea, că s'a umplut capul meu de rouă și părul meu de picături de noaptea.

4. Desbrăcatu-m'am de haina mea, cum mă voiu îmbrăcă cu ea? Spălat-am picioarele mele, cum le voiu întinà?

5. Frățiorul meu întins-a mâna sa prin fereastră și cele dinlăuntru ale mele s'au mișcat spre el.

6. Sculatu-m'am eu să deschiz frățiorului meu, din mâinile mele a picat smirnă, degetele mele pline sunt de smirnă.

7. Pus-am mâinile mele pre încuietoare, și am deschis frățiorului meu, iar frățiorul meu se duse; sufletul meu s'a topit de cuvântul lui, căutatu-l-am pre el și nu l-am aflat, strigatu-l-am și nu m'a auzit.

8. Aflatu-m'au păzitorii cei ce încunjură cetatea, bătutu-m'au și m'au rănit, luatu-mi-au brobodelnicul meu dela mine păzitorii zidurilor.

9. Juratu-v'am pre voi fetele Ierusalimului, pe puterile și pe țăriile țarinii, de veți aflà pe frățiorul meu, spuneți lui, că rănită de dragoste sunt eu.

10. Ce osebire are frățiorul tău de altul? Cea frumoasă între femei? Ce osebire are frățiorul tău de altul, că ne-ai jurat așa?

11. Frățiorul meu este alb și rumen, ales din zeci de mii.

12. Capul lui aur lămurit, pletele lui valuri, negru ca corbul.

13. Ochii lui ca porumbițele pe malul apelor, spălate cu lapte, șezând la mulțimea apelor.

14. Obrazii lui ca năstrăpile cele de miros, care dau mirosuri, buzele lui crini, din care pică smirnă aleasă.

15. Măinele lui verigi de aur împodobite cu pietre de Tarsis, pânțele lui tablă de fildeș cu piatră de Sapfir.

16. Pulpele lui stâlpi de marmură în temeiuri de aur.

17. Fața lui ca livanul, aleasă ca chedrii, grumazii lui dulceată, și cu totul plăcut. Acesta este frățiorul meu, acesta este iubitul meu, o fetele Ierusalimului.

Ps. 44, 3.

18. Unde s'a dus frățiorul tău, cea frumoasă între femei, încotro a căutat frățiorul tău, și'l vom căuta pre el împreună cu tine.

CAP. 6.

Iarăși se laudă frumusețea miresii.

Frățiorul meu s'a pogorât în grădina sa la năstrăpile cu miresme, să pască în grădini și să culeagă crini.

2. Eu frățiorului meu și frățiorul meu mie, cel ce paște între crini.

3. Frumoasă ești iubita mea, ca un loc desfătat, mândră ca Ierusalimul, îngrozitoare ca oștile rânduite la războiu.

4. Întoarce-ți ochii tăi dela mine, că ei mi-au dat aripi, părul tău ca turmele caprelor, care se urcă pe Galaad.

5. Dinții tăi ca turmele celor tunse, ce ies din scăldătoare, și toate au gemeni, și stearpă nici una nu este între ele.

4, 2.

6. Ca tortul roșu buzele tale, și graiul tău frumos, ca coaja rodiei obrazul tău, supt vălul tău.

7. Sunt șasezeci împărătese, optzeci țiitoare și fete fără de număr.

8. Una este porumbița mea, desăvârșit a mea, este una a maicii sale, aleasă celei ce o a născut pre ea, văzutu-o-au pre ea fetele și o au fericit; împărătesele și țiitoarele o vor lăuda pre ea.

9. Cine este aceasta, care se ivește ca zorile, frumoasă ca luna, aleasă ca soarele, îngrozitoare ca oștile rânduite la

răsboiu.

10. În grădina nukului m'am pogorît să văz izvorul pâriului, să văz de a dat viea, de au înflorit rodiile, acolo voi dau tatele mele tie.

11. N'a cunoscut sufletul meu, făcutu-m'am asemenea carelor lui Aminadav.

12. Întoarce-te, întoarce-te, Sunamiteancă, întoarce-te, și să te vedem.

CAP. 7.

Urmare.

Ce veți vedeà la Sunamiteanca, care vine ca jocul unor cete? Cât de frumoși sunt pașii tăi cu încălțămintele tale fiica lui Nadav! Rotunzimea coapselor tale este asemenea lanțurilor de aur, lucru de meșter.

2. Buricul tău este ca o cupă rotundă din care nu lipsește vinul dres, pânțelele tău stog de grâu îngrădit cu crini.

3. Amândouă tatele tale, ca doi pui gemeni de căprioară.

4. Grumazul tău ca un turn de fildeș, ochii tăi ca lacurile din Esevon, la porțile mulțimei de fete, nasul tău ca turnul Livanului, ce caută spre Damasc.

5. Capul tău sus ca și Carmilul, și cosițele capului tău ca purpura împăratului ce cade în foi.

6. Cât de frumoasă ești, și cât de dulce, iubită, în desfătărilor tale.

Ps. 44, 13.

7. Statul tău se aseamănă cu finicul, și tatele tale cu strugurii.

8. Zis-am: suî-mă-voiu în finic, țineà-mă-voiu de ramurile lui, și fi-vor tatele tale ca strugurii viei, și suflarea nărilor tale ca mirosul merelor.

9. Și gâtlejul tău ca vinul cel bun, ce curge lin pentru iubitul meu și îndestulează buzele mele și dinții.

Pilde 23, 31.

10. Eu frățiorului meu, și spre mine întoarcerea lui.
11. Vino frățiorul meu să ieșim la țarină, să mânem în sate.
12. Să mânecăm la vii, să vedem de a înflorit viea, florile fac rod? Înflorit-au rodiile? Acolo voi da țățele mele ție.
13. Mandragorile au dat miros și la ușile noastre tot felul de poame, nouă și vechi frățiorul meu, le-am păstrat pentru tine.

Fac. 30, 14.

CAP. 8.

Dragostea cea desăvârșită.

Cine te va da mie pre tine frățiorul meu, cel ce sugi țățele maicii mele, ca să te aflu afară, și să te sărut, și mai mult nimenea să nu mă defaime?

2. Apucă-te-voiu și te voiu băga în casa maicii mele, și în cămara celei ce m'a zămislit, acolo mă vei învăța, și te voiu adăpa cu vin mirositor dela curgerea rodiilor mele.

3. Stânga lui supt capul meu, și dreapta lui mă va îmbrățișa pre mine.

4. Juratu-v'am pre voi fetele Ierusalimului pe puterile și pe țăriile țarinii, să nu deșteptați și să nu sculați pre iubita mea, până ce va vreă ea.

5. Cine este aceasta care se sue albită, înflorită, rezemându-se pre frățiorul său? Supt măr te-am deșteptat pre tine, acolo cu dureri te-a născut maica ta, acolo au cuprins durerile nașterii pre ceia ce te-a născut pre tine.

6. Pune-mă ca o pecetie pre inima ta, ca o pecetie pe brațul tău, că tare este ca moartea dragostea, grea ca iadul râvna, aripile ei ca aripile focului, cărbuni înfocați flăcările ei.

7. Apă multă nu va putea stinge dragostea, și rîurile nu o vor înnece pre ea, de va da omul toată avuția casei sale pentru dragoste, cu defăimare se va defăimă.

Rom. 8, 38, 39.

8. Sora noastră mică este, și țâțe n'are, ce vom face surorii noastre în ziua în care se va grăi pentru ea.

9. De este zid, să zidim preste el cămări de argint, și de este ușă să o astupăm cu scânduri de chedru.

10. Eu sunt zid, și țâțele mele ca turnurile, eu eram înaintea ochilor lui aflând pace.

11. Vie a avut Solomon în Veelamon, dat-a viea sa păzitorilor, omul va aduce pentru roada ei o mie de arginți.

12. Viea mea este înaintea mea, o mie lui Solomon, și două sute celor ce păzesc rodul ei.

13. Cel ce șezi în grădini, când prietenii ascultă glasul tău, fă ca să'l aud și eu.

14. Fugi frățiorul meu, și te aseamănă cu căprioara sau cu puiul cerbului pre munții cei mirositori.

ISAIA

CAP. 1.

Prorocia lui Isaia despre adevăratele jertfe.

Vedenia, care o a văzut Isaia feciorul lui Amos, care o a văzut asupra Iudei și asupra Ierusalimului întru împărăția lui Ozia, lui Ioatan, a lui Ahaz și a lui Ezechia, carii au împărășit în Iudeia.

2. Auzi cerule și ascultă pământule, că Domnul au grăit: fii am născut și am crescut; iar aceia s'au lepădat de mine.

A 2 Lege 4, 26; 32, 1; Ierem. 2, 12; Ozie 11, 3.

3. Cunoscute-a boul pre stăpânul și asinul ieslea domnului său, iar Israil nu m'a cunoscut pre mine și poporul meu nu m'a înțeles.

Ierem. 8, 7 și 4, 22.

4. Vai! Neam păcătos, popor plin de păcate, sămânță rea, fii fărădelege; părăsit-ați pre Domnul și ați mânieat pre sfântul lui Israil, înstreinatu-v'ați înapoi.

A 2 Lege 31, 20; Ps. 77, 63.

5. Căci vă răniți iarăși, adăogând fărădelege? Tot capul spre durere și toată inima spre întristare.

Mat. 23, 31-33; Ozia 4, 10; Ierem. 11, 11.

6. Dela picioare până la cap nu este într'însul întregime, nici bubă, nici vinețeală, nici rană cu puroi, nu este a pune leacuri, nici untdelemn, nici legături.

7. Pământul vostru pustiu, cetățile voastre arse cu foc, țara voastră înaintea voastră streinii o mănâncă, și s'a pustiit, stricată fiind de popoare streine.

A 2 Lege 28, 51, 52.

8. Părăsi-se-va fata Sionului ca o colibă în vie, ca un pădul în grădină și ca o cetate înconjurată.

9. Și de nu ne-ar fi lăsat nouă Domnul Savaot sămânță, am fi fost ca Sodoma și ne-am fi asemănat Gomorei.

Rom. 9, 29; Facere 19, 24, 25; Ierem. 23, 14.

10. Ascultați cuvântul Domnului domnii Sodomei, și luați aminte la legea lui Dumnezeu poporul Gomorei.

11. Ce'mi este mie de mulțimea jertfelor voastre? Zice Domnul: sătul sunt de arderile de tot ale berbecilor și seul mieilor, și sângele juncilor și al țapilor nu voesc.

Pilde 15, 8 și 21, 3; Ieremia 6, 20; Amos 5, 21.

12. Nici să veniți să vă arătați mie, că cine a cerut acestea din mâinile voastre? Nu veți mai adaoge a călca curtea mea.

13. De veți aduce mie făină de grâu, tămâie în deșert, urâciune este mie.

14. Lunile cele nouă ale voastre, și sâmbetele, și ziua cea mare nu le voi suferi; postul și sărbătorile și praznicele voastre le-a urât sufletul meu, făcutu-v'ați mie spre sațiu, nu voi mai suferi păcatele voastre.

15. Când veți tinde mâinile voastre către mine, întoarce-voiu ochii mei de către voi, și de veți înmulți rugăciunea voastră, nu voi ascultă pre voi, că mâinile voastre sunt pline de sânge.

Iov 35, 12; Pilde 1, 28; Ierem. 14, 12.

16. Spălați-vă, curățiți-vă, ștergeți răutățile din sufletele voastre, dinaintea ochilor mei, părăsiți-vă de răutățile voastre.

2 Cor. 7, 1; Ierem. 4, 14; Ps. 33, 15.

17. Învățați-vă a face bine; căutați judecata, mântuiți pre cel năpăstuit, judecați săracului și faceți dreptate văduvei.

Eșire 22, 22; Ps. 36, 27; Ierem. 22, 3.

18. Și veniți să ne întrebăm, zice Domnul: și de vor fi păcatele voastre ca mohorâciunea, ca zăpada le voi albî; iar de vor fi ca roșeala, ca lâna le voi albî.

Mih. 6, 2.

19. Și de veți vreă și mă veți ascultă, bunătățile pământului veți mânca.

20. Iar de nu veți vreă și de nu mă veți ascultă, sabia vă va mânca pre voi, că gura Domnului a grăit acestea.

Lev. 26, 14-15; Ierem. 2, 19; Mal. 2, 2.

21. Cum s'a făcut curvă cetatea cea credincioasă Sionul, cea plină de judecată, întru care a adormit dreptatea, și acum sunt ucigași.

Ierem. 2. 21.

22. Argintul vostru nu este lămurit; cârciumarii tăi amestecă vinul cu apă.

Iezech. 22, 18; Ieremia 6, 30. A 2 Lege 24, 17.

23. Domnii tăi sunt neascultători părtași furilor, iubitori de daruri și umblă după mită, săracilor nu fac judecată, și judecata văduvelor nu o au socotit.

Ieremia 5, 28.

24. Pentru aceasta așa zice stăpânul Domnul Savaot: vai! Cei puternici ai lui Israil, că nu va încetă mâniea mea asupra celor protivnici, și judecată din vrăjmașii mei voi face.

A 2 Lege 28, 63.

25. Și voi aduce mâna mea preste tine, și te voi lămurî spre curățenie; iar pre cei neascultători voi pierde și voi lepădă pre toți cei fără de lege dela tine, și pre toți semeții voi smerî.

Mal. 3, 2, 3.

26. Și voi pune judecătorii tăi ca mai 'nainte, și sfetnicii tăi ca din început, și după acestea te vei chema cetatea dreptății, Mitropolie credincioasă Sion.

Zahar. 8, 3.

27. Că cu judecată și cu milostenie se va mântui robia lui.

28. Și se vor sfărâma cei fără de lege și păcătoșii împreună, și cei ce au părăsit pre Domnul se vor sfârși.

Iov 31, 3; Ierem. 30, 19.

29. Că se vor rușina pentru idolii săi, pe carii i-au voit, și se vor rușina pentru grădinile sale, care le-au poftit.

Iezech. 20, 28; Ozie 4, 13.

30. Că vor fi ca un Terevint, căruia i-a căzut frunzele, și ca o grădină fără de apă.

31. Și va fi tăria lor ca puzderiile câlților, și lucrurile lor ca scânteile focului; și vor arde cei fărădelege, și păcătoșii

împreună, și nu va fi cine să'i stingă.

Ierem. 4, 20.

CAP. 2.

Prorocie despre Iuda și Ierusalim.

Cuvântul care s'a făcut către Isaia feciorul lui Amos pentru Iudeia și pentru Ierusalim.

2. Că va fi în zilele cele de apoi arătat muntele Domnului, și casa lui Dumnezeu pe vârfurile munților, și se va înălța mai pre sus de dealuri, și vor veni la dânsul toate neamurile.

Mih. 4, 1, 2; Tovie 14, 7.

3. Și vor merge neamuri multe, și vor zice: veniți să ne suim în muntele Domnului, și în casa Dumnezeului lui Iacov, și ne va spune nouă calea sa, și vom merge pre dânsa, că din Sion va ieși legea și cuvântul Domnului din Ierusalim.

Zaharia 14, 16; Ierem. 31, 6.

4. Și va judecă între neamuri, și va muștra popor mult, și'și vor face sabiile sale fiare de plug, și sulile seceri, și nu va ridica neam împotriva altui neam sabie, și nu se vor mai învăța a se bate.

Mih. 4, 3.

5. Și acum, casa lui Iacov, veniți să umblăm întru lumina Domnului.

Ps. 88, 16.

6. Că au lepădat pre poporul său, pre casa lui Iacov, pentru că s'a umplut țara lor de vrăji ca și mai 'nainte, ca și a celor de alt neam, și fii mulți de alt neam s'au făcut lor.

Ozie 12, 2.

7. Pentru că s'a umplut țara lor de argint și de aur, și nu eră număr vistieriei lor.

8. Și s'a umplut pământul lor de cai, și n'au număr căruțele lor, și s'a umplut pământul de urâciunile lucrurilor mâinilor lor, și s'au închinat celor făcute de degetele lor.

Ierem. 2, 28 și 50, 38.

9. Și s'a plecat omul, și s'a smerit bărbatul, și nu voiu iertà lor.

10. Și acum intrați în pietre și vă ascundeți în pământ de fața fricii Domnului și de mărirea tăriei lui, când se va sculà să piarză pământul.

Is. 2, 19 și 21.

11. Că ochii Domnului sunt înalți, iar omul este smerit, și se va smeri semeția oamenilor, și se va înălța Domnul însuș în ziua aceea.

Ps. 17, 30.

12. Că ziua Domnului Savaot preste tot semețul și trufașul, și preste tot cel înalt și măreț, și se vor smeri.

13. Și preste tot chedrul Livanului cel înalt și ridicat, și preste tot stejarul Vasanului.

14. Și preste tot muntele înalt, și preste tot dealul înalt.

15. Și preste tot turnul înalt, și preste tot zidul înalt.

16. Și preste toată corabia mării, și preste toată vederea frumuseții corăbiilor.

17. Și se va smeri tot omul și va cădeà înălțimea oamenilor, și se va înălța Domnul singur în ziua aceea.

18. Și vor ascunde toate cele făcute de mână ale sale.

19. Băgându-le în peșteri și în crăpăturile pietrilor, și în găurile pământului de fața înfricoșărei Domnului și de slava tăriei lui, când se va sculà să piarză pământul.

Ozie 10, 8; Lucà 23, 30; Apoc. 6, 16.

20. Că în ziua aceea va lepădà omul urâciunile sale cele de argint și de aur, care și-a făcut, ca să se închine celor deșarte și liliecilor.

Mih. 5, 13.

21. Ca să intre în găuri de piatră vârtoasă și în crăpăturile pietrilor de fața fricei Domnului și de slava puterii lui, când se va sculà să piarză pământul.

Is. 2, 10 și 19.

22. Încetați dar dela om, al căruia duh este în nările lui, pentru că în ce s'a socotit el?

CAP. 3.

Pedeapsa mândriei și a podoabelor deșarte.

Iată stăpânul domnul Savaot va lepădă din Iudeia și din Ierusalim pre cel tare și pre cea tare, și puterea pâinii și puterea apei.

Ps. 104, 16; Iov 19, 21.

2. Pre uriaș și pre cel puternic și pre omul ostaș și pre judecător și pre proroc și pre vrăjitor și pre bătrân și pre căpetenia preste cincizeci și pre sfetnicul cel minunat și pre mai marele meșter de lemn cel înțelept și pre ascultătorul cel știutor.

3. Și voi pune lor domni tineri, și cei batjocoritori îi vor stăpâni pre ei.

Ecl. 10, 16.

4. Și va năvăli popor, om asupra omului și om asupra vecinului său, și se va scula cu sfadă pruncul asupra celui bătrân, și cel necinstit asupra celui de cinste.

5. Că se va apuca omul de fratele său sau de casnicul tatălui său, zicând: haină ai, fii căpetenie nouă, și bucatele mele să fie supt tine.

6. Și răspunzând acela în ziua aceea va zice: nu voi fi ție căpetenie, că în casa mea nu este pâine, nici haină, nu voi fi căpetenie poporului acestuia.

7. Că s'a pustiit Ierusalimul, și Iudeia a căzut, și limbile lor sunt cu fărădelege, neascultând de Domnul, pentru că acum s'a smerit mărirea lor.

8. Și rușinea feții lor a stăut împotrivă lor, și păcatul său ca al Sodomei l-a vestit și l-a arătat. Vai sufletului lor! Că au sfătuit sfat rău ei asupra sa,

Fac. 19, 4.

9. Zicând: să legăm pre cel drept, că nu ne este nouă de nici o treabă; drept aceea, rodurile mâinilor sale vor mânca.

Ps. 36, 37-40; Ps. 127, 2.

10. Vai celui fărădelege! Că rele îi vor veni după lucrul mâinilor lui.

11. Poporul meu! Cârmuitorii voștri vă jefuesc pre voi, și cei ce vă silesc vă stăpânesc pre voi; poporul meu! Cei ce vă fericesc vă înșală pre voi, și cărarea picioarelor voastre o strică.

Mat. 23, 13, 16, 24; Plâng. 1, 5.

12. Ci acum va stă Domnul la judecată, și va pune la judecată pre poporul său.

13. Însuș Domnul va veni să se judece cu bătrânii poporului și cu domnii lui; iar voi pentru ce ați ars viea mea, și prada săracului în casele voastre?

14. Pentru ce faceți strâmbătate poporului meu, și rușinați fața săracilor? Zice Domnul oștilor.

15. Acestea zice Domnul: pentru că s'au înălțat fetele Sionului, și au umblat cu grumazii ridicați, și clipind cu ochii și cu pășitul picioarelor împreună târăsc hainele și împreună joacă cu picioarele,

16. Va smeri Dumnezeu pre doamnele fetele Sionului, și Domnul va desvâli chipul lor în ziua aceea.

17. Și va lua Domnul mărirea îmbrăcămintei lor și podoabele lor și gătelele părului lor.

18. Și podoaba grumazilor lor și țintele lor și podoaba feții lor și tocmirea podoabei cei de mărire.

19. Și gherdanele și brățările și împletiturile părului și verigele mânei drepte și inelele și cerceii.

20. Și podoabele de porfiră și așternuturile cele de casă.

21. Și oglinzile cele strălucitoare și pânzeturile cele subțiri și turbanele cele ușoare.

22. Și hainele roșii și visonul cel cu aur și cu vânat țesut, și paturile cu așternuturile lor.

23. Și în locul mirosului celui frumos va fi praf, și în loc de brâu te vei încinge cu funie, și în locul podoabei cei de aur a capului, vei avea pleșuvire pentru faptele tale, și în locul hainei cei de porfiră te vei îmbrăca cu sac.

24. Și fiul tău cel prea frumos, pre care iubești, de sabie va cădeà, și cei mai puternici ai voștri, de sabie vor cădeà și se vor smeri.

25. Și vor plânge sicriile podoabelor voastre, și vei rămâneà singurà și te vei lovì de pământ.

Plâng. 1, 1.

CAP. 4.

Urmare.

Și se vor apucà șapte femei de un om, în ziua aceea zicând: pâinea noastră vom mânca și cu hainele noastre ne vom îmbracă, numai numele tău să se cheme preste noi, ià ocara noastră.

2. În ziua aceea va luminà Dumnezeu întru sfat cu mărire pre pământ, ca să înalțe și să mărească rămășița lui Israil.

Zahar. 6, 12.

3. Și va fi cel rămas în Sion, și cel rămas în Ierusalim, sfinți se vor chemà toți cei ce s'au scris spre viață în Ierusalim.

4. Că va spălă Domnul spurcăciunea fiilor și a fetelor Sionului, și sângele Ierusalimului va curăți din mijlocul lor cu duhul judecății și cu duhul căldurii.

5. Și va veni, și va fi tot locul muntelui Sionului, și toate cele din prejurul lui le va umbrì nor ziua, și ca fumul și ca lumina focului ce arde noaptea.

Eșire 13, 21; Sirah 34, 18.

6. Cu toată mărirea se va acoperi, și va fi umbră ziua asupra căldurii, și acoperemânt și ascundere de vifor și de ploaie.

CAP. 5.

Viea neroditoare.

Cântă-voiu acum celui iubit cântarea iubitului meu, viei mele; vie s'a făcut iubitului în corn, de loc gras.

Ieremia 2, 21.

2. Și o am îngrădit și am făcut împrejur șanț, și am sădit viță aleasă, și am zidit turn în mijlocul ei, și teasc am săpat într'însa; și am așteptat să facă struguri și a făcut spini.

Mat. 21, 33; Ozie 10, 1.

3. Și acum omule cel din Iuda și cei ce locuiești în Ierusalim, judecați între mine și între viea mea.

4. Ce voiu face încă viei mele, și nu i-am făcut ei? Că am așteptat să facă struguri și a făcut spini.

5. Și acum voiu spune vouă, ce voiu face viei mele; luă-voiu gardul ei și va fi de jaf, și voiu surpă șanțul ei și va fi spre călcare.

Ps. 79, 13.

6. Și voiu părăsi viea mea și nu se va tăia, nici se va săpa, și vor crește într'însa spini ca într-o țelenă, și voiu porunci norilor să nu plouă preste dânsa ploaie.

7. Că viea Domnului Savaot casa lui Israil este, și omul din Iuda odraslă tânără și iubită.

Ps. 79, 9; Ierem. 31, 20.

8. Așteptat-am ca să facă judecată și au făcut fărădelege, și nu dreptate, ci țițet.

9. Vai! Celor ce lipesc casă lângă casă și împreună țarină lângă țarină, ca să iă ceva dela vecin; au doar veți lăcuți voi singuri pre pământ?

Mih. 2, 2.

10. Că s'au auzit acestea în urechile Domnului Savaot; că de se vor și face case multe, mari și frumoase, spre pustiire vor fi și nu vor fi locuitori într'însele.

11. Că unde lucrează zece perechi de boi, vor face un urcior și cel ce seamănă șase obroace, va face trei măsuri.

Mih. 6, 14, 15; Agheu 1, 6.

12. Vai! Celor ce se scoală dimineața și umblă după băutură bețivă, așteptând până seara, că vinul îi va arde pre ei.

Înțelep. Sol. 2, 7; Pilde 23, 29, 30.

13. Că cu chitare, cu alăute, cu timpane și cu fluere beau vinul; iar spre lucrurile Domnului nu caută, și lucrurile mâinilor lui nu le socotesc.

14. Pentru aceasta s'a luat în robie poporul meu, că n'a cunoscut pre Domnul și mulți au murit de foame și de sete de apă.

Ozie 4, 6.

15. Și ș'a lărgit iadul sufletul său, și ș'a deschis gura sa fără de încetare, și se vor pogorî în ea cei măriți și cei mari și cei avuți și cei ce se bucură, și se va smeri omul, și se va defăima bărbatul, și se vor smeri ochii cei sumeți.

16. Și se va înălța Domnul Savaot întru judecată, și Dumnezeu cel sfânt se va slăvi întru dreptate.

Ps. 17, 27, 30.

17. Și vor paște cei risipiți ca taurii, și pustiile celor robiți le vor mânca mieii.

18. Vai de cei ce și trag păcatele sale ca și cu o funie lungă, și ca și cu o curea a unui jug de boi fărădelegile lor.

19. Cei ce zic: degrab să se apropie cele ce va face, ca să le vedem și să vie sfatul sfântului lui Israil, ca să'l cunoaștem.

Ierem. 17, 13, 15; Amos 5, 18.

20. Vai celor ce zic răului că este bun și bunului că este rău, celor ce pun lumina întunerec și întunerecul lumină, celor ce pun amarul dulce și dulcele amar.

21. Vai celor înțelepți întru sine singuri și înaintea lor știuți.

Pilde 3, 7; Rom 12, 16.

22. Vai celor puternici ai voștri, celor ce beau vinul și celor tari carii amestecă băutura bețivă.

Pilde 23, 29, 30.

23. Cei ce îndreptează pre cel nedrept pentru daruri, lepădând dreptatea dreptului.

Pilde 17, 15.

24. Pentru aceasta în ce chip arde trestia de cărbunii focului, și se aprinde de flacăre; așa rădăcina lor ca țărîna va fi și floarea lor ca pulberea se va înălța; că n’au voit să facă legea Domnului Savaot, ci cuvântul sfântului lui Israil l-a întăritat.

25. Și s’au mâniat Domnul Savaot cu iuțime asupra poporului său, și și-au pus mâna sa preste dânșii, și i-au bătut și s’au întăritat munții, și s’au făcut morții lor ca gunoiul în mijlocul drumului, și întru toate acestea nu s’a întors mânia lui, ci încă mâna lui este înaltă.

Ps. 17, 18; Ierem. 4, 24.

26. Pentru aceasta va ridică semn întru neamurile cele de departe, și le va chema pre ele dela marginea pământului și iată degrab ușor vor veni.

27. Nu vor flămânzi, nici se vor osteni, nici vor dormi, nici vor dezlega brânele sale dela mijloacele sale, nici se vor rumpe curelele încălțămintelor lor.

28. Ale căroră săgețile sunt ascuțite și arcele lor încordate și picioarele cailor lor ca o piatră tare s’a socotit, roatele carelor lor ca un vifor.

Ierem. 47, 3.

29. Năvălesc ca leii și au stăut ca puii leului.

Ierem. 2, 15.

30. Și va apuca și va striga ca o hiară, și se va arunca, și nu va fi cine să’i mântuiască pre ei; și va striga pentru ei în ziua aceea, ca glasul mării ce se învâluește, și vor căuta la cer sus și jos, și iată întunecare tare întru lipsa lor.

Amos 8, 8, 9; Ier. 50, 42.

CAP. 6.

Isaia vede slava Domnului.

Și a fost în anul, în care a murit împăratul Ozia, văzut-am pre Domnul șezând pre scaun înalt și prea înălțat, și plină casa de slava lui.

4 Împ. 22, 19.

2. Și Serafimi stau împrejurul lui, șase aripi la unul și șase aripi la altul și cu două își acoperiau fața, și cu două își acoperiau picioarele, și cu două zburau.

3. Și strigă unul către altul și zicea: Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul Savaot, plin este tot pământul de slava lui.

Ps. 8, 1, 2, 9; 103, 25; Ps. 150, 1, 2; Apoc. 4, 8.

4. Și s'a ridicat pragul cel de sus al ușei de glasul cu care strigă și casa s'a umplut de fum.

3 Împ. 8, 10.

5. Și am zis: O ticălosul de mine! Că m'am umilit, fiindcă sunt om; și buze necurate având și lăcuesc între popor, care are buze necurate, și pre împăratul Domnul Savaot l-am văzut cu ochii mei.

Ierem. 1, 9; Dan 10, 16.

6. Și s'a trimis la mine unul din Serafimi, și în mână avea un cărbune de foc, care îl luase cu cleștele din altar.

7. Și l-a atins de gura mea și a zis: Iată s'a atins acesta de buzele tale, și va șterge fărădelegile tale, și păcatele tale va curăți.

Ierem. 1, 9.

8. Și am auzit glasul Domnului zicând: Pre cine voi trimite? Și cine va merge la poporul acesta? Și am zis: Iată eu sunt, trimite-mă.

9. Și au zis: Mergi și zî poporului acestuia: Cu auzul veți auzi și nu veți înțelege, și uitându-vă vă veți uita și nu veți vedea.

Ierem. 5, 21; Mat. 13, 14; Marcu 4, 12; Lucă 8, 10; Ioan 12, 40; Fapte 28, 26; Rom. 11, 8.

10. Că s'a îngroșat inima poporului acestuia și cu urechile sale greu au auzit și ochii săi i-au închis, ca nu cumva să vadă cu ochii și cu urechile să auză, și cu inima să înțeleagă și să se întoarcă, și să'i vindec pre ei.

11. Și am zis: Până când Doamne? Și au zis: Până când se vor pustii cetățile, ca să nu fie cine să lăcuiască într'însele,

și casele ca să nu fie cu oameni, și pământul va rămânea pustiu.

12. Și după aceasta va îndelunga Dumnezeu oamenii și se vor înmulți cei ce au rămas pre pământ.

13. Și mai este încă întru el zecuire și iarăș va fi de pradă, ca terevintul și ca ghinda când cade din ghioacea sa, sămânță sfântă starea ei.

Sofon. 3, 12, 13.

CAP. 7.

Profeția despre nașterea Mântuitorului din Fecioara.

Și a fost în zilele lui Ahaz feciorul lui Ioatam, feciorul lui Ozie împăratul Iudei, sculatu-s'au Rasin împăratul Aramului și Fachee feciorul lui Romelie împăratul lui Israil, asupra Ierusalimului ca să'l bată, și n'a putut să'l biruiască.

4 Împ. 16, 5; 2 Paral. 28, 5.

2. Și a vestit în casa lui David zicând: Sfătuitu-s'a Aram cu Efraim și s'a spăimântat sufletul lui și sufletul poporului lui, cum se clătește în pădure copaciul de vânt.

3. Și au zis Domnul către Isaia: Ieși înaintea lui Ahaz, tu și feciorul tău cel rămas lasuv, la fântâna drumului celui de sus a țarinii nălbitorului.

4. Și să'i zici: Iă aminte să taci și nu te teme, nici să slăbească sufletul tău pentru acești doi tăciuni de lemne, ce fumegă, căci când va fi întărâtarea mâniei mele, iar voiu tămădui.

5. Și feciorul lui Aram și feciorul lui Romelie, pentru că au sfătuit sfat rău împotriva ta Efraim și fiul lui Romelie, zicând:

6. Să ne sculăm asupra Iudeii și vorbind cu ei, să'i întoarcem pre ei la noi, și vom pune împărat preste dânsa pre feciorul lui Taveil.

7. Așa zice Domnul Savaot: Nu va rămâne sfatul acesta nici va fi.

8. Ci capul Aramului Damascul și capul Damascului Rasin; și încă șasezeci și cinci de ani și va lipsi împărăția lui Efraim din popor.

Ezdra 4, 2.

9. Și capul lui Efraim Somoron, și capul Somoronului feciorul lui Romeleie și de nu veți crede, nici nu veți înțelege.

10. Și a adaos Domnul a grăi către Ahaz, zicând: cere ție semn dela Domnul Dumnezeuul tău întru adânc sau întru înălțime.

11. Și a zis Ahaz: Nu voiu cere, nici voiu ispitì pre Domnul.

12. Și a zis Isaia: Ascultați dar casa lui David, au doar puțin este vouă a dà împrotivire oamenilor? Și căci Domnului dați împrotivire?

13. Pentru aceasta însuș Domnul va dà vouă semn: iată fecioara în pânțecă va luà și va naște fiu, și vei chemà numele lui Emanuil.

Mat. 1, 22.

14. Unt și miere va mânca, mai 'nainte de ce va ști a osebi cele rele, va alege binele.

15. Că mai 'nainte de ce va cunoaște pruncul binele sau răul, lepădă-va răul ca să aleagă binele, și va rămâne pământul, de care tu te temi, dela fața celor doi împărați.

16. Ci va aduce Dumnezeu preste tine și preste poporul tău și preste casa tatălui tău, zile ce fel n'au venit din ziua, în care a luat Efraim dela Iuda pe împăratul Asirienilor.

4 Împ. 18, 13; 2 Paral. 32, 1.

17. Și va fi în ziua aceea, șueră-va Domnul muștelor, care domnesc o parte a râului Eghiptului, și albinei, care este în țara Asirienilor.

2 Paral. 35, 20.

18. Și vor veni toate și se vor așeză în văile țării și în găurile pietrelor și în peșteri, și în toată surpătura și în tot lemnul.

19. Și în ziua aceea rade-va Domnul cu briciul cel închiriat de dincolo de râul împăratului Asirienilor, capul și perii picioarelor, încă și barba o va lua.

Ezech. 5, 1.

20. Și va fi în ziua aceea hrăni-va omul o junincă și două oi.

21. Și va face mult lapte, și va mânca unt și miere tot cel rămas pre pământ.

Lev. 26, 20.

22. Și va fi în ziua aceea tot locul, în care sunt o mie de vițe de o mie de sicli, țelină va fi și spini.

23. Cu săgeată și cu arce vor intra acolo, că țelină și spini va fi tot pământul.

24. Și tot muntele de arat se va ară, și nu va veni acolo frică, că va fi din țelină și din spini pășune oiei și călcătură boului.

CAP. 8.

Surparea împărăției Siriei și a lui Israil. Vremea lui Mesia.

Și au zis Domnul către mine: iată ție o hârtie nouă mare și scrie într'înșă cu condeiu omenesc: degrab la pradă să faci dobânzi, că a sosit.

Is. 30, 8; Avac. 2, 2.

2. Și'mi fă mie mărturii oameni credincioși, pe Urie preotul și pe Zaharia fiul lui Varahie.

3. Și m'am apropiat de prorociță și a luat în pânțele, și a născut fiu, și mi-au zis Domnul mie, chiamă numele lui; degrab pradă, curând jefuește.

4. Pentru că mai 'nainte de a ști pruncul să zică: tată sau mamă, va lua puterea Damascului și prăzile Samariei, înaintea împăratului Asirienilor.

4 Împ. 16, 9 și 15, 24.

5. Și au adaos Domnul a grăi încă mie, zicând:

6. Că nu vreà poporul acesta apa Siloamului care curge lin, ci vreà să aibă pre Rasin și pre fiul lui Romelie împărat preste voi.

7. Pentru aceea iată Domnul va aduce preste voi apa râului cea tare și multă, pre împăratul Asirienilor și mărirea lui, și se va suî în toată valea voastră și va umblă preste tot zidul vostru.

Ierem. 51, 42.

8. Și va luà din Iudeia pre omul, care va puteà să ridice capul, sau va puteà să săvârșiască ceva, și va fi tabăra lui, ca să umple țările tale.

9. Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați. Auziți până la marginile pământului, cei puternici plecați-vă, că de vă veți întări iarăș, iarăș veți fi biruiți.

10. Și orice sfat veți sfātuî, risipi'l-va Domnul, și cuvântul, care veți grăi, nu va rămâneà întru voi; că cu noi este Dumnezeu.

Neemia 4, 15; Ps. 32, 10.

11. Așà zice Domnul: Cu mână tare să nu asculte a merge pe calea poporului acestuia, zicând:

12. Ca nu cândvă să zică: greu, pentrucă tot ce zice poporul acesta, greu este, ci de frica lui să nu vă temeți, nici să vă turburați.

13. Pre Domnul puterilor însuș, pre acela sfințiți, și de acela vă temeți, și de vei nădăjdui într'însul, acela va fi ție spre sfințenie.

14. Și nu vă veți apropia de el, ca de piatra cea de sminteală, nici ca de piatra cea de cădere; iar casa lui Iacov, cei ce șed în Ierusalim în laț și în surpătură.

Lucà 2, 34; Rom. 9, 33; 1 Petr. 2, 7.

15. Pentru aceasta vor slăbi mulți dintr'înșii, și vor cădeà și se vor sfărâmà și se vor încurcă, și se vor prinde oamenii, cei ce sunt întru întărire.

Mat. 21, 44.

16. Atunci se vor vādî cei ce pecetluiesc legea, ca să nu învețe.

17. Și va zice: așteptă-voi pre Dumnezeu, cel ce ș'au întors fața sa dela casa lui Iacov, și voi nădăjdui întru dânsul.

18. Iată eu și pruncii, cari mi-au dat Dumnezeu, și vor fi semne și minuni în casa lui Israil dela Domnul Savaot, cel ce lăcuește în muntele Sionului.

Evr. 2, 13.

19. Și de vor zice către voi: întrebați pre vrăjitori și pre cei ce strigă din pământ, pre cei ce grăesc deșertăciuni, carii glăsuesc din pânțece. Au doar nu întreabă un popor pre Dumnezeul său? Pentruce să întrebe pre cei morți despre cei vii?

A 2 Lege 13, 1; Mat. 24, 24; 1 Împ. 28, 7, 15; Lev. 20, 27;

A 2 Lege 18, 11; Fapt. Ap. 16, 16.

20. Că legea o au dat spre ajutor, ca să nu zică, precum este cuvântul acesta, că atunci nu vor mai fi daruri pentru el.

21. Și va veni asupra voastră foamete grea și va fi dacă veți flămânzi, vă veți mâhni și veți blestema pre boieri și pre cele părintești, și vor căuta la cer sus și pre pământ jos vor privi.

22. Și iată necaz, îmbulzeală, scârbă, nevoie și întunec, ca să nu vază și nu va lipsi cel ce este în necaz până la o vreme.

CAP. 9.

Nașterea, numele și împărăția lui Mesia.

Aceasta întâiu bea, degrab fă țara Zavulonului, pământul Neftalimului și ceilalți, carii lăcuesc pre lângă mare și de cea parte de Iordan Galileea neamurilor.

Mat. 4, 15.

2. Poporul cel ce umblă întru întunec a văzut lumină mare, cei ce lăcuiți în laturea și în umbra morții, lumină va străluci preste voi.

3. Mulțimea poporului o ai scos într-o veselie ta, și se vor veseli înaintea ta, ca cei ce se veselesc la seceriș și ca cei ce împart dobânzi.

Ps. 118, 162 și 125, 4.

4. Că se va lua jugul cel pus preste dânșii și toiagul cel pus preste grumazii lor; că toiagul celor silnici l-au sfărâmat Domnul, ca și în zilele lui Madiam.

Judec. 7, 22, 23.

5. Că toată haina luată cu vicleșug și îmbrăcămintea jefuită, o vor da înapoi, și ar fi dorit să fi fost arse cu foc.

6. Căci prunc s'a născut nouă, fiul, și s'a dat nouă, a căruia stăpânire s'a făcut preste umărul lui, și se cheamă numele lui înger de mare sfat, sfetnic minunat, Dumnezeu tare biruitor, Domn păcii, părinte veacului ce va să fie, că voi aduce pace preste domni și sănătate lui.

Ierem. 23, 5; Luc. 2, 11.

7. Și mare va fi stăpânirea lui, și păcii lui nu va fi hotar, pre scaunul lui David și într-o împărăție a lui va șede, ca să o îndrepteze și să apere cu judecată și cu dreptate, de acum și până în veac, râvna Domnului Savaot va face acestea.

4 Împ. 19, 31; Luc. 1, 32, 33.

8. Moarte au trimis Domnul preste Iacov, și va veni preste Israil.

9. Și va cunoaște tot poporul lui Efraim și cei ce lăcuiesc în Samariea cu semeție și cu inimă înaltă, zicând:

10. Cărămizile au căzut, ci veniți să cioplim pietre, și să tăem duzi și chedri, și să ne zidim nouă turnuri.

11. Și va sfărîmă Dumnezeu pre cei ce se scoală asupra muntelui Sionului și pe vrăjmașii lui va risipi.

12. Pe Siria cea despre răsăritul soarelui și pe Elinii cei despre apusul soarelui, cei ce mănâncă pe Israil cu toată gura, într-o toate acestea nu s'a întors mâniea, ci încă mâna este înaltă.

13. Și poporul nu s'a întors până când s'a rănit și pre Domnul nu l-a căutat.

14. Și va lua Domnul dela Israil capul și coada, și pre cel mare și pre cel mic într'o zi.

15. Pre cel bătrân și pre cei ce se minunează de fețe, acesta este capul, și pe prorocul, care învață fărădelegi, acesta este coada.

16. Și vor fi cei ce fericesc pre poporul acesta, amăgindu'l îl vor amăgi până'l vor înghiți pre el.

17. Pentru aceea de tinerii lor nu se va veselî Domnul, și pe săracii lor și pre văduvele lor nu va milui, că toți sunt fărădelege și răi, și toată gura grăește nedreptate. Întru toate acestea nu s'a întors mânia, ci încă mâna este înaltă.

18. Și va arde ca focul fărădelegea, și ca niște burueni uscate se va mistui de foc, și va arde întru desisurile pădurii, și va mânca toate cele de prin prejurul dealurilor.

19. De iuțimea mâniei Domnului a ars tot pământul, și va fi poporul ca de foc ars; omului de fratele său nu'i va fi milă.

Ierem. 19, 9.

20. Ci se va plecà spre dreapta, că va flămânzi și va mânca din cele deastânga, și nu se va sătura omul mâncând carnea brațului său.

21. Că va mânca Manasi a lui Efraim și Efraim a lui Manasi; că împreună se vor război asupra lui Iuda. Și întru toate acestea nu s'a întors mânia, ci încă mâna este înaltă.

CAP. 10.

Pedeapsa nedreptăței. Pieirea Asirienilor.

Vai celor ce rostesc porunci nedrepte și celor ce scriu hotărîri viclene.

Ps. 57, 2.

2. Abătând judecata mișeilor și răpind dreptatea săracilor poporului meu; ca să le fie lor văduva de jaf și săracul de pradă.

Ierem. 7, 5; Iov 31, 16.

3. Și ce vor face în ziua cercetării? Că necaz vouă de departe va veni, și către cine veți fugi să vă ajute? Și unde veți lăsa mărirea voastră, ca să nu cădeți în robie?

4. Și supt cei uciși vor cădeă. Și întru toate acestea nu s'a întors mâniea lui, ci încă mâna este înaltă.

5. Vai Asirienilor! Toiagul iuțimei mele, și mânie este în mâinile lor.

6. Urgia mea o voi trimite asupra neamului celui fărădelege, și poporului meu voi porunci să facă prăzi și jefuire, și să calce cetățile și să le facă pulbere.

Ierem. 25, 9; 4 Împ. 18, 13.

7. Iar el n'a gândit așa, și cu sufletul n'a socotit așa; ci a mutat gândul său, ca să piarză neamuri nu puține.

Avac. 1, 17.

8. Și de vor zice lui: tu singur ești domn?

Ozia 8, 10.

9. Va răspunde: n'am luat țara cea deasupra Vavilonului și a Halaanului, unde s'a zidit turnul? Și am luat Araviea și Damascul și Samariea.

10. În ce chip am luat acestea, voi lua și toate domniile. Văitați-vă cele cioplite din Ierusalim și din Samariea.

11. Că precum am făcut Samariei și celor făcute de mâinile ei, așa voi face și Ierusalimului și idolilor lui.

12. Și va fi dacă va plini Domnul a face toate în muntele Sionului și în Ierusalim, va căuta spre mintea cea mare spre împăratul Asirienilor și spre înălțimea mării ochilor lui.

4 Împ. 10, 15.

13. Că au zis: cu tăria voi face, și cu înțelepciunea minții voi lua hotarele neamurilor, și puterea lor voi prăda și voi clăti cetățile în care lăcesc.

14. Și toată lumea cu mâna o voi lua ca un cuib, și ca niște ouă părăsite voi ridică, și nu va fi cine să scape de mine sau să'mi grăiască împotrivă și să'si deschiză gura și să grăiască.

15. Au mări-se-va securea fără de cel ce tae cu ea? Au înălța-se-va hierăstrăul fără de cel ce'l trage pre el?

Așijderea de ar luà cineva toiag sau lemn, înălță-se-va lemnul? Și nu așa.

16. Ci va trimite Domnul Savaot spre cinstea ta ocară, și spre mărirea ta, foc arzător se va aprinde.

17. Și va fi lumina lui Israil ca focul, și'l va sfinți pre el cu foc arzător, și va mânca pădurea ca fânul.

18. În ziua aceea se vor stinge munții și dealurile și pădurile, și va mânca dela suflet până la trup, și va fi cel ce va fugi, ca cel ce fuge de pară arzătoare.

19. Și cei ce vor rămâneà dintr'înșii, în număr puțin vor fi, și un prunc îi va scri pre ei.

20. Și va fi în ziua aceea, nu se va mai adaoge rămășița lui Israil, și cei mântuiți ai lui Iacov nu vor mai nădăjdui spre cei ce le făceau strâmbătate; ci vor nădăjdui spre Dumnezeu cel sfânt al lui Israil întru adevăr.

21. Și va fi rămășița lui Iacov spre Dumnezeu cel puternic.

22. Și de va fi poporul lui Israil ca nisipul mării, rămășița lui se va mântui, cuvânt ce sfârșește și scurtează întru dreptate.

Rom. 9, 27, 28.

23. Că cuvânt scurt va face Domnul în toată lumea.

24. Pentru aceea acestea zice Domnul Savaot: nu te teme poporul meu, cel ce lăcuești în Sion, de Asirieni, pentru că cu toiagul te va bate, că rană voi aduce preste tine, ca să vezi calea Eghiptului.

25. Că încă puțin, și va încetă urgia, iar mâniea mea preste sfatul lor.

26. Și va ridică Domnul Dumnezeu puterilor preste ei ca ranele lui Madiam, în locul necazului, și mâniea lui în calea cea despre mare, în calea Eghiptului.

27. Și va fi în ziua aceea, luà-se-va jugul lui după umărul tău și frica lui dela tine, și se va strică jugul dela umerii voștri.

Jud. 7, 25; Eșire 14, 18.

28. Că va veni la cetatea Anghe, și va trece la Maghedo, și în Mahmas va pune vasele sale.

29. Și va trece valea și va veni la Anghe, frică va apucă pre Rama cetatea lui Saul, va fugi.

30. Înălțăți glasul tău fata lui Galim, auzi în Laisa, auzi-se-va în Anatot.

Jud. 18, 14, 27, 29.

31. Și s'a spăimântat Madevina și cei ce lăcuesc în Ghevim.

32. Mângâiați astăzi în cale, ca să rămâe; cu mâna mângâiați muntele, pre fata Sionului și dealurile cele din Ierusalim.

33. Iată stăpânitorul Domnul Savaot va turbura pre cei măriți cu tărie, și cei înalți cu semeție sfărâmă-se-vor, și cei trufași se vor smeri.

34. Și vor cădea cei înalți de sabie și livanul împreună cu cei înalți va cădea.

CAP. 11.

Puterea lui Mesia.

Și va ieși toiag din rădăcina lui Iesse și floare din rădăcina lui se va înălța.

Fapte 13, 26; Apoc. 5, 5, 6.

2. Și va odihni preste dânsul Duhul lui Dumnezeu, Duhul înțelepciunii și al înțelegerii, Duhul sfatului și al puterii, Duhul cunoștinței și al bune credințe.

Mat. 3, 16; Ioan 3, 34.

3. Duhul temerii de Dumnezeu îl va umplea pre dânsul, nu după mărire va judeca, nici după graiu va mustra.

4. Ci va judeca smeritului judecată și va mustra pre smeriții pământului, și va bate pământul cu cuvântul gurii sale și cu Duhul buzelor sale va omori pre cel necurat.

Malach. 3, 16; 17, 18; Iov 4, 9; 2 Tes. 2, 8.

5. Și va fi cu dreptate încins mijlocul lui, și cu adevăr învălită coastele lui.

6. Și va paște împreună lupul cu mielul și pardosul va odihni împreună cu iedul, și vițelul și leul și taurul împreună vor paște și un prunc mic îi va paște pre ei.

7. Și boul și ursul împreună se vor paște, și fiii lor împreună vor fi, și leul ca boul va mânca paie.

8. Și un prunc mic preste vizuina aspidelor, și în culcușul puilor aspidelor mâna își va pune.

9. Și nu'i vor face rău, nici vor putea să piarză pre nici unul în muntele cel sfânt al meu, pentru că s'a umplut tot pământul a cunoaște pre Domnul, ca apa multă, care acopere mările.

lezech. 34, 26; Ierem. 31, 34.

10. Și va fi în ziua aceea rădăcina lui Iesse, și cel ce se va scula să stăpânească neamurile; spre dânsul neamurile vor nădădui și va fi odihna lui, cinstea.

Mih. 4, 2; Rom. 15, 12.

11. Și va fi în ziua aceea, adaoge-va Domnul a'și arăta mâna sa, ca să râvnească rămășița poporului său, care va rămâne delă Asirieni, delă Eghipet, delă Vavilon, delă Etiopia, delă Elamiteni, delă răsăriturile soarelui și delă Aravia.

12. Și va ridică semn întru neamuri și va adună pre cei pierduți ai lui Israil; și pre cei risipiți ai lui Iuda îi va strânge din patru laturi ale pământului.

Ier. 44, 28.

13. Și se va șterge pisma delă Efraim și vrăjmașii lui Iuda vor pieri. Efraim nu va mai pismui asupra lui Iuda și Iuda nu va mai necăji pre Efraim.

14. Și vor zbură în corăbiile celor de alt neam. Marea împreună vor prădă și pre cei delă răsăritul soarelui și Idumea, și întâi pre Moav își vor pune mâinile, fiii lui Amon întâi se vor supune.

15. Și va pustiî Domnul marea Eghipetului, și'și va pune mâna sa preste rîu cu vânt iute, și va lovî șapte văi, cât va

trece el încălțat.

16. Și va fi trecere poporului meu celui rămas în Eghiptet, și va fi lui Israil, ca în ziua când a ieșit din pământul Eghiptului.

Eșire 14, 29.

CAP. 12.

Cântare de mulțămire.

Și vei zice în ziua aceea: bine te voi cuvința Doamne; că te-ai mâniat pre mine și ți-ai întors mânia ta, și m'ai miluit pre mine.

Is. 14, 1 și 54, 7, 8.

2. Iată Dumnezeuul meu, mântuitorul meu, nădăjdui-voiu spre dânsul și mă voi mântui și nu mă voi teme, pentru că mărirea mea și lauda mea este Domnul și s'au făcut mie spre mântuire.

Eșire 15, 2; Psalm 117, 14.

3. Scoateți apă cu veselie din izvoarele mântuitorului.

Ioan 7, 37, 38.

4. Și vei zice în ziua aceea: lăudați pre Domnul; strigați numele lui; vestiți întru neamuri măririle lui, aduceți-vă aminte, că s'a înălțat numele lui.

5. Lăudați numele Domnului, că înalte au făcut, vestiți acestea în tot pământul.

Ps. 104, 1 și 105, 1; 1 Paral. 16, 8.

6. Bucurați-vă și vă veseliți cei ce locuiesc în Sion, că s'a înălțat sfântul lui Israil în mijlocul lui.

CAP. 13.

Vedenia lui Isaia.

Vedenia, care o a văzut Isaia fiul lui Amos asupra Vavilonului.

2. Ridicați semn pe vârful muntelui, înălțați glas lor, nu vă temeți, chemați cu mâna, deschideți boieri.

Ierem. 50, 2.

3. Eu voi rânduî și voi povățuî pre dânșii, uriași vor veni să plinească mânia mea, bucurându-se și semețindu-se.

Ierem. 50, 44; Plâng. 1, 15; Iezech. 30, 11.

4. Glas de neamuri multe pre munți asemenea cu neamuri multe, glas de împărați și de neamuri adunate.

4 Împ. 7, 6.

5. Domnul Savaot au poruncit neamului întrarmat, ca să vie din pământ de departe, dela marginea temeliei cerului, Domnul și întrarmații lui să strice toată lumea.

Is. 46, 11.

6. Plângeți, că aproape este ziua Domnului și sfărâmare dela Dumnezeu va veni.

7. Pentru aceea toată mâna va slăbi și tot sufletul omului se va spăimânta.

Isus Navî 5, 1.

8. Turbură-se-vor solii, și'i vor cuprinde dureri, ca pre femeia ceea ce naște, și se vor plânge unul către altul și se vor spăimânta, și'și vor schimbă fața sa în chipul focului.

9. Că iată ziua Domnului vine nevindecată de mânie și de iuțime, ca să facă lumea pustie și să piarză pre păcătoși dintr'însa.

10. Că stelele cerului și Orionul și toată podoaba cerului nu'și vor dà lumina, și se va întuneca soarele răsărind și luna nu'și va dà lumina sa.

Ezech. 32, 7; Ioil 2, 10; 3, 15; Matei 24, 29; Marcu 13, 24;

Lucà 21, 25.

11. Și voi porunci la toată lumea răutăți și celor necurați păcatele lor, și voi pierde semeția celor fărădelege, și trufia mândrilor o voi smeri.

Ierem. 50, 29, 31.

12. Și vor fi cei rămași mai scumpi decât aurul nelămurit și omul mai scump va fi decât piatra Săpîrului.

13. Că cerul se va turbura și pământul se va clăti din temeliiile sale pentru aprinderea mâniei Domnului Savaot, în ziua în care va veni mânia lui.

Ioil 3, 16; Ierem. 25, 30.

14. Și vor fi cei rămași ca o căprioară ce fuge și ca o oaie ce rătăcește, și nu este cine să o adune, ca omul la poporul său să se întoarcă și omul în țara sa să fugă.

15. Că cine se va prinde, biruî-se-va și cei adunați vor cădea de sabie.

16. Și pre fiii lor înaintea lor îi vor ucide, și casele lor le vor prăda și pre femeile lor le vor lua.

Ps. 136, 12; Facere 19, 24; A 2 Lege 29, 23.

17. Iată eu voi ridica asupra voastră pre Midieni, cari de argint nu bagă seamă, nici de aur n'au lipsă.

Ierem. 51, 28.

18. Arcele tinerilor vor sfărâma și de fiii voștri nu le va fi milă, nici fiilor tăi vor părtini ochii lor.

19. Și va fi Vavilonul, care se chiamă mărit pentru împăratul Haldeilor, în ce chip au prăpădit Dumnezeu Sodoma și Gomora.

Ierem. 51, 41; Ierem. 50, 9.

20. Nu se va lăcuî în veci, nici vor intra într'însul până ce vor trece multe neamuri, nici vor trece printr'însul Aravii, nici păstorii nu se vor odihni într'însul.

Ezechil 16, 49; Sofon. 2, 9; Ierem. 51, 29, 43, 44.

21. Și vor odihni acolo hiare, și se vor umplea casele de sunet, acolo se vor odihni sirine și demoni acolo vor jucă.

22. Și Onochentaori acolo vor lăcuî și se vor încuibă arici în casele lor.

CAP. 14.

Prorocia împotriva Vavilonului.

Curând vine și nu zăbovește și zilele lor nu se vor îndelunga, și va milui Domnul pre Iacov, și va alege încă pre

Israil, și se vor odihni în pământul său și cel nemernic se va lipi de ei și se va lipi de casa lui Iacov.

2. Și i vor lua pre ei neamurile, și i vor băga la locul lor, și i vor moșteni, și se vor înmulți pre pământul lui Dumnezeu cu slugi și cu slujnice, și le vor fi robi cei ce i-au robit pre ei, și se vor stăpâni cei ce i-au stăpânit pre ei.

Zah. 9, 16.

3. Și va fi în ziua aceea odihni-te-va Dumnezeu de durerea și de mânia ta, și de robia ta cea grea, care ai robit lor.

4. Și vei lua plângerea aceasta asupra împăratului Vavilonului, și vei zice în ziua aceea: cum a încetat cel ce cere, și s'a odihnit cel sânguitor?

5. Sfărâmat-au Domnul jugul păcătoșilor și jugul domnilor, bătând neamul cu mânie, cu rană nevindecată.

6. Bătând neamul cu rana mâniei, n'a părtinit, odihnit-a cel ce a nădăjduit.

7. Tot pământul strigă cu veselie.

8. Și lemnele livanului s'au bucurat de tine, și chedrul livanului, de când tu ai adormit, nu s'a suit cel ce ne taie pre noi.

9. Iadul jos s'a amărît întâmpinându-te pre tine, sculatu-s'au împreună cu tine, toți uriașii cei ce au stăpânit pământul, carii au scos din scaunele sale pre toți împărații neamurilor.

10. Toți vor răspunde și vor zice ție: și tu te-ai robit ca și noi, și te-ai socotit între noi.

11. Pogorîtu-s'a la iad mărirea ta și multă veselia ta; supt tine vor așterne putrejune și rămășița ta vierme.

12. Cum a căzut din cer luceafărul cel ce răsărea dimineața, zdrobitu-s'a pre pământ, cel ce trimitea la toate neamurile.

13. Și tu ai zis întru cugetul tău: în cer mă voi sui, deasupra stelelor cerului voi pune scaunul meu, șede-a-voi pre muntele cel înalt, preste munții cei înalți, cari sunt spre miazănoapte.

Ps. 47, 2, 3.

14. Suî-mă-voiu deasupra norilor, fi-voiu asemenea celui prea înalt.

15. Iar acum în iad te vei pogori, și în temeliile pământului.

16. Cei ce te vor vedeà, se vor mirà de tine și vor zice: acesta este omul, cel ce turburà pământul și zguduià împărății.

17. Cel ce a pustiit lumea toată, și cetățile ei le-a surpat, și pre cei ce i-a dus în robie nu i-a slobozit.

18. Toți împărății neamurilor au adormit cu cinste, fiecare în casa sa;

19. Iar tu te vei lepădà în munți ca un mort urât cu mulți morți tăeți de sabie cari se pogoară în iad.

A 2 Lege 28, 26 sq.

20. Precum haina în sânge încruntată nu este curată; așa nici tu nu ești curat, pentru că pământul meu l-ai pierdut și pre poporul meu l-ai omorât, nu vei rămâneà în vreme veșnică, sămânță rea.

Iov 18, 18; Ps. 20, 11.

21. Gătește-ți fiii tăi, ca să fie omorâți pentru păcatele tatălui său, ca să nu se scoale, și să moștenească pământul, și să umple pământul de rășboaie.

Eșire 20, 5.

22. Și mă voi sculà asupra lor, zice Domnul Savaot și voi pierde numele lor, și rămășița și sămânța, acestea zice Domnul.

23. Și voi pusti Vavilonia, ca să lăcuiască într'însa arici și va fi de nimic, și o voi face pre ea groapă de tină spre pierzare.

Sof. 2, 13, 14.

24. Acestea zice Domnul Savaot, precum am zis, așa va fi și în ce chip am sfătuit, așa va rămâneà.

25. Ca să pierz pre Asirieni din pământul meu, și din munții mei, și vor fi spre călcare, și se va luà dela ei jugul lor, și se va luà sarcina lor de pe umerii lor.

Lev. 25, 23; Ioil 2, 18.

26. Acesta este sfatul, care l-au sfătuit Domnul asupra a toată lumea, și aceasta este mâna cea înaltă asupra tuturor neamurilor.

27. Că cele ce au sfătuit Dumnezeu cel sfânt, cine le va strică? Și mâna lui cea înaltă, cine o va întoarce?

Dan. 4, 34.

28. În anul, în care a murit împăratul Ahaz, s'a făcut cuvântul acesta.

4 Împ. 16, 20.

29. Nu vă veseliți toți cei de alt neam, că s'a sfărâmat jugul celui ce vă batea pre voi; că din sămânța șarpelui vor ieși pui de aspidă, și puii lor vor ieși șerpi zburători.

Mih. 7, 8.

30. Și se vor paște cei săraci printr'însul, și oamenii cei săraci în pace se vor odihni, și va omorî cu foamea sămânța ta și rămășița ta o va pierde.

31. Văitați-vă porțile cetăților, să strige cetățile cele turburate, cei de alt neam toți, că fum vine dela miazănoapte și nu este scăpare.

32. Și ce vor răspunde împărații neamurilor? Pentru că Domnul au întemeiat Sionul și printr'însul se vor mântui cei smeriți ai poporului.

Ps. 86, 1, 5 și 101, 14.

CAP. 15.

Prorocia împotriva lui Moav.

Cuvântul cel asupra Moavului: noaptea va pieri Moavul, că noaptea va pieri zidul Moavului.

Num. 21, 28; Ierem. 48, 1, 2.

2. Mâhniți-vă întru voi înșivă, că va pieri și Divon, unde este capiștea voastră, acolo vă veți suî să plângeți pentru Navaul Moavului, văitați-vă pentru tot capul pleșuv, toate brațele tăiete.

Ieremia 7, 29 și 48, 37; Iezechil 7, 18.

3. În ulițele ei îmbrăcați-vă cu saci și plângeți preste acoperișurile ei, în răspântiile ei toți vă văitați cu plângere.

4. Că a strigat Ezevion și Eleali, până la Iassa s'a auzit glasul lor, pentru aceea șalele Moavului strigă, sufletul ei va cunoaște.

Is. Navì 13, 17.

5. Inima Moavului strigă întru sine până la Sigor, ca o junică de trei ani este. La suirea Luitului către tine plângând se vor suì pre calea Aroniimului; strigă zdrobire și cutremur.

Ierem 48, 5, 34.

6. Apa Nemirim pustiu va fi și iarba va lipsi, pentru că iarbă verde nu va fi.

Is. Navì 13, 27.

7. Au doar și așa se va mântui? Că voi aduce pre vale Aravi, și o vor lua pre ea.

8. Că a ajuns strigarea la hotarul Moavului, plângerea ei până la Agaliim și vaetul ei până la fântâna Elim.

9. Și apa Dimonului se va umplea de sânge, că voi aduce asupra Dimonului Aravi, și voi pierde sămânța lui Moav și a lui Ariil, și rămășița Adamei.

CAP. 16.

Urmare.

Voi trimite ca jivinile pre pământ. Au piatră pustie este muntele fetei Sionului?

2. Că vei fi, ca puiul cel luat de pasăre ce zboară, fata lui Moav.

3. Și după aceea Arnonule mai multe sfătuește, și fă lui acoperemânt plânsului pururea, întru întunec la amiazăzi vor fugi, spăimântatu-s'a; să nu te arăți.

4. Lăcuì-vor lângă tine pribegii lui Moav, fi-vor acoperemînt vouă de către fața celui ce gonește, pentru că

s'a luat ajutorul tău, și a pierit boierul, cel ce călcă pământul.

5. Și se va găti cu milă scaunul și va ședeà pre el cu adevăr în cortul lui David judecând și căutând judecată, și curând făcând dreptate.

Dan. 7, 14, 27; Lucà 1, 32.

6. Auzit-am semeția lui Moav, semeț este foarte, trufia și semeția lui și pizma lui; nu este așa vraja ta.

Ierem. 48, 29, 30.

7. Văitã-se-va Moav, că în Moavita toți se vor văitã; iar pre cei ce lăcuesc în Deset vei cercetã, și nu te vei rușinã.

Ierem. 48, 20.

8. Câmpii Esevonului vor plânge, viea din Sevama, cei ce înghițiți neamurile, călcați viile ei, până la lazir, să nu vă împreunați, rătăciți-vă prin pustie, cei trimiși dela ea s'au părăsit, că au trecut marea.

9. Pentru aceea voi plânge, ca plângerea lazirului viea din Sevama. Copacii tăi i-a oborît Esevon și Elealî, pentru că secerea și culesul tău voi călcă și toate vor cădeà.

10. Și se va luà bucuria și veselia din vii și în viile tale nu se vor veseli, și nu vor calcă vinuri în teascuri, că a încetat.

Amos 5, 17.

11. Pentru aceea pântecel meu asupra lui Moav, ca o alăută va sunà și cele din lăuntrul meu ca un zid le-ai înnoit.

Ierem. 4, 19 și 48, 36.

12. Și va fi ție spre rușinare, pentru că s'a ostenit Moav în capiști, și va intrà la cele făcute de mâna sa, ca să se roage, și nu'l vor puteà mântui pre el.

13. Acesta este cuvântul, care l-au grăit Domnul asupra lui Moav, când au grăit.

14. Și acum au grăit Domnul zicând: în trei ani ai anilor năimitului, se va necinsti mărirea lui Moav cu toată avuția cea multă și va rămâneà foarte mic și necinstit.

Iov 7, 1, 2.

CAP. 17.

Prorocia pentru Damasc.

Cuvântul cel asupra Damascului. Iată Damascul se va lua dintre cetăți, și va fi spre cădere.

Ierem. 49, 22; Amos 1, 3, 5; 4 Împ. 16, 9.

2. Părăsit în veac, spre zăcere și odihnă turmelor, că nu va fi cine să le alunge.

3. Și nu va mai fi întărit, ca să scape acolo Efraim, și mai mult împărăție nu va fi în Damasc, și rămășița Sirienilor, că nu ești tu mai bun decât fiii lui Israil și decât mărirea lor, acestea zice Domnul Savaot.

4. Fi-va în ziua aceea scădere mărirei lui Iacov, și cele grase ale mărirei lui se vor cutremura.

5. Și va fi ca și cum ar adună cineva secerătură stând, și sămânța spicelor ar seceră, și va fi în ce chip ar adună cineva spic în vale seacă.

6. Și vor rămâne într'însa paie, sau ca două, sau trei boabe de măslin pre vârful înalt, sau patru sau cinci, care rămân pre stâlparile sale, acestea zice Domnul Dumnezeu lui Israil.

7. În ziua aceea va nădăjdui omul spre cel ce l-au făcut pre el, și ochii lui spre sfântul lui Israil vor căuta.

8. Și nu vor nădăjdui spre capiști, nici spre lucrurile mâinilor sale, care le-au făcut degetele lor, și nu vor căuta la copaci, nici la urâciunile sale.

Lev. 26, 30.

9. În ziua aceea fi-vor cetățile tale părăsite, precum au părăsit Amoreii și Eveii de fața fiilor lui Israil și vor fi pustii.

10. Pentru că ai lăsat pre Dumnezeu mântuitorul tău, și nu ți-ai adus aminte de Domnul ajutorul tău, pentru aceea vei sădi răsad necredincios și sămânță necredincioasă.

11. Și în ziua în care vei sădi, vei îngredi, și dimineața de vei semăna, înflori-va spre secere, în care zi vei moșteni, și ca un tată vei împărți fiilor tăi moșie.

12. Vai mulțimei neamurilor celor multe! Ca marea ce se învâluie, așa vă veți turbura, și spatele neamurilor celor multe ca apa va răsună.

13. Ca apa multă neamurile multe, ca apa multă, care se pornește cu silă, și'l va scoate pre el, și de parte'l va gonî, ca praful din plevi, când se vîntură asupra vîntului, și ca pulberea roatei, ce se învâртеște de volbură.

Ps. 1, 4; Iov 21, 18.

14. Seara va fi plîngere și până a nu se face dimineață, nu va fi, aceasta va fi partea celor ce v'au jefuit pre voi, și moștenirea celor ce v'au moștenit pre voi.

CAP. 18.

Urmare.

Vai de pămîntul căruia sunt aripile corăbiilor dincolo de rîurile Etiopiei.

2. Cel ce trimite pe mare zăloage și cărți de hîrtie deasupra apei, că vor merge soli ușori la neam înalt și la popor strein și năsilnic, ce este dincolo de el? Neam desnădăjduit și călcat acum.

3. Pe care neam toate rîurile pămîntului l-au pustiit, ca o țară lăcuită se va lăcuî; țara lor, ca un semn dela munte se va ridica, ca glasul trîmbiței se va auzî.

4. Că așa mi-au zis mie Domnul: nu va fi frică în cetatea mea, ca lumina soarelui la amiază zi, și ca norul cel de rouă în ziua secerii va fi.

5. Înainte de secere, când se va sfârși floarea, și strugurul cel necopt va înflori, floarea odrăslind, și va tăia strugurașii cei mici cu cosoarele, și ramurile le va lua și le va tăia.

6. Și le va lăsa împreună pasărilor cerului și hiarelor pămîntului și se vor aduna la ele pasările cerului și hiarele pămîntului vor veni acolo preste dânsa.

7. În vremea aceea se vor aduce daruri Domnului Savaot dela poporul cel necăjit și smult, și dela popor mare, de acum și în veacul vremii neam nădăduitor și călcat de tot, care este în partea râului țării lui, în locul unde este numele Domnului Savaot, muntele cel sfânt.

CAP. 19.

Prorocie pentru Eghiptet.

Vedenia Eghiptetului. Iată Domnul șade pre nor ușor, și va veni în Eghiptet, și cele făcute de mână ale Eghiptetului se vor clăti de fața lui, și inima lor se va sfârși într'înșii.

Ps. 17, 11; Ierem. 43, 12, 13 și 46, 25.

2. Și se vor scula Eghiptenii asupra Eghiptenilor, și se va război asupra fratelui său, și fiecare asupra vecinului său, și se va scula cetate asupra cetății, și ținut asupra ținutului.

3. Și se va turbura duhul Eghiptenilor într'înșii, și sfatul lor voi risipi, și vor întrebă pre dumnezeii lor și pre chipurile lor, și pre cei ce din pământ glăsuesc, și pre cei ce din pânțele grăesc și pre ghicitori.

2 Împ. 15, 31.

4. Și voi da Eghiptetul în mâini de oameni, cari vor fi domni sâlnici. Și împărați grei îi vor stăpâni pre ei, acestea zice Domnul Savaot.

Ierem. 46, 13.

5. Și vor bea Eghiptenii apa cea dela mare, și râul va seca și se va usca.

6. Și vor seca râurile și izvoarele râului, și va seca toată adunarea apei, și tot lacul cel cu trestie și cu papură.

7. Și toată iarba verde împrejurul râului, și tot ce se seamănă lângă râu se va usca, pălit de vânt.

8. Și vor suspina pescarii și vor suspina toți cei ce aruncă undița în râu, și cei ce umblă a pescui cu năvoade și cu mreji, vor jeli.

9. Și rușinea va cuprinde pre cei ce lucrează inul periat, și pre cei ce lucrează visonul.

10. Și vor fi cei ce lucrează acestea într-o durere, și toți cei ce fac bere se vor supăra și li se vor mâhni sufletele.

11. Și vor fi nebuni domnii Taneosului, sfetnicii cei înțelepți ai împăratului, și sfatul lor va nebuni, cum veți grăi împăratului, fii înțelepților, noi fiii împăraților celor din început?

1 Cor. 1, 19.

12. Unde sunt acum înțelepții tăi? Și să spue ție și să ți zică: ce au sfătuit Domnul Savaot asupra Eghiptului?

13. Sfârșitu-s'au domnii Taneosului, și s'au înălțat domnii Memfisului, și vor înșela Eghiptul și neamurile.

Ierem. 44, 1.

14. Că Domnul au turnat lor duh de înșelăciune, și au făcut să rățăcească Eghiptul într-o toate lucrurile lui, precum rățăcește cel beat, care totdeauna varsă.

2 Paral. 18, 22.

15. Și nici un lucru nu va fi la Eghipteni, care să facă cap și coadă, început și sfârșit.

16. Și în ziua aceea fi-vor Eghiptenii ca femeile în frică și în cutremur de către fața mâinii Domnului Savaot, care o va pune preste ei.

17. Și va fi țara Iudeilor înfricoșare Eghiptenilor, și când va pomeni cineva despre ea înaintea lor, se vor înfricoșa pentru sfatul, care l-au sfătuit Domnul Savaot asupra ei.

18. În ziua aceea vor fi cinci cetăți din Eghiptet grăind cu limba Hananiană, și jurându-se pre numele Domnului Savaot; cetatea Asedec se va chema o cetate.

A 2 Lege 10, 20.

19. În ziua aceea fi-va jertfelnic Domnului în țara Eghiptului și stâlp la hotarul ei Domnului.

20. Și va fi spre semn în veac Domnului în țara Eghiptului, că vor striga către Domnul pentru cei ce îi necăjesc pre ei, și va trimite lor om, care va mântui pre ei, judecând îi va mântui pre ei.

21. Și cunoscut va fi Domnul Eghiptenilor, și vor cunoaște Eghiptenii pre Domnul în ziua aceea, și vor aduce jertfe și dar, și vor face făgăduințe Domnului și le vor împlini.

Ps. 67, 32 și 71, 11; Mal. 1, 11.

22. Și va bate Domnul cu rană pre Eghipteni, și îi va vindecă pre ei, și se vor întoarce către Domnul, și'i va ascultă pre ei, și'i va vindecă pre ei cu vindecare.

23. În ziua aceea fi-va calea Eghipetului către Asirieni și vor intra Asirienii în Eghipet, și Eghiptenii vor merge la Asirieni, și vor sluji Eghiptenii Asirienilor.

24. În ziua aceea fi-va Israil al treilea între Eghipteni și între Asirieni, binecuvântat pre pământul, pre care l-au binecuvântat Domnul Savaot, zicând:

25. Bine este cuvântat poporul meu cel din Eghipet, lucrul mâinei mele din Asiria și moștenirea mea Israil.

CAP. 20.

Robia Eghiptenilor și Etiopilor.

În anul, în care a intrat Tanatan în Azot, când a fost trimis de Arnà împăratul Asirienilor, și a bătut Azotul și l-a luat.

2. Atunci au grăit Domnul către Isaia fiul lui Amos, zicând: mergi și desbracă sacul dela șalele tale și scoate încălțămintele tale dela picioarele tale, și a făcut așa, umblând gol și desculț.

3. Și au zis Domnul: Precum umblă robul meu Isaia gol și desculț, trei ani vor fi semne și minuni Eghiptenilor și Etiopilor.

4. Că așa va duce împăratul Asirienilor robimea Eghipetului și a Etiopenilor, pre tineri și pre bătrâni goli și desculți, descoperind rușinea Eghipetului.

5. Și se vor rușina Eghiptenii fiind biruiți împreună cu Etiopenii, spre care nădăjduiau Eghiptenii, pentru că le eră lor mărire.

6. Și vor zice lăcuiitorii ostrovului acestuia în ziua aceea: iată noi am nădărdit, ca să alergăm la ei spre ajutor, cari n'au putut să se mântuiască de împăratul Asirienilor, și cum ne vom mântui noi?

CAP. 21.

Prorocie pentru Vavilon.

Vedenia pustiei. Ca un vârtej prin pustie trece, din pustie vine, din pământ.

2. Vedenie groaznică și grea s'a vestit mie, cel defăimător defaimă, și cel fărădelege face fărădelege. Asupra mea Elamitenii și solii Perșilor asupra mea vin, acum voi suspină, și mă voi mângâia pre mine însumi.

3. Pentru aceea s'au umplut șalele mele de slăbiciune, și dureri m'au cuprins pre mine, ca pre ceea ce naște; nedreptate am făcut, ca să nu auz, sânguit-am, ca să nu văz.

lezech. 21, 12.

4. Inima mea rătăcește, și fărădelegea mea mă afundă, sufletul meu este cuprins de frică.

lov 7, 4.

5. Gătiți masa, mâncați, beți, sculați-vă boierilor, gătiți scuturi.

6. Că așa au zis către mine Domnul: mergând stăi de streajă, și ce vei vedeă, spune.

7. Și am văzut doi călăreți, unul călare pre asin, și altul călare pre cămilă.

8. Ascultă cu multă luare aminte și chiamă pre Urie la streaja Domnului și a zis: stătut-am toată ziua și în tabără am stătut toată noaptea,

Avacum 2, 1.

9. Și iată el vine suit pre doi și răspunzând a zis: căzut-a, căzut-a Vavilonul și toți idoli lui, și cele făcute de mână ale lui s'au zdrobit pre pământ.

Apoc. 14, 8; Ierem. 51, 8.

10. Ascultați cei rămași și cei necăjiți, ascultați cele ce am auzit dela Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israil ne-au spus nouă.

11. Vedenia Idumeii. Către mine strigă din Seir: păziți întăriturile! Păzesc dimineața și noaptea.

12. De vrei să cauți, caută și lângă mine șezi.

13. Vedenia Araviei. În dumbravă seara vei dormi, sau în calea Dedan.

14. Întru întâmpinarea celui setos de apă aduceți cei ce lăcuiți în țara Temanului, cu pâine întâmpinați pre cei ce fug.

15. Pentru mulțimea celor omorâți și pentru mulțimea celor ce rățăcesc, pentru mulțimea săbiilor și pentru mulțimea arcelor săgetătoare și pentru mulțimea celor căzuți în rășboiu.

16. Că așa mi-au zis mie Domnul; încă un an, ca anul celui năimit, lipsi-va mărirea lui Kidar, și rămășița săgetătorilor celor tari ai fiilor lui Kidar se va împuțina, că Domnul Dumnezeul lui Israil au grăit.

Ierem. 49, 27.

CAP. 22.

Prorocie pentru Ierusalim.

Vedenia văii Sionului. Ce'ți este ție, că acum v'ați suit toți în poduri în deșert?

2. Este plină cetatea de cei ce strigă, răniții tăi nu sunt răniți de sabie, nici morții tăi morți de rășboiu.

3. Toți boierii tăi au fugit și cei prinși cumplit sunt legați și cei tari din tine departe au fugit.

4. Pentru aceea am zis: lăsați-mă, amar voiu plânge, nu mă veți putea mângâia de supărarea fetei neamului meu.

Ierem. 4, 19 și 9, 1.

5. Că ziua turburării și a pierzării și a călcării este și rățăcire dela Domnul Savaot, în valea Sionului rățăcesc dela cel mic până la cel mare prin munți,

6. Iar Elamitenii au luat tulbe, și s'au suit oameni pre cai, și s'au adunat la bătae.

7. Și vor fi văile tale cele alese se vor umplea de care, și călăreții vor împresura porțile tale.

8. Și vor deschide porțile lui Iuda, și vor privi în ziua aceea la casele cele alese ale cetății.

9. Și vor descoperi ascunsele caselor marginei lui David. Și au văzut că mai mulți sunt, și cum că au abătut apa scaldătoarei cei vechi în cetate.

10. Și cum că au stricat casele Ierusalimului, ca să întăriască zidurile cetății.

11. Și v'ați făcut vouă apă între două ziduri mai înlăuntru de scaldătorea cea veche, și n'ați căutat la cel ce dela început o au făcut, și pre cel ce o au zidit pre ea nu l-ați văzut.

12. Și au chemat Domnul Savaot în ziua aceea plângere și tânguire și radere și încingere de saci.

13. Iar ei au făcut veselie și bucurie junghind viței și jertfind oi, ca să mânânce cărnuri și să bea vin, zicând: să mâncăm și să bem că mâine vom muri.

Întel. 2, 6; Amos 6, 4-6; 1 Cor. 15, 32.

14. Și descoperite sunt acestea în urechile Domnului Savaot, că nu se va ierta vouă păcatul acesta, până ce veți muri, zice Domnul puterilor.

15. Acestea zice Domnul Savaot: mergi în cămară la Somna cămărașul, și zi lui:

16. De ce ești tu aici și ce ți este ție aici? Că ți-ai cioplit aici mormînt, și ți-ai făcut în loc înalt mormînt, și ți-ai săpat în piatră lăcaș?

17. Iată Domnul Savaot va lepădă și va sfărâma pe așa om, și va lua îmbrăcăminte ta și cununa ta cea mărită,

18. Și te va lepădă în țară mare și nemăsurată, și acolo vei muri și va pune carul tău cel frumos spre necinste, și casa boierului tău spre călcare.

19. Și te vei lepădă din dregătoria casei tale și din starea ta.

20. Și va fi în ziua aceea chemà-voiu pre sluga mea Eliachim al lui Helchie.

4 Împ. 18, 18.

21. Și'l voiui îmbracă pre el cu îmbrăcămintea ta, și cununa ta o voiui dà lui, și puterea și dregătoria ta o voiui dà în mâinile lui și va fi ca un părinte celor ce lăcuesc în Ierusalim, și celor ce lăcuesc în Iuda.

22. Și voiui dà lui cheia casei lui David preste umărul lui, și va deschide și nu va fi cine să închiză, și va închide și nu va fi cine să deschiză; și voiui dà lui mărirea lui David, și va stăpâni, și nu va fi cine să'i grăiască împotrivă.

Iov 12, 14; Apoc. 3, 7.

23. Și'l voiui pune pre el stăpânitor în loc credincios, și va sedeà pre scaunul mărirei casei tatălui său.

24. Și va nădăjdui spre el tot cel mărit în casa tatălui său dela cel mic până la cel mare, tot vasul cel mic, dela vasul Aganotilor, și vor fi supuși lui în ziua aceea.

25. Acestea zice Domnul Savaot: Mișcă-se-va omul cel întemeiat în loc credincios, și se va luà, și va cădeà și se va pierde mărirea lui, că Domnul au grăit.

CAP. 23.

Prorocie pentru Tir.

Vedenia Tirului. Văitați-vă corăbiile Carhidonului, că au pierit, și mai mult nu vor veni din pământul Chiteilor, dusu-s'au robi.

Ierem. 47, 4.

2. Cui s'au făcut asemenea cei ce lăcuesc în ostrov, neguțătorii Finichiei, cei ce trec marea prin apă multă.

3. Sămânța neguțătorilor? Ca secerătura cea adunată neguțătorii neamurilor.

4. Rușinează-te Sidoane, zis-a marea, iar tăria mării a zis: nu m'au cuprins durerile nașterii, nici am născut, nici am hrănit tineri, nici am crescut fecioare.

5. Și când se va auzi în Eghipt cuprinde'i-va pre ei durere pentru Tir.

6. Mergeți la Carhidon, văitați-vă cei ce lăcuiți în ostrovul acesta.

7. Au doar aceasta a fost semeția voastră din început, mai 'nainte de ce s'a dat el?

8. Cine a sfătuit acestea asupra Tirului? Au mai slab este? Au nu poate? Neguțătorii ei cei măriți boierii pământului.

9. Domnul Savaot au sfătuit să strice toată semeția celor măriți, și să facă de necinste pre tot cel mărit pre pământ.

10. Lucrează pământul tău, că mai mult nu vor veni corăbii dela Carhidon.

11. Și mâna ta, care întărește pre împărați, mai mult nu va putea pe mare, Domnul Savaot au poruncit pentru Hanaan, ca să piarză tăria lui.

12. Și vor zice: să nu adăogeți mai mult a vă semeți, și a face strâmbătate fetei Sionului, și de vei merge la Chiteni, nici acolo nu te vei odihni.

13. Și în pământul Haldeilor și acesta s'a pustiit de Asirieni, și nici acolo te vei odihni, că zidul lui a căzut.

14. Văitați-vă corăbiile Carhidonului, că a pierit tăria voastră.

15. Și va fi în ziua aceea, părăsi-se-va Tirul șaptezeci de ani, ca vremea unui împărat, ca vremea unui om, și va fi după șaptezeci de ani, va fi Tirul ca un cântec de curvă.

lezech. 26, 3, 4.

16. Ia alăută, încunjură cetate curvă uitată, zî bine cu alăuta, zî mult, ca să'ți rămâe pomenirea ta.

17. Și va fi după acei șaptezeci de ani, va cerceta Dumnezeu Tirul, și iarăși va fi cum a fost întâi; și va fi loc de neguțătorie tuturor împărățiilor lumei pe fața pământului.

18. Și va fi neguătoria și plata lui sfântă Domnului, nu lor se va aduna toată neguătoria lui; ci celor ce lăcuesc înaintea Domnului, ca să mănânce și să bea, și să se sature, și să fie semn de aducere aminte înaintea Domnului.

CAP. 24.

Pustiirea Iudeei.

Iată Domnul va strică toată lumea și o va pustiî pre ea, și va descoperi fața ei, și va risipi pre cei ce lăcuiesc într'însa.

2. Si va fi poporul ca preotul și sluga ca domnul și slujnica ca doamna; fi-va cel ce cumpără ca cel ce vinde și cel ce dă împrumut ca cel ce ia împrumut, și cel dator ca acela cui este dator.

Ozie 4, 9.

3. Cu stricare se va strică pământul și cu pierdere se va pierde pământul; că gura Domnului a grăit acestea.

4. Plâns-a pământul și s'a stricat lumea, plâns-au cei înalți ai pământului.

5. Și pământul a făcut fărădelege pentru cei ce lăcuiesc pre dânsul, pentru că legea Domnului o au călcat și o au risipit, și au schimbat poruncile și au stricat legătura cea veșnică.

6. Pentru aceea blestem va mânca pământul, că au păcătuit cei ce lăcuiesc pre dânsul; pentru aceea săraci vor fi cei ce lăcuiesc pre pământ, și vor rămânea oameni puțini.

7. Plânge-va vinul, plânge-va viea, suspină-vor toți cei ce'si veseleau sufletul.

8. Încetat-a veselia timpineior, încetat-a îndrăzneala și avuția necuraților, încetat-a glasul alăutei.

Ierem. 7, 32 și Ierem. 16, 8; Iezech. 26, 13.

9. Rușinatu-s'au, n'au băut vin, amară s'a făcut băutura celor ce beau.

10. Pustiitu-s'a toată cetatea, închide-va casa, ca să nu intre.

11. Văitați-vă pentru vin pretutindenea, încetat-a veselia, trecut-a toată bucuria pământului.

12. Și vor rămânea cetăți pustii și case părăsite vor pieri.

13. Acestea toate vor fi pre pământ în mijlocul neamurilor, precum oarecine culege măslinul, așa îi vor

culege pre ei; și de va încetă culesul.

Ierem. 6, 9.

14. Aceștia cu glas vor strigă, iar cei ce vor fi rămași pe pământ se vor veseli împreună cu mărirea Domnului, turbură-se-va apa mării.

15. Pentru aceasta mărirea Domnului va fi în ostroavele mării și numele Domnului va fi mărit.

16. Doamne Dumnezeul lui Israil dela marginile pământului minuni am auzit, nădejdea celui bine credincios.

17. Și vor grăi: vai neascultătorilor celor ce calcă legea. Frică și groapă și laț preste voi cei ce lăcuiți pe pământ.

18. Și va fi cel ce va fugi de frică, va cădea în groapă, și cel ce va scăpa de groapă, prinde-se-va de laț, că ferestrele cerului s'au deschis și se vor clăti temelile pământului.

Ierem. 48, 44; Plâng. 3, 46.

19. Cu turburare se va turbura pământul, și cu lipsă se va lipsi pământul.

20. Plecatu-s'a și se va cutremura ca o colibă pământul, ca cel beat și amețit și va cădea și nu va putea să se scoale, pentru că l-a biruit pre el fărădelegea.

21. Și va fi în ziua aceea, va pune Dumnezeu mâna preste podoaba cerului, și preste împărații pământului.

22. Și adunarea lui vor strânge, și o vor închide în groapă și în temniță; după multe neamuri cercetare va fi lor, și se va topi cărămida, și va cădea zidul.

23. Și se va înfruntă luna și se va rușina soarele că va împărăți Domnul în Sion și în Ierusalim și înaintea celor bătrâni se va mări.

Ioil 2, 31.

CAP. 25.

Cântare de mulțămire.

Doamne Dumnezeul meu, mări-te-voiu și voiu lauda numele tău, că ai făcut lucruri minunate; sfatul cel din

început adevărat, fie Doamne.

2. Că ai prefăcut cetăți în țărână, cetăți tari, ca să nu stea pe temeliiile lor; cetatea necredincioșilor în veac nu se va zidi.

Apoc. 14, 8.

3. Pentru aceasta bine te va cuvânta poporul cel sărac și cetățile oamenilor celor năpăstuiți te vor binecuvânta.

4. Că te-ai făcut ajutor la toată cetatea smerită, și acoperemânt celor slăbiți de lipsă, izbăvi-vei pre ei de oameni răi, răcoreală celor însetați și duhul oamenilor celor necăjiți, bine te va cuvânta.

5. Ca niște oameni puțini la suflet, însetați în Sion, că'i vei mântui pre ei de oamenii cei fărădelege cărora ne-ai dat pre noi.

6. Și va face Domnul Savaot tuturor neamurilor în muntele acesta ospăta-vor întru veselie, bea-vor vin.

7. Unge-se-vor cu mir în muntele acesta; dă acestea toate neamurilor că sfatul acesta este preste toate neamurile.

8. Înghițit-a moartea biruind, și iarăși au luat Dumnezeu toată lacrima dela toată fața, ocara poporului o au luat de preste tot pământul, că gura Domnului a grăit acestea.

1 Corint. 15, 54, 55; Apoc. 7, 17, 21, 4.

9. Și vor zice în ziua aceea: iată Dumnezeul nostru întru carele am nădăjduit, și ne va mântui pre noi, acesta este Domnul, așteptatu-l-am pre el, și ne vom bucura, și ne vom veseli de mântuirea noastră.

Ps. 26, 20.

10. Odihnă va dà Dumnezeu în muntele acesta, și se va călca Moavul, precum calcă aria cu care.

11. Și'și va întinde mâinile sale, în ce chip și el a smerit spre a pierde și va smeri semeția lui, preste cele ce a pus mâna sa.

12. Și înălțimea zidului celui de scăpare va smeri, și se va pogori până la pământ.

CAP. 26.

Cântarea celor răscumpărați.

În ziua aceea cântă-voi cântarea aceasta în pământul Iudei, zicând: iată cetate tare și mântuire va pune nouă zidul și împrejurul zidului.

Ps. 45, 5.

2. Deschideți porțile să intre poporul, cel ce păzește dreptatea și cel ce păzește adevărul.

Ps. 117, 19; Ps. 14, 2.

3. Cel ce apără adevărul și păzește pacea, că spre tine Doamne am nădărdit până în veac.

4. Dumnezeu cel mare, cel veșnic,

5. Cel ce smerind ai pogorât pre cei ce lăcesc întru cele înalte, cetăți tari vei strică și le vei surpă până la fața pământului.

6. Și le vor călca pre ele picioarele celor blânzi și pașii celor smeriți.

7. Calea celor bine credincioși netedă s'a făcut și gata este calea celor bine credincioși.

8. Căci calea Domnului este judecata, nădărdit-am întru numele tău, și întru pomenirea, de care dorește sufletul nostru.

9. De noapte mânecă duhul meu către tine Dumnezeu, pentru că lumină sunt poruncile tale pre pământ, dreptate vă învățați, cei ce lăcuiți pre pământ.

10. Că a încetat cel necurat, tot cel ce nu va învăța dreptate pre pământ, adevăr nu va face, ridice-se cel necurat, ca să nu vază slava Domnului.

11. Doamne, înalt este brațul tău, și n'a știut, iar cunoscând se vor rușina, pismuire va lua pre poporul cel neînvățat, și acum focul pre cei protivnici îi va mânca.

12. Doamne Dumnezeul nostru, pace dă nouă, că toate ne-ai dat nouă.

13. Doamne Dumnezeul nostru, moștenește-ne pre noi; Doamne pre altul afară de tine nu știm, numele tău numim.

14. Iar morții vieată nu vor vedeà, nici doftorii nu vor învieà, pentru aceasta le-ai adus asupra și ai pierdut, și ai ridicat toată partea bărbătească a lor.

15. Adaoge lor rele Doamne, adaoge rele celor măriți ai pământului.

16. Doamne, întru necaz ne-am adus aminte de tine, întru necaz mic pedepsirea ta este nouă.

17. Și precum ceea ce se chinuește când se apropie să nască, și strigă întru durerea sa, așa ne-am făcut celui iubit al tău.

Ioan 16, 21.

18. Pentru frica ta Doamne, în pânțece am luat, și am chinuit și am născut duhul mântuirii tale, care am făcut pre pământ, nu vom cădeà; ci vor cădeà cei ce lăcuesc pre pământ.

19. Învieà-vor morții și se vor sculà cei din mormânturi și se vor veselì cei de pre pământ, că roua cea dela tine vindecare lor este, și pământul necredincioșilor va cădeà.

Ozie 6, 4.

20. Mergi poporul meu, intră în cămara ta, închide ușa ta, ascunde-te puțin cât de cât, până va trece mânia Domnului.

2 Cor. 4, 17.

21. Că iată Domnul din cel sfânt va aduce mânia sa preste cei ce lăcuesc pre pământ, și va descoperì pământul sângele său, și nu va mai ascunde pre cei uciși.

Mih. 1, 3; Iov 16, 18.

CAP. 27.

Înainte vestire pentru așezarea poporului lui Dumnezeu.

În ziua aceea aduce-va Dumnezeu sabia cea sfântă și mare și tare asupra balaurului, șarpele ce fuge, și asupra

balaurului celui încolăcit și va ucide pre balaurul cel din mare.

2. În ziua aceea viea cea bună, dorirea lui, ca să o stăpânească pre ea.

Ps. 79, 9.

3. Eu cetate tare, cetate încunjurată de oștire, în zadar o voi adăpă pre ea, că se va lua noaptea și ziua va cădeă zidul ei.

4. Că nu este care să nu se fi apucat de ea; cine mă va pune să păzesc paiele în țarină? Pentru bătea aceasta o am lepădat pre ea.

5. Pentru aceasta făcut-au Domnul toate, câte au rânduit, arsu-m'am, strigă-vor toți, cei ce lăcuesc într'însa, să facem pace cu dânsul, să facem pace.

6. Fiii lui Iacov, cei ce vin, va odrăslî și va înflori Israil, și se va umplea lumea de rodul lui.

Ps. 71, 16.

7. Au nu precum el a bătut, și el însuș așa se va răni? Sau precum el a ucis, așa și el se va omorî?

8. Certându'i și ocărându'i va slobozi pre ei. Nu erai tu, cel ce cugetai cu duh aspru să'i ucizi pre ei cu duh de mânie?

Ierem. 10, 24; 18, 17 și 30, 11.

9. Pentru aceasta se va lua fărădelegea lui Iacov, și aceasta este binecuvântarea lui, când voi lua păcatul lui, când vor zdrobi toate pietrile capiștelor ca praful mărunt, și nu vor rămâne copacii lor, și idoli lor tăieți ca o dumbravă departe.

10. Turma cea lăcuită se va lăsa ca o turmă părăsită, și va fi multă vreme la pășune, și acolo vor odihni turme.

11. Și după câtăvă vreme nu va fi într'însa nimic verde, pentru că se va usca. Femei cele ce veniți dela vedere veniți. Că nu este popor, care are înțelegere, pentru aceea nu se va îndura spre ei cel ce i-au făcut pre ei, nici cel ce i-au plăsmuit pre ei nu'i va milui.

12. Și va fi în ziua aceea, astupă-va Domnul dela ezerul râului până la Rinocuron, iar voi adunați pre fiii lui Israil unul câte unul.

Ierem. 3, 14.

13. Și va fi în ziua aceea vor trâmbița cu trâmbița cea mare, și vor veni cei pieriți în țara Asirienilor și cei pierduți în Eghiptet, și se vor închină Domnului în muntele cel sfânt în Ierusalim.

4 Împ. 17, 6; Ierem. 43, 7 și 44, 28.

CAP. 28.

Prorocie împotriva lui Efraim. Amenințări și mângâeri.

Vai cununei sumeției, năimiții lui Efraim, floarea, care a căzut din mărire pre vârful muntelui celui gras cei ce se îmbată fără de vin.

Ozia 5, 5.

2. Iată tare și grea este mânia Domnului, ca grindina ce cade jos, care n'are acoperemînt, silnic cade, ca mulțime de apă multă, care târăște țara pre pământ, va face odihnă cu mâinile.

3. Și cu picioarele se va călca cununa sumeției, năimiții lui Efraim.

4. Și va fi floarea, care a căzut din nădejdea mărirei pre vârful muntelui celui înalt, ca cel ce aleargă înainte la smochin, care văzându-o, mai 'nainte de a o lua în mână, pofteste să o înghiță.

5. În ziua aceea fi-va Domnul Savaot cununa nădejzii, cea împletită cu mărire, a poporului meu celui rămas.

6. Și va rămâne întru duh de judecată la judecată, și tărie celor ce opresc a omorî.

7. Că aceștia cu vinul au rătăcit, pentru băutură bețivă au rătăcit, preotul și prorocul și-au ieșit din minte pentru beție; înghițitu-s'au pentru vin, cutremuratu-s'au de beție de sicheră, rătăcit-au; aceasta este arătarea.

8. Blestemul va mânca sfatul acesta, că sfatul acesta este pentru lăcomie.

9. Cui am vestit rele? Și cui am adus veste? Cei înțărcați de lapte, cei smulși dela țâțe.

10. Necaz preste necaz așteaptă, nădejde preste nădejde, încă puțin, încă puțin.

11. Pentru defăimarea buzelor printr'altă limbă, că vor grăi poporului acestuia zicând:

1 Corint. 14, 21.

12. Aceasta este odihna celui flămând, și aceasta este sfărâmarea, și n'a vrut să asculte.

13. Și va fi lor cuvântarea lui Dumnezeu necaz preste necaz, nădejde preste nădejde, încă puțin, încă puțin ca să meargă și să cază înapoi, și să se primejduiască și să se zdrobească și să se prinză.

14. Pentru aceea ascultați cuvântul Domnului bărbați necăjiți, și boierii poporului celui din Ierusalim.

15. Că ați zis: făcut-am legătură cu iadul, și așezământ cu moartea; vifor iute de va trece, nu va veni preste noi, pus-am minciuna nădejdea noastră, și cu minciună nu vom acoperi.

Ierem. 5, 12.

16. Pentru aceasta așa zice Domnul: Iată eu voi pune în temeliile Sionului piatră de mult preț, aleasă în capul unghiului, cinstită întru temeliile ei, și cel ce va crede într'însa nu se va rușina.

Ps. 24, 2; Rom. 9, 32; Rom. 10, 11; Ps. 117, 22; Mat. 21, 42; Fapt. Ap. 4, 11.

17. Și voi pune judecată întru nădejde; iar mila mea în cumpene, și cei ce nădăjduiți în zadar spre minciună, că nu va trece preste voi vifor.

18. Și nu va strică legătura voastră cea cu moartea, și nădejdea voastră cea cu iadul nu va rămâne, vifor învăluindu-se de va veni, veți fi lui spre călcare.

19. Când va trece, va ridică pre voi; dimineața de dimineață va trece ziua, și noaptea va fi nădejde rea;

învățați-vă a auzi cei din necaz.

20. Nu putem să ne batem, și înși-ne am slăbit a ne aduna.

21. Ca un munte al necurațiilor sculă-se-va Domnul, și va fi în valea Gavaonului, cu mânie va face lucrurile sale, lucruri de amărăciune și mânia lui strein va lucra, și amărăciunea lui streină.

2 Împ 5, 20; 1 Paral. 14, 11; Isus Navî 10, 10.

22. Și voi nu vă veseliți, nici să se întărească legăturile voastre, pentru că lucruri săvârșite și rânduite am auzit dela Domnul Dumnezeu Savaot, care ve face preste tot pământul.

23. Băgați în urechi și auziți glasul meu, luați aminte și ascultați cuvintele mele.

24. Au doar toată ziua va ară cel ce ară? Sau nu va găti sămânța sa mai 'nainte de ce lucrează pământul?

Is. 45, 9.

25. Au nu când va netezi fața lui, atunci va semăna puțin mac au chimin? Și apoi va semăna grâu și orz și meu și hrișcă, în hotarele tale?

26. Și te vei certă cu judecata Dumnezeului tău și te vei veseli.

27. Că nu cu greutate se curăță macul, nici cu roată de car se calcă chiminul, ci cu toiag se scutură macul, iar chiminul cu pâine se mănâncă.

28. Că nu în veac mă voiu mâniă eu pre voi, nici glasul amărăciunii mele va călca pre voi.

29. Și minunile acestea dela Domnul Savaot au ieșit, sfătuiți-vă și înălțați deșartă mângâere.

Ier. 32, 20.

CAP. 29.

Prorocie împotriva Ierusalimului.

Vai cetatea Ariil, care o a bătut David! Adunați roduri din an în an, pentrucă veți mânca cu Moav.

lezech. 43, 15, 16.

2. Că voi necăji pre Ariil, și va fi tăria și avuția lui a mea.

3. Și te voi încunjură ca David și te voi încinge cu șanț, și voi zidi, și voi pune împrejurul tău turnuri.

Ierem. 6, 3.

4. Și se vor smeri la pământ cuvintele tale, și în pământ cuvintele tale se vor afundă, și glasul tău va fi ca al celor ce grăesc din pământ și la fața pământului glasul tău va slăbi.

5. Și va fi ca pulberea roatei, avuția celor fărădelege, și ca țărâna ce se spulberă, mulțimea celor ce te supun pre tine; și va fi ca o împunsură repede dela Domnul Savaot.

Is. 17, 13; Ps. 1, 4.

6. Că va fi cercetare cu tunet și cu cutremur și cu glas mare, volbură învăluindu-se iute, și pară de foc mistuind.

7. Și va fi ca a celui ce visează în somn avuția tuturor neamurilor, cari au dat războiu asupra Ariilului și toți câți s'au războit asupra Ierusalimului și toți câți s'au adunat asupra lui, și câți l-au necăjit.

8. Și vor fi ca și cei ce beau și mănâncă în vis, și după ce se deșteaptă, deșert le este visul; și în ce chip visează cel setos că bea, și după ce se deșteaptă tot îi este sete și sufletul lui îndeșert a nădădui, așa va fi avuția tuturor neamurilor, cari s'au războit asupra muntelui Sionului.

9. Slăbiți și vă spăimântați, și vă îmbătați nu de sică, nici de vin.

10. Că v'au adăpat pre voi Domnul cu duhul umilinței, și va închide ochii lor și ai prorocilor lor și ai boierilor lor, cari văd cele ascunse.

Rom. 11, 8.

11. Și vor fi vouă toate cuvintele acestea ca cuvintele cărței cei pecetluite, care o vor da omului, ce știe carte, zicând: citește aceasta, iar el va zice: nu pot să o citesc că este pecetluită.

12. Și se va dà cartea aceasta în mâna omului, ce nu știe carte, și vor zice lui, citește cartea aceasta și el va zice: nu știu carte.

13. Și au zis Domnul: apropie-se de mine poporul acesta cu gura sa, și cu buzele sale mă cinstește, iar inima lor departe este dela mine; iar în zadar mă cinstește învățând porunci omenești și învățături.

Matei 15, 8; Marcu 7, 6.

14. Pentru aceasta iată eu voi adăuga a muta pre poporul acesta și îi voi muta pre ei, și voi pierde înțelepciunea înțelepților, și mintea celor pricepuți o voi ascunde.

Avdie 1, 8; 1 Cor. 1, 19.

15. Vai celor ce fac sfat adânc! Și nu prin Domnul, vai celor ce fac sfat într'ascuns! Și vor fi într'întunec lucrurile lor, și vor zice: cine ne-a văzut pre noi? Și cine ne va cunoaște pre noi? Sau cele ce le facem noi?

Sirah 23, 25.

16. Au doar nu vă veți socoti ca lutul olarului? Au doar va zice zidirea celui ce o au zidit pre ea: nu m'ai zidit tu? Sau făptura celui ce o au făcut: nu înțelepțește m'ai făcut?

Is. 45, 9; Rom. 9, 20, 21; Ierem. 18, 6.

17. Au nu încă puțin, și se va muta Livanul ca muntele Hermel și Hermelul ca o dumbravă se va socoti?

18. Și vor auzi în ziua aceea surzii cuvintele cărței, și cei dintru întunec și cei din negură: ochii orbilor vor vedea.

Mat 11, 5.

19. Și se vor bucura săracii pentru Domnul cu veselie, și cei fără de nădejde dintru oameni se vor umplea de bucurie.

20. Lipsit-a cel fărădelege, și s'a sfârșit cel trufaș, și au pierit cei ce fac fărădelege într'urătate.

21. Și cei ce fac de păcătuiesc oamenii cu cuvântul, și pre toți cei ce muștră în porți piedecă le vor pune, pentru că au abătut pre cel drept la cei nedreți.

Amos 5, 10.

22. Pentru aceasta așa zice Domnul asupra casei lui Iacov, care o au ales din Avraam; nu acum se va rușina Iacov, nici își va schimba acum fața Israil.

23. Ci când vor vedeă fiii lor, lucrurile mele, pentru mine vor sfîni numele meu, și vor sfîni pre sfântul lui Iacov, și de Dumnezeuul lui Israil se vor teme.

Ps. 8, 4; Ps. 101, 16.

24. Și cei ce rătăcesc cu duhul vor cunoaște înțelegerea, și cei ce cârtesc vor învăța a asculta și limbile cele gângave vor învăța a grăi pace.

CAP. 30.

Amenințări asupra Iudeei.

Vai fii răsvrățiți zice Domnul: făcut-ați sfat nu prin mine, și tocmeală nu prin duhul meu, ca să adaogeți păcate preste păcate.

2. Cei ce merg ca să se pogoare în Eghiptet, și pre mine nu m'au întrebat, ca să capete ajutor dela Faraon, și să se acopere dela Eghipteni.

Ierem. 37, 7 și 2, 18.

3. Că va fi vouă ocrotirea lui Faraon spre rușine, și celor ce nădăduesc spre Eghiptet, ocară.

Iezech. 29, 6.

4. Că sunt în Tani căpetenii vestitori răi.

5. În deșert vor osteni către popor, care nu le va folosi lor spre ajutor, ci spre rușine și ocară. Vedenia hiarelor celor cu patru picioare din pustie.

Ierem. 2, 36.

6. Întru necaz și întru strâmtoare leul și puiul de leu, de acolo și aspide și pui de aspidă zburătoare, cari aduceau pre asini și pre cămile avuția sa la neam, care nu le va folosi lor spre ajutor, ci spre rușine și ocară.

2 Paral. 28, 21-23.

7. Eghiptenii nimic, și în zadar vor folosi vouă, vestește-le lor, că deșartă este mângâerea voastră aceasta.

Ierem. 37, 7, 8 și 2, 36.

8. Acum dar șezând scrie acestea pre lespede și în carte, că vor fi acestea la zilele vremei și până în veac.

Is. 8, 1.

9. Că popor neascultător este, fii mincinoși, cari nu vreau să asculte legea lui Dumnezeu.

10. Cei ce zic prorocilor: nu vestiți nouă și celor ce văd vedenii; nu ne grăiți nouă, ci ne grăiți nouă și ne vestiți altă rătăcire.

Amos 2, 12; Ierem. 11, 21.

11. Și ne întoarceți pre noi din calea aceasta, luați dela noi cărarea aceasta, și luați dela noi cuvântătorul lui Israil.

12. Pentru aceea, acestea zice Domnul sfântul lui Israil: pentru că n'ați ascultat de cuvintele acestea, ci ați nădăjduit întru minciună, și pentru că ai cârtit, și te-ai încrezut cuvântului acestuia,

13. Pentru aceea fi-va vouă păcatul acesta ca un zid, care cade îndată, a unei cetăți tari ce s'a luat, a căreea îndată de față este căderea.

14. Și căderea ei va fi ca sfărâmarea unui vas de lut, din cărămidă subțire, cât să nu se afle întru ele hârb, cu care să aduci foc, și cu care să iei puțină apă.

Ierem. 19, 11.

15. Așa zice Domnul, Domnul sfântul lui Israil, când te vei întoarce, și vei suspină, atunci te vei mântui, și vei cunoaște unde ai fost, când nădăjduiai întru cele deșarte. Deșartă s'a făcut tăria voastră, și n'ațt vrut să auziți, ci ați zis:

Plâng. 3, 26.

16. Pre cai vom fugi, pentru aceea veți fugi, și ați zis: pre cai iuți vom încălică, pentru aceea iuți vor fi cei ce vă vor gonit pre voi.

17. O mie vor fugi de glasul unuia, și de glasul a cinci vor fugi mulți, până ce veți rămâne ca un catart de corabie pre munte, și ca un steag, ce se poartă pre deal.

Lev. 26, 8, 36.

18. Și iarăș va aștepta Dumnezeu, ca să se îndure spre voi, și pentru aceea se va înălța, ca să vă miluiască pre voi, că judecător este Domnul Dumnezeul vostru, unde ați lăsat slava voastră? Fericiți toți cei ce rămâneți într'însul.

Ps 2, 11.

19. Pentrucă popor sfânt va lăcuì în Sion, și în Ierusalim cu plângere a plâns, miluește-mă, miluì-te-va, glasul strigărei tale când l-au văzut, te-au ascultat.

20. Și va dà vouă Domnul pâinea necazului și apa nevoii, și mai mult nu se vor apropià de tine cei ce te înșală pre tine, că ochii tăi vor vedeà pre cei ce te înșală.

21. Și urechile tale vor auzi cuvintele celor ce te-au înșelat, cari zic: aceasta este calea, să mergem pre ea ori deadreapta sau deastânga.

22. Și vei pângări idolii cei ferecați cu argint, și cei ferecați cu aur și'i vei zdrobi mărunț, și'i vei aruncà ca o cârpă lepădată, și ca niște gunoiu îi vei lepădà.

Is. 64, 6.

23. Atunci va fi ploaie săminței câmpului tău, și pâinea rodului pământului tău va fi multă și grasă, și se vor paște vitele tale în ziua aceea în loc gras și larg.

Lev. 26, 4; Ierem. 14, 22.

24. Taurii voștri și boii, cei ce lucrează pământul, vor mânca paie mestecate cu orz vânturat.

25. Și va fi în tot muntele înalt, și în tot dealul înalt va curge apă în ziua aceea, când vor pieri mulți și când vor cădeà turnuri.

26. Și va fi lumina lunii ca lumina soarelui, și lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare în ziua aceea, când va vindecà Domnul zdrobirea poporului său, și durerea ranei tale va vindecà.

27. Iată numele Domnului vine după multă vreme, arzătoare mânie, cu mărire cuvântarea buzelor lui, cuvântare plină de mânie, și iuțimea mâniei lui ca focul va mânca.

28. Și duhul lui, ca apa în vale curgând, va veni până la grumaz, și se va împărți, ca să turbure neamurile pentru rătăcirea lor cea deșartă, și i va gonii pre ei rătăcirea, și i va prinde înaintea feței lor.

29. Au totdeauna se cade să vă veseliți voi, și să intrați întru cele sfinte ale mele totdeauna, ca și când ați prăznuî, și ca și când v'ați veselii, să intrați cu fluer în muntele Domnului, la Dumnezeu lui Israil?

30. Și auzită va face Domnul mărirea glasului său, și mânia brațului său, o va arăta cu mânie și cu urgie, și cu flacăre mistuitoare, tună-va tare, și ca apa și ca grindina care cu silă se pogoară.

31. Că prin glasul Domnului se vor biruî Asirienii, cu rana, cu care va bate pre ei.

32. Și va fi prin prejurul lui, de unde avea nădejde de ajutor, întru cari au nădăjduit, aceia cu tâmpine și cu alăute vor da războiu asupra lui din schimbare.

33. Că tu mai 'nainte de zile te vei pedepsi, au doar și ție s'a gătit să împărățești? Vale adâncă, lemne zăcând, foc și lemne multe mâniea Domnului, ca o vale de iarbă pucioasă aprinsă.

CAP. 31.

*Blestem întreit asupra legăturii cu Eghipetul și Asiria.
Dumnezeu însuș va izbăvi Israilul.*

Vai celor ce se pogoară în Eghipet pentru ajutor! Celor ce nădăjduesc în cai și în care, pentru că sunt multe, și de călăreți mulțime multă, și n'au nădăjduit întru sfântul lui Israil, nici au căutat pre Dumnezeu.

Ps. 19, 8.

2. Iar el înțelepțește au adus asupra lor rele, și cuvântul lui nu va fi îndeșert, și se va scula asupra caselor oamenilor răi, și asupra nădejdei lor cei deșarte.

Plâng. 3, 37.

3. Spre Eghiptean om și nu Dumnezeu, spre trupuri de cai, și nu este ajutor, iar Domnul va pune mâna sa preste ei, și vor osteni cei ce ajută, și toți împreună vor pieri de sabie.

lezech. 28, 9.

4. Că așa mi-au zis mie Domnul: precum când strigă leul, sau puiul de leu pentru vânatul, care l-a prins, și strigă pentru el până se umplu munții de glasul lui, și se biruesc, și de mulțimea mâniei lui se sperie; așa se va pogori Domnul Savaot, ca să dea războiu pre muntele Sionului, pre munții lui.

Ps. 103, 22.

5. Ca pasările ce zboară, așa va acoperi Domnul Savaot Ierusalimul, și-l va scuti, și-l va scoate, și-l va ocroti, și-l va mântui.

A 2 Lege 32, 11.

6. Întoarceți-vă cei ce sfătuiți sfat adânc și fărădelege, fii lui Israil.

7. Pentru că în ziua aceea vor lepăda oamenii cele făcute de mâini, din argint, și cele făcute de mâini, din aur, care le-au făcut mâinile lor.

8. Și va cădea Asur nu de sabie de bărbat, nici sabie de om îl va mânca pre el, și va fugi nu de fața sabiei, și tinerii lui vor fi biruiți.

2 Paral. 32, 21.

9. Că cu piatră se vor încunjura ca și cu șanț, și se vor birui, iar cel ce va fugi se va prinde. Acestea zice Domnul: fericit este cel ce are în Sion sămânță, și caznici în Ierusalim.

CAP. 32.

Făgăduință despre timpuri fericite.

Că iată împărat drept va împărăți și boierii cu judecată vor stăpâni.

Ps. 44, 6; Zahar. 9, 9.

2. Și va fi omul ascunzând cuvintele sale, și se va ascunde, ca apa ce curge, și se va arăta în Sion ca un râu curgător mărit în pământ setos.

3. Și mai mult nu vor fi nădăjduind spre oameni, ci vor da urechile sale spre auzire.

4. Și inima celor slabi va lua aminte, ca să auză, și limbile celor gângavi, curând vor învăța a grăi pace.

5. Și mai mult nu vor zice celui nebun să stăpânească, și nu vor mai zice slugile tale, taci.

6. Că cel nebun, nebune va grăi, și inima lui deșarte va gândi ca să săvârșască fărădelege, și să grăiască către Domnul înșelăciune, ca să risipească sufletele cele flămânde și sufletele cele setoase să le facă deșarte,

7. Că sfatul celor răi fărădelege va sfătuî, ca să strice pre cei smeriți cu cuvinte nedrepte, și să risipească cuvintele celor smeriți la judecată.

8. Iar cei credincioși înțelepte au sfătuit și sfatul acesta va rămâne.

9. Femei bogate sculați-vă și auziți glasul meu, fete întru nădejde auziți cuvintele mele.

10. Zilei anului pomenire faceți întru durere cu nădejde. Sfârșitu-s'a culesul, încetat-a semănătura, mai mult nu va veni.

11. Spăimântați-vă și vă întristați cele ce n'aveți grije, desbrăcați-vă, fiți goale, încingeți-vă cu saci mijloacele voastre.

12 Și bateți-vă pieptul, de dorul țarinei și pentru rodul viței.

13. În pământul poporului meu spini și buruiană va răsări, și din toată casa se va lua veselie.

14. Cetate bogată, case părăsite bogăția cetății vor lăsa, case poftite, și vor fi satele peșteră până în veac, veselie colunilor și pășune turmelor.

15. Până când va veni preste noi duh din înălțime. Și va fi pustiu Hermelul, și Hermelul ca o dumbravă se va socoti.

16. Și se va odihni în pustie judecata, și dreptatea în Carmil va lăcuì.

17. Și vor fi faptele dreptăței pace și va aveà dreaptă odihnă, și vor fi nădăduind până în veac.

18. Și va lăcuì poporul lui în cetatea păcei, și va lăcuì nădăduind și se va odihni cu avuție.

19. Și grindină de va cădeà, nu va veni preste voi, și vor fi cei ce lăcuesc în păduri nădăduind, ca și cei dela câmpie.

20. Fericiți cei ce seamănă tot pe lângă apă, unde boul și asinul calcă.

CAP. 33.

Izbăvirea făgăduită poporului lui Dumnezeu.

Vai celor ce vă chinuesc pre voi! Că pre voi nimeni nu vă va chinuì, și cei ce vă defaimă pre voi, nu pre voi vă defaimă, prinde-se-vor defăimătorii, și se vor dà, și ca molia în haină, așa se vor biruì.

Jud. 1, 7; 1 Împ. 15, 33.

2. Doamne miluește-ne, că întru tine am nădăduit, făcutu-s'a sămânța celor neascultători spre pierzare; iar mântuirea noastră în vremea necazului.

3. Pentru glasul fricei tale s'au spăimântat popoarele și s'au risipit neamurile de frica ta.

4. Iar acum se vor adunà prăzile voastre dela mic și dela mare, precum adună cinevă lăcuste, așa vă vor batjocori pre voi,

5. Sfânt este Dumnezeu cel ce lăcuește în ceruri înalte, umplutu-s'a Sionul de judecată și de dreptate.

6. În lege se vor dà, în vistierii mântuirea noastră, acolo este înțelepciune și știință, și cucernicie către Domnul, acestea sunt vistieriile dreptăței.

7. Iată de frica voastră se vor teme aceia, de cari voi v'ați temut, ajutor vor aveà dela voi; soli vor trimite, amar plângând și cerând pace.

8. Că se vor pustii căile lor, încetat-a frica neamurilor, și așezământul cel făcut cu ei s'a stricat, și nu'i veți socoti pre ei oameni.

9. Plâns-a pământul, rușinatu-s'a Livanul, pustiu s'a făcut Saronul, arătată va fi Galileia și Carmilul.

10. Acum mă voi scula zice Domnul, acum mă voiu mări, și mă voiu înălța.

11. Acum veți vedeà, acum veți simți, deșartă va fi tăria duhului vostru, foc vă va mânca pre voi.

12. Și vor fi neamurile arse, ca spinul cel aruncat în țarină și ars.

13. Auzi-vor cei de departe, cele ce am făcut, și cei de aproape vor cunoaște puterea mea.

14. Depărtatu-s'au din Sion cei fărădelege, apucà-va cutremur pre cei necurați, cine va spune vouă, că foc arde? Cine va spune vouă locul cel veșnic?

15. Cel ce umblă întru dreptate, cel ce grăește cale dreaptă, cel ce urăște fărădelegea și nedreptatea, cel ce și ferește mâinile de daruri, cel ce și astupă urechile, ca să nu auză judecata sângelui, cel ce și închide ochii, ca să nu vază nedreptate.

Ps. 14, 2.

16. Acesta va lăcuì în peșteră înaltă de piatră tare, pâine se va dà lui, și apă lui de băut.

17. Împărat cu mărire veți vedeà și ochii voștri vor vedeà pământ departe.

18. Sufletul vostru va cugetà frica Domnului; unde sunt cărturarii? Unde sunt sfetnicii? Unde este cel ce numără pre cei ce hrănesc popor mic și mare?

19. Cui n'ai dat sfat, nici a știut glas adânc grăitor, ca să nu auză; popor defăimat și cel ce aude nu are pricepere.

20. Iată Sionul cetatea, mântuirea noastră, ochii tăi vor vedeà Ierusalimul, cetatea cea bogată, corturile care nu se vor clăti, nici se vor clăti parii cortului lui în vreme veșnică, nici sforile lui nu se vor rumpe.

Ps. 45, 5.

21. Că numele Domnului mare este vouă, în locul vostru vor fi râuri și văi late și largi, nu vei umbla pre calea aceasta, nici va umbla corabie vâslind, că Dumnezeuul meu mare este, nu mă va trece.

22. Domnul este judecătorul nostru, Domnul este stăpânul nostru, Domnul este împăratul nostru, Domnul însuș ne va mântui pre noi.

23. Ruptu-s'au funiile tale, că n'au biruit, catargul tău s'a plecat, nu va slobozi vetrelele, nu va ridică semn, până ce se va dà spre pradă; pentru aceea mulți șchiopi pradă vor face.

24. Și nu va zice: ostenesc poporul cel ce lăcuește într'însele, că s'a iertat lor păcatul.

CAP. 34.

Prorocie împotriva Idumeii.

Apropieți-vă neamuri, și auziți boieri, auză pământul, și cei ce lăcuesc pre dânsul, lumea și poporul cei dintru dânsa.

2. Că mânia Domnului este preste toate neamurile și urgia lui preste numărul lor, ca să'i prinză pre ei, și să'i dea pre ei la junghiere.

3. Și răniții lor și morții se vor lepădă, și se va sui putoarea lor, și se vor udă munții cu sângele lor.

4. Și se vor cutremură toate puterile cerului, și se va învăluì cerul ca o hârtie, și toate stelele vor cădeà ca frunzele de pre viță, și cum cad frunzele din smochin.

Apoc. 6, 12, 13, 14.

5. Îmbătatu-s'a sabia mea în cer, iată preste Idumeea se va pogorî, și preste poporul pierzării cu judecată.

Ierem. 46, 10; Ezech. 35, 7.

6. Sabia Domnului s'a umplut de sânge, îngrășatu-s'a din grăsimea de sânge de țapi și de miei, și de seu de tauri și de berbeci, că jertfă este lui Dumnezeu în Vosor, și junghiere mare în Idumeea.

Ierem. 48, 24.

7. Și vor cădeà cei grași împreună cu ei, și berbecii și taurii, și se va îmbătă pământul de sânge, și lutul lui, și se va umpleà de grăsimea lor.

8. Că ziua judecăței Domnului este și anul izbândirei judecăței Sionului.

9. Și se vor preface văile ei în smoală, și pământul ei în pucioasă și va fi pământul ei arzând ca rășina,

10. Noaptea și ziua, și nu se va stinge în vreme veșnică, și se va suì fumul ei în sus, întru neamuri și în vreme multă se va pustii.

Apoc. 14, 11 și 19, 3.

11. Și vor lăcuì într'însa pasări, și arici și stârci și corbi, și se va aruncà preste ea funia de măsură a pustiei, și Onochentauri vor lăcuì într'însa.

4 Împ. 21, 13; Apoc. 18, 2.

12. Domnii ei nu vor fi, că împărații ei și cei mai mari ai ei vor pieri.

13. Și vor răsări în cetățile ei lemne spinoase, și în șanțurile ei, și vor fi sălașuri Sirinilor și cuib struților.

14. Și se vor întâmpinà Dimonii cu Onochentauri, și vor strigà unul către altul, acolo se vor odihnì Onochentauri, că și-au aflat lor odihnă.

15. Acolo și-a făcut cuib ariciul, și a mântuit pământul pre fiii lui cu temei. Acolo s'au întâmpinat cerbii, și și-au văzut fețele lor.

16. Cu număr au trecut, și nici unul dintru ei n'a pierit, unul pre altul nu căutà, că Domnul au poruncit lor, și duhul lui i-a adunat pre ei.

17. Și el va aruncà lor sorți și mâna lui a împărțit lor ca să se pască, în vreme veșnică veți moșteni, în neamurile neamurilor se vor odihnì într'însul.

CAP. 35.

Starea de fericire a Bisericeii.

Veselește-te pustia cea însetată, și să se bucure pustia și să înflorească ca crinul.

Is. 55, 12.

2. Și vor înflori și se vor bucura pustiile Iordanului. Mărirea Livanului s'a dat ei și cinstea Carmilului, și poporul meu va vedea slava Domnului, și înălțimea lui Dumnezeu.

3. Întăriți-vă mâini slabe, și genunchi slăbănoage mângâeți-vă.

Iov 4, 3; Evrei 12, 12.

4. Cei slabi de inimă cu cugetul întăriți-vă și nu vă temeți; iată Dumnezeu nostru cu judecată răsplătește și va răsplăti, acela va veni și ne va mântui pre noi.

5. Atunci se vor deschide ochii orbilor, și urechile surzilor vor auzi.

Ps. 49, 3; Mat. 11, 5.

6. Atuncea va sări șchiopul ca cerbul, și limpede va fi limba gângavilor, că s'a vărsat în pustie apă, și vale în pământ însetat.

Mat. 9, 33; Ioil 3, 18.

7. Și vor fi cele fără de apă bălți, și în pământul cel însetat izvor de apă va fi, acolo va fi veselia pasărilor și lăcașuri de turme, de trestie și bălți.

8. Acolo va fi cale curată, și cale sfântă se va chema, și nu va trece acolo necurat, nici va fi acolo cale spurcată, cei risipiți vor merge pre dânsa și nu vor rătăci.

9. Și nu va fi acolo leu, nici hiară cumplită nu se va sui pre dânsa, nici se va afla acolo; ci vor merge pre dânsa cei mântuiți și aleși de Domnul.

10. Și se vor întoarce și vor veni în Sion cu veselie și cu bucurie și desfătare veșnică preste capul lor, lauda și bucuria și veselia îi va ajunge pre dânsii, și va fugi durerea și întristarea și suspinarea.

Apoc. 21, 4.

CAP. 36.

Năvălirea lui Senaherim în Iudeea. Amenințările lui Rapsachi.

Și a fost în anul al patrusprezecelea al împărăției lui Ezechia, suitu-s'a Senahirim împăratul Asirienilor asupra cetăților celor tari ale Iudeei și le-a luat.

4 Împ. 18, 13; 2 Par. 32, 1; Sirah 48, 21.

2. Și a trimis împăratul Asirienilor pre Rapsachi din Laxis în Ierusalim la împăratul Ezechia cu putere multă, și a stăut la ducerea apei lacului celui din sus în calea țarinei nălbitorului.

3. Și a ieșit la el Eliachim al lui Helchie dregătorul casei, Somna scriitorul, și loah al lui Asaf hronograful.

4. Și le-a zis lor Rapsachi: spuneți lui Ezechia: acestea zice împăratul cel mare, împăratul Asirienilor.

5. În ce nădăjduiești? Au doară cu sfatul, sau cu cuvintele buzelor se face războiul? Și acum întru cine nădăjduiești, de nu asculți de mine?

6. Iată nădăjduiești în toiagul de trestie cel frânt, în Eghipet, pre carele de se va rezemă omul, va intra prin mâna lui și o va găuri; așa este Faraon împăratul Eghipetului, și toți cei ce nădăjduesc într'însul.

Iezech. 29, 6, 7.

7. Iar de ziceți: întru Domnul Dumnezeuul nostru nădăjduim, au nu acela este, căruia a luat Ezechia cele înalte ale lui și jertfelnicile lui? Și a zis Iudei și Ierusalimului: înaintea jertfelnicului acestuia să vă închinați.

8. Acum alipiți-vă de Domnul meu împăratul Asirienilor și voi da vouă două mii de cai, de veți putea să dați călăreți pre ei.

9. Și cum veți putea să vă arătați înaintea feței biruitorilor locurilor? Robi sunt cei ce nădăjduesc în Eghipteni și în cal și în călăreț.

10. Și acum au fără de Domnul ne-am suit asupra țării aceștia, ca să o batem pre ea? Domnul au zis către mine: sue-te asupra pământului acestuia, și-l strică pre el.

11. Și a zis Eliachim și Somna scriitorul și Ioah către Rapsachi: grăește slugilor tale Sirienește, că înțelegem noi, și nu ne grăi nouă Jidovește, și pentru ce grăiești de aud oamenii cei de pre zid?

2 Paral. 32, 18.

12. Iar Rapsachi a zis către ei: au doar la Domnul vostru, sau la voi m'a trimis pre mine Domnul meu, să grăiesc cuvintele acestea? Au nu la oamenii cei ce șed pre zid, ca să mănânce balegă și să bea pișat împreună cu voi?

13. Și a stătut Rapsachi, și a strigat cu glas mare Jidovește, și a zis: auziți cuvintele împăratului celui mare, ale împăratului Asirienilor.

14. Acestea zice împăratul: să nu vă înșale pre voi Ezechia cu cuvinte, nu va putea să vă mântuiască pre voi.

15. Și să nu zică vouă Ezechia, că vă va mântui pre voi Dumnezeu, și nu se va da cetatea aceasta în mâinile împăratului Asirienilor.

16. Să nu ascultați de Ezechia, acestea zice împăratul Asirienilor: de vreți să fiți fericiți, ieșiți la mine și mâncați fiecare viea sa și smochinii săi, și beți apă din fântânile voastre.

17. Până ce voi veni și vă voi muta pre voi în pământ, care este ca și pământul vostru, pământ de grâu și de vin, și de pâine și de vii.

18. Să nu vă înșele pre voi Ezechia, zicând: Dumnezeu vă va izbăvi pre voi, au doar a izbăvit vre unul din dumnezeii neamurilor țara sa din mâna împăratului Asirienilor?

19. Unde este Dumnezeul lui Emat? Și al lui Arfat? Și unde este Dumnezeul cetății Sepfarimului? Au putut-a mântui Samaria din mâna mea?

20. Cine din dumnezeii tuturor neamurilor acestora au mântuit pământul său din mâna mea? Cum va mântui Dumnezeu Ierusalimul din mâna mea?

21. Și au tăcut, și nimeni nu i-au răspuns lui cuvânt, că a fost poruncit împăratul, ca nimic să nu’i răspundă.

4 Împ. 18, 36.

22. Și a intrat Eliachim al lui Helchie dregătorul casei, și Somna scriitorul oștirii, și Ioah al lui Asaf hronograful la Ezechia, cu hainele rupte și spuseră lui cuvintele lui Rapsachi.

CAP. 37.

Rugăciunea lui Ezechia. Izbăvirea Ierusalimului.

Și a fost dacă a auzit împăratul Ezechia, și-a rupt hainele și s’a îmbrăcat cu sac, și s’a suit în casa Domnului.

4 Împ. 19, 1.

2. Și a trimis pre Eliachim dregătorul casei, și pre Somna scriitorul, și pre cei mai bătrâni dintre preoți îmbrăcați cu saci la Isaia prorocul fiul lui Amos și ziseră lui:

3. Acestea zice Ezechia: ziua necazului și a ocărei și a muștrării și a mâniei este ziua de astăzi; că a sosit durerea celei ce va să nască și nu poate naște.

4. Doar va auzi Domnul Dumnezeuul tău cuvintele lui Rapsachi, care le-a trimis împăratul Asirienilor, ca să ocărăscă pre Dumnezeuul cel viu și să ocărăscă cuvintele, care le-au auzit Domnul Dumnezeuul tău, și te roagă către Domnul Dumnezeuul tău pentru rămașii aceștia.

5. Și au venit slugile împăratului Ezechia la Isaia.

6. Și le-a zis lor Isaia: așa să ziceți către domnul vostru: acestea zice Domnul: să nu te temi de cuvintele, care ai auzit, cu care m’au ocărit solii împăratului Asirienilor.

7. Iată eu trimit într’însul duh, și auzind veste, se va întoarce în țara sa, și va cădea de sabie în pământul său.

8. Și s’a întors Rapsachi, și a aflat pre împăratul Asirienilor dând războiu asupra Lovnii.

4 Împ. 19, 8.

9. Și a auzit că a purces dela Lahis, și a ieșit Taraca împăratul Etiopilor, ca să'l încunjure pre el, și auzind aceasta s'a întors și a trimis soli la Ezechia zicând:

Ierem. 34, 7.

10. Așa veți grăi lui Ezechia împăratul Iudeei: să nu te înșale pre tine Dumnezeuul tău, întru carele nădăjduiești zicând: nu se va da Ierusalimul în mâna împăratului Asirienilor.

11. Au nu ai auzit tu, cele ce au făcut împărații Asirienilor, cum tot pământul l-au stricat? Și tu doară vei scăpa?

12. Au doar mântuitu-i-au pre ei dumnezeii neamurilor, pre cari i-au pierdut părinții mei, pre Gozan și pre Haran și pre Rasem, cari sunt în țara Teemat.

13. Unde sunt împărații Ematului și ai Arfatului și ai cetății Eparimului, Annà și Avà.

4 Împ. 18, 34 și 19, 13.

14. Și a luat Ezechia cartea dela soli, și o a cetit, și s'a suit în casa Domnului, și o a deschis înaintea Domnului.

15. Și s'a rugat Ezechia către Domnul zicând:

16. Doamne Savaot Dumnezeuul lui Israil, cel ce șezi pre Heruvim, tu singur ești Dumnezeu a toată împărăția lumii, tu ai făcut cerul și pământul.

17. Pleacă Doamne urechia ta, ascultă Doamne, deschide Doamne ochii tăi, caută Doamne și vezi, și auzi toate cuvintele lui Senahirim, care le-a trimis, ca să ocărăscă pre Dumnezeuul cel viu.

18. Că cu adevărat Doamne, au pustiit toată lumea împărații Asirienilor și țara lor.

19. Și au aruncat idolii lor în foc, pentru că nu erau dumnezei, ci lucru de mâini omenești, lemne și pietre, i-au pierdut pre ei.

2 Paral. 32, 19.

20. Și acum Doamne Dumnezeuul nostru, mântuește-ne de mâna lor, ca să cunoască toată împărăția pământului, că tu singur ești Dumnezeu.

21. Și trimis au fost Isaia fiul lui Amos la Ezechia, și i-a zis lui: acestea zice Domnul Dumnezeu lui Israil: auzit-am cele ce te-ai rugat către mine pentru Senahirim împăratul Asirienilor.

22. Acesta este cuvântul, care l-au grăit despre el Dumnezeu: defăimatu-te-a și te-a batjocorit fecioară fata Sionului, asupra ta a clătit capul fiica Ierusalimului.

23. Pre cine ai ocărit și ai întăritat? Sau asupra cui ai înălțat glasul tău? Și n'ai ridicat spre înălțime ochii tăi, către sfântul lui Israil?

24. Că prin soli ai ocărit pre Domnul, că ai zis: cu mulțimea carelor eu m'am suit la înălțimea munților, și la cele de pre urmă ale Livanului, și am tăiat înălțimea chedrului lui, și frumusețea chiparosului și am intrat în partea cea înaltă a pădurii.

25. Și am pus pod, și am pustiit ape și toată adunarea apei.

26. Au n'ai auzit demult cele ce am făcut eu? Din zilele cele de demult am rânduit, și acum am arătat, ca să pustiesc neamurile întru țării, și pre cei ce lăcuesc în cetăți tari.

27. Slobozit-am mâinile și s'au uscat, și s'au făcut ca iarba uscată de pre acoperiș și ca troscotul.

28. Și acum odihna ta și ieșirea ta și intrarea ta eu o știu.

29. Și mânia ta, cu care te-ai mâniat, și amărăciunea ta s'au suit la mine, și voi pune căpăstru în nasul tău și zăbale în buzele tale, și te voi întoarce înapoi pre calea, pre care ai venit.

4 Împ. 19, 28.

30. Și acesta va fi ție semn, mănâncă în anul acesta cele ce ai semănat, și în anul al doilea rămășițele, iar în anul al treilea semănând, secerați, și sădiți vii și mâncați roada lor.

31. Și vor fi cei rămași în Iudeea, vor slobozi rădăcini în jos, și vor face sămânță în sus.

32. Că din Ierusalim vor fi cei rămași, și cei mântuiți din muntele Sionului, râvna Domnului Savaot va face acestea.

33. Pentru aceea așa zice Domnul asupra împăratului Asirienilor: nu va intra în cetatea aceasta, nici va slobozi asupra ei săgeată, nici va pune asupra ei pavăză, nici o va încunjură cu șanț.

34. Ci pre calea, pre care a venit, pre aceea se va înapoiă, și în cetatea aceasta nu va intra.

35. Acestea zice Domnul: apără-voi cetatea aceasta, ca să o mântuesc pentru mine și pentru David sluga mea.

4 Împ. 9, 35 și 20, 6.

36. Și a ieșit îngerul Domnului, și a ucis din oștirea Asirienilor o sută și optzeci și cinci de mii, și sculându-se dimineața a aflat toate trupurile moarte.

2 Paral. 32, 21; Tovie 1, 15; Sirah 48, 24, 25.

37. Și înapoindu-se s'a dus Senahirim împăratul Asirienilor și a lăcuit în Ninevi.

1 Mac. 7, 41.

38. Și când s'a închinat el în casa lui Asarah dumnezeul lui, domn al părinților lui, Adrameleh și Sarasar feciorii lui l-au omorât cu săbiile și ei au fugit în Armenia, și a împărățit Asordan feciorul lui în locul lui.

2 Mac. 8, 19; 4 Împ. 19, 37; 2 Paral. 32, 21.

CAP. 38.

Boala și vindecarea lui Ezechia. Rugăciunea lui.

Și a fost în vremea aceea bolnăvitu-s'a Ezechia de moarte, și a venit la dânsul prorocul Isaia feciorul lui Amos, și i-a zis lui, așa zice Domnul: rânduiește-ți casa ta, că vei muri tu și nu vei trăi.

4 Împ. 20, 1; 2 Paral. 32, 24.

2. Și s'a întors Ezechia cu fața la perete, și s'a rugat către Domnul zicând:

3. Adu-ți aminte Doamne, cum am umblat înaintea ta cu dreptate și cu inimă curată, și cele plăcute înaintea ta am făcut; și a plâns Ezechia cu plângere mare.

Ps. 105, 4; Sirah 48, 25, 26.

4. Și a fost cuvântul Domnului către Isaia, zicând:

5. Mergi și zî lui Ezechia: acestea zice Domnul Dumnezeu tatălui tău David: auzit-am rugăciunea ta, și am văzut lacrămile tale, și iată adaog vieții tale cincisprezece ani.

6. Și din mîna împăratului Asirienilor te voi izbăvi pre tine și cetatea aceasta, și te voi scuti pentru cetatea aceasta.

7. Și acesta va fi ție semn dela Domnul, că va face Dumnezeu cuvântul acesta, precum au grăit.

8. Iată eu voi întoarce umbra treptelor pre care s'a pogorît soarele cu zece trepte în casa tatălui tău, întoarce-voiu soarele cu zece trepte, pre care s'a pogorît umbra, și s'a suit soarele cele zece trepte, pre care s'a pogorît umbra.

Sirah 48, 26.

9. Rugăciunea lui Ezechia împăratul Iudeei, când s'a bolnăvit și s'a sculat din boala sa.

10. Eu am zis într-o înălțime a zilelor mele: merge-voiu la porțile iadului, părăsi-voiu anii cei rămași.

11. Zis-am: nu voi mai vedeà mîntuirea lui Dumnezeu pre pămîntul celor vii, mai mult nu voi vedeà mîntuirea lui Israil pre pămînt, nu voi mai vedeà om cu cei ce lăcesc.

Ps. 30, 23.

12. Lipsitu-m'am de rudenie mea, părăsit-am rămășița vieții mele, ieșit-a și s'a dus dela mine, precum strică cortul cel ce l-a întins, duhul meu s'a făcut la mine ca pânza pânzarului, care este aproape de tăiat.

Plâng. 3, 53.

13. În ziua aceea datu-m'am pînă dimineață, ca un leu așa a zdrobit toate oasele mele, că de dimineață pînă în noapte m'am dat.

14. Ca o rîndunea, așa voi glăsuî, și ca porumbița așa voi geme.

15. Că s'a sfârșit ochii mei, căutând la înălțimea cerului către Domnul, cel ce m'au mîntuit pre mine, și au luat dela

mine durerea sufletului meu.

16. Doamne, despre dânsul s'a spus ție, și ai deșteptat duhul meu, și mângâindu-mă m'ai învieat.

17. Iată în pace este amărăciunea mea, că ai scos sufletul meu ca să nu piară, și ai lepădat dinapoia mea toate păcatele mele.

Ps. 49, 18.

18. Că nu cei din iad te vor lăuda pre tine, nici cei morți te vor binecuvânta, nici vor nădăjdui cei din iad mila ta.

Ps. 6, 5; 29, 9 și 87, 11.

19. Ci cei vii bine te vor cuvânta, precum și eu, pentru că din ziua de astăzi, voi face pe prunci spre a vesti dreptatea ta.

Ps. 77, 3.

20. Doamne al mântuirii mele, și nu voi înceta a te binecuvânta cu cântare în toate zilele vieții mele înaintea casei lui Dumnezeu.

21. Și a zis Isaia către Ezechia: iată o legătură de smochine, și le zdrobește, și fă aluat, și-l pune deasupra, și te vei însănătoșa.

4 Împ. 20, 7.

22. Și a zis Ezechia: acesta va fi semn lui Ezechia, că mă voi suia în casa lui Dumnezeu.

CAP. 39.

Ezechia arată vistieriile sale solilor din Vavilon. Pedeapsa lui.

În vremea aceea trimis-a Merodah Valadan feciorul lui Valadan împăratul Vaviloniei cărți și soli și daruri la Ezechia.

4 Împ. 20, 12.

2. Că auzise cum că a fost bolnav de moarte, și cum că s'a însănătoșat, și s'a bucurat de ei Ezechia bucurie mare, și le-a arătat lor casa vistieriilor lui, și a argintului și a aurului și a smirnei cei alese, și a aromatelor și a mirului și toate cămările vaselor vistieriei, și toate câte erau în vistieriile lui,

și nimic n'a fost, care să nu fi arătat lor Ezechia în casa sa, și în toată stăpânirea sa.

3. Și a venit Isaia prorocul la împăratul Ezechia și a zis către el: ce zic oamenii aceștia? Și de unde au venit la tine? Și au zis Ezechia: din pământ departe au venit la mine din Vavilon.

4. Și a zis Isaia: ce au văzut în casa ta? Și a zis Ezechia: toate cele din casa mea au văzut, și nimic nu este în casa mea, ce să nu fi văzut, încă și cele din vistieriile mele le-au văzut.

5. Și a zis Isaia lui: ascultă cuvântul Domnului Savaot.

6. Iată vor veni zile zice Domnul, și vor lua toate din casa ta, și câte au strâns părinții tăi până în ziua aceasta în Vavilon vor veni, și nimic nu vor lăsa.

7. Și au zis Dumnezeu, că și din fiii tăi, cari vei naște tu, vor lua și vor face fameni în casa împăratului Vavilonenilor.

Daniil 1, 3, 4.

8. Și a zis Ezechia către Isaia: bun este cuvântul Domnului, care l-au grăit, dar să fie pace și dreptate în zilele mele.

CAP. 40.

Prorocia despre Mergătorul înainte.

Mângâeți, mângâeți pre poporul meu, zice Dumnezeuul vostru.

Is. 66, 13.

2. Preoți grăiți la inima Ierusalimului, mângâeți-l pre dânsul, că s'a plinit smerenia lui, dezlegatu-s'a păcatul lui, că a luat din mâna Domnului îndoite păcatele sale.

Zahar. 9, 12.

3. Glasul celui ce strigă în pustie: gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările Dumnezeului nostru.

Matei 3, 3; Marcu 1, 3; Lucă 3, 4; Ioan 1, 23.

4. Toată valea se va umplea, și tot muntele și dealul se va plecà și vor fi cele strâmbe drepte și cele colțuroase căi netede.

5. Și se va arătà slava Domnului și va vedeà tot trupul mântuirea lui Dumnezeu, că Domnul au grăit.

6. Glasul celui ce zice: strigă, și am zis: ce voiu strigà?

7. Tot trupul iarbă, și toată mărirea omului ca floarea erbei.

Ps. 89, 5; Iov 14, 1, 2; Sirah 14, 18; Iacov 1, 10; 1 Petru 1, 24.

8. Uscatu-s'a iarba și floarea a căzut, iar cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veac.

1 Petru 1, 25.

9. În munte înalt te sue, cel ce bine vestești Sionului, înalță întru tărie glasul tău, cel ce bine vestești Ierusalimului, înălțați-vă nu vă temeți, zì cetăților Iudei:

10. Iată Dumnezeul vostru, iată Domnul, Domnul cu tărie vine, și brațul lui cu stăpânire, iată plata lui cu el și lucrul înaintea lui.

11. Ca păstorul va paște turma sa, și cu brațul său va adună mieii, și va mângâia pre cele ce au în pânțece.

Mih. 7, 14; Ezech. 34, 23; 37, 24; Ioan 10, 11.

12. Cine a măsurat cu mâna apa și cerul cu palma, și tot pământul cu pumnul? Cine a pus munții cu cântarul și dealurile cu cumpăna?

Pilde 30, 4.

13. Cine a cunoscut gândul Domnului, și cine a fost sfetnicul lui care să-l învețe pre el?

Ierem. 23, 18; Înțel. 9, 13; Rom. 11, 34; 1 Cor. 2, 16.

14. Sau cu cine s'a sfătuit și l-a învățat pre el? Sau cine i-a arătat lui judecata, sau cine i-a arătat lui calea înțelegerii? Sau cine i-a dat mai 'nainte lui și se va răsplăti?

15. De vreme ce toate neamurile ca o picătură din cadă, și ca o plecare de cumpănă s'au socotit și ca scuipitul se vor socoti.

Daniil 4, 34; Fap. 17, 29.

16. Iar Livanul nu este destul spre ardere, toate vitele nu sunt de ajuns spre ardere de tot.

17. Toate neamurile ca o nimica sunt și întru nimic s'au socotit.

18. Cu cine ați asemănat pre Domnul? Și cu ce asemănare l-ați asemănat pre el? Au doar teslarul a făcut chipul?

Fap. Ap. 17, 29.

19. Au doar argintarul topind aurul l-a poleit pre el, și asemănare l-a făcut pre dânsul?

20. Că teslarul alege lemn neputregăios, și înțelepțește chibzuește cum va tocmi chipul lui ca să nu se clătească.

Ierem. 10, 3.

21. N'ați știut? N'ați auzit? Nu s'a vestit vouă din început? N'ați cunoscut temeliile pământului?

22. Cel ce ține încunjurarea pământului, și au pus pre cei ce lăcuesc pre dânsul ca niște lăcuste; cel ce au pus cerul ca o boltă, și l-a întins ca un cort spre lăcuință.

Ps. 103, 3; Zahar. 12, 1.

23. Cel ce au dat pre Domnul, ca și cum nimica n'ar stăpâni, și pământul l-a făcut ca o nimica.

24. Că nu vor semăna, nici vor sădî, nici se va rădăcina în pământ rădăcina lor; suflat-au asupra lor și s'au uscat, și viforul ca pre niște pleve îi va ridică pre dînșii.

Iov 12, 21; Ps. 1, 4.

25. Acum dar cu cine m'ați asemănat și mă voi înălța? Zis-au cel sfânt.

Avac. 3, 3.

26. Căutați în sus cu ochii voștri, și vedeți cine au făcut acestea toate? Cel ce scoate după număr podoaba sa, și toate pre nume le chiamă dintru multa mărire, și cu puterea tăriei sale nimic n'au ascuns de tine.

Ps. 146, 4; Fac. 2, 1.

27. Că au doară zice-vei Iacove, și ce, grațit-ai Israile? Ascunsu-s'a calea mea dela Dumnezeu, și Dumnezeul meu au luat judecata mea, și s'au depărtat?

28. Și acum au n'ai cunoscut, sau n'ai auzit? Dumnezeu cel veșnic, Dumnezeu cel ce au așezat marginile pământului, nu va flămânzi, nici se va osteni, nici este aflare înțelepciunii lui.

Ps. 146, 5; Ps. 89, 2; Rom. 11, 33.

29. Cel ce dă flămânzilor întărire, și celor fără de durere, întristare.

30. Că vor flămânzi pruncii, și vor osteni tinerii și cei aleși vor slăbi.

31. Iar cei ce așteaptă pre Dumnezeu vor mută tăria, și vor lua aripi ca vulturii, alergă-vor și nu vor osteni, umblă-vor și nu vor flămânzi.

Ps. 102, 5.

CAP. 41.

Puterea lui Dumnezeu și deșertăciunea slujirei de idoli.

Înnoiți-vă către mine ostroave, că boierii și-au întărit vîrtutea, apropie-se, și să grăiască împreună, atunci judecată vor vesti.

2. Cine au sculat dela răsărituri dreptate, chematu-o-au pre ea la picioarele sale, și va merge; dă-va înaintea neamurilor, și pre împărați va spăimânta, și va dă la pământ săbiile lor, și ca niște puzderii lepădate arcele lor.

3. Și va gonî pre ei, trece-va cu pace calea picioarelor lui.

4. Cine au lucrat și au făcut acestea? Chematu-o-au pre ea cel ce o chiamă pre ea dela începutul neamurilor, eu sunt Dumnezeu cel dintâiu, și la cele viitoare eu sunt.

Apoc. 1, 17 și 22, 13.

5. Văzut-au neamurile și s'au temut și marginile pământului s'au spăimântat și s'au apropiat, și au venit împreună.

6. Judecând fiecare să ajute vecinului său și fratelui, și va zice:

7. Întăritu-s'a omul meșter, și fierarul ce bate cu ciocanul, împreună lucrând, că atunci va zice: încheetură bună este, întăritu-o-a pre ea cu cuie, pune-vor acestea, și nu se vor clăti.

8. Iar tu Israile sluga mea, Iacove pre care te-am ales, sămânța lui Avraam, care am iubit.

A 2 Lege 7, 6; Iacov 2, 23; Eșire 19, 5, 6; 2 Paral. 20, 7; 1 Petr. 2, 9.

9. Pre care l-am luat dela marginile pământului, și dela locurile depărtate ale lui te-am chemat, și ți-am zis ție: sluga mea ești tu, alesu-te-am și nu te-am părăsit.

10. Nu te teme, că, cu tine sunt nu te înșelă, că eu sunt Dumnezeuul tău, cel ce te-am întărit pre tine, și ți-am ajutat ție, și te-am întemeiat cu dreapta mea cea cu dreptate.

Ierem. 46, 26.

11. Iată se vor rușină și se vor înfruntă toți vrăjmașii tăi, că vor fi, ca și cum n'ar fi, și vor pieri toți împotrivnicii tăi.

Ierem. 30, 13.

12. Căută-vei pre ei și nu vei afla oameni, cari să te batjocorească pre tine, că vor fi, ca și cum n'ar fi, și nu vor fi cine să se lupte cu tine.

13. Că eu sunt Dumnezeuul tău, cel ce țiiu dreapta ta, carele zic ție: nu te teme.

14. Nu te teme vierme Iacove, Israile cel puțin la suflet, eu ți-am ajutat, zice Dumnezeuul tău, cel ce te izbăvesc pre tine, sfântul lui Israil.

15. Iată te-am făcut pre tine, ca pre niște roate nouă de car, care treeră, asemenea fierăstrăului, și vei treeră munți, și vei mărunți dealuri și le vei face ca țărâna.

16. Și'i vei vântură, și'i va lua pre ei vântul și volbura va risipi pre ei; iar tu te vei veseli întru sfinții lui Israil, și se vor bucura săracii și lipsiții.

Ierem. 15, 7 și 51, 2.

17. Că vor căută apă și nu va fi și limba lor de sete s'a uscat; eu sunt Domnul Dumnezeu, eu îi voi auzi pre ei, Dumnezeuul lui Israil, și nu'i voi lăsa pre ei.

18. Ci voiui deschide din munți râuri, și în mijlocul câmpiilor fântâni, și voiui face pustia bălți de ape și pământul cel însetat izvoare de ape.

Ps. 106, 35; Ioil 3, 18.

19. Pune-voiui în pământul cel fără de apă chedru și tisă și mirsină, și chiparos și plop.

20. Ca să văză și să cunoască, și să gândească și să știe împreună că mâna Domnului au făcut toate acestea, și sfântul lui Israil le-au arătat.

21. Apropie-se judecata voastră, zice Domnul Dumnezeu, apropiatu-s'au sfaturile voastre, zice împăratul lui Iacov.

22. Apropie-se și să vă spue vouă, cele ce vor să fie, sau cele ce au fost mai 'nainte spuneți, și vom lua aminte și vom cunoaște cele de pre urmă și cele ce vor să fie.

23. Spuneți-ne nouă, vestiți-ne cele ce vor fi mai pre urmă și vom cunoaște că dumnezei sunteți, faceți bine și faceți rău, și ne vom miră și împreună vom vedeà.

24. De unde sunteți voi? Și de unde sunt lucrurile voastre? Din pământ urîciune v'au ales pre voi.

25. Iar eu am ridicat pre cel dela miazănoapte, și pre cel dela răsăritul soarelui; chemà-se-vor cu numele meu, vie domnii și ca lutul olarului și ca olarul, cel ce calcă lutul, așa vă veți călcà.

26. Că cine va spune cele ce au fost din început? Ca să cunoaștem și cele ce vor să fie și vom zice: Că adevărate sunt? Nimeni nu este, care mai 'nainte să spue, nici care să auză cuvintele voastre.

27. Începătură Sionului voiui dà, și Ierusalimul îl voiui mângâia în cale.

28. Că dintru neamuri iată nimeni nu este, și din idolii lor nu erà cine să spue, și de voiui întrebà pre ei de unde sunteți? Nu vor răspunde mie.

29. Că cei ce vă fac pre voi, și cei ce vă înșală pre voi sunt deșertăciune.

Rom. 1, 21.

CAP. 42.

Prorocie despre Mesia.

Iacov sluga mea sprijini'l-voiu pre el, Israil alesul meu, primitu-l-a pre el sufletul meu, dat-am duhul meu preste el, judecată neamurilor va face.

Mat. 12, 18.

2. Nu va strigà, nici va lăsà, nici se va auzi afară glasul lui.

3. Trestia frântă nu o va zdrobi, și inul ce fumegă nu'l va stinge, ci întru adevăr va face judecată.

4. Strălucì-va și nu se va frânge, până ce va pune pre pământ judecată și întru numele lui neamurile vor nădăjdui.

5. Așa zice Domnul Dumnezeu, cel ce au făcut cerul și l-au așezat, cel ce au întărit pământul și cele de pre el, și dă suflare poporului, ce este pre dânsul și duh celor ce umblă pre dânsul.

1 Paral. 16, 26; Fapt. Ap. 17, 25.

6. Eu Domnul Dumnezeu chematu-te-am întru dreptate, și te voiu țineà de mâna ta, și te voiu întări, și te-am dat spre legătură neamului meu, spre luminare păgânilor.

Lucà 2, 32.

7. Ca să deschizi ochii orbilor, să scoți din legături pre cei legați, și din casa temniții pre cei ce șed întru întunec.

Ps. 101, 21.

8. Eu sunt Domnul Dumnezeu, acesta îmi este numele; slava mea altuia nu o voiu dà, nici bunătățile mele celor ciopliți.

Ierem. 32, 2.

9. Cele din început iată au venit, și cele nouă, care eu le vestesc și mai 'nainte până a se vesti, s'au arătat vouă.

10. Cântați Domnului cântare nouă; stăpânirea lui, slăviți numele lui dela marginile pământului, cei ce vă pogorîți în mare și umblați cu corăbii printr'însa, ostroavele și cei ce lăcuiți într'însele.

Ps. 95, 1; Ps. 97, 2.

11. Veseleşte-te pustie şi satele ei, sălaşurile şi cei ce lăcuesc în Chidar, veselî-se-vor cei ce lăcuesc în pietre, din vârful munţilor vor strigă.

Ps. 96, 1.

12. Dă-vor lui Dumnezeu slavă, bunătăţile lui în ostroave le vor vesti.

13. Domnul Dumnezeuul puterilor va ieşi şi va sfărîmă războiul, deşteptă-va râvnă şi va strigă asupra vrăjmaşilor săi cu tărie.

14. Tăcut-am din veci, au doar şi pururea voiui tăceà şi voiui răbdà? Răbdat-am ca ceea ce naşte, dezrădăcinà-voiui şi voiui uscà împreună.

15. Pustiî-voiui munţi şi dealuri, şi toată iarba lor voiui uscà şi voiui pune rîurile ostroave, şi bălţile le voiui uscà.

16. Şi voiui scoate orbii la calea care n'au ştiut, şi voiui face pre ei să umble pre cărările care nu le-au cunoscut; face-voiui lor întunerecul lumină şi cele colţuroase netede, acestea sunt cele ce le voiui face lor şi nu-i voiui părăsi pre ei.

17. Şi ei s'au întors înapoi. Ruşinaţi-vă cu ruşine, cei ce nădăjduiţi spre cele cioplite, cei ce ziceţi celor turnate: voi sunteţi dumnezeii noştri.

Ps. 96, 7.

18. Cei surzi auziţi şi cei orbi priviţi să vedeţi.

19. Şi cine este orb, fără numai slugile mele, şi surzi, fără numai cei ce stăpânesc pre ei? Cine este orb ca cel depărtat? Şi s'au orbit slugile lui Dumnezeu.

Iezechiel 12, 2.

20. Văzut-aţi de multe ori şi n'aţi păzit, deschisu-vi-s'au urechile şi n'aţi auzit.

21. Domnul Dumnezeu au voit ca să fie drept şi să mărească laudă.

22. Şi am văzut, şi poporul a fost prădat şi jefuit, că laţ în cămări pretutindenea şi în case împreună, unde i-au ascuns

pre ei, făcutu-s'au pradă, și nu erà cel ce să scoată prada, și nu erà cel ce să zică: întoarce.

23. Cine este între voi, care va băgà în urechi acestea? Ascultați cele viitoare.

24. Cine a dat spre jaf pre Iacov și pre Israil la cei ce'l pradă pre el? Au nu Dumnezeu, căruia a păcătuit și n'a vrut să umble în căile lui, nici să asculte de legea lui?

25. Și au adus preste ei iuțimea mâniei sale, și i-a răzbit pre ei rășboiul, și cei ce îi ardeau pre ei prin prejur, și nici unul dintr'înșii n'a cunoscut, nici a pus în inimă.

CAP. 43.

Mângâierea Bisericii în Hristos și în patimile lui.

Și acum așa zice Domnul Dumnezeu, cel ce te-au făcut pre tine Iacove, cel ce te-au plăsmuit pre tine Israile; nu te teme, că te-am mântuit pre tine, chematu-te-am pre numele tău, al meu ești tu.

Ierem. 30, 15; 46, 27.

2. Și de vei trece prin apă, cu tine sunt, și rîurile nu te vor acoperi; și de vei trece prin foc, nu te vei arde, flacăra nu te va arde pre tine.

Ps. 65, 11.

3. Că eu sunt Domnul Dumnezeul tău, sfântul lui Israil, cel ce te mântuesc pre tine, făcut-am schimbarea la Eghiptul și Etiopia și Soia în locul tău.

4. De când te-ai făcut cinstit înaintea mea, măritu-te-ai, și eu te-am iubit și voiu dà oameni pentru tine, și boieri pentru capul tău.

Eșire 19, 5.

5. Nu te teme, că eu cu tine sunt, dela răsărit voiu aduce sămânța ta și dela apus te voiu adună.

Is. 44, 2; Ierem. 30, 10.

6. Zice-voiu Crivățului: adu, și Austrului: nu oprì, adu pre fiii mei din pământ departe, și pre fetele mele dela marginile

pământului.

7. Pre toți, câți se chiamă cu numele meu, pentrucă cu mărirea mea l-am zidit pre el, și l-am plăsmuit și l-am făcut pre el.

8. Și am scos popor orb, și ochii lor așijderea sunt orbi, și au urechi surde.

9. Toate neamurile s'au adunat împreună, și se vor adună boierii dintru ele. Cine va vesti acestea, sau cine va spune vouă cele ce sunt din început? Aducă mărturiile sale și să se îndrepteze, și să asculte, și să zică adevărate.

10. Fiți mie mărturii, și eu sunt martor, zice Domnul Dumnezeu, și pruncul meu, pre care l-am ales, ca să știți și să credeți și să cunoașteți că eu sunt, mai 'nainte de mine n'a fost alt Dumnezeu, și după mine nu va fi.

1 Paral. 17, 20; Is. 41, 4.

11. Eu sunt Dumnezeu și afară de mine nu este mântuitor.

Ozie 13, 4; Ps. 3, 8.

12. Eu am vestit și am mântuit; defăimat-am, și n'a fost întru voi strein, voi mie mărturii și eu Domnul Dumnezeu.

13. Încă din început eu sunt și nu este cine să scoată din mâinile mele, face-voiu, și cine va întoarce aceasta?

Ioan 1, 1; Mih. 5, 2; Pilde 8, 23-30.

14. Așa zice Domnul Dumnezeu, răscumpărătorul vostru, sfântul lui Israil: pentru voi voiu trimite în Vavilon, și voiu sculă pre toți cei ce au fugit, și Haldeii în corăbii se vor legă.

15. Eu sunt Domnul Dumnezeu sfântul vostru, cel ce am arătat pre Israil împărat vouă.

16. Așa zice Domnul cel ce dă cale în mare, și cărare în apă tare.

17. Cel ce au scos care și călărime și mulțime tare, ci au dormit, și nu se vor sculă, stinsu-s'au ca inul stins.

18. Să nu vă aduceți aminte de cele dintâiu, și de cele de demult să nu gândiți.

Ps. 76, 5.

19. Iată eu fac nouă, care acum vor răsări, și le veți cunoaște pre ele, și voi face în pustie cale, și cele fără de apă rîuri.

2 Cor. 5, 17; Apoc. 21, 5.

20. Binecuvântă-mă-vor hiarele țarinei și sirinele și puii struților, că am dat în pustie apă, și în cele fără de apă rîuri, ca să adăp pre neamul meu cel ales.

21. Pre poporul meu, pre care l-am agonisit, ca să povestească bunătățile mele.

Lucà 1, 74, 75.

22. Nu acum te-am chemat pre tine Iacove, nici te-am făcut să ostenești Israile.

23. N'ai adus mie oile tale arderi de tot, nici cu jertfele tale m'ai slăvit, nici ai slujit cu aducerile tale, nici te-ai ostenit în Livan.

24. Nici mi-ai cumpărat mie cu argint tămâere, nici grăsimea jertfelor tale am poftit; ci în păcatele tale ai stătut înaintea mea, și întru nedreptățile tale.

25. Eu sunt, eu sunt, cel ce șterg fărădelegile tale pentru mine, și păcatele tale, și nu le voi pomeni.

Ps. 24, 12; Ezech. 36, 22, 32.

26. Iar tu adu'ți aminte și să ne judecăm împreună, spune tu fărădelegile tale întâiu, ca să te îndreptezi.

Mih. 6, 2.

27. Părinții voștri cei dintâiu au păcăuit, și boierii, fărădelege, au făcut asupra mea.

Ierem. 2, 8.

28. Și au pângărit boierii sfintele mele, și am dat să pierz pre Iacov și pre Israil spre ocară.

CAP. 44.

Slava lui Dumnezeu și deșertăciunea idolilor. Făgăduinți de mântuire.

Iar acum ascultă Iacove sluga mea și Israile, pre care te-am ales.

2. Așa zice Domnul Dumnezeu, cel ce te-au făcut pre tine, și te-au urzit din pânțele, încă vei aveà ajutor: nu te teme sluga mea Iacove! Și iubite Israile! Pre care am ales.

Is. 43, 5; Ieremia 30, 15; 46, 27.

3. Că eu voi da apă, când va fi sete celor ce umblă în loc fără de apă, pune-voiu Duhul meu preste sămânța ta și binecuvântările mele preste fiii tăi.

Ioil 2, 28; Fap. Ap. 2, 17; Ioan 7, 38.

4. Și vor răsări ca iarba în mijlocul apei, și ca salcia lângă apă curgătoare.

Ierem. 17, 8.

5. Acesta va zice: al lui Dumnezeu sunt, și acesta va strigà pre numele lui Iacov și altul va scrì cu mâna sa, al lui Dumnezeu sunt și pre numele lui Israil va strigà.

6. Așa zice Dumnezeu împărat lui Israil, și cel ce l-au mântuit pre el Dumnezeu Savaot: eu sunt întâiu și eu după acestea, afară de mine nu este Dumnezeu.

Apoc. 1, 8, 17 și 22, 13.

7. Cine este cum sunt eu? Să steà și să cheme și să spue și să gătească mie de când am făcut pre om în veac, și cele viitoare mai 'nainte de ce vor fi, să vă spue vouă.

8. Nu vă ascundeți, nici rățăciți, au nu din început ați băgat în urechi și am vestit vouă? Martori voi sunteți, de este Dumnezeu afară de mine.

A 2 Lege 6, 4 și 4, 35, 39; Ioan 17, 3, 10; 1 Cor. 8, 4, 6.

9. Cei ce fac idoli și cei ce cioplesc, toți deșerți sunt, cei ce fac cele ce le plac lor, care nu vor folosì lor; martorii lor nu vor vedeà și nu vor cunoaște, ci ca să se rușineze.

Ierem. 10, 3.

10. Cine zidește pre cel tare, și varsă pre cel cioplit spre nefolosință.

11. Iată toți cei ce se împreună cu el, se vor rușină, cei ce'și fac dumnezeu și cioplesc cele nefolositoare, și toți de când s'au făcut, s'au uscat și surzi dela oameni, adună-se

toți și să stea împreună, și să se rușineze și să se înfrunteze împreună.

Ps. 113, 15 și Ps. 96, 7.

12. Că a ascuțit meșterul securea și cu barda l-a cioplit, și cu sfredelul l-a găurit, și l-a lucrat pre el cu tăria brațului său, și va flămânzi și va slăbi, și nu va bea apă.

Înțelep. Sol. 13, 13.

13. Dupăce meșterul a ales lemnul, l-a măsurat, l-a însemnat cu condeiul, și l-a făcut pre el în unghiuri, și l-a cleit cu cleiu, și l-a făcut în chip de om, și ca o frumusețe de om, ca să-l puie în casă.

14. Tăiat-a luiș chedrii, și și-a luat ghindă sălbatecă și stejar și și-a ales lemn din pădure, care l-au sădit Domnul, pin pre care ploaea l-a crescut,

15. Ca să fie oamenilor de ars în foc, și luând dintr'însul s'au încălzit și arzând au copt pâine cu el; iar rămășița o au făcut dumnezei, și s'au închinat lor, făcutu-și-au din el chip cioplit și s'au închinat lui.

16. Din care jumătate au ars în foc și au copt pre cărbunii lui pâine, și cu jumătate au fript carne și au mâncat și s'au săturat, și încălzindu-se, au zis: place'mi, că mă încălzi și văzui foc.

17. Iar ce a rămas l-au făcut dumnezeu cioplit, îngenunche înaintea lui, și se închină lui și se roagă zicând: mântuește-mă, că dumnezeul meu ești tu.

18. N'au cunoscut, ca să înțeleagă, că s'au întunecat, ca să nu vadă cu ochii săi, și să nu priceapă cu inima sa.

Mat. 13, 13.

19. Și n'au socotit cu sufletul său nici au cunoscut cu înțelepciunea, că jumătate dintr'însul a ars în foc și au copt pre cărbunii lui pâine, și au fript carne de mâncare; iar din rămășița lui au făcut urâciune, și i s'au închinat.

20. Cunoașteți, că cenușă este inima lor, și se înșală și nimenea nu poate să-și mântuiască sufletul său; vedeți să nu ziceți: că minciună este în dreapta mea.

Ierem. 10, 14.

21. Adu'ți aminte de acestea Iacove și Israile, că sluga mea ești tu, făcutu-te-am pre tine sluga mea, și tu Israile nu mă uită.

22. Că iată am șters ca un nor fărădelegile tale, și ca o ceață păcatele tale; întoarce-te la mine și te voiu mântui pre tine.

23. Veseliți-vă ceruri, că au miluit Dumnezeu pre Israil, trâmbițați temeliile pământului, strigați munți veselie, dealurile și toate lemnele cele dintr'însele, că au izbăvit Dumnezeu pre Iacov, și Israil se va mări.

Ps. 97, 9, 10.

24. Așa zice Domnul cel ce te-au izbăvit pre tine, și te-au plăsmuit din pânțece: eu Domnul cel ce săvârșesc toate, întins-am cerul singur, și am întărit pământul.

Neemia 9, 6; Iov 9, 8; Ps. 103, 2, 3.

25. Cine altul va risipi semnele celor grăitori din pânțece? Și vrăjile dela inimă? Cel ce întoarce pre cei înțelepți la cele dinapoi, și înnebunește sfatul lor?

Iov 5, 12.

26. Și întărește cuvântul slugii sale, și adeverează sfatul îngerilor săi. Cel ce zice Ierusalimului: lăcu-te-vei și cetăților Iudei: zidi-vă-veți și pustiile lui vor odrăslì.

27. Cel ce zice adâncului: pustii-te-vei și râurile tale le voi uscă.

28. Cel ce zice lui Kir să înțeleagă și toate voile mele va face, cel ce zice Ierusalimului: zidi-te-vei și casa mea cea sfântă o voi întemeia.

Is. 45, 13; 2 Paral. 36, 23; Esdra 1, 2.

CAP. 45.

Mai 'nainte vestire despre Kir. Mântuirea cea dela Dumnezeu vestită poporului său.

Așa zice Domnul Dumnezeu unsului meu Kir, pre care l-am ținut deadreapta ca să supun înaintea lui neamuri, și

puterea împăraților voi rupe, deschide-voi înaintea lui porți, și cetăți nu se vor închide.

Esdra 1, 2.

2. Eu înaintea ta voi merge și munții voi face șes, ușile cele de aramă voi zdrobi și zăvoarele cele de fier voi sfărâma.

3. Și voi da ție vistierii întunecate, ascunse, nevăzute voi deschide ție, ca să cunoști, că eu sunt Domnul Dumnezeu tău, cel ce chem numele tău, Dumnezeu lui Israil.

4. Pentru sluga mea Iacov și pentru Israil alesul meu, eu te voi chema pre numele tău și te voi primi; iar tu nu m'ai cunoscut.

5. Că eu sunt Domnul Dumnezeu și afară de mine nu este Dumnezeu, întăritu-te-am, și nu m'ai cunoscut pre mine.

A 2 Lege 4, 35; 32, 39.

6. Ca să cunoască cei dela răsăritul soarelui și cei dela apus, că nu este Dumnezeu afară de mine.

7. Eu sunt Domnul Dumnezeu și nu este încă, eu sunt cel ce am făcut lumina și am zidit întunerecul, cel ce fac pace și zidesc rele, eu sunt Domnul Dumnezeu, cel ce fac toate acestea.

Iov 2, 10; Amos 3, 6; Eccl. 7, 15.

8. Veselească-se cerul deasupra, și norii să roueze dreptate; să răsară pământul și să odrăslească milă, și dreptate să răsară împreună, eu sunt Dumnezeu, cel ce te-am zidit pre tine.

9. Pre care mai bine te-am gătit, decât lutul olarului. Au doar cel ce ară, ară-va pământul toată ziua? Au doar va zice lutul olarului: ce faci de nu lucrezi? Au n'ai mâini? Au răspunde-va zidirea către cel ce o au plăsmuit pre ea?

Is. 28, 24; 29, 16; Ieremia 18, 6; Rom. 9, 20; Iov 9, 4.

10. Vai celui ce zice tatălui: ce vei prăsi? Și mumei: ce te chinuești?

11. Că așa zice Domnul Dumnezeu sfântul lui Israil, cel ce au făcut cele viitoare, mă întrebați pre mine de fiii mei, și'mi porunciți mie de lucrul mâinilor mele.

4 Împ. 19, 22.

12. Eu am făcut pământul și pre om pre dânsul, eu cu mâna mea am întărit cerul, eu tuturor stelelor am poruncit.

13. Eu l-am ridicat pre el cu dreptate împărat, și toate căile lui drepte, acesta va zidi cetatea mea, și va întoarce robia poporului meu; nu cu preț, nici cu daruri, zice Domnul Savaot.

Is. 44, 28; Esdra 1, 2.

14. Așa zice Domnul Savaot: ostenit-a Eghipetul și neguțătoria Etiopilor, și oamenii cei înalți din Savaim la tine vor trece și ție vor fi robi, și după tine vor umblă legați de mâini cu câtuși, și vor veni și se vor închină ție, și către tine se vor ruga, că întru tine este Dumnezeu, și nu este Dumnezeu afară de tine.

15. Că tu ești Dumnezeu și n'am știut, Dumnezeul lui Israil mântuitorul.

16. Înfruntă-se-vor și se vor rușina toți împotrivnicii lui, și vor umblă întru rușine. Înnoiți-vă către mine ostroave.

Ps. 96, 7.

17. Israil se mântuește dela Domnul cu mântuire veșnică, nu se vor înfruntă, nici se vor rușina mai mult până în veac.

18. Așa zice Domnul cel ce au făcut cerul: acesta este Dumnezeu cel ce au arătat pământul, și l-au făcut pre el, și l-au tocmit pre el, nu îndeșert l-au făcut, ci ca să fie lăcuit l-au făcut. Eu sunt Domnul și nu este altul.

A 2 Lege 4, 35.

19. Nu într'ascuns am grăit, nici în loc întunecos al pământului, n'am zis seminției lui Iacov, deșert cercați, eu sunt Domnul cel ce grăiesc dreptatea și spui adevărul.

A 2 Lege 30, 11.

20. Adunați-vă și veniți, sfătuiți-vă împreună cei ce vă mântuiți din neamuri; n'au cunoscut cei ce ridică lemnul

cioplitura sa, și cei ce se roagă către dumnezei, cari nu mântuesc.

21. Cei ce vestesc, să se apropie, ca să știe împreună cine au făcut acestea auzite din început; atunci s'a spus vouă: eu sunt Dumnezeu, și nu este altul afară de mine, drept și mântuitor nu este afară de mine.

22. Întoarceți-vă către mine și vă veți mântui, cei dela marginile pământului; eu sunt Dumnezeu și nu este altul.

A 2 Lege 4, 35.

23. Pre mine însu'mi mă jur, de nu va ieși din gura mea dreptate, cuvintele mele nu se vor întoarce, că mie se va plecà tot genunchiul.

Ierem. 22, 5; Rom. 14, 11; Filip. 2, 10.

24. Și va jurà toată limba pre Dumnezeu, zicând: dreptate și slavă către el vor veni, și se vor rușină toți cei ce se despărțesc pre sine, dela Domnul se vor îndreptà,

25. Și întru Dumnezeu se va mări toată sămânța fiilor lui Israil.

CAP. 46.

Vavilonul dărâmat și Israil mântuit de Domnul.

Căzut-a Vil, zdrobitu-s'a Dagon, făcutu-s'au cele cioplite ale lor ca niște hiare și dobitoace.

Ierem. 50, 2 și 51, 47.

2. Le purtați legate, ca sarcina la cel ostenit și flămând și slab și neputincios, cari nu vor puteà să scape dela războiu, iar ei s'au dus robi.

3. Ascultați-mă casa lui Iacov și toată rămășița lui Israil, cei ce sunteți purtați din pânțec, și cei ce sunteți povățuiți din pruncie până la bătrânețe.

A 2 Lege 32, 11; Ps. 21, 9; A 2 Lege 1, 31.

4. Eu sunt, și până ce veți îmbătrâni eu sunt, eu vă sufer pre voi, eu am făcut, și eu voiu lăsa pre voi, și eu voiu sprijini și voiu mântui pre voi.

5. Cu cine m'ați asemănat? Vedeți și meșteșugiți-vă cei ce rătăciți.

6. Și cei ce scoateți aurul din săculeț și argintul în cumpănă îl măsurați, și năimind meșter de aur au făcut făptură de mână și plecându-se, s'au închinat lui.

7. Pre umere îl ridică, și se duc; și de'l pun jos, într'acelaș loc rămâne; nu se mișcă, și pre cel ce strigă către el nu'l aude, și de rele nu'l va mântui.

Ierem. 10, 5.

8. Aduceți-vă aminte de acestea și susținați, pocăiți-vă cei ce ați rătăcit, întoarceți-vă din inimă.

9. Și vă aduceți aminte de cele mai dinainte din veac, că eu sunt Dumnezeu și nu este altul afară de mine.

10. Carele spui cele ce vor fi mai pre urmă, mai 'nainte de ce se fac și de ce se săvârșesc, și am zis: tot sfatul meu va stă, și toate câte am sfătuit, voi face.

Ps. 32, 11; Rom. 6, 17.

11. Carele chem dela răsărit pasăre și din pământ de departe, pentru care am sfătuit și am grăit și am adus, zidit-am și am făcut, povățuitu-l-am pre el și am îndreptat calea lui.

Is. 13, 5.

12. Auziți-mă cei ce ați pierdut inima, cei ce sunteți departe de dreptate.

13. Apropiat-am dreptatea mea, și nu este departe, și mântuirea celor de lângă mine nu o voi întârziea, dat-am în Sion mântuire lui Israil spre mărire.

CAP. 47.

Prorocie pentru căderea Vavilonului.

Pogoară-te, șezi pre pământ fecioară fata Vavilonului, șezi pre pământ, nu este scaun fata Haldeilor, că mai mult nu te vei chema moale și gingașe.

2. Ia moară, macină făină, dezvălește acoperemântul tău, descopere-ți căruntețile, golește-ți pulpele, treci rîurile.

Ierem 13, 22.

3. Descoperi-se-va rușinea ta, vedeà-se-vor cele de rușine ale tale, ce este drept voi luà de pre tine, mai mult nu te voi dà oamenilor.

Naum 3, 5; Plâng. 1, 8; Ierem. 13, 26.

4. Zice cel ce te-au mântuit pre tine, Domnul Savaot, numele lui, sfântul lui Israil.

5. Șezi umilită, intră întru întunerec fata Haldeilor, mai mult nu te vei chemà puterea împărăției.

6. Mâniatu-m'am asupra poporului meu, spurcat-am moștenirea mea, eu i-am dat pre ei în mâna ta, iar tu nu le-ai dat lor milă, jugul celui bătrân foarte l-ai îngreuiat.

7. Și ai zis: în veac voi fi stăpână, n'ai gândit acestea în inima ta? Nici ți-ai adus aminte de cele după urmă?

8. Acum dar ascultă acestea gingașe, ceea ce șezi și nădăjduști, și zici întru inima ta: eu sunt, și nu este alta, nu voi sedeà văduvă, nici voi cunoaște sărăcia.

Apoc. 18, 7.

9. Iar acum fără de veste vor veni preste tine aceste două într'o zi, și văduvia și sărăcia fără de veste vor veni asupra ta, pentru fermecătoria ta și pentru vrăjitoriile tale cele multe foarte.

10. Pentru nădejdea, care ai avut întru răutatea ta, că tu ai zis: eu sunt, și nu este alta, să știi, că înțelepciunea și curvia acestora va fi ție spre rușine, și ai zis întru inima ta: eu sunt, și nu este alta.

Pilde. 16, 1.

11. Și va veni asupra ta pieire, și nu vei ști; groapă, și vei cădeà într'însa; și va veni asupra ta ticăloșie, și nu te vei puteà curăți; și fără de veste va veni asupra ta pieire, și nu vei ști.

12. Stăi acum cu vrăjile tale și cu fermecătoriile tale cele multe, care le-ai învățat din tinerețile tale, de-ți vor puteà ție folosi, sau de te vei mai puteà întări.

Ierem. 32. 30.

13. Ostenit-ai întru sfaturile tale; să steà dar și să te mântuiască pre tine cuvântătorii de stelele cerului, cari semuesc stelele, spue ție ce va să vie asupra ta?

14. Iată toți ca niște puzderii se vor arde în foc, și nu vor mântui sufletul lor din para focului, pentrucă ai cărbuni de foc, ședeà-vei pre ei.

15. Aceștia vor fi ție ajutor, ostenit-ai întru schimbare din tinerețe, omul întru sine a rătăcit și ție nu va fi mântuire.

CAP. 48.

Darul lui Dumnezeu asupra lui Israil.

Auziți acestea casa lui Iacov, cei ce vă chemați cu numele lui Israil și din Iuda ați ieșit, cei ce vă jurați cu numele Domnului Dumnezeului lui Israil, cei ce vă aduceți aminte nu cu adevăr, nici cu dreptate.

Ierem. 4, 2 și 5, 2.

2. Și cei ce vă sprijiniți cu numele cetății cei sfinte și pre Dumnezeu lui Israil sunteți întemeieți, Domnul Savaot este numele lui.

Is. 58, 2; Ierem. 7, 3.

3. Cele mai dinainte iată le-am spus, și din gura mea au ieșit, și s'au auzit, degrab am făcut și au venit.

4. Știu că vârtos ești, și vână de fier este grumazul tău, și fruntea ta de aramă.

Eșire 32, 9 și 33, 3.

5. Și am spus ție de demult, mai 'nainte de ce au venit preste tine, auzite ție le-am făcut, ca să nu zici: că idolii mi-au făcut mie, și să nu zici: că cele cioplite și cele vărsate mi-au poruncit mie.

6. Auzit-ați toate și voi n'ați cunoscut, încă și acum auzite ție ți-am făcut cele nouă, care de acum înainte vor să fie, și n'ai zis:

7. Acum să fac și nu mai de demult, și nu în zilele cele mai dinainte ai auzit acelea, să nu zici, știu-le pre ele.

8. Nici ai cunoscut, nici ai știut, nici din început am deschis urechile tale, că am cunoscut, că defăimând vei defăimă, și încă din pân-tece te vei chemă fărădelege.

Iov 14, 4; Ps. 56, 6 și 57, 3.

9. Pentru numele meu voi arăta ție mânia mea, și cele mărite ale mele le voi aduce preste tine, ca să nu te pierz de tot.

Iezechil 36, 22.

10. Iată te-am vândut pre tine, nu pentru argint, și te-am scos din cuptorul sărăciei.

11. Pentru mine face-voi ție, că numele meu se necinstește și slava mea altuia nu o voi da.

12. Ascultă-mă Iacove și Israile, pre carele eu te chem, eu sunt cel dintâiu și eu sunt în veac.

Apoc. 1, 8-17.

13. Și mâna mea a întemeiat pământul, și dreapta mea a întărit cerul; chemă-voi pre ei și vor stă împreună,

14. Și se vor aduna toți și vor auzi: cine le-a spus lor acestea? Cel ce te iubesc pre tine am făcut voea ta asupra Vavilonului, ca să pierz sămânța Haldeilor.

15. Eu am grăit, eu am chemat, adusu-l-am pre el și am îndreptat calea lui.

16. Apropieți-vă către mine și ascultați acestea: nu dela început întru ascuns am grăit, când s'a făcut acolo eram, și acum Domnul m'au trimis pre mine și Duhul lui.

17. Așa zice Domnul, cel ce te-au izbăvit pre tine, sfântul lui Israil: eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, cel ce ți-am arătat ție, ca să afli tu calea, pe care să umbli.

18. Și de ai fi ascultat poruncile mele, s'ar fi făcut ție ca un rîu pacea ta, și dreptatea ta ca valul mării.

Ps. 80, 12; A 2 Lege 5, 29.

19. Și ca nisipul s'ar fi înmulțit sămânța ta, și fiii pântecelui tău ca țărâna pământului; ci nici acum nu te vei stinge, nici va pieri numele tău înaintea mea.

20. Ieși din Vavilon, fugi dela Haldei, glas de veselie să vestiți și să se auză aceasta; vestiți până la marginile pământului, și ziceți: izbăvit-au Domnul pre robul său Iacov.

Ierem. 21, 6; Ierem. 51, 6; Apoc. 18, 4.

21. Și de vor înseta, în pustie îi va duce pre ei, apă din piatră le va scoate lor, despică-va piatra și va curge apă, și va bea poporul meu.

Eșire 17, 6; Num. 20, 11; Ps. 113, 8; 1 Cor. 10, 4.

22. Nu este bucurie nedreptilor, zice Domnul.

CAP. 49.

Slujitorul Domnului luminează neamurilor.

Ascultați-mă ostroave, și luați aminte neamuri, după multă vreme va stă, zice Domnul: din pântecele maicii mele au numit numele meu.

Ps. 21, 10.

2. Și a pus gura mea ca o sabie ascuțită, și supt acoperemântul mâinei sale m'au acoperit, pusu-m'au ca o săgeată aleasă și în tulba sa m'au ascuns.

3. Și mi-au zis mie: sluga mea ești tu Israile, și întru tine mă voiu mări.

4. Și eu am zis: îndeșert m'am ostenit, în zadar și întru nimic am dat tăria mea, pentru aceasta judecata mea la Domnul este, și osteneala mea înaintea Dumnezeului meu.

5. Și acum așa zice Domnul: cel ce din pântece m'a plăsmuit slugă luiș, ca să adune pre Iacov la Domnul și pre Israil. Adună-mă-voiu și mă voiu mări înaintea Domnului, și Dumnezeul meu va fi mie tărie.

6. Și au zis mie: mare lucru este să te chemi sluga mea, ca să scoli semințiile lui Iacov și să întorci pre cei risipiți ai lui Israil; iată te-am pus pre tine spre împăcare poporului, spre lumină neamurilor, ca să fii tu mântuire până la marginile pământului.

Lucà 2, 32.

7. Așa zice Domnul cel ce te-au izbăvit pre tine, Dumnezeu lui Israil: sfințiți pre cel ce nu bagă seamă de sufletul său, pre cel ce este urât neamurilor, pre cel ce este rob domnilor; împărații îl vor vedea pre el, și se vor scula căpiteniile și se vor închina lui pentru Domnul, că credincios este sfântul lui Israil, și te-am ales pre tine.

Ps. 101, 16.

8. Așa zice Domnul: în vreme plăcută te-am ascultat pre tine, și în ziua mântuirii ți-am ajutat și te-am făcut, și te-am dat spre împăcare neamurilor, ca să așezi pământul, și să moștenești moștenirea pustiei.

Ps. 31, 7; 68, 14; 2 Cor. 6, 2.

9. Și să zici celor din legături: ieșiți, și celor dintru întunec: luminați-vă, în toate căile se vor paște, și în toate cărările pășunea lor.

Lucà 4, 18.

10. Nu vor flămânzi, nici vor înseta, nici îi va bate pre ei căldura, nici soarele, ci cel ce miluește pre ei, va mângâia pre ei, ci prin izvoare de ape duce'i-vă pre ei.

Apoc. 7, 16.

11. Și voi face, ca tot muntele să fie cale, și toată cărarea pășune lor.

12. Iată aceștia de departe vor veni, aceștia dela miazănoapte și dela mare, alții din pământul Perșilor.

Lucà 13, 29.

13. Veseliți-vă ceruri și să se bucure pământul, să strige munții veselie și dealurile dreptate, că au miluit Dumnezeu pre poporul său și pre cei smeriți ai poporului său i-au mângâiat.

Ps. 68, 38; Ps. 95, 11.

14. Că a zis Sionul: părăsitu-m'au Domnul și Domnul m'au uitat pre mine,

15. Au doar va uita femeia pre pruncul său? Sau nu'i va fi milă de fiii pântecelui său? Că de va și uita femeia pre aceștia; dar eu nu te voi uita pre tine, zice Domnul.

16. Iată pre mâinile mele am zugrăvit zidurile tale, și înaintea mea ești pururea.

17. Și curând te vei zidi dela cei ce te-au surpat, și cei ce te-au pustit pre tine, vor ieși din tine.

18. Ridică împrejur ochii tăi, și vezi pre toți; iată s'au adunat și au venit la tine. Viu sunt eu, zice Domnul, că cu toți cu aceștia, ca și cu o podoabă te vei îmbrăcă și vei pune pre ei împrejurul tău, ca o mireasă podoaba.

19. Că cele pustii ale tale și cele risipite și cele căzute, acum se vor strimta de cei ce lăcesc, și se vor depărta de tine cei ce te mănâncă pre tine.

20. Că vor zice la urechile tale fiii tăi, pre cari i-ai pierdut: strimt este mie locul, fă'mi loc ca să lăcesc,

21. Și vei zice întru inima ta: cine a născut pre aceștia mie, că eu fără de fii am fost și văduvă, nemernică și închisă, și pre aceștia cine i-a hrănit mie? Eu am rămas singură; dar aceștia unde au fost?

22. Așa zice Domnul Domnul: iată ridic spre neamuri mâna mea și spre ostroave voi înălța semnul meu și vor aduce pre fiii tăi în sân și pre fetele tale pre umere le vor purta.

23. Și te vor hrăni pre tine împărați, și împărătesele lor te vor aplecă; pre fața pământului se vor închină ție, și praful picioarelor tale vor linge și vei cunoaște, că eu sunt Domnul Dumnezeu, și nu se vor rușina cei ce mă așteaptă pre mine.

Ps. 70, 1.

24. Au luà-va cinevã dela uriaș prăzi? Și cel ce va robì pre altul cu nedreptate, mântuì-se-va?

Mat. 12, 29.

25. Că așa zice Domnul: de va prinde cinevã pre uriaș, va luà prăzi, și luând dela cel tare, va scăpà; iar eu judecata ta voi judecà, și eu voi izbăvì pre fiii mei.

26. Și cei ce te-au necăjit pre tine, vor mânca cărnurile sale, și ca vinul cel nou vor beà sângele său și se vor îmbătà, și va cunoaște tot trupul, că eu sunt Domnul cel ce te-am izbăvit pre tine și am ajutat tăria lui Iacov.

CAP. 50.

Mesia nesocotit și biruitor.

Așa zice Domnul: care este cartea cea de slobozenie a maicii voastre cu care o am lăsat pre ea? Sau cărui datornic a celor ce mă vând pre mine v'am vândut pre voi? Iată pentru păcatele voastre v'ați vândut și pentru fărădelegile voastre am lăsat pe muma voastră.

2. Ce este? Că am venit și nu eră om, am strigat și nu eră cine să auză. Au nu poate mâna mea să mântuiască? Sau nu poate să scoată? Iată cu mânia mea voiu pustii marea și voiu deșertă râurile și se vor uscă peștii lor nefiind apă, și vor muri de sete.

Is. 59, 1; Numeri 11, 23.

3. Îmbracă-voi cerul cu întunerec, și ca un sac voi pune acoperemântul lui.

Eșire 10, 21; Ps. 17, 13.

4. Domnul, Domnul mi-au dat mie limbă de învățătură, ca să cunosc când se cade a grăi cuvântul.

5. Pusu-m'au dimineața, dimineața mi-au pus mie ureche, ca să auz.

6. Și învățătura Domnului Domnului îmi deschide mie urechile; iar eu nu stau împotrivă, nici mă pricesc.

7. Spatele mele le-am dat spre bătași și fălcile mele spre palmuiri, și fața mea nu o am întors de către rușinea scuișărilor,

Mat. 26, 67.

8. Și Domnul, Domnul ajutor s'au făcut mie, pentru aceea nu m'am rușinat, ci am pus fața mea ca o piatră vârtoasă, și am cunoscut, că nu mă voi rușina.

Ierem. 1, 18.

9. Pentru că aproape este cel ce m'au îndreptat pre mine, cine este cel ce se judecă cu mine? Să stea cu mine

împreună, și cine este cel ce se judecă cu mine? Să se apropie de mine; iată Domnul, Domnul va ajuta mie; cine îmi va face mie rău? Iată voi toți ca o haină vă veți învechi și ca molia va mânca pre voi,

Rom. 8, 33.

10. Cine este întru voi, care se teme de Domnul? Să auză glasul slugei lui; cei ce umblă întru întunec, și nu este lor lumină, nădăjduiți întru numele Domnului, și vă întăriți întru Dumnezeu.

11. Iată voi toți aprindeți foc și întăriți flacăra, umblați întru lumina focului vostru, și întru flacăra care ați aprins, și pentru mine s'au făcut acestea vouă, întru durere veți adormi.

CAP. 51.

Făgăduinți celor credincioși.

Auziți-mă cei ce urmați dreptatea și cei ce căutați pre Domnul, căutați la piatra cea tare, care o ați cioplit și la gaura gropii, care o ați săpat.

2. Căutați la Avraam tatăl vostru și la Sarra, care v'au născut pre voi; că unul eră și l-am chemat pre el, și l-am binecuvântat pre el, și l-am iubit pre el și l-am înmulțit pre el.

3. Și pre tine acum te voiu mângâia Sioane, și am mângâiat toate pustiile lui și voiu pune pustiile lui ca raiul și cele dela apusurile lui ca raiul Domnului, veselie și bucurie va afla într'însul, mărturisire și glas de laudă.

4. Ascultați-mă, ascultați-mă poporul meu, și împărați la mine luați aminte, că lege va ieși dela mine, și judecata mea spre luminarea neamurilor.

5. Apropie-se curând dreptatea mea și va ieși ca o lumină mântuirea mea, și întru brațul meu neamurile vor nădăjdui, pre mine mă vor aștepta ostroavele și întru brațul meu vor nădăjdui.

6. Ridicați la cer ochii voștri, și priviți la pământ jos, că cerul, ca fumul se va stinge, și pământul ca o haină se va învechi, și cei ce lăcuiesc ca aceștia vor muri; iar mântuirea mea în veac va fi, și dreptatea mea nu va lipsi.

Ps. 101, 27.

7. Ascultați-mă cei ce știți judecata, poporul meu, la care legea mea este în inima voastră, nu vă temeți de mustrarea oamenilor și cu hulirea lor să nu vă biruiți.

Ps. 36, 31; 39, 11 și 118, 6.

8. Că vor fi ca o haină, care cu vreme se strică, și ca lâna, care se mănâncă de molii: iar dreptatea mea în veac va fi și mântuirea mea în neamurile neamurilor.

9. Scoală-te, scoală-te Ierusalime și te îmbracă cu tăria brațului tău, scoală-te, ca întru începutul zilei, ca neamul veacului, au nu ești tu cel ce ai cioplit lățimea? Au nu ești tu cel ce ai rupt pre balaur?

10. Au nu ești tu cel ce ai pustiit marea, apa cea multă a adâncului, cel ce ai pus adâncul mării cale de trecut celor ce s'au izbăvit și s'au mântuit?

Eșire 14, 21.

11. Că Domnul va întoarce pre ei, și vor veni în Sion cu veselie și cu bucurie veșnică, că pre capul lor laudă, și veselie va apucă pre ei, fugit-au durerea, întristarea și suspinarea.

12. Eu sunt, eu sunt cel ce te mângâiu pre tine, cunoaște cine ai fost tu, că te-ai temut de omul muritor și de fiul omului, cari ca iarba s'au uscat.

13. Și ai uitat pre Dumnezeu cel ce te-au făcut pre tine, pre cel ce au făcut cerul și au întemeiat pământul, și te-ai temut pururea în toate zilele de fața mâniei celui ce te necăjiă pre tine; că în ce chip a gândit ca să te piarză pre tine, și acum unde este mânia celui ce te necăjiă pre tine?

14. Pentrucă mântuindu-te tu, nu va stă, nici va zăbovi, și nu va omorî spre stricare, și nu va lipsi pâinea lui.

15. Că eu sunt Dumnezeul tău, cel ce turbur marea și fac de sună valurile ei. Domnul Savaot numele meu.

Iov 26, 12.

16. Pune-voiu cuvintele mele în gura ta, și te voiu acoperi supt umbra mâinii mele, cu care am întărit cerul și am întemeiat pământul, și va zice Sionul: poporul meu ești tu.

17. Deșteaptă-te, deșteaptă-te, scoală-te Ierusalime, cel ce ai băut din mâna Domnului paharul mâniei lui, că paharul căderei și paharul mâniei l-ai băut și l-ai deșertat.

Ps. 74, 8.

18. Și nu eră cine să te mângâe din toți fiii tăi, cari ai născut, și nu eră cine să te ție de mână dintre toți fiii tăi, pe cari ai crescut.

19. Două acestea sunt împotrivă ție, cine se va mârni împreună cu tine? Cădere și zdrobire, foamete și sabie, cine te va mângâia?

Ierem. 15, 5; Plâng. 2, 13.

20. Fiii tăi cei lipsiți, cari dorm la marginea a toată ieșirea, ca o hiară în cursă, plini de mâniea Domnului, slăbiți prin Domnul Dumnezeu.

Plâng. 2, 11.

21. Pentru aceea ascultă smerită și îmbătată, nu de vin.

22. Așa zice Domnul Dumnezeu, cel ce judecă pre poporul său: iată am luat din mâna ta paharul căderii, paharul mâniei mele și nu vei mai adaoge încă a-l bea.

Iov 21, 20.

23. Și îl voiu dà pre el în mâinile celor ce cu nedreptul te-au asuprit și te-au smerit, cari au zis sufletului tău: pleacă-te, ca să trecem, și ai pus asemenea cu pământul șalele tale, celor ce treceau afară.

Ps. 128, 3.

CAP. 52.

Fagăduinți de mântuire și de întemeerea Ierusalimului.

Scoală-te, scoală-te Sioane, îmbracă tăria ta Sioane, și tu Ierusalime cetate sfântă îmbracă mărirea ta, nu va trece

mai mult prin tine cel netăiat împrejur și cel necurat.

2. Scutură praful și te scoală, și șezi Ierusalime, dezleagă legătura grumazului tău, ceea ce ești roabă fata Sionului.

3. Că acestea zice Domnul: în zadar v'ați vândut, și nu cu argint vă veți răscumpără.

Ps. 43, 14.

4. Așa zice Domnul Dumnezeu: în Eghipt s'a pogorât poporul meu mai 'nainte ca să locuiască acolo, și la Asirieni cu sila a fost dus.

Facere 46, 6.

5. Și acum ce va fi aici? Acestea zice Domnul: că s'a luat poporul meu în zadar, mirați-vă și vă văitați, acestea zice Domnul: pentru voi numele meu pururea se hulește întru neamuri.

Ezechiil 36, 20; Rom. 2, 24.

6. Pentru aceea va cunoaște poporul meu numele meu în ziua aceea, că eu însu'mi sunt cel ce grăiam, de față sunt.

7. Ca frumusețea în munți, ca picioarele celui ce bine vestește auzirea păcii, ca cel ce bine vestește cele bune, că auzită voi face mântuirea ta, zicând: Sioane! Împărăți-vă Dumnezeul tău.

Naum 1, 15; Rom. 10, 15.

8. Că glasul celor ce te păzesc pre tine s'a înălțat, și cu glasul împreună se vor veseli, că ochi la ochi vor vedea, când va milui Domnul Sionul.

9. Strige veselie împreună pustiile Ierusalimului, că l-au miluit Domnul pre el și au mântuit Ierusalimul.

Ps. 95, 11, 12.

10. Și va descoperi Domnul brațul său cel sfânt înaintea tuturor neamurilor, și vor vedea toate marginile pământului mântuirea cea dela Dumnezeuul nostru.

Ps. 97, 2, 5.

11. Depărtați-vă, depărtați-vă, ieșiți de acolo, și de necurat să nu vă atingeți, ieșiți din mijlocul lui, osebiți-vă cei ce purtați vasele Domnului.

Apoc. 18, 4.

12. Că nu veți ieși cu gălceavă, nici cu fugă veți merge, că va merge înaintea voastră Domnul, cel ce vă adună pre voi Domnul Dumnezeu lui Israil.

2 Cor. 6, 17.

13. Iată va cunoaște fiul meu și se va înălța, se va mări și se va ridica foarte.

Ierem. 23, 5; Evr. 7, 26.

14. În ce chip se vor mira de tine mulți, așa se va necinsti de oameni chipul tău, și mărirea ta de fiii oamenilor.

Ps. 21, 7.

15. Așa se vor mira de dânsul neamuri multe, și împărații vor astupa gura sa, că celor ce nu s'au vestit despre dânsul, aceia vor vedeă, și carii n'au auzit, vor cunoaște.

Rom. 15, 21.

CAP. 53.

Patimile, moartea și proslăvirea lui Mesia.

Doamne! Cine a crezut auzului nostru, și brațul Domnului, cui s'a descoperit?

Ioan 12, 36; Rom. 10, 16.

2. Vestit-am ca un prunc înaintea lui, și ca o rădăcină în pământ însetat; n'are chip el, nici mărire, și l-am văzut pre el, și n'avea chip, nici frumusețe.

Ps. 21, 7.

3. Ci chipul lui necinstit, și mai sfârșit decât al fiilor omenești, om ce era întru bătae, și știind răbdă durere, că s'a schimbat fața lui, defăimat a fost și nesocotit.

Marcu 9, 12.

4. Acesta păcatele noastre le poartă, și pentru noi rabdă durere, și noi am gândit, că dela Dumnezeu este el întru durere, în chin și în necaz.

Mat. 8, 17.

5. Iar el s'a rănit pentru păcatele noastre, și a pătimit pentru fărădelegile noastre, certarea împăcării noastre pre

dânsul, și cu rana lui noi toți ne-am vindecat.

1 Cor. 15, 3; 1 Petru 2, 24.

6. Toți ca niște oi am rătăcit, fiecare din calea sa s'a abătut, și Domnul l-au dat pre el pentru păcatele noastre.

Ps. 118, 176.

7. Și el, pentruce s'a chinuit, nu ș'a deschis gura sa; ca o oaie la junghiere s'au adus, și ca un miel fără de glas înaintea celui ce'l tunde, așa nu'și deschide gura sa.

Mat. 26, 62; Fap. 8, 32.

8. Întru smerenie judecata lui s'a ridicat, și neamul lui cine'l va spune? Că s'a luat de pre pământ vieața lui, pentru fărădelegile poporului meu s'au adus la moarte.

9. Și voi eu dà pre cei răi în locul îngropării lui, și pre cei bogați în locul morții lui; că fărădelege n'au făcut, nici s'au aflat vicleșug în gura lui.

1 Ioan 3, 5; 1 Petru 2, 22.

10. Și Domnul va să'l curețe pre el de rane, de se va dà pentru păcat; sufletul vostru va vedeà sămânță îndelungată.

Ps. 20, 4; Ierem. 23, 5; Ps. 15, 10.

11. Și va Domnul cu mâna sa să scoată din durere sufletul lui, și să'i arate lui lumină, și să'l facă cu știință, și să îndrepteze pre cel drept, care bine slujește multora, și păcatele lor el le va purtà.

Ioan 17, 3.

12. Pentru aceasta el va moșteni pre mulți, și va împărți dobânzile celor tari, pentrucă s'a dat la moarte sufletul lui, și cu cei fărădelege s'au socotit, și el păcatele multora au purtat, și pentru fărădelegile lor s'au dat.

Marcu 15, 28; Lucà 22, 37; Mat. 27, 38; Lucà 23, 33.

CAP. 54.

Slava noului Ierusalim.

Veselește-te cea stearpă, care nu naști, dà glas și strigă, ceea ce nu aveai dureri de naștere, că mai mulți sunt fiii

celel pusti, decât acelei ce are bărbat.

Galat. 4, 27.

2. Că au zis Domnul: lărgeste locul cortului tău și pieile corturilor tale le întinde, nu le scumpi, lungeste funiile tale, și țăruii tăi împuternicește-i.

3. Încă și de adreapta și de stânga lătește, și sămânța ta va moșteni neamuri, și cetăți pustii vei locui.

4. Nu te teme, pentru că te-ai rușinat, nici să ți fie rușine, pentru că te-ai ocărit, că de rușinea cea veșnică vei uita, și de oara văduviei tale mai mult nu ți vei aduce aminte.

5. Că Domnul cel ce te-au făcut pre tine, Domnul Savaot este numele lui, și cel ce te izbăvește pre tine, el este Dumnezeu lui Israil, Dumnezeu atot pământul se va chema.

Lucă 1, 32; 1 Tim. 2, 5.

6. Nu ca pre o femeie părăsită și slabă la inimă te-au chemat pre tine Domnul, nici ca pre o femeie din tinerețe urâtă, zis-au Dumnezeu tău.

7. Puțină vreme te-am părăsit, și cu milă mare te voi milui.

8. Întru mânie puțină am întors fața mea de către tine, și cu milă veșnică te voi milui, zis-au cel ce te-au izbăvit pre tine Domnul.

9. Dela apa care a fost pe vremea lui Noe, aceasta este mie, precum m'am jurat lui în vremea aceea, că mai mult nu mă voi mânie asupra pământului pentru tine.

Fac. 8, 21.

10. Nici cu înfricoșarea ta voi muta munții, și dealurile nu se vor clăti; așa nici mila mea nu va lipsi dela tine, nici legătura păcii mele nu se va lua, că au zis Domnul cel milostiv ție:

Ps. 45, 2; Ozie 2, 20; Ierem. 32, 40.

11. Smerită și neașezată ai fost, n'ai avut mângâere, iată eu gătesc ție piatra tă, rubinul și temelile tale safir.

12. Și voi pune zăbrelile tale iaspis, și porțile tale pietre de cristal, și zidul tău pietre alese.

13. Și pre toți fiii tăi învățați lui Dumnezeu, și întru multă pace vor fi fiii tăi.

Ioan 6, 45.

14. Și cu dreptate te vei zidi, depărtează-te de nedreptate, și nu te vei teme, și cutremur nu se va apropiă la tine.

15. Iată nemernici vor veni pentru mine la tine, și vor lăcuî la tine, și vor scăpă la tine.

16. Iată eu te-am zidit pre tine, nu ca fierarul suflând cărbuni, și scoțând unelte la lucru, și eu te-am zidit, nu ca să te stric cu pierzare.

17. Tot lucrul făcut împotriva ta, nu va sporî, și tot glasul se va sculă asupra ta la judecată, pre toți aceia vei biruî, și cei supuși ai tăi vor fi într'însul; este moștenire celor ce slujesc Domnului, și voi veți fi mie drepti, zice Domnul.

Ozie 2, 18.

CAP. 55.

Sfătuire pentru primirea mântuirii.

Cei însetați mergeți la apă, și câți nu aveți argint mergând cumpărați, și mâncați, și mergeți și cumpărați fără de argint și fără de preț, vin și grăsime.

Sirah 51, 32; Apoc. 22, 17.

2. Pentruce cheltuiți argintul, nu spre hrană, și osteneala voastră nu spre sațiu.

3. Ascultați-mă pre mine și veți mânca cele bune, și se va desfătă întru bunătați sufletul vostru; luați aminte cu urechile voastre și urmați căilor mele. Ascultați-mă pre mine și va fi viu întru bunătați sufletul vostru, și voi pune vouă lege veșnică, sfintele lui David cele credincioase.

4. Iată mărturie întru neamuri l-am dat pre dânsul Domn și poruncitor neamurilor.

Fapte 13, 34.

5. Neamurile, care nu te știau pre tine, te vor chema și popoarele care nu te cunoșteau, la tine vor alerga pentru Domnul Dumnezeu tău sfântul lui Israil, că te-au mărit pre tine.

6. Căutați pre Domnul, și dacă'l veți afla, să'l chemați pre el, când se va apropià de voi.

Pilde 8, 17.

7. Să'și lase cel necredincios căile sale și omul cel fărădelege sfaturile sale, și să se întoarcă la Domnul și'l va milui, și la Dumnezeu vostru, că mult va iertà păcatele voastre.

8. Că nu sunt sfaturile mele ca sfaturile voastre, nici căile mele, ca căile voastre, zice Domnul.

9. Ci cât este cerul departe de pământ, așa sunt departe căile mele de căile voastre, și cugetele mele de cugetele voastre.

10. Că precum se pogoară ploaea sau zăpada din cer și nu se întoarce până când adapă pământul, și'l face de răsare și rodește și dă sămânță semănătorului și pâine de mâncare,

Ps. 64, 11.

11. Așa va fi cuvântul meu, care va ieși din gura mea, nu se va întoarce către mine deșert, până când va plini toate câte am voit, și voi sporì căile tale și poruncile mele.

12. Că, cu veselie veți ieși și cu bucurie vă veți povățui, că munții și dealurile vor săltà așteptându-vă pre voi cu bucurie, și toate lemnele țarinii vor bate cu ramurile.

Is. 35, 1.

13. Și în locul scaiului se va înălța chiparos, și în locul urzicei va crește mirsina, și va fi Domnul numit și întru semn veșnic, și nu va lipsi.

CAP. 56.

Chemarea neamurilor la mântuire.

Acestea zice Domnul, păziți judecata și faceți dreptate, că s'a apropiat mântuirea mea, ca să vie, și mila mea ca să se descopere.

Înțelep. 1, 1.

2. Fericit bărbatul, care face acestea și omul, care ține acestea și păzește sâmbetele, ca să nu le spurce pre ele, și'și ferește mâinile sale, ca să nu facă nedreptate.

3. Să nu zică cel de alt neam, care s'a adaos Domnului zicând: doar cu osebire mă va osebi Domnul dela poporul său, și să nu zică famenul: ca lemn sec sunt eu.

4. Acestea zice Domnul famenilor: ori câți vor păzi sâmbetele mele și vor alege cele ce vreau eu, și vor ține legea mea,

5. Dă-voiu lor în casa mea și în zidul meu loc numit, mai bun decât fii și decât fete. Nume veșnic voi dă lor și nu va lipsi.

6. Și celor de alt neam, cari s'au adaos la Domnul, ca să slujiască lui și să iubească numele Domnului, ca să fie lui slugi și slujnice; și pre toți cei ce păzesc sâmbetele mele, să nu le spurce; și pre cei ce țin legea mea,

7. Voiu bagă pre ei în muntele cel sfânt al meu, și îi voiu desfătă pre ei în casa mea de rugăciune, arderile de tot ale lor și jertfele lor vor fi primite pe jertfelnicul meu, căci casa mea, casă de rugăciune se va chema la toate neamurile.

Ierem. 7, 10; Mat. 21, 13; Marcu 11, 17; Lucă 19, 46.

8. Zis-au Domnul, cel ce adună pre cei risipiți ai lui Israil, că voi adauge la el adunare.

9. Toate hiarele sălbatice veniți, mâncați toate hiarele pădurei.

Ierem. 12, 9.

10. Vedeți, că au orbit toți, n'au cunoscut, toți câini muți sunt, cari nu pot lătră, cari visează în culcuș și iubesc a dormita.

11. Și ca niște câini fără de rușine, cu sufletul, cari nu știu sațiul și sunt răi, neștiind înțelegerea, toți au urmat căile sale, fiecare după pofta averilor până la cei din urmă.

Ierem. 6, 13; 8, 10.

12. Veniți să bem vin și să ne îmbătăm, și să facem așa mâine încă și mai mult foarte.

Is. 22, 13; 1 Cor. 15, 32.

CAP. 57.

Mustrare necredinței lui Israil.

Vedeți cum a pierit dreptul și nimenea nu i-a aminte, și bărbați dreپți pier și nimenea nu socotește că de către fața nedreptăței a pierit dreptul.

Ps. 11, 1.

2. Fi-va în pace îngroparea lui, luatu-s'a din mijloc.

3. Iar voi apropieți-vă aici fii fărădelege, neam de preacurvari și de curvă.

4. Întru cine v'ați desfătat? Și asupra cui ați deschis gura voastră, și asupra cui ați scos limba voastră? Au nu voi sunteți fii pierzători, sămânță fărădelege?

5. Cei ce vă rugați la idoli supt copaci deși, cei ce junghieți pre fiii voștri în văi, în mijlocul pietrilor.

3 Împ. 14, 23; 4 Împ. 17, 10; Ierem. 2, 20 și Iezech. 6, 13.

6. Aceasta este partea ta, aceasta este soarta ta și acelora ai vărsat turnări, și acestora ai adus jertfe, pentru acestea, au nu mă voiu mâniera?

7. În munte înalt și sus, acolo este așternutul tău, și acolo ai suit jertfele tale.

Ezech. 16, 16; Ierem. 3, 6.

8. Și după stâlpii ușei tale pus-ai pomenirea ta, gândeai, că de te vei depărta dela mine, mai mult ceva vei avea, iubit-ai pre cei ce dorm cu tine.

9. Și ai înmulțit curviea ta cu ei, și pre mulți ai depărtat dela mine; și ai trimis soli preste hotarele tale și te-ai întors, și te-ai smerit până la iad.

10. De căile tale cele multe te-ai ostenit și n'ai zis: încetă-voiu, întăritu-te-ai, pentrucă ai făcut acestea, pentru

aceea nu m'ai rugat pre mine.

11. De care temându-te te-ai înfricoșat și ai mințit mie și nu ți-ai adus aminte de mine, și nu m'ai luat pre mine întru cugetul tău, nici întru inima ta, și eu văzându-te pre tine te trec cu vederea, și de mine nu te-ai temut.

12. Și eu voiui vesti dreptatea ta și relele tale, care nu vor folosi ție.

13. Când vei strigă, scoată-te din necazul tău, că pre toți aceștia îi va lua vântul, și'i va duce volbura; iar cei ce se țin de mine, vor agonisi pământul și vor moșteni muntele cel sfânt al meu.

Ps. 14, 1.

14. Și vor zice: curățiți de către fața lui căile, și luați împiedecările din calea poporului meu.

15. Acestea zice cel Prea înalt, cel ce lăcuește întru cele de sus în veac, cel sfânt întru sfinți, numele lui Domnul cel Prea înalt, carele întru sfinți odihnește, și cel ce dă celor slabi de suflet răbdare și celor cu inima zdrobită le dă viață.

Ps. 112, 5; Matei 5, 3.

16. Nu în veci voiui face izbândă spre voi, nici pururea mă voiui mâniea pre voi, că dela mine iese duh, și toată suflarea eu o am făcut.

Ps. 93, 14; 102, 9; Plâng. 3, 30.

17. Pentru păcat puțin l-am întristat pre el și l-am bătut, și am întors fața mea dela el, și s'a întristat, și a umblat supărat pre căile sale.

18. Căile lui le-am văzut și l-am tămăduit pre el, și l-am mângâiat pre el, și mângâere adevărată i-am dat lui.

19. Pace preste pace celor departe și celor de aproape, și au zis Domnul: vindecă-voiui pre ei.

20. Iar cei nedrepti se vor învălui și nu vor putea odihni.

21. Nu este bucurie celor necurați, zis-au Domnul Dumnezeu.

Pilde 28, 1.

CAP. 58.

Postul cel adevărat.

Strigă cu tărie și nu încetă, ca o trâmbiță înalță glasul tău și spune poporului meu păcatele lor, și casei lui Iacov fărădelegile lor.

Mih. 3, 8.

2. Pre mine din zi în zi mă caută și doresc să știe căile mele, ca un popor, care u făcut dreptate și n'a părăsit judecata Dumnezeului său; cer acum dela mine judecată dreaptă și doresc să se apropie de Dumnezeu,

Is. 48, 2.

3. Zicând: ce este, că am postit și n'ai văzut; smerit-am sufletele noastre și n'ai știut? Pentrucă în zilele posturilor voastre faceți voile voastre și necăjiți pre toți supușii voștri.

4. Spre judecați și sfezi postiți și bateți cu pumni pre cel smerit; pentruce postiți mie ca să se auză astăzi cu strigare glasul vostru?

5. Nu acest post am ales eu, și ziua ca să'și smerească omul sufletul său, de ți-ai strâmbă ca un cerc grumazul tău și de ai așterne supt tine sac și cenușă, nici așa nu veți chema post primit.

Zah. 7, 5.

6. Nu de acest fel de post am ales eu, zice Domnul: ci dezleagă toată legătura nedreptăței, dezleagă legăturile cele cu silă făcute, lasă pre cei prinși întru slobozenie și rumpe toată scrisoarea cea cu nedreptate.

7. Frânge celui flămând pâinea ta și pre săracii cei fără de casă, adu'i în casa ta; de vezi pre cel gol, îmbracă'l, și nu trece cu vederea pre cei ce sunt din sămânța neamului tău.

Ezechiil 18, 7-16; Matei 25, 35.

8. Atunci va ieși de dimineață lumina ta, și sănătatea ta curând va răsări, și va merge înaintea la dreptatea ta, și slava lui Dumnezeu te va încunjură.

Ps. 36, 6.

9. Atunci vei strigà și Dumnezeu te va auzi, și încă grăind tu, va zice: aici sunt; și vei lepădà dela tine legătura și întinderea mâinei și cuvântul cel de cârtire.

Iov 33, 26.

10. Și de vei dà flămândului pâine din sufletul tău, și de vei săturà sufletul cel necăjit, atunci va strălucì întru întunerec lumina ta și întunerecul tău ca amiazăzi.

11. Și va fi Dumnezeul tău cu tine pururea, și te vei săturà în ce chip pofteste sufletul tău, și oasele tale se vor îngrășà și vor fi ca o grădină adăpată și ca un izvor, căruia nu'i scade apa, și oasele tale ca iarba vor răsări și se vor îngrășà, și vor moșteni neamurile neamurilor.

12. Și se vor zidi dărâmurile tale cele vechi, și vor fi temeliiile tale veșnice în neamurile neamurilor, și te vei chemà tocmitor de cele stricate, și cărările tale cele de prin mijloc le vei face umblate.

Is. 61, 4.

13. De vei întoarce piciorul tău dela sâmbete, ca să nu faci voile tale în ziua cea sfântă, și vei chemà sâmbetele desfătare, sfinte Dumnezeului tău, și nu vei mișcă piciorul tău la lucru, nici vei grăi cuvânt cu mânie din gura ta,

14. Și vei fi nădăjduind spre Domnul, și te va suì la bunătățile pământului, și te va hrăni cu moștenirea lui Iacov tatălui tău. Că gura Domnului au grăit acestea.

A 2 Lege 32, 13.

CAP. 59.

Nelegiuirile poporului Israil. Făgăduința Mântuitorului.

Au nu poate mâna Domnului mântui? Au îngreuiatu-s'a urechea lui, ca să n'auză?

Is. 50, 2; Numeri 11, 23.

2. Ci păcatele voastre fac osebite între voi și între Dumnezeu, și pentru păcatele voastre au întors Domnul fața de către voi, ca să nu vă miluiască.

A 2 Lege 31, 18; Ps. 13, 2.

3. Că mâinile voastre sunt spurcate cu sânge și degetele voastre cu păcate, și buzele voastre au grăit fărădelege, și limba voastră cugetă strâmbătate.

Ieremia 3, 10.

4. Nimenea nu grăește drepte, nici este judecată adevărată, nădăjduesc întru cele deșarte și grăesc deșertăciuni, că zămislesc durere și nasc fărădelege.

Iov 15, 35; Ps. 7, 14.

5. Ouă de aspidă au spart și pânză de păianjin țes, și cei ce vreă să mănânce din ouăle lor spărgându-le, află clocitură și într'însa vasilisc.

6. Pânza lor nu se va face haină, nici se vor îmbrăca din lucrurile sale, pentru că lucrurile lor sunt lucrurile fărădelegii.

Iov 8, 14.

7. Iar picioarele lor spre răutate aleargă, grabnice sunt a vărsa sânge, și gândurile lor sunt gânduri de ucideri, sfârâmare și ticăloșie în căile lor.

Pilde 22, 8 și 1, 16; Rom. 3, 15.

8. Și calea păcii nu o au cunoscut, nu este judecată întru căile lor; căci cărările lor pe care trec, sunt întortochiate și nu știu pacea.

9. Pentru aceea s'a depărtat judecata dela ei, și nu'i va apuca pre ei dreptatea, când așteptau ei lumină, s'a făcut lor întunec, așteptând zorile, în ceață au umblat.

10. Pipăi-vor ca orbii păretele, și ca și cei fără de ochi vor pipăi, și la amiază vor cădea ca în miezul nopții, ca cei ce mor vor suspină.

Pilde 4, 19.

11. Ca ursul și ca porumbița împreună vor umbla, așteptat-am judecată și nu este, mântuirea s'a depărtat dela noi.

12. Că multă este fărădelegea noastră înaintea ta, și păcatele noastre s'au împrotivit nouă, că fărădelegile noastre sunt întru noi, și nedreptățile noastre le-am cunoscut.

Ps. 50, 4; Ierem. 14, 7.

13. Păgânește am lucrat și am mințit, și ne-am depărtat dela Dumnezeu nostru; grăit-am strâmbătăți și am fost neascultători, zămislit-am și am cugetat din inima noastră cuvinte nedrepte.

14. Și am întors înapoi judecata, și dreptatea departe a stătut, că s'a sfârșit întru căile lor adevărul, și pre cale dreaptă n'au putut să umble.

Ierem. 7, 29.

15. Și adevărul s'a ridicat și și-a mutat cugetul, ca să nu înțeleagă; și au văzut Domnul și nu i-au plăcut, că nu eră judecată.

16. Și au văzut și nu eră bărbat, și au socotit, și nu eră cine să apere, și i-au apărat pre ei cu brațul său, și cu mila sa i-au întărit.

17. Și s'au îmbrăcat cu dreptatea ca și cu o platoșă, și coiful mântuirii au pus pre capul său, și s'au îmbrăcat cu haină de izbândă și cu veșmântul său.

Efes. 6, 14-17; 1 Tesal. 5, 8; Iov 29, 14.

18. Ca răsplătind să răsplătească ocară protivnicilor.

19. Și se vor teme cei dela apus de numele Domnului, și cei dela răsăritul soarelui de numele cel slăvit, că va veni ca un rîu silnic mânia Domnului, veni-va cu iuțime.

Ierem. 47, 2.

20. Și va veni pentru Sion izbăvitorul, și va întoarce păgânătățile dela Iacov.

Rom. 11, 26.

21. Și aceasta este legătură lor dela mine, zice Domnul: Duhul meu, carele este întru tine, și graiurile mele, care le-am dat în gura ta, nu vor lipsi din gura ta și din gura seminției tale, că au zis Domnul de acum și până în veac.

CAP. 60.

Slava poporului lui Dumnezeu.

Luminează-te, luminează-te Ierusalime, că vine lumina ta, și slava Domnului preste tine a răsărit.

2. Că iată întunerec va acoperi pământul, și negură preste neamuri; iar preste tine se va arăta Domnul, și mărirea lui întru tine se va vedeà.

Eșire 10, 23.

3. Și vor umbla împărații întru lumina ta, și neamurile întru strălucirea ta.

Apoc. 21, 24; Ps. 101, 16.

4. Ridică împrejur ochii tăi, și vezi adunați pre toți fiii tăi întru tine; venit-au toți fiii tăi de departe, și fetele tale pre umeri se vor ridica.

5. Atunci vei vedeà și te vei bucura, te vei teme și te vei spăimânta cu inima, că se va muta la tine bogăția mării, a neamurilor și a popoarelor.

Ps. 109, 3.

6. Și vor veni la tine cirezi de cămile, și te vor acoperi cămilele Madiamului și ale Ghefarului; toți din Sava vor veni aducând aur, tămâie vor aduce și piatră scumpă, și bine vor vesti mântuirea Domnului.

Ps. 71, 10.

7. Și toate oile Chidarului se vor aduna la tine, și berbecii Navaotului vor veni, și se vor aduce primite pre jertfelnicul meu, și casa rugăciunei mele se va mări.

Fac. 25, 13.

8. Cine sunt aceștia? Carii ca norii zboară, și ca porumbii cu puii?

9. Pre mine ostroavele m'au așteptat, și corăbiile dela Tarsis întâiu, ca să aducă pre fiii tăi de departe și argintul și aurul lor cu dâșii, pentru numele Domnului cel sfânt, și pentru ca să se mărească sfântul lui Israil.

10. Și cei de alt neam vor zidi zidurile tale și împărații lor vor stă înaintea ta, că pentru mâniea mea te-am bătut și pentru mila mea te-am iubit.

11. Și se vor deschide porțile tale pururea, ziua și noaptea nu se vor închide, ca să vie întru tine puterea

neamurilor și împărații lor să se aducă.

Apoc. 21, 25.

12. Că neamurile și împărații, cari nu vor sluji ție, vor pieri, și neamurile cu pustiire se vor pustii.

Ierem 12, 17.

13. Și mărirea Livanului la tine va veni, cu chiparos și cu pevg și cu chedru împreună, ca să se mărească locul cel sfânt al meu și locul picioarelor mele voiu mări.

14. Și vor merge la tine temându-se fiii celor ce te-au smerit pre tine, și se vor închină la urmele picioarelor tale toți cei ce te-au întărit, și te vei chema cetatea Domnului, Sionul sfântului lui Israil.

Apoc. 3, 9.

15. Pentru că ai fost tu părăsită și urâtă și nu era cine să ți ajute ție, și te voiu pune pre tine bucurie veșnică, veselie neamului neamurilor.

16. Și vei suge laptele neamurilor, și bogăția împăraților vei mânca, și vei cunoaște, că eu sunt Domnul cel ce te mântuesc pre tine și cel ce te răscumpără Dumnezeu lui Israil.

17. Și pentru aramă aduce-voiu aur, și pentru fier aduce-voiu argint și pentru lemne aduce-voiu aramă, și pentru pietre fier; și voiu pune pre domnii tăi în pace, și pre episcopii tăi întru dreptate.

18. Și mai mult nu se va auzi nedreptate în pământul tău, nici zdrobire, nici ticăloșie în hotarele tale; ci se vor chema mântuire zidurile tale și porțile tale cu săpături.

19. Și mai mult nu va fi ție soarele spre luminarea zilei, nici răsăritul lunei va lumina noaptea ta; ci va fi ție Domnul lumină veșnică și Dumnezeu mărirea ta.

Apoc. 21, 23; 22, 5.

20. Că nu va apune soarele ție, și luna nu va scădea; că va fi ție Domnul lumină veșnică, și se vor sfârși zilele plângerei tale.

21. Și poporul tău tot drept, și în veac va moșteni pământul, păzind sădirea lucrurilor mâinilor sale spre

mărire.

Mat. 15, 13.

22. Cel puțin la număr va fi cu miile și cel mai mic va fi neam mare. Eu Domnul la vreme voi aduna pre ei.

CAP. 61.

Vestirea mântuirii prin Mesia.

Duhul Domnului preste mine, pentru aceea m'au uns pre mine bine a vesti săracilor, m'au trimis a vindeca pre cei zdrobiți la inimă, a propovedui robilor iertare și orbilor vedere.

Lucà 4, 18.

2. A chema anul Domnului primit și ziua răsplătirei, a mângâia pre toți cei ce plâng.

Mat. 5, 4.

3. Ca să se dea celor ce plâng Sionul mărire în loc de cenușă, ungere de veselie celor întristați, podoaba mării în locul duhului mâhnirii, și se vor chema neamul dreptății, sădirea Domnului într-o mărire.

Mat. 5, 4.

4. Și vor zidi cele pustiite din vechime, cele mai dinainte pustiite se vor ridica, și vor înnoi cetățile cele pustii, care s'au pustiit din neam în neam.

Is. 58, 12.

5. Și vor veni cei de alte neamuri, cari vor paște oile tale, și cei de altă seminție vor fi plugari și vieri.

6. Iar voi preoți Domnului vă veți chema, slujitori Dumnezeului vostru se va zice vouă, tăria neamurilor veți mânca și într-o bogăția lor minunați veți fi.

1 Petru 2, 5, 9; Apoc. 1, 6.

7. Pentru înfruntarea voastră cea îndoită și pentru rușine se va bucura partea lor, și așa a doua oară vor moșteni pământul și bucurie veșnică va fi preste capul lor.

8. Că eu sânt Domnul cel ce iubesc dreptatea și urăsc jefuirile cele din nedreptate, și voiui dà osteneala lor dreptilor și legătură veșnică voiui lega cu dânșii.

Pilde 3, 9; Ierem. 32, 40.

9. Și se va cunoaște întru neamuri sămânța lor și a fiilor lor în mijlocul popoarelor, tot cel ce va vedeà pre ei îi va cunoaște, că aceștia sunt sămânță binecuvântată de Dumnezeu.

10. Și cu veselie se vor veselì întru Domnul. Să se bucure sufletul meu întru Domnul, că m'au îmbrăcat pre mine în haina mântuirii, și cu veșmântul veseliei m'au acoperit, ca unui mire mi-au pus mie cunună și ca pre o mireasă m'au împodobit cu podoabă.

Ps. 131, 9.

11. Și ca pământul ce'i crește floarea lui și ca o grădină ce'i răsare sămânța ei, așa va răsări Domnul dreptatea și bucuria înaintea tuturor neamurilor.

Ierem. 31, 12.

CAP. 62.

Așteptarea mântuirii.

Pentru Sion nu voiui tăceà și pentru Ierusalim nu voiui încetà, până când va ieși ca o lumină dreptatea mea și mântuirea mea ca o făclie va arde.

2. Și vor vedeà neamurile dreptatea ta, și toți împărații slava ta, și te va chemà pre tine cu nume nou, pe care'l va dà Domnul.

3. Și vei fi cununa frumuseței în mâna Domnului, și stema împărăției în mâna Dumnezeului tău.

4. Și mai mult nu te vei chemà părăsită; și pământul tău nu se va mai numi pustiu, că te vei chemà bunăvoirea mea și pământul tău lăcuit, că bine au voit Domnul întru tine și pământul tău se va lăcuì.

Ozie 1, 10; 1 Petru 2, 10.

5. Și în ce chip lăcuește tânărul cu fata, așa vor lăcuî fiii tăi cu tine; și în ce chip se veselește mirele de mireasă, așa se va veseli de tine Domnul.

6. Și preste zidurile tale Ierusalime pus-am păzitori toată ziua și toată noaptea, cari nu vor tăceà până în sfârșit aducându'și aminte de Domnul.

7. Că nu este vouă asemenea, de se va îndreptà, și va face Ierusalimul sumeție pre pământ.

8. Jurat-au Domnul pe dreapta sa și pe tăria brațului său; de voiu dà mai mult grâul tău și bucatele tale vrăjmașilor tăi, și de vor beà mai mult fiii cei streini vinul tău, pentru care te-ai ostenit,

9. Ci numai cei ce le-au adunat, aceia le vor mânca și vor lăudà pre Domnul, și cei ce le-au cules, aceia le vor beà în curțile mele cele sfinte.

10. Mergeți prin porțile mele și faceți cale poporului meu, și pietrile de pre cale le dați înlaturi, ridicați semn spre neamuri.

11. Că iată Domnul au făcut de s'a auzit până la marginile pământului; ziceți fetei Sionului: iată mântuitorul tău vine având plata sa cu sine, și lucrul său înaintea feței sale.

Zah. 9, 9; Mat. 21, 5; Ioan 12, 15.

12. Și'l va numi pre el popor sfânt răscumpărat de Domnul, iar tu te vei numi cetate căutată și nepărăsită.

CAP. 63.

Ziua izbândirei.

Cine este acesta carele a venit din Edom? Roșala hainelor lui din Vosor? Acesta este împodobit în haina sa, strigă cu tărie: eu grăesc dreptate și judecată de mântuire.

Ierem. 48, 24.

2. Pentruce sunt hainile tale roșii, și îmbrăcămintele tale ca ale unui ce calcă în teasc? Fiind plin l-am călcat de tot.

Apoc. 19, 13.

3. Și din neamuri nu este bărbat cu mine, și i-am călcat pre ei întru mâniea mea, și i-am zdrobit pre ei ca pământul, și am vărsat sângele lor pre pământ și toate hainele mele le-am stropit.

Ps. 68, 24; Ioan 16, 33.

4. Că ziua răsplătirei a venit lor și anul răscumpărării este de față.

5. Și am căutat, și nu eră ajutor, și am privit, și nimeni n'ajută, și i-a mântuit pre ei brațul meu și mâniea mea a sosit.

6. Și i-am călcat pre ei întru mâniea mea, și am vărsat sângele lor pre pământ.

7. De mila Domnului mi-am adus aminte, de bunătățile Domnului întru toate, care ne-au răsplătit nouă. Domnul este judecător bun casei lui Israil, răsplăti-ne-va nouă după mila sa și după mulțimea dreptății sale.

8. Și au zis: acesta este poporul meu, fiii nu se vor lepădă; și le-au fost lor spre mântuire din tot necazul lor.

9. Nu sol, nici înger, ci însuș Domnul i-au mântuit pre ei, pentru că i-au iubit pre ei, și i s'au făcut milă de ei, însuș i-au răscumpărat pre ei, și i-au primit, și i-au înălțat în toate zilele veacului.

A 2 Lege 7, 7-9.

10. Iar ei n'au ascultat, și au întărâtat pre Duhul cel sfânt al lui, și s'au întors Domnul spre vrajbă, însuș au dat războiu asupra lor.

Eșire 16, 2; Num. 14, 4, 11; Efes. 4, 30.

11. Și și-au adus aminte de zilele cele de demult, unde este cel ce au scos din pământ pre păstorul oilor? Unde este cel ce au pus într'înșii Duhul cel sfânt?

Eșire 14, 27, 30.

12. Cel ce au scos cu dreapta pre Moisi, brațul slavei sale; care au închegat apa dela fața lui, ca să'și facă luiș nume slăvit în veci.

13. Dusu-i-au pre ei prin adânc, ca pre un cal prin pustie, și nu s'au ostenit.

Ps 105, 10.

14. Și ca pre niște dobitoace pre câmp, pogorîtu-s'au Duh dela Dômnul, și i-au povățuit pre ei, așa ai povățuit pre poporul tău, ca să'ți faci ție nume slăvit.

15. Caută din cer și vezi din casa cea sfântă a ta și a slavei tale; unde este râvna ta și tăria ta? Unde este mulțimea milei tale și a îndurărilor tale, că ne-ai răbdat pre noi?

A 2 Lege 26, 15. Varuh 2, 16; Ps. 79, 15.

16. Pentrucă tu ești Părintele nostru, că Avraam nu ne-a știut pre noi, și Israil nu ne-a cunoscut; ci tu Doamne Părintele nostru mântuește-ne pre noi, din început numele tău preste noi este.

17. Pentruce ne-ai făcut pre noi Doamne de am rătăcit dela calea ta? Învârtoșat-ai inimile noastre, ca să nu ne temem de tine? Întoarce-te pentru robii tăi, pentru neamurile moștenirii tale.

18. Ca să moștenim cât de puțin muntele tău cel sfânt, protivnicii noștri călcat-au sfințitorul tău.

Ps. 73, 7.

19. Făcutu-ne-am ca din început când nu ne-ai stăpânit pre noi, nici s'a chemat numele tău preste noi.

Ierem. 14, 9.

CAP. 64.

Rugăciunea poporului.

De vei deschide cerul, se vor cutr emură de tine munții și se vor topi, cum se topește ceara de fața focului.

Ps. 143, 6.

2. Și va arde focul pe protivnici, și se va arăta numele tău protivnicilor, de fața ta neamurile se vor turburà.

3. Când vei face cele mărite, se vor cutremura de tine munții.

4. Din veac n'am auzit, nici ochii noștrii n'au văzut Dumnezeu afară de tine, și lucrurile tale care vei face celor ce așteaptă milă.

Ps. 30, 19; 1 Cor. 2, 9.

5. Că va întâmpina mila pre cei ce fac dreptate, și'și aduc aminte de căile tale. Iată tu te-ai mâniat, și noi am păcătuit, pentru aceea am rătăcit.

6. Și ne-am făcut ca niște necurați toți, și ca o cârpă lepădată toată dreptatea noastră, și am căzut ca frunzele pentru fărădelegile noastre, așa ne va lua pre noi vântul.

Is. 30, 22; Ps. 89, 8; 105, 6, 7; Daniil 9, 16.

7. Și nu este cel ce să cheme numele tău, și cel ce să'și aducă aminte, ca să se ție de tine, că ai întors fața ta de către noi, și ne-ai dat pre noi pentru fărădelegile noastre.

8. Și acum Doamne Tatăl nostru tu ești; iar noi tină, lucrul mâinilor tale toți.

Ierem. 18, 6.

9. Nu te mâniă pre noi foarte, și în vreme să nu pomenști păcatele noastre; și acum caută Doamne, că poporul tău suntem noi toți.

Ps. 78, 8.

10. Cetatea ta cea sfântă s'a făcut pustie, Sionul ca o pustie s'a făcut, Ierusalimul spre blestem.

11. Casa noastră cea sfântă, și slava pre care o au binecuvântat părinții noștri, s'a ars cu foc, și toate cele mărite ale noastre au căzut.

12. Și preste toate acestea, suferit-ai Doamne, și ai tăcut, și ne-ai smerit pre noi foarte.

CAP. 65.

Răsplătirile Domnului.

Arătatu-m'am celor ce nu mă căutau, aflatu-m'am celor ce nu întrebau de mine, zis-am: iată sunt la neamul, care n'a chemat numele meu.

Rom. 10, 20.

2. Întins-am mâinile mele toată ziua către poporul cel neascultător și împrativă grăitor, care n'a umblat pre calea cea bună, ci după păcatele sale.

Num. 15, 39; Ps. 80, 12; Ierem. 7, 23.

3. Poporul acesta, care mă întărită pre mine înaintea mea pururea, aceștia jertfesc în grădini, și pre lespezi tămâiază demonilor celor ce nu sunt.

4. Și în mormânturi și în peșteri dorm pentru visuri, carii mănâncă carne de porc și zeama jertfelor; spurcate sunt toate vasele lor.

Ezechil 4, 14.

5. Carii zic: departe dela mine, nu te apropiă de mine, că curat sunt; acesta este fumul mâniei mele, foc arde întru el în toate zilele.

6. Iată scris este înaintea mea, nu voiui tăceà până ce voiui răsplăti, și voiui întoarce în sânul lor păcatele lor și ale părinților lor, zice Domnul. Cei ce au tămâiat în munți și în dealuri m'au ocărit pre mine, întoarce-voiui faptele lor în sânul lor.

Ps. 70, 13.

7. Așà zice Domnul: în ce chip se va aflà broboana în strugur, și vor zice: să nu o strici pre ea, că binecuvântare este într'însa; așà voiui face pentru cel ce slujește mie, pentru acesta nu voiui pierde pre toți.

8. Și voiui scoate sămânță din Iacov și din Iuda, și va moșteni muntele cel sfânt al meu, și vor moșteni aleșii mei și slugile mele, și vor lăcuì acolo.

9. Și în pădure vor fi stâne de oi, și valea Ahorului spre odihna cirezilor poporului meu care m'a căutat pre mine.

Isus Navì 7, 26.

10. Iar voi cei ce m'ați părăsit pre mine, și ați uitat muntele meu cel sfânt, și cei ce gătiți masă diavolului și

faceți turnări norocului,

11. Eu vă voi da pre voi sabiei, toți junghieți veți cădeà, pentru că v'am strigat pre voi și n'ați auzit, grăit-am și n'ați ascultat, și ați făcut rău înaintea mea, și ați ales cele ce n'am voit.

Pilde 1, 24; Ierem. 7, 12 și 19, 4.

12. Pentru aceea acestea zice Domnul: iată cei ce slujesc mie vor mânca, iar voi veți flămânzi; iată cei ce slujesc mie vor beà, iar voi veți însetoșà;

Lucà 13, 28.

13. Iată cei ce slujesc mie se vor veselì, iar voi vă veți rușinà;

14. Iată cei ce slujesc mie cu bucurie se vor bucurà, iar voi veți strigà pentru durerea inimii voastre, și vă veți vaità pentru zdrobirea duhului vostru.

15. Că veți lăsa numele vostru spre sațiu aleșilor mei, iar pre voi vă va pierde Domnul; iar celor ce slujesc mie se va pune nume nou.

Ierem. 42, 18.

16. Cari se vor binecuvântà pre pământ, se vor binecuvântà de Dumnezeu cel adevărat, și cei ce jură pre pământ, vor jurà pre Dumnezeu cel adevărat, că vor uità necazul lor cel dintâiu, și nu va intra în inima lor.

A 2 Lege 6, 13; Ps. 62, 10; Terem. 4, 2.

17. Că va fi cerul nou și pământul nou, și nu'și vor aduce aminte de cele dintâiu, nici vor veni în inima lor.

2 Petru 3, 13; Apoc. 21, 1.

18. Ci veselie și bucurie vor aflà într'însul, că iată eu fac Ierusalimul bucurie, și poporul meu veselie.

19. Și mă voi bucurà de Ierusalim, și mă voi veselì de poporul meu, și mai mult nu se va auzi întru dânsul glas de plângere, nici glas de strigare.

20. Nici va fi acolo tânăr și bătrân, care să nu'și plinească vremea sa, că va fi cel tânăr de o sută de ani, iar păcătosul de va fi și de o sută de ani, când va murì blestemat va fi.

21. Și vor zidi case, și ei vor lăcuî într'însele, și vor sădi vii, și ei vor mânca rodurile lor și vinul lor vor bea.

Amos 9, 14; Ieremia 31, 5.

22. Nu vor zidi ei, și alții să lăcuiască, nici vor sădi ei, și alți să mănânce; căci ca zilele lemnului vieții vor fi zilele poporului meu, că lucrurile ostenelelor lor se vor învechi.

23. Iar aleșii mei nu vor osteni în deșert, nici vor naște fii spre blestem; că sămânță binecuvântată de Dumnezeu este, și fiii lor cu ei împreună vor fi.

Is. 66, 22; Ps. 21, 31.

24. Și va fi mai 'nainte de ce vor striga ei, eu voi auzi pre ei, încă grăind ei, voi zice: ce este?

Ps. 31, 6.

25. Atunci lupii și mieii se vor paște împreună, și leul ca boul va mânca paie și șarpele pământ ca pâinea; nu vor face nedreptate, nici stricăciune în muntele cel sfânt al meu, zice Domnul.

Fac. 3, 14.

CAP. 66.

Lepădarea jertfelor. Judecata și împărăția Domnului.

Așa zice Domnul: cerul este mie scaun și pământul razem picioarelor mele, ce casă veți zidi mie? Și care este locul odihnei mele?

2 Paral. 6, 18; Fap. Ap. 7, 48, 49; 3 Împ. 8, 27; Ps 113, 24.

2. Că toate acestea le-a făcut mâna mea și ale mele sunt toate acestea, zice Domnul; și spre cine voi căuta, fără numai spre cel smerit și blând, și care tremură de cuvintele mele.

Pilde 29, 23.

3. Iar cel fărădelege, care jertfește mie vițel, ca cel ce bate om; și cel ce jertfește din turmă, ca cel ce ucide câine; iar cel ce aduce făină de grâu, ca sângele de porc; cel ce

face tămâiere spre pomenire, ca cel ce blestemă; și ei au ales căile lor și urâciunile lor care sufletul lor le-a voit.

Ps. 39, 9, 10.

4. Și eu voi alege batjocurile lor, și păcatele lor voi răsplăti lor, că i-am chemat pre ei, și nu m'au ascultat, grăit-am și n'au auzit, și au făcut ce este rău înaintea mea, și cele ce n'am voit au ales.

Pilde 1, 24.

5. Auziți cuvântul Domnului, cei ce tremurați de graiul lui, ziceți frați ai noștri, celor ce vă urăsc pre voi și se scârbesc de voi, ca numele Domnului să se mărească și să se arate întru veselia lor, și ei se vor rușina.

Ierem. 7, 12; Ps. 39, 21.

6. Glasul strigărei din cetate, glas din Biserică, glasul Domnului cel ce răsplătește răsplătire celor împotrivitori.

7. Mai 'nainte de a naște ceea ce s'a apropiat să nască, mai 'nainte de a veni durerea nașterii a fugit și a născut fecior.

8. Cine a auzit ca aceasta? Și cine a văzut asemenea? Au născut-au pământul într'o zi? Sau născutu-s'a un neam deodată? Că s'a chinuit și a născut Sionul pruncii săi?

9. Iar eu am dat așteptarea aceasta, și nu ți-ai adus aminte de mine zis-au Domnul: au n'am făcut eu și pre ceea ce naște și pre cea stearpă? Zis-au Dumnezeuul tău.

10. Veselește-te Ierusalime și prăznuiți într'însul toți cei ce'l iubiți pre el, și cei ce lăcuiți în el bucurați-vă cu bucurie împreună cu dânsul toți, câți plângeți pentru dânsul.

11. Ca să sugeți și să vă săturați din țâțele mângâerei lui, și după ce veți suga să vă desfățați de intrarea slavei lui.

12. Că acestea zice Domnul: iată eu voi abate spre dâșii ca un rîu de pace și ca un pârîu ce se varsă mărirea neamurilor; pruncii lor pre umere se vor ridica și pre genunche se vor mângâia.

13. În ce chip mângâe pre cineva muma lui, așa și eu vă voi mângâia pre voi, și în Ierusalim vă veți mângâia.

Is. 40, 1.

14. Și veți vedeà, și se va veseli inima voastră și oasele voastre ca iarba vor odrăslì și se va cunoaște mâna Domnului, celor ce se tem de el, și va înfricoșà pre cei neascultători.

Is. 61, 11 și 65, 14.

15. Că iată Domnul ca focul va veni, și ca viforul carele lui, să deà răsplătire întru mânie, și întru despărțirea sa cu văpae de foc.

Ps. 67, 18; 2 Tes. 1, 8.

16. Că, cu focul Domnului se va judecà tot pământul și cu sabia lui tot trupul, mulți răniți vor fi dela Domnul.

17. Cei ce se curățesc și se sfințesc în grădini și înaintea ușilor, cari mănâncă carne de porc și urâciuni și șoareci, împreună vor pieri, zice Domnul.

18. Și eu faptele lor și gândurile lor le știu, iată viu să adun toate neamurile și limbile, și vor veni și vor vedeà slava mea.

19. Și voiui lăsà preste dânsule semn și voiui trimite pre cei mântuiți dintr'înșii la neamuri în Tarsis și în Fud și în Lud și în Mosoh și în Tovel și în Elada, și în ostroavele cele de departe, care n'au auzit numele meu, și n'au văzut slava mea.

Ierem. 46, 9.

20. Și vor spune slava mea întru neamuri, și vor aduce pe frații voștri din toate neamurile dar Domnului, cu cai și cu căruțe, și cu paturile cele de purtat ale mușcoilor, cu umbraruri în sfânta cetate a Ierusalimului, zis-au Domnul; ca și cum ar aduce fiii lui Israil jertfele sale mie cu veselie și cu cântări în casa Domnului.

Ps. 101, 29.

21. Și dintr'înșii voiui luà preoți și leviți, zice Domnul.

1 Petr. 2, 5, 9; Apoc. 1, 6.

22. Că precum cerul nou și pământul nou, care eu le fac, rămân înaintea mea, zice Domnul, așa va stà sămânța voastră și numele voastre.

Is. 65, 17; Apoc. 21, 1; 2 Petru 3, 13.

23. Și va fi din lună în lună, și din sâmbătă în sâmbătă, veni-vă tot trupul de se va închina înaintea mea în Ierusalim, zice Domnul.

24. Și vor ieși, și vor vedea stârvurile oamenilor, cari au călcat poruncile mele, că viermele lor nu va muri, și focul lor nu se va stinge, și vor fi priveală la tot trupul.

Marcu 9, 46.

IEREMIA

CAP. 1.

Chemarea Prorocului.

Cuvântul lui Dumnezeu, care s'a făcut către Ieremia fiul lui Helchia din preoți, care lăcuia în Anatot în pământul lui Veniamin.

2. Cum s'a făcut cuvântul lui Dumnezeu către dânsul în zilele lui Iosia fiul lui Amos împăratul Iudei, în anul al treisprezecelea al împărăției lui.

4 Împ. 21, 25.

3. Și a fost în zilele lui Ioachim fiul lui Iosie împăratul Iudei, până la al unsprezecelea an al lui Sedechia fiul lui Iosia împăratul Iudei, până la robia Ierusalimului în luna a cincea.

4 Împ. 23, 34; 2 Paral. 35, 4.

4. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

5. Mai 'nainte de a te zămislî tu în pîntece te știu, și mai 'nainte de ce ai ieșit tu din mitras te-am sfințit, Proroc spre neamuri te-am pus.

Gal. 1, 15.

6. Și am zis: o Doamne! Cel ce ești Stăpân, iată nu știu grăi, că tânăr sunt eu.

7. Și au zis Domnul către mine: nu zice, că tânăr sunt eu, căci către toți, cari te voi trimite, vei merge, și toate câte voi porunci ție vei grăi.

8. Să nu te temi de fața lor, că eu cu tine sunt, ca să te scoț pre tine, zice Domnul.

A 2 Lege 31, 6, 8.

9. Și au întins Domnul mâna sa către mine, și s'au atins de gura mea și au zis Domnul către mine:

Isaia 6, 5, 6, 7.

10. Iată am dat cuvintele mele în gura ta, iată te-am pus astăzi preste neamuri și preste împărății, ca să smulgi și să strici și să risipești, și iar să zidești și să răsădești.

2 Cor. 10, 5.

11. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând: ce vezi tu Ieremia? Și am răspuns: toiag de nuc.

Zahar. 4, 2.

12. Și au zis Domnul către mine: bine ai văzut, pentru că am privighiat eu preste cuvintele mele, ca să le fac pre ele.

13. Și a fost cuvântul Domnului a doua oară către mine, zicând: ce vezi tu? Și am răspuns: căldare de desupt arzând văz eu și fața ei despre miazănoapte.

Iezechil 1, 4.

14. Și au zis Domnul către mine: despre miazănoapte se vor ațâța relele preste toți cei ce lăcuiesc pre pământ.

15. Pentru că iată eu chem toate împărățiile pământului dela miazănoapte, zice Domnul; și vor veni, și vor pune fiecare scaunul său înaintea ușilor porților Ierusalimului, și preste toate zidurile cele dimprejurul lui, și preste toate cetățile Iudei.

16. Și voiui grăi către ei cu judecată pentru toată răutatea lor, căci m'au părăsit pre mine, și au jertfit dumnezeilor streini și s'au închinat lucrurilor mâinilor sale.

17. Și tu încinge mijlocul tău și te scoală, și grăește către ei toate câte voiui porunci ție, nu te teme de fața lor, nici te înfricoșă înaintea lor, că cu tine sunt eu, ca să te scoț pre tine, zice Domnul.

18. Iată te-am pus pre tine astăzi ca o cetate tare și ca un zid de aramă, tare la toți împărații Iudei și la boierii lui, și la poporul pământului.

Isaia 50, 8.

19. Și vor dà războiu asupra ta, și nu te vor putea birui, pentru că cu tine sunt eu, ca să te scoț pre tine, zice Domnul.

CAP. 2.

Mustări poporului Israil.

Și s'a făcut cuvântul Domnului către mine zicând: mergi și strigă în urechile Ierusalimului grăind: acestea zice Domnul:

2. Adusu-mi-am aminte de mila tinerețelor tale și de dragostea săvârșirei tale, pentru că urmai tu sfântului lui Israil, zice Domnul.

3. Sfânt este Israil Domnului, pârga rodurilor lui, toți cei ce'l mănâncă pre el vor greși, rele vor veni asupra lor, zice Domnul.

Ps. 113, 1, 2.

4. Auziți cuvântul Domnului casa lui Iacov, și toată seminția casei lui Israil.

5. Acestea zice Domnul: ce greșală au aflat părinții voștri întru mine, că s'au depărtat dela mine și au umblat după deșertăciuni, și s'au făcut netrebnici?

Mih. 6, 3.

6. Și n'au zis: unde este Domnul cel ce ne-au scos pre noi din pământul Eghiptului, cel ce ne-au povățuit în pustie prin pământ uscat și neumblat și prin pământ fără de apă și fără de roadă, prin pământ, întru care n'a umblat cândvă bărbat, nici a lăcuit om acolo?

7. Și v'am dus pre voi în Carmil ca să mâncați roadele lui și bunătățile lui, și ați intrat și ați pângărit pământul meu, și moștenirea mea o ați pus întru urâciune.

8. Preoții n'au zis: unde este Domnul? Și cei ce se țineau de lege nu m'au știut; și păstorii au făcut fărădelege împotriva mea, și prorocii au prorocit în Vaal și au umblat după cele netrebnice.

Isaia 43, 27; Rom. 2, 20; Plâng. 2, 14.

9. Pentru aceasta încă mă voi judeca cu voi, zice Domnul; și cu fiii fiilor voștri mă voi judeca.

10. Treceți în ostroavele Hetimului și vedeți, și în Chidar trimiteți, și socotiți foarte, și vedeți, de s'au făcut unele ca acestea.

Num. 24, 24.

11. De și-au schimbat păgânii dumnezeii săi, și aceia nu sunt dumnezei, iar poporul meu, a schimbat mărirea sa întru aceia dela cari nu se vor folosi.

Ps. 105, 21; Rom. 1, 23.

12. Spăimântatu-s'a cerul de aceasta și s'a înfricoșat mult foarte, zice Domnul.

A 2 Lege 32, 1; Isaia 1, 2.

13. Că două și rele a făcut poporul meu: m'a părăsit pre mine izvorul apei vieții, și și-a săpat luiș fântâni surpate, care nu vor putea ține apă.

14. Au rob este Israil? Au în casă născut? Pentruce s'a făcut de pradă?

15. Asupra lui au răcnit leii, și au dat glasul lor, cei ce au rânduie pământul lui spre pustiire și cetățile lui le-au săpat, ca să nu să lăcuiască într'însele.

Isaia 5, 29.

16. Și fiii Memfiei și ai Tafnei te-au cunoscut pre tine, și te-au batjocorit.

17. Au n'au făcut acestea ție pentrucă tu m'ai părăsit pre mine? Zice Domnul Dumnezeuul tău.

18. Și acum ce este ție și căii Eghiptului, ca să bei apa Ghionului? Și ce este ție și căii Asirienilor, ca să bei apa râurilor?

Isaia 30, 2.

19. Certă-te-va viclenia ta și răutatea ta te va muștra, și cunoaște și vezi, că amar ție a mă părăsi tu pre mine, zice Domnul Dumnezeuul tău; și n'am binevoit întru tine, zice Domnul Dumnezeuul tău.

Isaia 1, 20.

20. Că din veac ai zdrobit jugul tău și ai rupt legăturile tale, și ai zis: nu voiu sluji ție, ci voiu merge pe tot dealul

înalt și supt tot copaciul umbros, acolo mă voi răsfăța într-o curviea mea.

3 Împ. 14, 23; Isaia 57, 5; 4 Împ. 16, 4 și 17, 10; Ierem. 6, 13.

21. Și eu te-am sădit viță roditoare toată adevărată, cum te-ai întors într-o amărăciune, viță streină?

Isaia 1, 21 și 5, 2.

22. De te vei spăla cu salitru, și ți-vei înmulți iarba, spurcată ești cu nedreptățile tale înaintea mea, zice Domnul.

Iov 9, 30; Matei 21, 32.

23. Cum vei grăi: nu m'am spurcat și pre urma lui Vaal n'am mers? Vezi căile tale într-o mulțime de bărbați, și cunoaște ce ai făcut, către seară glasul ei s'a văitat.

24. Căile sale le-au lățit spre apa pustiei, într-o poftă sufletului său se purtă de vânt, datu-s'a, cine o va întoarce pre ea? Toți cei ce caută pre ea nu vor osteni, într-o smerenie ei o vor afla pre ea.

25. Întoarce piciorul tău dela calea colțuroasă și gâtlejul tău dela sete, iar ea a zis: îmbărbăta-mă-voi, că am iubit streini și după ei am umblat.

26. Cum se rușinează furul, când se prinde, așa se vor rușina fiii lui Israil, ei și împărații lor și boierii lor și preoții lor și prorocii lor.

27. Lemnului a zis: că tatăl meu ești tu, și pietrei: tu m'ai născut pre mine; și au întors către mine spatele, și nu fețele lor; și în vremea răutăților lor vor zice: scoală-te și ne mântuește pre noi.

2 Paral. 29, 6.

28. Și unde sunt dumnezeii tăi? Pre cari ți-ai făcut ție? Au sculă-se-vor și te vor mântui în vremea răutății tale? Că după numărul cetăților tale erau dumnezeii tăi o ludo, și după numărul despărțirii căilor Ierusalimului jertfiau lui Vaal.

Isaia 2, 6, 8; Ozie 10, 1; A 2 Lege 32, 37.

29. Pentru ce grăiți către mine? Toți voi ați lucrat păgânește și toți voi ați făcut fărădelege asupra mea, zice

Domnul.

30. Îndeșert am bătut pre fiii voștri, învățătura n'ați primit, sabie a mâncat pre prorocii voștri, ca leul cel pierzător, și nu v'ați înfricoșat.

31. Auziți cuvântul Domnului, acestea zice Domnul: au doar pustietate m'am făcut lui Israil? Au pământ țelinit? Pentru că a zis poporul meu: nu ne vei stăpâni, și mai mult nu vom veni către tine?

Mat. 3, 7.

32. Au uită-va mireasa podoaba sa și fecioara legătura pieptului ei? Iar poporul meu m'a uitat în zile nenumărate.

Ier. 3, 21.

33. Ce bine vei mai isprăvi încă întru căile tale, ca să cerci iubire? Nu așa, ci și tu ai viclenit, ca să spurci căile tale.

34. Și în mâinile tale s'au aflat sânziuri de suflete nevinovate, nu în scorburi i-am aflat pre ei, ci în tot stejarul.

35. Și ai zis: nevinovat sunt, ci să se întoarcă mâniea lui dela mine.

36. Iată eu mă judec cu tine, pentru că zici tu: n'am păcătuit, că ai defăimat foarte a îndoii căile tale, și dela Eghipt te vei rușina, precum te-ai rușinat dela Asur.

Isaia 30, 5, 7.

37. Că și de aici vei ieși, și mâinile tale preste capul tău, că au depărtat Domnul nădejdea ta, și nu vei spori într'însa.

CAP. 3.

Mustări și îndemnări la pocăință.

De va slobozi bărbatul pre femeia sa, și se va duce dela el, și se va mărită după alt bărbat, au întorcându-se, va mai veni la el? Și nu pângărindu-se va fi pângărită femeia aceea? Și tu ai curvit cu păstori mulți, dar întoarce-te către mine, zice Domnul.

2. Ridică ochii tăi spre înălțime, și vezi unde nu te-ai pângărit, în căi ai șezut la ei, ca o cioară în pustie, și ai spurcat pământul cu curviile tale și cu răutățile tale.

3. Și ai avut păstori mulți spre piedică ție, față de curvă s'a făcut fața ta, fără de rușine ai fost către toți.

4. Nu ca pre un casnic m'ai chemat, tată, și povățuitor tinereței tale?

5. Au rămâneà-va în veac? Au păzi-se-va spre izbândire? Așa ai grăit, dar ai făcut relele acestea cât ai putut.

6. Și au zis Domnul către mine în zilele lui Iosie împăratul: văzut-ai cele ce a făcut mie casa lui Israil? S'a dus întru tot muntele înalt, și supt tot lemnul frunzos, și a curvit acolo.

Isaia 57, 7.

7. Și am zis după ce a făcut ea toate aceste nelegiuiri: întoarce-te la mine, dar nu s'a întors și a văzut netocmeala ei Iuda sora sa cea necredincioasă.

8. Și am văzut, că deși am lepădat casa lui Israil cea răsvrătită și o am depărtat pre ea din pricina tuturor nelegiuirilor sale, și i-am dat carte de despărțire la mâinile ei, sora sa Iuda cea necredincioasă nu s'a temut, și a mers, să se pângărească și ea.

9. Și s'a nimicnicit întru curvia ei, nelegiuind cu lemn și piatră.

10. Și în toate acestea casa cea răsvrătită a Iudei nu s'a întors din toată inima sa la mine, ci la minciuni.

Isaia 59, 3.

11. Și au zis Domnul către mine: îndreptat-a sufletul său Israil față de răsvrătirea casei lui Iuda.

Iezech. 16, 51.

12. Mergi și citește cuvintele acestea către miazănoapte, și vei zice: întoarce-te către mine lăcașul lui Israil, zice Domnul; și nu voi cu asprime spre voi, că milostiv sunt eu zice Domnul; și în veci nu voi țineà mânia asupra voastră.

Ps. 102, 8, 9.

13. Însă cunoaște strâmbătatea ta, că asupra Domnului Dumnezeului tău ai făcut păgânătate, și ți-ai îndreptat pașii tăi spre streini, supt tot lemnul frunzos, și n'ai auzit glasul meu, zice Domnul.

14. Întoarceți-vă fii depărtați, zice Domnul; că eu voi stăpâni pre voi și voi lua pre voi, pre unul din o cetate și pre doi din o rudenie, și voi aduce pre voi în Sion.

Isaia 27, 12.

15. Și voi da vouă păstori după inima mea, și vă vor păstori pre voi povățuindu-vă cu știință.

Iezech. 34, 23; Efes. 4, 11.

16. Și va fi de vă veți înmulți și veți crește pre pământ, zice Domnul; în zilele acelea nu vor mai vorbi despre chivotul legii Domnului, nu se va mai sui la inimă, nu se va numi, nici se va socoti, și nu se va face altul.

17. În zilele acelea și în vremea aceea numi-vor Ierusalimul scaunul Domnului, și se vor aduna toate neamurile la dânsul, și mai mult nu vor merge după poftetele cele rele ale inimei lor.

Mih. 4, 1.

18. În zilele acelea veni-va casa lui Israil la casa lui Iuda, și împreună vor veni din pământul de miazănoapte și din toate țările la pământul, care l-am dat moștenire părinților lor.

19. Și eu am zis: fie Doamne, încă rându-te-voi spre fii, și voi da ție pământ ales, moștenirea lui Dumnezeu Atotțitorul neamurilor și am zis: Părinte mă chemați pre mine și dela mine să nu vă întoarceți.

20. Însă precum nu este credincioasă femeia iubitului său, așa nu m'a băgat pre mine în seamă casa lui Israil, zice Domnul.

21. Glas mare s'a auzit de plângere și de rugăciune al fiilor lui Israil, căci au făcut strâmbătate întru căile lor, uitat-au pre Dumnezeul său cel sfânt.

Ier. 2, 32 și 7, 28.

22. Întoarceți-vă fii înapoi și voi vindeca zdrobiturile voastre; iată noi robi vom fi ție, că tu ești Domnul Dumnezeul nostru, cu adevărat o minciună erau munții și puterea măgurilor; însă prin Domnul Dumnezeul nostru mântuirea lui Israil.

Ozie 14, 2.

23. Și rușinea a mâncat ostenelele părinților noștri din tinerețele lor, oile lor și vițeii lor, și pre fii lor și pre fetele lor.

24. Dormit-am întru rușinea noastră, și ne-a acoperit pre noi necinstea noastră, pentru că înaintea Dumnezeului nostru am păcătuit noi și părinții noștri din tinerețele noastre până în ziua aceasta, și n'am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru.

Ps. 25, 7 și 105, 6; Iov 13, 26; Daniil 9, 16.

CAP. 4.

Sfătuiri și amenințări.

De se va întoarce Israil către mine, zice Domnul, să se întoarcă, și de va lua dimprejurul său urâciunile lui din gura lui, și de către fața mea se va smeri.

2. Și va jură: viu este Domnul cu adevărat, cu judecată și cu dreptate, și vor binecuvânta întru el limbi și întru el vor lăuda pre Dumnezeu în Ierusalim.

Isaia 48, 1 și 65, 16; Fac. 22, 18.

3. Că acestea zice Domnul bărbaților Iudei și celor ce lăcuiesc Ierusalimul:

4. Arați pământ nou, și să nu semănați în spini, tăeți-vă împrejur Dumnezeului vostru, și tăeți împrejur învârtoșarea inimei voastre bărbații Iudei și cei ce lăcuți în Ierusalim; să nu iasă ca focul mâniea mea, și să se aprindă, și nu va fi cel ce să o stingă pentru vicleșugul tocmelelor voastre.

Fac. 17, 11; A 2 Lege 10, 16; Ozie 10, 12; Rom. 4, 11.

5. Vestiți în Iuda, și să se auză în Ierusalim, ziceți: dați semn cu trâmbița pre pământ și strigați tare, ziceți: adunați-vă, să intrăm la cetățile cele întărite, luând semn, fugiți în Sion.

6. Grăbiți-vă, nu stați, că rele aduc eu dela miazănoapte și surpare mare.

7. Se suie leul din culcușul său, și cel ce pierde limbile se ridică și a ieșit din locul său, ca să pustiească pământul tău, și cetățile tale se vor surpă rămânând pustii.

Ier. 2, 15 și 5, 6.

8. Pentru aceasta încingeți saci și vă tânguți și vă văitați, pentru că nu s'a întors iuțimea mâniei Domnului dela voi.

9. Și va fi în ziua aceea, zice Domnul, pierde-se-va inima împăratului și inima boierilor, și preoții se vor spăimânta și prorocii se vor miră.

Iezech. 13, 9.

10. Și am zis: o Stăpâne Doamne! Oare înșelând, ai înșelat pre poporul acesta și Ierusalimul, zicând pace va fi vouă? Și iată sabia a ajuns până la sufletul lor.

11. În vremea aceea zice-vor poporului acestuia și Ierusalimului: duhul rătăcirii în pustie, calea fetei poporului meu nu spre curățire, nici spre sfințire.

12. Duh de plinire îmi va veni, și acum eu voiu grăi judecățile mele către ei.

Iezech. 1, 4.

13. Iată ca norul se vor sui, și ca viforul carele lor, mai sprinteni decât vulturii cailor, vai nouă, că pierim.

14. Spală de răutate inima ta Ierusalime, ca să te mântuești; până când sunt întru tine gândurile răutății tale?

Isaia 1, 16.

15. Pentru că glasul celui ce se suie dela Dan va veni mie, și se va auzi durerea din muntele lui Efraim.

16. Pomeniți limbi, iată au venit, vestiți în Ierusalim, vârtejuri vin din pământ de departe, și au dat spre cetățile lui Iuda glasul lor.

17. Ca cei ce păzesc țarină au încunjurat-o pre ea, pentrucă te-ai lenevit spre mine, zice Domnul.

18. Căile tale și tocmelele tale au făcut ție acestea, aceasta este răutatea ta, căci este amară, pentrucă au ajuns până la inima ta.

19. Pântecele meu mă doare, și simțirile inimei mele turbură sufletul meu, slăbește inima mea, nu voiui tăceà, că glas de trâmbiță a auzit sufletul meu, strigare de rășboiu.

Isaia 16, 11; 21, 4 și 22, 4.

20. Și vestește zdrobire peste zdrobire, că tot pământul s'a pustiit, fără de veste s'a stricat cortul, ruptu-s'au pieile mele.

Ps. 41, 8.

21. Până când voiui vedeà fugind? Auzind glasul trâmbiților.

22. Pentrucă povățuitorii poporului meu pre mine nu m'au știut, fii fără de minte sunt și nepricepuți, măestri sunt a face rău; iar a face bine n'au cunoscut.

Isaia 1, 3.

23. Căutat-am spre pământ, și iată nimic, și la cer, și nu erau luminile lui.

24. Văzut-am munții și erau tremurând, și toate dealurile clătinându-se.

Isaia 5, 25.

25. Căutat-am și iată nu erà om și toate pasările cerului se spăimântase.

Sofon. 1, 3.

26. Văzut-am, și iată Carmilul pustiu și toate cetățile arse cu foc de fața Domnului, și de fața iuțimei mâniei lui s'a stins.

27. Acestea zice Domnul: pustiu va fi tot pământul și conținere nu voiui face.

Ier. 5, 10.

28. Și preste acestea plângă pământul și să se întunece cerul de sus, pentrucă am grăit și nu mă voiui căi, pornitu-m'am și nu m'am întors dela ei.

Ier. 15, 6.

29. De glas de călăreți și arc întins s'a ferit toată țara, intrat-a în peșteri și în desișuri s'a ascuns și pe pietre s'a suit, toate cetățile s'au părăsit, nu lăcuește în ele om.

30. Și tu ce vei face de te vei îmbrăcă cu roșu? Și de te vei împodobî cu podoabă de aur, de vei unge cu răstic ochii tăi, îndeșert este frumusețarea ta, lepădatu-te-au ibovnicii tăi, sufletul tău caută.

Iezech. 23, 40.

31. Că glas ca al celei ce se chinuește, am auzit suspinul tău, ca al celei ce dintâiu naște, glasul fetei Sionului se va slăbi, și va slobozi mâinile sale, vai mie, că mi se sfârșește sufletul pentru cei omorîți.

Ier. 6, 24.

CAP. 5.

Plinirea măsurii fărădelegilor Ierusalimului.

Alergați prin prejur în căile Ierusalimului, și vedeți și cunoașteți și cercați în ulițele lui, de veți afla bărbat, care să facă judecată, și să cerce credința, și blând voiui fi lor, zice Domnul.

2. Viu este Domnul, zic: pentru aceea nu întru minciuni se jură.

Isaia 48, 1.

3. Doamne ochii tăi spre credință bătutu-i-ai pre ei, și nu i-au durut, istovitu-i-ai pre ei, și n'au vrut să primească învățătura, întăritu-și-au fețele lor mai mult decât piatra, și n'au vrut să se întoarcă.

4. Și eu am zis: poate că săraci sunt, pentrucă n'au putut, nici au cunoscut calea Domnului și judecata lui Dumnezeu.

Ier. 8, 7.

5. Merge-voiu către cei mai aleși și voiui grăi lor, pentrucă ei au cunoscut calea Domnului și judecata lui Dumnezeu, și

iată cu toți dimpreună stricat-au jugul, rupt-au legăturile.

Ier. 2, 20.

6. Pentru aceea i-a lovit pre ei leul din dumbravă, și lupul, până la case i-a pierdut pre ei, și pardosul pândea spre cetățile lor, toți cei ce ies dela ei vor fi sfâșiați, pentrucă au înmulțit necurățiile lor, întăritu-s'au urechile lor.

Avacum 1, 8.

7. Pentru care dintr'acestea voiu fi ție milostiv? Fiii tăi m'au părăsit pre mine, și se jurau întru cei ce nu sunt dumnezei, și i-am săturat pre ei, și prea curveau, și în casele curvelor se abăteau.

Is. Navì 23, 7.

8. Cai nebuni spre partea femeiască s'au făcut, fiecare spre femeia aproapelui său râncheză.

Iezechil 22, 11 și 33, 26.

9. Au pentru acestea nu voiu cercetă? Zise Domnul; au întru limbă ca aceasta nu va izbândi sufletul meu?

10. Suiți-vă pre întăriturile ei, și surpați de tot, și conține să nu faceți, lăsați proptelele ei, că ale Domnului sunt.

Ier. 4, 27.

11. Că defăimând, au defăimat spre mine zice Domnul, casa lui Israil și casa lui Iuda.

12. Mințit-au Domnului lor, și au zis: n'au să fie acestea, nu vor veni preste noi rele, sabie și foamete nu vom vedeà.

Isaia 28, 15.

13. Prorocii noștri erau în vânt, și cuvântul Domnului nu erà în ei, așa va fi cu ei.

14. Drept aceea acestea zice Domnul Atotțiitorul: pentru care lucru ați grăit cuvântul acesta? Iată eu am dat cuvintele mele foc în gura ta, și pre norodul acesta lemne, și'i va mistui pre ei.

Ier. 1, 10.

15. Iată eu aduc un neam de departe preste voi, casa lui Israil, zice Domnul; un neam a căruia limbă nu o vei înțelege.

16. Tolba lui ca un mormînt deschis. Toți puternici.

17. Și vor mânca secerătura voastră și pâinele voastre, și vor mânca de tot pre fiii voștri și pre fetele voastre, și vor mânca de tot oile voastre și vițelii voștri, și vor mânca viile voastre, și smochinii voștri și măslinii voștri, și vor trece cu sabie cetățile cele tari ale voastre spre care voi ați nădăjdut în ele.

18. Și va fi în zilele acelea, zice Domnul Dumnezeuul tău: nu voi face pre voi spre sfârșire.

19. Și va fi, când veți zice: pentrue ne-au făcut Domnul Dumnezeuul nostru toate acestea? Le vei răspunde: pentrucă m'ați părăsit pre mine, și ați slujit la dumnezei streini în pământul vostru, așa veți sluji la streini în pământul, care nu va fi al vostru.

Ier. 16, 10.

20. Vestiți acestea la casa lui Iacov, și să se auză în casa lui Iuda.

21. Ascultați dar acestea norod nebun și fără de inimă, ochi au ei și nu văd, urechi și n'aud.

Isaia 6, 9; Fap. Ap. 28, 26, 27.

22. Au de mine nu vă veți teme, zice Domnul? Au de fața mea nu vă veți sfi? De cel ce au pus nisipul hotar mării, poruncă veșnică, și nu va trece preste ea, și se va turbura, și nu va putea, și vor suna valurile ei, și nu va trece preste el.

Iov 38, 11.

23. Și la norodul acesta s'a făcut inimă neascultătoare și nebagătoare în seamă, și s'a abătut și s'a dus.

24. Și n'au zis întru inima lor: să ne temem dar de Domnul Dumnezeuul nostru, cel ce ne dă nouă ploaie timpurie și târzie după plinirea vremii hotărâte pentru seceriș, și au păzit nouă acestea.

A 2 Lege 28, 12.

25. Fărădelegile voastre au adus acestea, și păcatele voastre au depărtat bunătățile de către voi.

26. Că s'au aflat în poporul meu necredincioși, cari lațuri au întins, ca să strice oameni și prindeau.

27. Ca lațul întins plin de pasări, așa casele lor pline de vicleșug, pentru aceea s'au mărit și s'au îmbogățit.

28. S'au îngrășat și au călcat judecata, n'au făcut judecata săracului, și judecata văduvei au nesocotit-o.

Amos 5, 7 și 6, 12; Isaia 1, 23.

29. Au nu voiu căutà spre acestea, zice Domnul? Au asupra unui neam ca acesta nu va izbândi sufletul meu?

Zaharia 7, 10.

30. Spăimântare și înfricoșare s'a făcut pre pământ.

31. Prorocii prorocesc minciuni, și preoții au bătut în palmele lor, și poporul meu a iubit așa, și ce veți face la cele după acestea?

Plâng. 4, 13.

CAP. 6.

Vestirea năvălirii unui neam strein.

Întăriți-vă fiii lui Veniamin din mijlocul Ierusalimului, și în Tecue trâmbițați cu trâmbiță, și preste Vitaharma ridicați semn, că rele s'au ivit dela miazănoapte și zdrobiră mare se face.

Neemia 3, 14.

2. Și se va lua înălțimea ta, fata Sionului.

3. La ea vor veni păstori și turmele lor, și vor face lângă ea colibi împrejur, și vor paște fiecare partea lui.

Isaia 29, 3.

4. Rânduți-vă asupra ei, la războiu sculați-vă, și să ne suim asupra ei în amiazăzi, vai nouă, că s'a plecat ziua, că se sfârșesc umbrele zilei.

5. Sculați-vă, și să ne suim asupra ei noaptea și să stricăm temeliile ei.

6. Că acestea zice Domnul puterilor: tăiați lemnele ei, faceți întărire împotriva Ierusalimului. O cetate

minciunoasă! Toată silnicia este întru dânsa.

Ps. 54, 10.

7. În ce chip izvorăște apa în fântână, așa izbucnește răutatea ei, necurăție și ticăloșie va auzi întru ea preste fața ei pururea, cu durere și cu bătae.

8. Certă-te-vei Ierusalime, să nu se depărteze sufletul meu dela tine, să nu te faci pământ neumblat, care nu se va lăcuî.

9. Că acestea zice Domnul puterilor: culegeți, culegeți, ca o vie rămășițele lui Israil, întoarceți-vă, ca cel ce culege în coșnița sa.

Isaia 24, 13.

10. Către cine voi grăi și mă voi mărturisi, și va auzi? Iată netăete împrejur sunt urechile lor, și nu pot să auză; iată cuvântul Domnului s'a făcut lor spre ocară, nu vor voi să'l asculte pre el.

11. Și mâniea mea o am plinit, și o am oprit, și nu i-am pierdut pre ei, o vom vărsa preste prunci de afară și preste adunarea tinerilor împreună, că bărbat și femeie vor fi prinși, bătrân cu cel plin de zile.

12. Și se vor înturna casele lor la alții, țarinile și femeile lor deodată, pentru că voi întinde mâna mea preste cei ce lăcuesc pământul acesta, zice Domnul.

A 2 Lege 28, 30.

13. Pentru că dela cel mic al lor până la cel mare, toți au făcut fărădelege, dela preot și până la prorocul cel minciunos, toți au lucrat cele minciunoase.

Ps. 77, 67; Isaia 56, 11.

14. Și vindecă cu nepăsare sfărâmarea poporului meu, și zicând pace, pace; și unde este pace?

Ier. 8, 11; Mih. 2, 8.

15. Rușină-se-vor căci au săvârșit fărădelege, și nu s'au rușinat ca cei ce se rușinează, și necinstea sa nu o a cunoscut, pentru aceea vor cădea în căderea lor, și în vremea cercetării lor vor pieri, zice Domnul.

Sofon. 3, 5.

16. Acestea zice Domnul: stați la drumuri și vedeți, și întrebați cărările Domnului cele veșnice, și vedeți care este calea cea bună, și mergeți pre ea, și veți afla odihnă sufletelor voastre, și au zis: nu ne vom duce.

Matei 11, 29.

17. Pus-am preste voi strejari, ascultați glasul trâmbiței și au zis: nu vom ascultă.

18. Pentru aceea auzit-au neamurile și cei ce pasc turmele lor.

19. Ascultă pământule, iată eu aduc preste poporul acesta rele, roadă răzvrătirei lor, pentru că la cuvintele mele n'au luat aminte, și legea mea o au lepădat.

A 2 Lege 32, 1; Isaia 1, 2.

20. Pentru ce'mi aduceți tămâie dela Sava, și scorțișoară din țară depărtată? Că arderile cele de tot ale voastre nu sunt primite și jertfele voastre nu m'au îndulcit pre mine.

Isaia 1, 11-15; Pilde 15, 8 și 21, 3; Mih. 6, 6, 7.

21. Pentru aceea acestea zice Domnul: iată eu aduc preste poporul acesta boală, și vor bolî părinții și fiii împreună, vecinul și cel de aproape al lui vor pieri.

22. Acestea zice Domnul: iată vine popor dela miazănoapte, și se vor ridică neamuri dela marginile pământului.

23. Arc și fuști vor țineă, năsâlnic este, și nu'i va fi milă, glasul lui ca marea, ce aduce valuri, cu cai și cu cară se va rânduî, ca focul spre războiu, către tine fata Sionului.

24. Auzit-am auzul lor, slăbit-au mâinile noastre, necaz ne-a cuprins pre noi, chinuri ca ale celei ce naște.

Ier. 4, 31.

25. Să nu ieșiți afară la țarină și în căi să nu umblați, că sabia vrăjmașilor este prin prejur.

26. Fata poporului meu încinge-te cu sac, și presară cenușă; jelește'ți iubitul, tânguește-te cu milă, că fără de veste va veni chinul preste voi.

Amos 8, 10.

27. Socotitor te-am pus pre tine între popoare de cercetat, și vei cunoaște când voi ispiti eu calea lor, toți neascultători mergând strâmb, aramă și fier.

28. Toți stricați sunt.

29. Încetat-au foii dela foc, sfârșitu-s'a plumbul îndeșert, argintarul bate argintul, vicleșugurile lor nu s'au topit.

30. Argint lepădat chemați-i pre ei, pentrucă i-au gonit pre ei Domnul.

Isaia 1, 22.

CAP. 7.

Deșarta încredere a lui Israil. Amenințările lui Dumnezeu.

Cuvântul care s'a făcut dela Domnul către Ieremia zicând: Stăi la poarta casei Domnului și propoveduește cuvântul acesta și zi: Ascultați cuvântul Domnului toată Iudeea.

2. Acestea zice Domnul puterilor, Dumnezeul lui Israil: de veți îndreptă căile voastre și tocmelele voastre, și eu vă voi face pre voi să lăcuiți în locui acesta.

3. Nu vă nădărduiți voi spre cuvinte minciunoase, că mai mult nimic nu vor folosi vouă când ziceți: Biserica Domnului, Biserica Domnului este.

Isaia 48, 2.

4. Că dacă îndreptând veți îndreptă căile voastre și tocmelele voastre, și făcând veți face judecată între om și între aproapele lui,

5. Și pre nemernic și pre văduvă și pre sirimani de nu'i veți asupri și sânge nevinovat de nu veți vărsa în locul acesta, și după dumnezei streini de nu veți merge spre rău vouă,

Isaia 10, 1, 2.

6. Voiu face pre voi să lăcuiți în locul acesta, în pământul care l-am dat părinților voștri din veac și până în veac;

7. Iar de veți nădăjdui voi întru cuvinte minciunoase, de unde nu vă veți folosi,

8. Și ucideți și preacurviți și furați, și jurați strâmb, și tămâeți lui Vaal, și mergeți după dumnezei streini, pre cari nu'i știți, ca să vă fie vouă rău.

9. Și ați venit, și ați stătut înaintea mea în casa în care se chiamă numele meu întru ea și ați zis: feritu-ne-am, ca să nu facem toate urâciunile acestea.

Isaia 56, 7; Matei 21, 13; Marcu 11, 17; Lucà 19, 46.

10. Au peșteră tâlharilor este casa mea, unde se numește numele meu întru ea acolo înaintea voastră? Și iată eu am văzut, zice Domnul,

11. Că mergeți la locul meu cel dela Silom, unde am sălășluit numele meu întru el acolo înainte, și vedeți cele ce am făcut lui de către fața răutăței poporului meu Israil.

Is. Navì 18, 1.

12. Și acum pentruce ați făcut toate aceste lucruri, și am grăit către voi, și nu m'ați ascultat pre mine, și v'am chemat pre voi și n'ați răspuns.

Pilde 1, 24; Isaia 65, 11.

13. Deci, face-voiu și eu casei aceștia, unde se chiamă numele meu preste ea, spre care voi nădăjduiți întru ea, și locului care l-am dat vouă și părinților voștri, în ce chip am făcut Silomului.

14. Și voiu lepădà pre voi dela fața mea, precum am lepădat pre frații voștri toată sămânța lui Efraim.

3 Împ. 9, 7; 1 Împ. 4, 2, 10.

15. Și tu nu te rugà pentru norodul acesta, și nu te rugà ca să fie miluiți ei, și nu te rugà nici mijloci către mine pentru ei, că nu te voiu ascultà.

16. Au nu vezi ce fac ei în cetățile lui Iuda și în căile Ierusalimului?

Eșire 32, 10; 1 Împ. 16, 1.

17. Fiii lor adună lemne și părinții lor ard foc, și femeile lor fărâma aluat, ca să facă turte oștei cerului, și au vărsat turnări la dumnezei streini, pentru ca să mă mânie,

18. Au doar pre mine mă scârbesc ei? Zice Domnul, nu pre sine pentru ca să se rușineze obrazele lor?

19. Pentru care acestea zice Domnul: iată iuțimea și mâniea mea se varsă preste locul acesta, și preste oameni și preste dobitoace, și preste tot lemnul țarinei lor, și preste roadele pământului, și va arde și nu se va stinge.

20. Acestea zice Domnul: arderile cele de tot ale voastre adunați cu jertfele voastre și mâncați carne.

Amos 5, 21.

21. Că n'am grăit către părinții voștri și n'am poruncit lor, în ziua în care i-am scos pre ei din pământul Eghiptului pentru arderi de tot și pentru jertfe.

22. Fără numai cuvântul acesta l-am poruncit lor zicând: ascultați glasul meu și voiui fi vouă Dumnezeu, și voi veți fi mie popor, și umblați întru toate căile mele, pre care voiui porunci vouă ca să umblați: ca să vă fie vouă bine.

A 2 Lege 6, 3.

23. Și nu m'au ascultat pre mine nici au plecat urechia lor, ci au umblat întru cugetele inimei lor cei rele, și au dat îndărăt și n'au mers înainte, din ziua în care au ieșit părinții lor din pământul Eghiptului și până în ziua aceasta.

Ps. 80, 13; Isaia 65, 2.

24. Și am trimis la ei pre toți robii mei prorocii, dimineața și la amiază zi; și am trimis

2 Paral. 36, 15.

25. Și nu m'au ascultat pre mine și n'au plecat urechia lor, și și-au învârtoșat cerbicea lor mai mult decât părinții lor.

Neemia 9, 17, 29.

26. Și vei grăi lor cuvântul acesta, și nu te vor ascultă pre tine, și îi vei chema pre ei, și nu'ți vor răspunde.

27. Și vei grăi către ei limba aceasta, care n'au auzit glasul Domnului Dumnezeului lor, nici au primit învățătura, sfârșitu-s'a credința din gura lor.

28. Tunde părul tău și leapădă, plângi cu strigare, că au gonit Domnul și au lepădat pre neamul, care făcea acestea,

pentru că fiii lui Iuda au făcut rău înaintea mea, zice Domnul.
Ier. 3, 21.

29. Pus-au urâciunile lor în casa în care s'a chemat numele meu întru ea, ca să o spurce pre ea; și au zidit capiște lui Tofet, cel ce este în valea Benenom, ca să arză de tot pre fiii lor, și pre fetele lor cu foc, care n'am poruncit lor, și n'am gândit întru inima mea.

Isaia 59, 14 și 15, 2.

30. Pentru aceea iată zile vin, zice Domnul; și mai mult nu vor chema capiștea lui Tofet și valea Benenom, ci valea celor omorâți, și'i vor îngropă în Tofet nefiind loc.

Ier. 19, 6; 4 Împ. 23, 10.

31. Și morții poporului acestuia vor fi mâncare pasărilor cerului și hiarelor pământului, și nu va fi cine să'i apere.

A 2 Lege 28, 26.

32. Și voi face să înceteze din cetățile lui Iuda și din răspântiile Ierusalimului glasul celor ce se veselesc și glasul celor ce se bucură, glasul mirelui și glasul miresei, că spre pustiire va fi tot pământul.

Isaia 24, 8; Ozie 2, 11; Iezech. 26, 13.

CAP. 8.

Orbirea poporului și pedeapsa lui.

În vremea aceea zice Domnul: scoate-voiu oasele împăraților lui Iuda și oasele boierilor lui, și oasele preoților, și oasele prorocilor lor, și oasele celor ce lăcesc în Ierusalim din mormânturile lor.

Lev. 26, 30.

2. Și le vor zbicî la soare, la lună și la toate stelele și la toată oastea cerului, pe care le-au iubit, și cărora au slujit, și după care au mers, și de care se țineau, și la care s'au închinat ei; nu se vor tăia, nici se vor îngropă, și vor fi spre pildă preste fața atot pământul.

3. Că au ales mai bine moartea decât viața, și la toți ceilalți, cari au rămas dela neamul acela, în tot locul, ori unde voiu scoate pre ei acolo.

Apoc. 9, 6.

4. Că acestea zice Domnul: au doară cel ce cade nu se scoală? Sau cel ce se abate nu se întoarce?

5. Pentru că s'a fost abătut poporul meu acesta, abatere fără de rușine, și s'au biruit de tot într-o voce lor, și n'au vrut a se întoarce.

6. Băgați dar în urechi și auziți, nu așa vor grăi? Nu este om, care să se pocăiască de răutatea lui zicând: ce am făcut? Rămas-a cel ce aleargă dela alergătura lui, ca și calul ce se frământă într-o rânchezarea lui.

7. Și Erodiul a cunoscut pe cer vremea lui, turtureaua și rânduneaua, pasările țarinei, păzit-au vremile intrării lor; iar norodul meu acesta n'a cunoscut judecățile Domnului.

Ier. 5, 4; Isaia 1, 3.

8. Cum veți grăi, că înțelepți suntem noi și legea Domnului cu noi este? Îndeșert s'a făcut condeiul minciunos la scriitor.

Rom. 2, 17-19.

9. Rușinatu-s'au înțelepții, acoperit-au capul său, și s'au spăimântat și s'au prins, pentru că au lepădat cuvântul Domnului; ce înțelepciune este la dânșii?

10. Pentru aceea voiu dà femeile lor și țarinile lor moștenire altora, pentru că dela cel mic până la cel mare toți sunt iubitori de argint, și dela proroc până la preot toți spun minciuni.

Isaia 56, 11.

11. Și vindecă cu nepăsare sfărâmarea poporului meu, zicând: pace, pace și pace nu eră.

Ier. 6, 14.

12. Rușinatu-s'au, căci au făcut urâciune, și cu rușine nu s'au rușinat, și a se rușina nu știu, pentru aceea căzând vor cădea, în vremea cercetării lor vor cădea, zice Domnul:

13. Și vor adună roadele lor, zice Domnul: nu este strugur în vie și smochine în smochin, și frunzele au căzut de tot.

14. Și pentruce noi ședem? Adunați-vă și să intrăm în cetățile cele tari, și să pierim acolo, că Dumnezeu ne-au lepădat pre noi, și ne-au adăpat pre noi cu apă de fiere, pentrucă am păcătuit înaintea lui.

Plâng. 3, 15; 4, 19.

15. Așteptat-am pace și nu erà nimic bun, vremea vindecărei, și iată erà spaimă.

16. Dela Dan vom auzi glasul iuțimei cailor lui, de glasul rânchezărei cailor călărimei lui s'a clătut tot pământul, și va veni și va mânca de tot pământul și plinirea lui, cetatea, și pre cei ce lăcuesc întru dânsa.

17. Pentrucă iată eu trimit la voi șerpi omorători, cărora nu este descântare.

18. Și vă vor mușca pre voi fără de vindecare cu durerea inimei voastre cei slabe.

19. Iată glasul strigărei fetei poporului meu din pământ departe, au nu este Domn în Sion? Sau împărat nu este acolo? Pentrucă m'au urgisit cu cele cioplite ale lor, și întru deșertăciuni streine.

20. Petrecutu-s'a vara, trecut-a secerea și noi nu ne-am mântuit.

21. De surparea fetei poporului meu m'am întunecat, și întru slăbiciunea minții mă întăriră dureri, ca a celei ce naște.

22. Și au nu este rășină în Galaad? Au doftor nu este acolo? Pentruce nu s'a suit vindecarea fetei poporului meu?

CAP. 9.

Plângerea prorocului. Amenințări dela Dumnezeu.

Cine va dà capului meu apă și ochilor mei izvoare de lacrimi? Ca să plâng pre poporul meu acesta ziua și

noaptea, pre cei răniți ai fetei poporului meu.

Ps. 118, 136; Isaia 22, 4.

2. Cine'mi va dà în pustie sălaș mai de margine și voiu părăsi pre poporul meu, și mă voiu duce dela ei, că toți preacurvesc, adunare de defăimători.

Marcu 8, 38.

3. Și a întins limba sa ca un arc mincinos, și nu credința a stăpânit pre pământ, că merg din rele în rele, și pre mine nu m'a cunoscut, zice Domnul.

4. Fiecare să vă păziți de către aproapele său, și spre frații lor nu nădăjduiți, pentru că tot fratele cu amăgitură va amăgi și tot prietenul cu vicleșug umblă.

Mih. 7, 5.

5. Fiecare pre prietenul său va înșelă, adevărul nu vor grăi, învățatu-s'au limba lor a grăi minciuni, năpăstuit-au și n'au voit a se întoarce.

6. Camătă preste camătă, vicleșug preste vicleșug n'au vrut să mă știe pre mine, zice Domnul.

7. Pentru aceea așa zice Domnul puterilor: iată eu voiu lămurì pre ei, și voiu ispitì pre ei, că voiu face pentru vicleșugul fetei poporului meu.

Mal. 3, 3.

8. Săgeată rănitore este limba lor, viclene sunt graiurile gurii lor, cu aproapele său grăiește de pace, și întru sine are vrajbă.

Psalms 11, 2 și 27, 4.

9. Au asupra acestora nu voiu socoti, zice Domnul? Sau la norod ca acesta nu va izbândi sufletul meu?

10. Preste măguri faceți tânguire și pre căile pustiei plângere, că s'a săvârșit pentru că nu sunt oameni, n'au auzit glasul stăpânirei, dela pasările cerului și până la dobitoace, spăimântatu-s'au, dusu-s'au.

11. Și voiu dà Ierusalimul spre înstreinare, spre lăcuință balaurilor, și cetățile Iudei spre stingere le voiu pune, nelăcuindu-se; cine este omul cel înțelegător și să înțeleagă acestea? Și acela către care este cuvântul gurei Domnului,

vestească vouă, pentru care lucru a pierit pământul?
Aprinsu-s'a ca pustiul cel neumblat.

Ozie 14, 10.

12. Și au zis Domnul către mine: pentruce au părăsit ei legea mea, care o am dat înaintea feței lor, și n'au ascultat glasul meu.

A 2 Lege 32, 29.

13. Ci au mers după cele alese ale inimei lor cei rele, și după idolii, care i-au învățat pre ei părinții lor.

14. Pentru aceea așa zice Domnul puterilor Dumnezeuul lui Israil: iată eu hrănesc pre ei cu nevoi și voi adăpa pre ei cu apă de fiere.

15. Și voi risipi pre ei întru neamurile, pre care nu le-au cunoscut ei, nici părinții lor, și voi trimite la dânșii sabie până voi sfârși pre ei cu dânsa.

Lev. 26, 33.

16. Acestea zice Domnul puterilor: chemați pre cele ce plâng, și să vie, și către cele înțelepte trimiteți.

Amos 5, 17.

17. Și să răspunză și să plângă pentru voi, și să sloboază ochii voștri lacrimi și genele voastre să curgă apă.

2 Paral. 35, 25.

18. Că s'a auzit în Sion glasul cel de jale, cum am chinuit? Ne-am rușinat foarte, căci am părăsit pământul și am lepădat sălașurile noastre.

19. Ascultați dar femei cuvântul lui Dumnezeu, și să primească urechile voastre cuvintele gurei lui, și învățați fetele voastre jale, și femeia pre cea de aproape a ei plângere.

20. Că s'a suit moartea prin ferestrele voastre, intrat-a la pământul vostru, ca să zdrobească prunci de pe afară, și pre tineri de prin uliță.

21. Și vor fi morții oamenilor spre pildă preste fața câmpului pământului vostru, și ca iarba dinapoia celui ce cosește.

22. Și nu va fi cel ce să adune acestea, zice Domnul; să nu se laude cel înțelept întru înțelepciunea lui, și să nu se laude cel tare întru tăria lui, și să nu se laude cel bogat întru bogăția lui.

23. Ci într'aceasta să se laude cel ce se laudă, că înțelege și cunoaște, că eu sunt Domnul cel ce fac milă și judecată și dreptate pre pământ, că într'aceasta este voea mea, zice Domnul.

1 Cor. 1, 31; 2 Cor 10, 17; Ps. 61, 11.

24. Iată zile vin, zice Domnul, și voi izbândi preste toți cei ce au tăiat împrejur marginea acoperirii lor.

25. Preste Eghipet și preste Idumeia și preste Edom și preste fiii lui Ammon și preste fiii lui Moav, și preste tot cel ce tunde împrejur cele dela fața lui, cei ce lăcuesc în pustie, că toate neamurile sunt netăiete împrejur la trup, și toată casa lui Israil netăieți împrejur sunt cu inima.

Lev. 26, 41.

CAP. 10.

Deșertăciunea idolilor. Pustiirea Ierusalimului.

Auziți cuvântul Domnului, care au grăit către voi, casa lui Israil.

2. Acestea zice Domnul: după căile neamurilor nu învățați, și de semnele cerului nu vă temeți, pentrucă se tem de ele cu fețele sale.

Lev. 18, 3; 20, 23.

3. Că legiuirile neamurilor deșarte sunt; lemn este din dumbravă tăiat, lucru de teslar și turnat.

Isaia 40, 20 și 44, 9; Înțelep. 3, 13, 14.

4. Cu argint și cu aur înfrumsețate sunt, cu ciocane și cu cuie le-a întărit pre ele, pune-le-vor pre ele, și nu se vor mișcă.

5. Argint bătut este, nu vor umblă, fiind ridicați se vor ridică, că nu vor păși, nu vă temeți de acelea, că nu vor face

rău, și bine nu este întru ele.

Isaia 46, 7; Ps. 113, 13 și 134, 31-34.

6. Nu este asemenea cu tine Doamne, mare ești tu, și mare este numele tău întru tărie.

Ps. 85, 7, 9.

7. Cine nu se va teme de tine Împărate al neamurilor, pentru că ție se cuvine, că întru toți înțelepții neamurilor, și întru toate împărățiile lor nu este asemenea ție.

Mih. 7, 18; Apoc. 15, 4.

8. Cei fără de minte, și cei nesocotitori sunt împreună, dăscălia deșertăciunilor lor, lemn este.

Avacum 2, 18; Zahar. 10, 2.

9. Table de argint se aduc dela Tarsis, iar aurul vine din Ofaz, și mâna argintarilor, lucruri de meșteri, toate cu vânăt și mohorât le vor îmbrăcă pre ele.

10. Dar Domnul este Dumnezeu adevărat. El este Dumnezeul cel viu și Împărat veșnic. De mâniea lui se va clăti pământul și limbile nu pot suferi urgia lui.

Ps. 9, 16.

11. Așa să ziceți lor: dumnezeii cari cerul și pământul n'au făcut, să piară de pre pământ, și de supt cerul acesta.

Facere 1, 1.

12. Dumnezeu cel ce au făcut pământul cu puterea sa, cel ce au îndreptat lumea cu înțelepciunea sa, și cu mintea sa au întins cerul.

Ps. 135, 5.

13. Și mulțime de ape în cer, și au ridicat nori dela marginea pământului, fulgerile spre ploaie au făcut, și au scos vânturile din vistieriile sale.

14. Nebunit-a tot omul de minte, rușinatu-s'a tot argintarul de cele săpate ale lui, că minciunoase a topit, nu este duh întru ele.

15. Deșarte sunt, lucruri batjocorite, în vremea cercetărei lor vor pieri.

Isaia 44, 20.

16. Nu este parte ca aceasta la Iacov, că cel ce au zidit toate, acela este moștenirea lui, Domnul este numele lui.

17. Adunat-au de afară statul tău, cel ce lăcuește întru cei aleși, că acestea zice Domnul:

Ps. 73, 1.

18. Iată eu depărtez pre cei ce lăcuesc pământul acesta în strâmtorare, și voi necăji pre ei, ca să se afle rana ta.

19. Vai de zdrobirea ta, dureroasă este rana ta, și eu am zis: cu adevărat aceasta este rana ta și te ține pre tine.

20. Cortul tău au stricat, pierit-au și toate pieile tale s'au spintecat, fiii mei și oile mele nu sunt, nu este încă loc cortului meu, loc pieilor mele.

21. Pentrucă păstorii au ieșit din minte, și pre Domnul nu l-au căutat, pentru aceea n'au socotit toată pășunea și s'au risipit.

22. Se aude sgomot, iată vine și cutremur mare din pământul miezului nopții, ca să puie cetățile lui Iuda spre stingere, și spre culcuș pasărilor.

23. Știu Doamne, că nu este a omului calea lui, nici bărbat va merge și va isprăvi călătoria sa.

Pilde 16, 1.

24. Ceartă-ne pre noi Doamne, însă cu judecată și nu cu mânie, ca să nu ne împruținezi pre noi.

Psalom 6, 1; Isaia 27, 8.

25. Varsă mâniea ta preste neamurile cele ce nu te știu pre tine, și preste împărățiile, care n'au chemat numele tău, că au mâncat pre Iacov, și au mistuit pre Israil, și pășunea lui o au pustiit.

Ps. 78, 6.

CAP. 11.

Ruperea legăturii cu Dumnezeu. Sfat viclean asupra prorocului.

Cuvântul, care s'a făcut dela Domnul către Ieremia zicând:

2. Auzi cuvintele legăturii acesteea, și vei grăi către bărbații lui Iuda și către cei ce lăcuiesc în Ierusalim și vei zice către ei:

3. Acestea zice Domnul Dumnezeuul lui Israil: blestemat este omul cel ce nu va ascultă de cuvintele legăturii acesteea, care am poruncit părinților voștri, în ziua în care i-am scos pre ei din pământul Eghiptului, din cuptorul cel de fier, zicând:

A 2 Lege 27, 26.

4. Ascultați glasul meu, și faceți toate, câte voi porunci vouă, și veți fi mie popor și eu voi fi vouă Dumnezeu.

Lev. 26, 3, 12.

5. Ca să întăresc jurământul meu, care am jurat părinților voștri, ca să le dau lor pământ, din care curge lapte și miere, precum este ziua aceasta și am răspuns și am zis: fie Doamne.

A 2 Lege 7, 12.

6. Și au zis Domnul către mine: citește toate cuvintele acestea în cetățile lui Iuda și afară de Ierusalim zicând:

7. Auziți cuvintele legăturii acesteea, și le faceți pre ele, că mărturisind am mărturisit părinților voștri în ziua în care i-am scos pre ei din pământul Eghiptului, până în ziua aceasta, mânecând am mărturisit, zicând:

Ier. 7, 13.

8. Ascultați glasul meu, și n'au ascultat, nici au plecat urechea sa, ci au mers fiecarele întru răutatea inimii sale cei rele, și am adus preste ei toate cuvintele legăturii aceștia, care le-am poruncit să o facă, și nu o au făcut.

9. Și au zis Domnul către mine: se află un sfat viclean întru bărbații lui Iuda, și întru cei ce lăcuiesc în Ierusalim.

10. Întorsu-s'au la nedreptățile părinților lor celor mai dinainte, carii n'au vrut să asculte cuvintele mele, și iată ei merg după dumnezei străini, ca să le slujească lor, și casa

lui Israil și casa lui Iuda au stricat legătura mea, care am pus către părinții lor.

11. Pentru aceea acestea zice Domnul: iată eu aduc preste norodul acesta rele, din care nu vor putea ieși, și vor striga către mine, și nu voi asculta pre ei.

Pilde 1, 28; Isaia 1, 5.

12. Și vor merge cetățile lui Iuda, și cei ce lăcuiesc Ierusalimul, și vor striga către dumnezeii lor, cărora le tămâiază, dar ei nu-i vor mântui pre dânșii în vremea necazului lor.

13. Că după numărul cetăților tale erau dumnezeii tăi Iudo, și după numărul ieșirilor Ierusalimului a pus capiști a tămâia lui Vaal.

Iezech. 16, 24, 31.

14. Și tu nu te ruga pentru norodul acesta, și nu face pentru ei cerere și rugăciune că nu-i voi asculta pre ei în vremea, în care mă vor chema pre mine în vremea necazului lor.

15. Pentru ce cea iubită în casa mea a făcut urâciune? Au rugăciunile și cărnurile sfinte vor lua dela tine răutățile tale? Au scăpa-vei de aceasta?

16. Măslin cu bună umbră, frumos la chip au numit Domnul numele tău, la glasul tăerii lui, s'a aprins foc preste el, mare este necazul preste tine, stricatu-s'au ramurile lui.

17. Și Domnul puterilor, cel ce te-au sădit pre tine, grăit-au asupra ta rele pentru răutatea casii lui Israil, și a casei lui Iuda, pentru că ș'au făcut lor ca să mă urgisească pre mine tămâind lui Vaal.

18. Doamne arată-mi mie, și voi cunoaște; atunci am văzut meșteșugurile lor.

19. Iar eu ca un miel fără de răutate ce'l duc spre junghiere, n'am cunoscut, că gândeau asupra mea gând rău, zicând: veniți să băgăm lemn în pâinea lui, și să'l pierdem de pre pământul celor vii, și numele lui să nu se mai pomenească.

20. Doamne al puterilor cel ce judeci cu dreptul, carele ispitești inimile și rărunchii, dă'mi să văz dela tine răsplătire asupra lor; că ție am descoperit îndreptarea mea.

1 Paral. 28, 9; Psalm 7, 10 și 18, 9, 10.

21. Pentru aceea așa zice Domnul asupra oamenilor din Anatot, cei ce caută sufletul meu, zicând: nu vei proroci în numele Domnului; iar de nu, vei muri în mâinile noastre.

Isaia 30, 10.

22. Pentru aceea așa zice Domnul puterilor: iată eu voi cercetă asupra lor, tinerii lor vor muri de sabie, și feciorii lor și fetele lor se vor stinge de foame.

23. Și nu vor aveà rămășiță, pentru că voi aduce rele asupra celor ce lăcuesc în Anatot, în anul cercetării lor.

CAP. 12.

Fericirea amăgitoare a celor răi.

Drept ești tu Doamne, că voi răspunde către tine. Însă judecăți voi grăi către tine, ce este că, calea necredincioșilor sporește? Înmulțitu-s'au toți cei ce leapădă poruncile tale.

Iov. 21, 7; Avac. 1, 13; Ps. 36, 1 și 72, 3.

2. Săditu-i-ai pre ei, și au prins rădăcină, odraslă au făcut, și au făcut roadă; aproape ești tu Doamne de gura lor, și departe de rărunchii lor.

Isaia 29, 13; Ps. 77, 40.

3. Și tu Doamne mă știi pre mine, ispitit-ai inima mea înaintea ta; adună'i pre dânșii, ca pre niște oi spre junghiere, și'i curățește pre ei spre ziua junghierii lor.

Ps. 138, 1; Ps. 17, 2, 3.

4. Până când va plânge pământul, și toată iarba țarinei se va uscă de răutățile celor ce lăcuesc pre dânșii? Perit-au dobitoacele și pasările, că au zis: nu va vedeà Dumnezeu căile noastre.

Ps. 106, 34.

5. Picioarele tale aleargă, și te slăbesc pre tine, cum te vei ține de cei pre cai? Și în pământul păcei tale nădăjduiești, ce vei face în furia Iordanului?

6. Că și frații tăi și casa tatălui tău, și aceștia s'au lepădat de tine, și aceștia au strigat, dinapoia ta s'au adunat, să nu te încrezi întru ei, când vor grăi către tine bune.

Pilde 26, 25.

7. Părăsit-am casa mea, lăsat-am moștenirea mea, dat-am sufletul meu cel iubit în mâinile vrăjmașilor ei.

8. Făcutu-s'a mie moștenirea mea, ca un leu în dumbravă, dat-a asupra mea glasul său, pentru aceea o am urât pre ea, au peștera leoaicei îmi este moștenirea mea?

9. Au peșteră este împrejurul ei? Mergeți, adunați toate hiarele țarinei, și să vie, și să o mănânce pre ea.

Isaia 56, 9.

10. Păstori mulți au stricat viea mea, spurcat-au partea mea, făcut-au partea mea cea dorită pustie neumblată.

Ier. 6, 3.

11. Pusu-o-au prea ea întru piericiunea pierzării; pentru mine cu stingere s'a stins tot pământul, că nu este om, care să pue în inimă.

Is. 57, 1.

12. Preste toată ieșirea în pustie au venit nevoi, că sabia Domnului va mânca dela marginea pământului până la marginea pământului, nu este pace la tot trupul.

13. Semănat-ați grâu, și spini ați secerat, sortii lor nu vor folosi lor, rușinați-vă de fala voastră, de ocară înaintea Domnului.

Lev. 26, 16; Deut. 28, 38.

14. Că așa zice Domnul pentru toți vecinii cei răi, cari se ating de moștenirea mea, care o am împărțit poporului meu Israil: iată eu îi voi smulge pre ei din pământul lor, și pre Iuda îl voi scoate din mijlocul lor.

15. Și va fi, după ce îi voi scoate pre ei, mă voi întoarce, și îi voi milui pre ei, și voi face pre fiecare să lăcuiască în moșia sa, și pre fiecare în pământul său.

16. Și va fi, dacă învățând vor învăța calea poporului meu, a jură întru numele meu, viu este Domnul, în ce chip a învățat pre poporul meu a jură pre Vaal, se vor zidi în mijlocul poporului meu.

17. Iar de nu se vor întoarce, voi ridică neamul acela cu ridicare și cu pierzare, zice Domnul.

Isaia 60, 12.

CAP. 13.

Mai înainte vestirea robiei jidovilor închipuită prin brâul de in și foalele sparte.

Acestea zice Domnul: mergi și ți agonisește ție cingătoare de in, și te încinge preste mijlocul tău, și în apă să nu l speli.

2. Și mi-am agonisit cingătoare după cuvântul Domnului, și o am pus preste mijlocul meu.

3. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

4. Iă cingătoarea cea de preste mijlocul tău, și te scoală, și mergi la Efrat, și o ascunde pre ea acolo în crăpătura unei pietre.

5. Și am mers, și o am ascuns pre ea la Efrat, precum mi-au poruncit mie Domnul.

6. Și a fost după zile multe, au zis Domnul către mine: scoală-te și mergi la Efrat, și iă de acolo cingătoarea, care am poruncit ție, ca să o ascunzi acolo.

7. Și am mers la apa Efratului, și am săpat, și am luat cingătoarea din locul unde o am îngropat pre ea, și iată eră strică, cât nu eră bună de nimic.

8. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

9. Acestea zice Domnul: așa voi strică semeția lui Iuda și semeția Ierusalimului, pe această semeție mare, pe poporul cel rău.

10. Pre cei ce nu vor să asculte de cuvintele mele, și au mers după dumnezei străini, ca să slujească lor și să se

încchine lor, și vor fi ca cingătoarea aceasta, care la nimic nu este de folos.

11. Că precum se lipește cingătoarea împrejurul mijlocului omului, așa am lipit către mine casa lui Israil și toată casa lui Iuda, ca să fie mie popor numit spre laudă și spre mărire, și n'a ascultat de mine.

12. Și vei zice către poporul acesta: tot foalele se va umplea de vin, și va fi, de vor zice către tine: au cunoscând, nu vom cunoaște, că tot foalele se va umplea de vin?

13. Și vei zice către ei: acestea zice Domnul: iată eu voi umplea de îmbătare pre toți cei ce lăcesc pre pământul acesta, și pre împărații lor fii lui David, cei ce șed pre scaunul lui, și pre preoți și pre proroci și pre Iuda, și pre toți cei ce lăcesc în Ierusalim.

Ps. 59, 3-6.

14. Și îi voi risipi pre ei; pre bărbat și pre fratele lui, și pre părinții lor, și pre fii lor de odată, și nu voi dori, zice Domnul; și nu'i voi cruța, și nu'mi va fi milă de strigarea lor.

15. Auziți și băgați în urechi, și nu vă ridicați, că Domnul au grăit.

16. Dați Domnului Dumnezeuului vostru mărire mai înainte de a întuneca și mai înainte de ce se vor împiedica picioarele voastre de munți întunecoși, și veți aștepta lumină, și acolo umbra morții, și se vor pune într-un întunec.

Ioan 9, 24.

17. Iar de nu veți auzi, plânge-va într-un ascuns sufletul vostru de fața semeției, și vor slobozi ochii voștri lacrimi, pentru că se surpă turma Domnului.

Plâng. 1, 2, 16.

18. Ziceți împăratului și boierilor: smeriți-vă și ședeți, că a căzut de pre capul vostru cununa mării voastre.

19. Cetățile cele de cătreustru s'au închis, și nu este cine să le deschiză, înstrăinatu-s'a Iuda, săvârșit-a înstrăinare de plin.

20. Ridică ochii tăi Ierusalime, și vezi pre cei ce vin dela miazănoapte, unde este turma cea dată ție? Oile mării tale.

21. Ce vei zice, când te vor cercetă pre tine? Și tu i-ai învățat pre ei asupra ta învățături într-un început? Dureri te vor apucă, ca pre femeia care naște.

22. Și de vei zice într-un inima ta: pentru ce mi-au venit mie acestea? Pentru mulțimea nedreptăților tale, descoperitu-s'au cele dinapoi ale tale, ca să se vadă călcăele tale.

23. Când va schimba Arapul pielea sa și Pardosul împiestriturile sale, și voi veți putea face bine, fiind învățați rău.

24. Și i voi împrăști pre ei ca uscăturile, care se duc de vânt spre pustie.

25. Aceasta este soarta ta și partea neascultării tale de mine, zice Domnul: cum m'ai uitat pre mine și ai nădăjduit spre minciuni.

26. Și eu voi descoperi cele dinapoi ale tale asupra feței tale.

27. Și se va vedeă necinstea ta, preacurviile tale și rânchezarea ta, și înstreinarca curviei tale. Pre dealuri și în țarini am văzut urâciunile tale, vai ție Ierusalime, că nu te-ai curățit după mine, până când încă?

CAP. 14.

Pedeapsa cu secetă și foamete. Rugăciunea Prorocului.

Cuvântul Domnului, care s'a făcut către Ieremia pentru neplouare.

2. Plâns-a Iudeea și porțile ei s'au deșertat și s'au întunecat pre pământ, și strigarea Ierusalimului s'a suit.

Plâng. 4, 8.

3. Și cei mai mari din ea trimis-au pre cei mai tineri dintre dânșii la apă, venit-au la fântâni, și n'au aflat apă, și s'au

întors cu vasele goale.

3 Împ. 18, 5.

4. Și lucrurile pământului au încetat, pentru că nu eră ploaie, plugarii s'au mâhnit, acoperit-au capetele lor.

5. Și cerbii cei cu pui în țarină i-au părăsit, pentru că nu eră iarbă.

6. Colunii de prin codrii au stătut și au tras vânt, slăbit-au ochii lor pentru că nu eră verdeață.

7. Păcatele noastre ne-au stătut nouă împotrivă, Doamne, dă-ne nouă pentru numele tău, că multe sunt păcatele noastre înaintea ta, căci am păcătuit ție.

Isaia 59, 12; Ps. 50, 4.

8. Nădejdea lui Israil, Doamne, și mântuitor în vremea răutăților.

Ps. 9, 10.

9. Pentru ce te-ai făcut ca un nemernic pe pământ? Și ca un pământean care se abate la popas? Au doar vei fi ca un om ce doarme? Și ca un bărbat ce nu poate mântui? Și tu întru noi ești Doamne, și numele tău s'a chemat preste noi, să nu ne uiți pre noi.

Isaia 63, 19.

10. Așa zice Domnul norodului acestuia: iubit-a să alerge cu picioarele sale, și n'a încetat; iar Dumnezeu n'au binevoit întru ei, acum își va aduce aminte de nedreptatea lor.

Ozie 8. 13.

11. Și au zis Domnul către mine: nu te rugă pentru norodul acesta spre bine.

Eșire 32, 10.

12. Că de vor postî, nu voi auzi rugăciunile lor, și de vor aduce arderi de tot și jertfe, nu voi binevoi întru ei, că, cu sabie și cu foamete și cu moarte îi voi pierde pre ei.

Isaia 1, 15; Iezech. 8, 18; Mih. 3, 4.

13. Și am zis: cel ce ești Doamne, iată prorocii lor vor proroci, și zic: nu veți vedea sabie, nici foamete nu va fi întru voi, că adevăr și pace voi da pre pământ și în locul acesta.

14. Și au zis Domnul către mine: minciuni prorocesc întru numele meu prorocii, nu i-am trimis pre ei și nu le-am poruncit lor, și n'am grăit către ei, că vedenii minciunoase și vrăji și descântături, și voile inimilor sale prorocesc ei vouă.

A 2 Lege 18, 20; Iezech. 13, 2, 3.

15. Pentru aceea, așa zice Domnul de prorocii cei ce prorocesc întru numele meu minciuni: și eu nu i-am trimis pre ei, cei ce zic: sabie și foamete nu va fi pre pământul acesta. Cu boală de moarte vor muri, și cu foamete se vor topi prorocii.

A 2 Lege 13, 5.

16. Și norodul căruia îi prorocesc ei, va fi lepădat în ulițele Ierusalimului de fața sabiei și a foametei, și nu va fi cine să'i îngroape pre ei și femeile lor și fiii lor și fiicele lor, și voi vărsă preste ei răutățile lor.

17. Și vei zice către ei cuvântul acesta: vărsați din ochii voștri lacrimi ziua și noaptea, și să nu înceteze, că, cu zdrobire mare s'a zdrobit fața poporului meu, și cu rană dureroasă foarte.

Plâng. 1, 16; 2, 18.

18. De voi ieși la câmp, iată răniți de sabie; de voi intra în cetate, iată durere de foamete, pentru că și preot și proroc au mers pre pământ pe care nu l-au știut.

Plâng. 1, 20.

19. Au doar lepădând, ai lepădat pre Iuda? Și de Sion s'a depărtat sufletul tău? Pentru ce ne-ai bătut pre noi, și nu este nouă vindecare? Așteptat-am pace, și nu eră nimic bun, vreme de vindecare, și iată turburare.

Ier. 8, 15.

20. Cunoscute-am Doamne păcatele noastre, nedreptățile părinților noștri, că am păcătuit înaintea ta.

Daniil 9, 8.

21. Pentru numele tău, încetează să nu pierzi scaunul slavei tale; adu-ți aminte, ca să nu strici legătura ta cea cu noi.

22. Au este în idolii neamurilor cel ce dă ploaie? Sau cerul va dà sațiul său? Au nu tu însuți ești? Și întru tine Doamne nădărdim, că tu ai făcut toate acestea.

Ier. 5, 24; A 2 Lege 28, 12; Isaia 30, 23.

CAP. 15.

Răspunsul Domnului. Plângerea Prorocului.

Și au zis Domnul către mine: de va stă Moisi și Samuil înaintea feții mele, nu este sufletul meu către ei, depărtează pre norodul acesta, și să iasă.

Iezechiel 14, 14.

2. Și va fi, de vor zice către tine: unde vom ieși? Vei zice către ei: acestea zice Domnul Dumnezeu: câți la moarte, la moarte, câți la sabie, la sabie, și câți la foamete, la foamete, și câți la robie, la robie.

Zah. 11, 9.

3. Și voi isbândi asupra lor în patru chipuri, zice Domnul: sabia spre junghiere și câinii spre rumpere, și hiarele pământului și pasările cerului spre mâncare și spre stricare.

Levit. 26, 16, 17.

4. Și'i voi dà pre ei în nevoi, la toate împărățiile pământului, pentru Manasi feciorul lui Ezekia împăratul Iudei, pentru toate câte a făcut în Ierusalim.

4 Împ. 21, 11; A 2 Lege 28, 25.

5. Cui îi va fi milă de tine Ierusalime? Sau cine se va întrista pentru tine? Sau cine va întrebă de pacea ta?

Isaia 51, 19.

6. Tu m'ai urât, zice Domnul: înapoi vei merge, și voi întinde mâna mea, și te voi strică pre tine, și nu'mi voi mai aduce aminte de ei.

Ier. 4, 28.

7. Și'i voi împrăști pre ei cu împrăștiere în porțile poporului meu, făcutu-s'au fără de fii, pierdut-au pre poporul meu pentru răutățile lor.

Isaia 41, 16; Mat. 3, 12.

8. Înmulțitu-s'au văduvile lor mai mult de cât nisipul mării, adus-a asupra mumei durerea pruncului într-o amiază zi, chin a aruncat preste ea fără de veste, cutremur și spaimă.

9. Rămas-a străină ceea ce a născut șapte, chinuitu-s'a sufletul ei, apus-a soarele preste ea încă fiind amiază zi, rușinat-a, și a făcut de ocară pe cei rămași ai săi, spre sabie îi voi da înaintea vrăjmașilor lor, zice Domnul.

1 Împ. 2, 5, 20, 14; Amos 8, 9.

10. Vai mie maică! De ce m'ai născut bărbat, osândit și jelit în tot pământul? Nici am folosit, nici mi-a folosit mie nimeni, tăria mea a lipsit într-o zi ce mă blestemă.

Iov 3, 1-4.

11. Fă stăpâne să se îndrepteze ei, de n'am stătut lângă tine în vremea răutăților lor, și în vremea necazului lor spre cele bune către vrăjmași.

12. De se va cunoaște fierul, învălitură de aramă puterea ta.

13. Și comorile tale spre pradă le voi da în schimb pentru toate păcatele tale, și în toate hotarele tale.

Ps. 43, 13.

14. Rob te voi face vrăjmașilor tăi, în pământul care nu l-ai știut, că foc s'a ațâțat dintru mânia mea, care preste voi va arde.

A 2 Lege 32, 22.

15. Doamne, adu-ți aminte de mine, și mă cercetează, și mă apără de cei ce mă gonesc, nu-i răbdă în delung, cunoaște, că am luat pentru tine ocară.

Neemia 5, 19.

16. De la cei ce defaimă cuvintele tale, pierde-i pre ei, și va fi cuvântul tău mie spre veselie, și bucurie inimii mele, că s'a chemat numele tău preste mine, Doamne atotțiitorule!

Apoc. 10, 9.

17. N'am șezut într-o adunare a celor batjocoritori, ci mă temeam de către fața mânei tale, deosebi ședeam, că de

amărăciune m'am săturat.

Psalm 1, 1, 15, 4.

18. Pentru ce se întăresc asupra mea cei ce mă mahnesc? Rana mea este tare, de unde mă voi vindeca? Făcându-se, mi s'a făcut ca o apă mincinoasă în care nu este credință.

Iov 6, 15.

19. Pentru aceia așa zice Domnul: de te vei întoarce și te vei așeză, și înaintea feții mele vei stă, și vei osebi pe cel ce este cinstit, de cel ce nu este cinstit, ca gura mea vei fi, și ei se vor întoarce către tine, și nu tu te vei întoarce către ei.

20. Și te voi da la poporul acesta, ca un zid de aramă tare, și vor da războiu asupra ta, și nu te vor biruî, pentru că cu tine sunt, ca să te mântuesc.

21. Și te voi scoate, zice Domnul; și te voi mântui pre tine din mâinile celor răi, și te voi izbăvi din mâna pierzătorilor.

CAP. 16.

Prorocie din nou despre judecățile lui Dumnezeu. Robia și izbăvirea poporului.

Și tu să nu iei femeie, zice Domnul Dumnezeu lui Israil, și să nu se nască ție fecior și fată în locul acesta.

2. Că acestea zice Domnul Dumnezeu, de fiii și de fetele, care s'au născut în locul acesta, și de maicile lor, cele ce i-au născut pre ei, și de părinții lor, cei ce i-au plămădit pre ei în pământul acesta:

3. Cu boală de moarte vor muri, nu vor fi jeliți, nici se vor îngropa; spre pildă vor fi pre fața pământului, cu sabie și cu foamete se vor topi, și stârvurile lor vor fi mâncare hiarelor pământului și pasărilor cerului.

4. Acestea zice Domnul: să nu intri în adunarea lor, și să nu mergi să'i tânguești și să'i jelești pre ei; că am depărtat

pacea mea dela poporul acesta, zice Domnul, mila și milostivirile.

5. Și vor muri cei mari și cei mici în pământul acesta; nu se vor îngropa, nici vor fi plânși și nu va fi tânguire pentru ei, și nici tăeturi nu vor face. nici se vor rade.

Lev. 19, 28; lezech. 24, 16, 17.

6. Și nu se va frânge pâine întru plângerea lor spre mângâere pentru cel mort; și nu va fi adăpat neștine cu pahar spre mângâere pentru tatăl și pentru muma lui; la casa ospățului să nu intri tu, ca să șezi împreună cu ei, și să mănânci și să bei.

7. Pentrucă acestea zice Domnul Dumnezeuul lui Israil:

8. Iată eu voi lua din locul acesta înaintea ochilor voștri și în zilele voastre, glasul cel de bucurie și glasul cel de veselie, și glasul cel de mire și glasul cel de mireasă.

Isaia 24, 8.

9. Și va fi, când vei vesti norodului acestuia toate cuvintele acestea, și vei zice către tine: pentruce au grăit Domnul asupra noastră toate relele acestea? Care este nedreptatea noastră? Și care este păcatul, ce am săvârșit noi înaintea Domnului Dumnezeului nostru?

10. Vei zice către ei: pentrucă m'au părăsit părinții voștri, zice Domnul și au mers după dumnezei streini, și au slujit lor și s'au închinat lor, s'au depărtat dela mine și legea mea n'au păzit.

Ier. 5, 19.

11. Și voi mai rău ați făcut decât părinții voștri, și iată voi fiecare umblați după plăcerile inimei voastre cei rele, ca să nu mă ascultați pre mine.

12. Și vă voi depărta din pământul acesta, la pământul, care nu l-ați știut voi nici părinții voștri, și veți sluji acolo la alți dumnezei, cari vor avea milă de voi.

A 2 Lege 28, 36, 64, 65.

13. Pentru aceea iată vin zile, zice Domnul, și mai mult nu vor zice: viu este Domnul cel ce au scos pre fiii lui Israil din pământul Eghiptului.

14. Ci viu este Domnul cel ce au suit casa lui Israil din pământul cel despre miazănoapte și din toate țările unde au fost duși; și voiui așeză pre ei în pământul lor, care l-am dat părinților lor.

lezech. 28, 25, 26.

15. Și iată eu trimit pescari mulți zice Domnul, și îi vor pescui pre ei, și după aceea voiui trimite mulți vânători, și îi vor vâna pre ei de pre tot muntele, și de pre tot dealul și din crăpăturile pietrilor.

16. Că ochii mei sunt preste toate căile lor, și nedreptățile lor nu s'au ascuns dinaintea ochilor mei.

lov 34, 21; Pilde 15, 3.

17. Și voiui răsplăti îndoit răutățile lor și păcatele lor, cu care au spurcat pământul meu întru mortăciunile urâciunilor sale, și întru fărădelegile sale, cu care au umplut moștenirea mea.

lezech. 43, 7.

18. Doamne, tu ești puterea mea și ajutorul meu și scăparea mea în zilele răutăților, către tine neamurile vor veni dela marginea pământului, și vor zice: cum idoli minciunoși au agonisit părinții noștri, și nu este întru ei folos?

19. Au face'și-va omul luiș dumnezei? Că aceia nu sunt dumnezei.

20. Pentru aceea iată eu voiui arăta lor în vremea aceasta mâna mea, și voiui arăta lor puterea mea, și vor cunoaște, că numele meu este Domnul.

CAP. 17.

Pedeapsa celor răzvrățiți. Cinstirea zilei a șaptea.

Păcatul lui Iuda scris este cu condeiu de fier cu vârful de diamant săpat pre lespedea inimii lor, și pre coarnele capiștelor lor.

2. Când și-au adus aminte fiii lor de capiștele lor și de desigurile lor și de lemnele cele frunzoase pre munții cei înalți jertfind în câmp.

lezech. 36, 31.

3. Tăria ta și toate vistieriile tale spre pradă le voi da, cele înalte ale tale pentru păcate într-o toate hotarele tale.

4. Și vei rămâne de moștenirea ta, care am dat ție, și a slujii te voi face vrăjmașilor tăi în pământul care nu l'ști, că foc ați aprins într-o mânia mea, până în veac va arde.

A 2 Lege 28, 36; 32, 22.

5. Acestea zice Domnul: blestemat este omul, care are nădejde spre om, și va rezemă de dânsul trupul brațului său, și dela Domnul se va depărta inima lui.

2 Paral. 32, 8; Isaia 30, 2; 31, 1; Ps. 145, 2.

6. Și va fi ca mirsinul cel sălbatec care este în pustie, nu va vede, când va veni binele și se va sălășlui în locuri fără de apă și în pustie, în pământ sterp, care nu se va lăcu.

Ps. 106, 34.

7. Și binecuvântat este omul cel ce nădăjduște spre Domnul, și va fi Domnul nădejdea lui.

Ps. 2, 11.

8. Și va fi ca pomul cel sădit lângă ape, și pre umezeală pune rădăcinile sale și nu se va teme când va veni zăduful, și va fi într'însul odrasle frunzoase, în anul cel fără de ploaie nu se va teme, și nu va lipsi a face roadă.

Ps. 1, 3; Isaia 44, 4.

9. Adâncă este inima decât toate, și este om, cine l' va cunoaște pre el?

Ps. 63, 7.

10. Eu sunt Domnul cel ce cerc inimile, și ispitesc rărunchii, ca să dau fiecăruia după căile lui și după rodurile izvodirilor lui.

Pilde 15, 11; 3 Împ. 8, 39; Ps. 138, 1, 2 și 7, 10.

11. Precum potârnichea clocește fără să scoată pui, așa cel ce adună avuția sa cu nedreptate, la jumătatea zilelor lui o va pierde și în cele mai de pre urmă va fi nebun.

Eccl. 4, 8; Ps. 38, 10.

12. Scaun înalt de mărire, sfințirea noastră,

13. Așteptarea lui Israil, Doamne toți cei ce te părăsesc pre tine să se rușineze, cei ce se depărtează să se scrie pre pământ, pentru că au părăsit pre Domnul izvorul vieții.

Isaia 5, 19; Ps. 72, 26.

14. Vindecă-mă Doamne și mă voiu tămădui, mântuește-mă și mă voiu mântui, că lauda mea tu ești.

15. Iată ei zic către mine: unde este cuvântul Domnului? Vie.

Isaia 5, 19; 2 Petru 3, 3.

16. Și eu nu m'am ostenit venind după tine, și ziua omului nu o am poftit, tu știi cele ce ies prin buzele mele, înaintea feței tale sunt.

17. Să nu fii mie strein cruțându-mă în ziua cea rea.

18. Să se rușineze cei ce mă gonesc, și să nu mă rușinez eu, înfricoșază-se ei, și să nu mă înfricoșez eu, adu preste ei zi rea, cu îndoită zdrobire sfărâmă'i pre ei.

Ps. 34, 4.

19. Acestea zice Domnul către mine: mergi și stai în porțile fiilor poporului tău, prin care intră împărații lui Iuda și prin care ies, și în toate porțile Ierusalimului, și vei zice către ei:

20. Auziți cuvântul Domnului împărații lui Iuda și toată Iudeea și tot Ierusalimul, cei ce intrați prin porțile acestea.

21. Așa zice Domnul: păziți sufletele voastre și nu ridicați sarcini în ziua sâmbetelor, și nu le băgați prin porțile Ierusalimului.

Neemia 13, 19.

22. Și nu scoateți sarcine din casele voastre în ziua sâmbetelor, și tot lucrul să nu faceți, sfințiți ziua sâmbetelor, în ce chip am poruncit părinților voștri.

Eșire 20, 8.

23. Și n'au ascultat, și n'au plecat urechia sa, și au învățat cerbicea sa mai mult decât părinții lor, ca să nu mă asculte pre mine, și să nu primească învățătura.

24. Și va fi, de mă veți ascultă pre mine, zice Domnul, ca să nu băgați sarcini prin porțile cetății acestea în ziua sâmbetelor, și să sfințiți ziua sâmbetelor, ca să nu faceți întru dânsa tot lucrul.

25. Vor intra prin porțile cetății acestea împărați și boieri, șezând pre scaunul lui David și suindu-se pre carele și pre caii săi, ei și boierii lor, oamenii lui Iuda și cei ce lăcuiesc în Ierusalim, și se va lăcu cetatea aceasta în veac.

26. Și vor veni din cetățile lui Iuda și dimprejurul Ierusalimului, și din pământul lui Veniamin și dela câmpie și dela munte și delaustru, aducând arderi de tot, și jertfe și tămâieri și mană și tămâie aducând laudă în casa Domnului.

Zaharia 7, 7.

27. Și va fi, de nu mă veți ascultă pre mine, ca să sfințiți ziua sâmbetelor, ca să nu ridicați sarcini și să nu băgați prin porțile Ierusalimului în ziua sâmbetelor, voi aprinde foc în porțile ei, și va arde ulițele Ierusalimului, și nu se va stinge.

CAP. 18.

Vasul olarului și cerbicia poporului.

Cuvântul care s'a făcut dela Domnul către Ieremia, zicând:

2. Scoală-te și te pogoară la casa olarului, și acolo vei auzi cuvintele mele.

3. Și m'am pogorât la casa olarului, și iată el făcea lucru pre pietre.

4. Și am văzut vasul, care'l făcea el în mâinile lui, și iarăși l-a făcut pre acela alt vas, precum a plăcut înaintea lui a face.

Isaia 64, 8.

5. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

6. Au doară nu v'aș putea face ca olarul acesta casa lui Israil? Iată ca lutul olarului sunteți voi în mâinile mele.

Isaia 29, 16.

7. Îndată voiui grăi asupra neamului și asupra împărăției, ca să'i ridic pre ei și să'i pierz.

8. Și se va întoarce neamul acela dela toate răutățile sale, și mă voiui căi pentru relele care am socotit să le fac lor.

9. Și iarăș voiui grăi despre neam și despre împărăție, ca să se zidească de iznoavă și să se răsădească.

10. De vor face cele rele înaintea mea, ca să nu auză glasul meu, mă voiui căi pentru bunătățile, care am grăit să le fac lor.

11. Și acum zî către oamenii lui Iuda și către cei ce lăcuesc în Ierusalim: iată eu urzesc asupra voastră rele, și pun asupra voastră gând; să se întoarcă dar fiecare dela calea lui cea rea, și mai bune faceți lucrurile voastre și căile voastre.

4 Împ. 17, 13.

12. Și au zis: ne împrativim, că după urâciunile noastre vom merge și fiecare cele ce plac inimii sale cei rele, vom face.

13. Pentru aceea așa zice Domnul: întrebați întru neamuri, cine a auzit ca acestea înfricoșate foarte ce a făcut fecioara lui Israil?

1 Cor. 5, 1.

14. Au lipsi-vor dela piatră colțuri, sau zăpadă din Livan, au abate-se-va apa cu sila în sus ducându-se?

15. Dar poporul meu m'a uitat pre mine, tămâiat-a în deșert și a ocolit în căile lor, potecile veșnice, ca să bată cărările, ce n'au cale de umblat.

16. Ca să facă pământul lor spre pustiire și spre batjocură veșnică, toți cei ce merg printr'însul se vor uimî și vor clăți cu capul lor.

17. Ca vântul cel arzător îi voiui risipî pre ei înaintea feței vrăjmașilor lor, arătă-voiui lor ziua pieririi lor.

Isaia 27, 8.

18. Și au zis: Veniți să facem sfat împrativa lui Ieremia, că nu va pierî legea pentru un preot, și sfatul pentru un

înțelegător, și cuvântul pentru un proroc: veniți și să-l batem pre el cu limbă, și toate cuvintele lui să nu le ascultăm.

Amos 7, 10, 12.

19. Auzi-mă Doamne și ascultă glasul îndreptărei mele.

20. Au să răsplătesc pentru bune, rele? Că împreună au vorbit graiuri asupra sufletului meu și certarea lor mi-au ascuns-o; adu-ți aminte Doamne, că am stătut înaintea ta, ca să grăiesc bune pentru ei, și să întorci mâniea ta de către ei.

Fac. 44, 4; Ps. 34, 6.

21. Pentru aceea dă pre fiii lor spre foamete, și-i adună pre ei spre mâna sabiei, facă-se femeile lor fără de fii și văduve, și bărbații lor cu moarte să fie omorâți, și tinerii lor căzuți de sabie la războiu.

Ierem. 11, 22.

22. Fie strigare în casele lor, adu asupra lor tâlhari fără de veste, că au uneltit cuvânt ca să mă prinză, și lațuri au ascuns asupra mea.

23. Și tu Doamne ai cunoscut tot sfatul lor cel spre moarte asupra mea, și să nu ierți nedreptățile lor, și păcatele lor să nu le ștergi dela fața ta; fie slăbiciunea lor înaintea ta, lucrează împotiva lor în vremea mâniei tale.

CAP. 19.

Prevestirea dărmărei Ierusalimului.

Atunci au zis Domnul către mine: mergi și ia un vas de lut, și vei aduce din cei mai bătrâni ai poporului și ai preoților.

2. Și vei ieși la locul de înmormântare al fiilor fiilor lor, care este înaintea ușilor porții Harsit, și citește acolo toate cuvintele acestea, care voiu grăi către tine.

3. Și vei grăi lor: auziți cuvântul Domnului împărații lui Iuda și bărbații lui Iuda și cei ce lăcuți în Ierusalim, și cei ce intrați prin porțile acestea, acestea zice Domnul Dumnezeuul

lui Israil: iată eu aduc preste locul acesta rele, cât tot cine va auzi acestea, îi vor țiu urechile lui.

1 Împ. 3, 11 și 4 Împ. 21, 12.

4. Pentru care lucru m'au părăsit și au înstreinat locul acesta și au tămâiat întru el la dumnezei streini, pe cari ei nu i-au știut, nici părinții lor, și împărații lui Iuda au umplut locul acesta de sângiuri nevinovate.

Isaia 65, 11.

5. Și au zidit înălțimi lui Vaal, ca să arză pre fiii săi cu foc, cele ce n'am poruncit, nici am gândit în inima mea.

6. Pentru aceea iată vin zile zice Domnul, și locul acesta nu se va mai chema Tofet, nici loc de înmormântare Benenom, ci mormântul pierzării.

Ier. 7, 30.

7. Și voi pierde sfatul lui Iuda și al Ierusalimului în locul acesta, și-i voi surpă pre ei cu sabie înaintea vrăjmașilor lor, și în mâinile celor ce cearcă sufletele lor, și voi da pe morții lor mâncare pasărilor cerului și hiarelor pământului.

8. Și voi pune cetatea aceasta spre pustiire și spre batjocură, tot cel ce va merge aproape de ea se va mâhni, și va șueră pentru toată bătaia aceasta a ei.

9. Și vor mânca trupurile fiilor săi și trupurile fetelor sale, și fiecare trupurile aproapelui său vor mânca întru împresurarea și întru încunjurarea, cu care îi vor încunjură pre ei vrăjmașii lor.

A 2 Lege 28, 53; Isaia 9, 19.

10. Și vei zdrobi vasul cel de lut înaintea ochilor oamenilor celor ce vor ieși cu tine, și vei zice către ei:

11. Acestea zice Domnul: așa voi zdrobi pe norodul acesta și cetatea aceasta, cum se zdrobește vasul cel de lut, care nu se mai poate drege, și în Tofet se vor îngropă, pentru că nu este alt loc de îngropăciune.

Isaia 30, 14.

12. Așa voi face locului acestuia și celor ce lăcesc întru el, zice Domnul, ca să se dea cetatea aceasta ca pământul cel surpat.

13. Și casele Ierusalimului, și casele împăraților lui Iuda vor fi ca locul cel ce se surpă pentru necurățiile lor prin toate casele, întru care au tămâiat prin podurile lor la toată oastea cerului, și au vărsat turnări la dumnezeii cei streini.

4 Împ. 23, 12.

14. Și a venit Ieremia din valea Tofet, unde l-au fost trimis pre el Domnul ca să prorocească, și a stătut în curtea casei Domnului și a zis către tot poporul,

15. Acestea zice Domnul: iată eu aduc preste cetatea aceasta și preste toate cetățile ei și preste satele ei, toate relele, care am grăit asupra ei, pentru că a întărit cerbicea sa, ca să nu asculte de poruncile mele.

CAP. 20.

Ieremia în temniță. Plângerea lui.

Și a auzit Pashor fiul lui Emir preotul, cel ce eră pus povățuitor casei Domnului, pre Ieremia prorocind cuvintele acestea.

2. Și l-a lovit pre el, și l-a băgat pre el în locul cel de chin, care eră lângă poarta casei cei de sus rânduite în casa Domnului.

2 Paral. 18, 23 și 16, 10.

3. Iar a doua zi a scos Pashor pre Ieremia din închisoare, și a zis Ieremia către el: nu Pashor a chemat Domnul numele tău, ci nemernic.

4. Pentru că acestea zice Domnul: iată eu te dau pre tine la nemernicie împreună cu toți prietenii tăi, și vor cădeà de sabia vrăjmașilor săi, și ochii tăi vor vedeà, și pre tine și pre tot Iuda voi dà în mâinile împăratului Vavilonului, și'i va face pre ei nemernici, și cu săbii îi va tăia pre ei.

5. Și voi dà toată puterea cetății aceștea și toate ostenelele ei și toate visteriile împăratului Iudei, în mâinile vrăjmașilor lui, și'l vor duce pre el în Vavilon.

6. Și tu Pashor și toți cei ce lăcuiesc în casa ta, veți merge în robie, și în Vavilon vei muri, și acolo te vei îngropă tu și toți prietenii tăi, cărora ai prorocit minciuni.

7. Amăgitu-m'ai Doamne, și m'am amăgit, biruit-ai și te-ai întărit, făcutu-m'am spre răs, toată ziua am fost batjocorit.

8. Pentrucă cu cuvântul meu cel amar voiui râde, defăimare și becișnicie voiui chemă, că s'a făcut cuvântul Domnului spre ocară mie, și spre batjocură în toată ziua mea.

9. Și am zis: nu voi numi numele Domnului, și mai mult nu voiui grăi întru numele lui, și s'a făcut ca focul ce arde pârjol în oasele mele, și m'am părăsit de pretudindenea și nu poci suferi.

10. Că am auzit hula multora, cari s'au adunat de prin prejur, ridicăți-vă și să mergem asupra lui, toți bărbații prietenii lui, luați aminte ce este în gândul lui, poate se va înșelă, și'l vom biruî, și ne vom luă izbânzi asupra lui.

Ps. 30, 13.

11. Dar Domnul este cu mine ca un rășboinic puternic: pentru aceea m'au urmărit dar n'au putut înțelege, rușinatu-s'au foarte, că n'au înțeles ocara lor, care în veac nu se va șterge.

12. Doamne, cel ce ispitești cele drepte și cunoști rărunchii și inimile, să văz izbânda ta asupra lor, căci ție ți-am încredințat apărarea mea.

13. Cântați Domnului, lăudați'l pre el, că au scos sufletul săracului din mâna celor mai răi.

14. Blestemată fie ziua întru care m'am născut, ziua întru care m'a născut maica mea, să nu fie binecuvântată.

Ier. 15, 10; Iov 3, 2, 3.

15. Blestemat să fie omul cel ce a vestit tatălui meu, zicând: că s'a născut ție fecior, bucură-te.

16. Fie omul acela, ca cetățile, care le-au prăpădit Domnul cu mânie, și nu i-a părut rău, auză strigare dimineața, și glăsuire întru amiazăzi.

Fac. 19, 24, 25.

17. Căci nu m'a ucis în mitrasul maicii mele, și să se fi făcut mie maica mea groapă, și mitrasul ei zămislire veșnică.

18. Pentru ce am ieșit din mitras, ca să văz ostenele și dureri? Și să se sfârșească întru rușine zilele mele.

CAP. 21.

Sedechia cere sfat lui Ieremia care vestește robia Ierusalimului.

Cuvântul, care s'a făcut dela Domnul către Ieremia, când a trimis la el împăratul Sedechia pre Pashor fiul lui Melhie, și pre Sofonia fiul lui Vaseu preotul, zicând:

2. Întreabă pentru noi pre Domnul, că împăratul Vavilonului stă asupra noastră, doar va face Domnul după toate minunile sale, și se va duce dela noi.

3. Și a zis către ei Ieremia: așa veți grăi către Sedechia împăratul lui Iuda,

4. Acestea zice Domnul: iată eu întorc armele cele de războiu, cu care voi dați războiu asupra Haldeilor celor ce v'au închis pre voi dinafară de zid, și'i voi aduna pre ei la mijlocul cetății aceștia.

5. Și vă voi bate eu pre voi cu mână tare și cu braț înalt, și cu mânie și cu urgie mare.

6. Și voi lovii pre toți cei ce lăcuiesc în cetatea aceasta, pre oameni și pre dobitoace, cu ucidere mare, și vor muri.

7. Și după acestea, așa zice Domnul: dà-voiu pre Sedechia împăratului lui Iuda și pre fii lui și pre poporul, care a rămas în cetatea aceasta, de moarte și de foamete și de sabie, în mâna vrăjmașilor lor, cari caută sufletele lor, și cu ascuțitul sabiei de tot îi voi tăia pre ei, nu voi cruța pre ei, și nu mă voi milostivi spre ei.

8. Și către poporul acesta vei grăi: acestea zice Domnul: iată eu am dat înaintea feții voastre calea vieții și calea

morții.

9. Cel ce stă în cetatea aceasta va muri de sabie și de foamete; iar cel ce va ieși și va merge la Haldeii cei ce v'au împresurat pre voi, trăi-va dar, și va trăi.

Ier. 38, 2.

10. Pentrucă am întărit fața mea asupra cetății aceștia spre rele și nu spre bune, zice Domnul, în mâinile împăratului Vavilonului se va da, și de tot o va arde pre ea cu foc,

11. Casa împăratului lui Iuda auziți cuvântul Domnului, casa lui David, acestea zice Domnul:

12. Judecați dimineața judecată, și îndreptați și scoateți pre cel jefuit din mâna celui ce'l năpăstuește pre el, pentru ca să nu se descopere ca focul iuțimea mea, și va arde, și nu va fi cine să o stingă.

13. Iată eu asupra ta cel ce lăcuești valea Sorului cea câmpoasă, cei ce ziceți: cine ne va înfricoșa pre noi? Sau cine va intra în lăcașul nostru?

14. Și voi aprinde foc în dumbrava ei, și va mistui toate cele de prin prejurul ei.

CAP. 22.

Prorocie împotriva împărăției lui Iuda.

Acestea zice Domnul: du-te și te pogoară la casa împăratului lui Iuda, și vei grăi acolo cuvântul acesta, și vei zice:

2. Ascultă cuvântul Domnului împărate al lui Iuda, cel ce sezi pre scaunul lui David, tu și casa ta, poporul tău, și cei ce intră prin porțile acestea.

3. Acestea zice Domnul: faceți judecată și dreptate și scoateți pre cel jefuit din mâna celui ce'l năpăstuește pre el, și pre cel nemernic și pre cel sărac și pre văduvă, să nu'i asupriți, și nu fiți necredincioși, și sânge nevinovat să nu vărsați în locul acesta.

Isaia 1, 17.

4. Că dacă în adevăr veți face cuvântul acesta, împărații cei ce șed pe scaunul lui David, vor intra prin porțile casei acestia stând în cară și pre cai vor fi ei și slujitorii lor.

5. Iar de nu veți face cuvintele acestea, asupra mea m'am jurat, zice Domnul: că spre pustiire va fi casa aceasta.

Isaia 45, 23.

6. Că acestea zice Domnul asupra casei împăratului lui Iuda: Galaadule, tu îmi ești căpitanie în Livan, de nu te voi pune pre tine spre pustiire, cetăți nelăcuite.

7. Și voi aduce asupra ta om pierzător și securea lui, și vor tăia chedrii cei aleși ai tăi, și i vor arunca în foc.

8. Și vor trece neamuri multe prin cetatea aceasta, și va zice fiecarele către aproapele său: pentru ce au făcut Domnul așa acestei cetăți mari?

A 2 Lege 29, 24.

9. Și vor răspunde: pentru că au părăsit așezământul de lege al Domnului Dumnezeului lor, și s'au închinat la dumnezei străini și au slujit lor.

3 Împ. 9, 8.

10. Nu plângeți pre cel mort, nici vă tânguiți pentru el, plângeți cu plângere pre cel ce iese, că nu se va mai întoarce, nici va vedea pământul moșiei sale.

Lucă 23, 28.

11. Pentru că acestea zice Domnul asupra lui Selim fiul lui Iosie, cel ce împărățește în locul lui Iosie tatălui său, care a ieșit din locul acesta.

12. Nu se va mai întoarce acolo, ci în locul acela unde l-am mutat pre el, acolo va muri, și pământul acesta nu l va mai vedea.

13. O cel ce zidește casa sa nu cu dreptate și foișoarele sale nu cu judecată, la el aproapele lui lucrează în dar, și plată nu i dă lui.

Avacum 2, 9.

14. Zidit-ai ție casă cu măsură, foișoare largi și cu ferestre osebite și căptușite cu chedru și văpsite cu roșu.

15. Au împărăți-vei pentrucă tu te fălești în chedrii tatălui tău? Nu mâncare, nici băutură, ci mai bine eră să faci tu judecată și dreptate bună.

16. A nu cunoaște nici a face judecată smeritului, nici dreptate săracului; au nu este aceasta, că tu nu mă cunoști pre mine? Zice Domnul.

17. Iată nu sunt ochii tăi dreți, nici inima ta bună, ci la lăcomia ta și la sângele cel nevinovat, ca să'l verși pre el, și la strâmbătăți și la ucideri, ca să le faci pre ele.

lezech. 19, 6, 7.

18. Pentru aceea acestea zice Domnul asupra lui ioachim feciorul lui iosie împăratul lui Iuda, asupra bărbatului acestuia: nu'l vor plânge pre el, o frate! Nici se vor tânguî pentru el, vai Doamne!

19. Nu i se va face îngroparea, ci putred se va lepădă afară de poarta Ierusalimului.

Ier. 36, 30.

20. Sue-te în Livan și strigă și spre Vasan dă glasul tău, și strigă dincolo de mare, că toți cei ce te iubesc, s'au sfărâmat.

Plâng. 1, 2.

21. Grăit-am către tine întru căderea ta și ai zis: nu voi ascultă. Aceasta este calea ta din tinerețele tale, n'ai ascultat glasul meu.

22. Pre toți păstorii tăi îi va paște vântul, și amorezii cei ce iubesc în robie vor merge; că atunci te vei rușină de toți cei ce te iubesc pre tine.

23. Ceea ce lăcuești în Livan, ceea ce faci cuiburi în chedri, foarte vei suspină, când vor veni ție dureri, ca ceea ce naște.

24. Viu sunt eu, zice Domnul; dacă Iehonia feciorul lui ioachim împăratul lui Iuda s'ar face chiar o pecetie în mâna mea cea dreaptă, de acolo te voi zmulge.

25. Și te voi da pre tine în mâna celor ce caută sufletul tău, de cari tu te temi de fața lor, în mâna Haldeilor.

4 Împ. 24, 14; 2 Paral. 36, 10.

26. Și te voi lepădă pre tine și pre muma ta, care te-a născut pre tine în pământ, în care tu nu te-ai născut, și acolo vei muri.

4 Împ. 24, 15; Iezech. 19, 8.

27. Iar în pământul, pe care ei îl doresc în sufletul lor, nu se vor mai întoarce.

28. Necinstitu-s'a lehoniea ca un vas de nici o treabă, pentru că s'a lepădat, și s'a scos la pământul, pe care nu l-a știut.

Ozie 8, 8.

29. Pământule, pământule auzi cuvântul Domnului.

30. Scrie pre bărbatul acesta, om izgonit, pentru că din seminția lui, nu va mai ședeă nimeni pre scaunul lui David, domn în Iuda.

CAP. 23.

Pedeapsă asupra păstorilor necredincioși și a prorocilor mincinoși.

O păstori! Cei ce pierdeți și risipiți oile pășunii mele.

Iezech. 34, 2.

2. Pentru aceea așa zice Domnul asupra celor ce pasc poporul meu: voi ați risipit oile mele și le-ați scos afară, și nu le-ați cercetat pre ele, iată eu voi izbândi asupra voastră după meșteșugirile voastre cele rele.

3. Și eu voiu primî pre cei rămași ai poporului meu de preste tot pământul unde i-am scos pre ei, și îi voiu așeză pre ei la pășunea lor, și vor crește și se vor înmulți.

4. Și voiu dà lor păstori, cari îi vor paște pre ei, și mai mult nu se vor teme, nici se vor înfricoșă, zice Domnul.

Iezech. 34, 11, 12, 23.

5. Iată vin zile, zice Domnul; și voiu ridică lui David odraslă dreaptă și va împărăți împărat, și va înțelege, și va face judecată și dreptate pre pământ,

Isaia 9, 6; 52, 13; 53, 10; Ioan 1, 45.

6. În zilele lui se va mântui Iuda, și Israil va lăcuî cu nădejde, și acesta este numele lui, cu care îl va chema pre el: Domnul, dreptatea noastră.

Isaia 4, 2; 40, 11; 45, 8. Iezech. 34, 17.

7. Pentru aceea iată vin zile, zice Domnul, și nu vor mai zice: viu este Domnul, cel ce au scos casa lui Israil din pământul Eghiptului;

8. Ci viu este Domnul cel ce au scos, și au adunat toată sămânța lui Israil dela pământul despre miazănoapte, și din toate țările de unde i-au scos pre ei și i-au așezat în pământul lor.

9. Pentru proroci zdrobitu-s'a inima mea întru mine, clătitu-s'au toate oasele mele, făcutu-m'am ca un bărbat zdrobit, și ca un om amețit de vin, de fața Domnului și de fața buneî cuviinței slavei lui.

10. Că de către fața acestora a plâns pământul, uscatu-s'au pășunile pustiei și s'a făcut dumbrava lor rea, și tăria lor așa.

11. Că preotul și prorocul s'au pângărit, și în casa mea am văzut răutățile lor.

2 Paralip. 36, 14.

12. Pentru aceea făcă-se lor calea lor spre lunecare întru negură și se vor împiedecă, și vor cădeă întru ea, pentrucă voiu aduce preste ei rele în anul cercetărei lor.

Ps. 34, 5.

13. Și întru prorocîi Samariei am văzut fărădelegi, prorocit-au prin Vaal și au făcut pre poporul meu Israil să rătăcească.

14. Și întru prorocîi Ierusalimului am văzut lucruri groaznice, preacurvînd și mergând întru minciuni și sprijinînd mâini multe, ca să nu se întoarcă fiecare dela calea sa cea rea, făcutu-s'au mie toți ca Sodoma și cei ce lăcuesc într'însa ca Gomora.

Isaia 1, 9.

15. Pentru aceea așa zice Domnul: iată eu hrănesc pre ei cu durere, și voiu adăpă pre ei cu apă amară, că dela

prorociei Ierusalimului a ieșit spurcăciune în tot pământul.

Plâng. 3, 15.

16. Așa zice Domnul atotțiitorul: n'ascultați cuvintele prorocilor, că îndeșert își fac lor vedenii, din inima lor grăiesc și nu din gura Domnului.

17. Zic celor ce leapădă cuvântul Domnului, pace va fi vouă și tuturor celor ce umblă întru poftetele lor, și la tot cel ce umblă întru înșelăciunea inimei sale, nu vor veni asupra ta rele.

Iezech. 13, 10.

18. Că cine a stătit înaintea Domnului, și a văzut cuvântul lui? Cine a pus în urechi și a auzit?

Isaia 40, 13; Iov 15, 8; Rom. 11, 34; 1 Cor. 2, 16.

19. Iată cutremur dela Domnul, și iuțime iese spre cutremur, învârtindu-se preste cei necredincioși va veni.

20. Și mai mult nu se va întoarce mâniea Domnului, până când o va face pre ea, și până când o va întări pre ea, dela sfatul inimei lui; la sfârșitul zilelor înțelege-vor pre ea.

21. N'am trimis proroci, și ei alergau, nici am grăit către ei, și ei proroceau.

22. Și de au șezut la sfatul meu, și de au auzit cuvintele mele și pre poporul meu ar fi întors dela tocmelele lor cele rele.

23. Dumnezeu de aproape sunt eu, zice Domnul; și nu Dumnezeu departe.

24. Au ascunde-se-va cineva întru cele ascunse, și eu nu'l voi vedea pre el? Au nu umplu eu cerul și pământul? Zice Domnul.

Amos 9, 2, 3; Isaia 66, 1; 3 Împ. 8, 27; Fap. Ap. 7, 49.

25. Auzit-am cele ce grăesc prorociei, cei ce prorocesc întru numele meu minciuni, zicând: vis am visat.

26. Până când va fi în inima prorocilor celor ce prorocesc minciuni? Prorocind ei voile inimilor sale.

27. Celor ce socotesc întru visele sale, pe care le povestează fiecare aproapelui său, ca să uite legea mea în ce chip au uitat părinții lor numele meu întru Vaal?

28. Prorocul care a visat, povestească visul său, și cel către care este cuvântul meu, povestească cuvântul meu într-un adevăr. Ce sunt paie la grâu, așa sunt cuvintele mele, zice Domnul.

29. Iată, eu nu sunt cuvintele mele ca focul, zice Domnul, și ca ciocanul care taie piatra?

30. Pentru aceea zice Domnul Dumnezeu, iată eu către prorocii cei ce fură cuvintele mele, fiecare dela aproapele său.

A 2 Lege 18, 20.

31. Iată eu către prorocii cei ce scot vorbe de prorocii și dormitează în uimirea lor.

32. Pentru aceea iată eu către prorocii cei ce prorocesc vise mincinoase, și povestindu-le pre ele, înșală pre poporul meu cu minciunile lor și cu înșelăciunile lor; dar eu nu i-am trimis pre ei, și nu le-am poruncit lor și nu vor fi de nici un folos poporului acestuia.

Sof. 3, 4.

33. Și dacă te vor întreba poporul acesta, au preot, au proroc, zicând: ce este sarcina dela Domnul? Vei spune lor: voi sunteți sarcina, vă voi risipi pre voi, zice Domnul.

34. Prorocul și preoții și poporul, cari vor zice: sarcina dela Domnul, îmi voi izbândi pre omul acela, și pe casa lui.

35. Așa veți grăi fiecare către aproapele său, și fiecare către fratele său, ce au răspuns Domnul, și ce au zis Domnul?

36. Și să nu mai numiți sarcină dela Domnul, că cuvântul omului fi-va sarcină dela el, voi ați întors cuvintele Dumnezeului celui viu, Domnul Puterilor, Dumnezeul nostru.

37. Așa veți grăi către Proroc: ce au răspuns ție Domnul și ce au zis Domnul?

38. Și de vei mai zice sarcina Domnului, atunci așa zice Domnul, Dumnezeul nostru: pentru că zici cuvântul acesta: sarcina Domnului, deși am trimis către voi zicând: nu veți zice: sarcina Domnului,

39. Pentru aceea iată eu vă iau, și vă risipesc pre voi și cetatea pe care o am dat vouă și părinților voștri.

40. Și voiui dà preste voi ocară veșnică și necinste veșnică, care nu se va uită.

CAP. 24.

Cele două coșuri de smochine și soarta viitoare a poporului.

Arătatumi-au mie Domnul două coșnițe de smochine puse înaintea Bisericii Domnului, după ce a înstreinat Navuhodonosor împăratul Vavilonului pre lehoniea feciorul lui loachim împăratul lui Iuda, și pre boieri și pre meșteri și pre cei legați și pre cei bogați din Ierusalim, și i-a adus pre ei în Vavilon.

4 Împ. 24, 15.

2. În una din coșnițe erau smochine bune foarte, ca smochinele cele timpurii, iar în cealaltă coșniță, smochine rele foarte, care nu se puteau mânca pentru răutatea lor.

3. Și au grăit Domnul către mine: ce vezi Ieremie? Și am zis, smochine, smochinele cele bune, sunt bune foarte; și cele rele, sunt rele foarte, care nu se pot mânca pentru răutatea lor.

4. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

5. Acestea zice Domnul Dumnezeu lui Israil: ca smochinele cele bune acestea, așa voiui cunoaște spre bine pre cei înstreinați ai lui Iuda, pre cari i-am trimis din locul acesta în pământul Haldeilor spre bunățăți.

6. Și voiui îndreptă ochii mei spre ei întru bunățăți, și'i voiui așeză pre ei în pământul acesta spre binele lor, și de iznoavă îi voiui zidi pre ei, și nu'i voiui surpă pre ei, și'i voiui sădi pre ei, și nu'i voiui zmulge.

7. Și voiui dà lor inimă, ca să mă știe pre mine, că eu sunt Domnul, și ei vor fi mie popor și eu voiui fi lor Dumnezeu, pentrucă se vor întoarce către mine din toată inima lor.

A 2 Lege 30, 6.

8. Și precum smochinele cele rele care nu se pot mânca pentru răutatea lor, zice Domnul; așa voi da pre Sedechia împăratul lui Iuda, și pre dregătorii lui, și rămășița Ierusalimului ce a rămas în pământul acesta și pre cei ce lăcuiesc în Egipt.

9. Și i voi da pre ei spre risipire la toate împărățiile pământului, și vor fi spre ocară și spre pildă, și spre ură și spre blestem în tot locul, unde îi voi scoate pre ei.

A 2 Lege 28, 37; Ps. 43, 15.

10. Și voi trimite la ei foamete și moarte și sabie, până ce se vor sfârși din pământul, care l-am dat lor.

CAP. 25.

Robia Vavilonului și pedeapsa tuturor neamurilor.

Cuvântul, care s'a făcut către Ieremia pentru tot poporul lui Iuda în anul al patrulea al lui Ioachim fiul lui Iosia împăratul lui Iuda, acesta este anul cel dintâiu al lui Navuhodonosor împăratul Vavilonului,

2. Ce au grăit către tot poporul lui Iuda și către cei ce lăcuiesc în Ierusalim, zicând:

3. În al treisprezecelea an al lui Iosia, fiul lui Amos, împăratul lui Iuda, și până în ziua aceasta douăzeci și trei de ani, și am grăit către voi mânecând și zicând:

4. Și am trimis la voi pre robii mei prorocii de noapte trimetându'i, și n'ați ascultat, și n'ați luat aminte cu urechile voastre.

5. Întoarceți-vă fiecare dela calea sa cea rea și dela cugetele voastre, și veți lăcuî în pământul, care l-am dat vouă și părinților voștri din veac și până în veac.

4 Împ. 17, 13.

6. Nu mergeți după dumnezei străini, ca să slujiți lor și ca să vă închinați lor, ca să nu mă porniți pre mine spre mânie cu faptele mâinilor voastre, ca să vă fac vouă rău.

7. Dar nu m'ați ascultat pre mine.

8. Pentru aceea așa zice Domnul: de vreme ce n'ați crezut cuvintelor mele,

9. Iată eu voi trimite și voi lua moștenirea dela miazănoapte, și'i voi aduce pre ei preste pământul acesta și preste cei ce lăcuesc pre el, și preste toate neamurile cele de prin prejurul lui, și'i voi pusti pre ei, și'i voi dà spre stingere și spre batjocură și spre ocară veșnică.

Isaia 10, 6; Plâng. 2, 15.

10. Și voi pierde dela ei glasul cel de bucurie și glasul cel de veselie, glasul cel de mire și glasul cel de mireasă, mirosul cel de mir și lumina din sfeșnic.

11. Și va fi tot pământul spre stingere, și vor sluji întru neamuri șaptezeci de ani.

2 Paral. 36, 22; Esdra 1, 1; Isaia 24, 8.

12. Iar după ce se vor umplea acei șaptezeci de ani, voi izbândi asupra neamului acestuia, și îi voi pune pre ei spre stingere veșnică.

Dan. 9, 2.

13. Și voi aduce preste pământul acesta toate cuvintele mele, care le-am grăit asupra lui, toate câte sunt scrise în cartea aceasta, care le-a prorocit Ieremia asupra tuturor neamurilor.

14. Că au slujit lor, când erau neamuri multe și împărați mari; și voi răsplăti lor după faptele lor și după lucrurile mâinilor lor.

Plâng. 4, 21.

15. Așa au zis Domnul Dumnezeul lui Israil: ià paharul acesta de vin din mâna mea, și vei adăpa toate neamurile, la care eu te trimit pre tine.

16. Și vor bea, și vor vărsa, și vor nebuni de fața sabiei, care eu voi trimite în mijlocul lor.

17. Și am luat paharul din mâna Domnului, și am adăpat toate neamurile, la care m'au trimis pre mine Domnul.

18. Ierusalimul și cetățile lui Iuda și pre împărații lui Iuda și pre boierii lui, ca să'i dea pre ei spre pustiire și spre stingere și spre batjocură.

19. Și pre Faraon împăratul Eghiptului și pre slugile lui și pre boierii lui, și pre tot poporul lui.

20. Și pre toți cei despre apus de el, și pre toți împărații celor de alt neam, și Ascalonul și Gaza, și Acaronul și rămășița Azotului.

21. Și Idumeia și Moavul, și pre fiii lui Amon.

Ps. 136, 9.

22. Și pre împărații Tirului, și pre împărații Sidonului, și pre împărații cei de dincolo de mare.

Iezech. 26, 3.

23. Și pre Dedan și pre Teman și pre Ros, și pre tot cel tuns din 'nainte a feții lui.

24. Și pre toți împărații, cei ce poposesc în pustie.

25. Și pre toți împărații Elamului, și pre toți împărații Perșilor.

26. Și pre toți împărații dela miazănoapte, pre cei de departe și pre cei de aproape, pre fiecare împotriva fratelui său, și toate împărățiile cele de pre fața pământului.

27. Și vei grăi lor: așa zice Domnul Dumnezeu atotțiitorul, Dumnezeuul lui Israil: beți, îmbătați-vă și vărsați, și veți cădeți, și nu vă veți scula de către fața sabiei, care o voi trimite în mijlocul vostru.

28. Și va fi când nu vor vreă să primească paharul din mâna ta, ca să beă, vei grăi către ei: așa au zis Domnul, să beți.

29. Că iată în cetatea care se numește cu numele meu, eu viu a chinui, și voi cu curățenie nu vă veți curăți, că sabie eu chem asupra tuturor celor ce lăcuesc pre pământ.

30. Și tu vei proroci către ei toate cuvintele acestea, și vei zice: Domnul din înălțime va striga, din lăcașul cel sfânt al său va da glasul său, cuvânt va răspunde preste locul său împotriva tuturor locuitorilor pământului, ca strigătul celor ce calcă în lin.

Isaia 13, 13; Ioil 3, 16; Amos 1, 2.

31. Vine peire până la marginea pământului, că judecata Domnului este întru neamuri, judecă-se el cu tot trupul, și

cei necredincioși s'au dat sabiei, zice Domnul.

32. Așa grăește Domnul: iată rele vin dela neam asupra neamului, și volbură mare iese dela marginea pământului.

33. Și vor fi răniți de Domnul în ziua Domnului, dela marginea pământului și până la marginea pământului, nu se vor îngropă, în gunoi pre fața pământului vor fi.

34. Strigați păstori și glăsuiți, și vă tânguți povățuitorii turmelor, că s'au plinit zilele voastre spre junghiere, și veți cădeă ca vasele cele prețioase.

35. Și nu va mai fi scăpare pentru păstori, nici mântuire pentru povățuitorii turmelor.

36. Se aude strigarea păstorilor și strigătul povățuitorilor turmelor, pentru că au pierdut Domnul pășunile lor.

37. Și se vor strică sălașele pașnice, de către fața iuțimei mâniei mele.

38. Părăsit-a ca un leu culcușul său, pentru că s'a făcut pustiu pământul lor dela fața sabiei cei mari.

CAP. 26.

*Prorocie despre surparea Ierusalimului și a Casei Domnului.
Ieremia în primejdie de moarte.*

La începutul împărăției lui Ioachim fiul lui Iosiea, s'a făcut cuvântul acesta dela Domnul.

2. Așa au zis Domnul: stăi în curtea casei Domnului, și vei grăi către toți jidovii și către toți cei ce vin să se închine în casa Domnului, toate cuvintele, care ți-am poruncit ție, ca să le grăești lor, să nu taci nici un cuvânt.

A 2 Lege 16, 16.

3. Ca doar vor auzi, și se vor întoarce fiecare dela calea sa cea rea; atunci voi încetă dela relele, care eu socotesc, ca să le fac lor, pentru lucrurile lor cele rele.

4. Și vei grăi, așa au zis Domnul: de nu mă veți ascultă, ca să umblați întru legile mele, care le-am dat înaintea feței voastre.

5. Să ascultați cuvintele slugilor mele prorocilor, pre cari eu trimiț la voi de noapte mânecând, că i-am trimis, și nu m'ați ascultat.

6. Și voiu dà casa aceasta ca Silomul, și cetatea aceasta o voiu dà spre blestem la toate neamurile din tot pământul.

1 Împ. 4, 12.

7. Și au auzit preoții și prorocii cei mincinoși, și tot poporul pre Ieremia grăind cuvintele acestea în casa Domnului.

8. Și a fost după ce a încetat Ieremia a grăi toate câte i-au poruncit lui Domnul, ca să grăească către tot poporul, l-a prins pre el preoții și prorocii cei mincinoși și tot poporul, zicând: cu moarte vei muri.

9. Pentrucă ai prorocit întru numele Domnului, zicând: ca Silomul va fi casa aceasta, și cetatea aceasta va rămâne pustie de cei ce o lăcuesc, deci s'a adunat tot poporul asupra lui Ieremia în casa Domnului.

10. Și auzind boierii lui Iuda cuvintele acestea, s'au suit din casa împăratului la casa Domnului, și au stăut înaintea ușilor porții Domnului cei nouă.

11. Și au zis preoții și prorocii cei mincinoși către boieri și către tot poporul: judecată de moarte este omului acestuia, pentrucă a prorocit asupra cetății aceștia, în ce chip ați auzit cu urechile voastre.

Amos 7, 10.

12. Și a zis Ieremia către toți boierii și către tot poporul, zicând: Domnul m'au trimis pre mine să prorocesc asupra casei aceștia și asupra cetății aceștia toate cuvintele, care le-ați auzit.

13. Și acum, mai bune faceți căile voastre și faptele voastre, și ascultați glasul Domnului Dumnezeu, și Domnul va oprî relele, care au grăit asupra voastră.

14. Iată eu în mâinile voastre sunt, faceți cu mine cum credeți de folos, și cum vi se pare vouă mai bine.

15. Ci cunoscând, să cunoașteți, că de mă veți omorî pre mine, sânge nevinovat luați asupra voastră și asupra cetății

aceștia și asupra celor ce lăcuiesc într'însa, că cu adevărat m'au trimis pre mine Domnul la voi să grăesc în urechile voastre toate cuvintele acestea.

16. Și au zis boierii și tot poporul către preoți și către prorocii cei mincinoși: să nu fie omului acestuia judecată de moarte, că întru numele Domnului Dumnezeuului nostru a grăit către noi.

17. Și s'au sculat bărbați dintre cei mai bătrâni ai pământului, și au zis la toată adunarea poporului:

18. Miheia Morasitul prorocă în zilele lui Iezechia împăratul lui Iuda, și a grăit la tot poporul lui Iuda, așa zice Domnul: Sionul ca o țarină se va ară, și Ierusalimul ca o movilă de pietre va fi, și muntele casei desigur de pădure.

Mih. 1, 1 și 3, 12.

19. Au omorîtu-l'a pre el Ezechia și tot Iuda? Nu, că s'au temut de Domnul, ci rugându-se feții Domnului, au încetat Domnul dela relele, care au grăit asupra lor; noi am făcut răutăți mari asupra sufletelor noastre.

2 Paral. 32, 26.

20. Și eră un om prorocind întru numele Domnului, Urie feciorul lui Samei dela Cariatirim, și a prorocit pentru pământul acesta după toate cuvintele lui Ieremia.

21. Și a auzit împăratul Ioachim și toți boierii toate cuvintele lui, și căută să-l omoare pre el, și a auzit Urie și a intrat în Eghiptet.

22. Și a trimis împăratul bărbați în Eghiptet.

23. Și l-au scos pre el de acolo, și l-au adus pre el la împăratul și l-au lovit pre el cu sabie, și l-au aruncat pre el în groapa de obște a norodului.

24. Însă mâna lui Ahicam fiul lui Safan eră cu Ieremia, ca să nu'l dea pre el în mâinile poporului, și să nu'l omoare pre el.

4 Împ. 22, 14.

CAP. 27.

Sfatul lui Ieremia de a se supune împăratului Vavilonului.

Așa au zis Domnul: fă ție legături și lanțuri, și le pune împrejurul grumazului tău.

2. Și le vei trimite pre ele la împăratul Idumeii și la împăratul Moavului și la împăratul fiilor lui Amon și la împăratul Tirului și la împăratul Sidonului, prin mâinile trimișilor celor ce vin spre întâmpinare la Ierusalim, către Sedechia împăratul lui Iuda.

3. Și le vei porunci ca să spună domnilor lor: așa au zis Domnul Dumnezeul lui Israil; așa veți grăi către domnii voștri.

4. Că eu am făcut pământul cu puterea mea cea mare și cu brațul meu cel înalt, și'l voi da pre el ori cui va fi plăcut înaintea ochilor mei.

A 2 Lege 32, 8.

5. Dat-am pământul lui Navuhodonosor împăratul Vavilonului să slujească lui, și hiarele țarinei să lucreze lui.

Dan. 2, 38.

6. Și neamul și împărăția, câți nu vor pune grumazii săi supt jugul împăratului Vavilonului, cu sabie și cu foamete îi voi cerceta pre ei, zis-au Domnul; până ce se vor sfârși în mâna lui.

7. Și voi să nu ascultați de proorocii cei mincinoși ai voștri și de cei ce vă vrăjesc, și de cei ce visează vouă, și de descântătorii voștri, și de fermecătorii voștri, cei ce zic nu veți sluji împăratului Vavilonului.

8. Că minciuni prorocesc ei vouă, ca să vă depărteze pre voi din pământul vostru.

9. Și neamul, care va băga grumazul său supt jugul împăratului Vavilonului, și va sluji lui, îl voi lăsa pre el în pământul său și va lucra, și va lăcuî întru el.

10. Și către Sedechia împăratul lui Iuda am grăit după toate cuvintele acestea, zicând: plecați cerbicea voastră,

11. Și slujiți împăratului Vavilonului, că minciuni prorocesc ei vouă.

12. Că nu i-am trimis pre ei, zice Domnul, să prorocească în numele meu minciuni, ca să vă piarză pre voi, și veți pieri voi și prorocii voștri cei ce prorocesc vouă cu strâmbătate minciuni.

13. Și preoților și la tot poporul acesta am grăit zicând: așa zice Domnul:

14. N'ascultați cuvintele prorocilor celor ce prorocesc vouă, zicând: iată vasele casei Domnului se vor întoarce din Vavilon, că minciuni prorocesc ei vouă.

15. Nu i-am trimis pre ei, și apoi prooroci sunt? Și de este cuvântul Domnului întru ei, întâmpine-se cu mine, că așa au zis Domnul.

16. Și celelalte vase, care nu le-a luat împăratul Vavilonului, când a mutat pre lehonie din Ierusalim, în Vavilon vor intra, au zis Domnul.

4 Împ. 25, 13.

CAP. 28.

Ieremia și Anania prorocul cel mincinos.

Și a fost în al patrulea an al împărăției lui Sedechia împăratul lui Iuda, în luna a cincea, și a zis mie Anania fiul lui Azor prorocul cel mincinos dela Gavaon, în casa Domnului, înaintea preoților și a tot poporul, zicând:

2. Așa grăește Domnul: sfărâmat-am jugul împăratului Vavilonului.

3. Încă doi ani de zile, și eu voiu întoarce la locul acesta toate vasele casei Domnului.

4. Și pre lehoniea și pre cei înstreinați ai lui Iuda, că voiu sfărâma jugul împăratului Vavilonului.

5. Și a zis Ieremia către Anania înaintea preoților și în fața a tot norodul, care stă în casa Domnului.

6. Și a zis Ieremia: adevărat așa să facă Domnul, să întărească cuvântul tău, care tu prorocești, ca să se întoarcă

vasele casei Domnului, și toți cei înstreinați din Vavilon la locul acesta.

7. Însă auziți cuvântul Domnului, care zic eu în urechile voastre și în auzul a tot poporul.

8. Prorocii cei ce au fost mai 'nainte de mine și mai 'nainte de voi din veac, și au prorocit pentru rășboiu la multe țări și la împărați mari.

9. Prorocul cel ce a prorocit pentru pace, plinindu-se cuvântul, cunoaște-vor pe prorocul, pe care l-au trimis lor Dumnezeu cu adevărat.

A 2 Lege 18, 22.

10. Atunci a luat Anania în fața atot poporul lanțurile din grumazul lui Ieremia și le-a zdrobit.

11. Și a zis Anania în fața atot poporul, grăind: așa zice Domnul: așa voi sfărâma jugul împăratului Vavilonului dela grumazii tuturor neamurilor.

12. Și s'a dus Ieremia în calea sa și s'a făcut cuvântul Domnului către Ieremia, după ce a sfărâmat Anania lanțurile dela grumazii lui, zicând:

13. Mergi și grăiește către Anania și'i spune:

14. Așa au zis Domnul: lanțuri de lemn ai sfărâmat, și voi face în locul lor lanțuri de fier, că așa au zis Domnul: eu jug de fier am pus preste cerbicea tuturor neamurilor să slujească împăratului Vavilonului.

15. Și a zis Ieremia lui Anania: nu te-au trimis pre tine Domnul, și tu ai făcut pre poporul acesta a nădăjdui spre minciună.

Iezechil 13, 3, 9.

16. Pentru aceea așa au zis Domnul: iată eu te pierd pre tine de pre fața pământului, în anul acesta vei muri.

17. Și a murit în luna a șaptea.

CAP. 29.

Scrisoarea lui Ieremia către cei din robie.

Și acestea sunt cuvintele cărții, care o a trimis Ieremia din Ierusalim către cei bătrâni ai lui, cari erau în înstreinare, și către preoți și către prorocii cei mincinoși, carte în Vavilon la cei din înstreinare și la tot poporul.

2. Mai pre urmă ieșind Iehonia împăratul și împărăteasa și famenii și tot volnicul și meșterul și legatul din Ierusalim.

4 Împ. 24, 12.

3. Cu mâna lui Eliasan fiul lui Safan și al lui Gamarie fiul lui Helchie, pre care l-a trimis Sedechia împăratul lui Iuda la împăratul Vavilonului în Vavilon, zicând:

4. Așa au zis Domnul Dumnezeu lui Israil preste înstreinarea, care o au înstreinat dela Ierusalim.

5. Zidiți case și lăcuiți, și sădiți grădini și mâncați rodurile lor.

6. Și luați femei și nașteți feciori și fete, și luați fiilor voștri femei, și fetele voastre le măritați și vă înmulțiți și nu vă împutinați.

7. Și căutați pacea pământului, la care v'am înstreinat pre voi, și vă rugați pentru ei către Domnul, că întru pacea lor va fi pace vouă.

8. Că așa au zis Domnul: să nu vă înșele pre voi prorocii cei minciunoși, cari sunt între voi, și să nu vă înșele pre voi vrăjitorii voștri, să nu ascultați de visele voastre, care voi le visați.

9. Că neadevărate prorocesc ei vouă întru numele meu, și eu nu i-am trimis pre ei.

10. Că așa au zis Domnul: când se vor umplea în Vavilon șaptezeci de ani, voi cercetă pre voi și vom pune cuvintele mele preste voi, ca să întoarceți poporul vostru la locul acesta.

2 Paral. 36, 22; Ezdra 1, 1; Dan. 9, 2.

11. Și voi gândi spre voi gând de pace și nu rele, ca să vă dau vouă acestea.

12. Și vă rugați către mine și vă voi auzi pre voi.

Iezechil 6, 9.

13. Și mă căutați pre mine, și mă veți afla de mă veți căutà cu toată inima voastră.

Ozie 5, 15.

14. Și mă voi arăta vouă.

15. Că ați zis: pus-au nouă Domnul proroci în Vavilon.

16. Așa au zis Domnul asupra lui Ahav și asupra lui Sedechia: iată eu dau pre ei în mâinile împăratului Vavilonului și va lovì pre ei înaintea ochilor voștri.

17. Și vor luà dela ei blestem întru toată înstreinarea lui Iuda în Vavilon, zicând: să te facă pre tine Domnul, cum au făcut pre Sedechia și ca pre Ahav, pre cari i-a ars împăratul Vavilonului cu foc.

18. Pentru fărădelegea, care a făcut în Ierusalim, și prea curveau femeile cetăților lor, și cuvânt a grăit cu numele meu, care eu n'am poruncit lor, și eu martor zice Domnul.

19. Și către Sameia Elamiteanul, vei grăi:

20. Nu te-am trimis cu numele meu, și către Sofonia preotul fiul lui Manasì a zis:

21. Domnul te-au dat pre tine preot în locul lui Iodae preotul, să te faci cârmuitor în casa Domnului la tot omul ce proroceste și la tot omul ce nebunește; și vei dà pre el la închisoare și la locul muncii.

22. Și acum pentruce ați batjocorit pre Ieremia cel din Anatot, pre cel ce a prorocit vouă?

23. Nu pentru aceasta l-am trimis? Că prin luna aceasta a trimis la voi în Vavilon zicând: departe este, zidiți case și lăcuiți și răsădiți grădini și veți mânca roada lor.

24. Și a cetit Sofonie cartea aceasta la urechile lui Ieremia.

25. Și s'a făcut cuvântul Domnului către Ieremia zicând: trimite către cei din înstreinare, zicând:

26. Așa zice Domnul asupra lui Sameia Elamiteanul, de vreme ce a prorocit vouă Sameia, și eu nu l-am trimis pre el, și v'a făcut pre voi să nădăjduiți spre minciună.

27. Pentru aceea așa au zis Domnul: iată eu voiu cercetà asupra lui Sameia și asupra neamului lui, și nu va fi dintru ei

om întru voi, care să văză bunătățile, pe care eu le voi face vouă.

CAP. 30.

Dumnezeu făgăduiește ludeilor întoarcerea din robie.

Cuvântul, care s'a făcut către Ieremia dela Domnul să zică:

2. Așa au zis Domnul Dumnezeul lui Israil, zicând: scrie toate cuvintele, care am grăit către tine pe carte.

3. Că iată vin zile, zice Domnul, și voi întoarce înstreinarea poporului meu Israil și a lui Iuda, zis-au Domnul atotțiitorul; și'i voi întoarce pre ei la pământul care l-am dat părinților lor, și'l vor stăpâni pre el.

4. Și acestea sunt cuvintele care au grăit Domnul asupra lui Israil și asupra lui Iuda.

5. Așa au zis Domnul: glasul înfricoșerii veți auzi cu frică, și nu este pace.

6. Întrebați și vedeți, de s'a născut fiu? Și pentru frica întru care voi ține mijlocul și mântuirea? Pentru că am văzut pre tot omul și mâinile lui preste mijlocul lui, întorsu-s'au fețele spre gălbinare.

7. Că mare s'a făcut ziua aceea, și nu este ca aceea, și vreme strimă este lui Iacov, și dintru aceasta se va mântui.

Ioil 2, 11; Amos 5, 18; Sofon. 1, 15.

8. În ziua aceea zis-au Domnul: sfărâmă-voiu jugul dela grumazul lor, și legăturile lor voi rupe și mai mult nu vor lucra ei la streini.

9. Și vor lucra Domnului Dumnezeului lor, și pre David împăratul lor voi scula lor.

Iezech. 34, 23; Ozie 3, 5.

10. Așa au zis Domnul: ridicat-am zdrobire, dureroasă este rana ta.

Ier. 46, 27; Isaia 43, 1; 44, 2.

11. Nu este cine să judece judecata ta, spre durere te-ai vindicat, folos nu este ție.

Isaia 27, 8.

12. Toți prietenii tăi te-au uitat pre tine, pre tine nu te vor întrebă cele de pacea ta, că, cu rana vrăjmașului te-am lovit, certare întărită asupra a toată nedreptatea ta, înmulțitu-s'au păcatele tale.

Mih. 1, 9.

13. Pentru aceea toți cei ce te mănâncă pre tine, mănâcă-se-vor, și toți vrăjmașii tăi carnea lor toată o vor mănâca, mai mult decât nedreptățile tale s'au înmulțit păcatele tale; făcut-au acestea ție, și vor fi cei ce te înfricoșază pre tine spre înfricoșare, și pre toți cei ce te-au prădat pre tine, da'i-voiu la pradă.

Isaia 41, 11.

14. Că voi aduce vindecarea ta, de rana ta cea cu dureri vindeca-te-voiu, zice Domnul, că risipit te-ai chemat, vânatul vostru este, că nu este cel ce'l caută pre el.

Plâng. 1, 19.

15. Așa zice Domnul: iată eu voi întoarce înstreinarea lui Iacov, și robimea lui voi milui, și se va zidi cetate deasupra înălțimei ei, și poporul după judecata sa va dormi.

Isaia 43, 1; 44, 2; Lucă 1, 70.

16. Și vor ieși dela ei cântând, glasul celor ce joacă, și i voi înmulți pre ei, și nu se vor împuțina.

17. Și vor umbla fiii lor ca mai 'nainte, și mărturiile lor în preajma feții mele se vor îndrepta, și voi cerceta pre toți cei ce'i necăjesc pre ei.

Isaia 1, 26.

18. Și vor fi mai tari ai lui decât ei, și domn al lui dintr'însul va ieși, și i voi aduna pre ei, și se vor întoarce la mine, că cine este acesta, care a dat inima lui ca să se întoarcă către mine, zice Domnul.

19. Că urgia Domnului a ieșit mânioasă, ieșit-a urgie hrănindu-se, preste cei necredincioși va veni.

Isaia 1, 28.

20. Nu se va întoarce urgiea mâniei Domnului, până ce va face și până ce va așeză întreprinderea inimii lui, în zilele cele de apoi veți cunoaște acestea.

CAP. 31.

Prorocie privitoare la Mesia.

În vremea aceea zis-au Domnul: fi-voiu Dumnezeu neamului lui Israil, și ei vor fi mie popor.

2. Așa au zis Domnul: află-voiu căldură în pustie cu cei pieriți de sabie, mergeți și să nu pierdeți pre Israil.

3. Domnul de departe se va arăta lui, cu iubire veșnică te-au iubit pre tine, pentru aceea te-am tras pre tine spre îndurare.

4. Că te voiu zidi, și te vei zidi fecioara lui Israil, încă vei lua tâmpina ta și vei ieși cu adunarea celor ce joacă.

5. Pentrucă ai sădit vii în dealurile Samariei, sădind, sădiți în dealurile lui Efraim și lăudați.

Isaia 65, 21.

6. Pentrucă este zi de chemare celor ce răspund în dealurile lui Efraim, sculați-vă și vă suiți în Sion la Domnul Dumnezeuul vostru,

7. Că așa au zis Domnul lui Iacov: veseliți-vă, veseliți-vă și strigați preste capul neamurilor, auzite faceți și lăudați, ziceți: mântuit-au Domnul pre poporul său, pre rămășița lui Israil.

Isaia 2, 3; Mih. 4, 2.

8. Iată eu îi aduc pre ei dela miazănoapte și voiu aduce pre ei dela marginea pământului la serbarea Fasec paștelui, și va naște fii mulți și se vor întoarce aici.

9. Cu plângere a ieșit, și cu mângâiere voiu scoate pre ei abătându-i pre la curgeri de ape la cale dreaptă, și nu vor rătăci întru ea, că m'am făcut lui Israil tată și Efraim cel întâiu născut al meu este.

Ps. 125, 2; Eșire 4, 22.

10. Auziți cuvintele Domnului neamuri și vestiți la ostroavele cele de departe, ziceți: cel ce au risipit pre Israil îl va și adună pre el, și'l va păzi pre el, ca cel ce paște turma sa.

11. Că au mântuit Domnul pre Iacov, scosu-l-au pre el din mâna celor mai tari decât el, și vor veni și se vor veseli în muntele Sionului.

12. Și vor veni la bunătățile Domnului la pământul grâului și al vinului și al roadelor și al vitelor și al oilor, și va fi sufletul lor ca un pom rodit și mai mult nu vor flămânzi.

Isaia 61, 11; Ps. 125, 2.

13. Atunci se vor bucura fecioarele întru adunare de tineri, și cei bătrâni se vor bucura, și voi înțoarce plângerea lor întru bucurie, și'i voi face pre ei veseli.

14. Voi mări și voi îmbăta sufletul preoților fiilor lui Levî, și poporul meu de bunătățile mele sătură-se-va.

15. Așa zice Domnul: glas în Ramă s'a auzit, plâns și tânguire și jale a Rahilei, care plângea pre fiii săi, și n'a vrut să se mângâe, că nu sunt.

Mat. 2, 17.

16. Așa zice Domnul: să înceteze glasul tău dela plâns și ochii tăi dela lacrămile tale, că este plată lucrurilor tale, și se vor întoarce din pământul vrăjmașilor.

17. Statornic fiilor tăi.

18. Auzind am auzit pre Efraim plângând, pedepsitu-m'ai pre mine și m'am pedepsit, eu ca un vițel nu m'am învățat, întoarce-mă pre mine și mă voi întoarce, că tu ești Domnul Dumnezeul meu.

Ps. 118, 66-70; Plâng. 5, 21.

19. Că după robia mea m'am pocăit și după ce am cunoscut, am suspinat pentru zilele rușinării și am arătat ție, că am luat ocară din tinerețele mele.

A 2 Lege 30, 2.

20. Fiu iubit Efraim, mie prunc, pentru că sunt cuvintele mele întru el, aducându'mi aminte îmi voi aduce aminte de

el, pentru aceea am sârguit spre el, miluind voi miluî pre el, zice Domnul.

Isaia 5, 7.

21. Întăreşte-te pre tine Sioane, fă pocăinţă, dă inima ta pre umerii tăi pre calea care ai umblat, întoarce-te fecioară Israil, întoarce-te în cetăţile tale plângând.

22. Până când te vei întoarce fată fără de cinste? Că au făcut Domnul mântuire spre sădire nouă, întru mântuire vor umbla împrejur oamenii.

23. Că aşă au zis Domnul: încă vor grăi cuvântul acesta în pământul lui Iuda şi în cetăţile lui, când voi întoarce robia lui, bine este cuvântat Domnul preste drept muntele cel sfânt al lui.

24. Şi cei ce lăcuiesc în cetăţile lui Iuda şi în tot pământul lui împreună cu plugarul, şi se va ridica întru turmă.

25. Că am îmbătat pre tot sufletul setos, şi pre tot sufletul flămând l-am săturat.

26. Pentru aceea m'am sculat şi am văzut şi somnul meu dulce mi s'a făcut.

27. Pentru aceea iată vin zile, zice Domnul: şi voi semăna pre Israil şi pre Iuda sămânţă de om şi sămânţă de dobitoc.

28. Şi va fi precum am privighiat asupra lor, ca să'i surp şi ca să'i chinuesc, aşă voi privighia preste ei, ca să'i zidesc şi ca să'i răsădesc zice Domnul.

29. În zilele acelea nu vor mai zice: părinţii au mâncat aguridă, şi dinţii fiilor s'au strepezit;

lezechil 18, 2, 3.

30. Ci fiecare întru păcatul său va muri, şi celui ce a mâncat agurida se vor strepezî dinţii lui.

31. Iată vin zile, zice Domnul: şi voi pune casei lui Israil şi casei lui Iuda legătură nouă de pace.

Evrei 8, 8; lezech. 16, 62.

32. Nu după făgăduinţa care am făcut cu părinţii lor în ziua în care i-am luat pre ei de mână şi i-am scos din

pământul Eghipetului; pentru că aceia n'au rămas într-o așezământul meu și eu n'am grijă de dânșii, zice Domnul.

Evrei 10, 16.

33. Că acesta este așezământul meu de pace, care voi așeză cu casa lui Israil după zilele acelea, zice Domnul: dă-voiu legile mele în gândurile lor și în inimile lor le voi scrie, și le voi fi lor Dumnezeu și ei vor fi mie popor.

34. Și nu va mai învăța nimenea pre vecinul său și pre fratele său, zicând: cunoaște pre Domnul, că toți mă vor cunoaște dela cel mic până la cel mare al lor, pentru că milostiv voi fi nedreptăților lor, și păcatele lor nu le voi mai pomeni.

Ioan 6, 45; Fapte 10, 43; Isaia 11, 9 și 54, 13.

35. De se va înălța cerul mai sus zice Domnul; și de se va smeri fața pământului mai jos.

Iov 38, 33.

36. Și eu nu voi izgoni neamul lui Israil, zice Domnul, pentru toate câte a făcut.

37. Așa au zis Domnul, cel ce au dat soarele spre lumina zilei, luna și stelele spre lumina nopții, și strigare în mare și sună valurile ei, Domnul atotțiitor este numele lui.

Isaia 51, 15.

38. De vor înceta legile acestea dela fața mea, zice Domnul; și neamul lui Israil va înceta a fi neam înaintea feții mele în toate zilele.

39. Iată vin zile, zice Domnul, și se va zidi cetatea Domnului dela turnurile lui Anameil până la poarta unghiului, și va ieși măsura ei în preajma lui până la dealurile lui Gariv, și se va încunji împrejur din pietre alese.

Neemia 3, 1 și 12, 39.

40. Și toți Asarimotii până la pârlul Chedrilor, până la unghiul porții cailor despre răsărit, sfîntire Domnului, și mai mult nu se va smulge și nu se va strica până în veac.

CAP. 32.

Țarina cumpărată de Ieremia.

Cuvântul Domnului, care s'a făcut către Ieremia în anul al zecelea al împăratului Sedechia, acesta este anul al optsprezecelea al lui Navuhodonosor împăratul Vavilonului.

2. Și puterea împăratului Vavilonului a făcut șanț asupra Ierusalimului și Ieremia se păzeà în curtea temniței, care este la casa împăratului.

Ier. 37, 20.

3. Întru care l-a închis pre el împăratul Sedechia, zicând: pentruce tu prorocești, zicând: așa au zis Domnul, iată eu dau cetatea aceasta în mâinile împăratului Vavilonului și o va luà pre ea?

4. Și Sedechia împăratul lui Iuda nu va scăpà din mâna Haldeilor, că dându-se se va dà în mâinile împăratului Vavilonului, și va grăi gura lui la gura aceluia, și ochii lui, ochii aceluia vor vedeà.

5. Și va intrà Sedechia în Vavilon și acolo va murì.

6. Și cuvântul Domnului s'a făcut către Ieremia, zicând:

7. Iată Anameil fiul lui Salom fratele tatălui tău vine către tine, zicând: cumpără ție țarina mea cea din Anatot, că după rudenie ție se cuvine să o cumperi.

Lev. 25, 25; Rut 3, 12.

8. Și a venit la mine Anameil feciorul lui Salom fratele tatălui meu, după cuvântul Domnului la curtea temniței și a zis: cumpără ție țarina mea cea din Anatot din pământul lui Veniamin, că ție se cade a o cumpără pre ea, că tu ești bătrân și am cunoscut că cuvântul Domnului este.

9. Și am cumpărat țarina lui Anameil fiul fratelui tatălui meu, și i-am dat lui șapte sicli și zece arginți.

10. Și am scris în carte, și am pecetluit și am pus mărturii și am pus argintul în cumpănă.

11. Și am luat cartea cea de cumpărare, cea cetită și pecetluită.

12. Și o am dat pre ea lui Varuh, feciorul lui Nirie, fiul lui Maaseu înaintea ochilor lui Anameil, fiul fratelui tatălui meu și înaintea bărbaților celor ce stau mărturie, și scrieă în cartea cea de cumpărare, și înaintea ochilor ludeilor celor ce sedeau în curtea temniței.

13. Și am poruncit lui Varuh înaintea lor, zicând:

14. Așa au zis Domnul atotțiitorul Dumnezeuul lui Israil: iă cartea cumpărării aceștia și cartea cea cetită și o vei pune în vas de strachină, ca să rămâe zile multe.

15. Că așa au zis Domnul: încă se vor mai cumpără case și țarine și vii în pământul acesta.

16. Și m'am rugat către Domnul, după ce am dat cartea cumpărării lui Varuh fiul lui Nirie, zicând:

17. Doamne cel ce ești, tu ai făcut cerul și pământul cu puterea ta cea mare, și cu brațui tău cel înalt și ridicat, nimic de tine nu se va ascunde.

18. Cel ce la mii faci milă și răsplătești păcatele părinților în sânul fiilor după ei, Dumnezeule cel mare și tare.

Eșire 34, 7; A 2 Lege 5, 9; Psalm 78, 11-13.

19. Domnul sfatului celui mare și puternic întru lucruri, Dumnezeuul cel mare și atotțiitor și Domnul cel cu nume mare, ochii tăi sunt deschiși spre toate căile fiilor oamenilor, ca să dai fiecăruia după faptele lui.

Pilde 5, 21.

20. Cel ce ai făcut semne și minuni în pământul Eghipetului și până în ziua aceasta și în Israil și întru pământeni, și ți-ai făcut ție nume, ca în ziua aceasta.

Isaia 28, 29.

21. Și ai scos pre poporul tău Israil din pământul Eghipetului cu semne și cu minuni, cu mână tare și cu braț înalt și cu vederi mari.

Eșire 6, 6.

22. Și le-ai dat lor pământul acesta, care ai jurat părinților lor, pământ, din care curge lapte și miere.

23. Și au intrat și l-au moștenit pre el, și n'au ascultat glasul tău, și întru poruncile tale n'au umblat; toate câte ai

poruncit lor să facă, n'au făcut, și ai făcut ca să vie asupra lor toate relele acestea.

24. Iată gloata a venit la cetate, ca să o iă pre dânsa, și cetatea s'a dat în mâinile Haideilor, celor ce o bat pre ea, de fața sabiei și a foametei, precum ai zis, așa s'a făcut.

25. Și tu zici către mine: cumpără'ți ție țarină cu argint, și am scris carte și o am pecetluit, și am pus mărturii, și cetatea s'a dat în mâinile Haideilor.

26. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

27. Eu Domnul Dumnezeu atot trupul, au ascunde-se-va ceva de mine?

Num. 16, 22.

28. Pentru aceea așa au zis Domnul Dumnezeul lui Israil: dându-se, se va da cetatea aceasta în mâinile împăratului Vavilonului, și el o va lua pre ea.

29. Și vor veni Haldeii dând războiu asupra cetății aceștia și vor arde cetatea aceasta cu foc, și vor arde casele, întru care au tămâiat pre podurile lor lui Vaal, și au turnat turnări la dumnezei streini, ca să mă amărescă pre mine.

30. Pentrucă erau fii lui Israil și fii lui Iuda singuri făcând ce este rău înaintea ochilor mei din tinerețele lor.

Isaia 47, 12.

31. Că spre iuțime și spre mâniea mea eră cetatea aceasta, din ziua în care o a zidit pre ea și până în ziua aceasta, ca să o mut pre ea dela fața mea.

32. Pentru toate răutățile fiilor lui Israil și ai lui Iuda, care le-au făcut ca să mă amărescă aceștia pre mine și împărații lor și boierii lor și cei mai mari ai lor și preoții lor și prorocii lor, bărbații lui Iuda și cei ce lăcuiau în Ierusalim.

33. Și au întors către mine dosul și nu fața, și i-am învățat pre ei să mănecă de dimineață, și n'au ascultat mai mult, ca să iă învățătură.

34. Și au pus spurcăciunile lor în casa în care s'a chemat numele meu preste ea, întru necurățiile lor.

4 Împ. 21, 4.

35. Și au zidit capiștile lui Vaal cele din valea fiului lui Enom, ca să aducă pre fiii săi și pre fetele sale lui Moloh împăratului, cele ce n'am poruncit lor și nu s'a suit întru inima mea, ca să facă urâciunea aceasta, ca să greșască Iuda.

Ps. 105, 36.

36. Și acum așa au zis Domnul Dumnezeu lui Israil pentru cetatea de care tu zici, dà-se-va în mâinile împăratului Vavilonului cu sabie și cu foamete și cu ducere;

37. Iată eu îi adun pre ei din tot pământul, unde i-am risipit pre ei întru mânia mea și întru iuțimea mea și întru întărâtare mare, și'i voi întoarce pre ei la locul lor, și'i voi așeză pre ei cu nădejde.

A 2 Lege 30, 3; Neemia 1, 9; Ps. 105, 45, 46.

38. Și vor fi mie popor și eu voi fi lor Dumnezeu.

39. Și voi dà lor altă cale și altă inimă, ca să se teamă de mine în toate zilele spre binele lor și al fiilor lor după ei.

Ps. 50, 11; A 2 Lege 30, 6.

40. Și voi pune lor legătură veșnică, care nu o voi întoarce după ei și voi dà frica mea în inima lor, ca să nu se depărteze ei dela mine.

Eșire 34, 10; Isaia 54, 10; A 2 Lege 5, 2.

41. Și voi cercetă a le face bine lor și îi voi sădî pre ei pre pământul acesta întru credință și întru toată inima mea și întru tot sufletul.

Amos 9, 15.

42. Că așa zice Domnul: în ce chip am adus asupra poporului acestuia toate răutățile aceste mari, așa eu voi aduce preste ei toate bunătățile, care am zis lor.

43. Și se vor cumpără încă țarini în pământul de care tu zici, că va fi necălcăt de oameni și de vite și s'a dat în mâinile Haldeilor.

44. Și vor cumpără țarini cu argint, și vei scri în carte și vei pecetlui, și vei pune mărturii în pământul lui Veniamin și împrejurul Ierusalimului și în cetățile lui Iuda și în cetățile

muntelui și în cetățile Sefilei și în cetățile Naghevei, că voi
întoarce înstreinările lor.

CAP. 33.

Prorocia despre luarea Ierusalimului.

Și a fost cuvântul Domnului către Ieremia a doua oară, și el era încă legat în curtea temniței, zicând:

2. Așa au zis Domnul: cel ce au făcut pământul și l-au urzit pre el ca să-l îndrepteze pre el, Domnul este numele lui,

Isaia 42, 8.

3. Și au strigat către mine și voi răspunde ție, și voi spune ție lucruri mari și tari, care nu le-ai știut.

4. Căci așa au zis Domnul Dumnezeu lui Israil pentru casele cetății acestea, și pentru casele împăratului lui Iuda cele ce sunt spre șanț,

5. Și spre întăriri, ca să se bată asupra Haldeilor, și o voi umplea pre ea de oameni morți, pre care i-am lovit cu iuțimea mea și cu mâniea mea, și am întors fața mea de către ei, pentru toate răutățile lor.

6. Iată eu aduc ei închegare de rană și leac, și o voi vindeca pre ea, și o voi arăta lor ca să asculte, și îi voi preoți pre ei și voi face pace și credință.

Ier. 30, 17.

7. Și voi întoarce înstreinarea lui Iuda și înstreinarea lui Israil, și-i voi zidi pre ei ca și mai 'nainte.

8. Și-i voi curăți pre ei de toate strâmbătățile lor, care au greșit mie și nu-mi voi aduce aminte de greșalele lor, care au greșit mie și s'au depărtat dela mine.

Iezech. 37, 23.

9. Și va fi spre veselie și spre laudă și spre mărire la tot poporul pământului, cari vor auzi toate bunătățile, care eu voi face și se vor teme, și se vor amări pentru toate bunătățile și pentru toată pacea, care eu voi face lor.

10. Așa zice Domnul: încă se vor mai auzi în locul acesta, pe care'l numiți voi, pustiu este de oameni și de vite întru cetățile lui Iuda, și din afară a Ierusalimului cele pustiite, nefiind oameni și vite; glas de veselie și glas de bucurie, glas de mire și glas de mireasă, glasul celor ce zic:

11. Mărturisiți-vă Domnului atotțiitorului, că este bun Domnul, că în veac este mila lui, și vor aduce daruri în casa Domnului, că voi înțoarce toată înstreinarea pământului acestuia, ca mai 'nainte, zis-au Domnul.

Ps. 24, 6 și 102, 17; Ozie 2, 11.

12. Așa au zis Domnul puterilor: încă vor fi în locul acesta în pustia, întru care nu este om și vită în toate cetățile lui, popasuri de păstori adăpostind oile.

13. În cetățile muntelui și în cetățile Sefilei și în cetățile Naghevei și în pământul lui Veniamin și întru cele de prin prejurul Ierusalimului și în cetățile lui Iuda, încă vor trece oile pre mâna celui ce numără, zis-au Domnul.

CAP. 34.

Prorocie despre robia Vavilonului.

Cuvântul care s'a făcut către Ieremia dela Domnul, când Navuhodonosor împăratul Vavilonului și toată oștirea lui și tot pământul împărăției lui dă războiu asupra Ierusalimului și asupra tuturor cetăților lui Iuda, zicând:

4 Împ. 24, 1.

2. Așa au zis Domnul: mergi la Sedechia împăratul lui Iuda și vei zice lui: dându-se, se va da cetatea aceasta în mâinile împăratului Vavilonului, și o va lua pre ea și o va arde pre ea cu foc.

3. Și tu nu vei scăpa din mâna lui și cu prinsoare te va prinde și în mâinile lui te vei da și ochii tăi vor vedea ochii lui, și gura lui cu gura ta va grăi și în Vavilon vei intra.

4. Ci ascultă cuvântul Domnului Sedechie împăratul lui Iuda, așa zice Domnul: nu vei muri de sabie.

5. Cu pace vei muri, și precum au plâns pre părinții tăi și pre cei ce au împărățit mai 'nainte de tine, plânge-te-vor și pre tine, vai! Doamne; și până la iad te vor plânge, pentru că cuvânt am grăit eu, zis-au Domnul.

2 Paral. 16, 14 și 21, 19; Is. Navì 10, 10.

6. Și a grăit Ieremia către împăratul Sedechia toate cuvintele acestea în Ierusalim.

7. Și puterea împăratului Vavilonului dà războiu asupra Ierusalimului și asupra cetăților lui Iuda, și asupra Lahisului și asupra Azichei, pentru că acestea au fost rămas între cetățile lui Iuda cetăți tari.

Isaia 37, 8, 9.

8. Cuvântul care s'a făcut către Ieremia dela Domnul, după ce a săvârșit împăratul Sedechia așezământul către popor, ca să cheme slobozire,

9. Ca să sloboază fiecare pre sluga sa și fiecare pre slujnica sa, pre Evreu și pre Evreică, ca să nu robească bărbat din casa lui Israil.

10. Și s'au întors toți cei mai mari și tot poporul, cari au intrat la așezământ,

11. Ca să slobozească fiecare pre sluga sa și fiecare pre slujnica sa, și i-a lăsat pre ei, ca să nu fie slugi și slujnice.

12. Și s'a făcut cuvântul Domnului către Ieremia, zicând:

13. Așa au zis Domnul Dumnezeu lui Israil: eu am pus legătură cu părinții voștri, în ziua în care i-am scos pre ei din pământul Eghiptului din casa robiei, zicând:

14. Când se vor plini șase ani, vei slobozi pre fratele tău pre Evreul, care se va vinde ție și va lucră ție șase ani și să'l lași pre el slobod, și nu m'au ascultat pre mine și n'au plecat urechia lor.

Eșire 21, 2; A 2 Lege 15, 12.

15. Și astăzi s'au întors să facă ce este drept înaintea ochilor mei, ca să dea slobozire fiecare aproapelui său; și a făcut făgăduință înaintea feței mele, în casa, în care s'a chemat numele meu întru ea.

16. Și v'ați întors și ați necinstit numele meu, ca să întoarcă fiecare pre sluga sa și fiecare pre slujnica sa, pre cari i-ați lăsat slobozi cu sufletul lor, ca să vă fie vouă slugi și slujnice.

17. Pentru aceea au zis Domnul: voi nu m'ați ascultat pre mine, ca să cheme fiecare slobozenie fratelui său și fiecare aproapelui său, iată eu chem slobozire vouă spre sabie și spre moarte și spre foamete, și vă voiu dà pre voi risipire la toate împărățiile pământului.

A 2 Lege 28, 25.

18. Și voiu dà pre bărbații cei ce au călcat legătura mea, pre cei ce n'au întărit legătura mea, care au făcut înaintea feței mele, vițelul care l-au făcut înaintea feței mele, ca să'i slujască lui.

19. Pre boierii lui Iuda și pre puternici și pre preoți și pre popor.

20. Și'i voiu dà pre ei vrăjmașilor lor și vor fi mortăciunile lor mâncare pasărilor cerului și hiarelor pământului.

21. Și pre Sedechia împăratul Iudei și pre boierii lor da'i-voiu în mâinile vrăjmașilor lor și puterilor împăratului Vavilonului, care se duc dela ei.

22. Iată eu poruncesc, zice Domnul, și îi voiu întoarce pre ei la pământul acesta, și vor dà războiu asupra lui și'l vor lua pre el și'l vor arde cu foc, și cetățile lui Iuda și le voiu dà pre ele pustii de lăcuiitori.

4 Împ. 24, 7, 9.

CAP. 35.

Cei din casa lui Arhavin nu voesc să beà vin.

Cuvântul, care s'a făcut către Ieremia dela Domnul în zilele lui Ioachim împăratul lui Iuda, zicând:

2. Mergi în casa lui Arhavin, și'i vei aduce pre ei în casa Domnului întru una din curți, și le vei dà vin să beà.

3. Și am scos pre lehoniea fiul lui Ieremia fiul lui Havasin, și pre frații lui și pre fiii lui și toată casa lui Arhavin.

4. Și i-am adus pre ei în casa Domnului, în cămara fiilor lui Ionan fiul lui Anania, fiul lui Godolie omul lui Dumnezeu, carele este aproape de casele boierilor deasupra casei lui Maseu fiul lui Selom celui ce păzește calea.

5. Și am dat înaintea feții lor urcior cu vin și pahar, și am zis: beți vin.

6. Și ei au zis: nu vom bea vin, pentru că Ionadav fiul lui Rihav tatăl nostru ne-a poruncit nouă, zicând: să nu beți vin voi și fiii voștri până în veac.

4 Împ. 10, 15.

7. Casă să nu zidiți și sămânță să nu semănați, și vie să nu fie vouă, ci în corturi veți lăcuți în toate zilele vieții voastre, pentru ca să trăiți zile multe pre pământul, în care lăcuți voi.

8. Și am ascultat glasul lui Ionadav tatăl nostru, ca să nu bem vin în toate zilele vieții noastre, noi și femeile noastre și fiii noștri și fetele noastre.

9. Și casă să nu zidim, ca să lăcuim acolo.

10. Și vie și țarină și sămânță n'au fost nouă, și am lăcuit în corturi, și am ascultat, și am făcut după toate câte ne-a poruncit nouă Ionadav tatăl nostru.

11. Și a fost când s'a suit Navuhodonosor asupra pământului, am zis: să ne suim să intrăm în Ierusalim de către fața Haldeilor și de către fața puterei Asirienilor, și am lăcuit acolo.

12. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

13. Așa zice Domnul: mergi, și zì omului lui Iuda și celor ce lăcuiesc în Ierusalim: au nu veți lua învățătură, ca să ascultați cuvintele mele?

14. Pus-au cuvinte fiii lui Ionadav fiul lui Rihav, cum a poruncit fiilor săi, ca să nu bea vin, și n'au băut, și eu am grăit către voi de noapte mânecând, și am zis, și nu m'ați ascultat pre mine.

Ier. 11, 7 și 25, 3.

15. Și am trimis la voi slugile mele pre proroci, zicând: întoarceți-vă fiecare dela calea sa cea rea, și mai bune faceți lucrurile voastre, și nu mergeți după dumnezei străini, ca să slujiți lor, și lăcuiți pre pământul care l-am dat vouă și părinților voștri, și n'ați plecat urechile voastre, și n'ați ascultat.

4 Împ. 17, 13.

16. Și au întărit fiii lui Ionadav fiul lui Rihav, porunca tatălui lor, și poporul acesta nu m'a ascultat pre mine.

17. Pentru aceea așa au zis Domnul: iată eu aduc preste Iuda și preste cei ce lăcuesc în Ierusalim, toate răutățile care am grăit asupra lor.

18. Pentru aceea așa au zis Domnul: de vreme ce au ascultat fiii lui Ionadav fiul lui Rihav porunca tatălui lor, ca să facă câte a poruncit lor tatăl lor.

19. Nu va lipsi bărbat din fiii lui Ionadav fiul lui Rihav, care să stea înaintea feții mele în toate zilele pământului.

CAP. 36.

Cartea lui Ieremia, arsă în foc de Ioachim.

În anul al patrulea al lui Ioachim, fiul lui Iosie, împăratul lui Iuda, fost-a cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Ia ție hârtie de carte, și scrie pre ea toate cuvintele, care am grăit către tine asupra Ierusalimului și asupra lui Iuda și asupra tuturor neamurilor din ziua în care am grăit eu către tine, din zilele lui Iosie împăratul lui Iuda și până în ziua aceasta.

Ier. 30, 2.

3. Ca doar va auzi casa lui Iuda toate relele, care gândesc eu să le fac lor, și se va întoarce fiecare din calea sa cea rea, ca să fiu milostiv strâmbătăților lor și păcatelor lor.

4. Și a chemat Ieremia pre Varuh feciorul lui Nirie, și a scris din gura lui Ieremia, toate cuvintele Domnului, care le-

au grăit către el într'o hârtie de carte.

5. Și a poruncit Ieremia lui Varuh, zicând: eu sunt supt pază, și nu poci să intru în casa Domnului.

6. Și vei ceti de pre hârtia aceasta la urechile poporului în casa Domnului, în zi de post, și la urechile a tot Iuda, cei ce vin din cetățile lor.

7. Ca doar va cădeà mila lor înaintea feții Domnului și se vor întoarce dela calea lor cea rea, că mare este mâniea și urgia Domnului, care au grăit asupra poporului acestuia.

8. Și a făcut Varuh după toate câte i-a poruncit Ieremia lui, cetind de pre carte toate cuvintele acestea în casa Domnului.

9. Și a fost în anul al optulea al împăratului Ioachim, în luna a noua, rânduindu-se post înaintea feții Domnului, tot poporul în Ierusalim, și casa lui Iuda.

10. Și citeà Varuh de pre carte cuvintele lui Ieremia în casa Domnului, în casa lui Gamarie fiul lui Safan scriitorul, sus înaintea ușilor porții casei Domnului cea nouă la urechile a tot poporul.

Ier. 26, 10.

11. Și au auzit Mihea fiul lui Gamarie al fiului lui Safan toate cuvintele Domnului din carte.

12. Și s'a pogorît la casa împăratului și la casa scriitorului, și iată acolo toți boierii ședeau: Elisamà scriitorul și Daleas feciorul lui Selemia și Ionatan fiul lui Achovor și Gamarie feciorul lui Safan și Sedechia feciorul lui Ananie, și toții boierii.

13. Și le-a spus lor Mihea toate cuvintele, care le-a auzit cetindu-le Varuh în auzul poporului.

14. Și trimiseră toți boierii la Varuh feciorul lui Nirie pre Iudin feciorul lui Nataniu, fiul lui Selemiu al fiului lui Husi, zicând: hârtie scrisă citești tu la urechile poporului, ià-o în mâna ta, și vino; și a luat Varuh hârtia, și s'a pogorît la ei.

15. Și ziseră lui: citește iarăși în auzul nostru, și a cetit Varuh.

16. Și a fost, dacă au auzit toate cuvintele, se sfătuiră fiecare cu aproapele său, și ziseră:

17. Să vestim împăratului toate cuvintele acestea, și au întrebat pre Varuh, zicând: de unde ai scris toate cuvintele acestea?

18. Și a zis Varuh: din gura lui mi-a spus mie Ieremia toate cuvintele acestea, și eu le-am scris pe hârtie.

19. Și a zis lui Varuh: mergi, și ascunde-te bine, tu și Ieremia, și om să nu știe unde sunteți voi.

20. Și a intrat la împăratul în curte, și hârtia o au dat să o păzească în casa lui Elisamă, și au spus împăratului toate cuvintele acestea.

21. Și a trimis împăratul pre Iudin să ia hârtia, și o a luat pre ea din casa lui Elisamă, și o au cetit Iudin la urechile împăratului și la urechile tuturor boierilor, cari stau împrejurul lui.

22. Și împăratul ședeà în casă de iarnă, și un grătar cu foc erà înaintea lui.

23. Și a fost, după ce a cetit Iudin trei foi sau patru, le-au tăiat cu cuțitașul scriitorului, și le-au aruncat în focul, care erà pre grătar, până ce s'a sfârșit toată hârtia.

24. Și nu s'a turburat, nici și-a rupt hainele sale împăratul și slugile lui, cari auzeau toate cuvintele acestea.

25. Și Ionatan și Godolia și Daleas și Gamarie au sfătuit pre împăratul, ca să nu arză de tot cartea, și nu i-a ascultat.

26. Și a poruncit împăratul lui Ieremeil fiul împăratului, și lui Sarea fiul lui Esriil, să prinză pre Varuh și pre Ieremia, și ei foarte s'au ascuns.

27. Și s'a făcut cuvântul Domnului către Ieremia, după ce a ars împăratul hârtia și toate cuvintele care le-a scris Varuh din gura lui Ieremia, zicând:

28. Ià tu altă hârtie, și scrie toate cuvintele cele ce erau pre hârtia care o à ars împăratul Ioachim.

29. Și vei zice: așa au zis Domnul, tu ai ars hârtia aceasta zicând: pentru căci ai scris pre ea: că intrând, va intra

împăratul Vavilonului, și va pierde pământul acesta, și va lipsi de pre el om și dobitoc.

30. Pentru aceea așa zice Domnul asupra lui Ioachim împăratul lui Iuda: nu va fi lui, care să șează pre scaunul lui David, și stârvul lui va fi lepădat în arsura zilei și în înghețul nopții.

Ier. 22, 19.

31. Și voi cerceta asupra lui și asupra neamului lui și asupra fiilor lui, și voi aduce preste el și preste cei ce lăcesc Ierusalimul și preste pământul lui Iuda, toate răutățile care am grăit către ei, și n'au ascultat.

32. Și a luat Varuh altă hârtie, și a scris prea ea din gura lui Ieremia toate cuvintele cărții, care o a ars Ioachim împăratul Iudei, și a adăos lui mai multe cuvinte de cât acelea.

CAP. 37.

Sedechia închide pe Ieremia în temniță.

A împărățit Sedechia fiul lui Iosie în locul lui Ioachim, pre care l-a pus împărat Navuhodonosor împăratul Vavilonului, ca să împărățească în pământul lui Iuda.

2 Paral. 36, 10.

2. Și n'a ascultat el și slugile lui și poporul pământului, cuvintele Domnului, care le-au grăit prin mâna lui Ieremia.

2 Paral. 36, 12.

3. Și a trimis împăratul Sedechia pre Ioahaz fiul lui Selemie, și pre Sofonia fiul lui Maseu preotul la Ieremia, zicând: roagă-te dar pentru noi către Domnul.

4. Și Ieremia a venit și a trecut prin mijlocul cetății, și nu l-a dat pre el la casa temniței, și puterea lui Faraon a ieșit dela Eghipt, și au auzit Haldeii auzul lor, și s'au suit dela Ierusalim.

Ier. 34, 21.

5. Și s'a făcut cuvântul Domnului către Ieremia, zicând:

6. Așa zice Domnul: așa vei grăi către împăratul lui Iuda cel ce te-a trimis pre tine, ca să mă cauți pre mine.

7. Iată puterea lui Faraon, care a ieșit vouă spre ajutor, se va întoarce în pământul Eghiptului, și Haldeii aceștia se vor întoarce și vor da războiu asupra pământului acestuia, și îl vor lua și îl vor arde cu foc.

Ier. 4, 17; Isaia 30, 2 și 7.

8. Că așa au zis Domnul: să nu gândiți cu sufletele voastre, că ducându-se se vor duce dela voi Haldeii, căci nu se vor duce.

9. Și de veți bate toată puterea Haldeilor, cari dau războiu asupra voastră, și vor rămâne unii împunși fiecare în locul său, aceștia se vor scula și vor arde cetatea aceasta cu foc.

10. Și a fost, când s'a suit puterea Haldeilor dela Ierusalim, de fața puterii lui Faraon,

11. A ieșit Ieremia din Ierusalim, ca să meargă în pământul lui Veniamin, ca să grăiască de acolo în mijlocul poporului.

12. Și a fost el în poarta lui Veniamin, și acolo era un om, la care găzduia Saruia feciorul lui Selemie feciorul lui Anania, și a prins pre Ieremia, zicând: la Haldei fugi tu.

13. Și a zis: minciună este, că nu la Haldei fug eu, și nu l-a ascultat pre el, și a prins Saruia pre Ieremia, și l-a dus pre el la boieri.

14. Și s'au scârbit boierii asupra lui Ieremia și l-au bătut pre el și l-au trimis la casa lui Ionatan scriitorul, că pre aceasta o au făcut casă de închisoare.

15. Și a venit Ieremia la casa groapei și la închisoare, și a șezut acolo zile multe.

16. Și a trimis Sedechia împăratul și l-a chemat pre el, și l-a întrebat pre el împăratul pre ascuns să i spue, de este cuvânt dela Domnul? Și a zis: este, în mâna împăratului Vavilonului te vei dà.

17. Și a zis Ieremia către împăratul: ce strâmbătate am făcut ție și slugilor tale și poporului acestuia, de mă dai tu la

casa închisorii?

18. Și unde sunt prorocii voștri, carii proroceau vouă, zicând: că nu va veni împăratul Vavilonului la pământul acesta?

Ier. 28, 1, 2, 3.

19. Și acum doamne al meu împărate! Cază mila mea înaintea feții tale, și nu mă întoarce la casa lui Ionatan scriitorul, ca să nu mor acolo.

20. Și a poruncit împăratul și l-a pus pre el la casa cea de închisoare, și i a dà lui o pâine pre zi, de dinafară unde frământă, până s'au sfârșit pâinele din cetate, și a șezut Ieremia în curtea temniții.

Ier. 32, 2.

CAP. 38.

Ieremia aruncat și scos din groapă.

Și a auzit Safania feciorul lui Natan și Godolia feciorul lui Pashor, și Ioahal feciorul lui Selemie cuvintele, care le-a grăit Ieremia către popor, zicând:

2. Așa au zis Domnul: cel ce lăcuește în cetatea aceasta va muri de sabie și de foame, și cel ce va ieși la Haldei va trăi și va fi viu sufletul lui spre aflare și va trăi.

Ier. 21, 9.

3. Că așa au zis Domnul: dându-se, se va da cetatea aceasta în mâinile puterii împăratului Vavilonului, și o va lua pre ea.

4. Și ziseră împăratului: să se omoare dar omul acela, pentru că el slăbește mâinile oamenilor celor ce se răsboesc, carii au rămas în cetate, și mâinile a tot poporul, grăind către ei cuvintele acestea, că omul acesta nu pacea, care este de folos grăește poporului acestuia, ci cele rele.

5. Și a zis împăratul: iată el în mâinile voastre, pentru că nu putea împăratul asupra lor.

6. Și l-au aruncat pre el în groapa lui Melhiu feciorul împăratului, care erà în curtea temniții și l-au slobozit pre el în groapă, și în groapă nu erà apă ci numai tină, și ședeà în tină.

7. Și a auzit Avdemeleh arapul, și el erà de casa împăratului, cum că au dat pre Ieremia în groapă, și împăratul erà la poarta lui Veniamin.

Ier. 39, 6.

8. Și a venit la el și a grăit către împăratul, și a zis:

9. Rău ai făcut a omorî pre omul acesta cu foamea, că nu mai sunt încă pâini în cetate.

10. Și a poruncit împăratul lui Avdemeleh, zicând: ià cu tine de aici treizeci de oameni, și'l scoate pre el din groapă, ca să nu moară.

11. Și a luat Avdemeleh pre oameni și au intrat la casa împăratului cea de jos, și au luat de acolo obiele vechi și funii vechi, și le-au aruncat la Ieremia în groapă.

12. Și a zis către el: acestea pune-le dedesuptul funiilor, și a făcut Ieremia așa.

13. Și l-au tras pre el cu funiile, și l-au scos din groapă, și a șezut Ieremia în curtea temniții.

14. Și a trimis împăratul și l-a chemat pre el la casa lui Aselisil cea din casa Domnului, și a zis către el împăratul: întrebà-te-voiu cuvânt și să nu ascunzi de către mine cuvânt.

15. Și a zis Ieremia împăratului: de'ți voiu spune ție, nu mă vei omorî pre mine cu moarte? Și de'ți voiu dà sfat, nu vei ascultà de mine?

16. Și s'a jurat împăratul, zicând: viu este Domnul, cel ce ne-au făcut nouă sufletul acesta, de te voiu ucide pre tine și de te voiu dà în mâinile oamenilor acestora.

Numere 16, 22.

17. Și Ieremia i-a zis lui: așa au zis Domnul, dacă ieșind vei ieși la domnii împăratului Vavilonului, viu va fi sufletul tău, și cetatea aceasta nu se va arde cu foc și vei trăi tu și casa ta.

18. Iar de nu vei ieși, dà-se-va cetatea aceasta în mâna Haldeilor, și o vor arde cu foc, și tu nu vei scăpa.

19. Și a zis împăratul lui Ieremia: eu am cuvântul Evreilor, cari au fugit la Haldei, ca să nu mă dea în mâinile lor, ca să mă batjocorească.

20. Și a zis Ieremia: nu te vor dà, ascultă cuvântul Domnului, care’l zic eu către tine, și mai bine va fi ție și va fi viu sufletul tău.

21. Și de nu vrei tu a ieși, acesta este cuvântul, care l-au arătat mie Domnul.

22. Iată toate femeile, care au rămas în casa împăratului lui Iuda, se scoteau la boierii împăratului Vavilonului, și ele ziceau: te înșelără, și vor putea ție oameni de pace ai tăi și vor strică întru alunecări piciorul tău, înturnatu-s’au dela tine.

Ier. 5, 12, 13.

23. Și pre femeile tale și pre fiii tăi scoate’i-vor la Haldei și tu nu vei scăpa, că cu mâna împăratului Vavilonului te vei prinde și cetatea aceasta se va arde de tot.

24. Și a zis lui împăratul: om să nu știe de cuvintele acestea, și tu nu vei muri.

25. Și boierii de vor auzi că am grăit ție, și vor veni la tine și vor zice ție: spune tu nouă, ce a grăit ție împăratul? N’ascunde de către noi și nu te vom omorî pre tine,

26. Vei zice lor: arunc eu mila mea înaintea ochilor împăratului, ca să nu mă întorc la casa lui Ionatan, să mor acolo.

27. Și au venit toți boierii la Ieremia și l-au întrebat pre el și a spus lor după toate cuvintele acestea, care a poruncit lui împăratul, și tăcură, că nu s’a auzit cuvântul Domnului.

28. Și a șezut Ieremia în curtea temniței, până la vremea în care s’a luat Ierusalimul.

CAP. 39.

Luarea Ierusalimului.

Și a fost în luna a zecea a anului și nouălea al lui Sedechia împăratul lui Iuda, mers-a Navuhodonosor împăratul Vavilonului și toată puterea lui asupra Ierusalimului și-l bătea pre el.

4 Împ. 25, 1; 2 Paral. 36, 17; Ierem. 52, 4-6.

2. Și în al zecelea an în zilele lui Sedechia, în luna a patra în nouă ale lunei s'a spart cetatea.

3. Și au intrat toți domnii împăratului Vavilonului și au șezut în poarta cea din mijloc: Marganasar, Samagot, Navusahar, Navusaris, Nagargas, Naserravamat și ceilalți domni ai împăratului Vavilonului.

4. Și au trimis și a luat pre Ieremia din temnița curței împărătești, și l-au dat lui Godolia feciorul lui Ahicam fiul lui Safan și l-a scos pre el și l-a pus în mijlocul poporului.

5. Și către Ieremia s'a făcut cuvântul Domnului în curtea temniței zicând:

6. Mergi și zî către Avdemeleh arapul, așa au zis Domnul Dumnezeuul lui Israil: iată eu aduc cuvintele mele asupra cetății aceștia spre rele și nu spre bune.

Ier. 38, 7.

7. Și te voi mântui în ziua aceea, și nu te voi da pre tine în mâna oamenilor, de cari te temi tu de fața lor.

8. Că mântuind, te voi mântui pre tine, și în sabie nu vei cădeà, și va fi sufletul tău la aflare, că ai nădărdit spre mine, zice Domnul.

Ier. 38, 2.

CAP. 40.

Ieremia lăsat slobod.

Cuvântul care s'a făcut dela Domnul către Ieremia, după ce l-a trimis pre el Navuzardan cel mai mare preste bucătari

din Radaman, când l-a luat pre el cu cătuși în mijlocul înstreinării lui Iuda a celor ce se duceau în Vavilon.

2. Și l-a luat pre el cel mai mare preste bucătari și a zis lui: Domnul Dumnezeuul tău au grăit relele acestea preste locul acesta.

3. Și au făcut Domnul, pentrucă ați păcătuit lui și n'ați auzit glasul lui.

4. Iată te-am dezlegat pre tine din cătușile cele ce sunt în mâinile tale, de este bine înaintea ta să vii cu mine în Vavilon, vino, și voi pune ochii mei preste tine, iar de nu, purcede;

5. Și te întoarce la Godolia feciorul lui Ahicam feciorul lui Safan, pre care l-a pus împăratul Vavilonului în pământul lui Iuda, și lăcuește cu el în mijlocul poporului; toate bunătățile sunt înaintea ochilor tăi, ca să mergi acolo; și i-a dat lui cel mai mare preste bucătari daruri, și l-a slobozit.

4 Împ. 25, 22.

6. Și a venit la Godolia în Masifa și a șezut în mijlocul poporului celui ce a rămas în țară.

7. Și au auzit toți povățuitorii puterii cei din țarină, ei și puterea lor, că a pus împăratul Vavilonului pre Godolia mai mare țării, și încă cum că i-a dat pre seama lui bărbați și femei, pre carii nu i-a înstreinat în Vavilon.

8. Și a venit la Godolia în Masifa Ismail feciorul lui Natanie, și Ioanan feciorul lui Carie, și Sariea feciorul lui Tanamet, și feciorii lui Iofe al lui Netofat, și Ezonie feciorul lui Mahat, ei și oamenii lor.

9. Și s'au jurat lor Godolia și oamenilor lor, zicând: nu vă temeți de fața slugilor Haldeilor, lăcuiți pre pământ și lucrați împăratului Vavilonului, și mai bine va fi vouă.

4 Împ. 25, 24.

10. Iată eu șez înaintea voastră la Masifa să stau înaintea Haldeilor, când vor veni asupra voastră, și voi adunați vin și poame, și untdelemn luați în vasele voastre, și lăcuiți în cetățile care le-ați stăpânit.

11. Și toți Evreii cei din pământul Moavului și cei din fiii lui Amon, și cei din Idumeia și cei din tot pământul au auzit, că a dat împăratul Vavilonului rămășiță lui Iuda, și încă a pus preste ei pre Godolia feciorul lui Ahicam.

12. Și a venit la Godolia în Masifa în pământul lui Iuda, și a adunat vin și poame multe foarte, și untdelemn.

13. Și Ioanan feciorul lui Carie și toți povățuitorii puterii cei din țarină au venit la Godolia în Masifa, și au zis lui: știind să știi, că Velisa împăratul fiilor lui Amon a trimis la tine pre Ismail, ca să lovească sufletul tău.

14. Și nu i-a crezut pre ei Godolia, și a zis Ioanan lui Godolia pre ascuns în Masifa:

15. Merge-voiu dar și voiu lovì pre Ismail, și nimeni să nu știe, pentru ca să nu lovească sufletul tău, și se vor risipì toți Evreii, cari s'au adunat la tine, și vor pierì cei rămași ai lui Iuda.

16. Și a zis Godolia către Ioanan: să nu faci tu cuvântul acesta, că minciuni grăești tu asupra lui Ismail.

CAP. 41.

Uciderea lui Godolie.

A fost în luna a șaptea, venit-a Ismail feciorul lui Natanie, fiul lui Elisama cel din neamul împărătesc și zece bărbați cu el, la Godolia în Masifa, și au mâncat acolo pâine împreună.

2. Și s'a sculat Ismail, feciorul lui Natanie și cei zece bărbați carii erau cu el, și loviră cu sabia pre Godolia feciorul lui Ahicam, feciorul lui Safan și l-a ucis pre el, pre care l-a fost pus împăratul Vavilonului preste pământul acela.

3. Și pre toți Evreii cari erau cu el în Masifa, și pre toți Haldeii cari s'au aflat acolo, și pre toți bărbații de războiu i-au bătut Ismail.

4. Și a fost în ziua a doua după ce a lovit el pre Godolia, și om n'a știut.

5. Și au venit bărbați dela Sihem și dela Salim și dela Samaria, optzeci de bărbați rași la barbe, și cu hainele lor rupte plângând, și daruri și tămâie în mâinile lor, ca să aducă în casa Domnului.

6. Și a ieșit întru întâmpinarea lor Ismail, feciorul lui Natanie din Masifa, și ei mergeau și plângeau; a fost după ce s'a apropiat de dânșii le-a zis lor: intrați la Godolia, feciorul lui Ahicam.

7. Și a fost după ce au intrat ei în mijlocul cetății, i-a junghiat pre ei Ismail, feciorul lui Natania, la fântână.

8. Și zece oameni s'au aflat acolo și au zis lui Ismail: să nu ne omori pre noi, că avem noi jitnițe în țarină, grâu și orz și miere și untdelemn, și i-a trecut și nu i-a omorât pre ei între frații lor.

9. Și fântâna, în care a aruncat Ismail pre toți pre carii i-a bătut, fântână mare este, aceasta este, care o a făcut împăratul Asa de către fața lui Vaasa împăratul lui Israil, aceasta o a umplut Ismail de trupuri rănite.

3 Împ. 15, 22.

10. Și a întors Ismail pre tot poporul, care a rămas în Masifa, și pre fetele împăratului, pre care mai marele preste bucătari le-a adus la Godolia feciorul lui Ahicam, și s'a dus dincolo la fiii lui Amon.

11. Și a auzit Ioanan feciorul lui Carie și toți povățuitorii puterii cei împreună cu el, toate relele care le-a făcut Ismail.

12. Și a adunat toată tabăra lor și au mers să dea războiu asupra lui, și l-a aflat pre el la apa cea multă în Gavaon.

2 Împ. 2, 13.

13. Și a fost dacă a văzut tot poporul cel ce eră cu Ismail pre Ioanan, feciorul lui Carie și pre povățuitorii puterii lui, cei ce erau cu dânșul.

14. Și s'a bucurat și s'a întors tot poporul pe care îl robise Ismail din Masifa, și întorcându-se au venit la Ioanan, feciorul lui Carie.

15. Și Ismail feciorul lui Natania a scăpat cu opt oameni, și s'a dus la fiii lui Amon.

16. Și a luat Ioanan feciorul lui Carie și toți povățuitorii puterii, cari erau cu el, pre toți cei rămași ai poporului, pre cari i-a întors dela Ismail, feciorul lui Natania, bărbați tari la rășboiu, și pre femei și pre celelalte, și pre fameni, pre cari i-a întors dela Gavaon.

17. Și s'au dus, și au șezut în pământul Virotoamului cel despre Vitleem, ca să meargă la Eghipet de către fața Haldeilor.

18. Că s'au speriat de fața lor, pentrucă a lovit Ismail pre Godolia, pre care l-a pus împăratul Vavilonului mai mare preste pământul acela.

CAP. 42.

Ieremia întreabă pre Dumnezeu.

Și au venit toți domnii puterii și Ioanan și Azaria fiul lui Maseu și tot poporul dela mic până la mare, la Ieremia prorocul.

2. Și au zis lui: cază dar mila noastră înaintea feții tale, și te roagă către Domnul Dumnezeuul tău pentru cei ce au rămas, că am rămas din mulți puțini, precum ochii tăi văd.

3. Și să ne spue nouă Domnul Dumnezeuul tău calea, pre care să mergem, și cuvântul care să'l facem.

4. Și le-a zis lor Ieremia: auzit-am; iată, eu mă voi ruga pentru voi către Domnul Dumnezeuul vostru, după cuvintele voastre, și va fi cuvântul care'l va răspunde Domnul Dumnezeu, îl voi spune vouă, nu voi ascunde dela voi nimic.

1 Împ. 3, 18.

5. Și ei ziseră către Ieremia: fie Domnul întru noi spre mărturie dreaptă și credincioasă, de nu vom face așa după tot cuvântul, care'l va trimite Domnul către noi.

6. Și ori bine, ori rău, glasul Domnului Dumnezeuului nostru, la carele noi te trimitem, vom auzi ca să fie nouă mai bine, că vom auzi glasul Domnului Dumnezeuului nostru.

7. Și a fost după zece zile, s'a făcut cuvântul Domnului către Ieremia.

8. Și a chemat pre Ioanan și pre povățuitorii puterii și pre tot poporul, dela mic până la mare.

9. Și le-a zis lor, așa au zis Domnul Dumnezeu:

10. De veți ședea în pământul acesta, vă voi zidi pre voi, și nu vă voi risipi, și vă voi sădi pre voi, și nu vă voi smulge, că am încetat dela relele, care am făcut vouă.

Ier. 24, 6.

11. Să nu vă temeți de fața împăratului Vavilonului, de care voi vă spăimântați, zice Domnul, că cu voi sunt eu ca să vă scot pre voi, și să vă mântuesc din mâna lui.

12. Și vă voi da vouă milă, și vă voi milui pre voi, și vă voi întoarce pre voi la pământul vostru.

13. Și de veți zice: nu vom ședeà în pământul acesta, ca să nu auzim glasul Domnului.

14. Că la pământul Eghiptului vom intrà și nu vom vedeà rășboiu, și glas de trâmbiță nu vom auzi, și de pâini nu vom flămânzi, și acolo vom lăcuì.

15. Pentru aceea auziți cuvântul Domnului, că așa au zis: de veți dà voi fața voastră spre Eghipt, și veți intrà să lăcuiți acolo,

16. Sabia de a căreea față voi vă temeți, vă va aflà pre voi în pământul Eghiptului; și foametea de care voi grăiți, vă va apucà pre voi dinapoia voastră în Eghipt, și acolo veți muri.

Iezech. 5, 4.

17. Și vor fi toți oamenii și toți cei străini de neam, cei ce au pus fața lor spre pământul Eghiptului, ca să lăcuiască acolo, sfârși-se-vor de sabie și de foamete, și nu va fi lor nimenea, care să'i mântuiască de răutățile, care le aduc eu preste ei.

Iezech. 30, 10, 11.

18. Că așa au zis Domnul: în ce chip a picat mânia mea preste cei ce lăcuiau Ierusalimul, așa va picà mânia mea preste voi, de veți intrà voi în Eghipt, și veți fi spre loc

neumblat, și supuși, și spre blestem și spre ocară, și mai mult nu veți vedeà locul acesta.

Isaia 65, 15.

19. Grăit-au Domnul de voi cei rămași ai lui Iuda, ca să nu intrați în Egipt, și acum cunoscând veți cunoaște.

20. Că ați făcut rău întru sufletele voastre, trimițându-mă pre mine, zicând: roagă-te pentru noi către Domnul, și după toate ori câte va grăi ție Domnul, vom face.

21. Și n'ați auzit cuvântul Domnului, care l-au trimis la voi.

22. Și acum de sabie și de foame vă veți sfârși în locul, la care voi vă rugați să intrați, ca să lăcuiți acolo.

CAP. 43.

Evreii împotriva lui Ieremia.

Și a fost, după ce a încetat Ieremia a zice către popor toate cuvintele Domnului, care au trimis Domnul către ei.

2. Au zis Azaria feciorul lui Maseu, și Ioanan feciorul lui Carie, și toți oamenii cei semeți lui Ieremia, zicând: minți, nu te-au trimis pre tine Domnul la noi ca să ne zici: să nu intrăm în Egipt, ca să lăcuim acolo;

3. Ci Varuh feciorul lui Nirie te îndeamnă pre tine asupra noastră, ca să ne dai pre noi în mâinile Haldeilor să ne omoare, și să ne înstreineze pre noi în Vavilon.

4. Și n'au ascultat Ioanan și toți povățuitorii puterii cei împreună cu el și tot poporul glasul Domnului, ca să lăcuiască în pământul lui Iuda.

5. Ci au luat Ioanan și toți povățuitorii puterii pre toți rămașii lui Iuda, cari s'au întors a lăcuì în pământ.

6. Pre bărbații cei tari și pre femei și pre prunci și pre celelalte, și pre fetele împăratului și sufletele care le-a lăsat Navuzardan cu Godolia fiul lui Ahicam și pre Ieremia prorocul și pre Varuh feciorul lui Nirie.

7. Și au intrat în Eghipet, că n'au ascultat glasul Domnului, și au mers în Tafnas.

8. Și s'a făcut cuvântul Domnului către Ieremia în Tafnas, zicând:

9. Iată ție pietre mari și le ascunde pre ele înaintea ușei în poarta casei lui Faraon în Tafnas înaintea ochilor bărbaților lui Iuda.

10. Și vei grăi, așa au zis Domnul: iată eu trimit și voi aduce pre Navuhodonosor împăratul Vavilonului, și va pune scaunul său deasupra pietrilor acestora, care le-ai ascuns și va ridica arme preste ele.

11. Și va intra și va lovi pământul Eghipetului, pre cari la moarte, la moarte, și pre cari la robie, la robie, și pre cari la sabie, la sabie.

12. Și va arde foc în casele dumnezeilor lor, și le va arde pre ele, și i va înstreina pre ei, și va strica pământul Eghipetului, în ce chip strică păstorul haina sa, și va ieși cu pace.

13. Și va zdrobi stâlpii cetății Iliupoliei cei dela Enom și casele lor le vor arde de tot cu foc.

Isaia 19, 1.

CAP. 44.

Ieremia mustră pre Evreii din Eghipet.

Cuvântul, care s'a făcut către Ieremia, tuturor Evreilor celor ce lăcuiesc în pământul Eghipetului și celor ce șed în Magdol și în Tafnas și în pământul Paturis, zicând:

Isaia 19, 13.

2. Așa zice Domnul puterilor, Dumnezeul lui Israil: voi ați văzut toate răutățile, care le-am adus preste Ierusalim și preste cetățile lui Iuda, și iată sunt pustii de lăcuiitori.

3. De către fața răutăților lor, care au făcut, ca să mă amărască, mergând a tămâia la dumnezei străini pre cari nu i-au cunoscut nici ei, nici părinții lor.

4. Și am trimis la voi pre slugile mele prorocii de noapte mâncând și zicând: să nu faceți lucrul spurcăciunei aceștia, care o am urât.

5. Și nu m'au ascultat pre mine și n'au plecat urechia lor, ca să se întoarcă dela răutățile lor, ca să nu jertfească la dumnezei streini.

6. Și a picat mâniea mea și urgiea mea, și s'a ațâțat în porțile lui Iuda și dinafara Ierusalimului și s'a făcut spre pustiire și spre necălcare, ca în ziua aceasta.

7. Și acum așa au zis Domnul atotțiitorul Dumnezeuul lui Israil: pentruce faceți voi răutăți mari asupra sufletelor voastre? A tăia dintru voi om și femeie, prunc și sugar din mijlocul lui Iuda, ca să nu rămâe dintru voi nimenea.

8. Să mă amărâți pre mine întru faptele mâinilor voastre a tămâia la dumnezei streini în pământul Eghiptului în care ați intrat, ca să lăcuiți acolo, pentru ca să vă tăieți și pentru ca să vă faceți spre blestem și spre ocară întru toate neamurile pământului.

9. Au ați uitat voi relele părinților voștri și ale împăraților lui Iuda, și relele boierilor voștri și ale femeilor voastre, care au făcut în pământul lui Iuda și afară de Ierusalim?

10. Și n'au încetat până în ziua aceasta, și nu se țineau de poruncile mele, care le-am dat înaintea părinților lor.

11. Pentru aceea așa au zis Domnul: iată eu depărtez fața mea,

12. Ca să pierz pre toți cei rămași în Eghipt, și vor cădeà de sabie și de foamete și se vor sfârși dela mic până la mare și vor fi spre ocară, spre pierire și spre blestem.

13. Și voiui cercetă asupra celor ce lăcuiesc în pământul Eghiptului în ce chip am cercetat asupra Ierusalimului, cu sabie și cu foamete și cu moarte.

14. Și nu va scăpa nimenea din cei rămași ai lui Iuda, cari nemernicesc în pământul Eghiptului, ca să se întoarcă la pământul lui Iuda întru care ei nădăjduiesc cu sufletul lor, că nu se vor întoarce, fără numai cei scăpați.

15. Și au răspuns lui Ieremia toți bărbații cei ce știeau că tămâiază femeile lor la dumnezei streini, toate femeile și tot poporul cel ce ședeà în pământul Eghiptului în Paturis, zicând:

16. Pentru cuvântul care l-ai grăit către noi cu numele Domnului, nu te vom ascultà pre tine.

17. Că făcând vom face tot cuvântul, care va ieși din gura noastră, ca să tămâem împărătesii cerului și să turnăm ei turnări, în ce chip am făcut noi și părinții noștri și împărații noștri și boierii noștri în cetățile lui Iuda, și dinafara Ierusalimului, și ne-am săturat de pâine și ne-au fost bine, și rele n'am văzut.

18. Și după ce am părăsit a tămâia împărătesii cerului, ne lipsim de pâine toți, și de sabie și de foamete ne sfârșim.

19. Și pentrucă noi tămâem împărătesii cerului, și am turnat ei turnări, au fără de bărbații noștri am făcut ei turte, și am turnat turnări?

20. Și a zis Ieremia către toți cei tari și către femei și către tot poporul, cel ce i-a răspuns lui cuvinte, zicând:

21. Au nu de tămâia care ați tămâiat în cetățile lui Iuda, și dinafara Ierusalimului voi și părinții voștri, și împărații voștri și boierii voștri, și tot poporul pământului ș'au adus Domnul aminte, și s'au suit întru inima lui?

22. Și n'au putut Domnul mai mult suferi de către fața răutății lucrurilor voastre și de către urâciunile voastre, care ați făcut și s'a făcut pământul vostru spre pustiire, spre necălcare și spre blestem, ca în ziua aceasta.

23. De către fața celor ce tămâeți și acelor ce ați păcătuit Domnului, și n'ați auzit glasul Domnului, și întru poruncile lui și în legea lui și întru mărturiile lui n'ați umblat, v'au apucat pre voi răutățile acestea.

24. Și a zis Ieremia către tot poporul și către femei: auziți cuvintele Domnului, tot Iuda din pământul Eghiptului.

25. Așa au zis Domnul Dumnezeu lui Israil: voi femei cu gura voastră ați grăit, și cu mâinile voastre ați plinit zicând: făcând să facem mărturisirile noastre, care le-am mărturisit

a tămâia împărătesii cerului, să'i turnăm ei turnări, stând ați stătut întru mărturiile voastre și făcând ați făcut.

26. Pentru aceea auziți cuvântul Domnului tot Iuda, cei ce ședeți în pământul Eghiptului, iată am mărturisit numelui meu celui mare, au zis Domnul; de va fi mai mult numele meu în gura atot Iuda, zicând: viu este Domnul în tot pământul Eghiptului.

27. Că iată eu am priveghiat preste ei, ca să le fac lor rău și să nu le fac bine, și se vor sfârși tot Iuda, cei ce lăcuesc în pământul Eghiptului de sabie și de foamete, până ce se vor sfârși.

Daniil 9, 14.

28. Și cei mântuiți de sabie, se vor întoarce în pământul lui Iuda împruținați cu numărul, și vor cunoaște cei rămași ai lui Iuda, carii s'au așezat în pământul Eghiptului, ca să lăcuiască acolo, al cui cuvânt va rămâne, al meu or al lor?

Isaia 11, 12 și 27, 13.

29. Și acesta este vouă semn zice Domnul, că voi cerceta eu asupra voastră spre rele, ca să cunoașteți că cuvintele mele vor fi negreșit împlinite asupra voastră spre rău.

30. Așa au zis Domnul: iată eu dau pre Uarfi împăratul Eghiptului în mâinile vrăjmașului lui și în mâinile celui ce caută sufletul lui, în ce chip am dat pre Sedechia împăratul lui Iuda în mâinile lui Navuhodonosor împăratul Vavilonului vrăjmașului său, și acelui ce caută sufletul lui.

CAP. 45.

Ieremia mustră pe Varuh.

Cuvântul care a grăit Ieremia prorocul către Varuh fiul lui Nirie, când a scris cuvintele acestea în carte din gura lui Ieremia, în anul al patrulea al lui Ioachim fiul lui Iosie împăratul lui Iuda.

2. Așa au zis Domnul spre tine Varuh,

3. Pentru că ai zis: vai! vai! Pentru că au adaos Domnul osteneală cu durere mie, adormit-am într-o suspinuri, odihnă n'am aflat.

4. Zis-am lui: așa au zis Domnul, iată pre carele eu l-am zidit, îl voi risipi, și pre carele eu l-am sădit, îl voi smulge.

5. Și tu vei cere ție mari? Să nu ceri, că iată eu aduc rele preste tot trupul, zice Domnul, și voi da sufletul tău spre aflare în tot locul, ori unde vei merge.

Ier. 21, 9 și 38, 2.

CAP. 46.

Prorocie pentru pustiirea Eghiptului.

La începutul împărăției lui Sedechia împăratul, fost-a cuvântul acesta.

2. Pentru Elam al Eghiptului preste puterea lui Faraon Nehao împăratul Eghiptului, care eră la râul Eufratului în Harmis, pre care l-a bătut Navuhodonosor împăratul Vavilonului în anul al patrulea al lui Ioachim împăratul lui Iuda.

4 Împ. 24, 7; 2 Paral. 35, 20.

3. Luați arme și paveze, și vă apropiați la războiu.

4. Și înșelați caii, încălecați călăreții și vă tocmiți coifurile voastre, puneți înainte sulțile și îmbrăcați zalele voastre.

5. Pentru aceea aceștia se tem și se feresc înapoi, pentru că cei tari ai lor se vor tăia, cu fuga au fugit și nu s'au întors, încunjurați'i prin prejur, zice Domnul.

6. Să nu fugă cel sprinten și să nu scape cel tare spre miazănoapte, cele de lângă Eufrat au slăbit și au căzut.

Amos 2, 14, 15.

7. Cine este acesta, care ca un râu se va suî, și ca râurile, care învălesc apa?

8. Apele Eghiptului ca un râu se vor suî, și a zis sui-mă-voiu, și voi acoperi pământul, și cetatea și pre cei ce lăcesc întru ea.

9. Încălicați pre cai, gătiți carele, ieșiți cei rășboinici ai Etiopilor și ai Liviei, întrarmați-vă cu arme, și Lidii suiți-vă, întindeți arcul.

Isaia 66, 19; Iezech. 30, 5.

10. Și ziua aceea Domnului Dumnezeuului nostru este zi de izbândire, ca să izbândească asupra vrăjmașilor săi, și i va mânca pre ei sabia Domnului, și se va sătura, și se va îmbăta de sângele lor, pentru că jertfă este Domnului dela pământul cel despre miazănoapte la râul Eufratului.

Isaia 34, 5.

11. Suie-te Galaad, și ia rășină fecioarei fetei Eghiptului; în deșert s'au înmulțit vindecările tale, folos nu este ție.

Ier. 51, 8.

12. Auzit-au neamurile glasul tău, și de strigare ta s'a umplut pământul, pentru că rășboinic asupra rășboinicului a slăbit, împreună au căzut amândoi.

13. Care au grăit Domnul lui Ieremia, ca să vie împăratul Vavilonului să taie pământul Eghiptului.

Isaia 19, 4.

14. Vestiți în Magdolon, și porunciți în Memfis, ziceți: stăi și te gătește, că a mâncat sabia cele de prin prejurul tău.

15. Pentru ce a fugit dela tine Apis? Vițelul tău cel ales n'a rămas, pentru că Domnul l-au deznodat pre el.

16. Și mulțimea ta a slăbit și a căzut, și fiecare către aproapele său grăia, să ne sculăm, și să ne înapoiem la poporul nostru, la moșia noastră, dela fața sabiei Elinești.

17. Chemați numele lui Faraon Nehao împăratul Eghiptului, Saon Esvie Moid.

18. Viu sunt eu, zice Domnul Dumnezeu; căci ca Tavorul între munți și ca Carmilul cel din mare va veni.

19. Vas de înstrăinare fă ție ceea ce lăcuești fata Eghiptului, pentru că Memfisul spre stingere va fi, și se va chema vai, pentru că nu va fi lăcuiitor întru el.

20. Juncă împodobită este Eghiptul, smulgere dela miazănoapte va veni preste el.

21. Și argați lui întru el, ca vițeei cei hrăniți, cari se hrănesc spre junghiere, pentru că și ei s'au întors, și au fugit toți dimpreună, n'au stătut, pentru că ziua pierzării a venit preste ei și vremea izbândirii lor.

22. Glasul lor ca al șarpelui ce șueră, că în nisip vor merge, cu topoarele vor veni asupra lui, ca cei ce taie lemne.

23. Tăia-va dumbrava lui, zice Domnul, căci nu se va putea socoti, că mai mult decât lăcusta se va înmulți, și nu este lor număr.

lezech. 21, 3.

24. Rușinatu-s'a fata Eghiptului, datu-s'a în mâinile poporului dela miazănoapte.

25. Iată eu izbândesc pre Amon fiul lui asupra Eghiptului, asupra dumnezeilor lui, asupra împăraților lui, asupra lui Faraon și asupra celor ce nădăduiesc întru el.

Isaia 19, 1.

26. Și tu să nu te temi robul meu Iacov, nici să te sperii Israil, că iată te mântuesc de departe, și sămânța ta din robia lor, și se va întoarce Iacov, și va odihni și va adormi, și nu va fi cine să-l sperie pre el.

Isaia 41, 10.

27. Nu te teme sluga mea Iacove, zice Domnul, că cu tine sunt eu, cea neînfricoșată și gingașe s'a dat, că voi face sfârșire în tot neamul la care te voi scoate pre tine; iar pre tine nu te voi face să te sfârșești, și te voi pedepsi spre judecată, și nevinovat nu te voi face.

Isaia 43, 1, 44, 2.

CAP. 47.

Prorocie pentru pieirea celor de alt neam.

Asupra celor de alt neam, acestea zice Domnul:

2. Iată ape se ridică dela miazănoapte, și se vor face pârâu, care înneacă, și va înneacă pământul și plinirea lui, cetatea și pre cei ce lăcuiesc întru ea, și vor striga oamenii,

Isaia 59, 19.

3. Și vor răcnî toți cei ce lăcuesc pământul de glasul pornirii lui, de armele picioarelor lui, și de tremurul carelor lui, și de sunetul roatelor lui.

Isaia 5, 28.

4. Nu s'au întors părinții spre fiii săi pentru slăbirea mâinilor sale în ziua aceea, care vine, ca să piarză pre toți cei de alt neam, și voi stinge Tirul și Sidonul și pre toți cei rămași ai ajutorului lor, că va pierde de tot Domnul pre cei rămași ai ostroavelor.

Amos 9, 7; Isaia 23, 1.

5. Vine pleșuvia preste Gaza, leapădă-se Ascalonul și cei rămași ai lui Enachim.

Isaia 15, 2; Mih. 1, 16.

6. Până când va tăia sabia Domnului? Până când nu vei încetă? Așază-te în teaca ta,

7. Și te odihnește și te ridică; cum va încetă? Că Domnul au poruncit ei asupra Ascalonului și asupra celor de lângă mare și asupra celor rămase a se ridică.

CAP. 48.

Prorocie pentru pustiirea Moavului.

Asupra lui Moav așa au zis Domnul: vai de Navav, că a pierit! Luatu-s'a Cariatim, rușinatu-s'a Masigat, și s'a biruit.

2. Nu mai este vindecare lui Moav, semeție în Esevon, gândit-a asupra lui rele, veniți să'l tăiem pre el din neamuri, și încetarea va încetă, dinnapoia ta va umblă sabia.

Isaia 15, 1.

3. Pentru că glasul celor ce au strigat din Oranaim piere și zdrobire mare.

4. Zdrobitu-s'a Moav, vestiți în Zogora.

5. Că s'a umplut Alot de plângere, suî-se-va plângând în calea Oranamului, strigare de sfărâmare ați auzit.

Isaia 15, 5.

6. Fugiți și vă mântuiți sufletele voastre și veți fi ca un colun în pustie.

7. De vreme ce ai nădărdit într-o tărie ta și tu te vei prinde și va ieși Hamos într-o înstreinare și preoții lui și boierii lui împreună.

Isaia 46, 1, 7.

8. Și va veni pieire peste toată cetatea, nu va scăpa și va pieri zăpodia și va pieri câmpia, în ce chip au zis Domnul.

9. Dați semne lui Moav, că, cu aprindere se va aprinde și toate cetățile lui neumblate vor fi, de unde lăcuiitor lui?

10. Blestemat este cel ce face lucrurile Domnului cu lene, cel ce scoate sabia sa din sânge.

11. Odihnitu-s'a Moav de prunc mic și nădărdind eră într-o mărirea sa, n'a turnat din vas în vas, și la înstreinare n'a mers, pentru aceea a stăut gustarea lui într-o el și mirosul lui n'a lipsit.

Sof. 1, 12.

12. Pentru aceea iată vin zilele lui, zice Domnul și voi trimite lui pre cei ce pleacă și'l vor pleca pre el și vasele lui le vor deșerta și oasele lui le vor zdrobi.

13. Și se va rușina Moav de Hamos, în ce chip s'a rușinat casa lui Israil de Vetil nădejdea lor, cari se nădărdia într-o dâșii.

3 Împ. 12, 29.

14. Cum veți zice, tari suntem, și om tare spre cele de războiu?

15. Pierit-a cetatea lui Moav, și tinerii cei aleși lui pogrîtu-s'au spre junghiere.

16. Aproape este ziua lui Moav, ca să vie și răutatea lui degrab foarte.

17. Porniți la el toți de prin prejurul lui, toți dați numele lui, ziceți: cum s'a zdrobit varga cea de bună cinste, toiagul cel de mărire?

18. Pogoară-te dela mărire și șezi în umezeală ceea ce șezi, Divonul sfărâma-se-va, că a pierit Moav, suie-se la tine cel ce strică tăria ta.

19. În cale stăi și privește, ceea ce șezi în Aroir, și întreabă pre cel ce fuge și pre cel mântuit și zî: ce s'a făcut?

20. Rușinatu-s'a Moav, că s'a zdrobit, vaită-te și strigă, vestește în Arnon, că a pierit Moav.

Isaia 16, 7.

21. Și judecată vine spre pământul lui, Misor asupra lui Helon, asupra lui Refas și asupra lui Mofas,

22. Și asupra lui Divon, asupra lui Navav, asupra casei lui Devlataim.

23. Și asupra Cariatimului, asupra casei lui Ghemol și asupra casei lui Maon.

24. Și asupra Cariotului, asupra Vosorului și asupra tuturor cetăților lui Moav, celor de departe și celor de aproape.

Isaia 34, 6 și 63, 1.

25. Frântu-s'a cornul lui Moav, și brațul lui se va zdrobi.

26. Îmbătați'l, că asupra Domnului s'a mărit și va bate pre Moav cu mâna sa și va fi de rîs și el.

27. Căci spre rîs a fost ție Israil și întru furtișagurile tale se află, că ai bătut rășboiu asupra lui.

28. Lăsat-au cetățile și au lăcuit în pietre, cei ce lăcuesc în Moav, făcutu-s'au ca niște porumbițe, ce'și fac cuibul în pietre la intrarea găurei.

29. Și am auzit semeția lui Moav, și s'a ridicat foarte semeția lui și mândria lui, înălțatu-s'a inima lui.

Isaia 16, 6.

30. Și eu am cunoscut faptele lui, au nu îndestularea lui n'a făcut așa?

31. Pentru aceea, văetați-vă de toate părțile pentru Moav, strigați pentru bărbații cei tunși ai prafului,

Isaia 16, 7.

32. Ca plânsul lui Iazir plânge-te-voiu vie Aserima, vițele tale au trecut marea, preste roadele tale pieire a căzut.

33. Să fie arsă bucuria și veselia dela Moavita, și vin eră în teascurile tale, dimineața n'a călcat, nici îndeseară n'a făcut.

34. Și cele de strigare Esevonului până la Eleali, și până la Iasà, până la Etam cetățile lor au dat glasul său dela Zogora până la Oronaim și veste la Salastà, ca și apa Nemvrim spre pustiire va fi.

Isaia 15, 5.

35. Și voi pierde pre Moav zice Domnul, cel ce se suie la capiște și tămâie dumnezeilor săi.

36. Pentru aceea inima lui Moav ca niște fluere va sunà, inima mea preste oamenii cei tunși ca un fluer va sunà, pentru aceea cele ce a câștigat, pierit-au dela om.

Isaia 16, 11.

37. Tot capul în tot locul va rade și toată barba se va rade și toate mâinile se vor tânguì și preste tot mijlocul va fi sac.

Isaia 15, 2; Iezechiel 7, 18.

38. Și preste toate podurile Moavului și preste ulițele lui va fi tânguire, că am zdrobit pre Moav, zice Domnul, ca pre un vas netrebnic.

Ier. 7, 29; Isaia 15, 4.

39. Cum s'a împăcat? Cum a întors dosul Moav? Rușinatu-s'a și s'a făcut Moav spre rîs și spre pismă la toți cei de prin prejurul lui.

40. Că așa au zis Domnul: iată ca un vultur va pornì și va întinde mâna sa preste Moav.

Iezech. 17, 12.

41. Luatu-s'a Cariotul și țăriile lui împreună, și va fi inima lui Moav în ziua aceea, ca inima femeiei care se chinuește să nască.

42. Și va pieri Moav de gloată, pentrucă asupra Domnului s'a mărit.

43. Laț și frică și groapă preste tine, cel ce șezi preste Moav.

44. Cel ce fuge de către fața înfricoșerei cădeà-va în groapă, și cel ce va scăpà din groapă, prinde-se-va în laț, că voi aduce acestea preste Moav, ca în anul cercetărei lui.

Isaia 24, 18.

CAP. 49.

Altă prorocie pentru cei de alt neam.

Fiilor lui Amon așa au zis Domnul: au fii nu sunt în Israil? Au moștenitor nu este la ei? Pentru ce a luat Melhol pre Galaad și poporul lor în cetățile lor lăcuește?

Amos 1, 3, 13.

2. Pentru aceea iată vin zile, zice Domnul; și voi da în auzul Ravatei turburate de războiu și vor fi spre necălcare și spre pieire și capiștele ei cu foc se vor arde, și va lua Israil biruința sa.

Iezech. 21, 32; Sof. 2, 8.

3. Vaită-se Ezevonul, că a pierit Gai, strigați fete din Ravat, încingeți-vă mijloacele, că Melhol va merge în străinătate, preoții lui și boierii lui împreună.

4. Ce vă bucurați în câmpii lui Enachim fala Itamiei? Ceea ce nădăjduiește întru visterii, ceea ce zice: cine va intra asupra mea?

Ps. 51, 6.

5. Iată eu aduc frică preste tine, zis-au Domnul, de către tot împrejurul tău, și vă veți risipi fiecare dela fața lui, și nu este cel ce să vă adune.

6. Idumeii acestea zice Domnul: nu este încă înțelepciune în Teman, pierit-a sfatul dela cei pricepuți, duse-s'a înțelepciunea lor.

7. Amăgitu-s'a locul lor, afundați-vă spre ședere cei ce lăcuți în Dedan, că grele a făcut; adus-a preste el în vremea, în care l-am cercetat pre el.

8. Că legături au venit, aceștia nu vor lăsa ție rămașită, ca furii noaptea vor pune mâinile lor.

Avdie 1, 5.

9. Că eu am tras pre Isav, descoperit-am cele ascunse ale lor, a se ascunde nu vor putea, pierit-a prin mâna fratelui său, vecinului meu și nu este.

10. Să lase pre sirmanul tău, ca să trăiască și eu voiu trăi și văduvile spre mine nădăjduesc, că acestea au zis Domnul.

11. Cărora nu erà lege a beà paharul, au băut și tu nevinovată? Nu vei fi nevinovată, că viind vei beà.

12. Că asupra mea m'am jurat, zice Domnul, că spre necălcare și spre ocară și spre blestem vei fi în mijlocul ei și toate cetățile ei vor fi pustii în veac.

Evrei 6, 13.

13. Am auzit dela Domnul și vestitori la neamuri au trimis, adunați-vă și mergeți la ea și s'a sculat la rășboiu.

Avdie 1, 1.

14. Mic te-am dat pre tine întru neamuri, defăimat întru oameni.

15. Jucăria ta a dat în mâna ta, îndărătnicia inimei tale lăcuit-a în găurile pietrilor, luat-a vîrtutea măgurei cei înalte, că a înălțat ca vulturul cuibul său, de acolo te voiu surpà pre tine.

Avdie 1, 4.

16. Și va fi Idumeia spre necălcare, tot cel ce va merge la ea se va întristà și va fluerà de toată rana ei.

17. În ce chip s'a surpat Sodoma și Gomora și vecinele lor, au zis Domnul atotțitorul; nu va ședeà acolo om și nu va lăcuì acolo fiul omului.

Facere 19, 24.

18. Iată ca un leu se va suì din mijlocul Iordanului la locul Ematului, că degrab voiu gonì pre ei dela dânsa și pre cei tineri puneți'i asupra ei, că cine este ca mine? Și cine va stà mie împotivă? Și cine este păstorul acesta, care va stà înaintea feței mele?

Iov 41, 1.

19. Pentru aceea auziți sfatul Domnului, care au sfătuit asupra Idumeii și gândul lui, care au gândit asupra celor ce lăcuesc în Teman, de nu se vor înălțà împreună cele mai mici ale oilor, de nu va cădeà preste ei surparea lor.

20. Că de glasul strigărei lor s'a cutremurat pământul, și vuetul mării nu s'a auzit.

21. Iată ca vulturul va vedeà și va întinde aripile sale preste țăriile ei și va fi inima celor tari ai Idumeii în ziua aceea, ca inima femeii care se chinuește să nască.

22. Cu Damascul s'a rușinat, Imatul și Arfatul, că au auzit auz rău și-au ieșit din fire, mânieatu-s'au și a se odihni nu pot.

Isaia 17, 1.

23. Slăbit-a Damascul, întorsu-s'a spre fugă, cutremur l-a cuprins pre el.

24. Cum n'a părăsit cetatea mea, satul a îndrăgit?

4 Împ. 18, 34.

25. Pentru aceea vor cădeà tinerii în ulițele tale și toți bărbații cei rășboinici ai tăi vor cădeà, zice Domnul.

26. Și voi arde foc în zidul Damascului și va mânca răspântiile fiului lui Ader.

Amos 1, 4, 14.

27. La Kidar împărăteasa curței, pre care o a lovit Navuhodonosor împăratul Vavilonului, așa au zis Domnul: sculați-vă și vă suiți asupra Kidarului și umpleți pre fiii lui Chedem.

Isaia 21, 16.

28. Corturile lor și oile lor vor lua, hainele și toate vasele lor și cămilele lor le vor lua loruș și chemați preste ei pieire de prin prejur.

29. Fugiți, foarte afundați spre ședere, cei ce ședeți în curte, că a sfătuit asupra voastră împăratul Vavilonului sfat și a gândit gând.

30. Scoală-te și te ridică asupra neamului, care este bine așezat, cel ce șade spre odihnă, la care nu sunt uși, nu sunt zăvoare, nu sunt încuitori, singuri lăcesc.

Iezech. 38, 11.

31. Și vor fi cămilele lor spre pradă și mulțimea dobitoacelor lor spre pieire, și îi voi vântură pre ei cu tot vântul, tunși înaintea feții lor dintru tot hotarul lor, aduce-voiu sfărâmarea lor, zice Domnul.

32. Și va fi curtea lăcaș pasărilor și necălcăt până în veac, nu va lăcuî acolo om și nu va ședeà acolo fiul omului.

CAP. 50.

Prorocie pentru întoarcerea din robia Vavilonului.

Cuvântul Domnului, care au grăit asupra Vavilonului.

2. Vestiți întru neamuri și auzite faceți, și să nu ascundeți, ziceți: luat-a Vavilonul, rușinatu-s'a Vil cel fără de frică, cel gingaș s'a dat lui Merodah.

Isaia 13, 2 și 46, 1.

3. Că s'a suit asupra lui neam dela miazănoapte, acesta va pune pământul lui spre stingere și nu va fi cine să lăcuiască într'însul dela om până la dobitoc.

4. În zilele acelea și în vremea aceea, venî-vor fiii lui Israil ei și fiii lui Iuda împreună, mergând și plângând vor merge, pre Domnul Dumnezeu lor căutând.

5. Până la Sion întrebà-vor calea pentru că aici vor arătà fața lor și vor venî, și vor scăpà la Domnul Dumnezeu, pentru că legătura veșnică nu se va uità.

6. Oi pierite s'au făcut poporul meu, păstorii lor i-au scos pre ei, în munți i-au făcut pre ei să rățăcească, din munte în munte au mers, uitat-au așternutul său.

Zahar. 10, 2; Mat. 9, 36.

7. Toți cei ce i-au aflat pre ei i-au mâncat și vrăjmașii lor au zis: n'am păcătuî, în loc de a zice că au păcătuî Domnului, împărțirea dreptății celui ce au adunat pre părinții lor.

8. Înstreinați-vă din mijlocul Vavilonului și dela pământul Haldeilor, și ieșiți și vă faceți ca berbecii înaintea oilor.

Apoc. 18, 4.

9. Că iată eu ridic asupra Vavilonului adunări de neamuri din pământul cel despre miazănoapte, și se va rânduî rășboiu asupra lui, de acolo se vor luà, precum zvârlitura rășboinicului iscusit nu se va întoarce deșartă.

Isaia. 13, 9.

10. Și va fi țara Haldeiască spre pradă, toți cei ce o pradă pre ea sătură-se-vor, că vă veseliți și vă prea făliți jefuind moștenirea mea.

11. Pentrucă ați jucat ca boii în pajiște și împungeați ca taurii, rușinatu-s'a maica voastră foarte.

Ioil 3, 2.

12. Înfruntatu-s'a ceea ce v'a născut pre voi, maică întru bunătăți, cea de apoi pustie de neamuri.

13. De urgia Domnului nu se va locui și va fi spre stingere toată, și tot cel ce va trece prin Vavilon se va mâhni și vor șueră de toată rana lui.

14. Rânduți-vă asupra Vavilonului împrejur toți încordând arcul, săgetați asupra lui, nu cruțați săgetăturile voastre cele de mai nainte.

15. Și'l biruiți de tot pre el, slăbit-au mâinile lui, căzut-au întăriturile lui și s'a săpat de tot zidul lui că izbândire dela Dumnezeu este, cel ce izbândește asupra lui, în ce chip el au făcut, faceți lui.

Ps. 136, 7.

16. Pierzând de tot sămânța din Vavilon, toți cei ce îi aflau pre ei îi pierdeă de tot, vrăjmașii lor au zis: nu îi vom părăsi pre ei, pentrucă au greșit Domnului ținând secerea în timpul secerăturii, de către fața sabiei Elinești, fiecare la poporul său se va întoarce și fiecare la pământul său va fugi.

17. Oaie rătăcită este în Israil, leii l-au scos pre el, cel dintâi l-a mâncat pre el împăratul Asur și acesta apoi oasele lui împăratul Vavilonului.

18. Pentru aceea acestea zice Domnul: iată eu izbândesc asupra împăratului Vavilonului și asupra pământului lui în ce chip am izbândit asupra împăratului Asur.

Isaia 37, 36, 38.

19. Și voi așeză pre Israil la pășunea lui și se va paște în Carmil și în muntele lui Efraim și în Galaad, și se va sătură sufletul lui.

20. În zilele acelea și în vremea aceea, zice Domnul: vor căută strâmbătatea lui Israil și nu va fi, și păcatele lui Iuda, și nu se vor afla; că milostiv voi fi celor rămași pre pământ, zice Domnul.

Num. 23, 21; Ps. 31, 1, 2; Rom. 4, 6, 7.

21. Cu amar te sue preste el și preste cei ce lăcuiesc întru el, izbândește cu sabie și pierde, zice Domnul și fă după toate și câte poruncesc ție.

22. Glas de războiu și zdrobire mare în pământul Haldeilor.

23. Cum s'a frânt și s'a surpat ciocanul cel atot pământul? Cum s'a făcut spre stingere Vavilonul întru neamuri?

24. Ridică-se-vor asupra ta și nu vei cunoaște, în ce chip te vei și lua Vaviloane, te aflași și te luași, pentru că Domnului ai stătit împotrivă.

25. Deschis-au Domnul vistieria sa, și au scos armele urgiei sale, că lucrul Domnului Dumnezeu este în pământul Haldeilor.

26. Că au venit vremile lui, deschide-ți jiinițele lui, cercați-l pre el ca o peșteră și-l pierdeți de tot, să nu'i fie lui rămășiță.

27. Secați'i lui toate roadele și să se pogoare la junghiere, vai de ei! Că a venit ziua lor și vremea izbândirei lor.

2 Paral. 36, 18.

28. Glasul celor ce fug și a celor ce scapă din pământul Vavilonului, ca să vestească în Sion izbândirea dela Domnul Dumnezeu nostru.

29. Porunciți asupra Vavilonului la mulți, la tot cel ce încordează arcul, tăbăriți asupra lui împrejur, ca să nu scape nimeni dela el, răsplătiți'i după faptele lui, după toate câte a făcut, faceți lui, pentru că asupra Domnului Dumnezeu sfântul lui Israil s'a împotrivit.

Isaia 13, 11; Ioil 3, 4, 7.

30. Pentru aceea cădeà-vor tinerii lui în ulițele lui, și toți bărbații cei rășboinici ai lui se vor lepădà, zis-au Domnul.

31. Iată eu asupra ta semețule, zice Domnul, că ți-a venit ziua ta și vremea izbândirii tale.

Isaia 13, 11.

32. Și va slăbi semeția ta, și va cădeà, și nimeni nu va fi, care să o ridice pre ea, și voi aprinde foc în dumbrava lui, și va mistui toate cele de prin prejurul ei.

33. Acestea zice Domnul puterilor: asupritu-s'au de tot fiii lui Israil și fiii lui Iuda, împreună toți cei ce i-au robii pre ei, și i-au silit pre ei, și n'au vrut să'i sloboază pre ei.

34. Și cel ce'i mântuește pre ei tare este Domnul, atotțiitorul numele lui, judecată va judecà asupra împotivnicilor săi, pentru ca să ridice pământul, și a întăritat pre cei ce lăcuiesc Vavilonul.

35. Sabie asupra Haldeilor, asupra celor ce lăcuiesc Vavilonul, asupra dregătorilor lui, și asupra înțelepților lui.

35. Sabie preste rășboinicii lui, și vor slăbi.

37. Sabie preste caii lor și preste carele lor și preste amestecătura cea din mijlocul lui, și vor fi ca femeile; sabie preste vistieriile lui, și se vor risipi.

Dan 5, 28.

38. Preste apa lui, în care nădăjduia, și se vor rușinà, că pământul celor cioplite este, și în ostroave se prea făleà.

Isaia 2, 8.

39. Pentru aceea lăcuiesc năluciri în ostroave, și vor lăcuì întru ele fetele sirinelor, nu se va mai lăcuì încă în veac.

40. În ce chip au surpat Domnul Sodoma și Gomora și celelalte, care erau în hotarele lor, zis-au Domnul, nu va lăcuì acolo om, nici va nemernici acolo fiul omului.

Facere 19, 24, 25.

41. Iată, popor vine dela miazănoapte, și neam mare, și împărați mulți se vor sculà dela marginea pământului.

42. Care are arc și sabie, silnic este, și nu'i va fi milă, glasul lui ca marea va sunà, pre cai vor încălecà gătiți, ca focul spre rășboiu asupra ta fata Vavilonului.

Isaia 5, 30.

43. Auzit-a împăratul Vavilonului auzul lor, și au slăbit mâinile lui, necazul l-a biruit pre el cu dureri ca ale celei ce naște.

44. Iată, ca un leu se va suî dela Iordan la Ghetan, că curând îi voi gonî pre ei dela el, și pre tot tânărul asupra lui îl voi pune; că cine este ca mine? Și cine va stă împotriva mea? Și cine este păstorul acesta, care va stă înaintea feții mele?

Iov 41, 1; Isaia 13, 3.

45. Pentru aceea auziți sfatul Domnului, care l-au sfătuit asupra Vavilonului, și gândurile lui, care le-au gândit asupra celor ce lăcuiesc Haldeia, de nu se vor strică mieii oilor lor, de nu va pierî pășunea dela ei.

46. Că de glasul luării Vavilonului se va cutremura pământul, și strigare întru neamuri se va auzi.

CAP. 51.

Prorocie pentru pieirea Vavilonului.

Acestea zice Domnul: iată eu ridic asupra Vavilonului și asupra celor ce lăcuiesc Haldeia, vânt și arsură stricătoare.

2. Și voi trimite asupra Vavilonului batjocoritor, și'l vor necinsti pre el și va strică pământul lui, vai asupra Vavilonului de prin prejur în ziua chinuirii lui!

Isaia 41, 16; Iezech. 22, 15.

3. Asupra lui să întinză cel ce încordează arcul său, și asupra lui să pue armele sale, și să nu vă fie milă de tinerii lui, și stingeți toată puterea lui.

4. Și vor cădea răniți în pământul Haldeilor, și împunși dinafara lui.

5. Pentru că n'a văduvit Israil, și Iuda dela Dumnezeu atotțiitorul, că pământul lor s'a umplut de strâmbătate de sfinții lui Israil.

6. Fugiți din mijlocul Vavilonului, și să-și mântuiască fiecare sufletul său, și să nu vă lepădați întru strâmbătatea lui, că vremea izbândirei lui este dela Domnul, răsplătire răsplătește lui.

Isaia 48, 20; Apoc. 18, 4.

7. Pahar de aur este Vavilonul în mâna Domnului, care îmbată tot pământul, din vinul lui au băut neamuri, pentru aceea s'au clătit.

8. Și fără de veste a căzut Vavilonul, și s'a zdrobit, plângeți-l pre el, luați rășină la stricăciunea lui, că doar se va vindecă.

Ier. 46, 11; Isaia 21, 9; Apoc. 14, 8.

9. Vindecat-am Vavilonul, și nu s'a vindecat, părăsit-am pre el, și să mergem fiecare în pământul său, că s'a apropiat la cer judecata lui, ridicatu-s'a până la stele.

10. Scos-au Domnul judecata lui, veniți și să vestim în Sion lucrurile Domnului Dumnezeului nostru.

11. Gătiți săgețile, umpleți tolbele, ridicat-au Domnul duhul împăratului Midenilor, că asupra Vavilonului este urgia lui, ca să-l piarză de tot pre el, că izbânda Domnului este, izbânda poporului lui este.

12. Preste zidurile Vavilonului ridicați semn, tocmiți tolbele, ridicați păzi, gătiți arme, că s'a apucat, și va face Domnul cele ce au grăit asupra celor ce lăcuesc Vavilonul.

13. Cel ce lăcuește preste ape multe și pre mulțimea vistieriilor sale, venit-a sfârșitul tău cu adevărat la ficatul tău.

14. Că s'au jurat Domnul pe brațul său, că te va umplea de oameni ca de lăcuste și vor răspunde asupra ta cei ce se pogoară.

Amos 6, 8.

15. Domnul cel ce au făcut pământul cu puterea sa, cel ce gătește lumea cu înțelepciunea sa, cu priceperea sa au întins cerul.

Facere 1, 1; Iov 9, 8.

16. Spre glas au pus sunetul apei în cer și au ridicat nori dela marginea pământului, fulgerile spre ploaie le-au făcut și au scos lumină din vistieriile sale.

17. Nebunit-a omul de minte, rușinatu-s'a tot argintarul de cele cioplite ale lui, că minciuni a topit și nu este duh întru ele.

18. Îndeșert sunt faptele defăimate, în vremea cercetărei lor vor pieri.

19. Nu este ca aceasta partea lui Iacov, că cel ce au zidit toate, acela este moștenirea lui, Domnul este numele lui.

20. Risipești tu mie vase de războiu și eu voi risipi întru tine neamuri și voi ridica dintru tine împărați.

21. Și voi risipi întru tine calul și călărețul lui și voi risipi întru tine care și călăreții lor.

22. Și voi risipi întru tine tânăr și fecioară și voi risipi întru tine bărbat și femeie.

23. Și voi risipi întru tine păstorul și turma lui, și voi risipi întru tine plugarul și arătura lui, și voi risipi întru tine domnii și povătuitorii tăi.

24. Și voi răsplăti Vavilonului și tuturor celor ce lăcuiesc Haldeia toate răutățile lor, care au făcut asupra Sionului, înaintea ochilor voștri, zice Domnul.

Plâng. 1, 21.

25. Iată eu către tine muntele cel stricat, care strică tot pământul, și voi întinde mâna mea asupra ta, și te voi prăvăli dela pietre și te voi da pre tine ca un munte pârlit.

26. Și nu vor lua dela tine piatră la unghiu și piatră la temelie, că spre stingere vei fi în veac, zice Domnul.

Isaia 13, 19, 87611.

27. Ridicați semn deasupra pământului, trâmbițați întru neamuri cu trâmbiță, sfințiți preste el neamuri, vestiți preste el, împărați ridicați dela mine, și Ahanazeilor, puneți preste el tocmire de săgetături, suiți asupra lui călărime, ca mulțimea lăcustelor.

Ioil 3, 9.

28. Suiți asupra lui neam, pre împăratul Midilor și atot pământul și pre toți povățuitorii lui și pre toți domnii lui.

Isaia 13, 17.

29. Cutremuratu-s'a pământul și l-a durut, că s'a ridicat asupra Vavilonului gândul Domnului, ca să pue pământul Vavilonului spre pustiire și spre nelăcuire.

Isaia 13, 20.

30. Sfârșitu-s'a rășboinicul Vavilonului, cel ce dă rășboiu, ședeà-vor acolo întru încunjurare, sfărâmatu-s'a tăriea lor, făcutu-o-a ca niște femei, ars-a lăcașurile lui, frânt-a zăvoarele lui.

31. Cel ce gonește spre întâmpinarea celui ce gonește va gonì și cel ce vestește spre întâmpinarea celui ce vestește, ca să vestească împăratului Vavilonului, că s'a luat cetatea lui.

32. La cea de pre urmă a trecătorilor lui s'a luat, și adunările lui le-a ars cu foc, și bărbații lui cei rășboinici ies.

33. Că acestea zice Domnul: casa împăratului Vavilonului ca spicele cele coapte se va treerà, încă puțin și va veni secerea ei.

34. Mâncatu-m'a pre mine, împărțitu-m'a Navuhodonosor împăratul Vavilonului, apucatu-m'a întunerec suptire, înghițitu-m'a ca un balaur, umplutu-ș'a pântecele său, din desfătarea mea m'a scos.

35. Trudele mele și chinurile mele asupra Vavilonului, grăi-va ceea ce lăcuește Sionul și sângele meu asupra celor ce lăcuesc Haldeia, grăi-va Ierusalimul.

36. Pentru aceea aceasta zice Domnul: iată eu voi judecă pre împrotivnicul tău și voi izbândi izbânda ta, și voi pustiî marea lui și voi uscà izvorul lui.

Ier. 50, 21, 39.

37. Și va fi Vavilonul spre pustiire și nu se va lăcuì.

38. Că împreună ca leii s'au sculat și ca puii leilor.

39. Întru înfierbântarea lor dà-voiu adăpare lor și'i voi îmbătà pre ei ca să ametească și să doarmă somn veșnic, și nu se vor sculà, zice Domnul.

40. Și pogoară pre ei, ca miei la junghiere și ca berbecii cu iezii.

41. Cum s'a prins și s'a vânat fala atot pământul? Cum s'a făcut Vavilonul spre pustiire întru neamuri?

Ier. 25, 26.

42. Suitu-s'a asupra Vavilonului marea cu sunetul valurilor ei și s'a acoperit.

Isaia 8, 7 și 14, 23.

43. Făcutu-s'au cetățile lui ca pământul cel fără de apă și neumblat, nu va lăcuî întru el nici un fiu de om, nici va rămâne întru el fiul omului.

44. Și voi izbândi asupra Vavilonului și voi scoate din gura lui cele ce a înghițit, și nu se vor mai adună la el neamurile și în Vavilon vor căde răniții atot pământul.

2 Paral. 36, 7; Ezdra 1, 7; Dan. 1, 2; Mih. 4, 13.

45. Cei scăpați din pământ mergeți și nu stați, cei de departe pomeniți pre Domnul, și Ierusalimul să se suie asupra inimii voastre.

46. Rușinatu-ne-am, că am auzit ocara noastră, acoperit-a necinstea obrazului nostru, că au venit cei de alt neam la sfintele noastre, la casa Domnului.

47. Pentru aceea iată vin zile, zice Domnul și voi izbândi asupra celor cioplite ale lui și în tot pământul lui căde-vor răniți.

Isaia 46, 1, 2.

48. Că de se va înălța Vavilonul ca cerul, și de se va întări înălțimea vârtutei lui, dela mine vor veni cei ce'l vor pierde pre el zice Domnul.

49. Glasul strigării în Vavilon și zdrobire mare în pământul Haldeilor,

50. Că au pierdut Domnul Vavilonul și au pierdut dela el glas mare, care răsună ca apele cele multe, dat-a spre perire glasul lui.

51. Că a venit asupra Vavilonului chinuire, prinsu-s'au războinicii lui, înfricoșatu-s'a arcul lor, că Dumnezeu este cel ce răsplătește lor.

52. Și va îmbătă pre povățuitorii lui și pre înțelepții lui, și pre domnii lui, zice împăratul, Domn Atotțiitor numele lui.

53. Acestea zice Domnul: zidul împăratului Vavilonului s'a lățit, săpându-se de tot se va săpă și porțile lui cele înalte se vor arde, ostenesc popoarele îndeșert și neamuri dela început se vor strică.

Amos 9, 2.

54. Cuvântul, care au poruncit Domnul lui Ieremia prorocul, ca să'l spue lui Saraia feciorul lui Niriul fiul lui Maaseu, când mergea dela Sedechia împăratul lui Iuda în Vavilon, în anul al patrulea al împărăției lui și Saraia era boierul darurilor.

55. Și a scris Ieremia toate relele care vor veni preste Vavilon, într-o carte toate cuvintele acestea, care sunt scrise asupra Vavilonului.

56. Și a zis Ieremia către Saraia: când vei veni în Vavilon și vei vedeă și vei citi toate cuvintele acestea,

57. Vei zice: Doamne! Doamne! Tu ai grăit asupra locului acestuia, ca să'l pierzi pre el și ca să nu fie întru el lăcuiitori dela om până la dobitoc, că pustiire în veac va fi.

58. Și va fi când vei tăceă a ceti cartea aceasta, vei lega de ea o piatră și o vei arunca în mijlocul Eufratului și vei zice:

59. Așa se va surpă Vavilonul și nu se va scula de către fața relor, care eu le aduc asupra lui.

CAP. 52.

Pustiirea Ierusalimului. Evreii duși robi în Vavilon.

Fiind de douăzeci și unul de ani Sedechia, când împărăteă el și unsprezece ani a împărățit în Ierusalim și numele mamei lui Amitaal fata lui Ierie din Lovenă.

4 Împ. 24, 1 și 24, 18.

2. Și a fost în anul al nouălea al împărăției lui în luna a noua, în zece ale lunii, venit-a Navuhodonosor împăratul

Vavilonului, și toată puterea lui asupra Ierusalimului, și a făcut șant împrejur, și l-a zidit cu pietre de patru picioare.

3. Și a venit cetatea la strânsoare până în al unsprezecelea an al împăratului Sedechia.

4. În luna a patra, la nouă ale lunii, s'a întărit foametea în cetate și n'avea pâine poporul locului.

4 Împ. 24, 3; Plâng. 2, 11, 12 și 4, 4, 5.

5. Și s'a rupt cetatea și toți oamenii cei de războiu au ieșit noaptea despre calea porții între mijlocul zidului și între celalt dinaintea zidului, care erà în preajma grădinei împăratului, și Haldeii împrejurul cetății, și a mers la calea cea despre Aravă.

4 Împ. 24, 4.

6. Și a alergat puterea Haldeilor dinapoia Împăratului și l-a ajuns pre el dincolo de Ierihon și toate slugile lui s'au risipit dela el.

Ier. 39, 1.

7. Și a prins pre împăratul și l-a adus pre el la împăratul Vavilonului în Devlata și i-a grăit lui cu judecată.

8. Și a junghiat împăratul Vavilonului pre fiii lui Sedechia înaintea ochilor lui, și pre toți boierii lui Iuda i-a junghiat în Devlata.

Plâng. 4, 20.

9. Și ochii lui Sedechia i-a scos și l-a adus pre el împăratul Vavilonului în Vavilon și l-a dat pre el la casa morii, până în ziua în care a murit.

4 Împ. 24, 7.

10. Și în luna a cincea în zece ale lunii venit-a Navuzardan cel mai mare preste bucătari, care stă înaintea feții împăratului Vavilonului, în Ierusalim.

11. Și a ars casa Domnului și casa împăratului, și toate casele cetății, și toată casa mare o a ars cu foc.

4 Împ. 24, 9.

12. Și tot zidul Ierusalimului de prin prejur l-a surpat puterea Haldeilor, care erà cu mai marele preste bucătari.

13. Și pre cei rămași ai poporului i-a lăsat mai marele preste bucătari, să fie vieri și plugari.

14. Și stâlpii cei de aramă din casa Domnului i-au zdrobit și marea cea de aramă din casa Domnului o au zdrobit Haldeii, și au luat arama ei și o au dus în Vavilon, și cununa.

4 Împ. 24, 13.

15. Și paharele și toate vasele cele de aramă, cu care slujea.

16. Și amfoturile și masmaroturile și turnările cele de desupt și sfeșnicile și cățuile și căușile cele de aur și cele de argint, le-a luat mai marele preste bucătari.

17. Și doi stâlpi și o mare, și doisprezece viței de aramă cei de de desuptul mării, care i-a făcut împăratul Solomon la casa Domnului, cărora nu eră cumpănire arămii lor.

3 Împ. 7, 22; 2 Paral. 4, 2.

18. Și stâlpii de treizeci și cinci de coți înălțimea unuia, și funie de doisprezece coți prin împrejurul lui, și grosimea ei de patru degete împrejur.

2 Paral. 3, 14; 3 Împ. 7, 15.

19. Și căpățână preste ei de aramă, și de cinci coți de înaltă covârșirea unei căpățâni și mreja și rodie preste căpățână prin împrejur, toate de aramă.

20. Așijderea al doilea opt rodii la un cot la cei doisprezece coți, și erau rodiile nouăzeci și șase o parte, și erau toate rodiile o sută preste mreje împrejur.

21. Și a luat cel mare preste bucătari pe preotul cel dintâiu și pe preotul al doilea, și pre cei trei, cari păzesc calea.

4 Împ. 24, 18.

22. Și din cetate a luat pre un famen, care eră cârmuitor oamenilor celor rășboinici, și șapte oameni numiți, cari erau în fața împăratului, cari s'au aflat în cetate; și pre scriitorul puterilor, și pre scriitorul poporului a tot pământul, și șasezeci de oameni din poporul pământului, cari s'au aflat în cetate.

23. Și i-a luat pre ei Navuzardan cel mai mare preste bucătari, și i-a adus pre ei la împăratul Vavilonului în Devlata în pământul Ematului.

24. Și i-a omorât pre ei împăratul Vavilonului în Devlata în pământul Ematului.

4 Împ. 25, 21.

25. Și a fost în al treizeci și șaptelea an, după ce s'a străinat Ioachim împăratul lui Iuda în luna a douăsprezece, în douăzeci și patru ale lunii, a luat Ulemadahar împăratul Vavilonului în anul în care s'a făcut împărat, pre Ioachim împăratul lui Iuda, în luna a zecea la douăzeci și patru ale lunii, și l-a scos pre el din casa în care se păziă.

26. Și i-a grăit lui bune, și a pus scaunul lui deasupra împăraților, cari erau împreună cu el în Vavilon.

27. Și a schimbat îmbrăcămintea temniții lui, și mănca pâine pururea înaintea feții lui în toate zilele care a trăit, și rânduială eră lui să se dea pururea dela împăratul Vavilonului, în fiecare zi, până în ziua în care a murit.

PLÂNGERILE PROROCULUI IEREMIA

CAP. 1.

Nevoile și pricinile lor.

Și a fost după ce s'a robît Israil și Ierusalimul s'a pustiit, șezut-a Ieremia plângând și a plâns plângerea aceasta spre Ierusalim și a zis:

ALEF

Cum a șezut singură cetatea aceasta cea cu multe popoare, făcutu-s'a ca o văduvă cea cu multe neamuri, care domnește preste țări, ajuns'a birnică.

Isaia 3, 25; Iezech. 5, 5.

BET

2. Plângând, a plâns noaptea și lacrămile ei pre obrazul ei, și nu eră cine să o mângâie pre ea, din toți cei ce o iubeau pre ea, toți cei ce o iubeau pre ea s'au lepădat de ea, făcutu-s'au vrăjmașii ei.

Ierem. 13, 17 și 22, 20.

GHIMEL

3. Înstrăinatu-s'a Iudeia de smerenia sa, și de mulțimea robirii sale a șezut întru neamuri, n'a aflat odihnă toți cei ce o gonesc pre ea, o au prins pre ea în mijlocul celor ce o necăjesc.

DALET

4. Căile Sionului plâng, pentru că nu sunt cei ce veneau la serbare, toate porțile lui perite sunt, preoții lui suspină, fecioarele lui duse sunt, și el se amărăște întru sine.

HE

5. Făcutu-s'au cei ce'l necăjesc pre el spre căpetenie, și vrăjmașii lui spre cârmuire, că Domnul l-au smerit pre el, pentru mulțimea păgânătăților lui, pruncii lui mers-au în robie, înaintea feței celui ce'i necăjește.

Isaia 3, 11.

VAV

6. Și s'a ridicat dela fata Sionului toată podoaba ei, făcutu-s'au boierii ei ca berbecii, cari n'au aflat pășune și mergeau cu neputință spre fața celui ce'i gonește.

ZAIN

7. Adusu-ș'a aminte Ierusalimul de zilele smereniei sale și ale împingerilor sale, de toate poftele sale câte erau din zilele cele din început, când a căzut poporul lui în mâinile celui ce'l necăjește, și nu este cine să'i ajute lui, văzând vrăjmașii lui au râs de înstrăinarea lui.

HET

8. Păcat a săvârșit Ierusalimul, pentru aceea spre clătire s'a făcut, toți cei ce'l măreau pre el, smeritu-l-a pre el, pentrucă au văzut rușinarea lui, și încă suspinând el s'a întors în trudă.

A 2 Lege 32, 28; Isaia 47, 3.

TET

9. Necurăția lui înaintea porților lui, nu ș'a adus aminte de cele de pre urmă ale sale, pogorît-a cele prea înălțate, nu este cine să'l mângâie pre el, vezi Doamne smerenia mea că s'a mărit vrăjmașul.

Iezech. 24, 6.

IOD

10. Mâna sa a întins cel ce îl necăjește la toate poftele lui, pentrucă a văzut neamuri intrând la sfințirea lui, de care

a poruncit, să nu intre ele la biserice ta.

CAF

11. Tot poporul lui prea suspinând, căutând pâine, dat-a cele poftite ale sale întru mâncare, ca să întărească sufletul, vezi Doamne și privește, că s'a făcut necinstit.

Ierem. 52, 6.

LAMED

12. Toți cei ce merg la voi pre cale, întoarceți-vă și vedeți de este durere, ca durerea mea, care s'a făcut, răspunzând întru mine smeritu-m'au Domnul în ziua urgiei iușimei mâniei sale.

MEM

13. Dintru înălțimea sa trimis-au foc, în oasele mele pogorîtu-l-au pre el, întins'au mreje picioarelor mele, întorsu-m'am înapoi, datu-m'au Domnul spre pierire, toată ziua spre durere.

NUN

14. Privighiatu-s'a spre necurățiile mele, în mâinile mele s'a încleștat, suitu-s'a preste cerbicea mea, slăbit-a vîrteala mea, că au dat Domnul în mâna mea dureri, nu voiu putea să stau.

SAMECH

15. Ridicat-au pre toți cei tari ai mei Domnul din mijlocul meu, chemat-au preste mine vreme, ca să zdrobiască pre cei aleși ai mei, călcat-au Domnul teascul fecioarei fetei lui Iuda, pentru acestea eu plâng.

Isaia 13, 3; Ierem. 50, 44.

AIN

16. Ochiul meu a izvorît apă, pentru că s'a depărtat dela mine cel ce mă mângâe, cel ce întoarce sufletul meu, pierit-au fiii mei, pentru că s'a întărit vrăjmaşul.

Ierem. 13, 17 şi 14, 17.

PE

17. Întins'a Sionul mâna sa, nu este cine să'l mângâe pre el, poruncit-au Domnul lui Iacov, că împrejurul lui vor fi cei ce'l necăjesc pre el, făcutu-s'a Ierusalimul, ca cel ce este în mijlocul lor.

ȚADE

18. Drept este Domnul, că gura lui am amărit, auziți dar toate popoarele şi vedeți durerea mea; fecioarele mele şi tinerii mei au mers în robie.

1 Împ. 12, 15. Iov 8, 3.

COF

19. Că am chemat pre iubiții mei, iar ei m'au amăgit, preoții mei şi bătrânii mei, în cetate s'au sfârșit, că au cerut mâncare lor, pentru ca să se întoarcă sufletele lor şi n'au aflat.

Ierem. 30, 14.

REȘ

20. Vezi Doamne că mă necăjesc, pântecul meu s'a turburat şi inima mea s'a întors întru mine, că amărându-mă m'am amărit, dinafară m'a făcut fără de fii sabia, ca moartea în casă.

Isaia 16, 11; Ierem. 14, 18.

ȘIN

21. Auziți dar că suspin eu, nu este cine să mă mângâe pre mine, toți vrăjmașii mei au auzit răutățile mele şi s'au

bucurat, că tu ai făcut, adus-ai zi, numit-ai timp, făcutu-s'a mie vai! vai!

Ierem. 51, 24.

THAV

22. Să intre toată răutatea lor înaintea feței tale și i greșeste pre ei, în ce chip au făcut ei greșale pentru toate păcatele mele, că multe sunt suspinurile mele și inima mea se mârnește.

CAP. 2.

Stricarea cetății și a Bisericei.

ALEF

Cum au întunecat cu iuțimea sa Domnul pre fata Sionului? Aruncat-au din cer pre pământ mărirea lui Israil, și nu și-a adus aminte de cel de supt picioarele sale.

BET

2. În ziua urgiei sale prăpădit-au Domnul, necruțând, toate cele frumoase ale lui Iacov le-au surpat cu mâniea sa, țăriile fetei lui Iuda le-au lipit la pământ, surpat-au împărăția ei și pre domnii ei.

GHIMEL

3. Sfărâmat-au cu iuțimea mâniei sale tot cornul lui Israil, întors'au înapoi dreapta sa de către fața vrăjmașului și a ațâțat întru Iacov ca focul văpaea și a mâncat toate cele dimprejur.

DALET

4. Întins-au arcul său ca un vrăjmaș, întărit-au dreapta sa ca un neprieten și au omorât toate cele poftite ale ochilor mei în cortul fetei Sionului, vărsat-au ca focul mâniea sa.

HE

5. Făcutu-s'au Domnul ca un vrăjmaș, prăpădit-au pre Israil, prăpădit-au toate întăririle lui, stricat-au țăriile lui și au înmulțit fetei lui Iuda smerit și smerită.

Iov 13, 24; 16, 9 și 19, 11.

VAV

6. Și au întins ca o vie sălașul lui, stricat-au sărbătoarea lui, uitat-au Domnul cele ce au făcut în Sion serbarea lui și a sâmbetei și au întărâtat cu pornirea mâniei sale pre împărat și pe preot și pre boier.

ZAIN

7. Lepădat-au Domnul jertfelnicul lui, scuturat-au sfințenia lui, sfărâmat-au cu mâna vrăjmașului zidul întăririlor lui, glas de războiu au dat în casa Domnului, ca în ziua sărbătorii.

HET

8. Gândit-au Domnul să strice zidul fetei Sionului, întins'au măsură, n'au întors mâna sa dela călcarea de tot și a plâns cea dinaintea zidului, și tot zidul deodată a slăbit.

TET

9. Înfiptu-s'au în pământ porțile lui, pierdutu-s'au și s'au zdrobit zăvoarele lui, pre împăratul lui și pre boierul lui întru neamuri, nu este lege, și proroc n'a văzut vedere dela Domnul.

Ps. 73, 10.

IOD

10. Șezut-au pre pământ, tăcut-au bătrânii fetei Sionului, pus'au țărână pre capul lor, încinsu-s'au cu saci, pogorât-au în pământ pre fecioarele cele de căpetenie ale Ierusalimului.

CAF

11. Șfârșitu-s'au în lacrimi ochii mei, turburatu-s'a inima mea, vărsatu-s'a în pământ mărirea mea pentru zdrobirea fetei poporului meu, când murià pruncul și sugătorul în ulițele cetăței.

Isaia 51, 20; Ps. 87, 9.

LAMED

12. Maicilor lor am zis: unde este grâu și vin? Când leșinau ei ca niște răniți în ulițele cetăței vărsându-se sufletele lor în sânul maicilor lor.

MEM

13. Ce voiu mărturisi ție, sau ce voiu asemăna ție fată Ierusalime? Cine te va mântui, sau cine te va mângâia fecioară fată Sioane? Că s'a mărit paharul zdrobirei tale, cine te va vindecà?

Isaia 51, 19.

NUN

14. Prorocii tăi au văzut ție deșarte și nebulie, și n'au descoperit nedreptatea ta, ca să întoarcă robiea ta, și au văzut ție luări deșarte, și scoateri afară.

Ierem. 2, 8.

SAMEH

15. Plesnit-au de tine mâinile toți cei ce merg pre cale, șuerat-au și au clătit capul lor de fata Ierusalimului. Aceasta este cetatea, grăi-vor, cununa mării, veseliea atot pământul?

Ierem. 25, 9.

AIN

16. Deschis-au asupra ta gura lor, toți vrăjmașii tăi șuerară și scrîșniră dinții și ziseră: să o înghițim pre ea, că

aceasta este ziua, care o aşteptam pre ea, aflatu-o-am pre ea, văzutu-o-am.

FE

17. Făcut-au Domnul cele ce au gândit, sfârşit-au graiul său, care au poruncit din zilele cele dela început, surpat-au şi nu s'au milostivit, şi au veselit de tine pre vrăjmaşi, şi au înălţat cornul celor ce te necăjesc pre tine.

Lev. 26, 41; A 2 Lege 28, 15.

ȚADE

18. Strigat-a inima lor către Domnul, zidurile Sionului să pogoare lacrimi ca pâraele ziua şi noaptea, nu'ţi da trezie ție, nici să tacă lumina ochilor tăi.

Ierem. 14, 17.

COF

19. Scoală-te, bucură-te noaptea, la începăturile strejii tale varsă ca apa inima ta înaintea feţii Domnului, ridică către el mâinile tale pentru sufletele pruncilor tăi celor ce leşină de foame la începutul tuturor ieşirilor.

Ps. 141, 2.

REŞ

20. Vezi Doamne şi priveşte pre cine ai prăpădit aşà? Au mâncà-vor femeile rodul pântecelor lor? Piericiune făcù bucătarul, omorî-se-vor pruncii cei ce sug țăță? Au ucide-vei întru sfinţenia Domnului pe Preot şi pe Proroc?

Plâng. 4, 10; A 2 Lege 28, 53.

ŞIN

21. Adormit-au la ieşiri pruncul mic şi bătrânul; fecioarele mele şi tinerii mei merseră în robie, cu sabie şi cu foamete i-ai ucis în zioa mâniei tale, fiert-ai şi n'ai cruţat.

THAV

22. Chemat-a ziua sărbătorii nemerniciei mele de prin prejur și n'a fost în ziua mâniei Domnului mântuit și rămas, precum am biruit, și am înmulțit pre toți vrăjmașii mei.

CAP. 3.

Plângerea și rugăciunea Prorocului.

ALEF

Eu bărbat văzând sărăciea, cu toiagul mâniei lui asupra mea.

2. Luatu-m'a și m'a dus la întunec și nu la lumină.

3. Însă întru mine a întors mâna sa toată ziua.

BET

4. Învechit-a trupul meu și pielea mea, oasele mele le-a zdrobit.

5. Zidit-a în preajma mea și a încunjurat capul meu, și a ostenit întru cele întunecoase.

6. Așezatu-m'a ca pre morții cei din veac.

GHIMEL

7. Zidit-a în preajma mea și nu voiu ieși, îngreuiat-a arama mea.

8. Și voiu striga și voiu glăsuî, astupat-a gura-mea.

9. Zidit-a din nou căile mele, astupatu-le-a, căările mele le-a turburat.

DALET

10. Urs, care pândește este acesta mie ca leul într'ascuns.

Ozie 13, 8.

11. Gonit-a pre cel depărtat și m'a încetat, pusu-m'a stins.

12. Întins-a arcul său și m'a stâlpit, ca arcul la săgeată.

HE

13. Băgat-a în rărunchii mei tulbele sale.

Iov 30, 9.

14. Făcutu-m'am ocară la tot poporul meu, cântare lor toată ziua.

15. Săturatu-m'a de amărăciune, îmbătatu-m'a de fiere.

Ierem. 23, 15 și 8, 14.

VAV

16. Și a scos cu număr dinții mei, hrănit-m'a cu cenușe.

17. Și a depărtat dela pace sufletul meu, uitat-am cele bune.

18. Și am zis: pierit-a puterea mea și nădejdea mea dela Domnul.

ZAIN

19. Adusu-mi-am aminte de sărăciea mea și de goana amărăciunei, și a fierei mele.

20. Cu pomenire voi pomeni și va cânta asupra mea sufletul meu.

21. Pre aceasta voi pune la inima mea și voi răbdă.

HET

22. Milele Domnului, că nu m'au părăsit pre mine, că nu s'au sfârșit îndurările lui.

Ps. 102, 9; Esdra 9, 13.

23. Lunile spre dimineți miluiește Doamne, că nu ne-am sfârșit, că nu s'au sfârșit îndurările lui, deșarte în dimineți, multă este credința ta.

Ps. 29, 5.

24. Partea mea este Domnul, zis-a sufletul meu; pentru aceea îl voi aștepta pre el.

Ps. 15, 5; Avacum 2, 3.

TET

25. Bun este Domnul celor ce’l aşteaptă pre el, sufletul, care’l va căutà pre el.

26. Bine este şi va aşteptà şi va odihnì întru mântuirea lui Dumnezeu.

Isaia 30, 15.

27. Bine este bărbatului, când va ridicà jug în tinereţele sale.

IOD

28. Şedeà-va singur? Va tăceà, pentrucă a ridicat jug preste sine.

29. Îşi va dà falca sa celui ce’l loveşte pre el, săturà-se-va de ocări.

CAF

30. Că în veac nu se va depàrtà Domnul.

Isaia 57, 16.

31. Că cel ce au smerit, milostivì-se-va după mulţimea milei sale.

32. N’a răspuns dela inima sa, şi a smerit pre fiii bărbatului.

LAMED

33. Ca să smerească supt picioarele sale pre toţi legaţii pământului.

34. Ca să abată judecata bărbatului în preajma feţei celui înalt.

35. Ca să osândiască pre om, când se judecă el, Domnul n’au zis.

MEM

36. Cine a zis aşà şi s’a făcut? Domnul n’au poruncit.

37. Din gura celui înalt nu vor ieşi cele rele, ci ce este bun.

Isaia 31, 2; Amos 3, 6.

38. Au cârti-va cel ce trăește, bărbatul pentru păcatul său?

NUN

39. Cercetatu-s'au calea noastră și s'au cercat și ne vom întoarce până la Domnul.

Ps. 118, 59; 2 Cor. 13, 5.

40. Să luăm inimile noastre în mâinile noastre în sus către cer.

41. Păcătuit-am, păgânit-am, nu ne-am pocăit.

Dan. 9, 5.

SAMEH

42. Acoperitu-ne-ai întru mânie și ne-ai gonit pre noi, omorîtu-ne-ai, și nu te-ai milostivit.

43. Acoperitu-te-ai cu nor pre tine pentru rugăciune,

44. Ca să clipesc eu și ca să ne depărtăm ne-ai pus pre noi în mijlocul popoarelor.

1 Cor. 4, 13.

AIN

45. Deschis-au asupra noastră gura lor, toți vrăjmașii noștri.

46. Frică și spaimă s'au făcut nouă, ridicare și sfărâmare.

Isaia 24, 18.

47. Slobozirile apelor înaintea ochilor mei, pentru sfărâmarea fetei poporului meu.

Ps. 118, 136.

PE

48. Ochiul meu s'a orbit, nu voiui tăceà, ca să nu fie trezire.

49. Până când se va plecà și va vedeà Domnul din cer.

50. Ochiul meu va tânji asupra sufletului meu pentru toate fetele cetăței.

ȚADE

51. Vânănd m'au vânat ca pre o pasăre; toți vrăjmașii mei în zadar.

Pilde 1, 17.

52. Omorât-au în groapă vieața mea și au pus piatră preste mine.

53. Vărsatu-s'a apă preste capul meu, zis-am: lepădat sunt.

Ps. 30, 23; Isaia 38, 11.

COF

54. Chemat-am numele tău Doamne din groapa cea prea adâncă.

55. Glasul meu ai ascultat, să nu ascunzi urechile tale la rugăciunea mea.

56. Spre ajutorul meu te-ai apropiat, în ziua în care te-am chemat pre tine, mi-ai zis mie: nu te teme.

REȘ

57. Judecat-ai Doamne toate judecățile sufletului meu, mântuit-ai vieața mea.

58. Văzut-ai Doamne turburările mele, judecat-ai judecata mea.

59. Văzut-ai toată izbânda lor și toate gândurile lor întru mine.

ȘIN

60. Auzit-ai ocară lor, toate gândurile lor asupra mea.

61. Buzele celor ce se ridică asupra mea și cugetele lor asupra mea toată ziua.

62. Șederea lor și scularea lor, privește spre ochii lor.

TAV

63. Răsplăti-vei lor răsplătire, Doamne, după faptele mâinilor lor.

64. Dà-vei lor scuteală, a inimei mele osteneală.

65. Tu pre ei îi vei gonì cu mânie și'i vei pierde pre ei de supt cer Doamne.

CAP. 4.

Pricina certărei și nădejdea izbăvirii.

ALEF

Cum se va negri aurul? Schimbà-se-va argintul cel bun? Vărsàtu-s'au pietrele cele sfinte la începuturile tuturor ieșirilor.

BET

2. Fiii Sionului cei cinstiți, cei ridicați cu aur, cum s'au socotit între vase de lut, care sunt lucruri de mâinile olarului?

GHIMEL

3. Și balaurii dezbrăcară țâțele, aplecat-au puii lor, fetele poporului meu spre nevindecare, ca pasărea în pustie.

DALET

4. Lipitu-s'a limba sugătorului de gâtlejul său pentru sete, pruncii au cerut pâine, nu este cine să o frângă lor.

HE

5. Cei ce mâncau desfătărilor s'au stins într-o ieșiri, cei ce se apleacă în făși, îmbrăcatu-s'au cu gunoii.

VAV

6. Și s'a mărit fărădelegea fetei poporului meu, mai mult decât fărădelegea Sodomului, celui surpat ca o nevoiță și nu i-a durut într-o ea mâinile.

Fac. 9, 24.

ZAIN

7. Curățitu-s'au cei sfințiți ai ei mai mult decât zăpada, luminatu-s'au mai mult decât laptele, închegatu-s'a mai mult decât piatra safirului zmulgerea lor.

HET

8. Întunecatu-s'a mai mult decât spuza chipul lor, nu s'au cunoscut întru ieșiri, închegatu-s'a pielea lor preste oasele lor, uscatu-s'a, făcutu-s'a ca un lemn.

Plâng. 5, 10; Iov 30, 30; Ieremia 14, 2.

TET

9. Mai buni erau răniții cei de sabie, decât cei răniți de foamete, mers-au împinși dela roadele țarinelor.

IOD

10. Mâinile femeilor celor neîndurătoare au fiert pe pruncii lor, fost-au lor spre mâncare întru surparea fetei poporului meu.

Lev 26, 29; 4 Împ. 6, 29.

CAF

11. Sfârșit-au Domnul mâniea sa, vărsat-au iuțimea mâniei sale și au aprins foc în Sion și au ars de tot temeliile lui.

A 2 Lege 28, 53; Varuh 1, 2.

LAMED

12. N'au crezut împărații pământului, toți cei ce lăcuiesc lumea, că va intra vrăjmașul și necăjitorul prin porțile Ierusalimului.

MEM

13. Pentru păcatele prorocilor lui, pentru strâmbătățile preoților lui, celor ce au vărsat sânge drept în mijlocul lui.

Ierem. 5, 31 și 23, 21.

NUN

14. Clătitu-s'au priveghetorii lui întru ieșiri, pângăritu-s'au cu sânge, neputând ei, atins-au îmbrăcămintele lor.

SAMEH

15. Feriți-vă dela cele necurate, chemați pre ei, feriți-vă! feriți-vă! Nu vă atingeți, că s'au ațâțat și s'au și turburat, ziceți întru neamuri: nu vor mai adaoge a nemernici.

AIN

16. Fața Domnului este partea lor, nu va adaoge a privi la ei, fața preoților n'au luat, pre proroci n'au miluit.

PE

17. Însă fiind noi s'au sfârșit ochii noștri, spre ajutorul nostru îndeșert privind noi am privit la neam, care nu mântuește.

Ierem. 37, 7; Isaia 30, 1; 2, 7; Iezech. 29, 16.

ȚADE

18. Vânat-am pre cei mai mici ai noștri, ca să nu meargă în ulițele noastre, apropiatu-s'a vremea noastră, plinitu-s'au zilele noastre, sosit-a sfârșitul nostru.

COF

19. Sprinteni s'au făcut cei ce ne goniau pre noi, mai mult decât vulturii cerului, preste munți s'au ațâțat, în pustiu ne-au pândit pre noi.

A 2 Lege 28, 49; Ierem. 16, 16.

REȘ

20. Duhul feței noastre unsul Domnul s'au prins întru stricăciunile noastre, căruia am zis: întru umbra lui vom trăi

întru neamuri.

Ierem. 52, 8, 9.

ȘIN

21. Bucură-te și te veselește fata Idumeii, ceea ce lăcuești pre pământ; că și preste tine va trece paharul Domnului, îmbătă-te-vei și vei vărsa.

Ierem. 25, 15, 16.

TAV

22. Sfârșitu-s'a fărădelegea ta fată Sion, nu va adaoge încă a te înstreină pre tine, cercetat-a fărădelegile tale fată Edom, descoperit-a necurățiile tale.

CAP. 5.

Rugăciunea Prorocului.

Adu'ți aminte Doamne, ce s'a făcut nouă, privește și vezi ocară noastră.

2. Moștenirea noastră s'a mutat la alții, casele noastre la streini.

3. Sărmani ne-am făcut, nu este tată, maicele noastre ca văduvele.

4. Apa noastră cu argint o am băut, lemnele noastre cu schimb au venit.

5. Preste cerbicea noastră ne-am gonit, ostenit-am, nu ne-am odihnit.

6. Eghipetul a dat mâna, Asur spre săturarea lor.

7. Părinții noștri au păcătuț și nu sunt, noi fărădelegile lor am purtat.

8. Robi ne-au stăpănit pre noi, mântuit nu este din mâinile lor.

9. Cu sufletele noastre vom aduce pâinea noastră de către fața sabiei pustiului.

10. Pielea noastră ca un cuptor s'a afumat, smulsu-s'a de către fața viforului foametei.

Plâng. 4, 8; Ps. 118, 83.

11. Pre femei în Sion au smerit, pre fecioare în cetățile lui Iuda.

12. Boierii cu mâinile lor s'au spânzurat, bătrânii nu s'au cinstit.

13. Cei aleși plângere au luat și tinerii cu lemn au slăbit.

14. Și bătrânii dela poartă s'au părăsit, cei aleși dela cântările lor au încetat.

15. Stricatu-s'a bucuria inimei noastre, întorsu-s'a întru plângere jocul nostru.

Ierem. 31, 13.

16. Căzut-a cununa capului nostru și vai nouă, că am păcătuțit.

17. Pentru aceasta s'a făcut durere, întristată este inima noastră, pentru aceasta s'au întunecat ochii noștri.

18. Pre muntele Sionului, că s'a stins, vulpi au trecut printr'însul.

19. Tu Doamne în veac vei rămâneà, scaunul tău în neam și în neam.

Ps. 9, 7 și 101, 13.

20. Pentruce până în sfârșit ne vei uità pre noi? Părăsì-ne-vei pre noi întru îndelungare de zile?

21. Întoarce-ne pre noi Doamne către tine și ne vom întoarce, și înnoiește zilele noastre ca și mai nainte.

Ierem. 31, 18; Ioan 6, 44.

22. Că lepădând, ne-ai lepădat pre noi, mâniatu-te-ai spre noi foarte.

IEZECHIIL

CAP. 1.

Vedeniile Prorocului Iezechiil.

Și a fost în anul al treizecelea în luna a patra, în ziua a cincea a lunii, eram eu în mijlocul robiei la râul Hovar și s'au deschis cerurile și am văzut vedenia lui Dumnezeu.

4 Împ. 24, 12, 16.

2. În ziua a cincea a lunii, acesta erà anul al cincilea al robiei împăratului Ioachim.

3. S'a făcut cuvântul Domnului către Iezechiil feciorul lui Vuzi preotul, în pământul Haldeilor la râul Hovar, și a fost preste mine mâna Domnului.

4. Și am văzut, și iată un vânt ridicându-se ieșea despre miazănoapte, și un nor mare într'însul, și lumină împrejurul lui și foc strălucitor, și în mijlocul lui ca o vedere de chihribir în mijlocul focului, și lumină într'însul.

Ierem. 1, 13 și 4, 12.

5. Și în mijloc ca o asemănare de patru hiare, și aceasta este vederea lor, asemănare de om într'însele.

6. Și patru fețe la una, și patru aripi la una.

7. Și fluerile picioarelor lor drepte, și picioarele lor cu pene, și scânteii ca arama ce lucește, și ușoare aripile lor.

8. Și mână de om supt aripile lor de câte patru părțile lor.

9. Și fețele lor și aripele acelor patru țiindu-se una de alta, și fețele celor patru nu se întorceau când umblau ele, fiecare împreajma feții sale umblă.

10. Și asemănarea fețelor lor față de om, și față de leu din dreapta celor patru, și față de vițel din stânga celor patru, și față de vultur la cele patru.

Apoc. 4, 7.

11. Și aripile lor întinse deasupra celor patru, la fiecare două aripi erau împreunate una cu alta, și două acopereau

deasupra trupului lor.

12. Și fiecare mergea împreajma feței sale, și ori încotro mergea vântul, mergeau și ele, și nu se întorceau.

13. Și în mijlocul hiarelor vedere era ca de cărbuni de foc arzător, și ca o vedere de făclii învârtindu-se în mijlocul hiarelor, și lumină de foc, și din foc ieșea ca un fulger.

14. Și hiarele mergeau și se învârteau ca o vedere de fulger.

15. Și am văzut, și iată o roată era pe pământ, care se ținea de cele patru hiare.

16. Și chipul roatelor și făptura lor în chipul Tarsisului, și asemănarea a celor patru, și chipul lor și făptura lor era ca și cum ar fi roată în roată.

17. Spre patru părți ale sale mergeau, și nu se învârteau când mergeau ele.

18. Nici aveau ele spate, și înălțime era la dânsle, și le-am văzut pre ele, și spatele a celor patru erau pline de ochi împrejur.

19. Și când mergeau hiarele, mergeau și roatele, care se țineau de ele, și când se ridicau hiarele de pe pământ, se ridicau și roatele.

20. Și ori unde era norul, acolo era și vântul de mergea, și mergeau și hiarele, și roatele se ridicau cu dânsle, pentru că duh de vieață era în roate.

21. Când mergeau hiarele, mergeau și roatele, și când stau ele, stau și roatele; și când se ridicau ele de pe pământ, se ridicau cu ele și roatele, că duh de vieață era în roate.

22. Și asemănare preste capul hiarelor ca o întărire ca vederea cristalului, și întinsă preste aripile lor deasupra.

23. Și supt întăritură aripile lor întinse bătând una spre alta, fiecare cu două împreunate își acoperea trupurile sale.

24. Și am auzit glasul aripilor lor, când sburau, ca un glas de ape multe; când mergeau ele, glasul cuvântului era ca un glas de tabără, și când stau ele, încetau aripile lor.

25. Și iată glas eră deasupra întăriturei ce eră preste capul lor, când stau ele, se lăsau aripile lor.

26. Și deasupra întăriturei care eră preste capul lor, ca vederea pietrei safirului, și asemănare de scaun pre dânsul, și preste asemănarea scaunului, asemănare ca un chip de om deasupra.

27. Și am văzut ca o vedere de chihribar, și ca o închipuire de foc din lăuntrul lui împrejur, dela vederea mijlocului și în sus, și dela vederea mijlocului și până jos, văzut-am vedere de foc, și lucirea lui împrejur.

28. Ca vederea curcubeului când este pre nori în zi de ploaie; așa eră vederea lucirii prin prejur.

CAP. 2.

Vedenia cărții.

Aceasta este vederea asemănării slavei Domnului, și am văzut și am căzut pre fața mea, și am auzit glas grăind.

2. Și au zis către mine: fiul omului! Stăi pre picioarele tale, și voiu grăi către tine.

Dan. 10, 11.

3. Și a venit la mine Duh, și m'a luat pre mine, și m'a ridicat, și m'a pus pre picioarele mele, și l-am auzit pre el grăind către mine, și-a zis către mine: fiul omului! Te voiu trimite eu pre tine la casa lui Israil, la cei ce m'au amărît pre mine, cari m'au amărît pre mine și părinții lor până în ziua de astăzi.

Ieremia 3, 24.

4. Și fii tari de obraz și vârtoși la inimă sunt; eu te voiu trimite pre tine la dâșii, și vei zice lor: acestea zice Domnul:

5. Doar, cândvă vor auzi, și se vor teme, pentrucă este casă amărîtoare, și vor cunoaște că proroc ești tu între dâșii.

6. Și tu fiul omului! Să nu te temi de ei, și să nu te spăimântezi de fața lor; pentru că sălbateci se vor face, și se vor aduna asupra ta împrejur, și în mijlocul scorpiilor tu lăcuești; de cuvintele lor să nu te temi, și de fața lor să nu te spăimântezi, pentru că este casă amărîtoare.

Mih. 7, 4.

7. Și vei grăi cuvintele mele către ei, doar cândvă vor auzi sau se vor teme, pentru că este casă amărîtoare.

8. Și tu fiul omului! Ascultă pre cel ce grăește către tine, și nu fii amărîtor ca și casa cea amărîtoare, deschide gura ta, și mănâncă ceea ce ți dau eu ție.

Apoc. 10, 9.

9. Și am văzut, și iată mână întinsă către mine, și într'însa începutul cărții.

10. Și o au desfăcut înaintea mea, și eră scris înlăuntrul și dinafară, și eră scris într'însa plângere, cântare și vai.

CAP. 3.

Vedenia prorocului.

Și au zis către mine: fiul omului! Mănâncă cartea aceasta, și mergi și grăește fiilor lui Israil.

Apoc. 10, 9.

2. Și am deschis gura mea, și mi-a băgat în gură cartea aceea.

3. Și-au zis către mine: fiul omului! Gura ta va mânca, și pântecul tău se va sătura de cartea aceasta, care se dă ție. Și o am mâncat, și s'a făcut gura mea dulce ca mierea.

Apoc. 10, 9-10.

4. Și a zis către mine: fiul omului! Mergi, și intră la casa lui Israil, și grăește cuvintele mele către ei.

Ierem. 1, 17.

5. Că nu te trimit eu la popor adânc la cuvânt și greu la limbă; ci la casa lui Israil.

6. Nici la popoare multe de altă vorbă sau de altă limbă, nici la cei grei la limbă a căror cuvinte să nu le înțelegi, că de te-ași fi trimes la aceia, fără îndoială te-ar fi ascultat.

7. Iar casa lui Israil nu va vreă să te asculte, pentru că nu vor să mă asculte pre mine, că toată casa lui Israil este îndărătnică și vârtoasă la inimă.

8. Și iată am dat fața ta mai tare decât fețele lor, și biruința ta mai vârtoasă de cât biruința lor.

Ierem. 1, 18.

9. Că va fi pururea mai tare de cât piatra biruința ta; să nu te temi de ei, nici să te sperii de fața lor, pentru că este casă amărîtoare.

Ierem. 1, 8, 17; 5, 3.

10. Și au zis către mine: fiul omului! Toate cuvintele mele, care le-am grăit către tine, le iă în inima ta, și cu urechile tale să le auzi.

11. Și mergi, intră la robie la fiii poporului tău, și vei grăi către ei, și vei zice: acestea zice Domnul, doar vor auzi și se vor muiă.

12. Și m'a luat Duh, și am auzit dinapoia mea glas de cutremur mare, zicând: binecuvântată este mărirea Domnului din locul său.

13. Și am văzut glasul aripilor hiarelor, care zbură una către alta, și glasul roatelor țiindu-se de ele, și glasul cutremurului.

14. Și Duhul Domnului m'a ridicat pre mine, și m'a luat, și am mers pre sus întru pornirea duhului meu, și mâna Domnului a fost cu mine tare.

15. Și am intrat în robie pre sus, și am încunjurat pre cei ce lăcuiesc la râul Hovar, cari erau acolo, și am șezut acolo șapte zile amestecându-mă în mijlocul lor.

16. Și a fost după acele șapte zile, s'a făcut cuvântul Domnului către mine, zicând:

17. Fiul omului! Socotitor te-am dat pre tine casei lui Israil, și vei auzi din gura mea cuvânt, și'i vei înfricoșă pre ei dela mine.

1 Tim. 3, 1.

18. Când voi zice eu celui fărădelege: cu moarte vei muri, și n' ai osebit, nici ai grăit celui fărădelege, ca să se întoarcă dela căile sale, și să fie viu; cel fărădelege acela întru nedreptatea sa va muri, și sângele lui din mâna ta îl voi cere.

19. Și de vei osebi și vei grăi celui fărădelege, și nu se va întoarce dela fărădelegea sa și dela calea sa; cel fărădelege acela întru nedreptatea sa va muri, și tu vei mântui sufletul tău.

20. Și de se va abate dreptul dela dreptățile sale, și va face fărădelege, și voi da chin înaintea feții lui, el va muri, pentru că nu i-ai vestit lui, și întru păcatele lui va muri, că nu se vor pomeni dreptățile lui, care a făcut, și sângele lui din mâna ta îl voi cere.

21. Iar de vei spune tu dreptului, ca să nu păcătuiască, și el nu va păcătuî, cel drept cu viață va viețui, că ai spus lui, și tu vei mântui sufletul tău.

22. Și au fost preste mine mâna Domnului, și au zis către mine: scoală-te și ieși la câmp, și acolo se va grăi către tine.

23. Și m' am sculat și am ieșit la câmp, și iată acolo mărirea Domnului stă, în ce chip eră vederea, și precum eră mărirea Domnului, care o am văzut la râul Hovar, și am căzut pre fața mea.

24. Și au venit preste mine Duh, și m' au pus pre picioarele mele, și au grăit către mine, și mi-au zis mie: intră și te închide în mijlocul casei tale.

26. Și tu fiul omului! Iată s' au dat asupra ta legături, și te vor lega cu ele, și nu vei ieși din mijlocul lor.

26. Și voi lega limba ta, și vei asurzi, și nu vei fi ca omul cel ce' i mustră pre ei, pentru că este casă amăritoare.

27. Și când voi grăi către tine voi deschide gura ta, și vei zice către ei, acestea zice Domnul: cel ce aude, auză, și cel ce nu crede, nu crează, pentru că este casă amăritoare.

Ozie 4, 4; Apoc. 22, 11.

CAP. 4.

Prorocia foametei cetății Ierusalimului.

Iar tu fiul omului! Ia ție cărămidă și o vei pune înaintea feței tale, și vei scrie pe dânsa cetatea Ierusalimului.

2. Și vei face ei îngrădire și vei zidi la ea întăritură, și o vei încunjură cu șanț, și vei pune asupra ei taberi, și vei așeză aruncări împrejur.

3. Și tu ia-ți ție o tigae de fier, și o vei pune pre ea zid de fier între tine și între cetate, și vei găti fața ta asupra ei, și va fi încuiată, și o vei închide pre ea. Semn va fi acesta fiilor lui Israil.

4. Și tu vei dormi pre coasta ta cea stângă, și vei pune nedreptățile casii lui Israil preste ea, după numărul zilelor una sută cincizeci, care vei dormi pre ea, și vei lua nedreptățile lor.

5. Și eu am dat ție nedreptățile lor spre număr de zile, una sută și nouăzeci de zile, și vei lua nedreptățile casei lui Israil.

6. Și după ce vei săvârși acestea vei dormi pre coasta ta cea dreaptă, și vei lua nedreptățile casei lui Iuda, patruzeci de zile, o zi pentru un an am pus ție.

Num. 14, 34.

7. Și spre închiderea Ierusalimului vei găti fața ta, și brațul tău vei întări și vei proroci asupra lui.

8. Și eu iată am pus preste tine legături, și să nu te întorci de pre o coastă a ta pre cealaltă coastă a ta, până ce se vor săvârși zilele închiderii tale.

9. Și-ți iă ție grâu și orz și bob și linte și mălaiu și ovăz, și le vei face acestea ție pâini după numărul zilelor, care vei dormi tu pre coasta ta, în una sută și nouăzeci de zile le vei mânca pre ele.

10. Și mâncarea ta, care vei mânca să fie cu măsură, de douăzeci de sicli pe zi, din vreme în vreme le vei mânca pre ele.

11. Și apa cu măsură vei bea și a șasea parte de in, din vreme în vreme vei bea.

12. Și ca o turtă de orz le vei mânca, în balegă de murdărie omenească le vei ascunde înaintea ochilor lor.

13. Și vei zice: acestea zice Domnul Dumnezeu lui Israil, așa vor mânca fiii lui Israil necurate într-o neamurile, la care îi voi risipi pre ei.

Ozie 9, 3.

14. Și am zis: nicidecum Doamne Dumnezeu lui Israil, că nu s'a pângărit sufletul meu cu necurăție și mortăciune, și mâncat de hiară n'am mâncat dela nașterea mea până acum, nici a intrat în gura mea toată carnea spurcată.

Isaia 65, 4; Fapt. Ap. 10, 14.

15. Și au zis Domnul către mine: iată am dat ție balegă de bou în locul băligilor de om și vei face pâinile tale într'însele.

16. Și au zis Domnul către mine: fiul omului! Iată eu voi zdrobi tăria pâinii în Ierusalim și vor mânca pâinea cu cântar și cu grije și apa cu măsură și cu necaz o vor bea.

17. Ca să se lipsească de pâine și de apă, și se va stinge omul și fratele lui, și se vor topi într-o nedreptățe lor.

Lev. 26, 26; Isaia 3, 1.

CAP. 5.

Pedeapsa poporului.

Iar tu fiul omului! Iată ție sabie mai ascuțită decât briciul bărbierului, agonisește-ți aceasta ție și o vei aduce preste capul tău și preste barba ta, și vei lua cumpănă de dramuri și le vei împărți pre ele.

Isaia 7, 20.

2. A patra parte cu foc vei arde în mijlocul cetății după plinirea zilelor închiderii și vei lua a patra parte, și o vei arde în mijlocul ei, și a patra parte o vei tăia cu sabia

împrejurul ei, și a patra parte o vei risipi în vânt și sabia o vei golî dinapoia lor.

3. Și vei lua de acolo puține cu numărul și le vei lega în marginea veșmântului tău.

4. Și dintr'acestea iar vei mai lua, și le vei arunca în mijlocul focului și le vei arde pre ele cu foc, dintr'acestea va ieși foc la toată casa lui Israil.

5. Acestea zice Domnul, acesta este Ierusalimul, pusu-l-am pre el în mijlocul neamurilor, și în țările cele din prejurul lui.

Plâng. 1, 1.

6. Și vei grăi îndreptările mele celui fărădelege dintru neamuri și legiuirile mele din țările cele de prin prejurul lui; că îndreptările mele le-au lepădat și întru legiuirile mele n'au umblat.

7. Pentru aceea aceste zice Domnul: pentru că prilejul vostru este din neamurile cele ce sunt împrejurul vostru, și întru legiuirile mele n'ați umblat, și îndreptările mele nu le-ați făcut, ci nici după îndreptările neamurilor celor dimprejurul vostru n'ați făcut.

8. Pentru aceea aceste zice Domnul: iată eu vii asupra ta și voi face în mijlocul tău judecată înaintea neamurilor.

Amos 3, 6.

9, Și voi face întru tine cele ce n'am făcut și care mai mult nu voi face lor pentru toate spurcăciunile tale.

10. Pentru aceea părinții vor mânca pre fii în mijlocul tău, și fiii vor mânca pre părinți, și voi face întru tine judecăți și voi risipi pre toți cei rămași ai tăi la tot vântul.

A 2 Lege 28, 53; 4 Împ. 6, 28; Ierem. 49, 32.

11. Pentru aceea vii sunt eu, zice Domnul; pentru că ai spurcat cele sfinte ale mele cu toate ale tale cele neplăcute și cu toate urâciunile tale, și eu te voi lepăda pre tine și nu te va cruța ochiul meu și nu'mi va fi milă de tine.

A 2 Lege 32, 40-42.

12. A patra parte a ta cu moarte va pieri, și a patra parte a ta de foamete se va sfârși în mijlocul tău, și a patra parte

a ta la tot vântul o voi risipi, și a patra parte a ta de sabie va cădeă împrejurul tău, și voi golî sabia dinapoia lor.

13. Și se va sfârși mâniea mea și urgia mea asupra lor, și vor cunoaște, că eu Domnul am grăit întru râvna mea, când voi sfârși mâniea mea asupra lor.

14. Și te voi pune pre tine spre pustiire, și pre fetele tale împrejurul tău înaintea a tot călcătorului.

15. Și vei suspină și vei fi fricoasă întru neamurile cele dimprejurul tău, când voi face întru tine judecăți cu urgia și cu iuțimea și cu izbândirea mâniei mele, eu Domnul am grăit.

A 2 Lege 28, 37.

16. Și când voi trimite săgețile cele de foamete asupra lor și vor fi la sfârșire și voi zdrobi tăria pâinei tale.

17. Și voi trimite asupra ta foamete și hiare rele, și te voi certă pre tine, și moarte și sânge va trece prin tine, și sabie voi aduce preste tine de prin prejur, eu Domnul am grăit.

Lev. 26, 22.

CAP. 6.

Prorocia împotriva Iudeii.

Și s'a făcut cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului! Întărește fața ta asupra munților lui Israil și prorocește către ei.

3. Și vei zice: munții lui Israil, auziți cuvântul Domnului, acestea zice Domnul, munților și dealurilor și văilor și codrilor: iată aduc asupra voastră sabie, și vor pieri cele înalte ale voastre.

4. Și se vor zdrobi jertfelnicile voastre și capiștile voastre, și voi lepădă pre cei uciși ai voștri înaintea idolilor voștri.

Lev. 26, 30; A 2 Lege 20, 17; 3 Împ. 15, 12.

5. Și voi da stârvurile fiilor lui Israil înaintea feții idolilor lor, și voi risipi oasele voastre împrejurul jertfelnicilor

voastre.

6. Și în toată lăcuința voastră, cetățile se vor pustii, și cele înalte se vor strică, ca să se piarză de tot jertfelnicile voastre, și se vor sfărâma idolii voștri, și se vor surpă capiștele voastre, și se vor strică faptele voastre.

7. Și vor cădeà uciși în mijlocul vostru, și veți cunoaște că eu sunt Domnul.

8. Și voi lăsa întru voi pre cei ce au scăpat de sabie întru neamuri, când voi risipi pre voi prin țări.

9. Și și vor aduce aminte de mine cei scăpați dintru voi întru neamurile la care s'au dus robi, jurat-am inimii lor, care curvește dela mine, și ochilor lor, care curvesc după izvodirile lor, și vor plânge fețele lor pentru răutățile care au făcut întru toate urâciunile lor.

Ozie 5, 15.

10. Și vor cunoaște că eu Domnul nu în zadar am grăit, ca să le fac lor toate relele acestea.

11. Acestea zice Domnul: bate cu mâna și lovește cu piciorul, și zî: bine, bine preste toate urâciunile casei lui Israil, că de sabie și de foamete și de moarte vor cădeà.

12. Cel de aproape de sabie va cădeà, iar cel de departe de moarte va muri; și cel ce a rămas cuprins de foame se va sfârși, și voi sfârși mâniea mea asupra lor.

13. Și veți cunoaște că eu sunt Domnul, când ucișii voștri vor fi în mijlocul idolilor voștri, împrejurul jertfelnicilor voastre în tot muntele înalt, și în toate vârfurile măgurilor, și supt tot copacul umbros, și supt tot stejarul tufos, unde au dat miros de bună mireasmă idolilor lor.

Isaia 57, 5; 3 Împ. 14, 23; 4 Împ. 16, 4; 17, 10; Ierem. 2, 20.

14. Și voi întinde mâna mea asupra lor, și voi pune pământul lor spre pustiire, și spre pierire dela pustia Devlata dintru toată lăcuința lor, și veți cunoaște că eu sunt Domnul.

CAP. 7.

Urmarea prorociei.

Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Și tu fiul omului! Zî: acestea zice Domnul pământului lui Israil: sfârșitul vine preste cele patru aripi ale pământului.

3. Vine sfârșitul, acum este sfârșitul preste tine, și voi trimit eu la tine, și voi izbândi întru toate căile tale, și voi pune înaintea ta toate urâciunile tale.

4. Nu va părtinî ție ochiul meu, nici mă voi milostivi spre tine, ci căile tale asupra ta le voi pune, și urâciunile tale în mijlocul tău vor fi, și vei cunoaște că eu sunt Domnul.

5. Pentrucă acestea zice Domnul: răutate una, răutate iată vine.

6. Sfârșitul vine, vine sfârșitul, ridicatu-s'a asupra ta, iată vine.

7. Vine împletitură preste tine celor ce lăcuesc pre pământ, venit-a vremea, apropiatu-s'a ziua, nu cu gâlcevi, nici cu chinuri.

8. Acum de aproape voi vărsa mâniea mea preste tine, și voi sfârși urgia mea întru tine, și te voi judeca pre tine întru căile tale, și voi pune preste tine toate urâciunile tale.

9. Nu va părtinî ochiul meu, nici mă voi milostivi, ci voi pune asupra ta căile tale, și urâciunile tale în mijlocul tău vor fi, și vei cunoaște că eu sunt Domnul cel ce bat.

10. Iată ziua Domnului, iată sfârșitul vine, eșit-a împletirea și a înflorit toiagul, sculatu-s'a trufia.

11. Și va sfărâma tăria celui fărădelege, și nu cu gâlceavă, nici cu grabă, și nu din ei sunt, nici este frumusețe întru ei.

12. Vine vremea, iată ziua, cel ce cumpără să nu se bucure, și cel ce vinde să nu plângă, că urgie este preste toată mulțimea ei.

1 Cor. 7, 30.

13. Pentrucă cel ce va cumpără, la cel ce va vinde nu se va mai întoarce, și nu este încă în viață a trăi lui, că vedere

la toată mulțimea ei nu se va întoarce, și omul întru ochii vieții sale nu va biruî.

14. Trâmbițați cu trâmbiță și judecați toate, și nu va fi cine să meargă la războiu, că urgia mea este preste toată mulțimea ei.

15. Războiul cu sabie din afară, și foametea și moartea din lăuntru, cei din câmp de sabie vor muri; iar pre cei din cetate foametea și moartea îi va pierde.

16. Și vor scăpa cei ce vor fugi dintru ei, și vor fi în munți, ca niște porumbește cercetătoare, și pre toți îi voi omorî, pre fiecare întru nedreptățile sale.

17. Toate mâinile se vor slăbănogi, și toate coapsele se vor spurcă cu umezeală.

Isaia 13, 7; Ierem. 6, 24.

18. Și se vor încinge cu saci, și'i va acoperi pre ei spaimă, și preste toată fața rușine preste ei și preste tot capul pleșuvie; argintul lor lepădă-se-va în ulițe, și aurul lor se va trece cu vederea.

Isaia 15, 2, 3; Ierem. 48, 37; Amos 8, 10.

19. Argintul lor și aurul lor nu va putea să-i mântuiască pre ei în ziua mâniei Domnului, sufletele lor nu se vor sătură, și pânțele lor nu se va umplea, că chin nedreptăților lor s'au făcut.

Sof. 1, 15; Iezech. 7, 19; Pilde 11, 4; Sirah 5, 10.

20. Cele alese ale lumii spre trufie le-au pus, și icoane urâciunilor sale au făcut dintru aceia, pentru aceasta dat-am lor acestea spre necurăție.

21. Și le voi da pre ele în mâinile streinilor, ca să le jefuiască și omorîtorilor pământului pradă, și le vor spurcă pre ele.

22. Și voi întoarce fața mea de către ei, și vor spurcă cercetarea mea, și vor intra într'însele fără de pază, și le vor spurcă pre ele.

23. Și vor face turburare, că pământul este plin de popor, și cetatea este plină de fărădelege.

24. Și voi aduce pre cei foarte răi din neamuri și vor moșteni casele lor, și voi întoarce înfierbântarea tăriei lor, și se vor spurcă sfintele lor.

25. Și curățenia va veni, și va cercă pacea, și nu va fi.

26. Vai preste vai va fi, și veste preste veste va fi și se va căută vedenie dela proroc, și legea va pieri dela preot, și sfatul dela cei bătrâni.

Plâng. 2, 9.

27. Împăratul va plânge și boierul se va îmbrăcă cu întristare, și mâinile poporului pământului se vor slăbănogi, după căile lor face-voiu lor, și întru judecățile lor îmi voi izbândi pre ei, și vor cunoaște că eu sunt Domnul.

CAP. 8.

Iezechiil răpit cu Duhul din Haldeea în Ierusalim.

Și a fost în al șaselea an în luna a cincea, în cinci zile ale lunii, eu ședeam în casa mea, și bătrânii Iudei ședeau înaintea mea. Și s'a făcut preste mine mâna Domnului.

2. Și am văzut, și iată asemănare ca un chip de bărbat dela mijlocul lui și până jos foc, și dela mijlocul lui și în sus ca vederea aburului, ca chipul chihribarului.

3. Și a întins asemănare de mână, și m'a luat de creștetul meu, și m'a ridicat Duhul între pământ și între cer, și m'a adus în Ierusalim întru vedenia lui Dumnezeu la tinda porții cei mai dinlăuntru, care caută către miazănoapte unde eră stâlpul câștigătorului.

Daniil 5, 5.

4. Și iată eră acolo slava Domnului Dumnezeului lui Israil, precum eră vedenia, care o am văzut în câmp.

5. Și au zis către mine: fiul omului! Caută cu ochii tăi către miazănoapte, și am căutat cu ochii mei către miazănoapte, și iată dela miazănoapte către poarta cea dela răsărit a altarului, idolul râvnii întru intrare.

6. Și au zis către mine: fiul omului! Văzut-ai ce fac aceștia? Fărădelegi mari, care casa lui Israil le face aici, ca să se depărteze de cele sfinte ale mele? Și încă mai mari fărădelegi vei vedeà.

7. Și m'a băgat la tinzele curții, și am văzut, și iată o gaură în perete.

8. Și au zis către mine: fiul omului! Sapă în perete, și am săpat în perete, și iată o ușe.

9. Și au zis către mine: intră, și vezi fărădelegile cele rele, care le fac aceștia astăzi aici.

10. Și am intrat, și am văzut toți idoli casii lui Israil zugrăviți pre perete împrejur preste tot.

Rom. 1, 23.

11. Și șaptezeci de bărbați din bătrânii casii lui Israil și lehonias al lui Safan în mijlocul lor stă înaintea feții lor, și fiecare dintru ei avea cădelniță în mâna sa, și se suià fumul tămâiei.

12. Și a zis către mine: fiul omului! Văzut-ai cele ce fac aici bătrânii casii lui Israil? Fiecare dintru ei în cămara sa cea ascunsă, că a zis: nu vede Domnul, părăsit-au Domnul pământul.

Iov 22, 12.

13. Și au zis către mine: încă mai mari fărădelegi vei vedeà, care fac aceștia.

14. Și m'au băgat la tinzele porții casii Domnului, care caută către miazănoapte, și iată acolo erau femeile șezând, și plângând pre Tammuz.

15. Și au zis către mine: văzut-ai fiul omului? Încă vei vedeà izvodiri mai rele decât acestea.

16. Și m'au băgat în curtea casii Domnului cea mai dinlăuntru, și iată la tinzele Bisericii Domnului între elamuri și între jertfelnic, ca la vr'o douăzeci și cinci de bărbați, cu spatele către Biserica Domnului, și cu fețele către răsărit, și aceștia se închinau soarelui.

Ioil 2, 17.

17. Și au zis către mine: văzut-ai fiul omului? Au doar puține sunt casei lui Iuda a face fărădelegile, care le-a făcut aici, că a umplut pământul de fărădelegi și s'a întors să mă mânie, și iată ei ca și cum și-ar bate joc?

18. Și eu voiu face lor cu mânie, nu va cruță ochiul meu, nici mă voiu milostivi, și când vor strigă la urechile mele cu glas mare, nu'i voiu ascultă pre ei.

Isaia 1, 15; Ierem. 14, 12 și 15, 11.

CAP. 9.

Pierderea nelegiuiților și cruțarea celor însemnați.

Și a strigat la urechile mele glas mare, zicând: apropiatu-s'a izbânda cetăței și fiecare aveà unelte de pierzare în mâna sa.

2. Și iată șase bărbați veneau de pe calea porței cei înalte, care caută către miazănoapte, și fiecare aveà secure în mâna sa, și erà un om în mijlocul lor îmbrăcat cu haină până în pământ și brâu de safir preste mijlocul lui, și a intrat și a statut lângă jertfelnicul cel de aramă.

3. Și slava Dumnezeului lui Israil s'a suit de pre Heruvim, care erà preste el la pragul casei și a chemat pre bărbatul cel îmbrăcat cu haină până în pământ, care aveà pre mijlocul său brâu.

4. Și a zis către el: treci prin mijlocul Ierusalimului și pune semn preste frunțile oamenilor celor ce suspină, și ale celor ce se necăjesc pentru toate fărădelegile, care se fac în mijlocul lor.

Eșire 12, 7; Apocal. 7, 3.

5. Iar acelora a zis, auzind eu: mergeți după el în cetate și tăieți și nu cruțați cu ochii voștri și nu vă milostiviți.

6. Bătrân și tânăr și fecioară și prunci și femei omorâți până ce'i veți pierde; iar de tot cel ce are semn să nu vă atingeți, și dela cei sfinți ai mei începeți. Și au început dela bărbații cei bătrâni, cari erau înlăuntru în casă.

7. Și a zis către ei: spurcați casa și umpleți căile de morți; și au mers și au tăiat.

8. Și a fost când tăiau aceia pre ei, am căzut pre fața mea și am strigat și am zis: vai Doamne! Au doar vei pierde toate rămășițele lui Israil, vărsându-ți mâniea preste Ierusalim?

9. Și au zis către mine: nedreptatea casei lui Israil și a lui Iuda s'a mărit foarte, că s'a umplut pământul de popoare multe și cetatea s'a umplut de nedreptate și de necurătenie, că a zis: părăsit-au Domnul pământul și nu va vedeà Domnul.

10. Și ochiul meu nu va cruțà, nici mă voi milostivi, căile lor în capetele lor le voi întoarce.

11. Și iată bărbatul cel îmbrăcat cu haină până în pământ, și încins cu brâu preste mijlocul său, și a răspuns, zicând: făcut-am precum mi-ai poruncit mie.

CAP. 10.

Vedenia focului și a Heruvimilor.

Și am văzut, și iată deasupra tăriei cei preste capul Heruvimilor, ca piatra safirului, asemănare de scaun preste ei.

2. Și au zis către bărbatul cel îmbrăcat cu veșmântul: intră în mijlocul roatelor celor de supt Heruvimi, și umple mâinile tale de cărbuni de foc din mijlocul Heruvimilor, și risipește preste cetate, și intră înaintea mea.

3. Și Heruvimii stau deadreapta casii, când intră bărbatul, și nor a umplut curtea cea mai dinlăuntru.

4. Și s'a ridicat slava Domnului de pre Heruvimi la pragul casii, și a umplut norul casa, și curtea s'a umplut de lumina slavei Domnului.

5. Și glasul aripilor Heruvimilor se auzeà până dinaintea curții cei dinafară, ca glasul Dumnezeului celui atotputernic

grăind:

6. Și au poruncit bărbatului celui îmbrăcat cu veșmântul cel sfânt, zicând: iă foc din mijlocul roatelor celor din mijlocul Heruvimilor, și a intrat, și a stătut lângă roate.

7. Și a întins Heruvimul mâna sa în mijlocul focului celui din mijlocul Heruvimilor, și a luat, și a dat în mâinile bărbatului celui îmbrăcat cu veșmântul cel sfânt, care luând a ieșit.

8. Și am văzut la Heruvimi asemănare de mâini de om de desuptul aripilor lor.

9. Și am văzut, și iată patru roate lângă Heruvimi, o roată lângă un Heruvim, și vederea roatelor, ca vederea hrisolitolui.

10. Și vederea lor asemenea în cele patru, ca și cum ar fi roată în roată.

11. Și când umblau ele la patru părți ale lor mergeau, și nu se învâртеau când mergeau ele, ci la locul la care se abăteau a merge, cea dintâiu mergea după ea și celelalte, și nu se învâртеau, când mergeau ele.

12. Și umerii lor și mâinile lor și aripile lor, și roatele pline de ochi prin prejurul celor patru roate.

13. Și roatele acestea s'au chemat Ghelghel, auzind eu.

14. Și patru fețe erau la una: fața cea dintâiu era față de Heruvim, și fața cea de a doua era față de om, și cea de a treia era față de leu, și a patra era față de vultur.

15. Și s'au ridicat Heruvimii; aceasta este hiara, care am văzut-o la râul Hovar.

16. Și când mergeau Heruvimii, mergeau și roatele alături cu ei, și când ridicau Heruvimii aripile lor, ca să se înalțe de pre pământ, nu se întorceau roatele lor, ci și ele se țineau de ei.

17. Când stau ei, stau, și când se înălțau ei, se înălțau și ele; că duh de vieată era întru ele.

18. Și a ieșit slava Domnului din casă, și a stătut preste Heruvimi.

19. Și au ridicat Heruvimii aripile lor, și s'au înălțat de pre pământ înaintea mea, și când au ieșit ei, și roatele s'au ținut de ei, și au stătut la tinda porții casii Domnului cei din preajmă, și slava Dumnezeului lui Israil eră preste ei deasupra.

20. Aceasta este hiara, care o am văzut de desuptul Dumnezeului lui Israil la râul Hovar, și am cunoscut, că Heruvim este.

21. Patru fețe la unul, și opt aripi la unul, și asemănare de mâini de om supt aripile lor.

22. Și asemănarea fețelor lor sunt însăși fețele, care le-am văzut de desuptul slavei Dumnezeului lui Israil la râul Hovar, și pre ei pre fiecare după fața sa mergând.

CAP. 11.

Vedenia căldării.

Și m'au luat Duh, și m'au adus la poarta casii Domnului cei din preajmă, care caută către răsărit, și iată la tinda porții, ca la vr-o douăzeci și cinci de bărbați, și am văzut în mijlocul lor pre lezoniea fiul lui Ezer, și pre Faltia fiul lui Vaneu povățuitorii poporului.

2. Și au zis Domnul către mine: fiul omului! Aceștia sunt bărbații cei ce cugetă cele deșarte, și sfătuiesc sfat rău în cetatea aceasta.

3. Cei ce zic: au de curând s'au zidit casele? Aceasta este căldarea, iar noi cărnurile.

4. Pentru aceea prorocește asupra lor, prorocește fiul omului!

5. Și au căzut preste mine Duhul Domnului, și au zis către mine, grăește, acestea zice Domnul: așa ziceți casa lui Israil, și sfaturile duhului vostru eu le știu.

6. Înmulțit-ați morții voștri în cetatea aceasta, și ați umplut căile ei de răniți.

7. Pentru aceea acestea zice Domnul: morții voștri, pre cari i-ați ucis în mijlocul ei, aceștia sunt cărnurile, iar ea este căldarea, și pre voi vă voi scoate din mijlocul ei.

8. De sabie vă temeți, și sabie voi aduce asupra voastră, zice Domnul.

Ierem. 42, 16.

9. Și vă voi scoate pre voi din mijlocul ei, și vă voi da pre voi în mâinile streinilor, și voi face întru voi judecăți.

10. De sabie veți căde, și întru munții lui Israil vă voi judeca pre voi, și veți cunoaște, că eu sunt Domnul.

11. Aceasta nu va fi vouă căldare, și voi nu veți fi în mijlocul ei cărnuri, întru munții lui Israil vă voi judeca pre voi.

12. Și veți cunoaște, că eu sunt Domnul. Că întru poruncile mele n'ați umblat, și judecățile mele nu le-ați făcut; ci după judecățile neamurilor celor dimprejurul vostru, ați lucrat.

13. Și a fost când proroceam eu, și Faltia fiul lui Vaneu a murit, și am căzut pre fața mea, și am strigat cu glas mare, și am zis: vai! vai! Doamne, sfârșit faci tu rămășițelor lui Israil?

14. Și s'a făcut cuvântul Domnului către mine, zicând:

15. Fiul omului! Frații tăi și bărbații robiei tale și toată casa lui Israil s'au sfârșit, căroră au zis lăcuiitorii Ierusalimului, departe v'ați depărtat dela Domnul, nouă s'a dat pământul spre moștenire.

16. Pentru aceea acestea zice Domnul: că voi lepăda pre ei întru neamuri, și îi voi risipi pre ei preste tot pământul, și voi fi lor spre sfințenie mică în țările, în care vor intra.

17. Pentru aceea acestea zice Domnul: și îi voi lua pre ei dintru neamuri, și îi voi aduna pre ei de prin țările, în care i-am risipit pre ei, și voi da lor pământul lui Israil.

Ierem. 29, 10.

18. Și vor intra acolo, și vor ridica toate urâciunile lui, și toate fărădelegile lui dintr'însul.

19. Și voiui dà lor altă inimă, și duh nou voiui dà întru dânșii, și voiui smulge inima lor cea de piatră din trupul lor, și voiui dà lor inimă de carne.

Ierem. 32, 39.

20. Ca întru poruncile mele să umble, și îndreptările mele să le păzească și să le facă pre ele, și vor fi mie popor și eu voiui fi lor Dumnezeu, zice Domnul.

Ierem. 24, 7.

21. Iar a căroră inimă după urâciunile sale și după fărădelegile sale umblă, calea acestora în capetele lor o voiui pune, zice Domnul.

22. Și au ridicat Heruvimii aripile lor, și roatele țiindu-se de ei, și slava Dumnezeului lui Israil preste ei deasupra lor.

23. Și s'a suit slava Domnului din mijlocul cetății, și a stăzut pre muntele care eră în preajma cetății.

24. Și m'a luat Duhul și m'a dus în pământul Haldeilor la robie întru vedenie cu Duhul lui Dumnezeu, și m'am suit dela vedenia care am văzut.

25. Și am grăit către robime toate cuvintele Domnului, care mi-au arătat mie.

CAP. 12.

Robia Ierusalimului.

Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului! În mijlocul nedreptăților lor tu lăcuești, cari au ochi a vedeà, și nu văd, și urechi au a auzi, și n'aud, pentrucă este casă amărîtoare.

Isaia 6, 9 și 42, 19; Fapt. Ap. 28, 26, 27.

3. Și tu fiul omului! Fă ție unelte de robie, și te robește ziua înaintea lor, și te robește din locul tău într'alt loc înaintea lor, ca să vază că este casă amărîtoare.

4. Și vei scoate uneltele tale, uneltele cele de robie ziua în vederea lor, și tu vei ieși seara înaintea lor, cum iese cel rob.

5. Găurește-ți peretele și ieși prin el.

6. Înaintea lor pre umeri te vei lua, și ascuns vei ieși, fața ta să o acoperi, și să nu vezi pământul; că semn te-am dat pre tine casii lui Israil.

7. Și am făcut așa toate, câte mi-au poruncit mie, și am scos uneltele, ca uneltele cele de robie ziua; și seara mi-am găurit mie peretele cu mâna, și pre ascuns am ieșit, pre umere m'am luat înaintea lor.

8. Și a fost cuvântul Domnului dimineața către mine, zicând:

9. Fiul omului! N'a zis către tine casa lui Israil, casa cea amărîtoare: ce faci tu?

10. Zî către ei, acestea zice Domnul Domnul: celui ce stăpânește și celui ce povățuește în Ierusalim, și la toată casa lui Israil, cari sunt în mijlocul lor.

11. Zî: că eu semne fac în mijlocul lor, în ce chip am făcut, așa va fi lor, întru înstreinare și în robie vor merge.

12. Și stăpânitorul lor în mijlocul lor pre umere se va ridică, pre ascuns va ieși prin perete, găuri-l va să iasă el printr'însul, fața sa va acoperi, ca să nu se vadă cu ochiul, și el să nu vadă pământul.

4 Împ. 25, 7.

13. Și voi întinde plasa mea preste el, și se va prinde în mreaja mea, și'l voi duce pre el în Vavilon în pământul Haldeilor, și pământul nu'l va vedea, și acolo va muri.

14. Și pre toți cei dimprejurul lui, pre ajutorii lui și pre toți sprijinatorii lui risipi'i-voiu la tot vântul, și sabie voi scoate dinapoia lor.

15. Și vor cunoaște, că eu sunt Domnul, când îi voi risipi pre ei întru neamuri, și îi voi semăna pre ei prin țări.

16. Și voi lăsa dintru ei cu număr bărbați din sabie și din foamete și din moarte, ca să spue toate fărădelegile lor la neamurile, la care vor merge, și vor cunoaște, că eu sunt Domnul.

17. Și s'a făcut cuvântul Domnului către mine, zicând:

18. Fiul omului! Pâinea ta cu durere o vei mânca, și apa ta cu chin și cu necaz o vei bea.

19. Și vei grăi către poporul pământului, acestea zice Domnul, celor ce lăcesc în Ierusalim pre pământul lui Israil: pâinile lor cu lipsă le vor mânca, și apa lor cu prăpădire o vor bea, ca să se prăpădească pământul și plinirea lui, că întru necredință sunt toți cei ce lăcesc pre dânsul.

20. Și cetățile lor, cele ce se lăcesc se vor pustii, și pământul se va prăpădi, și veți cunoaște, că eu sunt Domnul.

21. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

22. Fiul omului! Care este vouă pilda aceasta pre pământul lui Israil, zicând: îndelungatu-s'au zilele, pierit-a toată vederea?

Isaia 5, 19.

23. Pentru aceea zî către ei, acestea zice Domnul: și voi întoarce pilda aceasta, și mai mult casa lui Israil nu va zice pilda aceasta, că vei zice către ei: apropiatu-s'au zilele și cuvântul a toată vedenia.

24. Că nu va fi mai mult toată vedenia mincinoasă, nici cel ce vrăjește pentru dar în mijlocul fiilor lui Israil.

25. Pentrucă eu Domnul voi grăi cuvintele mele, grăi-voiu, și voiu face, și mai mult nu voiu îndelungă, că în zilele voastre este casă amărîtoare, voiu grăi cuvântul, și'l voiu face, zice Domnul.

26. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

27. Fiul omului! Iată casa lui Israil cea amărîtoare, zicând, zic: vedenia, care o vede acesta după zile multe și după vremi delungate, acesta va proroci.

28. Pentru aceea zî către ei, acestea zice Domnul: mai mult nu se vor îndelungă toate cuvintele mele ori câte voiu grăi, că cuvântul care'l voiu grăi, îl voiu și face, zice Domnul.

CAP. 13.

Proroci mincinoși.

Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului! Prorocește asupra prorocilor lui Israil și vei zice celor ce prorocesc din inima sa, și vei proroci și vei grăi către ei: auziți cuvântul Domnului.

Ierem. 14, 14.

3. Acestea zice Domnul: vai celor ce prorocesc din inima sa și nimic nu văd.

Ierem. 14, 14; 23, 1 și 28, 15.

4. Ca vulpele în pustie prorocii tăi Israile!

Cânt. Cântărilor 2, 15.

5. N'au stătut întru tărie și au adunat turme preste casa lui Israil, nu s'au sculat la războiu cei ce zic în ziua Domnului.

6. Cei ce văd minciuni și vrăjesc deșarte, cei ce zic: zice Domnul; și Domnul nu i-au trimis pre ei, și au început a ridica cuvânt.

Ierem. 23, 15.

7. Au nu vedenie mincinoasă ați văzut? Și vrăji deșarte ați grăit? Și ziceți: zice Domnul, și eu n'am grăit.

8. Pentru aceea zî: acestea zice Domnul, pentru că sunt cuvintele voastre mincinoase și vrăjile voastre deșarte; pentru aceea iată eu preste voi, zice Domnul.

9. Și voiui întinde mâna mea preste prorocii cei ce văd minciună și cei ce grăiesc deșarte; întru învățătura poporului meu nu vor fi, nici în scrisoarea casei lui Israil nu se vor scri, și în pământul lui Israil nu vor intra, și vor cunoaște că eu sunt Domnul.

Ierem. 4, 9 și 28, 15.

10. Pentru că au înșelat pre poporul meu, zicând: pace, pace, și pace nu este; și acesta zidește peretele și ei îl spoiesc, de va cădea.

Ierem. 6, 14; 23, 17.

11. Zî către cei ce'l spoiesc: cădea-va și va fi ploaie înneacănd, și voiui da pietre, zvârlituri de pietre la

încheieturile lor și vor cădeà, și vânt ridicător și se va sparge.

12. Și iată a căzut peretele și nu vor zice către voi: unde este spoiala voastră, care ați spoit?

13. Pentru aceea acestea zice Domnul: și voi sparge vântul, care se ridică cu mânie, și ploaie în necătoare întru mânie mea va fi și pietrile cele zvârlitoare cu mânie le voi aduce spre pierdere.

14. Și voi săpă pe de desupt peretele care l-ați spoit, și va cădeà, și l voi pune pre el pre pământ, și se vor descoperi temeliile lui, și va cădeà, și vă veți sfârși cu muștrări, și veți cunoaște că eu sunt Domnul.

15. Și voi sfârși mâniea mea preste perete și preste cei ce l spoiesc cădeà-va, și am zis către voi: nu este peretele, nici cei ce l spoiesc pre el.

16. Prorocii lui Israil, cari prorocesc pentru Ierusalim și cari văd lui pace, și pace nu este, zice Domnul.

17. Și tu fiul omului! Întărește ți fața ta asupra fetelor poporului tău cele ce prorocesc din inima sa și prorocește asupra lor.

18. Și vei grăi: acestea zice Domnul: vai celor ce și coase perni supt tot cotul mâinii și fac acoperituri preste tot capul a toată vârsta, ca să răzvrătească suflete, sufletele poporului meu s au răzvrătit și suflete ocroteà.

Isaia 30, 10.

19. Și spurcându-mă pre mine către poporul meu pentru o mână de orz și pentru o bucată de pâine, ca să omoare sufletele care nu se cădeà să moară, și ocroteà sufletele care nu se cădeà să trăiască; când grăiați către poporul care ascultă cuvinte deșarte.

Mih. 3, 11.

20. Pentru aceea acestea zice Domnul Domnul: iată eu asupra pernilor voastre, cu care voi răzvrătiți sufletele, rumpe-le-voiu pre ele dela brațele voastre și voi slobozi sufletele, care le-ați răzvrătit, sufletele lor întru risipire.

21. Și voi rupe acoperiturile voastre și voi mântui pre poporul meu din mâinile voastre, și nu vor fi mai mult în mâinile voastre spre răzvrătire, și veți cunoaște că eu sunt Domnul.

22. Pentru că răzvrățiți inima dreptului spre nedreptate și eu nu-l răzvrăteam pre el, și întăriați mâinile celui fărădelege, ca nicidecum să nu se abată el dela fărădelegea sa și dela calea sa cea rea, și să fie viu.

23. Pentru aceea minciuni nu veți mai ști, și vrăji nu veți mai vrăji, și voi mântui pre poporul meu din mâna voastră și veți cunoaște că eu sunt Domnul.

CAP. 14.

Iarăși prorocii mincinoși.

Și au venit la mine bărbați din bătrânii poporului lui Israil, și au șezut înaintea feții mele.

2. Și a fost către mine cuvântul Domnului, zicând:

3. Fiul omului! Bărbații aceștia au pus cugetele sale întru inimile sale, și certarea strâmbătăților sale, au pus înaintea feței sale, au răspunzând, răspunde-voi lor?

4. Pentru aceea grăește către ei, și vei zice către ei, acestea zice Domnul: om din casa lui Israil, care va pune cugetele sale în inima sa, și chinul strâmbătății sale va pune înaintea feții sale, și va veni la proroc, eu Domnul voi răspunde lui, întru cele cu care se ține cugetul lui.

5. Pentru ca să abată casa lui Israil după inimile sale cele înstrăinate dela mine în cugetele lor.

6. Pentru aceea zî către casa lui Israil, acestea zice Domnul Dumnezeu: întoarceți-vă și vă abateți dela izvodirile voastre, și dela toate păgânătățile voastre, și întoarceți fețele voastre către mine.

7. Că om, om din casa lui Israil, și din nemernicii, cari nemernicesc întru Israil, care se va înstrăina dela mine, și va pune gândurile întru inima sa, și chinul nedreptății sale va

pune înaintea feții sale; și va veni la proroc să-l întrebe pre el întru mine, eu Domnul voi răspunde lui întru aceea, cu care se ține întru el.

8. Și voi întări fața mea asupra omului aceluia, și îl voi pune pre el întru pustiire și întru pierdere, și-l voi ridica pre el din mijlocul poporului meu, și veți cunoaște, că eu sunt Domnul.

Lev. 17, 10.

9. Și prorocul de va rătăci, și va grăi cuvântul, eu Domnul am făcut pre prorocul acela să rătăcească, și voi întinde mâna mea preste el, și-l voi pierde pre el din mijlocul poporului meu Israil.

10. Și vor lua nedreptatea sa după nedreptatea celui ce întreabă, și așijderea și prorocului după nedreptate va fi.

11. Ca să nu mai rătăcească casa lui Israil dela mine, și ca să nu se mai spurce cu toate greșalele sale, și vor fi mie popor, și eu voi fi lor Dumnezeu, zice Domnul.

12. Și a fost cuvântul Domnului către mine zicând:

13. Fiul omului! Pământul de va păcătuî mie, ca să-mi greșască greșală, voi întinde mâna mea preste el, și sfărâmând voi sfărâma întărirea pâinii lui, și voi trimite foamete preste el, și voi pierde de pre el pre om și pre dobitoace.

Lev. 26, 26.

14. Și de vor fi acești trei bărbați în mijlocul lui, Noe și Daniil și Iov, aceștia cu dreptatea lor se vor mântui, zice Domnul.

Ierem. 7, 15.

15. Iar de voi aduce și hiare rele pre pământ, și-l voi certă pre el, și va pieri, și nu va fi cine să-l calce de fața hiarelor.

16. Și de vor fi acești trei bărbați în mijlocul lui, viu sunt eu, zice Domnul; de se vor mântui fii sau fete, ci numai ei singuri se vor mântui, iar pământul va pieri.

17. Iar și sabie de voi aduce pre pământul acela, și voi zice: sabie să treacă preste pământ, și voi pierde

dintr'însul pre om, și pre dobitoc.

18. Și de vor fi acești trei bărbați în mijlocul lui, viu sunt eu, zice Domnul; că nu vor mântui pre fii, nici pre fete, ci numai ei singuri se vor mântui.

19. Iar de voi trimit și moarte pre pământul acela, și voi vărsa mâniea mea preste el într-o sângă, ca să pierz dintru el pre om și pre dobitoc.

20. Și Noe și Daniil și Iov de vor fi în mijlocul lui, viu sunt eu, zice Domnul; de se vor mântui fii sau fete, ei într-o dreptate vor mântui sufletele lor.

21. Acestea zice Domnul: iar de voi trimit și aceste patru izbândiri rele ale mele: sabie și foamete și iarele rele și moarte preste Ierusalim, ca să pierz dintru el pre om și pre dobitoc.

A 2 Lege 32, 24.

22. Și iată vor rămâne într-o el cei mântuiți ai lui, aceștia vor scoate pre fii și fete, iată aceștia vor ieși la voi, și veți vede căile lor și izvodirile lor, și vă veți căi pentru relele, care am adus preste Ierusalim, pentru toate relele care le-am adus asupra lui.

23. Și vă vor mângâia pre voi, pentru că veți vede căile lor și gândurile lor, și veți cunoaște, că nu îndeșert am făcut toate, câte am făcut într-o el, zice Domnul.

CAP. 15.

Ierusalimul arătat prin lemnul viței.

Și a fost cuvântul Domnului către mine zicând:

2. Și tu fiul omului! Ce s'ar face lemnul viței din toate lemnele tufelor celor ce sunt în lemnele pădurei?

3. Au luă-vor dintr'însul lemn, ca să fie de lucru? Au luă-vor dintr'însul cuiu, ca să agațe într'însul vase?

4. Fără numai, ce s'a dat focului de s'a ars, curățirea ei cea de preste an o arde focul, și o face cenușă, au de treabă va fi la lucru?

5. Încă nici când este ea întreagă, nu va fi de lucru, au doar după ce o va topi focul până în sfârșit fi-va mai mult de lucru?

6. Pentru aceea zî: acestea zice Domnul; în ce chip este lemnul viții între lemnele pădurii, care le-am dat focului să le arză, așa am dat pre cei ce lăcuesc Ierusalimul.

7. Și voi pune fața mea asupra lor, din foc vor ieși și focul îi va mistui pre ei, și vor cunoaște că eu sunt Domnul cel ce am întărit fața mea asupra lor.

Lev. 17, 10.

8. Și voi da pământul spre pustiire, pentru că a căzut la greșală, zice Domnul.

CAP. 16.

Darurile lui Dumnezeu asupra Ierusalimului.

Și a fost cuvântul Domnului către mine zicând:

2. Fiul omului! Mărturisește Ierusalimului fărădelegile lui.

3. Și vei grăi, acestea zice Domnul Ierusalimului: rădăcina ta și nașterea ta este din pământul lui Hanaan, tatăl tău Amoreu și muma ta Heteancă.

4. Și la nașterea ta, în care zi te-ai născut, buricul tău nu s'a tăiat și n'ai legat țâțele tale, și cu apă nu te-ai scăldat, nici cu sare te-ai sărat și cu scutece nu te-ai înfășat.

5. Nici s'a îndurat ochiul meu spre tine, ca să-ți facă ție una dintru toate acestea și să pătimească ceva pentru tine, și te-ai aruncat pre fața câmpului cu îndărătnicirea sufletului tău în ziua în care te-ai născut.

6. Și am trecut prin tine și te-am văzut cruntată în sângele tău, și am zis ție: din sângele tău vei trăi.

7. Înmulțită ca răsăritul țarinei te-am dat pre tine și te-ai înmulțit și te-ai mărit și ai intrat în cetățile cetăților, țâțele tale s'au ridicat, și părul tău a răsărit, iar tu erai goală și grozavă.

8. Și am trecut prin tine și te-am văzut pre tine, și iată vremea ta și vremea celor ce se abat, și am întins aripile mele preste tine și am acoperit grozăvia ta, și m'am jurat ție, și am intrat la legătură cu tine, zice Domnul: și te-ai făcut mie.

Facere 22, 16.

9. Și te-am scăldat pre tine cu apă și am spălat sângele tău dela tine și te-am uns cu untdelemn.

10. Și te-am îmbrăcat cu împestrite și te-am încălțat cu vânat, și te-am încins cu vison, și te-am îmbrăcat cu haină de păr țesută.

11. Și te-am împodobit cu podoabă și am pus brățări la mâinile tale și gherdan la grumazul tău.

12. Și am pus cercel preste nările tale și verigute în urechile tale și cunună de mărire pre capul tău.

13. Și te-ai împodobit cu aur și cu argint, și hainele tale de vison și de păr țesute și împestrite, făină aleasă de grâu și miere, și untdelemn ai mâncat, și te-ai înfrumusețat foarte.

14. Și a ieșit numele tău întru neamuri pentru frumusețea ta, că plinire eră întru frumusețea care am pus pre tine, zice Domnul.

15. Și nădăjduindu-te întru frumusețele tale ai curvit întru numele tău, și ai pus curvia ta la tot trecătorul, ca să fii a lui.

Ierem. 2, 20, 23.

16. Și ai luat din hainele tale și ai făcut ție idoli cusuți, și ai curvit întru ei, și nu vei intra, nici va fi.

17. Și ai luat vasele laudei tale din aurul meu și din argintul meu, care l-am dat ție, și ți-ai făcut ție chipuri bărbățești și ai curvit întru ele.

18. Și ai luat îmbrăcămintea ta cea pestriță, și le-ai îmbrăcat pre ele, și untdelemn al meu și tămâia mea le-ai pus înaintea feții lor.

Ierem. 10, 9.

19. Și pâinele mele, care le-am dat ție, făina de grâu și untdelemn și mierea, cu care te-am hrănit pre tine, le-ai

pus înaintea feții lor spre miros de bună mireasmă, și s'a făcut zice Domnul.

Isaia 57, 5.

20. Și ai luat pre fiii tăi și pre fetele tale, care ai născut, și i-ai junghiat lor spre mâncare, au mică este curvia ta?

21. Și ai sugrumat pre fiii tăi și i-ai dat când descântai tu pre ei lor.

22. Aceasta este mai mult decât toată curvia ta și urâciunile tale, și nu ți'ai adus aminte de zilele prunciei tale, când erai goală și grozavă, cruntată în sângele tău ai trăit.

23. Și s'a făcut după toate răutățile tale zice Domnul.

24. Și ai zidit ție casă de curvie și ți'ai făcut ție punere de curvie în toată ulița.

Ierem. 11, 13; Isaia 57, 7.

25. Și la începutul a toată calea ai zidit casele tale de curvie și ai stricat frumusețele tale, și ai desfăcut picioarele tale la tot cel ce trece și ai înmulțit curvia ta.

26. Și ai curvit cu fiii Eghipetului, cei în apropiere de hotar cu tine, carii sunt mari la trup, și în multe feluri ai curvit, ca să mă mânii pre mine.

27. Iar de voiu întinde mâna mea asupra ta și voiu lua legiuirile tale, și te voiu dà pre tine în sufletele celor ce te urăsc pre tine al fetelor celor de alt neam, care te-au abătut pre tine dela calea ta.

28. Și ai păgânit și ai curvit mai mult decât fetele lui Asur, și nici așa nu te-ai săturat.

4 Împ. 16, 7, 8.

29. Și ai curvit și nu te-ai umplut, și ai înmulțit așezământurile tale către pământul lui Hanaan și al Haldeilor, și nici cu acestea nu te-ai săturat.

30. Ce voiu pune fata ta?, zice Domnul. Fiindcă ai făcut toate aceste fapte de femeie curvă, și ai curvit întreit întru fetele tale.

31. Când ai zidit casa ta de curvie la începutul a toată calea și vatra ta o ai făcut în toată ulița, te-ai făcut ca o curvă care adună plată.

Ierem. 11, 13.

32. Femeia preacurvă este asemenea ție, care iă dela bărbatul său plată,

33. Și tuturor celor ce curviau cu ea le dà plată, și tu ai dat plată tuturor iubiților tăi, și'i încărcai pre ei, ca să vie la tine prin prejur întru curviea ta.

Ierem. 3, 1.

34. Și s'a făcut întru tine îndărătnicie mai multă decât la femei întru curviea ta, și după tine n'a curvit așa, pentrucă tu dai plată și ție plată nu s'a dat și s'a tăcut întru tine îndărătnicii.

35. Pentru aceea curvă! Auzi cuvântul Domnului.

36. Acestea zice Domnul: pentrucă ți-ai vărsat arama ta și se va descoperi rușinea ta întru curviea ta către iubiții tăi și spre toate gândurile fărădelegilor tale, și în sângele fiilor tăi, pre cari i-ai dat lor.

37. Pentru aceea iată eu voi adunà asupra ta pre toți iubiții tăi, cu cari te-ai amestecat, și pre toți pre cari i-ai iubit împreună cu toți pre cari i-ai urât; și îi voi adunà pre ei asupra ta de prin prejur, și voi descoperi răutățile tale către ei, și vor vedeà toată grozăvia ta.

Isaia 47, 3; Ierem. 13, 26.

38. Și voi izbândi asupra ta izbânda preacurvei și a celor ce varsă sânge, și te voi pune pre tine întru sânge de mânie și de râvnă.

Lev. 20, 10; A 2 Lege 22, 22.

39. Și te voi dà în mâinile lor și vor surpà casa ta de curvie, și vor strică vatra ta și te vor desbrăcă pre tine de îmbrăcămintea ta, și vor luà vasele mărire tale și te vor lăsa goală și grozavă.

Ozie 2, 3.

40. Și vor aduce asupra ta mulțime și te vor uide cu pietre, și te vor tăia cu săbiile lor.

41. Și vor arde casele tale cu foc și vor face întru tine izbândă înaintea a multor femei, și te voi abate pre tine dela curvie și plată nu vei mai dà.

42. Și voiui slobozi mâniea mea asupra ta, și se va lua râvna mea dela tine și mă voiui odihni, și nu voiui mai aveà grije.

43. Că nu ți-ai adus aminte de ziua prunciei tale, și m'ai întristat pre mine cu toate acestea, și iată eu voiui dà căile tale în capul tău, zice Domnul, că așa ai făcut necredința ta preste toate fărădelegile tale.

44. Acestea sunt toate care a zis asupra ta cu pildă, zicând: cum este muma așa este și fata.

45. Fata mumei tale ești și tu, care a lepădat pre bărbatul său și pre fiii lor, și soră ești surorilor tale, care au lepădat pre bărbații lor și pre fiii lor; muma voastră este Heteancă și tatăl vostru Amoreu.

46. Sora voastră cea mai bătrână Samaria este și fetele ei, care lăcuiesc deastânga ta, și sora ta cea mai tânără decât tine, care lăcuește deadreapta ta, Sodoma și fetele ei.

4 Împ 21, 11.

47. Și nici așa în căile lor n'ai umblat, nici după fărădelegile lor ai făcut, cu puțin și le-ai covârșit pre ele întru toate căile tale.

48. Viu sunt eu zice Domnul; de a făcut Sodoma sora ta acestea și fetele ei, precum ai făcut tu și fetele tale.

49. Însă fărădelegea Sodomei surorii tale a fost mândria întru săturare de pâine și întru prisosință cu desfătări se resfăța ea și fetele ei, aceasta aveà ea și fetele ei, și mâna săracului și a celui lipsit nu o sprijineà.

Isaia 13, 19; Facere 19, 24.

50. Și se măreà și au făcut fărădelegi înaintea mea și le-am luat pre ele precum ai văzut.

51. Și Samariea jumătate din păcatele tale n'a păcăduit, și ai înmulțit fărădelegile tale mai mult decât ele, și ai îndreptat pre surorile tale întru toate fărădelegile tale, care ai făcut.

Ierem. 3, 11.

52. Și tu poartă chinul tău, pentru că ai stricat pre surorile tale întru păcatele tale și întru fărădelegile tale care le-ai

făcut mai mult decât ele, și le-ai îndreptat pre ele mai mult decât pre tine, și tu rușinează-te și primește ocară ta; pentrucă ai îndreptat pre surorile tale.

53. Și voiui întoarce întoarcerile lor întoarcerea Sodomei și a fetelor ei, și voiui întoarce întoarcerea Samariei și a fetelor ei, și voiui întoarce întoarcerea ta în mijlocul lor.

54. Ca să porți chinul tău și să aibi ocară din toate, care ai făcut, ca să mă mânii pre mine.

55. Și sora ta Sodoma și fetele ei se vor așeză precum au fost dela început, și Samaria și fetele ei se vor așeză precum au fost dela început, și tu și fetele tale vă veți așeză, precum ați fost dela început.

56. Și de n'ar fi fost Sodoma sora ta, ca să auzi în gura ta în zilele trufiei tale,

57. Mai nainte de ce s'au descoperit răutățile tale, precum acum ești ocară fetelor Siriei și tuturor celor de prin prejurul ei fetelor celor de alt neam, care te-au încunjurat împrejur.

58. Păgânătățile tale și fărădelegile tale tu le poartă, zice Domnul.

59. Acestea zice Domnul: și voiui face cu tine precum ai făcut, precum ai urgisit acestea, ca să calci legătura mea.

60. Și'mi voiui aduce aminte de legătura mea, care am făcut cu tine în zilele tinerețelor tale, și voiui ridică ție legătură veșnică.

61. Și'ți vei aduce aminte de calea ta, și te vei urgisi, când vei primi pre surorile tale cele mai bătrâne decât tine, împreună cu cele mai tinere decât tine, și le voiui dà pre ele ție spre ispitire, și nu din legătura ta.

62. Și voiui ridică eu legătura mea cu tine, și vei cunoaște, că eu sunt Domnul.

Ierem. 31, 32.

63. Ca să'ți aduci aminte, și să te rușinezi, și să nu'ți fie ție mai mult a deschide gura de fața ocării tale, când mă voiui milostivi eu spre tine după toate câte ai făcut, zice Domnul.

CAP. 17.

Pilda vulturului și a chedrului.

Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului! Povestește povestire și grăește pildă către casa lui Israil.

3. Și vei zice, acestea zice Domnul: vulturul cel mare cu aripi mari, cel cu întindere lungă și plin de unghii, care are povățuire ca să intre în Livan, și a luat cele alese ale chedrului.

4. Vârfurile odraslelor le-a smuls și le-a adus în pământul lui Hanaan, în cetate zidită le-a pus pre ele.

5. Și a luat din sămânța pământului, și o a dat pre ea în câmp răsad spre ape multe, și rădăcinile ei supt ea vor fi, ca să se vază o a pus pre ea.

6. Și a răsărit și s'a făcut viță slabă, și mică la mărime, ca să se vază ramurile ei preste ea, și rădăcinile ei supt ea erau, și s'a făcut vie mare, și a făcut lăstari, și a întins coardele sale.

7. Și s'a făcut alt vultur mare cu aripi mari și cu multe unghii, și iată vița aceasta eră împletită către el, și rădăcinile ei către el, și ramurile sale le-a întins către el, ca să'l adape pre el cu roua răsăditurii sale.

8. În câmp bun spre ape multe s'a prins ea, ca să facă odraslă și să aducă rod, ca să fie viță mare.

9. Pentru aceea acestea zice Domnul: au îndreptă-se-va? Au nu rădăcinile odraslei ei și rodul va putrezî, și se vor uscă toate cele întâi răsărite ale ei? Și nu cu braț mare, nici cu popor mult, ca să o smulgă pre ea din rădăcinile ei.

10. Și iată se prinde, au îndreptă-se va? Au nu îndată cât o va atinge vântul cel arzător, cu uscăciune se va uscă? Cu mușuroiul răsăririi sale va secă?

Ozie 13, 15.

11. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

12. Fiul omului! Zî către casa lui Israil cea amărîtoare, nu ştiţi ce sunt acestea, care am zis? Când va veni împăratul Vavilonului asupra Ierusalimului, şi'l va lua pre el şi pre împăratul lui şi pre boierii lui, şi'i va aduce pre ei la sine în Vavilon.

Ierem. 22, 25 şi 48, 40.

13. Şi va lua din sămânţa împărăţiei, şi va pune cu el legătură, şi va băga pre el la ocară şi pre povăţuitorii pământului va lua.

14. Ca să se facă împărăţie slabă, şi să nu se înalţe, ci să păzească legătura lui, şi să o întărească.

15. Şi s'a depărtat dela el, şi a trimis soli la Eghipet, să'i dea lui cai şi popor mult, au mântui-se-va cel ce face împotrivă, şi calcă legătura? Au scăpă-va?

4 Împ. 18, 24.

16. Viu sunt eu, zice Domnul: că în locul celui ce l-au făcut pre el împărat, care a necinstit jurământul meu, şi a călcat legătura mea cea cu el, în mijlocul Vavilonului va muri.

2 Paral. 36, 13; Ierem. 32, 5.

17. Şi nu cu putere mare, nici cu gloată multă va face Faraon asupra lui războiu, punere de şant şi cu zidire punerilor de săgeţi, ca să omoare suflete multe.

Ierem. 37, 5-8.

18. Şi a necinstit jurământul, ca să calce legătura, şi iată a dat mâna sa, şi toate acestea făcând nu va scăpă.

2 Împ. 21, 1.

19. Pentru aceea zî, acestea zice Domnul: viu sunt eu, că jurământul meu, care l-a necinstit, şi legătura mea, care o a călcat, le voi da în capul lui.

20. Şi voi întinde preste el mreaja mea, şi se va prinde în îngrădirea ei, şi'l voi duce pre el în Vavilon, şi mă voi judeca acolo cu el, pentru strâmbătatea lui, care a făcut asupra mea.

Ierem. 4, 13.

21. Și toți fugiții lui întru toată rânduiala de sabie vor cădeà, și pre cei rămași ai lui la tot vântul îi voi risipi, și veți cunoaște, că eu Domnul am grăit.

22. Pentru aceea acestea zice Domnul: și voi lua eu din cele alese ale chedrului din vârful, și voi da din capul odraslelor lui, din inima lor voi lua și voi răsădi pre munte înalt.

23. Și'l voi spânzura pre el în munte înalt al lui Israil, și'l voi răsădi, și va scoate odrasle, și va face rod, și va fi chedru mare, și se va odihni supt el toată hiara, și toată pasărea supt umbra lui se va odihni, și ramurile lui se vor așeza.

24. Și vor cunoaște toate lemnele câmpului, că eu sunt Domnul cel ce smeresc lemnul cel înalt, și înalt lemnul cel smerit, și usuc lemnul cel verde, și înverzesc lemnul cel uscat; eu Domnul am grăit, și voi face.

Isaia 13, 11.

CAP. 18.

Îndemnare la pocăință.

Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului! Ce este vouă pilda aceasta întru fiii lui Israil, cari zic: părinții au mâncat aguridă, și dinții fiilor au strepezit?

Ierem. 31, 29.

3. Viu sunt eu, zice Domnul, de se va mai grăi pilda aceasta în Israil!

4. Că toate sufletele ale mele sunt, precum sufletul tatălui, așa și sufletul fiului al meu este, și sufletul, care păcătuiește, acela va muri.

A 2 Lege 24, 16; 4 Împ. 15, 6.

5. Iar omul cel drept, care face judecată și dreptate,

6. În munți nu va mânca, și ochii săi nu'i va ridica către idoli casei lui Israil, și pre femeia aproapelui său nu o va

pângări, și de femeia în curgerea sângelui nu se va apropiă.

Lev. 18, 19; Isaia 57, 7.

7. Și pre om nu'l va asupri, zălogul datornicului va da înapoi, și jaf nu va jefui, pâinea sa o va da celui flămând, și pre cel gol îl va îmbrăca cu haină.

Eșire 22, 21; A 2 Lege 24, 12; Isaia 58, 7; Matei 25, 35.

8. Și argintul său nu va da în camătă, și adaos nu va lua, și dela strâmbătate își va întoarce mâna sa, judecată dreaptă va face între bărbat și între aproapele lui.

Lev. 25, 36.

9. Și întru poruncile mele va umbla, și îndreptările mele va păzi, ca să le fac pre ele, acesta este drept cu vieață va viețui, zice Domnul.

10. Și de va naște fiu pierzător, vărsător de sânge, și făcător de păcate,

11. În calea tatălui său celui drept nu va umbla, ci și în munți a mâncat, și femeia aproapelui său a spurcat.

12. Și pre sărac și pre mișel a asuprit, și jaf a jefuit, și zălogul nu l-a dat înapoi, și la idoli a pus ochii săi, fărădelege a făcut.

13. Cu camătă a dat, și adaos a luat, acesta cu vieață nu va viețui, pentru că toate fărădelegile acestea a făcut, cu moarte va muri, sângele lui asupra lui va fi.

14. Iar de va naște fiu, și va vedea toate păcatele tatălui său, care le-a făcut, și se va teme, și nu va face după ele,

15. În munți n'a mâncat, ochii săi nu ș'a pus la poftelile casii lui Israil, și femeia aproapelui n'a spurcat,

16. Și pre om n'a asuprit, și zălog n'a zălogit, și jaf n'a jefuit, pâinea sa celui flămând a dat, și pre cel gol l-a îmbrăcat cu haină,

Iov 24, 3.

17. Și dela nedreptate a întors mâna sa, camătă și adaos n'a luat, dreptate a făcut, și întru poruncile mele a umblat, acesta nu va muri întru nedreptățile tatălui său, cu vieață va fi viu.

18. Iar tatăl lui de va necăji cu necaz, și va jefui jaf, împotrivă a făcut în mijlocul poporului meu, și va muri întru nedreptatea sa.

19. Și veți zice: pentru ce n'a purtat fiul nedreptatea tatălui său? Pentrucă fiul dreptate și milă a făcut, toate legiurile mele a păzit și le-a făcut, cu vieață va trăi.

A 2 Lege 24, 16; 4 Împ. 14, 6.

20. Iar sufletul cel ce păcătuiește, acela va muri, iar fiul nu va purta nedreptatea tatălui său, și tatăl nu va purta nedreptatea fiului său, dreptatea dreptului preste el va fi, și fărădelegea celui fărădelege preste el va fi.

4 Împ. 14, 3; A 2 Lege 24, 16; 2 Paral. 25, 4.

21. Și cel fărădelege de se va întoarce dela toate fărădelegile sale, care a făcut, și va păzi toate poruncile mele, și va face dreptate, și milă, cu vieață va trăi, și nu va muri.

22. Toate nedreptățile lui câte a făcut nu se vor pomeni, ci întru dreptatea sa, care a făcut va fi viu.

23. Au cu vrere voesc moartea celui fărădelege, zice Domnul, și nu mai vârtos să se abată el dela calea lui cea rea, și să fie viu?

1 Paral. 3, 9.

24. Și de se va abate dreptul dela dreptatea sa, și va face nedreptate, după toate fărădelegile, care a făcut cel fărădelege, toate dreptățile lui, care le-a fost făcut, nu se vor pomeni, întru greșala sa, care a greșit, și întru păcatele sale, care a păcătuiește, întru acelea va muri.

25. Și ați zis: nu este dreaptă calea Domnului, ascultați dar toată casa lui Israil, au nu este dreaptă calea mea? Au doar calea voastră este dreaptă?

26. Că ori când se va abate dreptul dela dreptatea sa, și va face fărădelege, și va muri întru fărădelegea, care a făcut, într'aceea va muri.

27. Și ori când se va întoarce cel fărădelege dela fărădelegea sa, care a făcut și va face judecată și dreptate, acesta sufletul său a păzit.

28. Și a văzut și s'a întors dela toate păgânătățile sale care a făcut, cu vieață va fi viu și nu va muri.

Mat. 3, 2.

29. Și zice casa lui Israil: nu este dreaptă calea Domnului, au căile mele nu sunt drepte casa lui Israil? Au doar căile voastre sunt drepte?

Lucà 3, 3.

30. Pentru aceasta pre fiecare după calea lui vă voi judeca pre voi casa lui Israil, zice Domnul; întoarceți-vă și vă abateți dela toate păgânătățile voastre și nu voi fi vouă spre certare de nedreptate.

31. Lepădați dela voi toate păgânătățile voastre, care ați făcut asupra mea, și vă faceți vouă inimă nouă și duh nou, și faceți toate poruncile mele, și pentruce muriți casa lui Israil? Zice Domnul.

Ierem. 32, 39.

32. Că nu voesc moartea celui ce moare, zice Domnul; ci vă întoarceți, și veți fi vii.

CAP. 19.

Pilda leoaicei și a viei.

Și tu ià plângere pentru boierul lui Israil.

2. Și vei zice: ce este muma ta puiu de leu în mijlocul leilor s'a născut? În mijlocul leilor a înmulțit puii săi.

3. Și a sărit unul din puii ei; leu s'a făcut și s'a învățat a răpi răpitori și oameni a mâncat.

4. Și au auzit asupra lui neamuri, cu stricarea lor s'au prins el, și l'au adus pre el cu căpăstru în pământul Eghipetului.

4 Împ. 23, 33.

5. Și a văzut că s'a luat dela ea, și a pierit statul ei. Și a luat altul din puii săi, și l-a pus pre el leu.

6. Și petreceà între lei, leu s'a făcut și s'a învățat a răpi răpiri, oameni a mâncat.

Ierem. 22, 17.

7. Și pășteà întru îndrăznirea sa și cetățile lor a pustiit și a prăpădit pământul și plinirea lui de glasul răcnirii sale.

8. Și a dat asupra lui neamurile din țările de prin prejur și a întins preste el mreaja sa, cu stricarea lor s'a prins el.

Ierem. 22, 26.

9. Și l-a pus pre el în lanț, și în cătușe a venit la împăratul Vavilonului, și l-a băgat pre el în temniță, ca să nu se auză glasul lui în munții lui Israil.

10. Muma ta ca o viță, ca o floare de rodie în apă răsădită roada ei și odrasla ei s'a făcut din apă multă.

11. Și s'a făcut ei toiag de putere preste neamul povățuitorilor și s'a înălțat cu mărimea sa în mijlocul rădăcinilor, și a văzut mărimea sa întru mulțimea stâlpărilor sale.

Ozie 13, 15.

12. Și s'a frânt cu mânie, la pământ s'a lepădat, și vântul arzător a uscat cele alese ale ei; izbândit-a, și s'a uscat toiagul puterii ei, focul o a mistuit pre ea.

13. Și acum o a sădit pre ea în pustie, în pământ fără de apă.

14. Și a ieșit foc din toiagul celor aleși ai ei și o a mâncat pre ea, și nu erà întru ea toiagul puterii. Neamul spre pildă de plâns este și va fi spre plâns.

CAP. 20.

Mustări poporului lui Israil.

Și a fost în anul al șaptelea în luna a cincea, în zece zile ale lunii, venit-au bărbați din bătrânii casii lui Israil, ca să întrebe pre Domnul și a șezut înaintea feții mele.

2. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

3. Fiul omului! Grăește către bătrânii casii lui Israil și vei zice către dânșii, acestea zice Domnul: au ca să mă întrebați

pre mine voi ați venit? Viu sunt eu, de voi răspunde vouă, zice Domnul.

4. Au izbândi-voiu pre ei cu izbândire, fiul omului? Fărădelegile părinților lor mărturisește-le lor.

5. Și vei grăi către ei, acestea zice Domnul: din ziua în care am ales casa lui Israil și m'am făcut cunoscut seminției casii lui Iacov, și m'am cunoscut lor în pământul Eghiptului și i-am prins pre ei cu mâna mea, zicând: eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.

Eșire 6, 7.

6. În ziua aceea i-am prins pre ei cu mâna mea, ca să'i scoț din pământul Eghiptului la pământul care l-am gătit lor, la pământul din care curge lapte și miere, fagur este mai mult decât tot pământul.

7. Și am zis către ei: fiecare să lepede urâciunile ochilor săi și cu izvodirile Eghiptului să nu vă pângăriți; eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.

Eșire 20, 3.

8. Și s'au depărtat dela mine și n'au vrut să mă asculte, urâciunile ochilor lor nu le-au lepădat și izvodirile Eghiptului nu le-au părăsit, și am zis ca să vărs mâniea mea preste ei și să sfârșesc urgia mea întru ei în mijlocul Eghiptului.

1 Împ. 7, 3; Isus Navì 24, 14.

9. Și am făcut ca numele meu mai mult să nu se pângărească înaintea neamurilor, între care sunt ei, întru care m'am arătat către ei înaintea lor, ca să'i scoț pre ei din pământul Eghiptului.

1 Împ. 12, 22.

10. Și i-am scos pre ei din pământul Eghiptului, și i-am adus pre ei în pustie.

Eșire 13, 18.

11. Și le-am dat lor poruncile mele, și îndreptările mele le-am arătat lor, care să le facă omul, și să fie viu întru ele.

Neemia 9, 29; Pilde 7, 3; Lev. 18, 5; A 2 Lege 5, 12; Rom. 10, 5; Gal. 3, 12.

12. Și Sâmbetele mele le-am dat lor, ca să fie semn între mine și între ei, și să cunoască ei, că eu sunt Domnul cel ce-i sfîțesc pre ei.

Eșire 20, 8, 31, 13; A 2 Lege 5, 12.

13. Și am zis către casa lui Israil în pustie: umblați întru poruncile mele și păziți îndreptările mele, ca să le faceți pre ele, care făcându-le omul, va fi viu întru ele; și m'a amărît pre mine casa lui Israil în pustie, întru poruncile mele n'a umblat, și îndreptările mele le-a lepădat, care făcându-le omul va trăi întru ele. Și Sâmbetele mele le-a spurcat foarte, și am zis: ca să vărs mâniea mea preste ei în pustie, ca să-i pierz pre ei.

14. Și am făcut, ca numele meu mai mult să nu se spurce înaintea neamurilor, din care i-am scos pre ei înaintea ochilor lor.

Eșire 32, 12; Num. 14, 15; A 2 Lege 9, 28.

15. Și eu am ridicat mâna mea asupra lor în pustie, ca mai mult să nu-i duc pre ei în pământul, care l-am dat lor, în pământul, din care curge lapte și miere, fagur este mai mult decât tot pământul.

16. Pentrucă îndreptările mele le-au lepădat, și întru poruncile mele n'au umblat, și Sâmbetele mele le-au spurcat, ci după gândurile inimilor lor au mers.

17. Și nu s'a îndurat ochiul meu de ei, ca să-i pierz pre ei, și n'am făcut ca să-i sfârșesc pre ei în pustie.

18. Și am zis către fiii lor în pustie: întru legiurile părinților voștri să nu umblați, și îndreptările lor să nu le păziți, și cu gândurile lor să nu vă amestecați, și să nu vă pângăriți.

19. Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru, întru poruncile mele umblați, și îndreptările mele păziți-le și le faceți pre ele.

20. Și Sâmbetele mele sfîțiți-le, și să fie semn între mine și între voi, ca să cunoașteți, că eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

21. Și m'au amărît și fiii lor întru poruncile mele n'au umblat, și îndreptările mele nu le-au păzit, ca să le facă pre ele, care făcându-le omul va fi viu întru ele; și Sâmbetele mele le-au spurcat foarte, și am zis, ca să vărs mâniea mea preste ei, ca să sfârșesc urgia mea asupra lor în pustie.

22. Și am făcut, ca numele meu mai mult să nu se spurce înaintea neamurilor, din care i-am scos pre ei înaintea ochilor lor.

23. Am ridicat mâna mea asupra lor în pustie, ca să'i risipesc pre ei între neamuri, și să'i împrăstiez pre ei prin țări.

Lev. 26, 33; Ps. 105, 28.

24. Că îndreptările mele nu le-au făcut, și poruncile mele le-au lepădat, și Sâmbetele mele le-au spurcat, ci după gândurile părinților lor au fost ochii lor.

25. Și le-am dat lor porunci nu bune, și îndreptări, întru care nu vor fi vii.

26. Și îi voiu pângări pre ei întru obiceiurile lor, când vor aduce pre tot cel ce deschide mitrasul, pentru ca să'i sting pre ei, și vor ști, că eu sunt Domnul.

Ps. 105, 37.

27. Pentru aceea grăește către casa lui Israil fiul omului! Și vei zice către ei: acestea zice Domnul, până la aceasta m'au mânieat pre mine părinții voștri cu păcatele lor, care au păcătit asupra mea.

28. Și i-am băgat pre ei în pământul, pentru care am ridicat mâna mea, ca să'l dau pre el lor, și au văzut tot dealul înalt și tot lemnul umbros, și au jertfit acolo dumnezeilor lor, și au pus acolo miros de bună mireasmă lor, și au turnat acolo turnările lor.

Isaia 1, 29.

29. Și am zis către ei: ce este Avama, de intrați voi acolo? Și au chemat numele lui Avama până în ziua de astăzi.

30. Pentru aceea zî către casa lui Israil, acestea zice Domnul: de vreme ce întru fărădelegile părinților voștri vă pângăriți, și după urâciunile voastre voi curviți,

31. Și cu pârga darurilor voastre, cu trecerea fiilor voștri prin foc voi vă pângăriți, cu toate gândurile voastre până în ziua de astăzi, și eu oare voi răspunde vouă casa lui Israil? Viu sunt eu, zice Domnul, de vă voi răspunde vouă, și de se va suî preste duhul vostru acesta.

32. Și nu va fi în ce chip ziceți voi, fi-vom ca limbile și ca neamurile pământului, ca să slujim lemnelor și pietrilor.

Jerem. 44, 17.

33. Și pentru aceea vii sunt eu, zice Domnul, că cu mână tare și cu braț înalt și cu mânie vărsată voi împărăți preste voi.

34. Și vă voi scoate pre voi din popoare, și vă voi aduna pre voi din țările, întru care v'am risipit cu mână tare și cu braț înalt și cu mânie vărsată.

35. Și vă voi aduce pre voi în pustiea popoarelor, și mă voi judeca cu voi acolo față către față.

36. În ce chip m'am judecat cu părinții voștri în pustie, când i-am scos pre ei din pământul Eghiptului, așa vă voi judeca pre voi zice Domnul.

37. Și vă voi pune pre voi supt toiagul meu, și vă voi băga pre voi în număr.

38. Și voi alege dintre voi pre cei necredincioși și pre cei călcători de lege, pentru că din nemernicirea lor voi scoate pre ei, și în pământul lui Israil nu vor intra, și veți cunoaște, că eu sunt Domnul Dumnezeu.

39. Și voi casa lui Israil, acestea zice Domnul Dumnezeu: fiecare să'și ia izvodirile sale, și după acestea de mă veți ascultă pre mine, și numele meu cel sfânt nu'l veți spurcă mai mult cu darurile voastre, și cu izvodirile voastre.

Apoc. 22, 12.

40. Că în muntele cel sfânt al meu, în muntele cel înalt al lui Israil, zice Domnul Dumnezeu, acolo vor sluji mie toată casa lui Israil desăvârșit, și acolo voi primi, și acolo voi privi pârga voastră, și pârga aducerilor voastre, întru toate sfînțirile voastre.

Isaia 2, 2.

41. Întru miros de bună mireasmă vă voi primî pre voi, când vă voi scoate pre voi din popoare, și vă voi aduna pre voi din țările în care v'ați risipit, și mă voi sfîți întru voi înaintea ochilor popoarelor.

42. Și veți cunoaște, că eu sunt Domnul, când vă voi băga pre voi în pămîntul lui Israil, în pămîntul, pentru care am ridicat mîna mea, ca să'l dau părinților voștri.

43. Și vă veți aduce aminte acolo de căile voastre, întru care v'ați pîngărit, și veți bate fețele voastre întru toate răutățile voastre.

44. Și veți cunoaște, că eu sunt Domnul, când vă voi face vouă așa, ca numele meu să nu se spurce după căile voastre cele rele și după izvodirile voastre cele stricate, casa lui Israil, zice Domnul.

45. Și a fost cuvîntul Domnului către mine zicînd:

46. Fiul omului! Întărește-ți fața ta preste Teman, și caută spre Darom, și prorocește asupra dumbrăvii cei povățuitoare a Naghevului.

47. Și vei grăi dumbrăvii Naghevului: auzi cuvîntul Domnului, acestea zice Domnul Dumnezeu: iată eu voi aprinde întru tine foc, și va mîncă întru tine tot lemnul verde și tot lemnul uscat, nu se va stinge flacăra cea aprinsă, și va arde întru ea toată fața dela miazăzi până la miazănoapte.

48. Și va cunoaște tot trupul, că eu Domnul l-am aprins pre el, și nu se va stinge.

49. Și am zis: nicidecum Doamne! Doamne! Ei zic către mine: au nu este pildă, care să zică aceasta?

CAP. 21.

Prorocie pentru luarea Ierusalimului.

Și s'a făcut cuvîntul Domnului către mine, zicînd:

2. Pentru aceea fiul omului! Prorocește, și întoarce fața ta asupra Ierusalimului, și privește la sfintele lor, și prorocește

asupra pământului lui Israil.

3. Și vei zice către pământul lui Israil, acestea zice Domnul Dumnezeu: iată eu asupra ta, și voi scoate sabia mea din teaca sa, și voi pierde dintru tine pre cel fărădelege și pre cel nedrept.

Ierem. 46, 23 și 21, 14.

4. Pentru că voi pierde din tine pre cel nedrept și pre cel fărădelege, așa va ieși sabia mea din teaca sa preste tot trupul dela miazăzi până la miazănoapte.

5. Și va cunoaște tot trupul, că eu Domnul am scos sabia mea din teaca sa, și mai mult nu se va întoarce.

6. Și tu fiul omului! Suspină întru zdrobirea șalelor tale, și întru dureri geme înaintea ochilor lor.

7. Și va fi de vor zice către tine: pentru ce suspini? Și vei zice: pentru vestea, că vine, și se va umplea de frică toată inima, și toate mâinile vor slăbi, și va întepenii tot trupul, și tot duhul și toate coapsele se vor pângări de umezeală; iată vine, și va fi, zice Domnul Dumnezeu.

8. Și a fost cuvântul Domnului către mine zicând:

9. Fiul omului! Prorocește, și grăește, acestea zice Domnul, zi: sabie, sabie ascute-te și te mânie.

10. Ca să junghi junghieri, ascute-te să sclipești gata spre deznodare, junghie, ocărăște, leapădă tot lemnul.

11. Și o au dat pre ea gata a se ține în mâinile lui. Ascuțitu-s'a sabia, este gata a se da în mâinile celui ce tae.

12. Strigă și te vaită fiul omului! Pentru că s'a făcut aceasta întru poporul meu, aceasta întru toți povățuitorii lui Israil; vor nemernici, spre sabie s'a făcut poporul meu, pentru aceea plesnește cu mâna ta.

Ierem. 6, 24; Isaia 21, 3.

13. Că s'a îndreptat, și încă de se va lepădă și neamul? Nu va fi, zice Domnul Domnul.

14. Și tu fiul omului! Prorocește, și plesnește mână preste mână, și îndoeste sabia, a treia sabie de rane este, sabia ranelor cea mare, și îi vei spăimânta pre ei.

15. Pentru ca să se înfrângă inima, și se vor înmulți cei ce slăbesc în toată poarta lor, se dau spre junghierea sabiei, bine s'a făcut spre sclipire, bine s'a făcut spre junghiere.

Jerem. 31, 19.

16. Și treci, ascute-te deadreapta și deastânga, ori unde se va ridica fața ta.

17. Și eu încă voi plesni mâna mea către mâna mea și voi vărsa mâniea mea, eu Domnul am grăit.

18. Și s'a făcut cuvântul Domnului către mine, zicând:

19. Și tu fiul omului! Rânduește ție două căi, prin care să intre sabia împăratului Vavilonului, dintru o țară să iasă amândouă, și mâna vor găti la începătura căii cetății, la începutul căii vei rândui.

20. Și tu gătește și rânduește cale ca să intre sabie în Ravatul fiilor lui Amon și în Iudeea și în Ierusalim în mijlocul lui.

21. Că va stă împăratul Vavilonului în calea cea veche la începutul celor două căi, ca să vrăjască vrajă, ca să undeze toiag și să întrebe cele cioplite și să socotească deadreapta lui.

22. Și s'a făcut vraja asupra Ierusalimului, ca să pue șanț și să deschiză gura întru strigare, să înalțe glas cu plângere, a pune șanț la porțile ei și a pune pământ și a zidi stări de săgeți.

23. Și el lor ca și cum ar vrăji vrajă înaintea lor și el pomenind nedreptățile lui le va pomeni.

24. Pentru aceea acestea zice Domnul: pentru că ați pomenit nedreptățile voastre, descoperindu-vă necurățiile voastre, ca să se vădă păcatele voastre, întru toate necurățiile voastre și întru izvodirile voastre, pentru că ați pomenit, întru acelea vă veți prinde.

25. Și tu pângărite fărădelege povățuitorule al lui Israil! A căruia vine ziua, în vremea nedreptății, sfârșitul.

26. Acestea zice Domnul: iă chivara și leapadă cununa, aceea nu va fi ca aceasta, smerit-ai pre cel înalt și ai înălțat pre cel smerit.

Iov 5, 11.

27. Nedreptate, nedreptate, nedreptate pune-o-voiu pre ea, nici ea ca acaasta va fi, până când va veni cui i se cade și voiu dà lui.

28. Și tu fiul omului! Prorocește și vei zice: acestea grăește Domnul către fiii lui Amon și către ocara lor și vei zice: sabie, sabie smulge-te spre junghiere și te smulge spre omorîre, ridică-te, ca să sclipești.

Sofon. 2, 8.

29. Când vedeai tu deșarte și vrăjai minciuni, ca să te dai pre tine preste grumazii răniților celor fărădelege, căroră le-au venit ziua, în vremea nedreptăței, sfârșitul.

30. Întoarce-te în teaca ta și să nu poposești în locul acesta, în care te-ai născut în pământul tău, judecă-te-voiu pre tine.

31. Și voiu vărsă preste tine urgia mea, cu focul urgiei mele voiu suflă preste tine și te voiu dà în mâinile oamenilor varvari, cari lucrează stricăciune.

Ierem. 25, 31.

32. În foc vei fi mâncare, sângele tău va fi în mijlocul pământului tău, nu va fi ție pomenire, că eu Domnul am grăit.

Ierem. 49, 2.

CAP. 22.

Prorocie împotriva Ierusalimului.

Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Și tu fiul omului! Au judecă-vei cetatea sângiurilor? Și'i arată ei toate fărădelegile ei și vei grăi:

3. Acestea zice Domnul Dumnezeu: o cetate, care varsă sângiuri în mijlocul său, ca să vie vremea ei, și care a făcut asupra sa, ca să se pângărească.

4. Cu sângiurile lor, care ai vărsat, ai căzut și cu gânduri care făceai te-ai pângărit și ai apropiat zilele tale, și ai adus

vremea anilor tăi, pentru aceea te-am dat pre tine spre ocară neamurilor și spre batjocură la toate țările.

4 Împ. 21, 16; 3 Împ. 9, 7.

5. Cele aproape de tine și cele departe de tine, și te vor batjocori pre tine necurată, numită și multă întru fărădelegi.

6. Iată povățuitorii casei lui Israil fiecare către rudeniile sale s'a adunat întru tine, ca să verse sânge.

7. Pre tată și pre mumă grăia de rău întru tine și către nemernic s'au purtat cu nedreptate întru tine; pre sirman și pre văduvă asupra întru tine.

8. Și sfintele mele le defăimă și Sâmbetele mele le spurcă întru tine.

9. Bărbați tâlhari erau întru tine, ca să verse întru tine sânge, și preste măguri mâncau întru tine, necurate făceau întru tine.

Isaia 57, 7.

10. Rușinea tatălui au descoperit întru tine, și necurăția celei ce aveà curgerea sângelui, a smerit întru tine.

Lev. 18, 8.

11. Fiecare pre femeia aproapelui său a spurcat, și fiecare pre nora sa o a pângărit întru necurăție; și fiecare pre sora sa și pre fata tatălui său, a smerit întru tine.

Lev. 18, 14; Ieremia 5, 8; 13, 27.

12. Daruri au luat întru tine, ca să verse sânge, camătă și adaos au luat întru tine, și ai săvârșit săvârșirea răutății tale cea cu asupreală, și pre mine m'ai uitat, zice Domnul.

13. Iar de voiui lovì mâna mea către mâna mea asupra celor ce ai săvârșit și ai făcut, și asupra sângiurilor tale, care s'au făcut în mijlocul tău,

14. Au suferì-va inima ta? Au biruì-vor mâinile tale în zilele, care eu le voiui face întru tine? Eu Domnul am grăit, și voiui face.

15. Și le voiui risipì întru neamuri, și le voiui împrăștià în țări, și va lipsì necurăția ta dintru tine.

Ierem. 15, 7 și 51, 2.

16. Și te voi moșteni pre tine în fața neamurilor, și veți cunoaște, că eu sunt Domnul.

17. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

18. Fiul omului! Iată, făcutu-s'a mie casa lui Israil amestecați toți cu aramă și cu cositor și cu fier și cu plumb, în mijlocul cuptorului argintului amestecată este.

Isaia 1, 22.

19. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeu: pentrucă v'ați făcut toți într'o amestecătură, pentru aceea iată eu vă voi adună pre voi în mijlocul Ierusalimului;

20. Precum se adună argintul și arama și fierul și cositorul și plumbul în mijlocul cuptorului, ca să suflu întru el focul să se topească; așa vă voi primi întru urgia mea, și întru mânia mea vă voi adună, și vă voi topi pre voi.

21. Și voi suflă preste voi cu focul urgiei mele, și vă veți topi în mijlocul lui;

22. Cum se topește argintul în mijlocul cuptorului, așa vă veți topi în mijlocul lui, și veți cunoaște, că eu Domnul am vărsat mânia mea preste voi.

23. Și s'a făcut cuvântul Domnului către mine, zicând:

24. Fiul omului! Zî lui: tu ești pământul, care nu s'a udat, nici ploaie s'a pogorît preste tine în ziua urgiei.

25. A căreea povățuitori în mijlocul ei, ca leii cei ce răcnesc au apucat răpiri, și au mâncat sufletele cu asupreală, cinste au luat cu strâmbătate, și văduvele tale înmulțitu-s'au în mijlocul tău.

Mat. 23, 14.

26. Și preoții ei n'au băgat în seamă legea mea, și au spurcat sfintele mele; între cel sfânt și între cel spurcat n'au făcut osebite; și între cel necurat și între cel curat n'au deosebit; și de către Sâmbetele mele și-au întors ochii săi, și Sâmbetele mele le-au spurcat în mijlocul lor.

Sofon. 3, 4; Ierem. 15, 19.

27. Boierii ei în mijlocul ei ca lupii cei răpitori de pradă, au vărsat sânge, ca, cu lăcomie să lăcomească.

Mih. 3, 11.

28. Și prorocii ei ungând pre ei, vor cădeà văzând deșarte, vrăjind minciuni, zicând: acestea zice Domnul, și Domnul n'au zis.

29. Pre poporul pământului storcându'l cu strâmbătate, și răpindu'l cu răpiri, pre sărac și pre mișel asuprindu'l, și pre cel străin năpăstuià cu judecată.

30. Și am căutat dintru ei bărbat, care să se poarte drept, și să steà înaintea feții mele cu tot deadinsul în vremea mâniei mele, ca nu de tot să o pierz pre ea, și n'am aflat.

Ierem. 5, 1.

31. Și am vărsat preste ea mânia mea întru focul urgiei mele, ca să'i pierz pre ei. Căile lor în capetele lor le-am dat, zice Domnul Domnul.

3 Împ. 8, 31.

CAP. 23.

Pilda a două femei păcătoase și pedepsirea lor.

Și a fost cuvântul Domnului către mine zicând:

2. Fiul omului! Două femei erau fiicele unei mume.

3. Și au curvit în Eghipet, întru tinerețele lor curvit-au acolo au căzut țâțele lor, și acolo și-au stricat fecioria.

4. Și numele lor erau Oolà cea mai bătrână și Oolivà sora ei, și s'au făcut mie, și au născut fii și fete, și numele lor, Samaria erà Oolà, și Ierusalimul erà Oolivà.

5. Și a curvit Oolà asupra mea, și s'a dus la iubiții săi la Asirieni, cari se apropiau de ea.

6. Îmbrăcați cu haine vinete, povățuitori și căpetenii, voinici aleși, toți călăreți călărind pre cai.

7. Și a făcut curvia ei cu toți cei aleși fii ai Asirienilor, și preste toți la cari s'a dus, cu toată izvodirea lor s'a pângărit.

8. Și curvia sa cea din Eghipet nu o a părăsit, că dormeà cu ea în tinerețele ei, și ei i-au stricat fecioria, și au vărsat curvia sa preste ea.

Fapt. Ap. 7, 43.

9. Pentru aceea o am dat pre ea în mâinile iubiților ei, în mâinile fiilor Asirienilor, după cari a umblat.

10. Aceștia au descoperit rușinea ei, feciorii și fetele ei le-au luat, și pre ea cu sabie o au omorât, și s'a făcut de vorbă la femei, și au făcut izbândiri întru ea la fetele ei.

11. Și o a văzut pre ea sora sa Oolivà, și a stricat curățenia sa mai mult decât ea, și curvia sa mai mult decât curvia surorii sale.

Ierem. 3, 8, 11.

12. Preste fiii Asirienilor au pus povățuitori și căpetenii aproape de dânsa, îmbrăcați cu frumoase țesături, călăreți călărind pre cai, toți tineri aleși.

13. Și am văzut, că s'a pângărit o cale dintru două.

14. Și a adaos la curviea sa, și a văzut bărbați zugrăviți pre perete, chipurile Haldeilor zugrăvite cu condeiul,

15. Încinși cu împestrituri preste mijloacele lor, și chivere vâpsite preste capetele lor, vedere întreită tuturor, asemănarea fiilor Haldeilor ai pământului moșiei lor.

16. Și s'a pus asupra lor cu vederea ochilor săi, și a trimis soli la ei în pământul Haldeilor.

17. Și au venit la ea fiii Vavilonului la așternutul popositorilor, și o pângăreau pre ea întru curviea ei, și s'a pângărit cu ei, și s'a depărtat sufletul ei dela dânsii.

18. Și a descoperit curviea sa, și a descoperit rușinea sa, și s'a depărtat sufletul meu dela ea, precum s'a depărtat sufletul meu dela sora ei.

19. Și ai înmulțit curviea ta, ca să'ți aduci aminte de zilele tinerețelor tale, întru care ai curvit în Eghipet.

20. Și te-ai pus preste Haldei, a căror trupuri erau ca trupurile măgarilor, și boașele lor, ca boașele cailor.

21. Și ai cercetat fărădelegea tinereților tale, care ai făcut în Eghipet la poposirea ta, unde au căzut țâțele tinereților tale.

22. Pentru aceea Oolivò! Acestea zice Domnul Dumnezeu: iată eu voiu sculà pre iubiții tăi asupra ta, dela

cari s'a depărtat sufletul tău, și îi voi aduce pre ei asupra ta de prin prejur.

23. Pre fiii Vavilonului și pre toți Haldeii Facuc și Sie și Cut și pre toți fiii Asirienilor cu ei, tineri aleși, povățuitori și căpetenii, pre toți întreiți și numiți, călărind pre cai toți.

24. Și toți vor veni asupra ta dela miazănoapte, care și roate cu mulțime de popoare, scuturi și paveze, și vor pune pază preste tine împrejur, și voi da înaintea feții lor judecată, și vor izbândi asupra ta cu judecățile sale.

25. Și voi da râvna mea întru tine, și vor face cu tine întru urgiea mâniei: nasul tău și urechile tale vor tăia, și pre cei rămași ai tăi cu sabie îi vor ucide; aceștia pre fiii tăi și pre fetele tale vor lua, și pre cei rămași ai tăi cu foc îi vor topi.

26. Și te vor desbrăca de îmbrăcămintea ta, și vor lua vasele cele de mărirea ta.

27. Și voi întoarce păgânătățile tale dela tine, și curviea ta din pământul Eghiptului, și nu vei ridica ochii tăi spre ei, și de Eghipt mai mult nu'ți vei aduce aminte.

28. Că acestea zice Domnul Dumnezeu: iată eu te dau pre tine în mâinile celor ce'i urăști, dela cari s'a depărtat sufletul tău.

29. Și vor face întru tine cu ură, și vor lua toate trudele tale și ostenelele tale, și vei fi goală și de ocară; și se va descoperi rușinea curviei tale, și păgânătatea ta și curviea ta.

30. Făcut-a ție acestea, când curveai tu după neamuri, și te pângăreai întru izvodirile lor.

31. În calea surorii tale ai umblat, și eu voi da paharul ei în mâinile tale, acestea zice Domnul Dumnezeu.

32. Paharul surorii tale cel adânc și larg vei bea, și va fi spre râs și spre batjocură cel ce prisosește a se săvârși.

Isaia 51, 17.

33. De beție și de ameteală te vei umplea, și paharul perirei și al pustirii, paharul surorii tale Samariei.

34. Și'l vei beà pre el, și'l vei scurge, și sărbătorile și lunile nouă ale ei le voi lua, că eu am grăit, zice Domnul.

35. Pentru aceea acestea zice Domnul: căci m'ai uitat pre mine, și m'ai lepădat după trupul tău, și tu ià păgânătatea ta și curviea ta.

Ierem. 2, 32.

36. Și au zis Domnul către mine: fiul omului! Au nu vei judecă pre Oolà și pre Oolivà, și să le vestești lor fărădelegile lor?

37. Că prea curve sunt, și sânge în mâinile lor, și cu izvodirile lor au prea curvit și pre fiii lor, pre cari i-au născut mie, i-au trecut prin foc.

38. Până și aceasta au făcut mie, sfintele mele le-au pângărit în ziua aceea, și Sâmbetele mele le-au spurcat.

39. Și când junghieau pre fiii lor idolilor lor, și intrau întru sfintele mele în zilele acelea, ca să le spurce pre ele, și pentrucă așa făceau în mijlocul casii mele,

4 Împ. 21, 4, 5.

40. Și pentrucă au trimis la bărbații cari veneau de departe, la cari soli trimeteau, și cum veneau ei, îndată te spălai și ungeai ochii tăi, și te împodobeai cu podoabă.

Ierem. 4, 30.

41. Și ședeai pre pat așternut, și masă împodobită înaintea feții ei, și tămâia mea și untuldelemn al meu se veseleà cu acestea.

Pilde 7, 17.

42. Și glas întocmit răspundeà, și către bărbați din mulțimea oamenilor ce erau veniți veseli din pustie, și le puneà brățări la mâinile lor, și cunună de mărire pre capetele lor.

43. Și am zis: au nu într'acestea preacurvesc, și faptele curviei și ea a curvit?

44. Și mergeau către ea, în ce chip merg la femeia curvă, așa intrau la Oolà și la Oolivà, ca să facă fărădelege.

45. Și bărbați drepti, aceia vor izbândi pre ele cu izbânda celor prea curve și cu izbândirea sângelui, că prea curve

sunt și sânge în mâinile lor.

46. Acestea zice Domnul Dumnezeu: scoate asupra lor gloată și dă preste ele turburare și jefuire.

47. Și să se ucigă cu pietrele popoarelor și le vor împunge cu săbiile lor, pre fiii lor și pre fetele lor vor omorî și casele lor cu foc le vor arde.

48. Și voi lua păgânătatea de pre pământ și se vor pedepsi toate femeile, și nu vor face după păgânătatea sa.

49. Și se va da păgânătatea voastră preste voi și păcatele izvodirilor voastre veți lua, și veți cunoaște că eu sunt Domnul Dumnezeu.

CAP. 24.

Pilda cu fierberea căldărei.

Și s'a făcut cuvântul Domnului către mine în anul al nouălea, în luna a zecea în a zecea a lunii, zicând:

2. Fiul omului! Scrie ție zi din ziua aceasta, din care s'a întărit împăratul Vavilonului asupra Ierusalimului din ziua de astăzi.

4 Împ. 25, 1.

3. Și zi către casa cea amărîtoare pildă și vei grăi către ei.

4. Acestea zice Domnul Dumnezeu: pune căldarea și toarnă într'însa apă și bagă într'însa despicăturile, toată despicătura bună, fluerul și umărul tăete de pre lângă oase.

Ierem. 1, 13.

5. Din dobitoace alese fiind luate; și arde de desuptul lor oasele și clocotind s'au fiert oasele ei în mijlocul ei.

6. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeu: o cetatea sângiurilor! Căldare întru care este rugină într'însa, și rugina n'a ieșit dintr'însa, pre rând după mădularul ei a scos, n'au căzut preste ea sorți.

Ierem. 4, 11.

7. Că sângele ei în mijlocul ei este, pre piatră netedă o am pus pre ea, nu o am vărsat pre ea pre pământ, ca să se acopere pământul.

Plâng. 1, 9.

8. Ca să se sue mânie spre izbânda răsplătirei; pus-am sângele ei pre piatră netedă, ca să nu'l acopere.

9. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeu: vai cetatea sângiurilor! Și eu voiui mări tăciunile.

10. Și voiui înmulți lemnele și voiui aprinde focul, ca să se topească cărnurile și să se împruțineze zeama, și oasele să se sfărâme.

11. Și să stea pre cărbunii săi, aprinsu-s'a ca să se arză și să se frigă arama ei, și să arză în mijlocul ei necurăția ei, și să se sfârșească rugina ei.

12. Și nu va ieși dintru ea, multă este rugina ei și se va rușina rugina ei.

13. Pentru care te pângăreai tu și nu te-ai curățit de necurăția ta, și ce va fi de nu te vei curăți încă până ce voiui umplea mâniea mea întru tine?

14. Eu Domnul am grăit și vor veni, și voiui face, nu voiui osebi, nici mă voiui îndura, nici mă voiui milostivi. După căile tale și după izvodirile tale te voiui judeca, zice Domnul Dumnezeu; pentru aceea eu te voiui judeca după sângele tău, și după gândurile tale te voiui judeca pre tine cea necurată și vestită, și prea amărâtoare.

15. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

16. Fiul omului! Iată eu iau dela tine poftete ochilor întru rânduiala războiului, nu te vei tăia, nici vei plânge.

Ierem. 16, 5.

17. Suspinul sângelui, plânsul răunchilor este, nu va fi părul tău împletit preste tine și încălțămintele tale în picioarele tale, nu te vei mângâia cu buzele lor și pâinea oamenilor nu vei mânca.

18. Grăit-am către popor dimineața, precum au poruncit mie, și a murit femeia mea seara, și am făcut dimineața precum mi-au poruncit mie.

19. Și a zis către mine poporul: pentrue nu ne spui nouă, ce sunt acestea ce faci tu?

20. Și am zis către ei: cuvântul Domnului a fost către mine, zicând:

21. Grăește către casa lui Israil, acestea zice Domnul Dumnezeu: iată eu spurc sfintele mele semeția țării voastre, poftete ochilor voștri, și cărora părtinesc sufletele voastre, și fiii voștri și fetele voastre, pre cari ați părăsit, de sabie vor cădeà.

22. Și veți face în ce chip am făcut, cu gura lor nu vă veți mângâia și pâinea bărbaților nu veți mânca.

23. Și părul vostru pre capul vostru și încălțămintele voastre în picioarele voastre, nu vă veți tânguì, nici veți plânge și vă veți sfârși întru nedreptățile voastre și nu va mângâia fiecare pre fratele său.

24. Și va fi lezechiil vouă întru minune, după toate câte a făcut faceți, și când vor veni acestea veți cunoaște, că eu sunt Domnul Dumnezeu.

25. Și tu fiul omului! Au nu în ziua în care voi luà dela ei tăria, înălțarea mărirei lor și poftete ochilor lor, și semeția sufletului lor, pre fiii lor și pre fetele lor.

26. În ziua aceea veni-va la tine cel ce va scăpà, ca să'ți spue la urechi?

27. În ziua aceea deschide-se-va gura ta către cel ce a scăpat și vei grăi și nu vei tăceà mai mult, și vei fi lor întru minune și vor cunoaște că eu sunt Domnul.

CAP. 25.

Prorocii asupra celor de alt neam.

Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului! Întoarce fața ta asupra fiilor lui Amon și prorocește asupra lor.

Ierem. 49, 1.

3. Și vei zice fiilor lui Amon, auziți cuvântul Domnului, acestea zice Domnul: pentrucă v'ați bucurat de sfintele mele, că s'au spurcat, și de pământul lui Israil că s'a pustiit și de casa lui Iuda, că s'a dus în robie.

Amos 1, 13.

4. Pentru aceea iată eu voi da pre voi fiilor lui Chedem spre moștenire, și vor așeză sălașele sale întru tine, și vor pune întru tine corturile sale; ei vor mânca rodurile tale, și ei vor bea grăsimea ta.

Sofon. 2, 8.

5. Și voi da cetatea lui Amon spre pășune de cămile și pre fiii lui Amon spre pășune de oi, și veți cunoaște că eu sunt Domnul.

6. Că acestea zice Domnul Dumnezeu: pentrucă ai bătut cu mâna ta, și ai lovit cu piciorul tău și te-ai bucurat din sufletul tău de pământul lui Israil,

7. Pentru aceea întinde-voiu mâna mea preste tine și te voi da de jaf la neamuri și te voi pierde de tot dintru popoare și cu pierzare te voi pierde din țări, și vei cunoaște că eu sunt Domnul.

8. Acestea zice Domnul: pentrucă au zis Moav și Siir: iată ca toate neamurile casa lui Israil și a lui Iuda?

Ierem. 48, 1.

9. Pentru aceea iată eu deznod umărul lui Moav dela cetățile hotarelor lui pământul cel ales casa Iasimutului deasupra izvorului cetăței cei dela mare.

Is. Navì 12, 3.

10. Pre fiii lui Chedem asupra fiilor lui Amon dat-am lui moștenire, ca să nu fie pomenirea fiilor lui Amon întru neamuri.

11. Asupra lui Moav voi face izbândă și vor cunoaște, că eu sunt Domnul.

12. Acestea zice Domnul: pentrucă a făcut Idumeea, ca să izbândească izbândă de pre casa lui Iuda, și a ținut minte răul și a izbândit dreptate,

Amos 1, 11.

13. Pentru acea acestea zice Domnul: și voiui întinde mâna mea asupra Idumeii și voiui pierde dintr'însa omul și vita, și o voiui pustiî pre ea, și cei ce vor fugî dela Teman de sabie vor cădeà.

Ierem. 49, 7, 8.

14. Și voiui dà izbânda mea asupra Idumeii în mâna poporului meu Israil, și vor face în Idumeea după mâniea mea și după iuțimea mea, și vor cunoaște izbânda mea, zice Domnul.

15. Pentru aceea acestea zice Domnul: pentrucă a făcut celui de alt neam izbândă și a ridicat izbândă bucurându-se din suflet, ca să se stingă până în veac.

Isaia 14, 29.

16. Pentru aceea acestea zice Domnul: iată eu întinz mâna mea preste cei de alt neam și voiui pierde pre Criteni și voiui pierde pre cei rămași cari lăcuesc lângă mare.

17. Și voiui face întru ei izbândiri mari, și vor cunoaște că eu sunt Domnul, când voiui dà izbânda mea preste ei.

CAP. 26.

Prorocie pentru pustiirea Tirului.

Și a fost în anul al unsprezecelea în ziua dintâiu a lunei, fost-a cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului! Pentrucă a zis Tir de Ierusalim, bine este, sfârâmatu-s'au, pierit-au neamurile, întorsu-s'au către mine, cea plină s'a pustiit.

Amos 1, 9; Zah. 9, 2, 3, 4.

3. Pentru aceea acestea zice Domnul: iată eu asupra ta Tir! Și voiui face să se sue preste tine neamuri multe, cum se sue marea cu valurile sale.

Ierem. 51, 42.

4. Și vor surpà zidurile cetăței Tir și vor surpà turnurile tale, și voiui vânturà țărâna ei dela ea, și o voiui pune pre ea piatră netedă.

Isaia 23, 15.

5. Zbicire de mreji va fi în mijlocul mării, că eu am grăit zice Domnul Dumnezeu; și va fi de pradă neamurilor.

6. Și fetele ei cele din câmp cu sabie se vor omorî și vor cunoaște că eu sunt Domnul.

7. Că acestea zice Domnul: iată cu voi aduce preste tine Tir, pre Navuhodonosor împăratul Vavilonului dela miazănoapte, împărat împăraților este, cu cai și cu care și cu călăreți și cu adunare de neamuri foarte multă.

8. Acesta pre fetele tale cele din câmp cu sabie le va omorî și va pune împrejurul tău pază, și va zidi împrejur și va face asupra'ti șanț și împresurare de arme.

9. Și lăncile lui înpreajma ta le va pune asupra zidurilor tale și turnurile tale le va surpă cu ciocanele sale.

10. De mulțimea cailor lui acoperi-te-va praful lor, de glasul călăreților și al roatelor carelor lui, clăti-se-vor zidurile tale, când va intra el prin porțile tale, ca și cum ar intra în cetate de câmp.

11. Copitele cailor lui călcă-vor toate ulițele tale, pre poporul tău cu sabie îl va omorî, și statul tăriei tale în pământ îl va duce.

Ierem. 47, 3; Isaia 5, 28.

12. Și va prăda puterea ta și va jefui avuția ta, și va surpă zidurile tale, și casele tale cele poftite le va strică, și pietrile tale și lemnele tale și țărâna ta în mijlocul mării le va arunca.

13. Și va face să înceteze mulțimea cântăreților tăi, și glasul organelor tale nu se va mai auzi întru tine.

Isaia 24, 8; Ieremia 7, 32.

14. Și te voi pune să fii piatră netedă, zbicire mrejiilor vei fi, mai mult nu te vei mai zidi, că eu am grăit, zice Domnul.

15. Că acestea zice Domnul Dumnezeu către Tir: au nu de glasul căderii tale, când vor geme răniții tăi, când se va scoate sabia în mijlocul tău, se vor clăti ostroavele?

16. Și se vor pogorî de pre scaunele sale toți domnii din neamurile mării, și vor lua mitrele de pre capetele lor, și de

îmbrăcămintea sa cea pestriță se vor desbrăca, cu spăimântare se vor spăimânta, pre pământ vor zăcea, și se vor teme de pierzarea lor, și vor suspina asupra ta.

Lev. 10, 6.

17. Și vor începe a plânge pentru tine, și îți vor zice: cum ai pierit, și te-ai surpat din mare? Cetatea cea lăudată, care a fost tare în mare, ea și lăcuiitorii ei, care au pus frica sa preste toți lăcuiitorii săi.

Isaia 23, 15, 16; Apoc. 18, 9.

18. Și se vor teme ostroavele din ziua căderii tale, și se vor turbura ostroavele în mare de ieșirea ta.

19. Că acestea zice Domnul Dumnezeu: când te voiu pune pre tine cetate pustiită, ca cetățile cele ce nu se lăcesc, și voiu aduce asupra ta adâncul, și te va acoperi apă multă,

20. Și te voiu pogori la cei ce se pogoară în groapă la poporul veacului, și te voiu pune să lăcuești întru adâncul pământului, ca o pustie veșnică, cu cei ce se pogoară în groapă, ca să nu te lăcuești, nici să te scoli pre pământul vieții.

Isaia 57, 9; Amos 9, 2, 3.

21. Pierzare te voiu dà și nu vei mai fi, și te vei căuta, și nu te vei afla în veac, zice Domnul Dumnezeu.

CAP. 27.

Neguțătoria Tirului și căderea lui.

Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Și tu fiul omului! Ià plâns asupra lui Tir.

3. Și vei zice către Tir! Care lăcuește la intrarea mării neguțătoriei popoarelor, dela multe ostroave, acestea zice Domnul către Tir: tu ai zis, eu mi-am pus mie frumusețea mea.

4. În inima mării lui Veelim fiii tăi ți-au pus ție frumusețea.

5. Chedrul din Senir s'a zidit ție, table suptiri de chiparos din Livan au adus, ca să ți faci ție catarguri.

6. De brad din Vasan au făcut vânslele tale, și altarele tale le-au făcut de os de Elefant, și case frunzoase din ostroavele Hetimilor.

Isaia 2, 3.

7. Vison cu țeșături împestrate din Eghipet ți-au așternut ție, ca să te îmbrace cu mărire, și să te acopere cu vânat și cu mohorât, din ostroavele Elise s'au făcut veșmintele tale.

8. Și boierii tăi, cari lăcuiesc în Sidon și în Aradii au fost vâslașii tăi, înțelepții tăi, Tir, cari erau întru tine, aceștia au fost cârmuitorii tăi.

9. Bătrânii cărților și înțelepții lor, cari erau întru tine, aceștia întăreau sfatul tău, și toate corăbiile mării și vâslașii lor s'au făcut ție întru apusurile apusurilor.

10. Perșii și Lidii și Livii erau întru oastea ta, bărbații cei răsboinici ai tăi, scuturile și coifurile au agățat întru tine, aceștia au dat mărirea ta.

11. Fiii Aradiilor și puterea ta preste zidurile tale, împrejur în turnurile tale erau păzitori, tulbele tale le-au agățat de zăbrelele tale împrejur, aceștia au plinit frumusețea ta.

12. Carhidonii neguțătorii tăi de mulțimea a toată tăria ta, de argint și de aur și de aramă și de fier și de cositor și de plumb au umplut târgul tău.

Isaia 23, 1.

13. Elada toată și cele de prin prejurul ei, aceștia neguțătoareau ție cu suflete de oameni, și vase de aramă au adus la târgul tău.

14. Din casa Togarmà cai și călăreți, au adus la târgul tău.

15. Fiii Rodienilor, neguțătorii tăi dela ostroave au înmulțit neguătoria ta, dinți de elefant, și celor ce se aduceau în lăuntru le dai plățile tale.

16. Oamenii neguțătoriei tale de mulțimea târguirii tale în Afec zmirnă aleasă, și împestrături dela Tars și Ramot și Horhor au adus ție de cumpărat.

17. Iuda și fiii lui Israil, aceștia sunt neguțătorii tăi, cari vindeau grâu și miruri și casie și miere de frunte, și untdelemn și rășină au adus la târgul tău.

18. Damascul, neguțătorii tăi din mulțimea a toată puterea ta, vin dela Helvon, și lânii sclipicioase dela Melit.

19. Și vin dela Dan și dela Ioian și dela Moezel au adus la târgul tău, dela Asiil fier lucrat, și roată întru amestecarea ta este.

20. Dedanul neguțătorii tăi cu vite alese la care.

21. Aravia și toți boierii Chidarului aceștia sunt neguțătorii mâinii tale, cămile și miei și berbeci au adus la tine.

22. Neguțătorii dela Savà și dela Ramà; aceștia sunt neguțătorii tăi, dulceți de frunte și pietre scumpe, și aur au adus la târgul tău.

23. Harran și Hanaan aceștia sunt neguțătorii tăi, Asur și Harman neguțătorii tăi.

24. Cari aduceau pentru negoț, vânăt și mohorît, și odoare alese în lăzi de chiparos legate cu funii.

25. Corăbii întru ei Carhidonenii neguțătorii tăi întru mulțime, întru amestecătura ta, și te-ai umplut și te-ai îngreuiat foarte în inima mării.

26. În apă multă te aduceau pre tine vânslașii tăi, vântul austrului te-a sfărâmat în inima mării.

27. Erau puterile tale, și plata ta și a amestecătorilor tăi și vânslașii tăi și cârmacii tăi și sfetnicii tăi și amestecătorii tăi dintru amestecătorii tăi, și toți bărbații tăi cei rășboinici întru tine; și toată adunarea ta în mijlocul tău vor cădeà în inima mării, în ziua căderii tale.

Apoc. 18, 9.

28. De glasul strigării tale cârmacii tăi cu frică se vor spăimânta.

29. Și se vor pogorî din corăbiile lor toți vânslașii tăi, corăbierii și pescarii mării pre pământ vor stà.

30. Și vor răcnì asupra ta cu glasul său, și vor strigà amar, și vor pune pământ pre capetele lor, și cenușe își vor

așterne.

Ierem. 6, 26.

31. Și vor rade asupra ta pleșugire, și se vor încinge cu saci, și te vor plânge pre tine cu amărăciunea sufletului și cu tânguire amară.

32. Și vor lua fiii lor preste sine plângere, și vor plânge plângere ție, care este ca Tirul, care a amuțit în mijlocul mării?

33. Ce fel de plată ai aflat din mare? Umplut-ai neamuri de mulțimea ta, și din neguțătoria ta ai îmbogățit pre toți împărații pământului.

34. Acum te-ai zdrobit în mare în adâncul apei, neguțătoria ta și toată adunarea ta în mijlocul tău au căzut.

35. Toți vânslașii tăi, toți cei ce lăcesc ostroavele s'au mâhnit pentru tine, și împărații lor cu spăimântare s'au spăimântat, și a lăcrămat fața lor de tine.

36. Neguțătorii neamurilor te-au șuerat, pierzare te-ai făcut, și nu vei mai fi în veac, zice Domnul Dumnezeu.

3 Împ. 9, 8.

CAP. 28.

Prorocie împotriva Tirului și a Sidonului.

Și s'a făcut cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Și tu fiul omului! Grăește domnului Tirului, acestea zice Domnul: pentru că s'a înălțat inima ta, și ai zis Dumnezeu sunt eu; lăcuința lui Dumnezeu am lăcuit în inima mării; iar tu ești om, și nu Dumnezeu, și ai dat inima ta, ca inima lui Dumnezeu.

Isaia 31, 3.

3. Au mai înțelept ești tu decât Daniil? Înțelepții nu te-au învățat pre tine cu învățătura lor?

4. Au cu știința ta, au cu înțelepciunea ta ai făcut ție putere? Și ai făcut aur și argint în vistieriile tale?

Zahar. 9, 3.

5. Au întru multă știința ta, și întru neguțătoria ta ai înmulțit puterea ta? Înălțatu-s'a inima ta întru puterea ta.

6. Pentru aceea acestea zice Domnul: pentrucă ai dat inima ta, ca inima lui Dumnezeu,

7. Pentru aceea iată eu voi aduce asupra ta streini pierzători din neamuri, și vor scoate săbiile lor asupra ta și asupra frumuseții științii tale, și vor pierde frumusețile tale.

8. Și te vor pogorî și vei muri cu moartea răniților în inima mării.

9. Au grăind vei zice înaintea celor ce te vor omorî: Dumnezeu sunt eu! Și tu ești om, și nu Dumnezeu, întru mulțimea celor ce te rănesc.

Isaia 31, 3.

10. Cu moartea celor netăieți împrejur vei muri în mâinile streinilor; că eu am grăit, zice Domnul.

11. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

12. Fiul omului! Iă plângere asupra domnului Tirului, și zi lui, acestea zice Domnul Dumnezeu: tu pecetiea asemănării plin de înțelepciune, și cununa frumuseții.

13. În desfătarea raiului lui Dumnezeu te-ai născut, cu toată piatra bună te-ai îmbrăcat, de sardiu și de topazie și de smaragd și de antrac și de safir și de iaspis și de argint și de aur și de lighiriu și de ahat și de ametist și de hrisolit și de viriliu și de onihion, ai umplut vistieriile tale și raclele tale întru tine.

14. Din ziua în care te-ai zidit tu, cu Heruvim te-am dat, și te-am pus pre tine în muntele cel sfânt al lui Dumnezeu; fost-ai în mijlocul pietrilor înfocate.

15. Fost-ai fără de prihană în zilele tale, din ziua în care te-ai zidit, până când s'au aflat nedreptăți întru tine.

16. De mulțimea neguțătoriei tale umplut-ai cămările tale de fărădelege, și ai păcătuțit, și te-ai rănit dela muntele lui Dumnezeu, și te-a adus pre tine Heruvimul din mijlocul pietrilor celor înfocate.

17. Înălțatu-s'a inima ta pentru frumusețea ta, stricatu-s'a știința ta cu frumusețea ta, pentru mulțimea păcatelor

tale pre pământ te-am lepădat, înaintea împăraților te-am dat pre tine, ca să te arăți.

18. Pentru mulțimea păcatelor tale și pentru strâmbătățile neguțătoriei tale ai spurcat sfintele tale, și voi scoate foc din mijlocul tău, acesta te va mânca pre tine, și te voi face cenușe pre pământul tău înaintea tuturor celor ce te vor vedea.

19. Și toți cei ce te-au știut pre tine, întru neamuri se vor întrista pentru tine, pierit-ai, și mai mult nu vei fi în veac.

20. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

21. Fiul omului! Întărește fața ta spre Sidon, și prorocește asupra lui, și zì:

22. Acestea zice Domnul: iată eu asupra ta Sidoane, și mă voi slăvi întru tine, și vei cunoaște, că eu sunt Domnul, cel ce fac întru tine judecăți, și mă voi sfinți întru tine.

23. Și voi trimite asupra ta moarte, și sânge va fi în ulițele tale, cădeà-vor răniți de sabie întru tine împrejurul tău, și vor cunoaște, că eu sunt Domnul.

24. Și nu vor fi mai mult casii lui Israil piedică de amărăciune, și ghimp de durere de către cei ce de prin prejurul lor, cari i-au ocărit pre ei, și vor cunoaște, că eu sunt Domnul.

25. Acestea zice Domnul Dumnezeu: și voi aduna casa lui Israil dintru neamurile la care s'a risipit, și mă voi sfinți întru ei înaintea popoarelor și a neamurilor, și vor lăcuì pre pământul său, care l-am dat robului meu Iacov.

Ieremia 16, 14.

26. Și vor lăcuì pre dânsul în nădejde, și vor zidi case și vor sădi vii, și vor lăcuì cu nădejde, când voi face judecată asupra tuturor celor ce i-au ocărit pre ei, asupra celor din prejurul lor; și vor cunoaște, că eu sunt Domnul Dumnezeul lor, și Dumnezeul părinților lor.

Ieremia 31, 5.

CAP. 29.

Prorocie asupra Eghiptului.

În anul al doisprezecelea, în luna a zecea, în ziua dintâiu a luni, fost-a cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului! Întărește fața ta asupra lui Faraon împăratul Eghiptului, și proroceste asupra lui, și asupra atot Eghiptul grăește, și zi:

Ieremia 43, 9.

3. Acestea zice Domnul: iată eu asupra ta Faraone împăratul Eghiptului, balaurule cel mare, care șezi în mijlocul râurilor Eghiptului, cel ce zici: ale mele sunt râurile, și eu le-am făcut pre ele.

Isaia 27, 1 și 51, 9, 10.

4. Și eu voiu pune laț în fălcile tale, și voiu lipi peștii râului tău la aripile tale, și te voiu scoate pre tine din mijlocul râului tău, și pre toți peștii râului.

Isaia 37, 29; Iov 40, 21.

5. Și te voiu surpă pre tine în pripă, și pre toți peștii râului tău, preste fața câmpului vei cădeà, și nu te vei adunà, nici te vei ocroti, hiarelor pământului și pasărilor cerului te-am dat de mâncare.

6. Și vor cunoaște toți cei ce lăcuesc în Eghipt, că eu sunt Domnul, pentru că ai fost toiag de trestie casei lui Israil.

4 Împ. 18, 21; Isaia 30, 3 și 36, 6.

7. Când te-a prins pre tine cu mâna sa, te-ai frânt, și când plezneà asupra sa toată mâna, și când s'a rezemat pre tine, te-ai sfărâmat, și ai frânt toate șalele lor.

8. Pentru aceea acestea zice Domnul: iată eu voiu aduce asupra ta sabie și voiu pierde dela tine pre oameni și vitele.

9. Și va fi pământul Eghiptului pierzare și pustiu, și vor cunoaște că eu sunt Domnul, pentru că ai zis: ale mele sunt râurile și eu le-am făcut pre ele.

10. Pentru aceea iată eu asupra ta și asupra tuturor râurilor tale, și voiu dà pământul Eghiptului spre pustietate și spre sabie și spre pierire dela Magdol și Siin, și până la hotarele Etiopilor.

11. Nu va trece printr'însul picior de om, nici picior de vită nu va trece printr'însul, și nu se va lăcuî patruzeci de ani.

12. Și voiui dà pământul Eghipetului spre pierire în mijlocul pământului celui pustiu, și cetățile lui în mijlocul cetăților celor pustiite vor fi patruzeci de ani și voiui risipî pre Eghipteni întru neamuri, și voiui vântură pre ei prin țări.

13. Că acestea zice Domnul Dumnezeu: după patruzeci de ani voiui adună pre Eghipteni din neamurile întru care s'au risipit.

14. Și voiui întoarce robia Eghiptenilor, și îi voiui așezà pre ei în pământul Faturi, în pământul din care s'au luat, și vor fi acolo începătură smerită.

15. De cât toate căpeteniile va fi mai smerită, și nu se va înălță mai mult preste neamuri, și îi voiui împuținà pre ei, ca să nu fie ei mai mulți între neamuri.

16. Și mai mult nu vor fi casei lui Israil spre nădejde, aducându-le lor aminte fărădelegea, ca să'i urmeze pre ei, și vor cunoaște că eu sunt Domnul.

Plâng. 4, 17.

17. Și a fost în anul al douăzeci și șaptelea, în ziua dintâiu a lunei dintâiu, fost-a cuvântul Domnului către mine, zicând:

18. Fiul omului! Navuhodonosor împăratul Vavilonului a făcut pre oștirea sa să slujească slujbă mare asupra Tirului, și tot capul a pleșugit, și tot umărul a smuls, și plată nu s'a dat lui, nici oștirii lui pentru Tir și pentru slujba, care a slujit preste el.

19. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeu: iată eu dau lui Navuhodonosor împăratul Vavilonului pământul Eghipetului, și va luà mulțimea lui, și va prădà prăzile lui, și va jefuî jaful lui, și va fi plată oștirii lui.

20. Pentru slujba lui, care a slujit asupra Tirului, dat-am lui pământul Eghipetului, acestea zice Domnul Dumnezeu.

21. În ziua aceea răsări-va corn la toată casa lui Israil și voiui dà ție gură deschisă în mijlocul lor, și vor cunoaște că

eu sunt Domnul.

CAP. 30.

Urmare prorociei asupra Eghiptului.

Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului! Prorocește și zî: acestea zice Domnul: o, ce zi!

3. Că aproape este ziua și aproape ziua Domnului; ziua norului, sfârșitul neamurilor va fi.

4. Și va veni sabie preste Eghipteni și va fi turburare în Etiopia, și vor cădea răniți în Eghiptet, și vor lua mulțimea lui, și vor cădea temeliile lui.

5. Persii și Citenii, Lidii și Livii și toți cei amestecați, și din fiii așezământului meu de lege, de sabie vor cădea.

Ierem. 46, 9.

6. Și vor cădea proptelele Eghiptului; și se va pogorî sumeția tăriei lui dela Magdol până la Siin de sabie vor cădea întru el, zice Domnul.

7. Și se va pustii în mijlocul țărilor pustiite, și cetățile lor în mijlocul cetăților, pustii vor fi.

8. Și vor cunoaște că eu sunt Domnul, când voi da foc preste Eghiptet, și se vor zdrobi toți cei ce'i ajută lui.

9. În ziua aceea ieși-vor vestitori dela fața mea, cari vor grăbi a pierde Etiopia, și va fi turburare întru ei în ziua Eghiptului, că iată vine.

10. Acestea zice Domnul Dumnezeu: și voi pierde mulțimea Eghiptenilor prin mâna lui Navuhodonosor împăratul Vavilonului.

11. Printr'a lui și printr'a poporului lui cel cu el, pierzători dela neamuri trimiși, ca să piarză pământul, și vor scoate toate săbiile lor asupra Eghiptului, și se va umplea pământul de răniți.

Isaia 13, 3.

12. Și voiui dà rîurile lor pustii, și voiui dà pămîntul în mîna celor răi și voiui pierde pămîntul și plinirea lui cu mîinile celor de alt neam, eu Domnul am grăit.

13. Că acestea zice Domnul Dumnezeu: și voiui pierde urâciunile, și voiui pierde pre boierii din Memfis și pre boierii din pămîntul Eghiptului și mai mult nu vor fi, și voiui dà frică în pămîntul Eghiptului.

Zah. 13, 2; Isaia 19, 1; Ierem. 46, 13.

14. Și voiui pierde pămîntul Paturii și voiui dà foc preste Tanin și voiui face izbîndă în Diospoli.

Ierem. 44, 1.

15. Și voiui vărsa mânia mea preste Sain tăria Eghiptului, și voiui pierde mulțimea Memfii.

16. Și voiui dà foc preste Eghipt și cu turburare se va turbură Sais, și în Diospoli va fi surpătură și se vor vărsa ape.

17. Tinerii Iliopoliei și a Vuvastiei de sabie vor cădeà și femeile lor în robie vor merge.

18. Și în Tafne se va întunecà ziua, când voiui zdrobi eu acolo schiptrurile Eghiptului, și va pieri acolo semeția tăriei lui și pre el nor îl va acoperi, și fetele lui se vor duce în robie.

19. Și voiui face judecată în Eghipt și vor cunoaște că eu sunt Domnul.

20. Și a fost în anul al unsprezecelea, în luna dintâiu, în șapte zile ale lunii, fost-a cuvîntul Domnului către mine zicînd:

21. Fiul omului! Brațele lui Faraon împăratul Eghiptului le-am zdrobit și iată nu s'a rugat, ca să i se deà leac ca să se pue preste el unsoare, ca să i se deà vîrtute, ca să apuce sabia.

22. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeu: iată eu asupra lui Faraon împăratul Eghiptului, și voiui zdrobi brațele lui cele tari, și voiui surpà sabia lui din mîna lui,

23. Și voiui risipi Eghiptul întru neamuri și voiui vîntură pre ei prin țări.

24. Și voiui întări brațele împăratului Vavilonului, și voiui dà sabia mea în mâna lui și o va aduce pre ea preste Eghipet și va prâdà prada lui, și va jefui jafurile lui.

25. Și voiui întări brațele împăratului Vavilonului, iar brațele lui Faraon vor cădeà și vor cunoaște că eu sunt Domnul, când voiui dà sabia mea în mâna împăratului Vavilonului, și o va întinde pre ea preste pământul Eghipetului.

26. Și voiui risipì Eghipetul întru neamuri, și voiui vântură pre ei prin țări, și vor cunoaște toți Eghiptenii că eu sunt Domnul.

CAP. 31.

Prorocie pentru pieirea Eghipetului.

Și a fost în anul al unsprezecelea în luna a treia, în ziua dintâiu a lunei, făcutu-s'a cuvântul Domnului către mine zicând:

2. Fiul omului! Zì către Faraon împăratul Eghipetului și poporului lui: cui te-ai făcut asemenea întru înălțimea ta?

3. Iată Asur ca un chiparos din Livan, frumos cu ramurile și des cu frunzele și înalt cu mărimea și până la mijlocul norilor a ajuns vârful lui.

Daniil 4, 11.

4. Apa l-a hrănit pre el, adâncul l-a crescut pre el, râurile lui curgeau împrejurul rădăcinelor lui, și râurile sale le-a trimis la toate lemnele câmpului.

5. Pentru aceasta s'a înălțat mărirea lui mai mult decât toate lemnele câmpului și s'au înmulțit ramurile lui și s'au înălțat odraslele lui preste apă multă.

6. Și întinzându-se odraslele lui, în ramurile lui au făcut cuiburi toate pasările cerului și supt crângile lui pășteau toate hiarele câmpului și la umbra lui a lăcuit toată mulțimea neamurilor.

Daniil 4, 12.

7. Și a fost foarte frumoasă înălțimea lui pentru mulțimea ramurilor lui, că au fost rădăcinele lui lângă apă multă.

8. Chiparoși ca aceștia n'au fost în Raiul lui Dumnezeu și pinii n'au ajuns la vârful lui, și brazii n'au fost asemenea cu ramurile lui; nici un pom în Raiul lui Dumnezeu n'a fost asemenea lui și frumuseții lui.

Fac. 2, 9.

9. Că frumos l-am făcut pre el pentru mulțimea ramurilor lui și i-au râvnit lui pomii Raiului lui Dumnezeu.

10. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeu: pentrucă te-ai mărit cu înălțimea și a ajuns vârful tău în mijlocul norilor și am văzut când s'a înălțat el,

11. Și l-am dat pre el în mâinile căpeteniei neamurilor și'l va pierde pre el;

12. Și l-au pierdut de tot pre el streinii și pierzătorii neamurilor, și l-au surpat pre el preste munți, în toate văile au căzut ramurile lui și s'au sfărîmat odraslele lui în tot câmpul pământului, și s'au dus din umbra lui toate popoarele neamurilor și l-au surpat pre el.

13. Și s'au odihnit toate pasările cerului întru căderea lui și la rădăcina lui au fost toate hiarele țarinii.

14. Ca să nu se înalțe întru mărimea sa toate lemnele din apă, și n'a ajuns cu vârful său la mijlocul norilor și nu vor stă întru înălțimea sa toate cele ce se udă cu ape; că toți s'au dat la moarte întru adâncul pământului, în mijlocul fiilor oamenilor, la cei ce se pogoară în groapă.

15. Acestea zice Domnul Dumnezeu: în ziua, în care s'a pogorît la iad l-a plâns pre el adâncul, și am oprit râurile lui și am conținut mulțimea apei și s'a întunecat preste el Livanul și toate lemnele câmpului într'însul s'au slăbit.

16. De glasul căderii lui s'au cutremurat neamurile, când îl pogorà pre el la iad cu cei ce se pogoară în groapă și l-au mângâiat pre el în pământul cel mai de jos toate lemnele desfătăciunii, și cele alese și cele mai frumoase ale Livanului, și toate cele ce se udă cu apă.

Isaia 14, 8.

17. Că și ei s'au pogorît cu el în iad la cei răniți de sabie și sămânța lui, cei ce lăcuiau sub umbra lui în mijlocul vieții lor au pierit.

18. Cui te-ai asemănat cu mărirea și cu puterea, și cu mărirea întru lemnele desfătării? Pogoară-te și să te pogori cu lemnele desfătării întru adâncul pământului, în mijlocul celor netăeți împrejur vei dormi cu cei răniți de sabie, așa Faraon și toată mulțimea puterii lui, zice Domnul Dumnezeu.

CAP. 32.

Plângere asupra Eghiptului.

Și a fost în anul al doisprezecelea, în luna a douăsprezecea, în ziua dintâiu a lunii, fost-a cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului! Iă plângere asupra lui Faraon împăratul Eghiptului și vei zice către el: leului neamurilor te-ai asemănat tu și balaurului celui din mare, și împungeai cu cornul în râurile tale și turburai apa cu picioarele tale și călcai râurile tale.

3. Acestea zice Domnul: întinde-voi preste tine mreaja mea, întru adunare de neamuri multe și te voi scoate pre tine cu undița mea.

4. Și te voi întinde pre pământ, câmpiile se vor umplea, și voi așeză preste tine toate pasările cerului, și voi sătura dintru tine toate hiarele atot pământul.

5. Și voi dà cărnurile tale preste munți și voi sătura de sângele tău tot pământul.

6. Și se va adăpă pământul de gunoaele tale de mulțimea ta preste munți, văile voi umplea de tine.

7. Și voi acoperi cerul, când te voi stinge și voi întuneca stelele lui, soarele cu nor îl voi acoperi și luna nu va dà lumina sa.

Isaia 13, 10; Ioil 2, 31 și 3, 15; Mat. 24, 29.

8. Toate stelele cerului și tot ce luminează lumină din cer, se vor întuneca preste tine, și voiui dà întunerec preste pământul tău zice Domnul Dumnezeu.

9. Și voiui întărită inima a multor popoare, când te voiui duce rob la neamuri, în pământul care nu l-ai știut.

10. Și se vor mâhni pentru tine neamuri multe, și împărații lor cu întristare se vor întrista, când va zbură sabia mea preste fețele lor, așteptând căderea lor dela ziua căderii tale.

11. Că acestea zice Domnul Dumnezeu: sabia împăratului Vavilonului va veni ție.

12. Cu săbiile uriașilor voiui surpă tăria ta, toți pierzătorii din toate neamurile, și vor pierde semeția Eghiptului, și se va sfărâma toată tăria lui.

13. Și voiui pierde toate vitele lui dela apa cea multă, și picior de om mai mult nu o va turbură, și urmă de vită nu o va călca.

14. Atunci vor încetă apele lor, și râurile lor ca untulelemn vor curge, zice Domnul.

15. Când voiui dà Eghiptul spre pierdere, și se va pustii pământul cu plinirea lui, când voiui risipi pre toți cei ce lăcesc într'însul, și vor cunoaște, că eu sunt Domnul.

16. Plângere este, și'l vor plânge pre el; fetele neamurilor îl vor plânge pre el pentru Eghipt și pentru toată tăria lui, plânge'l-vor pre el, zice Domnul Domnul.

17. Și a fost în anul al doisprezecelea în luna dintâiu, în cincisprezece ale lunii, fost-a cuvântul Domnului către mine, zicând:

18. Fiul omului! Plânge preste tăria Eghiptului, și vor pogorî neamurile pre fetele lui moarte întru adâncul pământului, la cei ce se pogoară în groapă.

19. Din apă limpede pogoară-te, și dormi cu cei netăieți împrejur.

20. În mijlocul celor răniți de sabie vor cădeà cu el, și va dormi toată tăria lui.

21. Și vor zice ție uriașii: întru adâncul gropii te pogoară, cu cât ești mai bun? Pogoară-te și dormi cu cei netăieți împrejur în mijlocul celor răniți de sabie.

22. Acolo este Asur și toată adunarea lui. Toți răniți acolo s'au dat.

23. Și mormântul lor întru adâncul gropii, și s'a făcut adunarea lui, împrejurul mormântului lui toți cei răniți, cari au căzut de sabie, cari au pus mormânturile lui în coastele gropii, și s'a făcut adunare împrejurul mormântului lui, toți aceștia răniți, și cari au căzut de sabie, cari au dat frica sa în pământul vieții.

24. Acolo este Elam și toată puterea lui împrejurul mormântului lui, toți cei răniți și cari au căzut de sabie și cei ce se pogoară netăieți împrejur întru adâncul pământului, cari au dat frica sa în pământul vieții, și au luat chinul său cu cei ce se pogoară în groapă în mijlocul celor răniți.

25. Acolo s'a dat Mosoh și Tovel și toată tăria lui împrejurul mormântului lui, toți răniții lui, toți acei netăieți împrejur și cei răniți de sabie, cari au dat frica lor în pământul celor vii.

26. Și n'au dormit cu uriașii cei ce au căzut din veac, cari s'au pogorât în iad cu armele sale cele de războiu, și au pus săbiile lor supt capetele sale, și s'au făcut fărădelegile lor întru oasele lor; că au înfricoșat pre toți în viața lor.

27. Și tu în mijlocul celor netăieți împrejur te vei zdrobi și vei dormi cu cei răniți de sabie.

28. Acolo Edom și împărații lui și toți boierii lui Asur, cei ce au dat tăria lui spre rană de sabie, aceștia cu cei răniți au dormit cu cei ce s'au pogorât în groapă.

29. Acolo boierii miezului nopții toți căpetenii ai lui Asur, cari s'au pogorât răniți cu frica sa, și întru tăria sa au adormit netăieți împrejur cu cei răniți de sabie, și au luat chinul său cu cei ce se pogoară în groapă.

30. Pre aceia va vedea împăratul Faraon, și se va mângâia întru toată tăria lor; răniți de sabia lui Faraon, și toată tăria lui, zice Domnul Dumnezeu.

31. Pentru că am dat frica lui preste pământul vieții, și va dormi în mijlocul celor netăiați împrejur cu cei răniți de sabia lui Faraon și toată mulțimea lui cu dânsul, zice Domnul Dumnezeu.

CAP. 33.

Dregătoria prorocilor.

Și s'a făcut cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului! Grăește către fiii poporului tău, și vei zice către ei: pământul preste care voi aduce sabie, și va lua poporul pământului pre un om dintr'ai săi, și'l va pune pre el loruș streaje.

3. Și acela va vedeà sabia viind pre pământ, și va trâmbița cu trâmbița, și va dà semn poporului.

4. Și va auzi cel ce aude glasul trâmbiței, și nu se va păzi, și va veni sabia, și'l va apucà pre el, sângele lui preste capul lui va fi.

5. Pentru că a auzit glasul trâmbiței, și nu s'a păzit, sângele lui preste el va fi, iar acesta pentru că s'a păzit, sufletul său ș'a mântuit.

6. Și strejarul de va vedeà sabia venind, și nu va trâmbița cu trâmbița, și poporul nu se va păzi, și venind sabia va lua dintru ei suflet, el pentru fărădelegea sa s'a prins, și sângele din mâna strejarului îl voi cere.

7. Și tu fiul omului! Strejar te-am pus pre tine casei lui Israil, și vei auzi din gura mea cuvânt, și vei vesti lor dela mine.

Isaia 21, 11.

8. De cumvâ zicând eu celui păcătos, cu moarte vei muri, și nu vei grăi, ca să se păzească de necredincios dela calea lui și cel fărădelege întru fărădelegea sa va muri; iar sângele lui din mâna ta îl voi cere.

9. Iar de vei spune tu celui păcătos calea lui, ca să se întoarcă dela ea, și nu se va întoarce dela calea sa, el întru

fărădelegea sa va muri; iar tu sufletul tău ți-ai mântuit.

10. Și tu fiul omului! Zî casei lui Israil: așa ați grăit zicând: înșelăciunile noastre și fărădelegile noastre preste noi sunt, și întru ele noi ne topim și cum vom trăi?

Levit. 26, 39.

11. Zî lor: viu sunt eu zice Domnul; nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă păcătosul dela calea sa și să fie viu. Cu întoarcere întoarceți-vă dela calea voastră cea rea; și pentruce muriți casa lui Israil?

2 Petru 3, 9.

12. Și tu fiul omului! Zî către fiii poporului tău: dreptatea dreptului nu'l va mântui pre el, ori în ce zi va rățăci, și fărădelegea celui fărădelege nu'i va strică lui, ori în ce zi se va întoarce dela fărădelegea sa, și dreptul nu se va putea mântui în ziua păcatului său.

13. Și de voi zice dreptului: cu vieață vei fi viu, și el nădăjduindu-se întru dreptatea sa va face fărădelege, toate dreptățile lui vor fi uitate, întru strâmbătatea sa, care a făcut, într'aceea va muri.

14. Și de voi zice celui păcătos cu moarte vei muri, și se va întoarce dela păcatul său și va face judecată și dreptate,

15. Și va dà înapoi zălogul, și va plăti ce a jefuit, și va umbla întru poruncile vieței, ca să nu facă nedreptate, cu vieață va fi viu și nu va muri.

16. Toate păcatele lui, care a păcătit nu se vor pomeni, pentrucă judecată și dreptate a făcut, într'acelea va fi viu.

17. Și vor grăi fiii poporului tău: nu este dreaptă calea Domnului, și aceasta calea lor nu este dreaptă.

18. Că de se va abate cel drept dela dreptatea sa și va face fărădelegi, va muri întru ele.

19. Și de se va abate cel păcătos dela fărădelegea sa, și va face judecată și dreptate, viu va fi întru ele.

20. Și aceasta este, care ați zis: nu este dreaptă calea Domnului. Pre fiecare întru căile sale voi judecă pre voi, casa lui Israil.

21. Și a fost în anul al doisprezecelea în luna a zecea, în ziua a cincea a lunii a robiei noastre, venit-a la mine cel ce a scăpat dela Ierusalim, zicând: s'a luat cetatea.

22. Și mâna Domnului fusese preste mine seara mai 'nainte de ce a venit el și a deschis gura mea, până ce a venit el dimineața la mine, și după ce s'a deschis gura mea, nu s'a mai oprit.

4 Împ. 25, 3, 4.

23. Și s'a făcut cuvântul Domnului către mine, zicând:

24. Fiul omului! Cei ce lăcesc cele pustiite în pământul lui Israil, zic: unul erà Avraam, și a moștenit pământul; iar noi mai mulți suntem, nouă s'au dat pământul moștenire.

25. Pentru aceea zi către ei, așa au zis Domnul: cei ce cu sânge mâncați, și ochii voștri ridicați la spurcăciunile voastre, și vărsați sânge, au moștenì-veți pământul?

Fac. 9, 4; Lev. 3, 17.

26. Stătut-ați întru sabia voastră, făcut-ați urîciuni, și fiecare pre femeia aproapelui său ați pângărit, și pământul veți moștenì așa?

Ierem. 5, 8.

27. Pentru aceea zì lor, acestea zice Domnul Dumnezeu: viu sunt eu, că cei ce lăcesc cele pustiite, de sabie vor cădeà, și cei de pre fața câmpului, hiarelor țarinii se vor dà mâncare, și pre cei din cele zidite și pre cei din peșteri, cu moarte voiù omorî.

28. Și voiù dà pământul pustiu, și va pierì semeția țării lui, și se vor pustii munții lui Israil, nefiind călător.

29. Și vor cunoaște, că eu sunt Domnul, când voiù face pământul lor pustiu, și se va pustii pentru toate urîciunile lor, care au făcut.

30. Și tu fiul omului! Fiii poporului tău cei ce grăesc de tine pre lângă ziduri și în ușele caselor; și grăește om către fratele său, zicând: să ne adunăm și să auzim cele ce ies dela Domnul.

31. Și vor venì la tine, cum se adună poporul, și va ședeà înaintea ta poporul meu, și vor auzì cuvintele tale, și nu le

vor face, că minciună este în gura lor, și după spurcăciunile lor umblă inima lor.

Zah. 3, 8.

32. Și te vei face lor ca glasul organului cel cu dulce glas, bine întocmit, și vor auzi cuvintele, și nu le vor face.

33. Și când va veni, că iată vine; atunci vor cunoaște, că proroc era în mijlocul lor.

CAP. 34.

Păstorii necredincioși și făgăduința păstorului bun.

Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului! Prorocește către păstorii lui Israil, proroceste și zi păstorilor: acestea zice Domnul Dumnezeu, o păstorii lui Israil! Au pască-se păstorii pre sine? Au nu pre oi le pasc păstorii?

Ieremia 23, 1.

3. Iată laptele îl mâncați și cu lâna vă îmbrăcați, și ce este gras junghieți, și oile mele nu le pașteți:

Zah. 11, 17; Ierem. 23, 1.

4. Pre cea slabă nu o ați întărit și pre cea bolnavă nu o ați vindecat și pre cea zdrobită nu o ați legat și pre cea răătăcită nu ați întors-o și pre cea pierită nu o ați căutat și pre cea tare o ați asuprit cu osteneală.

Luc. 15, 4.

5. Și s'au risipit oile mele nefiind păstor și s'au făcut mâncare hiarelor țarinii.

Isaia 53, 6; Ierem. 50, 6; Mat. 9, 36; 1 Petr. 2, 25.

6. Și s'au risipit oile mele în tot muntele și în tot dealul înalt, și preste fața a tot pământul s'au risipit, și nu era cine să le caute și cine să le întoarcă.

7. Pentru aceea păstori! Auziți cuvântul Domnului:

8. Viu sunt eu, zice Domnul Dumnezeu, pentru că s'au făcut oile mele pradă, și au fost oile mele mâncare tuturor hiarelor câmpului nefiind păstor, și n'au căutat păstorii oile

mele, ci s'au păscut păstorii pre sine; iar oile mele nu le-au păscut.

9. Pentru aceea păstori! Auziți cuvântul Domnului:

10. Acestea zice Domnul Dumnezeu: iată eu asupra păstorilor, și voiu cere oile mele din mâinile lor, și voiu întoarce pre ei, ca să nu pască oile mele, și nu le vor mai paște păstorii pre ele; scoate-voiu oile mele din gura lor, și nu le vor fi lor mai mult mâncare.

11. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeu: iată eu voiu căută oile mele, și le voiu cercetă pre ele.

12. În ce chip cearcă păstorul turma sa în ziua rătăcirii, când este negură și nor în mijlocul oilor, când sunt osebite, așa voiu cercetă oile mele, și le voiu mânà din tot locul unde s'au părăsit în zi de nor și de negură.

13. Și voiu scoate pre ei din neamuri, și voiu adunà pre ei din țări, și'i voiu duce pre ei în pământul lor, și'i voiu paște pre ei în munții lui Israil, și în râpi și în toată lăcuința pământului.

14. Întru pășune bună voiu paște pre ei, în muntele cel înalt al lui Israil, și vor fi stânile lor acolo și vor dormi, și se vor odihni întru desfătare bună, și întru pășune grasă se vor paște în munții lui Israil.

Ioan 10, 16.

15. Eu voiu paște oile mele și le voiu odihni pre ele, și vor cunoaște, că eu sunt Domnul, acestea zice Domnul Dumnezeu.

Mat. 25, 32, 33.

16. Pre cea pierdută voiu căută și pre cea rătăcită voiu întoarce și pre cea zdrobită voiu legà și pre cea slabă voiu întări și pre cea tare voiu păzi, și le voiu paște pre ele cu judecată.

17. Și voi oile mele, acestea zice Domnul Dumnezeu: iată eu voiu osebi între oaie și între oaie, între berbeci și între țapi.

18. Și nu v'a fost destul vouă, că pășunea cea bună pășteți și rămășițele pășunei le călcați cu picioarele

voastre? Și apa cea limpede ați băut, și cea rămasă, cu picioarele voastre o turburați?

19. Și oile mele călcăturile picioarelor voastre pășteau, și apa cea turburată de picioarele voastre au băut.

20. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeu: iată eu voi uosebi între oaie tare și între oaie slabă.

21. Cu coastele și cu umerile voastre împingeați, și cu coarneau voastre împungeați pre cea slabă.

22. Și voi uo mântui oile mele și nu vor fi mai mult pradă, și voi judeca între berbec și berbec.

23. Și voi scula preste ei un păstor, și i va paște pre ei robul meu David, și va fi lor păstor.

Isaia 42, 1 și 40, 11; Zah. 11, 7; Mih. 7, 14; Ierem. 3, 15, 23, 4 și 30, 9.

24. Și eu Domnul voi fi lor Dumnezeu, și David căpetenie în mijlocul lor; eu Domnul am grăit.

Ozie 3, 5; Ioan 10, 11.

25. Și voi face cu David legătură de pace, și voi pierde hiarele cele rele de pre pământ, și vor lăcu în pustie și vor dormi în dumbrăvi.

Ozie 2, 18; Isaia 11, 9.

26. Și voi da lor binecuvântare împrejurul muntelui meu, și voi da ploaie vouă, ploaie de binecuvântare.

Isaia 11, 9; Ierem. 31, 34.

27. Și lemnele câmpului vor da roada lor, și pământul va da tăria sa, și vor lăcu în pământul lor cu nădejde de pace, și vor cunoaște, că eu sunt Domnul, când voi zdrobi cu jugul lor, și i voi scoate pre ei din mâna celor ce i urăsc pre ei.

28. Și nu vor mai fi pradă neamurilor, și hiarele pământului nu i vor mai mânca pre ei, și vor lăcu întră nădejde, și nu va fi cine să i sperie pre ei.

Ierem. 30, 11.

29. Și voi ridica lor răsăditură de pace, și nu vor mai fi puțin cu numărul pre pământ, și nu vor mai pieri de foamete pre pământ, și oara neamurilor nu vor mai suferi.

30. Și vor cunoaște, că eu sunt Domnul Dumnezeuul lor, și ei poporul meu, casa lui Israil, zice Domnul Dumnezeu.

Ierem. 31, 33.

31. Și voi oile mele, și oile turmei sunteți, și eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru, zice Domnul Dumnezeu.

Ioan 10, 11, 12.

CAP. 35.

Prorocie împotriva Idumeii.

Fost-a cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului! Întoarce fața ta asupra muntelui Siir, și prorocește asupra lui.

Amos 1, 11.

3. Și zî lui, acestea zice Domnul Dumnezeu: iată eu sunt asupra ta munte Siir, și voi întinde mâna mea preste tine, și te voi dà pustiu, și ie voi pustii.

4. Și în cetățile tale voi face pustiire, și tu vei fi pustiu, și vei cunoaște că eu sunt Domnul.

5. Pentrucă ai fost vrăjmaș veșnic, și ai șezut înaintea casei lui Israil cu vicleșug, în mâna vrăjmașilor sabiei, în vremea strâmbătății cei mai de pre urmă.

Ps. 136, 7.

6. Pentru aceea viu sunt eu, zice Domnul Dumnezeu; pentrucă ai păcătuțit asupra sângelui, și sângele te va gonì pre tine.

7. Și voi dà muntele Siir spre pustiire și va fi pustiu, și voi pierde din el oameni și dobitoace.

Isaia 34, 5.

8. Și voi umpleà de răniți dealurile tale și văile tale, și în toate câmpurile tale vor cădeà răniți de sabie.

9. Pustietate veșnică te voi face, și cetățile tale nu se vor mai lăcuì, și vor cunoaște că eu sunt Domnul.

10. Pentrucă ai zis: cele două neamuri și cele două țări, ale mele vor fi, și le voi moștenì pre ele, și Domnul acolo

este.

11. Pentru aceea viu sunt eu, zice Domnul, și voi face ție după vrăjmășia ta, și mă voi cunoaște ție, când te voi judeca.

12. Și vei cunoaște, că eu sunt Domnul, auzit-am glasul blestemurilor tale, că ai grăit, munții lui Israil pustii s'au dat nouă spre mâncare.

13. Și mari ai grăit asupra mea cu gura ta, și eu am auzit.

14. Pentru aceea acestea zice Domnul: când se va veseli tot pământul, pustiu te voi face pre tine.

15. Precum te-ai bucurat de moștenirea casei lui Israil, că s'a risipit, așa te voi face pre tine. Pustiu vei fi munte Siir, și toată Idumeia va pieri, și vor cunoaște, că eu sunt Domnul Dumnezeu lor.

Avdie 1, 15.

CAP. 36.

Făgăduința mântuirii lui Israil.

Și tu fiul omului! Prorocește de munții lui Israil, și zî: munților lui Israil! Auziți cuvântul Domnului.

2. Acestea zice Domnul Dumnezeu: pentru că a zis de voi vrăjmașul: bine este, pustiiri veșnice spre moșteniri nouă ni s'au făcut,

3. Pentru aceea proroceste, și zî: acestea zice Domnul Dumnezeu, pentru căci v'ați necinstit voi, și v'ați urît voi de toate neamurile cele de prin prejurul vostru, ca să fiți moștenire celorlalte neamuri, și v'ați suit, și v'ați făcut grai limbii și ocară neamurilor,

4. Pentru aceea munții lui Israil! Auziți cuvântul Domnului, acestea zice Domnul: munților și dealurilor și văilor și pâraelor și celor pustiite și stinse, și cetăților celor părăsite, care au fost pradă și călcare neamurilor celor de prin prejur.

5. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeu: pentrucă întru focul mâniei mele am grăit asupra celorlalte neamuri și asupra a toată Idumeea, pentrucă au dat pământul meu loruș spre moștenire cu bucurie necinstind sufletele, ca să le piarză cu pustiire.

Ierem. 2, 7.

6. Pentru aceea prorocește de pământul lui Israil, și zì: munților și dealurilor și văilor și codrilor, acestea zice Domnul: iată eu întru râvna mea și întru mâniea mea am grăit, pentrucă ați suferit voi ocările neamurilor,

7. Pentru aceea iată eu voiu ridicà mâna mea preste neamurile cele din prejurul vostru, acestea ocară lor vor luà.

8. Iar voi munții lui Israil, strugurul și roada voastră va mîncà poporul meu, căci nădăjduesc să vie.

9. Că iată eu voiu căutà spre voi, și veți lucrà și veți semănà.

10. Și voiu înmulți întru voi oamenii și casa lui Israil toată desăvârșit, și se vor lăcuì cetățile voastre, și cele pustiite se vor zidì.

11. Și voiu înmulți întru voi oamenii și vite, și voiu face să lăcuiți ca din începutul vostru, și bine voiu face vouă, mai mult decât mai înainte, și veți cunoaște, că eu sunt Domnul.

12. Și voiu naște întru voi oameni pre poporul meu Israil, și vor moștenì pre voi, și veți fi lor moșie, și nu vă veți adauge mai mult, ca să vă facă pre voi fără de fii dintru ei.

13. Acestea zice Domnul Dumnezeu, pentrucă au zis ție: pământ, care mîncă oameni ești tu, și fără de fii de neamul tău te-ai făcut.

Lev. 26, 38.

14. Pentru aceea oameni mai mult nu vei mîncà, și neamul tău nu'l vei mai face mai mult fără de fii, zice Domnul Domnul.

15. Și nu se va auzì mai mult întru voi defăimarea neamurilor, și ocară popoarelor mai mult nu o veți suferì, zice Domnul Domnul.

16. Și s'a făcut cuvântul Domnului către mine, zicând:

17. Fiul omului! Casa lui Israil a lăcuit în pământul său, și l-a spurcat pre el cu calea sa; și cu idolii săi, și cu necurățiile sale, ca necurăția femeii, care are curgerea sângelui cea de pre lună, s'a făcut calea lor înaintea feții mele.

Lev. 12, 2.

18. Și am vărsat mâniea mea preste dânșii, pentru sângele care l-au vărsat ei pre pământ și cu idolii lor l-au spurcat pre el.

19. Și i-am risipit pre ei întru neamuri, și i-am vânturat pre ei prin țări; după calea lor și după păcatul lor i-am judecat pre ei.

20. Și au umblat după neamurile la care au mers și au spurcat numele cel sfânt al meu, că se zicea de ei: poporul Domnului sunt aceștia și din pământul lui au ieșit.

Isaia 52, 5; Rom. 2, 24.

21. Și nu m'am îndurat de ei pentru numele meu cel sfânt, care l-a spurcat casa lui Israil întru neamurile la care a mers.

22. Pentru aceea zî casei lui Israil, acestea zice Domnul Domnul: nu pentru voi voi face eu vouă casa lui Israil, ci pentru numele meu cel sfânt care l-ați spurcat întru neamurile, în care ați mers.

A 2 Lege 9, 5; Isaia 43, 25 și 48, 9.

23. Și voi sfîntî numele meu cel mare, care s'a spurcat întru neamuri, care l-ați spurcat în mijlocul lor; și vor cunoaște neamurile, că eu sunt Domnul, zice Domnul, când mă voi sfîntî întru voi înaintea ochilor lor.

24. Și voi lua pre voi dintru neamuri și voi adună pre voi din toate țările, și voi băga pre voi în pământul vostru.

25. Și voi stropi preste voi apă curată și vă veți curăți de toate necurățiile voastre, și de toți idolii voștri voi curăți pre voi.

26. Și voi dà vouă inimă nouă, și duh nou voi dà întru voi, și voi luă inima cea de piatră din trupul vostru și voi dà vouă inimă de carne.

Ierem. 32, 39.

27. Și duhul meu voi da întru voi, și voi face ca să umblați întru îndreptările mele, și judecățile mele să le păziți și să le faceți.

28. Și veți lăcuî pre pământul care l-am dat părinților voștri și veți fi mie popor și eu voi fi vouă Dumnezeu.

29. Și vă voi mântui pre voi dintru toate necurățiile voastre și voi chema grâul, și'l voi înmulți pre el, și nu voi aduce asupra voastră foamete.

30. Și voi înmulți roada lemnului și roadele țarinei, ca să nu purtați ocara foametei întru neamuri.

31. Și vă veți aduce aminte de căile voastre cele rele și de izvodirile voastre cele ce nu erau bune, și nu vor plăcea vouă fărădelegile voastre și spurcăciunile voastre.

Ierem. 17, 2.

32. Nu pentru voi voi face, zice Domnul Domnul; să știți voi, rușinați-vă și vă abateți dela căile voastre casa lui Israil.

Isaia 43, 25.

33. Acestea zice Domnul Domnul: în ziua în care voi curăți pre voi de toate fărădelegile voastre și voi face să se lăcuiască cetățile și cele pustiite se vor zidi.

Isaia 33, 20.

34. Și pământul cel stricat se va lucra, care mai nainte era stricat înaintea ochilor a tot călătorul.

35. Și vor zice: pământul cel stricat s'a făcut ca o grădină desfătă, și cetățile cele pustii și stricate și săpate, tari s'au așezat.

36. Și vor cunoaște neamurile cele rămase împrejurul vostru, că eu sunt Domnul; am zidit cele surpate și am răsădit cele stricate. Eu Domnul am grăit și am făcut.

37. Acestea zice Domnul Dumnezeu: încă întru aceasta mă va căuta casa lui Israil, ca să le fac lor; înmulți-voi pre ei de oameni ca oile.

38. Ca oile cele sfinte, ca oile Ierusalimului; întru sărbătorile lui, așa vor fi cetățile cele pustii pline de oameni și vor cunoaște că eu sunt Domnul.

CAP. 37.

Vedenia oaselor uscate și învierea morților.

Fost-a preste mine mâna Domnului și m'a scos Duhul Domnului și m'a pus în mijlocul unui câmp, și acela erà plin de oase de oameni,

2. Și m'a purtai pre mine împrejurul lor; și iată erau multe foarte pre fața câmpului, și iată uscate foarte.

3. Și a zis către mine: fiul omului! Oare învià-vor oasele acestea? Și am zis, Doamne! Doamne! Tu știi acestea.

4. Și au zis către mine: fiul omului! Prorocește spre oasele acestea și să le zici lor: oase uscate, ascultați cuvântul Domnului.

5. Acestea zice Domnul Dumnezeu oaselor acestora: iată eu voiu aduce într-u voi duh de viață,

6. Și voiu dà preste voi vine și voiu pune preste voi carne și voiu întinde preste voi piele, și voiu dà într-u voi duhul meu și veți învià, și veți cunoaște că eu sunt Domnul.

7. Și am prorocit precum mi-au poruncit mie Domnul, și s'a făcut glas când am prorocit, și iată cutremur s'a făcut și s'au apropiat oasele, fiecare os la încheetura sa.

8. Și am văzut și iată creșteau preste dânsule vine și carne, și se tindeà piele preste dânsule deasupra și duh nu erà într'însele.

9. Și au zis către mine: proroceste pentru duhul, proroceste fiul omului! Și zì duhului: acestea zice Domnul Dumnezeu din patru vânturi vino duhule și suflă preste morții aceștia și să învieze.

10. Și am prorocit precum mi-au poruncit mie Domnul, și a intrat într'înșii duhul, și au înviate, și au stătut pre picioarele lor mulțime multă foarte.

11. Și au grăit Domnul către mine, zicând: fiul omului! Oasele acestea toată casa lui Israil este. Aceștia zic: uscatu-s'au oasele noastre, pierit-au nădejdea noastră, și ne-am stins.

12. Pentru aceea prorocește, și zî: acestea zice Domnul: iată eu voi deschide mormânturile voastre, și voi scoate pre voi din mormânturile voastre poporul meu, și vă voi duce pre voi în pămîntul lui Israil,

13. Și veți cunoaște că eu sunt Domnul, când voi deschide eu mormânturile voastre, ca să vă scoț pre voi din mormânturile voastre poporul meu.

Isaia 26, 19.

14. Și voi dà duhul meu întru voi, și veți înviea, și voi pune pre voi pre pămîntul vostru, și veți cunoaște, că eu sunt Domnul, grăit-am, și voi face, zice Domnul.

15. Și a fost cuvîntul Domnului către mine, zicînd:

16. Fiul omului! Iați ție un toiag, și scrie preste el pre Iuda și pre fiii lui Israil, cari s'au adaos la el, și'ți vei luà al doilea toiag, și vei scrie preste el pre Iosif, toiagul lui Efraim și pre toți fiii lui Israil, cari s'au adaos la el.

17. Și le vei împreună pre ele unul la altul să'ți fie un toiag, ca să le legi pre ele, și vor fi în mîna ta.

18. Și va fi cînd vor zice către tine fiii poporului tău: au nu vei spune nouă, ce sunt acestea ție?

19. Și vei zice către ei: acestea zice Domnul: iată eu voi luà neamul lui Iosif cel din mîna lui Efraim, și neamurile lui Israil cele ce s'au adaos la el, și voi dà pre ei preste neamul lui Iuda, și vor fi un toiag în mîna ludii.

20. Și vor fi toiegele, pre care tu ai scris în mîna ta înaintea lor.

21. Și vei grăi către ei, acestea zice Domnul Domnul: iată eu voi luà toată casa lui Israil din mijlocul neamurilor, la care a mers, și'i voi adunà pre ei dintru toți cei dimprejurul lor, și'i voi băgà pre ei în pămîntul lui Israil,

22. Și'i voi face pre ei un neam în pămîntul meu în munții lui Israil; un Domn va fi lor, și nu vor fi mai mult două neamuri, nici se vor mai împărți mai mult în două împărății,

Ierem. 3, 18; Ioan 10, 16.

23. Ca să nu se spurce mai mult întru idoli lor și întru urâciunile lor și întru toate necurățiile lor; și'i voi mîntui

pre ei de toate fărădelegile lor, cu care au păcătuit, și'i voi curăți pre ei, și vor fi mie popor, și eu voi fi lor Dumnezeu.

Ierem. 33, 8; Isaia 1, 18; Isaia 40, 11.

24. Și robul meu David împărat în mijlocul lor, și un păstor va fi tuturor, că întru poruncile mele vor umblă, și judecățile mele vor păzi și le vor face pre ele,

Ierem. 23, 4 și 30, 9.

25. Și vor lăcu în pământul lor, care l-am dat robului meu Iacov, unde au lăcuit părinții lor; și vor lăcu pre dânsul ei și fiii lor și fiii fiilor lor până în veac, și David robul meu împărat va fi lor în veac.

26. Și voi pune lor legătură de pace, și legătură veșnică va fi cu ei, și voi pune Sfintele mele în mijlocul lor.

Daniil 9, 24; Ioan 1, 46; Lev. 26, 11.

27. Și va fi lăcașul meu întru ei, și voi fi lor Dumnezeu, și ei vor fi mie popor.

Psalm 88, 4 și 109, 5; 2 Cor. 6, 16.

28. Și vor cunoaște neamurile, că eu sunt Domnul, cel ce'i sfîntesc pre ei, când vor fi Sfintele mele în mijlocul lor în veac.

Ioan 12, 34.

CAP. 38.

Prorocie asupra lui Gog și Magog.

Fost-a cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului! Întărește fața ta spre Gog și spre pământul lui Magog, spre biruitorul căpeteniei lui Mesoh și Tovel, și prorocește pentru dânsul.

Apoc. 20, 8.

3. Și zî lui: acestea zice Domnul Domnul: iată eu asupra ta Gog și asupra pământului lui Magog biruitorul căpeteniei Mesohului și Tovelului.

4. Și te voi aduna pre tine și toată puterea ta, cai și călăreți îmbrăcați în platoșe toți, adunare multă, scuturi și

coifuri și săbii.

5. Perși și Etiopi și Livii și Lidii, toți cu coifuri și cu scuturi.

6. Gamer și toți cei dimprejurul lui, casa lui Torgamà dela marginea miezului nopții, și toți cei dimprejurul lui, și neamuri multe cu tine.

7. Gătește-te, gătește-te pre tine însuți tu, și toată adunarea ta cea adunată cu tine, și vei fi mie înaintea streaje.

8. Din zile multe se va găti, în anii cei de pre urmă va veni, și va veni la pământul cel stricat de sabie, adunați din neamuri multe în pământul lui Israil, care s'a pustiit de toate părțile, și acesta dintru neamuri a ieșit, și vor lăcu în pace toți.

9. Și te vei sui ca ploaia, și vei veni ca norul, și vei acoperi pământul, și vei fi tu și toți cei dimprejurul tău, și neamuri multe cu tine.

Daniil 11, 40; Pilde 1, 27.

10. Acestea zice Domnul Domnul: și va fi în ziua aceea, sui-se-va cuvânt în inima ta, și vei gândi gânduri rele.

11. Și vei grăi: sui-mă-voiu pre pământul cel lepădat, veni-voiu la cei ce se odihnesc cu liniște și la cei ce lăcuiesc în pace, la toți cei ce lăcuiesc pământul, întru care nu este zid, nici zăvoare, și uși nu sunt la ei.

Ierem. 49, 30.

12. A prădă pradă și jafuri a jefui, a întoarce mâinile mele spre cea pustiită, care s'a lăcuit, și preste neamurile cele adunate din neamuri multe, preste cei ce au făcut moșii și lăcuiesc în mijlocul pământului.

13. Savà și Dedan și neguțătorii Carhidoniei și toate satele lor vor grăi ție: spre pradă a prădă vii tu și a jefui jefuiri, și ai adunat adunarea ta, să iei argint și aur, să iei moșii, să jefuești jefuiri mari?

14. Pentru aceea prorocește fiul omului! Și zì lui Gog, acestea zice Domnul: au nu în ziua aceea, când va lăcu poporul meu Israil în pace te vei ridicà?

15. Și vei veni dela locul tău, dela marginea miezului nopții și neamuri multe cu tine, călăreți de cai, toți adunare mare și putere multă.

16. Și te vei sui asupra poporului meu Israil, ca un nor, să acoperi pământul. În zilele cele de pre urmă va fi, și te voi aduce în pământul meu ca să cunoască toate neamurile, când mă voi sfîți eu întru tine înaintea lor.

Dan. 11, 40.

17. Acestea zice Domnul Domnul, lui Gog: tu ești, de care am grăit mai înainte, în zilele cele mai dintâu prin mâna robilor mei prorocii lui Israil, în zilele acelea și în anii aceia, ca să te aduc pre tine asupra lor.

18. Și va fi în ziua aceea, în ziua în care va veni Gog asupra pământului lui Israil, zice Domnul Domnul: sui-se-va mânia mea.

19. Și în râvna mea cu focul mâniei mele am grăit, că va fi în ziua aceea cutremur mare pre pământul lui Israil,

20. Și se vor clăti de fața Domnului peștii mării și pasările cerului și hiarele câmpului, și toate jivinile cele ce se târăsc pre pământ, și toți oamenii cei de pre fața pământului, și se vor sparge munții, și se vor afundă văile, și tot zidul pre pământ se va surpă.

Matei 24, 29; Lucà 21, 25; Ozie 4, 3.

21. Și voi chema asupra lui toată frica sabiei, zice Domnul Domnul: sabia omului va fi asupra fratelui său.

Judec. 7, 22; 1 Împ. 14, 20.

22. Și-l voi judeca pre el cu moarte și cu sânge și cu ploaie înneacătoare și cu pietre de grindine și foc, și piatră pucioasă voi ploua preste el și preste toți cei ce sunt cu el, și preste neamuri multe, care sunt cu el.

Ps. 10, 6; Apoc. 8, 7 și 16, 21.

23. Și mă voi slăvi și mă voi sfîți, și mă voi cunoaște înaintea a multe neamuri și vor cunoaște, că eu sunt Domnul.

CAP. 39.

Urmarea prorociei contra lui Gog și Magog.

Și tu fiul omului! Prorocește asupra lui Gog și zî: acestea zice Domnul: iată eu asupra ta Gog căpetenia lui Mesoh și Tovel.

2. Și te voi aduna pre tine și te voi povățui pre tine, și te voi suî pre tine dela marginea miezului nopței și te voi aduce pre munții lui Israil.

3. Și voi pierde arcul tău din mâna ta cea stângă, și săgețile tale din mâna ta cea dreaptă.

4. Și te voi surpă preste munții lui Israil și vei cădeà tu și toți cei dimprejurul tău, și neamurile cele ce sunt cu tine, dà-se-vor la mulțime de pasări și la toată zburătoarea, și la toate hiarele câmpului te-am dat pre tine să te mănânce.

5. Pre fața câmpului vei cădeà, că eu am grăit, zice Domnul Domnul.

6. Și voi trimite foc preste Magog și se vor lăcuî ostroavele în pace, și vor cunoaște că eu sunt Domnul.

7. Și numele meu cel sfânt se va cunoaște în mijlocul poporului meu Israil, și nu se va mai spurcà numele meu cel sfânt, și vor cunoaște toate neamurile, că eu sunt Domnul cel sfânt întru Israil.

8. Iată vine și vei cunoaște că va fi zice Domnul Domnul: aceasta este ziua întru care am grăit.

9. Și vor ieși cei ce lăcuesc în cetățile lui Israil și vor arde armele și pavezele și sulile și arcele și săgețile și toiegele de mâini și lăncile și vor ațâța cu ele foc în șapte ani.

10. Și nu vor luà lemne din câmp, nici vor tăia din dumbrăvi, ci armele le vor arde cu foc și vor prădà pre cei ce i-au prădat pre ei, și vor jefui pre cei ce i-au jefuit pre ei, zice Domnul.

11. Și va fi în ziua aceea, dà-voiu lui Gog loc numit mormînt întru Israil, îngropare celor ce au venit la mare, și vor zidi împrejur gura văiei,

12. Și vor îngropă acolo pre Gog și toată mulțimea lui, și se va chema atunci îngroparea lui Gog.

13. Și i vor îngropă pre ei casa lui Israil, ca să se curățiască pământul în luna a șaptea, și i va îngropă pre ei tot poporul pământului, și va fi lor numită ziua în care m'am slăvit, zice Domnul.

14. Și pururea vor trimite oameni, cari vor umbla prin tot pământul și vor căuta ca să îngroape pre cei rămași pre fața pământului și să l curățiască pre el, după luna a șaptea vor cercă.

15. Și tot cel ce umblă pre pământ și va vedeă os de om, va pune lângă el semn, până când îl vor îngropă îngropătorii în Ghe în cimitirul lui Gog.

16. Că și numele cetăței se va chema cimitir, și se va curăți pământul.

17. Și tu fiul omului! Acestea zice Domnul Domnul: grăește către toată pasărea zburătoare și către toate hiarele câmpului: adunați-vă și veniți, adunați-vă din toate laturile de prin prejur la jertfa mea cea mare, care am jertfit vouă în munții lui Israil, și veți mânca carne și veți bea sânge.

Isaia 34, 6; Sofon. 1, 7, 8.

18. Cărnurile uriașilor veți mânca și sângele domnilor pământului veți bea, berbeci și țapi și viței, toți grași.

19. Și veți mânca grăsime de vă veți sătura, și veți bea sânge de vă veți îmbată, din jertfa mea care am junghiat vouă.

20. Și vă veți sătura din masa mea, de cal și de călăreț, de uriaș și de tot bărbatul rășboinic, zice Domnul.

21. Și voi da slava mea întru voi, și vor vedeă toate neamurile judecata care am făcut, și mâna mea care am adus preste ei.

22. Și va cunoaște casa lui Israil, că eu sunt Domnul Dumnezeu lor din ziua aceasta și înainte.

23. Și vor cunoaște toate neamurile, că pentru păcatele lor s'a robit casa lui Israil, că s'a lepădat de mine și am

întors fața mea de către ei și i-am dat pre ei în mâinile vrăjmașilor lor și au căzut toți de sabie.

A 2 Lege 31, 17, 18.

24. După necurățiile lor și după fărădelegile lor am făcut lor și am întors fața mea de către ei.

25. Pentru aceea acestea zice Domnul Domnul: acum voi întoarce robia lui Iacov și voi milui casa lui Israil și voi râvni pentru numele meu cel sfânt.

26. Și vor lua ocară lor și strâmbătatea care au făcut, când au lăcuit ei în pământul lor în pace, și nu va fi cine să-i înfricoșeze.

27. Când îi voi întoarce eu pre ei din neamuri și-i voi aduna din mâinile neamurilor, mă voi sfinți întru ei înaintea neamurilor,

28. Și vor cunoaște că eu sunt Domnul Dumnezeu lor, când mă voi arăta eu întru neamuri și îi voi aduna pre ei pre pământul lor, și nu voi lăsa mai mult pre nici unul dintru ei.

29. Și nu voi mai întoarce fața mea de către ei, pentru că am vărsat mâniea mea preste casa lui Israil, zice Domnul Domnul.

Ioil 2, 28.

CAP. 40.

Vedenia zidirei Bisericii.

Și a fost în anul al douăzeci și cincilea al robiei noastre în luna dintâiu, în zece zile ale lunii, în anul al patrusprezecelea, după ce s'a luat cetatea, în ziua aceea fost-a preste mine mâna Domnului, și m'a adus acolo.

2. Întru vederea lui Dumnezeu m'a adus pre mine în pământul lui Israil și m'a pus într'un munte foarte înalt și preste el eră ca o cetate zidită împreajmă.

3. Și m'a băgat pre mine acolo, și iată un bărbat și vederea lui eră ca vederea aramei sclipitoare, și în mâna lui

eră ață de ziditori și trestie de măsurat, și el stă în poartă.

4. Și a zis către mine bărbatul: văzut-ai fiul omului! Vezi cu ochii tăi și cu urechile tale auzi, și pune în inima ta toate câte eu arăt ție, pentru ca să arăt ție ai intrat aici, și vei arăta toate câte tu vezi, casei lui Israil.

5. Și iată zid afară din casă prin prejur, în mâna bărbatului trestie de măsurat de șase coți și o palmă, și a măsurat zidul, lățimea și înălțimea lui eră întocmai cu trestia,

6. Și a intrat pre poarta, care caută spre răsărit, șapte trepte, și a măsurat Tee șase de o parte și șase de altă parte, și pridvorul porței întocmai cu trestia.

7. Și tindă întocmai cu trestia de lungă și de lată, și pridvor în mijlocul foișorului de șase coți.

8. Și tinda a doua întocmai cu trestia de lată și de lungă și pridvorul de cinci coți.

9. Și tinda a treia întocmai cu trestia de lungă și de lată.

10. Și pridvorul porței cel aproape de pridvorul ușei de opt coți și fruntea de doi coți, și pridvorul porței din lăuntru.

11. Și tinda porței împreajmă, trei de o parte și trei de alta, și o măsură la câte trele, și o măsură la pridvor de o parte și de alta.

12. Și a măsurat lărgimea ușei porței de zece coți, și lărgimea porței de treisprezece coți.

13. Și un cot se adună înaintea tinzii, și hotarul unui cot de o parte și de alta, și tinda de șase coți de o parte și de șase de alta.

14. Și a măsurat poarta dela zidul tinzii până la peretele tinzei, lățimea de douăzeci și cinci de coți, aceasta este poartă împreajma porței.

15. Și descoperemântul pridvorului porței de șasezeci de coți dinafară, și de douăzeci și cinci tinda porței prin prejur.

16. Și descoperemântul curței din afară la descoperemântul pridvorului porței cei dinlăuntru de cincizeci de coți.

17. Și ferestre ascunse la tinzi și la pridvoare pre dinlăuntru porței curții prin prejur, așijderea la foișoare ferestre împrejur pre dinlăuntru și preste pridvor finici de o parte și de alia.

18. Și m'a băgat în curtea cea mai din lăuntru, și iată cămări și stâlpi împrejurul curții, treizeci de cămări întru împrejurarea stâlpilor.

19. Și foișoare în dosul porților după lungimea porților celor din înaintea stâlpilor de desupt.

20. Și a măsurat lărgimea dela descoperemântul porții cei mai din afară pre din lăuntru către descoperemântul porții care caută spre răsărit.

21. Și m'a băgat spre miazănoapte, și iată poarta, care caută spre miazănoapte către curtea cea mai dinafară, și o a măsurat cât este de lungă și de lată.

22. Și tinzi trei de o parte și trei de alta, și fruntea și foișorul și finicii ei, și s'a făcut după măsura porții, care caută către răsărit, de cincizeci de coți lungimea ei, și de douăzeci și cinci lărgimea.

23. Și ferestrele ei și foișoarele și finicii ei, ca și poarta, care caută către răsărit, și pre șapte trepte se suiă la ea, și foișor pre din lăuntru.

24. Și poarta curții cea mai din lăuntru, care caută spre poarta miezului nopții, ca și poarta, care caută spre răsărit, și a măsurat curtea dela o poartă până la altă poartă o sută de coți.

25. Și m'a dus despre austru, și iată o poartă căutând spre austru, și o a măsurat pre ea, și tinda și fruntea, și foișoarele după măsurile acestea.

26. Și ferestrele ei, și foișoarele împrejur, ca și ferestrele pridvorului, de cincizeci de coți lungimea ei, și de douăzeci și cinci lărgimea.

27. Și șapte trepte erau la ea, și foișor pre din lăuntru, și finici la ea, unul dincoace, și altul dincolo preste frunte.

28. Și poarta în preajma porții curții cei mai din lăuntru despre austru; și a măsurat curtea dela o poartă până la

altă poartă, lărgimea coți o sută către austru.

29. Și m'a băgat în curtea cea mai din lăuntru a porții de către austru, și a măsurat poarta după măsurile acestea.

30. Și tinda și frunțile și foișoarele și ferestrele ei și la foișor împrejur coți cincizeci lungimea ei, și lărgimea ei douăzeci și cinci.

31. Și foișor împrejur lungimea de douăzeci și cinci de coți, și lărgimea cinci.

32. Și foișor la ușa cea mai din afară, și finici pre frunte, și opt trepte.

33. Și m'a băgat la poarta, care caută către răsărit, și o a măsurat pre ea după măsurile acestea.

34. Și tinda și frunțile și foișoarele și ferestrele la ea, și foișor împrejur cincizeci de coți lungimea ei, și lărgimea ei douăzeci și cinci.

35. Și foișor la curtea cea mai dinafară, și finici preste frunte dincoace și dincolo, și opt trepte la ea.

36. Și m'a băgat la poarta cea de către miazănoapte, și o a măsurat după măsurile acestea.

37. Și tinzile ei și frunțile și foișoarele și ferestre la ea împrejur, de cincizeci de coți lungimea ei, și lărgimea de douăzeci și cinci.

38. Și foișoarele la curtea cea mai dinafară, și finici la frunte dincoace și dincolo, și opt trepte la ea.

39. Și cămările ei și ușile ei și foișoarele ei spre poarta a doua, curgere de apă, acolo spală arderea de tot.

40. Și la pridvorul porții două mese dincoace, ca să junghie pre ele arderea de tot cea pentru păcate, și cea pentru neștiință.

41. Și dinnapoia curgerii arderilor de tot, care caută spre miazănoapte, două mese către răsărituri din dosul cei a doua, și la pridvorul porții despre răsărit opt mese.

42. Patru mese de o parte, și patru mese de altă parte din dosul porții, preste acelea junghiau jertfele, și arderile de tot împreajma celor opt mese ale jertfelor.

43. Și patru mese ale arderilor de tot de piatră cioplită, lungimea de un cot și jumătate, și un cot de înalt.

44. Preste ele vor pune uneltele cu care junghiau acolo arderile de tot și jertfele.

45. Și de o palmă vor avea streășină cioplită pre din lăuntru împrejur, și deasupra meselor acoperemânt, ca să se acopere de ploaie și de uscăciune.

46. Și m'a băgat pre mine la curtea cea mai din lăuntru, și iată două cămări în curtea cea mai din lăuntru, una din dosul porții, care caută către miazănoapte și aduce către austru, și una din dosul porții cei de către austru, care caută către miazănoapte.

47. Și a zis către mine: cămara aceasta, care caută către austru este a preoților, cari păzesc paza casei.

48. Iar cămara, care caută către miazănoapte este a preoților celor ce păzesc paza jertfelnicului, aceia sunt fiii lui Saduc, cari se apropie din fiii lui Levî la Domnul ca să'i slujească lui.

49. Și a măsurat curtea, lungimea de o sută de coți, și lărgimea de o sută la patru părți ale ei, și jertfelnicul înaintea casei.

50. Și m'a băgat pre mine la pridvorul casei, și a măsurat pridvorul de cinci coți lărgimea de o parte, și de cinci de altă parte, și lărgimea ușii de patrusprezece coți, și tâtânile ușii pridvorului de trei coți de o parte, și de trei coți de altă parte, și lungimea pridvorului de douăzeci de coți.

51. Și lărgimea de douăzeci coți, și pre zece trepte se suiă la el, și stâlpi erau la pridvor unul dincoace și altul dincolo.

CAP. 41.

Rânduiala zidirii Bisericei.

Și m'a băgat în Biserică, și a măsurat pridvorul de șase coți lărgimea dincoace și de șase dincolo.

2. Și lărgimea porții de zece coți, țâțânile porții de cinci coți deoparte și de cinci de altă parte, și lungimea lui de patruzeci coți și lărgimea de douăzeci.

3. Și m'a băgat în curtea cea mai dinlăuntru, și a măsurat pridvorul ușii de doi coți și ușa de șase coți, și țâțânile ușii de șapte coți dincoace și de șapte dincolo.

4. Și a măsurat lungimea ușilor de patruzeci de coți și lărgimea de douăzeci despre fața Bisericii, și a zis către mine: aceasta este Sfânta Sfintelor.

Eșire 26, 33.

5. Și a măsurat peretele casii de șase coți, și lărgimea coastei de patru coți împrejur.

6. Și coastele, coastă către coastă de două ori câte treizeci și trei, și osebirea în peretele casii în coaste împrejur, ca să fie celor ce se prind a vedeà, ca, cu nimic să nu se atingă de pereții casii.

7. Și lărgimea coastii cei mai de sus, după adăogirea din perete către cea mai de sus, împrejurul casii, ca să se lărgască deasupra, și din cele de jos se vor suì la cele de sus, și din cele din mijloc spre cele cu trei poduri.

8. Și încunjurul casii înălțimea împrejur și osebirea coastelor întocmai cu trestia de șase coți.

9. Și lărgimea coastei peretelui dinafară de cinci coți, iar celelalte între coastele casii.

10. Și între camere lărgimea de douăzeci de coți încunjurul casii prin prejur.

11. Și ușile camerilor către rămășița unei uși, care este de către miazănoapte, și o ușă către austru, și lărgimea luminii ceilalte de cinci coți împrejur.

12. Și zidul care este de către fața ceilalte, cam spre mare, de șaptezeci de coți de lat, iar peretele care desparte, de cinci coți de lat împrejur, și lungimea lui de nouăzeci.

13. Și a măsurat în preajma casii o sută de coți lungimea, și celelalte și care despart și pereții lor lungimea de o sută de coți.

14. Și lărgimea dinaintea casii și celelalte din preajmă de o sută de coți.

15. Și a măsurat lungimea celui ce desparte, și în preajma feții rămășiții celor dinapoia casii aceea, și celelalte rămășițe dincoace și dincolo de o sută de coți lungimea, și Biserica și unghiurile și pridvorul cele mai dinafară podit.

16. Și ferestrele mrejuite, ca să lumineze, să se poată vedeà prin ele. Și casa și cele de aproape căptușite cu lemne toate împrejur, și pardoseala și din pardoseală până la ferestre. Și ferestrele se deschideau în trei feluri,

17. Ca să se poată privi prin ele, și până la casa cea mai dinlăuntru, și până la cea mai dinafară, și preste tot peretele împrejur dinlăuntru și dinafară măsură.

18. Și Heruvimi săpați și finici, câte un finic între un Heruvim și între alt Heruvim, două fețe la un Heruvim.

19. Față de om către finic deoparte și de alta, și față de leu către finic deoparte și de alta, săpată toată casa prin prejur.

20. Din pardoseală până la podine erau Heruvimi și finici săpați.

21. Și cel Sfânt și Biserica se deschideà prin patru unghiuri în preajma feții Sfintelor, vederea ca a unui jertfelnic de lemn.

22. De trei coți înălțimea lui, și lungimea de doi coți, și lărgimea de doi, și coarne aveà, și temeiul lui și pereții lui. Și a zis către mine: aceasta este masa cea dinaintea feții Domnului.

Eșire 30, 1.

23. Și două uși erau la Biserică, și două uși la cel Sfânt.

24. Și între acele două uși erau două ușcioare de amândouă părțile, care se deschideau una către alta, că două ușcioare erau la una, și două la cealaltă.

25. Și săpături erau preste ele, și preste ușile Bisericii Heruvimi și finici, după săpătura Sfintelor, și lemne de treabă despre fața pridvorului pre dinafară.

26. Și ferestre ascunse, și măsură dincoace și dincolo spre acoperemânturile pridvorului, și coastele casii întocmite.

CAP. 42.

Urmarea măsurilor Bisericii.

Și m'a băgat în curtea cea mai dinafară către răsărit în preajma porții cei de către miazănoapte.

2. Și m'a băgat înlăuntru, și iată cinci camere lângă partea zidului, și aproape de zidul cel despărțit către miazănoapte despre față de o sută de coți lungimea către miazănoapte, și lungimea de cincizeci, scrise ca și porțile curții cei mai dinlăuntru, și ca stâlpii cei de prin prejur ai curții cei mai dinafară, în rând camere întreite cu față căutând una către alta.

3. Și înaintea camerilor loc de preumblat de zece coți de lat și de o sută de lung, nici un cot lipsă, și ușile lor către miazănoapte.

4. Și preumblările foșoarelor asemenea, că întreceau în sus stâlpii din stâlpii cei de desupt, și loc asemenea eră.

5. Și foșoare întreite erau, și stâlpi n'aveau, ca stâlpii celor mai dinafară.

6. Pentru aceea erau mai înalți decât cei de desupt și decât cei din mijloc dela pământ.

7. Și lumină dinafară, precum erau camerele curții cei mai dinafară, care căută spre camerele cele de către miazănoapte, lungi de cincizeci de coți.

8. Că lungimea camerilor, care căutau spre curtea cea mai dinafară eră de cincizeci de coți, și acestea sunt care căutau cu față una către alta, preste tot o sută de coți.

9. Și ușile camerilor acestora ale intrării cei de către răsărit, ca să intre prin ele din curtea cea mai dinafară.

10. După lumina locului celui dintâiu al preumblării și cea spre austru de către față austrului, și de către față celuiilalt

zid, și de către fața celui ce despărțește.

11. Și cămările și foișoarele în preajma feții sale după măsurile cămarilor celor de către miazănoapte după lungimea lor și după lărgimea lor și după toate ieșirile lor și după toate intrările lor și după luminile lor.

12. Și după ușile lor ale cămarilor celor de către austru, și după ușile preumblării cei dela început, ca lumina unei despărțituri de o trestie, și despre răsărit, ca să intre prin ele.

13. Și a zis către mine: cămările cele de către miazănoapte și cele de către austru, cele despre fața zidului ce despărțește, acestea sunt cămările Sfântului, întru care vor mânca preoții fiii lui Saduc, cei ce se apropie către Domnul, Sfintele Sfintelor, și acolo vor pune Sfintele Sfintelor, și jertfa și cele pentru păcat și cele pentru neștiință, că locul este sfânt.

Num. 18, 9.

14. Nu vor intra acolo afară de preoți, și nu vor ieși din cel sfânt în curtea cea mai dinafară, pentru ca pururea să fie sfinți cei ce se apropie; și să nu se atingă de haina lor, cu care slujesc, pentrucă sfinte sunt, și se vor îmbrăca cu alte haine când se ating de popor.

15. Și după ce s'a sfârșit măsurarea casii dinlăuntru, m'a scos pre mine pre calea porții care caută spre răsărit, și a măsurat asemănarea casii prin prejur în rând.

16. Și a stăut de către dosul porții, care caută către răsărit, și a măsurat cinci sute de coți cu trestia cea de măsură.

17. Și s'a întors către miazănoapte, și a măsurat cea de către fața miezului nopții cinci sute de coți cu trestia măsurii.

18. Și s'a întors către mare și a măsurat cea de către fața mării cinci sute de coți cu trestia măsurii.

19. Și s'a întors către austru, și a măsurat cea de către fața austrului cinci sute cu trestia măsurii.

20. În patru părți tot cu acea trestie, și o a rânduit pre ea, și îngrădirea lor prin prejur de cinci sute de coți către răsărit, și cinci sute lărgimea, care despărțea între cele sfinte și între zidul cel dinainte din rândul casii.

CAP. 43.

Vedenia slavei lui Dumnezeu.

Și m'a adus pre mine la poarta, care caută către răsărit, și m'a scos afară.

2. Și iată slava Dumnezeului lui Israil venea pre calea cea de către răsărit, și glasul taberii ca glasul îndoit al multora, și pământul strălucea ca fulger de mărire prinprejur.

3. Și vederea care am văzut, era ca vederea care am văzut când am intrat să ung cetatea; și vederea carului care am văzut, era ca vederea care am văzut la râul Hovar, și am căzut preste fața mea.

4. Și slava Domnului a intrat în casă pre calea porții, care caută către răsărit.

5. Și m'a luat pre mine duh, și m'a băgat în curtea cea mai dinlăuntru, și iată era casa plină de slava Domnului.

6. Și am stătut, și iată glas din casă grăind către mine și bărbatul stă lângă mine.

7. Și a zis către mine: fiul omului! Văzut-ai locul scaunului meu și locul urmei picioarelor mele, întru care va lăcuî numele meu în mijlocul casii lui Israil în veac? Mai mult nu va spurcă casa lui Israil numele cel sfânt al meu, ei și povățuitorii lor întru curviea lor și întru uciderile povățuitorilor în mijlocul său.

Ierem. 16, 17; 1 Paral. 28, 2.

8. Când puneă ei tinda mea în tinzile lor și pragurile mele alătura cu pragurile lor și au făcut peretele meu ca și cum ar fi împreunare între mine și între ei; și au spurcat numele cel sfânt al meu cu fărădelegile care le făceau, și i-am zdrobit pre ei cu mâniea mea și cu ucidere.

9. Și acum lepede curvia lor și uciderile povățuitorilor lor dela mine, și voiui lăcuî în mijlocul lor în veac.

10. Și tu fiul omului! Arată casei lui Israil casa, și vor încetă dela păcatele lor și vederea ei și rânduiala ei.

11. Și ei vor luă certarea lor pentru toate care au făcut, și vei scri casa și gătirea ei și ieșirea ei și starea ei și toate poruncile ei, și toate legiuirile ei vei arăta lor, și le vei scri înaintea lor, și vor păzi toate îndreptările mele și toate poruncile mele, și le vor face pre ele.

12. Și scrisoarea casei pre vârful muntelui, toate hotarele ei prin prejur Sfintele Sfintelor sunt: aceasta este legea casei.

13. Și acestea sunt măsurile jertfelnicului în coți, de un cot și o palmă sânul; înălțimea lui prin prejur de un cot, și de un cot lărgimea, și streășină pre buzele ei împrejur de o palmă.

Eșire 27, 1.

14. Și aceasta este înălțimea jertfelnicului dela fundul începutului gropilii lui către curățitorul cel mare de desupt de doi coți și lărgimea de un cot, și cel dela curățitorul cel mic preste curățitorul cel mare patru coți și lățimea de un cot.

15. Și ariilul de patru coți, și de la ariil până deasupra coarnelor un cot.

Isaia 29, 1, 2.

16. Și ariilul de doisprezece coți în lung și de doisprezece coți lărgimea, în patru muchi de toate părțile lui, și curățitorul de patrusprezece coți de lung și de patrusprezece coți de larg, în patru muchi de patru părți ale lui, și streășină lui jur împrejurul lui de o jumătate de cot, și împrejurarea ei de un cot împrejur și treptele lui căutând către răsărit.

17. Și au zis către mine: fiul omului! Acestea zice Domnul Dumnezeu lui Israil: acestea sunt poruncile jertfelnicului, în ziua în care se va face, ca să se aducă preste el arderi de tot, și să se verse preste el sânge.

18. Și vei dà preoților Leviților celor din sãmânța lui Saduc, celor ce se apropie către mine ca să'mi slujască mie, zice Domnul Dumnezeu, vițel de vaci pentru păcat.

19. Și vor luà din sângele lui și vor pune pre cele patru cornuri ale jertfelnicului și pre cele patru unghiuri ale curățitorului, și pre vatră împrejur vei stropi, și'l vor curăți pre el.

Eșire 29, 36.

20. Și vor luà vițelul cel pentru păcat, și se va arde în locul cel osebit al casei dinafară de cele sfinte.

21. Și în ziua a doua vor luà doi iezi de capre curați pentru păcat și vor curăți jertfelnicul, în ce chip au curățit cu vițelul.

22. Și după ce se va săvârși curățirea vor aduce un vițel de vaci curat și un berbec de oi curat.

23. Și le veți aduce înaintea Domnului și vor presăra preste ele preoții sare, și le vor aduce pre ele arderi de tot Domnului.

Lev. 2, 13.

24. Șapte zile vei face ied pentru păcat în toată ziua, și vițel de vaci și berbec de oi fără prihană vor face în șapte zile.

25. Și vor curăți jertfelnicul, și'l vor lămurì și vor umplea mâinile lor și vor săvârși zilele.

26. Și va fi în ziua a opta și înainte vor face preoții preste jertfelnic arderile cele de tot ale voastre și cele de mântuire ale voastre, și voi primì pre voi, zice Domnul.

CAP. 44.

Rânduiala și portul preoților.

Și m'a întors pre mine la calea ușii Sfințelor cei mai dinafară ce căută către răsărit, și aceasta erà încuiată.

2. Și au zis Domnul către mine: ușa aceasta încuiată va fi, și nu se va deschide, și nimenea nu va trece printr'însa.

3. Că Domnul Dumnezeu lui Israil va trece printr'însa, și va fi încuiată, că povățuitorul acesta va șede într'însa să mănânce pâine înaintea Domnului, pre calea ușii pridvorului va intra, și pre calea lui va ieși.

4. Și m'a dus pre mine pre calea ușii cei despre miazănoapte în preajma casei, și am văzut, și iată eră plină de slavă casa Domnului, și am căzut pre fața mea.

5. Și au zis Domnul către mine: fiul omului! Pune întru inima ta, și vezi cu ochii tăi, și auzi cu urechile tale toate câte grăesc eu cu tine de toate poruncile casei Domnului și de toate legile ei, și vei pune inima ta la intrarea casei pre la toate ieșirile ei, și întru toate Sfintele.

6. Și vei grăi către casa cea amărîtoare, către casa lui Israil: acestea zice Domnul Dumnezeu: destul fie vouă toate fărădelegile voastre casa lui Israil.

7. Pentrucă băgați voi fii de alt neam netăieți împrejur la inimă, și netăieți împrejur la trup, ca să fie întru Sfintele mele, să le pângărească pre ele, și aduceți voi pâine, grăsime și sânge, și călcați legătura mea cu toate fărădelegile voastre.

Lev. 3, 11, 16.

8. Și n'ați avut grije, ca să păziți paze întru Sfintele mele.

9. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeu: tot fiul cel de alt neam netăiat împrejur la inimă, și netăiat împrejur la trup, nu va intra în Sfintele mele dintru toți fiii celor de alt neam, cari sunt în mijlocul casei lui Israil.

Num. 1, 51; 3, 38.

10. Dar și Leviții, cari s'au depărtat dela mine, când rățăceà Israil dela mine după gândurile sale, și vor lua nedreptatea sa.

11. Și vor fi întru Sfintele mele slujind, portari la porțile casei, și slujind în casă; aceștia vor junghia jertfele și arderile cele de tot ale poporului, și aceștia vor stă înaintea poporului, ca să le slujească lor.

12. Pentrucă le-au slujit lor înaintea feții idolilor lor, și s'a făcut casei lui Israil spre certare de nedreptate, pentru

aceasta am ridicat mâna mea asupra lor, zice Domnul Dumnezeu; și vor lua nedreptatea lor.

13. Și nu se vor apropia către mine, ca să'mi preoțască mie, nici se vor apropia la Sfintele fiilor lui Israil, nici la Sfintele Sfintelor mele, și vor purta ocara lor cu rătăcirea care au rătăcit.

14. Și'i vor pune pre ei a păzi pazele casei la toate lucrurile ei, și la toate ori câte vor face.

15. Preoții Leviții fiii lui Saduc, cari au păzit pazele Sfintelor mele, când rătăceà casa lui Israil dela mine, aceștia se vor apropia la mine, ca să slujească mie, și vor stă înaintea feții mele, ca să'mi aducă jertfă și grăsime și sânge, zice Domnul Dumnezeu.

16. Aceștia vor intra în Sfintele mele, și aceștia se vor apropia la masa mea, ca să'mi slujească mie, și să păzească pazele mele.

17. Și va fi când vor intra ei pre porțile curții cei mai dinlăuntru, cu veșminte de in se vor îmbrăcă, și nu se vor îmbrăcă cu de lână, când vor sluji ei dela poarta curții cea mai dinlăuntru.

18. Și chidare de in vor avea pre capetele lor, și îmbrăcămintele de in vor avea preste mijloacele lor, și nu se vor încinge cu silă.

19. Și când vor ieși ei în curtea cea mai dinafară la popor, se vor desbrăcă de veșmintele lor, cu care au slujit, și le vor pune în cămările Sfintelor, și se vor îmbrăcă cu alte veșminte, și nu vor sfinți poporul în veșmintele lor.

Eșire 29, 37.

20. Și capetele lor nu'și vor rade și părul lor nu'l vor golî, acoperind vor acoperi capetele lor.

Lev. 21, 5.

21. Și vin nu va bea tot preotul, când va intra în curtea cea mai dinlăuntru.

Lev. 10, 9.

22. Și văduvă și lăsată nu'și vor lua loruși femei; ci numai fecioară din sămânța casei lui Israil; iar de va fi văduva dela

preot, o vor lua.

Lev. 21, 13, 14.

23. Și pre poporul meu vor învăța între cel sfânt și între cel spurcat, și între cel necurat și între cel curat vor arăta lor.

24. Și când va fi judecată despre sânge, aceștia se vor pune judecători, și îndreptările mele vor îndrepta, și judecățile mele vor judeca, și legiurile mele și poruncile mele, întru toate sărbătorile mele vor păzi, și Sâmbetele mele vor sfîni.

A 2 Lege 17, 8, 9.

25. Și la om mort nu vor intra, ca să nu se spurce, fără numai la tată și la mamă și la fecior și la fată și la frate și la sora sa, care nu s'a măritat, se vor spurca.

Lev. 21, 1-2.

26. Și după ce se vor curăți, șapte zile să și numere lor.

Num. 6, 9.

27. Și în ziua, în care intră în curtea cea mai dinlăuntru, ca să slujească întru cel sfânt, vor aduce curățenie, zice Domnul Dumnezeu.

28. Și va fi lor moștenire; eu sunt moștenirea lor, și stăpânire lor nu se va da întru fiii lui Israil; că eu sunt stăpânirea lor.

Num. 18, 20; A 2 Lege 14, 27; Eșire 22, 31; Iezechiel 44, 28; Isus Navî 13, 33.

29. Și jertfa și cele pentru păcate și cele pentru neștiință, aceștia le vor mânca, și toată osebirea întru Israil a lor va fi.

30. Pârga din toate, și cele întâiu născute din toate, și toate aducerile din toată pârga voastră, ale preoților vor fi, și cele întâiu născute ale voastre veți da preotului, ca să pue binecuvântările voastre peste casele voastre.

Eșire 13, 2, 12; 22, 30; 34, 19; 22, 8; Num. 5, 9; Malah 3, 10.

31. Și toată mortăciunea, și prins de hiare din pasări și din vite, nu vor mânca preoții.

A 2 Lege 14, 21; Lev. 17, 15, 20, 8.

CAP. 45.

Împărțirea țării și rânduiala jertfelor.

Iar când veți măsura vouă pământul în moștenire, osebiți pârgă Domnului sfântă din pământ, douăzeci și cinci de mii lungime și douăzeci mii lățime, sfântă va fi întru toate hotarele lui împrejur.

2. Și va fi dintru aceasta sfântă cinci sute preste cinci sute în patru unghiuri prin prejur, și cincizeci de coți osebirea lor prin prejur.

3. Și din măsura aceasta vei măsura lungimea de douăzeci și cinci de mii, și lățime de douăzeci mii, și într'aceasta va fi Sfânta Sfintelor.

4. Dela pământ va fi preoților celor ce slujesc întru cel sfânt, și va fi celor ce se apropie să slujească Domnului, și va fi lor loc de casă osebit sfînțeniei lor.

5. De douăzeci și cinci de mii de lung, și de douăzeci de mii de larg, și Leviții cei ce slujesc casei, ei vor țineă cetatea ca să lăcuiască într'însa.

6. Și stăpânirii cetății vei dà lățimea cinci mii și lungimea douăzeci și cinci de mii, după începătura Sfintelor la toată casa lui Israil vor fi.

7. Și căpeteniei dintr'aceasta și dela aceasta spre începăturile Sfintelor lângă stăpânirea cetăței în fața începăturilor Sfintelor și în fața stăpânirii cetăței, cele de către mare și cele despre mare către răsărituri, și lungimea ca una din părțile de la hotarele cele de către mare și lungimea spre hotarele cele de către răsăriturile pământului,

8. Și va fi lui de moștenire întru Israil, și nu vor asupri mai mult povățuitorii lui Israil pre poporul meu, și pământul îl va moșteni casa lui Israil după neamurile sale.

9. Acestea zice Domnul Dumnezeu: destul fie vouă povățuitorii lui Israil, nedreptatea și nevoea lepădați și judecată și dreptate faceți, luați asuprelele dela poporul meu, zice Domnul Dumnezeu.

10. Cumpănă dreaptă și măsură dreaptă și hinic drept să fie vouă când măsurăți.

Levit. 19, 35, 36; A 2 Lege 25, 13.

11. Și hinicul așijderea unul să fie când luați, a zecea parte de gomor un hinic, și a zecea parte de gomor să fie întocmai.

12. Și măsura cea de douăzeci de oboli, cinci sicli; cincisprezece sicli și cincizeci sicli o mnà va fi vouă.

Eșire 30, 13; Leviți 27, 25; Numere 3, 47.

13. Și aceasta este pârga, care veți osebi: a șasea parte de măsură din gomorul de grâu și a șasea parte de ifi din coriul de orz.

14. Și porunca untului de lemn, un pahar dela zece pahare, că zece pahare sunt un gomor.

15. Și o oaie din zece oi luare din toate neamurile lui Israil spre jertfă și spre ardere de tot și spre mântuire, ca să se roage pentru voi, zice Domnul Dumnezeu.

16. Și tot poporul va dà pârga aceasta povățuitorului lui Israil.

17. Și prin povățuitor vor fi arderile cele de tot, și jertfele și turnările în sărbători și în lunile nouă și în sâmbete și în toate sărbătorile casei lui Israil, acestea va face cele pentru păcat, și jertfa și arderile de tot și cele de mântuire, ca să se roage pentru casa lui Israil.

18. Acestea zice Domnul Dumnezeu: în luna cea dintâiu, în ziua cea dintâiu veți lua un vițel de vaci fără prihană, ca să se curățiască cel sfânt.

19. Și va lua preotul din sângele curățeniei, și va pune pre stâlpii ușei casii și întru cele patru unghiuri ale Bisericii și pre jertfelnic și pre stâlpii porței curții cei mai dinlăuntru.

20. Așa vei face și în luna a șaptea în ziua dintâiu a lunii, vei aduce pentru fiecare, care nu știe, și pentru prunc și veți curăți casa.

21. Și în luna dintâiu în patrusprezece ale lunii vor fi vouă paștele sărbătore, șapte zile azime veți mânca.

Eșire 12, 18; Lev. 23, 5; A 2 Lege 16, 1.

22. Și va aduce căpetenia în ziua aceea pentru sine și pentru casă și pentru tot poporul pământului, un vițel de vaci pentru păcat.

23. Și în șapte zile ale serbării va face arderi de tot Domnului, șapte viței și șapte berbeci fără de prihană, în toată ziua în cele șapte zile și pentru păcat un ied de capre în toate zilele.

24. Și coptură vițelului și berbecelui vei face, și un in de untdelemn la coptură.

25. Și în luna a șaptea în cincisprezece ale lunii la sărbătoare, vei face ca acestea în șapte zile, ca și cele pentru păcat, și ca arderile de tot și ca mana și ca untuldelemn.

Lev. 23, 34; Num. 29, 12; A 2 Lege 16, 13.

CAP. 46.

Jertfa povățuitorului.

Acestea zice Domnul Dumnezeu: poarta cea din curtea cea mai dinlăuntru, care caută către răsărituri, va fi închisă în cele șase zile de lucru, iar în ziua sâmbetelor se va deschide.

2. Și în ziua lunii nouă se va deschide și va intra povățuitorul pre calea pridvorului porței cei dinafară, și va stă înaintea ușilor porței, și vor face preoții arderile de tot ale lui, și cele de mântuire ale lui.

3. Și se va închină înaintea ușei porții, și va ieși, și poarta nu se va închide până seara.

4. Și se va închină poporul pământului înaintea ușei porții aceea în sâmbete și în lunile cele nouă, înaintea Domnului.

5. Și arderile cele de tot, povățuitorul le va aduce Domnului în ziua sâmbetelor, șase miei fără de prihană, și un berbec fără de prihană.

6. Și darul de pâine mana și coptura berbecelui și jertfa mieilor, darea mâinei lui, și un in de untdelemn la coptură.

7. Și în ziua dintâiu a lunei nouă, un vițel de cireadă fără de prihană și șase miei și berbeci fără de prihană vor fi.

8. Și coptură berbecelui și vițelului va fi darul și mieilor, cât îi va dà mâna, și un in de untdelemn la coptură.

9. Și când va intra povățuitorul, pre calea pridvorului porței va intra, și pre calea porței va ieși.

10. Și când va intra poporul pământului înaintea Domnului la sărbători, cel ce va intra pre calea porței cei despre miazănoapte să se închine, va ieși pre calea porței cei despre miazăzi, și cel ce va intra pre calea porței cei despre miazăzi, va ieși pre calea porței cei despre miazănoapte, nu se va înapoiă pre calea porții pre care a intrat, ci în dreptul ei va ieși.

11. Și povățuitorul în mijlocul lor când vor intra ei, va intra împreună cu ei, și când vor ieși ei, va ieși și el.

12. Și în sărbători și în bâlciuri va fi darul coptura vițelului și coptura berbecelui și mieilor, cum îi va dà mâna, și un in de untdelemn la coptură.

13. Iar când va face povățuitorul mărturisire ardere de tot de mântuire Domnului și va deschide lui poarta, care caută către răsărit, și va face arderea cea de tot a sa și cele de mântuire ale sale, precum face în ziua sâmbetelor, și va ieși, și se vor închide ușile după ce va ieși el.

14. Și un miel de un an fără de prihană va face ardere de tot în toate zilele Domnului, dimineața îl va face pre el.

15. Și darul va face preste el dimineața, a șasea parte de măsură, și din untdelemn a treia parte de in, ca să amestece făina cea de grâu darul Domnului, poruncă veșnică pururea.

16. Veți face mielul și darul și untuldelemn, veți face dimineața ardere de tot pururea.

17. Acestea zice Domnul Dumnezeu: de va dà povățuitorul dar unuia dintru fii săi din moștenirea sa, aceasta va fi fiilor lui ținut de moștenire.

18. Iar de va dà dar dintru moștenirea sa unuia dintru casnicii săi, va fi a lui până la anul slobozirei, și se va dà

înapoi povătuitorului, afară din moștenirea fiilor lui, care va fi a lor.

19. Și nu va lua povătuitorul din moștenirea poporului ca să'i asuprească pre ei; din ținutul său și din moștenirea sa să dea moștenire fiilor săi, ca să nu se risipească poporul meu fiecare dela moștenirea sa.

20. Și m'a băgat pre mine pre calea cea despre austrul a porței la cămara Sfintelor preoților, care caută către miazănoapte, și iată acolo loc osebit.

21. Și a zis către mine: acesta este locul unde vor fierbe preoții cele pentru fărădelege și pentru păcat; și acolo vor fierbe darul mai mult, ca să nu scoată la curtea cea mai dinafară, ca să sfințească poporul.

22. Și m'a scos la curtea cea mai dinafară, și m'a purtat împrejur pre la cele patru părți ale curții, și iată curte despre laturile curții.

23. Curte mică de patruzeci de coți de lungă și de treizeci de coți de largă, o măsură eră întru cele patru.

24. Și cămări împrejur într'însele împrejurul celor patru și bucătării făcute dedesuptul cămărilor împrejur.

25. Și a zis către mine: acestea sunt casele bucătarilor, întru care vor fierbe cei ce slujesc casei, jertfele poporului.

CAP. 47.

Hotarele țării.

Și m'a băgat pre mine în tinda casei, și iată apă ieșită desupt pragul casei despre răsărit, că fața casei căută către răsărituri și apă curgea din laturea cea dreaptă despre miazăzi preste jertfelnic.

Ioil 3, 18; Zah. 14, 8.

2. Și m'a scos pre calea porței cei despre miazănoapte, și m'a înapoiat pre calea porței cei dinafară către poarta curței, care caută către răsărituri, și iată apa curgea din laturea cea deadreapta.

3. Ca ieșirea unui om din preajmă, și măsură eră în mâna lui, și a măsurat o mie cu măsura și a trecut prin apă, apa iertărei.

4. Și a măsurat o mie cu măsura, și a intrat în apă până la coapse, și a măsurat o mie, și a intrat în apă până la brâu.

5. Și a măsurat o mie și n'a putut să treacă apa, că eră repede, ca un pârîu iute, care nu se poate trece.

6. Și a zis către mine: văzut-ai fiul omului?

7. Și m'a adus și m'a întors la marginea rîului.

Apoc. 22, 2.

8. Și după ce m'a întors, iată pre marginea rîului copaci mulți foarte dincoace și dincolo.

9. Și a zis către mine: apa aceasta care iese în Galileea cea către răsărit și pogoară în Aravia, va intra în mare și va ieși și va însănătoși apele.

10. Și va fi tot sufletul celor vii, care se târăsc, ori preste care va curge rîul, vor viețui și va fi acolo pește mult foarte, că va curge pre acolo apa aceasta, și va însănătoși și va viețui tot acela, preste care va curge rîul.

11. Și vor stă acolo pescarii dela Ingadin, până la Enagalim zbicire de năvoade va fi, osebită va fi, și peștii ei ca peștii mării cei mari, mulțime multă foarte.

12. Iar întru ceea ce se varsă și se face bălți, și întru ceea ce întrece preste țărmurile lui, nu se vor însănătoși, la sare se vor dà.

13. Și la rîu vor crește pre țărmurile lui de amândouă părțile tot pomul roditor de mâncat, nu se va învechi dintr'însul, nici se va sfârși rodul lui, întru înnoirea lui va dà pârgă, pentrucă apele lor din cele sfinte ies, și va fi roada lor de mâncat și suirea lor de sănătate.

14. Acestea zice Domnul Dumnezeu: acestea sunt hotarele, care veți moșteni ale pământului celor douăsprezece neamuri ale fiilor lui Israil, adăogirea funii.

Fac. 12, 7; 17, 8 și 26, 3.

15. Și'l veți moșteni pre el fiecare întocmai ca și fratele său, spre care am ridicat mâna mea, ca să'l dau părinților

voștri, și va cădeà pământul acesta vouă întru moștenire.

Num. 34, 8.

16. Și acestea sunt hotarele pământului către miazănoapte dela marea cea mare, care se pogoară, și împrejur spintecă intrarea Sedadii.

2 Împ. 8, 8.

17. Emat, Virota, Savarim, care sunt între hotarele Damascului și între hotarele Ematului, curțile lui Savnan, care sunt deasupra hotarelor Avranitidii.

Num. 13, 21; Jud. 3, 3.

18. Acestea sunt hotarele dela mare, dela curtea lui Enan, hotarele Damascului și cele către miazănoapte.

19. Și cele către răsărit între Avranitida și între Damasc și între Galaaditida, și între pământul lui Israil, Iordanul, hotărăște la marea cea despre răsăriturile Finichetului; acestea sunt cele de către răsărituri.

20. Și cele despre austru către miazăzi dela Teman și dela Finichet până la apa Marimot Cadis, care se lățește către marea cea mare; aceasta este partea austrului către miazăzi.

21. Aceasta este partea mării cei mari, care hotărăște până împreajma intrării Imatului până la intrarea lui; acestea sunt cele despre marea Imatului. Și veți împărți pământul acesta vouă neamurilor lui Israil.

22. Pune’l-veți pre el moștenire vouă și nemernicilor, cari nemernicesc între voi, cari au născut fii între voi, și vor fi vouă ca cei moșteni întru fiii lui Israil, împreună cu voi vor mânca întru moștenire între neamurile lui Israil.

23. Și vor fi întru neamul nemernicilor, întru nemernicii cei ce sunt cu ei acolo veți dà moștenire lor, zice Domnul Dumnezeu.

CAP. 48.

Împărțirea pământului celui Sfânt la cele douăsprezece neamuri.

Acestea sunt numele neamurilor dela începutul cel de către miazănoapte și dela partea pogorîrei, care desparte împrejur la intrarea Ematului curtea Elamului, hotarul Damascului către miazănoapte, despre partea Ematului curții, și va fi lor cele către răsărituri până la mare: Dan, una.

2. Și dela hotarele lui Dan cele de către răsărituri, până la mare: Asir, una.

3. Și dela hotarele lui Asir cele despre răsărituri, până la cele despre mare: Neftalim, una.

4. Și dela hotarele lui Neftalim cele despre răsărituri, până la cele despre mare: Manasî, una.

5. Și dela hotarele lui Manasî cele despre răsărituri până la cele despre mare: Efraim, una.

6. Și dela hotarele lui Efraim cele despre răsărituri până la cele despre mare: Ruvim, una.

7. Și dela hotarele lui Ruvim cele despre răsărituri, până la cele despre mare: Iuda, una.

8. Și dela hotarele lui Iuda cele despre răsărituri până la cele despre mare va fi pârga, care o veți osebi douăzeci și cinci de mii lărgimea, și lungimea ca una din părțile cele de către răsărituri și până la cele despre mare, și va fi cel Sfânt în mijlocul lor.

9. Pârga, care vor osebi Domnului lungimea de douăzeci și cinci de mii, și lărgimea de douăzeci și cinci de mii.

10. Acestora va fi pârga Sfintelor preoților, către miazănoapte douăzeci și cinci de mii, și către mare lărgimea zece mii, și către răsărituri lățimea zece mii, și către austru lungimea douăzeci și cinci de mii, și muntele Sfintelor va fi în mijlocul lui.

11. Preoților celor sfințiți fiilor lui Saduc, celor ce păzesc pazele casei, cari n'au rătăcit cu rătăcirea fiilor lui Israil, precum au rătăcit Leviții.

12. Și se va dà lor pârgă din pârga pământului sfântă a Sfintelor din hotarele Leviților.

13. Iar Leviților cele ce sunt alătura cu hotarele preoților, lungimea douăzeci și cinci de mii și lărgimea zece mii, toată lungimea douăzeci și cinci de mii și lărgimea zece mii.

14. Nu se va vinde dintr'însa, nici se va măsurà, nici se vor luà cele întâiu născute ale pământului, că sfinte vor fi Domnului.

Lev. 25, 23.

15. Iar cele cinci mii, care prisosesc în lățime la cele douăzeci și cinci de mii, zid înainte va fi cetății de lăcuit și de împărțit lui, și va fi cetatea în mijlocul lui.

16. Și acestea sunt măsurile lui: de către miazănoapte trei mii și cinci sute, și de către austru patru mii și cinci sute, și de către răsărit patru mii și cinci sute. și de către mare patru mii și cinci sute.

17. Și va fi de împărțit cetății către miazănoapte două sute și cincizeci, și către austru două sute și cincizeci, și către răsărit două sute și cincizeci, și către mare două sute și cincizeci.

18. Iar ce prisosește în lungime alătura cu pârga Sfintelor: zece mii către răsărit, și zece mii către mare, și va fi pârga celui sfânt, și vor fi roadele ei spre pâini celor ce lucrează cetății.

19. Iar cei ce lucrează cetății, vor lucrà dintru toate neamurile lui Israil.

20. Toată pârga douăzeci și cinci de mii preste douăzeci și cinci de mii în patru unghiuri; veți osebi pârga celui sfânt dela moștenirea cetății.

21. Iar ce va prisosi povățuitorului din aceasta și din cea dela pârga celui Sfânt și dela moștenirea cetății despre față preste douăzeci și cinci de mii lungimea, până la hotarele cele de către răsărit și către mare despre față douăzeci și cinci de mii, până la hotarele cele despre mare alătura cu

părțile povățuitorului, și va fi pârga Sfintelor și sfințenia casei în mijlocul ei.

22. Și din moștenirea Leviților și din moștenirea cetății în mijlocul povățuitorilor, va fi între hotarele lui Iuda și între hotarele lui Veniamin, și a povățuitorilor va fi.

23. Și celelalte neamuri dela cele despre răsărit până la cele despre mare: Veniamin, una.

24. Și dela hotarele lui Veniamin, dela cele despre răsărit, până la cele despre mare: Simeon, una.

25. Și dela hotarele lui Simeon cele despre răsărit, până la cele de către mare: Isahar, una.

26. Și dela hotarele lui Isahar cele despre răsărit, până la cele despre mare: Zavulon, una.

27. Și dela hotarele lui Zavulon cele despre răsărit, până la cele despre mare: Gad, una.

28. Și dela hotarele lui Gad cele de către răsărit, până la cele de către amiază; și vor fi hotarele lui dela Temam, și apa Varemot Kadis de moștenire până la marea cea mare.

29. Acesta este pământul, care veți împărți cu sorți neamurilor lui Israil, și acestea sunt împărțirile lor, zice Domnul Dumnezeu.

30. Și acestea sunt trecătorile cetății cele de către miazănoapte patru mii cinci sute cu măsura.

31. Și porțile cetății pre numele neamurilor lui Israil, trei porți către miazănoapte, poarta lui Ruvim una, poarta lui Iuda una și poarta lui Levî una.

32. Și cele de către răsărit patru mii cinci sute, și trei porți: poarta lui Iosif una, poarta lui Veniamin una și poarta lui Dan una.

33. Și cele de către austru patru mii cinci sute cu măsura, și trei porți: poarta lui Simeon una, poarta lui Isahar una și poarta lui Zavulon una.

34. Și cele de către mare, patru mii cinci sute cu măsura, și trei porți: poarta lui Gad una, poarta lui Asir una și poarta lui Neftalim una.

35. Împrejurare de optsprezece mii; și numele cetății din ziua în care se va face: Domnul acolo, va fi numele ei.

PROROCIA LUI DANIIL

CAP. 1.

Tinerii Evrei aleși de Navuhodonosor păzesc legea.

În anul al treilea al împărăției lui Ioachim împăratul Iudei, a venit Navuhodonosor împăratul Vavilonului la Ierusalim, și l-a încunjurat pre el.

4 Împ. 24, 2, 3, 10.

2. Și au dat Domnul în mâna lui pre Ioachim împăratul Iudei, și din partea vaselor casei lui Dumnezeu, și le-au dus pre ele în pământul Senaar a casei Dumnezeului său, și vasele le-au descărcat în casa vistieriei Dumnezeului său.

Ierem. 51, 44 și 22, 18, 19; 2 Paral. 36, 7.

3. Și a zis împăratul lui Asfanez cel ce eră mai mare preste famenii săi, să bage din fiii robiei lui Israil și din sămânța împărăției și din boieri,

4. Tinerii întru cari nu este prihană, și frumoși la chip, și înțelegători întru toată înțelepciunea, și cunoscători de știință, și cugetători de înțelepciune, cari să poată stă în casă înaintea împăratului, și să'i învețe pre ei carte și limba Haldeilor.

Isaia 39, 7.

5. Și le-a rânduit lor împăratul zilnic din masa împărătească și din vinul care beà el, și să'i hrănească pre ei trei ani, și după aceea să steà înaintea împăratului.

6. Și au fost întru ei din fiii lui Iuda: Daniil și Anania și Azaria și Misail.

7. Și le-a pus lor mai marele famenilor nume, lui Daniil: Valtasar, și lui Anania: Sidrah, și lui Misail: Misah, și lui Azaria: Avdenago.

8. Și a pus Daniil în inima sa, ca să nu se pângărească cu masa împăratului și cu vinul băuturii lui, și a rugat pre mai marele famenilor, ca să nu se pângărească.

9. Și au dat Dumnezeu pre Daniil spre milă și spre îndurare înaintea mai marelui famenilor.

10. Și a zis mai marele famenilor lui Daniil: mă tem de domnul meu împăratul, cel ce v'a rânduit vouă mâncare și băutură, ca nu cumvă să vază fața voastră mai scăzută decât a tinerilor celor de o vârstă cu voi, și veți pune capul meu în pierire înaintea împăratului.

11. Și a zis Daniil către Amelsad, pre care pusese mai marele famenilor preste Daniil, Ananiea, Misail și Azaria:

12. Cearcă rogu-te cu slugile tale zece zile, și să ne deă nouă din semințele pământului, și să mâncăm și apă să bem.

13. Și să se arate înaintea ta fețele noastre și fețele tinerilor celor ce mănâncă din masa împăratului, și precum vei vedeà fă cu slugile tale.

14. Și i-a ascultat pre ei, și i-a cercat pre ei zece zile.

15. Și după ce s'au sfârșit zece zile, s'au arătat fețele lor frumoase, și trupurile lor mai cu putere decât tinerii cei ce mâncau din masa împăratului.

16. Și Amelsad luà el mâncarea lor și vinul băuturii lor, și lor le dà semințe.

17. Și acestor patru tineri le-au dat lor Dumnezeu înțelegere și pricepere întru toată știința și înțelepciunea, și Daniil înțelegeà toată vedenia și visurile.

Eccl. 2, 26.

18. Și după ce s'au sfârșit zilele, după care a zis împăratul, să'i aducă pre ei înlăuntru, mai marele famenilor i-a adus înaintea lui Navuhodonosor.

19. Și a vorbit cu ei împăratul, și dintru ei toți nu s'a aflat asemenea lui Daniil și lui Ananiea, lui Misail și lui Azariea, și au stătut înaintea împăratului.

20. Și întru tot cuvântul înțelepciunii și științei de care i-a întrebat pre ei împăratul, i-a aflat pre ei cu zece părți mai învățați decât toți descântătorii și maghii, cari erau în toată împărăția lui.

21. Și a fost Daniil până la anul dintâiu al împăratului Kir.

CAP. 2.

Visul împăratului descoperit de Daniil.

În anul al doilea al împărăției lui Navuhodonosor, visat-a Navuhodonosor vis, și s'a spăimântat duhul lui, și somnul lui s'a depărtat dela el.

2. Și a zis împăratul: chemați pre descântători și pre maghi și pre fermecători și pre Haldei, ca să spue împăratului visul lui, și au venit și au stătut înaintea împăratului.

3. Și le-a zis lor împăratul: visat-am, și s'a spăimântat duhul meu a ști visul.

4. Și au grăit Haldeii împăratului sirienește: împărate, în veci să trăești, tu spune visul nouă slugilor tale, și noi vom spune tâlcul lui.

5. Răspuns-a împăratul, și a zis Haldeilor: cuvântul dela mine s'a depărtat de nu'mi veți arăta mie visul și tâlcul lui, voi veți pieri, și casele voastre se vor jefui.

6. Iar de'mi veți arăta visul și tâlcul lui, daruri și cinste multă veți lua dela mine, numai spuneți'mi visul și tâlcul lui.

7. Răspuns-au a doua oară, și au zis: spue împăratul slugilor sale visul și tâlcul lui vom spune.

8. Și a răspuns împăratul, și a zis: cu adevărat văz eu că voi răscumpărați vremea, că ați văzut că s'a depărtat dela mine cuvântul.

9. De nu veți spune mie visul, văd că cuvânt mincinos și stricat ați tocmnit să ziceți înaintea mea, până va trece vremea, spuneti'mi visul, și voi ști, că și tâlcul lui veți spune mie.

10. Și răspunseră Haldeii înaintea împăratului, și ziseră: nu este om pre pământ, care va putea să știe cuvântul împăratului, că tot împăratul mare, și domnul, cuvânt ca acesta nu întreabă de maghi și de Haldei.

11. Că cuvântul, care'l întreabă împăratul este greu, și altul nu'l poate spune înaintea împăratului, fără numai zeii,

a căror lăcaș nu este cu tot trupul.

12. Atunci împăratul cu mânie și cu urgie multă, a zis: să piarză pre toți înțelepții Vavilonului.

13. Și a ieșit porunca, și omorà pre înțelepți, și căută și pre Daniil și pre prietenii lui să'i omoare.

14. Atunci Daniil a răspuns sfat și cuget lui Arioh celui mai mare preste bucătarii împăratului, care ieșise să omoare pre înțelepții Vavilonului.

15. Și l-a întrebat pre el zicând: boierule al împăratului, pentruce a ieșit această judecată fără de rușine dela fața împăratului? Și a spus Arioh cuvântul lui Daniil.

16. Și Daniil a intrat, și a rugat pre împăratul, ca să'i deà lui vreme, și va spune împăratului tâlcul visului.

17. Și intrând Daniil în casa sa, a spus cuvântul lui Anania și lui Misail și lui Azaria prietenilor săi.

18. Și cereà milă dela Dumnezeu cerului pentru taina aceasta, ca să nu piară Daniil și prietenii lui împreună cu ceilalți înțelepți ai Vavilonului.

19. Atunci, lui Daniil în vedenia nopții s'a descoperit taina, și bine a cuvântat Daniil pre Dumnezeu cerului.

20. Și a zis să fie numele lui Dumnezeu binecuvântat din veac și până în veac, că a lui este înțelepciunea și înțelegerea.

Pilde 2, 6; Ps. 112, 2; Iacov 1, 5; Iov 12, 13.

21. Și el schimbă vremile și anii, pune împărați și mută, dă înțelepciune celor înțelepți și înțelegere celor ce știu înțelegere.

Iov 12, 18; Ps. 74, 8.

22. El descopere adâncurile și ascunsele, și cunoaște cele dintru întunec, și lumina cu el este.

Iov 12, 22 și 38, 36.

23. Ție Dumnezeuul părinților mei mă mărturisesc, și pre tine te laud, că mi-ai dat mie înțelepciune și putere, și mi-ai arătat mie cele ce am cerut dela tine, și visul împăratului l-ai arătat mie.

24. Și a venit Daniil la Arioh, pre care îl rânduise împăratul să piarză pre înțelepții Vavilonului, și a zis lui: să nu pierzi pre înțelepții Vavilonului, ci mă bagă pre mine înaintea împăratului, și voiu spune împăratului tâlcul.

25. Atunci Arioh îndată a băgat pre Daniil înaintea împăratului, și a zis lui: aflat-am om din fiii robiei Evreești, care va spune împăratului tâlcul.

26. Și a răspuns împăratul, și a zis lui Daniil, căruia eră numele Valtazar: au poți să'mi spui visul care l-am văzut, și tâlcul lui?

27. Și a răspuns Daniil înaintea împăratului și a zis: taina, care întreabă împăratul înțelept, Maghii, descântătorii, Gazarinii nu pot să o spue împăratului.

28. Ci este Dumnezeu în cer, care descopere tainele, și au arătat împăratului Navuhodonosor, cele ce vor să fie în zilele cele de pre urmă, visul tău, și vedenia capului tău întru așternutul tău acesta este.

29. Tu împărate gândeai întru așternutul tău, ce va fi după aceasta, și cel ce descopere tainele, au arătat ție, cele ce vor să fie.

Fac. 41, 16.

30. Și mie nu pentru înțelepciunea, care este întru mine mai multă decât toți cei vii, s'a descoperit taina aceasta, ci ca să spui împăratului tâlcul, ca să cunoști gândurile inimii tale.

31. Tu împărate ai văzut și iată un chip, și chipul acela eră mare, și vederea lui înălțată stând înaintea feții tale, și vederea lui groaznică;

32. Chipul, al căruia eră capul de aur curat, mâinile și pieptul și brațele lui de argint, pânțele și armurile de aramă.

33. Iar fluerile de fier: o parte a picioarelor lui de fier, o parte de lut.

34. Văzut-ai până s'a tăiat o piatră din munte fără de mână, și a lovit chipul preste picioarele cele de fier și cele de lut, și le-a zdrumicat pre dânsule de tot.

35. Atunci s'au sfărâmat deodată lutul, fierul, arama, argintul, aurul, și s'a făcut ca praful cel din arie vara, și le-a ridicat pre dânsese mulțime de vânt, și loc nu s'a aflat lor: iar piatra care a lovit chipul s'a făcut munte mare, și a umplut tot pământul.

36. Acesta este visul, și tâlcul lui vom spune înaintea împăratului.

37. Tu împărate ești împăratul împăraților, căruia Dumnezeuul cerului împărăție tare și puternică și cinstită au dat.

38. În tot locul unde lăcuesc fiii oamenilor, și hiarele țarinei și pasările cerului și peștii mării au dat în mâna ta și te-a pus pre tine domn tuturor, tu ești capul cel de aur.

Ierem. 27, 5-7.

39. Și după tine se va sculă altă împărăție mai mică decât a ta și împărăția a treia, care este arama care va domni preste tot pământul.

40. Și împărăția a patra, care va fi tare ca fierul, precum fierul măruntează și supune toate, așa toate le va mărunți și le va supune.

41. Și pentrucă ai văzut picioarele și degetele o parte de lut și o parte de fier; împărăție împărțită va fi și din rădăcină de fier va fi întru ea, precum ai văzut fierul amestecat cu lutul.

42. Și degetele picioarelor o parte de fier și o parte de lut, o parte din împărăția aceea va fi tare, și dintru ea se va sfărâma cevă.

43. Iar că ai văzut fierul amestecat cu lutul, se vor amesteca întru sâmbânța oamenilor și nu se vor lipi, precum nu se amestecă fierul cu lutul.

44. Și în zilele împăraților acelora va sculă Dumnezeuul cerului împărăție, care în veci nu se va strică; și împărăția lui altui popor nu se va lăsa, mărunți-va și va vântură toate împărățiile, iar aceea va stă în veci.

Ps. 2, 7; Mih. 4, 7; Lucă 1, 33.

45. În ce chip ai văzut, că din munte s'a tăiat piatra fără de mână și a sfărâmat lutul, fierul, arama, argintul și aurul, Dumnezeul cel mare au arătat împăratului cele ce vor să fie după acestea, și adevărat este visul și credincioasă tâlcuirea lui.

46. Atunci împăratul Navuhodonosor a căzut pre fața sa, și s'a închinat lui Daniil și darul și miros bun a zis să'i toarne lui.

47. Și răspunzând împăratul, a zis lui Daniil: cu adevărat Dumnezeul vostru, acela este Dumnezeul dumnezeilor și Domnul împăraților, cel ce descopere tainele, căci ai putut descoperi taina aceasta.

48. Și a mărit împăratul pre Daniil, și daruri mari și multe i-a dat lui și l-a pus pre el preste toată țara Vavilonului și domn domnilor preste toți înțelepții Vavilonului.

Facere 41, 40, 43.

49. Și Daniil a cerut dela împăratul, și a pus preste lucrurile țării Vavilonului pre Sidrah, Misah și Avdenago, iar Daniil eră în curtea împăratului.

CAP. 3.

Chipul cel de aur și cei trei tineri în cuptorul cu foc.

În anul al optsprezecelea Navuhodonosor împăratul a făcut un chip de aur: înălțimea lui de șasezeci de coți și lărgimea lui de șase coți, și l-a pus pre el în câmpul Deira în țara Vavilonului.

2. Și a trimis să strângă pre toți domnii cei mari și mai marii oștirilor și povățuitorii și căpeteniile și cârmuitorii și pre toți boierii țărilor, ca să vie la înnoirea chipului care îl ridicase Navuhodonosor împărat.

3. Și s'au adunat domnii de prin țări și căpeteniile și mai marii oștirilor și povățuitorii și biruitorii cei mari și cârmuitorii și toți boierii țărilor la înnoirea chipului, care îl

ridicase Navuhodonosor împărat și au stătut înaintea chipului.

4. Și strigătorul strigă cu tărie: vouă se zice limbilor, popoarelor, neamurilor, semințiilor:

5. În ce ceas veți auzi glasul trâmbiței și al fluerului și al alăutei și al surlei și al canonului și al organului și al versurilor și al tot felul de cântare, să cădeți să vă închinați chipului celui de aur, care l-a ridicat Navuhodonosor împărat.

6. Iar cea ce nu va cădeà să se închine, într'acel ceas se va aruncà în cuptorul ce arde cu foc.

7. Și au fost după ce au auzit toate popoarele glasul trâmbiței și al fluerului și al alăutei și al surlei și al canonului și al organului și al versurilor și a tot felul de cântare, au căzut toate popoarele, neamurile, semințiile, de s'au închinat chipului celui de aur, pre care ridicase Navuhodonosor împărat înaintea lor.

8. Atunci s'au apropiat niște oameni Haldei, de au pârît pre Evrei,

9. La împăratul Navuhodonosor, zicând: împărate, în veci să trăești.

10. Tu împărate ai pus poruncă ca tot omul, ori care va auzi glasul trâmbiței și al fluerului și al alăutei și al surlei și al canonului și al organului și al versurilor și a tot felul de cântare,

11. De nu va cădeà să se închine chipului celui de aur, care ai ridicat, să se arunce în cuptorul ce arde cu foc.

12. Deci, sunt aici niște oameni Evrei pre carii i-ai pus preste lucrurile țării Vavilonului, Sedrah, Misah și Avdenago, cari nu ascultă porunca ta împărate, și dumnezeilor tăi nu slujesc și chipului celui de aur, care ai pus nu i se închină.

13. Atunci Navuhodonosor împăratul, cu turburare și cu mânie a zis să aducă pre Sedrah, Misah și Avdenago; și oamenii aceia s'au adus înaintea împăratului.

14. Și grăind Navuhodonosor împăratul a zis lor: oare așa este cu adevărat Sedrah, Misah și Avdenago, că

dumnezeilor mei nu slujiți, și chipului celui de aur, care am ridicat, nu vă închinați?

15. Acum dar să fiți gata, dacă veți auzi glasul trâmbiții și al fluerului și al alăutei și al surlei și al canonului și al versurilor și a tot felul de cântare, să cădeți să vă închinați chipului celui de aur, care am făcut; iar de nu vă veți închină, într'acel ceas vă vor aruncă în cuptorul ce arde cu foc, și cine este Dumnezeu care vă va scoate pre voi din mâinile mele?

16. Și răspunzând Sedrah, Misah și Avdenago, au zis împăratului Navuhodonosor: nu este lucrul nostru să răspundem ție pentru graiul acesta.

17. Că este Dumnezeul nostru în ceruri, căruia noi slujim, puternic să ne scoată pre noi din cuptorul ce arde cu foc, și să ne izbăvească din mâinile tale împărate.

18. Și de nu, să știi o împărate, că dumnezeilor tăi nu vom sluji, și chipului celui de aur, care ai ridicat, nu ne vom închină.

Fapt. Ap. 4, 19 și 5, 29.

19. Atunci Navuhodonosor se umplu de mânie, și ș'a schimbat vederea feții lui asupra lui Sedrah, Misah și Avdenago, și a zis: ardeți cuptorul de șapte ori mai mult până ce va arde de tot.

20. Și la oameni tari a poruncit cu mare tărie să lege pre Sedrah, Misah și Avdenago, și să'i arunce în cuptorul ce arde cu foc.

21. Atunci pre bărbații aceia i-au legat, și cu nădragii și cu işlicele lor și cu încălțămintele și cu hainele lor, i-au aruncat în mijlocul cuptorului ce ardea cu foc.

22. Pentru că cuvântul împăratului se întăreă, și cuptorul arsese foarte, iar pre oamenii aceia cari pârîse pre Sedrah, Misah și pre Avdenago, i-a ars văpaia focului împrejur.

23. Și acei trei bărbați Sedrah, Misah și Avdenago au căzut legați în mijlocul cuptorului ce ardea cu foc și umblau prin mijlocul văpăii, laudând pre Dumnezeu.

24. Și Navuhodonosor i-a auzit pre ei lăudând, și s'a mirat și s'a sculat cu grab și a zis boierilor săi: au nu trei bărbați am băgat în mijlocul focului legați? Și au zis împăratului: adevărat împărate.

25. Și a zis împăratul: acum eu văz patru bărbați dezlegați, și umblând în mijlocul focului, și nimic lor nu le strică, și chipul celui de al patrulea asemenea fiului lui Dumnezeu.

26. Atunci s'a apropiat Navuhodonosor la ușa cuptorului focului ce ardeà, și a zis: Sedrah, Misah și Avdenago, robii Dumnezeului celui prea înalt, ieșiți și veniți; și au ieșit Sedrah, Misah și Avdenago, din mijlocul focului.

27. Și s'au strâns domnii și mai marii oștirilor și căpeteniile locurilor și boierii împăratului, și au văzut pre bărbați, că n'a ars focul trupul lor, și părul capului lor nu s'au pârlit, și hainele lor nu s'au vătămat, și miros de foc nu erà întru ei, și s'a închinat împăratul Domnului înaintea lor.

28. Și răspunzând împăratul Navuhodonosor, a zis: binecuvântat este Dumnezeul lui Sedrah, Misah și Avdenago, cel ce au trimis pre îngerul său, și au scos pre slugile sale, pentru că nădăjduià întru el, și n'au ascultat de cuvântul împăratului, și ș'au dat trupurile sale focului, ca să nu slujască, nici să se închine la tot dumnezeul, fără numai Dumnezeului lor.

29. Și eu pui poruncă: tot poporul, neamul, limba, ori cari vor grăi hulă asupra Dumnezeului lui Sedrah, Misah și Avdenago, vor pieri, și casele lor se vor jefui, că nu este alt Dumnezeu, care poate să izbăvească așa.

Esdra 6, 11.

30. Atunci împăratul a îndreptat pre Sedrah, Misah și Avdenago, în țara Vavilonului, și i-a crescut pre ei, și i-a învrednicit pre ei a povățui pre toți Evreii, cei dintru împărăția lui.

31. Navuhodonosor împărat: tuturor popoarelor, neamurilor și limbilor, cari lăcuiesc în tot pământul, pace vouă să se înmulțească.

32. Semnele și minunile, care au făcut cu mine Dumnezeu cel prea înalt, plăcut-au înaintea mea să le vestesc vouă.

33. Cât sunt de mari și de puternice, împărăția lui împărăție veșnică este, și stăpânirea lui în neam și în neam.

Ps. 92, 1, 2; Lucà 1, 33.

CAP. 4.

Visul lui Navuhodonosor și tâlcuirea lui.

Eu Navuhodonosor bine petrecând eram în casa mea, și bine odrăslind pre scaunul meu.

2. Vis am văzut și m'a înfricoșat, și m'am turburat întru așternutul meu, și vederile capului meu m'au turburat pre mine.

3. Și prin mine s'a pus poruncă, ca să aduc înaintea mea pre toți înțelepții Vavilonului, ca să'mi arate tâlcul visului.

4. Și au intrat descântătorii, Maghii, Gazarinii, Haldeii și le-am spus lor visul, și tâlcuirea lui nu mi-au arătat mie,

Fac. 41, 8.

5. Până ce a venit Daniil, căruia este numele Valtasar după numele Dumnezeului meu, care are duh sfânt a lui Dumnezeu întru sine, și i-am spus lui visul.

6. Valtasar mai marele descântătorilor, pre care te-am cunoscut, că Duh Sfânt al lui Dumnezeu este întru tine, și toată taina nu este ție cu neputință, auzi vederea visului meu, care l-am văzut, și tâlcuirea lui spune'mi mie.

7. Și vederile capului meu întru așternutul meu; văzut-am și iată un copac în mijlocul pământului, și înălțimea lui multă.

8. Și s'a mărit copacul, și s'a întărit, și înălțimea lui a ajuns până la cer, și tulpina lui la marginile a tot pământul.

9. Frunzele lui frumoase, și roada lui multă, și hrană tuturor întru dânsul, și supt dânsul lăcuiau hiarele cele

sălbatic, și în ramurile lui lăcuiau pasărilor cerului, și dintr'însul se hrănea tot trupul.

10. Văzut-am în vederea nopții într-o așternut meu, și iată Ir, și cel sfânt din cer s'au pogorât.

11. Și au strigat cu tărie, și așa au zis: tăiați copacul și smulgeți ramurile lui și scuturați frunzele lui și risipiți roadele lui, să fugă hiarele de supt el, și pasărilor din ramurile lui.

lezech. 31, 3.

12. Însă odrasla rădăcinilor lui în pământ o lăsați, și în legătură de fier și de aramă, în iarba cea de afară, și în roua cerului va mănă, și cu hiarele partea lui în buruiana pământului.

lezech. 31, 6.

13. Inima lui cea de om se va schimba, și inimă de hiară se va da lui, și șapte vremi se vor muta preste el.

14. Prin tâlcuirea lui Ir, este cuvântul, și graiul sfinților este întrebarea, ca să cunoască cei vii, că Domnul este cel prea înalt al împărăției oamenilor, și ori cui va vrea o va da pre ea, și pre cel ce este ocară la oameni îl va înălța preste ea.

15. Acesta este visul, care am văzut eu Navuhodonosor împărat, și tu Valtasar tâlcuirea lui spune-mi; că toți înțelepții împărăției mele, nu-mi pot arăta tâlcuirea lui; iar tu Daniile poți, că Duhul lui Dumnezeu cel Sfânt, este într-o tine.

16. Atunci Daniil al căruia nume era Valtasar, a stăut amuțit ca la un ceas, și gândurile lui îl turburau pre el, și răspunse împăratul și zise: Valtasare! Visul și tâlcul lui să nu te sânguiască, și a răspuns Valtasar, și a zis: doamne! Visul acesta să fie celor ce te urăsc pre tine, și tâlcul lui vrăjmașilor tăi.

17. Copacul, care l-ai văzut, cel ce s'a mărit și s'a întărit, a căruia înălțimea a ajuns la cer, și tulpina lui preste tot pământul,

18. Și frunzele lui bine înverzite, și roada lui multă, și hrană tuturor într'însul, și supt dânsul lăcuiau hiare sălbaticе, și în ramurile lui lăcuiau pasărele cerului,

19. Tu ești împărate, că te-ai mărit și te-ai întărit, și mărimea ta s'a înălțat, și a ajuns la cer, și stăpâniea ta la marginile pământului.

20. Și că a văzut împăratul pre Ir, și pre cel sfânt pogorându-se din cer, și a zis: smulgeți copacul și'l stricați pre el; însă odrasla rădăcinilor lui lăsați-o în pământ; și în legătură de fier și de aramă și în iarba cea de afară, și în roua cerului va petrece, și cu hiarele sălbaticе va fi partea lui, până ce se vor mută preste el șapte vremi.

21. Acesta este tâlcul lui împărate, și judecata celui Prea Înalt aceasta este, care a sosit asupra domnului meu împăratului.

22. Șapte ani te vor scoate dela oameni, și cu hiarele sălbaticе va fi petrecerea ta, și cu iarbă ca pre un bou te vor hrăni, și roua cerului preste tine va cădeà, și șapte vremi se vor mută preste tine, până vei cunoaște că cel Prea Înalt stăpânește preste împărăția oamenilor, și cui va vreà o va dà pre ea.

23. Și pentru că a zis: lăsați odrasla rădăcinelor copacului în pământ, împărăția ta ție va rămâneà, dintru care vei cunoaște puterea cea cerească.

24. Pentru aceea împărate! Sfatul meu să'ți placă ție, și păcatele tale cu milostenie le răscumpără, și nedreptățile tale cu îndurări săracilor, doar va fi Dumnezeu mult îngăduitor păcatelor tale.

Sirah 3, 29.

25. Acestea toate au venit asupra lui Navuhodonosor împăratul.

26. După douăsprezece luni la Biserica împărăției lui în Vavilon umblând.

27. Răspuns-a împăratul, și a zis: au nu este acesta Vavilonul cel mare, care l-am zidit eu casă împărăției întru tăria puterii mele, spre cinstea măririi mele?

28. Încă cuvântul în gura împăratului fiind, glas din cer s'a făcut: ție se zice Navuhodonosore împărate; împărăția ta a trecut dela tine.

29. Și dintre oameni te vor scoate pre tine, și cu hiarele câmpului va fi lăcuința ta, și cu iarbă, ca pre un bou te vor hrăni pre tine, și șapte vremi se vor premeni preste tine, până ce vei cunoaște, că cel Prea Înalt stăpânește preste împărăția oamenilor, și cui va vreà o va dà pre ea.

30. Într'acelaș ceas s'a plinit cuvântul asupra lui Navuhodonosor, și s'a scos dintre oameni, și iarbă ca un bou a mâncat, și din roua cerului s'a văpsit trupul lui, până a crescut perii lui, ca perii leilor, și unghiile lui ca ale pasărilor.

Fapt. Ap. 12, 23.

31. Și după sfârșitul zilelor, eu Navuhodonosor, ridicat-am ochii mei spre cer, și mintea mea s'a întors la mine, și bine am cuvântat pre cel Prea Înalt, și pre cel viu în veci l-am lăudat și l-am slăvit, că puterea lui este putere veșnică, și împărăția lui în neam și în neam.

32. Și toți lăcuatorii pământului, ca o nimica sunt înaintea lui, și după voea lui face întru tăria cerului și întru lăcașul pământului, și nu este cine să steà împotiva mâniei lui, și să zică lui: ce ai făcut?

Isaia 40, 15-17 și 45, 9; Iov 9, 12.

33. Într'acea vreme mintea mea s'a întors la mine; și la cinstea împărăției mele am venit, și chipul meu s'a întors la mine; și sfetnicii mei și boierii mei m'au căutat pre mine, și întru împărăția mea m'am întărit; și mărire mai multă s'a adaos mie.

34. Acum dar eu Navuhodonosor laud și prea înalt și slăvesc pre Împăratul cerului, că toate lucrurile lui sunt adevărate și cărările lui judecăți, și pre toți cei ce umblă cu trufie poate să'i smerească.

A 2 Lege 32, 4; Eccl. 3, 14; Ps. 144, 18; Isaia 14, 27 și 13, 11.

CAP. 5.

Ospățul lui Valtazar, scrierea minunată și tâlcuirea ei.

Valtazar împăratul făcut-a cină mare boierilor săi o mie, și înaintea celor o mie vin eră.

2. Și bând Valtasar, a zis când a gustat vinul, ca să aducă vasele cele de aur și cele de argint, care le-a fost adus Navuhodonosor tatăl lui din Biserica Ierusalimului, ca să bea dintr'însele împăratul și boierii lui și țiitoarele lui și cele ce se culcau cu el.

3. Și au adus vasele cele de aur și de argint, care le-a fost adus din Biserica lui Dumnezeu cea din Ierusalim, și au băut dintr'însele împăratul și boierii lui și țiitoarele lui și cele ce se culcau cu el.

4. Beau vin și lăudau pre dumnezeii cei de aur, de argint, de aramă, de fier, de lemn și de piatră; iar pre Dumnezeul cel veșnic nu l-au binecuvântat, cel ce are putere preste duhul lor.

5. Într'acelaș ceas au ieșit degete de mână de om și scriau împreajma luminei preste spoiala peretelui casei împărătești; împăratul vedeà închieturile mâinii, care scrià.

6. Atunci fața împăratului s'a schimbat, și gândurile lui l-au turburat și închieturile șoldurilor lui se dezlegau și genunchii lui tremurau.

7. Și a strigat împăratul tare, să aducă Maghi, Haldei, Gazarini, și a zis înțelepților Vavilonului: oricine va ceti scrisoarea aceasta și tâlcuirea ei îmi va arătà, cu porfiră se va îmbrăcă, și lanț de aur împrejur de grumazii lui, și al treilea întru împărăția mea va domni.

8. Și au intrat toți filozofii împăratului și n'au putut să citească scrisoarea, nici să arate împăratului tâlcul.

9. Și împăratul Valtasar s'a turburat, și chipul lui s'a mutat într'însul, și sfetnicii lui s'au spăimântat.

10. Și a intrat împărăteasa în casa ospățului și a zis: împărate! În veci să trăiești, să nu te turbure pre tine

gândurile tale și fața ta să nu se schimbe.

11. Este om întru împărăția ta, întru care este Duhul lui Dumnezeu. Și în zilele tatălui tău deșteptăciune și pricepere s'a aflat într'însul, și împăratul Navuhodonosor tatăl tău l-a pus pre el mai mare preste descântători și preste Maghi și preste Haldei și preste Gazarini.

12. Că duh mult este întru el și înțelepciune și înțelegere, și tâlcuește visele și spune cele ascunse și dezleagă legăturile, Daniil, și împăratul i-a pus lui nume Valtasar; acum dar chiamă'l pre el, și'ți va spune tâcul lui, ție.

13. Atunci Daniil a fost adus înaintea împăratului, și a zis împăratul către Daniil: tu ești Daniil cel din fiii robimei evreești, care o a adus împăratul tatăl meu?

14. Auzit-am de tine, că Duhul lui Dumnezeu este întru tine, și deșteptăciune și pricepere și înțelepciune multă s'a aflat întru tine.

15. Și acum au venit înaintea mea înțelepții, Maghii, Gazarinii, să citească mie scrisoarea aceasta și tâlcuirea să mi-o spue, și n'au putut să mi-o spue.

16. Și eu am auzit de tine, că poți a tâlcui tâlcuiri; acum dar de vei putea ceri scrisoarea aceasta și să'mi spui tâcul ei, cu porfiră te vei îmbrăcă și lanț de aur va fi împrejur de grumazii tăi, și al treilea întru împărăția mea vei domni.

17. Și a zis Daniil înaintea împăratului: darurile tale fie pentru tine și dăruirea casei tale dă-o altuia; iar eu voiu ceti împăratului Scriptura și tâcul ei voiu spune ție.

18. Împărate! Dumnezeul cel prea înalt au dat împărăție și mărire și cinste și mărire lui Navuhodonosor tatăl tău.

19. Și de mărirea care i-au dat lui, toate popoarele, neamurile și limbile tremurau și se temeau de fața lui, pre cari vreă el omorà, și pre cari vreă el băteà, și pre cari vreă el înălță, și pre cari vreă smereà.

20. Și când s'a înălțat inima lui și duhul lui s'a întărit a se trufi, s'a pogorît de pre scaunul împărăției sale și cinstea lui s-a luat dela el.

21. Și el s'a scos dintre oameni, și inima lui cu hiarele s'a dat, și cu asinii cei sălbateci a fost lăcuința lui, și cu iarbă, ca pre un bou l-au hrănit pre el, și din roua cerului trupul lui s'a văpsit, până când a cunoscut, că Dumnezeu cel prea înalt stăpânește preste împărăția oamenilor, și cui vreà el acelaia o dă.

22. Și tu dar Valtasar fiul lui n'ai smerit inima ta înaintea lui Dumnezeu, și au n'ai știut tu toate acestea?

23. Și asupra Domnului Dumnezeului cerului te-ai înălțat, și vasele casei lui le-ai adus înaintea ta, și tu și sfetnicii tăi și țiiitoarele tale, și cele ce se culcă cu tine ați băut vin din ele, și pre dumnezeii cei de aur și de argint și de fier și de lemn și de piatră, cari nu văd, nici aud, nici cunosc, ai lăudat; și pre Dumnezeu, într'acăriia mână este suflarea ta și toate căile tale, pre acela nu l-ai slăvit.

Iov 12, 10; Ieremia 50, 31.

24. Pentru aceea dela fața lui s'a trimis închietură de mână, și a scris această scrisoare.

25. Și aceasta este scrisoarea cea scrisă: Manî, Techel, Fares.

26. Și aceasta este tâlcuirea cuvântului, Manî: măsurat-au Dumnezeu împărăția ta, și o au plinit pre ea.

27. Techel: pusu-s'a în cumpănă, și s'a aflat cu scădere.

28. Fares: împărțitu-s'a împărăția ta, și s'a dat Midilor și Persilor.

Ierem. 50, 37.

29. Și a zis Valtasar, și a îmbrăcat pre Daniil cu porfiră, și lanț de aur a pus împrejurul grumazului lui, și l-a vestit pre el că este al treilea biruitor într'impărăție.

30. Într'această noapte s'a omorît împăratul Valtasar Haldeul.

Isaia 13, 17. Ier. 25, 12.

31. Și Darie Medul a luat împărăția, de șasezeci și doi de ani fiind.

CAP. 6.

Daniil în groapa leilor și scăparea lui.

Și a plăcut înaintea lui Darie, și a pus preste împărăție o sută douăzeci de domni, ca să fie întru toată împărăția lui.

2. Și preste aceștia a pus trei rânduitori, dintru cari unul erà Daniil, ca să grăiască cu ei domnii, să nu supere pre împăratul.

3. Și a fost Daniil preste ei, că duh mult erà întru el, și împăratul l-a pus pre el preste toată împărăția sa.

4. Și rânduitorii și domnii căutau să afle vină asupra lui Daniil, și nici o vină și greșală și păcat n'au aflat întru el, că erà credincios.

5. Și au zis rânduitorii: nu vom află asupra lui Daniil vină, fără numai pentru legea Dumnezeului lui.

6. Atunci rânduitorii și domnii au stătut înaintea împăratului, și au zis lui: Darie împărate! În veci să trăești.

7. Sfat au făcut toți cei ce sunt preste împărăția ta mai marii oștirilor și domnii, boierii și cârmuitorii, ca să așeze cu așezământ împărătesc, și să întărească poruncă, ca ori care va cere dela vre un Dumnezeu sau om cerere, până în treizeci de zile, fără numai dela tine împărate, să se arunce în groapa leilor.

8. Acum dar împărate pune poruncă, și dă scrisoare, ca să nu se schimbe așezământul Persilor și al Midilor.

9. Atunci împăratul Darie a poruncit a se scrì porunca.

10. Și Daniil când a cunoscut, că s'a scris porunca, a intrat în casa sa, și ferestrele deschise în foișorul lui către Ierusalim, și de trei ori în zi plecând genunchile sale și se rugă și se mărturiseà înaintea Dumnezeului său, precum se obișnuise și mai nainte a face.

3 Împ. 8, 44.

11. Atunci bărbații aceia au păzit, și au aflat pre Daniil rugându-se și umilindu-se Dumnezeului său.

12. Și ducându-se au zis împăratului: împărate! Au n'ai pus poruncă, ca tot omul, care va cere dela vre un Dumnezeu, și dela om cerere până în treizeci de zile, fără numai dela tine împărate, să se arunce în groapa leilor? Și a zis împăratul, adevărat, cuvântul și așezământul Midilor și al Persilor nu va trece.

13. Atunci au răspuns, și au zis înaintea împăratului: Daniil, care este dintre fiii robiei Evreești, nu s'a supus poruncii tale, și de trei ori în zi cere dela Dumnezeuul său cererile sale.

14. Atunci împăratul auzind cuvântul acela, foarte s'a întristat de aceasta, și pentru Daniil s'a nevoit, să'l izbăvească pre el, și până seara s'a silit să'l scoată pre el.

15. Atunci bărbații aceia au zis împăratului: să știi împărate, că Midenilor și Perșilor, nu se cade să mute legea și așezământul care au așezat împăratul.

16. Atunci împăratul a poruncit, și au adus pre Daniil, și l-au aruncat în groapa leilor, și a zis împăratul lui Daniil: Dumnezeuul tău, căruia tu slujești totdeauna, acela te va izbăvi pre tine.

17. Și au adus o piatră, și o a pus pre gura gropii, și o a pecetluit împăratul cu inelul său și cu inelul sfetnicilor săi, ca să nu se facă ceva vicleșug asupra lui Daniil.

18. Și s'a dus împăratul la casa sa, și s'a culcat necinat, și bucate nu i s'au adus, și somnul s'a depărtat dela dânsul; și au încuiat Dumnezeu gurile leilor, și n'au vătămat pre Daniil.

19. Atunci împăratul sculându-se dimineața la ziuă, cu grăbire a venit la groapa leilor.

20. Și apropiindu-se el de groapă, a strigat pre Daniil cu glas mare: Daniile! Robul Dumnezeuului celui viu, Dumnezeuul tău, căruia tu slujești totdeauna, au doar au putut să te scoată din gura leilor?

21. Iar Daniil răspunzând a zis către împăratul: împărate în veci să trăești.

22. Dumnezeuul meu au trimes pre îngerul său, și au închis gurile leilor, și nu m'au sfâșiat pre mine, că s'a aflat dreptate întru mine înaintea lui, și înaintea ta împărate greșală n'am făcut.

1 Mac. 2, 60.

23. Atunci împăratul s'a bucurat foarte de dânsul, și a poruncit să scoată pre Daniil din groapă, și nici o stricăciune nu s'a aflat întru el, pentru că a crezut întru Dumnezeuul său.

24. Și a poruncit împăratul, și au adus pre bărbații cei ce au pârît pre Daniil, și i-au aruncat pre ei în groapa leilor, și pre fiii lor și pre femeile lor; și n'au ajuns la fundul gropii, până ce i-au sfâșiat pre ei leii, și toate oasele lor le-au mărunțit.

25. Atunci Darie împăratul a scris la toate popoarele, neamurile și limbile, care lăcuiau în tot pământul: pace vouă să se înmulțească.

26. Dela mine s'a dat poruncă, ca întru toată stăpânirea împărăției mele, să se cutremure, și să se teamă fiecare de fața Dumnezeuului lui Daniil, că acesta este Dumnezeuul cel viu, care rămâne în veci, și împărăția lui nu se va strică, și stăpânirea lui va fi până în sfârșit.

Isaia 9, 7; Luca 1, 33.

27. Cel ce apără și face semne și minuni în cer și pre pământ, care au scos pre Daniil din gura leilor.

28. Și Daniil a înaintat întru împărăția lui Darie, și întru împărăția lui Kir Persul.

CAP. 7.

Vedenia lui Daniil pentru cele patru hiare.

În anul dintâiu al lui Valtasar împăratul Haldeilor, Daniil a văzut vis, și vederile capului lui întru așternutul lui, și visul lui l-a scris: începutul cuvintelor lui.

2. Eu Daniil văzut-am întru vedenia mea noaptea, și iată patru vânturi ale cerului au lovit în marea cea mare.

3. Și patru hiare mari ieșau din mare, osebite între sine.

4. Cea dintâiu erà asemenea leoaicei, și aripile ei ca aripile vulturului, văzut-am până s'au smuls aripile ei și s'a ridicat de pre pământ, și pre picioare de om a stătut, și inimă de om s'a dat ei.

5. Și iată a doua hiară asemenea ursoaicei, și într'o parte a stătut, și trei coaste în gura ei, și între dinții ei și așa se zicea ei: scoală-te, mănâncă cărnuri multe.

6. După aceasta am văzut, și iată a treia hiară, ca un pardos, și patru aripi de pasăre aveà pre sine, și patru capete și putere s'a dat ei.

7. După aceasta am văzut, și iată a patra hiară spăimântătoare, și minunată și tare foarte, și dinții ei de fier și mari, unghiile ei de aramă, mănând și sfărâmând, și ce rămâneà cu picioarele sale călcà: și aceasta erà cu mult mai într'alt chip decât toate hiarele cele mai dinainte, și aveà zece coarne.

8. Și mă uitam la coarnele ei, și iată alt corn mic a ieșit din mijlocul lor, și trei coarne ale ei din cele dintâiu s'au smuls dinaintea feții aceluia; și iată ochi ca ochii omului erau în cornul acela, și gură mare grăitoare, și făcea războiu cu sfinții.

9. Văzut-am până ce s'au pus scaunele, și au șezut cel vechiu de zile; și îmbrăcăminteà lui erà albă ca zăpada, și părul capului lui ca lâna curată; scaunul lui pară de foc, roatele lui foc arzător.

3 Împ. 22, 19.

10. Rîu de foc curgeà ieșind din naintea lui, mii de mii slujeau lui, și întunerece de întunerece stau înaintea lui; Judecătorul au șezut, și cărțile s'au deschis.

Apoc. 5, 11; Ps. 88, 8; 102, 20 și 67, 18.

11. Văzut-am atunci pentru glasul cuvintelor celor mari, ce le-a grăit cornul acela; și am văzut până s'a omorît hiara, și a pierit, iar trupul ei s'a dat să se arză în foc,

12. Și a celorlalte hiare li s'au luat stăpânirea, și lungime vieții s'a dat lor până la vreme și vreme.

13. Văzut-am întru vedenia nopții, și iată cu norii cerului, ca un fiu omenesc venea, și până la cel vechiu de zile a sosit, și înaintea lui s'a adus.

14. Și s'a dat lui stăpânirea, cinstea și împărăția, și toate popoarele și neamurile și limbile lui vor sluji, și stăpânirea lui stăpânire veșnică, care nu va trece, și împărăția lui nu se va strică.

Zah. 8, 22; Mih. 4, 7; Luca 1, 32; Isaia 16, 5 și 66, 18.

15. Îngrozitu-s'a duhul meu întru mine, eu Daniil, și vederile capului meu împreună mă turburau.

16. Și m'am apropiat la unul din cei ce stă, și adevărul cercam dela el pentru toate acestea, și mi-a spus adevărul, și tâlcuirea cuvintelor mi-a arătat mie.

17. Aceste patru hiare, patru împărății se vor scula pre pământ, care se vor strică.

18. Și vor lua împărăția sfinții celui Prea Înalt și o vor ține până în veacul veacurilor.

19. Și am cercat cu deadinsul pentru hiara cea de a patra, care era cu mult mai într'alt chip decât toate hiarele și groaznică foarte: dinții ei de fier, unghiile ei de aramă, mâncând și sfărâmând, și ce rămâne, cu picioarele sale călca.

20. Și pentru cele zece coarne din capul ei, și pentru celalt care a ieșit și a smuls trei din cele mai dintâu, și pentru cornul în care erau ochi și gură grăind mare, și vederea lui era mai mare decât a celorlalte.

21. Văzut-am și cornul acela făcea războiu cu sfinții și s'a întărit mai mult decât ei.

Apoc. 13, 7.

22. Până ce au venit cel vechiu de zile și au dat judecată sfinților celui Prea Înalt și vremea a sosit și împărăția o au ținut sfinții.

23. Și a zis: hiara a patra, împărăția a patra va fi pre pământ, care va întrece toate împărățiile și va mânca tot pământul; și'l va călca, și'l va tăia pre el.

24. Și cele zece coarne ale ei, zece împărați se vor scula și după ei se va scula altul, care va întrece cu răutățile pre toți cei mai dinainte, și pre trei împărați va smeri.

25. Și cuvinte va grăi asupra celui Prea Înalt, și pre sfinții celui Prea Înalt va amăgi și va cugeta să schimbe vremile și legea, și se va da în mâinile lui până la vreme și vremi și jumătate de vreme.

25. Și judecata va șede și stăpânirea lui o vor muta, ca să o strice și să o piarză până în sfârșit.

27. Și împărăția și puterea și mărimea împăraților celor de supt tot cerul s'au dat sfinților celui Prea Înalt, și împărăția lui este împărăție veșnică; și toate stăpânirile vor sluji lui și vor asculta de el.

Isaia 16, 5; Ps. 2, 8, 9.

28. Până aici este sfârșitul cuvântului. Eu Daniil: gândurile mele mult m'au turburat și fața mea s'a schimbat și cuvântul în inima mea l-am păzit.

CAP. 8.

Vedenia berbecelui și a țapului.

În anul al treilea al împărăției lui Valtasar împăratul, vedenie s'a arătat mie: eu Daniil, după ce mi s'a arătat mie la început,

2. Și eram în Susa cetatea cea împărătească, care este în țara Elamului și am văzut vedenie și eu eram la Uval.

3. Și am ridicat ochii mei și văzui și iată un berbec stă înaintea lui Uval: și aveă coarne și coarnele erau înalte și unul mai înalt decât altul și cel mai înalt a crescut alături.

4. Și am văzut berbeculele împungând asupra mării și asupra miezului nopții și a austrului și toate hiarele nu puteau stă înaintea lui, și nu eră cine să le scoată din mâna lui, și a făcut după voea sa și s'a mărit.

5. Și eu priveam, și iată un țap de capre venea de către amiazăzi preste fața a tot pământul, și țapul aveă un corn,

care se vedeà între ochii lui.

6. Și a venit țapul până la berbecele care aveà coarne, pre care l-am văzut stând înaintea lui Uval, și a alergat la el întru pornirea puterii sale.

7. Și l-am văzut pre el până ce a ajuns la berbece, și s'a repezit asupra lui și a lovit pre berbece, și i-a zdrobit amândouă coarnele lui, și n'a putut berbecele să steà înaintea lui, și l-a aruncat pre pământ și l-a călcat, și n'a fost cine să scoată berbecele din mâna lui.

8. Și țapul caprelor s'a mărit foarte și s'a întărit, și s'a zdrobit cornul lui cel mare, și au crescut alte patru coarne de desuptul lui spre patru vânturi ale cerului.

9. Și dintru unul dintr'însele a ieșit un corn tare, și s'a mărit foarte către austru și către răsărit.

10. Și s'a mărit până la puterea cerului, și a aruncat jos pre pământ din puterea cerului și din stele, și le-a călcat pre ele.

11. Și până la mai marele puterii s'a mărit, și pentru el s'a turburat jertfa și el a sporit și Biserica s'a pustiit.

12. Și s'a dat preste jertfă păcat, și s'a lepădat jos dreptatea, și a făcut și a sporit el.

13. Și am auzit pre un sfânt grăind, și a zis un sfânt lui Felmon celui ce grăia: până când vederea va stà, și jertfa ceea ce s'a luat și păcatul pustiirii cel ce s'a dat, și Biserica și puterea se va călcà?

14. Și i-a zis lui: până seara și dimineața, zile două mii și patru sute, și se va curăți Biserica.

15. Și a fost dacă am văzut eu Daniil vedenia, și am cercat înțelegerea, iată a stătut înaintea mea ca o vedere de bărbat.

16. Și am auzit glas de bărbat între Uval, și a chemat și a zis: Gavriile! Fă pre acela să înțeleagă vedenia.

17. Și a venit și a stătut lângă mine, și când a venit el m'am uimit, și căzuu pre fața mea, și a zis către mine: înțelege fiul omului! Că încă la sfârșitul vremii va fi vedenia.

18. Și grăind el cu mine, am căzut cu fața mea pre pământ, și s'a atins de mine, și m'a pus pre picioarele mele.

19. Și a zis: iată eu arăt ție cele ce vor să fie în zilele cele de pre urmă ale mâniei, încă la sfârșitul vremii.

20. Berbecele care l-ai văzut, care aveà coarne, este împăratul Midilor și al Perșilor;

21. Iar țapul caprelor împăratul Elenilor este, și cornul cel mare, care erà între ochii lui, acesta este împăratul cel dintâiu.

22. Și cel ce s'a zdrobit, și au crescut patru coarne de desuptul lui, patru împărați din neamul lui se vor sculà, și nu cu puterea lui.

23. Și la zilele cele de pre urmă ale împărăției lor, când se vor plinì păcatele lor, se va sculà un împărat fără de rușine la față, și care va înțelege gâciturile,

24. Și puterea lui se va întări, măcar că nu cu puterea sa, și minunat va strică și va sporì și va face și va pierde pre cei tari și pre poporul cel sfânt.

25. Și jugul sarcinii lui se va sporì, vicleșug va fi în mâna lui, și cu inima sa se va mări, și cu vicleșug va strică pre mulți, și spre pierderea multora va stà, și ca pre niște ouă în mâini îi va zdrobi pre ei.

26. Și vedenia cea de seara și cea de dimineața, ce s'a zis, adevărată este, și tu pecetluеște vedenia, că după zile multe va fi.

Apoc. 10, 4.

27. Și eu Daniil am adormit, și am fost bolnav vreo câteva zile, și m'am sculat, și făceam lucrurile împăratului, și mă miram de vedenie, și nu erà cine să o înțeleagă.

CAP. 9.

Rugăciunea lui Daniil și prorocia celor șaptezeci de săptămâni de ani.

În anul dintâiu al lui Darie, fiul lui Asuir din sămânța Midenilor, care a împărățit preste împărăția Haldeilor.

2. Eu Daniil am înțeles din cărți numărul anilor, de care a fost cuvântul Domnului către Ieremia prorocul, ca să se plinească pustiirea Ierusalimului în șaptezeci de ani.

Ierem. 25, 12 și 29, 10.

3. Și am dat fața mea către Domnul Dumnezeu, ca să cerc cu cerere, cu rugăciune, cu posturi, cu sac și cu cenușă.

4. M'am rugat către Domnul Dumnezeul meu, și m'am mărturisit, și am zis: Doamne Dumnezeule cel mare și minunat, care păzești legătura și mila ta celor ce te iubesc pre tine și celor ce păzesc poruncile tale.

Neemia 1, 5.

5. Păcătuit-am, făcut-am nedreptate și fărădelege, ne-am depărtat și ne-am abătut dela poruncile și dela judecățile tale.

Neemia 9, 30, 33; Plâng. 3, 41.

6. Și n'am ascultat pre robii tăi prorocii, cari grăiau cu numele tău către împărații noștri, boierii noștri și către părinții noștri și către tot poporul pământului.

Ierem. 44, 9, 21.

7. Ție Doamne dreptatea și nouă rușinea feții, precum este în ziua aceasta omului Iudei și celor ce lăcuiesc în Ierusalim, și tot Israilului și celor de aproape și celor de departe în tot pământul unde i-ai risipit pre ei pentru urgisirea, cu care te-au urgisit pre tine.

Lev 26, 14, 27, 31.

8. Ție Doamne dreptatea noastră, și nouă rușinea feții, și împăraților noștri și boierilor noștri și părinților noștri, care am greșit ție.

Ierem. 14, 20; Varuh 1, 15.

9. Ție Domnului Dumnezeului nostru îndurările și milele, că ne-am depărtat dela Dumnezeu,

Plâng. 3, 22.

10. Și n'am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru, și n'am umblat în legile lui, care le-au dat nouă prin

mâinile robilor săi prorocilor.

11. Și tot Israilul a călcat legea ta, și s'a abătut, ca să nu auză glasul tău, și a venit preste noi osânda și blestemul, cel scris în legea lui Moisi robul lui Dumnezeu, pentru că am păcătuit lui.

A 2 Lege 27, 15 și 28, 15; 32, 25.

12. Și a întărit cuvintele sale, care a grăit asupra noastră și asupra judecătorilor noștri, cari ne-au judecat pre noi, ca să aducă preste noi răutăți mari, care n'au fost supt tot cerul, ca cele ce s'a făcut în Ierusalim.

13. Precum este scris în legea lui Moisi, toate răutățile acestea au venit preste noi, și nu ne-am rugat feții Domnului Dumnezeului nostru, ca să ne întoarcem dela strâmbătățile noastre, și să umblăm întru tot adevărul tău.

Lev. 18, 17; 20, 14; 26, 16; A 2 Lege 28, 15; 28, 16; 32, 25; Plâng. 2, 17; Mih. 6, 13; Mal. 2, 2.

14. Și au privit Domnul Dumnezeul nostru preste răutatea noastră, și au adus preste noi pedeapsă, că drept este Domnul Dumnezeul nostru întru toate lucrurile lui, care au făcut, iar noi n'am ascultat cuvântul lui.

Ierem. 44, 27.

15. Și acum Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai scos pre poporul tău din pământul Eghiptului cu mână tare, și ai făcut ție nume, precum este în ziua aceasta, păcătuit-am, nelegiuit-am.

Eșire 14, 22; Plâng. 2, 11; Varuh 2, 11; Ps. 105, 7.

16. Doamne cu toată mila ta, întoarce mâniea ta și urgia ta dela cetatea ta Ierusalimul și dela muntele cel sfânt al tău, că am păcătuit cu strâmbătățile noastre și ale părinților noștri, Ierusalimul și poporul tău ocară s'a făcut la toți cei dimprejurul nostru.

Neemia 1, 6; Ps. 105, 6; Isaia 64, 6; Ierem. 3, 24; Esdra 9, 7.

17. Și acum ascultă Doamne Dumnezeul nostru rugăciunile robului tău și cererile lui, și arată fața ta preste sfințenia ta cea pustie pentru tine Doamne.

Num. 6, 25.

18. Pleacă Dumnezeu meu urechea ta, și auzi, deschide ochii tăi, și vezi perirea noastră și a cetății tale, în care s'a chemat numele tău, că nu pentru dreptățile noastre cădem înaintea ta rugându-ne, ci pentru îndurările tale cele multe Doamne.

19. Ascultă Doamne, curățește Doamne, iă aminte Doamne, fă și nu zăbovi pentru tine Doamne Dumnezeu meu, că numele tău s'a chemat preste cetatea ta, și preste poporul tău.

20. Și încă grăind eu, și rugându-mă, și mărturisind păcatele mele și păcatele poporului meu Israil, și vărsând rugăciunea mea înaintea Domnului Dumnezeului meu pentru muntele cel sfânt,

21. Și grăind încă eu rugăciunea, și iată bărbatul Gavriil, pre care l-am văzut la începutul vedeniei, zburând, și s'a atins de mine ca în ceasul jertfei de seara.

3 Împ. 18, 29.

22. Și m'a făcut să înțeleg, și a grăit cu mine, și a zis: Daniile! Acum am ieșit, ca să te fac să înțelegi.

23. La începutul rugăciunii tale a ieșit cuvânt, și eu am venit să ți vestesc ție, că bărbatul doririlor ești tu, și iă aminte la cuvânt, și înțelege vedenia.

24. Șaptezeci de săptămâni s'au tăiat preste poporul tău și preste cetatea cea sfântă, ca să se sfârșească păcatul, și să se pecetluiască păcatele, și să se șteargă fărădelegile, și să se curățească nedreptățile, și să se aducă dreptate veșnică, și să se pecetluiască vedenia, și prorocul, și să se ungă Sfântul sfinților.

Ioan 1, 46; Iezech. 37, 26.

25. Să știi, și să cunoști, că de la ieșirea cuvântului, ca iarăși să se zidească Ierusalimul până la povățuitorul cel uns, săptămâni șapte și săptămâni șasezeci și două și se va întoarce, și se va zidi ulița și zidul, și se vor deșerta vremile.

Neemia 2, 1-8.

26. Și după cele șasezeci și două de săptămâni va pieri ungerea, și judecată nu va fi întru dânsa; iar cetatea și Biserica o va strică cu povătuitorul cel viitor, și se vor tăia întru potop, și după sfârșitul războiului celui tăiat, rânduindu-se pustiere.

27. Și va întări legătura la mulți o săptămână, și în mijlocul săptămânii va înceta jertfa și turnarea, și în Biserică va fi urâciunea pustiirilor, și până la sfârșitul vremii nu va înceta pustierea.

Matei 24, 15.

CAP. 10.

Urmarea Vedeniilor.

În anul al treilea al lui Kir împăratul Perșilor, cuvânt s'a descoperit lui Daniil, care s'a numit Valtasar, și adevărat eră cuvântul, și putere mare și înțelegere s'a dat lui întru vedenie.

2. În zilele acelea eu Daniil am plâns trei săptămâni de zile.

3. Pâinea doririlor n'am mâncat, și carne și vin n'au intrat în gura mea, și cu unsoare nu m'am uns, până ce s'au plinit trei săptămâni de zile.

4. În ziua a douăzeci și patru a lunii dintâiu eram eu lângă râul cel mare, acesta este Tigris Edechel.

5. Și am ridicat ochii mei, și am văzut, și iată bărbat îmbrăcat cu vadin, și mijlocul lui încins cu aur ofaz.

6. Și trupul lui ca Tarsisul, și fața lui ca fulgerul, și ochii lui ca făcliile de foc, și brațele lui și coapsele lui ca arama ce sclipește, și glasul cuvintelor lui, ca glas de mulțime.

7. Și am văzut eu Daniil singur vedenia, și bărbații cei ce erau cu mine n'au văzut vedenia, ci spăimântare mare căzând preste ei au fugit cu frică.

8. Și am rămas eu singur, și am văzut această vedenie mare, și n'a rămas întru mine tărie, și mărirea mea s'a

schimbat într-o stricăciune, și mi-a pierit tăria.

9. Și am auzit glasul cuvintelor lui, și când am auzit eu glasul cuvintelor lui, m'am umilit, și am căzut cu fața pe pământ.

10. Și iată mână s'a atins de mine, și m'a ridicat pe genunchile mele, și pe palmele mâinilor mele.

11. Și a zis către mine: Daniile! Bărbatul doririlor, înțelege cuvintele cele ce le voi grăi eu către tine, și stăi într-o stare ta, că acum sunt eu trimis la tine, și după ce a grăit el cuvântul acesta, m'am sculat tremurând.

12. Și a zis către mine: nu te teme Daniile! Că din ziua dintâiu în care ai dat inima ta ca să înțelegi și să te necăjești pre tine înaintea Domnului Dumnezeului tău, s'au auzit cuvintele tale, și eu am venit într-o cuvintele tale.

13. Și mai marele împărăției Perșilor a stătut înaintea mea douăzeci și una de zile, și iată Mihail unul din cei mai dintâiu dintre cei mai mari a venit să'mi ajute mie, și pre el l-am lăsat acolo cu mai marele împărăției Perșilor.

14. Și am venit să spui ție ori câte se vor întâmpla poporului tău în zilele cele de apoi, că încă vedenia după zile multe se va plini.

15. Și când grăia el eu mine cuvintele acestea, m'am umilit căzând cu fața mea pe pământ.

16. Și iată ca asemănarea fiului omului s'a atins de buzele mele, și a deschis gura mea și am grăit, și am zis către cel ce stă înaintea mea: Doamne! Văzându-te eu pre tine s'au întors cele dinlăuntru ale mele într-o mine și n'am putere.

Isaia 6, 5; Ierem. 1, 9.

17. Și cum va putea robul tău Doamne a grăi cu Domnul meu acesta? Și de acum nu va fi într-o mine tărie, și suflare n'a rămas într-o mine.

18. Și a adăos și m'a atins pre mine ca o vedere de om, și m'a întărit.

19. Și a zis mie: nu te teme bărbatul doririlor, pace ție! Îmbărbățează-te și te întărește; și grăind el cu mine m'am

întărit și am zis: grăiască Domnul meu, că m'ai întărit pre mine.

Judec. 6, 23.

20. Și a zis: dar știi pentrue am venit la tine? Și acum mă voi întoarce ca să mă războiesc cu mai marele Perșilor. Și eu ieșiam și mai marele Elinilor venea.

21. Însă voi spune ție, ce este rânduit în scriptura adevărului, și nimeni nu este care să mă ajute într'acestea, fără numai Mihail mai marele vostru.

CAP. 11.

Prorocie despre împărații Persiei, Eghiptului și Siriei.

Și în anul cel dintâiu al lui Kir, eu am stătut în vârtute și în tărie.

2. Și acum adevărul vestesc ție: iată încă trei împărați se vor scula în Persia și al patrulea se va îmbogăți cu bogăție mare mai mult decât toți, și după ce va stăpâni el avuția sa, se va scula asupra tuturor împăraților Elinești.

3. Și se va scula împărat tare și va stăpâni multă vreme și va face după voea sa.

4. Și după ce va stă împărăția lui, se va sfărâma și se va împărți la cele patru vânturi ale cerului, și nu la cei după el, nici după domnia lui, care a domnit, că se va smulge împărăția lui și altora afară dintr'aceștia se va da.

5. Și se va întări împăratul austrului, și unul din boerii lui se va întări asupra lui și va domni multă vreme.

6. Și după ce vor trece anii lui, se vor amesteca și fata împăratului austrului va intra la împăratul miezului nopții, ca să facă tocmele cu el, și nu va birui puterea brațului și nu va stă sămânța lui, și se va da ea, și cei ce o aduc pre ea, și tânăra și cel ce o întărește pre ea,

7. Și întru vremi scula-se-va întru floarea rădăcinei ei asupra gătirii lui și va veni spre putere și va intra către

întăririle împăratului miezului nopței, și va face întru ei, și se va întări.

8. Și încă pre dumnezeii lor cu topitorii lor, tot vasul poftit al lor de argint și de aur cu robire va duce la Eghipet, și el va stă mai mult decât împăratul miezului nopței.

9. Și va intra la împărăția împăratului austrului, și se va înapoiă la pământul său.

10. Și fiii lui vor aduna multe puteri, și va veni în necând și va trece și va șede, și împreună înainte se va încleșta până la vârtutea lui.

11. Și se va sălbătăci împăratul austrului, și va ieși și se va bate cu împăratul miezului nopței, și va pune mulțime multă, și se va da mulțimea în mâna lui.

12. Și va lua mulțimea și se va înălța inima lui, și va surpă zeci de mii și nu se va întări.

13. Și se va înapoiă împăratul miezului nopței, și va aduce mulțime mai multă decât întâiu, și la sfârșitul vremilor veni-vor intrări cu putere mare și cu avere multă.

14. Și în vremile acelea mulți se vor ridica asupra împăratului austrului, și fii omorătorii poporului tău, ridică-se-vor a întări vedere și vor slăbi.

Isaia 19, 16.

15. Și va intra împăratul miezului nopței, și va vărsa turnare de pământ, și va lua cetăți tari, și brațele împăratului austrului nu vor stă, și se vor scula aleșii lui, și nu va fi în putere a stă.

16. Și va face cel ce intră la el după voea lui, și nu va fi cine să stea înaintea feței lui, și va stă în pământul Savi, și se va sfârși în mâna lui.

17. Și va pune fața sa, ca să intre cu toată tăria împărăției sale, și dreptate toate împreună cu el va face, și pre fata femeilor o va da lui să o strice pre ea, și nu va rămâne și nu va fi a lui.

18. Și va întoarce fața sa la ostroave, și va lua multe, și pre boieri mari va face să înceteze dela ocară lor, însă ocară lui se va întoarce la el.

19. Și va întoarce fața sa la puterea pământului, și va slăbi, și va căde, și nu se va afla.

20. Și se va scula din rădăcina lui odraslă de împărăție preste gătirea lui îndreptând, făcând mărirea împărăției și în zilele acelea se va surpa, și nu cu fețe nici cu război.

21. Stă-va pre gătirea lui, ocărâtu-s'a, și n'a dat spre el mărirea de împărăție, și va veni cu bună tocmeală, și va întări împărățiile întru alunecări.

22. Și brațurile celui ce înneacă se vor înneacă de către fața lui, și se vor zdrobi și povățuitorul așezământului.

23. Și dintru amestecătură va face vicleșug tatălui său, și se va suia, și se va întări asupra lui cu puțin neam,

24. Și cu bună tocmeală; și va veni în țările cele de aproape, și va face, care n'a făcut părinții lui și părinții părinților lui, prăzi și jefuiri, și averea lor o va risipi, și asupra Eghipetului va gândi gândurile sale până la o vreme.

25. Și va ridica puterea sa cea mare, și inima sa asupra împăratului austrului, și împăratul austrului va da războiu cu putere mare și tare foarte, însă nu va stă, că vor gândi asupra lui gânduri.

26. Și vor mânca cele trebuincioase ale lui, și'l vor sfârâma pre el, și puteri va acoperi, și vor cădea răniți mulți.

27. Și amândoi împărații, inimile lor spre rău, și la o masă minciuni vor grăi, și nu se va îndrepta, căci sfârșitul va fi la vreme.

28. Și se va întoarce în pământul său cu avere multă, și inima lui spre așezământul de lege cel sfânt.

29. La vreme se va întoarce, și va veni la austru, și nu va fi ca cea dintâiu și ca cea de apoi.

30. Și vor intra întru el Kiții cei ce ies, și se va smeri, și se va întoarce, și se va mâniea pre așezământul de lege cel sfânt, și va face și se va întoarce, și va înțelege spre cei ce părăsesc așezământul cel sfânt.

Num. 24, 24.

31. Și brațuri și seminții dintru el se vor scula, și vor spurca sfîntirea puterniciei, și vor muta neîncetarea, și vor

dà urîciunea celor stinși.

32. Și cei ce fac fărădelegile așezământul de lege vor aduce întru alunecări, și popoarele cele ce cunosc pre Dumnezeu lui se vor întări și vor face.

33. Și cei pricepuți ai poporului pricepe-se-vor la multe, și vor slăbi întru sabie și întru pară de foc și întru robie și întru jaf de zile.

34. Și slăbind ei se vor ajuta cu ajutor mic, și se vor adaoge la ei mulți întru alunecări.

35. Și din cei ce înțeleg vor slăbi ai lămurii pre ei, și ai alege și ai înălbi până la sfârșitul vremii, că încă va fi vreme.

36. Și va face după voea lui, și împăratul se va înălța și se va mări preste tot dumnezeul și preste dumnezeul dumnezeilor, și va grăi cu semeție, și va îndreptă până unde se va sfârși mânia, că spre sfârșire va fi.

37. Și spre toți dumnezeii părinților săi nu va înțelege, și pofta femeilor, și spre tot dumnezeul nu va înțelege, preste toți se va mări.

38. Și pre dumnezeul Maozin în locul său va mări, și pre dumnezeul care nu l-au cunoscut părinții lui îl va mări, cu aur și cu argint și cu pietre scumpe și întru pofte.

39. Și va face acestea, ca să întărească țările cu dumnezeu strein, căruia va cunoaște, și va înmulți mărirea, și va supune pre mulți, și pământ va împărți în daruri.

40. Și la sfârșitul vremii se va împunge cu împăratul austrului, și se va aduna la el împăratul miezului nopții cu care și cu călăreți și cu corăbii multe, și va intra în țară și va sfârșimă și va trece.

lezech. 38, 9, 16.

41. Și va intra la pământul Savain, și mulți vor slăbi, și aceștia vor scăpa din mâna lui, Edomul și Moavul și biruința fiilor lui Amon.

42. Și va întinde mâna sa preste pământ, și pământul Eghipetului nu va fi spre mântuire.

43. Și va domni întru cele ascunse ale aurului și ale argintului, și întru toate poftele Eghipetului și ale Livilor, ale

Etiopilor, întru țăriile lor.

44. Și auzuri și sânguele îl vor turbura pre el dela răsărituri și de la miazănoapte, și va veni cu mânie multă, ca să strice și să piarză pre mulți.

45. Și va întinde cortul său la Efadano între mări spre muntele Savain cel sfânt, și va veni până la partea lui, și nu va fi cel ce-l mântuește pre el.

CAP. 12.

Vedenie despre învierea morților și despre Antihrist.

În vremea aceea sculă-se-va Mihail voevodul cel mare, cel ce stă pentru fiii poporului tău, și va fi vreme de necaz, care n'a fost ca aceasta de când a fost neam pre pământ până în vremea aceasta, și în vremea aceea se va mântui poporul tău tot, dare s'a aflat scris în carte.

2. Și mulți din cei ce dormiau în țărâna pământului se vor sculă, unii la viață veșnică și unii la ocară și la rușine veșnică.

Matei 25, 46.

3. Și cei ce au fost înțelegători vor străluci ca lumina tăriei, și dintru dreptii cei mulți ca stelele în veac, și încă.

Ioan 5, 29.

4. Și tu Daniile astupă cuvintele, și pecetluște cartea până la vremea sfârșirei, până se vor învăța mulți, și se va înmulți mintea.

5. Și am văzut eu Daniil, și iată alți doi stau unul dincoace de malul râului și unul dincolo de malul râului.

6. Și am zis bărbatului celui îmbrăcat cu vadin, care eră deasupra apei râului, până când va fi sfârșitul minunilor celor ce ai zis?

7. Și am auzit pre bărbatul cel îmbrăcat cu cele de vadin, care eră deasupra apei râului, și a înălțat dreapta sa și stânga sa la cer, și s'a jurat pre cel ce în veac este viu, că în vreme și în vremi și în jumătate de vreme, când se va sfârși

risipirea mâniei poporului celui sfințit, cunoaște-vor toate acestea.

Apoc. 10, 6.

8. Și eu am auzit, și n'am înțeles, și am zis: Doamne! Ce sunt cele de apoi ale acestora?

9. Și au zis: vino Daniile, că astupate și pecetluite sunt cuvintele până la vremea sfârșirii.

10. Alege-se-vor, și se vor înălbi, și se vor lămurì, și se vor sfinți mulți, și vor nelegiuì cei fărădelege, și nu vor înțelege toți cei fărădelege, ci cei înțelepți vor înțelege.

Apoc. 22, 12.

11. Și dela vremea, în care va încetà jertfa cea fără de curmare, și se va dà urâciunea pustiirii, zile o mie două sute și nouăzeci. Fericit este cel ce așteaptă, și a ajuns la zile o mie trei sute treizeci și cinci.

12. Și tu mergi și te odihnește, că încă zile și ceasuri sunt până la plinirea sfârșirii, și te vei odihni, și te vei sculà întru soarta ta la sfârșitul zilelor.

PROROCIA LUI OSIE

CAP. 1.

Prorocie despre fărădelegea poporului Israil.

Cuvântul Domnului, care s'a făcut către Osie fiul lui Veiri în zilele lui Ozia și ale lui Ioatam și ale lui Ahaz și ale lui Ezechie împărații Iudei, și în zilele lui Ierovoam fiul lui Ioas împăratul lui Israil.

4 Împ. 14, 23.

2. Începutul cuvântului Domnului către Osie. Și au zis Domnul către Osie: mergi, iă ție muere de curvie, și naște fii de curvie, că curvind va curvi pământul, dinapoia Domnului.

3. Și a mers, și a luat pre Gomer fata lui Devilaim, și a purces grea, și i-a născut lui fiu.

4. Și au zis Domnul către el: chiamă numele lui Iezrael, că încă puțin, și voi izbândi sângele lui Iezrael asupra casei Iudei, și voi face să înceteze împărăția casei lui Israil.

5. Și va fi în ziua aceea, voi zdrobi arcul lui Israil în valea lui Iezrael.

6. Și a mai purces încă grea, și a născut fată, și i-au zis lui: chiamă numele ei: Nemiluita, pentru că nu voi mai adaoge a milui casa lui Israil, ci împotrivindu-mă mă voi împotivi lor.

4 Împ. 14, 27.

7. Iar pre fiii lui Iuda voi milui, și voi mântui pre ei întru Domnul Dumnezeuul lor, și nu voi mântui pre ei cu arc, nici cu sabie, nici cu războiu, nici cu care, nici cu cai, nici cu călăreți.

8. Și a întărcat pre aceea ce se chemă: Nemiluita, și a purces încă grea, și a născut fiu.

9. Și au zis: chiamă numele lui: Nu poporul meu, că voi nu sunteți poporul meu și eu nu sunt Dumnezeuul vostru.

10. Și va fi numărul fiilor lui Israil ca nisipul mării, care nu se va măsura, nici se va număra, și va fi în locul, în care s'au zis lor, nu sunteți poporul meu voi, chemă-se-vor și ei fiii lui Dumnezeu celui viu.

Romani 9, 26; Isaia 62, 4.

11. Și se vor aduna fiii lui Iuda și fiii lui Israil împreună, și vor pune loruș o domnie, și se vor sui de pre pământ, că mare este ziua lui Iezrael.

CAP. 2.

Pedepsirea fărădelegei lui Israil. Dumnezeu făgăduiește întoarcerea.

Ziceți fratelui vostru: Poporul meu, și surorii voastre: Miluita.

2. Judecați-vă cu muma voastră, judecați-vă, că ea nu'mi este mie femeie, și eu nu sunt ei bărbat, și voiui ridică curvia ei dela fața mea, și preacurviea ei din mijlocul țătelor ei.

3. Ca să o dezbrac pre ea goală, și să o fac pre ea cum a fost în ziua nașterii ei, și o voiui pune pre ea ca pustia, și o voiui așeză pre ea ca pământul cel fără de apă, și o voiui omorî pre ea cu sete.

Iezech. 16, 39.

4. Și pre fiii ei nu'i voiui milui, căci fii din curvie sunt, că a curvit muma lor, și i-a făcut de rușine, ceea ce i-a născut pre ei.

5. Că a zis: merge-voiui după ibovnicii mei, cari îmi dau mie pâinile mele și apa mea și hainele mele și îmbrăcămintele mele cele de pânză, și untuldelemn al meu, și toate câte se cuvin mie.

6. Pentru aceea iată eu îngrădesc calea ei cu cursă, și voiui astupă căile ei și cărarea sa nu va afla.

7. Și va alergă după ibovnicii ei, și nu'i va ajunge pre ei, și îi va căută pre ei, și nu'i va afla, și va zice: merge-voiui și

mă voiui întoarce la bărbatul meu cel dintâiu, că mai bine'mi eră atunci decât acum.

8. Și ea n'a cunoscut, că eu i-am dat ei grâul și vinul și untuldelemn, și i-am înmulțit ei argintul, iar ea din argint și din aur a făcut idoli lui Vaal.

3 Împ. 16, 32.

9. Pentru aceea mă voiui întoarce, și voiui căra grâul meu în vremea lui și vinul meu în timpul său, și voiui lua hainele mele și îmbrăcămintele mele cele de pânză, ca să nu'i acopere rușinea ei.

10. Și acum voiui descoperi necurăția ei înaintea ibovnicilor ei, și nimeni nu o va scoate pre ea din mâna mea.

11. Și voiui întoarce toate veseliile ei, praznicile ei și lunile nouă ale ei, și sâmbetele și toate sărbătorile ei.

Ierem. 7, 32 și 33, 11.

12. Și voiui strică viea ei și smochinii ei, de câte a zis, că simbria mea sunt acestea, care mi-au dat mie ibovnicii mei, și le voiui pune pre ele întru mărturie, și le vor mânca pre ele pasările cerului și hiarele țarinii și cele ce se târăsc pre pământ.

Isaia 5, 5, 6.

13. Și voiui izbândi asupra ei zilele Vaalimilor, întru care jertfe lor și'și puneă cerceii săi și mărgелеle sale, și mergeă după ibovnicii săi, iar pre mine m'a uitat, zice Domnul.

14. Pentru aceea iată eu o fac pre ea să rățăcească, și o voiui aduce pre ea la pustiire și voiui grăi după inima ei.

15. Și voiui dà ei agoniselele ei de acolo și valea Ahor, ca să deschiză înțelegerea ei, și se va smeri acolo ca în zilele tinereților sale și în zilele suirii sale din pământul Eghipetului.

16. Și va fi în ziua aceea, zice Domnul, mă va chema bărbatul meu, și nu mă va chema mai mult Vaalim.

17. Și voiui scoate numele Vaalimilor din gura ei, și mai mult nu'și vor aduce aminte de numele lor.

Zahar. 13, 2; Ps. 15, 4.

18. Și voi pune lor în ziua aceea legătură cu hiarele țarinei și cu pasările cerului și cu cele ce se târăsc pe pământ, și arcul și sabia și războiul voi strică de pe pământ, și te voi face să lăcuești într-o nădejde și te voi logodi pre tine mie în veac.

Iov 5, 23; Isaia 54, 17; Ierem. 34, 25.

19. Și te voi logodi pre tine mie într-o dreptate și într-o judecată și într-o milă și într-o îndurări.

20. Și te voi logodi pre tine mie într-o credință, și vei cunoaște că eu sunt Domnul.

Isaia 54, 10; Ps. 45, 2.

21. Și va fi în ziua aceea, zice Domnul, voi asculta cerul, și cerul va asculta pământul.

22. Și pământul va asculta grâul și vinul și untul de lemn, și acestea vor asculta pre Izrael.

Rom. 9, 25.

23. Și o voi semăna pre ea mie pe pământ, și voi milui pre Nemiluia, și voi zice: nepoporul meu, poporul meu ești tu, și el va zice: Domnul Dumnezeul meu ești tu.

1 Petru 2, 1.

CAP. 3.

Despre necredința poporului și îndelunga răbdare a lui Dumnezeu.

Și au zis Domnul către mine: mergi încă și iubește femeie, care iubește rele și prea curvă, precum au iubit Dumnezeu pre fiii lui Izrael, și ei caută spre dumnezeii străini, și iubesc frământături cu stafide.

2. Și o am năimit mie cu cincisprezece arginți, și un gomor de orz și un nevel de vin.

3. Și am zis către ea: zile multe vei șede la mine, și să nu curvești, nici să fii cu alt bărbat, și eu voi fi la tine.

4. Că zile multe vor șede fiii lui Izrael fără de împărat și fără de căpetenie și fără de jertfă și fără de oltar și fără de

preoție și fără de arătători.

2 Paral. 15, 3.

5. Și după aceasta se vor întoarce fiii lui Israil, și vor căută pre Domnul Dumnezeu lor și pre David împăratul lor, și se vor minună întru Domnul și întru bunătățile lui în zilele cele de apoi.

Iezechil 34, 24; Ierem. 30, 9.

CAP. 4.

Mustrea lui Dumnezeu pentru necredința Israilienilor.

Ascultați cuvântul Domnului fiii lui Israil, că va să judece Domnul pre cei ce lăcuiesc pământul, că nu este adevăr, nici milă, nici cunoștința lui Dumnezeu pre pământ.

Mih. 6, 2.

2. Blestem și minciună și ucidere și furtișag și preacurvie s'au revărsat pre pământ, și sânghiuri cu sânghiuri se amestecă.

3. Pentru aceea va plânge pământul, și se va împutina cu toți cei ce lăcuiesc pre dânsul, cu hiarele țarinii, cu cele ce se târăsc pre pământ, și cu pasările cerului, și peștii mării se vor împutina.

Iezech. 36, 20.

4. Ca nimeni nici să judece, nici să mustre, iar poporul meu este ca un preot, căruia se zice împotrivă.

Iezech. 3, 27.

5. Și va slăbi din zi în zi, și va slăbi prorocul cu tine, nopței am asemănat pre muma ta.

Mih. 3, 6.

6. Asemănatu-s'a poporul meu, ca, cum n'ar avea pricepere, pentru că ai lepădat știința, și eu te voi lepăda pre tine, ca să nu prețeste mie, și pentru că ai uitat legea Dumnezeului tău, și eu voi uita pre fiii tăi,

Isaia 5, 14.

7. După mulțimea lor, așa au păcătuit mie, mărirea lor întru necinste o voi pune.

8. Păcatele poporului meu vor mânca, și întru nedreptățile lor vor lua sufletele lor.

Lev. 10, 17.

9. Și va fi precum poporul, așa și preotul; și voi izbândi asupra lui căile lui și sfaturile lui voi răsplăti lui.

Isaia 24, 2.

10. Și vor mânca și nu se vor sătura, curvit-au și nu se vor îndrepta, că au părăsit pre Domnul a-l păzi.

Isaia 1, 5; Mih. 6, 14; Lev. 26, 26.

11. Curvie și vin și băutură bețivă a primit inima poporului meu.

Pilde 23, 29-33.

12. Întru semne întrebă, și întru toiegele sale spuneă lui, că cu duhul curviei a rătăcit, și au curvit de la Dumnezeuul lor.

13. Preste vârfurile munților jertfeă, și preste dealuri junghiă supt stejar și supt plop și supt copaciul umbros, că bună este umbra.

Isaia 1, 29; Iezech. 20, 28.

14. Pentru aceea curvî-vor fetele voastre, și miresele voastre vor prea curvî.

15. Și nu voi cercetă asupra fetelor voastre când vor curvî, și asupra miresele voastre când vor prea curvî; pentru că ei cu curve se amestecau, și cu cei închinați idolilor jerfeau și poporul cunoscând se lipeă de curvă.

16. Iar tu Israile nu fii neștiutor și Iuda, să nu intrați în Galgala, și să nu vă suiți în casa nedreptăței, și să nu jurați pre Dumnezeuul, cel viu.

Amos 4, 4.

17. Căci ca juncea ce strechie a strechiat Israil, acum va paște pre ei Domnul, ca pre miel întru lărgime.

18. Părtașul idolilor lui Efraim a pus sieș piedici.

19. Ales'a pre Hananei, curvind au curvit, și a iubit ocară din fierbântarea ei.

20. Volbura vântului tu ești în aripile ei, și se vor rușina pentru jertfelnicele lor.

CAP. 5.

Fărădelegea lui Israil și a lui Iuda. Prezicerea pedepsei lor.

Auțiți acestea preoții și luați aminte casa lui Israil, și casa împăratului băgați în urechi, căci asupra voastră este judecata, pentru că v'ați făcut laț priverii și ca o mreajă întinsă preste Itavirion, care o au întins cei ce vânează vânat.

2. Iar eu sunt cel ce cu certare vă învăț pre voi.

3. Eu am cunoscut pre Efraim, și Israil nu s'a depărtat dela mine, pentru că acum a curvit Efraim, și s'a pângărit Israil.

4. N'a pus sfaturile sale, ca să se întoarcă către Dumnezeu lor, că duhul curviei este întru ei, iar pre Domnul nu l-au cunoscut.

5. Și se va smeri semeția lui Israil înaintea feței lui, și Israil și Efraim vor slăbi întru nedreptățile sale, și va slăbi și Iuda cu dânșii.

Isaia 28, 1.

6. Cu oile și cu vițeei vor merge ca să caute pre Domnul, și nu'l vor afla pre el, că s'au depărtat dela ei.

7. Că pre Domnul l-au părăsit și fii streini s'au născut lor, acum va mânca pre ei păliciunea, și pre sortii lor.

8. Trâmbițați cu trâmbiță preste munți, răsunăți întru cele înalte, propoveduiți în casa nedreptăței de care s'a întristat Veniamin.

9. Efraim spre pustiire s'a făcut în zilele muștrărei, întru neamurile lui Israil arătat-am lucruri credincioase.

10. Făcutu-s'au boierii Iudei, ca cei ce mută hotarele, preste ei voiu vărsa ca apa pornirea mea.

A 2 Lege 19, 14; Pilde 22, 28.

11. Asuprit-a Efraim pre vrăjmașul său și a călcat judecata, că a început a merge după deșertăciuni.

12. Și eu ca o turburare lui Efraim, și ca un bold casei ludei.

13. Și a văzut Efraim boala sa, și Iuda durerea sa, și a mers Efraim la Asirieni, și a trimis soli la împăratul lui Iarim, și acesta nu v'a putut mântui pre voi, și nu va face să înceteze dintru voi durerea.

14. Că eu sunt ca un pantir lui Efraim, și ca un leu casei ludei, și eu voi răpi și voi merge, și voi lua, și nu va fi cine să scoată.

15. Duce-mă-voiu și mă voi întoarce la locul meu până ce vor pieri, și vor căuta fața mea.

Ierem. 29, 13; Iezech. 6, 9.

CAP. 6.

Pedeapsa lui Dumnezeu îndeamnă spre pocăință.

Întru necazul lor mânecă-vor către mine, zicând: să mergem, și să ne întoarcem către Domnul Dumnezeu nostru, că acesta ne-au lovit, și ne va vindeca, bate-ne-va, și ne va tămădui.

2. Însănătoșă-ne-va după două zile, în ziua a treia ne vom scula și vom fi vii înaintea lui.

1 Cor. 15, 4.

3. Și vom cunoaște, și vom alerga să cunoaștem pre Domnul, ca niște zori gata îl vom afla pre el, și va veni nouă ca o ploaie timpurie și târzie pământului.

A 2 Lege 11, 14; Ioil 2, 23.

4. Ce voi face ție Efraime? Ce voi face ție Iuda? Iar mila voastră ca norul de dimineață și ca roua de zori trece.

Isaia 26, 19.

5. Pentru aceea am secerat pre prorocii voștri, ucisu-i-am pre ei cu cuvântul gurii mele, și judecata mea ca lumina va ieși.

6. Că milă voesc, și nu jertfă, și cunoștința lui Dumnezeu mai mult decât arderile de tot.

1 Împ. 15, 22; Matei 9, 13; 12, 7.

7. Iar ei sunt ca omul cel ce calcă legea.

8. Acolo m'au hulit pre mine Galaad cetatea, care lucrează deșarte, și a turburat apa.

9. Și tăria ta este de om tâlhar de mare. Ascuns-au preoții calea Domnului, ucis-au Sichima, că fărădelege au făcut.

10. În casa lui Israil văzut-am lucruri groaznice; acolo, cu curvia lui Efraim; pângăritu-s'a Israil.

11. Iuda, începe a culege ție, când întorc eu robia poporului meu.

CAP. 7.

Tânguirea asupra lui Israil și vestirea dreptelor pedepse.

Când vindec eu pre Israil, și se va descoperi strâmbătatea lui Efraim, și răutatea Samariei, că a lucrat minciuni, și furul va intra la el, și'l va dezbrăca tâlharul în calea lui.

2. Ca să cânte împreună ca cei ce cântă în inima lor, de toate răutățile lor, mi-am adus aminte, acum i-au încunjurat pre ei sfaturile lor, înaintea feții mele s'a făcut.

3. Cu răutățile lor au veselit pre împărați, și cu minciunile lor pre boieri.

4. Toți prea curvind, ca cuptorul arzând spre mistuirea arsurii de para focului, de frământarea aluatului până se va frământa el tot.

5. În zilele împăraților voștri, început-au boierii a se mâniă din vin, întins-au mâna sa cu cei pierzători.

6. Că s'a aprins ca un cuptor inima lor, când blestemau ei, toată noaptea de somn s'a saturat Efraim, dimineață s'a făcut, și s'a aprins ca lumina focului.

Mih. 2, 1.

7. Toți s'au înfierbântat ca un cuptor arzând, și focul a mâncat pre judecătorii lor, toți împărații lor au căzut, nu eră între ei cel ce să strige către mine.

8. Efraim între popoarele sale se amestecă, Efraim s'a făcut ca o azimă neîntoarsă.

9. Mâncat-au străinii tăria lui și el n'a cunoscut și căruntețele i-au înflorit și el n'a cunoscut.

10. Și se va smeri semeția lui Israil înaintea feții lui, și nu s'au întors către Domnul Dumnezeuul lor, și nu l-au căutat pre el întru toate acestea.

Amos 4, 9.

11. Și eră Efraim ca o porumbiță fără de minte, ce nu are inimă. Pre Eghipet chemă, și la Asirieni au mers.

12. Când vor merge voi pune preste ei mreaja mea, ca pre pasările cerului voi trage pre ei, certă-voi pre ei cu auzul necazului lor.

13. Vai lor! Că s'au abătut dela mine, ticăloși sunt! Că au păgânit asupra mea, și eu i-am răscumpărat pre ei, iar ei au grăit asupra mea minciuni.

Isaia 30, 1.

14. Și n'au strigat către mine inimile lor, ci se văitau întru așternuturile lor. Preste grâu și preste vin se sfâșiau, pedepsitu-s'au întru mine.

Isaia 29, 13; Mat. 15, 8.

15. Și eu am întărit brațele lor, și asupra mea au cugetat rele, întorsu-s'au întru nimic, făcutu-s'au ca un arc întins, cădeă-vor în sabie boierii lor pentru neînfrânarea limbii lor, aceasta este defăimarea lor în pământul Eghipetului.

CAP. 8.

Cei fără de Dumnezeu și cei necredincioși se vor stinge.

În sânul lor, ca pământul necălcăt, ca vulturul pre casa Domnului.

2. Pentru că au călcat legătura mea, și împotriva legii mele au făcut păgânătate.

A 2 Lege 28, 49.

3. Pre mine mă vor strigă, Dumnezeule, cunoscutu-te-am pre tine, pentru că Israil a lepădat cele bune, pre vrăjmaș a gonit.

4. Sieși a împărățit, iar nu prin mine a împărățit; și n'a arătat mie argintul său, și aurul său l-a făcut sieși idoli, ca să piară de tot.

5. Zdrobește vițelul tău Samarie! Că s'a aprins mânia mea asupra lui, până când nu vor putea să se curățească întru Israil?

6. Și pre acesta l-a făcut meșterul, și nu este Dumnezeu, că înșelător era vițelul tău Samarie!

7. Că stricate de vânt au semănat, și surparea lor va primi pre ele, znop, care nu poate face făină, iar de va face, streinii o vor mânca pre ea.

8. Înghițitu-s'a Israil, acum s'a făcut întru neamuri ca un vas de nici o treabă.

Ierem. 22, 28 și 48, 38.

9. Că ei s'au suit la Asirieni, înflorit-a prin sine Efraim, daruri au iubit.

10. Pentru aceea se vor da întru neamuri, acum voi primi pre ei, și vor înceta puțin a unge, împărați și domni.

11. Că a înmulțit Efraim jertfelnice, spre păcate făcutu-s'au lui jertfelnice iubite.

12. Scrie-voiu lui mulțime, și legiurile lui, între streine s'au socotit lui jertfelnicile cele iubite.

13. Că de vor jertfi jertfă, și vor mânca cărnuri, Domnul nu le va primi pre ele; acum își va aduce aminte de strâmbătățile lor, și va izbândi păcatele lor; iar ei la Eghipt s'au întors, și întru Asirieni necurate vor mânca.

Ierem. 14, 10.

14. Și a uitat Israil pre cel ce l-au făcut pre el, și a zidit capiști, și Iuda a înmulțit cetăți zidite, și voi trimite foc asupra cetăților lui, și va mânca temeliile lor.

CAP. 9.

Păcatelor grele urmează pedepse grele.

Nu te bucură Israile! Nici te veselì ca popoarele, că ai curvit de la Dumnezeuul tău, iubit-ai dări preste toate ariile grâului.

2. Arie și teasc n'au cunoscut pre ei, și vinul i-a înșelat pre ei.

lezechil 4, 13.

3. N'au lăcuit în pământul Domnului, lăcuit-a Efraim Eghipetul, și întru Asirieni necurate vor mânca.

Isaia 14, 2.

4. N'au adus Domnului vin, și n'au plăcut lui; jertfele lor ca pâinea plângerii lor, toți cei ce mănâncă acelea, se vor spurcă, că pâinile lor sufletelor lor, nu vor intra în casa Domnului.

5. Ce veți face în ziua adunării și în ziua sărbătorii Domnului?

6. Pentru aceea iată vor ieși din ticăloșia Eghipetului, și'i va primi pre ei Memfis, și'i va îngropa pre ei Mahmas.

7. Că argintul lor îl va moșteni pierderea; spini în lăcașurile lor.

8. Venit-au zilele izbândirei, venit-au zilele răsplătirei tale, și se va chinuì Israil, ca prorocul cel ieșit din fire, ca omul cel purtător de duh.

9. Pentru mulțimea nedreptăților tale, s'a înmulțit nebunia ta.

10. Scopul lui Efraim cu Dumnezeu, prorocul e laț încâlcit preste toate căile lui, nebunie în casa lui Dumnezeu au înfipt.

11. Stricatu-s'a după zilele dealului, aduce'și-va aminte de nedreptatea lor, izbândi-va păcatele lor.

Jud. 19, 25.

12. Ca strugurul în pustie am aflat pre Israil, și ca smochina timpurie în smochin, am văzut pre părinții lor; iar

ei au intrat la Veelfegor, și s'au înstreinat spre rușine, și s'au făcut urîți, ca cei desfrânați.

Num. 25, 3; Ps. 105, 28.

13. Efraim ca pasărea a zburat, măririle lor din nașteri și din dureri și din zămisliri.

14. Pentru aceea de vor și hrăni pre fiii săi, fără de fii vor fi dintre oameni, că și vai lor este lipsa carnei mele dintru ei.

Iov 27, 14.

15. Efraim, în ce chip am văzut, spre vânat a dat pre fii săi, ca să scoată spre junghiere pre fii săi.

16. Dă-le lor Doamne; ce le vei dà lor?

17. Dă-le lor zgău fără de fii și țâțe uscate.

Lucà 23, 29.

18. Toate răutățile lor în Galgal, că acolo i-am urît pre ei pentru răutățile izvodirilor lor, din casa mea voiu scoate pre ei, nu voiu mai adaoge a'i iubi pre ei, toți boierii lor sunt neascultători.

1 Împ. 6, 5.

19. Părut-a rău lui Efraim, că rădăcinele sale s'au uscat, mai mult rod nu va aduce, că de vor și naște, voiu ucide rodurile pântecelui lor.

20. Lepădă-va pre ei Dumnezeu, că nu l-au ascultat pre el, și vor fi rătăcirii între neamuri.

CAP. 10.

Dojana Israeliților pentru răutățile lor.

Vie cu viță bună Israil, rodul ei mult, după mulțimea rodurilor sale a înmulțit jertfelnicele, după bunătățile pământului său a zidit stâlpi.

Isaia 5, 2; Ierem. 2, 28.

2. Înpărțit-au inimile lor, acum se vor stinge, el va surpă jertfelnicele lor, dărâma-se-vor stâlpii lor.

3. Pentru aceea acum vor zice: nu este împărat nouă, pentru că nu ne-am temut de Domnul; iar împăratul ce va

face nouă?

4. Grăind cuvinte, prilejuri mincinoase, pune-va legătură, răsări-va ca troscotul judecata pre țelina țarinei.

5. Vițelului casei Nedreptății, nemernicii vor lăcuî Samaria, că a plâns poporul lui de el, și precum l-au amărit pre el, se vor bucură de mărirea lui, că s'a înstrăinat dela el.

4 Împ. 23, 5.

6. Și pre el legat l-au dus la Asirieni, daruri împăratului Iarim, dar pre Efraim va primî, și se va rușină Israil întru sfatul său.

7. Lepădat-a Samaria pre împăratul său ca un gătej pre fața apei.

8. Și se vor strică oltarele lor, păcatele lui Israil, spini și ciulini se vor suî preste jertfelnicile lor, și vor zice munților: acoperiți-ne pre noi, și dealurilor: cădeți preste noi.

Isaia 2, 19; Lucà 23, 30; Apoc. 6, 16; Jud. 19, 25.

9. De când munții sunt, a păcătuit Israil, acolo a stătut; nu va apucà pre ei în deal răsboiu, preste fii nedreptății venit-au a'i pedepsî pre ei.

10. Și se vor adunà asupra lor popoarele, când se vor pedepsî ei în două nedreptăți ale sale.

11. Efraim junincă învățată a iubi pricea; iar eu voiu venî preste frumusețea grumazului ei, încălecă-voiu preste Efraim, și voiu molcomî pre Iuda, întări-va luiș pre Iacov.

12. Semănați vouă spre dreptate, culegeți spre roadă de vieață.

Gal. 6, 7, 8; Iac. 3, 18; Ieremia 4, 4.

13. Luminați-vă vouă lumina științii că este încă vreme, căutați pre Domnul până vor venî vouă rodurile dreptății.

14. Pentruce ați tăcut necurăția, și ați cules nedreptățile ei? Mâncat-ați roadă mincinoasă, pentrucă ai nădăjduit în carele tale, întru mulțimea tăriei tale.

Pilde 22, 8.

15. Și se va sculà pierire întru poporul tău, și toate cele zidite ale tale vor trece, ca stăpânitorul Salaman din casa lui Ierovoam, în zilele răsboiului pre mumă preste fii o a trântit.

Jud. 8, 12.

16. Așă voi face vouă casa lui Israil de către fața nedreptății răutăților voastre.

CAP. 11.

Mărirea milei Dumnezeești, ce o au primit nemulțumitorii Israilteni.

Dimineața s'a lepădat, lepădatu-s'a împăratul lui Israil.

2. Că prunc a fost Israil, și eu l-am iubit pre el, și din Eghipet am chemat pre fiii lui.

Eșire 4, 22, 23; Matei 2, 15.

3. Cum i-am chemat pre ei, așă s'au dus dela fața mea, jertfiau Vaalimilor, și au tămâiat idolilor.

4. Și eu am împiedicat pre Efraim, și l-am sprijinit pre brațul meu, și n'au cunoscut, ca să'i vindec pre ei.

5. Întru stricarea oamenilor, trasu-i-am pre ei în legăturile iubirei mele, și voi fi lor ca omul cel ce dă palme preste fălcile lui, și voi căută spre el, și'l voi biruì.

6. Lăcuit-a Efraim în Eghipet, și Asur împăratul lui, că n'au vrut să se întoarcă.

7. Și a slăbit sabia în cetățile lui, și a încetat în mâinile lui, și vor mânca din sfaturile lor.

8. Și poporul lui s'a lipsit de lăcașul său, și Dumnezeu preste cele cinstite ale lui se va mânià, și nu'l va înălța pre el.

9. Ce'ți voi face Efraime? Scutì-te-voiu Israile, ce'ți voi face? Ca pre Adamà te voi pune pre tine, și ca pre Sevoim; întorsu-s'a inima mea întru aceasta, împreună s'a turburat părerea mea cea rea.

Facere 19, 24.

10. Nu voi face ție după iuțimea mâniei mele, și nu voi lăsa să piară Efraim, că eu sunt Dumnezeu, și nu om, întru tine sfânt, și nu voi intra în cetate.

1 Împ. 15, 29.

11. După Domnul voiu umblà, ca leul va răcnì, că însuș va răcnì, și se vor spăimântà fiii apelor.

12. Zburà-vor ca pasărea din Eghipet și ca porumbul din pământul Asirienilor, și'i voiu așezà pre ei în casele lor, zice Domnul.

13. Încujuratu-m'a cu minciuni Efraim, și cu păgânătăți casa lui Israil și a lui Iuda. Acum i-au cunoscut pre ei Dumnezeu, și popor sfânt se va chemà al lui Dumnezeu.

CAP. 12.

Necredința lui Efraim și judecata lui Dumnezeu împotriva lui Iuda.

Iar Efraim duh rău, urmat-a căldura, toată ziua deșarte și netrebnice a înmulțit, și legătură cu Asirienii a făcut, și cu untdelemn în Eghipet mergeà.

2. Și se va judecà Domnul cu Iuda, ca să izbândească pre Iacov, după căile lui, și după izvodirile lui va răsplăti lui.

Isaia 2, 6.

3. În pânțece a înșelat pre fratele său, și cu osteneala sa a biruit asupra lui Dumnezeu.

Facere 25, 25; 32, 24.

4. Și s'a luptat cu îngerul, și a biruit, ei au plâns, și s'au rugat mie, în Betel m'au aflat, și acolo s'a grăit către ei.

5. Iar Domnul Dumnezeu atotțiitorul va fi pomenire lui.

6. Și tu la Dumnezeul tău te vei întoarce, mila și judecata păzește, și te apropie către Dumnezeul tău pururea.

Ps. 67, 5.

7. Hanaan în mâna lui este cumpăna nedreptății, a asuprit cu sila a iubit.

8. Și a zis Efraim: însă m'am îmbogățit, aflatu-mi-am odihnă mie, toate ostenelele lui nu se vor aflà pentru nedreptățile, cu care a păcătuțit.

9. Iar eu Domnul Dumnezeul tău te-am scos pre tine din pământul Eghipetului; încă te voiu face să lăcuești în corturi,

ca în zilele sărbătorii.

Isaia 43, 11.

10. Și voiui grăi către proroci, și eu am înmulțit vedeniile, și în mâinile prorocilor m'am asemănat.

Ioil 2, 28.

11. De nu este Galaad, așa dar mincinoși erau în Galgala boierii, cari jertfiau, și jertfelnicile lor ca broaștele țestoase pre țelina țarinii.

12. Și s'a dus Iacov în câmpul Siriei, și a slujit Israil pentru muiere, și întru muiere s'a păzit.

Fac. 28, 5.

13. Și prin proroc au scos Domnul pre Israil din pământul Eghiptului, și prin proroc s'a păzit.

Eșire 14, 21, 22.

14. Mânieatu-s'a Efraim, și s'a întăritat, și sângele lui preste el se va vărsă, și ocară lui o va răsplăti lui Domnul.

CAP. 13.

Amenințarea Domnului împotriva fiilor lui Israil. Prezicere despre mântuire.

După cuvântul lui Efraim dreptățile lui le-a luat el întru Israil, și le-a pus pre ele lui Vaal, și a murit.

2. Și acum a adaos a păcătuì, și ș'au făcut loruș idol vărsat din aurul și din argintul lor după chipul idolilor, lucruri de meșteri săvârșite lor, aceștia zic lui: jertfiți oameni, că vițeei s'au sfârșit.

3. Pentru aceea vor fi ca norul de dimineață și ca roua de dimineață, care trece, și ca praful care'l spulberă vântul de pre arie, și ca aburul din hornul de fum.

4. Iar eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, cel ce întăresc cerul și zidesc pământul, a căruia mâini au zidit toată oștirea cerului, și nu le-am arătat ție acestea, ca să mergi după ele.

Isaia 43, 11; Eșire 20, 2.

5. Și eu te-am scos pre tine din pământul Eghiptului, și Dumnezeu afară de mine să nu cunoști, și mântuitor afară de mine nu este, eu te-am hrănit pre tine în pustie, în pământ nelăcuit.

A 2 Lege 2, 7.

6. După hrana lor, și s'au săturat cu sațiu și s'au înălțat inimile lor, pentru aceea m'au uitat pre mine.

A 2 Lege 32, 15.

7. Și voiu fi lor ca panterul și ca pardosul, în calea Asirienilor, ieși-voiu înaintea lor, ca ursoaica necăjită.

8. Și voiu rumpe cele dinlăuntru inimii lor, și'i vor mânca pre ei acolo puii leilor pădurii, și hiarele țarinii vor sparge pre ei.

Plâng. 3, 10.

9. Stricării tale Israile cine va ajuta?

10. Unde este împăratul tău acesta, și să te mântuiască pre tine în toate cetățile tale, judece-te pre tine acela despre care ai zis: dă'mi împărat și domn.

1 Împ. 8, 5.

11. Și ți-am dat ție împărat întru urgia mea, și am suferit întru mânia mea volbura strâmbătăței lui Efraim, ascuns este păcatul lui.

Iov 14, 7.

12. Dureri ca celei ce naște vor veni lui, acesta este fiul tău cel înțelept, că nu va suferi întru zdrobirea fiilor.

4 Împ. 19, 3.

13. Din mâna iadului îi voiu izbăvi pre ei, și din moarte îi voiu mântui pre ei.

1 Cor. 15, 24.

14. Unde este biruința ta moarte? Unde este boldul tău iadule? Mângâierea s'a ascuns dela ochii mei.

Evrei 2, 14; Isaia 25, 8.

15. Că acesta va osebi între frați, aduce-va vânt pălitor Domnul din pustie preste el, și va uscă vinele lui, și va pustii izvoarele lui, și va uscă pământul lui și toate vasele cele poftite ale lui.

lezech. 17, 10 și 19, 13.

CAP. 14.

Îndemnarea lui Israil la pocăință. Făgăduința lui Dumnezeu.

Pierî-va Samaria, că a stătut împotriva Dumnezeului său, de sabie vor cădeà ei, și cei dela țâțele lor se vor trânti de pământ, și cele ce au în pânțele lor vor plesni.

2. Întoarce-te Israile către Domnul Dumnezeuul tău, că ai slăbit întru nedreptățile tale.

Ierem. 3, 22.

3. Luați cu voi cuvinte și vă întoarceți către Domnul Dumnezeuul vostru, ziceți lui, ca să nu purtați strâmbătate, și să luați bunătați, și să răsplătim roadă buzelor noastre.

Evrei 13, 15.

4. Asur nu ne va mântui pre noi, pre cal nu vom încălică, nu vom zice mai mult; dumnezeii noștri, lucrurile mâinilor noastre, cel ce este întru tine va milui pre sărac.

Mih. 5, 10.

5. Tămădui-voiu lăcașurile lor, iubî-voiu pre ei aevea, că am întors mânia mea de către ei.

6. Și vei fi ca roua lui Israil, înflorî-va ca crinul, și va slobozi rădăcinile sale ca Livanul.

Ps. 91, 12; Isaia 18, 4.

7. Întinde-se-vor ramurile lui, și va fi ca maslinul roditor, și mirosul lui ca al Livanului.

8. Întoarce-se-vor și vor ședeà supt umbra lui, trăi-vor și se vor săturà de grâu, și va înflori ca viea pomenirea lui, ca vinul Livanului lui Efraim.

9. Ce este lui încă și idolilor? Eu l-am smerit pre el, și eu îl voiu întări pre el, eu ca un archevi copt, dintru mine roada ta s'a aflat.

10. Cine este înțelept, și va înțelege acestea? Sau înțelegător și va cunoaște acestea? Că drepte sunt căile

Domnului, și dreptii vor umbla într'însele, iar cei necredincioși vor slăbi într'însele.

Ierem. 9, 11; Ps. 106, 43.

PROROCIA LUI IOIL

CAP. 1.

Prezicerea pustiirii Iudeei și îndemnarea la pocăință.

Cuvântul Domnului, care s'a făcut către Ioil fiul lui Vatuil.

2. Auziți acestea cei bătrâni și băgați în urechi toți cei ce lăcuiți pământul, de s'a făcut ca acestea în zilele voastre sau în zilele părinților voștri.

3. Spuneți acestea fiilor voștri și fiii voștri fiilor săi, și fiii lor la alt neam.

4. Rămășițele omidei le-au mâncat lăcustele și rămășițele lăcustei le-a mâncat gândacul, și rămășițele gândacului le-a mâncat păliciunea.

5. Treziți-vă cei beți de vinul vostru și plângeți, tânguiți-vă toți cei ce beți vin până la beție, că s'a luat din gura voastră veselia și bucuria.

6. Că neam tare și nenumărat se suie pre pământul meu, dinții lui ca dinții leului și măselele lui ca ale puiului de leu.

7. Pus-a viea mea într-o pustiire și smochinii mei într-o dărâmare, cercând-o a cercat pre ea și o a dezrădăcinat, albit-au ramurile ei.

8. Plânge către mine mai mult decât mireasa cea îmbrăcată cu sac pentru bărbatul ei cel din fetie.

9. Încetat-au jertfa și turnarea din casa Domnului, plângeți preoți, cari slujiți altarului Domnului.

10. Că s'au pustiit câmpurile, să plângă pământul, că s'a stricat grâul, vinul s'a uscat, untuldelemn s'a împutinat.

11. Uscatu-s'au plugarii, plângeți moșiile pentru grâu și pentru orz, că a pierit culesul din țarină.

12. Viea s'a uscat și smochinii s'au împutinat, rodiile și finicul și mărul și toți copacii țarinii s'au uscat, că au rușinat bucuria fiii oamenilor.

13. Încingeți-vă și plângeți preoților, plângeți cei ce slujiți altarului, intrați, dormiți în saci cei ce slujiți lui Dumnezeu, că au încetat din casa Dumnezeului vostru jertfa și turnarea.

14. Sfințiți post, vestiți slujbă, adunați pre bătrâni, pre toți cei ce lăcuiesc pământul în casa Domnului Dumnezeului vostru, și strigați către Domnul întins.

15. Vai mie! Vai mie! Vai mie! În zi, că aproape este ziua Domnului, și ticăloșie din ticăloșie va veni.

Isaia 13, 6.

16. Că înaintea ochilor voștri au pierit bucatele, din casa Dumnezeului vostru veselie și bucuria.

17. Sărit-au junincele în ieslele lor, pierit-au vistieriile, surpatu-s'au teascurile, că a secat grâul.

18. Ce ne vom aduna nouă? Plâns'au cirezile boilor, că n'aveau pășune și turmele oilor au pierit.

19. Către tine Doamne voiu strigă, că focul a ars cele frumoase ale pustiei și para focului a aprins toate lemnele țarinei.

20. Și dobitoacele câmpului au căutat spre tine, că au secat izvoarele apelor și focul a mâncat cele frumoase ale pustiei.

CAP. 2.

Pedeapsa, îndemnarea la pocăință și făgăduința mântuirii.

Trâmbițați cu trâmbiță în Sion, strigați în muntele cel sfânt al meu, și să se turbure toți cei ce lăcuiesc pământul, că a sosit ziua Domnului.

Ieremia 3, 7; Amos 5, 18; Sofon. 1, 15.

2. Că aproape este ziua întinericului și a ceții, ziua cea de nor și de negură, ca zorile se va vărsa preste munți popor mult și tare, asemenea lui n'a fost din veac, și după el nu va fi până la ani în neamurile neamurilor.

3. Înaintea lui foc arzător, și după el flacăra aprinsă, ca Raiul desfătării pământul înaintea feții lui, și cele de pre

urma lui ca câmpii pustiirei, și nimenea nu va scăpa de el.

4. Ca vederea cailor vederea lor, și ca călăreții așa vor alerga.

Apoc. 9, 7.

5. Ca glasul carelor preste vârfurile munților vor sări, și ca glasul flăcării focului, care mistuește trestia, și ca poporul cel mult și tare și gata de războiu.

6. De fața lui se vor sfărâma popoarele, toată fața, ca arsura oalei.

7. Ca niște războinici vor alerga, și ca niște bărbați viteji se vor sui pre ziduri, și fiecare pre calea sa va umbla, și nu se vor abate din cărările lor.

8. Și fiecare dela fratele său nu se va despărți, îngreuiati cu armele lor vor merge, și întru zvârliturile lor vor cădea, și nu se vor sfârși.

9. De cetate se vor apuca, și preste ziduri vor alerga, preste case se vor sui, și prin ferestre vor intra ca furii.

10. Înaintea feței lui se va turbura pământul, și se va clăti cerul, soarele și luna se vor întuneca, și stelele vor ascunde lumina lor.

Isaia 13, 10, 13 și 24, 23; Iezechiil 32, 7; Matei 24, 29;

Marcu 13, 24; Lucă 21, 25.

11. Și Domnul va da glasul său înaintea feții puterii sale, că multă este foarte tabăra lui, că tari sunt faptele cuvintelor lui, că mare este ziua Domnului, luminată foarte, și cine va fi vrednic ei?

Ieremia 30, 7.

12. Și acum zice Domnul Dumnezeuul nostru: întoarceți-vă la mine din toată inima voastră, cu post, cu plângere și cu tânguire.

Ieremia 4, 1; Zah. 1, 3, 4.

13. Și vă rumpeți inimile voastre, iar nu hainele voastre; și vă întoarceți la Domnul Dumnezeuul vostru, că milostiv și îndurat este, îndelung răbdător și mult milostiv, și îi pare rău de răutăți.

Ps. 50, 19 și 85, 4.

14. Cine știe, doar se va întoarce, și se va căi, și va lăsa după sine binecuvântare, și aducere de jertfă și de dar Domnului Dumnezeului vostru.

15. Trâmbițați cu trâmbiță în Sion, sfințiți post, vestiți vindecare.

16. Adunați poporul, sfințiți adunare, alegeți bătrâni, adunați pruncii cari sug țâță; să iasă mirele din așternutul său și mireasa din camera sa.

17. Între tindă și între altar vor plânge preoții cari slujesc Domnului, și vor zice: nu te îndură Doamne de poporul tău, și nu dà moștenirea ta spre ocară, ca să o stăpânească pre dânsa păgânii; ca să nu zică în popoare: unde este Dumnezeul lor?

lezechil 8, 16; Ps. 78, 10; Mih. 7, 10.

18. Și i s'au făcut milă Domnului de pământul său, și nu s'au îndurat de poporul său.

Lev 25, 23; Isaia 14, 25.

19. Și au răspuns Domnul, și au zis poporului său: iată eu vă voi trimite vouă grâu și vin și untdelemn, și vă veți sătura de dânsule, și nu vă voi mai dà pre voi spre ocară între neamuri.

20. Și pre cel ce este despre miazănoapte îl voi gonì dela voi, și'l voi izgoni în pământ fără de apă, și voi pierde fața lui la marea cea dintâiu, și dosul lui în marea cea de apoi, și se va înălța putrejunea lui, și se va ridicà putoarea lui, că și-au mărit Domnul lucrurile sale.

21. Cutează pământule, bucură-te și te veselește, că au mărit Domnul ca să facă.

22. Îndrăzniți dobitoacele câmpului, că au încolțit câmpii pustiei, că pomul și-a dat rodul său, viea și smochinul și-au dat tăria lor.

23. Și fiii Sionului bucurați-vă și vă veseliți întru Domnul Dumnezeul vostru, că va dà vouă bucate întru dreptate, și va trimite vouă ploaie timpurie și târzie, ca și mai înainte.

A 2 Lege 11, 14; Osie 6, 3.

24. Și se vor umplea ariile de grâu, și se vor vărsa teascurile de vin și de untdelemn.

25. Și voi răsplăti vouă pentru anii, cari i-au mâncat lăcustele și omidele și gândacii și pălitura, puterea mea cea mare, care o am trimis asupra voastră.

26. Și mâncând veți mânca, și vă veți sătura, și veți lăuda numele Domnului Dumnezeului vostru, care au făcut minuni cu voi, și nu se va rușina poporul meu în veac.

Amos 9, 8.

27. Și veți cunoaște că în mijlocul lui Israil eu sunt, și eu Domnul Dumnezeu vostru, și nu este altul afară de mine, și nu se va mai rușina poporul meu în veac.

28. Și va fi după acestea voi turna din duhul meu preste tot trupul, și vor proroci feciorii voștri, și fetele voastre și bătrânii voștri visuri vor visa, și tinerii voștri vedenii vor vede.

Isaia 44, 3; Fapte 2, 17; Iezech. 39, 29; Osie 12, 10; Zah.
12, 10.

29. Și preste slugile mele și preste slujnicile mele în zilele acelea voi turna din duhul meu, și vor proroci.

30. Și voi da minuni în cer sus și semne pe pământ jos, sânge și foc și abur de fum.

31. Soarele se va schimba într-un întunec, și luna în sânge mai înainte de venirea zilei Domnului cei mari și luminate.

Isaia 24, 23; Lucă 21, 24; Fapte 2, 20.

32. Și va fi tot, care va chema numele Domnului, se va mântui, că în muntele Sionului și în Ierusalim va fi cel mântuit, precum au zis Domnul; și cei ce bine vestesc, pre cari i-au chemat Domnul.

Isaia 61, 2; Rom. 10, 13.

CAP. 3.

Judecata împotriva neamurilor și făgăduința pentru Iudeia.

Iată eu în zilele acelea și în vremea aceea, când voi întoarce robiea ludei și a Ierusalimului.

2. Și voi aduna toate neamurile, și le voi pogori în valea lui Iosafat, și mă voi prici cu ei acolo pentru poporul meu și pentru moștenirea mea Israil, pre cari i-a risipit în neamuri, și pământul meu l-au împărțit.

Ierem. 50, 11.

3. Și pentru poporul meu au aruncat sorți, și pruncii săi i-au dat curvelor, și fetele le vindeau pe vin, și beau.

4. Și ce este mie și vouă Tirule și Sidonule! Și toată Galileia celor de alt neam? Au răsplătire răsplătiți mie? Au țineți mânie asupra mea? Degrab și curând voi răsplăti răsplătirea voastră în capetele voastre.

Ierem. 50, 15, 29.

5. Pentru că argintul meu și aurul meu ați luat, și cele alese ale mele, și cele bune le-ați băgat în capiștele voastre.

6. Pre fiii ludei și pre fiii Ierusalimului i-ați vândut fiilor Elinilor, ca să-i depărtați pre ei dela hotarele lor.

7. Și iată eu îi voi scula pre ei din locul unde i-ați vândut pre ei acolo, și voi răsplăti răsplătirea voastră în capetele voastre.

Ierem. 50, 29.

8. Și voi da pre fiii voștri și pre fetele voastre în mâinile fiilor ludei, și îi vor vinde pre ei în robie la neam departe, că Domnul au grăit.

9. Strigați acestea întru neamuri, sfințiți rășboiu, sculați rășboinici, apropiați-vă și vă suiți toți bărbații rășboinici.

Ierem. 51, 27.

10. Tăiați plugurile voastre și faceți săbii, și coasele voastre și faceți lănci, cel neputincios să zică: poci eu.

11. Adunați-vă și intrați toate neamurile de prin prejur, și vă strângeți acolo, cel blând să fie rășboinic.

12. Să se scoale și să se sue toate neamurile la valea lui Iosafat, că acolo voi șede să judec toate neamurile din prejur.

13. Trimiteți seceri, că a sosit secerișul, intrați și călcați, că este plin jghiabul, se varsă tocitorile, că s'au înmulțit răutățile lor.

14. Glasuri au răsunat în valea judecății, că aproape este ziua Domnului în valea judecății.

15. Soarele și luna se vor întuneca, și stelele își vor ascunde lumina lor.

Isaia 13, 10; Iezech. 32, 7; Mat. 24, 29; Marc. 13, 24.

16. Și Domnul din Sion va striga, și din Ierusalim își va da glasul său, și se va clăti cerul și pământul, și Domnul nu se va îndura de poporul său, și va întări pre fiii lui Israil.

Ieremia 25, 30; Amos 1, 2; Isaia 13, 13.

17. Și veți cunoaște că eu sunt Domnul Dumnezeul vostru, cel ce lăcesc în Sion, în muntele cel sfânt al meu, și va fi Ierusalimul sfânt, și cei de alt neam nu vor mai trece printr'însul.

Zah. 14, 21.

18. Și va fi în ziua aceea, pică-va din munți dulceață, și din dealuri va curge lapte, și din toate izvoarele ludei vor curge ape, și izvor din casa Domnului va ieși și va adăpa pârlul Shinilor.

Iezech. 47, 1; Isaia 35, 6 și 41, 18; Amos 9, 13.

19. Eghiptul pierdere va fi, și Idumeia câmp de piericiune pentru răutățile fiilor ludei, pentru că au vărsat sânge nevinovat în pământul său.

20. Și ludeia în veci va avea lăcitori, și Ierusalimul din neam în neam.

Amos 9, 14.

21. Și voi cere înapoi sângele lor, și nu'l voi curăți, și Domnul va lăcu în Sion.

PROROCIA LUI AMOS

CAP. 1.

Preziceri asupra neamurilor pentru păgânătățile lor.

Cuvintele lui Amos, care s'au făcut în Accarimul din Tecue, care le-au văzut asupra Ierusalimului în zilele lui Ozia împăratul Iudei, și în zilele lui Ierovoam feciorul lui Ioas împăratul lui Israil, mai nainte de cutremur cu doi ani.

2. Și au zis: Domnul din Sion au grăit, și din Ierusalim au dat glasul său, și au plâns pășunile păstorilor, și s'a uscat vârful Karmilului.

Ioil 3, 16.

3. Și au zis Domnul asupra celor trei păgânătăți ale Damascului, și asupra celor patru: nu'l voiui întoarce pre el, pentrucă a tăiat cu herestree de fier pre cele din Galaad, care aveau în pânțele.

Isaia 17, 1; Ieremia 49, 1.

4. Și voiui trimite foc la casa lui Azail, și va mânca temeliile fiului lui Ader.

Ierem. 49, 26.

5. Și voiui zdrobi zăvoarele Damascului, și voiui pierde pre cei ce lăcuesc în câmpul On, și voiui tăia neam din bărbații Haranului, și se va robi poporul Siriei cel ales, zice Domnul.

4 Împ. 16, 9; Isaia 17, 1, 2; Ierem. 49, 23.

6. Acestea zice Domnul asupra celor trei păgânătăți ale Gazei și asupra celor patru: nu îi voiui întoarce pre ei, pentrucă au robii ei robia lui Solomon, ca să'i încue la Idumeia.

2 Paral. 21, 16, 17 și 28, 18.

7. Și voiui trimite foc asupra zidurilor Gazei, și va mânca temeliile ei.

8. Și voiui pierde pre cei ce lăcuesc în Azot, și voiui lua un neam dela Ascalon, și voiui pune mâna mea preste Acaron,

și vor pieri cei rămași ai celor de alte neamuri, zice Domnul.

9. Acestea zice Domnul asupra celor trei păgânătăți ale Tirului, și asupra celor patru: nu'l voiui întoarce pre el, pentru că a închis robia lui Solomon la Idumeia, și nu și-a adus aminte de legătura fraților.

lezech. 26, 2.

10. Și voiui trimite foc preste zidurile Tirului, și va mânca de tot temeliile lui.

11. Acestea zice Domnul asupra celor trei păgânătăți ale Idumeii, și asupra celor patru: nu'i voiui întoarce pre ei, pentru că a gonit cu sabie pre fratele său, și a necinstit maică pre pământ, și a gătit spre mărturie frica sa, și pornirea sa o a păzit spre pricire.

Ps. 136, 9; Ierem. 25, 21; lezech. 35, 2 și 25, 2.

12. Și voiui trimite foc asupra Themanului, și va mânca temeliile zidurilor lui.

13. Acestea zice Domnul asupra celor trei păgânătăți ale fiilor lui Amon, și asupra celor patru: nu îi voiui întoarce pre ei, pentru că spintecau pre Galaditenele cele ce aveau în pântece, ca să'și lărgească hotarele lor.

Sof. 2, 9.

14. Și voiui aprinde foc pre zidurile Ravathii, și va mânca temeliile ei cu strigare în ziua războiului, și se va clăti în ziua sârvârșirei ei.

Ierem. 49, 26.

15. Și vor merge împărații ei în robie, preoții lor și boerii lor împreună, zice Domnul.

CAP. 2.

Pedeapsa lui Dumnezeu asupra lui Moav, Iuda și Israil.

Acestea zice Domnul asupra celor trei păgânătăți ale lui Moav, și asupra celor patru: nu voiui întoarce pre ei, pentru că au ars oasele împăratului Idumeii în cenușe.

2. Și voi trimit foc asupra lui Moav, și va mânca temeliiile cetăților lui, și va muri întru neputință Moav cu glas și cu strigare de trâmbiță.

3. Și voi pierde pre judecător dintr'însul, și pre toți boierii lui voi omorî împreună cu ei, zice Domnul.

4. Acestea zice Domnul asupra celor trei păgânătăți ale fiilor lui Iuda, și asupra celor patru: nu voi întoarce pre ei, pentru că au lepădat legea Domnului, și poruncile lui nu le-au păzit, și i-au înșelat pre ei deșertăciunile lor, care le-au făcut, căroră au urmat părinții lor după ei.

5. Și voi trimit foc asupra Iudei, și va mânca temeliiile Ierusalimului.

6. Acestea zice Domnul pentru cele trei păgânătăți ale lui Israil, și pentru cele patru: nu voi întoarce pre ei, pentru că au vândut cu argint pre cel drept și pre cel sărac pentru încălțăminte.

7. Pre cel ce călcă pre țărâna pământului, și bate cu pumni capetele săracilor, și calea celor smeriți o a abătut, și fiul și tatăl au intrat la aceeași slujnică ca să necinstească numele Dumnezeului său.

8. Și hainele sale legându-le cu funii, acoperiri făceau împrejurul jertfelnicului; și beau vin din năpăști în casa Dumnezeului său.

9. Și eu am gonit pre Amoreu dela fața lor, a căruia înălțime eră ca înălțimea chedrului, și tare eră ca stejarul, și am uscat roada lui deasupra, și rădăcinile lui de desupt.

Num. 21, 24; Psalm 134, 11.

10. Și eu v'am scos pre voi din pământul Eghiptului, și v'am povățuit pre voi prin pustie patruzeci de ani, ca să moșteniți pământul Amoreilor.

11. Și am luat din fiii voștri, cari să fie proroci, și din tinerii voștri spre sfințenie, au nu sunt acestea, fiii lui Israil? Zice Domnul.

12. Și voi adăpați pre cei sfințiți ai mei cu vin, și prorocilor porunciți, zicând: să nu prorociți.

Isaia 30, 10.

13. Pentru aceea, iată eu răstorn de desuptul vostru, precum se răstoarnă carul cel încărcat de trestie.

14. Și va pieri fuga dela cel ce aleargă, și cel tare nu'și va țineă tăria sa, și cel rășboinic nu'și va mântui sufletul său.

Ecles. 9, 11.

15. Și săgetătorul nu va stă, și cel iute cu picioarele sale nu va scăpă și cel călăreț nu'și va mântui sufletul său.

Ierem. 46, 6.

16. Și cel puternic nu va afla inima sa întru puternici; cel gol va fugi în ziua aceea, zice Domnul.

CAP. 3.

Fărădelegea Israiliților și prezicerea pedepsei lor.

Ascultați cuvântul acesta, care au grăit Domnul asupra voastră, casa lui Israil și asupra a tot neamul, pre care l-a scos din pământul Eghipetului, zicând:

2. Numai pre voi v'am cunoscut din toate neamurile pământului, pentru aceasta voi izbândi asupra voastră toate păcatele voastre.

Eșire 19, 5, 6; Lucă 12, 47.

3. Au călători-vor doi împreună, de nu se vor cunoaște unul cu altul?

4. Au răcnì-va leul din dumbrava sa neavând vânat? Au dà-va puiul de leu glasul său din culcușul său de nu va răpi ceva?

5. Au cădeà-va pasăre pre pământ, fără de vânător? Au pune-se-va lațul pre pământ, fără numai pentru ca să prinză ceva?

6. Au sunà-va trâmbiță în cetate și poporul nu se va spăimântà? Au fi-va răutate în cetate, care nu o au îngăduit Domnul?

Iezech. 5, 8; Mih. 1, 12.

7. Că nu va face Domnul Dumnezeu lucru, de nu va descoperi învățătura lui către slugile sale către proroci.

Fac. 18, 17.

8. Leul va răcnî și cine nu se va spăimânta? Domnul Dumnezeu au grăit și cine nu va proroci?

9. Vestiți prin țări întru Asirieni și în țări în pământul Eghiptului, și ziceți: adunați-vă în muntele Samariei și vedeți lucruri minunate multe în mijlocul ei, și asupraea cea dintr'însa.

10. Și n'au cunoscut cele ce vor fi împotriva ei, zice Domnul; cel ce adună comori de nedreptăți și ticăloșie în țările lor.

11. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeu, Tirl împrejur pământul tău se va pustii și se va trage dela tine tăria ta, și se vor jefui țările tale.

12. Acestea zice Domnul: precum va scoate păstorul din gura leului două armuri, sau marginea urechei, așa se vor scoate fiii lui Israil cei ce lăcesc în Samaria înaintea neamului și în Damasc.

13. Preoți auziți și mărturisiți casei lui Iacov, zice Domnul Dumnezeu atotțiitorul.

14. Pentru că în ziua, când voi izbândi păgânătățile lui Israil asupra lui și voi izbândi asupra jertfelnicilor lui Vetil, și se vor surpă carnea jertfelnicului și vor cădea pre pământ,

15. Amestecă-voiu și voiu bate casa cea înaltă preste casa cea de vară, și vor pieri casele cele de elefant și se vor adaogea alte case multe, zice Domnul.

CAP. 4.

Mustrea și amenințarea celor răi din poporul lui Israil.

Auziți cuvântul acesta junincele Vasanului cele din muntele Samariei, cele ce asupriți pre săraci și călcați pre mișei, cele ce zic stăpânilor săi: dați-ne nouă ca să bem.

2. Jură-se Domnul pre cele sfinte ale sale, că iată vor veni zile preste voi, și vă vor lua pre voi cu arme, și pre cei ce

sunt cu voi în căldări arzând de desupt îi vor băga neguțători ucigași.

Avacum 1, 14, 15.

3. Și vă veți scoate goale una împotriva alteia, și vă veți lepădă în muntele Armanà, zice Domnul.

4. Venit-ați în Vetil și păgânește ați lucrat și în Galgala și ați înmulțit a lucră păgânește, și ați adus dimineața jertfele voastre, a treia zi zeciuelile voastre.

Osie 4, 16.

5. Și a cetit afară legea, și au chemat mărturisiri, spuneți, că acestea au iubit fiii lui Israil, zice Domnul Dumnezeu.

6. Și eu voi dau vouă strepezire dinților în toate cetățile voastre, și lipsă de pâine în toate locurile voastre, și nu v'ați întors la mine, zice Domnul.

7. Și am oprit dela voi ploaea cu trei luni mai 'nainte de seceriș, și voi plouă preste o cetate, iar preste o cetate nu voi plouă, o parte se va uda, și partea preste care nu voi plouă, se va usca.

A 2 Lege 11, 17.

8. Și se vor adună două și trei cetăți la o cetate, ca să bea apă, și nu se vor sătura și nu v'ați întors către mine, zice Domnul.

9. Bătutu-v'am pre voi cu pârjol și cu gălbinare, înmulțit-ați grădinile voastre, și viile voastre și smochinetul vostru, și maslinetul vostru le-au mâncat omida, și nici așa nu v'ați întors la mine, zice Domnul.

A 2 Lege 28, 22, 39; Osie 7, 10.

10. Trimis-am asupra voastră moarte în calea Eghipetului, și am omorât cu sabie pre tinerii voștri, cu robimea cailor voștri, și am adus în foc taberile voastre întru mânia mea, și nici așa nu v'ați întors la mine, zice Domnul.

Iezech. 14, 19.

11. Prăpăditu-v'am pre voi, precum au prăpădit Dumnezeu Sodoma și Gomora, v'ați făcut ca tăciunile cel scos din foc; și nici așa nu v'ați întors la mine, zice Domnul.

Facere 14, 15.

12. Pentru aceea așa voi face ție Israile! Însă pentru că voi face ție așa, gătește-te, ca să chemi pre Dumnezeuul tău Israile.

13. Pentru aceea iată eu cel ce întăresc tunetul și fac vântul, și cel ce vestesc la oameni pre unsul lui, cel ce fac zorile și negura, și cel ce mă suiu preste înălțimile pământului, Domnul Dumnezeu atotțiitorul numele lui.

CAP. 5.

Tânguirea prorocului; chemarea la pocăință și căderea lui Israil.

Auziți cuvântul Domnului, care îl iau eu asupra voastră ca plângere, casa lui Israil.

2. A căzut, și mai mult nu va adaoge a se sculă, fata lui Israil lepădatu-s'a pre pământul său, nu este cine să o scoale pre ea.

Pilde 24, 16.

3. Că acestea zice Domnul Dumnezeu: cetatea din care ieșiă o mie, se vor lăsa o sută, și din care ieșiă o sută, se vor lăsa zece la casa lui Israil.

4. Că acestea zice Domnul către casa lui Israil: căutați-mă și veți fi vii.

5. Și nu căutați Vetilul, și în Galgala nu intrați, și pe la fântâna jurământului nu treceți, că Galgala robindu-se se va robî, și Vetilul va fi ca și cum n'ar fi.

6. Căutați pre Domnul, și fiți vii, ca să nu strălucească ca focul casa lui Iosif, și o va mânca pre ea, și nu va fi cine să stingă casa lui Israil.

Isaia 1, 31; Ierem. 4, 4.

7. Cel ce face într-o înălțime judecată, și pre pământ au pus dreptate.

8. Cel ce face toate și le tocmește, și întoarce umbra în dimineață, și ziua în noapte o întunecă, cel ce chiamă apa

mării, și o varsă pre fața pământului, Domnul Dumnezeu atotțiitorul numele lui.

9. Cel ce împarte sfărâmare preste tărie, și ticăloșie preste tărie aduce.

Isaia 29, 21.

10. Urît-a în porți pre cel ce mustră, și de cuvântul cel cuvios s'a scârbit.

11. Pentrucă ați dat pălmi săracilor, și daruri alese ați luat dela ei, case netede ați zidit, și nu veți lăcuî într'însele, vii poftite ați sădit, și nu veți beà vinul lor.

Sofon. 1, 13.

12. Că am cunoscut păgânătățile voastre cele multe, și păcatele voastre cele tari, căci călcați pre cel drept, și luați schimbări, și în porți vă feriți de cei săraci.

13. Pentru aceea cel ce înțelege, în vremea aceea va tăceà, că vreme rea este.

Mih. 2, 3.

14. Căutați binele, și nu răul, ca să fiți vii, și așa va fi cu voi Domnul Dumnezeu atotțiitorul, precum ați zis:

Ps. 33, 15.

15. Urît-am noi cele rele, și am iubit cele bune. Și așezați în porți judecata, ca să miluiască Domnul Dumnezeu atotțiitorul pre cei rămași ai lui Iosif.

Ps. 96, 11.

16. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeu atotțiitorul:

17. În toate ulițile plângere, și în toate căile se va zice vai! vai! Chemà-se-va plugarul la plângere și la tânguire, și la cei ce știu plângere, și în toate căile plângere, că voi trece prin mijlocul tău, zis-au Domnul.

Ierem. 9, 16; Isaia 16, 10.

18. Vai celor ce doriți de ziua Domnului, că este vouă ziua aceea a Domnului, și aceasta este întunerec, și nu lumină.

Ierem. 30, 7; Sofon. 1, 15; Isaia 5, 19; Ioil 2, 2.

19. Precum când fuge omul dinaintea leului, și i iese înaintea ursul, și sare în casă, și își reazemă mâinile sale pre perete și îl mușcă șarpele.

20. Au nu este întunec ziuă Domnului, și nu luminează și ceață, care n'are strălucire?

21. Urât-am, lepădat-am sărbătorile voastre, și nu voi mirosi întru adunările voastre.

Isaia 1, 11; Ierem. 6, 20; 7, 20.

22. Că de veți aduce mie arderi de tot, și jertfele voastre nu le voi primi, și la cele de mântuire ale arătării nu voi căuta.

Pilde 21, 27.

23. Strămută dela mine glasul cântărilor tale, și cântarea organelor tale nu voi auzi.

24. Și se va rostogoli ca apa judecata, și dreptatea ca pârlul cel necălcăt.

25. Au junghieri și jertfe mi-ați adus mie casa lui Israil în patruzeci de ani în pustie?

26. Și ați purtat cortul lui Moloh și steaua dumnezeului vostru Remfan, chipurile acelora, cari v'ați făcut vouă.

Fapte 7, 42.

27. Și vă voi muta pre voi dincolo de Damasc, zice Domnul Dumnezeu atotțiitor numele lui.

CAP. 6.

Amenințarea celor mândri și desmierdați cu pierire și robie.

Vai celor ce urăsc Sionul și celor ce nădăjduesc în muntele Samariei, cules-au stăpânirile neamurilor, și au intrat ei.

Ierem. 2, 3.

2. Casa lui Israil, treceți toți, și vedeți la Calani, și treceți de acolo la Ematrava, și vă pogoriți de acolo la Ghetul celor de alt neam, cele mai tari dintre toate împărățiile acestea, de sunt mai multe hotarele lor decât hotarele voastre.

3. Cei ce vin la ziua cea rea, și celor ce se apropie, și se ating de sâmbetele cele mincinoase.

4. Celor ce dorm în paturi de elefant, și se răsfată întru așternuturile lor, și celor ce mănâncă iezi din turme și viței sugători din mijlocul cirezilor.

Isaia 22, 13.

5. Celor ce bat în palme la glasul organelor, ca și cum ar stă au socotit, și nu ca cum ar fugi.

6. Celor ce beau vinul strecurat, și cu mirurile cele mai de frunte se ung, și nu pătimiau nimic pentru sfârșirea lui Iosif.

Isaia 5, 12.

7. Pentru aceea acum robi vor fi dela începutul celor puternici, și se va lua rânchezatul cailor din Efraim.

8. Că s'au jurat Domnul pre sine, zice Domnul Dumnezeuul puterilor: că am urât eu toată trufia lui Iacov, și țările lui le-am urât, și voi pierde cetatea cu toți cei ce lăcuiesc într'însa.

Ierem. 51, 14.

9. Și va fi de vor rămâne zece bărbați într'o casă, și vor muri.

10. Și vor rămâne ceilalți, și se vor prinde casnicii lor, și i va silii să scoată oasele lor din casă, și va zice cârmuitorilor casei: mai sunt încă la tine? Și va zice: ba numai sunt. Și va zice: taci, ca să nu numești numele Domnului.

11. Că iată Domnul va porunci, și va bate casa cea mare cu sfârșămări și casa cea mică cu surpături.

12. Au doar vor alerga în pietre caii? Au tăceă-vor între iepe? Că ați întors întru mânie judecata, și roadă dreptății întru amărăciune.

Ierem. 5, 28.

13. Cei ce se veselesc prin nici un cuvânt bun, cei ce zic: au nu cu tăria noastră avem putere?

14. Pentru aceea iată eu voi ridica asupra voastră casa lui Israil, neam, zice Domnul puterilor, și vă va necăji pre

voi, ca să nu intrați în Emad, și până la pârîul apusului.

CAP. 7.

Vedeniile prorocului Amos despre pedepsele următoare.

Așa mi-au arătat mie Domnul Dumnezeu, și iată prăsilă de lăcuste venind de dimineață, și iată un gândac eră Gog împăratul.

2. Și va fi după ce va sfârși a mânca iarba pământului, am zis: Doamne! Doamne! Fie'ți milă. Cine va scula pre Iacov? Că s'a împuținat.

3. Pară'ți rău Doamne de aceasta, și nu va fi aceasta, zice Domnul.

Isaia 26, 20; Ionă 3, 10.

4. Așa mi-au arătat mie Domnul Dumnezeu, și iată au chemat judecata cu foc Domnul Domnul, și a mistuit adâncul cel mult, și a mâncat partea Domnului.

5. Și am zis: Doamne Dumnezeule, încetează. Cine va scula pre Iacov, că s'a împuținat?

6. Pară'ți rău Doamne de aceasta, și aceasta nu va fi, zice Domnul.

7. Așa mi-au arătat mie Domnul, și iată un bărbat stând pre zid de diamant, și în mâna lui diamant.

8. Și au zis Domnul către mine: ce vezi tu Amos? Și am zis: diamant; și au zis Domnul către mine: iată eu pun diamant în mijlocul poporului meu Israil, mai mult nu voi adauge a'l trece pre el.

Ierem. 1, 11; Zahar. 4, 2.

9. Și se vor strică capiștele cele de răs, și sărbătorile lui Israil se vor pustii, și mă voi scula asupra casei lui Ierovoam cu sabie.

4 Împ. 15, 10.

10. Și a trimis Amasia preotul în Vetil la Ierovoam împăratul lui Israil, zicând: turburări face asupra ta Amos în

mijlocul casei lui Israil, nu va putea suferi pământul toate cuvintele lui.

3 Împ. 18, 17; Ierem. 26, 11.

11. Că acestea zice Amos: de sabie va muri Ierovoam, iar Israil rob se va duce din pământul său.

12. Și a zis Amasia către Amos: cel ce vezi, mergi și te du în pământul Iudei, și acolo să petreci și acolo vei proroci.

Ierem. 18, 18; 1 Împ. 9, 9.

13. Iar în Vetil nu vei mai adăuga a proroci, că sfințitorul împăratului este, și casa împărăției este.

14. Și a răspuns Amos, și a zis către Amasia: nu eram eu proroc, nici fecior de proroc, ci păstor eram scuturând dade.

15. Și m'au luat Domnul dela oi, și au zis Domnul către mine: mergi și prorocește asupra poporului meu Israil.

16. Și acum auzi cuvântul Domnului, tu zici: nu proroci asupra lui Israil, și să nu faci turburare asupra casei lui Iacov.

Iezech. 21, 2.

17. Pentru aceea acestea zice Domnul: femeia ta în cetate va curvi, și fiii tăi și fetele tale de sabie vor cădea, și pământul tău cu funia se va măsura, și tu vei muri în pământ necurat, iar Israil se va duce rob din pământul său; așa mi-au arătat mie Domnul.

CAP. 8.

Vedenie despre pierirea casei lui Israil și foamete duhovnicească.

Așa au arătat mie Domnul Domnul, și iată un vas de pășărar.

2. Și au zis Domnul: ce vezi tu Amos? Și am zis: un vas de pășărar, și au zis Domnul către mine: venit-a sfârșitul asupra poporului meu Israil, și mai mult nu voi adăuga a trece printr'însul.

3. Și se vor văita podurile Bisericii în ziua aceea, zice Domnul, mult este cel căzut în tot locul, voi aduce tăcerea.

4. Auziți acestea cei ce zdrobiți în dimineață pre cel sărac și asupriți pre cei mișei de pre pământ.

5. Zicând: când va trece luna și vom vinde? Și sâmbetele, și vom deschide vistieria? Ca să facem măsură mică, și să mărim cumpăna, și să facem cumpănă nedreaptă.

Pilde 11, 1.

6. Ca să agonisim cu argint pre cei săraci și pre cel lipsit pentru încălțăminte și din toată vânzarea ne vom neguțatori?

7. Jură-se Domnul asupra semeției lui Iacov, de se vor uita într-o biruință toate lucrurile voastre.

8. Și pentru acestea, au nu se va turbura pământul? Și va plânge tot cel ce lăcuește într'însul? Și se va suia ca un râu pierirea, și se va pogori ca râul Eghiptului?

9. Și va fi în ziua aceea zice Domnul Dumnezeu: soarele va apune în amiază, și lumina se va întuneca ziua pre pământ.

Isaia 5, 30; Ieremia 15, 9; Mih. 3, 6.

10. Și voi întoarce sărbătorile voastre într-o plângere, și toate cântările într-o tânguire și voi pune preste tot mijlocul sac, și preste tot capul pleșuvire. Și'l voi pune pre el ca plânsul celui iubit, și pre cei cu el ca ziua durerii.

Ierem. 6, 26; Isaia 15, 2; Tovit 2, 6; 1 Mac. 1, 41.

11. Iată vin zile, zice Domnul, și voi trimite foamete pre pământ, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foamete de a auzi cuvântul Domnului.

12. Și se vor clăti apele dela mare până la mare, și dela miazănoapte până la răsărit vor alerga împrejur cercând cuvântul Domnului, și nu'l vor afla.

13. În ziua aceea vor pieri fecioarele cele frumoase și tinerii de sete.

14. Cei ce se jură pre curățirea Samariei și cei ce zic: viu este Dumnezeul tău Dan, și viu este Dumnezeul tău Versavee, vor cădea, și nu se vor scula mai mult.

CAP. 9.

Amenințarea cu pedeapsa necredincioșilor și întoarcerea poporului din robie.

Văzut-am pre Domnul stând pre jertfelnic, și au zis: lovește preste curățitor, și se vor clăti cele dinaintea porței, și taie spre capetele tuturor, și pre cei rămași ai lor cu sabie îi voi omorî, și nu va scăpa dintre dânșii fugând, și nu va scăpa dintre ei cel ce scapă.

2. De se vor îngropa în iad, de acolo îi va scoate pre ei mâna mea, și de se vor suî în cer, de acolo îi voi pogorî pre ei.

Ps. 138, 7; Iezech. 26, 20; Ierem. 51, 53.

3. De se vor ascunde în vârful Karmilului, de acolo îi voi cercă, și îi voi lua pre ei; și de se vor afundă dinaintea ochilor mei întru adâncurile mării, acolo voi porunci balaurului, și i va mușcă pre ei.

Iov 34, 22; Ierem. 23, 24.

4. Și de se vor duce în robie înaintea feței vrăjmașilor săi, acolo voi porunci sabiei, și i va omorî pre ei, și voi pune ochii mei asupra lor spre rele, și nu spre bune.

Ierem. 44, 11.

5. Și Domnul Dumnezeu atotțitorul, cel ce se atinge de pământ, și l clătește, și vor plânge toți cei ce lăcesc pre el, și se va suî ca un râu pierirea lui, și se va pogorî ca râul Eghiptului.

Mih. 1, 4.

6. Cel ce zidește spre cer suirea sa, și făgăduința sa pre pământ o întemeiază, cel ce chiamă apa mării, și o varsă preste fața pământului, Domnul atotțitorul numele lui.

Ps. 103, 3, 13.

7. Au nu ca fiii Etiopilor sânteți voi mie fiii lui Israil? Zice Domnul, au nu pre Israil am scos din pământul Eghiptului, și pre cei de alt neam din Kapadochia, și pre Sirieni din groapă?

Ierem. 47, 4.

8. Iată ochii Domnului Dumnezeu preste împărăția păcătoșilor, și o voi pierde pre ea de pre fața pământului, însă nu până în sfârșit voi pierde casa lui Iacov, zice Domnul.

Ioil 2, 26.

9. Că iată eu poruncesc, și voi vântură întru toate neamurile casa lui Israil, precum se vântură la vânturare, și nu va cădea zdrobitură pre pământ.

10. De sabie vor muri toți păcătoșii poporului meu, cei ce zic: nu se vor apropia, nici vor veni preste noi rele.

11. În ziua aceea ridică-voiu cortul lui David cel căzut, și din nou voi zidi cele căzute ale lui, și cele răsturnate ale lui le voi ridica, și iarăși îl voi zidi, ca în zilele veacului.

Fapte 15, 16.

12. Ca să mă caute pre mine rămășițele oamenilor și toate neamurile, preste cari se chiamă numele meu, zice Domnul, cel ce face toate acestea.

13. Iată vin zile, zice Domnul, și va apuca treerișul pre cules, și se va coace strugurul întru sămânță, și vor pică munții dulceață, și toate dealurile împreună odrăslite vor fi.

Lev. 26, 5; Ioil 3, 18.

14. Și voi întoarce robiea poporului meu Israil, și vor zidi cetățile cele surpate, și vor lăcuși și vor sădi vii, și vor bea vinul lor, și vor face grădini, și vor mânca roadele lor.

Isaia 65, 21; Ioil 3, 20.

15. Și îi voi sădi pre ei în pământul lor, și mai mult nu se vor scoate din pământul lor, care l-am dat lor, zice Domnul Dumnezeu atotțiitorul.

Ierem. 32, 41.

PROROCIA LUI AVDIE

CAP. 1.

Vedenie despre pedeapsa idumiților și mântuirea israiliților.

Vedenia lui Avdie. Acestea zice Domnul Dumnezeu Idumeii: auzit-am dela Domnul, și întărire la neamuri au trimes, sculați-vă, și să ne sculăm asupra ei cu războiu.

Ieremia 49, 13, 14.

2. Iată mic te-am dat pre tine într-o neamuri, necinstit ești tu foarte.

3. Trufia inimei tale te-a ridicat pre tine cel ce lăcuesti în găurile pietrelor, cel ce înalți lăcașul tău, cel ce zici într-o inimă ta: cine mă va arunca la pământ?

4. De te vei înălța ca vulturul, și de vei pune între stele cuibul tău, de acolo te voi surprinde, zice Domnul.

Ieremia 49, 8 și 16.

5. De ar fi intrat la tine furi, sau tâlhari noaptea, unde te-ai fi ascuns? Au n'ar fi furat destule loruș? Și de ar fi venit culegători la tine, au n'ar fi lăsat struguri?

6. Cum s'a cercetat Isav, și s'a aflat ascunsele lui?

7. Până la hotare te-a trimis pre tine, toți oamenii legăturii tale au stăut împotrivă ție, slăbit-au de către tine oamenii tăi cei de pace, pus-au pândiri supt tine, nu este înțelegere într'înșii.

8. În ziua aceea, zice Domnul: pierde-voiu înțelepții din Idumeia, și înțelegerea din muntele lui Isav.

Isaia 29, 14.

9. Și se vor speria războinicii tăi din Teman, ca să se piarză omul din muntele lui Isav.

10. Pentru junghierea și pentru păgânătatea cea împotrivă fratelui tău Iacov, acoperi-te-va rușinea, și vei pieri în veac.

Facere 27, 41.

11. Din ziua în care ai stătut împotrivă, în ziua în care robea cei de alt neam puterea lui, și străinii au intrat în porțile lui, și au aruncat sorți pentru Ierusalim, și tu erai ca unul dintr'înșii.

12. Să bagi în seamă ziua fratelui tău în ziua străinilor, și să nu te veselești de fiii lui Iuda în ziua pierzării lor, și să nu grăiești mari în ziua necazului.

Mih. 7, 8.

13. Nici să intri în porțile popoarelor în ziua durerilor lor, și să nu bagi în seamă și tu adunarea lor în ziua pieririi lor, și să nu te pui și tu cu puterea lor în ziua pieririi lor.

14. Nici să stai la eșirile lor, ca să pierzi pre cei ce scapă dintru ei, nici să oprești pre cei ce fug dela ei în ziua necazului.

15. Că aproape este ziua Domnului preste toate neamurile, precum ai făcut, așa va fi ție, răsplătirea ta se va răsplăti în capul tău.

Iezech. 35, 15.

16. Că precum ai băut în muntele cel sfânt al meu, bea-vor toate neamurile vin, bea-vor și vor înghiți, și vor fi, ca și cum n'ar fi fost.

Ieremia 25, 15, 27.

17. Iar în muntele Sionului va fi mântuire, și va fi sfânt, și va moșteni casa lui Iacov pre cei ce o au moștenit pre dânsa.

18. Și va fi casa lui Iacov foc, și casa lui Iosif, flacăra; iar casa lui Isav trestie, și se vor aprinde asupra lor, și'i vor mânca pre ei, și nu va fi purtător de foc la casa lui Isav, că Domnul au grăit.

19. Și vor moșteni cei din Naghev muntele lui Isav și cei din Sefila pre cei de alt neam, și vor moșteni muntele lui Efraim, și câmpul Samariei, și pre Veniamin, și pre Galaadita.

20. Și al mutării începutul acesta fiilor lui Israil, pământul Hananeilor până la Sarepta, și mutarea Ierusalimului până la Efrata, și vor moșteni cetățile Naghevului.

21. Și se vor suî mântuiți din muntele Sionului, ca să izbândească asupra muntelui lui Isav, și va fi a Domnului împărăția.

PROROCIA LUI IONÀ

CAP. 1.

Chemarea, neascultarea și pedeapsa lui Ionà.

Și a fost cuvântul Domnului către Ionà feciorul lui Amati, zicând:

2. Scoală și mergi la Ninevi cetatea cea mare, și propoveduește într'însa, că s'a suit strigarea răutății ei la mine.

Fac. 10, 11, 12 și 18, 20, 21.

3. Și s'a sculat Ionà să fugă de la fața Domnului în Tarsis, și s'a pogorît la Ioppia, și a aflat o corabie, care mergea în Tarsis, și ș'a dat chiria sa, și a intrat într'însa, să se ducă cu dânșii în Tarsis de la fața Domnului.

Matei 16, 4. Lucà 11, 30.

4. Și au ridicat Domnul mare vânt pre mare, și s'a făcut mare furtună pre mare și corabia se cumpănea de valuri, vrând să se sfărâme.

5. Și s'au spăimântat corăbierii, și au strigat fiecare la Dumnezeu său; și lepădau vasele din corabie în mare ca să o ușureze; și Ionà se pogorîse în fundul corăbiei, și dormea și hrăpea.

Fapt. Ap. 27, 18, 19.

6. Și a venit cârmaciul la el, și i-a zis lui: ce hrăpești tu? Scoală și roagă pre Dumnezeuul tău, că doar ne va mântui Dumnezeu, și nu vom pieri.

7. Și a zis fiecare către vecinul său: veniți să aruncăm sorți, și să cunoaștem pentru cine este răutatea aceasta asupra noastră, și au aruncat sorți, și a căzut soarta pre Ionà.

8. Și au zis lui: spune nouă, pentru cine este răutatea aceasta asupra noastră? Ce este lucrul tău? Și de unde vii și încotro mergi? Și din ce țară și din care popor ești tu?

9. Și a zis către ei: robul Domnului sunt eu, și pre Domnul Dumnezeu cerului cinstesc eu, care au făcut marea și uscatul.

10. Și s'au înfricoșat oamenii cu frică mare, și i-au zis lui: căci ai făcut aceasta? Pentrucă cunoscuse oamenii, că fugea dela fața Domnului, că le spusese lor.

11. Și i-au zis lui: ce'ți vom face ție, și să se alineze marea deasupra noastră? Pentrucă marea se înălță și ridică mai mari valuri.

12. Și a zis către ei Ionà: luați-mă și mă aruncați în mare, și se va alina marea deasupra voastră; că am cunoscut eu că pentru mine s'a făcut această furtună mare asupra voastră

13. Și se sileau oamenii să se întoarcă la uscat, și nu puteau că marea se înălță, și se ridică mai vîrtos asupra lor.

14. Și au strigat către Domnul și au zis: nicicum Doamne să nu pierim pentru sufletul omului acestuia, și să nu dai asupra noastră sânge drept, pentrucă tu Doamne, precum ai vrui ai făcut.

15. Și au luat pre Ionà, și l-au aruncat în mare, și a încetat marea de valurile sale.

16. Și s'au temut oamenii cu mare temere de Domnul, și au adus jertfă lui Dumnezeu, și s'au rugat cu rugăciuni.

CAP. 2.

Rugăciunea lui Ionà pentru mântuire.

Și au poruncit Domnul unui chit mare să înghiță pre Ionà; și a fost Ionà în pântecele chitului trei zile și trei nopți.

2. Și s'a rugat Ionà către Domnul Dumnezeu său din pântecele chitului, și a zis:

3. Strigat-am întru necazul meu către Domnul Dumnezeu meu, și m'au auzit; din pântecele iadului strigare mea, și au auzit glasul meu.

Ps. 119, 1.

4. Aruncatu-m'ai întru adâncul inimii mării, și ape m'au încunjurat.

5. Toate înălțările tale, și valurile tale preste mine au trecut.

6. Și eu am zis: lepădatu-m'am dela ochii tăi; au doară voi adauge ca să mai privesc eu la Biserica cea sfântă a ta?

7. Turnatu-s'au ape până la sufletul meu; adâncul cel din fund m'a încunjurat, afundatu-s'a capul meu; întru crăpăturile munților m'am pogorât, în pământul ale căruia încuetoarele sunt zăvoare veșnice, și să iasă din stricăciune vieața mea către tine Doamne Dumnezeul meu.

Ps. 68, 1.

8. Când se sfârșea din mine sufletul meu, de Domnul mi-am adus aminte: și să vie către tine rugăciunea mea, la sfântă Biserica ta.

9. Cei ce păzesc cele deșarte și mincinoase, și-au părăsit mila lor.

10. Iar eu cu glas de laudă și de mărturisire, voi jertfi ție; câte am făgăduit voi da ție Domnului pentru mântuirea mea.

11. Și au poruncit Domnul chitului, și a lepădat pre Ionă la uscat.

CAP. 3.

Mustrarea cea roditoare a lui Ionă. Pocăința Ninevitenilor.

Și s'a făcut cuvântul Domnului către Ionă a doua oară, zicând:

2. Scoală, și mergi în Ninevi, cetatea cea mare, și propoveduește într'însa după cuvântul cel dintâiu, care am zis ție.

3. Și s'a sculat Ionă, și a mers în Ninevi, precum i-au zis Domnul; și Ninevi era cetate mare lui Dumnezeu, cale ca de trei zile.

4. Și a început Ionà a intra în cetate ca de o zi, și a propovedit, și a zis:

5. Încă trei zile, și Ninevi se va prăpădi. Și au crezut oamenii din Ninevi lui Dumnezeu, și au propovedit post, și s'au îmbrăcat cu saci dela mare până la cel mic al lor.

Matei 12, 41.

6. Și a venit cuvântul la împăratul Ninevii, și s'a sculat de pre scaunul său, și s'a dezbrăcat de hainele sale, și s'a îmbrăcat cu sac și a șezut în cenușe.

7. Și s'a spus, și s'a poruncit în Ninevi dela împăratul și dela boierii lui, zicând: oamenii și dobitoacele și boii și oile să nu guste nimic, nici să pască, și apă să nu bea.

8. Și s'au îmbrăcat cu saci oamenii, și vitele n'au păscut, și au strigat către Dumnezeu cu deadinsul, și s'au întors fieștecarele din calea sa cea rea, și dela strâmbătatea ce erà în mâinile lor, zicând:

9. Cine știe, doar de va părea rău lui Dumnezeu, și se va milostivi și se va întoarce dela întăritarea mâniei sale, și nu vom pieri.

Ierem. 18, 11.

10. Și au văzut Dumnezeu lucrurile lor, că s'au întors dela căile lor cele rele, și au părut rău lui Dumnezeu pentru răul, care au zis să le facă lor și n'au făcut.

Ioil 2, 14; 1 Paral. 21, 15; Amos 7, 3; Isaia 26, 20. Ierem. 18, 8.

CAP. 4.

Întristarea lui Ionà și mustrea lui Dumnezeu.

Și s'a întristat Ionà cu întristare mare, și s'a turburat.

2. Și s'a rugat Domnului, și a zis: o Doamne! Au nu sunt acestea cuvintele mele, care am grăit încă fiind eu în pământul meu?

Psalm 85, 4; Ioil 2, 13.

3. Pentru aceasta apucasem mai înainte să fug la Tarsis, că am știut că tu ești Dumnezeu milostiv și îndurător, îndelung răbdător și mult milostiv, și ți pare rău de răutăți.

Eșire 34, 6.

4. Și acum stăpâne Doamne, iă sufletul meu dela mine, că mai bine este mie a muri decât a fi viu.

5. Și au zis Domnul către Ionà: foarte te-ai supărat tu?

6. Și a ieșit Ionà din cetate, și a șezut în preajma cetății, și și-a făcut luiș acolo umbrar, și a șezut supt dânsul la umbră, până când va vedeà ce va fi cetății.

7. Și au poruncit Domnul Dumnezeu unei cucurbete, și a crescut preste capul lui Ionà, ca să fie umbră deasupra capului lui, și să-l umbrească de necazurile lui, și s'a bucurat Ionà pentru cucurbetă, bucurie mare.

8. Și au poruncit Dumnezeu unui vierme a doua zi de dimineață, și a ros pre dedesupt cucurbeta, și s'a uscat.

9. Și a fost după ce a răsărit soarele, au poruncit Dumnezeu unui vânt cald cu zăduf, și a lovit soarele preste capul lui Ionà, și slăbeà, și nu mai trăgeà nădejde de sufletul său, și a zis: mai bine este mie a muri, decât a trăi.

10. Și au zis Domnul Dumnezeu către Ionà: foarte te-ai mâhnit tu pentru cucurbetă? Și a zis: foarte m'am mâhnit până la moarte.

11. Și au zis Domnul: tu nu te-ai îndurat de o cucurbetă, pentru care nu te-ai ostenit, nici o ai crescut pre ea, care într'o noapte a crescut, și într'o noapte a pierit.

12. Dar eu, cum să mă îndur de Ninevi cetatea cea mare, întru care lăcuiesc mai mult decât o sută și douăzeci de mii de oameni, cari nu'și cunoșteau dreapta lor, nici stânga lor, și dobitoacele lor multe?

PROROCIA LUI MIHEEA

CAP. 1.

Prorocie despre pustiirea Iudeei și Samariei pentru depărtarea dela Dumnezeu.

Și a fost cuvântul Domnului către Miheia Morastitul în zilele lui Ioatam și ale lui Ahaz și ale lui Ezechia împăraților Iudei, pentru cele ce a văzut de Samaria și de Ierusalim.

Ierem. 26, 18.

2. Auziți popoare cuvintele și să iă aminte pământul, și toți cei de pre dânsul, și va fi Domnul Dumnezeu întru voi spre mărturie, Domnul din casa cea sfântă a sa.

A 2 Lege 32, 1; Isaia 1, 2.

3. Că iată Domnul va ieși din locul său, și se va pogori și se va suî preste înălțimile pământului.

Isaia 26, 21.

4. Și se vor cutremura munții supt dânsul și văile se vor topi ca ceara de fața focului, și ca apa ce curge în jos.

Amos 9, 5; Ps. 96, 5, Naum 1, 5.

5. Pentru păgânătatea lui Iacov toate acestea și pentru păcatul casei lui Israil, care este păgânătatea lui Iacov? Au nu este Samaria? Și care este păcatul casei lui Iuda? Au nu este Ierusalimul?

6. Și voi pune Samaria spre pază poamelor țarinei și spre sădire viei și voi surpă în prăpastie pietrele ei, și voi descoperi temeliile ei.

7. Și toate cele cioplite ale ei le vor sfărâma, și toate agonisitele ei le vor arde cu foc, și pre toți idolii ei îi voi pune întru pierdere, că din plățile curviei le-a adunat, și din plățile curviei le-a întors.

8. Pentru aceasta va plânge și se va tânguî, umblă-va desculță și goală, face-va tânguire ca a balaurilor și plângere ca a fetelor sirinilor.

Iov 30, 29.

9. Că s'a lățit rana ei, pentrucă a venit până la Iuda, și a atins până la poarta poporului meu, până la Ierusalim.

Ierem. 30, 12 și 15, 18.

10. Cei din Ghet să nu vă măriți și cei din Enachim nu plănuiți din casă rîs, cu pămînt presărați rîsul vostru.

2 Împ. 1, 21; Ierem. 6, 26.

11. Ceea ce lăcuește bine cetățile ei, n'a ieșit ceea ce lăcuește în Senaar să plîngă casa, care este lipită de ea, luă-va dela voi rana durerii.

Isaia 47, 3, Is. Nav. 19, 33.

12. Cine a început într-o bună vreme ceea ce lăcuește dureri? Că s'a pogorît rele dela Domnul preste porțile Ierusalimului.

Amos 3, 6.

13. Ropotul carelor și al călăreților, ceea ce lăcuește în Lahis, începătoare este păcatului fetei Sionului, că într-o vreme s'au aflat păgânătățile lui Israil.

14. Pentru aceea va da pre cei ce se trimit până la moștenirea Ghetului, case deșarte în deșert s'au făcut împăraților lui Israil.

15. Până ce moșteni voi aduce ție ceea ce lăcuești în Lahis; moștenire până la Odolam va veni mărirea feței lui Israil.

16. Rade-te și te tunde pentru fiii cei iubiți ai tăi, lățește-ți pleșuvirea ta, ca vulturul, că robi s'au dus din tine.

Isaia 15, 2, 3.

CAP. 2.

Fărădelegile fiilor lui Israil și prezicerea robiei lor.

Făcutu-s'au gîndind ostenele, și lucrînd rele într-o așternutură și odată cu ziua le sîvârșiau acelea, că n'au ridicat către Dumnezeu mâinile lor.

Ps. 35, 4; Osie 7, 6.

2. Și poftea țarini, și jefuia pre săraci, și case asuprea, și prada pre bărbat și casa lui, pre bărbat și moștenirea lui.

Isaia 5, 9.

3. Pentru aceea acestea zice Domnul: iată eu gândesc asupra neamului acestuia rele, din care nu veți ridica grumazii voștri și nu veți umbla dreți, că vremea rea este.

Amos 5, 13.

4. În ziua aceea luă-se-va asupra voastră pildă, și se va plânge plângere cu viers zicând: cu necaz ne-am necăjit, partea poporului meu se măsură cu funia, și nu era cine să-l oprească, ca să-l abată pre el, țarinile voastre s'au împărțit.

5. Pentru aceea nu va fi ție cel ce aruncă funie întru moștenire, întru adunarea Domnului.

A 2 Lege 32, 8.

6. Nu plângeți cu lacrimi, nici să se tânguiască pentru acestea, pentru că nu va lepăda ocările.

7. Cel ce zice: casa lui Iacov a mâniat pre Duhul Domnului, au nu sunt acestea izvodirile lui? Au nu sunt cuvintele lui bune cu el? Și drepte a umblat?

8. Și mai întâiu poporul meu a statut întru vrajbă asupra păcii lui, pielea lui o au jupuit, ca să iă nădejdea zdrobiturilor războiului.

Ieremia 6, 14.

9. Pentru aceea povățuitorii poporului meu se vor lepăda din casele desfătărilor sale, pentru izvodirile cele rele ale lor s'au lepădat. Aproiați-vă de munții cei veșnici.

10. Scoală-te și umblă, că nu este ție aceasta odihnă; pentru necurăție v'ați stricat cu stricare.

Lev. 18, 24, 25.

11. Fugit-ați negonindu-vă nimeni, duhul minciuna a oprit, picat-a ție în vin și în beție, și va fi din picătura poporului acestuia.

Isaia 30, 10.

12. Adunându-se se va aduna Iacov cu toți, așteptând voiu așteptă pre cei rămași ai lui Israil, într'un loc voiu pune

urîrea lor, ca oile într-o strimtoare, ca turma în mijlocul zăcerii sale, scoate-se-vor din oameni.

13. Sue-te prin ruptură înaintea feții lor, tăiat-au, și au trecut poarta, și au ieșit prin ea, și a ieșit și împăratul lor înaintea feții lor, și Domnul îi va povățui pre ei.

CAP. 3.

Fărădelegile căpeteniilor lumești și preoțești.

Și va zice: auziți acestea căpeteniile casei lui Iacov, și cei rămași ai casei lui Israil, au nu este vouă a cunoaște judecata?

2. Cei ce urîți cele bune, și căutați cele rele, și jefuiți pieile lor dela ei, și cărnurile lor de pre oasele lor.

3. Precum au mâncat cărnurile poporului meu, și pieile lor le-au jupuit de pre dâșii, și oasele lor le-au frânt și le-au împărțit ca trupurile în căldări, și ca carnea în oală,

4. Așa vor strigă către Domnul, și nu'i va auzi pre ei, și va întoarce fața sa de către ei în vremea aceea, pentru că au făcut vicleșug într-o izvodirile sale asupra lor.

Isaia 1, 15; Ierem. 14, 13; Iezech. 8, 18.

5. Acestea zice Domnul asupra prorocilor celor ce amăgesc pre poporul meu: cei ce mușcă cu dinții săi, și mărturisesc pace preste ei, și nu s'au dat în gura lor, ridicat-au asupra lui războiu.

6. Pentru aceea noapte va fi vouă din vedere, și întunec va fi vouă din vrăji, și va apune soarele preste proroci, și va întuneca preste ei ziua.

Isaia 5, 30; Osie 4, 5.

7. Și se vor rușina cei ce văd vise, și se vor batjocori vrăjitorii, și vor grăi asupra lor toți, că nu este cine să'i asculte pre ei.

8. De nu voi umplea eu tăria cu Duhul Domnului și cu judecată și cu putere, ca să vestesc lui Iacov păgânătățile sale și lui Israil păcatele sale.

Isaia 58, 1.

9. Auziți acestea povățuitorii casei lui Iacov și ceilalți ai casei lui Israil, cei ce urîți judecata și toate cele drepte le răsvrățiți.

10. Cei ce zidiți Sionul cu sânziuri, și Ierusalimul cu strâmbătăți.

Iezech. 22, 27.

11. Povățuitorii lui pentru daruri judecau, și preoții lui pentru plată răspundeau, și prorocii lui pentru argint vrăjeau, și pre Domnul se odihneau, zicând: au nu este Domnul întru noi? Nu vor veni asupra noastră rele.

Sofon. 3, 3.

12. Pentru aceea pentru voi, Sionul ca o țarină se va ară, și Ierusalimul ca o păzitoare de poame va fi, și muntele casei întru desiș de dumbravă.

Ierem. 26, 18.

CAP. 4.

Profetie despre chemarea neamurilor și izbăvirea din robie.

Și va fi în zilele cele de apoi arătat muntele Domnului, gata pre vârfurile munților, și se va înălța mai pre sus de dealuri, și vor alerga la dânsul popoarele.

Ierem. 3, 17.

2. Și vor merge popoare multe, și vor zice: veniți să ne suim în muntele Domnului și în casa Dumnezeului lui Iacov, și vor arăta nouă calea lui, și vom umbla pre cărările lui, că din Sion va ieși legea, și cuvântul Domnului din Ierusalim.

Isaia 2, 2, 3; 11, 10; Rom. 15, 12; Ieremia 31, 6.

3. Și va judeca între popoare multe, și va muștra neamuri tari, până departe, și vor tăia săbiile lor să facă pluguri, și sulitele să facă seceri, și mai mult neam preste neam nu va lua sabia, și nicidecum nu vor învăța a se război.

Isaia 2, 4.

4. Și se va odihni fiecare supt vița sa și fiecare supt smochinul său, și nu va fi cine să înfricoșeze, că gura Domnului atotțiitorului a grăit acesteà.

Zahar. 3, 10.

5. Că toate popoarele vor umblà fiecare în calea sa, iar noi vom umblà întru numele Domnului Dumnezeuului nostru în veac, și mai departe.

Zah. 10, 12.

6. În ziua aceea, zice Domnul: adunà-voiu pre cea sfărâmată, și pre cea lepădată voiu luà și pre cari i-am lepădat.

Sofon. 3, 19; Ps. 2, 5.

7. Și voiu pune pre cea sfărâmată întru rămășiță, și pre cea lepădată întru neam tare, și va împărăți Domnul preste ei în muntele Sionului de acum și până în veac.

Isaia 16, 5; Dan. 7, 14, 27 și 2, 44.

8. Și tu turnul turmei cel prăfuit, fata Sionului, la tine va veni și va intrà stăpânieà cea dintâiu, împărăția din Vavilon la fata Ierusalimului.

Lucà 1, 32.

9. Și acum pentruce ai cunoscut rele? Au nu erà împărăție? Sau sfatul tău a pierit, că te-au cuprins pre tine dureri, ca ale ceea ce naște?

Ierem. 8, 18, 19.

10. Chinuește-te și te îmbărbătează și te apropie fata Sionului, ca ceea ce naște, că acum vei ieși din cetate, și vei lăcuì în câmp, și vei veni până la Vavilon, de acolo te va izbăvi și de acolo te va răscumpără Domnul Dumnezeuul tău din mâna vrăjmașilor tăi.

11. Și acum s'au adunat asupra ta neamuri multe, zicând: bucurà-ne-vom și vor vedeà în Sion ochii noștri.

12. Iar ei n'au cunoscut gândul Domnului, și n'au înțeles sfatul lui, că i-au adunat pre ei ca znopii în arie.

13. Scoală-te și'i treeră pre ei fata Sionului, că voiu pune coarnele tale de fier, și unghiile tale le voiu pune de aramă,

și vei sfărâma cu ele popoare multe, și vei sfinți Domnului mulțimea lor și țaria lor Domnului atot pământul.

Ierem. 51, 44; Sofon. 3, 19, 20.

CAP. 5.

Profeție despre nașterea lui Mesia și întoarcerea neamurilor.

Acum se va îngrădi cu gard fata lui Efraim, strâmtoare a pus asupra noastră, cu toiag vor lovi preste obraz pre neamurile lui Israil.

2. Și tu Vitleime casa Eufratului, mic ești a fi întru miile ludei, că dintru tine va ieși mie, ca să fie povățuitor lui Israil, și ieșirile lui din început, din zilele veacului.

Isaia 2, 2-4; Pilde 8, 23; Ioan 1, 1; Matei 2, 6, Ioan 7, 42.

3. Pentru aceasta da'i-va pre ei până la vremea când născătoarea va naște, și rămășițele fraților lor se vor întoarce la fiii lui Israil.

4. Și va stă și va vedeà, și va paște turma sa cu tărie Domnul, și întru slava numelui Domnului Dumnezeuului său vor fi, pentrucă acum se vor mări până la marginile pământului.

5. Și va fi această pace, când va veni Asur pre pământul vostru, și când va intra în țara voastră, și se vor scula asupra lui șapte păstori și opt căpetenii de oameni.

Efes. 2, 14; Zah. 9, 10.

6. Și vor paște pre Asur cu sabie, și pământul lui Nemvrod cu șanțul lui; și va mântui de Asur, când va veni pre pământul vostru și când va intra în hotarele voastre.

Isaia 13, 2, 3.

7. Și va fi rămășița lui Iacov întru neamuri în mijloc de popoare multe, ca roua ce cade dela Domnul și ca mieii pre troscot, ca să nu se adune nici unul, nici să stea întru fiii oamenilor.

A 2 Lege 32, 2.

8. Și va fi rămășița lui Iacov într-o popoare în mijloc de popoare multe, ca leul între vite în codru, și ca puiul de leu într-o turmă de oi, ca și cum ar trece, și împărțind va răpi și nu va fi cine să scoată.

9. Înălța-se-va mâna ta preste cei ce te necăjesc pre tine, și toți vrăjmașii tăi vor pieri.

10. Și va fi în ziua aceea, zice Domnul: voi ucide caii tăi din mijlocul tău și voi pierde carele tale.

Osie 14, 4.

11. Și voi surpa cetățile pământului tău, și voi strica toate întăririle tale.

12. Și voi pierde fermecătoriile tale din mâinile tale și nu vor fi într-o tine cine se vorbească.

13. Și voi pierde cele cioplite ale tale, și stâlpii tăi din mijlocul tău, și nu te vei închina mai mult lucrurilor mâinilor tale.

Isaia 2, 20.

14. Și voi tăia desigurile din mijlocul tău, și voi strica cetățile tale.

15. Și voi face cu mânie și cu iuțime izbândă într-o neamuri, pentru că n'au ascultat.

CAP. 6.

Jertfele plăcute Domnului și amenințarea cu pedepse pentru fărădelegi.

Auziți dar, cele ce au zis Domnul: scoală-te și te judecă asupra munților, și să auză dealurile glasul tău.

2. Auziți munți judecata Domnului, și văile temeliiile pământului, că judecată este Domnului asupra poporului său, și cu Israil se va întrebă.

Isaia 1, 18 și 43, 26; Osie 4, 1.

3. Poporul meu, ce am făcut ție, sau cu ce te-am întristat, sau cu ce te-am îngreuiat? Răspunde mie.

1 Împ. 12, 3; Ierem. 2, 5.

4. Pentru că te-am scos din pământul Eghiptului și din casa robiei te-am mântuit, și am trimis înaintea feței tale pre Moisi și pre Aron și pre Mariam.

Ps. 76, 19.

5. Poporul meu adu-ți aminte ce a sfătuit asupra ta Valac împăratul Moavului? Și ce i-a răspuns Valaam feciorul lui Veor dela Shini până la Galgal, ca să se cunoască dreptatea Domnului.

Numer. 22, 5, 6, 7.

6. Cu ce voiu întâmpina pre Domnul? Primii-voiu pre Dumnezeul meu cel înalt? Au îndupleca-l-voiu pre el cu arderi de tot, cu viței de un an?

7. Au va binevoi Domnul întru mii de berbeci, au întru zeci de mii de țapi grași? Au dà-voiu cele întâiu născute ale mele pentru păgânătate, rodul pântecelui meu pentru păcatul sufletului meu?

Ierem. 6, 20.

8. Au spusu-ți-au ție omule ce este bun? Sau ce cere Domnul dela tine fără numai să faci judecată și să iubești mila, și să fii gata a merge cu Domnul Dumnezeul tău?

A 2 Lege 10, 12.

9. Glasul Domnului preste cetate se va striga, și va mântui pre cei ce se tem de numele lui, ascultă neamule, și cine va împodobi cetatea?

10. Au focul și casa celui fărădelege, care strânge avuții nedrepte, și cu semeție nedreaptă?

Lev. 19, 36; Pilde 11, 1.

11. Au îndreptă-se-va în cumpănă cel fărădelege? Și în sac măsurile înșelăciunii?

12. Dintru care și-a umplut de păgânătate avuțiile sale, și cei ce lăcuiesc într'însa au grăit minciuni, și limba lor s'a înălțat în gura lor.

13. Și eu voiu începe a te bate pre tine, pierde-te-voiu pentru păcatele tale.

Lev. 26, 16; A 2 Lege 28, 15; 32, 25; Mal. 2, 2.

14. Tu vei mânca și nu te vei sătura și te voi lepăda pre tine întru tine, și vei apuca și nu vei scăpa, și ori câți vor scăpa, la sabie se vor dà.

Osie 4, 10; Lev. 26, 26.

15. Tu vei semăna, și nu vei secerà, tu vei stoarce măslina, și nu te vei unge cu untdelemn, și strugurul, și nu vei beà vin, și vor pieri legiuirile poporului meu.

A 2 Lege 28, 38; Agheu 1, 6.

16. Și ai păzit îndreptările lui Zamvri, și toate lucrurile casei lui Ahaav, și ați umblat în căile lor, ca să te dau pre tine în pierire, și pre cei ce lăcuesc într'însa spre șuerare, și ocările popoarelor veți lua.

3 Împ. 16, 25.

CAP. 7.

Mustrea ludeilor și făgăduința Domnului pentru izbăvirea de robie.

Vai mie! Că m'am făcut ca cel ce adună paie la secere, și ca cel ce poghircește la cules, când nu este strugur de mâncat, cele dintâiu rodite sunt, care a poftit sufletul meu.

2. Vai mie suflete! Că a pierit cel credincios de pre pământ, și cel ce face dreptate întru oameni nu este, toți spre sânghiuri judecă, fiecare pre aproapele său necăjește cu necaz.

3. Spre rău mâinile sale le gătesc, cel mai mare cere, și judecătorul cuvinte de pace a grăit, pofta sufletului său este.

4. Și voi lua bunătățile lor, ca moliea ce mănâncă, și umblă spre îndreptare în ziua cercetării, vai! vai! Răsplătirile tale au venit, acum vor fi plângerile lor.

5. Nu vă încredeți în prieteni, nici nădăjduiți în povățuitori, și celea ce se culcă într'un pat cu tine, păzește-te să nu'i încredințezi ceva.

Matei 10, 36; Ps. 11, 2 și 27, 4; Ier. 9, 4.

6. Că feciorul ocărăște pre tată, fata se va sculă asupra mumei sale, nora asupra soacrei sale, vrăjmașii omului toți cei ce sunt în casa lui.

Mat. 10, 36.

7. Iar eu spre Domnul voi căută, așteptă-voiu întru Dumnezeu mântuitorul meu, auzi-mă-va Dumnezeul meu.

8. Nu te bucură asupra mea vrăjmașa mea, că am căzut și mă voi sculă, că de voi ședeă întru întunerec, Domnul mă va lumină.

Isaia 14, 29; Ps. 26, 1; Pilde 24, 16; Avdie 1, 12.

9. Mânia Domnului o voi suferi, că am păcătuit lui, până va îndreptă el dreptatea mea, și va face judecata mea, și mă va scoate la lumină, și voi vedeă dreptatea lui.

10. Și va vedeă vrăjmașa mea, și se va îmbracă cu rușine, ceeace ziceă către mine: unde este Domnul Dumnezeul tău? Ochii mei o vor vedeă pre ea, acum va fi spre călcare, ca tina în căi.

Ioil 2, 17; Ps. 78, 10.

11. Ziua ungerii cărămizii, pierirea ta ziua aceea, și va lepădă legiurile tale ziua aceea.

Amos 9, 11.

12. Și cetățile tale vor veni spre risipire și spre împărțeală Asirienilor, și cetățile tale cele tari la împărțeală dela Tir până la rîu, și dela mare până la mare, și dela munte până la munte.

13. Și va fi pământul spre pustiire împreună cu cei ce lăcuiesc pre el pentru rodurile izvodirilor lor.

Ierem. 21, 14.

14. Paște poporul tău cu toiagul tău, oile moștenirii tale, cele ce lăcuiesc de sineș la dumbravă în mijlocul Karmilului, paște-vor Vasanitida, și Galaaditida ca zilele veacului.

Isaia 40, 11; Zahar. 11, 4.

15. Și ca în zilele ieșirii tale din Eghipet, veți vedeă lucruri minunate.

16. Vedeă-vor neamurile, și se vor rușină, și din toată vîrteala lor pune-vor mâinile preste gura sa, urechile lor vor

asurzì.

17. Linge-vor țărâna ca șerpîi ce se târăsc pre pămînt, turbură-se-vor într-o închiderea sa, de Domnul Dumnezeuul nostru se vor spîimînta și se vor teme de tine.

Isaia 65, 25.

18. Cine este Dumnezeu precum ești tu? Cel ce ștergi fărădelegile, și covârșești păgînatățile celor rămași ai moștenirii lui, n'au ținut într-o mărturie mînia sa, că voitor de milă este.

Ierem. 10, 6; Fapte 10, 43; Eșire 34, 6.

19. Întoarce-se-va, și ne va milui pre noi, afundă-va nedreptățile noastre și se vor lepăda în fundurile mării toate păcatele noastre.

20. Dă-va spre adevăr lui Iacov, milă lui Avraam, precum s'au jurat părinților noștri în zilele cele mai dinainte.

PROROCIA LUI NAUM

CAP. 1.

Mărirea și puterea lui Dumnezeu împotriva vrăjmașilor săi.

Luarea Ninevi, cartea vedeniei lui Naum al lui Elcheseu.

2. Dumnezeu este râvnitor, și Domnul izbânditor, Domnul cel ce izbândește cu mânie, Domnul izbândește asupra vrăjmașilor săi, și pierde pre protivnicii săi.

A 2 Lege 32, 43.

3. Domnul este îndelung răbdător, și mare este tăria lui, și pre cel nevinovat nu'l va face vinovat Domnul, întru sfârșit și întru cutremur este calea lui, și norii sunt praful picioarelor lui.

Eșire 34, 6, 7; Ps. 18, 8.

4. Cel ce înfricoșază marea, și o usucă pre ea, și toate râurile le deșartă, împutinatu-s'a Vasanitida și Carmilul, și cele înflorite ale Livanului s'au sfârșit.

Isaia 50, 2; Ps. 103, 29.

5. Munții s'au cutremurat de el, și dealurile s'au clătit, și s'a îngrozit pământul de fața lui, toată lumea și toți cei ce lăcuesc într'însa.

Mih. 1, 4.

6. De fața mâniei lui cine va putea suferi? Și cine va stă înaintea iuțimei mâniei lui? Mânia lui topește stăpâniri, și pietrile s'au sfărîmat dinaintea lui.

7. Bun este Domnul celor ce'l așteaptă pre el în ziua necazului, și cunoaște pre cei ce se tem de el.

8. Și întru potopul ce trece, sfârșit va face pre cei ce se scoală asupra, și pre vrăjmașii lui goni'i-va întunerecul.

9. Ce socotiți asupra Domnului? Sfârșit el va face, nu va izbândi de două ori întru aceeași întru necaz.

10. Că până la temeiul lui se va înteleni, și ca o fasole învăluindu-se se va mânca, și ca trestia cea plină de

uscăciune.

11. Dintru tine va ieși gând de rele asupra Domnului, sfătuindu-se împotrivoare.

12. Acestea zice Domnul: cel ce stăpânește preste ape multe, și așa se vor împărți, și auzul tău nu se va auzi mai mult.

13. Și acum voi zdrobi toiagul lui dela tine, și legăturile tale voi rumpe.

14. Și va porunci pentru tine Domnul: nu se va semăna mai mult din numele tău, din casa Dumnezeului tău pierde-voiu cele cioplite și cele vărsate, pune-le-voiu mormântul tău, că grabnice sunt.

15. Iată preste munți picioarele celui ce binevestește, și ale celui ce vestește pace. Serbează ludo sărbătorile tale, plinește făgăduințele tale, că nu vor adaoge mai mult a trece prin tine spre vechime, sfârșitu-s'au, pierit-au.

Isaia 52, 7; Romani 10, 15.

CAP. 2.

Prorocie despre dărâmarea cetății Ninevi.

Suitu-s'au suflând în fața ta cel ce scoate din necaz, strejuește calea, întărește-ți mijlocul, îmbărbătează-te cu vîrtute foarte.

2. Că au întors Domnul ocară lui Iacov, ca ocară lui Israil, că scuturând i-a scuturat pre ei și vițele lor.

Isaia 10, 12.

3. Stricat-au armele puterniciei lor din oameni, bărbați tari batjocorind în foc, frânele carelor lor în ziua gătirii lui, și călăreții se vor gâlcevi în căi.

4. Și se vor amesteca carele, și se vor lovi în uliți. Vederea lor ca făcliile focului și ca fulgerile ce aleargă.

5. Și'și vor aduce aminte boierii lor, și vor fugi ziua, și vor slăbi întru călătoria sa, și se vor grăbi la ziduri, și vor găti apărările lor.

6. Porțile cetăților s'au deschis, și casele cele împărătești au căzut, și temelia s'a descoperit, și nimeni nu se suiă.

7. Și slujnicile ei se aduceau ca porumbițele, grăind întru inimele lor.

8. Și Ninevi, ca o scăldătoare de apă apele ei, și ei fugind n'au stătut, și nu eră cine să privească.

9. Jefuiă argintul, jefuiă aurul, și nu eră sfârșit podoabei ei; îngreuiatu-s'a mai mult decât toate vasele cele poftite ale ei.

10. Scuturare și smâncitură și undezare și frângerea inimii și slăbirea genunchelor și dureri preste tot șoldul, și fața tuturor ca arsura oalei.

11. Unde este lăcașul leilor și pășunea puilor leilor? Unde a mers leul ca să intre acolo puiul leului, și nu este cine să sperie?

12. Leul a răpit de ajuns puilor săi, și a sugrumat leilor săi, și a umplut de vânat cuibul său și lăcașul său de jaf.

13. Iată eu asupra ta, zice Domnul atotțiitorul; și voi arde cu foc mulțimea ta, și pre leii tăi îi va mânca sabia, și voi pierde de pre pământ vânatul tău, și nu se vor auzi mai mult faptele tale.

CAP. 3.

Fărădelegile Ninevei și pustiirea ei.

O cetatea sânghiurilor! Toată mincinoasă plină de strâmbătate, nu se va pipăi vânatul.

lezech. 24, 9; Avac. 2, 12.

2. Glasul biciurilor și glasul cutremurului roatelor și al calului ce gonește și al carului ce hurduește.

3. Și al călărețului ce încalică, și al sabiei ce lucește, și al armelor ce fulgeră, și al mulțimei celor răniți, și al grelei căderi, și nu eră sfârșit neamurilor ei; și vor slăbi în trupurile sale de mulțimea curviei.

4. Curvă frumoasă și veselă povățuitoarea farmecelor, care vinde neamuri cu curvia sa și popoare cu fermecătoriile sale.

5. Iată eu asupra ta, zice Domnul atotțiitorul; și voiu descoperi cele dinapoia ta înaintea feței tale, și voiu arăta neamurilor rușinea ta și împărățiilor ocara ta.

Isaia 47, 3; Ierem. 13, 26.

6. Și voiu lepădă preste tine urâciune după necurățiile tale, și te voiu pune spre pildă.

7. Și va fi tot cel ce te va vede, se va pogori dela tine și va zice: ticăloasa Ninevi, cine o va plânge pre ea? De unde voiu cercă mângâere ei?

8. Gătește parte, întocmește coardă, gătește partea lui Amon, ceea ce lăcuește în râuri, apă este împrejurul ei, a căreia început este marea și apa zidurile ei,

9. Și Etiopia tăriea ei, și Eghipetul, și nu este sfârșit fugirei tale și Livienii s'au făcut ajutor ei.

10. Și ea în streinătate se va duce roabă, și pre pruncii ei îi vor trânti la începutul tuturor căilor ei, și pentru toate cele scumpe ale ei, vor arunca sorti, și toți boierii ei se vor lega cu cătuși.

11. Și tu te vei îmbătă și vei fi trecută cu vederea, și tu vei cercă ție stare dela vrăjmași.

12. Toate țările tale ca smochinul, care are priveghetor, de se vor clăti vor cădea în gura celui ce mănâncă.

13. Iată poporul tău ca muerile întru tine, vrăjmașilor tăi deschizându-se, se vor deschide porțile pământului tău, și va mânca focul zăvoarele tale.

14. Apă de încunjurare trage'ți ție, și ține întăririle tale, intră în tină și calcă cu paie, și fă mai tare de cât cărmida.

15. Acolo te va mânca focul, pierde-te-va sabia, mănâcă-te-va ca lăcusta, și te vei îngreui ca gândacul.

16. Înmulțit-ai neguțatoriile tale mai mult decât stelele cerului. Gândacul s'a pornit și a zburat.

17. Sărit-a ca greerul, amestecătura ta ca lăcusta, care se suie pre gard în ziua frigului, soarele a răsărit și ea a

zburat, și n'a cunoscut locul ei. Vai lor!

18. Dormitat-au păstorii tăi, împăratul Asirienilor a adormit pre cei tari ai tăi, mers-a poporul tău în munți, și nu erà cine să'i sprijinească.

19. Nu este vindecare zdrobirei tale, umflatu-s'a rana ta. Toți cei ce au auzit vestea ta, vor bate în palme asupra ta, că asupra cui n'a venit răutatea ta pururea?

Ierem. 46, 11.

PROROCIA LUI AVACUM

CAP. 1.

Plângerea Prorocului pentru fărădelegile ludei. Pedeapsa lui Dumnezeu prin Haldeii năvălitori.

Vedenia care a văzut Avacum prorocul.

2. Până când Doamne voi strigă și nu vei auzi? Strigă-voiu către tine asuprindu-mă și nu vei mântui?

3. Pentru ce mi-ai arătat mie ostenele și dureri? Ca să văz necaz și păgânătate? Înaintea mea s'a făcut judecată și judecătorul iă daruri.

4. Pentru aceea s'a călcat legea, și nu iese la sfârșit judecata, pentru că cel necredincios biruește asupra celui drept, pentru aceea va ieși judecată îndărătnică.

Ierem. 6, 26, 28.

5. Vedeți defăimătorilor, și priviți și vă minunați de cele minunate, și pieriți, că lucrul lucrez eu în zilele voastre, care nu'l veți crede, de'l va povesti neștine.

Fapt. Ap. 13, 41.

6. Că iată eu ridic pre Haldei neamul cel amar și iute, cel ce umblă preste lățimile pământului, ca să moștenească lăcașurile nu ale sale.

7. Înfricoșat și luminat este, dintru dânsul judecata lui va fi, și luarea lui dintru dânsul va ieși,

8. Și vor sări mai tare decât pardoșii caii lui, și mai iuți decât lupii Arabiei, și vor încălică călăreții lui și se vor porni de departe, și vor zbură ca vulturul cel gata a mânca.

Ierem. 5, 6; Sofon. 3, 3.

9. Pierire asupra celor necredincioși va veni, stând împrativă cu fețele lor din preajmă, și va adună ca nesipul robimea.

10. Și el întru împărați se va desfătă, și tiranii de batjocură vor fi lui și el de toată tăria va râde, și va pune

șanț, și o va supune luiș.

11. Atunci va schimbà duhul, și va trece și se va milostivì, aceasta este tăria Dumnezeului meu.

12. Au nu tu din început Doamne Dumnezeul cel sfânt al meu? Și nu vom muri; Doamne! Întru judecată l-ai pus pre el, și m'a făcut ca să arăt învățătura lui.

13. Curat este ochiul, ca să nu vază rele, și să nu privească preste ostenelele durerii, pentru ce privești preste cei hulitori? Au tăceà-vei când va înghiți cel necredincios pre cel drept?

Ierem. 12, 1.

14. Și vei face pre oameni ca peștii mării, și ca jivinile care n'au povățuitor.

15. Pierirea cu undința a smuls, și l-a tras pre el cu mreaja, și l-a adunat pre el cu năvoadele sale, pentru aceasta veselì-se-va, și se va bucurà inima lui.

Amos 4, 2.

16. Pentru aceasta jertfì-va năvodului său, și va tămâia mrejiile sale, căci cu ele a îngrășat partea sa, și mâncările lui alese.

17. Pentru aceea aruncà-va mreaja sa, și pururea a ucide neamuri nu se va milostivì.

Isaia 10, 7.

CAP. 2.

*Vedenia prorocului despre relele viitoare și pedeapsa
Haldeilor pentru păgânătatea lor.*

La streaja mea voi stà, și mă voi suì pre piatră, și voi socotì, ca să vâz ce va grăi întru mine, și ce voi răspunde asupra muștrării mele.

Isaia 21, 8.

2. Și au răspuns către mine Domnul, și au zis: scrie vedenia și aevea pre tablă, ca să urmeze cel ce va cetì acestea.

Isaia 8, 1 și 30, 8.

3. Că încă după multă vreme va fi vedenia, și se va arăta la sfârșit, și nu în deșert, de va zăbovi, așteaptă-l pre el, că venind va veni, și nu va întârziă.

Ps. 129, 5; Plâng. 3, 24; Evrei 10, 37.

4. De se va feri, nu va binevoi sufletul meu întru el, iar cel drept al meu din credință va fi viu.

Ioan 3, 36; Romani 1, 17; Galat. 3, 11.

5. Iar cel ce este măreț și hulitor, omul trufaș nimic nu va săvârși, cel ce a lărgit ca iadul sufletul său, și acesta ca moartea nu se satură, și va adună la sine toate neamurile, și va primi la sine toate popoarele.

6. Au nu toate acestea pildă vor lua asupra lui, și întrebare spre povestirea lui? Și vor zice: vai celui ce și înmulțește luiș cele ce nu sunt ale lui! Până când? Și îngreuiază asupra sa lațul său.

7. Că fără de veste se vor scula cei ce-l mușcă pre el, și vor priveghia pânditorii tăi, și vei fi de jaf lor.

8. Pentru că tu ai prădat neamuri multe, prădă-te-vor pre tine toți cei rămași ai poporului, pentru sânghiurile oamenilor și păgânătatea pământului și a cetății și a tuturor celor ce lăcesc într'însa.

Isaia 33, 1.

9. Vai celui ce înmulțește lăcomie rea casei sale! Ca să și pue întru înălțime cuibul său, ca să scape din mâinile răutăților.

Ierem. 22, 13.

10. Sfătuit-ai rușine casei tale, omorât-ai popoare multe, și a păcătuit sufletul tău.

11. Pentru care piatra din perete va strigă, și gândacul din lemn va grăi acestea:

12. Vai celui ce zidește cetate cu sânge! Și și gătește cetate cu nedreptate.

Iezech. 24, 9; Naum 3, 1.

13. Nu sunt acestea dela Domnul atotțiitorul, și s'au sfârșit popoare multe de foc, și neamuri multe s'au

împutinat.

14. Că se va umplea pământul a cunoaște slava Domnului, ca apa multă va acoperi pre ei.

15. Vai celui ce adapă pre aproapele său cu băutură vicleană! Și'l îmbată ca să vadă cele ascunse ale sale.

Isaia 5, 22.

16. Săturare de ocară din mărirea bea și tu, și te mișcă și te clătește, încunjuratu-te-a pre tine paharul dreptei Domnului, și s'a adunat ocară asupra măriei tale.

Ierem. 25, 16, 26, 27.

17. Că păgânătatea Libanului te va acoperi pre tine și ticăloșia hiarelor te va spăimânta pre tine pentru sânziurile oamenilor și păgânătățile pământului, și ale cetății și ale tuturor celor ce lăcuiesc într'însa.

18. Ce folosește idolul, că l-a cioplit pre el, l-a făcut vărsat; nălucire mincinoasă, că cel ce l-a făcut nădăjduiește în făptura sa, ca să facă idoli muți.

Ierem. 10, 8, 14.

19. Vai de cel ce zice lemnului: deșteaptă-te, scoală-te; și pietrei: ridică-te; și aceasta este nălucire, și aceasta este lucru de aur și de argint, și nici o suflare nu este întru el.

20. Iar Domnul este în Biserica cea sfântă a sa, să se teamă de fața lui tot pământul.

Psalom 10, 4; Sofon. 1, 7.

CAP. 3.

Rugăciunea și cântarea prorocului Avacum pentru mântuirea poporului.

Rugăciunea lui Avacum prorocul cu cântare.

2. Doamne! Auzit-am auzul tău, și m'am temut, înțeles-am lucrurile tale, și m'am spăimântat. În mijlocul a doi viețuitori te vei cunoaște, când se vor apropia anii, te vei cunoaște, când va veni vremea, te vei arăta, când se va

turbură sufletul meu, întru mânie de milă îți vei aduce aminte.

3. Dumnezeu dela amiazăzi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime. Acoperit-au cerurile bunătatea lui, și de lauda lui este plin pământul.

Isaia 40, 25; A 2 Lege 32, 2.

4. Și strălucirea lui ca lumina va fi, coarne în mâinile lui, și a pus iubirea cea tare a vîrtutei lui.

5. Înaintea feții lui va merge cuvânt, și va ieși la câmp dinapoia lui.

6. Stătut-au, și s'a clătit pământul. Privit-au, și s'au topit neamurile; zdrumicatu-s'au munții cu silă, topitu-s'au dealuri veșnice, de călătorii veșnice ale lui.

Psalms 113, 4.

7. În loc de ostenele a văzut corturile etiopilor, se vor spăimânta și corturile pământului lui Madiam.

8. Au doar întru rîuri te vei mâniea Doamne? Sau întru rîuri este iuțimea ta? Ori în mare este pornirea ta? Că vei încăleca pre caii tăi, și încălecarea ta este mântuire.

9. Încordând vei încorda arcul tău asupra schiptrurilor, grăește Domnul, de rîuri va crăpa pământul.

Ps. 77, 15, 16 și 104, 40.

10. Vedeà-vor, și în durere vor fi popoarele, risipind apele mergerile, dat-a adâncul glasul său, înălțimea nălucirile sale.

11. Ridicatu-s'a soarele, și luna a stătut întru rânduiala sa, întru lumină săgețile tale vor merge, întru strălucirea fulgerului armelor tale.

12. Cu înfricoșare vei împrăști pământul, și întru mânie vei surpa neamurile.

13. Ieșit-ai spre mântuirea poporului tău, ca să mântuești unsul tău, pus-ai pre capetele celor fărădelege moarte, ridicat-ai legături până la grumaz.

14. Tăiat-ai întru uimire capetele celor puternici, cutremură-se-vor într'însele, deschide-vor frânele sale, ca săracul cel ce mănâncă întru ascuns.

15. Și ai suit la mare caii tăi turburând ape multe.

16. Păzit-am și s'a spăimântat inima mea de glasul rugăciunei buzelor mele, și a intrat cutremur în oasele mele, și întru mine s'a turburat virtutea mea; odihni-voiu în ziua necazului meu, ca să mă sui eu la poporul nemerniciei mele.

17. Pentru că smochinul nu va rodi, și nu vor fi roduri în vii; minți-va lucrul măslinului, și câmpii nu vor face mâncare; lipsit-au dela mâncare oile, și nu vor fi boi lângă iesle.

18. Iar eu întru Domnul mă voi bucura, veselî-mă-voiu de Dumnezeu mântuitorul meu.

19. Domnul Dumnezeu puterea mea, și va rândui picioarele mele spre săvârșire, preste cele înalte mă sue pre mine, ca să biruesc întru cântarea lui.

A 2 Lege 32, 13.

PROROCIA LUI SOFONIE

CAP. 1.

Proorocie împotriva Iudei și Ierusalimului. Ziua mâniei Domnului.

Cuvântul Domnului, care s'a făcut către Sofonie al lui Husi, al fiului lui Godolie, al fiului lui Amorie, al fiului lui Ezechie, în zilele lui Iosia fiul lui Amon împăratul Iudei.

2. Cu sfârșire să se sfârșască de pre fața pământului, zice Domnul.

3. Sfârșască-se omul și dobitoacele, sfârșască-se pasările cerului și peștii mării, și vor slăbi necredincioșii, și voi pierde pre cei fărădelege de pre fața pământului, zice Domnul:

Ierem. 4, 25.

4. Și voi întinde mâna mea preste Iuda și preste toți cei ce lăcesc în Ierusalim, și voi lua din locul acesta numele vaalimilor și numele popilor.

5. Și pre cei ce se închină în podurile caselor oștirei cerului, și pre cei ce se închină și pre cei ce se jură pre Domnul și pre cei ce se jură pre împăratul lor.

4 Împ. 17, 33 și 23, 12; Ierem. 19, 13.

6. Și pre cei ce se abat dela Domnul și pre cei ce nu caută pre Domnul și pre cei ce nu se țin de Domnul.

Isaia 1, 4; și 59, 13.

7. Temeți-vă de fața Domnului Dumnezeu, că aproape este ziua Domnului, că au gătit Domnul jertfa sa, și au sfințit pre cei chemați ai săi.

Avacum 2, 20; Zah. 2, 13; Iezech. 39, 17.

8. Și va fi în ziua jertfei Domnului, și voi izbândi asupra domnilor și asupra casei împăratului și asupra tuturor, cari s'au îmbrăcat cu îmbrăcăminte streină.

9. Și voiui izbândi a avea asupra tuturor celor din porți în ziua aceea, cari umplu casa Domnului Dumnezeuului său de păgânătate și de viclenie.

10. Și va fi în ziua aceea, zice Domnul: glas de strigare dela poarta împungătorilor, și vaet dela a doua, și zdrobire mare dela munți.

Ierem. 39, 2, 3.

11. Plângeți cei ce lăcuiți lumea, că s'a asemănat tot poporul cu Hanaan, și au pierit toți cei ce s'au înălțat cu argint.

12. Și va fi în ziua aceea, cercă-voiui Ierusalimul cu lumină, și voiui izbândi asupra oamenilor hulitori, asupra strejilor lor, cei ce zic într' inimile lor: nu va face bine Domnul, nici va face rău.

Ierem. 48, 11; Iov 22, 12.

13. Și va fi puterea lor de jaf, și casele lor de stricare, și vor zidi case, și nu vor lăcuî într'însele, și vor sădi vii, și nu vor bea vinul lor.

A 2 Lege 28, 30.

14. Că aproape este ziua Domnului cea mare, aproape și grabnică foarte. Glasul zilei Domnului amar și cumplit s'a rânduît tare.

Amos 4, 2 și 5, 11.

15. Ziua mâniei este ziua aceea, ziua necazului și a nevoii, ziua chinului și a peririi, ziua ceței și a întunerecului, ziua norului și a negurii.

Ierem. 30, 7; Ioil 2, 11; Amos 5, 18.

16. Ziua trâmbiții și a strigării preste cetățile cele tari și preste unghiurile cele înalte.

17. Și voiui necăji pre oameni, și vor umblă ca orbii, că au păcătuit Domnului, și va vărsa sângele lor ca țărâna, și trupurile lor ca băligile de bou.

18. Și argintul lor și aurul lor nu'i va putea mântui pre ei în ziua mâniei Domnului, și de focul râvnei lui se va topi tot pământul, că sfârșit și grabire va face preste toți cei ce lăcuesc pre pământ.

CAP. 2.

Îndemnare spre pocăință. Mustrarea neamurilor.

Adunați-vă și vă legați neamul cel nepedepsit.

2. Mai nainte de ce veți fi voi, ca o floare, care trece împreună cu ziua, mai 'nainte de ce va veni preste voi mâniea Domnului, mai nainte de ce va veni preste voi ziua mâniei Domnului.

3. Căutați pre Domnul toți smeriții pământului, faceți judecată, și căutați dreptatea și le alegeți pre ele, ca să vă acoperiți în ziua mâniei Domnului.

4. Că Gaza se va jefui, și Ascalonul se va pustii, și Azotul la amiazăzi se va lepădă, și Acaronul se va desrădăcină.

Zah. 9, 5.

5. Vai celor ce lăcuți funiea mării! Nemernicii Criterilor, cuvântul Domnului preste voi, Hanaan, pământul celor de alt neam, și vă voi pierde pre voi din lăcaș.

6. Și va fi Critul pășune turmelor și stână oilor.

7. Și va fi funiea mării celor rămași ai casei Iudei, preste ei se vor paște în casele Ascalonului, în deseară vor poposi de către fața fiilor lui Iuda, că i-au cercetat pre ei Domnul Dumnezeu lor, și au întors robiea lor.

8. Auzit-am ocările lui Moav și bățile fiilor lui Amon, cu care au ocărit pre poporul meu, și s'au mărit preste hotarele mele.

Ierem. 49, 2.

9. Pentru aceea, viu sunt eu, zice Domnul puterilor, Dumnezeu lui Israil; că Moav ca Sodoma va fi, și fiii lui Amon ca Gomora și Damascul părăsit, ca stogul din arie și pierit în veac; și cei rămași ai poporului meu îi vor jefui pre ei, și cei rămași ai neamului meu îi vor moșteni pre ei.

Isaia 13, 19; lezechil 16, 49; Amos 1, 13.

10. Aceasta este lor pentru semeția lor, pentru că au ocărit și s'au mărit asupra Domnului atotțitorul.

Isaia 16, 6.

11. Arătă-se-va Domnul preste ei și va pierde pre toți dumnezeii neamurilor pământului, și se vor închină lui fiecare din locul său, toate ostroavele neamurilor.

Malahie 1, 11; Ioan 4, 21.

12. Și voi Etiopenilor răpiți veți fi de sabia mea.

13. Și voiu întinde mâna mea preste miazănoapte și voiu pierde pre Asirieni, și voiu pune pre Nineviteni întru pustiire fără de apă ca o pustie.

Naum 1, 8.

14. Și vor paște în mijlocul ei turme, și toate hiarele pământului, și hamelii și aricii în podurile ei vor zăceă, și hiarele vor strigă în găurile ei, și corbii în porțile ei, că chedrul este ridicarea ei.

Isaia 14, 23; și 34, 11.

15. Aceasta este cetatea cea defăimătoare, care lăcuește întru nădejde, care zice întru inima sa: eu sunt, și după mine nu este mai mult alta, cum s'a pustiit și s'a făcut pășune hiarelor? Tot cel ce va trece prin ea, va șueră și va mișcă mâinile sale.

CAP. 3.

Mustrea ludeilor pentru fărădelegi. Făgăduința mântuirii.

O cetatea cea luminată! Și răscumpărată, porumbița,

2. N'a ascultat glasul, n'a primit învățătura, spre Domnul n'a nădăjduit, și către Dumnezeu ei nu s'a apropiat.

Ierem. 5, 6.

3. Boierii ei întru ea ca leii răcnind, judecătorii ei ca lupii Araviei nu lăsau până dimineața.

Iezech. 22, 27; Avacum 1, 8; Ierem. 5, 6.

4. Prorocii ei purtători de duh, oamenii hulitori, preoții ei spurcă sfintele și fac păgânătate împotriva legii.

Ierem. 23, 11, 32; Mih. 3, 11.

5. Iar Domnul drept este în mijlocul ei, și nu va face strâmbătate, dimineața de dimineață va da judecata sa la lumină, și nu s'a ascuns, și nu știe nedreptate în cerere, și nu spre priciri strâmbătate.

Ierem. 6, 15.

6. Întru stricăciune am tras pre cei trufași, pierit-au întăriturile lor, pustii-voiu căile lor de tot, ca să nu călătorească, sfârșitu-s'au cetățile lor, pentrucă nimenea nu eră, care să stea, și nici să lăcuiască.

7. Zis-am: însă temeți-vă de mine și primiți certarea, și nu veți pieri din ochii ei, toate câte am izbândit asupra ei, gătește-te, mânecă, pierit-a tot poghircul lor.

8. Pentru aceea, așteaptă-mă pre mine, zice Domnul, în ziua învierii mele spre mărturie.

9. Că judecata mea este spre adunarea neamurilor, ca să primesc pre împărați, ca să vărs preste ei toată iuțimea mâniei mele, că de focul râvnei mele se va topi tot pământul.

10. Că atunci voi întoarce la popoare limbă în neamul ei, ca să cheme toți numele Domnului, și să'i slujască lui supt un jug.

Isaia 19, 21.

11. Dela marginile râurilor Etiopiei voi lua dintru cei risipiți ai mei, și vor aduce mie jertfe.

Ps. 67, 32.

12. În ziua aceea nu te vei rușina de toate izvodirile tale, cu care ai făcut păgânătate asupra mea, că atunci voi lepăda dela tine ocările mândriei tale, și mai mult nu vei adaoge a te mări în muntele cel sfânt al meu.

Isaia 6, 13.

13. Și voi lăsa întru tine popor blând și smerit, și se vor teme de numele Domnului rămășițele lui Israil.

Isaia 6, 13.

14. Și nu vor face strâmbătate și nu vor grăi deșarte, și nu se va afla în gura lor limbă înșelătoare, pentrucă aceia se

vor paște și vor dormi și nu va fi cine să'i sperie.

15. Bucură-te foarte fata Sionului, vestește fata Ierusalimului, veselește-te și te mângâe din toată inima ta fata Ierusalimului.

Isaia 12, 6; 35, 1, 2 și 54, 1; Psalm 45, 5.

16. Șters-au Domnul nedreptățile tale, și te-au izbăvit din mâna vrăjmașilor tăi. Împăratul lui Israil Domnul în mijlocul tău, și nu vei mai vedeà rele.

17. În vremea aceea zice-va Domnul Ierusalimului: îndrăznește Sioane, să nu slăbească mâinile tale.

Zah. 2, 7.

18. Domnul Dumnezeuul tău întru tine puternic este să te mântuiască, aduce-va preste tine veselie, și te va înnoi întru dragostea sa, și se va veseli de tine întru mângâere, ca în zi de serbare.

19. Și voi aduna pre cei zdrobiți ai tăi, vai de cel ce va ridica asupra ta ocară.

20. Iată eu fac întru tine pentru tine în vremea aceea zice Domnul; și voi mântui pre cea struncinată și pre cea lepădată voiu primi, și'i voi pune pre ei întru mărire, și numiți în tot pământul.

Mih. 4, 13.

21. Și nu se vor rușina în vremea aceea, când bine voi face vouă, și în vremea când vă voiu primi pre voi; că vă voiu dà pre voi să aveți nume vestit și de laudă la toate popoarele pământului, când voiu întoarce eu robia voastră înaintea voastră, zice Domnul.

PROROCIA LUI AGHEU

CAP. 1.

Mustrea ludeilor pentru trândăvie. Îndemnare la rezidirea templului.

În al doilea an pre vremea lui Darie împăratul, în luna a șasea, în ziua dintâi a lunii, fost-a cuvântul Domnului în mâna lui Agheu prorocul, zicând: grăește către Zorovavel fiul lui Salatiil din neamul lui Iuda și către Isus fiul lui Iosedec preotul cel mare, zicând:

Esdra 3, 2 și 5, 1.

2. Acestea grăiește Domnul atotțiitorul, zicând: poporul acesta zice, n'a venit vremea a zidi casa Domnului.

3. Și a fost cuvântul Domnului în mâna lui Agheu prorocul, zicând:

4. De este vouă vreme, ca să lăcuiți în casele voastre cele înfundate, iar casa mea aceasta este pustie.

2 Împ. 7, 2.

5. Și acum acestea zice Domnul atotțiitorul: puneți inimile voastre întru căile voastre.

6. Ați semănat mult și ați cules puțin, mâncat-ați și nu v'ați săturat, băut-ați și nu v'ați îmbătat, îmbrăcatu-v'ați și nu v'ați încălzit într'însele, și cel ce adună neamurile le-au adunat într'o legătură spartă.

A 2 Lege 28, 38; Mih. 6, 15; Isaia 5, 11.

7. Acestea zice Domnul atotțiitorul: puneți inimile voastre întru căile voastre.

8. Suiți-vă în munte, și tăiați lemne, și zidiți casa, și bine voi voi întru dânsa, și mă voi proslăvi, zice Domnul.

9. Căutat-ați la multe și s'au făcut puține, s'au adus în casă și le-am suflat pre ele, pentru aceea acestea zice Domnul atotțiitorul: pentrucă casa mea este pustie, și voi vă duceți fiecare în casa sa.

10. Pentru aceea va încetă cerul a dà rouă, și pământul își va trage odraslele sale.

Lev. 26, 19.

11. Și voi aduce sabie preste pământ și preste munți și preste grâu și preste vin și preste untuldelemn și preste toate câte scoate pământul, și preste oameni și preste dobitoace și preste toate lucrurile mâinilor lor.

Amos 4, 7.

12. Și a auzit Zorovavel fiul lui Salatiil din neamul lui Iuda, și Isus fiul lui Iosedec preotul cel mare, și toți ceilalți ai poporului glasul Domnului Dumnezeului său, și cuvintele lui Agheu prorocul, precum l-au trimis pre el Domnul Dumnezeul lor la ei, și s'a temut poporul de fața Domnului.

13. Și a zis Agheu vestitorul Domnului din vestitorii Domnului către popor: eu sunt cu voi, zice Domnul.

2 Cor. 5, 19.

14. Și au deșteptat Domnul duhul lui Zorovavel fiul lui Salatiil din neamul lui Iuda, și duhul lui Isus fiul lui Iosedec preotul cel mare, și duhul celorlalți ai tot poporului, și au intrat, și făceau lucrurile în casa Domnului atotțiitorul Dumnezeul său.

CAP. 2.

Prorocie despre rezidirea templului al doilea și strălucirea lui.

În ziua a douăzeci și patru a lunei a șasea, în anul al doilea al împărăției lui Darie împărat.

2. În luna a șaptea în douăzeci și una de zile ale lunei grăit-au Domnul prin mâna lui Agheu prorocul zicând:

3. Grăiește către Zorovavel fiul lui Salatiil din neamul lui Iuda, și către Isus feciorul lui Iosedec preotul cel mare, și către toți ceilalți ai poporului zicând:

4. Cine dintru voi a văzut casa aceasta întru mărirea sa cea dintâiu? Și cum voi o vedeți pre ea acum, ca și cum n'ar

fi înaintea voastră?

5. Și acum întărește-te Zorovavele, zice Domnul; și te întărește Isuse fiul lui Iosedec preotul cel mare, și să se întărească tot poporul pământului, zice Domnul, și faceți, pentru că eu cu voi sunt, zice Domnul atotțiitorul.

6. Cuvântul care am spus vouă, când ați ieșit din pământul Eghipetului, și duhul meu a statut în mijlocul vostru, îndrăsniți.

7. Că acestea zice Domnul atotțiitorul: încă o dată eu voi clăti cerul și pământul și marea și uscatul.

Evrei 12, 26.

8. Și voi clăti toate neamurile, și vor veni cele alese ale tuturor neamurilor, și voi umplea casa aceasta de mărire, zice Domnul atotțiitorul.

9. Al meu este argintul și al meu este aurul, zice Domnul atotțiitorul.

10. Că mărirea cea de pre urmă a casei aceștia mai mare va fi de cât cea dintâiu, zice Domnul atotțiitorul, și în locul acesta voi da pace, zice Domnul atotțiitorul, și pacea sufletului spre ocrotire la tot cel ce zidește, ca să ridice Biserica aceasta.

11. În douăzeci și patru ale lunii a noua, în anul al doilea în zilele lui Darie, fost-a cuvântul Domnului către Agheu prorocul, zicând:

12. Acestea zice Domnul atotțiitorul: întreabă pre preoți legea, zicând:

13. De va lua om carne sfântă cu marginea hainei lui, și se va atinge marginea hainei lui de pâine, au de fiertură, au de vin, au de untdelemn, au de ori ce mâncare, au sfinți-se-va? Și au răspuns preoții, și au zis: nu.

14. Și a zis Agheu: de se va atinge cel pângărit cu sufletul de acestea, oare pângări-se-vor? Și au răspuns preoții, și au zis: pângări-se-vor.

15. Și a răspuns Agheu, și a zis: așa este poporul acesta, și așa este neamul acesta înaintea mea, zice Domnul, și așa toate lucrurile mâinilor lor, și tot care se va apropiă acolo, se

va pângări; pentru luările lor cele de dimineața, vor avea durere de către fața ostenelelor sale, și urâți pre cel ce muștră în porți.

16. Și acum puneți în inimile voastre din ziua aceasta, și înainte, mai înainte de a se pune piatră pre piatră în Biserica Domnului.

17. Cari ați fost, când ați băgat în groapă douăzeci de măsuri de orz, și s'au făcut zece măsuri de orz, și ați intrat în teasc, ca să scoateți cincizeci de vedre, și s'au făcut douăzeci.

Amos 4, 9.

18. Bătutu-v'am pre voi cu nerodire, și cu stricăciunea aerului și cu grindine toate lucrurile mâinilor voastre, și nu v'ați întors la mine, zice Domnul.

19. Deci acum puneți inimile voastre din ziua aceasta, și înainte din douăzeci și patru de zile ale luni a noua, din ziua în care s'a întemeiat Biserica Domnului, puneți în inimile voastre.

20. De se va cunoaște mai mult în arie, și mai mult viea și smochinul și rodiul, și lemnele maslinului, care nu aduc roadă, din ziua aceasta le voi binecuvânta.

21. Și a fost cuvântul Domnului a doua oară către Agheu prorocul în douăzeci și patru ale luni, zicând:

22. Grăiește către Zorovavel fiul lui Salatiil din neamul lui Iuda, zicând: eu cutremur cerul și pământul și marea și uscatul.

23. Și voi pierde scaunele, și puterea împăraților neamurilor, și voi sfărâma carele și călăreții, și se vor pogorî caii și călăreții lor, fiecare cu sabie asupra fratelui său.

24. În ziua aceea zice Domnul atotțiitorul: luă-te-voi pre tine, Zorovavel feciorul lui Salatiil sluga mea, zice Domnul, și te voi pune ca pre o pecetie, că pre tine te-am ales zice Domnul atotțiitorul.

PROROCIA LUI ZAHARIA

CAP. 1.

Îndemnare spre pocăință și frica lui Dumnezeu, întărită prin două vedenii.

În luna a opta în anul al doilea pre vremea lui Darie, fost-a cuvântul Domnului către Zaharia prorocul, fiul lui Varahia, care a fost fecior lui Adò, zicând:

2. Mâniatu-s'au Domnul pre părinții voștri cu mânie mare.

3. Și vei zice către ei: acestea zice Domnul atotțiitorul: întoarceți-vă la mine, zice Domnul puterilor, și mă voiu întoarce către voi, zice Domnul puterilor.

Ioil 2, 12; Isaia 21, 12 și 45, 22.

4. Și nu fiți ca părinții voștri, pre cari i-au mustrat prorocii cei mai dinainte zicând: acestea zice Domnul atotțiitorul: întoarceți-vă dela căile și dela izvodirile voastre cele rele, și n'au ascultat, și n'au luat aminte ca să mă asculte, zice Domnul atotțiitorul.

Osie 14, 2; Ioil 2, 12; Mal. 3, 7; Ierem. 18, 11.

5. Părinții voștri unde sunt, și prorocii? Au în veac vor trăi?

6. Însă cuvintele mele și legiuirile mele primiți-le, câte poruncesc eu cu duhul meu robilor mei prorocilor, cari au apucat pre părinții voștri, și au răspuns și au zis: precum au rânduit Domnul atotțiitorul, ca să facă nouă după căile noastre și după izvodirile noastre, așa au făcut nouă.

7. În douăzeci și patru a lunei a unsprezecea, aceasta este luna lui Savat, în anul al doilea supt Darie, fost-a cuvântul Domnului către prorocul Zaharia, fiul lui Varahia, feciorul lui Adò, zicând:

8. Văzut-am noaptea, și iată un bărbat încălecând pre cal roșu, și acesta stă între doi munți umbroși, și dinapoia lui cai

roșii și suri și pestriți și albi.

Apoc. 6, 4.

9. Și am zis: ce sunt aceștia Doamne? Și a zis către mine îngerul, care grăia întru mine:

10. Eu voiu arăta ție ce sunt acestea. Și a răspuns bărbatul cel ce stă între munți și a zis către mine: aceștia sunt pre cari i-au trimes Domnul să încunjure pământul.

11. Și au răspuns ei îngerului Domnului, care stă între munți, și au zis: încunjurat-am tot pământul, și iată tot pământul se lăcuește și se odihnește.

12. Și a răspuns îngerul Domnului și a zis: Doamne atotțiitorule, până când nu te vei milostivi spre Ierusalim, și spre cetățile Iudei, pe care le-ai trecut cu vederea? Acesta este anul al șaptezecelea.

13. Și au răspuns Domnul atotțiitorul îngerului celui ce grăia întru mine, cuvinte bune și graiuri de mângâiere.

14. Și au zis către mine îngerul, cel ce grăia întru mine: strigă, zicând: acestea zice Domnul atotțiitorul: râvnit-am Ierusalimul și Sionul cu râvnă mare.

15. Și cu mânie mare mă mâniu eu asupra neamurilor, care s'au pus acolo, pentrucă eu m'am mâniat puțin, iar ei s'au pus împreună spre rele.

16. Pentru aceea acestea zice Domnul: întoarce-mă-voi spre Ierusalim cu milă, și casa mea iarăș se va zidi într'însul, zice Domnul atotțiitorul, și măsură se va întinde preste Ierusalim încă.

17. Și a zis către mine îngerul cel ce grăia întru mine: mai strigă zicând: acestea zice Domnul atotțiitorul: încă se vor desfăta cetățile întru bunătați, și va milui încă Domnul Sionul, și va alege încă Ierusalimul.

18. Și am ridicat ochii mei, și am văzut, și iată patru coarne.

19. Și am zis către îngerul cel ce grăia întru mine: ce sunt acestea Doamne? Și au zis către mine: acestea sunt coarnele care au risipit pre Iuda și pre Israil și Ierusalimul.

20. Și mi-au arătat mie Domnul patru meșteri.

21. Și am zis: ce vin aceștia să facă? Și au zis: coarnele acestea, care au risipit pre Iuda și pre Israil l-au zdrobit, și nici unul dintru ei n'au ridicat capul, și au ieșit aceștia să le ascuță pre ele cu mâinile lor. Cele patru coarne sunt neamurile, care ridică corn asupra pământutului Domnului, ca să'l risipească pre el.

CAP. 2.

Vedenia despre rezidirea Ierusalimului și chemarea neamurilor.

Și am ridicat ochii mei și am văzut, și iată un bărbat, și în mâna lui funie măsurătoare de pământ.

2. Și am zis către el: unde mergi tu? Și el a zis către mine: să măsoz Ierusalimul, și să văz cât este lărgimea lui, și cât este lungimea.

3. Și iată îngerul cel ce grăia întru mine, stă, și alt înger ieșiă întru întâmpinarea lui.

4. Și a grăit către el zicând: aleargă și grăiește către tânărul acela, zicând: plin de rod se va lăcui Ierusalimul de mulțime de oameni și de vite, care vor fi în mijlocul lui.

5. Și eu voiu fi lui, zice Domnul, zid de foc împrejur, și cu mărire în mijlocul lui.

6. O! O! fugiți din pământul miezului nopței, zice Domnul, că dela patru vânturi ale cerului vă voiu adună pre voi, zice Domnul.

Isaia 48, 20 și 52, 11.

7. În Sion scăpați cei ce lăcuiți fata Vavilonului.

Sof. 3, 17.

8. Că acestea zice Domnul atotțiitorul: pre urma mării m'a trimis pre mine la neamurile cele ce v'au prădat pre voi, că cel ce se atinge de voi, ca cel ce se atinge de lumina ochiului lui.

9. Că iată eu aduc mâna mea preste ei, și vor fi pradă celor ce le-au slujit lor, și veți cunoaște că Domnul

atotțiitorul m'au trimis pre mine.

10. Mângâe-te și te veselește fata Sionului, că iată eu viu și voiu lăcuî în mijlocul tău, zice Domnul.

Isaia 12, 6.

11. Și vor alergă neamuri multe la Domnul în ziua aceea și vor fi lui popor și vor lăcuî în mijlocul tău, și vei cunoaște, că Domnul atotțiitorul m'au trimis la tine.

12. Și va moșteni Domnul pre Iuda, partea sa în pământul cel sfânt și iarăș va alege Ierusalimul.

13. Să se teamă tot trupul de fața Domnului, că s'au sculat din norii cei sfinți ai săi.

Avacum 2, 20; Sof. 1, 7.

CAP. 3.

Vedenie: Marele preot Isus. Schimbarea veștmintelor rele în bune și făgăduința răscumpărării.

Și mi-au arătat Domnul pre Isus preotul cel mare stând înaintea feței îngerului Domnului, și diavolul stă deadreapta lui, ca să se împrotivească lui.

2. Și au zis Domnul către diavol: ceartă-te Domnul pre tine diavole, și să te certe pre tine Domnul cel ce au ales Ierusalimul, au nu iată acesta este ca un tăciune scos din foc?

Amos 4, 11.

3. Și Isus eră îmbrăcat în haine proaste și stă înaintea feții îngerului Domnului.

4. Și a răspuns, și a zis către cei ce stau înaintea feții sale, zicând: luați hainele cele proaste dela el, și a zis către el: iată am șters fărădelegile tale, și păcatele tale le voi curăți, și'l îmbrăcați pre el cu haină lungă.

5. Și puneți mitră curată pre capul lui, și au pus mitră curată pre capul lui, și l-au îmbrăcat cu haine.

6. Și îngerul Domnului stă.

7. Și a mărturisit îngerul Domnului către Isus zicând: acestea zice Domnul atotțiitorul: de vei umblă pre căile mele, și vei păzi poruncile mele, și de vei judecă casa mea și de vei păzi curtea mea, voi eu da ție pre cei ce petrec în mijlocul acestora ce stau.

8. Auzi dar Isuse preotule cel mare, tu și cei mai aproape de tine, și cei ce șed înaintea feții tale, că bărbați privitori de minuni sunt, că iată eu aduc pre robul meu răsăritul.

Lucà 1, 78; Isaia 4, 2.

9. Că piatra care o am dat înaintea feții lui Isus, pre o piatră șapte ochi sunt, iată eu sap groapă, zice Domnul atotțiitorul; și voi eu șterge toată strâmbătatea pământului aceluia într'o zi.

10. În ziua aceea zice Domnul atotțiitorul: chemați fiecare pre aproapele său supt viță și supt smochin.

Mih. 4, 4.

CAP. 4.

Vedenia sfeșnicului celui de aur, ramurile de maslin și rezidirea templului.

Și s'a întors îngerul cel ce grăia mie, și m'a deșteptat pre mine, ca și cum se deșteaptă omul din somnul său.

2. Și a zis către mine: ce vezi tu? Și am zis: văzut-am, și iată un sfeșnic tot de aur, și candelă deasupra lui, și șapte făclii pre el, și șapte clește la făcliile cele de pre el.

Ierem. 1, 11; Amos 7, 8.

3. Și doi maslini deasupra lui, unul deadreapta candelai lui și altul deastânga.

4. Și am întrebat, și am zis către îngerul cel ce grăia cu mine, zicând: ce sunt acestea Doamne?

5. Și a răspuns îngerul cel ce grăia cu mine, și a zis către mine, zicând: nu cunoști ce sunt acestea? Și am zis: nu Doamne.

6. Și a răspuns și a zis către mine, zicând: acesta este cuvântul Domnului către Zorovavel, zicând: nu într-o putere mare, nici într-o tărie, ci într-o Duhul meu, zice Domnul atotțiitorul.

7. Cine ești tu muntele cel mare înaintea lui Zorovavel ca să îndreptezi? Și voi scoate piatra moștenirii, tocmirea harului, harul ei.

8. Și a fost cuvântul Domnului către mine zicând:

9. Măinile lui Zorovavel au întemeiat casa aceasta, și măinile lui o vor săvârși, și vei cunoaște că Domnul atotțiitorul m'au trimis la tine.

10. Că cine a trecut cu vederea zilele cele mici? Și se vor bucura, și vor vedea piatra cea de cositor în mâna lui Zorovavel, acești șapte sunt ochii Domnului, cari privesc preste tot pământul.

Ierem. 51, 26; Iov 38, 6.

11. Și am răspuns și am zis către el: ce sunt acești doi maslini deadreapta și deastânga candeliei?

12. Și am întrebat a doua oară, și am zis către el: ce sunt acele două stâlpi de maslini din măinile celor două mucări de aur, cele ce varsă și aduc iarăș cleștele cele de aur?

13. Și a zis către mine: nu știi ce sunt acestea? Și am zis: nu Doamne.

14. Și au zis: aceștia sunt doi fii ai ungerii, ce stau înaintea Domnului a tot pământul.

CAP 5.

Vedenia despre secera sburătoare, talantul de plumb, două femei cu aripi, pregătiri pentru casa Vavilonului.

Și m'am întors și am ridicat ochii mei și am văzut și iată o secere zburând.

2. Și a zis către mine: ce vezi tu? Și eu am zis: văd o secere zburând de douăzeci de coți de lungă, și de zece coți de lată.

3. Și a zis către mine: această secere este blestemul, care iese preste fața a tot pământul, că tot furul de acum înainte până la moarte se va pedepsi, și tot cel ce jură strâmb de acum înainte până la moarte se va pedepsi.

4. Și o voiu scoate pre ea, zice Domnul atotțiitorul, și va intra în casa furului, și în casa celui ce jură strâmb pre numele meu cu minciună, și va lăcuî în mijlocul casei lui, și o va pierde pre ea, și lemnele ei și pietrele ei.

5. Și a ieșit îngerul cel ce grăia cu mine, și a zis către mine: caută cu ochii tăi și vezi ce este aceasta care iese?

6. Și am zis: ce este? Și a zis: aceasta este măsura care iese, și aceasta este strâmbătatea lor în tot pământul.

7. Și iată un talant de plumb ridicat, și iată o muiere sedeà în mijlocul măsurii.

8. Și a zis: aceasta este fărădelegea, și o a aruncat pre ea în mijlocul măsurii, și a aruncat piatra cea de plumb în gura ei.

9. Și am ridicat ochii mei, și am văzut, și iată două muieri ieșind, și duh erà în aripile lor, și acestea aveau aripi ca de pupăză, și a ridicat măsura între pământ și între cer.

10. Și am zis către îngerul cel ce grăia cu mine: unde duc acestea măsura? Și a zis către mine: să zidească ei casă în pământul Vavilonului și să'i gătească, și o vor pune pre ea acolo pre temelia sa.

CAP. 6.

*Vedenia despre cele patru care ieșind din munți;
încununarea marelui preot.*

Și m'am întors, și am ridicat ochii mei, și am văzut, și iată patru care ieșind dintre doi munți, și munții erau de aramă.

2. La carul cel dintâiu erau cai roșii și la carul al doilea cai negri.

Apoc. 6, 4, 5.

3. Și la carul al treilea cai albi, și la carul al patrulea cai pegi și suri.

Apoc. 6, 2.

4. Și am răspuns, și am zis către îngerul cel ce grăia cu mine: ce sunt acestea Doamne?

5. Și a răspuns îngerul cel ce grăia cu mine, și a zis: acestea sunt cele patru vânturi ale cerului, care merg ca să stea înaintea Domnului atot pământul.

6. La cel care erau cai negri, mergeau în pământul miezunopței, și cei albi mergeau după ei, și cei pegi mergeau la pământul austrului.

7. Și cei suri ieșau și căutau, ca să meargă să încunjure pământul, și a zis: mergeți și încunjurați pământul, și au încunjurat pământul.

8. Și a strigat și a grăit către mine, zicând: iată cei ce merg la pământul miezului nopții, și a făcut să odihnească mânia mea pre pământul miezului nopței.

9. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând: iă cele din robie dela boieri și dela cei folositori a ei și dela cei ce o au cunoscut pre ea.

10. Și vei intra tu în ziua aceea în casa lui Iosie fiul lui Sofonie, care a venit din Vavilon.

11. Și vei lua argint și aur, și vei face cununi, și le vei pune pre capul lui Isus preotul cel mare fiul lui Iosedec.

12. Și vei zice către el: acestea zice Domnul atotțiitorul: iată bărbat căruia este numele răsăritul, și supt el va răsări și va zidi casa Domnului.

Isaia 4, 2; Lucă 1, 78.

13. Și acesta va lua putere, și va șede și va împărăți pre scaunul său, și va fi preot deadreapta lui, și sfat de pace va fi între amândoi.

14. Iar cununa va fi celor ce așteaptă, și celor folositori ei și celor ce o au cunoscut pre ea, și spre har fiul lui Sofonie, și spre cântare în casa Domnului.

15. Și cei ce sunt departe dela ei vor veni, și vor zidi în casa Domnului, și veți cunoaște, că Domnul atotțiitorul m'au

trimis pre mine la voi, și va fi, auzind veți auzi glasul Domnului Dumnezeuului vostru.

CAP. 7.

Dumnezeu leapădă posturile Evreilor și sfătuește faptele îndreptării.

Și a fost în anul al patrulea supt Darie împăratul, fost-a cuvântul Domnului către Zahariea în ziua a patra a lunei a noua, care este haselev.

2. Și a trimis în Vetil, Sarasar și Arveseer împăratul și oamenii lui, ca să se roage Domnului.

Esdra 2, 28; Neemia 7, 32 și 11, 31.

3. Zicând către preoții cei ce erau în casa Domnului atotțiitorul, și către proroci zicând: intrat-a aici în luna a cincea sfințirea, precum a făcut acum în mai mulți ani.

4. Și a fost cuvântul Domnului puterilor către mine zicând:

5. Grăiește către tot poporul pământului și către preoți, zicând: de veți postî, sau veți plânge în a cincea sau a șaptea, și iată șaptezeci de ani, au post ați postit mie?

Isaia 58, 5. Eremia 41, 1.

6. Și de veți mânca sau veți bea, au nu voi mâncați și voi beți?

7. Au nu sunt acestea cuvintele, care le-au grăit Domnul în mâna prorocilor celor mai dinainte? Când erà Ierusalimul lăcuit și îndestulat, și cetățile lui împrejur și muntele și câmpul erà lăcuit?

Ierem. 17, 26.

8. Și a fost cuvântul Domnului către Zaharia, zicând:

9. Acestea zice Domnul atotțiitorul: judecați judecată dreaptă, și faceți milă și îndurare fiecare către fratele său.

10. Și pre văduvă și pre sirman și pre nemernic și pre sărac nu asupriți, și de răutatea fratelui său fiecare să nu vă aduceți aminte întru inimile voastre.

Eşire 22, 22; Isaia 1, 23; Ieremia 5, 28; Pilde 22, 22, 23.

11. Şi n'au ascultat ca să iă aminte, şi au întors dosul cu îndărătnicie, şi urechile lor le-au îngreuiat, ca să nu auză.

12. Şi inima lor şi-au rânduit-o neascultătoare, ca să nu auză legea mea, şi cuvintele, care le-au trimis Domnul atotţiitorul întru duhul său în mâna prorocilor celor mai dinainte, şi s'a făcut mânie mare dela Domnul atotţiitorul.

Pilde 1, 28 şi 28, 9; Isaia 1, 15.

13. Şi va fi precum au zis, şi n'au ascultat de el: aşà vor strigà, şi nu'i voi auzi, zice Domnul atotţiitorul.

14. Şi'i voi lepădà pre ei la toate neamurile, care nu le-au cunoscut, şi pământul se va pustiî pre urma lor, pentru că nu va fi cel ce să treacă, şi să se întoarcă, şi au pus pământul cel ales întru pustiire.

CAP. 8.

Binecuvântarea Ierusalimului şi întoarcerea popoarelor către Domnul.

Şi a fost cuvântul Domnului atotţiitorul, zicând:

2. Acestea zice Domnul atotţiitorul: răvnit-am Ierusalimul şi Sionul cu râvnă mare, şi cu mânie mare l-am răvnit.

3. Aşà zice Domnul: întoarce-mă-voi spre Sion, şi voi lăcuî în mijlocul Ierusalimului, şi se va chemà Ierusalimul cetate adevărată, şi muntele Domnului atotţiitorul, munte sfânt.

Isaia 1, 26.

4. Acestea zice Domnul atotţiitorul: încă vor şedeà bătrânii şi bătrânele în uliţele Ierusalimului, fiecare având toiagul său în mâna sa pentru mulţimea zilelor.

5. Şi uliţele cetăţii se vor umpleà de prunci şi de fete, jucându-se în uliţele ei.

6. Acestea zice Domnul atotţiitorul: de va fi cu neputinţă înaintea rămăşişelor poporului acestuia în zilele acelea, au

doară și înaintea mea cu neputință va fi? Zice Domnul atotțiitorul.

7. Acestea zice Domnul atotțiitorul: iată, eu voi mântui pre poporul meu din pământul răsăritului, și din pământul apusului.

8. Și'l voi aduce pre dânsul, și'l voi așeza în mijlocul Ierusalimului, și'mi va fi mie popor, și eu voi fi lui Dumnezeu într adevăr și într dreptate.

9. Acestea zice Domnul atotțiitorul: să se întărească mâinile voastre, cari auziți în zilele acestea cuvintele acestea din gura prorocilor, din ziua într care s'a întemeiat casa Domnului atotțiitorul, și de când s'a zidit Biserica.

Evrei 12, 12.

10. Pentru că mai înainte de zilele acestea plata oamenilor nu va fi spre dobândă, și preț nu vor avea vitele, și nici cel ce va intră, nici cel ce va ieși nu va avea pace de necaz, și voi trimite pre toți oamenii, pre fiecare asupra vecinului său.

Isaia 3, 5; Judec. 7, 21.

11. Iar acum nu după zilele cele dintâu voi face eu în zilele acestea rămășițelor poporului acestuia, zice Domnul atotțiitorul.

12. Ci voi face pace. Viea va da rodul său, și pământul va da odraslele sale, și cerul va da roua sa, și voi face să moștenească rămășițele poporului meu toate acestea.

13. Și va fi, în ce chip ați fost blestem într neamuri, casa lui Iuda și casa lui Israil, așa vă voi mântui pre voi, și veți fi într binecuvântare, îndrăzniți, și să se întărească mâinile voastre.

14. Pentru că așa zice Domnul atotțiitorul: în ce chip am gândit să vă necăjesc pre voi, când m'au mâniat pre mine părinții voștri, zice Domnul atotțiitorul, și nu mi-au părut rău.

15. Așa sunt gata, și am gândit în zilele acestea să fac bine Ierusalimului și casei lui Iuda: îndrăzniți.

16. Acestea sunt cuvintele care să le faceți: grați adevărul fieștecare către vecinul său, adevăr și judecată de pace, și drept judecați în porțile voastre.

Efesenii 4, 25.

17. Și nimenea din voi rău vecinului său să nu gândească în inima sa, și jurământul cel mincinos să nu-l iubiți, pentru că toate acestea le-am urât, zice Domnul atotțiitorul.

18. Și a fost cuvântul Domnului atotțiitorul către mine, zicând:

19. Acestea grăește Domnul atotțiitorul: postul al patrulea și postul al cincilea și postul al șaptelea și postul al zecelea vor fi casei Iudei spre bucurie și spre veselie și spre sărbători bune, și vă veseliți, și adevărul și pacea să o iubiți.

Efes. 4, 25.

20. Acestea zice Domnul atotțiitorul: încă vor veni popoare multe și cei ce lăcesc în cetăți multe.

21. Și se vor aduna cei ce lăcesc în cinci cetăți, într'o cetate, zicând: mergând să mergem să ne rugăm feței Domnului, și să căutăm fața Dumnezeului atotțiitorul, merge-voiu și eu.

22. Și vor veni popoare multe și neamuri multe, și vor căuta fața Domnului atotțiitorul în Ierusalim, ca să facă milostivă fața Domnului.

Isaia 2, 3, 4 și 16, 5; 66, 18; Mih. 4, 2, 3; Ps. 101, 16.

23. Acestea zice Domnul atotțiitorul: în zilele acelea apucă-se-vor zece oameni din toate limbile neamurilor, și se vor apucă de poala hainei bărbatului Jidov, zicând: merge-vom cu tine, că am auzit că Dumnezeu cu voi este.

Daniil 7, 14; Apoc. 5, 9.

CAP. 9.

Făgăduința binefacerilor dumnezeiești; prorocie despre chemarea păgânilor.

Luarea cuvântului Domnului în pământul lui Adrah și a Damascului jertfa lui, că Domnul caută spre oameni și spre toate neamurile lui Israil.

2. Și în Imat în hotarele lui, Tirul și Sidonul, că au fost prea înțelepți.

3. Și Tirul ș'a zidit luiș tărie, agonisitu-ș'a argint ca țărâna, adunatu-ș'a aur ca tina drumurilor.

lezech. 28, 4.

4. Pentru aceea Domnul îl va moșteni pre el, și va bate pre mare tăriea lui, și el de foc se va topi.

lezech. 26, 3, 4.

5. Vedeà-va Ascalonul, și se va spăimânta, și Gaza, și se va întrista foarte, și Acaronul, că s'a rușinat de greșala sa, și va perî împăratul dela Gaza, și Ascalonul nu se va lăcuî.

Sof. 2, 4.

6. Și vor lăcuî cei de alt neam în Azot, și voi strică semeția celor de alt neam.

7. Și voi lua sângele lor din gura lor, și urîciunile lor dintre dinții lor, și vor rămâneà și aceștia Dumnezeului nostru, și vor fi ca un căpitan de o mie întru Iuda, și Acaronul ca levuzeul.

8. Și voi pune supt casa mea ridicare, ca să nu treacă, nici să se întoarcă, și nu va mai veni preste ei prigonitor, că acum am văzut cu ochii mei.

9. Bucură-te foarte fata Sionului, strigă fata Ierusalimului, iată împăratul tău vine la tine drept și însuș mântuitor blând și călare pre asin și pre mânz tânăr.

Isaia 32, 1; 62, 11. Mat. 21, 5.

10. Și va pierde căruțele din Efraim și caii din Ierusalim, și va perî arcul de rășboiu și mulțimea și pacea din neamuri, și va stăpâni preste ape dela mare până la mare și dela râuri până la marginile pământului.

Isaia 49, 6; Mih. 5, 5; Ps. 2, 8; și 71, 8.

11. Și tu întru sângele așezământului tău ai slobozit pre cei legați ai tăi din groapa ce n'are apă.

Mat. 26, 28; 1 Cor. 11, 25.

12. Ședeà-veți întru întărire legații adunării; și pentru o zi a nemerniciei tale, îndoite voi răsplăti ție.

Isaia 40, 2; Ps. 60, 4.

13. Pentru că te-am încordat mie pre tine ludo, ca pre un arc, umplut-am pre Efraim; și voi ridică pre fiii tăi Sioane asupra fiilor Elinilor, și te voi pipăi ca sabia războinicului.

14. Și Domnul va fi preste ei și va ieși ca fulgerul săgeata lui, și Domnul Dumnezeu atotțiitorul cu trâmbița va trâmbița și va merge cu cutremurul îngrozirei sale.

Ps. 18, 5.

15. Domnul atotțiitorul va apăra pre dânșii, și i vor potopi pre ei, și i vor doborî pre ei cu pietre din praștie, și vor bea sângele lor ca vinul și vor umplea ca blidele jertfelnicului.

16. Și va mântui pre ei Domnul Dumnezeul lor în ziua aceea, ca pre oi pre poporul său, pentru că pietre sfinte se tăvălesc pre pământul lui.

Isaia 14, 2.

17. Că orice este bun al lui este, și orice este ales dela el este, grâu tinerilor, și vin cu bun miros la fecioare.

CAP. 10.

Făgăduința întoarcerii Evreilor din robie și sfărâmarea idolilor.

Cereți dela Domnul ploaie la vreme timpurie și târzie. Domnul au făcut nori, și ploaie de iarnă va da lor, fiecăruia iarbă în țarină.

A 2 Lege 11, 14; Ioil 2, 23; Iov 38, 24; 37, 6.

2. Pentru că grăind a grăit ostenele, și vrăjitorii vedenii mincinoase și vise mincinoase grăiau, îndeșert se mângăiau, pentru aceea s'au dus ca oile și s'au chinuit, că nu eră vindecare.

Ierem. 10, 8; 50, 6 și 23, 21, 30.

3. Asupra păstorilor s'a întărâtat mânia mea, și asupra mieilor voi cercetă, și va cercetă Domnul Dumnezeu

atotțiitorul turma sa casa lui Iuda, și'i va pune pre ei ca pre un cal al său bine gătit la rășboiu.

4. Și de pre dânsul a privit, și de pre el a așezat arcul cu duh de mânia, și dela el va ieși tot cercetătorul întru aceasta.

5. Și vor fi ca rășboinicii, cari calcă tina în drumuri la rășboiu și se vor rânduî la rășboiu, că Domnul va fi cu ei, și se vor rușină de tot călăreții cailor.

6. Și voiui întări casa lui Iuda, și casa lui Iosif voiui mântuî, și voiui face pre ei să lăcuiască, că i-am iubit pre ei, și vor fi cum erau când nu i-am fost lepădat pre ei, că eu sunt Domnul Dumnezeu lor, și'i voiui auzi pre ei.

7. Și vor fi ca niște rășboinici ai lui Efraim, și se va bucură inima lor ca de vin, și fiii lor vor vedeà și se vor veselî, și se va bucură inima lor întru Domnul.

8. Semn le voiui dà lor, și'i voiui primî pre ei, că'i voiui răscumpără pre ei, și se vor înmulți, precum erau mulți.

9. Și voiui semăna pre ei întru popoare, și cei de departe își vor aduce aminte de mine, și vor hrăni pre fiii săi, și se vor întoarce.

10. Și'i voiui întoarce pre ei din pământul Eghiptului, și dela Asirieni voiui primî pre ei, și'i voiui băgà pre ei în pământul Galaadului și în Livan, și nu va rămâneà din ei nici unul.

11. Și vor trece prin mare îngustă, și vor lovî în mare valurile și se vor uscà toate adâncurile rîurilor, și se va luà toată semeția Asirienilor, și schiptrul Eghiptului se va luà.

12. Și'i voiui întări pre ei întru Domnul Dumnezeu lor, și întru numele lui se vor lăudà, zice Domnul.

Mih. 4, 5.

CAP. 11.

Pustiirea țarei evreești; cei treizeci de arginți. Păștorii cei răi și pedepsirea lor.

Deschide Livane porțile tale, și să mănânce focul chedrii tăi.

2. Vaite-se pinul, că a căzut chedrul, că foarte dosădiți s'au făcut cei măriți. Văitați-vă stejarii Vasanitidei, că s'a smuls dumbrava cea împreună sădită.

3. Glasul păstorilor celor ce plâng, pentrucă ticăloasă s'a făcut mărirea lor, glasul leilor celor ce răcnesc, că s'a dosădit măreția Iordanului.

4. Acestea zice Domnul atotțiitorul: pașteți oile junghierei.

5. Care cei ce le-au câștigat le junghieau, și nu le păreau rău, și cei ce le vindeau ziceau: bine este cuvântat Domnul, că ne-am îmbogățit, și păstorii lor nu pătimeau nimic pentru ele.

6. Pentru aceea mai mult nu voi cruța pre cei ce lăcuesc pământul zice Domnul; și iată eu dau pre oameni, pre fieștecare în mâinile aproapelui său, și în mâinile împăratului lui, și vor tăia pământul, și nu voi scoate din mâna lor.

7. Și voi paște oile junghierii în Hananitida, și voi lua mie două toiege, pre unul l-am numit frumusețe și pre celalt l-am chemat funie, și voi paște oile.

lezech. 34, 23.

8. Și voi lua pre cei trei păstori într-o lună, și se va îngreui sufletul meu asupra lor, că și sufletele lor răgneau asupra mea.

9. Și am zis: nu voi paște pre voi, ce moare moară, și ce lipsește lipsească, și ceilalți mănânce fieștecare cărnurile de aproapelui său.

Ierem. 15, 2.

10. Și voi lua toiagul meu cel frumos, și'l voi arunca, ca să stric legătura mea de pace, care am legat cu toate popoarele pământului.

11. Și se va strică în ziua aceea, și vor cunoaște toți Hananeii pre oile cele păzite mie; că cuvântul Domnului este.

12. Și voi zice către ei: de este bine înaintea voastră, dați prețul meu, sau vă lepădați? Și au pus prețul meu treizeci de arginți.

Mat. 26, 15 și 27, 9.

13. Și au zis Domnul către mine: aruncă-i pre ei în topitoare, și vezi de este lucru lămurit, în ce chip m'au ispitit ei, și am luat cei treizeci de arginți, și i-am aruncat în topitoare în casa Domnului.

14. Și am aruncat al doilea toiag al meu, care eră funie, ca să stric legătura de pace între Iuda și între Israil.

15. Și au zis Domnul către mine: ia-ți încă ție vase păstorești, de păstor nechibzuit.

16. Că iată eu voi ridica păstor pre pământ, pre ceea ce lipsește nu o va cerceta, și pre cea rănită nu o va căuta, și pre cea struncinată nu o va vindeca, și pre cea întreagă nu o va îndrepta, și cărnurile celor alese le va mânca, și închieturile lor le va sfărâma.

Isaia 42, 3;

17. O cei ce pașteți cele deșarte! Cei ce ați lăsat oile, sabie preste brațul lui și preste ochiul cel drept al lui, brațul lui uscându-se se va usca, și ochiul cel drept al lui orbindu-se se va orbi.

Ier. 23, 1; Iezech. 34, 2; Ioan 10, 12.

CAP. 12.

Făgăduințe pentru cei din Ierusalim. Duhul Domnului peste casa lui David și pedepsirea neamurilor vrăjmașe.

Luarea cuvântului Domnului asupra lui Israil, zice Domnul cel ce au întins cerul și au întemeiat pământul și au făcut duhul omului întru el.

9, 1; Ps. 103, 3; Isaia 40, 22; Ecles. 12, 9.

2. Iată eu pui Ierusalimul ca niște tinzi, care se clătesc la toate popoarele împrejur, și în Iudeea va fi încungiurare asupra Ierusalimului.

3. Și va fi în ziua aceea voiui pune Ierusalimul piatră călcată de toate neamurile, tot cel ce o va călca batjocorind va batjocori, și se vor aduna asupra lui toate neamurile pământului.

4. În ziua aceea, zice Domnul atotțiitorul: voiui bate tot calul cu spaimă, și pre călărețul lui cu nebunie; iar preste casa lui Iuda voiui deschide ochii mei, și pre toți caii popoarelor îi voiui bate cu orbire.

5. Și vor grăi cei mai mari preste miile Iudei toți întru inimile lor, află-ne-vom nouă lăcuiitori în Ierusalim, întru Domnul atotțiitorul, Dumnezeuul lor.

6. În ziua aceea pune-voiui pre cei mai mari preste miile Iudei ca tăciunele focului în lemne, și ca făclia focului în trestie; și vor mănca de adreapta și deastânga pre toate popoarele împrejur, și va mai lăcui încă Ierusalimul întru sine.

7. Și va mântui Domnul lăcașurile Iudei, ca din început, ca să nu se mărească lauda casii lui David, și înălțările celor ce lăcuesc Ierusalimul asupra Iudei.

8. Și va fi în ziua aceea acoperi-vă Domnul pre cei ce lăcuesc Ierusalimul, și va fi cel slab întru ei în ziua aceea ca David; iar casa lui David ca casa lui Dumnezeu, ca îngerul Domnului înaintea lor.

9. Și va fi în ziua aceea, cercă-voiui să scoț toate neamurile, care vin asupra Ierusalimului.

10. Și voiui turna preste casa lui David și preste cei ce lăcuesc Ierusalimul duhul darului și al milii, și vor căuta la mine, pre care au împuns, și vor plânge de dânsul plângere, ca de cel iubit, și se vor vâita cu durere ca de cel întâiu născut.

Ioan 19, 37; Ioil 2, 28.

11. În ziua aceea mare plâns va fi în Ierusalim, ca plânsul rodiei tăiate în câmp.

2 Paral. 35, 26.

12. Și se va tângui pământul prin neamuri și neamuri, neamurile casei lui David deosebi și muerile lor deosebi;

neamurile casei lui Natan deosebi și muerile lor deosebi;
neamul casei lui Levi deosebi și muerile lor deosebi.

Mih. 4, 5.

13. Neamul casei lui Simeon deosebi și muerile lor deosebi.

14. Toate neamurile cele rămase, fiecare neam deosebi și muerile lor deosebi.

CAP. 13.

Izvorul curățirei; pedeapsa prorocilor mincinoși; prorocie Mesianică.

În ziua aceea va fi tot locul ca un izvor deschis în casa lui David, și celor ce lăcesc Ierusalimul, spre schimbare și spre curățire.

lezech. 47, 1; seq. Ioil 3, 18.

2. Și va fi în ziua aceea, zice Domnul Savaot: pierde-voiu numele idolilor depre pământ, și mai mult nu va fi pomenirea lor, și pre prorocii cei mincinoși, și duhul cel necurat voiu luà depre pământ.

lezech. 30, 13. Osie 2, 17.

3. Și va fi de va proroci om mai mult, și va zice către el tatăl său și muma sa, care l-au născut pre el: nu vei trăi, că minciună ai grăit întru numele Domnului, și'l vor împiedecă pre el tatăl lui și muma lui, cari l-au născut pre el, când va proroci el.

A 2 Lege 13, 5; Ierem. 14, 15.

4. Și va fi în ziua aceea, rușină-se-vor prorocii, fieștecăre dintru vedenia sa prorocind însuș, și se vor îmbrăcă cu haină de păr, pentrucă au mințit.

5. Și va zice nu sunt proroc eu, că om lucrător de pământ sunt eu, că om m'au născut pre mine din tinerețele mele.

6. Și voiu zice către el: ce sunt ranele acestea în mijlocul mâinilor tale? Și va zice: cu care m'am rănit în casa iubitului meu.

7. Sabie, scoală-te asupra păstorilor mei, și asupra omului cetățean al lui, zice Domnul atotstăpânitorul; bate păstorul și se vor risipi oile, și voi întoarce mâna mea asupra păstorilor.

Matei 26, 31; Marcu 14, 27.

8. Și va fi în ziua aceea în tot pământul, zice Domnul: două părți ale lui vor pieri și vor lipsi, iar a treia va rămâne într'însul.

9. Și voi trece a treia parte prin foc, și i voi lămurii pre ei cum se lămurește argintul, și i voi cercă pre ei, cum se cercă aurul, acela va chema numele meu, și eu îl voi asculta pre el, și voi zice: poporul meu este acesta; și el va zice: Domnul Dumnezeul meu.

1 Petru 1, 6, 7.

CAP. 14.

Prorocii asupra Ierusalimului: apele vii, pedepsirea vrăjmașilor și întoarcerea neamurilor către Domnul.

Iată vin zilele Domnului, și se vor împărți prăzile tale întru tine.

2. Și voi aduna toate neamurile la războiu asupra Ierusalimului, și se va lua cetatea, și se vor risipi casele, și muerile se vor pângări; și va merge jumătate din cetate în robie, iar ceilalți ai poporului meu nu vor pieri din cetate.

3. Și va ieși Domnul, și se va da războiu întru neamurile acelea ca în ziua rânduiei lui în ziua războiului.

4. Și vor stă picioarele lui în ziua aceea pre muntele Maslinilor cel din preajma Ierusalimului despre răsărit, și se va desface muntele Maslinilor: jumătatea lui către răsărit, și jumătate către mare, prăpastie mare foarte; și se va pleca jumătate din munte către miazănoapte și jumătate către austru.

Isaia 42, 13.

5. Și se va astupă valea munților mei, și se va lipi râpa munților până la Asail, și se va astupă în ce chip s'au astupat de fața cutremurului în zilele lui Osie împăratului ludei și va veni Domnul Dumnezeu meu și toți sfinții cu el,

6. Și va fi în ziua aceea nu va fi lumină, ci frig și ger.

7. Va fi o zi, și ziua aceea cunoscută va fi Domnului, și nu ziua nici noapte, și de către seară va fi lumină.

Apoc. 21, 23-25.

8. Și în ziua aceea va ieși apă vie din Ierusalim: jumătate de dânsa în marea cea dintâi, și jumătate de ea în marea cea de apoi, și primăvara va fi așa.

Iezech. 47, 1.

9. Și va fi Domnul împărat preste tot pământul, în ziua aceea va fi un Domn și numele lui unul.

10. Care va încunjură tot pământul și pustia dela Gavă până la Remmon spre austrul Ierusalimului. Iar Rama în loc va rămâne de la poarta lui Veniamin, până la locul porței cei dintâiu, până la poarta unghiurilor și până la turnul lui Anameil, până la teascurile împăratului.

11. Vor lăcuî întru el, și anatema mai mult nu va fi, și va lăcuî Ierusalimul fără de frică.

12. Și aceasta va fi căderea cu care va bate Domnul toate popoarele câte s'au oștit asupra Ierusalimului, uscăse-vor trupurile lor stând pre picioarele lor, și ochii lor se vor scurge din găurile lor și limba lor se va usca în gura lor.

13. Și va fi în ziua aceea groaza Domnului mare preste ei, și se va apucă fieștecă de mâna aproapelui său, și se va încleștă mâna lui cu mâna aproapelui său.

14. Și Iuda se va război în Ierusalim, și va adună puterea tuturor popoarelor de prin prejur, aur și argint și haine multe foarte.

15. Și aceasta va fi căderea cailor și a mușcoilor și a cămilelor și a asinilor și a tuturor vitelor celor ce sunt în taberile acestea după căderea aceasta.

16. Și va fi ori câți vor rămâne din toate neamurile, care au venit asupra Ierusalimului și se vor suî în tot anul, ca să

se închine împăratului Domnului atotstăpânitorului și ca să prăznuiască sărbătoarea facerii corturilor.

Isaia 2, 3.

17. Și va fi: ori câți nu se vor sui din toate neamurile pământului în Ierusalim, ca să se închine împăratului Domnului atotstăpânitorului, și aceștia la aceia se vor adaoge, nu va fi preste ei ploaie.

18. Iar de nu se va sui neamul Eghiptului, nici va veni, și preste dânșii va fi căderea, cu care va bate Domnul pre toate neamurile care nu se vor sui să prăznuiască sărbătoarea facerii corturilor.

19. Acesta va fi păcatul Eghiptului și păcatul tuturor neamurilor, care nu se vor sui să prăznuiască sărbătoarea facerii corturilor.

20. În ziua aceea va fi cea de pre frâul calului, lucru sfânt Domnului atotstăpânitorului, și vor fi căldările în casa Domnului ca năstrapele înaintea feții jertfelnicului,

21. Și va fi toată căldarea în Ierusalim, și în Iuda sfântă Domnului atotstăpânitorului, și vor veni toți cei ce jertfesc, și vor lua dintr'însele, și vor fierbe într'însele; și nu va mai fi Hananeu în casa Domnului atotstăpânitorului în ziua aceea.

Isaia 35, 8; Ioil 3, 17; Apoc. 21, 27.

PROROCIA LUI MALAHIA

CAP. 1.

Mustrea lui Israil. Jertfele curate, și cinstirea numelui Domnului întru neamuri.

Luarea cuvântului Domnului asupra lui Israil în mână îngerului, puneți în inimile voastre.

2. Iubitu-v'am pre voi, zice Domnul, și ați zis: întru ce ne-ai iubit pre noi? Au nu eră Isaf fratele lui Iacov? zice Domnul; și am iubit pre Iacov;

Rom. 9, 13.

3. Iar pre Isaf am urît, și am hotarele lui spre pustiire, și moștenirea lui spre casele pustiei.

4. Că va zice: Idumeia s'a stricat, și să ne întoarcem, și iarăș să zidim cele pustiite. Acestea zice Domnul atotțiitorul: ei vor zidi, și eu voi strică; și se vor chema lor hotarele fărădelegei, și poporul preste care s'au întins Domnul până în veac.

5. Și ochii voștri vor vedea, și voi veți zice: măritu-s'au Domnul mai pre sus decât hotarele lui Israil.

6. Fiul cinstește pre tată, și sluga se teme de stăpânul său; și de sunt eu tată, unde este cinstea mea? Și de sunt eu stăpân, unde este frica mea? Zice Domnul atotțiitorul, voi preoții, cei ce defăimați numele meu și ați zis: întru ce am defăimat numele tău?

7. Cari aduceți la jertfelnicul meu pâini spurcate, și ziceți: cu ce le-am spurcat? Cu aceea, că ziceți voi: masa Domnului este spurcată, și mâncările care se pun pre ea sunt defăimate.

8. Că de aduceți orb spre jertfă, au nu este rău? Și de aduceți șchiop sau bolnav, au nu este rău? Adu pre ea povățuitorului tău, de te va primi, au de va lua fața ta, zice Domnul atotțiitorul.

Lev 22, 22.

9. Și acum îmblânziți fața Dumnezeului vostru, și vă rugați lui. În mâinile voastre s'au făcut acestea; au primì-voiu fața voastră? Zice Domnul atotțiitorul.

10. Că și vouă se vor închide ușile, și nu veți aprinde jertfelnicul meu în dar, nu este voia mea întru voi, zice Domnul atotțiitorul, și nu voiu primì din mâinile voastre jertfe.

Isaia 1, 11.

11. Că dela răsăritul soarelui până la apus numele meu s'a mărit întru neamuri, și în tot locul tămâie se aduce numelui meu și jertfă curată; că mare este numele meu întru neamuri, zice Domnul atotstăpânitorul.

Psalm 112, 3 și 71, 11; Isaia 19, 19, 21 și 41, 25; Sof. 2, 11.

12. Iar voi îl necinstiți cu aceea, că ziceți: masa Domnului spurcată este, și mâncările care se pun pre ea defăimate sunt lui.

13. Și ați zis: acestea din necaz sunt, și eu le-am suflat pre ele, zice Domnul atotțiitorul. Și aduceți jafuri și cele șchioape și cele bolnave. Și de le veți aduce jertfă, au primì-le-voiu acestea din mâinile voastre? Zice Domnul atotțiitorul.

14. Blestemat este cel puternic, care are în turma sa parte bărbătească, și este legat cu făgăduință, și jertfește Domnului ce este stricat, că Împărat mare sunt eu, zice Domnul atotțiitorul, și numele meu înfricoșat este întru neamuri.

CAP. 2.

Mustrea păcatelor Leviților și ale Poporului.

Și acum porunca aceasta este către voi o preoților!

2. De nu veți ascultă, și de nu veți pune întru inima voastră ca să dați slavă numelui meu, zice Domnul

atotțiitorul; și voiui trimite preste voi blestem și voiui blestemă binecuvântarea voastră, și o voiui blestemă pre ea, și voiui risipî binecuvântarea voastră, și nu va fi întru voi, că voi nu puneți întru inima voastră.

Isaia 1, 20; Leviți 26, 14; A 2 Lege 28, 15; Ierem. 2, 17.

3. Iată eu voiui osebi vouă umărul și voiui risipî vintrecelul preste fețile voastre, vintrecelul sărbătorilor voastre, și vă voiui lua pre voi împreună.

A 2 Lege 18, 3.

4. Și veți cunoaște, că eu am trimis la voi porunca aceasta, ca să fie legătura mea cu Levî, zice Domnul atotțiitorul.

5. Legătura mea a fost cu el de vieată și de pace; și i-am dat lui cu frică să se teamă de mine și ca de către fața numelui meu să se cutremure.

6. Legea adevărului a fost în gura lui și strâmbătate nu s'a aflat în buzele lui; în pace drept a umblat cu mine și pre mulți a întors dela strâmbătate.

A 2 Lege 33, 10.

7. Că buzele preotului vor păzi știința și legea vor cercă din rostul lui, că îngerul Domnului atotțiitorului este.

8. Și voi v'ați abătut din cale și ați slăbit pre mulți în lege, stricat-ați legătura lui Levî, zice Domnul atotțiitorul.

9. Și eu v'am dat pre voi să fiți defăimați și lepădați la toate neamurile, pentrucă n'ați păzit căile mele, ci ați luat fețele în lege.

2 Paral. 19, 7.

10. Au nu un tată este vouă tuturor? Au nu un Dumnezeu v'au făcut pre voi? Pentruce ați lăsat fieștecare pre fratele său, ca să spurcați legătura părinților voștri?

Matei 23, 9; Efeseni 4, 2.

11. Părăsitu-s'a Iuda, și urâciune s'a făcut în Israil și în Ierusalim, pentrucă a spurcat Iuda sfintele Domnului, care a iubit, și a căutat spre dumnezei streini.

12. Pierde-va Domnul pre omul cel ce face acestea, până ce se va smeri din lăcașurile lui Iacov, și din cei ce aduc

jertfă Domnului atotțiitorului.

13. Și acestea, care le-am urât ați făcut, acopereați cu lacrimi jertfelnicul Domnului și cu plâns și cu suspin din ostenele; au este încă vrednic a căută spre jertfă, sau a luă primire din mâinile voastre?

14. Și ați zis: pentrue Domnul au mărturisit între tine, și între muierea tinerețelor tale, pre care o ai lăsat? Și aceasta este părtașe cu tine, și muiere legăturii tale.

15. Și n'a făcut bine și rămășița duhului lui? Și ați zis: ce alt fără numai sămânță caută Dumnezeu? Și păziți cu duhul vostru, și femeea tinerețelor tale să nu o părăsești.

16. Ci dacă urându-o o ai gonit, zice Domnul Dumnezeu lui Israil, va acoperi păgânătatea cugetele tale, zice Domnul atotțiitorul, și păziți cu duhul vostru și să nu o părăsiți.

17. Cei ce ați întărâtat pre Domnul cu cuvintele voastre și ați zis: cu ce l-am întărâtat pre el? Cu aceea că ziceți: tot cel ce face rău, bine este înaintea Domnului, și întru ei el bine au voit, și: unde este Dumnezeuul dreptăței?

CAP. 3.

*Prorocie despre Mesia. Îndemnarea poporului la pocăință.
Muștrări pentru neaducerea pârgelor.*

Iată eu trimit îngerul meu, și va găti cale înaintea feței mele și îndată va veni la Biserica sa Domnul, pre care voi căutați, și îngerul legăturii, pre care voi îl voiți, iată vine, zice Domnul atotțiitorul.

Matei 11, 10; Marcu 1, 2; Lucà 1, 17; 7, 27.

2. Și cine va putea suferi ziua intrării lui? Sau cine va putea stă întru vederea lui? Pentrucă el va intra ca focul topitorului și ca iarba nălbitorilor.

3. Și va ședeà topind și curățind ca argintul și ca aurul, și va curăți pre fiii lui Levi, și va vărsà preste ei, ca aurul și ca argintul, și vor aduce Domnului jertfă întru dreptate.

Isaia 1, 25; Ierem. 9, 7.

4. Și va plăcea Domnului jertfa lui Iuda și a Ierusalimului, ca zilele veacului și ca anii cei dinainte.

5. Și voi veni la voi cu judecată și voi fi mărturie grabnică asupra fermecătorilor și asupra preacurvelor, și asupra celor ce jură strâmb cu numele meu pentru minciună, și asupra celor ce trag simbria slugilor și asupresc pre văduve, și bat cu palme pre sirimani, și asupra celor ce abat judecata nemernicului, și asupra celor ce nu se tem de mine, zice Domnul atotțiitorul.

Eșire 20, 7.

6. Că eu sunt Domnul Dumnezeu vostru, și nu mă schimb, și voi fii lui Iacov nu v'ați oprit dela nedreptățile părinților voștri.

Ps. 32, 11.

7. V'ați abătut dela legea mea, și nu o ați păzit, întoarceți-vă către mine, și mă voi întoarce către voi, zice Domnul atotțiitorul.

Zaharia 1, 3.

8. Și ați zis: întru ce ne vom întoarce? Au înșelă-va omul pre Dumnezeu? Pentru că voi mă amăgiți pre mine și ziceți: întru ce te-am amăgit? Că zeciuirile și pârga cu noi sunt.

9. Și căutând voi căutați, și pre mine voi mă amăgiți.

10. Anul s'a împlinit, și ați băgat toate rodurile în vistierii, și va fi jaful lui în casa lui; întoarceți-vă dar întru aceasta, zice Domnul atotțiitorul, și voi deschide vouă jghiaburile cerului, și voi vărsa binecuvântarea mea vouă până va fi destul.

Pilde 3, 10; Iezechiil 44, 30.

11. Și voi împărți vouă de mâncare, și nu voi strica vouă roada pământului vostru, și nu va slăbi viea voastră cea din țarină, zice Domnul atotțiitorul.

12. Și vă vor fericì pre voi toate neamurile, pentru că veți fi voi mie pământ dorit, zice Domnul atotțiitorul.

A 2 Lege 28, 10 și 33, 29.

13. Îngreuiat-ați asupra mea cuvintele voastre, zice Domnul, și ați zis: întru ce am grăit rău asupra ta?

Iov 24, 9; Ps. 72, 13.

14 Zis-ați: deșert este cel ce slujește lui Dumnezeu, și ce este mai mult, că am păzit poruncile lui, și am umblat cu cucerie înaintea feței Domnului atotțiitorului?

Ierem. 44, 17, 18.

15. Și acum fericiți pre cei streini, și se zidesc de isnoavă toți cei ce fac fărădelege, și s'au împotrivit lui Dumnezeu și s'au mântuit.

16. Acestea au grăit împotrivă cei ce se tem de Domnul, fieștecăre către aproapele său, și au ascultat Domnul și au auzit, și au scris carte de pomenire înaintea sa celor ce se tem de el și se sfiesc de numele lui.

17. Și vor fi mie, zice Domnul atotțiitorul, în ziua care eu o fac spre moștenire și îi voi alege pre ei precum alege omul pre fiul său, care'i slujește lui.

Ps. 102, 13.

18. Și vă veți întoarce și veți vedeà ce este între cel drept și între cel fărădelege, între cel ce slujește lui Dumnezeu, și între cel ce nu slujește lui.

Isaia 11, 4; 2 Tesal. 2, 8.

CAP. 4.

*Ziua de judecată a Domnului. Răsărirea Soarelui dreptăței.
Prorocii Mesianice și vremuri mai bune.*

Iată vine ziua arzând ca un cuptor, și'i va arde pre ei, și toți cei de alt neam, și toți cei ce fac fărădelege vor fi trestie, și'i va aprinde pre ei ziua aceea care vine, zice Domnul atotțiitorul, și nu va rămâneà dintru ei rădăcină, nici odraslă.

Ps. 49, 23.

2. Și va răsări vouă celor ce vă temeți de numele meu, soarele dreptăței și vindecare în aripile lui, și veți ieși și veți jucă ca vițeii cei sloboziți din legături.

Ps. 20, 10; Lucà 1, 78.

3. Și veți călca pre cei fărădelege, că vor fi cenușă supt picioarele voastre, în ziua care eu o fac, zice Domnul atotțiitorul.

Ps. 49, 23.

4. Aduceți-vă aminte de legea lui Moisi robul meu, precum v'am așezat vouă în Horiv porunci și îndreptări la tot poporul lui Israil.

A 2 Lege 6, 3.

5. Iată eu voi trimite vouă pre Ilie Tesviteanul mai 'nainte până ce va veni ziua Domnului cea mare și luminată.

6. Care va întoarce inima tatălui spre fiu, și inima omului spre vecinul său, ca să nu viu și să bat pământul de tot.

Lucà 1, 17.

CARTEA LUI TOVIT

CAP. 1.

Neamul lui Tovit. Frica de Dumnezeu și năpastea bătrânului Tovit.

Cartea cuvintelor lui Tovit al lui Toviil, al lui Ananiil, al lui Aduil al lui Gavail, dintru sămânța lui Asiil, din neamul lui Neftalim.

2. Care s'a robit în zilele lui Enemessar împăratul Asirienilor din Tizvis, care este deadreapta Chidiosului din Neftalim în Galileea deasupra lui Asir.

4 Împ. 17, 3 și 18, 11.

3. Eu Tovit pre calea adevărului și a dreptăței am umblat în toate zilele vieței mele, și milostenie multă am făcut fraților mei, și neamului meu, celor ce erau duși cu mine în țara Asirienilor la Ninevi.

4. Și când eram în țara mea, în pământul lui Israil, tânăr fiind eu, tot neamul lui Neftalim tatăl meu s'a depărtat dela casa Ierusalimului, care s'a ales din toate neamurile lui Israil, ca toate neamurile să jertfească.

5. După ce s'a sfințit Biserica lăcașul celui prea înalt, și s'a zidit pentru toate neamurile veacului, și toate neamurile, care împreună s'au depărtat, și casa lui Neftalim tatăl meu jertfeà lui Vaal, junincei.

3 Împ. 12, 28.

6. Iar eu singur mergeam de multe ori în Ierusalim la praznice, precum este scris tot poporului lui Israil poruncă veșnică: pârga și zeciuiala rodurilor și cele întâiu născute ale turmei mele, și le dam preoților fiilor lui Aaron la jertfelnicul tuturor rodurilor.

7. Zeciuiala cea dintâiu o dam fiilor lui Levi celor ce slujiau în Ierusalim; iar a doua zeciuială o vindeam și mergeam și o cheltuiam în Ierusalim în tot anul;

8. Iar a treia o dam celor ce se cuvineà, precum a fost poruncit Devora muma tatălui meu, pentru că sărac am rămas de tatăl meu.

9. Și după ce m'am făcut bărbat am luat femeie pre Ana din seminția neamului meu, și am născut dintr'însa pre Tovie.

10. Și când am fost dus în robie la Ninevi, toți frații mei și cei din neamul meu, mâncau din pâinile păgânilor;

11. Iar eu mi-am păzit sufletul meu să nu mănânce, că'mi aduceam aminte de Dumnezeu din tot sufletul meu.

12. Și au dat cel prea înalt har și milă înaintea lui Enemessar, și i-am fost lui cumpărător.

13. Și mergând în Midia am pus la Gavail fratele lui Gavria din Raghis al Midiei zece talanți de argint.

14. Și după moartea lui Enemessar a împărățit Senahirim feciorul lui în locul lui și nefiind căile lui așezate, mai mult nu m'am putut duce în Midiea.

15. Și în zilele lui Enemessar milostenii multe făceam fraților mei: pâinile mele le dam celor flămânzi și hainele mele celor goli; și ori pre care din neamul meu îl vedeam mort și lepădat după zidul Ninevii, îl îngropam.

16. Și ori pre care omora împăratul Senahirim, când a venit fugind din Iudeea, pre ascuns luându'i îi îngropam, că pre mulți a omorât întru mânia sa și a căutat împăratul trupurile lor, și nu le-a aflat.

4 Împ. 19, 35.

17. Și mergând un Ninevitean a spus împăratului, că eu i-am îngropat pre ei, și m'am ascuns, și înțelegând că mă caută să mă omoare, temându-mă m'am dat în laturi.

Sirah 48, 24.

18. Atunci mi-a luat tot ce am avut, și nimic nu mi-a rămas mie afară de Ana muerea mea și Tovie fiul meu.

4 Împ. 19, 37.

19. Ci n'au trecut cincizeci și cinci de zile, până când l-au omorât pre el doi feciori ai lui, cari au fugit în munții Ararat; și a împărățit Saherdon fiul lui în locul lui.

Isaia 37, 33.

20. Și a pus pre Ahiahar feciorul lui Anail fratelui meu mai mare preste toată dregătoria tatălui său, și preste toată purtarea de grijă; deci rugându-se Ahiahar pentru mine, m'am întors la Ninevi.

21. Și erà Ahiahar și paharnic și preste inel, și dregător și purtător de grije.

22. Și l-a pus pre el Saherdon al doilea după sine, iar el îmi erà nepot de frate.

CAP. 2.

Orbirea lui Tovit; mustrea de casnici și răbdarea lui.

Și după ce m'am întors eu la casa mea, mi s'a dat mie Ana muerea mea și Tovie fiul meu; iar la sărbătoarea Cincizecimei, care este sfântă a șaptea săptămână, făcându-s'a prânz bun mie, și am șezut să mănânc.

2. Și văzând că sunt bucate multe, am zis fiului meu: mergi și adu pre care vei afla din frații noștri lipsit, care își aduce aminte de Domnul; și iată eu te aștept.

3. Iar el viind a zis: tată! Unul din neamul nostru sugrumat zace lepădat în târg.

4. Atunci eu mai nainte de a gustà, sărind l-am luat pre el și l-am dus la o casă până când a apus soarele,

5. Și întorcându-mă m'am spălat și am mâncat pâinea mea supărat.

6. Și mi-am adus aminte de prorocia lui Amos, cum a zis: întoarce-se-vor sărbătorile voastre întru plângere și toate veseliile voastre întru tânguire, și am plâns; și după ce a apus soarele m'am dus, și săpând l-am îngropat.

Amos 8, 10; 1 Mac. 1, 41.

7. Iar vecinii râdeau zicând: nu se teme mai mult acesta, că se va omorî pentru lucrul acesta, măcar că odată cu fuga abià a scăpat; și acum iar îngroapă pre cei morți?

8. Și într'acea noapte fiind ostenit de îngropăciune, m'am culcat pângărit lângă peretele curței, cu fața descoperită.

9. Și nu știam că sunt pasări în părete, și fiindu'mi ochii mei deschiși, s'au găinat pasările fierbinte în ochii mei, și s'au făcut albețe în ochii mei, și am mers la doftori și nu mi-a folosit.

10. Și m'a hrănit Ahiahar până am mers în Elemaida.

11. Iar muerea mea Ana făcea lucruri muerești, și le trimetea stăpânilor.

12. Și aceia i-au plătit ei, și i-au dat și un ied.

13. Și când a venit la mine a început a strigă, și i-am zis ei: de unde este iedul? Au de furat este? Dă'l stăpânilor, că nu este slobod a mânca de furat.

14. Iar ea a zis: dar mi s'a dat mie afară de plată. Ci nu o am crezut, și am zis să'l dea înapoi stăpânilor și m'am mâniat pre ea.

15. Iar ea răspunzând mi-a zis mie: unde sunt milosteniile tale și dreptățile tale? Iată cunoscute sunt toate cu tine.

CAP. 3.

*Rugăciunea bătrânului Tovit și a Sarei fata lui Raguil;
ascultarea rugăciunei lor și trimiterea îngerului ajutor.*

Și mâhnindu-mă am plâns și m'am rugat cu durere zicând:

2. Drept ești Doamne, și toate lucrurile tale și toate căile tale sunt milă și adevăr și judecată adevărată, și drept judeci în veac.

3. Adu'ți aminte de mine, și caută spre mine, să nu mă pedepsești pre mine pentru păcatele mele și pentru neștiințele mele și ale părinților mei, cari au păcătit înaintea ta.

4. Că n'am ascultat poruncile tale, și ne-ai dat în jefuire și în robie și în moarte și în pildă de ocară la toate neamurile

la cari suntem risipiți.

A 2 Lege 28, 15.

5. Și acum multe sunt judecățile tale și adevărate, nu face după păcatele mele și ale părinților mei, pentru că n'am făcut poruncile tale, și n'am umblat cu adevăr înaintea ta.

6. Și acum, precum este plăcut înaintea ta, fă cu mine: poruncește să iă duhul meu, ca să mă slobozesc și să mă fac pământ, că mai de folos este mie a muri decât a trăi, că ocări mincinoase am auzit și mâhnire multă este întru mine.

7. Poruncește dar să mă slobozesc din nevoea aceasta, în locul cel veșnic, nu întoarce fața ta dela mine.

8. Întru aceeași zi s'a întâmplat Sarei fetei lui Raguil în Ecvatana Midiei, de o au ocărit slujnicile tatălui ei, că a fost măritată după șapte bărbați; iar Asmodeu dracul cel rău, i-a omorât pre ei mai 'nainte de a se împreună ei cu ea, cum este la mueri.

9. Că zicea ei: au nu pricepi că ți sugrumi bărbații tăi? Iată șapte ai avut, și nici a unuia dintru ei nu te-ai numit?

10. Ce ne bați pre noi pentru ei? Dacă a murit, du-te cu ei; să nu vedem din tine fiu sau fată în veac.

11. Acestea auzindu-le ea, s'a mâhnit foarte, cât eră să se sugrume, și a zis: pre mine singură mă are tatăl meu, de voi face aceasta, ocară va fi lui, și bătrânețele lui le voi pogorî cu durere în iad.

12. Și s'a rugat spre fereastră și a zis: bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul meu și bine este cuvântat numele slavei tale cel sfânt și cinstit în veci, bine să te cuvinteze toate făpturile tale în veac.

13. Și acum Doamne, ochii mei și fața mea către tine am întors, zicând: să mă slobozești pre mine de pre pământ, ca să nu mai auz eu ocară.

14. Tu cunoști Doamne, că curată sunt de tot păcatul bărbătesc, și n'am pângărit numele tău, nici numele tatălui meu în pământul robiei mele.

15. Una născută sunt tatălui meu și n'are el alt prunc, care să moștenească după el, nici frate aproape, nici are

acela fiu ca să mă păzesc pre mine lui muere.

16. Iată mi-a pierit șapte, pentru ce este mie a mai trăi? Și de nu se pare ție a mă omorî pre mine, poruncește a căută spre mine, și a mă milui ca să nu mai auz ocară.

17. Și s'a auzit rugăciunea amândurora înaintea slavei marelui Dumnezeu, și s'au trimis Rafail să'i vindece pre amândoi: lui Tovit să'i curețe albețele și pre Sara fata lui Raguil să o dea femeie lui Tovie fiului lui Tovit și să lege pre Asmodeu dracul cel rău, că lui Tovie s'a dat ca să o aibă pre ea femeie.

18. Într'acea vreme întorcându-se Tovie a intrat în casa sa, și Sara fata lui Raguil s'a pogorît din foișorul său.

CAP. 4.

Tovit povățuește pre fiul său a păzi poruncile lui Dumnezeu și'i destăinuește cei zece talanți depuși la Gavail.

În ziua aceea și-a adus aminte Tovit de argintul, care l-a pus la Gavail în Raghisul Midii.

1, 14.

2. Și a zis întru sine: eu mi-am cerut moarte, pentrue nu chem pre Tovie fiul meu, ca să spui lui mai 'nainte de ce voi muri?

3. Și chemându'l pre el a zis: fiule! De voiu muri, îngroapă-mă, și să aibi grije de muma ta, cinstește-o pre ea în toate zilele vieții tale, și fă ce va plăcea ei, și să nu o mârnești pre ea.

Eșire 20, 12; Sirah 7, 28.

4. Adu'ți aminte fiule, că multă nevoie a avut cu tine în pânțece; când va muri, îngroapă-o lângă mine într'o groapă.

5. În toate zilele fiule adu'ți aminte de Domnul Dumnezeu nostru, și cu voea nu păcătuì, și nu călca poruncile lui; și în toate zilele vieții tale fă dreptate, și nu umblă pre căile nedreptății.

6. Că de vei face tu adevărul, cu spor vor fi ție căile tale întru faptele tale, și tuturor celor ce fac dreptate.

7. Din cele ce ai tu fă milostenie și să nu pismuiască ochiul tău, când faci milostenie.

Pilde 3, 9; Sirah 4, 10; Lucà 14, 13; Sirah 35, 11; 29, 15.

8. Să nu'ți întorci fața ta de către nici un sărac, și de către tine nu'și va întoarce Dumnezeu fața sa.

9. După cât de multă avere ai, fă milostenie; de ai mult, mult dă.

10. De ai puțin, după cât ai de puțin nu te sfi a face milostenie.

11. Că comoară bună agonisești ție la ziua cea de lipsă, că milostenia din moarte izbăvește, și nu'l lasă să intre întru întunec.

12. Că bun dar este milostenia tuturor celor ce o fac pre ea, înaintea celui prea înalt.

13. Păzește-te pre tine fiule de toată curvia, și mai 'nainte ià ție femeie din sămânța părinților tăi; și nu luă femeie streină, care nu este din neamul tatălui tău.

1 Tesal. 4, 3.

14. Că fii prorocilor suntem: Noe, Avraam, Isaac, Iacov, aceștia sunt părinții noștri din veac.

15. Adu'ți aminte fiule! Că toți aceștia au luat femei din frații săi, și s'au binecuvântat întru fiii săi, și sămânța lor va moșteni pământul.

16. Și acum fiule! lubește pre frații tăi, și nu te trufi cu inima ta de frații tăi, și de fiii și de fetele poporului tău; ia'ți ție dintr'înșii femeie.

17. Că în trufie este pierdere și neașezare multă, și întru fală scădere și lipsă mare, și necuviința este muma foametei.

18. Plata fiecărui om care ți-a lucrat ție, să nu rămâe preste noapte la tine, ci o dă îndată, și de vei sluji lui Dumnezeu, ți se va răsplăti.

Lev. 19, 12; Iacov 5, 4.

19. Ià aminte fiule întru toate lucrurile tale, și fii înțelept întru toată petrecerea ta; și ce urăști tu, nimănui să nu faci.

A 2 Lege 24, 14.

20. Vin, cât să te îmbeți, să nu bei, și să nu meargă cu tine în calea ta beția.

21. Din pâinea ta dă celui flămând și din hainele tale celor goi.

22. Tot ce prisosește ție fă milostenie, și să nu pismuiască ochiul tău, când faci milostenie.

23. Pune pâinile tale preste mormântul dreptilor, și nu dă celor păcătoși.

24. Sfat dela tot înțeleptul cere, și niciodată să nu lepezi sfatul cel de folos.

25. Și în toată vremea binecuvintează pre Domnul Dumnezeul tău, și cere dela el, ca să se îndrepteze căile tale și toate cărările tale, și sfaturile tale vor sporì.

26. Că toate neamurile n'au sfat; ci însuș Domnul dă toate bunătățile, și ori pre care vreà, smerește precum vreà.

27. Și acum fiule ține minte poruncile mele, și să nu se șteargă din inima ta.

28. Iar acum arăt ție, că sunt zece talanți de argint, cari i-am pus la Gavail fiul lui Gavria în Raghisul Midiei.

29. Și nu te teme fiule pentrucă am sărăcit.

30. Ai tu multe, de te vei teme de Dumnezeu, și te vei depărtà de tot păcatul și vei face ce este plăcut înaintea lui.

CAP. 5.

Trimiterea lui Tovie și însoțirea lui de către înger în Raghisul Midiei.

Și răspunzându-i Tovie a zis: tată! Face-voiu toate câte ai poruncit mie.

2. Ci, cum voiu puteà luà argintul dela el, de vreme ce nu'l cunosc pre el?

3. Și i-a dat lui scrisoarea mâinei și i-a zis lui: caută-ți om, care să meargă cu tine, și să-i plătesc lui simbrie până sunt viu, și ducându-te ia argintul.

4. Și s'a dus să caute om, și a aflat pre Rafail, care erà înger și nu știeà, și i-a zis lui: poți merge cu mine în Raghisul Midiei, și știi locurile?

5. Și a zis îngerul: eu voiu merge cu tine, și la Gavail fratele nostru am mas.

6. Și a zis Tovie către el: așteaptă-mă să spuiu tatălui meu. Și i-a zis lui: mergi, și să nu zăbovești.

7. Și mergând a spus tatălui său: iată am aflat om care va merge cu mine, iar el a zis: chiamă-l pre el la mine, ca să cunosc din ce neam este, și de este om credincios, ca să meargă cu tine.

8. Și l-a chemat pre el, și a intrat și s'a închinat unul altuia.

9. Și a zis Tovit lui: frate, din ce neam și din ce sămânță ești tu? Spune-mi.

10. Și i-a zis lui: neam și seminție cerci tu? Au năimit, care să meargă cu fiul tău?

11. Și i-a zis Tovit lui: voiu frate să cunosc neamul tău și numele.

12. Iar el a zis: eu sunt Azaria al lui Ananie celui mare din frații tăi.

13. Și i-a zis Tovit lui: sănătos să vii frate și să nu te superi pre mine, pentru că am întrebat să știu neamul tău și sămânța ta.

14. Și tu ești fratele meu din neam frumos și bun, că am cunoscut pre Anania și pre Ionatan fiii lui Sameu celui mare.

15. Că mergeam împreună la Ierusalim a ne închinà, aducând cele întâiu născute și zeciueelele roadelor, și n'au rătăcit cu rătăcirea fraților noștri.

16. Din rădăcină bună ești frate; ci spune-mi, ce simbrie să-ți dau? O drahmă pre zi, și cele de lipsă ție, ca și fiului meu.

17. Și încă voi mai adaoge ție pre deasupra simbriei, de vă veți întoarce sănătoși.

18. Și s'a tocmit așa și a zis către Tovie: gătește-te de cale, și să călătoriți bine.

19. Și a gătit fiul lui cele de cale.

20. Și i-a zis lui tatăl lui: mergi cu omul acesta, iar Dumnezeu cel ce lăcuește în cer, să îndrepteze calea voastră, și îngerul lui Dumnezeu să meargă împreună cu voi.

21. Și au ieșit amândoi să meargă, și câinele pruncului a mers cu ei.

22. Și a plâns Ana muma lui, și a zis către Tovit: pentrue ai mânat pre fiul nostru?

23. Au nu erà el toiagul mâinii noastre? Intrând și ieșind înaintea noastră.

24. Argint la argint să nu sosească, ci el urâciune fiului nostru să se facă.

25. Că precum ni s'a dat nouă a trăi dela Domnul, aceasta destul este nouă.

26. Și i-a zis ei Tovit: nu aveà grije soro! Sănătos va veni, și ochii tăi îl vor vedeà pre el.

27. Că înger bun va merge împreună cu el, și se va îndreptà calea lui, și se va întoarce sănătos. Și a încetat a mai plânge.

CAP. 6.

Călătoria lui Tovie; prinderea peștelui periculos, luarea măruntaelor lui pentru lecuiri și sfatul îngerului pentru căsătorie.

Iar ei mergând pre cale, au sosit seara la râul Tigris și au mas acolo.

2. Și pruncul s'a pogorît să se spele, iar un pește din râu a sărit și a vrut să înghiță pre prunc.

3. Iar îngerul i-a zis lui: prinde peștele acesta, și a prins pruncul peștele, și l-a tras la pământ.

4. Și i-a zis îngerul: spintecă peștele și ià inima, ficatul și fierea și le pune bine.

5. Și a făcut pruncul precum i-a zis îngerul, iar peștele frigându-l l-a mâncat.

6. Și s'au dus amândoi, până ce s'au apropiat de Ecvatana.

7. Și a zis pruncul către înger: Azarie frate: de ce sunt bune inima, ficatul și fierea peștelui?

8. Și i-a zis lui îngerul: inima și ficatul de va bântuî pre cinevâ drac sau duh rău, dintr'acestea trebuie a face fum înaintea omului sau a femeii, și mai mult nu se va bântuî.

9. Iar fierea a unge pre omul, care are albeață în ochii, și se va vindecă.

10. Și apropiindu-se de Raghi a zis îngerul către prunc: frate, astăzi vom mâneà la Raguil, care îți este rudă ție, și are el o fată una născută, anume Sara.

11. Voiu grăi despre ea, ca să o deà ție femeie.

12. Că ție se cuvine moștenirea ei, că tu singur ești din ruda ei, iar fetișoara este frumoasă și înțeleaptă.

Num. 27, 8; 36, 3.

13. Deci acum ascultă-mă, și voiu grăi către tatăl ei, și când ne vom întoarce dela Ragon, vom face nunta.

14. Că știu că Raguil nu o va dà altui bărbat după legea lui Moisi; sau va fî vinovat morții, că moștenirea ție se cuvine să o iei, decât orice alt om.

15. Atunci a zis pruncul către înger: Azarie frate! Am auzit eu că fetișoara aceasta a fost dată la șapte bărbați, și toți în cămară au pierit.

16. Și acum eu unul sunt al tatălui meu și mă tem, ca nu intrând să mor, ca și cei mai dinainte, că un drac o iubește pre ea, care nimănuî nu strică, fără numai celor ce intră la ea.

17. Și acum eu mă tem să nu mor, și să pogor vieața tatălui meu și a mumei mele de supărarea cea pentru mine

în groapă, și alt fiu n'au ei, care să'i îngroape.

18. Și i-a zis lui îngerul: nu'ți aduci aminte de cuvintele, care ți-a poruncit ție tatăl tău, ca să'ți iei femeie din neamul tău?

19. Și acum ascultă-mă frate, că'ți va fi ție femeie și de dracul ei nici o seamă să nu bagi, că în noaptea aceasta se va da ea ție femeie.

20. Și când vei intra în cămară, să iei spuză de tămâeturi, și pune din inima peștelui și din ficat, și fă fum, și va mirosi dracul, și va fugi, și nu se va mai întoarce în veacul veacului.

21. Și când vei intra la ea, sculați-vă amândoi, și strigați către milostivul Dumnezeu, și se va milostivi spre voi, și vă va mântui.

22. Nu te teme, că din veac s'a gătit ea ție, și tu o vei mântui pre ea, și va merge cu tine, și socotesc, că vei avea dintr'însa fii.

23. Și după ce a auzit Tovie acestea, o a îndrăgit pre ea, și sufletul lui foarte s'a lipit de ea, și a sosit în Ecvatana.

CAP. 7.

Raguil din îndemnul îngerului dă pre Sara fata sa soție lui Tovie și se face nunta.

Și au venit la casa lui Raguil, și i-a întâmpinat pre ei Sara, și s'a închinat lor, și aceștia ei, și i-a băgat pre dânșii în casă.

2. Și a zis Raguil către Edna muerea sa: cum seamănă tinerelul acesta cu Tovit nepotul meu.

3. Și i-a întrebat pre ei Raguil: de unde sunteți fraților?

4. Și ei au zis lui: din fiii lui Neftalim cei robiți la Ninevi.

5. Și a zis el către ei: cunoașteți pre Tovit fratele nostru? Și ei ziseră: îl cunoaștem.

6. Și a zis lor: sănătos este? Iar ei i-au zis lui: trăește și este sănătos și a zis Tovie: tată'mi este.

7. Și a sărit Raguil și l-a sărutat pre el și a plâns, și l-a binecuvântat pre el, și i-a zis lui: fiu de om bun și de omenie ești.

8. Și auzind că Tovit a pierdut ochii săi, s'a întristat și a plâns, și Edna femeia lui și Sara fata lui au plâns.

9. Și i-a primit pre ei cu osârdie și a tăiat un berbece din oi, și a pus înaintea bucate multe.

10. Și a zis Tovie către Rafail: Azarie frate! Grăiește de cele ce ziceai tu pre cale, și să se săvârșiască lucrul, și a spus cuvântul lui Raguil.

5, 4.

11. Și a zis Raguil către Tovie: mănâncă și beà și fii vesel, că ție se cuvine să iei pre fata mea.

12. Însă voiu spune ție adevărul: dat-am pre fata mea la șapte bărbați, și în noaptea în care au intrat ei la ea, au murit. Ci ține'ți firea și fii vesel.

13. Și a zis Tovie: nu voiu gustà nimic aici, până când nu o veți aduce și o veți pune înaintea mea.

14. Și a zis Raguil: ià-o pre ea de acum după lege, că tu ești ei frate și ea îți este ție soră. Iar milostivul Dumnezeu să vă deà vouă cele mai bune.

Num. 36, 6.

15. Și a chemat pre Sara fata sa și luându-o de mână, o a dat pre ea muere lui Tovie și a zis: iată după legea lui Moisi ià-o pre ea, și o dū la tatăl tău, și i-a binecuvântat pre ei.

16. Și a chemat pre Edna muerea sa, și luând carte a scris legătura și o a pecetluit. Și au început a mănca.

17. Și a chemat Raguil pre Edna muerea sa, și a zis ei: Soro! Gătește cealaltă cămară și o bagă pre ea acolo.

18. Și a făcut precum i-a zis, și băgând-o pre ea acolo a plâns, așijderea și fata împreună a plâns.

19. Și a zis către ea: cutează fiică, Domnul cerului și al pământului te va bucurà pre tine pentru întristarea ta aceasta, cutează fiică.

CAP. 8.

Căsătoria lui Tovie cu Sara; rugăciunea lor, ospățul nunței și înzestrarea.

Iar după ce a săvârșit cina, a băgat pre Tovie la ea.

2. Și intrând el și-a adus aminte de cuvintele lui Rafail și a luat spuză de tămâeturi și a pus deasupra inima peștelui și ficatul, și a făcut fum, și mirosind dracul mirosul a fugit la cele mai din sus ale Eghipetului, și l-a legat pre el înțengerul.

3. Iar după ce s'au închis amândoi, s'a sculat Tovie din pat, și a zis: scoală soro și să ne rugăm, ca să se milostivească spre noi Domnul.

4. Și a început Tovie a zice: bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri și bine este cuvântat numele tău cel sfânt și slăvit în veci.

5. Bine să te cuvinteze cerurile și toate lucrurile tale.

6. Tu ai făcut pre Adam și i-ai dat lui ajutor pre Eva întărire pre femeia lui; dintr'aceștia s'a făcut sămânță oamenilor.

Fac. 2, 7.

7. Tu ai zis: nu este bine să fie omul singur, să'i facem lui ajutor asemenea lui.

8. Și acum Doamne! Nu pentru curvie iau eu pre sora mea aceasta, ci întru adevăr.

9. Poruncește milostivindu-te spre mine, ca să îmbătrânesc împreună cu ea.

10. Și ea a zis cu el: amin. Și au dormit amândoi în noaptea aceea.

11. Și sculându-se Raguil s'a dus de a săpat groapă, zicând: au nu și acesta va muri?

12. Și viind Raguil la casa sa, a zis Ednii femeii sale: trimite o slujnică să vază oare trăește; iar de nu, să'l îngrop pre el și nimenea să nu știe.

13. Și a intrat slujnica, și deschizând ușa i-a aflat pre amândoi dormind.

14. Și ieșind a spus lor că trăește, și bine a cuvântat Raguil pre Dumnezeu zicând:

15. Bine ești cuvântat Dumnezeule cu toată binecuvântarea curată și sfântă.

16. Și bine să te cuvinteze pre tine sfinții tăi, și toate fapăturile tale și toți îngerii tăi, și cei aleși ai tăi, bine să te cuvinteze pre tine întru toți vecii.

17. Bine ești cuvântat, pentrucă m'ai veselit pre mine și nu s'a făcut mie precum gândeam, ci după mila ta cea multă ai făcut cu noi.

18. Bine ești cuvântat, că ai miluit pre amândoi unii născuți.

19. Fă cu ei Doamne milă, săvârșește vieța lor cu sănătate, cu veselie și cu milă.

20. Și a poruncit slugilor să astupe groapa, și le-a făcut lor nuntă în patrusprezece zile.

21. Și a zis Raguil lui, mai 'nainte de a se săvârși zilele nunței cu jurământ, ca să nu iasă el, până ce se vor plini patrusprezece zile de nuntă.

22. Și atunci luând jumătate dintru averea lui să meargă sănătos la tatăl său; și celelalte când voi murì eu și femeia mea.

CAP. 9.

Tovie trimite pre Azaria la Gavail și aduce banii și pre Gavail la nuntă.

Și a chemat Tovie pre Rafail, și i-a zis lui: Azarie frate! Iă cu tine o slugă și două cămile și mergi în Raghisul Midiei, la Gavail și'mi adu mie argintul, și pre el îl adu la nuntă, că m'a jurat Raguil să nu ies eu.

2. Și tatăl meu numără zilele, și de voi zăbovi mai mult, va dorì foarte.

3. Și a mers Rafail, și a mas la Gavail, și i-a dat lui scrisoarea; iar Gavail a scos pungile pecetluite, și le-a dat

lui.

4. Și au mânecat împreună, și au venit la nuntă, și bine a cuvântat pre Tovie și pre femeia lui.

CAP. 10.

*Întoarcerea lui Tovie la părinții săi cei întristați, luându-și
muiera sa Sara cu zestrea ei.*

Iar Tovit tatăl lui numără toate zilele.

2. Și după ce s'au plinit zilele călătoriei, și n'au venit, a zis Tovit: să nu cumvă să se fi rușinat? Au nu cumvă să fi murit Gavail, și nimenea nu este, care să'i dea lui argintul? Și s'a întristat foarte.

3. Și i-a zis lui muiera: a pierit pruncul, de vreme ce zăbovește; și a început a'l plânge pre el, și a zis: vai! Rău îmi pare fiule, că te-am lăsat, lumina ochilor mei.

4. Iar Tovit i-a zis ei: taci nu te supără, că sănătos este; și ea a zis lui: taci nu mă înșelă, a pierit pruncul meu.

5. Și mergea în toate zilele afară la drumul, pre care s'a fost dus, și ziua pâine nu mănca, și nopțile toate nu încetă a plânge pre Tovie fiul său, până ce s'au sfârșit cele patrusprezece zile de nuntă, care s'a jurat Raguil să le petreacă el acolo,

6. Și a zis Tovie lui Raguil: slobozești-mă, că tatăl meu și muma mea mai mult nu nădăjduesc că mă vor mai vede.

7. Și i-a zis lui socrul său: rămâi la mine, și eu voiu trimite la tatăl tău și voiu arăta lui cele despre tine.

8. Iar Tovie a zis: nu, ci mă sloboade la tatăl meu.

9. Și sculându-se Raguil a dat lui pre Sara muiera lui, și jumătate din avuții, oameni, vite și argint, și binecuvântându'i pre ei i-a slobozit, zicând:

10. Dumnezeu cerului să vă ferească pre voi fiilor mai 'nainte de ce voiu muri eu.

11. Iar fetei i-a zis: cinstește pre socrii tăi, că ei sunt acum părinții tăi, să auz de tine veste bună, și o a sărutat

pre ea.

12. Și Edna a zis către Tovie: frate iubite! Domnul cerului să te așeze, și să'mi dea mie să văz pre fiii tăi din Sara fata mea, că să mă veselesc înaintea Domnului.

13. Și iată puiu la tine ca pre un odor pre fiica mea, și să nu o mănnești pre ea.

14. După aceasta s'a dus și Tovie binecuvântând pre Domnul, că au îndreptat calea sa, și bine au cuvântat pre Raguil și pre Edna femeia lui.

15. Și au mers până ce s'au apropiat ei de Ninevi.

CAP. 11.

Bucuria părinților pentru sosirea fiului lor Tovie. Tămăduirea minunată a ochilor lui Tovit.

Și a zis Rafail către Tovie: știi frate cum ai lăsat pre tatăl tău.

2. Să mergem noi mai 'nainte de cât muerea ta, și să gătim casa; iă dar în mână fierea peștelui.

3. Și purceseră, și veni împreună și câinile după ei; iar Ana ședeă în drum căutând să vază viind pruncul pre cale.

4. Și l-a zărit pre el viind, și zise tatălui lui: iată fiul tău vine, și omul cel ce a mers împreună cu el.

5. Și a zis Rafail: știu eu Tovie că va deschide tatăl tău ochii săi, tu dar unge cu fierea ochii lui, și usturându'l se va frecă, și va lepădă albețele, și te va vedea pre tine.

6. Iar Ana alergând a căzut preste grumazul fiului său, și i-a zis lui: văzutu-te-am fiule, de acum voiu muri, și au plâns amândoi.

7. Iar Tovit ieșă la ușă, și se împiedecă; iar fiul lui a alergat la el, și a apucat pre tatăl său, și a uns cu fierea ochii tatălui său, zicând: cutează tată.

8. Și dacă l-a usturat a frecat ochii săi, și a ras de pre luminele ochilor lui albețele, și văzând pre fiul său a căzut pre grumazul lui și a plâns.

9. Și a zis: bine ești cuvântat Dumnezeu, și bine este cuvântat numele tău în veci, și binecuvântați sunt toți sfinții tăi îngeri, că m'ai bătut și m'ai miluit, că iată văz pre fiul meu Tovie.

10. Și a intrat fiul lui bucurându-se, și a spus tatălui său lucrurile cele mari, care s'au făcut în Midiea.

11. Și a ieșit Tovit întru întâmpinarea nurorii sale, bucurându-se și binecuvântând pre Dumnezeu la poarta Ninevii, și se mirau toți cei ce'l vedeau pre el mergând, că au văzut, iar Tovit mărturisea înaintea lor, că l-a miluit pre el Dumnezeu.

12. Și dacă s'a apropiat Tovit de Sara noru-sa o a binecuvântat pre ea, zicând: bine ai venit fiică, bine este cuvântat Dumnezeu, cel ce te-au adus la noi, și tatăl tău și muma ta.

13. Și s'a făcut bucurie tuturor fraților lui celor din Ninevi.

14. Că a venit Ahiahar și Nasvas vărul lui. Și a ținut nunta lui Tovie cu veselie șapte zile.

CAP. 12.

Îngerul Rafail nu vrea să primească răsplata propusă și povățuindu-i spre bine se face nevăzut.

Și a chemat Tovit pre Tovie fiul său, și i-a zis lui: vezi fiule de plătește simbria omului celui ce a mers cu tine și a'i mai adaoge lui trebuie.

2. Și Tovie a zis: tată! Nu'mi pare rău de voiua dà lui jumătate din cele ce am adus, că pre mine m'a adus ție sănătos, și pre femeia mea o a tămăduit și argintul meu l-a adus și pre tine așijderea te-a vindecat.

3. Și a zis bătrânul: cu dreptul se cade lui; și a chemat pre înger, și i-a zis lui: ià jumătate din toate câte ați adus, și mergi sănătos.

4. Atunci îngerul chemând pre amândoi într'ascuns, le-a zis lor: binecuvântați pre Dumnezeu și vă mărturișiți lui, și

dați slavă lui, și vă mărturișiți lui înaintea tuturor celor vii, pentru cele ce au făcut cu voi.

5. Bine este a binecuvânta pre Dumnezeu, și a prea înălța numele lui, cuvintele lucrurilor lui Dumnezeu cu cinste arătându-le, și nu vă leneviți a vă mărturisi lui.

6. Taina împăratului bine este a o ascunde, iar lucrurile lui Dumnezeu a le descoperi, slavă este.

7. Faceți bine și răul nu vă va afla pre voi.

8. Bună este rugăciunea cu post și cu milostenie și cu dreptate; mai bine este puțin cu dreptate, decât mult cu strâmbătate.

9. Mai bine este a face milostenie, decât a strânge aur, că milostenia din moarte izbăvește, și aceasta curăță tot păcatul.

10. Cei ce fac milostenie și dreptate, umplea-se-vor de viață; iar cei ce păcătuiesc, vrăjmași sunt vieții lor.

11. Nu voiu ascunde de către voi nici un cuvânt.

12. Că am zis: că taina împăratului bine este a o ascunde; iar lucrurile lui Dumnezeu a le descoperi slavă este.

13. Deci când te rugai tu și nora ta Sara, eu am adus pomenirea rugăciunii voastre înaintea celui sfânt, și când îngropai pre cei morți așijderea eram de față cu tine.

14. Și când nu te-ai lenevit a te scula și a lăsa prânzul tău, ca să mergi să îngropi pre cel mort nu era necunoscută mie fapta ta cea bună, ci împreună cu tine eram.

15. Și acum m'au trimis pre mine Dumnezeu să te vindec pre tine, și pre nora ta Sara.

16. Eu sunt Rafail unul din cei șapte îngeri sfinți, cari aduc rugăciunile sfinților, și ies înaintea slavei celui sfânt.

17. Și s'au turburat amândoi, și au căzut pre fețele lor, că se înfricoșase.

18. Și le-au zis lor: nu vă temeți că pace va fi vouă; iar pre Dumnezeu binecuvântați în veac, că nu cu darul meu, ci cu voea Dumnezeului nostru am venit, pentru aceea bine să'l cuvântați pre el în veci.

19. În toate zilele mă arătam vouă, și n'am mâncat nici am băut, ci numai vedere vedeai voi, iar acum mărturisiți-vă lui Dumnezeu, că mă suiu la cel ce m'au fost trimis, și scriți în carte toate câte s'au săvârșit.

20. Și s'a sculat, și mai mult nu l-au văzut, și mărturiseau lucrurile cele mari și minunate ale lui Dumnezeu și cum s'a arătat lor îngerul Domnului.

CAP. 13.

Cântarea de laudă a lui Tovit și prevestirea fericirii Ierusalimului.

Și Tovit a scris rugăciune de bucurie, și a zis.

2. Bine este cuvântat Dumnezeu cel viu în veci și împărăția lui, că el bate și miluește, pogoară în iad și ridică, și nu este cine să scape din mâna lui.

A 2 Lege 32, 39. 1 Împ. 2, 6. Înțelepciune 16, 13.

3. Mărturisiți-vă lui fiii lui Israil înaintea neamurilor, că el ne-au risipit pre noi întru ele, acolo arătați slava lui și'l înălțați pre el înaintea a tot cel viu.

4. Că acesta este Domnul nostru și Dumnezeu, el este Tatăl nostru întru toți vecii; ne va bate pre noi pentru nedreptățile noastre, și iarăș ne va milui și ne va aduna dintru toate neamurile, întru care veți fi risipiți.

5. De vă veți întoarce către el cu toată inima voastră și cu tot sufletul vostru, ca să faceți înaintea lui adevărul, atunci se va întoarce către voi, și nu'și va ascunde fața sa de către voi; ci veți vedea cele ce va face cu voi.

6. Drept aceea mărturisiți-vă lui cu toată inima voastră, și binecuvântați pre Domnul dreptăței și înălțați pre împăratul vecilor.

7. Eu în pământul robiei mele mă mărturisesc lui, și arăt puterea și mărirea lui la neamul cel păcătos.

8. Întoarceți-vă păcătoșilor și faceți dreptate înaintea lui, cine știe, doar de vă va primi, și vă va milui pre voi?

9. Pre Dumnezeuul meu înalt, și sufletul meu pre împăratul cerului și se va bucură de mărirea lui, zică toți, și să se mărturisească lui cu dreptate.

10. Ierusalime cetate sfântă! Bate-te-va pre tine pentru faptele fiilor tăi, și iarăși va milui pre fiii celor drepti.

11. Mărturisește-te Domnului, că este bun, și binecuvintează pre împăratul vecilor, ca iarăși cortul lui să se zidească întru tine cu veselie, și să veselească întru tine pre robii tăi, și să iubească pre cei dosădiți întru tine întru toate neamurile veacului.

12. Neamuri multe de departe vor veni la numele Domnului Dumnezeu, având în mâini daruri, și aducând daruri împăratului cerului; neamurile neamurilor te vor lăuda pre tine, și vor da ție bucurie.

13. Blestemați vor fi toți cei ce te urăsc pre tine, și binecuvântați vor fi toți cei ce te iubesc pre tine în veac.

14. Bucură-te și te veselește, pentru că fiii dreptilor se vor adună, și vor binecuvânta pre Domnul dreptilor.

15. O! Fericiți cei ce te iubesc pre tine, bucură-se-vor de pacea ta, și fericiți câți s'au întristat pentru toate bătăile tale, că de tine se vor bucură văzând toată slava ta, și se vor veseli în veac.

16. Sufletul meu bine să cuvinteze pre Dumnezeu împăratul cel mare, că se va zidi Ierusalimul cu safir și cu smaragd și cu piatră scumpă.

Apoc. 21, 19.

17. Zidurile tale și turnurile și băștile cu aur curat, și ulițele Ierusalimului cu viril și cu antracs și cu piatră dela Sufir mărunță se vor așterne.

18. Și vor zice toate ulițele lui aliluia, și vor lăuda zicând: bine este cuvântat Dumnezeu cel ce au înălțat toți vecii.

CAP. 14.

Sfârșitul povestirii bătrânului Tovit și a tânărului Tovie.

Și a încetat Tovit a se mărturisi; și erà de cincizeci și opt de ani când a orbit, iar după opt ani a văzut.

2. Și făceà milostenie, și a adaos a se teme de Domnul Dumnezeu, și a se mărturisi lui.

3. Și îmbătrânind foarte a chemat pre fiul său și pre cei șase fii ai fiului său.

4. Și i-a zis lui: fiule! Ià pre fiii tăi, iată eu am îmbătrânit, și aproape este ieșirea mea dintr'această vieață, și mergi în Midiea fiule, că crez eu, că toate câte a grăit Ionà prorocul de Ninevi sunt adevărate, că'i va veni ei surpare; iar în Midiea mai multă pace va fi până la o vreme.

5. Și frații noștri cei ce sunt în pământ se vor risipi dintr'acel prea bun pământ, și Ierusalimul se va pustii, și casa lui Dumnezeu întinsul se va arde de tot, și pustie va fi până la o vreme.

Esdra 3, 8.

6. Și iarăși va milui pre ei Dumnezeu, și'i va întoarce pre ei la pământul acela și vor zidi casa, nu ca cea dintâiu, până ce se vor plini vremile veacului.

7. Și după aceasta se vor întoarce din robii, și vor zidi Ierusalimul cu cinste, și casa lui Dumnezeu se va zidi într'însul, întru toate neamurile veacului cu zidire mărită, precum au grăit despre aceasta prorocii.

Isaia 2, 2.

8. Și toate neamurile se vor întoarce cu adevărat, ca să se teamă de Domnul Dumnezeu, și vor îngropà idolii săi, și vor binecuvântà toate neamurile pre Domnul.

9. Și poporul lui se va mărturisi lui Dumnezeu, și va înălța Domnul pre poporul său.

10. Și se vor bucurà toți cei ce iubesc pre Domnul Dumnezeu, cari cu adevărat și cu dreptate, fac milă fraților noștri.

11. Și acum fiule du-te dela Ninevi, că cu adevărat vor fi cele ce a grăit prorocul Ionà; iar tu ține legea și poruncile, și fii iubitor de milă și drept, ca să fie bine ție, și mă îngroapă

pre mine cu cinste, și pre muma ta cu mine, și mai mult nu rămâneți în Ninevi.

12. Fiule! Vezi ce a făcut Aman lui Ahiahar, celui ce l-a hrănit pre el, în ce chip din lumină l-a dus pre el la întunec, și câte i-a răsplătit lui, și Ahiahar s'a mântuit, iar aceuia răsplătirea s'a dat, și el s'a pogorât întru întunec.

13. Manasî a făcut milostenie, și s'a mântuit din lațul morții, care i-a fost întins lui; iar Aman a căzut în laț și a pierit.

14. Și acum fiule vezi, ce face milostenia, și cum mântuește dreptatea.

15. Și acestea zicând el s'a sfârșit sufletul lui pre pat; și erà de o sută cincizeci și opt de ani.

16. Și l-a îngropat pre el cu cinste, și după ce a murit și Ana muma sa, o a îngropat pre ea lângă tatăl său.

17. Iar Tovie cu muierea sa și cu fiii săi s'a dus în Ecvatana la Raguil socrul său, și a îmbătrânit cu cinste.

18. Și a îngropat pre socrii săi cu cinste, și a moștenit averea lor și a lui Tovit tatălui său. Și a murit când erà de o sută douăzeci și șapte de ani în Ecvatana Midiei.

19. Și mai nainte de a murì el, a auzit pierderea Ninevii, pre care o a robit Navuhodonosor și Asir, și s'a bucurat mai nainte de moarte de Ninevi.

CARTEA IUDITEI

CAP. 1.

Întărirea cetăței Ecvatana și biruința lui Navuhodonosor asupra lui Arfacsad.

În anul al doisprezecelea al împărăției lui Navuhodonosor, care a împărățit la Ninevi cetatea cea mare a Asirienilor, în zilele lui Arfacsad, care a împărățit preste Midieni la Ecvatana.

2. Și a zidit la Ecvatana împrejur ziduri din pietre cioplite, de trei coți de late și de șase coți de lungi; și a făcut înălțimea zidului de șaptezeci de coți, și lărgimea de cincizeci de coți.

3. Și turnurile lui le-a pus preste porțile ei de o sută de coți, iar lățimea temelilor de șasezeci de coți.

4. Și a făcut porțile ei, porți ridicându-se spre înălțime de șaptezeci de coți, și lățimea lor de patruzeci de coți, ca să poată ieși oștirile cele tari ale lui, și taberile pedestrimei lui.

5. Și a făcut războiu în zilele acelea împăratul Navuhodonosor asupra împăratului Arfacsad în câmpul cel mare, care câmp este în hotarele Ragavului.

6. Și au venit la el toți cei ce lăcuiau muntele, și toți cari lăcuiesc Eufratul și Tigrul și Idaspinul și câmpul Eriohului al împăratului Elimeilor, și s'au adunat neamuri multe foarte la tabăra fiilor lui Helod.

7. Și a trimis Navuhodonosor împăratul Asirienilor la toți cei ce lăcuiau în Persida, și la toți cei ce lăcuiau la apus și în Kilichia, și în Damasc și în Livan și în preajma Livanului, și la toți cei ce lăcuiau despre fața mării.

8. Și la neamurile Carmilului și ale Galaadului și ale Galileei cei de sus, și la lăcuiitorii câmpului celui mare Esdrilomului, și la toți cei din Samaria și din cetățile ei, și

dincolo de Iordan până la Ierusalim și Vetani și Helus și Cadis și râul Egiptului.

9. Și Tafnas și Ramesi, și tot pământul Ghesemului până unde vine deasupra Taneosului și a Memfeosului, și la toți cei ce lăcesc Egiptul până unde se vine la hotarele Etiopiei.

10. Ci toți locuitorii pământului n'au băgat seamă de cuvântul lui Navuhodonosor împăratul Asirienilor, și n'au mers împreună cu el la războiu, că nu s'au temut de el; că li se părea lor, că nu este mai mare decât ori ce alt om, și au trimis înapoi pre solii lui deșerți, cu necinste dela fața sa.

11. Și s'a mâniat Navuhodonosor foarte asupra tuturor țărilor acestora și s'a jurat pre scaunul său și pre împărăția sa, că cu adevărat va să facă izbândă despre toate hotarele Chilichiei și ale Damascului și ale Siriei.

12. Să omoare cu sabia sa pre toți cei ce lăcesc în pământul lui Moav, și pre fiii lui Amon și toată Iudeia, și pre toți Egiptenii până unde se vine la hotarele amândurora mărilor.

13. Și s'a sculat cu puterea sa asupra împăratului Arfacsad în anul al șaptesprezecelea și s'a întărit în războiul lui.

14. Și a bătut toată puterea lui Arfacsad și toată călărimea lui, și toate carele lui, și a stăpânit cetățile lui.

15. Și a ajuns până la Ecvatana, și a biruit turnurile și a prădat ulițele ei, și podoaba ei o a pus spre ocară ei, și a prins pre Arfacsad în munții Ragavului, și l-a împuns pre el cu sulile sale, și l-a pierdut pre el de tot în ziua aceea.

16. Și s'a întors cu ei la Ninevi el și toată oștirea lui, și mulțimea cea foarte mare de oameni războinici, și au fost acolo desfătându-se și ospătându-se el și oștirea lui într'o sută și douăzeci de zile.

CAP. 2.

Navuhodonosor trimite pre Olofern să jefuiască toate împărățiile și popoarele.

Iar în anul al optsprezecelea în douăzeci și două ale lunii dintâiu făcutu-s'a cuvânt în casa lui Navuhodonosor împăratul Asirienilor, ca să'și isbândească preste tot pământul, precum a fost zis.

2. Și chemând pre toate slugile sale și pre toți boierii săi le-a spus lor taina sfatului său, rostindu-le cu gura sa tot răul pământului acestuia.

3. Iar ei au judecat să piarză tot trupul, care n'a ascultat de cuvântul gurii lui.

4. Și a fost după ce a sfârșit sfatul său, a chemat Navuhodonosor împăratul Asirienilor pre Olofern mai marele puterii sale, care erà al doilea după el, și a zis către el:

5. Acestea zice împăratul cel mare, domnul a tot pământul: iată tu după ce vei ieși dela fața mea, ià împreună cu tine bărbați, cari nădăjduesc în vîrtutea lor, pedestri o sută și douăzeci de mii, și mulțime de cai cu călăreți douăsprezece mii, și mergi împotriva a tot pământul spre apus, că n'au ascultat de cuvântul gurii mele.

6. Și le vestește lor: să'mi gătească mie pământ și apă, că voi ieși cu mânia mea asupra lor, și voi acoperi toată fața pământului cu picioarele puterii mele, și'i voi da pre ei spre pradă lor.

7. Și văile lor se vor umplea de cei răniți ai lor, și pâraele și râurile pline fiind de morții lor se vor vărsa, și'i voi duce pre ei robi la marginile a tot pământul.

8. Deci tu ieșind, coprinde'mi mie tot hotarul lor, și de se vor dà pre sine ei ție, păzește'i pre ei mie până la ziua muștrărei lor.

9. Iar de cei ce nu vor ascultà, să nu fie milă ochiului tău ai dà spre ucidere și jaf în tot pământul tău, că viu sunt eu, și puterea împărăției mele, câte am grăit, voi și face acestea cu mâna mea.

10. Iar tu să nu calci nici unul din cuvintele domnului tău, ci deplin să le faci precum ți-am poruncit ție, și nu întârziă a face acestea.

11. Și ieșind Olofern dela fața domnului său, a chemat toate căpeteniile și povățuitorii și mai marii oștirilor Asiriei.

12. Și a numărat bărbați aleși la tabără, precum i-a poruncit lui domnul său, la o sută și douăzeci de mii, și călăreți arcași douăsprezece mii, și i-a rânduit pre ei, în ce chip se rânduiește mulțimea războiului.

13. Și a luat cămile și asini, care să poarte povara lor, mulțime multă foarte, și oi și boi și capre, fără de număr, ca să fie mai gata, și hrană multă pentru tot bărbatul, și aur și argint din casa împăratului mult foarte.

14. Și a ieșit el și toată puterea lui în cale, ca să meargă înaintea împăratului Navuhodonosor, și s'a acoperit toată fața pământului către apus de carele și de călăreții și de pedestrii cei aleși ai lor, și multă amestecătură a ieșit împreună cu ei ca lăcustele și ca nisipul pământului, pentrucă nu eră număr mulțimei lor.

15. Și ieșiră dela Ninevi cale de trei zile preste fața câmpului Vectilet, și a tăbărât dela Vectilet aproape de muntele cel deastânga Kilichiei cei de sus.

16. Și luând toată puterea sa, pre pedestri și pre călăreți și carele sale, și s'a dus de acolo la munte.

17. Și a tăiat pre Fud și pre Lud și a prădat pre toți fiii lui Rasîs, și pre fiii lui Ismail, cei de către fața pustiului către amiază zi despre Helon.

18. Și a trecut Eufratul și a venit în Mesopotamia și a surpat toate cetățile cele înalte dela pârlul Arvonai până unde se vine la mare, și a cuprins hotarele Kilichiei și a tăiat pre toți cei ce au stătut împotriva lui.

19. Și a venit până la hotarele lui Iafet cele despre austru și despre fața Araviei și a încunjurat pre toți fiii lui Madiam, și a ars sălașurile lor și a prădat stânile lor.

20. Și s'a pogorât în câmpul Damascului pre vremea secerei de grâu și a ars toate țarinile lor, și turmele și

cirezile le-a omorât.

21. Și cetățile lor le-a prădat, și câmpurile lor le-a vânturat, și a bătut pre toți tinerii lor cu ascuțitul sabiei.

CAP. 3.

Olofern supune toate popoarele, silindu-le a se închină lui Navuhodonosor ca lui Dumnezeu.

Și a căzut groaza și frica lui preste toți cei ce lăcuiau pre lângă mare cari erau în Sidon și în Tir, și preste cei ce lăcuiau în Sur și în Ochina, și preste toți cei ce lăcuiau în Iamnia.

2. Și cei ce lăcuiau în Azot și în Ascalon s'au temut de el foarte și au trimis la el soli cu cuvinte de pace zicând:

3. Iată noi slugile lui Navuhodonosor împăratului celui mare suntem înaintea ta, fă cu noi, cum este plăcut feței tale.

4. Iată odăile noastre, și tot locul nostru, și tot câmpul grânelor, și turmele și cirezile și toate stânele sălașurilor noastre aproape sunt, înaintea feței tale sunt, fă ce îți place ție.

5. Iată și cetățile noastre, și cei ce lăcuiesc întru ele, robii tăi sunt, viind fă cu ele precum se pare bine înaintea ochilor tăi.

6. Și s'au dus bărbații la Olofern și i-au spus lui după cuvintele acestea.

7. Și s'a pogorât spre marginea mării el și puterea lui, și a pus pază în cetățile cele înalte.

8. Și a luat dintru dânșii bărbați aleși de ajutor, și l-a primit pre el ei și toți cei dimprejurul țării lor cu cununi și cu hore și cu tâmpine.

9. Și a stricat toate hotarele lor, și desigurile lor le-a tăiat.

10. Și aveà el poruncă să piarză de tot pre toți dumnezeii pământului, ca numai lui Navuhodonosor singur să se

încchine și toate neamurile și toate limbile lor să'l cheme pre el Dumnezeu.

11. Și viind în fața Ezdrilenilor aproape de Doteia, care loc este împreaajma herăstrăului celui mare al Iudeii, și a tăbărit între Ghevà și între cetatea Schivtilor, și a fost acolo o lună de zile, ca să adune acolo toată plinirea puterii sale.

CAP. 4.

Israelii înfricoșați de Olofern; Marele preot Ioachim îi încurajează și smerindu-se toți cer ajutorul lui Dumnezeu.

Și au auzit fiii lui Israil, cari lăcuiau în Iudeia, toate câte a făcut neamurilor Olofern mai marele oștirilor lui Navuhodonosor împăratul Asirienilor, și cum a prădat toate jertfelnicele lor, și le-a dat spre peire.

2. Și s'au înfricoșat foarte de fața lui, și pentru Ierusalim și pentru Biserica Domnului Dumnezeului lor s'au turburat.

3. Că nu de mult erà întors din robie, ci decurând tot poporul Iudei se adunase, și vasele și jertfelnicul și casa se sfîntise de spurcăciune.

4. Și a trimis în tot hotarul Samariei, și în Conas și în Vetor și în Velmen și în Ierihon și Hovà și Esorà și în valea Salimului, și a cuprins toate vârfurile munților celor înalți, și au încunjurat cu zid satele cele dintr'însele, și a pus acolo hrană pentru gătirea războiului, că decurând erau câmpurile lor secerate.

5. Și Ioachim preotul cel mare, care erà în zilele acelea în Ierusalim, a scris celor ce lăcuiau în Vetulia și din Vetumetam, care este împreaajma Ezdrilenilor despre fața câmpului celui aproape de Dotaim zicând: să apuce suișurile munților, căci prin ele erà intrarea la Iudeia și lesne erà a'i oprì pre ei suindu-se, doi inși să steà asupra tuturor bărbaților, fiind strimță trecătoarea.

6. Și au făcut fiii lui Israil precum le-a poruncit lor Ioachim preotul cel mare, și bătrânimea atot poporul lui Israil, care

ședeà în Ierusalim.

7. Și a strigat tot bărbatul lui Israil către Dumnezeu cu osârdie mare, și și-au smerit sufletele lor cu nevoință mare, ei și femeile lor.

8. Și pruncii lor și dobitoacele lor, și tot nemernicul și năimitul și cel cumpărat cu argint al lor au pus saci preste mijloacele lor și tot bărbatul și toată muerea și pruncii.

9. Și cei ce lăcuiau în Ierusalim au căzut înaintea feței Bisericii, și au presărat cu cenușă capetele lor și au întins sacii săi înaintea feței Domnului și jertfelnicul cu saci l-au învălit.

10. Și au strigat către Dumnezeul lui Israil toți împreună cu strigare mare, ca să nu deà spre jaf pre fiii lor, și pre femeile lor spre pradă, și cetățile moștenirii lor spre pierire, și sfintele spre spurcăciune și spre ocară și spre bucurie neamurilor.

11. Și au ascultat Dumnezeu rugăciunea lor, și au văzut necazul lor, și a postit poporul zile multe în toată Iudeia și în Ierusalim înaintea sfintelor Domnului atotțiitorului.

12. Și Ioachim preotul cel mare, și toți cei ce stau înaintea Domnului, preoții și cei ce slujeau Domnului, cu saci încinși la mijloacele lor, aduceau arderea de tot a neîncetării, și rugăciunile și darurile cele de bună voe ale poporului, și aveau cenușe preste chiverile lor, și strigau către Domnul din toată puterea, ca să caute cu milă spre toată casa lui Israil.

CAP. 5.

Olofern întrebând află de la Ahior, care este starea trecută și cea de față a Israiltenilor.

Și s'a dat de știre lui Olofern mai marele oștirilor lui Asur, cum că fiii lui Israil s'au gătit de războiu, și au închis trecătorile munților, și au zidit tot vârful muntelui înalt, și au pus la câmp piedeci.

2. Și s'a mânieat cu mânie foarte, și a chemat pre toți boierii lui Moav și pre povățuitorii lui Amon și pre toți domnii marginii mării, și le-a zis lor:

3. Spuneți'mi mie fiii lui Hanaan, cine este poporul acesta, care șade în munte? Și ce cetăți sunt în care lăcuesc? Și ce mulțime de oștire au? Și în ce stă tăria și puterea lor? Și cine este la ei împărat, sau mai mare povățuitor al oștirii lor? Și pentru ce nu bagă în seamă, ca să vie înaintea mea împotrivindu-se mai mult decât toți cei ce lăcuesc la apus?

4. Și a zis către el Ahior povățuitorul tuturor fiilor lui Amon:

5. Asculte domnul meu cuvânt din gura slugii tale, și voi spune ție adevărul despre poporul acesta, care lăcuiește muntele acesta, care este aproape de tine, și nu va ieși minciună din gura slugii tale.

6. Poporul acesta este din neamul Haldeilor.

7. Și a nemernicit mai nainte în Mesopotamia, că n'a vrut să urmeze dumnezeilor părinților săi, cari au fost în pământul Haldeilor.

Fac. 11, 31.

8. Și au ieșit din calea părinților săi, și s'au închinat Dumnezeului cerului, pre care l-au cunoscut Dumnezeu; pentru aceea i-au scos pre ei dela fața dumnezeilor lor, și au fugit în Mesopotamia, și au lăcuit acolo zile multe.

9. Și au zis Dumnezeul lor să iasă din lăcașul lor, și să meargă în pământul lui Hanaan, și a lăcuit acolo, și s'a înmulțit cu aur și cu argint și cu dobitoace multe foarte.

Fac. 12, 1.

10. Și după aceea s'a pogorât în Eghipt, că acoperise foametea fața pământului lui Hanaan, și au lăcuit acolo, până ce s'au întors, și s'au înmulțit acolo foarte, și nu eră număr neamului lor.

Fac. 46, 6.

11. Și s'a sculat asupra lor împăratul Eghiptului, și cu vicleșug i-a împilat pre ei, și cu osteneala cărămidăriei i-a

asuprit pre ei, și i-a făcut pre ei robi; iar ei au strigat către Dumnezeu lor, și au bătut tot pământul Eghiptului cu rane nevindecate.

12. Și i-au scos pre ei Eghiptenli dela fața lor, și au secat Dumnezeu marea Roșie înaintea lor, și i-au adus pre ei către muntele Sinai și Kadis-Varni.

13. Și au scos pre toți cei ce lăcuiau în pustie, și au lăcuit în pământul Amoreilor, și pre toți Esevonenii i-au pierdut cu puterea lor.

14. Și trecând Iordanul au moștenit tot muntele.

15. Și au scos dela fața sa pre Hananeu, pre Ferezeu, pre Ievuseu, pre Sihem și pre toți Ghergheseii, și au lăcuit într'însul zile multe.

16. Și până n'au păcătuit înaintea Dumnezeului lor, erau toate bunătățile împreună cu ei, că Dumnezeu cel ce urăște nedreptatea este cu ei.

17. Iar când s'au abătut dela calea, care le-au pus lor, foarte mult au pierit în multe războaie, și s'au dus robi în pământ strein, și biserica Dumnezeului lor s'a stricat până în pământ, și cetățile lor le-au coprins vrăjmașii.

18. Și acum întorcându-se la Dumnezeu lor, s'au suit din locurile risipirii, unde erau risipiți, și au luat Ierusalimul unde este sfîntenia lor, și s'au făcut lăcuiitori muntelui acestuia, că erà pustiu.

19. Și acum stăpâne doamne! De este necunoștință întru poporul acesta, și de păcătuesc împotriva Dumnezeului lor, să socotim, că aceasta va fi lor împiedicare, și să ne suim, și să'i batem pre ei.

20. Iar de nu este fărădelege în neamul lor, să treacă domnul meu, ca nu cumvă să'i scutească pre ei Domnul lor și Dumnezeu lor pentru ei, și vom fi de ocară înaintea a tot pământul.

21. Și a fost după ce a încetat Ahior a grăi cuvintele acestea, a cântit tot poporul, care stă împrejurul cortului.

22. Și ziceau boierii lui Olofern și toți lăcuiitorii pământului de pre lângă marginea mării, și a lui Moav, să'l tae pre el; că

nu ne vom teme noi de fața fiilor lui Israil, că este popor, care n'are putere, nici tărie să se poată rășboi.

23. Drept aceea să ne suim asupra lor, și vor fi de mâncare la toată oștirea ta doamne Oloferne.

CAP. 6.

Olofern se mânie pe Ahior și spre pedeapsă îl trimite la Vetulia; iar Israiltenii luându-l îl mângâie și se roagă lui Dumnezeu pentru ajutor.

Iar după ce a încetat gâlceava bărbaților, celor ce ședeau împrejur la sfat, a zis Olofern mai marele puterii lui Asur către Ahior înaintea atot poporul celor streini de neam și către toți fiii lui Moav:

2. Și cine ești tu Ahior și năimiții lui Efraim, de ai prorocit nouă astăzi, să nu ne rășboim asupra neamului lui Israil zicând tu: că Dumnezeuul lor îi apără pre ei?

3. Și cine este Dumnezeu, fără numai Navuhodonosor? Acesta va trimite puterea sa, și îi va pierde de tot pre ei de pre fața pământului, și nu'i va mântui pre ei Dumnezeuul lor.

4. Ci noi robii lui îi vom pierde de tot pre ei, ca pre un om, și nu vor putea stă împotriva puterei cailor noștri, că'i vom călca pre ei cu dâșii, și munții lor se vor îmbăta cu sângele lor, și câmpii lor se vor umplea de morții lor.

5. Și nu va stă împotriva urma picioarelor lor înaintea feței noastre, ci cu pierire vor pieri, zice împăratul Navuhodonosor domnul atot pământul, că a zis: nu vor rămâne în deșert graiurile cuvintelor mele.

6. Iar tu Ahior năimitul lui Amon, cel ce ai grăit cuvintele acestea în ziua nedreptăței tale, nu vei vede mai mult fața mea din ziua aceasta, până ce voi izbândi asupra neamului celor din Eghipt.

7. Și atunci va trece fierul oștirii mele, și poporul slugilor mele prin coastele tale, și vei cădea cu cei răniți ai lor, când mă voi întoarce, și te vor pune slugile mele la munte

într'una din cetățile suișurilor, și nu vei pieri, până ce te vei prăpădi împreună cu ei.

8. Și dacă nădăjduiești întru inima ta, că nu se vor prinde, să nu ți se schimbe fața ta; grăit-am și nimic nu va cădeă din cuvintele mele.

9. Și a poruncit Olofern slugilor sale, cari stau la cortul lui, să prinză pre Ahior, și să'l puie pre el la Vetulia, și să'l deă în mâna fiilor lui Israil.

10. Și'l prinseră pre el slugile lui, și'l duseră afară de tabără la câmp și din câmp s'au dus la munte, și au sosit la izvoarele cele de supt Vetulia.

11. Și dacă i-au văzut pre ei bărbații cetății, cari erau în vârful muntelui, au luat armele lor și au ieșit din cetate pre vârful muntelui, și tot bărbatul prăștiaș, a oprit suirea lor, aruncând cu pietre asupra lor.

12. Iar ei supt munte au legat pre Ahior și l-au lăsat lepădat supt rădăcina muntelui și s'au întors la domnul lor.

13. Și pogorându-se fiii lui Israil din cetatea lor, au mers la el, și dezlegându'l l-au dus în Vetulia.

14. Și l-au adus pre el la boierii cetății lor, cari erau în zilele acelea Oziea al lui Miha din neamul lui Simeon, și Abris al lui Gotoniil și Harmis al lui Melhiil.

15. Și au chemat pre toți bătrânii cetății și au alergat tot tânărul și toate femeile lor la adunare, și au pus pre Ahior în mijlocul atot poporului lor.

16. Și l-a întrebat pre el Oziea, ce s'a întâmplat cu el? Iar el răspunzând a spus lor toate graiurile sfatului lui Olofern și toate cuvintele, care le-a grăit el în mijlocul boierilor fiilor lui Asur, și câte s'a lăudat Olofern asupra casei lui Israil.

17. Și căzând poporul s'a închinat lui Dumnezeu, și a strigat către Dumnezeu zicând: Doamne Dumnezeul cerului! Caută la trufia lor, și miluește smerenia neamului nostru, și vezi fața celor sfințiți ție în ziua aceasta.

18. Și au mângâiat pre Ahior, și l-a lăudat pre el foarte.

19. Și l-a luat pre el Oziea din adunare, și l-a dus la casa sa, și a făcut ospăț celor mai bătrâni și a chemat pre

Dumnezeul lui Israil spre ajutor în toată noaptea aceea.

CAP. 7.

*Încunjurarea cetății Vetulia; oprirea izvoarelor, turburarea
Israelitilor și încurajarea lui Ozia.*

Iar a doua zi a poruncit Olofern la toată oștirea sa și la tot poporul său, care a venit într'ajutor lui, să purceadă asupra cetății Vetulia, și să apuce suișurile muntelui, și să dea răsboiu asupra fiilor lui Israil.

2. Și a purces în ziua aceea tot bărbatul cel tare al lor, și oștirea lor cea de o sută și șaptezeci de mii de bărbați rășboinici pedestri, și călăreți douăsprezece mii, afară de împiedecări și de alți bărbați pedestri, cari mergeau împreună cu ei mulțime multă foarte.

3. Și a tăbărit în vale aproape de Vetulia la izvor, și s'a întins lățimea dela Dotaim până la Veltem, și în lungime dela Vetulia până la Chiamon împreajma Ezdrilomului.

4. Iar fiii lui Israil, dacă au văzut mulțimea lor, s'au turburat foarte, și a zis fiecare către aproapele său: acum vor acoperi aceștia toată fața pământului acestuia, și nici munții cei înalți, nici văile, nici dealurile nu vor suferi greutatea lor.

5. Și a luat fiecare armele sale cele de răsboiu, și au atârnat foc în turnurile sale, și au străjuit toată noaptea aceea.

6. Iar în ziua a doua a scos Olofern toată călărimea lui în fața fiilor lui Israil, cari erau în Vetulia, și a socotit suișurile cetății lor, și izvoarele apelor lor le-a cercat și le-a luat pre ele, și a pus la ele cete de oameni rășboinici, iar el s'a întors la poporul său.

7. Și viind la el toți boierii fiilor lui Isav și toți povățuitorii poporului lui Moav și domnii cei de pre lângă mare, au zis: să auză acum stăpânul nostru cuvânt, ca să nu se facă stricare în oștirea ta.

8. Că poporul acesta al fiilor lui Israil nu nădăjduiește în sulițele sale, ci întru înălțimea munților săi, întru cari lăcuiesc ei, că nu este lesne a te suî pre vârful munților lor.

9. Și acum Doamne! Nu face războiu asupra lor, cum se face războiul de oștire, și nu va cădeà din poporul tău nici un bărbat.

10. Rămâi în tabăra ta păzind pre fiecare din oștirea ta, și să oprească slugile tale izvorul cel de apă, care iese din rădăcina muntelui, că de acolo se adapă toți cei ce lăcuiesc în Vetulia, și'i va omorî pre ei setea, și vor dà cetatea lor.

11. Iar noi și poporul nostru ne vom suî pre vârfurile cele de aproape ale munților, și vom tăbărî preste ele, să păzim, ca să nu iasă din cetate nici un om.

12. Și se vor topi de foamete ei, femeile lor și fiii lor, și mai 'nainte de a veni sabia preste ei, vor pieri în ulițele lăcuinței lor.

13. Și vei răsplăti lor cu răsplătire rea, pentru că n'au ascultat de tine, și n'au ieșit înaintea feții tale cu pace.

14. Și au plăcut cuvintele lor înaintea lui Olofern și înaintea tuturor slujitorilor lui, și a rânduit să facă precum au grăit ei.

15. Și s'a ridicat tabăra fiilor lui Amon, și împreună cu ei cinci mii din fiii lui Asur, și au tăbărît în vale, și au cuprins apele și izvoarele apelor fiilor lui Israil, și s'au suit fiii lui Isav și fiii lui Amon, și au tăbărît în munte în preajma Dotaimului.

16. Și au trimis dintru ei la austru și la răsărit la Ecrevil, care este în preajma Husiei, deasupra pâriului Mohmur, și cealaltă oștire a Asirienilor a tăbărît la câmp și a acoperit toată fața pământului și corturile și poverile lor a tăbărît mulțime multă foarte.

17. Și fiii lui Israil au strigat către Domnul Dumnezeu lor, că s'a împutinat duhul lor, pentru că i-au încunjurat toți vrăjmașii lor, și nu erà a scăpa din mijlocul lor.

18. Și a rămas împrejurul lor toată tabăra lui Asur, pedestrașii și carele și călăreții lor treizeci și patru de zile.

19. Și celor ce lăcuiau în Vetulia s'au sfârșit toate vasele cele de apă, și lacurile s'au deșertat, și n'aveau să bea să se sature într'o zi, că, cu măsură le dă lor de băut.

20. Și au slăbit pruncii lor și femeile lor, și tinerii piereau de sete, și cădeau în ulițele cetății, și în trecătorile porților, și nu eră putere mai mult întru ei.

21. Și s'a adunat tot poporul la Ozia și la boierii cetății, tinerii și femeile și pruncii, și au strigat cu glas mare, și au zis înaintea tuturor bătrânilor:

22. Judece Dumnezeu între noi și între voi, că ați făcut nouă strâmbătate mare, negrăind de pace cu fiii lui Asur, și acum nu este nouă ajutor; ci ne-au dat pre noi Dumnezeu în mâinile lor, ca să cădem înaintea lor de sete, și cu pierire mare.

Eșire 5, 21.

23. Și acum chemați'i pre ei, și dați cetatea toată de pradă poporului lui Olofern și la toată oștirea lui, că mai bine este nouă să fim de jaf lor, decât să murim de sete.

24. Că vom fi robi, și va fi viu sufletul nostru, și nu vom vedeà moartea pruncilor noștri cu ochii noștri, și pre femeile și pre fiii noștri sfârșindu-și sufletele lor.

25. Mărturisim asupra voastră cerul și pământul, și pre Dumnezeul nostru și pre Domnul părinților noștri cel ce ne pedepsește pre noi pentru păcatele noastre și pentru păcatele părinților noștri, ca să nu facă după cuvintele acestea în ziua de astăzi.

Psalm 105, 6.

26. Și s'a făcut plângere mare în mijlocul adunării tuturor dimpreună, și au strigat către Domnul Dumnezeu cu glas mare.

27. Și a zis către ei Ozia: nădăjduiți fraților, încă cinci zile să așteptăm, în care va întoarce Domnul Dumnezeul nostru mila sa spre noi, că nu ne va părăsi pre noi până în sfârșit.

28. Iar după ce vor trece acestea, și nu ne va veni ajutor, voi face după cuvântul vostru.

29. Și a risipit pre popor la tabăra lui, și la ziduri și la turnurile cetății lor s'au dus, iar pre femei și pre prunci la casele lor i-a trimis, și au fost foarte cu mare smerenie în cetate.

CAP. 8.

Iscusitul îndemn și bunul sfat al Iuditei către bătrânii poporului Israil.

Și a auzit în zilele acelea Iudita fata lui Merari fiul lui Ocs, fiul lui Iosif, fiul lui Oziil, fiul lui Elchiea, fiul lui Anania, fiul lui Ghedeon, fiul lui Rafain, fiul lui Achiton, fiul lui Iliu, fiul lui Eliav, fiul lui Natanail, fiul lui Samail, fiul lui Sarasadai, fiul lui Israil.

2. Și bărbatul ei Manasi care era din neamul și din familia ei a fost murit în zilele secerei orzului.

3. Că stând, după cei ce legau znopi în câmp, a venit fierbințeala preste capul lui, și s'a culcat pre patul său, și a murit în Vetulia cetatea sa, și l-a îngropat pre el cu părinții lui în țarina cea din mijlocul Dotaimului și Valamo.

4. Și a fost Iudita văduvă în casa sa trei ani și patru luni.

5. Și și-a făcut cort în podul casei sale, și s'a încins cu sac, și s'a îmbrăcat cu haine de văduvie.

6. Și postea în toate zilele văduviei sale, afară de ziua cea mai 'nainte de sâmbete și de ziua sâmbetei, și de ziua cea mai 'nainte de lună nouă, și de ziua în care eră lună nouă, și de sărbători și de praznicile cele de veselie ale casei lui Israil.

7. Și era frumoasă la chip, și mândră la față foarte, și a lăsat ei Manasi bărbatul ei aur și argint și slugi și slujnice, și dobitoace și țarine, care le ține ea.

8. Și nu putea nimeni să grăiască de ea nici un cuvânt rău, că se temeă de Dumnezeu foarte.

9. Și a auzit cuvintele cele rele ale poporului, care le-a grăit celor mai mari, că a slăbit pentru lipsa apelor, și a

auzit Iudita toate cuvintele, care le-a grăit către ei Oziea, cum s'a jurat lor, că va dà cetatea după cinci zile Asirienilor.

10. Și trimițând pre roaba, care erà cârmuitoare preste toate averile ei, a chemat pre Oziea și pre Havrin și pre Harmin bătrânii cetăței, și ei au venit la ea, iar ea a zis ior:

11. Ascultați-mă acum căpeteniile celor ce lăcuesc în Vetulia, că nu este drept cuvântul vostru, care l-ați grăit înaintea poporului în ziua aceasta, cu jurământ întărind cele ce ați grăit între Dumnezeu și între voi, și ați zis: să dați cetatea vrăjmașilor noștri, de nu se va întoarce Domnul întru aceste zile să ne ajute nouă.

12. Și acum cine sunteți voi, cari ispitiți pre Dumnezeu în ziua de astăzi, ca și cum ați fi dumnezei între fiii oamenilor?

13. Și acum pre Domnul atotțiitorul ispitiți, și nimic nu veți cunoaște în veac, că adâncurile inimei omului nu le aflați și cuvintele cugetului lui nu le pricepeți, și cum veți ispiti pre Dumnezeu cel ce au făcut toate acestea, și gândul lui cum îl veți cunoaște, și cugetul lui cum îl veți pricepe?

14. Nu întărâtați fraților pre Domnul Dumnezeul nostru, că de nu va vreà să ne ajute nouă într'aceste cinci zile, el are putere când va vreà să ne acopere, sau să ne piarză înaintea feței vrăjmașilor noștri.

15. Iar voi nu zălogiți sfaturile Domnului Dumnezeului nostru, că nu este ca omul, Dumnezeu, să se înfricoșeze, nici ca fiul omului să se judece, și să i se pue lui hotar.

16. Pentru aceea să așteptăm mântuirea lui, și să'l chemăm pre el spre ajutorul nostru, și de va fi lui plăcut va ascultà glasul nostru.

17. Că nu întru semințiile noastre, nici în ziua de astăzi este neam sau familie, sau popor sau cetate dintre noi, care să se închine la dumnezei făcuți de mâini, precum au fost în zilele cele mai dinainte, pentru care lucru s'a dat sabiei și jafului părinții noștri, și au căzut cădere mare înaintea vrăjmașilor noștri.

18. Iar noi pre alt Dumnezeu n'am cunoscut afară de el, pentru aceea nădăjduim că nu ne va trece cu vederea.

19. Că de ne vom dà noi, se va dà și toată Iudeia, și se vor prădà sfintele noastre, și va cere Domnul pângăriciunea lor din gura noastră și frica fraților noștri, și robiea pământului, și pustiirea moștenirii noastre o va întoarce în capul nostru la neamurile unde vom fi robi și vom fi de scandală și de batjocură înaintea celor ce ne vor stăpâni pre noi.

20. Că nu va fi plăcută robiea noastră, ci o va întoarce întru ocară Domnul Dumnezeu nostru.

21. Și acum fraților! Să arătăm fraților noștri, că de noi se reazămă sufletul lor, și sfintele și Biserica și oltarul se proptesc preste noi.

22. Afară de toate acestea să mulțămim Domnului Dumnezeului nostru cel ce ne ispitește pre noi, ca și pre părinții noștri.

23. Aduceți-vă aminte, câte au făcut cu Avraam, și cu câte au ispitit pre Isaac, și câte s'a întâmplat lui Iacov în Mesopotamia Siriei, când pășteà oile lui Lavan fratelui mumei lui, că precum pre aceia i-au ispitit spre lămurirea inimei lor; așa și pre noi, nu pentru ca să facă izbândă asupra noastră, ci pentru ca să ne învețe, bate Domnul pre toți cei ce se apropie de el.

24. Și a zis către ea Oziea: toate câte ai zis, cu bună inimă ai grăit, și nu este cine să se împrotivească cuvintelor tale.

25. Că nu astăzi s'a arătat înțelepciunea ta, ci dela începutul zilelor tale a cunoscut tot poporul înțelepciunea ta, că bună este zidirea inimii tale.

26. Ci poporul acesta a însetat foarte, și ne a silit pre noi să facem precum am grăit lor, și ne-au făcut să ne legăm cu jurământ, care nu'l putem călca.

27. Și acum roagă-te tu pentru noi că ești femeie cu frica lui Dumnezeu, și va trimite Domnul ploaie, și se vor umplea lacurile noastre, ca să nu pierim mai mult.

28. Și a zis către ei Iudita: ascultați-mă pre mine, și voi face lucru, care se va pomeni din neam în neam la fiii

poporului nostru.

29. Voi stați la poartă în noaptea aceasta, și voi ieși eu cu slujnica mea, și în zilele după care ați zis, să dați cetatea vrăjmașilor noștri, va cercetă Domnul pre Israil prin mâna mea.

30. Iar voi nu cercați să știți ce voi să fac eu, că nu voi spune vouă până ce se vor săvârși cele ce voi să fac.

31. Și a zis Ozia și boierii către ea: mergi în pace, și Domnul Dumnezeu să meargă înaintea ta, și să ne dea nouă izbândă asupra vrăjmașilor noștri. Și întorcându-se dela cortul ei, s'au dus la rândurile sale.

CAP. 9.

Rugăciunea Iuditei către Dumnezeu, cerându-i ajutorul pentru zdrobirea vrăjmașilor.

Iar Iudita a căzut pre fața sa, și a pus cenușe pre capul său, și s'a desbrăcat de sacul, cu care eră îmbrăcată; și eră atuncea aducându-se în Ierusalim în casa Domnului tămâierea serii aceleea.

2. Și a strigat cu glas mare Iudita către Domnul, și a zis: Doamne Dumnezeul părintelui meu Simeon, căruia i-ai dat în mână sabie spre izbândirea celor de alt neam, cari au deschis zgăul fecioarei spre pângăriciune, și au golit coapsa spre rușine, și au spurcat zgăul spre batjocură.

Fac. 34, 25.

3. Că ai zis: că nu va fi așa, și au făcut ei lucruri, pentru care ai dat pre boierii lor la pierire, care așternutul lor, cel cu înșelăciune amestecat l-au stropit cu sânge.

4. Și ai bătut pre slugi cu cei puternici, și pre cei puternici pre scaunele lor, și ai dat femeile lor spre pradă, și fetele lor în robie, și toate dobânzile lor spre jaf fiilor celor iubiți de tine.

5. Cari au și râvnit râvna ta, și s'au scârbit de pângăriciunea sângelui său, și te-au chemat pre tine spre

ajutor.

6. Dumnezeule Dumnezeul meu, ascultă-mă pre mine văduva.

7. Că tu ai făcut cele mai 'nainte de acelea și cele după acelea și cele de acum și cele viitoare le știi, și s'au făcut cele ce ai sfătuit, și au zis: iată suntem de față.

8. Că toate căile tale sunt gata, și judecățile tale mai 'nainte cunoscute.

9. Că iată Asirienii s'au înmulțit întru puterea lor, și s'au fălit în cai și în călăreți, și s'au semețit întru brațul celor pedestri, nădăjduit-au în pavăză și în sulită și în arc și în praștie, și n'au cunoscut, că tu ești Domnul cel ce sfărâmă războaiele, Domnul este numele tău.

10. Tu zdrobește puterea lor cu puterea ta, și calcă tăria lor cu mânia ta, că s'au sfătuit să spurce sfintele tale, să pângărească lăcașul odihnii numelui slavei tale, și să surpe cu fier cornul jertfelnicului tău.

11. Caută spre trufiea lor, și trimite mâniea ta asupra capetelor lor. Dă în mâna mea văduvei tăria care o am cugetat, bate pre rob cu domn prin buzele înșelăciunii mele, și pre domn cu robul lui, frânge cu mână de femeie cerbicea lor cea ridicată.

Eșire 14, 9; Jud. 4, 21; 5, 26.

12. Că nu întru mulțime este tăria ta, nici puterea ta în cei tari, ci al celor smeriți ești tu Domn, și al celor mai mici ești ajutor, al celor neputincioși sprijinitor și al celor nebăgați în seamă acoperitor și al celor fără de nădejde mântuitor.

13. Așà! Așà! Dumnezeul părintelui meu și Dumnezeul moștenirii lui Israil, Doamne al cerului și al pământului, făcătorul apelor, Împărate a toată zidirea ta, tu ascultă rugăciunea mea, și dă cuvânt mie spre înșelăciune și spre rană și spre struncinătură celor ce împotriva așezământului tău de lege, și a casei tale cei sfinte și a muntelui Sionului și a casei moștenirii fiilor tăi, au sfătuit rele.

14. Și fă ca tot neamul și toată seminția să cunoască și să știe, că tu ești Dumnezeu atotputerea și tăria, și nu este altul, care acopere pre neamul lui Israil, fără numai tu.

Jud. 4, 21; 5, 26.

CAP. 10.

Iudita frumos împodobită ieșind din Vetulia cu roaba sa, și aflându-o cei ce străjuiau o duc la Olofern.

Și a fost după ce a încetat a striga către Dumnezeul lui Israil, și a sfârșit toate cuvintele acestea, s'a sculat dela căderea sa, și a chemat pre roaba sa.

2. Și s'a pogorât în casa în care petrecea în zilele sâmbetelor și în sărbătorile sale, și desvelindu-se de sacul cu care era îmbrăcată, s'a desbrăcat și de hainele văduviei sale.

3. Și s'a scăldat trupul cu apă, și s'a uns cu mir gros, și s'a tocmnit părul capului său, și s'a pus cunună pre cap, și s'a îmbrăcat cu hainele sale cele de veselie, cu care se împodobeă în zilele vieții bărbatului ei Manasi.

4. Și a luat încălțăminte în picioarele sale, și a pus împrejurul său gherdanurile și brățările și inelele și cerceii și toată podoaba sa, și s'a înfrumusețat foarte, ca să înșele ochii bărbaților, cari o vor vede.

5. Și a dat roabei sale un foale de vin și un urcior de untdelemn, și a umplut o traistă de făină și de păpuși de smochine și de pâine curată, și a astupat toate vasele sale, și le-a pus pre ea.

6. Și a ieșit la poarta cetății Vetuliei, și a găsit pre Ozia sezând la poartă, și pre bătrânii cetății pre Havrin și pre Harmin.

7. Și dacă o au văzut pre ea la față și la haine schimbată, s'au mirat foarte mult de frumusețile ei.

8. Și au zis către ea: Dumnezeu, Dumnezeul părinților noștri să'ți dea ție dar, și să săvârșească tocmelele tale spre

mărirea fiilor lui Israil și spre înălțarea Ierusalimului, și s'au închinat lui Dumnezeu.

9. Și a zis ea către ei: porunciți să'mi deschiză poarta cetăței, și voi ieși să plinesc cuvintele cele ce ați grăit cu mine, și au poruncit tinerilor să'i deschiză precum a zis.

10. Și au făcut așa, și a ieșit Iudita, ea și slujnica ei cu ea.

11. Și s'au uitat la ea bărbații cetății, până ce s'a pogorât din munte și până ce a trecut valea, și mai mult nu o au văzut pre ea.

12. Iar ea mergea pre vale drept, și o a întâmpinat pre ea streaja cea mai dinainte a Asirienilor, și o a prins și o a întrebat: cine ești? Și de unde vii? Și unde mergi?

13. Și a răspuns ea: fată de jidovi sunt, și fug dela fața lor, că vor să se dea vouă spre mâncare.

14. Iar eu merg la fața lui Olofern mai marele puterii voastre, ca să'i spui cuvinte adevărate, și'i voi arăta lui calea, pre care să meargă și să stăpânească tot muntele, și nu va pieri dintre bărbații lui nici un trup, nici duh de vieață.

15. Iar dacă au auzit bărbații cuvintele ei, și au văzut fața ei, le părea lor foarte minunată de frumoasă.

16. Și au zis către ea: mântuit-ai sufletul tău grăbind a te pogorî la fața domnului nostru, deci acum mergi la cortul lui și dintre noi te vor petrece, până ce te vor da în mâinile lui.

17. Iar când vei stă înaintea lui, să nu te temi cu inima ta, ci spune după cuvintele tale, și bine va face ție.

18. Și a ales dintre sineși o sută de bărbați, și i-a însoțit cu ea și cu slujnica ei, și o au dus pre ea la cortul lui Olofern

19. Și s'au strâns din toată oștirea, că s'a auzit la corturi venirea ei, și viind o încunjură pre ea, în cât a stătut afară de cortul lui Olofern, până a spus lui despre ea.

20. Și se mirau de frumusețea ei, și lăudau pre fiii lui Israil pentru ea.

21. Și a zis fiecare către aproapele său: cine va hulî pre poporul acesta, care are la sine muieri ca acestea? Și nu este bine a lăsa să rămâe vre un bărbat dintre ei, cari de s'ar lăsa să rămâe, ar putea înșelă tot pământul.

22. Și au ieșit cei ce strejuiau în cortul lui Olofern și toți slujitorii lui, și o au băgat pre ea în cort.

23. Iar Olofern odihneà pre patul său cel cu acoperemânt de porfiră și de aur și de smaragd, și cu pietre scumpe țesut, și i-a spus lui de ea.

24. Și a ieșit în tinda cortului, și lampade de argint mergeau înaintea feței lui, și viind ludita înaintea lui și a slujitorilor lui, s'au mirat toți de frumusețele feței ei.

25. Iar ea a căzut preste fața sa și s'a închinat lui, și o au ridicat pre ea slujitorii lui.

CAP. 11.

Întâlnirea luditei cu Olofern și sfătuirea ei amăgitoare pentru biruința lui.

Și a zis către ea Olofern: cutează muere, nu te teme întru inima ta, că eu n'am făcut rău la nici un om, care a ales a slujii lui Navuhodonosor împăratului atot pământul.

2. Și acum poporul tău, cel ce lăcuește muntele, de nu m'ar fi defăimat pre mine, n'ași fi ridicat sulița mea asupra lor, ci ei și-au făcut loruș acestea.

3. Iar acum spune'mi, pentruce ai fugit dela ei, și ai venit la noi? Pentrucă ai venit la mântuire, aibi nădejde.

4. În noaptea aceasta tu vei trăi, și de acì înainte, că nu este cine să'ți facă ție rău, ci bine îți va face ție, ca robilor domnului meu împăratului Navuhodonosor.

5. Și a zis către el ludita: primește graiurile roabei tale, și să grăiască roaba ta înaintea feței tale, că nu voiu spune minciună domnului meu în noaptea aceasta.

6. Și de vei ascultà de cuvintele roabei tale, desăvârșit va face Dumnezeu cu tine lucrul, și nu va cădeà domnul meu dela sfaturile sale.

7. Că viu este Navuhodonosor împăratul atot pământul, și vie este puterea lui, cel ce te-a trimis pre tine spre îndreptarea atot sufletul, că nu numai oamenii prin tine vor

slujì lui, ci și hiarele câmpului și dobitoacele și pasările cerului, prin puterea ta vor trăi supt Navuhodonosor și supt toată casa lui.

8. Că am auzit de înțelepciunea ta și de meșteșugurile sufletului tău, și în tot pământul s'a vestit, cum că tu unul ești mai bun în toată împărăția, și tare întru știință, și mai minunat întru puterea războiului.

9. Și acum cuvântul, care l-a grăit Ahior la sfatul tău, am auzit graiurile lui, că l-au luat pre el oamenii din Vetulia, și le-a spus lor toate câte a grăit el înaintea ta.

10. Pentru aceea stăpâne doamne! Să nu treci cuvântul lui, ci'l pune în inima ta, că adevărat este.

11. Că nu se ià izbândă de pre neamul nostru, că nu poate sabie asupra lor, de nu vor păcătuì Dumnezeuului lor.

12. Și acum să nu se desnădăjduiască domnul meu, și să se întoarcă cu lucrul nesăvârșit, și va cădeà moartea preste fața lor, că i-a cuprins pre ei păcat, cu care mânie pre Dumnezeuul lor, ori când vor face fărădecale.

13. Că s'au sfârșit lor bucatele, și s'a împruținat toată apa, și s'au sfătuit să'și pue mâinile pre dobitoacele lor, și toate câte au oprit Dumnezeu în legile lui să nu mănânce, ei au socotit să le mănânce.

14. Și pârga grâului și zeciuețele vinului și ale untulidelemn, care le-au ținut sfințile preoților celor ce stau în Ierusalim înaintea feții Dumnezeuului nostru, au socotit să le mănânce, de care nici cu mâinile nu se cădeà să se atingă nimeni din cei din popor.

15. Și a trimis în Ierusalim să le aducă dela cei bătrâni slobozenie, că și cei ce lăcuesc acolo au făcut acestea; și va fi când le va veni lor slobozenie de acolo, vor face și se vor dà ție spre pierzare în ziua aceea.

16. Pentru aceea eu roaba ta cunoscând toate acestea, am fugit de la fața lor și m'au trimis Dumnezeu să fac cu tine lucruri, de care se vor minună în tot pământul ori câți vor auzi acestea, că roaba ta este credincioasă lui Dumnezeu, și slujește ziua și noaptea Dumnezeuului cerului.

17. Și acum doamne voi rămâneà la tine, și voi ieși eu roaba ta noaptea în vale, și mă voi ruga lui Dumnezeu, și'mi va spune mie, când vor face ei păcatele lor, și viind voi spune ție.

18. Și vei ieși cu toată puterea ta, și nimeni dintru ei nu va fi care să stea ție împotrivă, și te voi duce pre tine prin mijlocul Iudeii, până vei ajunge în preajma Ierusalimului.

19. Și voi pune scaunul tău în mijlocul lui, și'i vei mânà pre ei ca pre oile care n'au păstor, și nu va lătra câine cu limba sa înaintea ta.

20. Că acestea mi s'a zis mie. după cea mai nainte cunoștință a mea, și s'a vestit mie, și sunt trimisă ca să'ți vestesc ție.

21. Și plăcură cuvintele ei înaintea lui Olofern și înaintea tuturor slujitorilor lui, și se mirară de înțelepciunea ei, și ziseră: nu este muiere ca aceasta dela o margine până la cealaltă margine a pământului, frumoasă la față și înțeleaptă la cuvinte.

22. Și a zis către ea Olofern: bine au făcut Dumnezeu, că te-au trimis pre tine înaintea poporului acestuia, ca să fie în mâinile noastre tărie; iar întru cei ce au defăimat pre domnul meu perire.

23. Tu acum ești frumoasă la chip și bună la cuvintele tale, de vei face și precum ai zis, Dumnezeul tău va fi mie Dumnezeu, și tu în casa împăratului Navuhodonosor vei ședeà, și vei fi numită în tot pământul.

CAP. 12.

Chemarea Iuditei la Olofern. Îngăduirea ei de a ieși noaptea la rugăciune. Ospățul lui Olofern.

Și a poruncit să o bage pre ea, unde erau odoarele lui cele de argint, și a poruncit să i se deà ei de mâncare din bucatele lui, și din vinul lui să'i deà de băut.

2. Și a zis Iudita: nu voi mânca dintr'acelea, ca să nu se facă vreo sminteală, ci din cele ce am adus cu mine voi mânca.

3. Și a zis către ea Olofern: dar dacă se vor sfârși cele ce ai adus cu tine, de unde vom avea noi ca să ți dăm ție asemenea acelora? Că nimeni nu este cu noi din neamul tău.

4. Și a zis Iudita către el: viu este sufletul tău domnul meu, că nu va sfârși roaba ta cele ce sunt cu mine, până ce va face Domnul prin mâna mea, cele ce au sfătuit.

5. Și o au dus pre ea slugile lui Olofern la cort, și a dormit până la miezul nopții.

6. Iar la streaja cea de către dimineață s'a sculat și a trimis la Olofern, zicând: să poruncească domnul meu, să lase pre roaba sa să iasă la rugăciune, și a poruncit Olofern păzitorilor trupului său să nu o oprească pre ea.

7. Și a rămas în tabără trei zile, și ieșea ea noaptea în valea cetății Vetuliei, și se spăla la izvorul apei în tabără.

8. Și după ce se suiă, se rugă Domnului Dumnezeuului lui Israil, ca să îndrepteze calea ei spre ridicarea fiilor poporului ei, și intrând petrecea curată în cort, până când îi aducea slujnica de mâncare către seară.

9. Iar în ziua a patra a făcut Olofern ospăț numai slugilor sale, și n'a chemat la acel ospăț nici pre unul din cei ce erau cârmuitori preste trebi.

10. Și a zis lui Vagoa famenul, care era cârmuitor preste toate ale lui: mergi și îndeamnă și pre muierea cea de Jidov, care este la tine, ca să vie la noi, și să mănânce și să bea cu noi.

11. Că rușine este feții noastre, de vom lăsa o muiere ca aceasta să nu ne împreună cu ea, că de nu o vom atrage pre ea către noi, va râde de noi.

12. Și a ieșit Vagoa dela fața lui Olofern, și a intrat la ea, și a zis: să nu se lenevească această cocoană frumoasă a veni la domnul meu, ca să se mărească înaintea feții lui, și să bea vin veselindu-se cu noi, și să se facă în ziua aceasta

ca o fată a fiilor lui Asur, care stau în casa lui Navuhodonosor.

13. Și a zis Iudita către el: și cine sunt eu? Ca să grăesc împotriva domnului meu, că tot ce va fi plăcut înaintea ochilor lui, sârguindu-mă voi face, și aceasta'mi va fi bucurie până la ziua morții mele.

14. Și sculându-se Iudita s'a împodobit cu îmbrăcămintea și cu toată podoaba sa cea muierască, și a venit și roaba ei, și i-a așternut în preajma lui Olofern jos pieile, care le-a luat dela Vagoa pentru treaba cea din toate zilele, ca să mănânce șezând pre ele.

15. Și viind Iudita a șezut, și se minună inima lui Olofern de ea și s'a turburat sufletul lui poftind foarte ca să se împreune cu dânsa, și căută vreme, ca să o înșale pre ea, din ziua în care o văzuse pre ea.

16. Și a zis Olofern către ea: beà și fii veselă cu noi.

17. Și a zis Iudita: beà-voiu doamne, că s'a mărit vieața mea într-o mine astăzi mai mult decât în toate zilele de când m'am născut, și luând a mâncat și a băut înaintea lui din cele ce i-a gătit roaba ei.

18. Și s'a bucurat Olofern pentru ea, și a băut vin mult foarte, în cât niciodată într-o zi n'a băut atâta de când s'a născut.

CAP. 13.

Tăierea capului lui Olofern; aducerea lui în Vetulia.

Mulțămirea și binecuvântarea poporului ei.

Iar dacă a înserat, degrab s'au risipit slugile lui.

2. Și Vagoa a închis cortul pre dinafară, și a slobozit pre streji de la fața domnului său, și s'au dus la așternuturile lor că erau toți osteniți de multa băutură.

3. Și a rămas Iudita singură în cort și Olofern, care mai nainte se culcase pre patul său, că erà foarte beat.

4. Și a zis Iudita către roaba sa, să stea afară de așternutul ei, și să păzească când va ieși ea, ca și în celelalte zile, că a zis: că va ieși să se roage, și lui Vagoa a spus aceasta.

5. Și s'au dus toți dela fața ei, și nimeni n'a rămas la așternut dela mic până la mare.

6. Și stând Iudita lângă patul lui, a zis întru inima sa: Doamne Dumnezeule a toată puterea, caută în ceasul acesta spre faptele mâinilor mele, ca să se înalțe Ierusalimul.

7. Acum este vremea a ajuta moștenirii tale, și a plini cele ce am așezat eu să fac spre surparea vrăjmașilor, cari s'au sculat asupra noastră.

8. Și apropiindu-se la stâlpul patului, care era la capul lui Olofern, a luat sabia lui de pre el, și apropiindu-se de pat, l-a apucat de părul capului său.

9. Și a zis: întărește-mă Dumnezeul lui Israil în ziua aceasta, și l-a lovit preste grumazi de două ori, cât a putut, și i-a luat capul lui de la el.

10. Iar trupul i l-a răsturnat de pre așternut, și a luat acoperemântul din stâlpi, și după puțin a ieșit.

11. Și a dat roabei sale capul lui Olofern, și l-a băgat în traista bucatelor sale, și au ieșit amândouă după obiceiul său la rugăciune.

12. Și trecând tabăra au încunjurat valea aceea, și s'au suit în măgura cetății Vetuliei, și au venit la porțile ei.

13. Și a zis Iudita de departe celor ce păzeau la porți: deschideți, deschideți poarta, cu noi este Dumnezeu, Dumnezeul nostru, ca să facă încă putere în Ierusalim și tărie asupra vrăjmașilor, precum au făcut și astăzi.

14. Și a fost dacă au auzit oamenii cetății glasul ei, grăbiri a se pogori la poarta cetății lor, și au chemat pre bătrânii cetății, și au alergat toți dela cel mic până la cel mare, că se minunau ei, că a venit ea.

15. Și au deschis poarta, și le-au primit pre ele, și aprinzând foc ca să lumineze, le-au încunjurat pre ele.

16. Și a zis Iudita către ei cu glas mare: lăudați pre Dumnezeu! Lăudați, lăudați pre Dumnezeu! Că n'au depărtat mila sa dela casa lui Israil; ci a sfărâmat pre vrăjmașii noștri prin mâinile mele în noaptea aceasta.

17. Și scoțând capul din traistă l-a arătat, și a zis lor: iată capul lui Olofern mai marele puterii lui Asur, și iată acoperemântul, pre care zăceà beat, unde l-au bătut pre el Domnul cu mână de femeie.

18. Și viu este Domnul, care m'au păzit pre mine în calea mea pre care am umblat, că l-a înșelat pre el fața mea spre perirea lui, și n'a făcut cu mine păcat spurcat și de rușine.

19. Și s'a minunat tot poporul foarte, și plecându-se s'a închinat lui Dumnezeu, și au zis toți cu o inimă: binecuvântat ești Dumnezeu nostru, cel ce ai făcut de batjocură în ziua aceasta pre vrăjmașii poporului tău.

Psalm 105, 2, 106, 1.

20. Și a zis Oziea către ea: binecuvântată ești tu fiica Dumnezeului celui prea înalt mai mult decât toate muierile cele de pre pământ, și bine este cuvântat Domnul Dumnezeu cel ce au făcut cerul și pământul, care te-au povățuit pre tine spre pierderea capului mai marelui vrăjmașilor noștri.

21. Că nu se va depărtà nădejdea ta dela inima oamenilor celor ce'și aduc aminte de puterea lui Dumnezeu până în veac, și să facă ție aceasta Dumnezeu spre înălțime veșnică, ca să te cerceteze pre tine cu bunătăți.

22. Că n'ai părținit sufletului tău pentru smerirea neamului nostru, ci mai 'nainte ai întâmpinat căderea noastră, drept umblând înaintea Dumnezeului nostru.

23. Și a zis tot poporul: fie, fie.

CAP. 14.

Sfatul Iuditei despre năvala celor din Vetulia, întoarcerea lui Ahior și spaima Asirienilor.

Și a zis către ei Iudita: ascultați-mă fraților, și luând capul acesta spânzurați-l pre baștea zidului vostru.

2. Și va fi după ce se va lumina de ziuă, și va ieși soarele pre pământ, veți lua fiecare armele cele de războiu ale voastre, și va ieși afară din cetate tot bărbatul, și veți pune povățuitor preste ei ca și cum v'ați pogori la câmp asupra strejii cei mai dinainte a fiilor lui Asur, și nu vă veți pogori.

3. Și luând aceia armele sale toate, se vor duce în tabăra sa, și vor porni pre povățuitorii oștirei lui Asur, și vor alerga la cortul lui Olofern, și nu-l vor afla pre el, și va cădea preste ei frică, și vor fugi de către fața voastră.

4. Și urmând voi, și toți cei ce lăcuiesc în hotarul lui Israil, așterneți-i pre ei în căile lor.

5. Iar mai 'nainte de a face acestea, chemați pre Ahior Amaniteanul, ca să vadă, și să cunoască pre cel ce a defăimat casa lui Israil și pre cel ce l-a trimis pre el la noi, ca la moarte, și a chemat pre Ahior din casa lui Oziea.

6. Și dacă a venit, și a văzut capul lui Olofern în mâna unui om din adunarea poporului, a căzut pre fața sa, și a leșinat duhul lui.

7. Și după ce l-a ridicat pre el, a căzut la picioarele Iuditei, și s'a închinat feței ei, și a zis: binecuvântată ești tu în tot sălașul lui Iuda, și întru tot neamul, cari auzind de numele tău se vor turbura.

8. Și acum spune mie, cele ce ai făcut în zilele acestea, și i-a povestit Iudita lui în mijlocul poporului toate, câte a făcut din ziua, în care a ieșit, până când a grăit cu ei.

9. Și după ce a încetat a grăi, au strigat oamenii cu glas mare, și au dat glas de veselie în cetatea lor.

10. Și văzând Ahior toate câte au făcut Dumnezeu lui Israil, a crezut în Dumnezeu foarte, și și-a tăiat împrejur trupul său, și s'a adaos la casa lui Israil până în ziua aceasta.

11. Și dacă s'a luminat de ziuă au spânzurat capul lui Olofern de zid, și a luat tot bărbatul armele sale, și a ieșit în rând la suișurile muntelui.

12. Iar dacă i-au văzut pre ei fiii lui Asur, au trimis la povăţuitorii săi, şi au venit la povăţuitori, şi la cei mai mari preste mii, şi la toate căpeteniile lor.

13. Şi a mers la cortul lui Olofern, şi a zis către ispravnicul lui: scoală acum pre domnul nostru, că au îndrăznit robii a se pogorî asupra noastră la războiu, ca să piară desăvârşit.

14. Şi a intrat Vagoa şi a lovit tinda cortului, că gândeà că el doarme cu Iudita.

15. Şi dacă nimeni nu l-a auzit, deschizând a intrat la aşternut, şi l-a aflat pre el lepădat preste aşternut mort, şi capul lui luat dela el.

16. Şi a strigat cu glas mare, cu plângere şi cu suspin, şi cu strigare tare, şi şi-a rupt hainile sale, şi a intrat în cortul în care dormea Iudita, şi nu o a aflat pre ea acolo.

17. Deci alergând la popor a strigat: vicleşug au făcut robii, făcut-au ruşine o muiere evreică în casa împăratului Navuhodonosor, că iată Olofern zace jos, şi capul lui nu este la el.

18. Iar dacă au auzit aceste cuvinte boierii puterii lui Asur, şi-au rupt hainile lor şi s'a turburat sufletul lor foarte, şi strigarea şi chiotul lor s'au făcut foarte mare în tabără.

CAP. 15.

Pierderea şi fuga Asirienilor. Binecuvântarea Iuditei şi darurile făcute ei.

Iar dacă au auzit cei din corturi, s'au îngrozit de lucrul ce s'a făcut, şi au căzut preste ei frică şi cutremur.

2. Şi nu erà om aşteptând de către faţa aproapelui său încă, ci împrăştiindu-se toţi împreună au fugit pre toate căile câmpului şi ale muntelui, şi cei ce tăbărâse la munte împrejurul Vetuliei, s'au întors în fugă.

3. Atunci tot bărbatul războinic din fiii lui Israil a alergat asupra lor, şi a trimis Oziea la Velomastem şi Vite şi Hove şi

Hola, și la tot hotarul lui Israil să vestească cele ce s'au făcut, și pentru ca toți să se scoale asupra vrăjmașilor să'i piarză.

4. Iar dacă au auzit fiii lui Israil, toți odată au alergat asupra lor, și i-au tăiat pre ei până la Hovà.

5. Așijderea și cei din Ierusalim au sosit, și din tot muntele, că au vestit lor cele ce s'au făcut în tabăra vrăjmașilor lor.

6. Și cei din Galaad și din Galileia i-au bătut pre ei cu rană mare până ce au trecut Damascul și hotarul lui.

7. Iar ceilalți lăcuiitori ai Vetuliei au năvălit asupra taberii lui Asur, și i-au prădat pre ei, și s'au îmbogățit foarte, și fiii lui Israil întorcându-se dela tăiere, au prădat cele rămase.

8. Și satele și cetățile cele din munte, și cei din câmpii au cules multe prăzi, că erà mulțime multă foarte.

9. Și Ioachim preotul cel mare, și bătrânimea fiilor lui Israil, carii lăcuiau în Ierusalim, au venit să privească bunătățile, care au făcut Dumnezeu lui Israil, și să vază pre Iudita, și să grăiască cu ea pace.

10. Și dacă au intrat la ea, bine o au cuvântat pre ea toți împreună, și au zis către ea:

11. Tu ești înălțarea Ierusalimului, tu ești laudă mare lui Israil, tu ești mărire mare neamului nostru, că ai făcut acestea toate cu mâna ta, făcut-ai cele bune lui Israil, și bine au voit preste ei Dumnezeu.

12. Binecuvântată să fii de Domnul cel atotputernic în veci, și a zis tot poporul: fie.

13. Și a prădat tot poporul tabăra până în treizeci de zile, și a dat Iuditei cortul lui Olofern, și toată argintăria și paturile și paharele, și toate lucrurile lui.

14. Și luându-le ea le-a pus pre mușcoaia sa, și a înhămat carele sale, și le-a grămădit acelea preste ele.

15. Și s'a strâns tot mueretul lui Israil, ca să o vază pre ea, și o au binecuvântat pre ea, și i-au făcut ei horă dintre ele; și au luat stâlperi în mâinile lor, și au dat și muerilor,

celor ce erau cu ea, și s'au încununat cu măslin, ea, și cele ce erau cu ea.

16. Și a mers înaintea a tot poporului cu horă povătuind pre toate muerile, și urmau toți bărbații lui Israil întrarmați, cu cununi și cu cântări în gura lor.

17. Și a început Iudita mărturisirea aceasta înaintea a tot Israilul, și răspundeà tot poporul lauda aceasta.

CAP. 16.

Cântarea de biruința a Iuditei. Poporul aduce jertfe de mulțumire în Ierusalim. Moartea Iuditei.

Și a zis Iudita: Începeți Dumnezeului meu cu timpine, cântați Domnului meu cu chimvale, împreunați lui cântare și laudă înălțați, și chemați numele lui.

2. Că Dumnezeu este cel ce sfărâmă rășboaele, că în taberile lui în mijlocul poporului m'au scos din mâna celor ce mă gonesc.

3. Venit-a Asur din munți dela miazănoapte, venit-au cu zeci de mii de mii ale puterii sale, a căroră mulțime a astupat văile, și mulțimea cailor lor a acoperit dealurile.

4. Zis-au: să arză hotarele mele, și pre tinerii mei să'i omoare cu sabie, și pre cei sugători să'i trântească de pământ, și pre pruncii mei să'i prade, și pre fecioarele mele să le jefuiască. Iar Domnul atotțiitorul i-au sfărâmat pre ei cu mână de femeie.

5. Că n'a căzut cel tare de voinici, nici fiii puterii l-au bătut pre el, nici înalți uriași s'au ridicat asupra lui, ci Iudita fata lui Merari cu frumusețele feții sale l-a slăbit pre el.

6. Că s'a desbrăcat de îmbrăcămintea văduviei sale, ca să înalțe pre Israiltenii cei necăjiți, uns-a fața sa cu mir, și ș'a legat părul său cu cunună, și ș'a luat veșmânt de in, ca să'l amăgească pre el.

7. Călțunii ei răpiră ochii lui, și frumusețele ei robiră sufletul lui, trecut-a sabia prin grumazul lui.

8. Îngrozitu-s'au Perșii de cutezarea ei, și Midii de îndrăznirea ei s'au turburat.

9. Atunci au strigat cei smeriți ai mei, și s'au temut cei neputincioși ai mei, și s'au spăimântat ei, înălțat-au glasul lor, și au fugit.

10. Fiii fetelor i-au tăiat pre ei, și ca pre niște prunci ce fug i-au rănit pre ei, pierit-au de tabăra Domnului Dumnezeu meu: cânta-voiu Domnului cântare nouă.

11. Doamne, mare ești, și mărit și minunat în vîrtute, și neajuns, ție să slujească toată făptura ta.

12. Că ai zis, și s'a făcut, trimis-ai duhul tău, și a zidit, și nu este cine să poată sta împotiva cuvântului tău.

Facere 1, 2; Psalm 32, 6.

13. Că munții din temelii cu apele se vor clăti, și pietrile de fața ta ca ceara se vor topi; iar spre cei ce se tem de tine te vei milostivi.

14. Că puțină este toată jertfa, ca să'ți facă ție miros de bună mireasmă, și puțină este toată grăsimea spre arderea cea de tot a ta; iar cel ce se teme de Domnul, mare este totdeauna.

15. Vai neamurilor! Care se scoală asupra neamului meu, Domnul atotțitorul va izbândi asupra lor, în ziua judecății va dà foc, și viermi trupurilor lor, și vor plânge cu simțire până în veac.

16. Iar dacă au intrat în Ierusalim s'au închinat Domnului, și după ce s'a curățit poporul, a adus arderile cele de tot ale sale, și cele de voe ale sale și darurile sale.

17. Și a adus ludita toate uneltele lui Olofern, care le-a dat ei poporul, și acoperemântul, care l-a luat ea dela așternutul lui, dar Domnului le-a sfințit.

18. Și s'a veselit poporul în Ierusalim înaintea celor sfinte în trei luni, și ludita a rămas cu ei.

19. Și după zilele acestea s'a dus fiecare la moșia sa, și ludita s'a dus la Vetulia și a rămas întru averea sa.

20. Și a fost în vremea sa mărită în tot pămîntul, și mulți o a poftit pre ea, însă bărbat pre ea nu o a cunoscut în toate

zilele vieții sale, din ce ceas a murit Manasî bărbatul ei, până când s'a adaos la poporul său.

21. Și trăind mult foarte a îmbătrânit în casa bărbatului său până la o sută și cinci ani, și a dat slobozenie roabei sale, și a murit la Vetulia.

22. Și o a îngropat pre ea în peștera lui Manasî bărbatului ei, și o a plâns pre ea casa lui Israil șapte zile.

23. Și a împărțit averile sale mai 'nainte de ce a murit ea la toate rudeniile lui Manasî bărbatului său, și la rudeniile sale.

24. Și n'a fost mai mult cine să sperie pre fiii lui Israil în zilele Iuditei, și după ce a murit ea, zile multe.

PROROCIA LUI VARUH

CAP. 1.

Prorocul vestește și citește poporului din Ierusalim cartea primită dela Evreii din Vavilon, cari făcând mărturisiri, cer rugăciuni și jertfe pentru păcate.

Acestea sunt cuvintele cărții, care o a scris Varuh fiul lui Nirie, al fiului lui Maasie, al fiului lui Sedechie, al fiului lui Asadie, al fiului lui Helchie în Vavilon.

2. În anul al cincilea, în ziua a șaptea a lunii, în vremea întru care au luat Haldeii Ierusalimul, și l-au ars cu foc.

3. Și a cetit Varuh cuvintele cărții aceștia la urechile lui Iehonia fiul lui Ioachim împăratul lui Iuda, și la urechile a tot poporul, care venise să auză cartea.

4. Și la urechile celor puternici, și ale fiilor împăraților, și la urechile celor bătrâni și la urechile a tot poporul, dela cel mic până la cel mare ale tuturor celor ce lăcuiau în Vavilon la râul Sud.

5. Cari plângeau și posteau și se rugau înaintea Domnului.

6. Și a adunat argint după cât a putut mâna fieștecăruia.

7. Și a trimis în Ierusalim la Ioachim fiul lui Helchie, fiul lui Salom preotul, și la preoți și la tot poporul, cari s'au aflat cu el în Ierusalim.

8. Când a luat el vasele casii Domnului, care s'au scos din Biserică, să se întoarcă în pământul lui Iuda în ziua a zecea a lunii lui Sial, vase de argint, care le-a făcut Sedechie fiul lui Iosie împăratul lui Iuda.

9. După ce a înstrăinat Navuhodonosor împăratul Vavilonului pre Iehonia și pre boieri și pre cei legați și pre cei puternici și pre poporul pământului dela Ierusalim, și i-a dus în Vavilon.

10. Și a zis: iată am trimis la voi argint, cu care să cumpărați arderi de tot și pentru păcat și tămâe, și faceți miresme, și aduceți pre jertfelnicul Domnului Dumnezeului nostru.

11. Și vă rugați pentru viața lui Navuhodonosor împăratul Vavilonului, și pentru viața lui Valtasar fiul lui, ca să fie zilele lor, ca zilele cerului pre pământ.

12. Și va da Domnul vîrte nouă, și va lumina ochii noștri, și vom trăi supt umbra lui Navuhodonosor împăratul Vavilonului, și supt umbra lui Valtasar fiul lui, și vom sluji lor zile multe, și vom afla har înaintea lor.

13. Și vă rugați pentru noi către Domnul Dumnezeul nostru, că am păcătuit Domnului Dumnezeului nostru, și nu s'a întors mânia Domnului și urgia lui dela noi până în ziua aceasta.

14. Și veți ceti cartea aceasta, care o am trimis la voi, ca să o cetiți în casa Domnului la zilele prăznuirii și la zilele vremii.

15. Și veți grăi: Domnului Dumnezeului nostru dreptatea, și nouă rușinea fețelor, ca în ziua aceasta omului ludeu și celor ce lăcuesc Ierusalimul,

16. Și împăraților noștri, și boierilor noștri, și preoților noștri, și prorocilor noștri, și părinților noștri,

17. Că am păcătuit înaintea Domnului, și n'am ascultat de dânsul.

Daniil 9, 5.

18. Și n'am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru, ca să umblăm întru poruncile lui, care le-au dat înaintea feții noastre.

19. Din ziua, în care au scos Domnul pre părinții noștri din pământul Eghiptului, și până în ziua aceasta am fost neascultători de Domnul Dumnezeul nostru, și ne-am lenevit, ca să nu auzim glasul lui.

20. Și s'au lipit de noi răutățile și blestemul, care au rânduie Domnul lui Moisi slugii sale în ziua, în care au scos pre părinții noștri din pământul Eghiptului, ca să ne dea

nouă pământ, din care curge lapte și miere, precum este în ziua aceasta.

A 2 Lege 28, 15.

21. Și n'am ascultat glasul Domnului Dumnezeuului nostru după toate cuvintele Prorocilor, pre carii i-au trimis la noi.

22. Și am mers fieștecare într-un cugetul inimii sale cei rele a lucră dumnezeilor streini, a face rele înaintea ochilor Domnului Dumnezeuului nostru.

CAP. 2.

Evreii în robie mărturisesc că pentru păcatele lor li s'au întâmplat relele, și cer milă dela Dumnezeu.

Și au întărit Domnul cuvântul său, care au grăit asupra noastră și asupra judecătorilor noștri, carii au judecat pre Israil, și asupra împăraților noștri și asupra boierilor noștri și asupra tot omul din Israil și din Iuda.

2. Ca să aducă asupra noastră răutăți mari, care nu s'au făcut supt tot cerul, în ce chip au făcut în Ierusalim, după cele ce sunt scrise în legea lui Moisi.

A 2 Lege 28, 53.

3. Ca să mănânce omul cărnurile fiului său și cărnurile fetei sale.

4. Și i-au dat pre ei supuși tuturor împăraților celor dimprejurul nostru spre ocară și spre pustiire într-un toate popoarele cele dimprejurul nostru, la care i-au risipit pre ei Domnul.

5. Și s'au făcut ei dedesupt, și nu deasupra, pentru că am păcătuț Domnului Dumnezeuului nostru neascultând glasul lui.

A 2 Lege 28, 43.

6. Domnului Dumnezeuului nostru dreptatea; iar nouă și părinților noștri rușinea obrazelor, cum este în ziua aceasta.

7. Toate relele, care au grăit Domnul asupra noastră, acestea au venit preste noi.

8. Și nu ne-am rugat feții Domnului, ca să se întoarcă fieștecare dela cugetele inimii sale cei rele.

9. Și au priveghiat Domnul asupra celor răi, și le-au adus Domnul preste noi, că drept este Domnul întru toate lucrurile sale, care le-au poruncit nouă.

Ierem. 31, 28; 44, 27. Daniil 9, 14.

10. Și n'am auzit glasul lui, ca să umblăm întru poruncile Domnului, care le-au dat înaintea feții noastre.

11. Și acum Doamne Dumnezeul lui Israil, cel ce ai scos pre poporul tău din pământul Eghiptului cu mână tare și cu braț înalt, cu semne și cu minuni, și cu putere mare, și ți-ai făcut ție nume, cum este în ziua aceasta.

Daniil 9, 15.

12. Păcătuit-am, păgânit-am, făcut-am strâmbătate, Doamne Dumnezeul nostru, întru toate dreptățile tale.

13. Întoarcă-se mâniea ta dela noi, că am rămas puțini întru neamuri, unde ne-ai risipit pre noi.

14. Ascultă Doamne rugăciunea noastră și cererea noastră, și ne scoate pre noi pentru tine, și ne dă nouă har înaintea feții celor ce ne-au înstrăinat pre noi.

15. Ca să cunoască tot pământul, că tu ești Domnul Dumnezeul nostru, că numele tău s'a chemat preste Israil și preste neamul lui.

16. Doamne, caută din casa ta cea sfântă, și ià aminte spre noi; pleacă Doamne urechea ta și auzi.

A 2 Lege 26, 15; Isaia 63, 15.

17. Și deschide ochii tăi Doamne, și vezi, că nu cei morți, carii sunt în iad, dela carii s'a luat duhul dintru cele din lăuntru ale lor, vor dà mărire și dreptate Domnului.

Ps. 113, 25; Ps. 6, 5; Ps. 29, 9; Ps. 87, 11; Ps. 117, 17.

18. Ci sufletul cel mâhnit pentru mărimea, care merge plecându-se, și slăbind, și ochii cei ce se sfârșesc, și sufletul cel flămând vor dà slavă ție și dreptate, Doamne.

19. Că nu pentru dreptățile părinților noștri și ale împăraților noștri, cerem mila pentru noi înaintea feții tale Doamne Dumnezeul nostru;

20. Ci pentru că ai slobozit mâniea ta și iuțimea ta preste noi, precum ai grăit prin mâna slugilor tale Prorocilor, zicând:

21. Așa zice Domnul: plecați umărul vostru, și lucrați împăratului Vavilonului, și ședeți în pământul, care l-am dat părinților voștri.

22. Și de nu veți ascultă glasul Domnului, ca să lucrați împăratului Vavilonului,

23. Sfârșire voi face din cetățile lui Iuda și dinafara Ierusalimului; glas de veselie și glas de bucurie, glas de mire și glas de mireasă, și va fi tot pământul neumblat de lăcuiitori.

24. Și noi n'am ascultat glasul tău, ca să lucrăm împăratului Vavilonului, și ai întărit cuvintele tale, care ai grăit în mâinele slugilor tale Prorocilor, ca să scoată oasele împăraților noștri și oasele părinților noștri din locul lor.

25. Și iată sunt lepădate la arsura zilei și la înghețul nopței, și au murit în dureri rele, în foamete și în sabie și în robie.

26. Și ai pus casa, în care s'a chemat numele tău, cum este în ziua aceasta, pentru răutatea casei lui Israil și a casei lui Iuda.

27. Și ai făcut cu noi Doamne Dumnezeuul nostru după toată bunătatea ta, și după toată îndurarea ta cea mare.

28. Cum ai grăit prin mâna slugei tale lui Moisi în ziua, în care ai poruncit lui să scrie legea ta înaintea fiilor lui Israil zicând:

29. De nu veți ascultă glasul meu cu adevărat, sunetul cel mare și mult, acesta se va întoarce în mic la neamurile, la care îi voi risipi pre ei.

Leviți 26, 14; A 2 Lege 28, 15.

30. Că am cunoscut, că nu mă vor ascultă, că popor tare la cerbice este, și se vor întoarce întru inima lor în pământul înstrăinării lor.

31. Și vor cunoaște, că eu sunt Domnul Dumnezeuul lor, și voi da lor inimă și urechi de auzit.

lezech. 36, 25.

32. Și mă vor lăuda pre mine în pământul înstrăinării lor, și vor pomeni numele meu.

33. Și se vor întoarce dela cerbiciea lor cea tare, și dela lucrurile lor cele rele, căci își vor aduce aminte de calea părinților săi, cari au păcătuit înaintea Domnului.

34. Și îi voi întoarce pre ei în pământul, care m'am jurat părinților lor, lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, și'l vor stăpâni pre el, și îi voi înmulți pre ei, și nu se vor împuțina.

35. Și voi întâri lor legătură veșnică, ca să fiu lor Dumnezeu, și ei vor fi mie popor, și mai mult nu voi mișca pre poporul meu Israil dela pământul, care l-am dat lor.

CAP. 3.

Urmarea mărturisirii păcatelor. Israil robit pentru părăsirea înțelepciunii lui Dumnezeu. Prorocie despre Mesia.

Doamne atotțiitorule, Dumnezeuul lui Israil, sufletul cel ce este în strimtoare, și duhul cel necăjit strigă către tine.

2. Ascultă Doamne, și ne miluește, că am păcătuit înaintea ta.

3. Că tu șezi în veac, și noi pierim în veac.

4. Doamne atotțiitorule Dumnezeuul lui Israil, auzi rugăciunea celor ce au murit ai lui Israil, și ai fiilor celor ce au păcătuit înaintea ta, cari n'au ascultat glasul tău Dumnezeuului lor, și s'au lipit de noi relele.

5. Nu'ți aduce aminte de nedreptățile părinților noștri, ci'ți adu aminte de mâna ta și de numele tău în vremea aceasta.

6. Că tu ești Domnul Dumnezeuul nostru, și te vom lăuda pre tine Doamne.

7. Că pentru aceea ai dat frica ta în inimile noastre, ca să chemăm numele tău, și să te lăudăm pre tine întru înstreinarea noastră, că am abătut dela inima noastră toată nedreptatea părinților noștri, cari au păcătuit înaintea ta.

8. Iată noi astăzi întru înstreinarea noastră, unde ne-ai risipit pre noi spre ocară și spre blestem, și spre datorie după toate nedreptățile părinților noștri, cari s'au depărtat dela Domnul Dumnezeu lor.

9. Auzi Israile poruncile vieței, bagă'ți în urechi a cunoaște înțelepciunea.

10. Ce este Israile, că în pământul vrăjmașilor ești? Învechitu-te-ai în pământ strein.

11. Te-ai spurcat împreună cu cei morți, socotitu-te-ai cu cei ce se pogoară în iad.

12. Părăsit-ai izvorul înțelepciunii.

13. În calea lui Dumnezeu de ai fi umblat, ai fi lăcuit cu pace în veci.

Psalm 80, 12.

14. Învață-te unde este mintea, unde este tăria, unde este înțelesul a cunoaște împreună, unde este îndelungarea vieței și vieața, unde este lumina ochilor și pacea?

15. Cine a aflat locul ei, și cine a intrat în vistieriile ei?

16. Unde sunt boierii neamurilor și cei ce stăpânesc hiarele cele de pre pământ?

17. Cei ce cu pasările cerului se joacă și argint strâng și aur, întru care nădăjduesc oamenii, și nu este sfârșit agoniselei lor?

18. Cei ce meșteșugesc argintul, și grijesc lucrul lor, și nu este aflare.

19. Stinsu-s'au, și în iad s'au pogorât, și alții s'au sculat în locul lor.

20. Cei mai tineri au văzut lumină, și au lăcuit pre pământ, și calea științei n'au cunoscut.

21. Nici au înțeles cărările ei, nici s'au ținut de ea, fiii lor departe s'au făcut dela calea lor.

22. Nici s'au auzit în Hanaan, nici s'au văzut în Teman.

23. Nici fii Agarei cei ce caută înțelepciune cei de pre pământ, neguțătorii Meranului și ai Temanului, și spuitorii de povești, și cei ce caută pricepere, și calea înțelepciunii n'au cunoscut, nici și-au adus aminte de cărările ei.

24. O Israile! Cât este de mare casa lui Dumnezeu, și cât de lung locul agoniseli lui.

25. Mare este și n'are sfârșit, înalt și nemăsurat.

26. Acolo au fost uriașii cei numiți înalți la mărime, și știutori la războiu.

27. Nu pre aceștia i-au ales Dumnezeu, nici calea științei le-au dat lor, și au pierit.

28. Pentrucă n'au avut înțelepciune, pierit-au pentru nesfățuirea lor.

29. Cine s'a suit în cer și o a luat pre ea, și o a pogorât pre ea din nori?

30. Cine a trecut marea, și o a aflat pre ea, și o va aduce pre ea mai mult decât aurul cel ales?

31. Nu este cel ce să știe calea ei, nici cel ce să cuprinză cărarea ei;

32. Ci cel ce știe toate, o știe pre ea, și o află pre ea cu înțelepciunea lui, cel ce au gătit pământul în vreme veșnică, și l-au umplut pre el de vite cu patru picioare.

33. Cel ce trimite lumina, și merge și o chiamă pre ea, și'l ascultă cu cutremur.

34. Și stele au luminat întru strejile sale, și s'au bucurat.

35. Chematu-le-au pre ele, și ele au zis: de față suntem, luminat-au cu veselie celui ce le-au făcut pre ele.

36. Acesta este Dumnezeul nostru, și nu se va adaoge altul spre dânsul.

37. Aflat-au toată calea științei, și o au dat lui Iacov slugii sale și lui Israil celui iubit de dânsul.

38. După aceasta pre pământ s'au arătat, și cu oamenii împreună au lăcuit.

CAP. 4.

*Ierusalimul jelește pustiirea sa. Îndemn spre răbdare.
Prorocie despre mântuire.*

Aceasta este cartea poruncilor lui Dumnezeu, și legea, care este în veac; toți cei ce o țin pre ea, vor fi spre viață, iar cei ce o au părăsit, vor muri.

2. Întoarce-te Iacove, și te ține de dânsa, umblă prin strălucire în preajma luminei ei.

3. Nu dà altuia mărirea ta, și cele de folos ție limbei streine.

4. Fericiți suntem Israile, că cele ce plac lui Dumnezeu s'au arătat nouă.

5. Îndrăzniți poporul meu, pomenirea lui Israil.

6. Vândutu-v'ați neamurilor nu spre pierire, ci pentru că ați mânieat voi pre Dumnezeu, v'ați dat vrăjmașilor.

7. Pentru că ați întăritat pre cel ce v'au făcut pre voi jertfind dracilor, și nu lui Dumnezeu.

8. Și ați uitat pre cel ce v'au zidit pre voi, pre Dumnezeul cel veșnic, și ați întristat pre cel ce v'au hrănit pre voi, pre Ierusalim.

9. Văzut-au mâniea, care a venit vouă urgie dela Dumnezeu, și au zis: auziți nemernicile Sionului, adus-au mie Dumnezeu plângere mare.

10. Că am văzut robirea fiilor mei și a fetelor, care le-au adus lor cel veșnic.

11. Că i-am hrănit pre ei cu bucurie, și i-am slobozit cu plângere și cu jale.

12. Nimeni să se bucure de mine ceea ce sunt văduvă și părăsită de mulți; pustiitu-m'am pentru păcatele fiilor mei, că s'au abătut dela legea lui Dumnezeu.

13. Și dreptățile lui nu le-au cunoscut, nici au umblat în căile poruncilor lui Dumnezeu, nici pre cărările învățaturii întru dreptatea lui n'au mers.

14. Să vie nemernicele Sionului, și vă aduceți aminte de robiea fiilor mei și a fetelor, care o au adus lor cel veșnic.

15. Că au adus preste ei neam de departe, neam fără de rușine și de altă limbă.

16. Că nu s'au rușinat de cel bătrân, nici le-au fost milă de prunc, și au luat pre cei iubiți ai văduvei și pre cea fără

de fete singură o au pustiit.

17. Și eu ce pot să vă ajut vouă?

18. Că cel ce v'au adus vouă relele, vă va scoate pre voi din mâna vrăjmașilor voștri.

19. Umblați fiilor, umblați, că eu am rămas pustie.

20. Desbrăcatu-m'am de veșmântul păcii, și m'am îmbrăcat cu sacul rugăciunii mele, strigă-voiu către cel veșnic în zilele mele.

21. Îndrăzniți fiilor, strigați către Dumnezeu, și vă va scoate pre voi din silnicie din mâna vrăjmașilor.

22. Că eu spre cel veșnic am nădărdit mântuirea voastră, și mi-a venit mie bucurie dela cel sfânt pentru milostenia, care va veni vouă degrab dela cel veșnic Mântuitorul nostru.

23. Că v'am trimis pre voi cu plângere și cu jale, și vă va întoarce mie Dumnezeu pre voi cu bucurie și cu veselie în veac.

24. Că în ce chip acum au văzut nemernicile Sionului robirea voastră, așa vor vedeà curând mântuirea cea dela Dumnezeu vostru, care va veni vouă cu mărire mare și cu luminarea celui veșnic.

25. Fiilor! Îndelung răbdați mâniea, care v'a venit vouă dela Dumnezeu, că te-a gonit pre tine vrăjmașul tău, ci degrab vei vedeà pierirea lui, și preste grumazii lor vei călcà.

26. Cei gingași ai mei au mers pre căi vârtoase, ridicatu-s'au ca o turmă risipită de vrăjmași.

27. Îndrăzniți fiilor și strigați către Dumnezeu, că cel ce v'au adus pre voi la acestea, își va aduce aminte de voi.

28. Că precum a fost cugetul vostru, ca să vă abateți dela Dumnezeu, cu zece părți adăugați a vă întoarce, ca să'l căutați pre el.

29. Că cel ce v'au adus vouă rele, aduce-va vouă veșnică veselie împreună cu mântuirea voastră.

30. Îndrăznește Ierusalime, mângâia-te-va cel ce te-au numit.

31. Mișei sunt cei ce te-au necăjit pre tine, și s'au bucurat de căderea ta.

32. Ticăloase sunt cetățile, cărora au slujit fiii tăi, ticăloasă este ceea ce a primit pre fiii tăi.

33. Că precum s'a bucurat de căderea ta, și s'a veselit de surparea ta, așa se va mâhni pentru pustiirea sa.

34. Și voi luà dela ea bucuria cea de multă gloată, și semeția ei va fi spre plângere.

35. Că foc va veni preste ea dela cel veșnic întru zile îndelungate, și se va lăcuì de draci în multă vreme.

36. Caută împrejur către răsărit, Ierusalime, și vezi veselia, care ți vine ție dela Dumnezeu.

37. Iată vin fiii tăi, pre cari i-au trimis, vin adunați dela răsărituri până la apusuri cu graiul celui sfânt, bucurându-se de slava lui Dumnezeu.

CAP. 5.

Chemarea Ierusalimului spre bucurie pentru întoarcerea fiilor săi cu mărire.

Desbracă-te Ierusalime de haina întristărei și a necazului tău, și te îmbracă cu bună cuviința mărire, care este dela Dumnezeu în veac.

2. Îmbracă veșmântul dreptăței cei dela Dumnezeu, pune cununa mărire celui veșnic pre capul tău.

3. Pentru că Dumnezeu va arăta la tot cel de supt cer strălucirea ta.

4. Că se va chemà numele tău dela Dumnezeu în veac, pacea dreptăței și slava cinstei dumnezeiești.

5. Scoală-te Ierusalime și stăi, și preste cele înalte caută împrejur către răsărituri, și vezi pre fiii tăi adunați dela apusurile soarelui, până la răsărituri, cu graiul celui sfânt, bucurându-se de aducerea aminte a lui Dumnezeu.

6. Că au ieșit dela tine pedestri duși de vrăjmași iar Dumnezeu îi va aduce pre ei la tine înălțați întru mărire ca

pre fiii împărăției.

7. Că au rânduit Dumnezeu să smerească tot muntele înalt și stâncile cele veșnice și văile să se umple, să fie pământul neted, ca să umble Israil fără de frică întru slava lui Dumnezeu.

8. Și vor face umbră lui Israil și pădurile, și tot lemnul bun mirositor, cu porunca lui Dumnezeu.

9. Pentrucă va povățui Dumnezeu pre Israil cu veselie întru lumina slavei sale, cu mila și cu dreptatea cea dela el.

CARTEA LUI IEREMIA PROROCUL

Mai 'nainte spunerea robiei și îndemnare ca să părăsească închinarea idolilor.

Isvodul cărței, care a trimis Ieremieea către cei ce erau să se ducă robiți în Vavilon de împăratul Vavilonenilor, să le spue lor după cum s'au poruncit lui dela Dumnezeu.

2. Pentru păcatele, care ați păcătuit înaintea lui Dumnezeu, vă veți duce în Vavilon robiți de Navuhodonosor împăratul Vavilonenilor.

Ierem. 25, 9.

3. Și după ce veți intra în Vavilon, veți fi acolo ani mulți și vremi multe, până în șapte neamuri; iar după aceea vă voi scoate pre voi cu pace de acolo.

4. Și acum veți vedea în Vavilon dumnezei de argint și de aur și de lemn purtându-se pre umeri, arătând frică neamurilor.

Isaia 44, 10.

5. Păziți-vă dar, ca nu și voi asemănându-vă celor de alt neam, să vă asemănați, și să vă cuprinză frică pentru ei.

6. Deci când veți vedea gloate dinaintea și dinapoia lor închinându-se lor, ziceți cu cugetul: ție trebuie a ne închina Stăpâne.

7. Că îngerul meu cu voi este, el cearcă sufletele voastre.

8. Că limba lor este rasă de teslar, și ei sunt de aur împrejur și de argint împrejur, și sunt mincinoși și nu pot să grăiască.

9. Ca la o fecioară iubitoare de podoabă iau aur.

10. Și fac cununi, care le pun pre capetele dumnezeilor săi, și une ori se întâmplă de iau preoții dela dumnezeii lor aur și argint, și'l cheltuesc pentru sine.

11. Și dau dintr'însele și curvelor, și'i împodobesc pre ei ca pre niște oameni cu îmbrăcăminte, dumnezei de argint și dumnezei de aur și de lemn.

12. Și aceștia nu sunt apărați de rugină și de cari.

13. Îmbrăcați fiind ei cu îmbrăcăminte mohorâtă, ștergând obrazul lor de praful cel din casă, care este mai mult preste dânșii.

14. Și are schiptru ca un judecător de țară, care pre cel ce păcătuiește nu'l va omorî.

15. Și are sabie în dreapta și săcure; iar pre sine din rășboiu, și dela tâlhari nu se va scoate, dintru care să știți, că nu sunt dumnezei.

16. Drept aceea să nu vă temeți de ei, că precum vasul cel spart al omului, de nici o treabă nu este, așa sunt dumnezeii lor.

17. Fiind ei puși în case, ochii lor sunt plini de praf, dela picioarele celor ce intră.

18. Și ca la oarecare, care a făcut strâmbătate împăratului, sunt închise curțile, și ca celui ce se aduce la moarte, casele lor le întăresc preoții cu uși și cu lacăte și cu zăvoare, pentru ca să nu se fure de tâlhari.

19. Lumini le aprind, și mai multe decât la ei, din carii nici unii nu pot să vază, de vreme ce sunt ca o grindă din casă.

20. Și inimile lor zic că se rod de cele târătoare, care sunt din pământ, și cându îi mănâncă pre ei și îmbrăcămintele lor, ei nu simt.

21. Înnegrite sunt fețele lor de fumul, care se face în casă.

22. Pre trupul lor și pre capul lor zboară liliecii, rândunelele și pasărele, așijderea și dihori, de unde veți cunoaște, că nu sunt dumnezei.

23. Nu vă temeți dar de ei, pentru că cu aurul, cu care pentru frumusețe sunt îmbrăcați, de nu va șterge cinevă rugina, nu vor sclipi. Căci nici când se turnau, simțeau.

24. Din tot prețul cumpărați sunt, întru cari nu este duh.

25. Fără de picioare preste umăr se poartă, arătându'și batjocura sa oamenilor, și se rușinează și cei ce slujesc lor, ca nu cumvă să cază pre pământ și prin ei să se ridice.

Isaia 46, 7.

26. Nici de'l va pune cinevã pre el drept pre sine se va mișcã, nici de se va plecã, nu se va îndreptã.

27. Ci ca la niște morți pun darurile la ei înainte, și jertfele lor vânzându-le preoții lor le cheltuesc.

28. Așijderea și muerile dintr'însele lucrează, nici unui sărac, nici unui neputincios dau din jertfele lor, când sunt în curgerea sângelui, și lehuze fiind le ating.

29. Deci cunoscând dintr'acestea, că nu sunt dumnezei, nu vă temeți de ei, de unde dar se vor chemã dumnezei? Pentru că muerile pun dinainte la dumnezeii cei de argint și de aur și de lemn?

30. În casele lor șed popii lor având hainele lor rupte, și capetele și bărbile rase, ale căror capete descoperite sunt.

31. Și sbiară strigând înaintea dumnezeilor lor ca unii la cina mortului, îmbrăcăminte lor luând-o popii își îmbracă muerile lor și pruncii. Și nici de li se va face de la cinevã rău sau bine, vor puteã să răsplătească, nici să puie împărat pot, nici să scoată.

32. Așijderea nici avuție, nici aramã nu vor puteã să deã. De va fãgãdui lor cinevã fãgãduință, și nu o va dà, niciodatã nu o vor cere.

33. Dela moarte pre om nu'l vor izbãvi, nici pre cel mai slab dela cel mai tare nu'l vor scoate. Omului orb vedere nu'i vor dà, nici pre om din nevoie nu'l vor scoate. Pre văduvã nu o vor milui, nici săracului nu'i vor face bine.

34. Asemenea pietrilor celor dela munte sunt aceste de lemn, și cele ferecate cu aur și cu argint, iar cei ce slujesc acestora, se vor rușinã.

35. Cum dar trebuie a'i socoti, au a'i chemã dumnezei? De vreme ce și însuși Haldeii îi necinstesc pre ei.

36. Cari când vãd pre un mut neputând grãi aducând pre Vil, să roagã să grãiască, ca și când ar puteã să simță, și acestea vãzându-le ei tot nu pot să'i lase, pentru că n'au simțire.

37. Iar muerile încinse cu funii șed în cãi tãmâind tãrãte; iar când vreuna dintr'însele de vre unul din cei ce trec trasã

la curvie ocărăște pre cea de aproape, că nu s'a învrednicit ca și ea, nici funia ei nu s'a rupt.

38. Toate câte se fac întru ei, minciuni sunt, cum dar trebuie să se socotească, au să se zică că ei sunt dumnezei?

39. De teslari și de argintari sunt făcuți, și nu pot să fie alta, fără numai ce vreau meșterii să facă cu ei.

40. Și cei ce îi fac pre ei, nu pot să aibă vieață de mulți ani, cum dar cele ce se fac de ei pot să fie dumnezei?

41. Pentru că au lăsat lucruri minciună și batjocură celor ce li se vor naște în urmă, căci când vor veni asupra lor rășboiu și răutăți, se sfătuiesc între sine popii, unde se vor ascunde împreună cu dânșii?

42. Cum dar nu este a cunoaște, că nu sunt dumnezei, cei ce nu se pot pre sine mântui nici de rășboiu nici de răutăți?

43. Pentru că sunt de lemn și ferecați cu aur și cu argint, mai pre urmă tuturor neamurilor vor fi cunoscuți, că sunt mincinoși, și împăraților aevea va fi că nu sunt dumnezei, ci lucruri de mâini omenești, și nici un lucru al lui Dumnezeu întru dânșii nu este.

44. Cine dar nu cunoaște, că nu sunt dumnezei? Că împărat țării nu vor ridică, nici ploaie oamenilor nu vor dà.

45. Și judecată nu vor judeca lor, nici vor mântui de strâmbătate, fiind ei neputincioși că sunt ca niște cioare între cer și între pământ.

46. Căci și când va cădeà foc în casa dumnezeilor celor de lemn, cari sunt ferecați cu aur, au cu argint, popii lor vor fugi și vor scăpà, iar ei ca niște grinzi în mijloc vor arde de tot.

47. Și împăratului sau vrăjmașilor nu vor stà împotivă, cum dar trebuie să se socotească, au să se numească că sunt dumnezei?

48. Nici de furi, nici de tâlhari nu vor scăpà dumnezeii cei de lemn și ferecați cu argint și cu aur, dela cari cei ce pot luând aurul și argintul și îmbrăcăminte ce de preste ei, se vor duce avându-le, nici loruș nu vor ajuta.

49. Cât mai bun este împăratul care își arată vitejia sa, sau vasul cel de treabă în casă, cu care se va folosi cel ce'l are, decât dumnezeii cei mincinoși.

50. Și ușa casii, care păzește cele ce sunt într'însa, decât dumnezeii cei mincinoși, și stâlpul cel de lemn la împărății decât dumnezeii cei mincinoși.

51. Că soarele și luna și stelele fiind luminoase, și trimise la trebi bine ascultătoare sunt, așijderea și fulgerul, când se va ivi bun este la vedere, încă și un vânt în toată țara bate.

52. Și norii când li se poruncește dela Dumnezeu să meargă preste toată lumea, plinesc porunca, și focul când se trimite de sus să topească munții, și codrii fac porunca.

53. Iar aceștia nici cu chipurile, nici cu puterile lor sunt asemănați, pentru aceea nu trebuie nici să se socotească, nici să se numească dumnezei, de vreme ce nici judecată nu pot judeca, nici a face bine oamenilor.

54. Cunoscând dar că nu sunt dumnezei, nu vă temeți de ei.

55. Că nici pre împărați vor blestemă, nici vor binecuvântă, și semne întru neamuri și în cer nu vor arătă.

56. Nici ca soarele nu vor străluci, nici vor lumina ca luna.

57. Hiarele decât ei sunt mai bune, care pot fugi supt acoperământ să'și folosească lor.

58. Deci fiindcă nici într'un chip nu este nouă dovedit, că sunt dumnezei, pentru aceea să nu vă temeți de ei.

59. Că precum la o grădină cu semănături este un semn de om, care nimic nu păzește, așa sunt dumnezeii lor cei de lemn și ferecați cu aur și cu argint.

60. Și ca și spinul cel din grădină, pre care toată pasărea șade deasupra, așijderea și cu mortul cel aruncat întru întunec, sunt asemenea dumnezeii lor cei de lemn, și ferecați cu aur și cu argint.

61. Dela porfira și dela strălucirea care putrezește preste ei, îi veți cunoaște pre ei, că nu sunt dumnezei, și mai pre urmă și ei se vor mânca, și vor fi batjocură în țară,

62. Deci mai bun este omul drept, care n'are idoli, că va fi departe de batjocură.

CÂNTAREA CELOR TREI TINERI

ÎN CUPTORUL VAVILONULUI

Și stând Azariea în mijlocul focului, și deschizând gura sa, așa s'a rugat zicând:

2. Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri și lăudat și proslăvit este numele tău în veci.

3. Că drept ești întru toate câte ai făcut nouă, și toate lucrurile tale sunt adevărate, și drepte căile tale și toate judecățile tale adevărate.

4. Și judecățile adevărului ai făcut după toate cele ce ai adus asupra noastră și asupra cetății cei sfinte a părinților noștri Ierusalimul; că întru adevăr și judecată ai adus acestea toate asupra noastră pentru păcatele noastre.

5. Că am păcătuit și am făcut fărădelege, depărtându-ne dela tine.

6. Și am greșit întru toate, și poruncile tale n'am ascultat, nici le-am păzit, nici le-am făcut, după cum ne-ai poruncit nouă, ca să fie bine nouă.

7. Și toate câte ai adus asupra noastră, și toate câte ai făcut nouă, întru adevărată judecată le-ai făcut.

8. Și ne-ai dat pre noi în mâinile vrăjmașilor celor fărădelege și protivnicilor celor pismătăreți, și împăratului celui nedrept și mai rău decât tot pământul.

9. Și acum nu este nouă a deschide gura; rușine și ocară ne-am făcut robilor tăi și celor ce te cinstesc pre tine.

10. Nu ne dà pre noi până în sfârșit pentru numele tău, și nu strică legătura ta.

11. Și nu depărtà mila ta dela noi, pentru Avraam cel iubit de tine și pentru Isaac robul tău și pentru Israil sfântul tău.

12. Cărora ai grăit să le înmulțești sămânța lor, ca stelele cerului și ca nisipul cel de pre marginea mării.

13. Că Stăpâne ne-am împruținat mai mult decât toate neamurile, și suntem smeriți în tot pământul astăzi, pentru păcatele noastre.

14. Și nu este în vremea aceasta domn și proroc și căpetenie, nici ardere de tot, nici jertfă, nici prinos, nici tămâe, nici loc a aduce înaintea ta, și a afla milă.

15. Ci cu suflet umilit și cu duh plecat să fim primiți.

16. Ca într-o ardere de tot de berbeci și de junci, și ca într-o zeci de mii de miei grași, așa să fie jertfa noastră înaintea ta astăzi, și să se sfârșască după tine, că nu este rușine celor ce nădăjduesc într-o tine.

17. Și acum urmăm ție cu toată inima, și ne temem de tine, și căutăm fața ta.

18. Să nu ne rușinezi pre noi, ci fă cu noi după blândețile tale, și după mulțimea milei tale.

19. Și ne scoate pre noi după minunile tale, și dă mărire numelui tău, Doamne; și să se rușineze toți cei ce arată robilor tăi rele.

20. Și să se rușineze de toată puterea ta, și tăria lor să se sfârșame.

21. Și să cunoască că tu ești Domn, Dumnezeu singur, și mărit preste toată lumea.

22. Și n'au încetat cei ce i-au băgat pre dânșii, slugile împăratului, arzând cuptorul cu catran și cu smoală și cu câlți și cu viță.

23. Și s'a vărsat para focului deasupra cuptorului de coți patru zeci și nouă.

24. Și s'a vărsat, și a ars pre carii i-a aflat împrejurul cuptorului Haldeilor.

25. Iar îngerul Domnului s'a pogorât împreună cu cei dimprejurul lui Azaria în cuptor, și a scuturat para focului din cuptor.

26. Și a făcut mijlocul cuptorului ca un duh de rouă suflând, și nu s'a atins de dânșii nicidecum focul, și nu i-a întristat, nici i-a mâhnit pre ei.

27. Atunci acei trei, ca dintr'o gură au lăudat, și au mărit, și bine au cuvântat pre Dumnezeu în cuptor, zicând:

28. Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri și lăudat, și prea înălțat în veci.

29. Bine este cuvântat numele slavei tale cel sfânt, și prea lăudat, și prea înălțat întru toți vecii.

30. Bine ești cuvântat în Biserica sfintei slavei tale, și prea cântat și prea mărit în veci.

31. Bine ești cuvântat cel ce vezi adâncurile, și șezi pre Heruvimi, și lăudat și prea înălțat în veci.

32. Bine ești cuvântat pre scaunul slavei împărăției tale și prea lăudat, și prea înălțat în veci.

33. Bine ești cuvântat întru tăria cerului și prea lăudat, și prea mărit în veci.

34. Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, lăudați'l, și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

35. Binecuvântați ceruri pre Domnul, lăudați'l și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

36. Binecuvântați îngerii Domnului pre Domnul, lăudați'l și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

37. Binecuvântați apele, și toate cele mai presus de cer pre Domnul, lăudați'l și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

38. Bine să cuvinteze toate puterile Domnului pre Domnul, lăudați'l și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

39. Binecuvântați soare și luna pre Domnul, lăudați'l și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

40. Binecuvântați stelele cerului pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

41. Binecuvântați toată ploaia și roua pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre el în veci.

42. Binecuvântați toate duhurile pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul întru toți vecii.

43. Binecuvântați focul și zăduful pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

44. Binecuvântați frigul și căldura pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

45. Binecuvântați roua și zăpada pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

46. Binecuvântați nopți și zile pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

47. Binecuvântați lumina și întunerecul pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

48. Binecuvântați ghiața și gerul pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

49. Binecuvântați brume și zăpezi pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

50. Binecuvântați fulgere și nori pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

51. Binecuvintează pământule pre Domnul, laudă și'l prea înălță pre dânsul în veci.

52. Binecuvântați munți și dealuri pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

53. Binecuvântați toate cele ce răsar pre pământ pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

54. Binecuvântați izvoarele pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

55. Binecuvântați mări și râuri pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

56. Binecuvântați chiți și toate cele ce se mișcă în ape pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

57. Binecuvântați toate pasările cerului pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

58. Binecuvântați toate hiarele și toate dobitoacele pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

59. Binecuvântați fiii oamenilor pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

60. Binecuvântați Israil pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

61. Binecuvântați preoți pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

62. Binecuvântați slugi pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

63. Binecuvântați duhurile și sufletele dreptilor pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

64. Binecuvântați cei cuvioși și smeriți cu inima pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

65. Binecuvântați Ananie, Azarie și Misail pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci; că ne-au scos pre noi din iad, și din mâna morței ne-au mântuit pre noi, și ne-au izbăvit pre noi din mijlocul cuptorului, care ardeà cu pară de foc, și din mijlocul văpăei ne-au izbăvit pre noi.

66. Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila lui.

67. Binecuvântați toți credincioșii pre Domnul, Dumnezeul dumnezeilor, lăudați și mărturisiți, că în veac este mila lui.

CARTEA A TREIA A LUI ESDRA

CAP. 1.

Despre paștile care le-a adus Iosie, și despre împărații următori lui până la robia Vavilonului.

Și a adus Iosiea paștile în Ierusalim Domnului său și a jertfit pasha în patrusprezece zile ale lunii dintâi, tocmind preoții după rândul lor, împodobiți în Biserica Domnului.

2. Și a zis leviților slugilor celor sfinte ale lui Israil: să se sfințească pre sine Domnului, ca să pue sicriul cel sfânt al Domnului în casa care o a zidit Solomon fiul lui David împăratul.

3. Nu va fi vouă să'l ridicați pre umeri pre el, și acum slujiți Domnului Dumnezeuului vostru și slujiți neamului lui Israil.

4. Și gătiți după neamurile și după felurile voastre, după scrisoarea lui David împăratul lui Israil și după mărimea lui Solomon fiul lui.

5. Și stând în Biserică după începătura cea părintească a părței voastre a leviților celor dinaintea fraților voștri fiilor lui Israil.

6. Cu rânduială jertfiți paștile, și gătiți jertfele fraților voștri, și faceți paștile după porunca Domnului, care s'au dat lui Moisi.

7. Și a dăruit Iosiea poporului celui ce s'a aflat, din miei și din iezi treizeci de mii, viței trei mii, acestea din cele împărătești s'a dat după făgăduința sa, poporului și preoților și leviților.

8. Și au dat Helchia și Zaharia și Siilos, ispravnicii Bisericii preoților pentru paști, oi două mii șase sute, viței trei sute.

9. Și Iehonia și Samea și Natanail fratele său, și Savias și Ohiil și Ioram cei preste mii, au dat leviților pentru paști, oi cinci mii, viței șapte sute.

10. Și după ce s'au făcut acestea cu bună cuviință, stătut-au preoții și leviții, având azimele după feluri și după împărțelele începăturii părinților înaintea poporului, ca să aducă Domnului după cele scrise în cartea lui Moisi, și așa de dimineată.

11. Și au fript pasha la foc, cum se cade, și jertfele le-au fiert în căldări și în tingiri, cu bun miros, și au adus la toți cei din popor.

12. Și după acestea au gătit lor și preoților fraților lor, fiilor lui Aaron, pentrucă preoții aduceau grăsimile până la miazănoapte, și leviții au gătit loruși și preoților, fraților fiilor lui Aaron.

13. Și cântăreții Bisericei, fiii lui Asaf erau în rândul lor, după cum a rânduit David.

14. Și Asaf și Azaria și Eddinus cel dela împăratul.

15. Și portarii la fiecare poartă, ca să nu treacă fieștecare rânduiala sa, pentrucă frații lor leviții au gătit lor.

16. Și s'a săvârșit cele de jertfă Domnului, ca într-o zi să se aducă paștile, și să se aducă jertfele pre jertfelnicul lui Dumnezeu după porunca împăratului Iosie.

17. Și au adus fiii lui Israil, cei ce s'au aflat în vremea aceasta, paștile și praznicul azimelor șapte zile.

18. Și nu s'a adus paști ca acestea într-o Israil din zilele lui Samuil prorocul.

19. Și toți împărații lui Israil n'au adus paști ca acestea, în ce chip au adus Iosie și preoții și leviții și jidovii, și tot Israilul, cel ce s'a aflat în lăcuința lor în Ierusalim.

20. În anul al optsprezecelea al împărăției lui Iosie, s'au adus paștile acestea.

21. Și s'au îndreptat faptele lui Iosie înaintea Domnului, cu inimă plină de bună credință.

22. Și lucrurile lui s'au scris într-o vreme mai dinainte, pentru cei ce au păcătuit, și au făcut păgânătate înaintea Domnului, mai mult decât tot neamul și împărăția, și cele ce l-au asuprit pre el ca să simță, și cuvintele Domnului s'a sculat într-o Israil.

23. Și după toate lucrurile acestea ale lui Iosie, s'a întâmplat Faraon împăratul Eghiptului venind a ridică războiu în Carhamis la Efrat.

24. Și a ieșit întru întâmpinarea lui Iosie, și a trimis la el împăratul Eghiptului, zicând: ce este mie și ție împărate al lui Iuda? Nu asupra ta sunt eu trimis dela Domnul Dumnezeu.

25. Că asupra lui Efraim războiul meu este, și acum Domnul cu mine este, și Domnul cu mine sânguind este.

26. Depărtează-te dela mine, și nu stă împotriva Domnului.

27. Și n'a întors dela el Iosie carul său, ci s'a apucat să dea războiu, neluând aminte graiurile lui Ieremia prorocul cele din gura Domnului, cel ce au pus asupra lui războiu în câmpul lui Maghedaus.

28. Și s'au pogorît boierii la împăratul Iosie, și a zis împăratul slugilor sale: depărtați-mă dela războiu, că am slăbit foarte.

29. Și îndată l-au depărtat pre el slugile lui dela rând, și s'a suit în al doilea car al lui, și ajungând la Ierusalim ș'a schimbat viața sa și s'a îngropat în mormântul cel părintesc.

30. Și toată Iudeia a jeli pre Iosie, și a plâns Ieremia prorocul pentru Iosie, și cei ce șed mai sus l-au plâns pre el cu womenile până în ziua aceasta.

31. Și s'a dat aceasta, ca să se facă pururea la tot neamul lui Israil.

32. Și acestea sunt scrise în cartea celor arătate pentru împărații lui Iuda, și toate lucrurile care s'au făcut de Iosie și de mărirea lui și înțelegerea lui în legea Domnului.

33. Iar cele ce s'au făcut de el mai 'nainte, și cele de acum s'au scris în cartea împăraților lui Israil și ai lui Iuda.

34. Și luând cei mai aleși din popor pre Ioahaz fiul lui Iosie, l-au pus împărat în locul lui Iosie tatăl lui, fiind de douăzeci și trei de ani.

35. Și a împărățit în Iuda și în Ierusalim trei luni.

36. Și l-a mutat pre el împăratul Eghipetului, ca să nu împărățească în Ierusalim.

37. Și a păgubit pre popor cu o sută de talanți de argint și cu un talant de aur.

38. Și a pus împăratul Eghipetului împărat pre Ioachim fratele lui, împărat lui Iuda și Ierusalimului.

39. Și a legat Ioachim pre boierii cei mari, și pre Zarachi fratele lui prinzându-l l-a scos din Eghipet.

40. Și era Ioachim de douăzeci și cinci de ani, când s'a făcut împărat în Iudeia și în Ierusalim, și a făcut rău înaintea Domnului.

41. Și asupra acestuia s'a suit Navuhodonosor împăratul Vavilonului, și legându-l cu legături de aramă, l-a dus în Vavilon.

42. Și din sfintele vase ale Domnului luând Navuhodonosor, și ducându-le le-a spânzurat în capiștea lui în Vavilon.

43. Și cele ce s'au scris de el și de necurăția lui, și hula lui s'au scris în cartea vremilor împăraților.

44. Și în locul lui Ioachim a împărățit fiul lui, care când s'a pus împărat era de optsprezece ani.

45. Și a împărățit trei luni și zece zile în Ierusalim, și a făcut rău înaintea Domnului.

46. Și după un an trimitând Navuhodonosor, l-a mutat pre el în Vavilon împreună cu vasele cele sfinte ale Domnului.

47. Și a pus pre Sedechia împărat lui Iuda și Ierusalimului, de douăzeci și unul de ani fiind.

48. Și a împărățit unsprezece ani, și a făcut rău înaintea Domnului, și nu s'a rușinat de graiurile, care s'a grăit prin Ieremia prorocul din gura Domnului.

49. Și fiind jurat de împăratul Navuhodonosor pre numele Domnului, călcând jurământul s'a depărtat.

50. Și învîrtoșindu-și cerbicea sa și inima sa, a călcat cele legiuite ale Domnului Dumnezeuului lui Israil.

51. Și povățuitorii poporului și ai preoților multe nelegiuiri au făcut, mai multe decât toate necurățiile tuturor

neamurilor, și au spurcat Biserica Domnului cea sfințită în Ierusalim.

52. Și au trimis Dumnezeu părinților lor pre îngerul său să-i cheme pre ei, că nu se îndură de ei și de lăcașul său.

53. Iar ei își băteau joc de vestitorii lui, și în ziua în care au grăit Domnul, ei batjocoreau pre prorocii lui, până ce mâniindu-se el pre poporul său pentru păgânătăți, au poruncit împăraților Haldeilor să se suie asupra lor.

54. Aceștia au omorât pre tinerii lor cu sabie împrejurul sfintei lor Biserici, și nu le-au fost milă de cel tânăr și de fecioară și de bătrân, și de cel mai tânăr al lor.

55. Ci pre toți i-au dat în mâinile lor, și toate vasele Domnului cele sfinte, cele mari și cele mici și vasele sicriului lui Dumnezeu.

56. Și lăzile cele împărătești luându-le le-au dus în Vavilon, și au ars casa Domnului.

57. Și au surpat zidurile Ierusalimului și turnurile lui le-au ars cu foc, și au sfârșit toate cele mărite ale lui a le face de nimic, și pre cei rămași de sabie i-au dus în Vavilon.

58. Și au fost slugi lui și fiilor lui, până ce au împărățit Perșii, ca să se plinească cuvântul Domnului, care a fost în gura lui Ieremia, până va binevoi pământul sâmbetele sale, în toată vremea pustiirii sale a serbat întru plinirea anilor șaptezeci.

CAP. 2.

*Kir, împăratul Perșilor, dă voie Iudeilor robiți a'și rezidi
Templu și Ierusalimul; iar Artaxerx îi oprește.*

Împărățind Kir preste Perși în anul dintâiu, ca să se plinească cuvântul Domnului, care a fost în gura lui Ieremia,

2. Ridicat-au Domnul duhul lui Kir împăratul Perșilor, și a strigat în toată împărăția sa, și împreună prin scrisori zicând:

3. Aceasta zice împăratul Perșilor, Kir: pre mine Domnul lui Israil, Domnul cel prea înalt m'au arătat împărat lumii.

4. Și mi-au arătat mie să zidesc lui casă în Ierusalimul cel din Iudeia.

5. Cine este dar dintre voi din neamul lui, Domnul lui cu dânsul, și suindu-se la Ierusalimul cel din Iudeia, să zidească casa Domnului lui Israil, acesta este Domnul cel ce au sălăsluit în Ierusalim.

6. Drept aceea, câți lăcuesc pre alocurea, să ajute lui, cei din locul lui.

7. Cu aur și cu argint, cu dări, cu cai și cu vite împreună cu ceilalți, carii la rugăciune sunt puși în Biserica Domnului cea din Ierusalim.

8. Și așezându-se mai marii neamurilor familiilor lui Iuda, și neamul lui Veniamin, și preoții și leviții, și a tuturor a căroră au ridicat Domnul duhul, ca să se suie să zidească casa Domnului din Ierusalim, și cei de prin prejurul lor.

9. Au ajutat întru toate cu argint și cu aur, cu cai, cu dobitoace și cu multe făgăduințe ale multora, a căroră minte s'a ridicat.

10. Și împăratul Kir a scos vasele Domnului cele sfinte, care le-a fost adus Navuhodonosor din Ierusalim, și le-a fost spânzurat în capiștea lui.

11. Și scoțându-le Kir împăratul Perșilor, le-a dat lui Mitridat păzitorului cămării sale.

12. Și prin acesta s'au dat lui Avasar cârmuitorului Iudeii.

13. Și numărul acestora eră: pahare de aur o mie, și pahare de argint o mie, câțui de argint douăzeci și nouă, năstrăpi de aur treizeci, de argint două mii și patru sute zece, și alte vase o mie.

14. Și toate vasele, care s'au adus de aur și de argint, cinci mii patru sute șasezeci și nouă.

15. Și s'au adunat dela Sanavasar împreună cu cei din robie din Vavilon la Ierusalim.

16. Iar în anii cei după vremea lui Artaxerx împăratul Perșilor, a scris la el împotrivă asupra celor ce lăcuesc în

Ierusalim și în Iudeia, Vilemos și Mitridat și Tavelios și Ratimos și Veeltemos și Samelios scriitorul, și ceilalți, carii cu aceștia împreună se sfătuiesc, și cei ce lăcuiesc în Samariea și în celelalte locuri, această iscălită carte:

17. Împăratului Artaxerx domnului: slugile tale Ratim cel preste cele ce se întâmplă, și Samelie scriitorul, și ceilalți ai sfatului lor, și judecătorii cei din Kilo-Siriea și din Finichia.

18. Și acum în știre să fie domnului nostru împăratului, că Evreii suindu-se dela voi la noi, viind la Ierusalim cetatea cea vicleană și rea, zidesc ulițele și zidurile ei le toclesc, și Biserica asemenea o încep.

19. Deci de se va zidi cetatea aceasta, și se vor sfârși zidurile, bir nu vor suferi a dà, ci și împăraților vor stă împotrivă.

20. Și de vreme ce se fac ale Bisericii, bine a fi am socotit, să nu trecem aceasta cu vederea.

21. Ci să înștiințăm pre domnul nostru împăratul, ca în ce chip se va părea ție, să se cerceteze cărțile cele dela părinții tăi.

22. Și vei afla întru cele de pomenire scrise despre acestea, și vei cunoaște, că cetatea aceea era vicleană și împărați și cetăți turburând.

23. Și Evreii vicleni și rășboaie bătând întru ea încă din veac, pentru care pricină și cetatea aceasta s'a pustiit.

24. Acum dar arătăm ție doamne împărate, că de se va zidi din nou cetatea aceasta și se vor ridica zidurile ei, mai mult ție pogorîre nu va fi la Siriea cea gropiloasă, și la Finichia.

25. Atunci a răspuns împăratul lui Ratim celui ce scrie cele ce se întâmplă și lui Veeltem și lui Samelie scriitorului și celorlalți, carii împreună cu ei se sfătuiesc și lăcuiesc în Samariea și în Siriea și în Finichia, cele mai jos scrise:

26. Cetit-am cartea, care o ați trimis la mine, drept aceea am poruncit să se caute și s'a aflat, cum că cetatea aceea este din veac împotrivitoare împăraților.

27. Și oamenii, vicleșuguri și rășboaie întru ea făcând, și împărați tari și puternici erau în Ierusalim stăpânind, și bir luând dela Siria cea gropiloasă și dela Finichia.

28. Acum dar am poruncit să oprească pre oamenii aceia a zidi cetatea, și mai înainte a se socoti ca afară de acestea nimic să nu se facă.

29. Și să nu meargă înainte mai mult răutatea, ca împărații să se turbure.

30. Atunci cetindu-se cele scrise de împăratul Artaxerx, Ratimos și Samelios scriitorul și cei ce cu aceștia împreună se sfătuiau, purcezând la Ierusalim cu sânghință, cu cai și cu rânduială de gloată, au început a opri pre cei ce zideau.

31. Și s'a oprit zidirea Bisericei din Ierusalim până la al doilea an al împărăției lui Darie împăratul Perșilor.

CAP. 3.

Dormind Darie după ospățul cel mare, care a făcut, la deșteptare află supt pernă scrise trei întrebări: au vinul, împăratul, femeia sau adevărul este mai tare? Și cere explicarea lor.

Și împărățind Darie, a făcut ospăț mare tuturor celor de supt ascultarea lui, și tuturor celor din casă născuți ai lui.

2. Și tuturor boierilor celor mari ai Midiei și ai Persiei și tuturor domnilor și povățuitorilor și stăpânitorilor locurilor celor dela India până la Etiopia, cari erau întru cele o sută douăzeci și șapte de domnii.

3. Și după ce au mâncat și au băut, și după ce s'au săturat, s'au risipit; atunci Darie împăratul s'a dus la așternutul său și a adormit și s'a deșteptat.

4. Atunci cei trei tineri păzitorii trupului său, cari păzeau trupul împăratului a zis unul către altul:

5. Să zicem fiecare dintre noi un cuvânt, care va fi mai tare, și ori al căruia cuvânt se va arăta mai înțelept decât

celalt, îi va dà lui Darie împăratul, daruri mari și biruințe mari.

6. Și cu porfiră a se îmbrăcă, și din vase de aur a beà, și pre aur a dormi, și care cu frâne de aur, și chivără de vison și lăntușe împrejurul grumazilor lui.

7. Și al doilea va ședeà după Darie pentru înțelepciunea lui, și rudă lui Darie se va numi.

8. Atunci scriind fiecare cuvântul său, l-a pecetluit, și l-a pus supt perna lui Darie împăratul și au zis:

9. Când se va sculà împăratul, vor dà lui cartea, și pre care va judecà împăratul și cei trei mari dregători ai Persiei, că cuvântul lui este mai înțelept, lui se va dà biruința în ce chip s'a scris.

10. Unul a scris: mai tare este vinul.

11. Celalt a scris: mai tare este împăratul.

12. Și al treilea a scris: mai tari sunt muierile, iar mai mult decât toate biruește adevărul.

13. Și când s'a sculat împăratul din somn, luând scrisorile le-au dàt lui, și le-a cetit.

14. Și trimitând, a chemat pre toți boierii cei mari ai Persiei și ai Midiei, și pre domnii și povățuitorii și căpeteniile locurilor și dregătorii.

15. Și a șezut în divan, și a cetit scrisorile înaintea lor.

16. Și a zis: chemați pre tinerii aceia, și ei să'și arate cuvintele lor.

17. Și s'au chemat, și au intrat înlăuntru și le-a zis lor: spuneți nouă cele ce ați scris.

18. Și a început cel dintâiu, cel ce a zis că vinul este mai tare, și zise așa: o bărbaților, cum nu este mai tare vinul? Că pre toți oamenii cari îl beau îi înșală.

19. Cugetul și al împăratului și al orfanului și al robului, și al celui slobod și al săracului și al bogatului îl face unul.

20. Și tot cugetul îl schimbă spre bună plăcere și spre veselie, și nu'și aduce aminte de tot necazul și de toată datoria.

21. Și toate inimile le face bogate, și nu'și aduc aminte de împărat sau de domn, și toate prin talanți le face a grăi.

22. Și nu'și aduc aminte când beau, a iubi pre prieteni și pre frați, ci îndată după puțin timp scot sabiile.

23. Și când se trezesc de vin, nu'și aduc aminte de cele ce au făcut.

24. O bărbaților! Au nu este mai tare vinul, care silește a face așa? Și după ce a zis acestea, a tăcut.

CAP. 4.

Biruința adevărului. Darie înapoiază vasele cele sfinte, dând Iudeilor voie și de cheltuială pentru zidirea Ierusalimului și a Bisericei.

Și a început al doilea a grăi, cel ce a zis, că este mai tare împăratul.

2. O bărbați! Au nu sunt mai tari oamenii, cei ce stăpânesc pământul și marea, și toate câte sunt într'însele?

3. Iar împăratul mai tare este, și domnește preste toți și'i stăpânește, și tot orice va zice lor fac, de va zice lor să facă războiu unul asupra altuia, fac.

4. Și de'i va trimite pre ei asupra vrăjmașilor, merg și surpă munți și ziduri și turnuri.

5. Ucid și se ucid, și cuvântul împăratului nu'l calcă, și de vor birui, împăratului îi aduc toate.

6. Și câte vor prădă, și celelalte toate, și câți nu se oștesc și nu dau războiu, ci lucrează pământul, iarăși după ce seamănă, secerând aduc împăratului.

7. Și unul pre altul silind aduc dajdie împăratului, și el unul singur este.

8. De va zice: să omoare, omoară, de va zice: să lase, lasă, de va zice: să bată, bate.

9. A zis: să pustiască, pustiesc, a zis: să zidească, zidesc, a zis: să taie, taie, a zis: să răsădească, răsădesc.

10. Și tot poporul lui și puterile lui de el unul ascultă, și la toate acestea el șade, mănâncă, beă și doarme.

11. Și aceștia îl păzesc pre el împrejur, și nu poate fieștecare a merge și a face lucrurile sale, nici pot să nu-l asculte pre el.

12. O bărbaților! Cum nu este mai tare împăratul, că așa ascultat este? Și a tăcut.

13. Iar al treilea cel ce a zis de muieri și de adevăr, acesta este Zorovavel, a început a grăi:

14. O bărbaților! Au doară nu este mare împăratul, și mulți sunt oamenii? Și vinul nu este tare?

15. Dar cine este cel ce îi stăpânește pre ei, sau cine este cel ce-i domnește pre ei? Au nu sunt muierile? Muierile au născut pre împăratul și pre tot poporul, care stăpânește marea și pământul.

16. Și din ele s'au făcut, și acestea au crescut pre aceia cei ce sădesc viile, din care se face vinul.

17. Și acestea fac îmbrăcămintele oamenilor, și acestea fac mărirea oamenilor, și fără de muieri nu pot fi oamenii.

18. Și de vor adună aur și argint și tot lucrul frumos, au nu iubesc pre o muieră frumoasă la chip și la frumusețe?

19. Și toate acestea lăsându-le, la dânsa caută, și cu gura căscată se uită la ea, și toți pre ea o aleg mai mult decât aurul și decât argintul și decât tot lucrul frumos.

20. Lasă omul pre tatăl său, care l-a hrănit pre el, și țara sa, și se lipește de femeia sa.

21. Și cu muieră își lasă sufletul, și nici de tatăl său nu-și aduce aminte, nici de muma sa, nici de țară.

22. Și dintru acestea se cade să știți voi, că muierile vă stăpânesc pre voi.

23. Au nu trudiți și osteniți, și toate le aduceți și le dați muierilor, și iă omul sabia sa, și iese la căi să tâlhărească și să fure, și pre mare umblă și prin râuri,

24. Și pre leu vede, și întru întunec merge, și după ce fură și răpește și desbracă de haine, la cea iubită aduce.

25. Și mai mult iubește omul pre muierea sa, decât pre tatăl său și pre muma sa.

26. Și mulți s'au fluturat la chipuri pentru muieri, și robi s'au făcut pentru ele.

27. Și mulți au pierit și au greșit și au păcătuit pentru muieri.

28. Și acum nu'mi credeți mie? Au nu este împăratul mare cu oblăduirea lui? Au nu toate țările se tem a se atinge de el?

29. Văzutu-l-am pre el și pre Apamina fata lui Vartac celui minunat, țiitoarea împăratului șezând deadreapta împăratului.

30. Și luând stema de pe capul împăratului, și puind-o pre capul său, dà palme împăratului cu stânga.

31. Și la acestea împăratul căscând gura se uită la ea, și de'i va râde lui, râde; iar de se va mâhnî asupra lui, se cucerește el, ca să se împace cu el.

32. O bărbaților! Cum nu sunt tari muierile, de vreme ce fac așa?

33. Atunci împăratul și dregătorii căutau unul la altul.

34. Și a început a grăi pentru adevăr. O bărbaților! Au nu sunt tari muierile? Mare este pământul și înalt este cerul și iute la alergat soarele, că într'o zi se întoarce și înconjură cerul, și iarăși aleargă la locul său.

35. Au nu este mare cel ce face acestea? Ci adevărul este mare și mai tare decât toate.

36. Tot pământul chiamă adevărul, și cerul pre el bine îl cuvintează, și toate lucrurile se clătesc și se cutremură, și nimic la el nu este strâmb.

37. Nedrept este vinul, nedrept este împăratul, nedrepte sunt muierile, nedrepti sunt toți fiii oamenilor și nedrepte sunt toate lucrurile lor, cele ce sunt ca acestea, și nu este întru ele adevăr, și cu nedreptatea lor pier.

38. Iar adevărul rămâne și este tare în veac, și trăește și biruește în veacul veacului.

39. Și nu este la el privire de fețe, nici osebiri, ci cele drepte face de toate nedreptățile, și relele se ferește, și la toți sunt plăcute lucrurile lui.

40. Și la judecata lui nimic nu este nedrept, și aceasta este puterea și împărăția și oblăduirea și mărimea tuturor veacurilor; bine este cuvântat Dumnezeuul adevărului.

41. Și a încetat a grăi, și tot poporul atunci a răspuns.

42. Și atunci a zis: mare este adevărul, și mai tare este. Atunci împăratul a zis lui: cere ori ce vei vreă, mai mult decât cele scrise, și voiu dà ție, pentru că te-ai aflat mai înțelept, și alătura cu mine vei ședeă, și rudenia mea te vei chemă.

43. Atunci a zis împăratului: adu'ți aminte de făgăduința, care ai făgăduit să zidești Ierusalimul.

44. În ziua, în care împărăția ta ai luat toate vasele cele luate din Ierusalim să le trimiți, care le-a osebit Kir, când a făgăduit să taie Vavilonul, și s'a făgăduit că le va trimite acolo.

45. Și tu ai făgăduit să zidești Biserica, care o au ars Idumeii, când s'a pustiit Iudeia de Haldei.

46. Și acum aceasta este, ce te rog doamne împărate, și ce cer dela tine, și aceasta este mărimea dela tine, rogu-mă dar pentru ca să faci făgăduința care ai făgăduit prin gura ta a face Împăratului cerului.

47. Atunci sculându-se împăratul Darie l-a sărutat pre el, și a scris pentru el cărți către toți dregătorii și biruatorii locurilor, și povățuitorii și domnii, ca să'l petreacă pre el și pre toți cei cu el, carii să suie să zidească Ierusalimul.

48. Și la toți biruatorii locurilor din Siriea cea gropiloasă și din Finichia, și la cei din Livan a scris cărți, să ducă lemne de chedru din Livan la Ierusalim, și împreună cu el să zidească cetatea.

49. Și a scris la toți Iudeii, carii sunt a se sui dela împărăție la Iudeia, despre slobozenie, tot cel tare, și biruitorul de loc și domnul și dregătorii de case, să nu meargă la ușile lor.

50. Și toată țara, care o țin ei, să fie lor fără de dajdie, și să lase Idumeii satele, care le oprise Iudeilor.

51. Și la zidirea Bisericii să dea pre an talanți douăzeci, până ce se va zidi.

52. Și la jertfelnic arderi de tot să se ia în toate zilele, precum au poruncă; alți șaptesprezece talanți să aducă, și preste an zece.

53. Și toți cei ce merg din Vavilon să zidească cetatea, să fie volnici ei, și fiii lor și toți preoții, cari merg.

54. Și a scris și darea și podoaba preoțească, cu care slujesc întru ea.

55. Și leviților a scris să le dea dare până în ziua când se va săvârși casa, și Ierusalimul a se zidi.

56. Și la toți cei ce păzesc cetatea a scris să le dea lor sorți și cheltueli.

57. Și a trimis toate vasele, care le-a oșebit Kir dela Vavilon, și toate câte a zis Kir să facă și el a poruncit să facă, și să trimită la Ierusalim.

58. Și când a ieșit tinerelul Zorovavel, ridicând fața sa la cer înaintea Ierusalimului, a binecuvântat pre împăratul cerului, zicând:

59. Dela tine este biruința, și de la tine este înțelepciunea, și a ta este mărirea și eu robul tău sunt.

60. Bine ești cuvântat cel ce mi-ai dat mie înțelepciune, și ție îți mărturisesc Stăpâne al părinților.

61. Și a luat cărțile, și a ieșit, și a venit în Vavilon, și a vestit tuturor fraților săi.

62. Și binecuvântară pre Dumnezeuul părinților săi, căci le-au dat lor slobozire și răsuflară,

63. A se sui și a zidi Ierusalimul și Biserica, întru care s'a numit numele Domnului, și s'au desfătat cu muzici și cu bucurie șapte zile.

CAP. 5.

*Însemnarea celor întorși din robia Vavilonului. Începerea
înnoirii cetății și a Bisericii.*

Și după aceasta s'a ales a se suî căpeteniile caselor neamurilor după felurile lor, și muierile lor și fiii și fetele lor, și slugile și slujnicile lor, și dobitoacele lor.

2. Și Darie a trimis împreună cu ei o mie de călăreți până îi vor așeză pre ei în Ierusalim cu pace, și cu muzici și cu timpene și cu fluere.

3. Și toți frații lor jucând, și i-au făcut pre ei să se sue împreună cu aceia.

4. Și acestea sunt numele bărbaților celor ce se suiau după neamurile lor la feluri, la împărțeala începăturii lor.

5. Preoții fiii lui Finees, fiii lui Aaron Isus al lui Iosedec, al lui Sareu, și Ioachim al lui Zorovavel al lui Salatiil din casa lui David, din sămânța lui Fares, și din neamul lui Iuda.

6. Care a grăit la Darie împăratul Perșilor cuvinte înțelepte la al doilea an al împărăției lui în luna lui Nisan, luna dintâiu.

7. Și aceștia sunt din Iudeia, carii s'au suit din robia înstrăinării, pre carii i-au înstreinat Navuhodonosor împăratul Vavilonului la Vavilon, și s'au înapoiat la Ierusalim.

8. Și cealaltă evreime fiecare la a sa cetate, carii au venit cu Zorovavel și cu Isus, Neemia, Zaharia, Gheiseu, Eniu, Mardoheu, Velsar, Asfaros, Reeliu, Roim, Vaana, a celor dintâiu povățuitori ai lor.

9. Numărul celor dela neam, și povățuitorii lor.

10. Fiii lui Foros două mii o sută șaptezeci și doi.

11. Fiii lui Safat patru sute șaptezeci și doi.

12. Fiii lui Ares șaptesute cincizeci și șase.

13. Fiii lui Faat Moav două mii opt sute doisprezece.

14. Fiii lui Ilam o mie două sute cincizeci și patru.

15. Fiii lui Zatii nouă sute patruzeci și cinci.

16. Fiii lui Horve șapte sute cinci.

17. Fiii lui Vani șase sute patruzeci și opt.

18. Fiii lui Vive șase sute treizeci și trei.

19. Fiii lui Sadac trei mii două sute douăzeci și doi.
20. Fiii lui Adonican șase sute șasezeci și șapte.
21. Fiii lui Vagoi două mii șasezeci și șase.
22. Fiii lui Adinu patru sute cincizeci și patru.
23. Fiii lui Atiriziu nouăzeci și doi.
24. Fiii lui Kilan și Azitas șasezeci și șapte.
25. Fiii lui Azuran patru sute treizeci și doi.
26. Fiii lui Anania o sută unul.
27. Fiii lui Arom treizeci și doi.
28. Fiii lui Vasà trei sute douăzeci și trei.
29. Fiii lui Arsifurit o sută doi.
30. Fiii lui Metirus trei mii cinci.
31. Fiii lui Vetlomon o sută douăzeci și trei.
32. Cei din Netofas cincizeci și cinci.
33. Cei din Anatot o sută cincizeci și opt.
34. Cei din Vetsamos patruzeci și doi.
35. Cei din Caritarios douăzeci și cinci.
36. Cei din Cafiras și din Virot șapte sute patruzeci și trei.
37. Cei din Piras șapte sute.
38. Cei din Hadas și Amidii patru sute douăzeci și doi.
39. Cei din Kirama și Gavdis șase sute douăzeci și unul.
40. Cei din Macalon o sută douăzeci și doi.
41. Cel din Vitolio cincizeci și doi.
42. Fiii lui Nefis o sută cincizeci și șase.
43. Fiii lui Calamolal și Onus șapte sute douăzeci și cinci.
44. Fiii lui Ierehu două sute patruzeci și cinci.
45. Fiii lui Anaas trei mii trei sute treizeci.
46. Preoții fii lui Ieddu fiul lui Isus, la fii lui Sanasiv nouă sute șaptezeci și doi.
47. Fiii din Esemirot o mie cincizeci și doi.
48. Fiii lui Fassaron o mie patruzeci și șapte.
49. Fiii din Carmi două sute șaptesprezece.
50. Iar leviții fii lui Iesue, și Cadmiil și Van și Suia șaptezeci și patru.
51. Cântăreții Bisericii fii lui Asaf o sută douăzeci și opt.

52. Portarii fiii lui Salum, fiii lui Iatal, fiii lui Tolman, fiii lui Dacovi, fiii lui Tita, fiii lui Savi de toți o sută treizeci și nouă.

53. Robii Bisericii fiii lui Isaf, fiii lui Asifà, fiii lui Tavaot, fiii lui Kiras, fiii lui Sud, fiii lui Faleu, fiii lui Lavanà, fiii lui Agravà, fiii lui Acuà, fiii lui Utà, fiii lui Kitav, fiii lui Agavà, fiii lui Sevē.

54. Fiii lui Anan, fiii lui Catuà, fiii lui Ghedur, fiii lui Eru, fiii lui Desan, fiii lui Noivà, fiii lui Hasevà, fiii lui Gazerà, fiii lui Aziu, fiii lui Finees, fiii lui Asarà, fiii lui Vastè, fiii lui Asanà, fiii lui Meanì, fiii lui Nafisì, fiii lui Acuv, fiii lui Ancfà, fiii lui Asur, fiii lui Farachim, fiii lui Vasalot.

55. Fiii lui Meedà, fiii lui Cutà, fiii lui Harsà, fiii lui Marcus, fiii lui Asirar, fiii lui Tomì, fiii lui Nasit, fiii lui Atifà.

56. Fiii slugilor lui Solomon, fiii lui Asapfion, fiii lui Farirà, fiii lui Ieli, fiii lui Lozon, fiii lui Iedail, fiii lui Safet.

57. Fiii lui Aghiei, fiii lui Faharet, fiii lui Savià, fiii lui Sarotieà, fiii lui Masià, fiii lui Gar, fiii lui Adus, fiii lui Suvà, fiii lui Aferà, fiii lui Varodis, fiii lui Savat, fiii lui Alom.

58. Toți robii Bisericii și fiii slugilor lui Solomon trei sute șaptezeci și doi.

59. Aceștia sunt cari s'au suit de la Termelet și Telersas povătuitorul lor Harlatalar și Alar, și nu puteau să vestească neamurile lor și semințiile, că sunt din Israii fiii lui Ladan, fiul lui Van, fiul lui Nicodan șase sute cincizeci și doi.

60. Și din preoții cei ce se țin de preoție, și nu s'au aflat fiii lui Ovdiei, fiii lui Acos, fiii lui Addù, celui ce a luat pre Avghiea muiere din fetele lui Verzeleu, și s'au numit pre numele lui.

61. Și cercându-se la socoteală scrisoarea cea de rudă a acestora, și neaflându-se s'au înlăturat a preoți.

62. Și le-au zis lor Neemiea și Attaria, să nu aibă ei parte din cele sfinte, până ce se va sculă Arhiereu, îmbrăcat cu arătarea și cu adevărul.

63. Și aceștia toți erau dela Israil, de doisprezece ani și mai sus, afară de slugi, și slujnice patruzeci și două de mii trei sute șasezeci.

64. Slugile lor și slujnicile șapte mii trei sute patruzeci și șapte.

65. Cântăreții și cântătorii două sute patruzeci și cinci.

66. Cămile patru sute treizeci și cinci.

67. Și cai șapte sute treizeci și șase.

68. Mușcoi două sute patruzeci și cinci.

69. Asini cinci mii cinci sute douăzeci și cinci.

70. Și din povățuitori după neamuri, când veneau ei la Biserica lui Dumnezeu cea din Ierusalim s'au făgăduit să ridice casa în locul ei după puterea lor, și să se dea la sfânta cămară pentru lucruri taleri de aur o mie, și de argint taleri șase mii, și veșminte preotești o sută.

71. Și s'au sălășluit preoții și leviții și cei din popor în Ierusalim și în țară, și cântăreții Bisericii și portarii și tot Israilul la satele lor.

72. Și sosind luna a șaptea, și fiind fiii lui Israil fieștecare într-o ale sale, s'au adunat cu toții dimpreună la lărgimea porții cei dintâiu, care este către răsărit.

73. Și stând Isus al lui Iosedec, și frații lui preoții și Zorovavel al lui Salatiil și frații lui, au gătit jertfelnicul Dumnezeului lui Israil, ca să aducă pre ei arderi de tot, după urmarea celor mărturisite în cartea lui Moisi omul lui Dumnezeu.

74. Și s'au adunat la ei din celelalte neamuri ale pământului, și au așezat jertfelnicul la locul său, că în vrajbă erau ei, și i-au întărit pre ei toate neamurile de pre pământ, și aduceau jertfe după vremi și arderi de tot Domnului dimineața și seara.

75. Și au săvârșit praznicul înfigerei corturilor, în ce chip s'a rânduit în lege și jertfe în toate zilele cum se cuveneă, și după acestea aducerile cele neîncetate și jertfa sâmbetelor și a lunilor nouă, și a tuturor praznicilor celor sfințite.

76. Și ori câți au făgăduit făgăduință lui Dumnezeu din luna a noua a lunii a șaptea, au început a aduce jertfe lui Dumnezeu, că Biserica lui Dumnezeu încă nu se zidise.

77. Și au dat bani pietrarilor și meșterilor de lemn și mâncări și băuturi de bucurie.

78. Și care Sidonenilor și Tirienilor, ca să aducă ei dela Livan lemne de chedru, ca să le ducă plute la vadul Iopiei după porunca care s'a scris lor dela Kir împăratul Perșilor.

79. Și în al doilea an mergând la Biserica lui Dumnezeu în Ierusalim în luna adoua, a început Zorovavel al lui Salatiil și Isus al lui Iosedec și frații lor și preoții și leviții și toți cei ce au venit din robie în Ierusalim, și au întemeiat casa lui Dumnezeu la lună nouă a lunei adoua, în al doilea an, după ce au venit ei în Iudeia și în Ierusalim.

80. Și au pus pre leviți de douăzeci de ani preste lucrurile Domnului, și a stătut Isus și fiul lui și frații, și Cadmiil fratele și fiii lui Madiavun, și fiii lui Iuda al lui Iliadun, împreună cu fiii și frații, toți leviții cei dimpreună cârmuitori preste lucruri, făcând la lucruri în casa lui Dumnezeu, și au zidit zidarii Biserica lui Dumnezeu.

81. Și au stătut preoții toți împodobiiți cu muzici și cu trâmbițe, și leviții fiii lui Asaf având chimvalele lăudând pre Domnul, și binecuvântând după rânduiala lui David împăratul lui Israil.

82. Și au glăsuit prin laude mărturisind Domnului, că bunătatea lui și mărirea lui este în veci întru tot Israilui.

83. Și tot poporul a trâmbițat, și a strigat cu glas mare dând laudă Domnului pentru ridicarea casei Domnului.

84. Și au venit din preoți, din leviți și din cei ce șed înaintea după neamurile lor cei bătrâni, cari au văzut casa cea mai dinaintea aceștia, la zidirea aceștia cu plângere și cu strigare mare, și mulți pentru trâmbițe și pentru bucuria cea cu glas mare, în cât poporul n'auzeà trâmbițele pentru plângerea poporului.

85. Pentrucă erà gloată, care trâmbițà foarte tare, ca de departe să se auză.

86. Și auzind vrăjmașii neamului lui Iuda și ai lui Veniamin, au venit ca să cunoască, pentruce este glasul trâmbiților.

87. Și au cunoscut, că cei din robie zidesc Biserica Domnului Dumnezeuului lui Israil.

88. Și viind la Zorovavel și la Isus și la povățuitorii neamurilor, au zis lor: să zidim împreună cu voi, că asemenea cu voi ascultăm de Domnul vostru, și lui jertfim din zilele lui Asvasaret împăratul Asirienilor, care ne-a mutat pre noi aici.

89. Și au zis Zorovavel și Isus și povățuitorii neamurilor lui Israil: nu este nouă și vouă a zidi casa Domnului Dumnezeuului nostru, că noi singuri vom zidi Domnului lui Israil cu urmare precum a rânduit vouă Kir împăratul Perșilor.

90. Și neamurile pământului împotrivindu-se asupra celor din Iudeea și bătând cetatea, opreă zidirea, și vicleșuguri și aduceri de popoare, și răzvrătiri făcând, au oprit a se săvârși zidirea în toată vremea vieței împăratului Kir, și s'a oprit dela zidire în doi ani, până la împărăția lui Darie.

CAP. 6.

Evreii zidesc Biserica lui Dumnezeu, ca slobozenia lui Darie.

Iar în anul al doilea al împărăției lui Darie, au prorocit Agheu și Zaharia al lui Addo prorocii asupra Evreilor din Iudeea și din Ierusalim, întru numele Domnului Dumnezeuului lui Israil.

2. Și atunci stând Zorovavel al lui Salatiil și Isus al lui Iosedec, au început a zidi casa Domnului cea din Ierusalim fiind împreună cu prorocii Domnului, cari le ajutau lor.

3. Într'această vreme eră la ei de față Sisinis biruitorul Siriei și al Finichiei și Satravuzan și cei împreună tovarăși ai lui, și ziseră lor:

4. Cine v'a rânduit vouă, de zidiți casa aceasta și acoperemântul acesta, și celelalte toate săvârșiți? Și cari sunt ziditorii, cei ce săvârșesc acestea?

5. Și au avut har bătrânii Iudeilor, socotință făcându-se în robie dela Domnul.

6. Și nu s'a oprit dela zidire până se va face știre lui Darie pentru ei, și până se va răspunde.

7. Izvodul cărții, care au scris lui Darie, și au trimis Sisinis biruitorul Siriei și al Finichiei și Satravuzan, și cei împreună tovarăși, și cei din Siria și din Finichia domni, împăratului Darie bucurie.

8. Toate știute să fie domnului nostru împăratului, că mergând la țara Iudeii, și viind în Ierusalim cetatea, am prins pre Evreii cei bătrâni ai robiei în cetatea Ierusalimului zidind casă nouă mare, Domnului.

9. De pietre cioplite de mult preț, lemne puindu-se în ziduri.

10. Și lucrurile acelea în grab se fac, și bine sporindu-se lucrul în mâinile lor, și cu toată mărirea și nevoința săvârșindu-se.

11. Atunci am întrebat pe bătrânii aceia, zicând: cine poruncindu-vă vouă zidiți casa aceasta, și întemeiați lucrurile acestea?

12. Deci i-am întrebat pre ei pentru ca să arătăm ție, și să scrim ție pre oamenii cei ce povățuesc, și scrisoarea numelor cerem dela cei ce erau înainte povățuitori.

13. Și ei au răspuns nouă, zicând: noi suntem slugile Domnului celui ce au făcut cerul și pământul.

14. Și eră casa aceasta zidită mai înainte cu mulți ani prin împăratul lui Israil cel mare și tare, și s'a sfârșit.

15. Și de vreme ce părinții noștri amărând au păcătuit asupra Domnului celui ceresc al lui Israil, i-au dat pre ei în mâinile lui Navuhodonosor împăratul Vavilonului și a Haldeilor.

16. Și casa stricând'o a ars'o, și pre popor l-a dus în robie la Vavilon.

17. Iar în anul dintâiu când împărățeà Kir preste țara Vavilonului, a scris împăratul Kir să se zidească casa aceasta.

18. Și sfintele vase cele de aur și de argint, care le-a scos Navuhodonosor din casa cea din Ierusalim, și le-a spânzurat în capiștea lui, împăratul Kir iarăși le-a scos din capiștea cea din Vavilon, și s'au dat lui Zorovavel și lui Sanavasari biruitorului.

19. Și s'a poruncit lui, ca să ducă aceste vase, și să le pue în Biserica cea din Ierusalim și Biserica Domnului aceasta să se zidească în locul ei.

20. Atunci Sanavasari acela mergând, a pus temeliele casei Domnului cei din Ierusalim, și de atunci până acum zidindu-se, nu a luat săvârșire.

21. Acum dar de socotește împăratul să se caute în cămările împărătești cărțile lui Kir;

22. Și de se va afla, cum că cu știrea împăratului Kir se face zidirea casei Domnului cei din Ierusalim, și de se pare domnului împăratului nostru, răspunză pentru acestea.

23. Atunci împăratul Darie a poruncit să caute în cămările cele împărătești cărțile cele ce se aflau în Vavilon, și s'a aflat la Ecvatana în turnul cel din țara Midiei loc, întru care erau pomenite acestea.

24. În anul dintâiu al împărăției lui Kir a poruncit acesta să zidească casa Domnului cea din Ierusalim, întru care jertfesc cu foc fără de încetare.

25. A căreea înălțimea de șasezeci de coți, lățimea de coți șasezeci și trei, case de pietre cioplite, și o casă de lemn nouă de țară, și cheltuială să se dea din casa împăratului Kir.

26. Și vasele cele sfinte ale casei Domnului, cele de aur și cele de argint, care le-a scos Navuhodonosor din casa cea din Ierusalim, și le-a adus în Vavilon, să le așeze în casa cea din Ierusalim unde erau stând, ca să se pună acolo.

27. Și a poruncii lui Sisini biruitorul Siriei și al Finichiei, și lui Satravuzan și celor împreună tovarăși, să se nevoiască, și celor rânduiți în Siria și în Finichia povățuitori, să se ferească de loc, și să lase pre Zorovavel sluga Domnului și

biruitorul Iudeii și pre bătrânii Iudeilor, a zidì în loc casa aceea a Domnului.

28. Și eu am rânduit cu tot deadinsul, să zidească și să ià aminte, pentru ca să lucreze împreună cu cei din robia Iudeilor, până se va săvârși casa Domnului.

29. Și din birul Kilo Siriei și a Finichiei, cu nevoință rânduială să se deà oamenilor acestora, ce s'a rânduit spre jertfa Domnului, lui Zorovavel biruitorului, din tauri și din berbeci și din miei.

30. Așijderea și grâu și sare și vin și untdelemn neîncetat preste an, în ce chip preoții cei din Ierusalim vor zice să se cheltuiască în toată ziua fără de cârtire.

31. Ca să aducă turnări lui Dumnezeu celui Înalt pentru împăratul și pentru slugile lui, și să se roage pentru viața lor.

32. Și a poruncit, ca ori câți va trece ceva din cele mai înainte scrise, sau nu vor plini, să se ià lemn dintru ale lui, și întru acela să se spânzure și averile lui să fie împărătești.

33. Pentru aceea și Domnul, al căruia nume se chiamă acolo, să stingă pre tot împăratul și pre tot neamul, care va întinde mâna sa să oprească, au să facă rău casei Domnului cei din Ierusalim.

34. Și eu împăratul Darie am poruncit ca, cu nevoință să se facă acestea.

CAP. 7.

Săvârșirea Bisericii; sfințirea ei și serbarea Paștilor.

Atunci Sisinis biruitorul Kilo-Siriei și al Finichiei și Satravuzan și cei împreună tovarăși, urmând celor poruncite dela împăratul Darie,

2. Cârmuiau preste lucrurile cele sfinte mai cu nevoință ajutorind bătrânilor, Iudeilor, preoților și stătătorilor Bisericii.

3. Și cu spor se făceau lucrurile cele sfinte, prorocind Agheu și Zaharia prorocii.

4. Și s'au săvârșit acestea prin porunca Domnului Dumnezeuului lui Israil, și cu voea lui Kir și a lui Darie și a lui Artaxerx împăratului Perșilor.

5. Și s'a săvârșit casa cea sfântă până în douăzeci și trei de zile ale lunii lui Adar, întru al șaselea an al lui Darie împăratul Perșilor.

6. Și au făcut fiii lui Israil și preoții și leviții și ceilalți din robime, carii s'au adaos, după cele ce sunt scrise în cartea lui Moisi.

7. Și au adus la sfîntirea casei Domnului tauri o sută, berbeci două sute, miei patru sute;

8. Tapi pentru păcatul a tot Israilul doisprezece după numărul începătorilor de neamurile lui Israil.

9. Și au stăut preoții și leviții după neamuri împodobiți la lucrurile Domnului Dumnezeuului lui Israil, după cartea lui Moisi, și portarii la fiecare poartă.

10. Și au adus fiii lui Israil împreună cu cei din robie paștile în patrusprezece zile, a lunei dintâiu, când s'au curățit preoții și leviții,

11. Împreună și toți fiii robiei, carii s'au curățit.

12. Că leviții toți odată s'au curățit, și au junghiat paștile la toți fiii robiei și la frații lor preoții, și loruși.

13. Și au mâncat fiii lui Israil cei din robie, toți câți s'au osebit de uriciunile neamurilor pământului, căutând pre Domnul.

14. Și au adus sărbătoarea azimelor șapte zile veselindu-se înaintea Domnului.

15. Pentrucă au întors sfatul împăratului Asirienilor spre ei, ca să întărească mâinile lor la lucrurile Domnului Dumnezeuului lui Israil.

CAP. 8.

Esdra se suie în Ierusalim. Scrisoarea lui Artaxerx. Darurile făcute Bisericei Domnului, și numărarea poporului acolo.

Și după acestea, când a împărățit Artaxerx împăratul Perșilor,

2. Mers-a Esdra al lui Sareu, al lui Ezeriu, al lui Helchiu, al lui Salum, al lui Saduc, al lui Ahitov, al lui Amariu, al lui Eziu, al lui Memerot, al lui Zareu, al lui Saulie, al lui Voca, al lui Avisum, al lui Finees, al lui Eliazar, al lui Aaron preotul celui dintâiu.

3. Acest Esdra s'a suit din Vavilon, ca un cărturar iscusit fiind în legea lui Moisi, cea de Dumnezeu dată lui Israil.

4. Și i-a dat lui împăratul mărire, aflând har înaintea lui la toate poftetele lui.

5. Și s'au suit împreună din fiii lui Israil și din preoți și din leviți și cântăreți de Biserică și portari și robi ai bisericii, în Ierusalim.

6. În anul al șaptelea al împărăției lui Artaxerx în luna a cincea, acesta este anul al șaptelea al împăratului, că ieșind dela Vavilon la lună nouă a lunei dintâiu,

7. Au sosit la Ierusalim după călătoria cea bună, care s'a dat lor dela Domnul.

8. Pentrucă Esdra multă știință cuprindeă, ca nimic să nu lase din cele din legea Domnului, și din porunci a învățat pre tot Israilul toate îndreptările și judecățile.

9. Și viind porunca, care s'a scris de Artaxerx împăratul la Esdra preotul, și cetitorul de legea Domnului, a căruia isvod este scrisoarea cea mai jos scrisă:

10. Împăratul Artaxerx lui Esdra preotului și cetitorului legii Domnului bucurie.

11. Și cele iubitoare de oameni eu alegând, am poruncit celor ce vor vreă din neamul Evreilor alegând ei și din preoți și din leviți, și fiind ei întru împărățiea noastră, să meargă împreună cu tine la Ierusalim;

12. Deci câți vor pofti meargă împreună, cum s'a părut și mie și celor șapte prieteni sfetnici.

13. Pentruca să cerceteze cele ce sunt în Iudeia și în Ierusalim.

14. Cu urmare în ce chip se află în legea Domnului.

15. Și să aducă daruri Domnului lui Israil care le-am făgăduit, și eu și prietenii în Ierusalim, și tot aurul și argintul care s'ar afla în țara Vavilonului, Domnului în Ierusalim.

16. Împreună cu cel dăruit de popor la Biserica Domnului Dumnezeului lor cea din Ierusalim, să se adune și argint și aur pentru junci și pentru berbeci și pentru miei și pentru cele ce urmează acestora.

17. Cât să aducă jertfe Domnului la jertfelnicul Domnului Dumnezeului lor cel din Ierusalim.

18. Și toate ori câte vei vreă împreună cu frații tăi să faci cu aurul și cu argintul, fă după voea Dumnezeului tău.

19. Și vasele cele sfinte ale Domnului, ce se dau ție la treaba Bisericii cei din Ierusalim a Dumnezeului tău, le vei pune înaintea Dumnezeului tău în Ierusalim.

20. Și celelalte ori câte vor trebui ție la treaba Bisericii Dumnezeului tău, vei dà din vistieria cea împărătească.

21. Și eu împăratul Artaxerx am poruncit păzitorilor vistieriilor Siriei și ai Finichiei, ca, câte va trimite Esdra preotul și cetitorul legii lui Dumnezeu celui de sus, cu grăbire să i se deà.

22. Până la o sută de talanți de argint, așijderea și până la o sută de cori de grâu, și vin vedre o sută și altele cât de multe.

23. Toate după a lui Dumnezeu lege să se săvârșească cu nevoie Dumnezeului celui înalt pentru ca să nu fie urgie întru împărăția împăratului și a fiilor lui.

24. Și vouă vi se zice, ca tuturor preoților și leviților și cântăreților Bisericii și portarilor și robilor Bisericii, și tocmitorilor Bisericii aceștia,

25. Nici un bir, nici alt rău să se facă. și nimeni să nu aibă volnicie a pune ceva asupra acestora.

26. Și tu Esdro după înțelepciunea lui Dumnezeu pune judecători și legiuitori, ca să judece în toată Siria și Finichia pre toți cei ce știu legea Dumnezeului tău, și pre cei ce nu știu îi vei învăța.

27. Și toți câți vor călca legea Dumnezeului tău, și cea împărătească cu deadinsul se vor certă, ori cu moarte, ori cu muncă, sau cu pagubă de argint, sau cu izgonire.

28. Și a zis Esdra scriitorul: binecuvântat este singur Domnul Dumnezeu părinților mei, cel ce au dat acestea în inima împăratului, ca să cinstească casa lui cea din Ierusalim.

29. Și pre mine m'au cinstit înaintea împăratului și înaintea sfetnicilor și înaintea tuturor prietenilor și a boierilor lui.

30. Și eu cu bună îndrăznire m'am făcut după ajutorul Domnului Dumnezeului meu și am adunat bărbați din Israil, ca să se suie cu mine.

31. Și aceștia sunt cei mai mari povățuitori după neamurile lor și după împărțirile începăturilor, cei ce se suie cu mine din Vavilon împărățind Artaxerx împăratul.

32. Din fiii lui Finees, Ghirson, din fiii lui Itamar, Gamail.

33. Din fiii lui David, Letus al lui Seheniu.

34. Din fiii lui Fares, Zaharie și cu el s'au scris oameni o sută cincizeci.

35. Din fiii lui Salomon, Aveli, Acnias al lui Zaharia, și cu el oameni două sute.

36. Din fiii lui Zatom, Sehenias al lui Iezel și împreună cu el oameni trei sute.

37. Din fiii lui Adin, Ovir al lui Ionan și cu el împreună oameni două sute cincizeci.

38. Din fiii lui Elam, Iesias al lui Gotoliu și împreună cu el bărbați șaptezeci.

39. Din fiii lui Safatia, Zaharia al lui Mihail și împreună cu el bărbați șaptezeci.

40. Din fiii lui Ioav, Avadas al lui Iezil, și cu el bărbați două sute doisprezece.

41. Din fiii lui Vanid, Asalimot al lui Iosafia, și cu el bărbați o sută șasezeci.

42. Din fiii lui Vavi, Zaharia al lui Vivai și cu el bărbați douăzeci și opt.

43. Din fiii lui Astat, Ioanis Acatan și cu el bărbați o sută zece.

44. Din fiii lui Adonicam cei mai de pre urmă și acestea sunt numele lor: Elifalatos, Ieuil și Samea și cu ei bărbați șaptezeci.

45. Din fiii lui Vaguti al lui Istalcuri și cu el bărbați șaptezeci.

46. Și i-am adunat pre ei la râul ce se zice Teran, și am tăbărit trei zile acolo și i-am oblicit pre ei.

47. Și din fiii preoților și din leviți, neaflând acolo am trimis la Eleazar și iată a venit și Iduil și Maia și Masman și Alnatan și Samean și Iorivon, Natan, Eniatan Zaharia și Mosolamon, povătuitorii și știutorii.

48. Și am zis lor să meargă la Dadeu povătuitorul, cel din locul pazei vestieriei, poruncindu-le lor să grăiască cu Dadeu și cu frații lui și cu cei din locul păzitorilor de vistierie, să ne trimită nouă pre cei ce vor sluji în casa Domnului nostru.

49. Și am adus nouă după mâna cea tare a Domnului nostru, bărbații știutori din fiii lui Mooli al lui Levî al lui Israil, pre Asevivsa și pre fiii lui și pre frații carii erau optsprezece.

50. Și Asevian și Anuon și Osean frate din fiii Hananeului și fiii lor bărbați, douăzeci.

51. Și din robii Bisericii, carii a dat David și povătuitorii la lucrul leviților robi ai Bisericii, două sute douăzeci, a tuturor s'au arătat scrisoarea numelor.

52. Și am făgăduit acolo post tinerilor înaintea Domnului Dumnezeului nostru, să cerem dela el bună călătorie și nouă și celor ce erau împreună cu noi fiilor noștri și dobitoacelor.

53. Pentrucă m'am rușinat a cere dela împăratul și pedestri și călăreți și petrecere pentru apărarea de cei ce ne stau împotrivă.

54. Că am zis împăratului cum că puterea Domnului nostru va fi cu cei ce'l caută pre el întru toată îndreptarea.

55. Și iarăș ne-am rugat Domnului nostru pentru toate acestea, și l-am aflat pre el bun și blând.

56. Osebit-am din căpeteniile neamurilor și ale preoților bărbați doisprezece, pre Esesvria și pre Asamian și împreună cu ei dintre frații lor bărbați zece.

57. Și le-am pus lor argintul și aurul și sfintele unelte ale casei Domnului nostru, care le-au dăruit împăratul și sfetnicii lui, și dregătorii și tot Israilul.

58. Și când am pus le-am dat lor talanți de argint șase sute cincizeci, și vase de argint de o sută de talanți, și de aur de o sută de talanți, și ferecături de aur douăzeci.

59. Și vase de aramă, de aramă bună, care sclipește ca aurul, vase douăsprezece.

60. Și le-am zis lor: și voi sfinți sunteți Domnului, și vasele cele sfinte și aurul și argintul este făgăduință Domnului părinților noștri.

61. Priveghiați și păziți până le veți dà căpeteniilor neamului preoților și leviților și povățuitorilor neamurilor lui Israil în Ierusalim în cămările casei Dumnezeului nostru.

62. Și preoții și leviții cei ce au luat argintul și aurul și vasele cele din Ierusalim, le-au băgat în Biserica Domnului.

63. Și mergând dela râul lui Tera în douăsprezece ale lunii dintâiu, am intrat în Ierusalim după mâna cea tare a Domnului nostru ceea ce erà deasupra noastră, și ne-au mântuit pre noi dela intrare de tot vrăjmașul, și am venit în Ierusalim.

64. Și făcându-se acolo ziua a treia, în ziua a patra stând, argintul și aurul s'au dat în casa Domnului nostru, și Marimot fiul lui Iuri preotului.

65. Și cu el erà Eleazar al lui Finees, și erà cu ei Iosavados al lui Isus și Moit al lui Savanu leviții la număr și la toată cumpânitura.

66. Și au scris tot trasul lor într-unu acel ceas.

67. Și cei ce au venit din robie, au adus jertfe Dumnezeului lui Israil, Domnului, junince douăsprezece, și pentru tot Israilul berbeci nouăzeci și șase.

68. Miei șaptezeci și doi, țapi pentru mântuire doisprezece, toate jertfă Domnului.

69. Și au dat poruncile împăratului la dregătorii cei împărătești ai casei, și la biruitorul Kilo-Siriei și al Finichiei, și au slăvit pre popor și pre Biserica Domnului.

70. Și după ce s'au săvârșit acestea, au venit la mine povățuitorii zicând:

71. N'au osebit neamul lui Israil și boierii și preoții și leviții neamurile cele de alt neam ale pământului, și necurățiile dela neamurile Hananeilor și ale Heteilor și ale Ferezeilor și ale levuseilor și ale Moavitenilor și ale Eghiptenilor și ale Idumeilor.

72. Pentrucă au lăcuit împreună cu fetele lor, și ei și fiii lor, și s'a amestecat sămânța cea sfântă cu neamurile cele de alt neam ale pământului, și aveau parte cei mai mari povățuitori, și dregătorii din nelegiuirea aceasta dela începutul lucrului.

73. Și a fost îndată când am auzit eu acestea, mi-am rupt hainele și veșmântul cel sfințit, și mi-am smuls părul din cap și din barbă și am șezut în gânduri și mâhnit.

74. Și s'au pornit asupra mea, câți atunci erau râvnitori spre cuvântul Domnului Dumnezeuului lui Israil, plângând eu pentru nelegiuire, și ședeam trist până la jertfa cea de seara.

75. Și sculându-mă dela post rupte având hainele și veșmântul cel sfânt, plecând genunchele și întinzând mâinile către Domnul ziceam:

76. Doamne, rușinatu-m'am și m'am înfruntat înaintea feței tale.

77. Pentrucă păcatele noastre s'au înmulțit preste capetele noastre, și necunoștințele noastre au ajuns până la cer.

78. Încă din vremea părinților noștri, și suntem întru mare păcat până în ziua aceasta.

79. Și pentru păcatele noastre și ale părinților noștri ne-am dat împreună cu frații noștri, și împreună cu împărații noștri și împreună cu preoții noștri, cei ce au împărățit

pământul spre sabie și spre robie și spre pradă cu rușine până în ziua aceasta.

80. Și acum întru cât s'au făcut nouă milă dela tine Doamne, ca să rămâe nouă rădăcină și nume în locul sfințirii tale.

81. Și a se descoperi nouă luminător în casa Domnului Dumnezeului nostru, să ne dea nouă hrană în vremea lucrului nostru.

82. Și lucrând noi n'am fost părăsiți de către Dumnezeuul nostru, cel ce ne-au făcut pre noi, cu har înaintea împăraților Perșilor, să ne dea nouă hrană.

83. Și a proslăvi Biserica Domnului nostru, și a ridica Sionul cel pustiu, și a ne da nouă întărire în Iudeea și în Ierusalim.

84. Și acum ce vom zice Doamne având acestea? Pentrucă am călcat poruncile tale, care le-ai dat în mâna slugilor tale prorocilor, zicând:

85. Că pământul întru care intrați să'l moșteniți, este pământ pângărit cu pângăriciunea celor de alt neam ai pământului, și de necurăția lor l-au umplut pre el.

86. Și acum fetele lor să nu le împreunați la lăcaș cu fiii voștri, și fetele voastre să nu le dați la fiii lor.

87. Și nu căutați a vă uni cu ei în toată vremea, ca să vă întăriți și să mâncați cele bune ale pământului, și veți face moștenire fiilor voștri până în veac.

88. Și cele ce se întâmplă toate se fac nouă pentru lucrurile noastre cele rele, și pentru păcatele noastre cele mari, pentrucă tu Doamne ne-ai ușurat de păcatele noastre.

89. Și ne-ai dat nouă rădăcină ca aceasta, iarăși ne-am întors a călca legea ta, ca să ne amestecăm întru necurăția neamurilor pământului.

90. Au nu te-ai mânieat spre noi? Ca să ne pierzi pre noi? În cât să nu rămână rădăcină și sămânță și numele nostru?

91. Doamne al lui Israil adevărat ești, pentrucă am rămas rădăcină de astăzi înainte.

92. Iată acum suntem înaintea ta într-o fărădelegile noastre, pentru că nu mai este a sta înaintea ta pentru acestea.

93. Și când se rugă Esdra, se mărturisea plângând căzut la pământ înaintea Bisericii, s'a adunat la el din Ierusalim mulțime multă foarte, bărbați și femei și tineri, pentru că mare plângere era într-o mulțime.

94. Și strigând lehoniea al lui Ieiel din fiii lui Israil a zis: Esdro! Noi am păcătuit Domnului Dumnezeu, căci am lăcuit împreună cu femei de alt neam din neamurile pământului.

95. Și acum este deasupra a tot Israilul, într-o aceasta făcă-se nouă jurământ către Domnul, să scoatem toate femeile noastre cele de alt neam împreună cu fiii lor.

96. Precum socotești tu, și câți se supun legii Domnului, scoală-te, săvârșește.

97. Pentru că la tine este lucrul, și noi cu tine suntem pururea a face.

98. Și sculându-se Esdra a jurat pre căpeteniile neamului preoților și ai leviților a tot Israilul, ca să facă acestea, și au jurat.

CAP. 9.

*Porunca de a lepăda femeile și copiii de neam strein.
Numirea leviților și a preoților vinovați într-o aceasta. Esdra
cetind legea Domnului, poruncește ca toți să se întoarcă pe
acasă veseli.*

Și sculându-se Esdra dela curtea Bisericii, a mers la camera lui Ionan al lui Eliasiv.

2. Și mâind acolo, pâine n'a gustat, nici a băut apă, plângând fărădelegile cele mari ale mulțimei.

3. Și s'a făcut strigare în toată Iudeia și în Ierusalim la toți cei din robie, ca să se adune în Ierusalim.

4. Și câți nu s'ar întâmpla în două sau trei zile după judecata bătrânilor, cari mai sus șed, se vor omorî

dobitoacele lor, și el se va înstreina dela mulțimea robiei.

5. Și s'au adunat toți cei din neamul lui Iuda și a lui Veniamin în trei zile în Ierusalim, aceasta este luna a noua în douăzeci ale lunii.

6. Și a șezut împreună toată mulțimea în curtea bisericii tremurând pentru iarna care eră.

7. Și sculându-se Esdra a zis lor: voi ați făcut fărădelege, și ați lăcuit împreună cu muieri de alt neam, ca să adaogeți păcatele lui Israil.

8. Și acum dați mărturisire și slavă Domnului Dumnezeului nostru.

9. Și faceți voea lui, și vă osebiți de neamurile pământului și de muierile cele de alt neam.

10. Și a strigat tot poporul, și a zis cu glas mare: așa după cum ai zis vom face.

11. Ci mulțimea este multă, și vreme de iarnă, și nu putem să stăm descoperiți, și lucrul nostru nu este de o zi sau de două, pentrucă mult am păcătuit întru acestea.

12. Și să stea povățuitorii cei dinainte ai mulțimei, și toți cei din lăcașurile noastre, câți au muieri de alt neam.

13. Să vie să'și ia vreme din tot locul bătrânii și judecătorii, până vor deslega mânia Domnului dela noi cea pentru porunca aceasta.

14. Ionatas al lui Azail și Ezechia al lui Teocan au arătat după acestea, și Mosolamos și Levî și Savateu, au îndemnat împreună cu ei,

15. Și a făcut după toate acestea cei dintru robime.

16. Și au ales lui Esdra preotul bărbați povățuitori ai părinților lor, pre toți pre nume, și au șezut împreună la luna cea nouă a lunii a zecea a cercă lucrul.

17. Și s'a adus la săvârșit cele pentru bărbații cei ce țin la sine muieri de alt neam până la luna a noua a lunii cei dintâiu.

18. Și s'au aflat din preoții cei ce s'au adunat, cari aveau muieri de alt neam.

19. Din fiii lui Isus al lui Iosedec și ai fraților lui Matilas și Eleazar și Iorivos și Ioadanos,

20. Și au pus mâinile să scoată pre muierile lor, și spre curățire berbeci pentru necurăția lor.

21. Și din fiii lui Emir, Ananiea, Zavdeu, Ianis, Sameos, Ereil și Azariea.

22. Și din fiii lui Fesur, Elliona, Masias, Ismailos, Natanail, Ochodil și Saluas.

23. Și din leviți, Iozavados și Semie și Kolios, acesta este Calitas, Pateu și Iuda și Ionas.

24. Din cântăreții Bisericii, Eliasavos și Vakhur.

25. Din portari, Salum și Tulvanos.

26. Dintr'ai lui Israil, din fiii lui Foros, Iermas, Edias, Melhias, Mailos, Eliazar, Asevias și Vaaneas.

27. Din fiii lui Ila, Mattanias, Zahariea, Ezreil, Ioavdiu, Ieremot și Andias.

28. Și din fiii lui Zamot, Eliadas, Elisimus, Otonia, Iarimot, Savat, și Zeralias.

29. Din fiii lui Vivai, Ioan, Ananiea, Iosavad și Amatis.

30. Din fiii lui Mani, Olamos, Mamuhos, Iedeos, Iasuv, Iasailos și Ieremot.

31. Și din fiii lui Addi, Naatos, Moosias, Lacconos, Naidos, Matanias, Sestil, Valnuos și Manasia.

32. Și din fiii lui Anan, Elionas, Aseas, Melhia, Savveos și Simon al lui Hosameu.

33. Și din fiii lui Asum, Altaneu, Matatias, Vanias, Elifalat, Manasi și Semei.

34. Și din fiii lui Vaani, Ieremiea, Modis, Omairos, Ioil, Mavdan, Pedias, Anos, Caravasion, Enasiv, Mamnitanaim, Eliasi, Vanus, Eliali, Samis, Selemia și Natania.

35. Și din fiii lui Ozora, Sesis, Esril, Azail, Samatos, Zamvri și Iosifus.

36. Și din fiii lui Etma, Mazighiea, Zavadeia, Ides, Iuil și Vaneas. Toți aceștia au lăcuit împreună cu muieri de alt neam și le-au slobozit pre ele împreună cu fiii.

37. Și au lăcuit preoții și leviții și cei ce erau din Israil în Ierusalim și în țară la lună nouă a lunei a șaptea, și fiii lui Israil într-o lăcașurile lor.

38. Și s'au adunat toată mulțimea împreună de o dată la lărgimea cea de către răsăritul porții Bisericii.

39. Și a zis lui Esdra preotului și cetitorului, să aducă legea lui Moisi, care s'au dat de Domnul Dumnezeu lui Israil.

40. Și a adus Esdra Arhiereul legea la toată mulțimea dela om până la muiere și la toți preoții să auză legea în lună nouă a lunei a șaptea.

41. Și a cetit la lărgimea porții cei dintâiu a Bisericii din zori până la amiază zi, înaintea bărbaților și a muierilor și adaoseră toată mulțimea la lege.

42. Și a stăut Esdra preotul și cetitorul legii pe scaunul judecății cel de lemn, care s'au tocmi.

43. Și a stăut lângă el Matatias, Samus, Anania, Azaria, Uriea, Ezekia și Valasam de adreapta.

44. Și deastânga Faldeu, Misail, Melhiea, Lotasuf și Navariea.

45. Și luând Esdra cartea legii înaintea mulțimei, pentru că ședeă întâiu cu mărire înaintea tuturor,

46. Și deslegând legea, toți în picioare au stăut și a binecuvântat Esdra pe Domnul Dumnezeu cel înalt, pe Dumnezeu Savaot atotțiitorul.

47. Și a strigat toată mulțimea: Amin.

48. Și ridicând în sus mâinile și căzând la pământ s'au închinat Domnului.

49. Isus, Anus, Saraviea, Adinos, Iacov, Savatea, Aftea, Meanas, Caletas, Azaria, Ioazavd, Anania și Viatas, leviții învățau legea Domnului tâlcuind cetirea.

50. Și a zis Ataratis lui Esdra Arhiereului și cetitorului și leviților celor ce citeau mulțimei, către toți zicând:

51. Ziua aceasta este sfântă Domnului și toți plâneau când auzeau legea.

52. Drept aceea mergând, mâncați grăsimi și beți dulceturi și trimiteți trimiteri la cei ce n'au.

53. Pentrucă sfântă este ziua Domnului și nu vă mâhniți, că Domnul vă va mări pre voi.

54. Și leviții porunceau toate acestea poporului zicând: ziua aceasta sfântă este Domnului, nu vă mâhniți.

55. Și s'au dus toți să mănânce și să bea și să se veselească, și să dea trimiteri celor ce n'au, și să se veselească foarte pentrucă s'au tâlcuit cuvintele, care le-au învățat și s'au adunat.

CARTEA ÎNȚELEPCIUNEI LUI SOLOMON

CAP. 1.

Înțelepciunea adevărată. Îndemnare spre dreptate, fără de care nu este înțelepciune.

Iubiți dreptatea cei ce judecați pământul, cunoașteți pre Domnul întru bunătate și întru smerenia inimii căutați-l pre el.

3 Împ. 3, 9 și 2 Paral. 1, 10.

2. Că se află celor ce nu-l ispitesc pre el, și se arată celor ce nu au necredință întru dânsul.

Isaia 56, 1.

3. Că cugetele cele răzvrătite despart dela Dumnezeu, iar puterea ce s'a ispitit muștră pre cei fără de minte.

2 Paral. 15, 2.

4. Că în sufletul cel viclean nu va intra înțelepciunea, nici va lăcuî în trupul cel supus păcatului.

5. Că Duhul cel sfânt al învățăturii va fugi de vicleșug, și se va depărta dela cugetele cele fără de înțelegere, și va muștră viind nedreptatea.

Galat. 5, 22.

6. Că duh iubitor de oameni este înțelepciunea, nu va mântui pre cel hulitor cu buzele sale, rărunchilor lui martor este Dumnezeu, și al inimei lui socotitor adevărat și al limbei auzitor.

Ierem. 17, 10.

7. Că Duhul Domnului a umplut lumea, și cel ce ține toate are cunoștința graiului.

Isaia 6, 3.

8. Pentru aceasta cel ce grăiește cele nedrepte nu se poate ascunde nici îl va trece pre el dreptatea cea doveditoare.

9. Că în sfaturile celui necredincios cercare va fi, iar auzirea cuvintelor lui la Domnul va veni, ca să dovedească fărădelegile lui.

10. Că urechea râvnirei aude toate și gâlceava răpșitorilor nu se va ascunde.

11. Păziți-vă dar de răpștire care nimic nu folosește, și de clevetiri vă opriți limba, că cuvântul cel întru ascuns îndeșert nu va trece, și gura cea mincinoasă omoară sufletul.

12. Nu poftiți moartea întru necazurile vieții voastre, nici vă trageți vouă pierire cu lucrul mâinilor voastre,

13. Că Dumnezeu moarte n'a făcut, nici se bucură de pierirea celor vii.

lezech. 18, 32; 33, 12.

14. Că toate le-au făcut, ca să fie, și de mântuire sunt făpturile lumii, și nu este întru ele lecuire de pierire, nici iadului împărăție pre pământ.

15. Că dreptatea este nemuritoare, iar nedreptatea slujește morții.

16. Și cei necredincioși cu mâinile și cu cuvintele o au chemat pre ea, prietină socotind'o s'au topit și legătură au făcut cu ea că vrednici sunt să'i fie parte ei.

CAP. 2.

Petrecerea necredincioșilor ce nu au nădejde în viața veșnică. Prigonirea celui drept și urmările răului.

Că au zis întru sine cugetând nedrept: puțină este și cu necaz viața noastră, și nu este lecuire împotriva morții omului, și nu s'a cunoscut cel ce s'au întors dela iad.

lov 7, 1; 14, 1.

2. Că din nimic ne-am făcut, și după aceasta vom fi, ca și cum n'am fi fost, că fum este răsuflarea în nările noastre, și cuvântul scânteie care mișcă inima noastră.

3. Care stingându-se, cenușă se va face trupul și duhul se va vărsa ca aerul cel moale.

4. Și numele nostru se va uita cu vreme, și nimeni nu'și va aduce aminte de lucrurile noastre, și va trece viața noastră ca urma norului, și se va risipi ca negura, când se gonește de razele soarelui, și se îngreuiază de fierbințeala lui.

5. Că umbră trecătoare este viața noastră, și nu este întoarcere sfârșitului nostru, că s'au pecetluit și nimeni nu se va întoarce.

6. Veniți dar, și să ne desfătăm cu bunătățile cele de acum, și să ne slujim cu făptura, ca și cu tinerețile degrab.

Isaia 22, 13; 56, 12.

7. De vin de mult preț și de miruri bine mirositoare să ne umplem și să nu ne treacă floarea vremii.

1 Cor. 15, 32; Isaia 5, 12; Ps. 102, 15; Isaia 40, 6.

8. Să ne încununăm cu flori de trandafir până nu se veștejesc.

9. Nimeni dintru noi să nu fie neîmpărtășit desmerdărei noastre, pretutindenea să lăsăm semne de veselie, că aceasta este partea noastră, și soarta aceasta.

10. Să asuprim pre săracul cel drept, și să nu ne fie milă de văduvă, nici de căruntețele bătrânului cele de mulți ani să nu ne rușinăm.

11. Și tăria noastră să ne fie nouă lege dreaptă, că ce este slab de nici o treabă nu este.

12. Deci cu vicleșug să vânăm pre cel drept, că de nici un bine nu ne este nouă, și se împrotivește lucrurilor noastre, și ne impută nouă păcatele legii, și dovedește păcatele învățaturii noastre.

13. Se zice pre sine, că are cunoștința lui Dumnezeu, și fiul lui Dumnezeu pre sine se numește.

Matei 27, 4.

14. Făcutu-s'a nouă spre dovedirea cugetelor noastre.

Ioan 7, 7.

15. Greu ne este nouă și a-l vedeà, că vieața lui nu este ca a celorlalți, și schimbate sunt cărările lui.

16. Necurați suntem socotiți înaintea lui, și se ferește de căile noastre ca de niște necurății, fericește cele mai de pre urmă ale dreptilor și se laudă, că are tată pre Dumnezeu.

17. Deci să vedem de sunt cuvintele lui adevărate, și să ispitim cele ce se vor întâmpla lui.

18. Că de este dreptul fiul lui Dumnezeu, îl va apăra pre el, și-l va scoate din mâna celor ce-i stau împotrivă.

Ps. 21, 8.

19. Cu ocară și cu muncă să-l cercăm pre el, ca să cunoaștem blândețele lui, și să ispitim răbdarea răului lui.

Ierem. 11, 19.

20. Cu moarte urâtă să-l judecăm, pentru că va fi socoteala lui din cuvintele lui.

21. Acestea au gândit și au rătăcit, că i-au orbit pre ei răutatea lor.

22. Și n'au cunoscut tainele lui Dumnezeu, nici au nădăjduit plata dreptății, nici au ales cinstea sufletelor celor curate.

23. Că Dumnezeu au zidit pre om spre nestricăciune, și după chipul ființei sale l-au făcut pre el.

Fac. 1, 27; 5, 1.

24. Iar prin pizma diavolului moartea a intrat în lume, și-l ispitesc pre el cei ce sunt din partea lui.

Fac. 3, 4.

CAP. 3.

Fericirea dreptilor și pedepsirea păcătoșilor.

Iar sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu, și nu se va atinge de dânsule muncă.

Întel. Sol. 5, 5 și A 2 Lege 33, 3.

2. Părutu-s'au întru ochii celor nepricepuți a muri, și s'a socotit pedepsire ieșirea lor.

3. Și mergerea dela noi sfărâmare, iar ei sunt în pace.

4. Că înaintea feții oamenilor de vor și lua munci, nădejdea lor este plină de nemurire.

5. Și puțin fiind pedepsiți, cu mari faceri de bine se vor dăruì, că Dumnezeu i-au ispitit pre dânșii, și i-au aflat luiș vrednici.

6. Ca aurul în topitoare i-au lămurit pre ei, și ca o jertfă de ardere întreagă i-au primit.

7. Și în vremea cercetării lor vor străluci, și ca scânteile pre paie vor fugi.

Mat. 13, 43.

8. Judecà-vor limbi, și vor stăpâni popoare, și va împărăți într'înșii Domnul în veci.

1 Cor. 6, 2.

9. Cei ce nădăjduesc spre dânsul vor înțelege adevărul, și credincioșii în dragoste vor petrece cu dânsul, că dar și milă este întru cuviosii lui, și cercetare întru aleșii lui.

10. Iar cei necredincioși precum au socotit, se vor pedepsi; cei ce au părăsit pre cel drept, și dela Domnul s'au depărtat.

11. Că cel ce defăimă înțelepciunea și învățătura, ticălos este, și deșartă este nădejdea lor și ostenelele lor fără de folos și netrebnice lucrurile lor.

12. Muierile lor fără de minte, și fiii lor răi.

13. Blestemată este nașterea lor, că fericită este cea stearpă, care nu s'a pângărit, care n'a cunoscut pat cu păcat, aveà-va roadă la cercetarea sufletelor.

14. Și famenului care n'a făcut cu mâinile sale fărădelege, nici a gândit împotriva Domnului rele, că se va dà lui darul credinței cel ales, și soartă poftită în Biserica Domnului,

Isaia 56, 3.

15. Că roada ostenelelor bune cu bună cinste este, și necăzută este rădăcina înțelepciunei.

16. Și fiii prea curvarilor nu vor fi desăvârșiți, și din patul cel fărădelege sămânța se va stinge.

17. Că de vor și aveà vieață lungă, întru nimic se vor socoti, și necinstite vor fi bătrânețele lor cele mai de pre urmă.

18. Și de vor muri curând n'au nădejde, nici în ziua judecății mângâere.

19. Că al neamului nedrept rău este sfârșitul.

CAP. 4.

Ce trebuie crezut despre moartea cea timpurie a dreptilor și despre soarta păcătoșilor.

Mai bine este a nu aveà prunci și a aveà bunătate, că nemurire este întru pomenirea ei, că și la Dumnezeu se cunoaște bunătatea, și la oameni.

2. Și când este de față o urmează, și dacă se duce o doresc, și în veac cununată petrece, biruind nevoința celor nepângărite biruințe.

3. Iar mulțimea pruncilor celor necredincioși nu se va folosi, și din odraslele pruncilor nu se va înrădăcină adânc, nici va fi temeiu întărit.

4. Că de va și odrăslì câtăvă vreme în stâlpări, cu sminteală fiind se vor clătì de vânt și de puterea vânturilor se vor desrădăcină.

Ieremia 17, 6.

5. Împrejur se vor frânge ramurile lor nefiind desăvârșite, și rodul lor nefiind copt, și nu bun la mâncare și de nici un folos.

Matei 7, 27.

6. Că fiii cei ce se nasc din paturile cele fărădelege, mărturii sunt răutăței asupra părinților întru cercetarea lor.

7. Iar dreptul de se va sfârși, mai înainte întru odihnă va fi.

8. Că bătrânețele sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor;

9. Și căruntețele sunt înțelepciunea oamenilor, și vârsta bătrânețelor vieață nespurcată.

10. Plăcut lui Dumnezeu fiind l-au iubit, și viețuind între păcătoși s'a mutat.

11. Răpitu-s'a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui, sau înșelăciunea să înșale sufletul lui.

Evrei 11, 5.

12. Că râvna răutăței întunecă cele bune, și neînfrânarea poftelor schimbă gândul cel fără de răutate.

13. Sfârșindu-se curând au plinit ani îndelungați.

14. Că plăcut eră Domnului sufletul lui, pentru aceasta s'au grăbit a'l scoate din mijlocul răutăței.

15. Iar popoarele văzând, n'au cunoscut, nici au pus în gând una ca aceasta, că dar și milă este întru cuvioșii lui și cercetare întru aleșii lui.

16. Iar dreptul murind va osândi pre necredincioșii cei vii, și tinerețele cele curând săvârșite pre bătrânețele nedreptului cele de mulți ani.

17. Că vor vedeà sfârșitul înțeleptului, nu vor cunoaște ce au sfătuit pentru dânsul, și spre ce l-a întemeiat pre el Domnul.

18. Vedeà-vor și vor defăimà, iar Domnul îi va batjocori pre ei, și după aceasta vor cădeà cu necinste și cu ocară între cei morți în veac.

19. Că îi va rupe în două pre ei fără de glas, și'i va aruncà cu fața în jos, și îi va clăti pre dâșii din temelie, și până la cel de pre urmă se vor pusti întru durere și pomenirea lor va pieri.

20. Că vor veni întru cugetul greșalelor sale spâimântați, și'i vor muștrà pre dâșii de față, fărădelegile lor.

CAP. 5.

Căința cea prea târzie a păcătoșilor; fericirea dreptilor și pedepsirea necredincioșilor.

Atunci va stă cu multă îndrăzneală dreptul înaintea feței celor ce l-au necăjit pre dânsul, și a celor ce n'au băgat în seamă ostenelele lui.

2. Și văzându'l pre el, se vor turbura cu cumplită frică, și se vor mira de minunata lui mântuire.

3. Și vor zice întru sine căindu-se, și pentru împuținarea duhului vor suspina zicând: acesta este, pre care noi l-am avut oarecând de rîs și pildă de batjocură.

4. Noi cei fără de minte vieața lui o am socotit nebunie și sfârșitul lui fără de cinste.

Înțel. Sol. 3, 1 și A 2 Lege 33, 3.

5. Și cum s'a socotit între fiii lui Dumnezeu, și între sfinți soarta lui este?

6. Rătăcit-am dar dela calea adevărului, și lumina dreptăței nu ne-a strălucit nouă, și soarele nu ne-a răsărit nouă.

7. Umplutu-ne-am de cărările fărădelegei și ale pierzării, și am umblat pre cărări neumblate, iar calea Domnului nu o am cunoscut.

8. Ce ne-a folosit nouă trufiea? Și avuția cu fală, ce ne-a adus nouă?

9. Toate acestea ca umbra au trecut, și ca o veste ce aleargă pre aproape.

10. Ca corabia care trece prin valurile apei, ale căreia treceri nu se află urma, nici calea umblărei ei în valuri.

11. Sau ca pasărea ce sboară în aer, a căreia nici semn de călătorie nu se află.

12. Ci cu aripile bătând vânt ușor, și despicându'l cu sila pornirei, mișcând aripile se preumblă, și după aceasta nu se află semnul umblărei într'însul.

13. Sau ca săgeata, săgetând la locul însemnat, aerul împărțindu-se îndată iar se împreună, în cât nu se știe pre unde a trecut.

14. Așa și noi după ce ne naștem ne sfârșim, și nici un semn de faptă bună nu avem a arăta, ci întru răutatea noastră ne sfârșim.

15. Că nădejdea celui necredincios este ca praful ce'l spulberă vântul, și ca bruma care se gonește de vifor subțire, și ca fumul care se împrăștie de vânt, și ca pomenirea unui oaspet, ce trece într'o zi.

Ps. 1, 4; Pilde 10, 18; 11, 7.

16. Iar dreptii în veac vor fi vii, și întru Domnul plata lor, și purtarea de grijă pentru dânșii dela cel prea înalt.

17. Pentru aceasta vor lua împărăția podoabei și stema frumuseței din mâna Domnului, că cu dreapta sa îi va acoperi pre ei, și cu brațul său îi va scuti pre ei.

18. Luà-va toată arma râvna lui, și va întrarmă făptura spre izbânda vrăjmașilor.

Psalm 17, 41.

19. Îmbracă-se-va în zaoa dreptăței, și'și va pune luiș coif judecata cea nefățarnică.

Efes. 6, 13.

20. Luà-va pavăză nebiruită sfînteniea și va ascuți cumplită mînie ca o sabie și va da război împreună cu el lumea asupra celor fără de minte.

21. Merge-vor drept nemeritoare săgețile fulgerilor și ca dintr'un arc bine încordat al norilor la țintă vor lovi.

22. Și din mânia cea svârlitoare de pietre pline se vor arunca grindinile.

23. Întărâtă-se-va asupra lor apa mării și rîurile îi vor înneacă de năprasnă.

24. Stà-va împotiva lor duhul puterii, și ca un vifor îi va vîntură pre ei, și va pustii tot pămîntul fărădelegea, și răutatea va răsturnă scaunele puternicilor.

CAP. 6.

*Îndemnul stăpînitorilor lumii să caute și să urmeze
înțelepciunea și dreptatea.*

Auziți dar împărați și înțelegeți, învățați-vă judecătorii marginilor pămîntului.

2. Băgați în urechi cei ce stăpâniți mulțimi și cei ce vă trufiți întru popoarele neamurilor.

3. Că dela Domnul s'au dat vouă stăpânirea și puterea dela cel preaînalt, care va cercetă faptele voastre și sfaturile va cercă.

4. Că ispravnici fiind împărăției lui, n'ați judecat drept, nici ați păzit legea și nici ați umblat după sfatul lui Dumnezeu.

Întel. Sol. 13, 1; Rom. 13, 1.

5. Cu frică și cu grab va stă asupra voastră, că judecată cumplită va fi celor mai mari.

Colos. 3, 25; 1 Petr. 1, 17; Gal. 2, 6; A 2 Lege 10, 17.

6. Că celui mai mic se îngăduiește milă, iar cei tari cumplit se vor certă.

7. Că Stăpânul tuturor nu se va rușina de față, nici se va sfi de mărire, că și pre cel mic și pre cel mare el l-au făcut și de toți asemenea lui este pronie.

2 Paral. 19, 7; Sirah 35, 15. Fapte 10, 44.

8. Iar celor mai mari grea cercare le stă asupră.

9. Deci către voi împărați sunt cuvintele mele, ca să învățați înțelepciune și să nu cădeți.

10. Pentru că cei ce au păzit cu cuviință cele cuvioase, cuvioși vor fi și cei ce vor învăța acestea, vor afla răspuns.

Rom. 2, 14.

11. Pofțiți dar cuvintele mele și le doriți și vă veți învăța.

12. Luminată și neveștejită este înțelepciunea și lesne se vede de cei ce o iubesc și se află de cei ce o caută.

13. Mai 'nainte aleargă la cei ce o doresc, ca mai 'nainte să se cunoască.

14. Cel ce mânecă la ea nu se va osteni, că o va afla șezând la porțile lui.

15. Că a cugetă de dânsa săvârșirea gândului este, și cel ce va priveghiă pentru ea, curând va fi fără de grije.

16. Că ea umblă împrejur căutând pre cei vrednici de ea și în căi se arată lor cu bun har și întru tot cugetul îi întâmpină pre ei,

17. Că începutul ei este pofta cea adevărată a învățaturii.
18. Iar pofta învățaturii este dragostea și dragostea este păzirea legilor ei.
19. Iar păzirea legilor este temeiul nevinovăției și nevinovăția face a fi aproape de Dumnezeu.
20. Drept aceea pofta înțelepciunii duce la împărăția cea veșnică.
21. Deci dar de vă bucurați de scaune și de schiptruri împărații popoarelor, cinstiți înțelepciunea, ca în veac să împărățiți.
22. Iar ce este înțelepciunea și cum s'a făcut, spune-voi vouă.
23. Și nu voiu ascunde de către voi tainele, ci dela începutul facerii voi cercetă.
24. Și voiu pune la arătare cunoștința ei și nu voi trece adevărul.
25. Și nu voiu umblă cu pizma cea topitoare, că aceasta nu se va împreună cu înțelepciunea.
26. Iar mulțimea înțelepților mântuire este lumii și împăratul înțelept este bună întemeiere poporului.
27. Drept aceea învățați-vă cu cuvintele mele și vă veți folosi.

CAP. 7.

Înțelepciunea și foloasele ei. Minunata înălțare a omului prin ea.

Sunt și eu om muritor asemenea tuturor din neamul celui dintâiu zidit din pământ.

2. Și în pântecul maicii mele m'am închipuit, în vreme de zece luni închiegatu-m'am în sânge din sămânță bărbătească și cu somn de dulceață împreunându-se.

Iov 10, 10.

3. Și după ce m'am născut, am tras aerul cel de obște, și asemenea pătimăș am căzut pre acest pământ.

4. Glasul cel dintâiu, ca și al tuturor celorlalți mi-a fost plânsul, în scutece am fost hrănit și cu griji.

5. Că nici un împărat n'a avut alt început al nașterii.

6. Ci una este intrarea tuturor în viață și ieșirea asemenea.

1 Tim. 6, 7.

7. Pentru aceea m'am rugat și minte mi s'a dat mie, chemat-am și a venit întru mine duhul înțelepciunii.

8. Mai mult o am ales pre ea, decât schiptrurile și scaunele.

9. Și bogăția întru nimic o am socotit asemănând'o cu ea.

Iov 28, 15.

10. Nici piatra scumpă nu o am asemănat cu ea, că tot aurul asemănat cu ea ca puțin nisip este, și argintul înaintea ei ca tina se va socoti.

11. Mai mult decât sănătatea și frumusețea o am iubit pre ea, și o am ales pre ea să o am în loc de lumină, că nestinsă este lumina ei.

12. Și mi-au venit mie toate bunătățile împreună cu ea, și nenumărată bogăție prin mâinile ei, și m'am veselit de toate, că înțelepciunea le povățuește pre ele, și nu știeam că ea este născătoarea acestora.

3 Împ. 3, 13; Matei 6, 33.

13. Și fără de vicleșug o am învățat, și fără de pizmă dau și avuția ei nu o ascunz.

14. Că este comoară nesfârșită oamenilor, cu care cei ce se folosesc, se fac prietenii lui Dumnezeu, pentru darurile învățăturii.

15. Mie mi-au dat Dumnezeu să grăesc după gândul meu, și să cuget cum se cade de cele ce se dau, că el este povățuitorul înțelepciunii și îndreptătorul înțelepților.

16. Că în mâna lui suntem și noi și cuvintele noastre, și toată înțelepciunea și știința lucrurilor.

17. Că el mi-au dat mie cunoștință adevărată de cele ce sunt, ca să știu tocmirea lumii și lucrarea stihiilor,

18. Începutul și sfârșitul și mijlocul vremilor, schimbările timpurilor și mutările vremilor, cursurile anilor, și rânduiala stelelor,

19. Firile dobitoacelor și mâniile hiarelor, puterea vânturilor și gândurile oamenilor, osebirile odraslelor și tăria rădăcinilor;

20. Și toate cele ascunse și cele arătate le-am cunoscut, că m'a învățat înțelepciunea, meștera tuturor.

21. Că este într'însa duh de înțelegere, sfânt, curat, de multe feluri, suptire, mișcător, strălucit, nespurcat, luminat, fără de patimă, iubitor de bine, ascuțit, neoprit, de bine făcător.

22. Iubitor de oameni, adevărat, statornic, fără de frică, atotputernic, a toate văzător, și care răzbate pre toate duhurile cele înțelegătoare, curate și foarte suptiri.

23. Că decât toată mișcarea, mai mișcătoare este înțelepciunea, și pătrunde și încape prin toate pentru curăția sa.

24. Că este aburul puterii lui Dumnezeu, și curgere limpede a mărirei celui Atotputernic, pentru aceea nimic nu o întină pre ea.

Evrei 1, 14.

25. Pentrucă este strălucirea luminii cei veșnice, și oglindă curată a lucrării lui Dumnezeu, și chipul bunătății lui.

26. Și fiindcă este una, toate le poate, și întru sine rămânând toate le înnoește, și prin neamuri în sufletele cele curate se mută, prietenii lui Dumnezeu și proroci întocmește.

27. Că nimic nu iubește Dumnezeu, fără numai pre cel ce petrece cu înțelepciune.

28. Că mai frumoasă este ea de cât soarele și decât toată orânduirea stelelor, asemănată cu lumina, mai de frunte se află ea.

29. Că după lumină urmează noaptea, iar pre înțelepciune nu o biruește răutatea.

CAP. 8.

Trebuința înțelepciunii și cererea ei dela Dumnezeu.

Și ajunge dela margini până la margini cu tărie și întocmește toate cu folos.

2. Aceasta o am iubit și o am căutat din tinerețile mele, și am cercat să mi-o aduc mie mireasă, și m'am făcut iubitor frumusețelor ei.

3. Neamul său cel bun îl mărește petrecerea care o are împreună cu Dumnezeu, și stăpânul tuturor o au iubit pre ea.

4. Pentrucă ea învață știința lui Dumnezeu, și alege lucrurile lui.

5. Și de este bogăția câștigare poftită în viață, ce este mai bogat decât înțelepciunea, care toate le lucrează?

6. Iar dacă lucrează înțelepciunea, cine este mai bun meșter decât ea, din cele ce sunt?

7. Și de iubește cineva dreptatea, ostenelele ei sunt faptele bune, că învață trezvia și înțelepciunea, dreptatea și bărbăția, decât care nimic nu este mai de folos în viața oamenilor.

8. Și de pofteste cineva a ști multe, știe cele trecute, și cele viitoare le semuește, știe întorsurile cuvintelor și dezlegările întrebărilor celor întunecate, semne și minuni mai 'nainte cunoaște, și întâmplările vremilor și ale anilor.

9. Judecat-am drept aceea să o aduc pre aceasta să viețuiască cu mine, că știu că mă va sfătuî cele bune, și'mi va fi mângâere în griji și în necazuri.

10. Și voi avea pentru dânsa mărire într-o mulțime, și cinste la cei bătrâni tânăr fiind eu.

11. Ascuțit mă voi afla la judecată, și înaintea celor puternici minunat voi fi.

12. Când voi tăce voi aștepta, și când voi grăi voi lua aminte și de voi grăi eu mai mult, îmi voi pune mâna la gură.

13. Aveà-voiu pentru dânsa nemurare și pomenire veșnică
voiu lăsa la cei după mine.

14. Voiu cârmui popoare și neamuri se vor supune mie.

15. Teme-se-vor de mine auzind tiranii cei groaznici, la
mulțime mă voiu vedeà bun și la războiu viteaz, intrând în
casa mea, mă voiu odihni cu ea.

16. Că n'are amărăciune petrecerea cu ea, nici durere
viețuirea cu ea, ci veselie și bucurie.

17. Aceasta socotind întru mine și grijind în inima mea,
că este nemurare întru cunoașterea înțelepciunii.

18. Și întru prieteșugul ei desfătare bună și întru
ostenelele mâinilor ei avuție nesfârșită și întru petrecerea
vorbii cu ea înțelepciune, și cinste împreunarea cuvintelor
ei, încunjurat-am căutând, ca să o iau pre ea la mine.

19. Și am fost prunc isteț și suflet am avut bun.

20. Și mai vârtos precum eram bun, am venit în trup
nespurcat.

21. Și am cunoscut eu, că nu voiu fi într'alt chip răbdător,
de nu'mi va dà Dumnezeu, și aceasta erà a înțelepciunei, a
ștì al cui este darul, și m'am rugat Domnului și m'am umilit
înaintea lui și am zis din toată inima mea:

CAP. 9.

*Rugăciunea lui Solomon către Dumnezeu pentru dobândirea
înțelepciunei, care este de folos tuturor oamenilor.*

Dumnezeul părinților și Doamne al milii! Cel ce ai făcut
toate cu cuvântul tău.

2. Și cu înțelepciunea ta ai orânduit pre om, ca să
stăpânească preste zidirile cele făcute de tine.

3. Și să cârmuească lumea cu cuviință și cu dreptate, și
cu suflet drept să facă judecată.

4. Dă'mi mie înțelepciunea, care stă aproape de scaunul
tău și nu mă lepădă din slugile tale.

5. Că sluga ta sunt eu și fiul slujnicei tale, om slab și cu viață scurtă, și mai puțin a înțelege judecata și legile.

Ps. 115, 6.

6. Că de va și fi cineva desăvârșit între fiii oamenilor, de'i va lipsi înțelepciunea cea dela tine, întru nimic se va socoti.

7. Tu mai 'nainte m'ai ales pre mine împărat poporului tău și judecător fiilor și fetelor tale.

1 Paral. 28, 5; 2 Paral. 1, 8.

8. Zis-ai să zidesc Biserică în muntele cel sfânt al tău și în cetatea lăcuinții tale jertfelnic în asemănarea cortului celui sfânt, care mai înainte l-ai gătit dintru început.

Pild. 8, 22.

9. Și cu tine este înțelepciunea, care știe faptele tale și care eră de față când ai făcut lumea și care știe, ce este plăcut înaintea ochilor tăi și ce este drept întru poruncile tale, trimite-o pre ea din sfintele ceruri și dela scaunul slavei tale.

10. Trimite-o pre ea, ca să fie cu mine întru ostenele, și să cunosc ce este bine plăcut înaintea ta.

11. Că aceea toate le știe și le înțelege și mă va povățui întru lucrurile mele înțelepțește și mă va păzi întru mărirea sa.

12. Și vor fi primite lucrurile mele, și voi judeca pre poporul tău cu dreptate, și voi fi vrednic de scaunul tatălui meu.

13 Că ce om va cunoaște sfatul lui Dumnezeu? Sau cine va pricepe ce voiește Dumnezeu?

Isaia 40, 13; Rom. 11, 34; 1 Cor. 2, 16.

14. Că gândurile muritorilor sunt cu frică, și cu greșală cugetele lor.

15. Că trupul cel putrezitor îngreiază sufletul și lăcuința cea pământească apasă pre mintea cea cu multă grijă.

16. Și abiă chibzuim cele de pre pământ, și cele ce ne sunt în mâini cu osteneală le aflăm; iar cele din ceruri, cine le-a cercat?

17. Și sfatul tău cine-l va cunoaște, de nu vei dà tu înțelepciune? Și de nu vei trimite pre Duhul tău cel sfânt dintru cele înalte?

18. Că așa să se îndrepteze cărările celor de pre pământ,

19. Și să se învețe oamenii cele plăcute ție, și cu înțelepciunea să se mântuiască.

CAP. 10.

Minunata susținere a celor ce au iubit înțelepciunea cea dela Dumnezeu.

Aceasta pre părintele lumii, cel întâiu plăsmuit, care singur au fost făcut, l-a păzit.

Fac. 1, 27; Fac. 2, 7.

2. Și l-au scos pre el din căderea sa, și i-au dat lui putere să stăpânească preste toate.

3. Și depărtându-se dela ea cel nedrept cu urgiea sa, și cu mânia cea ucigătoare de frate, a pierit.

Fac. 4, 8.

4. Pentru care, când a înneecat apa pământul, iarăș a mântuit înțelepciunea, prin lemn prost pre cel drept cârmuind.

Fac. 7, 12.

5. Aceasta și întru unirea răutății neamurilor celor împreunate a cunoscut pre cel drept și l-a păzit pre el fără de prihană lui Dumnezeu, și cu mila cea mare a Fiului celui tare l-a păzit.

Fac. 11, 2.

6. Aceasta pre cel drept, care a fugit când au pierit cei necredincioși, l-a mântuit din focul care s'a pogorât preste cele cinci cetăți.

Fac. 19, 17.

7. A cărei răutăți mărturie este încă pământul cel pustiu, care fumă, și pomii lui roduri fără de folos odrăslesc, și

stâlpul cel de sare, care este mormântul sufletului celui necredincios.

Fac. 19, 20, 21.

8. Că nebăgând seamă de înțelepciune, nu numai s'a păgubit a cunoaște cele bune, ci și pomenirea nebuniei sale a lăsat în viața aceasta, ca nici cu lucrurile, care a păcătuit, să nu se poată ascunde;

9. Iar înțelepciunea a scos din nevoi pre cei ce i-au slujit ei.

10. Aceasta pre dreptul cel ce fugea de mâniea fratelui său l-a povățuit pre căi drepte și i-a arătat împărăția lui Dumnezeu, și i-a dat cunoștința celor sfinte și l-a sporit pre el întru necazuri, și a înmulțit ostenelele lui.

11. Întru lăcomiea, celor ce'l stăpâneau pre el, a stăut de față și l-a îmbogățit pre el.

12. Păzitu-l-a pre el de vrăjmași, și de cei ce'l pândeau l-a apărat și biruință tare i-a dat lui, ca să cunoască, că decât toate este mai tare bunacredință.

13. Aceasta pre dreptul cel vândut nu l-a părăsit, ci de păcat l-a mântuit.

Fac. 39, 12.

14. Pogorîtu-s'a cu el în groapă, și în legături nu l-a lăsat pre el, până i-a dat schiptrul împărăției și putere preste cei ce'l tiraniseau pre el, și mincinoși a arătat pre cei ce au grăit rău de el și i-a dat lui mărire veșnică.

Fac. 41, 40.

15. Aceasta pre poporul cel cuvios și sămânța cea nevinovată, l-a izbăvit dela neamul celor ce'i necăjea.

16. Intrat-a în sufletul robului Domnului și a stăut împotiva împăraților celor groaznici, cu minuni și cu semne.

17. Dat-a celor cuvioși plata ostenelelor lor, povățuitu-i-a pre ei în cale minunată și le-a fost lor ziua acoperemânt și noaptea lumină de stele.

18. Trecutu-i-a pre ei marea Roșie și i-a trecut prin apă multă;

19. Iar pre vrăjmașii lor i-a înneecat, și din adâncul cel fără de fund i-a scos pre ei.

Eșire 14, 31; Psalm 77, 16.

20. Pentru aceea dreptii au jefuit pre cei necredincioși, și au lăudat Doamne numele tău cel sfânt și mâna ta cea apărătoare, toți împreună cu o inimă o au lăudat.

21. Că înțelepciunea a deschis gura muților și limbile pruncilor le-a făcut vorbitoare.

CAP. 11.

Înțelepciunea povățuitoare poporului ales, Dumnezeu pedepsește pe vrăjmașii lui și așteaptă îndreptarea păcătoșilor.

Făcut-au să sporească lucrurile lor prin mâna sfântului Proroc.

2. Trecut-au prin pustia cea nelăcuită, și în locuri neumblate au întins corturi.

3. Stătut-au împotriva vrăjmașilor, și asupra împotrivnicilor, și au izbândit.

4. Însetoșat-au și te-au chemat pre tine, și s'au dat lor apă din piatră colțurată și astâmpărare setei din piatră vârtoasă.

5. Că prin care s'au pedepsit vrăjmașii lor, prin acelea ei în lipsă au luat faceri de bine.

6. Că în locul izvorului celui deapururea al râului celui curgător, care s'a fost turburat cu sânge,

7. Spre dovedirea poruncii cei omorâtoare de prunci, le-ai dat lor apă de ajuns nenădăjduind ei.

8. Arătând prin setea cea de atunci, cum ai muncit pre vrăjmași.

9. Căci când s'au ispitit, măcar că cu milă se certau, au cunoscut, că cu mâniea au fost judecați cei necredincioși, și s'au pedepsit.

10. Că pre aceștia ca un părinte dojenindu’i i-ai cercat; iar pre aceia ca un împărat nășâlnic osândindu’i i-ai ispitit.

11. Și cei ce erau de față și cei departe într’un chip se chinuiau.

12. Că îndoită durere i-au cuprins pre ei și suspin și aducerea aminte de lucrurile cele trecute.

13. Că auzind, că cu pedepsele sale s’au făcut acelora bine, ș’au adus aminte de Domnul.

14. Că pre care mai nainte lepădat și de batjocură l-au avut, mai pre urmă s’au minunat de el, nu asemenea cu cei drepți, însetoșind ei.

15. Și pentru gândurile cele neînțelegătoare ale strâmbătății lor, întru care rătăcind cinsteau jivinele cele necuvântătoare și jigăni de nimic, trimis-ai asupra lor mulțime de hiare necuvântătoare, ca să facă izbândă.

16. Ca să știe, că prin care lucruri păcătuiește cineva, prin acelea se și pedepsește.

17. Nu eră cu anevoie mâinii tale cei atotputernică, care a zidit lumea din nimica, a trimite asupra lor mulțime de urși și lei îndrăzneți,

18. Sau hiare de curând născute, necunoscute, pline de mânie, sau care slobod foc când suflă, sau care ca vântul suflă fum, sau care fulgeră din ochi scânteii groaznice.

Jerem. 8, 17.

19. A căroră nu numai vătămarea ar putea să’i sfârâme, ci și vederea spăimântându’i, să’i piarză.

20. Și fără de acestea, cu o suflare putea să cază gonindu-se ei de dreptate, și vânturându-se de vântul puterii tale; ci toate cu măsură și cu număr și cu cumpănă le-ai rânduie.

21. Că tu pururea ai putere mare, și tăriei brațului tău cine va stă împotrivă?

22. Că, ca plecarea cumpenei este toată lumea înaintea ta, și ca picătura de rouă cea de dimineața ce se pogoară pre pământ.

23. Și miluești pre toți, că toate le poți, și treci cu vederea greșalele oamenilor, ca să se pocăiască.

24. Pentrucă iubești toate cele ce sunt, și de nimic din cele ce ai făcut nu te scârbești, că nimic n'ai făcut, care să urăști.

25. Și cum ar fi rămas ceva de n'ai fi vrut tu? Sau cum s'ar țineă, cei ce nu s'au chemat dela tine?

26. Ci ierți tuturor, că toate ale tale sunt Stăpâne iubitorule de suflete.

CAP. 12.

Mărimea îndelungei răbdări a lui Dumnezeu și a dreptăței Dumnezeești.

Că duhul tău cel nestricat este întru toate.

2. Pentru aceea pre cei ce cad, câte puțin îi mustri, și aducându-le aminte cu ce păcătuesc, îi înveți ca să se înstreineze dela răutate, și să crează întru tine Doamne.

3. Că pre lăcuiitorii cei de demult ai sfântului tău pământ i-ai urât.

4. Pentrucă făceau lucruri vrăjmășești de fermecături și jertfe necurate.

5. Și pre omorîtorii de prunci cei nemilostivi, și pre cei ce mănâncă cele dinlăuntru ale trupurilor omenești, și sânge.

6. Și pre părinții ucigătorii sufletelor celor fără de ajutor ai vrut a'i pierde prin mâinele părinților noștri din mijlocul Dumnezeeștei tale taine.

7. Ca acest pământ, care decât toate este mai cinstit înaintea ta, lăcuiitori vrednici să primească pre fiii lui Dumnezeu.

8. Ci și acestora, ca unor oameni ai iertat, și ai trimis înainte alergători taberii tale viespi, ca pre ei pre încet să'i piarză.

9. Nu pentrucă doar cu rășboiu n'ai fi putut supune pre cei necredincioși dreptilor, sau cu hiare groaznice, sau cu

cuvânt cumplit odată să'i pierzi;

10. Ci judecând pre încet le dai loc de pocăință, nu neștiind că viclean este neamul lor și firească răutatea lor, și înlăuntru răsădită, și cum că nu se va schimba gândul lor în veac.

Eșire 23, 30; A 2 Lege 7, 23.

11. Pentru că din început a fost sămânță blestemată, nici pentru că te temi de cineva le dai iertare păcatelor lor.

12. Că cine va zice ție: ce ai făcut? Sau cine va stă împotriva judecății tale? Sau cine va face vină ție de neamurile cele pierite care le-ai făcut tu? Sau cine va veni izbânditor asupra ta pentru oamenii cei nedrepti?

13. Că nu este Dumnezeu afară de tine, care să aibă grijă de toate, ca să arăți că nu cu nedreptul ai judecat.

1 Petru 5, 7.

14. Nici împărat, nici tiran va putea să caute cu ochii asupra ta pentru cei ce i-ai pierdut.

15. Ci drept fiind tu, cu dreptate toate le cârmuești, că strein lucru socotești puterii tale să osândești pre cel ce nu trebuie a se pedepsi.

16. Că puterea ta este începutul dreptății, și pentru că ești Stăpân a toate, acestea faci ca să ierți tuturor.

17. Că putere arăți tu, cel ce nu te încrezi, că după săvârșirea puterii îți arăți tăria, și întru cei ce cunosc, îndrăznirea aceasta o mustri;

18. Iar tu cel ce stăpânești preste putere, cu blândețe judeci, și cu multă îngăduință ne cârmuești pre noi, că la tine este puterea când vrei.

19. Și ai învățat pre poporul tău prin lucruri ca acestea, că se cade să fie drept și iubitor de oameni, și bună nădejde ai făcut fiilor tăi, că le dai să se pocăiască de păcate.

20. Că de vreme ce pre vrăjmașii fiilor tăi, cei ce erau vinovați de moarte, cu atâta rugăciune și umilință i-ai certat, dându-le vreme și loc, prin care să se mântuiască de răutate.

21. Cu câtă luare aminte ai judecat pre fiii tăi, cu a căroră părinți jurământuri și legături ai făcut pentru făgăduinți bune.

22. Deci când ne cerți pre noi, pre vrăjmașii noștri de zece mii de ori îi bați ca să avem grijă de bunătatea ta judecând; iar noi când ne judecăm, așteptăm milă.

23. Pentru aceea și pre cei ce au trăit întru nebunia vieții cu strâmbătate, printr'ale lor urâciuni i-ai chinuit.

24. Că pre căile rătăcirii departe au rătăcit, dumnezei socotind a fi cele ce și între dobitoacele vrăjmașilor sunt necinstite, înșelându-se ca pruncii cei fără de înțelepciune.

25. Pentru aceea ca pruncilor neînțelepți, le-ai trimis judecată de batjocură;

26. Iar cei ce prin necazuri și prin certări nu s'au îndreptat, dreapta judecată a lui Dumnezeu vor simți.

27. Că de cele ce ei, când păteau rele se scârbeau de cele ce le socoteau a fi dumnezei, când au văzut că cu acelea se ceartă, au cunoscut pre Dumnezeul cel adevărat, pre care odinioară au fost tăgăduit că l'au cunoscut; pentru aceea osânda cea mai de pre urmă a venit asupra lor.

CAP. 13.

Mustrea celor fără de Dumnezeu și nebunia închinării la idoli.

Că deșerti sunt toți oamenii din fire, cari nu cunosc pre Dumnezeu, de vreme ce din bunătățile cele ce se văd n'au putut să cunoască pre cel ce este, nici luând aminte la lucruri n'au cunoscut pre meșter.

Rom. 1, 21.

2. Ci sau focul, sau vântul, sau aerul cel iute, sau cursul stelelor, sau apa cea puternică, sau luminătorii cerului au socotit că sunt dumnezei cârmuitori lumei.

A 2 Lege 4, 19.

3. Care lucruri pentru că se desfătau cu frumusețea lor, le socoteau că sunt dumnezei, cunoască, cu cât decît acestea este mai bun Stăpânul; că el cel ce însuș este începătorul frumuseții le-au făcut pre acelea;

4. Iar de se minunează de putere și de lucrare, să înțeleagă dintr'acestea, cu cât este mai puternic cel ce le-au făcut pre ele.

5. Că din mărimea frumuseții fapturilor, după socoteală se cunoaște făcătorul lor.

6. Însă și frumusețea fapturilor în lucrurile acestea are puțin ponos, că doar ei rătăcesc căutând pre Dumnezeu, și vrînd să'l afle.

7. Că întru lucrurile lui petrecînd cearcă, și se încredințează cu vederea, că lucrurile cele ce se văd sunt bune.

8. Ci nici aceștia nu sunt vrednici de iertare.

9. Că de au putut atîta cunoaște, ca să poată socoti veacul, cum n'au aflat mai curînd pre Domnul acestora.

10. Iar ticăloși sunt, și între cei morți nădejdea aceloră, cari numesc dumnezei lucrurile mâinilor omenești, aurul și argintul cu meșteșug lucrat, și închipuiri de dobitoace, sau piatră de nici o treabă, lucru de mână veche.

11. Și de a tăiat vre un meșter de lemn din pădure vre un lemn bun, și i-a ras cu meșteșug scoarța, și cu meșteșugul său cum se cuvine a făcut vas de treabă spre slujba vieții.

Ierem. 10, 3.

12. Și lepădăturile lucrului spre trebuința hranei cheltuindu-le, s'a săturat.

13. Și ce a rămas dintr'acestea, nefiind de nici o treabă, pentru că este lemn strâmb și nodoros, luându'l pre încet l-a cioplit, și cu știința meșteșugului l-a închipuit, și l-a făcut asemenea cu chipul de om.

Isaia 44, 12.

14. Sau l-a făcut asemenea vre unui dobitoc prost, și ungându'l cu roșală, și cu văpseală rumenindu'i fața lui, și toată întinăciunea lui văpsindu-o preste tot.

15. Și făcându’i așezământ bun în perete l-a pus acolo întărindu’l cu cuie de fier;

16. Însă ca să nu cază, mai ’nainte a socotit pentru el, fiindcă nu’și poate ajuta, pentrucă este chip și’i trebuiește ajutor;

17. Iar pentru agoniselele și nunțile sale, și pentru fiii săi se roagă și nu se rușinează a grăi către lucrul cel neînsuflețit.

18. Și pentru sănătate chiamă pre cel neputincios, și pentru viață roagă pre cel mort, și pentru ajutor pre cel ce nu poate ajuta.

19. Și pentru călătorie, pre cel ce nici a stă nu poate, și pentru câștig și pentru lucrul mâinilor și pentru întâmplare, ajutor cere dela cel neputincios cu mâinile.

CAP. 14.

Care a fost începutul idolilor și a închinărei lor, și ce răutăți urmează din închinare la idoli?

Iar altul vrând să meargă pre apă și să călătoriască prin valuri cumplite, se roagă la lemn mai putred decât luntrea care’l poartă pre el.

2. Că pre acela pofta câștigului l-a socotit, și meșterul cu înțelepciune l-a cioplit.

3. A ta, Părinte, purtare de grijă ocărmuește aceasta, că ai dat în mare cale, și în valuri cărare nerătăcită.

Eșire 13, 14.

4. Arătând că din tot lucrul poți mântui, măcar și fără de meșteșug de va intra cineva.

5. Ci ca să nu fie deșarte lucrurile înțelepciunii tale, pentru aceea și la un lemn mic își încredințează oamenii sufletele lor, și trecând furtuna cu plută s’a mântuit.

6. Că și la început, când au pierit uriașii cei trufași, nădejdea lumii pre plută scăpând au lăsat veacului sămânță neamului, cu a ta mână fiind ocărmuită.

Fac. 7, 7.

7. Că binecuvântat este lemnul, prin care se face dreptate;

8. Iar cel făcut de mână blestemat este el, și cel ce l-a făcut pre el, că acesta l-a lucrat; iar cel putred s'a numit dumnezeu.

Ps. 113, 15.

9. Că întocmai sunt urîte lui Dumnezeu, și cel ce păgânește, și păgânătatea lui.

10. Că ceeace s'a făcut, cu cel ce o a făcut se vor pedepsi.

11. Pentru aceea și întru idolii neamurilor va fi cercetare, că întru făptura lui Dumnezeu lucru de urâciune s'a făcut, și împiedecare sufletelor oamenilor, și cursă picioarelor celor fără de minte.

12. Că începutul curviei este gândirea la idoli; și aflarea lor este stricăciunea vieții.

13. Că nici din început n'au fost, nici în veac nu vor fi.

14. Că prin deșarta mărire a oamenilor a intrat în lume, și pentru aceea scurt s'a socotit sfârșitul lor.

15. Că cu amară jale întristându-se tatăl pentru fiul său cel degrab răpit, i-a făcut chipul lui, pre care atunci ca pre un om mort, iar acum ca pre un dumnezeu l-a cinstit și a rânduit celor supuși taine și jertfe.

16. După aceea cu vreme întărindu-se acest păgânesc obicei, ca o lege s'a păzit, și din poruncile tiranilor se dà cinste celor cioplite.

17. Și pre cei ce de față nu puteau să'i cinstească oamenii, pentru că lăcuiau departe, chipul cel de departe tipărindu'l, a făcut arătat chipul împăratului, pre care îl cinstea, ca, cu sânguința sa pre cel ce nu era de față, să'l cinstească, ca și cum ar fi de față.

18. Și spre cinstea acestora, și pre cei ce nu știau, i-a atras iscusința meșterului.

19. Pentru că vrând a plăcea stăpânitorului, s'a silit cu meșteșugul său ca să facă asemănarea mai frumoasă.

20 Iar mulțimea înșelându-se pentru frumusețea lucrului, pre cel ce mai 'nainte îl cinstea ca pre un om, acum dumnezeu l-au socotit.

21. Și acestea au fost înșelăciune vieții omenești, că fiind oamenii sau în primejdie, sau slujind tiraniei, numele acela, care altor lucruri nu se putea împărtăși, l-au pus pietrelor și lemnului.

22. Apoi, n'a fost destul a rătași întru cunoștința lui Dumnezeu, ci și în mare luptă a neștiinței viețuind, pe atâtea rele pace le numeau.

23. Că, sau pre fiii săi omorând îi jertfeau, sau taine ascunse, sau nebunești beții din obiceiuri streine făceau.

A 2 Lege 18, 10.

24. Și nici vieața, nici nunțile nu le mai păzeau curate; ci unul pre altul viclenind omoară, sau amăgind fac întristare.

Ierem. 5, 8.

25. Toate amestecate sunt: sângele și uciderea, furtișagul și vicleșugul, stricăciunea și necredința, gâlceava și jurământul strâmb, și turburarea celor bune;

26. Ne aducerea aminte de facerea de bine, spurcăciunea sufletelor, schimbarea neamului, amestecarea nunților, prea curviea și necurăția.

27. Că închinăciunea idolilor, cari nici a se numi nu ar trebui, este începutul a tot răul și pricina și sfârșitul;

28. Căci, când se veselesc, sau nebunesc, sau prorocesc minciuni, sau trăiesc cu nedreptate, sau curând jură strâmb.

29. Că cei ce nădăjduiesc în idolii cei fără de suflet, când jură strâmb nu se tem că li se va dovedi nedreptatea.

30. Și pentru amândouă, după dreptate se vor pedepsi, și pentru că rău au înțeles despre Dumnezeu, închinându-se idolilor, și pentru că cu nedreptate au jurat cu vicleșug nebăgând seamă de cuviință.

31. Pentru că nu puterea a celor pe cari se jură, ci pedeapsa celor ce greșesc, prigonește pururea călcarea nedreptăților.

CAP. 15.

Bunătatea și puterea adevăratului Dumnezeu. Înșelăciunea idololatriei.

Iar tu Dumnezeu nostru ești bun și drept, îndelung răbdător, și cu milă cârmuești toate.

2. Că de am și păcătuit, ai tăi suntem noi cei ce cunoaștem puterea ta, și nu vom păcătuî, știind că ai tăi suntem socotiți.

3. Că a te cunoaște pre tine, dreptate desăvârșit este, și a ști puterea ta, rădăcina nemuririi este.

4. Că nu ne-a înșelat pre noi socoteala meșteșugului celui rău al oamenilor, nici umbra zugrăviturilor, osteneala cea fără de roadă, chipul cel întinat cu multe feluri de văpsele.

5. A căroră vedere la cei fără de minte spre batjocură vine, și pofteste chipul mortului, vedere fără suflare.

6. Iubitorii celor rele vrednici sunt să aibă nădejdea într'acelea, și cei ce le fac și cei ce le poftesc și cei ce se închină lor.

7. Că olarul pământ moale călcând cu osteneală face spre slujba noastră orice, și din acelaș pământ a făcut și vase curate de slujbă, și împotrivă toate asemenea, care vase de ce treabă să fie, judecă olarul.

8. Și cel zădarnic ostenitor face zeu deșert dintr'acelaș lut, cel ce cu puțin mai înainte din pământ au fost făcut, și după puțin se va întoarce iarăș de unde s'au luat, când se va cere să dea sufletul, cu care este dator.

9. Ci are el grije, nu pentrucă se ostenește, sau că are viață scurtă, ci se întrece cu meșterii cei de aur și de argint și urmează pre faurii cei de aramă și își ține cinste că face lucruri deșarte.

10. Cenușă este inima lui și decât pământul mai slabă nădejdea lui și decât lutul mai necinstită este viața lui.

11. Că n'a cunoscut pre cel cel ce l-au făcut pre el și pre cel ce i-au însuflat lui suflet lucrător și pre cel ce i-au suflat

duh de viață;

12. Ci a socotit, că viața noastră este jucărie și traiul nostru târg de câștig, că se cade, zic, ori de unde și din rău a câștiga.

13. Că acesta se știe pre sine, că mai mult decât toți păcătuește, cel ce din lucru de pământ face vase săpate, care lesne se sparg;

14. Ci toți aceștia sunt mai nebuni și mai ticăloși decât sufletul pruncului, vrăjmașii poporului tău, carii îl asupresc pre el.

15. De vreme ce pre toți idoli neamurilor i-au socotit dumnezei, carii nici cu ochii nu văd, nici cu nasul nu trag aer, nici cu urechile n'aud, nici cu degetele mâinilor nu pipăe, nici cu picioarele nu umblă,

Ps. 113, 12, Ps. 134, 30.

16. Pentru că om i-a făcut pre ei; și cel ce s'a împrumutat de duh i-a zidit pre ei, că nici un om nu poate să facă pre Dumnezeu asemenea sieși.

17. Ci muritor fiind, mort face cu mâini fărădelege, că mai bun este el decât idoli săi, că el este viu, iar aceia nicidecum.

18. Și dobitoacelor celor mai urâte se închină, că alăturându-se cu nebunia, decât celelalte sunt mai rele.

19. Nici așa frumoase sunt la vedere între dobitoace, cât să le poftim; iar ei au fugit și de lauda lui Dumnezeu și de binecuvântarea lui.

CAP. 16.

Pedepsele Eghiptenilor pentru închinarea la idoli și facerile de bine ale lui Dumnezeu asupra Evreilor.

Drept aceea pentru unele ca acestea după vrednicie s'au pedepsit, și prin mulțime de jigăanii s'au chinuit.

2. Și în locul pedepsei aceea bine ai făcut poporului tău, căruia când a poftit gustare nouă, hrană le-ai gătit prepelițe.

Numere 11, 31.

3. Că aceia, poftind hrană, pentru cele ce li s'au arătat și li s'au trimis, și dela pofta cea de lipsă să se întoarcă; iar aceștia puțin lipsindu-se, hrană nouă au gustat.

Eșire 8, 21.

4. Că se cădeà celor ce făceau tirănie să le vie lipsă de care să nu poată scăpă; iar acestora numai să li se arate, cum se chinuiau vrăjmașii lor.

5. Căci și când a venit preste ei înfricoșată mânia a hiarelor, și prin mușcarea șerpilor celor cumpliți se prăpădeau.

Numere 21, 6.

6. Ci nu până în sfârșit a rămas mâniea ta; dar numai ca să se învețe, în puțină vreme s'au turburat, având semnul mântuirii, ca să'și aducă aminte de porunca legii tale.

1 Cor. 10, 9.

7. Că cei ce se întorceau, nu prin ceea ce vedeau se mântuiau, ci prin tine Mântuitorul tuturor.

8. Și prin aceasta ai arătat vrăjmașilor noștri, că tu ești cel ce mântuești de tot răul.

9. Că pre aceia i-au omorât mușcărilor lăcustelor și ale muștelor și nu s'a aflat leac sufletului lor, că vrednici erau cu unele ca acestea a se pedepsi;

Eșire 8, 24; 10, 4.

10. Iar pre fii tăi nici dinții bălaurilor celor veninați nu i-au biruit, căci mila ta viind i-a vindecat pre ei.

Apocal. 9, 7.

11. Că spre aducerea aminte de cuvintele tale se împungeau și degrab se mântuiau, ca nu căzând întru adâncă uitare să fie înstreinați de facerea ta de bine.

12. Că nici iarbă, nici unsoare nu i-a vindecat pre ei, ci cuvântul tău Doamne, cel ce toate le vindecă.

13. Că tu stăpânești preste viață și preste moarte și pogori la porțile iadului și iar ridici.

A 2 Lege 32, 39; Tovit 13, 2.

14. Și omul ucide cu răutatea sa, și ieșind duhul nu se va întoarce, nici va aduce îndărăt sufletul cel luat.

15. Iar de mâna ta nu este cu putință a scăpa.

Iov 10, 7.

16. Că păgânii cari s'au lepădat a te ști pre tine, cu puterea brațului tău au fost bătuți cu ploi streine și cu grindine și de ploi gonindu-se neîncetat, și de foc mistuindu-se.

17. Că ce este mai minunat, mai mult ardea focul în apă, care toate le stinge, pentrucă lumea este apărătoare celor drepti.

Eșire 9, 22-25.

18. Că uneori se îmblânzeà para focului, ca să nu arzà pre hiarele cele trimise asupra celor necredincioși, și ei văzând să cunoască că cu judecata lui Dumnezeu se gonesc.

19. Iar alte ori și în apă mai mult decât este puterea focului ardeà, ca să strice roadele pământului celui nedrept.

20. Că cu hrană îngerească ai hrănit pre poporul tău și pâine gata ai trimis lor din cer fără de osteneală, care aveà toată dulceața după toată plăcerea gustului.

Eșire 16, 15; Numere 11, 7.

21. Că sfatul tău a arătat către fii dulceața ta și precum poftea cel ce o mănca, așa se făcea, precum fiecare voià.

22. Iar zăpada și gheața răbdà focul și nu se topeà, ca să cunoască că focul cel arzător care strălucea în zăpadă și în ploi, a mistuit rodurile vrăjmașilor.

23. Și iarăș acelaș foc, ca să se hrănească dreptii și-a uitat puterea sa.

24. Pentrucă făptura slujind ție celui ce o ai făcut, se întinde spre pedeapsă asupra celor nedrepti, și se slobozește spre facerea de bine pentru cei ce nădăjduesc spre tine.

Eșire 9, 14.

25. Pentru aceea și atunci spre toate mutându-se, darului tău celui a toate hrănitor slujeà, spre vrerea celor ce se

rugau.

26. Ca să învețe pre fiii tăi, cari i-ai iubit Doamne, că nu nașterile roadelor hrănesc pre om, ci cuvântul tău ține pre cei ce cred ție.

A 2 Lege 8, 3; Matei 4, 4.

27. Că ceea ce nu se strică de foc, de puțină rază a soarelui încălzindu-se se topea.

28. Ca, cunoscut să fie, că mai înainte de soare trebuie a mâneca spre mulțămăta ta, și la răsăritul luminei a se ruga ție.

29. Că nădejdea celui nemulțămător, ca ghiata de iarnă se va topi, și va curge ca apa cea de nici o treabă.

CAP. 17.

Eghiptenii suferind întunec de trei zile cu frică, și cu mare groază, cealaltă parte a lumii strălucea cu lumină.

Că mari sunt judecățile tale Doamne și nespuse, pentru aceea sufletele cele necertate au rătăcit.

2. Că socotind să asuprească pre neamul cel sfânt cei fărădelege, legații întunerecului și legații nopții cei lungi, închizându-se cu acoperemânturi, pribegi dela purtarea de grije cea veșnică au căzut.

3. Căci, când gândeau că se vor pitulă prin păcatele cele ascunse, acoperiți cu întunecatul nor al uitărei, s'au risipit spăimântați cu înfricoșare și cu năluciri turburați.

4. Că nici peștera, ceea ce îi ținea pre ei, i-a păzit fără de frică, ci sunete turburându'i pre ei răsunau prin prejur, și năluciri posomorâte se arătau fețelor celor supărate.

5. Și nici o putere de foc nu putea să lumineze, nici flăcările cele strălucite ale stelelor suferea a lumina cea întunecată noapte.

6. Ci se vede la ei numai foc grabnic plin de frică, și speriindu-se da aceea vedere ce nu se vede, cele ce se vedeau le socotea a fi mai rele.

7. Și batjocorile meșteșugului vrăjitoresc zăceà, și sumeția cea de mare înțelepciune, le erà lor musturarea cu batjocurà.

Eșire 8, 7.

8. Că cei ce făgăduiau că vor gonì frica și turburările dela sufletul înspăimântat, aceștia erau cuprinși de frică plină de rîs.

9. Căci și când nici un lucru turburător nu'i înfricoșà pre ei, de trecere hiarelor și de șuerarea șerpilor îngrozindu-se, piereau tremurând și se lepădau a vedeà aerul, de care nicăiri nu puteau scăpà.

10. Că înfricoșat lucru este, când însuș răutatea mărturisește și vinovățește; și pururea a luat cele rele țiindu-se cunoștința.

11. Că nimic nu este frica, fără numai lipsirea ajutorințelor celor de la minte.

12. Și când înlăuntru este mai mică așteptarea, mai mare socotește neștiința pricinei, ceea ce dă munca.

13. Iar aceia cari în noaptea cea cu adevărat neputincioasă, care și din fundurile neputinciosului iad au venit, tot acelaș somn dormind.

14. De o parte cu groaza nălucirilor se goniau, și de altă parte cu lipsirea sufletului slăbeau, că fără de veste și când nu așteptau le-a venit lor frică.

15. Și după aceasta, ori care cădeà acolo, se păzeà închis în temnița cea fără de fier.

16. Că ori plugar de erà cineva, ori păstor, ori lucrătorul dela pustie fiind apucat, răbdà această nevoie de care nu se puteà ferì.

17. Pentrucă cu un lanț al întunerecului toți erau legați.

18. Ori vânt șuerând, sau glasul pasărilor cel cu bun viers de pre ramurile cele dese, sau repeziș de apă mergând cu silă, sau lovitură cumplită de pietre surpate, alergare cea nevăzută a vitelor celor ce saltă, au glasul cumplitelor hiare celor ce răcnesc i-au făcut de au leșinat, au răsunarea

munților, care se frânge întru sine, îi făcea să se sfârșiască de frică.

19. Că toată lumea cu lumină limpede se lumina, și cu neîmpiedecate lucruri se ținea.

20. Și numai la aceia s'a întins noapte grea, cari erau chipul întunerecului, celui ce va să'i primească pre ei, și ei loruși își erau mai grei decât întunerecul.

CAP. 18.

Urmarea pedepselor Eghiptenilor și ieșirea Evreilor din Eghiptet.

Și la cuvioșii tăi mare lumină eră, al căror glasul îl auzia, iar chipul nu'l vedeă.

Ieșire 10, 23.

2. Și pentrucă nu pătimiau și ei acelea, îi fericea pre ei, și mulțimea pentrucă nu'și izbândesc pentru asuprelele cele mai dinainte și se rugau să'i ierte de relele ce le-au fost făcut.

3. Pentru care le-ai dat lor stâlp de foc arzător, care să'i povățuiască întru acea călătorie neștiută, și soare fără de stricăciune ai dat acestei călătorii iubitoare de cinste.

Eșire 14, 24; Ps. 77, 17.

4. Că vrednici erau aceia a se lipsi de lumină și a se păzi întru întunec, cei ce au păzit pre fiii tăi închiși, prin cari trebuia să se dea veacului nestricata lumină a legii.

5. Și când s'au sfătuit ei să omoare pruncii celor cuvioși, un fiu s'a pus afară, și s'a mântuit, spre muștrarea lor le-ai luat lor mulțimea fiilor, și pre toți odată i-ai pierdut în apă mare.

Eșire 2, 3; 14, 27.

6. Noaptea aceea mai 'nainte a fost cunoscută părinților noștri, ca, cu adevărat să știe la ce jurământuri au crezut, și nădăduind întru acelea, să se veselească.

7. Iar poporul tău a văzut și mântuirea celor drepti și pierirea vrăjmașilor.

8. Că precum ai pedepsit pre împotrivnici cu aceia, așa pre noi chemându-ne ne-ai mărit.

9. Că întru ascuns jertfeau cuvioșii fiii celor buni, și legea Dumnezeirii într'un gând o au pus, asemenea acestora și bunătăților și primejdiilor să fie părtași sfinții, cântând laudele părinților.

10. Iar strigarea cea neîntocmită a vrăjmașilor răsună, și cu jale se purtau pruncii plângând.

11. Cu aceeași pedeapsă pedepsindu-se robul și stăpânul, prostul și împăratul aceleași pătimind.

12. Toți împreună chemând moartea, aveau morți nenumărați, că nu ajungeau cei vii a'i îngropă, de vreme ce într'o clipeală cea mai mare parte a neamului lor a pierit.

13. Că cei ce toate nu le-au crezut pentru fermecături, când le-au pierit cei întâiu născuți au mărturisit, că poporul este fiul lui Dumnezeu.

14. Că lina tăcere cuprinzând toate, și noaptea cu repede ei curgere mijlocind.

15. Cuvântul tău cel atotputernic din cer, din scaunele împărătești cumplit rășboinic în mijlocul pământului celui de pierit a sărit.

16. Sabie ascuțită purtând porunca ta cea nefățărnica, și stând a umplut toate de moarte, și până la cer ajungea, și stă pre pământ.

17. Atunci îndată nălucirile visurilor groaznic i-au turburat pre ei, și înfricoșeri fără de veste au stătut asupra lor.

18. Și altul aiurea zăcând jumătate mort, arăta pentru ce pricină moare.

19. Că visele care i-au turburat pre ei, mai 'nainte au arătat aceasta, ca să nu piară neștiind pentru ce pătimesc rău.

20. Și s'a atins și de drepti ispita morții, și au pierit mulți în pustie, ci nu îndelung a ținut mânia.

21. Că grăbind bărbatul cel nevinovat, l-a apărat arma slujbei sale rugăciunea, și îmblânzirea tămâerii aducând a stăcut împotriva mâniei, și sfârșit a pus primejdiei morții, arătându-se pre sine a fi robul tău.

Num. 16, 46.

22. Și a biruit mulțimea nu cu tăria trupului, nici cu lucrarea armelor, ci cu cuvântul a supus pre ucigătorul, pomenind jurământurile părinților și legăturile.

23. Că fiind grămadă de morți zăcând unii preste alții, stând la mijloc, a potolit mâniea și a despărțit calea cea de către cei vii.

24. Că în veșmânt lung până la călcâie eră toată podoaba și mărirea părinților în săpătură de piatră cu patru rânduri, și mărirea ta preste stema capului lui.

25. La acestea a încetat ucigătorul, și s'a temut de acestea, că numai singură ispita mâniei eră destulă.

CAP. 19.

Pierirea celor fărădelege și mântuirea dreptilor.

Iar celor necredincioși, până la sfârșit le-a stăcut mânie nemilostivă.

2. Că știeau mai 'nainte ale lor și cele viitoare, că lăsându'i ei să se ducă, și cu sârguială petrecându'i, părându-le rău, au alergat după ei.

3. Că încă în mâini având plânsurile, și plângând la mormânturile morților, alt gând nebunesc au luat, și pre cari rugându'i, i-au scos pre aceștia ca pre niște fugători îi gonea.

Eșire 14, 5.

4. Că'i trăgea pre ei la aceasta pedeapsa de care erau vrednici, și de cele ce mai 'nainte s'au întâmplat, și-au uitat ca să se plinească pedeapsa ce lipsea din nevoile lor.

5. Și poporul tău minunat să treacă, iar aceia neauzită moarte să afle.

6. Că toată făptura după felul său deplin de sus se cârmuiă, ca să slujească poruncilor tale, ca fiii tăi să se păzească nevătămați.

7. Norul umbreă tabăra, și din apa, care mai 'nainte eră acolo s'a văzut pământ uscat, din marea Roșie cale fără de piedică, și câmp cu pajiște din valuri silnice.

8. Prin care tot neamul a trecut, pre cari i-a acoperit mâna ta, văzând minunate minuni.

9. Căci ca niște cai au păscut, și ca miei au săltat, laudându-te pre tine Doamne, cel ce i-ai mântuit pre ei.

10. Că încă își aduceau aminte de cele ce s'au fost întâmplat în pământul nemerniciei lor, cum pământul în loc de a naște vite, a scos muște, și în loc de pești, a vărsat râul mulțime de broaște.

11. Și mai pre urmă au văzut și naștere nouă de pasări, când fiind purtați de poftă au cerut mâncări desfătate.

Eșire 16, 13.

12. Că spre mângâierea lor s'au suit dela mare prepelițe, și aceste pedepse au venit preste cei păcătoși nu fără de semne, cari mai 'nainte au fost cu puterea trăsnetelor, că cu dreptul pătimeau pentru răutățile lor.

13. Că foarte grea ură a meșteșugit asupra nemernicilor, că alții pre oameni necunoscuți ce veneau nu'i primeau, iar aceștia pre nemernicii cei dela ei, cari le făceau bine i-au supus robiei.

14. Și nu numai aceasta, ori ce socoteală fie despre aceasta, că aceia cu pizmă primeau pre cei streini,

15. Iar aceștia după ce cu bucurie au primit pre oamenii, cari împreună cu ei erau părtași acelorași dreptăți, cu cumplite necazuri i-au asuprit.

16. Și au fost bătuți și cu orbire, precum aceia la ușile dreptului aceuia când cu foarte mare întuneric fiind cuprinși, fiecare ieșirea ușilor sale o căută.

17. Că stihiile prin sine împreunându-se, ca coardele la o alăută schimbă numele cântecului, măcar că glasul pururea

rămâne, care lucru din vederea cea adevărată a celor făcute se poate vedeà.

18. Că cele de uscat în cele de apă se mutau, și cele ce înnotau, treceau pre pământ.

19. Focul ardea în apă preste puterea sa, și apa cea stingătoare nu'și aduceà aminte de puterea sa.

20. Flacăra cărnurile dobitoacelor celor stricăcioase, cari umblau împreună nu le topeà, nici felul de hrană nemuritoare, care se topeà ca și ghiața.

21. Că întru toate Doamne ai mărit pre poporul tău și l-ai înălțat, și nu l-ai trecut cu vederea, ci în toată vremea și în tot locul stai lângă el.

CARTEA ÎNȚELEPCIUNEI LUI ISUS FIUL LUI SIRAH

CAP. 1.

Lauda înțelepciunii și a temerei de Dumnezeu.

Toată înțelepciunea este dela Domnul, și cu el este în veac.

2. Nisipul mărilor și picăturile ploii și zilele veacului, cine le va număra?

3. Înălțimea cerului și lățimea pământului, și adâncul și înțelepciunea, cine le va cercă?

4. Mai 'nainte de toate s'a zidit înțelepciunea, și înțelegerea minții din veac.

5. Izvorul înțelepciunii este cuvântul lui Dumnezeu întru cele înalte, și căile ei porunci veșnice.

6. Rădăcina înțelepciunii, cui s'a descoperit? Și meșteșugurile ei, cine le-a cunoscut?

7. Unul este înțelept înfricoșat foarte, cel ce șade pre scaunul său.

8. Domnul, el o au zidit pre ea, și o au văzut, și o au numărat pre ea, și o au revărsat preste toate lucrurile sale.

9. Și preste tot trupul după dăruirea sa, și o au dat pre ea celor ce'l iubesc pre ei.

10. Frica Domnului, mărire și laudă și veselie și cunună de bucurie.

11. Frica Domnului va desfătă inima, și va dà veselie și bucurie și lungime de zile.

12. Celui ce se teme de Domnul, bine îi va fi întru cele mai de pre urmă, și în ziua sfârșitului său va aflà har.

13. Începutul înțelepciunii este a se teme de Dumnezeu, și cu cei credincioși în mitras s'a zidit împreună cu ei.

14. Și cu oamenii temelia veacului au încuibat, și cu sămânța lor se încrede.

15. Sațiul înțelepciunii este a se teme de Domnul, și îi îmbată pre ei din rodurile sale.

16. Toată casa lui o va umplea de cele ce pofteste, și cămările lui de rodurile ei.

17. Cununa înțelepciunii frica Domnului care odrăslește pacea, și vindecare de însănătoșare; și au văzut și o au numărat pre ea.

Ps. 110, 9; Pilde 1, 7; 9, 10.

18. Știință și cunoștință de înțelegere ca ploaia a vărsat, și a înălțat mărirea celor ce se țin de dânsa.

19. Rădăcina înțelepciunii este a se teme de Domnul, și ramurile ei lungime de zile.

20. Frica Domnului gonește păcatele, și la cine petrece, întoarce dela acela mâniea.

21. Mânia nedreaptă nu se va putea îndrepta, că pripa mâniei lui cădere este lui.

22. Până la o vreme va suferi cel îndelung răbdător, după aceea va răsări lui veselie.

23. Până la o vreme își va ascunde cuvintele sale, și buzele celor credincioși vor grăi sfatul lui.

24. Întru vistieriile înțelepciunii sunt pildele științei; iar urâciune este celui păcătos evlavie lui Dumnezeu.

25. Poftesti înțelepciune? Ține poruncile, și Domnul o va da pre ea ție.

26. Că înțelepciunea și învățătura este frica Domnului, și plăcute sunt lui credința și blândețele.

27. Nu fii necrezător fricei Domnului, și să nu te apropii la el cu inimă îndoită.

28. Nu te fățarnici în gurile oamenilor, și buzelor tale iă aminte.

29. Nu te înălță pre tine, ca să nu cazi, și să aduci necinste sufletului tău.

30. Și să descopere Domnul cele ascunse ale tale, și în mijlocul adunării să te surpe pre tine.

31. Pentru că nu te-ai apropiat la frica Domnului, și inima ta este plină de vicleșug.

CAP. 2.

Îndemnuri la răbdare; roadele temerii de Dumnezeu și pedeapsa necredincioșilor.

Fiule! Când vrei să te apropii să slujești Domnului Dumnezeu, gătește-ți sufletul tău spre ispită.

2. Îndreptează-ți inima ta, și rabdă și să nu te grăbești în vremea venirii.

3. Lipește-te de dânsul și nu te depărtă, ca să crești întru cele de apoi ale tale.

4. Tot ce se va întâmpla ție, primește, și întru schimbările smereniei tale depărtează dela tine mânia.

5. Că în foc se lămurește aurul, iar oamenii cei primiți, în cuptorul smereniei.

6. Crede lui, și-ți va ajuta ție, îndreptează căile tale și nădăjduște spre dânsul.

7. Cei ce vă temeți de Domnul, așteptați mila lui, și nu vă abateți ca să nu cădeți.

8. Cei ce vă temeți de Domnul, credeți lui și nu va cădeà plata voastră.

9. Cei ce vă temeți de Domnul, nădăjduiți cele bune și veseliea veacului și a milei.

10. Uitați-vă la neamurile cele din început și vedeți, cine a nădăjduit spre Domnul și s'a rușinat?

11. Sau cine a petrecut în frica lui și a fost părăsit? Sau cine l-a chemat pre el și a fost trecut cu vederea?

12. Pentru că îndurător și milostiv este Domnul și iartă păcatele și mântuește în vremea necazului.

13. Vai inimilor celor fricoase! Și mâinilor celor slabe și păcătosului, care umblă pre două cărări.

14. Vai inimii cei slabe! Că nu crede, pentru aceea nu se va acoperi.

15. Vai vouă celor ce ați pierdut răbdarea! Și ce veți face, când va cercà Domnul?

16. Cei ce se tem de Domnul, nu vor fi necrezători cuvintelor lui, și cei ce-l iubesc pre el, vor păzi căile lui.

17. Cei ce se tem de Domnul, vor căuta bunăvoința lui, și cei ce-l iubesc pre el, vor plini legea.

18. Cei ce se tem de Domnul, vor găti inimile lor, și înaintea lui vor smeri sufletele lor.

19. Să cădem în mâinile Domnului și nu în mâinile oamenilor.

20 Că precum este slava lui, așa este și mila lui.

CAP. 3.

Datoriile fiilor către părinți și binecuvântarea acestora. Inima împietrită se hulește; iar cea înțeleaptă și milostivă se laudă.

Pre mine tatăl ascultați-mă fiilor și așa faceți, ca să vă mântuiți.

2. Că Domnul au mărit pre tată întru feciori și judecata mumei o au întărit întru fii.

3. Cel ce cinstește pre tată, se va curăți de păcat.

4. Și ca cel ce strânge comori așa este cel ce cinstește pre muma sa.

5. Cel ce cinstește pre tată veselî-se-va de fii, și în ziua rugăciunei sale se va auzi.

6. Cel ce mărește pre tată se va îndelunga în zile, și cel ce ascultă de Domnul va odihni pre muma sa.

7. Cel ce se teme de Domnul cinsti-vă pre tatăl său și ca stăpânilor va sluji celor ce l-au născut pre el.

8. Cu fapta și cu cuvântul cinstește pre tatăl tău și pre muma ta, ca să vie ție binecuvântare dela dâșii.

9. Că binecuvântarea tatălui întărește casele fiilor, iar blestemul mumei desrădăcinează temeliile.

Eșire 20, 1; A 2 Lege 5, 16; Matei 15, 4.

10. Nu te mări întru necinstea tatălui tău, că necinstea tatălui tău nu'ți este ție mărire.

11. Că mărirea omului este din cinstea tatălui său și ocară fiilor este muma necinstită.

12. Fiule! Sprijinește pre tatăl tău la bătrânețe și nu-l mâhnî pre el în vieța lui.

Efes. 6, 3.

13. Și deși va pierde mintea îngăduiește-l și nu-l necinsti pre dânsul, cu toată tăria ta.

14. Pentru că milostenia tatălui nu va fi uitată, și în locul păcatelor se va zidi casa ta.

15. În ziua necazului tău aduce-și-va aminte de tine, ca ghiata când este senin, așa se vor topi păcatele tale.

16. Ca un hulitor este cel ce părăsește pre tată, și blestemat de Domnul este cel ce mânie pre muma sa.

17. Fiule! Cu blândețe săvârșește lucrurile tale și de omul cel primit te vei iubi.

18. Cu cât ești mai mare, cu atâta mai mult te smerește, și înaintea Domnului vei afla har.

19. Că mare este puterea Domnului și de către cei smeriți se mărește.

20. Cele mai pre sus de tine nu le căută și cele mai tari decât tine nu le cercă nebunește.

21. Cele ce s'au poruncit ție acelea cu cuviință le cugetă, că nu-ți sunt de treabă ție cele ascunse.

22. În lucrurile cele deșarte nu ispitî mult, că mai mult decât este priceperea omului s'a arătat ție.

23. Că pre mulți i-au înșelat părerea lor și socoteala rea a făcut să alunece cugetele lor.

24. Inima vârtoasă rău va păți mai pre urmă.

25. Și cel ce iubește primejdiea, va cădea într'însa.

26. Inima vârtoasă îngreuiă-se-va de ostenele, și cel păcătos va adaoge păcate preste păcate.

27. În aducerea trufașului nu este vindecare, că răsadul păcatului s'a rădăcinat într'însul.

28. Inima celui înțelept va cugetă pilda, și urechia celui ascultător, pofta celui înțelept.

29. Focul arzător îl va stinge apa, și milostenia va curăți păcatele.

30. Cel ce răsplătește daruri își aduce aminte după aceasta, și în vremea căderii va afla întărire.

CAP. 4.

Îndemnare spre milostenie și spre înțelepciune, arătând folosințele lor.

Fiule! Vieața săracului să nu o lipsești, și ochii celor lipsiți nu'i face să aștepte.

Tovit 4, 7.

2. Sufletul flămând să nu'l întristezi, și să nu urgisești pre om când are lipsă.

3. Inima necăjită nu o turbură, și nu întârziă a dà celui lipsit.

4. Rugăciunea celui necăjit nu o lepădă, și nu'ți întoarce fața ta de către cel lipsit.

5. De către cel sărac nu'ți întoarce ochiul, și nu dà loc omului să te blesteme.

6. Că rugăciunea celui ce te blesteamă pre tine întru amărăciunea sufletului său, o va auzi cel ce l-au făcut pre el.

7. Iubit te fă adunărei, și celui mai mare smerește capul tău.

8. Pleacă săracului urechea ta, și cu blândețe răspunde lui cele de pace.

9. Scoate pre cel năpăstuit din mâna celui ce'l năpăstuește, și să nu slăbești de inimă când judeci.

10. Fii celor săraci ca un tată, și în loc de bărbat mumei lor.

Tovit 4, 7.

11. Și vei fi ca fiul celui prea înalt, și te va iubi mai mult muma ta.

12. Înțelepciunea înaltă pre fiii săi, și primește pre cei ce o caută pre ea.

13. Cel ce o iubește pre ea, iubește viața, și cei ce mâncă la ea, se vor umplea de veselie.

14. Cel ce o ține pre ea, va moșteni mărire și ori unde va merge, îl va binecuvânta pre el Domnul.

15. Cei ce slujesc ei, slujî-vor celui sfânt, și pre cei ce o iubesc pre ea, îi iubește Domnul.

16. Cel ce ascultă de ea, judecă-va neamuri, și cel ce se apropie de ea, va lăcuî cu nădejde.

17. De vei crede ei, o vei moșteni pre ea, și vei ținea rodurile ei.

18. Că curmeziș umblă cu dânsul întâiu, temere și frică va aduce preste el.

19. Și'l va chinuî pre el cu învățătura sa, până ce va crede sufletului lui, și'l va ispitî pre el întru îndreptările sale.

20. Și iarăși se va întoarce drept la el, și'l va veselî pre el și îi va descoperî lui ascunsele sale.

21. Iar de va rătăci, îl va părăsi pre el, și'l va dà în mâinile căderii lui.

22. Păzește vremea și te ferește de rău și pentru sufletul tău nu te rușină.

23. Că este rușine, care aduce păcat și este rușine, care aduce mărire și har.

24. Nu luă fața asupra sufletului tău și nu te rușină de căderea ta.

25. Nu opri cuvântul în vreme de mântuire.

26. Că din cuvânt se cunoaște înțelepciunea și din graiurile limbii învățătura.

27. Nu grăi împotiva adevărului, ci te rușinează pentru neînvățătura ta.

28. Nu'ți fie rușine a mărturisi păcatele tale și nu te silî împotiva curgerii râului.

29. Și nu te supune omului nebun și nu luă fața celui puternic.

30. Până la moarte te luptă pentru adevăr și Domnul Dumnezeu se va lupta pentru tine.

31. Nu fii aspru cu limba ta și leneș întru lucrurile tale.

32. Nu fii ca un leu în casa ta și nu necăji cu mânie pre casnicii tăi.

33. Să nu fie mâna ta întinsă a lua și strânsă a dà.

CAP. 5.

Nu trebuie a rămâneà în păcat nădăjduind în averi și în vârtute; nu fii rătăcind, ci statornic în calea Domnului și înțelept în cuvinte; nu fii clevetitor sau cu două limbi.

Nu nădăjdui întru avuțiile tale și să nu zici: am destule.

2. Nu urmă sufletului tău și tăriei tale, ca să umbli în poftele inimei tale.

3. Și să nu zici: cine mă va smeri, sau cine mă va supune? Că Domnul izbândind va izbândi asupra ta.

4. Să nu zici: am păcătuit și ce mi s'a făcut mie? Că Domnul este îndelung răbdător.

5. Pentru curățenie să nu fii fără de frică, ca să nu adaogi păcate preste păcate.

6. Și să nu zici: mila lui este mare, va curăți mulțimea păcatelor mele.

7. Că mila și mânia dela el este, și preste cei păcătoși va odihnî mânia lui.

8. Nu întârzieà a te întoarce la Domnul și nu lăsà din zi în zi.

9. Că fără de veste va ieși mâniea Domnului și în vremea izbândirei te va pierde.

10. Nu nădăjdui în avuțiile nedrepte, că nimic nu'ți vor folosi în ziua judecății.

lezech. 7, 19; Pilde 11, 4, 28.

11. Nu vântură în tot vântul și nu merge pre toată calea: așa este păcătosul cel cu două limbi.

12. Fii statornic întru cugetul tău și unul să fie cuvântul tău.

13. Fii grabnic a auzi și întru îndelungarea mâniei grăește răspunsul.

14. De știi, răspunde aproapelui tău, iar de nu, puneți mâna ta preste gura ta.

15. Mărirea și batjocura este în vorbă și limba omului este căderea lui.

16. Să nu te chemi șoptitor, și cu limba ta nu vicleni.

17. Că preste fur este rușine și însemnare foarte rea preste cel cu două limbi.

18. Între mare și între mic nu fii necunoscător.

CAP. 6.

Despre ocară, însușirile prieteniei celei adevărate și răsplata celor ce iubesc înțelepciunea.

Și în loc de prieten, nu te face vrăjmaș, că numele rău rușine și ocară va moșteni, așa este păcătosul cel cu două limbi.

2. Nu te mări întru sfatul sufletului tău, ca să nu se răpească ca un taur sufletul tău.

Rom. 12, 18.

3. Frunzele tale vei mânca și rodurile tale vei pierde și vei rămâne ca un lemn uscat.

4. Sufletul rău pierde-va pre cel ce-l are pre el, și-l va face bucurie vrăjmașilor.

5. Gâtleejul dulce va înmulți pre prietenii săi și limba cea bine grăitoare va înmulți închinăciunile cele bune.

6. Mulți să fie, cari au pace cu tine, iar sfetnicii tăi să fie dintru o mie unul.

7. De ai prieten, în nevoe să-l aibi pre el și nu te încrede curând lui.

8. Pentru că este prietin până la o vreme și nu va rămâne în ziua necazului tău.

9. Și este prietin, care se întoarce la vrajbă și certarea ocării tale va descoperi.

10. Și este prietin soț de masă și nu va rămâne lângă tine în ziua necazului tău.

11. Și în cele bune ale tale va fi ca și tine și cu slugile tale va îndrăzni.

12. De te vei smeri, va fi împotriva ta și dela fața ta se va ascunde.

13. De neprietinii tăi te desparte și de prietini tăi iată-te aminte.

14. Prietinel credincios este acoperemânt tare: și cel ce l-a aflat pre el, aflat-a comoară.

15. Cu prietinel credincios nimic nu se poate asemăna și nu este măsură bunătății lui.

16. Prietinel credincios este leacul vieții și cei ce se tem de Domnul îl vor afla pre el.

17. Cel ce se teme de Domnul bine va ține prieteșugul său, că precum el așa și aproapele lui.

18. Fiule! Din tinerețile tale alege învățătura și până la căruntețile tale vei afla înțelepciune.

19. Ca și cel ce ară și seamănă, apropie-te la ea și așteaptă rodirile ei cele bune.

20. Că cu lucrarea ei puțin te vei osteni și curând vei mânca din rodirile ei.

21. Cât de grea este celor neînvățați, și cel fără de inimă nu va rămâne întru ea.

22. Că piatra ispitirei tale va fi într'însul și nu va zăbovi a o lepăda pre ea.

23. Că înțelepciunea după numele ei este și nu la mulți este arătată.

24. Ascultă fiule! Și primește învățătura mea și nu lepăda sfatul meu

25. Și bagă picioarele tale în obezile ei și în lanțul ei grumazul tău.

26. Supune umărul tău și o poartă pre ea și să nu-ți fie greu de legăturile ei.

27. Cu tot sufletul tău te apropie la ea și cu toată puterea ta păzește căile ei.

28. Cearcă-o și o caută, și se va arăta ție, și dacă o vei afla, să nu o lași pre ea.

29. Că mai pre urmă vei află odihna ei, și se va întoarce ție întru bucurie.

30. Și vor fi ție obezile ei acoperemânt de tărie, și lanțurile ei podoabă de mărire.

31. Că podoabă de aur este într'însa, și legăturile ei fire de iachint.

32. Ca și cu haină de mărire te vei îmbrăcă cu ea, și cununa bucuriei vei pune ție.

33. De vei vrea fiule, vei învăța, și de vei pune sufletul tău, iscusit vei fi.

34. De vei iubi a auzi, vei primi învățătura, și de vei plecă urechia ta, înțelept vei fi.

35. Întru mulțimea bătrânilor stai, și cu cel înțelept te unește.

36. Tot graiul dumnezeesc poștește a' l auzi, și pildele înțelegerii să nu treacă dela tine.

37. De vei vedeà înțelept, mânecă la el, și pragurile ușilor lui să le roază piciorul tău.

38. Cugetă întru poruncile Domnului, și întru legea lui pururea să gândești.

Psalm 1, 2.

39. El va întări inima ta, și pofta înțelepciunii tale se va dà ție.

CAP. 7.

Povățuiri despre ferirea faptelor rele și fățarnicie. Respectul bătrânilor, datoriile părinților către fii și a fiilor către părinți. Îndemnarea la milostenie.

Nu face rele, și nu te va prinde pre tine răul.

2. Depărtează-te dela nedrept, și se va abate dela tine.

3. Fiule! Nu semănà pre brazdele nedreptății, căci nu le vei secerà pre ele cu șapte părți mai multe.

4. Nu cercà dela Domnul stăpânire, nici dela împăratul scaun de mărire.

5. Nu te face drept înaintea Domnului, și înaintea împăratului nu te arată că ești înțelept.

Iov 9, 2.

6. Nu cercă să fii judecător, ca nu cumva să nu poți ridică nedreptățile,

7. Ca nu cumva să te sfiești de fața celui puternic, și să pui sminteală întru dreptatea ta.

8. Nu păcătuî asupra mulțimei cetății, nici te amestecă în gloată.

9. Nu te legă de două ori cu păcatul, că și odată nu vei fi nevinovat.

10. Să nu zici: la mulțimea darurilor mele va căută, și când le voi aduce acelea prea înaltului Dumnezeu, le va primi.

11. Nu slăbi în rugăciunea ta, și nu trece cu vederea a face milostenie.

12. Nu râde de omul cel ce este întru amărăciunea sufletului său, că este cel ce smerește și cel ce înalță.

13. Nu semănă minciuni asupra fratelui tău, nici împotriva prietenului tău să nu faci așa.

14. Nu voi a minți nici o minciună, că minciuna deasă nu este bună.

15. Nu fii vorbitor în mulțimea bătrânilor, și nu poftori cuvântul în rugăciunea ta.

16. Să nu urăști lucrarea cea cu osteneală, și lucrarea pământului cea făcută de cel prea înalt.

17. Nu te socoti împreună cu mulțimea păcătoșilor, adu-ți aminte, că mâniea nu va zăbovi.

18. Smerește sufletul tău foarte, că izbânda celui necredincios foc și vierme este.

19. Să nu schimbi prietenul pentru bani nicidecum, nici pre fratele cel bun pentru aurul Sufir.

20. Nu te abate dela femeia bună și înțeleaptă, că harul ei este mai bun decât aurul.

21. Nu necăji pre sluga, care lucrează cu adevăr, nici pre năimitul, care își dă sufletul său.

Levit. 19, 13.

22. Pre sluga înțeleaptă să o iubească sufletul tău; să nu’l lipsești pre el de slobozenie.

23. Ai tu dobitoace? Socotește-le pre ele, și de sunt ție de folos, rămâe la tine.

24. Feciori ai? Învață’i pre ei, și înduplecă din pruncie grumazul lor.

25. Fete ai? Păzește trupul lor, și să nu’ți arăți veselă față către ele.

26. Mărită’ți fata, și mare lucru vei face, și după bărbat înțelept o mărită.

27. Muiere ai după suflet? Nu o lepădă pre ea.

28. Cu toată inima cinstește pre tatăl tău, și de durerile maicii tale să nu’ți uiți.

Tovit 4, 3.

29. Adu’ți aminte, că prin ei te-ai născut, și ce vei răsplăti lor precum ei ție?

30. Cu tot sufletul tău te teme de Domnul, și pre preoții lui cinstește’i.

31. Cu toată puterea iubește pre cel ce te-a făcut pre tine, și pre slugile lui să nu le părăsești.

32. Teme-te de Domnul, și cinstește pre preot, și’i dă parte lui precum s’au poruncit ție.

A 2 Lege 12, 19.

33. Pârgă, și pentru păcat, și darul brațelor, și jertfele sfințeniei, și pârga celor sfinte.

Levit. 2, 3.

34. Și celui sărac întinde mâna ta, ca să se săvârșască bine cuvântarea ta,

35. Harul dării înaintea a tot cel viu, și dela cel mort, să nu oprești darul.

Numere 18, 15.

36. Nu te întoarce de către cei ce se jelesc, și cu cei ce plâng, plângi.

37. Nu te lenevi a cercetă pre cel bolnav, că dintr’acestea vei fi iubit.

38. Întru toate cuvintele tale adu'ți aminte de cele mai depre urmă ale tale, și în veac nu vei păcătuî.

CAP. 8.

Nu te certà cu nimeni, nu desprețuî pre cel ce se pocăește, ascultarea bătrânilor, certarea păcătoșilor, împrumut și chezășie.

Nu te prici cu cel puternic, ca nu cumvâ să cazi în mâinile lui.

2. Nu te prici cu omul bogat, ca nu cândvâ să pue asupra ta cumpăna.

3. Că pre mulți i-a pierdut aurul, și inimile împăraților le-a plecat.

4. Nu te sfădi cu omul limbut, și nu grămadî lemne preste focul lui,

5. Nu glumi cu omul neînvățat, ca să nu se necinstească strămoșii tăi.

6. Nu înfruntă pre omul, care se întoarce dela păcat, adu'ți aminte că toți vinovați suntem.

7. Să nu necinstești pre om la bătrânețele lui, că și dintre noi îmbătrânesc.

8. Nu te bucură de moartea vrăjmașului tău, adu'ți aminte că toți murim.

9. Nu trece cu vederea vorbele înțelepților, ci în pildele lor te amestecă,

10. Că dela ei vei luă învățătură, și a slujî celor mai mari.

11. Nu trece vorba celor bătrâni, că și ei au învățat dela părinții lor.

12. Că dela ei vei învăța înțelegere, și în vreme de lipsă a dà răspuns.

13. Nu ațâța cărbunii păcătosului, ca să nu arzi în văpaia focului lui.

14. Să nu stai împotrivă de către fața batjocoritorului, ca să nu șază ca un pânditor la gura ta.

15. Nu dà împrumut omului celui mai tare decât tine, și de'l vei împrumutà, socotește ca și cum ai fi pierdut.

16. Nu chezășuì preste puterea ta; iar de te chezășuești, aibi grije ca și cum ai plăti.

17. Nu te judecà cu judecătorul, că după mărimea lui vor judecà lui.

18. Cu cel îndrăzneț să nu mergi în cale, ca să nu se îngreueze asupra ta.

19. Că el după voea sa va face, și vei pieri împreună cu nebunia lui.

20. Cu cel mânios nu te sfădi, și nu merge cu el prin pustie, căci ca o nimica este sângele înaintea ochilor lui, și unde nu vei aveà ajutor, te va ucide.

21. Cu cel nebun nu te sfătuì, că nu va putea tăinuì cuvântul.

22. Înaintea celui strein nu face lucru de taină, că nu știi ce va fi.

23. Nu la tot omul îți arătà inima ta, și să nu'ți aducă ție har.

CAP. 9.

Povățuiri cum să se poarte omul cu muierile, prietenii și neprietenii.

Nu răvnì muierea care este la sânul tău, ca să nu o înveți asupra ta învățătură rea.

2. Să nu dai muierii sufletul tău, ca să se suie ea preste puterea ta.

3. Nu te întâmpinà cu muierea desfrânată, ca să nu cazi în lațurile ei.

4. Cu muierea cântăreață să nu fii adesea, ca nu cumvã să te prinzi cu meșteșugurile ei.

5. La fecioară nu te uità, ca să nu te smintești întru podoaba ei.

6. Să nu dai curvelor sufletul tău, ca să nu’ți pierzi moștenirea ta.

Pilde 5, 3.

7. Nu te uită împrejur pre ulițele cetății, nici rătăci în pustiile ei.

8. Întoarce’ți ochiul tău dela muierea frumoasă și nu te uită la frumusețea streină.

9. Cu frumusețea muierii mulți s’au înșelat, că dela ea iubirea, ca și focul se aprinde.

3 Împ. 11, 4.

10. Cu muierea măritată nicidecum să nu șezi în casă, și în pilde să nu vorbești cu ea bând vin,

11. Ca nu cumvă să se plece sufletul tău spre ea, și cu duhul tău să aluneci în pierire.

12. Nu părăsi pre prietenul cel vechiu, că cel nou nu este asemenea lui.

13. Vin nou este prietenul nou, de se va învechi, cu veselie îl vei bea.

14. Nu răvni mărirea păcătosului, că nu știi ce va fi sfârșitul lui.

15. Să nu voiești cele ce voiesc cei necredincioși; adu’ți aminte, că până la iad nu se vor îndreptă.

16. Departe te ferește de omul care are putere să te omoare, și nu te vei teme de frica morței.

17. Și dacă te vei apropiă de el, să nu greșești, ca să nu’ți iă vieața ta.

18. Să știi că prin mijlocul lațurilor treci, și pre aripile cetăței umbli.

19. După putința ta cearcă pre cei de aproape, și cu cei înțelepți te sfătuește.

20. Cu cei înțelepți să fie cugetul tău, și toată vorba ta în legea celui prea înalt.

21. Bărbați drepți să fie oaspeții tăi, și în frica Domnului să fie laudă ta.

22. În mâna meșterilor se va lăudă lucrul, și povățuitorul poporului înțelept întru cuvântul său.

23. Groaznic este în cetatea sa omul limbut, și cel dârz în cuvântul său, urî-se-va.

CAP. 10.

Lauda stăpânirii înțelepte. Despre ferirea de sumeție. Să nu se necinstească săracul cel drept, nici să se laude bogatul cel păcătos.

Judecătorul înțelept va învăța pre poporul său, și povățuirea celui înțelept cu rânduială va fi.

2. După cum este judecătorul poporului, așa sunt și slugile lui, și cum este mai marele cetății, așa sunt toți cei ce lăcuiesc într'însa.

3. Împăratul neînvățat va pierde pre poporul său, și cetatea se va lăcuî prin înțelepciunea celor puternici.

4. În mâna Domnului este stăpânirea pământului, și în vremea sa va ridică pre cel folositor preste dânsul.

5. În mână Domnului este sporul omului, și pre fața cărturarului va pune mărirea sa.

6. Pentru toată nedreptatea să nu te mânii pre aproapele, și nimic nu face cu fapte semețe.

Levit. 19, 13.

7. Urîță este înaintea Domnului și înaintea oamenilor trufia, și dela amândoi se leapădă păcatul nedreptăței.

8. Împărăția dela un neam la alt neam se mută pentru strâmbătăți și pentru semeții și pentru avuții.

9. Pentru ce se trufește pământul și cenușa, că în vieață am lepădat cele dinlăuntru ale lui?

10. Boala îndelungată o tae doftorul, și împăratul astăzi este și mâine va muri.

11. Că murind omul, va moșteni șerpi și hiare și viermi.

12. Începutul trufiei omului este a părăsi pre Dumnezeu, și a'și întoarce inima sa dela cel ce l-au făcut pre el.

13. Că începutul păcatului este trufia, și cel ce o ține pre ea va plouă urâciune.

14. Pentru aceea minunate certări au adus Domnul, și i-au surpat pre ei până în sfârșit.

15. Scaunele celor mai mari le-au surpat Domnul, și au pus pre cei blânzi în locul lor.

16. Rădăcinile neamurilor le-au smuls Domnul, și au răsădit pre cei smeriți în locul lor.

17. Țările neamurilor le-au surpat Domnul, și le-au stricat pre ele până la temeliile pământului.

18. Uscat-au dintru ei, și i-au pierdut pre ei, și au făcut să înceteze de pre pământ pomenirea lor.

19. Nu s'au zidit oamenilor trufia, nici urgia mâniei la nașterile muierilor.

20. Sămânță cinstită, care este? Sămânța omului.

21. Sămânță cinstită, care este? Cei ce se tem de Domnul.

22. Sămânță necinstită, care este? Sămânța omului.

23. Sămânță necinstită, care este? Cei ce nu țin poruncile.

24. Între frați povățuitorul lor cinstit este, și cei ce se tem de Domnul înaintea ochilor lui.

25. Lauda celui bogat și a celui cinstit și a celui sărac, este frica Domnului.

26. Nu este drept a batjocori pre săracul cel înțelept, și nu se cade a mări pre omul cel păcătos.

27. Cel mare și judecătorul și cel puternic se va mări, și nici unul dintru ei nu este mai mare decât cel ce se teme de Domnul.

28. Robului celui înțelept îi va sluji cei slobozi, și bărbatul înțelept nu va cârti când se dojenește.

Pilde 17, 2.

29. Nu te face înțelept când faci lucrul tău, nu te mări în vremea necazului tău.

30. Mai bun este cel ce lucrează întru toate decât cel ce umblă, sau se mărește și este lipsit de pâine.

Pilde 12, 9.

31. Fiule, într-o blândete mărește sufletul tău și îi dă lui cinste după vrednicia lui.

32. Pre cel ce păcătuiește asupra sufletului său, cine-l va îndreptă? Și cine va cinsti pre cel ce și face de ocară viața sa?

33. Săracul se cinstește pentru știința sa și cel bogat se cinstește pentru averile sale.

34. Iar cel ce se laudă într-o sărăcie, dar în avere cu cât? Și cel nelăudat într-o avere, dar în sărăcie cu cât?

CAP. 11.

Urmările înțelepciunii.

Înțelepciunea înalță capul celui smerit și-l face pre el să șază între cei mari.

2. Să nu lauzi pre om pentru frumusețea lui și să nu te scârbești de om pentru chipul lui.

3. Mică este între cele zburătoare alina și începutul dulceațelor este rodul ei.

4. Cu îmbrăcămintea hainelor să nu te lauzi, nici în ziua mării să nu te trufești, că minunate sunt lucrurile Domnului și ascunse faptele lui între oameni.

5. Mulți tirani au stăut pre pământ, iar cel de care nu se gândeă a purtat stema.

6. Mulți puternici s'au necinstit foarte și cei măreți s'au dat în mâinile altora.

7. Mai 'nainte de ce vei cercă, nu huli, cunoaște întâiu și atunci dojenește.

8. Mai 'nainte de ce nu vei auzi, nu răspunde; și în mijlocul cuvintelor să nu adaogi a vorbi.

9. Pentru lucrul, care nu-ți este de treabă, nu te prici, și în judecata păcătoșilor nu ședeă împreună.

10. Fiule! Nu te cuprinde cu multe lucruri,

11. Că de te vei cuprinde cu multe lucruri, nu vei fi fără de vină.

12. Și de vei alerga, nu vei prinde, și de vei fugi, nu vei scăpa.

13. Este om, care se ostenește și muncește și se sârguește și cu atâta mai mult se lipsește.

14. Este om slab, fără de ajutor, lipsit de putere și împovărat de sărăcie.

15. Și ochii Domnului au căutat spre el cu bine și l-au ridicat pre el din smerenia lui și au înălțat capul lui și s'au mirat de el mulți.

16. Cele bune și cele rele, viața și moartea, sărăcia și avuția dela Domnu sunt.

17. Darul Domnului rămâne la cei bine credincioși, și bunăvoința lui în veac bine va sporî.

18. Este om, care se îmbogățește din grija și păstrarea lui și aceasta este partea ostenelelor lui.

19. Zicând: aflat-am odihnă și acum voi mânca din bunătățile mele.

20. Și nu știe, că vremea trece și va muri și le va lăsa pre ele altora.

21. Stăi în ce te-ai făgăduit tu și întru aceea îndeletnicește-te, petreci, și întru lucrul tău sporește.

22. Nu te miră de lucrările păcătosului, nădăjduiește în Domnul și rămâi întru osteneala ta.

23. Că lesne este înaintea Domnului degrab și fără de veste a îmbogăți pre cel sărac.

24. Binecuvântarea Domnului este plata celui credincios, și într'un ceas degrab răsare binecuvântarea lui.

25. Să nu zici: ce lipsă am eu? Și care de acum vor fi bunătățile mele?

26. Să nu zici: destule am, pentru ce să mă mai necăjesc de acum?

27. În ziua bunătăților este uitare răutăților și în ziua răutăților nu este pomenirea bunătăților.

28. Că lesne este înaintea Domnului, în ziua sfârșitului să dea omului după căile lui.

29. Răutatea ceasului face uitare desfătărilor și la sfârșitul omului se vor descoperi lucrurile lui.

30. Mai'nainte de sfârșit pre nimeni să nu'l zici fericit, că în fiii săi se va cunoaște omul.

31. Nu băgă pre tot omul în casa ta, că multe sunt meșteșugurile celui viclean.

32. Potârniche vânătoare în coșniță, așa este inima trufașului, și ca iscoada privește căderea.

33. Că cele bune le întoarce în rele și viclenește, și pentru cele bune te va huli.

34. Dintr'o scântee de foc se înmulțește jarul, și omul păcătos pândește sângele.

35. Păzește-te de cel rău făcător, că rele meșteșugește, ca nu cumvă să te facă să fii pururea de batjocură.

36. Lasă pre cel strein să lăcuiască la tine, și'ți va face turburări, și te va înstreină pre tine dela ale tale.

CAP. 12.

Binefacerile înțelepciunii. Recunoașterea prietenului și a neprietenului.

De faci bine să știi cui faci, și vei aveà mulțamită pentru facerea ta de bine.

2. Fă bine celui bine credincios, și vei aflà răsplătire, de nu dela el, dela cel prea înalt.

3. Nu este bine celui ce pururea petrece întru răutăți, și nu dă milostenie.

4. Dă celui bine credincios, și să nu ajutorești celui păcătos.

5. Fă bine celui smerit, și nu dă celui necredincios.

Galat. 6, 10.

6. Oprește pâinile lui și nu'i dă, ca nu cu acelea să se întărească asupra ta.

7. Că îndoite răutăți vei aflà întru toate bunătățile, care vei face lui.

8. Căci și cel prea înalt au urât pre cei păcătoși, și celor necredincioși va răsplăti cu izbândă.

9. Dă celui bun, și nu ajută pre cel păcătos.

10. Nu se arată în fericire, care este prieten, nici în cele rele nu se ascunde vrăjmașul.

11. Când este în bine omul, vrăjmașii lui se întristează, iar când este în rău, și prietenul se desparte.

12. Nu crede vrăjmașului tău în veci; că în ce chip arama se ruginește, așa și răutatea lui.

13. Și de se va smeri să umble plecat, întărește-ți sufletul tău, și te păzește de el.

14. Și vei fi lui, ca cel ce șterge oglinda, și vei cunoaște că n'a lepădat toată rugina.

15. Nu'l pune să stea lângă tine, ca să nu te împingă pre tine, și să stea el în locul tău.

16. Să nu'l pui să șază deadreapta ta, ca nu cumva să caute scaunul tău, și mai pre urmă vei cunoaște cuvintele mele, și de graiurile mele te vei umili.

17. Cui va fi milă de descântătorul cel mușcat de șarpe și de toți cei ce se apropie de hiară.

18. Așa și de cel ce merge la omul păcătos, și se învăluiește cu păcatele lui.

19. Un ceas va rămâneă cu tine, iar de vei fi fără de noroc, nu va rămâneă cu tine.

20. Și cu buzele sale te va îndulci vrăjmașul, și multe-ți va șopti, și-ți va grăi bune.

21. Iar în inimă va sfătuî să te surpe în groapă, cu ochii va lăcrămă vrăjmașul.

22. Și de va afla vreme, nu se va sătura de sânge.

23. De se vor întâmpla ție rele află-l-vei pre el acolo înaintea ta, cu ochii săi va lăcrămă vrăjmașul, și, ca și cum ți-ar ajuta, va săpă supt picioarele tale.

24. Clăti-vă capul său, și va bate în palmile sale, și multe va șopti, și va schimbă fața sa.

CAP. 13.

*Primejdioasă este unirea cu cel mândru și bogat și puternic.
Iubirea de Dumnezeu și aproapele, purtarea bogatului cu cel
sărac.*

Cel ce se atinge de smoală, mânji-se-va, și cel ce se însoțește cu cel trufaș, asemenea lui va fi.

2. Povară mai grea decât poți, să nu ridici; așa și cu cel mai tare decât tine, și mai bogat nu te însoți.

3. Ce se împreună oala cu căldarea? Ea se va izbî și ea se va sparge.

4. Bogatul a făcut strâmbătate, și el s'a mâniat.

5. Celui sărac s'a făcut strâmbătate, și el se roagă de iertăciune.

6. Până îi vei fi de folos, va lucra cu tine; iar de te vei lipsi, te va părăsi.

7. De ai va trăi cu tine, și te va deșerta, și nu'i va fi milă.

8. De ești lui de lipsă, te va înșelă, și zâmbindu'ți a râde, îți va dà nădejde.

9. Grăi-va ție bune, și va zice: ce'ți trebuie? Și te va rușina pre tine cu bucatele sale de două sau de trei ori, până ce te va deșerta, și mai pre urmă va râde de tine.

10. După aceea te va vedeà pre tine, și te va părăsi, și va clăti cu capul său asupra ta.

11. Ià aminte să nu te înșeli și să nu te smerești întru veselia ta.

12. Când te chiamă cel puternic, fă-te ca și cum te-ai ferì, și cu atâta mai mult te va chemà.

13. Nu te vâri, ca să nu te scoți afară, nici stà departe, ca să nu fii uitat.

14. Nu lungi vorba cu el, nici crede cuvintelor celor multe ale lui.

15. Că, cu vorba cea multă te va ispitì, și ca și cum ar râde te va întrebà.

16. Nemilostiv este cel ce nu'și ține cuvintele, și nu va scăpa de rău și de legături.

17. Păzește-te și foarte bine îți ià seama, că, cu căderea ta umbli.

18. Tot dobitocul iubește pre cel asemenea sieș, și tot omul pre aproapele său.

19. Tot trupul se însoțește cu cel de felul său, și omul cu cel asemenea luiș se va însoți.

20. Au însoți-se-va lupul cu mielul? Așà cel păcătos cu cel cuvios.

21. Ce pace este leoaicii cu câinele? Și ce pace celui bogat cu cel sărac?

22. Vânatul leilor sunt colunii în pustie; așà pășunea celor bogați, sunt săracii.

23. Urît este trufașului smerenia; așà urît este bogatului săracul.

24. Pre bogat când se clătește, îl reazimă prietenii; iar pre cel sărac când cade, îl scot afară prietenii.

25. Bogatul când alunecă, mulți sunt cari îl sprijinesc, grăit-a ce nu se cădeà, și l-a îndreptat pre el.

26. Cel smerit a greșit, și încă'l și ceartă pre el, grăit-a înțelepțește, și nu i s'a dat loc.

27. Bogatul a vorbit, și toți au făcut, și cuvântul lui până la nori l-a înălțat.

28. Săracul a grăit, și zic: cine este acesta? Și de se împiedică îl răstoarnă pre el.

29. Bună este avuția la cel ce este fără de păcat, și rea este sărăciea în gura celui necredincios.

30. Inima omului schimbă fața lui ori spre bune, ori spre rele.

31. Fața veselă este semn, că inima întru cele bune petrece; iar aflarea pildelor este cugetare cu osteneală.

CAP. 14.

Întrebuințarea bunurilor vremelnice. Stăpânirea limbei și deprinderea înțelepciunii.

Fericit bărbatul, care n'a alunecat cu gura sa, și nu se rănește cu mâhniciunea păcatului.

2. Fericit este, pre care nu'l vinovățește sufletul lui, și care n'a căzut dela nădejdea sa.

3. Bărbatului ticăit nu sunt bune avuțiile, și omului pizmătareț pentru ce sunt avuții?

4. Cel ce adună din sufletul său, altora adună, și cu bunătățile lui alții se vor desfătă.

5. Cel ce este luiș rău, cui va fi bun? Și nu se va veseli cu averile sale.

6. Nimic nu este mai rău, decât cel ce'și pismuește luiș; și aceasta este răsplătirea răutății lui.

7. Și de face bine, din uitare face; iar mai pre urmă arată răutatea sa.

8. Rău este cel ce pismuește cu ochiul, și cel ce'și întoarce fața, și cel ce trece cu vederea sufletele.

9. Ochiul lacomului nu se satură cu o parte, și nedreptatea celui rău usucă sufletul.

Pilde 27, 20.

10. Ochiul rău își pismuește pentru pâine, și la masa sa va fi lipsit.

11. Fiule! Cât vei putea fă'ți bine ție și adu Domnului aduceri vrednice.

12. Adu'ți aminte, că moartea nu zăbovește, și diata iadului nu s'a arătat ție.

13. Mai 'nainte de ce vei muri, fă bine prietenului, și după cât poți întinde și dă lui.

Tovit 4, 7.

14. Să nu întârziezi în ziua cea bună, și partea poftei cei bune să nu te treacă.

15. Au nu altuia vei lăsa trudele tale, și ostenelele tale să le împartă cu sorti?

16. Dă și iă, și ți sfintește sufletul tău; că în iad nu este a căută desfătăciuni.

17. Tot trupul ca o haină se învechește, că legătură din veac este cu moarte a murii.

18. Ca frunzele cele ce înverzesc în copac des, unele cad, altele răsar.

Isaia 40, 7; Iov 14, 1, 2; Iacov 1, 10.

19. Așa este rodul trupului și al sângelui, unul moare și altul se naște.

20. Tot lucrul ce se strică, se sfârșește, și cel ce l face pre el se va duce cu el.

Psalom 1, 1.

21. Fericit bărbatul, care întru înțelepciune se va sfârși, și care cu pricepere va vorbi.

22. Cel ce socotește căile ei în inima sa, și cele ascunse ale ei le gândește.

23. Cel ce aleargă după ea ca un iscoditor, și la căile ei privighează.

24. Cel ce se uită pre ferestrele ei, și la ușile ei ascultă.

25. Cel ce sălășluște aproape de casa ei, va împlântă țărui în pereții ei, întinde-va cortul său după mâinile ei, și se va sălășlui întru odihna bunătăților.

26. Pune-va pre fii săi supt acoperemântul ei, și supt ramurile ei va petrece.

27. Scăpă-va supt dânsa de fierbințeală, și întru mărirea ei se va odihni.

CAP. 15.

Folosul temerei de Dumnezeu și al înțelepciunei. Voința omului.

Cel ce se teme de Domnul, va face cele bune, și cel ce ține legea, o va cuprinde pre ea.

2. Și l va întimpină pre el ca o mumă, și ca muierea tinerețelor îl va primi pre el,

3. Hrăni'l-va pre el cu pâinea înțelegerii, și cu apa înțelepciunii îl va adăpa pre el.

Ioan 4, 10.

4. Rezemà-se-va întru ea, și nu se va clăti, țineà-se-va de ea și nu se va rușină.

5. Și'l va înălță pre el mai mult decât pre cei de aproape ai lui, și în mijlocul adunării va deschide gura lui.

6. Desfătare și cunună de bucurie, și nume veșnic va moșteni.

7. Oamenii cei nebuni nu o vor cuprinde pre ea, și bărbații cei păcătoși nu o vor vedeà pre ea.

8. Departe este de trufie, și oamenii cei mincinoși nu'și vor aduce aminte de ea.

9. Nu este frumoasă lauda în gura păcătosului, că nu este dela Domnul trimisă lui.

10. Că întru înțelepciune se va grăi lauda, și Domnul o va îndreptà pre ea.

11. Să nu zici: că pentru Domnul m'am depărtat, că cele ce el le-au urît nu le voi face.

12. Să nu zici: că el m'au înșelat, că n'are el lipsă de omul păcătos.

13. Toată urâciunea o au urît Domnul, și nu este iubită celor ce se tem de dânsul.

14. El din început au făcut pre om și l-au lăsat pre el în mâna sfatului său.

15. De vei vreà, vei țineà poruncile și credința, și vei face cele bine plăcute.

16. Pus-au înaintea ta foc și apă, și ori la care vei vreà, vei tinde mâna ta.

Ierem. 21, 8.

17. Înaintea oamenilor este vieața și moartea și ori care'i va plăceà se va dà lui,

18. Că multă este înțelepciunea Domnului; tare este el întru putere și vede toate.

19. Și ochii lui sunt preste cei ce se tem de el, și el va cunoaște tot lucrul omului.

Ps. 33, 14 și 32, 18.

20. Și nimănui n'au poruncit să lucreze păgânește, și nimănui n'au dat slobozenie să păcătuiască.

CAP. 16.

*Creșterea rea a copiilor. Mila Domnului spre cei buni.
Pedeapsa necredincioșilor.*

Nu pofti mulțime de fii fără de folos, nici te bucură de fii necredincioși.

2. De se vor înmulți, nu te bucură de ei, de nu este frica lui Dumnezeu cu ei.

3. Nu crede vieții lor, și nu nădărdui întru mulțimea lor.

4. Că mai bun este unul, decât o mie, și a muri fără de fii, decât a aveă fii fără de frica lui Dumnezeu.

5. Că un înțelept va umplea cetatea de lăcuiitori; iar neamul celor necredincioși se va pustii.

6. Multe ca acestea am văzut cu ochii mei, și mai tari decât acestea a auzit urechea mea.

7. Întru adunarea păcătoșilor ațâța-se-va foc; și în neamul neascultător s'a aprins mânia.

8. Nu s'a milostivit spre uriașii cei de demult, cari s'au depărtat întru tăria lor.

9. N'a iertat pentru nemernicia lui Lot pre cei ce i-au urât pentru trufia lor.

10. Nu s'au făcut lui milă de neamul pierzării, care se înălțase întru păcatele sale.

11. Tot așa cu cei șase sute de mii de pedestri adunați întru învârtoșarea inimei lor.

12. De va fi unul vârtos la cerbice, minune va fi de se va îndreptă.

13. Că mila și mânia la el este, el poate să se milostivească și să se mânia.

14. Precum este multă mila lui, așa este multă și certarea lui, pre om după faptele lui îl judecă.

15. Nu va scăpa păcătosul cu răpirea, nici va întârziă răbdarea celui bine credincios.

Rom. 2, 6.

16. La toată milostenia va face loc; fiecare după faptele sale va afla.

17. Să nu zici: de Domnul mă voiu ascunde, au dintru înălțime aduce'ș-vă cineva aminte de mine?

18. Întru popor mare nu mă voiu pomeni, că ce este sufletul meu întru atâta mulțime de făpturi?

19. Iată cerul și cerul cerului lui Dumnezeu, adâncul și pământul se vor clăti întru cercetarea lui.

20. Așijderea munții și temeliile pământului, când va căuta spre ele de frică se vor cutremura.

21. Și de acestea nu va gândi inima și de căile lui cine'ș va aduce aminte?

22. Și vifor, care nu'l va vedeă om, iar cele mai multe lucruri ale lui sunt ascunse.

23. Lucrurile dreptății cine le va vesti? Sau cine le va răbda? Că departe este făgăduința.

24. Cel ce se micșorează cu inima, cugetă acestea; iar bărbatul cel fără de minte și rătăcit, cugetă cele nebune.

25. Ascultă fiul meu! Și învață știință, și ia aminte cu inima ta la cuvintele mele.

26. Arată-voiu în cumpănă învățătura, și cu amăruntul voiu vesti știința.

27. Întru judecata Domnului lucrurile lui din început și de când le-au făcut au deosebit părțile lor.

28. Împodobit-au în veac lucrurile sale și începuturile lor în neamurile lor, nici au flămânzit, nici s'au ostenit și n'au încetat dela lucrurile sale.

29. Nici unul pre aproapele său nu l-a necăjit și până în veac nu se va împotivi cuvântului lui.

30. Și după aceasta au căutat Domnul pre pământ și l-au umplut de bunătățile sale.

31. Cu tot felul de dobitoace vii au acoperit fața lui și într'însul va fi întoarcerea lor.

CAP. 17.

Numărarea binefacerilor lui Dumnezeu și îndemnarea spre pocăință.

Domnul au făcut din pământ pre om și iarăși l-au întors în pământ.

Fac. 1, 27; 5, 1.

2. Zile cu număr și vreme i-au dat lui și i-au dat lui stăpânire preste cele ce sunt pre pământ.

3. După cuviința lor i-au îmbrăcat pre ei cu vîrtute și după chipul său i-au făcut pre ei.

4. Și au pus frica lui preste tot trupul și l-au făcut domn hiarelor și pasărilor.

5. Sfat și limbă, ochi, urechi și inimă le-au dat lor ca să socotească.

6. Cu știința înțelegerii i-au umplut pre ei, și bune și rele le-au arătat lor.

Fac. 2, 18.

7. Pus-au ochiul său preste inimile lor, ca să le arate lor mărimea lucrurilor sale.

8. Și numele sfințeniei vor lăudă, ca să grăiască mărimea lucrurilor lui.

9. Pusu-le-au lor știință și legea vieții le-au dat lor moștenire.

10. Legătură veșnică au făcut cu ei și judecățile sale le-au arătat lor.

11. Mărimea slavei sale au văzut ochii lor și mărirea glasului său a auzit urechea lor.

12. Și le-au zis lor: feriți-vă de toată nedreptatea, și au poruncit lor unuia fiecăruia pentru de aproapele său.

13. Căile lor înaintea lui sunt pururea, nu se vor ascunde dela ochii lui.

14. Fiecăruia neam au pus povățuitor și partea Domnului Israil este.

Romani 13, 1.

15. Toate lucrurile lor, ca soarele sunt înaintea lui; și ochii lui neîncetați preste căile lor.

16. Nu sunt ascunse nedreptățile lor înaintea lui, și toate păcatele lor sunt înaintea Domnului.

17. Milostenia bărbatului este ca o pecete cu el, și mulțămita omului ca lumina ochiului o va păzi.

18. După aceea se va sculă și va răsplăti lor, și răsplătirea lor în capul lor o va întoarce.

19. Însă celor ce se pocăesc le-au dat întoarcere, și pre cei ce slăbesc îi îndeamnă la răbdare.

Matei 25, 35.

20. Întoarce-te la Domnul și părăsește păcatele, roagă-te înaintea feții lui și împuținează sminteala ta.

Psalms 6, 6.

21. Sârguește către cel prea înalt și te întoarce dela nedreptate și foarte te scârbește de lucrul urât.

Isaia 38, 19.

22. Pre cel prea înalt, cine'l va laudă în iad? În locul celor vii și acelor ce dau mărturisire?

23. Dela cel mort, ca dela cel ce nu este a pierit mărturisirea. Cel viu și sănătos va laudă pre Domnul.

24. Cât este de mare milostivirea Domnului, și mila spre cei ce se întorc la el.

25. Că nu pot toate să fie întru oameni; că nu este nemuritor fiul omului.

26. Ce este mai luminos decât soarele? Și acesta scade; și ce este rău, va gândi trupul și sângele.

27. El privește puterea înălțimei cerului, și toți oamenii sunt pământ și cenușe.

CAP. 18.

*Milostivirea și îndelungă răbdarea lui Dumnezeu;
cumpătarea în vorbe și ferirea de poftele rele.*

Cel ce trăește în veac, au zidit toate de obște.

2. Domnul singur este drept.
3. Nimănui n'au făcut putere, ca să vestească lucrurile lui, și cine va cercă slava lui?
4. Puterea slavei lui, cine o va număra? Și cine va adaoge a grăi milele lui?
5. Nu pot împruțina, nici a adaoge, nici a cercă minunile Domnului.
6. Când va sfârși omul, atunci va începe, și când va încetă, atunci nu va fi.
7. Ce este omul, și ce este folosul lui? Ce este binele lui, și ce este răul lui?
8. Numărul zilelor omului mult o sută de ani.

Ps. 89, 10.

9. Ca o picătură de apă din mare și ca un grăunț de nisip, așa sunt de puțini anii în ziua veacului.

Iov 15, 10.

10. Pentru aceea lor îndelung răbdător este Domnul, și au vărsat preste ei mila sa.

11. Văzut-au, și au cunoscut pierirea lor, că rea este; pentru aceea au înmulțit milostivirea sa.

12. Mila omului către aproapele său, iar mila Domnului preste tot trupul.

13. Muștrând și certând și învățând, și întorcând ca un păstor turma sa.

14. Pre cei ce primesc învățătura îi miluește, și pre cei ce se sânguesc spre judecățile lui.

15. Fiule! În cele bune nu dà plângere, și în toată darea nu dà întristarea cuvintelor.

16. Au nu roua răcorește căldura? Așa mai bun este cuvântul decât darea.

17. Au nu este mai bun cuvântul decât darea cea bună? Și amândouă sunt la omul cel plin de dar.

18. Nebunul cu nemulțămire impută, și darul celui pismaș slăbește ochii lui.

19. Mai 'nainte de ce vorbești, învață, și mai 'nainte de boală te grijește.

20. Mai 'nainte de judecată ispitește-te pre tine, și în ceasul cercetării vei afla milă.

1 Corint. 11, 28.

21. Mai 'nainte de boală smerește-te, și în vremea păcatelor arată întoarcere.

22. Nu te împiedecă a plini făgăduința în vreme bună, și nu așteptă până la moarte să te îndreptezi.

Luca 18, 1; 1 Tesal. 5, 17.

23. Mai 'nainte de ce făgăduiești, te gătește pre tine, și nu fii ca omul cel ce ispitește pre Domnul.

24. Adu'ți aminte de mâniea cea din ziua sfârșitului, și de vremea izbândeii, când va întoarce Dumnezeu fața.

25. Adu'ți aminte de foamete în vremea săturării, și de sărăcie și lipsă în zilele avuției.

26. De dimineața până seara se schimbă vremea, și toate sunt grabnice înaintea Domnului.

27. Omul înțelept, întru toate se va teme, și în zilele păcatelor se va feri de greșală.

28. Tot cel înțelegător cunoaște înțelepciunea, și celui ce o a aflat pre ea va dà mărturisire.

29. Cei înțelepți la cuvinte și ei s'au înțelepțit, și au plouat pilde alese.

CONTENIREA SUFLETULUI.

30. După poftele tale nu merge, și de către poftete tale te întoarce.

Rom. 6, 12; 13, 13 și 14.

31. De vei dà sufletului tău plăcerea poftelor, te va face pre tine bucurie vrăjmașilor tăi.

32. Nu te veseli cu multă desfătăciune, nici te legă cu îngreunarea ei.

33. Nu te face sărac făcând ospete din împrumutare, când n'ai nimic în pungă.

CAP. 19.

Despre înfrânare, trezvie, limbuție; de cel ce se bucură de nedreptate; de cel ce primește dojana; despre dojană, smerenia vicleană; din față se cunoaște cel înțelept.

Lucrătorul bețiv nu se va înbogăți; cel ce nu bagă seamă de cele mici, prea încet va cădea.

2. Vinul și muierile înșeală pre cei înțelepți.

Facere 19, 33.

3. Și cel ce se lipește de curve, mai îndrăzneț va fi.

4. Moliile și viermii îl vor moșteni pre el, și sufletul îndrăzneț va pieri și se va usca.

1 Împ. 11, 1.

5. Cel ce crede curând, ușor de inimă este, și cel ce păcătuiește, asupra sufletului său greșeste.

Isus Navì 9, 15 și 22, 11.

6. Cel desfătat cu inima hulì-se-va, și cel ce urăște vorba, mai puțin rău va avea.

7. Niciodată nu poftori cuvântul, și nimic ție nu se va împuțina.

8. Către prieten și către vrăjmași nu povestì, și de nu este ție păcat, nu'l descoperì.

9. Că te-a ascultat pre tine, și te-a cinstit pre tine, și cu vreme te va urî.

10. Auzit-ai cuvânt? Să moară la tine, cutează că nu te va sparge.

11. De către fața cuvântului, cel nebun se va chinuì, ca ceea ce naște prunc.

12. Săgeată înfiptă în coapsele trupului, așa este cuvântul în inima nebunului.

13. Muștră pre prieten, ca nu cumvâ să fi făcut aceea, și de a făcut, mai mult să nu facă.

Levit. 19, 17; Matei 18, 15; Luca 17, 3.

14. Muștră pre prieten, ca nu cumvâ să fi zis, și de a zis, mai mult să nu zică.

15. Muștră pre prieten, că de multe ori este năpaste, și nu crede tot cuvântul.

16. Este care alunecă, ci nu din suflet, și cine n'a greșit cu limba sa?

17. Dojenește pre prietenul tău, mai 'nainte de ce'l înfricoșezi, și dă loc legii celui prea înalt.

Iacov 3, 8.

18. Toată înțelepciunea este frica Domnului, și toată înțelepciunea este împlinirea legii.

19. Și nu este înțelepciunea știința răutății; și unde este sfatul păcătoșilor, nu este înțelepciune.

20. Este răutate, și aceasta este urâciune, și este nebun care puțin înțelege.

21. Mai bun este cel ce puțin înțelege cu frică, decât cel ce prisosește cu mintea, și calcă legea.

22. Este isteție vădită, și aceasta este nedreaptă; și este care întoarce harul, ca să arate judecata.

23. Este care face rău, și umblă smerit, și cele din lăuntru ale lui sunt pline de vicleșug.

24. Care și pleacă fața sa, și se face surd unde nu'l știe, el mai întâiu va apucă să'ți strice.

25. Și măcar că pentru slăbiciunea puterii nu poate păcătuî, de va afla vreme va face rău.

26. Din vedere se cunoaște omul, și din chipul feții se cunoaște cel înțelept.

27. Îmbrăcămintea bărbatului, râsul dinților, și călcarea omului vestesc de ale lui.

28. Este muștrare, care nu este cuvioasă, și este care tace, și acesta este înțelept.

CAP. 20.

Despre dreapta întrebuintare a limbii. Darurile și minciuna.

Mai bine este a muștră, decât a se mâniă pe ascuns.

2. Și cel ce se mărturisește, dela scădere se va opri.

3. Precum este pofta famenului a strică fecioria fetei, așa este cel ce cu sila face judecată.

4. Este, care tace și se află înțelept, și este, care se face urât pentru vorba cea multă,

5. Și este, care tace pentru că n'are ce să răspundă, și este care tace pentru că știe vremea.

6. Omul înțelept va tăce până la vreme, iar cel îngâmfat și nebun va trece preste vreme.

7. Cel ce înmulțește cuvintele, urî-se-va, și cel ce'și ia luiș putere, se va urî.

8. Este spor omului întru cele rele, și este aflare spre scădere.

9. Este dare care nu'ți va folosi, și este dare, a căreia îndoită este răsplătirea.

10. Este micșorare pentru mărire, și este care din smerenie și-a ridicat capul.

11. Este care cumpără multe cu puțin, și este care plătește cu șapte părți mai mult.

12. Cel înțelept în cuvinte, iubit se va face pre sine, iar darurile celor nebuni se vor lepăda.

13. Darul celui fără de minte nu'ți va folosi ție; că ochii lui în loc de unul, sunt mulți.

14. Puține va da și multe va imputa, și va deschide gura sa ca un pristav.

15. Astăzi va da împrumut, și mâine va cere înapoi. Urât om este unul ca acesta.

16. Nebunul va zice: nu este mie prietin, și nu este har întru bunătățile mele.

17. Cei ce mănâncă pâinea mea, sunt răi cu limba.

18. De câte ori și câți îl vor batjocori pre el?

19. Mai bună este căderea pre pământ, decât căderea limbei; așa căderea celor răi degrab va veni.

20. Omul nemulțămitor este poveste fără de vreme, pururea va fi în gura celor neînvățați.

21. Din gura nebunului se va gonî pilda, că nu o va zice în vremea ei.

22. Este care de nevoie se oprește a păcătuî, și întru odihna sa nu se va umili.

23. Este care'și pierde sufletul său pentru rușine, și de către fața cea fără de minte îl va pierde pre el.

24. Este care pentru rușine făgăduiește har prietenului, și'l câștigă pre el vrăjmaș în zadar.

25. Batjocură rea este la om minciuna, în gura celor neînvățați pururea va fi.

26. Mai bun este furul, decât cel ce pururea minte; iar amândoi pierzarea vor moșteni.

27. Năravul omului mincinos este ocară, și rușinea lui este cu el pururea.

CUVINTELE PILDELOR

28. Cel înțelept la cuvânt se va înălța pre sine, și omul înțelept va plăcea celor mari.

29. Cel ce lucrează pământul, înălța-va stogul său, și cel ce place celor mari, curățise-va de nedreptate.

Pilde 28, 19; 12, 11.

30. Ospetele și darurile orbesc ochii înțelepților, și ca zăbala în gură abat muștrările.

31. Înțelepciunea ascunsă și comoara neștiută, ce folos este de amândouă?

Eșire 23, 8; A 2 Lege 16, 19.

32. Mai bun este omul, care își ascunde nebunia sa, decât omul, care își ascunde înțelepciunea sa.

CAP. 21.

Îndemnare a se feri de păcate. Deosebirea între înțelepți și nebuni după însușirile lor.

Fiule, păcăduit-ai? Să nu mai adaogi încă; și pentru cele mai dinainte ale tale te roagă.

2. Ca de fața șarpelui fugi de păcat; că de te vei apropia de el, te va mușcă.

3. Dinți de leu sunt dinții lui, cari omoară sufletele oamenilor.

4. Ca sabia cea de amândouă părțile ascuțită, este toată fărădelege; rana ei n'are vindecare.

5. Batjocura și semeția vor pustii avuția; așa și casa celui trufaș se va pustii.

6. Rugăciunea săracului din gură până la urechile lui, și judecata lui degrab va veni.

7. Cel ce urăște mustrarea, urmează pre păcătos, și cel ce se teme de Domnul, se va întoarce din inimă.

8. De departe este cunoscut cel cu limba tare, și cel înțelept știe când alunecă el.

9. Cel ce își zidește casă cu bani streini, asemenea este celui ce își adună pietre de mormânt.

10. Câți adunați este adunarea celor fărădelege, și pierirea lor pară de foc.

11. Calea păcătoșilor este netezită cu pietre, și la sfârșitul ei este groapa iadului.

12. Cel ce păzește legea, își stăpânește cugetul său; și sfârșitul temerii de Domnul este înțelepciunea.

13. Nu se va învăța cel ce nu este isteț; este isteție, care înmulțește amărăciunea.

14. Știința celui înțelept se va înmulți ca un potop, și sfatul lui ca un izvor de vieță.

15. Inima nebunului ca un vas spart, și nici o știință nu va țineă.

16. Cuvânt înțelept de va auzi cel știutor, laudă'l-va pre el și preste el va adauge.

17. Auzit-a cel răsfățat și nu i-a plăcut, și l-a lepădat înapoia sa.

18. Vorba nebunului ca sarcina în cale; iar prin buzele celui înțelept, se va afla har.

19. Gura înțeleptului se va căuta întru adunare, și cuvintele lui le va cugeta în inimă.

20. Ca o casă stricată, așa este celui nebun înțelepciunea, și știința celui neînțelegător, cuvinte neispitite.

21. Obezi în picioarele celor nebuni este învățătura și ca cătușile în mână cea dreaptă.

22. Nebunul când râde, își înalță glasul său; iar omul cuminte abea încet va zâmbi.

23. Ca podoaba cea de aur este învățătura la cel înțelept și ca brățarea în brațul drept.

24. Piciorul nebunului grabnic este în casă; iar omul cel ce are multă știință, se va rușina de față.

25. Nebunul pre ușe se uită în casă; iar omul cel învățat stă afară.

26. Semn de om prost este a asculta la ușe; iar cel înțelept se va îngreuiă de astfel de necinste.

27. Buzele limbuților într'acestea se vor îngreuiă; iar cuvintele celor înțelepți se vor cumpăni.

28. În gura nebunilor este inima lor; iar în inima înțelepților este gura lor.

29. Când blestemă cel necredincios pre satana, însuș își blesteamă sufletul său.

30. Pângărește sufletul său cel ce șoptește, și ori unde va lăcuî se va urî.

CAP. 22.

Cel leneș la toți este necinstit. Despre fiii cei neînvățați și rău crescuți; și de greșalele care strică prieteșugul.

Pietrei celei întinate s'a asemănat leneșul; și toți vor șueră da batjocura lui.

2. Asemenea băligii cei din gunoiu este leneșul; tot cel ce o va ridică, își va scutură mâna.

3. Rușine tatălui este fiul neînvățat; iar fata spre scădere s'a născut.

4. Fata înțeleaptă moștenî-va pre bărbatul său; iar cea fără de rușine este de întristare celui ce o a născut.

5. Pre tată și pre bărbat rușinează cea îndrăzneată, și dela amândoi va fi necinstită.

6. Muzica în jale este poveste fără de vreme; bătaile și certarea în toată vremea sunt înțelepciune.

7. Cel ce învață pre cel nebun, este ca și cel ce lipește hârbul și deșteaptă din somn greu pre cel ce doarme.

8. Ca și cum ar povesti celui ce dormitează, așa este cel ce povestește celui nebun, și la sfârșit va zice, ce este?

9. Pentru mort plânge, că i-a lipsit lumina, și pentru cel nebun plânge, că i-a lipsit înțelegerea.

10. Mai cu dulceață plânge pre mort, pentru că s'a odihnit; iar vieața nebunului mai rea este decât moartea.

11. Plânsul pentru mort să fie șapte zile; iar pentru cel nebun și necredincios, în toate zilele vieții lui.

Facere 50, 10.

12. Cu cel nebun nu înmulți vorba, și la cel neînțelegător nu merge.

13. Ferește-te de el, ca să nu aibi necaz și să nu te spurci întru scuturarea lui.

14. Ferește-te de el și vei afla odihnă, și nu te lenevi întru nebunia lui.

15. Ce este mai greu decât plumbul, și ce alt este numele lui fără numai, nebun?

16. Mai lesne este a purta nisip, sare și fier, decât a lăcuî cu omul neînțelegător.

Pilde 27, 3.

17. Închietura de lemn legată în zidul casii, nu se va risipi de cutremur; așa inima cea întărită cu cugetul sfatului în vreme, nu se va teme.

18. Inima cea așezată pre cugetul înțelegerii, este ca podoaba nisipoasă a păretelui neted.

19. Parii sus puși nu pot stă împotriva vântului; așa inima fricoasă în cugetul nebunului, înaintea a ori ce frică nu va stă.

20. Cel ce împunge ochiul, va scoate lacrimi, și cel ce împunge inima, face simțire.

21. Cel ce aruncă piatră asupra celor zburătoare, le gonește pre ele, și cel ce ocărăște pre prietin, strică

prietenia.

22. Asupra prietinelui de vei scoate și sabia, să nu te desnădăjduiești, că este întoarcere.

23. Asupra prietinelui de vei deschide gura, să nu te sfiiești, pentru că este împăcaciune.

24. Afară de batjocură și de trufie și de descoperirea tainei, și de rana vicleană, pentru acestea va fugi tot prietinel.

25. Să aibi credință către aproapele tău întru sărăcia lui, ca împreună cu el să te sature de bunătățile lui.

26. În vremea nevoii lui rămâi la el, ca întru moștenirea lui, împreună să moștenești.

27. Înaintea focului abur de cuptor și fum; așa sunt înaintea sângiurilor sudălmii.

28. Pre prietinel a-l acoperi nu mă voi rușina, și de către fața lui nu mă voi ascunde.

29. Măcar și rele de mi s'ar întâmpla pentru el, ori cine va auzi, se va feri de el.

30. Cine va da pază gurii mele, și preste buzele mele pecetie de înțelepciune, să nu caz pentru ea, și să nu mă piarză limba mea.

Ps. 140, 3.

CAP. 23.

*Rugăciune către Dumnezeu pentru dobândirea înțelepciunii
cei adevărate, pentru înfrânarea limbii și a poftelor.*

Doamne Părinte și Stăpânul vieții mele! Să nu mă părăsești în sfatul lor, și să nu mă lași să caz întru ei.

2. Cine va pune preste cugetul meu bătaie? Și preste inima mea învățătura înțelepciunii? Că preste necunoștințele mele nu vor cruța, și să nu se arate de față păcatele lor.

3. Ca să nu crească neștiința mea, și păcatele mele să se înmulțească, și să caz înaintea vrăjmașilor, și să se bucure

de mine vrăjmașul meu.

4. Doamne Părinte și Dumnezeu! Înălțarea ochilor nu'mi dà mie, și pofta o întoarce dela mine.

5. Pofta pântecelui și a împreunării trupului să nu mă cuprinză pre mine, și sufletului celui fără de rușine să nu mă dai pre mine.

ÎNVĂȚĂTURA GURII.

6. Învățătura gurii auziți fiilor, care cine o va păzi, nu se va prinde cu buzele sale.

7. Cu nebunia sa se va prinde păcătosul; suduitorul și trufașul se vor sminti întru acelea.

8. A jurà nu'ți învăța gura ta, și a numi pre cel sfânt, nu te obișnuie.

9. Că precum sluga, care adesea ori se cercetează, multe bătăi ià; așa și cel ce jură și pururea numește pre cel sfânt, de păcat nu se va curăți.

Eșire 20, 7; Matei 5, 33.

10. Bărbatul, care mult jură, se va umplea de fărădelege, și nu se va depărta dela casa lui biciul.

11. De va greși, păcatul lui asupra lui va fi, și măcar de va trece cu vederea, îndoit greșește.

12. Și de a jurat îndeșert, nu se va îndreptă, că se va umplea de rele casa lui.

13. Este graiu tocmai îmbrăcat cu moartea; să nu se afle acesta întru moștenirea lui Iacov.

14. Că dela cei binecredincioși toate acestea se vor depărta, și în păcate nu se vor tăvăli.

15. Cu vorba cea fără de cumpătare nu'ți obișnuie gura ta, că este întru aceea cuvântul păcatului.

16. Adu'ți aminte de tatăl tău și de muma ta, când șezi în mijlocul celor mari.

17. Ca nu cumva să și uite de tine Dumnezeu înaintea lor, și cu năravul tău te vei nebuni.

18. Și ai vreà să nu te fi născut, și'ți vei blestema ziua nașterii tale.

19. Omul, care se obișnuiește cu cuvinte de sudalmă, în toate zilele sale nu se va înțelepți.

2 Împ. 16, 7.

20. Două feluri înmulțesc păcatele, și al treilea aduce urgie.

21. Sufletul fierbinte este ca focul arzător, care nu se stinge până ce se potolește.

22. Omul curvar în trupul cărnei sale, nu va încetă până nu va atâta foc.

23. Omului curvar toată pâinea este dulce, nu va încetă până la sfârșit.

24. Omul care pășește din patul său, zicând întru sufletul său: cine mă va vede?

25. Întuneric este împrejurul meu, pereții mă acopere și nimeni nu mă vede, pentruce mă sfiesc?

Isaia 29, 15.

26. Păcatele mele nu le va pomeni cel prea înalt, dar ochii oamenilor frica lui;

27. Și nu știe, că ochii Domnului de zece mii de ori sunt mai luminoși decât soarele, și privesc la toate căile oamenilor, și văd toate părțile cele ascunse.

28. Mai 'nainte de ce s'a făcut, toate sunt cunoscute lui; așa și după ce s'a săvârșit.

29. Acesta în ulițele cetății se va izbândi, și unde n'a gândit se va prinde.

30. Așa și muierea care'și lasă bărbatul, și face moștenitor din streini.

Lev. 20, 10; A 2 Lege 22, 22.

31. Că întâiu legea Domnului a călcat, a doua bărbatului său a greșit, a treia cu curvie a preacurvit, dela bărbat strein a făcut copii.

32. Aceasta la adunare se va aduce, și pentru fiii ei cercetare va fi.

33. Nu se vor lăți cu rădăcina fiii ei, și ramurile ei nu vor dà rod.

34. Rămâneà-va întru blestem pomenirea ei, și ocara ei nu se va șterge.

35. Și vor cunoaște cei rămași, că nimic nu este mai bun decât frica Domnului, și nimic nu este mai dulce decât a țineà poruncile Domnului.

36. Mărire mare este a urmà pre Dumnezeu, că lungimea zilelor vei luà dela el.

CAP. 24.

Numără laudele înțelepciunei. Folosul și începerea ei.

Înțelepciunea va lăudà sufletul său, și în mijlocul poporului se va mări.

2. Întru adunarea celui prea înalt va deschide gura sa, și înaintea puterii lui se va lăudà.

3. Eu din gura celui prea înalt am ieșit, și ca negura am acoperit pământul.

4. Eu întru cele înalte m'am sălășluit, și scaunul meu este în stâlp de nor.

5. Încunjurarea cerului am încunjurat singură, și în fundul adâncurilor am umblat.

6. În valurile mării și în tot pământul, și în tot poporul și neamul am câștigat.

7. După toate acestea am cercat odihnă, într'a cui moștenire aș sălășlui.

8. Atunci mi-au poruncit mie Făcătorul tuturor, și cel ce m'au făcut pre mine, au așezat lăcașul meu,

9. Și au zis: întru Iacov lăcuește, și întru Israil moștenește.

10. Mai 'nainte de veac dintru început m'au zidit pre mine, și până în veac nu mă voi sfârși.

Pilde 8, 22.

11. În lăcașul cel sfânt înaintea lui am slujit, și așa în Sion m'am întărit.

12. În cetatea cea iubită aşijderea m'au odihnit, şi în Ierusalim puterea mea.

13. Şi m'am înrădăcinat în popor mărit în partea Domnului a moştenirii lui.

14. Ca un chedru în Livan m'am înălţat, şi ca un chiparos în munţii Ermonului,

15. Ca un finic în ţărmuri m'am înălţat, şi ca săditurile trandafirului în Ierihon.

16. Ca un maslin frumos în câmp, şi m'am înălţat ca un paltin.

17. Ca scorţişoara şi aspalatul mirosurilor am dat miros, şi ca smirna cea aleasă am slobozit bun miros.

18. Ca halvanul şi ca onixul, şi ca stactea şi ca aburul Livanului în cort.

19. Eu ca un terevint am întins ramurile mele, şi ramurile mele sunt ramurile mărireii şi ale darului.

20. Eu ca o viţă am odrăslit dar, şi florile mele sunt rodul mărireii şi al avuţiei.

21. Aproiaţi-vă către mine cei ce mă poftiţi pre mine, şi vă săturaţi din rodurile mele.

22. Că pomenirea mea este mai dulce decât mierea, şi moştenirea mea decât fagurul mierii.

23. Cei ce mă mănâncă pre mine, iar vor flămânzi; şi cei ce mă beau pre mine, iar vor însetoşa.

Ioan 6, 35.

24. Cel ce mă ascultă pre mine, nu se va ruşina, şi cei ce lucrează întru mine, nu vor păcătuî.

25. Toate acestea sunt cartea legăturii Dumnezeului celui prea înalt, legea, care o a poruncit Moisi moştenire adunărilor lui Iacov.

26. Cel ce umple ca Fisonul înţelepciunea, şi ca Tigrlul în zilele tinerilor.

Fac. 2, 11.

27. Cel ce umple ca Eufratul înţelegerea, şi ca Iordanul în zilele secerii.

Isus Navì 3, 15.

28. Cel ce arată ca lumina învățătura, ca Ghionul în zilele culesului.

29. Cel dintâiu nu o a cunoscut desăvârșit; așijderea și cel de pre urmă nu o va străbate pre ea.

30. Decât marea s'a înmulțit cugetul ei, și sfatul ei decât adâncul cel mare.

31. Și eu ca o albie de rîu și ca un șipot de apă am ieșit în Raiu.

32. Zis-am: adăpă-voiu grădina mea și voiu îmbăia sădirea mea.

33. Iată s'a făcut mie din albie rîu, și din rîul meu s'a făcut mare.

34. Că învățătura ca zorile o luminez, și o arăt pre ea până departe.

35. Și ca prorocia voiu turna învățătura, și o voiu lăsa pre ea în neamurile veacurilor.

36. Vedeți că nu pentru mine numai m'am ostenit, ci pentru toți cei ce o caută pre ea.

CAP. 25.

Trei lucruri sunt plăcute lui Dumnezeu, și trei urâte. Nouă cugetări fericesc inima. Despre muierea limbută și rea.

În trei m'am împodobit, și m'am sculat frumoasă înaintea Domnului și înaintea oamenilor.

2. Unirea fraților și prieteșugul vecinilor, și bărbatul cu muierea care se înțeleg bine unul cu altul.

3. Iar trei lucruri a urît sufletul meu, și foarte m'am scârbit de vieața lor:

4. Săracul trufaș, bogatul mincinos și bătrânul prea curvar și lipsit de înțelepciune.

5. În tinerețele tale n'ai adunat, și cum vei afla la bătrânețele tale?

6. Cât de frumos lucru este cărunteților judecata, și celor bătrâni a cunoaște sfatul.

7. Cât este de frumoasă la cei bătrâni înțelepciunea și la cei măriți înțelegerea și sfatul.

8. Cununa bătrânețelor este ispitirea de multe, și mărirea lor frica Domnului.

9. Nouă cugetări am fericit în inima mea și a zecea o voiu grăi cu limba:

10. Omul care are bucurie de fii și care trăește și vede căderea vrăjmașilor.

11. Fericit este cel ce lăcuește cu femeie înțelegătoare și care cu limba n'a alunecat și care n'a slujit celui mai nevrednic decât sine.

Iacov 3, 2.

12. Fericit este cel ce a aflat înțelepciunea și cel ce o grăește la urechile celor ce o ascultă.

13. Cât de mare este cel ce a aflat înțelepciunea? Ci nu este mai mare decât cel ce se teme de Domnul.

14. Frica Domnului toate le covârșește, și cel ce o ține pre ea, cui se va asemăna?

15. Toată rana nu este ca rana inimii, și toată răutatea nu este ca răutatea muierii.

16. Toată asuprirea, nu este ca asuprirea celor ce te urăsc și toată isbânda, nu este ca isbânda vrăjmașilor.

17. Nu este cap mai veninat decât capul șarpelui, și nu este mânie, decât mâniea vrăjmașului.

18. Mai bine voesc a lăcuì cu leu și cu balaur, decât a lăcuì cu muiera cea rea.

Pilde 21, 19.

19. Răutatea muierii schimbă obrazul ei și întunecă fața ei ca un sac.

20. În mijlocul vecinilor săi va cădeà bărbatul ei, și auzind va suspinà amar.

21. Toată răutatea este mică pre lângă răutatea muierii; soarta păcătosului să cază preste ea.

22. Cum este suișul nisipos supt picioarele bătrânului; așa este muiera limbută bărbatului liniștit.

23. Nu căută la frumusețea muierii și nu poftiți muiere pentru frumusețe.

24. Mânie și obraznicie și rușine mare este, când muierea agonisește bărbatului său.

25. Inimă smerită și față tristă și rana inimii este muierea rea.

26. Mâini leneșe și genunchi slăbănoage este muierea rea, care nu'și fericește bărbatul său.

27. Dela muiere este începutul păcatului și prin ea toți murim.

Facere 3, 6.

28. Nu dà apei loc să iasă, nici muierii rele volnicie.

29. De nu umblă după mâna ta, dela trupul tău o depărtează pre ea.

CAP. 26.

Lauda femeilor celor bune, muștrarea celor rele și paza fetelor.

Fericit este bărbatul muierii cei bune, și numărul anilor lui îndoit este.

2. Muierea vrednică veselește pre bărbatul său, și anii lui îi va umplea de pace.

Pilde 31, 10.

3. Muierea bună, parte bună în partea celor ce se tem de Domnul se va dà.

4. Și a bogatului și a săracului inima este bună și în toată vremea fața veselă.

5. De trei s'a temut inima mea, și de fața lucrului al patrula mă înfricoșez:

6. De pâra cetății, de adunarea poporului și de asuprirea mincinoasă; acestea toate sunt mai rele decât moartea.

7. Durere inimii și jale este muierea răvnitoare asupra altei muieri, și biciul limbii, ceeace în toate se amestecă.

8. Ca jugul de boi, care se clătește, este muierea rea; cel ce o ține pre ea, ca și cel ce prinde scorpie.

9. Urgie mare este muierea bețivă și rușinea sa nu o va acoperi.

10. Curviea muierii întru ridicarea ochilor și în genele ei se cunoaște.

11. Preste fata cea fără de rușine întărește paza, ca nu aflând prilej, să-și plinească pofta sa.

12. De ochiul nerușinos ferește-te și nu te miră de-ți va greși ție.

13. Precum călătorul însetoșat își deschide gura sa și din toată apa cea de aproape bea.

14. În preajma a tot parul va șede și împotiva săgeții va deschide tolba.

15. Harul muierii va veselî pre bărbatul ei și oasele lui le va îngrășa știința ei.

16. Darul Domnului este muierea tăcută, și nu este schimbare sufletului învățat.

17. Dar preste dar este muierea rușinoasă și nici o cumpănire nu este vrednică sufletului celui înfrânat.

18. Soarele când răsare întru cele înalte ale Domnului, și frumusețea muierii cei bune, podoabă este casii sale.

19. Lumina care luminează în sfeșnicul cel sfânt, și frumusețea feții când este în vârstă statornică.

20. Stâlpi de aur pre temeiuri de argint și picioarele frumoase preste pieptul celui bine întărit.

21. Fiule! Păzește-ți întreagă floarea vârstei tale, și nu dà altora tăria ta.

22. Pentru două lucruri se întristează inima mea, și pentru al treilea îmi vine mie mânie:

23. Omul rășboinic că pierde pentru neavere, și oamenii cei înțelegători că nu sunt băgați în seamă.

24. Când se abate cinevâ dela dreptate la păcat, Domnul pre acela-l va găti spre sabie.

25. Anevoie va scăpa neguțătorul de greșală, și cârciumarul nu va fi fără de păcat.

CAP. 27.

*Despre lipsă și scumpete. Despre cumpărare și vânzare.
Înfrânarea limbei; cinstirea prietinelor.*

Pentru dobândă mulți au păcătuit, și cel ce cearcă să se îmbogățească, întoarce'și-va ochiul său.

2. Între încheieturile pietrilor se înfige țărșul, și între vânzare și cumpărare se va strânge păcatul.

3. De nu se va țineà cinevà pre sine cu deadinsul în frica Domnului, curând se va stricà casa lui.

4. Când se clătește ciurul, rămân gunoaele; așa și plevele omului în gândul lui.

5. Vasele olarului le lămurește cuptorul; iar ispita omului cugetul lui.

6. Cum a fost lucrat pomul, arată rodul lui; așa și cuvântul arată gândul cel din inima omului.

7. Înainte de ce gândești, să nu lauzi pre bărbat, că aceasta este ispita oamenilor.

8. De vei alergà după dreptate, o vei prinde și te vei îmbracă cu ea ca și cu o haină lungă de mărire.

9. Pasările la cele ce sunt asemenea lor poposesc, și adevărul la cei ce'l fac pre el, se abate.

10. Leul vânatul pândește; așa și păcatele pre cei ce fac nedreptăți.

11. Vorba celui cuvios totdeauna cu înțelepciune; iar cel nebun se schimbă ca luna.

12. Între cei neînțelegători păzește vremea; iar între cei înțelepți adeseori să fii.

13. Vorba nebunilor uricioasă este, și rîsul lor în desfătarea păcatului.

14. Vorba celui ce mult se jură, ridică părul și vrajba lor astupă urechile.

15. Vărsare de sânge vrajba trufașilor, și sudalma lor grea la auz este.

16. Cel ce descopere tainele, a pierdut credința, și nu va afla prietin după inima sa.

17. Iubește pre prietin și fii credincios cu el; iar de vei descoperi tainele lui, nu vei mai fi cu el.

18. Că precum pierde omul pre vrăjmașul său; așa și tu ai pierdut prieteșugul aproapelui tău.

19. Și ca și cum ai fi slobozit o pasăre din mâna ta; așa ai lăsat pre aproapele tău, și nu'l vei mai vâna pre el.

20. Nu alergă după el, că departe s'a depărtat și a fugit ca o căprioară din laț.

21. Că rana se poate lega, și pentru vrajbă este pace; iar cel ce a descoperit tainele, a pierdut încrederea.

22. Cel ce face cu ochiul, meșteșugește rele, și nimeni nu'l va depărta pre el dela aceea.

Pilde 10, 11.

23. Înaintea ochilor tăi îndulci-va gura ta, și de cuvintele tale se va miră.

24. Iar după aceea își va întoarce gura sa, și la cuvintele tale va adaoge poticneală.

25. Multe am urât, și pre acesta n'am cu ce să'l aseamăn; și Domnul îl va urî pre el.

26. Cel ce aruncă piatră în sus, preste capul său o aruncă, și lovitura vicleană despică-va ranele.

27. Cel ce sapă groapa altuia, cădeà-va el într'însa, și cel ce întinde cursă, prinde-se-va într'însa.

Pilde 26, 27; Ecles. 10, 8.

28. Cel ce face rele, preste el vor cădeà, și nu va cunoaște de unde'i vin lui.

29. Batjocura, sudalma celor trufași, și izbânda ca leul va pândi asupra lor.

30. În laț se vor prinde cei ce se bucură de căderea celor drepti, și durerea îi va mistui pre ei mai 'nainte de ce vor muri.

31. Mânia și urgia sunt lucruri urâte; și bărbatul păcătos le ține minte.

CAP. 28.

A nu pofti izbândă, ci a iertă strâmbătatea. Răutățile limbei și primejdiile ei, și pre aceasta a o înfrână.

Cel ce'și izbândește dela Domnul, va afla izbândă, și păcatele lui ținând, le va țineă.

A 2 Lege 32, 35; Matei 6, 14; Marcu 11, 25; Rom. 12, 19.

2. Iartă nedreptatea aproapelui tău, și atunci când te vei ruga tu, se vor iertă ție păcatele.

3. Omul asupra omului ține mânie și dela Dumnezeu cere vindecare.

4. De omul cel asemenea lui nu'i este milă, și pentru păcatele sale se roagă.

5. El fiind trup ține mânie și cine va curăți păcatele lui?

6. Adu'ți aminte de cele mai de pre urmă: de stricăciune și de moarte și te păzește de vrajbă și rămâi întru porunci.

7. Adu'ți aminte de porunci și de așezământul de lege al celui prea Înalt și nu te mânieă pre aproapele, iertându'i lui neștiința.

Marcu 11, 25; Romani 12, 19.

8. Depărtează-te de vrajbă și vei împuțina păcatele, că omul mânios va ațâța vrajbă.

9. Și omul păcătos va turbura pre prieten și între oamenii cei ce au pace, va arunca vrajbă.

10. Precum este materia focului, așa se va aprinde și după putere vrajba va crește.

11. După puterea omului va fi mâniea lui; și după cum este avuția lui, va înălța mâniea sa.

12. Sfada grabnică aprinde foc, și vrajba grabnică varsă sânge.

13. De vei suflă în scântee, se va aprinde și de vei scuipă preste ea se va stinge; amândouă ies din gura ta.

14. Pre șoptitor și pre cel cu două limbi, blestemați'l, că pre mulți cari aveau pace i-a pierdut.

15. Limba a treia pre mulți i-a clătit, și i-a risipit dintr'un neam într'alt neam, și cetăți tari a surpat și casele celor mari a stricat.

18. Limba a treia pre muieri vrednice a gonit și le-a lipsit pre ele de ostenelele lor.

17. Cel ce ascultă de ea, nu va află odihnă, nici va lăcuî cu liniște.

18. Lovitura biciului face vânătae, iar lovitura limbii frânge oasele.

19. Mulți au pierit de ascuțitul sabiei, ci nu ca cei ce au căzut de limbă.

20. Fericit este cel ce a scăpat de ea și care n'a trecut în mâniea ei.

21. Care n'a tras jugul ei și cu legăturile ei nu s'a legat.

22. Că jugul ei jug de fier este și legăturile ei sunt legături de aramă.

23. Moarte rea este moartea ei, și mai de folos este iadul decât ea.

24. Nu va biruî pre cei bine credincioși, și în văpaia ei nu se vor arde.

25. Cei ce părăsesc pre Domnul, vor cădeà într'însa și se va ațâța întru ei, și nu se va stinge.

26. Trimite-se-va asupra lor, ca leul și ca pardosul, îi va pierde pre ei.

27. Vezi, îngrădește moșia ta cu spini, și argintul tău și aurul tău leagă'l bine.

28. Și cuvintelor tale fă jug și cumpănă, și gurii tale fă'i ușe și încuetoare.

29. Ià aminte ca nu cumvâ să aluneci cu ea, și să nu cazi înaintea celui ce te pândește cu vicleșug.

CAP. 29.

Despre împrumutare și chezășuire. Milostenie, oaspeții cei nemulțămitori și despre nemernici.

Cel ce face milostenie, împrumută pre aproapele său; și cel ce biruește cu mâna sa, ține poruncile.

Pilde 31, 20.

2. Împrumută pre aproapele tău în vremea lipsii lui; și iarăși înapoiază aproapelui la vremea sa.

A 2 Lege 15, 7, 11; Tovit 4, 12.

3. Întărește cuvântul și te încrede lui, și în toată vremea vei afla ce ți este ție de lipsă.

4. Mulți ca o aflare au socotit împrumutarea, și au făcut necaz celor ce i-au ajutat pre ei.

5. Până va lua sărută mâna celui ce i dă, și pentru banii aproapelui își smerește glasul.

6. Iar când este vremea să întoarcă, îndelungează vremea și se apără cu cuvinte de lene și vinuește vremea.

7. De va putea, abia va întoarce jumătate și aceea o va socoti ca o aflare.

8. Iar de nu, pentru că l-a lipsit pre el de banii săi, se face lui vrăjmaș în dar.

9. Blestemuri și sudalme îi va răsplăti lui, și în loc de cinste, îi va răsplăti lui necinste.

10. Mulți pentru această răutate se întorc de către om și nu împrumută, temându-se să nu se păgubească în zadar.

11. Însă cu cel smerit fii îngăduitor și nu întârziea a face milă cu el.

12. Pentru poruncă ajută pre sărac și în lipsa lui să nu l întorci deșărt.

13. Pierde banii pentru frate și pentru prietin, ca să nu ruginească supt piatră spre pierzare.

14. Pune ți comoara ta întru poruncile celui prea înalt, și mai mult va folosi ție decât aurul.

15. Închide milostenia ta în cămările tale, și aceasta te va scoate din tot răul.

16. Mai mult decât pavăza puterii și decât sulița tăriei împotiva vrăjmașului, se va răboi pentru tine.

17. Bărbatul bun se pune chezaș pentru aproapele său; iar cel ce a pierdut rușinea, părăsi l va pre el.

18. Binele, care ți l-a făcut chezașul să nu’l uiți, că și-a dat sufletul său pentru tine.

19. Binele chezașului îl strică păcătosul, și cel nemulțămător în cuget, părăsește pre cel ce l-a izbăvit pre el.

20. Chezășia pre mulți drepti i-a pierdut, și i-a clătit pre ei ca valurile mării.

21. Pre bărbați puternici i-a scos din case, și i-a făcut să rățăcească pe la neamuri streine.

22. Păcătosul căzând în chezășie și gonind prilejuri, va cădea în judecată.

23. Ajută pre aproapele tău după puterea ta, și’ți iă aminte ție să nu cazi.

24. Temeiul vieții omului este apa, pâinea, haina și casa, care’l acopere.

25. Mai bună este viața săracului supt acoperemânt de scânduri, decât ospete luminate în streini.

26. Spre mic și spre mare, fii voitor de bine.

27. Rea viață este din casă în casă, și unde te vei sălășlui, nu vei deschide gura ta.

28. Ospătă-vei și vei adăpa nemulțămători, și pre lângă acestea amărăciuni vei auzi:

29. Mergi nemernice, împodobește masa, și cu ce va fi în mâna ta hrănește-mă.

30. Ieși nemernice dinaintea cinstei, că mi-a venit oaspet fratele meu și’mi trebuie casa.

31. Grele sunt acestea omului, care are minte: certarea casei și imputarea datornicului.

CAP. 30.

*Despre certarea și învățătura pruncilor. Îngrijirea sănătății.
Veselia și înfrânarea.*

Cel ce iubește pre fiul său, îl bate, ca mai pre urmă să se bucure de el.

Pilde 13, 25; 23, 13.

2. Cel ce ceartă pre fiul său, folos va aveà de el, și între cei cunoscuți se va lăudà pentru el.

3. Cel ce învață pre fiul său, întărită pre vrăjmași, și înaintea prietinelor se va bucurà pentru el.

4. Murit-a tatăl lui, și ca și cum n'ar fi murit, pentrucă asemenea luiș a lăsat după sine.

5. În viața sa a văzut și s'a bucurat, și la moartea sa nu s'a întristat.

6. Asupra vrăjmașilor a lăsat izbânditor, și prietinelor răsplătitor de har.

7. Cel ce este moale cu fiul său, va legà ranele lui, și de toată strigarea se vor turburà cele din lăuntru ale lui.

8. Calul neînvățat se face nesilnic, și fiul slobod se face obraznic.

9. Hrănește pre fiul tău și te va înfricoșà, joacă-te cu el și te va întristà.

10. Nu râde cu el, ca nu împreună cu el să te doară, și mai pre urmă să ți se strepezească dinții.

11. Nu'i dà lui volnicie la tinerețe, și nu trece cu vederea greșalele lui.

12. Pleacă grumazul lui la tinerețe, și frânge coastele lui până este prunc, ca nu cumvâ învârtoșindu-se să nu te asculte.

13. Ceartă pre fiul tău, și'l fă să lucreze, ca să nu se poticnească întru rușine.

DESPRE SĂNĂTATE

14. Mai bun este săracul sănătos și tare cu puterea, decât bogatul care are trupul său rănit.

15. Sănătatea și buna tărie, mai bună este decât tot aurul, și trupul cel sănătos și cu putere, decât avuția nenumărată.

16. Nu este mai bună avuția decât sănătatea trupului, și nu este bucurie mai mare decât bucuria inimii.

17. Mai bună este moartea, decât viața amară sau decât boala statornică.

18. Bunătăți multe vărsate împrejurul gurei cei închise, ca bucatele cele puse la mormânt,

19. Ce folosește idolului jertfa? Că nici nu mănâncă, nici nu miroase; așa este pre care îl gonește Domnul.

20. Cel ce vede cu ochii și suspină, este ca și scopitul, care îmbrățișează pre fecioară și suspină.

21. Nu dà spre întristare sufletul tău, și nu te necăji pre tine cu sfatul tău.

22. Veselia inimii este viața omului, și bucuria omului este îndelungarea zilelor lui.

23. Iubește-ți sufletul tău și-ți mângâie inima ta, și departe dela tine gonește întristarea.

24. Că pre mulți i-a omorât întristarea, și nu este folos întru ea.

25. Pisma și mânia împuținează zilele, și grija aduce bătrânețele mai înainte de vreme.

CAP. 31.

Despre bogăție și sărăcie. Reguli pentru ospete. Îngrijirea de sănătate și cumpătarea vinului.

Privegherea avuției topește trupul, și grija ei strică somnul.

2. Grija privegherii va cere adormire, și boala grea deșteaptă somnul.

3. Ostenitu-s'a bogatul strângând bani, și întru odihna sa se satură de desfătărilor sale.

4. Se ostenește săracul întru împuținarea vieței, și în odihnă lipsit se face.

5. Cel ce iubește aurul, nu se va îndreptă, și cel ce aleargă după stricăciune, sătură-se-va de ea.

6. Mulți au căzut pentru aur, și înaintea lor le-a fost pierirea lor.

7. Lemn de împiedecare este celor ce'i jertfesc lui; și tot cel fără de minte se va prinde într'însul.

8. Fericit este bogatul, care s'a aflat fără de prihană, și după aur n'a umblat.

9. Cine este acesta? Și'l vom fericì pre el, că a făcut minunate întru poporul său.

10. Cine s'a lămurit cu el, și s'a făcut desăvârșit, și i-a fost lui spre laudă?

11. Cine este care a putut călcà porunca și n'a călcat? Și a putut face rău și n'a făcut?

12. Întări-se-vor bunătățile lui, și milosteniile lui le va povestì adunarea.

13. Când șezi la masă mare, să nu deschizi spre ea gâtlejul tău,

14. Și să nu zici: multe sunt puse pre masă; adu'ți aminte, că rău lucru este ochiul viclean.

15. Mai rău decât ochiul, ce s'a făcut? Pentru aceea înaintea a toată fața lăcrămează,

16. Să nu'ți întinzi mâna unde el se va uità, și să nu'ți bagi mâna cu el în blid.

17. Din tine însuți cunoaște ale aproapelui și de tot lucrul gândește.

18. Mănâncă ca un om cele ce sunt puse înaintea ta, și nu clefăi, ca să nu te faci urît.

19. Încetează mai întâiu pentru învățătură, și nu fii nesățios ca să nu smintești.

20. Și când șezi între mai mulți, să nu întinzi mâna ta mai 'nainte de ei.

21. Omului învățat, destul este puțin și întru așternutul său nu va răsuflà anevoie.

22. Cu somn sănătos se odihnesc mațele celui cumpătat; se scoală dimineața, și sufletul lui cu el.

23. Truda privegherei și a greții și căpierea cu omul cel nesățios.

24. Și de te-ai silit în mâncări, scoală-te la mijlocul mâncării și te vei odihni.

25. Ascultă-mă fiule! Și bagă-mă de seamă, și mai pre urmă vei afla cuvintele mele.

26. Întru toate lucrurile tale fii sânguitor și toată neputința nu te va întâmpina.

27. Pre cel strălucit în pâini, bine'l vor cuvânta buzele și mărturia bunătății lui este credincioasă.

28. Asupra pâinei cei rele va cârți cetatea, și mărturia răutății ei este adevărată.

29. La vin nu te face viteaz, că pre mulți i-a pierdut vinul.

30. Cuptorul ispitește călitura în stâmpărare; așa vinul inimile trufașilor în vrajbă.

31. Întocmai cu vieața este omului vinul, de'l vei bea pre el cu măsura sa.

32. Ce vieață este celui lipsit de vin? Că acesta s'a făcut, ca să veselească pre oameni.

33. Bucuria inimei și veselia sufletului este vinul, când se bea la vreme cu măsură.

Psalm 103, 16.

34. Amărăciune sufletului este vinul, când se bea mult, sfezi și căderi face.

35. Beția înmulțește mânia celui fără de minte spre împiedecare, și împuținează virtutea și agonisește rane.

Pilde 31, 5.

36. La ospățul vinului să nu mustri pre aproapele tău, și să nu'l defaimi pre el la veselia lui.

37. Cuvânt de batjocură să nu'i zici lui, și să nu'l necăjești pre el cerându'l.

CAP. 32.

*Urmarea învățăturei. Cum se păstrează sănătatea.
Respectul bătrânilor. Credința în sine și în Dumnezeu.*

Povățuitor te-a pus pre tine, nu te ține mare, fii între ei ca și unul dintre ei.

2. Grijește de ei și apoi șezi, și după ce vei face toate cele ce trebuie, culcă-te.

3. Ca să te veselești de ei, și pentru podoabă să iei cunună.

4. Grăiește cela ce ești mai bătrân, că se cade ție, cu bună știință, și să nu împiedeci muzica.

5. Unde nu este ascultare, nu vărsă graiuri, și când nu este vreme, nu te arătă înțelept.

6. Pecete de antracs pre podoabă de aur este întocmirea cântăreților la ospățul vinului.

7. Pecete de smaragd cu meșteșug de aur este glasul cântăreților la vinul cel dulce.

8. Grăiește tânărul când ai lipsă; abia de două ori de te vei întreba.

9. Strânge-ți cuvântul, cu puține multe, fii ca și cum ai ști și ca și cum ai tăce.

10. Între cei mai mari nu te face ca și cum ai fi asemenea lor, și altul grăind, nu vorbi multe.

11. Înaintea trăsnetului grăbește fulgerul; și înaintea celui rușinos va merge harul.

12. La vreme te scoală, și nu fii cel mai de pre urmă; aleargă acasă, și nu fii leneș.

13. Acolo te joacă și-ți fă cugetele tale, și să nu greșești cu cuvânt trufaș.

14. Și pentru acestea binecuvintează pre cel ce te-au făcut pre tine, și te veselește din bunătățile lui.

15. Cel ce se teme de Domnul, va primi învățătura, și cei ce mânecă, află-vor bunăvoință.

16. Cel ce caută legea, sătură-se-va dela ea, și cel ce se fățarnicește, se va împiedica într'însa.

17. Cei ce se tem de Domnul, află-vor judecată, și îndreptări ca lumina vor aprinde.

18. Omul păcătos se ferește de mustrare, și după voea lui își va afla potrivire.

19. Bărbatul cel de sfat nu va părăsi cugetarea; iar cel strein și trufaș nu se va teme de frică, de va și face ceva

fără de sfat.

20. Fără de sfat nimic să nu faci; și după ce faci, să nu’ți pară rău.

21. Pre cale surpată nu merge, ca să nu te împiedici de pietriș.

22. Nu te încrede căii cei neispitite, și de fiii tăi te păzește.

23. În tot lucrul crede sufletului tău, că aceasta este paza poruncilor.

24. Cel ce crede legii, ascultă de porunci; și cel ce nădăjduște spre Domnul, nu se va lipsi.

CAP. 33.

Dumnezeiasca înțelepciune pre unii îi înalță, iar pre alții îi smerește. După dreaptă judecată, bărbatul înțelept nu se supune neînțelepțește fiului său, nici femeii, nici altcuiva.

Pre cel ce se teme de Domnul, nu’l va întâmpina răul, fără numai ispită, și iarăși îl va izbăvi pre el.

2. Bărbatul înțelept nu va urî legea; iar cel ce se fățarnicește într’însa, este ca corabia în furtună.

3. Omul înțelegător va crede legii, și legea va fi lui credincioasă.

4. Ca întrebarea dreptilor gătește cuvântul, și așa te vei ascultă, leagă împreună învățătura și răspunde.

5. Ca roata carului este inima nebunului, și ca osiea pre care se întoarce, este gândul lui.

6. Ca calul armăsar este prietenul hulitor, supt tot cel ce șade pre el rânchiază.

7. Pentru ce zi pre zi întrece, și toată lumina zilei anului dela soare este?

8. Cu știința Domnului s’au osebit, și au schimbat vremi și prăznuiri.

9. Dintru ele unele le-au înălțat și le-au sfințit; altele le-au pus în numărul zilelor.

10. Și toți oamenii sunt din țărână, și din pământ s'au zidit Adam.

Fac. 2, 7.

11. Cu mulțimea științei Domnul i-au osebit pre ei, și au schimbat căile lor.

12. Dintru ei au binecuvântat și au înălțat, și dintru ei au sfințit și i-au apropiat la sine.

13. Dintru ei au blestemat și au smerit, și i-au scos pre ei din lăcașurile lor.

14. Ca lutul olarului în mâna lui; toate căile lui după bună plăcerea lui.

Rom. 9, 21.

15. Așa sunt oamenii în mâna celui ce i-au făcut pre ei, ca să le dea lor după judecata sa.

16. Împrotiva răului este binele, și împrotiva morții vieața.

17. Așa și împrotiva cuviosului, cel păcătos.

18. Așijderea privește la toate lucrurile celui prea Înalt, două, două, și unul împrotiva altuia.

19. Și eu mai pre urmă am priveghiat, și am moștenit de tot ca dela început.

20. Ca cel ce adună în vie pre urma culegătorilor, cu binecuvântarea Domnului am ajuns, și ca cel ce culege am umplut teascu.

21. Socotiți, că nu numai pentru mine singur m'am ostenit; ci și pentru toți cei ce caută învățătura.

22. Ascultați-mă pre mine mai marii poporului, și povățuitorii adunării băgați în urechi.

23. Fiului și muierii, fratelui și prietinelui, în vieața ta să nu dai putere asupra ta.

24. Și banii tăi să nu'i dai altuia, ca nu cumvă să'ți pară rău și să te rogi pentru ei.

25. Până trăești și este suflet întru tine, nici unui trup nu te supune.

26. Că mai bine este, ca fiii tăi să se roage de tine, decât tu să cauți la mâinile lor.

27. Întru toate lucrurile tale fii săvârșitor, nu dà hulă întru mărirea ta.

28. În ziua sfârșitului zilelor vieții tale și la vremea morții tale, să împarți moștenirea ta.

DESPRE SLUGI.

29. Mâncare, toiag și povară la măgar; iar la slugă pâine, certare și lucru.

30. Lucrează cu sluga și vei află odihnă; slobozi mâinile lui și va cercă slobozenie.

31. Jugul și hamul pleacă grumajii și pre sluga cea rea legăturile și caznele.

32. Pune'l pre el la lucru, ca să nu șează fără de lucru, că multă răutate a învățat lenevirea.

33. La lucru pune'l pre el, precum se cade lui, și de nu te va ascultă, îngreuiază obezile lui.

34. Și să nu prisosești preste tot trupul, afară de cale și fără de judecată nimica să nu faci.

35. De ai slugă, să fie ca tine, că cu sânge l-ai câștigat pre el.

36. De ai slugă, grijește'l pre el ca și pre tine însuți, că, ca de sufletul tău vei aveà de el lipsă.

37. De'l vei necăji pre el și sculându-se va fugi, în care parte de loc îl vei căută pre el?

CAP. 34.

Deșertăciunea visurilor și a vrăjilor; nădejdea în Dumnezeu; ajutorința săracului și simbria slugii.

Deșarte nădejdi și mincinoase sunt omului celui neînțeleghător, și visurile fac pre cei neînțelepți să sboare.

2. Ca și cel ce se prinde de umbră și aleargă după vânt; așa este și cel ce crede visurilor.

3. Aceasta asemenea acestuia, vederea visurilor asemănarea feții înaintea feții.

4. Dela cel necurat, ce se va curăți? Și dela minciună, ce se va adevări?

5. Vrajile și descântaturile și visurile, deșarte sunt, precum și aceea ce este gata a naște i se nălucește inima.

6. De nu vor fi trimise dela cel prea înalt, ca să te cerceteze, să nu dai inima ta spre ele.

7. Că pre mulți i-au înșelat visurile și au căzut cei ce au nădăduit într'însele.

8. Fără de minciună se va săvârși legea, și înțelepciunea este săvârșire gurii cei credincioase.

9. Omul învățat multe a cunoscut și cel ce multe știe, înțelepțește va grăi.

10. Cel ce nu s'a ispitit, puține știe, iar cel ce a nemernicit, a înmulțit înțelepciunea.

11. Multe am văzut întru nemernicia mea și mai mult decât cuvintele mele este înțelegerea mea.

12. De multe ori până la moarte am avut primejdie și m'am mântuit prin acestea.

13. Duhul celor ce se tem de Domnul, va fi viu, pentru că nădejdea lor este spre cel ce'i mântuește pre ei.

14. Cel ce se teme de Domnul, nu se va înfricoșa și nu se va speria, că el este nădejdea lui.

15. Fericit este sufletul celui ce se teme de Domnul.

16. Și în cine razimă și cine este întărirea lui?

17. Ochii Domnului preste cei ce'l iubesc pre el, scuteală puternică și întărire vârtoasă.

18. Acoperemânt de căldură și acoperemânt de către amiază zi, pază de către împiedecare și ajutor de către cădere.

Isaia 4, 5.

19. Cel ce înalță sufletul și luminează ochii, dând vindecare, vieță și binecuvântare.

20. Cel ce jertfește din nedrept, prinos hulit este lui și nu sunt spre bună vrere huliturile celor fără de lege.

21. Nu bine voește cel prea înalt în darurile necredincioșilor; nici înmulțirea jertfelor curățește păcatele.

Pilde 15, 8; 21, 27; Amos 5, 22.

22. Cel ce aduce jertfă din averea săracilor, junghie pre fiu înaintea tatălui său.

23. Pâinea celor lipsiți este viața săracilor, și cel ce o iă pre aceasta, omul sânziurilor este.

24. Cel ce iă hrana cea de lipsă, este ca cel ce omoară pre aproapele său, și cel ce oprește simbria slugii, ca cel ce varsă sânge.

A 2 Lege 24, 14.

25. Când unul zidește și altul strică, ce folos fac, fără numai se ostenesc.

26. Când unul se roagă și altul blesteamă, al cui glas va auzi Stăpânitorul?

27. Cel ce se spală dela mort și iarăși se atinge de el, ce i-a folosit lui spălarea sa?

Numere 19, 11-16.

28. Așa omul cel ce postește întru păcatele sale și iarăși merge și face aceleași.

29. Rugăciunea lui, cine o va ascultă? Și ce a folosit smerindu-se pre sine?

CAP. 35.

*Despre jertfele plăcute și neplăcute lui Dumnezeu.
Mângâerea văduvelor, săracilor și orfanilor.*

Cel ce păzește legea, înmulțește jertfele.

2. Jertfește jertfă de mântuire cel ce iă aminte la porunci.

1 Împ. 15, 22.

3. Și cel ce mulțamește, ca cel ce aduce făină curată de grâu; și cel ce face milostenie, ca cel ce jertfește jertfă de laudă.

4. Plăcut este Domnului când te depărtezi de răutate, și jertfă de curățenie este când te desparți de strâmbătate.

Ierem. 7, 2; 26, 13.

5. Să nu te ivești în fața Domnului deșert, că toate acestea sunt pentru poruncă.

6. Aducerea dreptului, unge jertfelnicul, și mirosul ei, bun este înaintea celui prea Înalt.

A 2 Lege 16, 17.

7. Jertfa bărbatului drept este primită, și pomenirea ei nu se va uita.

8. Cu ochiu bun slăvește pre Domnul, și să nu împruținezi pârga mâinilor tale.

9. Totdeauna când dai, fii cu față voioasă și cu bucurie sfințește zeciuiala.

10. Dă celui prea Înalt, precum ți-au dat el, și cu ochiu bun, câștigul mâinii.

11. Că Domnul răsplătitor este, și cu șapte părți va răsplăti ție.

12. Nu osteni cu daruri, că nu le va primi.

13. Nu nădăjdui în jertfa nedreaptă, că Domnul judecător este, și nu este la el mărirea feții.

14. Nu va primi Domnul fața, care este asupra săracului, iar rugăciunea celui asuprit o va asculta.

Iov 34, 19; Înțelep. 6, 8; Fapte 10, 24; Rom. 2, 11; Galat. 2, 6.

15. Nu va trece cu vederea rugăciunea sărmanului, nici pre văduvă când va vărsa graiu.

16. Au nu curg lacrămile văduvei pre obraz? Și strigarea ei asupra celui ce le-au scos pre ele?

17. Cel ce slujește lui Dumnezeu, cu bunăvoință primi-se-va, și rugăciunea lui până la nori va ajunge.

18. Rugăciunea celui smerit, norii va pătrunde și nu se va mângâia până nu se va apropiea.

19. Și nu se va depărta până ce va socoti cel prea Înalt, și va face judecată cu dreptate și va face judecată.

20. Și Domnul nu va zăbovi, nici va îndelunga mâniea preste ei, până ce va zdrobi mijlocul celor nemilostivi.

1 Petru 1, 17.

21. Și neamurilor va răsplăti izbândă, până ce va strică mulțimea batjocoritorilor, și schiptrurile nedreptilor le va zdrobi.

22. Până ce va răsplăti omului după lucrurile lui, și lucrurilor oamenilor după gândurile lor.

23. Până ce va judecă judecata poporului său, și'i va veselii pre ei cu mila sa.

24. Frumoasă este mila în vremea necazului lui, ca norii cei de ploaie în vremea secetii.

CAP. 36.

Rugăciunea pentru Israilteni și pentru sfânta cetate cea asuprită de neamurile streine. Laudele femeii cei bune și înțelepte.

Miluește-ne pre noi stăpâne Dumnezeuul tuturor, și caută,

2. Și trimite frica ta preste toate neamurile.

3. Ridică mâna ta preste neamurile cele streine, ca să vază puterea ta.

4. Precum înaintea lor te-ai sfințit întru noi, așa și înaintea noastră te mărește întru ei.

5. Ca să te cunoască pre tine, precum și noi te-am cunoscut; că nu este Dumnezeu afară de tine Doamne.

6. Înnoește semnele și schimbă minunile.

7. Mărește mâna ta și brațul cel drept.

8. Deșteaptă mâniea și varsă iuțimea.

9. Pierde pre vrăjmaș și strică pre împotrivnic.

10. Grăbește vremea și'ți adu aminte de jurământ, ca să se povestească măririle tale.

11. De iuțimea focului să se mistuiască cel ce a scăpat, și cei ce fac rău poporului tău, să afle pierzare.

12. Zdrobește capetele boierilor vrăjmașilor, cari zic: nu este afară de noi.

13. Adună toate neamurile lui Iacov, inima luminată și bună se nevoește spre mâncările sale.

14. Miluește Doamne poporul, care se chiamă cu numele tău, și pre Israil, pre care cu nașterea cea dintâiu l-ai asemănat.

15. Milostivește-te spre Ierusalim cetatea sfîntirei tale, cetatea odihnei tale.

16. Umples Sionul, ca să înalțe graiurile tale, și de mărire pre poporul tău.

17. Dă mărturie lucrurilor tale celor din început, și deșteaptă prorociile cele ce sunt întru numele tău.

18. Dă plată celor ce te așteaptă pre tine, și prorocii tăi credincioși să se afle.

Num. 6, 24.

19. Ascultă Doamne rugăciunea celor ce se roagă ție pentru poporul tău, după binecuvîntarea lui Aaron, ca să cunoască toți cei de pre pămînt, că tu Doamne ești Dumnezeu veacurilor.

20. Toată mîncarea primește pîntecele, însă este o bucată mai bună decît altă bucată.

21. Gîtlejul cu gustul alege bucatele vînatului; așa inima cea înțeleaptă, cuvintele cele mincinoase.

22. Inima îndărătnică aduce mîhnire, însă omul cel învățat va răsplăti ei.

23. Pre tot bărbatul va primi muierea și este fată mai bună decît altă fată.

24. Frumusețea muierii veselește fața și covârșește toată pofta omului.

25. De este pre limba ei milă și blîndețe, nu este bărbatul ei ca fiii oamenilor.

26. Cel ce și câștigă muiere, începe la agonisită ajutor după sine și stălp de odihnă.

27. Unde nu este gard, se va jefui agoniseala; și unde nu este muiere, suspină cel rătăcit.

28. Că cine va crede tâlharului celui sprinten, care umblă din cetate în cetate? Așa și omului care n'are cuib și sălășluște ori unde înserează.

CAP. 37.

Să se deosebească prietini de cei adevărați de cei mincinoși, și sfetnicii de cei dreapți de cei fățarnici; despre înfrânarea în mâncări.

Tot prietinel zice: eu am ținut prieteșugul cu el; dar este prietin numai cu numele prietin.

2. Au nu rămâne până la moarte întristare, când soțul și prietin se întoarce la vrajbă?

3. O rău gând! De unde te răsturnași să acoperi uscatul cu vicleșug?

4. Soțul cu prietinel trăesc bine în veselie; iar în vremea necazului se face împotrivnic.

5. Soțul cu prietinel împreună se ostenesc pentru pântece și înaintea războiului va lua pavăză.

6. Să nu uiți pre prietin în sufletul tău și să nu-l uiți pre el într-o averile tale.

7. Tot sfetnicul își laudă sfatul; ci este care dă sfat pentru sine.

8. Păzește-ți sufletul tău de sfetnic și cunoaște întâiu, care este lipsa lui, că el pentru sine va sfătuî.

9. Ca nu cumva să arunce sorți asupra ta și să zică ție: bună este calea ta și va stă împreajmă ca să vază ce se va întâmpla ție.

10. Nu te sfătui cu cel ce te trece cu vederea, și de cel ce-ți pismuește soarta, ascunde-ți sfatul tău.

11. Cu muierea despre împotrivă râvnitoarea sa, nici cu cel fricos despre războiu.

12. Nici cu neguțătorul despre schimb, nici cu cel ce cumpără despre vânzare.

13. Nici cu cel pismaș despre mulțămă, nici cu cel nemilostiv despre îndurare.

14. Nici cu cel leneș despre tot lucru, nici cu sluga cea de casă despre săvârșire, nici cu sluga cea leneșă despre multa lucrare.

15. Despre nimic nu te sfătuî cu aceştia; ci cu bărbatul cel cuvios fii adeseori, pe care îl vei cunoaşte, că ţine poruncile Domnului.

16. Al căruia suflet este ca şi sufletul tău, şi de vei cădeà, îl va dureà împreună cu tine.

17. Sfatul inimii ţi'l întăreşte, că nu'ţi este ție mai credincios altul decât aceia.

18. Că sufletul omului se obișnuieşte uneori a vesti mai mult decât şapte privitori, cari şăd în loc înalt la privelişte.

19. Şi întru toate acestea te roagă celui prea Înalt, ca să îndrepteze întru adevăr calea ta.

20. Începutul a tot lucrul este cuvântul, şi înainte de toată fapta este sfatul.

21. Urma mutării inimii este faţa, în patru părţi răsare: binele şi răul, viaţa şi moartea şi limba pururea stăpâneşte pre acestea.

Pilde 18, 21.

22. Este om înţelept, care pre mulţi învaţă şi sufletului său este fără de folos.

23. Cel ce arată înţelepciune în cuvinte urâcioase, acesta se va lipsi de toată hrana.

24. Că nu s'a dat lui dar dela Domnul; că de toată înţelepciunea este lipsit.

25. Că este înţelept sufletului său, şi rodurile înţelegerii lui în gură sunt crezute.

26. Bărbatul înţelept învaţă pre poporul său, şi rodurile înţelegerii lui sunt credincioase.

27. Bărbatul înţelept umpleà-se-va de binecuvântare şi'l vor fericì pre el toţi cei ce'l vor vedeà.

28. Vieaţa omului în numărul zilelor, şi zilele lui Israil nenumărate.

29. Cel înţelept întru poporul său va moşteni credinţa şi numele lui în veac va fi viu.

30. Fiule! În vieaţa ta ispiteşte'ţi sufletul tău, şi vezi ce este lui rău şi nu'i dà lui.

31. Că nu toate tuturor folosesc, și nu tot sufletul într-un tot bine voește.

32. Nu fii nesățios într-un toată desfătăciunea și nu te aplecă la mâncări multe.

33. Că în mâncările cele multe va fi durere, și nesațiul va veni până la îngrețosare.

34. Pentru nesațiu mulți au pierit; iar cel înfrânat își va înmulți vieața.

CAP. 38.

Despre doftori și leacuri în boală; cum trebuie a plânge pentru morți, ce să gândești la îngropăciuni; despre meșteșuguri și lucrarea pământului.

Cinstește pre doftor cu cinstea lui pentru trebuințe, că și pre el l-au făcut Domnul.

2. Că dela cel prea Înalt este leacul, și dela împărat va lua dar.

3. Știința doftorului înălță-va capul lui, și înaintea celor mari va fi minunat.

4. Domnul au zidit din pământ leacurile, și omul înțelept nu se va scârbi de ele.

5. Au nu din lemn s'a îndulcit apa, ca să se cunoască puterea lui?

Eșire 15, 25.

6. Și el au dat oamenilor știință, ca să se mărească într-un minunile lui.

7. Cu acestea tămăduiește și ridică durerea lui.

8. Făcătorul de unsori cu acestea va face amestecare, și nu este sfârșit lucrurilor lui, și pace dela el este preste fața pământului.

9. Fiule! În boala ta nu fii nebăgător de seamă; ci te roagă Domnului, și el te va tămădui pre tine.

10. Depărtează păcatul și îndreptează mâinile, și de tot păcatul curățește inima ta.

11. Dă miros cu bună mireasmă și pomenire de făină de grâu, și unge jertfa ta ca și cum n'ar fi nimic.

12. Și doftorului dă'i loc, că și pre el l-au făcut Domnul, și să nu se depărteze dela tine, că și de el ai trebuință.

13. Că este vreme când și în mâinile lor este miros de bună mireasmă.

14. Că și ei se vor ruga Domnului, ca să le dea lor odihnă și sănătate spre viață.

15. Cel ce păcătuiește împotriva Făcătorului său, cădea-va în mâinile doftorului.

16. Fiule! Pentru cel mort slobozi lacrimi, și ca și cum ai fi pățimit grele, începe plângere.

17. Și după obiceiul lui acopere trupul lui, și nu trece cu vederea îngropăciunea lui.

18. Amară plângere fă și fierbinte tânguire.

19. Și te jelește după vrednicia lui, o zi sau două pentru clevetirea, și te mângâie de întristare.

20. Că din întristare vine moarte, și întristarea inimii slăbește vîrtutea.

Pilde 15, 31; 17, 23.

21. Întru necaz rămâne împreună și întristarea; iar viața săracului este după inimă.

22. Nu dă întristăciunei inima ta, ci o depărtează pre ea, aducându'ți aminte de cele de pre urmă.

23. Și nu uită, că nu este întoarcere, și acestuia nu vei folosi, și ție însuși vei face rău.

24. Adu'ți aminte de judecata lui, că așa va fi și a ta; mie iert, și ție astăzi.

25. Cu odihna mortului fă să înceteze pomenirea lui, și te mângâie despre el pentru ieșirea duhului lui.

26. Înțelepciunea cărturarului pre încet se câștigă, și care puțin iă aminte la lucrul său se va înțelepți.

27. De ce înțelepciune se va umplea cel ce ține plugul, și se fălește cu strămurarea boldului?

28. Cel ce mână boii și se învăluiește în lucrurile lor și vorba lui este de fii taurilor.

29. Inima lui va dà să întoarcă brazda, și priveghierea lui va fi despre hrana boilor.

30. Așa este fiecare meșter de lemn, și mai marele meșterilor, care noaptea ca și ziua o petrece.

31. Cel ce sapă săpături de pereți, gândul lui este cum să schimbe chipurile.

32. Inima sa o va silì, ca să asemenea zugrăveala și priveghierea lui, ca să săvârșască lucrul.

33. Așa meșterul de fier șezând lângă năcovalnă se deprinde cu greutatea fierului.

34. Aburul focului va învârtoșà carnea lui, și cu înfierbântarea căminului se va luptà.

35. Sunetul ciocanului va înnoi urechia lui, și ochii lui la asemănarea uneltei.

36. Inima sa o va pune spre săvârșirea lucrurilor, și priveghierea lui este ca să împodobească după ce'l săvârșește.

37. Așa olarul șezând la lucrul său, și învârtind cu picioarele sale roata,

38. Pururea are grije de lucrul său, ca lucrarea lui să fie multă.

39. Cu mâinile sale va închipui lutul, și înaintea picioarelor va îndupleca vîrtutea sa.

40. Inima sa o va dà ca să săvârșască netezirea și priveghierea lui, ca să curețe căminul.

41. Toți aceștia întru mâinile lor nădăjduesc, și fiecare întru meșteșugul său este înțeleghător.

42. Fără de aceștia nu se zidește cetatea, nici vor lăcuì, nici vor umblà.

43. Și la adunare nu vor trece mai sus; și așezământul judecării nu'l vor socoti, nici vor arătà dreptateà și judecata.

44. Și în pilde nu se vor aflà.

45. Ci zidirea veacului vor întări, și pofta lor este lucrarea meșteșugului.

46. Afară de cel ce'și dà sufletul său, și cugetă în legea celui prea Înalt.

CAP. 39.

Cel înțelept cearcă cuvintele și faptele celor de demult; se pomenesc datoriiile înțeleptului. Dumnezeu întru toate să se laude, lucrurile lui desăvârșit.

Înțelepciunea tuturor celor de demult o va cercă cel înțelept și în prorocii se va îndeletnici.

2. Graiurile bărbaților celor vestiți le va păzi, și va străbate cuvintele cele încurcate.

3. Ascunsele pildelor le va cercă, și în tainele gâciturilor va petrece.

4. În mijlocul celor mari va sluji, și înaintea povățuitorilor se va arăta.

5. În pământul neamurilor streine va umblă, că cele bune și cele rele întru oameni ispitește.

6. Inima sa o va adaoge a mânecă către Domnul cel ce l-au făcut pre el, și înaintea celui prea înalt se va ruga.

7. Va deschide gura sa întru rugăciune, și pentru păcatele sale se va ruga.

8. De va vreă Domnul cel mare, de duhul înțelegerii se va umplea.

9. Acesta ca ploaia va vărsa cuvintele înțelepciunii sale, și întru rugăciune se va mărturisi Domnului.

10. Acesta va îndreptă sfatul lui și știința, și întru cele ascunse ale lui va cugeta.

11. Acesta va arăta învățătura dascăliei sale, și în legea legăturii Domnului se va lăuda.

12. Lăudă-vor înțelepciunea lui mulți; până în veac nu se va stinge.

13. Nu va pieri pomenirea lui, și numele lui va fi viu în neamurile neamurilor.

14. Înțelepciunea lui o vor spune neamurile, și lauda lui o va vesti adunarea.

15. De va rămâne, nume'și va lăsa mai mult decât o mie; și de va odihni, își agonisește luiș.

16. Încă cele ce le-am gândit le voi grăi, și ca luna plină m'am umplut.

17. Ascultați-mă pre mine fiii cei cuvioși, și odrăsliți ca și trandafirul ce crește spre curgerea apei.

18. Și ca tămâea bine mirosiți miros, și înfloriți floare ca crinul.

19. Dați miros, și lăudați cu cântare, binecuvântați pre Domnul întru toate lucrurile.

20. Dați mărire numelui lui, și vă mărturisiți întru lauda lui cu cântările buzelor și cu alăute, și așa să ziceți întru mărturisire:

21. Lucrurile Domnului toate sunt foarte bune, și toată porunca în vremea sa va fi.

Fac. 1, 31; Marcu 7, 37; Fac. 8, 3.

22. Și nu este pentruce să zici: ce este aceasta? Că toate în vremea sa se vor cercă.

23. De cuvântul lui a stătut apa ca stogul, și de graiul gurei lui adunările apelor.

24. Întru porunca lui toată bunăvoință este, și nu este cine să împruțineze mântuirea lui.

25. Lucrurile a tot trupul înaintea lui sunt, și nimic nu se poate ascunde de către ochii lui. Din veac în veac au privit, și nimic nu este minunat înaintea lui.

26. Nu pot zice: ce este aceasta? Pentruce este aceasta? Că toate pentru folosul lor sunt făcute.

27. Binecuvântarea lui a acoperit pământul ca un râu, și ca un potop uscatul l-a îmbătat.

28. Așa mâniea lui o vor moșteni neamurile, precum au prefăcut apele întru sărătură.

29. Căile lui, celor cuvioși sunt drepte, iar celor fărădelege împiedicări,

30. Cele bune, celor buni s'au zidit din început, iar celor păcătoși, cele rele.

31. Începutul a toată trebuința vieții omului este: apa, focul și fierul și sarea și făina de grâu și mierea și laptele, sângele strugurului și untuldelemn și haina.

32. Acestea toate celor cuvioși într-o bună-ți vor fi; iar celor păcătoși într-o vreme se vor întoarce.

33. Sunt duhuri făcute pentru ca să facă izbândă, și într-o vreme lor au întărit bătăile lor.

34. Și în vremea săvârșirii vor vărsa tăria, și mânia celui ce i-au făcut pre ei o vor înceta.

35. Focul și grindina și foametea și moartea, toate acestea spre izbândire sunt făcute.

36. Dinții hiarelor și scorpiile și șerpii și sabie izbânditoare ca să piearză pre cei necredincioși.

37. Într-o porunca lui se vor veseli, și pre pământ la trebi se vor găti, și în vremile sale nu vor trece cuvânt.

38. Pentru aceea din început m'am întărit și am cugetat, și în scrisoare am lăsat.

39. Toate lucrurile Domnului bune și tot folosul în vremea sa îl vor da.

40. Și nu se poate zice: aceasta este mai rea decât aceea, că toate în vremea sa se vor adevăra.

41. Și acum cu toată inima și gura lăudați și binecuvântați numele Domnului.

CAP. 40.

Îndemnare spre lauda lui Dumnezeu. Tânguire despre ticăloșia oamenilor răi.

Necaz mare s'a făcut la tot omul și jug greu preste fiii lui Adam.

2. Din ziua ieșirii din pântecel mumei lor până în ziua întoarcerii la muma tuturor.

3. Gândurile lor: frica inimei, cugetarea așteptării, ziua săvârșirii.

4. Dela cel ce șade pre scaun cu mărire și până la cel smerit, în pământ și cenușe.

5. Dela cel ce poartă iachint și cunună și până la cel ce se îmbracă cu pânză groasă.

6. Mânia și râvna și turburarea, învăluiala și frica morții și pisma și pricirea, și în vremea odihnei într-o așternut somnul nopții gândul lui îl schimbă.

7. Puțin ca o nimica la odihnă și de aici în somn ca în zilele strejuierei.

8. Mâhnit de vederea inimei sale, ca și cum ar fi scăpat dela fața războiului,

9. În vremea mântuirii sale se scoală, și se minunează nevăzând nici o frică.

10. Preste tot trupul dela om până la dobitoc; iar preste păcătoși cu șapte părți.

11. La acestea moartea și sângele, pricirea și sabia, asupriri și foame, zdrobire și bătae.

12. Asupra celor fărădelege s'au zidit acestea toate; și pentru ei s'au făcut potopul.

Facere 7, 10.

13. Toate câte sunt din pământ, în pământ se întorc, și cele ce sunt din ape, în mare se întorc.

Ecles. 1, 7.

14. Tot darul și strâmbătatea se va șterge; iar credința în veac va stă.

15. Banii nedreptilor, ca râul vor secă și ca trăsnetul cel mare în ploaie va răsună.

16. Când va deschide el mâinile sale, se va veseli, așa cei ce calcă legea până în sfârșit vor pieri.

17. Semințiile celor necredincioși nu vor înmulți ramurile; ci ca rădăcinile cele necurate pre piatră vârtoasă vor fi.

18. Preste toată apa și țărmurile râului, mai 'nainte de toată buruiana se smulg.

19. Harul ca Raiul într-o binecuvântări; și milostenia în veac rămâne.

20. Vieța celui destul lucrător se va îndulci; și mai mult decât amândouă cel ce află comoară.

21. Fiii și zidirea cetății întăresc numele; iar mai mult decât amândouă acestea se socotește muierea fără de prihană.

22. Vinul și muzica veselesc inima, și mai mult decât amândouă iubirea înțelepciunii,

23. Fluerul și harfa îndulcesc cântarea, și decât amândouă acestea mai mult limba cea dulce.

24. Dar și frumusețe poftescă ochiul tău; iar mai mult decât amândouă, mai plăcută este pajiștea verde.

25. Prietinel și soțul la vreme se întâmpină, și mai mult decât amândoi muierea cu bărbatul.

26. Frații și ajutorul la vremea necazului; iar mai mult decât amândoi, va izbăvi milostenia.

27. Aurul și argintul întăresc piciorul; și mai mult decât amândouă, sfatul este plăcut.

28. Banii și tăria înalță inima; și mai mult decât amândouă, frica Domnului.

29. Temerii de Domnul nimic nu'i lipsește, și nu este pentruce căută cu ea ajutor.

30. Frica Domnului ca Raiul binecuvântărei, și mai mult decât toată mărirea l-a acoperit pre el.

31. Fiule! Vieață cerșetoare să nu trăiești, mai bine să mori decât să ceri.

32. Omul care caută la masa streină, vieața lui nu se socotește vieață.

33. Pângări-va sufletul său cu mâncări streine; iar omul știutor și învățat, se va feri.

34. În gura celui fără de rușine, dulce va fi cerșirea; iar în pântecele lui ca focul va arde.

CAP. 41.

Căror oameni este plăcută sau amară moartea; trebuie a griji de numele bun și de care lucruri anume să te rușinezi?

O moarte! Cât de amară este pomenirea ta omului celui ce are pace întru avuțiile sale.

2. Omului celui ce este fără de grije, și se sporește întru toate, și poate încă mânca.

3. O moarte! Bună este judecata ta omului celui lipsit și scăzut de putere.

4. Celui cu adânci bătrânețe și celui ce de toate se învăluște și este neîncrezător și a pierdut răbdarea.

5. Nu te teme de judecata morții, adu-ți aminte de cele dintâi ale tale, și de cele de apoi.

6. Această judecată dela Domnul este la tot trupul.

7. Și pentru ce nu vrei ce place celui prea înalt? Ori zece, ori o sută, ori o mie de ani, nu este în iad mustrare pentru vieață.

8. Fii urîți se fac fiii păcătoșilor și cei ce petrec în lăcașurile necredincioșilor.

9. Moștenirea fiilor păcătoșilor va pieri, și cu sămânța lor pururea va fi ocară.

10. Pre tatăl necredincios îl vor hulî fiii, că pentru el sunt de batjocură.

11. Vai vouă bărbați necredincioși! Cari ați părăsit legea Dumnezeuului celui prea Înalt.

12. Că de vă veți naște, spre blestem vă veți naște, și de veți muri, spre osândă vă veți osebi.

13. Toate câte sunt din pământ, în pământ se vor întoarce: așa și cei necredincioși, din blestem în pierire.

14. Plânsul oamenilor în trupurile lor; iar numele cel nu bun al păcătoșilor se va stinge.

15. Aibi grijă de nume, că acesta-ți va rămâne mai mult decât o mie de comori mari de aur.

16. A vieții cei bune este numărul zilelor; iar numele cel bun în veci rămâne.

17. Învățătura cu pace o păziți fiilor! Că înțelepciunea ascunsă și comoara neștiută, ce folos este de amândouă?

18. Mai bun este omul, care ascunde nebunia sa, decât omul, care ascunde înțelepciunea sa.

19. Drept aceea, rușinați-vă de cuvântul meu, că nu este bine a te ferî de toată rușinea; și nu toate tuturor plac cu bună credință.

20. Rușinați-vă de tată și de mamă pentru curvie, și de povățuitor și puternic pentru minciună.

21. De judecător și de Domn pentru păcat; de adunare și de popor pentru fărădelege.

22. De soț și de prietin pentru strâmbătate; și de locul în care lăcuești pentru furtișag.

23. Și de adevărul lui Dumnezeu și făgăduința, și de punerea cotului preste pâini.

24. De ponosul luării și al dării, și de tăcere către cei ce ți se închină.

25. De căutarea la muierea curvă, și de întoarcerea feții de către rudenii.

Matei 5, 28.

26. De luarea părții și a darului, și de căutarea la muierea cu bărbat.

27. De căutarea la slujnica lui, și de șederea pe așternutul ei.

28. De prietini pentru cuvintele cele de imputare, și de a imputa după ce vei dà.

CAP. 42.

A nu descoperi taina; a grijă de lucrurile casii; fetele fecioare să se păzească; ferirea de tovărășia cu femei.

De spunerea vorbelor celor din auzit și de descoperirea cuvintelor celor ascunse.

2. Și așa vei fi rușinos adevărat și vei afla har înaintea a tot omul.

3. Iar de acestea să nu te rușinezi și nu căută în față, ca să greșești.

Leviți 19, 15; Iacov 2, 1.

4. De legea celui prea Înalt și de așezământul lui și de judecată, ca să îndreptezi pe cel necredincios.

5. De cuvântul soțului și a călătorilor și de împărțirea moșiei între prietini.

6. De cumpenile și de măsurile cele adevărate, și de câștigul celor multe și acelor puține.

7. De osebirea vânzării și a neguțătorilor, și de multă certarea fiilor, și de sângerarea coastei robului rău.

8. La muierea rea, bună este pecetea, și unde sunt mâini multe, în cuie.

9. Orice vei dà, cu număr și cu măsură dà, și ce dai, și ce iei, toate le scrie.

10. De învățătura celui fără de minte și a celui nebun și a celui foarte bătrân, care se pricește cu cei tineri; și vei fi cu adevărat învățat și lăudat înaintea tuturor celor vii.

11. Fata ascunsă, priveghere este tatălui, și grija ei depărtează somnul dela el; până este tânără, ca nu cumvâ să'i treacă vârsta și după ce se mărită să nu se urască.

12. Până este fecioară, ca nu cumvâ să se pângărească și în casa părintească să se îngroașe.

13. Cu bărbatul fiind, să nu cumvâ să se smintească.

14. Și împreună lăcuind, să nu cumvâ să stârpească.

15. Spre fata cea nerușinoasă întărește paza, ca nu cumvâ să te faci bucurie vrăjmașilor.

16. Poveste în cetate și defăimare poporului și înaintea multora să te rușinezi.

17. Nu căută la tot omul pentru frumusețe, și în mijlocul muierilor nu ședeà.

18. Că din haină iese molia, și dela muiere răutatea muierii.

19. Mai bună este răutatea bărbatului, decât muierea cea făcătoare de bine, și decât muierea care face rușine spre batjocură.

20. Aduce'mi-voiu dar aminte de lucrurile Domnului, și cele ce am văzut voi spune cu cuvintele Domnului lucrurile lui.

21. Soarele luminând, preste toate privește, și de mărirea lui plin este lucrul lui.

22. Au n'au dat Domnul sfinților ca să spue toate minunile lui, care le-au întărit Domnul atotțiitorul, ca să se

întărească întru slava lui toate?

23. Adâncul și inima cearcă, și vicleșugurile lor le cugetă.

24. Că au cunoscut Domnul toată știința, și au căutat la semnul veacului.

25. Vestind cele ce au trecut și cele ce vor veni, și descoperind urmele celor ascunse.

26. Nici un gând nu este neștiut de el, și nici un cuvânt nu s'a ascuns de el.

27. Împodobit-au mărimile înțelepciunii sale, cel ce este mai 'nainte de veac și în veac.

28. Nici s'au adaus, nici s'au împuținat, și sfatul nimănui nu i-a trebuit lui.

29. Cât sunt de dorite lucrurile, și până la o scânteie vrednice de a se privi.

30. Toate acestea trăesc și petrec în veac, întru toate trebuințele toate ascultă.

Ps. 148, 6.

31. Toate sunt pereche, unul împotiva altuia, și n'a făcut nimic cu scădere.

32. Una dintru una au întărit cele bune, și cine se va sătură văzând slava lui?

CAP. 43.

Dumnezeu se laudă pentru zidirea tuturor fapturilor; dar decât toată lauda, el este mai mare.

Mărimia înălțimei, tăria curățeniei, forma cerului întru vederea mărireii.

2. Soarele în ivire vestind în ieșire, vas minunat făptura celui prea Înalt.

3. Când este la amiazăzi usucă pământul, și înaintea arșitei lui, cine va stă?

4. Căminul suflând în lucrurile arsurii, de trei ori mai tare este soarele arzând munții.

5. Suflând abur de foc și strălucind rază, întunecă ochii.

6. Mare este Domnul cel ce l-au făcut pre el, și cu porunca lui grăbește mergerea.

7. Și luna o au făcut, ca în vremea sa să fie arătare vremilor și semn veacului.

8. Din lună este semnul sărbătorii, lumină, care scade până la sfârșit.

9. Luna după numele ei este, minunate schimbări face crescând.

10. Vas taberilor întru înălțime, întru tăriea cerului strălucind.

11. Frumusețea cerului este mărirea stelelor, podoabă luminând întru cele înalte Domnul.

12. În cuvintele celui sfânt vor stă la judecată, nici vor scădea în stările sale.

13. Vezi curcubeul, și binecuvintează pre cel ce l-au făcut pre el; că foarte frumos este în strălucirea sa.

Fac. 9, 13.

14. Încunjurat-au cerul împrejur cu mărirea, mâinile celui prea înalt l-au întins pre el.

15. Cu porunca lui a grăbit zăpada, și grăbește fulgerile după judecata sa.

16. Pentru aceea se deschid vistieriile, și norii zboară ca pasărele.

17. Cu slava sa întărește norii și sfărâmă pietrele grindenei.

18. Și de căutarea lui se vor cutremura munții.

19. Cu voea lui suflă austrul; glasul tunetului lui a făcut ca să mugească pământul.

20. Și viforul miezului nopții și volbura vântului,

21. Presară zăpada ca pasărele ce zboară, și ca și cum poposește lăcusta este pogorîrea ei.

22. De frumusețea albimei ei se va mira ochiul, și de ploaea ei se va spăimânta inima.

23. Și bruma ca sarea o varsă pre pământ, care dacă îngheață, se face ca vârfurile de țepuși.

24. Vânt rece va suflă dela miazănoapte, și va îngheța apa toată, adunarea apei va acoperi, și se va îmbrăca ca și cu o platoșă apa.

25. Mâncă-va munții, și va arde pustiul, și va stinge verdeața ca focul.

26. Lecuire repede a tuturor acestora va fi negura, roua întâmpinând va stâmpără de zăduf.

27. Că cuvântul său a făcut să înceteze adâncul, și a sădit într'însul ostroave.

28. Cei ce umblă pre mare, povestesc primejdiile ei, și cu auzirile urechilor noastre ne mirăm.

29. Și acolo sunt lucruri prea mărite și minunate, felurimea a tot dobitocul, făptura chiților.

30. Printr'însul este sporul săvârșitului lui, și în cuvântul lui s'au așezat toate.

31. Multe vom grăi, și nu vom ajunge, și sfârșitul cuvintelor el este întru toate.

32. Mărind, ce vom putea? Că el este cel mare decât toate lucrurile sale.

33. Groaznic este Domnul, și mare foarte, și minunată este puterea lui.

Ps. 144, 3.

34. Slăvind pre Domnul, înălțați'l cât veți putea, pentrucă va prisosi încă.

Ps. 105, 2.

35. Și înălțându'l pre el, întăriți-vă și nu vă osteniți, pentrucă nu veți ajunge.

36. Cine l-a văzut pre el, și va povesti? Și cine'l mărește pre el, precum este?

37. Multe ascunse sunt mai mari decât acestea; că puține am văzut din lucrurile lui.

38. Că toate le-au făcut Domnul, și celor cuvioși le-au dat înțelepciune.

CAP. 44.

LAUDA PATRIARHILOR VECHI.

*Lauda bărbaților celor luminați: Enoh, Noe, Avraam, și
făgăduințele lui Isaac și ale lui Iacov.*

Să laudăm pre bărbații cei măriți și pre părinții noștri în neamul lor.

2. Multă mărire au făcut Domnul, slava lui din veci.

3. Stăpânind întru împărățiile lor, și bărbați vestiți în putere,

4. Sfătuî-vor întru înțelegerea lor, vestiți fiind întru prorocii.

5. Povățuitorii poporului în sfaturi și în înțelegerea științei norodului.

6. Înțelepte cuvinte întru învățătura lor cercând versurile cântăreților, și cântări scrise grăind.

7. Bărbați bogați dăruți cu putere având pace în lăcașurile lor.

8. Toți aceștia în neamurile sale s'au mărit, și în zilele lor au fost de laudă.

9. Sunt dintre ei, cari au lăsat nume, ca să vestească laudele lor.

10. Și sunt, de cari nu este pomenire, și au pierit ca și cum n'ar fi fost, și s'au născut ca și cum nu s'ar fi născut ei, și fiii lor după ei.

11. Ci numai aceștia sunt bărbații milei, ale căroră dreptăți nu s'au uitat.

12. Cu sămânța lor va rămâneà bună moștenire nepoților, întru așezământuri de lege a stănut sămânța lor, și fiii lor în locul lor.

13. Până în veac va rămâneà sămânța lor, și mărirea lor nu va pieri.

14. Trupul lor cu pace s'a îngropat, și numele lor trăiește întru neamuri.

15. Înțelepciunea lor o povestesc popoarele, și lauda lor o vestește adunarea.

16. Enoh bine plăcut Domnului fiind s'a mutat, pildă de pocăință neamurilor.

Fac. 5, 24; Evrei 11, 5.

17. Noe s'a aflat desăvârșit, drept; în vremea mâniei s'a făcut împăcarea.

Fac. 9, 9.

18. Pentru aceea a fost lui rămășiță pre pământ, când s'a făcut potopul.

Fac. 6, 9 și 7, 1.

19. Legătură veșnică cu el s'a așezat, ca să nu se mai piarză de potop tot trupul.

Fac. 9, 9-11.

20. Avraam a fost mare părinte a multe neamuri, și nu s'a aflat altul asemenea lui întru mărire.

Galat. 3, 6.

21. Care a păzit legea celui prea Înalt, și au făcut legătură cu el.

22. Și în trupul său a pus legătură, și în ispită s'a aflat credincios.

23. Pentru aceea cu jurământ au așezat lui; cum că întru sămânța lui va binecuvânta neamurile, și o va înmulți ca țărâna pământului, și ca stelele va înălța sămânța lui.

Fac. 12, 2; 15, 6; 17, 4.

24. Și să le dea lor moștenire dela mare până la mare, și dela rîu până la marginea pământului.

25. Așijderea și întru Isaac au întărit pentru Avraam tatăl lui.

26. Binecuvântarea tuturor oamenilor, și așezământul de lege au odihnit pre capul lui Iacov.

27. Cunoscute-l-au pre el întru binecuvântările sale, și i-au dat lui moștenire.

28. Și au osebit părțile lui, în douăsprezece neamuri le-au împărțit.

CAP. 45.

Lauda lui Moisi și a lui Aaron; rîvna lui Finees.

Și au scos dintru el bărbat de milă, care a aflat har înaintea ochilor a tot trupul, pre Moisi cel iubit de Dumnezeu și de oameni, a căruia pomenire este întru binecuvântări.

Eșire 11, 3.

2. Asemănatu-l-au pre el cu mărirea sfinților, și l-au mărit pre el cu frică asupra vrăjmașilor, și cu cuvintele lui au făcut să înceteze semnele.

3. Măritu-l-au pre el înaintea feței împăraților.

Eșire 6, 5 și 8.

4. Dat-au prin el porunci poporului său, și i-au arătat lui slava sa.

5. Pentru credința și pentru blândețele lui l-au sfințit; alesu-l-au pre el din tot trupul, făcutu-l-au pre el să auză glasul său, și l-au băgat pre el în negură.

Eșire 20, 21.

6. Și i-au dat lui înaintea feții porunci, legea vieții și a științei, ca să învețe pre Iacov așezământul de lege al său și pre Israil judecățile sale.

7. Înălțat-au pre Aaron sfânt asemenea lui, pre fratele lui din neamul lui Levi.

Eșire 16, 10.

8. Întărit-au cu el legătură veșnică și i-au dat preoția poporului.

9. Fericitu-l-au pre el cu bună podoabă și l-au încins pre el cu haină de mărire.

Evrei 3, 2 și 5.

10. Îmbrăcatu-l-au cu săvârșire de laudă și l-au întărit pre el cu armele vîrtutei.

11. Nădragi și haină lungă până în pământ și umărar; și l-au încunjurat pre el cu rodioare de aur și cu clopoței mulți împrejur.

Eșire 28, 30.

12. Ca să răsune glas în umblarea lui, auzit să facă sunetul în Biserică întru pomenirea fiilor poporului său.

13. În veșmânt sfânt cu aur și cu vânat și cu mohorât, lucru de împestritor, cu Engolpiul judecății și cu arătările adevărului.

14. Cu fir răsucit lucru de meșter, cu pietre scumpe săpate ca pecetea, legate cu aur, lucru de tăetor de piatră întru pomenire, cu scrisoare săpată după numărul neamurilor lui Israil,

15. Cunună de aur deasupra mitrei, închipuirea peceteii sfințeniei, mărirea cinstei, lucrul vîrtutei, poftetele ochilor împodobite înfrumusețat.

16. Mai 'nainte de el n'a fost ca acelea până în veac, nu s'a îmbrăcat dintr'alt neam, fără numai singuri fiii lui și nepoții lui totdeauna.

17. Jertfa lui vor aduce de tot în toată ziua de două ori neîncetat.

18. Umplut-a Moisi mâinele, și l-a uns pre el cu untdelemn sfânt.

Leviți 8, 12.

19. A fost lui spre legătură veșnică, și seminției lui în toate zilele cerului ca să slujească lui împreună, și să preoțească și să binecuvinteze pre poporul lui întru numele lui.

20. Alesu-l-au pre el din toți cei vii, ca să aducă jertfă Domnului; tămâie și miros de bună mireasmă întru pomenire, ca să se roage pentru poporul său.

21. Datu-i-au lui poruncile sale, și putere preste așezămînturile judecăților, ca să învețe pre Iacov mărturiile, și în legea lui să lumineze pre Israil.

22. Stătut-au împotriva lui cei streini, și au pismuit asupra lui în pustie.

23. Oamenii cei ce erau cu Datan și cu Aviron, și adunarea lui Corè cu mânie și cu urgie.

24. Văzut-au Domnul, și nu i-au plăcut lui, și ei s'au mistuit de iuțimea mâniei.

25. Făcut-au cu ei minuni, mistuindu'i pre ei cu focul văpăii sale.

Numere 16, 1-3; 1 Cor. 10, 10; Iuda v. 11.

26. Și au adaos lui Aaron mărire, și i-au dat lui moștenire.

27. Pârga roadelor dintâiu au împărțit lor. Pâine mai întâiu le-au gătit lor să se sature.

28. Că jertfele Domnului vor mânca, care le-au dat lui și seminției lui.

29. Iar în pământul poporului moștenire nu va avea, și parte nu este lui întru popor.

30. Că el este partea moștenirii lui.

31. Și Finees, fiul lui Eleazar, al treilea este întru mărire râvnind el întru frica Domnului.

Numere 25, 12; Numere 25, 7.

32. Că a statut când s'a întors poporul cu bunătatea și sânguința sufletului său, și s'a rugat pentru Israil.

33. Pentru aceea i-au pus lui legătură de pace, înainte stător celor sfinte, și poporului său, ca să fie lui și seminției lui mărirea preoției în veci.

34. Și legătură cu David, fiu din seminția lui Iuda, ca să moștenească împărăția fiii lui, unul după altul singur; așa moștenire au dat lui Aaron și seminției lui.

35. Să dea vouă înțelepciune întru inima voastră, ca să judecați pre poporul lui cu dreptate, ca să nu se stingă bunătățile lor și mărirea lor în semințiile lor.

CAP. 46.

Laudă pre Isus Navì, pre Halev și pre judecătorii cei dreپți.

Tare în războaie Isus Navì, și următor lui Moisi în prorocii.

2. Care a fost după numele său mare spre mântuirea aleșilor lui, biruind pre vrășmașii cari se sculau asupra-le, ca să moștenească pre Israil.

3. Cât de mărit s'a făcut ridicând mâinile sale, și întinzând sabie asupra cetăților!

4. Cine mai 'nainte de el a fost așa? Că războaiele Domnului el le-a povățuit.

5. Au nu prin mâna lui s'a înturnat soarele, și o zi s'a făcut ca două?

Isus Navì 10, 13.

6. Chemat-a pre cel prea Înalt puternic, necăjindu'l pre el vrăjmașii cei de prin prejur.

7. Și l-au auzit pre el Domnul cel mare cu pietre de grindină ale puterei cei tari.

8. Rupt-a rășboiu asupra neamului, și când s'a pogorît a pierdut pre cei protivnici.

9. Ca să cunoască neamurile urmarea lor, că înaintea Domnului este rășboiul lui, că a urmat după cel Puternic.

Numere 14, 6.

10. Și în zilele lui Moisi a făcut milă el, și Halev fiul lui Iefoni a stă împotiva vrăjmașului, a oprì pre popor dela păcat și a potolì răpștirea răutății.

11. Și ei doi fiind s'au mântuit din șase sute de mii de pedestrași, ca să'i bage întru moștenire în pământul din care curge lapte și miere.

12. Și au dat Domnul lui Halev tărie, și până la bătrânețe a rămas la el, să se suie el în locul cel înalt al pământului; și sămânța lui a ținut moștenire.

13. Ca să vază toți fiii lui Israil, că bine este a ascultà de Domnul.

14. Și judecătorii toți pre numele său, a căroră inimă n'a curvit, și cari nu s'au întors dela Domnul, fie pomenirea lor întru binecuvântare.

15. Oasele lor să odrăslească din locul său, și numele lor să se înnoiască întru fiii lor cei măriți.

16. Iubit de Domnul său a fost Samuil prorocul Domnului, așezat-a întru împărăție și a uns domn preste neamul său.

17. Cu legea Domnului a judecat adunarea, și au cercetat Domnul pre Iacov.

18. Întru credința sa s'a adevărit proroc, și s'a cunoscut întru credința sa credincios vedeniei.

19. Și a chemat pre Domnul cel puternic, când a bătut pre vrăjmașii săi de primprejur prin aducerea de miel sugar.

1 Împ. 7, 9 și 10.

20. Și au tunat din cer Domnul, și cu sunet mare auzit au făcut glasul său.

21. Și au înfrânt pre povățuitorii Tirienilor și pre toți boierii Filistimului.

1 Împ. 7, 11.

22. Și mai 'nainte de vremea adormirei veacului, a mărturisit înaintea Domnului și a unsului lui: bani, și până la încălțăminte dela tot trupul n'a luat, și nu l-a învinovătit pre el nici un om.

1 Împ. 12, 3.

23. Și după ce a adormit, a prorocit, și a arătat împăratului sfârșitul lui, a înălțat glasul său din pământ întru prorocie, ca să piarză fărădelegea poporului.

1 Împ. 28, 15.

CAP. 47.

Laudă pre Natan prorocul, pre David și vârsta cea mai dintâiu a lui Solomon și îi hulește bătrânețile; nebunia lui Rovoam; defăimează închinarea de idoli a lui Ierovoam.

Și după acesta s'a sculat Natan a proroci în zilele lui David.

2 Împ. 12, 1.

2. Ca seul cel osebit dela jertfa mântuirii, așa David dintre fiii lui Israil.

35, 2; Lev. 19, 5.

3. Cu leii s'a jucat ca și cu iezii și cu urșii ca și cu mieii oilor.

1 Împ. 17, 34.

4. În tinerețile sale, au n'a omorât pre uriaș? Și a șters ocară din neam, când a ridicat mâna sa cu piatra praștiei, și a doborât sumeția lui Goliat?

1 Împ. 17, 49.

5. Că a chemat pre Domnul cel prea înalt, cel ce au dat putere în dreapta lui să omoare pre omul cel tare în rășboiu, ca să înalțe cornul neamului său.

6. Așa întru zeci de mii l-a mărit pre el, și l-a lăudat pre el, întru binecuvântările Domnului, aducând lui stemă de mărire.

1 Împ. 18, 7.

7. Că a înfrânt pre vrăjmași prinprejur, și a defăimat pre Filistimii cei împrotivnici, până în ziua de astăzi a sfărâmat cornul lor.

8. Întru tot lucrul său, dà mărturisire sfântului celui prea înalt, prin cuvinte de mărire.

9. Cu toată inima sa a lăudat, și a iubit pre cel ce l-au făcut pre el.

10. Și a pus cântăreți înaintea altarului, și din glasul lor se îndulceau versurile.

11. Dat-a în sărbători bună cuviință, și a împodobit vremile până la sfârșit, lăudând ei numele cel sfânt al lui, și de dimineața răsunând sfîntirea.

12. Domnul au șters păcatele lui, și au înălțat în veci cornul lui, și i-au dat lui făgăduința împăraților și scaunul mărirei întru Israil.

2 Împ. 12, 13.

13. După acesta s'a sculat fiul cel înțelept și pentru dânsul a odihnit întru lărgime.

14. Solomon a împărățit în zilele păcei, căruia Dumnezeu i-au dat odihnă prinprejur, ca să zidească casă întru numele lui și să gătească sfîntire în veci.

3 Împ. 4, 21 și 5, 1.

15. Cât de înțelept ai fost în tinerețele tale, și te-ai umplut ca un rîu de înțelegere.

16. Acoperit-a sufletul tău pămîntul, și l-ai umplut cu pildele gâciturilor.

3 Împ. 4, 31.

17. La ostroave departe a ajuns numele tău, și iubit ai fost întru pacea ta.

18. Pentru cântece, pentru pilde, pentru parimii și pentru tălmăciri s'au mirat de tine țările.

19. Întru numele Domnului Dumnezeuului, cel ce s'au numit: Dumnezeuul lui Israil,

20. Adunat-ai ca cositorul aurul, și ca plumbul ai înmulțit argintul.

21. Plecat-ai sânurile tale muierilor, și le-ai volnicit întru trupul tău.

3 Împ. 11, 1.

22. Dat-ai ocară întru mărirea ta, și ai spurcat sămânța ta, ca să aduci mânie preste fiii tăi, și m'am umilit pentru nebunia ta, ca să se împărțească împărăția în două părți, și dela Efraim să înceapă împărăție neascultătoare.

3 Împ. 12, 16.

23. Iar Domnul nu va părăsi mila sa, și nu se va depărta dela lucrurile sale.

24. Nici va pierde pre nepoții celui ales, și sămânța celui ce l-a iubit pre el nu o va stinge.

25. Și a dat rămășiță lui Iacov și lui David dintr'însul rădăcină.

26. Și s'a odihnit Solomon cu părinții săi.

27. Și a lăsat după sine din sămânța sa nebunie poporului, și pre Rovoam cel cu puțină înțelepciune, care cu sfatul său a abătut poporul.

28. Și pre Ierovoam feciorul lui Navat, care a făcut pre Israil ca să păcătuiască, și a dat lui Efraim calea păcatului.

3 Împ. 12, 28.

29. Și s'au înmulțit păcatele lor foarte, în cât i-a mutat pre ei din pământul lor.

30. Și a cercetat toată răutatea, până ce a venit izbânda preste ei.

CAP. 48.

Ilie, Eliseiu, Ezechia, Isaia proroc mare, care povățuind s'au mântuit Evreii de Asirieni.

Și s'a sculat prorocul Ilie ca focul, și cuvântul lui ca făclia ardeà.

3 Împ. 16, 1.

2. Care a adus preste ei foamete, și cu râvna sa i-a împutinat pre ei.

3. Cu cuvântul Domnului a oprit cerul, și de trei ori a pogorît foc.

3 Împ. 17, 1.

4. Cât te-ai mărit Ilie întru minunile tale? Și cine este asemenea ție, ca să se laude?

4 Împ. 1, 10 și 12.

5. Cel ce ai învieat pre mort din morți, și din iad cu cuvântul celui prea Înalt.

3 Împ. 17, 22.

6. Cel ce ai pogorît pre împărați la pierzare, și pre cei măreți de pre scaunul lor.

7. Cel ce ai auzit în Sina mustrare, și în Horiv judecățile izbândirei.

8. Cel ce ai uns împărați spre răsplătire, și proroci următori după tine.

9. Cel ce te-ai înălțat prin vifor de foc, și cu car de cai de foc.

4 Împ. 2, 11.

10. Cel ce ești scris în mustrări la vremi, ca să potolești mâniea mai 'nainte de mânie, să întorci inima tatălui către fiu, și să așezi semințiile lui Iacov.

11. Fericiți cei ce te-au văzut pre tine, și cei ce întru dragoste au adormit, că și noi cu vieață vom trăi.

12. Ilie, care cu viforul s'a acoperit, și Eliseiu s'a umplut de duhul lui.

13. În zilele sale nu s'a clătit de biruitori; și nimeni nu l-a supus pre el.

14. Tot cuvântul n'a fost ascuns înaintea lui, și întru adormire a prorocit trupul lui.

4 Împ. 2, 11; 4 Împ. 13, 19, 20, 21.

15. Și în viața sa a făcut semne, și la moarte minunate au fost lucrurile lui.

16. Cu toate acestea nu s'a pocăit poporul, și n'a încetat dela păcate, până ce s'a prădat din pământul său, și s'a risipit în tot pământul.

17. Și a rămas popor puțin, și domn în casa lui David.

18. Unii dintre ei au făcut ce este plăcut; iar unii au înmulțit păcatele.

19. Ezechia a întărit cetatea sa, și a adus în mijlocul ei apă.

20. Săpat-a cu fier piatra cea colțurată, și a zidit izvoare de ape.

21. În zilele lui suitu-s'a Senahirim, și a trimis pre Rapsachi, și a ridicat mâna sa asupra Sionului, și s'a semețit cu trufia sa.

4 Împ. 18, 13; Isaia 36, 1.

22. Atunci s'au clătit inimile și mâinile lor, și s'au chinuit, ca cele ce nasc, și au chemat pre Domnul cel milostiv, întinzând ei mâinile lor către el.

23. Și cel sfânt din cer degrab i-au auzit pre ei, și i-au mântuit pre ei prin mâna lui Isaia.

24. Lovit-a tabăra Asirienilor, și i-a omorât pre ei îngerul lui.

4 Împ. 19, 35; Tovie 1, 16.

25. Pentrucă a făcut Ezechia ce a plăcut Domnului, și s'a întărit în căile lui David tatălui său, care le-a poruncit Isaia prorocul cel mare și credincios întru vedenia sa.

Isaia 37, 36.

26. În zilele lui s'a înturnat soarele, și a înmulțit împăratului viața.

Isaia 38, 8.

27. Cu duh mare a văzut cele de pre urmă, și a mângâiat pre cei ce plângeau în Sion.

28. Până în veci s'au arătat cele ce vor să fie, și cele ascunse mai 'nainte de ce au venit ele.

CAP. 49.

Despre Iosiea și împărații Iudii. Despre prorocii mari și mici și despre alți bărbați și patriarhi vestiți.

Pomenirea lui Iosie într-o tocmire a tămâiei meșteșugită cu lucrul făcătorului de mir.

2. În toată gura, ca mierea se va îndulci și ca muzica la ospățul vinului.

3. Acesta s'a îndreptat, când s'a întors poporul, și a stricat urâciunile fărădelegii.

4 Împ. 23, 4.

4. Îndreptat-a către Domnul inima sa în zilele celor fărădelege, întărit-a buna credință.

5. Afară de David și de Ezechia și de Iosiea, toți au păcătuit.

6. Pentru că au părăsit legea celui prea înalt; împărații lui Iuda au încetat, pentru că au dat cornul său altora, și mărirea sa neamului strein.

7. Ars-au cetatea cea aleasă a sfințirii, și au pustiit căile ei prin mâna lui Ieremia.

4 Împ. 25, 9.

8. Că l-a chinuit pre el și în mitras s-a sfințit proroc, ca să desrădăcineze și să necăjească și să piarză, asemenea să zidească și să sădească.

9. Iezechiil cel ce a văzut vedenia mării, care i-au arătat lui pre carul Heruvimilor.

Ezechiil 1, 4.

10. Că și-au adus aminte de vrăjmași cu ploaie, și bine au făcut celor ce și-au îndreptat căile.

11. Și oasele celor doisprezece Prooroci, să odrăslească din locul lor.

12. Și au mângâiat pre Iacov, și i-au mântuit pre ei cu credința nădejdei.

13. Cum vom mări pre Zorovavel? Că și el este ca o pecete în mâna dreaptă.

14. Așa Isus fiul lui Iosedec, carii în zilele lor au zidit casă și au înălțat Biserica sfântă Domnului, gătită spre mărirea veșnică.

Agheu 1, 1 și 12.

15. Și pomenirea lui Neemia este într-o multă vreme, cel ce ne-a ridicat nouă zidurile cele căzute și a întărit porți și zăvoare și a ridicat casele noastre.

Zah. 3, 1; Neem. 7, 1.

16. Nici unul nu s'a făcut ca Enoh pre pământ, pentru că și el s'a luat de pre pământ.

17. Nici ca Iosif s'a făcut bărbat povătuitor fraților, întărire poporului și oasele lui s'au cercetat.

Fac. 41, 40.

18. Sit și Sim între oameni s'au mărit, și mai mult decât tot viețuitorul într-o zidirea lui Adam.

Fac. 4, 25.

CAP. 50.

Pre Simon fiul lui Onie îl laudă, și hulește pre cei de alt neam, pre Sikimeni și pre Samarineni.

Simon fiul lui Onie, preotul cel mare, care în viața sa a sprijinit casa și în zilele sale a întărit Biserica.

1 Mac. 12, 7.

2. Și de el s'a întemeiat înălțimea a doua, tăria cea înaltă a sfintei împrejur.

3. În zilele lui s'a micșorat sprijinitorul apelor cel de aramă ca marea împrejur.

3 Împ. 7, 23-26.

4. Cel ce a păzit pre poporul său de cădere și a întărit cetatea spre încunjurare.

5. Cât s'a mărit întru întoarcerea poporului, întru ieșirea acoperământului casei.

6. Ca luceafărul de dimineață în mijlocul norului; ca luna plină în zilele ei.

7. Ca soarele strălucind preste Biserica celui prea Înalt și ca curcubeul luminând în norii mărireii.

8. Ca floarea trandafirului în zilele primăverii, ca crinii la curgerea apelor.

9. Ca odrasla Livanului în zilele verii, ca focul și ca tămâea pre cățue.

10. Ca vasul cel de aur bătut și împodobit cu tot felul de piatră scumpă.

11. Ca maslinul ce odrăslește roade, și ca chiparosul ce se înalță în nori.

12. Când a luat el haina mărireii și s'a îmbrăcat cu săvârșirea laudei.

13. Când se suiă el la altarul cel sfânt, slăvea îmbrăcămintea sfințeniei; iar când primea părțile din mâinile preoților și el stând lângă grătarul cuptorului.

14. Împrejurul lui cununa fraților, ca odrasla chieșului în Livan, și l-a încunjurat pre el ca stâlpările de finic.

15. Și toți fiii lui Aaron întru mărireii sa și aducerea Domnului în mâinile lor înaintea a toată adunarea lui Israil.

16. Și slujind la altar să împodobească aducerea celui prea Înalt atotțitorului.

17. A întins la vas mâna sa, și a băut din sângele strugurului.

18. Vărsat-a la temeliile jertfelnicului miros de bună mireasmă celui Înalt Împăratului tuturor; atunci au strigat fiii lui Aaron, cu trâmbițe bătute au răsunat.

Num. 10, 2.

19. Auzit au făcut glas mare întru pomenire înaintea celui prea Înalt.

20. Atunci tot poporul împreună s'a grăbit și a căzut cu fața pre pământ, ca să se închine Domnului său atotțitorului, Dumnezeuului celui prea Înalt.

21. Și au lăudat cântăreții cu glasurile lor în casa cea mare, îndulcitu-s'a viersul și s'a rugat poporul Domnului celui prea Înalt cu rugăciune înaintea celui milostiv, până ce s'a săvârșit podoaba Domnului și slujba lui a sfârșit.

22. Atunci pogorîndu-se, ridicat-a mâinile sale preste toată adunarea fiilor lui Israil ca să dea binecuvântare Domnului cu buzele sale și întru numele lui să se laude.

23. Și a îndoit închinăciunea, ca să arate binecuvântare dela cel prea Înalt.

24. Și acum binecuvântați pre Dumnezeu, toți, pre cel ce face mari pretutindenea.

25. Cel ce înalță zilele noastre din mitras și face cu noi după mila sa.

26. Să ne dea nouă veseliea inimii, și să fie pace în zilele noastre întru Israil până ce vor fi zilele veacului, ca să întărească la noi credința milii sale și în zilele lui să ne izbăvească pre noi.

27. Două neamuri a urît sufletul meu și al treilea nu este neam:

28. Cei ce șed în muntele Samariei Filistenii și poporul cel nebun, care lăcuește în Sichima.

29. Învățătura înțelegerii și a științei am scris în cartea aceasta eu Isus fiul lui Sirah Ierusalimneanul, care a vărsat ploaie de înțelepciune din inima sa.

30. Fericit este cel ce va petrece întru acestea; și cel ce va pune acestea în inima sa, înțelept va fi.

31. Că de va face acestea, la toate va putea, că lumina Domnului este urma lui, și dă celor credincioși înțelepciune. Bine este cuvântat Domnul în veac, fie! fie!

CAP. 51.

Mulțămita lui Sirah pentru binefacerile lui Dumnezeu, și îndemn prin pilda sa a cercă înțelepciunea cu bărbăție.

Mărturisî-mă-voiu ție Doamne Împărate, și te voiu lăuda pre tine Dumnezeule mântuitorul meu.

2. Mărturisescu-mă numelui tău, că acoperitor și ajutor te-ai făcut mie, și ai mântuit trupul meu dela pierire.

3. Și din lațul limbei ocărătoare, și de buzele celor ce grăiesc minciună, și înaintea celor ce stau înainte te-ai făcut mie ajutor.

4. Și m'ai izbăvit pre mine după mulțimea milei și a numelui tău, dela cei ce răcneau gata să mă mănânce.

5. Din mâna celor ce căutau sufletul meu, din multe necazuri, care le-am avut.

6. Din nădușirea văpăiei de prin prejur, și din mijlocul focului unde nu m'am ars.

7. Din adâncul pântecelui iadului și de limba necurată, și de cuvântul mincinos, și de limba cea nedreaptă cu pâră la împăratul,

8. Apropiatu-s'a până la moarte sufletul meu, și viața mea erà aproape de iadul cel mai de jos.

9. Încunjuratu-m'au de toate părțile, și nu erà cine să'mi ajute, căutat-am ajutorul oamenilor, și nu erà.

10. Și mi-am adus aminte de mila ta Doamne, și de lucrarea ta cea din veac.

11. Că mântuești pre cei ce te așteaptă pre tine, și'i izbăvești pre ei din mâna vrăjmașilor.

12. Și am înălțat pre pământ rugăciunea mea, și m'am rugat pentru mântuirea mea din moarte.

13. Chemat-am pre Domnul, Tatăl Domnului meu, ca să nu mă părăsească în zilele necazului, și în vremea trufașilor fără de ajutor.

14. Lăudă-voiu numele tău neîncetat, și'l voiu cânta întru mărturisire, și s'a auzit rugăciunea mea.

15. Că m'ai mântuit pre mine din pierire, și m'ai scos din vreme rea.

16. Pentru aceea mă voiu mărturisî și te voiu lăuda, și bine voiu cuvânta numele Domnului.

17. Când încă eram mai tânăr, mai 'nainte până a nu rătăci am căutat înțelepciunea a o aveà întru rugăciunea mea.

18. Înaintea Bisericii m'am rugat pentru ea, și până la cele de pre urmă o voiu căută pre ea.

19. Ca de floarea strugurului copt, așa s'a veselit inima mea de ea.

20. Încălecat-a piciorul meu cu dreptate, din tinerețile mele o am cercat pre ea.

21. Plecat-am puțin urechea mea, și am primit, și multă învățătură mi-am aflat.

22. Procopsit-am într'însa; celui ce mi-au dat mie înțelepciune voiu dà mărire.

23. Că am cugetat ca să o fac pre ea, și am râvnit binele, și nu mă voiu rușină.

24. Foarte s'a nevoit sufletul meu pentru ea, și întru toată fapta mea sânguitor am fost.

25. Mâinile mele le-am întins spre înălțime, și de neștiințele ei m'am tânguit.

26. Sufletul meu l-am îndreptat la dânsa, și întru curățenie o am aflat pre ea; inima mea mi-am lipit de ea din început.

27. Pentru aceea nu mă voiu părăsi de ea.

28. Și pânțele mele s'a turburat căutând-o pre ea, pentru aceea bună comoară mi-am agonisit.

29. Dat-au Domnul limbă mie plata mea, și cu aceea îl voiu lăuda pre el.

30. Aproiați-vă către mine cei neînvățați, și rămâneți în casa învățătorei.

31. Pentruce întârziați la acestea și sufletele voastre însetoșază foarte?

32. Deschis-am gura mea și am grăit: agonisiți-vă fără de argint.

Isaia 55, 1.

33. Supuneți cerbicea voastră supt jug, și să primească sufletul vostru învățătură; aproape este a o află pre ea.

34. Vedeti cu ochii vostri, că puțin m'am ostenit, și multă odihnă mi-am aflat.

35. Luați învățătură, că mult număr de argint, și mult aur veți câștiga cu ea.

36. Veselească-se sufletul vostru de mila lui și să nu vă rușinați de lauda lui.

37. Lucrați lucrul vostru mai 'nainte de vreme, și vă va da plata voastră în vremea sa.

ISTORIA SUSANEI

CAP. 1.

Doi bătrâni umblă să curvească cu Susana; judecata morței asupra Susanei; mântuirea ei prin Daniil.

Erà un om lăcuind în Vavilon și numele lui Ioachim.

2. Și a luat muiere al căreia nume îi era Susana, fata lui Helchia, frumoasă foarte și cu frica lui Dumnezeu,

3. Și părinții ei drepti fiind, au învățat pre fata lor după legea lui Moisi.

4. Și era Ioachim bogat foarte, și avea el grădină aproape de casa sa.

5. Și se adunau la el Iudeii, pentru că era el mai mărit decât toți.

6. Și au fost rânduiți doi mai bătrâni din popor judecători în anul acela, de cari zisese Domnul, că a ieșit fărădelegea din Vavilon, din bătrânii judecători, cari se părea că ocârmuesc poporul.

7. Aceștia rămâneau la casa lui Ioachim, și veniau la ei toți cei ce voiau să aibă judecată.

8. Și când se ducea poporul la amiază, intra Susana și umblă în grădina bărbatului său.

9. Și o au văzut pre ea cei doi bătrâni în toate zilele intrând și umblând, și s'au aprins cu poftă asupra ei.

10. Și și-au răzvrătit gândul lor, și și-au abătut ochii lor ca să nu caute spre cer, nici și-au adus aminte de judecățile cele drepte.

11. Și erau amândoi înfierbântați pentru ea, și n'a spus unul altuia durerea sa, că le era rușine a'și spune pofta sa, că vrea să se împreune cu ea.

12. Și păzeau cu nevoință în toate zilele a o vedea pre ea, și a zis unul către altul: să mergem acasă, că este vremea prânzului.

13. Și ieșind s'a despărțit unul de altul, și întorcându-se au venit la acelaș loc, și întrebându-se unul pre altul pricina, mărturisiră pofta lor.

14. Atunci amândoi împreună au hotărât vremea, când o vor putea afla pre ea singură.

15. Și a fost păzind ei în zi bine întocmită, ea a intrat ca și ieri și alaltăieri cu două fete, și a poftit să se scalde în grădină, că era cald foarte.

16. Și nimeni nu era acolo, afară de cei doi bătrâni ascunși, cari o păzeau pre ea.

17. Și a zis fetelor: aduceți'mi mie untdelemn și săpun, și închideți porțile grădinii, ca să mă scald.

18. Și făcură cum le-a zis, și închiseră ușile grădinii, și ieșiră pre ușile cele de laturi, ca să aducă cele ce le-a poruncit lor, și n'au văzut pre bătrânii aceia, că erau ascunși.

19. Și a fost după ce au ieșit fetele, s'au sculat cei doi bătrâni și au alergat asupra ei, și au zis: iată ușile grădinei sunt închise și nimeni nu ne vede pre noi, și suntem aprinși cu poftă asupra ta.

20. Pentru aceea voiește împreună cu noi, și te culcă cu noi; iar de nu, vom mărturisi asupra ta, că a fost cu tine un tânăr, și pentru aceea ai trimis fetele dela tine.

21. Și a suspinat Susana, și a zis: strimt îmi este de toate părțile.

22. Că de voi face aceasta, moarte este mie; iar de nu voi face, nu voi scăpa din mâinile voastre.

23. Mai bine este mie să nu fac și să caz în mâinile voastre, decât să păcătoiesc înaintea Domnului.

24. Și a strigat Susana cu glas mare, și au strigat și cei doi bătrâni asupra ei, și alergând unul a deschis ușile grădinei.

25. Și dacă auziră cei din casă strigarea în grădină, săriră înlăuntru pre ușa cea din coastă, să vadă ce s'a întâmplat ei.

26. Și după ce au grăit bătrânii cuvintele lor, s'au rușinat slugile foarte, că niciodată nu s'a grăit cuvânt ca acesta de

Susana.

27. Și a fost a doua zi, după ce s'a adunat poporul la Ioachim bărbatul ei, au venit și cei doi bătrâni plini de cugetul cel fărădelege asupra Susanei, ca să o omoare pre ea.

28. Și au zis înaintea poporului: trimiteți la Susana fata lui Helchia muierea lui Ioachim, și ei au trimis.

29. Și a venit ea și părinții ei și fiii ei și toate rudeniile ei.

30. Iar Susana era gingașă foarte și frumoasă la chip.

31. Iar acești fărădelege au poruncit să se descopere ea, că era acoperită, ca să se sature de frumusețile ei.

32. Și plângeau cei ce erau lângă ea, și toți cei ce o știau pre ea.

33. Și sculându-se cei doi bătrâni în mijlocul poporului, puseră mâinile pre capul ei.

34. Iar ea plângând, căută la cer, că inima ei era nădăjduind spre Domnul.

35. Și au zis bătrânii: umblând noi în grădină singuri, a intrat ea cu două slujnice, și a închis ușa grădinii și a slobozit slujnicele.

36. Și a venit la ea un tânăr, care fusese ascuns și s'a culcat cu ea.

37. Și noi fiind în unghiul grădinii, văzând fărădelegea aceasta, am alergat asupra-le.

38. Și văzându'i pre ei împreunându-se, pre acela nu l-am putut oprî că era mai tare decât noi, și deschizând ușile a sărit afară.

39. Și prinzând pre aceasta o am întrebat, cine era tânărul acela, și n'a vrut să ne spuie.

40. Aceasta mărturisim.

41. Și i'a crezut pre ei adunarea, ca pre niște bătrâni ai poporului și judecători, și o au judecat pre ea spre moarte.

42. Și strigând cu glas mare Susana, a zis: Dumnezeule cel veșnic, cunoscătorul celor ascunse, cela ce știi toate mai 'nainte de ce se fac, tu știi că minciuni au mărturisit aceștia asupra mea.

43. Și iată mor, nefăcând nimic din cele ce au viclenit aceștia asupra mea.

44. Și au auzit Dumnezeu glasul ei, și când o duceà pre ea să o piarză, au deșteptat Dumnezeu pre duhul cel sfânt într'un prunc tânăr, căruia îi erà numele Daniil.

45. Și a strigat pruncul cu glas mare: curat sunt eu de sângele aceștia.

46. Și s'a întors tot poporul către el, și a zis: ce este cuvântul acesta, care tu ai grăit?

47. Iar el stând în mijlocul lor, a zis: au așa de nebuni sunt toți fiii lui Israil?

48. Căci necercetând, nici adevărul cunoscând, ați osândit pre fata lui Israil.

49. Întoarceți-vă la judecată, pentru că minciuni au mărturisit aceștia asupra ei.

50. Și s'a întors tot poporul cu grab și i-au zis lui bătrânii: vino de șezi în mijlocul nostru, și ne spune nouă, că ți-au dat Dumnezeu cinstea bătrânețelor.

51. Și a zis către ei Daniil: despărțiți pre ei unul de către altul, și'i voiu întrebà pre ei.

52. Și după ce s'au despărțit unul de altul, a chemat pre unul din ei, și a zis către el: învechitule în zile rele! Acum au venit păcatele tale, care le făceai mai 'nainte, judecând judecăți strâmbe, și pre cei nevinovați vinuind, și pre cei vinovați slobozind, de vreme ce Domnul zice: pre cel nevinovat și pre cel drept să nu'l omori.

Eșire 23, 7.

53. Acum dar de ai văzut pre această muiere cu acel tânăr, spune supt ce copac i-ai văzut pre ei împreunându-se între sine? Iar el a zis: supt Shin (mesteacăn).

54. Zis-a Daniil: drept ai mințit asupra capului tău.

55. Că acum îngerul lui Dumnezeu luând răspuns dela Dumnezeu, te va spintecà în două.

56. Și puindu'l pre acela de osebi a poruncit să aducă pre celalt, și i-a zis lui: sămânța lui Hanaan și nu a lui Iuda,

frumusețele te-au înșelat pre tine și pofta a răzvrătit inima ta.

57. Așa făceați fetelor lui Israil, care temându-se, se împreunau cu voi; ci n'a suferit fata lui Iuda fărădelegea voastră.

58. Acum dar spune'mi, supt ce copac i-ați prins pre ei împreunându-se între sine? Iar el a zis: supt Prin (salcâm).

59. Și i-a zis Daniil lui: drept ai mințit și tu asupra capului tău.

60. Că așteaptă îngerul lui Dumnezeu, având sabie, să te taie în două, ca să vă piarză de tot pre voi.

61. Și a strigat toată adunarea cu glas mare și bine a cuvântat pre Dumnezeu, cel ce mântuește pre cei ce nădăduesc întru el.

62. Și s'a sculat asupra celor doi bătrâni, că i'a arătat pre ei Daniil din gura lor, că au mărturisit minciuni, și le-a făcut lor după legea lui Moisi, precum cu vicleșug au fost gândit să facă aproapelui său, și i-a omorât pre ei și a scăpat sângele cel nevinovat în ziua aceea.

A 2 Lege 19, 18, 19.

63. Iar Helchia și femeea lui au lăudat pre Dumnezeu pentru Susana fata lor, împreună cu Ioachim bărbatul ei și cu toate rudeniile ei, pentrucă nu s'a aflat întru ea lucru urât.

64. Și Daniil s'a făcut mare înaintea poporului din ziua aceea și înainte.

ISTORIA OMORÎREI BALAURULUI ȘI A SFĂRÂMĂRII LUI VIL

DESPĂRȚITĂ DELA SFÂRȘITUL CĂRȚEI LUI DANIIL

Slujba idolilor. Moartea balaurului și mântuirea lui Daniil din groapa leilor.

Și împăratul Astiag s'a adaos la părinții săi, și a luat Kir Persul împărăția lui.

2. Și a viețuit Daniil împreună cu împăratul acesta și a întrecut cu mărirea pre toți prietenii lui.

3. Și erà un idol la Vaviloneni, căruia îi erà numele Vil, și se cheltuia la el în toată ziua făină de grâu artave douăsprezece, oi patruzeci, și vedre de vin șase.

4. Și împăratul îl cinstea pre el, și mergea în toate zilele de se închinà lui; iar Daniil se închinà Dumnezeului său.

5. Și a zis împăratul: pentrue nu te închini lui Vil?

6. Iar el a zis: pentrucă nu crez în idoli făcuți de mâini, ci în Dumnezeul cel viu, carele au făcut cerul și pământul, și are stăpânire preste tot trupul.

7. Și i-a zis împăratul: dar nu ți se pare ție Vil a fi dumnezeu viu? Nu vezi câte mănâncă și bea în toate zilele?

8. Și a zis Daniil râzând: nu te înșelà împărate, acesta este din lăuntru lut, și dinafară aramă, și nu mănâncă, nici bea vre odată.

9. Și mâniindu-se împăratul, a chemat pre preoții lui, și a zis lor: de nu'mi veți spune, cine este cel ce mănâncă cheltuiala aceasta, veți muri;

10. Iar de'mi veți arătà, că Vil mănâncă acestea, Daniil va muri, pentrucă a hulit pre Vil.

11. Și a zis Daniil împăratului: așa să fie după cuvântul tău.

12. Și erau preoții lui Vil șaptezeci, afară de femei și de prunci.

13. Și a venit împăratul cu Daniil în casa lui Vil.

14. Și au zis preoții lui Vil: iată noi ieșim afară, iar tu împărate pune bucatele și vinul, și închide ușa, și o pecetluiește cu inelul tău.

15. Și dimineața când vei veni, de nu vei afla toate mâncate de Vil, să murim noi, sau împotrivă Daniil cel ce a mințit asupra noastră.

16. Iar ei nu băgau seamă, pentru că făcuse pre supt masă intrare ascunsă, și printr'aceea intrau totdeauna, și mâncau acelea.

17. Și a fost după ce au ieșit ei, și împăratul a pus bucatele lui Vil, a poruncit Daniil slugilor sale, și aduseră cenușe, și au presărat toată capiștea înaintea împăratului singur.

18. Și ieșind a închis ușa, și o au pecetluit cu inelul împăratului, și s'au dus;

19. Iar preoții au venit noaptea după obiceiul lor, și muierile lor și pruncii lor, și mâncară toate, și băură.

20. Și a mânecat dimineața împăratul și Daniil împreună cu el.

21. Și a zis împăratul: întregi sunt pecetele Daniile? Iar el a zis: întregi împărate.

22. Și a fost când a deschis ușa, uitându-se pre masă împăratul, a strigat cu glas mare: mare ești Vil! Și nu este la tine nici un vicleșug.

23. Și a râs Daniil, și a oprit pre împăratul ca să nu intre înlăuntru, și a zis: vezi fața pământului, și cunoaște, ale cui sunt urmele acestea.

24. Și a zis împăratul: văz că sunt urme de bărbați și de muieri și de prunci.

25. Și mâniindu-se împăratul, atunci a prins pre preoți și pre muieri și pre fiii lor; și i-au arătat lui ușile cele ascunse, prin care intrau, și mâncau cele de pre masă.

26. Și i-a omorât pre ei împăratul, și pre Vil l-a dat lui Daniil, și l-a stricat pre el și capiștea lui.

27. Și eră un balaur mare într'un loc, și'l cinsteau pre el Vavilonenii.

28. Și a zis împăratul către Daniil: au doară vei zice, că și acesta este de aramă?

29. Acesta este viu și mănâncă și beà, nu vei mai puteà zice, că și acesta nu este dumnezeu viu; deci închină-te lui.

30. Și a zis Daniil: Domnului Dumnezeului meu mă voi închinà, că acela este Dumnezeu viu; iar tu împărate dă'mi slobozenie, și voiu omorî balaurul fără de sabie și fără de toiag.

31. Și a zis împăratul: ți'l dau ție; și a luat Daniil rășină și seu și peri, și le-a fiert într'un loc, și a făcut cocoloș, și le-a aruncat în gura balaurului, și mâncând a plesnit balaurul.

32. Și a zis Daniil: iată închinăciunile voastre.

33. Și a fost dacă au auzit Vavilonenii s'au mâhnit foarte, și s'au pornit asupra împăratului.

34. Și au zis: Iudeu s'a făcut împăratul; pre Vil l-a stricat, și pre balaur a omorît, și pre preoți i-a tăiat.

35. Și viind la împăratul, au zis: dă-ne nouă pre Daniil;

36. Iar de nu, te vom uide pre tine și casa ta.

37. Și văzând împăratul că se pornise asupra lui foarte, și silit fiind, a dat lor pre Daniil.

38. Iar ei l-au aruncat în groapa leilor, și a fost acolo șase zile.

39. Și erau în groapă șapte lei, și le dà lor pre zi două trupuri și două oi; iar atunci nu le-au dat lor, ca să mănânce pre Daniil.

40. Și erà atunci Avacum proroc în țara jidovească, și acela fiersese fiertură, și a dумicat pâine în scafă, și mergeà la câmp să ducă secerătorilor.

41. Și a zis îngerul Domnului către Avacum: dù prânzul care'l ai în Vavilon lui Daniil în groapa leilor.

42. Și a zis Avacum: Doamne! Vavilonul nu l-am văzut, și groapa n'o știu unde este?

43. Și l-a luat îngerul Domnului pre el de creștetul lui, și ținându'l de părul capului său, l-a pus pre el în Vavilon deasupra groapei întru repeziciunea duhului său.

Iezec. 8, 3.

44. Și a strigat Avacum zicând: Daniile! Daniile! Ia prânzul, care ți l-au trimis ție Dumnezeu.

45. Și a zis Daniil: că ți-ai adus aminte de mine Dumnezeule, și n'ai părăsit pre cei ce te caută și te iubesc pre tine.

46. Și s'a sculat Daniil, și a mâncat; iar îngerul Domnului îndată a pus pre Avacum la locul său.

47. Iar împăratul a venit a șaptea zi să plângă pre Daniil, și a venit la groapă, și s'a uitat înlăuntru, și iată Daniil ședeà.

48. Și a strigat împăratul cu glas mare, zicând: mare ești Doamne Dumnezeul lui Daniil! Și nu este altul afară de tine.

49. Și l-a scos pre el din groapă;

50. Iar pre cei ce erau pricina pierderii lui, i-a aruncat în groapă, și i-au mâncat leii înaintea lui.

CARTEA ÎNTÂI A MACAVEILOR

CAP. 1.

Antioh Epifan după ce a bătut Eghipetul, venind asupra Ierusalimului, jefuiește Biserica, tirănește poporul, și îl silește să părăsească legile părintești.

Și a fost după ce a bătut Alexandru Machidoneanul feciorul lui Filip, care a ieșit din pământul Chitimului, și a bătut pre Darie împăratul Perșilor și al Midilor, și a împărățit în locul lui, întâiu preste grecime.

2. Și a făcut răsboaie multe, și a biruit cetăți multe, și a tăiat pre împărații pământului.

3. Și a trecut până la marginile pământului, și a luat prăzi dela neamuri multe, și s'a alinat pământul înaintea lui.

4. Și s'a înălțat, și s'a ridicat inima lui, și a adunat putere și oștire tare foarte.

5. Și a stăpânit țări și neamuri, și tirani, și i-au fost lui supt bir.

6. Și după aceasta a căzut pre pat, și a cunoscut că va să moară.

7. Și a chemat pre slugile sale cele cinstite, care cu sine erau crescuți din tinerețe, și le-a împărțit lor împărăția sa, încă fiind viu.

8. Și a împărățit Alexandru ani doisprezece, și a murit.

9. Și au stăpânit slugile lui fieștecare la locul său.

10. Și au pus toți steme după ce a murit el, și fiii lor după dânșii ani mulți, și s'au înmulțit răutățile pre pământ.

11. Și a ieșit dintr'înșii o rădăcină păcătoasă Antioh Epifan, feciorul lui Antioh împăratul, care fusese la Roma zălog, și a împărățit în anul o sută treizeci și șapte al împărăției Grecilor.

12. În zilele acelea ieșit-au din Israil niște fii fărădelege, și au îndemnat pre mulți zicând:

13. Să mergem și să facem legătură cu neamurile cele dimprejurul nostru, că de când ne-am despărțit de ei, ne-au aflat pre noi multe răutăți.

14. Și s'a părut bun cuvântul înaintea ochilor lor.

15. Și s'au îndemnat oare cari din popor și s'au dus la împăratul și le-a dat lor putere a face dreptățile neamurilor.

16. Și a zidit școală în Ierusalim după legile neamurilor.

17. Și nu s'au tăiat împrejur, și s'au depărtat de legea cea sfântă, și s'au împreunat cu neamurile, și s'au vândut a face rău.

18. Și s'a gătit împărăția înaintea lui Antioh și a gândit a împărăți Eghiptul, ca să împărățească preste amândouă împărățiile.

19. Și a intrat în Eghipt cu gloată grea, cu care și cu Elefanți și cu călăreți și cu corăbii multe.

20. Și a rânduit războiu asupra lui Ptolomeu împăratul Eghiptului, și s'a înfrânt Ptolomeu de fața lui și a fugit, și au căzut mulți răniți.

21. Și a cuprins cetățile cele tari în pământul Eghiptului și a luat prăzile pământului Eghiptului.

22. Și s'a întors Antioh după ce a bătut Eghiptul în anul o sută patruzeci și trei.

23. Și s'a suit asupra lui Israil și a Ierusalimului, cu popor mult și a intrat în Biserică cu mândrie și a luat jertfelnicul cel de aur și sfeșnicul luminei și toate vasele ei și masa punerii înainte și căușile și năstrăpile și cădelnițele cele de aur și catapeteasma și cununile și podoaba cea de aur, care erau în fața Bisericii, și le-a sfărâmat toate.

24. Și a luat argintul și aurul și vasele cele poftite și a luat vistieriile cele ascunse, care le-a aflat; și luându-le toate, s'a dus în pământul său.

25. Și a făcut ucidere de oameni și a grăit cu trufie mare.

26. Și a fost plângere mare întru Israil în tot locul.

27. Și au suspinat boierii și bătrânii, fecioarele și tinerii au slăbit, și frumusețea muierilor s'a schimbat.

28. Tot mirele a luat plângere și mireasa ceea ce ședeà în cămară a fost în jale.

29. Și s'a clătit pământul pentru cei ce lăcuiau pre dânsul și toată casa lui Iacov s'a îmbrăcat cu rușine.

30. Și după doi ani de zile trimis-a împăratul pre cel mai mare preste biruri în cetățile Iudei și a venit în Ierusalim cu mulțime mare.

31. Și a grăit către dânșii cuvinte de pace cu vicleșug, și i-au crezut lui.

32. Și a căzut asupra cetății fără de veste și o a lovit pre ea cu rană mare și a pierdut popor mult dintru Israil.

33. Și au prădat cetatea și o au ars cu foc, și au surpat casele și zidurile ei primprejur.

34. Și au robit muieri și prunci, și vite au stăpânit.

35. Și au zidit cetatea lui David cu zid mare și tare și cu turnuri tari și le-au fost lor apărare.

36. Și au pus acolo neam păcătos, bărbați fărădelege, și s'au întărit întru ea.

37. Și au pus arme și hrană, și adunând prăzile Ierusalimului le-au pus acolo.

38. Și au fost ca un laț mare, și vicleșug sfînteniei și diavol rău lui Israil pururea.

39. Și au vărsat sânge nevinovat împrejurul sfînteniei și au spurcat sfîntenia.

40. Și au fugit cei ce lăcuiau în cetatea Ierusalimului pentru ei, și s'a făcut lăcaș streinilor, și s'a făcut streină fiilor săi, și pruncii ei o au părăsit pre ea.

41. Sfîntenia ei s'a pustiit ca pustia, praznicele ei s'au întors în jale, sâmbetele ei întru batjocură, cinstea ei întru defăimare.

Amos 8, 10; Tovit 2, 6.

42. După mărirea ei s'a înmulțit necinstea ei, și înălțimea ei s'a întors în plângere.

43. Și a scris împăratul Antioh la toată împărăția sa, să fie toți un popor, și să părăsească fiecare legea sa.

44. Și au primit toate neamurile cuvântul împăratului.

45. Și mulți din Israil au cuprins slujba lui și au jertfit idolilor și au spurcat sâmbăta.

46. Și a trimis împăratul cărți prin mâinele solilor în Ierusalim și în cetățile Iudeii, poruncind să umble după legile cele streine ale pământului.

47. Și să oprească arderile de tot și jertfa și turnarea din sfîntenie.

48. Și să spurce sâmbetele și sărbătorile.

49. Și să spurce sfîntenia și pre cei sfinți.

50. Să zidească jertfelnice și capiști și casă de idoli, și să jertfească cărnuri de porc și de vite necurate.

51. Și să și lase pre fiii săi netăeți împrejur, și să spurce sufletele lor cu toată necurăția și pângăriciunea, ca să uite legea și să schimbe toate îndreptările.

52. Iar care nu va face după cuvântul împăratului, să moară.

53. După toate cuvintele acestea a scris la toată împărăția sa, și a pus luători de seamă preste tot poporul.

54. Și a poruncit cetățenilor Iudeii să jertfească din cetate în cetate.

55. Și s'au adunat la ei mulți din popor, toți cari au părăsit legea Domnului, și au făcut rele pre pământ.

56. Și au pus pre Israil întru ascunsuri, în toată scăparea lor.

57. Iar în ziua a cincisprezecea a lunii lui Haselev, în anul o sută patruzeci și cinci, a zidit spurcăciunea pustiirii pre altar lui Dumnezeu, și în cetățile Iudei împrejur au zidit capiști.

58. Și înaintea ușilor caselor și în uliți tămâiau.

59. Și cărțile legii, care le-au aflat, le-au ars cu foc stricându-le de tot.

60. Și ori unde se află la cineva cartea legii, și ori cine ținea legea, acela din porunca împăratului se omoră.

61. Cu puterea sa făcea așa Israilitenilor, cari se aflau în toată luna și luna în cetăți.

62. Și în douăzeci și cinci ale lunii, au jertfit pre jertfelnicul, care era deasupra altarului.

63. Și pre muierile care și tăiasă împrejur pre fiii lor, le-au omorât după poruncă.

64. Și pre prunci i-au spânzurat de grumazii lor, și casele lor le-au prădat, și pre cei ce i-au tăiat împrejur i-au omorât.

65. Iar mulți din Israil s'au întărit, și au pus întru sine, ca să nu mănânce necurat.

66. Și mai bine au voit a muri, decât a se pângări cu mâncări spurcate, și a spurca legea cea sfântă, și au murit.

67. Și s'a făcut mânie mare asupra lui Israil foarte.

CAP. 2.

Matatia preotul cu fiii săi împotrivindu-se tirăniei lui Antioh, și ducându-se în muntele Modin adună oștire; care murind, îndeamnă pre fiii săi spre râvnirea legilor părintești.

În zilele acelea sculatu-s'a Matatia fiul lui Ioan al lui Simeon preotul din fiii lui Ioariv dela Ierusalim, și a șezut în Modin.

2. Și avea el cinci feciori: pre Ionan care se poreclea Gadis,

3. Pre Simon, care se numea Tasi,

4. Pre Iuda, care se numea Macaveiu,

5. Pre Eleazar, care se numea Avaran,

6. Pre Ioanatan, care se numea Apfus.

7. Și văzând blasfemiile, care se făceau în Iuda și în Ierusalim,

8. A zis: vai mie! Pentruce m'am născut a vedea zdrobirea poporului meu și zdrobirea cetății cei sfinte, și a șede acolo, când s'a dat în mâinile vrăjmașilor,

9. Și cele sfinte în mâinile streinilor, făcutu-s'a Biserica ei ca un bărbat fără de cinste.

10. Vasele mărirei ei s'au dus în robie, omorându-s'au pruncii ei în uliță, tinerii ei cu sabia vrăjmașului.

11. Care neam n'a moștenit împărăția ei, și n'a stăpânit prăzile ei?

12. Toată podoaba ei s'a luat, în loc de slobodă, s'a făcut roabă.

13. Și iată sfintele noastre, și frumusețea noastră și mărirea noastră s'au pustiit, și le-au spurcat pre ele neamurile.

14. Pentruce să trăim mai mult? Și s'au rupt Matatia și fiii lui hainele lor, și s'au îmbrăcat cu saci, și au plâns foarte.

15. Și au venit cei trimiși dela împăratul, cari sileau pre cei din cetatea Modin să părăsească pre Dumnezeu, și să jertfească.

16. Și mulți din Israil au mers la ei; iar Matatia și fiii lui s'au adus.

17. Și răspunzând cei dela împăratul, au zis lui Matatia: boier mare ești și mărit în cetatea aceasta, și întărit cu fii și cu frați.

18. Acum dar vino întâiu, și fă porunca împăratului, precum au făcut toate neamurile, și bărbații lui Iuda, cei ce au rămas în Ierusalim, și vei fi tu și casa ta dintre prietini împăratului, și tu și fiii tăi vă veți mări cu argint și cu aur și cu daruri multe.

19. Și răspunzând Matatia, a zis cu glas mare: măcar de și toate neamurile împărăției, și cele din casa împăratului vor ascultă de el și de poruncile lui, și se vor depărtă fiecare dela închinăciunea părinților lor,

20. Iar eu și feciorii mei și frații mei, vom umblă întru așezământul legii părinților noștri.

21. Milostiv fie nouă Dumnezeu, ca să nu lăsăm legea și îndreptările lui.

22. De cuvintele împăratului nu vom ascultă, ca să trecem slujba noastră la dreapta sau la stânga.

23. Și după ce a încetat a grăi cuvintele acestea, a venit un bărbat evreu înaintea tuturor să jertfească în capiștea cea din Modin, după porunca împăratului.

24. Și a văzut Matatia, și s'a aprins de râvnă, și s'au cutremurat răunchii lui, și s'a aprins de mânie după judecată, și alergând, l-a junghiat pre el pre jertfelnic.

25. Și pre omul împăratului, care sileà să jertfească, l-a omorât întru aceeași vreme, și jertfelnicul l-a stricat.

26. Și s'a aprins de râvna lezei, precum a făcut Finees lui Zamvrì feciorul lui Salom.

Num. 25, 7.

27. Și a strigat Matatia în cetate cu glas mare, zicând: tot cel ce are râvna lezei, și se ține de legătură, să vie după mine.

Numere 25, 13; Ps. 110, 1.

28. Și au fugit el și fiii lui la munți, și au lăsat toate câte au avut în cetate.

29. Atunci s'au pogorît mulți, căutând dreptate și judecată în pustie.

30. Să șează acolo ei și fiii lor și muierile lor și vitele lor, pentrucă s'au înmulțit preste ei răutățile.

31. Și s'a spus oamenilor împăratului și ostașilor, cari erau în Ierusalim cetatea lui David, că s'au dus oamenii, cari nu țin porunca împăratului, în locuri ascunse în pustie.

32. Și au alergat după ei mulți, și ajungându'i, au tăbărit asupra lor și au făcut asupra lor rășboiu în ziua sâmbetelor.

33. Și au zis către ei: ajungă-vă până acum! Ieșiți și faceți după cuvântul împăratului, și veți trăi!

34. Iar ei au zis: nu vom ieși, nici vom face cuvântul împăratului, ca să spurcăm ziua sâmbetei.

35. Și au sânguit asupra lor cu rășboiu.

36. Ci nu le-au răspuns lor, nici piatră n'au aruncat asupra lor, nici au astupat ascunsurile, zicând:

37. Să murim toți întru nevinovăția noastră, și va mărturisì pentru noi cerul și pământul, că fără de judecată ne pierdeți pre noi.

38. Și s'au sculat cu rășboiu asupra lor sâmbăta, și au murit ei și muierile lor și fiii lor și vitele lor, ca la o mie de suflete de oameni.

39. Și a înțeles Matatia și prietinii lui, și au plâns pentru ei foarte.

40. Și a zis fiecare către aproapele său: de vom face toți cum au făcut frații noștri, și nu vom da războiu asupra neamurilor acestora pentru sufletele și dreptățile noastre, acum cât mai curând ne vor pierde de pre pământ.

41. Și s'au sfătuit în ziua aceea, zicând: tot omul care va veni asupra noastră cu războiu sâmbăta, să dăm războiu asupra lui, și să nu murim toți, precum au murit frații noștri în ascunsuri.

42. Atunci s'a strâns la ei adunarea Asideilor tari la putere din Israil, tot cel ce voiă legea.

43. Și toți cei ce fugeau de rele, s'au adaos la ei, și s'au făcut lor spre întărire.

44. Și au adunat oștire, și au bătut pre cei păcătoși cu mâniea sa, și pre bărbații cei fărădelege cu urgia sa, și cei rămași au fugit la neamuri ca să scape.

45. Și au încunjurat Matatia și prietinii lui și au stricat jertfelnicile lor.

46. Și au tăiat împrejur pre pruncii cei netăieți împrejur, câți au aflat în hotarele lui Israil cu tărie.

47. Și au gonit pre fiii trufiei, și s'a sporit lucrul în mâinile lor.

48. Și au scos legea din mâinile neamurilor și din mâinile împăraților, și n'au dat corn păcătosului.

49. Și s'au apropiat zilele lui Matatia să moară și a zis fiilor săi: acum s'au întărit trufiea și certarea și vremea sfârșitului și urgia mâniei.

50. Acum dar fiilor, râvnitori fiți legii, și dați sufletele voastre pentru legătura părinților noștri.

51. Aduceți-vă aminte de lucrurile părinților noștri, care le-au făcut întru neamurile sale, și veți lua mărire mare și nume veșnic.

52. Avraam, au nu întru ispită s'a aflat credincios, și s'a socotit lui spre dreptate?

53. Iosif în vremea necazului său a păzit porunca și s'a făcut domn Eghiptului.

Fac. 41, 40.

54. Finees tatăl nostru a răvnit răvnirea și a luat legătura preoției cei veșnice.

Numere 25, 13.

55. Isus plinind cuvântul, s'a făcut judecător în Israil.

56. Halev, pentru că a mărturisit întru adunare, a luat moștenirea pământului.

Isus Navì 14, 14; 3 Împ. 2, 4.

57. David cu mila lui a moștenit scaunul împărăției în veacul veacului.

58. Ilie râvnind râvna legii, s'a luat în sus până în cer.

4 Împ. 2, 12.

59. Anania, Azaria și Misail crezând, s'au mântuit din para focului.

60. Daniil întru nevinovăția sa s'a mântuit din gurile leilor.

Daniil 6, 22.

61. Și așa socotiți întru fiecare neam și neam, că toți cei ce nădăjduesc într'însul nu vor slăbi.

62. Și de cuvintele omului păcătos să nu vă temeți, că mărirea lui este gunoiu și viermi.

63. Astăzi se înalță și mâine nu se va afla, că s'a întors în țărâna sa, și gândirea lui a pierit.

64. Drept aceea voi fiilor, întăriți-vă și vă îmbărbătați în lege, că într'însa vă veți mări.

65. Și iată Simeon fratele vostru, știu că om de sfat este, de el să ascultați în toate zilele, acesta vă va fi vouă în loc de tată.

66. Și Iuda Macaveul, care este cu putere tare din tinerețile sale, acesta va fi căpetenie oștirei, ca să faceți războiu asupra popoarelor.

67. Și voi aduceți la voi pre toți făcătorii legii, și izbândiți izbânda poporului vostru.

68. Răsplătiți răsplătire neamurilor, și luați aminte la poruncile legii.

69. Și bine i-a cuvântat pre ei, și s'a adăos la părinții săi, și a murit în anul o sută patruzeci și șase.

70. Și l-au îngropat pre el fiii lui în mormânlurile părinților săi în Modin, și l-a plâns pre el tot Israilul cu plângere mare.

CAP. 3.

Răsboaiele lui Iuda Macaveiul cu Apolonie și cu Siron povățuitorii oștilor lui Antioh.

Și s'a sculat Iuda, care s'a chemat Macaveiu, fiul lui în locul lui.

2. Și ajutându'i toți frații lui și toți câți se lipise de tatăl lui, au bătut războiul lui Israil cu veselie.

3. Și a făcut mărire poporului său, și s'a îmbrăcat cu zăua ca un uriaș, și s'a încins cu armele sale cele de războiu, și a întărit războaie apărând tabăra cu sabie.

4. Și s'a asemănat leului întru lucrurile sale, și ca un pui de leu răcnind la vânat.

5. Și a gonit pre cei fărădelege certându'i, și pre cei ce turburau pre poporul său, i-a ars cu foc.

6. Și s'au tras toți cei fărădelege de frica lor, și toți lucrătorii fărădelegei împreună s'au turburat, și s'a sporit mântuirea în mâna lui.

7. Și a amărit împărați mulți, și a veselit pre Iacov cu faptele sale, și până în veac pomenirea lui întru binecuvântare.

8. Și trecând prin cetățile Iudei, a pierdut pre cei necredincioși dintr'însele, și a întors mâniea de către Israil.

9. Și s'a vestit până la marginile pământului, și a adunat pre cei ce piereau.

10. Și a adunat Apolonie neamuri, și dela Samariea putere mare, ca să dea războiu asupra lui Israil.

11. Și a înțeles Iuda, și a ieșit înaintea lui, și l-a bătut pre el, și l-a omorât, și mulți au căzut răniți, iar ceilalți au fugit.

12. Și a luat prăzile lor, și sabia lui Apolonie o a luat Iuda, și cu aceea a făcut războiu în toate zilele.

13. Și auzind Siron mai marele puterii Siriei, că a strâns Iuda adunare și ceata credincioșilor cu sine și acelor ce ies la războiu, a zis:

14. Face-voi mie nume, și mă voiu mări întru împărăție, și voiu bate pre Iuda și pre cei ce sunt cu el, și pre cei ce n'ascultă de cuvântul împăratului.

15. Și a daos a se suî, și s'a suit cu el tabăra necuraților cea tare, ca să'i ajute lui, și să facă izbândă asupra fiilor lui Israil.

16. Și când s'a apropiat la suirea Vetonului, a ieșit Iuda înaintea lui cu puțini.

17. Și văzând că vine tabăra întru întâmpinarea lor, au zis către Iuda: cum noi puțini vom putea să dăm războiu la atâta mulțime tare? Și noi am slăbit ajunând astăzi.

18. Și a zis Iuda: Iesne este a se închide mulți în mâinile celor puțini, și nu este osebie înaintea Dumnezeului cerului a mântui cu mulți, au cu puțini.

19. Că nu întru mulțimea oștirei este biruința războiului, ci din cer este puterea.

20. Aceia vin asupra noastră cu semeție multă și cu fărădelege, ca să ne piarză pre noi și pre muierile noastre și pre fiii noștri, ca să ne prade pre noi;

21. Iar noi ne războim pentru sufletele noastre și pentru legile noastre.

22. Și însăși Domnul îi va zdrobi pre ei de către fața voastră, și voi nu vă veți teme de ei.

23. Și după ce a încetat a grăi, au sărit asupra lor fără de veste, și s'a surpat Siron și tabăra lui înaintea lui.

24. Și i-au gonit pre ei la pogorâșul Vetonului până la câmp, și au căzut dintru ei ca vr'o opt sute de bărbați, iar ceilalți au fugit la pământul Filistimului.

25. Și a început frica lui Iuda și a fraților lui și spaima a cădea preste neamurile cele din prejurul lor.

26. Și a ajuns până la împăratul numele lui, și de rășboalele lui Iuda vorbeau toate neamurile.

27. Iar după ce a auzit Antioh împăratul cuvintele acestea, s'a mânieat cu iuțime, și trimițând a adunat toate oștirile împărăției sale, tabără mare foarte.

28. Și deschizând cămara sa, a dat lefi ostașilor lui pre un an, și le-a poruncit lor întru un an să fie gata la toată treaba.

29. Iar dacă a văzut că s'a sfârșit argintul din vistierii, și birurile țării sunt puține pentru împerecherea și rana ce a făcut pre pământ, stricând legile care au fost din zilele cele dintâiu,

30. S'a temut, ca nu cumva să nu aibă ca o dată, și a doua oară cheltuieli și daruri, care dăduse mai 'nainte cu mână largă, cât a întrecut cu dăruirea pre toți împărații cei ce au fost mai 'nainte de el.

31. Și se îndoia cu sufletul său foarte, și s'a sfătuit să meargă la Persida, și să ia dăjdiile țărilor, și să adune argint mult.

32. Și a lăsat pre Lisie, om mărit și de neam împărătesc, mai mare preste lucrurile împăratului dela râul Eufratului până la hotarile Eghiptului.

33. Și să crească pre Antioh fiul lui până ce se va întoarce el.

34. Și i-a dat lui jumătate din oștire și elefanții, și i-a poruncit lui despre toate lucrurile, care a voit, și de lăcuitorii Iudeii și ai Ierusalimului.

35. Ca să trimită asupra lor oștire să zdrobească și să nimicească tăria lui Israil și rămășița Ierusalimului, și să piarză pomenirea lor din loc.

36. Și să așeze oameni de alt neam în toate hotarele lor, și să le dea cu sorți pământul lor.

37. Iar împăratul a luat cealaltă jumătate de oștire, care rămăsese, și s'a sculat dela Antiohia din cetatea împărăției sale în anul o sută patruzeci și șapte.

38. Și a trecut apa Eufratului, și mergea prin țările cele de sus, și a ales Lisie pre Ptolomeu fiul lui Dorimen și pre Nicanor și pre Gorghie bărbați tari din prietinii împăratului.

39. Și a trimis cu ei patruzeci de mii de bărbați și șapte mii de călăreți, ca să vie în pământul Iudei, și să’l strice de tot, după cuvântul împăratului.

40. Și s’au sculat cu toată puterea lor și au venit și au tăbărit aproape de Emaum în pământul câmpiei.

41. Și au auzit neguțătorii țării numele lor, și au luat argint și aur mult foarte și slugi, și au venit la tabără, ca să iă pre fiii lui Israili robi.

42. Și s’a adaos la el puterea Siriei și a pământului celor de alt neam.

43. Și a văzut Iuda și frații lui că s’au înmulțit răutățile și oștirile tăbărăsc în hotarele lor, și au înțelese de cuvintele împăratului, care a poruncit să facă poporului spre pierdere și spre pierire.

44. Și a zis fiecare către aproapele său: să ridicăm surparea poporului nostru și să dăm războiu pentru poporul nostru și pentru cele sfinte.

45. Și s’a strâns adunarea, ca să fie gata la războiu și ca să se roage și să ceară milă și îndurări.

46. Și Ierusalimul era nelăcuit ca o pustie, nu era cine să intre și cine să iasă din cei născuți ai lui, și sfințenia călcată și fiii celor de neam strein la marginea cetății, și acolo era sălaşul neamurilor, și s’a luat bucuria dela Iacov și s’au sfârșit fluerul și alăuta.

47. Și s’au adunat, și au venit la Masifă împreajma Ierusalimului, că locul rugăciunii lui Israil mai ’nainte era la Masifă.

48. Și au postit în ziua aceea, și s’au îmbrăcat cu saci, și cenușe au pus pre capetele lor, și și-au rupt hainele lor.

49. Și au întins cărțile legii, de care cercă neamurile, ca să se scrie într’însele chipurile idolilor săi.

50. Și au adus hainele preoțești și cele întâiu născute și zeciuelele, și au pus înainte pre Nazareii cei ce plinise zilele

lor.

51. Și au strigat cu glas mare la cer, zicând: ce vom face acestora, și unde îi vom duce pre ei?

52. Și sfintele tale s'au călcat și s'au spurcat și preoții tăi în plângere și în smerire.

53. Și iată neamurile s'au adunat asupra noastră, ca să ne piarză pre noi; tu știi cele ce gândesc ei asupra noastră.

54. Cum vom putea stă împotriva feții lor, de nu ne vei ajuta tu nouă? Și au trâmbițat cu trâmbițele și au strigat cu glas mare.

55. Și după aceasta a pus Iuda povățuitori poporului preste mii și preste sute, și preste cincizeci și preste zece.

56. Și a zis celor ce zideau case și celor ce'și logodise femei și sădise vii și celor fricoși, să se întoarcă fiecare la casa sa după lege.

A 2 Lege 20, 5 și 8.

57. Și a purces tabăra, și a tăbărât la amiază zi a Emaumului.

Judec. 7, 3.

58. Și a zis Iuda: încingeți-vă și vă faceți fii tari și fiți gata pre dimineață, ca să dați răsboiu asupra neamurilor acestora, care s'au adunat împotriva noastră, ca să ne piarză pre noi și sfintele noastre.

59. Că mai bine este să murim noi în răsboiu, decât să vedem răutățile neamului nostru și ale sfintelor.

60. Iar precum va fi voea în cer, așa să fie.

CAP. 4.

Alte două răboaie ale lui Iuda Macaveiu împotriva lui Gorghie și Lisie și biruințele lui. Curățirea Bisericii.

Și a luat Gorghie cinci mii de bărbați și o mie de călăreți aleși, și a purces tabăra noaptea,

2. Ca să năvălească asupra taberii Evreilor și să'i lovească pre ei fără de veste, și fiii marginii erau lui

povățuitori.

3. Și auzind Iuda, s'a sculat el și cei puternici, ca să lovească oștirea împăratului cea din Emaum.

4. Că încă eră risipită oștirea din tabără.

5. Și a venit Gorghe la tabăra Iudei noaptea, și pre nimeni n'a aflat, și i-a căutat pre ei în munți, că zicea: fug aceștia de noi.

6. Și odată cu ziua s'a ivit Iuda în câmp cu trei mii de bărbați, însă platoșe și săbii n'aveau, precum le eră voea.

7. Și văzând tabăra neamurilor tare și înarmată și călărime împrejurul ei și aceștia învățați la rășboiu.

8. Și a zis Iuda bărbaților celor ce erau cu el: nu vă temeți de mulțimea lor, și de năvălirea lor nu vă înfricoșați.

9. Aduceți-vă aminte, cum s'au mântuit părinții noștri la marea Roșie, când i-a gonit pre ei Faraon cu putere multă.

Eșire 14, 9.

10. Și acum să strigăm la cer, că doar se va milostivi spre noi, și'și va aduce aminte de legătura părinților noștri, și va zdrobi tabăra aceasta astăzi înaintea feții noastre.

11. Și vor cunoaște toate neamurile, că este cel ce mântuește și cel ce izbăvește pre Israil.

12. Și au ridicat cei de alt neam ochii lor, și i-au văzut pre ei viind înainte, și au ieșit din tabără la rășboiu.

13. Și au trâmbițat cei ce erau cu Iuda, și s'au lovit, și s'au surpat neamurile, și au fugit la câmp; iar cei din dărăpt toți au căzut în sabie.

14. Și i-au gonit pre ei până la Gamron și până la câmpii Idumei și ai Azotului și ai Iamniei.

15. Și căzură dintr'înșii ca la trei mii de bărbați.

16. Și s'a întors Iuda și oștirea lui dela gonirea lor.

17. Și a zis către popor: să nu poftiți prăzile, că rășboiul este în preajma noastră, și Gorghe și oștirea lui în munte aproape de noi;

18. Ci stați acum asupra vrăjmașilor noștri, și dați rășboiu lor, și după aceea veți lua prăzile lor cu îndrăzneală.

19. Și încă grăind Iuda acestea, s'a ivit o parte oarecare privind din munte.

20. Și a văzut că s'a înfrânt, și cei ce sunt cu Iuda au aprins tabăra, că fumul, care se vedeà, arătà ce s'a făcut.

21. Și ei văzând acestea, s'au înfricoșat foarte, și văzând și tabăra lui Iuda la câmp gata de răsboiu,

22. Au fugit toți la pământul celor de alt neam.

23. Și s'a întors Iuda să prade tabăra; și a luat aur mult și argint și iachint și mohorît dela marea, și avuție mare.

24. Și întorcându-se, a lăudat și bine a cuvântat pre Dumnezeuul cerului, că este bun, că în veac este mila lui.

25. Și s'a făcut mântuire mare lui Israil în ziua aceea.

26. Iar câți au scăpat din cei de alt neam, mergând au spus lui Lisie toate câte s'au întâmplat.

27. Iar el auzind s'a turburat și s'a mâhnit, că nu s'a făcut lui Israil cele ce a voit el, și nu s'a întâmplat cele ce i-a poruncit lui împăratul.

28. Iar în anul viitor a gătit Lisie bărbați aleși șasezeci de mii și cinci mii de călăreți, ca să bată Ierusalimul.

29. Și au venit la Idumeia, și au tăbărît la Vetsura, și a ieșit înaintea lor Iuda cu zece mii de bărbați.

30. Și văzând tabăra lor tare, s'au rugat zicând: bine ești cuvântat Mântuitorul lui Israil, cel ce ai zdrobit pornirea celui puternic prin mâna robului tău David, și ai dat tabăra celor de alt neam în mâinile lui Ionatan fiului lui Saul și a purtătorului lui de arme.

1 Împ. 14, 12.

31. Închide tabăra aceasta în mâna poporului tău Israil, și să se rușineze cu puterea și cu călărimea lor.

32. Dă-le lor spaimă, și topește îndrăsnirea puterii lor, și să se clătească cu zdrobirea lor.

33. Oboară'i pre ei cu sabia celor ce te iubesc, și să te laude pre tine cu cântări toți cei ce știu numele tău.

34. Și s'au lovit unii cu alții, și au căzut din tabăra lui Lisie ca la vr'o cinci mii de oameni, și au căzut înaintea lor.

35. Și văzând Lisie înfrângerea ce s'a făcut taberii sale și îndrăsnirea lui Iuda, și cum că sunt gata sau a trăi sau a muri vitejește, s'a dus la Antiohia, și a adunat streini, și înmulțind oștirea cea făcută, socotea iarăși să vie în Iudeia.

36. Și a zis Iuda și frații lui: iată s'au zdrobit vrăjmașii noștri, să ne suim să curățim sfintele și să le înnoim.

37. Și s'a adunat toată tabăra, și s'a suit în muntele Sionului.

38. Și a văzut sfințenia pustiită și jertfelnicul spurcat și porțile arse și în curți tufe răsărite, ca într'o pădure sau ca într'un munte, și cămărilor surpate.

39. Și și-au rupt hainele lor, și s'au tânguit cu tânguire mare, și au pus cenușe pre capetele lor.

40. Și au căzut cu fața la pământ, și au trâmbițat cu trâmbițele semnelor, și au strigat la cer.

41. Atunci a rânduit Iuda bărbați, ca să bată pre cei ce erau în băști până ce va curăți sfintele.

42. Și a ales preoți fără de prihană voitori legii lui Dumnezeu.

43. Și au curățit sfintele, și au dus pietrile spurcăciunii la loc necurat.

44. Și s'au sfătuit pentru jertfelnicul arderii de tot cel spurcat, ce vor face cu el.

45. Și le-a venit lor sfat bun, ca să'l strice, ca nu cumva să le fie lor spre ocară, că l-au fost spurcat neamurile; și au stricat jertfelnicul.

46. Și au pus pietrile în muntele casei în loc bun, până va veni prorocul, ca să răspundă pentru ele.

47. Și au luat pietre întregi după lege, și au zidit jertfelnic nou, ca și cel mai dinainte.

48. Și au zidit sfintele și cele din lăuntru casei și curțile.

49. Și au făcut vase sfinte nouă, și au băgat sfeșnicul și jertfelnicul arderilor de tot și al tămâierilor și masa, în Biserică.

50. Și au tămâiat preste jertfelnic, și au aprins lumânările cele de pre sfeșnic și luminau în Biserică.

51. Și au pus pre masă pâini, și au întins păretarile și au săvârșit toate lucrurile, care le-au făcut.

52. Și au mânecat dimineața în douăzeci și cinci de zile ale luni a noua; aceasta este luna Haselev a anului o sută patruzeci și opt.

53. Și au adus jertfă după lege preste jertfelnicul arderilor de tot cel nou, care îl făcuse.

54. Pre vremea și în ziua în care l-au spurcat pre el neamurile, întru aceea s'a înnoit cu cântări și cu alăute și cu cobze și cu chimvale.

55. Și a căzut tot poporul pre fața sa și s'a închinat, și bine a cuvântat pre Dumnezeu cerului, cel ce bine au sporit lor.

56. Și au făcut înnoirea jertfelnicului în opt zile, și au adus arderi de tot cu veselie, și au jertfit jertfă de mântuire și de laudă.

57. Și au împodobit fața Bisericii cea dinainte cu cununi de aur și cu păvezoare și au înnoit porțile și cămările, și le-au pus lor uși.

58. Și s'a făcut veselie mare întru popor foarte, și s'a întors ocară neamurilor.

59. Și au rânduit Iuda și frații lui și toată adunarea lui Israil, ca să se ție zilele înnoirii jertfelnicului în vremile sale din an în an în opt zile, dela douăzeci și cinci ale luni Haselev cu veselie și cu bucurie.

60. Și au zidit în vremea aceea muntele Sionului împrejur cu zid înalt și cu turnuri tari, ca nu cumvã viind neamurile să le calce, cum făcuse mai 'nainte.

61. Și au rânduit acolo oștire să'l păzească, și au întărit pre el să păzească pre Vetsura, ca să aibă poporul întărire de către fața Idumeii.

CAP. 5.

Alte zece biruințe ale lui Iuda Macaveul asupra vrăjmașilor.

Și a fost dacă au auzit neamurile de primprejur că s'a zidit jertfelnicul, și s'a înnoit sfințenia ca și mai 'nainte, s'au mâniat foarte.

2. Și s'au sfătuit ca să piarză pre neamul lui Iacov, pre cei ce erau între ei, și au început a omorî din popor și a pierde.

3. Și a dat rășboiu Iuda asupra fiilor lui Isav în Idumeia cea din Acravaptin, că încunjură pre Israil, și i-au bătut pre ei cu rană mare, și i-au strîmtorat pre ei, și au luat prăzile lor.

4. Și și-a adus aminte de răutatea fiilor lui Veon, cari erau poporului spre laț și spre piedecă, păzind cu vicleșug drumurile.

5. Și s'a închis de el în turnuri, și a tăbărît asupra lor, și i-a blestemat pre ei, și a ars turnurile cu foc împreună cu toți cei ce erau înlăuntru.

6. Și a trecut la fiii lui Amon, și a aflat mână tare și popor mult și pre Timoteiu povățuitorul lor.

7. Și a făcut asupra lor rășboaie multe, și s'a zdrobit înaintea feței lui, și i-a bătut pre ei.

8. Și a luat lazirul și fetele ei, și s'a întors la Iudeia.

9. Și s'au adunat neamurile cele din Galaad asupra Israiltenilor, cei ce erau în hotarele lor, ca să'i piarză pre ei, iar ei au fugit în cetatea Datema.

10. Și au trimis cărți la Iuda și la frații lui zicând:

11. Adunatu-s'au asupra noastră neamurile cele de primprejurul nostru, ca să ne piarză pre noi, și se gătesc să vie, și mai 'nainte să prinză cetatea în care am fugit, și Timoteiu povățuește tabăra lor.

12. Acum dar viind, scoate-ne din mâna lor, că mulți au căzut dintre noi.

13. Și toți frații noștri, cari erau în părțile Tuvinului s'au omorît, și au robat pre muierile lor și pre fiii lor și agoniselele lor, și au pierdut acolo ca la o mie de bărbați.

14. Încă cetindu-se cărțile, iată alți soli au venit din Galileea cu hainele rupte spuind după cuvintele acestea.

15. Și zicând: că s'au adunat asupra lor dela Ptolemaida și dela Tir și dela Sidon, și toată Galileea celor de alt neam, ca să ne piarză pre noi.

16. Și dacă a auzit Iuda și poporul cuvintele acestea, s'a adunat mulțime mare, să se sfătuiască ce vor face fraților săi celor din nevoie, pe cari îi băteau aceia.

17. Și a zis Iuda lui Simon fratele său: alege'ți ție oameni și mergi și mântuește pre frații tăi cei din Galileea, iar eu și Ionatan fratele meu, vom merge la Galaadita.

18. Și a lăsat pre Iosifon fiul lui Zaharia și pre Azaria povățuitori poporului cu cealaltă oștire în Iudeea spre pază.

19. Și le-a poruncit lor zicând: fiți mai mari preste poporul acesta, și să nu dați războiu asupra neamurilor, până ne vom întoarce.

20. Și s'au împărțit lui Simon bărbați trei mii, ca să meargă la Galileia; iar lui Iuda bărbați opt mii, ca să meargă la Galaadita,

21. Și mergând Simon în Galileia, făcu războaie multe asupra neamurilor, zdrobindu-se neamurile din 'naintea feții lui, le-a gonit pre ele până la poarta Ptolemaidei.

22. Și au căzut din neamuri ca la vre'o trei mii de oameni, și au luat prăzile lor.

23. Și i-au luat pre ei din Galileia și din Arvați cu muierile și cu pruncii lor, și toate câte aveau ei, și i-au adus în Iudeia cu veselie mare.

24. Și Iuda Macaveul și Ionatan fratele lui au trecut Iordanul, și au mers cale de trei zile în pustie.

25. Și s'au întâmpinat cu Navateii, cari viind înaintea lor cu pace, au povestit lor toate câte s'au întâmplat fraților lor în Galaadita.

26. Și cum că mulți dintre ei sunt prinși la Vosora și în Vosor, în Alemis, Hasfor, Mached și Carnaim, toate acestea sunt cetăți tari și mari.

27. Și în celelalte cetăți ale Galaaditei sunt prinși, și pre mâine se rânduiesc să tăbărască asupra cetăților, și să le iă, și pre toți să'i piarză într'o zi.

28. Și a întors Iuda și tabăra lui calea spre pustie la Vosora fără de veste, și a luat cetatea, și a omorât toată partea bărbătească cu ascuțitul sabiei, și a luat toate prăzile lor, și o a ars pre ea cu foc.

29. Și s'au sculat de acolo noaptea, și au mers cam asupra cetății.

30. Și dacă s'a făcut ziuă, ridicând ochii săi, iată popor mult nenumărat ridică scări și unelte, ca să iă cetatea, și dà rășboiu asupra lor.

31. Și văzând Iuda că s'a început rășboiul, și strigarea cetății s'a suit până la cer cu trâmbițe și cu glas mare, a zis bărbaților puterii:

32. Dați rășboiu astăzi pentru frații voștrii.

33. Și au ieșit cu trei rânduri pre dinapoia lor, și trâmbițară cu trâmbițele, și strigară cu rugăciuni.

34. Și a cunoscut tabăra lui Timoteiu, că Macaveiu este, și a fugit dela fața lui, și i-a bătut pre ei cu rană mare, și au căzut dintre ei în ziua aceea ca la vr'o opt mii de bărbați.

35. Și abătându-se Iuda la Masfa, a dat rășboiu asupra ei, și o a luat și a omorât toată partea bărbătească într'însa, și a luat prăzile ei, și o a ars cu foc.

36. De acolo purcezând a luat Hasfonul, Machedul Vosorul și celelalte cetăți ale Galaaditei.

37. Și după graiurile acestea, a adunat Timoteiu altă tabără, și a tăbărât despre fața Rafonului dincolo de pâriu.

38. Și a trimis Iuda să iscodescă tabăra, aceștia i-au spus lui, zicând: adunatu-s'au la ei toate neamurile cele de primprejurul nostru, putere multă foarte.

39. Și pre Arabi i-a năimit spre ajutorul său, și sunt tăbărâți dincolo de pâriu, gata a veni asupra ta cu rășboiu, și a mers Iuda într'u întâmpinarea lor.

40. Și a zis Timoteiu căpeteniilor oștirilor sale: când se va apropiă Iuda și tabăra lui la pâriu cel cu apă, de va trece la noi el mai 'nainte, nu vom putea stă înaintea lui, că va fi mai tare de cât noi.

41. Iar de se va spăimânta, și va tăbări dincolo de pâriu, să trecem la el, și vom fi mai tari de cât el.

42. Iar dacă s'a apropiat Iuda la pâriu cel cu apă, a pus pre cărturarii poporului la pâriu, și le-a poruncit lor zicând: să nu lăsați tot omul să tăbărască, ci să vie toți la rășboiu.

43. Și a trecut asupra lor mai 'nainte, și tot poporul lui după el, și s'au înfrânt înaintea feții lui toate neamurile, și lepădând armele sale, au fugit la capiștea cea din Carnaim.

44. Și a luat cetatea, și capiștea o a ars cu foc împreună cu toți cei ce erau într'însa, și s'a înfrânt Carnaimul, și n'a mai putut să mai stea înaintea feții lui Iuda.

45. Și a adunat Iuda pre tot Israilul, pre cei ce erau la Galaadita, dela cel mic până la cel mare, și pre muierile lor și pre fiii lor și averea lor, tabără mare foarte, ca să vie în pământul Iudei.

46. Și a venit până la Efron, și aceasta este cetate mare și la intrarea ei foarte tare; nu se putea abate dela ea deadreapta sau deastânga, ci trebuia a merge prin mijlocul ei.

47. Și i-au închis pre ei afară cei din cetate.

48. Și au astupat porțile cu pietre.

49. Și a trimis la ei Iuda cuvinte de pace, zicând:

50. Trece-voiu prin pământul tău, ca să ne ducem în pământul nostru, și nimeni nu vă va face rău vouă, numai cu picioarele vom trece, și n'au vrut să'i deschiză lui.

51. Și a poruncit Iuda să strige în tabără, ca să tăbărască fiecare în care loc este, și au tăbărit bărbații puterei, și au dat rășboiu cetății toată ziua aceea și toată noaptea, și s'a dat cetatea în mâinele lui.

52. Și a pierdut toată partea bărbătească cu ascuțitul sabiei, și de tot o a stricat, și a luat prăzile ei, și a trecut prin cetate pre deasupra celor omorâți, și a trecut Iordanul la câmpul cel mare despre fața Vetsanului.

53. Și era Iuda adunând pre cei mai de pre urmă, și mângâind poporul toată calea, până ce a venit în pământul Iudei.

54. Și s'a suit în muntele Sionului cu veselie și cu bucurie, și au adus arderi de tot, căci n'a căzut dintre ei nimeni până ce s'a întors cu pace.

55. Iar în zilele în care erau Iuda și Ionatan la Galaad, și Simon fratele lui la Galileia spre fața Ptolemaidei,

56. Au auzit Iosif fiul lui Zaharia și Azaria mai marii oștirilor de vitejiile și de rășboiul care a făcut, și au zis:

57. Să ne facem și noi nouă nume, și să mergem să dăm rășboiu asupra neamurilor celor dimprejurul nostru.

58. Și au poruncit celor din oștire, cari erau cu ei, și au mers asupra Iamniei.

59. Și au ieșit Gorghie din cetate și bărbații lui înaintea lor la rășboiu.

60. Și s'au înfrânt Iosif și Azaria și s'au gonit până la hotarele Iudei, și au căzut în ziua aceea din poporul lui Israil ca vr'o două mii de bărbați, și s'a făcut înfrângere mare în poporul lui Israil.

61. Pentrucă n'au ascultat de Iuda și de frații lui, gândind să facă vitejie.

62. Iar aceștia nu erau din sămânța bărbaților acelora, prin ale căroră mâini s'a dat mântuire lui Israil.

63. Iar bărbatul Iuda și frații lui s'au mărit foarte înaintea a tot Israilul și a tuturor neamurilor, unde se auzià numele lor,

64. Cât se adunau la ei lăudându'i.

65. Și au ieșit Iuda și frații lui, ca să bată pre fiii lui Isav în pământul de către amiază zi, și au bătut pre Hevron și fetele lui și au stricat tăria lui, și turnurile lui le-au ars împrejur.

66. Și s'au sculat să meargă în pământul celor de alt neam, și au trecut pre la Samaria.

67. În ziua aceea au căzut preoții cetăților vrând ei să facă bărbăție, ieșind ei la rășboiu fără de sfat.

68. Și s'a abătut Iuda la Azot pământul celor de alt neam, și a surpat capiștile lor, și idolii cei ciopliți i-a ars cu foc, și a luat prăzile cetăților, și s'a întors la pământul Iudei.

CAP. 6.

Antioh Eupator căzând în grea boală, moare fiind tare chinuit.

Iar împăratul Antioh umblând prin țările cele de sus, a auzit că este în Elimaida la Persia cetate mărită cu avuție, cu argint și cu aur.

2. Și Biserica cea dintr'însa bogată foarte, și cum că sunt acolo acoperemânturi de aur și zale și arme, care le-a fost lăsat acolo Alexandru fiul lui Filip împăratul Machedonenilor, care a împărătit întâiu între Elini.

3. Și a venit cercând să iă cetatea și să o prade, și n'a putut, că au fost înțeleș cetățenii de cuvântul acesta.

4. Și s'au sculat asupra lui cu răsboiu, și a fugit și s'a dus de acolo cu întristare mare întorcându-se la Vavilon.

5. Și a venit oarecare în Persida care i-a spus, că s'au înfrânt taberile, care s'au fost dus în pământul Iudei.

6. Și a mers Lisie cu putere tare întâiu, și se înfrânse de către fața lor, și ei s'au întărit cu arme și cu putere și cu prăzi multe, care au luat din taberile pe care le-au tăiat.

7. Și a stricat urâciunea care a fost zidit deasupra jertfelnicului în Ierusalim, și sfințenia ca și întâiu o a încunjurat cu ziduri înalte, și Vetsura cetatea sa.

8. Și a fost după ce a auzit împăratul cuvintele acestea, s'a spăimântat și s'a turburat tare, și a căzut pre pat, și a căzut în boală, de întristare, căci nu s'a făcut lui precum gândeà.

9. Și a fost acolo zile multe, pentrucă s'a înnoit într'însul mâhnire mare și a gândit că va muri.

10. Și a chemat pre toți prietini săi și a zis către ei: luatu-s'a somnul dela ochii mei, și mi-a scăzut inima de grije.

11. Și am zis întru inima mea: până la ce necaz am venit și furtună mare, întru care acum sunt? Cel ce eram bun și iubit întru stăpânirea mea;

12. Iar acum îmi aduc aminte de răutățile care am făcut la Ierusalim, luând toate vasele cele de aur și cele de argint, care erau într'însul și am trimis ca să piarză fără de pricină pre cei ce lăcuesc în Iudeia.

13. Cunoscut eu că pentru acelea m'au aflat pre mine răutățile acestea, și iată că pier de mare inimă rea în pământ strein.

14. Și a chemat pre Filip, care eră unul din prietenii săi, și l-a pus pre el preste toată împărăția sa.

15. Și i-a dat lui stema și veșmântul său și inelul, ca să aducă pre Antioh fiul său, și să'l crească pe el, ca să împărățească.

16. Și a murit acolo Antioh împăratul în anul o sută patruzeci și nouă.

17. Și a cunoscut Lisie că a murit împăratul, și a pus pre Antioh feciorul lui împărat în locul lui, pre care de tinerel l-a crescut, și i-a numit numele lui Eupator.

18. Iar cei din întăriri, închideau pre Israil împrejurul sfintelor, și căutau răutăți în toată vremea și tărie neamurilor.

19. Și a gândit Iuda să'i piarză pre ei, și a adunat tot poporul ca să'i încunjure pre ei.

20. Și s'au adunat împreună, și i-au încunjurat pre ei în anul o sută și cincizeci, și au făcut asupra lor întăritură săgetătorilor și meșteșuguri.

21. Și ieșind unii dintr'înșii din închisoare, s'au lipit lângă aceștia o seamă din cei necredincioși din Israil, și au mers la împăratul și au zis:

22. Până când nu vei face judecată, și vei izbândi pre frații noștri?

23. Nouă ne-au plăcut a sluji tatălui tău și a umbla întru poruncile lui, și a ascultă de așezământurile lui, măcar de se și înstreinau dela noi pentru aceasta cei ce sunt din poporul acesta.

24. Și ori unde află pre cinevă dintre noi, îl omoră, și moștenirile noastre le jefuie.

25. Și nu numai preste noi a întins mâna, ci și preste toate hotarele lor.

26. Și iată au tăbărit astăzi asupra întăriturii în Ierusalim, ca să'l iă pre el și sfințenia; iar Vetsura o au întărit.

27. Și de nu vei apucă mai 'nainte de grab, mai mari decât acestea vor face, și nu'i vei putea birui pre ei.

28. Și s'a mânieat împăratul dacă a auzit, și a adunat pre toți prietenii săi căpeteniile puterii sale, și pre cei ce erau preste călărime.

29. Și dela alți împărați, și dela ostroavele mărilor au venit la el oștiri năimite.

30. Și a fost numărul puterii lui o sută de mii de pedestri, și douăzeci de mii de călăreți, și treizeci și doi de elefanți învățați la rășboiu.

31. Și au venit prin Idumeia, și au tăbărit asupra Vetsurii, și au dat rășboiu în multe zile, și au făcut meșteșuguri și ieșire, și le arseră pre ele cu foc, și au dat rășboiu bărbătește.

32. Și s'a sculat Iuda dela întăritură, și a tăbărit la Vetzaharia împreajma taberii împăratului.

33. Și sculându-se împăratul de dimineață, a ridicat tabăra, și a pornit spre calea Vetzahariei, și s'au împărțit oștirile la rășboiu, și au trâmbițat cu trâmbițele.

34. Și elefanților le-au arătat sânge de strugur și de mure, ca să'i întărite la rășboiu.

35. Și au împărțit hiarele în rânduri, și au pus lângă fiecare elefant o mie de bărbați înzoați cu lanțuri și coifuri de aramă preste capetele lor, și cinci sute de călăreți aleși erau rânduiți la fiecare hiară.

36. Aceștia mai 'nainte de vreme ori unde eră hiara, erau și ei, și ori unde mergea, mergeau cu ea, și nu se despărteau de ea.

37. Și turnuri de lemne tari erau preste ele, și acoperea pre fieștecare hiară încinsă preste ea cu unelte, și preste fiecare treizeci și doi de bărbați, cari dau rășboiu de preste ei și Indianul ei.

38. Și cealaltă călărime dincoace și dincolo o au așezat de amândouă părțile taberei, clătindu-se și adăpostindu-se în văi.

39. Și când străluceà soarele preste scuturile cele de aur, sclipeau munții de ele, și străluceau ca făcliile aprinse.

40. Și s'a întins o parte din tabăra împăratului preste munții cei înalți, iar alta preste locurile cele de jos, și mergeau cu pază și cu rânduială.

41. Și se cutremurau toți cei ce auzeau glasul mulțimei lor și pășirea mulțimei și lovirea armelor, că erà tabăra mare foarte și tare.

42. Și s'a apropiat Iuda și tabăra lui la răsboiu, și au căzut din tabăra împăratului șase sute de bărbați.

43. Și a văzut Eleazar Avaronul una din hiară înzăoată cu zaoa împărătească, și erà mai înaltă decât toate hiarele, și i s'a părut că preste aceea este împăratul.

44. Și s'a dat pre sine ca să mântuiască pre poporul său, și să'și câștige luiș nume veșnic.

45. Și alergând la ea cu îndrăzneală în mijlocul rândului, și omorà deadreapta și deastânga, și cădeà dela el încoace și încolo.

46. Și s'a vârît supt elefant, și s'a pus supt el, și l-a omorît pre el, și a căzut pre pământ deasupra lui, și a murit acolo.

47. Și văzând puterea împăratului și năvălirea oștirilor, s'a abătut dela ei.

48. Iar cei din tabăra împăratului, s'au suit asupra lor la Ierusalim, și a tăbărît împăratul la Iudeia și la muntele Sionului.

49. Și a făcut pace cu cei din Vetsura, și au eșit din cetate, că nu le erà lor acolo hrană, ca să se închiză într'însa, că sâmbătă erà pământului aceluia.

50. Și a luat împăratul Vetsura, și a pus acolo pază, ca să o păzească pre ea.

51. Și a tăbărît asupra sfințeniei zile multe, și a făcut acolo stări săgetătorilor, și mahini și aruncătoare de foc și

zvârlitoare de pietre și scorpionii, ca să arunce săgeți și praștii.

52. Și au făcut și ei mahini împotriva mahinilor lor, și au dat războiu zile multe.

53. Și bucate nu erau în vase, pentru că era anul al șaptelea, și cei ce au scăpat în Iudea dela neamuri, au mâncat rămășița punerii.

54. Și au rămas întru cele sfinte bărbați puțini, că i-a biruit pre ei foamea, și s'a risipit fieștecare la locul său.

55. Și a auzit Lisie, cum că Filip pre care l-a fost pus împăratul Antioh încă fiind el viu, să crească pre Antioh fiul lui, ca să'l facă împărat.

56. S'a întors dela Persida și dela Midia, și oștirile împăratului cele ce s'au fost dus cu el, și cum că cearcă să iă lucrurile.

57. S'a grăbit, și s'a învitat ca să se ducă din cetate și să zică către împăratul și către povățuitorii puterii și către bărbați: ne înpuținăm în toate zilele, și hrană avem puțină, iar locul unde suntem tăbărâți este tare, și sunt preste noi grijele împărăției.

58. Acum dar să dăm dreapta oamenilor acestora, și să facem pace cu ei și cu tot neamul lor.

59. Și să le așezăm lor, ca să umble după legile lor ca și mai 'nainte, că pentru legiuirile lor, care le-am risipit, s'au mânieat și au făcut toate acestea.

60. Și a plăcut cuvântul înaintea împăratului și a boierilor, și a trimis la ei să facă pace, și ei au primit.

61. Și s'au jurat lor împăratul și boierii pentru acestea, și au eșit din cetate.

62. Și a intrat împăratul în muntele Sionului, și a văzut țaria locului, și a călcat jurământul, care a jurat, și a poruncit, și a surpat zidul împrejur.

63. Și s'a sculat degrab, și s'a întors la Antiohia, și a aflat pe Filip stăpânind cetatea, și a dat războiu asupra lui, și a luat cetatea cu sila.

CAP. 7.

Continuarea luptelor Macaveilor; biruința lui Iuda asupra lui Nicanor.

În anul o sută cincizeci și unul, ieșit-a Dimitrie feciorul lui Seleuc din Roma, și s'a suit cu oameni puțini la o cetate de lângă mare, și a împărățit acolo.

2. Și a fost după ce a venit în casa împărăției părinților săi, a prins oștirea pre Antioh și pre Lisie, ca să'i ducă pre ei la el.

3. Și arătându-se lui lucrul, a zis: nu'mi arătați fețele lor.

4. Și i-au omorât pre ei oștirile, și a șezut Dimitrie în scaunul împărăției lui.

5. Și au venit la el toți bărbații cei fărădelege, și necredincioșii din Israil și Alchim povățuitorul lor, care voia să fie preot.

6. Și au pârît pre popor către împăratul, zicând: pierdut-au Iuda și frații lui pre toți prietenii tăi, și pre noi ne-au risipit dela pământul nostru.

7. Acum dar trimite un om credincios, ca mergând să vază toată peirea aceasta, care au făcut nouă și țării împăratului, și să pedepsească pre ei și pre toți cei ce le ajută lor.

8. Și a ales împăratul pe Vachid prietenul său, care stăpâneà dincolo de râu, și erà mare întru împărăție, și credincios împăratului.

9. Și l-a trimis pe el și pe Alchim necredinciosul, pre care l-a pus preot, și i-a poruncit lui să facă izbândă asupra fiilor lui Israil.

10. Și au purces și au venit cu putere multă în pământul Iudei, și au trimis soli la Iuda și la frații lui cu cuvinte de pace, cu vicleșug.

11. Ci n'au crezut cuvintelor lor, pentrucă au văzut că venise cu putere multă.

12. Și s'au adunat la Alchim și la Vachid adunare de cărturari, să cerce cele drepte.

13. Și Asideii erau întâiu întru fiii lui Israil, și cereau dela ei pace.

14. Că ziceau: om preot din sămânța lui Aaron a venit cu oștirile și nu ne va face strâmbătate nouă.

15. Și el a grăit către ei cuvinte de pace, și s'a jurat lor zicând: nu vom face rău vouă și prietinelor voștri.

16. Și au crezut lui, și au prins dintre ei șasezeci de bărbați, și i-au omorât într'o zi, după cuvintele cele scrise.

17. Trupurile cuvioșilor tăi și sânghiurile lor, le-au vărsat împrejurul Ierusalimului, și nu erà cine să'i îngroape.

Psalm 78, 1-3.

18. Și a căzut frica lor și cutremurul preste tot poporul, că ziceau: că nu este la ei adevăr și judecată, că au călcat legătura și jurământul, care au jurat.

19. Și a plecat Vachid dela Ierusalim, și a tăbărât la Vizat, și a trimis și a prins pre mulți din oamenii, cari erau cu el, carii de bună voie au venit, și pre o seamă din popor, și i-a omorât pre ei și i-a aruncat într'o fântână mare.

20. Și a încredințat țara lui Alchim și a lăsat cu el oștire multă să'i ajute, și s'a dus Vachid la împăratul.

21. Și s'a nevoit Alchim pentru Arhierie.

22. Și s'au adunat la el toți cei ce turburau poporul său, și au biruit pământul Iudei, și au făcut rană mare în Israil.

23. Și a văzut Iuda toată răutatea, care o au făcut Alchim și cei ce erau cu el întru fiii lui Israil mai mult decât neamurile.

24. Și au ieșit la toate hotarele Iudeii împrejur, și au făcut izbândă asupra bărbaților celor ce au fost mers de bună voie, și s'au oprit a merge în țară.

25. Iar dacă a văzut Alchim că s'a întărit Iuda și cei ce erau cu el, a cunoscut că nu le va putea stă împotrivă, și întorcându-se la împăratul, i-a pârât pre ei de rău.

26. Și a trimis împăratul pe Nicanor unul din boierii lui cei măriți, care aveà ură și vrăjmășie asupra lui Israil, și i-a

poruncit lui să piarză poporul.

27. Și a venit Nicanor în Ierusalim cu oștire multă, și a trimis la Iuda și la frații lui cu vicleșug cuvinte de pace, zicând:

1 Mac. 15, 1.

28. Să nu fie vrajbă între noi și între voi, voi veni cu oameni puțini să văd fețele voastre cu pace.

29. Și a venit la Iuda și s'au sărutat unii cu alții cu pace, iar vrăjmașii erau gata să răpiască pe Iuda.

30. Și a cunoscut Iuda cuvântul că cu vicleșug a venit asupra lui, și s'a temut de el, și n'a vrut a vedea mai mult fața lui.

31. Și a cunoscut Nicanor că s'a descoperit sfatul lui, și a ieșit într-o întâmpinare a lui Iuda despre Hafarsalama la războiu.

32. Și au căzut din cei ce erau cu Nicanor, ca la vr'o cinci sute de bărbați, și au fugit în cetatea lui David.

33. Și după cuvintele acestea s'a suit Nicanor în muntele Sionului, și au eșit unii din preoți din cele sfinte și din bătrânii poporului să se închine lui cu pace și să'i arate lui arderea de tot, care se aduce pentru împăratul.

34. Iar el i-a batjocorit pe ei și i-a ocărât pe ei grăind cu trufie.

35. Și s'a jurat cu mânie zicând: de nu se va da Iuda și tabăra lui în mâinile mele acum, va fi dacă mă voi întoarce cu pace, voi arde casa aceasta, și a ieșit cu mânie mare.

36. Și au intrat preoții și au stăut despre fața altarului și a Bisericii, și au plâns zicând:

37. Tu Doamne ai ales Casa aceasta să se numească numele tău într'însa, să fie Casă de rugăciune și de cerere poporului tău.

38. Fă isbândă asupra omului acestuia și asupra taberii lui, și să cază în sabie, adu'ți aminte de hulele lor și nu'i suferi pe ei.

39. Și a ieșit Nicanor din Ierusalim și a tăbărât la Veton, și l-a întâmpinat pe el puterea Siriei.

40. Iar Iuda a tăbărit în Adasa cu trei mii de bărbați și s'a rugat Iuda, zicând:

4 Împ. 19, 35.

41. Când au hulit solii cei trimiși dela împăratul Asirienilor, ieșit-a îngerul tău Doamne și a bătut dintre ei o sută optzeci și cinci de mii.

Tovit 1, 15.

42 Așa zdrobește tabăra aceasta înaintea noastră astăzi, ca să cunoască cei rămași, că aceia au grăit rău asupra sfintelor tale și îl judecă pre el după răutatea lui.

Sirah 48, 24.

43. Și s'au lovit taberile la războiu în treisprezece ale lunii lui Adar, și s'a înfrânt tabăra lui Nicanor și el întâiu a căzut în războiu.

Isaia 37, 36.

44. Și dacă a văzut tabăra lui că a căzut Nicanor, lepădând armele sale, a fugit.

45. Și i-au gonit pre ei cale de o zi dela Adasa până unde vine la Gazira, și au trâmbițat după ei cu trâmbițele însemnărilor.

46. Și au eșit din toate satele Iudeii de pîmprejur și'i băteau pre ei, și întorcându-se aceștia la aceia, au căzut toți de sabie și n'a rămas dintr'înșii nici unul.

47. Și au luat jafurile și prăzile, și capul lui Nicanor l-au luat și dreapta lui care o a întins cu trufie, o au adus și o au spânzurat la Ierusalim.

48. Și s'a bucurat poporul foarte, și a petrecut în ziua aceea cu veselie mare.

49. Și au rânduit ca în tot anul să se ție ziua aceasta a treisprezecea a lui Adar.

50. Și a odihnit pământul Iudei puține zile.

CAP. 8.

Despre legătura lui Iuda cu Romanii.

Și a auzit Iuda de numele Romanilor că sunt puternici cu tăria, și sunt voitori de bine tuturor celor ce se lipsesc de ei și cu toți, carii vin la ei fac prietenie, și cum că sunt tari la vîrtute.

2. Și a spus lui răsboaiele lor și vitejiile, care au făcut asupra Galilor și cum i-au biruit pre ei și i-au adus supt dajdie,

3. Și câte au făcut în țara Ispaniei și au biruit băile cele de argint și cele de aur de acolo.

4. Și au biruit tot locul acela cu sfatul său și cu răbdarea mâniei, și locul eră departe dela ei foarte și pre împărații carii au venit asupra lor dela marginea pămîntului, până i-au zdrobit pre ei și i-au bătut pre ei cu rană mare; și ceilalți dau lor bir preste an.

5. Și pre Filip și pre Persea împăratul Kitenilor și pre cei ce s'au fost sculat asupra lor, i-au zdrobit pre ei cu răsboiul și i-au biruit.

6. Și pre Antiohul cel mare împăratul Asiei, care a mers asupra lor cu răsboiu avînd o sută și douăzeci de Elefanți și călărime și care și putere multă foarte, și s'a biruit de ei.

7. Și pre el l-au prins viu și au făcut legătură cu ei, ca și el și cei ce vor împărăți după el, să le dea lor bir mare și chezași și așezămînt.

8. Și țara Indicească și Midiea și Lidiea și altele din cele mai bune țări ale lor luându-le dela el, le-a dat lui Evmen împăratului.

9. Și cum că cei din Elada s'au sfătuit să meargă și să'i piarză pre ei, și ei au înțeleles cuvîntul acesta.

10. Și au trimis asupra lor pre un voevod, și a dat răsboiu asupra lor, și au căzut dintre ei răniți mulți și pre mulți au robît, pre muierile lor și pre fiii lor, și i-au prădat pre ei, și au stăpînit pămîntul lor, și au stricat țările lor, și i-au jefuit pre ei, și i-au robît până în ziua aceasta.

11. Și celelalte împărății și ostroave, care s'au împrativit lor, le-au stricat și le-au robît.

12. Iar cu prietini lor și cu cei ce se unesc cu ei, au păzit prieteșugul, și au biruit împărățiile cele de aproape și cele de departe, și câți au auzit de numele lor s'au temut de ei.

13. Iar la câți vor să ajute, și pre câți vreau să aibă împărăție, împărătesc, și pre cari vor, îi lipsesc, și s'au înălțat foarte.

14. Și întru toate acestea nimeni dintre ei n'a pus stemă, și nu s'a îmbrăcat cu porfiră ca să se mărească întru ea.

15. Și și-a făcut sieș, sfat, și în toate zilele se sfătuiesc trei sute și douăzeci, carii se sfătuiesc pururea pentru mulțime, ca bine să'i împodobească pre ei.

16. Șiși încred stăpânirea lor unui om într'un an, care stăpânește tot pământul lor, și toți ascultă de unul, și nu este vrăjmășie, nici răvnire întru ei.

17. Și a ales Iuda pre Evpolemon feciorul lui Ioan al lui Acos, și pre Iason feciorul lui Eleazar, și i-a trimis pre ei la Roma ca să așeze cu ei prieteșug și însoțire

18. Și ca să iă dela ei jugul, că a văzut că împărăția Grecilor asuprește pre Israil cu robie

19. Și au mers la Roma, iar calea eră multă foarte, și au intrat la sfat, și au grăit, zicând:

20. Iuda Macaveul și frații lui și mulțimea Iudeilor ne-au trimis pre noi la voi, ca să așezăm cu voi însoțire și pace, și să ne scriți pre noi între soți și prieteni vouă.

21. Și a plăcut cuvântul înaintea lor.

22. Și acesta este izvodul cărții, care o au scris pre table de aramă, și o au trimis la Ierusalim, să fie acolo la ei pomenire de pace și de însoțire:

23. Bine să fie Romanilor și neamului Iudeilor, pre mare și pre uscat în veac, și sabia și vrăjmașul departe să fie dela dânșii.

24. Iar de se va întâmplă războiu asupra Romii mai întâiu, sau asupra oricăruia din soții lor întru toată stăpânirea lor,

25. Să ajute neamul Iudeilor, cu inimă plină precum îi va povățui vremea.

26. Și pre cei ce se vor bate cu ei, nu'i vor ajuta, nici cu bucate, nici cu arme, nici cu argint, nici cu corăbii, precum se va părea Romanilor, și vor păzi pazele lor, nimic luând

27. Și asemenea de se va întâmpla mai 'nainte Iudeilor rășboiu, vor ajuta Romanii din suflet, precum lor vremea le va scrie.

28. Și ajutorilor nu se vor da grâne, arme, argint, corăbii, precum s'a părut Romanilor, și vor păzi pazele acestea cu bună credință.

29. După cuvintele acestea au așezat Romanii cu poporul Iudeilor.

30. Iar după cuvintele acestea de vor vreă aceștia sau aceia a adaoge sau a scădea ceva, vor face după cum se vor înțelege, și ce vor adaoge sau vor scădea, întărit va fi.

31. Și pentru răutățile, care le face lor împăratul Dimitrie, am scris lui, zicând: pentruce ai îngreuiat jugul tău preste prietenii noștri și soții Iudei?

32. Deci, de se vor mai jeluî înaintea noastră de tine, vom face lor judecată, și vom da rășboiu asupra ta, și pre mare și pre uscat.

CAP. 9.

Rășboaiele lui Iuda și moartea lui. Ionatan urmează în locul lui și face rășboiu.

Și a auzit Dimitrie că a căzut Nicanor și oștirea lui în rășboiu, și a adaos a mai trimite pre Vachid și pre Alchim a doua oară în pământul Iudei, și cornul cel drept cu ei.

2. Și au mers pre calea cea despre Galgala, și au tăbărât la Mesalot în Arvila, și o au luat pre ea, și au pierdut suflete de oameni multe.

3. Și în luna dintâiu în anul o sută cincizeci și doi, au tăbărât asupra Ierusalimului.

4. Și s'au sculat, și au mers la Vereea cu douăzeci de mii de bărbați și două mii de călăreți.

5. Și Iuda era tăbărât în Eleasa, și trei mii de bărbați aleși cu el.

6. Și a văzut mulțimea oștirilor că multe sunt, și s'a temut foarte, și mulți au fugit din tabără, și n'au rămas dintr'înșii fără numai opt sute de bărbați.

7. Și a văzut Iuda că s'a risipit tabăra lui, și'l grăbea războiul pre el, și se sfărîmă cu inima, căci nu avea vreme să'i strângă pre ei, și a slăbit.

8. Și a zis celor rămași: să ne sculăm și să ne suim asupra împotrivnicilor noștri, doar de'i vom putea bate pre ei.

9. Și l-au întors pre el, zicând: nu vom putea, ci numai să ne mântuim sufletele noastre acum, întoarce-te că frații noștri s'au risipit, și noi să ne batem cu aceștia? Așa puținii fiind noi.

10. Și a zis Iuda: să nu'mi fie mie să fac lucrul acesta și să fug de ei, că de s'a apropiat vremea noastră să murim vitejește pentru frații noștri, să nu lăsăm hulă măririi noastre.

11. Și au mers oștirile de unde tăbărâse, și au stătut într-o întâmpinarea lor, și s'a împărțit călărimea în două părți, și prăștiașii și arcașii mergeau înaintea oștirei, cari erau mai de frunte războinici toți tari.

12. Și Vachid era în cornul cel drept, și s'au apropiat oștirile dintre amândouă părțile și strigau cu trâmbițele.

13. Și au trâmbițat și cei dela Iuda cu trâmbițele, și s'a cutremurat pământul de glasul taberilor, și s'a făcut războiu de dimineața până seara.

14. Și a văzut Iuda că Vachid și tăria taberii este deadreapta, și au venit la el toți cei tari de inimă.

15. Și s'a zdrobit cornul cel drept dela dânșii, și i-au gonit dinapoi pre ei până la măgura Azotului.

16. Iar cei din cornul stâng au văzut că s'au zdrobit cornul drept și s'au întors după Iuda și după cei ce erau cu el pre din dos.

17. Și s'a îngreuiat războiul, și au căzut mulți răniți și din aceștia și din aceia.

18. Și Iuda a căzut, și ceilalți au fugit.

19. Și au ridicat Ionatan și Simon pe Iuda fratele lor, și l-au îngropat pre el în mormântul părinților lui în Modim.

20. Și l-au plâns pre el, și l-a tânguit tot Israilul cu plângere mare, și l-a jeli în multe zile și a zis:

21. Cum a căzut cel tare, care a mântuit pre Israil?

22. Iar celelalte cuvinte ale lui Iuda și războaiele și vitejiile care a făcut și mărimea lui, nu s'a scris, pentru că erau multe foarte.

23. Și a fost după moartea lui Iuda, s'au arătat cei fărădelege în toate hotarele lui Israil, și au răsărit toți cei ce lucrează nedreptate.

24. În zilele acelea fost-a foamete mare foarte, și de bună voie s'a dat țara împreună cu ei.

25. Și a ales Vachid pre oamenii cei necredincioși, și i-a pus pre ei domni țării.

26. Carii cercau și căutau pre prietini lui Iuda și i aduceau pre ei la Vachid, și și izbândeau pre dânșii și i batjocoreau pre ei.

27. Și s'a făcut necaz mare în Israil, care nu s'a făcut din ziua din care nu s'a arătat proroc între ei.

28. Și s'au adunat toți prietini lui Iuda, și au zis lui Ionatan:

29. De când a murit fratele tău Iuda, nu este om asemenea lui, să iasă asupra vrăjmașilor și asupra lui Vachid, și asupra celor ce pismuesc neamului nostru.

30. Acum dar pre tine te-am ales astăzi, ca să fii nouă căpetenie în locul lui și povățuitor, ca să bați războiul nostru.

31. Și a primit Ionatan în vremea aceea povățuirea, și s'a sculat în locul lui Iuda fratelui său.

32. Și a înțeles Vachid, și l'a căutat pre el să l'omoare.

33. Ci înțelegând Ionatan și Simon fratele lui, și toți cei ce erau cu el, au fugit la pustiul lui Tecuè și au tăbărât la apa

lacului Asfarului.

34. Și înțelegând Vachid, în ziua sâmbetelor a venit el și toată oștirea lui dincolo de Iordan.

35. Și Ionatan a trimis pre fratele său, care era povățuitor poporului, să roage pre Navatei prietinii săi, ca să pue la ei uneltele sale cele multe.

36. Și au ieșit fiii lui Iamvri dela Midava, și au prins pre Ioan și toate câte aveà, și s'au dus cu ele.

37. Și după cuvintele acestea s'au spus lui Ionatan și lui Simon fratelui lui, că fiii lui Iamvri fac nuntă mare, și aduc mireasă dela Nadavat, fata unui boier din cei mari ai Hananeilor, cu pompă mare.

38. Și și-a adus aminte de Ioan fratele său, și s'a suit și s'a ascuns supt acoperemântul muntelui.

39. Și ridicându'și ochii săi a văzut, și iată gâlceavă și gloată și povară multă, și mirele și prietinii lui și frații lui ieșind într-o întâmpinare lor cu timpene și cu muzici și cu arme multe.

40. Și s'au sculat asupra lor de unde erau ascunși ai lui Ionatan, și i-au ucis pre ei, și au căzut răniți mulți, iar cari au rămas, au fugit la munte, și au luat toate prăzile lor.

41. Și s'a întors nunta în plângere și glasul muzicilor în jale.

42. Și a izbândit izbândirea sângelui fratelui lor, și s'au întors la râpa Iordanului.

43. Și a auzit Vachid, și a venit în ziua sâmbetelor până la râpele Iordanului cu putere multă.

44. Și a zis Ionatan celor ce erau cu el: să ne sculăm acum și să dăm războiu pentru sufletele noastre, că nu este astăzi ca ieri și ca alaltăieri.

45. Că iată războiul este înaintea noastră și dinapoia noastră, și apa Iordanului dincoace și dincolo, mocirlă și dumbravă, și nu este loc de a ne abate.

46. Acum dar strigați la cer, ca să scăpați din mâna vrăjmașilor noștri, și a început bătea.

47. Și a întins Ionatan mâna sa să lovească pre Vachid, ci el s'a dat înapoi.

48. Și a sărit Ionatan și cei ce erau cu el în Iordan, și au înotat până de cealaltă parte, iar aceia n'au trecut Iordanul după ei.

49. Și au căzut din oștirea lui Vachid în ziua aceea ca o mie de bărbați.

50. Și s'au întors în Ierusalim, și au zidit cetăți tari în Iudeia, și cetatea cea din Ierihon și Emaumul și Veteronul și Vetilul și Tamnata, Faratom și Tefonul cu ziduri înalte și porți și zăvoare.

51. Și au pus pază într'însele, ca să fie cu vrăjmășie asupra lui Israil.

52. Și au întărit cetatea cea din Vetsura și Gazara și marginea, și au pus într'însele oștire și hrană de mâncare.

53. Și au luat pre fiii povățuitorilor țării zăloage, și i-au pus pre ei în cetate în Ierusalim în pază.

54. Și în anul o sută cincizeci și trei, în luna a doua, a poruncit Alchim să surpe zidul curței cel mai din lăuntru a sfintelor, și să strice lucrurile prorocilor, și au început a le strică.

55. În vremea aceea s'a rănit Alchim, și s'au împiedicat lucrurile lui și s'a închis gura lui, și a slăbit, și n'a mai putut grăi cuvânt și a porunci despre casa sa.

56. Și a murit Alchim în vremea aceea cu chin mare.

57. Și văzând Vachid că a murit Alchim, s'a întors la împăratul, și a odihnit pământul Iudei doi ani.

58. Și s'au sfătuit toți cei fărădelege, zicând: iată Ionatan și cei ce sunt cu el, cu liniște lăcuiesc fără de frică, acum dar să aducem pe Vachid, și'i va prinde pre toți pre ei într'o noapte.

59. Și mergând, s'au sfătuit cu el.

60. Și sculându-se să vie cu putere multă, a trimis cărți pre ascuns la toți soții săi cei din Iudeia, ca să prinză pre Ionatan și pre cei ce sunt cu el; ci n'au putut, că s'au descoperit acelora sfatul lor.

61. Ci aceia au prins din bărbații țării căpeteniile răutății ca la vr'o cincizeci de bărbați, și i-au omorât pre ei.

62. După aceea Ionatan și Simon și cei ce erau cu el, s'au dus la Vetvasi, care erà în pustie, și au zidit surpăturile ei, și o au întărit.

63. Și a înțeles Vachid, și a adunat toată mulțimea sa, și celor din Iudeia le-a poruncit.

64. Și viind a tăbărit împotriva Vetvasiei, și a dat războiu asupra ei zile multe, și a făcut meșteșuguri.

65. Și a lăsat Ionatan pre Simon fratele său în cetate, și a ieșit în țară și a venit cu un număr mare de oștire.

66. Și a lovit pre Odomir și pre frații lui și pre fiii lui Faseron în sălașurile lor, și începù a bate și a se suì cu putere.

67. Și a ieșit din cetate și Simon și cei ce erau cu el, și au ars meșteșugurile lor.

68. Și au dat războiu asupra lui Vachid, și l-au zdrobit pre el, și l-au necăjit foarte, pentru că sfatul lui și venirea lui a fost deșartă.

69. Și s'a aprins de mânie asupra bărbaților celor fărădelege, carii i-au dat lui sfat ca să vie în țară, și a omorât pre mulți dintre ei, și a făcut sfat ca să se ducă la pământul său.

70. Și a înțeles Ionatan, și a trimis la el soli, ca să facă pace cu el, și să întoarcă lor pre cei robiți.

71. Și a primit și a făcut după cuvintele lui, și s'a jurat lui că nu'i va mai face rău în toate zilele vieții sale.

72. Și a întors pre cei robiți, carii i-a robit mai 'nainte din pământul Iudei, și întorcându-se s'a dus în pământul său, și n'a mai adaos încă a veni la hotarele lor.

73. Și a încetat sabia din Israil, și a lăcuit Ionatan în Mahmas, și a început Ionatan a judecă pre popor, și a pierdut pre cei necredincioși din Israil.

CAP. 10.

Prietenia lui Ionatan cu împăratul Alexandru.

În anul o sută șasezeci s'a suit Alexandru feciorul lui Antioh Epifan, și a luat Ptolemaida, și l-a primit pre el, și a împărățit acolo.

2. Și a auzit Dimitrie împăratul, și a adunat oștire multă foarte, și a ieșit întru întâmpinarea lui la războiu.

3. Și a trimis Dimitrie la Ionatan cărți cu cuvinte de pace, ca să'l mărească pre el.

4. Că zicea: să apucăm a pune pace cu el, mai 'nainte decât va pune el cu Alexandru împotriva noastră.

5. Că și va aduce aminte de toate răutățile, care le-am făcut asupra lui și asupra fraților lui și asupra neamului lui.

6. Și i-a dat lui putere a strânge oștire și a face arme, ca să fie el soțul lui, și pre cei ce erau zălog, carii erau în cetate, a zis să'i dea lui.

7. Și a venit Ionatan în Ierusalim, și a cetit cărțile la auzirea a tot norodului, și acelor ce erau în cetate.

8. Și s'a temut cu frică mare, auzind că i-a dat lui împăratul putere să strângă oștire.

9. Și cei ce erau în cetate, au dat lui Ionatan pre cei ce erau zălog, și i-a dat pre ei părinților lor.

10. Și a lăcuit Ionatan în Ierusalim, și a început a zidi și a înnoi cetatea.

11. Și a zis către cei ce făceau lucrurile, să zidească zidurile și muntele Sionului primpjur din pietre cu patru muchi spre întărire, și au făcut așa.

12. Și au fugit cei de alt neam, carii erau în cetățile care le-au fost zidit Vachid.

13. Și a lăsat fiecare locul său și s'a dus în pământul lui.

14. Numai în Vetsura au rămas oarecari din cei ce au lăsat legea și poruncile lui Dumnezeu, pentru că le era lor aceasta de scăpare.

15. Și a auzit Alexandru împăratul făgăduințele, câte a trimis Dimitrie lui Ionatan și i-a povestit lui războaiele și

vitejiile care le-au făcut el și frații lui și ostenelele care au avut.

16. Și au zis: au află-vom noi un om ca acesta? Și acum să'l facem pre el prietin și soț nouă.

17. Și a scris cărți și a trimis lui cu aceste cuvinte zicând:

18. Împăratul Alexandru fratelui Ionatan, bucurie.

19. Auzit-am de tine că ești bărbat tare cu putere și vrednic a fi nouă prietin;

20. Și acum te-am pus astăzi pre tine să fii Arhiereu neamului tău și prietin împăratului să te chemi, și i-a trimis lui porfiră și cunună de aur, ca să te unești cu noi, și să ții prieteșug cu noi.

21. Și s'a îmbrăcat Ionatan cu haina cea sfântă în luna a șaptea în anul o sută șasezeci, în sărbătoarea înfigerii corturilor, și a strâns oștire, și a făcut arme multe.

22. Și a auzit Dimitrie cuvintele acestea, și s'a întristat și a zis:

23. Ce am făcut aceasta, de a apucat mai 'nainte de noi Alexandru a pune prieteșug cu Evreii spre întărire?

24. Scri-voiu și eu lor cuvinte de mângâiere și de înălțime și de daruri, ca să'mi fie mie întru ajutor.

25. Și a trimis lor după cuvintele acestea: împăratul Dimitrie, neamului Iudeilor, bucurie.

26. De vreme ce ați ținut legătura, care ați făcut cu noi, și ați rămas în prietenia noastră, și nu v'ați lipit de vrăjmașii noștri, am auzit și ne-am bucurat.

27. Și acum rămâneți încă a ține credința către noi, și vă vom răsplăti vouă bune pentru cele ce faceți cu noi.

28. Și vă vom lăsa vouă, care trebuie a se lăsa multe, și vom da vouă daruri.

29. Și acum vă sloboz pre voi, și iert pre toți jidovii de dajdiii și de prețul sării și de cununi.

30. Și a treia parte din sămânță și jumătate din rodurile pomilor, ce mi se cuveneă mie a lua, iert de astăzi înainte să nu se mai iă din pământul Iudei și din cele trei ținuturi, ce

s'au adaus lui din Samaria și din Galileea, din ziua de astăzi și până în veac.

31. Și Ierusalimul să fie sfânt și slobod, și hotarele lui, zeciuelile și vămile.

32. Las și stăpânirea cetății cei din Ierusalim, și o dau Arhiereului, ca să puie într'însa bărbați pre cari va voi el, să o păzească.

33. Și pre tot sufletul Jidovilor, care din pământul Iudei s'au adus robi în toată împărăția mea, îl las slobod în dar; și toți să fie slobozi de dajdiile lor și ale vitelor lor.

34. Și toate sărbătorile și sâmbetele și lunile nouă, și zilele cele rânduite, și trei zile mai 'nainte de sărbătoare și trei zile după sărbătoare, toate zilele acestea să fie scutite și slobode tuturor Iudeilor, celor ce sunt întru împărăția mea.

35. Și nimeni nu va aveà putere a face cevà, sau a smintì pre cinevà dintre ei pentru tot lucru.

36. Și să se scrie din Evrei în oștirea împăratului la treizeci de mii de bărbați, și se vor dà lor lefi, cum se cuvine la toate oștirile împăratului.

37. Și se vor pune dintre ei în cetățile cele întărite și mari ale împăratului; iar alții se vor pune preste trebile împărăției, cari sunt de credință, și căpiteniile, care vor fi preste ei, să fie dintre ei, și să umble după legile lor, precum a și poruncit împăratul în pământul Iudei.

38. Și cele trei ținuturi, care s'au adaus la Iudeea dela țara Samariei, și să se adauge la Iudeea, ca să se socotească și să fie supt unul, și să nu asculte de alt stăpân, fără numai de Arhiereu.

39. Ptolemaida și ținutul ei, o am dat dar celor sfinți din Ierusalim, pentru cheltuiala care se cuvine la cele sfinte.

40. Și eu dau pre an cincisprezece mii de sicli de argint din veniturile împăratului, dela locurile ce se cuvin lui.

41. Și tot ce a rămas, ce n'au dat cei ce erau preste venituri în anii trecuți, de acum vor dà la lucrurile casei.

42. Și afară de acestea cinci mii de sicli de argint, cari luà din veniturile Bisericii în toți anii, și aceștia se lasă, că se

cade aceștia preoților celor ce slujesc.

43. Și oricine va scăpa în Biserica cea din Ierusalim și în toate hotarele ei, fiind datori împărătești sau pentru orice lucru, să se sloboază, și toate cele ce sunt ale lor întru împărăția mea.

44. Și la zidirea și la înnoirea lucrurilor sfintelor, cheltueli se vor da din veniturile împăratului.

45. Și la zidirea zidurilor Ierusalimului și la întărirea împrejur, cheltuială se va da din venitul împăratului, și la zidirea zidurilor celor din Iudeea.

46. Și dacă a auzit Ionatan și poporul cuvintele acestea, nu le-a crezut, nici le-a primit, pentru că și aducea aminte de răutatea cea mare, care făcuse în Israil, și i necăjise foarte.

47. Și le-a plăcut mai mult Alexandru, pentru că el a început a grăi cu ei cuvinte de pace, și le-a fost lor într'ajutor în toate zilele.

48. Și a adunat împăratul Alexandru oștire mare, și a tăbărit împotriva lui Dimitrie.

49. Și au dat războiu acești doi împărați, și a fugit tabăra lui Dimitrie, și l-a gonit pe el Alexandru și l-a biruit.

50. Și s'a întărit războiul foarte, până a apus soarele, și a căzut Dimitrie în ziua aceea.

51. Și a trimis Alexandru la Ptolomeu împăratul Eghiptului soli după cuvintele acestea, zicând:

52. Fiindcă m'am înturnat la pământul împărăției mele, și am șezut pe scaunul părinților mei, și am dobândit împărăția, și am biruit pre Dimitrie și am stăpânit țara noastră,

53. Și am făcut războiu cu el, și s'a înfrânt el și tabăra lui de noi, și am șezut pre scaunul împărăției lui,

54. Și acum să așezăm între noi prieteșug; și mi da pe fata ta să o iau mie muiere, și voi fi ginere ție, și voi da ție și ei daruri vrednice de tine.

55. Și a răspuns Ptolomeu împăratul, zicând: bună a fost ziua în care te-ai întors la pământul părinților tăi, și ai șezut

pre scaunul împărăției lor.

56. Și acum voi face ție cele ce ai scris; ci vino să ne întâlnim la Ptolemaida, ca să ne vedem unul cu altul, și te voi face ginere precum ai zis.

57. Și a ieșit Ptolomeu din Eghipet el și Cleopatra fata lui, și a venit în Ptolemaida în anul o sută șasezeci și doi.

58. Și s'a întâlnit cu Alexandru împăratul, și i-a dat lui pe Cleopatra fata sa, și a făcut nunta ei la Ptolemaida, cum fac împărații cu cinste mare.

59. Și a scris împăratul Alexandru lui Ionatan să vie într-o întâmpinarea lui,

60. Și a mers cu mărire la Ptolemaida, și s'a întâlnit cu acei doi împărați, și le-a dat lor argint și aur, și prietenilor lor daruri multe, și a aflat har înaintea lor.

61. Și s'au strâns asupra lui bărbați ucigași din Israil, oameni fărădelege să-l pârsacă pre el, ci nu i-a ascultat împăratul.

62. Și a poruncit împăratul și a desbrăcat pre Ionatan de hainele lui, și l-a îmbrăcat pre el cu porfiră.

63. Și l-a pus împăratul de a șezut cu sine, și a zis boierilor săi: ieșiți cu el în mijlocul cetății și strigați, ca nimeni să nu-l pârsacă pre el de nici un lucru, și nimeni să nu-l supere pentru tot cuvântul.

64. Și a fost dacă au văzut cei ce-l pârau pre el, mărirea lui, precum s'a strigat, și îmbrăcat cu porfiră, au fugit toți.

65. Și l-a mărit pre el împăratul și l-a scris pre el între prietenii cei mai de frunte, și l-a pus povățuitor și părtăș domnilor.

66. Și s'a întors Ionatan la Ierusalim, cu pace și cu bucurie.

67. Iar în anul o sută șasezeci și cinci, a venit Dimitrie feciorul lui Dimitrie din Krit în pământul părinților săi.

68. Și a auzit Alexandru împăratul, și s'a mâhnit foarte, și s'a întors la Antiohiea.

69. Și a pus Dimitrie povățuitor pre Apolonie, care eră preste Chili-Siria, și a adunat putere mare și a tăbărit la

Iamnia, și a trimis la Ionatan Arhiereul, zicând:

70. Tu singur te ridici asupra noastră și eu m'am făcut de rîs și de batjocură pentru tine, și pentru ce faci tu putere asupra noastră în munți?

71. Acum dar de nădăjduiești în puterile tale, pogoară-te la noi la câmp, și să ne batem amândoi acolo, că, cu mine este puterea cetăților.

72. Întreabă și înțelege, cine sunt eu și ceilalți cari ne ajută nouă? Și zic că nu pot să stea picioarele voastre de către fața noastră, că de două ori s'au înfrânt părinții tăi în pământul lor.

73. Și acum nu vei putea stă înaintea călărimei și a unei puteri ca aceasta la câmp, unde nu este piatră, nici pietricică, nici loc de fugă.

74. Și dacă a auzit Ionatan cuvintele lui Apolonie s'a pornit cu cugetul, și a ales zece mii de bărbați și a ieșit din Ierusalim, și l-a întâmpinat Simon fratele lui, spre ajutor lui.

75. Și a tăbărit la Iopi, și l-a închis pe el afară de cetate, că paza lui Apolonie era la Iopi, și au dat războiu asupra ei.

76. Și temându-se cei din cetate, i-au deschis lui, și a stăpânit Ionatan Iopi.

77. Și a auzit Apolonie, și a tăbărit aproape cu trei mii de călăreți și cu putere multă, și a mers la Azot, ca și cum ar călători, și împreună a ieșit la câmp, că avea el mulțime de călăreți și nădăjduia într'înșii.

78. Și a alergat Ionatan dinapoia lui la Azot și s'au lovit taberile dinapoia lui la războiu.

79. Și a lăsat Apolonie o mie de călăreți ascunși dinapoia lor.

80. Și a cunoscut Ionatan că sunt curse dinapoia sa, și a încunjurat tabăra lui, și au aruncat săgeți asupra poporului de dimineața până seara.

81. Iar poporul sta, precum i-a fost poruncit Ionatan, și s'au ostenit călăreții lor.

82. Și a tras Simon puterea sa, și s'a lovit cu mulțimea, pentru că călărimea se ostenise, și i-au zdrobit pre ei, și au

fugit.

83. Și călărimea s'a risipit prin câmp, și a fugit la Azot, și a intrat în Vitdagon capiștea lor, ca să scape.

84. Și a aprins Ionatan Azotul și cetățile cele dimprejurul lui, și a luat prăzile lor și capiștea lui Dagon, și pre toți cei ce au fugit într'însa i-a ars cu foc.

85. Și au fost cei ce au căzut de sabie împreună cu cei ce s'au ars, ca la opt mii de bărbați.

86. Și s'a sculat Ionatan de acolo, și a tăbărât la Ascalon, și au ieșit cei din cetate înaintea lui cu cinste mare.

87. Și s'a întors Ionatan la Ierusalim cu cei ce erau cu el, având prăzi multe.

88. Și a fost dacă a auzit împăratul Alexandru cuvintele acestea, a adaos a mări pre Ionatan.

89. Și i-a trimis copca de aur, precum este obiceiul a se da rudelor împăraților, și i-a dat lui Acaronul și toate hotarele lui să'i fie moșie.

CAP. 11.

*Alexandru învins și omorât în Arabia. Împărăția lui Dimitrie.
Cinstea lui Ionatan înaintea împăraților.*

Iar împăratul Eghiptului a adunat puteri multe, ca nisipul de pre țărmurile mării, și corăbii multe, și a cercat să iă împărăția lui Alexandru cu vicleșug, și să o adauge la împărăția sa.

2. Și a ieșit în Siria cu cuvinte de pace, și cei din cetăți îi deschideau lui porțile, și'i ieșiau înainte, că eră porunca împăratului Alexandru, să iasă înaintea lui, pentru că acela eră lui socru.

3. Iar Ptolomeu dacă intră în cetăți, puneă pază de ostași în fiecare cetate.

4. Și când s'a apropiat la Azot, i-a arătat lui capiștea lui Dagon arsă, și Azotul și cele de dimprejurul lui stricate, și

trupurile lepădate, și pre cei arși, pre cari i-a ars în rășboiu, că erau făcute grămezi de ei în calea lui.

5. Și spuseră împăratului, cele ce a făcut Ionatan, ca să'l învinovățească pre el, și a tăcut împăratul.

6. Și a întâmpinat Ionatan pre împăratul în lopi cu mărire, s'a închinat unul altuia și a dormit acolo.

7. Și a mers Ionatan cu împăratul până la râul ce se chiamă Elevter, și s'a întors în Ierusalim.

8. Iar împăratul Ptolomeu supuind luiș cetățile cele de pre lângă mare până la Selevchia cea de lângă mare, cugetă asupra lui Alexandru sfaturi rele.

9. Și a trimis soli la Dimitrie împăratul, zicând: vino să punem între noi legătură și voiu dà ție pre fata mea, care o ține Alexandru, și vei împărăți în locul tatălui tău.

10. Că'mi pare rău că i-am dat lui fata mea, că m'a căutat să mă omoare.

11. Și a grăit rău asupra lui, pentru că poftea el împărăția lui.

12. Și luându-și fata, o a dat lui Dimitrie și s'a înstreinat de către Alexandru, și s'a vădit vrăjmășia lor.

13. Și a intrat Ptolomeu în Antiohia și a pus două steme pre capul său, a Asiei și a Eghiptului.

14. Iar împăratul Alexandru eră în Kilichia în vremile acelea, că nu vrea să rămâe supt ascultarea lui cei din locurile acelea.

15. Și a auzit Alexandru, și a venit asupra lui cu rășboiu, și a ieșit Ptolomeiu și l-a întâmpinat pre el cu mână tare și l-a înfrânt pre el.

16. Și a fugit Alexandru la Arabia, ca să scape acolo, iar împăratul Ptolomeu s'a înălțat.

17. Și a luat Zavdiil Arapul capul lui Alexandru și l-a trimis lui Ptolomeu.

18. Și împăratul Ptolomeu a murit a treia zi, și cei ce erau în cetăți au pierit de cei ce erau într'însele.

19. Și a împărățit Dimitrie în anul o sută șasezeci și șapte.

20. În zilele acelea adunat-a Ionatan pre cei din Iudeia, ca să bată cetatea cea din Ierusalim și a făcut asupra ei mahini multe.

21. Și au mers oarecari bărbați fără de lege, carii pizmuiau pre neamul său la împăratul, și i-au spus lui, că Ionatan șade cu oștire împrejurul cetății;

22. Iar el auzind s'a mânieat și îndată purcezând a venit la Ptolemaida, și a scris lui Ionatan să nu șează cu oștire împrejurul cetății, ci degrab să vie la el în Ptolemaida, să se întâlnească.

23. Și dacă a auzit Ionatan, a poruncit să șează cu oștire împrejurul cetății, și a ales din cei mai bătrâni ai lui Israil și din preoți, și s'a dat pre sine la primejdie.

24. Și luând argint și aur și haine și alte daruri multe, a mers la împăratul în Ptolemaida și a aflat har înaintea lui.

25. Și măcar că'l pârau pre el oarecarii fărădelege din Jidovi,

26. Însă împăratul i-a făcut lui precum au făcut și cei mai înainte de el, și l-a înălțat pre el înaintea tuturor prietinelor săi.

27. Și i-a întărit lui Arhieria și altele, câte a avut mai înainte spre cinste, și l-a făcut pre el povățuitor prietinelor celor mai de frunte.

28. Și s'a rugat Ionatan împăratului să scutească Iudeia de bir, și cele trei ținuturi și Samaria, și i-a făgăduit lui trei sute de talanți.

29. Și a plăcut împăratului, și a scris lui Ionatan cărți despre toate acestea, care erau așa:

30. Împăratul Dimitrie, lui Ionatan fratelui bucurie, și neamului jidovesc.

31. Izvodul cărții, care o am scris lui Lasten rudeniei noastre pentru voi, o am scris și vouă ca să o știți.

32. Împăratul Dimitrie lui Lasten tatălui său bucurie.

33. Neamului Iudeilor prietinelor noștri, și celor ce păzesc dreptățile noastre, am judecat să le facem bine pentru bunăvoința lor către noi.

34. Le-am întărit lor și hotarele Iudeii și cele trei ținuturi Aferema, și Lida și Ramatemul, care s'au adaos la Iudeia dela Samariea, și toate câte se hotărăsc cu ele, tuturor celor ce fac jertfă în Ierusalim în locul celor ce luă dela ei mai înainte împăratul pre an din rodurile pământului și din rodurile pomilor.

35. Și celelalte, care ni se cad nouă, zeciuelile și vămile, cele ce se cad nouă, și lacurile cele de sare și cununile, care se cad nouă, toate de ajutor le îngăduim lor.

36. Și nici una dintr'acestea nu se va călca de acum înainte în toată vremea.

37. Acum dar aveți grije ca să faceți izvod de acestea, care să se dea lui Ionatan, și să se pună în muntele cel sfânt, în locul cel însemnat.

38. Iar văzând Dimitrie împăratul că s'a liniștit pământul înaintea lui, și nimic nu se împrotivește lui, a slobozit pre toți oștașii săi pre fiecare la locul său, afară de ostașii cei streini, pre cari i-a adunat dela ostroavele neamurilor, și s'au făcut lui vrăjmașe toate oștirile părinți lor lui.

39. Iar Trifon eră din cei dela Alexandru mai înainte, văzând că toate oștirile cârtesc asupra lui Dimitrie, a mers la Salmakue Arapul, care hrăneă pre Antioh copilașul lui Alexandru.

40. Și îl rugă pre el, că să'l dea pre el lui să'l pună împărat în locul tatălui său, și i-a spus lui câte a făcut Dimitrie, și vrajba care au oștirile lui cu el, și a rămas acolo zile multe.

41. Și a trimis Ionatan la împăratul Dimitrie ca să scoată pre cei din cetatea Ierusalimului, și pre cei din cetățile cele întărite, că dà răsboiu asupra lui Israil.

42. Și a trimis Dimitrie la Ionatan, zicând: nu numai acestea voi face ție și neamului tău, ci cu mărire te voiu mări pre tine și pre neamul tău, de voiu aveà vreme bună.

43. Acum dar pe dreptate vei face, de'mi vei trimite bărbați, cari să mă ajute, că s'au viclenit asupra mea toate oștirile mele.

44. Și i-a trimis Ionatan lui trei mii de voinici aleși la Antiohiea, și au venit la împăratul, și s'a veselit împăratul de venirea lor.

45. Că s'au fost adunat cei din cetate, în mijlocul cetății, ca la vr'o sută și douăzeci de mii de bărbați, și vreau ca să omoare pre împăratul.

46. Și a fugit împăratul în curte, și au cuprins cei din cetate căile cetății, și au început a dà rășboiu.

47. Și a chemat împăratul pre Evrei într'ajutor, și s'au adunat toți împreună la el, și îndată s'au risipit în cetate.

48. Și au omorât în cetate în ziua aceea ca vr'o sută de mii, și au ars cetatea, și au luat prăzi multe în ziua aceea, și au mântuit pre împăratul.

49. Și văzând cei din cetate că au biruit Evreii cetatea precum au vrut, au slăbit cu cugetele lor, și au strigat către împăratul cu rugăciune, zicând:

50. Dă-ne nouă dreapta, și să înceteze Evreii a ne bate pre noi și cetatea.

51. Și au lepădat armele, și au făcut pace, și s'au mărit Evreii înaintea împăratului și înaintea tuturor celor din împărăția lui, și s'au întors la Ierusalim având prăzi multe.

52. Și a șezut Dimitrie împăratul pre scaunul împărăției sale, și s'a liniștit pământul înaintea lui.

53. Și a mințit toate câte a zis, și s'a înstreinat de către Ionatan, și nu i-a răsplătit după facerile de bine, care i-a făcut lui, și'l necăjea pre el foarte.

54. Iar după acestea s'a întors Trifon și Antioh cu el copilaș tinerel, și a împărățit, și și-a pus stemă.

55. Și s'au adunat la el toate oștirile care le-a risipit Dimitrie, și au dat rășboiu asupra lui, și el a fugit și s'a biruit.

56. Și a luat Trifon elefanții și a stăpânit Antiohia.

57. Și a scris Antioh cel mai tânăr lui Ionatan, zicând: Întărescu'ți ție Arhieriea, și te pun mai mare preste cele patru ținuturi, și vreau ca să fii tu din prietenii împăratului.

58. Și i-a trimis lui vase de aur spre slujbă, și i-a dat lui putere a bea din aur și a se îmbrăca cu porfiră, și a avea copcă de aur.

59. Și pre Simon fratele lui l-a pus povățuitor dela hotarul Tirului până la marginile Eghiptului.

60. Și a ieșit Ionatan, și a mers dincolo de râu și în cetăți, și s'au adunat la el toate oștirile Siriei într'ajutor, și a venit la Ascalon și au ieșit cei din cetate înaintea lui cu mărire.

61. Și de acolo s'a dus la Gaza, și o a încunjurat cu oștire, și a ars cele dimprejurul cetății, și le-a prădat pre ele.

62. După aceea cei din Gaza rugând pre Ionatan, le-a dat lor dreapta, și luând pre fiii boierilor zăloage, i-a trimis în Ierusalim, iar el a mers prin țară până la Damasc.

63. Și a auzit Ionatan că au venit boierii lui Dimitrie la Cadisul din Galileia cu putere multă, vrând ca să'l scoată pre el din țara aceea.

64. Și a ieșit înaintea lor, iar pre fratele său Simon, l-a lăsat în țară.

65. Și Simon a tăbărit asupra Vetsurei și au dat războiu împotriva ei zile multe, și o a închis.

66. Și l-au rugat pre el ca să le dea lor dreapta, și le-a dat lor, și i-a scos pre ei de acolo, și a luat cetatea și a pus într'însa pază.

67. Iar Ionatan și tabăra lui, a tăbărit la apa Ghenisaretului, și sculându-se de dimineață a mers în câmpul Nasorului.

68. Și iată tabăra celor de alt neam l-a întâmpinat pre el în câmp, și a ascuns oștire în munți să pândească asupra lui, iar ei i-au ieșit lui înainte.

69. Iar oștirea cea ascunsă s'a sculat din locurile sale, și a dat războiu.

70. Și au fugit cei ce erau cu Ionatan toți, nici unul n'a rămas dintre ei, afară de Matatia fiul lui Avisalom și Iuda fiul lui Halfi, căpeteniile oștirii puterilor.

71. Și și'a rupt Ionatan hainele sale, și a pus pământ pre capul său și s'a rugat.

72. Și s'a întors asupra lor cu războiu, și i-a biruit pre ei și fugiră.

73. Și văzând cei ce fugise dela el, s'au întors la el și i-au gonit cu el până la Cadis, unde erà tabăra lor, și au tăbărit acolo.

74. Și au căzut din cei de alt neam în ziua aceea ca la vr'o trei mii de bărbați, și s'a întors Ionatan în Ierusalim.

CAP. 12.

*Legătura cea înnoită a lui Ionatan cu Romanii și Spartanii.
Trifon omoară cu vicleșug pre Ionatan.*

Și văzând Ionatan că'i ajută vremea a ales bărbați și i-a trimis pe ei la Roma, să întărească și să înnoiască cu ei prieteșugul.

2. Și la Spartani și la alte locuri a trimis cărți ca acestea.

3. Și au mers la Roma, și au intrat la sfat, și au zis: Ionatan Arhiereul și neamul Evreilor ne-au trimis pre noi, ca să înnoiți cu ei prieteșugul și societatea, ca și mai 'nainte.

4. Și le-a dat lor cărți pre la fiecare loc, ca să'i petreacă pre ei la pământul Iudei cu pace.

5. Iar izvodul cărților care le-a scris Ionatan Spartanilor, acesta este:

6. Ionatan Arhiereul și bătrânimea neamului și preoții și celalt popor al Evreilor, Spartanilor fraților bucurie.

7. Încă de demult s'a trimis cărți la Onia Arhiereul dela Darie care împărățeà la voi, care adevereà că sunteți frații noștri, precum este scris izvodul.

8. Și cu cinste a primit Onia pre bărbatul cel trimis, și a luat cărțile întru care se arătà societatea și prieteșugul.

9. Drept aceea noi neavând lipsă de acestea, și având mângâere cărțile cele sfinte, care sunt în mâinile noastre,

10. Am ispitit a trimite la voi cari să înnoiască cu voi frăția și prieteșugul, ca să nu ne înstreinăm de către voi, că multe vremi au trecut de când ați trimis la noi.

11. Noi dar neîncetat în toată vremea, și la sărbători și la celelalte cuvioase zile vă pomenim pre voi într-o jertfă și rugăciunile care le facem, precum se cade, și se cuvine a ne aduce aminte de frați.

12. Și ne bucurăm de mărirea voastră;

13. Iar pre noi ne-au încunjurat multe necazuri și războaie multe, că s'au sculat cu bătaie asupra noastră împărații cei de pîmprejurul nostru.

14. Ci n'am vrut să vă supărăm pre voi și pre ceilalți soți și prietini ai noștri cu aceste războaie.

15. Pentru că avem ajutor din cer, care ne ajută nouă, și ne-am mîntuit de vrăjmașii noștri, și s'au smerit vrăjmașii noștri.

16. Drept aceea am ales pre Numenie fiul lui Antioh și pre Antipatru fiul lui Iason, și i-am trimis la Romani, ca să înnoiască prietenia și societatea cu noi cea mai dinainte.

17. Și le-am poruncit lor ca să meargă și la voi, și să se închine vouă, și să vă dea cărțile cele dela noi pentru înnoirea frăției noastre.

18. Și acum bine veți face de ne veți răspunde nouă la acestea.

19. Și acesta este izvodul cărților celor trimise:

20. Oniaris împăratul Spartanilor, lui Onia preotului celui mare, bucurie.

21. Aflatu-s'a în scrisoare pentru Spartani și pentru Evrei, că sunt frați, și că sunt din neamul lui Avraam.

22. Și acum de când am cunoscut acestea, bine veți face scriind nouă pentru pacea voastră.

23. Și noi răspundem cu scrisoare vouă, dobitoacele voastre și averea voastră ale noastre sunt, și cele ce sunt ale noastre, ale voastre sunt; poruncim drept aceea, ca să vă vestească vouă acestea.

24. Și a auzit Ionatan că s'au întors boierii lui Dimitrie cu putere mai multă decât mai întîiu, ca să dea războiu asupra lui,

25. Și plecând din Ierusalim, s'a întâmpinat cu ei în țara Amatitei, că nu i-a lăsat pre ei să calce în țara lui.

26. Și a trimis iscoade la tabăra lor, și s'au întors și i-au spus lui, că așa au așezat, ca să vie preste ei noaptea.

27. Și după ce a apus soarele, a poruncit Ionatan celor ce erau cu el să privigheze, și să fie întrarmați și gata de bătaie toată noaptea, și a pus streji împrejurul taberii.

28. Și au auzit vrăjmașii că Ionatan și cei ce erau cu el s'au gătit de bătaie, și s'au temut și s'au speriat cu inima sa, și au aprins focuri în tabăra sa.

29. Și Ionatan și cei ce erau cu el, n'au știut până dimineața că vedeau focurile arzând.

30. Și a gonit Ionatan dinapoia lor, și nu i-a prins pre ei, pentru că au fost trecut râul Elevterului.

31. Și s'a abătut Ionatan la Arapii, cari se chiamă Zavedii, și i-a bătut pre ei și a luat prăzile lor.

32. Și purcezând a venit la Damasc, și a umblat în toată țara.

33. Iar Simon ieșind, a umblat până la Ascalon și la cetățile cele de aproape, și s'a abătut la Iopi și o a luat mai 'nainte pre ea.

34. Că a fost auzit că ei vreau să dea cetatea la ai lui Dimitrie, și a pus acolo pază, ca să o păzească.

35. Și s'a întors Ionatan și a adunat pre bătrânii poporului, și s'a sfătuit cu ei, ca să zidească cetăți întărite în Iudeea.

36. Și să înalțe zidurile Ierusalimului, și să înalțe zid mare între întărituri și între cetate, ca să o despartă pre ea de către cetate, ca să fie despărțită, ca nici să cumpere, nici să vândă.

37. Și s'au adunat ca să zidească cetatea, și a căzut zidul pârlului celui de către Apiliot, și au dres cele ce se chiamă Hafenată.

38. Și Simon a zidit Adida în Sefila, și i-a pus porți și încuietori.

39. Și a cercat Trifon să împărățească el preste Asia și să-și pună stemă, și să-și pună mâna preste împăratul Antioh.

40. Ci se temeà, ca nu cumvã să nu-l lase Ionatan, și ca nu cumvã să deã rãsboiu asupra lui, și căutã ca să prinzã pre Ionatan și să-l piarzã pre el, și sculându-se a venit în Vetsan.

41. Și a ieșit Ionatan înaintea lui la Vetsan cu patruzeci de mii de bărbați aleși de rãsboiu.

42. Și văzând Trifon că a venit Ionatan cu putere multă, s'a temut a-și tinde mâinile asupra lui.

43. Și l-a primit pre el cu mărire, și l-a împrietenit pre el cu toți prietini săi, și i-a dat lui daruri, și a poruncit puterilor sale să asculte de el, ca și de sine.

44. Și a zis lui Ionatan: pentruce ai ostenit tot poporul acesta, nefiind între noi rãsboiu?

45. Și acum trimite-i pre ei la casele lor, și-ți alege ție puțini bărbați, cari să fie cu tine, și vino cu mine în Ptolemaida, și o voiu dà pre ea ție și celelalte cetăți și oștiri, și pre toți cei ce sunt preste trebi, și întorcându-mă mă voiu duce înapoi, că pentru aceasta am venit.

46. Iar Ionatan crezând lui, a făcut cum i-a zis, că a trimis oștirile să meargă în pământul Iudei.

47. Și a lăsat cu sine trei mii de bărbați, dintre cari două mii i-a lăsat în Galileea, iar o mie a mers cu el.

48. Și după ce a intrat Ionatan în Ptolemaida, au închis Ptolemaidenii porțile, și l-au prins pre el, și pre toți cei ce venise cu el i-au omorât cu sabia.

49. Și a trimis Trifon oștiri și călărime la Galileea și la câmpul cel mare, ca să piarzã pre toți cei dela Ionatan.

50. Și au înțeleș că Ionatan este prins, și cum că au pierit cei ce erau cu el, și se îndemnară pre sine și mergeau înapoiindu-se gata de rãsboiu.

51. Și văzând cei ce îi goniau pre ei, că ei pentru sufletul lor se vor bate, s'au întors.

52. Și au venit toți cu pace în pământul Iudei, și au plâns pre Ionatan și pre cei ce erau cu el, și s'au temut foarte, și a jeli tot Israilul jale mare.

53. Și au cercat toate neamurile cele de primprejurul lor, ca să'i piarză pre ei.

54. Că ziceau: n'au căpetenie și ajutor, acum dar să'i batem pre ei, și să pierdem din oameni pomenirea lor.

CAP. 13.

Murind Ionatan a rămas în locul său Simon, și acesta răsboindu-se împotriva lui Trifon, a biruit și a curățit cetatea Ierusalimului.

Și a auzit Simon că a adunat Trifon putere multă, ca să vie în pământul Iudei să'i piarză.

2. Și văzând pre popor că este spăimântat și plin de frică, s'a suit în Ierusalim și a adunat poporul.

3. Și i-a mângâiat pre ei și le-a zis lor: voi știți câte am făcut eu și frații mei și casa tatălui meu pentru legi și pentru cele sfinte, și răsboaiele și nevoile, care noi le-am văzut.

4. Pentru aceasta au pierit frații mei toți pentru Israil și am rămas eu singur.

5. Și acum să nu dea Dumnezeu, ca să'mi cruț eu sufletul meu în toată vremea necazului; că nu sunt mai bun decât frații mei.

6. Ci voi izbândi pentru legea mea și pentru cele sfinte și pentru muieri și pentru fiii noștri, că s'au adunat toate limbele, ca să ne piarză pre noi vrăjmășește.

7. Și s'a aprins duhul poporului, îndată cât a auzit cuvintele acestea, și a răspuns cu glas mare zicând:

8. Tu ești nouă povățuitor în locul lui Iuda și al lui Ionatan fratelui tău.

9. Poartă rășboiul nostru, și toate ori câte vei zice nouă, vom face.

10. Și a adunat pre toți bărbații cei de rășboiu, și a grăbit a săvârși zidurile Ierusalimului, și'l întări pre el primppejur.

11. Și a trimis pre Ionatan al lui Avesalom, și cu dânsul putere destulă la Iopi, și scoțând pre cei ce erau acolo, a rămas acolo într'însa.

12. Și a pornit Trifon dela Ptolemaida cu putere multă, ca să intre în pământul Iudei, și aveà cu sine pre Ionatan în pază.

13. Iar Simon a tăbărît la Adidus în preajma feții câmpului.

14. Și înțelegând Trifon, că s'a sculat Simon în locul lui Ionatan fratelui său, și cum că va să deà asupra lui rășboiu, a trimis la el soli, zicând:

15. Pentru argintul ce erà dator Ionatan fratele tău la treaba împărătească, pentru trebile, care a avut, îl ținem pre el.

16. Și acum trimite o sută de talanți de argint, și pre doi fii ai lui zăloage, ca nu cumvâ slobozindu-se, să se viclenească către noi; și'l vom slobozi pre el.

17. Și a cunoscut Simon că, cu înșelăciune grăește către dânsul, însă tot a trimis argintul și pre prunci, ca nu cumvâ să ridice vrăjmășie mare asupra poporului, zicând:

18. Pentrucă nu i-a trimis lui argintul și pruncii, a pierit.

19. Și a trimis pruncii și cei o sută de talanți; iar el a mințit și n'a slobozit pre Ionatan.

20. Și după aceea a venit Trifon, ca să intre în țară și să o supue pre ea, și a încunjurat pre calea cea despre Adora; iar Simon și tabăra lui mergeau împreajma lui în tot locul ori unde mergeà.

21. Iar cei din cetățue au trimis la Trifon soli, grăbindu'l pre el, ca să vie la ei prin pustie și să le trimiță lor hrană.

22. Și a gătit Trifon toată călărimea sa, ca să vie în noaptea aceea, ci a fost zăpadă multă foarte, și n'a putut veni pentru zăpadă, și purcezând a venit în Galaadita.

23. Și când s'a apropiat la Vascamà, a omorît pre Ionatan și l-a îngropat acolo.

24. Și s'a înapoiat Trifon și s'a dus în pământul său.

25. Și a trimis Simon și a luat oasele lui Ionatan fratelui său și l-a îngropat pre el în Modin în cetatea părinților lui.

26. Și l-a plâns pre el tot Israilul plângere mare și l-a jelit pre el zile multe.

27. Și a zidit Simon preste mormântul tatălui său și al fraților lui, și l-a înălțat cu chip frumos la vedere din piatră cioplită pre dinainte și pre dinapoi.

28. Și a pus deasupra șapte turnuri, unul împreajma altuia: tatălui și maicii și celor patru frați.

29. Și le-a făcut împrejur șanț, și a pus stâlpi mari și a făcut pre stâlpi toată armarea spre nume veșnic și lângă arme corăbii cioplite, ca să vază toți cei ce umblă pre mare.

30. Acesta este mormântul, care l-au făcut în Modin, până în ziua aceasta.

31. Iar Trifon umblând cu vicleșug către împăratul Antioh cel tânăr, l-a omorât pre el.

32. Și a împărățit în locul lui, și și-a pus luiș stema Asiei și a făcut rană mare pre pământ.

33. Și a zidit Simon cetățile Iudeii și le-a întărit primprejur cu turnuri înalte și cu ziduri mari și pirguri cu porți și cu zăvoare, și a pus bucate în cetăți.

34. Și alegând Simon bărbați, i-a trimis cu daruri la împăratul Dimitrie, ca să ierte țara, pentrucă toate faptele lui Trifon erau jafuri.

35. Și a trimis la el împăratul Dimitrie după cuvintele acestea, și i-a răspuns lui, și i-a scris lui carte ca aceasta:

36. Împăratul Dimitrie lui Simon Arhiereului și prietenului împăraților și bătrânilor și neamului evreesc: bucurie.

37. Coroana cea de aur și lanțul care l-ați trimis l-am luat și gata suntem să vă dăm vouă pace mare, și am scris celor mai mari preste trebi să vă lase vouă cele ce vă iertăm.

38. Și câte am așezat cu voi stau și cetățile, care ați zidit, fie ale voastre.

39. Ertăm neștiințele și greșalele până în ziua de astăzi și cununa, care erați datori și ori ce alt ce se vămuiă în

Ierusalim, să nu se mai vămuiască.

40. Și cari vor fi vrednici dintre voi, ca să se scrie între ai noștri, să se scrie și să fie între noi pace.

41. În anul o sută șaptezeci s'a ridicat jugul neamurilor dela Israil.

42. Și a început poporul lui Israil a scri în scrisori și în adunări în anul dintâiu pre vremea lui Simon Arhiereului celui mare, și mai marele și povățuitorul Iudeilor.

43. În zilele acelea tăbărit-a Simon asupra Gazei, și o a încunjurat pre ea cu oștiri, și a făcut unelte de luarea cetății, și s'a apropiat la cetate, și a lovit un turn și l-a luat.

44. Și cei ce erau într'acele unelte, au sărit în cetate, și s'a făcut turburare mare în cetate.

45. Și s'au suit cei din cetate cu muierile și cu fiii lor pre zid rupându'și hainele lor, și au strigat cu glas mare rugând pre Simon să le dea lor dreapta, și au zis:

46. Să nu ne faci nouă după răutățile noastre, ci după mila ta.

47. Și i s'a făcut milă lui Simon de ei, și nu i-a bătut pre ei, ci scoțându'i din cetate a curățit casele, în care erau idolii, și așa au intrat într'însa lăudând și binecuvântând pre Domnul.

48. Și a scos dintr'însa toată necurăția, și a așezat acolo oameni, cari fac legea, și o a întărit, și și'a zidit luiș într'însa lăcaș.

49. Iar cei din cetățuia din Ierusalim erau opriți a ieși și a merge în țară, și a cumpără și a vinde, și au flămânzit foarte, și mulți dintre ei au pierit de foame.

50. Și au strigat către Simon: să le dea lor dreapta, și le-a dat, și a scos pre cei ce erau acolo, și a curățit cetățuia de pângăriciuni,

51. Și a intrat în ea în douăzeci și trei ale lunei a doua, în anul o sută șaptezeci și unul, cu laude și cu stâlpări și cu harfe și cu chimvale și cu alăute și cu cântări și cu cântece, că s'au zdrobit vrăjmași mari din Israil.

52. Și a așezat ca în tot anul să serbeze această zi cu veselie

53. Și a întărit muntele Bisericii cel de lângă cetățuie, și au lăcuit acolo el și cei ce erau cu el.

54. Și a văzut Simon pre Ioan feciorul său, că este om deplin, și l-a pus pre el povățuitor preste toate oștirile, și a lăcuit în Gazaris.

CAP. 14.

Arsachis împăratul Persilor biruind pre Dimitrie, aduce liniște țărilor. Simon cucerește lopi, Gaza și Ierusalimul, mărind hotarele neamului său.

Și în anul o sută șaptezeci și doi, adunat-a împăratul Dimitrie puterile sale, și s'a dus în Midiea să'și adune ajutor, ca să bată pre Trifon.

2. Iar auzind Arsachis împăratul Persiei și al Midiei, că a venit Dimitrie în hotarele sale, a trimis pre unul din boierii săi, ca să'l prinză pre el viu.

3. Care mergând, a bătut tabăra lui Dimitrie, și l-a prins pre el, și l-a dus la Arsachis, și l-a pus pre el în pază.

4. Și a odihnit pământul în toate zilele lui Simon, și a căutat cele bune neamului său, și le-au plăcut lor stăpânirea lui și mărirea lui în toate zilele.

5. Și cu toată mărirea sa a luat lopi ca să fie vad, și a făcut intrare la ostroavele mării.

6. Și a lătit hotarele neamului său, și a stăpânit țara.

7. Și a adunat robime multă, și a domnit Gazaronul și Vetsuronul și cetățuia, și a scos necurățiile dintr'însul, că nu erà cine să steà împotiva lui.

8. Și lucrau ei pământul lor cu pace, și pământul dà rodurile sale, și pomii câmpurilor rodul lor.

9. Bătrânii în ulițe ședeau, toți de lucrurile cele bune vorbiau, și tinerii s'au îmbrăcat cu haine de mărire și cu îmbrăcăminte de rășboiu.

10. Cetăților a dat bucate, și le-a așezat cu unelte de întărire, atâta, în cât s'a vestit numele mărirei lui până la marginea pământului.

11. Făcut-a pace pre pământ, și s'a veselit Israil cu veselie mare.

12. Și a șezut fiecare supt vița sa și supt smochinul său, că nu eră cine să'i sperie pre ei.

13. Că se sfârșise de pre pământ cei ce dau rășboiu asupra lor, și împărații se surpară în zilele acelea.

14. Și a întărit pre toți smeriții poporului său, legea o a căutat, și a pierdut pre tot cel fărădelege și viclean.

15. Sfintele le-a mărit, și a înmulțit vasele sfintelor.

16. Și s'a auzit la Roma, că a murit Ionatan, și până la Sparta s'a auzit, și s'au mahnit foarte.

17. Și auziră, că Simon fratele lui s'a făcut în locul lui Arhiereu, și stăpânește țara și cetățile cele dintr'însa.

18. Și i-a scris lui pre table de aramă, ca să înnoiască cu el prieteșugul și tovărășia, care o făcuse cu Iuda și cu Ionatan frații lui.

19. Și s'a cetit înaintea adunării în Ierusalim.

20. Iar izvodul cărților, care l-au trimis Spartanii, acesta este: boierii Spartanilor și cetatea lui Simon preotului celui mare, și bătrânilor și preoților, și celuilalt popor al Evreilor fraților: bucurie.

21. Solii cei trimiși la poporul nostru ne-au spus nouă de mărire și cinstea voastră, și ne-am bucurat de venirea lor.

22. Și am scris cele zise de ei în sfaturile poporului: așa Numenie al lui Antioh și Antipatru fiul lui Iason solii Evreilor au venit la noi ca să înnoiască prieteșugul lor cu noi.

23. Și a plăcut poporului a primì pre oamenii aceștia cu mărire și a pune izvodul cuvintelor lor în cărțile cele însemnate poporului, ca să aibă pomenire poporul Spartanilor, și izvodul acesta l-a scris lui Simon Arhiereului.

24. După acestea a trimis Simon pre Numenie la Roma având o pavăză mare de aur, care trăgea la cumpănă o mie de mnas, ca să întărească cu ei tovărășia.

25. Și dacă a auzit poporul cuvintele acestea, a zis: cu ce daruri vom răsplăti pre Simon și pre fiii lui?

26. Că a întărit el însuș și frații lui și casa tatălui său, și a bătut pre vrăjmașii lui Israil dela ei; și i-a întărit lui stăpânire, și au scris în table de aramă, care le-au pus pre stâlpi în munții Sionului.

27. Și acesta este izvodul cărței, în ziua a optsprezecea a lunii lui Elul, în anul o sută șaptezeci și doi, care este al treilea an pre vremea lui Simon Arhiereului.

28. În Saramel, când eră adunare mare de preoți și de popor, și de boierii neamului și ai bătrânilor țării, cunoscute s'au făcut vouă acestea, fiindcă de multe ori s'au făcut răsboaie în țară.

29. Și Simon feciorul lui Matatia feciorul feciorilor lui Iariv și frații lui, cari s'au pus pre sine în primejdie stând împotriva vrăjmașilor neamului său, ca să stea sfintele lor și legea, și cu mărire mare a mărit pre neamul său.

30. Și a adunat Ionatan neamul său, și s'a făcut lui Arhiereu, și s'a adaos la poporul său.

31. Și au vrut vrăjmașii lor să calce în țara lor, ca să le strice țara lor și să'și tinză mâinile sale la cele sfinte ale lor.

32. Atunci s'a sculat Simon, și a dat războiu pentru neamul său, și a cheltuit bani mulți dintr'ai săi, și a dat arme bărbaților puterii neamului său, și le-au dat lor lefi.

33. Și a întărit cetățile Iudei și Vetsura cea dela hotarele Iudei, unde erau armele vrăjmașilor mai 'nainte, și a pus acolo pază bărbați Evrei.

34. Și a întărit Iopi cea dela marea și Gazara cea dela hotarele Azotului, în care mai 'nainte lăcuiau vrăjmașii, și au lăcuit acolo Evrei, și câte erau de lipsă la isprăvirea acestora au pus într'însele.

35. Și văzând poporul credința lui Simon și mărirea care a făcut neamului său, l-a pus pre el povățuitor luiș și Arhiereu, pentru că el a făcut toate acestea, și dreptatea și credința, care a ținut neamului său și a cercat în tot chipul a înălța pre poporul său.

36. Și în zilele acelea bine a mers lucrul prin mâinile lui, că s'au ridicat neamurile din țara lor și cei din cetatea lui David din Ierusalim, cari și-au fost făcut loruși castel, din care ieșiau și pângăreau împrejurul sfintelor și făceau rană mare cu necurățenie.

37. Și a pus într'însul bărbați Evrei să lăcuiască, și l-a întărit spre apărarea țării și a cetății, și a înălțat zidurile Ierusalimului.

38. Și împăratul Dimitrie i-a întărit lui Arhieria după acestea.

39. Și l-a făcut pre el dintre prietini săi, și l-a mărit pre el cu cinste mare.

40. Pentrucă a auzit, cum că Romanii îi chiamă pre Evrei prietini și soți; și cum că ei au ieșit înaintea solilor lui Simon cu cinste.

41. Și cum că au voit Evreii și preoții, să le fie Simon povățuitor și Arhieriu în veac, până se va sculă proroc credincios.

42. Și să fie preste ei povățuitor și să aibă grijă de cele sfinte, să rânduiască însuș mai mari preste lucrurile lor și preste țară și preste arme și preste cetăți.

43. Și să poarte grijă de cele sfinte și toți să asculte de el, și cu numele lui să se scrie toate scrisorile în țară, și să se îmbrace cu porfiră și să poarte aur.

44. Și nimăru din popor și din preoți nu va fi slobod să calce ceva dintr'acestea, și să se pună împotiva celor ce le va zice el, sau să facă adunare în țară fără de el, sau să se îmbrace cu porfiră și să se încingă cu armă de aur.

45. Iar cine va face afară de acestea sau va călcă ceva dintr'acestea, vinovat va fi.

46. Și a plăcut la tot poporul să așeze pre Simon, și să facă după cuvintele acestea.

47. Și a primit Simon și a voit a fi Arhieriu și povățuitor și stăpânitor neamului evreesc și preoților și a purta grijă de toți.

48. Și a zis, ca scrisoarea aceasta să se pună în table de aramă.

49. Și să le pună pre ele în curtea sfintelor în loc ales, și izvoadele lor să le pună în vistierie, ca să le aibă Simon și fiii lui.

CAP. 15.

Împrietinindu-se Simon cu Antioh feciorul lui Dimitrie și cu Romanii, curând se strică prietinia lor.

Și a trimis Antioh feciorul împăratului Dimitrie cărți dela ostroavele mării la Simon preotul și stăpânitorul Evreilor și la tot neamul.

2. Și erau scrise într'acest chip: împăratul Antioh lui Simon preotului celui mare și stăpânitorului neamului, și neamului evreesc: bucurie.

3. De vreme ce oameni pierzători au biruit împărăția părinților noștri.

4. Și voi eu să mă apuc de împărăție să o așez, precum eră mai 'nainte, și am adunat oștire multă, și am făcut corăbii de rășboiu, și'mi este voia să ies în țară, ca să pedepsesc pre cei ce au stricat țara noastră, și pre cei ce au pustiit cetăți multe întru împărăția mea.

5. Acum dar întăresc ție toate scutirile care ți le-au dat ție împărații cei mai 'nainte de mine, și orice alte daruri ți-au îngăduit ție.

6. Și'ți îngăduesc să faci bani supt numele tău în țara ta.

7. Și Ierusalimul și sfintele să fie slobode, și toate armele câte ai făcut și cetățile care le-ai zidit și le stăpânești, să rămâe ție.

8. Și toată datoria împărătească și ori câte erau să fie împărătești, de acum și în tot veacul se lasă ție.

9. Și după ce vom așeză împărăția noastră, te vom mări pre tine și neamul tău și Biserica cu slavă mare, în cât să fie arătată mărirea voastră în tot pământul.

10. În anul o sută șaptezeci și patru a ieșit Antioh la pământul părinților săi și s'au adunat la el toate oștirile, în cât puțini au rămas cu Trifon.

11. Și l-a gonit pre el Antioh împăratul, iar el a venit fugind în Dora cea de lângă mare.

12. Că a văzut că s'au adunat preste el răutățile, și l-au lăsat pre el oștirile.

13. Și a tăbărit Antioh asupra Dorei, și cu el o sută și douăzeci de mii de bărbați răsboinici, și opt mii de călăreți.

14. Și a încunjurat cetatea, și corăbiile loveau și dà strânsoare cetăței și despre uscat și despre mare și pre nimeni n'a lăsat nici să iasă nici să intre.

15. Și a venit Numenie și cei ce erau cu el dela Roma având cărți la împărați și la țări, întru care acestea erau scrise:

16. Luchie Ipatul Romanilor lui Ptolomeu împăratului, bucurie.

17. Solii Evreilor au venit la noi prietinii și soții noștri, ca să înnoiască prieteșugul și societatea cea din început, trimiși de Simon Arhiereul și de poporul Evreilor,

18. Și a adus pavăză de aur de o mie de mnas.

19. Plăcutu-ne-au drept aceea să scrim împăraților și țărilor, ca să nu le facă lor rău, și să nu'i bată pre ei și cetățile lor și țara lor, și ca să nu deà ajutor celor ce se răsboiesc asupra lor.

20. Și ni s'a părut nouă a luà pavăza dela ei.

21. Deci de vor fi fugit niscarevà oameni făcători de rele din țara lor la voi, să'i dați pre ei lui Simon Arhiereului, ca să'i pedepsească pre ei după legea lor.

22. Și ca acestea a scris lui Dimitrie împăratul și lui Attal și lui Arat;

23. Și lui Arsac și la toate țările și lui Sampsac și la Spartani, și la Dilo și la Midon și la Sichiona și la Caria și la Samo și la Pamfilia și la Lichia și la Alicarnason și la Rodos și la Vasilida și la Coos și la Sidi și la Gortina și la Cnidon și la Chipru și la Chirini.

24. Și izvodul lor l-a scris lui Simon Arhiereului.

25. Iar Antioh împăratul a tăbărit asupra Dorei a doua zi, apropiind pururea mâinile la ea și făcând mahine, a închis Antioh pre Trifon, în cât nici a intră, nici a ieși nu putea.

26. Și i-a trimis Simon lui două mii de bărbați aleși să'i ajute și argint și aur și vase prețioase.

27. Și n'a vrut să le primească, ci a stricat toate câte a tocmit cu el mai 'nainte și s'a înstreinat de către el.

28. Și a trimis la el pre Atinovie unul din prietini săi, ca să grăiască cu el, zicând: voi țineți lopa și Gazara și castelul cel din Ierusalim, cetățile împărăției mele.

29. Hotarele lor le-ați pustiit și ați făcut rană mare pre pământ, stăpânind locuri multe întru împărăția mea.

30. Acum dar dați cetățile care le-ați luat, și birurile locurilor care le-ați stăpânit din hotarele cele afară din hotarele Iudeei.

31. Iar de nu, dați pentru ele cinci sute de talanți de argint, și pentru stricăciunea care ați făcut și pentru birurile cetăților, alți cinci sute de talanți; iar de nu, vom veni și vom da războiu asupra voastră.

32. Și a venit Atinovie prietinel împăratului la Ierusalim și a văzut mărirea lui Simon, și păhărnice de aur cu vase de aur și de argint și gătire multă, în cât se minună, și i-a spus lui cuvintele împăratului.

33. Și răspunzând Simon, i-a zis lui: nici pământ strein n'am luat, nici ținem ceva strein, ci moștenirea părinților noștri, care vrăjmașii noștri fără judecată cu orice prilej o au apucat.

34. Iar noi având prilej, ne ținem de moștenirea părinților noștri.

35. Iar de lopi și de Gazara, care le ceri, acestea făceau în popor rană mare, și în țara noastră, pentru acestea vom da o sută de talanți; și Atinovie nu i-a răspuns lui nici un cuvânt.

36. Și întorcându-se cu mânie la împăratul, i-a spus lui cuvintele acestea și mărirea lui Simon, și toate câte a văzut,

și s'a mâniat împăratul cu iuțime mare.

37. Iar Trifon intrând în corabie, a fugit la Orftosiada.

38. Și a pus împăratul pre Chendeveu povățuitor la marginea mării, și i-a dat lui oștire pedestrași și călăreți.

39. Și i-a poruncit lui să tăbărască în preajma feții Iudeii, și să zidească Chedronul, și să întărească porțile, și să dea războiu asupra poporului. Iar împăratul gonea pre Trifon.

40. Și a venit Chendeveu la Iamnia, și a început a asupri pre popor, și a intră în Iudeia, și a robî pre popor, și a ucide, și a zidit Chedronul.

41. Și a rânduit acolo călăreți și puteri, ca apucând mai înainte să închiză căile Iudeii, în ce chip i-a poruncit lui împăratul.

CAP. 16.

Simon și doi feciori ai lui sunt omorîți cu vicleșug, și îi urmează Ioan fiul lui, care s'a numit Hircan, care multe războaie și vitejii a făcut.

Și s'a suit Ioan dela Gazara, și a spus lui Simon tatălui său cele ce a făcut Chendeveu.

2. Și a chemat Simon pre cei doi feciori mai mari ai săi, pre Iuda și pre Ioan, și le-a zis lor: eu și frații mei și casa tatălui meu, am bătut pre vrăjmașii lui Israil din tinerețe până în ziua de astăzi, și s'au sporit prin mâinile noastre de multe ori a mântui pre Israil.

3. Și acum am îmbătrânit, iar voi la această slujbă din mila lui Dumnezeu aveți ani destui, fiți în locul meu și în locul fratelui meu, și ieșind bateți războiu pentru neamul nostru, și ajutorul cel din cer să fie cu voi.

4. Și a ales din țară douăzeci de mii de bărbați războinici și călăreți, și a mers asupra lui Chendeveu, și au dormit la Modin.

5. Și sculându-se dimineața a mers la câmp, și iată oștire multă pedestrași și călăreți le-au ieșit înainte, și eră un rîu

între ei.

6. Și a tăbărit el și poporul lui de către fața lor, și au văzut pre popor temându-se a trece râul, și a trecut întâiu el, și l-au văzut pre el bărbații lui, și au trecut și ei după el.

7. Și a împărțit poporul, și pre călăreți în mijlocul pedestrașilor i-a pus, căci călărimea vrăjmașilor erà multă foarte.

8. Și au trâmbițat cu trâmbițele sfințite, și s'a înfrânt Chendeveu și tabăra lui, și au căzut dintre ei răniți mulți, și cari au mai rămas au fugit în cetate.

9. Atunci s'a rănit Iuda fratele lui Ioan, iar Ioan i-a gonit pre ei până a venit la Chedron, care o a fost zidit.

10. Și au fugit până la turnurile cele din țarina Azotului, și le-au ars cu foc, și au căzut dintre ei ca la vr'o două mii de bărbați, și s'au înapoiat în pământul Iudei cu pace.

11. Iar Ptolomeiu al lui Avuv erà pus povățuitor în câmpul Ierihonului, și aveà argint și aur mult.

12. Că erà el ginere Arhiereului.

13. Și s'a înălțat inima lui și a vrut să stăpânească țara, și s'a sfătuit cu vicleșug asupra lui Simon și a fiilor lui, ca să'i omoare pre ei.

14. Iar Simon umblà prin cetățile cele din țară, și grijă cele de lipsă într'însele, și s'a pogorît la Ierihon el și Matatia și Iuda fiii lui în anul o sută șaptezeci și șapte, în luna a unsprezecea: aceasta este luna lui Savat.

15. Și i-a primit pre ei cu vicleșug feciorul lui Avuv într'un castel mic, ce se chemà Doc, care'l zidise, și le-a făcut lor ospăț mare, și a ascuns acolo bărbați.

16. Și când s'a îmbătat Simon și fiii lui, s'a sculat Ptolomeu și cei ce erau cu el, și au luat armele lor și au intrat asupra lui Simon la ospăț, și i-au omorît pre el și pre acei doi feciori ai lui, și o seamă din slugile lui.

17. Și a făcut răutate mare, și a răsplătit rele pentru bune.

18. Și scriind acestea Ptolomeu, a trimis la împăratul ca să'i trimiță lui oștire într'ajutor, și'i va dà lui țara lor și

cetățile.

19. Și a trimis pre alții la Gazara să omoare pre Ioan, și celor mai mari preste mii a trimis cărți să vie la el, ca să le dea lor argint și aur și daruri.

20. Iar pre alții a trimis să cuprinză Ierusalimul și muntele Bisericii.

21. Ci înainta alergând oarecine, a spus lui Ioan la Gazara, că au pierit tatăl lui și frații lui și cum că a trimis să te omoare și pre tine.

22. Și auzind, s'a spăimântat foarte și prinzând pre bărbații, cari venise să'l piarză pre el, i-a omorât, că a cunoscut că cercă să'l omoare pre el.

23. Iar celelalte cuvinte ale lui Ioan și războaiele lui și vitejiile lui, care bărbătește le-a făcut, și zidirea zidurilor, care a zidit, și lucrurile lui;

24. Iată acestea s'au scris în cartea zilelor Arhieriei lui, după ce s'a făcut Arhiereu în locul tatălui său.

CARTEA A DOUA A MACAVEILOR

CAP. 1.

Evreii din Ierusalim scriu celor din Eghipet. Moartea lui Antioh în Persida. Mulțămirea către Dumnezeu. Praznicul înfingerei corturilor și aflarea focului sfânt.

Fraților Evreilor, cari sunt prin Eghipet, bucurie, frații Evrei cei din Ierusalim și cei din țara Iudeii, pace bună.

2. Să vă facă vouă bine Dumnezeu, și să'și aducă aminte de legătura sa, care au făcut cu Avraam și cu Isaac și cu Iacov robii săi cei credincioși.

3. Să vă dea inimă tuturor vouă ca să vă închinați lui, și să faceți voia lui cu inimă mare și cu suflet voitor.

4. Să deschiză inima voastră în legea sa și întru poruncile sale, și pace să facă.

5. Și să asculte rugăciunile voastre și să se împace cu voi, și să nu vă părăsească pre voi în vreme rea.

6. Așa ne rugăm acum aici pentru voi.

7. Împărățind Dimitrie în anul o sută șasezeci și nouă, noi Evreii scris-am vouă din necazul și din pornirea, ce a venit preste noi în anii aceștia, de când s'a depărtat Iason și cei ce au fost cu el dela pământul cel sfânt și dela împărăție.

8. Și au ars tinda, și au vărsat sânge nevinovat, și ne-am rugat Domnului, și ne-au ascultat, și am adus jertfă și făină de grâu, și am aprins lumini, și am pus pâini înaintea.

9. Și acum ca să țineți zilele înfingerei corturilor a lunii lui Haselev.

10. În anul o sută optzeci și opt, cei din Ierusalim și din Iudeia și bătrânimea și Iuda, lui Aristovul dascălului lui Ptolomeu împăratul, care este din neamul preoților celor unși și Evreilor celor din Eghipet: bucurie și sănătate.

11. Din mari primejdii mântuindu-ne Dumnezeu, foarte mulțămim lui, ca cei ce ne-am răsboit asupra împăratului.

12. Că el au scos pre cei ce s'au răsboit asupra sfintei cetăți.

13. Că fiind în Persida povățuitorul și oștirile cele cu el, căroră se părea că nimeni nu le poate stă înaintea, s'au tăiat în capiștea Naneii, înșelându'i cu cuvinte viclene preoții Naneii.

14. Căci ca și cum ar vreă să lăcuiască cu ea, au venit la locul acela și Antioh și prietini, cari erau cu el, ca să iă banii în loc de zestre.

15. Și punând acestea înainte preoții Naneii, și el apropiindu-se cu puțin la curtea capiștei, închizând capiștea;

16. Dacă a intrat Antioh a deschis ușa cea ascunsă a podului, și aruncând cu pietre, a omorât pre povățuitor și pre cei ce erau cu el, și desfăcându'i părți și tăindu-le capetele, le-au lepădat celor dinafară.

17. Întru toate binecuvântat este Dumnezeuul nostru, cel ce au dat pre cei ce au făcut păgânătate.

18. Vrând drept aceea să facem în douăzeci și cinci de zile ale lunei lui Haselev curățenia Bisericii, cu cuviință am socotit a vă înștiința pre voi, ca și voi asemenea să prăznuiți ziua înfigerei corturilor și a focului, când Neemia cel ce a zidit Biserica și jertfelnicul a adus jertfă.

19. Că și când duceă la Persida pre părinții noștri, bunii credincioși preoți, cari erau atunci, luând din focul jertfelnicului în taină l-au ascuns într'o groapă ca de fântână fără de apă, în care l-au astupat, în cât la toți eră neștiut locul.

20. Și după ce au trecut câțiva ani, când au plăcut lui Dumnezeu, trimis fiind Neemia de împăratul Persidei, pre nepoții preoților celor ce au ascuns, i-a trimis la foc, și precum ne-au spus nouă, n'au aflat foc, ci apă iute.

21. Și le-a poruncit lor să scoată de acolo apă și să aducă, și după ce s'au adus cele de jertfit, a poruncit Neemia preoților să stropiască cu apa aceea lemnele și cele ce erau deasupra puse,

22. Care după ce s'a făcut și a venit vremea, în care a strălucit soarele, care mai 'nainte erà în nori, s'a aprins foc mare, în cât toți s'au minunat.

23. Și rugăciune făceau toți preoții, când se mistuia jertfa, și preoții și toți începând ca Ionatan; iar ceilalți răspunzând ca Neemia.

24. Iar rugăciunea erà într'acest chip: Doamne! Doamne Dumnezeule! Făcătorul tuturor, cel înfricoșat și tare și drept și milostiv,

25. Cel ce unul ești împărat și bun și unul dătător de bunătați, și singur drept și atotțiitor și veșnic, cel ce mântuești pre Israil din tot răul, cel ce ai ales pre părinți și i-ai sfințit pre ei.

26. Primește jertfa aceasta pentru tot poporul tău Israil, și păzește partea ta și o sfințește.

27. Adună risipirea noastră, izbăvește pre cei ce slujesc întru neamuri, spre cei ocărăți și urâți caută, ca să cunoască neamurile că tu ești Dumnezeul nostru.

28. Necăjește pre cei ce asupresc și hulesc cu mândrie.

29. Răsădește pre poporul tău la locul cel sfânt al tău, precum a zis Moisi.

A 2 Lege 30, 5.

30. Și preoții cântau laude.

31. Iar după ce s'au mistuit cele ce erau ale jertfei, a poruncit Neemia să ude cu cealaltă apă, care a rămas, pietrile cele mai mari.

32. Care cum s'a făcut, s'a aprins dintr'însele flacăra, și din lumina, care a strălucit la jertfelnic s'au mistuit.

33. Și după ce s'a făcut aevea lucrul acesta, s'a spus împăratului Persilor, că în locul în care ascunsese focul, preoții cei ce s'au mutat, s'a arătat apă, din care Neemia și cei ce erau cu ei au curățit jertfele.

34. Iar împăratul cercând lucrul, a îngrădit locul, și a făcut jertfelnic.

35. Și multe daruri și lucruri luând împăratul, le-a dăruit preoților.

36. Și a numit Neemia locul acela Neftar, care se tălmăcește curățenie și se chiamă la cei mulți Neftar.

CAP. 2.

Partea a doua a cărții care se pomeneste în capul dintâiu.

Și se află în scrisori, cum că Ieremia prorocul a poruncit celor ce erau să se mute să iă foc, precum s'a arătat.

2. Și cum că a poruncit prorocul celor ce erau să se mute, când le-a dat lor lege, ca să nu uite poruncile Domnului, și ca să nu rățăcească cu cugetele văzând chipuri de aur și de argint, și podoaba cea de pîmprejurul lor.

3. Și altele ca acestea zicând, îi îndemnă să nu depărteze legea de la inima lor.

4. Și eră într'acea scrisoare, cum că prorocul luând răspuns, a poruncit, ca cortul și sicriul să'l ducă cu sine.

5. Și ieșind la muntele în care s'a suit Moisi, și a văzut moștenirea lui Dumnezeu, și cum că acolo viind Ieremia, a aflat loc în peșteră, și cortul și sicriul și jertfelnicul tămâierii le-a băgat acolo, și ușa o a astupat.

6. Și viind unii din cei ce mergeau după el, ca să însemneze calea, și n'au putut-o găsi.

7. Care lucru cunoscându'l Ieremia, i-a înfruntat pre ei, și a zis: că necunoscut va fi locul acela, până când va adună Dumnezeu adunarea poporului, și se va milostivi.

8. Și atunci Domnul va arătă acestea, și se va arătă slava Domnului și norul precum și lui Moisi s'a arătat, și precum când s'a rugat Solomon să se sfințească locul, cu slavă s'au arătat.

2 Paral. 6, 14; și 7, 1.

9. Și ca un înțelept a adus jertfă de sfințirea și de săvârșirea Bisericii.

10. Precum și când s'a rugat Moisi către Domnul, și s'a pogorît foc din cer și a mistuit ale jertfei; așa și Solomon s'a rugat, și pogorându-se foc, a ars arderile de tot.

11. Și a zis Moisi: pentrucă nu s'a mâncat ce erà pentru păcat, s'a mistuit.

12. Așijderea și Solomon opt zile a prăznuit.

13. Și se spuneà și în scrisorile acelea și în pomenirile lui Neemia ca și acestea, și cum întocmind raclă de cărți, a adunat cele despre împărați și despre proroci, și ale lui David, și cărțile cele trimise ale împăraților pentru dări.

14. Așijderea și ale lui Iuda, și câte s'au întâmplat pentru rășboiul ce s'a făcut nouă, toate le-a adunat, și sunt la noi.

15. Dintru care de vă vor trebuì să trimiteți, cari să vi le aducă vouă.

16. Vrând dar a face curățenia, v'am scris vouă; drept aceea bine veți face de veți țineà zilele acestea.

17. Și Dumnezeu cel ce au mântuit pre tot poporul său, au întors moșia tuturor, și împărăția și preoția și sfințenia.

18. În ce chip au făgăduit prin lege, să nădăjduim întru Dumnezeu, că curând ne va miluì pre noi, și ne va adunà de supt cer la locul cel sfânt.

19. Că din mari răutăți ne-au scos pre noi, și locul l-au curățit

20. Iar de Iuda Macaveul și de frații lui și de curățirea marei Biserici și de înnoirea altarului,

21. Și de rășboaiele, ce au făcut asupra lui Antioh Epifan și asupra lui Eupator feciorului lui.

22. Și arătările cele din cer ce s'au făcut celor ce vitejește s'au nevoit pentru evreime, în cât puținii fiind ei, toată țara o au izbândit, și mulțime de varvari au gonit.

23. Și Biserica cea în toată lumea vestită o au zidit, și cetatea o au făcut slobodă, și legile cele părăsite le-au întors Domnul cu toată liniștea, milostiv fiindu-le lor.

24. Cele dela Iason Kirineanul arătate în cinci cărți, vom cercà într'o carte a le scri.

25. Pentrucă socotind curgerea numerilor și greutatea, care este celor ce vreau a începe poveștile istoriilor, pentru mulțimea materiei,

26. Am avut grije, ca celor ce vor vreà să citească, să le fie mângâere sufletească; iar celor ce se vor nevoi a le țineà minte, ușurare și tuturor celor ce vor ceti folos;

27. Iar nouă cari ne-am apucat a scurtà acest lucru, nu de mică osteneală, ci de lucru plin de priveghiere ne-am apucat.

28. Ca și celui ce gătește ospăț, și caută folosul altora, nu este ușor, însă pentru mulțămîta celor mulți, bucuroși vom suferi pătîmirea aceasta.

29. A alege cu amăruntul adevărul fiecăruia lucru, lăsăm celui ce a scris; iar întru aceasta mai mult ne ostenim, ca să stăm întru îndreptarul scurtărei.

30. Că precum meșterului casei cei nouă se cade a purtă grijă de toată așezarea, iar cel ce se apucă a săpà și a zugrăvi, trebuie să caute cele ce sunt spre podoabă, așa trebuie a socoti și de noi.

31. Că a căută și a culege multe cu amăruntul, și despre toate a face cuvânt, celui ce scrie istoria se cuvine.

32. Iar a urmà scurtarea zicerei și a lăsà cercetarea lucrării, este în voea celui ce face tălmăcirea.

33. De aici dar vom începe cuvântarea, la cele ce mai sus am zis atâta adăogând, că prostesc lucru ar fi înainte de istorie a înmulți cuvintele și istoria a o scurtà.

CAP. 3.

Minunata apărare a vistieriei Bisericii din Ierusalim împotriva lui Iliodor răpitorul.

Când sfânta cetate cu toată pacea se lăcuià, și legile foarte bine se păzeà pentru bună credința lui Onie Arhiereului și urîrea răutăței.

2. S'a întâmplat de și înșiși împărații au cinstit locul acesta și Biserica cu daruri foarte bune trimise o au cinstit

3. Atâta în cât și însuși Seleuc împăratul Asiei a dat din veniturile sale toate cheltuelile la slujbele cele de obște ale

jertfelor.

4. Și Simon oarecare din neamul lui Veniamin, ispravnic Bisericii fiind pus, s'a pricit cu Arhiereul pentru nelegiuirea cea din cetate.

5. Și neputând birui pre Onia, a mers la Apolonie feciorul lui Traseu, care pe vremea aceea erà povățuitor Kilo-Siriei și al Finichiei.

6. Și i-a spus lui, cum că vistieria cea din Ierusalim este plină de nenumărați bani, cât mulțimea celor ce se adună din biruri, este nenumărată, și nu se cuvin aceștia la jerte, și poate să fie ca toate acestea să vie supt puterea împăratului.

7. Și întâlnindu-se Apolonie cu împăratul, l-a înștiințat pre el de banii, cari s'au spus lui, iar el chemând pre Iliodor, care erà mai mare preste bani, l-a trimis, și i-a poruncit lui să aducă banii cei mai sus ziși.

8. Și Iliodor îndată a pornit la călătorie, însă cu veste ca aceea că merge în cetățile Kilo-Siriei și ale Finichiei, iar cu fapta porunca împăratului plinind.

9. Și după ce a sosit la Ierusalim, cu cinste s'a primit dela Arhiereul cetăței, și a spus de înștiințarea aceea, și i-a arătat pentruce pricină a venit, și a întrebat de sunt adevărate acestea.

10. Iar Arhiereul a arătat că sunt puse pentru văduve și pentru săraci.

11. Iar o seamă sunt și ai lui Ircan feciorul lui Tovie, care este om foarte de cinste; iar nu precum l-a fost pârît necredinciosul acela Simon, și toți banii sunt patru sute de talanți de argint și două sute de aur.

12. Și cum că strâmbătate se face celor ce lucrurile sale le-a încredințat sfințeniei locului aceluia și Bisericii, care în toată lumea se cinstește pentru mărirea și sfințenia ei, aceea nicidecum nu poate să fie.

13. Iar Iliodor pentru poruncile împărătești ce aveà, a zis: că acelea în vistieria împărătească trebuie să se ducă.

14. Și rânduind zi în care să intre, ca luând seama să rânduiască despre aceea, pentru aceea foarte mare grijă s'a făcut în toată cetatea.

15. Și preoții îmbrăcați cu veșmintele cele sfințite înaintea altarului căzând, chemau din cer pre cel ce au dat legea pentru punerile acestea, ca celor ce au pus banii aceia, întregi să'i păzească.

16. Și oricine vedeà fața Arhiereului, nu puteà să nu se umilească cu mintea, că vederea lui și schimbarea feței, arătà necazul cel dinlăuntru al sufletului lui.

17. Că erà vărsat preste omul acela oarecare temere și groază a trupului, dintru care cei ce vedeau, cunoșteau durerea cea din inimă.

18. Iar alții din case cu grămada alergau spre rugăciunea obștească, pentru că erà să vină locul spre defăimare.

19. Și muierile încinse pre supt țîțe cu saci, umpleau căile, și fecioarele cele închise unele alergau la porți și unele la ziduri și altele pre ferestre se plecau.

20. Și toate cu mâinile ridicate spre cer se rugau.

21. Și erà jalnică privire, cum cădeà mulțimea amestecată, și în cât de mare necaz fiind Arhiereul, așteptà.

22. Aceștia dar se rugau atotputernicului Dumnezeu, ca cele încredințate întregi, și cu toată întărirea să se păzească celor ce le-au încredințat.

23. Iar Iliodor vrând să facă porunca, fiind de față cu ostași la vistirie.

24. Domnul părinților și Stăpânul a toată puterea arătare mare au făcut atâta, în cât toți cei ce îndrăznise a veni, spăimântându-se de puterea lui Dumnezeu, au leșinat și s'au înfricoșat.

25. Că s'a arătat lor un cal care groaznic călăreț aveà pre sine, și cu foarte frumos acoperemânt împodobit, și pornindu-se iute a lovit pre Iliodor cu copitele cele dinainte; iar cel ce ședeà pre cal, se vedeà având arme de aur.

26. Încă și alți doi tineri s'au arătat înaintea lui cu tărie prea cuvioși, cu mărire foarte străluciți și cu îmbrăcămintे

luminoși, cari stând de amândouă părțile, neîncetat îl băteau pre el, multe lovituri punând pre el.

27. Și fără de veste căzând Iliodor pre pământ, și cu mult întunerec împresurându-se, l-au apucat și l-au pus într'o leptică.

28. Pre cel ce mai înainte cu puțin cu mulți alergători și ostași, a intrat în mai sus zisa visterie, l-au dus neputând nici un ajutor aveà dela arme.

29. Avea cunoscând puterea lui Dumnezeu, și Dumnezeu lucrând așa, acela zăceà mut și lipsit de toată nădejdea de mântuire.

30. Iar aceia binecuvântau pre Domnul, cel ce au mărit locul său și Biserica aceea, care cu puțin mai înainte fusese plină de frică și de turburare, și cât s'au arătat Domnul atotțiitorul s'a umplut de veselie și de bucurie.

31. Iar unii dintr'ai lui Iliodor, curând s'au rugat lui Onia ca să cheme pre cel prea înalt, și să dăruiască vieață celui ce zăceà desăvârșit de moarte.

32. Atunci temându-se Arhiereul, ca nu cumvã să socotească împăratul, cum că Evreii au făcut cevã vicleșug asupra lui Iliodor, a adus jertfă pentru mântuirea omului.

33. Și după ce Arhiereul s'a rugat lui Dumnezeu, tinerii aceia iarăș s'au arătat lui Iliodor cu aceleași haine îmbrăcați, și stând au zis: multă mulțămită să faci lui Onia Arhiereul, că pentru el ți-au dăruit Domnul ție vieață.

34. Iar tu din cer fiind bătut, spune la toți puterea cea prea mare a lui Dumnezeu, și după ce au zis acestea s'au făcut nevăzuți.

35. Iar Iliodor aducând jertfă Domnului, și făgăduințe foarte mari făgăduind celui ce i-au dăruit vieața, și lui Onie mulțămind, s'a întors la împăratul.

36. Mărturisind tuturor lucrurile prea marelui Dumnezeu, care le-a văzut.

37. Și împăratul întrebând pre Iliodor, cine ar fi vrednic, care să se mai trimiță odată în Ierusalim? El a răspuns:

38. De ai pre cineva vrăjmaș sau pânditor împărăției tale, trimite’l pre el acolo, și bătut îl vei primì, chiar de va scăpà; pentrucă în locul acela este cu adevărat oarecare putere a lui Dumnezeu.

39. Că cel ce lăcuește în cer, este privitor și ajutor locului aceluia, cel ce pre cei ce vin ca să facă rău, îi bate și îi pierde.

40. Și așa s’a întâmplat cu Iliodor și cu paza vistieriei.

CAP. 4.

Simon pârand la Seleuc pre Onia preotul cel mare, îl omoară Andronic din porunca lui Menelau.

Iar Simon de care mai ’nainte am zis, care a fost văditorul banilor și al patriei, rău grăia de Onia, ca și cum el ar fi silit pre Iliodor și ar fi fost meșterul răutăților.

2. Și pre făcătorul de bine al cetății, și pre cârmuitorul celor de un neam cu sine, și pre râvnitorul legilor, vrăjmaș lucrurilor îndrăzneà a’l zice.

3. Și atâta a crescut vrajba, în cât și prin oarecari de ai lui Simon, ucideri s’au făcut.

4. Socotind Onia primejdia vrajbii, și cum că se va mânieà Apolonie povățuitorul Kilo-Siriei și al Finichiei, adăogând răutatea lui Simon, s’a dus la împăratul,

5. Nu ca să pârască pre cetățeni; ci socotind folosul cel de obște și deosebi la tot neamul.

6. Că vedeà, cum că nu este cu putință fără de rânduială împărătească a se împacă lucrurile, și cum că Simon nu va înceta dela nebunia aceasta.

7. Ci murind Seleuc, și luând împărăția Antioh, cel ce s’a poreclit Epifan, a poftit Arhieriea Iason fratele lui Onia.

8. Și mergând la împăratul, s’a rugat făgăduind trei sute și șasezeci de talanți de argint, și încă alt venit de optzeci de talanți.

9. Fără de acestea făgăduiă încă și alți o sută și cincizeci, de i s'ar îngădui lui putere a înființa școală pentru tineri, și pre cetățenii Ierusalimului împreună cu Antiohenii a'i scrie.

10. Și îngăduind împăratul, a dobândit stăpânirea, și îndată a început a mută la obiceiul elinesc pre cei din neamul său.

11. Și lepădând milostivele îngăduințe împărătești, care s'a îngăduit Evreilor prin Ioan tatăl lui Evpolem, care fusese sol la Romani pentru împrietenire și însoțire, și stricând rânduețele cele legiuite, rânduețele fărădelege înnoiă.

12. Că, cu veselie tocmai supt cetate a întemeiat școală, și pre cei mai tari dintre tineri supuinđu'i, supt curvăsărie i-a dus.

1 Mac. 1, 10.

13. Și într'acest chip se întăreă eliniea, și sporeau obiceiurile celor de alt neam, pentru prea marea aceea necurăție a acestui păgân și nu Arhiereu, Iason,

14. Atât în cât nu se sârguiau mai mult preoții spre slujbele altarului; ci nebăgând seamă de Biserică, și părăsind jertfele, se grăbiau să se împărtășească cu privirea cea fărădelege a luptei după chemarea înainte la disc.

15. Și cinstea cea părintească nebăgând-o în seamă, măririle cele elinești mai bune le socoteau.

16. Pentru care grea nevoie i-a cuprins pre ei, că a căroră povățuire o pofteă, și căroră voiă a se asemănă, pre aceia vrăjmași și izbânditori i-au avut.

17. Că a face păgânește împotriva dumnezeieștilor legi, nu este prea lesne; însă acestea vremea următoare le va arătă.

18. Iar când s'a prăznuit lupta cea de al cincilea an al lui Tir, la care eră de față împăratul,

19. A trimis spurcatul acesta Iason din Ierusalim privitori, pre cei ce erau Antioheni, carii au dus trei sute de drahme de argint spre jertfa lui Iracleu, pentru care și cei ce au dus argintul s'au rugat, ca să nu se deă la jertfe, că nu se cuvine, ci la alte cheltuețe să se deă.

20. Ci acestea despre o parte pentru cel ce le-a trimis spre jertfa lui Iracleu, despre alta pentru voea celor ce le-au adus, le-au trimis pentru dresul corăbiilor celor de oștire.

21. Și trimițându-se în Eghipet Apolonie al lui Menesteu, pentru ca să fie mai întâiu șezător al lui Ptolomeiu al lui Filomitor împăratul, înțelegând după aceea Antioh, cum că el s'a înstreinat de către lucrurile sale, de întemeere a grijit, pentru aceea a venit în Iopi, și de acolo s'a dus în Ierusalim.

22. Și cu mare cuviință de către Iason și de către cetate a fost primit, cu făclii aprinse și cu strigări a fost băgat, și de aici spre Finichiea a purces cu tabăra.

23. Și după trei ani a trimis Iason pre Menelau fratele lui Simon mai sus numitului, ca să ducă bani împăratului, și ca să'i aducă aminte de lucrurile cele de lipsă.

24. Iar el plăcând împăratului pentrucă l-a mărit cu fața puterii lui, a tras la sine Arhieria, dând cu trei sute de talanți de argint mai mult decât Iason.

25. Și luând porunci împărătești a venit, nimic vrednic de Arhierie aducând, numai mânie de tiran crud, și urgie de hiară sălbatecă având.

26. Și așa Iason, care a înstreinat pre fratele său, înstreinatu-l-a și pre el altul, și l-a izgonit în țara Amanitii.

27. Iar Menelau a ținut stăpânirea, ci de banii, cari îi făgăduise împăratului nici o grijă n'a avut, iar Sostrat mai marele cetăței îi cerea.

28. Că acesta erà pus preste adunarea birurilor, pentru aceea pre amândoi i-a chemat împăratul.

29. Și Menelau a lăsat în Arhierie ispravnic pre Lisimah fratele său; iar Sostrat pre Cratit mai marele Chiprului.

30. Și acestea așa fiind, s'a întâmplat de s'au învrăjbit Tarsenii și Malotenii, pentrucă au fost dați dar Antiohidei țitoarei împăratului.

31. Degrab dar a venit împăratul ca să așeze lucrurile acelea, lăsând în locul său pre Andronic cel ce erà dintre cei de cinste.

32. Iar Menelau socotind că a aflat vreme bună, furând niște vase de aur de ale Bisericii, le-a dăruit lui Andronic, și altele le-a fost vândut în Tir și în cetățile cele de prin prejur.

33. Care lucru înțelegându-l Onia l-a muștrat, fiind el în loc fără de frică în Dafni cea de către Antiohiea.

34. Pentru aceea Menelau luând deosebi pre Andronic, l-a rugat ca să omoare pre Onia, deci viind el la Onia, și cu înșelăciune dând dreapta, cu jurământ a întărit, măcar că Onia aveà prepus asupra lui Andronic, că va să-l înșele, l-a făcut de a ieși din locul cel fără de temere, pre care îndată l-a omorât nerușinându-se de dreptate.

35. Pentru care pricină nu numai Evreii, ci mulți și dintr'alte neamuri s'au scârbit, și s'au mâhnit pentru nedreapta ucidere a bărbatului acestuia.

36. Iar după ce s'a întors împăratul din părțile Chilichiei, Evreii cei din cetate, împreună și Elinii urînd vicleșugul, s'au plâns, cum că fără de dreptate Onia a fost omorât.

37. Iar Antioh din suflet mâhnindu-se, i s'a făcut milă, și a lăcrămat pentru înțelepciunea și multa bună rânduială a răposatului.

38. Și aprinzându-se de mânie, îndată a luat dela Andronic porfira, și i-a rumpt hainele, și l-a purtat împrejur prin toată cetatea, și într'acelaș loc, în care asupra lui Onia a făcut păgânătate, acolo pre spurcatul ucigător l-a omorât, Domnul răsplătindu-i certare de care a fost vrednic.

39. Și Lisimah cu știrea lui Menelau furând multe vase sfinte, a ieșit vestea în cetate, și s'a adunat mulțimea asupra lui Lisimah, după ce multe vase de aur s'au fost cheltuit.

40. Și după ce s'au sculat asupra-i gloatele mânioase, Lisimah împotrivă a întrarmat ca la vr'o trei mii de bărbați, și a început fără de dreptate a omorî, povățuitor fiind un tiran și cu vârsta și cu nebunia bătrân.

41. Iar gloatele dacă au văzut că se scoală Lisimah asupra lor, apucând unii pietre, alții măciuci, alții țărână,

aruncau spre cei ce erau împrejurul lui Lisimah, și spre cei ce se sculase asupra-le.

42. Pentru care pricină pre mulți dintr'înșii i-au rănit, și pre unii i-au oborât, și pre toți în fugă i-au întors, și pre furătorul de cele sfinte lângă vistierie l-au omorât.

43. Și pentru acestea a stăut judecată asupra lui Menelau.

44. Și când a venit împăratul în Tir, asupra lui Menelau au făcut pâră trei bărbați trimiși dela bătrânime.

45. Iar Menelau aflându-se vinovat, a făgăduit bani mulți lui Ptolomeu feciorului lui Dorimen, ca să îmblânzească pre împăratul.

46. Deci apucând Ptolomeu pre împăratul într'un foișor, unde se dusesse să se răcorească, l-a schimbat din părerea sa.

47. Și pre Menelau capul a toată răutatea l-a slobozit de pârături; iar pre ticăloșii aceia, cari măcar și la Schiți de și-ar fi spus pricina, s'ar fi slobozit nevinovați, pre aceștia i-a judecat spre moarte.

48. Drept aceea degrab nedreaptă moarte au suferit cei ce pentru cetate și pentru popor, și pentru sfintele vase înainte au grăit.

49. Pentru care lucru și tiranii scârbindu-se de această răutate, lucrurile cele de îngropăciunea lor cu mare cuviință au dat.

50. Iar Menelau pentru lăcomia celor puternici, eră în cinste, și crescând întru răutate, mare vrăjmaș a fost cetățenilor.

CAP. 5.

Minunata arătare a ostașilor care s'au văzut răsboindu-se în văzduh preste Ierusalim timp de patruzeci de zile; păgânătatea lui Iason și tirania lui Antioh.

Iar pre vremea aceasta Antioh a doua oară a călătorit în Eghipet.

2. Și s'a întâmplat, de în patruzeci de zile s'a văzut preste toată cetatea prin văzduh alergând călăreți cu haine aurite îmbrăcați, și cu sulite ca și ostașii cei întrarmați.

3. Și cete de călăreți rânduite, și bătându-se unii cu alții, și năvăliri de amândouă părțile, și clătiri de paveze și mulțime de suliti și sabii scoase și aruncări de săgeți și străluciri de podoabă de aur, și de tot felul de platoșe.

4. Pentru aceea toți se rugau ca să fie spre bine arătarea aceasta.

5. Și făcându-se vorbă mincinoasă, cum că a murit Antioh, luând Iason nu mai puțin de o mie de bărbați, fără de veste a lovit asupra cetății, și cei de pre zid împingându-se, mai pre urmă a luat cetatea, iar Menelau a fugit în castel.

6. Iar Iason omorà pre cetățenii săi fără de milă, nesocotind că norocirea asupra rudeniilor sale este cea mai mare nenorocire.

7. Și părându'i că ale vrăjmașilor, și nu acelor de un neam cu sine biruințe surpă, stăpânirea n'a dobândit; iar mai pre urmă pentru viclenie rușine a luat, și pribeag s'a dus iarăș în Amanitida.

8. Și așa a luat sfârșitul relei amestecături, închizându'l Areta tiranul Aravilor, dintr'o cetate într'alta fugind, gonindu-se de toți, și urîndu-se ca un călcător de lege, și în scârbă fiind la toți ca un gâde al moșiei și al cetățenilor în Eghipet, s'a lepădat.

9. Și ca o țărână dela moșie înstreinându-se în streinătate a pierit; către Lachidemoneni s'a dus, ca pentru rudenie să afle acolo acoperemânt.

10. Și cel ce mulțime de morți neîngropați a lepădat, nejelit a fost, și de nici un fel de îngropăciune, necum de îngropăciunea în mormântul părintesc n'a avut parte.

11. Iar după ce a înțeles împăratul acestea ce s'au făcut, a socotit că Iudeii s'au viclenit, pentru aceea pornind din

Eghipet, cu suflet sălbatec a luat cetatea în pradă.

12. Și a poruncit ostașilor să taie fără de milă pre cei ce le sunt înaintea, și pre cei ce se sue în case să'i omoare.

13. Deci omorîtu-s'au tinerii și bătrânii și bărbații și muierile și feciorii au pierit, și fecioarele și pruncii s'au junghiat.

14. Atâta în cât în trei zile optzeci de mii au pierit, adică patruzeci de mii au fost tăieți, iar alții numai puțin decât acești tăieți, s'au vândut.

15. Și neîndestulându-se cu acestea, au îndrăsnit a intra și în cea decât tot pământul mai sfântă Biserică, având povățuitor pre Menelau, cel ce și legilor și patriei vânzător s'a făcut.

16. Și cu mâinile cele spurcate a luat sfintele vase, și cele ce de alți împărați spre creșterea și mărirea locului, și cinstea le-au fost pus, cu spurcate mâini trăgându-le le dă.

17. Și s'a semețit cu cugetul Antioh, nu socotind că pentru păcatele celor ce lăcuiau cetatea s'au mânieat puțin Domnul, pentru aceea a fost urgisit locul acela.

18. Iar de nu s'ar fi întâmplat să fi fost mai dinainte cuprinși cu multe păcate precum Iliodor, pre care l-a fost trimis Seleuc împăratul, ca să vază vistieria, acesta când a năvălit să intre degrab fiind bătut, s'a întors dela îndrăznirea sa.

19. Că nu pentru loc pre neam, ci pentru neam au ales Domnul locul.

20. Pentru aceea și locul acesta s'a făcut părtaș răutăților, ce s'au întâmplat în neam, după aceea s'a făcut părtaș bunătăților celor dela Domnul, și cel ce a fost cuprins cu mâniea Atotțiitorului, iarăș îmblânzindu-se cu marele Stăpân, cu toată mărirea s'a îndreptat.

21. Deci Antioh luând o mie și opt sute de talanți din Biserică, degrab s'a întors în Antiohiea, gândind de trufie să facă pământul să înnoate pre el, și marea să umble cu picioarele pre ea, pentru semeția inimii.

22. Și a lăsat și ispravnici, ca să necăjască neamul în Ierusalim, pre Filip de neam Frighiean, cu obiceiurile mai varvar decât cel ce l-a pus.

23. Iar în Garizin pre Andronic, și fără de aceștia pre Menelau care mai rău decât ceilalți se ridică asupra cetățenilor.

24. Și vrăjmaș gând având asupra cetățenilor Evrei, a trimis pre începătorul urâciunilor pre Apolonie cu oștire douăzeci și două de mii, poruncind ca pre cei de vârstă pre toți să'i omoare, iar pre femei și pre cei mai tineri să'i vândă.

25. Iar acesta viind în Ierusalim s'a fățarnicit a fi de pace, și a așteptat până în ziua cea sfântă a sâmbetei, și apucând pre Evrei fără de lucru, a poruncit ostașilor celor de supt ascultarea sa să se întrarmeze.

26. Și pre toți cei ce au ieșit la priveală i-au omorât, și prin cetate cu armele alergând, multă mulțime au omorât.

27. Iar Iuda Macaveul cu alți nouă inși, cari s'au însoțit cu el osebindu-se în pustie, ca hiarele în munți trăiau împreună cu cei ce erau cu el, și cu buruieni se hrăneau ca să nu se spurce.

CAP. 6.

Despre spurcarea Bisericii de către păgâni; idololatria și moartea lui Eleazar.

Și nu după multă vreme a trimis împăratul pre un bătrân atinean, ca să silească pre Jidovi să se strămute dela legile cele părintești, și să nu se ocârmuiască cu legile lui Dumnezeu

2. Și să spurce și Biserica cea din Ierusalim, și să o numească a lui Dia Olimpiul, și cea din Garizin precum erau lăcuiitorii locului a lui Dia iubitorului de oaspeți.

3. Ci cu anevoie și grea eră poporului tocmeala răutății acestea.

4. Că Biserica de curvie și de beții o au umplut păgânii, desfătându-se cu sodomii, și în sfintele curți cu muieri împreunându-se, și înlăuntru băgând cele ce nu se cuveneă.

5. Și altarul s'a umplut de lucruri nelegiuite, care le opreă legea.

6. Și nu eră slobod nici a țineă sâmbetele, nici a păzi sărbătorile cele părintești, nici măcar Evreu a se mărturisi pre sine a fi.

7. Și se duceă cu amară nevoe la ziua nașterii împăratului spre junghiere în toată luna; și când eră sărbătoarea Dionisilor se sileau Evreii având edere să facă pompă lui Dionisie.

8. Și din îndemnul lui Ptolomeu a ieșit poruncă în cetățile elinești cele de prin vecini, ca și pre Evrei așijderea să'i facă să jertfească

9. Iar pre cei ce nu vor vreă să se strămute la obiceiurile elinești, să'i omoare; drept aceea nimic alt nu eră a vedeă, fără numai nevoe, care îi asupreă pre ei.

10. Că s'au adus două muieri, care au fost pârîte, că ș'au tăiat împrejur pruncii lor, pentru aceea au spânzurat pruncii de țîțele lor, și prin cetate, pre ulițe purtându-le, le-au aruncat jos de pre zid de au murit.

1 Mac. 1, 63.

11. Iar alții alergând la peșterile cele de pre aproape, ca ascunzându-se să serbeze ziua sâmbetei, de care lucru dându-se știre lui Filip, i-au ars, că se sfiau a'și ajutà unul altuia, pentru mărirea acelei prea cinstite zile

12. Rog dar pre cei ce vor ceti această carte, să nu se îngrozească pentru nevoile acestea; ci să socotească că muncile acestea, nu spre pierire, ci spre învățătură au fost neamului nostru

13. Că a nu se lăsă în multă vreme cei ce lucrează fărădelege, ci degrab a cădeă în munci, semn de mare facere de bine este.

14. Că nu ca și într'alte neamuri cu îndelungă răbdare așteaptă Domnul, până ce vor ajunge la plinirea păcatelor,

și apoi să'i muncească, ci asupra noastră așa au socotit a fi, ca nu la sfârșitul păcatelor ajungând noi, apoi să facă izbândă asupra noastră.

15. Pentru aceea niciodată nu depărtează mila dela noi, ci certându-ne cu nevoi, nu părăsește pre poporul său.

16. Însă acestea pentru ca să ne aducem aminte, acestea să fie zise.

17. Iar preste puțin, se cade să venim la poveste.

18. Unui om anume Eleazar, care erà din cei de frunte cărturari, și trecut cu vârsta, și la față foarte frumos, căscându'i gura îl sileà să mănânce carne de porc.

19. Iar el mai vârtos primind moartea cea de cinste decât viața cea de urâciune, de bună voie s'a adus la muncă.

20. Și scuipând înainte, în ce chip se cădeà a se apropià cei ce îndrăzneasc a se apăra de cele ce nu se cuvine să le mănânce pentru dragostea vieții.

21. Iar cei ce erau rânduiți la acea fărădelege jertfă, pentru cunoștința cea de mulți ani a omului aceluia luându'l de osebi, îl rugà, să aducă cărnuri de el făcute, care erau lui slobod a mânca, și să se fățarnicească ca și cum ar mânca de cele ce a poruncit împăratul din cărnurile jertfei.

22. Ca făcând aceasta, să scape de moarte, și pentru prieteșugul cel vechiu cu ei, va aflà milă.

23. Iar el gând bun luând, și vrednic fiind de vârstă și de adâncele bătrânețe, și de cinstitele căruntețe, care și le agonisise, și de creșterea cea foarte bună din pruncie, și mai vârtos de cea sfântă, și de Dumnezeu pusă rânduiala legii, îndată a răspuns, zicând: ca, curând să'l trimiță la lad.

24. Că nu se cuvine vârstei noastre a fățarnici, ca mulți din cei tineri să socotească, cum că Eleazar cel de nouăzeci de ani, a trecut la obiceiurile celor de alt neam.

25. Și ei pentru a mea fățarnicie, și pentru această puțină și scurtă vieată, se vor amăgi prin mine, și urâciune și ocară bătrâneților să'mi agonisesc.

26. Că măcar de într'această vreme de acum voiu scăpà de munca cea dela oameni; iar din mâinile Atotțiitorului, nici

viu nici mort nu voiu scăpă.

27. Pentru aceea bărbătește acum mutând vieața, mă voiu arătă vrednic de bătrânețe.

28. Și celor tineri pildă vitejească le voiu lăsa, ca, cu grăbnicie și cu bărbăție să moară pentru cinstitele și sfintele legi, și acestea zicând, îndată a venit la chinuri.

29. Iar cei ce'l aduceau, inima lor cea bună, care cu puțin mai 'nainte o arătase către dânsul, în inimă rău voitoare o au mutat, pentru cuvintele, care mai 'nainte le-au fost grăit, care precum socotiau ei, erau nebunie.

30. Și când eră să moară de rane suspinând, a zis: Domnului celui ce are sfânta știință, arătat este, că putând eu să scap de moarte, grele dureri rabd cu trupul bătându-mă; iar cu sufletul bucuros pentru frica lui pătimesc acestea.

31. Și într'acest chip a murit acesta, și nu numai tinerilor, ci și la mai mulți ai neamului, moartea sa lăsând-o pildă de vitejie și pomenire de faptă bună.

CAP. 7.

*Despre statornicia în credință și chinurile celor șapte frați
Macavei și a mumei lor.*

Întâmplatu-s'a și cu șapte frați, pre cari împreună cu maica lor prinzându'i, i-a silit împăratul să mănânce cărnuri de porc, care nu le erau lor slobod a mânca, cu biciuri și cu vine bătându'i.

2. Iar unul dintre ei, care mai 'nainte a grăit, așa a zis: ce vrei să întrebi și să știi dela noi? Pentrucă mai bucuroși suntem a muri decât a călca legile părintești.

3. Iar împăratul umplându-se de mânie, a poruncit să înfierbânte tigăi și căldări.

4. Și după ce s'au înfierbântat acelea, îndată a poruncit să taie limba celui ce mai întâiu a grăit, și jupuindu'l primprejur să'i taie marginile trupului, văzându'l ceilalți frați și mama lor.

5. Și după ce l-a ciungit așa, a poruncit să-l aducă la foc și să-l frigă de viu, și ieșind foarte mare sfârâială din tigae, unii pre alții împreună cu muma lor se îndemnau a muri vitejește, zicând așa:

6. Domnul Dumnezeu vede, și cu adevărat mângâere are dintre noi, precum chiar a arătat prin cântarea cu care ne-a mărturisit nouă Moisi zicând: și întru robii săi se va mângâia.

A 2 Lege 32, 43.

7. Și după ce s'a săvârșit cel dintâiu într'acest chip, a adus pre al doilea să-l batjocorească, și jupuindu-i pielea capului cu părul, îl întrebă: au mîncă-vei mai 'nainte de ce ți se va chinui trupul cu toate mădulările?

8. Iar el răspunzând cu glas părintesc, a zis: nu.

9. Pentru aceea și acesta, ca și cel dintâiu pre rînd toate chinurile le-a suferit, și când eră să moară, a zis: tu dar ticăloase ne scoți pre noi dintr'această viață, iar împăratul lumii pre noi cei ce murim pentru legile lui, iarăș ne va învia cu înviere de viață veșnică.

10. Și după acesta al treilea s'a batjocorit, și cerându-i-se limba, îndată o a scos și mâinile cu îndrăzneală le-a întins și vitejește a zis:

11. Din cer le-am dobândit acestea și pentru legile lui nu bag seamă de ele, pentrucă nădăjduesc că dela el iarăș le vom dobândi.

12. Așa în cât și însuș împăratul și cei ce erau cu el, cu spaimă se minună de sufletul tânărului, că, ca de o nimica nu băgă seamă de dureri.

13. Și după ce s'a sfârșit și acesta, a adus pre al patrulea așijderea muncindu-l și chinuindu-l.

14. Și când era să moară, așa a zis: bine este a mută nădejdlile cele dela oameni și a aștepta cele dela Dumnezeu, că noi iar vom învia prin el, iar ție nu-ți va fi înviere spre viață.

15. Și îndată aducând pre al cincilea îl muncă, iar el căutând către împăratul, a zis:

16. Putere între oameni având, muritor fiind, faci ce vrei; însă să nu socotești că Dumnezeu au părăsit pre neamul nostru;

17. Ci tu așteaptă și vei vedeà puterea lui cea mare, cum pre tine și sămânța ta o va chinui.

18. Și după acesta a adus pre al șaselea, și când era să moară, a zis: nu te înșelà în zadar, că noi pentru noi înșine pătimim acestea, de vreme ce am păcătuit împotriva Dumnezeului nostru, și pentru aceasta s'au făcut aceste vrednice de mirare.

19. Iar tu să nu socotești că vei fi necertat, pentru că dai răsboiu asupra lui Dumnezeu.

20. Iar muma lor foarte minunată și vrednică de bună pomenire fiind, care într'o zi văzând pierindu'i șapte fii, cu bun suflet a răbdat pentru nădejtile, care le aveà întru Domnul.

21. Și pre fieștecare din ei îl mângâià cu părintesc glas, plină fiind pe vitejesc cuget, și gândirea cea muierească cu inimă bărbătească deșteptând-o, zicea către ei:

22. Nu știu cum v'ați zămislit în pânțele mele, nici eu v'am dat vouă duh și vieță, nici închipuirea fieștecăruia eu o am întocmit

23. Ci Ziditorul lumii cel ce au zidit ursitoarea omului și au aflat nașterea, și duh și vieță tuturor vouă ca un milostiv iarăș va dà, de vreme ce acum nu vă e milă de voi pentru legile lui.

24. Iar Antioh gândind că pre el îl defaimă și socotind că pre el îl ocărăște cu acele cuvinte, fiind încă cel mai tânăr viu, nu numai cu cuvintele îndemnă, ci și cu jurământuri îl încredință cum că și bogat și fericit îl va face, de se va mutà dela obiceiurile părintești și prietin îl va aveà, și trebi îi va încredință.

25. Iar tânărul nicidecum ascultând, a chemat împăratul pre muma sa, și o învăță, ca să sfătuiască pre tinerelul cele ce sunt spre mântuire.

26. Și cu multe îndemnând-o, ea a primit că va sfătuî pre fiu.

27. Și plecându-se la el înșelând pre crudul tiran, așa a zis cu părintesc glas: fiule! Fie'ți milă de mine, care în pântece te-am purtat nouă luni și ți-am dat țîță trei ani, și te-am hrănit și te-am adus la vârsta aceasta, și te-am crescut, purtându-te în brațe.

28. Rogu-te fiule, ca căutând la cer și la pământ, și văzând toate cele ce sunt într'însele, să cunoști că din ce n'au fost le-au făcut pre ele Dumnezeu, și pre neamul omenesc așijderea l-au făcut.

29. Nu te teme de ucigătorul acesta, ci te fă vrednic de frații tăi, primește moartea, ca într-o aceeaș milă împreună cu frații tăi să te primesc.

30. Și grăind încă ea, tinerelul a zis: pre cine așteptați? N'ascult de porunca împăratului, ci ascult de porunca legii, care s'a dat părinților noștri prin Moisi.

31. Iar tu cel ce tot răul ai aflat asupra Evreilor, nu vei scăpa din mâinile lui Dumnezeu.

32. Că noi pentru păcatele noastre pătimim.

33. Iar dacă pentru certarea și învățătura noastră Dumnezeu cel viu puțin s'a mânieat asupra noastră, iarăș se va împăcă cu robii săi.

34. Ci tu o necredinciosule, și de cât toți oamenii mai spurcatule, nu te mări turburându-te îndeșert, și semețindu-te cu niște nădejdi neștiute asupra slugilor cerești ridicându'ți mâinile.

35. Că încă n'ai scăpat de judecata atotputernicului Dumnezeu, cel ce de sus vede toate.

36. Că acum frații mei, cari puțină durere au suferit, au ajuns la făgăduința vieții cei veșnice a lui Dumnezeu; iar tu cu judecata lui Dumnezeu vei suferi dreaptă pedeapsă dela dânsul pentru trufiea ta aceasta.

37. Iar eu precum și frații mei, și trupul și sufletul mi'l dau pentru legile părintești, rugându-mă lui Dumnezeu, ca să nu întârzie a se milostivi spre neamul acesta, și pre tine

prin certări și prin bătăi să te facă să mărturisești, cum că el singur este Dumnezeu.

38. Iar în mine și în frații mei să se oprească mâniea Atotputernicului, care pre dreptate s'a adus preste tot neamul nostru.

39. Deci mâniindu-se împăratul pre acesta mai mult decât pre ceilalți, l-a chinuit, amărându-se pentrucă l-a batjocorit.

40. Deci și acesta curat și-a schimbat vieța întru tot, nădăduind spre Domnul.

41. Și mai pre urmă după fii s'a săvârșit și muma.

42. Iar acestea despre junghieri, și despre chinurile cele preste măsură până acum să fie zise.

CAP. 8.

Răsboaiele și biruințele lui Iuda Macaveiu împotriva lui Nicanor și a lui Timoteiu.

Iar Iuda Macaveul și cei ce erau cu el, pre ascuns mergând prin sate, chemă pre rudenii și pre cel ce rămăsese în legea Evreiască, și luându'i cu sine a strâns ca la vreo șase mii de bărbați.

2. Și s'au rugat Domnului ca să caute spre poporul cel decât toți mai necăjit, și să se milostivească, și să nu se îndure de Biserica cea spurcată de oamenii păgâni.

3. Și să'i fie milă de cetatea cea de tot stricată, și care întocmai cu pământul va să se facă, și să auză sângele celor omorâți, care pururea strigă către el.

4. Și să'și aducă aminte de pierderea cea fărădelege a pruncilor celor fără de păcate, și de hulele cele grăite asupra numelui lui, și să urască răutatea.

5. Iar Macaveiu având oștire adunată, nu'l puteau suferi neamurile, și mâniea Domnului s'a întors în milă.

6. Și fără de veste viind, cetăți și sate ardeau, și locurile cele de îndemână prinzându-le, pre mulți din vrăjmași

biruindu’i, îi întorcea în fugă.

7. Și mai vartos noaptea făcea de acest fel de năvăliri, atât în cât pretutindinea s’a auzit vestea vitejiei lui.

8. Deci văzând Filip că în puțină vreme acel om atâta a sporit, și mai adese ori cu bun noroc merge, a scris lui Ptolomeu mai marelui Kilo-Siriei și al Finichiei, ca să ajute la lucrurile împăratului.

9. Iar el îndată a ales pre Nicanor feciorul lui Patroclu, unul din cei mai de frunte prietin, și l-a trimis supuinu’i din tot felul de neamuri nu mai puțin de douăzeci de mii, ca să piarză tot neamul Evreilor, și a însoțit lui și pre Gorghia bărbat învățat la oștire, și în lucrurile războiului ispitit.

10. Și a socotit Nicanor dajdia cu care era împăratul dator Romanilor, a căreia sumă era două mii de talanți, ca din robimea Evreilor să’l plinească.

11. Și îndată a trimis la cetățile cele de pre lângă mare, chemând ca să vie să cumpere robi Evrei, făgăduind că nouăzeci de robi va dà pentru un talant, neașteptând izbânda cea viitoare asupra lui dela cel Atotputernic.

12. Iar Iuda a înțelese de venirea lui Nicanor.

13. Și spuind celor ce erau cu el de venirea taberii, cei fricoși dintre ei, și cari nu aveau nădejde întru dreptatea lui Dumnezeu, au fugit și au ieșit din locurile lor.

14. Iar ceilalți toate ce le rămăsese le vindeau, și rugau pre Domnul ca să mântuiască pre cei vânduți de necredinciosul Nicanor mai ’nainte de a se lovì la războiu.

15. Iar de nu pentru ei, apoi pentru așezământul care l-a făcut cu părinții lor, și pentru că chiamă preste sine prea cinstit și de mare cuviință numele lui.

16. Deci aducând Macaveiu pre cei ce erau cu el, cari erau cu numărul șase mii, îi îndemnă să nu se îngrozească de vrăjmași, nici să se teamă de mulțimea cea multă a neamurilor, cari cu nedreptate vine asupra lor, ci vitejește să se războiască, puindu’și înaintea ochilor ocară cea fărădelege făcută de ei în locul cel sfânt.

17. Și bătaia batjocoritei cetăți, și surparea politiei strămoșești.

18. Că aceia întru arme și întru îndrăsnire nădăduesc; iar noi întru Dumnezeu cel atotputernic nădăduim, carele și pre cei ce vin asupra noastră și pre toată lumea, într'o clipeală poate să'i piarză.

19. Și afară de acestea le-a arătat lor și apărările cele făcute strămoșilor lor, și izbânda cea de pre vremea lui Sinahirim, cum au pierit o sută optzeci și cinci de mii.

4 Împ. 19, 35; Tovit 1, 15; Sirah 48, 24; Isaia 37, 36; 1 Mac. 7, 41.

20. Și bătaia din Vavilon cea asupra Galatenilor făcută, în ce chip toți au venit la bătae opt mii, cu patru mii de Machidoneni; iar Machidonenii trăgându-se înapoi, cei opt mii pre o sută și douăzeci de mii i-au pierdut pentru ajutorul ce li s'a făcut lor din cer, și mult folos au luat.

21. Cu acestea i-au făcut pre ei să fie cu bună îndrăzneală, și pentru lege și pentru patrie gata a muri.

22. Deci în patru părți împărțind oștirea rânduind și pre frații săi povățuitori la fiecare rând, pre Simon și pre Iosif și pre Ionatan, fiecăruia dintre ei supuind o mie și cinci sute.

23. Și încă și pre Eleazar să citească sfânta carte, și dându-le semn: cu ajutorul lui Dumnezeu. Povățuind el însuș rândul cel dintâiu, s'a lovit cu Nicanor.

24. Și ajutându-le lor Atotputernicul au omorât din vrăjmași mai mult decât nouă mii, și au rănit și au ciuntit de mădulări cea mai mare parte din tabăra lui Nicanor, și pre toți i-au silit ca să fugă.

25. Iar banii celor ce venise să'i cumpere pre ei, i-au luat, și gonindu'i pre ei câtva, au încetat oprindu'i vremea.

26. Pentrucă era înainte de sâmbătă, pentru aceea au încetat a'i gonì pre ei mai mult.

27. Ci luând dela ei armele, și prădându'i au șezut sâmbătă pre loc, binecuvântând și mărturisindu-se Domnului, celui ce i-au mântuit pre ei în ziua aceasta, începătură de milă rânduind lor.

28. Iar după sâmbătă, celor neputincioși și văduvilor și săracilor o parte din prăzi le-au dat; iar celelalte ei între sine, și pruncii lor le-au împărțit.

29. Și după ce au făcut acestea, și au făcut rugăciune de obște, au rugat pre milostivul Dumnezeu, ca până în sfârșit să fie în pace cu robii săi.

30. După aceea lovind pre cei ce erau cu Timoteiu și cu Vachid, mai mult decât douăzeci de mii dintr'înșii au omorât, și întăririle cele înalte le-au biruit, și prăzi multe au împărțit, întocmai cu sine făcând părtași și pre cei neputincioși și pre săraci și pre văduve, încă și pre cei bătrâni.

31. Și culegând armele dela ei, toate cu socoteală le-au pus în locuri bune, iar celelalte prăzi le-au adus la Ierusalim.

32. Și au omorât și pre Filarhin, care erà cu Timoteiu, că erà om foarte spurcat, și multe necazuri făcuse Evreilor.

33. Și când a serbat biruință în patrie, pre Kalisten cel ce a fost ars sfintele porți, l-au aprins într'o cășcioară în care fugise, și așa a luat vrednică plată de credința sa cea rea.

34. Iar prea ticălosul Nicanor, cel ce adusesese o mie de neguțatori să le vânză Evrei,

35. Cu ajutorul lui Dumnezeu smerit fiind de cei ce după părere erau ca o nimic, lepădându'și haina cea de mărire, prin mare fugind singur a venit în Antiohia foarte la mare nevoe ajungând pentru pierderea oștirii.

36. Iar cel ce a făgăduit că va plăti bir Romanilor din robimea Ierusalimnenilor, a mărturisit cum că Evreii au pre Dumnezeu apărător, și pentru aceea sunt Evreii nerăniți, căci țineau legile cele puse de el mai 'nainte.

CAP. 9.

Despre rușinoasa moarte a lui Antioh și scrisoarea lui pentru urmași.

Într'aceeaș vreme s'a întâmplat de și Antioh s'a întors fără de cinste din locurile cele despre Persida.

2. Că intrând în ceea ce se chiamă Persopol, s'a apucat a jefui Biserica, și a asupri cetatea, ci alergând mulțimea la arme, i-au biruit, și așa s'a întâmplat de Antioh cu fuga scăpând, cu rușine s'a întors.

3. Iar când erà el la Ectavana, a înțeles cele ce s'a întâmplat lui Nicanor și celor ce au fost cu Timoteiu.

4. Și aprinzându-se de mânie, socoteà că și răutatea celor ce l-au gonit pre el să și-o izbândească despre Evrei; pentru aceea a poruncit căraușului să mae neîncetat, ca mai curând să săvârșiască călătoria, silindu'l judecata cea cerească, căci așa de cu trufie a zis: mormînt Evreilor voi face Ierusalimul îndată când voiu sosi acolo.

5. Iar atotputernicul Domnul Dumnezeu lui Israil l-a lovit pre el cu rană nevindecată și nevăzută, căci cât a sfârșit cuvântul l-a apucat pre el nesuferită durere la ficați și amari chinuri a celor dinlăuntru lui.

6. Și foarte cu dreptate, căci el cu multe și neauzite munci a chinuit cele dinlăuntru ale altora, iar el nicidecum n'a încetat dela semeția sa.

7. Ci încă și de trufie erà plin, de mânie foc suflând asupra Evreilor, și poruncind să grăbiască cu mergerea, s'a întâmplat de a căzut el din car mergând tare, și cu grea cădere căzând, toate mădulările trupului s'au strămutat.

8. Și celui ce i se părea că și preste valurile mării împărătește, pentru trufia ce aveà preste firea omenească, și socoteà că va pune în cumpănă munții cei înalți, acum smerit fiind până la pământ, într'd năsalie se purtà, arătând către toți puterea lui Dumnezeu întru sine.

9. Cât și din trupul acestui păgân izvorau viermi vii, și trăind el în chinuri și în dureri cădeà de pre el carnea lui, și de putoarea lui toată tabăra se îngreuià neputând suferi putoarea.

10. Și pre cel ce cu puțin mai 'nainte i se păreà că se atinge de stelele cerului, nimeni nu'l puteà purtà pentru greutatea cea nesuferită a putorei.

11. Aici a început fiind rănit a încetă dela mulțimea trufiei și a veni într-o cunoștință sa, pentru bătea lui Dumnezeu adăogându-i-se durerile.

12. Și nici el singur neputând mai mult a-și suferi putoarea sa, aceasta a zis: drept este a se supune lui Dumnezeu, și cel ce este pământean să nu se asemene lui.

13. Și se rugă spurcatul acesta către stăpânul cel ce nu voia a-l milui pre el mai mult, așa zicând:

14. Cum că și cetatea cea sfântă la care se grăbea a veni ca să o asemene cu pământul, și să o facă mormânt, o va zidi și o va face slobodă.

15. Și pre Evrei pre cari nici de îngropare nu-i socotea vrednici, ci împreună cu pruncii lor să-i lepede să fie mâncare pasărilor și hiarelor, pre toți aceștia întocmai cu Atinenii să-i facă.

16. Și Biserica cea sfântă, care mai 'nainte o prădase, cu frumoase daruri să o împodobească, și sfintele vase toate cu mult mai multe să le întoarcă, și cheltuelile care sunt de lipsă la jertfe, din veniturile lui să se dea.

17. Afară de acestea, cum că și el se va face Evreu și va merge în tot locul cel lăcuit de oameni, mărturisind puterea lui Dumnezeu.

18. Iar durerile nicidecum nu încetau, pentru că venise asupra lui judecata cea dreaptă a lui Dumnezeu, și desnădăjduindu-se despre sine, a scris Evreilor carte cu rugăciune, într'acest chip:

19. Bunilor Evrei cetățenilor bucurie multă și sănătate și fericire, împăratul și povățuitorul oștirilor Antioh.

20. De sunteți sănătoși împreună cu pruncii voștri și ale voastre după voea voastră sunt, foarte bine ne pare mulțămind prea marelui Dumnezeu celui din cer, întru care nădăjduesc.

21. Și eu bolnav zăcând, de cinstea și de bună inima voastră, cu dragoste îmi aduc aminte, întorcându-mă dela locurile cele dela Persida și căzând în boală grea, de lipsă am socotit a fi, ca să grijesc de folosul cel deobște al tuturor.

22. Nu desnădăjduindu-mă de mine, ci mare nădejde având, că voi scăpa de boală.

23. Și aducându-mi aminte că și tatăl meu, pre vremile în care s'a răboit în locurile cele de sus, a arătat pre cel ce va fi după el.

24. Că de se va întâmpla ceva fără de nădejde, sau de se va vesti ceva cu greu, să știe cei din țări cui s'a lăsat împărăția și să nu se turbure.

25. Afară de acestea, pre puternicii cei de aproape și pre vecinii împărăției, cari păzesc vremile așteptând să vază ce se va întâmpla, am pus împărat pre fiul meu Antioh, pre care de multe ori când umblă prin țările cele de sus la cei mai mulți dintre voi, îl adeveream și'l întăream, și am scris și lui cele ce mai jos sunt scrise.

26. Deci vă îndemn și vă rog pre voi, ca aducându-vă aminte de facerile de bine cele deobște și de osebi, fiecare să păzească credința către mine și către fiul meu.

27. Că bună nădejde am, cum că el cu blândețe și cu iubire de oameni, urmând voea mea, va petrece cu voi.

28. Așa ucigătorul acela de oameni și hulitorul foarte rele chinuri pătimind, și precum el altora a făcut în streinătate în munți, cu prea ticăloasă moarte și-a sfârșit vieța.

29. Și i-a adus trupul Filip tovarășul lui, care temându-se de Antioh fiul lui, s'a dus în Eghipt la Ptolomeu Filomitor.

CAP. 10.

Curățirea Bisericii și marea biruință împotriva Edomitenilor și asupra lui Timoteiu.

Iar Macaveiu și cei ce erau cu el povățuindu'i Domnul, au luat Biserica și cetatea.

2. Iar jertfelnicile de prin târg, care le făcuse cei de alt neam și capiștele, le-au stricat.

3. Și curățind Biserica, alt jertfelnic au făcut și înfierbântând pietre, și foc din ele luând, după ce au fost

trecut doi ani și șase luni, au adus jertfă și tămâie și lumini și au făcut punerea înaintea a pâinilor.

4. Și după ce au făcut acestea, plecându-se cu fața la pământ, s'au rugat Domnului ca să nu mai cază întru răutăți ca acestea, ci de vor și păcătuî cândvă, el să'i certe cu milă, și să nu'i dea neamurilor celor hulitoare și varvare.

5. Iar în ziua în care cei de alt neam au fost spurcat Biserica, s'a întâmplat de tocmai într'acea zi s'a făcut curățirea, în douăzeci și cinci ale aceeaș luni, care este Haselev.

6. Și cu veselie au ținut opt zile în chipul praznicului corturilor, aducându'și aminte, cum cu puțină vreme mai 'nainte sărbătoarea corturilor o au făcut în munți și în peșteri ca hiarele pascând.

7. Pentru aceea stâlپări și ramuri frumoase, încă și finici având, laude dau celui ce bine au sporit a se curățî locul lui.

8. Și a poruncit cu poruncă de obște, și cu rânduială la tot neamul evreesc, ca din an în an să ție zilele acestea.

9. Iar sfârșitul lui Antioh, care s'a numit Epifan, așa a fost.

10. Și acum cele ce s'a întâmplat pre vremea lui Evpator Antioh, fiul spurcatului Antioh, vom arătă pre scurt spuind relele, care s'au întâmplat din răsboaie.

11. Că acesta, după ce s'a făcut împărat, a pus mai mare preste lucrurile împărăției pre oarecare Lisie, care fusese povățuitor mai mare preste Kilo-Siria și Finichiea.

12. Că Ptolomeu, care se chemă Macron, a voit să ție dreptate către Evrei, pentru nedreptatea ce li s'a fost făcut lor, și se nevoiă să trăiască în pace cu ei.

13. Ci pentru aceasta a fost pârît de prietini către Evpator, și de multe ori auzind numindu-se vânzător, pentrucă a părăsit Chiprul, care Filomitor l-a fost încredințat lui, și a trecut la Antioh Epifan, nici stăpânie de bun neam având, de voie rea otrăvindu-se pre sine, a murit.

14. Iar Gorghie după ce s'a făcut mai mare preste locurile acestea, adunând oștire streină, adeseori dà răsboiu asupra

Evreilor.

15. Și împreunându-se cu aceștia și Idumei, cari țineau cetăți tari, necăjau pre Evrei, și pre cei fugiți de la Ierusalim primindu'i, cercă să se apuce de rășboiu.

16. Iar cei ce erau cu Macaveiu făcând rugăciune, și rugându-se lui Dumnezeu, ca să le fie într'ajutor, au năvălit asupra cetăților Idumeiilor.

17. Care vitejește lovindu-le, au luat locurile, și au făcut izbândă asupra tuturor celor ce de pre zid dau rășboiu, și pre cei ce le veniau înaintea i-au junghiat, și au omorât numai puțin decât douăzeci de mii.

18. Și fugind unii numai puțin de cât nouă mii, în două turnuri foarte tari, care aveau toate cele de lipsă.

19. Iar Macaveiu lăsând pre Simon și pre Iosif, încă și pre Zakheu și pre câțiva, cari erau cu el, ca să'i încunjure pre ei, și să dea rășboiu asupra lor, el s'a dus la locurile cele mai de lipsă.

20. Iar cei ce erau cu Simon iubind argintul, de oarecari din cei din turnuri s'au amăgit cu bani, și șaptezeci de mii drahme de argint luând, au lăsat pre oarecari de au scăpat.

21. Și înștiințându-se Macaveiu de lucrul ce s'a făcut, adunând pre povățuitorii poporului, i-a certat pre ei, pentru că cu argint au vândut pre frați, lăsând pre vrăjmași asupra lor.

22. Deci pre acești vânzători i-au omorât, și îndată au luat cele două turnuri.

23. Și cu armele toate în mâini sporindu-se, au pierdut într'acele două turnuri mai mult decât douăzeci de mii.

24. Iar Timoteiu cel ce mai 'nainte a fost biruit de Evrei, adunând oștiri streine multe foarte, și nu puțină călărime din Asia, a venit să robească Iudeia.

1 Mac. 16, 5.

25. Iar Macaveiu și cei ce erau cu el, apropiindu-se el, se rugă Domnului, presărându'și capul cu țărână, și încingându'și mijloacele cu saci.

26. Și căzând la pământ înaintea altarului, s'au rugat să le fie lor blând; și vrăjmașilor lor să fie vrăjmaș, și celor împotrivnici să se împotrivească, precum zice legea.

27. Și după rugăciune luând armele, au ieșit din cetate departe, și apropiindu-se de vrăjmași, au stătut.

28. Și când a răsărit soarele, s'au lovit amândouă părțile, aceștia având chezaș de bună norocire și debiruință, fapta bună și scăparea cea spre Domnul; iar aceia povățuitor războiului puindu'și mânia.

29. Și când tare se băteau, s'au arătat vrăjmașilor din cer cinci bărbați străluciți, călări pe cai cu frâne de aur, cari povățuiau pre Evrei.

30. Dintru cari doi luând pre Macaveiu în mijloc și acoperindu'l cu armele lor, îl păzeau nevătămat; iar asupra vrăjmașilor aruncau săgeți și trăsnete, deci învăluindu-se pentru că nu vedeau și turburându-se se tăiau.

31. Și s'au omorât douăzeci de mii și cinci sute de pedestrași, și șase sute de călăreți.

32. Iar Timoteiu a fugit la Gazara cetate tare, preste care eră mai mare Hereu.

33. Iar cei ce erau cu Macaveiu, veseli au șezut împrejurul cetății aceea patru zile.

34. Iar cei dinlăuntru nădăjduind într-o tărie a cetății, foarte mult blestemau și cuvinte necuvioase aruncau.

35. Și când s'a luminat ziua a cincea, douăzeci de voinici din cei ce erau cu Macaveiu mâniindu-se pentru blesteme, bărbătește au năvălit la zid, și cu mânie sălbatecă suindu-se, pre tot care era înainte îl tăia.

36. Așijderea și alții suindu-se asupra celor dinlăuntru, au dat foc turnurilor, și aprinzând focuri, de vii au ars pre blestemătorii aceia.

37. Iar alții au tăiat porțile, și primind înlăuntru cealaltă tabără, au luat cetatea; și pre Timoteiu, care se ascunsese într-o groapă, l-au omorât, și pre Hereu fratele acestuia și pre Apolofani.

38. Și după ce au făcut acestea, cu laude și cu mărturisiri au binecuvântat pre Domnul, cel ce mult bine au făcut lui Israil, și i-au dat lui biruință.

CAP. 11.

Iuda omoară oștirea lui Lisie; Lisie face pace între Iuda și între împăratul.

Iar după puțină vreme Lisie, care erà epitrop împăratului și rudenie și ispravnic preste trebi, foarte greu supărându-se pentru lucrul acesta ce s'a făcut,

2. A adunat aproape de optzeci de mii și toată călărimea, și a venit asupra Iudeilor, gândind să facă cetatea lăcaș Elinilor.

3. Și Biserica cu bani să o vînză ca și celelalte capiști ale păgânilor, și Arhieria în tot anul să o vînză.

4. Și nicidecum gândind de puterea lui Dumnezeu, ci semețindu-se cu zecile de mii de pedestrași, și cu miile de călăreți și cu optzeci de elefanți.

5. Deci intrînd în Iudeia și apropiindu-se la Vetsura, care erà în loc tare și departe de Ierusalim ca la cinci stadii, o băteà.

6. Iar dacă au înțeles cei ce erau cu Macaveiu că bate el cetățile, cu plîngere și cu lacrimi se rugau Domnului împreună cu tot poporul, ca să trimiță înger bun spre mîntuirea lui Israil.

7. Și Macaveiu întâiu luând armele, a îndemnat pre ceilalți să steà împreună cu el la primejdii și să ajute pre frații săi.

8. Și împreună cu osârdie pornind, și la Ierusalim fiind ei, s'a arătat un călăreț cu haină albă mergând înaintea lor și cu arme de aur sclipind.

9. Și toți împreună au binecuvântat pre milostivul Dumnezeu, și s'au întărit cu inimile, nu numai asupra

oamenilor, ci și asupra hiarelor sălbatece și zidurilor de fier, gata fiind a năvăli.

10. Deci apropiindu-se cu bună rânduială, având ajutor pre Domnul cel din cer, carele se milostivea spre ei.

11. Și ca niște lei năvălind asupra vrăjmașilor, au așternut din ei unsprezece mii și o mie și șase sute de călăreți.

12. Și pre toți i-au întors în fugă și mai mulți dintre ei răniți goli au scăpat, și însuș Lisie cu rușine fugind, a scăpat.

13. Și pentrucă nu era fără de minte, socotind întru sine scăderea ce i s'a făcut lui, și socotind cum că Evreii sunt nebiruiți, pentrucă atotputernicul Dumnezeu le ajută lor,

14. Trimițând la ei, a făgăduit cum că toate cele drepte le va primi, și cum că și pre împăratul îl va plecà ca să le fie lor prietin.

15. Și a ascultat Macaveiu de rugăciunile lui Lisie, întru toate purtând grije de cele de folos; căci câte a dat Macaveiu lui Lisie prin scrisori despre Evrei, împăratul le-a îngăduit.

16. Iar cărțile cele scrise dela Lisie Evreilor, într'acest chip erau: Lisie mulțimei Evreilor, bucurie.

17. Ioan și Avesalom, pre cari voi i-ați trimis, dând scrisorile cele de la voi, au cerut ca cele scrise într'însele să le plinesc.

18. Deci câte se cădeau a se arăta împăratului, am arătat, și cele ce s'au întâmplat le-a iertat.

19. Deci de veți păzi bunăvoința întru lucruri, și de aici înainte mă voiu nevoi a mă face pricină vouă de bunățăți.

20. Și pentru acestea am poruncit și acestora și celor dela mine trimiși, pre amăruntul să vorbiască cu voi.

21. Fiți sănătoși. Anul o sută patruzeci și opt, a lunii lui Dioscorintie, ziua a douăzeci și patru.

22. Iar cartea împăratului cuprindea într'acest chip: împăratul Antioh fratelui Lisie, bucurie.

23. După ce tatăl nostru s'a mutat între dumnezei, vrând noi ca cei dintru împărăția noastră să fie neturburați întru a

lor purtare de grije,

24. Auzind cum că Iudeii n'au voit a asculta de tatăl meu, ca să treacă la obiceiurile elinești, ci mai bine voiesc să'și ție legea lor, pentru aceea se roagă de noi, ca să'i îngăduim să'și ție legea lor.

25. Deci voind noi, ca și neamul acesta să fie fără de turburare, am judecat ca și Biserica să li se întoarcă lor, și să petreacă după obiceiurile strămoșilor lor.

26. Drept aceea bine vei face de vei trimite la ei, și le vei dà dreapta, ca știind voea noastră să fie cu inimă bună, și veseli să'și isprăvească lucrurile lor.

27. Iar cartea împăratului, care a scris către neamul Iudeilor, într'acest chip era: împăratul Antioh, bătrânimii Iudeilor și celorlalți Iudei, bucurie.

28. De sunteți sănătoși, sunteți precum voim, și noi suntem sănătoși.

29. Arătat-ne-a nouă Menelau, cum că voi voiți a merge și a fi la ale voastre.

30. Drept aceea celor ce vor merge până în treizeci de zile ale lunei lui Csantic, le dăm bună volnicie.

31. Ca Iudeii să'și ție bucatele și legile lor ca și mai 'nainte, și nimeni dintre ei nici o nevoie să nu aibă pentru cele ce prin neștiință s'au făcut.

32. Și am trimis și pre Menelau să vă mângâie pre voi.

33. Fiți sănătoși. Anul o sută patruzeci și opt, în cincisprezece zile ale lunei lui Csantic.

34. Trimis-au și Romanii la ei carte așa scrisă; CVINT Memie, și Tit Manilie bătrânii Romanilor, poporului Iudeilor, bucurie.

35. Cele ce Lisie ruda împăratului v'a îngăduit vouă, și noi le îngăduim.

36. Iar pentru cele ce a judecat să se aducă la împăratul, trimiteți pre cinevă îndată, care să vază despre acestea, ca să așezăm precum se cuvine vouă, că noi venim la Antiohia.

37. Drept aceea grăbiți, și trimiteți pre carevă, ca și noi să știm ce voiți.

38. Fiți sănătoși. Anul o sută patruzeci și opt, zile cincisprezece, ale luni lui Csantic.

CAP. 12.

Biruințele lui Iuda Macaveul. Iuda bătănd multe cetăți și învingând pre neamuri primprejur; mare învingere face asupra lui Gorghie și a lui Timoteiu; iar căzând și unii dintre Evrei, cari adusesese daruri la idoli, Iuda rânduiește să se aducă jertfe pentru dânșii.

După ce s'au făcut legăturile acestea, Lisie s'a dus la împăratul; iar Evreii petreceau întru lucrarea pământului.

2. Însă povățuitorii oștirilor cei ce erau pre locurile acelea: Timoteiu și Apolonie al lui Gheneu, încă și Ieronim și Dimofon, și afară de aceștia Nicanor mai marele Kiprului, nu'i lăsau pre ei să petreacă în pace și în liniște.

3. Și Iopienii răutate ca aceasta au făcut, că au îndemnat pre Evreii, cari lăcuiau cu ei, ca împreună cu muierile și cu pruncii să intre în corăbiile cele gătite de ei, ca și cum nici o vrăjmășie n'ar fi între ei.

4. Deci după răspunsul cel de obște al cetății, au ascultat și ei, vrând ca să fie în pace, și neavând nici o bănuială, și mergând cu corăbiile i-au înecat, fiind ei nu mai puțin ca la două sute.

5. Iar înțelegând Iuda răutatea ce s'a făcut celor din neamul său, poruncind bărbatilor celor ce erau cu sine,

6. Și chemând pre judecătorul cel drept Dumnezeu, a mers asupra ucigătorilor fraților săi, și a aprins noaptea limanul, și corăbiile le-a ars și pre cei ce fugise acolo, i-a omorât.

7. Și orașul fiind închis, s'a întors ca să vie a doua oară, și toată politia iopienilor de tot să o desrădăcineze.

8. Și înțelegând cum că și cei din Iamnia vreau să facă asemenea Iudeilor celor ce lăcuiau la ei,

9. Și năvălind asupra lamnitenilor noaptea, a aprins vadul cu corăbiile, cât se vedeà strălucirea flăcării în Ierusalim, departe de două sute și patruzeci de stadii fiind.

10. Și de acolo mergând nouă stadii, și făcând călătorie asupra lui Timoteiu, au năvălit Aravii asupra lui, nu mai puțin de cinci mii și cinci sute călăreți.

11. Și făcându-se războiu tare, și cu ajutorul lui Dumnezeu biruind cei ce erau cu Iuda, și împutinându-se Aravii Nomadii s'au rugat de Iuda să le dea lor dreapta, făgăduind că'i vor dà dobitoace, și întru celelalte îi vor folosi.

12. Iar Iuda socotind cu adevărat că întru multe îi vor fi de folos, le-a dat pace, și primind dreptele s'au dus la corturile lor.

13. Și au năvălit și asupra unei cetăți cu pod tare și cu ziduri încunjurată, în care multe feluri de neamuri locuiau, căreia numele îi erà Caspin.

14. Iar cei din lăuntru nădăjduind în tăria zidurilor și în mulțimea bucatelor ce'și strânsese, mai moale se purtau suduind pre cei ce erau cu Iuda, și blestemându'i și grăind cele ce nu se cuvin.

15. Iar cei ce erau cu Iuda chemând pre Puternicul lumii cel mare, care fără de berbeci și fără unelte au surpat zidurile Ierihonului, pre vremile lui Isus, au năvălit ca niște hiare asupra zidului.

Is. Navì 6, 20.

16. Și cu voea lui Dumnezeu luând cetatea, nepovestită junghiere au făcut, cât lacul cel de lângă cetate, care de două stadii erà de lat, plin de curgerea sângelui se vedeà.

17. Și de acolo mergând șapte sute și cincizeci de stadii, au sosit în Haraca la cei ce se zic Iudei Tuvieni.

18. Ci pre Timoteiu nu l-a apucat în locurile acelea, care fără de nici o ispravă s'a fost întors dela locurile acelea, lăsând pază de oștire întru oarecare loc foarte tare.

19. Iar Dositeiu și Sosipatru din povățuitorii cei ce erau cu Macaveiu, mergând au omorât pre păzitorii cei lăsați de

Timoteiu mai mulți decât zece mii de bărbați.

20. Iar Macaveiu puindu'și în rând oștirea sa, i-a pus pre ei preste cete, și a plecat asupra lui Timoteiu, care aveà cu sine o sută și douăzeci de mii de pedestrași și o mie și cinci sute de călăreți.

21. Deci înțelegând Timoteiu de venirea lui Iuda, a trimis muierile și pruncii și cealaltă avere la locul ce se chemà Carnion, pentrucă foarte anevoie se puteà încunjurà, și nu lesne puteà a se apropià el pentru strâmtoarea tuturor locurilor.

22. Deci mai întâiu ivindu-se ceata lui Iuda, s'au îngrozit vrăjmașii, și s'au înfricoșat de fața celui ce toate le vede, și s'au pornit a fugi, care cum puteà, încât de multe ori ei dintre ei s'au fost vătămând, și cu ascuțiturile săbiilor s'au fost tăind.

23. Iar Iuda gonindu'i foarte tare, tăind pre spurcații aceia, a omorât ca la vr'o treizeci de mii de bărbați.

24. Iar Timoteiu a căzut despre partea lui Dositeiu și a lui Sosipatru, și se rugà cu multe rugăciuni să'l sloboază viu, pentrucă pre ai multora din Iudei părinți și frați îi avea, cari vor fi uitați de va pieri el.

25. Și cu multe legându-se el înaintea lor, cum că pre toți aceia nevătămați îi va întoarce, l-a slobozit pre el, pentru mântuirea fraților.

26. Iar Iuda mergând asupra Carnului, și asupra Atargationului, a omorât douăzeci și cinci de mii de oameni.

27. Și după fuga și pierderea acestora, a tăbărit Iuda asupra Efronului, care erà cetate tare, întru care lăcuià Lisie și mulțime de tot felul de neamuri; iar înaintea zidurilor stauu voinici bărbați, carii vitejește se băteau, acolo arme multe și săgeți erau puse.

28. Ci chemând pre cel Puternic, care cu tărie zdrobește puterea vrăjmașilor, a luat cetatea supt mâinile sale, și din cei ce erau în lăuntru, a omorât ca vr'o douăzeci și cinci de mii.

29. Și mergând de acolo, a năvălit asupra cetății Schitilor, care eră departe de Ierusalim șase sute de stadii.

30. Iar Evreii cei ce lăcuiau acolo, mărturisind dragostea, care aveau către ei Schitipolitenii, și cum că și în vremile cele nenorocite, blânzi le-au fost lor,

31. Mulțămindu-le lor, i-au îndemnat, ca și de aici înainte să fie buni cu neamul, și au venit la Ierusalim, când se apropiă sărbătoarea săptămânilor.

32. Iar după praznicul cincizecimei, au pornit asupra lui Gorghie mai marele Idumeii.

33. Și au ieșit cu trei mii de pedestri și cu patru sute de călăreți.

34. Și bătându-se, s'a întâmplat de au căzut puțini din Iudei.

35. Iar oarecare Dositeiu dintre ai lui Vachinor, călăreț și bărbat tare, a prins pe Gorghie, și ținându'l de veșmânt îl aducea pre el vitejește, vrând viu pre blestematul acela să'l aducă rob; iar unul din călăreții Trachilor viind asupra'i și lovindu'l preste umăr, Gorghie a scăpat în Marisa.

36. Iar cei ce erau cu Esdrin mai mult bătându-se și ostenindu-se, Iuda a chemat pre Domnul să'i fie ajutor și povățuitor războiului.

37. Începând cu glas părintesc și cu cântări strigând, și glas înălțând, fără de veste a năvălit asupra oștirilor lui Gorghie, și i-a înfrânt.

38. Iar Iuda luând oștirea s'a dus în cetatea Odolam, și sosind ziua a șaptea, s'a curățit după obicei, și a petrecut acolo ziua sâmbetei.

39. Iar a doua zi au venit cei ce erau cu Iuda, precum s'a fost rânduit, ca să ridice trupurile celor omorâți, și să le așeze cu rudeniile în părinteștile mormânturi.

40. Și a aflat supt hainele fiecăruia din cei morți lucruri sfinite idolilor Iamniei, de care oprea legea pre Iudei, și tuturor vădit lucru a fost, cum că pentru această pricină au căzut aceștia.

41. Și toți binecuvântând pre Judecătorul cel drept, pre Domnul, cel ce arată cele ascunse.

42. Și întorcându-se la rugăciuni, s'au rugat pentru păcatul ce s'a făcut, ca de tot să se șteargă. Iar viteazul Iuda a îndemnat mulțimea ca să se păzească pre sine fără de păcat, văzând cu ochii cele ce s'au făcut pentru păcatul celor ce mai nainte au căzut.

43. Și făcând gătire după numărul bărbaților, două mii de drahme de argint a trimis în Ierusalim, să aducă jertfă pentru păcat, foarte bine și cuvios socotind de învierea morților.

44. Că de n'ar fi avut nădejde cum că vor înviea cei ce mai înainte au fost căzut, deșert și de răs lucru ar fi a se ruga pentru cei morți.

45. Și a văzut cum că celor ce cu bună cucernicie au adormit, foarte bun dar le este pus.

46. Drept aceea, sfânt și cucernic gând a fost, că a făcut curățenie pentru cei morți, ca să se slobozească de păcat.

CAP. 13.

Despre moartea lui Menelau și despre pacea lui Antioh cu Iuda.

În anul o sută patruzeci și nouă au înțeles cei ce erau cu Iuda, cum că vine Antioh Evpator cu mulțime asupra Iudeii.

2. Și împreună cu el Lisie epitropul, care eră mai mare peste trebi, fiecare având oștire elinească pedestrași o sută și zece mii, și călăreți cinci mii și trei sute, și elefanți douăzeci și doi, și care purtătoare de seceri trei sute.

3. Și s'a amestecat cu ei și Menelau, și cu multă înșelăciune îndemnă pre Antioh, nu de mântuirea patriei gândind, ci nădăjduind că'l va pune căpetenie.

4. Ci împăratul împăraților a întărit mânia lui Antioh asupra celui păcătos, și arătând Lisie cum că acesta este

pricina tuturor răutăților, a poruncit precum este obiceiul într'acel loc, să'l piarză ducându'l în Veria.

5. Și eră în locul acela un turn de cincizeci de coți de înalt plin de cenușe, și acesta aveà o unealtă cu meșteșug făcută de se plecà în toate părțile și alunecà în cenușe.

6. Aicea se aruncau toți cei ce erau furi de cele sfinte, sau și cu alte răutăți mari vinovați.

7. Cu această moarte s'a întâmplat a muri cel fărădelege Menelau, nici îngropăciune aflând.

8. Foarte cu dreptate, fiindcă multe păcate făcuse asupra jertfelnicului, a căruia focul și cenușa erau curate, în cenușe a luat moarte.

9. Iar împăratul cu gândurile prea varvar veneà, ca mai rele să facă ludeilor, decât în zilele tatălui său s'au făcut.

10. Și înțelegând Iuda acestea, a poruncit poporului, ziua și noaptea să se roage Domnului, ca precum de alte ori, așa și acum să ajute.

11. Celor ce de lege și de patrie și de sfânta Biserică vor să se lipsească, și pre poporul, care atunci puțin a răsuflat, să nu'l lase să fie supus neamurilor celor hulitoare.

12. Și toți împreună făcând aceasta, și rugând pre milostivul Dumnezeu cu plângere și cu ajunuri și cu cădere pre fața sa în trei zile neîncetat, i-a mângâiat pre ei Iuda, și le-a poruncit să se gătească.

13. Iar Iuda împreună cu cei mai bătrâni s'a sfătuit, ca mai 'nainte de ce va intră oștirea împăratului în Iudeia, și vor biruî cetatea, să le iasă înainte, și cu ajutorul Domnului să aleagă lucrul.

14. Deci dându-se purtării de grije celui ce au făcut lumea, și îndemnând pre cei ce erau cu el ca bărbătește să se nevoiască până la moarte pentru legi, pentru Biserică, pentru cetate, pentru patrie și pentru politie, și a pus tabăra împrejurul Modinului.

15. Și dând la ai săi semnalul: biruința lui Dumnezeu, cu voinici prea buni aleși a lovit noaptea tabăra asupra curții

împărătești, și a omorât ca la vreo patru mii de bărbați, și pre cel ce erà mai mare preste elefanți cu toți ai săi.

16. Mai pre urmă după ce a umplut tabăra de frică și de turburare, s'a întors cu bine.

17. Iar aceasta s'a făcut când se luminà de ziuă, ajutându'i lui acoperirea Domnului.

18. Iar împăratul îndată cum a gustat îndrăznirea ludeilor, cu meșteșug a ispitit locurile.

19. Și apropiindu-se asupra Vetsuriei, care erà pază tare a ludeilor, se biruià, se bătea și scădeà.

20. Iar Iuda celor dinlăuntru le trimiteà cele de lipsă.

21. Iar oarecare Rodocos din tabăra ludeilor a spus vrăjmașilor tainele, și cercându-se s'a prins și s'a închis.

22. Iar împăratul a doua oară a avut cuvânt cu cei ce erau în Vetsura, și dreapta dându-le s'a dus, și s'a lovit cu cei ce erau cu Iuda, și a fost biruit.

23. Deci înțelegând cum că s'ar fi sculat asupra'i la Antiohia, Filip, pre care îl lăsase mai mare preste lucruri, s'a turburat, și rugându-se de Iudei s'a supus lor, și a jurat pre toate cele drepte, și împăcându-se a adus jertfă, și a cinstit Biserica, și locul l-a miluit.

24. Și pre Macaveiu l-a îmbrățișat, și l-a lăsat mai mare dela Ptolomaida până la domnia Gherinenilor.

25. Și de acolo a venit la Ptolomaida, iar Ptolomaidenilor greu le părea pentru tocmelele împăciuirii aceea, mâniindu-se, ca nu cumvă să strice Iudeii legătura.

26. Atunci a intrat în divan Lisie, și a spus tot lucrul, și i-a așezat și i-a potolit și i-a făcut cu voie bună, după aceea s'a întors la Antiohia; așa a fost purcederea și întoarcerea împăratului.

CAP. 14.

Necredința lui Nicanor; ascunderea lui Iuda și moartea vitejască a lui Razia.

Iar după trecere de trei ani a înțeles Iuda și cei ce erau cu el, cum că Dimitrie al lui Seleuc trecând prin vadul Tripoliei, a venit cu mulțime tare și cu corăbii.

2. Și a cuprins țări, omorînd pre Antioh și pre Lisie epitropul lui.

3. Iar oarecare Alchim, care fusese Arhieru, și de bună voie se spurcase în vremile amestecăturii, socotind că nici într'un chip nu este lui mântuire, nici mai mult intrare la sfântul jertfelnic,

4. A venit la împăratul Dimitrie în anul o sută cincizeci și unul, aducându'i lui coroană de aur și finic, și afară de acestea și flori, care se păreau a fi ale Bisericii, și în ziua aceea a avut liniște.

5. Și aflând vreme bună nebuniei sale, chemându'l Dimitrie la sfat, și întrebându'l, cu ce voie și sfat se află Evreii?

6. El la acestea a răspuns: Evreilor, carii se chiamă Asidei, pre carii îi povățuește Iuda Macaveiu, le place a avea războiu, și se înperechiază, și nu lasă să aibă împărăția pace.

7. Pentru aceea și eu lipsit de mărirea cea părintească, adică de Arhierie, am venit acum aici.

8. Întâiu: foarte bine gândind de cele ce se cuvin împăratului, iar a doua pentru binele cetățenilor mei socotind, căci cu răutatea celor ce mai 'nainte i-am zis, tot neamul nostru mult se asuprește.

9. Deci fiecare dintr'acestea cunoscându-le tu o împărate, fie'ți milă de țară și de neamul nostru cel ce primprejur stă, și'l ajută pentru iubirea de oameni, care ai către toți.

10. Că până va fi Iuda, nu este cu putință să fie lucrurile în pace.

11. Și după ce a zis el unele ca acestea, îndată ceilalți prietini având vrăjmășie asupra lui Iuda, mai mult au ațâțat pe Dimitrie.

12. Deci Dimitrie îndată chemând pre Nicanor, care eră mai mare preste elefanți, și făcându’l povățuitor preste Iudeia, l-a trimis acolo.

13. Dându’i porunci, ca și pre Iuda să’l omoare, și pre cei ce sunt cu el să’i risipească, și să puie pre Alchim Arhiereu Bisericii cei prea mari.

14. Iar neamurile, care din Iudeia fugise de Iuda, ca turmele se amestecau cu Nicanor, nenorocirile și primejdiile Iudeilor ale sale norociri părându-le a fi.

15. Iar auzind de venirea lui Nicanor și de adunarea neamurilor, presărându-se cu pământ, s’a rugat celui ce până în veac au întemeiat pre poporul său, și cel ce pururea arătat au apărat partea sa.

16. Și poruncind povățuitorul, îndată a purces de acolo, și s’au lovit cu ei la satul Dessau.

17. Iar Simon fratele lui Iuda s’a fost lovit cu Nicanor, dar s’a speriat de venirea cea fără de veste a vrăjmașilor.

18. Însă Nicanor auzind vitejia celor ce erau cu Iuda, și bărbăția, care aveà în bătăile cele pentru patrie, s’a temut să se ispitească prin vărsare de sânge.

19. Pentru aceea a trimis pre Posidonie și pre Teodot și pre Matatia ca să deà și să primească dreptele.

20. Și mult sfat făcându-se pentru acestea, și povățuitorul poporului vorbind cu mulțimea, toți împreună au voit ca să facă pace.

21. Și au rânduit zi, întru care de osebi să vie la un loc, și viind dela fiecare trimiși, multe scaune li s’au pus.

22. Iar Iuda rânduisese oameni armați gata în locuri de treabă, ca nu cumvă vrăjmașii fără de veste să facă vre un lucru rău, și vorba cea de obște ce s’a căzut, a făcut.

23. Iar Nicanor rămâind la Ierusalim, nici un lucru fără de cale n’a făcut, și gloatele cele ce se adunase ca turmele, le-a slobozit.

24. Și aveà pre Iuda pururea înaintea ochilor, din inimă iubindu’l.

25. Și l-a rugat să se însoare și să nască fii, și s'a însurat și a trăit în liniște viață de obște.

26. Iar Alchim văzând dragostea lor, care aveà unul către altul, și pacea, a venit la Dimitrie și a zis: cum ca Nicanor lucruri împrativnice împăratului gândește, că pre Iuda vrăjmașul împărăției l-a ales să fie în locul lui după dânsul.

27. Iar împăratul umplându-se de mânie și întărâtându-se de pări, vrăjmășește a scris lui Nicanor, zicând: cum că greu este lui a suferi legătura, și îi poruncește ca pre Macaveiu curând să'l trimită legat la Antiohia.

28. Și sosind acestea la Nicanor, s'a mâhnit, și cu greu îi erà a strică legătura cea făcută, nefăcându'i nici o strâmbătate bărbatul acesta.

29. Ci fiindcă împrativa împăratului nu se puteà pune, cercà prilej, cu meșteșug aceasta să se săvârșască.

30. Iar Macaveiu văzând pre Nicanor mai aspru răspunzându'i lui, și petrecerea cea obișnuită mai sălbatică avându-o, a socotit, cum că nu este spre bine asprirea aceasta, și strângând nu puțin dintr'ai săi, s'a ascuns de Nicanor.

31. Deci cunoscând el, că bărbatul ca un viteaz a cunoscut vicleșugul, s'a dus la marea și sfânta Biserică, când aduceau preoții jertfele cele cuvioase, și a poruncit să'i deà pre bărbatul acesta.

32. Iar ei s'au jurat, zicând: că pre cel ce'l caută, nu știu unde este; întinzând dreapta spre Biserică.

33. Iar el acestea au jurat: de nu'mi veți dà mie legat pre Iuda, această casă a lui Dumnezeu câmp o voi face, și jertfelnicul îl voi săpà, și aici voi face lui Dionisie Biserică vestită.

34. Și după ce a zis acestea, s'a dus, iar preoții întinzând mâinile către cer, chemau pre apărătorul cel deapururea al neamului nostru, zicând acestea:

35. Tu Doamne cel ce de nimic n'ai lipsă, bine ai voit să se facă Biserică lăcașului tău întru noi.

36. Și acum sfinte a toată sfințenia Doamne, păzește până în veac nespurcată Casa aceasta, care de curând s'a curățit, și astupă toată gura nedreaptă.

37. Iar oarecare anume Razis din bătrânii Ierusalimnenilor, care era bărbat iubitor de cetate și cu nume bun, cât pentru bunăvoință ce avea, părinte Evreilor se chema.

38. Pentrucă în vremile cele mai dinainte ale neamestecării era purtând judecata Evreilor, și trupul și sufletul pentru evreime și'l pusesese cu toată nevoița.

39. Deci vrând Nicanor să arate ura sa, care avea către Evrei, a trimis mai mulți decât cinci sute, să'l prinză.

40. Că socotea cum că de va prinde pre acela, foarte mare nevoe va face Evreilor.

41. Și mulțimea vrând ca să ia turnul, bătea în uși și porunceă să aducă foc să aprinză ușile, și când era mai prins, el singur pre sine s'a junghiat cu sabia.

42. Vrând mai bine să moară cu cinste, decât păgânilor să se supue, și împotiva cinstei sale să pată ocări nevrednice.

43. Ci pentru grabă nu s'a nemerit bine a se junghia, și mulțimea năvălind pre ușe înlăuntru, iar el alergând pre zid, vitejește s'a aruncat pre sine la mulțime bărbătește.

44. Iar mulțimea de jos curând dându-se înapoi, ca să facă loc căderii lui, a căzut tocmai pre foale.

45. Și fiind încă viu și înfierbântat, s'a sculat cu mâinile, iar sângele din el curgea ca șipotele, și greu rănindu-se, a alergat trecând printre mulțime.

46. Și stând pre o piatră despicață după ce i-a curs tot sângele, și-a scos mâțele, și prinzându-le cu amândouă mâinile, le-a aruncat spre mulțime, și rugându-se celui ce stăpânește preste viață și preste duh, ca acestea iarăși să'i le dea, într'acest chip s'a mutat.

CAP. 15.

Iuda pierde pre Nicanor și mulțime din oștirea lui, și poruncește să taie capul și mâinile lui Nicanor celui mort, și să le spânzure în Ierusalim spre pomenirea puterii cei Dumnezești.

Iar Nicanor înțelegând, cum că cei ce erau cu Iuda sunt în locurile cele dimprejurul Samariei, a făcut sfat, ca în ziua cea de odihnă, fără de nici o frică să dea războiu asupra lor.

2. Iar Evreii, cari de nevoie mergeau cu el, ziceau: nicidecum așa sălbăticește și varvaricește să'i pierzi, ci cinstește ziua aceea, pre care mai 'nainte o au sfințit și o au cinstit cel ce vede toate.

3. Iar de trei ori spurcatul acela păgân, a întrebat: au este în cer puternic, carele să fi poruncit a se țineă ziua sâmbetelor?

4. Și ei răspunzând, au zis: Domnul cei viu acela este puternicul cel din cer, carele au poruncit să nu lucrezi în ziua a șaptea.

5. Iar celalt a zis: și eu sunt puternic pre pământ, care poruncesc a lua arme și a plini lucrurile împăratului, însă n'a dobândit ca să'și poată plini răul său sfat.

6. Deci Nicanor cu toată sumeția înălțându-se, socotea să facă biruință de obște asupra lui Iuda.

7. Iar Macaveiu neîncetat cu toată nădejdea credeă că va aveă ajutor dela Domnul.

8. Și îndemna pre cei ce erau cu sine să nu se sperie de venirea neamurilor, ci aducându'și aminte de cele mai dinainte ajutoare, care s'a făcut lor din cer, și acum să aștepte dela cel Atotputernic biruință și ajutor.

9. Și'i mângâia pre ei din lege și din proroci, aducându-le aminte de războaiele, care mai 'nainte le-a fost făcut, mai cu osârdie pre ei i-a îmbărbătat.

10. Și așa întărâtându'i pre ei cu mânie, împreună le-a arătat, cum că neamurile n'au ținut legătura, și au călcat jurământul.

11. Și pre fiecare dintr'înșii nu atâta cu scuturi și cu arme îi întârea, cât cu cuvinte foarte bune îi îndemnă, spuindu-le vis vrednic de credință, prin care pre toți i-a veselit.

12. Iar vederea visului într'acest chip era: cum că Onia, cel ce fusese Arhiereu, om bun, cuvios, cucernic la față și cu obiceiri bune, și la vorbă cuvios, care din pruncie s'a fost nevoit întru toate lucrurile faptei bune, acesta cu mâinile întinse se rugă pentru toată adunarea Evreilor.

13. După aceasta s'a arătat un bărbat cu căruntețe și cu mărire minunat, și prea cuvioasă mărire eră împrejurul lui.

14. Și cum că a răspuns Onia și a zis: acesta este iubitorul de frați prorocul lui Dumnezeu Ieremia, care mult se roagă pentru popor și pentru sfânta cetate.

15. Și cum că Ieremia a întins dreapta și a dat lui Iuda sabie de aur, și dând i-a zis acestea:

16. Iă această sfântă sabie, care este dar dela Dumnezeu, prin care vei surpă pre vrăjmași.

17. Deci mângâindu-se cu aceste cuvinte foarte bune ale lui Iuda, care inimile voinicilor și spre vîrtute le putea aprinde și a le îmbărbăta, a socotit să nu tăbărască, ci vitejește să năvălească și bărbătește să se apuce și să se bată, ca să se aleagă lucrul; pentrucă și cetatea și sfintele și Biserica stă în primejdie.

18. Iar de muieri și de prunci și de frați și de rudenii mai puțină grije aveà; iar frica cea mai mare și cea mai dintâiu erà lor, pentru sfințita Biserică.

19. Însă cei ce erau în cetate, foarte îngrijiți erau și turburați pentru cei ce erau să deà răsboiu.

20. Și toți acum așteptau judecata ce va să fie, și după ce s'au apropiat vrăjmașii și oștirea s'a rânduie, și elefanții în loc bun s'au așezat și călărimea în cornuri s'a pus.

21. Iar Macaveiu văzând venirea mulțimei și gătirea armelor cea de multe feluri și sălbăticirea hiarelor, a întins mâinile spre cer și s'a rugat Domnului și păzitorului celui ce face minuni, cunoscând că nu în arme este biruința, ci precum el însuș judecă, dà celor vrednici biruință.

22. Și rugându-se, așa a zis: tu Doamne ai trimis pre îngerul tău în zilele lui Ezechia împăratului Iudeii, și a ucis din tabăra lui Senahirim la o sută și optzeci și cinci de mii.

23. Și acum Stăpânitorule al cerurilor, trimite înger bun înaintea noastră, care să fie spre frică și spre cutremur.

24. Ca de mărirea brațului tău să se înfricoșeze cei ce cu hulă vin asupra sfântului tău popor, și acestea zicând, a încetat.

25. Iar Nicanor și cei ce erau cu el, cu trâmbițe și cu cântece veneau.

26. Iar Iuda și cei ce erau cu el, cu chemare și cu rugăciuni au dat războiu cu vrăjmașii.

27. Și cu mâinile oștindu-se, iar cu inimile rugându-se către Dumnezeu, au așternut nu mai puțin de cât treizeci și cinci de mii, foarte veselindu-se de această măreață arătare a lui Dumnezeu.

28. Iar încetând dela războiu și cu bucurie întorcându-se, au cunoscut cum că Nicanor cu toate armele sale a căzut.

29. Și făcându-se strigare și turburare, bine au cuvântat pre cel puternic cu glas părintesc.

30. Și a poruncit Iuda cel ce în tot chipul eră gata și cu trupul și cu sufletul a murì pentru cetățeni, și cu vârsta sa a păzit bunăvoința către cei de o lege, ca să taie capul lui Nicanor, și mâna cu umărul să le aducă în Ierusalim.

31. Și după ce a sosit acolo și chemând pre cei de o lege cu sine, și pre preoți înaintea jertfelnicului puindu’i, a chemat pre cei ce erau în cetățue.

32. Și le-a arătat capul spurcatului Nicanor și mâna celui rău hulitor, care cu sumeție o a fost întins asupra Casei cei sfinte a Atotputernicului.

33. Și limba răului credincios Nicanor a poruncit să o taie și să o facă bucăți mărunte, și să o dea pasărilor; iar cele de răsplătirea nebuniei în preajma Bisericei, să le spânzure.

34. Și toți căutând la cer, au bine cuvântat pre Domnul Dumnezeu, zicând: bine este cuvântat cel ce au păzit locul său nespurcat.

35. Și capul lui Nicanor l-a spânzurat la cetățue, ca să'l vază toți, și să cunoască cum că este adevărat semn al ajutorului lui Dumnezeu.

36. Și au așezat toți cu poruncă deobște, ca nicidecum să nu lase neînsemnată ziua aceasta;

37. Ci serbarea ei să fie în ziua a treisprezecea a lunii a douăsprezece, care sirienește se zice Adar, cu o zi mai înainte de ziua lui Mardoheu.

38. Deci cele ce au fost pentru Nicanor, așa s'au întâmplat, și din vremile acelea au stăpânit Evreii cetatea, iar eu aici voiu face sfârșit cuvântului.

39. Și de este bine întocmit și cum se cuvine, aceasta și eu am vrut; iar de este prostește și de mijloc, aceasta de ajuns îmi este mie.

40. Că precum tot vin singur a beà, sau tot apă, împrotivnic lucru este; ci în ce chip vinul amestecat cu apă este dulce și desfătează, așa și așezarea cuvântului cu întocmirea sa veselește urechile celor ce citesc, iar aici să fie sfârșitul.

CARTEA A TREIA A MACAVEILOR

CAP. 1.

Ptolomeu Filopator vrea să năvălească în Sfânta Sfintelor, și mare turburare se face în Ierusalim.

Iar Filopator înțelegând dela cei ce s'au întors, cum că Antioh a luat locurile cele desupt stăpânirea sa, a poruncit tuturor puterilor sale, pedestrașilor și călăreților să se strângă.

2. Și luând cu sine pre sora sa Arsinoi, a mers până la locurile cele despre Rafian, unde erau tăbăriți cei ce erau cu Antioh.

3. Iar oarecare Teodot gândind să facă viclenie, a luat din armele lui Ptolomeu, care mai 'nainte fusese încredințate lui, cele mai tari, și s'a dus noaptea în cortul lui Ptolomeu, ca el singur să'l omoare pre el, și într'acest chip să se risipească războiul.

4. Ci pre acesta l-a scos Dositeu cel ce se zicea al lui Drimil, care de neam era Judeu, iar după aceea și-a schimbat legea și s'a înstreinat de către dogmele cele părintești, acesta a făcut să se culce în cortul lui un necunoscut, căruia i s'a întâmplat de a pățit el patima aceluia.

5. Iar după aceea făcându-se războiu tare, și lucrurile mai tari fiind la Antioh, Arsinoi umblă și rugă pre ostași cu jale și cu lacrimi, cu părul despletit, ca și pre sine și pre pruncii săi și pre muierile sale, bărbătește să le ajute, făgăduind că celor ce vor biruî, fiecăruia va dà două talere de aur.

6. Și așa s'a întâmplat de mulți vrăjmași au pierit în bătaie, și mulți s'au și robit.

7. Iar după ce a biruit vicleșugul acela, a socotit să meargă în cetățile cele mai de aproape, ca să le mângâe, și

după ce a făcut aceasta, și a împărțit daruri capiștilor, a făcut pre cei supuși ai săi să fie cu inimă bună.

8. Iar Iudeii trimițând la el din bătrânime și dela cei mai de frunte, ca să i se închine, și să i ducă daruri, și să i se bucure de cele ce i s'a întâmplat; și se întâmplară că și el a fost gata ca în cât mai curând să meargă la ei.

9. Și după ce s'a dus la Ierusalim, a jertfit prea marelui Dumnezeu, și a dat daruri, și din ce eră prilej, oare ce locului făcând.

10. Și viind la loc, și cu sânguință și cu bună cuviință minunându-se și mirându-se de rânduiala cea bună a Bisericii, a gândit să se sfătuiască, să intre în Biserică.

11. Iar ei zicând: cum că nu se cade a se face aceasta, că nu numai celor din neamuri nu este slobod, ci nici tuturor preoților, fără numai Arhiereului, care pre toți povățuiește, ci și acestuia o dată într'un an, iar el nicidecum n'a vrut să asculte.

A 2 Lege 23, 3; Neem. 13, 3; Eșire 30, 10.

12. Ci măcar de s'a și cetit înaintea lui legea, tot n'a încetat a nu intra, zicând: că trebuie să intre, și măcar de ei sunt lipsiți de această cinste, eu nu trebuie să fiu lipsit, și i-a întrebat: pentruce intrând el prin toată Biserica, nimeni din cei ce erau acolo nu l-a oprit?

13. Și oarecare negândind mai 'nainte, zice: rău s'a făcut aceasta; iar el a zis: când se face aceasta pentru vre-o pricină, au tot nu voiu intra eu? Ori vreau ori nu vreau ei.

14. Iar preoții cu toate vestmintele îmbrăcați căzându'i înainte, se rugau prea marelui Dumnezeu să le ajute la această nevoie ce li s'a întâmplat, și să întoarcă pornirea răului năvălitor, și de strigare cu plâns umplând Biserica, iar cei ce erau în cetate turburându-se, au sărit neștiind ce se face.

15. Și fecioarele cele închise în camere cu cele ce le-au născut s'au pornit, și cu cenușe și cu praf presărându'și capetele, de suspinuri și de plânsuri au umplut ulițele.

16. Și cele de curând adunate, din cămărilor cele spre întâmpinare rânduite, lăsând rușinea ce li se cuvenea, degrab au alergat în cetate.

17. Iar mumele și doicele lăsând pruncii cei de curând născuți, încoace și încolo, unele prin case, altele prin ulițe fără de opreală se adunau la Biserica cea prea mare.

18. Și de multe feluri eră rugăciunea celor ce se adunase despre cele ce fără de cuviință cercă el să facă.

19. Și împreună cu aceștia, cetățenii luând îndrăzneală nu'l sufereau să plinească sfatul lui, care gândea; ci au strigat să se pornească la arme, și bărbătește pentru legea părintească să moară, și mare gâlceavă au făcut în locul acela.

20. Și abia preoții și bătrânii i-au întors, și la aceeaș stare a rugăciunii erau.

21. Și mulțimea ca mai 'nainte într'aceasta se află rugându-se; iar bătrânii, carii erau cu împăratul, în multe chipuri ispiteau, ca să mute gândul lui cel semeț dela sfatul ce'l gândise.

22. Iar el mai îndrăzneț făcându-se, lăsând toate, se găteă să intre, ca să săvârșească cele ce mai 'nainte a zis.

23. Acestea văzând și cei ce erau cu împăratul, s'au întors să se roage cu ai noștri celui ce are toată puterea, ca celor ce erau acolo să le ajute, și să nu treacă cu vederea această faptă fărădelege și semeață.

2 Paralip. 16, 9; 2 Mac. 9, 5.

24. Și de strigarea cea îndesită și plină de durere a mulțimei, ce se adunase, strigare neînchipuită eră.

25. Că se părea că nu numai oamenii, ci și pereții și pământul tot răsună, precum toți moarte atunci poșteau, de cât să se spurce locul.

CAP. 2.

*Rugăciunea lui Simon Arhiereul și a celorlalți Iudei;
pedeapsa lui Ptolomeu și însănătoșirea.*

Iar Simon Arhiereul înaintea Bisericii îngenunchind, și cu cuviință întinzându-și mâinile, așa s'a rugat:

2. Doamne! Doamne împăratul cerurilor! Și Stăpânul a toată făptura, cel sfânt întru sfinți, singur stăpânitor, atotțiitor, caută spre noi, cei ce ne asuprim de cel necredincios și spurcat, care este înfierbântat de îndrăzneală și de putere.

3. Că tu ești cel ce ai făcut toate, și toate le stăpânești, Domn drept ești, cel ce judeci pre cei ce cu sumeție și cu trufie fac.

4. Tu pre cei ce mai 'nainte au făcut strâmbătate, între cari și uriași erau, carii întru vitejie și întru îndrăzneală nădăjduiau, i-ai pierdut aducând preste ei apă nemăsurată.

Facere 6, 4.

5. Tu pre Sodomenii cei sumeți și cuprinși cu vădită și cu nespusă răutate, cu foc și cu iarbă pucioasă i-ai ars, pildă puindu-i celor de pre urmă.

Facere 19, 24.

6. Tu pre îndrăznețul acela Faraon, care pre poporul tău cel sfânt pre Israil l-a robitor, cu multe și osebite munci ispitindu-l ai arătat puterea ta.

7. Și după aceasta ai arătat puterea ta cea mare, când cu care și cu mulțime de gloate gonind el pre popor, l-ai înecat în fundul mării; iar pre cei ce au crezut întru tine, cel ce stăpânești preste toată făptura, întregi i-ai trecut, cari cunoscând lucrul mâinilor tale, te-au lăudat pre tine cel Atotțiitor.

Eșire 14, 28.

8. Tu împărate cel ce ai zidit acest pământ nemărginit și nemăsurat, ales-ai cetatea aceasta, și ai sfințit locul acesta spre numele tău, cel ce de nimic lipsă nu ai, și l-ai mărit cu arătare luminată, întărindu-l pre el spre slava marelui și prea cinstitului tău nume.

A 2 Lege 12, 11; 3 Împ. 8, 29, 47.

9. Și iubind casa lui Israil ai făgăduit, cum că ori când abătându-ne noi dela tine, ne va cuprinde strânsoare, și viind în locul acesta să ne rugăm, vei ascultă rugăciunea noastră.

10. Și cu adevărat credincios și adevărat ești, că de multe ori, când erau în nevoe părinții noștri, întru smerenia lor le-ai ajutat lor, și i-ai izbăvit pre ei de foarte mari nevoi.

11. Iată dar acum Împărate sfinte, pentru păcatele noastre cele multe și mari ne asuprim, și suntem supuși vrăjmașilor noștri, și părăsiți întru neputințe.

12. Și într'această cădere a noastră, îndrăznețul și spurcatul acesta se nevoește ca să ocărăască locul cel sfânt, care pre pământul acesta l-ai ales numelui tău celui mărit.

13. Că lăcașul tău este cerul cerului, la care oamenii nu se pot apropià; iar de vreme ce bine ai voit ca să așezi mărirea ta întru poporul tău Israil, ai sfințit locul acesta.

14. Nu face izbândă asupra noastră prin necurații aceștia, nici prin cei spurcați ne pedepsì pre noi, ca să nu se laude cei fărădelege întru mâniea lor, nici să se veselească întru trufia limbii lor, zicând: noi am călcat Casa sfințeniei, cum se calcă casele urâciunilor.

15. Șterge păcatele noastre, și risipește greșalele noastre, și arată mila ta în ceasul acesta, degrab să ne întâmpine pre noi îndurările tale, și pune laudă în gura celor ce au căzut și s'au zdrobit cu sufletele, fă-ne nouă pace.

16. Iar atotvăzătorul Dumnezeu, cel decât toate mai sfânt, întru sfânt lăcașul său auzind legiuită rugăciune, pre semețul și îndrăznețul acela trufaș, foarte l-au bătut.

17. Încoace și încolo clătindu'l pre el cum se clătește trestia de vânt, încât zăceà pre pământ neputând face nimic, și erà cu mădulările slăbănogite, încât nici a grăi nu puteà, cu dreaptă judecată fiind certat.

18. Deci prietenii și păzitorii trupului lui văzând acea iute bătae, care l-a apucat pre el, temându-se ca să nu se

lipsească și de viața, degrab l-au scos afară pre el spăimântați de nespusă frică.

19. Iar după câțavă vreme trezindu-se, nicidecum nu s'a pocăit după acea bătae, ci cuvinte amare și îngrozitoare grăind, s'a dus.

20. Și sosind la Eghipet, și adăogând răutățile cu ajutorul tovarășilor celor osebiți de toată dreptatea, pre cari mai 'nainte i-am arătat,

21. Nu numai cu acele nenumărate spurcăciuni s'au îndestulat, ci și la atâta îndrăznire a venit, cât în toate locurile puneà blestemuri asupra poporului, și mulți din prietini căutând la punerea înainte a împăratului, și ei urmau voea lui.

22. Că pusese întru sine împăratul, ca asupra neamului să deà hulă, și ridicând la turnul cel de lângă curte stâlp, a săpat pre dânsul scrisoare.

23. Ca nici unul din cei ce nu jertfesc să nu intre în capiștele lor, ci toți ludeii să fie scriși la popor și să fie de slujbă; iar cei ce ar răspunde împotrivă, cu sila luându'i să'i omoare.

24. Iar pre cei ce se scriu, să'i însemneze și cu foc, cu semnul lui Dionisie tipărindu-le pre trup frunză de ederă, pre carii i-a și osebit în cea mai dinainte mărginită slobozenie.

25. Însă ca să nu se vază cum că tuturor vrăjmășuește, a scris de desupt: că de vor vreà unii dintre ei să petreacă între cei ce sunt aleși spre slujbele jertfelor, aceștia întocmai cu Alexandrenii să fie cetățeni.

26. Deci unii din cetate urînd rânduielele buneii credințe ale cetății, lesne s'au dat pre sine, ca și cum mare cinste ar dobândi petrecerea ce vor aveà cu împăratul.

27. Iar cei mai mulți cu vitejesc suflet întărindu-se, nu s'au despărțit de buna credință, ci cu bani răscumpărându'și viața, fără de frică se nevoiau a scăpà dela înscriere, bună nădejde având, că le va veni apărare.

28. Și de cei ce se depărtau dela ei, se scârbeau, și ca pre niște vrăjmași neamului său îi judecà, și îi lipseà de

petrecerea cea de obște și de ajutor.

CAP. 3.

*Porunca împăratului Ptolomeu Filopator pre toți ludeii cu
muierile și cu pruncii să'i ducă la el legați să'i piarză, și
toate ale lor să se jefuiască.*

Acestea înțelegându-le păgânul, atât s'a mânieat, încât nu numai pre cei ce lăcuiau în Alexandria s'a înfuriat, ci și celor din țară mai cu greu se împrotivea, și a poruncit ca degrab să'i strângă pre toți într'un loc, și cu foarte rea moarte să'i omoare.

2. Și acestea gătindu-se, veste rea asupra neamului s'a vestit la oamenii cei poftitori de rău, căroră li se dà prilej a'și împlini voea, ca și cum i-ar oprî pre ei dela legile sale.

3. Iar ludeii fără de nici o îndărătnicire păzeau buna voință și credința către împărați, ci pentrucă cinsteau pre Dumnezeu, și cu legea lui se cârmuiau, osebiri făceau asupra lor, și surpări, pentru care pricină unora urâți se păreau, și cu faptele cele bune ale lucrurilor celor drepte împodobindu'și petrecerea lor, tuturor oamenilor plăcuți erau.

4. Deci, vieața cea bună a neamului, care la toți era vestită, acei streini de neam nici într'un chip nu o au socotit; iar osebirea închinăciunii și a mâncărilor o vesteau, zicând: cum că nici de împăratul, nici de puteri ascultă oamenii aceștia, ci sunt răi la inimă, și foarte împrotivitori lucrurilor, și mare defăimare au ațâțat.

5. Iar Elinii cei din cetate cu nimica nedreptățiți, văzând acea gâlceavă neașteptată și năvălire fără de veste asupra oamenilor acestora, și alergături împreună neostenite făcându-se a le ajuta nu puteau, că era porunca tirănească.

6. Ci se rugau și cu greu sufereau gândind, că se vor schimbă acestea, pentrucă nu va fi așa necercată o adunare ca aceasta, nimic greșind.

7. Iar unii vecini și prietini și cari aveau neguțătorie cu ei, pre ascuns grăiau cu unii, făgăduindu-le că le vor fi credincioși, și cu toți dimpreună îi vor apăra și bucuroși vor veni să le ajute.

8. Iar el pentru norocirea cea de acum sumețindu-se, și necăutând la puterea prea marelui Dumnezeu, ci gândind că pururea într'acelaș sfat va rămânea, scris-a asupra lor cartea aceasta:

9. Împăratul Ptolomeu Filopator, povățuitorului de oștire, și ostașilor celor ce sunt în Eghipt și ori în ce loc, bucurie și sănătate și eu încă sunt sănătos, și lucrurile noastre.

10. După ce oștirea noastră cea trimisă în Asia, de care știți și voi, cu ajutorul dumnezeilor, și cu vitejia noastră după cuvinte foarte bun sfârșit a avut; drept aceea am socotit, ca nu cu sila armelor, ci cu blândețe și cu multă iubire de oameni să aplecăm neamurile cele ce lăcuiesc în Kilo-Siria și în Finichia, și bine să le fac cu bucurie.

11. Și capiștilor celor de prin cetăți împărțindu-le venituri multe, mers-am și la Ierusalim, suindu-ne să cinstim Biserica celor necredincioși, carii niciodată nu încetează dela nebunie.

12. Iar ei cu cuvântul primind a noastră venire, însă cu lucrul viclenește vrând noi să intrăm în Biserica lor, și cu cuvioase și frumoase daruri să o cinstim, ei sumețindu-se ca și mai de demult, ne-au oprit a intra rămâind de cinstea noastră.

13. Și n'au simțit puterea noastră pentru iubirea de oameni, care avem către toți oamenii, ci gândul lor cel rău, care îl au asupra noastră a-avea l-au arătat, ca cei ce numai ei singuri dintre neamuri se împrotivesc împăraților și făcătorilor săi de bine, și nimic ce este adevărat nu vor să sufere.

14. Și noi lăsând după nebunia lor, și cu biruință întorcându-ne la Eghipt, către toate neamurile am arătat iubire de oameni, precum se cădea am făcut.

15. Și pentru acestea spre cei ce sunt de un neam cu ei nimănui vrăjmășie n'am ținut, și pentru ajutorul și pentru cele ce le-am fost încrezut lor cu adevăr, cele dela început, mii de lucruri îndrăznind a le schimbă, am vrut, și politiei Alecsandrenilor pre ei să'i învrednicim, și părtași preoților celor dea pururea să'i facem.

16. Iar ei împotrivirea luând, și cu răutatea cea dimpreună cu ei născută, lepădând binele și pururea la rău abătându-se, nu numai s'au întors de către cea neprețuită politie, ci încă și de cei puțini, cari dintre dânșii se află spre noi cu bună voință, se scârbesc și cu cuvântul și cu tăcere, pururea având prepus pre noi pentru viața sa cea de necinste, cum că noi curând vom strică tocmelele.

17. Pentru aceea și cu semne bine adevărindu-ne, cum că aceștia în tot chipul au gând rău spre noi, și mai 'nainte socotind, ca nu cumva mai pre urmă turburare fără de veste făcându-se, pre acești necredincioși tainici vânzători și varvari, să'i avem vrăjmași,

18. Am poruncit, ca îndată cât va sosi la voi cartea aceasta, pre cei însemnați în cartea aceasta împreună cu muierile și cu pruncii ocăriți și prădați, într'aceeaș zi să'i trimiteti la noi de pretutindenea cu legături de fier legați, ca precum se cade celor răi, cu moarte nevindecată și de ocară să piară.

19. Că după ce se vor certă toți aceștia, am socotit că de aici înainte lucrurile noastre desăvârșit întru bună stare și mai bună rânduială se vor așeză.

20. Iar ori cine va ascunde pre vre un iudeu, ori bătrân, ori tânăr, ori prunc la țâțe, foarte cu groaznice chinuri se va chinui cu toată casa.

21. Și cine va spune pre cel ce va ascunde, acela va lua averea celui ce va cădeă supt vină, și din argintul împărătesc, două mii de drahme, și cu slobozenie se va încunună.

22. Iar tot locul unde se va află ascuns Iudeu, neumblat și ars de foc să se facă, ca la toată muritoarea fire întru tot

fără de treabă să se socotească întru toată vremea. Așa a fost scrisă cartea.

CAP. 4.

Nici o cetate nu erà fără de plâns pentru isgonirea ludeilor, pre cari nu’i pot înscri trimișii în patruzeci de zile, care împiedecare erà din rânduială Dumnezească.

Iar ori unde soseà porunca aceea, păgânii făceau ospăț poporului cu strigări și cu bucurie, și cu îndrăzneală își arătau pizma cea rea, care de demult o aveau în inima lor.

2. Iar ludeilor neîncetată plângere erà, și tânguire cu foarte mare strigare, cu lacrimi și cu suspinuri fierbinți a inimii lor pretutindenea plângând pierirea lor cea nevăzută mai ’nainte, care fără de veste s’a judecat asupra lor.

3. Ce stăpânire sau cetate, sau ce loc lăcuit ori unde, sau ce căi nu erau pline de văitături și de plânsurile lor?

4. Că așa de groaznic și fără de milă de mai marii cetăților, toți dimpreună se trimeteau, cât și unii din vrăjmașii lor cu mintea privind cumplitele chinuri, li se făceau milă, și socotind neștiuta schimbare a vieții, lăcrămau de cea de trei ori ticăloasă trimitere a lor.

5. Că se aduceà mulțime de bătrâni albi de căruntețe, a căroră picioarele, care de bătrânețe se încovoiasse, și încet pășau, fără de nici o rușine le sileau ca să pășască iute.

6. Și cele tinerele, care de curând erau măritate, în loc de a se veselì, se văitau, și cosițele cele unse cu mir, cu praf presărându-le, desvelite se aduceau; și în loc de cântări de nuntă, toate împreună începeau a plânga, ca și cum ar fi smulse cu prăzi de alte neamuri, și legate cu sila le trăgeà poporul să le bage în corabie.

7. Și bărbații acestora cu lanțuri în loc de cununi erau împleticiți la grumazi în vârsta cea ca o floare a tinerețelor; în loc de desfătare și de veselie tinerească, zilele cele

rămase ale nunței, în plângeri le petreceau, lângă picioare văzându’și groapa zăcând.

8. Și’i duceau ca pre niște hiare legați cu fier, unii de cumpenele corăbiilor aveau grumazii prinși cu cuie, alții aveau picioarele țeapăn legate cu obezi, și deasupra cu podine astupați, ca să nu vază lumina, și de toate părțile să le fie într-un întuneric ochii, ca pre niște împotivitori pre apă să’i ducă.

9. Pre aceștia după ce i-au băgat în corabie, și au săvârșit mergerea precum poruncise împăratul, a poruncit să’i tăbărească înaintea cetății în locul cel de alergătura cailor, care eră foarte larg împrejur și bun de a’i putea vedea să’i batjocorească toți cei ce intrau în cetate și cei ce ieșau de călătoreau în țară, ca nici cu oștile lui să nu se împreune, nici în cetate să nu se primească.

10. Iar după ce s’a făcut aceasta, auzind împăratul cum că Iudeii cei din cetate adese ies pre ascuns, și plâng ticăloșia cea de ocară a fraților lor, mâniindu-se a poruncit, ca și acestora întocmai așa să le facă ca și aceloră, și nici într’un chip să nu scape de muncile lor, și să se scrie tot neamul anume.

11. Pentrucă nu va plini mai ’nainte lucrul cel cu osteneală al robiei, care cu puțin mai ’nainte s’a zis, ci chinuiți cu muncile poruncite într’o zi îi va pierde.

12. Făcutu-s’a dar scrisoarea acestora cu amară sânguială și cu semețească nevointă, dela răsăritul soarelui până la apus, care desăvârșit nu s’a sfârșit până după patruzeci de zile.

13. Iar împăratul tare și neîncetat s’a umplut de bucurie, și a făcut ospete la toți idolii, și cu minte rătăcită departe dela adevăr și cu spurcată gură laudă chipurile cele surde, care nu pot să le grăiască lor sau să le ajute; iar asupra prea marelui Dumnezeu, lucruri necuvioase grăia.

14. Iar după ce a trecut vremea cea mai ’nainte zisă, au adus scriitorii răspuns la împăratul, cum că mai mult nu pot face înscrierea Iudeilor pentru nenumărata lor mulțime; că

încă cei mai mulți erau prin țară, iar alții încă prin case erau adunați, alții într'alte locuri, în cât cu neputință eră la toți domnii cari erau preste Eghipet.

15. Deci înfricoșându'i pre ei împăratul, ca și cum ei ar fi luat daruri, și ar fi făcut meșteșug ca să scape; și a crezut el că este adevărat aceasta, iar ei ziceau și arătau, cum că și hârtia și condeele cele de scris s'au sfârșit.

16. Iar aceasta a fost lucrarea purtării de grije a lui Dumnezeu, cei nebiruite acelui ce din cer ajută ludeilor.

CAP. 5.

Împăratul poruncind lui Ermon să întrarmeze elefanți spre ziua viitoare, să omoare pre Evrei, au trimis Dumnezeu somn împăratului, și a trecut ceasul, și prin rugăciune îi mântuește Dumnezeu de moarte.

Atunci împăratul chemând pre Ermon, care purtă grije de elefanți, și umplându-se de grea iuțime și de mânie, nicidecum nu s'a mutat.

2. A poruncit, ca spre ziua cea viitoare cu mănunchi de tămâie de ajuns și cu vin mult neamestecat, pre toți elefanții să'i adape, cari erau de toți cinci sute, și după ce se vor sălbătăci de acea băutură multă, să'i sloboadă asupra ludeilor ca să'i omoare.

3. Iar el după ce a poruncit acestea, s'a întors la ospăț, adunând pre cei mai mari din prieteni și din oștire, cari erau mânioși asupra ludeilor.

4. Iar Ermon cel mai mare preste elefanți, ce i s'a poruncit, cum se cade a plinit.

5. Și slujitorii cei rânduți la aceasta, decuseară ieșind, legau mâinele ticăloșilor, și alte meșteșuguri împrejurul lor făceau toată noaptea, socotind că de tot va pieri deodată neamul acela.

6. Iar ludeii carii între păgâni se vedeau lipsiți de tot acoperemântul, pentru nevoea legăturilor, care de toate

părțile îi cuprinsese pre ei,

7. Către Domnul cel ațoțtiitor, cel ce stăpânește pre toată puterea, către Dumnezeu și Părintele cel milostiv al lor, toți cu lacrimi neîncetat au strigat, rugându-se:

8. Ca să mute sfatul cel necuvios deasupra lor, și cu mărire arătată să'i izbăvească pre ei de moartea, care erà gata la picioarele lor.

9. Și rugăciunea acestora neîncetat se suià la cer.

10. Iar Ermon după ce pre nemilostivii elefanți adăpându'i i-a umplut de vin mult și i-a săturat de tămâie, a venit de dimineață a doua zi la curte, ca să spuie acestea împăratului.

11. Însă parte de somn, care lucru din veacul vremii a fost făcut bun pentru noapte și pentru zi, pus dela cel ce dăruiește tuturor căroră el vreà, a trimis împăratului.

12. Deci fiind cuprins cu prea dulce și adânc somn, așa lucrând Domnul, mult s'a împiedicat dela gândul ce'si pusese, și s'a înșelat de sfatul său cel nemutat.

13. Iar Iudeii scăpând de ceasul, care mai 'nainte erà însemnat, pre Dumnezeu cel sfânt al lor l-au lăudat, și iarăș s'au rugat celui ce s'a împăcat cu dânșii, ca să arate tăria mâniei sale cei puternice asupra neamurilor trufașe.

14. Și fiind mai jumătate de al zecelea ceas, chemătorul văzând că cei chemați s'au strâns, s'a dus la împăratul, și l-a boldit.

15. Și abià deșteptându'l, i-a spus că trece vremea ospățului, vorbindu'i despre acestea.

16. Și acestea gândindu-le împăratul, s'a întors la ospăț, și a poruncit celor ce venise la ospăț să șază împreajma lui.

17. Și după ce s'a făcut aceasta, i-a îndemnat să fie voioși și să se desfăteze, că aceasta este partea cea mai de cinste a ospățului.

18. Iar înmulțind vorba, împăratul a chemat pre Ermon, și cu amară înfricoșare l-a întrebat, pentruce pricină s'au lăsat Evreii să fie vii astăzi?

19. Iar el a spus, cum că în noaptea trecută le-a plinit ce i s'a poruncit, și au mărturisit și prietenii lui.

20. Iar el având cruzime mai grea decât Falaris, a zis: pentru somnul de astăzi, să aibă har; iar tu fără de sminteală pre mâine asemenea să pregătești elefanții spre pierirea necuvioșilor Iudei.

21. Acestea zicându-le împăratul, toți cei ce erau acî au lăudat, și veseli s'au dus fiecare în casa sa.

22. Unde într'acea noapte nu atîta au dormit, cât s'au meșteșugit să facă toate felurile de batjocură asupra celor ce se păreau ticăloși.

23. Și când cântă cocoșul de dimineață și Ermon întrarmînd elefanții, i-a adus la curtea cea mare unde se făceau jertfe.

24. Iar mulțimea din cetate s'a adunat să vadă acea priveliște ticăloasă, așteptînd cu deadinsul dimineața.

25. Iar Iudeii neîncetat trăgîndu'și sufletul cu răgăciune, cu multe lacrimi și cu cântări jalnice, cu mâinele întinse la cer se rugau prea marelui Dumnezeu, ca iarăș degrab să le ajute lor.

26. Și încă razele soarelui nu se revărsase, și împăratul primind prietini, a venit Ermon, și l-a chemat să iasă, spuindu'i că ce a poftit împăratul este gata.

27. Iar el auzindu'l, și îngrozindu-se de acea fărădelege ieșire, tocma nimic știind, a întrebat pentruce cu sînguință a făcut el aceasta.

28. Iar aceasta eră lucrarea lui Dumnezeu a atot stăpînitorului, care a făcut ca mintea lui să'și uite de cele ce mai 'nainte a gândit să facă.

29. Ermon i-a spus și prietenii toți, că elefanții și puterile o împărate sunt gata din porunca ta.

30. Iar el umplîndu-se de grea mînie pentru aceste cuvinte, pentrucă cu purtarea de grije a lui Dumnezeu s'a risipit tot gîndul lui cel despre acestea, și căutînd groaznic către el, a zis:

31. De ar fi părinții tăi aici sau fiii fiilor, aceștia ar fi gata mâncare hiarelor sălbaticе de s'ar sătură în locul nevinovaților Iudei, cari mie și părinților mei, întreagă și nemutată credință au arătat.

32. Și de nu mi-ar fi pentru dragostea, care am crescut împreună, și pentru slujba ta, de viață pentru acestea te-ai fi lipsit.

33. Așa Ermon de năpraznă s'a umplut de primejdioasă frică, și cu vederea și cu fața s'a speriat.

34. Iar prietenii fiecare s'au furișat trist, și pre cei adunați i-a slobozit pre fiecare la lucru său.

35. Iar Iudeii auzind cele dela împăratul, au lăudat pre luminatul Dumnezeu Domnul și Împăratul împăraților, ca cei ce au dobândit dela el acest ajutor.

36. După aceea iarăș făcând împăratul ospăț, și îndemnând pre oaspeți să fie cu voea bună,

37. A chemat pre Ermon, și cu îmfricoșare i-a zis: de câte ori trebuie să'ți poruncesc ție un lucru, netrebnicule?

38. Și acum întrarmează elefanții pre mâine să piarză pre Iudei.

39. Iar rudeniile care ședeau împreună cu el, mirându-se de acest nestătător gând, au zis acestea:

40. Împărate! Până când ca pre niște dobitoace necuvântătoare ne vei ispitì, acum a treia oară poruncind să'i piarză pre ei, și apoi când va să se facă, mutându'ți gândul, iarăș strici cele ce ai poruncit?

41. Pentru care cetatea aceasta se turbură așteptând, că de multe ori s'au adunat, și acum este primejdie să nu se jefuiască.

42. Pentru aceea împăratul tocmai ca Falaris s'a umplut de nesocoteală și de mutările sufletului, care s'a făcut întru el pentru cercetarea Iudeilor, nebăgând nici o seamă, cu jurământ spurcat s'a jurat, cum că el, pre aceștia fără de nici o zăbavă la genunchii și la picioarele hiarelor aruncați, să'i trimiță la iad.

43. După aceea făcând oștire asupra Iudeei, ca să o puie întocmai cu pământul, cu foc și cu sabie de grab să o bată, și acolo Biserica lor cea necălcată de noi, cu foc să o arză curând, și celor ce fac acolo jertfe, pustietate în toată vremea să le pue.

44. Atunci bucuros ducându-se prietini și rudeniile, cu credință rânduia puterile spre locurile cetății cele mai cu bun prilej spre pază.

45. Iar cel mai mare preste elefanți, hiarele la patimă nebună i-au adus ca să zic așa, cu băuturi foarte mirositoare și cu vin tămâiat, groaznic le-a pregătit.

46. Drept aceea către luminarea de ziuă, când la alergătura cailor era cetatea plină de nenumărată mulțime intrând în curte, a îndemnat pre împăratul la cele ce erau puse înainte.

47. Și el umplându-și mintea sa cea păgână de mânie grea, cu toată greutatea împreună cu hiarele s'a pornit, vrând ca, cu inimă tare și cu ochii să vadă duioasa și ticăloasa pierire a celor mai 'nainte însemnați.

48. Iar când au văzut Iudeii pre la poartă praful elefanților cari ieșiau și al oștirii cei întrarmate, care pre urmă venia, și al picioarelor mulțimei, și au auzit gâlceava cea cu groaznic sunet,

49. Socotind că aceea este clipa cea mai de pre urmă a vieții și sfârșitul ticăloasei așteptări, spre jale și plângere întorcându-se, se sărută unul pre altul, și îmbrățișându-se cădea pre grumazii rudelor, părinții preste fii și maicele preste fiice, și unele având la țite pruncii de curând născuți, îi aplecau să sugă laptele cel de pre urmă.

50. Și aducându-și aminte și de ajutorințele cele de mai 'nainte, care din cer s'au făcut lor, toți odată căzând cu fața la pământ, și pre prunci osebindu-i dela țite,

51. Foarte cu mare glas au strigat rugându-se celui Atotputernic, ca, cu arătarea sa să se milostivească spre ei, cei ce sunt acum la porțile iadului.

CAP. 6.

*Rugăciunea preotului Eliazar. Arătarea îngerilor apărători.
Întoarcerea hiarelor asupra ostașilor. Schimbarea inimei
împăratului spre bine și mântuirea Iudeilor.*

Iar Eliazar oarecare om de treabă unul din preoții țării în vârsta bătrâneților fiind și cu toată fapta vieții cei bune împodobit, potolind pre bătrânii cei dimprejurul său, chemând pre Dumnezeu cel sfânt, acestea s'a rugat:

2. Împărate mare țiitorule prea înalte atotputernice Dumnezeule! Cel ce toată zidirea o cârmuești, caută întru îndurări,

3. Caută spre sămânța lui Avraam, spre fiii lui Iacov celui sfințit, poporul moștenirii tale cei sfinte, cel ce este nemernic în pământ strein, și care fără de dreptate pier. Părinte.

4. Tu pre Faraon domnul Eghipetului acestuia cel cu care multe, cel ce s'a fost înălțat cu sumeție fărădelege, și cu limbă mare grăitoare împreună cu oștirea lui cea trufașe în mare lunecați, i-ai pierdut, cu lumina milii luminând pre neamul lui Istrail.

Eșire 14, 28.

5. Tu pre Senahirim cel ce cu nenumărate puteri s'a semețit împăratul cel greu al Asirienilor, cel ce cu sabia supuneà tot pământul, și se ridică asupra sfintei tale cetăți, cu mândrie și cu îndrăzneală grele grăind, Doamne! I-ai înfrânt, luminat arătând neamurilor tăria ta cea multă.

2 Mac. 8, 19.

6. Tu pre cei trei coconi în Vavilon, cari de bună voie și-au dat focului sufletul lor, ca să nu se închine celor deșarte, răcorind cuptorul cel aprins, i-ai mântuit, păzindu-le și părul nevătămat, trimetînd para focului asupra tuturor vrăjmașilor.

7. Tu pre Daniil cel de pârlările cele pline de pizmă lepădat în pământ spre mâncare leilor, nevătămat I-ai scos

la lumină.

Daniil 6, 22.

8. Și pre Ionà cel hrănit întru adâncime, care fără de cruțare chinuit în pântecele chitului, nevătămat la toți ai lui l-ai arătat, o Părinte!

Ionà 2, 1, 11.

9. Și acum nu zăbovi mult milostive scăparea tuturor, degrab te arată celor din neamul lui Israil, care se ocărăște de neamurile cele urâte și fărădelege.

10. Iar de s'a spurcat vieața noastră înstreinându-se, scoțându-ne pre noi din mâna vrăjmașilor, oricum vei vreà Stăpâne, pierde-ne pre noi.

11. Ca nu cei ce cugetă cele deșarte, cu cele deșarte să se laude pentru pierirea celor iubiți ai tăi, zicând: nici Dumnezeuul lor nu i-au mântuit pre ei.

12. Iar tu cel ce toată tăria și toată puterea ai, cel veșnic, caută acum, și ne milueșie pre noi cei ce cu silnicie nedreaptă acelor fărădelege, ca niște tâlhari ne omorîm.

13. Înfricoșază neamurile cu puterea ta cea nebiruită astăzi, cel ce poți mântui pre neamul lui Iacov.

14. Ție se roagă toată mulțimea pruncilor și părinții acestora cu lacrimi.

15. Arătat să fie tuturor neamurilor, că cu noi ești Doamne, și nu ți-ai întors fața ta de către noi, ci precum ai zis: că nici în pământul vrăjmașilor pre ai tăi i-ai trecut cu vederea, așa săvârșește Doamne.

16. Iar Eleazar sfârșind rugăciunea, împăratul cu hiarele și cu tot sunetul puterii, a venit la locul cel de alergarea cailor.

17. Și văzând Iudeii, tare au strigat la cer, cât și văile cele de aproape împreună răsunând, mare plângere au făcut în toată tabăra.

18. Atunci marele, slăvitul, atotțiitorul și adevăratul Dumnezeu arătând sfânta sa față, au deschis porțile cele cerești, dintru care doi slăviți îngeri înfricoșați la chip s'au pogorît arătați la toți, afară de Iudei.

19. Și au stănut împotrivă, și puterea vrăjmașilor o au umplut de gâlceavă și de frică, și cu obezi o au legat, din care nu s'a putut mișcă.

20. Și supt frică a fost și trupul împăratului, și îndrăznirea lui cea cu grea mânie, uitare a luat.

21. Și s'au întors hiarele asupra puterii cei întrarmate, care dinapoi venea, și'i călcau pre ei și'i pierdeau.

22. Și s'a întors mâniea împăratului spre jale și spre lacrimi, pentru cele ce mai 'nainte a fost meșteșugit.

23. Că auzind strigarea, și văzându'i pre toți cu fața la pământ spre pierire lăcrămând el, cu mânie pre prietini îi muștră, zicând:

24. Alături cu mine împărățiți, și pre tirani i-ați covârșit cu tirăniea, și pre mine însu'mi, cel ce sunt al vostru de bine făcător vă ispitiți să mă lipsiți de domnie și de suflet, întru ascuns meșteșugind cele ce nu folosesc împărăției.

25. Cine a strâns aici pre cei ce cu credință au ținut nouă țăriile țării, dela casele lor depărtându'i pre fiecare fără de socoteală,

26. Cine așa fără de cuviință a cuprins cu munci pre cei ce sunt din început cu bun cuget către noi neamurile, care cu totul suntem osebiți, și de multe ori foarte rele primejdii au primit mai mult decât toți oamenii?

27. Dezlegați! Dezlegați aceste nedrepte legături, și cu pace îi sloboziți la casele lor, rugându-vă să se ierte cele mai 'nainte făcute.

28. Sloboziți pre fiii atotțiitorului cerescului Dumnezeu cel viu, care dela strămoșii noștri până acum neîmpiedecată și cu mărire, bună stare dă lucrurilor noastre.

29. Deci el acestea a zis; iar ei îndată cât s'au deslegat, pre sfântul Dumnezeu Mântuitorul lor au binecuvântat, atunci după ce dela moarte au scăpat.

30. După aceea împăratul în cetate mergând, chemând pre cel ce eră preste venituri, a poruncit vinuri și alte, care sunt de lipsă la ospăț, Iudeilor să le dea pre șapte zile,

judecând, ca în locul în care li s'au părut că vor pieri, într'acela să prăznuiască cu toată veselia zile de mântuire.

31. Atunci cei mai 'nainte ocărîți, și aproape de iad, și mai vârtos întru el intrați pentru moartea cea amară, și cu rea jale, desfătare de mântuire făcând în locul cel gătit de pierire și de îngropăciunea lor, cu ședere l-au împărțit plini de bucurie.

32. Și părăsind glasul plângerii cel cu totul lăcrămos, au luat cântare părintească, lăudând pre Mântuitorul și făcătorul de minuni Dumnezeu, și toată plângerea și vaetul lepădând, danțuri de veselie au împreunat semn de pace.

33. Așijderea și împăratul pentru acestea mare ospăț făcând, neîncetat mărturisire înălța la cer cu mare cuviință pentru mântuirea cea minunată, ce s'a făcut.

34. Iar cei ce mai 'nainte, la pierire și mâncare pasărilor îi puneă să fie și'i rânduia cu bucurie, au suspinat, cu rușine îmbrăcându-se, și îndrăsnirea cea înfocată fără de cinste stinsă fiind.

35. Iar Iudeii precum mai 'nainte am zis, întru veselie și întru desfătare cu mărturisiri bune și cu cântări petreceau.

36. Și obicei de obște pentru acestea rânduind preste toată nemernicia lor întru neamuri, au pus a țineă aceste zile de veselie, care mai 'nainte s'au zis, nu pentru băutură și pentru lăcomie, ci pentru mântuirea cea prin Dumnezeu făcută lor.

37. Și s'au rugat împăratului cerându'și slobozenie acasă.

38. Iar scrisoarea lor s'a făcut din douăzeci și cinci ale lui Pahon până în patru ale lui Epif, în patruzeci de zile, și din cinci ale lui Epif până la șapte, în trei zile s'au pus ca să'i piarză pre ei.

39. Întru care și cu mare mărire arătând mila sa Stăpânul tuturor, negreșiți i-au mântuit pre ei totodată.

40. Și se ospătau toate dela împăratul, dându-li-se până la a patrusprezecea zi, întru care și rugăciunea au făcut pentru slobozenia lor.

41. Și împreună laudându'i pre ei împăratul mai marilor cetăților, această carte ce urmează mai jos, care cuprinde mare nevoința sufletului, a scris.

CAP. 7.

Cartea împăratului Ptolomeu către supușii săi, pentru întoarcerea ludeilor întru ale sale.

Împăratul Ptolomeu Filopator celor mai mari din Eghipt și tuturor celor rânduți preste lucruri, bucurie și sănătate.

2. Sănătoși suntem și noi și fiii noștri, îndreptându-ne nouă marele Dumnezeu lucrurile după cum voim.

3. Oarecare din prietini cu rău nărav mai adese ori îndemnându-ne, ne-au făcut ca să adunăm pre toți ludeii de supt împărăția noastră la un loc, să'i muncim ca pre niște vicleni cu mari chinuri.

4. Zicând că niciodată lucrurile noastre nu vor fi bine așezate pentru ura, care au aceștia către toate neamurile până ce se va săvârși aceasta.

5. Cari și legați aducându'i pre ei cu batjocuri, ca pre niște robi, și mai vârtos ca pre niște vicleni fără de nici o cercetare și iscodire, s'au apucat a'i ucide, mai cu sălbatică cruzime fiind coprinși decât legea Schiților.

6. Și noi pentru aceasta mai greu certând pe aceștia, după blândețile, care avem către toți oamenii, abia vieța lor hărăzindu-le, și cunoscând că Dumnezeu cel ceresc apără și scutește pre ludei, ca un tată, care pururea își ajutorește pre fii.

7. Și socotind noi și prieteșugul, prin care au către noi și către părinții noștri, adeverită bună cugetare după dreptate i-am slobozit, ori ce vină fie.

8. Și am poruncit fiecăruia, toți la casele lor să se întoarcă în tot locul, și nimeni pre ei întru nimic să nu'i vatăme, nici să'i ocărăscă pentru cele ce fără de socoteală s'au făcut.

9. Că să ştiţi, că asupra acestora de vom meşteşugi cu vre un rău vicleşug, sau îi vom mâhni pre ei cu totul, nu pre om, ci pre Dumnezeu cel prea înalt, care stăpâneşte toată puterea, împotrivitor nouă spre izbândirea lucrurilor, totdeauna neapărat întru toate îl vom aveà, fiţi sănătoşi.

10. Şi luând Iudeii dela împăratul cartea aceasta, nu s'au nevoit îndată a plecà, ci au rugat pre împăratul pentru cei din neamul Iudeilor, carii de bunăvoie au făcut rău înaintea lui Dumnezeu celui sfânt, şi legea lui Dumnezeu au călcat, să li se facă prin ei certarea, care li se cuvine.

11. Zicând: că cei ce pentru pân-tece au călcat poruncile cele Dumnezeşti, niciodată nu vor cugetà bine, nici poruncilor împăratului nu vor fi credincioşi.

12. Şi zicând ei adevărul, a primit, şi luându'i le-a dat lor voie slobodă la toate, ca pre cei ce au călcat legea lui Dumnezeu, să'i piarză în tot locul cel de supt împărăţia sa cu îndrăzneală fără de nici o putere sau cercetare împărătească.

13. Atunci foarte lăudându'l pre el, cum se cădeà, preoţii şi toată mulţimea lor glăsuind aliluia, cu bucurie s'au despărţit.

14. Şi aşà pre cel căzut din cei pângăriţi fiind de un neam cu ei, pre drum îi certà şi cu arătări îi omorà.

15. Şi într'aceiaş zi au omorît mai mult decât trei sute de bărbaţi şi s'au bucurat şi s'au veselit omorînd pre cei fărădelege.

16. Iar cei ce s'au lipit de Dumnezeu până la moarte, desăvârşit dobândirea mântuirii luând, au mers din cetate încununăţi cu de toate felurile de flori cu bun miros, cu veselie şi cu strigare de laude, şi cu cântări de toate viersurile, mulţumind Dumnezeului celui sfânt al părinţilor, Mântuitorului lui Israil.

17. Şi sosind la Ptolemaida, care pentru firea locului se numeşte Rodoforon, (adică aducătoare de trandafir); unde'i aşteptà pre ei tabăra după sfatul lor cel de obşte.

18. Șapte zile au făcut acolo ospăț de mântuire, dându-le lor împăratul cu bună inimă toate cele de lipsă la călătorie fieștecăruia până la casa lui.

19. Și sosind în pace cu cuvioase mărturisiri, așijderea și acolo au rânduie a țineà aceste zile de veselie.

20. Care și sfințindu-le cu stâlp la locul ospățului rugăciune așezând, s'au dus nevătămați, slobozi și foarte veseli pre pământ și pre mare și pre râu mântuiți fiecare cu porunca împăratului la casa sa.

21. Și mai multă putere decât mai 'nainte având întru vrăjmași, cu mărire și cu frică și de nimeni întru nimic clătindu-se din averile sale.

22. Și toate ale sale toți după scrisoare le-au luat, cât cei ce aveau câte ceva de ale lor, cu mare frică le dà lor, măriri desăvârșit făcând lui Dumnezeu cel prea mare pentru mântuirea lor.

23. Bine este cuvântat Dumnezeu izbăvitorul lui Israil în vremi veșnice, Amin.

RUGĂCIUNEA LUI MANASÌ ÎMPĂRATUL IUDEI CÂND ERÀ ROB ÎN VAVILON.

Doamne atotputernice, Dumnezeul părinților noștri al lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacov și al seminției lor cei drepte; care ai făcut cerul și pământul cu toată podoaba lor; cel ce ai legat marea cu cuvântul poruncii tale; cel ce ai încuiat adâncul și l-ai pecetluit pre el cu înfricoșat și slăvit Numele tău; de carele toate se tem și se cutremură de fața puterii tale, că nesuferită este mare cuviința măririi tale și nerăbdată mânia îngrozirii tale cei asupra păcătoșilor; și nemăsurată și neurmată este mila făgăduinții tale. Că tu ești Domnul cel înalt, milosârd, îndelung răbdător și mult milostiv, și ți pare rău de răutățile oamenilor. Tu Doamne, după mulțimea bunătății tale, ai făgăduit pocăință și iertare celor ce greșesc ție, și cu mulțimea îndurărilor tale ai hotărât pocăință păcătoșilor spre mântuire. Tu dar Doamne Dumnezeul puterilor! N'ai pus pocăință dreptilor, lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, celor ce n'au greșit ție; ci ai pus pocăință asupra mea păcătosului, pentru că am greșit mai mult decât numărul nisipului mării. Înmulțitu-s'au fărădelegile mele Doamne, înmulțitu-s'au fărădelegile mele și nu sunt vrednic să privesc și să văz înălțimea cerului, pentru mulțimea nedreptăților mele. Împilat sunt de multă legătură de fier, în cât nu'mi pociu ridică capul meu, și nu este slăbire. Pentru că am întărâtat mânia ta, și rău înaintea ta am făcut, nefăcând voea ta și nepăzind poruncile tale. Și acum plec genunchile inimii, trebuindu'mi bunătate dela tine; greșit-am Doamne, greșit-am, și fărădelegile mele eu le știu; ci mă cuceresc rugându-mă. Slăbește'mi Doamne, slăbește'mi și nu mă pierde pre mine cu fărădelegile mele, nici în veac țiind mânia să nu te uiți la răutățile mele, nici să mă osândești, întru cele mai de jos ale pământului. Pentru că tu ești Dumnezeule, Dumnezeul celor ce se pocăiesc; și întru mine să arăți toată bunătatea

ta. Că nevrednic fiind, să mă mântuești după multă mila ta; și te voi lauda totdeauna în zilele vieții mele. Că pre tine te laudă toată puterea îngerilor; și a ta este slava în vecii vecilor, Amin.

Sfârșitul Dumnezeieștii Scripturi a Vechiului Testament.

NOUL TESTAMENT

**ADECĂ
DUMNEZEEASCA SCRIPTURĂ A LEGII CELEI NOUĂ
A
DOMNULUI ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU
IISUS HRISTOS**

SFÂNTA EVANGHELIE DE LA MATEI

CAP. 1.

Neamul și Nașterea lui Iisus Hristos.

Cartea neamului lui Iisus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraàm.

Lucà 3, 23-36.

2. Avraàm a născut pre Isaàc, iar Isaàc a născut pre Iacòv, iar Iacòv a născut pre Iùda și pre frații lui.

Fac. 21, 3; 25, 26; 29, 35.

3. Iar Iùda a născut pre Farès și pre Zarà din Tamàr, iar Farès a născut pre Esròm, iar Esròm a născut pre Aràm.

Fac. 38, 29; 1 Paral. 2, 5, 9; Rut 4, 19.

4. Iar Aràm a născut pre Aminadàv, iar Aminadàv a născut pre Naasòn, iar Naasòn a născut pre Salmòn.

1 Paral. 2, 10; Num. 1, 7.

5. Iar Salmòn a născut pre Voòz din Rahàv, iar Voòz a născut pre Ovid din Rut, iar Ovid a născut pre Iesè.

Is. Navì 2, 1; Rut. 4, 13, 1 Paral. 2, 11, 12.

6. Iar Iesè a născut pre Davìd împăratul, iar Davìd împăratul, a născut pre Solomòn din femeia lui Urie.

2 Împ. 12, 24.

7. Iar Solomòn a născut pre Rovoàm, iar Rovoàm a născut pre Avìa, iar Avìa a născut pre Asà.

3 Împ. 11, 43; 1 Paral. 3, 10.

8. Iar Asà a născut pre Iosafàt, iar Iosafàt a născut pre Ioràm, iar Ioràm a născut pre Ozìa.

3 Împ. 11, 43; 1 Paral. 3, 10.

9. Iar Ozìa a născut pre Ioàtam, iar Ioàtam a născut pre Ahàz, iar Ahàz a născut pre Ezechìa.

3 Împ. 11, 43; 1 Paral. 3, 10; 4 Împ. 15, 7 și 38; 16, 20.

10. Iar Ezechìa a născut pre Manasì, iar Manasì a născut pre Amòn, iar Amòn a născut pre Iosìa.

3 Împ. 11, 43; 1 Paral. 3, 10; 4 Împ. 20, 21.

11. Iar Iosia a născut pre Iehonia și pre frații lui, la mutarea în Vavilon.

3 Împ. 11, 43; 1 Paral. 3, 10, 15,, 16

12. Iar după mutarea în Vavilon, Iehonia a născut pre Salatiil, iar Salatiil a născut pre Zorovavel.

Ezdra 3, 2.

13. Iar Zorovavel a născut pre Aviud, iar Aviud a născut pre Eliachim, iar Eliachim a născut pre Azor.

14. Iar Azor a născut pre Sadoc, iar Sadoc a născut pre Ahim, iar Ahim a născut pre Eliud.

15. Iar Eliud a născut pre Eleazar, iar Eleazar a născut pre Matan, iar Matan a născut pre Iacov.

16. Iar Iacov a născut pre Iosif bărbatul Mariei, din care s'a născut Iisus, ce se zice Hristos.

1 Paral. 3, 17. Mat. 27, 17, 22.

17. Deci, toate neamurile dela Avraam până la David, neamuri patrusprezece; și dela David până la mutarea în Vavilon, neamuri patrusprezece; și dela mutarea în Vavilon până la Hristos, neamuri patrusprezece.

18. Iar Nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Că logodită fiind muma lui, Maria, cu Iosif, mai înainte de a se aduna ei, s'a aflat având în pânțece din Duhul Sfânt.

Lucà 1, 27, 35 și 2, 5.

19. Iar Iosif, bărbatul ei, drept fiind și nevrând s'o vâdească pre ea, a vrut pre ascuns s'o lase pre dânsa.

Numere 5, 15; A 2 Lege 24, 1.

20. Și acestea gândind el, iată îngerul Domnului în vis s'a arătat lui, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pre Maria femeia ta, că ce s'a zămislit într'însa, din Duhul Sfânt este.

Lucà 1, 35.

21. Și va naște fiu și vei chema numele lui: IISUS, că acesta va mântui pre norodul său de păcatele lor.

Lucà 2, 21; Fapt. 4, 12 și 5, 31.

22. Iar acestea toate s'au făcut ca să se plinească ceea ce s'a zis dela Domnul prin prorocul ce zice: „Iată fecioara în pântece va aveà și va naște fiu și vor chemà numele lui: Emanuil, ce se tâlcuește: cu noi Dumnezeu".

Is. 7, 13.

23. Și sculându-se Iosif din somn, a făcut precum i-a poruncit lui îngerul Domnului, și a luat pre femeia sa.

Is. 7, 13; Lucà 1, 31.

24. Și nu o a cunoscut pre ea până ce a născut pre fiul său cel întâiu născut, și a chemat numele lui: IISUS.

Lucà 2, 7, 21.

CAP. 2.

Maghii dela răsărit. Omorîrea pruncilor. Întoarcerea lui Iosif cu Maria și cu Iisus pruncul din Eghipet în Nazaret.

Iar dacă s'au născut Iisus în Vitleemul Iudeei, în zilele lui Irod împăratul, iată Maghii dela răsărit au venit în Ierusalim,

Lucà 2, 6, 7; Fac 35, 19.

2. Zicând: Unde este împăratul Iudeilor, cel ce s'au născut? Că am văzut steaua lui la răsărit și am venit să ne închinăm lui.

Numere 24, 17.

3. Și auzind Irod împăratul s'a turburat și tot Ierusalimul cu dânsul.

4. Și adunând pre toți arhiereii și cărturarii norodului, i-a întrebat: unde este să se nască Hristos?

5. Iar ei au zis lui: În Vitleemul Iudeei, că așa s'a scris prin prorocul:

6. Și tu Vitleeme, pământul Iudei nicidecum nu ești mai mic între domnii Iudei, că dintru tine va ieși Povățuitor, carele va paște pre norodul meu Israil.

Mih. 5, 2. Ioan 7, 42.

7. Atunci Irod întru ascuns chemând pre Maghi, a cercat cu deamăruntul dela dânșii de vremea întru care s'a arătat

steaua.

8. Și trimițându’i pre ei în Vitleem, le-a zis: mergând cercetați cu amăruntul pentru prunc, și dacă îl veți afla, să îmi vestiți și mie, ca și eu venind să mă închin lui.

9. Iar ei ascultând pre împăratul s’au dus. Și iată steaua, pre care o văzuseră la răsărit, mergea înaintea lor, până a venit și a stătut deasupra unde era pruncul.

10. Iar ei văzând steaua s’au bucurat cu bucurie mare foarte.

11. Și intrând în casă, au văzul pruncul cu Maria, muma lui, și căzând s’au închinat lui, și deschizându’și vistierile lor, au adus lui daruri; aur și tămâie și smirnă.

Lucà 2, 16; Ps. 71, 10; Is. 60, 6.

12. Și luând înștiințare prin vis, să nu se întoarcă la Irod, pre altă cale s’au dus la țara lor.

13. Iar după ce s’au dus ei, iată îngerul Domnului în vis se arată lui Iosif, zicând: sculându-te, ia pruncul și pre muma lui și fugi în Eghipt, și fii acolo până voi zice ție, că va Irod să caute pruncul să’l piarză pre el.

14. Iar el sculându-se, a luat pruncul și pre muma lui noaptea, și s’au dus în Eghipt.

15. Și a fost acolo până la moartea lui Irod, ca să se plinească ceea ce s’au zis de Domnul, prin prorocul, ce zice: din Eghipt am chemat pre fiul meu.

Ozie 11, 2.

16. Atunci Irod văzând că s’a batjocorit de Maghi, s’a mâniat foarte; și trimițând a omorît pre toți pruncii, cari erau în Vitleem și întru toate hotarele lui, de doi ani și mai mici, după vremea care cercase dela Maghi.

17. Atunci s’a plinit ceea ce s’a zis de Ieremia prorocul, ce zice:

18. Glas în Ramà s’a auzit, plângere și tânguire și țipet mult; Rahil plângând pre fiii săi, și nu vreà să se mângâie, pentru că nu sunt.

Ier. 31, 15.

19. Iar după ce a murit Irod, iată îngerul Domnului în vis se arată lui Iosif în Eghipt,

20. Zicând: sculându-te, ia pruncul și pre muma lui, și mergi în pământul lui Israil, că au murit cei ce căutau sufletul pruncului.

Eșire 4, 19.

21. Iar el sculându-se a luat pruncul și pre muma lui și a venit în pământul lui Israil.

22. Iar auzind că Arhelau împărătește în Iudeea, în locul lui Irod, tatăl său, s'a temut să meargă acolo; iar luând poruncă în vis, s'a dus în părțile Galileei.

Is. 11, 1 și 53, 2; Zah. 6, 12.

23. Și venind a locuit în cetatea ce se numește Nazaret, ca să se plinească ceea ce s'a zis prin proroci că Nazarinean se va chema.

CAP. 3.

Ioan Botezătorul în pustie. Botezul lui Iisus.

Iar în zilele acelea a venit Ioan Botezătorul, propoveduind în pustia Iudeei,

Marc. 1, 4; Lucà 3, 3.

2. Și zicând: pocăiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor;

Mat. 4, 17;

3. Că acesta este cela ce s'a zis de Isaia prorocul, ce zice: glasul celui ce strigă în pustie: gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui.

Is. 40, 3.

4. Și acest Ioan avea îmbrăcămintea lui din peri de cămilă, și brâu de curea împrejurul mijlocului lui, iar hrana lui eră acride și miere sălbatică.

4 Împ. 1, 8; Marcu 1, 6.

5. Atunci ieșià la dânsul Ierusalimul și toată Iudeea și toată laturea dimprejurul Iordanului,

6. Și se botezau în Iordan dela dânsul, mărturisindu’și păcatele lor.

Marcu 1, 5. Fap. Ap. 19, 18.

7. Și văzând pre mulți din Farisei și din Saduchei venind către botezul lui, a zis lor: pui de năpârci, cine v’a arătat vouă ca să fugiți de mânia ceea ce va să fie?

Lucà 3, 7.

8. Faceți dar roduri vrednice de pocăință.

9. Și să nu vi se pară a grăi întru sinevă: părinte avem pre Avraam; că zic vouă, că poate Dumnezeu și din pietrile acestea să ridice fii lui Avraam.

Lucà 3, 8; Ioan 8, 39.

10. Că iată și securea la rădăcina pomilor zace; deci, tot pomul, care nu face roadă bună, se taie și în foc se aruncă.

Mat. 7, 19; Lucà 3, 9; Ioan 15, 2, 6.

11. Eu vă botez pre voi cu apă, spre pocăință; iar cela ce vine după mine, mai tare decât mine este, căruia nu sunt vrednic a’i țineă încălțămintele: acesta vă va boteza pre voi cu Duh Sfânt și cu foc.

Marcu 1, 8; Lucà 3, 16; Ioan 1, 26; Fapt. 1, 5 și 2, 3, 4.

12. A cărui lopată este în mâna lui, și va curăți aria sa, și va adună grâul în jitnița sa, iar plevetele le va arde cu focul nestins.

13. Atunci au venit Iisus din Galileea la Iordan către Ioan, ca să se boteze dela dânsul.

Marcu 1, 9-11; Lucà 3, 21, sq.

14. Iar Ioan îl opriă pre el, zicând: eu am trebuință a mă boteza de tine, și tu vii către mine?

15. Și răspunzând Iisus, au zis către el: lasă acum, că așa este cu cuviință nouă ca să plinim toată dreptatea. Atunci l-a lăsat pre el.

16. Și botezându-se Iisus, îndatăș au ieșit din apă; și iată i s’au deschis lui cerurile și a văzut pre Duhul lui Dumnezeu pogorându-se ca un porumb și venind preste dânsul;

Lucà 3, 22. Ioan 1, 32.

17. Și iată glas din ceruri zicând: acesta este Fiul meu cel iubit, întru carele am binevoit.

Ps. 2, 5; Is. 42, 1; Mat. 17, 5; Marcu 1, 11 și 9, 7; 2 Petr. 1, 17.

CAP. 4.

*Postul și ispita lui Hristos. Începerea propoveduirii.
Chemarea Apostolilor.*

Atunci dus a fost Iisus în pustie de Duhul, ca să se ispitească de diavolul.

Marcu 1, 12. Lucà 4, 1, sq.

2. Și postind patruzeci de zile și patruzeci de nopți, după aceea au flămânzit.

Eșire 34, 28. 3 Împ. 19, 8.

3. Și venind la dânsul ispitorul a zis: de ești Fiul lui Dumnezeu, zì ca pietrele acestea să se facă pâini.

1 Tes. 3, 5; Matei 3, 17.

4. Iar el răspunzând au zis: scris este: nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot graiul ce iese din gura lui Dumnezeu.

A 2 Lege 8, 3; Luc. 4, 4.

5. Atunci l-a dus pre el diavolul în sfânta cetate și l-a pus pre el pe aripa bisericeii.

6. Și a zis lui: de ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te pre sineți jos, că scris este: Îngerilor săi va porunci pentru tine, și pre mâini te vor ridica, ca nu cumvâ să împiedici de piatră piciorul tău.

Ps. 90, 11, 12; Luc. 4, 10, 11.

7. Și au zis Iisus lui: iarăși scris este: să nu ispitești pre Domnul Dumnezeul tău.

A 2 Lege 6, 16.

8. Apoi l-a dus pre dânsul diavolul într'un munte înalt foarte, și i-a arătat lui toate împărățiile lumii și slava lor;

9. Și i-a zis lui: acestea toate le voi da ție, dacă căzând te vei închinà mie.

10. Atunci au zis Iisus lui: mergi înapoia mea, satano, că scris este: Domnului Dumnezeuului tău să te închini și lui unuia să'i slujești.

A 2 Lege 6, 13; Mat. 16, 23.

11. Atunci l-a lăsat pre el diavolul, și iată îngerii au venit la dânsul și slujiau lui.

Evr. 1, 14.

12. Iar auzind Iisus că Ioan a fost prins, s'au dus în Galileea;

Marcu 1, 14; Lucà 4, 14.

13. Și lăsând Nazaretul, au venit și au locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele Zavelonului și ale Neftalimului,

Marcu 1, 21; Lucà 4, 14, 31.

14. Ca să se plinească ceea ce s'a zis prin Isaia prorocul, care zice:

Is. 9, 1.

15. Pământul Zavelonului și pământul Neftalimului, spre mare dincolo de Iordan, Galileea neamurilor;

16. Norodul cel ce ședea într-o întunecare a văzut lumină mare, și celor ce ședeau în lăturea și în umbra morții, lumină a răsărit lor.

Lucà 1, 79; Is. 9, 2.

17. De atunci au început Iisus a propovedui și a zice: pocăiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor.

Mat. 3, 2; Marcu 1, 15; Lucà 4, 35.

18. Și umblând Iisus pre lângă marea Galileei, au văzut pre doi frați: pre Simon ce se numește Petru și pre Andrei fratele lui, aruncându'și mreaja în mare, că erau pescari,

Marcu 1, 16; Lucà 5, 2; Ioan 1, 35.

19. Și au zis lor: veniți după mine, și vă voi face pre voi vânători de oameni.

20. Iar ei îndată lăsându'și mrejele au mers după dânsul.

Mat. 19, 27.

21. Și de acolo mai înainte mergând, au văzut pre alți doi frați: pre Iacov al lui Zevedei și pre Ioan fratele lui, în

corabie cu Zevedei tatăl lor, cârpindu'și mrejele lor; și i-au chemat pre dânsii.

22. Iar ei îndată lăsând corabia și pre Zevedei tatăl lor, au mers după dânsul.

23. Și au străbătut Iisus toată Galileea, învățând în adunările lor și propoveduind Evanghelia împărăției și tămăduind toată boala și toată neputința întru norod.

Marcu 1, 39; Lucà 4, 15, 44.

24. Și a ieșit vestea lui în toată Siria, și aduceau către dânsul pre toți cei ce pătimeau rău cu feluri de boale, și pre cei ce se țineau de chinuri, și pre cei îndrăciți și lunatici, și pre cei slăbănogi, și îi vindecă pre ei.

Marcu 6, 55.

25. Și au mers după dânsul noroade multe din Galileea și din Decapole și din Ierusalim și din Iudeea și din ceea parte de Iordan.

Marcu 3, 7; Lucà 6, 17.

CAP. 5.

*Fericirile. Apostolii și Învățătorii sunt sare și lumină. Plinirea
legei și a poruncilor. Iubirea vrăjmașilor.*

Iar văzând pre noroade, s'au suit în munte; și șezând el, au venit către dânsul ucenicii lui,

2. Și deschizându'și gura sa, îi învăță pre ei, zicând:

Lucà 6, 20.

3. Fericiți cei săraci cu duhul, că acelora este împărăția cerurilor.

Is. 57. 15.

4. Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Is. 61, 2; Lucà 6, 21.

5. Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Ps. 36, 11.

6. Fericiți cei ce flămânzesc și însetoșează de dreptate, că aceia se vor sătura.

Lucà 6, 21.

7. Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Pilde 21, 21; Iac. 2, 13.

8. Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pre Dumnezeu.

Ps.23, 4; 50, 11; 1 Ioan 3, 2-3.

9. Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

10. Fericiți cei izgoniți pentru dreptate, că acelora este împărăția cerurilor.

1 Petru 2, 20; 3, 14.

11. Fericiți veți fi când vă vor ocări pre voi și vă vor gonii și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind pentru mine.

12. Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri; că așa au gonit pre prorocii cei mai înainte de voi.

Iac. 5, 10.

13. Voi sunteți sarea pământului; iar dacă sarea se va strica, cu ce se va săra? Întru nimic nu mai este de treabă, fără numai a se arunca afară și a se călca de oameni.

Marcu 9, 50; Lucà 14, 34.

14. Voi sunteți lumina lumii. Nu poate cetatea a se ascunde deasupra muntelui stând;

15. Nici aprind făclie și o pun supt obroc, ci în sfeșnic, și luminează tuturor celor ce sunt în casă.

Marcu 4, 21; Lucà 11, 33; 8, 16.

16. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să văză lucrurile voastre cele bune și să slăvească pre Tatăl vostru cel din ceruri.

1 Petru 2, 12.

17. Să nu socotiți că am venit să stric legea sau prorocii; nu am venit să stric, ci să plinesc.

Mat. 3, 15; Rom. 3, 31.

18. Că amin zic vouă: până ce va trece cerul și pământul, o iotă sau o cirtă nu va trece din lege, până ce vor fi toate.

Lucà 16, 17 și 21, 33.

19. Deci, acela ce va strică una dintr'aceste porunci mai mici, și va învăța așa pre oameni, mai mic se va chema întru împărăția cerurilor; iar acela ce va face și va învăța, acela mare se va chema întru împărăția cerurilor.

Iac. 2, 10.

20. Că zic vouă: că de nu va prisosi dreptatea voastră mai mult de cât a Cărturarilor și a Fariseilor, nu veți intra întru împărăția cerurilor.

21. Auzit-ați că s'a zis celor de demult: să nu ucizi, că cine va ucide, vinovat va fi judecăței;

Eșire 20, 13.

22. Iar eu zic vouă: că tot cel ce se mânie asupra fratelui său în deșert, vinovat va fi judecăței; și cine va zice fratelui său: Racă, vinovat va fi soborului; iar cine va zice: nebune, vinovat va fi gheenei focului.

1 Ioan 3, 15; A 2 Lege 5, 17.

23. Deci, de îți vei aduce darul tău la altar, și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva asupra ta,

Marcu 11, 25.

24. Lasă acolo darul tău înaintea altarului și mergi mai întâiu de te împacă cu fratele tău, și atunci venind adu darul tău.

25. Împacă-te cu pârâșul tău degrab, până ești pre cale cu dânsul, ca nu cumva pârâșul să te dea judecătorului, și judecătorul te va da slugei și în temniță vei fi aruncat.

Lucă 12, 58.

26. Amin zic ție: nu vei ieși de acolo, până nu vei da codrantul cel mai de pre urmă.

27. Auzit-ați că s'a zis celor de demult: să nu preacurvești.

Eșire 20, 14.

28. Iar eu zic vouă: că tot acela ce caută la femeie spre a o pofti pre ea, iată, a preacurvit cu dânsa întru inima sa.

Iov 31, 1.

29. Iar dacă ochiul tău cel drept te smintește pre tine, scoate-l pre el și îl leapădă dela tine, că ți folosește ție ca să

piară unul din mădulările tale, și nu tot trupul tău să se arunce în gheenă.

Mat. 18, 9; Marcu 9, 47

30. Și dacă mâna ta cea dreaptă te smintește pre tine, taie-o pre ea și o leapădă dela tine, că îți folosește ție ca să piară unul din mădulările tale, și nu tot trupul tău să se arunce în gheenă.

31. Iarăș s'a zis: că ceia ce'și va lăsa femeia sa, să'i dea ei carte de despărțenie.

A 2 Lege 24, 1.

32. Iar eu zic vouă: că tot cela ce'și va lăsa femeia sa, afară de cuvânt de curvie, o face pre ea să preacurvească, și cela ce va lua pre cea lăsată, preacurvește.

Mat. 19, 9; Marc. 1, 11; Lucà 16, 18. 1 Cor. 7, 10.

33. Iar ați auzit, că s'a zis celor de demult: să nu juri strâmb, ci să dai Domnului jurămintele tale.

Eșire 20, 16.

34. Iar eu zic vouă: să nu te juri nicidecum, nici pre cer, că este scaun al lui Dumnezeu,

Mat. 23, 22; Is. 66, 1.

35. Nici pre pământ, că este așternut al picioarelor lui, nici pre Ierusalim, că este cetate a marelui Împărat,

36. Nici pre capul tău să te juri, că nu poți un păr alb sau negru să faci;

37. Ci fie cuvântul vostru: așa, așa; nu, nu; iar ce este mai mult decât acestea, dela cel rău este.

2 Cor. 1, 17; Iac. 5, 12.

38. Auzit-ați că s'a zis: ochiu pentru ochiu și dinte pentru dinte.

Eșire 21, 23-24.

39. Iar eu zic vouă: să nu stați împotrivă celui rău; ci, de te va lovì cinevã preste fața obrazului cea dreaptă, întoarce'i lui și pre cealaltă;

40. Și celui ce voiește să se judece cu tine și să îți ià haina ta, lasă'i lui și cămașa.

Lucà 6, 29; 1 Cor. 6, 7.

41. Și cel ce te va silî pre tine o milă de loc, mergi cu dânsul două.

42. Celui ce cere dela tine, dă'i; și de cel ce voiește să se împrumute dela tine, nu te depărtă.

Lucà 6, 30, 34.

43. Auzit-ați că s'a zis: să iubești pre aproapele tău și să urăști pre vrăjmașul tău.

Lev. 19, 18.

44. Iar eu zic vouă: Iubiți pre vrăjmașii voștri, binecuvântați pre cei ce vă blestemă pre voi, bine faceți celor ce vă urăsc pre voi, și vă rugați pentru cei ce vă supără și vă gonesc pre voi;

Lucà 6, 27; 23, 34; Fapt. 7, 59.

45. Ca să fiți fii ai Tatălui vostru celui din ceruri, că pre soarele său îl răsare preste cei răi și preste cei buni, și plouă preste cei drepți și preste cei nedrepți.

Lucà 6, 32.

46. Că de iubiți pre cei ce vă iubesc pre voi, ce plată veți aveà? Au nu și vameșii aceeaș fac?

47. Și de veți îmbrățișà cu dragoste numai pe prietenii voștri, ce mai mult faceți? Au nu și vameșii fac așa?

48. Fiți dar voi desăvârșiți, precum și Tatăl vostru cel din ceruri desăvârșit este.

A 2 Lege 18, 13.

CAP. 6.

Milostenia. Postul. Rugăciunea. Defăimarea celor lumești.

Luați aminte, milostenia voastră să nu o faceți înaintea oamenilor, spre a fi văzuți de dânșii; iar de nu, plată nu veți aveà dela Tatăl vostru, carele este în ceruri.

2. Deci, când faci milostenie, să nu trâmbițezi înaintea ta, precum fac fățarnicii în adunări și în ulițe, ca să se slăvească de oameni. Amin zic vouă, că își iau plata lor.

Rom. 12, 8.

3. Iar tu făcând milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta ta.

4. Ca să fie milostenia ta într-un ascuns, și Tatăl tău cel ce vede într-un ascuns, acesta va răsplăti ție într-un arătare.

Lucà 14, 14.

5. Și când te rogi, nu fii ca fățarnicii, că iubesc în adunări și în unghiurile ulițelor stând să se roage ca să se arate oamenilor. Amin zic vouă, că își iau plata lor.

4 Împ. 4, 33.

6. Iar tu când te rogi, intră în camera ta, și încuind ușa ta, roagă-te Tatălui tău celui într-un ascuns și Tatăl tău cel ce vede într-un ascuns, va răsplăti ție la arătare.

7. Și rugându-vă să nu grați multe ca păgânii; că li se pare că, într-un multă vorba lor vor fi auziți.

Is. 1, 15.

8. Deci, nu vă asemenați lor, că știe Tatăl vostru de ce aveți trebuință, mai înainte de a cere voi dela dânsul.

9. Deci așa să vă rugați voi: Tatăl nostru, carele ești în ceruri, sfintească-se numele tău;

Lucà 11, 2; Eșire 20, 7.

10. Vie împărăția ta, fie voea ta, precum în cer și pe pământ;

Lucà 22, 42.

11. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi;

12. Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșităilor noștri;

Psalm 31, 5.

13. Și nu ne duce pre noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean. Că a ta este împărăția și puterea și slava în veci, Amin.

Mat. 26, 41.

14. Că de veți ierta oamenilor greșalele lor, iertă-va și vouă Tatăl vostru cel ceresc;

Marcu 11, 26.

15. Iar de nu veți ierta oamenilor greșalele lor, nici Tatăl vostru nu va ierta vouă greșalele voastre.

Mat. 18, 35.

16. Și când postiți, nu fiți ca fățarnicii triști, că își smolesc fețele lor, ca să se arăte oamenilor, postindu-se. Adevăr grăesc vouă, că își iau plata lor.

Is. 58, 5.

17. Iar tu postindu-te, unge-ți capul tău și fața ta o spală.

18. Ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău celui ce este întru ascuns. Și Tatăl tău, cel ce vede întru ascuns, va răsplăti ție la arătare.

19. Nu vă adunați vouă comori pre pământ, unde moliile și rugina le strică, și unde furii le sapă și le fură,

20. Ci vă adunați vouă comori în cer, unde nici moliile, nici rugina nu le strică, și de unde furii nu le sapă, nici le fură;

Lucà 12, 33 sq; 1 Tim. 6, 19

21. Că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

22. Luminătorul trupului este ochiul. Deci, de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat;

Lucà 11, 34-36.

23. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care este întru tine, este întunerec, dar întunerecul cu cât mai mult?

24. Nimenea nu poate a sluji la doi domni, că sau pre unul va urî și pre altul va iubi, sau de unul se va ține și de altul nu va grijî; nu puteți lui Dumnezeu a sluji și lui mamonă.

3 Împ. 18, 21; Lucà 16, 13; 2 Cor. 6, 16.

25. Pentru aceasta grăiesc vouă: nu vă grijîți cu sufletul vostru ce veți mânca și ce veți bea, nici cu trupul vostru, cu ce vă veți îmbrăca. Au nu sufletul mai mare este decât hrana și trupul decât haina?

Lucà 12, 22; Filip. 4, 6; 1 Tim. 6, 7.

26. Căutați la pasările cerului, că nici seamănă, nici secără, nici adună în jitnițe, și Tatăl vostru cel ceresc le

hrănește pre dânsele. Au nu aveți voi mai multă deosebire de acestea?

Mat. 10, 31; Lucà 12, 24.

27. Și cine din voi grijindu-se, poate să-și adauge statului său un cot?

28. Și de haină ce vă grijiți? Socotiți crinii câmpului cum cresc; nu se ostenesc, nici torc.

29. Iar grăiesc vouă, că nici Solomon, întru toată mărirea sa, nu s'a îmbrăcat ca unul dintr'aceștia.

3 Împ. 4, 21.

30. Deci, dacă pre iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu așa o îmbracă, nu cu mult mai vârtos pre voi, puțin credincioșilor?

Mat. 8, 26; 16, 8.

31. Deci, nu vă grijiți zicând: ce vom mânca? sau: ce vom bea? sau: cu ce ne vom îmbrăca?

32. Că acestea toate neamurile le caută; că știe Tatăl vostru cel ceresc, că trebuință aveți de acestea toate;

33. Ci căutați mai întâiu împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui, și acestea toate se vor adauge vouă.

3 Împ. 3. 13; Ps. 36, 4.

34. Drept aceea, nu vă grijiți de ziua de mâine, că ziua de mâine va grijă de ale sale. Ajunge'i zilei răutatea ei.

Eșire 16, 19.

CAP. 7.

A nu judecată pre alții. Cinstirea celor sfinte. Stăruința în rugăciune. Calea mântuirii și a pierzării. Păzirea de proroci mincinoși.

Nu judecați, ca să nu fiți judecați.

Lucà 6, 37; Rom. 2, 1; 1 Cor. 4, 5.

2. Că, cu ce judecată veți judeca, veți fi judecați, și cu ce măsură veți măsură, se va măsură vouă.

Marcu 4, 24.

3. Și ce vezi ștercul cel ce este în ochiul fratelui tău, iar bârna care este în ochiul tău nu o simți?

4. Sau cum zici fratelui tău: lasă să scot ștercul din ochiul tău, și iată bârna este în ochiul tău?

5. Fățarnice, scoate întâiu bârna din ochiul tău, și atunci vei vedeà să scoți ștercul din ochiul fratelui tău.

Lucà 6, 42.

6. Nu dați cele sfinte câinilor, nici lepădați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumvâ să le calce cu picioarele lor, și întorcându-se să vă rupă pre voi.

7. Cereți și se va dà vouă, căutați și veți află, bateți și se va deschide vouă;

Marcu 11, 24.

8. Că tot cel ce cere, ià, și cel ce caută, află, și celui ce bate, i se va deschide.

Pilde 8, 17.

9. Sau care este omul acela dintre voi, dela care de va cere fiul lui pâine, au doară piatră îi va dà lui?

Ioan 14, 13.

10. Sau de va cere pește, au doară șarpe îi va dà lui?

11. Deci, dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai vârtos Tatăl vostru cel din ceruri, va dà cele bune celor ce cer dela dânsul.

Lucà 11, 13; Iac. 1, 17.

12. Deci, toate câte voiți să vă facă vouă oamenii, faceți și voi lor asemenea, că aceasta este legea și prorociei.

Lucà 6, 31; Rom. 13, 8, 10.

13. Intrați prin ușa cea strâmtă, că largă este ușa și lată calea, ceea ce duce în pierzare, și mulți sunt cei ce intră printr'însa;

14. Că strâmtă este ușa și îngustă calea, care duce în vieață, și puțini sunt cei ce o află pre ea.

Fapt. 14, 21.

15. Păziți-vă de prorociei cei mincinoși, cari vin la voi în haine de oi, iar înlăuntru sunt lupi răpitori.

Ier. 14, 14; Fapt. 20, 29.

16. Din roadele lor îi veți cunoaște pre ei. Au doară vor culege din spini, struguri? Sau din ciulini, smochine?

Lucà 6, 43, sq; Iac. 3, 12.

17. Așa tot pomul bun, roade bune face, iar pomul rău, roade rele face.

18. Nu poate pomul bun să facă roade rele, nici pomul rău să facă roade bune.

Mat. 12, 33.

19. Deci, tot pomul care nu face roadă bună, se taie și în foc se aruncă.

Mat. 3, 10; Luc. 3, 9; Ioan 15, 2, 6.

20. Pentru aceea, din roada lor îi veți cunoaște pre dânșii.

21. Nu tot cel ce îmi zice mie: Doamne! Doamne! va intra întru împărăția cerurilor, ci, acela ce face voia Tatălui meu, carele este în ceruri.

Rom. 2, 13; Iac. 1, 22, 25.

22. Mulți vor zice mie, în ziua aceea: Doamne! Doamne! au nu cu numele tău am prorocit? Și cu numele tău draci am scos? Și cu numele tău multe minuni am făcut?

Lucà 13, 25, sq; Fapt. 19, 15.

23. Și atunci voi mărturisi lor, că niciodată nu v'am știut pre voi; depărtați-vă dela mine, cei ce lucrați fărădelegea!

Mat. 25, 41; Ps. 6, 8.

24. Deci, tot acela ce aude cuvintele mele acestea și le face pre ele, asemăna-l-voiu pre el bărbatului înțelept, care și-a zidit casa sa pre piatră.

Lucà 6, 47, sq.

25. Și a căzut ploaie, și au venit râurile, și au suflat vânturile, și s'au pornit spre casa aceea și n'a căzut, că erà întemeiată pre piatră.

Mat. 16, 18.

26. Și tot acela ce aude cuvintele mele acestea și nu le face pre ele, asemăna-se-va bărbatului nebun, care și-a zidit casa sa pre nisip.

27. Și a căzut ploaie și au venit râurile, și au suflat vânturile, și au lovit în casa aceea, și a căzut, și erà căderea

ei mare.

Ezech. 13, 11.

28. Și a fost după ce au sfârșit Iisus cuvintele acestea, se mirau noroadele de învățătura lui;

Marcu 1, 22; Luc. 4. 32.

29. Că îi învăța pre ei ca cela ce are putere, iar nu ca cărturarii.

CAP. 8.

Vindecări a felurite boale. Îndepărtarea unui cărturar și chemarea celui ce avea să îngroape pre tatăl său. Domolirea mării și izbăvirea a doi îndrăciți.

Și pogorându-se el din munte, au mers după dânsul noroadе multe.

Mat. 5, 1.

2. Și iată un lepros venind se închină lui, zicând: Doamne, de vei vrea, poți să mă curățești.

Marcu 1, 40; Luc. 5, 12.

3. Și tinzând Iisus mâna, s'au atins de dânsul, zicând: voiesc, curățește-te! Și îndată s'a curățit lepra lui.

4. Și au zis Iisus lui: vezi, nimănui să nu spui, ci mergi de te arată pe sineți preotului, și dă darul care a poruncit Moisi, întru mărturie lor.

Luc. 17, 14; Lev. 14, 2.

5. Și intrând Iisus în Capernaum, s'a apropiat de dânsul un sutaș, rugându'l pre el,

Luc. 7, 11.

6. Și zicând: Doamne, sluga mea zace în casă bolnav, cumplit chinuindu-se.

7. Și au zis Iisus lui: Eu venind îl voiu tămădui pre dânsul.

8. Iar sutașul răspunzând a zis: Doamne, nu sunt vrednic ca să intri supt acoperemântul meu, ci numai zî cu cuvântul, și se va tămădui sluga mea;

Ps. 106, 20.

9. Că și eu sunt om supt stăpânire, având supt sinemi slujitori, și zic acestuia: mergi, și merge; și altuia: vino, și vine; și slugei mele: fă aceasta, și face.

10. Iar Iisus auzind *aceasta* s'au minunat și au zis celor ce veneau după dânsul: amin grăiesc vouă: nici întru Israil n'am aflat atâta credință.

11. Și grăiesc vouă, că mulți dela răsărit și dela apus vor veni și se vor odihni cu Avraam și cu Isaac și cu Iacov, întru împărăția cerurilor.

Is. 49, 12; Luc. 13, 29, sq Mal. 1, 11.

12. Iar fiii împărăției vor fi goniți întru întunerecul cel mai dinafară; acolo va fi plâns și scârșnirea dinților.

Mat. 22, 13; 25, 30; Luc. 13, 26-30.

13. Și au zis Iisus sutașului: mergi, și cum ai crezut, fie ție! Și s'a tămăduit sluga lui întru acel ceas.

14. Și venind Iisus în casa lui Petru, au văzut pe soacra lui zăcând și aprinsă de friguri.

Marc. 1, 29; Luc. 4, 38.

15. Și s'au atins de mâna ei și o au lăsat pre dânsa frigurile, și s'a sculat și slujii lui.

Mat. 9, 25.

16. Iar făcându-se seară, au adus lui pre mulți îndrăciți și au scos duhurile numai cu cuvântul, și pre toți bolnavii i-au tămăduit,

Marc. 1, 32; Luc. 4, 40.

17. Ca să se plinească ceea ce s'a zis prin prorocul Isaia, care grăiește: acesta neputințele noastre au luat și boalele *noastre* au purtat.

Is. 53, 4. 1 Petr. 2, 24.

18. Și văzând Iisus noroade multe împrejurul său, au poruncit ucenicilor să meargă de cea parte.

Marc. 4, 35; Luc. 8, 22.

19. Și apropiindu-se un cărturar, i-a zis lui: Învățătorule, voi eu să merg după tine, ori unde vei merge.

Luc. 9, 57 sq.

20. Și au grăit Iisus lui: vulpile au vizuini și pasărele cerului cuiburi, iar Fiul Omului n'are unde să-și plece capul.

2 Cor. 8, 9.

21. Iar altul din ucenicii lui i-a zis lui: Doamne, dă-mi voie întâi să merg să îngrop pe tatăl meu.

22. Iar Iisus i-au zis lui: vino după mine, și lasă morții să-și îngroape pre morții lor.

23. Și intrând el în corabie, au mers după dânsul ucenicii lui.

24. Și iată, vifor mare s'a făcut în mare, cât se acoperia corabia de valuri; iar el dormia.

Luc. 8, 23.

25. Și venind ucenicii lui, l-au deșteptat pre el, zicând: Doamne, mântuește-ne, că pierim.

26. Și le-au grăit lor: ce sunteți înfricoșați, puțin credincioșilor? Atunci sculându-se, au certat vânturile și marea, și s'a făcut liniște mare.

27. Iar oamenii se mirau, grăind: cine este acesta, că și vânturile și marea ascultă pre el?

28. Și trecând el de ceea parte, în laturea Gherghesenilor, l-au întâmpinat pre dânsul doi îndrăciți, ieșind din mormânturi, foarte cumpliți, cât nu putea nimenea să treacă pre calea aceea.

Marcu 5, 1; Lucà 8, 26.

29. Și iată, au strigat grăind: ce este nouă și ție, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici mai înainte de vreme să ne muncești pre noi?

30. Și era departe de dânșii o turmă mare de porci, păscând.

31. Iar dracii îl rugau pre el, zicând: de ne gonești pre noi, dă-ne voie să ne ducem în turma cea de porci.

32. Și au zis lor: mergeți! Iar ei ieșind, au mers în turma cea de porci, și îndatăși a sărit toată turma de porci de pre țărmuri în mare, și s'a înecat în apă.

33. Iar păstorii au fugit, și intrând în cetate, au spus de toate, și cele de cei îndrăciți.

34. Și iată toată cetatea a ieșit într-o întâmpinare a lui Iisus, și văzându-l pe dânsul, l-au rugat ca să treacă din hotarele lor.

Marcu 5, 17; Lucă 8, 37.

CAP. 9.

Însănătoșirea unui slăbănog. Chemarea lui Matei. Învierea fiicei marelui sinagogei. Femeia ce i curgea sânge. Vindecarea a doi orbi și a unui mut.

Și intrând în corabie, au trecut și au venit în cetatea sa.

2. Și iată, au adus lui pre un slăbănog, care zăcea în pat.

Marc. 2, 3; Luc. 5, 18.

3. Și văzând Iisus credința lor, au zis slăbănogului: îndrăznește fiule; iartă-ți-se ție păcatele tale.

4. Și, iată oarecari din cărturari au zis întru sine: acesta hulește.

5. Și văzând Iisus gândurile lor, au zis: pentru ce voi cugetați cele viclene întru inimile voastre?

6. Că ce este mai lesne? A zice: iartă-ți-se păcatele tale, sau a zice: scoală-te și umblă?

Marc. 2, 10 sq.

7. Dar ca să știți că putere are Fiul Omului pre pământ a iertă păcatele, atunci au zis slăbănogului: scoală-te, ia-ți patul tău și te du în casa ta.

8. Și sculându-se, și-a luat patul lui și s'a dus la casa sa. Iar noroadele văzând *aceasta*, se mirau și slăviau pre Dumnezeu, carele a dat putere ca aceasta oamenilor.

9. Și trecând Iisus de acolo, au văzut pre un om șezând la vămă, ce se numia Matei, și i-au zis lui: vino după mine! Și sculându-se, a mers după dânsul.

Luc. 5, 27; Marc. 2, 14.

10. Și a fost când ședeă el în casă, iată, mulți vameși și păcătoși venind, ședeau cu Iisus și cu ucenicii lui.

11. Și văzând Fariseii, au zis ucenicilor lui: pentruce cu vameșii și cu păcătoșii mănâncă și beà Dascălul vostru?

12. Iar Iisus auzind au zis lor: n'au trebuință cei sănătoși de doftor, ci cei bolnavi

Luc. 5, 31.

13. Deci mergând, învățați-vă ce este: milă voesc, iar nu jertfă; că n'am venit să chem pre cei drepti, ci pre cei păcătoși la pocăință.

1 Împ. 15, 22; Osie 6, 6.

14. Atunci au venit la dânsul ucenicii lui Ioan, zicând: pentruce noi și Fariseii postim mult, iar ucenicii tăi nu postesc?

Marc. 2, 18; Luc. 5, 32.

15. Și le-au zis lor Iisus: au doară pot fii nunței să se jeliască, în câtă vreme este cu dâșii mirele? Ci vor veni zile, când se va luà dela dâșii mirele, și atunci vor posti.

Ioan 3, 29.

16. Nimeni nu pune petec de pânză nouă la haină veche, că își ià plinirea sa dela haină, și mai rea spărtură se face.

17. Nici pun vin nou în foi vechi; iar de pun, se sparg foi, și vinul se varsă, și foi pier; ci pun vinul nou în foi noul, și amândouă se țin.

18. Acestea grăind el către dâșii, iată, un boier oarecare venind, s'a închinat lui, zicând: fiica mea acum a murit, ci venind, pune mâna ta preste dânsa, și va învià.

Marc. 5, 22; Luc. 8, 41.

19. Și sculându-se Iisus, au mers după dânsul, și ucenicii lui.

20. Și iată o femeie, întru curgerea sângelui fiind de doisprezece ani, venind dinapoi, s'a atins de poala hainei lui;

Marc. 5, 25; Luc. 8, 43 sq. Lev. 15, 25.

21. Că ziceà întru sine, că numai de mă voi atinge de haina lui mă voi mântui.

Mat. 14, 36.

22. Iar Iisus întorcându-se și văzând-o pre ea, i-au zis: îndrăznește, fiică; credința ta te-a mântuit. Și s'a tămăduit femeia din ceasul acela.

23. Și viind Iisus în casa boierului, și văzând fluerătorii și mulțimea gâlcevind, au zis lor: Fugiți, că n'a murit fecioara, ci doarme.

24. Și își râdeau de dânsul.

25. Iar dacă s'a scos afară norodul, intrând, o au luat de mână, și s'a sculat fecioara.

26. Și a ieșit vestea aceasta preste tot pământul acela.

Luc. 7, 17.

27. Și trecând Iisus de acolo, au mers după dânsul doi orbi, strigând și grăind: miluește-ne pre noi, Fiul lui David!

Mat. 15, 22 și 20, 30.

28. Iar după ce au mers în casă, au venit la dânsul orbii și le-au grăit lor Iisus: credeți că pot să fac eu aceasta? Grăit-au lui: așă, Doamne!

29. Atunci s'au atins de ochii lor, grăind: duple credința voastră, fie vouă! Și s'au deschis ochii lor.

Mat. 8, 13.

30. Și le-au poruncit lor Iisus, grăind: vedeți, nimenea să nu știe.

Marc. 1, 43 și 7, 36.

31. Iar ei ieșind, l-au vestit pre dânsul în tot pământul acela.

32. Iar ieșind ei, iată, au adus la dânsul pre un om mut, îndrăcit.

Mat. 12, 22 sq.; Luc. 11, 14 sq.

33. Și scoțându-se dracul, a grăit mutul, și s'au mirat noroadele, grăind, că niciodată nu s'a arătat așă întru Israil.

Isaia 35, 6.

34. Iar Fariseii grăiau: cu domnul dracilor scoate pre draci.

Mat. 12, 24; Luc. 11, 15.

35. Și străbăteà Iisus prin toate cetățile și orașele, învățând în soboarele lor, și propoveduind Evanghelia

Împărăției, și vindecând toată boala și toată neputința întru norod.

Mat. 4, 23; Marc. 6, 6.

36. Iar văzând el noroadale, i s'au făcut milă de dânșii, că erau necăjiți și rătăciți, ca oile ce n'au păstor.

Marc. 6, 34 1 Petr. 2, 25; Numer. 27, 17. Is. 53, 6; Ier. 50. 6.

37. Atunci au zis ucenicilor săi: iată secerișul este mult iar lucrătorii puțini.

Luc. 10. 2.

38. Deci, rugați pre domnul secerișului, ca să scoată lucrători la secerișul său.

Marc. 3, 13.

CAP. 10.

Chemarea Apostolilor și trimiterea lor la propovăduire.

Și chemând pre cei doisprezece ucenici ai săi, le-au dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată pre ele și să tămăduiască toată boala și toată neputința.

Marc. 3, 14 sq.; 6, 7; Luc. 9, 1 și 10, 17.

2. Iar numele celor doisprezece apostoli sunt acestea: cel dintâiu Simon, ce se numește Petru, și Andrei fratele lui, Iacov al lui Zevedei, și Ioan fratele lui.

Fapt. 1, 13.

3. Filip și Vartolomei, Toma și Matei vameșul, Iacov al lui Alieu, și Levi, ce s'au numit Tadeu.

4. Simon Cananitul și Iuda Iscarioteanul, care l-a și vândut pre dânsul.

5. Pre acești doisprezece i-au trimis Iisus, poruncindu-le lor și grăind: în calea păgânilor să nu mergeți, și în cetatea Samarinenilor să nu intrați.

6. Ci mai vârtos mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israil.

Mat. 15, 24; Fapt. 13, 46.

7. Și umblând, propoveduiți, zicând: s'a apropiat Împărăția cerurilor,

Mat. 3, 2 și 4, 17; Luc. 9, 2 și 10, 9.

8. Pre cei bolnavi vindecați, pre cei leproși curățiți, pre cei morți înviați, dracii scoateți; în dar ați luat, în dar dați.

Mat. 11, 5; Marc. 6, 7, 13.

9. Să nu aveți aur, nici argint, nici bani la brâele voastre.

Marc. 6, 8; Luc. 9, 3.

10. Nici traistă în cale, nici două haine, nici încălțăminte, nici toiag, că vrednic este lucrătorul de hrana sa.

1 Tim. 5, 18.

11. Și ori în care cetate sau oraș veți intra, cercetați cine este întru dânsul vrednic, și acolo să rămâneți până când veți ieși.

12. Și intrând în casă, să'i urați, grăind: pace casei acesteea.

Luc. 10, 5, 6.

13. Și de va fi casa aceea vrednică, va veni pacea voastră preste dânsa; iar de nu va fi vrednică, pacea voastră se va întoarce la voi.

14. Și oricine nu va primi pre voi, nici va ascultă cuvintele voastre, ieșind din casa sau din cetatea aceea, scuturați praful de pe picioarele voastre.

Marc. 6, 11; Luc. 9, 5. Fapt. 13, 51.

15. Amin grăesc vouă, că mai ușor va fi pământului Sodomului și Gomorului în ziua judecăței, decât cetăței aceea.

Mat. 11, 24.

16. Iată, eu vă trimit pre voi ca oile în mijlocul lupilor. Deci fiți înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbeii.

Luc. 10, 3; Rom 16, 19.

17. Și vă feriți de oameni, că vă vor dà pre voi în soboare, și întru adunările lor vă vor bate pre voi.

Mat. 24, 9; Marc. 13, 9; Luc. 12, 11 și 21, 12.

18. Încă și înaintea domnilor și a împăraților veți fi duși pentru mine, întru mărturie lor și limbilor.

Marc, 13, 9 sq.

19. Iar când vă vor dà pre voi, nu vă grijiti cum, sau ce veți grăi, că se va dà vouă într'acel ceas ce veți grăi;

Luc. 12, 11 și 21, 14 sq. Marc. 13, 11.

20. Că nu voi sunteți cei ce grăiti, ci Duhul Tatălui vostru este carele grăește întru voi.

21. Și va dà frate pre frate spre moarte și tată pre fecior, și se vor sculà feciorii asupra părinților și îi vor omorî pre dânșii. Și veți fi urâți de toți pentru numele meu.

Luc. 21, 16; Mih. 7, 6.

22. Iar cela ce va răbdà până în sfârșit, acela se va mântui.

Marc. 13, 13.

23. Iar când vă vor gonì pre voi într'această cetate, fugiți în cealaltă. Amin grăesc vouă: nu veți sfârși cetățile lui Israil până când va veni Fiul Omului.

24. Nu este ucenic mai pre sus de dascălul său, nici slugă mai pre sus de domnul său.

Luc. 6, 40; Ioan 13, 16 și 15, 20.

25. Ajunge ucenicului să fie ca dascălul său, și sluga ca domnul său. Dacă pre stăpânul casei l-au numit veelzevul, cu cât mai vârtos pre casnicii lui?

Mat. 12, 24; Luc. 11, 15.

26. Deci, nu vă temeți de dânșii, că nimic nu este acoperit, care să nu se descopere, și ascuns, care să nu se cunoască.

Marc. 4, 22; Luc. 8, 17.

27. Ceeace grăesc vouă la întunerec, să spuneți la lumină; și ce auziți la ureche, să propoveduiți deasupra caselor.

Luc. 12, 3.

28. Și să nu vă temeți de cei ce ucid trupul, iar sufletul nu pot să'l ucidă, ci să vă temeți mai vârtos de cela ce poate să piarză și trupul și sufletul, în gheena.

Luc. 12, 4; 1 Petr. 3, 14.

29. Au doară nu se vând două pasări pentru un ban? Și nici una dintr'însele nu cade pre pământ fără de Tatăl vostru.

Luc. 12, 6.

30. Iar ai voștri și perii capului vă sunt toți numărați.

31. Pentru aceea nu vă temeți, că voi sunteți cu mult mai buni decât paserile.

32. Deci, tot cela ce va mărturisi pre mine înaintea oamenilor, voi mărturisi și eu pre dânsul înaintea Tatălui meu, carele este în ceruri.

Marc. 8, 38; 2 Tim. 2, 12.

33. Iar cela ce se va lepădă de mine înaintea oamenilor, mă voi lepădă și eu de dânsul înaintea Tatălui meu carele este în ceruri.

Luc. 9, 26.

34. Să nu socotiți că am venit să pun pace pre pământ; n'am venit să pun pace, ci sabie.

Luc. 12, 51.

35. Că am venit să despărțesc pre om de tatăl său și pre fiică de muma sa, și pre noră de soacra sa.

Mih. 7, 6.

36. Și vrăjmașii omului, casnicii lui.

37. Cela ce iubește pre tată sau pre mumă mai mult decât pre mine, nu este mie vrednic. Și cela ce iubește pre fiu sau pre fiică mai mult decât pre mine, nu este mie vrednic.

A doua leg. 33, 9; Luc. 14, 26.

38. Și cela ce nu va luă crucea sa și să vie după mine, nu este mie vrednic.

Mat. 16, 24. Luc. 9, 25.

39. Cela ce și-a aflat sufletul său, îl va pierde pre el, și cela ce și-a pierdut sufletul său pentru mine, îl va afla pre el.

Marc. 6, 35. Luc. 17, 33.

40. Cela ce vă primește pre voi, pre mine mă primește, și cela ce mă primește pre mine, primește pre cela ce m'au trimis pre mine.

Mat. 18, 5; Luc. 10, 16; Ioan 13, 20.

41. Cei ce primește proroc în nume de proroc, plata prorocului va lua; și cei ce primește pe drept în nume de drept, plata dreptului va lua.

3 Împ. 17, 10 și 18, 4.

42. Și cei ce va adăpa pre unul dintr'acești mici, numai cu un pahar de apă rece, în nume de ucenic, amin grăesc vouă: nu își va pierde plata sa.

Mat. 25, 40; Marc. 9, 41.

CAP. 11.

Trimișii lui Ioan la Iisus. Asemănarea Fariseilor și Legiuitorilor cu copiii ce se jucau în târg. Mustrarea unor cetăți. Iisus laudă pre Tatăl și chiamă la sine pre cei osteniți.

Și a fost când au săvârșit Iisus poruncind celor doisprezece ucenici ai săi, s'a mutat de acolo ca să învețe și să propoveduiască în cetățile lor.

Is. 61, 1, 2.

2. Iar Ioan auzind din închisoare, de lucrurile lui Iisus, trimițând pre doi din ucenicii săi, i-au zis lui:

Luc. 7, 18, sq.

3. Tu ești cei ce vine, sau pre altul să așteptăm?

A 2 Lege 15, 18, sq.

4. Și răspunzând Iisus, au zis lor: Mergând spuneți lui Ioan cele ce auziți și vedeți:

5. Orbii văd și șchiopii umblă, leproșii se curățesc și surzii aud, morții se scoală și săracilor bine se vestește.

Mat. 15, 30; Is. 29, 18 și 35, 5; Luc. 7, 22; Is. 61, 1.

6. Și fericit este cei ce nu se va sminti întru mine.

Mat. 13, 57.

7. Și ducându-se ei, au început Iisus a grăi noroadelor pentru Ioan: ce ați ieșit în pustie să vedeți? Au trestie clătită de vânt?

Luc. 7, 24, sq.

8. Dar ce ați ieșit să vedeți? Au om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce poartă cele moi, sunt în casele împăraților.

9. Dar ce ați ieșit să vedeți? Au proroc? Adevărat grăiesc vouă: și mai pre sus de proroc.

Luc. 1, 76 și 7, 26-28.

10. Că acesta este de care este scris: iată, eu trimit pre îngerul meu înaintea feței tale, care va găti calea ta înaintea ta.

Mal. 3, 1, sq. Marcu 1, 2.

11. Amin grăiesc vouă: nu s'a sculat între cei născuți din femei mai mare decât Ioan Botezătorul; iar cel mai mic întru împărăția cerurilor, mai mare decât el este.

12. Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, împărăția cerurilor se silește, și silitorii o răpesc pre ea.

Luc. 16, 16.

13. Că toți prorocii și legea până la Ioan au prorocit;

14. Și de voiți să primiți, acesta este Ilie, cela ce va să vie.

Mat. 17, 12; Mal. 4, 5.

15. Cela ce are urechi de auzit, să auză.

Marc. 7, 16.

16. Cu cine voiu asemăna pre neamul acesta? Asemenea este copiilor celor ce șed în târg și strigă către soții lor.

17. Și grăiesc: fluerat-am vouă, și n'ați jucat; de jale am cântat vouă și nu ați plâns.

Luc. 7, 32.

18. Că a venit Ioan, nici mâncând, nici bând, și ei zic: drac are.

Matei 3, 4; Luc. 7, 33; Ioan 19, 20.

19. A venit Fiul omului, mâncând și bând, și zic: iată om mâncător și băutor de vin, prieten vameșilor și păcătoșilor. Și s'a îndreptat înțelepciunea dela fiii săi.

Matei 9, 10.

20. Atunci au început Iisus a muștra orașele întru care se făcuseră puterile sale cele mai multe, pentru că nu s'au pocăit.

21. Vai ție, Horazine! Vai ție Vitsaido! Că de s'ar fi făcut în Tir și în Sidon puterile care s'au făcut într-o voi, de mult în sac și în cenușe s'ar fi pocăit.

Luc. 10, 13, sq.

22. Însă zic vouă: Tirului și Sidonului mai ușor va fi în ziua judecății, decât vouă.

23. Și tu Capernaume, care până la cer te-ai înălțat, până la iad te vei pogori; că de s'ar fi făcut în Sodom puterile care s'au făcut într-o tine, ar fi rămas până în ziua de astăzi.

Is. 14, 12.

24. Însă grăiesc vouă, că pământului Sodomului mai ușor îi va fi în ziua judecății, decât ție.

25. Într'acea vreme grăind Iisus, au zis: mărturisesc-mă ție Părinte Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pre ele pruncilor.

Luc. 10, 21; 1 Cor. 1, 19 și 27.

26. Adevărat, Părinte, că așa a fost bunăvoință înaintea ta.

27. Toate îmi sunt date mie dela Tatăl meu, și nimenea nu cunoaște pre Fiul, fără numai Tatăl, nici pre Tatăl nu'l cunoaște nimenea, fără numai Fiul, și căruia va voi Fiul să'i descopere.

Mat. 28, 18; Ps. 8, 7; Luc. 10, 22; Ioan 1, 18; 3, 35 și 17, 2; 1 Cor. 15, 27; Efes. 1, 22; Filip. 2, 9; Evr. 2, 8.

28. Veniți către mine toți cei osteniți și însărcinați, și eu vă voi odihni pre voi.

Is. 55, 1-4; Ier. 31, 25.

29. Luați jugul meu preste voi și vă învățați dela mine, că sunt blând și smerit cu inima, și veți afla odihnă sufletelor voastre;

Ier. 6, 16.

30. Că jugul meu este bun și sarcina mea ușoară.

1 Ioan 5, 3.

CAP. 12.

Ucenicii rupând spice sâmbăta. Vindecarea omului cu mâna uscată, a celui orb și surd. Păcatul împotriva Duhului Sfânt. Semnul lui Ionă. Muma lui Iisus și frații săi.

În vremea aceea mergea Iisus sâmbăta prin semănături; iar ucenicii lui au flămânzit și au început a smulge spice și a mânca.

Marcu 2, 23; Luc. 6, 1.

2. Iar Fariseii văzând, au zis lui: iată, ucenicii tăi fac ce nu se cade a face sâmbăta.

Leș. 20, 10.

3. Iar el le-au zis lor: au n'ați cetit ce a făcut David, când a flămânzit el și cei ce erau cu dânsul?

1 Împ. 21, 6.

4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și pâinile punerii înainte a mâncat, care nu se cuveniă lui să mănânce, nici celor ce erau cu dânsul, fără numai preoților?

Eșire 29, 33; Luc. 24, 6, 9.

5. Sau n'ați cetit în lege, că sâmbăta preoții în biserică spurcă sâmbăta și nevinovați sunt?

Numere 28, 9.

6. Dar grăiesc vouă, că mai mare decât biserica este aici.

7. Și de ați ști ce este: mila voiesc, iar nu jertfă, n'ați fi osândit pre cei nevinovați.

Matei 9, 13; 1 Împ. 15, 22; Osie 6. 6.

8. Că Domn este și al sâmbetei, Fiul Omului.

9. Și trecând de acolo, au venit în sinagoga lor.

10. Și iată, un om era acolo având mâna uscată. Și l-au întrebat pre dânsul, zicând, de se cuvine sâmbăta a vindecă? Ca să-l vinuiască pre el.

11. Iar el le-au zis lor: ce om este dintre voi, care va avea o oaie, și de va cădea aceea sâmbăta în groapă, au nu o va apucă pre ea și o va scoate?

Luc. 14, 5.

12. Dar omul cu cât se deosebește de oaie? Pentru aceea se cuvine sâmbăta a face bine.

13. Atunci au zis omului: întinde mâna ta. Și o a întins, și a venit la starea cea dintâi, sănătoasă ca și cealaltă.

14. Iar Fariseii ieșind afară, sfat au făcut asupra lui, ca să-l piardă pre el.

Ps. 2, 2; Marc. 3, 6; Luc. 6, 11.

15. Dar Iisus cunoscând, s'au dus de acolo; și au mers după dânsul noroadе multe, și i-au tămăduit pre dâșii pre toți.

16. Și le-au poruncit lor ca să nu-l facă pre el arătat,

Matei 9, 30.

17. Ca să se plinească ceea ce s'a grăit prin Isaia prorocul, ce zice:

18. Iată pruncul meu pre carele am ales, iubitul meu întru care bine a voit sufletul meu; pune-voiu Duhul meu preste dânsul și judecată neamurilor va vesti.

Matei 3, 17 și 17, 5; Is. 11, 2 și 42, 1.

19. Nu se va prici, nici va strigă, nici va auzi cinevă în uliță glasul lui.

20. Trestie zdrobită nu va frânge și in aprins nu va stinge, până ce va scoate judecata spre biruință.

Is. 61, 1; Iezech. 34, 16.

21. Și întru numele lui neamurile vor nădăjdui.

22. Atunci au adus la dânsul pre un îndrăcit, orb și mut; și l-au tămăduit pre el, în cât orbul și mutul grăia și vedeă.

Matei 9, 32 sq.

23. Și se mirau noroadele și ziceau: nu cumvă acesta este Fiul lui David?

24. Iar Fariseii auzind, ziceau: acesta nu scoate dracii fără numai prin veelzevul, domnul dracilor.

Matei 9, 34; Marc. 3, 22; Luc. 11, 15.

25. Iar Iisus știind gândurile lor, le-au zis lor: toată împărăția ce se împerechiază între sine, se pustiește; și toată cetatea sau casa ce se împerechiază între sine, nu va stă.

Luc. 11, 17.

26. Și dacă satana pre satana scoate, întru sine s'a împerechiat; deci, cum va stă împărăția lui?

27. Și dacă eu cu veelzevul scot dracii, feciorii voștri cu cine îi scot? Pentru aceasta ei vor fi vouă judecători.

28. Iar dacă eu cu Duhul lui Dumnezeu scot dracii, iată a ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu.

1 Ioan 3, 8.

29. Sau cum poate cineva să intre în casa celui tare și vasele lui să le jefuiască, de nu întâiu va lega pre cel tare? Și atunci va jefui casa lui.

Is. 49, 24.

30. Cea ce nu este cu mine, împotriva mea este, și cea ce nu adună cu mine, risipește.

Luc. 11, 23.

31. Pentru aceasta grăiesc vouă: tot păcatul și hula se va ierta oamenilor, iar hula care este împotriva Duhului Sfânt, nu se va ierta oamenilor.

Marcu 3, 28.

32. Și oricine va zice cuvânt împotriva Fiului Omului, se va ierta lui; iar oricine va zice împotriva Duhului Sfânt, nu se va ierta lui, nici în veacul de acum, nici în cel ce va să fie.

Luc. 12, 10.

33. Sau, faceți pomul bun și roada lui bună, sau faceți pomul putred și roada lui putredă, că din roadă se cunoaște pomul.

Matei 3, 7 și 7, 17; Lucă 6, 43.

34. Pui de năpârci, cum puteți grăi cele bune, răi fiind? Că din prisosința inimei grăiește gura.

Luc. 6, 45.

35. Omul cel bun din comoara cea bună a inimei scoate cele bune, iar omul cel rău din comoara cea rea scoate cele rele.

36. Deci grăiesc vouă: că pentru tot cuvântul deșert care vor grăi oamenii, vor să dea seamă de dânsul în ziua judecăței.

Efes. 4, 29.

37. Că din cuvintele tale te vei îndreptă, și din cuvintele tale te vei osândi.

Iov 15, 6.

38. Atunci au răspuns oarecarii din Cărturari și din Farisei, zicând: Învățătorule, voim să vedem dela tine semn.

Matei 16, 1; Marcu 8, 11.

39. Iar el răspunzând, au zis lor: neamul viclean și preacurvar semn caută și semn nu se va da lui, fără numai semnul lui Ionă prorocul.

Matei 16, 4; Luc. 11, 29 sq.

40. Că precum a fost Ionă în pânțelele chitului trei zile și trei nopți, așa va fi Fiul Omului în inima pământului trei zile și trei nopți.

Ionă 2, 1 sq 1 Cor. 15, 4.

41. Bărbații Nineviteni se vor scula la judecată cu neamul acesta și îl vor osândi pre el; căci ei s'au pocăit pentru propoveduirsa lui Ionă; și iată, mai mult decât Ionă aici.

Ionă 3, 5.

42. Împărăteasa dela miazăzi se va scula la judecată cu neamul acesta, și îl va osândi pre el, că a venit dela marginile pământului să auză înțelepciunea lui Solomon, și iată mai mult decât Solomon aici.

3 Împ. 10, 1; Luc. 11, 31.

43. Iar când duhul cel necurat va ieși din om, umblă prin locuri fără de apă, căutând odihnă, și nu află.

Luc. 11, 24.

44. Atunci zice: mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit; și venind o află deșertată, măturată și împodobită.

45. Atunci se duce și ia cu sine alte șapte duhuri mai rele decât sine, și intrând locuiesc acolo, și se fac cele de pre urmă ale omului acela mai rele decât cele dintâi. Așa va fi și acestui neam viclean.

2 Petru 2, 20.

46. Și încă grăind el către noroade, iată, muma lui și frații lui stăteau afară, căutând să grăiască cu dânsul.

Marcu 3, 31; Luc. 8, 19.

47. Și a zis lui oare cine: iată, muma ta și frații tăi stau afară, vrând să grăiască cu tine.

48. Iar el răspunzând, au zis celui ce'i spusese: cine este muma mea și care sunt frații mei?

49. Și tinzându-și mâna sa spre ucenicii săi, au zis: iată muma mea și frații mei.

50. Că ori cine va face voea Tatălui meu celui din ceruri, acela este fratele meu și sora și muma mea.

Matei 7, 21; Ioan 6, 40.

CAP. 13.

Pilda semănătorului și alte pilde pentru împărăția cerurilor.

Și în ziua aceea ieșind Iisus din casă, ședează lângă mare.

Marcu 4, 1 sq.

2. Și s'au adunat la dânsul noroade multe, încât i-au fost lui a intra în corabie să șeadă; și tot norodul stă pe țărmurile mării.

3. Și le-au grăit lor multe, în pilde, zicând: iată, a ieșit semănătorul să seamene sămânța sa.

Luc. 8, 4 sq.

4. Și semănând el, unele au căzut lângă cale, și au venit pasările și le-au mâncat pre ele.

5. Iar altele au căzut pre petriș, unde n'aveau pământ mult, și îndată au răsărit, pentru căci n'aveau pământ adânc;

6. Și răsărind soarele, s'au pălit, și pentru că n'aveau rădăcină, s'au uscat.

7. Iar altele au căzut în spini, și au crescut spinii și le-au înneecat pre ele.

8. Iar altele au căzut pre pământ bun și au dat roadă: una adecă o sută, iar alta șasezeci, iar alta treizeci.

9. Căci ce are urechi de auzit, auză.

10. Și apropiindu-se ucenicii au zis lui: pentruce în pilde grăiești lor?

11. Iar el răspunzând au zis lor: pentrucă vouă s'a dat a ști tainele împărăției cerurilor, iar acelora nu s'a dat.

12. Că cela ce are, i se va dà lui și îi va prisosi; iar cela ce n'are, și ceeace are se va luà dela dânsul.

Matei 25, 29; Luc. 8, 18.

13. Pentru aceasta în pilde grăiesc lor, că văzând nu văd, și auzind nu aud, nici înțeleg.

Luc. 8, 10.

14. Și se împlinește întru dânsii prorocia lui Isaia, ce zice: cu auzul veți auzi și nu veți înțelege, și privind veți privi și nu veți vedeà.

Is. 6, 9 sq. Ioan 12, 40; Fapt. 28, 26.

15. Că s'a îngroșat inima norodului acestuia, și cu urechile greu au auzit, și ochii lor și-au închis, ca nu cumvã să vadă cu ochii și cu urechile să audă și cu inima să înțeleagă, și să se întoarcă și să'i vindec pre ei.

16. Iar ochii voștri fericiți *sunt* că văd, și urechile voastre că aud.

Luc. 10, 23 sq.

17. Că amin grăesc vouă: că mulți proroci și drepti au dorit să vadă cele ce vedeți voi și n'au văzut, și să audă cele ce auziți și n'au auzit.

18. Deci, voi ascultați pilda semănătorului:

Marcu 4, 14; Luc. 8, 11 sq.

19. Dela tot cela ce aude cuvântul împărăției și nu'l înțelege, vine vicleanul și răpește ceea ce este semănat în inima lui. Aceasta este cea semănată lângă cale.

20. Iar cea semănată pre pietriș, acesta este care aude cuvântul și îndată cu bucurie îl primește,

Is. 58. 2.

21. Însă n'are rădăcină întru sine, ci este până la o vreme, iar făcându-se necaz, sau goană pentru cuvânt, îndatăși se smintește.

22. Iar cea semănată în spini, acesta este care aude cuvântul, dar grija veacului acestuia și înșelăciunea bogăției înneacă cuvântul și neroditor se face.

23. Iar cea semănată în pământ bun, acesta este care aude cuvântul și îl înțelege, care aduce roadă și face: unul o sută, iar altul șasezeci, iar altul treizeci.

24. Altă pildă le-a pus lor înaintea, zicând: asemănatu-s'a împărăția cerurilor, omului care a semănat sămânță bună în țarina sa.

25. Dar dormind oamenii, a venit vrăjmașul lui și a semănat zizanii între grâu și s'a dus.

26. Iar dacă a crescut iarba și a făcut roadă, atunci s'au arătat și zizaniile.

27. Și venind slugile stăpânului casei, i-au zis lui: Doamne, au n'ai semănat sămânță bună în țarina ta? Dar de unde are zizanii?

28. Iar el le-a zis lor: un om vrăjmaș a făcut aceasta. Iar slugile au zis lui: vreă-vei dar să mergem să le plivim.

29. Iar el au zis lor: ba, ca nu cumvă plivind zizaniile să rupeți și grâul împreună cu dânsle.

30. Lăsați să crească amândouă împreună până la seceriș, și atunci, la vremea secerișului voiu zice secerătorilor: pliviți întâiu zizaniile și le legați snopi, ca să le ardem pre dânsle, iar grâul îl adunați în jitnița mea.

31. Altă pildă le-au pus lor înaintea, zicând: asemenea este împărăția cerurilor, grăunțului de muștar, pre care luându'l omul, l-a semănat în țarina sa,

Marcu 4, 31; Luc. 13, 19.

32. Care este mai mic decât toate semințele, iar dacă crește este mai mare decât toate buruenile și se face copac, în cât vin pasările cerului și se sălășluiesc în ramurile lui.

33. Altă pildă au grăit lor: asemenea este împărăția cerurilor, aluatului, pre care luându'l muierea l-a ascuns în trei măsuri de făină, până ce s'a dospit toată.

Luc. 13, 21.

34. Acestea toate au grăit lisus noroadelor, în pilde, și fără de pilde nu grăia lor.

Marcu 4, 33.

35. Ca să se plinească ceea ce s'a grăit prin prorocul ce zice: deschide-voiu în pilde gura mea, spune-voiu cele ascunse din începutul lumii.

Psalm 77, 2.

36. Atunci lăsând lisus noroadele au venit în casă.

37. Și s'au apropiat către dânsul ucenicii lui, zicând: spune nouă pilda zizaniilor din țarină.

38. Iar el răspunzând, au zis lor: cela ce a semănat sămânța cea bună, este Fiul Omului;

1 Cor. 3, 9.

39. Iar țarina este lumea; iar sămânța cea bună, aceștia sunt fii împărăției; iar zizaniile sunt fii celui viclean;

40. Iar vrăjmașul cel ce le-a semănat pre dânsule, este diavolul, iar secerișul este sfârșitul veacului; iar secerătorii sunt îngerii. Deci, cum se adună zizaniile și se ard cu foc, așa va fi la sfârșitul veacului acestuia.

Apoc. 14, 15.

41. Va trimite Fiul Omului pre îngerii săi și vor adună dintru împărăția lui pre toate smintelele și pre cei ce fac fărădelegea.

Matei 25, 32.

42. Și'i vor aruncă pre ei în cuptorul cel de foc; acolo va fi plânsul și scârșnirea dinților.

Matei 8, 12 și 22, 13.

43. Atunci dreptii vor străluci ca soarele întru împărăția Tatălui lor. Cela ce are urechi de auzit, audă.

Dan. 12, 3.

44. Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor, cu comoara ascunsă în țarină, pe care aflând-o omul, o a ascuns, și de bucuria ei merge și toate câte are le vinde și cumpără țarina aceea.

Matei 16, 24; Filip. 3, 7.

45. Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor, omului neguțător, ce caută mărgăritare bune.

46. Care aflând un mărgăritar de mult preț, mergând a vândut toate câte avea și l-a cumpărat pre el.

Pild. 8, 10 sq.

47. Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor, năvodului, care s'a aruncat în mare și a adunat tot felul de pești;

48. Pre care după ce s'a umplut, scoțându'l la margine și șezând, au ales pre cei buni în vase, iar pre cei răi i-au lepădat afară.

49. Așa va fi la sfârșitul veacului. Vor ieși îngerii și vor despărți pre cei răi din mijlocul celor drepti.

Matei 25, 34; Marc. 13, 27.

50. Și i vor aruncă pre ei în cuptorul cel de foc; acolo va fi plângerea și scârșnirea dinților.

51. Grăit-au lor Iisus: Înțeleș-ați acestea toate? Zis-au lui: așa, Doamne.

52. Iar el le-au zis lor: pentru aceasta, tot cărturarul care se învață întru împărăția cerurilor, asemenea este omului stăpân al casei, care scoate din vistieria sa noi și vechi.

53. Și au fost, după ce au sfârșit Iisus pildele acestea, au trecut de acolo,

Luc. 4, 16.

54. Și venind la patria sa, îi învăța pre dânșii în sinagoga lor, în cât se mirau ei și ziceau: De unde îi este lui înțelepciunea aceasta și puterile?

55. Au nu este acesta feciorul teslarului? Au nu se numește muma lui, Maria, și frații lui: Iacov și Iosif și Simon și Iuda?

Marc. 6, 1; Ioan 6, 42; Luc. 4, 22.

56. Și surorile lui, au nu sunt toate la noi? Deci, de unde sunt lui acestea toate?

57. Și se sminteau întru dânșul. Iar Iisus au zis lor: nu este proroc necinstit, fără numai în patria sa și în casa sa.

Luc. 4, 24; Ioan 4, 44.

58. Și n'au făcut acolo puteri multe, pentru necredința lor.

CAP. 14.

*Tăierea Capului sf. Ioan de Irod. Minunea înmulțirii pâinilor.
Iisus umblând pe mare.*

Într'acea vreme a auzit Irod, cel a patra parte stăpânitor, vestea despre Iisus.

Marcu 6, 14; Luc. 9, 7.

2. Și a zis slugilor sale: acesta este Ioan Botezătorul; el a înviat din morți și pentru aceasta se fac puteri întru el.

3. Că Irod prinzând pre Ioan l-a legat pre el și l-a pus în temniță, pentru Irodiada, muierea lui Filip, fratelui său

Marcu 6, 17; Luc. 3. 19.

4. Că zicea Ioan lui: nu ți se cuvine ție s'o aibi prea ea.

Lev. 18, 16.

5. Și vrând să'l omoare pre dânsul, se temeà de norod, căci ca pre un proroc îl aveà pre el.

Matei 21, 25, 26.

6. Iar prăznuindu-se ziua nașterii lui Irod, a jucat fata Irodiadei în mijloc și a plăcut lui Irod.

Luc. 6, 20.

7. Pentru aceea cu jurământ a mărturisit ei să'i deà orice va cere.

8. Iar ea, îndemnată fiind de muma sa, a zis: dă-mi aici în tipsie Capul lui Ioan Botezătorul.

9. Și s'a întristat împăratul; dar pentru jurământ și pentru cei ce ședeau împreună cu dânsul, a poruncit să i se deà.

10. Și trimițând a tăiat pre Ioan în temniță.

11. Și s'a adus Capul lui în tipsie și s'a dat fetei, și l-a dus la muma sa.

12. Și venind ucenicii lui, au luat trupul și l-au îngropat pre el, și venind au vestit lui Iisus.

Marcu 6, 29.

13. Și auzind Iisus, s'au dus de acolo cu corabia în loc pustiu, deosebi; și auzind noroadele, s'au dus după dânsul pedestri de prin orașe.

Marcu 6, 32 sq. Luc. 9, 10.

14. Și ieșind Iisus, a văzut norod mult, și i s'au făcut milă de ei și au tămăduit pre bolnavii lor.

Marcu 6, 34 sq. Luc. 9, 12 sq. Ioan 6, 1.

15. Iar făcându-se seară, au venit la dânsul ucenicii lui, zicând: locul este pustiu și vremea iată a trecut; slobozește norodul ca să se ducă prin sate să-și cumpere bucate loruși.

16. Iar Iisus le-au zis lor: nu trebuie să meargă; dați-le voi să mănânce.

17. Iar ei au zis lui: n'avem aici fără numai cinci pâini și doi pești.

18. Și el au zis: aduceți-le pre ele aici la mine.

19. Și au poruncit norodului să șează pre iarba, și luând cele cinci pâini și cei doi pești, și căutând la cer, au binecuvântat, și frângând au dat ucenicilor pâinile, iar ucenicii noroadelor.

20. Și au mâncat toți și s'au săturat, și au luat rămășițele de sfărâmituri douăsprezece coșuri pline.

21. Iar cei ce mâncaseră erau bărbați ca cinci mii, afară de muieri și de copii.

22. Și îndată au silit Iisus pre ucenicii săi să intre în corabie și să meargă înaintea lui de ceea parte, până ce va slobozi noroadele.

Marcu 6, 45; Ioan 6, 17.

23. Și slobozind noroadele, s'au suit la munte să se roage deosebi. Și făcându-se seară, eră acolo singur.

24. Iar corabia eră în mijlocul mării, învăluindu-se de valuri, că eră vântul împotrivă.

25. Iar întru a patra streajă a nopței au mers la dânsii Iisus, umblând pre mare.

26. Și văzându-l pre el ucenicii umblând pre mare, s'au spăimântat, zicând că nălucă este și de frică au strigat.

Luc. 24, 37.

27. Dar Iisus îndată au grăit lor zicând: îndrăzniți, eu sunt, nu vă temeți.

28. Iar Petru răspunzând, a zis: Doamne, de ești tu, poruncește-mi să vin la tine pre apă. Iar el i-au zis: vino.

29. Și pogorându-se Petru din corabie, umblă pre apă ca să meargă la Iisus.

30. Iar văzând vântul tare, s'a înfricoșat, și începând a se afundă, a strigat grăind: Doamne mântuește-mă.

31. Și îndată Iisus tinzând mâna, l-a apucat pre dânsul și i-au zis lui: puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?

Matei 6, 30 și 8, 26; Iac. 1, 6.

32. Și intrând ei în corabie, a stat vântul.

33. Iar cei ce erau în corabie venind s'au închinat lui, zicând: cu adevărat Fiul lui Dumnezeu ești.

34. Și trecând au venit în pământul Ghenisaretului.

Marcu 6, 53 sq.

35. Și cunoscându-l pre el oamenii locului aceuia, au trimis în toată lătura aceea și au adus la dânsul pre toți bolnavii,

36. Și-l rugau pre el ca numai să se atingă de poalele veșmintelor lui; și câți se atingeau se mântuiau.

Matei 9, 21; Luc. 6, 19.

CAP. 15.

*Obiceiuri omenești împotriva poruncilor lui Dumnezeu.
Vindecarea fiicei Hananienei și a altor bolnavi. Săturarea
norodului în pustie.*

Atunci au venit la Iisus Cărturarii și Fariseii, cei din Ierusalim, zicând:

2. Pentru ce ucenicii tăi calcă așezământul bătrânilor? Că nu'și spală mâinile lor când mănâncă pâine.

3. Iar el răspunzând le-au zis lor: pentru ce și voi călcați porunca lui Dumnezeu pentru așezământul vostru?

4. Că Dumnezeu au poruncit zicând: cinstește pre tatăl tău și pre muma ta; și: cela ce va grăi de rău pre tatăl său, sau pre muma sa, cu moarte să moară.

Eșire 20, 12 și 21, 17; A 2 Lege 5, 16; Marcu 7, 10; Efes. 6, 2.

5. Iar voi ziceți: cela ce ar zice tatălui-său sau mumei-sale: Darul este aceea cu care te-ai fi folosit dela mine.

6. Și să nu cinstească pre tatăl său, sau pre mumă-sa. Și ați stricat porunca lui Dumnezeu, pentru așezământul vostru.

7. Fățarnicilor, bine a prorocit pentru voi Isaia zicând:

Is. 29, 13; Marc. 7, 6.

8. Se apropie de mine norodul acesta cu gura lui și cu buzele mă cinstește, iar inima lor departe stă dela mine.

Ps. 77, 40; Is. 29, 13; Ierem. 12, 2.

9. Și în zadar mă cinstește învățând învățături, porunci omenești.

Col. 2, 22.

10. Și chemând la sine pre noroade, le-au zis lor: auziți și înțelegeți;

Marc. 7, 14.

11. Nu ce intră în gură spurcă pre om, ci ce iese din gură, aceea spurcă pre om.

12. Atunci apropiindu-se către dânsul ucenicii lui, i-au zis: cunoscut-ai că Fariseii auzind cuvântul, s'au scandalisit?

13. Iar el răspunzând au zis: tot sadul, pre care nu l-au sădit Tatăl meu cel ceresc, se va desrădăcină.

14. Lăsați'i pre dânșii; povățuitori orbi sunt ai orbilor; și orb pre orb de va povățui, amândoi în groapă vor cădeă.

6, 39; Rom. 2, 19.

15. Și răspunzând Petru, a zis lui: spune nouă pilda aceasta.

16. Iar Iisus au zis lor: încă și voi nepricepuți sunteți?

17. Dar nu înțelegeți, că tot ce intră în gură merge în pântece și iese pre afedron?

18. Iar cele ce ies din gură, din inimă ies, și acelea spurcă pre om.

19. Că din inimă ies gânduri rele, ucideri, preacurvii, curvii, furtişaguri, mărturii mincinoase, hule.

Fac. 6, 5.

20. Acestea sunt care spurcă pre om, iar cu mâini nespălate a mîncă, nu spurcă pre om.

21. Și ieșind Iisus de acolo, s'au dus în părțile Tirului și ale Sidonului.

Marc. 7, 24.

22. Și iată o muiere Hananiancă ieșind din hotarele acelea, strigă către dânsul, zicând: miluește-mă Doamne, Fiul lui David; fiica mea rău se îndrăcește.

23. Iar el nu i-au răspuns ei cuvânt. Și apropiindu-se ucenicii lui, îl rugau pre el zicând: slobozește-o pre ea, că strigă în urma noastră.

Ps. 33, 6.

24. Iar el răspunzând au zis: nu sunt trimis fără numai către oile cele pierdute ale casei lui Israil.

Mat. 10, 6; Fapt. Ap. 13, 46.

25. Și ea venind s'a închinat lui zicând: Doamne, ajută'mi!

26. Iar el răspunzând au zis: nu este bine a luă pâinea fiilor și a o aruncă câinilor.

Marc. 7, 27.

27. Iar ea a zis: adevărat, Doamne, că și câinii mănâncă din sfărâmiturile ce cad din masa domnilor săi.

28. Atunci răspunzând Iisus, au zis ei: o! muiere, mare este credința ta; fie ție precum voiești. Și s'a tămăduit fiica ei dintru acel ceas.

Mat. 8, 10, 13.

29. Și trecând de acolo Iisus, au venit lângă marea Galileei și suindu-se în munte, au șezut acolo.

Marc. 7, 31.

30. Și au venit la dânsul noroadе multe, având cu sine schiopi, orbi, muți, ciungi și alții mulți, și i-au aruncat pre

dânșii la picioarele lui Iisus, și i-au tămăduit pre ei,

Mat. 11, 5; Is. 35, 5; Luc. 7, 22.

31. În cât se mirau noroadele văzând pre muți grăind, pre ciungi sănătoși, pre șchiopi umblând și pre orbi văzând; și slăviau pre Dumnezeuul lui Israil.

32. Iar Iisus chemând la sine pre ucenicii săi, au zis: milă'mi este de norodul acesta, că iată trei zile sunt de când așteaptă lângă mine, și n'au ce mânca; și a'i slobozi pre dânșii flămânzi nu voiesc, ca nu cumvă să slăbiască pre cale.

Marc. 8, 1 sq.

33. Și au grăit lui ucenicii lui: de unde nouă în pustie atâtea pâini, în cât să se sature atâta norod?

34. Și au zis lor Iisus: câte pâini aveți? Iar ei au zis: șapte și puțin peștișori.

35. Și au poruncit norodului să șează pre pământ.

36. Și luând pre cele șapte pâini și peștii, mulțămind au frânt și au dat ucenicilor lui, iar ucenicii norodului.

Marc. 8, 6.

37. Și au mâncat toți și s'au săturat, și au luat rămășițele de sfărâmituri șapte coșnițe pline.

38. Iar cei ce mâncaseră erau ca patru mii de bărbați, afară de muieri și de copii.

39. Și slobozind noroadele, au intrat în corabie și au trecut în hotarele Magdalului.

CAP. 16.

*Iudeii cer semn. Aluatul Fariseilor. Mărturisirea lui Petru.
Lepădarea de sine și luarea Crucii. Mustrarea lui Petru.*

Și apropiindu-se Fariseii și Saducheii, ispitindu-l îl rugau pre dânsul ca să le arăte lor semn din cer.

Marcu 8, 11; Ioan 6, 30.

2. Iar el răspunzând, au zis lor: când se face seară ziceți: senin va fi, că se roșește cerul;

Luc. 12, 54 sq.

3. Și dimineața ziceți: astăzi va fi furtună, că se roșește cerul posomorît. Fățarnicilor, fața cerului știți să o socotiți, iar semnele vremilor nu puteți?

4. Neamul viclean și preacurvar semn caută, și semn nu se va da lui, fără numai semnul lui Ionă prorocul. Și lăsându-i pre dânșii, s'au dus.

Matei 12, 39; Luc. 11, 39; Ionă 2, 1.

5. Și mergând ucenicii lui de ceea parte, uitaseră să ia pâine.

6. Iar Iisus le-au zis lor: căutați și vă păziți de aluatul Fariseilor și al Saducheilor.

Marcu 8, 15; Luc. 12, 1; 1 Cor. 5, 6; Galat. 5, 9.

7. Iar ei cugetau întru sine, zicând: pâine n'am luat.

8. Iar Iisus cunoscând aceasta le-au zis lor: ce cugetați întru voi, puțin credincioșilor, că n'ați luat pâine?

Matei 6, 30.

9. Dar nu înțelegeți, nici vă aduceți aminte de cele cinci pâini la cele cinci mii, și câte coșuri ați luat?

Matei 14, 17; Ioan 6, 9.

10. Nici de cele șapte pâini la cele patru mii, și câte coșnițe ați luat?

Matei 15, 34, 37.

11. Cum nu înțelegeți, că nu pentru pâine am zis vouă să vă păziți de aluatul Fariseilor și al Saducheilor?

12. Atunci au înțeles că nu de aluatul pâinei au zis lor să se păziască, ci de învățătura Fariseilor și a Saducheilor.

Galat. 5, 9.

13. Iar venind Iisus în părțile Chesariei lui Filip, au întrebat pre ucenicii săi zicând: cine'mi zic oamenii că sunt eu, Fiul Omului?

Marcu 8, 27; Luc. 9, 19 sq.

14. Iar ei au zis: unii, Ioan Botezătorul; alții Ilie; iar alții Ieremia, sau unul din proroci.

15. Zis-au lor Iisus: dar voi cine'mi ziceți că sunt?

16. Și răspunzând Simon Petru, a zis: tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu celui viu.

Marcu 8, 29; Ioan 1, 49 și 6, 69.

17. Și răspunzând Iisus, au zis lui: fericit ești Simone var Ionă, că trup și sânge nu ți-a descoperit ție, ci Tatăl meu cel din ceruri.

1 Cor. 2, 10; Galat. 1, 16.

18. Și eu zic ție, că tu ești Petru, și pre această piatră voi zidi Biserica mea, și porțile iadului nu o vor biruï pre dânsa.

Ioan 1, 42.

19. Și ți voi da ție cheile împărăției cerurilor, și ori ce vei lega pre pământ, va fi legat în ceruri, și ori ce vei dezlega pre pământ, va fi dezlegat în ceruri.

Mat. 18, 18; Is. 22, 22; Ioan 20, 23.

20. Atunci au poruncit ucenicilor săi ca să nu spue nimănui că el este Hristos.

21. De atunci au început Iisus a spune ucenicilor săi, că se cuvine lui a merge în Ierusalim, și multe a pătimi dela bătrâni și dela arhieriei și dela cărturari, și a fi omorât, și a treia zi a învià.

Mat. 17, 22; Luca 9, 22.

22. Și luându-l pre el Petru, a început a-i stà lui împotivă, zicând: milostiv fii ție Doamne; să nu fie ție aceasta.

23. Iar el întorcându-se, au zis lui Petru: mergi după mine, Satano! Sminteală îmi ești; că nu cugeți cele ce sunt ale lui Dumnezeu, ci cele ce sunt ale oamenilor.

24. Atunci Iisus au zis ucenicilor săi: ori cine voește să vie după mine, să se lepede de sine, și să-și ià crucea sa, și să-mi urmeze mie.

Marcu 8, 34, sq. Luca 9, 23 sq.

25. Că cine va vreà să-și mântuiască sufletul său, pierde-l-va pre el; iar cine își va pierde sufletul său pentru mine, aflà-l-va pre el.

Mat. 10, 39; Luca 17, 33; Ioan 12, 25.

26. Că ce folos este omului de ar dobândi lumea toată, iar sufletul său își va pierde? Sau ce va da omul schimb pentru sufletul său?

Marc. 8, 36. Luc. 9, 25; Ps. 48, 8.

27. Că va să vie Fiul Omului întru slava Tatălui său, cu îngerii săi, și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui.

Fapt. 17, 31. Rom. 2, 6.

28. Amin grăiesc vouă: sunt unii din cei ce stau aici, cari nu vor gustă moarte până ce vor vedea pre Fiul Omului venind întru împărăția sa.

Mat. 24, 30; Marc, 9, 1 sq. Luca 9, 27.

CAP. 17.

Schimbarea la Față. Vindecarea lunatecului. Plata dajdiei.

Și după șase zile, au luat Iisus pre Petru și pre Iacov și pre Ioan fratele lui și i-au suit pre dânșii într'un munte înalt deosebi.

Marc. 9, 2 sq. Luc. 9, 28.

2. Și s'au schimbat la față înaintea lor, și a strălucit fața lui ca soarele, iar hainele lui s'au făcut albe ca lumina.

2 Petru 1, 16, sq.

3. Și iată, s'au arătat lor Moisi și Ilie, împreună cu dânsul vorbind.

Luc. 9, 31.

4. Și răspunzând Petru a zis către Iisus: Doamne, bine este nouă a fi aici; de voiești, să facem aici trei colibi: ție una și lui Moisi una și una lui Ilie.

5. Și încă grăind el, iată, nor luminos i-a umbrit pre ei, și iată glas din nor, zicând: acesta este Fiul meu cel iubit, întru care bine am voit, pre acesta să ascultați.

Matei 3, 17.

6. Și auzind ucenicii, au căzut pre fețele sale și s'au spăimântat foarte.

7. Și apropiindu-se Iisus, s'au atins de dânșii și au zis: sculați-vă și nu vă temeți.

Dan 8, 18.

8. Și ridicându-și ochii lor, pre nimeni n'au văzut, fără numai pre Iisus singur.

9. Și pogorându-se ei din munte, le-au poruncit lor Iisus, zicând: nimănui să nu spuneți vederea aceasta, până când Fiul Omului se va scula din morți.

Matei 16, 20.

10. Și l-au întrebat pre el ucenicii lui, zicând: dar ce zic Cărturarii, că Ilie trebuie să vie mai 'nainte?

Matei 11, 14; Mal. 4, 5.

11. Iar Iisus răspunzând, au zis lor: Ilie adecă va veni mai înainte și va așeză toate.

12. Iar grăiesc vouă, că Ilie a și venit, și nu l-au cunoscut pre dânsul, ci au făcut lui câte au voit; așa și Fiul Omului va să pătimească dela dânșii.

13. Atunci au înțeleș ucenicii că pentru Ioan Botezătorul le-au zis lor.

14. Și venind ei la norod, s'a apropiat către dânsul un om, îngenunchind înaintea lui și zicând:

Marc. 9, 17; Luc. 9, 38.

15. Doamne, miluește pre fiul meu, că este lunatec și rău pătimește; că de multe ori cade în foc și de multe ori în apă.

16. Și l-am adus pre dânsul la ucenicii tăi, și n'au putut să'l vindece pre el.

17. Iar Iisus răspunzând, au zis: o neam necredincios și îndărătnic! Până când voi fi cu voi? Până când voi suferi pre voi? Aduceți'l pre el aici la mine.

18. Și l-au certat pre el Iisus, și a ieșit dracul dintr'însul, și s'a tămăduit copilul din ceasul acela.

19. Atunci apropiindu-se ucenicii către Iisus deosebi, au zis: pentruce noi n'am putut să'l scoatem pre el?

20. Iar Iisus au zis lor: pentru necredința voastră, că amin grăiesc vouă; de veți avea credință cât grăunțul de muștar,

veți zice muntelui acestuia mută-te de aici acolo, și se va mută, și nimic nu va fi vouă cu neputință.

Matei 21, 21; Marc. 11, 23; Luc. 17, 6.

21. Că acest neam nu iese, fără numai cu rugăciune și cu post.

22. Și întorcându-se ei în Galileea, le-au zis lor Iisus: va să se dea Fiul Omului în mâinile oamenilor,

Matei 20, 18; Marc. 9, 31; Luc. 9, 22, 44 și 18, 31.

23. Și-l vor omorî pre el, și a treia zi va învia. Și s'au întristat ei foarte.

24. Și venind ei în Capernaum, s'au apropiat cei ce luau dajdie de Petru, și au zis: Învățătorul vostru nu dă dajdie? Zis-a: adevărat.

Eșire 30, 13.

25. Și când a intrat în casă, au apucat Iisus mai înainte de el, zicând: ce ți se pare, Simone? Împărații pământului dela cine iau dăjdii sau bir? Dela fiii lor, sau dela cei streini?

26. Grăit-a Petru lui: dela cei streini. Zis-au Iisus lui: iată dar că fiii sunt scutiți.

27. Dar ca să nu'i smintim pre dânșii, mergând la mare, aruncă undița, și peștele care vei prinde întâiu, ia-l și deschizând gura lui, vei afla un statir; acela luându-l, dă-l lor pentru mine și pentru tine.

Lucà 23, 2.

CAP. 18.

Întrebări despre întâietate. Pentru scandal. Puterea de a legà și a dezlegà. Certarea greșalei fratelui. Iertarea greșalelor.

În ceasul acela s'au apropiat ucenicii către Iisus, grăind: oare cine este mai mare întru împărăția cerurilor?

Marc. 9, 34; Lucà 9, 46, sq.

2. Și chemând Iisus un prunc, l-au pus pre el în mijlocul lor,

3. Și au zis: amin grăesc vouă: de nu vă veți întoarce și să vă faceți ca pruncii, nu veți intra întru împărăția cerurilor!

Mat. 19, 14; Marcu 10, 15; 1 Cor. 14, 20.

4. Că cine se va smeri pre sine ca pruncul acesta, acela este cel mai mare în împărăția cerurilor.

1 Petr. 5, 6.

5. Și cine va primi pre un prunc ca acesta întru numele meu, pre mine mă primește.

Mat. 10, 40.

6. Iar cine va sminti pre unul dintr'acești mici, cari cred întru mine, mai de folos i-ar fi lui ca să-și spânzure o piatră de moară la grumazul lui și să se înnece întru adâncul mării.

Marc. 9, 42; Lucă 17, 2; Rom. 14, 13.

7. Vai lumii de smintele! Că nevoie este să vie smintelele; dar vai omului aceluia prin care vine sminteala!

8. Iar de te smintește pre tine mâna ta, sau piciorul tău, taie-le pre ele și le leapădă dela tine; mai bine îți este ție să intri în viață șchiop sau ciung, decât două mâini sau două picioare având, să fii aruncat în focul cel veșnic.

Mat. 5, 30; Marcu 9, 43.

9. Și ochiul tău de te smintește pre tine, scoate-l pre el și-l aruncă dela tine; mai bine este ție cu un ochi să intri în viață, decât amândoi ochii având, să fii aruncat în gheena focului.

10. Căutați să nu defăimați pre vre unul dintr'acești mai mici; că zic vouă: că îngerii lor în ceruri pururea văd fața Tatălui meu, care este în ceruri.

11. Că au venit Fiul Omului să mântuiască pre cel pierdut.

Mat. 9, 13; Lucă 19, 10; 1 Tim. 1, 15.

12. Ce vi se pare vouă? De va avea un om o sută de oi și se va rătăci una dintr'însele, au nu lasă pre cele nouăzeci și nouă în munți, și mergând caută pre cea rătăcită?

Lucă 15, 4; Ier. 50, 6; Iez. 34, 11, sq.

13. Și de i se va întâmpla s'o găsească pre ea, amin grăesc vouă, că se bucură de dânsa mai vârtos decât de cele nouăzeci și nouă, ce nu s'au rătăcit.

14. Așa nu este voea înaintea Tatălui vostru celui din ceruri, ca să piară unul dintr'acești mici.

15. Și de'ți va greși ție fratele tău, mergi și'l muștră pre dânsul între tine și între el singur; deci, de te va ascultă, ai dobândit pre fratele tău.

Lev. 19, 17; Lucà 17, 3.

16. Iar de nu te va ascultă, mai ià împreună cu tine încă pre unul sau doi, ca prin gura a două sau a trei mărturii să stea tot graiul.

A 2 Lege 19, 15; Iac. 5, 19; Evr. 10, 28; Ioan 8, 17; 2 Cor. 13, 1.

17. Iar de nu'i va asculta pre ei, spune-l soborului; și de nu va ascultă nici de sobor, să'ți fie ție ca un păgân și vameș.

Rom. 16, 17.

18. Amin grăesc vouă: ori câte veți lega pre pământ, vor fi legate în cer; și ori câte veți dezlega pre pământ, vor fi dezlegate în cer.

Mat. 16, 19; Ioan 20, 23.

19. Iarăși amin grăesc vouă, că dacă doi din voi se vor unì pre pământ pentru tot lucrul ce vor cere, va fi lor dela Tatăl meu, carele este în ceruri.

20. Că unde sunt doi sau trei adunați întru numele meu, acolo sunt și eu în mijlocul lor.

21. Atunci apropiindu-se către dânsul Petru, a zis; Doamne, de câte ori va greși mie fratele meu și voi iertă lui? Au doară până de șapte ori?

Luc. 17, 3 sq.

22. Grăit-au Iisus lui: nu'ți zic ție: până de șapte ori, ci: până de șaptezeci de ori câte șapte.

23. Pentru aceasta asemănatu-s'a împărăția cerurilor, omului împărat, care a vrut să ià seama slugilor sale.

24. Și începând el a lua seamă, au adus la dânsul pre un datornic cu zece mii de talanți.

25. Dar neavând el să'i plătească, a poruncit domnul lui să'l vînză pre el și pre muiera lui și pre copii și toate câte aveà, și să plătească.

26. Deci căzând sluga aceea, se închinà lui, zicând: doamne, mai îngăduște-mă pre mine, si'ți voi plăti ție tot.

27. Și milostivindu-se domnul slugei aceleia, l-a slobozit pre dânsul, și i-a iertat lui și datoria.

28. Iar ieșind sluga aceea, a aflat pre unul din soțiile sale, care erà dator lui o sută de dinari, și apucându'l pre el îl sugrumà, zicând: plătește'mi ce'mi ești dator.

29. Deci, căzând soția aceea la picioarele lui, îl rugà pre dânsul, zicând: mai îngăduște-mă pre mine și'ți voi plăti.

30. Iar el n'a vrut, ci ducându'l l-a băgat în temniță până când va plăti datoria.

31. Iar soțiile lui văzând cele ce s'au făcut, s'au întristat foarte, și venind au spus domnului lor toate cele ce s'au făcut.

32. Atunci chemându'l pre el domnul lui i-a zis lui: slugă vicleană, toată datoria aceea ți-am iertat ție, pentru că m'ai rugat;

33. Dar ție nu ți se cădeà să'ți fie milă de soția ta, precum și mie mi-a fost milă de tine?

Iac. 2, 13.

34. Și mâniindu-se domnul lui, l-a dat pre el muncitorilor, până ce va plăti toată datoria lui.

Mat. 5, 26.

35. Așa și Tatăl meu cel ceresc va face vouă, de nu veți iertà fiecare fratelui său, din inimile voastre, greșalele lor.

CAP. 19.

Despărțirea căsătoriei. Binecuvântarea pruncilor. Primejdiile avuției. Vieța de veci ca răsplătire următorilor lui Hristos.

Și a fost când au sfârșit Iisus cuvintele acestea, au trecut din Galileea și au venit în hotarele Iudeei, de cea parte de Iordan.

Marc. 10, 1 sq.

2. Și au mers după dânsul noroadă multe și i-au vindecat pre ei acolo.

3. Și au venit la dânsul Fariseii, ispitindu-l pre el și zicând lui: oare se cade omului să-și lase muierea sa pentru fiecă pricină?

4. Iar el răspunzând au zis lor: dar n'ați cetit, că cela ce au făcut dintâiu, bărbat și muiere i-au făcut pre ei?

Fac. 1, 27.

5. Și au zis: pentru aceasta va lăsa omul pre tatăl său și pre muma sa și se va lipi de muierea sa și vor fi amândoi un trup;

Fac. 2, 24; 1 Cor. 6, 16; Efes, 5, 31.

6. Pentru aceea nu mai sunt doi, ci un trup. Deci, ce au împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.

1 Cor. 7, 10.

7. Zis-au lui: dar cum Moisi a poruncit să i se dea carte de despărțire și s'o lase pre ea?

Mat. 5, 31; A 2 Lege 24, 1.

8. Zis-au lor: Moisi după învârtoșarea inimei voastre a dat voie să vă lăsați muierele voastre; dar din început n'a fost așa.

9. Iar eu grăesc vouă: oricine își va lăsa muierea sa, afară de cuvânt de curvie, și va lua alta, preacurvește; și cela ce va lua pre cea lăsată, preacurvește.

Mat. 5, 32; Marc. 10, 11.

10. Zis-au lui ucenicii lui: dacă așa este pricina omului cu muierea, nu este de folos a se însurà.

11. Iar el au zis lor: nu toți cuprind cuvântul acesta, ci celor ce s'a dat.

1 Cor. 7, 7, 17.

12. Că sunt fameni, carii din pântecel maicei lor s'au născut așa; și sunt fameni, carii s'au scopit de oameni; și

sunt fameni, carii singuri s'au scopit pre sine pentru împărăția cerurilor. Cea ce poate cuprinde, să cuprindă.

13. Atunci s'au adus la dânsul prunci, ca să pue mâinile preste ei, și să se roage; iar ucenicii i-au certat pre ei.

Marc. 10, 23.

14. Dar Iisus au zis lor: Lăsați pruncii și nu'i opriți pre ei a veni la mine, că a unora ca acestora este împărăția cerurilor.

Mat. 18, 2, sq.

15. Și punându'și preste ei mâinile, s'au dus de acolo.

16. Și iată, un tânăr venind la el, a zis lui: Învățătorule bune, ce bine voi face ca să am viața de veci?

Marc. 10, 17; Lucà 18, 18.

17. Iar el au zis lui: ce'mi zici bun? Nimenea nu este bun, fără numai unul Dumnezeu; dar de voești să intri în viață, păzește poruncile.

Lucà 10, 25, sq.

18. Zis-a lui: care? Iar Iisus au zis: să nu ucizi, să nu preacurvești, să nu furi, să nu fii mărturie mincinoasă;

19. Cinstește pre tatăl tău și pre muma ta, și să iubești pre vecinul tău ca însuți pre tine.

Mat. 15, 4.

20. Zis-a lui tânărul: toate acestea le-am păzit din tinerețele mele; ce încă îmi lipsește?

21. Zis-au Iisus lui: de voești să fii desăvârșit, mergi, vindeți averile tale și le dă săracilor, și vei avea comoară în cer, și vino, urmează mie.

Mat. 6, 20; Lucà 16, 9.

22. Iar tânărul auzind cuvântul, s'a dus întristat, că avea avuții multe.

Psalm 61, 10.

23. Și Iisus au zis ucenicilor săi: amin grăesc vouă, că, cu anevoie va intra bogatul întru împărăția cerurilor.

Marcu 10, 23; Lucà 18, 24, sq. Lucà 1, 37.

24. Și iarăși grăesc vouă: mai lesne este a trece cămila prin urechea acului, decât bogatul a intra întru împărăția lui

Dumnezeu.

25. Iar ucenicii lui auzind, s'au îngrozit foarte, zicând: dar cine poate să se mântuiască?

26. Iar Iisus căutând, au zis lor: la oameni aceasta este cu neputință, iar la Dumnezeu toate sunt cu putință.

27. Atunci răspunzând Petru, a zis lui: iată, noi am lăsat toate și am urmat ție; oare ce va fi nouă?

Marcu 10, 28; Lucà 18, 28.

28. Iar Iisus au zis lor: amin grăesc vouă, că voi cei ce ați urmat mie, întru a doua naștere, când va ședeà Fiul Omului pre scaunul slavei sale, veți ședeà și voi pre douăsprezece scaune, judecând pre cele douăsprezece seminții ale lui Israil.

Lucà 22, 30.

29. Și tot cel ce a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau muiere, sau feciori, sau holde pentru numele meu, însutit va luà, și vieată veșnică va moșteni.

30. Și mulți dintâiu vor fi pre urmă, și de pre urmă întâiu.

Mat. 20, 16 și 22, 14; Marcu 10, 31; Lucà 13, 30.

CAP. 20.

Pilda despre lucrătorii viei. Iisus vestește patimile sale. Fiii lui Zevedei iubitori de slavă. Vindecarea a doi orbi.

Că asemenea este împărăția cerului, omului stăpân al casei, care a ieșit dis de dimineață să tocmească lucrători la via sa.

Mat. 21, 33.

2. Și tocmindu-se cu lucrătorii câte un dinar pe zi, i-a trimis pre ei în via sa.

3. Și ieșind la al treilea ceas, a văzut pre alții stând în târg fără de lucru,

4. Și a zis și acelora: mergeți și voi în vie, și ce va fi cu dreptul, voi da vouă; iar ei au mers.

5. Iarăși ieșind întru al șaselea și întru al nouălea ceas, a făcut asemenea.

6. Iar întru al unsprezecelea ceas ieșind, aflat-a pre alții stând fără de lucru, și a zis lor: ce ați stat aici toată ziua fără de lucru?

7. Zis-au lui: că nimenea pre noi nu ne-a tocmit. Zis-a lor: mergeți și voi în via mea, și ce va fi cu dreptul veți lua.

8. Iar dacă s'a făcut seară, a zis domnul viei către ispravnicul său: chiamă pre lucrători și le dă lor plata, începând dela cei de pre urmă până la cei dintâiu.

9. Deci venind cei dela al unsprezecelea ceas, au luat câte un dinar.

10. Iar venind cei dintâiu, socoteau că vor lua mai mult, și au luat și ei câte un dinar.

11. Iar după ce au luat, răpștiau împotriva stăpânului casei, zicând:

12. Acești de pre urmă un ceas au lucrat, și i-ai făcut pre dâșii întocmai cu noi, cari am purtat greutatea zilei și zăduful.

13. Iar el răspunzând, a zis unuia dintr'înșii: prietene, nu'ți fac ție strâmbătate; au nu un dinar te-ai tocmit cu mine.

14. Ia'ți al tău și mergi; voesc și acestuia de pre urmă să'i dau ca și ție.

15. Au doară nu mi se cade să fac eu ce voiu vreà cu ale mele? Au este ochiul tău viclean, pentru că eu sunt bun?

Rom 9, 21.

16. Așa vor fi cei de pre urmă întâiu, și cei dintâiu pre urmă, că mulți sunt chemați, dar puțini aleși.

Mat. 19, 30; Marc. 10, 31; Luc. 13, 30.

17. Și suindu-se lisus în Ierusalim, au luat pre cei doisprezece ucenici, deosebi, pre cale, și le-au zis lor:

18. Iată, ne suim în Ierusalim și Fiul Omului se va dà arhierilor și Cărturarilor, și'l vor judecă pre el spre moarte.

Mat. 17, 22.

19. Și'l vor dà pre el neamurilor ca să'l batjocorească, și să'l bată, și să'l răstigniască, și a treia zi va învià.

Luc. 18, 32.

20. Atunci s'a apropiat către dânsul muma fiilor lui Zevedei, împreună cu fiii săi, închinându-se și cerând oarece dela dânsul.

Marc. 10, 35.

21. Iar el au zis ei: ce voești? Zis-a lui: zì ca să șează acești doi fii ai mei, unul deadreapta ta și altul deastânga ta, întru împărăția ta.

22. Iar Iisus răspunzând, au zis: nu știți ce cereți. Puteți să beți paharul, care voiu să'l beau eu, și cu botezul cu care eu mă botez să vă botezați? Zis-au lui: putem.

Ioan 18, 11.

23. Și au grăit lor: paharul meu cu adevărat veți beà, și cu botezul cu care eu mă botez, vă veți botezà; dar a ședeà deadreapta mea și deastânga mea, nu este al meu a dà, ci celor ce s'au gătit dela Tatăl meu.

24. Și auzind cei zece, s'au mâniat pentru cei doi frați.

Marc. 10, 41.

25. Iar Iisus chemându'i pre dâșii, au zis: știți că domnii păgânilor îi domnesc pre ei și cei mari îi stăpânesc pre dâșii.

26. Iar între voi nu va fi așa; ci, care dintre voi va vrea să fie mai mare, să fie vouă slugă.

27. Și care dintre voi va vreà să fie întâiu, să fie vouă slugă;

28. Precum și Fiul Omului n'au venit să'i slujiască lui, ci să slujiască și să'și dea sufletul său răscumpărare pentru mulți.

Ioan 13, 4; Filip. 2, 7.

29. Și ieșind ei din Ierihon, a mers după dânsul norod mult.

30. Și iată, doi orbi șezând lângă cale, auzind că Iisus trece, au strigat, grăind: miluește-ne pre noi, Doamne, Fiul lui David.

Mat. 2, 7; Marc. 10, 46; Luc. 18, 35.

31. Iar norodul i-au certat pre dânșii ca să tacă, dar ei mai tare strigau, grăind: miluește-ne pre noi, Doamne, Fiul lui David.

32. Și stând Iisus, i-au strigat pre dânșii și le-au zis: ce voiți să vă fac vouă?

33. Zis-au lui: Doamne, să se deschiză ochii noștri.

Eccl. 11, 7.

34. Și făcându’i-se milă lui Iisus, s’au atins de ochii lor, și îndată au văzut cu ochii lor, și au mers după dânșii.

CAP. 21.

Intrarea lui Hristos în Ierusalim. Alungarea vânzătorilor din biserică. Smochinul cel uscat. Botezul lui Ioan. Pilda despre cei doi fii trimiși în vie. Lucrătorii cei răi.

Și când s’au apropiat de Ierusalim, și au venit în Vithfaghi, la muntele Maslinilor, atunci Iisus au trimis doi ucenici,

Marc. 11, 1; Luc. 19, 29; Ioan 12, 12 sq.

2. Zicându-le lor: mergeți în satul care este înaintea voastră, și numai decât veți găsi o asină legată, și mânz cu dânșii; deslegându-o, aduceți-o la mine.

3. Și de va zice vouă cineva ceva, veți zice, că acestea Domnului trebuiesc, și numai decât le va trimite pre ele.

4. Iar acestea toate s’au făcut, ca să se plinească ceea ce s’a zis prin prorocul ce zice:

5. Ziceți fetei Sionului: iată, Împăratul tău vine la tine blând și șezând pre asină și pre mânz, fiul celei de supt jug.

Zah. 9, 9; Isaia 62, 11; Psal. 23, 8.

6. Și mergând ucenicii, au făcut precum le-au poruncit lor Iisus.

7. Au adus asina și mânzul, și au pus deasupra lor veșmintele sale, și au șezut pre dânșii.

4 Împ. 9, 13.

8. Iar cei mai mulți din norod așterneau veșmintele lor pre cale, și alții tăiau stâlpi din copaci și le așterneau pre cale.

9. Iar noroadele cele ce mergeau înainte și cele ce veneau pre urmă, strigau, zicând: osană Fiului lui David, bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului! Osană întru cei de sus!

Ps. 117, 24, 25.

10. Și intrând el în Ierusalim, s'a cutremurat toată cetatea, zicând: cine este acesta?

11. Iar noroadele ziceau: acesta este Iisus, prorocul cel din Nazaretul Galileei.

Ioan 1, 45.

12. Și au intrat Iisus în biserica lui Dumnezeu și au scos pre toți cei ce vindeau și cumpărau în biserică, și mesele schimbătorilor de bani le-au răsturnat, și scaunele celor ce vindeau porumbei,

13. Și au zis lor: scris este: casa mea casă de rugăciune se va chema; iar voi o ați făcut pre dânsa peșteră, tâlharilor.

Marcu 11, 15; Lucă 19, 45, sq Ioan 2, 13, 17; Is. 56, 7; Ier. 7, 11.

14. Și au venit la dânsul în biserică, orbi și șchiopi, și i-au vindecat pre ei.

Is. 35. 6.

15. Iar văzând Arhiereii și Cărturarii minunile care au făcut, și pruncii strigând în biserică și zicând: Osană Fiului lui David! S'au mâniat.

16. Și i-au zis lui: auzi ce zic aceștia? Iar Iisus au zis lor: adevărat. Au niciodată n'ați cetit, că din gura pruncilor și a celor ce sug ai săvârșit laudă?

Ps. 8, 3.

17. Și lăsându'i pre ei, au ieșit afară din cetate, la Vitania, și s'au sălășluit acolo.

18. Iar a doua zi întorcându-se în cetate, au flămânzit.

Marcu 11, 12.

19. Și văzând un smochin lângă cale, au venit la dânsul, și n'au aflat nimic într'însul, fără numai frunze, și au zis lui: de acum să nu se mai facă din tine rod în veci. Și îndată s'a uscat smochinul.

Lucà 13, 6, 7.

20. Și văzând ucenicii s'au minunat, zicând: cum îndată s'a uscat smochinul!

21. Și răspunzând Iisus, au zis lor: amin zic vouă: de veți avea credință și nu vă veți îndoii, nu numai cea a smochinului veți face, ci și muntelui acestuia de veți zice: ridică-te și te aruncă în mare, va fi;

22. Și toate, ori câte veți cere întru rugăciune, crezând, veți lua.

Marcu 11, 24; Ioan 14, 13.

23. Și venind el în biserică, au mers la dânsul când învăța, arhieriei și bătrânii norodului, zicând: cu ce putere faci acestea? Și cine ți-a dat ție puterea aceasta?

Marcu 11, 27; Lucà 20, 1, sq.

24. Și răspunzând Iisus, au zis lor: întrebă-voi și eu pre voi un cuvânt, pre care, de mi'l veți spune mie, și eu voi spune vouă cu ce putere fac acestea.

25. Botezul lui Ioan de unde a fost? Din cer, sau dela oameni? Iar ei cugetau întru sine, zicând: de vom zice: din cer, va zice nouă: dar pentru ce n'ați crezut lui?

26. Iar de vom zice: dela oameni, ne temem de norod, că toți au pre Ioan ca pre un proroc.

Mat. 14, 5.

27. Și răspunzând lui Iisus, au zis: nu știm. Zis-au lor și el: nici eu nu voi spune vouă cu ce putere fac acestea.

28. Dar ce vi se pare vouă? Un om avea doi feciori, și mergând la cel dintâiu, i-a zis: fiule, mergi astăzi de lucrează în via mea.

29. Iar el răspunzând, a zis: nu voi; iar mai pre urmă căindu-se, a mers.

30. Și mergând la celalt, a zis așijderea. Iar el răspunzând, a zis: eu doamne, voi merge, și n'a mers.

lezech. 33, 31.

31. Care dintr'acești doi a făcut voea tatălui său? Zis-au lui: cel dintâiu. Zis-au lor Iisus: amin zic vouă, că vameșii și curvele merg mai înainte de voi întru împărăția lui Dumnezeu.

Lucà 3, 12, 13.

32. Că a venit la voi Ioan, în calea dreptății, și n'ați crezut lui; iar vameșii și curvele au crezut lui, dar voi văzând nu v'ați căit după aceea, ca să credeți lui.

Marcu 12, 1, sq; Lucà 20, 9; Is. 5, 1.

33. Ascultați altă pildă: un om erà stăpân al casei, care a sădit vie și o a îngrădit împrejur cu gard, și a săpat într'însa teasc, și a zidit turn, și o a dat lucrătorilor, și s'a dus departe,

34. Iar când s'a apropiat vremea roadelor, a trimis pre slugile sale la lucrători, ca să ia rodurile ei.

35. Dar lucrătorii prinzând pre slugile lui, pre unul l-au bătut, iar pre altul l-au omorât, iar pre altul cu pietre l-au ucis.

Fapt. 7. 52.

36. Iarăș a trimis și pre alte slugi mai multe decât cele dintâiu și le-a făcut și acelora așijderea.

37. Iar mai pre urmă a trimis la ei pre fiul său, zicând: se vor rușina de fiul meu.

38. Însă lucrătorii văzând pre fiul, au zis întru sine: acesta este moștenitorul; veniți să'l omorîm pre el și să stăpânim moștenirea lui.

Mat. 26, 3.

39. Și prinzându'l pre el, l-au scos afară din vie și l-au omorât.

40. Deci, când va veni domnul viei, ce va face lucrătorilor acelora?

41. Zis-au lui: pre cei răi, cu rău îi va pierde și via o va dà altor lucrători, carii vor dà lui rodurile la vremea lor.

42. Zis-au lor Iisus: au nici odinioară n'ați cetit în Scripturi: piatra pre care nu o au băgat în seamă ziditorii,

aceasta s'a făcut în capul unghiului, dela Domnul s'a făcut aceasta, și este minunată întru ochii noștri?

Psalm 117, 21 sq. Is. 8, 14 și 28, 16; Fapt. 4, 11; Rom. 9, 33; 1 Petr. 2, 6.

43. Pentru aceea zic vouă, că se va lua dela voi împărăția lui Dumnezeu, și se va da neamului care va face rodurile ei.

44. Și cel ce va cădea preste piatra aceasta, se va sfărâma; iar preste care va cădea ea, îl va spulberă.

45. Și auzind Arhierii și Fariseii pildele lui, au cunoscut că pentru dânșii grăiește;

46. Și căutând să'l prinză pre el, s'au temut de norod, de vreme ce ca pre un proroc îl aveă pre el.

Lucà 7, 16.

CAP. 22.

Chemarea la nuntă. Întrebarea despre dajdie. Saducheii și învierea morților. Întrebarea legiutorului pentru porunca cea mai mare din lege. Iisus întreabă pe cărturari: al cui fiu este Hristos.

Și răspunzând Iisus, iarăși au grăit lor în pilde, zicând:

2. Asemănatu-s'a împărăția cerului, omului împărat, care a făcut nuntă fiului său.

Lucà 14, 16 sq.

3. Și a trimis pre slugile sale să cheme pre cei chemați la nuntă, dar nu vreau să vie.

4. Iarăși a mai trimis pre alte slugi, zicând: ziceți celor chemați: iată că am gătit prânzul meu; juncii mei și cele hrănite *ale mele s'au junghiat* și toate *sunt gata*; veniți la nuntă.

5. Dar ei nebăgând în seamă, s'au dus: unul la holda sa, altul la neguțătoria sa;

6. Iar ceilalți prinzând pre slugile lui, i-au pedepsit și i-au omorât pre ei.

7. Și auzind împăratul acela, s'a mâniat; și trimițând oștile sale, a pierdut pre ucigașii aceia și cetatea lor o a ars.

8. Atunci a zis slugilor sale: iată nunta este gata, dar cei chemați n'au fost vrednici.

9. Deci mergeți la răspântiile căilor, și pre câți veți afla, chemați'i la nuntă.

10. Și ieșind slugile acelea la răspântii, au adunat pre toți câți au aflat și buni și răi; și s'a umplut nunta de cei ce ședeau.

11. Iar împăratul intrând să vază pre cei ce ședeau, văzut-a acolo pre un om, care nu erà îmbrăcat în haină de nuntă.

12. Și i-a zis lui: prietene, cum ai intrat aici neavând haină de nuntă? Iar el tăceà.

13. Atunci împăratul a zis slugilor: legându'i lui mâinile și picioarele, luați'l pre dânsul, și'l aruncați întru întunerecul cel mai dinafară; acolo va fi plângerea și scârșnirea dinților;

Lucà 20, 20.

14. Că mulți sunt chemați, dar puțini aleși.

Mat. 19, 30; 20, 16; Marcu 10, 31.

15. Atunci mergând Fariseii, sfat au făcut ca să'l prinză pre el în cuvânt.

Marcu 12, 13.

16. Și au trimis pre ucenicii lor împreună cu Irodianii, zicând: Învățătorule, știm că adevărat ești, și calea lui Dumnezeu întru adevăr înveți, și nu'ți este ție grije de nimenea, că nu cauți în fața oamenilor.

17. Deci spune nouă: ce ți se pare ție? Se cade a dà dajdie Chesarului, sau nu?

18. Iar Iisus cunoscând vicleșugul lor, au zis: ce mă ispitiți, fățarnicilor? Arătați'mi mie banul dajdiei.

Psalm 40, 7.

19. Iar ei au adus lui un dinar.

20. Și au zis lor: al cui este chipul acesta și scriptura cea de pre el?

21. Zis-au lui: ale Chesarului. Atunci au zis lor: dați dar înapoi pre cele ce sunt ale Chesarului, Chesarului, și pre cele ce sunt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu.

22. Și auzind s'au mirat, și lăsându'l pre el s'au dus.

23. Într'aceea zi au venit la dânsul Saducheii, cari zic, că nu este înviere, și l-au întrebat pre el, zicând:

Marcu 12, 18; Lucà 20, 27.

24. Învățătorule, Moisi a zis: de va murì cinevâ neavând feciori, să ià fratele lui pre muiera lui și să ridice sãmânța fratelui său.

A 2 Lege 25, 5.

25. Deci erau la noi șapte frați, și cel dintâiu însurându-se a murit, și neavând sãmânță, a lăsat pre muiera sa fratelui său.

26. Așijderea și al doilea și al treilea, până la al șaptelea.

27. Iar mai pre urmă de toți a murit și muiera.

28. Deci la înviere, a căruia dintr'acei șapte va fi muiere? Că toți o au avut pre ea.

29. Iar Iisus răspunzând, au zis lor: vă rătăciți, neștiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu;

30. Că la înviere nici se însoară nici se mărită, ci ca îngerii lui Dumnezeu în cer sunt.

31. Iar pentru învierea morților, au n'ați cetit ceea ce s'a zis vouă dela Dumnezeu, grăind:

32. Eu sunt Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov? Nu este Dumnezeu, Dumnezeu al morților, ci al viilor.

Eșire 3, 6.

33. Și auzind noroadele, se mirau de învățătura lui.

34. Iar Fariseii auzind că au astupat gurile Saducheilor, s'au adunat împreună.

Marcu 12, 28; Lucà 10, 25.

35. Și l-a întrebat pre el unul din ei, învățător de lege, ispitindu'l pre el și zicând:

36. Învățătorule, care poruncă este mai mare în lege?

37. Iar Iisus au zis lui: să iubești pre Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este întâi și mai mare poruncă.

A 2 Lege 6, 5; 10, 12.

38. Iar a doua asemenea acesteea: să iubești pre aproapele tău ca însuși pre tine.

Lev. 19, 18.

39. Într'aceste două porunci, toată legea și prorocii atârnă.

40. Și fiind adunați Fariseii, i-au întrebat pre ei Iisus, zicând:

Marcu 12, 35; Lucà 20, 41.

41. Ce vi se pare vouă de Hristos? Al cui fiu este? Zis-au lui: al lui David.

42. Zis-au lor: dar cum David cu Duhul îl numește pre el Domn? zicând:

43. Zis-au Domnul Domnului meu: șezi deadreapta mea, până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

Ps. 109, 1, sq. Fapt. 2, 34; 1 Cor. 15, 25; Evr. 1, 13; 10, 13.

44. Deci dacă David îl numește pre el Domn, cum fiu al lui este?

45. Și nimenea nu putea să răspundă lui cuvânt, nici a mai îndrăznit cineva dintr'acea zi să-l mai întrebe pre el.

CAP. 23.

Mustări Cărturarilor și Fariseilor.

Atunci Iisus au grăit noroadelor și ucenicilor săi zicând:

2. Pre scaunul lui Moisi au șezut Cărturarii și Fariseii.

3. Deci toate câte vor zice vouă să păziți, păziți și faceți, iar după lucrurile lor nu faceți, că ei zic și nu fac.

Mal. 2, 7.

4. Că leagă sarcini grele și cu anevoie de purtat, și le pun pre umerii oamenilor, iar ei nici cu degetul lor nu vor să le

miște pre ele.

Luc. 11, 46; Fapt. 15, 10; Is. 10, 1, 2.

5. Și toate lucrurile lor le fac ca să se vadă de oameni, că și lățesc filacteriile lor, și măresc ceprazele hainelor lor,

Mat. 6, 1; Num. 15, 38; A 2 Lege 6, 8 și 22, 12.

6. Și iubesc șederile cele mai întâiu la ospățuri, și scaunele cele mai de sus în sinagoguri,

7. Și închinăciunile prin târguri, și a se chema de oameni: ravi, ravi;

8. Iar voi să nu vă numiți ravi, că unul este Dascălul vostru, Hristos, iar voi toți frați sunteți.

Marc. 12, 39; Luc. 11, 43.

9. Și tată să nu chemați vouă pre pământ, că unul este Tatăl vostru cel din ceruri.

Mal. 1, 6; 2, 10; Iac. 3, 1.

10. Nici să vă numiți: învățători, că unul este Învățătorul vostru, Hristos.

11. Iar cel ce este mai mare între voi, să fie vouă slugă;

Mat. 20, 26 sq.

12. Că cel ce se va înălța pre sine, se va smeri, și cel ce se va smeri pre sine, se va înălța.

Pild. 29, 23; Iov 22, 29; Iez. 17, 24; Luc. 14, 11 și 18, 14;

1 Pet. 5, 5.

13. Vai vouă, Cărturarilor și Fariseilor fățarnici! Că mâncați casele văduvelor, făcând rugăciuni lungi, întru fățarnie, pentru aceasta mai multă osândă veți lua.

Marc. 12, 40; Luc. 20, 47.

14. Vai vouă, Cărturarilor și Fariseilor fățarnici! Că închideți împărăția cerurilor înaintea oamenilor; că voi nu intrați, nici pre cei ce vor să intre nu'i lăsați.

Luc. 11, 52.

15. Vai vouă, Cărturarilor și Fariseilor fățarnici! Că încungiurați marea și uscatul ca să faceți un nemernic, și dacă se face, îl faceți pre el fiu gheenei îndoit decât pre voi.

16. Vai vouă, povățuitori orbi, care ziceți: că cel ce se va jură pre biserică, nimic nu este; iar cel ce se va jură pre

aurul bisericeii, vinovat este.

17. Nebuni și orbi! Că ce este mai mare? Aurul, sau biserica care sfințește pre aur?

18. Și: cel ce se va jură pre altar nimic nu este; iar cel ce se va jură pre darul ce este deasupra lui, vinovat este.

19. Nebuni și orbi! Că ce este mai mare? Darul, sau altarul care sfințește pre dar?

2 Petr. 1, 9.

20. Deci, cela ce se jură pre altar, se jură pre el și pre toate cele ce sunt deasupra lui.

21. Și cela ce se jură pre biserică, se jură pre ea și pre cela ce locuiește într'însa.

22. Și cela ce se jură pre cer, se jură pre scaunul lui Dumnezeu și pre cela ce șeade pre el.

Mat. 5, 34.

23. Vai vouă, cărturarilor și Fariseilor fățarnici! Că zeciuiți izma și mărarul și chimenul, și ați lăsat cele mai grele ale legii: judecata și mila și credința; acestea se cădeă să le faceți, și acelea să nu le lăsați.

Luc. 11, 42.

24. Povățuitori orbi, cari strecurați țânțarul și înghițiți cămila.

25. Vai vouă, Cărturarilor și Fariseilor fățarnici! Că curățiți partea cea din afară a paharului și a blidului, iar dinlăuntru sunt pline de răpire și de nedreptate.

Luc. 11, 39.

26. Farisee oarbe, curățește întâi partea cea dinlăuntru a paharului și a blidului, ca să fie și cea dinafară curată.

Tit 1, 15.

27. Vai vouă, Cărturarilor și Fariseilor fățarnici! Că vă asemenați mormânturilor celor văruite, care din afară se arată frumoase, iar dinlăuntru sunt pline de oasele morților și de toată necurăția.

28. Așa și voi: dinafară vă arătați dreți oamenii, iar dinlăuntru sunteți plini de fățarie și fărădelege.

29. Vai vouă, Cărturarilor și Fariseilor fățarnici! Că zidiți mormânturile prorocilor și împodobiți gropile dreptilor.

30. Și ziceți: de am fi fost în zilele părinților noștri, n'am fi fost părtași lor într-o sângere prorocilor.

31. Drept aceea, înșivă mărturișiți de voi, că sunteți fii ai celor ce au omorât pre proroci.

32. Și voi umpleți măsura părinților voștri.

33. Șerpi, pui de năpârce, cum veți scăpa de judecata gheenei?

Mat. 3, 7.

34. Pentru aceasta, iată, eu trimit la voi proroci și înțelepți și cărturari și dintre dânșii veți ucide și veți răstigni, și dintre dânșii veți bate în soboarele voastre, și i veți gonî din oraș în oraș.

Luc. 11, 49; Fapt. 5, 40.

35. Ca să vină asupra voastră tot sângere drept, care s'a vărsat pre pământ, dela sângere lui Avel celui drept, până la sângere Zahariei fiul Varahiei, pre care l-ați omorât între biserică și între altar.

Fac. 4, 8; 2 Paral. 24, 21, sq; Lucă 11, 51; Evr. 11, 4.

36. Amin grăesc vouă: vor veni acestea toate preste neamul acesta.

37. Ierusalime, Ierusalime, cea ce ai omorât pre proroci și ai ucis cu pietre pre cei trimiși la tine, de câte ori am vrut să adun pre fii tăi, în ce chip adună găina puii săi supt aripi, și n'ați vrut!

Lucă 13, 34.

38. Iată, se lasă vouă casa voastră pustie.

3 Împ. 9, 7; Ps. 68, 29.

39. Că zic vouă: de acum nu mă veți mai vedeă, până când veți zice: bine este cuvântat cel ce vine într-o numele Domnului.

Ioan 12, 13.

CAP. 24.

Dărâmarea Ierusalimului. Sfârșitul lumei.

Și ieșind Iisus din biserică mergea, și s'au apropiat către dânsul ucenicii lui ca să'i arăte lui zidirile bisericeii.

Marcu 13, 1; Lucà 21, 5.

2. Iar Iisus au zis lor: vedeți acesteà toate? Amin grăesc vouă: nu va rămâne aici piatră pre piatră, care să nu se risipească.

3. Și șezând el pre muntele Maslinilor, s'au apropiat către dânsul ucenicii lui, deosebi, zicând: spune nouă, când vor fi acestea? Și care este semnul venirii tale și al sfârșitului veacului?

4. Și răspunzând Iisus au zis lor: căutați să nu vă amăgiască cinevă pre voi;

Efes. 5, 6; Colos, 3, 6.

5. Că mulți vor veni întru numele meu, zicând: eu sunt Hristos, și pre mulți vor înșelà.

Mat. 7, 22; Ioan 5, 43.

6. Și aveți să auziți răsboaie și vești de răsboaie. Căutați să nu vă spăimântați,

7. Că se cuvine toate acestea să fie; ci încă nu va fi atunci sfârșitul.

8. Că se va sculà neam preste neam, și împărăție preste împărăție, și vor fi foamete și ciumă și cutremure pre alocurea. Ci acestea toate vor fi începătură a durerilor.

9. Atunci vă vor dà pre voi în necazuri, și vă vor omorî pre voi, și veți fi urîți de toate neamurile pentru numele meu.

Marcu 13, 8, sq.; Lucà 21, 11, sq.; Ioan 16, 2.

10. Și atunci se vor sminti mulți, și se vor vinde unul pre altul, și se vor urî unul pre altul.

Mat. 11, 6.

11. Și mulți proroci mincinoși se vor sculà și vor înșelà pre mulți.

Mat. 7, 15.

12. Și pentru înmulțirea fărădelegei, va răci dragostea multora;

2 Tim. 3, 1.

13. Dar acela ce va răbdă până în sfârșit, acela se va mântui.

Mat. 10, 22; Marcu 13, 13; Apoc. 2, 10, 26.

14. Și se va propovedui această evanghelie a împărăției întru toată lumea, întru mărturie la toate neamurile; și atunci va veni sfârșitul.

15. Deci când veți vedeà urîciunea pustiirei, care s'a zis prin Daniil prorocul, stând în locul cel sfânt (cela ce citește să înțeleagă).

Dan. 9, 26 sq.

16. Atunci cei din Iudeea să fugă la munți;

17. Și cel ce va fi pre casă, să nu se pogoare să ià ceva din casa sa;

Lucà 17, 31.

18. Și cel ce va fi în câmp, să nu se întoarcă înapoi să-și ià haina sa.

19. Iar vai! celor ce vor aveà în pânțece și celora ce vor aplecà în zilele acelea!

20. Ci rugați-vă ca să nu fie fuga voastră iarna, nici sâmbăta.

Eșire 16, 29.

21. Că va fi atunci necaz mare, care n'a fost din începutul lumii până acum, nici va fi.

Fapt. 1, 12.

22. Și de nu s'ar fi scurtat zilele acelea, nu s'ar fi mântuit tot trupul, dar pentru cei aleși se vor scurtà zilele acelea.

23. Atunci de va zice vouă cinevã: iată aici este Hristos, sau acolo, să nu credeți.

Marcu 13, 21; Lucà 17, 23 și 21, 8.

24. Că se vor sculà hristoși mincinoși și proroci mincinoși, și vor dà semne mari și minuni, cât să amăgiască de *va fi* cu puțință, și pre cei aleși.

25. Iată mai înainte am spus vouă.

26. Deci de vor zice vouă: iată în pustie este, să nu ieșiți; iată în cămări, să nu credeți.

A 2 Lege 13, 1.

27. Că precum iese fulgerul dela răsărit și se arată până la apus, așa va fi și venirea Fiului Omului;

28. Că unde va fi trupul cel mort, acolo se vor aduna vulturii.

Iov 39, 30; Avac 1, 8.

29. Însă îndată după necazul acelor zile, soarele se va întuneca, și luna nu-și va da lumina sa, și stelele vor cădea din cer, și puterile cerurilor se vor clăti.

Is. 13, 10; Iez. 32, 7.

30. Și atunci se va arăta semnul Fiului Omului pre cer, și atunci vor plânge toate semințiile pământului; și vor vedea pre Fiul Omului venind pre norii cerului, cu putere și cu slavă multă.

Ioil 2, 10; 3, 15; Apoc. 1, 7.

31. Și va trimite pre îngerii săi cu glas mare de trâmbiță, și vor aduna pre cei aleși ai lui din cele patru vânturi, dela marginile cerurilor până la marginile lor.

1 Cor. 15, 52; 1 Tes. 4, 16.

32. Iar dela smochin vă învățați pildă: când mlădița lui este moale și înfrunzește, știți că aproape este vara.

Marcu 13, 25; Luc. 21, 29.

33. Așa și voi, când veți vedea acestea toate, să știți că aproape este lângă uși.

Iac. 5, 9.

34. Amin grăiesc vouă: nu va trece neamul acesta, până când toate acestea vor fi.

35. Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece.

36. Iar de ziua aceea și ceasul, nimeni nu știe, nici îngerii din ceruri, fără numai Tatăl meu singur.

Marcu 13, 32.

37. Că precum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și venirea Fiului Omului.

Fac. 7, 7; Luc. 17, 26 sq 1 Petr. 3, 20.

38. Și precum era în zilele cele mai înainte de potop: mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua întru care a intrat Noe în corabie.

39. Și n'au știut până când a venit potopul și a luat pre toți; așa va fi și venirea Fiului Omului.

40. Atunci, doi de vor fi în câmp, unul se va lua și unul se va lăsa.

Luc. 17, 35 sq.

41. Două măcinând la moară, una se va lua și una se va lăsa.

42. Deci priveghiați, că nu știți în care ceas Domnul vostru va veni.

Matei 25, 13; Marcu 13, 33, 35.

43. Iar aceasta să știți, că de ar ști stăpânul casei în care ceas va veni furul, ar fi priveghiat și n'ar fi lăsat să'i sape casa lui.

Luc. 12, 39; 1 Tes. 5, 2.

44. Pentru aceasta și voi fiți gata, că în ceasul care nu gândiți, Fiul Omului va veni.

45. Oare, cine este sluga cea credincioasă și înțeleaptă, pre care l-a pus domnul său peste slugile sale ca să le dea lor hrană la vreme?

Matei 25, 21; Luc. 12, 42; Evr. 3, 5.

46. Fericită este sluga aceea pre care venind domnul său îl va afla făcând așa.

Apoc. 16, 15.

47. Amin grăiesc vouă, că preste toate averile sale îl va pune pre el.

48. Iar de va zice acea slugă rea întru inima sa: zăbovește domnul meu a veni,

49. Și va începe a bate pre soțiile *sale* și a mânca și a bea cu bețivii,

50. Veni-va domnul slugei aceea în ziua întru care nu'l așteaptă, și în ceasul întru care nu știe,

51. Și'l va tăia pre el în două, și partea lui cu fățarnicii o va pune. Acolo va fi plângerea și scârșnirea dinților.

Matei 8, 12 și 13, 42.

CAP. 25.

Pilda despre cele zece fecioare și despre talanți. Judecata de apoi.

Atunci se va asemăna împărăția cerurilor cu zece fecioare, care luându-și candelarele sale, au ieșit întru întâmpinarea mirelui.

2. Și cinci dintre ele erau înțelepte, iar cinci nebune.

3. Cele nebune luându-și candelarele sale, n'au luat cu sine untdelemn;

4. Iar cele înțelepte au luat untdelemn în vasele sale, cu candelarele sale.

5. Și zăbovindu-se mirele, au dormitat toate și au adormit.

6. Iar la miezul nopții s'a făcut strigare: iată mirele vine! Leșiți întru întâmpinarea lui.

7. Atunci s'au sculat toate fecioarele acelea și și-au împodobit candelarele sale.

Luc. 12, 36.

8. Iar cele nebune au zis celor înțelepte: dați-ne nouă din untdelemn al vostru, că se sting candelarele noastre.

9. Și au răspuns cele înțelepte, zicând: nu cumva nu ne va ajunge nouă și vouă, ci mai bine mergeți la cei ce vând și vă cumpărați vouă.

10. Iar mergând ele să cumpere, venit-a mirele, și cele ce erau gata, au intrat cu el la nuntă, și s'a închis ușa.

Apoc. 19, 7.

11. Iar mai pre urmă au venit și celelalte fecioare, zicând: Doamne, Doamne, deschide nouă.

Luc. 13, 25 sq.

12. Iar el răspunzând a zis: Amin zic vouă: nu vă știu pre voi.

13. Drept aceea priveghiați, că nu știți ziua, nici ceasul întru care Fiul Omului va veni.

Mat. 24, 42; Marc. 13, 33; Luc. 21, 26.

14. Că în ce chip un om ducându-se departe, a chemat slugile sale și le-a dat lor avuția sa;

Luc. 19, 12.

15. Și unuia i-a dat cinci talanți, iar altuia doi, iar altuia unul, fiecăruia duple puterea lui, și s'a dus îndată.

16. Și plecând cel ce luase cinci talanți, a neguțătorit cu dânșii și a făcut alți cinci talanți.

17. Așijderea și cel cu doi, a dobândit și acesta alți doi.

18. Iar cel ce luase unul, ducându-se a săpat în pământ și a ascuns argintul domnului său.

19. Iar după multă vreme a venit domnul slugilor acelora și a făcut socoteală cu dânșii.

20. Și venind cel ce a luat cinci talanți, a adus alți cinci talanți, zicând: doamne, cinci talanți mi-ai dat mie: iată, alți cinci talanți am dobândit cu ei.

21. Zis-a lui domnul său: bine, slugă bună și credincioasă; preste puține ai fost credincios, preste multe te voiu pune; intră întru bucuria domnului tău.

22. Și venind și cel ce a luat doi talanți, a zis: doamne, doi talanți mi-ai dat mie; iată, alți doi talanți am dobândit cu ei.

23. Zis-a lui domnul său: bine, slugă bună și credincioasă; preste puține ai fost credincios, preste multe te voiu pune; intră întru bucuria domnului tău.

24. Și venind și cel ce a luat un talant, a zis: doamne, te-am știut că ești om aspru, seceri unde n'ai semănat și aduni de unde n'ai risipit.

25. Și temându-mă, m'am dus de am ascuns talantul tău în pământ; iată ai al tău.

26. Și răspunzând domnul său, i-a zis lui: slugă vicleană și leneșe, ai știut că secer unde n'am semănat, și adun de

unde n'am risipit?

Mat. 18, 32.

27. Pentru aceasta dar se cuveneà sã fi dat argintul meu schimbãtorilor, și venind eu aș fi luat al meu cu dobândã.

28. Luați, dar, dela el talantul, și'l dați celui ce are zece talanți;

29. Cã tot celui ce are, i se va dà și'i va prisosi, iar dela cel ce n'are, și ceeace i se pare cã are, i se va luà dela dânsul;

Mat. 13, 12; Marc. 4, 25; Luc. 8, 18 și 19, 26.

30. Și pre sluga cea netrebnicã, aruncati'l întru întunerecul cel mai dinafarã; acolo va fi plângerea și scârșnirea dinților.

Mat. 8, 12.

31. Iar când va veni Fiul Omului întru slava sa, și toți sfinții îngeri cu dânsul, atunci va ședeà pre scaunul slavei sale.

Mat. 16, 27; 1 Tesal. 4, 16.

32. Și se vor adunà înaintea lui toate limbile, și'i va despărți pre dâșii unul de altul, precum desparte păstorul oile din iezi.

Rom 14, 10.

33. Și va pune oile deadreapta sa, iar iezii deastânga.

Ezech. 34, 17.

34. Atunci va zice împãratul celor deadreapta lui: veniți binecuvântații Pãrintelui meu, moșteniți împărăția care este gãtită vouă dela întemeierea lumii.

35. Cã am flămânzit și mi-ați dat de am mâncat, am însetat și mi-ați dat de am băut, strein am fost și m'ați primit,

Is. 58, 7; Ezech. 34, 17.

36. Gol și m'ați îmbrăcat, bolnav am fost și m'ați cercetat, în temniță am fost și ați venit la mine.

37. Atunci vor răspunde lui dreptii, zicând: Doamne când te-am văzut flămând și te-am hrănit? Sau însetat și ți-am dat de ai băut?

38. Sau când te-am văzut strein și te-am primit? Sau gol și te-am îmbrăcat?

39. Sau când te-am văzut bolnav, sau în temniță și am venit la tine?

40. Și răspunzând împăratul, va zice lor: amin zic vouă: întru cât ați făcut unuia dintr'acești frați ai mei prea mici, mie ați făcut.

Pilde 19, 17; Evr. 6, 10.

41. Atunci va zice și celor deastânga lui: duceți-vă dela mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui,

Mat. 7, 23; Ps. 6, 8; Luc. 13, 27; Apoc. 20, 10, 15.

42. Că am flămânzit și nu mi-ați dat să mănânc, am însetat și nu mi-ați dat să beau,

43. Strein am fost și nu m'ați primit, gol și nu m'ați îmbrăcat, bolnav și în temniță și nu m'ați cercetat pre mine.

44. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne când te-am văzut flămând, sau însetat, sau strein, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și n'am slujit ție?

45. Atunci va răspunde lor, zicând: amin grăesc vouă: întru cât n'ați făcut unuia dintr'acești prea mici, nici mie n'ați făcut.

Pilde 14, 31.

46. Și vor merge aceștia în muncă veșnică, iar dreptii în viața veșnică.

A 2 Lege 15, 11; Marc. 14, 7; Ioan 12, 8.

CAP. 26.

Sfat împroutiva lui Iisus. Ungerea lui cu mir. Cina cea de taină. Vânzarea lui. Rugăciunea în grădină. Prinderea și ducerea lui la Caiafa. Lepădarea lui Petru.

Și a fost când au săvârșit Iisus toate cuvintele acestea, au zis ucenicilor săi:

2. Știți că după două zile paștile vor fi, și Fiul Omului se va da să se răstignească.

Marcu 14, 1; Luc. 21, 1.

3. Atunci s'au adunat Arhiereii și Cărturarii și bătrânii norodului în curtea arhiereului, ce se numea Caiafa.

Ioan 11, 47.

4. Și sfat au făcut să prinză pre Iisus cu vicleșug și să'l omoare.

5. Și ziceau: nu în ziua praznicului, ca să nu se facă turburare întru norod.

Mat. 27, 15.

6. Iar fiind Iisus în Vitania, în casa lui Simon leprosul,

7. Venit-a la dânsul o muiere având un alavastru cu mir de mult preț, și l-a turnat pre capul lui, șezând el.

Ioan 12, 3.

8. Iar ucenicii lui văzând, le-au părut rău, zicând: pentruce se făcu această pagubă?

9. Că se putea vinde acest mir drept mult și să se dea săracilor.

10. Iar Iisus știind, au zis lor: pentruce faceți supărare muierei? Că bun lucru a făcut cu mine;

11. Că pre săraci pururea îi aveți cu voi, iar pre mine nu mă aveți pururea;

A 2 Lege 15, 11; Marc. 14, 7; Ioan 12, 8.

12. Că vărsând aceasta mirul acesta pre trupul meu, spre îngroparea mea a făcut.

13. Amin grăesc vouă: ori unde se va propovedui evanghelia aceasta, în toată lumea, zice-se-va și ce a făcut aceasta, întru pomenirea ei.

14. Atunci unul din cei doisprezece, care se numea Iuda Iscarioteanul, mergând la arhierei, a zis lor: ce'mi veți da mie, și eu îl voi da pre el vouă?

Marc. 14, 10; Luc. 22, 3, sq.

15. Iar ei i-au pus lui treizeci de arginți.

Zah. 11, 12.

16. Și de atunci căută vreme cu prilej ca să'l dea pre el.

17. Iar în ziua cea dintâiu a azimilor au venit ucenicii la Iisus, zicând lui: unde voești să gătim ție să mănânci paștile?

Marc. 14, 12; Lucà 22, 7, sq.

18. Iar el au zis lor: mergeți în oraș la oare cine, și ziceți lui: învățătorul zice: vremea mea aproape este; la tine voi face paștile cu ucenicii mei.

19. Și au făcut ucenicii precum le-au poruncit lor Iisus, și au gătit paștile.

20. Iar făcându-se seară, au șezut cu cei doisprezece ucenici ai săi.

Marcu 14, 17 sq. Lucà 22, 14.

21. Și mâncând ei, au zis: amin grăiesc vouă, că unul din voi va să mă vândă.

Ioan 13, 21.

22. Iar ei întristându-se foarte, au început a zice lui, fiecare dintr'înșii: nu cumvã eu sunt Doamne?

23. Iar el răspunzând, au zis: cela ce a întins cu mine mâna în blid, acela va să mă vândă.

Marcu 14, 20.

24. Ci Fiul Omului va merge, precum este scris pentru el, dar vai omului aceuia prin care Fiul Omului se vinde! Mai bine ar fi fost lui de nu s'ar fi născut omul acela.

Psalm 40, 9, sq.

25. Și răspunzând Iuda, cel ce l-a vândut pre el, a zis: nu cumvã sunt eu, Învățătorule? Zis-au lui: tu ziseși.

26. Deci mâncând ei, luând Iisus pâinea și binecuvântând, au frânt și au dat ucenicilor și au zis: luați, mâncați; acesta este trupul meu.

1 Cor. 11, 23.

27 Și luând paharul și mulțumind au dat lor, zicând:

28. Beți dintru acesta toți, că acesta este sângele meu al legii celei noi, care pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor.

29. Și zic vouă, că nu voi mai beà de acum dintr'această roadă a viții, până în ziua aceea când o voi beà pre aceasta

cu voi nouă întru împărăția Tatălui meu.

30. Și dând laudă, au ieșit în muntele Maslinilor.

Marcu 14, 26 sq. Lucà 22, 39.

31. Atunci au zis lor Iisus: toți voi vă veți sminti întru mine în noaptea aceasta, că scris este: bate-voiu păstorul și se vor risipi oile turmei.

Zah. 13, 7.

32. Dar după ce voiu învia, voiu merge mai înainte de voi în Galileea.

33. Și răspunzând Petru, a zis lui: deși toți se vor sminti întru tine, *iar* eu niciodată nu mă voiu sminti.

34. Zis-au Iisus lui: amin zic ție, că într'această noapte, mai înainte de a cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine.

Marcu 14, 30; Lucà 22, 34 sq.

35. Zis-a Petru lui: de mi s'ar întâmpla și a muri împreună cu tine, nu mă voiu lepăda de tine. Așijderea încă și toți ucenicii au zis.

36. Atunci au venit Iisus împreună cu dânșii în satul ce se numește Ghetsimanî, și au zis ucenicilor: ședeți aici până voiu merge să mă rog acolo.

Ioan 18, 1.

37. Și luând pre Petru și pre cei doi fii ai lui Zevedei, au început a se întrista și a se mâhni.

38. Atunci au zis lor Iisus: întristat este sufletul meu până la moarte; rămâneți aici și priveghiați împreună cu mine.

39. Și mergând puțin mai înainte, au căzut pre fața sa, rugându-se și zicând: Părintele meu, de este cu putință, treacă dela mine paharul acesta; însă nu precum voiesc eu, ci precum tu.

Lucà 22, 41; Evr. 5, 7.

40. Și au venit către ucenici și i-au aflat pre dânșii dormind, și au zis lui Petru: așa, n'ați putut un ceas a priveghia împreună cu mine.

41. Priveghiați și vă rugați ca să nu intrați în ispită; că duhul este osârduitor, iar trupul neputincios.

Marcu 14, 38.

42. Iarăş a doua oară mergând s'au rugat, zicând: Părintele meu, de nu poate trece acest pahar dela mine, ca să nu'l beau pre el, fie voea ta.

43. Şi venind i-au aflat pre dânşii iarăş dormind, că erau ochii lor îngreuiati.

44. Şi lăsându'i pre ei, mergând, iarăş s'au rugat a treia oară, acelaş cuvânt zicând.

45. Atunci au venit la ucenicii săi şi le-au zis lor: dormiţi de acum şi vă odihniţi; iată, s'a apropiat ceasul şi Fiul Omului se va da în mâinile păcătoşilor.

Marcu 14, 41.

46. Sculaţi-vă să mergem; iată s'a apropiat cela ce m'a vândut.

47. Şi încă el grăind, iată Iuda unui din cei doisprezece a venit, şi împreună cu el norod mult, cu săbii şi cu fuşti, trimişi de Arhierei şi de bătrânii norodului.

Marcu 14, 43 sq. Lucà 22, 47 sq. Ioan 18, 2.

48. Iar cela ce'l vânduse pre el, le-a dat lor semn, zicând: pre care voiu sărută, acela este, prindeţi'l pre el.

49. Şi îndatăş apropiindu-se de Iisus, a zis: bucură-te învăţărorule! Şi l-a sărutat pre el.

2 Împ. 20, 9.

50. Iar Iisus au zis lui: prietene, pentru ce ai venit? Atunci apropiindu-se ei, au pus mâinile pre Iisus şi l-au prins pre el.

51. Şi iată unul din cei ce erà cu Iisus, întinzându'şi mâna şi-a scos sabia sa, şi lovind pre sluga Arhiereului, i-a tăiat urechea lui.

Ioan 18, 10.

52. Atunci au zis Iisus lui: întoarce sabia ta în locul ei, că toţi cei ce scot sabie, de sabie vor muri.

53. Au ți se pare că nu pot a rugà acum pre Tatăl meu, şi să'mi pue mie înainte mai mult decât douăsprezece legheoane de îngeri?

54. Dar cum se vor umpleà scripturile, care zic, că așa se cade să fie?

Ps. 21, 7, sq.; Is. 53, 10.

55. Într'acelaş ceas au zis Iisus noroadelor: ca la un tâlhar aţi ieşit cu săbii şi cu fuşti să mă prindeţi pre mine? În toate zilele la voi şedeam, învăţând în biserică, şi nu m'aţi prins pre mine.

56. Iar acestea toate s'au făcut, ca să se plinească scripturile prorocilor. Atunci ucenicii toţi lăsându'l pre el, au fugit.

57. Iar ei prinzând pre Iisus l-au dus la Caiafa Arhiereul, unde Cărturarii şi bătrânii erau adunaţi.

Marcu 14, 53; Lucà 22, 54; Ioan 18, 24.

58. Iar Petru mergeà după el de departe, până la curtea Arhiereului; şi intrând înlăuntru, şedeà cu slugile, să vază sfârşitul.

59. Iar arhiereii şi bătrânii şi tot sfatul căutau mărturie mincinoasă asupra lui Iisus, ca să'l omoare pre el;

60. Şi n'au aflat; şi multe mărturii mincinoase viind de faţă, n'au aflat; iar mai pre urmă venind două mărturii mincinoase, au zis:

61. Acesta au zis: pot să stric biserica lui Dumnezeu, şi în trei zile s'o zidesc pre dânsa.

Mat. 27, 40; Ioan 2, 19.

62. Şi sculându-se Arhiereul, a zis lui: nimica nu răspunzi? Ce aceştia mărturisesc asupra ta?

63. Iar Iisus tăceà. Şi răspunzând Arhiereul, a zis lui: juru-te pre Dumnezeu cel viu, ca să spui nouă de eşti tu Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.

3 Împ. 22, 16.

64. Zis-au Iisus lui: tu ai zis; însă zic vouă: de acum veţi vedeà pre Fiul Omului şezând deadreapta puterei şi venind pre norii cerului.

Mat. 16, 27; Marcu 14, 62; Ps. 109, 1.

65. Atunci Arhiereul şi-a rupt hainele sale, zicând: a hulit; ce ne mai trebuesc alte mărturii? Iată acum aţi auzit hula lui.

66. Ce vi se pare vouă? Iar ei răspunzând, au zis: vinovat este morței.

Ier. 26, 11.

67. Atunci au scuipat în obrazul lui și cu pumnii l-au bătut, iar alții îi dau palme, zicând:

Is. 50, 7.

68. Prorocește nouă Hristoase, cine este cel ce te-a lovit?

69. Iar Petru ședeà afară în curte; și a venit la el o slujnică, zicând: și tu erai cu Iisus Galileeanul.

Marcu 14, 66; Lucà 22, 55; Ioan 18, 16.

70. Dar el s'a lepădat înaintea tuturor, zicând: nu știu ce zici.

71. Și ieșind el la poartă, l-a văzut pre el alta, și a zis celor de acolo: și acesta erà cu Iisus Nazarineanul.

72. Și iarăși s'a lepădat cu jurământ: că nu știu pre omul acesta.

73. Iar preste puțin apropiindu-se cei ce stau, au zis lui Petru: adevărat, și tu dintr'înșii ești, că și graiul tău arătat te face pre tine.

74. Atunci a început a se blestemà și a se jurà, că nu știu pre omul acesta. Și îndată și cocoșul a cântat.

75. Și și-a adus aminte Petru de cuvântul lui Iisus, ce'i zisese lui, că mai înainte de a cântà cocoșul, de trei ori te vei lepădà de mine; și ieșind afară, a plâns cu amar.

CAP. 27.

Iisus înaintea lui Pilat. Iuda se căește. Patimile Domnului. Răstignirea, moartea și îngroparea lui. Paza mormântului.

Iar dacă s'a făcut ziuă, sfat au făcut toți Arhiereii și bătrânii norodului asupra lui Iisus, ca să'l omoare pre el.

Marcu 15, 1; Lucà 22, 66; Ioan 18, 28.

2. Și legându'l pre dânsul, l-au dus și l-au dat domnului Pilat din Pont.

Lucà 23, 1.

3. Atunci văzând Iuda cel ce l-a vândut pre el, că s'a judecat spre moarte, căindu-se, a întors cei treizeci de arginți arhierilor și bătrânilor, zicând:

4. Greșit-am de am vândut sânge nevinovat. Iar ei au zis: ce este nouă? Tu vei vedeà.

5. Și aruncând arginții în biserică, s'a dus de acolo; și mergând, s'a spânzurat.

Fapt. 1, 18.

6. Iar Arhierii luând arginții, au zis: nu se cuvine a'i pune pre aceștia în corvană, de vreme ce preț de sânge este.

7. Și sfat făcând, au cumpărat cu ei țarina olarului, pentru îngroparea streinilor.

Fapt. 1, 19.

8. Pentru aceea s'a numit țarina aceea, țarina sângelui, până în ziua de astăzi.

9. Atunci s'a împlinit ceea ce s'a zis prin prorocul Ieremia, ce zice: și au luat treizeci de arginți, prețul celui prețuit, care s'a prețuit de fiii lui Israil.

Zah. 11, 13.

10. Și i-au dat pre ei pre țarina olarului, precum mi-au spus mie Domnul.

11. Iar Iisus stă înaintea dregătorului; și l-a întrebat pre el dregătorul, zicând: tu ești împăratul Iudeilor? Iar Iisus au zis lui: tu zici.

Ioan 18, 33.

12. Și când grăiau asupra lui Arhierii și bătrânii, nimic nu răspundeà.

13. Atunci a zis Pilat lui: nu auzi câte mărturisesc asupra ta?

14. Și nu i-au răspuns lui la nici un cuvânt, cât se mirà dregătorul foarte.

15. Iar la praznic aveà obicei dregătorul să sloboziască norodului un vinovat, pre care vreau ei.

Marcu 15, 6; Lucà 23, 17; Ioan 18, 39.

16. Și aveau atunci un vinovat vestit, ce se numià Varavà.

17. Deci, adunându-se ei, a zis lor Pilat: pre care voiți să vă slobozesc vouă? Pre Varavà sau pre Iisus ce se zice Hristos?

18. Că știa, că pentru pizmă l-au dat pre el.

19. Și șezând el pre scaun la judecată, a trimis la dânsul muierea lui, zicând: nimic ție și dreptului acestuia, că multe am pătitit astăzi în vis pentru dânsul.

20. Iar Arhiereii și bătrânii au îndemnat pre noroadă ca să ceară pre Varavà, iar pre Iisus să-l piarză.

21. Și răspunzând dregătorul, a zis lor: pre care voiți dintr'amândoi să vă slobozesc vouă? Iar ei au zis: pre Varavà.

22. Zis-a lor Pilat: dar ce voiu face lui Iisus, ce se zice Hristos? Zis-au lui toți: să se răstignească!

23. Iar dregătorul a zis: dar ce rău a făcut? Iar ei mai vârtos strigau, zicând: să se răstignească!

Marcu 15, 14.

24. Deci văzând Pilat că nimic nu folosește, ci mai multă gâlceavă se face, luând apă și-a spălat mâinile înaintea norodului, zicând: nevinovat sunt de sângele dreptului acestuia; voi veți vedeà.

A 2 Lege 21, 6.

25. Și răspunzând tot norodul, a zis: sângele lui asupra noastră și asupra feciorilor noștri.

26. Atunci le-a slobozit lor pre Varavà, iar pre Iisus bătându-l, l-a dat să se răstignească.

27. Atunci ostașii dregătorului ducând pre Iisus în divan, adunat-au la dânsul toată mulțimea ostașilor.

Marcu 15, 16.

28. Și desbrăcându-l pre el, l-au îmbrăcat cu hlamidă roșie.

29. Și împletind cunună de spini, au pus în capul lui, și trestie în dreapta lui; și îngenunchind înaintea lui, își băteau joc de el, zicând: bucură-te împăratul Iudeilor!

30. Și scuipând asupra lui, au luat trestia, și-l băteau pre el preste cap.

Is. 50, 7.

31. Și dacă l-au batjocorit pre dânsul, au desbrăcat de pre el hlamida și l-au îmbrăcat în hainele sale, și l-au dus pre dânsul să'l răstignească.

Marcu 15, 20.

32. Iar ieșind afară, au aflat pre un om chirinean, anume Simon; pre acesta l-au silit să ducă crucea lui.

33. Și venind la locul ce se numește Golgota, care se zice: locul căpățânei,

34. l-au dat lui să beà oțet amestecat cu fiere, și gustând, nu vrea să beà.

Ps. 68, 25.

35. Iar după ce l-au răstignit pre el, au împărțit hainele lui, puind sorti, ca să se plinească ceea ce s'a zis de prorocul: împărțit-au hainele mele loruși, și pentru cămașa mea au aruncat sorti.

Ps. 21, 20; Ioan 19, 24.

36. Și șezând, îl păziau pre el acolo.

37. Și au pus deasupra capului lui, vina lui scrisă: **Acesta este Iisus împăratul Iudeilor.**

38. Atunci au răstignit împreună cu dânsul doi tâlhari, unul deadreapta și altul deastânga.

Lucà 23, 32.

39. Iar cei ce treceau îl huliau pre dânsul, clătind cu capetele sale și zicând:

40. Cela ce strici Biserica și în trei zile o zidești, mântuește-te pre tine însuți; de ești Fiul lui Dumnezeu, pogoară-te de pre cruce.

Ioan 2, 19.

41. Așijderea încă și Arhiereii batjocorindu'l, împreună cu Cărturarii și cu bătrânii și cu Fariseii, ziceau:

42. Pre alții au mântuit, iar pre sine nu poate să se mântuiască? De este împărat al lui Israil, pogoare-se acum de pre cruce, și să credem într'însul.

43. Nădărduià spre Dumnezeu; izbăvească'l acum pre dânsul, de îl voește pre el; că au zis, că Fiul lui Dumnezeu

sunt.

Ps. 21, 7.

44. Așijderea și tâlharii, cei ce erau împreună cu el răstigniți, îl ocărau pre el.

Lucà 23, 39.

45. Iar dela al șaselea ceas, întunec s'a făcut preste tot pământul până la al nouălea ceas.

46. Iar în ceasul al nouălea au strigat Iisus cu glas mare, zicând: „*Ilì, Ilì, lamà savahtanì?*“ Adecă: Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu, căci m'ai lăsat?

Ps. 21, 1.

47. Iar oarecari din cei ce stau acolo auzind, ziceau: pre Ilie strigă acesta.

48. Și îndată alergând unul dintr'înșii, și luând un burete l-a umplut de oțet, și puindu'l într'o trestie l-a adăpat pre el.

Lucà 23, 36; Ioan 19, 29.

49. Iar ceilalți ziceau: lasă să vedem, au veni-va Ilie să'l mântuiască pre el?

50. Iar Iisus iarăș strigând cu glas mare, și-au dat Duhul.

Marcu 15, 37.

51. Și iată catapeteasma Bisericei s'a rupt în două, de sus până jos, și pământul s'a cutremurat și pietrele s'au despiciat,

Eș. 26, 31.

52. Și mormânturile s'au deschis, și multe trupuri ale sfinților ce adormiseră s'au sculat.

53. Și ieșind din mormânturi, după învierea lui, au venit în sfânta cetate și s'au arătat multora.

54. Iar sutașul și cei ce erau împreună cu el păzind pre Iisus, văzând cutremurul și cele ce s'au făcut, s'au înfricoșat foarte, zicând: adevărat Fiu al lui Dumnezeu a fost acesta.

Marcu 15, 39; Lucà 23, 47, sq.

55. Și erau acolo și muieri multe, de departe privind, care merseseră după Iisus din Galileea, slujind lui;

Marcu 15, 40, sq.; Lucà 8, 2, 3; 23, 49; Ioan 19, 25.

56. Între care erà Maria Magdalina și Maria muma lui Iacov și a lui Iosif, și muma fiilor lui Zevedei.

57. Iar făcându-se seară, a venit un om bogat din Artmateea, numele lui Iosif, care și el fusese ucenic al lui Iisus.

Marcu 15, 42, sq.; Luc. 23, 50, sq.; Ioan 19, 38, sq.

58. Acesta venind la Pilat, a cerut trupul lui Iisus. Atunci Pilat a poruncit să se deà trupul.

59. Și luând Iosif trupul, l-a înfășurat în giulgiu curat,

60. Și l-a pus pre el într'un mormânt nou al său, pre care îl săpase în piatră; și prăvălind o piatră mare pre ușă mormântului, s'a dus.

Is. 53, 9.

61. Și erau acolo Maria Magdalina și cealaltă Marie, șezând în preajma mormântului.

62. Iar a doua zi, care este după vineri, s'au adunat Arhiereii și Fariseii la Pilat,

63. Zicând: Doamne, adusu-ne-am aminte că înșelătorul acela au zis, încă fiind viu: după trei zile mă voi scula.

64. Deci, poruncește să se întăriască mormântul până a treia zi; nu cumvã venind ucenicii lui noaptea să'l fure pre el și să zică norodului că s'a sculat din morți; și va fi rătăcirea cea de apoi mai rea decât cea dintâiu.

65. Zis-a lor Pilat: aveți custodie; mergeți de întăriți cum știți.

66. Iar ei mergând au întărit mormântul, pecetluind piatra, împreună cu custodia.

Dan. 6, 17.

CAP. 28.

Învierea lui Hristos. Îngerul și femeile la mormânt. Arătarea lui Hristos Apostolilor și porunca dată lor.

Iar sâmbătă târziu, întru ceeace luminã spre una a sâmbetelor, au venit Maria Magdalina și cealaltă Marie să

vază mormântul.

Marc. 16, 1; Luc 24, 1; Ioan 20, 1.

2. Și iată, cutremur mare s'a făcut; că îngerul Domnului, pogorându-se din cer și venind, a prăvălit piatra de pre ușe, și ședeà deasupra ei.

3. Și erà vederea lui ca fulgerul și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.

Marc. 16, 5.

4. Și de frica lui s'au cutremurat cei ce păziau, și s'au făcut ca niște morți.

5. Iar îngerul răspunzând, a zis femeilor: nu vă temeți voi, căci știu, că pre Iisus cel răstignit căutați.

Marc. 16, 6; Luc 24, 5.

6. Nu este aici, că s'a sculat precum au zis. Veniți de vedeți locul unde au zăcut Domnul.

Matei 12, 40.

7. Și degrab mergând, spuneți ucenicilor lui, că s'au sculat din morți; și iată, va merge mai înainte de voi în Galileea; acolo veți vedea pre dânsul. Iată, am spus vouă.

Mat. 26, 32.

8. Și ieșind degrab dela mormânt, cu frică și cu bucurie mare, au alergat să vestiască ucenicilor lui.

Marc. 16, 8.

9. Și, când mergeau ele să spună ucenicilor lui, iată, Iisus le-au întâmpinat pre dânsule, zicând: bucurați-vă! Iar ele apropiindu-se, au cuprins picioarele lui, și s'au închinat lui.

Marc. 16, 9; Ioan 20, 14.

10. Atunci au zis lor Iisus: nu vă temeți! Mergeți și vestiți fraților mei, ca să meargă în Galileea, și acolo mă vor vedea.

Ioan 20, 17.

11. Iar mergând ele, iată unii din strejari venind în cetate, au vestit Arhierilor toate cele ce s'au făcut.

12. Și adunându-se împreună cu bătrânii, și sfat făcând, arginți mulți au dat ostașilor, zicând:

13. Spuneți că ucenicii lui noaptea venind, l-au furat pre el, dormind noi.

14. Și de se va auzi aceasta la dregătorul, noi îl vom potoli pre el, și pre voi fără de grije vă vom face.

15. Iar ei luând arginții au făcut cum i-au învățat; și s'a vestit cuvântul acesta întru Iudei până astăzi.

16. Iar cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, în muntele unde le-au poruncit Iisus.

Luc 24, 52.

17. Și văzându-l pre el, s'au închinat lui, iar unii s'au îndoit.

18. Și apropiindu-se Iisus le-au grăit lor, zicând: datu-mi-s'au toată puterea în cer și pre pământ.

Mat. 11, 27; Filip. 2, 9, 10.

19. Drept aceea mergând învățați toate neamurile, botezându-i pre ei în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

Marc. 16, 15.

20. Învățându-i pre dânșii să păziască toate câte am poruncit vouă; și iată eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului; amin.

Mat. 18, 20.

SFÂNTA EVANGHELIE DE LA MARCU

CAP. 1.

*Iisus botezat de Ioan. Ispitirea. Chemarea Apostolilor.
Vindecări de felurite boale.*

Începerea Evangheliei lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.
Mal. 3, 1; Mat. 11, 10; Luc. 7, 27.

2. Precum s'a scris în proroci: iată, eu trimit pre îngerul meu înaintea feței tale, care va găti calea ta înaintea ta.

3. Glasul celui ce strigă în pustie: gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui.

Is. 40, 3. Mat. 3, 3. Luc. 3, 4. Ioan 1, 23.

4. Eră Ioan botezând în pustie și propoveduind botezul pocăinței, întru iertarea păcatelor.

Mat. 3, 1; Luc. 3, 3; Ioan 1, 6, sq.

5. Și mergeau la dânsul toată laturea Iudeei și Ierusalimlenii, și se botezau toți în râul Iordanului dela dânsul, mărturisindu'și păcatele sale.

6. Și eră Ioan îmbrăcat cu peri de cămilă, și cu brâu de curea împrejurul mijlocului lui, și mânca acride și miere sălbatică.

Lev 11, 22.

7. Și propoveduiă, zicând: vine după mine cel mai tare decât mine, căruia nu sunt vrednic, plecându-mă, să'i dezleg cureaua încălțămintelor lui.

Mat. 3, 11; Luc. 3, 16; Ioan 1, 27.

8. Eu adecă v'am botezat pre voi cu apă, iar acela vă va boteza pre voi cu Duh Sfânt.

Mat. 3, 11; Luc. 3, 21; Ioan 1, 32.

9. Și a fost în zilele acelea, au venit Iisus din Nazaretul Galileei și s'au botezat dela Ioan în Iordan.

10. Și îndată ieșind din apă, au văzut cerurile deschise și Duhul ca un porumb pogorându-se preste dânsul;

11. Și glas a fost din ceruri: tu ești Fiul meu cel iubit, întru care bine am voit.

Mat. 3, 17; Luc. 3, 22; 2 Petru 1, 17.

12. Și îndată l-a scos pre dânsul duhul în pustie.

Mat. 4, 1; Luc. 4, 1.

13. Și erà acolo în pustie patruzeci de zile ispitindu-se de satana, și erà cu hiarele, și îngerii slujiau lui.

14. Și după ce s'a prins Ioan, au venit Iisus în Galileea, propoveduind Evanghelia împărăției lui Dumnezeu,

Mat. 4, 17; Luc. 4, 15.

15. Și zicând, că s'a plinit vremea și s'a apropiat împărăția lui Dumnezeu; pocăiți-vă și credeți în Evanghelia.

Gal. 4, 1.

16. Și umblând pre lângă marea Galileei, au văzut pre Simon și pre Andrei fratele lui, aruncând mreaja în mare, (că erau pescari).

Mat. 4, 18; Luc. 5, 2.

17. Și le-au zis lor Iisus: veniți după mine, și vă voi face pre voi a fi vânători de oameni.

18. Și îndatăș lăsându'și mrejele, au mers după dânsul.

19. Și de acolo mergând mai 'nainte puțin, au văzut pre Iacov al lui Zevedei și pre Ioan fratele lui, dregându'și și ei mrejele în corabie.

Mat. 4, 21.

20. Și îndatăș i-au chemat pre dânșii; și lăsând pre tatăl lor Zevedei în corabie, împreună cu năimiții, s'au dus după dânsul.

21. Și au intrat în Capernaum; și îndată sâmbăta intrând în sinagogă, învăța.

22. Și se spăimântau toți de învățătura lui; că erà învățându'i pre ei ca cela ce are putere, iar nu ca cărturarii.

Mat. 7, 28; Luc. 4, 32.

23. Și erà în sinagoga lor un om cu duh necurat, și a strigat grăind:

Luc. 4, 33.

24. Lasă, ce este nouă și ție Iisus Nazarineanule? Ai venit să ne pierzi pre noi? Te știi pre tine cine ești: Sfântul lui Dumnezeu.

Marcu 5, 7.

25. Iar Iisus l-au certat pre el, grăind: taci și ieși dintr'însul.

Marcu 9, 25.

26. Și l-a scuturat pre el duhul cel necurat, și strigând cu glas mare, a ieșit dintr'însul.

27. Și s'au spăimântat toți, cât se întrebau între sine, grăind: ce este aceasta? Ce este această învățătură nouă? Că, cu stăpânire poruncește și duhurilor celor necurate, și'l ascultă pre dânsul.

28. Și a ieșit îndată vestea lui în toată laturea Galileei.

29. Și îndată ieșind din sinagogă, au venit în casa lui Simon și a lui Andrei, cu Iacov și cu Ioan.

Mat. 8, 14; Luc. 4, 38.

30. Iar soacra lui Simon zăceà aprinsă de friguri; și îndată au spus lui pentru dânsa.

31. Și venind o au ridicat pre ea, apucându-o de mână, și o au lăsat pre dânsa frigurile îndată, și slujă lor.

32. Iar făcându-se seară, când apuneà soarele, aduceau la dânsul pre toți bolnavii și îndrăciții.

Mat. 8, 16; Luc. 4, 40.

33. Și toată cetatea eră adunată la ușe.

34. Și au vindecat pre mulți, carii pătimiau rău de multe feluri de boale, și mulți draci au gonit; și nu lăsa să grăiască dracii, că știau pre el că este Hristos.

Fapt. 16, 17 sq.

35. Și a doua zi foarte de noapte sculându-se, au ieșit și s'au dus în loc pustiu, și acolo se rugă.

Luc. 4, 42.

36. Și au mers după el Simon și cei ce erau cu el.

37. Și găsindu'l pre dânsul, i-au zis lui: toți te caută.

38. Și au grăit lor: să mergem în orașele și în satele ce sunt mai aproape, ca să propoveduesc și acolo; că spre

aceasta am venit.

Luc. 4, 43.

39. Și propoveduiă în adunările lor, în toată Galileea, și dracii scotea.

40. Și a venit la dânsul un lepros, rugându-l pre el și îngenunchind înaintea lui, și zicând lui, că de vei vreă, poți să mă curățești pre mine.

Mat. 9, 1; Luc. 5, 12.

41. Iar lui Iisus făcându-i-se milă, au tins mâna sa, și s'au atins de el, și i-au zis lui: voesc, curățește-te.

42. Și zicând el, îndată s'a depărtat dela dânsul lepra, și s'a curățit.

43. Și răstindu-se către dânsul, numai decât l-a slobozit pre el.

44. Și i-au zis lui: vezi, nimănu-i nimic să nu spui, ci mergi de te arată preotului, și dă pentru curățirea ta, cele ce a poruncit Moisi, întru mărturie lor.

Marc. 3, 12; Lev. 14, 2.

45. Iar el ieșind au început a propovedui multe și a vesti cuvântul, cât numai putea el aievea să intre în cetate, ci eră afară, în locuri pustii, și veniau la el de pretutindenea.

Luc. 5, 15.

CAP. 2.

Vindecarea slăbănogului. Chemarea lui Matei și ospățul cu vameșii. Despre post. Ucenicii smulg spice sâmbăta.

Și au intrat iarăși în Capernaum după câteva zile, și s'a auzit că este în casă.

2. Și îndată s'au adunat mulți, cât numai puteau încăpea nici pre lângă ușe, și grăia lor cuvântul.

3. Și au venit la el, aducând un slăbănog, care se purta de patru.

Mat. 9, 1, sq.; Luc. 5, 17, sq.

4. Și neputând ei a se apropià de el, pentru norod, au descoperit casa unde erà, și spărgând, au pogorît patul în care zăcea slăbănogul.

5. Iar Iisus văzând credința lor, au zis slăbănogului: fiule, iartă-ți-se ție păcatele tale.

6. Și erau acolo unii din cărturari șezând și cugetând întru inimile lor.

7. Ce acesta așa grăește hule? Cine poate iertà păcatele, fără numai unul Dumnezeu?

8. Și îndată cunoscând Iisus, cu duhul său, că așa cugetau aceia întru sine, le-au zis lor: ce cugetați acestea întru inimile voastre?

Ioan 2, 24.

9. Ce este mai lesne: a zice slăbănogului, iartă-ți-se ție păcatele, sau a zice: scoală și-ți ridică patul tău și umblă?

10. Ci ca să știți că putere are Fiul Omului pre pământ a iertà păcatele (au zis slăbănogului):

11. Ție zic: scoală și îți ridică patul tău și mergi la casa ta.

12. Și s'a sculat îndată și ridicându'și patul, a ieșit înaintea tuturor, cât se spăimântau toți și lăudau pre Dumnezeu zicând, că nici odată n'am văzut așa.

13. Și au ieșit iarăș la mare, și toată mulțimea venià la el și îi învăța pre dânșii.

14. Și trecând, au văzut pre Levì al lui Alfeu, șezând la vamă și i-au zis lui: vino după mine. Și sculându-se, a mers după dânsul,

Mat. 9, 9, sq.; Luc. 5, 27.

15. Și a fost când au șezut în casa lui, mulți vameși și păcătoși ședeau împreună cu Iisus și cu ucenicii lui, că erau mulți și mergeau după el.

16. Iar Cărturarii și Fariseii văzându'l pre el că mănâncă cu vameșii și cu păcătoșii, au zis ucenicilor lui: ce este că, cu vameșii și cu păcătoșii mănâncă și beà?

17. Și auzind Iisus, au zis lor: n'au trebuință cei sănătoși de doftor, ci cei bolnavi; că n'am venit să chem pre cei drepți, ci pre cei păcătoși la pocăință.

18. Și erau ucenicii lui Ioan și ai Fariseilor postindu-se; și au venit și i-au zis lui: pentrue ucenicii lui Ioan și ai Fariseilor postesc, iar ucenicii tăi nu postesc?

Mat. 9, 14, sq.

19. Și au zis lor Iisus: au doară pot fiii nunței să postiască până când este mirele cu dânșii? Câtă vreme au pre mirele cu ei, nu pot să postiască.

20. Dar vor veni zile când se va lua dela dânșii mirele, și atunci vor posti într'acele zile.

21. Și nimenea nu coase petec de pânză nouă la haină veche; iar de nu, își ia plinirea lui cel nou dela cea veche, și mai rea spărtură se face.

Mat. 9, 16, sq.; Luc. 5, 36.

22. Și nimenea nu pune vin nou în foi vechi; iar de nu, vinul cel nou sparge foi, și vinul se varsă și foi pier; ci vinul nou în foi noul se cuvine să se puie.

23. Și a fost când mergea el sâmbăta prin semănături, și au început ucenicii lui a face cale smulgând spice;

Mat. 12, 8; Luc. 6, 1; A doua Leg. 23, 24, sq.

24. Iar Fariseii au zis lui: vezi, ce fac sâmbăta ce nu se cuvine?

Eș. 20, 10.

25. Iar el au zis lor: au niciodată n'ați cetit ce a făcut David, când a avut lipsă și a flămânzit el și cei ce erau cu dânsul?

26. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, în vremea lui Aviatar Arhiereului, și pâinile punerei înaintea le-a mâncat, care nu i se cădea să le mănânce, fără numai preoților, și a dat și celor ce erau împreună cu el?

1 Împ. 21, 6; Eș. 29, 32, sq.; Lev. 24, 9.

27. Și au zis lor: sâmbăta pentru om s'a făcut, iar nu omul pentru sâmbătă.

A doua Leg. 5, 14.

28. Drept aceea, Domn este Fiul Omului și al sâmbetei.

Luc. 6, 5.

CAP. 3.

*Vindecarea celui cu mâna uscată. Chemarea Apostolilor.
Hula împotriva Duhului Sfânt. Muma și frații lui Iisus.*

Și au intrat iarăși în sinagogă, și era acolo un om având mâna uscată.

Mat. 12, 9, sq.; Luc. 6, 6.

2. Și îl pândiau pre dânsul de îl va vindecă pre el sâmbăta, ca să-l învinuiască pre el.

3. Și au zis omului celui ce avea mâna uscată: ridică-te în mijloc.

4. Și au zis lor: se cuvine sâmbăta bine a face, sau rău a face? Suflet a mântui sau a pierde? Iar ei tăceau.

5. Și căutând spre ei cu mânie, întristându-se pentru împietrirea inimei lor, au zis omului: întinde-ți mâna ta. Și o a întins; și a venit mâna lui la starea cea dintâiu, sănătoasă ca și cealaltă.

3 Împ. 13, 6.

6. Și ieșind Fariseii, îndată au făcut sfat cu Irodianii împotriva lui, ca să-l piarză pre dânsul.

Mat. 12, 14.

7. Iar Iisus s'au dus cu ucenicii săi către mare, și după dânsul a mers mulțime multă din Galileea și din Iudeea,

Luc. 6, 17; Ioan 6, 1.

8. Și din Ierusalim și din Idumea, și din ceea parte de Iordan, și cei dimprejurul Tirului și al Sidonului, mulțime multă, auzind câte făcea, a venit către dânsul.

9. Și au zis ucenicilor săi, ca să stea o corăbioară aproape de el, pentru norod, ca să nu-l împresoare pre el;

10. Că pre mulți au vindecat, cât năvăliau spre el ca să se atingă de dânsul câți aveau băta.

11. Și duhurile cele necurate când îl vedeau pre el, cădeau înaintea lui și strigau, grăind: tu ești Fiul lui Dumnezeu.

Luc. 4, 41.

12. Și mult îi certa pre dânșii ca să nu’l facă arătat pre el.
Mat. 12, 16.

13. Și s’au suit la munte și au chemat pre care au vrut el însuș, și au venit la dânsul.

14. Și au făcut doisprezece ca să fie cu el și să’i trimită pre dânșii să propoveduiască,

Mat. 10, 1; Luc. 6, 13.

15. Și să aibă putere a vindecă boalele și a gonî dracii.

16. Și au pus lui Simon numele: Petru.

Mat. 10, 2. Ioan 1, 42.

17. Și pre Iacov al lui Zevedei și pre Ioan fratele lui Iacov, și le-au pus lor numele: voanergheș, adică: fiii tunetului.

Ps. 28, 3 și 68, 36.

18. Și pre Andrei și pre Filip și pre Vartolomei și pre Matei și pre Toma și pre Iacov al lui Alfeu și pre Tadei și pre Simon Cananitul,

19. Și pre Iuda Iscarioteanul, care l-a și vândut pre el.

20. Și au venit în casă, și iarăș s’a adunat norodul, cât nu puteau ei nici pâine să mănânce.

Marcu 6, 31.

21. Și auzind cei ce erau despre dânsul, au ieșit să’l prinză pre el, zicând că nu’și este în fire.

22. Și cărturarii cei ce se pogorîseră din Ierusalim ziceau cum că veelzevul are, și cum că, cu domnul dracilor scoate dracii.

Mat. 9, 34 și 12, 24; Luc. 11, 15.

23. Și chemându’i pre dânșii, în pilde grăia lor: cum poate satana să scoată pre satana?

24. Și dacă împărăția se va împerechiă între sine, nu poate să stea împărăția aceea.

Luc. 11, 17.

25. Și dacă casa se va împerechiă între sine, nu poate să stea casa aceea.

26. Și dacă satana s’a sculat însuș asupra sa și s’a împerechiat, nu poate să stea, ci are sfârșit.

27. Nimeni nu poate să jefuiască vasele celui tare, intrând în casa lui, de nu va lega întâiu pre cel tare, și atunci va jefui casa lui.

28. Amin grăesc vouă: toate păcatele se vor ierta fiilor oamenilor, și hulele ori câte vor huli,

29. Iar cine va huli împotriva Sfântului Duh, n'are iertare în veac, ci este vinovat judecăței de veci,

30. Pentrucă ziceau: duh necurat are.

31. Atunci au venit frații și muma lui, și stând ei afară, au trimis la el, chemându'l pre dânsul.

32. Și ședeà norodul împrejurul lui, și a zis lui: iată muma ta și frații tăi și surorile tale afară, te caută pre tine.

Luc. 8, 20.

33. Și au răspuns lor, grăind: cine este muma mea și frații mei?

34. Și căutând la cei ce ședeau împrejurul lui, au zis: iată muma mea și frații mei;

35. Că oricine va face voea lui Dumnezeu, acela fratele meu și sora mea și muma mea este.

CAP. 4.

Pilda seminței. Certarea vântului și a mării.

Și iarăș au început a învăța lângă mare, și s'a adunat la dânsul norod mult, cât au intrat el în corabie și au șezut pre mare, și tot norodul stà pre uscat lângă mare.

Mat. 13, 1, sq.; Luc. 8, 4.

2. Și'i învăța pre dânșii în pilde mult, și grăia lor întru învățătura sa:

3. Ascultați! Iată a ieșit sămănătorul să semene.

4. Și a fost când semănà, una adică a căzut lângă cale, și au venit pasărilor și o au mâncat pre dânsa;

5. Iar alta a căzut pre pietriș, unde n'aveà pământ mult, și îndatăș a răsărit, căci n'aveà pământ adânc,

6. Și răsărind soarele, s'a pălit, și pentrucă n'avea rădăcină s'a uscat.

7. Iar alta a căzut în spini, și s'au înălțat spinii și o au înneecat și n'a dat rod;

8. Iar alta a căzut în pământ bun, și a dat roadă înălțându-se și crescând, și a adus: una treizeci, iar alta șasezeci, iar alta o sută.

9. Și zicea lor: cea ce are urechi de auzit, auză.

10. Iar când au fost deosebi, l-au întrebat pe el de pildă, cei ce erau lângă el împreună cu cei doisprezece.

11. Și le-a zis lor: vouă s'a dat a ști taina împărăției lui Dumnezeu, iar celor de afară toate în pilde sunt lor;

Mat. 11, 25.

12. Ca privind să priviască, și să nu vază, și auzind să auză, și să nu înțeleagă, ca nu cumva să se întoarcă și să se ierte lor păcatele.

13. Și le-au zis lor: au nu știți pilda aceasta? Și cum veți înțelege toate pildele?

14. Cea ce seamănă, cuvântul seamănă.

15. Și aceștia sunt cei de lângă cale, unde se seamănă cuvântul, și când îl aud, îndată vine satana și ia cuvântul care este semănat întru inimile lor.

16. Și aceștia sunt așijderea cei ce se seamănă pre pietriș, carii, când aud cuvântul, îndată cu bucurie îl primesc pre el.

17. Dar n'au rădăcină întru sineși, ci sunt până la o vreme, după aceea făcându-se necaz sau goană pentru cuvânt, îndată se smintesc.

18. Și aceștia sunt cei ce se seamănă în spini, cari aud cuvântul.

19. Dar grijele veacului acestuia, și înșelăciunea bogăției, și pofta celorlalte intrând, înneacă cuvântul și se face neroditor.

20. Și aceștia sunt cei semănați în pământ bun, cari aud cuvântul și îl primesc și aduc roadă: unul treizeci, iar altul șasezeci, iar altul o sută.

21. Și zicea lor: au doară făclia se aduce ca să se pue supt obroc, sau supt pat? Au nu ca să se pue în sfeșnic?

22. Că nu este ceva tănuit, care să nu se vădiască; nici a fost ascuns, ci ca să vie întru arătare.

Mat. 10, 26; Luc. 8, 17.

23. De are cineva urechi de auzit, auză.

Mat. 11, 15; Apoc. 2, 7.

24. Și zicea lor: vedeți de auziți; cu ce măsură măsurați, se va măsura vouă, și se va adăoga vouă celor ce auziți;

Mat. 7, 2; Luc. 6, 38.

25. Că celui ce are, i se va da lui, iar cel ce n'are, și ce are i se va lua dela dânsul.

Mat. 13, 12; Luc. 8, 18.

26. Și zicea: așa este împărăția lui Dumnezeu, în ce chip este dacă aruncă omul sămânța în pământ.

27. Și doarme, și se scoală noaptea și ziua, și sămânța răsare și crește cum nu știe el.

28. Că pământul din sine rodește, întâiu iarbă, apoi spic, după aceea deplin grâu în spic.

29. Iar când se coace rodul, îndată trimite secerea, că a sosit secerișul.

30. Și zicea: cui vom asemăna împărăția lui Dumnezeu, sau cu ce pildă o vom potrivii pre ea?

31. Asemenea este grăunțului de muștar, care, când se seamănă în pământ, este mai mic decât toate semințele pământului;

Mat. 13, 31; Luc. 13, 19.

32. Iar după ce se seamănă, crește și se face mai mare decât toate buruienile, și face ramuri mari, cât supt umbra lui pot să locuiască pasările cerului.

33. Și cu pilde multe ca acestea grăia lor cuvântul, precum puteau auzi.

34. Și fără de pilde nu grăia lor; iar deosebi ucenicilor săi le dezlega toate.

35. Și au zis lor, în ziua aceea, făcându-se seară: să trecem de ceea parte.

36. Și lăsând el norodul, l-au luat pre dânsul așa precum erà, în corabie. Și erau și alte corăbii cu dânsul.

Mat. 8, 23.

37. Și s'a făcut vifor mare de vânt, și valurile intrau în corabie, cât mai se umpleà ea.

38. Și el erà la cârmă, dormind pre căpătâiu; și l-au deșteptat pre el, și i-au zis lui: Învățătorule, au nu'ți este grije că pierim.

39. Și sculându-se a certat vântul și a zis mării: taci, încetează! Și a stătut vântul, și s'a făcut liniște mare.

Mat. 8, 26.

40. Și au zis lor: ce sunteți așa fricoși? Cum, n'aveți credință?

Luc. 24, 38.

41. Și s'au înfricoșat cu frică mare și grăià unul către altul: oare, cine este acesta, că și vântul și marea îl ascultă pre el?

Ps. 106, 25.

CAP. 5.

Vindecarea unui om având duh necurat. Femeia ce'i curgea sânge. Învierea fiicei lui Iair.

Și au venit de ceea parte de mare, în laturea Gadarenilor.

Mat. 8, 28; Luc. 8, 26.

2. Și ieșind el din corabie, îndată l-a întâmpinat pre el un om din mormânturi, cu duh necurat.

3. Care aveà locuința în mormânturi, și nici cu lanțuri de fier nimeni nu puteà să'l lege pre el.

4. Pentrucă de multe ori fiind legat cu obezi și cu lanțuri de fier, rupeà lanțurile, și obezile le sfărâmà, și nimeni nu puteà să'l domoliască pre dânsul.

5. Și pururea, noaptea și ziua, erà prin munți și prin mormânturi, strigând și tăindu-se de pietre.

6. Iar văzând pre Iisus de departe, a alergat și s'a închinat lui.

7. Și strigând cu glas mare, a zis: ce este mie și ție, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui prea înalt? Juru-te pre tine cu Dumnezeu, să nu mă muncești pre mine;

8. Că grăia lui: ieși, duh necurat, din om.

9. Și l-au întrebat pre el: cum îți este numele? Și a răspuns, grăind: legheon îmi este numele, că mulți suntem.

10. Și îl rugau pre el mult ca să nu'i trimită pre dânșii afară din laturea aceea.

11. Și eră acolo lângă munte, o turmă mare de porci, păscându-se.

12. Și l-au rugat pre dânșul toți dracii, zicând: trimite-ne pre noi în porci, ca să intrăm într'înșii.

13. Și i-au slobozit pre ei Iisus îndatăș. Și ieșind duhurile cele necurate, au intrat în porci. Și s'a pornit turma de pre țărături în mare (și erau ca la două mii), și s'au înecat în mare.

14. Iar cei ce pășteau porcii, au fugit și au vestit în cetate și în sate. Și au ieșit să vadă ce este ceeace s'a făcut.

15. Și au venit către Iisus, și au văzut pre cel ce fusese îndrăcit, șezând și îmbrăcat și întreg la minte, pre cel ce avusese legheonul, și s'au spăimântat.

16. Și povestiau lor cei ce văzuseră, ce s'a făcut celui îndrăcit, și pentru porci.

17. Și au început a'l ruga pre dânșul ca să iasă din hotarele lor.

Mat. 8, 34.

18. Și intrând el în corabie, îl rugă pre el cela ce fusese îndrăcit, ca să fie cu dânșul.

19. Iar Iisus nu l-au lăsat pre el; ci i-au zis lui: mergi în casa ta către ai tăi, și vestește lor câte ți-au făcut ție Domnul și te-au miluit.

20. Și s'a dus și a început a propovedui în Decapoli câte au făcut Iisus lui; și toți se minunau.

21. Și trecând Iisus în corabie iarăși de cea parte, s'a adunat norod mult la el; și eră lângă mare,

22. Și iată, a venit unul din mai marii sinagogei, cu numele Iair, și văzându-l pe dânsul, a căzut la picioarele lui.

Mat. 9, 18; Luc. 8, 41.

23. Și-l rugă pe dânsul mult, zicând: fiica mea spre sfârșit este; vino de îți pune mâinile pre dânsa, ca să se mântuiască și să trăiască.

24. Și au mers Iisus cu dânsul; și după dânsul a mers norod mult și-l împresură pre el.

25. Și o muiere oarecare, fiind întru curgerea sângelui de doisprezece ani,

Lev. 15, 25; Mat. 9, 20; Luc. 8, 43, sq.

26. Și multe pătimind dela mulți doftori, și cheltuindu-și toate cele ce avusese, și nimic folosindu-se, ci mai vârtos mergând spre mai rău,

27. Auzind pentru Iisus, venind între norod dinapoi, s'a atins de haina lui:

Luc. 6, 19.

28. Că zicea: măcar de hainele lui de mă voi atinge, mă voi mântui.

29. Și îndată a secat izvorul sângelui ei și a simțit cu trupul că s'a vindecat de boală.

30. Și îndatăș Iisus cunoscând întru sineș puterea ce a ieșit dintru el, întorcându-se către norod, au zis: cine s'a atins de hainele mele?

31. Și au zis lui ucenicii lui: vezi norodul îmbulzindu-te, și zici: cine s'a atins de mine?

32. Și căută împrejur să vadă pre ceea ce a făcut aceasta.

33. Iar muierea înfricoșându-se și tremurând, știind ce s'a făcut ei, a venit și a căzut înaintea lui și i-a spus lui tot adevărul.

34. Iar el au zis ei: fiică, credința ta te-a mântuit; mergi în pace, și fii sănătoasă de boala ta.

35. Încă grăind el, au venit dela mai marele sinagoge, zicând: fiica ta a murit; ce mai superi pre Învățătorul?

36. Iar Iisus îndată ce au auzit cuvântul ce s'a grăit, au zis mai marelui sinagoge: nu te teme, crede numai.

Luc. 8, 50.

37. Și n'au lăsat pre nici unul să meargă după dânsul, fără numai pre Petru și pre Iacov și pre Ioan, fratele lui Iacov.

38. Și au venit în casa mai marelui sinagoge, și au văzut turburare, plângând aceia și tânguindu-se mult.

Fac. 50, 10.

39. Și intrând, au zis lor: ce vă turburați și plângeți? Fecioara n'a murit, ci doarme. Și'și râdeau de dânsul.

Ioan 11, 11.

40. Iar el scoțând afară pre toți, au luat pre tatăl fecioarei și pre muma ei și pre cei ce erau cu el, și au intrat unde eră fecioara zăcând.

41. Și apucând pre fecioară de mână, i-au zis ei: **talita outhi**, ce se tâlcuește: fecioară, ție zic: scoală-te.

Luc. 7, 14.

42. Și îndatăș s'a sculat fecioara și umblă, că eră de doisprezece ani. Și s'au spăimântat cu spaimă mare.

43. Și le-au poruncit lor mult, ca nimeni să nu știe aceasta; și au zis să'i deă ei să mănânce.

CAP. 6.

Trimiterea Apostolilor la propoveduire. Ioan Botezătorul și Irod. Minunea înmulțirii pâinilor. Iisus umblând pre mare.

Și au ieșit de acolo și au venit la patria sa, și după dânsul au mers ucenicii lui.

2. Și fiind sâmbătă au început a învăța în sinagogă; și mulți auzindu'l se mirau zicând: de unde îi sunt lui acestea? Și ce este înțelepciunea ce i s'a dat lui, că și puteri ca acestea prin mâinile lui se fac?

3. Au nu este acesta teslarul, feciorul Mariei și fratele lui Iacov și al lui Iosif și al lui Iuda și al lui Simon? Și au nu sunt surorile lui aici la noi? Și se smintiau întru el.

Mat. 13, 55. Luc. 4, 22.

4. Și zicea lor Iisus: nu este proroc necinstit, fără numai în patria sa, între rudenii și în casa sa.

Ioan 4, 44.

5. Și nu putea acolo nici o putere să facă, fără numai preste puțini bolnavi punându-și mâinile i-au vindecat pre ei.

6. Și se mira pentru necredința lor, și umbla în satele cele de prin prejur, învățând.

7. Și au chemat pre cei doisprezece și au început a-i trimite pre dânșii câte doi, câte doi, și le-au dat lor putere asupra duhurilor celor necurate.

Mat. 10, 1; Luc. 9, 1.

8. Și le-au poruncit lor să nu ia nimic pre cale, fără numai toiag; nici traistă, nici pâine, nici bani la brâu,

9. Ci numai să fie încălțați cu sandale, și să nu se îmbrace cu două haine.

10. Și grăia lor: ori unde veți intra în casă, acolo rămâneți până ce veți ieși de acolo.

11. Și ori câți nu vă vor primi pre voi, nici vor asculta pre voi, ieșind de acolo, scuturați praful de sub picioarele voastre întru mărturie lor. Amin grăiesc vouă: mai ușor va fi Sodomului și Gomorului în ziua judecăței, decât cetăței aceleia.

Mat. 10, 14.

12. Și ieșind ei propoveduiau, ca să se pocăiască;

13. Și draci mulți scoteau, și ungeau cu untdelemn pre mulți bolnavi și-i tămăduiau.

Iac. 5, 14.

14. Și a auzit împăratul Irod (căci arătat se făcuse numele lui), și zicea, că Ioan Botezătorul s'a sculat din morți, și pentru aceasta lucrează puterile întru el.

Mat. 14, 1; Luc. 9, 7.

15. Alții ziceau, că Ilie este, iar alții ziceau, că proroc este, sau ca unul din proroci.

16. Și auzind Irod, a zis: acesta este Ioan pre care eu l-am tăiat; el s'a sculat din morți.

17. Că Irod acesta trimițând, a prins pre Ioan, și l-a legat pre el în temniță, pentru Irodiada muierea lui Filip fratele său, căci o luase pre dânsa muiere.

Lucà 3, 19 sq.

18. Că ziceà Ioan lui Irod: nu ți se cuvine să aibi pre muierea fratelui tău.

Lev. 18, 16 sq.

19. Iar Irodiada pizmuià lui, și vreà să'l omoare, și nu puteà;

20. Că Irod se temeà de Ioan, știindu'l pre dânsul om drept și sfânt și îl socoteà pre el; și ascultându'l pre dânsul, multe făceà și cu dragoste îl ascultà pre el.

21. Și întâmplându-se o zi cu bun prilej, când Irod făceà ospățul nașterii sale, boierilor săi, căpitanilor și celor mai mari ai Galileei,

22. Și intrând fata Irodiadei și jucând și plăcând lui Irod și celor ce ședeau cu dânsul, a zis împăratul fetei: cere dela mine orice vei vreà și voi dau ție.

23. Și s'a jurat ei: că orice vei cere dela mine voi dau ție, până la jumătate din împărăția mea.

24. Iar ea ieșind, a zis maicei sale: ce voi cere? Iar aceea a zis: capul lui Ioan Botezătorul.

25. Și intrând îndată cu sânguință la împăratul, a cerut, zicând: voi dau ca să'mi dai mie acum în tîpsie capul lui Ioan Botezătorul.

26. Și împăratul foarte s'a întristat, dar pentru jurământ și pentru cei ce ședeau împreună cu dânsul, n'a vrut să'i lepede cererea.

27. Și îndată trimițând împăratul un speculator, a poruncit să aducă capul lui. Iar acela mergând, i-a tăiat capul în temniță,

28. Și l-a adus în tîpsie, și l-a dat pre el fetei, și fata l-a dat maicei sale.

29. Și auzind ucenicii lui au venit și au ridicat trupul lui cel căzut și l-au pus pre el în mormînt.

30. Și s'au adunat Apostolii la Iisus, și i-au vestit lui toate câte au făcut și câte au învățat.

Mat. 14, 13; Luc. 9, 10, sq.; Ioan 6, 1.

31. Și le-au zis lor: veniți voi înșivă deosebi, în loc pustiu, și vă odihniți puțin; că erau mulți cari veniau și se duceau, și n'aveau vreme nici să mănânce.

32. Și s'au dus în loc pustiu singuri cu corabia.

33. Și i-au văzut pre dânșii noroadele mergând, și l-au cunoscut pre el mulți, și pedestri din toate cetățile alergau acolo, și mai înainte decât ei au venit și s'au adunat la dânsul.

34. Și ieșind Iisus, au văzut norod mult și i s'au făcut milă de ei, pentrucă erau ca oile ce n'au păstor; și au început a'î învăța pre dânșii mult.

Mat. 9, 36.

35. Și iată vreme multă fiind, s'au apropiat de dânsul ucenicii lui și au zis: locul este pustiu și iată vreme *a trecut* multă.

Mat. 14, 15; Marcu 8, 1.

36. Slobozește'i pre dânșii, ca mergând în orașele cele dimprejur și în sate, să'și cumpere loruși pâini, că n'au ce să mănânce.

37. Iar el răspunzând, au zis lor: dați-le voi lor să mănânce. Și au zis ei lui: mergând se poate să cumpărăm pâini de două sute de dinari și să le dăm lor să mănânce?

38. Iar el au zis lor: câte pâini aveți? Mergeți și vedeți! Iar ei știind au zis: cinci și doi pești.

39. Și au poruncit lor să'î pue pre toți mese, mese pre iarbă verde.

40. Și au șezut cete, cete, câte o sută și câte cincizeci.

41. Și luând cele cinci pâini și cei doi pești, căutând la cer au bine cuvântat și au frânt pâinile și le-au dat ucenicilor săi

ca să le pue înaintea lor, și pre cei doi pești i-au împărțit la toți.

42. Și au mâncat toți și s'au săturat;

43. Și au luat douăsprezece coșuri pline de sfărâmituri, și din pești.

44. Și erau cei ce mâncaseră pâinile, ca la cinci mii de bărbați.

45. Și îndată au silit pre ucenicii săi să intre în corabie și să meargă mai înainte, de ceea parte, la Vitsaida, până ce va slobozi el norodul.

Mat. 14, 22; Ioan 6, 17.

46. Și după ce i-au slobozit pre ei, s'au dus în munte să se roage.

47. Și făcându-se seară, eră corabia în mijlocul mării, și el singur pre uscat.

48. Și i-au văzut pre dânșii că se chinuesc vâslind, că eră vântul împotiva lor; iar întru a patra streaje a nopței au venit la dânșii, umblând pre mare, și vreă să treacă pre lângă ei.

49. Iar ei văzându'l pre dânsul umblând pre mare, li s'a părut că este nălucă, și au strigat;

50. Că toți l-au văzut pre el și s'au turburat. Și el îndatăș au grăit cu dânșii și le-au zis lor: îndrăzniți; eu sunt, nu vă temeți.

51. Și s'au suit la dânșii în corabie și a încetat vântul; și ei foarte preste măsură se spăimântau întru sine și se minunau;

Marcu 4, 39.

52. Că n'au priceput din pâini, de vreme ce eră inima lor împietrită.

53. Și trecând au venit în pământul Ghenisaretului, și au stătut la liman.

54. Și ieșind ei din corabie, îndată l-au cunoscut pre el aceia.

55. Și încunjurând toată laturea aceea, au început pre paturi a aduce bolnavii acolo unde auziau că este el.

56. Și ori unde intră, în sate sau în cetăți sau în orașe, puneau la ulițe pre cei bolnavi și îl rugau pre el ca măcar de poalele veșmintelor lui să se atingă; și câți se atingeau de el, se mântuiau.

Marcu 5, 27, 28; Mat. 9, 21.

CAP. 7.

Fățarnicia Fariseilor. Fiica Hananiencei. Vindecarea unui surdo-mut.

Și s'au adunat la dânsul Fariseii și unii din Cărturari, cari veniseră din Ierusalim.

Mat. 15, 1, sq.

2. Și văzând pre oarecari din ucenicii lui cu mâinile necurate, adică nespălate, mâncând pâine, i-au prihănit.

Luc. 11, 38.

3. Că Fariseii și toți Iudeii, de nu'și vor spăla mâinile până în cot, nu mănâncă, ținând așezământul bătrânilor.

4. Și din târg venind, de nu se vor spăla, nu mănâncă; și altele multe sunt, care au luat a le ține: spălarea paharelor și a urcioarelor și a căldărilor și a paturilor.

5. După aceea l-au întrebat pre el Fariseii și Cărturarii: pentru ce ucenicii tăi nu umblă duple așezământul bătrânilor, ci cu mâinile nespălate mănâncă pâine?

6. Iar el răspunzând, au zis lor: bine a prorocit Isaia pentru voi, fățarnicilor, precum este scris: norodul acesta cu buzele mă cinstește, iar inima lor departe stă dela mine;

Is. 29, 13.

7. Și înzadar mă cinstesc, învățând învățături, porunci omenești.

8. Că lăsând porunca lui Dumnezeu, țineți așezământul bătrânilor, spălarea urcioarelor și a paharelor, și alte asemenea ca acestea multe faceți.

9. Și zicea lor: bine, lepădați porunca lui Dumnezeu, ca să păziți așezământul vostru?

10. Că Moisi a zis: cinstește pre tatăl tău și pre muma ta; și: cela ce va grăi de rău pre tatăl său sau pre muma sa, cu moarte să moară.

Eș 20, 12.

11. Iar voi ziceți: de va zice omul tatălui său sau mumei sale: corban, adică: dar este aceea cu care te-ai fi folosit dela mine,

12. Și nu'l mai lăsați pre dânsul să mai facă cevă tatălui său sau mumei sale.

13. Călcând cuvântul lui Dumnezeu pentru așezământul vostru, care l-ați dat; și asemenea ca acestea multe faceți.

14. Și chemând la sine pre tot norodul, au zis lor: ascultați-mă pre mine toți și înțelegeți.

Mat. 15, 10.

15. Nimic nu este dinafară de om, ce intră într'însul, care poate să'l spurce pre el; ci cele ce ies dintr'însul, acelea sunt care spurcă pre om.

16. De are cinevă urechi de auzit, auză.

17. Și după ce au intrat în casă, dela norod, l-au întrebat pre el ucenicii lui pentru pildă.

18. Și le-au zis lor: și voi așa de neînțelegători sunteți? Au nu vă pricepeți, că tot ce intră în om dinafară, nu poate să'l spurce?

19. Că nu intră în inima lui, ci în pânțece, și iese pre afedron, curățind toate bucatele.

20. Și zicea, că ceea ce iese din om, aceea spurcă pre om.

21. Că dinlăuntru, din inima oamenilor, ies gândurile cele rele, preacurviile, curviile, uciderile,

22. Furtașagurile, asupririle, vicleșugurile, înșelăciunile, înverșunările, ochiul viclean, hula, trufia, nebunia.

23. Toate relele acestea ies dinlăuntru și spurcă pre om.

24. Și sculându-se de acolo, s'au dus în hotarele Tirului și ale Sidonului, și intrând în casă, vreă să nu știe nimeni de el, dar n'au putut să se tăinuiască.

Mat. 15, 21.

25. Că auzind o muiere pentru dânsul, a cărei fiică aveà duh necurat, venind a căzut la picioarele lui.

26. Și erà muierea elină, de neam din Finichia Siriei. Și'l rugà pre el ca să goniască dracul din fiica ei.

27. Iar Iisus au zis ei: Iasă să se sature întâiu fiii; că nu este bine a luà pâineà fiilor și a o aruncà câinilor.

Mat. 15, 26.

28. Iar ea răspunzând a zis lui: adevărat Doamne, că și câinii supt masă mănâncă din sfărâmiturile fiilor.

29. Și au zis ei: pentru acest cuvânt, mergi, a ieșit dracul din fiica ta.

30. Și mergând la casa sa, a aflat pre dracul ieșit, și pre fiică zăcând în pat.

31. Și iarăș ieșind din hotarele Tirului și ale Sidonului, au venit la marea Galileei, în mijlocul hotarelor Decapolei.

Mat. 15, 29.

32. Și au adus la dânsul un surd, grăind anevoie, și l-au rugat pre dânsul ca să'și pună mâna preste el.

Mat. 9, 32; Luc. 11, 14.

33. Și luându'l pre el din mulțime deosebi, au pus degetele sale în urechile lui, și scuihind, s'a atins de limba lui.

Marcu 8, 23.

34. Și căutând la cer, au suspinat și au zis lui: **effatta**, ce este: deschide-te.

Ioan 11, 41.

35. Și îndatăș s'au deschis auzurile lui și s'a deslegat legătura limbei lui și grăià drept.

36. Și au poruncit lor ca să nu spună nimănui; însă pre cât el le poruncià lor, ei mai mult vestiau;

37. Și preste măsură se mirau, zicând: toate le-au făcut bine; și pre surzi i-au făcut de aud, și pre muți de grăesc.

Fac. 1, 31.

CAP. 8.

*Minunea cu cele șapte pâini. Iudeii cerând semn din cer.
Aluatul Fariseilor. Mărturisirea lui Petru și certarea lui.*

În zilele acelea fiind norod mult foarte și neavând ce mânca, chemând Iisus pre ucenicii săi, le-au zis lor:

Mat. 15, 32.

2. Milă'mi este de norod, că iată trei zile sunt de când așteaptă lângă mine și n'au ce mânca.

3. Și de'i voiu slobozi pre dânșii flămânzi la casele lor, vor slăbi pre cale, că unii dintr'înșii au venit de departe.

4. Și au răspuns lui ucenicii lui: de unde pre aceștia va putea cineva să'i sature de pâine, aici în pustie?

5. Și i-au întrebat pre ei: câte pâini aveți? Iar ei au zis: șapte.

6. Și au poruncit norodului să șază pre pământ; și luând pre cele șapte pâini, mulțumind au frânt și au dat ucenicilor săi ca să le pună înaintea; și le-au pus înaintea norodului.

7. Și aveau și puțini peștișori, și binecuvântând, au zis să'i pună și pre aceia înaintea lor.

8. Și au mâncat și s'au săturat; și au luat rămășițe de sfărâmituri șapte coșnițe.

4 Împ. 4, 44.

9. Și erau cei ce mâncaseră, ca patru mii. Și i-au slobozit pre ei.

10. Și îndată intrând în corabie cu ucenicii săi, au venit în părțile Dalmanutei.

11. Și au ieșit Fariseii și au început a se întrebă cu dânsul, cerând dela dânsul semn din cer, ispitindu'l pre el.

Mat. 12, 38 și Mat. 16, 1.

12. Și suspinând cu duhul său au zis: pentru ce neamul acesta semn cere? Amin zic vouă: nu se va da semn neamului acestuia.

13. Și lăsându'i pre dânșii, au intrat iarăși în corabie și au trecut de ceea parte.

14. Și ucenicii lui uitaseră să iă pâine, și mai mult decât o pâine n'aveau cu dânșii în corabie.

Mat. 16, 5, 6.

15. Și le-au poruncit lor, zicând: căutați de vă păziți de aluatul Fariseilor și de aluatul lui Irod.

Luc. 12, 1.

16. Și cugetau întru sine, unul către altul zicând: că pâine n'avem;

17. Iar Iisus cunoscând, au zis lor: drept ce cugetați că pâine n'aveți? Încă nu înțelegeți, nici pricepeți? Încă împietrită aveți inima voastră?

Marcu 6, 52; Luc. 24, 25.

18. Ochi având, nu vedeți? Și urechi având, n'auziți? Și nu vă aduceți aminte,

19. Când am frânt pre cele cinci pâini la cele cinci mii, câte coșuri pline de sfărâmituri ați luat? Zis-au ei lui: douăsprezece.

Mat. 14, 19; Luc. 9, 13; Ioan 6, 9, 13.

20. Și când pre cele șapte la cele patru mii, câte coșnițe pline de sfărâmituri ați luat? Iar ei au zis, șapte.

Mat. 15, 34.

21. Și le-au zis lor: dar cum încă nu înțelegeți?

22. Și au venit în Vitsaida, și i-au adus lui un orb, și l-au rugat pre el ca să se atingă de dânsul.

Marcu 6, 56.

23. Și apucând pre orbul de mână l-au scos pre el afară din sat; și scuihind pre ochii lui, și punându'și mâinile pre el, l-au întrebat de vede ceva.

Marcu 7, 32, sq.; Ioan 9, 6.

24. Și ridicându'și ochii a zis: văd oamenii ca copacii umblând.

25. După aceasta iarăși și-au pus mâinile pre ochii lui, și l-au făcut de a văzut, și s'a îndreptat și a văzut luminat pre toți.

26. Și l-au trimis pre el la casa sa, zicând: nici în sat să intri, nici să spui cuivă în sat.

Marcu 7, 36.

27. Și au ieșit Iisus și ucenicii lui în satele Chesariei lui Filip; și pre cale au întrebat pre ucenicii săi, zicând lor: cine zic oamenii că sunt eu?

Mat. 16, 13.

28. Iar ei au răspuns: Ioan Botezătorul; și alții, Ilie; iar alții, unul din proroci.

29. Și el le-au zis lor: dar voi cine ziceți că sunt eu? Și răspunzând Petru a zis lui: tu ești Hristosul.

Ioan 1, 49 și 6, 69.

30. Și i-au oprit pre ei ca să nu spună nimănui pentru dânsul.

31. Și au început a-i învăța pre ei, că se cuvine Fiul Omului multe a pătimi, și a se defăimă de bătrâni și de Arhierei și de Cărturari, și a se omorî, și după trei zile a înviă.

Mat. 16, 21.

32. Și de față cuvântul acesta grăia. Și apucându-l pre el Petru, a început a-i stă lui împotrivă.

33. Iar el întorcându-se și căutând spre ucenicii săi, au certat pre Petru, zicând: mergi înapoia mea satano, că nu cugeți cele ce sunt ale lui Dumnezeu, ci cele ce sunt ale oamenilor.

2 Împ. 19, 22.

34. Și chemând la sine pre norod împreună cu ucenicii săi, au zis lor: cea ce voiește să vină după mine, să se lepede de sine, și să-și iă crucea sa, și să-mi urmeze mie.

35. Că cine va vreă să-și mântuiască sufletul său, pierde-l-va pre el; iar cine-și va pierde sufletul său pentru mine și pentru evanghelie, acela îl va mântui pre el.

Mat. 10, 39; Luc. 17, 33.

36. Că ce va folosi omului de ar dobândi lumea toată, și-și va pierde sufletul său?

Mat. 16, 26.

37. Sau ce va dà omul schimb pentru sufletul său?

38. Că cine se va rușina de mine și de cuvintele mele, întru acest neam preacurvar și păcătos, și Fiul Omului se va

rușină de el, când va veni întru slava Tatălui său cu sfinții îngeri.

Ier. 9, 2. Mat. 10, 33; Luc. 12, 9; 2 Tim. 2, 12.

CAP. 9.

*Schimbarea la Față a lui Hristos. Vindecarea lunaticului.
Cearta ucenicilor pentru întâietate. Ferirea de scandal.*

Și le zicea lor: amin grăiesc vouă, că sunt unii din cei ce stau aici, cari nu vor gusta moarte până când vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind întru putere.

Mat. 16, 28, sq.; Luc. 9, 27.

2. Și după șase zile au luat Iisus pre Petru și pre Iacov și pre Ioan, și i-au suit pre dânșii în munte înalt, deosebi, singuri. Și s'au schimbat la față înaintea lor,

3. Și hainele lui erau strălucind, albe foarte, ca zăpada, în ce chip nălbitorul pre pământ nu poate să nălbiască.

Mat. 25, 3.

4. Și s'a arătat lor Ilie împreună cu Moisi și grăiau cu Iisus.

5. Și răspunzând Petru a zis lui Iisus: Învățătorule, bine este nouă a fi aici și să facem trei colibi: ție una, și lui Moisi una, și lui Ilie una;

6. Că nu știu ce grăia, că erau înfricoșați.

7. Și s'au făcut nor umbrindu'i pre ei, și a venit glas din nor, grăind: acesta este Fiul meu cel iubit, pre acesta ascultați.

Mat. 3, 17; 2 Petr. 1, 17.

8. Și de năprasnă căutând ei împrejur, pre nimeni n'au mai văzut, ci numai pre Iisus împreună cu dânșii.

9. Iar pogorându-se ei din munte, le-au poruncit lor ca nimănui să nu spue cele ce au văzut, fără numai când Fiul Omului va învia din morți.

10. Și ei au ținut cuvântul între sine, întrebându-se: ce este aceea, a învia din morți?

11. Și l-au întrebat pre el, zicând: pentru ce zic Cărturarii, că Ilie se cuvine să vie mai înainte?

Mal. 4, 5.

12. Iar el răspunzând, au zis lor: Ilie venind mai înainte, va așeză toate. Și cum este scris de Fiul Omului? Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

Is. 53, 3 sq.

13. Însă zic vouă, că Ilie a și venit, și au făcut lui câte au vrut, cum este scris de el.

Mat. 11, 14.

14. Și venind la ucenici, au văzut norod mult împrejurul lor, și Cărturarii întrebându-se cu dânșii.

15. Și îndată tot norodul văzându’l pre el, s’a spăimântat, și alergând s’a închinat lui.

16. Și au întrebat pe Cărturari: ce vă întrebați între voi?

17. Și răspunzând unul din norod, a zis: Învățătorule, am adus pre fiul meu la tine, având duh mut.

Mat. 17, 14; Luc. 9, 38.

18. Și ori unde îl apucă pre el, îl zdrobește, și face spume, și scârșnește cu dinții, și se usucă. Și am zis ucenicilor tăi să’l scoală, și n’au putut.

19. Iar el răspunzând au zis lui: o neam necredincios! Până când voi fi cu voi? Până când voi suferi pre voi? Aduceți’l pre el la mine!

20. Și l-au adus pre el la dânsul. Și văzându’l pre dânsul, îndată duhul l-a scuturat pre el, și căzând la pământ, se tăvăliă aspumând.

21. Și au întrebat pre tatăl lui: câtă vreme este de când i s’a făcut lui aceasta? Iar el a zis: din copilărie;

22. Și de multe ori pre el și în foc l-a aruncat și în apă, ca să’l pearză; ci, de poți ceva, ajută-ne nouă, fiindu’ți milă de noi!

23. Iar Iisus i-au zis lui: de poți crede, toate sunt cu putință credinciosului.

Luc. 17, 6.

24. Și îndată strigând cu lacrimi tatăl copilului, a grăit: crez, Doamne, ajută necredinței mele!

25. Iar văzând Iisus că năvălește norodul, au poruncit duhului celui necurat, zicând lui: duh mut și surd, eu ție îți poruncesc: ieși dintr'însul, și de acum să nu mai intri în el.

26. Și strigând, și mult scuturându-l pre el, a ieșit. Și s'a făcut ca un mort, încât mulți ziceau că a murit.

27. Iar Iisus apucându-l pre el de mână, l-au ridicat, și s'a sculat.

28. Și intrând el în casă, ucenicii lui l-au întrebat pre dânsul deosebi: pentru ce noi nu am putut să-l scoatem pre el?

Mat. 17, 19.

29. Iar el au zis lor: acest neam cu nimic nu poate ieși, fără numai cu rugăciune și cu post.

30. Și de acolo ieșind, mergea prin Galileea, și nu vrea ca să-l știe cineva.

31. Că învăța pre ucenicii săi și zicea lor: Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor, și-l vor omorî pre el, și după ce-l vor omorî, a treia zi va învia.

Mat. 17, 22.

32. Iar ei nu înțelegeau cuvântul acela, și se temeau să-l întrebe pre el.

33. Și au venit în Capernaum, și fiind în casă i-au întrebat pre dânsii: de ce vă prigoniați pre cale?

34. Iar ei au tăcut; că se pricise pre cale unul cu altul, cine ar fi mai mare.

Mat. 18, 1; Luc. 9, 46.

35. Și șezând au chemat pre cei doisprezece și le-au zis lor: cela ce va să fie întâiu, *acesta* să fie mai pre urmă de toți și tuturor slugă.

Marc. 10, 43.

36. Și luând un prunc l-au pus pre el în mijlocul lor, și luându-l în brațe, au zis lor:

37. Ori cine va primi pre unul dintr'acești prunci întru numele meu, pre mine primește; și ori cine primește pre

mine, nu primește pre mine, ci pre cel ce m'au trimis pre mine.

Mat. 10, 40; Ioan 13, 20.

38. Și a răspuns Ioan lui, zicând: Învățătorule am văzut pre oarecine întru numele tău scoțând draci, care nu vine după noi, și l-am oprit pre el pentru că nu vine după noi.

Numer. 11, 27, sq.; Luc. 9, 49, sq.

39. Iar Iisus au zis: nu'l opriți pre el; că nimeni nu este care va face putere întru numele meu, și să poată degrab a mă grăi de rău.

1 Cor. 12, 3.

40. Că cel ce nu este împotiva noastră, pentru noi este;

Marc. 12, 30.

41. Că oricine va adăpă pre voi cu un pahar de apă întru numele meu, căci ai lui Hristos sunteți, amin grăesc vouă: nu'și va pierde plata sa.

Marc. 10, 42.

42. Și ori cine va sminti pre unul dintr'acești mici, cari cred întru mine, mai bine ar fi lui de s'ar legă o piatră de moară împrejurul grumazului lui și să se arunce în mare.

Mat. 18, 6; Luc. 17, 2.

43. Și de te smintește pre tine mâna ta, taie-o pre ea; că mai bine îți este ție ciung să intri în viață, decât două mâini având, să intri în gheena, în focul nestins,

Mat. 5, 30.

44. Unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

Is. 66, 24.

45. Și de te smintește pre tine piciorul tău, taie-l pre el; că mai bine îți este ție să intri în viață șchiop, decât două picioare având, să fii aruncat în gheena, în focul nestins,

Mat. 18, 8.

46. Unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

47. Și de te smintește pre tine ochiul tău, scoate-l pre el; că mai bine îți este ție cu un ochi să intri întru împărăția lui Dumnezeu, decât doi ochi având, să fii aruncat în focul gheenei,

Mat. 5, 29.

48. Unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

49. Că fieștecine cu foc se va sără, și toată jertfa cu sare se va sără.

Lev. 2, 13.

50. Bună este sarea; iar de va fi sarea nesărată, cu ce o veți îndulci pre aceasta? Aveți întru voi sare, și pace aveți între voi!

Mat. 5, 13; Luc. 14, 34.

CAP. 10.

*Întrebare despre despărțenie. Iisus binecuvintează pruncii.
Bogatul doritor de viața veșnică. Iisus vestește patimile
sale. Fiii lui Zevedei. Vartimei orbul.*

Și de acolo sculându-se, au venit în hotarele Iudeei, de ceea parte de Iordan; și iarăș s'au adunat noroadale la dânsul; și precum îi eră obiceiul, iarăș îi învăța pre ei.

Mat. 19, 1, sq.

2. Și apropiindu-se Fariseii, l-au întrebat pre el, ispitindu'l: oare se cade bărbatului să'și lase femeia?

3. Iar el răspunzând au zis lor: ce a poruncit vouă Moisi?

4. Iar ei au zis: Moisi a dat voie să'i scrie carte de despărțire și s'o lase.

A doua Leg. 24, 1; Mat. 5, 31.

5. Și răspunzând Iisus, au zis lor: după învârtoșarea inimei voastre a scris vouă porunca aceasta.

6. Iar din începutul zidirei, bărbat și muiere i-au făcut pre ei Dumnezeu.

Fac 1, 27; 2, 24.

7. Pentru aceasta va lăsa omul pre tatăl său și pre muma sa și se va lipi de muierea sa,

8. Și vor fi amândoi un trup; pentru aceea nu mai sunt doi, ci un trup.

1 Cor. 6, 16.

9. Deci, ce au împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.

Mat. 19, 6.

10. Și în casă iarăși l-au întrebat pre el ucenicii lui de aceasta.

11. Și le-au zis lor: oricine își va lăsa muierea sa și va lua alta, preacurvește cu dânsa;

Mat. 5, 32; Luc. 16, 18.

12. Și muierea deși va lăsa bărbatul și se va mărită după altul, preacurvește.

13. Și aduceau la dânsul prunci, ca să se atingă de ei; iar ucenicii certau pre cei ce îi aduceau.

Mat. 19, 13, sq.; Luc. 18, 15, sq.

14. Iar văzând Iisus, nu i-au părut bine, și au zis lor: lăsați pruncii să vină la mine, și nu-i opriți pre ei, că a unora ca acestora este împărăția lui Dumnezeu.

15. Amin zic vouă: oricine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca pruncul, nu va intra întru ea.

Mat. 18, 3.

16. Și luându-i în brațe, și-au pus mâinile preste ei și i-au binecuvântat pre dânsii.

Marcu 9, 36.

17. Și ieșind el în cale, a alergat oarecine, și îngenunchind înaintea lui, îl întreabă pre el zicând: Învățătorule bune, ce voiu face ca să moștenesc viața veșnică?

Mat. 19, 16; Luc. 18, 18.

18. Iar Iisus au zis lui: ce-mi zici bun? Nimeni nu este bun, fără numai unul Dumnezeu.

19. Poruncile știi? Să nu curvești, să nu ucizi, să nu furi, să nu mărturisești mărturie mincinoasă, să nu răpești, cinstește pre tatăl tău și pre muma ta.

Eș. 20, 12; A 2 Lege 5, 16 sq.

20. Iar el răspunzând a zis lui: Învățătorule, toate acestea le-am păzit din tinerețele mele.

21. Iar Iisus căutând spre el, l-au iubit pre dânsul, și au zis lui: încă una îți lipsește: mergi, vinde-ți câte ai și le dă săracilor, și vei avea comoară în cer, și luând crucea, vino, urmează mie.

Mat. 6, 20; Luc. 12, 33.

22. Iar el întristându-se de cuvântul acesta, s'a dus mâhnit, pentru că avea averi multe.

23. Și căutând Iisus, au zis ucenicilor săi: cât de anevoie vor intra întru împărăția lui Dumnezeu cei ce au averi!

Marcu 4, 18 sq. Mat. 19, 23; Luc. 18, 24.

24. Iar ucenicii se spăimântau de cuvintele lui. Dar Iisus iarăși răspunzând, le-au zis lor: fiilor, cât de anevoie este să intre întru împărăția lui Dumnezeu cei ce se nădăduiesc întru averi!

Ps. 61, 10; 1 Tim. 6, 17.

25. Mai lesne este a trece cămila prin urechea acului, decât bogatul a intra întru împărăția lui Dumnezeu.

26. Iar ei mai mult se îngroziau, zicând unul către altul: și cine poate să se mântuiască?

27. Și căutând Iisus la dânșii, au zis: la oameni este cu neputință, dar nu la Dumnezeu; că la Dumnezeu toate sunt cu putință.

Luc. 1, 37.

28. Și a început Petru a zice lui: iată, noi am lăsat toate și am urmat ție.

Mat. 19, 27; Luc. 18, 28.

29. Și răspunzând Iisus au zis: amin grăiesc vouă: nimeni nu este care și-a lăsat casă, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau soție, sau copii, sau holde, pentru mine și pentru evanghelie,

30. Și să nu iasă însoțite acum în vremea aceasta, case și frați și surori și tată și mamă și copii și holde cu prigoniri, și în veacul cel viitor viață veșnică.

31. Și mulți dintâi vor fi pre urmă, și de pre urmă întâi.

Mat. 19, 30; Luc. 18, 30.

32. Și erau pre cale suindu-se în Ierusalim, și mergea Iisus înaintea lor; iar ei se spăimântau, și mergând după dânsul le era frică.

Mat. 20, 17; Luc. 18, 31.

33. Și luând iarăși pre cei doisprezece, au început a le spune lor cele ce erau să i se întâmple lui: iată ne suim în Ierusalim și Fiul Omului se va da Arhiereilor și Cărturarilor, și-l vor judeca pre el spre moarte, și-l vor da pre el neamurilor,

Mat. 16, 21.

34. Și-l vor batjocori pre el, și-l vor bate pre el, și-l vor scuipi, și-l vor omori pre el, și a treia zi va învia.

35. Și au venit la el Iacov și Ioan, fiii lui Zevedei, zicând: Învățătorule, voim ca ceea ce vom cere, să ne faci nouă.

Mat. 20, 20.

36. Iar el au zis lor: ce voți să vă fac vouă?

37. Iar ei au zis lui: dă-ne nouă ca să ședem unul deadreapta ta și altul deastânga ta, întru slava ta.

38. Iar Iisus le-au zis lor: nu știți ce cereți. Puteți să beți paharul care eu beau? Și cu botezul cu care eu mă botez să vă botezați?

Luc. 12, 50.

39. Iar ei au zis lui: putem. Iar Iisus au zis lor: paharul pre care eu voiu bea, cu adevărat îl veți bea, și cu botezul cu care eu mă botez, vă veți boteza;

Fapt. 12, 2.

40. Iar a ședea deadreapta mea și deastânga mea, nu este al meu a da, ci celor pentru cari s'au gătit.

Mat. 25, 34.

41. Și auzind cei zece, au început a se mânia pre Iacov și pre Ioan.

42. Iar Iisus chemându-i pre dânșii la sine, le-au zis lor: știți că celor ce li se pare că sunt începători ai neamurilor, le stăpânesc pre ele, și cei mai mari ai lor le domnesc pre dânsele.

Mat. 20, 25 sq.; Luc. 22, 25 sq.

43. Iar între voi nu va fi aşà, ci care va vreà să fie mai mare între voi, să fie vouă slugă,

Marcu 9, 35.

44. Şi care va vreà să fie între voi întâiu, să fie tuturor slugă:

1 Petru 5, 3.

45. Pentru că şi Fiul Omului n'au venit ca să'i slujiască lui, ci ca să slujiască el şi să'şi deà sufletul său răscumpărare pentru mulţi.

46. Şi au venit în Ierihon; şi ieşind el din Ierihon şi ucenicii lui şi norod mult, Vartimei orbul, fiul lui Timei, şedeà lângă cale cerşind.

Mat. 20, 29; Lucà 18, 35.

47. Şi auzind că Iisus Nazarineanul este, a început a strigà şi a zice: Iisuse, Fiul lui David, milueşte-mă!

48. Şi'l certau pre dânsul mulţi, ca să tacă. Dar el cu mult mai vârtos strigà: Fiul lui David, milueşte-mă!

49. Şi stând Iisus, au zis să'l cheme pre el. Şi au chemat pre orbul, zicându'i lui: îndrăzneşte; scoală-te că te chiamă.

50. Iar el lepădându'şi haina sa, s'a sculat şi a venit la Iisus.

51. Şi răspunzând Iisus, i-au zis lui: ce voieşti să'ţi fac ţie? Iar orbul i-a zis lui: Învăţătorule, să văz.

52. Iar Iisus i-au zis lui: mergi, credinţa ta te-a mântuit; şi îndată a văzut, şi a mers după Iisus în cale.

CAP. 11.

Intrarea în Ierusalim. Blestemarea smochinului. Izgonirea zarafilor din Biserică.

Şi când s'au apropiat de Ierusalim, în Vitfaghi şi Vitania, către Muntele Maslinilor, au trimis doi din ucenicii săi.

Mat. 21, 1 sq; Luc. 19, 29, sq; Ioan 12, 12, sq.

2. Şi au zis lor: mergeţi în satul care este înaintea voastră; şi îndată intrând într'însul, veţi aflà un mânz legat,

pre care nimeni din oameni n'a șezut; dezlegându'l pre el să'l aduceți.

3. Și de va zice vouă cinevã: căci faceți aceasta? Să ziceți, că Domnului trebuiește, și numai decât îl va trimite pre el aici.

4. Și au mers și au aflat mînzul legat lângă ușe afară la răspîntie, și l-au dezlegat pre el.

5. Iar oarecari din cei ce stau acolo, au zis lor: ce faceți de dezlegați mînzul?

6. Iar ei au zis lor precum le poruncise Iisus; și i-au lăsat pre ei.

7. Și au adus mînzul la Iisus, și și-au pus pre el hainele lor, și au șezut pre dînsul.

Ioan 12, 14.

8. Și mulți așterneau veșmintele lor pre cale; iar alții tăiau stîlپări din copaci și le așterneau pre cale.

9. Și cei ce mergeau înainte și cei ce veniau pre urmă, strigau zicînd: Osanà! bine este cuvîntat cel ce vine întru numele Domnului.

Ioan Ps. 117, 24.

10. Bine este cuvîntată împărăția, care vine întru numele Domnului, a părintelui nostru David. Osanà întru cei de sus!

11. Și au intrat Iisus în Ierusalim și în biserică; și după ce au văzut toate, fiind vremea îndeseară, au ieșit la Vitania cu cei doisprezece.

12. Iar a doua zi ieșind ei din Vitania, au flămînzit.

Mat. 21, 18, sq.

13. Și văzînd un smochin de departe, avînd frunze, au venit, ca doară va află cevă într'însul; și venind la el, nimic n'au aflat, fără numai frunze; că încă nu erà vremea smochinelor.

14. Și răspunzînd Iisus, au zis lui: de acum înainte nimeni să nu mai mănânce rod din tine în veac. Și auziau ucenicii lui.

15. Și au venit în Ierusalim, și intrînd Iisus în biserică, au început a scoate pre cei ce vindeau și cumpărau în biserică,

și mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei le-au răsturnat,

Mat. 21, 12; Luc. 19, 45; Ioan 2, 14.

16. Și nu lăsa să poarte cineva vas prin biserică.

17. Și învăța zicând lor: nu este scris: casa mea, casă de rugăciune se va chema, întru toate neamurile? Iar voi o ați făcut peșteră tâlharilor.

Is. 56, 7; Ier. 7, 11.

18. Și au auzit Cărturarii și Arhiereii și căutau în ce chip l-ar fi pierdut pe el, că se temeau de dânsul, căci tot norodul se mira de învățătura lui.

Luc. 19, 47 sq.

19. Și dacă s'a făcut seară, au ieșit afară din cetate.

20. Și a doua zi trecând, au văzut smochinul uscat din rădăcină;

Mat. 21, 20.

21. Și aducându'și aminte Petru, i-a zis lui: Învățătorule, vezi smochinul pe care l-ai blestemat, s'a uscat.

Evrei 6, 8.

22. Și răspunzând Iisus, au zis lor: aveți credință în Dumnezeu;

23. Că amin zic vouă, că cela ce ar zice muntelui acestuia: ridică-te și te aruncă în mare, și nu se va îndoii întru inima sa, ci va crede că ce va zice va fi, fi-va lui orice va zice.

Mat. 17, 20.

24. Pentru aceasta zic vouă: toate câte cereți, rugându-vă, să credeți că veți lua, și va fi vouă.

Mat. 7, 7 și 21, 22; Lucă 11, 9.

25. Și când stați de vă rugați, iertați orice aveți asupra cuivă, ca și Tatăl vostru cel din ceruri să ierte vouă greșalele voastre.

Efes. 4, 32.

26. Iar dacă voi nu veți ierta, nici Tatăl vostru cel din ceruri nu va ierta vouă greșalele voastre.

Mat. 6, 15.

27. Și au venit iarăș în Ierusalim; și umblând ei prin biserică, au venit la dânsul Arhieriei și Cărturarii și Bătrânii,
Mat. 21, 23; Lucà 20, 1 sq.

28. Și au zis lui: cu ce putere faci acestea? Și cine ți-a dat ție puterea aceasta ca să faci acestea?

Eșire 2, 14.

29. Iar Iisus răspunzând, au zis lor: întrebà-voi eu pre voi un cuvânt și să'mi răspundeți mie, și voi spune și eu vouă cu ce putere fac acestea.

30. Botezul lui Ioan, din cer a fost, sau dela oameni? Răspundeți'mi mie.

31. Și ei cugetau întru sine, zicând: de vom zice: din cer, va zice: pentruce dar n'ați crezut lui?

Lucà 7, 30.

32. Iar de vom zice: dela oameni, se temeau de norod, că toți aveau pre Ioan, că, cu adevărat proroc a fost.

Mat. 14, 5.

33. Și răspunzând, au zis lui Iisus: nu știm. Și Iisus răspunzând, au zis lor: nici eu nu voi spune vouă cu ce putere fac acestea.

CAP. 12.

Pilda viei. Plata dajdiei. Saducheii tăgăduind Învierea. Legiuitorul. Al cui Fiu este Hristos. Fățărnicia Cărturarilor. Cei doi bani ai văduvei.

Și au început în pilde a grăi lor: un om a sădit vie, și o a îngrădit împrejur cu gard, și a săpat într'însa teasc, și a zidit turn, și o a dat pre eà lucrătorilor, și s'a dus departe.

Mat. 21, 33 sq; Luc. 20, 9 sq. Ps. 79, 9; Is. 5, 1; Ier. 2, 21.

2. Și la vreme a trimis o slugă la lucrători, ca să ià dela lucrători din rodul viei.

3. Iar ei apucându'l pre dânsul, l-au bătut și l-au trimis deșert.

4. Și iarăș a trimis către dânșii pre altă slugă; și pre acela bătându’l cu pietre, i-au sfărâmat capul și l-au trimis cu necinste.

5. Și iarăș a trimis pre altul; și pre acela l-au omorât și pre alții mulți pre unii bătându’i, pre alții omorându’i.

6. Deci având încă un fiu iubit al său, l-a trimis și pre acela mai pre urmă la ei, zicând: se vor rușina de fiul meu.

7. Iar lucrătorii aceia au zis între sine: acesta este moștenitorul, veniți să’l ucidem pre el, și va fi moșia a noastră.

Ps. 2, 2, 8; Mat. 26, 3.

8. Și apucându’l pre el, l-au omorât și l-au scos afară din vie.

Evr. 13, 12.

9. Ce, dar, va face stăpânul viei? Veni-vă și va pierde pre lucrătorii aceia și viea o va dà altora.

10. Au nici scriptura aceasta n’ați cetit? Piatra care nu o au băgat în seamă ziditorii, aceasta s’a făcut în capul unghiului;

Ps. 117, 21, 22; Mat. 21, 42.

11. Dela Domnul s’a făcut aceasta, și este minunată întru ochii noștri.

12. Și căutau să’l prinză pre el, dar se temeau de norod; căci au cunoscut că împotriva lor au zis pilda; și lăsându’l pre el, s’au dus.

Mat. 14, 5.

13. Și au trimis către dânșul pre unii din Farisei și din Irodiani, ca să’l prinză pre el în cuvânt.

Mat. 22, 15; Lucà 20, 20.

14. Iar ei venind, i-au zis lui: Învățătorule, știm că adevărat ești, și nu’ți este ție grije de nimeni, că nu cauți în fața oamenilor, ci întru adevăr calea lui Dumnezeu înveți. Se cade a dà dajdie Chesarului, sau nu? Să dăm, sau să nu dăm?

15. Dar el știind fățarnicia lor, au zis lor: ce mă ispitiți? Aduceți’mi un dinar să’l văz.

16. Iar ei i-au adus. Și au zis lor: al cui este chipul acesta și scriptura cea de pre el? Și ei i-au zis lui: ale Chesarului.

17. Și răspunzând Iisus, au zis lor: dați înapoi pre cele ce sunt ale Chesarului, Chesarului, și pre cele ce sunt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu. Și s'au mirat de dânsul.

Rom. 13, 7.

18. Și au venit la dânsul Saducheii, cari zic că nu este înviere, și l-au întrebat pre el, zicând:

Mat. 22, 23 sq; Lucà 20, 27 sq.

19. Învățătorule, Moisi a scris nouă, că de va muri fratele cuivă, și'i va rămâneà muiera, și feciori nu va lăsa, să iă fratele lui pre muiera lui și să ridice sămânța fratelui său.

A 2 Lege 25, 5.

20. Deci șapte frați au fost, și cel dintâiu a luat muiera, și murind n'a lăsat sămânță;

21. Și al doilea o a luat pre dânsa, dar a murit, și nici acela n'a lăsat sămânță, și al treilea așijderea.

22. Și o au luat pre dânsa toți șapte și n'au lăsat sămânță, iar mai pre urmă de toți, a murit și muiera.

23. Deci la înviere, când vor învia, a căruia dintr'înșii va fi muiera, că toți șapte o au avut pre ea muiera?

24. Și răspunzând Iisus, au zis lor: au nu pentru aceasta vă rătăciți, neștiind scripturile nici puterea lui Dumnezeu?

25. Căci după ce vor învia din morți, nici se vor însurà, nici se vor mărità, ci vor fi ca îngerii în ceruri.

26. Iar pentru morți, că se vor sculà, au n'ați cetit în cartea lui Moisi, la rug, cum i-au grăit Dumnezeu lui, zicând: eu sunt Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov.

Eș. 3, 6.

27. Nu este Dumnezeu al morților, ci Dumnezeu al viilor, deci voi mult vă rătăciți.

28. Și apropiindu-se unul din Cărturari, care auzise pre ei prigonindu-se cu dânsul, și văzând că bine le-au răspuns lor, l-a întrebat pre el: care poruncă este mai întâiu de toate?

Mat. 22, 35; Lucà 10, 27.

29. Iar Iisus i-au răspuns lui, că mai întâiu de toate poruncile este: auzi Israile: Domnul Dumnezeu nostru, Domnul unul este;

A 2 Lege 6, 4, 5.

30. Și să iubești pre Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din tot cugetul tău și din toată tăria ta; aceasta este porunca cea dintâiu.

31. Iar a doua, asemenea acesteia: să iubești pre aproapele tău, ca însuți pre tine. Mai mare decât acestea altă poruncă nu este.

Lev. 19, 18; Ioan 13, 34; 15, 12, 17; Rom. 13, 9; Gal. 5, 6, 14 și 6, 2; Efes. 5, 2, 17; 1 Tes. 4, 9; 1 Petr. 1, 22.

32. Și a zis lui cărturarul: bine, Învățătorule, adevărat ai zis, că unul este Dumnezeu, și nu este altul afară de dânsul;

A 2 Lege 4, 35; Is. 45, 6.

33. Și a-l iubi pre el din toată inima și din tot cugetul și din tot sufletul și din toată tăria; și a iubi pre aproapele ca însuș pre sine, mai mult este decât toate prinoasele și jertfele.

34. Iar Iisus văzând că, cu înțelepciune a răspuns, i-au zis lui: nu ești departe de împărăția lui Dumnezeu. Și nimeni mai mult nu îndrăzniă să-l întrebe pre el.

Mat. 22, 45; Luc. 20, 40.

35. Și începând Iisus, au zis, învățând în biserică: cum zic Cărturarii că Hristos este Fiul lui David?

Mat. 22, 41 sq. Luc. 20, 41 sq.

36. Că însuș David a zis cu Duhul Sfânt: zis-au Domnul, Domnului meu: șezi deadreapta mea, până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

Psalm 109, 1.

37. Deci însuș David îl numește pre el Domn, și de unde dar este fiu al lui? Și norodul cel mult ascultă pre el cu dulceață.

38. Și grăia lor întru învățătura sa; păziți-vă de Cărturari, cari voiesc a umbla în podoabe și iubesc închinăciunile prin târguri,

Mat. 23, 6 sq.; Lucà 11, 43 și 20, 46.

39. Și scaunele cele mai de sus în sinagoguri, și șederile cele mai întâiu la ospete;

40. Cari mănâncă casele văduvelor și cu pricină îndelung se roagă; aceștia vor lua mai grea osândă.

41. Și șezând Iisus în preajma gazofilachiei, privi cum aruncă norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

4 Împ. 12, 9; Lucà 21, 1.

42. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrant.

43. Și chemând pre ucenicii săi, le-au zis lor: amin zic vouă, că această văduvă săracă, a aruncat mai mult decât toți cei ce au aruncat în gazofilachie;

44. Că toți din prisosința lor au aruncat, iar aceasta din lipsa sa, toate câte a avut a aruncat, toată avuția sa.

CAP. 13.

Sfârșitul lumii. Semnele vestitoare. Nimeni nu știe ziua și ceasul în care va să fie.

Și ieșind el din biserică, a zis lui unul din ucenicii lui: Învățătorule, vezi ce fel de pietre și ce fel de zidiri!

Mat. 24, 1.

2. Și răspunzând Iisus, au zis lui: vezi aceste zidiri mari? Nu va rămânea aici piatră pre piatră, care să nu se risipească.

Mat. 24, 1; Luc. 21, 5 sq.

3. Și șezând el pre Muntele Maslinilor, în preajma bisericei, l-au întrebat pre dânsul deosebi Petru și Iacov și Ioan și Andrei:

4. Spune nouă, când vor fi acestea? Și care este semnul, când acestea toate se vor săvârși?

Fapt. Ap. 1, 6.

5. Iar Iisus răspunzând lor, au început a zice: căutați ca să nu vă înșele pre voi cinevã;

6. Cã mulți vor veni întru numele meu, zicând: eu sunt Hristos, și pre mulți vor înșelã.

Ier. 14, 14.

7. Iar când veți auzi de rãsboaie și de vești de rãsboaie, să nu vă spăimântați, că se cuvine să fie acestea; ci încă nu va fi sfârșitul.

8. Cã se va sculã neam preste neam și împărăție preste împărăție; și vor fi cutremure pre alocurea, și va fi foamete și turburări; începături ale durerilor vor fi acestea.

Mat. 24, 8.

9. Deci păziți-vă pre voi înșivă; că vă vor dà pre voi în soboare, și în adunări veți fi bătuți, și înaintea domnilor și a împăraților veți stã pentru mine, spre mărturie lor.

Mat. 24, 9.

10. Și în toate neamurile se cuvine mai întâiu să se propoveduiască Evanghelia.

11. Iar când vă vor duce pre voi dându-vă, să nu vă grijiți mai 'nainte ce veți grăi, nici să cugetați; ci, ceea ce se va dà vouă într'acel ceas, aceea să grăiți; că nu veți fi voi cei ce veți grăi, ci Duhul Sfânt.

Mat. 10, 19; Lucã 12, 11.

12. Și va dà frate pre frate spre moarte, și tatã pre fiu; și se vor sculã fiii asupra părinților și'i vor omorî pre ei.

13. Și veți fi urâți de toți pentru numele meu; dar cel ce va răbdã până în sfârșit, acela se va mântui.

Mat. 24, 13.

14. Iar când veți vedea urâciunea pustiirei, care s'a zis de Daniil prorocul, stând unde nu se cuvine (cela ce citește să înțeleagã), atunci cei ce vor fi în Iudeea, să fugã la munți.

Dan. 9, 27.

15. Iar ceia ce va fi pre casã, să nu se pogoare în casã, nici să intre să iã ceva din casa sa.

Lucã 17, 31.

16. Și cela ce va fi în câmp, să nu se întoarcă înapoi să'și iă haina sa.

17. Iar vai celor ce vor avea în pântece, și celor ce vor aplecă în zilele acelea!

18. Ci rugați-vă ca să nu fie fuga voastră iarna;

19. Că va fi în zilele acelea necaz ca acela, care n'a fost până acum din începutul zidirei, care au zidit Dumnezeu și nici va mai fi.

Dan. 12, 1; Ioil 2, 2.

20. Și de nu ar scurtă Dumnezeu zilele acelea, nu s'ar mântui tot trupul; ci pentru cei aleși, pre cari i-au ales, va scurtă zilele acelea.

21. Atunci de va zice vouă cineva, iată aici este Hristos, sau iată acolo, să nu credeți;

Mat. 24, 23 sq; Lucà 17, 23.

22. Că se vor sculă hristoși mincinoși și proroci mincinoși, și vor dà semne și minuni ca să înșele, de va fi cu putință și pre cei aleși.

A 2 Lege 13, 1.

23. Iar voi vă păziți, că iată mai înainte am spus vouă toate.

24. Și în zilele acelea, după necazul acela, soarele se va întuneca și luna nu'și va dà lumina sa.

Is. 13, 10.

25. Și stelele cerului vor cădeà, și puterile cele din ceruri se vor clăti.

26. Și atunci vor vedeà pre Fiul Omului venind pre nori, cu putere și cu slavă multă.

Dan. 7, 13.

27. Și atunci va trimite pre îngerii săi și va adunà pre cei aleși ai săi din cele patru vânturi, dela marginea pământului până la marginea cerului.

Iez. 32, 7; Ioil 2, 31 și 3, 15; Mat. 13, 41.

28. Iar dela smochin vă învățați pildă; când mlădița lui este moale și înfrunzește, știți că aproape este vara;

Mat. 24, 32 sq; Lucà 21, 29.

29. Așa și voi, când veți vedeà acestea făcându-se, să știți că aproape este lângă uși.

30. Amin grăiesc vouă, că nu va trece neamul acesta, până când toate acestea vor fi.

31. Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece.

Mat. 24, 35.

32. Iar de ziua aceea și de ceasul acela, nimeni nu știe, nici îngerii cari sunt în cer, nici Fiul, fără numai Tatăl.

Mat. 24, 36.

33. Păziți-vă, priveghiați și vă rugați, că nu știți când va veni vremea aceea; —

Mat. 25, 13; Lucà 12, 40.

34. Ca un om ce se duce departe lăsându-și casa sa și dând slugilor sale putere, și fiecăruia lucrul lui, și portarului poruncind ca să privegheze.

Lucà 19, 12; Mat. 25, 14.

35. Priveghiați dar, că nu știți când va veni domnul casei; seara, sau la miezul nopții, sau la cântatul cocoșilor, sau dimineața;

36. Ca nu cumvã venind fără de veste, să vă afle pre voi dormind.

37. Iar cele ce vouă zic, tuturor zic: priveghiați!

CAP. 14.

Hristos uns cu mir. Iuda cârtește. Cina cea de taină. Vânzarea. Rugăciunea lui Hristos. Prinderea și ducerea lui la Arhiereu. Mărturii mincinoase. Lepădarea lui Petru.

Și erau paștile și azimile, după două zile; și căutau Arhiereii și Cărturarii, cum pre el cu vicleșug prinzându-l să-l omoare.

Mat. 26, 2 sq; Lucà 22, 1; Ioan 11, 47.

2. Și ziceau: nu în praznic, ca să nu fie turburare întru norod.

3. Și fiind el în Vitania, în casa lui Simon leprosul, și șezând el, a venit o muiere având un alavastru cu mir de nard curat de mult preț și sfărâmând alavastrul, l-a turnat pre capul lui.

Mat. 26, 6 sq; Lucà 7, 38; Ioan 12, 1 sq.

4. Și erau unii de le păreau rău întru sine și ziceau: pentrucă se făcu această pagubă cu mirul?

5. Că se putea vinde acesta mai mult de trei sute de dinari și să se dea săracilor. Și se răstiau asupra ei.

6. Iar Iisus au zis: lăsați-o pre dânsa; pentrucă îi faceți supărare? Că bun lucru a făcut cu mine.

7. Că pre săraci pururea îi aveți cu voi, și când veți vreă, puteți a le face lor bine, dar pre mine nu mă aveți pururea.

A 2 Lege 15, 11.

8. Aceasta, ce a avut a făcut; mai 'nainte a apucat de a uns trupul meu spre îngropare.

9. Amin grăiesc vouă: ori unde se va propovedui evanghelia aceasta, în toată lumea, și ce a făcut ea se va povesti, spre pomenirea ei.

10. Și Iuda Iscarioteanul, unul din cei doisprezece, a mers la Arhierei ca să'l vînză pre el lor.

Mat. 26, 14; Lucà 22, 3.

11. Iar ei auzind, s'au bucurat și i-au făgăduit lui să'i dea bani. Și el căută, cum în vreme cu prilej, l-ar da pre el lor.

12. Iar în ziua cea dintâiu a azimilor, când jertfiau paștile, au zis către dânsul ucenicii lui: unde voiești să mergem să gătim ca să mănânci paștile?

Mat. 26, 17; Lucà 22, 7 sq; Eșire 12, 17.

13. Și au trimis doi din ucenicii săi și le-au zis lor: mergeți în cetate, și va întâmpinà pre voi un om ducând un vas de lut cu apă; mergeți după dânsul.

14. Și ori unde va intrà, ziceți stăpânului casei, că Învățătorul zice: unde este sălașul întru care să mănânc paștile cu ucenicii mei?

15. Și el va arătà vouă un foișor mare, așternut gata; acolo gătiți nouă.

16. Și au ieșit ucenicii lui, și au venit în cetate, și au aflat precum le zisese lor, și au gătit paștile.

17. Și făcându-se seară, au venit cu cei doisprezece.

Mat. 26, 20; Lucà 22, 14 sq.

18. Și șezând ei și mâncând, au zis Iisus: amin zic vouă, că unul din voi va să mă vândă, cel ce mănâncă cu mine.

Ps. 40, 9.

19. Iar ei au început a se întrista și a zice lui unul câte unul: nu cumva sunt eu? Și altul: nu cumva sunt eu?

20. Iar el răspunzând, au zis lor: unul din doisprezece, care întinge cu mine în blid.

21. Ci Fiul Omului va merge precum este scris pentru dânsul; dar vai omului aceuia, prin care Fiul Omului se vinde! Mai bine ar fi fost lui de nu s'ar fi născut omul acela.

22. Și mâncând ei, au luat Iisus pâine, și binecuvântând au frânt și au dat lor și au zis: luați, mâncați, acesta este trupul meu.

Mat. 26, 26; Lucà 22, 19; 1 Cor. 11, 23.

23. Și luând paharul, mulțumind au dat lor și au băut dintr'înșul toți;

24. Și au zis lor: acesta este sângele meu, al legii cei nouă, care pentru mulți se varsă.

25. Amin zic vouă, că de acum nu voi mai bea din roada viței până în ziua aceea, când o voi bea pre ea nouă, întru împărăția lui Dumnezeu.

26. Și dând laudă, au ieșit în Muntele Maslinilor.

Mat. 26, 30; Lucà 22, 39; Ioan 18, 1.

27. Și au zis lor Iisus: toți vă veți sminti întru mine în noaptea aceasta; că scris este: bate-voi păstorul și se vor risipi oile.

Zah. 13, 7; Ioan 16, 32.

28. Dar după ce voi învia, voi merge mai înainte de voi în Galileea.

Marcu 16, 7; Mat. 26, 32 și 28, 10, 16.

29. Iar Petru a zis lui: deși toți se vor sminti, iar eu nu.

Lucà 22, 31; Ioan 13, 38.

30. Și au zis Iisus lui: amin zic ție, că tu astăzi, în noaptea aceasta, mai 'nainte de a cânta cocoșul de două ori, te vei lepăda de mine de trei ori.

Marcu 14, 72.

31. Iar el cu mult mai vârtos zicea: de mi s'ar întâmpla a muri cu tine, nu mă voi lepăda de tine. Asemenea încă și toți ziceau.

32. Și au venit în satul al cărui nume este Ghetsimanî, și au zis ucenicilor săi: ședeți aici până mă voi ruga.

Mat. 26, 34 sq. Lucă 22, 34; Ioan 18, 27.

33. Și au luat pre Petru și pre Iacov și pre Ioan cu sine, și au început a se spăimânta și a se mâhni.

34. Și au zis lor: întristat este sufletul meu până la moarte. Rămâneți aici și priveghiați.

35. Și mergând puțin mai înainte, au căzut pre pământ și se ruga, că de este cu puțință, să treacă dela dânsul acel ceas,

Lucă 22, 41.

36. Și zicea: Ava, Părinte, toate sunt cu puțință ție, treci dela mine paharul acesta, însă nu ceea ce voiesc eu, ci ceea ce voiești tu.

37. Și au venit și i-au găsit pre ei dormind, și au zis lui Petru: Simone, dormi? Nu putuși un ceas să priveghezi?

38. Priveghiați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită; că duhul este osârditor, iar trupul neputincios.

Mat. 26, 41.

39. Și iarăș mergând s'au rugat, acelaș cuvânt zicând.

40. Și întorcându-se, i-au aflat pre dânsii iarăș dormind (că erau ochii lor îngreuiți), și nu știau ce să'i răspundă.

41. Și au venit a treia oară și au zis lor: dormiți de acum și vă odihniți, destul este; a venit ceasul; iată, se dă Fiul Omului în mâinile păcătoșilor.

42. Sculați-vă să mergem; iată, cel ce m'a vândut, s'a apropiat.

43. Și numai decât, încă grăind ei, a venit Iuda unul din cei doisprezece, și cu el norod mult, cu săbii și cu fuști, dela

Arhierei și Cărturari și Bătrâni.

Mat. 26, 47 sq. Lucà 22, 47.

44. Iar cel ce îl vânduse pre el, le dedese semn, zicând: pre care voiu sărută, acela este; prindeți'l pre el și'l duceți cu pază.

45. Și venind, îndată s'a apropiat de el și i-a zis lui: Învățătorule, Învățătorule! Și l-a sărutat pre el.

2 Împ. 20, 9.

46. Iar ei și-au pus mâinile pre el și l-au prins.

47. Iar unul oarecare din cei ce stă lângă el, scoțând sabia, a lovit pre sluga Arhiereului și i-a tăiat urechia lui.

48. Și răspunzând Iisus, au zis lor: ca la un tâlhar ați ieșit cu săbii și cu fuști să mă prindeți?

49. În toate zilele am fost la voi în biserică învățând și nu m'ați prins; ci ca să se pliniască scripturile.

Ps. 68, 9 sq.

50. Și lăsându'l pre el, toți au fugit.

Iov 19, 13; Mat. 26, 56.

51. Iar un tânăr oarecare mergea după el, îmbrăcat cu giulgiu pre trupul gol, și l-au prins pre el tinerii.

52. Iar el lăsând giulgiul, gol a fugit dela ei,

53. Și au dus pre Iisus la Arhiereu, și s'au adunat la dânsul toți Arhiereii și bătrânii și Cărturarii.

Mat. 26, 57; Lucà 22, 54; Ioan 18, 13.

54. Iar Petru de departe mergea după el, până înlăuntru în curtea Arhiereului, și ședeă împreună cu slugile și se încălziă la foc.

55. Iar Arhiereii și tot sfatul căutau împotiva lui Iisus mărturie, ca să'l omoare, și nu aflau;

Mat. 26, 59.

56. Că mulți mărturisiau minciuni asupra lui, și nu erau asemenea mărturiile lor.

57. Și unii sculându-se, au mărturisit minciună asupra lui, grăind:

58. Că noi l-am auzit pre el zicând: eu voiu strică această biserică făcută de mâini, și în trei zile alta nefăcută de mâini

voiu zidi.

Ioan 2, 19.

59. Și nici așa nu era asemenea mărturia lor.

60. Și sculându-se Arhiereul în mijloc, a întrebat pre Iisus, zicând: nimic nu răspunzi? Ce aceștia mărturisesc asupra ta?

61. Iar el tăceà și nimic nu răspundeà. Iarăș l-a întrebat pre el Arhiereul și i-a zis lui: au tu ești Hristosul, Fiul celui Binecuvântat?

Is. 53, 7; Lucà 22, 67.

62. Iar Iisus au zis: eu sunt; și veți vedeà pre Fiul Omului șezând deasupra puterii și venind cu norii cerului,

Mat. 24, 30.

63. Iar Arhiereul rupându-și hainele sale, a zis: ce ne mai trebuiesc nouă alte mărturii?

64. Ați auzit hula, ce vi se pare vouă? Iar ei toți l-au judecat pre el că este vinovat morței.

65. Și au început unii a-l scuipa pre el și a-i acoperi fața lui și a-l bate cu pumnul și a zice lui: prorocește! Și slugile îl băteau pre el cu palmele preste obraz.

66. Și fiind Petru jos în curte, a venit una din slujnicile Arhiereului,

Mat. 26, 69.

67. Și văzând pre Petru încălzindu-se, căutând la el, a zis: și tu erai cu Iisus Nazarineanul.

68. Iar el s'a lepădat, zicând: nu știu, nici pricep ce grăiești tu. Și a ieșit afară înaintea curței, și a cântat cocoșul.

69. Iar slujnica văzându-l pre el iarăș, a început a spune celor ce stau acolo, că și acesta dintr'înșii este. Dar el iarăș s'a lepădat.

70. Și preste puțin, cei ce stau acolo au zis lui Petru: adevărat dintr'înșii ești, că galileean ești, și graiul tău seamănă.

71. Iar el a început a se blestemà și a se jurà, că nu știu pre omul acesta de care ziceți.

Mat. 26, 74.

72. Și a doua oară a cântat cocoșul. Și și-a adus aminte Petru de cuvântul care i-au zis Iisus lui, că mai înainte de ce va cânta cocoșul de două ori, te vei lepăda de mine de trei ori. Și a început a plânge.

CAP. 15.

Patimile lui Hristos. Pogorârea de pre cruce și îngroparea.

Și îndată dimineața, sfat făcând Arhiereii cu Bătrânii și cu Cărturarii și toată adunarea, și legând pre Iisus, l-au dus și l-au dat lui Pilat.

Mat. 27, 1 sq.; Lucă 23, 1; Ioan 18, 28 sq.

2. Și l-a întrebat pre el Pilat: tu ești împăratul Iudeilor? Iar el răspunzând, i-au zis lui: tu zici.

3. Și multe grăiau asupra lui Arhiereii.

4. Iar Pilat iarăși l-a întrebat pre el, zicând: nimic nu răspunzi? Vezi câte mărturisesc asupra ta.

5. Iar Iisus mai mult nimic n'a răspuns, cât se miră Pilat.

6. Iar la praznic le sloboziă lor câte un vinovat, pre care cereau ei.

Ioan 18, 39.

7. Și eră unul ce-l numiă Varavă, prins împreună cu soții lui, care în zarvă făcuseră ucidere.

8. Și strigând norodul, a început a cere să le facă precum pururea le făcē lor.

9. Iar Pilat le-a răspuns lor, zicând: voiți să slobozesc vouă pre împăratul Iudeilor?

10. Că știă, că din pizmă l-au dat pre el Arhiereii.

11. Dar Arhiereii au îndemnat pre norod, ca mai vârtos pre Varavă să-l sloboziască lor.

12. Iar Pilat răspunzând, iarăși le-a zis lor: dar ce voiți să fac acestuia pre care îl ziceți Împăratul Iudeilor?

13. Atunci ei iarăși au strigat: răstignește-l pre el!

14. Iar Pilat le-a zis lor: dar ce rău a făcut? Iar ei mai vârtos strigau: răstignește-l pre el!

Mat. 27, 23.

15. Și Pilat vrând să facă pre voea norodului, le-a slobozit lor pre Varavă. Iar pre Iisus bătându-l, l-a dat să se răstignească.

16. Iar ostașii l-au adus pre el înlăuntrul curței, ce este divan, și au adunat toată oastea;

Mat. 27, 27; Ioan 19, 2.

17. Și l-au îmbrăcat pre el în porfiră, și împletind cunună de spini, i-au pus lui.

18. Și au început a se închină lui, zicând: bucură-te împăratul Iudeilor!

19. Și-l băteau preste cap cu trestia, și-l scui-pau pre el, și punându-se în genunchi se închinau lui.

20. Și după ce l-au batjocorit pre el, au desbrăcat de pre el porfira, și l-au îmbrăcat în hainele sale și l-au dus pre el să-l răstignească.

Mat. 27, 31.

21. Și au silit pre oarecare Simon Chirinean, ce treceă venind din țarină, tatăl lui Alexandru și al lui Ruf, ca să ducă crucea lui.

22. Și l-au dus pre el la locul Golgota, care se tălmăcește: locul căpățanei.

Ioan 19, 17, 24; Ps. 21, 20.

23. Și i-au dat lui să beà vin amestecat cu smirnă, dar el n'au luat.

24. Și răstignindu-l pre el, au împărțit hainele lui, aruncând sorti pre dânsule, cine ce va luà.

25. Și erà ceasul al treilea, și l-au răstignit pre el.

26. Și erà scrisoarea pricinei lui scrisă: **Împăratul Iudeilor.**

27. Și împreună cu dânsul au răstignit doi tâlhari, unul deadreapta și altul deastânga lui.

28. Și s'a plinit scriptura care zice: și cu cei fărădelege s'a socotit.

Is. 53, 12.

29. Și cei ce treceau îl huliau pre el, clătinând capetele lor și zicând: Ua! Cel ce strici Biserica și în trei zile o zidești,

30. Mântuește-te pre sineți și te pogoară de pre cruce.

Lucà 23, 35.

31. Asemenea încă și Arhieriei bătându'și joc, zicea unul către altul împreună cu Cărturarii: pre alții au mântuit, iar pre sine nu poate să se mântuiască?

32. Hristos împăratul lui Israil, pogoare-se acum de pre cruce, ca să vedem și să credem într'însul. Și cei ce erau împreună cu el răstigniți, îl ocărau pre el.

33. Iar când a fost ceasul al șaselea, întunerec s'a făcut preste tot pământul până la al nouălea ceas.

34. Iar în ceasul al nouălea a strigat Iisus cu glas mare zicând: *Eloi Eloi, Lamà Sabahtani?* ce este tâlcuindu-se: Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu pentru ce m'ai lăsat?

Ps. 21, 1; Mat. 27, 46.

35. Iar unii din cei ce stau acolo auzind, ziceau: iată, pre Ilie strigă.

36. Și alergând unul și umplând un burete de oțet și punându'l într'o trestie, îl adăpă pre el, zicând: lăsați să vedem, au veni-va Ilie să'l pogoare pre el?

Ps. 68, 22; Ioan 19, 29 sq.

37. Iar Iisus strigând cu glas mare, și-au dat Duhul.

38. Și catapeteasma bisericeii s'a rupt în două, de sus până jos.

39. Și văzând sutașul, cel ce stă în preajma lui, că așa strigând și-au dat Duhul, a zis: cu adevărat, omul acesta Fiul lui Dumnezeu a fost.

40. Și erau și muieri de departe privind, între care era Maria Magdalina și Maria muma lui Iacov celui mic și a lui Iosif și Salomi,

Mat. 27, 55; Luc. 23, 49.

41. Care și când erau în Galileea, mergeau după el și slujiau lui și altele multe, care se suiseră cu el în Ierusalim.

42. Și iată seară făcându-se, de vreme ce era vineri, care este mai înainte de sâmbătă,

Mat. 27, 57 sq. Luc. 23, 50 sq; Ioan 19, 38 sq.

43. A venit Iosif din Arimateea, sfetnic cu bun chip, care și acela era așteptând împărăția lui Dumnezeu, și îndrăznind, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus.

44. Iar Pilat s'a mirat de au murit așa curând; și chemând pre sutașul, l-a întrebat pre dânsul de au murit demult.

45. Și înțelegând dela sutașul, a dăruit lui Iosif trupul.

46. Și cumpărând giulgiu și pogorîndu'l pre el, l-a înfășurat cu giulgiul și l-a pus în mormânt, care era săpat în piatră, și a prăvălit o piatră pre ușa mormântului.

47. Iar Maria Magdalina și Maria lui Iosif priviau unde îl pun.

Luc. 23, 55.

CAP. 16.

Învierea lui Hristos. El se arată Ucenicilor. Înălțarea lui la cer.

Și dacă a trecut sâmbăta, Maria Magdalina și Maria lui Iacov și Salomè au cumpărat mirezme ca să meargă să'l ungă pre el.

Mat. 28, 1 sq; Luc. 24, 1 sq.

2. Și foarte de dimineață, într-o a sâmbetelor, au venit la mormânt, răsărind soarele.

3. Și zicea una către alta: cine va prăvăli nouă piatra de pre ușa mormântului?

4. Și căutând au văzut piatra prăvălită, că era mare foarte.

5. Și intrând în mormânt, au văzut pre un tânăr șezând deadreapta îmbrăcat în veșmânt alb, și s'au spăimântat.

Ioan 20, 11, 12.

6. Iar el au zis lor: nu vă spăimântați; pre Iisus căutați, Nazarineanul cel răstignit; s'au sculat, nu este aici, iată locul unde l-au pus pre el.

7. Deci mergeți de spuneți ucenicilor lui și lui Petru că va merge mai 'nainte de voi în Galileea, acolo îl veți vedea pre el, precum au zis vouă.

Mat. 26, 32.

8. Și ieșind, au fugit dela mormânt, că erau cuprinse de cutremur și de spaimă, și nimănui nimic n'au spus, că se temeau.

9. Iar după ce au înviat Iisus, dimineata, în ziua cea dintâiu a săptămânei, s'au arătat întâiu Mariei Magdalinei, dintru care scosese șapte draci.

10. Aceea mergând a vestit celor ce fuseseră cu el, care plângeau și se tânguiau.

11. Și aceia auzind că este viu și a fost văzut de dânsa, n'au crezut.

12. După aceea s'au arătat într'alt chip la doi dintre dâșii, cari mergeau la o țarină.

Luc. 24, 13 sq.

13. Și aceia mergând, au spus celorlalți, dar nici pre aceia nu i-au crezut.

14. Iar după aceea șezând ei, cei unsprezece, li s'au arătat, și au imputat necredinței lor și împietririi inimei, căci celor ce l-au văzut pre el că au înviat, n'au crezut.

Luc. 24, 36; Ioan 20, 19; 1 Cor. 15, 5.

15. Și au zis lor: mergeți în toată lumea și propoveduiți evanghelia la toată zidirea.

16. Cel ce va crede și se va boteza, se va mântui; iar cel ce nu va crede, se va osândi.

17. Și celor ce vor crede, aceste semne vor urma: întru numele meu draci vor scoate, în limbi nouă vor grăi.

Fapt. 16, 18; 2, 4, 11; 10, 46.

18. Șerpi vor lua, și de vor bea ceva de moarte, nu'i va vătăma pre ei; pre bolnavi mâinile își vor pune, și bine le va fi.

Luc. 10, 19; Fapt. 28, 5 sq.

19. Deci Domnul, după ce au grăit cu dâșii, s'au înălțat la cer și au șezut deadreapta lui Dumnezeu.

Luc. 24, 51; Fapt. 1, 9; 1 Tim. 3, 16.

20. Iar ei ieșind, au propoveduit pretutindenea, Domnul împreună lucrând și cuvântul adevărindu-l prin semnele ce urmau. Amin.

Fapt. 3, 16; 14, 3; Evr. 2, 4.

SFÂNTA EVANGHELIE DE LA LUCA

CAP. 1.

Nașterea lui Ioan Botezătorul. Buna-Vestire. Închinăciunea Mariei la Elisavet și cântarea ei. Dezlegarea limbei lui Zaharia și prorocia lui.

De vreme ce mulți s'au apucat a alcătui povestire pentru lucrurile cele ce au fost adevărate întru noi,

2. Precum au dat nouă cei ce dintru început au fost singuri văzători și slujitori cuvântului.

Evr. 2, 3; 1 Ioan 1, 1.

3. Părutu-mi-s'a și mie, urmând toate dintâiu cu deamărunțul, pre rând a scrie ție, puternice Teofile.

Fapt. 1, 1.

4. Ca să cunoști întărirea cuvintelor de care te-ai învățat.

5. Fost-a în zilele lui Irod, împăratul Iudeei, un preot oarecare anume Zaharia, din rândul preoției lui Avia, și femeia lui din fetele lui Aaron, și numele ei Elisavet.

Mat. 2, 1; 1 Paral. 24, 10.

6. Și erau drepti amândoi înaintea lui Dumnezeu, umblând întru toate poruncile și îndreptările Domnului, fără prihană.

Iov 1, 1, 8.

7. Și n'aveau ei feciori, pentru că Elisavet era stearpă, și amândoi erau bătrâni în zilele lor.

8. Și a fost când a slujit el, în rândul săptămânei sale, înaintea lui Dumnezeu.

9. După obiceiul preoției, i s'a întâmplat a tămâia, intrând în biserica Domnului.

Eș. 30, 7.

10. Și toată mulțimea norodului era rugându-se afară, în vremea tămâierii.

Lev. 16, 17; 3 Împ. 7, 12.

11. Și i s'a arătat lui îngerul Domnului, stând deadreapta altarului tămâierei.

12. Și s'a spăimântat Zaharia văzându'l, și frică a căzut preste dânsul.

Jud. 13, 6, 20; Dan. 10, 7.

13. Iar îngerul a zis către dânsul: nu te teme, Zaharia, că s'a auzit rugăciunea ta, și femeia ta Elisavet va naște ție fiu și vei chema numele lui: Ioan.

Fapt. 10, 31.

14. Și va fi ție bucurie și veselie, și mulți de nașterea lui se vor bucura.

15. Că va fi mare înaintea Domnului, și vin și sichea nu va bea, și se va umplea de Duh Sfânt, încă din pântecul maicei sale.

16. Și pre mulți din fiii lui Israil va întoarce la Domnul Dumnezeu lor.

17. Și el va merge înaintea lui cu duhul și cu puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților spre fii și pre cei neascultători întru înțelepciunea dreptilor; să gătească Domnului norod mai înainte gătit.

Mal. 4, 5.

18. Și a zis Zaharia către înger: din ce voiu cunoaște aceasta? Că eu sunt bătrân și femeia mea trecută în zilele sale.

Fac. 17, 17.

19. Și răspunzând îngerul, a zis lui: eu sunt Gavriil, acela ce stau înaintea lui Dumnezeu, și sunt trimis a grăi către tine și a vesti ție acestea.

Dan. 8, 16 și 9, 21; 3 Împ. 17, 1; Ps. 102, 21; Apoc. 7, 11.

20. Și iată, vei fi tăcând, și neputând a grăi până în ziua când vor fi acestea, pentru că n'ai crezut cuvintelor mele, care se vor împlini la vremea lor.

21. Și așteptă norodul pre Zaharia și se miră că zăbovia el în biserică.

22. Și ieșind, nu putea să grăiască lor, și au cunoscut ei că vedere a văzut în biserică, că le făcea semn cu mâna, și

a rămas mut.

23. Și a fost dacă s'au umplut zilele slujbei lui, s'a dus la casa sa.

24. Iar după zilele acelea, a îngrecat Elisavet muierea lui, și s'a tăinuit pre sine în cinci luni, zicând:

25. Că așa au făcut mie Domnul în zilele în care au socotit să iă ocara mea dintre oameni.

26. Iar în luna a șasea, trimis au fost îngerul Gavriil dela Dumnezeu în cetatea Galileei, cărei numele erà Nazaret,

27. La fecioară logodită cu bărbat, cărui numele Iosif, din casa lui David; și numele fecioarei: Mariam.

Lucà 2, 5; Mat. 1, 18 sq.

28. Și intrând îngerul la dânsa, a zis: bucură-te ceeace ești plină de dar, Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei.

29. Iar ea văzând s'a spăimântat de cuvântul lui, și cugetà în ce chip va fi închinarea aceasta.

30. Și a zis ei îngerul: nu te teme Mariam, că ai aflat Dar la Dumnezeu.

31. Și iată vei zămisli în pântece, și vei naște fiu, și vei chemà numele lui Iisus.

Is. 7, 14; Mat. 1, 21.

32. Acesta va fi mare, și Fiul celui de sus se va chemà; și i va dà lui Domnul Dumnezeu scaunul lui David tatăl lui,

Is. 9, 7; 2 Împ. 7, 12.

33. Și va împărăți preste casa lui Iacov în veci, și împărăției lui nu va fi sfârșit.

Dan. 4, 31 și 7, 14; Mih. 4, 7.

34. Și a zis Mariam către înger: cum va fi aceasta, de vreme ce de bărbat nu știu?

35. Și răspunzând îngerul, a zis ei: Duhul Sfânt se va pogorî preste tine, și puterea celui de sus te va umbrî; pentru aceasta și Sfântul ce se va naște din tine, se va chemà Fiul lui Dumnezeu.

Mat. 1, 18, 20; Dan. 9, 24.

36. Și iată Elisavet rudenia ta, și aceia a zămislit fiu la bătrânețele ei, și a șasea lună este ei aceasta, celei ce se chemă stearpă.

Is. 54, 6.

37. Că la Dumnezeu nici un cuvânt nu este cu neputință.

Lucà 18, 27; Fac. 18, 14; Iov 42, 2; Ier. 32, 17, 27; Zah. 8, 6; Rom. 4, 21.

38. Și a zis Mariam: iată roaba Domnului; fie mie după cuvântul tău. Și s'a dus dela dânsa îngerul.

39. Și sculându-se Mariam în zilele acelea, mers-a la munte cu degrabă, în cetatea Iudei.

Isus Nav. 21, 11.

40. Și a intrat în casa Zahariei și s'a închinat Elisavetei.

41. Și a fost când a auzit Elisavet închinăciunea Mariei, săltat-a pruncul în pântecele ei; și s'a umplut de Duh Sfânt Elisavet,

42. Și a strigat cu glas mare și a zis: binecuvântată ești tu între femei, și binecuvântat este rodul pântecelui tău.

43. Și de unde mie aceasta, ca să vie Maica Domnului meu la mine?

44. Că iată, cum fù glasul închinărei tale întru urechile mele, săltat-a pruncul cu bucurie în pântecele meu.

45. Și fericită este ceea ce a crezut că va fi săvârșire celor zise ei dela Domnul.

46. Și a zis Mariam: mărește sufletul meu pre Domnul,

47. Și s'a bucurat duhul meu de Dumnezeu Mântuitorul meu,

48. Că au căutat spre smerenia roabei sale. Că iată, de acum mă vor fericì toate neamurile;

49. Că mi-au făcut mie mărire cel puternic, și sfânt numele lui,

50. Și mila lui în neam și în neam spre cei ce se tem de el.

51. Făcut-au tărie cu brațul său, risipit-au pre cei mândri cu cugetul inimei lor.

Is. 31, 9.

52. Pogorât-au pre cei puternici de pre scaune, și au înălțat pre cei smeriți.

Ps. 32, 5.

53. Pre cei flămânzi i-au umplut de bunătați, și pre cei bogați i-au scos afară deșerți.

1 Împ. 2, 5; Ps. 33, 11.

54. Luat-au pre Israil sluga sa, ca să pomeniască mila;

55. Precum au grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.

Fac. 17, 7, 19.

56. Și a rămas Mariam împreună cu dânsa ca la trei luni, și s'a întors la casa sa.

57. Iar Elisavetei i s'a împlinit vremea să nască, și a născut fiu;

58. Și au auzit cei ce locuiau împrejur și rudeniile ei, că au mărit Domnul mila sa cu dânsa, și se bucurau împreună cu dânsa.

Is. 41, 8.

59. Și a fost în ziua a opta, au venit să taie împrejur pruncul; și'l chemau pre numele tatălui lui: Zaharia.

Fac. 17, 12, Lev. 12, 3.

60. Și răspunzând muma lui, a zis: nu, ci se va chema Ioan.

61. Și au zis către dânsa, că nimeni nu este întru rudenia ta, care să se cheme cu numele acesta.

62. Și au făcut semn tatălui lui, cum ar vrea să'l cheme pre dânsul.

63. Și cerând el panahidă a scris, zicând: Ioan va fi numele lui. Și s'au mirat toți.

64. Și i s'a deschis gură lui îndată, și limba lui, și grăia, lăudând pre Dumnezeu.

65. Și s'a făcut frică preste toți cei ce locuiau împrejurul lor; și întru toată laturea de prin munții Iudei s'au vestit toate cuvintele acestea.

66. Și au pus toți cei ce auziau în inima lor, zicând: oare ce va să fie pruncul acesta? Și mâna Domnului eră cu

dânsul.

Is. 1, 3 și 3, 22.

67. Și Zaharia tatăl lui s'a umplut de Duh Sfânt și a prorocit, zicând:

68. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israil, că au cercetat și au făcut răscumpărare norodului său,

Ps. 103, 13 și 73, 13.

69. Și au ridicat corn de mântuire nouă, în casa lui David slugei sale;

Ps. 103, 17.

70. Precum au grăit prin gura sfinților celor din veac proroci ai lui.

Ier. 23, 6; Fapt. 3, 21.

71. Mântuire de vrăjmașii noștri, și din mâna tuturor celor ce ne urăsc pre noi;

72. Să facă milă cu părinții noștri și să'și aducă aminte de legătura lui cea sfântă,

73. De jurământul care s'au jurat către Avraam părintele nostru;

Fac. 22, 16.

74. Să ne dea nouă, fără de frică, din mâinile vrăjmașilor noștri izbăvindu-ne.

Ier. 31, 33.

75. Să'i slujim lui întru sfințenie și întru dreptate, înaintea lui în toate zilele vieții noastre.

Colos. 1, 22.

76. Și tu, pruncule, proroc celui prea Înalt te vei chema, că vei merge înaintea feței Domnului să gătești căile lui;

Mal. 3, 1; Mat. 3, 3 și 11, 9.

77. Ca să dai cunoștința mântuirii norodului lui întru iertarea păcatelor lor,

Ier. 31, 34.

78. Pentru milostivirea milei Dumnezeului nostru, în care ne-au cercetat pre noi răsăritul din înălțime,

Mal. 4, 2; Zah. 3, 9; 6, 12.

79. Ca să lumineze celor ce ședeau într-un întunec și în umbra morții, să îndrepteze picioarele noastre în calea păcii.

Is. 9, 2.

80. Iar pruncul crește și se întărește cu duhul, și a fost în pustie până în ziua arătării lui către Israel.

CAP. 2.

Nașterea lui Hristos. Îngerii vestesc păstorilor Nașterea lui. Aducerea lui Iisus în Biserică. Simeon și Ana. Iisus în Biserică întrebându-se cu dascălii legii.

Și a fost în zilele acelea, ieșit-a poruncă dela Căesarul August, să se scrie toată lumea.

2. Această scrisoare întâiu s'a făcut, domnind în Siria, Chirineu.

3. Și mergeau toți să se scrie, fiecare în cetatea sa.

4. Și s'a suit și Iosif din Galileea, din cetatea Nazaret la Iudeea, în cetatea lui David, care se cheamă Vitleem, pentru că era el din casa și din seminția lui David,

Mih. 5, 2 sq; Mat. 2, 6.

5. Să se scrie cu Mariam, cea logodită lui femeie, fiind grea.

6. Și a fost când erau ei acolo, s'au umplut zilele ca să nască ea.

7. Și a născut pre fiul său cel întâiu născut și l-a înfășat pre dânsul și l-a culcat în iesle, pentru că nu aveau ei loc la gazdă.

Mat. 1, 24.

8. Și păstori erau într'aceeaș lature petrecând și păzind streji de noapte împrejurul turmei lor.

9. Și iată îngerul Domnului a stătut înaintea lor, și slava Domnului a strălucit împrejurul lor, și s'au înfricoșat cu frică mare.

10. Și le-a zis lor îngerul: nu vă temeți, că iată vestesc vouă bucurie mare, care va fi la tot norodul.

11. Că s'au născut vouă astăzi Mântuitor, care este Hristos Domnul, în cetatea lui David.

12. Și acesta va fi vouă semn: află-veți un prunc înfășat, culcat în iesle.

13. Și îndatăș s'a făcut împreună cu îngerul, mulțime de oaste cerească, lăudând pre Dumnezeu și zicând:

Ps. 102, 20, 21.

14. Slavă lui Dumnezeu întru cei de sus și pre pământ pace, între oameni bunăvoire.

Is. 57, 19; Efes. 2, 14.

15. Și a fost dacă s'au dus dela dânșii îngerii la cer și păstorii au zis unii către alții: să mergem dar până la Vitleem și să vedem cuvântul acesta ce s'a făcut, care Domnul au arătat nouă.

16. Și au venit degrabă și au aflat pre Mariam și pre Iosif și pruncul culcat în iesle.

17. Și văzând au spus pentru cuvântul ce se grăise lor de pruncul acesta.

18. Și toți cei ce au auzit s'au mirat de cele ce s'au zis de păstori către dânșii,

19. Iar Mariam păzià toate cuvintele acelea, punându-le întru inima sa.

20. Și s'au întors păstorii, slăvind și lăudând pre Dumnezeu de toate cele ce au auzit și au văzut, precum s'au zis către dânșii.

21. Și când s'au umplut opt zile, ca să'l taie pre el împrejur, s'a chemat numele lui: **Iisus**, care s'a numit de înger mai 'nainte de a se zămislì el în pântece.

Fac. 17, 12; Lev. 12, 3; Luc. 1, 31.

22. Și când s'au umplut zilele curățirei ei, după legea lui Moisi, l-au suit pre el în Ierusalim, ca să'l pună înaintea Domnului,

Lev. 12, 4.

23. Precum este scris în legea Domnului: toată partea bărbătească ce deschide pânțele, sfânt Domnului se va chema;

Eș. 13, 2.

24. Și ca să dea jertfă, după ceea ce s'a zis în legea Domnului, o pereche de turturele, sau doi pui de porumb.

Lev. 12, 8.

25. Și iată, era un om în Ierusalim anume Simeon, și omul acela era drept și temător de Dumnezeu, așteptând mângâierea lui Israil și Duh Sfânt era peste dânsul.

26. Și era lui făgăduit dela Duhul Sfânt să nu vadă moartea până ce va vedea pre Hristosul Domnului.

27. Și a venit cu Duhul în biserică, când au adus înlăuntru părinții pre Iisus pruncul, ca să facă ei după obiceiul legii pentru el.

28. Și acela l-a luat pre dânsul în brațele sale și bine a cuvântat pre Dumnezeu și a zis:

29. Acum slobozește pre robul tău Stăpâne, după cuvântul tău în pace;

30. Că văzură ochii mei mântuirea ta,

31. Care o ai gătit înaintea feței tuturor noroadelor;

32. Lumină spre descoperirea neamurilor și slava norodului tău Israil.

Isaia 42, 6.

33. Și era Iosif și muma lui mirându-se de cele ce se grăiau pentru dânsul.

34. Și i-a binecuvântat pre dâșii Simeon, și a zis către Mariam muma lui: iată, acesta este pus spre căderea și scularea a multora întru Israil, și spre semnul căruia i se va zice împlinire.

Is. 8, 14; Rom. 9, 33; 1 Petr. 2, 7.

35. Și prin însuș sufletul tău va trece sabie, ca să descopere dela multe inimi cugetele.

36. Și era Ana prorocița, fata lui Fanuil, din neamul lui Asir. Aceasta îmbătrânise în zile multe, care trăise cu bărbatul său șapte ani din fecioria sa.

37. Și aceasta a fost văduvă ca la optzeci și patru de ani, care nu se depărtă de la biserică, cu posturi și cu rugăciuni slujind *lui Dumnezeu* ziua și noaptea;

1 Împ. 1, 22; 1 Tim. 5, 5.

38. Și aceea într'acel ceas venind se mărturisiă Domnului și grăiă pentru dânsul tuturor celor ce așteptau mântuire în Ierusalim.

39. Și după ce au săvârșit el toate după legea Domnului, s'au întors în Galileea, în cetatea lor Nazaret.

40. Iar pruncul creștea și se întăria cu Duhul, umplându-se de înțelepciune; și Darul lui Dumnezeu eră preste dânsul.

41. Și se duceau părinții lui în fiecare an în Ierusalim, la praznicul paștilor.

Eș. 34, 23; A 2 Lege 16, 16.

42. Și când au fost de doisprezece ani, suindu-se ei în Ierusalim după obiceiul praznicului,

43. Și sfârșind zilele, când s'au întors ei, au rămas lîsus pruncul în Ierusalim, și n'au știut Iosif și muma lui.

44. Și socotind că este el cu alte soții, au venit cale de o zi, și l-au căutat pre el prin rudenii și prin cunoscuți,

45. Și neaflându'l, s'au întors în Ierusalim, căutându'l pre el.

46. Și a fost după trei zile l-au aflat în biserică, șezând în mijlocul dascălilor, ascultându'i și întrebându'i pre ei.

47. Și se minunau toți, cei ce'l auziau pre dânsul, de priceperea și de răspunsurile lui.

Mat. 7, 28; Marc. 1, 22; Ioan 7, 46.

48. Și văzându'l pre el, s'au spăimântat și a zis către el muma lui: fiule, căci ai făcut nouă așa? Iată, tatăl tău și eu dorindu-te te căutam.

49. Și au zis către dâșii: ce este că mă căutați? Au n'ați știut că întru cele ce sunt ale Tatălui meu se cade mie să fiu?

50. Și ei n'au înțeles graiul care au grăit lor.

51. Și s'au pogorît împreună cu dâșii și au venit în Nazaret și eră supunându-se lor. Iar muma lui păzia toate

graiurile acestea în inima sa.

52. Și Iisus sporiă cu înțelepciunea și cu vârsta și cu Darul la Dumnezeu și la oameni.

1 Împ. 2, 27.

CAP. 3.

Propoveduirea lui Ioan și mărturia lui despre Hristos. Botezul lui Hristos și povestirea neamului său.

Iar în anul al cincisprezecelea al împărăției lui Tiberie Chesarului domnind Pilat din Pont în Iudeea și Irod stăpânind a patra parte pre Galileea, iar Filip fratele lui, stăpânind a patra parte pre Ituria și pre laturea Trahoniei, și Lisanie a patra parte stăpânind pre Avilinia;

2. În zilele Arhiereilor Ana și Caiafa, fost-a cuvântul lui Dumnezeu către Ioan fiul Zahariei în pustie.

3. Și a venit în toată laturea Iordanului, propoveduind botezul pocăinței întru iertarea păcatelor;

Mat. 3, 1; Marc. 1, 4; Ioan 1, 6.

4. Precum este scris în cartea cuvintelor Isaiei prorocului, care zice: glasul celui ce strigă în pustie: gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui.

Is. 40, 3.

5. Toată valea se va umplea, și tot muntele și măgura se va smeri; și vor fi cele strâmbe drepte, și cele colțuroase căi netede;

6. Și va vedea tot trupul mântuirea lui Dumnezeu.

Is. 52, 10.

7. Deci zicea noroadelor celor ce mergeau să se boteze dela el: pui de năpârci, cine v'a arătat vouă ca să fugiți de mânia ceea ce va să fie?

Mat. 3, 7 sq.

8. Faceți dar roduri vrednice de pocăință, și nu începeți a zice întru voi: tată avem pre Avraam; că zic vouă, că poate Dumnezeu și din pietrile acestea să ridice fii lui Avraam.

9. Că iată și securea la rădăcina pomilor zace; deci, tot pomul care nu face roadă bună se taie și în foc se aruncă.

10. Și-l întrebau pre el noroadele, zicând: dar ce vom face?

11. Răspunzând, zicea lor: cel ce are două haine, să dea celui ce n'are; și cel ce are bucate, asemenea să facă.

12. Și au venit și vameșii să se boteze dela dânsul, și au zis către el: Învățătorule, ce vom face?

13. Iar el a zis către dânșii: nimic mai mult decât este rânduit vouă, să nu faceți.

14. Și-l întrebau și ostașii, zicând: și noi ce vom face? Și a zis către dânșii: pre nimeni să nu asupriți, nici să clevetiți, și să vă îndestulați cu lefile voastre.

15. Iar așteptând norodul și cugetând toți întru inimele sale de loan, ca nu cumvă el să fie Hristos,

16. Răspuns-a loan tuturor, zicând: eu cu apă vă botez pre voi; dar vine cel mai tare decât mine, căruia nu sunt vrednic a'i dezlegă cureaua încălțămintelor lui. Acesta va boteza pre voi cu Duhul Sfânt și cu foc;

17. A cărui lopata este în mâna lui, și va curăți aria sa, și va adună grâul în jitnița sa, iar plevetele le va arde cu focul nestins.

18. Multe încă și altele binevestiă norodului, mângâindu-l.

19. Iar Irod, cel a patra parte stăpânitor, muștrat fiind de el, pentru Irodiada muierea frăține-său, și pentru toate relele care a făcut Irod,

20. A adaus și aceasta preste toate, și a închis pre loan în temniță.

Mat. 11, 2.

21. Și a fost dacă s'a botezat tot norodul, și Iisus botezându-se și rugându-se, s'a deschis cerul,

Mat. 3, 16; Marc. 1, 10; Ioan 1, 32.

22. Și s'au pogorît Duhul Sfânt cu chip trupesc, ca un porumb, preste dânsul; și glas din cer s'a făcut, zicând: tu ești Fiul meu cel iubit, întru tine bine am voit.

Luca 9, 35.

23. Şi acest Iisus erà ca de treizeci de ani începând, fiind (precum se socotià) fiul lui Iosif, al lui Ilí,

24. Al lui Matàt, al lui Levì, al lui Melhì, al lui Ianà, al lui Iosif,

25. Al lui Matatía, al lui Amòs, al lui Naùm, al lui Eslí, al lui Nanghè,

26. Al lui Maát, al lui Matatía, al lui Semeí, al lui Iosif, al lui Iúda,

27. Al lui Ioná, al lui Risá, al lui Zorovável, al lui Salatiíl, al lui Nirí,

28. Al lui Melhí, al lui Adí, al lui Cosám, al lui Elmodám, al lui Ir.

29. Al lui Iosí, al lui Elièzer, al lui Iorím, al lui Matát, al lui Levì,

30. Al lui Simeòn, al lui Iúda, al lui Iosíf, al lui Ionán, al lui Eliachím,

31. Al lui Meleá, al lui Mainan, al lui Matatá, al lui Natán, al lui Davíd,

2 Împ. 5, 14.

32. Al lui Iesè, al lui Ovid, al lui Vooz, al lui Salmon, al lui Naasòn,

Rut. 4, 22.

33. Al lui Aminadáv, al lui Arám, al lui Esròm, al lui Farès, al lui Iúda,

Fac. 29, 35.

34. Al lui Iacòv, al lui Isaàc, al lui Avraám, al lui Tára, al lui Nahòr,

35. Al lui Sarúh, al lui Ragáv, al lui Falèc, al lui Èver, al lui Salà.

36. Al lui Cainán, al lui Arfaxád, al lui Sim, al lui Nòe, al lui Lámech.

37. Al lui Matusalá, al lui Enòh, al lui Iáred, al lui Maleleíl, al lui Cainán.

38. Al lui Enòs, al lui Sit, al lui Adam, al lui Dumnezeu.

CAP. 4.

Postul și ispitirea lui Iisus. El învață în sinagogă. Este amenințat de Iudei. Vindecă felurite boale.

Iar Iisus plin de Duhul Sfânt s'au întors dela Iordan, și s'au dus de Duhul în pustie.

Mat. 4, 1 sq; Marc. 1, 12 sq.

2. Patruzeci de zile ispitindu-se de diavolul. Și n'au mâncat nimic în zilele acelea. Și sfârșindu-se ele, mai pre urmă au flămânzit.

3. Și a zis lui diavolul: de ești Fiul lui Dumnezeu, zi pietrei acesteea să se facă pâine.

4. Și au răspuns Iisus către el, zicând: scris este, că nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot graiul lui Dumnezeu.

A 2 Lege 8, 3.

5. Și suindu'l pre el diavolul într'un munte înalt, i-a arătat lui toate împărățiile lumii, într'o clipeală de vreme.

Mat. 4, 8.

6. Și i-a zis lui diavolul: ție voi da stăpânirea aceasta toată și slava lor, că mie este dată, și ori căruia voesc o dau pre ea.

7. Deci, tu de te vei închină înaintea mea, va fi a ta toată.

8. Și răspunzând Iisus, au zis lui: mergi înapoia mea, satano, că scris este: Domnului Dumnezeului tău să te închini, și lui unuia să'i slujești.

A 2 Lege 6, 13.

9. Și l-a dus pre el în Ierusalim și l-a pus pre dânsul pre aripa bisericei, și i-a zis lui: de ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te pre sineți de aici jos.

10. Că scris este, că îngerilor săi va porunci pentru tine, ca să te păziască;

Ps. 90, 11.

11. Și pre mâini te voi ridică, ca să nu'ți împiedeci de piatră piciorul tău.

12. Și răspunzând Iisus, au zis lui, că s'a zis: să nu ispitești pre Domnul Dumnezeuul tău.

A 2 Lege 6, 16.

13. Și sfârșind diavolul toată ispita, a fugit dela dânsul până la o vreme.

14. Și s'a întors Iisus întru puterea Duhului în Galileea, și vestea a ieșit despre el în toată laturea aceea.

Mat. 4, 12; Marc. 1, 14.

15. Și el învăța în sinagogurile lor, slăvindu-se de toți.

16. Și au venit în Nazaret, unde eră crescut, și au intrat după obiceiul său în ziua sâmbetei în sinagogă, și s'au sculat să citească.

Mat. 13, 53 sq; Marc. 6, 1; Neem. 8, 4 sq.

17. Și i s'a dat lui cartea Isaiei prorocului. Și deschizând cartea, a aflat locul unde eră scris:

18. Duhul Domnului preste mine, pentru care m'au uns bine a vesti săracilor; m'au trimis a tămădui pre cei zdrobiți la inimă, a propovedui robilor iertare și orbilor vedere, a slobozi pre cei sfărâmați, întru ușurare,

Is. 61, 1.

19. A propovedui anul Domnului primit.

20. Și închizând cartea, o au dat slugei, și au șezut; și ochii tuturor din sinagogă erau privind spre el.

21. Și au început a zice către dânsii, că astăzi s'a plinit scriptura aceasta întru urechile voastre.

22. Și toți îl mărturiseau pre el, și se mirau de cuvintele darului care ieșiau din gura lui. Și ziceau: au nu este acesta feciorul lui Iosif?

23. Și au zis către ei: cu adevărat veți zice mie pilda aceasta: doftorule, vindică-te pre sineți; câte am auzit că s'au făcut în Capernaum, fă și aici în patria ta.

Mat. 4, 13.

24. Și au zis: amin grăesc vouă, că nici un proroc nu este primit în patria sa;

Ioan 4, 44.

25. Și într'adevăr grăesc vouă: multe văduve erau în zilele lui Ilie în Israil, când s'a încuiat cerul trei ani și șase luni, cât s'a făcut foamete mare preste tot pământul.

3 Împ. 17, 1, 9 și 18, 1; Iac. 5, 17.

26. Și către nici una dintr'acelea n'a fost trimis Ilie, fără numai la Sarepta Sidonului, la o muiere văduvă.

27. Și mulți leproși erau în zilele lui Elisei prorocului în Israil, și nici unul dintr'înșii nu s'a curățit, fără numai Neeman Sirianul.

4 Împ. 5, 14.

28. Și s'au umplut toți de mânie în sinagogă, auzind acestea.

29. Și sculându-se l-au scos pre el afară din cetate, și l-au dus pre el până în sprânceana muntelui pre care erà zidită cetatea lor, ca să'l arunce jos;

30. Iar el trecând prin mijlocul lor, s'au dus.

Ioan 8, 59.

31. Și s'au pogorât în Capernaum, cetate a Galileei, și erà învățându'i pre ei sâmbăta.

Mat. 4, 13; Marc. 1, 21; Ioan 2, 12.

32. Și se spăimântau de învățătura lui, căci cu stăpânire erà cuvântul lui.

Mat. 7, 28 și 22, 23; Ioan 7, 46.

33. Și în sinagogă erà un om, care aveà duh de drac necurat, și a strigat cu glas mare,

34. Grăind: Iasă, ce este nouă și ție lisuse Nazarineanule? Ai venit să ne pierzi pre noi? Te știi pre tine cine ești: Sfântul lui Dumnezeu.

Luca 1, 35; Marc. 1, 22.

35. Și l-au certat pre el lisus, grăind: taci; și ieși dintr'însul. Și aruncându'l pre el dracul în mijloc, a ieșit dintr'însul, nimic vătămându'l pre el.

36. Și s'a făcut spaimă peste toți, și se întrebau între sine, zicând: ce este cuvântul acesta? Căci, cu stăpânire și cu putere poruncește duhurilor celor necurate și ies.

37. Și se duceà vestea de el în tot locul cel de pîmprejur.

38. Și sculându-se din sinagogă, au intrat în casa lui Simon. Iar soacra lui Simon era cuprinsă de friguri mari, și l-au rugat pre el pentru dânsa.

Mat. 8, 14 sq.

39. Și stând lângă ea, au certat frigurile și o au lăsat pre dânsa, și îndată sculându-se, slujià lor.

40. Și apunând soarele, toți câți aveau bolnavi cu multe feluri de boale, i-au adus pre ei către dânsul; iar el pre fiecare din ei punându’și mâinile, i-au tămăduit pre ei.

Marc. 1, 32 sq.

41. Și ieșiau și draci din mulți, strigând și grăind, că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu. Și certându’i, nu’i lăsà pre dânșii să grăiască, căci îl știau că el este Hristos.

42. Iar făcându-se ziuă, ieșind s’au dus în loc pustiu, și noroadele căutau pre dânsul, și au venit până la dânsul, și’l țineau pre el ca să nu se ducă dela dânșii.

43. Și el au zis către ei: se cade mie să vestesc și altor cetăți împărăția lui Dumnezeu, că spre aceasta sunt trimis.

44. Și era propoveduind în sinagogurile Galileei.

CAP. 5.

Minunata pescuire. Leprosul. Slăbănogul. Levî vameșul.

Ospățul lui Iisus cu vameșii. Despre post.

Și a fost când îl îmbulzià pre el norodul, ca să auză cuvântul lui Dumnezeu, și el stà lângă iezerul Ghenisaretului,

Marcu 1, 16.

2. Și au văzut două corăbii stând lângă iezer; iar pescarii ieșind dintr’însele, spălau mrejele.

3. Și intrând într’o corabie, care era a lui Simon, l-au rugat pre el s’o depărteze puțin dela pământ; și șezând învățà pre noroadă din corabie.

4. Iar dacă au încetat a grăi, au zis către Simon: depărtează-o la adânc și aruncați mrejele voastre spre

vânare.

5. Și răspunzând Simon, a zis lui: Învățătorule, toată noaptea ostenindu-ne, nimic n'am prins, dar după cuvântul tău voi aruncă mreaja.

6. Și aceasta făcând, au prins mulțime multă de pești, și se rupea mreaja lor.

7. Și au făcut semn soțiilor sale, cari erau într'altă corabie, ca să vină și să le ajute lor. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, cât se afundau ele.

8. Iar Simon Petru văzând, a căzut la picioarele lui Iisus, grăind: ieși dela mine, că om păcătos sunt Doamne.

9. Că-l cuprinsese pre el spaimă, și pre toți cei ce erau cu dânsul, pentru vânarea peștilor pre cari prinseseră,

10. Așijderea și pre Iacov și pre Ioan, feciorii lui Zevedei, cari erau soții lui Simon. Și au zis Iisus către Simon: nu te teme, de acum vei vâna oameni.

11. Și scoțând amândouă corăbiile la pământ, lăsând toate, au mers după dânsul.

12. Și a fost când eră el într'una din cetăți, iată un om eră plin de lepră, și văzând pre Iisus, a căzut pre fața sa, și s'a rugat lui, grăind: Doamne, de vei vreă, poți să mă curățești.

Mat. 8, 2; Marcu 1, 40 sq.

13. Și tinzând mâna, s'au atins de dânsul, zicând: voesc; curățește-te. Și îndată lepra s'a dus dela dânsul.

14. Și el au poruncit lui, nimănui să nu spue; ci mergi de te arată pre sineți preotului, și dă pentru curățenia ta, precum a poruncit Moisi, întru mărturie lor.

Lev. 14, 2.

15. Iar cuvântul mai mult străbătea pentru dânsul, și se adunau noroade multe ca să auză și să se tămăduiască dela dânsul de boalele sale.

16. Iar el se ducea în pustie și se ruga.

Marcu 1, 35 sq.

17. Și a fost într'una din zile, și el eră învățând; și ședeau Fariseii și învățătorii legii, cari veniseră din toate satele

Galileei și ale Iudeei și ale Ierusalimului; și puterea Domnului erà spre a’i tămădui pre ei.

18. Și iată, niște bărbați purtând în pat pre un om, care erà slăbănog, și căutau să’l ducă pre el înlăuntru și să’l pună înaintea lui.

Mat. 9, 2; Marcu 2, 3.

19. Și neaflând pre unde să’l ducă, pentru norod, suindu-se deasupra acoperemântului, printre cărămizi l-au slobozit pre dânsul cu patul în mijloc, înaintea lui Iisus.

20. Și văzând credința lor, au zis lui: omule, iartă-ți-se ție păcatele tale.

21. Și au început a cugetà Cărturarii și Fariseii, grăind: cine este acesta ce grăește hule? Cine poate să ierte păcatele, fără numai unul Dumnezeu?

Is. 43, 25.

22. Iar cunoscând Iisus gândurile lor, răspunzând au zis către dâșii: ce gândiți întru inimele voastre?

23. Ce este mai lesne a zice: iartă-ți-se ție păcatele tale, sau a zice: scoală și umblă?

24. Ci ca să știți, că putere are Fiul Omului pre pământ a iertà păcatele (au zis slăbănogului): ție grăiesc: scoală, și luând patul tău, mergi la casa ta.

25. Și îndatăș sculându-se înaintea lor, a luat patul pre care zăceà și s’a dus la casa sa, slăvind pre Dumnezeu.

26. Și spaimă a cuprins pre toți, și slăviau pre Dumnezeu, și s’au umplut de frică, grăind: am văzut lucruri minunate astăzi.

27. Și după acestea a ieșit și au văzut pre un vameș, anume Levì, șezând la vamă, și i-au zis lui: vino după mine.

Mat. 9, 9; Marcu 2, 14.

28. Și lăsând toate, s’a sculat și a mers după dânsul.

29. Și i-a făcut Levì lui ospăț mare în casa sa. Și erà norod mult de vameși și de alții, cari ședeau cu ei.

30. Și cârtiau Cărturarii lor și Fariseii către ucenicii lui, grăind: pentruce cu vameșii și cu păcătoșii mâncați și beți?

31. Și răspunzând Iisus au zis către ei: n'au trebuință de doftor cei sănătoși, ci cei bolnavi.

32. Nu am venit să chem pre cei dreapți, ci pre cei păcătoși la pocăință.

33. Iar ei au zis către el: pentru ce ucenicii lui Ioan postesc adese ori și rugăciuni fac, așijderea și ai Fariseilor, iar ai tăi mănâncă și beau?

Mat. 9, 14; Marcu 2, 18.

34. Iar el au zis către dânșii: au doară puteți pre fii nunței să'i faceți să postiască până când este mirele cu dânșii?

35. Dar vor veni zile, când se va lua mirele dela dânșii, și atunci vor posti într'acele zile.

36. Și grăia și pildă către dânșii: nimeni nu pune petec de haină nouă la *haină* veche; iar de nu, și pre cea nouă o rupe, și la cea veche nu se potrivește petecul cel ce este dela cea nouă.

37. Și nimeni nu pune vin nou în foi vechi; iar de nu, va sparge vinul cel nou pre foi, și el se va vărsa, și foile vor pieri;

38. Ci vinul nou se cade să'l pună în foi noul; și amândouă se vor ține.

39. Și nimenea care bea de cel vechiu, îndată voește de cel nou; că zice: cel vechiu mai bun este.

CAP. 6.

Ucenicii rup spice sâmbăta. Omul cu mâna uscată. Chemarea Apostolilor. Fericirile. Iubirea de vrăjmași. A nu judeca pe aproapele. Zidirea pe temelie bună.

Și a fost într'o sâmbătă, a doua după cea dintâiu, trecea el prin semănături și smulgeau ucenicii lui spice și mâncau, frecându-le cu mâinile.

Mat. 12, 1; Marcu 2, 23.

2. Iar oarecari din Farisei le-au zis lor: ce faceți care nu se cade a face sâmbăta?

3. Și răspunzând Iisus, au zis către dânșii: nici aceasta n'ați cetit ce a făcut David când a flămânzit el și cei ce erau cu dânsul?

4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a luat pâinile punerei înaintea și a mâncat, și a dat și celor ce erau cu el, care nu se cădeà să le mănânce, fără numai preoții?

1 Împ. 21, 6.

5. Și ziceà lor: că Domn este Fiul Omului și al sâmbetei.

6. Și a fost și în altă sâmbătă au intrat el în sinagogă și învăța. Și erà acolo un om a cărui mână cea dreaptă erà uscată.

7. Și îl pândiau pre el Cărturarii și Fariseii, de'l va vindeca sâmbăta ca să afle vină asupra lui.

8. Dar el știà gândurile lor, și au zis omului care aveà mână uscată: scoală-te și stăi în mijloc. Iar el sculându-se, a stătut.

9. Atunci au zis Iisus către dânșii: întrebà-voiu pre voi: ce se cade sâmbăta, bine a face sau rău a face? Suflet a mântui sau a pierde?

10. Și căutând spre toți aceștia, au zis lui: întinde'ți mână ta. Iar el a făcut așa. Și a venit mână lui la starea cea dintâiu, sănătoasă ca și cealaltă.

11. Iar ei s'au umplut de nebunie și vorbeau unul cu altul, ce ar fi făcut lui Iisus.

12. Și a fost în zilele acestea, au ieșit la munte să se roage, și toată noaptea au petrecut întru rugăciunea lui Dumnezeu.

13. Și când s'a făcut ziuă, au chemat pre ucenicii săi, și alegând dintre dânșii doisprezece, pre cari și apostoli i-au numit.

Luc. 9, 1; Marc. 3, 13, sq.

14. Pre Simon, pre care l-au și numit Petru, și pre Andrei fratele lui, pre Iacov și pre Ioan, pre Filip și pre Vartolomei,

15. Pre Matei și pre Toma, pre Iacov al lui Alfei și pre Simon ce se chiamă Zilotis,

16. Pre Iuda al lui Iacov și pre Iuda Iscarioteanul, care s'a făcut și vânzător.

17. Și pogorându-se cu dânșii, au stătut în loc șes, și mulțimea ucenicilor lui, și mulțime multă de norod din toată Iudeea și din Ierusalim și de pre lângă marea Tirului și a Sidonului, cari veniseră să'l asculte pre el și să se tămăduiască de neputințele lor.

Marc. 3, 7 sq; Mat. 4, 24 sq.

18. Și cei ce se chinuiau de duhuri necurate și se vindecau.

19. Și tot norodul căută să se atingă de el, că putere ieșia din el, și vindecă pre toți.

20. Și el ridicându'și ochii săi spre ucenicii lui, zicea: fericiți sunteți săracilor, că a voastră este împărăția lui Dumnezeu.

21. Fericiți sunteți cari flămânziți acum, că vă veți sătura. Fericiți sunteți cari plângeți acum, că veți râde.

22. Fericiți veți fi când vă vor urî pre voi oamenii, și când vă vor despărți pre voi și vă vor ocări, și vor scoate numele vostru ca un rău pentru Fiul Omului.

23. Bucurați-vă într'acea zi și săltați, că iată, plata voastră multă este în ceruri; că într'acest chip făceau prorocilor părinții lor.

24. Însă vai vouă bogaților, că vă luați mângâierea voastră.

Amos 6, 1; Iac. 5, 1.

25. Vai vouă celor ce sunteți sătui acum, că veți flămânzi. Vai vouă celor ce râdeți acum, că veți plânge și vă veți tânguî.

Is. 65, 13, 14.

26. Vai vouă, când vă vor zice bine toți oamenii, că într'acest chip făceau prorocilor celor mincinoși părinții lor.

27. Ci vouă grăiesc, celor ce auziți: iubiți pre vrăjmașii voștri, bine faceți celor ce vă urăsc pre voi.

28. Binecuvântați pre cei ce vă blestemă pre voi, și vă rugați pentru cei ce vă fac vouă necaz.

29. Celui ce te bate pre tine preste o față a obrazului, întoarce'î lui și cealaltă; și celui ce îți iă haina, nu'î oprî lui și cămașa.

30. Și tot celuia ce cere dela tine, dă'î; și dela cela ce îți iă ale tale, nu cere înapoi.

A 2 Lege 15, 7.

31. Și precum voiți ca să vă facă vouă oamenii, și voi faceți lor așijderea.

Mat. 7, 12.

32. Și de iubiți pre cei ce vă iubesc pre voi, ce dar este vouă? Că și păcătoșii iubesc pre cei ce îi iubesc pre dânșii.

Mat. 5, 46.

33. Și de faceți bine celor ce vă fac vouă bine, ce dar este vouă? Că și păcătoșii aceeaș fac.

34. Și de dați împrumut *celor* dela cari nădăjduiți a luă, ce dar este vouă? Că și păcătoșii dau păcătoșilor împrumut, ca să iă întocmai.

Mat. 5, 43; Lev. 25, 35.

35. Ci iubiți pre vrăjmașii voștri, și faceți bine, și dați împrumut, nimic nădăjduind, și va fi plata voastră multă, și veți fi fii celui prea înalt; că el este bun spre cei nemulțumitori și spre cei răi.

Ps. 36, 26.

36. Deci, fiți milostivi precum și Tatăl vostru este milostiv.

Eș. 34, 6; Ps. 102, 8, 13.

37. Nu judecați, și nu vă veți judecă; nu osândiți, și nu vă veți osândi; iertați, și vi se va iertă;

Rom. 2, 1.

38. Dați, și vi se va dà vouă; măsură bună, îndesată și clătită și pre deasupra vărsându-se vor dà în sânul vostru; căci, cu aceeaș măsură cu care veți măsură, se va măsură vouă.

Marc. 4, 24.

39. Și le-au zis lor și pildă: au doară poate orb pre orb să povățuiască? Au nu amândoi vor cădeà în groapă?

40. Nu este ucenic mai pre sus de dascălul său; dar tot cel desăvârșit, va fi ca dascălul său.

Ioan 15, 20.

41. Și ce vezi ștercul cel ce este în ochiul fratelui tău, iar bârna care este în ochiul tău n'o simți?

Mat. 7, 3.

42. Sau cum poți zice fratelui tău: frate, lasă să scot ștercul care este în ochiul tău, însuți nevăzând bârna care este în ochiul tău? Fățarnice, scoate întâiu bârna din ochiul tău, și atunci vei vedeà să scoți ștercul cere este în ochiul fratelui tău.

43. Că nu este pom bun, care face roadă rea, nici pom rău, care face roadă bună.

44. Că tot pomul din roada sa se cunoaște; că nu adună smochine din mă răcini, nici din rug culeg struguri.

45. Omul cel bun din vistieria cea bună a inimei sale scoate cele bune; și omul cel rău din vistieria cea rea a inimei sale scoate cele rele; că din prisosința inimei grăește gura lui.

Mat. 12, 35.

46. Și ce mă chemați: Doamne, Doamne, și nu faceți cele ce vă zic?

47. Tot cela ce vine către mine și aude cuvintele mele și le face pre ele, voi arătà vouă cui este asemenea.

Rom. 2, 13; Iac. 1, 22.

48. Asemenea este omului ce și zidește casă, care a săpat și a adâncit și a pus temelia pre piatră; și vărsare de ape făcându-se, a lovit rîul în casa aceea, și nu o a putut clătì pre ea, căci erà întemeiată pre piatră.

49. Iar cela ce a auzit și n'a făcut, asemenea este omului care și-a zidit casa sa pre pământ fără de temelie, în care a lovit rîul și îndată a căzut, și s'a făcut sfărâmarea casei aceea mare.

CAP. 7.

*Vindecarea slugei Sutaşului. Învierea fiului văduvei din Nain.
Trimişii lui Ioan. Muierea cea păcătoasă. Pilda cu cei doi
datornici.*

Şi după ce au sfârşit toate cuvintele sale întru auzul norodului, au intrat în Capernaum.

2. Iar sluga unui sutaş fiind bolnavă, vreà să moară, care erà la dânsul de cinste.

Mat. 8, 5 sq.

3. Şi auzind de Iisus, a trimis la dânsul bătrâni ai Iudeilor, rugându’l pre el ca să vină să mântuiască sluga lui.

4. Iar ei venind către Iisus, îl rugau pre el cu deadinsul, zicând: că este vrednic acela căruia vei dà aceasta;

5. Căci iubeşte neamul nostru, şi sinagoga el o a zidit nouă.

6. Iar Iisus mergeà cu dânşii. Şi nefiind el departe de casă, a trimis la dânsul sutaşul prieteni, grăind lui: Doamne, nu te osteni; că nu sunt vrednic ca să intri supt acoperemântul meu;

7. Pentru aceea nici pre mine nu m’am socotit a fi vrednic a veni către tine, ci zì cu cuvântul, şi se va tămădui sluga mea.

8. Că şi eu sunt om rânduit supt dregătorie, având supt sinemi slujitori, şi zic acestuia: mergi, şi merge; şi altuia: vino şi vine; şi slugei mele: fă aceasta şi face.

9. Iar Iisus auzind acestea, s’au minunat de el, şi întorcându-se au zis norodului, care mergeà după dânsul: grăesc vouă, că nici întru Israil n’am aflat atâta credinţă.

10. Şi întorcându-se trimişii acasă, au aflat pre sluga cea bolnavă sănătoasă.

11. Şi a fost după acestea mergeà într’o cetate ce se chemà Nain, şi împreună cu dânsul mergeau ucenicii lui mulţi şi norod mult.

12. Iar dacă s'au apropiat către poarta cetății, iată, scoteau pre un mort, fiu unul născut al maicei sale, și aceea erà văduvă; și norod mult din cetate erà cu dânsa.

13. Și văzând-o pre dânsa Domnul, i s'au făcut milă de ea, și au zis ei: nu plânge.

Mat. 9, 36; Ier. 31, 16.

14. Și apropiindu-se, s'au atins de pat; iar cei ce îl duceau, au stătut, și el au zis: tânărule, ție grăesc: scoală-te!

15. Și a șezut drept mortul și a început a grăi. Și l-au dat pre el maicei lui.

16. Și a luat frică pre toți, și slăviau pre Dumnezeu, grăind, că proroc mare s'a sculat întru noi, și că au cercetat Dumnezeu pre norodul său.

17. Și a ieșit cuvântul acesta de el, întru toată Iudeea și întru toată laturea.

Mat. 9, 26.

18. Și au vestit lui Ioan, ucenicii lui, de toate acestea.

19. Și chemând Ioan pre doi din ucenicii săi, i-a trimis către Iisus, zicând: tu ești cela ce vine, sau pre altul să așteptăm?

20. Și venind către el bărbații aceia, au zis: Ioan Botezătorul ne-a trimis pre noi către tine, zicând: tu ești cela ce vine, sau pre altul să așteptăm?

21. Și într'acel ceas au tămăduit pre mulți de boale și de răni și de duhuri rele, și au dat vedere multor orbi.

22. Și răspunzând Iisus, au zis lor: mergeți și spuneți lui Ioan cele ce ați văzut și ați auzit; că orbii văd, șchiopii umblă, leproșii se curățesc, surzii aud, morții se scoală, săracilor bine se vestește.

Is. 35, 5.

23. Și fericit este cel ce nu se va sminti întru mine.

24. Iar dacă s'au dus vestitorii lui Ioan, au început a grăi către noroade de Ioan: ce ați ieșit în pustie să vedeți? Au trestie clătită de vânt?

Mat. 11, 7.

25. Dar ce ați ieșit să vedeți? Au om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce sunt în haine scumpe și petrec într-o desfătare, în casele împărătești sunt.

26. Dar ce ați ieșit să vedeți? Au proroc? Adevăr grăiesc vouă: și mai mult decât proroc.

27. Acesta este de care este scris: iată eu trimit îngerul meu înaintea feței tale, care va găti calea ta înaintea ta:

28. Că zic vouă: mai mare proroc între cei născuți din femei de cât Ioan Botezătorul, nimeni nu este, iar cel mai mic într-o împărăție a lui Dumnezeu, mai mare decât el este.

29. Și tot norodul auzind, drept a mărturisit pre Dumnezeu, botezându-se cu botezul lui Ioan.

30. Iar Fariseii și legiuitorii au lepădat dela sine sfatul lui Dumnezeu, nebotezându-se dela dânsul.

Fapt. 13, 16.

31. Deci cu cine voiu asemăna pre oamenii neamului acestuia? Și cu cine sunt asemenea?

Mat. 11, 16 sq.

32. Asemenea sunt cu copiii ce șed în târg și strigă unii către alții și zic: fluerat-am vouă și n'ați jucat; cântat-am de jale vouă și n'ați plâns.

33. Că a venit Ioan Botezătorul, nici pâine mâncând, nici vin bând, și ziceți: drac are.

34. Au venit Fiul Omului mâncând și bând, și ziceți: iată om mâncător și băutor de vin, prieten vameșilor și păcătoșilor.

35. Și s'a îndreptat înțelepciunea dela toți fiii săi.

36. Și'l rugă pre el unul din Farisei, ca să mănânce cu el. Și intrând în casa Fariseului, a șezut.

37. Și iată, o femeie din cetate, care era păcătoasă, înțelegând că șade în casa Fariseului, aducând un alavastru cu mir,

38. Și stând lângă picioarele lui dinapoi, plângând a început a uda picioarele lui cu lacrimi, și cu perii capului ei /le ștergea, și sărută picioarele lui, și /le ungea cu mir.

39. Iar văzând Fariseul care chemase pre el, a zis întru sine, grăind: acesta de ar fi proroc, ar şti cine şi ce fel de muiere *este ceea* ce se atinge de el, că este păcătoasă.

40. Şi răspunzând Iisus, au zis către el: Simone, am oare ce să'ţi zic. Iar el a zis: Învăţătorule, zì.

41. Doi datornici erau oarecăruia cămătarnic; unul erà dator cu cinci sute de dinari, iar celalt cu cincizeci;

42. Şi neavând ei cu ce plăti, amândurora le-au dăruit. Deci care dintr'înşii, spune'mi, mai mult va iubi pre el?

43. Iar Simon răspunzând, a zis: socotesc că *ace/a* căruia i-a dăruit mai mult. Iar el au zis lui: drept ai judecat.

44. Şi întorcându-se către muiere, au zis lui Simon: vezi pre această muiere? Am intrat în casa ta, apă pre picioarele mele n'ai dat, iar aceasîa cu lacrimi mi-a udat picioarele mele şi *le-a* şters cu părul capului ei.

45. Sărutare mie nu mi-ai dat, iar aceasta de când am intrat, n'a încetat sărutându'mi picioarele mele.

46. Cu untdelemn capul meu nu l-ai uns, iar aceasta cu mir mi-a uns picioarele mele.

47. Pentru aceea grăesc ție: iartă-se păcatele ei cele multe, că a iubit mult. Iar cui se iartă puțin, iubeşte mai puțin.

48. Şi au zis ei: iartă-ţi-se ție păcatele tale.

Mat. 9, 2.

49. Şi au început cei ce şedeau cu dânsul a grăi întru sine: cine este acesta care iartă şi păcatele?

50. Şi au zis către muiere: credinţa ta te-a mântuit, mergi în pace.

CAP. 8.

Pilda Semănătorului. Muma şi fraţii lui Iisus. Certarea apelor. Legheon. Fata mai marelui Sinagogei. Femeia ce'i curgea sânge.

Și a fost după aceasta și el umblă prin cetăți și prin sate, propoveduind și binevestind împărăția lui Dumnezeu, și cei doisprezece cu dânsul,

2. Și niște femei care erau tămăduite de duhuri rele și de boale: Maria ce se chemă Magdalina, dintru care ieșiseră șapte draci,

Marc. 15, 40 și 16, 9.

3. Și Ioana femeia lui Husa, ispravnicul lui Irod, și Susana și altele multe, care slujiau lui din avuțiile lor.

4. Și adunându-se norod mult, și cei de prin cetăți venind către dânsul, au zis prin pildă:

Mat. 13, 3; Marc. 4, 2.

5. Ieșit-a semănătorul să semene sămânța sa. Și semănând el, una a căzut lângă cale și s'au călcat și pasărilor cerului o au mâncat.

6. Și alta a căzut pre piatră, și dacă a răsărit s'a uscat, pentrucă n'avea umezeală.

7. Și alta a căzut în mijlocul spinilor, și crescând spinii o au înneecat pre ea.

8. Și alta a căzut pre pământ bun, și crescând a făcut rod însutit. Acestea grăind, au strigat: cel ce are urechi de auzit, să auză.

9. Și l-au întrebat pre el ucenicii lui, zicând: ce este pilda aceasta?

10. Iar el au zis: vouă este dat a ști tainele împărăției lui Dumnezeu, iar celorlalți în pilde, ca văzând să nu vază, și auzind să nu înțeleagă.

Is. 6, 9, 10; Mat. 13, 14; Marc. 4, 12; Ioan 12, 40; Fapt. 28, 26.

11. Iar pilda este aceasta: sămânța este cuvântul lui Dumnezeu.

12. Iar cea de lângă cale sunt cei ce aud; apoi vine diavolul și ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva crezând să se mântuiască.

13. Iar cea de pre piatră, sunt cei cari când aud, cu bucurie primesc cuvântul: dar aceștia rădăcină n'au, cari

până la o vreme cred și în vreme de ispită se leapădă.

14. Iar ceea ce a căzut în spini, aceștia sunt cari au auzit, dar cu grijile și cu bogățiile și cu dulcelețurile vieții acestea umblând, se înneacă și nu săvârșesc roadă.

15. Iar cea de pre pământ bun, aceștia sunt cari cu inimă bună și curată auzind cuvântul, îl țin și fac roadă întru răbdare.

Fapt. 16, 14; Evr. 10, 36.

16. Și nimeni aprinzând lumina o acopere pre dânsa cu vas, sau o pune supt pat, ci o pune în sfeșnic, ca cei ce intră să vază lumină.

Mat. 5, 15; Marc. 4, 21.

17. Că nu este lucru de taină, care să nu se arate, nici lucru ascuns care să nu se cunoască și întru arătare să vie.

Mat. 10, 26.

18. Deci vedeți cum auziți; că cel ce are, se va dà lui, și cel ce n'are, și ce i se pare că are, se va luà dela dânsul.

Mat. 13, 12.

19. Și au venit către dânsul muma lui și frații lui, și nu puteau să vorbească cu dânsul pentru norod.

Mat. 12, 46; Marc. 3, 31.

20. Și i-a spus lui zicând: muma ta și frații tăi stau afară, vrând să te vază pre tine.

21. Iar el răspunzând, au zis către dânșii: muma mea și frații mei sunt aceștia, cari aud cuvântul lui Dumnezeu și'l fac pre dânsul.

22. Și a fost într'una din zile, și el au intrat în corabie și ucenicii lui, și au zis către ei: să trecem de ceea parte de iezer; și s'au slobozit.

Mat. 8, 23; Marc. 4, 35.

23. Iar mergând ei cu corabia, au adormit el. Și s'a pogorît vifor de vânt în iezer, și se umpleau și se primejduiau.

24. Și apropiindu-se l-au deșteptat pre dânsul, grăind: Învățătorule, Învățătorule, pierim. Iar el sculându-se, au certat vântul și valul apei; și au încetat, și s'a făcut liniște.

25. Și au zis către ei: unde este credința voastră? Iar ei spăimântându-se, s'au mirat, grăind unul către altul: cine este acesta, că și vânturilor și apei poruncește, și'l ascultă pre dânsul?

26. Și au venit cu corabia în laturea Gadarenilor, care este de ceea parte de Galileea.

Mat. 8, 28, sq; Marc. 5, 1.

27. Și ieșind el la uscat, l-a întâmpinat pre el un om oarecare din cetate, care aveà draci de mulți ani, și în haină nu se îmbracă și în casă nu petreceà, ci în mormânturi.

28. Iar văzând pre Iisus și strigând, a căzut înaintea lui, și cu glas mare a zis: ce este mie și ție Iisuse Fiul lui Dumnezeu celui prea înalt? Rogu-te, nu mă muncì pre mine.

29. Că poruncià duhului celui necurat să iasă din omul acela, pentrucă de mulți ani îl răpise pre dânsul, și'l legau pre el cu lanțuri de fier și cu obezi, păzindu-se, dar sfărâmând legăturile, se gonià de dracul prin pustie.

30. Și l-au întrebat pre el Iisus, grăind: cum îți este numele? Iar el a zis: legheon; că draci mulți intraseră într'însul.

31. Și'l rugau pre el ca să nu porunciască lor să meargă întru adânc.

32. Și erà acolo o turmă de porci mulți, ce se pășteau în munte, și'l rugau pre el să le dea voie lor să intre într'înșii; și le-au dat lor voie.

33. Și ieșind dracii din om, au intrat în porci, și s'a pornit turma de pre țarmuri în iezer și s'a înecat.

34. Iar păstorii văzând ceea ce se făcuse, au fugit și au spus în cetate și prin sate.

35. Și au ieșit să vază ce s'a făcut, și au venit la Iisus, și au aflat pre omul dintru care ieșiseră dracii, îmbrăcat și întreg la minte, șezând lângă picioarele lui Iisus, și s'au temut.

36. Și le-au spus lor și cei ce văzuseră, cum s'a mântuit cel îndrăcit.

37. Și l-a rugat pre dânsul tot norodul ținutului Gadarenilor, să se ducă dela dânsii, că erau cuprinși de mare frică. Iar el intrând în corabie, s'au întors.

38. Iar bărbatul dintru care ieșiseră dracii, rugă pre el ca să fie cu dânsul; dar Iisus l-au slobozit pre el, grăind:

39. Întoarce-te în casa ta și povestește câte ți-au făcut ție Dumnezeu. Și s'a dus propoveduind prin toată cetatea câte i-au făcut Iisus lui.

40. Și a fost când s'au întors Iisus, l-a primit pre el norodul, că toți îl așteptau pre el.

41. Și iată, a venit un om căruia îi eră numele Iair, și acesta eră mai marele sinagogei, și căzând la picioarele lui Iisus, îl rugă pre el ca să intre în casa lui,

Mat. 9, 18.

42. Că aveà o fiică una născută, ca de doisprezece ani, și aceea mureà. Iar când mergeà el, îl împresurau noroadele.

43. Și o muiere fiind în curgerea sângelui de doisprezece ani, care cheltuise la doftori toată avuția sa, și nici dela unul n'a putut să se vindece,

Marc. 5, 25.

44. Apropiindu-se dinapoi, s'a atins de poala hainei lui, și îndată a stătut curgerea sângelui ei.

45. Și au zis Iisus: cine este cel ce s'a atins de mine? Iar lepădându-se toți, a zis Petru și cei ce erau cu el: Învățătorule, noroadele te îmbulzesc și te strâmtorează, și zici: cine este cel ce s'a atins de mine?

46. Iar Iisus au zis: s'a atins de mine oarecine, că eu am cunoscut puterea care a ieșit din mine.

47. Iar văzând muierea că nu s'a ascuns, a venit tremurând, și căzând înaintea lui, i-a spus lui, înaintea a tot norodul, pentru care pricină s'a atins de el și cum că s'a tămăduit îndată.

48. Iar el i-au zis ei: îndrăznește fiică; credința ta te-a mântuit, mergi în pace.

49. Încă grăind el, vine oarecare dela mai marele sinagogei, grăind lui, că a murit fiica ta; nu supără pre

Învățătorul.

Mat. 9, 23 sq; Marc. 5, 35, sq.

50. Iar Iisus auzind, au răspuns lui, grăind: nu te teme; crede numai și se va mântui.

51. Iar intrând în casă, n'au lăsat nici pre unul să intre, fără numai pre Petru și pre Iacov și pre Ioan și pre tatăl fecioarei și pre muma ei.

52. Și plângeau toți și se tânguiau de dânsa; iar el au zis: nu plângeți; n'a murit, ci doarme.

Lucà 7, 13.

53. Și'și râdeau de dânsul, știind că a murit.

54. Iar el scoțând pre toți afară, și apucând-o de mână, a strigat, grăind: fecioară, scoală-te!

55. Și s'a întors duhul ei, și a înviat îndată; și au poruncit să'i dea ei să mănânce.

56. Și s'au spăimântat părinții ei; iar el au poruncit lor, să nu spună nimănui ceeace se făcuse.

CAP. 9.

*Trimiterea Apostolilor la propoveduire. Cinci pâini.
Lepădarea de sine și luarea Crucei. Schimbarea la față.
Lunatecul. Cearta pentru întâetate.*

Și chemând pre cei doisprezece ucenici ai săi, le-au dat lor putere și stăpânire preste toți dracii și a vindecă boalele.

Mat. 10, 1; Marc. 6, 7.

2. Și i-au trimes pre dânșii să propoveduiască împărăția lui Dumnezeu și să tămăduiască pre cei bolnavi.

3. Și au zis către dânșii: nimic să nu luați pre cale: nici toiag, nici traistă, nici pâine, nici argint, nici câte două haine să aveți.

4. Și ori în care casă veți intra, acolo să petreceți, și de acolo să ieșiți.

Lucà 10, 5 sq.

5. Și ori câți nu vă vor primi pre voi, ieșind din cetatea aceea, și praful de pre picioarele voastre scuturați, întru mărturie asupra lor.

Lucà 10, 11.

6. Și ieșind, umblau prin sate, binevestind și tămăduind pretutindenea.

7. Și a auzit Irod tetrarhul, toate cele ce se făceau de el, și nu se pricepea, pentru că unii ziceau, că Ioan s'a sculat din morți,

Mat. 14, 1; Marc. 6, 14.

8. Iar alții, că Ilie s'a arătat, iar alții, că un proroc din cei de demult a înviat.

9. Și a zis Irod: pre Ioan eu l-am tăiat; dar acesta cine este, de care eu aud unele ca acestea? Și căută să'l vadă pre el.

10. Și întorcându-se Apostolii, au spus lui toate câte au făcut. Și luându'i pre dânșii, s'au dus deosebi în loc pustiu al cetăței ce se chiamă Vitsaida.

Ioan 6, 1 sq.

11. Iar noroadele înțelegând, au mers după dânșul, și primindu'i pre dânșii, le grăia lor de împărăția lui Dumnezeu, și pre cei ce aveau trebuință de tămăduire, îi vindecă,

12. Iar ziua a început a se plecà și venind cei doisprezece, au zis lui: slobozește noroadele, ca mergând în satele și în orașele cele de prin prejur, să găzduiască și să'și afle hrană, că aici suntem în loc pustiu.

Ioan 6, 5.

13. Iar el au zis către dânșii; dați-le lor voi să mănânce. Iar ei au zis: nu este la noi mai mult decât cinci pâini și doi pești, fără decât să ne ducem noi și să cumpărăm la tot norodul acesta bucate.

14. Că erau ca cinci mii de bărbați. Și au zis către ucenicii săi: puneți'i pre dânșii cete, câte cincizeci

15. Și au făcut așa și i-au așezat pre toți.

16. Deci luând cele cinci pâini și cei doi pești, căutând la cer, le-au binecuvântat și le-au frânt și le-au dat ucenicilor să le pună înaintea norodului.

17. Și au mâncat și s'au săturat toți, și au luat din sfărâmiturile care rămăseseră lor, douăsprezece coșuri.

18. Și a fost când se rugă el deosebi, erau cu dânsul ucenicii lui, și i-au întrebat pre dâșii zicând: cine'mi zic noroadele că sunt?

19. Iar ei răspunzând, au zis: Ioan Botezătorul, iar alții, Ilie; iar alții, că proroc oarecare din cei de demult a înviat.

20. Și le-au zis lor: dar voi cine'mi ziceți că sunt? Iar Petru răspunzând a zis: Hristosul lui Dumnezeu.

Mat. 16, 16 sq. Marc. 8, 29; Ioan 6, 69.

21. Iar el certându'i pre dâșii, le-au poruncit, nimănui, să nu spună aceasta,

22. Zicând: că se cade Fiului Omului multe a pătimî, și a se defăimă de Bătrâni și de Arhieri și de Cărturari, și a se omorî și a treia zi a înviă.

Mat. 17, 22 și 20, 18 sq.

23. Și grăia către toți: oricine va voi să vie după mine, să se lepede de sine și să'și iă crucea sa în toate zilele și să'mi urmeze mie.

Mat. 16, 24; Marc. 8, 34.

24. Că cine va voi să'și mântuiască sufletul său, pierde'l-va pre el; iar cine'și va pierde sufletul său pentru mine, acesta îl va mântui pre dânsul.

Luc. 17, 33.

25. Că ce folos este omului de va dobândi lumea toată, iar pre sine se va pierde sau se va păgubi?

26. Că oricine se va rușină de mine și de cuvintele mele, de acesta Fiul Omului se va rușină, când va veni întru slava sa și a Tatălui și a sfinților Îngeri.

Mat. 10, 33; Marc. 8, 38; Luc. 12, 9; 2 Tim 2, 12.

27. Și vă grăiesc vouă cu adevărat: sunt unii din cei ce stau aici, cari nu vor gustă moarte, până când vor vedeă împărăția lui Dumnezeu.

28. Și a fost după cuvintele acestea ca la opt zile, și luând pre Petru și pre Ioan și pre Iacov, s'au suit în munte să se roage.

Mat. 17, 1. Marc. 9, 2.

29. Și s'a făcut, când se ruga el, chipul feței lui altul și îmbrăcămintea lui albă, strălucind.

30. Și iată doi bărbați vorbeau cu dânsul, cari erau Moisi și Ilie,

31. Cari arătându-se în slavă, grăiau de ieșirea lui, care vrea să o plinească în Ierusalim.

32. Iar Petru și cei ce erau cu dânsul erau îngreuiți de somn, și deșteptându-se, au văzut slava lui, și pre cei doi bărbați stând împreună cu dânsul.

33. Și a fost când s'au despărțit ei dela dânsul, a zis Petru către Iisus: Învățătorule, bine este nouă a fi aici și să facem trei colibi: una ție și una lui Moisi și una lui Ilie, neștiind ce grăia.

34. Și acestea grăind el, s'a făcut nor, și i-a umbrit pre dânsii și s'au spăimântat când au intrat ei în nor.

35. Și glas a fost din nor, zicând: acesta este Fiul meu cel iubit, pre acesta să ascultați.

2 Petr. 1, 17; Mat. 3, 17.

36. Și după ce a fost glasul, s'au aflat Iisus singur. Și ei au tăcut și nimănui n'au spus în zilele acelea nimic din cele ce văzuseră.

37. Și a fost, a doua zi, pogorându-se ei din munte, l-a întâmpinat pre el norod mult.

Mat. 17, 14; Marc. 9, 14.

38. Și iată, un bărbat din norod a strigat, grăind: Învățătorule, rogu-te caută spre fiul meu, că unul născut îmi este mie.

39. Și iată, duh îl apucă pre el, și de năpraznă strigă; și'l zdrobește pre el cu spumă, și abia se duce dela el, sfărâmându'l pre el.

40. Și m'am rugat de ucenicii tăi să'l scoată, și n'au putut.

41. Iar Iisus răspunzând, au zis: o neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi și voi suferi pre voi? Adu'mi pre fiul tău aici.

42. Și încă apropiindu-se el, l-a trântit pre el dracul și l-a scuturat. Iar Iisus au certat pre duhul cel necurat, și au tămăduit copilul, și l-au dat tatălui său.

43. Și se spăimântau toți de mărimea lui Dumnezeu. Și mirându-se toți de toate care au făcut Iisus, au zis către ucenicii săi:

44. Puneți voi în urechile voastre cuvintele acestea, că Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor.

Mat. 17, 22.

45. Iar ei nu înțelegeau cuvântul acesta, și eră acoperit de către dânșii, ca să nu'l priceapă; și se temeau să'l întrebe pre el de cuvântul acesta.

Lucà 18, 34.

46. Și a intrat gând întru dânșii: cine ar fi dintru ei mai mare?

Marc. 9, 34.

47. Iar Iisus știind gândul inimei lor, luând un prunc, l-au pus pre el lângă sine.

48. Și au zis lor: oricine va primi pruncul acesta întru numele meu, pre mine mă primește; și oricine mă va primi pre mine, primește pre cela ce m'au trimis pre mine; că cela ce este mai mic întru voi toți, acesta va fi mare.

Mat. 10, 40; Ioan 13, 20.

49. Iar Ioan răspunzând, a zis: Învățătorule, am văzut pre oarecare în numele tău scoțând draci, și l-am oprit pre el, că nu umblă pre urma ta cu noi.

50. Și au zis către el Iisus: nu'l opriți, că cel ce nu este împotriva noastră, pentru noi este.

51. Și a fost când s'au împlinit zilele înălțării lui, el și-au îndreptat fața ca să meargă în Ierusalim.

52. Și au trimis vestitori înaintea feței sale; și mergând au intrat într'un oraș al Samarinenilor, ca să'i gătească lui.

Ioan 4, 4.

53. Și nu l-au primit pre dânsul, că fața lui erà mergând spre Ierusalim.

54. Și văzând ucenicii lui, Iacov și Ioan, au zis: Doamne, voești să zicem ca să se pogoare foc din cer și să'i mistuiască pre ei, precum și Ilie a făcut?

4 Împ. 1, 10 sq.

55. Iar Iisus întorcându-se i-au certat pre dâșii și au zis: nu știți ai cărui duh sunteți voi;

56. Că Fiul Omului n'au venit să piarză sufletele oamenilor, ci să mântuiască. Și au mers într'alt sat.

Ioan 3, 17 și 12, 47.

57. Și a fost când mergeau ei pre cale, a zis oarecine către el: Doamne, voiu să merg după tine, ori unde vei merge.

Mat. 8, 19.

58. Și au zis Iisus lui: vulpile au vizuini și pasările cerului cuiburi, iar Fiul Omului n'are unde să'și plece capul.

59. Și au zis către altul: vino după mine. Iar el a zis: Doamne, dă'mi voie întâi să merg să îngrop pre tatăl meu.

60. Iar Iisus au zis lui: lasă morții să'și îngroape pre morții lor, iar tu mergi de vestește împărăția lui Dumnezeu,

61. Și a zis și altul: voiu să merg după tine, Doamne, dar întâiu dă'mi voie să rânduiesc cele ce sunt în casa mea.

62. Iar Iisus au zis către el: nimeni punându'și mâna sa pre plug, și căutând înapoi, este îndreptat întru împărăția lui Dumnezeu.

CAP. 10.

Cei șaptezeci de Apostoli. Legiuitorul doritor de viața de veci. Pilda celui căzut în tâlhari. Marta și Maria.

Iar după acestea au arătat Domnul și pre alți șaptezeci și au trimis pre dâșii câte doi înaintea feței sale, întru tot orașul și locul unde vreà el să meargă.

2. Și zicea către dânșii: secerișul este mult, iar lucrătorii puțini; deci rugați pre Domnul secerișului, ca să scoată lucrători la secerișul său.

Ioan 4, 35; Mat. 9, 37 sq.

3. Mergeți, iată eu vă trimit pre voi ca mieii în mijlocul lupilor.

Mat. 10, 16.

4. Să nu purtați pungă, nici traistă nici încălțăminte; și pre nimenea să nu întrebați de sănătate în cale.

Mat. 10, 9.

5. Și ori în care casă veți intra întâiu ziceți: pace casei aceștia,

6. Și de va fi acolo fiul păcei, se va odihni preste dânsul pacea voastră; iar de nu, la voi se va întoarce.

7. Și într-o aceeaș casă petreceți, mâncând și bând cele dela dânșii; că vrednic este lucrătorul de plata sa. Să nu vă mutați din casă în casă.

A 2 Lege 24, 14; Mat. 10, 10; 1 Cor. 9, 14.

8. Și ori în care cetate veți intra și vă vor primi pre voi, mâncați cele ce se vor pune înaintea voastră.

9. Și tămăduiți bolnavii cari vor fi într'însa și graiți lor: s'a apropiat spre voi împărăția lui Dumnezeu.

10. Iar ori în care cetate veți intra, și nu vă vor primi pre voi, ieșind la ulițele ei cele late, ziceți:

11. Și praful ce s'a lipit de noi din cetatea voastră, îl scuturăm vouă. Însă aceasta să știți, că s'a apropiat spre voi împărăția lui Dumnezeu.

12. Grăiesc vouă: că mai ușor va fi Sodomului în ziua aceea, decât cetății aceea.

13. Vai ție, Horazine! Vai ție Vitsaido! Că de s'ar fi făcut în Tir și în Sidon puterile care s'au făcut într-o voi, de mult în sac și în cenușă șezând s'ar fi pocăit,

Mat. 11, 21.

14. Însă Tirului și Sidonului mai ușor va fi la judecată decât vouă.

15. Și tu Capernaume, care până la cer te-ai înălțat, până la iad te vei pogori.

16. Cea ce ascultă pre voi, pre mine mă ascultă, și cea ce se leapădă de voi, de mine să leapădă. Iar cea ce se leapădă de mine, se leapădă de cea ce m'au trimis pre mine.

Ioan 13, 20.

17. Și s'au întors cei șaptezeci cu bucurie, zicând: Doamne și dracii se pleacă nouă întru numele tău.

18. Și au zis lor: văzut-am pre satana ca un fulger din cer căzând.

Apoc. 12, 8 sq.

19. Iată dau vouă stăpânire să călcați preste șerpi și preste scorpii și preste toată puterea vrăjmașului și nimic pre voi nu vă va vătămă.

Ps 90, 13.

20. Însă pentru aceasta nu vă bucurați, căci duhurile se pleacă vouă; ci vă bucurați mai vârtos, că numele voastre s'au scris în ceruri.

Filip. 4, 3.

21. Întru acest ceas s'au bucurat cu duhul Iisus și au zis: mărturisescu-mă ție, Părinte, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit pre ele pruncilor, adevărat Părinte, că așa a fost buna voință înaintea ta.

Mat. 11, 25 sq.

22. Și întorcându-se către ucenicii săi au zis: toate îmi sunt date mie dela Tatăl meu, și nimenea nu știe cine este Fiul, fără numai Tatăl, și cine este Tatăl, fără numai Fiul, și căruia va voi Fiul să'i descopere.

Ioan 1, 18 și 6, 46.

23. Și întorcându-se către ucenici deosebi au zis: fericiți ochii cari văd cele ce voi vedeți.

3 Împ. 10, 8 și Mat. 13, 16.

24. Că grăiesc vouă, că mulți proroci și împărați au voit să vădă cele ce vedeți voi și nu au văzut și să auză cele ce

auziți și nu au auzit.

1 Petru 1, 10.

25. Și iată, un legiuitor s'a sculat, ispitindu'l pre el și zicând: Învățătorule, ce voiu face să moștenesc viața cea veșnică?

Mat. 22, 35 sq; Marc. 12, 28 sq.

26. Iar el au zis: în lege ce este scris? Cum citești?

27. Iar el răspunzând a zis: să iubești pre Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată vârtutea ta, și din tot cugetul tău și pre aproapele tău ca însuți pre tine.

Lev. 19, 18.

28. Și i-au zis lui: drept ai răspuns: aceasta fă și vei fi viu.

Lev. 18, 5; Ioan 11, 1.

29. Iară el vrând să se îndrepteze pre sine, a zis către Iisus: și cine este aproapele meu?

Eș. 2, 13.

30. Iar Iisus răspunzând, au zis: un om oarecare se pogorà din Ierusalim în Ierihon și a căzut în tâlhari, cari desbrăcându'l pre el și rănindu'l, s'au dus, lăsându'l abia viu.

31. Și după întâmplare un preot se pogorà pre calea aceea și văzându'l pre dânsul, a trecut pre alături.

32. Așijderea și un Levit, fiind la acel loc, viind și văzându'l pre el, a trecut pre alături.

33. Iar un Samarinean mergând pre cale, a venit la el și văzându'l i s'a făcut milă.

34. Și apropiindu-se, a legat ranele lui, turnând untdelemn și vin; și puindu'l pre dobitocul lui, l-a dus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el.

35. Și a doua zi ieșind și scoțând doi dinari, a dat gazdei și i-au zis lui: poartă grijă de dânsul și orice vei mai cheltui, eu când mă voiu întoarce, voiu dà ție.

36. Deci care dintru acei trei, ți se pare a fi de aproape celui ce căzuse în tâlhari?

37. Iară el a zis: cela ce a făcut milă cu dânsul. Iar Iisus au zis lui: mergi de fă și tu asemenea.

38. Și a fost când se duceau ei, și el au intrat într'un sat; iar o muiere numele ei Marta l-a primit pre el în casa sa.

Ioan 11, 1 și 12, 2.

39. Și aceea aveà o soră ce se chemà Maria, carea și sezând lângă picioarele lui Iisus, ascultà cuvintele lui.

40. Iar Marta se silià spre multă slujbă și stând a zis: Doamne, au nu socotești că soru-mea singură m'a lăsat să slujesc? Ci zì ei ca să'mi ajute.

41. Și răspunzând Iisus, au zis ei, Marto, Marto, te grijești și spre multe te silești;

42. Ci un lucru trebuiește, iar Maria partea cea bună și-a ales, carea nu se va luà dela dânsa.

CAP. 11.

Rugăciunea Domnească. Vindecarea unui mut. O femeie fericește pre Iisus. Iudeii cer semn din cer. Iisus învățând la un ospăț și muștrând pre legiuitori.

Și a fost când erà el la un loc rugându-se, după ce au încetat, a zis unul din ucenicii lui către dânsul: Doamne, învață-ne pre noi să ne rugăm, precum și Ioan a învățat pre ucenicii săi.

2. Și le-au zis lor: când vă rugați ziceți: Tatăl nostru carele ești în ceruri, sfințiască-se numele tău. Vie împărăția ta. Fie voea ta, precum în cer și pre pământ.

Mat. 6, 9.

3. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă în toate zilele.

4. Și ne iartă nouă păcatele noastre, că și noi iertăm tuturor celor ce ne sunt datori nouă. Și nu ne duce pre noi întru ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

5. Și au zis către ei: cine dintru voi are prieten și va merge către dânsul la miezul nopței și va zice lui: prietene,

dă'mi împrumut trei pâini;

6. Că a venit din cale un prieten la mine, și n'am ce pune înaintea lui?

7. Și acela răspunzând dinlăuntru, va zice: nu'mi face osteneală, acum ușa s'a încuiat și copiii mei sunt în așternut cu mine, nu pot să mă scol să'ți dau ție.

8. Grăiesc vouă: măcar de nu i-ar dà lui sculându-se, pentrucă este lui prieten, dar pentru obrăznicia lui sculându-se, va dà lui câte îi trebuie.

Luc. 18, 5.

9. Și eu zic vouă: cereți și se va dà vouă; căutați și veți afla; bateți și se va deschide vouă.

Mat. 7, 7; Marc. 11, 24; Ioan 16, 23 sq.

10. Că tot cela ce cere, va luà, și cela ce caută, va afla, și celui ce bate, i se va deschide.

11. Și la care tată dintru voi, de va cere fiul pâine, au doară piatră îi va dà lui? Sau pește, au doară în loc de pește, șarpe îi va dà lui?

12. Sau de va cere ou, au îi va dà lui scorpie?

13. Deci dacă voi fiind răi, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai vârtos Tatăl cel din cer va dà Duh Sfânt celor ce cer dela dânsul?

14. Și erà scoțând un drac și acela erà mut. Și a fost după ce a ieșit dracul, a grăit mutul și s'au mirat noroadale.

Mat. 12, 22 sq; Marc. 3, 22.

15. Iar oarecari dintr'înșii ziceau: cu veelzevul domnul dracilor scoate dracii.

16. Iar alții ispitindu'l, cereau dela dânsul semn din cer.

Mat. 16, 10 sq.

17. Iar el știind gândurile lor, au zis lor: toată împărăția ce s'a împărechiat între sine se pustiește și casă preste casă cade.

18. Deci și satana dacă s'a împărechiat între sine, cum va stà împărăția lui? Că ziceți că, cu veelzevul scot eu dracii,

19. Iar dacă eu cu veelzevul scot dracii, feciorii voștri cu cine scot? Pentru aceasta ei vor fi vouă judecători.

20. Iar dacă eu cu degetul lui Dumnezeu scot dracii, iată a ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu.

Eș. 8, 19.

21. Când cel tare întrarmat fiind păzește curtea sa, în pace sunt averile lui.

22. Iar când va veni cel mai tare decât dânsul, și-l va biruți pre el, iată toate armele lui, întru care se nădăjduia și împărțește prăzile lui,

Col. 2, 15.

23. Cei ce nu este cu mine, împotriva mea este, și cei ce nu adună cu mine risipește.

Marc. 9, 40.

24. Când duhul cel necurat va ieși din om, umblă prin locuri fără de apă, căutându-și odihnă, și neaflând zice: mă voi întoarce în casa mea de unde am ieșit.

25. Și viind o află măturată și împodobită.

26. Atuncea merge și iată alte șapte duhuri mai rele decât sine, și intrând locuiesc acolo; și se fac cele de pre urmă ale omului aceluia mai rele decât cele dintâiu.

Ioan 5, 14.

27. Și a fost când zicea el acestea, ridicând o muiere glas din norod a zis lui: fericit este pântecul care te-a purtat și țâțele care ai supt.

28. Iar el a zis: adevărat, fericiți cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc pre el.

Mat 7, 21.

29. Iar adunându-se noroadele au început a zice: neamul acesta viclean este; semn cere și semn nu se va da lui, fără numai semnul lui Ionă prorocului.

30. Că precum a fost Ionă semn Ninevitenilor, așa va fi și Fiul Omului la neamul acesta;

31. Împărăteasa dela austru se va scula la judecată cu bărbații neamului acestuia, și-i va osândi pre ei; că a venit dela marginele pământului să auză înțelepciunea lui Solomon, și iată mai mult decât Solomon aicea.

3 Împ 10, 1; 2 Paral. 9, 1; Mat. 12, 42.

32. Bărbații dela Ninevia se vor scula ia judecată cu neamul acesta și'l vor osândi pre el; căci ei s'au pocăit pentru propoveduirea lui Ionà, și iată mai mult decât Ionà aici.

Ionà 2, 1; 3, 5; Mat. 12, 41.

33. Nimenea aprinzând lumina o pune întru ascuns, nici supt obroc, ci în sfeșnic, ca cei ce intră să vază lumina.

Marc. 4, 21.

34. Lumina trupului este ochiul; deci când va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat; iar când va fi rău, și trupul tău întunecat va fi.

35. Drept aceea, socotește ca lumina care este întru tine să nu fie întunerec.

36. Deci dacă trupul tău va fi tot luminat; neavând vreo parte întunecată, va fi luminat tot, ca și când lumina cu strălucirea te luminează.

37. Iar când grăia, îl rugă pre dânsul un Fariseu ca să prânziască la el, și intrând, au șezut.

38. Iar Fariseul văzând, s'a mirat că nu s'au spălat întâiu mai 'nainte de prânz.

Mat. 15, 2.

39. Iar Domnul au zis către dânsul: acum voi Fariseii, partea cea dinafară a paharului și a blidului curățiți; iară cea dinlăuntru vostru este plină de răpire și de vicleșug.

Mat. 23, 25.

40. Nebunilor, au nu cela ce au făcut cea dinafară, au făcut și cea dinlăuntru?

41. Însă cele ce sunt la voi, dați-le milostenie, și iată, toate vor fi vouă curate.

42. Și vai vouă Fariseilor! Că zeciuți izma și ruta și toate verdețurile, și treceți judecata și dragostea lui Dumnezeu; acestea se cădea a le face, și acelea a nu le lasă.

43. Vai vouă Fariseilor! Că iubiți scaunele cele mai de sus în sinagoguri și închinăciunile prin târguri.

44. Vai vouă Cărturarilor și Fariseilor fățarnici! Că sunteți ca mormânturile cele ce nu se văd și oamenii ce umblă

deasupra lor nu le știu.

45. Și răspunzând unul din legiuitori, a zis lui: Învățătorule, acestea zicând și pre noi ne ocărăști.

46. Iar el au zis: și vouă legiuitorilor, vai! Că însărcinați pre oameni cu sarcini, care nu se pot lesne purtă; iar voi nici cu un deget al vostru nu vă atingeți de sarcini.

Is. 10, 1; Mat. 23, 4; Fapt 15, 10.

47. Vai vouă! Că zidiți mormânturile prorocilor și părinții voștri i-au ucis pre ei.

Mat. 23, 29 sq.

48. Deci mărturisiți și împreună voiți lucrurile părinților voștri; că aceia i-au ucis pre ei, iar voi zidiți mormânturile lor.

49. Pentru aceasta și înțelepciunea lui Dumnezeu a zis: trimite-voiu către ei proroci și apostoli și dintr'înșii vor ucide și vor gonî:

50. Ca să se ceară sângele tuturor prorocilor, ce s'a vărsat din începutul lumii dela neamul acesta.

51. Dela sângele lui Avel până la sângele Zahariei, care a pierit între oltar și între biserică; adevărat zic vouă: se va cere dela neamul acesta.

Fac. 4, 8; 2 Paral. 24, 21.

52. Vai vouă legiuitorilor! Că ați luat cheea cunoștinței, voi nu ați intrat și pre cei ce vreau să intre i-ați oprit.

53. Și zicând el acestea către ei, au început Cărturarii și Fariseii tare a se mâniă spre dânsul și a stă lui împotivă de multe.

54. Pândindu'l pre el și căutând ca să vâneze ceva din gura lui, ca să'l vinuiască pre el.

CAP. 12.

Aluatul Fariseilor. De cine trebuie a se teme. Hula împotiva Duhului Sfânt. Curajul în isgoniri. Sfaturi împotiva lăcomiei.

Defăimarea celor lumești. Ferirea de iubirea de argint. A nu se prici cu aproapele.

Și adunându-se mulțimi de noroadе cât se călcau unii pre alții, au început a zice ucenicilor săi: mai întâiu păziți-vă de aluatul Fariseilor, care este fățăria.

Mat. 16, 6 sq.

2. Că nimic nu este acoperit, care nu se va descoperi, și ascuns, care nu se va cunoaște.

3. Pentru aceea câte ați zis la întuneric, la lumină se vor auzi, și ce ați grăit la ureche în cămări, se va propovedui deasupra caselor.

Mat. 10, 27.

4. Deci grăiesc vouă prietenilor mei: nu vă temeți de cei ceucid trupul și după aceea nu pot nimic mai mult să facă.

Is. 8, 13 și 51, 12.

5. Ci voiu arăta vouă de cine să vă temeți. Să vă temeți de cela ce are putere după ce l-a ucis, să'l arunce în Gheena. Adevăr grăiesc vouă: de acela să vă temeți.

6. Au nu se vând cinci păsări cu doi filari? Și nici una dintr'însele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu.

7. Ci și perii capului vostru toți sunt numărați. Deci nu vă temeți; că voi sunteți cu mult mai buni de cât păsările.

Luc. 21, 18.

8. Și zic vouă: tot cel ce va mărturisi întru mine înaintea oamenilor, și Fiul Omului va mărturisi întru dânsul înaintea Îngerilor lui Dumnezeu.

Mat. 10, 32.

9. Iar cela ce se va lepădă de mine înaintea oamenilor, lepădat va fi înaintea Îngerilor lui Dumnezeu.

10. Și tot cela ce va zice cuvânt împotiva Fiului Omului, se va iertă lui; iar celui ce va hulî împotiva Duhului Sfânt, nu se va iertă.

Mat. 12, 31; Marc. 3, 29.

11. Iar când vă vor duce pre voi la soboare și la dregători și la stăpâni, nu vă grijiți cum și ce veți răspunde sau ce veți

zice;

Mat. 10, 19; Marc. 13, 13.

12. Că Duhul Sfânt vă va învăța pre voi într-un acel ceas, cele ce se cade a zice.

13. Și a zis lui oarecare din norod: Învățătorule, zi fratelui meu să împartă cu mine moștenirea.

14. Iar el au zis lui: Omule, cine m'a pus pre mine judecător sau împărțitor preste voi?

15. Și au zis către ei: vedeți și vă feriți de lăcomie; că nu într-un a prisosi cuivă din avuțiile sale este viața lui.

1 Tim. 6, 9 sq. Mat. 4, 4.

16. Și au zis pildă către dânșii, grăind: unui om bogat i-a rodit țarina.

17. Și cugetă într-un sine, zicând: ce voi face, că nu am unde adună rodurile mele?

18. Și a zis: aceasta voi face: strică-voiu jitnițele mele, și mai mari le voi zidi și voi strânge acolo toate rodurile mele și bunătățile mele.

19. Și voi zice sufletului meu: suflete, ai multe bunătăți strânse spre mulți ani, odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te.

20. Iar Dumnezeu i-au zis lui: nebune, într-un această noapte sufletul tău vor să-l ceară dela tine; dar cele ce ai gătit, cui vor fi?

21. Așa este cela ce strânge luiș comoară, iar nu în Dumnezeu se îmbogățește.

22. Și au zis către ucenicii săi: pentru aceasta zic vouă, nu vă grijiți cu sufletul vostru, ce veți mânca; nici cu trupul, în ce vă veți îmbrăca.

Mat. 6, 25 sq.

23. Sufletul mai mare este decât hrana și trupul decât haina.

24. Căutați la corbi, că nu samănă nici seceră; cari nu au cămări nici jitnițe și Dumnezeu îi hrănește pre ei; cu cât mai mult voi sunteți mai buni decât păsările?

25. Și cine din voi grijindu-se poate să adauge statului său un cot?

26. Deci dacă nu puteți nici ce este mai mic a face, ce vă mai grijiți de celelalte?

27. Socotiți crinii cum cresc; nu se ostenesc, nici torc; și grăiesc vouă, că nici Solomon într-o toată slava sa nu s'a îmbrăcat ca unul dintru aceștia.

28. Și de vreme ce iarba, care este astăzi în câmp și mâine în cuptor se aruncă, Dumnezeu așa o îmbracă; cu cât mai vărtos pre voi, puțin credincioșilor?

29. Și voi să nu căutați ce veți mânca, sau ce veți bea și nu vă înălțați.

30. Că toate acestea păgânii lumii aceștia le caută; iar Părintele vostru știe că vă trebuiesc acestea.

31. Însă căutați împărăția lui Dumnezeu, și acestea toate se vor adauge vouă.

32. Nu te teme turmă mică; că bine au voit Tatăl vostru să vă dea vouă împărăția.

33. Vindeți avuțiile voastre și dați milostenie; faceți-vă vouă pungi care nu se învechesc, comoară neîmputănată în ceruri, unde furul nu se apropie, nici molia o strică.

Mat. 6, 19 sq.

34. Că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

35. Să fie mijloacele voastre încinse și făcliile aprinse;

Ier. 1, 17; 1 Petr. 1, 13; Mat. 25, 1 sq.

36. Și voi asemenea cu oamenii cari așteaptă pre domnul lor, când se va întoarce dela nunți; ca viind și bătând, îndată să'i deschiză lui.

37. Fericite slugile acelea, pre cari viind domnul, îi va afla priveghind. Amin zic vouă, că se va încinge și îi va pune pre dânșii să șază, și viind va sluji lor.

38. Și de va veni la a doua strajă și la a treia strajă de va veni, și'i va afla așa, fericite sunt slugile acelea.

39. Iar aceasta să știți, că de ar ști stăpânul casei în care ceas va veni furul, ar priveghiă și nu ar lăsa să-i sape casa

lui.

Mat. 24, 43; 1 Tes. 5, 2 sq.

40. Deci și voi fiți gata; că în ceasul care nu gândiți, Fiul Omului va veni.

41. Și a zis Petru lui: Doamne, către noi zici pilda aceasta, sau și către toți?

42. Și au zis Domnul: oare cine este iconomul cel credincios și înțelept, pre care îl va pune domnul preste slugile sale, ca să le dea la vreme măsura de grâu.

Mat. 24, 45.

43. Fericită este sluga aceea, pre care viind domnul lui îl va afla făcând așa.

44. Adevărat grăiesc vouă, că'l va pune pre dânsul preste toate avuțiile sale.

45. Iar de va zice sluga aceea întru inima sa: zăbovește domnul meu a veni, și va începe a bate pre slugi și pre slujnice, și a mânca și a bea și a se îmbăta;

46. Veni-va domnul slugei aceea în ziua întru care nu gândește și în ceasul întru care nu știe, și'l va tăia pre el în două, și partea lui cu necredincioșii o va pune.

47. Iar sluga cea ce a știut voea domnului său, și nu a gătit nici a făcut după voea lui, se va bate mult.

Iac. 4, 17.

48. Iar cela ce nu a știut și a făcut cele vrednice de bătaie, se va bate puțin. Și tot căruia s'a dat mult, mult se va cere dela el; și căruia i s'a încredințat mult, mai mult vor cere dela el.

49. Foc am venit să arunc pre pământ, și ce voiesc, dacă acum s'a aprins?

50. Și cu botez am a mă boteza și cum mă strâmtorez până ce se va sfârși!

51. Au vi se pare că am venit să dau pace pre pământ? Nu, zic vouă, ci împărțire.

Mat. 10, 34.

52. Că vor fi de acum înainte cinci întru o casă împărțiți, trei împotiva a doi, și doi împotiva a trei.

53. Se va împărți tatăl împotriva feciorului și feciorul împotriva tatălui; muma împotriva fetei și fata împotriva mumei; soacra împotriva noră-sei și nora împotriva soacră-sei.

Mih. 7, 6.

54. Și zicea și noroadelor: când vedeți norul ridicându-se dela apus numai decât ziceți, că ploaie mare vine, și este așa.

Mat. 16, 2.

55. Și când austrul suflând, ziceți, că zăduf va să fie, și este.

56. Fățarnicilor, fața cerului și a pământului știți a cercă; dar vremea aceasta cum n'o cercăți?

Ioan 4, 35.

57. Căci nu judecați și întru voi ce este drept?

58. Și când mergi cu pârâșul tău la domn, pre cale, dă lucrare să te izbăvești de el; ca nu cumva să te tragă la judecător și judecătorul te va da temnicerului, și temnicerul te va arunca în temniță.

Pild. 25, 8; Mat. 5, 25 sq.

59. Zic ție, nu vei ieși de acolo, până nu vei plăti și filiarul cel mai de apoi.

CAP. 13.

Iisus îndeamnă la pocăință cu pilda Galileenilor, cu cei uciși în Siloam și cu pilda smochinului neroditor. Femea cu duhul neputinței. Grăunțul de muștar. Ușa cea strâmtă. Iisus amenințat cu moarte din partea lui Irod. Ierusalimul ucigător de proroci.

Și au venit oarecare întru acea vreme spuindu'i lui de Galileenii, al căror sânge Pilat l-a amestecat cu jertfele lor.

2. Și răspunzând Iisus, au zis lor: au vi se pare că Galileenii aceștia mai păcătoși decât toți Galileenii au fost, căci au pățimit acestea?

3. Nu, ci zic vouă: că de nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri,

Ps. 7, 13.

4. Sau acei optsprezece, preste cari a căzut turnul în Siloam și i-a omorât, vi se pare că aceștia mai păcătoși au fost decât toți oamenii cari locuiau în Ierusalim?

5. Nu, ci zic vouă: că de nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri.

6. Și zicea pilda aceasta: oarecine avea un smochin în viea lui sădit și a venit căutând roadă întru el și nu a aflat.

Mat. 21, 19.

7. Și a zis către vierul: iată, trei ani sunt de când vii căutând roadă în smochinul acesta, și nu aflu, taie-l pre el; pentruce și pământul împresoară în zadar?

8. Iar el răspunzând zice lui: doamne, lasă-l pre el și într'acest an, până-l voi săpa împrejur și voi pune gunoi;

9. Și de va face roadă, lasă-l; iar de nu îl vei tăia în anul cel viitor.

10. Și era învățând întru una din sinagoguri sâmbăta.

11. Și iată o muiere era care avea duhul neputinței de optsprezece ani, și era gârbovă și nu putea să se ridice în sus nicidecum.

12. Iar Iisus văzându-o pre dânsa, o au chemat și au zis ei: muiere, te-ai slobozit de boala ta.

13. Și și-au pus pre dânsa mâinile și îndată s'a îndreptat și slăviă pre Dumnezeu.

14. Iar mai marele sinagogii mâniindu-se căci o vindecase Iisus sâmbăta, răspunzând zicea norodului: șase zile sunt întru care se cade a lucra; deci întru acestea viind vă vindecați, iară nu în ziua sâmbetei.

15. Iar Domnul au răspuns lui și au zis: fățarnice, fiecare din voi sâmbăta au nu-și dezleagă boul său sau asinul dela iesle, și-l duce de-l adapă?

Mat. 12, 11; Luc. 14, 5.

16. Dar aceasta, fiică a lui Avraam fiind, pre care o a legat satana, iată de optsprezece ani, au nu se cădea a se

dezlegă din legătura aceasta în ziua sâmbetei?

17. Și acestea zicând el, se rușinau toți cei ce stau împotriva lui; și tot norodul se bucură de toate cele slăvite ce se făceau de dânsul.

18. Și zicea: cui este asemenea împărăția lui Dumnezeu? Și cu ce o voi asemăna pre dânsa?

19. Asemenea este grăunțului de muștar, pre care luându-l omul, l-a aruncat în grădina sa, și a crescut și s'a făcut copac mare, și păsările cerului s'au sălășluit în ramurile lui.

Mat. 13, 31 sq. Marc. 4, 31.

20. Iarăș au zis: cu ce voi asemăna împărăția lui Dumnezeu?

21. Asemenea este aluatului, pre care luându-l muierea, l-a ascuns în trei măsurile de făină, până s'a dospit toată.

22. Și umblă prin orașe și prin sate învățând și cale făcând în Ierusalim,

23. Și i-a zis oarecine lui: Doamne, au puțini sunt cei ce se mântuesc? Iar el au zis lor:

24. Nevoiți-vă a intra prin ușa cea strâmtă, că mulți, zic vouă, vor căuta să intre și nu vor putea.

Mat. 7, 13; Filip. 3, 12.

25. Deci după ce se va scula stăpânul casei, și va încuia ușa și veți începe a sta afară și a bate în ușă zicând: Doamne, Doamne, deschide nouă; și răspunzând va zice vouă: nu vă știu pre voi de unde sunteți;

26. Atunci veți începe a zice: am mâncat înaintea ta și am băut și în ulițele noastre ai învățat.

27. Și va zice: zic vouă, nu vă știu pre voi de unde sunteți, depărtați-vă dela mine toți lucrătorii nedreptăței.

Ps. 6, 8; Mat. 7, 23 și 25, 41.

28. Acolo va fi plângerea și scârșnirea dinților, când veți vedea pre Avraam și pre Isaac și pre Iacov, și pre toți prorocii întru împărăția lui Dumnezeu, iar pre voi scoși afară.

29. Și vor veni dela răsărit și dela apus și dela amiază-noapte și dela amiază și vor șede întru împărăția lui

Dumnezeu.

30. Și iată, sunt pre urmă cari vor fi întâiu, și sunt întâiu cari vor fi pre urmă.

Mat. 19, 30; Marc. 10, 31.

31. În ziua aceea s'au apropiat oarecari din Farisei, zicând lui: ieși și te du de aici, că Irod va să te omoare.

32. Și au zis lor: mergând, spuneți vulpei aceștia: iată, scot draci și fac vindecări astăzi și mâine și a treia zi mă voi sfârși.

33. Însă mi se cade astăzi și mâine și în cealaltă zi a merge; că nu este cu putință să piară proroc afară din Ierusalim.

34. Ierusalime, Ierusalime, cel ce omori prorocii și ucizi cu pietre pre cei trimiși la tine, de câte ori am vrut să adun pre fiii tăi, cum adună găina puii săi supt aripi și nu ați voit!

35. Iată, se lasă vouă casa voastră pustie, și amin grăiesc vouă: că nu mă veți vedeà de acum până va veni, când veți zice: bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului.

CAP. 14.

Iisus vindecă pre bolnavul de idropică. Învață a nu cautà locurile dintâi la mese și a chemà pre săraci. Pilda despre cei chemați la cină. Adevăratul ucenic al lui Hristos.

Și a fost când au intrat el în casa oarecăruia din boierii Fariseilor sâmbăta, ca să mănânce pâine și aceia îl pândiau pre el.

2. Și iată un om bolnav de idropică erà înaintea lui.

3. Și răspunzând Iisus, au zis către Farisei și către legiuitori grăind: oare este slobod sâmbăta a vindecà?

Mat. 12, 10 sq.

4. Iar ei au tăcut. Și apucându'l l-au vindecat pre el și l-au slobozit.

5. Și răspunzând către ei, au zis: căruia dintru voi fiul sau boul de va cădea în puț, au nu îndată îl va scoate pre el în

ziua sâmbetei?

Lucà 13, 15.

6. Și n'au putut răspunde lui la acestea.

7. Și zicea către cei chemați pildă, luând aminte cum își alegeau șederile mai sus, zicând către dânșii:

8. Când te vei chema de cineva la nuntă, nu ședeai în locul cel mai de sus, ca nu cumva să fie chemat de dansul altul mai cinstit decât tine;

9. Și venind acela ce și pre tine și pre acela a chemat, va zice ție: dă locul acestuia, și atunci vei începe cu rușine locul cel mai de jos a-l țineai.

10. Ci când te vei chema, mergând șezi la locul cel mai de jos; ca și când va veni cel ce te-a chemat, să-ți zică ție: prietene, sue-te mai sus, atunci îți va fi ție cinste înaintea celor ce vor ședeai împreună cu tine.

11. Că tot cel ce se înalță, se va smeri, și cel ce se smerește, se va înălța.

Mat. 23, 12.

12. Și zicea și celui ce îl chemase pre el: când faci prânz sau cină, nu chema prietenii tăi, nici frații tăi, nici rudele tale, nici vecini bogați; ca nu cândva să te cheme și ei pre tine, și să ți se facă răsplătire.

13. Ci când faci ospăț, chiază săracii, neputincioșii, șchiopii și orbii;

14. Și fericit vei fi, căci n'au cu ce-ți răsplăti, că ți se va răsplăti ție întru învierea dreptilor.

15. Și auzind acestea unul din cei ce ședeau cu el, a zis: fericit este cel ce va prânzi întru împărăția lui Dumnezeu.

16. Iar el au zis lui: un om oare care a făcut cină mare și a chemat pre mulți;

Mat. 22, 1 sq.

17. Și a trimis pre sluga sa în ceasul cinei să zică celor chemați: veniți, că iată gata sunt toate.

18. Și au început toți dimpreună a se lepăda. Cel dintâiu a zis lui: țarină am cumpărat, și am nevoie să ies și să o văd, rogu-te să mă ierți.

19. Și altul a zis: perechi de boi am cumpărat cinci, și merg să'i ispitesc; rogu-te să mă ierți.

20. Și altul a zis: miere mi-am luat și pentru aceasta nu pot veni.

21. Și întorcându-se sluga aceea, a spus domnului său acestea. Atunci mâniindu-se stăpânul casei, a zis slugei sale: ieși curând la răspântiile și ulițele cetății, și săracii și betegii și șchiopii și orbii adu'i aici.

22. Și a zis sluga: doamne, s'a făcut cum ai poruncit și încă mai este loc.

23. Și a zis domnul către slugă: ieși la drumuri și la garduri și i silește să intre, ca să se umple casa mea.

24. Că zic vouă: că nici unul din bărbații aceia ce erau chemați, nu va gusta cina mea.

25. Și mergeau cu dânsul noroadă multe, și întorcându-se, le-au zis lor:

26. Oricine vine către mine și nu urăște pre tatăl său și pre mamă și pre miere și pre feciori și pre frați și pre surori, încă și pre sufletul său, nu poate fi ucenic al meu.

Mat. 10, 37 sq.

27. Și cel ce nu'și poartă crucea sa și vine după mine, nu poate fi ucenic al meu.

Marc. 8, 34.

28. Că cine dintru voi vrând să zidiască turn, au nu întâiu șezând, își socotește cheltuiala, de are cele spre săvârșire?

29. Ca nu cândvă puind el temelia și neputând săvârși, toți cei ce'l vor vedeà să înceapă a'l batjocori, zicând:

30. Că acest om a început a zidi și n'a putut săvârși.

31. Sau care împărat, mergând să se loviască cu alt împărat la război, au nu șezând întâiu, se sfătuește de va puteà cu zece mii să se întîmpine cu cela ce vine asupra lui cu douăzeci de mii?

32. Iar de nu, încă fiind el departe, trimițând solie, se roagă de pace.

33. Deci așa fiecare dintre voi, care nu se leapădă de toate avuțiile sale nu poate fi ucenic al meu.

34. Bună este sarea, iar dacă sarea se va împruși, cu ce se va îndulci?

Mat. 5, 13; Marc. 9, 50.

35. Nici în pământ, nici în gunoi nu este de treabă, afară o leapădă pre ea. Cei ce au urechi de auzit, auză.

Lucă 8, 8.

CAP. 15.

Pilda despre oaia și drahma cea pierdută. Fiul cel risipitor.

Și era apropiindu-se de dânsul toți vameșii și păcătoșii ca să-l asculte pre el.

Mat. 9, 10.

2. Și cârtiau Fariseii și Cărturarii zicând: acesta pre păcătoși primește și mănâncă cu dânsii.

Lucă 7, 39.

3. Și au zis către ei pilda aceasta, grăind:

4. Care om dintre voi, având o sută de oi și pierzând una dintru ele, nu lasă pre cele nouăzeci și nouă în pustie și merge după cea pierdută, până când o află pre ea?

Ezech. 34, 11, 16; Mat. 18, 12; Luc. 19, 10.

5. Și aflându-o o pune pre umerile sale bucurându-se.

6. Și venind la casa sa, chiamă prietenii și vecinii, zicând lor: bucurați-vă cu mine, că am găsit oaia mea cea pierdută.

7. Zic vouă: că așa va fi bucurie în cer de un păcătos ce se pocăește, decât de nouăzeci și nouă de drepti, căroră nu le trebuiește pocăință.

Lucă 5, 32.

8. Sau care muiere având zece drahme, de pierde o drahmă, nu aprinde făclia și mătură casa și caută cu deadinsul până o află?

9. Și aflându-o, chiamă prietenele și vecinele, zicând: bucurați-vă cu mine, că am găsit drahma care o am pierdut.

10. Așa zic vouă, bucurie se face înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un păcătos ce se pocăește.

11. Și au zis: un om aveà doi feciori;

12. Și a zis cel mai tânăr din ei tatălui său: tată, dă'mi partea ce mi se cade de avuție. Și le-a împărțit lor avuția.

13. Și nu după multe zile, adunând toate, feciorul cel mai tânăr s'a dus într'o țară departe și acolo a risipit toată avuția sa, viețuind întru desmierdări.

Pild. 29, 3.

14. Și cheltuind el toate, s'a făcut foamete mare într'acea țară, și el a început a se lipsi.

15. Și mergând s'a lipit de unul din locuitorii țării aceleea și l-a trimis pre el la țarinele sale să pască porcii.

16. Și dorià să'si sature pânțelele său de roșcovele ce mâncau porcii, și nimeni nu'i dà lui.

17. Iar viindu'si întru sine, a zis: câți argați ai tatălui meu sunt îndestulați de pâine, iar eu pier de foame!

Pild. 23, 21.

18. Sculă-mă-voiu și mă voiu duce la tatăl meu și voiu zice lui: tată, greșit-am la cer și înaintea ta.

Ier. 3, 12; Ps. 50, 4.

19. Și nu mai sunt vrednic a mă chemà fiul tău, fă-mă ca pre unul din argații tăi.

20. Și sculându-se, a venit la tatăl său. Iar el încă departe fiind, l-a văzut pre dânsul tatăl lui și i s'a făcut milă, și alergând, a căzut pre grumazii lui și l-a sărutat pre el.

21. Și a zis lui feciorul: tată, greșit-am la cer și înaintea ta și nu mai sunt vrednic a mă chemà fiul tău.

22. Și a zis tatăl către slugile sale: aduceți haina cea dintâiu și'l îmbrăcați pre el, și dați inel în mâna lui și încălțăminte în picioarele lui;

23. Și aducând vițelul cel hrănit, îl junghiați, și mâncând să ne veselim;

24. Că fiul meu acesta mort erà și a înviat și pierdut erà și s'a aflat. Și au început a se veseli.

Efes. 2, 1, 5; și 5, 14.

25. Iar feciorul lui cel mai mare erà la țarină, și dacă a venit și s'a apropiat de casă, a auzit cântece și jocuri.

26. Și chemând pre unul din slugi, l-a întrebat, ce sunt acestea?

27. Iar el a zis: că fratele tău a venit, și a junghiat tatăl tău vițelul cel hrănit, pentrucă sănătos pre el l-a primit.

28. Și s'a mâniat și nu vreà să intre, iar tatăl lui ieșind, îl rugà pre el.

29. Iar el răspunzând, a zis tatălui său: iată, atâția ani slujesc ție, și niciodată porunca ta n'am călcat, și mie niciodată nu mi-ai dat măcar un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei,

30. Iar când veni fiul tău acesta, care a mâncat avuția ta cu curvele, junghiași lui vițelul cel hrănit.

31. Iar el a zis lui: fiule, tu în toată vremea ești cu mine și toate ale mele, ale tale sunt.

32. Ci se cădeà a ne veselì și a ne bucurà, căci fratele tău acesta mort erà și a înviat, și pierdut erà și s'a aflat.

CAP. 16.

Iconomul nedrept. Nimeni nu poate sluji la doi domni. A nu'și lăsa omul femeia. Bogatul și Lazăr.

Și ziceà și către ucenicii săi: erà un om bogat, care aveà un iconom, și acesta a fost pârît la el că risipește avuțiile lui.

2. Și chemând pre el, i-a zis lui: ce aud aceasta de tine? Dă seama de iconomia ta; că nu vei puteà mai mult a fi iconom.

3. Iar iconomul a zis întru sine: ce voiu face? Că domnul meu ià iconomia dela mine; a săpà nu pot, a cere îmi este rușine.

4. Știu ce voiu face, că dacă mă voiu schimbà din iconomie, să mă primiască în casele lor.

5. Și chemând câte unul pre fiecare din datornicii domnului său, a zis celui dintâiu: cu cât eșii dator domnului meu?

6. Iar el a zis: cu o sută de măsuri de untdelemn. Și a zis lui: ia-ți zapisul tău și șezi curând de scrie cincizeci.

7. Iar după aceea a zis altuia: dar tu cu cât ești dator? Iar el a zis: cu o sută de măsuri de grâu. Și a zis lui: ia-ți zapisul tău și scrie optzeci.

8. Și a lăudat domnul pre iconomul nedreptăței, că înțelepțește a făcut; că fiii veacului acestuia mai înțelepți sunt decât fiii luminei întru neamul lor.

Efes. 5, 9; 1 Tes. 5, 5.

9. Și eu zic vouă: faceți-vă vouă prieteni din mamona nedreptăței; că dacă veți fi lipsiți, să vă primiască pre voi în corturile cele veșnice.

Mat. 6, 20; 19, 21; 1 Tim. 6, 19.

10. Cel ce este credincios întru puțin, și întru mult credincios este, și cel ce este nedrept întru puțin, și întru mult nedrept este.

Lucà 19, 17.

11. Deci dacă întru cel nedrept mamona n'ați fost credincioși, pre cel adevărat cine-l va încredința vouă?

12. Și dacă întru cel strein n'ați fost credincioși, pre cel ce este al vostru cine îl va dà vouă?

13. Nici o slugă nu poate la doi domni să sluiască; pentru că sau pre unul va urî și pre altul va iubi, sau de unul se va ține și de altul nu va grijî. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui mamona.

Mat. 6, 24.

14. Și auziau acestea toate și Fariseii, cari erau iubitori de argint, și-l batjocoriau pre el.

Mat. 23, 14.

15. Și le-au zis lor: voi sunteți cei ce vă faceți pre voi drepti înaintea oamenilor; iar Dumnezeu știe inimile voastre, că ce este întru oameni înălțat, urâciune este înaintea lui Dumnezeu.

Lucà 18, 9; Ps. 7, 10.

16. Legea și prorocii până la Ioan; de atunci împărăția lui Dumnezeu bine se vestește și fiecare spre aceea se silește.

Mat. 11, 13.

17. Iar mai lesne este cerul și pământul să treacă, decât din lege o cirtă să cază.

Lucà 21, 33; Mat. 5, 18.

18. Tot cela ce'și lasă muierea sa și ià alta, preacurvește, și tot cela ce ià lăsată de bărbat, preacurvește.

Mat. 5, 31.

19. Erà un om oarecare bogat, și se îmbracă în porfiră și în vison, veselindu-se în toate zilele luminat.

20. Și erà un sărac oarecare anume Lazăr, care zăcea înaintea ușei lui plin de bube.

21. Și poftià să se sature din sfărâmiturile care cădeau din masa bogatului; ci și câinii venind lingeau bubele lui.

22. Și a fost că a murit săracul și s'a dus de îngerî în sânul lui Avraam, și a murit și bogatul și s'a îngropat;

Ps. 90, 11.

23. Și în iad ridicându'și ochii săi, fiind în munci, vede pre Avraam de departe și pre Lazăr în sânurile lui.

24. Și el strigând, a zis: părinte Avraame, miluește-mă și trimite pre Lazăr, să'și întingă vârful degetului lui în apă și să'mi răcoriască limba mea, că mă chinuesc în văpaea aceasta.

Is. 66, 24.

25. Iar Avraam a zis: fiule, adu'ți aminte că ai luat cele bune ale tale în vieața ta și Lazăr așijderea cele rele; iar acum acesta se mângâie iar tu te chinuești.

26. Și preste toate acestea, între noi și între voi prăpastie mare s'a întărit; ca cei ce vor vreà să treacă de aici către voi, să nu poată, nici cei de acolo la noi să treacă.

27. Și a zis: rogu-te dar, părinte, ca să'l trimiți pre dânsul în casa tatălui meu:

28. Că am cinci frați; să le mărturisiască lor, ca să nu vie și ei la acest loc de muncă.

29. Și i-a zis Avraam lui: au pre Moisi și pre proroci, să'i asculte pre dânșii.

Is. 8, 20.

30. Iar el a zis: nu, părinte Avraame; ci de va merge cinevã din morți la dânșii, se vor pocăi.

31. Și i-a zis lui: dacă nu ascultă pre Moisi și pre proroci, măcar de ar și înviã cinevã din morți, nu vor crede.

CAP. 17.

Despre scandal. Iertarea greșalelor aproapelui. Credința în Dumnezeu. Cei zece leproși. Întrebarea despre a doua venire.

Și au zis către ucenicii săi: cu neputință este să nu vie smintelele, dar vai aceluia prin care vin!

2. Mai de folos i-ar fi lui, de s'ar lega o piatră de moară de grumazii lui și să se arunce în mare, de cât să smintiască pre unul dintr'acești mai mici.

Mat. 18, 6; Marc. 9, 42.

3. Luați aminte de sine-vă: de va greși ție fratele tău, ceartă'l pre el, și de se va pocăi, iartă'i lui.

Mat. 18, 15.

4. Și măcar de șapte ori în zi de va greși ție, și de șapte ori se va întoarce la tine, zicând: căescu-mă, iartă'i lui.

5. Și au zis apostolii Domnului: adauge-ne nouă credință.

Marcu 9, 24.

6. Iar Domnul au zis: de ați aveã credință ca un grăunț de muștar, ați zice dudului acestuia: desrădăcinează-te și te sădește în mare, și v'ar asculta pre voi.

Mat. 17, 20.

7. Și cine dintru voi având slugă arând sau păstorind, care viind acela din câmp, va zice îndatăș: treci de șezi?

8. Ci au nu'i va zice lui: gătește'mi ce voiu cinã, și încingându-te, slujește'mi, până voiu mânca și voiu beã, și după aceea vei mânca și vei beã tu.

9. Au doară va aveã har slugei aceleea căci a făcut cele ce i s'a poruncit lui? Nu mi se pare.

10. Așa și voi, când veți face toate cele ce vi s'a poruncit vouă, ziceți, că slugi netrebnice suntem; că ce am fost datori a face, am făcut.

1 Cor. 9, 16.

11. Și a fost când mergea el în Ierusalim și el trecea prin mijlocul Samariei și al Galiileei.

Ioan 4, 4.

12. Și intrând el într'un sat, l-au întâmpinat pre el zece bărbați leproși, cari au stătut de departe.

13. Și aceia au ridicat glas, zicând: Iisuse, Învățătorule, miluește-ne pre noi.

14. Și văzându'i, le-au zis lor: mergeți și vă arătați preoților. Și a fost când mergeau ei, s'au curățit.

Lev. 14, 2.

15. Iar unul dintru dânșii văzând că s'a vindecat, s'a întors, cu glas mare slăvind pre Dumnezeu.

16. Și a căzut cu fața la picioarele lui, mulțumind lui, și acela era Samarinean.

17. Iar Iisus răspunzând, au zis: au nu zece s'au curățit? Dar cei nouă unde sunt?

18. Nu s'au aflat să se întoarcă să dea slavă lui Dumnezeu, fără numai acesta, ce este de alt neam?

19. Și i-au zis lui: scoală-te și mergi, credința ta te-a mântuit.

20. Și întrebat fiind de Farisei, când va veni împărăția lui Dumnezeu, au răspuns lor și au zis: nu va veni împărăția lui Dumnezeu cu pândire.

21. Nici vor zice, iată aici sau iată acolo; că iată împărăția lui Dumnezeu înlăuntru vostru este.

Mat. 24, 23; Marcu 13, 21.

22. Și au zis către ucenici: vor veni zile când veți pofti una din zilele Fiului Omului să vedeți și nu veți vede.

23. Și vor zice vouă: iată aici sau iată acolo, să nu mergeți, nici să urmați.

24. Că precum fulgerul care fulgeră din partea cea de supt cer, preste partea cea de supt cer luminează; așa va fi

și Fiul Omului în ziua sa.

Mat. 24, 27 sq.

25. Iar întâiu i se cade lui multe a pătimî și a fi lepădat de neamul acesta.

Lucà 9, 22; Mat. 16, 21 sq.

26. Și precum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și în zilele Fiului Omului.

27. Mâncau, beau, se însurau, se măritau, până la ziua în care a intrat Noe în corabie, și a venit potopul și a pierdut pre toți.

Fac. 7, 7.

28. Așijderea și precum a fost în zilele lui Lot, mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădiau, zidiau;

Fac. 18, 20.

29. Iar în care zi a ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și piatră pucioasă din cer, și a pierdut pre toți.

30. Într'acest chip va fi în ziua în care Fiul Omului se va arătà.

31. Într'acea zi cea ce va fi deasupra casei și vasele lui în casă, să nu se pogoare să le ià pre ele, și cel ce va fi în câmp, asemenea să nu se întoarcă înapoi.

Mat. 24, 17.

32. Aduceți-vă aminte de muierea lui Lot.

Fac. 19, 26.

33. Oricine va căutà sufletul său să'l mântuiască, pierde'l-va pre el, și cine îl va pierde, îl va învià pre el.

Lucà 9, 24; Mat. 10, 39; Marcu 8, 35. Ioan 12, 25.

34. Zic vouă: într'această noapte vor fi doi într'un pat; unul se va luà și altul se va lăsa.

Mat. 24, 40 sq.

35. Două vor măcinà împreună; una se va luà și alta se va lăsa.

36. Doi vor fi în câmp, unul se va luà și altul se va lăsa.

37. Și răspunzând au zis lui: unde Doamne? Iar el au zis lor: unde va fi trupul, acolo se vor adunà și vulturii.

Mat. 24, 28.

CAP. 18.

Despre rugăciune. Fariseul și Vameșul. Lăsați pruncii să vie la mine. Întrebarea bogatului: ce va face să moștenească viața de veci. Iisus vestește patimile sale. Orbul din Ierihon.

Și zicea și pildă lor, că se cade în toată vremea a se ruga și a nu se lenevi, zicând:

1 Tesal. 5, 17; Rom. 12, 12.

2. Un judecător oarecare era într'o cetate, care de Dumnezeu nu se teme și de om nu se rușină.

3. Era și o văduvă în cetatea aceea și venia la dânsul, zicând: izbăvește-mă de pârâșul meu.

Lucă 11, 7, 8.

4. Și nu vrea în multă vreme; iar după aceea a zis întru sine: deși de Dumnezeu nu mă tem, și de om nu mă rușinez;

5. Dar pentru că îmi face supărare văduva aceasta, o voi izbăvi pre ea; ca nu până în sfârșit venind să mă supere.

6. Și au zis Domnul: auziți ce grăiește judecătorul nedreptăței?

7. Dar Dumnezeu au nu va face izbăvire aleșilor săi, cari strigă către dânsul ziua și noaptea, de și îndelung îi rabdă pre dânșii?

8. Zic vouă, că va face izbăvirea lor curând. Însă când va veni Fiul Omului, oare va afla credința pre pământ?

9. Și au zis și către oarecari ce se nădăduiau întru sine cum că sunt drepti și defăimau pre ceilalți, pilda aceasta:

10. Doi oameni s'au suit în Biserică să se roage, unul Fariseu și altul Vameș.

11. Fariseul stând, așa se ruga întru sine: Dumnezeule, mulțumescu'ți, că nu sunt ca ceilalți oameni, răpitori, nedrepti, preacurvari, sau ca și acest Vameș.

Mat. 5, 20; Is. 58, 2.

12. Postesc de două ori în săptămână, dau zeciuală din toate câte câștig.

13. Iar Vameșul de departe stând nu vreă nici ochii săi la cer să'i ridice, ci își băteă pieptul său zicând: Dumnezeu, milostiv fii mie păcătosului.

14. Zic vouă, s'a pogorît acesta mai îndreptat la casa sa, decât acela, că tot cel ce se înalță pre sine, se va smeri; iar cel ce se smerește pre sine, se va înălța.

Is. 66, 2; Mat. 23, 12; 1 Petru 5, 5.

15. Și aduceau la el și pruncii, ca să se atingă de ei; iar ucenicii văzând, i-au certat pre dânșii.

Is. 49, 22; Mat. 19, 13; Marcu 10, 13.

16. Iar Iisus chemându'i la sine pre ei, au zis: lăsați pruncii să vie la mine și nu'i opriți pre ei, că a unora ca acestora este împărăția lui Dumnezeu.

17. Amin zic vouă: oricine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca pruncul, nu va intra într'însa.

18. Și l-a întrebat pre el un boier zicând: Învățătorule bune, ce voi face să moștenesc viața veșnică?

Mat. 19, 16; Marcu 10, 17.

19. Iar Iisus i-au zis lui: căci îmi zici bun? Nimeni nu este bun, fără numai unul Dumnezeu.

20. Poruncile știi: să nu curvești. Să nu ucizi. Să nu furi. Să nu fii mărturie mincinoasă. Cinstește pre tatăl tău și pre muma ta.

Eș. 20, 12.

21. Iar el a zis: acestea toate le-am păzit din tinerețele mele.

22. Iar Iisus auzind acestea, i-au zis lui: încă una îți lipsește: toate câte ai vinde-le și le împarți săracilor și vei avea comoară în cer, și vino, urmează mie.

Mat. 6, 20.

23. Iar el auzind acestea, s'a întristat, că eră bogat foarte.

24. Și văzându'l Iisus că s'a întristat, au zis: cât de anevoie vor intra întru împărăția lui Dumnezeu cei ce au

avuții!

25. Că mai lesne este a trece cămila prin urechile acului, decât bogatul a intra întru împărăția lui Dumnezeu.

26. Iar cei ce au auzit acestea, au zis: și cine poate să se mântuiască?

27. Iar el au zis: cele ce nu sunt cu putință la oameni, sunt cu putință la Dumnezeu.

Iov 42, 2.

28. Și a zis Petru: iată, noi am lăsat toate și am urmat ție.

Mat. 19, 27; Marcu 10, 28.

29. Iar el au zis lor: amin grăiesc vouă, că nimeni nu este care și-a lăsat casă, sau părinți sau frați sau femeie, sau feciori pentru împărăția lui Dumnezeu,

30. Care să nu ia cu mult mai mult în vremea aceasta și în veacul cel viitor viață veșnică.

31. Și luând cu sine pre cei doisprezece, au zis către ei: iată ne suim în Ierusalim și se vor împlini toate cele scrise prin proroci pentru Fiul Omului.

Mat. 20, 17; Marcu 10, 32.

32. Că se va da neamurilor și se va batjocori și se va ocări și se va scuipi.

Mat. 27, 2.

33. Și bătându-l, îl vor omorî pre el și a treia zi va învia.

34. Iar ei nimic dintr'acestea n'au înțeles, și eră cuvântul acesta ascuns dela ei, și nu cunoșteau cele ce se grăiau.

Lucă 9, 45.

35. Și a fost când s'au apropiat el de Ierihon, un orb ședea lângă cale cerșind.

Mat. 20, 29; Marcu 10, 46.

36. Și auzind norodul trecând, a întrebat ce este aceasta.

37. Și i-a zis lui, că Iisus Nazarineanul trece.

38. Și a strigat, zicând: Iisuse, Fiul lui David, miluește-mă.

39. Iar cei ce mergeau înainte certau pre el să tacă, iar el cu mult mai vârtos striga: Fiul lui David, miluește-mă.

40. Și stând Iisus, au poruncit să-l aducă pre el la sine; iar apropiindu-se el de dânsul, l-au întrebat zicând:

41. Ce voiești să'ți fac? Iar el a zis: Doamne, să văz.

42. Și Iisus i-au zis lui: vezi, credința ta te-a mântuit.

Mat. 9, 22.

43. Și îndată a văzut, și a mers după el, slăvind pre Dumnezeu, și tot norodul văzând, a dat laudă lui Dumnezeu.

Ps. 145, 8.

CAP. 19.

Zacheu. Pilda despre arginții încredințați slugilor. Intrarea în Ierusalim. Iisus plânge pentru Ierusalim. Izgonirea vânzătorilor din Biserică.

Și intrând, treceà prin Ierihon.

2. Și iată un om anume Zacheu, și acesta erà mai mare vameșilor și erà bogat.

3. Și căută să vază pre Iisus cine este, și nu puteà de norod, că erà mic de stat.

4. Și alergând înainte, s'a suit într'un dud ca să'l vază pre el, că pre acolo vreà să treacă.

5. Și dacă au venit la locul acela, căutând Iisus, l-au văzut pre dânsul, și au zis către dânsul: Zachee, grăbește de te pogoară că astăzi în casa ta mi se cade să fiu.

6. Și grăbindu-se s'a pogorît, și l-a primit pre dânsul bucurându-se.

7. Și văzând toți cârtiau zicând: că la un om păcătos au intrat să găzduiască.

8. Iar Zacheu stând, a zis către Domnul: iată jumătate de avuția mea, Doamne, o dau săracilor, și de am năpăstuit pre cinevă cu ceva, întorc împătrit.

9. Și au zis către el Iisus: astăzi s'a făcut mântuire casei acesteea, pentru că și acesta fiu al lui Avraam este.

10. Că au venit Fiul Omului să caute și să mântuiască pre cel pierdut.

1 Tim. 1, 15; Mat. 18, 11.

11. Și ascultând ei acestea, adăogând au zis o pildă, pentrucă eră el aproape de Ierusalim, și li se păreă lor cum că îndată va să se arate împărăția lui Dumnezeu.

12. Deci au zis: un om oarecare de bun neam, s'a dus într'o țară departe să'și iă lui împărăție și să se întoarcă.

Mat. 25, 14 sq; Marcu 13, 34.

13. Și chemând zece slugi ale sale, le-a dat lor zece mnas, și a zis către ei: neguțătoriți până voi veni.

14. Iar cetățenii lui îl urau pre el, și au trimis solie după el zicând: nu voim pre acesta să împărățiască preste noi.

15. Și a fost când s'a întors el luând împărăția, a zis să se cheme la dânsul slugile acelea, cărora dedese argintul, ca să știe cine ce a neguțătorit.

16. Și a venit cel dintâiu zicând: doamne, mnaoa ta a agonisit zece mnas.

17. Și a zis lui: bine, slugă bună, că întru puțin ai fost credincios, să aibi putere preste zece cetăți.

18. Și a venit cel al doilea zicând: doamne, mnaoa ta a făcut cinci mnas.

19. Și a zis și acestuia: și tu fii preste cinci cetăți.

20. Și altul a venit zicând: doamne, iată mnaoa ta, care o am ținut legată în măhramă;

21. Că m'am temut de tine, pentrucă om aspru ești; iei ce n'ai pus și seceri ce n'ai semănat.

22. Și i-a zis: din gura ta te voi judecă, slugă vicleană. Ai știut că eu om aspru sunt, luând ce n'am pus și secerând ce n'am semănat.

Mat. 12, 37.

23. Dar pentruce n'ai dat argintul meu schimbătorilor și venind eu l-aș fi cerut cu dobândă?

24. Și celor ce stau înaintea le-a zis: luați dela el mnaoa și o dați celui ce are zece mnas.

25. Și au zis lui: doamne, acela are zece mnas.

26. Că zic vouă, că tot celui ce are i se va dà, iar dela cela ce n'are și ce are se va luà dela el.

Lucà 8, 18; Mat. 13, 12; Marcu 4, 25.

27. Însă pre vrăjmașii mei aceia cari n'au voit să împărățesc preste dânșii, aduceți'i încoace și'i tăiați înaintea mea.

28. Și zicând acestea, mergea înainte, suindu-se în Ierusalim.

Marcu 10, 32.

29. Și a fost când s'a apropiat de Vithfaghi și Vitania, către muntele ce se chiamă al Maslinilor, a trimis doi din ucenicii săi, zicând:

Mat. 21, 1; Marcu 11, 1 sq; Ioan 12, 12 sq.

30. Mergeți în satul care este înaintea voastră; întru care intrând veți găsi un mânz legat, pre care nimeni din oameni niciodată n'a șezut, dezlegați'l pre el și'l aduceți.

31. Și de va întrebă cineva pre voi: pentrucă îl dezlegați? Așa să ziceți lui: că Domnului trebuiește.

32. Și mergând trimișii, au aflat cum zisese lor.

33. Și dezlegând ei mânzul, au zis stăpânii lui către ei: ce dezlegați mânzul?

34. Iar ei au zis: Domnului trebuiește.

35. Și l-au adus pre el la Iisus, și aruncându'și veșmintele sale pre mânz, au pus pre Iisus deasupra.

36. Și mergând el, așterneau veșmintele lor pre cale.

37. Și apropiindu-se el la pogorâșul muntelui Maslinilor, a început toată mulțimea ucenicilor bucurându-se a lăuda pre Dumnezeu cu glas mare pentru toate puterile care văzuse,

38. Zicând: bine este cuvântat Împăratul cel ce vine întru numele Domnului; pace în cer, și slavă întru cei de sus.

Lucă 2, 14.

39. Și oarecarii Farisei din norod au zis către el: Învățătorule, ceartă'ți ucenicii tăi.

40. Și răspunzând, au zis lor: zic vouă: că de vor tăceă aceștia, pietrile vor strigă.

Avac. 2, 11; Is. Navì 24, 27.

41. Și dacă s'au apropiat, văzând cetatea, au plâns de dânsa,

42. Zicând: de ai fi cunoscut și tu, măcar în ziua aceasta a ta, cele ce sunt către pacea ta! Iar acum s'au ascuns de către ochii tăi.

43. Că vor veni zile asupra ta, și vor pune vrăjmașii tăi șanț împrejurul tău și te vor încunjură, și te vor îmbulzi de toate părțile.

44. Și te vor face întocma cu pământul, pre tine și pre feciorii tăi întru tine; și nu vor lăsa întru tine piatră pre piatră; pentru că n'ai cunoscut vremea cercetărei tale.

3 Împ. 9, 7; Is. 29, 3; Mih. 3, 12; Mat. 24, 2; Marcu 13, 2.

45. Și intrând în biserică, au început a scoate pre cei ce vindeau într'însa și cumpărau, zicând lor:

Mat. 21, 12; Marcu 11, 15.

46. Scris este: casa mea casă de rugăciune este: iar voi o ați făcut peșteră tâlharilor.

Is. 56, 7; Ier. 7, 11.

47. Și eră învățând în toate zilele în biserică. Iar Arhiereii și Cărturarii și Bătrânii norodului căutau pre el să'l piearză.

48. Și nu aflau ce'i vor face; că tot norodul se ținea de el, ascultându'l pre dânsul.

CAP. 20.

Iudeii întreabă pre Iisus despre puterea sa. Pilda viei. Întrebarea despre dajdie și despre învierea morților. Al cui fiu este Hristos. Îngâmfarea Cărturarilor. Lăcomia.

Și au fost într'una din zilele acelea, învățând el norodul în biserică, și bine vestind, au venit Preoții și Cărturarii cu Bătrânii.

Mat. 21, 23 sq; Marc. 11, 27.

2. Și au grăit către el, zicând: spune nouă, cu ce putere faci acestea? Sau cine este care ți-a dat ție puterea aceasta?

Fapt. 4, 7.

3. Iar el răspunzând, au zis către ei: întrebă-voi și eu pre voi un cuvânt, și să'mi spuneți:

4. Botezul lui Ioan din cer a fost, sau dela oameni?

5. Iar ei cugetau întru sine, zicând: de vom zice, din cer, va zice: pentruce dar n'ați crezut lui?

6. Iar de vom zice: dela oameni, tot norodul cu pietre ne va uide; căci este încredințat că Ioan proroc a fost.

Mat. 14. 5.

7. Și au răspuns, că nu știu de unde.

8. Și Iisus le-au zis lor: nici eu nu vă spun vouă cu ce putere fac acestea.

9. Și au început a zice către norod pilda aceasta: un om a sădit vie, și o a dat lucrătorilor, și s'a dus departe multă vreme.

Ps. 79, 9 sq; Is. 5, 1; Mat. 21, 33; Marcu 12, 1.

10. Și la vreme a trimis către lucrători o slugă, ca să'i dea lui din rodul viei; iar lucrătorii, bătându'l pre el, l-au trimis deșert.

11. Și a adaos a trimite altă slugă; iar ei și pre acela bătându'l și batjocorindu'l, l-au trimis deșert.

12. Și a adaos a trimite și al treilea, iar ei și pre acela rânindu'l, l-au scos afară.

13. Și a zis domnul viei: ce voi face? Trimite-voi pre fiul meu cel iubit; doară văzându'l pre dânsul, se vor rușina.

14. Iar lucrătorii văzându'l pre el, cugetau întru sine, zicând: acesta este moștenitorul; veniți să'l ucidem pre el, ca să fie a noastră moștenirea.

Ps. 2, 1.

15. Și scoțându'l afară din vie, l-au omorât. Ce va face dar lor domnul viei?

16. Veni-va și va pierde pre lucrătorii aceștia, și viea o va dà altora. Iar ei auzind, au zis: să nu fie.

17. Iar el căutând spre ei, au zis: ce este dar aceasta ce este scris: piatra pre care nu o au băgat în seamă ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului.

Ps. 117, 21; Mat. 21, 42.

18. Tot cela ce va cădeà pre acea piatră, se va sfărâmà; iar preste care va cădeà, îl va spulberà.

19. Și căutau Arhierii și Cărturarii ca să-și puie mâinile pre el într'acel ceas; și s'au temut de norod; căci înțeleseseră că despre dâșii au zis pilda aceasta.

Lucà 19, 48.

20. Și pândindu'l, au trimis iscoade, carii se prefăceau pre sine a fi drepti, să'l prinză pre el în cuvânt, ca să'l deà pre el stăpânirei și puterei dregătorului.

Mat. 22, 15; Marcu 12, 13.

21. Și l-au întrebat pre el, zicând: Învățătorule, știm că drept grăești și înveți, și nu alegi față, ci într'adevăr calea lui Dumnezeu înveți:

Mat. 22, 16.

22. Cade-se nouă a dà dajdie Chesarului, sau nu?

23. Iar el pricepând vicleșugul lor, au zis către ei: ce mă ispitiți?

24. Arătați'mi un dinar. Al cui chip și scriptură pre el are? Iar ei răspunzând, au zis: ale Chesarului.

25. Iar el le-au zis lor: dați înapoi dar cele ce sunt ale Chesarului, Chesarului și cele ce sunt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu.

26. Și nu l-au putut prinde pre dânsul în cuvânt înaintea norodului; și minunându-se de răspunsul lui, au tăcut.

27. Iar apropiindu-se unii din Saduchei, carii grăesc împotrivă că nu este înviere, l-au întrebat pre el zicând:

Mat. 22, 23 sq; Marc. 12, 18.

28. Învățătorule, Moisi a scris nouă: de va murì fratele cuivà, având muiere, și acesta va murì fără feciori, ca să ià fratele lui pre muierea aceea, și să ridice sămânță fratelui său.

A 2 Lege 25, 5.

29. Deci șapte frați au fost, și cel dintâi luând muiere, a murit fără de feciori.

30. Și a luat al doilea pre muierea aceea, și acela a murit fără de feciori.

31. Și al treilea o a luat pre ea; și așijderea câte șapte, și n'au lăsat feciori, și au murit.

32. Iar mai apoi de toți, a murit și muierea.

33. Deci la înviere, al căruia dintr'înșii va fi muiere? Căci câte șapte o au avut pre ea muiere.

34. Și răspunzând Iisus, au zis lor: fiii veacului acestuia se însoară și se mărită,

35. Iar cei ce se învrednicesc a dobândi acel veac și învierea din morți, nici se însoară, nici se mărită;

36. Că nici să moară nu mai pot; ci asemenea cu îngerii sunt, și fii lui Dumnezeu sunt, fiind fii ai învierii.

Mat. 22, 30; 1 Ioan 3, 2.

37. Iar cum că se vor scula morții, și Moisi a arătat la Rug, precum zice: Domnul Dumnezeu lui Avraam, și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov.

Eș. 3, 6.

38. Iar Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor; că toți lui viiază.

39. Și răspunzând oarecarii din Cărturari, au zis: Învățătorule, bine ai zis.

40. Și nu mai îndrăsniau deacia să'l mai întrebe pre el nimic.

41. Și au zis către dânșii: cum zic că Hristos este fiul lui David?

Mat. 22, 42; Marcu 12, 36.

42. Și însuș David zice în cartea Psalmilor: zis-au Domnul Domnului meu: șezi deadreapta mea,

Ps. 109, 1. Fapt. 2, 34.

43. Până ce voiu pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

44. Deci David, Domn îl chiamă pre el, și cum fiu al lui este?

45. Și ascultând tot norodul, au zis ucenicilor săi:

46. Păziți-vă de cărturari, carii voesc a umbla în podoabe, și iubesc închinăciunile prin târguri, și scaunele cele mai de sus în sinagoguri, și șederile cele mai întâi la ospete;

Lucà 11, 43.

47. Carii mănâncă casele văduvelor, și cu pricină îndelung se roagă; aceștia vor lua mai multă osândă.

CAP. 21.

Banii văduvei. Întrebare despre sfârșitul lumei. Robirea Ierusalimului și pustiirea lui. Semnele venirii a doua a lui Hristos.

Și căutând, au văzut pre cei bogați aruncând darurile lor în gazofilachie.

Marcu 12, 41.

2. Și au văzut și pre o văduvă săracă aruncând acolo doi filii.

3. Și au zis: adevărat zic vouă, că această văduvă săracă, mai mult decât toți a aruncat.

4. Că toți aceștia din prisosința lor au aruncat la darurile lui Dumnezeu; iar aceasta din lipsa sa, toată avuția sa care a avut, o a aruncat.

5. Și oarecari grăind pentru biserică, că este împodobită cu pietre frumoase și cu podoabe, au zis:

Mat. 24, 1 sq; Marcu 13, 1 sq.

6. Acestea care vedeți, vor veni zile întru care nu va rămâne piatră pre piatră, care să nu se risipiască.

7. Și l-au întrebat pre el, zicând: Învățătorule, dar când vor fi acestea? Și ce semn este când vor să fie acestea?

8. Iar el au zis: căutați să nu vă amăgiți, că mulți vor veni întru numele meu, zicând: că eu sunt, și vremea s'a apropiat; ci să nu mergeți după ei.

Marcu 13, 22.

9. Și când veți auzi războaie și răsmirițe, să nu vă spăimântați, că se cade să fie acestea întâiu, ci nu va fi îndată sfârșitul.

10. Atunci zicea lor: se va scula neam preste neam și împărăție preste împărăție.

11. Și vor fi cutremuri mari pre alocurea și foameți și ciume și spaime și semne mari din cer vor fi.

12. Iar mai înainte de acestea toate vor pune preste voi mâinile sale și vă vor gonî, dându-vă la adunări și în temnițe, ducându-vă la împărați și la domni pentru numele meu.

Mat. 10, 17; 24, 9; Marcu 13, 9 sq.

13. Și se va întâmplă vouă întru mărturisire.

14. Puneți dar întru inimile voastre, să nu gândiți mai înainte ce veți răspunde.

Lucà 12, 11; Mat. 10, 19.

15. Că eu vă voi da vouă gură și înțelepciune, căreia nu'i vor putea grai nici stă împotrivă, toți cari se vor pune împotrivă vouă.

Fapt. 6, 10.

16. Și vă veți da și de părinți și de frați și de rudenii și de prietenî, și vor omorî din voi.

Fapt. 7, 58.

17. Și veți fi urâți de toți pentru numele meu.

18. Și păr din capul vostru nu va pieri.

Lucà 12, 7; Mat. 10, 30.

19. Întru răbdarea voastră veți dobândi sufletele voastre.

2 Paral. 15, 7. Evr 10, 30.

20. Iar când veți vedeà Ierusalimul încunjurându-se de ostași, atunci să știți că s'a apropiat pustiirea lui,

Mat. 24, 15 sq.

21. Atunci cei ce vor fi în Iudeea să fugă la munți, și cei ce vor fi în mijlocul lui să se dea în lături, și cei ce vor fi prin sate, să nu intre într'însul.

22. Că zilele izbândirei sunt acestea, ca să se împliniască toate cele scrise.

23. Iar vai celor ce vor aveà în pânțece, și celor ce vor aplecà într'acele zile! Că va fi nevoie mare pre pământ și mânie asupra norodului acestuia.

24. Și vor cădea întru ascuțitul sabiei și se vor duce robi în toate neamurile, și Ierusalimul va fi călcat de neamuri,

până se vor împlini vremile neamurilor.

25. Și vor fi semne în soare și în lună și în stele, și pre pământ mâhnire limbilor, cu nedomerire, sunet făcând marea și valurile;

Is. 13, 10; Ez. 32, 7.

26. Mai murind oamenii de frică și de așteptarea celor ce vor să vie în lume, că puterile cerurilor se vor clăti.

Is. 64, 7; Ez. 38, 19; Ioil 3, 15.

27. Și atunci vor vedeà pre Fiul Omului venind pre nori cu putere și cu slavă multă.

Dan. 7, 13.

28. Deci începând acestea a se face, căutați în sus și ridicați capetele voastre; că se apropie răscumpărarea voastră.

Rom. 8, 23.

29. Și le-au zis lor pildă: vedeți smochinul și toți copacii.

Mat. 24, 32 sq.

30. Când înfrunzesc, văzând din voi înșivă, știți că de acum aproape este vara.

31. Așa și voi, când veți vedeà acestea făcându-se, să știți că aproape este împărăția lui Dumnezeu.

32. Amin zic vouă, că nu va trece neamul acesta, până când toate acestea vor fi.

33. Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece.

Lucà 16, 17; Ps. 101, 27; Is. 51, 6; Mat. 5, 18.

34. Ci luați aminte de sine-vă, ca să nu se îngreueze inimile voastre cu sațiul mâncărei și cu beția și cu grijile lumii, și fără de veste să vie asupra voastră ziua aceea.

Rom. 13, 13; Gal. 5, 21; Efes. 5, 18.

35. Căci ca o cursă va veni preste toți cei ce șed pre fața a tot pământul.

1 Tes. 5, 3.

36. Priveghiați dar, în toată vremea rugându-vă, ca să vă învredniciți a scăpa de toate cele ce vor să fie și a stă înaintea Fiului Omului.

37. Și erà ziua învățând în biserică, iar noaptea ieșind petreceà în muntele ce se chiamă al Maslinilor.

Ioan 8, 1, 2.

38. Și tot norodul mânecà la dânsul în biserică, ca să'l asculte pre el.

CAP. 22.

Vinderea lui Iisus. Serbarea paștelor și așezarea Tainei Euharistiei. Apostolii dispută între sine pentru întâetate. Rugăciunea lui Iisus și prinderea și ducerea lui la Arhiereu. Lepădarea lui Petru.

Și se apropià praznicul azimelor, care se chiamă Paștele.

Marcu 14, 1 sq; Ioan 13, 2.

2. Și căutau Arhiereii și Cărturarii cum l-ar omorî pre el; că se temeau de norod.

3. Iar satana a intrat în Iuda ce se chema Iscarioteanul, care erà din numărul celor doisprezece.

Mat. 26, 14.

4. Și mergând, a grăit cu Arhiereii și cu Voivozii, cum l-ar vinde pre el lor.

5. Și s'au bucurat, și s'au tocmit cu dânsul să'i deà bani.

6. Și el s'a făgăduit lor și căutà vreme cu prilej ca să'l vânză pre el lor fără de norod.

7. Și a venit ziua azimelor întru care se cădeà să se jertfească paștele.

Mat. 26, 17; Marcu 14, 12.

8. Și au trimis pre Petru și pre Ioan, zicând: mergeți de gătiți nouă paștele, să mâncăm.

9. Iar ei au zis lui: unde voiești să gătim?

10. Iar el au zis lor: iată, intrând voi în cetate, va întâmpinà pre voi un om ducând un vas de lut cu apă; mergeți după dânsul în casa unde va intrà.

11. Și ziceți stăpânului casei: Învățătorul zice ție: unde este sălașul întru care să mânânc paștele cu ucenicii mei?

12. Și el vă va arăta vouă un foișor mare așternut, acolo gătiți.

13. Și mergând ei, au aflat precum le zisese lor, și au gătit paștele.

Lucà 19, 32.

14. Și când a venit ceasul, au șezut și cei doisprezece apostoli cu el.

Mat. 26, 20.

15. Și au zis lor: cu poftă am poftit aceste paști să le mănânc cu voi mai 'nainte de patima mea.

16. Că zic vouă, că de acum nu voi mai mânca dintr'acestea, până când se vor plini întru împărăția lui Dumnezeu.

17. Și luând paharul, mulțămind au zis: luați acesta și-l împărțiți vouă;

18. Că zic vouă: nu voi mai bea din rodul viței, până când va veni împărăția lui Dumnezeu.

Mat. 26, 29.

19. Și luând pâinea mulțămind, au frânt și au dat lor, zicând: acesta este trupul meu, carele se dă pentru voi, aceasta faceți întru pomenirea mea.

1 Cor. 11, 23.

20. Așijderea și paharul după ce au cinat, zicând: acest pahar este legea cea nouă întru sângele meu, carele pentru voi se varsă.

21. Însă, iată mâna vânzătorului meu cu mine este la masă.

Marcu 14, 18; Ioan 13, 21 sq.

22. Și Fiul Omului merge, după cum este rânduit; dar vai omului aceluia prin care se vinde!

23. Și ei au început a se întrebă între sine, care ar fi dintre ei cela ce va să facă aceasta?

24. Și s'a făcut și prigonire între dânșii, care dintru ei s'ar părea a fi mai mare.

Lucà 9, 46, sq.

25. Iar el le-au zis lor: împărații păgânilor îi domnesc pre ei; și cei ce stăpânesc pre ei, făcători de bine se chiamă.

Mat. 20, 25, sq; Marcu 10, 42.

26. Iar voi nu așa: ci cel ce este mai mare între voi, să fie ca cel mai mic; și cel ce este începător, ca cel ce slujește.

1 Petr. 5, 3 și 5, 6.

27. Că cine este mai mare, cel ce șade, sau cel ce slujește? Au nu este cel ce șade? Iar eu sunt în mijlocul vostru ca cel ce slujește.

28. Iar voi sunteți carii ați petrecut cu mine întru ispitele mele.

Lucà 18, 28.

29. Și eu vă rânduesc vouă împărăție, precum mi-au rânduit mie Tatăl meu;

30. Ca să mâncați și să beți la masa mea întru împărăția mea, și să ședeți pre scaune, judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israil.

Mat. 19, 28.

31. Și au zis Domnul: Simone, Simone, iată satana v'a cerut pre voi, ca să vă cearnă ca grâul.

32. Iar eu m'am rugat pentru tine, ca să nu piară credința ta; și tu oarecând întorcându-te, întărește pre frații tăi.

33. Iar el i-a zis lui: Doamne, cu tine gata sunt și în temniță și la moarte a merge.

Mat. 26, 33 sq; Marcu 14, 29; Ioan 13, 37.

34. Iar el i-au zis: zic ție Petre, nu va cânta astăzi cocoșul, mai înainte până ce de trei ori te vei lepădă că nu mă știi pre mine.

35. Și au zis lor: când v'am trimes pre voi fără de pungă și fără de traistă și fără de încălțăminte, au avut-ați lipsă de cevă? Iar ei au zis: de nimic.

Ps. 22, 1; 32, 18; Mat. 10, 9.

36. Zis-au drept aceea lor: acum dar cel ce are pungă, să o iă, așijderea și traistă: iar cel ce n'are sabie, să-și vânză haina sa și să-și cumpere.

37. Că zic vouă, că încă aceasta ce este scrisă se cade să se pliniască întru mine, care zice: și cu cei fărădelege s'au socotit; pentrucă cele pentru mine, sfârșit au.

Is. 53, 12.

38. Iar ei au zis: Doamne, iată aici două săbii. Și el au zis lor: destul este.

39. Și ieșind, au mers după obicei în muntele Maslinilor; și s'au dus după el și ucenicii lui.

Mat. 26, 30; Marcu 14, 26; Ioan 18, 1.

40. Și sosind la loc, au zis lor: rugați-vă ca să nu intrați în ispită.

41. Și el s'au depărtat dela dânșii ca de o aruncătură de piatră, și îngenunchind se rugă,

42. Zicând: Părinte, de voești, să treacă paharul acesta dela mine; însă nu voea mea, ci a ta să fie.

43. Și i s'a arătat lui înger din cer, întărindu-l pre el.

44. Și fiind întru nevointă, mai cu deadinsul se rugă; și se făcuse sudoarea lui ca picăturile de sânge ce pică pre pământ.

45. Și sculându-se dela rugăciune, venind către ucenici i-au aflat pre ei dormind de întristare.

46. Și le-au zis lor: ce dormiți? Sculați-vă și vă rugați, ca să nu intrați în ispită.

47. Iar încă grăind el, iată veniă mulțime, și cel ce se chemă Iuda, unul din cei doisprezece, mergea înaintea lor, și s'a apropiat de Iisus ca să-l sărute pre el (Pentruță acest semn dedese lor: pre carele voiu sărută eu, acela este).

Mat. 26, 47 sq.

48. Iar Iisus au zis lui: Iuda, cu sărutare pre Fiul Omului vinzi?

49. Și văzând cei ce erau pre lângă el, ceeace vreă să fie, i-au zis lui: Doamne, lovî-l-vom cu sabia?

50. Iar unul dintr'înșii a lovit pre sluga arhiereului, și i-a tăiat lui urechia cea dreaptă.

51. Iar Iisus răspunzând, au zis: lăsați până aici. Și atingându-se de urechia lui, l-au vindecat pre el.

52. Și au zis Iisus celor ce veniseră la dânsul, Arhiereilor și Voievozilor bisericești și Bătrânilor: ca la un tâlhar ați ieșit, cu săbii și cu fuști?

53. În toate zilele fiind eu cu voi în biserică, n'ați întins mâinile asupra mea; ci acesta este ceasul vostru și stăpânirea întunecului.

54. Și prinzându-l pre el, l-au adus și l-au băgat în casa arhiereului. Iar Petru mergea departe după dânsul.

Mat. 26, 57; Marcu 14, 53; Ioan 18, 13.

55. Și făcând ei foc în mijlocul curții, și șezând împreună, a șezut și Petru în mijlocul lor.

56. Și văzându-l pre el o slujnică șezând la foc, și căutând spre el, a zis: și acesta a fost cu el.

57. Iar el s'a lepădat de dânsul, zicând: muiere, nu-l știu pre el.

58. Și după puțin, altul văzându-l pre el, a zis: și tu dintru ei ești. Iar Petru a zis: omule, nu sunt.

59. Și trecând ca un ceas, altul întări, zicând: adevărat, și acesta cu el a fost; că Galilean este.

60. Iar Petru a zis: omule, nu știu ce zici. Și îndată încă grăind el, a cântat cocoșul.

61. Și întorcându-se Domnul, au căutat spre Petru. Și și-a adus aminte Petru de cuvântul Domnului, cum îi zisese lui, că mai înainte de ce va cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine.

62. Și ieșind afară Petru, a plâns cu amar.

63. Iar oamenii cei ce țineau pre Iisus, batjocorieau pre el, bătându-l.

Mat. 26, 67; Marcu 14, 65.

64. Și acoperindu-l pre el, îl loviau preste obraz, și-l întrebau pre el, zicând: prorocește, cine este cel ce te-a lovit?

65. Și altele multe, hulind împotriva lui, ziceau.

66. Și după ce s'a făcut ziuă, s'au adunat Bătrânii norodului și Arhiereii și Cărturarii, și l-au dus pre el la soborul lor, zicând:

Mat. 27, 1; Marcu 15, 1; Ioan 18, 24.

67. De ești tu Hristosul? Spune nouă. Și le-au zis lor: de voiu spune vouă, nu veți crede;

Mat. 26, 63; Marcu 14, 61.

68. Și de vă voiu întreba, nu'mi veți răspunde, nici mă veți slobozi.

69. De acum va fi Fiul Omului șezând deadreapta puterii lui Dumnezeu.

Mat. 24, 30; 26, 64; Marcu 15, 1.

70. Și au zis toți: dar tu ești Fiul lui Dumnezeu? Iar el au zis către ei: voi ziceți, că eu sunt.

71. Iar ei au zis: ce ne mai trebuie încă mărturie? Că noi singuri am auzit din gura lui.

CAP. 23.

Iisus înaintea lui Pilat și a lui Irod. Răstignirea și tâlharul pocăit. Îngroparea lui Iisus.

Și sculându-se toată mulțimea lor, l-au dus pre el la Pilat.

Mat. 27, 2; Marcu 15, 1; Ioan 18, 28.

2. Și au început a-l pârl pre el, zicând: pre acesta l-am aflat răzvrătind neamul și oprind a dà dajdie Chesarului, zicând că este el Hristos Împărat.

Lucà 20, 25.

3. Iar Pilat l-a întrebat pre el, zicând: tu ești împăratul Iudeilor? Iar el răspunzând, au zis lui: tu zici.

4. Iar Pilat a zis către Arhierei și către norod: nici o vină nu aflu în omul acesta.

5. Iar ei se întăria, zicând că întărâtă norodul, învățând preste toată Iudeea, începând din Galileea până aici.

6. Iar Pilat auzind de Galileea, a întrebat: au Galileean este omul?

7. Și înțelegând că din ținutul lui Irod este, l-a trimis pre el la Irod, fiind și el în Ierusalim într'acele zile.

Lucà 3, 1.

8. Iar Irod văzând pre Iisus, s'a bucurat foarte; că dorià de multă vreme să'l vază pre el, pentrucă auzià multe de el; și nădăjduià să vază vreun semn făcându-se de el.

Lucà 9, 9. Mat. 14, 1.

9. Și l-a întrebat pre el cu cuvinte multe; iar el nimic nu i-au răspuns lui.

10. Și stau Arhiereii și Cărturarii cu deadinsul pârându'l pre el.

11. Iar Irod împreună cu ostașii săi batjocorindu'l și râzându'și de el, l-a îmbrăcat într'un veșmânt luminat, și l-a trimis iarăș la Pilat.

12. Și s'au făcut prieteni Pilat și Irod într'aceiași zi unul cu altul; că mai înainte erau învrăjbiți între dânșii.

13. Iar Pilat chemând pre Arhierei și pre boieri și pre norod,

14. A zis către ei: mi-ați adus pre omul acesta, ca pre cela ce răzvrătește norodul; și iată, eu înaintea voastră întrebându'l, nici o vină n'am aflat în omul acesta de care pârâți pre el;

Mat. 27, 33; Ioan 18, 38.

15. Ci nici Irod, că v'am trimis pre voi la el; și iată, nici un lucru vrednic de moarte este făcut de dânsul.

16. Deci certându'l, îl voiu slobozi.

17. Și nevoie aveà să le sloboziască lor la praznic un vinovat.

Mat. 27, 15 sq.

18. Și a strigat toată mulțimea, zicând: ia'l pre acesta și ne slobozește nouă pre Varavà;

19. Care, pentru o zarvă oarecare și ucidere ce se făcuse în cetate, erà aruncat în temniță.

20. Și iarăș Pilat a grăit către ei, vrând să sloboziască pre Iisus.

21. Iar ei strigau zicând: răstignește'l, răstignește'l pre el.

22. Iar el a treia oară a zis către ei: dar ce rău a făcut acesta? Nici o vină de moarte n'am aflat întru el; deci certându'l pre el, îl voiu slobozi.

23. Iar ei stau cu glasuri mari, cerându-l pre el să se răstignească. Și se întăriau glasurile lor și ale Arhiereilor.

Ioan 19, 12.

24. Deci Pilat a judecat să se facă cererea lor.

25. Și a slobozit lor pre cel aruncat în temniță pentru zarva și uciderea, pre care îl cereau ei; iar pre Iisus l-a dat după voea lor.

26. Și când îl duceau pre el, prinzând pre un Simon, Chirinean, ce venia din țarină, au pus pre el crucea, ca să o ducă după Iisus.

Mat. 27, 32; Marcu 15, 21; Ioan 19, 17.

27. Și mergea după el mulțime multă de norod și de muieri, carii plângeau și se tânguiau pentru dânsul.

28. Și întorcându-se către ele Iisus, au zis: fiicele Ierusalimului, nu mă plângeți pre mine, ci pre voi vă plângeți și pre fiii voștri.

29. Că iată vin zile, în care vor zice, fericite sunt cele sterpe, și pântecele care n'au născut, și țâțele care n'au aplecat.

30. Atunci vor începe a zice munților: cădeți preste noi; și dealurilor: acoperiți-ne pre noi.

Is. 2, 19; Osie 10, 8; Apoc. 6, 16 și 9, 6.

31. Că de fac acestea în lemnul cel verde, dar în cel uscat ce va fi?

Pilde 11, 31; 1 Petr. 4, 18.

32. Și duceau împreună cu el, și alți doi făcători de rele, să-i piarză.

Is. 53, 12; Ioan 19, 18.

33. Și dacă au venit la locul ce se chiamă al Căpățânei, acolo l-au răstignit pre el, și pre făcătorii de rele, unul deadreapta și altul deastânga.

Mat. 27, 33; Marcu 15, 22; Ioan 19, 17.

34. Iar Iisus zicea: Părinte, iartă-le lor; că nu știu ce fac. Și împărțind hainele lui, au aruncat sorți.

Mat. 5, 44; Ps. 21, 20 sq.

35. Și stă norodul de privi. Și își băteau joc de dansul și boierii împreună cu dansii, zicând: pre alții au mântuit; mântuiască-se și pre sine, de este acesta, Hristosul, alesul lui Dumnezeu.

Mat. 27, 39 sq.

36. Și își făceau râs de dansul și ostașii, apropiindu-se, și oțet aducându-i lui,

37. Și zicând: de ești tu împăratul Iudeilor, mântuește-te pre tine însuși.

38. Și eră și scrisoare scrisă deasupra lui cu slove Elinești și Râmlinești și Evreești, **acesta este împăratul Iudeilor.**

Mat. 27, 37.

39. Iar unul din tâlharii cei răstigniți îl huliă pre dansul, zicând: de ești tu Hristosul, mântuește-te pre tine și pre noi.

40. Iar răspunzând celalt îl certă pre el, zicând: nu te temi tu de Dumnezeu, că într'aceeași osândă ești?

41. Și noi după dreptate; că cele vrednice după faptele noastre luăm; iar acesta nici un rău n'a făcut.

42. Și zicea lui Iisus: pomenește-mă, Doamne, când vei veni într-o împărăție ta.

Mat. 16, 28.

43. Și au zis Iisus lui: amin zic ție: astăzi împreună cu mine vei fi în raiu.

44. Și eră ca la al șaselea ceas, și întuneric s'a făcut preste tot pământul până la al nouălea ceas.

Mat. 27, 46; Marcu 15, 33.

45. Și s'a întunecat soarele, și s'a rupt catapeteasma bisericei prin mijloc.

46. Și strigând cu glas mare Iisus, au zis: Părinte, în mâinile tale încredințez duhul meu; și acestea zicând, și-au dat duhul.

Mat. 27, 54; Ps. 30, 5; Fapt. 7, 60.

47. Iar văzând sutașul ceea ce se făcuse, a slăvit pre Dumnezeu, zicând: cu adevărat, omul acesta drept a fost.

48. Și tot norodul ce venise împreună la priveala aceea, văzând cele ce se făcuseră, bătându-și piepturile lor, se

întorceau.

49. Și stau toți cunoscuții lui de departe, și femeile care veniseră după el din Galileea, privind acestea.

50. Și iată, un bărbat anume Iosif din Arimatea, oraș al Iudeilor, sfetnic fiind; bărbat bun și drept.

Mat. 27, 57; Marc. 15, 42; Ioan 19, 38.

51. (Acesta nu se însoțise la sfatul și fapta lor); care și el așteptă împărăția lui Dumnezeu.

52. Acesta venind la Pilat, a cerut trupul lui Iisus.

53. Și pogorându-l pre el, l-a înfășurat în giulgiu, și l-a pus în mormânt ce era săpat în piatră, întru care nu fusese pus niciodată nimeni.

54. Și ziua era vineri, și se lumină spre sâmbătă.

Mat. 27, 62.

55. Și mergând după el și femeile care veniseră cu dânsul din Galileea, au văzut mormântul, și cum s'a pus trupul lui.

56. Și întorcându-se, au gătit mirezme și miruri; și sâmbătă s'au odihnit după poruncă.

Eșire 20, 10.

CAP. 24.

Femeile la Mormânt. Învierea lui Hristos. Arătarea lui la doi ucenici pre cale spre Emaus. Arătarea lui la toți apostolii mâncând împreună ca ei. Înălțarea.

Iar întru una din sâmbete, la mânecare adâncă, au venit la mormânt, aducând mirezmele cele ce gătise și altele împreună cu ele.

Mat. 28, 1; Marc. 16, 1; Ioan 20, 1.

2. Și au aflat piatra răsturnată de pre mormânt.

3. Și intrând, n'au aflat trupul Domnului Iisus.

4. Și a fost, când se mirau ele de aceasta, și iată, doi bărbați au stătut înaintea lor în veșminte strălucitoare.

Ioan 20, 12; Fapt. 1, 10.

5. Și înfricoșându-se ele, și plecându-și fețele la pământ, au zis către dânsule: ce căutați pre cel viu cu cei morți?

6. Nu este aici, ci s'au sculat; aduceți-vă aminte cum au zis vouă încă fiind în Galileea,

7. Zicând, că trebuie să se dea Fiul Omului în mâinile oamenilor păcătoși, și să se răstignească, și a treia zi să învieze.

Mat. 17, 22.

8. Și și-au adus aminte de cuvintele lui.

9. Și întorcându-se dela mormânt, au spus acestea toate celor unsprezece, și tuturor celorlalți.

10. Și eră Maria Magdalena și Ioana și Maria lui Iacov, și celelalte împreună cu dânsule, care ziceau către apostoli acestea.

Lucă 8, 2, 3.

11. Și s'au părut înaintea lor ca o minciună cuvintele lor, și nu le credeau pre dânsule.

12. Iar Petru sculându-se, a alergat la mormânt; și plecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând, și s'a dus de acolo, mirându-se întru sine de cele ce se făcuseră.

13. Și iată doi dintre ei mergeau într'aceeași zi la un sat, care eră departe de Ierusalim ca la șasezeci de stadii, al cărui nume Emmaus.

Marcu 16, 12.

14. Și aceia vorbeau între sine de toate cele ce se întâmplase.

15. Și a fost când vorbeau ei și se întrebau, și însuș Iisus apropiindu-se, mergea împreună cu dânsii.

16. Iar ochii lor se țineau, ca să nu'l cunoască pre el.

17. Și au zis către ei: ce sunt cuvintele acestea de care vă întrebați între voi mergând, și sunteți triști?

18. Și răspunzând unul, al cărui nume eră Cleopa, a zis către el: tu singur ești nemernic în Ierusalim, și nu știi cele ce s'au făcut întru el în zilele acestea?

19. Și el au zis lor: care? Iar ei au zis lui: cele pentru Iisus Nazarineanul, care eră bărbat proroc, puternic în lucru și în

cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a tot norodul.

Mat. 21, 11.

20. Cum l-au dat pre el Arhiereii și Boierii noștri spre judecată de moarte și l-au răstignit pre dânsul.

21. Iar noi nădăjduiam că acela este cel ce va să izbăvească pre Israil, ci cu toate acestea, a treia zi este astăzi de când s'au făcut acestea.

Fapt. 1, 6.

22. Ci și niște femei dintr'ale noastre ne-au spăimântat pre noi, care au fost la mănecate la mormînt;

Mat. 28, 8; Marcu 16, 10; Ioan 20, 1, 18.

23. Și neaflînd trupul lui, au venit zicînd, că și vedere de îngeri să fi văzut, cari zic că este el viu.

24. Și s'au dus unii dintru noi la mormînt și au aflat așa precum și femeile au zis; iar pre el nu l-au văzut.

25. Și el au zis către ei: o nepricepuților și zăbavnici cu inima a crede toate câte au grăit prorocii;

Gal 3, 1.

26. Au nu trebuià a pătimì acestea Hristos, și a intrà întru slava sa?

Is. 50, 6.

27. Și începînd dela Moisi și dela toți prorocii, tâlcuià lor din toate scripturile cele ce erau pentru el.

Fac. 3, 15; Iov 19, 25; Ps. 15, 10; Is. 53, 1; Osie 6, 1.

28. Și s'au apropiat de satul la care mergeau, și el se făcea a merge mai departe.

29. Și l-au îndemnat pre el zicînd: rămâi cu noi, căci către seară este și s'a plecat ziua. Și au intrat să rămâie cu dînșii.

30. Și a fost când au șezut el cu ei, luând pâinea, au binecuvîntat și frîngînd au dat lor.

31. Și li s'au deschis lor ochii și l-au cunoscut pre dânsul; și el s'au făcut nevăzut de dînșii.

32. Și a zis unul către altul: au nu erà inima noastră arzînd întru noi, când grăia nouă pre cale și când ne tâlcuià scripturile?

33. Și sculându-se într'acel ceas, s'au întors în Ierusalim, și au aflat adunați pre cei unsprezece și pre cei ce erau cu dânșii,

34. Cari ziceau: s'au sculat Domnul cu adevărat și s'au arătat lui Simon.

1 Cor. 15, 4, 5.

35. Și el povestiau cele ce se făcuse pre cale, și cum s'a cunoscut de dânșii întru frângerea pâinei.

36. Și acestea grăind ei, și însuș Iisus au stătit în mijlocul lor, și au zis lor: pace vouă.

Marcu 16, 14; Ioan 20, 19.

37. Iar ei spăimântându-se și înfricoșându-se, li se părea că văd duh.

38. Și au zis lor: ce sunteți turburați? Și pentrue se suie gânduri în inimile voastre?

39. Vedeti mâinile și picioarele mele, că însumi eu sunt, pipăiți-mă și vedeti; că duhul carne și oase nu are, precum mă vedeti pre mine având.

Ioan 20, 20.

40. Și acestea zicând, le-au arătat lor mâinile și picioarele.

41. Și încă necrezând ei de bucurie și mirându-se, le-au zis lor: aveți cevă de mâncare aici?

42. Iar ei au dat lui o parte de pește fript și dintr'un fagur de miere.

Ioan 21, 10.

43. Și luând înaintea lor au mâncat.

44. Și au zis lor: acestea sunt cuvintele care am grăit către voi, încă fiind cu voi, că trebuie a se plini toate cele scrise în legea lui Moisi și în proroci și în psalmi pentru mine.

45. Atunci le-au deschis mintea lor ca să înțeleagă scripturile.

46. Și au zis lor: așa este scris și așa trebuie să pătimească Hristos, și a treia zi să învieze din morți;

Ps. 21, 7, 16.

47. Și să se propoveduiască întru numele lui pocăința și iertarea păcatelor în toate neamurile, începând dela Ierusalim.

48. Iar voi sunteți mărturii acestora.

49. Și iată, eu trimit făgăduința Tatălui meu întru voi, iar voi ședeți în cetatea Ierusalimului, până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus.

Ioan 15, 26; 16, 8; Fapt. 1, 4.

50. Și i-au scos pre ei afară până în Vitania, și ridicându'și mâinile sale, i-au binecuvântat pre dânșii.

Fapt. 1, 12.

51. Și a fost când i-au binecuvântat pre ei, s'au depărtat dela dânșii și se înălță la cer.

Marcu 16, 19.

52. Iar ei închinându-se lui, s'au întors în Ierusalim cu bucurie mare;

53. Și erau în toată vremea în biserică, lăudând și binecuvântând pre Dumnezeu, Amin.

SFÂNTA EVANGHELIE DE LA IOAN

CAP. 1.

Dumnezeu Cuvântul. Mărturisirea lui Ioan. Chemarea lui Andrei, Petru, Filip și Natanail.

La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul.

2. Acesta era într-un început la Dumnezeu.

3. Toate printr'însul s'au făcut și fără de dânsul nimic nu s'a făcut ce s'a făcut.

Ps 32, 6; Col. 1, 16; Evr. 1, 2.

4. Întru dânsul viață era, și viața era lumina oamenilor.
Ioan 5, 26 și 12, 46.

5. Și lumina într-un întuneric luminează, și întunerecul pre dânsa nu o a cuprins.

Ioan 8, 12; 9, 5.

6. Fost-a om trimis dela Dumnezeu, numele lui Ioan.

Mat. 3, 1 și 11, 10; Marcu 1, 4; Luc. 3, 2.

7. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisiască de Lumină, ca toți să crează prin el.

8. Nu era acela Lumina, ci ca să mărturisiască de Lumină.

9. Era Lumina cea adevărată, care luminează pre tot omul ce vine în lume.

10. În lume era, și lumea printr'însul s'a făcut, și lumea pre dânsul nu l-a cunoscut.

11. Întru ale sale au venit, și ai săi pre dânsul nu l-au primit.

12. Iar câți l-au primit pre dânsul, le-au dat lor stăpânire ca să se facă fii ai lui Dumnezeu, celor ce cred într-un numele lui.

13. Cari nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci dela Dumnezeu s'au născut.

Ioan 3, 5; 1 Ioan 5, 4; Iac. 1, 18.

14. Și Cuvântul trup s'au făcut și s'au sălășluit întru noi, (și am văzut slava lui, slavă ca a unui născut din Tatăl), plin de dar și de adevăr.

Is. 7, 14; Mat. 1, 16; Lucà 1, 31 și 2, 7; Is. 40, 5; Mat. 17, 2.

15. Ioan mărturisià pentru dânsul și strigà grăind: acesta erà pentru care am zis: cel ce după mine vine, mai înainte de mine s'au făcut, că mai întâiu de mine au fost.

Mat. 3, 1; Marcu 1, 7.

16. Și din plinirea lui noi toți am luat și dar pentru dar.

17. Că legea prin Moisi s'a dat, iar darul și adevărul prin Iisus Hristos s'au făcut.

Eș. 20, 1.

18. Pre Dumnezeu nimeni nu l-a văzut niciodinioară; cel unul născut Fiul, carele este în sânul Tatălui, acela au spus.

Eș. 33, 20; 1 Ioan 4, 12; 1 Tim. 6, 16; Lucà 10, 22.

19. Și aceasta este mărturia lui Ioan, când au trimis Iudeii din Ierusalim preoți și leviți ca să'l întrebe pre dânsul: tu cine ești?

Ioan 5, 33.

20. Și a mărturisit și n'a tăgăduit, și a mărturisit: nu sunt eu Hristosul.

21. Și l-au întrebat pre dânsul: ce dar? Ilie ești tu? Și a zis: nu sunt. Prorocul ești tu? Și a răspuns: nu.

A 2 Lege 18, 15; Mat. 16, 11.

22. Deci au zis lui: cine ești? Ca să dăm răspuns celor ce ne-au trimis pre noi. Ce zici însuți pentru sineți?

23. El a zis: eu sunt glasul celui ce strigă în pustie. Îndreptați calea Domnului, precum a zis Isaia prorocul.

Is. 40, 3; Mat. 3, 3; Marc. 1, 3; Luc. 3, 4.

24. Și trimișii erau din Farisei.

25. Și l-au întrebat pre dânsul și i-au zis lui: pentruce dar botezi, dacă nu ești tu Hristosul, nici Ilie, nici prorocul?

26. Răspuns-a lor Ioan, grăind: eu botez cu apă; iar în mijlocul vostru stă, pre care voi nu'l știți;

Mat. 3, 11.

27. Acela este cel ce vine după mine, carele mai înainte de mine s'au făcut, căruia nu sunt vrednic să'i dezleg cureaua încălțăminteii lui.

28. Acestea s'au făcut în Vitavara de ceea parte de Iordan, unde erà Ioan botezând.

Ioan 10, 40.

29. A doua zi vede Ioan pre Iisus venind către dânsul și zice: iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.

30. Acesta este pentru care eu am zis: după mine vine bărbat, care înainte de mine s'au făcut; că mai întâiu de mine au fost.

31. Și eu nu l-am știut pre el, ci ca să se arate lui Israil, pentru aceasta am venit eu cu apă botezând.

32. Și a mărturisit Ioan, zicând: că am văzut Duhul ca un porumb pogrându-se din cer și au rămas preste dânsul.

Mat. 3, 16.

33. Și eu nu l-am știut pre el, ci cela ce m'au trimis pre mine să botez cu apă, acela mi-au zis mie: preste care vei vedeà Duhul pogrându-se și rămâind preste dânsul, acela este care botează cu Duh Sfânt.

34. Și eu am văzut și am mărturisit că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

35. A doua zi iarăș stà Ioan și din ucenicii lui doi;

36. Și căutând la Iisus care umblà, zice: iată Mielul lui Dumnezeu!

37. Și l-au auzit pre el cei doi ucenici grăind, și au mers după Iisus.

38. Iar întorcându-se Iisus și văzându'i pre ei mergând după el, au zis lor: ce căutați? Iar ei au zis lui: Ravvì, ce se zice tâlcuindu-se, Învățătorule, unde locuești?

39. Au zis lor: veniți și vedeți. Au venit și au văzut unde locuește, și la el au rămas în ziua aceea, și erà ca la al zecelea ceas.

40. Și erà Andrei, fratele lui Simon Petru, unul din cei doi cari auzise dela Ioan și mersese după dânsul.

Mat. 4, 18.

41. A aflat acesta întâiu pre Simon fratele său și i-a zis lui: am aflat pre Mesia, ce se tâlcuește Hristos.

42. Și l-a adus pre dânsul către Iisus. Și căutând la el Iisus, au zis: tu ești Simon feciorul lui Ionà; tu te vei chema Chifa, ce se tâlcuește, Petru.

Mat. 16, 18.

43. Iar a doua zi au vrut Iisus să meargă în Galileea, și au aflat pre Filip, și i-au zis lui: vino după mine.

44. Și era Filip din Vitsaida, din orașul lui Andrei și al lui Petru.

45. A aflat Filip pre Natanail, și zice lui: pentru care a scris Moisi în lege și prorocii, am aflat pre Iisus fiul lui Iosif, care este din Nazaret.

Fac. 49, 10; A doua Leg. 18, 18; Is. 40, 10; Ier. 23, 5; Iezech. 34, 23; Dan. 9, 24; Mat. 2, 23.

46. Și a zis Natanail lui: din Nazaret poate fi ceva bun? Zice Filip lui: vino și vezi.

47. Au văzut Iisus pre Natanail venind către dânsul, și au zis pentru dânsul: iată cu adevărat Israiltean, întru care vicleșug nu este.

Ps. 31, 2.

48. Zis-a Natanail lui: de unde mă cunoști? Răspuns-au Iisus și i-au zis lui: mai înainte până a nu te chema pre tine Filip, fiind tu supt smochin, te-am văzut.

49. Răspuns-a Natanail și i-a zis lui: Ravvì, tu ești Fiul lui Dumnezeu; tu ești Împăratul lui Israil.

Ioan 6, 69; Mat. 14, 33 și 16, 16; Marc. 5, 20.

50. Răspuns-au Iisus și i-au zis lui: pentrucă am zis ție, că te-am văzut supt smochin, crezi? Mai mari decât acestea vei vedeà.

51. Și i-au zis lui: amin, amin, grăesc vouă: de acum veți vedeà cerul deschizându-se, și pre îngerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorându-se preste Fiul Omului.

Fac. 28, 12.

CAP. 2.

Nunta din Cana. Izgonirea vânzătorilor din biserică.

Și a treia zi nuntă s'a făcut în Cana Galileei; și erà muma lui Iisus acolo.

2. Și a fost chemat și Iisus, și ucenicii lui la nuntă.

3. Și sfârșindu-se vinul, zice muma lui Iisus către dânsul: vin nu au.

4. Zice ei Iisus: ce este mie și ție femeie? Încă n'a venit ceasul meu.

5. Zice muma lui slugilor: orice va zice vouă, faceți.

6. Și erau acolo șase vase de piatră, puse după curățenia Iudeilor, care luau câte două sau trei vedre.

Marcu 7, 3.

7. Zice lor Iisus: umpleți vasele de apă. Și le-au umplut până sus.

8. Și zice lor: scoateți acum, și aduceți nunului. Și i-au adus.

9. Și după ce a gustat nunul apa ce se făcuse vin, și nu știà de unde este; (iar slugile cari scosuseră apa, știa); strigă pre mire nunul,

10. Și zice lui: tot omul întâiu vinul cel bun pune, și dacă se îmbată, atunci cel mai prost; tu ai ținut vinul cel bun până acum.

11. Aceasta au făcut începătură minunilor Iisus în Cana Galileei, și și-au arătat slava sa; și au crezut întru el ucenicii lui.

12. După aceasta s'au pogorât în Capernaum el și muma lui și frații lui și ucenicii lui; și acolo au șezut nu multe zile.

13. Și erau aproape paștele Iudeilor, și s'au suit Iisus în Ierusalim,

14. Și au aflat în biserică pre cei ce vindeau boi și oi și porumbi, și pre schimbătorii de bani șezând.

Mat. 21, 12; Marcu 11, 13; Lucà 19, 45.

15. Și făcând biciu de ștreanguri, pre toți i-au scos din biserică, oile și boii; și schimbătorilor au vărsat banii, și mesele le-au răsturnat.

16. Și celor ce vindeau porumbi, le-au zis: luați acestea de aici; și nu faceți casa Tatălui meu casă de neguțătorie.

17. Și și-au adus aminte ucenicii lui că este scris: râvna casei tale m'a mâncat pre mine.

Ps. 68, 11.

18. Răspuns-au Iudeii și i-au zis lui: ce semn arăți nouă, că faci acestea?

19. Răspuns-au Iisus și au zis lor: stricați biserica aceasta, și în trei zile o voiu ridică.

Mat. 26, 61.

20. Și au zis Iudeii: în patruzeci și șase de ani, s'a zidit biserica aceasta, și tu în trei zile o vei ridică?

21. Iar el zicea pentru biserica trupului său.

22. Pentru aceasta când s'au sculat din morți, și-au adus aminte ucenicii lui că aceasta zicea lor; și au crezut scripturei și cuvântului, care zisese Iisus.

Lucă 24, 8; Ps. 15, 10.

23. Și când eră în Ierusalim la praznicul paștelor, mulți au crezut întru numele lui, văzând semnele lui cele ce făcea.

24. Iar însuș Iisus nu se încredința pre sine lor, pentru că el știă pre toți,

25. Și n'avea trebuință ca cineva să mărturisiască pentru om; că el știă ce eră în om.

Ps. 7, 10; Apoc. 2, 23.

CAP. 3.

Vorbirea lui Iisus cu Nicodim, despre calea către viața de veci. Ioan și ucenicii săi.

Și eră un om din Farisei, Nicodim numele lui, boier al Iudeilor.

Ioan 7, 50 și 19, 39.

2. Acesta a venit către Iisus noaptea, și i-a zis lui: Ravvî, știm că dela Dumnezeu ai venit învățător, că nimeni nu poate aceste semne să facă, care tu faci, de nu va fi Dumnezeu cu dânsul.

3. Răspuns-au Iisus și i-au zis lui: amin, amin, grăesc ție: de nu se va naște cineva de sus, nu va putea vedea împărăția lui Dumnezeu.

Tit. 3, 5.

4. Zice către el Nicodim: cum poate omul să se nască fiind bătrân? Au doară poate a doua oară să intre în pântecele maicei sale, și să se nască?

5. Răspuns-au Iisus: amin, amin, grăesc ție: de nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va putea să intre întru împărăția lui Dumnezeu.

Iezech. 36, 25, 27; Efes. 5, 26.

6. Ce este născut din trup, trup este; și ce este născut din Duh, duh este.

7. Nu te miră căci am zis ție: se cade vouă a vă naște de sus.

8. Duhul unde voește suflă, și glasul lui auzi, dar nu știi de unde vine, și unde merge; așa este tot care este născut din Duhul.

Iov 38, 24.

9. Răspuns-a Nicodim și i-a zis lui: cum pot să fie acestea?

10. Răspuns-au Iisus și i-au zis lui: tu ești învățătorul lui Israil, și acestea nu le știi?

11. Amin, amin, grăesc ție: noi ce știm grăim, și ce am văzut mărturisim, și mărturia noastră nu o primiți.

12. Dacă cele pământești am spus vouă, și nu credeți, cum de voi spune vouă cele cerești, veți crede?

13. Și nimeni nu s'a suit în cer, fără numai cel ce s'au pogorât din cer, Fiul Omului care este în cer.

14. Și precum Moisi a înălțat șarpele în pustie, așa se cade a se înălța Fiul Omului.

Numer. 21, 8.

15. Ca tot cel ce crede întru el, să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

Marc. 16, 16; Lucà 19, 10.

16. Că așa au iubit Dumnezeu lumea, cât și pre Fiul său cel unul născut l-au dat, ca tot cel ce crede întru el să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

Ioan 15, 13; Rom. 5, 8 și 8, 32; 1 Ioan 3, 16 și 4, 9.

17. Că n'au trimis Dumnezeu pre Fiul său în lume ca să judece lumea; ci ca să se mântuiască lumea prin el.

Ioan 12, 47.

18. Cei ce crede întru el, nu se judecă; iar cei ce nu crede, iată este judecat, că n'a crezut întru numele celui unuia născut Fiului lui Dumnezeu.

Ioan 5, 24.

19. Iar aceasta este judecata, că lumina au venit în lume, și au iubit oamenii mai mult întunerecul decât lumina, că erau faptele lor rele.

20. Că tot cei ce face rele, urăște lumina, și nu vine la lumină, ca să nu se vădiască lucrurile lui.

Efes. 5, 8, sq.

21. Iar cei ce face adevărul, vine la lumină, ca să se arate lucrurile lui, că întru Dumnezeu sunt lucrute.

22. După acestea au venit Iisus și ucenicii lui în pământul Iudeei; și acolo petrecea cu ei, și boteza.

23. Și era și Ioan botezând în Enon aproape de Salim, că erau acolo ape multe; și veniau și se botezau.

24. Că încă nu era Ioan închis în temniță.

Mat. 14, 3; Lucà 3, 19, sq.

25. Și a fost întrebare de ucenicii lui Ioan cu Iudeii pentru curățenie.

26. Și au venit către Ioan, și i-au zis lui: Ravvî, cel ce era cu tine de ceea parte de Iordan, pentru care tu ai mărturisit; iată el botează, și toți merg către dânsul.

27. Răspuns-a Ioan și a zis: nu poate omul lua nimic, de nu va fi dat lui din cer.

28. Voi înșivă mărturisiți pentru mine, că am zis: nu sunt eu Hristosul, ci cum că sunt trimis înaintea aceluia.

Ioan 1, 20, 30.

29. Cea ce are mireasă, mire este; iar prietenul mirelui care stă și'l ascultă pre el, cu bucurie se bucură de glasul mirelui; deci această bucurie a mea s'a umplut.

30. Aceluia se cade a crește, iar mie a mă micșorà.

2 Împ. 3, 1, sq.

31. Cel ce vine de sus, deasupra tuturor este; cel ce este de pre pământ, pământesc este, și de pre pământ grăește; cel ce vine din cer, deasupra tuturor este.

Ioan 8, 23.

32. Și ce a văzut și a auzit, aceea mărturisește; și mărturia lui nimeni nu o primește.

33. Cea ce primește mărturia lui, a pecetluit, că Dumnezeu adevărat este.

34. Că pre care au trimis Dumnezeu, cuvintele lui Dumnezeu grăește; că nu cu măsură dă Dumnezeu Duhul,

35. Tatăl iubește pre Fiul, și toate le-au dat în mâna lui.

Mat. 11, 27.

36. Cea ce crede întru Fiul, are viață veșnică; iar cea ce nu ascultă pre Fiul, nu va vedeà viață; ci mânia lui Dumnezeu va rămâneà preste el.

1 Ioan 5, 12.

CAP. 4.

Vorbirea lui Iisus cu Samarineanca. Omul împărătesc.

Deci dacă au înțeleș Domnul că au auzit Fariseii că Iisus mai mulți ucenici face și botează decât Ioan,

Ioan 3, 22, 26.

2. (Măcar că însuș Iisus nu botezà, ci ucenicii lui),

3. Au lăsat Iudeea, și s'au dus iarăș în Galileea.

4. Și trebuiă să treacă el prin Samaria.

5. Deci au venit în cetatea Samariei, care se chiamă Sihar, aproape de locul care a dat Iacov lui Iosif fiului său.

Fac. 48, 22; Isus Navì 24, 32.

6. Și erà acolo puțul lui Iacov, iar Iisus, ostenit fiind de călătorie, ședeà așà la puț; și erà ca la al șaselea ceas.

7. A venit o muiere din Samaria să ià apă; zis-au ei Iisus: dă'mi să beau.

8. Că ucenicii lui se duseseră în cetate să cumpere hrană.

9. Deci a zis lui muierea Samarineancă: cum tu, Iudeu fiind, ceri dela mine să bei, muiere Samarineancă fiind eu? Că nu se amestecă Iudeii cu Samarinenii.

Lucà 9, 52; Fapt. 10, 28.

10. Răspuns-au Iisus și i-au zis ei: de ai fi știut darul lui Dumnezeu, și cine este cel ce zice ție: dă'mi să beau; tu ai fi cerut dela dânsul, și ți-ar fi dat ție apă vie.

Ioan 7, 38.

11. Zis-a lui muierea: Doamne, nici ciatură ai, și puțul este adânc; de unde dar ai apa cea vie?

Isaia 48, 21; Ioan 7, 38.

12. Au doară tu mai mare ești decât Iacov părintele nostru, care ne-a dat nouă puțul acesta, și el însuș dintr'însul a băut, și fii lui și dobitoacele lui?

13. Răspuns-au Iisus și i-au zis ei: tot cel ce va beà din apa aceasta, va însetà iarăș;

Ioan 6, 58.

14. Iar cel ce va beà din apa, care eu voiu dà lui, nu va însetà în veac; ci apa, care eu voiu dà lui, se va face întru dânsul isvor de apă săltătoare întru viață veșnică.

15. Zis-a către dânsul muierea: Doamne, dă'mi această apă, ca să nu mai însetez, nici să mai viu aici să scot.

16. Zis-au ei Iisus: mergi și chiamă pre bărbatul tău, și vino aici.

17. Răspuns-a muierea și i-a zis lui: n'am bărbat. Zis-au ei Iisus: bine ai zis că n'ai bărbat;

18. Că cinci bărbați ai avut, și acum pre care ai, nu'ți este ție bărbat; aceasta adevărat ai grăit.

19. Zis-a lui muierea: Doamne, vād că proroc ești tu.

Ioan 6, 14; 9, 17.

20. Părinții noștri în muntele acesta s'au închinat; și voi ziceți, că în Ierusalim este locui unde se cade a se închină.

A 2 Lege 12, 5; 3 Împ. 8, 29 și 9, 3.

21. Zis-au ei Iisus: muiere, crede mie, va veni vremea, când nici în muntele acesta, nici în Ierusalim vă veți închină Tatălui.

22. Voi vă închinați căruia nu știți; noi ne închinăm căruia știm; că mântuirea din Iudei este.

4 Împ. 17, 29; Iez. 2, 3; Lucă 24, 47.

23. Ci va veni vremea, și acum este când închinătorii cei adevărați se vor închină Tatălui cu duhul și cu adevărul; că Tatăl acest fel caută să fie cei ce se închină lui.

24. Duh este Dumnezeu; și cei ce se închină lui, cu duhul și cu adevărul se cade să se închine.

2 Cor. 3, 17.

25. Zis-a lui muierea: știm că va veni Mesia, care se chiamă Hristos; când va veni acela, va spune nouă toate.

26. Zis-au ei Iisus: eu sunt, cela ce grăesc cu tine.

Ioan 8, 25; 9, 37.

27. Și atunci au venit ucenicii lui, și se mirau că cu muierea grăia; însă nimeni nu i-a zis: ce cauți? Sau: ce grăești cu dânsa?

28. Iar muierea a lăsat ciutura sa, și a mers în cetate, și a zis oamenilor:

29. Veniți de vedeți om, care mi-a spus mie toate câte am făcut; nu cumvă acesta este Hristos?

30. Deci au eșit din cetate, și veniau către dânsul.

31. Iar între acestea îl rugau pre dânsul ucenicii, grăind: Ravvî, mănâncă.

32. Iar el au zis lor: eu mâncare am a mânca, care voi nu știți.

33. Iar ucenicii grăiau între dânșii: nu cumvă i-a adus lui cinevă să mănânce?

34. Zis-au lor Iisus: mîncarea mea este să fac voia celui ce m'au trimis pre mine, și să săvîrșesc lucrul lui.

Ioan 5, 30; 17, 4.

35. Au nu voi ziceți: că încă patru luni sunt, și secerișul va veni? Iată zic vouă: ridicați ochii voștri, și vedeți holdele, că sunt albe spre seceriș acum.

Mat. 9, 37.

36. Și acela ce seceră, plată iă, și adună roadă în viață veșnică; ca să se bucure împreună și cel ce seamănă, și cel ce seceră.

37. Că într-o aceasta este cuvîntul adevărat, că altul este cel ce seamănă și altul cel ce seceră.

38. Eu v'am trimis pre voi să secerăți, unde voi nu v'ați ostenit; alții s'au ostenit, și voi ați intrat într-o osteneala lor.

39. Iar din cetatea aceea mulți din Samarineni au crezut într'însul pentru cuvîntul muierei, care mărturisiă: că mi-au spus mie toate câte am făcut.

40. Deci după ce au venit la dînsul Samarinenii, îl rugau pre el ca să rămîne la dînșii; și au rămas acolo două zile.

41. Și mult mai mulți au crezut pentru cuvîntul lui;

42. Și muierei ziceau: că nu mai credem pentru vorba ta; că înși-ne am auzit, și știm, că acesta este cu adevărat Hristos, mîntuitorul lumii.

Ioan 17, 18.

43. Iar după cele două zile, au eșit de acolo, și au mers în Galileea.

44. Că însuș Iisus au mărturisit, că proroc în patria sa cînte nu are.

Mat. 13, 57; Marcu 6, 4; Lucă 4, 24.

45. Și cînd au venit în Galileea, l-au primit pre dînsul Galileeanii, fiindcă au fost văzut toate câte au făcut în Ierusalim la praznic; că și ei au fost venit la praznic.

46. Și au venit Iisus iarăș în Cana Galileei, unde au făcut apa vin. Și eră un om împărătesc, al cărui fiu eră bolnav în Capernaum.

Ioan 2, 1.

47. Acesta auzind că Iisus au venit din Iudeea în Galileea, a mers la el, și l' rugă pre dânsul, ca să se pogoare și să tămăduiască pre fiul lui, că vreă să moară.

48. Iar Iisus au zis către el: de nu veți vedeà semne și minuni, nu veți crede.

1 Cor. 1, 22.

49. Zis-a către el omul cel împărătesc: Doamne, pogoară-te mai înainte până a nu murì fiul meu.

50. Zis-au Iisus lui: mergi, fiul tău viu este. Și a crezut omul cuvântului care au zis Iisus lui, și s'a dus.

51. Și iată pogorându-se el, slugile lui l-au întâmpinat pre el, și i-au spus, zicând: fiul tău este viu.

52. Deci îi întrebà pre ei de ceasul întru care i-a fost mai bine. Și i-au zis lui, că ieri în ceasul al șaptelea l-au lăsat frigurile.

53. Deci a cunoscut tatăl că în ceasul acela a fost, în care au zis Iisus lui: fiul tău viu este; și a crezut el și casa lui toată.

54. Acesta iarăș al doilea semn au făcut Iisus, venind din Iudeea în Galileea.

CAP. 5.

Slăbănogul dela Vitezda și cuvântarea Domnului către Iudei despre puterea sa cea dumnezească.

După acestea erà praznicul Iudeilor, și s'au suit Iisus în Ierusalim.

Eșire 23, 17; Lev. 23, 5.

2. Și este în Ierusalim scăldătoarea oilor, care se chiamă evreește Vitezda, cinci pridvoare având.

Neem. 3, 1.

3. Într'acelea zăceà mulțime multă de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei.

4. Că înger la vreme se pogorà în scăldătoare și turbură apa, și care intrà întâiu după turburarea apei, se făceà

sănătos ori de ce boală erà ținut.

5. Deci erà acolo un om, treizeci și opt de ani având în boală.

6. Pre acesta văzându’l Iisus zăcând și cunoscând că iată multă vreme aveà, i-au zis lui: voiești să fii sănătos?

7. Răspuns-a lui bolnavul: Doamne, om n’am, ca dacă se va turburà apa, să mă bage în scaldătoare; deci până când merg eu, altul înaintea mea se pogoară.

8. Zis’au Iisus lui: scoală-te, ia’ți patul tău și umblă.

9. Și îndată s’a făcut sănătos omul și și-a luat patul său și umblă; și erà într’acea zi sâmbătă.

Ioan 9, 14.

10. Deci ziceau Iudeii celui vindecat, sâmbătă este, nu se cade ție a’ți luà patul.

Eș. 20, 10.

11. Răspuns-a lor: cela ce m’au făcut sănătos, acela mi-au zis: ia’ți patul tău și umblă.

12. Deci l-au întrebat pre el: cine este omul acela ce ți-a zis: ia’ți patul tău și umblă?

13. Iar cel vindecat nu știà cine este; că Iisus se dedese în laturi, norod fiind într’acel loc.

14. După aceea l-au aflat pre el Iisus în biserică și i-au zis lui: iată că te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greșești, ca să nu’ți fie ție cevà mai rău.

A 2 Lege 18, 15.

15. A mers omul acela, și a vestit Iudeilor, că Iisus este cel ce l-au făcut pre dânsul sănătos

Ioan 9, 11.

16. Și pentru aceea goniau Iudeii pre Iisus, și’l căutau pre el să’l omoare, că acestea făcè sâmbăta.

Mat. 14, 22; Marcu 6, 45.

17. Iar Iisus au răspuns lor: Tatăl meu până acum lucrează, și eu lucrez.

18. Deci pentru aceasta mai vârtos căutau Iudeii pre el să’l omoare, că nu numai dezlegà sâmbăta, ci și pre

Dumnezeu zicea că i este Tată, întocma pre sine făcându-se cu Dumnezeu.

19. Deci au răspuns Iisus și au zis lor: amin, amin, grăiesc vouă: nu poate Fiul să facă dela sine nimic, de nu va vedea pre Tatăl făcând, că ceale ce face el, acelea și Fiul asemenea face.

20. Că Tatăl iubește pre Fiul, și toate arată lui care le face el; și mai mari lucruri decât acestea va arăta lui, ca voi să vă mirați

21. Că precum Tatăl scoală pre morți, și i înviează, așa și Fiul pre cari voiește îl înviează.

22. Că Tatăl nu judecă pre nimeni, ci toată judecata o au dat Fiului.

Mat. 11, 27; Fapt. 17, 31.

23. Ca toți să cinstiască pre Fiul, precum cinstesc pre Tatăl. Cel ce nu cinstește pre Fiul, nu cinstește pre Tatăl care l-au trimis.

1 Ioan 2, 23.

24. Amin, amin, grăiesc vouă: acela ce ascultă cuvintele mele și crede celui ce m'au trimis pre mine, are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s'a mutat din moarte în viață.

Ioan 6, 40, 47 și 8, 51.

25. Amin, amin, grăiesc vouă, că vine ceasul și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cari vor auzi vor învia.

Ioan 11, 43.

26. Că precum Tatăl are viață întru sine, așa au dat și Fiului viață să aibă întru sine.

27. Și stăpânire i-au dat lui, și judecată să facă.

28. Căci Fiul al Omului este, nu vă mirați de aceasta, că vine ceasul, întru care toți cei din mormânturi vor auzi glasul lui,

29. Și vor ieși cei ce au făcut cele bune, întru învierea vieții; iar cei ce au făcut cele rele, întru învierea osândirii.

Ioan 6, 40; Mat. 25, 46.

30. Nu pot să fac eu dela sine'mi nimic; precum auz, judec, și judecata mea dreaptă este; că nu caut voea mea, ci voea Tatălui celui ce m'au trimis.

31. De mărturisesc eu pentru mine, mărturia mea nu este adevărată.

32. Altul este cel ce mărturisește pentru mine; și știu că adevărată este mărturia, care mărturisește pentru mine.

Mat. 3, 17.

33. Voi ați trimis către Ioan, și a mărturisit adevărul.

Ioan 1, 19.

34. Iar eu nu dela om iau mărturia; ci acestea grăesc, ca voi să vă mântuiți.

Ioan 7, 31 și 10, 25.

35. Acela eră făclie, care ardeă și lumină; iar voi ați voit să vă veseliți la un ceas întru lumina lui.

36. Iar eu am mărturie mai mare decât Ioan; că lucrurile, care mi-au dat mie Tatăl ca să le săvârșesc pre ele, aceste lucruri care eu fac, mărturisesc pentru mine, că Tatăl m'au trimis.

37. Și Tatăl acela ce m'au trimes, acela au mărturisit pentru mine. Nici glasul lui ați auzit vre o dată, nici chipul lui ați văzut.

Lev. 23, 36.

38. Și cuvântul lui nu'l aveți rămâind întru voi; că pre care au trimis el, acestuia voi nu credeți.

39. Cercați scripturile, că vouă vi se pare întru dânsule a aveà vieată veșnică; și acelea sunt cele ce mărturisesc pentru mine.

Is. 34, 16; 1 Tim. 4, 13.

40. Și nu voiți să veniți către mine, ca vieată să aveți.

41. Slavă dela oameni nu iau.

42. Ci v'am cunoscut pre voi, că dragostea lui Dumnezeu n'aveți întru voi.

43. Eu am venit întru numele Tatălui meu, și nu mă primiți pre mine; de va veni altul întru numele său, pre acela veți primi.

44. Cum puteți voi să credeți, slavă unul dela altul luând, și pre slava cea dela singur Dumnezeu nu o căutați?

Ioan 12, 43.

45. Să nu vi se pară că eu voiu pâri pre voi la Tatăl; este cea ce vă pârrește pre voi, Moisi, spre care voi ați nădăjduit.

A doua Leg. 18, 15.

46. Că de ați fi crezut lui Moisi, ați fi crezut și mie; că pentru mine acela a scris.

Fac. 3, 15 și 22, 18 și 49, 10; Ps. 39, 9.

47. Iar dacă scripturilor aceuia nu credeți, cum cuvintelor mele veți crede?

CAP. 6.

*Minunea cu cinci pâni. Iisus se depărtează în munte.
Umblarea pre mare. Norodul cere semn. Pâinea care se
pogoară din cer. Mărturisirea lui Petru.*

După acestea s'au dus Iisus de ceea parte de marea Galileei, care este a Tiveriadei,

2. Și a mers după dânsul norod mult, căci vedeau semnele lui, care făcea la cei bolnavi.

3. Și s'au suit în munte Iisus, și acolo au șezut cu ucenicii săi.

4. Și erau aproape paștele, praznicul Iudeilor.

Lev. 23, 5.

5. Deci ridicându'și Iisus ochii, și văzând că mult norod vine la dânsul, zice către Filip: de unde vom cumpăra pâini, ca să mănânce aceștia?

Mat. 14, 15; Marcu 6, 34; Luc. 9, 10.

6. (Iar aceasta zicea ispitind pre el; că însuș știa ce vrea să facă).

7. Răspuns-a Filip lui: de două sute de dinari pâini nu le va ajunge lor, ca fiecare dintr'înșii câte puțin să iă.

8. Grăit-a lui unul din ucenicii lui, Andrei, fratele lui Simon Petru,

9. Este un copil aici, care are cinci pâini de orz și doi pești; ci acestea ce sunt la atâția?

10. Și au zis Iisus: faceți pre oameni să șază. Și erà iarbă multă într'acel loc. Deci au șezut bărbații, cu numărul ca la cinci mii.

Marcu 6, 39.

11. Și au luat pâinile Iisus, și mulțămind, au împărțit ucenicilor, iar ucenicii celor ce ședeau; așijderea și din pești cât au vrut ei.

12. Iar dacă s'au săturat, au zis ucenicilor săi: adunați sfărâmiturile ce au prisosit, ca să nu se piarză cevà.

13. Deci au adunat, și au umplut douăsprezece coșuri de sfărâmituri din cinci pâini de orz, care au prisosit celor ce au mâncat.

14. Iar oamenii aceia văzând semnul, care au făcut Iisus, ziceau: acesta este adevărat prorocul cel ce va să vie în lume.

A 2 Lege 18, 15, 18.

15. Deci Iisus cunoscând că vor să vie și să'l apuce pre el ca să'l facă împărat, s'au dus iarăș în munte el singur.

16. Și dacă s'a făcut seară, s'au pogorît ucenicii lui la mare,

17. Și intrând în corabie, mergeau de ceea parte de mare la Capernaum. Și iată întuneric s'a făcut, și nu venise către ei Iisus.

Mat. 14, 22; Marcu 6, 45.

18. Și marea s'a ridicat, vânt mare suflând.

19. Deci viind ei ca la douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, văd pre Iisus umblând pre mare, și apropiindu-se de corabie; și s'au înfricoșat.

20. Iar el au zis lor: eu sunt; nu vă temeți.

21. Deci voiau să'l ià pre el în corabie; și îndatăș corabia a sosit la pământul la care ei mergeau.

22. A doua zi, norodul care stà de ceea parte de mare, văzând că altă corabie nu erà acolo, fără numai una întru care intraseră ucenicii lui, și cum că Iisus n'au intrat în

corabie împreună cu ucenicii săi, ci singuri ucenicii lui, s'au dus.

23. (Și alte corăbii au venit dela Tiveriada aproape de locul unde au mâncat pâinea, mulțămind Domnului).

24. Deci dacă a văzut norodul, că Iisus nu este acolo, nici ucenicii lui, au intrat și ei în corăbii, și au mers în Capernaum, căutând pre Iisus.

25. Și aflându'l pre el de ceea parte de mare, i-au zis lui: Ravvî, când ai venit aici?

26. Răspuns-au Iisus lor și au zis: amin, amin, grăesc vouă: mă căutați pre mine, nu pentru că ați văzut semne, ci pentru că ați mâncat din pâini, și v'ați săturat.

27. Lucrați nu pentru mâncarea cea pieritoare, ci pentru mâncarea aceea care rămâne spre viață veșnică, care Fiul Omului va da vouă; că pre acesta l-au pecetluit Dumnezeu Tatăl.

Ioan 3, 16 și 4, 14; Mat. 6, 33.

28. Deci au zis către dânsul: ce vom face, ca să lucrăm lucrurile lui Dumnezeu?

29. Răspuns-au Iisus și au zis lor: acesta este lucrul lui Dumnezeu, ca să credeți întru care au trimis acela.

30. Zis-au drept aceea lui: dar ce semn faci tu, ca să vedem și să credem ție? Ce lucrezi?

31. Părinții noștri mannă au mâncat în pustie, precum este scris: pâine din cer le-au dat lor de au mâncat.

Ex. 16, 4 și 15; Ps. 77, 24.

32. Deci le-au zis lor Iisus: amin, amin, zic vouă: nu Moisi a dat vouă pâinea din cer; ci Tatăl meu dă vouă din cer pâinea cea adevărată.

33. Pentrucă pâinea lui Dumnezeu este ceea ce se pogoară din cer, și viață dă lumei.

34. Deci au zis către dânsul: Doamne, pururea dă-ne nouă pâinea aceasta.

35. Și au zis lor Iisus: eu sunt pâinea vieții; cela ce vine către mine, nu va flămânzi; și cela ce crede întru mine, nu va înseta niciodată.

36. Ci am zis vouă: că m'ați și văzut pre mine, și nu credeți.

37. Tot ce îmi dă mie Tatăl, către mine va veni; și pre cela ce vine către mine, nu'l voi scoate afară.

Ioan 17, 6, 9.

38. Că m'am pogorât din cer, nu ca să fac voea mea, ci voea celui ce m'au trimis pre mine.

Ioan 4, 34; Marcu 14, 36.

39. Și aceasta este voea Tatălui celui ce m'au trimis pre mine, ca tot ce mi-au dat mie, să nu pierd dintr'însul ci să'l înviez pre el în ziua cea de apoi.

40. Și aceasta este voea celui ce m'au trimis pre mine, ca tot cine vede pre Fiul, și crede întru el, să aibă viață veșnică; și eu îl voi învia pre el în ziua cea de apoi.

41. Deci cârtiau Iudeii pentru el, că au zis: eu sunt pâinea ce s'a pogorât din cer.

42. Și ziceau: au nu este acesta Iisus, fiul lui Iosif, căruia știm noi pre tatăl său și pre muma sa? Dar cum zice el, că din cer m'am pogorât?

Lucă 4, 22.

43. Deci răspuns-au Iisus și au zis lor: nu cârtiți între voi.

44. Nimeni nu poate să vie către mine, de nu'l va trage pre el Tatăl cel ce m'au trimis pre mine; și eu îl voi învia pre el în ziua cea de apoi.

45. Este scris în proroci: și vor fi toți învățați de Dumnezeu. Deci tot cela ce aude dela Tatăl, și se învață, vine către mine.

Is. 54, 13; Ier. 31, 34.

46. Nu doară că pre Tatăl l-a văzut cineva, fără numai cela ce este dela Dumnezeu, acela au văzut pre Tatăl.

Mat. 11, 27.

47. Amin, amin grăesc vouă: cela ce crede întru mine, are viață veșnică.

48. Eu sunt pâinea vieții.

49. Părinții voștri au mâncat mană în pustie, și au murit.

Ioan 6, 31.

50. Aceasta este pâinea, care se pogoară din cer, ca să mănânce cinevâ dintr'însa, și să nu moară.

51. Eu sunt pâinea cea vie, care s'a pogorît din cer; de va mânca cinevâ din pâinea aceasta, va fi viu în veci; și pâinea care eu voiu dà, trupul meu este, pre care îl voiu dà pentru viața lunei.

52. Deci se priceau între sine Iudeii, zicând: cum poate acesta să'și dea nouă trupul să'l mîncăm?

53. Și au zis lor Iisus: amin, amin, grăesc vouă. De nu veți mânca trupul Fiului Omului, și nu veți bea sângele lui, nu veți avea viață întru voi.

Mat. 26, 26, 28.

54. Cea ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu, are viață veșnică, și eu îl voiu învia pre el în ziua cea de apoi.

55. Că Trupul meu adevărat este mâncare, și Sângele meu adevărat este băătură.

56. Cea ce mănâncă Trupul meu și bea Sângele meu, întru mine petrece, și eu întru el.

Ioan 15, 4; 1 Ioan 3, 24; 1 Cor. 11, 20.

57. Precum m'au trimis pre mine Tatăl cel viu, și eu vuez prin Tatăl; și cea ce mă mănâncă pre mine, și acela va fi viu prin mine.

58. Aceasta este pâinea care din cer s'a pogorît, nu precum au mâncat manna părinții voștri, și au murit; cea ce va mânca pâinea aceasta, va fi viu în veac.

59. Acestea au zis în sinagogă, învățând în Capernaum.

60. Deci mulți din ucenicii lui, auzind acestea, au zis: greu este cuvântul acesta; cine poată să'l auză pre el?

61. Iar Iisus știind întru sine că cârtesc pentru aceasta ucenicii lui, au zis lor: aceasta vă zăminteste pre voi?

62. Dar de veți vedeă pre Fiul Omului suindu-se unde eră mai înainte?

Ioan 3, 13; Marcu 16, 19; Efes. 4, 8.

63. Duhul este care face viu; trupul nu folosește nimic; graiurile care eu grăesc vouă, duh sunt, și viață sunt.

2 Cor. 3, 6.

64. Ci sunt unii din voi cari nu cred. Că știà dintru început Iisus, cari sunt cei ce nu cred, și care este acela ce vrea să-l vândă pre el.

65. Și ziceà: pentru aceasta am zis vouă, că nimeni nu poate să vie la mine, de nu va fi dat lui dela Tatăl meu.

66. Dintr'aceasta mulți din ucenicii lui s'au întors înapoi, și nu mai umblau cu dânsul.

67. Deci au zis Iisus celor doisprezece: au doară și voi voiți să vă duceți?

68. Răspuns-a Simon Petru lui: Doamne, la cine ne vom duce? Cuvinte ale vieții veșnice ai.

69. Și noi am crezut și am cunoscut, că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu celui viu.

Ioan 11, 27; Mat. 16, 16.

70. Răspuns-au lor Iisus: au nu eu pre voi cei doisprezece v'am ales, și unul din voi diavol este?

Ioan 15, 16; Lucà 6, 13.

71. Și ziceà de Iuda al lui Simon Iscarioteanul; că acela vrea să-l vândă pre el, unul fiind din cei doisprezece.

CAP. 7.

Iisus învață în biserică la sărbătoarea Corturilor.

Și umblă Iisus după acestea în Galileea, că nu voia în Iudeea să umble, că-l căutau pre el Iudeii să-l omoare.

Ioan 5, 18 și 6, 1.

2. Și erà aproape praznicul Iudeilor, Înfigerea Corturilor.

Lev. 23, 34.

3. Deci au zis către dânsul frații lui: treci de aici și mergi în Iudeea, ca și ucenicii tăi să vază lucrurile care faci.

Mat. 12, 40.

4. Că nimeni întru ascuns face ceva și caută să fie el la arătare. Dacă faci acestea, arată-te pre tine lumii.

5. Pentru că nici frații lui nu credeau într'însul.

6. Deci au zis lor Iisus: vremea mea încă n'a sosit; iar vremea voastră totdeauna este gata.

7. Nu poate lumea să vă urască pre voi, iar pre mine mă urăște, pentru că eu mărturisesc de dânsa, că lucrurile ei sunt rele.

8. Voi suiți-vă la praznicul acesta, eu încă nu mă suiu la praznicul acesta, căci vremea mea încă nu s'a împlinit.

9. Și acestea zicând lor, au rămas în Galileea.

10. Și dacă s'au suit frații lui, atunci și el s'au suit la praznic, nu de față, ci cam pre ascuns.

11. Iar Iudeii îl căutau pre el la praznic și ziceau: unde este acela?

12. Și cârtire multă eră pentru dânsul între noroade, că unii ziceau: bun este, iar alții ziceau: nu, ci amăgește norodul.

13. Însă nimeni de față nu grăia de dânsul, pentru frica Iudeilor.

14. Iar înjumătățindu-se praznicul, s'au suit Iisus în biserică și învăță.

15. Și se mirau Iudeii, zicând: cum știe acesta carte, nefiind învățat?

Mat. 13, 54; Marc. 6, 3.

16. Deci au răspuns lor Iisus și au zis: a mea învățătură nu este a mea, ci a celui ce m'au trimis pre mine.

Ioan 14, 24.

17. De va voi cineva să facă voea lui, va cunoaște pentru învățătura aceasta, care dela Dumnezeu este? Sau eu dela mine grăiesc.

18. Cea ce grăiește dela sine, slava sa caută; iar cea ce caută slava celui ce l-au trimis pre el, acesta adevărat este, și nedreptate nu este întru dânsul.

19. Au nu Moisi v'a dat vouă legea? Și nimeni din voi nu face legea. Ce mă căutați să mă omorîți?

Es. 24, 3; Fapt. 7, 53.

20. Răspuns-a norodul și a zis: drac ai, cine te caută să te omoare?

Ioan 8, 48, 52.

21. Răspuns-au Iisus și au zis lor: un lucru am făcut, și toți vă mirați pentru acesta.

22. Moisi v'a dat vouă tăierea împrejur, (nu că dela Moisi este, ci dela părinți); și sâmbăta tăieți împrejur pre om.

Lev. 12, 3.

23. Dacă omul primește tăierea împrejur sâmbăta, ca să nu se strice legea lui Moisi, pre mine vă mâniați căci om întreg sănătos am făcut sâmbăta?

24. Nu judecați după față; ci dreaptă judecați judecați.

A 2 Lege 1, 18.

25. Deci ziceau unii din Ierusalimneni: au nu este acesta, pre care îl caută să'l omoare?

Ioan 5, 18.

26. Și iată de față grăiește și nimic lui nu'i zic. Nu cumvă au cunoscut cu adevărat boierii că adevărat acesta este Hristos?

27. Ci pre acesta îl știm de unde este; iar Hristos când va veni, nimeni nu știe de unde este.

28. Deci strigă Iisus în biserică învățând și zicând: și pre mine mă știți, și știți de unde sunt, și dela mine n'am venit, ci este adevărat acela ce m'au trimes, pre care voi nu'l știți.

Ioan 8, 14.

29. Iar eu îl știu pre el, că dela dânsul sunt și acela m'au trimes.

30. Deci îl căutau pre el să'l prinză, și nimeni nu și-a pus pre dânsul mâinile, că încă nu venise ceasul lui.

Ioan 8, 20, Lucà 22, 54.

31. Și mulți din norod au crezut într'însul și ziceau: Hristos când va veni, au doară mai multe semne va face decât acestea, care au făcut acesta?

32. Au auzit Fariseii pre norod cârtind pentru dânsul acestea și au trimes slugi Fariseii și Arhiereii ca să'l prinză pre dânsul.

33. Deci au zis lor Iisus: încă puțină vreme cu voi sunt, și merg la acela ce m'au trimes pre mine.

Ioan 13, 33.

34. Căută-mă-veți și nu mă veți afla, și unde sunt eu, voi nu puteți să veniți.

35. Deci au zis Iudeii între sine: unde va să meargă acesta, că noi nu'l vom afla pre el? Nu cumva întru risipirea Elinilor va să meargă și să învețe pre Elini?

36. Ce este cuvântul acesta, care au zis: căută-mă-veți și nu mă veți afla, și unde sunt eu, voi nu puteți să veniți?

37. Iar în ziua cea de pre urmă, cea mare a praznicului, au stătut Iisus și au strigat, zicând: de însetează cineva, să vie la mine și să bea.

Lev. 23, 36.

38. Cea ce crede întru mine, precum a zis scriptura, râuri de apă vie vor curge din pântecul lui,

Is. 44, 3; Zah. 14, 8; Ioil 2, 28.

39. (Iar aceasta au zis pentru Duhul, pre care erau să'l primească cei ce cred întru dânsul; că încă nu era Duh Sfânt, că Iisus încă nu se proslăvise).

40. Deci mulți din norod auzind cuvântul, ziceau: acesta este cu adevărat prorocul.

41. Alții ziceau: acesta este Hristosul. Iar alții ziceau: au doară din Galileea va să vie Hristos?

42. Au n'a zis scriptura: că din sămânța lui David și din orașul Vitleem, unde a fost David, va să vie Hristos?

Ps. 131, 11; Mih. 5, 1; Mat. 2, 5.

43. Și împerechere între norod s'a făcut pentru dânsul.

44. Iar unii dintr'înșii voiau să'l prinză pre el, dar nimeni nu și-a pus pre dânsul mâinile.

45. Deci au venit slugile către Arhierei și către Farisei, și au zis lor aceia: pentruce nu l-ați adus pre el?

46. Răspuns'au slugile: niciodată nu a grăit om, ca acest om.

Mat. 7, 28.

47. Și au răspuns lor Fariseii: au doară și voi v'ați amăgit?

48. Au doară cineva din boieri a crezut într'înșul, sau din Farisei?

49. Ci norodul acesta, care nu știe legea, blestemat este.
50. Zis'a Nicodim către ei, care venise noaptea la dânsul, unul fiind dintru ei.
51. Au doară legea noastră judecă pre om, de nu va auzi dela el mai 'nainte, și va cunoaște ce face?
- A 2 Lege 1, 17 și 19, 15.
52. Răspuns'au și i-au zis lui: au doară și tu din Galileea ești? Cearcă și vezi; că proroc din Galileea nu s'a sculat.
53. Și a mers fiecare la casa sa.

CAP. 8.

Iisus întrebat despre Tatăl său. Iisus făgăduiește următorilor săi slobozenia. Iisus amenințat cu pietre.

- Iar Iisus s'au dus în muntele Maslinilor.
2. Iar la mânecare, iarăș au venit în biserică, și tot norodul a venit la dânsul, și șezând, învăța pre ei.
3. Și au adus la dânsul Cărturarii și Fariseii pre o muiere prinsă în preacurvie, și puindu-o pre dânsa în mijloc,
4. Au zis lui: Învățătorule, pre această muiere o am prins așa de față preacurvind.
5. Iar în lege Moisi ne-a poruncit nouă: unele ca acestea să se ucidă cu pietre, dar tu ce zici?
- Lev. 20, 10; A 2 Lege 20, 20-24.
6. Și aceasta ziceau, ispitindu'l pre el, ca să aibă ce cleveti împotiva lui. Iar Iisus jos plecându-se, scria cu degetul pre pământ.
7. Și neîncetând a'l întreba pre el, s'au ridicat și au zis lor: cela ce este fără de păcat între voi, acela întâiu să arunce piatra asupra ei.
- Rom. 2, 1.
8. Și iarăș plecându-se jos, au scris pre pământ.
9. Iar ei auzind și de știință muștrându-se, ieșiau unul după altul, începând dela cei mai bătrâni, până la cei mai de jos; și au rămas Iisus singur și muierea în mijloc stând.

Rom. 2, 22.

10. Și ridicându-se Iisus și nevăzând pre nimeni, fără numai pre muiere, i-au zis ei: muiere, unde îți sunt pârașii tăi? Au nimeni pre tine nu te-a judecat a fi vinovată?

11. Iar ea a zis: nimeni, Doamne. Și au zis ei Iisus: nici eu nu te judec; du-te și de acum să nu mai păcătuești.

12. Deci iarăși au grăit lor Iisus, zicând: eu sunt lumina lumii; cela ce urmează mie, nu va umbla întru întunerec, ci va avea lumina vieții.

Ioan 1, 5, 9; Is. 49, 6.

13. Deci au zis lui Fariseii: tu însuși mărturisești pentru tine; mărturia ta nu este adevărată.

14. Răspuns-au Iisus și au zis lor: deși eu însumi mărturisesc pentru mine, adevărată este mărturia mea; că știu de unde am venit și unde merg; iar voi nu știți de unde vin și unde merg.

15. Voi după trup judecați; eu nu judec pre nimeni.

16. Și de așa și judecă eu, judecata mea adevărată este; că singur nu sunt, ci eu și Tatăl cela ce m'au trimes pre mine.

Ioan 16, 32.

17. Și în legea voastră scris este, că mărturia a doi oameni adevărată este.

A 2 Lege 17, 6; Mat. 18, 16.

18. Eu sunt cel ce mărturisesc pentru mine însumi, și mărturisește pentru mine Tatăl cel ce m'au trimes.

19. Deci ziceau lui: unde este Tatăl tău? Răspuns-au Iisus: nici pre mine mă știți, nici pre Tatăl meu; de m'ați ști pre mine, și pre Tatăl meu ați ști.

20. Aceste graiuri le-au grăit Iisus în gazofilachie, învățând în biserică, și nimeni nu l-a prins pre el; că încă nu venise ceasul lui.

Ioan 7, 30; Lucă 22, 53.

21. Și iarăși au zis lor Iisus: eu merg, și mă veți căuta pre mine, și nu mă veți afla, și în păcatul vostru veți muri; unde merg eu, voi nu puteți să veniți.

Ioan 13, 33.

22. Deci ziceau Iudeii: au doară va să se omoare însuș pre sine? Că zice: unde merg eu, voi nu puteți să veniți.

23. Și au zis lor: voi din cele de jos sunteți; eu din cele de sus sunt; voi din lumea aceasta sunteți; eu nu sunt din lumea aceasta.

Ioan 3, 31; 1 Ioan 4, 5.

24. Deci am zis vouă, că veți muri în păcatele voastre: că de nu veți crede că eu sunt, veți muri în păcatele voastre.

Marcu 16, 16, 25.

25. Deci ziceau ei lui: tu cine ești? Și au zis lor Iisus: începutul, care și grăesc cu voi.

26. Multe am pentru voi a grăi și a judeca; ci cela ce m'au trimes pre mine, adevărat este; și eu cele ce am auzit dela dânsul, acestea grăesc în lume.

27. Și n-au cunoscut că de Tatăl grăia lor.

28. Deci au zis lor Iisus: când veți înălța pre Fiul Omului, atunci veți cunoaște că eu sunt, și dela mine însumi nu fac nimic; ci precum m'au învățat pre mine Tatăl meu, acestea grăesc.

Ioan 3, 14.

29. Și cela ce m'au trimes pre mine, cu mine este; nu m'au lăsat pre mine singur Tatăl; că eu cele plăcute lui fac pururea.

30. Acestea grăind el, mulți au crezut întru dânsul.

31. Deci zicea Iisus către Iudeii cei ce crezuseră lui: de veți petrece voi întru cuvântul meu, cu adevărat ucenici ai mei sunteți;

Ioan 15, 10, 14.

32. Și veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va slobozi pre voi.

33. Răspuns-au ei lui: sămânța a lui Avraam suntem, și nimănui n'am fost robi niciodată; dar tu cum zici: slobozi veți fi?

34. Răspuns-au Iisus lor: amin, amin, grăesc vouă: tot cela ce face păcatul, rob este păcatului.

Rom. 6, 16; 2 Petr. 2, 19; 1 Ioan 3, 8.

35. Robul nu rămâne în casă în veac; iar Fiul rămâne în veac.

Fac. 21, 10.

36. Deci dacă vă va slobozi pre voi Fiul, cu adevărat slobozi veți fi.

1 Cor. 7, 22; Gal. 5, 1.

37. Știu că sămânță a lui Avraam sunteți; dar mă căutați să mă omorîți, că cuvântul meu nu încapă întru voi.

38. Eu ceeace am văzut la Tatăl meu grăesc; și voi ceeace ați văzut la tatăl vostru faceți.

39. Răspuns-au și au zis lui: Tatăl nostru, Avraam este. Zis-au lor Iisus: de ați fi fost fii ai lui Avraam, lucrurile lui Avraam ați fi făcut.

Mat. 3, 9.

40. Iar acum mă căutați să mă omorîți pre mine, om care adevărul am grăit vouă, care am auzit dela Dumnezeu; aceasta Avraam n'a făcut.

41. Voi faceți lucrurile tatălui vostru. Zis-au drept aceea lui: noi din curvie nu suntem născuți; un Tată avem, pre Dumnezeu.

42. Zis-au lor Iisus: de ar fi fost Dumnezeu Tatăl vostru, m'ați fi iubit pre mine; că eu dela Dumnezeu am ieșit și am venit; că n'am venit dela mine însumi, ci acela m'au trimes.

43. Pentruce glasul meu nu'l cunoașteți? Căci nu puteți să auziți cuvântul meu.

44. Voi din tatăl diavolul sunteți, și poftele tatălui vostru voiți să faceți. Acela ucigător de oameni a fost din început, și întru adevăr n'a stătut, că nu este adevăr întru dânsul. Când grăește minciună, dintru ale sale grăește; că mincinos este, și tatăl ei.

Ioan 3, 8.

45. Iar eu căci adevărul grăesc, nu credeți mie.

46. Cine dintru voi mă vădește pre mine pentru păcat? Iar dacă adevărul grăesc, pentruce voi nu credeți mie?

Is. 53, 9; 2 Cor. 5, 21; 1 Ioan 3, 5.

47. Cei ce sunt dela Dumnezeu, graiurile lui Dumnezeu ascultă; pentru aceasta voi nu ascultați, că nu dela Dumnezeu sunteți.

1 Ioan 4, 6.

48. Răspuns-au Iudeii, și i-au zis lui: oare nu zicem noi bine că Samarinean ești tu, și drac ai?

Mat. 10, 25.

49. Răspuns-au Iisus: eu drac n'am; ci cinstesc pre Tatăl meu, și voi mă necinstiți pre mine.

50. Iar eu nu caut slava mea; este acela ce caută și judecă.

51. Amin, amin, grăesc vouă: de va păzi cineva cuvântul meu, nu va vedea moartea în veac.

Ioan 5, 24; 11, 25.

52. Deci au zis lui Iudeii: acum am cunoscut că ai drac. Avraam a murit, și prorocii; și tu zici: de va păzi cineva cuvântul meu, nu va gusta moartea în veac.

53. Au doară tu mai mare ești decât părintele nostru Avraam, care a murit? Și prorocii au murit; cine te faci tu pre tine?

54. Răspuns-au Iisus: de mă slăvesc eu pre mine singur, slava mea nimic nu este; este Tatăl meu, care mă slăvește pre mine; pre care voi ziceți că Dumnezeul vostru este,

55. Și nu l-ați cunoscut pre el; iar eu îl știu pre el; și de voi zice că nu'l știu pre el, voi fi asemenea vouă mincinos; ci îl știu pre el, și cuvântul lui păzesc.

56. Avraam părintele vostru a fost bucuros ca să vădă ziua mea; și a văzut, și s'a bucurat.

Fac. 18, 17.

57. Deci au zis Iudeii către dânsul: cincizeci de ani încă nu ai, și pre Avraam l-ai văzut,

58. Și au zis lor Iisus; amin, amin, zic vouă: mai înainte de a se face Avraam, eu sunt.

59. Deci au luat pietre ca să arunce într'însul; iar Iisus s'au ascuns, și au ieșit din biserică, mergând prin mijlocul lor, și au trecut așa.

CAP. 9.

Vindecarea orbului celui din naștere.

Și trecând Iisus, au văzut pre un om orb din naștere.

Lucà 13, 2.

2. Și I-au întrebat pre el ucenicii lui, zicând: Ravvî, cine a păcătuit, acesta sau părinți lui, de s'a născut orb?

3. Răspuns-au Iisus: nici acesta n'a păcătuit, nici părinții lui; ci ca să se arate lucrurile lui Dumnezeu întru el.

4. Mie mi se cade să lucrez lucrurile celui ce m'au trimes pre mine, până este ziuă; vine noaptea când nimeni nu poate să lucreze.

Mih. 3, 6.

5. Când sunt în lume, lumină sunt lumei.

Ioan 8, 12.

6. Acestea zicând, au scuipat jos, și au făcut tină din scuipat, și au uns cu tina preste ochii orbului.

7. Și i-au zis lui: mergi de te spală în scaldătoarea Siloamului, (ce se tâlcuește, Trimes). Deci s'a dus, și s'a spălat, și a venit văzând.

Neem. 3, 15.

8. Iar vecinii, și cei ce îl văzuseră pre el mai înainte că erà orb, ziceau: au nu este acesta cel ce ședeà și cereà?

9. Unii ziceau: acesta este; iar alții ziceau: seamănă cu el; iar el ziceà: eu sunt.

10. Deci îi ziceau lui: cum ți s'au deschis ochii?

11. Răspuns-a el și a zis: un om ce se numește Iisus, tină au făcut, și au uns ochii mei, și mi-au zis mie: mergi la scaldătoarea Siloamului, și te spală; și mergând și spălându-mă, am văzut.

12. Și i-au zis lui: unde este acela? Zis-a: nu știu.

13. Dus-au la Farisei pre cela ce oarecând a fost orb.

14. Și eră sâmbăta când au făcut Iisus tina, și i-au deschis ochii lui.

15. Deci iarăși l-au întrebat pre el și fariseii cum a văzut. Iar el a zis lor: tină au pus pre ochii mei, și m'am spălat, și văz.

16. Deci ziceau unii din Farisei: acest om nu este dela Dumnezeu, că nu păzește sâmbăta. Alții ziceau: cum poate om păcătos să facă semne ca acestea? Și împerechere eră între ei.

17. Zis-au orbului iarăși: tu ce zici pentru dânsul, că au deschis ochii tăi? Iar el a zis: Proroc este.

18. Deci n'au crezut Iudeii pentru dânsul că orb a fost, și a văzut, până ce au chemat pre părinții acestuia ce a văzut.

19. Și i-au întrebat pre ei, zicând: acesta este fiul vostru, care voi ați zis că s'a născut orb? Cum dar acum vede?

20. Răspuns-au lor părinții lui și au zis: știm că acesta este fiul nostru, și cum că orb s'a născut;

21. Iar cum acum vede, nu știm, sau cine i-a deschis lui ochii, noi nu știm; însuș vârstă are; pre dânsul îl întrebați; el singur pentru sineș va spune.

22. Acestea au zis părinții lui, că se temeau de Iudei; pentrucă acum se sfătuiseră Iudeii, că de îl va mărturisi pre el cinevă a fi Hristos, să se lepede din sinagogă.

Ioan 7, 13; 12, 42.

23. Pentru aceea părinții lui au zis, că vârstă are; pre dânsul îl întrebați.

24. Deci au chemat a doua oară pre omul care fusese orb, și au zis lui: dă slavă lui Dumnezeu; noi știm că omul acesta păcătos este.

25. Iar acela a răspuns și a zis: de este păcătos, nu știu; una știu, că orb fiind eu, acum văz.

26. Și i-au zis lui iarăși: ce au făcut ție? Cum ți-au deschis ție ochii.

27. Răspuns-a lor: am zis vouă acum, și n'ați auzit; ce iarăși voiți să auziți? Au doară și voi voiți să vă faceți ucenici ai lui?

28. Deci l-au ocărit pre el, și au zis lui: tu ești ucenic al aceluia; iar noi ai lui Moisi suntem ucenici.

29. Noi știm că cu Moisi au grăit Dumnezeu; iar pre acesta nu'l știm de unde este.

Eș. 3, 4.

30. Răspuns-a omul și a zis lor: întru aceasta este minune, că voi nu știți de unde este, și au deschis ochii mei.

31. Și știm că pre păcătoși Dumnezeu nu'i ascultă; ci de este cineva cinstitor de Dumnezeu, și face voea lui, pre acesta îl ascultă.

Iov. 27, 9; Ps. 65, 18; Is. 1, 15; Pild. 15, 29, 32.

32. Din veac nu s'a auzit cum că să fi deschis cineva ochii ai vreunui orb din naștere.

33. De n'ar fi acesta dela Dumnezeu, n'ar putea face nimic.

34. Răspuns-au și au zis lui: întru păcate tu te-ai născut tot, și tu ne înveți pre noi? Și l-au gonit pre el afară.

35. Auzit-au Iisus că l-au gonit pre el afară; și aflându'l pre dânsul, i-au zis lui: tu crezi în Fiul lui Dumnezeu?

36. Răspuns-a el, și a zis: cine este, Doamne, ca să crez într'însul?

37. Și i-au zis Iisus lui: și l-ai văzut pre el, și cel ce grăește cu tine, acela este.

Ioan 4, 26.

38. Iar el a zis: crez, Doamne, și s'a închinat lui.

39. Și au zis Iisus: spre judecată am venit eu în lumea aceasta, ca cei ce nu văz, să vadă; și cei ce văd, să fie orbi.

Mat. 13, 13; Is. 42, 19.

40. Și au auzit acestea unii din Farisei, cari erau cu dânsul, și au zis lui: au doară și noi suntem orbi?

41. Zis-au lor Iisus: de ați fi orbi, n'ați avea păcat; iar acum ziceți: că vedem; pentru aceasta păcatul vostru rămâne.

CAP. 10.

Păstorul cel bun. Iisus întrebat de este el Mesia.

Amin, amin, grăesc vouă: cela ce nu intră prin ușe în staulul oilor, ci sare pre aiurea, acela fur este și tâlhar.

2. Iar cela ce intră prin ușe, păstor este oilor.

3. Aceluia portarul îi deschide; și oile ascultă glasul lui; și oile sale le cheamă pre nume, și le scoate pre ele.

4. Și când scoate oile sale, merge înaintea lor, și oile merg după dânsul; căci cunosc glasul lui.

5. Iar după cel străin nu merg, ci fug dela dânsul; că nu cunosc glasul străinilor.

6. Această pildă au zis lor Iisus; iar ei n'au înțeles ce erau acelea ce grăia lor.

7. Deci iarăși le-au zis lor Iisus: amin, amin, grăesc vouă; eu sunt ușa oilor.

8. Toți câți au venit mai înainte de mine, furi sunt și tâlhari; ci nu i-au ascultat pre ei oile.

Ier. 23, 2.

9. Eu sunt ușa; prin mine de va intra cineva, se va mântui, și va intra și va ieși, și pășune va afla.

10. Furul nu vine, fără numai să fure, și să junghie, și să piarză; eu am venit ca vieață să aibă, și mai mult să aibă.

11. Eu sunt Păstorul cel bun; păstorul cel bun sufletul său își pune pentru oi.

Ps. 22, 1, sq.; Is. 40, 11; Iez. 34, 23; 1 Petr. 2, 25.

12. Iar năimitul și care nu este păstor, căruia nu sunt oile ale lui, vede lupul venind, și lasă oile, și fuge; și lupul le răpește pre ele, și risipește oile,

13. Năimitul fuge, că năimit este, și nu îi este lui grije pentru oi.

14. Eu sunt Păstorul cel bun, și cunosc pre ale mele, și mă cunosc de ale mele.

2 Tim. 2, 19.

15. Precum mă cunoaște pre mine Tatăl, și eu cunosc pre Tatăl; și sufletul meu îmi pun pentru oi.

16. Și alte oi am, care nu sunt din staulul acesta; și pre acelea mi se cade a le aduce, și glasul meu vor auzi; și va fi o turmă și un păstor.

Mich. 2, 12; Fapt. 2, 39.

17. Pentru aceasta Tatăl mă iubește pre mine, că eu îmi pun sufletul meu, ca iarăș să'l iau pre el.

18. Nimeni nu'l iă pre el dela mine, ci eu îl pun pre el de sinemi. Stăpânire am să'l pun, și stăpânire am iarăș să'l iau pre el. Această poruncă am luat dela Tatăl meu.

Ioan 14, 31.

19. Deci iarăș s'a făcut pricire între Iudei pentru cuvintele acestea.

20. Și ziceau mulți dintr'înșii: drac are, și este nebun; pentruce îl ascultați pre el?

21. Alții ziceau: aceste cuvinte nu sunt de îndrăcit. Au doară poate drac să deschiză ochi ai orbilor?

22. Și se făcèa atunci înoirile în Ierusalim, și erà iarnă.

23. Și umblà Iisus în biserică în pridvorul lui Solomon.

24. Deci l-au împresurat pre el Iudeii, și i-au grăit lui: până când vei luà sufletele noastre? De ești tu Hristos, spune nouă fără de sfială.

25. Răspuns-au lor Iisus: am zis vouă, și nu credeți; lucrurile care eu fac întru numele Tatălui meu, acelea mărturisesc pentru mine.

Ioan 5, 36.

26. Ci voi nu credeți, că nu sunteți din oile mele precum am zis vouă.

Ioan 8, 46.

27. Oile mele glasul meu ascultă, și eu le cunosc pre dânsle, și vin după mine;

28. Și eu le dau lor vieată veșnică; și nu vor pieri în veac, și nimeni nu le va răpi pre ele din mâna mea.

29. Tatăl meu, care le-au dat mie, mai mare decât toți este; și nimeni nu poate să le răpească pre ele din mâna Tatălui meu.

Ioan 14, 28.

30. Eu și Tatăl una suntem.

31. Deci Iudeii iarăș au luat pietre ca să arunce asupra lui.

Ioan 8, 59.

32. Răspuns-au lor Iisus: multe lucruri bune am arătat vouă dela Tatăl meu; pentru care dintr'acestea lucruri cu pietre aruncați asupra mea?

33. Răspuns-au lui Iudeii, zicând: pentru lucru bun noi nu aruncăm cu pietre asupra ta; ci pentru hulă; că tu om fiind, te faci pre tine Dumnezeu.

34. Răspuns-au lor Iisus: au nu este scris în legea voastră: eu am zis: dumnezei sunteți?

Ps. 81, 6.

35. Dacă pre aceia i-a numit dumnezei, către cari a fost cuvântul lui Dumnezeu, și nu poate să se strice scriptura;

36. Pre care Tatăl l-au sfințit, și l-au trimes în lume, voi ziceți că hulă grăești; pentru căci am zis: Fiul lui Dumnezeu sunt?

Ioan 6, 27.

37. De nu fac lucrurile Tatălui meu, să nu'mi credeți mie.

38. Iar de fac, deși nu'mi credeți mie, credeți lucrurilor; ca să cunoașteți și să credeți, că Tatăl este întru mine, și eu întru el.

Ioan 14, 10, 11 și 17, 21.

39. Deci căutau iarăș să'l prinză pre el; și au ieșit din mâna lor.

40. Și au mers iarăș de ceea parte de Iordan în locul unde a fost Ioan întâiu botezând; și au rămas acolo.

41. Și mulți veniau la dânsul, și ziceau: Ioan nici un semn n'a făcut; iar toate câte a zis Ioan pentru acesta, adevărate erau.

42. Și mulți au crezut acolo într'însul.

CAP. 11.

Învierea lui Lazăr. Arhiereii și Fariseii uneltesc moartea lui Iisus. Sfatul lui Caiafa.

Și erà bolnav oarecare Lazăr din Vitania, din satul Mariei și al Martei surorii ei.

Luc. 10, 38.

2. Și erà Maria ceeace a uns pre Domnul cu mir, și a șters picioarele lui cu părul capului ei, al cărei frate Lazăr erà bolnav.

Ioan 12, 3; Mat. 26, 7.

3. Deci au trimes surorile către el, zicând: Doamne, iată acela pre care iubești, este bolnav.

4. Iar Iisus auzind, a zis: această boală nu este spre moarte, ci pentru slava lui Dumnezeu, ca să se slăvească Fiul lui Dumnezeu printr'înșă.

5. Și iubià Iisus pre Marta și pre sora ei și pre Lazăr.

6. Deci după ce au auzit că este bolnav, atunci s'au zăbovit în locul în care erà, două zile.

7. Apoi după aceea au zis ucenicilor: să mergem iarăș în Iudeea.

8. Zis-au lui ucenicii: învățătorule, acum te căutau pre tine Iudeii să te ucidă cu pietre, și iarăș mergi acolo?

9. Răspuns-au Iisus: au nu douăsprezece ceasuri sunt în zi? De va umblà cineva ziua, nu se va împiedică, că vede lumina lumii acesteia.

10. Iar de va umblà cinev à noaptea, se va împiedica, că lumina nu este întru el.

11. Acestea au zis; și după aceea au grăit lor: Lazăr prietenul nostru a adormit; ci merg ca să'l deștept pre el.

12. Deci i-au zis ucenicii lui: Doamne, de a adormit, se va mântui.

13. Aceasta ziceà Iisus pentru moartea lui; iar lor le părea că pentru adormirea somnului zice.

14. Deci atunci au zis Iisus lor arătat: Lazăr a murit.

15. Și mă bucur pentru voi că n'am fost acolo, ca să credeți; ci să mergem la el.

16. Deci a zis Toma, care se numește Geamăn, celorlalți împreună ucenici: să mergem și noi, ca să murim cu el.

17. Deci viind Iisus, l-au aflat pe el patru zile având acum în mormânt.

18. Și era Vitania aproape de Ierusalim, ca la cincisprezece stadii;

19. Și mulți din Iudei veniseră la Marta și Maria, ca să le mângâie pe ele pentru fratele lor.

20. Deci Marta, după ce a auzit că vine Iisus, a ieșit întru întâmpinarea lui; iar Maria ședea în casă.

21. Și a zis Marta către Iisus: Doamne, de ai fi fost aici, fratele meu n'ar fi murit.

22. Ci și acum știu, că ori câte vei cere de la Dumnezeu, îți va da ție Dumnezeu.

Ioan 9, 31, 33.

23. Zis-au ei Iisus: înviă-va fratele tău.

24. Zis-a lui Marta: știu că va înviă la înviere în ziua cea de apoi.

Dan. 12, 2; Ioan 5, 29 și 6, 40; Luc. 14, 14.

25. Zis-au ei Iisus: eu sunt Învierea și Vieața; cel ce crede întru mine, de va și muri, viu va fi:

Ioan 8, 51.

26. Și tot acela ce este viu și crede întru mine, nu va muri în veac. Crezi aceasta?

27. Zis-a lui: așa este, Doamne; eu am crezut că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, cel ce ai venit în lume.

Ioan 6, 69.

28. Și acestea zicând, s'a dus și a chemat pe Maria sora sa în taină, zicând: învățătorul au venit, și te chiamă.

29. Acea dacă a auzit, s'a sculat degrab, și a mers la dânsul.

30. Și încă nu venise Iisus în sat, ci era în locul unde l-a întâmpinat pe el Marta.

31. Iar Iudeii cari erau cu dânsa în casă, și o mângâiau pe ea, văzând pe Maria, că degrab s'a sculat și a ieșit, au

mers după dânsa, zicând: merge la mormânt ca să plângă acolo.

32. Deci Maria viind unde erà Iisus, și văzându’l pre el, a căzut la picioarele lui, zicând lui: Doamne, de ai fi fost aici, n’ar fi murit fratele meu.

33. Iar Iisus dacă o au văzut pre dânsa plângând, și pre Iudeii cari veniseră împreună cu dânsa plângând, au suspinat cu duhul, și s’au turburat întru sine;

34. Și au zis: unde l-ați pus pre el? Zis-au lui: Doamne, vino și vezi.

35. Și au lăcrămat Iisus.

36. Deci ziceau Iudeii: iată cum îl iubiă pre el!

37. Iar unii dintr’înșii au zis: au nu puteà acesta care au deschis ochii orbului, să facă ca și acesta să nu moară?

38. Deci Iisus iarăș suspinând întru sine, au mers la mormânt. Și erà peșteră, și piatră erà pre dânsa.

39. Zis-au Iisus: ridicăți piatra. Zis-a lui, sora mortului, Marta: Doamne, pute, că este de patru zile.

40. Zis-au ei Iisus: au nu ți-am spus ție, că de vei crede, vei vedeà slava lui Dumnezeu?

41. Și au ridicat piatra de unde erà mortul zăcând. Iar Iisus și-au ridicat ochii săi în sus, și au zis: Părinte, mulțumescu’ți ție că m’ai ascultat.

42. Și eu știam că pururea mă ascuți; ci pentru norodul care stă împrejur am zis, ca să crează că tu m’ai trimes.

43. Și acestea zicând, au strigat cu glas mare: Lazăre, vino afară.

44. Și a ieșit cel mort legate fiindu’i mâinile și picioarele cu fașe; și fața lui cu măhramă erà legată. Zis-au lor Iisus: dezlegați’l pre el și’l lăsați să meargă.

45. Deci mulți din Iudeii cari veniseră la Maria, și au văzut cele ce au făcut Iisus, au crezut într’însul.

46. Iar oarecari din ei au mers la Farisei, și le-au spus cele ce au făcut Iisus.

47. Deci au adunat Arhiereii și Fariseii sobor, și grăiau: ce vom face? Că omul acesta multe semne face.

48. De îl vom lăsa pre el așa, toți vor crede într'însul; și vor veni Romanii și vor lua și locul și neamul nostru.

49. Iar unul dintr'înșii, Caiafa, arhiereu fiind al anului acelaia, a zis lor: voi nu știți nimic,

50. Nici gândiți că de folos este nouă să moară un om pentru norod, și nu tot neamul să piară.

Ioan 18, 14.

51. Iar aceasta nu dela sine o a zis; ci arhiereu fiind al anului acelaia, a prorocit că vreă Iisus să moară pentru norod;

Ioan 10, 16; Efes. 2, 16.

52. Și nu numai pentru norod, ci și ca pre fiii lui Dumnezeu cei risipiți să'i adune într'una.

53. Deci dintr'acea zi s'au sfătuit ca să'l omoare pre el.

54. Deci Iisus nu mai umblă de față între Iudei; ci s'au dus de acolo într'o lature aproape de pustie, într'o cetate ce se chiamă Efrem; și acolo petrecea cu ucenicii săi.

55. Și erau aproape paștele Iudeilor; și s'au suit mulți în Ierusalim din laturea aceea mai înainte de paști, ca să se curățească.

56. Deci căutau pre Iisus, și grăiau între ei în biserică stând: ce vi se pare vouă, oare nu va veni la praznic?

57. Și dăduse Arhiereii și Fariseii poruncă, că de va ști cinevă unde este, să vestească, ca să'l prinză pre el.

CAP. 12.

Femeia ce a uns pre Domnul cu mir. Intrarea în Ierusalim.

Elinii doresc a vedeă pre Iisus. Glasul din cer.

Deci Iisus, mai înainte de paști cu șase zile, au venit în Vitania, unde eră Lazăr cel ce fusese mort, pre care l-au înviat din morți.

Mat. 26, 6; Marcu 14, 3.

2. Și i-au făcut lui acolo cină; și Marta slujiă; iar Lazăr eră unul din cei ce ședeau împreună cu dânsul.

Ioan 11, 14, 43; Luc. 10, 38.

3. Deci Maria luând o litră cu mir de nard de credință, de mult preț, a uns picioarele lui Iisus, și a șters cu părul său picioarele lui, iar casa s'a umplut de mirosul mirului.

4. Deci a zis unul din ucenicii lui, Iuda al lui Simon Iscarioteanul, care vrea să-l vândă pre el:

5. Pentru ce acest mir nu s'a vândut în trei sute de dinari, și să se fi dat săracilor?

6. Iar aceasta o a zis, nu că pentru săraci îi era lui grijă; ci pentru că fur era, și pungă avea, și ce se puneă într'înșă, purtă.

7. Și au zis Iisus: lasă-o pre dânsa; spre ziua îngropărei mele l-a păzit pre acesta.

8. Că pre săraci pururea îi aveți cu voi; iar pre mine nu mă aveți pururea.

A doua Leg. 15, 11; Mat. 26, 11.

9. Și a înțeles norod mult din Iudei că acolo este; și au venit nu pentru Iisus numai, ci ca să vadă și pre Lazăr, pre care l-au înviat din morți.

10. Și s'au sfătuit Arhiereii ca și pre Lazăr să-l omoare;

Ioan 11, 53.

11. Căci pentru el mulți din Iudei mergeau, și credeau în Iisus.

12. Iar a doua zi norod mult care venise la praznic, auzind că vine Iisus în Ierusalim,

Mat. 21, 9; Marcu 11, 8; Luc. 19, 29.

13. Au luat stâlپări de finici, și au ieșit întru întâmpinarea lui, și strigau: Osannà! Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului, împăratul lui Israil.

Ps. 117, 24, 25; Mat. 23, 39.

14. Și aflând Iisus un asin, a șezut pre el; precum este scris:

15. Nu te teme fiica Sionului; iată, Împăratul tău vine la tine, șezând pre mânzul asinei.

Zach. 9, 9.

16. Iar pre acestea nu le-au cunoscut ucenicii lui mai înainte; ci după ce s'au proslăvit Iisus, atunci și-au adus aminte că acestea erau pentru el scrise, și acestea i-au făcut lui.

17. Deci mărturisià norodul, care erà cu el, când pre Lazăr l-au strigat din mormânt, și l-au sculat pre el din morți.
Ioan 11, 43.

18. Pentru aceea l-a și întâmpinat pre el norodul, căci a auzit că el au făcut această minune.

19. Deci au zis Fariseii între dânșii: vedeți că nimic nu folosiți! Iată lumea merge după dânsul.

20. Și erau oarecari Elini din cei ce se suiseră să se închine la praznic.

21. Deci aceștia s'au apropiat de Filip, care erà din Vitsaida Galileei și l-au rugat pre dânsul, grăind: Doamne, voim să vedem pre Iisus.

22. Venit-a Filip și a spus lui Andrei, și iarăș Andrei și Filip au spus lui Iisus.

23. Iar Iisus au răspuns lor zicând: a venit ceasul, ca să se proslăvească Fiul Omului.

24. Amin, amin grăiesc vouă: grăunțul de grâu căzând pre pământ de nu va muri, el singur rămâne, iar de va muri, multă roadă aduce.

1 Cor. 15, 36, 37.

25. Cel ce își iubește sufletul său, pierde'l-va pre el, și acela ce își urăște sufletul său în lumea aceasta, în viața cea veșnică îl va păzi pre el.

Mat. 10, 39; Luc. 17, 33.

26. De slujește cinevã mie, mie să'mi urmeze, și unde voi fi eu, acolo și sluga mea va fi; și de va slujì cinevã mie, îl va cinsti pre el Tatăl meu.

Ioan 14, 3.

27. Acum sufletul meu s'a turburat, și ce voi zice? Părinte, mântuește-mă pre mine de ceasul acesta, ci pentru aceasta am venit la ceasul acesta.

Mat. 26, 38; Marcu 14, 34.

28. Părinte, proslăvește numele tău. Deci a venit glas din cer: și l-am proslăvit și iarăș îl voi proslăvi.

Ioan 17, 4.

29. Iar norodul care stă și auziă, ziceă: tunet se făcù; alții ziceau: înger grăi lui.

30. Răspuns-au lor Iisus și au zis: nu pentru mine s'a făcut glasul acesta, ci pentru voi.

Ioan 11, 42.

31. Acum este judecata lumii acesteia; acum stăpânitorul lumii acesteia se va gonî afară.

Ioan 16, 11.

32. Și eu, de mă voi înălța de pre pământ, pe toți voi trage la mine.

Ioan 3, 14.

33. Iar aceasta ziceă, însemnând cu ce moarte vreă să moară.

34. Răspuns-a lui norodul: noi am auzit din lege, că Hristos petrece în veac și cum tu zici: se cade să se înalțe Fiul Omului? Cine este acesta Fiul Omului?

Ps. 109, 4, 5.

35. Deci au zis lor Iisus: încă puțină vreme lumina cu voi este. Umblați până când aveți lumina, ca să nu vă cuprinză pre voi întunerecul; că cel ce umblă întru întunec, nu știe unde merge.

36. Până când aveți lumina, credeți în lumină, ca fii ai luminei să fiți. Acestea au grăit Iisus, și mergând s'au ascuns de dânșii.

37. Și atâtea semne făcând el înaintea lor, tot nu credeau într'însul;

38. Ca să se îplinească cuvântul lui Isaia prorocul, pre care l-a zis: Doamne, cine a crezut auzului nostru? Și brațul Domnului cui s'a descoperit?

Is. 53, 1; Rom. 10, 16.

39. Pentru aceasta nu puteau să crează, că iarăș a zis Isaia:

40. Au orbit ochii lor, și a împietrit inima lor; ca să nu vază cu ochii, nici să înțeleagă cu inima, și să se întoarcă, și să'i vindec pre ei.

Is. 6, 9; Lucà 8, 10.

41. Acestea a zis Isaia, când a văzut slava lui, și a grăit pentru dânsul.

Is. 6, 1.

42. Însă și din boieri mulți au crezut într'însul; dar pentru Farisei nu'l mărturisiau, ca să nu fie goniți din sinagogă;

43. Că au iubit slava oamenilor mai mult decât slava lui Dumnezeu.

Ioan 5, 44.

44. Iar Iisus au strigat și au zis: cela ce crede întru mine, nu crede întru mine, ci întru acela ce m'au trimes pre mine.

1 Petr. 1, 21.

45. Și cela ce mă vede pre mine, vede pre cela ce m'au trimes pre mine.

Ioan 8, 19.

46. Eu luminează în lume am venit, ca tot cela ce crede întru mine, întru întunerec să nu rămâe.

Ioan 1, 9.

47. Și de va auzi cinevă graiurile mele, și nu va crede, eu nu'l judec pre el; că n'am venit ca să judec lumea, ci ca să mântuesc lumea.

48. Cela ce se leapădă de mine, și nu primește graiurile mele, are pre cela ce îl judecă pre el: cuvântul care am grăit, acela îl va judecă pre el în ziua cea de apoi.

49. Că eu dela mine nu am grăit; ci Tatăl cela ce m'au trimes pre mine, acela poruncă mi-au dat, ce voiu zice și ce voiu grăi.

Ioan 14, 10.

50. Și știu că porunca lui vieată veșnică este; deci cele ce grăesc eu, precum mi-au zis mie Tatăl, așa grăesc.

CAP. 13.

Spălarea. Iisus descopere ucenicilor pre vânzătorul. Porunca dragostei. Iisus vestește căderea lui Petru.

Iar mai înainte de praznicul paștelor, știind Iisus că i-a venit lui ceasul ca să se mute din lumea aceasta către Tatăl, iubind pre ai săi, cari erau în lume, până în sfârșit i-au iubit pre ei.

Mat. 26, 2; Marcu 14, 1; Lucă 22, 1.

2. Și cină făcându-se, când diavolul acum pusese în inima ludei al lui Simon Iscarioteanul, ca să-l vândă pre el;

3. Știind Iisus că toate i-au dat lui Tatăl în mâini, și cum că dela Dumnezeu au ieșit, și la Dumnezeu merge.

Mat. 11, 27 și 28, 18.

4. S'au sculat dela cină, și și-au pus veșmintele; și luând fotă, s'au încins.

5. După aceea au turnat apă în spălătoare, și au început a spăla picioarele ucenicilor, și a le șterge cu fota cu care eră încins.

6. Deci a venit la Simon Petru; și acela i-a zis lui: Doamne, au tu vei să-mi speli picioarele?

7. Răspuns-au Iisus și i-au zis lui: ceeace fac eu, tu nu știi acum; iar vei cunoaște după acestea.

8. Zis-a Petru lui: nu vei spăla picioarele mele în veac. Răspuns-au Iisus lui: de nu te voi spăla pre tine, n'ai parte cu mine.

9. Zis-a Simon Petru lui: Doamne, nu numai picioarele mele, ci și mâinile și capul.

10. Zis-au Iisus lui: cel spălat n'are trebuință fără numai picioarele a le spăla, ci este curat tot; și voi curați sunteți, dar nu toți.

Ioan 15, 3.

11. Că știà pre cela ce vrea să-l vândă pre el; pentru aceea au zis: nu toți sunteți curați.

Ioan 6, 64.

12. Deci după ce au spălat picioarele lor, și și-au luat veșmintele sale, șezând iarăș, au zis lor: cunoașteți ce am

făcut vouă?

13. Voi pre mine mă chemați Învățătorul și Domnul, și bine ziceți; că sunt.

14. Deci dacă eu, Domnul și Învățătorul, am spălat picioarele voastre, și voi datori sunteți unul altuia a spăla picioarele.

Lucà 22, 27.

15. Că pildă am dat vouă, ca precum eu am făcut vouă, și voi să faceți.

1 Petr. 2, 21; 1 Ioan 2, 6.

16. Amin, amin zic vouă: nu este sluga mai mare decât domnul său; nici solul mai mare decât cel ce l-a trimes pre el.

Ioan 15, 20; Mat. 10, 24.

17. De știți acestea, fericiți sunteți de le veți face.

18. Nu pentru toți voi, grăesc; eu știu pre cari i-am ales; ci ca să se împlinească scriptura: cela ce mănâncă împreună cu mine pâine, a ridicat asupra mea călcâiul său.

Ps. 40, 9.

19. De acum zic vouă mai înainte de a se face, ca și când se va face, să credeți că eu sunt.

20. Amin, amin grăesc vouă: cela ce primește pre care voi trimesc, pre mine mă primește; iar cela ce mă primește pre mine, primește pre cela ce m'au trimes pre mine.

Mat. 10, 40; 1 Tes. 4, 8.

21. Acestea zicând Iisus, s'au turburat cu duhul, și au mărturisit, și au zis: amin, amin grăesc vouă, că unul din voi mă va vinde.

Mat. 26, 20 sq.

22. Deci căută unul la altul ucenicii, nepricepându-se pentru cine grăește.

23. Și eră unul din ucenicii lui culcat pre sânul lui Iisus; pre care îl iubiă Iisus.

Ioan 21, 20.

24. Deci a făcut semn acestuia Simon Petru, să întrebe cine ar fi de care grăește.

25. Și căzând acela pre pieptul lui Iisus, a zis lui: Doamne, cine este?

26. Răspuns-au Iisus: acela este, căruia eu întingând pâinea o voi dà. Și întingând pâinea o au dat lui Iuda al lui Simon Iscarioteanul.

Mat 25, 23.

27. Și după pâine atunci a intrat într'însul satana. Deci au zis Iisus lui ce vrei să faci, fă mai îngrab.

28. Și aceasta nimeni din cei ce ședeau la masă n'au cunoscut pentru ce i-au zis lui.

29. Că unii socoteau, de vreme ce pungă aveà Iuda, că îi zice Iisus lui: cumpără cele ce ne trebuesc la praznic; sau, săracilor să deà ceva.

Ioan 12, 6.

30. Deci după ce a luat el pâinea, îndată a ieșit; și erà noapte când a ieșit.

31. Zis-au Iisus: acum s'au proslăvit Fiul Omului, și Dumnezeu s'au proslăvit întru el.

32. Dacă s'au proslăvit Dumnezeu întru el, și Dumnezeu va proslăvi pre el întru sine, și îndatăș îl va proslăvi pre el.

Ioan 12, 23; 17, 1.

33. Fiilor, încă puțin cu voi sunt. Căutà-mă-veți; și precum am zis Iudeilor, că unde eu merg, voi nu puteți veni; și vouă zic acum:

Ioan 7, 34.

34. Poruncă nouă dau vouă, ca să vă iubiți unul pre altul; precum eu v'am iubit pre voi, ca și voi să vă iubiți unul pre altul.

Lev. 19, 18; Marcu 12, 31.

35. Întru aceasta vor cunoaște toți că ai mei ucenici sunteți, de veți avea dragoste întru voi.

36. Zis-a Simon Petru lui: Doamne, unde mergi? Răspuns-au Iisus lui: unde merg eu, nu poți veni acum după mine; iar mai pre urmă vei veni după mine.

Ioan 7, 34.

37. Zis-a Petru lui: Doamne, pentruce nu pot veni după tine acum? Sufletul meu pentru tine voi pune.

38. Răspuns-au Iisus lui: sufletul tău pentru mine îl vei pune? Amin, amin grăesc ție: nu va cânta cocoșul, până ce te vei lepăda de mine de trei ori.

CAP. 14.

*Cuvântarea lui Hristos către Apostoli înainte de patima sa.
Întrebarea lui Filip. Despre Mângâitorul. Pacea cea adevărată.*

Să nu se turbure inima voastră; credeți întru Dumnezeu, și întru mine credeți.

2. În casa Tatălui meu multe lăcașuri sunt; iar de nu, aș fi zis vouă: voi să merg să gătesc vouă loc.

3. Și de voi merge să gătesc vouă loc, iarăși voi veni, și vă voi lua pre voi la mine; ca unde sunt eu, și voi să fiți.

Ioan 12, 26.

4. Și unde eu merg știți, și calea știți.

5. Zis-a Toma lui: Doamne, nu știm unde mergi; și cum putem să știm calea?

6. Zis-au Iisus lui: eu sunt calea, adevărul și viața; nimeni nu vine la Tatăl, fără numai prin mine.

Evr. 9, 8; 1 Petr. 1, 21.

7. De m'ați fi cunoscut pre mine, și pre Tatăl meu ați fi cunoscut; și de acum îl cunoașteți pre el, și l-ați văzut.

8. Zis-a Filip lui: Doamne, arată nouă pre Tatăl, și ne va ajunge nouă.

9. Zis-au Iisus lui: atâta vreme cu voi sunt, și nu m'ai cunoscut pre mine Filipe? Cel ce m'a văzut pre mine, a văzut pre Tatăl; și cum tu zici: arată nouă pre Tatăl?

10. Nu crezi că eu întru Tatăl, și Tatăl întru mine este? Graiurile care eu grăesc vouă, dela mine nu le grăesc; iar Tatăl acela ce petrece întru mine, acela face lucrurile.

Ioan 10, 38.

11. Credeți mie că eu întru Tatăl, și Tatăl întru mine este: iar de nu, pentru lucrurile acestea credeți mie.

12. Amin, amin grăesc vouă: cela ce crede întru mine, lucrurile care eu fac și acela va face; și mai mari decât acestea va face; că eu la Tatăl meu merg.

Mat. 21, 21.

13. Și orice veți cere întru numele meu, aceea voi face, ca să se proslăvească Tatăl întru Fiul.

Marcu 11, 24.

14. Orice veți cere întru numele meu, eu voi face.

15. De mă iubiți pre mine, poruncile mele păziți.

Ioan 15, 10; 1 Ioan 5, 3.

16. Și eu voi ruga pre Tatăl și alt Mângâitor va da vouă, ca să rămâne cu voi în veac;

17. Duhul adevărului, pre care lumea nu-l poate primi, că nu-l vede pre el, nici îl cunoaște pre el; iar voi îl cunoașteți pre el; că cu voi petrece și întru voi va fi.

Ioan 7, 39.

18. Nu vă voi lăsa pre voi sărmani; voi veni la voi.

Ier. 51, 5; Ioan 14, 3.

19. Încă puțin, și lumea pre mine nu mă va mai vedea; iar voi mă veți vedea pre mine, că eu viu sunt, și voi veți fi vii.

20. Întru acea zi veți cunoaște voi, că eu sunt întru Tatăl meu, și voi întru mine, și eu întru voi.

Ioan 17, 21 sq.

21. Cela ce are poruncile mele, și le păzește pre ele, acela este care mă iubește pre mine; și cela ce mă iubește pre mine, iubi-se-va de Tatăl meu, și eu îl voi iubi pre el, și mă voi arăta lui.

22. Zis-a lui Iuda, nu Iscarioteanul: Doamne, ce poate fi că nouă vrei să te arăți, și nu lumii?

23. Răspuns-au Iisus și au zis lui: de mă iubește cineva pre mine, cuvântul meu va păzi; și Tatăl meu îl va iubi pre el, și la el vom veni, și lăcaș la dânsul vom face.

Ioan 13, 34.

24. Cel ce nu mă iubește pre mine, cuvintele mele nu le păzește; și cuvântul care auziți nu este al meu, ci al Tatălui celui ce m'au trimes pre mine.

Ioan 7, 28.

25. Acestea am zis vouă, la voi petrecând.

26. Iar Mângâitorul Duhul cel Sfânt, pre care'l va trimete Tatăl întru numele meu, acela pre voi vă va învăța toate, și va aduce aminte vouă toate cele ce am grăit vouă.

Ioan 15, 26.

27. Pace las vouă, pacea mea dau vouă; nu precum lumea dă, eu dau vouă. Să nu se turbure inima voastră, nici să se spăimânteze.

Filip 4, 7.

28. Auzit-ați că eu am zis vouă: merg, și voi veni la voi. De m'ați iubi pre mine, v'ați fi bucurat, căci am zis vouă: merg la Tatăl; că Tatăl meu mai mare decât mine este.

Ioan 10, 29.

29. Și acum am zis vouă mai 'nainte până a nu fi, ca și când va fi, să credeți.

30. Nu voi mai grăi multe cu voi, că vine stăpânitorul lumii acestea și întru mine n'are nimic.

Ioan 12, 31.

31. Ci ca să cunoască lumea că iubesc pre Tatăl, și precum mi-au poruncit mie Tatăl, așa fac. Sculați-vă să mergem de aici.

Ioan 10, 18.

CAP. 15.

Viea cea adevărată. Lucrătorul și vița.

Eu sunt buciul viței cel adevărat, și Tatăl meu lucrător este.

2. Toată vița care nu aduce roadă întru mine, o scoate pre ea, și toată care aduce roadă, o curățește pre ea, ca mai multă roadă să aducă.

3. Acum voi curați sunteți pentru cuvântul care am grăit vouă.

4. Rămâneți întru mine și eu întru voi. Precum vița nu poate să aducă roadă din sine singură, de nu va rămâne în buciul, așa nici voi, de nu veți rămâne întru mine.

5. Eu sunt buciul viței, voi vițele, cela ce rămâne întru mine și eu întru el, acesta aduce roadă multă, că fără de mine nu puteți face nimic.

6. De nu rămâne cineva întru mine, se scoate afară ca vița și se usucă, și o adună pre ea și în foc o aruncă și arde.

7. De veți rămâne întru mine, și cuvintele mele de vor rămâne întru voi, orice veți vreă veți cere, și se va face vouă.

Ioan 14, 13; Marcu 11, 24; 1 Ioan 3, 22.

8. Întru aceasta s'au proslăvit Tatăl meu, ca roadă multă să aduceți, și să vă faceți ai mei ucenici.

9. Precum m'au iubit pre mine Tatăl, și eu v'am iubit pre voi, rămâneți întru dragostea mea.

10. De veți păzi poruncile mele, veți rămâne întru dragostea mea, precum eu poruncile Tatălui meu am păzit, și rămân întru dragostea lui.

11. Acestea am grăit vouă, ca bucuria mea întru voi să rămâne, și bucuria voastră să se plinească.

12. Aceasta este porunca mea, ca să vă iubiți unul pre altul, precum eu v'am iubit pre voi.

Marc. 12, 31.

13. Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca cineva sufletul său să și pue pentru prietenii săi.

Ioan 3, 16; 1 Ioan 3, 16.

14. Voi prietenii mei sunteți, de veți face câte eu poruncesc vouă.

15. De acum nu vă mai zic vouă slugi, că sluga nu știe ce face domnul său, ci pre voi v'am zis prietenii, că toate câte am auzit dela Tatăl meu, am arătat vouă.

16. Nu voi m'ați ales pre mine, ci eu v'am ales pre voi și v'am pus ca voi să mergeți și roadă să aduceți și roada

voastră va rămâne; ca orice veți cere dela Tatăl întru numele meu, să dea vouă.

Mat. 28, 19.

17. Acestea poruncesc vouă, ca să vă iubiți unul pre altul,

18. De vă urăște pre voi lumea, știți că pre mine mai înainte decât pre voi m'a urât.

19. De ați fi din lume, lumea ar iubi pre al său, iar căci din lume nu sunteți, ci eu v'am ales pre voi din lume, pentru aceasta urăște pre voi lumea.

20. Aduceți-vă aminte de cuvântul care am grăit vouă; nu este sluga mai mare decât domnul său. De m'au gonit pre mine și pre voi vă vor gonî; de au păzit cuvântul meu, și al vostru vor păzi.

Ioan 13, 16; Mat. 10, 24.

21. Ci acestea toate vor face vouă pentru numele meu, căci nu știu pre cela ce m'au trimes pre mine.

Ioan 16, 3.

22. De n'aș fi venit și aș fi grăit lor, păcat n'ar aveà, iar acum răspuns n'au pentru păcatul lor.

Ioan 9, 41.

23. Cela ce mă urăște pre mine, și pre Tatăl meu urăște.

24. De n'aș fi făcut lucruri întru ei, care nimeni altul n'a făcut, păcat n'ar aveà; iar acum au și văzut și m'au urât și pre mine și pre Tatăl meu.

Ioan 10, 37.

25. Ci ca să se împlinească cuvântul cel scris în legea lor: m'au urât în zadar.

Ps. 34, 19.

26. Iar când va veni Mângâitorul pre care eu voi trimite vouă dela Tatăl, Duhul adevărului, carele dela Tatăl purcede, acela va mărturisi pentru mine.

Ioan 14, 26; Fapt. 1, 4.

27. Încă și voi mărturisiți, că din început cu mine sunteți.

Fapt. 5, 32.

CAP. 16.

Sfârșitul cuvântărei lui Iisus.

Acestea am grăit vouă, ca să nu vă smintiți.

2. Scoate-vă-vor pre voi din sinagoguri; și va veni vremea, ca tot cel ce va ucide pre voi, să i se pară că aduce slujbă lui Dumnezeu.

Mat. 10, 17.

3. Și acestea vor face vouă, că n'au cunoscut pre Tatăl, nici pre mine.

Ioan 15, 21.

4. Ci acestea am grăit vouă, ca dacă va veni vremea, să vă aduceți aminte de ele că eu am spus vouă. Și acestea vouă din început n'am spus, căci cu voi eram.

5. Iar acum merg la acela ce m'au trimes pre mine, și nimeni din voi nu mă întreabă: unde mergi?

Ioan 7, 33.

6. Ci căci acestea am grăit vouă, întristarea a umplut inima voastră.

7. Ci eu adevărul zic vouă: de folos este vouă ca să mă duc eu; că de nu mă voi duce eu, Mângâitorul nu va veni la voi, iar de mă voi duce, îl voi trimete pre el la voi.

Ioan 14, 16, 26.

8. Și viind acela, va vădî lumea de păcat și de dreptate și de judecată.

9. De păcat, căci nu cred întru mine;

10. Iar de dreptate, căci la Tatăl meu merg, și nu mă veți mai vedeà pre mine;

11. Iar de judecată, căci Stăpânitorul lumii acestea s'a judecat.

12. Încă multe am a zice vouă, ci nu puteți a le purtà acum.

1 Cor. 3, 1.

13. Iar când va veni acela, Duhul adevărului, va povățui pre voi la tot adevărul, că nu va grăi dela sine; ci câte va

auzi, va grăi, și cele viitoare va vesti vouă.

1 Ioan 2, 27.

14. Acela pre mine mă va slăvi; că dintr'al meu va lua și va vesti vouă.

15. Toate câte are Tatăl, ale mele sunt; pentru aceasta am zis, că dintr'al meu va lua și va vesti vouă.

Ioan 17, 10.

16. Puțin și nu mă veți vedeà, și iarăș puțin și mă veți vedeà, că eu merg la Tatăl.

Ioan 7, 33.

17. Deci au zis unii din ucenicii lui între sine: ce este aceasta ce zice nouă: puțin și nu mă veți vedeà, și iarăș puțin și mă veți vedeà, și, cum că eu merg la Tatăl meu?

18. Deci ziceau: ce este aceasta ce zice: puțin? Nu știm ce grăiește.

19. Deci au cunoscut Iisus că vreau să'l întrebe pre el și au zis lor: de aceasta vă întrebați între voi căci am zis: puțin și nu mă veți vedeà; și iarăș puțin și mă veți vedeà?

20. Amin, amin grăiesc vouă, că voi veți plânge și vă veți tânguì, iar lumea se va bucurà, și voi vă veți întrista, ci întristarea voastră întru bucurie se va întoarce.

Ps. 29, 11.

21. Femeia când naște, întristare are, căci a sosit ceasul ei; iar dacă naște copilul, nu'și mai aduce aminte de scârbă, pentru bucuria, căci s'a născut om în lume.

22. Deci și voi, întristare acum aveți, ci iarăș vă voi vedeà pre voi, și se va bucurà inima voastră, și bucuria voastră nimeni nu o va lua dela voi.

23. Și într'acea zi pre mine nu mă veți întrebà nimic. Amin, amin grăiesc vouă: orice veți cere dela Tatăl întru numele meu, va dà vouă.

Ioan 14, 20; Marcu 11, 24.

24. Până acum n'ați cerut nimic întru numele meu; cereți și veți lua, ca bucuria voastră să fie deplin.

Ioan 15, 11.

23. Acestea în pilde am grăit vouă, ci va veni ceasul când nu voi mai grăi în pilde vouă, ci arătat pentru Tatăl voi vesti vouă.

26. Într'acea zi în numele meu veți cere, și nu zic vouă, că eu voi ruga pre Tatăl pentru voi;

27. Că însuș Tatăl iubește pre voi, căci voi pre mine m'ați iubit, și ați crezut că eu dela Dumnezeu am ieșit.

Ioan 17, 8, 25.

28. Ieșit-am dela Tatăl și am venit în lume; iarăși las lumea și merg la Tatăl.

Ioan 13, 3.

29. Zis-au lui ucenicii: iată acum arătat grăiești și nici o pildă nu zici.

30. Acum știm că știi toate și nu'ți trebuie ca să te întrebe cineva; prin aceasta credem că dela Dumnezeu ai ieșit.

Ioan 21, 17.

31. Răspuns-au lor Iisus: acum credeți?

32. Iată vine ceasul și acum a sosit, ca să vă risipiți fiecare la ale sale și pre mine singur mă veți lăsa; dar nu sunt singur, că Tatăl meu cu mine este.

Zah. 13, 7; Mat. 26, 31.

33. Acestea am grăit vouă, ca întru mine pace să aveți. În lume necaz veți avea; ci îndrăzniți, eu am biruit lumea.

Ioan 14, 27; Rom. 5, 1; Efes. 2, 14; Col. 1, 20; Is. 35, 1.

CAP. 17.

Rugăciunea către Tatăl pentru ucenici.

Acestea au grăit Iisus, și și-au ridicat ochii săi la cer și au zis: Părinte a venit ceasul; proslăvește pre Fiul tău, ca și Fiul tău să te proslăvească pre tine;

Ioan 11, 41.

2. Precum ai dat lui stăpânire a tot trupul, ca tot ce ai dat lui, să le dea lor viață veșnică.

Ioan 6, 37; Mat. 11, 27.

3. Și aceasta este viața cea veșnică, ca să te cunoască pre tine unul adevăratul Dumnezeu și pre care ai trimes, pre Iisus Hristos.

1 Ioan 5, 20.

4. Eu te-am proslăvit pre tine pre pământ; lucrul am săvârșit, care ai dat mie ca să'l fac.

Ioan 4, 34.

5. Și acum mă proslăvește tu Părinte, la tine însuși, cu slava care am avut la tine mai înainte până a nu fi lumea.

Ioan 8, 58.

6. Arătat-am numele tău oamenilor pre cari ai dat mie din lume; ai tăi erau și mie i-ai dat pre ei; și cuvântul tău au păzit.

7. Acum au cunoscut că toate câte ai dat mie, dela tine sunt.

8. Pentru că cuvintele care ai dat mie, le-am dat lor, și ei le-au primit, și au cunoscut cu adevărat că dela tine am ieșit, și au crezut că tu m'ai trimes.

Ioan 16, 27, 30.

9. Eu pentru aceștia mă rog; nu pentru lume mă rog, ci pentru aceștia cari ai dat mie; că ai tăi sunt.

Ioan 6, 37.

10. Și ale mele toate ale tale sunt și ale tale ale mele; și m'am proslăvit întru dânșii,

Ioan 16, 15.

11. Și nu mai sunt în lume, iar aceștia în lume sunt și eu la tine vin. Părinte sfinte, păzește'i pre dânșii întru numele tău pre cari ai dat mie, ca să fie una, precum și noi.

Ioan 10, 30.

12. Când eram cu ei în lume, eu îi păziam pre ei întru numele tău; pre cari i-ai dat mie i-am păzit, și nimeni dintru dânșii n'a pierit, fără numai fiul pierzării; ca să se împlinească scriptura.

Ioan 6, 69; Ps. 108, 12.

13. Iar acum la tine vii, și acestea grăiesc în lume, ca să aibă bucuria mea deplin întru ei.

Ioan 15, 11.

14. Eu am dat lor cuvântul tău, și lumea i-a urât pre ei, căci nu sunt ei din lume, precum eu nu sunt din lume.

15. Nu mă rog ca să'i iei pre ei din lume, ci ca să'i păzești pre ei de cel viclean.

2 Tes. 3, 3.

16. Ei din lume nu sunt, precum și eu din lume nu sunt.

17. Sfințește'i pre ei întru adevărul tău; cuvântul tău adevăr este.

Ioan 8, 40.

18. Precum pre mine m'ai trimes în lume, și eu i-am trimes pre ei în lume.

19. Și pentru dânșii eu mă sfințesc pre mine însumi, ca și ei să fie sfințiți întru adevăr.

Evr. 2, 11.

20. Și nu numai pentru aceștia mă rog, ci și pentru cei ce vor crede prin cuvântul lor întru mine;

Ioan 20, 31.

21. Ca toți una să fie; precum tu, Părinte, întru mine, și eu întru tine, ca și aceștia întru noi una să fie; ca să crează lumea că tu m'ai trimes.

Gal. 3, 28.

22. Și eu slava care mi-ai dat mie, o am dat lor; ca să fie una, precum noi una suntem;

Fapt. 4, 32.

23. Eu întru ei și tu întru mine, ca să fie ei desăvârșit întru una, și ca să cunoască lumea că tu m'ai trimes și i-ai iubit pre ei, precum pre mine m'ai iubit.

1 Cor. 6, 17.

24. Părinte, pre cari i-ai dat mie voesc ca unde sunt eu și aceia să fie împreună cu mine; ca să vază slava mea, care ai dat mie, pentrucă m'ai iubit pre mine mai 'nainte de întemeierea lumii.

Ioan 12, 26.

25. Părinte drepte și lumea pre tine nu te-a cunoscut, iar eu te-am cunoscut, și aceștia au cunoscut, că tu m'ai trimes

pre mine.

Ioan 15, 21.

26. Și am arătat lor numele tău, și'l voi arăta, ca dragostea cu care m'ai iubit pre mine, întru dânșii să fie și eu întru ei.

Ioan 15, 9.

CAP. 18.

Prinderea lui Iisus și ducerea lui la Ana și Caiafa. Lepădarea lui Petru. Iisus înaintea lui Pilat. Varava.

Acestea grăind Iisus, au ieșit împreună cu ucenicii săi de cea parte de pârîul Chedrilor unde era o grădină, întru care au intrat el și ucenicii lui.

Mat. 26, 36.

2. Și știa și Iuda, cel ce l-a vândut pre el, locul; căci de multe ori se adună Iisus acolo cu ucenicii săi.

Lucă 21, 37.

3. Deci Iuda luând oaste și dela Arhierei și dela Farisei slugi, au venit acolo cu felinare și cu făclii și cu arme.

Mat. 26, 47.

4. Iar Iisus știind toate cele ce erau să vie asupra lui, ieșind, au zis lor: pre cine căutați?

5. Răspuns-au lui: pre Iisus Nazarineanul. Zis-au lor Iisus: eu sunt. Și stă și Iuda cel ce îl vânduse pre el, împreună cu dânșii.

6. Deci după ce au zis lor: eu sunt, s'au întors ei înapoi și au căzut jos.

7. Și iarăși i-au întrebat pre ei: pre cine căutați? Iar ei au zis: pre Iisus Nazarineanul.

8. Răspuns-au Iisus, și au zis: am spus vouă că eu sunt; deci de mă căutați pre mine, lăsați pre aceștia să se ducă.

9. Ca să se împlinească cuvântul care a zis: pre cari i-ai dat mie n'am pierdut dintru dânșii nici pre unul.

Ioan 17, 12.

10. Iar Simon Petru având sabie, o a scos pre ea și a lovit pre sluga arhiereului și i-a tăiat urechia lui cea dreaptă. Și erà numele slugei Malh.

Mat. 26, 51.

11. Și au zis Iisus lui Petru: bagă sabia ta în teacă. Paharul care mi-au dat mie Tatăl, au nu'l voiui beà pre el?

Mat. 20, 22.

12. Deci oastea și căpitenia cea preste o mie, și slugile Iudeilor au prins pre Iisus, și l-au legat pre el.

Marcu 14, 53.

13. Și l-au dus pre el la Ana întâiu, că erà socrul lui Caiafa, care erà arhiereu al anului aceuia.

Luc. 22, 54.

14. Și erà Caiafa cel ce a sfătuit pre Iudei, că de folos este să moară un om pentru norod.

Ioan 15, 18.

15. Și mergeà după Iisus Simon Petru și celalt ucenic, iar ucenicul acela erà cunoscut arhiereului, și a intrat împreună cu Iisus în curtea arhiereului.

16. Iar Petru a stătit la ușă afară. Deci a ieșit celalt ucenic, care erà cunoscut arhiereului și a zis portăriței și a băgat înlăuntru pre Petru.

Mat. 26, 69.

17. Și a zis lui Petru slujnica portărița: au nu cumvâ și tu ești din ucenicii omului acestuia? Zis-a el: nu sunt.

18. Și stau slugile și slujitorii cari făcuseră foc, că erà frig și se încălziau, și erà cu ei Petru stând și încălzindu-se.

19. Deci arhiereul a întrebat pre Iisus de ucenicii lui și de învățătura lui.

20. Răspuns-au Iisus lui: eu de față am grăit lumei; eu totdeauna am învățat în sinagogă și în biserică, unde toți Iudeii se adună și întru ascuns n'am grăit nimic.

Ioan 7, 14, 26; Luc. 2, 46 și 4, 15.

21. Ce mă întrebi? Întreabă pre cei ce au auzit ce am grăit lor: iată aceștia știu cele ce am grăit eu.

22. Și acestea zicând el, unul din slugile ce stau înaintea, a dat palmă lui Iisus, zicând: așa răspunzi arhiereului?

23. Răspuns-au Iisus lui: de am grăit rău, mărturisește de rău; iar de am grăit bine, ce mă bați?

24. Deci l-a trimis pre el Ana legat la Caiafa arhiereul.

25. Și era Simon Petru stând și încălzindu-se. Deci ziseră lui: au doară și tu din ucenicii lui ești? Iar el s'a lepădat, și a zis: nu sunt.

26. Zis-a lui unul din slugile arhiereului, rudenie fiind al celui ce i-a tăiat Petru urechea: au nu te-am văzut eu în grădină cu dânsul?

27. Și iarăși s'a lepădat Petru; și îndatăși a cântat cocoșul.

28. Deci au adus pre Iisus dela Caiafa în divan; și era dimineață; și ei n'au intrat în divan, ca să nu se spurce; ci ca să mănânce paștele.

Mat. 27, 2; Marc. 15, 1.

29. Ieșit-au drept aceea Pilat la ei, și a zis: ce pâră aduceți asupra omului acestuia?

30. Răspuns-au și i-au zis: de n'ar fi fost acesta făcător de rele, nu l-am fi dat pre el ție.

31. Deci a zis lor Pilat: luați-l pre el voi, și după legea voastră judecați-l pre el. Și au zis lui Iudeii: nouă nu este cu putință să omorîm pre nimeni.

32. Ca cuvântul lui Iisus să se împlinească, care au zis: însemnând cu ce moarte vreă să moară.

Mat. 20, 13.

33. Și a intrat iarăși în divan Pilat, și a chemat pre Iisus, și i-a zis lui: tu ești Împăratul Iudeilor?

Mat 27, 11; Marc. 15, 2.

34. Răspuns-au Iisus lui: dela tine tu zici aceasta, sau alții au grăit ție pentru mine?

35. Răspuns-a Pilat: au doară eu Iudeu sunt? Neamul tău și Arhiereii te-au dat pre tine mie: ce ai făcut?

36. Răspuns-au Iisus: Împărăția mea nu este din lumea aceasta; de ar fi fost din lumea aceasta Împărăția mea,

slugile mele s'ar fi nevoit, ca să nu fiu dat Iudeilor; iar acum Împărăția mea nu este de aici.

37. Deci a zis Pilat lui: au Împărat ești tu? Răspuns-au Iisus: tu zici că împărat sunt eu. Eu spre aceasta m'am născut, și spre aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adevărul. Tot cel ce este din adevăr ascultă glasul meu.

Ioan 8, 40; 1 Tim. 6, 13.

38. Zis-a Pilat lui: ce este adevărul? Și aceasta zicând, iarăș a ieșit la Iudei, și a zis lor: eu nici o vină nu aflu întru el.

39. Ci este vouă obicei, ca să vă slobozesc pre unul la paști; deci voiți să vă slobozesc vouă pre Împăratul Iudeilor?

Mat. 27, 15.

40. Strigat-au drept aceea iarăș toți, zicând: nu pre acesta, ci pre Varava. Iar Varava era tâlhar.

CAP. 19.

Patimile Domnului. Muma lui lângă Cruce. Iosif cere dela Pilat trupul. Îngroparea.

Deci atunci a luat Pilat pre Iisus, și l-a bătut.

Mat. 27, 26, sq.; Marcu 10, 34 și 15, 15; Luc. 23, 16.

2. Și ostașii împletind cunună de spini, au pus-o în capul lui, și cu haină mohorâtă l-au îmbrăcat pre el.

3. Și ziceau: bucură-te, Împăratul Iudeilor! Și îi dau lui palme.

Is. 50, 7; Mat. 26, 67.

4. Deci a ieșit iarăș afară Pilat, și a zis lor: iată, aduc vouă pre el afară, ca să cunoașteți că întru dânsul nici o vină nu aflu.

5. Deci au ieșit Iisus afară, purtând cununa cea de spini și haina cea mohorâtă. Și Pilat le-a zis lor: iată omul!

6. Iar dacă l-au văzut pre el Arhiereii și slugile, au strigat, zicând: răstignește-l, răstignește-l, pre el. Zis-a lor Pilat: luați-l pre el voi, și-l răstigniți; căci eu nu aflu întru el vină.

7. Răspuns-au lui Iudeii: noi lege avem, și după legea noastră dator este să moară, căci pre sine Fiu al lui Dumnezeu s'au făcut.

Lev. 24, 16, sq.; A 2 Lege 18, 20.

8. Iar dacă a auzit Pilat acest cuvânt, mai mult s'a temut.

9. Și a intrat în divan iarăși, și a zis lui Iisus: de unde ești tu? Iar Iisus răspuns nu i-au dat lui.

10. Deci a zis Pilat lui: mie nu'mi grăești? Au nu știi că putere am să te răstignesc, și putere am să te slobozesc?

11. Răspuns-au Iisus: n'ai aveà nici o putere asupra mea, de n'ar fi fost dat ție de sus; pentru aceasta cel ce m'a dat ție, mai mare păcat are.

12. Dintr'aceasta căută Pilat să'l slobozească pre el; iar Iudeii strigau, zicând: de vei slobozi pre acesta, nu ești prieten Chesarului; tot cel ce se face pre sine împărat, stă împotiva Chesarului.

13. Deci Pilat auzind cuvântul acesta, a scos afară pre Iisus, și a șezut pre scaun la judecată în locul ce se chiamă, pardosit cu pietre, iar evreește, Gavvata.

14. Și erà vinerea paștelor, și ceasul ca la al șaselea; și a zis Iudeilor: iată Împăratul vostru!

15. Iar ei au strigat: ia'l, ia'l, răstignește'l pre el. Zis-a lor Pilat: pre Împăratul vostru să'l răstignesc? Răspuns-au Arhieriei: n'avem împărat fără numai pre Chesarul.

16. Deci atunci l-a dat pre el lor ca să se răstignească. Și au luat pre Iisus, și l-au dus ca să'l răstignească.

17. Și ducându'și Crucea sa, au ieșit la locul ce se chiamă al Căpățânei, care se zice evreește Golgota,

Mat. 27, 33; Marcu 15, 22.

18. Unde l-au răstignit pre el, și împreună cu el alți doi, de o parte și de alta, și în mijloc pre Iisus.

Lucà 22, 33.

19. Și a scris și titlu Pilat, și l-a pus pre Cruce. Și erà scris: **Iisus Nazarineanul Împăratul Iudeilor.**

20. Și pre acest titlu mulți din Iudei l-au cetit, căci aproape erà de cetate locul unde s'au răstignit Iisus; și erà

scris: Evreește, Elinește și Râmlenește.

21. Deci au zis lui Pilat Arhieriei Iudeilor: nu scrie, Împăratul Iudeilor; ci cum că el au zis: Împărat sunt al Iudeilor.

22. Răspuns-a Pilat: ceea ce am scris, am scris.

23. Iar ostașii, dacă au răstignit pre Iisus, au luat hainele lui, și le-au făcut patru părți, fiecărui ostaș o parte; și cămașa; și erà cămașa necusută, de sus țesută preste tot.

24. Și au zis întru dânșii: să nu o sfășiem, ci să aruncăm sorți pentru dânsa, a căruia va fi; ca să se îplinească scriptura ce zice: împărțit-au hainele mele loruși, și pentru cămașa mea au aruncat sorți. Deci ostașii aceștia au făcut.

Ps. 21, 20.

25. Și stă lângă Crucea lui Iisus muma lui, și sora mumei lui, Maria a lui Cleopa, și Maria Magdalena.

26. Deci Iisus văzând pre Maica sa și pre ucenicul pre care iubiă, stând, au zis Maicei sale: Femeie, iată Fiul tău!

27. După aceea au zis ucenicului: iată muma ta! Și dintr'acel ceas o a luat pre dânsa ucenicul întru ale sale.

28. După aceea știind Iisus că toate s'au săvârșit, ca să se îplinească scriptura, au zis: mi-e sete.

Ps. 68, 25.

29. Și erà acolo un vas plin de oțet; iar ei umplând un burete de oțet, și în isop puindu'l, l-au dus la gura lui.

30. Deci dacă au luat oțetul Iisus, au zis: săvârșitu-s'a; și plecându'și capul, și-au dat duhul.

Mat. 27, 50.

31. Iar Iudeii, ca să nu rămâie pre Cruce trupurile sâmbăta, de vreme ce vineri erà, (că erà mare ziua sâmbetei aceea), au rugat pre Pilat ca să le zdrobească lor fluerile, și să'i ridice.

A 2 Lege 21, 23; Marcu 15, 42.

32. Deci au venit ostașii, și celui dintâiu i-au zdrobit fluerile, și celuilalt ce s'a răstignit împreună cu el.

33. Iar la Iisus venind, dacă l-au văzut pre el că atunci murise, nu i-au zdrobit lui fluerile;

34. Ci unul din ostași cu sulița coasta lui a împuns, și îndată au ieșit sânge și apă.

35. Și cel ce a văzut, a mărturisit, și adevărată este mărturisirea lui; și acela știe că adevărate zice, ca și voi să credeți.

36. Că s'au făcut acestea, ca să se îplinească scriptura: os nu se va zdrobi dintr'însul.

Eș 12, 46.

37. Și iarăși altă scriptură zice: vedeà-vor pre care l-au împuns.

Zach. 12, 10; Apoc. 1, 7.

38. Iar după acestea a rugat pre Pilat Iosif cel din Arimateea fiind și el ucenic al lui Iisus, dar într'ascuns pentru frica Iudeilor, ca să iă trupul lui Iisus; și a dat voie Pilat. Deci a venit, și a luat trupul lui Iisus.

Mat. 27, 57; Marcu 15, 42.

39. Și a venit și Nicodim, cel ce venise la Iisus noaptea mai înainte, aducând amestecătură de smirnă și de aloi, ca la o sută de litre.

40. Și au luat trupul lui Iisus, și l-au înfășurat pre el în giulgiuri cu mirezme, precum este obiceiul Iudeilor a îngropa.

41. Și erà grădină în locul unde s'au răstignit; și în grădină mormânt nou, întru care nimeni niciodată nu se pusese.

42. Deci acolo pentru vinerea Iudeilor, căci aproape erà mormântul, au pus pre Iisus.

CAP. 20.

Învierea lui Hristos. Maria Magdalina la mormânt. Arătarea lui Hristos Apostolilor. Toma se încredințează.

Iar întru una din sâmbete a venit la mormânt, Maria Magdalina de dimineață, încă întunerec fiind, și a văzut piatra luată de pre mormânt.

Mat 28, 1; Marcu 16, 1; Lucà 24, 1, sq.

2. Deci a alergat aceea, și a venit la Simon Petru, și la celalt ucenic, pre care iubià Iisus, și a zis lor: au luat pre Domnul din mormânt, și nu știm unde l-au pus pre el.

3. Deci a ieșit Petru și celalt ucenic, și veniau la mormânt.

4. Și alergau amândoi împreună; și celalt ucenic a alergat înainte mai curând de cât Petru, și a venit mai întâiu la mormânt.

5. Și plecându-se, a văzut giulgiurile zăcând, dar n'a intrat.

6. A venit și Simon Petru urmându'i lui, și a intrat în mormânt, și a văzut giulgiurile singure zăcând.

7. Și măhrama care a fost pre capul lui, nu cu giulgiurile zăcând, ci deosebi învăluită într'un loc.

8. Deci atunci a intrat și celalt ucenic, care venise întâiu la mormânt, și a văzut, și a crezut.

9. Că încă nu știau scriptura, că trebuia să învieze el din morți.

Ps. 15, 8, sq.

10. Și s'au întors ucenicii iarăș la ai săi.

11. Iar Maria stă la mormânt plângând afară; și plângând s'a plecat în mormânt.

12. Și a văzut doi îngeri în veșminte albe șezând, unul de către cap și altul de către picioare, unde zăcuse trupul lui Iisus.

Mat. 28, 5, sq.

13. Și au zis ei aceia: femeie, ce plângi? Zis-a lor: că au luat pre Domnul meu, și nu știu unde l-au pus pre dânsul.

14. Și acestea zicând, s'a întors înapoi, și a văzut pre Iisus stând, și nu știà că Iisus este.

Mat. 28, 9.

15. Zis-au ei Iisus: femeie, ce plângi? Pre cine cauți? Iar ei pârându-i-se că este grădinarul, a zis lui: Doamne, de l-ai luat tu pre el, spune'mi mie unde l-ai pus pre dânsul, și eu voiu luà pre el.

16. Zis-au ei Iisus: Marie! Întorcându-se aceea, a zis lui: Ravvuni; ce se zice, Învățătorule.

17. Zis-au ei Iisus: nu te atinge de mine, că încă nu m'am suit la Tatăl meu; ci mergi la frații mei, și le spune lor: mă suiți la Tatăl meu și Tatăl vostru, și Dumnezeuul meu și Dumnezeuul vostru.

18. A venit Maria Magdalina vestind ucenicilor, că a văzut pre Domnul, și acestea au zis ei.

19. Deci fiind seară în ziua aceea într-o una din sâmbete, și ușile fiind încuete, unde erau ucenicii adunați pentru frica Iudeilor, venit-au Iisus și au stătut în mijloc și au zis lor: pace vouă.

Lucà 24, 36.

20. Și acestea zicând, au arătat lor mâinile și coasta sa. Și s'au bucurat ucenicii, văzând pre Domnul.

1 Ioan 1, 1.

21. Deci au zis lor Iisus iarăș: pace vouă; precum m'au trimis pre mine Tatăl, și eu trimet pre voi.

Ioan 17, 18; Is. 61, 1.

22. Și acestea zicând, au suflat și au zis lor: luați Duh Sfânt;

Mat. 16, 19 și 18, 18.

23. Căroră veți iertă păcatele, se vor iertă lor, și căroră le veți ține, vor fi ținute.

24. Iar Toma, unul din cei doisprezece, care se zice Geamăn, nu eră cu dânșii când au venit Iisus.

25. Deci au zis lui ceilalți ucenici: am văzut pre Domnul. Iar el le-a zis lor: de nu voi vedea în mâinile lui semnul cuielor, și de nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și de nu voi pune mâna mea în coasta lui, nu voi crede.

Ioan 19, 34.

26. Și după opt zile iarăș erau înlăuntru ucenicii lui și Toma cu dânșii, venit-au Iisus, fiind ușile încuiate, și au stătut în mijloc și au zis: pace vouă.

27. Apoi au zis lui Toma: adu-ți degetul tău încoace și vezi mâinile mele, și adu mâna ta și o pune în coasta mea, și nu

fii necredincios, ci credincios.

28. Și a răspuns Toma și a zis lui: Domnul meu și Dumnezeuul meu.

29. Zis-au Iisus lui: căci m'ai văzut pre mine, Tomo, ai crezut; fericiți cei ce n'au văzut și au crezut.

1 Petr. 1, 8.

30. Multe încă și alte semne au făcut Iisus înaintea ucenicilor săi, care nu sunt scrise în cartea aceasta;

31. Iar acestea s'au scris ca să credeți că Iisus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și crezând, vieață să aveți întru numele lui.

1 Ioan 5, 13.

CAP. 21.

Arătarea lui Hristos Apostolilor în Galileea. Îi zice lui Petru: „Paște oile mele”.

După acestea iarăși s'au arătat pre sine Iisus ucenicilor săi, la marea Tiveriadei, și s'au arătat așa:

2. Erau împreună Simon Petru și Toma care se zice Geamăn și Natanail, cel din Cana-Galileei și fiii lui Zevedei și alți doi din ucenicii lui.

3. Zis-a lor Simon Petru: mă duc să vânez pește. Zis-au ei lui: mergem și noi împreună cu tine. Și au ieșit și s'au suit în corabie îndată; și într'acea noapte n'au prins nimic.

Luc. 5, 5.

4. Iar dacă s'a făcut dimineață, au stătut Iisus la țarmuri, dar nu știau ucenicii că Iisus este.

Luc. 24, 16.

5. Deci au zis lor Iisus: fiilor, nu cumva aveți ceva de mâncare? Răspuns-au lui: nu.

6. Iar el au zis lor: aruncați mreaja deadreapta parte a corăbiei și veți afla. Și au aruncat și nu mai puteau să o tragă pre ea de mulțimea peștilor.

7. Zis-a drept aceea ucenicul acela, pre care'l iubià Iisus, lui Petru: Domnul este. Iar Simon Petru auzind că Domnul este, cu ependitul s'a încins (că erà gol), și s'a aruncat în mare.

8. Iar ceilalți ucenici cu corăbioara au venit, (căci nu erau departe de pământ, ci ca la două sute de coți) trăgând mreaja cu peștii.

9. Deci dacă au ieșit la pământ, au văzut jeratec stând și pește pus deasupra și pâine.

10. Zis-au lor Iisus: aduceți din peștii cari ați prins acum.

11. S'a suit Simon Petru și a tras mreaja la uscat plină de pești mari o sută cincizeci și trei, și atâția fiind nu s'a rupt mreaja.

12. Zis-au lor Iisus: veniți de prânziți. Și nimeni nu cutezà din ucenici să'l întrebe pre el: tu cine ești? Știind că Domnul este.

13. Și au venit Iisus și au luat pâinea și le-au dat lor, și peștele așijderea.

14. Cu aceasta acum a treia oară s'au arătat Iisus ucenicilor săi, după ce s'au sculat din morți.

15. Deci dacă au prânzit, au zis Iisus lui Simon Petru: Simone al lui Ionà, mă iubești mai mult decât aceștia? Zis-a lui: așa Doamne, tu știi că te iubesc. Zis-au lui: paște mieușei mele.

16. Zis-au lui iarăș a doua oară: Simone al lui Ionà, mă iubești? Răspuns-a lui: așa Doamne, tu știi că te iubesc. Zis-au lui: păstorește oile mele.

17. Zis-au lui a treia oară: Simone al lui Ionà, mă iubești? S'a mâhnit Petru căci au zis lui a treia oară: mă iubești? Și a zis lui: Doamne, tu toate știi; tu știi că te iubesc. Zis-au Iisus lui: paște oile mele.

Ioan 16, 30.

18. Amin, amin zic ție: când erai mai tânăr, te încingeai pre tine însuși și umblai unde vrei; iar după ce vei îmbătrâni, vei întinde mâinile tale, și altul te va încinge și te va duce unde tu nu voiești.

2 Petr. 1, 14.

19. Și aceasta au zis, însemnând cu ce moarte va slăvi pre Dumnezeu. Și aceasta grăind, au zis lui: urmează mie.

20. Iar întorcându-se Petru, a văzut pre ucenicul pre care iubiă Iisus mergând după el, care se și culcase la cină pre peptul lui și zisese: Doamne, cine este acela ce va să te vânză?

Ioan 13, 23.

21. Pre acela văzându-l Petru, a zis lui Iisus: Doamne, dar acesta ce?

22. Zis-au Iisus lui: de voiu vreă să rămâe acesta până voiu veni, ce-ți este ție? Tu urmează mie.

23. Deci a ieșit cuvântul acesta între frați, că ucenicul acesta nu va muri, și n'au zis Iisus lui că nu va muri, ci: de voiu vreă să rămâe acesta până voiu veni, ce-ți este ție?

24. Acesta este ucenicul care mărturisește pentru acestea și a scris acestea, și știm că adevărată este mărturisirea lui.

Ioan 15, 27; 3 Ioan 12.

25. Sunt încă și altele multe câte au făcut Iisus, care de s'ar fi scris câte una, nici în lumea aceasta mi se pare că n'ar încăpea cărțile ce s'ar fi scris. Amin.

FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI

CAP. 1.

Arătarea lui Hristos Apostolilor după Înviere și învățăturile date lor. Înălțarea lui Hristos la cer. Alegerea lui Matia în locul vânzătorului Iuda.

Cuvântul cel dintâiu am făcut, o Teofile, pentru toate cele ce au început Iisus a face și învăța.

2. Până în ziua întru care s'au înălțat, poruncind prin Duhul Sfânt Apostolilor, pre cari i-au ales,

3. Căroră s'au și înfățișat pre sine viu după patima sa în multe semne adevărate, prin patruzeci de zile arătându-se lor și grăind cele pentru împărăția lui Dumnezeu.

Luc. 17, 20 sq; Rom. 14, 17.

4. Și cu dânșii petrecând, le-au poruncit lor dela Ierusalim să nu se despartă, ci să aștepte făgăduința Tatălui, care ați auzit dela mine.

Iezech. 36, 26; Ioan 15, 26; Luc. 24, 49.

5. Căci Ioan a botezat cu apă, iar voi vă veți boteza cu Duhul Sfânt nu după multe zilele acestea.

Luc. 3, 16; Fapt. 19, 33.

6. Iar ei adunându-se, l-au întrebat pre dânsul, zicând: Doamne, au întru acest an vei să așezi împărăția lui Israil?

Luc. 24, 41 sq.

7. Iar el au zis către dânșii: nu este al vostru a ști anii sau vremile, care Tatăl le-au pus întru a sa stăpânire.

8. Ci veți lua putere, venind Duhul Sfânt preste voi, și veți fi mie marturii în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria și până la marginea pământului.

9. Și acestea zicând, privind ei, s'au înălțat; și nor l-a luat pre el dela ochii lor.

10. Și căutând ei la cer când mergea el, iată, doi bărbați au stătut înaintea lor în veșminte albe,

11. Cari au și zis: bărbați Galileeani, ce stați căutând spre cer? Acest Iisus care s'au înălțat dela voi la cer, așa va veni precum l-ați văzut pre el mergând la cer.

Lucà 21, 27; 1 Tesal. 4, 16.

12. Atunci s'au întors Apostolii în Ierusalim dela muntele ce se chiamă Eleon, care este aproape de Ierusalim, calea sâmbetei având.

Luc. 24, 50, sq.

13. Și dacă au intrat, s'au suit în casa de sus, unde locuiau Petru, Iacov, Ioan și Andrei, Filip, Toma, Vartolomeiu și Matei, Iacov a lui Alfeu, Simon Zilotis și Iuda al lui Iacov.

Mat. 10, 2.

14. Aceștia toți erau așteptând cu un cuget în rugăciune și în cerere, cu femeile, și cu Maria muma lui Iisus, și cu frații lui.

Fapt. 2, 1, 42.

15. Și în zilele acelea sculându-se Petru în mijlocul ucenicilor, a zis: (și eră mulțime de nume împreună ca la o sută și douăzeci).

16. Bărbați, frați, se cădeà a se împlini scriptura aceasta, care au zis mai înainte Duhul Sfânt prin gura lui David pentru Iuda, care s'a făcut povățuitor celor ce au prins pre Iisus.

Ps. 40, 9.

17. Căci numărat eră împreună cu noi, și luase soarta slujbei acesteea.

18. Deci acesta a câștigat loc din plata nedreptăței; și căzând, a plesnit preste mijloc, și s'au vărsat toate măruntaiele lui.

Mat. 27, 5.

19. Și s'au făcut aceasta cunoscută la toți cei ce locuiau în Ierusalim; așa cât s'a chemat locul acela în limba lor, Acheldamà, adecă, loc al sângelui.

20. Pentrucă scris este în cartea Psalmilor: facă-se curtea lui pustie, și să nu fie cine să locuiască întru ea; și episcopia lui să o ià altul.

Ps. 68, 29 și Ps. 108, 7.

21. Deci se cuvine, dintr'acești bărbați cari se adunau cu noi în toată vremea întru care intră și eșă între noi Domnul Iisus,

22. Începând dela botezul lui Ioan până în ziua întru care s'au înălțat dela noi, să fie cu noi mărturie Învierii lui, unul dintr'aceștia.

23. Și au pus pre doi, pre Iosif ce se chiamă Varsavă, care s'a numit Iust, și pre Matia.

24. Și rugându-se au zis: tu, Doamne, care știi inimele tuturor, arată dintr'acești doi pre unul care ai ales.

Ps. 7, 10.

25. Să iă soarta slujbei și apostoliei acesteia, dintru care a căzut Iuda, ca să meargă în locul lui.

26. Și au dat sorții lor; și a căzut soarta pre Matia; și s'a numărat cu cei unsprezece Apostoli.

CAP. 2.

Pogorârea Duhului Sfânt. Cuvântarea lui Petru către mulțime.

Și dacă s'a împlinit ziua Praznicului a cincizeci de zile, erau toți Apostolii împreună adunați la un loc.

2. Și s'a făcut fără de veste din cer sunet ca de suflare de vifor ce vine repede, și a umplut toată casa unde ședeau.

3. Și li s'au arătat lor limbi împărțite ca de foc, și a șezut pre fiecare din ei.

Mat. 3, 11.

4. Și s'au umplut toți de Duhul Sfânt, și au început a grăi într'alte limbi, precum le dă lor Duhul a grăi.

Fapt. 1, 5; 11, 15.

5. Și erau în Ierusalim locuitori Iudei, bărbați cucernici, dintru tot neamul ce este supt cer.

Fapt. 13, 26.

6. Și făcându-se glasul acela, s'a adunat mulțimea, și s'a turburat, căci auzià fiecare pre ei grăind în limba sa.

7. Și se spăimântau toți și se mirau, zicând unul către altul: au nu sunt aceștia ce grăesc toți Galileeani?

8. Și cum noi auzim fiecare limba noastră, întru care ne-am născut?

9. Partenii și Midenii și Elamitenii, și cei ce locuesc în Mesopotamia, în Iudeea și în Capadochia, în Pont și în Asia.

10. În Frighia și în Pamfilia; în Eghipet, și în părțile Liviei cele de lângă Chirini, și nemernicii Romani, Iudeii și veneticii.

11. Criterii și Arapii, auzim pre ei grăind în limbile noastre măririle lui Dumnezeu.

12. Și se spăimântau toți, și se mirau, zicând unul către altul: ce va să fie aceasta?

13. Iar alții batjocorind, ziceau: că de must sunt plini.

14. Și stând Petru cu cei unsprezece și-a ridicat glasul său, și a zis lor: bărbați Iudei, și toți cei ce locuiți în Ierusalim, aceasta vouă să vă fie știută, și ascultați cuvintele mele.

15. Pentrucă nu precum se pare vouă, aceștia sunt beți, că este al treilea ceas din zi.

16. Ci aceasta este ceea ce s'a zis prin prorocul Ioil:

Ioil 2, 28.

17. Și va fi în zilele cele de apoi, zice Domnul, turnà-voiu din Duhul meu preste tot trupul; și vor proroci feciorii voștri și fetele voastre, și tinerii voștri vedenii vor vedeà, și bătrânii voștri visuri vor visà.

Fapt. 21, 9.

18. Încă și preste slugile mele și preste slujnicile mele în zilele acelea voi turnà din Duhul meu; și vor proroci.

19. Și voi dà minuni în cer sus, și semne pre pământ jos, sânge, și foc, și fumegare de fum.

20. Soarele se va întoarce întru întunec, și luna în sânge, mai înainte până ce va veni ziua Domnului cea mare și luminată.

21. Și va fi, că tot cela ce va chema numele Domnului, se va mântui.

Rom. 10, 13.

22. Bărbați Israiliteni, ascultați cuvintele acestea: pre lîsus Nazarineanul, bărbat dela Dumnezeu arătat la voi, cu puteri și cu minuni și cu semne, care au făcut printr'însul Dumnezeu în mijlocul vostru, precum și voi știți;

Fapt. Ap. 10, 38.

23. Pre acesta, după sfatul cel rânduit și după mai înainte știința lui Dumnezeu, fiind dat, luându'l, și prin mâinile celor fărădelege răstignindu'l, l-ați omorât.

Fapt. Ap. 4, 28; Lucă 22, 22.

24. Pre care Dumnezeu l-au înviat, stricând durerile morței; pentru că nu eră cu putință a fi el de dânsa ținut.

Fapt. Ap. 3, 15.

25. Că David grăește pentru dânsul: văzut-am pre Domnul înaintea mea pururea, că deadreapta mea este, ca să nu mă clătesc;

Ps. 15, 8-11.

26. Pentru aceasta s'a veselit inima mea, și s'a bucurat limba mea; încă și trupul meu se va sălășlui spre nădejde;

27. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da pre cel Cuvios al tău să vază stricăciune.

28. Cunoscute ai făcut mie căile vieței; umplea-mă-vei de veselie cu fața ta.

29. Bărbați frați, cade-se a grăi cu îndrăznire către voi pentru patriarhul David, că a și murit și s'a și îngropat, și mormântul lui este între noi până în ziua aceasta.

Fapt. Ap. 13, 36; 3 Împ. 2, 10.

30. Deci proroc fiind, și știind că cu jurământ s'au jurat Dumnezeu lui, că din rodul coapselor lui, după trup, va ridica pre Hristos, să șază pre scaunul lui;

Ps. 88, 4, sq.

31. Mai înainte văzând, a grăit de învierea lui Hristos, că nu s'a lăsat sufletul lui în iad, nici trupul lui a văzut stricăciune.

Fapt. Ap. 13, 35; Ps. 16, 10.

32. Pre acest Iisus l-au înviat Dumnezeu, căruia noi toți suntem mărturii.

33. Drept aceea cu dreapta lui Dumnezeu înălțându-se și făgăduința Duhului Sfânt luând dela Tatăl, au turnat aceasta care acum voi vedeți și auziți.

34. Pentrucă nu David s'a suit în ceruri, ci zice însuș: zis-au Domnul Domnului meu, șezi deadreapta mea,

Mat. 22, 24.

35. Până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

36. Deci cu adevărire să știe toată casa lui Israil, că Domn și Hristos au făcut Dumnezeu pre Iisus acesta, pre care voi l-ați răstignit.

37. Iar ei auzind acestea, s'au umilit cu inima și au zis către Petru și către ceilalți apostoli: ce vom face bărbați frați?

Fapt. Ap. 9, 6; 16, 30.

38. Iar Petru a zis către ei: pocăiți-vă și să se boteze fiecare dintru voi întru numele lui Iisus Hristos spre iertarea păcatelor, și veți lua darul Sfântului Duh.

Mat. 3, 2; Fapt. 19, 6.

39. Pentrucă vouă este făgăduința și feciorilor voștri și tuturor celor de departe, ori pre câți va chemă Domnul Dumnezeu nostru.

40. Și cu alte cuvinte mai multe mărturisiă și îndemnă pre dânșii zicând: mântuiți-vă de acest neam îndărătnic.

41. Deci ei cu dragoste primind cuvântul lui, s'au botezat, și s'au adăugat în ziua aceea suflete ca la trei mii.

42. Și erau așteptând întru învățătura apostolilor și întru împărtășirea și întru frângerea pâinei și întru rugăciuni.

Fapt. 1, 14; 2, 1.

43. Și s'a făcut preste tot sufletul frică; că multe minuni și semne prin apostoli se făceau.

44. Și toți cei ce au crezut, erau la aceeaș și aveau toate de obște.

Fapt. 4, 32.

45. Și moșiile și averile le vindeau și le împărțiau pre ele tuturor, după cum fiecare aveà lipsă.

46. Și în toate zilele așteptând cu un cuget în biserică, și frângând prin case pâine, primiau hrană cu bucurie și cu bunătatea inimei.

Fapt. 20, 7.

47. Lăudând pre Dumnezeu și având har către tot norodul. Iar Domnul adăogà pre cei ce se mântuiau în toate zilele la biserică.

CAP. 3.

Vindecarea ologului. Petru cuvintează mulțimei despre Hristos și pocăință.

Și împreună Petru și Ioan s'au suit în biserică la rugăciune în ceasul al nouălea.

2. Și un bărbat oarecare șchiop din pântecele maicei sale fiind, se purtà, pre care îl puneau în toate zilele înaintea ușei bisericei ce se chemà Frumoasă, ca să ceară milostenie dela cei ce intrau în biserică.

Fapt. 8, 7 și 14, 8.

3. Care văzând pre Petru și pre Ioan, vrând să între în biserică, cereà milostenie.

4. Iar Petru cu Ioan căutând la dânsul, au zis: caută la noi.

5. Iar el cu osârdie căutà la dânșii, așteptând să ià ceva dela ei.

6. Iar Petru a zis: argint și aur nu este la mine, iar ce am, aceea îți dau: întru numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, scoală și umblă.

Fapt. 14, 9 sq.

7. Și apucându'l pre dânsul de mâna cea dreaptă, l-a ridicat și îndată i s'au întărit lui talpele și fluerile.

Mat. 8, 15.

8. Și sărind a stănut și umblă și a intrat cu dânșii în biserică, umblând și sărind și lăudând pre Dumnezeu.

Is. 35, 6.

9. Și l-a văzut pre el tot norodul umblând și lăudând pre Dumnezeu.

10. Și îl cunoșteau pre el că acesta eră cea ce ședeă pentru milostenie la ușa cea Frumoasă a bisericei, și s'au umplut de spaimă și de mirare pentru ceea ce i s'a întâmplat lui.

11. Și țiindu-se șchiopul cel vindecat de Petru și de Ioan, a alergat la dânșii tot norodul în pridvorul ce se chiamă al lui Solomon înspăimântați.

Fapt. 5, 12.

12. Iar Petru văzând aceasta, a răspuns către norod: bărbați Israilteni, ce vă minunați de aceasta? Sau ce căutați la noi, ca și cum cu a noastră putere sau cucernicie am fi făcut pre acesta să umble?

13. Dumnezeu lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacov, Dumnezeu părinților noștri, au proslăvit pre pruncul său Iisus; pre care voi l-ați dat și v'ați lepădat de dânsul înaintea feței lui Pilat, judecând el să'l sloboziască.

Fapt. 5, 30; Eșire 3, 6.

14. Iar voi de cel Sfânt și Drept v'ați lepădat și ați cerut bărbat ucigaș să vi se dăruiască vouă;

Mat. 27, 20.

15. Iar pre Începătorul vieței l-ați omorât, pre care Dumnezeu l-au învieat din morți, căruia noi martori suntem.

Fapt. 2, 24; Rom. 4, 24; 1 Cor. 6, 14.

16. Și într-o credința numelui lui, pre acesta pre care îl vedeți și îl știți, l-a întărit numele lui, și credința cea printr'însul i-a dat lui toată întregimea aceasta înaintea voastră tuturor.

17. Și acum fraților, știu că prin neștiință ați făcut aceasta ca și boierii voștri.

18. Ci Dumnezeu cele ce mai 'nainte au vestit prin gura tuturor prorocilor lui, că va pătimî Hristos, au împlinit așa.

19. Deci pocăiți-vă și vă întoarceți, ca să se șteargă păcatele voastre.

20. Ca să vie vremi de răsuflare dela fața Domnului.

Is. 35, 10; Dan. 7, 22; Rom. 8, 21; Apoc. 20, 6.

21. Și să vă trimită pre cel mai înainte propoveduit vouă, pre Iisus Hristos;

22. Pre care trebuie cerul să-l primească până la anii așezării tuturor, care au grăit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților săi proroci din veac.

23. Pentrucă Moisi către părinți a zis: proroc va ridica vouă Domnul Dumnezeu vostru dintre frații voștri, ca pre mine, pre el să-l ascultați întru toate ori câte va grăi către voi.

A 2 Lege 18, 15.

24. Și va fi, tot sufletul care nu va ascultă pre prorocul acela, se va pierde dintre norod.

25. Și toți proroci dela Samuil și ceilalți, câți au grăit mai înainte, au vestit zilele acestea.

Fac. 12, 3.

26. Voi sunteți fiii prorocilor și ai legăturii, care au pus Dumnezeu către părinții voștri, grăind către Avraam; și întru sămânța ta se vor binecuvânta toate neamurile pământului.

Fapt. 13, 46.

27. Vouă întâiu Dumnezeu înviind pre pruncul său, pre Iisus, l-au trimis pre el binecuvântându-vă pre voi, când vă întoarceți fiecare dela vicleșugurile voastre.

CAP. 4.

Prigonirea Apostolilor de Iudei. Mărturisirea lui Petru despre puterea și darul lui Hristos. Mulțămirea bisericii pentru îndrăzneala și credința Apostolilor. Unirea și dragostea în Biserică.

Și grăind ei către norod, venit-au asupra lor preoții și Voevodul bisericii și Saducheii.

Lucà. 22, 4, 52.

2. Părându-le rău pentrucă învățau ei pre norod, și vestiau întru Iisus Învierea cea din morți.

3. Și și-au pus pre dânșii mâinile, și i-au pus pre ei la pază până a doua zi, că erà seară.

4. Iar mulți din cei ce auzise cuvântul, au crezut, și s'a făcut numărul bărbaților ca la cinci mii.

Fapt. 2, 47.

5. Și a fost a doua zi de s'au adunat boierii și bătrânii și Cărturarii în Ierusalim.

6. Și Ana Arhiereul și Caiafa și Ioan, Alexandru și câți erau din neamul arhieresc.

Fapt. 5, 17; Luc. 3, 2.

7. Și puindu'i pre ei în mijloc, i-au întrebat: cu ce putere sau într'alcului nume, ați făcut voi aceasta?

Mat. 21, 23 sq.

8. Atunci Petru, umplându-se de Duhul Sfânt, a zis către dânșii: boierii norodului și bătrânii lui Israil,

9. De vreme ce noi astăzi suntem întrebați pentru facerea de bine a unui om bolnav, întru cine acesta s'a mântuit;

10. Cunoscute să fie vouă tuturor și la tot poporul lui Israil, că întru numele lui Iisus Hristos Nazarineanul pre care voi l-ați răstignit, pre care Dumnezeu l-au învieat din morți, întru acela acesta stă înaintea voastră sănătos.

11. Aceasta este piatra care nu s'a băgat în seamă de către voi ziditorii, care s'a făcut în capul unghiului.

Ps. 117, 21 sq.

12. Și nu este întru alt întru nimic mântuire, pentrucă nici nume este altul supt cer dat întru oameni, întru care trebuie să ne mântuim noi.

Mat. 1, 21.

13. Și văzând îndrăznirea lui Petru și a lui Ioan, și știind că oameni necărturari sunt și proști, se mirau, și îi cunoșteau pre dânșii că, cu Iisus fuseseră.

14. Iar văzând pre omul cel tămăduit cu ei stând, nimic n'aveau a zice împotrivă.

15. Ci poruncindu-le lor să iasă afară din sobor, vorbeau întru sine zicând:

16. Ce vom face oamenilor acestora? Căci cum că s'a făcut semn cunoscut prin ei, este arătat tuturor celor ce locuiesc în Ierusalim și nu putem tăgădui.

17. Ci ca nu mai mult să se lățească în norod, cu înfricoșare să'i înfricoșăm pre ei, ca mai mult să nu grăiască în numele acesta nici unui din oameni.

Fapt. 5, 28, sq.

18. Și chemându'i pre ei, le-au poruncit lor ca nicidecum să nu mai grăiască nici să învețe în numele lui Iisus.

19. Iar Petru și Ioan răspunzând, au zis către dânșii: de este drept înaintea lui Dumnezeu a ascultă pre voi mai vârtos decât pre Dumnezeu, judecați.

Fapt. 5, 29.

20. Pentrucă nu putem noi cele ce am văzut și am auzit să nu le grăim.

1 Ioan 1, 1, 2.

21. Iar ei înfricoșându'i pre dânșii, i-au slobozit, nimic aflând cum i-ar pedepsi pre ei, pentru norod; că toți proslăviau pre Dumnezeu pentru ceeace s'a făcut.

22. Pentrucă mai mult decât de patruzeci de ani eră omul acela, întru care se făcuse semnul acela al tămăduirii.

23. Iar după ce i-au slobozit, au venit la ai săi, și le-au spus câte au zis către dânșii Arhieriei și bătrânii.

24. Iar ei auzind, toți dimpreună au ridicat glas către Dumnezeu, și au zis: Stăpâne, tu Dumnezeule, cei ce ai făcut cerul și pământul, și marea, și toate cele ce sunt într'însele;

Ps. 104, 6, Isaia 37, 16.

25. Carele ei zis prin gura lui David, robului tău: pentrue s'au întărâtat neamurile, și noroadele au cugetat cele deșarte?

Ps. 2, 1, sq.

26. Stătur-au de față împărații pământului, și boierii s'au adunat împreună asupra Domnului, și asupra unsului lui.

27. Că s'au adunat cu adevărat, în cetatea aceasta, asupra sfântului tău Fiu Iisus, pre care l-ai uns, Irod și Pilat din Pont, cu neamurile și cu noroadale lui Israil.

28. Să facă câte mâna ta și sfatul tău mai înainte a rânduie să fie.

29. Și acum, Doamne, caută împotriva îngrozirilor lor, și dă robilor tăi cu toată îndrăzneala să grăiască cuvântul tău,

Fapt. 13, 46.

30. Când vei întinde mâna ta spre tămăduire, și semne și minuni să se facă prin numele sfântului tău Fiu Iisus.

31. Și rugându-se ei, s'a clătit locul unde erau adunați; și s'au umplut toți de Duhul Sfânt, și grăiau cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăznire.

Fapt. 16, 26.

32. Iar inima și sufletul mulțimei celor ce au crezut, eră unul; și nici unul nu zicea că dintru averile lui este ceva al său; ci erau lor toate de obște.

Fapt. 1, 14.

33. Și cu mare putere mărturisiau apostolii de Învierea Domnului Iisus; și mare dar eră preste ei toți,

Fapt. 2, 24.

34. Și nimeni nu eră lipsit între ei; că toți carii aveau țărini sau case vânzându-le, aduceau prețurile celor vândute.

35. Și le puneau la picioarele apostolilor, și se dà la fiecare după cum cineva aveà trebuință.

36. Iar Iosi cel ce s'a numit Varnava de apostoli, (care se tâlcuește, Fiul mângâierii) Levit, Critean de neam,

37. Având el țarină, vânzând a adus prețul și l-a pus la picioarele apostolilor.

CAP. 5.

Anania și Sapphira. Apostolii aruncați în temniță și mântuiți prin minune. Cu toate amenințările Arhierilor ei nu încetează a propovedui. Gamaliel.

Iar un om oarecare, anume Anania, împreună cu Sapphira muieră sa, și-a vândut țarina,

2. Și a ascuns din preț, știind și muieră sa, și aducând o parte oarecare, o a pus la picioarele apostolilor.

3. Iar Petru a zis: Anania, pentră a umplut satana inima ta, să minți tu Duhului Sfânt, și să ascunzi din prețul țarinei?

4. Au nu rămânând, ție rămânând? Și vânzându-se, întru a ta stăpânire eră? Căci ai pus întru inima ta lucru acesta? N'ai mințit oamenilor, ci lui Dumnezeu.

5. Iar Anania auzind cuvintele acestea, căzând, a murit; și s'a făcut frică mare preste toți cei ce auziau acestea.

6. Și sculându-se cei mai tineri, l-au luat pre el, și scoțându-l l-au îngropat.

7. Și a fost după ce a trecut ca trei ceasuri, și muieră sa neștiind ceeace se făcuse, a intrat.

8. Iar Petru a zis ei: spune-mi mie de ați vândut întru atâta țarina? Iar ea a zis: cu adevărat, întru atâta.

9. Iar Petru a zis către dânsa: căci v'ați vorbit între voi a ispiti Duhul Domnului? Iată, picioarele celor ce au îngropat pre bărbatul tău lângă ușă, și te vor scoate și pre tine.

10. Și a căzut îndatăș la picioarele lui, și a murit; și intrând tinerii, o au aflat moartă, și scoțându-o, o au îngropat lângă bărbatul ei.

11. Și s'a făcut frică mare preste toată biserica, și preste toți cei ce auzeau acestea.

12. Iar prin mâinile apostolilor se făceau semne și minuni multe întru norod; și erau toți cu un gând în pridvorul lui Solomon.

13. Iar din ceilalți nimeni nu cuteza să se lipească de ei; ci îi mărea pre ei norodul.

14. Și mai vârtos se adăogau cei ce credeau în Domnul, mulțime de bărbați și de femei.

Fapt. 2, 47.

15. Cât și pre ulițe scoteau pre cei bolnavi, și îi puneau pre paturi și pre nășalii, ca venind Petru măcar umbra lui să umbreze pre vre unul dintru ei.

Fapt. 19, 11, 12.

16. Și se adună și mulțimea din cetățile cele de primprejur în Ierusalim, aducând pre cei bolnavi, și pre cei chinuiți de duhurile cele necurate; cari se tămăduiau toți.

17. Și sculându-se arhiereul și toți cei ce erau cu dânsul, (fiind ei eres al Saducheilor), s'au umplut de pismă,

18. Și și-au pus mâinile lor preste apostoli, și i-au pus pre ei în paza de obște.

19. Iar îngerul Domnului noaptea a deschis ușile temniței, și scoțându'i pre dâșii, a zis:

Fapt. 12, 7.

20. Mergeți și stând grăiți în biserică norodului toate cuvintele vieței acesteia.

21. Și auzind aceasta, au intrat de dimineață în biserică, și învățau. Iar venind arhiereul și cei ce erau cu el, au adunat soborul, și pre toți bătrânii fiilor lui Israil, și au trimes la temniță să'i aducă pre dâșii.

22. Iar slugile mergând, nu i-au aflat pre ei în temniță, și întorcându-se, au spus,

23. Zicând: temnița o am găsit încuiată cu toată întărirea, și pre strejari stând înaintea ușilor; iar deschizând, în lăuntru pre nimeni n'am aflat.

24. Și dacă auziră cuvintele acestea preotul și Voevodul bisericei și arhiereul, se mirau de dâșii ce va să fie aceasta.

25. Iar viind oarecare le-a spus lor, zicând: iată bărbații pre care i-ați pus în temniță, sunt în biserică stând, și învățând pre norod.

26. Atunci mergând Voevodul bisericei cu slugile, i-au adus pre ei nu cu silă; că se temeau de norod, să nu'i ucidă cu pietre.

27. Și aducându'i pre ei, i-au pus în sobor, și i-a întrebat arhiereul,

28. Zicând: au nu cu poruncă v'am poruncit vouă să nu învățați în numele acesta? Și iată, ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră, și veți să aduceți asupra noastră sângele omului acestuia.

Fapt. 4, 18.

29. Iar răspunzând Petru și ceilalți apostoli, au zis: trebuie a ascultă pre Dumnezeu mai mult decât pre oameni.

Fapt. 4, 19; Dan. 6, 10.

30. Dumnezeuul părinților noștri au sculat pre Iisus, pre care voi l-ați omorât, și spânzurându-l pre lemn.

Fapt. 3, 15.

31. Pre acesta, Dumnezeu, Începător și Mântuitor l-au înălțat cu dreapta sa, ca să dea pocăință lui Israil, și iertare păcatelor.

32. Și noi suntem lui marturi cuvintelor acestora; precum și Duhul Sfânt, pre care l-au dat Dumnezeu celor ce-l ascultă pre el.

Ioan 15, 26, sq.

33. Iar ei auzind, foarte se mâniau, și se sfătuiau să-i omoare pre dâșii.

34. Și sculându-se oarecare Fariseu în sobor, anume Gamaliil, învățător de lege, cinstit la tot norodul, a poruncit ca să fie apostolii puțin cevă afară.

Fapt. 22, 3.

35. Și a zis către dâșii: bărbați Israilteni, luați-vă aminte vouă de oamenii aceștia, ce veți să faceți.

36. Pentru că mai 'nainte de zilele acestea s'a sculat Tevda, zicând cum că el este oarecare mare; lângă care s'a lipit un număr de bărbați, ca la patru sute, care s'au omorât, și toți câți ascultau pre ei s'au risipit și s'au făcut întru nimic.

37. După acesta s'a sculat Iuda Galileanul în zilele scrisorei, și a despărțit norod mult, după dânsul, și acela a pierit, și toți câți ascultau pre el s'au risipit.

38. Și acum zic vouă: feriți-vă de oamenii aceștia, și îi lăsați pre ei; căci de va fi dela oameni sfatul acesta sau

lucrul acesta, se va risipi.

Mat. 15, 13.

39. Iar de este dela Dumnezeu, nu veți putea să-l risipiți, ca nu cumva și luptători de Dumnezeu să vă faceți.

40. Și au ascultat pre el, și chemând pre apostoli, bătându-i, le-au poruncit să nu grăiască în numele lui Iisus și i-au slobozit pre ei.

41. Deci ei se duceau, bucurându-se dela fața soborului, căci pentru numele lui s'au învrednicit a se necinsti.

Mat. 5, 10, 12; 1 Petr. 4, 13.

42. Și toată ziua în biserică și prin case, nu încetau a învăța și a binevesti pre Iisus Hristos.

CAP. 6.

Alegerea și hirotonia celor șapte diaconi. Arhidiaconul Ștefan.

Și în zilele acelea, înmulțindu-se ucenicii, au făcut cârtire Elinii împotriva Evreilor, căci văduvele lor se treceau cu vederea într-o slujbă cea de toate zilele.

2. Și chemând cei doisprezece pre mulțimea ucenicilor, au zis: nu este cu plăcere nouă ca lăsând cuvântul lui Dumnezeu, să slujim meselor.

3. Socotiți, drept aceea fraților, dintre voi șapte bărbați mărturișiți, plini de Duhul Sfânt și de înțelepciune, pre cari să-i rânduiim la treaba aceasta.

1 Tim. 3, 7 sq.

4. Iar noi într-o rugăciune și într-o slujbă cuvântului ne vom zăbovi.

5. Și a plăcut cuvântul acesta înaintea a toată mulțimea și au ales pre Ștefan, bărbat plin de credință și de Duh Sfânt și pre Filip și pre Prohor și pre Nicanor și pre Timon și pre Parmena și pre Nicolae nemernicul Antiohian;

6. Pre cari i-au pus înaintea apostolilor, și rugându-se și-au pus preste dânșii mâinile.

7. Și cuvântul lui Dumnezeu creștea, și se înmulția numărul ucenicilor în Ierusalim foarte, și multă mulțime de preoți se supunea la credință.

8. Și Ștefan fiind plin de credință și de putere, făcea minuni și semne mari întru norod.

9. Și s'au sculat unii din sinagoga, ce se zicea a Libertinilor și a Chirinenilor și a Alexandrenilor și a celor dela Chilichia și Asia, de se priciau cu Ștefan.

10. Și nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și duhului cu care grăia.

11. Atunci au scos pre niște bărbați ce ziceau: I-am auzit pre el grăind cuvinte de hulă împotriva lui Moisi și a lui Dumnezeu.

12. Și au întărâtat pre norod și pre bătrâni și pre cărturari, și năvălind l-au răpit pre dânsul și l-au adus la sobor,

13. Și au pus marturi mincinoși, cari ziceau: omul acesta nu încetează a grăi cuvinte de hulă împotriva acestui loc sfânt și a legii;

3 Împ. 21, 13; Ierem. 26, 11.

14. Pentrucă I-am auzit pre el zicând, că Iisus Nazarineanul acesta va strică locul acesta și va schimba obiceiurile care ne-a dat nouă Moisi.

15. Și căutând spre el toți cei ce ședeau în sobor, au văzut fața lui ca o față de înger.

CAP. 7.

Cuvântarea lui Ștefan înaintea Sinedriului: Moisi și legea.

Solomon și biserica lui. Mărturisește slava lui Hristos.

Uciderea lui cu pietre.

Și a zis arhiereul: oare acestea așa sunt?

2. Iar el a zis: bărbați frați și părinți, ascultați: Dumnezeul slavei s'au arătat părintelui nostru Avraam, când eră în Mesopotamia, mai înainte până a locui el în Harran.

3. Și au zis către dânsul: ieși din pământul tău și din rudenia ta și vino în pământul care voiu arăta ție.

Fac. 12, 1 sq.

4. Atunci ieșind din pământul Haldeilor, a locuit în Harran și de acolo, după ce a murit tatăl lui, l-au mutat pre el în pământul acesta, într-o care voi acum locuiți.

5. Și nu i-au dat lui moștenire într'însul, nici un pas de picior, și au făgăduit că i'l va da lui spre stăpânire pre el și seminției lui după dânsul, neavând el fiu.

6. Și au grăit așa Dumnezeu: că va fi sămânța lui nemernică în pământ strein și o vor robî pre ea, și o vor chinuî ani patru sute.

Fac. 15, 13; Eșire 12, 40.

7. Și neamul la care vor sluji, îl voiu judecă eu, au zis Dumnezeu. Și după acestea vor ieși și vor sluji mie în locul acesta.

8. Și i-au dat lui așezământul tăierei împrejur, și așa a născut pre Isaac și l-a tăiat împrejur pre el în ziua a opta, și Isaac a născut pre Iacov și Iacov pre cei doisprezece patriarhi.

Fac. 17, 10; 25, 26.

9. Și patriarhii pismuind pre Iosif, l-au vândut la Eghipt, și eră Dumnezeu cu dânsul.

Fac. 37, 28.

10. Și l-au scos pre el din toate necazurile lui, și i-au dat lui har și înțelepciune înaintea lui Faraon împăratul Eghiptului, și l-a pus pre el povățuitor preste Eghipt și preste toată casa lui.

Fac. 41, 40.

11. Și a venit foamete preste tot pământul Eghiptului și al lui Hanaan, și necaz mare, și nu aflau de mâncat părinții noștri.

12. Și auzind Iacov că sunt bucate în Eghipt, a trimis pre părinții noștri întâiu.

Fac. 42, 2, 3.

13. Și într'al doilea rând s'a arătat Iosif fraților lui, și s'a făcut lui Faraon arătat neamul lui Iosif.

Fac. 45, 4 sq.

14. Și trimițând Iosif, a chemat pre tatăl său Iacov, și toată rudenia lui, cu suflete șaptezeci și cinci.

15. Și s'a pogorît Iacov în Eghipet și a murit, el și părinții noștri.

Fac. 49, 33.

16. Și s'au mutat în Sihem, și s'au pus în mormântul care a cumpărat Avraam cu preț de argint dela fiii lui Emor ai lui Sihem.

Fac. 23, 16 sq; Is. Navì 24, 32.

17. Iar cum se apropià vremea făgăduinței, care s'au jurat Dumnezeu lui Avraam, a crescut norodul și s'a înmulțit în Eghipet.

18. Până ce s'a sculat alt împărat, care nu știà pre Iosif.

19. Acesta nedreptățind neamul nostru, a silit pre părinții noștri, ca să lepede pruncii lor, să nu vieze.

20. Întru care vreme s'a născut Moisi și erà plăcut lui Dumnezeu, care s'a hrănit luni trei în casa tatălui său;

Eș. 2, 2 sq; Evr. 11, 23.

21. Și lepădându-se el, l-a luat fata lui Faraon și l-a crescut pre el ei'și fecior.

22. Și s'a învățat Moisi toată înțelepciunea Eghiptenilor și erà puternic în cuvinte și în fapte.

23. Iar când se împliniau lui patruzeci de ani, s'a suit în inima lui ca să cerceteze pre frații săi fiii lui Israil.

Eș. 2, 11 sq.

24. Și văzând pre oarecare pătimind strâmbătate, l-a apărat și a făcut izbândă celui asuprit, ucizând pre eghiptean.

25. Și gândià cum că pricep frații lui că Dumnezeu prin mâna lui dă lor mântuire, iar ei n'au înțelese.

26. Și a doua zi s'a arătat lor, sfădindu-se ei, și i-a îndemnat spre pace zicând: bărbați, frați sunteți voi, pentruce faceți strâmbătate unul altuia?

27. Iar cel ce făcea strâmbătate aproapelui, l-a împins pre el, zicând: cine te-a pus pre tine domn și judecător preste noi?

28. Au voiești tu să mă omori, precum ai omorât ieri pre eghipteanul?

29. Și a fugit Moisi pentru cuvântul acesta și s'a făcut nemernic în pământul lui Madiam, unde a născut doi fii.

30. Și după ce s'au împlinit patruzeci de ani, s'a arătat lui în pustia muntelui Sina îngerul Domnului în para focului rugului.

Eș. 3, 2 sq.

31. Iar Moisi văzând, s'a minunat de vedenie și apropiindu-se el să iă aminte, s'a făcut glasul Domnului către el:

32. Eu sunt Dumnezeuul părinților tăi, Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov. Și cutremurându-se Moisi nu cuteza să caute.

33. Și au zis lui Domnul: dezleagă încălțăminte picioarelor tale, pentru că locul întru care stai, pământ sfânt este.

34. Văzând am văzut chinuirea norodului meu celui din Eghipet și suspinul lor am auzit și m'am pogorât să'i scot pre ei. Și acum vino să te trimit în Eghipet.

35. Pre acest Moisi de care s'a lepădat, zicând: cine te-a pus pre tine domn și judecător? Pre acesta Dumnezeu, domn și izbăvitor l-au trimis prin mâna îngerului celui ce s'a arătat lui în rug.

36. Acesta i-a scos pre ei, făcând minuni și semne în pământul Eghipetului și la marea Roșie și în pustie ani patruzeci.

Eș. 7, 10 și 14, 21.

37. Acesta este Moisi cel ce a zis fiilor lui Israil: proroc va ridica vouă Domnul Dumnezeuul vostru dintre frații voștri, ca mine, pre el să ascultați.

A 2 Lege 18, 15.

38. Acesta este acela ce a fost într-o adunare în pustie cu îngerul care grăia lui în muntele Sina, și cu părinții noștri, care a primit cuvinte vii să ne dea nouă.

Eș. 19, 3.

39. De care n'au vrut să fie ascultători părinții noștri, ci l-au lepădat și s'au întors cu inimile lor în Egipt,

40. Zicând lui Aaron: fă nouă dumnezei, cari vor merge înaintea noastră, pentru că Moisi acesta, care ne-a scos pe noi din pământul Egiptului, nu știm ce i s'a întâmplat lui.

Eș. 32, 1.

41. Și au făcut vițel în zilele acelea, și au adus jertfă idolului și se veseliau într-o lucruri ale mâinilor sale.

42. Și s'au întors Dumnezeu și i-au dat pre ei să slujască oștei cerului, precum este scris în cartea prorocilor: au junghieri și jertfe ați adus mie ani patruzeci în pustie, casa lui Israel?

Ier. 19, 15; Amos 5, 25.

43. Și ați luat cortul lui Moloh și steaua dumnezeului vostru Remfan, chipurile care le-ați făcut să vă închinați lor, și voiți muta pre voi dincolo de Vavilon.

44. Cortul mărturiei era într-o părinții noștri în pustie, precum au rânduit cel ce grăia lui Moisi, să-l facă pre el după asemănarea care a văzut.

Eș. 25, 40.

45. Pre care l-au și adus primindu-l părinții noștri cu Isus într-o stăpânirea neamurilor, pre care le-au gonit Dumnezeu dela fața părinților noștri, până în zilele lui David;

Is. Nav. 3, 14.

46. Care a aflat har înaintea lui Dumnezeu și a cerut să afle locaș Dumnezeului lui Iacov.

Ps. 131, 5; 2 Împ 7, 2.

47. Iar Solomon i-a zidit lui casă.

3 Împ. 6, 1.

48. Iar cel prea înalt nu în locașuri făcute de mâini locuște, precum prorocul zice:

Is. 66, 1.

49. Cerul este mie scaun și pământul razim picioarelor mele; ce casă îmi veți zidi mie? Zice Domnul; sau care este locul odihnei mele?

50. Au nu mâna mea a făcut acestea toate?

51. Voi cei tari în cerbice și netăieți împrejur la inimă și la urechi pururea împotiva Duhului Sfânt stați; precum părinții voștri, așa și voi.

Eș. 33, 3.

52. Pre care din proroci n'au gonit părinții voștri? Și au omorât pre cei ce mai 'nainte vestiau de venirea celui drept, căruia acum voi vânzători și ucigători v'ați făcut.

Mat. 23, 29, 30.

53. Cari ați luat legea întru rânduielei ale îngerilor și nu o ați păzit.

Gal. 3, 19; Evr. 2, 2.

54. Și ei auzind acestea, crăpau în inimile lor, și scârșneau cu dinții împotiva lui.

55. Iar Ștefan fiind plin de Duh Sfânt, căutând la cer, a văzut slava lui Dumnezeu, și pre Iisus stând deadreapta lui Dumnezeu.

2 Tim. 4, 7, sq.

56. Și a zis: iată, văd cerurile deschise, și pre Fiul Omului stând deadreapta lui Dumnezeu.

Mat. 26, 64.

57. Iar ei strigând cu glas mare, și-au astupat urechile lor, și au năvălit toți cu un cuget asupra lui.

58. Și scoțându'l afară din cetate, îl ucideau cu pietre; și marturii și-au pus hainele sale lângă picioarele unui tânăr ce se chema Savlu.

Fapt. 22, 20; A 2 Lege 17, 5, 7.

59. Și ucideau cu pietre pre Ștefan, care se ruga și zicea: Doamne Iisuse, primește duhul meu.

60. Și îngenunchind, a strigat cu glas mare: Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta. Și aceasta zicând, a adormit.

Lucà 23, 34.

CAP. 8.

Savlu prigonește biserica. Filip în Samaria. Simon Vrăjitorul. Petru și Ioan în Samaria. Începutul Simoniei. Famenul Candachiei ca pildă despre sporirea celor credincioși întru mântuire.

Și Savlu erà binevoind spre uciderea lui. Și s'a făcut în ziua aceea goană mare asupra bisericei cei din Ierusalim; și toți s'au risipit prin ținuturile Iudeei și ale Samariei, afară de apostoli.

2. Și au îngropat pre Ștefan bărbați cucernici, și au făcut plângere mare preste dânsul.

3. Și Savlu strică biserica, mergând prin case, și târînd bărbați și muieri îi dà la temniță.

4. Deci ei risipindu-se, treceau binevestind cuvântul.

Fapt. 11, 19.

5. Iar Filip pogorându-se în cetatea Samariei, propoveduiă lor pre Hristos.

Fapt. 6, 5.

6. Iar norodul luà aminte cu un cuget la cele ce se grăia de Filip, auzind și văzând semnele care le făcea.

7. Pentrucă din mulți, cari aveau duhuri necurate, strigând cu glas mare, ieșau; și mulți slăbănogi și șchiopi s'au vindecat.

Mat. 16, 17.

8. Și s'a făcut bucurie mare în cetatea aceea.

Ioan 4, 10.

9. Iar un bărbat oarecare anume Simon, erà mai înainte în cetate vrăjind și amăgind neamul Samariei, zicând cum că ar fi el oarecare mare.

10. La care luau aminte toți, de la mic până la mare, zicând: acesta este puterea lui Dumnezeu cea mare.

11. Și luau aminte la el, pentrucă de multă vreme cu vrăjile i-a fost amăgit pre ei.

12. Iar dacă au crezut lui Filip, care propoveduia de împărăția lui Dumnezeu și de numele lui Iisus Hristos, s'au botezat bărbați și femei.

13. Atunci și Simon acela a crezut și botezându-se petrecea cu Filip, și văzând puterile cele mari și semnele ce se făceau, spăimântându-se, se miră.

14. Iar auzind apostolii cei din Ierusalim, cum că a primit Samaria cuvântul lui Dumnezeu, au trimis către dâșii pre Petru și pre Ioan.

15. Cari pogorându-se, s'au rugat pentru ei, ca să iă Duh Sfânt.

16. Pentrucă încă nici preste unul dintru ei nu se pogorîse, ci numai botezați erau întru numele Domnului Iisus.

Fapt. 6, 6.

17. Atunci puneau mâinile preste ei, și luau Duh Sfânt.

18. Și văzând Simon că prin punerea mâinilor apostolilor se dă Duhul Sfânt, a adus lor bani,

19. Zicând: dați și mie această putere, ca ori pre care voi pune mâinile să iă Duh Sfânt.

20. Iar Petru a zis către el: argintul tău să fie cu tine întru pierzare, căci ai socotit că darul lui Dumnezeu cu bani se agonisește.

Mat. 10, 8.

21. Nu este ție parte nici soartă întru cuvântul acesta; pentrucă inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu.

22. Pocăște-te drept aceea, de răutatea ta aceasta, și te roagă lui Dumnezeu, ca doară s'ar iertă ție cugetul inimei tale.

23. Pentrucă întru amărăciune a fierei și întru legătură a nedreptăței te văd că ești.

A 2 Lege 29, 18.

24. Și răspunzând Simon, a zis: rugați-vă voi pentru mine către Domnul, ca nimic dintr'acestea care ați zis să nu vie asupra mea.

25. Deci ei mărturisind și grăind cuvântul Domnului, s'au întors în Ierusalim, și în multe sate de ale Samarinenilor au binevestit.

26. Și îngerul Domnului a grăit către Filip, zicând: scoală-te și mergi spre amiazăzi la calea ce se pogoară din Ierusalim în Gaza, aceasta este pustie.

27. Și sculându-se a mers; și iată un bărbat Arap, famen, puternic al Candachiei, împărătesei Arapilor, care erà preste toate vistieriile ei, care a fost venit să se închine în Ierusalim.

Sof. 3, 17.

28. Și erà întorcându-se, și șezând în căruța sa, citeà pre prorocul Isaia.

29. Iar duhul a zis lui Filip: apropie-te și te lipește de căruța aceasta.

30. Și alergând Filip, l-a auzit cetind el pre prorocul Isaia, și a zis: oare înțelegi cele ce citești?

31. Iar el a zis: cum voiu puteà, de nu mă va povățui cinevà? Și a rugat pre Filip de s'a suit și a șezut cu el.

32. Iar cuvântul scripturei care citeà erà acesta: ca o oaie spre junghiere s'au adus; și ca un miel înaintea celui ce'l tunde pre el fără de glas, așa nu'și deschide gura sa.

Is. 53, 7.

33. Întru smerenia lui judecata lui s'a ridicat; și neamul lui cine îl va spune? Că se ridică dela pământ vieața lui.

34. Și răspunzând famenul lui Filip, a zis: rogu-te, pentru cine zice prorocul acestea? Pentru sine, sau pentru altcinevà?

35. Și deschizând Filip gura sa, și începând din scriptura aceasta, a binevestit lui pre Iisus.

36. Și mergând ei pre cale, au venit la oarecare apă, și a zis famenul: iată apă; ce mă oprește a mă botezà?

Fapt. 10, 47.

37. Iar Filip a zis lui: de crezi din toată inima ta, cu puțință este. Și el răspunzând, a zis: crez că Fiul lui Dumnezeu este Iisus Hristos.

38. Și a poruncit să stea căruța; și s'au pogorît amândoi în apă, și Filip și famenul; și l-a botezat pre el.

39. Iar dacă au ieșit din apă, Duhul Domnului au răpit pre Filip, și nu l-a mai văzut pre el famenul; și mergea în calea sa bucurându-se.

40. Iar Filip s'a aflat în Azot; și trecând, binevestea în toate cetățile, până a venit el la Chesaria.

CAP. 9.

Chemarea lui Pavel și botezul său. Minunile lui Petru în Lida și Iopi.

Iar Savlu, încă suflând cu îngroziri și cu ucideri împotriva ucenicilor Domnului, a mers la arhiereu,

Fapt. 25, 9, sq.

2. Și a cerut dela el cărți în Damasc la Sinagoguri ca, de ar afla pre vre unii cari să fie din calea aceasta, și bărbați și muieri, legați să'i aducă în Ierusalim.

3. Și mergând, a fost când s'a apropiat el de Damasc, fără de veste a strălucit preste el lumină din cer.

1 Cor. 15, 8.

4. Și căzând pre pământ, a auzit glas zicând lui: Savle, Savle, ce mă gonești?

5. Și el a zis: cine ești, Doamne? Iar Domnul au zis lui: eu sunt Iisus pre care tu gonești; cu greu îți este ție a lovi cu piciorul împotriva boldurilor.

Fapt. 5, 39.

6. Și tremurând și spăimântat fiind, a zis: Doamne, ce voești să fac? Și Domnul au zis către el: scoală-te și intră în cetate, și se va spune ție ce trebuie tu să faci.

Fapt. 10, 6.

7. Iar bărbații, cari mergeau pre cale cu el, stau încremeniți, auzind glasul, și pre nimeni văzând.

8. Și s'a sculat Savlu dela pământ; și deschizându'și ochii săi, pre nimeni nu vedeă; și ducându'l de mâini, l-au băgat

în Damasc.

9. Și a fost trei zile nevăzând, și nici a mâncat, nici a băut.

10. Și eră un ucenic în Damasc, anume Anania; și au zis către el Domnul în vedenie: Anania. Iar el a zis: Iată eu, Doamne.

11. Iar Domnul au zis către el: Sculându-te, mergi pre ulița ce se chiamă Dreaptă, și caută în casa lui Iuda pre Savlu anume, Tarsenean; că iată, se roagă,

12. Și a văzut în vedenie pre un bărbat anume Anania intrând, și puindu'și pre el mâna, ca iarăș să vază.

13. Și a răspuns Anania: Doamne, auzit-am dela mulți pentru bărbatul acesta, câte rele a făcut sfinților tăi în Ierusalim;

14. Încă și aici are putere dela Arhierei să lege pre toți cari chiamă numele tău.

15. Și au zis către el Domnul: mergi; că vas ales îmi este mie acesta, ca să poarte numele meu înaintea neamurilor și a împăraților și a fiilor lui Israil;

16. Că eu voi arăta lui câte i se cade să pătimească el pentru numele meu.

2 Cor. 11, 23.

17. Și a mers Anania, și a intrat în casă; și puindu'și pre el mâinile a zis: Savle frate, Domnul Iisus, care s'au arătat ție pre calea care veniai, m'au trimes ca să vezi și să te umpli de Duh Sfânt.

18. Și îndată a căzut de pre ochii lui ca niște solzi; și a văzut îndată, și sculându-se, s'a botezat.

19. Și luând mâncare, s'a întărit. Și a fost Savlu cu ucenicii cari erau în Damasc câteva zile.

20. Și îndată în sinagoguri a propoveduit pre Hristos, că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

21. Și se mirau toți cei ce'l auziau, și ziceau: au, nu este acesta cel ce a prădat în Ierusalim pre cei ce chemau numele acesta, și aici pentru aceea a venit, ca legați pre ei să'i ducă la Arhierei?

Fapt. 8, 1; 26, 10.

22. Iar Savlu mai vârtos se întăria, și turburà pre Iudeii cei ce locuiau în Damasc, dovedind că acesta este Hristos.

23. Și dacă s'au împlinit zile multe, s'au sfătuit Iudeii să'l omoare pre dânsul;

24. Și s'a făcut lui Savlu cunoscut vicleșugul lor. Și păziau porțile ziua și noaptea ca să'l omoare pre el.

25. Și luându'l pre dânsul ucenicii noaptea, l-au slobozit preste zid lăsându'l într'o coșniță.

26. Și mergând Savlu în Ierusalim, se îspitià să se lipească de ucenici; și toți se temeau de el, necrezând că este ucenic.

27. Iar Varnava luându'l pre el, l-a adus la apostoli, și le-a spus lor în ce chip pre cale a văzut pre Domnul, și cum că i-au grăit lui, și în ce chip în Damasc cu îndrăzneală a grăit întru numele lui Iisus.

28. Și erà cu ei intrând și ieșind în Ierusalim;

29. Și cu îndrăzneală vorbind întru numele Domnului Iisus; și grăia și se întrebà cu Elinii; iar ei căutau să'l omoare pre el.

30. Și dacă au înțeles aceasta frații, l-au dus pre el în Chesariea, și l-au trimes în Tars.

Fapt. 11, 25.

31. Iar bisericile prin toată Iudeea și Galileea și Samaria, aveau pace, zidindu-se și umblând întru frica Domnului, și întru mângâierea Duhului Sfânt se înmulțiau.

32. Și a fost, Petru trecând pre la toți, a venit și la sfinții ce locuiau în Lida.

33. Și a aflat acolo pre un om oarecare anume Enea, de opt ani zăcând în pat, care erà slăbănog.

34. Și a zis Petru lui: Enea, vindecă-te Iisus Hristos; scoală-te, și'ți așterne ție. Și îndată s'a sculat.

35. Și l-au văzul pre el toți cei ce locuiau în Lida și în Saronă cari s'au și întors la Domnul.

36. Iar în lopi erà o uceniță anume Tavita, care tâlcuindu-se se zice Căprioară; aceasta erà plină de fapte bune și de

milostenii ce făcea.

37. Și a fost în zilele acelea bolnăvindu-se ea, a murit; și scaldându-o, o au pus în foișor.

38. Și aproape fiind Lida de Iopi, ucenicii auzind că Petru este într'însa, au trimes pre doi bărbați la dânsul, rugându'l să nu pregete a veni până la ei.

39. Și sculându-se Petru, a mers cu dânșii. Pre care dacă a venit l-au dus în foișor; și au stătut înaintea lui toate văduvele plângând, și arătând hainele și îmbrăcămintele câte făcea, fiind cu dânsele Căprioara.

40. Și scoțând Petru pre toți afară, îngenunchind, s'a rugat; și întorcându-se către trup a zis: Tavita, scoală. Iar ea și a deschis ochii săi; și văzând pre Petru, a șezut.

41. Și dându'i mâna, o a ridicat pre ea, și chemând pre sfinți și pre văduve, o a dat pre ea vie.

42. Și s'a auzit aceasta prin toată Iopi; și mulți au crezut în Domnul.

43. Și a fost de a rămas el zile destule în Iopi la un Simon oarecare curelar.

Fapt. 10, 6.

CAP. 10.

Botezul lui Cornilie. Vedenia lui Petru pentru chemarea neamurilor la credință.

Iar un bărbat oarecare eră în Chesariea, anume Cornilie, sutaș din ceata ce se chemă Italienească.

2. Cucernic și temător de Dumnezeu cu toată casa lui, și făcând milostenii multe norodului, și rugându-se lui Dumnezeu deapururea.

Dan. 4, 24.

3. A văzut întru vedenie aevea ca la al nouălea ceas din zi pre îngerul lui Dumnezeu intrând către el, și zicând lui: Cornilie!

4. Iar el căutând spre dânsul, și înfricoșându-se, a zis: ce este, Doamne? Și i-au zis lui: rugăciunile tale și milosteniile tale s'au suit într-o pomenire înaintea lui Dumnezeu.

5. Și acum trimete în lopi bărbați, și chiamă pre oarecare Simon, ce se numește Petru.

6. Acesta găzduiește la oarecare Simon curelar, căruia este casa lângă mare; acesta va spune ție ce trebuie tu să faci.

7. Și dacă s'a dus îngerul, care grăia cu Cornilie, chemând pre doi din slugile sale, și pre un ostaș cucernic din cei ce îi slujiau lui;

8. Și povestindu-le lor toate, i-a trimes în lopi.

9. Iar a doua zi, mergând ei pre cale, și de cetate apropiindu-se, s'a suit Petru în casa de sus să se roage în ceasul al șaselea;

10. Și foarte flămânzind, vreă să guste; și gătind aceia, căzut-a preste dânsul uimire.

11. Și a văzut cerul deschis, și pogorându-se preste el un vas oarecare, ca o masă mare de pânză în patru colțuri legat, și slobozindu-se pre pământ;

12. Întru care erau toate cele câte cu patru picioare ale pământului, și hiarele, și cele ce se târăsc, și pasările cerului.

13. Și s'a făcut glas către el: sculându-te, Petre, junghie și mănâncă.

14. Iar Petru a zis: nicidecum, Doamne; că niciodată n'am mâncat tot ce este spurcat sau necurat.

Lev. 11, 4 sq. Iezech 4, 14.

15. Și glasul iarăși a doua oară grăia către el: cele ce Dumnezeu au curățit, tu nu le spurcă.

16. Și aceasta s'a făcut de trei ori; și iarăși s'a ridicat vasul la cer.

17. Și dacă a venit într-o sine, se miră Petru, ce ar putea să fie vedenia care a văzut, și iată bărbații cei trimeși dela Cornilie întrebând de casa lui Simon, au stătut înaintea porții.

18. Și strigând, întrebau de găzduște aicea Simon, cel ce se numește Petru.

19. Iar Petru gândind pentru vedenie, i-a zis lui Duhul: iată, trei bărbați te caută pre tine.

20. Ci sculându-te, te pogoară și mergi împreună cu ei, nimic îndoindu-te; pentru că eu i-am trimes pre ei.

21. Și pogorându-se Petru către bărbații cei trimiși dela Cornilie către el a zis: iată, eu sunt pre care căutați; ce este pricina pentru care ați venit?

22. Iar ei au zis: Cornilie sutașul, bărbat drept și temător de Dumnezeu și mărturisit de tot neamul Iudeilor, răspuns a luat dela înger sfânt să te cheme pre tine la casa lui, și să auză graiuri dela tine.

23. Deci el chemând înlăuntru pre ei, i-a ospătat. Iar a doua zi Petru a ieșit cu ei, și unii din frații cei din Iopi au mers cu dânsul.

24. Și în cealaltă zi au intrat în Chesariea. Iar Cornilie eră așteptându'i pre ei, chemându'și împreună rudeniile sale și prietenii cei iubiți.

25. Și a fost când eră să intre Petru, i-a întâmpinat Cornilie, și căzând la picioarele lui, s'a închinat lui.

26. Iar Petru l-a ridicat pre el, zicând: scoală și eu însumi om sunt.

27. Și vorbind cu el, a intrat și a aflat pre mulți cari se adunaseră.

28. Și a zis către ei: voi știți că nu se cuvine bărbatului Iudeu să se lipească sau să se apropie către cel de alt neam; și mie Dumnezeu mi-au arătat ca pre nici un om să nu zic spurcat sau necurat.

Ioan 4, 9.

29. Drept aceea, și fără îndoire am venit, fiind chemat; deci vă întreb, pentrue pricină m-ați chemat?

30. Și Cornilie a zis: din ziua a patra până în ceasul acesta eram postindu-mă; și întru al nouălea ceas rugându-mă în casa mea, și iată un bărbat a stătut înaintea mea în haină luminată.

31. Și a zis: Cornilie, auzitu-ți-s'a rugăciunea ta, și milosteniile tale s'au pomenit înaintea lui Dumnezeu.

32. Trimete dar în lopi, și chiamă pre Simon, ce se numește Petru; acesta găzduște în casa lui Simon curelarul lângă mare, care venind, va spune ție.

33. Deci numai decât am trimes la tine; și tu bine ai făcut căci ai venit. Acum dar noi toți înaintea lui Dumnezeu stăm, să ascultăm toate câte sunt poruncite ție dela Dumnezeu.

34. Și deschizând Petru gura, a zis: cu adevărat cunosc că Dumnezeu nu este fățarnic;

A 2 Lege 10, 17; Iov 34, 19; Rom. 2, 11; 1 Petr. 1, 17.

35. Ci în tot neamul, cela ce se teme de el și face dreptate, primit este la dânsul.

36. Cuvântul care l-au trimes Dumnezeu fiilor lui Israil, binevestind pace prin Iisus Hristos; (acesta este al tuturor Domn).

Mat. 28, 18; Rom. 5, 1.

37. Voi știți cuvântul ce s'a făcut prin toată Iudeea, începând din Galileea, după botezul care l-a propoveduit Ioan.

Mat. 4, 12.

38. Pre Iisus cel din Nazaret cum l-au uns pre el Dumnezeu cu Duhul Sfânt și cu putere; care a umblat bine făcând și vindecând pre toți cei împresurați de diavolul; că Dumnezeu eră cu dânsul.

Is. 61, 1.

39. Și noi suntem marturi tuturor care le-au făcut și în ținutul Iudeilor și în Ierusalim; pre care l-au omorât spânzurându'l pre lemn.

40. Pre acesta Dumnezeu l-au învieat a treia zi, și l-au dat să se facă arătat.

Fapt. 3, 15, 26.

41. Nu la tot norodul, ci nouă marturilor celor mai înainte rânduiți dela Dumnezeu, cari am mâncat și am băut împreună cu el, după ce au învieat din morți.

Ioan 14, 22; 20, 19, 26.

42. Și au poruncit nouă să propoveduim norodului, și să mărturisim că el este cel rânduit dela Dumnezeu Judecătorul viilor și al morților.

2 Tim 4, 1.

43. De acesta toți prorocii mărturisesc, că iertare păcatelor va lua prin numele lui tot cel ce va crede întru dânsul.

Is. 53, 5, 6; Ier. 31, 34; Ez. 34, 16; Dan. 9, 24; Os. 1, 7;
Mih. 7, 18.

44. Încă grăind Petru cuvintele acestea, au căzut Duhul Sfânt preste toți cei ce auzeau cuvântul.

45. Și s'au spăimântat credincioșii cei din tăierea împrejur, câți veniseră cu Petru, căci și preste neamuri darul Duhului Sfânt s'a vărsat.

Is. 60, 5.

46. Pentru că îi auzeau pre ei grăind în limbi și slăvind pre Dumnezeu. Atunci a răspuns Petru:

47. Au doară poate cineva a opri apa, ca să nu se boteze aceștia, cari au luat Duhul Sfânt ca și noi?

48. Și le-a poruncit lor să se boteze întru numele Domnului. Atunci l-au rugat pre el să petreacă la dânsii câteva zile.

Ioan 4, 40.

CAP. 11.

Petru dă seamă înaintea Apostolilor despre botezul lui Cornilie. Varnava trimis în Antiohia. Prorocia lui Agav despre foamete. Trimitere de ajutoare la Ierusalim.

Și au auzit apostolii și frații cari erau în Iudeea, că și neamurile au primit cuvântul lui Dumnezeu.

Efes. 3, 1.

2. Și când s'a suit Petru în Ierusalim, se priceau cu el cei din tăierea împrejur.

3. Zicând: căci către bărbați netăieți împrejur ai intrat și ai mâncat cu ei.

4. Și începând Petru le-a spus lor pre rând zicând:

5. Eu eram în cetatea lopi rugându-mă, și am văzut întrui uimirea minței vedenie: pogorându-se un vas ca o masă mare de pânză, de patru colțuri slobozindu-se din cer, și a venit până la mine;

Fapt. 10, 10.

6. În care căutând, luam seamă, și am văzut cele câte cu patru picioare ale pământului, și hiarele și cele ce se târăsc, și pasărilor cerului.

7. Și am auzit glas zicând mie: sculându-te Petre, junghie și mănâncă.

8. Și am zis: nicidecum Doamne; că tot ce este spurcat sau necurat niciodată n'a intrat în gura mea.

Levit. 11, 4.

9. Și mi-a răspuns mie glasul al doilea rând din cer, zicând: cele ce Dumnezeu au curățit tu nu le spurcă.

10. Și aceasta s'a făcut de trei ori, și iarăș s'au ridicat toate la cer.

11. Și iată îndată trei oameni veniră la casa în care eram, trimеși dela Chesariea la mine.

Fapt. 10, 17.

12. Și mi-au zis mie Duhul să merg împreună cu ei, nimic îndoindu-mă. Și au venit împreună cu mine și acești șase frați, și am intrat în casa bărbatului;

13. Și a vestit nouă cum a văzut pre înger în casa lui stând și zicând lui: trimete la lopi bărbați și chiamă pre Simon, cel ce se numește Petru;

14. Care va grăi către tine graiuri, întrui care te vei mântui, tu și toată casa ta.

15. Și când am început eu a grăi, au căzut Duhul Sfânt preste ei, ca și preste noi întrui început.

Fapt. 2, 4 și 10, 44.

16. Și mi-am adus aminte de cuvântul Domnului, cum au zis: Ioan a botezat cu apă, iar voi vă veți boteza cu Duhul

Sfânt.

Fapt. 1, 5; Mat. 3, 11.

17. Deci dacă au dat lor Dumnezeu întocma darul ca și nouă, crezând întru Domnul Iisus Hristos; dar eu ce puternic eram, să opresc pre Dumnezeu.

18. Și auzind acestea au încetat, și slăveau pre Dumnezeu, zicând: și neamurilor dar au dat Dumnezeu pocăință spre viață.

19. Deci cei ce s'au risipit pentru turburarea ce s'a făcut pentru Ștefan, au trecut până la Finichia, și la Chipru și la Antiohia, nimenui grăind cuvântul fără numai Iudeilor.

Fapt. 8, 1.

20. Și erau unii dintru ei bărbați Chipriani și Chirineni, cari intrând în Antiohia grăiau către Elini, binevestind pre Domnul Iisus.

21. Și erà mâna Domnului cu ei; și mult număr crezând, s'au întors la Domnul.

Fapt. 2, 41.

22. Și s'a auzit cuvântul pentru dânșii în urechile bisericei celei din Ierusalim; și au trimes pre Varnava, să meargă până la Antiohia.

23. Care mergând și văzând harul lui Dumnezeu, s'a bucurat, și îndemnă pre toți ca întru voința inimei să petreacă întru Domnul.

Fapt. 13, 43.

24. Căci erà bărbat bun și plin de Duhul Sfânt și de credință; și s'a adaos norod mult la Domnul.

25. Și a mers Varnava în Tars să caute pre Savlu;

26. Și aflându'l l-a dus în Antiohia. Și a fost un an deplin de s'au adunat ei în biserică, și au învățat norod mult. Și s'au numit întâiu în Antiohia ucenicii creștini.

Gal. 2, 11.

27. Iar în zilele acelea s'au pogorît din Ierusalim proroci în Antiohia.

Fapt. 15, 32.

28. Și sculându-se unul dintru dânșii anume Agav, însemnă prin duhul că foamete mare va să fie în toată lumea; care a și fost în zilele lui Claudie Chesarul.

Fapt. 21, 10.

29. Iar ucenicii, după cum cine aveà, au așezat fiecare din ei a trimete spre slujbă fraților celor ce locuiau în Iudeea;

Rom. 15, 26.

30. Care au și făcut, trimetând la cei bătrâni prin mâna lui Varnava și a lui Savlu.

Fapt. 12, 25.

CAP. 12.

Irod ucide pre Iacov și prinde pre Petru. Scăparea lui prin minune din închisoare. Pedeapsa strejarilor. Moartea îngrozitoare a lui Irod.

Și în vremea aceea pus-a Irod împăratul mâinile ca să facă rău unora din cei din biserică.

Fapt. 4, 3.

2. Și a ucis pre Iacov fratele lui Ioan, cu sabia.

3. Și văzând că plăcut este Iudeilor, a adaos a prinde și pre Petru. (Și erau zilele azimelor).

4. Pre care și prinzându-l l-a băgat în temniță, dându-l la patru căpitenii câte cu patru ostași ca să-l păzească pre el; vrând după Paști să-l scoată la norod.

Fapt. 16, 24 sq.

5. Deci Petru se păzià în temniță; iar rugăciune se făcea neîncetat dela biserică către Dumnezeu pentru dânsul.

6. Și când vreà să-l scoată pre el Irod, în noaptea aceea erà Petru dormind între doi ostași, legat cu două lanțuri, și păzitorii înaintea ușei păziau temnița.

7. Și, iată îngerul Domnului a venit, și lumină a strălucit în casă; și lovind în coaste pre Petru, l-a deșteptat pre el, zicând: scoală-te curând. Și au căzut lanțurile din mâinile lui.

3 Împ. 19, 7.

8. Și a zis îngerul către el: încinge-te și te încalță cu încălțămintele tale. Și a făcut așa. Și a zis lui: îmbracă-te în haina ta și vino după mine.

9. Și ieșind mergea după el, și nu știa că este adevărat ceea ce se făcea prin înger, ci i se părea că vedenie vede.

10. Și trecând streaja cea dintâiu și cea a doua, au venit la poarta cea de fier ce ducea în cetate, care singură s'a deschis lor; și ieșind, au trecut o uliță, și îndată s'a dus îngerul dela el.

11. Și Petru venindu'si întru sine a zis: acum știu cu adevărat, că a trimes Domnul pre îngerul său și m'a scos din mâna lui Irod și din toată așteptarea norodului Iudeilor.

12. Și luând aminte, a venit la casa Mariei maicei lui Ioan, ce se cheamă Marco, unde erau mulți adunați și făcând rugăciune.

Fapt. 15, 37.

13. Și bătând Petru în ușa porței, a mers o slujnică să asculte, anume Rodi.

14. Și cunoscând glasul lui Petru, de bucurie n'a deschis ușa, ci alergând înlăuntru a spus că Petru stă înaintea porței.

15. Iar ei au zis către dânsa: au a'i nebunit? Iar ea întăria că este așa. Iar ei ziceau: îngerul lui este.

16. Iar Petru nu încetă bătând; și deschizându'i, l-au văzut pre el, și s'au spăimântat.

17. Și făcându-le cu mâna să tacă, le-a povestit lor în ce chip Domnul l-au scos pre el din temniță. Și a zis: spuneți lui Iacov și fraților acestea. Și ieșind, s'a dus într'alt loc.

18. Și făcându-se ziuă, nu puțină turburare eră între slujitori, oare ce să se fi făcut Petru.

19. Iar Irod cerându'l pre el, și neaflându'l, cercetând pre străjari, a poruncit să'i omoare. Și pogorând dela Iudeea la Chesariea, petrecea acolo.

20. Și eră Irod mânios pre cei din Tir și pre Sidoneni; și toți dimpreună venise la el, și plecând pre Vlast care eră

preste cămara împăratului, cereau pace; pentru că se hrăniă țara lor din pământul împărătesc.

3 Împ. 5, 9, 11.

21. Iar într'o zi rânduită, Irod îmbrăcându-se în haină împărătească, și șezând la divan, grăiă către dânșii.

22. Iar norodul strigă: glas dumnezeesc și nu omenesc.

23. Și îndată l-a lovit pre el îngerul Domnului, pentru căci n'a dat lui Dumnezeu slava; și făcându-se mâncat de viermi, a murit.

Dan. 5, 20.

24. Iar cuvântul lui Dumnezeu crește și se înmulție.

Fapt. 6, 7; Is. 55, 11.

25. Iar Varnava și Savlu s'au întors din Ierusalim la Antiohia după ce au împlinit slujba, luând împreună cu sine și pre Ioan, cel ce se chemă Marco.

Fapt. 14, 23.

CAP. 13.

Trimiterea lui Varnava și Pavel la propoveduire. La Chipru ceartă pe Elima Vrăjitorul. Cuvântările lui Pavel despre Hristos și vestirea Evangheliei la Neamuri.

Și erau oarecari la biserica cea din Antiohia, proroci și învățători; Varnava și Simon ce se chemă Nigher, și Luchie Chirineanul, și Manain, care eră crescut împreună cu tetrarhul Irod, și Savlu.

2. Și slujind ei Domnului, și postindu-se, au zis Duhul Sfânt: osebiți mie pre Varnava și pre Savlu la lucrul la care i-am chemat pre ei.

3. Atunci postind și rugându-se, și puindu'și pre ei mâinile, i-au slobozit.

Fapt. 14, 23.

4. Deci aceștia trimeși fiind de Duhul Sfânt, s'au pogorât în Selevchia, și de acolo au mers cu corabia la Chipru.

5. Și venind în Salamin, vestiau cuvântul lui Dumnezeu în sinagogurile ludeilor, și aveau și pre Ioan slugă.

Fapt. 12, 12, 25.

6. Și străbătând ostrovul până la Paf, au aflat pre oarecare vrăjitor, proroc mincinos ludeu, căruia era numele Vari Isus.

7. Care era împreună cu dregătorul Serghie Pavel, bărbat înțelept; acesta chemând pre Varnava și pre Savlu, poftiă să auză cuvântul lui Dumnezeu.

8. Iar Elima vrăjitorul (că așa se tâlcuește numele lui) stă împotrivă, căutând să întoarcă pre dregătorul dela credință.

Eșir. 7, 11; 2 Tim 3, 8.

9. Iar Savlu (cel ce se zice și Pavel), umplându-se de Duh Sfânt, și căutând la el,

10. A zis: o plinule de toată viclenia și de toată răutatea, fiul diavolului, vrăjmaș a toată dreptatea, nu vei încetă răsvrătind căile Domnului cele drepte?

A doua Leg. 13, 13; Mat. 13, 35.

11. Și acum iată, mâna Domnului preste tine, și vei fi orb, nevăzând soarele până la o vreme. Și îndată a căzut preste el ceață și întunerec; și umblând împrejur căută povățuitori.

12. Atunci văzând dregătorul ceeace s'a făcut, a crezut, mirându-se de învățătura Domnului.

13. Și purcezând dela Paf Pavel și cei ce erau cu dânsul, au venit în Perghia Pamfiliei; iar Ioan despărțindu-se de dânsii s'a întors în Ierusalim.

14. Iar ei trecând din Perghia, au venit în Antiohia Pisidiei, și intrând în sinagogă în ziua sâmbetei, au șezut.

15. Și după cetirea legii și a prorocilor, au trimes mai marii sinagogei la ei, zicându-le: bărbați frați, de este întru voi cuvânt de mângâiere către norod, grațiți.

Fapt. 15, 21.

16. Și sculându-se Pavel, și făcându-le cu mâna, a zis: bărbați Israilteni, și cari vă temeți de Dumnezeu, ascultați:

Fapt. 19, 33.

17. Dumnezeu norodului acestuia al lui Israil au ales pre părinții noștri, și pre norod l-au înălțat când eră nemernic în pământul Eghiptului, și cu braț înalt i-au scos pre ei dintr'însul.

18. Și ca la o vreme de patruzeci de ani au răbdat năravurile lor în pustie.

19. Și pierzând neamuri șapte în pământul lui Hanaan, le-au dat lor întru moștenire pământul lor.

20. Și după acestea, ca la patrusute și cincizeci de ani le-au dat lor judecători, până la Samuil prorocul.

21. Și după aceea au cerut împărat; și le-au dat Dumnezeu lor pre Saul feciorul lui Chis, bărbat din seminția lui Veniamin, ani patruzeci.

1 Împ. 10, 21, sq.

22. Și schimbându'l pre el, le-au ridicat lor pre David să le fie împărat; pentru care au și zis, mărturisindu'l: aflat-am pre David al lui Iesse, bărbat după inima mea, care va face toate voile mele.

1 Împ. 16, 12, sq.

23. Din sămânța acestuia Dumnezeu după făgăduință au ridicat lui Israil Mântuitor, pre Iisus.

Is. 11, 1; Ps. 88, 20.

24. Mai 'nainte propoveduind Ioan înaintea feței venirii lui botezul pocăinței la tot norodul lui Israil.

Mat. 3, 1.

25. Iar dacă și-a împlinit Ioan călătoria zicea: cine mă socotiți a fi? Nu sunt eu. Ci iată vine după mine, căruia nu sunt vrednic încălțămintele picioarelor a dezlegă,

Ioan 1, 20.

26. Bărbați frați, fiii neamului lui Avraam și cari întru voi se tem de Dumnezeu, vouă cuvântul mântuirii acesteia s'au trimis.

Rom. 1, 16.

27. Pentru că cei ce locuiesc în Ierusalim și boierii lor, pre acesta necunoscându'l, și glasurile prorocilor cele ce în toate sâmbetele se citesc, judecând au plinit.

Fapt. 3, 17; Rom. 16, 3.

28. Și nici o vină de moarte aflând, au cerut dela Pilat să'l omoare pre el.

Mat. 27, 22 sq; Marc. 15, 12 sq; Luc. 23, 23; Ioan 19, 6.

29. Și dacă au săvârșit toate cele ce erau pentru el scrise, pogorându'l de pre lemn, l-au pus în mormînt.

Mat. 27, 59, 60.

30. Iar Dumnezeu l-au sculat pre el din morți.

Fapt. 3, 15; Marc. 16, 6.

31. Carele s'au arătat în zile multe celor ce s'au suit împreună cu dânsul din Galileea în Ierusalim, cari sunt lui mărturii către norod,

Ioan 20, 19, 26.

32. Și noi binevestim vouă făgăduința cea făcută către părinți.

Fac 3, 15 și 12, 3.

33. Că pre aceea Dumnezeu o au plinit nouă fiilor acelora, înviind pre Iisus; precum și în psalmul al doilea scris este: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut pre tine,

Evr. 1, 5.

34. Iar cum că l-au înviat pre el din morți, ca mai mult să nu se întoarcă spre stricăciune, așa au zis: voi eu dà vouă cele cuvioase ale lui David, cele credincioase.

Is. 55, 3.

35. Drept aceea și într'alt loc zice: nu vei dà pre cel Cuvios al tău să vază stricăciune.

Ps. 15, 8-11, Fapt. 2, 27.

36. Pentru că David în neamul său slujind sfatului lui Dumnezeu, a adormit și s'a adaos lângă părinții săi și a văzut stricăciune.

Fapt. 2, 29.

37. Iar pre care Dumnezeu l-au înviate, n'au văzut stricăciune.

38. Deci cunoscut să fie vouă, bărbați frați, că prin acesta, iertarea păcatelor vouă se vestește.

Luc. 24, 47.

39. Și despre toate cele ce n'ați putut în legea lui Moisi să vă îndreptați, întru acesta tot cela ce crede, se îndreptează.

Rom. 8, 3; 10, 4.

40. Socotiți dar, ca să nu vie asupra voastră ce s'a zis prin proroci:

Avac. 1, 5.

41. Vedeți, cei nebăgători de seamă și vă mirați și vă stingeți; că lucru lucrez eu în zilele voastre, lucru căruia nu veți crede, de va povestî cineva vouă.

42. Și ieșind ei din sinagoga ludeilor, i-au rugat neamurile ca în sâmbăta cea viitoare să li se grăiască lor graiurile acestea.

43. Și împrăștiindu-se sinagoga, mulți din ludei și din nemernicii cei cucernici au mers după Pavel și după Varnava; cari grăind lor, îi îndemneau pre ei să rămâe întru darul lui Dumnezeu.

Fapt. 11, 23 și 14, 22.

44. Iar în cealaltă sâmbătă, mai toată cetatea s'a adunat să auză cuvântul lui Dumnezeu.

45. Și văzând ludeii noroadele, s'au umplut de pismă, și stau împotiva cuvintelor celor ce se grăiau de Pavel, împotrivindu-se și hulind.

46. Iar Pavel și Varnava îndrăsnind, au zis: vouă întâiu eră cu cuviință a se grăi cuvântul lui Dumnezeu; iar de vreme ce îl lepădați pre el și nevrednici pre voi vă judecați de viața cea veșnică, iată ne întoarcem la neamuri.

Mat. 10, 6.

47. Că așa ne-au poruncit nouă Domnul: pusu-te-am pre tine spre lumină neamurilor, ca să fii tu spre mântuire până la marginea pământului.

Is. 42, 6; Luc. 2, 32.

48. Și auzind neamurile se bucurau și slăviau cuvântul Domnului, și au crezut câți erau rânduiți spre viață veșnică.

Rom. 8, 29.

49. Și se purtă cuvântul Domnului prin toată țara.

50. Iar Iudeii au învitat pre femeile cele cucernice și de cinste, și pre cei de frunte ai cetăței și au ridicat goană asupra lui Pavel și a lui Varnava, și i-au scos pre ei din hotarele lor.

51. Iar ei scuturând praful picioarelor sale asupra lor, au venit în Iconia.

Fapt. 18, 6; Mat. 10, 14.

52. Iar ucenicii se umpleau de bucurie și de Duhul Sfânt.

CAP. 14.

Pavel în Iconia și Licaonia. Vindecarea unui schiop în Litra. Însuflețirea mulțimei pentru Pavel și Varnava. Furia Iudeilor. Întoarcerea în Antiohia.

Și a fost în Iconia, de au intrat ei dimpreună în sinagoga Iudeilor, și așa au grăit, cât au crezut din Iudei și din Elini mulțime multă.

2. Iar Iudeii cei ce nu credeau, au ridicat și au răsvrătit sufletele neamurilor asupra fraților.

3. Deci multă vreme au zăbovit cu îndrăsneală grăind întru Domnul, cela ce mărturisiă cuvântul darului său, dând semne și minuni a se face prin mâinile lor.

Fapt. 19, 11.

4. Și s'a împărțit mulțimea cetăței. Și unii erau cu Iudeii, iar unii cu apostolii.

5. Și dacă s'a făcut pornirea neamurilor și a Iudeilor împreună cu boierii lor, ca să'i ocărăscă și să'i ucidă cu pietre pre ei,

2 Tim. 3, 14.

6. Înțelegând au fugit la cetățile Licaoniei, la Litra și la Dervi și în ținutul de primprejur.

Fapt. 8, 1.

7. Și acolo erau binevestind.

Fapt. 11, 20.

8. Și un bărbat oarecare în Listra, neputincios la picioare, ședeà, șchiop din pânțele maicei sale fiind, care niciodată n'a fost umblat.

Fapt. 3, 2.

9. Acesta ascultà pre Pavel când grăià; care căutând la el, și văzând că are credință a se mântui,

10. A zis cu mare glas: scoală pre picioarele tale drept. Și a sărit și umblà.

11. Iar noroadele văzând ceea ce a făcut Pavel, au ridicat glasul lor, licaonește zicând: dumnezeii, asemănându-se oamenilor, s'au pogorât către noi.

12. Și numiau pre Varnava, Dia; iar pre Pavel, Ermi, de vreme ce el erà povățuitorul cuvântului.

13. Iar preotul lui Dia, celui ce erà înaintea cetății lor, tauri și cununi înaintea porților aducând, împreună cu noroadele vreà să le facă jertfă.

14. Și auzind apostolii, Varnava și Pavel, rupându'și hainele lor au sărit în norod, strigând,

15. Și zicând: bărbați, căci faceți acestea? Și noi oameni suntem asemenea pătimiși ca voi, cari binevestim vouă, ca să vă întoarceți dela aceste deșerte spre Dumnezeu cel viu, carele au făcut cerul și pământul și marea și toate cele ce sunt într'însele;

Fapt. 10, 26; Ps. 145, 5; Apoc. 14, 7.

16. Carele întru neamurile cele trecute au lăsat toate limbile să umble în căile lor.

Fapt. 17, 30; Ps. 80, 13.

17. Însă nu s'au lăsat pre sine nemărturisit, că bine făcând, din cer au dat nouă ploi și timpuri roditoare, umplând de hrană și de veselie inimile noastre.

Ps. 146, 8; Ier. 5, 24.

18. Și acestea zicând, abia au potolit pre noroadе, ca să nu le jertfească lor.

19. Și au venit dela Antiohia și Iconia Iudei, și îndemnând pre noroadе, și cu pietre lovind pre Pavel, l-au tras afară din cetate gândind că a murit.

2 Cor. 11, 25; 2 Tim. 3, 11.

20. Iar încunjurându-l pre el ucenicii, sculându-se a intrat în cetate, și a doua zi a ieșit împreună cu Varnava în Dervi.

21. Și binevestind cetăței aceleea, și învățând pre mulți, s'au întors în Listra și în Iconia și în Antiohia.

22. Întărind sufletele ucenicilor, și rugându-i să rămâe în credință, și cum că prin multe necazuri se cade nouă a intra întru împărăția lui Dumnezeu.

Mat. 10, 38.

23. Și hirotonindu-le lor preoți pre la biserici, rugându-se cu posturi, i-au încredințat pre ei Domnului întru care au crezut.

Tit. 1, 5.

24. Și trecând Pisidia, au venit în Pamfilia.

25. Și grăind în Perghia cuvântul, s'au pogorât în Atalia;

26. Și de acolo au mers cu corabia în Antiohia, de unde erau dați darului lui Dumnezeu, spre lucrul care l-au împlinit.

27. Și viind, și adunând biserica, au vestit câte au făcut Dumnezeu cu ei, și cum că au deschis neamurilor ușa credinței.

Fapt. 15, 4; 1 Cor. 16, 9.

28. Și au petrecut acolo vreme nu puțină împreună cu ucenicii.

CAP. 15.

Apostolii hotărăsc a nu se tăia împrejur creștinii dintre neamuri și ce anume să păzească. Pavel și Varnava călătoresc din nou la neamuri. Neînțelegerea pentru Ioan Marcu.

Și oarecari pogorându-se din Iudeea învățau pre frați, că: de nu vă veți tăia împrejur după obiceiul lui Moisi, nu veți putea să vă mântuiți.

Gal. 5, 2.

2. Deci făcându-se pricire și întrebare nu puțină de către Pavel și Varnava împotriva acelora, au rânduit să se suie Pavel și Varnava și alții oarecari dintru ei, la apostoli și la bătrâni în Ierusalim pentru întrebarea aceasta.

Fapt. 11, 30.

3. Deci ei trimiși fiind de biserică, au trecut prin Finichia și Samaria, povestind de întoarcerea neamurilor, și făceau bucurie mare tuturor fraților.

4. Și dacă au venit în Ierusalim, au fost primiți de biserică și de apostoli și de bătrâni, și au vestit câte au făcut Dumnezeu cu dânșii.

Fapt. 14, 27.

5. Iar s'au sculat oarecari din cei din eresul Fariseilor cari crezuse, zicând: că trebuie a'i tăia împrejur pre ei, și a le porunci să păzească legea lui Moisi.

6. Și s'au adunat apostolii și bătrânii să vază de cuvântul acesta.

7. Și multă întrebare făcându-se, sculându-se Petru a zis către ei: bărbați frați, voi știți că din zilele cele mai dinainte Dumnezeu întru noi au ales, ca prin gura mea să auză neamurile cuvântul evangheliei și să crează.

Fapt. 11, 18.

8. Și cunoscătorul de inimi Dumnezeu le-au mărturisit lor, dând lor Duhul Sfânt, ca și nouă;

9. Și nimic n'au osebit între noi și între ei, cu credința curățind inimile lor.

Fapt. 10, 34.

10. Acum dar ce ispitiți pre Dumnezeu, a pune jug preste cerbicea ucenicilor, care nici părinții noștri, nici noi n'am putut să'l purtăm?

Mat. 23, 4.

11. Ci prin darul Domnului nostru Iisus Hristos credem că ne vom mântui, ca și aceia.

Efes. 2, 4, 8.

12. Și a tăcut toată mulțimea, și ascultă pre Varnava și pre Pavel, cari povesteau câte au făcut Dumnezeu semne și

minuni întru neamuri printr'înșii.

Fapt. 11, 18.

13. Iar dacă au tăcut ei, a răspuns Iacov, zicând: bărbați frați, ascultați-mă pre mine;

14. Simeon a spus cum întâiu Dumnezeu au socotit să iă din neamuri norod întru numele lui.

Fapt. 10, 44.

15. Și cu aceasta se întocmesc cuvintele prorocilor, după cum este scris;

16. După acestea mă voiu întoarce, și voiu zidi cortul lui David cel căzut; și cele săpate ale lui le voiu zidi, și voiu îndreptă pre el;

Amos 9, 11.

17. Ca să caute ceilalți din oameni pre Domnul, și toate neamurile preste care s'a chemat numele meu preste ei, zice Domnul, cela ce face acestea toate.

18. Cunoscute din veac sunt la Dumnezeu toate lucrurile lui.

19. Pentru aceea eu judec, a nu supără pre cei ce din neamuri se întorc la Dumnezeu;

20. Ci a le trimite lor, ca să se ferească de pângăriciunile idolilor și de curvie și de sugrumat și de sânge.

Lev. 3, 17.

21. Pentrucă Moisi din neamurile cele de demult, are în toate cetățile pre cei ce îl propoveduesc pre el, cetindu-se în sinagoguri în toată sâmbăta.

Fapt. 13, 15.

22. Atunci s'a părut apostolilor și bătrânilor împreună cu toată adunarea, ca, alegând bărbați dintru ei, să'i trimeată la Antiohia împreună cu Pavel și cu Varnava; pre Iuda cel ce se chiamă Varsava, și pre Sila, bărbați povățuitori întru frați;

23. Scriind prin mâinile lor acestea: apostolii și bătrânii și frații, celor dela Antiohia și Siria și Chilichia frați, celor ce sunt din neamuri, să se bucure.

24. De vreme ce am auzit că oarecari dintre noi ieșind v'au turburat pre voi cu cuvinte, slăbind sufletele voastre,

zicând: să vă tăeți împrejur, și să păziți legea, cărora noi n'am poruncit.

Fapt. 20, 30; Gal. 1, 7.

25. Părutu-s'a nouă cari ne-am adunat cu un suflet, ca, alegând bărbați, să'i trimetem către voi împreună cu cei iubiți ai noștri Varnava și Pavel.

26. Oamenii, cari și-au dat sufletele lor pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos.

27. Drept aceea am trimis pre Iuda și pre Sila, cari și ei cu cuvântul vor vesti acesteași.

28. Pentru că s'au părut Sfântului Duh și nouă, că mai mult nici o greutate să se puie preste voi, afară de cele de nevoie, acestea:

29. A vă feri de cele jertfite idolilor, și de sânge, și de sugrumat, și de curvie; de care de vă veți păzi pre voi, bine veți face. Fiți sănătoși.

30. Deci aceștia slobozindu-se, au venit la Antiohia, și adunând mulțimea, au dat cartea;

31. Și cetindu-o, s'au bucurat pentru mângâiere.

Fapt. 13, 48.

32. Și Iuda și Sila, și ei proroci fiind, prin cuvânt mult au mângâieat pre frați și i-au întărit.

Fapt. 11, 27 și 13, 1.

33. Și făcând acolo câțavă vreme, s'au slobozit cu pace dela frați către apostoli.

34. Iar lui Sila i s'a părut să rămâie acolo.

35. Iar Pavel și Varnava se zăboviau în Antiohia, învățând și binevestind împreună și cu alți mulți cuvântul Domnului.

36. Iar după câțevă zile a zis Pavel către Varnava: întorcându-ne, să cercetăm pre frații noștri prin toate cetățile, întru care am vestit cuvântul Domnului, cum petrec.

37. Și Varnava voi să iă împreună pre Ioan, ce se chemă Marcu.

38. Iar Pavel zicea că pre cela ce s'a despărțit de ei din Pamfilia, și n'a mers cu dânșii la lucru, să nu'l iă împreună.

Fapt. 13, 13.

39. Drept aceea s'a făcut împerechiere între dânșii cât s'au despărțit ei unul de altul; și Varnava luând pre Marcu, a mers cu corabia în Chipru;

40. Iar Pavel alegând pre Sila s'a dus, dându-se darului lui Dumnezeu de către frați.

41. Și trecea prin Siria și Chilichia, întărind bisericile.

CAP. 16.

Pavel în Macedonia. Propoveduirea, minunile și suferințele lui.

Și a sosit în Dervi și în Listra; și iată, un ucenic oarecare erà acolo, anume Timotei, fiul unei muieri Iudee credincioase; iar tatăl lui, Elin,

Fapt. 19, 22.

2. Care se mărturisià de frații cei ce erau în Listra și Iconia.

Fapt. 6, 3 și 10, 22.

3. Pre acesta a voit Pavel să meargă împreună cu el; și luându'l l-a tăiat împrejur pre el pentru Iudeii cei ce erau în locurile acelea; pentru că știau toți pre tatăl lui că erà Elin.

4. Și cum treceau prin cetăți, le dà învățătură să păzească dogmele cele rânduite de apostoli și de bătrânii cei din Ierusalim.

5. Deci bisericile se întăriau cu credința, și prisosiau cu numărul în toate zilele.

6. Și trecând prin Frighia și prin ținutul Galatiei, fiind opriți de Sfântul Duh a grăi cuvântul în Asia.

Fapt. 18, 23.

7. Venind spre Misia, se ispitiau a merge spre Vitinia; și nu i-a lăsat pre ei Duhul.

8. Și trecând Misia, s'au pogorât în Troada.

Fapt. 20, 6; 2 Cor. 2, 12; 2 Tim. 4, 13.

9. Și vedenie noaptea s'a arătat lui Pavel: un bărbat Machedonean eră stând, rugându'l pre el, și zicând: trecând în Machedonia, ajută-ne nouă.

10. Iar dacă a văzut vedenia, îndată am cercat să ieșim în Machedonia, socotind că ne chiamă pre noi Domnul să le binevestim lor.

11. Drept aceea pornind dela Troada, am mers drept la Samotrachi, și a doua zi la Neapoli;

12. Și de acolo la Filipi, care este cetatea cea dintâi a părții acesteia a Machedoniei, colonie; și eram într'această cetate petrecând câteva zile.

13. Și în ziua sâmbetelor am ieșit afară din cetate lângă râu, unde se obișnuia a fi rugăciune; și șezând, grăiam femeilor celor ce se adunaseră.

14. Și o femeie anume Lidia, care vindea pânze mohorâte, din cetatea Tiatirilor, cinstind pre Dumnezeu, ascultă; căreia Domnul au deschis inima ca să iă aminte la cele ce se grăiau de Pavel.

15. Și dacă s'a botezat ea și casa ei, s'a rugat zicând: de m'ați judecat pre mine a fi credincioasă Domnului, intrând în casa mea, rămâneți. Și ne-a silit pre noi.

16. Și a fost când mergeam noi la rugăciune, oarecare slujnică având duh pitonicesc ne-a întimpinat pre noi, care dobândă multă dă stăpânilor ei, vrăjind:

1 Împ. 28, 7.

17. Aceasta urmând lui Pavel și nouă, strigă, zicând: acești oameni robii lui Dumnezeu celui de sus sunt, cari vestesc vouă calea mântuirii.

Marcu 1, 24, 31.

18. Și aceasta făcea în multe zile. Iar supărându-se Pavel și întorcându-se a zis duhului: poruncescu'ți ție întru numele lui Iisus Hristos, să ieși dintr'însa. Și a ieșit într'acel ceas.

Marcu 16, 17.

19. Și văzând stăpânii ei, că s'a dus nădejdea câștigului lor, prinzând pre Pavel și pre Sila, i-au dus în târg la cei mai mari.

20. Și ducându’i pre ei la voivozi, au zis: acești oameni turbură cetatea noastră, Iudei fiind,

Fapt. 17, 6.

21. Și vestesc obiceiuri care nu este slobod nouă a le primi, nici a le face, Romani fiind noi.

22. Și s’a ridicat norodul asupra lor; și voivozii rupându-le lor hainele, au poruncit să’i bată cu toiege.

2 Cor. 11, 25; Filip. 1, 30; 1 Tess. 2, 2.

23. Și multe lovituri dându-le lor, i-au băgat în temniță, poruncind temnicerului prea bine să’i păzească pre ei;

24. Care poruncă ca aceea luând, i-a pus pre ei în temnița cea mai din lăuntru, și picioarele lor le-a băgat în gros.

25. Iar în miezul nopții Pavel și Sila rugându-se, lăudau pre Dumnezeu; și îi auziau pre dâșii cei legați.

Fapt. 4, 31; 5, 41.

26. Și fără de veste s’a făcut cutremur mare, cât s’au clătit temeliile temniței; și numai decât s’au deschis toate ușile, și legăturile tuturor s’au dezlegat.

27. Și deșteptându-se temnicerul, și văzând deschise ușile temniței, scoțând sabia, vreă să se omoare, socotind că au scăpat cei legați.

28. Iar Pavel a strigat cu glas mare, zicând: nimic rău să nu îți faci ție; că toți suntem aici.

29. Și cerând lumânare, a sărit în lăuntru, și tremurând a căzut înaintea lui Pavel și a lui Sila,

30. Și scoțându’i pre ei afară, a zis: domnilor! ce mi se cade să fac că să mă mântuesc?

31. Iar ei au zis: crede întru Domnul Iisus Hristos, și te vei mântui, tu și casa ta.

Ioan 3, 16.

32. Și i-au grăit lui cuvântul Domnului, și tuturor celor din casa lui.

33. Și luându’i pre ei într’acel ceas al nopții, i-a spălat de rane; și s’a botezat el și ai lui toți îndatăș.

34. Și ducându’i pre ei în casa sa, le-a pus masă, și s’a bucurat cu toată casa sa crezând întru Dumnezeu.

Luc. 5, 29.

35. Și făcându-se ziuă, au trimes voievozii pre purtătorii de toiege, zicând: slobozi pre oamenii aceia,

36. Și a spus temnicerul cuvintele acestea către Pavel, că au trimes voievozii ca să vă sloboziți; acum dar ieșiți și mergeți cu pace.

37. Iar Pavel a zis către ei: după ce ne-au bătut pre noi înaintea norodului fără de judecată, oameni Romani fiind, ne-au pus în temniță, și acum pre ascuns ne scot pre noi? Că nu este așa, ci să vie ei să ne scoată.

38. Și au vestit voivozilor purtătorii de toiege graiurile acestea, și s’au temut auzind că Romani sunt.

39. Și venind s’au rugat lor, și scoțându’i îi poftiau să iasă din cetate.

Mat. 8, 34.

40. Și ieșind din temniță, au intrat în casa Lidiei, și văzând pre frați, i-au mângâiat pre ei și au ieșit.

CAP. 17.

*Turburarea din Tesalonic din pricina propoveduirii lui Pavel.
El trece în Veria și apoi în Atena. Cuvântarea lui Pavel
înaintea Areopagului.*

Și trecând prin Amfipoli și Apolonia, au venit în Tesalonic, unde eră sinagoga Iudeilor;

1 Tes. 2, 2.

2. Și după obiceiul său Pavel a intrat la ei, și în trei sâmbete s’a întrebat cu ei din scripturi.

3. Dovedind și arătându-le că se cădeà lui Hristos să pătimească și să învieze din morți, și cum că acesta este Hristos Iisus, pre care eu vestesc vouă.

Luc. 24, 27, 45.

4. Și unii dintr'înșii au crezut și s'au însoțit cu Pavel și cu Sila, și mulțime multă din Elinii cei cucernici și din femeile cele de frunte nu puține.

5. Iar Iudeii cei necredincioși, umplându-se de pismă și luând lângă ei pre niște oameni răi din cei proști și făcând gloată, au întărâtat cetatea, și năvălind asupra casei lui Iason, căutau să'i scoată pre ei la norod.

Rom. 16, 21.

6. Și neaflându'i pre ei, trăgeau pre Iason și pre unii din frați la mai marii cetăței, strigând: că cei ce au turburat toată lumea, aceștia și aicea au venit;

Fapt. 16, 20.

7. Pre cari i-a primit Iason și aceștia toți împotriva rândueleur Chesarului fac, zicând că este alt împărat Iisus.

Luc. 23, 2.

8. Și au turburat pre norod și pre mai marii cetăței, cari auziau acestea.

9. Și luând multe dela Iason și dela ceilalți, i-au slobozit pre ei.

10. Și frații îndată noaptea au trimes pre Pavel și pre Sila la Veria; cari mergând, au intrat în sinagoga Iudeilor,

11. Și aceștia erau mai de bun neam decât cei din Tesalonic, cari au primit cuvântul cu toată osârdia, în toate zilele cercetând scripturile de sunt acestea așa.

Iez. 34, 12; Luc. 16, 29; Ioan 5, 39.

12. Mulți dar dintru dânșii au crezut și din femeile Elinilor cele de cinste, și din bărbați nu puțini.

13. Și dacă au înțeles Iudeii cei din Tesalonic că și în Veria s'a vestit de Pavel cuvântul lui Dumnezeu, au venit și acolo, turburând noroadele.

14. Și îndată atunci frații au trimes pre Pavel să meargă spre mare și au rămas Sila și Timotei acolo.

Fac. 16, 1.

15. Iar cei ce griiau să scape pre Pavel, l-au dus pre el până la Atena, și luând poruncă către Sila și Timotei, ca să vie la el cât mai curând, s'au dus.

16. Iar în Atena așteptându’i pre ei Pavel, se întărită întru dânsul duhul lui, văzând cetatea plină de idoli.

1 Tes. 3, 1.

17. Drept aceea se întrebă în sinagogă cu Iudeii, și cu cei credincioși, și în târg în toate zilele cu cei ce se întâmplau.

18. Iar unii din filozofii Epicuri și Stoici se priciau cu el. Și unii ziceau: oare ce voiește acest sămănător de cuvinte să grăiască? Iar alții, se pare că de streini dumnezei este vestitor; căci pre Iisus și învierea lui binevesteă lor.

1 Cor. 4, 12.

19. Și prinzându’l pre dânsul, l-au dus la Ariopag, zicând: oare putem a înțelege ce este această învățătură nouă, care de tine se grăiește?

20. Pentrucă streine oarecare bagi în auzurile noastre; drept aceea voim să știm ce vor să fie acestea.

21. (Că Atinenii toți și cei streini cari mergeau acolo, la nimic alt nu se zăboviau, fără numai a zice sau a auzi ceva nou).

22. Și stând Pavel în mijlocul Ariopagului, a zis: bărbați Atineni, întru toate vă văz pre voi ca și cum ați fi mai cucernici.

23. Pentrucă, trecând și privind închinăciunile voastre, am aflat și un jertfelnic, întru care eră scris: **Necunoscutele Dumnezeu.** Pre care dar necunoscându’l voi îl cinstiți, pre acesta eu îl vestesc vouă.

24. Dumnezeu care au făcut lumea și toate cele ce sunt într’însa, acesta fiind Domnul cerului și al pământului, nu în biserici făcute de mâini locuește;

Fapt. 7, 48.

25. Nici de mâini omenești se slujește, neavând trebuință de ceva, de vreme ce el dă tuturor viață și suflare și toate;

26. Și au făcut dintr’un sânge tot neamul omenesc, să locuiască preste toată fața pământului, așezând vremile cele mai ’nainte rânduite și hotarele locuinței lor;

27. Ca să caute pre Domnul, ca doară l-ar simți pre el și l-ar afla, măcar că nu este departe de fiecare din noi;

Is. 55, 6.

28. Căci întru dânsul viem și ne mișcăm și suntem; precum și oare cari din poeticii voștri au zis: că al lui și neam suntem.

29. Deci de vreme ce neamul lui Dumnezeu suntem, nu suntem datori a socoti cum că Dumnezeu este asemenea aurului, sau argintului, sau pietrei care este cioplitură a meșteșugului și a gândului omului.

Is. 46, 5.

30. Deci anii neștiinței acestea trecându'i cu vederea Dumnezeu, acum poruncește tuturor oamenilor pretutindenea să se pocăiască;

Fapt. 14, 16; Luc. 24, 47.

31. Pentrucă au pus ziuă, întru care va să judece lumea întru dreptate prin bărbatul pre care mai 'nainte l-au rânduie; dând credință tuturor, înviindu'l pre dânsul din morți.

Rom. 14, 10; Fapt. 3, 15.

32. Iar auzind de învierea morților, unii își băteau joc, iar alții au zis: te vom auzi iarăș pre tine pentru aceasta.

1 Cor. 1, 23.

33. Și așa Pavel a ieșit din mijlocul lor.

34. Iar oarecari bărbați lipindu-se de el, au crezut; între cari eră și Dionisie Areopaghitul și o femeie anume Damaris și alții împreună cu dânsii.

CAP. 18.

Pavel în Corint. Achila și Prischila. Cuvântarea lui Pavel. Crisp mai marele sinagogei vine la credință cu toată casa lui. Vedenia lui Pavel. Proconsulul Galion. Apolos, bărbat cuvântăreț și credincios.

Iar după acestea ieșind Pavel din Atena, a venit la Corint;

2. Și aflând pre oarecare ludeu anume Achila, de neam din Pont, care de curând venise dela Italia și pre Prischila

femeia lui; (pentru că a fost poruncit Claudie să iasă toți ludeii din Roma); a venit la ei.

Rom. 16, 3.

3. Și pentru că era de un fel de meșteșug cu ei, a rămas lângă dânșii și lucră; pentru că erau făcători de corturi cu meșteșugul.

1 Cor. 4, 12.

4. Și se priciă în sinagogă în toate sâmbetele și încredință și pre ludei și pre Elini.

5. Iar dacă s'au pogorât dela Machedonia Sila și Timotei, se cuprinsese de duhul Pavel, mărturisind ludeilor că Iisus este Hristos.

Fapt. 17, 14, 15.

6. Și stând ei împotrivă și hulind, scuturându-și hainele a zis către dânșii: sângele vostru asupra capului vostru; curat sunt eu; de acum la neamuri mă voi duce.

Fapte 13, 51; Mat. 10, 14.

7. Și mutându-se de acolo a venit la casa oarecăruia, anume Iust care cinstea pre Dumnezeu, a cărui casă era alătură cu sinagoga.

8. Iar Crisp mai marele sinagogei, a crezut în Domnul împreună cu toată casa lui; și mulți din Corinteni auzind credeau și se botezau.

9. Și au zis Domnul în vedenie noaptea lui Pavel: nu te teme, ci grăiește și nu tăceai;

1 Cor. 2, 4.

10. Că eu sunt cu tine și nimeni nu se va ispiți asupra ta ca să-ți facă rău; pentru că norod mult este mie în cetatea aceasta.

Is. 41, 10; Ioan 10, 16.

11. Și a șezut acolo un an și șase luni, învățând întru ei cuvântul lui Dumnezeu.

12. Și Galion fiind dregător în Ahaia, s'au ridicat toți ludeii cu un suflet asupra lui Pavel și l-au dus pre el la divan,

13. Zicând: că afară de lege acesta îndeamnă pre oameni să cinstească pre Dumnezeu.

14. Și vrând Pavel să deschiză gura, a zis Galion către Iudei: de ar fi vre o nedreptate sau vre-o faptă rea, o Iudeilor, după cuviință v'aș fi suferit pre voi;

15. Iar de vreme ce este întrebare pentru cuvânt și pentru nume și pentru legea voastră, veți căutà voi; pentrucă judecător acestora eu nu voi să fiu.

Mat. 27, 24; Ioan 18, 31.

16. Și i-a gonit pre ei dela divan.

17. Și apucând toți Elinii pre Sosten mai marele sinagogei, îl băteau înaintea divanului. Și lui Galion nici o grije nu erà de acestea.

1 Cor. 1, 1.

18. Iar Pavel, încă mai îngăduind zile multe, despărțindu-se dela frați, a mers pre apă la Siria, și împreună cu el Prischila și Achila; care și-a tuns capul în Cheghrees, pentrucă aveà făgăduință.

Fapt. 21, 24; Num. 6, 9, 18.

19. Și a sosit în Efes și pre aceia i-a lăsat acolo; iar el intrând în sinagogă, se întrebà cu Iudeii.

20. Și rugându'l ei ca să rămâe la dânșii mai multă vreme, n'a voit;

21. Ci s'a despărțit dela ei, zicând: mi se cade cu adevărat ca praznicul cel ce vine să'l fac în Ierusalim, și iarăș mă voi întoarce la voi, de va voi Dumnezeu. Și a purces dela Efes.

1 Cor. 4, 19; Evr. 6, 3; Iac. 4, 15.

22. Și pogorându-se în Chesaria, suindu-se și închinându-se adunărei, s'a pogorît la Antiohia.

23. Și făcând acolo câtăvă vreme, s'a dus, trecând de rând prin ținutul Galatiei și prin Frighia, întărind pre toți ucenicii.

24. Iar un Iudeu oarecare anume Apolos, Alexandrean de neam, bărbat meșter la cuvânt, a venit în Efes, puternic fiind întru scripturi.

1 Cor. 1, 12.

25. Acesta era învățat în calea Domnului, și fierbând cu duhul, grăia și învăța cu deadinsul cele ce sunt pentru Domnul, știind numai botezul lui Ioan.

26. Acesta a început a grăi cu îndrăznială în sinagogă; și auzindu-l pre el Achila și Prischila, l-au luat și mai cu amăruntul, îi au spus lui calea lui Dumnezeu.

27. Și vrând el să treacă în Ahaia, îndemnându-se frații au scris ucenicilor să-l primiască pre el, care mergând acolo, mult a ajutat cu darul celor ce crezuseră.

28. Pentrucă tare înfruntă pre Iudei înaintea norodului, arătându-le din scripturi că Iisus este Hristos.

Fapt. 9, 22.

CAP. 19.

Pavel propoveduește în Efes, botează și săvârșește multe vindecări minunate. Dimitrie Argintarul ridică poporul asupra lui Pavel.

Și a fost când era Apolos în Corint, Pavel trecând prin părțile cele de sus a venit în Efes, și aflând pre oarecari ucenici,

Fapt. 18, 19, 24.

2. A zis către ei: luat-ați Duh Sfânt după ce ați crezut? Iar ei au zis către dânsul: încă nici de este Duh Sfânt am auzit.

Fapt. 10, 44; Ioan 7, 39.

3. Și a zis către ei: dar în ce v'ați botezat? Iar ei au zis: în botezul lui Ioan.

4. Iar Pavel a zis: Ioan a botezat botezul pocăinței, zicând norodului, să crează întru cela ce vine după dânsul, adecă întru Hristos Iisus.

Mat. 3, 11.

5. Și auzind, s'au botezat întru numele Domnului Iisus.

6. Și punându-și Pavel mâinile preste ei, au venit Duhul Sfânt preste dânsii; și grăiau în limbi, și prorociau.

Fapt. 6, 6 și 2, 4.

7. Și erau de toți bărbați, ca la doisprezece.

8. Și el intrând în sinagogă, cu îndrăzneală grăia în trei luni, întrebându-se și adevărind cele de împărăția lui Dumnezeu.

Fapt. 14, 3.

9. Iar de vreme ce unii se împietreau și nu ascultau, grăind de rău calea înaintea norodului, Pavel depărtându-se dela ei, a osebit pre ucenici, în toate zilele pricindu-se în școala unui Tiran.

10. Și aceasta s'a făcut în doi ani; cât toți cei ce locuiau în Asia au auzit cuvântul Domnului Iisus, și Iudeii și Elinii.

11. Și puteri nu mici făcea Dumnezeu prin mâinile lui Pavel;

12. Cât și preste cei ce erau bolnavi se aduceau de pre trupul lui măhrămi sau ștergătoare, și se depărtau dela ei boalele, și duhurile cele rele ieșau dintr'înșii.

13. Și s'au ispitit oarecari din Iudeii cei ce încunjurau jurători, a chema preste cei ce aveau duhurile cele rele, numele Domnului Iisus, zicând: jurămu-vă pre voi cu Iisus pre care Pavel propoveduește.

14. Și erau șapte feciori ai lui Scheva, Iudeului, arhiereului, cari făceau aceasta.

15. Și răspunzând duhul cel rău a zis: pre Iisus cunosc, și pre Pavel știu; dar voi cine sunteți?

16. Și sărind asupra lor omul întru care era duhul cel rău, și biruindu'i pre ei, s'a întărit asupra lor, cât goli și răniți au fugit din casa aceea.

17. Și aceasta s'a făcut știută la toți Iudeii și Elinii cei ce locuiau în Efes; și a căzut frică preste toți aceia, și se mărea numele Domnului Iisus.

Fapt. 5, 5, 11.

18. Și mulți din cei ce crezuseră veneau de se mărturiseau, și vesteau faptele lor.

19. Și mulți din cei ce făcuse vrăjile aducând cărțile, le ardeau înaintea tuturor; și au socotit prețurile lor, și au aflat cincizeci de mii de arginți.

20. Aşa cu tărie cuvântul Domnului creşte şi se întăreşte.

Fapt. 6, 7; 12, 24.

21. Şi dacă s'au săvârşit acestea, a pus Pavel cu duhul, ca trecând prin Machedonia şi Ahaia, să meargă în Ierusalim, zicând că după ce voi fi acolo, trebuie şi Roma să o văd.

Fapt. 18, 21 şi 20, 22.

22. Şi trimiţând la Machedonia doi din cei ce slujeau lui, pre Timotei şi pre Erast; el a rămas câţiva vreme în Asia.

Rom. 16, 23.

23. Şi s'a făcut în vremea aceea turburare nu puţină pentru calea Domnului.

2 Cor. 1, 8.

24. Pentrucă un argintar oarecare anume Dimitrie, făcând biserici de argint Artemidei, dà meşterilor lucru nu puţin;

Fapt. 16, 16.

25. Pre cari adunându'i şi pre cei ce erau lucrători de unele ca acestea, a zis: bărbaţilor, ştiţi că dintr'acest lucru este câştigul nostru.

26. Şi vedeţi şi auziţi, că nu numai în Efes, ci mai în toată Asia, Pavel acesta mult norod învăţând a mutat, zicând, că nu sunt dumnezei cei ce de mâini se fac;

27. Şi nu numai această parte a noastră se primejduieşte a veni spre defăimare; ci şi biserica dumnezeoaei celei mari Artemidei, întru nimic a se socoti, ba încă să se surpe şi mărimea ei, pre care toată Asia şi lumea o cinsteşte.

28. Şi auzind şi umplându-se de mânie strigau, zicând: mare este Artemida Efesenilor!

29. Şi s'a umplut toată cetatea de turburare; şi s'au pornit toţi într'un suflet la priverişte, răpind împreună şi pre Gaie şi pre Aristarh, Machedonenii, soţiile lui Pavel.

2 Cor. 1, 8.

30. Iar Pavel vrând să intre în norod, nu l-au lăsat pre el ucenicii.

31. Încă și unii din mai marii Asiei, fiind lui prieteni, trimetând la dânsul, îl rugau să nu se dea pre sine în priveliște.

32. Deci alții strigau altceva; pentrucă eră adunarea turburată, și cei mai mulți nu știau pentru ce s'au adunat.

33. Iar din norod au scos înainte pre Alexandru, puindu'l pre el înainte Iudeii. Iar Alexandru făcând cu mâna, vreă să răspunză norodului.

34. Iar cunoscând că este Iudeu, un glas s'a făcut de către toți, care ca vre-o două ceasuri strigă: mare este Artemida Efesenilor!

35. Iar logofătul potolind norodul, a zis: bărbați Efeseni, cine este omul acela care nu știe că cetatea Efesenilor este purtătoare de grija bisericei Artemidei, dumnezeoei cei mari și a chipului ei?

36. Deci fără de îndoială fiind acestea, se cuvine voi să vă astâmpărați, și nimic cu obraznicie să nu faceți.

Fapt. 21, 5.

37. Că ați adus pre bărbații aceștia, nici furi de cele sfinte fiind, nici hulind pre dumnezeoea voastră.

38. Iar de are Dimitrie și cei împreună cu el meșteri, către cineva cuvânt, judecători sunt și dregători; pârască-se unul pre altul.

39. Iar dacă pentru altceva cercați, în adunarea cea legiuită se va deslega.

40. Pentrucă ne primejduim să ne vinuim de zarvă pe ziua de astăzi, fiindcă nici o pricină nu este pentru care am putea să dăm seamă de turburarea aceasta.

41. Și aceasta zicând, a slobozit adunarea.

CAP. 20.

Călătoria lui Pavel prin Machedonia și Grecia în Asia. El învie pre Eutih în Troada. Dă sfaturi păstorești la Milet preoților din Efes.

Iar după ce a încetat gâlceava, chemând Pavel pre ucenici, și închinându-se lor, a ieșit să meargă în Machedonia.

1 Tim. 1, 3.

2. Și trecând prin părțile acelea, și mângâindu’i pre ei cu cuvinte multe, a venit în Elada.

3. Și făcând acolo trei luni, fiindcă s’a făcut vicleșug asupra lui despre Iudei, vrând el să se suie în Siria, s’a făcut socoteală să se întoarcă prin Machedonia.

4. Și mergea împreună cu el până la Asia Sosipatru Verianul; și din Tesalonicheni, Aristarh și Secund; și Gaie Dervianul și Timotei; iar din Asia, Tihic și Trofim.

Fapt. 17, 10; Rom 16, 21, 23; Efes. 6, 21; 2 Tim. 4, 20.

5. Aceștia mergând înainte ne-au așteptat pre noi în Troada.

6. Iar noi, după zilele azimelor, am mers pre apă dela Filipi, și în cinci zile am venit la ei în Troada; unde am zăbovit șapte zile.

Eșire 12, 15.

7. Iar într-o una din sâmbete, adunați fiind ucenicii să frângă pâine, Pavel vorbea cu dânșii, vrând să porceadă a doua zi; și a lungit cuvântul până la miezul nopții.

Fapt. 2, 42, 46.

8. Și erau făclii multe în foisor sus, unde erau adunați.

9. Și șezând un tinerel anume Eutih într’o fereastră, cuprins fiind de somn greu; vorbind Pavel de multe, plecându-se de somn, a căzut jos din casa de sus cea din rândul al treilea și l-au luat mort.

10. Iar Pavel pogorându-se, a căzut preste el, și îmbrățișându’l a zis: nu vă turburați, că sufletul lui într’însul este.

11. Și suindu-se și frângând pâine, și mâncând și mult vorbind cu ei până la ziuă, așa a ieșit.

12. Iar pre copil l-a adus viu, și s’au mângâiat nu puțin.

13. Iar noi venind la corabie, am mers la Ason, de acolo vrând ca să luăm pre Pavel, pentru că așa era rânduit, vrând

el să meargă pre uscat, pedestru.

14. Și dacă s'a întâlnit cu noi la Ason, luându'l pre el, am venit la Mitilini.

15. Și de acolo înnotând cu corabia, a doua zi am sosit în preajma Hiului; și în cealaltă zi am ajuns în Samos, și rămânând în Tronhilion, a doua zi am venit la Milet,

16. Pentru că a socotit Pavel să treacă Efesul, ca să nu i se facă lui să zăbovească în Asia; că se grăbiă de ar putea în ziua praznicului a cincizeci de zile să fie în Ierusalim.

Fapt. 19, 21.

17. Și din Milet trimițând în Efes, a chemat pre presbiterii bisericei.

18. Și dacă au venit la el, a zis lor: voi știți din ziua cea dintâiu întru care am intrat în Asia, cum am fost cu voi în toată vremea.

19. Slujind Domnului cu toată smerenia și cu multe lacrimi și ispite, care mi s'au întâmplat mie întru vicleșugurile Iudeilor.

20. Cum nimic n'am făcut din cele de folos, să nu vă vestesc vouă și să vă învăț pre voi înaintea norodului, și prin case.

21. Mărturisind și Iudeilor și Elinilor pocăința cea către Dumnezeu, și credința cea întru Domnul nostru Iisus Hristos.

Luc. 24, 47.

22. Și acum iată, eu legat fiind cu Duhul, merg în Ierusalim, neștiind cele ce mi se vor întâmpla mie întru el;

23. Fără numai că Duhul cel Sfânt prin cetăți mărturisește, zicând că legături și necazuri pre mine mă așteaptă.

Fapt. 21, 4.

24. Ci nici de una nu bag seamă, nici am sufletul meu cinstit mie, fără numai ca să săvârșesc alergarea mea cu bucurie, și slujba care am luat dela Domnul Iisus, a mărturisi evanghelia Darului lui Dumnezeu.

Fapt. 21, 13.

25. Și acum, iată, eu știu că nu veți mai vedea fața mea voi toți, pre la carii am trecut propovăduind împărăția lui Dumnezeu.

26. Pentru aceea mărturisesc vouă în ziua de astăzi, că curat sunt eu de sângele tuturor.

Fapt. 18, 6.

27. Pentrucă nu m'am ferit ca să nu vă vestesc vouă tot sfatul lui Dumnezeu.

28. Drept aceea, luați aminte de voi și de toată turma, întru care Duhul Sfânt v'au pus pe voi episcopi, ca să păstoriți biserica lui Dumnezeu, care o au câștigat cu sângele său.

1 Petr. 5, 2.

29. Că eu știu aceasta, că după ducerea mea vor intra lupi grei întru voi, cari nu vor cruța turma.

30. Și dintru voi înși-vă se vor scula bărbați, grăind îndărătnicii, ca să tragă pre ucenici după dânșii.

31. Pentru aceea, priveghiați aducându-vă aminte, că trei ani noaptea și ziua n'am încetat cu lacrimi învățând pre unul fiecare din voi.

Evr. 13, 17.

32. Și acum vă încredințez pre voi, fraților, lui Dumnezeu și cuvântului Darului lui, care poate să vă zidiască, și să vă dea vouă moștenire între toți cei sfințiți.

Fapt. 14, 3.

33. Argintul sau aurul sau haina, nici a unuia n'am poftit.

34. Singuri voi știți, că trebuințelor mele și celora ce sunt cu mine, au slujit mâinile acestea.

Fapt. 18, 3.

35. Toate am arătat vouă, că așa ostenindu-vă se cade să ajutați celor slabi, aducându-vă aminte de cuvântul Domnului Iisus, că el au zis: mai fericit este a da decât a lua.

36. Și acestea zicând, plecându'și genunchele sale, împreună cu toți cu ei s'au rugat.

Fapt. 21, 5, 38.

37. Și multă plângere a fost tuturor, și căzând pre grumazii lui Pavel, îl sărutau pre el.

38. Cuprinzându’i jale mai vârtos pentru cuvântul care a fost zis, că nu vor mai vedeà fața lui. Și îl petreceau pre el la corabie.

CAP. 21.

Călătoria lui Pavel la Chesaria Palestinei. Agav îi prevestește ce are să sufere în Ierusalim. Sfatul dat lui Pavel de Iacov. Iudeii se ridică asupra lui în Ierusalim; el e scăpat de căpitanul oștii.

Și a fost, după ce am purces noi, despărțindu-ne de ei, mergând drept am venit la Con, și a doua zi la Rodos, și de acolo la Patara;

2. Și aflând corabie trecând la Finichia, suindu-ne într’însa, am purces.

3. Și ivindu-ne la Chipru, și lăsându’l pre el în stânga, mergeam la Siria, și ne-am pogorît în Tir; pentru că acolo erà corabia a descărcà povara.

4. Și aflând ucenici, am rămas acolo șapte zile, cari ziceau lui Pavel prin Duhul, să nu se suie la Ierusalim.

Fapt. 20, 23.

5. Și când a fost nouă de am împlinit zilele ieșind mergeam; petrecându-ne pre noi toți împreună cu femeii și cu copiii, până afară din cetate; și plecând genunchele pre țărme, am făcut rugăciune.

Fapt. 20, 36.

6. Și închinându-ne unii altora, am intrat în corabie; iar aceia s’au întors la ale sale.

7. Iar noi calea pre apă săvârșind dela Tir, am venit la Ptolemaida, și închinându-ne fraților, am rămas o zi la ei.

8. Iar a doua zi ieșind noi, cei ce eram cu Pavel, am venit în Chesaria; și intrând în casa lui Filip evanghelistul, care erà din cei șapte, am rămas la el.

Fapt. 6, 8, 9. Ioil 2, 25.

9. Și acesta aveà patru fete fecioare, prorocițe.

10. Și zăbovindu-ne noi acolo multe zile, s'a pogorît din Iudeea oarecare proroc, anume Agav.

Fapt. 11, 28.

11. Și viind către noi, și luând brâul lui Pavel și legându'și mâinile și picioarele, a zis: acestea zice Duhul Sfânt: pre bărbatul al căruia este brâul acesta, așa îl vor lega în Ierusalim Iudeii, și îl vor dà în mâinile neamurilor.

12. Și dacă am auzit acestea, îl rugam noi și cei de loc de acolo, ca să nu se suie el în Ierusalim,

13. Și a răspuns Pavel: ce faceți de plângeți și îmi întristați inima? Că eu nu numai a fi legat, ci și a muri în Ierusalim gata sunt pentru numele Domnului Iisus.

Rom 8, 36.

14. Și neputând noi plecà pre el, am încetat, zicând: voea Domnului să fie.

Luc. 22, 42.

15. Iar după zilele acestea, gătindu-ne, ne suiam în Ierusalim.

16. Și au venit împreună cu noi și din ucenicii dela Chesariea, aducând cu sine pre oarecare Mnason, Chiprian, vechiu ucenic, la care să ne sălășluim.

17. Și sosind noi în Ierusalim, cu bucurie ne-au primit pre noi frații.

18. Iar a doua zi a intrat Pavel împreună cu noi către Iacov; și toți bătrânii au venit.

19. Și închinându-se lor, spuneà câte una pe rând cele ce au făcut Dumnezeu întru neamuri prin slujba lui.

Fapt. 20, 24.

20. Și ei auzind, slăviau pre Domnul, și au zis lui: vezi frate, câte mii de Iudei sunt carii au crezut; și toți sunt râvnitori legeri;

21. Și au înțeles pentru tine, că înveți despărțire dela Moisi pre toți Iudei cei dintre neamuri, zicând să nu'și taie împrejur pre fiii lor, nici după obiceiuri să umble.

22. Ce dar este? Cu adevărat trebuie mulțime să se adune; că vor auzi că ai venit.

23. Deci aceasta fă, care îți zicem ție: sunt la noi patru bărbați, cari au făgăduință întru sine;

24. Pre aceștia luându’i, curățește-te împreună cu ei, și cheltuește pentru ei, ca să’și rază capul; și vor cunoaște toți, că din cele ce au înțeles pentru tine, nimic nu este; ci umbli și tu păzind legea.

Fapt. 18, 18. Numer. 6, 21.

25. Iar pentru neamurile care au crezut, noi am trimis, judecând nimic de acest fel să păzească ei, fără numai să se ferească ei de ce este jertfit idolilor, și de sânge și de sugrumat și de curvie.

Fapt. 15, 20, 29.

26. Atunci Pavel luând pre bărbații aceia, a doua zi curățindu-se cu ei, a intrat în biserică, vestind plinirea zilelor curățeniei, până ce s’a adus pentru unul fiecare din ei jertfă.

Numer. 6, 13 sq.

27 Și când eră să se împlinească șapte zile, Iudeii cei din Asia, văzând pre el în biserică, au întârâtat tot norodul și și-au pus mâinile pre el,

Fapt. 24, 18.

28. Strigând: bărbați Israilteni, ajutați; acesta este omul care împotiva norodului și a legii și a locului acestuia, pre toți pretutindenea învață; încă și Elini a băgat în biserică, și a spurcat acest sfânt loc.

Fapt. 19, 26 și 24, 5.

29. Că văzuseră pre Trofim Efeseanul în cetate împreună cu el, pre care socoteau că l-a băgat Pavel în biserică;

Fapt. 20, 4; 2 Tim. 4, 20.

30. Și s’a pornit toată cetatea, și a alergat norodul; și prinzând pre Pavel, îl trăgeau afară din biserică; și îndată s’au închis ușile.

Fapt. 26, 21.

31. Și căutând ei să’l omoare pre el, a venit veste la căpitanul oastei, cum că s’a turburat tot Ierusalimul.

32. Care îndată luând ostași și șutași, a alergat asupra lor; iar ei văzând pre căpitanul și pre ostași, au încetat a bate pre Pavel.

33. Și apropiindu-se căpitanul, l-a apucat pre el, și a poruncit să'l lege cu două lanțuri; și întrebă cine este și ce a făcut.

Fapt. 20, 23 și 21, 11.

34. Și alții altceva strigau întru norod; și neputând să înțeleagă adevărul pentru gâlceava, a poruncit să'l ducă pre el la tabără.

35. Și când a ajuns la trepte, s'a întâmplat de se purtă el de ostași, pentru sila norodului.

36. Pentrucă mergea după el mulțimea norodului, strigând: ia'l pre el.

37. Și vrând să'l bage în tabără, Pavel a zis căpitanului: de este slobod mie a zice ceva către tine? Iar el a zis: elinește știi?

38. Oare nu ești tu Eghipteanul, cela ce mai înainte de zilele acestea te-ai ridicat asupra, și ai scos în pustie pre cele patru mii de bărbați sicari?

39. Și a zis Pavel: eu sunt om Iudeu din Tarsul Chilichiei, cetățean al unei cetăți, care nu este neînsemnată; și te rog pre tine, dă'mi voie să grăesc către norod.

Fapt. 9, 11.

40. Și dându'i voie el, Pavel stând pre trepte, a făcut cu mâna norodului. Și multă tăcere făcându-se, a grăit în limba evreească, zicând:

Fapt. 12, 17 și 13, 16 și 19, 33.

CAP. 22.

Apărarea lui Pavel. Chemarea sa și trimiterea sa la propovăduire. Ca cetățean roman cere a nu fi bătut.

Bărbați frați și părinți, auziți acum răspunsul meu cel către voi.

2. Și auzind ei că în limba evreească grăește lor, mai multă tăcere au dat, și a zis:

3. Eu sunt bărbat Iudeu, născut în Tarsul Chilichiei și crescut în cetatea aceasta lângă picioarele lui Gamaliil, învățat pre amăruntul legea părintească, râvnitor fiind lui Dumnezeu, precum voi sunteți astăzi.

Fapt. 5, 34.

4. Care această cale o am gonit până la moarte, legând și dând la temnițe bărbați și muieri.

Fapt. 9, 2, sq.

5. Precum și arhiereul mărturisește de mine, și toată bătrânimea; dela cari și cărți luând către frați, la Damasc mergeam, ca și pre cei ce erau acolo să'i aduc legați în Ierusalim, ca să se pedepsească.

6. Și a fost când mergeam eu și mă apropiam de Damasc, într-o amiază, fără de veste din cer a strălucit împrejurul meu lumină multă.

7. Și am căzut la pământ, și am auzii glas zicându'mi: Savle, Savle, ce mă gonești?

Fapt. Ap. 26, 14, 15.

8. Iar eu am răspuns: cine ești Doamne? Și au zis către mine: eu sunt Iisus Nazarineanul, pre care tu gonești.

9. Iar cei ce erau împreună cu mine lumina o au văzut, și s'au înfricoșat; iar glasul celui ce grăia mie nu l-au auzit.

Fapt. Ap. 9, 7.

10. Și am zis: ce voi face Doamne? Iar Domnul au zis către mine: sculându-te mergi în Damasc, și acolo se va grăiție pentru toate cele ce s'au rânduiește să le faci.

11. Și fiindcă nu vedeam de slava luminei aceleia, ducându-mă de mână de cei ce erau împreună cu mine, am venit în Damasc.

12. Iar oarecare Anania, bărbat bine credincios după lege, mărturisit de toți Iudeii cari locuiesc în Damasc,

13. Venind la mine, și stând înaintea, a zis mie: Savle frate, vezi iarăși. Și eu în ceasul acela am căutat la el.

14. Iar el a zis: Dumnezeuul părinților noștri te-au ales pre tine, ca să cunoști voea lui, și să vezi pre cel Drept, și să auzi glas din gura lui.

Gal. 1, 15.

15. Căci vei fi lui mărturie către toți oamenii de cele ce ai văzut și ai auzit.

Fapt. 26, 16.

16. Și acum ce zăbovești? Sculându-te botează-te, și îți spală păcatele tale, chemând numele Domnului.

17. Și a fost mie, când m'am întors în Ierusalim și mă rugam în biserică, m'am făcut într-o uimire;

Fapt. 9, 26.

18. Și l-am văzut pre el zicând mie: grăbește și ieși curând din Ierusalim, că nu vor primi mărturia ta cea pentru mine.

19. Și am zis: Doamne, ei știu că eu puneam în temnițe și băteam la sinagoguri pre cei ce credeau într-o tine;

20. Și când se vărsa sângele lui Ștefan mucenicului tău, și eu eram de față, și mă învoiam la moartea lui, păzind hainele celor ce îl omorau pre el.

21. Și au zis către mine: mergi, că eu la neamuri departe te voi trimite.

Fapt. 9, 15 și 13, 2.

22. Și l-au ascultat pre el până la cuvântul acesta, și au ridicat glasul lor, zicând: ia-l de pre pământ pre unul ca acesta, că nu se cade el să trăiască.

Fapt. 21, 36.

23. Și strigând ei, și aruncând hainele, și praf aruncând în văzduh,

24. A poruncit căpitanul să-l ducă pre el în tabără, zicând cu bătaie să se certe el, ca să cunoască pentru care pricină strigau așa asupra lui.

25. Iar fiindcă prea îl strângeau pre el cu curelele, a zis Pavel către sutașul cel ce stă de față: oare este slobod vouă a bate om Roman și nejudecat?

Fapt. 16, 37.

26. Și auzind sutașul, mergând a spus căpitanului, zicând: caută ce vei să faci, că omul acesta este Roman.

27. Și venind căpitanul, a zis lui: spune mie, de ești tu Roman? Iar el a zis: așa.

28. Și a răspuns căpitanul: eu cu multă cheltuială am câștigat cetățenia aceasta. Iar Pavel a zis: iar eu sunt și născut.

29. Deci îndată s'au depărtat de la el cei ce voiau să'l bată; și căpitanul s'a înfricoșat după ce a înțeles că este Roman, și căci îl legase pre el.

30. Și a doua zi vrând să cunoască adevărul pentru ce se pârăște de Iudei, l-a slobozit pre el din legături, și a poruncit să vie Arhiereii și toată adunarea lor, și aducând pre Pavel, l-a pus în mijlocul lor.

CAP. 23.

Pavel vorbind adunării este pălmuit. Răspunsul său către arhiereu. Provoacă împerechere în adunare. Vicleșugul Iudeilor împotriva lui Pavel dat pre față. Trimiterea lui în Chesaria.

Și căutând Pavel spre adunare, a zis: bărbați frați, eu cu toată știința bună am viețuit înaintea lui Dumnezeu până în ziua aceasta.

Fapt. 24, 16.

2. Iar arhiereul Anania a poruncit celor ce'i stau lui înaintea să'l bată preste gură.

3. Atunci Pavel a zis către el: bate-te-ar Dumnezeu, perete văruit; și tu șezi judecându-mă după lege, și împotriva legii poruncești să mă bată?

4. Iar cei ce stau înaintea, au zis: dar pre arhiereul lui Dumnezeu blestemi?

5. Iar Pavel a zis: n'am știut fraților, că este arhiereu; că scris este: pre mai marele norodului tău, să nu'l grăești de rău.

Eşire 22, 28; 2 Petr. 2, 10; Iuda v. 8.

6. Deci cunoscând Pavel că o parte este Saduchei, iar alta Farisei, a strigat întru adunare: bărbați frați, eu sunt Fariseu, fecior de Fariseu; pentru nădejdea și învierea morților eu mă judec.

Fapt. 26, 5.

7. Și aceasta el grăind, s'a făcut neunire între Farisei și între Saduchei; și s'a împerechiat mulțimea.

8. Pentru că Saduchei zic că nu este înviere, nici înger, nici duh; iar Fariseii le mărturisesc amândouă.

Mat. 22, 23.

9. Și s'a făcut strigare mare; și sculându-se Cărturarii din partea Fariseilor, se priciau, zicând: nici un rău nu aflăm în omul acesta; iar de a grăit lui duh sau înger, să nu ne împotrivim lui Dumnezeu.

Fapt. 25, 25 și 5, 39.

10. Și multă gălceavă făcându-se, temându-se căpitanul ca să nu sfâșie ei pre Pavel, a poruncit ostașilor să se pogoare și să'l răpească pre el din mijlocul lor, și să'l ducă în tabără.

11. Iar în noaptea ce venise stându'i Domnul înaintea, au zis: îndrăsnește Pavel, că precum ai mărturisit de mine în Ierusalim, așa ție se cade și în Roma să mărturisești.

Fapt. 19, 21.

12. Iar după ce s'a făcut ziuă, adunându-se oarecari Iudei, s'au anatematizat pre ei, zicând: nici să mănânce, nici să bea până nu vor omorî pre Pavel.

13. Și erau mai mulți de patruzeci cei ce făcuseră jurământul acesta.

14. Cari mergând la Arhierei și la bătrâni au zis: cu anatema ne-am anatematizat pre noi înși-ne, nimic să nu gustăm până nu vom omorî pre Pavel.

15. Acum dar voi arătați căpitanului împreună cu adunarea că mâine să'l pogoare pre el la voi, ca și cum ați vreă să cercați mai pre amăruntul cele ce sunt pentru el; iar

noi, mai 'nainte de ce se va apropià el, gata suntem să'l omorîm pre el.

16. Și auzind feciorul surorii lui Pavel vicleșugul, mergând și intrând în tabără, a spus lui Pavel.

17. Și chemând Pavel pre unul din șutași, a zis: pre tinerelul acesta du'l la căpitanul, pentrucă are oarece să spue lui.

18. Deci acela luându'l pre el, l-a dus la căpitanul, și a zis: Pavel cel legat chemându-mă pre mine s'a rugat pentru acest tinerel să'l aduc la tine, că are oarece să'ți spue ție.

19. Iar căpitanul luându'l de mână și ducându-se în laturi, l-a întrebat: ce este care ai să'mi spui mie?

20. Și a zis: că Iudeii s'au vorbit să se roage ție ca mâine să pogori pre Pavel la adunare, ca și cum ar vreà ceva mai pre amăruntul să întrebe pentru el.

21. Deci tu să nu'i ascuți pre ei, pentrucă îl pândesc pre el bărbați mai mulți de patruzeci, cari s'au anatematist pre ei'și, nici să mănânce nici să beà până nu vor omorî pre el; și acum gata sunt, așteptând cea dela tine făgăduință.

22. Deci căpitanul a slobozii pre tinerelul, poruncind ca nimărui să nu spue că acestea ai arătat către mine.

23. Și chemând pre doi șutași a zis: gătiți dela al treilea ceas din noapte două sute de ostași, ca să meargă până la Chesaria și călăreți șaptezeci și fustași două sute.

24. Și dobitoace să aduceți ca puind pre Pavel să'l scape către Filix, domnul.

25. Scriind carte care cuprinde într'acest chip:

26. Claudie Lisie, lui Filix prea puternicului domn. să se bucure.

27. Pre acest bărbat, fiind prins de Iudei, și vrând să se omoare de dânșii, mergând eu cu oaste, l-am scos, înțelegând că este Roman.

Fapt. 21, 13; 22, 25.

28. Și vrând să înțeleg pricina pentru care îl părăsc pre el, l-am pogorît la adunarea lor.

Fapt. 22, 30.

29. Pre care l-am aflat pârându-se pentru întrebările leger lor; iar nici o vină vrednică de moarte sau de legături având.

30. Și vestindu-mi-se mie cum că va să fie vicleșug asupra bărbatului acestuia despre Iudei, dintr'acel ceas l-am trimis la tine, poruncind și pârâșilor să spue cele ce au asupra lui înaintea ta. Fii sănătos.

31. Deci ostașii, după cum li se poruncise lor, luând pre Pavel, l-au adus noaptea la Antipatrida.

32. Iar a doua zi lăsând pre călăreți să meargă cu el, s'au întors în tabără;

33. Cari intrând în Chesaria și dând domnului cartea, au pus și pre Pavel înaintea lui.

34. Și cetind domnul și întrebându'l din ce ținut este, și înțelegând că este dela Chilichia,

35. A zis: te voiu auzi pre tine când și pârâșii tăi vor veni. Și a poruncit ca să se păzească el în divanul lui Irod.

CAP. 24.

Pavel înaintea lui Filix și răspunsul său la învinuirile Iudeilor.

Iar după cinci zile s'a pogorît arhiereul Anania cu bătrânii și cu oarecare ritor, Tertil, cari au arătat domnului asupra lui Pavel.

2. Și chemându-se el, a început a'l pârî pre el Tertil, zicând: multă pace dobândind prin tine și isprăvi, care se fac la neamul acesta prin a ta purtare de grije,

3. În toată vremea și în tot locul mărturisim, puternice Filixe, cu toată mulțămăta.

Fapt. 23, 26.

4. Iar ca nu mai mult să te ostenesc, te rog să ne auzi pre noi în scurt cu a ta blândețe.

5. Că am aflat pre omul acesta pierzător, și pornind zarvă la toți Iudeii ce sunt în toată lumea și mai mare eresului Nazarinenilor.

3 Împ. 18, 17.

6. Care și biserica s'a ispitit să o spurce, pre care l-am și prins, și după legea noastră am vrut să'l judecăm.

7. Dar venind Lisie căpitanul, cu multă silă din mâinile noastre l-a luat.

8. Poruncind pârașilor lui să vie la tine; dela care vei putea singur cercetând, de toate acestea să cunoști, de care noi pârim pre el.

9. Și împreună adeveriau și Iudeii, zicând cum că acestea așa sunt.

10. Iar Pavel a răspuns, făcându'i lui semn domnul să grăiască: știindu-te pre tine că de mulți ani ești judecător neamului acestuia, mai cu bună voie cele pentru mine răspund;

11. Că poți tu cunoaște, că nu sunt mai mult decât douăsprezece zile decând m'am suit să mă închin în Ierusalim.

12. Și nici în biserică m'au aflat pre mine cu cineva pricindu-mă, sau turburare făcând norodului, nici în sinagoguri, nici în cetate.

13. Nici pot adevəri pentru care acum mă pâăsc.

14. Și mărturisesc aceasta ție, că după calea pre care ei o zic eres, așa slujesc Dumnezeului părintesc, crezând toate cele scrise în lege și în proroci.

15. Nădejde având întru Dumnezeu, care și însuș aceștia așteaptă, cum că va să fie învierea morților și a dreptilor și a nedreptilor.

Dan. 12, 2; Ioan 5, 28, 29.

16. Și întru aceasta și eu mă nevoiesc, ca fără de poticnire știință să am către Dumnezeu și către oameni pururea.

Fapt. 23, 1; Iov 27, 6; 1 Petru 3, 16.

17. Și după mulți ani am venit ca să fac milostenii la neamul meu și prinoase.

Fapt. 11, 29; Gal. 2, 10.

18. Întru care m'au aflat curățit în biserică, nu cu gloată, nici cu gâlceavă, niște Iudei din Asia.

Fapt. 21, 27.

19. Cari trebuiau înaintea ta să vie de față și să pârască de au cevà asupra mea.

20. Sau aceștia singuri să spuie stând eu înaintea soborului, de au aflat cevà întru mine strâmbătate.

21. Fără numai pentru un glas acesta care am strigat, stând între ei, că pentru învierea morților eu mă judec astăzi de voi.

Fapt. 23. 6; 26, 6 și 28, 20.

22. Și auzind acestea Filix, i-a lăsat pre ei, fiindcă mai cu amăruntul știà cele pentru calea aceasta, și a zis: când Lisie căpitanul se va pogori, voi înțelege cele pentru voi.

23. Și a poruncit sutașului să se păzească Pavel, și să aibă odihnă, și pre nimeni să nu oprească dintr'ai lui de a'i slujì sau a veni la el.

Fapt. 27, 3.

24. Iar după câteva zile venind Filix cu Drusila femeia lui, care erà ludeică, a chemat pre Pavel și l-a auzit pre el pentru credința cea întru Hristos.

25. Și grăind el pentru dreptate și pentru înfrânare și pentru judecata ce va să fie, înfricoșindu-se Filix, a răspuns: acum mergi; și aflând vreme, te voi mai chemà.

26. Încă și nădăjduind că bani se vor dà lui dela Pavel, ca să'l sloboziască; pentru aceea și mai dese ori chemându'l, vorbià cu el.

27. Iar după ce s'au împlinit doi ani, s'a pus în locul lui Filix, Porchie Fist; și vrând Filix să facă pre plac ludeilor, a lăsat pre Pavel legat.

Fapt. 25, 14 și 25, 9.

CAP. 25.

Pavel se apără înaintea lui Fist și cere să fie trimis la divanul Chesarului. Fist îl aduce la Agripa și Vernichi, cari doriau să'l asculte.

Deci Fist intrând în dregătorii, după trei zile s'a suit în Ierusalim dela Chesareia.

Fapt. 24, 1 sq.

2. Și au arătat lui arhiereul și cei mai de frunte ai Iudeilor asupra lui Pavel, și îl rugau pre el,

3. Cerând har asupra lui, ca să'l trimeată pre el la Ierusalim, făcând vicleșug ca să'l ucidă pre el pre drum.

Fapt. 23, 15.

4. Deci Fist a răspuns, că Pavel să se păzească în Chesaria, și el va degrab să meargă acolo.

5. Deci cei tari într-un voi — zice — pogorându-se împreună, de este ceva rău într-un bărbatul acesta, pârlască-l pre el.

6. Și zăbovind la ei nu mai mult decât zece zile, s'a pogorât în Chesaria; și a doua zi șezând la divan a poruncit să se aducă Pavel.

7. Și viind el, au stătut împrejurul lui Iudeii, cari veniseră din Ierusalim, multe și grele vinuri aducând asupra lui Pavel, pre care nu le puteau să le dovedească.

Fapt. 24, 1, 5, 13.

8. Răspunzând el: nici împotriva legii Iudeilor, nici împotriva bisericeii, nici împotriva Cesarului am greșit ceva.

9. Iar Fist vrând să facă plăcere Iudeilor, răspunzând, a zis lui Pavel: voești să te sui în Ierusalim, și acolo pentru acestea să te judeci înaintea mea?

10. Iar Pavel a zis: la divanul Cesarului stau, unde trebuie să mă judec; Iudeilor nici o nedreptate n'am făcut, precum și tu mai bine știi.

11. Pentru că de am făcut nedreptate, și ceva vrednic de moarte am lucrat, nu mă feresc de moarte; iar dacă nimic nu este din cele ce aceștia mă pârlăsc, nimeni nu poate pre mine lor să mă dăruiască. Pre Cesarul chem.

12. Atunci Fist, grăind împreună cu sfatul, a răspuns: pre Cesarul ai chemat? La Cesarul vei merge.

13. Și dacă au trecut câteva zile, Agripa împăratul și Vernichi s'au pogorât în Chesaria ca să se închine lui Fist.

14. Și zăbovindu-se zile multe acolo, Fist a spus împăratului pentru Pavel, zicând: un bărbat oare care este lăsat de Filix legat;

15. Pentru care, fiind eu în Ierusalim, au arătat înaintea mea Arhieriei și bătrânii Iudeilor, cerând împotriva lui judecată.

16. Către carii am răspuns, că nu este obicei la Romani să dea pre vre un om la pierzare, mai înainte până ce n'are de față cel pârît pre pârîșii lui, și loc de răspuns să'și ia pentru vina sa.

A 2 Lege 17, 4.

17. Și adunându-se ei aici, nici o zăbavă făcând, a doua zi sezând la judecată, am poruncit să se aducă bărbatul.

18. Pentru cari stând pârîșii lui împrejur, nici o vină aduceau dintr'acelea care prepuneam eu;

19. Ci numai niște întrebări pentru a lor credință aveau asupra lui, și pentru un lisus, oarecare mort, pre care zicea Pavel că este viu.

Lucà 24, 23.

20. Și nedumerindu-mă eu de întrebarea aceasta, am zis de voește să meargă în Ierusalim, și acolo să se judece pentru acestea.

21. Iar Pavel chemând să se păzească el la judecata lui Sevasiu, am poruncit să se păzească până îl voi trimete pre el la Chesarul.

22. Iar Agripa către Fist a zis: aş fi voit și eu să auz pre acel om. Iar el a zis: mâine vei auzi pre dânsul.

23. Deci a doua zi viind Agripa și Vernichi cu mare paradă, și intrând în divanul palatului, împreună cu căpitanii și cu bărbații cei mai de frunte ai cetăței, și poruncind Fist, s'a adus Pavel.

24. Și a zis Fist: Agripo împărate, și toți bărbații cei ce sunteți împreună cu noi, vedeți pre acesta, pentru care toată mulțimea Iudeilor mi s'a rugat și în Ierusalim și aici, strigând că nu trebuie să mai trăiască el.

25. Iar eu cunoscând că nimic vrednic de moarte el n'a făcut, și el singur chemând pre Chesarul, am socotit să'l trimet pre el.

26. Pentru care a scrie ceva adevărat domnului n'am. Pentru aceea l-am adus pre el la voi, și mai vârtos înaintea ta, împărate Agripo, ca cercetare făcându-se să am ce să scriu.

27. Pentrucă fără cuviință mi se pare a fi, să'l trimet legat, și pricinele cele asupra lui să nu le însemnez.

CAP. 26.

Cuvântarea lui Pavel despre credința sa cea duple lege și chemarea la Evanghelie. Agripa socotește că n'are nici o vină.

Iar Agripa către Pavel a zis: poruncește-ți-se ție să grăești singur pentru tine. Atunci Pavel întinzând mâna, a răspuns:

2. Pentru toate care mă pârlăsc Iudeii, o împărate Agripo, mă socotesc pre mine fericit a fi, vrând să răspund înaintea ta astăzi.

3. Mai vârtos, știutor fiind tu de toate cele ale Iudeilor obiceiuri și întrebări; pentru aceea mă rog ca, cu îngăduință să mă ascuți pre mine.

4. Pre vieța mea cea din tinerețe care din început s'a făcut în neamul meu în Ierusalim, o știu toți Iudeii;

5. Știindu-mă pre mine mai dinainte, de vor vreă să mărturisească, că duple eresul cel prea cu cercare al legii noastre am trăit Fariseu.

Fapt. 23, 6; Filip. 3, 5.

6. Și acum stau judecându-mă pentru nădejdea făgăduinței cei ce s'au făcut către părinții noștri dela Dumnezeu.

Fapt. 22, 18; 28, 20; Fac. 3, 15; A 2 Lege 18, 15.

7. La care nădăjduiesc să ajungă cele douăsprezece seminții ale noastre, neîncetat ziua și noaptea slujind.

Pentru această nădejde sunt pârît, împărate Agripo, de Iudei.

Fapt. 24, 15.

8. Ce lucru necredincios se judecă la voi, dacă Dumnezeu pre morți înviează?

9. Deci mie mi s'a părut, că asupra numelui lui Iisus Nazarineanul trebuià multe împrotivă să fac.

Fapt. 8, 3; 9, 1 sq; 22, 4.

10. Care am și făcut în Ierusalim; și pre mulți din sfinți, eu în temniță i-am închis, luând putere dela Arhierei, și când se omorau ei dam hotărâre.

11. Și la toate sinagogurile de multe ori muncindu'i pre ei, îi îndemnam să hulească; și mult turburându-mă asupra lor, îi goniam până și la cetățile cele din afară.

12. Întru care mergând și la Damasc cu putere și cu poruncă dela Arhierei,

13. Întru amiazăzi am văzut pre cale, împărate, din cer mai mult de cât strălucirea soarelui, lumină strălucind împrejurul meu și a celor ce mergeau cu mine.

14. Și toți noi căzând la pământ, am auzit eu glas zicând către mine și grăind în limba Evreiască: Savle, Savle, ce mă gonești? Cu greu îți este ție a lovi cu piciorul împrotiva boldurilor.

Fapt. 9, 4.

15. Iar eu am zis: cine ești, Doamne! Iar el au zis: eu sunt Iisus pre care tu gonești.

16. Ci te scoală și stăi pre picioarele tale, că spre aceasta m'am arătat ție, ca să te aleg slugă și martur, și a celor ce ai văzut, și a celor întru care mă voiu arătà ție;

Fapt. 22, 15.

17. Scoțându-te pre tine dela norod și dela neamurile, la care acum te trimet.

18. Să deschizi ochii lor, ca să se întoarcă dela întunerec la lumină și dela puterea satanei la Dumnezeu, ca să ià ei iertare păcatelor și soartă între sfinți prin credința cea întru mine.

Is. 35, 5; Efes. 1, 18; Fapt. 20, 32; Colos. 1, 12.

19. Pentru aceea, împărate Agripo, nu m'am făcut neascultător vedeniei cerești.

Gal 1, 16.

20. Ci celor din Damasc întâiu și din Ierusalim și din toată țara Iudeei și neamurilor am mărturisit să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu, făcând lucruri vrednice de pocăință.

Fapt. 9, 20.

21. Pentru aceasta Iudeii prinzându-mă în biserică, se ispiteau să mă omoare.

Fapt. 21, 30.

22. Iar dobândind ajutorul cel de la Dumnezeu, până în ziua aceasta stau, mărturisind la mic și la mare, nimic grăind afară de cele ce și prorocii au prorocit că vor să fie și Moisi:

Lucà 24, 27.

23. Că va pătimi Hristos, că el întâiu din învierea morților, lumină va vesti norodului și neamurilor.

1 Cor. 15, 20; Col. 1, 18; Apoc. 1, 5.

24. Și acestea el răspunzând, Fie cu mare glas a zis: ești nebun Pavle, cartea cea multă te duce la nebunie.

25. Iar el a zis: nu sunt nebun, puternice Fiste; ci ale adevărului și ale înțelepciunii cuvinte grăiesc.

26. Că știe pentru acestea, împăratul, către care și îndrăznind grăiesc: că nu socotesc a fi ceva dintr'acestea neștiut lui; că nu s'a făcut în unghiu aceasta.

Ioan 18, 20.

27. Crezi împărate Agripo, pre proroci? Știu că crezi.

28. Iar Agripa către Pavel a zis: cu puțin de nu mă pleci să fiu creștin.

29. Iar Pavel a zis: aș pofti delà Dumnezeu și cu puțin și cu mult, nu numai tu, ci și toți cei ce mă aud pre mine astăzi, să se facă într'acest fel precum și eu sunt, afară de legăturile acestea.

30. Și acestea zicând el, s'a sculat împăratul și domnul și Vernichi și cei ce ședeau împreună cu ei;

31. Și depărtându-se, grăia unul către altul zicând: nimic vrednic de moarte sau de legături face omul acesta.

32. Iar Agripa a zis lui Fist: se putea slobozi omul acesta, de n'ar fi chemat pre Chesarul.

Fapt. 25, 26.

CAP. 27.

Pavel călătorește cu multe primejdii la Roma. Îndemnări pentru nădejdea mântuirii. Stricarea corăbiei.

Iar după ce s'a judecat ca să mergem noi în Italia, dat-au pre Pavel și pre alții oarecari legați unui sutaș anume Iulie, din ceata Sevastienească.

2. Și intrând într'o corabie dela Adramit, vrând să mergem pre lângă locurile Asiei, am purces; fiind cu noi Aristarh, Machedoneanul din Tesalonic.

Fapt. 19, 29 și 20, 4.

3. Și a doua zi am venit în Sidon. Și cu iubire de oameni arătându-se Iulie către Pavel, i-a dat voie să meargă pre la prieteni să dobândească purtare de grije.

4. Și de acolo purcezând, am venit supt Chipru, pentru că vânturile erau împotrivă.

5. Și trecând marea Chilichiei și a Pamfiliei, am venit în Mira Lichiei.

6. Și acolo aflând sutașul o corabie din Alexandria mergând în Italia, ne-a băgat pre noi într'însa.

7. Și în multe zile vâslind cu zăbavă și abia sosind lângă Cnid, nelăsându-ne pre noi vântul, am trecut pre supt Crit, alături cu Salmona;

8. Și de abia trecând, am venit la un loc ce se chema Limanuri bune, de care era aproape cetatea Lasia,

9. Și multă vreme trecând, și fiind mergerea corăbiei cu primejdie, pentru că și postul trecuse, îi sfătuiă pre ei Pavel,

2 Cor. 11, 25, 26.

10. Zicându-le lor: bărbaților, văz că cu necaz și cu multă pagubă, nu numai a povărei și a corăbiei, ci și a sufletelor noastre, va să fie mergerea corăbiei.

11. Iar sutașul pre cârmaciu și pre căpitanul corăbiei ascultă mai mult, decât cele ce grăia Pavel.

12. Și nefiind limanul bun de iernat, cei mai mulți făceau sfat să se ducă de acolo, ca de ar putea să ajungă să ierneze în Finica, limanul Critului, care caută spre Liva și spre Hor.

13. Și suflând austrul, părându-le lor că vor dobândi voea sa, plecând au văslit pre marginile Critului.

14. Iar nu după multă vreme s'a întărâtat asupra lui un vânt viforător, ce se chiamă Evroclidon.

15. Și răpindu-se corabia și neputând merge împotriva vântului, slobozindu-ne după valuri ne purtam.

16. Și trecând un ostrov oarecare, ce se chema Clavdi, abia am putut prinde luntrea.

17. Care trăgându-o în corabie, ajutorințe întrebuițau încingând corabia; și temându-se să nu cază în Sirt, slobozind vetrelele, așa se purtau.

18. Și fiind noi foarte împresurați de viscol, a doua zi au făcut lepădare din corabie;

Ionà 1, 5.

19. Și a treia zi noi cu mâinile noastre am lepădat uneltele corăbiei.

20. Și nici soarele nici stelele arătându-se în multe zile, și vifor nu puțin fiindu-ne asupră, se luase de acia, toată nădejdea de a ne mântui noi.

21. Și multă flămânzie fiind, atunci stând Pavel în mijlocul lor, a zis: se cădeà, o bărbaților, ascultându-mă pre mine, să nu fi purces din Crit, și să fi câștigat necazul acesta și paguba.

22. Și acum vă îndemn pre voi să aveți voie bună; că pierire nici unui suflet nu va fi dintru voi, fără numai corăbiei.

23. Că mi-a stătit înainte într'această noapte îngerul lui Dumnezeu, al căruia sunt eu și căruia slujesc,

24. Zicând: nu te teme Pavle; înaintea Chesarului ți se cade să stai; și iată ți-au dăruit ție Dumnezeu pre toți cei ce sunt în corabie cu tine.

25. Drept aceea, fiți cu bună nădejde bărbaților, că cred lui Dumnezeu, că așa va fi precum mi s'a zis mie.

26. Și într'un ostrov oarecare este să cădem noi.

27. Și dacă s'a împlinit a patrusprezecea noapte, purtându-ne noi cu corabia în marea Adriei, pre la miezul nopții le părea corăbierilor că se apropie la vre o margine;

28. Și slobozind măsura, au aflat stânjini douăzeci, și puțin de acoloa trecând și iarăș măsurând, au aflat stânjini cincisprezece.

29. Și temându-se ca nu cumvă în locuri prundoase să cază, aruncând patru anghire despre cârma corăbiei, se rugau să se facă ziuă.

30. Iar corăbierii căutând să fugă din corabie, și slobozind luntrea în mare, cu prilej ca acela, ca și cum ar vreă despre pisc să sloboziască anghirele,

31. Zis-a Pavel sutașului și ostașilor: de nu vor rămâneă aceștia în corabie, voi nu vă veți putea mântui.

32. Atunci au tăiat ostașii funiile luntrei și o au lăsat să cază.

33. Iar până când vreă să se facă ziuă, Pavel rugă pre toți să mănânce bucate, zicând: patrusprezece zile sunt astăzi de când n'ați mâncat, așteptând și nimic gustând.

34. Pentru aceea vă rog pre voi să mâncați, că aceasta este spre mântuirea voastră; că nici unuia din voi păr din cap nu va cădeă.

Mat 10, 30; Luc. 21, 18.

35. Și zicând acestea și luând pâine, a mulțămît lui Dumnezeu înaintea tuturor și frângând, a început a mânca.

Ioan 6, 11.

36. Și voie bună toți făcând, au luat și ei de au mâncat.

37. Și eram în corabie de toți, suflete două sute și șaptezeci și șase.

38. Și săturându-se de bucate, au ușurat corabia, aruncând grâul în mare.

39. Și dacă s'a făcut ziuă, pământul nu'l cunoșteau; iar vedeau de departe un sân ce aveà țărmuri, la care se sfătuiau, de ar fi cu putință să scoată corabia.

40. Și trăgând afară anghirele, o au slobozit pre mare, și împreună slăbind funiile cârmelor și ridicând vetrila cea mică după vântisorul care suflă, trăgeau spre țărmuri.

41. Și căzând într'un loc dintre două mări s'a înfipt corabia și piscul dinainte s'a împlântat și stà neclătit, iar partea dinapoi se rupeà de sila valurilor.

2 Cor. 11, 25.

42. Iar ostașii au făcut sfat să omoare pre cei legați, ca să nu înnoate cinevă și să scape.

43. Iar sutașul, vrând să ferească pre Pavel, a oprit sfatul lor, și a poruncit ca cei ce vor puteà să înnoate, sărind mai întâiu, să iasă la pământ;

44. Iar ceilalți, unii pre scânduri, alții pre altceva din corabie. Și așa s'a făcut de au scăpat toți la uscat.

CAP. 28.

Pavel iese în ostrovul Melit, unde face minuni. Ajunge la Roma, unde cuvintează ludeilor.

Și dacă au scăpat, atunci au cunoscut că se chiamă ostrovul Melit.

Fapt. 27, 26.

2. Iar varvarii au făcut nu puțină milă cu noi; că făcând foc, ne-au primit pre noi pre toți, pentru ploaia și frigul ce erà.

2 Cor. 11, 27.

3. Și strângând Pavel găteje multe și puindu-le în foc, ieșind o viperă din căldură, s'a apucat de mâna lui.

4. Și dacă au văzut varvarii spânzurând vipera de mâna lui, zicea unul către altul: cu adevărat ucigaș este omul acesta, care mântuindu-se din mare, judecata lui Dumnezeu nu l-a lăsat să trăiască.

5. Deci el scuturând vipera în foc, nici un rău n'a pățimit.

Marcu 16, 18.

6. Iar ei așteptau să se umfle el, sau să cază de pripă mort; și așteptând ei mult, și văzând că nu se făcuse nici un rău întru el, întorcându-se, îi ziceau că este Dumnezeu.

7. Și împrejurul locului aceluia erau satele mai marelui ostrovului, anume Poplie; care primindu-ne pre noi, trei zile cu omenie ne-au ospătat.

8. Și s'a întâmplat de zăcea tatăl lui Poplie, fiind cuprins de friguri și de urdinare cu sânge, către care intrând Pavel, și rugându-se, puindu'și mâinile pre el, l-a vindecat.

Mat. 8, 14.

9. Și aceasta făcându-se, și alții cari aveau boale în ostrovul acela veneau și se vindecau;

10. Cari și cu multă cinste ne-au cinstit pre noi; și când am purces noi, ne-au pus cele ce erau de trebuință.

11. Și după trei luni ne-am pornit cu o corabie Alexandrinească, ce iernase în ostrov, care eră cu semnul Dioscurilor.

12. Și sosind în Siracusa, ne-am zăbovit acolo trei zile.

13. Și de acolo încunjurând, am venit în Righia; și preste o zi suflând austrul, a doua zi am venit în Potioli;

14. Unde aflând frați, ne-au rugat de ne-am zăbovit la ei șapte zile, și așa am venit în Roma.

15. Și de acolo frații auzind cele pentru noi, au ieșit întru întâmpinarea noastră până la forul lui Apie și la Tritaverne; pre cari văzându'i Pavel, și mulțumind lui Dumnezeu, a luat îndrăsneală.

16. Iar dacă am venit în Roma, sutașul a dat pre cei legați voivodului oastei; iar lui Pavel i s'a dat voie să petreacă deosebi cu ostașul cel ce îl păzeă pre el.

17. Și a fost, după trei zile, a chemat Pavel pre cei mai mari ai Iudeilor, și adunându-se ei, a zis către dânsii: bărbați frați, eu nimic împotriva norodului făcând, sau obiceiurilor părintești, legat fiind în Ierusalim m'am dat în mâinile Romanilor.

18. Cari judecându-mă, voiau să mă slobozească, pentru că nici o vină de moarte eră întru mine.

19. Iar grăindu'mi Iudeii împotriva, am fost silit a chema pre Chesarul; nu că aş avea întru ceva a pârî pre neamul meu.

Fapt. 25, 11.

20. Deci pentru această pricină v'am chemat pre voi, să vă văz și să vorbesc cu voi, că pentru nădejdea lui Israil cu acest lanț sunt legat.

21. Iar ei către dânsul au zis: noi nici cărți pentru tine am luat din Iudeea, nici viind cineva din frați ne-au spus, sau au grăit ceva rău pentru tine.

22. Ci ne rugăm să auzim dela tine socotelile ce ai; că de eresul acesta știm noi că pretutindenea împotriva i se zice.

23. Și rânduindu'i lui zi, au venit la dânsul la gazdă mai mulți; căroră mărturisind le spuneà de împărăția lui Dumnezeu, dovedindu-le lor cele pentru Iisus, din legea lui Moisi și din proroci, de dimineața până seara.

Fapt. 26, 22.

24. Și unii credeau cele ce se ziceau, iar alții nu credeau.

Fapt. 17, 4.

25. Și neunindu-se ei unul cu altul, s'au dus, zicând Pavel un cuvânt: bine au grăit Duhul Sfânt prin prorocul Isaia către părinții noștri,

26. Zicând: mergi la norodul acesta, și zi: cu auzul veți auzi, și nu veți înțelege, și privind veți privi, și nu veți vedea;

Is. 6, 9, 10; Lucà 8, 10.

27. Că s'a îngroșat inima norodului acestuia, și cu urechile greu au auzit, și ochii lor și-au închis; ca nu cumva să văză cu ochii, și cu urechile să auză și cu inima să înțeleagă, și să se întoarcă, și să'i vindec pre ei.

28. Drept aceea, cunoscut să vă fie vouă, că neamurilor s'a trimis mântuirea lui Dumnezeu, și ei vor auzi.

Fapt. 13, 39, 46; Ps. 17, 48.

29. Și acestea zicând el, au ieșit Iudeii, multă prigonire având între dânsii.

30. Și a petrecut Pavel doi ani deplin cu a sa cheltuială, și primea pre toți cari veneau către el.

31. Propoveduind împărăția lui Dumnezeu, și învățând cele ce sunt pentru Domnul Iisus Hristos, cu toată îndrăzneala, fără opreală.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CEA CĂTRE ROMANI

CAP. 1.

Învățătura Evangheliei despre cei ce viețuiesc afară de darul lui Dumnezeu și în dar. Nădejdea și vieața cea duhovnicească. Judecata neamurilor că nu păzesc legea firei.

Pavel sluga lui Iisus Hristos, chemat apostol, rânduit spre evanghelia lui Dumnezeu.

Fapt. 9, 15; Gal. 1, 15.

2. Care mai înainte au făgăduit-o prin prorocii săi întru sfinte scripturi,

3. Pentru Fiul său Iisus Hristos, Domnul nostru, cel ce s'au născut din sămânța lui David după trup;

2 Timot. 2, 8.

4. Carele s'au hotărât Fiul lui Dumnezeu întru putere, după duhul sfințeniei, dintru învierea din morți a lui Iisus Hristos, Domnul nostru.

Ioan 10, 36; Evr. 1, 5.

5. Prin care am luat darul și apostolia, spre ascultarea credinței întru toate neamurile, pentru numele lui;

6. Întru cari sunteți și voi chemați ai lui Iisus Hristos;

7. Tuturor celor din Roma, iubiților lui Dumnezeu, celor chemați sfinți; dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

1 Cor. 1, 2.

8. Întâiu dar, mulțumesc Dumnezeului meu prin Iisus Hristos pentru voi toți, căci credința voastră se vestește în toată lumea.

1 Cor. 1, 4; 1 Tes. 1, 2.

9. Că martur îmi este mie Dumnezeu, căruia slujesc cu duhul meu întru evanghelia Fiului lui, că neîncetat fac

pomenire de voi;

Filip. 1, 8.

10. Totdeauna întru rugăciunile mele rugându-mă, ca doară cândva bine mi s'ar întâmpla cu voea lui Dumnezeu ca să vin la voi.

Efes. 1, 16.

11. Că doresc să vă văz pre voi ca să vă dau vouă ceva dar duhovnicesc spre întărirea voastră;

Rom. 15, 23, 32; Fapt. 28, 31.

12. Și aceasta este, ca să mă mângâi împreună cu voi prin credința cea dimpreună a voastră și a mea.

2 Petr. 1, 1.

13. Și nu voi să nu știți voi fraților, că de multe ori am gândit ca să vin la voi, și am fost oprit până acum, ca să am ceva roadă și întru voi, precum și întru celelalte neamuri.

1 Tes. 2, 18.

14. Că Elinilor și Varvarilor, înțelepților și neînțelepților dator sunt.

15. Așijderea cât este după a mea osârdie și vouă celor din Roma să vă binevestesc.

16. Că nu mă rușinez de evanghelia lui Hristos; că puterea lui Dumnezeu este spre mântuire tot celui ce crede; ludeului mai întâiu, și Elinului.

Ps. 39, 12; Ps. 118, 46; 1 Cor. 1, 18, 24; Evr. 4, 12.

17. Că dreptatea lui Dumnezeu întru dânsa se descopere din credință în credință, precum este scris: iară dreptul din credință va fi viu.

Rom. 3, 21. sq.; Avac. 2, 4; Ioan 3, 36; Gal. 3, 11; Evr. 10, 38.

18. Pentru că se descopere mâniea lui Dumnezeu din cer preste toată păgânătatea și nedreptatea oamenilor, cari țin adevărul întru nedreptate,

19. Pentru că ce este cunoscut a lui Dumnezeu, arătat este întru dânșii; că Dumnezeu le-au arătat lor.

Fapt. 14, 15.

20. Pentru că cele nevăzute ale lui dela zidirea lumii, din fapte socotindu-se, se văd, și veșnică puterea lui și Dumnezeirea, ca să fie ei fără de răspuns.

21. De vreme ce cunoscând pre Dumnezeu, nu ca pre Dumnezeu l-au slăvit, sau i-au mulțumit; ci s'au făcut înzadarnici întru cugetele sale, și s'a întunecat inima lor cea neînțelegătoare.

Efes. 4, 18.

22. Zicându-se pre sine a fi înțelepți, au nebunit.

1 Cor. 1, 20; Ier. 10, 14.

23. Și au mutat slava lui Dumnezeu celui nestricăcios, întru asemănarea chipului omului celui stricăcios, și al păsărilor, și al celor cu patru picioare și al celor ce se târăsc.

A doua Leg. 4, 15.

24. Pentru aceea i-au și dat Dumnezeu pre ei întru poftete inimilor lor în necurăție, ca să se spurce trupurile lor întru sineși.

Ps. 80, 11; Fapt. 14, 16; Ps. 105, 20.

25. Carii au mutat adevărul lui Dumnezeu întru minciună, și au cinstit și au slujit făpturei în locul Făcătorului, care este binecuvântat în veci, Amin.

26. Pentru aceea i-au dat pre ei Dumnezeu întru patimi de ocară; că și muierile lor și-au schimbat rânduiala cea firească întru ceeace este împotriva firei;

Lev. 18, 23; 1 Cor. 6, 9.

27. Așijderea și bărbații, lăsând cea după fire rânduială a părții femeiești, s'au aprins întru pofta lor unul spre altul; bărbați cu bărbați rușinea lucrându-o, și răsplătirea ce li se cădea a rătăcirii lor, întru sineși luându-o.

28. Și precum n'au cercat ei a aveà pre Dumnezeu întru cunoștință, așa i-au dat pre ei Dumnezeu întru minte neiscusită, a face cele ce nu se cade;

29. Plini fiind de toată nedreptatea, de curvie, de viclenie, de lăcomie, de răutate; plini de pismă, de ucidere, de sfadă, de înșelăciune, de năravuri rele;

Gal. 5, 19; 1 Cor. 6, 9; 2 Cor. 12, 20; Efes. 5, 3; 2 Tim. 3, 2.

30. Șoptitori, grăitori de rău, urători de Dumnezeu, ocărători, semeți, trufași, aflători de rele, neascultători de părinți,

31. Neînțelegători, nestatornici întru așezământuri, fără dragoste, neîmpăcați, nemilostivi;

32. Cari dreptatea lui Dumnezeu știind, cum că cei ce fac unele ca acestea vrednici de moarte sunt, nu numai fac acestea, ci încă și binevoesc cu cei ce le fac.

CAP. 2.

Judecata ce se aduce asupra lui Israil că nu păzește legea.

Pentru aceea fără de răspuns ești, o omule, tot cel ce judeci; căci, întru ce judeci pre altul, pre tine însuți te osândești; că aceleași faci, cel ce judeci.

Mat. 7, 2; Ioan 8, 5, 7; Iacov 5, 3.

2. Și știm că judecata lui Dumnezeu este după adevăr asupra celor ce fac unele ca acestea.

3. Și oare socotești aceasta, o omule, cel ce judeci pre cei ce fac unele ca acestea, și tu însuți aceleași faci, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

4. Sau au nu bagi seamă de bogățiile bunătății lui, și de îngăduința, și de îndelungă răbdarea lui; necunoscând că bunătatea lui Dumnezeu te aduce la pocăință?

5. Ci după împietrirea ta și nepocăita inimă, îți aduni ție mânie în ziua mâniei și a descoperirii dreptei judecăți a lui Dumnezeu;

6. Care va răsplăti fiecăruia după faptele lui.

Ps. 61, 11; Is. 40, 10; Ier 17, 10; Mat. 16, 27; 1 Cor. 3, 8; 2 Cor. 5, 10.

7. Celor ce prin răbdarea lucrului bun, caută slavă și cinste și nestricăciune, vieța veșnică.

8. Iar celor prigonitori, cari se pun împotriva adevărului, și se supun nedreptăței, mânie și urgie,

Filip. 1, 16.

9. Necaz și strâmtorare preste tot sufletul omului celui făcător de rău, al Iudeului mai întâiu, și al Elinului;

10. Iar slavă și cinste și pace, tot celui ce face binele, Iudeului mai întâiu, și Elinului;

11. Că nu este fățarnicie la Dumnezeu.

Fapt. 10, 34; Efes. 6, 9 sq.

12. Căci câți fărădelege au greșit, fărădelege vor și pieri; și câți în lege au greșit, prin lege se vor judecă;

13. Că nu auzitorii legii sunt drepti la Dumnezeu, ci făcătorii legii se vor îndreptă.

Iac. 1, 22.

14. Căci când neamurile, cele ce n'au lege, din fire fac ale legii, aceia lege neavând, ei singuri își sunt lege;

15. Carii arată fapta legii scrisă întru inimile sale, împreună mărturisindu-le lor cunoștința lor, și cugetele lor întru sine pârându-se sau și dându'și răspuns de îndreptare;

Evr. 8. 10; Rom. 9, 1.

16. În ziua când va judecă Dumnezeu cele ascunse ale oamenilor după evanghelia mea prin Iisus Hristos.

Mat. 25, 31.

17. Iată, tu te numești Iudeu, și te odihnești în lege, și te lauzi întru Dumnezeu.

18. Și cunoști voea lui, și alegi cele de folos, fiind învățat din lege;

Filip. 1, 10.

19. Și te nădăjduiești a fi povățuitor orbilor, luminează celor dintru întunec,

20. Îndreptător celor fără de minte, învățător pruncilor, având închipuirea științei și a adevărului în lege.

21. Deci cel ce înveți pre altul, pre tine nu te înveți? Cela ce propoveduești să nu fure, furi?

Mat. 23, 2, 3.

22. Cea ce zici să nu preacurvească, preacurvești? Cea ce urăști idolii; furi cele sfinte?

23. Cea ce te lauzi în lege prin călcarea legii, necinstești pre Dumnezeu?

24. Că numele lui Dumnezeu pentru voi se hulește într-un neamuri, precum este scris.

Is. 52, 5; 1 Tim. 6, 1.

25. Că tăierea împrejur folosește, dacă faci legea; iar dacă ești călcător de lege, tăierea ta împrejur, netăiere împrejur s'a făcut.

1 Cor. 7, 19.

26. Drept aceea de va păzi netăierea împrejur îndreptările legii, au nu se va socoti netăierea lui împrejur în loc de tăiere împrejur?

27. Și va judecă netăierea împrejur cea din fire, plinind legea, pre tine care prin slovă și prin tăierea împrejur, ești călcător de lege.

28. Că nu cel din afară arătat este Iudeu; nici cea din afară arătată în trup este tăiere împrejur;

29. Ci cel într-un ascuns, acela este Iudeu; și tăierea împrejur este cea a inimii, într-un duhul, iar nu prin slovă; a cărui laudă nu este dela oameni, ci dela Dumnezeu.

A 2 Lege 10, 16.

CAP. 3.

Apostolul amenință cu judecata lui Dumnezeu. Iudeii se laudă în deșert cu legea și tăierea împrejur, căci mântuirea este prin har.

Ce este dar mai mult Iudeului? Sau care este folosul tăierii împrejur?

2. Mult în tot chipul; întâiu, că lor s'au încredințat cuvintele lui Dumnezeu.

Fapt. 9, 38.

3. Că ce este dacă n'au crezut unii? Au doară necredința lor va face netrebnică pre credința lui Dumnezeu?

4. Să nu fie; ci fie Dumnezeu adevărat, și tot omul mincinos, precum este scris. Ca să te îndreptezi întru cuvintele tale, și să biruești când vei judeca tu.

Ps. 50, 6.

5. Și de vreme ce nedreptatea noastră adevărează pre dreptatea lui Dumnezeu, ce vom zice? Au doară nedrept este Dumnezeu care aduce mânia? (Ca un om grăesc).

6. Să nu fie, că atuncea în ce chip va judecă Dumnezeu lumea?

7. Că de vreme ce adevărul lui Dumnezeu întru a mea minciună a prisosit spre slava lui; drept ce încă și eu ca un păcătos mă judec?

8. Și nu, (precum suntem huliți, și precum zic unii că grăim noi); să facem cele rele, ca să vie cele bune? A căroră osândă, dreaptă este.

Rom. 6, 1, 2.

9. Ce dar? Întrecem pre ei? Nici decum, pentru că mai înainte am vinuit și pre Iudei și pre Elini, că toți supt păcat sunt;

Gal. 3, 22.

10. Precum este scris: nu este drept nici unul;

Ps. 13, 3.

11. Nu este cel ce înțelege, nu este cel ce caută pre Dumnezeu.

12. Toți s'au abătut, împreună netrebnici s'au făcut; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

13. Groapă deschisă gâtulejul lor; cu limbile lor vicleneau; venin de aspidă supt buzele lor;

Ps. 5, 9.

14. A căror gură de blestem și de amărăciune este plină.

Ps. 9, 28.

15. Grabnice sunt picioarele lor a vărsă sânge;

Is. 59, 7.

16. Sfărâmare și nevoie întru căile lor.

17. Și calea păcei n'au cunoscut.

18. Nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lor.

Ps. 35, 1.

19. Iar știm, că: câte zice legea, celor ce sunt în lege zice; ca toată gura să se astupe, și vinovată să fie toată lumea lui Dumnezeu.

Ps. 106, 42; Gal. 3, 22.

20. Pentru că din faptele legii nu se va îndreptă nici un trup înaintea lui; că prin lege este cunoștința păcatului.

Ps. 142, 2; Gal. 2, 16.

21. Iar acum afară de lege dreptatea lui Dumnezeu s'a arătat, fiind mărturisită de lege și de proroci;

Ioan 5, 46.

22. Dreptatea lui Dumnezeu prin credința lui Iisus Hristos la toți și preste toți cei ce cred; că nu este osebite.

Rom. 10, 12.

23. Pentru că toți au păcătuit, și se lipsesc de slava lui Dumnezeu;

24. Cari se îndreptează în dar cu harul lui prin răscumpărarea cea întru Hristos Iisus;

Efes. 2, 8.

25. Pre care l-au rânduit Dumnezeu curățire prin credință întru sângele lui, spre arătarea dreptății lui pentru iertarea păcatelor celor mai înainte făcute.

Evr. 4, 16; 1 Ioan 2, 2.

26. Întru multă răbdarea lui Dumnezeu, spre arătarea dreptății lui în vremea de acum; ca să fie el drept, și îndreptând pe cel ce este din credința lui Iisus.

27. Deci unde este lauda? S'a încuiat. Prin care lege? A faptelor? Nu, ci prin legea credinței.

Rom. 2, 17, 23.

28. Socotim dar că cu credința se va îndreptă omul fără faptele legii.

Gal. 2, 16.

29. Au doară Dumnezeu este al Iudeilor numai? Iar nu și al neamurilor? Adevărat, și al neamurilor;

Rom. 10, 12; Efes. 4, 6.

30. Căci unul este Dumnezeu, care va îndreptă tăierea împrejur din credință, și netăierea împrejur prin credință.

31. Deci au doară stricăm legea prin credință? Să nu fie, ci întărim legea.

Mat. 5, 17; Gal. 3, 24.

CAP. 4.

Avraam chip și pildă despre îndreptarea prin credință.

Deci ce vom zice că Avraam părintele nostru să fie aflat după trup?

2. Că de s'a îndreptat Avraam din fapte, are laudă; ci nu la Dumnezeu.

3. Că ce zice scriptura? Și a crezut Avraam lui Dumnezeu și s'au socotit lui întru dreptate.

Fac. 15, 6; Gal. 3, 6. Iac. 2, 23.

4. Iar celui ce lucrează, plata nu i se socotește după dar, ci după datorie.

5. Iar celui ce nu lucrează, ci crede întru cela ce îndreptează pre cel necredincios, i se socotește credința lui întru dreptate.

6. Precum și David vorbește despre fericirea omului, căruia Dumnezeu îi socotește dreptatea fără de fapte:

7. Fericiți căroră s'au iertat fărădelegile, și căroră s'au acoperit păcatele.

Ps. 31, 1, sq.

8. Fericit bărbatul, căruia nu'i va socoti Domnul păcatul.

9. Deci fericirea aceasta întru tăierea împrejur este numai, sau și întru netăierea împrejur? Că zicem că s'au socotit lui Avraam credința întru dreptate.

10. Dar cum s'au socotit lui? Întru tăierea împrejur fiind, sau întru netăierea împrejur? Nu întru tăierea împrejur, ci întru netăierea împrejur.

11. Și semnul tăierei împrejur a luat, pecete a dreptăței credinței, care aveà întru netăierea împrejur; ca să fie el tată tuturor celor ce cred prin netăierea împrejur; ca să se socotească și lor spre dreptate;

Fac. 17, 11.

12. Și tată tăierei împrejur nu numai celor ce sunt din tăierea împrejur, ci și celor ce umblă în urmele credinței cei dintru netăierea împrejur a părintelui nostru Avraam.

Mat. 3, 9.

13. Că nu prin lege este lui Avraam făgăduința, sau seminției lui ca să fie el moștenitor lumii, ci prin dreptatea credinței.

Fac. 22, 17.

14. Că de sunt cei din lege moștenitori, zadarnică s'a făcut credința, și s'a stricat făgăduința;

Gal. 3, 18.

15. Că legea mânia lucrează, că unde nu este lege, acolo nici călcare de lege nu este.

Rom. 3, 20.

16. Pentru aceasta din credință este, ca după dar; ca să fie stătătoare făgăduința la toată seminția; nu numai la ceea ce este din lege, ci și la ceea ce este din credința lui Avraam, care este tată nouă tuturor,

17. (Precum este scris; că tată al multor neamuri te-am pus), înaintea lui Dumnezeu căruia a crezut, celui ce înviează morții și chiamă cele ce nu sunt ca și cum ar fi.

Fac. 17, 5, sq.

18. Care mai pre sus de nădejde întru nădejde a crezut, că va fi el tată al multor neamuri; după cum i s'au zis: așa va fi sămânța ta.

Fac. 15, 5.

19. Și neslăbind în credință, nu s'a uitat la trupul său cel omorât, fiind mai de o sută de ani, nici la omorârea pântecelui Sarei;

20. Și întru făgăduința lui Dumnezeu nu s'a îndoit cu necredința, ci s'a întărit cu credința, dând slavă lui

Dumnezeu;

Ioan 9, 24.

21. Și adevărat fiindcă ce i-au făgăduit, puternic este a și face.

22. Pentru aceea i s'au și socotit lui spre dreptate.

23. Și nu s'a scris pentru el numai, că i s'au socotit lui spre dreptate,

24. Ci și pentru noi, cărora va să ni se socotească, celor ce credem întru acela ce au sculat pe Iisus Hristos Domnul nostru din morți;

Fapt. 2, 24.

25. Care s'au vândut pentru greșalele noastre, și s'au sculat pentru îndreptarea noastră.

Is. 53, 12.

CAP. 5.

Roadele îndreptărei prin credință. Adam și Hristos.

Drept aceea îndreptați fiind din credință, pace avem către Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos;

Ioan 16, 33.

2. Prin care și apropiere am aflat prin credință la darul acesta întru care stăm, și ne lăudăm întru nădejdea slavei lui Dumnezeu.

Efes. 2, 18.

3. Și nu numai, ci ne și lăudăm întru necazuri; știind că necazul răbdare lucrează;

Iac. 1, 2, sq.

4. Iar răbdarea curățire; iar curățirea nădejde;

5. Iar nădejdea nu rușinează; că dragostea lui Dumnezeu s'a vărsat întru inimile noastre prin Duhul Sfânt cel ce s'au dat nouă.

Evr. 6, 18, 19; 1 Petr. 3, 18.

6. Pentru că Hristos, încă fiind noi neputincioși, în vremea cea cuviincioasă pentru cei necredincioși au murit.

7. Că abia va muri cineva pentru cel drept; că pentru cel bun poate și îndrăznește cineva a muri.

Ioan 15, 13.

8. Și întărește Dumnezeu dragostea sa spre noi, că încă păcătoși fiind noi, Hristos pentru noi au murit.

Ioan 3, 16.

9. Cu mult mai vârtos dar acum, îndreptați fiind cu sângele lui, ne vom mântui printr'însul de mânia.

1 Petr. 1, 19.

10. Că de vreme ce fiind noi vrăjmași, ne-am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului lui, cu mult mai vârtos fiind împăcați, ne vom mântui întru viața lui.

11. Și nu numai, ci ne și lăudăm întru Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos, prin care acum împăcarea am luat.

12. Pentru aceea, precum printr'un om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea; și așa la toți oamenii moartea a trecut, întru acela, prin care toți au păcătuit.

1 Cor. 15, 21, sq.

13. Că până la lege păcatul era în lume; dar păcat nu se socotea, nefiind legea.

Rom. 4, 15.

14. Ci a împărășit moartea dela Adam până la Moisi, și preste cei ce n'au păcătuit după asemănarea greșelii lui Adam, care era chip al celui viitor.

1 Cor. 15, 45.

15. Ci nu precum greșala, așa și darul. Că de au murit prin greșala unuia cei mulți, cu mult mai vârtos harul lui Dumnezeu și darul prin harul unui om, Iisus Hristos, întru mulți s'a înmulțit.

16. Și nu precum prin unul ce a păcătuit, este darul, că păcatul dintr'unul este spre osândire, iar darul din multe greșale spre îndreptare.

17. Că de vreme ce pentru greșala unuia moartea a împărășit prin unul; cu mult mai vârtos cei ce au luat

prisosința harului și a darului dreptății, vor împărăți întru viață prin cel unul, Iisus Hristos.

18. Pentru aceea dar, precum prin greșala unuia întru toți oamenii a intrat osândirea; așa și prin îndreptarea unuia întru toți oamenii a intrat îndreptarea vieții.

19. Că precum pentru neascultarea unui om, păcătoși s'au făcut cei mulți, așa și prin ascultarea unuia, drepti se vor face cei mulți.

20. Însă legea a intrat, ca să se înmulțească greșala. Și unde s'a înmulțit păcatul, acolo a prisosit harul;

Rom. 4, 15; Gal. 3, 19.

21. Că precum a împărățit păcatul spre moarte, așa și harul să împărățească prin dreptate spre viață veșnică, prin Iisus Hristos Domnul nostru.

Rom. 6, 23.

CAP. 6.

*Lucrarea faptelor bune ce se cuvine să urmeze credinței.
Îndemnare la viața duhovnicească.*

Ce vom zice dar? Rămâneà-vom în păcat, ca să se înmulțească darul?

Gal. 2, 17.

2. Să nu fie. Căci cari am murit păcatului, în ce chip încă vom fi vii întru dânsul?

Gal. 6, 14.

3. Au nu știți, că ori câți întru Iisus Hristos ne-am botezat, întru moartea lui ne-am botezat?

Gal. 3, 27.

4. Împreună cu el ne-am îngropat prin botez întru moarte; ca în ce chip s'au sculat Hristos din morți prin slava Tatălui, așa și noi întru înnoirea vieții să umblăm.

Col. 2, 8, sq.; Efes. 4, 23; Evr. 12, 1; 1 Petr. 2. 1 și 4, 12.

5. Că de vreme ce împreună odrăsliti ne-am făcut cu asemănarea morții lui, deci și învierii lui vom fi părtași.

Filip. 3, 10.

6. Aceasta știind, că omul nostru cel vechiu cu dânsul împreună s'a răstignit, ca să se strice trupul păcatului, ca să nu mai slujim noi păcatului.

Gal. 5, 24.

7. Pentru că cel ce a murit, s'a îndreptat de păcat.

8. Că de am murit împreună cu Hristos, credem că vom și viea împreună cu dânsul;

2 Tim. 2, 11.

9. Știind că Hristos cel ce au învieat din morți, nu mai moare; că moartea pre dânsul nu'l mai stăpânește.

10. Că ce au murit, păcatului odată au murit; iar ce viează, viează lui Dumnezeu.

11. Așa și voi socotiți-vă pre voi morți a fi păcatului, și vii lui Dumnezeu întru Iisus Hristos, Domnul nostru.

12. Să nu împărățească dar păcatul în trupul vostru cel muritor, ca să'l ascultați pre el întru poftele lui.

Fac. 4, 7; Ps. 118, 133.

13. Nici să vă faceți mădulările voastre arme de nedreptate păcatului; ci să vă puneți pre voi înaintea lui Dumnezeu, ca din morți vii, și mădulările voastre arme de dreptate înaintea lui Dumnezeu.

14. Că păcatul pre voi nu vă stăpânește; că nu sunteți supt lege, ci supt dar.

Gal. 5, 18.

15. Ce dar? Păcătuî-vom căci nu suntem supt lege, ci supt dar? Să nu fie.

Ioan 8, 16.

16. Au nu știți, că celui ce vă dați pre voi robi spre ascultare, robi sunteți aceluia pre care ascultați; sau păcatului spre moarte, sau ascultărei spre dreptate?

Ioan 8, 34.

17. Ci mulțumim lui Dumnezeu, căci ați fost robi păcatului, dar ați ascultat din inimă după chipul învățătorei la care v'ați dat.

18. Și slobozindu-vă de păcat, v'ați făcut robi dreptăței.

1 Cor. 7, 22.

19. Omenește grăesc pentru slăbiciunea trupului vostru; că precum v'ați făcut mădulările voastre roabe necurăției și fărădelegei spre fărădelege; așa acum să vă faceți mădulările voastre roabe dreptății spre sfințenie.

20. Căci când erați robi păcatului, erați slobozi de dreptate.

21. Care roadă dar ați avut atunci întru acelea de care acum vă rușinați? Că sfârșitul aceloră este moartea.

Rom. 8, 6; Filip. 3, 19.

22. Iar acum slobozindu-vă din păcat, și făcându-vă robi lui Dumnezeu, aveți roada voastră spre sfințenie, iar sfârșitul, viața veșnică.

1 Petr. 1, 9.

23. Pentru că plata păcatului este moartea, iar darul lui Dumnezeu este viața veșnică întru Iisus Hristos, Domnul nostru.

Rom. 5, 21; Iacov 1, 15.

CAP. 7.

Osânda păcatului supt lege. Slăbiciunea firei omului, împiedicându-l a plini legea, aduce moarte.

Au nu știți fraților, că celor ce știu legea grăiesc, că legea stăpânește pre om în câtă vreme trăiește?

Rom. 6, 14.

2. Că femeia cu bărbat, legată este de lege cu bărbatul cât trăiește el; iar de i-a murit bărbatul ei, s'a dezlegat de legea bărbatului.

1 Cor. 7, 39.

3. Drept aceea, trăindu-i bărbatul ei, preacurvă se chiamă, de va fi cu alt bărbat; iar de îi va muri bărbatul ei, slobodă este de lege, a nu fi ea preacurvă, fiind cu alt bărbat.

Mat. 5, 32.

4. Pentru aceea, frații mei, și voi v'ați omorât legei prin trupul lui Hristos; ca să fiți voi ai altuia, ai celui ce au înviat din morți ca să aducem roadă lui Dumnezeu.

5. Căci când eram în trup, patimile păcatelor, cele prin lege lucrau întru mădulările noastre, ca să aducă roadă morței.

Rom. 6, 21.

6. Iar acum ne-am slobozit de lege, murind noi aceia întru care eram ținuți, ca să slujim întru înnoirea duhului, iar nu întru vechitura slovei.

2 Cor. 3, 6.

7. Ce dar vom zice? Au doară legea păcat este? Să nu fie. Ci păcatul nu l-am cunoscut, fără numai prin lege: că și pre poftă nu o aș fi știut, de n'ar fi zis legea: să nu poștești.

Eș. 20, 17.

8. Ci pricină luând păcatul prin poruncă, a lucrat întru mine toată pofta. Că fărădelege, păcatul erà mort.

Rom. 4, 15; Ioan 15, 22.

9. Și eu trăiam fărădelege oarecând, iar viind porunca, păcatul a învieat.

10. Iar eu am murit și mi s'a aflat mie porunca, care erà spre viață, aceasta a fi spre moarte.

Lev. 18, 5; Iezech. 20, 11, 13.

11. Că păcatul luând pricină prin poruncă, m'a amăgit și prin aceea m'a omorât.

12. Drept aceea, legea sfântă este și porunca sfântă și dreaptă și bună.

1 Tim. 1, 8.

13. Deci oare ce erà bun, mie mi s'a făcut moarte? Să nu fie. Ci păcatul ca să se arate păcat, prin ce erà bun lucrându'mi mie moarte; ca să se facă preste măsură păcătos păcatul prin poruncă.

14. Căci știm că legea duhovnicească este, iar eu sunt trupesc, vândut supt păcat.

Rom. 8, 3.

15. Că ceea ce lucrez, nu știu, că nu care voesc eu, aceasta fac; ci care urăsc, aceea lucrez.

16. Iar de fac aceasta, care nu voesc, laud legea că este bună.

17. Iar acum nu eu fac aceea, ci păcatul care lăcuește întru mine.

18. Pentrucă știu că nu lăcuește întru mine, adecă în trupul meu ce este bun, că a voi se află la mine, iar a face binele nu aflu.

Fac. 6, 6, 5.

19. Că nu fac binele care voiesc, ci răul care nu'l voiesc, acela fac.

20. Iar de fac aceasta care nu voiesc eu, iată nu fac eu aceasta, ci păcatul care lăcuește întru mine.

21. Aflu drept aceea, legea mie celui ce voiesc să fac binele, că ce este rău, la mine se află.

Ps. 50, 7.

22. Că împreună mă veselesc cu legea lui Dumnezeu după omul cel dinlăuntru.

Ps. 1, 2.

23. Dar văd altă lege întru mădulările mele, oștindu-se împotriva legii minții mele și dându-mă pre mine rob legii păcatului, care este întru mădulările mele.

Gal. 5, 17.

24. Ticălos om sunt eu! Cine mă va izbăvi de trupul morței acesteia?

25. Mulțămesc lui Dumnezeu prin Iisus Hristos Domnul nostru. Deci dar eu însumi cu mintea mea slujesc legii lui Dumnezeu; iar cu trupul legii păcatului.

1 Cor. 15, 57.

CAP. 8.

*Schimbarea patimilor prin viețuirea cea după Duh.
Mângâerea celor ce sufer cu arătarea slavei sfinților.*

Dragostea către Hristos.

Drept aceea, nici o pedeapsă nu este acum celor ce sunt întru Hristos Iisus, cari nu umblă după trup, ci după Duh.

Rom. 3, 27.

2. Că legea Duhului vieții întru Hristos Iisus m'a izbăvit de legea păcatului și a morții.

3. Pentrucă ceea ce eră cu neputință legii, căci eră slabă prin trup, au săvârșit Dumnezeu trimițând pre Fiul său întru asemănarea trupului păcatului și pentru păcat, au osândit păcatul în trup:

Fapt. 15, 10; Filip. 2, 7.

4. Ca îndreptarea legii să se plinească întru noi, cari nu umblăm după trup, ci după Duh.

5. Că cei ce sunt după trup, cele ale trupului cugetă; iar cei ce sunt după Duh, cele ale Duhului.

6. Pentrucă cugetul trupului este moarte; iar cugetul Duhului vieată și pace.

Rom. 6, 21.

7. Pentrucă cugetul trupului vrăjmaș este la Dumnezeu, că legei lui Dumnezeu nu se supune, că nici poate.

Iac. 4, 4.

8. Și cei ce sunt în trup, lui Dumnezeu a plăcea nu pot.

9. Iar voi nu sunteți în trup, ci în Duh, că Duhul lui Dumnezeu lăcuește întru voi. Iar de n'are cineva Duhul lui Hristos, acela nu este al lui.

1 Cor. 3, 16.

10. Iar de este Hristos întru voi, trupul dar este mort pentru păcat; iar Duhul viează pentru dreptate.

11. Iar de lăcuește întru voi Duhul celui ce au sculat pre Iisus din morți, cel ce au sculat pre Hristos din morți, va face vii și trupurile voastre cele muritoare, pentru Duhul lui cel ce lăcuește întru voi.

1 Cor. 6, 14.

12. Drept aceea fraților, datori suntem nu trupului, ca să viețuim după trup.

13. Că de viețuiți după trup, veți să muriți; iar de veți omorî cu Duhul faptele trupului, veți fi vii.

Gal. 5, 19.

14. Că ori câți cu Duhul lui Dumnezeu se poartă, aceștia sunt fii ai lui Dumnezeu.

Gal. 5, 18.

15. Pentrucă n'ați luat iarăș duhul robiei spre temere, ci ați luat Duhul punerei de fii, întru care strigăm: Avvâ, Părinte.

Gal. 3, 26 și 4, 6; 2 Tim. 1, 7.

16. Însuș Duhul acesta mărturisește dimpreună cu duhul nostru, că suntem fii ai lui Dumnezeu.

2 Cor. 1, 22.

17. Iar de suntem fii, suntem dar și moștenitori; moștenitori adecă ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori ai lui Hristos, de vreme ce pătimim împreună cu dânsul, ca să ne și proslăvim împreună cu dânsul.

Gal. 4, 7; Fapt 14. 22.

18. Că socotesc că nu sunt vrednice pătimirile vremii de acum de a se asemăna cu slava cea viitoare, care va să se descopere întru noi.

2 Cor. 4, 17.

19. Pentrucă nădejdea zidirei, descoperirea fiilor lui Dumnezeu așteaptă.

Col. 3, 4.

20. Că deșertăciunei s'a supus zidirea, nu de voie, ci pentru cel ce o au supus.

21. Spre nădejde, că și singură zidirea aceasta se va slobozi din robia stricăciunei întru slobozenia slavei fiilor lui Dumnezeu.

22. Căci știm că toată zidirea împreună suspină și împreună are durere până acum.

23. Și nu numai aceia, ci și noi cari avem pârga Duhului, și noi singuri întru noi suspinăm, așteptând punerea de fii, pre izbăvirea trupului nostru.

2 Cor. 5, 2 sq; Luc. 21, 28; Gal. 4, 5.

24. Că prin nădejde ne-am mântuit; însă nădejdea care se vede nu este nădejde, că ceea ce vede cineva, pentruce o și nădăjduiește?

25. Iar dacă ceea ce nu vedem nădăjduim, prin răbdare așteptăm.

26. Așijderea și Duhul împreună ajutorează nouă întru slăbiciunile noastre, pentrucă de ce ne vom ruga, precum se cade nu știm; ci singur Duhul se roagă pentru noi cu suspinuri negrăite.

27. Iar cela ce cercă inimile, știe ce este cugetul Duhului, că după Dumnezeu se roagă pentru sfinți.

28. Și știm că celor ce iubesc pre Dumnezeu, toate li se lucrează spre bine, acelora adecă cari după voință sunt chemați.

29. Că pre cari mai înainte i-au cunoscut, mai înainte i-au și hotărât să fie asemenea chipului Fiului său, ca să fie el întâiu născut între mulți frați.

Col. 1, 18; Evr. 1, 6.

30. Iar pre cari mai înainte i-au hotărât, pre aceștia i-au și chemat; și pre cari i-au chemat, pre aceștia i-au și îndreptat; iar pre cari i-au îndreptat, pre aceștia i-au și proslăvit.

31. Ce vom zice dar către acestea? De este Dumnezeu pentru noi, cine este împotiva noastră?

32. Că cel ce nu au cruțat pre Fiul său, ci pentru noi toți l-au dat pre dânsul, cum nu împreună cu el și toate ne va dăruî nouă?

Ioan 3, 16.

33. Cine va pârî împotiva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este cel ce îndreptează.

34. Cine este cel ce judecă spre pierzare? Hristos este cel ce au murit, și mai ales care au și învieat, care și este deadreapta lui Dumnezeu, care și se roagă pentru noi.

1 Petr. 3, 22.

35. Cine ne va despărți pre noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau goana, sau foametea, sau golătatea, sau nevoia, sau sabia?

Ioan 10, 28.

36. Precum este scris: că pentru tine suntem omorâți toată ziua; socotitu-ne-am ca niște oi de junghiere.

Ps. 43, 23; 1 Cor. 4, 9; 2 Cor. 4, 11.

37. Ci întru acestea toate prea biruim pentru cela ce ne-au iubit pre noi.

1 Cor. 15, 57.

38. Pentrucă încredințat sunt, că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici căpeteniile, nici puterile, nici cele de acum, nici cele viitoare,

Filip. 1, 6; 2 Tim. 1, 12.

39. Nici înălțimea, nici adâncul, nici altă făptură oarecare, nu poate pre noi să ne despărțească de dragostea lui Dumnezeu, care este întru Hristos Iisus Domnul nostru.

CAP. 9.

Israil cel căzut s'a lepădat. Chemarea neamurilor. Israilul cel adevărat.

Adevărul zic întru Hristos, nu mint, împreună mărturisindu'mi mie cunoștința gândului meu întru Duhul Sfânt.

Rom. 1, 9.

2. Că întristare mare îmi este mie, și neîncetată durere inimei mele.

3. Că aș fi poftit eu însumi a fi anatema dela Hristos pentru frații mei, rudele mele după trup;

Eș. 32, 32.

4. Cari sunt Israilteni; a căroră este punerea de fii și slava, și așezământurile și punerea de lege, și slujba, și făgăduințele;

5. Ai căroră sunt părinții, și dintru cari este Hristos după trup, care este preste toate, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin.

6. Nu se poate să cadă cuvântul lui Dumnezeu. Că nu toți cari sunt din Israil, aceștia sunt Israil;

Numer. 23, 19; Ioan 8, 39.

7. Nici, căci sunt sămânța lui Avraam, toți sunt fii; ci, întru Isaac au zis, se va numi ție sămânță.

Fac 21, 12; Evr. 11, 18; Gal. 4, 28.

8. Adecă: nu cari sunt fii ai trupului, aceștia sunt fii ai lui Dumnezeu; ci cari sunt fii ai făgăduinței se socotesc întru sămânță.

9. Că al făgăduinței este cuvântul acesta: întru această vreme voi veni, și va fi Sarei fiu.

Fac. 18, 10.

10. Și nu numai, ci și Reveca dintru unul având așternut, dela Isaac părintele nostru;

Fac. 25, 21.

11. Că încă nici fiind fiii născuți, nici făcând ceva bine sau rău, ca cea după alegere rânduială a lui Dumnezeu să rămâie, nu din fapte, ci dela cel ce chiamă;

12. I s'a zis ei, că cel mai mare va sluji celui mai mic.

Fac. 25, 23.

13. Precum este scris: pre Iacov am iubit, iar pre Isav am urât.

Mal. 1, 2.

14. Ce dar vom zice? Au doară este nedreptate la Dumnezeu? Să nu fie.

15. Că lui Moisi zice: voi milui pre care miluesc, și mă voi îndura de care mă îndur.

Eș. 33, 19.

16. Deci dar nu este nici a celui ce voește, nici a celui ce aleargă; ci a lui Dumnezeu celui ce miluește.

17. Că zice scriptura lui Faraon: că spre însăș aceasta te-am ridicat, ca să arăt întru tine puterea mea, și ca să se vestească numele meu în tot pământul.

Eș. 9, 16.

18. Deci dar pre care voește miluește, și pre care voește împietrește.

19. Îmi vei zice dar mie: ce mai prihănește? Că voiei lui cine poate stă împotrivă?

20. Ci, o omule, tu cine ești care răspunzi împotriva lui Dumnezeu? Au doară va zice făptura celui ce o au făcut pre ea: căci m'ai făcut așa?

Is. 45, 9; 29, 16; Ierem. 18, 6.

21. Au n'are putere olarul preste lut, ca dintr'aceeaș frământătură să facă un vas de cinste, iar altul de necinste?

22. Iar dacă vrând Dumnezeu să'și arate mânia și să'și descopere puterea sa, au suferit întru multă răbdare vase ale mâniei, gătite spre pierire.

23. Și ca să'și arate bogăția slavei sale spre vase ale milei, care au gătit mai înainte spre slavă.

Efes. 1, 4, 7; Col. 1, 27.

24. Pre noi, pre cari ne-au și chemat, nu numai din Iudei, ci și din neamuri.

25. Precum și la Osie zice: chemă-voiu pre cel ce nu este norodul meu, norodul meu; și pre cea neiubită, iubită.

Osie 2, 23.

26. Și va fi în locul unde s'au zis lor: nu norodul meu sunteți voi; acolo se vor chemă fii ai lui Dumnezeu celui viu.

Os. 1, 10.

27. Iar Isaia strigă pentru Israil: de va fi numărul fiilor lui Israil ca nisipul mării, rămășița se va mântui;

Is. 10, 22, sq.

28. Pentrucă cuvânt săvârșind, și scurtând întru dreptate, că va face cuvânt scurt Domnul pre pământ.

29. Și precum au zis mai înainte Isaia: de nu ne-ar fi lăsat nouă Domnul Savaot sămânță, ca Sodoma ne-am fi făcut, și cu Gomora ne-am fi asemănat.

Is. 1, 9.

30. Ce dar vom zice? Că neamurile care nu umblau după dreptate, au ajuns dreptatea; însă dreptatea care este din credință.

31. Iar Israil umblând după legea dreptăței, la legea dreptăței n'a ajuns.

32. Pentru ce? Pentru că nu din credință, ci ca din faptele legii. Că s'au poticnit de piatra poticnirii;

33. Precum este scris: iată, pun în Sion piatră de poticnire și piatră de sminteală; și tot cel ce va crede întru el, nu se va rușina.

Is. 8, 14; 28, 16; Rom. 10, 11.

CAP. 10.

Iudeii caută dreptatea din faptele legii, iar nu din sfârșitul legii, care este Hristos. Deosebirea între dreptatea cea din lege și cea din credință, care este deobște și iudeului și neamurilor.

Fraților, bunăvoința inimei mele și rugăciunea cea către Dumnezeu pentru Israil este spre mântuire.

2. Că mărturisesc lor că dragostea lui Dumnezeu au, ci nu după cunoștință.

3. Că neștiind dreptatea lui Dumnezeu, și căutând să'și puie dreptatea lor, dreptății lui Dumnezeu nu s'au supus.

Rom. 9, 31, 32; Filip. 3, 9.

4. Că sfârșitul legii este Hristos spre îndreptare tot celui ce crede.

Mat. 5, 17; Ioan 3, 18.

5. Că Moisi scrie de dreptatea care este din lege, că omul care face acelea, viu va fi într'însele.

Lev. 18, 5; Luc. 10, 28; Gal. 3, 12.

6. Iar dreptatea cea din credință așa zice: să nu zici întru inima ta: cine se va sui în cer? Adecă, să pogoare pre Hristos.

A doua Leg. 30, 12, sq.

7. Sau, cine se va pogorî întru adânc? Adecă, să ridice pre Hristos din morți.

8. Dar ce zice scriptura? Aproape este de tine cuvântul, în gura ta și întru inima ta; adecă, cuvântul credinței care propoveduim.

A doua Leg. 30, 14; 1 Tim. 4, 6.

9. Că de vei mărturisi cu gura ta pre Domnul Iisus, și vei crede întru inima ta, că Dumnezeu l-au ridicat pre el din morți, te vei mântui,

10. Că cu inima se crede spre dreptate; iar cu gura se mărturisește spre mântuire.

11. Că zice scriptura: tot cel ce crede întru el nu se va rușina.

Is. 28, 16.

12. Că nu este osebite iudeului și elinului, pentru că același este Domnul tuturor care îmbogățește pre toți cei ce-l chiamă pre el.

13. Că tot oricare va chema numele Domnului, se va mântui.

Ioil 2, 32; Fapt. 2, 21.

14. Cum dar vor chema întru care n'au crezut? Și cum vor crede, de care n'au auzit? Și cum vor auzi fără de propoveditor?

15. Și cum vor propovedui, de nu se vor trimete? Precum este scris: cât sunt de frumoase picioarele celor ce binevestesc pacea, ale celor ce binevestesc cele bune.

Is. 52, 7, 15.

16. Ci nu toți au ascultat evanghelia. Că Isaia zice: Doamne, cine a crezut auzului nostru?

Is. 53, 1; Ioan 12, 38.

17. Deci credința este din auz, iar auzul prin cuvântul lui Dumnezeu.

18. Ci zic: au doară n'au auzit? Că în tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii cuvintele lor.

Ps. 18, 4.

19. Ci zic: au n'a cunoscut Israil? Întâiu Moisi zice: eu voiu întărâta pre voi spre cel ce nu este neam, spre neam neînțelegător voiu mânia pre voi.

A 2 Lege 32, 21.

20. Iar Isaia îndrăznește, și zice: aflatu-m'am celor ce nu mă caută pre mine, arătatu-m'am celor ce nu întreabă de

mine.

Rom. 9, 30; Is. 65, 1, sq.

21. Iar către Israil zice: toată ziua am întins mâinile mele către norodul cel neascultător și împotrivă grăitor.

CAP. 11.

Alegerea unei părți din ludei, spre mântuire prin credința în Hristos; lăsarea altei părți în orbirea ei, luând pre neamuri. Îndemnarea acestora a nu se sumeți, căci la urmă și ludeii se vor mântui.

Zic drept aceea: au doară au lepădat Dumnezeu pre norodul său? Să nu fie. Că și eu Israiltean sunt din sămânța lui Avraam, din neamul lui Veniamin.

Ps. 93, 14.

2. Nu au lepădat Dumnezeu pre norodul său, pre care mai înainte au cunoscut. Au nu știți de Ilie ce zice scriptura? Cum se roagă lui Dumnezeu împotriva lui Israil, zicând:

3. Doamne, pre prorocii tăi a omorât, și altarele tale a surpat; și eu am rămas singur, și caută sufletul meu.

3 Împ. 19, 10.

4. Dar ce îi zice lui dumnezeescul răspuns? Lăsatu-mi-am mie șapte mii de bărbați, cari nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Vaal.

3 Împ. 19, 18.

5. Așa dar și în vremea aceasta, rămășiță după alegerea darului s'a făcut.

6. Și de este după dar, de aceea nu este din fapte; că apoi darul n'ar fi dar. Iar de este din fapte, de aceea nu este darul; că apoi fapta nu ar fi faptă.

7. Ce dar? Ce caută Israil, aceea n'a nemerit; iar alegerea a nemerit, iar ceilalți s'au împietrit.

8. Precum este scris: datu-le-au lor Dumnezeu duh de împietrire, ochi ca să nu vază și urechi ca să nu auză, până în ziua de astăzi.

Lucà 8, 10; Is. 29, 11; A 2 Lege 29, 4.

9. Și David zice: facă-se masa lor spre cursă și spre laț și spre sminteală și spre răsplătire lor;

Ps. 68, 26.

10. Întunece-se ochii lor ca să nu vază, și spinarea lor de tot o gârbovește.

11. Zic drept aceea: au doară s'au poticnit ca să cază? Să nu fie; ci prin poticnirea lor mântuire s'a făcut neamurilor, ca să râvnească pre ele.

Rom. 10, 19; Fapt. 13, 46, sq.

12. Și de vreme ce poticnirea lor este bogăție lumii, și împutinarea lor bogăție neamurilor; cu cât mai mult plinirea lor?

13. Că vouă zic neamurilor? Întru cât sunt eu neamurilor apostol, slujba mea o slăvesc;

14. Ca doară aş face trupul meu să râvnească, și să mântuesc pre vreunii dintr'înșii.

1 Tim. 4, 16.

15. Că de este lepădarea lor împăcare lumii, ce alt este luarea lor, fără numai vieață din morți?

16. Că de este pârga sfântă, este și frământătura; și de este rădăcina sfântă, sunt și ramurile.

17. Și de s'au frânt unele din ramuri, iar tu, maslin sălbatec fiind, te-ai altoit întru ele, și părtaș rădăcinei și grăsimii maslinului te-ai făcut;

Ier. 11, 16.

18. Nu te lăudă asupra ramurilor. Iar de te lauzi, nu porți tu pre rădăcină, ci rădăcina pre tine.

19. Dar vei zice: frântu-s'au ramurile, ca să mă altoesc eu.

Fapt. 13, 46.

20. Bine; pentru necredință s'au frânt, iar tu pentru credință stai. Nu te înălță cu mintea, ci te teme;

1 Cor. 10, 12.

21. Că de n'au părținit Dumnezeu ramurilor celor firești, nu cumvă și ție să nu'ți părținească.

22. Vezi dar bunătatea și nepărtinirea lui Dumnezeu, spre cei ce au căzut nepărtinire; iar spre tine, bunătate, de vei rămâne în bunătate; iar de nu, și tu le vei tăia.

Ioan 15, 24.

23. Și aceia iarăș de nu vor rămâne în necredință, se vor altoi; că puternic este Dumnezeu iarăș să'i altoiască pre ei.

Rom. 14, 4; 2 Cor. 3, 16.

24. Că dacă tu din maslinul cel din fire sălbatec te-ai tăiat, și afară de fire te-ai altoit în maslin bun; cu cât mai vârtos aceștia cari sunt după fire, se vor altoi întru al lor maslin?

25. Pentrucă nu voesc ca să nu știți voi fraților, taina aceasta, ca să nu fiți întru voi singuri înțelepți; că orbire din parte lui Israil s'a făcut, până ce va intra plinirea neamurilor.

26. Și așa tot Israilul se va mântui, precum este scris: veni-va din Sion Izbăvitorul, și va întoarce necurățiile dela Iacov;

Is. 59, 20 și 27, 9.

27. Și aceasta este lor cea dela mine făgăduință, când voi lua păcatele lor.

Ier. 31, 33.

28. După evanghelie cu adevărat vrăjmași sunt pentru voi; iar după alegere, iubiți pentru părinți.

29. Că fără căință sunt darurile și chemarea lui Dumnezeu.

30. Că precum și voi oarecând n'ați crezut lui Dumnezeu, iar acum v'ați miluit prin necredința acestora;

31. Așa și aceștia acum n'au crezut întru mila voastră ca și ei să se miluiască.

32. Că au încuiat Dumnezeu pre toți întru necredință, ca pre toți să'i miluească.

Gal. 3, 22.

33. O adâncul bogăției și al înțelepciunii și al științei lui Dumnezeu! Cât sunt de necercate judecățile lui, și neurmate căile lui!

34. Că cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine s'a făcut lui sfetnic?

Is. 40, 13; 1 Cor. 2, 16.

35. Sau cine i-a dat mai înainte lui, și i se va răsplăti lui?

36. Că dintr'însul și printr'însul și întru dânsul, sunt toate; aceia slava în veci. Amin.

1 Cor. 8, 6; Col. 1, 16; Rom. 16, 27.

CAP. 12.

Sfătuire pentru fapta bună cea către Dumnezeu și către oameni.

Rogu-vă dar pre voi, fraților, pentru îndurările lui Dumnezeu, să vă puneți înainte trupurile voastre jertfă vie, sfântă, bine plăcută lui Dumnezeu, slujba voastră cea cuvântătoare.

Rom. 6, 13; 1 Tesal. 4, 3.

2. Și să nu vă asemănați chipului veacului acestuia; ci vă schimbați la față într'înnoirea minții voastre, ca să cunoașteți voi care este voia lui Dumnezeu cea bună și plăcută și deplin.

Efes. 4, 23.

3. Că zic, prin darul ce mi s'a dat mie, tuturor celor ce sunt într'voi, a nu cugetă înalt afară decât li se cade a cugetă; ci a cugetă spre a fi cu mintea întreagă, precum fiecăruia au împărțit Dumnezeu măsura credinței.

1 Cor. 7, 17.

4. Că precum într'un trup multe mădulări avem, și mădulările n'au toate o lucrare;

1 Cor. 12, 12, sq.

5. Într'acestaș chip noi, cei mulți, un trup suntem într'Hristos, și fiecare unul altuia mădulare.

6. Și având daruri de multe feluri după harul care este dat nouă, ori prorocie, după măsura credinței;

Efes. 4, 11.

7. Ori slujbă întru slujbă, ori cela ce învață, întru învățătură;

8. Ori cel ce mângâie, întru mângâiere; cel ce dăruiește întru neviclesug; cel ce este ispravnic, întru osârdie; cel ce miluește, întru buna voință.

Mat. 6, 2.

9. Dragostea nefățarnică. Urînd răul și lipindu-vă de lucru bun.

1 Tim. 1, 5, Ps. 96, 11.

10. Cu dragoste frățească unul pre altul iubind; cu cinstea unul pre altul mai mare făcând;

11. Cu osârdia nelenevoși, cu duhul arzând, Domnului slujind.

Rom. 14, 18 și 16, 18.

12. Întru nădejde bucurându-vă, întru necaz răbdând, întru rugăciune îngăduind;

Col. 4, 2.

13. În trebuințele sfinților pătași fiind; iubirea de streini urmând.

14. Binecuvântați pre cei ce vă gonesc pre voi; binecuvântați și nu osândiți.

Mat. 5, 44; 1 Cor. 4, 12.

15. Bucurați-vă cu cei ce se bucură, și plângeți cu cei ce plâng.

16. Aceeaș unul către altul cugetând, nu cele înalte cugetând, ci cu cei smeriți împreună purtându-vă. Nu fiți înțelepți întru voi înși-vă.

Rom. 15, 5.

17. Nimănui rău pentru rău răsplătind; făcând purtare de grije de cele bune înaintea tuturor oamenilor.

Pild. 3, 4; 2 Cor. 8, 21.

18. De este cu putință, în cât este despre voi, cu toți oamenii având pace.

19. Nu vă izbândiți singuri vouă iubiților, ci dați loc mâniei; că scris este: a mea este izbânda; eu voi răsplăti, zice Domnul.

A 2 Lege 32, 35; Evr. 10, 30.

20. Drept aceea de flămânzește vrăjmașul tău, dă'i lui pâine; de însetează, adapă'l pre el; că aceasta făcând cărbuni de foc grămădești pre capul lui.

Pild. 25, 22, 23.

21. Nu te birui de rău, ci biruește cu binele pre rău.

CAP. 13.

Sfătuire la supunere, dragoste și alte fapte bune.

Tot sufletul să se supue stăpânirilor celor mai înalte. Că nu este stăpânire fără numai dela Dumnezeu, și stăpânirile care sunt, dela Dumnezeu sunt rânduite.

1 Petru 2, 13 sq; Tit 3, 1.

2. Pentru aceea cel ce se împotrivește stăpânirii, rânduielii lui Dumnezeu se împotrivește; și cari se împotivesc, judecată își vor lua loruși.

3. Că dregătorii nu sunt frică faptelor celor bune, ci celor rele. Iar voiești să nu'ți fie frică de stăpânire? Fă bine și vei aveà laudă dela dânsa;

Lucà 22, 25; 1 Petr. 2, 14.

4. Că slujitor al lui Dumnezeu este ție spre bine. Iar de faci rău, teme-te; că nu în zadar poartă sabia; că slujitor al lui Dumnezeu este, izbânditor spre mânie celui ce face răul.

5. Pentru aceea trebuie să vă supuneți, nu numai pentru mânia, ci și pentru știința.

6. Că pentru aceasta și dăjdii dați; că slujitori ai lui Dumnezeu sunt, spre însăș aceasta îndeletnicindu-se

7. Dați dar tuturor cele ce sunt cu datorie: celui cu dajdia, dajdie; celui cu dijma, dijmă; celui cu frica frică; celui cu cinstea, cinste.

Mat. 22, 21.

8. Nimănui cu nimic nu fiți datori, fără numai cu a iubi unul pre altul; că cel ce iubește pre altul, legea a împlinit.

Gal. 5, 14; Col. 3, 14; 1 Tim. 1, 5.

9. Pentru că aceea: să nu curvești, să nu ucizi, să nu furi, să nu fii mărturie mincinoasă, să nu poftești; și oricare altă poruncă, într'acest cuvânt se cuprinde adecă: să iubești pre vecinul tău ca însuși pre tine.

Marcu 12, 31.

10. Dragostea nu lucrează rău vecinului; drept aceea plinirea legii este dragostea.

1 Cor. 13, 4.

11. Și aceasta, știind vremea, că acum vreme este noi din somn să ne sculăm; că mai aproape este nouă mântuirea acum decât când am crezut.

2 Cor. 6, 2; Efes. 5, 14; 1 Tes. 5, 6 sq.

12. Că noaptea a trecut, iar ziua s'a apropiat; să lepădăm dar lucrurile întunerecului, și să ne îmbrăcăm în arma luminei.

1 Ioan 5, 5; Efes. 5, 11.

13. Ca ziua, cu bun chip să umblăm, nu în ospețe și în beții, nu întru curvii și întru fapte de rușine, nu întru pricire și pismă.

Luc. 21, 34; Efes. 5, 18; Iac. 3, 14.

14. Ci vă îmbrăcați întru Domnul nostru Iisus Hristos, și purtarea de grije a trupului să nu o faceți spre poftă.

Gal. 3, 27; Col. 3, 10.

CAP. 14.

Despre cei slabi în credință. Să nu judecăm unul pre altul.

Despre pace. Să nu smintim pre fratele.

Și pre cel slab întru credință, primiți-l, nu întru îndoirea gândurilor.

Rom. 15, 1 sq; Fapt. 20, 35; 1 Cor. 8, 9; Gal. 5, 10.

2. Că unul crede că va mânca toate, iar cel slab legumi mănâncă.

3. Cel ce mănâncă pre cel ce nu mănâncă să nu-l defăimeze, și cel ce nu mănâncă pre cel ce mănâncă să nu-l

osândiască; că Dumnezeu l-au primit pre dânsul.

Col. 2, 16.

4. Tu cine ești care judeci pre sluga streină? Domnului său stă sau cade. Și va stă, că puternic este Dumnezeu a'l pune pre dânsul să stea.

Rom. 2, 1; Mat. 7, 1; Iac. 4, 12.

5. Unul judecă zi preste zi, iar altul judecă în toate zilele. Fiecare întru a sa minte să se adevereze.

Gal. 4, 10.

6. Cel ce socotește ziua, Domnului o socotește; și cel ce nu socotește ziua, Domnului nu o socotește. Și cel ce mănâncă, Domnului mănâncă, că mulțamește lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă, Domnului nu mănâncă, și mulțamește lui Dumnezeu.

A 2 Lege 8, 10; 1 Cor. 10, 31.

7. Că nimeni din noi luiș viează, și nimeni luiș moare.

8. Că de viem, Domnului viem, și de murim, Domnului murim, deci sau de viem sau de murim, ai Domnului suntem.

9. Că spre aceasta Hristos și au murit și au învieat și au viețuit, ca să stăpânească și pre cei morți și pre cei vii.

Fapt. 10, 42; 2 Cor. 5, 15.

10. Dar tu, ce judeci pre fratele tău? Sau și tu, ce defăimezi pre fratele tău? Că toți vom stă înaintea judecăței lui Hristos.

2 Cor. 5, 10.

11. Pentru că scris este: viu sunt eu, zice Domnul, că mie se va plecà tot genunchiul, și toată limba se va mărturisì lui Dumnezeu.

Is. 45, 23; Tit. 2, 10.

12. Deci dar fiecare din noi de sine își va dà seama înaintea lui Dumnezeu.

Mat. 12, 36; Gal. 6, 5.

13. Deci mai mult să nu judecăm unul pre altul; ci aceasta mai vârtos să judecați, ca să nu puneți împiedicare fratelui sau sminteală.

Mat. 18, 7.

14. Știu, și bine adevărat sunt în Hristos Iisus, că nimic nu este spurcat prin sine, fără numai celui ce i se pare a fi ceva spurcat, acelaia este spurcat,

Mat. 15, 11.

15. Iar de se mâhnește fratele tău pentru bucate, iată nu umblă după dragoste. Nu pierde cu bucatele tale pre acela, pentru care Hristos a murit.

1 Cor. 8, 11, 13.

16. Să nu se huliască dar lucrul vostru cel bun.

17. Că nu este împărăția lui Dumnezeu mâncare și băutură; ci dreptate și pace și bucurie întru Duhul Sfânt.

Luc. 17, 20; 1 Cor. 8, 8.

18. Că cel ce întru acestea slujește lui Hristos, bine plăcut este lui Dumnezeu și ales la oameni.

19. Deci cele ce sunt ale păcii să le urmărim, și cele ce sunt spre zidirea unuia către altul.

20. Pentru mâncare nu strică lucrul lui Dumnezeu. Că toate sunt curate; ci rău este omului celui ce prin sminteală mănâncă.

21. Bine este a nu mânca carne, nici a bea vin, nici de care fratele tău se poticnește, sau se smintește sau se slăbește.

1 Cor. 8, 13.

22. Tu credință ai? Întru tine însuși să o aibi înaintea lui Dumnezeu. Fericit este cel ce nu se judecă pre sine întru ceea ce alege.

1 Ioan 3, 21.

23. Iar cel ce se îndoiește cu gândul, dacă mănâncă se osândește, pentru că nu este din credință; și tot ce nu este din credință, păcat este.

Tit 1, 15; Evr. 11, 6.

CAP. 15.

Urmarea blândetei lui Hristos. Pavel arată slujba Evangheliei plinită de el. Îndeamnă a dà ajutoare la săraci.

Și datori suntem noi cei tari să purtăm slăbiciunile celor neputincioși și nu nouă să plăcem.

Rom. 14, 1; Gal. 6, 1.

2. Ci fiecare din noi să facă spre plăcere vecinului întru bine spre zidire.

1 Cor. 9, 19, 22.

3. Că și Hristos nu luiș singur au făcut spre plăcere; ci precum este scris: ocărele celor ce te ocărăsc pre tine au căzut preste mine.

Ps. 68, 9.

4. Căci câte s'au scris mai înainte, spre învățătura noastră s'au scris, ca prin răbdare și mângâierea scripturilor nădejde să avem.

1 Cor. 10, 11.

5. Iar Dumnezeuul răbdărei și al mângâierii să deă vouă aceeaș să gândiți între voi întru Hristos Iisus:

Filip. 3, 16.

6. Ca toți într'un suflet cu o gură să slăviți pre Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos.

7. Deci dar primiți unii pre alții, precum și Hristos au primit pre voi întru slava lui Dumnezeu.

8. Și zic eu, că Iisus Hristos au fost slujitor tăierii împrejur pentru adevărul lui Dumnezeu, ca să întărească făgăduințele părinților.

Mat. 15, 24; Fapt. 3, 25.

9. Iar neamurilor pentru milă, să proslăvească pre Dumnezeu, precum este scris: pentru aceasta mă voiu mărturisî ție întru neamuri, Doamne, și numelui tău voiu cânta.

Rom. 11, 30; 2 Împ. 22, 50; Ps. 17, 53.

10. Și iarăș zice: veseliți-vă neamuri cu norodul lui.

A 2 Lege 32, 43; Ps. 66, 5.

11. Și iarăș: lăudați pre Domnul, toate neamurile, lăudați'l pre el toate noroadele.

Ps. 116, 1.

12. Și iarăș Isaia zice: fi-va rădăcina lui Iesè și cel ce se va sculà să stăpânească pre neamuri, întru acela neamurile vor nădăjdui.

Is. 11, 10; Mat. 12, 21.

13. Iar Dumnezeu nădejdei să vă umple pre voi de toată bucuria și pacea crezând, spre a prisosi voi întru nădejde, cu puterea Duhului Sfânt.

Rom. 14, 17.

14. Și adevărit sunt și eu însu'mi frații mei, pentru voi, că și voi plini sunteți de bunătate, plini de toată știința, putând și unii pre alții a vă învăța.

2 Petru 1, 12; 1 Ioan 2, 21.

15. Și mai cu îndrăzneală am scris vouă, fraților, din parte, ca și cum v'aș mai aduce aminte vouă, pentru darul ce mi s'au dat mie dela Dumnezeu.

16. Ca să fiu eu slujitor lui Iisus Hristos întru neamuri, cu slujbă sfântă lucrând Evanghelia lui Dumnezeu, ca să fie jertfa neamurilor bine primită, sfințită întru Duhul Sfânt.

17. Drept aceea, am laudă întru Hristos Iisus întru cele ce sunt către Dumnezeu.

18. Că nu voiu cuteză a zice ceva din cele ce n'au lucrat Hristos prin mine, spre ascultarea neamurilor, cu cuvântul și cu fapta.

19. Întru puterea semnelor și a minunilor, întru puterea Duhului lui Dumnezeu, așa cât din Ierusalim și împrejur până la Iliric, am plinit Evanghelia lui Hristos.

20. Și așa m'am nevoit a bine vesti, nu unde s'au numit Hristos, ca să nu zidesc pre temelie streină.

2 Cor. 10, 15, 16.

21. Ci precum este scris: cărora nu s'a vestit pentru dânsul, îl vor vedeà, și cari n'au auzit, vor înțelege.

Is. 52, 15.

22. Pentru aceea mă și opriam de multe ori a veni la voi.

Rom. 1, 13; 1 Tes. 2, 18.

23. Iar acum ne mai având loc într'aceste laturi, și dorință având a veni către voi de mulți ani;

Fapt. 19, 21.

24. Când voi merge în Ispania, voi veni la voi, că am nădejde trecând pre acolo să vă văd pre voi, și de voi să mă petrec acolo, după ce mai întâiu despre o parte mă voi sătura de voi.

25. Iar acum merg în Ierusalim slujind sfinților.

Fapt. 18, 21; 19, 21; 20, 22.

26. Că bine au voit Machedonia și Ahaia a face o împărțășire oarecare la săracii sfinților cari sunt în Ierusalim.

1 Cor. 16, 1.

27. Că bine au voit, și datori le sunt lor. Că de vreme ce întru cele duhovnicești ale lor s'au împărțășit neamurile, datori sunt și întru cele trupești a le sluji lor.

1 Cor. 9, 11.

28. Aceasta dar săvârșind, și pecetluind lor roada aceasta, voi merge pre la voi în Ispania.

29. Și știu că venind către voi, întru plinirea binecuvântărei evangheliei lui Hristos voi veni.

30. Iar vă rog pre voi fraților, pentru Domnul nostru Iisus Hristos și pentru dragostea Duhului, ca împreună cu mine să vă nevoiți întru rugăciuni pentru mine către Dumnezeu;

2 Tes. 3, 1; Colos. 4, 12.

31. Ca să mă izbăvesc de cei neascultători în Iudeea, și ca să fie slujba mea în Ierusalim bine primită sfinților;

32. Ca, cu bucurie să viu la voi prin voea lui Dumnezeu, și să mă odihnesc împreună cu voi.

33. Iar Dumnezeul păcei cu voi cu toți, Amin.

CAP. 16.

Încredințare a Fivei slujitoare bisericei din Cheghrees.

Închinăciune a lui Pavel către toți.

Și încredințez vouă pre Fivi sora noastră, care este slujitoare bisericei din Cheghrees;

2. Ca să o primiți pre ea întru Domnul după vrednicia sfinților, și să'i fiți ajutători ei întru tot lucrul orice ar pofti delă voi; că și aceasta ajutătoare a fost multora, și mie însu'mi.

3. Spuneți închinăciune Prischilei și lui Achila celor împreună cu mine lucrători întru Hristos Iisus;

Fapt. 18, 2.

4. Cari pentru sufletul meu grumazii lor și-au supus; căroră nu numai eu singur mulțănesc, ci și toate bisericile neamurilor.

5. Și bisericei celei din casa lor. Spuneți închinăciune lui Epenet iubitului meu, care este pârga Ahaiei întru Hristos.

1 Cor. 16, 19.

6. Spuneți închinăciune Mariamei, care mult s'a ostenit pentru noi.

7. Spuneți închinăciune lui Andronic și Iuniei, rudelor mele și soțiilor mele în robie, cari sunt vestiți între Apostoli, cari și mai înainte de mine au fost întru Hristos.

8. Spuneți închinăciune lui Amplie, iubitului meu în Domnul.

9. Spuneți închinăciune lui Urban, celui împreună cu noi lucrător întru Hristos, și lui Stahie iubitului meu.

10. Spuneți închinăciune lui Apeli celui ales întru Hristos. Spuneți închinăciune celor ce sunt din ai lui Aristovul.

11. Spuneți închinăciune lui Irodion rudei mele. Spuneți închinăciune celor ce sunt din ai lui Narchis, cari sunt întru Domnul.

12. Spuneți închinăciune Trifenei și Trifosei, care s'au ostenit întru Domnul. Spuneți închinăciune Persidei iubitei, care mult s'a ostenit întru Domnul.

13. Spuneți închinăciune lui Ruf celui ales întru Domnul, și mumei lui și a mele.

Marc. 15, 21.

14. Spuneți închinăciune lui Asincrit, lui Flegon, lui Erman, lui Patrova, lui Ermin și fraților celor ce sunt împreună cu ei.

15. Spuneți închinăciune lui Filolog și Iuliei, lui Nireu și surorii lui și lui Olimpan și tuturor sfinților celor împreună cu ei.

16. Închinați-vă unul altuia cu sărutare sfântă. Închină-se vouă bisericile lui Hristos.

1 Cor. 16, 20; 2 Cor. 13, 12; 1 Tes. 5, 26; 1 Petr. 5, 14.

17. Și vă rog pre voi fraților, să vă păziți de cei ce fac împerechieri și smintele împotriva învățătorei, care voi v'ați învățat; și vă feriți de ei.

Mat. 7, 15; Tit. 3, 10.

18. Că unii ca aceia Domnului nostru Iisus Hristos nu slujesc, ci pântecelui lor; și prin cuvinte bune și prin cuvântare de bine, înșală inimile celor proști.

Filip. 3, 19; 2 Cor. 2, 17; Col. 2, 4.

19. Că ascultarea voastră la toți a ajuns. Și mă bucur drept aceea de voi; și voesc să fiți înțelepți spre bine, și proști spre rău.

20. Iar Dumnezeuul păcei să zdrobească pre satana supt picioarele voastre curând. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi.

21. Închină-se vouă Timotei cel împreună cu mine lucrător, și Luchie și Iason și Sosipatru, rudele mele.

Fapt. 16, 1, 2; Filip. 2, 19.

22. Închinu-mă vouă și eu Tertie, cel ce am scris cartea, întru Domnul.

23. Închină-se vouă Gaie, gazda mea și a toată adunarea. Închină-se vouă Erast dregătorul cetăței, și Quart fratele.

Fapt. 19, 22; 1 Cor. 1, 14; 2 Tim. 4, 20.

24. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi, cu toți. Amin.

25. Iar celui ce poate să vă întărească pre voi după evanghelia mea, și propoveduirea lui Iisus Hristos, după descoperirea tainei care din anii vecilor eră tăcută,

Ef. 1, 9; 3, 20; Iuda v. 24.

26. Iar acum s'a arătat și prin scripturile prorocilor, după porunca veșnicului Dumnezeu, spre ascultarea credinței întru toate neamurile s'a cunoscut;

2 Tim. 1, 10.

27. Unuia prea înțeleptului Dumnezeu prin Iisus Hristos, căruia slava în veci, Amin.

1 Tim. 1, 17.

Către Romani s'a scris dela Corint, prin Fivi diaconița bisericeii din Cheghrees.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI

CAP. 1.

Mulțămiri lui Dumnezeu pentru credința Corintenilor. Mustră împerechierile dintre ei din iubirea de slavă pentru înțelepciunea lumească, punând înaintea Crucii Domnului ca adevărata înțelepciune.

Pavel chemat apostol al lui Iisus Hristos prin voea lui Dumnezeu, și Sosten fratele.

Fapt. 18, 17.

2. Bisericii lui Dumnezeu, care este în Corint, celor sfințiți întru Hristos Iisus, celor chemați sfinți, împreună cu toți cei ce chiamă numele Domnului nostru Iisus Hristos în tot locul, și al lor și al nostru;

1 Cor. 6, 11.

3. Dar vouă, și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

Rom. 1, 7; 2 Cor. 1, 2; Efes. 1, 2.

4. Mulțămesc Dumnezeului meu pururea pentru voi, pentru darul lui Dumnezeu ce s'au dat vouă întru Iisus Hristos;

Efes. 1, 15, sq.

5. Că întru toate v'ați îmbogățit întru dânsul, în tot cuvântul și în toată știința;

2 Cor. 8, 7.

6. Precum mărturisirea lui Hristos s'a adeverit întru voi;

Rom. 1, 16.

7. Cât a nu fi lipsiți voi nici într'un dar, așteptând descoperirea Domnului nostru Iisus Hristos;

Ps 33, 11; Filip. 3, 20.

8. Care va și întări pre voi până la sfârșit, nevinovați în ziua Domnului nostru Iisus Hristos;

1 Tes. 5, 23.

9. Credincios este Dumnezeu, prin care v'ați chemat spre împărtășirea Fiului său Iisus Hristos Domnului nostru.

10. Și vă rog pre voi fraților, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca toți să grați aceeași, și să nu fie între voi împerechieri; ci să fiți întemeiați într'un gând și într'o înțelegere.

Filip. 2, 20 și 3, 16.

11. Pentru că mi s'a arătat mie pentru voi frații mei, dela cei ce sunt ai Hloii, că priciri sunt între voi.

12. Și zic aceasta, că fiecare din voi zice: eu sunt al lui Pavel; iar eu al lui Apolo; iar eu al lui Chifa; iar eu al lui Hristos.

1 Cor. 3, 4; Fapt. 18, 24.

13. Au doară s'au împărțit Hristos? Au Pavel s'a răstignit pentru voi? Sau întru numele lui Pavel v'ați botezat?

14. Mulțămesc lui Dumnezeu că nici pre unul din voi n'am botezat, fără numai pre Crisp și pre Gaie;

Fapt. 18, 8.

15. Ca să nu zică cineva că întru numele meu am botezat.

16. Botezat-am și casa lui Ștefana; iar mai mult nu știu să fi botezat pre altcineva.

1 Cor. 16, 15, sq.

17. Că nu m'au trimis pre mine Hristos să botez, ci să binevestesc, nu întru înțelepciunea cuvântului, ca să nu se facă înzadarnică Crucea lui Hristos.

18. Pentru că cuvântul Crucii celor peritori, nebunie este; iar nouă celor ce ne mântuim, puterea lui Dumnezeu este.

1 Cor. 2, 2, 4; Rom. 1, 16.

19. Că scris este: pierde-voiu înțelepciunea înțelepților, și știința celor știutori o voiu lepădă.

Is. 29, 14.

20. Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este întrebătorul veacului acestuia? Au n'a făcut nebună Dumnezeu înțelepciunea lumii acestea?

Iov 12, 17; Is. 33, 18.

21. Că de vreme ce întru înțelepciunea lui Dumnezeu, n'a cunoscut lumea prin înțelepciune pre Dumnezeu, bine au voit Dumnezeu prin nebunia propoveduirii a mântuî pre cei ce cred.

Mat. 11, 25; Lucà 10, 21.

22. Pentrucă și Iudeii semn cer, și Elinii înțelepciune caută;

Ioan 4, 48.

23. Iar noi propoveduim pre Hristos cel răstignit, Iudeilor sminteală, iar Elinilor nebunie;

Rom 9, 32; 1 Cor. 2, 14.

24. Iar celor chemați, Iudeilor și Elinilor, pre Hristos puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu.

Col. 2, 8.

25. Că ce este nebun al lui Dumnezeu, mai înțelept decât oamenii este; și ce este slab al lui Dumnezeu, mai tare decât oamenii este.

26. Că vedeți chemarea voastră fraților, că nu sunt mulți înțelepți după trup, nu sunt mulți puternici, nu sunt mulți de bun neam;

Mat. 11, 25; Iac. 2, 5.

27. Ci cele bune ale lumii au ales Dumnezeu ca pre cei înțelepți să'i rușineze; și cele slabe ale lumii au ales Dumnezeu ca să rușineze pre cele tari;

28. Și cele de neam prost, și nebăgate în seamă ale lumii au ales Dumnezeu, și cele ce nu sunt, ca pre cele ce sunt să strice;

29. Ca să nu se laude nici un trup înaintea lui.

Efes. 2, 9.

30. Și dintru dânsul voi sunteți întru Hristos Iisus, carele s'au făcut nouă înțelepciune dela Dumnezeu, și dreptate și sfințire și izbăvire;

Ier. 23, 5, sq.; Rom. 4, 25; 2 Cor. 5, 21; Ioan 17, 9.

31. Ca precum este scris: cel ce se laudă, întru Domnul să se laude.

Ier. 9, 23, sq.; 2 Cor. 10, 17.

CAP. 2.

Propoveduirea Evangheliei nu stă în măestria cuvintelor, nici în înțelepciune lumească, ci în înțelepciunea cea după Dumnezeu.

Și eu venind la voi fraților, venit-am nu întru înălțarea cuvântului și a înțelepciunii, vestind vouă mărturisirea lui Dumnezeu.

Gal. 6, 14.

2. Că n'am judecat a ști ceva întru voi, fără numai pre Iisus Hristos, și pre acesta răstignit.

3. Și eu întru slăbiciune și întru frică, și întru cutremur mare am fost la voi.

Fapt. 18, 1.

4. Și cuvântul meu și propoveduirea mea nu eră întru cuvinte îndemnătoare ale înțelepciunii omenești, ci întru arătarea Duhului și a puterii;

2 Petr. 1, 16.

5. Ca credința voastră să nu fie întru înțelepciunea oamenilor, ci întru puterea lui Dumnezeu.

Efes. 1, 17; 1 Tes. 1, 5.

6. Și înțelepciunea o grăim întru cei desăvârșiți; însă înțelepciunea nu a veacului acestuia, nici a domnilor veacului acestuia, cari sunt pieritori;

7. Ci grăim înțelepciunea lui Dumnezeu întru taină, cea ascunsă, care o au rânduit Dumnezeu mai înainte de veci spre slava noastră;

Ps. 50, 7; Rom. 16, 25.

8. Care nimeni din domnii veacului acestuia nu o a cunoscut; că de o ar fi cunoscut, n'ar fi răstignit pre Domnul slavei.

Fapt. 3, 15.

9. Ci precum este scris: cele ce ochiul n'a văzut, nici urechea n'a auzit, nici la inima omului nu s'au suit, acestea au gătit Dumnezeu celor ce îl iubesc pre dânsul.

Is. 64, 4.

10. Iar nouă ne-au descoperit Dumnezeu prin Duhul său; că Duhul toate le cearcă, și adâncurile lui Dumnezeu.

Mat. 16, 17.

11. Că cine știe din oameni ale omului, fără numai duhul omului care este într'însul? Așa și ale lui Dumnezeu nimeni nu le știe, fără numai Duhul lui Dumnezeu.

Mat. 11, 27.

12. Iar noi n'am luat duhul lumei, ci duhul cel din Dumnezeu; ca să știm cele ce sunt dela Dumnezeu dăruite nouă.

13. Care și grăim, nu întru cuvinte învățate ale înțelepciunii omenești, ci întru cele învățate ale Duhului Sfânt; cele duhovnicești cu cele duhovnicești asemănându-le.

1 Cor. 1, 17; 2 Petr. 1, 16.

14. Iar omul cel sufletesc nu primește cele ce sunt ale Duhului lui Dumnezeu; că nebunie sunt lui, și nu le poate înțelege; căci duhovnicește se judecă.

Ioan 14, 17; Rom. 8, 7.

15. Iar cel duhovnicesc le judecă toate, iar el de nimeni nu se judecă.

Pild. 28, 5.

16. Că cine a cunoscut gândul Domnului, ca să'l învețe pre el? Iar noi avem mintea lui Hristos.

Rom. 11, 34; Isaia 40, 13.

CAP. 3.

*Apostolul a propovedit Corintenilor potrivit înțelegerii lor.
Hristos este temelia credinței. Cei ce zidesc pe această*

temelie bine sau rău, se vor vădi în ziua judecăței. Creștinii sunt Biserica lui Dumnezeu.

Și eu, fraților, n'am putut grăi vouă ca celor duhovnicești, ci ca celor trupești, ca unor prunci întru Hristos.

Ioan 16, 12; Evr. 5, 12.

2. Cu lapte pre voi v'am hrănit, iar nu cu bucate; că încă nu puteți; ci încă nici acum nu puteți.

1 Petr. 2, 2.

3. Că încă trupești sunteți; căci când este întru voi râvnă și prigonire și împerecheri, au nu sunteți trupeșii, și au nu după om umblați?

1 Cor. 1, 11; Gal. 5, 20.

4. Căci când zice cineva: eu sunt al lui Pavel; și altul: eu sunt al lui Apolo; au nu sunteți trupești?

5. Cine dar este Pavel, și cine este Apolo, fără numai slujitori prin cari ați crezut, fiecăruia precum Domnul i-au dat?

Rom. 12, 3.

6. Eu am sădit, Apolo a udat; iar Dumnezeu au făcut creșterea.

Iac. 1, 21.

7. Pentru aceea nici cel ce sădește este ceva, nici cel ce udă; ci Dumnezeu cel ce dă creșterea.

8. Iar cel ce sădește și cel ce udă una sunt; și fiecare va lua plata sa după osteneala sa.

Ps. 61, 11; Rom. 2, 6.

9. Pentru că ai lui Dumnezeu împreună lucrători suntem; a lui Dumnezeu arătură, a lui Dumnezeu zidire sunteți.

2 Cor. 6, 1.

10. După harul lui Dumnezeu care este dat mie, ca un înțelept meșter, mai mare temelie am pus, iar altul zidește. Însă fiecare să socotească cum zidește.

11. Că altă temelie nimeni nu poate să puie afară de ceea ce este pusă, care este Iisus Hristos.

Efes. 2, 20.

12. Iar de zidește cinevã pre această temelie aur, argint, pietre scumpe, lemne, fân, trestie;

13. Al fiecãrui lucru arãtat va fi; cã ziua îl va arãtã, pentrucã cu foc se va descoperi; și al fiecãrui lucru în ce chip va fi, focul îl va lãmurì.

Is. 48, 10.

14. Și al cãrui lucru va rămâneã care a zidit, platã va luã.

15. Iar al cãrui lucru va arde, se va pãgubi; iar el însuș se va mântui, însã așã ca prin foc.

Iuda v. 23.

16. Au nu știți cã sunteți casa lui Dumnezeu, și Duhul lui Dumnezeu lãcuește întru voi?

1 Cor. 6, 19; 2 Cor. 6, 16; Efes. 2, 21; Rom. 8, 9.

17. De va stricã cinevã casa lui Dumnezeu, strica’l-va pre acela Dumnezeu; cãci casa lui Dumnezeu sfântã este, care sunteți voi.

18. Nimeni pre sine sã nu se înșele. De i se pare cuivã între voi cã este înțelept în veacul acesta, nebun sã se facã, ca sã fie înțelept.

Pild. 3, 5, 7; Is. 5, 21; Iac. 1, 22.

19. Pentrucã înțelepciunea lumii acesteea nebunie este la Dumnezeu. Cã scris este: El prinde pre cei înțelepți întru priceperea lor.

Iov. 5, 12, sq.

20. Și iarăș: Domnul cunoaște gândurile înțelepților, cã sunt deșerte.

Ps. 93, 11.

21. Drept aceea, nimeni sã nu se laude între oameni. Cã toate ale voastre sunt;

22. Ori Pavel, ori Apolo, ori Chifa, ori lumea, ori vieața, ori moartea, ori acestea de acum, ori cele viitoare; toate ale voastre sunt;

23. Iar voi sunteți ai lui Hristos, iar Hristos al lui Dumnezeu.

1 Cor. 11, 3.

CAP. 4.

Vrednicia Apostolească. Necuviința împerecherilor. Smerenia și răbdarea Apostolilor. Lauda lui Timotei.

Așa să ne socotească pre noi omul, ca pre niște slugi ale lui Hristos, și ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu.

Mat. 16, 19; 1 Petr. 4, 10.

2. Iar ceeace se caută mai mult la ispravnici, este ca credincios să se afle cinevă.

Luc. 12, 42.

3. Iar mie prea puțin îmi este ca să mă judec de către voi, sau de ziua omenească; ci nici însu-mi pre mine nu mă judec.

4. Pentrucă nimic pre mine nu mă știu vinovat; ci nu întru aceasta m'am îndreptat; iar cela ce mă judecă pre mine, Domnul este.

Ps. 34, 23.

5. Drept aceea mai înainte de vreme nimic să nu judecați, până ce va veni Domnul, care va și lumină cele ascunse ale întunerecului și va arăta sfaturile inimilor; și atunci lauda va fi fiecăruia dela Dumnezeu.

Rom. 2, 29.

6. Și acestea fraților, le-am închipuit întru mine și întru Apolo pentru voi; ca întru noi să vă învățați ca nu mai mult decât ce este scris să gândiți, ca să nu vă mândriți unul pentru altul împotiva celuilalt.

Rom. 12, 3.

7. Că cine te alege pre tine? Și ce ai care n'ai luat; iar dacă și ai luat, ce te lauzi, ca și cum n'ai fi luat?

Ioan 3, 27.

8. Iată sătuli sunteți, iată v'ați îmbogățit, fără de noi ați împărățit; și măcar de ați împărăți, ca și noi împreună cu voi să împărățim.

Apoc. 3, 17.

9. Că mi se pare că Dumnezeu pre noi apostolii cei mai de apoi ne-au arătat, ca pre niște rânduți spre moarte; pentru că privială ne-am făcut lumei și îngerilor și oamenilor.

Rom. 8, 36.

10. Noi nebuni suntem pentru Hristos, iar voi înțelepți întru Hristos; noi slabi, iar voi tari; voi slăviți, iar noi necinstiți.

11. Până în ceasul de acum și flămânzim și însetoșăm, și suntem goli, și pătimim, și nu suntem așezați;

2 Cor. 11, 27.

12. Și ostenim, lucrând cu mâinile noastre; ocărăți fiind, grăim de bine; izgoniți fiind, răbdăm;

Fapt. 18, 3; 1 Tes. 2, 9, sq; Rom. 12, 14.

13. Huliți fiind, mângâiem; ca niște gunoiu ne-am făcut lumei, tuturor lepădătură suntem până acum.

14. Nu înfruntându-vă pre voi scriu acestea, ci ca pre niște fii ai mei iubiți învățându-vă.

15. Că de ați aveà zece mii de dascăli întru Hristos, dar nu mulți părinți, că întru Hristos Iisus prin evanghelie eu v'am născut pre voi.

16. Rogu-vă dar pre voi, să fiți mie următori.

1 Cor. 11, 1.

17. Pentru aceasta am trimis la voi pre Timotei, care este fiu al meu iubit și credincios întru Domnul, care va aduce vouă aminte căile mele cele ce sunt întru Hristos, precum pretutindenea întru toată biserica învăț.

1 Cor. 16, 10.

18. Că nevenind eu la voi, s'au semețit unii.

19. Ci voi veni curând la voi, de va vreà Domnul, și voi cunoaște, nu cuvântul celor ce s'au semețit, ci puterea.

Fapt. 18, 21; Evr. 6, 3; Iac. 4, 15.

20. Că nu este în cuvânt împărăția lui Dumnezeu, ci întru putere.

1 Cor. 2, 4; Luc. 17, 20.

21. Ce voiți? Cu toiag să vin la voi, sau cu dragoste și cu duhul blândeței?

CAP. 5.

Mustrări împotriva celor desfrânați.

Cu adevărat se aude între voi curvie, și curvie ca aceea care nici între păgâni nu se numește, ca să aibă cineva pre muierea tatălui său.

Lev. 18, 7.

2. Și voi v'ați semețit, și nu mai bine ați plâns, ca să se ridice din mijlocul vostru cel ce a făcut fapta aceasta.

3. Eu dar nefiind la voi cu trupul, iar cu duhul fiind de față acolo, iată am judecat ca și cum aș fi de față, pre cel ce a făcut aceasta așa:

2 Cor. 10, 1; Col. 2, 5.

4. Întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, adunându-vă voi și duhul meu, cu puterea Domnului nostru Iisus Hristos,

Mat. 18, 18.

5. Să dați pre unul ca acela satanei spre pierirea trupului, ca duhul să se mântuiască în ziua Domnului Iisus.

1 Cor. 1, 8; 1 Tim. 1, 20.

6. Nu este bună lauda voastră. Au nu știți că puțin aluat toată frământătura dospește?

Gal. 5, 9.

7. Curățiți dar aluatul cel vechiu, ca să fiți frământătură nouă, precum sunteți fără de aluat. Că paștele noastre Hristos pentru noi s'au jertfit;

8. Pentru aceea să prăznuim, nu întru aluatul cel vechiu, nici întru aluatul răutăței și al vicleșugului; ci întru azimele curăției și ale adevărului.

Eș. 12, 3, 15, 19.

9. Scris-am vouă în epistolie să nu vă amestecați cu curvarii;

10. Și cu adevărat nu cu curvarii lumii acestea, sau cu lacomii, sau cu răpitorii, sau cu slujitorii idolilor; că altmintrele ar fi trebuit să ieșiți din lumea aceasta.

11. Iar acum am scris vouă să nu vă amestecați, dacă vre unul numindu-se frate va fi curvar, sau lacom, sau slujitor idolilor, sau ocărător, sau bețiv, sau răpitor; cu unul ca acesta nici să mâncați.

Mat. 18, 17; 2 Tes. 3, 6.

12. Că ce îmi este mie a judecă pre cei din afară? Au nu pre cei din lăuntru voi îi judecați?

Marc. 4, 11.

13. Iar pre cei din afară Dumnezeu îi va judecă. Deci scoateți afară pre cel rău dintre voi înși-vă.

A 2 Lege 13, 5 și 22, 21 sq.

CAP. 6.

A nu se judecă înaintea celor necredincioși. Sfaturi împotriva desfrânării.

Au doară îndrăznește cineva din voi, având vre-o pâra împotriva altuia a se judecă la cei nedrepti și nu la cei sfinți?

2. Au nu știți că sfinții vor să judece lumea? Și de se va judecă lumea prin voi, nevrednici sunteți de judecați mai mici?

Apoc. 2, 26.

3. Au nu știți că pre îngeri vom să judecăm? Cu cât mai vârtos cele lumești?

4. Deci de aveți judecați lumești, pre cei nebăgați în seamă întru adunare să'i puneți să judece.

5. Și aceasta ca să vă rușinați zic vouă. Așa, nu este între voi înțelept nici unul, care să poată judecă între fratele său?

1 Cor. 15, 34.

6. Ci frate cu frate se judecă și aceasta la necredincioși.

7. Deci dar cu adevărat păcat este vouă, căci judecați aveți între voi. Pentruce mai bine nu suferiți strâmbătatea? Pentruce mai bine nu răbdați paguba?

Mat. 5, 39; Rom. 12, 19; 1 Petr. 3, 9.

8. Ci voi înșivă faceți strâmbătate, și aduceți pagubă, și mai vârtos fraților.

9. Au nu știți că nedreptii împărăția lui Dumnezeu nu o vor moșteni? Nu vă înșelați; nici curvarii, nici slujitorii idolilor, nici preacurvarii, nici malachii, nici sodomnenii,

Gal 5, 19, sq.; Rom. 1, 29, sq.

10. Nici furii, nici lacomii, nici bețivii, nici ocărătorii, nici răpitorii, împărăția lui Dumnezeu nu o vor moșteni.

11. Și acestea unii ați fost; ci v'ați spălat, ci v'ați sfințit, ci v'ați îndreptat întru numele Domnului Iisus și întru Duhul Dumnezeului nostru.

12. Toate îmi sunt slobode, dar nu toate îmi sunt de folos; toate îmi sunt slobode, ci eu nu voiu să fiu biruit de ceva.

1 Cor. 10, 23.

13. Bucatele pântecelui și pânțele bucatelor; iar Dumnezeu și pre acela și pre acelea va strică. Iar trupul nu curviei, ci Domnului; și Domnul trupului.

Mat. 15, 17; 1 Tes. 4, 3.

14. Iar Dumnezeu și pre Domnul l-au sculat, și pre noi ne va scula cu puterea sa.

Fapt. 3, 15; Rom. 8, 11; 2 Cor. 4, 14.

15. Dar nu știți că trupurile voastre sunt mădulările lui Hristos? Deci dar pre mădulările lui Hristos le voiu face mădulări ale curviei? Să nu fie.

Efes. 4, 12.

16. Au nu știți că cel ce se lipește de curvă un trup este? Că vor fi, zice, amândoi un trup.

Fac. 2, 24; Mat. 19, 5; Efes. 5, 31.

17. Iar cel ce se lipește de Domnul, un duh este.

Ioan 17, 21, sq.; Efes. 5, 30.

18. Fugiți de curvie. Că tot păcatul care va face omul, afară de trup este; iar cel ce curvește, într'al său trup păcătuiește.

19. Au nu știți că trupul vostru este locaș Duhului Sfânt ce locuiește întru voi, pre carele aveți dela Dumnezeu, și nu sunteți ai voștri?

1 Cor. 3, 16; 2 Cor. 6, 16.

20. Că sunteți cumpărați cu preț; proslăviți dar pre Dumnezeu în trupul vostru și întru duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

1 Cor. 7, 23; 1 Petr. 1, 18.

CAP. 7.

Despre căsătorie, neînsoțire și văduvie.

Iar pentru care mi-ați scris; bine este omului de muiere să nu se atingă.

2. Iar pentru curvie, fiecare să-și aibă femeia sa, și fiecare femeie să-și aibă bărbatul său.

3. Bărbatul datornică dragoste să-i dea femeii; așijderea și femeia bărbatului.

4. Femeia trupul său nu își stăpânește, ci bărbatul; așijderea și bărbatul trupul său nu își stăpânește, ci femeia.

5. Să nu opriți datoria unul altuia, fără numai din buna voință, la o vreme, ca să vă îndeletniciți în post și în rugăciune; și iarăși să vă împreunați, ca să nu vă ispitească pre voi satana pentru neînfrânarea voastră.

Eșire 19, 15; Ioil 2, 16.

6. Și aceasta o zic după sfat, iar nu după poruncă.

7. Că voesc ca toți oamenii să fie precum și eu. Ci fiecare are darul său dela Dumnezeu, unul așa, iar altul într'alt chip.

Mat. 19, 12.

8. Iar zic celor necăsătoriți și văduvelor: bine este lor de vor rămâne precum și eu.

9. Iar de nu se vor putea ține, să se căsătorească; că mai bine este să se căsătorească decât să arză.

1 Tim. 5, 14.

10. Iar celor căsătoriți poruncesc, nu eu, ci Domnul: femeia de bărbat să nu se despartă.

Mat. 5, 32; Mal. 2, 14.

11. Iar de se va despărți, să nu se mărite, sau să se împace cu bărbatul său; și bărbatul pre femeie să nu o lase.

12. Iar celorlalți eu zic, nu Domnul; de are vre un frate femeia necredincioasă, și ea va voi să viețuiască cu el, să nu o lase pre ea.

13. Și femeia de are bărbat necredincios, și acela va voi să viețuiască cu dânsa, să nu’l lase pre el.

14. Pentrucă se sfințește bărbatul necredincios prin femeia credincioasă, și se sfințește femeia necredincioasă prin bărbatul credincios; că într’alt chip feciorii voștri necurați ar fi; iar acum sfinți sunt.

Rom. 11, 16.

15. Iar de se desparte cel necredincios, despartă-se. Că nu este robit fratele sau sora într’unele ca acestea; că spre pace ne-au chemat pre noi Dumnezeu.

Efes. 2, 14, 17.

16. Că ce știi, femeie, de’ți vei mântui bărbatul? Sau ce știi, bărbate, de’ți vei mântui femeia?

1 Petr. 3, 1.

17. Însă fiecăruia precum i-au împărțit Dumnezeu, și fiecare precum l-au chemat Domnul, așa să umble. Și așa întru toate bisericile rânduiesc.

1 Cor. 3, 5; Rom. 12, 3; Efes, 4, 1.

18. De este cineva chemat fiind tăiat împrejur, să nu poftască netăiere împrejur. Întru netăiere împrejur cineva s’a chemat? Să nu se taie împrejur.

19. Tăierea împrejur nimic este, și netăierea împrejur nimic este, ci paza poruncilor lui Dumnezeu.

Gal. 5, 6 și 6, 15.

20. Fiecare întru chemarea care s’a chemat, întru aceea să rămâe.

Efes, 4, 1.

21. Rob ești chemat? Nu te griji; ci de și poți să fii slobod, mai mult te supune.

Ioan 8, 36; Rom. 6, 18.

22. Că cel ce este chemat întru Domnul rob, slobod Domnului este; așijderea și cel ce este chemat slobod, rob este lui Hristos.

23. Cu preț sunteți cumpărați; nu vă faceți robi oamenilor.

1 Cor. 6, 20.

24. Fiecare întru ce este chemat, fraților, întru aceea să rămâe înaintea lui Dumnezeu.

25. Iar pentru fecioare porunca Domnului nu am; iar sfat dau, ca un miluit dela Domnul, a fi credincios.

26. Socotesc dar, că acest lucru este bun pentru această de acum nevoe, că bine este omului așa a fi.

Ier. 16, 2.

27. Legatu-te-ai cu femeie? Nu căută dezlegare. Dezlegatu-te-ai de femeie? Nu căută muiere.

28. Iar de te-ai și însurat, n'ai greșit, și de s'a măritat fecioara, n'a greșit. Dar necaz în trup vor aveà unii ca aceștia; iar eu vă cruț pre voi.

29. Iar aceasta zic fraților, că vremea de acum scurtă este; că și cei ce au femei să fie ca și cum n'ar aveà;

Rom. 13, 11.

30. Și cei ce plâng, ca și cum n'ar plânge; și cei ce se bucură, ca și cum nu s'ar bucurà; și cei ce cumpără, ca și cum n'ar stăpâni.

31. Și cei ce se folosesc cu lumea aceasta, ca și cum nu s'ar folosi; că trece chipul lumei acestea.

1 Ioan 2, 17.

32. Și voesc ca voi fără de grije să fiți. Cel neînsurat grijește de ale Domnului, cum va plăceà Domnului;

1 Tim. 5, 5.

33. Iar cel ce s'a însurat grijește de ale lumei, cum va plăceà femeii.

Efes. 5, 29.

34. Se deosebește muierea și fecioara. Cea nemăritată se grijește de ale Domnului, cum va plăceà Domnului, ca să fie

sfântă și cu trupul și cu sufletul; iar cea măritată se grijește de ale lumii, cum va plăcea bărbatului.

35. Și aceasta spre al vostru folos zic; nu ca să vă pun vouă cursă, ci spre bună cuviință, și apropiere de Domnul fără sminteală.

36. Iar de i se pare cuivă că i se va face vreo necinste pentru fecioara sa, dacă îi trec tinerețele, și așa trebuie a se face, ce voește face, nu greșește; mărite-se.

37. Iar care stă întemeiat în inimă, neavând nevoie, și are stăpânire preste a sa voie, și aceasta a judecat întru inima sa, a păzi pre fecioara sa, bine face.

38. Deci dar, și cel ce își mărită pre fecioara sa, bine face; iar cel ce nu o mărită mai bine face.

39. Femeia legată este de lege în câtă vreme trăește bărbatul ei; iar dacă va adormi bărbatul ei, slobodă este după care va vrea să se mărite; numai întru Domnul.

Rom. 7, 2.

40. Iar mai fericită este de va rămâne așa, după sfatul meu; că mi se pare, că și eu am Duhul lui Dumnezeu.

CAP. 8.

Povețe pentru mâncarea jertfelor idolești.

Iar pentru cele ce se jertfesc idolilor, știm că toți avem cunoștință. Însă cunoștința face semeț, iar dragostea zidește.

Fapt. 15, 20.

2. Iar de i se pare cuivă că știe ceva, încă nimic n'a cunoscut precum se cade a cunoaște.

Gal. 6, 3; 1 Tim. 6, 4.

3. Iar de iubește cineva pre Dumnezeu, acela cunoscut este de dânsul.

Gal. 4, 19.

4. Iar pentru mâncarea jertfelor idolești, știm că idolul nimic nu este în lume, și cum că nu este alt Dumnezeu fără

numai unul.

5. Pentru că deși sunt cari să zic dumnezei, ori în cer ori pre pământ, (precum sunt dumnezei mulți, și domni mulți),

Ioan 10, 34.

6. Ci nouă un Dumnezeu este, Tatăl, dintru care sunt toate, și noi într-un dâns; și unul Domn Iisus Hristos, prin care sunt toate și noi printr'însul.

Malach. 2, 10; Rom. 11, 36; Ioan 13, 13.

7. Ci nu este într-un toți cunoștința; iar oarecarii cu știința idolului de până acum ca o jertfă idolească mănâncă, și știința lor fiind slabă se spurcă.

1 Cor. 10, 7.

8. Iar mănucarea nu ne va pune pre noi înaintea lui Dumnezeu; că nici de vom mănucă, nu ne prisosește; nici de nu vom mănucă ne lipsește.

Rom. 14, 17; Gal. 5, 13.

9. Ci vedeți ca nu cumvâ slobozenia voastră aceasta să fie sminteală celor neputincioși.

10. Că de te va vedeă cinevâ pre tine cel ce ai cunoștință șezând în capiștea idolilor, au nu știința lui slabă fiind, se va întări ca să mănânce jertfele idolești.

11. Și va pieri fratele tău cel neputincios pentru cunoștința ta, pentru care Hristos au murit.

12. Și așa, greșind împotiva fraților și bătând știința lor cea neputincioasă, împotiva lui Hristos greșiți.

13. Pentru aceea, dacă face mănucarea sminteală fratelui meu, nu voi mănucă carne în veac, ca să nu fac sminteală fratelui meu.

Rom. 14, 21; 2 Cor. 11, 29.

CAP. 9.

Slobozenia dată Apostolilor dela Dumnezeu și înfrânarea lor cea de voie. Vieța noastră se aseamănă cu întrecerea la alergări.

Au nu sunt apostol? Au nu sunt slobod? Au nu pre Iisus Hristos Domnul nostru l-am văzut? Au nu lucrul meu voi sunteți întru Domnul?

1 Cor. 15, 8; Fapt. 26, 16.

2. De nu sunt apostol altora, dar vouă sunt; că pecetea apostoliei mele voi sunteți întru Domnul.

2 Cor. 3, 2.

3. Răspunsul meu la cei ce mă cercetează pre mine acesta este:

4. Au n'avem putere a mânca și a bea?

Luc. 10, 8.

5. Au n'avem putere pre o soră, femeie, a purta ca și ceilalți apostoli, și frații Domnului, și Chifa?

6. Au numai eu singur și Varnava n'avem putere a nu lucra?

7. Cine slujește în oaste vre o dată cu leafa sa? Sau cine sădește vie, și din roadă ei nu mănâncă? Sau cine paște turmă, și din laptele ei nu mănâncă?

8. Au doară după om acestea grăesc? Au nu și legea acestea zice?

9. Că în legea lui Moisi scris este: să nu legi gura boului ce treeră. Au doară de boi se îngrijește Dumnezeu?

A doua Leg. 25, 4; 1 Tim. 5, 18.

10. Au doară pentru noi cu adevărat zice? Că pentru noi s'a scris: că întru nădejde, cel ce ară, dator este să are; și cel ce treeră întru nădejde, de nădejdea sa trebuie să aibă parte.

11. Dacă am semănat noi vouă cele duhovnicești, au mare lucru este de vom seceră noi ale voastre cele trupești?

Rom. 15, 27.

12. Dacă au parte alții de puterea voastră, au nu mai vârtos noi? Ci nu am făcut după puterea aceasta; ci toate le răbdăm, ca să nu dăm vre o zăticnire evangheliei lui Hristos.

Fapt. 20, 33; 2 Cor. 11, 9.

13. Au nu știți că cei ce lucrează cele sfinte, din biserică mănâncă? Și cari slujesc altarului, cu altarul se împărtășesc?

Num. 18, 31; A 2 Lege 18, 1.

14. Așa și Domnul au rânduit celor ce propoveduesc evanghelia, din evanghelie să trăiască.

Lucà 10, 7.

15. Iar eu nici una de acestea n'am făcut; și n'am scris acestea, ca așa să se facă către mine; că mai bine îmi este a muri, decât lauda mea s'o facă cineva în zadarnică.

Fapt. 18, 3.

16. Că de binevestesc, nu îmi este mie laudă; că nevoie îmi zace asupra; iar amar mie este de nu voi binevesti!

17. Că de fac aceasta de voie, plată am; iar dacă de silă, dregătorie îmi este mie încredințată.

1 Cor. 4, 1.

18. Care dar este plata mea? Ca binevestind, fără de plată să pun evanghelia lui Hristos, ca să nu fac eu după puterea mea cum nu se cade întru bunavestire

1 Cor. 8, 9.

19. Că slobod fiind de toate, tuturor m'am făcut rob, ca pre cei mai mulți să dobândesc.

20. Și m'am făcut Iudeilor ca un Iudeu, ca pre Iudei să dobândesc; celor de supt lege, ca un supus legii, (nefiind supt lege), ca pre cei de supt lege să dobândesc;

Fapt. 16, 3; 1 Cor. 7, 18.

21. Celor fărădelege, ca un fărădelege, (nefiind fărădelege lui Dumnezeu, ci întru lege lui Hristos), ca să dobândesc pre cei fărădelege.

Fapt. 11, 3; Gal. 2, 3.

22. M'am făcut celor neputincioși ca un neputincios; ca pre cei neputincioși să dobândesc; tuturor toate m'am făcut, ca ori cum pre vre unii să mântuesc.

Rom. 11, 14; 2 Cor. 11, 20.

23. Și aceasta fac pentru evanghelie, ca împreună părtaș ei să mă fac.

24. Au nu știți că cei ce aleargă în locul de priveală, toți adecă aleargă, dar unul ia darul? Așa să alergați, ca să apucați.

25. Iar tot cel ce se nevoiește, de toate se înfrânează. Și aceia adecă ca să iă cunună stricăcioasă; iar noi nestricăcioasă.

Efes. 6, 12; 2 Tim. 4, 8; Iac. 1, 12.

26. Eu drept aceea așa alerg, nu ca și cum n'aș ști; așa dau războiu, nu ca și cum aș fi bătând văzduhul;

27. Ci îmi chinuesc trupul meu, și îl supun robiei; ca nu cumvă altora propoveduind, însumi să mă fac netrebnic.

Rom. 8, 13 și 13, 14.

CAP. 10.

Sfaturi pentru ferirea de îmbuibări și desfrânări; dete ca pildă pe Iudeii ieșiți din Eghiptet.

Și nu voesc ca să nu știți voi, fraților, că părinții noștri toți supt nor au fost, și toți prin mare au trecut;

Eșir. 13, 21 și 14, 22.

2. Și toți prin Moisi s'au botezat în nor și în mare;

Num. 9, 15.

3. Și toți aceeași mâncare duhovnicească au mâncat;

Eș. 16, 15.

4. Și toți aceeași băătură duhovnicească au băut; că beau din Piatra cea duhovnicească care urmă; iar Piatra eră Hristos.

Eș. 17, 6.

5. Ci întru cei mai mulți dintru ei nu au binevoit Dumnezeu; că au căzut în pustie.

Num. 14, 30; 26, 65.

6. Și aceste pilde s'au făcut nouă, ca să nu fim noi poftitori de rele, precum și aceia au poftit.

Num. 11, 4.

7. Nici slujitori idolilor să vă faceți, precum unii dintre dânșii; precum este scris: șezut-a norodul de a mâncat și a băut, și s'a sculat de a jucat.

Eș. 20, 3; 32, 6.

8. Nici să curvim, precum unii dintru dânșii au curvit, și au căzut într'o zi douăzeci și trei de mii.

Num. 25, 1, 9.

9. Nici să ispitim pre Hristos, precum și unii dintru dânșii au ispitit, și de șerpi au pierit.

Num. 21, 5.

10. Nici să cârțiți, precum și unii dintru dânșii au cârțit, și s'au pierdut de pierzătorul.

Num. 14, 2, 37.

11. Și aceste toate pilde, s'au întâmplat lor; iar s'au scris spre a noastră învățătură, la carii sfârșiturile veacurilor au ajuns.

Rom. 15, 4; Evr. 9, 26.

12. Pentru aceea celui ce i se pare că stă, să iă aminte ca să nu cază.

Rom. 11, 20.

13. Ispită pre voi nu v'a ajuns, fără numai omenească, iar credincios este Dumnezeu, care nu va lăsa pre voi să vă ispitiți mai mult decât puteți; ci împreună cu ispita va face și sfârșitul, ca s'o puteți suferi.

1 Cor. 1, 9.

14. Pentru aceea, iubiții mei, fugiți de slujirea idolilor.

1 Ioan 5, 21.

15. Ca celor înțelepți grăiesc, judecați voi ceea ce eu grăiesc.

1 Cor. 2, 15.

16. Paharul binecuvântărei care binecuvântăm, au nu este împărtășirea sângelui lui Hristos? Pâinea care frângem, au nu este împărtășirea trupului lui Hristos?

Mat. 26, 27; Fapt. 2, 42; 1 Cor. 11, 24.

17. Căci o pâine, un trup, cei mulți suntem; că toți dintr'o pâine ne împărtășim.

1 Cor. 12, 27; Rom. 12, 5.

18. Vedeți pre Israil după trup; au nu cei ce mănâncă jertfele părtași altarului sunt?

Lev. 7, 6, 14.

19. Deci ce zic eu? Că doară idolul este ceva, sau ce se jertfește idolului este ceva?

1 Cor. 8, 4.

20. Ci eu zic că cele ce jertfesc neamurile, dracilor jertfesc și nu lui Dumnezeu; nu voiesc dar ca să vă faceți voi părtași dracilor.

Lev. 17, 7; A 2 Lege 32, 17; Ps. 105, 36; Apoc. 9, 20.

21. Nu puteți bea paharul Domnului, și paharul dracilor; nu puteți fi mesei Domnului părtași și mesei dracilor.

2 Cor. 6, 15.

22. Au întărită-vom pre Domnul spre mânie? Au mai tari decât el suntem?

A 2 Lege 32, 21; Iov 9, 19.

23. Toate îmi sunt slobode, ci nu toate îmi folosesc; toate îmi sunt slobode, ci nu toate zidesc.

1 Cor. 6, 12.

24. Nimeni al său să nu caute, ci fiecare al altuia.

Filip. 2, 4; Rom 15, 2.

25. Tot ce se vinde în măcelărie să mâncați, nimic cercetând pentru știință;

1 Tim. 4, 4.

26. Că al Domnului este pământul și plinirea lui.

Ps. 23, 1.

27. Și de vă chiamă pre voi cineva din cei necredincioși și voiți să mergeți, tot ce se pune înaintea voastră să mâncați, nimic cercetând pentru știință.

Luc. 10, 7.

28. Iar de va zice vouă cineva: aceasta este jertfită idolilor, să nu mâncați pentru acela ce v'a spus și pentru știință; că al Domnului este pământul și plinirea lui;

1 Cor. 8, 7.

29. Iar știința, zic, nu a ta, ci a celuilalt, ca pentrue slobozenia mea se judecă de altă știință;

30. Dacă mă împărtășesc eu prin har, pentrue mă hulesc, de care eu mulțănesc?

1 Tim. 4, 4.

31. Deci ori de mâncați, ori de beți, ori altceva de faceți, toate spre slava lui Dumnezeu să le faceți.

Col. 3, 17.

32. Fără sminteală fiți, și Iudeilor și Elinilor și bisericii lui Dumnezeu;

Rom. 14, 13.

33. Precum și eu întru toate tuturor plac, necăutând folosul meu, ci al celor mulți, ca să se mântuiască.

CAP. 11.

Cum trebuie a se ruga și a proroci bărbații și femeile și rânduiala ce au a păzi la mesele de obște. Sf. Euharistie.

Următori fiți mie, precum și eu lui Hristos.

2. Iar vă laud pre voi, fraților, că de toate ale mele vă aduceți aminte și precum v'am dat vouă, predaniile țineți.

2 Tes. 2, 15.

3. Și voiesc să știți voi, că a tot bărbatul capul este Hristos, iar capul femeii este bărbatul; iar capul lui Hristos, Dumnezeu.

1 Cor. 3, 23; Efes. 5, 23.

4. Tot bărbatul rugându-se sau prorocind cu capul acoperit, își rușinează capul lui,

1 Cor. 12, 10; 14, 1.

5. Iar toată femeia rugându-se sau prorocind cu capul desvelit își rușinează capul ei, că tot una este ca și cum ar fi rasă.

6. Că de nu se învelește femeia, să se și tunză; iar de este lucru de rușine femeii a se tunde, sau a se rade, învelească-se.

7. Că bărbatul nu este dator să'și acopere capul, chipul și slava lui Dumnezeu fiind, iar muierea slava bărbatului este.

Fac. 1, 26.

8. Că nu este bărbatul din femeie; ci femeia din bărbat.

9. Că nu s'a zidit bărbatul pentru femeie; ci femeia pentru bărbat.

Fac. 2, 18, 23.

10. Pentru aceea datoare este femeia să aibă învelitoare în cap, pentru îngerii.

11. Însă nici bărbatul fără femeie, nici femeia fără bărbat, întru Domnul.

Gal. 3, 28.

12. Că precum este femeia din bărbat, așa și bărbatul prin femeie; și toate dela Dumnezeu.

13. Întru voi înșivă judecați; oare cu cuviință este, femeia desvelită să se roage lui Dumnezeu?

14. Au nu și singură firea vă învață pre voi, că bărbatul de își lasă părul, necinste lui este?

15. Iar femeia de își lasă părul, slavă ei este; de vreme ce părul este dat ei în loc de învelitoare.

16. Iar de se vede că este cineva prigonitor, noi obicei ca acesta n'avem, nici bisericile lui Dumnezeu.

1 Tim. 6, 4.

17. Și aceasta poruncindu-vă nu vă laud, că nu spre mai bine, ci spre mai rău vă adunați.

18. Pentrucă întâiu, când vă adunați voi în biserică, auz că se fac între voi împerechieri; și despre o parte crez.

1 Cor. 1, 10, sq. și 3, 3.

19. Că trebuie să fie și eresuri între voi, ca cei lămuriti să se facă arătați între voi.

Mat. 18, 7, sq.; 1 Ioan 2, 19.

20. Drept aceea, când vă adunați voi împreună, nu este a mânca cina Domnului.

21. Că fiecare își pune cina sa mai înainte spre mâncare; și unul este flămând, iar altul este beat.

22. Au doară n'aveți case ca să mâncați și să beți? Sau pre biserica lui Dumnezeu defăimați, și rușinați pre cei lipsiți? Ce voi zice vouă? Lăuda-voiu pre voi? Întru aceasta nu vă laud.

Iac. 2, 6.

23. Că eu am luat dela Domnul, care am și dat vouă. Că Domnul Iisus în noaptea întru care s'a vândut au luat pâine;
1 Cor. 15, 3; Lucà 22, 19.

24. Și mulțămind au frânt, și au zis: luați, mâncați; acesta este trupul meu care se frânge pentru voi; aceasta să faceți întru pomenirea mea.

25. Așijderea și paharul, după cină, zicând: acest pahar legea cea nouă este întru sângele meu; aceasta să faceți de câte ori veți beà, întru pomenirea mea.

26. Că de câte ori veți mânca pâinea aceasta, și veți beà paharul acesta, moartea Domnului vestiți până când va veni.

Is. 59, 20.

27. Drept aceea, oricare va mânca pâinea aceasta, sau va beà paharul Domnului cu nevrednicie, vinovat va fi trupului și sângelui Domnului.

Ier. 31, 33; 1 Cor. 10, 21; Evr. 6, 6.

28. Ci să se ispitească omul pre sine, și așa din pâine să mănânce, și din pahar să beà.

29. Că cel ce mănâncă și beà cu nevrednicie, judecată luiș mănâncă și beà, nesocotind trupul Domnului.

30. Pentru aceasta între voi mulți sunt neputincioși și bolnavi, și dorm mulți.

31. Că de ne-am fi judecat pre noi singuri, nu ne-am fi osândit.

Ps. 31, 5.

32. Iar judecându-ne, dela Domnul ne certăm, ca nu cu lumea să ne osândim.

Gal. 3, 22; Evr. 12, 5, 6.

33. Deci dar, frații mei, când vă adunați să mâncați, unul pre altul să așteptați.

34. Iar de flămânzește cinevã, acasă să mănânce; ca să nu vă adunați spre osândă. Iar celelalte când voi veni le voi rândui.

CAP. 12.

Darurile duhovnicești și iconomia lor.

Iar pentru cele duhovnicești, fraților, nu voiu să nu știți voi.

1 Cor. 10, 1.

2. Că știți când erați neamuri, cum vă duceați către idolii cei fără de glas, ca și cum ați fi fost trași.

1 Cor. 6, 11; Efes. 2, 11.

3. Pentru aceea vă arăt vouă, că nimeni cu Duhul lui Dumnezeu grăind nu zice anatema pre Iisus; și nimeni nu poate numi pre Domnul Iisus, fără numai întru Duhul Sfânt.

Marcu 9, 39.

4. Și sunt osebiri darurilor, iar acelaș Duh.

Rom. 12, 6.

5. Și osebiri slujbelor sunt, iar acelaș Domn.

Efes. 4, 11.

6. Și osebiri lucrărilor sunt, iar acelaș Dumnezeu este care lucrează toate întru toți.

Efes. 1, 23.

7. Iar fiecăruia se dă arătarea Duhului spre folos.

1 Cor. 14, 26.

8. Că unuia prin Duhul se dă cuvântul înțelepciunii; iar altuia cuvântul cunoștinței întru acelaș Duh;

1 Cor. 2, 6 și 1, 5.

9. Și unuia credința întru acelaș Duh; iar altuia darurile tămăduirilor întru acelaș Duh;

10. Unuia lucrarea puterilor, iar altuia prorocie; unuia alegerea duhurilor, iar altuia feluri de limbi; și altuia tălmăcirea limbilor;

Fapt. 2, 4.

11. Și toate acestea le lucrează unul și acelaș Duh, împărțind deosebi fiecăruia precum voește.

1 Cor. 7, 7; Rom. 12, 3, 6; Efes. 4, 7.

12. Că precum trupul unul este, și mădulări are multe și toate mădulările ale unui trup, multe fiind, un trup sunt; așa și Hristos.

1 Cor. 10, 17.

13. Pentru că printr'un Duh noi toți într'un trup ne-am botezat, ori Iudeii, ori Elinii, ori robii, ori cei slobozi; și toți într'un Duh ne-am adăpat.

14. Că și trupul nu este un mădular, ci multe.

15. Că de-ar zice piciorul, pentru că nu sunt mână, nu sunt din trup; au doară pentru aceea nu este din trup?

16. Și de-ar zice urechia, pentru că nu sunt ochiu, nu sunt din trup; au doară pentru aceea nu este din trup?

17. Că de-ar fi tot trupul ochiu, unde ar fi auzul? Și de-ar fi tot auz, unde ar fi mirosul?

18. Iar acum au pus Dumnezeu mădulările pre unul fiecare dintr'însele în trup, precum au voit.

Col. 2, 19.

19. Că de-ar fi toate un mădular, unde ar fi trupul?

20. Iar acum multe mădulări cu adevărat sunt, dar un trup.

21. Și nu poate ochiul să zică mâinei: n'am trebuință de tine; sau iarăș capul picioarelor: n'am trebuință de voi.

22. Ci cu mult mai vârtos mădulările trupului, care se socotesc a fi mai slabe, sunt mai trebuincioase;

23. Și care ni se pare că sunt mai necinstite la trup, acestora cinste mai multă le dăm; și cele nesocotite ale noastre mai multă slavă au.

24. Iar cele de cinste ale noastre n'au trebuință; ci Dumnezeu au tocmit trupul, celui mai de jos mai multă cinste dând,

25. Ca să nu fie desbinare în trup; ci să se grijească mădulările între sine asemenea unul de altul.

26. Și ori de pătimește un mădular, pătimesc toate mădulările dimpreună; ori de se slăvește un mădular, împreună se bucură toate mădulările;

27. Iar voi sunteți trupul lui Hristos, și mădulări din parte.

Rom. 12, 5; Efes. 4, 12 și 5, 30; Col. 1, 24.

28. Și pre unii au pus Dumnezeu în biserică, întâiu pre apostoli, al doilea pre proroci, al treilea pre dascăli, după aceea pre puteri, apoi darurile tămăduirilor, ajutorințele, isprăvnicile, felurile limbilor.

Efes. 4, 11.

29. Au doară toți sunt apostoli? Au doară toți proroci? Au doară toți dascăli? Au doară toți puteri?

30. Au doară toți au darurile tămăduirilor? Au doară toți în limbi grăesc? Au doară toți tălmăcesc?

31. Ci să râvniți darurile cele mai bune; și încă mai înaltă cale vă arăt vouă.

1 Cor. 14, 1.

CAP. 13.

Dragostea și bunătățile ei.

De aş grăi în limbile omenești și îngerești, iar dragoste nu am, făcutu-m'am aramă sunătoare și chimval răsunător.

2. Și de aş avea prorocie, și de aş ști toate tainele și toată știința; și de aş avea toată credința, cât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt.

Mat. 7, 22 și 17, 20.

3. Și de aş împărți toată avuția mea, și de aş dà trupul meu să'l arză, și dragoste nu am, nici un folos nu'mi este.

Mat. 6, 1; Ioan 15, 13; Rom. 12, 8, 20; 1 Ioan 3, 17.

4. Dragostea îndelung rabdă, se milostivește; dragostea nu pismuește, dragostea nu se semețește, nu se trufește.

5. Nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se întărită, nu gândește răul;

Filip. 2, 4, 21.

6. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr;

7. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă.

1 Cor. 9, 12; Pild. 10, 12; Rom. 15, 1.

8. Dragostea niciodată nu cade; și ori prorociile de vor lipsi; ori limbile de vor înceta; ori cunoștința de se va strică.

9. Pentru că din parte cunoaștem, și din parte prorocim.

10. Iar când va veni cea desăvârșită, atunci cea din parte se va strică.

Efes. 4, 13.

11. Când eram prunc, ca un prunc grăiam, ca un prunc cugetam, ca un prunc gândiam; iar dacă m'am făcut bărbat, am lepădat cele pruncești.

12. Că vedem acum ca prin oglindă în ghicitură; iar atunci față către față; acum cunosc din parte; iar atunci voi cunoaște precum și cunoscut sunt.

13. Și acum rămâne credința, nădejdea, dragostea, aceste trei; iar mai mare decât acestea este dragostea.

CAP. 14.

Întrebuințarea darului limbilor și a prorociei. Femeea să tacă în biserică.

Urmați dragostea, și râvniți cele duhovnicești; iar mai vârtos ca să prorociți.

1 Cor. 12, 10, 31.

2. Că cel ce grăește în limbă, nu grăește oamenilor, ci lui Dumnezeu; că nimeni nu'l aude; iar cu duhul grăește taine.

3. Iar cel ce prorocește oamenilor, grăește spre zidire și îndemnare și mângâere.

4. Cel ce grăește în limbă pre sine singur se zidește; iar cel ce prorocește, biserica zidește.

5. Și voesc ca voi toți să grăiți în limbi, iar mai vârtos să prorociți; că mai mare este cel ce prorocește, decât cel ce grăește în limbi, fără numai de va tălmăci, ca biserica zidire să iă.

Num. 11, 29.

6. Iar acum, fraților, de voi veni la voi grăind în limbi, ce voi folosi vouă, de nu voi grăi vouă sau într-o descoperire,

sau într-o cunoștință, sau într-o prorocie, sau într-o învățătură?

1 Cor. 12, 8.

7. Că precum cele neînsufletește ce dau glas, ori fluer, ori alăuta, de nu vor da osebire în viersuri, cum se va cunoaște glasul fluerului sau zicerea alăutei?

8. Că trâmbița de va da glas fără de semn, cine se va găti la războiu?

Num. 10, 9.

9. Așa și voi, prin limbă de nu veți da cuvânt cu bună înțelegere, cum se va cunoaște ceea ce se va grăi? Că veți fi grăind în văzduh.

10. Atâtea de multe precum se întâmplă, sunt în lume, felurile glasurilor, și nici unul dintr'însele este fără de glas.

11. Deci de nu voi ști puterea glasului, voi fi celui ce grăește varvar, și cel ce grăește va fi mie varvar.

12. Așa și voi, de vreme ce sunteți râvnitori duhurilor, spre zidirea bisericii să căutați ca să prisosiți.

13. Pentru aceea cel ce grăește în limbi să se roage, ca să și tălmăcească.

1 Cor. 12, 10.

14. Pentru că de mă voi ruga cu limba, duhul meu se roagă; iar mintea mea fără de roadă este.

15. Ce dar este? Rugă-mă-voiu cu duhul, rugă-mă-voiu și cu mintea; cântă-voiu cu duhul, cântă-voiu și cu mintea.

Efes. 5, 12.

16. Pentru că de vei binecuvânta cu duhul, cel ce împlinește locul celui prost, cum va zice, amin, după mulțămirea ia, de vreme ce nu știe ce zici?

17. Că tu bine mulțamești, dar celălalt nu se zidește.

18. Mulțamesc Dumnezeului meu, că mai mult decât voi toți grăesc în limbi;

19. Ci în biserică voiesc cinci cuvinte a grăi cu mintea mea ca și pre alții să'i învăț, decât zece mii de cuvinte în limbă.

20. Fraților, nu fiți prunci cu mintea; ci cu răutatea fiți prunci, iar cu mintea fiți desăvârșiți.

Efes. 4, 11; Mat. 18, 3.

21. În lege scris este: că într'alte limbi și cu alte buze voi grăi norodului acestuia, și nici așa nu mă vor asculta pre mine, zice Domnul.

A 2 Lege 28, 49; Is. 28, 11.

22. Drept aceea, limbile spre semn sunt, nu credincioșilor, ci celor necredincioși, iar prorocia slujește nu necredincioșilor, ci celor ce cred.

Rom. 5, 21.

23. Deci dar de s'ar adună toată biserica împreună și toți ar grăi în limbi și ar intra și de cei neînvățați sau necredincioși, au n'ar zice că sunteți nebuni?

24. Iar de ar proroci toți și ar intra vre un necredincios sau neînvățat, se vădește de toți, se judecă de toți:

25. Și așa cele ascunse ale inimei lui arătate se fac, și așa căzând pre față se va închină lui Dumnezeu, zicând că, cu adevărat Dumnezeu întru voi este.

1 Cor. 11, 18, 20; Efes. 4, 12.

26. Ce este dar, fraților? Când vă adunați, fiecare dintru voi psalm are, învățătură are, limbă are, descoperire are, tălmăcire are. Toate spre zidire să se facă,

27. De grăiește cineva în limbă, câte doi, sau mai mulți câte trei și pre rând, și unul să tălmăcească;

28. Iar de nu va fi tălmăcitor, să tacă în biserică; și numai lui să'și grăiască, și lui Dumnezeu.

29. Iar prorocii doi sau trei să grăiască, și ceilalți să judece;

30. Iar de se va descoperi ceva altuia ce șade, cel dintâiu să tacă.

31. Că puteți câte unul toți a proroci, ca toți să se învețe și toți să se mângâie.

32. Și duhurile prorocilor, prorocilor se supun.

1 Cor. 12, 9, sq.

33. Că Dumnezeu nu este al turburării, ci al păcii precum întru toate bisericile sfinților,

Rom. 15, 33.

34. Muierile voastre în biserică să tacă; că nu li s'a dat voie lor să grăiască, ci să fie plecate, precum și legea zice.

Fac. 3, 16; 1 Tim. 2, 11; Efes. 5, 22, Col. 3, 18; Tit 2, 5.

35. Iar de voiesc să se învețe ceva, acasă să'și întrebe pre bărbații lor; că rușine este muierilor să grăiască în biserică.

36. Au dela voi cuvântul lui Dumnezeu a ieșit? Sau numai la voi a ajuns?

37. De i se pare cuivă că este proroc, sau duhovnicesc, să înțeleagă cele ce scriu vouă, că ale Domnului sunt porunci.

1 Ioan 4, 7.

38. Iar de nu înțelege cinevă, să nu înțeleagă.

39. Deci fraților, râvniți a proroci și a grăi în limbi să nu opriți.

40. Toate cu cuviință și după rânduială să se facă.

Col. 2, 5.

CAP. 15.

Moartea și Învierea lui Hristos. Învierea cea deobște.

Și arăt vouă, fraților, evanghelia care am binevestit vouă, care ați și primit întru care și stați.

Gal. 1, 11.

2. Prin care vă și mântuiți, de o țineți cum o am binevestit vouă, fără numai de nu în zadar ați crezut.

1 Cor. 1, 21.

3. Că am dat vouă întâiu care am și luat, cum că Hristos au murit pentru păcatele noastre după scripturi;

Is. 53, 8, sq.

4. Și cum că s'au îngropat și cum că au înviat a treia zi după scripturi;

Ps. 15, 10.

5. Și cum că s'au arătat lui Chifa apoi celor unsprezece;

Luc. 24, 34; Marcu 16, 14.

6. După aceea s'au arătat la mai mulți decât cinci sute de frați de o dată; din cari cei mai mulți sunt până acum, iar unii au și adormit.

7. După aceea s'au arătat lui Iacov apoi apostolilor tuturor.

8. Iar mai pre urmă decât toți, ca unui născut fără de vreme, s'au arătat și mie.

Fapt. 9, 4.

9. Că eu sunt mai micul apostolilor, care nu sunt vrednic a mă chema apostol, pentru că am gonit biserica lui Dumnezeu.

Efes. 3, 8.

10. Iar cu darul lui Dumnezeu sunt ce sunt; și darul lui care este întru mine n'a fost în zadarnic; ci mai mult decât toți aceia m'am ostenit, însă nu eu, ci darul lui Dumnezeu care este cu mine.

11. Deci ori eu ori aceia, așa propoveduim, și așa ați crezut.

12. Iar de vreme ce Hristos se propoveduește că s'au sculat din morți, cum zic unii între voi că înviere morților nu este?

13. Și de nu este înviere morților, nici Hristos dar n'au înviat.

14. Iar dacă n'au înviat Hristos, înzadarnică dar este propoveduirea noastră, înzadarnică dar este și credința voastră.

15. Ne aflăm încă și martori mincinoși ai lui Dumnezeu; că am fi mărturisit împotriva lui Dumnezeu că au înviat pre Hristos, pre care nu l-au înviat, dacă morții nu se vor scula.

16. Că de nu se vor scula morții nici Hristos nu s'au sculat;

17. Iar dacă Hristos nu s'au sculat, înzadarnică este credința voastră, încă sunteți în păcatele voastre.

18. Încă și cei ce au adormit întru Hristos, au pierit.

Daniil 12, 2.

19. Și de nădăjduim întru Hristos numai în viața aceasta, mai ticăloși decât toți oamenii suntem.

20. Iar acum Hristos s'au sculat din morți; începătură celor adormiți s'au făcut.

Col. 1, 8.

21. Că de vreme ce prin om s'a făcut moartea, prin om și învierea morților.

Rom. 5, 12.

22. Că precum întru Adam toți mor, așa întru Hristos toți vor învia.

23. Și fiecare întru a sa rânduială; începătura Hristos; după aceea cei ce sunt ai lui Hristos întru venirea lui.

24. Apoi sfârșitul când va da împărăția lui Dumnezeu și Tatălui, când va strică toată domnia și toată stăpânirea și puterea.

25. Pentrucă se cade lui a împărăți, până ce va pune pre toți vrăjmașii supt picioarele sale.

Ps. 109, 2; Mat. 22, 44; Evr. 10, 13.

26. Vrăjmașul cel mai de pre urmă ce se surpă, moartea este.

27. Pentrucă toate le-au supus supt picioarele lui. Iar când zice că toate sunt supuse lui, arătat este, că afară de cela ce i-au supus lui toate.

Ps. 8, 7; Efes. 1, 22; Evr. 2, 8.

28. Iar dacă se vor supune lui toate, atunci și însuș Fiul se va supune celui ce au supus lui toate, ca să fie Dumnezeu toate întru toate.

29. Că ce vor face cei ce se botează pentru cei morți, dacă nu se vor scula morții nicidecum? Drept ce se și botează pentru cei morți?

30. Pentruce dar și noi ne primejduim în tot ceasul?

Rom. 8, 36.

31. În toate zilele mor, pentru lauda voastră care am întru Hristos Iisus Domnul nostru.

1 Tes. 2, 11; 2 Cor. 4, 10 sq.

32. De m'am și luptat ca un om cu hiarele în Efes, ce folos îmi este dacă morții nu se vor sculă? Să mâncăm și să bem, că mâine vom muri.

Is. 22, 13 și 56, 12.

33. Nu vă înșelați: strică pre obiceiurile cele bune vorbele cele rele.

Efes. 5, 6.

34. Treziți-vă cu dreptate și nu greșiți; că unii au necunoștința lui Dumnezeu, spre rușinare vouă grăiesc.

1 Cor. 6, 5; Rom. 13, 11.

35. Ci va zice cineva: cum se vor sculă morții? Și cu ce trup vor veni?

Ezech. 37, 3.

36. Nebune, tu ce sameni nu înviază, de nu va muri;

Ioan 12, 24.

37. Și ce sameni, nu trupul care va să se facă sameni, ci numai grăunțul gol, de se întâmplă de grâu, sau de altceva din celelalte;

38. Iar Dumnezeu îi dă lui trup precum voiește și fiecărei sămânțe trupul ei.

Fac. 1, 11.

39. Nu tot trupul este acelaș trup, ci altul este trupul oamenilor și altul trupul dobitoacelor și altul al peștilor și altul al pasărilor.

40. Și sunt trupuri cerești și trupuri pământești; ci alta este slava celor cerești și alta a celor pământești.

41. Alta este slava soarelui și alta slava lunii și alta a stelelor, că stea de stea se osebește în slavă.

42. Așa și învierea morților. Seamănă-se întru stricăciune; sculă-se-va întru nestricăciune.

43. Seamănă-se întru necinste; sculă-se-va întru slavă; seamănă-se întru slăbiciune; sculă-se-va întru putere;

Filip. 3, 20, sq.

44. Seamănă-se trup sufletesc; sculă-se-va trup duhovnicesc. Este trup sufletesc, este și trup duhovnicesc.

45. Că așa și scris este: făcutu-s'a omul cel dintâiu Adam în suflet viu; iar Adam cel de pre urmă în duh de viață făcător.

Fac. 2, 7.

46. Ci nu este întâiu cel duhovnicesc, ci cel sufletesc; apoi cel duhovnicesc.

47. Omul cel dintâiu este din pământ, pământesc; omul cel de al doilea, Domnul din cer.

48. În ce chip este cel pământesc, așa și cei pământești; și în ce chip este cel ceresc, așa și cei cerești.

49. Și precum am purtat chipul celui pământesc, să purtăm și chipul celui ceresc.

50. Iar aceasta zic, fraților, că trup și sânge împărăția lui Dumnezeu să moștenească nu pot; nici stricăciunea pre nestricăciune va moșteni.

Mat. 16, 17; Ioan 1, 13.

51. Iată, taină vouă zic: că nu toți vom adormi, iar toți ne vom schimbă,

1 Tes. 4, 15.

52. Într'o cirtă, întru clipeala ochiului, întru trâmbița cea de apoi; pentru că va trâmbița, și morții se vor scula nestricăți, și noi ne vom schimbă.

Mat. 24, 31; 1 Tes. 4, 16.

53. Că se cade stricăciosul acesta să se îmbrace întru nestricăciune, și muritorul acesta să se îmbrace întru nemurire.

2 Cor. 5, 4.

54. Iar când se va îmbrăcă stricăciosul acesta întru nestricăciune, și muritorul acesta se va îmbrăcă întru nemurire, atunci va fi cuvântul cel ce este scris: înghițitu-s'a moartea întru biruință.

55. Unde îți este moarte, boldul tău? Unde îți este iadule, biruința ta?

Is. 25, 8.

56. Iar boldul morții, păcatul este; iar puterea păcatului, este legea.

Rom. 7, 13; Osie 13, 14.

57. Iar lui Dumnezeu mulțămită, care ne-au dat nouă biruința prin Domnul nostru Iisus Hristos.

1 Ioan 5, 4.

58. Drept aceea, iubiții mei frați, fiți tari, neclătiți, sporind întru lucrul Domnului pururea, știind că și osteneala voastră nu este deșartă întru Domnul.

Col. 1, 23; 2 Paral. 15, 7.

CAP. 16.

Adunarea de milostenii pentru săracii din Ierusalim. Laudă lui Timotei și închinăciuni.

Iar pentru milostenia care este pentru sfinți, precum am rânduit bisericilor Galatiei așa și voi să faceți.

Fapt. 11, 29; Rom. 12, 13.

2. Într'una din Sâmbete fiecare din voi să pue la sine, strângând ce se va îndurà, ca nu dacă voi veni, atunci să se facă strânsoarea.

3. Iar după ce voi veni, pre cari veți socoti, pre aceia cu cărți îi voi trimite să ducă darul vostru în Ierusalim.

2 Cor. 8, 16.

4. Și de va fi cu cuviință să merg și eu, cu mine vor merge.

5. Și voi veni la voi când voi trece prin Machedonia; că prin Machedonia voi să trec.

Fapt. 19, 21.

6. Și la voi, de se va întâmplà, mă voi zăbovi, sau voi și iernà, ca voi să mă petreceți ori încotro voi merge.

7. Că nu voesc să vă văz pre voi acum în treacăt; ci am nădejde câtăvã vreme să mă zăbovesc la voi, de va îngădui Domnul.

Fapt. 18, 21.

8. Și voi rămâneà în Efes până la praznicul a cincizeci de zile.

1 Cor. 15, 32.

9. Că mi s'a deschis mie uşă mare şi spre folos, şi protivnici sunt mulţi.

10. Iar de va veni Timotei, socotiţi să fie fără frică la voi; că lucrul Domnului lucrează ca şi mine.

Filip. 2, 20.

11. Deci nimeni pre el să nu'l defaime; ci să'l petreceţi cu pace, ca să vie la mine; că'l aştept pre el cu fraţii.

12. Iar pentru fratele Apolo, mult l-am rugat ca să vie la voi cu fraţii; şi cu adevărat nu i-a fost voea să vie acum; iar va veni când vreme bună va afla.

13. Priveghiaţi, staţi în credinţă, îmbărbătaţi-vă, întăriţi-vă.

1 Cor. 15, 34; Mat. 24, 42 şi 25, 13.

14. Toate ale voastre cu dragoste să fie.

15. Şi vă rog pre voi, fraţilor, ştiţi casa lui Ştefana, că este pârga Ahaiei, şi spre slujba sfinţilor s'a rânduit pre sine.

1 Cor. 1, 16; Rom. 16, 5.

16. Ca şi voi să vă plecaţi la unii ca aceştia, şi la tot cel ce împreună lucrează şi se osteneşte.

Filip. 2, 30.

17. Iar mă bucur de venirea lui Ştefana şi a lui Furtunat şi a lui Ahaic; căci lipsa voastră, aceştia o au împlinit.

2 Cor. 11, 9.

18. Că au odihnit duhul meu şi al vostru; să cunoaşteţi dar pre unii ca aceştia.

1 Tes. 5, 12.

19. Închină-se vouă bisericile Asiei. Închină-se vouă întru Domnul mult Achila şi Prischila, împreună cu biserica cea din casa lor.

Fapt. 18, 2, 26; Rom. 16, 5.

20. Închină-se vouă fraţii toţi. Închinaţi-vă unul altuia cu sărutare sfântă.

Rom. 16, 16.

21. Închinăciunea cu mâna mea a lui Pavel.

Col. 4, 18; 2 Tes. 3, 17.

22. Cei ce nu iubesc pe Domnul nostru Iisus Hristos, să fie Anatemă: Maran-ata.

23. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi.

Rom. 16, 24.

24. Dragostea mea cu voi cu toți întru Hristos Iisus, Amin.

Cea întâiu către Corinteni s'a scris dela Filipi prin Ștefana și Furtunat și Ahaic și Timotei.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL A DOUA CĂTRE CORINTENI

CAP. 1.

Mulțămire pentru ajutorul lui Dumnezeu.

Pavel apostolul lui Iisus Hristos prin voea lui Dumnezeu, și Timotei fratele, bisericei lui Dumnezeu care este în Corint, împreună cu toți sfinții cari sunt în toată Ahaia.

1 Cor. 1, 1.

2. Dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

Rom. 1, 7; 1 Cor. 1, 3.

3. Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeul a toată mângâerea;

Efes. 1, 3; Rom. 15, 5; 1 Petr. 1, 3.

4. Cel ce ne mângâie pre noi întru tot necazul nostru, ca să putem și noi mângâia pre cei ce sunt întru tot necazul, prin mângâierea cu care ne mângâem noi dela Dumnezeu.

5. Că precum prisosesc patimile lui Hristos întru noi, așa prin Hristos prisosește și mângâerea noastră.

Ps. 33, 20; Ps. 93, 19.

6. Și ori de pătimim necaz, este pentru a voastră mângâere și mântuire, ceea ce se lucrează întru răbdarea acestorași patimi, care și noi pătimim; ori de ne mângâem este pentru a voastră mângâere și mântuire.

2 Cor. 4, 15.

7. Și nădejdea noastră este adevărată pentru voi, știind, că precum sunteți părtași patimilor noastre, așa și mângâerei.

2 Tes. 1, 4, 7; Filip. 3, 10.

8. Că nu voim să nu știți voi, fraților, pentru necazul nostru ce s'a făcut nouă în Asia, că preste măsură am fost

îngreuiiați, și preste putință, cât n'aveam noi nădejde nici de viață;

Fapt. 19, 23.

9. Ci singuri întru noi judecata morții am avut, ca să nu fim nădăjduindu-ne spre noi, ci întru Dumnezeu cel ce înviează morții;

10. Care dintr'o moarte ca aceasta ne-au izbăvit pre noi, și ne izbăvește; întru care nădăjduim că încă ne va mai și izbăvi;

2 Tim. 4, 18.

11. Ajutorând și voi pentru noi cu rugăciunea, ca despre multe fețe darul cel către noi, prin mulți să se mulțămiască pentru noi.

Rom. 15, 30.

12. Că lauda noastră aceasta este: mărturisirea științei noastre, că întru dreptate și întru curăție dumnezească, iar nu întru înțelepciune trupească, ci întru harul lui Dumnezeu, am petrecut în lume, și mai mult la voi.

1 Cor. 2, 4; Evr. 13, 18; Mat. 10, 16.

13. Că nu scrim vouă altele, fără numai cele ce cetiți sau și știți; și am nădejde că și până în sfârșit veți cunoaște;

14. Precum ne-ați și cunoscut pre noi din parte, că lauda voastră suntem, precum și voi a noastră în ziua Domnului Iisus.

2 Cor. 5, 12; 1 Cor. 1, 8.

15. Și cu această nădejde, voiam mai înainte să viu la voi, ca să aveți al doilea dar;

16. Și pre la voi să trec în Machedonia, și iarăș din Machedonia să viu la voi, și voi să mă petreceți în Iudeea.

1 Cor. 16, 5.

17. Deci aceasta vrând, au doară ușurarea minții am întrebuițat? Sau cele ce sfătuesc, trupește le sfătuesc, ca să fie la mine ce este așa, așa, și ce nu, nu?

Mat. 5, 37; Iac. 5, 12.

18. Iar credincios este Dumnezeu, că cuvântul nostru care a fost către voi n'a fost așa și nu.

1 Cor. 1, 9.

19. Că Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, cel propovedit întru voi prin noi, prin mine și prin Siluan, și prin Timotei, n'a fost așa și nu, ci așa întru el a fost.

20. Căci câte sunt făgăduințele lui Dumnezeu întru el sunt așa, și întru el Amin, spre slava lui Dumnezeu prin noi.

21. Iar cela ce ne adevărează pre noi împreună cu voi întru Hristos, și ne-au uns pre noi, Dumnezeu este.

1 Cor. 1, 8; 1 Petr. 5, 10.

22. Care ne-au și pecetluit pre noi, și au dat arvuna Duhului întru inimele noastre.

Rom. 8, 16; Efes. 1, 14.

23. Și eu martur pre Dumnezeu chem asupra sufletului meu, că cruțându-vă pre voi, n'am venit până acum în Corint.

Rom. 1, 9.

24. Nu că doară avem stăpânire preste credința voastră, ci căci suntem împreună lucrători bucuriei voastre; că cu credința stați.

1 Petr. 5, 3.

CAP. 2.

*Dragostea lui Pavel către Corinteni. Iertarea celui păcătos.
Ostenelile și roadele propovăduirii sale.*

Și am judecat aceasta întru mine, ca să nu mai vin iarăș cu întristare la voi.

2. Măcar că de vă și întristez eu pre voi, dar care este cel ce mă veselește pre mine, fără numai cel ce se întristează dela mine?

3. Și am scris vouă aceasta, ca nu dacă voi veni, să am întristare de cei pentru cari mi se cădea să mă bucur; având nădejde spre voi toți, că bucuria mea a voastră a tuturor este.

2 Cor. 12, 21; Filip. 2, 27.

4. Că din multă scârbă și necaz al inimei am scris vouă cu multe lacrimi; nu ca să vă întristați, ci ca să cunoașteți dragostea care am mai mult spre voi.

5. Iar de m'a întristat cineva, nu pre mine a întristat, ci din parte; ca să nu vă îngreuez pre voi pre toți.

6. Că destul este unuia ca acestuia certarea aceasta, care este de către mulți.

1 Cor. 5, 3.

7. Așa în cât dimpotivă mai mult să'l dăruți, și să'l mângâiați, ca nu cumva pentru mai multă mahnire să se înghiță unul ca acela.

Gal. 6, 1.

8. Pentru aceea vă rog pre voi, să întăriți spre acela dragostea.

1 Cor. 16, 14.

9. Că pentru aceasta am și scris, ca să cunosc cugetul vostru, de sunteți întru toate ascultători.

2 Cor. 7, 15.

10. Iar căruia dăruți ceva, dăruiesc și eu: că și eu de am dăruit ceva, căruia am dăruit, pentru voi, în fața lui Hristos.

11. Ca să nu fim cuprinși de satana; că nu este să nu știm amăgiturele lui.

Luc. 22, 31.

12. Și venind eu în Troada pentru evanghelia lui Hristos, și ușă mare deschisă fiind mie prin Domnul,

Fapt. 16, 8; 1 Cor. 16, 9.

13. N'am avut odihnă cu duhul meu, neaflând pre Tit fratele meu; ci lăsându'i pre dânșii am mers în Machedonia.

14. Iar mulțămită lui Dumnezeu, celui ce ne face pre noi pururea biruitori întru Hristos, și arată mireazma cunoștinței sale prin noi în tot locul.

Col. 2, 15.

15. Că a lui Hristos bună mireazmă suntem lui Dumnezeu, întru cei ce se mântuesc, și întru cei ce pier;

1 Cor. 1, 18.

16. Unora adecă mireazmă a morței spre moarte; iar altora mireazmă a vieței spre viață. Și spre acestea cine este vrednic?

1 Cor. 3, 5, 6.

17. Pentrucă nu suntem ca cei mulți, carii amestecă cuvântul lui Dumnezeu; ci ca din curăție, ci ca dela Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu întru Hristos grăim.

CAP. 3.

Pavel n'are trebuință de lauda oamenilor, îndestulându-se cu rodul propoveduirii. Slujitorii Testamentului nou și ai Duhului sunt mai presus de ai Testamentului vechiu și ai slavei. Jidovii în cetirea legii aveau încă umbrire, ce se șterge prin credința în Hristos.

Au doară începem iarăș pre noi a ne lăudă? Au doară ne trebuesc precum oarecărora cărți de laudă către voi, sau de laudă dela voi?

2 Cor. 5, 12.

2. Cartea noastră voi sunteți, scrisă în inimile noastre, care se știe și se citește de toți oamenii;

1 Cor. 9, 2.

3. Arătându-vă că sunteți carte a lui Hristos cea slujită de noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul lui Dumnezeu celui viu; nu în table de piatră, ci în tablele inimei celei trupesti.

Eș. 31, 18; Ier. 31, 33.

4. Și nădejde ca aceasta avem prin Hristos către Dumnezeu;

Ioan 14, 6.

5. Nu că vrednici suntem noi a cugetă ceva dela noi, ca dintru noi; ci vrednicia noastră este dela Dumnezeu;

2 Cor. 2, 16.

6. Care ne-au și învrednicit pre noi a fi slujitori legii nouă; nu slovei, ci duhului; că slova omoară, iar duhul face viu.

Ioan 6, 63.

7. Iar dacă slujba morței, cea închipuită cu slove în pietre s'a făcut cu slavă, cât nu puteau fiii lui Israil să caute la fața lui Moisi pentru slava feței lui cea trecătoare;

Eș. 34, 29, sq.

8. Cum nu mai mult slujba duhului va fi cu slavă?

Gal. 3, 14.

9. Că de a fost slujba osândirei slavă, cu mult mai vârtos prisosește slujba dreptăței întru slavă.

Rom. 1, 17 și 3, 21.

10. Că nici s'a slăvit ceea ce eră slăvită întru această parte, pentru slava cea covârșitoare.

11. Că de a fost cea trecătoare prin slavă, cu mult mai vârtos cea netrecătoare va fi întru slavă.

12. Drept aceea având nădejde ca aceasta, multă îndrăznire întrebuițăm.

Efes. 6, 19.

13. Și nu precum Moisi, care puneà acoperemânt preste fața sa, ca să nu caute fiii lui Israil la sfârșitul celei ce eră trecătoare;

Eș. 34, 33.

14. Ci s'au orbit înțelegerile lor, că până astăzi acelaș acoperemânt întru cetirea legii vechi rămâne nedescoperit; că întru Hristos se strică.

Is. 6, 10.

15. Ci până astăzi, când se citește Moisi, acoperământ pre inima lor zace.

16. Iar când se vor întoarce către Domnul, se va lua acoperemântul.

Rom. 11, 23.

17. Iar Domn este Duhul; și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia.

Ioan 4, 24.

18. Iar noi toți cu față descoperită slava Domnului ca prin oglindă privind, spre acelaș chip ne prefacem din slavă în slavă, ca dela Domnul Duhul.

CAP. 4.

Sfinții cunosc slava lui Dumnezeu și nădejdea întru ea îi întărește a birui toate suferințele.

Pentru aceea având slujba aceasta, după cum suntem miluiți, nu slăbim;

2 Cor. 3, 6.

2. Ci ne-am lepădat de cele ascunse ale rușinei, nu întru vicleșug umblând, nici amestecând cuvântul lui Dumnezeu; ci cu arătarea adevărului adevărându-ne pre noi spre toată știința oamenilor înaintea lui Dumnezeu.

1 Tes. 2, 5.

3. Iar de este și acoperită evanghelia noastră, întru cei pieritori este acoperită;

1 Cor. 1, 18.

4. Întru cari Dumnezeu au orbit mințile necredincioșilor veacului acestuia, ca să nu le lumineze lor lumina evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.

Col. 1, 15.

5. Că nu pre noi ne propoveduim, ci pre Hristos Iisus Domnul; iar pre noi slujitori vouă prin Iisus.

2 Cor. 1, 24.

6. Că Dumnezeu, care au zis să lumineze dintru întunec lumina, acela au strălucit întru inimile noastre, spre luminarea cunoștinței slavei lui Dumnezeu în fața lui Iisus Hristos.

Fac. 1, 3; 2 Petr. 1, 19.

7. Și avem comoara aceasta în vase de lut, ca mulțimea puterii să fie a lui Dumnezeu, iar nu din noi.

2 Cor. 5, 1; 1 Cor. 2, 5.

8. Întru toate necaz pătimind, dar nu strâmtorându-ne; lipsiți fiind, dar nu de tot desnădăjduindu-ne;

2 Cor. 1, 8; 7, 5.

9. Goniți fiind, dar nu părăsiți; surpați fiind, dar nu prăpădiți;

Ps. 36, 24.

10. În toată vremea omorîrea Domnului Iisus în trup purtându-o, ca și viața lui Iisus să se arate în trupul nostru.

Rom. 8, 17.

11. Că pururea noi cei vii la moarte ne dăm pentru Iisus, ca și viața lui Iisus să se arate în trupul nostru cel muritor.

Ps. 43, 24; Rom. 8, 3, 6.

12. Pentru aceea dar moartea întru noi se lucrează, iar viața întru voi.

1 Cor. 4, 9.

13. Iar având același duh al credinței, precum este scris: crezut-am, pentru aceea am și grăit; și noi credem, pentru aceea și grăim;

Ps. 115, 1.

14. Știind că cel ce au ridicat pre Domnul Iisus, și pre noi prin Iisus ne va ridica și ne va pune împreună cu voi.

Fapt. 3, 15; 1 Cor. 6, 14.

15. Că toate sunt pentru voi, ca darul înmulțindu-se, prin cei mai mulți să prisosească mulțămirea spre slava lui Dumnezeu.

Rom. 5, 15.

16. Pentru aceea nu slăbim; ci de s'ar și strică omul nostru cel din afară, dar cel dinlăuntru se înnoește din zi în zi.

1 Petr. 4, 1; Efes. 3, 16.

17. Pentrucă necazul nostru de acum curând trecător și ușor, veșnică și preste măsură mare slavă lucrează întru noi;

Rom. 8, 18.

18. Neprivind noi la cele ce se văd, ci la cele ce nu se văd; că cele ce se văd sunt trecătoare; iar cele ce nu se văd sunt veșnice.

Rom. 8, 24, sq.

CAP. 5.

Mângâierea credincioșilor în tot felul de neazuri. Puterea Evangheliei.

Că știm că de se va strică casa noastră cea pământească a cortului acestuia, zidire dela Dumnezeu avem, casă nefăcută de mână, veșnică în ceruri.

lov 4, 19; 2 Petr. 1, 13; Ioan 14, 2.

2. Că de aceasta suspinăm, dorind să ne îmbrăcăm întru locașul nostru cel din cer;

Rom. 8, 2, sq.

3. Numai de ne vom și îmbrăcă, nu ne vom afla goli.

4. Că cei ce suntem în cortul acesta suspinăm, îngreuindu-ne; pentrucă nu voim să ne desbrăcăm, ci să ne îmbrăcăm, ca ce este muritor să se înghiță de viață.

1 Cor. 15, 53.

5. Iar cel ce ne-au făcut pre noi spre însăș aceasta, Dumnezeu este, care au și dat nouă arvuna Duhului.

2 Cor. 1, 22; Rom. 8, 16, 23; Efes. 1, 13, sq.

6. Îndrăznim drept aceea, pururea știind că petrecând în trup, suntem depărtați dela Domnul;

7. Că prin credință umblăm, iar nu prin vedere;

8. Nădăduim și binevoim mai bine să fim depărtați de trup, și să petrecem cu Domnul.

Filip. 1, 23.

9. Pentru aceea ne și nevoim, ca ori petrecând, ori depărtați fiind, să fim bine plăcuți lui.

10. Pentrucă noi toți trebuie să ne arătăm înaintea divanului lui Hristos; ca să iă fiecare după cum a făcut, cele ce s'au lucrat prin trup, ori bine, ori rău.

Ioan 5, 20; Efes. 6, 8; Rom. 2, 6; 14, 10.

11. Știind dar frica Domnului, pre oameni aducem la adevăr; iar lui Dumnezeu arătați suntem, și nădăduim că și întru științele voastre suntem arătați.

lov 31, 23.

12. Că nu ne lăudăm iarăș pre noi înaintea voastră, ci pricină dăm vouă de laudă pentru noi, ca să aveți spre cei

ce se laudă în față, iar nu în inimă.

2 Cor. 3, 1.

13. Că ori de ne răpim cu mintea, este pentru Dumnezeu; ori de suntem așezați cu mintea, pentru voi suntem.

14. Că dragostea lui Hristos ne ține pre noi; socotind noi aceasta, că de a murit unul pentru toți, iată dar toți au murit;

Evr. 2, 9.

15. Și pentru toți au murit, ca cei ce viază să nu mai vieze loruși, ci celui ce au murit pentru ei, și au învieat.

1 Tim. 2, 6; Rom. 14, 7.

16. Pentru aceea noi de acum pre nimeni nu știm după trup; iar de am și știut pre Hristos după trup, dar de acum nu'l mai știm.

17. Deci dar oricare este întru Hristos, făptură nouă este; cele vechi au trecut; iată toate s'au făcut nouă.

Gal. 6, 15; Rom. 8, 1, 10; Apoc. 21, 5; Is. 43, 19.

18. Și toate dela Dumnezeu sunt, care ne-au împăcat pre noi luiș prin Iisus Hristos, și ne-au dat nouă slujba împăcărei;

Rom. 5, 10.

19. Pentrucă Dumnezeu era întru Hristos, împăcând lumea luiș, nesocotind lor păcatele lor; și puind întru noi cuvântul împăcării.

Rom. 3, 24, sq.

20. Drept aceea în locul lui Hristos vă rugăm, ca și cum Dumnezeu s'ar ruga prin noi; rugămu-vă în locul lui Hristos, împăcați-vă cu Dumnezeu.

Is. 52, 7; Efes. 6, 20.

21. Pentrucă pre cel ce n'au cunoscut păcat, pentru noi păcat l-au făcut; ca noi să ne facem dreptatea lui Dumnezeu întru dânsul.

1 Petr. 2, 22; Gal. 3, 13; Col. 1, 14; Efes. 1, 6, sq.; Filip. 3, 9.

CAP. 6.

*Îndemnare la buna întrebuințare a darului dumnezeesc.
Ferire de amestecul cu necredincioșii.*

Iar noi împreună lucrând cu el, vă și rugăm, ca nu îndeșert darul lui Dumnezeu să primiți voi.

1 Cor. 3, 9.

2. Că zice: în vreme primită te-am ascultat, și în ziua mântuirii ți-am ajutat ție; iată acum este vreme bine primită, iată acum este ziua mântuirii.

Is. 49, 8; Lucà 4, 19, 21.

3. Nici o sminteală întru nimic dând, ca slujba noastră să fie fără prihană.

1 Cor. 10, 32.

4. Ci întru toate puindu-ne pre noi înaintea ca slujitori ai lui Dumnezeu, întru multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strâmtorări.

2 Cor. 4, 2.

5. Întru bățai, în temnițe, în neașezări, în ostenele, în privegheri, în posturi.

2 Cor. 11, 23, 27.

6. Întru curăție, întru cunoștință, întru îndelungă răbdare, în bunătate, întru Duhul Sfânt, în dragoste nefățarnică.

Rom. 12, 9; 1 Tim. 4, 12.

7. Întru cuvântul adevărului, în puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptății cele de dreapta și cele de stânga.

8. Prin slavă și necinste, prin grăire de rău și laudă; ca niște înșelători și adevărați;

9. Ca niște necunoscuți și cunoscuți, ca cei ce murim, și iată suntem vii; ca niște pedepsiți, și nu omorâți;

2 Cor. 4, 10, 11; 1 Cor. 15, 31.

10. Ca niște întristați, iar pururea bucurându-ne; ca niște săraci, iar pre mulți îmbogățind; ca nimic având, și toate avându-le.

11. Gura noastră s'a deschis către voi, Corinteni, inima noastră s'a lărgit.

12. Nu vă strâmtorați întru noi, ci vă strâmtorați în pântecele voastre.

13. Pentru aceeaș răsplătire, (ca unor fii grăesc), lărgiți-vă și voi.

1 Cor. 4, 14.

14. Nu vă înjugați întru alt jug cu cei necredincioși; că ce împărtășire are dreptatea cu fărădelegea? Sau ce împreunare are lumina cu întunerecul?

A 2 Lege 7, 2; Efes. 5, 8.

15. Sau ce unire are Hristos cu veliar? Sau ce parte este credinciosului cu cel necredincios?

1 Cor. 10, 21.

16. Sau ce însoțire este bisericei lui Dumnezeu cu idoli? Că voi sunteți biserica lui Dumnezeu celui viu, precum au zis Dumnezeu: voiu locui întru ei, și voiu umbla între ei, și voiu fi lor Dumnezeu și ei îmi vor fi mie norod.

1 Cor. 3, 16; Evr. 8, 10; Lev. 26, 12.

17. Pentru aceea ieșiți din mijlocul lor, și vă osebiți, zice Domnul, și de necurăție să nu vă atingeți; și eu voiu primi pre voi.

Is. 52, 11; Apoc. 18, 4.

18. Și voiu fi vouă Tată, și voi veți fi mie fii și fete, zice Domnul atotțiitorul.

Ier. 31, 9.

CAP. 7.

Pavel laudă ascultarea Corintenilor și se veselește de dragostea lor.

Deci aceste făgăduințe având, iubiților, să ne curățim pre noi de toată spurcăciunea trupului și a duhului, făcând sfințenie întru frica lui Dumnezeu.

2. Cuprindeți-ne pre noi; pre nimeni n'am nedreptățit, nimănui stricăciune n'am făcut, dela nimeni n'am luat mai mult.

2 Cor. 12, 17; Fapt. 20, 33.

3. Nu spre osândire zic aceasta; că am zis mai înainte, că în inimile noastre sunteți, ca împreună să murim și împreună să viem.

2 Cor. 6, 11; 12, 13; Filim. 8.

4. Multă îmi este îndrăzneala către voi, multă îmi este lauda pentru voi; umplutu-m'am de mângâiere, de prisosit am bucurie întru tot necazul nostru.

5. Că venind noi în Machedonia, nici o odihnă n'a avut trupul nostru, ci întru toate am fost necăjiți; din afară războaie, dinlăuntru temeri.

2 Cor. 2, 12.

6. Ci Dumnezeu cel ce mângâie pre cei smeriți, ne-au mângâiat pre noi cu venirea lui Tit;

2 Cor. 1, 3, sq.

7. Și nu numai cu venirea lui, ci și cu mângâierea cu care s'a mângâiat de voi, spuindu-ne nouă dorirea voastră, plângerea voastră, râvna voastră pentru mine; cât eu mai mult m'am bucurat.

8. Pentru aceea de v'am și întristat pre voi prin epistolie, nu mă căiesc, măcar de mă și căiam; că văd că epistolia aceea măcar de v'a și întristat, până la o vreme.

2 Cor. 2, 4.

9. Acum mă bucur, nu căci v'ați fost întristat; ci că v'ați întristat spre pocăință; că v'ați fost întristat după Dumnezeu, ca întru nimic să nu vă păgubiți de către noi.

10. Că întristarea care este după Dumnezeu, pocăință spre mântuire fără de căință lucrează; iar întristarea lumei moarte lucrează.

1 Petr. 2, 19.

11. Că iată aceasta singură, căci după Dumnezeu v'ați întristat voi, câtă sânguință au lucrat întru voi, dar încă răspuns și mânie și frică și dorință și râvnă și izbândă! Întru toate v'ați arătat pre voi curați a fi întru acest lucru.

12. Deci de am și scris vouă, nu pentru cel ce a nedreptățit, nici pentru cel ce s'a nedreptățit; ci ca să se

arate către voi sânguința noastră cea pentru voi înaintea lui Dumnezeu.

13. Pentru aceasta ne-am mângâiat de mângâierea voastră; iar mult mai vârtos ne-am bucurat de bucuria lui Tit, că s'a odihnit duhul lui de către voi toți.

14. Că ori de ce m'am lăudat înaintea lui pentru voi, nu m'am rușinat; ci precum toate într-adevăr le-am grăit vouă, așa și lauda noastră ce a fost către Tit, adevărată s'a făcut.

2 Cor. 9, 2.

15. Și inima lui mai mult este spre voi, aducându-și aminte de ascultarea voastră a tuturor, în ce chip cu frică și cu cutremur l-ați primit pre el. Mă bucur că de toate am nădejde spre voi.

2 Cor. 2, 9.

CAP. 8.

Îndemnare spre a dà milostenie creștinilor din Ierusalim și lauda celor care le adună.

Și arătăm, fraților, darul lui Dumnezeu cel dat întru bisericile Machedoniei;

Rom. 15, 26.

2. Că întru multă ispită de necaz, prisosința bucurie lor și sărăcia lor cea adâncă a sporit spre bogăția bunătății lor.

3. Căci după puterea lor (mărturisesc însumi), și preste putere voioși au fost;

4. Cu multă rugămintă rugându-ne pre noi ca să luăm darul, și împărtășirea slujbei celei către sfinți.

2 Cor. 9, 1; Fapt. 11, 29.

5. Și nu precum aveam nădejde, ci singuri pre sine s'au dat întâiu Domnului, și nouă prin voea lui Dumnezeu.

Rom. 15, 32.

6. Cât am rugat noi pre Tit, ca precum mai înainte a început, așa să și săvârșiască întru voi și darul acesta.

7. Și precum întru toate prisosiți, cu credința și cu cuvântul și cu cunoștința și cu toată sârguința și cu dragostea voastră către noi, așa și întru darul acesta să prisosiți.

2 Cor. 1, 5.

8. Nu ca și cum aș porunci grăiesc, ci prin sârguința altora, și adevărul dragostei voastre dovedind.

1 Cor. 7, 6.

9. Că știți Darul Domnului nostru Iisus Hristos, că pentru voi au sărăcit, bogat fiind, ca voi cu sărăcia lui să vă îmbogățiți.

Zah. 9, 9; Mat. 8, 20; Luc. 9, 58.

10. Și sfat întru aceasta vă dau: că aceasta este de folos vouă, cari nu numai a face, ci încă și a vreă ați început mai înainte din anul trecut.

11. Iar acum și a face să pliniți; ca precum v'a fost osârdia a vreă, așa să fie și a plini dintru cele ce aveți.

Filip. 2, 13.

12. Că de este pusă înainte osârdia, după cât are cineva, este bine primită, iar nu după cât nu are.

Pild. 3, 28; Marc. 12, 43.

13. Că nu ca să fie altora odihnă, iar vouă necaz;

14. Ci dintru întocmire în vremea de acum, ca prisosința voastră să îplinească lipsa aceloră, ca și prisosința aceloră să îplinească lipsa voastră; ca să fie întocmire;

15. Precum este scris: celui cu mult nu i-a prisosit; și celui cu puțin nu i-a lipsit.

Eș. 16, 18.

16. Mulțumită fie lui Dumnezeu, celui ce au dat această osârdie pentru voi în inima lui Tit.

2 Cor. 9, 15; 1 Cor. 15, 57.

17. Căci îndemnarea aceea o a primit; și fiind mai osârduitor, de bună voie a venit la voi.

18. Și am trimes împreună cu el și pre fratele, a cărui laudă întru evanghelie este prin toate bisericile;

19. Și nu numai atât ci și hirotonisit este de biserici să fie soție călătoriei noastre cu darul acesta ce se slujește de noi spre slava Domnului, și spre a lăuda osârdia voastră;

Gal. 2, 10.

20. Ferindu-ne de aceasta, ca să nu ne prihănească pre noi cinevă întru această îndestulată și mare strânsoare ce se slujește de noi;

2 Cor. 6, 3.

21. Că facem purtare de grije de cele bune, nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor.

Rom. 12, 17.

22. Și am trimes împreună cu ei și pre fratele nostru, pre care l-am ispitit întru multe de multe ori, că este osârduitor, iar acum cu mult mai osârduitor pentru nădăjduirea cea multă spre voi.

23. Și ori pentru Tit, părtaș mie este și întru voi împreună lucrător; ori pentru frații noștri, apostolii bisericilor sunt, și slava lui Hristos.

2 Cor. 7, 3; 12, 18; Rom. 16, 7.

24. Drept aceea dovada dragostei voastre, și a laudei noastre pentru voi, spre dâșii să o arătați în fața bisericilor.

2 Cor. 7, 14.

CAP. 9.

Îndemnare a da milostenia mai curând și cu cuviință.

Că pentru slujba cea către sfinți, de prisosit este a scrie vouă;

2 Cor. 8, 4, 20.

2. Că știu bunăvoința voastră, cu care pentru voi mă laud către Machedoneni, că Ahaia s'a gătit din anul trecut; și râvna cea din voi pre cei mai mulți a îndemnat.

2 Cor. 8, 10.

3. Și am trimis pre frați, ca nu îndeșert să fie lauda noastră cea pentru voi în partea aceasta; ca precum am zis,

să fiți gata;

4. Ca nu cumvă de vor veni împreună cu mine Machedoneni, și vă vor afla pre voi negătiți, să ne rușinăm noi (ca să nu zicem voi) întru starea aceasta a laudei.

2 Cor. 11, 17.

5. Drept aceea de nevoie a fi am socotii a îndemna pre frați, ca să vie mai înainte la voi, și să gătească binecuvântarea voastră cea mai înainte făgăduită, ca să fie aceea gata, așa ca o binecuvântare, iar nu ca o lăcomie.

6. Iar aceasta zic: cel ce seamănă cu scumpețe, cu scumpețe va și seceră; iar cel ce seamănă întru binecuvântare, întru binecuvântare va și seceră.

Gal. 6, 7.

7. Fiecare să dea precum se îndură cu inima; nu dintru mâhnire, sau de silă; că pre dătătorul de bună voie iubește Dumnezeu.

Pilde 22, 8.

8. Și puternic este Dumnezeu să prisosiască tot darul spre voi; ca întru toate pururea toată îndestularea având, să prisosiți spre tot lucrul bun;

9. (Precum este scris: împărțit-au, dat-a săracilor, dreptatea lui rămâne în veac.

Ps. 111, 8; Pilde 11, 24.

10. Iar cel ce dă sămânță semănătorului, să vă dea și pâine spre mâncare, și să înmulțească sămânța voastră, și să crească roadele dreptăței voastre);

Is. 55, 10; Osie 10, 12.

11. Ca întru toate să vă îmbogățiți spre toată darea cea cu îndestulare, care lucrează prin noi mulțămite lui Dumnezeu.

2 Cor. 1, 11 și 4, 15.

12. Căci slujba lucrării acesteea nu numai împlinește lipsele sfinților, ci prisosește prin multe mulțămite lui Dumnezeu;

2 Cor. 8, 14; Fil. 2, 30.

13. Prin adeverirea slujbei acestea slăvind ei pre Dumnezeu pentru ascultarea mărturisirii voastre la evanghelia lui Hristos, și pentru bunătatea împărtășirii către dânșii și către toți;

14. Și cu rugăciunea lor pentru voi, cari vă doresc pre voi pentru darul lui Dumnezeu cel de prisosit întru voi.

15. Iar mulțămită lui Dumnezeu pentru darul lui cel nespus.

CAP. 10.

*Pavel atrage luarea aminte a se feri de apostolii mincinoși,
cari îl cleveteau.*

Și însumi eu Pavel vă rog pre voi prin blândețele și liniștea lui Hristos, care de față sunt smerit între voi, iar depărtat fiind îndrăsnesc spre voi.

Rom. 12, 1.

2. Și vă rog pre voi, ca și de față fiind să nu îndrăsnesc cu îndrăznirea, cu care socotesc să îndrăznesc împotriva unora, cari ne socotesc pre noi, că umblăm după trup.

3. Că în trup umblând, nu ne oștim trupește.

1 Tim. 1, 18.

4. (Că armele oștirei noastre nu sunt trupești, ci puternice lui Dumnezeu spre surparea tărielor);

Efes. 6, 13.

5. Surpând izvodirile minței, și toată înălțarea ce se ridică împotriva științei lui Dumnezeu, și robind toată înțelegerea spre ascultarea lui Hristos;

6. Și gata fiind a pedepsi toată neascultarea, când se va împlini ascultarea voastră.

Fapt. 8, 20; 1 Cor. 5, 3; 4, 5.

7. La cele din față vă uitați? De nădăjduște cineva că este al lui Hristos, aceasta să gândească iarăș dela sine, că precum el este al lui Hristos, așa și noi ai lui Hristos suntem.

8. Că de mă voi și lăudă ceva mai mult pentru puterea noastră, care ne-au dat Domnul nouă spre zidire, iar nu spre risipirea voastră, nu mă voi rușină.

2 Cor. 12, 6 și 13, 10.

9. Ci ca să nu mă arăt ca și cum v'aș speria pre voi prin scrisori.

10. Că epistoliile lui, zic ei, grele sunt și tari; iar venirea trupului este slabă, și cuvântul lui defăimat.

11. Aceasta să socotească unul ca acela, că în ce chip suntem cu cuvântul prin epistolii nefiind de față, într'acest chip suntem și de față cu lucrul.

12. Că nu îndrăznim să ne numărăm, sau să ne amestecăm cu unii ce se laudă pre sineși singuri; ci aceia între sine pre sineși măsurându-se și asemănându-se pre sineși loruși, nu pricep.

2 Cor. 3, 1 și 5, 12.

13. Iar noi nu întru cele ce sunt preste măsură ne vom lăudă, ci după măsura dreptarului cu care ne-au măsurat nouă Dumnezeu, măsură să ajungă și până la voi.

Rom. 1, 2, 3.

14. Că nu ca și cum n'am fi ajuns la voi, mai mult ne întindem pre noi; că și până la voi am ajuns cu evanghelia lui Hristos;

15. Nu întru cele ce sunt preste măsură lăudându-ne adică în osteneli streine; ci având nădejde, că crescând credința voastră, ne vom mări întru voi după dreptarul nostru de prisosit,

Rom. 15, 20.

16. Ca și în părțile cele mai departe de voi să propoveduim evanghelia, nu întru dreptar strein, în cele gata, să ne lăudăm.

17. Iar cel ce se laudă, întru Domnul să se laude.

Ier. 9, 23, 24; 1 Cor. 1, 31.

18. Că nu cel ce se laudă pre sine este ales, ci pre care Domnul îl laudă.

CAP. 11.

Împotriva apostolilor mincinoși. Povestirea ostenelilor sale.

O de m'ați fi suferit puțin pentru neînțelepția, dar și mă suferiți.

2. Că vă râvnesc pre voi cu râvnă a lui Dumnezeu; că v'am logodit unui bărbat, fecioară curată să vă pun înaintea lui Hristos.

Efes. 5, 26.

3. Ci mă tem, ca nu cumvă precum șarpele a amăgit pre Eva cu vicleșugul său, așa să se strice și înțelegerile voastre dela adevărul cea întru Hristos.

Fac. 3, 4, sq.

4. Că de ar propovedui cel ce vine pre alt Iisus, pre care n'am propoveduit, sau de ați luat alt duh, care n'ați luat, sau altă evanghelie, care n'ați primit, bine l-ați suferi.

Gal. 1, 6, 8.

5. Că socotesc cum că cu nimic nu sunt mai jos decât apostolii cei mai mari.

2 Cor. 12, 11.

6. Iar de sunt și prost cu cuvântul, dar nu cu știința; ci pretutindenea am fost arătați întru toate la voi.

1 Cor. 2, 1; 2, 13; Efes. 3, 4.

7. Au doară păcat am făcut pre mine smerindu-mă ca voi să vă înălțați, că în dar evanghelia lui Dumnezeu am binevestit vouă?

1 Cor. 9, 12, 18.

8. Alte biserici am jefuit luând de cheltuială spre a sluji vouă. Și venind de față la voi și fiind lipsit, nimănui n'am făcut supărare.

2 Cor. 12, 13.

9. Că lipsa mea o au împlinit frații cari veniseră dela Machedonia; și întru toate m'am păzit pre mine vouă fără de supărare, și mă voiu păzi.

Fapt. 18, 5.

10. Este adevărul lui Hristos întru mine, că lauda aceasta nu se va îngrădî mie în laturile Ahaiei.

11. Pentruce? Pentrucă doară nu vă iubesc pre voi? Dumnezeu știe.

2 Cor. 6, 11; 12, 13.

12. Iar ceea ce fac, voi mai face, că să tai pricina celor ce poftesc pricină; ca întru ceea ce se laudă, să se afle ca și noi.

13. Că unii ca aceia sunt apostoli mincinoși, lucrători vicleni, închipuindu-se întru apostolii lui Hristos.

Fil. 3, 2.

14. Și nu este de minunat; că însuș satana se preface în înger de lumină.

15. Nu este dar lucru mare de se prefac și slujitorii lui ca slujitorii dreptăței; căroră va fi sfârșitul după faptele lor.

Fil. 3, 19.

16. Iarăș zic: să nu mă socotească cinevă că sunt fără de minte; iar de nu, măcar ca pre un fără de minte primiți-mă, ca puțin cevă să mă laud și eu.

17. Iar ce grăesc, nu grăesc după Domnul, ci ca întru neînțelepție, în starea aceasta a laudei.

18. De vreme ce mulți se laudă după trup, și eu mă voi lauda.

2 Cor. 10, 13 și 12, 9.

19. Că bucuroși suferiți pre cei neînțelepți, fiind voi înțelepți.

1 Cor. 4, 10.

20. Că suferiți, de vă robește cinevă pre voi, de vă mănâncă cinevă, de vă iă cinevă al vostru, de se semețește cinevă, de vă bate cinevă preste obraz.

21. Spre necinste zic, ca și cum noi am fi neputincioși. Iar întru ce îndrăznește cinevă, (întru neînțelepție zic), îndrăznesc și eu.

22. Iudei sunt? Și eu. Israilteni sunt? Și eu. Sămânță a lui Avraam sunt? Și eu.

23. Slugi ale lui Hristos sunt? (Ca un neînțelept grăiesc) mai vârtos eu, întru ostenele mai mult, întru bătaii preste măsură, în temniță mai ades, în morți de multe ori.

1 Cor. 15, 10.

24. Dela Iudei de cinci ori câte patruzeci fără una am luat.

A 2 Lege 25, 3.

25. De trei ori cu toiege am fost bătut, odată cu pietre am fost împröscat, de trei ori s'a sfărâmat corabia cu mine, o noapte și o zi întru adânc am petrecut;

Fapt. 16, 22; 14, 19; 27, 41; 2 Tim. 3, 11.

26. În călătorii de multe ori, în primejdii în râuri, în primejdii de către tâlhari, în primejdii de către rudenii, în primejdii de către păgâni, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii în mare, în primejdii între frații cei mincinoși.

27. Întru osteneală și în supărare, în privegheri de multe ori, în foame și în sete, în posturi adeseori, în frig și în golătate.

2 Cor. 6, 5.

28. Fără de cele din afară năvăliri asupra mea în toate zilele, grija tuturor bisericilor.

Fapt. 20, 18.

29. Cine este neputincios și eu să nu fiu neputincios? Cine se smintește și eu să nu mă aprind?

30. De se cuvine a mă lăudă, de neputințele mele mă voi lăudă.

2 Cor. 12, 5.

31. Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, cel ce este binecuvântat în veci, știe că nu mint.

Rom. 1, 25; 9, 5; Gal. 1, 20.

32. În Damasc mai marele norodului al lui Areta împăratul păziă cetatea Damascului, vrând să mă prinză;

Fapt. 9, 24.

33. Și pre o fereastră întru o coșnită m'am slobozit preste zid și am scăpat din mâinile lui.

CAP. 12.

Urmarea povestirei ostenelilor lui Pavel.

Însă a mă lăudà nu'mi este de folos. Voiu venì întru vedeniile și descoperirile Domnului.

2. Știu pre un om întru Hristos mai înainte cu patrusprezece ani, (sau în trup, nu știu; sau afară de trup, nu știu; Dumnezeu știe); că s'a răpit unul ca acesta până la al treilea cer.

3. Și știu pre acest om (sau în trup, nu știu, sau afară de trup, nu știu; Dumnezeu știe);

2 Cor. 11, 11.

4. Că s'a răpit în raiu și a auzit cuvinte nespuse, care nu este slobod omului a le grăi.

5. Pentru unul ca acesta mă voiu lăudà; iar pentru mine nu vă voiu lăudà, fără numai întru neputințele mele.

2 Cor. 11, 30.

6. Că de voiu și vreà să mă laud, nu voiu fi fără de minte; că adevărul voiu grăi: iar las, ca să nu cugete cinevă de mine mai mult de cât vede, sau aude cevă dela mine.

2 Cor. 10, 8; 11, 16.

7. Și pentru mulțimea descoperirilor, ca să nu mă înalț, datu-mi-s'a mie îmbolditor trupului, îngerul satanei ca să mă bată preste obraz, ca să nu mă înalț.

Iov 2, 6.

8. Pentru aceasta de trei ori pre Domnul am rugat, ca să'l depărteze dela mine.

9. Și mi-au zis mie: destul este ție darul meu; că puterea mea întru neputință se săvârșește, deci cu dulceață mă voiu lăudà mai mult întru neputințele mele, ca să locuiască întru mine puterea lui Hristos.

10. Pentru aceea binevoiesc întru neputințe, întru defăimări, în nevoi, în goane, întru strâmtorări pentru

Hristos, căci când slăbesc, atunci sunt tare.

11. Făcutu-m'am fără de minte laudându-mă, voi m'ați silit; că mie mi se cădea să fiu laudat de către voi; că cu nimic nu sunt mai de jos de cât apostolii cei mai mari, măcar că nimic sunt.

2 Cor. 11, 5.

12. Că semnele apostolului s'au lucrat întru voi întru toată răbdarea, prin semne și minuni și puteri.

1 Cor. 1, 2.

13. Că ce este de care să fiți mai lipsiți decât celelalte biserici, fără numai că eu nu v'am făcut supărare? Dăruiți'mi mie nedreptatea aceasta.

1 Cor. 9, 12.

14. Iată a treia oară cu aceasta gata sunt a veni la voi, și nu voi supăra pre voi; că nu caut ale voastre, ci pre voi; că nu sunt datori fiii să agonisească părinților, ci părinții fiilor.

2 Cor. 13, 1.

15. Iar eu prea cu dulceață voi cheltuî și mă voi cheltuî și pre mine pentru sufletele voastre; măcar că mai mult iubindu-vă pre voi, mai puțin sunt iubit de voi.

2 Cor. 1, 6.

16. Ci fie, eu nu v'am îngreuiat pre voi; ci fiind isteț, cu meșteșug v'am prins pre voi.

2 Cor. 11, 9; 2 Tes. 3, 8.

17. Au doară prin cineva din cei ce am trimes la voi v'am jefuit pre voi?

18. Am rugat pre Tit, și împreună cu el am trimes pre fratele. Au doară v'a jefuit ceva Tit? Au nu cu acelaș duh am umblat? Au nu pre aceleași urme?

2 Cor. 8, 6.

19. Au iar vă pare că ne îndreptăm înaintea voastră? Înaintea lui Dumnezeu întru Hristos grăim; și acestea toate iubiri mei, pentru a voastră zidire.

20. Că mă tem, nu cumva dacă voi veni, să vă aflu pre voi precum nu voesc, și eu să mă aflu vouă precum nu voiți;

nu cumvã să fie prigoniri, pisme, mânii, sfezi, clevetiri, șoptiri, semeții, netocmiri;

2 Cor. 10, 2; 1 Cor. 3, 3; 4, 6.

21. Nu cumvã iarăș dacã voi veni să mă smerească Dumnezeu meu la voi, și voi plânte pre mulți cari au păcătuit mai înainte, și nu s'au pocăit de necurăția și curviea și spurcăciunea, care au făcut.

2 Cor. 13, 2.

CAP. 13.

Pavel îndeamnă pe Corinteni la pocăință vestindu-le că vine a treia oară la ei.

Iată a treia oară cu aceasta vii la voi. În gura a doua și a trei mărturii va stă tot graiul.

2 Cor. 12, 14; Ioan 8, 17; A doua Leg. 19, 15.

2. Am zis mai înainte, și iarăș zic mai înainte, precum când am fost de față la voi a doua oară; și acum, nefiind de față scriu celor ce mai înainte au păcătuit; și celorlalți tuturor, că de voi veni iarăș, nu voi cruța.

3. De vreme ce căutați ispitire a lui Hristos celui ce grăește întru mine, care la voi nu este neputincios, ci puternic întru voi.

4. Că de s'au și răstignit dintru neputință, dar este viu din puterea lui Dumnezeu. Pentru că și noi suntem neputincioși întru el, ci vom fi vii împreună cu dânsul din puterea lui Dumnezeu spre voi.

Filip. 2, 7, 8.

5. Pre voi înși-vă vă ispitiți, de sunteți întru credință; pre voi înși-vă vă cercați. Au nu vă cunoașteți pre voi, că Iisus Hristos este întru voi? Fără numai de sunteți netrebnici.

1 Cor. 11, 28; Rom. 8, 9, 10; Gal. 2, 10; Col. 1, 27.

6. Ci nădăduesc că veți cunoaște că noi nu suntem netrebnici.

7. Iar mă rog lui Dumnezeu, să nu faceți nici un rău; nu ca să ne arătăm noi lămurii, ci ca să faceți voi binele, iar noi ca niște netrebnici să fim.

8. Că nu putem ceva împotriva adevărului, ci pentru adevărul.

9. Că ne bucurăm când noi suntem slabi, iar voi sunteți tari; de aceasta ne și rugăm, pentru a voastră întemeiere.

10. Pentru aceasta scriu acestea, nefiind de față la voi, ca fiind de față, să nu fac cu asprime, după puterea care mi-au dat mie Domnul spre zidire, iar nu spre surpare.

2 Cor. 2, 3; 10, 8.

11. Deci, fraților, bucurați-vă. Fiți desăvârșit, mângâiați-vă, aceeaș cugetați, pace să aveți; și Dumnezeuul dragostei și al păcii va fi cu voi.

Fil. 4, 4; Rom. 12, 15.

12. Închinați-vă unul altuia cu sărutare sfântă.

13. Închină-se vouă toți sfinții.

1 Cor. 16, 20.

14. Darul Domnului nostru Iisus Hristos, și dragostea lui Dumnezeu, și împărtășirea Sfântului Duh, cu voi cu toți, Amin.

Cea a doua către Corinteni s'a scris dela Filippi a Machedoniei, prin Tit și Lucă.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE GALATENI

CAP. 1.

Nestatornicia Galatenilor în credință și vrednicia de Apostol a lui Pavel.

Pavel apostolul, nu dela oameni, nici prin om, ci prin Iisus Hristos și Dumnezeu Tatăl, carele l-au înviat pre el din morți;
Fapt. 3, 15.

2. Și toți frații cari sunt împreună cu mine, bisericilor Galatiei:

Fapt. 16, 6.

3. Dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl, și dela Domnul nostru Iisus Hristos.

Rom. 1, 7; 1 Cor. 1, 3; Efes 1, 2; 1 Petr. 1, 2; 2 Ioan 2.

4. Carele s'au dat pre sine pentru păcatele noastre, ca să ne scoată pre noi dintr'acest veac de acum rău, după voea lui Dumnezeu și Tatălui nostru.

Gal. 2, 20; 1 Tim. 2, 6; Tit. 2, 14; 1 Ioan 5, 19.

5. Căruia este slava în vecii vecilor, Amin.

2 Tim. 4, 18; Rom. 16, 27.

6. Mă mir că așa de curând vă mutați dela cel ce v'a chemat pre voi prin darul lui Hristos la altă evanghelie;

Gal. 5, 8, sq.

7. Care nu este altă, fără numai sunt oarecari ce vă turbură pre voi, și voesc să strămute evanghelia lui Hristos.

Fapt. 15, 1, 24.

8. Ci măcar și noi, sau înger din cer de vă va binevesti vouă afară de ceea ce am binevestit vouă, anatema să fie.

9. Precum am zis mai 'nainte și acum iarăș zic: oricine de vă va binevesti afară de ceea ce ați luat, anatema să fie.

10. Că acum pre oameni aduc la adevăr, sau pre Dumnezeu? Sau caut oamenilor să plac? Că de așa plăcea

încă oamenilor, n'aș fi slugă lui Hristos.

1 Tes. 2, 4.

11. Și arăt vouă fraților, că evanghelia ceea ce bine s'a vestit de mine nu este după om.

1 Cor. 15, 2.

12. Că nici eu dela om o am luat pre aceasta, nici m'am învățat, ci prin descoperirea lui Iisus Hristos.

1 Cor. 11, 23.

13. Că ați auzit de petrecerea mea oarecând întru credința Iudaicească, că preste măsură goniam biserica lui Dumnezeu, și o stricam pre ea.

Fapt. 26, 9.

14. Și spori în credința Iudaicească mai mult decât mulți din cei de o vârstă cu mine în neamul meu, foarte râvnitor fiind părinteștilor mele obiceiuri.

15. Iar când bine au voit Dumnezeu, cel ce m'au ales din pântecul maicei mele, și m'au chemat prin darul său.

16. Ca să descopere pre Fiul său întru mine, ca să-l binevestesc pre el întru neamuri, îndată nu m'am lipit de trup și de sânge;

Mat. 16, 17.

17. Nici m'am suit în Ierusalim către apostolii cei mai înainte de mine, ci m'am dus în Arabia, și iarăși m'am întors la Damasc.

18. Apoi după trei ani m'am suit în Ierusalim să văz pre Petru, și m'am zăbovit la el cincisprezece zile;

Fapt. 9, 26.

19. Iar pre altul din apostoli n'am văzut, fără numai pre Iacov fratele Domnului.

Mat. 13, 55.

20. Iar cele ce scriu vouă, iată înaintea lui Dumnezeu, că nu mint.

21. După aceea am venit în laturile Siriei și ale Cilichiei;

Fapt. 9, 30; 15, 41.

22. Și eram necunoscut la față de bisericile Iudeei cele întru Hristos;

23. Ci numai auziau, că cel ce ne gonià pre noi oarecând, acum binevestește credința, care oarecând o pierdeà.

24. Și slăviau întru mine pre Dumnezeu.

CAP. 2.

*Pavel aduce pre Apostoli ca mărturie pentru credința lui.
Prigonirea împotiva lui Petru. Mântuirea este din credință,
nu din lege.*

Apoi după patrusprezece ani iarăș m'am suit în Ierusalim cu Varnava, împreună luând și pre Tit cu noi.

2. Și m'am suit după descoperire și le-am spus lor evanghelia care propoveduesc întru neamuri; iar deosebi celor mai aleși, ca nu cumvâ să alerg în deșert, sau să fiu alergat.

Fapt. 15, 2; 11, 30; Filip. 2, 16.

3. Ci nici Tit, care erà cu mine Elin fiind, n'a fost silit să se taie împrejur,

Fapt. 16, 3.

4. Și pentru frații cei mincinoși ce venise, cari intrase pre ascuns să iscodească slobozenia noastră, care avem întru Hristos Iisus, ca pre noi să ne supue robiei.

Fapt. 5, 24.

5. Cărora nici cât este un ceas nu ne-am plecat a ne supune, ca adevărul evangheliei să rămâe întru voi.

Gal. 3, 1.

6. Iar de către cei ce se socoteau a fi cevà, ori cari cândvâ erau, nu am grije, Dumnezeu fața omului nu primește; că cei ce se socoteau a fi cevà, nimic nu mi-au adaos mai mult,

Rom. 2, 11; Fapt. 10, 34.

7. Ci încă împotivă, văzând că mi s'a încredințat mie evanghelia netăierei împrejur, precum lui Petru a tăierei împrejur;

Fapt. 13, 46.

8. (Că cel ce au lucrat lui Petru spre apostolia tăierei împrejur, au lucrat și mie întru neamuri);

9. Și cunoscând darul cel dat mie, Iacov și Chifa și Ioan, cari se socoteau a fi stâlpi, au dat mie și lui Varnava dreapta împărtășirei; ca noi la neamuri, iar ei la tăierea împrejur.

Fapt. 15, 12.

10. Numai ca să ne aducem aminte de cei lipsiți, care m'am și nevoit aceasta a face,

Fapt. 11, 30.

11. Iar când a venit Petru în Antiohia, de față i-am stătut împotrivă, că era vrednic de înfruntare.

Fapt. 15, 35.

12. Că mai înainte de a veni oarecari dela Iacov, cu neamurile mîncă, iar dacă au venit, se feriă și se osebiă pre sine, temându-se de cei ce erau din tăierea împrejur.

Fapt. 11, 3.

13. Și împreună s'au fățarnicit cu el și ceilalți Iudei; cât și Varnava s'a tras cu fățarnicia lor.

14. Ci dacă am văzut că nu umblă drept după adevărul evangheliei, am zis lui Petru înaintea tuturor: dacă tu fiind Iudeu, ca neamurile viețuești, iar nu ca Iudeii, pentrucă silești pre neamuri să ție ca Iudeii?

15. Noi, din fire Iudei, iar nu din neamuri păcătoși;

16. Știind că nu se îndreptează omul din faptele legi, ci numai prin credința lui Iisus Hristos, și noi întru Iisus Hristos am crezut, ca să ne îndreptăm din credința lui Hristos, iar nu din faptele legi; că nu se va îndreptă din faptele legi tot trupul.

Gal. 3, 11; Rom. 3, 20; Efes. 2, 8; Ps. 142, 2.

17. Iar dacă căutând să ne îndreptăm întru Hristos, ne-am aflat și singuri păcătoși, au doară Hristos este slujitor păcatului? Să nu fie.

18. Că dacă cele ce am stricat aceleași iarăși le zidesc, călcător de poruncă pre mine mă adeverez.

19. Că eu prin lege, legi am murit, ca să viez lui Dumnezeu.

Rom. 14, 7.

20. Cu Hristos împreună m'am răstignit; iar visez, nu de acum eu, ci viează întru mine Hristos; iar de visez acum în trup, prin credința Fiului lui Dumnezeu visez, carele m'au iubit și s'au dat pre sine pentru mine.

2 Cor. 13, 5; Efes. 5, 2.

21. Nu leapăd darul lui Dumnezeu; că de este prin lege dreptatea, Hristos dar în zadar au murit.

Gal. 3, 18.

CAP. 3.

Urmare. Avraam pildă de îndreptare prin credință. Legea nu îndreptează ci pune blestem. Hristos ridică blestemul ei. Cele bune nu sunt din lege ci din credință.

O fără de minte Galateni, cine pre voi v'a zavistuit să nu vă plecați adevărului, căroră mai înainte vă eră scris Iisus Hristos înaintea ochilor întru voi răstignit?

Luc. 24, 25.

2. Aceasta voiesc numai să știu dela voi; din faptele legei ați luat Duhul, sau din auzul credinței?

Rom. 10, 17.

3. Așa de fără de minte sunteți? Începând cu Duhul, acum în trup vă săvârșiți?

4. Atâtea ați pățimit în zadar? Dacă și în zadar.

5. Deci cel ce vă dă vouă Duhul și lucrează puteri întru voi, oare din faptele legei, sau din auzul credinței?

Rom. 10, 8.

6. Precum și Avraam a crezut lui Dumnezeu, și i s'a socotit lui întru dreptate.

Fac. 15, 6; Rom. 4, 3; Iac. 2, 23.

7. Să știți dar că cei ce sunt din credință, aceia sunt fii lui Avraam.

8. Și văzând mai 'nainte scriptura, că din credință îndreptează Dumnezeu pre neamuri, mai 'nainte au

binevestit lui Avraam, că se vor binecuvânta întru tine toate neamurile.

Fac. 12, 3; Fapt. 3, 25.

9. Pentru aceea cei ce sunt din credință se blagoslovesc împreună cu credinciosul Avraam.

10. Căci câți sunt din faptele legii sunt supt blestem, că scris este: blestemat este tot cel ce nu va rămâne întru toate cele scrise în cartea legii, ca să le facă pre ele.

A 2 Lege 27, 26.

11. Iar cum că nu se îndreptează nimeni înaintea lui Dumnezeu prin lege, arătat este: că dreptul din credință va fi viu.

Avac. 2, 4; Evr. 10, 38; Rom. 1, 17.

12. Iar legea nu este din credință, ci omul care va face acestea va fi viu întru ele.

Lev. 18, 5; Rom. 10, 5.

13. Hristos ne-au răscumpărat pre noi din blestemul legii, făcându-se pentru noi blestem, pentru că scris este: blestemat este tot cel spânzurat pre lemn.

A 2 Lege 21, 23; Rom. 8, 3.

14. Ca întru neamuri binecuvântarea lui Avraam să se facă prin Hristos Iisus; ca făgăduința Duhului să o luăm prin credință.

Fac. 12, 3.

15. Fraților, ca un om grăiesc, că și așezământul omului cel întărit, nimeni nu'l strică sau îl mai adaogă.

Evr. 9, 17.

16. Iar lui Avraam s'au grăit făgăduințele și seminței lui. Nu zice: Și semințelor, ca de mulți; ci ca de unul; și seminței tale, carele este Hristos.

Fac. 22, 18.

17. Și aceasta zic, pre așezământul cel întărit mai înainte dela Dumnezeu întru Hristos, legea, care după patru sute și treizeci de ani s'a făcut, nu'l leapădă, ca să strice făgăduința.

Eș. 12, 41; Fapt. 7, 6.

18. Că de este din lege moștenirea, nu mai este din făgăduință; iar lui Avraam prin făgăduință i-au dăruit Dumnezeu.

Rom. 4, 14.

19. Ce este dar? Pentru călcările de porunci s'a adaos legea, până când erà să vie sămânța, căreia s'a dat făgăduința, rânduită fiind prin îngerii, cu mâna mijlocitorului.

Rom. 5, 20; Evr. 2, 2; Fapt. 7, 53; Eș. 19, 3.

20. Iar mijlocitorul al unuia nu este, iar Dumnezeu unul este.

1 Tim. 2, 5; A 2 Lege 4, 39.

21. Au doară legea este împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Să nu fie; că de s'ar fi dat lege care să poată învia, adevărat din lege ar fi dreptatea.

Rom. 8, 2, sq.

22. Ci a închis scriptura toate supt păcat, ca făgăduința din credința lui Iisus Hristos să se dea celor ce cred.

Rom. 11, 32.

23. Iar mai înainte de venirea credinței, supt lege eram păziți, închiși fiind spre credința care erà să se descopere.

1 Petr. 1, 5.

24. Pentru aceea legea învățătoare ne-a fost nouă spre Hristos, ca din credință să ne îndreptăm.

Rom. 10, 4.

25. Iar dacă a venit credința, nu mai suntem supt învățător.

26. Că toți fii ai lui Dumnezeu sunteți prin credință întru Hristos Iisus.

Is. 56, 5; Ioan 1, 12; Rom. 8, 17.

27. Că ori câți în Hristos v'ați botezat, în Hristos v'ați îmbrăcat.

Rom. 6, 3; 13, 14.

28. Nu este Iudeu nici Elin, nu este rob nici slobod, nu este parte bărbătească nici femească; că voi toți unul sunteți întru Hristos Iisus.

1 Cor. 12, 13; Rom. 10, 12.

29. Iar dacă sunteți voi ai lui Hristos, iată a lui Avraam sămânță sunteți, și după făgăduință moștenitori.

Rom. 9, 7.

CAP. 4.

Pavel dovedește că îndreptarea omului este din credință.

Iar zic: că în câtă vreme moștenitorul prunc este, nimic nu se osebește de slugă, măcar de este stăpân tuturor.

2. Ci supt epitropi și iconomi este până la vremea cea rânduită de tatăl său.

3. Așa și noi, când eram prunci, supt stihiiile lumii eram robiți;

Gal. 3, 23; Col. 2, 20.

4. Iar când a venit plinirea vremei, au trimis Dumnezeu pre Fiul său, cel născut din femeie, carele s'au făcut supt lege.

Efes. 1, 10; Rom. 1, 3; Fac. 49, 10.

5. Ca pre cei de supt lege să'i răscumpere, ca să luăm moștenirea fiească.

Gal. 3, 13.

6. Iar căci sunteți fii, au trimis Dumnezeu pre Duhul Fiului său în inimele voastre, care strigă: Avvâ, Părinte.

Rom. 8, 15.

7. Pentru aceea nu mai ești rob, ci fiu; iar de ești fiu, și moștenitor ești lui Dumnezeu prin Iisus Hristos.

Gal. 3, 29; Rom. 8, 17.

8. Ci atunci necunoscând pre Dumnezeu, slujiați celor ce din fire nu sunt dumnezei;

9. Iar acum, după ce ați cunoscut pre Dumnezeu, iar mai vârtos după ce v'ați cunoscut de Dumnezeu, cum vă întoarceți iarăși la cele slabe și sărace stihii, cărora iarăși de iznoavă voiți a le sluji?

10. Zilele păziți, și lunile, și vremile și anii.

Rom. 14, 5; Col. 2, 16.

11. Mă tem de voi, ca nu cumvã în zadar să mă fi ostenit la voi.

2 Ioan 8.

12. Fraților, rogu-vă pre voi, fiți precum sunt eu, că și eu am fost precum sunteți voi; cu nimic nu m'ați nedreptățit,

2 Cor. 2, 5.

13. Iar știți că prin slăbiciunea trupului am binevestit vouă întâiu.

1 Cor. 2, 3.

14. Și ispita mea care erã în trupul meu nu o ați defăimat, nici o ați lepădat; ci ca pre un înger al lui Dumnezeu m'ați primit, ca pre Hristos Iisus.

Mat. 2, 7.

15. Deci unde este fericirea voastră? Că mărturisesc vouă, că de erã cu putință, ochii voștri scoțându'i, i-ați fi dat mie.

16. Deci dar au vrăjmaș m'am făcut vouă, grăindu-vă vouă adevărul?

Amos. 5, 10.

17. Vă râvnesc ei pre voi, dar nu bine; ci vor să vă osebească pre voi, ca să le urmați lor.

Fapt. 20, 3.

18. Iar bine este a urmã pururea în lucru bun, și nu numai când sunt de față la voi.

19. Feții mei, pre cari iarăș cu durere vă nasc, până ce se va închipui Hristos întru voi;

1 Cor. 4, 15.

20. Și aș vreã să fiu acum la voi, și să'mi schimb glasul meu; că nu mă pricep de voi.

21. Spuneți'mi, cei ce voiți să fiți supt lege, legea n'o auziți?

Gal. 3, 25.

22. Pentrucă scris este, că Avraam doi feciori a avut, unul din slujnică, iar altul din cea slobodă.

Fac. 21, 2.

23. Ci cel din slujnică după trup s'a născut, iar cel din cea slobodă prin făgăduință.

Rom. 9, 9.

24. Care au altă înțelegere; că acestea sunt cele două legi: una din muntele Sinai, ce naște spre robie, care este Agar;

Rom. 8, 15.

25. Că Agar, muntele Sinai este, în Arabia, și se alătură cu Ierusalimul acest de acum, și slujește cu feciorii săi;

26. Iar Ierusalimul cel de sus slobod este, care este maică nouă tuturor.

Evr. 12, 22; Apoc. 3, 12.

27. Că scris este: veselește-te cea stearpă care nu naște; glăsuește și strigă ceeace n'ai durere; că mai mulți sunt fiii celei pustie, decât ai celeia ce are bărbat.

Is. 54, 1.

28. Iar noi, fraților, după Isaac, fii ai făgăduinței suntem.

Rom. 9, 7.

29. Ci precum atunci cel ce se născuse după trup goniă pre cel ce se născuse după Duh, așa și acum.

30. Dar ce zice scriptura? Gonește pre slujnică și pre feciorul ei; că nu va moșteni fiul slujnicei cu fiul celei slobode.

Fac. 21, 10, 12.

31. Drept aceea, fraților, nu suntem fii ai slujnicei, ci ai celei slobode.

Gal. 3, 29.

CAP. 5.

Cei chemați la credință sunt slobozi de faptele legii prin patimele lui Hristos. Slobozenia cea după Duh.

Întru slobozenia dar cu care Hristos pre noi ne-au slobozit stați, și nu cu jugul robiei iarăș vă cuprindeți.

Ioan 8, 32.

2. Iată, eu Pavel zic vouă: că de vă veți tăia împrejur, Hristos nimic vouă nu va folosi.

3. Și mărturisesc iarăși la tot omul ce se taie împrejur, că dator este să îplinească toată legea.

Iac. 2, 10.

4. Înzadarnici v'ați făcut de către Hristos, cei ce voiți să vă îndreptați prin lege; din dar ați căzut.

Gal. 2, 21; Rom. 7, 25.

5. Că noi cu Duhul din credință nădejdea dreptăței așteptăm.

2 Tim. 4, 8.

6. Că întru Hristos Iisus nici tăierea împrejur folosește, nici netăierea împrejur; ci credința care lucrează prin dragoste.

1 Cor. 7, 19.

7. Alergați bine, cine v'a oprit să nu vă plecați adevărului?

Gal. 3, 1; 1 Cor. 9, 24.

8. Sfatul acesta nu este dela cel ce v'a chemat pre voi.

9. Puțin aluat toată frământătura dospește.

1 Cor. 5, 6.

10. Eu am nădejde de voi întru Domnul, că alt nimic nu veți gândi; iar cel ce vă turbură pre voi, va purta judecata, oricare va fi.

2 Cor. 2, 3.

11. Iar eu, fraților, de propoveduesc încă tăierea împrejur, pentru ce mai sunt gonit? Iată s'a surpat sminteala crucei.

1 Cor. 1, 23.

12. O de s'ar lepădă afară cei ce vă răsvrătesc pre voi.

Ps. 12, 4.

13. Că voi la slobozenie v'ați chemat, fraților; numai să nu dați slobozenia voastră spre prilej trupului, ci prin dragoste să slujiți unul altuia.

1 Cor. 8, 9.

14. Că toată legea într'un cuvânt se plinește, adică: să iubești pre aproapele tău ca însuși pre tine.

Marc. 12, 31; Rom. 13, 8.

15. Iar de vă mușcați unul pre altul, și vă mâncați, căutați să nu vă mistuiți unul de către altul.

2 Cor. 12, 20.

16. Iar vă zic: cu duhul să umblați, și pofta trupului nu o veți săvârși.

17. Că trupul pofteste împotriva Duhului, iar Duhul împotriva trupului; și aceștia se împrotivesc unul altuia; ca nu cele ce ați voi acestea să faceți.

Rom. 7, 15, 23.

18. Iar de vă purtați cu Duhul, nu sunteți supt lege.

Rom. 8, 14.

19. Iar faptele trupului arătate sunt, care sunt acestea: preacurvia, curviea, necurăția, înverșunarea,

Rom. 1, 29; 1 Cor. 6, 9.

20. Slujba idolilor, fermecătoriile, vrajbele, sfelizile, zavistiile, mâniile, gâlcevele, împerecherile, eresurile,

21. Pismele, uciderile, bețiile, ospetele cele cu cântece și cele asemenea acestora, care mai înainte le spun vouă, precum am și mai spus, că cei ce fac unele ca acestea, împărăția lui Dumnezeu nu vor moșteni.

Lucă 21, 34; Efes. 5, 5.

22. Iar roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețele, înfrânarea poftelor.

Efes. 5, 9.

23. Împotriva acestora nu este lege.

1 Tim. 1, 9.

24. Iar cari sunt ai lui Hristos, trupul și-au răstignit împreună cu patimile și cu poftele.

1 Cor. 15, 23; Rom. 6, 6.

25. De trăim cu Duhul, cu Duhul să și umblăm.

Rom. 8, 5.

26. Să nu fim măreți îndeșert, unul pre altul întărâtând, unul altuia pismuind.

Fil. 2, 3.

CAP. 6.

A îndreptă cu blândețe pe aproapele. Sfătuire de a se feri de iudaizanți, și a duce viața nouă cea după Duh.

Fraților, de va și cădeà vre un om în vre o greșală, voi cei duhovnicești, îndreptați pre unul ca acela cu duhul blândețelor; păzindu-te pre tine, ca să nu cazi și tu în ispită.

Mat. 18, 15; Rom. 15, 1; Iac. 5, 19.

2. Purtați sarcinele unul altuia, și așa împliniți legea lui Hristos.

3. Că de se socotește cinevă că este cevă, nimic fiind, pre sine se înșală.

4. Iar fapta sa fiecare să'și ispitească, și atunci întru sine însuș va aveà laudă, iar nu întru altul.

1 Cor. 11, 28.

5. Că fiecare sarcina sa își va purtà.

1 Cor. 3, 8; 2 Cor. 5, 10.

6. Și să împărtășească cel ce se învață cuvântul, pre cel ce învață întru toate bunătățile.

7. Nu vă amăgiți, Dumnezeu nu se batjocorește; că ce va semănà omul, aceea va și secerà.

Iac. 1, 16; 2 Cor. 9, 6.

8. Că cel ce seamănă în trupul său, din trup va secerà stricăciune; iar cel ce seamănă întru Duhul, din Duhul va secerà viață veșnică.

Pilde 22, 8; Rom. 8, 13.

9. Și făcând binele să nu slăbim; că la vremea sa vom secerà, neostenind.

2 Tes. 3, 13; Apoc. 2, 3; 2 Cor. 4, 16.

10. Deci dar până când avem vreme, să facem bine către toți, și mai vârtos către cei ai noștri de o credință.

11. Vedeți cu ce fel de slove am scris vouă cu mâna mea.

12. Câți vor să se fălească în trup, aceia vă silesc pre voi să vă tăieți împrejur; numai ca să nu pătimească gonire pentru Crucea lui Hristos.

Filip. 3, 18.

13. Că nici singuri cei ce se taie împrejur păzesc legea; ci voesc să vă tăieți voi împrejur, ca în trupul vostru să se laude.

Fapt. 15, 10.

14. Iar mie să nu'mi fie a mă lăuda fără numai în Crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care mie lumea s'a răstignit, și eu lumei.

Ier. 9, 24; 1 Cor. 1, 31; Pilde 29, 27.

15. Că întru Hristos Iisus nici tăierea împrejur poate ceva, nici netăierea împrejur, ci făptura cea nouă.

Mat. 12, 50; Ioan 15, 14; 1 Cor. 7, 19.

16. Și câți vor umblă cu dreptarul acesta, pace preste ei și milă, și preste Israilul lui Dumnezeu.

Ps. 124, 5; Fil. 3, 16.

17. Iar mai mult mie nimeni să nu'mi facă supărare, că eu ranele Domnului Iisus pre trupul meu le port.

18. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu duhul vostru, fraților, Amin.

Fil. 4, 23; 2 Tim. 4, 22; Fil. 2, 25.

Către Galateni s'a scris dela Roma.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE EFESENI

CAP. 1.

*Alegerea, aducerea și săvârșirea creștinului întru Domnul.
Rugăciune pentru cunoașterea binefacerilor aduse prin
Hristos.*

Pavel apostol al lui Iisus Hristos prin voea lui Dumnezeu, sfinților celor ce sunt în Efes, și credincioșilor întru Hristos Iisus;

2 Cor. 1, 1; Rom. 1, 7; 1 Cor. 1, 2.

2. Dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

Gal. 1, 3; 2 Petr. 1, 2.

3. Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, carele ne-au blagoslovit pre noi cu toată blagoslovenia duhovnicească întru cele cerești întru Hristos.

2 Cor. 1, 3; 1 Petr. 1, 3.

4. Precum ne-au ales pre noi întru dânsul mai înainte de întemeierea lumii, ca să fim noi sfinți și fără de prihană înaintea lui întru dragoste;

Ioan 15, 16; 2 Tim. 1, 9.

5. Mai înainte rânduindu-ne pre noi spre moștenirea fiească prin Iisus Hristos către sine, după bunăvoință a voiei sale,

Ioan 1, 12.

6. Spre lauda slavei darului său, cu care ne-au dăruit pre noi întru cel iubit.

Mat. 3, 17.

7. Întru care avem răscumpărarea prin sângele lui, și iertarea păcatelor după bogăția darului lui;

Col. 1, 14; Rom. 3, 24.

8. Pre care l-au prisosit întru noi întru toată înțelepciunea și priceperea;

9. Arătându-ne nouă taina voiei sale, după bunavoința sa, care mai înainte o au rânduit întru dânsul.

Efes. 3, 3; Col. 1, 26.

10. Spre iconomia plinirii vremilor, ca toate să le unească supt un cap întru Hristos, și cele din ceruri și cele de pre pământ, întru dânsul;

Gal. 4, 4; Col. 1, 16.

11. Întru carele și moștenire am primit, mai înainte fiind hotărâți după rânduiala celui ce toate le lucrează după sfatul voiei sale.

Fapt. 26, 18.

12. Ca să fim noi spre lauda slavei sale, cari am nădăjduit mai înainte întru Hristos.

Gal. 3, 23.

13. Prin care și voi auzind cuvântul adevărului, evanghelia mântuirii voastre, întru carea și crezând, v'ați pecetluit cu Duhul făgăduinței cel Sfânt,

Efes. 4, 30; 2 Cor. 1, 22.

14. Care este arvuna moștenirii noastre spre răscumpărarea câștigului, spre lauda slavei lui.

15. Drept aceea, și eu auzind credința voastră întru Domnul Iisus, și dragostea cea către toți sfinții,

Col. 1, 9.

16. Nu încetez a mulțămi pentru voi, pomenire de voi făcând la rugăciunile mele;

1 Tes. 1, 2; Rom. 1, 9.

17. Ca Dumnezeuul Domnului nostru Iisus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea vouă duhul înțelepciunii și al descoperirii, spre cunoștința lui,

Rom. 6, 4.

18. Luminând ochii minții voastre, ca să știți voi care este nădejdea chemării lui, și care este bogăția slavei moștenirii lui întru sfinți,

2 Cor. 4, 4.

19. Și care este mărimea cea prea înaltă a puterii lui întru noi cari credem, după lucrarea puterii tăriei lui,

20. Care o au lucrat întru Hristos, sculându'l pre el din morți, și l-au pus a ședeà deadreapta sa întru cele cerești,

Fapt. 3, 15; Ps. 109, 1.

21. Mai pre sus decât toată începătoria și stăpânirea și puterea și domnia, și decât tot numele ce se numește, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor;

Col. 2, 10.

22. Și toate le-au supus supt picioarele lui, și pre el l-au dat cap bisericei mai pre sus de toate.

1 Cor. 15, 27; Evr. 2, 8; Ps. 8, 7; Mat. 28, 18.

23. Carele este trupul lui, împlinirea celui ce împlinește toate întru toți.

Rom. 12, 5; 1 Cor. 12, 27.

CAP. 2.

Împăcarea neamurilor și a Iudeilor cu Dumnezeu prin Hristos.

Și pre voi cari erați morți cu greșalele și cu păcatele;

Rom. 5, 6; Col. 2, 13.

2. Întru care oarecând ați umblat după veacul lumii acestea, după domnul stăpânirii văzduhului, a duhului celui ce acum lucrează întru fiii neascultărei;

Tit. 3, 3; Efes. 6, 12; Ioan 12, 31.

3. Între cari și noi toți am petrecut oarecând întru poftele trupului nostru, făcând voile trupului și ale cugetelor; și eram fii din fire ai mâniei, ca și ceilalți.

Col. 3, 7.

4. Iar Dumnezeu, bogat fiind întru milă, pentru cea multă a sa dragoste cu care ne-au iubit pre noi,

Rom. 2, 4; 10, 12.

5. Și fiind noi morți cu păcatele, împreună ne-au învieat cu Hristos (în dar sunteți mântuiți);

Rom. 5, 6; Col. 2, 13.

6. Și împreună cu dânsul ne-au sculat și ne-au pus a ședeà întru cele cerești întru Hristos Iisus;

2 Cor. 4, 14; Fil. 3, 20.

7. Ca să arate în veacurile cele viitoare bogăția cea mare a darului său întru bunătate spre noi întru Hristos Iisus.

8. Că cu darul sunteți mântuiți prin credință; și aceasta nu dela voi; al lui Dumnezeu este darul.

Gal. 2, 16.

9. Nu din fapte, ca să nu se laude cinevã.

1 Cor. 1, 29.

10. Că a lui făptură suntem zidiți întru Hristos Iisus spre fapte bune, care mai înainte le-au gătit Dumnezeu ca să umblăm întru ele.

Col 1, 10; Tit. 2, 14; Evr. 13, 21.

11. Pentru aceea, aduceți-vă aminte, că voi oarecând neamurile în trup, care vă chemați netăiere împrejur de către ceea ce se chiemã tăiere împrejur în trup făcută de mână;

Efes. 5, 8; 1 Cor. 12, 2; Rom. 2, 26.

12. Că erați întru acea vreme fără de Hristos, înstreinați de petrecerea lui Israil și streini de așezământurile făgăduinței, nădejde neavând, și fără de Dumnezeu în lume;

Neem. 2, 20; Rom. 9, 4; Evr. 11, 13.

13. Iar acum întru Hristos Iisus voi cari oarecând erați departe, v'ați făcut aproape prin sângele lui Hristos.

14. Pentrucă el este pacea noastră, care au făcut amândouă una, și peretele cel din mijloc al zidului au sfărâmat;

Is. 9, 6.

15. Vrajbă în trupul său, legea poruncilor cu dogmele stricând, ca pre amândoi să'i zidească întru sine într'un om nou, făcând pace;

Col. 2, 14; 2 Cor. 5, 17.

16. Și pre amândoi să'i împace într'un trup cu Dumnezeu prin Cruce, omorînd vrajba întru dânsa.

Col. 1, 20.

17. Și venind au vestit pace vouă celor de departe și celor de aproape.

Is. 57, 19; Zah. 9, 10.

18. Că printr'însul avem amândoi apropierea într'un Duh către Tatăl.

Efes. 3, 12; Rom. 5, 2.

19. Pentru aceea dar de acum nu mai sunteți streini și nemernici, ci împreună cetățeni cu sfinții, și deaproape ai lui Dumnezeu.

Filip. 3, 20; Evr. 12, 22.

20. Zidiți fiind pe temelia apostolilor și a prorocilor, fiind piatra cea din capul unghiului însuș Iisus Hristos;

Is. 28, 16.

21. Întru care toată zidirea alcătuindu-se, crește întru locaș sfânt întru Domnul;

Efes. 4, 16; 1 Cor. 3, 16.

22. Întru care și voi împreună vă zidiți spre locaș al lui Dumnezeu întru Duhul.

1 Petr. 2, 5.

CAP. 3.

Înțelepciunea dumnezească dată lui Pavel spre luminarea neamurilor. Rugăciune pentru Biserică.

Pentru aceasta eu Pavel, legatul lui Iisus Hristos pentru voi neamurile.

Fapt. 21, 33; Gal. 5, 11; Filip. 1, 7; 2 Tim. 1, 8.

2. De veți fi auzit iconomia Darului lui Dumnezeu celui ce s'au dat mie spre voi;

Fapt. 9, 15.

3. Căci după descoperire mi-au arătat mie taina; precum am scris mai înainte pre scurt,

Efes. 1, 9; Gal. 1, 12.

4. Din care cetind, puteți cunoaște știința mea întru taina lui Hristos,

Col. 4, 3.

5. Care întru alte neamuri nu s'au arătat fiilor oamenilor, precum s'au descoperit acum sfinților lui apostoli și prorocilor prin Duhul;

Efes. 2, 20; Col. 1, 26.

6. Ca să fie neamurile împreună moștenitori și împreună un trup și împreună pătași făgăduinței lui întru Hristos prin Evanghelie;

Efes. 1, 13; Gal. 3, 28.

7. Căreea m'am făcut slujitor după dăruirea Darului lui Dumnezeu, care s'au dat mie după lucrarea puterii lui.

Col. 1, 25; Rom. 1, 5.

8. Mie celui mai mic decât toți sfinții, mi s'au dat darul acesta a vesti întru neamuri bogăția lui Hristos cea neurmată;

1 Cor. 15, 9; Fapt. 9, 15; Col. 1, 21.

9. Și a lumină pre toți cari este iconomia tainei celei ascunse din veci întru Dumnezeu, care au zidit toate prin Iisus Hristos;

Fapt. 26, 18.

10. Ca să se cunoască acum începătoriilor și domniilor întru cele cerești prin biserică, înțelepciunea lui Dumnezeu cea de multe feluri.

1 Petr. 1, 12; Rom. 11, 33.

11. După hotărârea cea mai 'nainte de veci, care o au făcut întru Hristos Iisus Domnul nostru;

Efes. 1, 11.

12. Întru care avem îndrăznire și apropiere întru nădejde prin credința lui.

Ioan 14, 6; Evr. 4, 16.

13. Pentru aceea vă rog pre voi, să nu slăbiți întru necazurile mele cele pentru voi, care este slava voastră.

14. Pentru aceasta plec genunchele mele către Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos,

Efes. 1, 3.

15. Dintru care toată părinția în cer și pre pământ se numește.

16. Ca să dea vouă, după bogăția slavei sale, cu putere să vă întăriți prin Duhul lui întru omul cel dinlăuntru;

Efes. 1, 7; 2, 7; 6, 10; Col. 1, 11.

17. Ca să locuiască Hristos prin credință întru inimile voastre.

Ioan 14, 23.

18. Ca întru dragoste fiind înrădăcinați și întemeiați, să puteți cunoaște împreună cu toți sfinții, ce este lățimea și lungimea și adâncul și înălțimea;

lov 11, 8 sq.

19. Și să știți dragostea lui Hristos cea mai pre sus de cunoștință, ca să vă faceți deplin întru toată împlinirea lui Dumnezeu.

20. Iar celui ce poate face toate mai de prisosit decât cele ce cerem sau gândim, după puterea ce se lucrează întru noi,

Rom. 16, 25.

21. Aceluia fie slavă în biserica cea întru Hristos Iisus întru toate neamurile, veacului veacurilor, Amin.

Rom. 11, 36; 1 Tim. 1, [Text/54.xhtml#16.25](#) 17.

CAP. 4.

Sfătuire la unire în dragoste, deși darurile sunt împărțite spre folosul obștesc. Întreaga înțelepciune și dreptate ce ne face plăcuți lui Dumnezeu.

Drept aceea vă rog pre voi eu legatul întru Domnul, cu vrednicie să umblați după chemarea cu care sunteți chemați.

Efes. 3, 1; Col. 1, 10.

2. Cu toată smerenia și blândețele, cu îndelungă răbdare, îngăduind unul altuia cu dragoste;

Fapt. 20, 19; Col. 3, 12.

3. Nevoindu-vă a păzi unirea Duhului întru legătura păcei.

1 Cor. 12, 5.

4. Un trup și un Duh, precum și chemați sunteți într'o nădejde a chemărei voastre;

Rom. 12, 5.

5. Un Domn, o credință, un botez.

1 Cor. 8, 4, 6.

6. Un Dumnezeu și Tatăl tuturor, care este preste toate și prin toate și întru noi toți.

Mal. 2, 10; 1 Cor. 12, 6.

7. Iar fiecareia din noi s'au dat harul după măsura Darului lui Hristos.

Rom. 12, 3; 1 Cor. 12, 1.

8. Pentru aceea zice: suindu-se la înălțime, robii-au robime, și au dat daruri oamenilor.

Ps. 67, 19.

9. Iar aceea ce zice că s'au suit, ce este fără numai că s'au și pogorât întâiu la cele mai de jos laturi ale pământului?

Ioan 3, 13.

10. Cei ce s'au pogorât, acela este care s'au și suit mai pre sus de toate cerurile, ca să umple toate.

Fapt. 2, 33.

11. Și acela au dat pre unii apostoli iar pre alții proroci, iar pre alții, evangheliști; iar pre alții, păstori și dascăli;

1 Cor. 12, 28.

12. Spre săvârșirea sfinților spre lucrul slujbei, spre zidirea trupului lui Hristos;

Rom. 12, 5; 1 Petru 2, 5, 9; Efes. 5, 23; Col. 1, 18.

13. Până ce vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, întru bărbat desăvârșit, la măsura vârstei plinirii lui Hristos.

14. Ca să nu mai fim prunci, învăluindu-ne și purtându-ne de tot vântul învățăturei, întru amăgitura oamenilor, întru vicleșug spre meșteșugirea înșelăciunei;

15. Ci adevărați fiind întru dragoste, să creștem toate întru el, care este capul, Hristos;

Efes. 5, 23; Col. 1, 18.

16. Din care tot trupul potrivit alcătuindu-se și încheindu-se prin toată pipăirea dărei, după lucrare întru măsura fiecărui mădular, face creșterea trupului spre zidirea sa singur întru dragoste.

Rom. 12, 5; Col. 2, 19.

17. Drept aceea, aceasta zic și mărturisesc întru Domnul, ca să nu mai umblați voi precum și celelalte neamuri umblă, întru deșertăciunea minței lor.

Rom. 1, 21.

18. Întunecați fiind la minte, înstreinați de viața lui Dumnezeu pentru necunoștința, care este întru ei, pentru împietrirea inimei lor;

Efes. 2, 12.

19. Cari întru nesimțire petrecând, s'au dat pre sine înverșunării, spre lucrarea a toată necurăția, întru lăcomie.

20. Iar voi nu așa ați cunoscut pre Hristos;

21. De vreme ce pre el l-ați auzit și întru dânsul v'ați învățat, precum este adevărul întru Iisus.

Efes. 1, 13.

22. Ca să lepădați voi după cea mai 'nainte viețuire pre omul cel vechiu, care se strică după poftele înșelăciunei;

Rom. 6, 6; Col. 3, 9; Gal. 6, 8.

23. Și să vă înnoiți iarăș cu duhul minței voastre;

Rom. 12, 2.

24. Și să vă îmbrăcați în omul cel nou, care după Dumnezeu s'au zidit întru dreptate și întru sfințenia adevărului.

Fac. 1, 26; Col. 3, 10.

25. Drept aceea, lepădând minciuna, grațiți adevărul fiecare cu aproapele lui, căci suntem unul altuia mădulări.

Zah. 8, 16.

26. Mâniați-vă, și nu greșiți; soarele să nu apuie întru mâniea voastră;

Ps. 4, 5; Iac. 1, 19.

27. Nu dați loc diavolului.

1 Petr. 5, 9; Iac. 4, 7.

28. Cel ce fură, să nu mai fure; ci mai vârtos să se ostenească, lucrând binele cu mâinele sale, ca să aibă să dea celui lipsit.

1 Tes. 4, 11; 2 Tes. 3, 8.

29. Tot cuvântul putred să nu iasă din gura voastră, ci numai care este bun spre zidirea folosului, ca să dea dar celor ce aud.

Efes. 5, 4; Mat. 12, 36.

30. Și să nu întristați pre Duhul cel Sfânt al lui Dumnezeu, întru care v'ați pecetluit spre ziua răscumpărării.

Is. 63, 10.

31. Toată amărăciunea și mâniea și iuțimea și strigarea și hula, să se lepede dela voi, împreună cu toată răutatea.

Col. 3, 8.

32. Și fiți unul către altul buni, milostivi, iertând unul altuia, precum și Dumnezeu v'au iertat vouă întru Hristos.

Col. 3, 12.

CAP. 5.

Îndemnări la vieața cea vrednică de sfințenia creștinului. A muștră răul cu pilda, nu cu vorba. A se umplea de Duh Sfânt, iar nu de vin și de necurăție. Sfaturi pentru cei căsătoriți.

Fiți dar următori lui Dumnezeu, ca niște fii iubiți.

2. Și umblați întru dragoste, precum și Hristos ne-au iubit pre noi, și s'au dat pre sine pentru noi aducere și jertfă lui Dumnezeu întru miros cu bună mireasmă.

Marc. 12, 31; Gal. 1, 4.

3. Iar curviea și toată necurăția sau lăcomiea, nici să se numească întru voi, precum se cuvine sfinților;

Col. 3, 5.

4. Și măscăriciunea, și vorba nebunească, și glumile, cari nu se cuvin; ci mai vârtos mulțămita.

Efes. 4, 29; Mat. 12, 36.

5. Că aceasta să știți, că tot curvarul sau necuratul sau lacomul, care este slujitor idolilor, n'are moștenire întru Împărăția lui Hristos și Dumnezeu.

1 Cor. 6, 9; Gal. 5, 21.

6. Nimeni să nu vă înșele pre voi cu cuvinte deșerte; că pentru acestea vine mâniea lui Dumnezeu preste fiii neascultărei.

2 Tes. 2, 3; Col. 3, 6; Rom. 1, 18; Mat. 24, 4.

7. Deci să nu vă faceți împreună părtași acestora.

8. Că erați oarecând întunerec, iar acum sunteți lumină întru Domnul.

Efes. 2, 11; 1 Tes. 5, 5; 1 Petr. 2, 9.

9. Ca fiii luminei să umblați; că roada Duhului este întru toată bunătatea și dreptatea și adevărul;

Gal. 5, 22.

10. Cercând ce este bine plăcut Domnului,

Rom. 12, 2.

11. Și să nu vă amestecați cu faptele cele fără de roadă ale întunerecului, ci mai vârtos să le defăimați.

Rom. 1, 24.

12. Că cele ce se fac întru ascuns de către dânșii, rușine este a le și grăi.

13. Iar toate vădindu-se, de lumină se arată; că tot ce se arată, lumină este.

Ioan 3, 20.

14. Pentru aceea zice: deșteaptă-te cel ce dormi, și te scoală din morți, și te va lumina Hristos.

Is. 60, 1.

15. Socotiți, drept aceea, cum să umblați cu pază, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți.

Mat. 10, 16; Iac. 3, 13.

16. Răscumpărând vremea, că zilele rele sunt.

17. Drept aceea, nu fiți nepricepuți, ci cunoscând ce este voea Domnului.

Rom. 12, 2; 1 Tes. 4, 3.

18. Și nu vă îmbătați de vin, întru care este curviea; ci vă umpleți de Duhul;

19. Vorbind întru voi în psalmi și laude și cântări duhovnicești, lăudând și cântând întru inimile voastre Domnului;

Col. 3, 16; Ps. 33, 1.

20. Mulțămind pururea pentru toate întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu și Tatălui;

Is. 63, 7; Col. 3, 7.

21. Plecați-vă unul altuia întru frica lui Dumnezeu.

22. Femeilor, plecați-vă bărbaților voștri, ca Domnului.

Fac. 3, 16; Col. 3, 18; 1 Petr. 3, 1.

23. Căci bărbatul este cap femeii, precum și Hristos este cap bisericii; și acesta este mântuitorul trupului.

Efes. 1, 22; 1 Cor. 11, 3.

24. Ci precum biserica se supune lui Hristos, așa și femeile bărbaților lor întru toate.

25. Bărbaților, iubiți-vă femeile voastre, precum și Hristos au iubit biserica, și pre sine s'au dat pentru dânsa;

Col. 3, 19.

26. Ca pre ea să o sfințească, curățindu-o cu baea apei prin cuvânt,

Ioan 17, 17; 3, 5.

27. Ca să o puie înainte pre ea luiș slăvită biserică, neavând întinăciune, nici prihană, sau altceva de acest fel; ci ca să fie sfântă și fără de prihană.

2 Cor. 11, 2; Col. 1, 22.

28. Așa sunt datori bărbații să și iubească femeile lor ca și trupurile lor. Cel ce își iubește pre femeia sa, pre sine se

iubește.

29. Că nimeni niciodată nu și-a urât trupul său; ci îl hrănește și îl încâlzește pre el, precum și Hristos biserica:

30. Că mădulări suntem ale trupului lui, din carnea lui și din oasele lui.

Rom. 12, 5; 1 Cor. 6, 15.

31. Pentru aceea va lăsa omul pre tatăl său și pre muma sa, și se va lipi de femeia sa, și vor fi amândoi un trup.

Fac. 2, 24; Mat. 19, 5; 1 Cor. 6, 15.

32. Taina aceasta mare este; iar eu zic de Hristos și de biserică.

33. Deci dar și voi unul fieștecare așa să și iubească pre femeia sa, ca pre sine; iar femeia să se teamă de bărbat.

CAP. 6.

Sfaturi către fii, părinți, slugi, stăpâni. Armele creștinului în lupta cu vrăjmașii duhovnicești.

Feciori, ascultați pre părinții voștri întru Domnul; că aceasta este cu dreptate.

Col. 3, 20.

2. Cinstește pre tatăl tău și pre muma ta; (care este porunca cea dintâiu întru făgăduință);

Eș. 20, 12.

3. Ca să ți fie ție bine, și să fii cu zile multe pre pământ.

4. Și părinții, nu urgisiți pre fiii voștri întru mânie; ci îi creșteți pre ei întru învățătura și certarea Domnului.

Col. 3, 21; A 2 Lege 6, 7, 20; Ps. 77, 3; Pild. 19, 18 și 29, 17.

5. Slugii, ascultați pre stăpânii voștri cei după trup, cu frică și cu cutremur, întru dreptatea inimei voastre, ca și pre Hristos;

Tit. 2, 9; Fil. 2, 12; 1 Petr. 2, 18.

6. Nu numai înaintea ochilor slujindu-le, ca cei ce vor să placă oamenilor; ci ca slugile lui Hristos, făcând voea lui

Dumnezeu din suflet;

Col. 3, 23.

7. Cu bunăvoință slujindu-le, ca Domnului, iar nu ca oamenilor;

8. Știind că orice bine va face fiecare, aceea va lua dela Domnul, ori robul, ori cel slobod.

Rom. 2, 6; 1 Cor. 3, 8; 2 Cor. 5, 10.

9. Și stăpânii, iarăș acestea să faceți către dâșii, slăbind îngrozirea; știind că și al vostru Domn este în ceruri; și alegere de față nu este la dânsul.

Col. 4, 1; Fapt. 10, 34.

10. Deci, frații mei, întăriți-vă întru Domnul, și întru puterea tăriei lui.

1 Cor. 16, 13.

11. Îmbrăcați-vă întru toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți stă împotriva meșteșugirilor diavolului.

12. Căci nu ne este nouă lupta împotriva trupului și a sângelui; ci împotriva începătorilor și a domniilor, și a stăpânitorilor întunerecului veacului acestuia, împotriva duhurilor răutăței întru cele cerești.

Mat. 16, 17; Ioan 14, 30; Lucà 22, 53.

13. Pentru aceea, luați toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți stă împotriva în ziua cea rea, și toate isprăvindu-le să stați.

14. Stați drept aceea, încingându-vă mijlocul vostru cu adevărul, și îmbrăcându-vă cu zaua dreptăței;

Lucà 12, 35; 1 Petr. 1, 13.

15. Și încălțându-vă picioarele întru gătirea evangheliei păcei;

16. Preste toate luând pavăza credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile vicleanului cele aprinse.

1 Petr. 5, 9; 1 Ioan 5, 4.

17. Și coiful mântuirii luați, și sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu.

Is. 59, 17; 1 Tes. 5, 8.

18. Prin toată rugăciunea și cererea rugându-vă în toată vremea întru Duhul, și la însăș aceasta priveghind cu toată răbdarea și rugăciunea pentru toți sfinții;

19. Și pentru mine, ca să mi se dea mie cuvânt, întru deschiderea gurei mele cu îndrăzneală a arăta taina evangheliei,

Col. 4, 3.

20. Pentru care fac solie în legături; ca întru dânsa cu îndrăzneală să grăesc, precum mi se cuvine a grăi.

2 Cor. 5, 20; Fapt. 4, 29.

21. Iar ca să știți și voi cele pentru mine, ce fac, toate vouă le va arăta Tihic iubitul frate și credincioasa slugă întru Domnul;

Fapt. 20, 4; Col. 4, 7.

22. Pre care pentru însăș aceasta l-am trimes la voi, ca să știți cele pentru noi, și să mângâie inimele voastre.

23. Pace fraților, și dragoste cu credință, dela Dumnezeu Tatăl și Domnul Iisus Hristos.

24. Darul cu toți cari iubesc pre Domnul nostru Iisus Hristos întru nestricăciune, Amin.

2 Cor. 13, 14.

Către Efeseni s'a scris dela Roma prin Tihic.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE FILIPPISENI

CAP. 1.

Mulțămire pentru fapta bună a Filippisenilor și rugăciune ca să fie desăvârșiți. Povestirea luptelor și a osârdiei sale.

Pavel și Timotei, slugile lui Iisus Hristos, tuturor sfinților întru Hristos Iisus celor sunt în Filippi, împreună cu episcopii și diaconii:

2 Cor. 1, 1; 1 Cor. 1, 2.

2. Dar vouă, și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru, și Domnul Iisus Hristos.

Rom. 1, 7.

3. Mulțămesc Dumnezeului meu întru toată pomenirea voastră,

Rom. 1, 8.

4. Pururea întru toată rugăciunea mea pentru voi toți cu bucurie rugăciune făcând.

5. Pentru împărtășirea voastră întru evanghelie din ziua dintâiu până acum;

6. Nădăduindu-mă la însăși aceasta, că cel ce a început întru voi lucrul cel bun îl va săvârși până în ziua lui Iisus Hristos;

Ioan 6, 29.

7. Precum îmi este mie cu dreptate aceasta a cugeta pentru voi toți, pentru că vă am eu pre voi în inimă; și în legăturile mele, și în răspunsul și adevărarea evangheliei, cu mine împreună părtași darului voi toți fiind.

Efes. 3, 1 și 4, 1.

8. Că martur mie îmi este Dumnezeu, că vă iubesc pre voi toți în dragostea lui Iisus Hristos.

Rom. 1, 9.

9. Și de aceasta mă rog, ca dragostea voastră încă mai mult, și mai mult să prisosească întru cunoștință și întru toată priceperea;

Efes. 1, 8.

10. Ca să ispiți voi cele de folos; ca să fiți curați și fără de sminteală în ziua lui Hristos;

Fapt. 24, 16; Rom. 2, 18.

11. Plini de roadele dreptăței, care sunt prin Iisus Hristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu.

Efes. 5, 9.

12. Și voesc să știți voi, fraților, că cele pentru mine mai vârtos spre sporul evangheliei au venit;

13. În cât legăturile mele s'au făcut arătate întru Hristos în tot divanul, și la ceilalți la toți;

Filip. 4, 22.

14. Și cei mai mulți din frați întru Domnul, nădăduindu-se pentru legăturile mele, mai mult cutează fără de frică a grăi cuvântul.

Efes. 3, 13; 1 Tes. 3, 3.

15. Unii pentru pisma și pricirea, iar alții pentru bunăvoință propoveduesc pre Hristos.

2 Cor. 2, 17.

16. Unii din prigonire pre Hristos vestesc, nu curat, socotind că vor aduce necaz legăturilor mele;

17. Iar alții din dragoste, știind că spre răspunsul evangheliei sunt pus.

18. Ce este dar? Iată în tot chipul, ori prin pricină, ori prin adevăr, Hristos se propoveduește; și întru aceasta mă bucur, și încă mă voi bucura.

Filip. 2, 17.

19. Că știu că aceasta îmi va fi mie spre mântuire prin rugăciunile voastre, și prin darea Duhului lui Iisus Hristos.

2 Cor. 1, 11.

20. După așteptarea și nădejdea mea, că întru nimic nu mă voi rușina; ci întru toată îndrăsneala, precum pururea,

așa și acum se va mări Hristos în trupul meu, ori prin viață, ori prin moarte.

21. Că mie a viețui este Hristos, și a muri, dobândă.

22. Iar dacă a viețui în trup, aceasta îmi este roada lucrului; și ce voi alege nu știu.

23. Că sunt cuprins de amândouă, dorință având a mă slobozi și împreună cu Hristos a fi; mai bine cu mult mai vârtos.

3 Împ. 19, 4; 2 Cor. 5, 8; 2 Tim. 4, 6.

24. Iar a rămâne în trup, mai de folos este pentru voi.

25. Și aceasta nădăjduind, știu că voi rămâne și împreună voi petrece cu voi cu toți spre sporirea voastră și bucuria credinței;

26. Ca lauda voastră să sporească întru Hristos Iisus întru mine, prin venirea mea iarăși către voi.

27. Numai cu vrednicie după evanghelia lui Hristos să petreceți; ca ori viind și văzându-vă pre voi, ori nefiind de față la voi, să aud cele pentru voi, că stați într'un duh, cu un suflet împreună nevoindu-vă pentru credința evangheliei;

1 Cor. 7, 20; Efes. 4, 1; Col. 1, 10.

28. Și nesfiindu-vă întru nimic de cei împotrivnici; care aceloră este arătare a pierzării; iar vouă a mântuirii, și aceasta dela Dumnezeu.

Rom. 8, 17.

29. Că vouă vi s'a dăruit pentru Hristos, nu numai întru el a crede, ci și pentru dânsul a pătimi;

30. Aceeași luptă având, care ați văzut întru mine, și acum auziți pentru mine.

Fapt. 16, 22; Col. 1, 29.

CAP. 2.

Sfătuire la viață în unire și umilință, având pildă smerenia și slava lui Hristos. Laudă pe Timotei și Epafrodit.

Deci de este vre o mângâiere întru Hristos, de este vre o
voire bună a dragostei, de este vre o împărtășire a Duhului,
de este vre o milostivire și îndurare,

Rom. 12, 10; Col. 3, 12.

2. Pliniți bucuria mea, ca aceeaș să cugetați, aceeaș
dragoste având, un suflet fiind, una cugetând.

3. Nimic făcând cu prigonire sau cu mărire deșartă; ci cu
smerenie unul pre altul socotind a fi mai de cinste decât pre
sine.

4. Nu ale sale fiecare, ci și ale altora fiecine să căutați.

1 Cor. 10, 24.

5. Că aceasta să se înțeleagă întru voi, care și întru
Hristos Iisus;

6. Carele în chipul lui Dumnezeu fiind, nu răpire au
socotit a fi el întocma cu Dumnezeu;

Ioan 1, 2; 5, 18; 10, 29.

7. Ci s'au deșertat pre sine, chip de rob luând, întru
asemănarea oamenilor făcându-se.

Is. 42, 1; Rom. 8, 3.

8. Și cu închipuirea aflându-se ca omul, s'au smerit pre
sine, ascultător făcându-se până la moarte, iar moarte de
Cruce.

Evr. 12, 2.

9. Pentru aceasta și Dumnezeu pre dânsul l-au prea
înălțat, și i-au dăruit lui nume, care este preste tot numele;

10. Ca întru numele lui Iisus tot genunchiul să se plece, al
celor cerești și al celor pământești și al celor de desupt;

Is. 45, 23; Rom. 14, 11.

11. Și toată limba să mărturisească că Domn este Iisus
Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl.

12. Deci iubiții mei, precum pururea ați ascultat, nu
numai precum când eram de față; ci cu mult mai vârtos
când sunt departe, cu frică și cu cutremur mântuirea
voastră o lucrați.

Ps. 2, 9; Efes. 6, 5; 1 Petr. 1, 17.

13. Că Dumnezeu este carele lucrează întru voi și ca să
voiți și ca să lucrați, după bunăvoință.

2 Cor. 3, 5.

14. Toate le faceți fără de cârtiri și fără de îndoiri;

1 Petr. 4, 9.

15. Ca să fiți fără de prihană și întregi, fii lui Dumnezeu
curați în mijlocul neamului celui îndărătnic și răsvrătit, între
cari să străluciți ca niște luminători în lume;

Mat. 5, 14; Efes. 5, 8.

16. Cuvânt al vieții cuprinzând, spre laudă mie în ziua lui
Hristos, că nu îndeșert am alergat, nici îndeșert m'am
ostenit.

Is. 49, 4; Gal. 2, 2; 2 Tim. 1, 13; 4, 6; 1 Cor. 9, 26; 2 Cor.
7, 4.

17. Ci de mă și jertfesc pentru jertfa și slujba credinței
voastre, mă bucur, și împreună mă bucur cu voi cu toți.

18. Așijderea și voi vă bucurați, și împreună vă bucurați
cu mine.

Filip. 3, 1; 4, 4.

19. Și nădăjduesc întru Domnul Iisus, că pre Timotei fără
de zăbavă îl voi trimete la voi, ca și eu să'mi fac inima bună,
înțelegând cele pentru voi.

Fapt. 16, 1; 1 Tes. 3, 2.

20. Că pre nimeni n'am de un suflet cu mine, care cu tot
deadinsul să se grijească de voi.

1 Cor. 16, 10.

21. Că toți ale sale caută, iar nu ale lui Iisus Hristos.

1 Cor. 10, 24.

22. Iar sânguința lui o știți, că precum fiul unui tată,
împreună cu mine a slujit întru evanghelie.

1 Tim. 1, 1.

23. Pre acesta dar nădăjduesc să'l trimet îndatăș, după
ce voi u vedeà cele pentru mine.

24. Iar am nădejde întru Domnul, că și eu fără de zăbavă
voi u veni la voi.

25. Iar de nevoie lucru am socotit a trimete la voi pre Epafrodit, fratele și împreună lucrătorul și ostașul cel dimpreună cu mine; iar al vostru apostol și slujitor al trebei mele.

2 Cor. 8, 23.

26. De vreme ce doreà să vă vază pre voi pre toți, și erà mâhnit, că ați auzit că a fost bolnav.

27. Și a fost bolnav aproape de moarte; ci Dumnezeu l-au miluit pre el; și nu numai pre el, ci și pre mine, ca nu întristare preste întristare să am.

Is. 38, 1.

28. Deci cum mai degrab l-am trimes pre el, ca văzându-l pre el iarăș, să vă bucurați, și eu mai fără de mâhnire să fiu.

29. Primiți'l drept aceea, pre el întru Domnul cu toată bucuria; și pre unii ca aceștia întru cinste îi aveți;

Rom. 16, 2.

30. Căci pentru lucrul lui Hristos până la moarte s'au apropiat, nebăgând seamă de viață, ca să îplinească lipsa voastră a slujbei celei către mine.

1 Cor. 16, 17.

CAP. 3.

*Despre credința cea dreaptă împotriva apostolilor mincinoși.
Viața duhovnicească nu este în trup, ci în urmarea vieței de jertfire a lui Hristos.*

De aceea frații mei, bucurați-vă întru Domnul. Acesteași a scrie vouă, mie nu'mi este cu lene, iar vouă de folos.

Filip. 2, 18; 4, 4; Rom. 12, 12.

2. Păziți-vă de câini, păziți-vă de lucrătorii cei răi, păziți-vă de tăiere.

Is. 56, 11, 12.

3. Că noi suntem tăierea împrejur, cari cu duhul slujim lui Dumnezeu, și ne lăudăm întru Hristos Iisus, și nu ne nădăduim în trup.

A 2 Lege 30, 6.

4. Măcar că eu am nădejde și în trup. De se pare cuivă altuia a se nădăjdui în trup, eu mai mult.

2 Cor. 11, 18.

5. Tăiat fiind împrejur a opta zi, din neamul lui Israil, din seminția lui Veniamin, evreu din evrei, după lege fariseu;

Rom. 11, 1.

6. După râvnă gonind biserica; după dreptatea cea din lege, făcându-mă fără de prihană.

Gal. 1, 13, sq.

7. Ci cele ce îmi erau mie dobânzi, acestea le-am socotit pentru Hristos pagubă.

Mat. 13, 44.

8. Iar mai vârtos le și socotesc toate pagubă a fi pentru covârșirea cunoștinței lui Hristos Iisus Domnului meu, pentru carele de toate m'am păgubit, și le socotesc gunoaie a fi, ca pre Hristos să dobândesc,

Is. 53, 11.

9. Și să mă aflu întru el, neavând dreptatea mea cea din lege, ci ceea ce este prin credința lui Hristos, ceea ce este dela Dumnezeu dreptate întru credință;

Rom. 3, 21 și 9, 30.

10. Ca să'l cunosc pre el și puterea învierii lui și împărtășirea patimilor lui, închipuindu-mă cu moartea lui;

Rom. 6, 3, sq.; 8, 17; Gal. 6, 17.

11. Ca doară cumvă aş ajunge la învierea morților.

12. Nu, că acum am luat, sau acum sunt desăvârșit; ci gonesc, ca doară voiu și ajunge întru care sunt și ajuns de Hristos Iisus.

1 Tim. 6, 12; Is. 8, 11.

13. Fraților, eu încă nu mă socotesc să fiu ajuns; ci numai una fac, cele dinapoi uitându-le, și la cele dinainte întinzându-mă,

14. La semn alerg, la răsplătirea chemărei cei de sus a lui Dumnezeu întru Hristos Iisus.

15. Deci câți desăvârșit suntem, aceasta să gândim; și dacă ceva într'alt chip gândiți, și aceasta Dumnezeu va descoperi vouă.

1 Cor. 2, 6.

16. Însă la ceea ce am ajuns, cu acelaș dreptar să viețuim, aceeaș să gândim.

Rom. 12, 16; 1 Cor. 1, 10, 1 Petr. 3, 8.

17. Fiți împreună următori mie fraților, și vă uitați la cei ce așa umblă precum aveți pildă pre noi.

18. Pentrucă mulți umblă, de cari de multe ori am zis vouă, iar acum și plângând zic, că sunt vrăjmașii Crucei lui Hristos;

19. Al căror sfârșitul le este pierzarea, al căror Dumnezeu este pântecul, și a căror slavă este întru rușinea lor, cari cele pământești cugetă.

2 Cor. 11, 15; Ps. 16, 14; Rom. 16, 18.

20. Că petrecerea noastră în ceruri este; de unde și pre Mântuitorul așteptăm, pre Domnul nostru Iisus Hristos;

Efes. 2, 6; Evr. 13, 14.

21. Care va schimbă chipul trupului smereniei noastre, ca să se facă în chipul trupului slavei lui, după lucrarea puterii ce are el de a-și supune luiș toate.

1 Cor. 15, 43.

CAP. 4.

Îndemnări la statornicie și veselie duhovnicească. Pavel mulțumește pentru ajutorul trimis.

Deci frații mei cei iubiți și doriți, bucuria și cununa mea, așa stați întru Domnul, iubiților.

2 Cor. 1, 14; 1 Tes. 2, 19, 20.

2. Pre Evodia rog și pre Sintihi rog, aceeaș să gândească întru Domnul.

3. Încă te rog și pre tine, soțule iubite, ajută-le lor, cari împreună cu mine s'au nevoit întru evanghelie, și cu

Climent și cu ceilalți împreună lucrători ai mei, ale căror nume sunt scrise în cartea vieții.

Eșire 32, 32; Ps. 68, 32; Dan. 12, 1; Lucà 10, 20; Apoc. 3, 5; 13, 8.

4. Bucurați-vă pururea întru Domnul, și iarăș zic: bucurați-vă.

Filip. 3, 1; 2 Cor. 13, 11; 1 Tes. 5, 16.

5. Blândețele voastre să se facă știute tuturor oamenilor, Domnul aproape este.

Tit. 3, 2; 1 Cor. 10, 11.

6. Nimic să nu vă grijiți; ci întru toate prin rugă și rugăciune cu mulțumită cererile voastre să se arăte lui Dumnezeu.

Mat. 6, 25, 31; Ps. 144, 20.

7. Și pacea lui Dumnezeu, care covârșește toată mintea, va păzi inimele voastre și cugetele voastre întru Hristos Iisus.

Ioan 14, 27.

8. De aceea frații mei, câte sunt adevărate, câte sunt cinstite, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt iubite, câte sunt de bună lauda; ori ce faptă bună și ori ce laudă, acestea să gândiți.

Filip. 3, 1; Rom. 12, 17.

9. Cele ce ați învățat și ați luat și ați auzit și ați văzut întru mine, acestea să le faceți; și Dumnezeul păcei va fi cu voi.

1 Tes. 5, 23; Rom. 15, 33.

10. Și m'am bucurat întru Domnul foarte, căci iată oarecând ați înflorit a purtă grija de mine; precum și purtați, dar n'ați avut vreme cu prilej.

11. Nu doară că pentru lipsă zic; că eu m'am deprins întru care sunt, îndestulat a fi.

Pilde 15, 16; 1 Tim. 6, 6.

12. Știu și a mă smeri, știu și a aveà de prisosit; întru tot și întru toate m'am învățat, și a mă săturà și a flămânzi și a aveà de prisosit și a fi lipsit.

1 Cor. 4, 11; 2 Cor. 6, 10; 11, 27.

13. Toate le pot întru Hristos, cel ce mă întărește.

Is. 33, 24.

14. Însă bine ați făcut, de v'ați făcut împreună părtași necazului meu

15. Și știți și voi Filippisenilor, că la începutul evangheliei, când am ieșit din Machedonia, nici o biserică n'a făcut împărtășire cu mine în cuvânt de dare și de luare, fără numai voi singuri.

2 Cor. 11, 9.

16. Că și în Tesalonic și odată și de două ori cele spre trebuința mea ați trimes.

17. Nu că doară caut darea; ci caut rodul cel prisositor spre folosul vostru.

Lucă 13, 7; 2 Cor. 9, 6, 12.

18. Am luat toate, și am de prisosit; umplutu-m'am luând dela Epafrodit cele trimise dela voi, miros cu bună mireasmă, jertfă primită, bine plăcută lui Dumnezeu.

Filip. 2, 25.

19. Iar Dumnezeuul meu să împlinească toată trebuința voastră după bogăția sa întru slavă prin Hristos Iisus.

2 Cor. 9, 8.

20. Iar lui Dumnezeu și Tatălui nostru slava în vecii vecilor, Amin.

2 Tim. 4, 18.

21. Spuneți închinăciune la tot sfântul întru Hristos Iisus. Închină-se vouă frații cari sunt împreună cu mine.

1 Cor. 16, 20.

22. Închină-se vouă toți sfinții, mai ales cei din casa Chesarului.

2 Cor. 13, 12.

23. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toți, Amin.

Gal. 6, 18.

Către Filippiseni s'a scris dela Roma prin Epafrodit.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE COLASENI

CAP. 1.

Laudă credința Colasenilor și se roagă pentru întărirea lor întru dânsa. Pavel se bucură de rodul ostenelilor sale.

Pavel apostol al lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu și Timotei fratele,

2 Cor. 1, 1; Efes. 1, 1.

2. Celor ce sunt în Colase sfinților și credincioșilor frați întru Hristos: dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

Rom. 1, 7.

3. Mulțămim lui Dumnezeu și Tatălui Domnului nostru Iisus Hristos, pururea pentru voi rugându-ne.

Fil. 1, 3.

4. Auzind credința voastră cea întru Hristos Iisus, și dragostea care aveți către toți sfinții.

Efes. 1, 15.

5. Pentru nădejdea cea gătită vouă în ceruri, care ați auzit mai 'nainte întru cuvântul adevărului evangheliei;

1 Petr. 1, 3, 4.

6. Care este de față la voi, precum și în toată lumea; și este făcând roadă și crescând, precum și întru voi, din ziua în care ați auzit și ați cunoscut darul lui Dumnezeu întru adevăr.

7. Precum v'ați și învățat dela Epafra iubitul, cel dimpreună slugă cu noi, care este pentru voi credincios slujitor al lui Hristos;

Col. 4, 12; Filim. 23.

8. Care ne-a și arătat nouă dragostea voastră întru Duhul.

9. Drept aceea și noi, din care zi am auzit acestea, nu încetăm pentru voi rugându-ne și cerând ca să vă umpleți de cunoștința voiei lui, întru toată înțelegerea și înțelepciunea duhovnicească;

10. Ca să umblați voi cu vrednicie Domnului spre toată plăcerea, întru tot lucrul bun făcând roadă, și crescând spre cunoștința lui Dumnezeu;

Efes. 4, 1; 1 Tes. 2, 12; Fil. 1, 27.

11. Cu toată puterea întărindu-vă după tăria slavei lui, întru toată îngăduirea și îndelunga răbdare cu bucurie;

1 Cor. 1, 5.

12. Mulțămind Tatălui, celui ce ne-au învrednicit pre noi în partea soartei sfinților întru lumină.

2 Cor. 3, 6; Fapt. 26, 18.

13. Carele ne-au izbăvit pre noi din stăpânirea întunerecului, și ne-au mutat la împărăția Fiului dragostei lui;

Col. 2, 15.

14. Întru carele avem răscumpărarea prin sângele lui, iertarea păcatelor;

Efes. 1, 7.

15. Carele este chipul lui Dumnezeu celui nevăzut, întâiu născut de cât toată zidirea;

Evr. 1, 3; 2 Cor. 4, 4.

16. Căci întru dânsul s'au zidit toate, cele din ceruri și cele de pre pământ, cele văzute și cele nevăzute, ori scaunele, ori domniile, ori începătorile, ori stăpânirile; toate printr'însul și pentru dânsul s'au zidit;

Ioan 1, 3, 10; Efes. 1, 10.

17. Și el este mai 'nainte de toate și toate întru dânsul sunt așezate;

Pild. 8, 25 sq.

18. Și el este capul trupului Bisericei; carele este începătură, întâiu născut din morți; ca să fie întru toate el cel întâiu.

Fapt. 26, 23; Rom. 14, 9; 1 Cor. 15, 20; Efes. 1, 23.

19. Că întru el bine a voit să locuiască toată plinirea;

Col. 2, 9; Ioan 1, 16.

20. Și printr'însul să împace toate spre sine; făcând pace prin sângele Crucii lui; printr'însul, ori celor de pe pământ, ori celor din ceruri.

Rom. 5, 10; 1 Ioan 2, 2.

21. Și pre voi cari ierați oarecând înstreinați și vrăjmași cu mintea întru lucruri rele, iată acum v'au împăcat,

Efes. 4, 18.

22. În carnea trupului lui prin moarte, să vă puie pre voi sfinți și fără de prihană și nevinovați înaintea sa;

Efes. 5, 27.

23. De veți rămâne întru credință întemeiați și întăriți și nemișcați din nădejdea evangheliei, care ați auzit, ceea ce s'a propovedit la toată zidirea cea de supt cer; căreia m'am făcut eu Pavel slujitor.

Efes. 3, 7; 1 Cor. 15, 58; Marc. 16, 15.

24. Acum mă bucur întru patimile mele pentru voi, și plinesc lipsele necazurilor lui Hristos în trupul meu pentru trupul lui, carele este Biserica;

2 Cor. 7, 4; Efes. 3, 13.

25. Căreia m'am făcut eu slujitor, după iconomia lui Dumnezeu care mi s'a dat mie spre voi, să plinesc cuvântul lui Dumnezeu;

Efes. 3, 2.

26. Taina cea ascunsă din veci și din neamuri, iar acum s'a arătat sfinților lui.

27. Căroră au voit Dumnezeu a le arăta care este bogăția slavei tainei acestea întru neamuri, carele este Hristos întru voi, nădejdea slavei;

1 Tim. 1, 1.

28. Pre carele noi propoveduim, sfătuind pre tot omul, și învățând pre tot omul întru toată înțelepciunea, ca să punem de față pre tot omul desăvârșit întru Hristos Iisus.

Ioan 1, 7; Efes. 5, 27; 2 Cor. 11, 2.

29. Întru carele mă și ostenesc, nevoindu-mă după lucrarea lui, care se lucrează întru mine, întru putere.

1 Tim. 4, 10; 2 Tim. 4, 7.

CAP. 2.

Creștinii să nu se plece înțelepciunii omenești cei amăgitoare. Vieața cea în unire cu Dumnezeu îmbrățișează duhovnicește și legea în petrecerea cea duple Hristos.

Pentru că voiesc să știți voi câtă nevoie am pentru voi și pentru cei din Laodichia și câți n'au văzut fața mea în trup;

Fil. 1, 30.

2. Ca să se mângâie inimile lor, tocmiți fiind ei întru dragoste și spre toată bogăția încredințării înțelegerii, spre cunoștința tainei lui Dumnezeu și Tatăl, și a lui Hristos;

Ioan 17, 3.

3. Întru care sunt toate vistieriile înțelepciunii și ale cunoștinței ascunse.

Is. 11, 2; 1 Cor. 1, 24.

4. Și aceasta zic: ca nu cineva să vă amăgiască pre voi cu cuvinte plecătoare.

Rom. 16, 18.

5. Că de și sunt cu trupul depărtat, dar cu duhul împreună cu voi sunt, bucurându-mă și văzând rânduiala voastră și tăria credinței voastre întru Hristos.

1 Cor. 5, 3; 14, 40.

6. Deci precum ați luat pre Hristos Iisus Domnul, întru dânsul să umblați;

7. În rădăcinați și zidiți fiind într'însul și întărindu-vă întru credință precum v'ați învățat, prisosind întru ea cu mulțămintă.

Efes. 2, 22; 1 Tes. 5, 18.

8. Socotiți ca să nu vă fure pre voi cineva cu filosofia și cu înșelăciunea deșartă, după predania oamenilor, după stihilele lumii și nu după Hristos.

9. Căci întru dânsul locuește toată plinirea Dumnezeirei trupește.

10. Și sunteți întru dânsul plini, carele este capul a toată începătoria și stăpânirea;

Ioan 1, 16; Efes. 1, 21.

11. Întru carele sunteți și tăieți împrejur cu tăiere împrejur nefăcută de mână, întru dezbrăcarea trupului păcatelor cărnei întru tăierea împrejur a lui Hristos;

A 2 Lege 10, 16; Rom. 2, 29.

12. Îngropați fiind împreună cu el prin botez, întru carele v'ați și sculat împreună prin credința lucrărei lui Dumnezeu, celui ce l-au sculat pre el din morți.

13. Și pre voi cari erați morți întru păcate și întru netăierea împrejur a trupului vostru, v'au înviat împreună cu dânsul, iertându-vă vouă toate greșalele;

Efes. 2, 1, 5; Luc. 7, 42.

14. Ștergând cu dogmele zapisul ce erà asupra noastră, care erà protivnic nouă și pre acela l-au luat din mijloc, pironindu'l pre Cruce;

Efes. 2, 15.

15. Dezbrăcând începătoriile și domniile, i-au vădit de față, arătându'i biruiți pre dânșii întru dânsa.

Col. 1, 13.

16. Deci nimeni pre voi să nu vă judece pentru mâncare, sau băutură, sau pentru parte a serbătorei, sau a lunei nouă, sau a sâmbetelor;

Rom. 14, 2.

17. Care sunt umbră celor viitoare; iar trupul al lui Hristos.

Evr. 8, 5.

18. Nimeni pre voi să nu vă amăgească voind prin smerenie și slujba îngerilor, la cele ce nu le-a văzut cu mândrie umblând, îndeșert umflându-se din mintea trupului său,

Mat. 24, 4.

19. Și neștiind capul, dintru care tot trupul prin încheieturi și legături primind darea și întocmindu-se, crește creșterea lui Dumnezeu.

Efes. 4, 15.

20. Deci de ați murit împreună cu Hristos despre stihiiile lumii, pentruce ca și cum ați fi viețuind în lume primiți obiceiuri,

21. Nu te atinge, nici gustă, nici pipăi;

22. Care sunt toate spre stricăciune prin obișnuință; după poruncile și învățăturile oamenilor.

Is. 29, 13; Mat. 15, 9.

23. Care sunt având cuvânt numai al înțelepciunii într-o slujbă cea din voia sa, și într-o smerenie, și într-o nepărtinirea trupului, nu în vre-o cinste spre sațul trupului.

1 Tim. 4, 8.

CAP. 3.

Sfătuiri către viața creștinească, mai ales în căsătorie.

Deci dar de v'ați sculat împreună cu Hristos, cele de sus căutați, unde este Hristos șezând de dreapta lui Dumnezeu.

Colas. 2, 12; Rom. 6, 5.

2. Cele de sus gândiți, iar nu cele pământești.

Mat. 6, 33.

3. Că ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos într-o Dumnezeu.

Rom. 6, 2.

4. Când se va arăta Hristos, viața voastră, atunci și voi cu dânsul împreună vă veți arăta într-o slavă.

Fil. 3, 21; 1 Cor. 15, 43.

5. Drept aceea, omorâți mădulările voastre cele de pe pământ: curvea, necurăția, patima, pofta cea rea, și lăcomia, care este slujire idolilor;

Rom. 8, 13; Efes. 5, 3.

6. Pentru care vine mâniea lui Dumnezeu preste fiii neascultărei;

Efes. 5, 6.

7. Între care și voi oarecând ați umblat, când viețuiați întru acelea.

Rom. 6, 19.

8. Iar acum lepădați-le și voi acelea toate: mâniea, iuțimea, răutatea, hula, cuvântul de rușine din gura voastră.

Rom. 8, 13; Efes. 4, 22; Evr. 12, 1; Ps. 36, 8.

9. Nu grăiți minciună unul către altul, desbrăcându-vă de omul cel vechiu dimpreună cu faptele lui;

Zah. 8, 16; Efes. 4, 25.

10. Și îmbrăcându-vă întru cel nou, care se înnoește spre cunoștință după chipul celui ce l-au zidit pre el;

Fac. 1, 27.

11. Unde nu este Ellin și Iudeu, tăiere împrejur și netăiere împrejur, Varvar, Schit, rob și slobod; ci toate și întru toți Hristos.

Rom. 10, 12; 1 Cor. 7, 21.

12. Deci îmbrăcați-vă ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubiți, întru milostivirile îndurărilor, întru bunătate, întru smerenie, întru blândețe, întru îndelunga răbdare;

Efes. 4, 24 și 32.

13. Suferind unul pre altul, și iertând unul altuia, de are cineva împotiva cuiva pără; precum și Hristos a iertat vouă, așa și voi.

Mat. 6, 14; Efes. 4, 2.

14. Iar preste toate acestea îmbrăcați-vă întru dragoste, care este legătura săvârșirei.

Ioan 13, 34.

15. Și pacea lui Dumnezeu să se dăruiască întru inimele voastre, la care și chemați sunteți într'un trup; și mulțămitori vă faceți.

Fil. 4, 7.

16. Cuvântul lui Hristos să locuiască întru voi bogat întru toată înțelepciunea; învățându-vă și înțelepțindu-vă pre voi

înșivă cu psalmi și cu laude și cu cântări duhovnicești, întru dar cântând întru inimile voastre Domnului.

1 Cor. 1, 5; Efes. 5, 19.

17. Și tot orice faceți, cu cuvântul, sau cu lucrul, toate să faceți întru numele Domnului Iisus, mulțămind lui Dumnezeu și Tatălui prin el.

1 Cor. 10, 31.

18. Femei, plecați-vă bărbaților voștri, precum se cuvine întru Domnul.

Efes. 5, 22.

19. Bărbați, iubiți-vă femeile voastre, și nu vă amărâți asupra lor.

Efes. 5, 25; 1 Petr. 3, 7.

20. Feciori, ascultați pre părinții voștri întru toate; că aceasta este bine plăcută întru Domnul.

Efes. 6, 1.

21. Părinți, nu vă urgisiți pre fiii voștri întru mânie, ca să nu se mârhească.

Efes. 6, 4.

22. Slugi, ascultați pre stăpânii voștri cei după trup întru toate, nu numai înaintea ochilor slujindu-le, ca cei ce vor să placă oamenilor; ci întru dreptatea inimei, temându-vă de Dumnezeu.

Efes. 6, 5.

23. Și tot orice faceți, din suflet să faceți ca Domnului, iar nu ca oamenilor:

Efes. 6, 7.

24. Știind că dela Dumnezeu veți lua răsplătirea moștenirii; că Domnului Hristos slujiți.

1 Cor. 7, 22.

25. Iar cel ce face nedreptate, va lua aceea ce a făcut cu nedreptate; și alegere de față nu este.

Fapt. 10, 34.

CAP. 4.

Sfătuire la unirea cu aproapele, dreptate și rugăciune.

Stăpâni, ce este cu dreptul și ce este tocmeala slugilor să dați; știind că și voi aveți Domn în ceruri.

Lev. 25, 43; Efes. 6, 9.

2. La rugăciune așteptați, priveghiați întru dânsa cu mulțămită;

1 Tes. 5, 17.

3. Rugându-vă împreună și pentru noi, ca Dumnezeu să deschiză nouă ușa cuvântului, să grăim taina lui Hristos, pentru care sunt și legat;

Rom. 15, 30; Efes. 6, 19; 2 Tes. 3, 1.

4. Ca să o arăt pre ea, precum se cade mie a grăi.

5. Cu înțelepciune să umblați către cei de afară, vremea răscumpărând.

Efes. 5, 15.

6. Cuvântul vostru totdeauna să fie cu har, dres cu sare, ca să știți cum se cade vouă a răspunde fiecăruia.

Marc. 9, 50.

7. Cele despre mine toate le va spune vouă Tihic iubitul frate, și credinciosul slujitor și dimpreună slugă întru Domnul;

8. Pre care l-am trimes la voi pentru însăș aceasta, ca să știe cele pentru voi, și să mângâie inimile voastre;

Efes. 6, 22.

9. Împreună cu Onisim, credinciosul și iubitul frate, care este dintre voi. Toate vor spune vouă cele de aici.

10. Închină-se vouă Aristarh cel împreună cu mine robit, și Marcu nepotul lui Varnava, de care ați luat porunci; de va veni la voi să'l primiți pre dânsul;

Fapt. 19, 29.

11. Și Isus ce se chiamă Iust, cari sunt din tăerea împrejur. Aceștia singuri sunt împreună cu mine lucrători spre împărăția lui Dumnezeu, cari mi-au fost mie mângâiere.

Fapt. 11, 2.

12. Închină-se vouă Epafra, care este dintre voi, sluga lui Hristos, care se nevoește pururea pentru voi într-o rugăciune, ca să stați desăvârșiți și pliniți într-o toată voia lui Dumnezeu.

Col. 1, 7.

13. Că mărturisesc de dânsul, că are râvnă multă pentru voi, și pentru cei din Laodichia și din Ierapoli.

14. Închină-se vouă Luca doftorul cel iubit, și Dimas.

15. Spuneți închinăciune fraților celor din Laodichia, și lui Nimfan, și bisericii celei din casa lui.

Rom. 16, 5.

16. Și dacă se va citi epistolia aceasta de către voi, faceți ca să se citească și în biserica Laodichienilor; și cea din Laodichia și voi să o citiți.

1 Tes. 5, 27.

17. Și ziceți lui Arhip: socotește slujba care ai luat într-o Domnul, ca să o plinești.

18. Închinăciunea cu mâna mea a lui Pavel. Aduceți-vă aminte de legăturile mele. Darul cu voi, Amin.

1 Cor. 16, 21.

Către Colaseni s'a scris dela Roma prin Tihic și Onisim.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL ÎNTÂIA CĂTRE TESALONICHENI

CAP. 1.

Laudă nevoințele apostolești ale Tesalonichenilor.

Pavel și Siluan și Timotei, bisericei Tesalonichenilor întru Dumnezeu Tatăl și Domnul Iisus Hristos; har vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

2 Tes. 1, 1.

2. Mulțămim lui Dumnezeu pururea pentru voi toți, pomenire de voi făcând în rugăciunile noastre;

3. Neîncetat pomenind pre voi de lucrul credinței voastre și de osteneala dragostei și de răbdarea nădăjduirii întru Domnul nostru Iisus Hristos, înaintea lui Dumnezeu și Tatălui nostru;

Ioan 6, 29; 1 Cor. 13, 13.

4. Știind iubiților frați, dela Dumnezeu alegerea voastră.

Col. 3, 12.

5. Căci evanghelia noastră nu s'a făcut la voi numai în cuvânt, ci și întru putere și întru Duh Sfânt și întru adeverire multă; precum știți în ce chip am fost între voi pentru voi.

1 Cor. 2, 5.

6. Și voi următori nouă v'ați făcut și Domnului, primind cuvântul întru necaz mult, cu bucuria Duhului Sfânt;

1 Cor. 4, 16.

7. Atâta cât v'ați făcut voi pildă tuturor celor ce cred în Machedonia și Ahaia.

1 Tes. 4, 10.

8. Că dela voi s'a vestit cuvântul Domnului nu numai în Machedonia și Ahaia, ci și în tot locul credința voastră cea întru Dumnezeu a ieșit; cât nu trebuie să mai grăim noi ceva.

Rom. 1, 8.

9. Că aceia de noi spun ce fel de intrare am avut la voi, și cum v'ați întors la Dumnezeu dela idoli, a slujii Dumnezeului celui viu și adevărat;

1 Cor. 12, 2.

10. Și a așteptat pre Fiul lui din ceruri, pre carele l-au învieat din morți, pre Iisus, carele ne izbăvește pre noi de mâniea cea viitoare.

Fapt. 1, 11; Fil. 3, 20.

CAP. 2.

Pavel dorește pre Tesalonicheni, se bucură de ei și îngrijește ca să fie desăvârșiți.

Că voi știți fraților, intrarea noastră la voi, că n'a fost deșartă;

1 Tes. 1, 5.

2. Ci întâiu pătimind, și ocărâți fiind precum știți în Filipi, am îndrăsnit întru Dumnezeu nostru a grăi către voi evanghelia lui Dumnezeu cu multă nevoință.

Fapt. 16, 22; 17, 5.

3. Că îndemnarea noastră nu este dintru înșelăciune, nici din necurăție, nici cu vicleșug;

4. Ci precum ne-am adevărit de la Dumnezeu a fi credincioși a primi evanghelia, așa grăim; nu ca și cum am plăcea oamenilor, ci lui Dumnezeu, celui ce cercă inimile noastre.

Gal. 1, 10.

5. Că niciodată întru cuvânt de măgulire am fost la voi, precum știți nici prin prilej de lăcomie; Dumnezeu este martor;

1 Cor. 4, 20.

6. Nici căutând dela oameni slavă, nici dela voi, nici dela alții, măcar că puteam să vă fim vouă cu greutate ca apostolii lui Hristos.

Ioan 5, 41; 2 Tes. 3, 7, sq.

7. Ci am fost cu liniște în mijlocul vostru, precum doica își încâlzește pre fiii săi;

Fapt. 20, 33.

8. Așa iubindu-vă pre voi, binevoim a dà vouă nu numai evanghelia lui Dumnezeu, ci încă și sufletele noastre, pentru căci ați fost nouă iubiți.

9. Că vă aduceți aminte fraților, de ostenelele noastre și de nevoițe; că ziua și noaptea lucrând, ca să nu îngreuiem pre cinevă din voi, am propoveduit vouă evanghelia lui Dumnezeu.

1 Cor. 4, 12; Fapt. 14, 15.

10. Voi sunteți martori, și Dumnezeu, cum cu cuvioșie și cu dreptate și fără de prihană am fost vouă celor ce ați crezut;

1 Tim 3, 2.

11. Precum știți că pre unul fiecare din voi, ca un părinte pre fiii săi v'am rugat și v'am mângâiat,

12. Și am mărturisit ca să umblați voi cu vrednicie lui Dumnezeu, carele v'au chemat pre voi întru a sa împărăție și slavă.

Efes. 4, 1; Fil. 1, 27.

13 Drept aceea și noi mulțămim lui Dumnezeu neîncetat, căci luând voi cuvântul auzirei de Dumnezeu dela noi, ați primit nu cuvânt al oamenilor, ci precum este adevărat, cuvântul lui Dumnezeu, care se și lucrează întru voi cei ce credeți.

1 Tes. 1, 5; Mat. 10, 40.

14. Că voi fraților, următori v'ați făcut bisericilor lui Dumnezeu celor ce sunt în Iudeea întru Hristos Iisus; căci aceleași ați pățimit și voi dela cei de un neam cu voi, precum și aceia dela Iudei,

15. Cari și pre Domnul Iisus au omorât și pre prorocii lor, și pre noi ne-au gonit; și lui Dumnezeu nu sunt plăcuți, și tuturor oamenilor stau împotrivă;

Fapt. 2, 23.

16. Cari ne opresc pre noi să nu grăim neamurilor ca să se mântuiască, ca să'și împlinească păcatele lor pururea; ci a sosit asupra lor mânia până în sfârșit.

Mat. 23, 32.

17. Iar noi fraților, rămâind sirimani de către voi la vreme de un ceas cu fața, nu cu inima, mai mult ne-am sârguit a vedeà fața voastră cu mare dorință.

Rom. 1, 11.

18. Pentru aceea am vrut să venim la voi, eu adevă Pavel, și odată și de două ori, ci ne-a împiedicat satana.

19. Căci care este nădejdea noastră, sau bucuria, sau cununa laudei? Au nu și voi veți fi înaintea Domnului nostru Iisus Hristos întru a lui venire?

Fil. 4, 1.

20. Că voi sunteți slava noastră și bucuria.

CAP. 3.

Rugăciune pentru sporirea și întărirea în credință a Tesalonichenilor.

Drept aceea mai mult neputând răbdà, bine am voit a rămâneà în Atena singuri;

2. Și am trimes pre Timotei, fratele nostru și slujitorul lui Dumnezeu, și ajutorul nostru întru evanghelia lui Hristos, ca să vă întărească pre voi, și să vă mângâie întru credința voastră;

3. Ca nici unul să nu se clătească întru scârbele acestea; că singuri știți că spre acestea suntem puși.

Efes. 3, 13.

4. Căci când am fost la voi, am zis vouă mai înainte că vom să avem scârbe; precum au și fost, și știți.

5. Drept aceea și eu nerăbdând mai mult, am trimes ca să cunosc credința voastră, ca nu cumvâ să vă fi ispitit pre voi cel ce ispitește, și să fie în zadar osteneala noastră.

Fil. 2, 16.

6. Iar acum venind Timotei la noi dela voi, și binevestind nouă credința și dragostea voastră, și cum că aveți pomenire bună de noi pururea, dorind a ne vedeà pre noi, precum și noi pre voi;

Fapt. 18, 5.

7. Pentru aceasta ne-am mângâiat fraților de voi, întru tot necazul și nevoea noastră pentru credința voastră;

1 Tes. 2, 2.

8. Că acum noi vii suntem, dacă stați voi întru Domnul.

9. Că ce mulțămită vom puteà dà lui Dumnezeu pentru voi, pentru toată bucuria, cu care ne bucurăm pentru voi înaintea Dumnezeului nostru;

10. Noaptea și ziua preste măsură rugându-ne ca să vedem fața voastră și să împlinim lipsele credinței voastre.

11. Iar însuș Dumnezeu și Tatăl nostru și Domnul nostru Iisus Hristos, să îndrepteze calea noastră către voi.

12. Și pre voi Domnul să vă înmulțească și să vă prisosească cu dragostea unuia spre altul și spre toți, precum și noi spre voi.

13. Ca să întărească inimile voastre fără prihană întru sfințenie înaintea lui Dumnezeu și Tatălui nostru, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos cu toți sfinții lui.

2 Tes. 2, 17; Fil. 1, 10.

CAP. 4.

*Sfătuiri spre înfrânare, dreptate, milostenie, spre muncă.
Mângâie pre cei întristați pentru cei adormiți cu credința în
învierea morților.*

De aceea fraților, vă poftim pre voi și vă rugăm întru Domnul Iisus, precum ați luat dela noi în ce chip se cuvine vouă a umblà și a plăceà lui Dumnezeu, ca să prisosiți mai mult.

2 Tes. 3, 12; Efes. 4, 1.

2. Că știți ce porunci am dat vouă prin Domnul Iisus.

3. Căci aceasta este voia lui Dumnezeu, sfințirea voastră, a vă feri voi de toată curviea,

Rom. 12, 2.

4. A ști fiecare din voi a-și stăpâni vasul său întru sfințenie și cinste.

1 Cor. 6, 13 și 18.

5. Nu întru patimă de poftă ca și păgânii, cari nu cunosc pre Dumnezeu.

Col. 3, 5; Gal. 4, 8.

6. A nu trece și a se lăcomi în lucru asupra fratelui său; de vreme ce răsplătilor este Domnul pentru toate acestea, precum și mai înainte am zis vouă și am mărturisit.

7. Că nu ne-au chemat pre noi Dumnezeu spre necurăție, ci spre sfințenie.

2 Tim. 1, 9.

8. Drept aceea, cel ce defăimează, nu om defăimează, ci pre Dumnezeu, carele au dat Duhul său cel sfânt întru noi.

Lucà 10, 16.

9. Iar pentru iubirea de frați, nu trebuiește a scrie vouă; că singuri voi sunteți învățați dela Dumnezeu ca să iubiți unul pre altul.

Marcu 12, 31.

10. Pentrucă și faceți aceea spre toți frații cari sunt în toată Machedonia; și vă rugăm pre voi fraților, să adăogați mai mult;

1 Tes. 1, 7; 4, 1.

11. Și cu dragoste să vă nevoiți ca să fiți cu liniște, și să faceți ale voastre și să lucrați cu mâinile voastre, precum am poruncit vouă;

2 Tes. 3, 8.

12. Ca să umblați cu bun chip către cei de afară, și de nimic să nu aveți trebuință.

Rom. 13, 13.

13. Iar nu voiu să nu știți voi fraților, pentru cei ce au adormit, ca să nu vă întristați, ca și ceilalți cari n'au nădejde.

1 Cor. 10, 1.

14. Pentru că de credem că Iisus au murit și au învieat, așa și Dumnezeu pre cei adormiți întru Iisus, aduce'i-va împreună cu el.

Rom. 14, 9; 1 Cor. 15, 13.

15. Că aceasta grăim vouă cu cuvântul Domnului, că noi cei vii, cari vom fi rămași întru venirea Domnului, nu vom întrece pre cei adormiți.

1 Cor. 15, 23.

16. Că însuș Domnul întru poruncă cu glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu se va pogori din cer, și cei morți întru Hristos vor înviea întâiu;

17. După aceea, noi cei vii cari vom fi rămași, împreună cu dâșii ne vom răpi în nori, întru întâmpinarea Domnului în văzduh; și așa pururea cu Domnul vom fi.

Apoc. 11, 12; Ioan 12, 26.

18. Drept aceea mângâiați-vă unii pre alții cu cuvintele acestea.

CAP. 5.

A doua venire a lui Hristos. Cuvinișioasă pregătire pentru ea.

Iar de ani și de vremi fraților, nu aveți trebuință să scriem vouă.

Mat. 24, 36.

2. Că înși-vă adevărat știți că ziua Domnului ca un fur noaptea așa va veni.

Lucà 12, 39; 2 Petr. 3, 10; Apoc. 3, 3.

3. Căci când vor zice: pace și liniște, atunci fără de veste va veni preste dâșii pieirea, ca și durerea aceleia ce are în pântece; și nu vor scăpa.

Ier. 6, 14.

4. Iar voi fraților, nu sunteți întru întunerec, ca să vă apuce ziua aceea ca un fur.

Efes. 5, 8.

5. Că voi toți fii ai luminei sunteți și fii ai zilei; nu suntem ai nopții, nici ai întunericului.

Lucà 16, 8; Rom. 13, 12.

6. Drept aceea să nu dormim, ca și ceilalți; ci să priveghiem și să fim treji.

7. Că cei ce dorm, noaptea dorm; și cei ce se îmbată, noaptea se îmbată.

8. Iar noi ai zilei fiind, să fim treji, îmbrăcându-ne în zaua credinței și a dragostei și în coiful nădejdei de mântuire.

Rom. 13, 12; Is. 59, 17.

9. Că nu ne-au pus pre noi Dumnezeu spre mânie, ci spre dobândirea mântuirii prin Domnul nostru Iisus Hristos,

Rom. 9, 23.

10. Carele au murit pentru noi, ca ori de vom priveghiă, ori de vom dormi, împreună cu el să viețuim.

Rom. 14, 8, 9; 2 Cor. 5, 15.

11. Pentru aceea mângâiați unul pre altul, și zidiți unul pre altul, precum și faceți.

1 Tes. 4, 18; Evr. 10, 24.

12. Și vă rugăm pre voi fraților, să cunoașteți pre cei ce se ostenesc între voi, și pre mai marii voștri întru Domnul, și pre cei ce vă învață pre voi;

1 Cor. 16, 18.

13. Și să'i aveți pre dânșii de prisosit întru dragoste pentru lucrul lor. Pace să aveți între voi.

14. Și vă rugăm pre voi fraților: sfătuiți pre cei fără de rânduială, mângâiați pre cei puțini la suflet, sprijiniți pre cei neputincioși, fiți îndelung răbdători spre toți.

2 Tes. 3, 15.

15. Socotiți să nu răsplătească cinevă cuivă rău pentru rău; ci pururea cele bune să urmați, și spre voi unul spre altul, și spre toți.

Pilde 17, 13; Rom. 12, 17; 1 Petr. 3, 9.

16. Pururea vă bucurați.

Lucà 10, 20.

17. Neîncetat vă rugați.

Lucà 18, 1; Rom. 12, 12; Col. 4, 2.

18. Întru toate mulțămiți; căci aceasta este voia lui Dumnezeu întru Hristos Iisus spre voi.

Efes. 5, 20; Col. 2, 7.

19. Duhul să nu'l stingeți.

20. Prorociile să nu le defăimați.

1 Cor. 14, 1.

21. Toate să le ispitiți; ce este bun să țineți.

Rom. 2, 18.

22. De tot felul de lucru rău să vă feriți.

23. Iar însuș Dumnezeu păcei să vă sfințească pre voi întru toate desăvârșit; și întru tot întreg duhul vostru și sufletul și trupul fără de prihană întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos să se păzească.

Rom. 15, 33.

24. Credincios este cel ce v'a chemat pre voi, care va și face.

1 Cor. 1, 9; 2 Tes. 3, 3; 2 Tim. 3, 13; 1 Ioan 1, 9.

25. Fraților, rugați-vă pentru noi.

Col. 4, 3.

26. Spuneți închinăciune fraților tuturor cu sărutare sfântă.

Rom. 16, 16.

27. Juru-vă pre voi întru Domnul ca să se citească epistolia aceasta tuturor sfinților frați.

28. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi, Amin.

Cea întâia către Tesalonicheni s'a scris dela Atena.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL A DOUA CĂTRE TESALONICHENI

CAP. 1.

Mulțumire pentru credința Tesalonichenilor și rugăciune pentru desăvârșirea lor.

Pavel și Siluan și Timotei, bisericei Tessalonichenilor întru Dumnezeu Tatăl nostru și întru Domnul Iisus Hristos:

2. Dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

1 Cor. 1, 3; Col. 1, 2.

3. A mulțămii datori suntem lui Dumnezeu pururea pentru voi, fraților, precum se cuvine, căci mult crește credința voastră, și se înmulțește dragostea a unuia fiecăruia dintre voi spre altul;

1 Tes. 1, 2.

4. Atâta cât și noi singuri întru voi ne lăudăm în bisericile lui Dumnezeu pentru răbdarea voastră și credința întru toate gonirile voastre și necazurile care suferiți:

2 Cor. 7, 14.

5. Spre arătarea dreptei judecăți a lui Dumnezeu, ca să vă învredniciți voi împărăției lui Dumnezeu, pentru care și pătimiți.

Fil. 1, 28; Luc. 21, 36.

6. De vreme ce cu dreptate este la Dumnezeu a răsplăti necaz celor ce vă necăjesc pre voi.

7. Și vouă celor necăjiți odihnă cu noi, întru arătarea Domnului Iisus din cer cu îngerii puterii sale.

1 Tes. 4, 16; 1 Petr. 4, 13; Mat. 25, 31.

8. Cu văpaie de foc dând isbândă celor ce nu cunosc pre Dumnezeu, și celor ce nu ascultă evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos;

Is. 66, 15, 16; Rom. 2, 8.

9. Cari vor lua muncă pierirea cea veșnică dela fața Domnului, și dela slava puterii lui;

Is. 2, 10.

10. Când va veni să se proslăvească întru sfinții săi, și să se facă minunat întru toți credincioșii (că s'a crezut mărturia noastră întru voi) în ziua aceea.

Col. 3, 4.

11. Pentru care ne și rugăm pururea pentru voi, ca să vă învrednicească pre voi Dumnezeu nostru chemărei, și să plinească toată bunăvoința bunătăței, și lucrul credinței întru putere.

1 Tes. 1, 2.

12. Ca să se proslăvească numele Domnului nostru Iisus Hristos întru voi, și voi întru el, după darul Dumnezeului nostru și al Domnului Iisus Hristos.

CAP. 2.

Despre Antihrist. Sfârșitul lumei. Mulțămire pentru chemarea la credință a Tesalonichenilor.

Și vă rugăm pre voi, fraților, pentru venirea Domnului nostru Iisus Hristos, și a noastră adunare la dânsul,

2. Ca nu degrab să vă clătiți voi din minte, nici să vă spăimântați, nici prin duh, nici prin cuvânt, nici prin epistolie ca și cum ar fi trimisă dela noi, cum că ar fi sosit ziua lui Hristos.

1 Tes. 5, 2.

3. Să nu vă amăgească cineva pre voi nici într'un chip că va veni, de nu va veni mai întâi depărtarea, și de nu se va arăta omul păcatului, fiul pieririi;

Efes. 5, 6.

4. Protivnicul și care se va înălța mai pre sus de tot cel ce se zice Dumnezeu, sau închinăciune; așa cât să șază el în Biserica lui Dumnezeu, ca un Dumnezeu, arătându-se pre sine cum că ar fi el Dumnezeu.

Dan. 11, 36.

5. Au nu vă aduceți aminte că încă fiind eu la voi acestea am zis vouă?

6. Și acum, ce îl oprește, știți, ca să se arăte el la vremea sa.

7. Că iată taina fărădelegii se lucrează; numai cel ce oprește acum până se va lua din mijloc.

Fapt. 20, 29.

8. Și atunci se va arăta acel fărădelege, pre care Domnul îl va omorî cu duhul gurei sale, și îl va pierde cu arătarea venirii sale;

Is. 11, 4; Ap. 19, 15.

9. A cărui venire este după lucrarea satanei întru toată puterea și semne și minuni ale minciunei,

Mat. 24, 24.

10. Și întru toată amăgirea nedreptăței întru cei pieritori; pentru că dragostea adevărului n'au primit ei ca să se mântuească.

2 Cor. 2, 15.

11. Și pentru aceea va trimete lor Dumnezeu lucrarea înșelăciunii, ca să crează ei minciunei;

Rom. 1, 24.

12. Ca să se judece toți cari n'au crezut adevărului, ci au binevoit întru nedreptate.

Rom. 1, 32.

13. Iar noi datori suntem pururea a mulțămii lui Dumnezeu pentru voi, fraților iubiți de Domnul, căci v'au ales pre voi Dumnezeu din început spre mântuire întru sfințirea Duhului și întru credința adevărului;

Efes. 1, 4.

14. La care v'au chemat pre voi prin evanghelia noastră, spre câștigarea slavei Domnului nostru Iisus Hristos.

15. Drept aceea, fraților, stați, și țineți predaniile care v'ați învățat, ori prin cuvânt, ori prin epistolia noastră.

2 Tes. 3, 6.

16. Iar însuș Domnul nostru Iisus Hristos, și Dumnezeu și Tatăl nostru, carele ne-au iubit pre noi, și ne-au dat mângâiere veșnică și nădejde bună prin har.

17. Să mângâie inimile voastre, și să vă întărească pre voi întru tot cuvântul și lucrul bun.

1 Tes. 3, 13.

CAP. 3.

Îndemnare spre rugăciune, spre muncă și ferire de leneși și iscoditori.

De aceea, rugați-vă fraților, pentru noi, ca cuvântul Domnului să curgă și să se slăvească, ca și întru voi;

Col. 4, 3.

2. Și ca să ne izbăvim de oamenii cei răi și vicleni; că nu este a tuturor credința.

3. Iar credincios este Domnul, carele va întări pre voi, și vă va păzi de cel viclean.

1 Cor. 1, 9.

4. Iar avem nădejde întru Domnul de voi, că cele ce poruncim vouă, și faceți, și le veți face.

2 Cor. 7, 15; Gal. 5, 10.

5. Iar Domnul să îndrepteze inimile voastre spre dragostea lui Dumnezeu, și răbdarea lui Hristos.

6. Și poruncim vouă, fraților, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriți voi de tot fratele ce umblă fără de rândueală, și nu după predania care a luat dela noi.

Mat. 18, 17; Rom. 16, 17.

7. Căci înșivă știți cum se cade vouă să urmați nouă; că noi n'am umblat fără de rândueală întru voi;

1 Cor. 4, 16; 1 Tes 1, 6.

8. Nici în dar pâine am mâncat dela cinevă; ci întru osteneală și nevoință noaptea și ziua lucrând, ca să nu îngreuiem pre cinevă din voi;

1 Cor. 4, 12.

9. Nu că doară n'avem putere, ci ca pre noi chip să ne dăm vouă, ca să ne urmați nouă.

Mat. 10, 10; 1 Cor. 4, 16.

10. Că și când eram la voi, aceasta porunciam vouă, că dacă nu voește cinevă să lucreze, nici să mănânce.

Fac. 3, 19.

11. Că auzim că oarecarii umblă la voi fără de rânduială, nimic lucrând, ci iscodind.

12. Și unora ca acestora poruncim și îi rugăm întru Domnul nostru Iisus Hristos, ca, cu liniște lucrând, să-și mănânce pâinea lor.

1 Tes. 4, 11.

13. Iar voi, fraților, nu slăbiți a face bine.

14. Iar de nu ascultă cinevă de cuvântul nostru, pre acela prin epistolă, să-l însemnați, și să nu vă însoțiți cu el, ca să se rușineze.

15. Și să nu-l socotiți ca pre un vrăjmaș, ci să-l învățați ca pre un frate.

16. Și înșuș Domnul păcei să vă dea vouă pace pururea în tot chipul. Domnul fie cu voi cu toți.

17. Închinăciunea cu mâna mea a lui Pavel, care este semn în toată epistolia: așa scriu.

18. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toți, Amin.

Cea a doua către Tesalonicheni s'a scris dela Atena.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL ÎNTÂIA CĂTRE TIMOTEI

CAP. 1.

Învățătura legei vechi și a Evangheliei lămurită de Pavel cu pilda sa.

Pavel apostol al lui Iisus Hristos după porunca lui Dumnezeu Mântuitorului nostru și a Domnului Iisus Hristos, nădejdei noastre;

Fapt. 9, 15; Rom. 1, 1; Col. 1, 27.

2. Lui Timotei, adevăratului fiu întru credință: dar, milă și pace, dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Hristos Iisus, Domnul nostru.

Tit 1, 4.

3. Precum te-am rugat să rămâi în Efes, când mergeam în Machedonia, ca să poruncești unora să nu învețe într'alt chip.

4. Nici să iă aminte la basne și la numere de neamuri fără de sfârșit, cari fac întrebări mai vârtos decât iconomia lui Dumnezeu cea întru credință.

1 Tim. 4, 7.

5. Iar sfârșitul poruncei este dragostea din inimă curată și din știință bună și din credință nefățarnică.

Ecl. 12, 13.

6. Dela care unii rătăcind s'au întors la cuvinte deșarte,

1 Tim. 6, 4, 20.

7. Vrând a fi învățători de lege; neînțelegând nici cele ce grăiesc, nici pentru cele ce întăresc.

Ioan 3, 10.

8. Ci știm că legea este bună, de o ține cinevă după lege;

Rom. 7, 12.

9. Știind aceasta, că dreptului lege nu este pusă, ci celor fărădelege și nesupuși, necredincioșilor și păcătoșilor,

nedreptilor și spurcaților, ucigătorilor de tată și ucigătorilor de mumă, ucigătorilor de oameni.

10. Curvarilor, sodomenilor, tâlharilor, mincinoșilor, celor ce se jură strâmb și orice alt se împotrivește învățătorei cei sănătoase.

Eș. 21, 16.

11. După evanghelia slavei a fericitului Dumnezeu, care mi s'a încredințat mie.

1 Tim. 6, 15.

12. Și mulțănesc celui ce m'au întărit pre mine lui Hristos Iisus Domnului nostru, căci credincios m'au socotit, puindu-mă întru slujbă;

Fapt. 9, 15.

13. Pre mine cel ce eram mai 'nainte hulitor și gonitor și ocărător; ci am fost miluit, că neștiind am făcut întru necredință.

14. Și prea s'a înmulțit harul Domnului nostru cu credința și dragostea cea întru Hristos Iisus.

15. Credincios este cuvântul și de toată primirea vrednic, că Hristos Iisus au venit în lume să mântuiască pre cei păcătoși, dintru cari cel dintâiu sunt eu.

Mat. 18, 11.

16. Ci pentru aceasta am fost miluit, ca întru mine întâiu să arate Iisus Hristos toată îndelunga răbdare, spre pildă celor ce vor să crează întru dânsul spre viața cea veșnică.

17. Iar Împăratului veacurilor, celui nestricăcios, celui nevăzut, unuia prea înțeleptului Dumnezeu, cinste și slavă în vecii vecilor, Amin.

18. Această poruncă îți încredințez ție, fiule Timotei, după prorociile care s'au făcut mai 'nainte spre tine, ca să te oștești într'însele bună oștire.

1 Tim. 6, 12; Iuda v. 3.

19. Având credință și bună știință, care unii lepădându-o, din credință au căzut.

2 Tim. 3, 9.

20. Dintru cari este Imeneu și Alexandru, pre cari i-am dat satanei, ca să se învețe a nu hulî.

2 Tim. 2, 17; 1 Cor. 5, 5.

CAP. 2.

Despre rugăciune: să se facă pentru toți pretutindenea cu inimă curată. Despre învățători: să fie bărbați iar nu femei, din pricina firei și a slăbiciunei.

Deci rogu-te mai 'nainte de toate să faceți rugăciuni, cereri, făgăduințe, mulțămite pentru toți oamenii

Filip. 4, 6.

2. Pentru împărați și pentru toți cari sunt întru dregătorii, ca să petrecem vieață lină și cu odihnă întru toată buna credință și curăția.

3. Că aceasta este lucru bun și primit înaintea lui Dumnezeu Mântuitorului nostru;

1 Tim. 4, 10.

4. Carele voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vie.

Ez. 18, 23; 2 Petru 3, 9.

5. Că unul este Dumnezeu, unul și mijlocitor între Dumnezeu și între oameni, omul Iisus Hristos;

Is. 45, 21 sq; Ioan 17, 3; Evr. 12, 24.

6. Carele pre sine însuș s'au dat preț de răscumpărare pentru toți, mărturisirea în vremile sale.

Gal. 1, 4; Tit 2, 14.

7. Întru care sunt pus eu propoveduitor și apostol, (adevărul zic întru Hristos, nu minț); învățător neamurilor întru credință și întru adevăr.

Fapt. 9, 15; 2 Tim. 1, 11.

8. Voiesc dar ca să se roage bărbații în tot locul, ridicându'și mâinile curate, fără de mânie și fără de îndoire.

9. Așijderea și femeile cu podoabă de cinste, cu sfială și cu întreagă înțelepciune să se împodobească pre sine; nu cu

împletiturile părului, sau cu aur, sau cu mărgăritari, sau cu haine scumpe,

1 Petru 3, 3.

10. Ci (precum se cuvine femeilor celor ce se făgăduiesc temerei de Dumnezeu) cu fapte bune.

1 Tim. 5, 10.

11. Femeia întru tăcere să se învețe cu toată ascultarea.

Efes. 5, 22.

12. Iar femeii să învețe nu dau voie, nici a'și stăpâni bărbatul, ci să fie întru liniște.

1 Cor. 14, 34; Fac. 3, 16.

13. Că Adam întâiu s'a zidit, apoi Eva.

Fac. 1, 27.

14. Și Adam nu s'a amăgit, iar muierea amăgindu-se a fost întru călcarea poruncei.

Fac. 3, 6.

15. Dar se va mântui prin nașterea de fii, de vor petrece întru credință și întru dragoste și întru sfințire cu întreagă înțelepciune.

CAP. 3.

Însușirile slujitorilor bisericești. Taina dumnezeieștei întrupări.

Credincios este cuvântul; de poștește cineva episcopie, bun lucru poștește.

Fapt. 20, 28.

2. Însă se cade episcopului să fie fără de prihană, al unei muieri bărbat, treaz, întreg la minte, cucernic, iubitor de streini, învățător;

Lev. 21, 17; Tit 1, 6.

3. Nebețiv, negrabnic a bate, neagonisitor de dobândă urâtă; ci blând, nesfadnic, neiubitor de argint;

Lev. 10, 9; Tit 1, 7.

4. Casa sa bine chivernisindu-și, feciori având ascultători cu toată cucernicia;

1 Împ. 2, 12.

5. Că de nu știe cinevã a'și chivernisì casa sa, cum de Biserica lui Dumnezeu va purtà grijă?

6. Nu de curând botezat fiind, ca nu umflându-se, în osânda diavolului să cază.

7. Și se cade lui și mărturie bună să aibă dela cei din afară; ca nu în ocară să cază și în cursa diavolului.

1 Tim. 5, 10; 1 Cor. 5, 12.

8. Diaconii așijderea cucernici să fie, nu îndoîți la cuvânt, nebăutori de vin mult, neagonisitori de dobândă urîță;

9. Ci având taina credinței întru știință curată.

10. Și aceștia să se ispitească întâiu; după aceea să se diaconească fără de prihană fiind.

11. Femeile așijderea să fie cucernice, neclevetitoare, nelimbute, treze, credincioase întru toate.

Tit 2, 3.

12. Diaconii să fie ai unei femei bărbați, feciorii bine chivernisindu'și, și casele lor.

13. Că cei ce slujesc bine, treaptă bună loruș își dobândesc, și multă îndrăznire întru credința cea întru Hristos Iisus.

Mat. 25, 21; 1 Ioan 3, 21.

14. Acestea scriu ție, având nădejde că voi veni la tine fără zăbavă;

15. Iar de voi zăbovi, ca să știi cum trebuie în casa lui Dumnezeu a petrece, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlp și întărire a adevărului.

16. Și cu adevărat mare este taina creștinătăței; Dumnezeu s'au arătat în trup, s'au îndreptat în Duhul, s'au văzut de îngeri, s'au propoveduit întru neamuri, s'au crezut în lume, s'au înălțat întru slavă.

Ioan 1, 14; Marcu 16, 19.

CAP. 4.

Povestire despre învățături mincinoase în privința căsătoriei și a mâncărilor. Îndemnare la evlavie, ce întrece nevoința trupească și a se face pildă credincioșilor.

Iar Duhul arătat grăește, că în vremile cele de apoi se vor depărtă unii dela credință, luând aminte la duhurile cele înșelătoare și la învățăturile cele drăcești;

Dan. 7, 25; 2 Tim. 3, 1; 2 Petr. 3, 3; 1 Ioan 2, 18 și Iuda v. 18.

2. Ale celor ce întru fățarie grăisc minciuni; fiind arși la a lor știință;

3. Oprind a se însurà, învățând a se ferì de bucatele, care Dumnezeu le-au făcut spre împărtășire cu mulțumită celor credincioși și cari cunosc adevărul.

Fac. 9, 3; 1 Cor. 10, 30.

4. De vreme ce toată făptura lui Dumnezeu este bună, și nimic nu este de lepădat, care se ià cu mulțămire;

Fac. 1, 31; Fapt. 10, 15.

5. Că se sfințește prin cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune.

6. Acestea toate de le vei spune fraților, bună slugă vei fi lui Iisus Hristos, hrănindu-te cu cuvintele credinței și ale buneî învățături, căreia ai urmat.

2 Tim. 1, 5.

7. Iar de basnele cele spurcate și băbești te ferește și te nevoește pre tine spre buna credință.

1 Tim. 6, 20; 2 Tim. 2, 16; Tit. 1, 14; 3, 9.

8. Că nevoința cea trupească spre puțin este folositoare, iar buna credință spre toate este folositoare, având făgăduință a vieții acestei de acum și a acelei viitoare.

1 Tim. 6, 6.

9. Credincios este cuvântul și de toată primirea vrednic.

1 Tim. 1, 15.

10. Că spre aceasta ne și ostenim și suntem ocărâți, căci am nădărdit întru Dumnezeu cel viu, carele este Mântuitor tuturor oamenilor, și mai vârtos celor credincioși.

Tit. 2, 10; Efes. 5, 23.

11. Poruncește acestea și învață.

12. Nimeni tinerețele tale să nu le defaime; ci te fă pildă credincioșilor cu cuvântul, cu petrecerea, cu dragostea, cu duhul, cu credința, cu curăția.

Tit. 2, 15.

13. Până ce voi veni, iă aminte la cetire, la mângâiere la învățătură.

Ioan 5, 38.

14. Nu fii nebăgător de seamă de darul ce este întru tine, care ți s'a dat prin prorocie, cu punerea mâinilor preoției.

1 Tim. 5, 22; Fapt. 6, 6; 8, 17.

15. De acestea să gândești, întru acestea fii; ca procopseala ta să fie arătată întru toți.

16. Păzește-te pre tine însuși și învățătura, și rămâi întru acestea; că acestea făcând și pre tine te vei mântui, și pre cei ce te vor ascultă.

Rom. 11, 14.

CAP. 5.

Cum să se poarte cuviincios cu fiecare; văduvele, vârsta și povățuirea lor; cinstirea preoților. Despre hirotonie. Păcatele se vădesc.

Pre cel bătrân să nu'l înfrunzezi, ci îl îndeamnă ca pre un părinte; pre cei mai tineri ca pre niște frați;

Lev. 19, 32.

2. Pre cele bătrâne ca pre niște maice, pre cele tinere ca pre niște surori, întru toată curăția.

Ioan 19, 27.

3. Pre văduve cinstește-le, pre cele ce sunt cu adevărat văduve.

4. Iar dacă vre o văduvă are feciori sau nepoți, să se învețe întâiu a'și chivernisi casa sa într-o bună credință, și să dea răsplătiri părinților; că aceasta este bună și primită înaintea lui Dumnezeu.

5. Iar cea cu adevărat văduvă și singură, nădăjduiește într-o Dumnezeu, și se zăbovește într-o rugăciuni și cereri noaptea și ziua.

Lucà 2, 37; 18, 1.

6. Iar ceea ce petrece într-o desfătare, de vie este moartă.

Rom 8, 13.

7. Și acestea poruncește, ca fără de prihană să fie.

1 Tim. 4, 11.

8. Iar dacă cineva nu poartă grije de ai săi, și mai vârtos de ai casei sale, de credință s'a lepădat, și mai rău este decât cel necredincios.

Gal. 6, 10; 2 Tim. 3, 5.

9. Văduva să se aleagă nu mai puțin de șasezeci de ani, care a fost unui bărbat femeie,

10. Într-o fapte bune fiind mărturisită: de a crescut feciori, de a primit streini, de a spălat picioarele sfinților, de a ajutat celor necăjiți, de a urmat la tot lucrul bun.

Evr. 13, 2.

11. Iar de văduvile cele tinere te ferește; căci când se înfierbântează împotriva lui Hristos, vor să se mărite;

12. Având osândă, căci credința cea dintâiu au lepădat.

13. Împreună încă și fără de lucru a fi se învață, umblând din casă în casă; și nu numai fără de lucru, ci și limbute și iscoditoare, grăind cele ce nu se cade.

Pilde 7, 11.

14. Drept aceea, voi ca cele tinere să se mărite, fii să nască, case să chivernisească, ca să nu dea nici o pricină protivnicului spre ocară.

1 Cor. 7, 9.

15. Că iată unele s'au întors în urma satanei.

1 Tim. 1, 6.

16. Iar de are vre un credincios sau credincioasă văduve, să le ajute lor, și să nu se îngreueze biserica; ca celor ce sunt cu adevărat văduve să le ajute.

17. Preoții cei ce își țin bine dregătoria, de îndoită cinste să se învrednicească, mai ales cei ce se ostenesc în cuvânt și întru învățătură.

Rom. 12, 8.

18. Că zice scriptura: boului ce treieră să nu'i legi gura. Și: vrednic este lucrătorul de plata sa.

A 2 Lege 25, 4; 1 Cor. 9, 9; Lucà 10, 7.

19. Împrotiva preotului pâră nu primì, fără numai prin doi sau trei martori.

Ioan 8, 17.

20. Pre cei ce păcătuiesc, înaintea tuturor muștră'i, ca și ceilalți frică să aibă.

21. Mărturisesc înaintea lui Dumnezeu și a Domnului Iisus Hristos și a îngerilor lui celor aleși, ca să păzești acestea fără de căutare în față, nimic făcând după înduplecare.

22. Mâinile degrab să nu'ți pui pre nimeni, nici te face părtaș în păcate streine; pre tine curat te păzește.

Fapt. 6, 6.

23. De acum nu mai beà apă, ci puțin vin primește pentru stomacul tău, și pentru cele dese slăbiciunile tale.

Ps. 103, 16.

24. Ale unor oameni păcatele sunt arătate, mergând mai 'nainte la judecată, iar ale unora și în urmă vin.

25. Așijderea și faptele cele bune arătate sunt, și cele ce sunt într'alt chip a se ascunde nu pot.

Gal. 5, 22.

CAP. 6.

Despre slugi. Ferire de lăcomie. Învățăături spre păzirea credinței până în sfârșit și povățuirea bogaților la smerenie

și milostenie.

Câți sunt supt jug robi, pre stăpânii lor de toată cinstea vrednici să'i socotească, ca să nu se hulească numele lui Dumnezeu și învățătura.

Efes. 6, 5.

2. Și cari au stăpâni credincioși, să nu'i defaime, căci frați sunt; ci mai vârtos să le slujească, căci credincioși sunt și iubiți, cei ce facerea de bine primesc. Acestea învață și îndeamnă.

1 Tim. 4, 11; Tit 3, 8.

3. Iar de învață cineva într'alt chip și nu se apropie de cuvintele cele sănătoase ale Domnului nostru Iisus Hristos și de învățătura cea după bunacredință,

Gal. 1, 6 sq; 2 Tim. 1, 13.

4. Acela s'a trufit, neștiind nimic, ci bolnăvindu-se întru întrebări și în cuvinte de prigonire, dintru care se face pisma, pricirea, hulele, prepusurile cele viclene,

5. Cuvintele cele deșarte ale oamenilor celor stricați de minte și lipsiți de adevăr, cari socotesc a fi câștig creștinătatea; depărtează-te dela unii ca aceia.

6. Însă câștig mare este bunacredință cu îndestulare.

Fil. 4, 11.

7. Că nimic n'am adus în lume, arătat este că nici a scoate ceva nu putem.

Ecl. 5, 14.

8. Ci având hrană și îmbrăcăminte, cu acestea îndestulați să fim.

Fac. 28, 20; Pilde 30, 8.

9. Iar cei ce vor să se îmbogățească, cad în ispite și în curse și în pofte multe fără de socoteală și vătămătoare, care cufundă pre oameni în pieire și în pierzare.

Pilde 23, 4; Pilde 28, 22.

10. Că rădăcina tuturor răutăților este iubirea de argint; care unii poftindu-o au rățăcit din credință și s'au pătruns cu dureri multe.

Eş. 23, 8.

11. Iar tu, o omul lui Dumnezeu, fugi de acestea, și urmează dreptatea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blândețele.

2 Tim. 2, 22.

12. Luptă-te lupta cea bună a credinței, apucă-te de viața cea veșnică, la care și chemat ești, și ai mărturisit mărturisirea cea bună înaintea multor martori.

1 Cor. 9, 25.

13. Poruncescu'ți înaintea lui Dumnezeu, carele înviează toate, și înaintea lui Hristos Iisus, carele au mărturisit înaintea lui Pilat din Pont mărturisirea cea bună.

A 2 Lege 32, 39; Ioan 18, 36.

14. Să păzești tu porunca nespurcată și nevinovată, până la arătarea Domnului nostru Iisus Hristos,

15. Pre care în vremile sale o va arăta, cel fericit și singur Puternic, Împăratul împăraților și Domnul domnilor;

Apoc. 17, 14; A 2 Lege 10, 17.

16. Carele singur are nemurire și locuște întru lumină neapropiată; pre carele nu l-a văzut nimeni din oameni, nici a'l vedea poate, căruia cinstea și stăpânirea veșnică, Amin.

Ioan 1, 18.

17. Celor bogați în veacul de acum poruncește, să nu se înalțe cu gândul, nici să nădăjduiască spre avuția cea nestătătoare; ci întru Dumnezeu cel viu, carele ne dă nouă toate de prisosit spre desfătare;

Ps. 61, 10.

18. Să facă lucruri bune, să se îmbogățească întru fapte bune, să fie lesne dătători, împărtășitori;

A 2 Lege 15, 7.

19. Agonisindu'și loru'și temelie bună în veacul cel viitor, ca să iă viața cea veșnică.

20. O Timotee, lucrul cel încredințat ție păzește'l, depărtându-te de glasurile deșarte, cele spurcate, și de vorbele cele protivnice ale științei cei cu nume mincinos.

2 Tim. 1, 14.

21. Cu care unii lăudându-se, întru credință au rătăcit.
Darul cu tine, Amin.

2 Tim. 2, 18.

Cea întâia către Timotei s'a scris dela Laodichia, care este mitropolie a Frighiei Pacatiane.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL A DOUA CĂTRE TIMOTEI

CAP. 1.

Pavel laudă credința lui Timotei și'l îndeamnă la răbdare în prigoniri dându-se pre sine pildă.

Pavel apostol al lui Iisus Hristos prin voea lui Dumnezeu, după făgăduința vieței care este întru Hristos Iisus,

2 Tim. 2, 10; Ioan 1, 4; 1 Ioan 5, 11, sq.

2. Lui Timotei iubitului fiu: dar, milă și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Hristos Iisus Domnul nostru.

1 Cor. 7, 25; 1 Tim. 1, 2; Tit 1, 4.

3. Mulțămesc lui Dumnezeu, căruia slujesc dela strămoși întru curată știință, că neîncetată aducere aminte de tine am întru rugăciunile mele noaptea și ziua;

Fapt. 23, 1; Rom. 1, 8.

4. Dorind ca să te văz, aducându'mi aminte de lacrămile tale, ca să mă umplu de bucurie;

5. Pomenire luând de credința cea nefățarnică, care este întru tine, care s'a sălășluit mai întâiu în moașă-ta Loida și întru maică-ta Evnichia; și încredințat sunt că și întru tine,

Fapt. 16, 1.

6. Pentru care pricină îți aduc aminte ție, ca să aprinzi Darul lui Dumnezeu, care este întru tine prin punerea mâinilor mele,

1 Tes. 5, 19; 1 Tim. 4, 14.

7. Că nu ne-au dat nouă Dumnezeu duhul temerei; ci al puterii și al dragostei și al întregii înțelepciuni.

Rom. 8, 15.

8. Deci nu te rușină de mărturisirea Domnului nostru, nici de mine legatul lui; ci pătimește împreună cu evanghelia după puterea lui Dumnezeu.

9. Carele ne-au mântuit pre noi și ne-au chemat cu chemare sfântă, nu după faptele noastre, ci după a sa mai înainte hotărâre și darul, care s'a dat nouă întru Hristos Iisus mai 'nainte de anii vecilor,

Tit. 3, 5.

10. Și acum s'au arătat prin arătarea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, carele moartea au stricat, și au adus la lumină vieața și nestricăciunea prin evanghelie;

Rom. 16, 25; Is. 25, 8; Osie 13, 14; 1 Cor. 15, 55; Evr. 2, 14.

11. La care sunt pus eu propoveduitor și apostol și învățător neamurilor.

1 Tim. 2, 7.

12. Pentru care pricină și acestea pătimesc, ci nu mă rușinez, că știu cui am crezut, și încredințat sunt, că puternic este a păzi lucrul cel încredințat mie la ziua aceea.

2 Tim. 4, 8.

13. Chipul cuvintelor celor sănătoase să aibi, care ai auzit dela mine, întru credință și întru dragostea, care este întru Hristos Iisus.

1 Tim. 6, 3; Tit. 2, 1.

14. Lucrul bun cel încredințat ție să'l păzești prin Duhul cel Sfânt, care locuiește întru noi.

1 Tim. 6, 20.

15. Știi aceasta că s'au întors dela mine toți cei din Asia; dintre cari este Fighele și Ermoğhen.

16. Dea Domnul milă casei lui Onisifor; că de multe ori m'a odihnit și de lanțul meu nu s'a rușinat.

17. Ci încă venind în Roma, mai cu osârdie m'a căutat și m'a aflat.

Fapt. 28, 16.

18. Dea'i lui Domnul să afle milă dela Domnul în ziua aceea și câte în Efes mi-a slujit mie, tu mai bine știi.

CAP. 2.

*Îndeamnă pre Timotei a purtă cu credință dregătoria sa.
Mângâiere în pătimiri. Ferire de anumite răutăți.*

Deci tu fiul meu, întărește-te în darul cel întru Hristos Iisus.

2. Și cele ce ai auzit dela mine în fața multor martori, acestea le încredințează la oameni credincioși, cari îndestulați vor fi a învăța și pre alții.

1 Tim. 3, 2.

3. Tu dar pătimește ca un bun viteaz al lui Iisus Hristos.

2 Tim. 4, 5.

4. Nimeni ostaș fiind se amestecă cu lucruri lumești, ca voevodului să fie plăcut.

1 Cor. 9, 25.

5. Și de și se va luptă cineva, nu se încununează, de nu se va luptă după lege.

2 Tim. 4, 8.

6. Plugarului ce se ostenește, se cade întâiu el din roadă să mănânce.

7. Înțelege cele ce îți grăiesc; deă'ți ție Domnul înțelegere întru toate.

8. Adu'ți aminte de Domnul Iisus Hristos, carele s'au sculat din morți din sămânța lui David după evanghelia mea.

1 Cor. 15, 4; 2 Împ. 7, 12.

9. Întru care pătimesc până la legături, ca un făcător de rele, ci cuvântul lui Dumnezeu nu se leagă.

Efes. 3, 1; Fil. 2, 17.

10. Pentru aceasta toate le rabd pentru cei aleși, ca și aceia să dobândească mântuirea, care este întru Hristos Iisus cu slavă veșnică.

Col. 1, 24.

11. Credincios este cuvântul; că de am murit împreună cu Hristos, împreună cu dânsul vom și via;

Rom. 6, 5; 1 Petru 4, 13.

12. De răbdăm, împreună vom și împărăți, de ne vom lepădă de el, și el se va lepădă de noi;

Mat. 10, 33; Luc. 9, 26.

13. De nu credem, el credincios rămâne, a se tăgădui el pre sine, nu poate.

Rom. 3, 3; Num. 23, 19.

14. Acestea să'i îndemni, mărturisindu-le înaintea lui Dumnezeu să nu se pricească în cuvinte spre nici un folos, fără numai spre surparea celor ce aud.

1 Tim. 6, 4; Tit 3, 9.

15. Nevoește-te să te arăți pre tine însuți lămurit înaintea lui Dumnezeu, lucrător nerușinat, drept îndreptând cuvântul adevărului.

1 Tim. 4, 6; Tit 2, 7.

16. Iar de cuvintele deșarte, cele spurcate te ferește; că spre mai multă păgânătate vor spori.

1 Tim. 4, 7; Tit 1, 14.

17. Și cuvântul lor ca gangrena pășune va afla, dintru cari este Imeneu și Filit;

1 Tim. 1, 20.

18. Cari dela adevăr au rătăcit, zicând că învierea acum s'a făcut și răstoarnă credința oarecăroră.

19. Însă temelia cea tare a lui Dumnezeu stă, având pecetea aceasta: cunoscut au Domnul pre cei ce sunt ai lui. Și: să se depărteze de la nedreptate tot cel ce numește numele lui Hristos.

20. Iar în casă mare nu sunt numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de lut, și unele sunt spre cinste, iar altele spre necinste.

21. Deci de se va curăți cineva pre sine dintru acestea, va fi vas de cinste, sfințit și de bună treabă stăpânului, spre tot lucrul bun gătit.

22. Iar de poftete tinereților fugi, și urmează dreptatea, credința, dragostea, pacea, cu toți cei ce chiamă pre Domnul din inimă curată.

1 Tim. 6, 11.

23. Iar de întrebările cele nebune și neînțelepte te ferește, știind că nasc vrăjbi.

1 Tim. 4, 7; 6, 4.

24. Și slugei Domnului nu i se cade să se sfădească, ci blând să fie către toți, învățător, suferitor.

Tit 1, 7.

25. Cu blândețe certând pre cei ce stau împotrivă, poate cândva le va da lor Dumnezeu pocăință spre cunoștința adevărului.

26. Și vor scăpa din cursa diavolului, prinși fiind ei de dânsul spre a lui voie.

CAP. 3.

Răutatea oamenilor în vremea de apoi. Îndemnare la statornicie în credință. Sf. Scriptură și folosul ei.

Și aceasta să știi, că în zilele cele de apoi vor veni vremi cumplite.

1 Tim. 4, 1.

2. Că vor fi oamenii iubitori de sine, iubitori de argint, măreți, trufași, hulitori, de părinți neascultători, nemulțămitori, necurați.

Rom. 1, 29 sq.

3. Fără de dragoste, neprimitori de pace, clevetitori, neînfrânați, nedumesnici, neiubitori de bine,

4. Vanzători, obraznici, îngâmfați, iubitori de desfătări mai mult decât iubitori de Dumnezeu;

Fil. 3, 19.

5. Având chipul bune credințe, iar puterea ei tăgăduind; și de aceștia te ferește.

Mat. 7, 15; 18, 17; Tit 1, 15.

6. Că dintru aceștia sunt cei ce se vâra prin case, și robesc pre muierușele cele îngreuate de păcate, cele ce se poartă cu multe feluri de pofte;

Mat. 23, 14; Marcu 12, 40.

7. Cari pururea se învață, și nici odată a veni la cunoștința adevărului nu pot.

1 Tim. 2, 4.

8. În ce chip și Ianis și Iamvris s'au împotrivit lui Moisi, așa și aceștia stau împotriva adevărului; oameni stricați fiind la minte, nelămuriți în credință.

Eșire 7, 11.

9. Ci nu vor sporî mai mult, că nebunia lor arătată va fi tuturor, precum și a aceloră s'a făcut.

10. Iar tu ai urmat învățătorei mele, petrecerei, voei, credinței, îndelungei răbdări, dragostei, îngăduinței,

11. Gonirilor, pătimirilor, care mi s'au făcut mie în Antiohia, în Iconia, în Listra; ce fel de goane am răbdat; și din toate m'au izbăvit Domnul.

Fapt. 13, 50; Ps. 33, 18.

12. Și toți cari voesc cu bună credință a viețui întru Hristos Iisus, goniți vor fi.

Mat. 16, 24; Fapte 14, 22.

13. Iar oamenii cei vicleni și fermecători vor procopsi spre mai rău, cari înșală, și singuri se înșală.

1 Tim. 4, 1.

14. Iar tu petreci întru cele ce te-ai învățat și te-ai încredințat, știind dela cine te-ai învățat;

2 Tim. 2, 2.

15. Și căci din pruncie sfințitele scripturi știi, care pot să te înțeleptească spre mântuire prin credința cea întru Hristos Iisus.

16. Toată scriptura este de Dumnezeu insuflată, și de folos spre învățatură, spre mustrare, spre îndreptare, spre înțeleptirea cea spre dreptate;

Rom. 15, 4; 2 Petr. 1, 19.

17. Ca să fie deplin omul lui Dumnezeu, spre tot lucrul bun desăvârșit.

1 Tim. 6, 11; 2 Tim. 2, 21.

CAP. 4.

*Îndeamnă a se împotrivii celor ce scornesc învățături streine.
Pavel vestește sfârșitul său apropiat.*

Mărturisesc eu drept aceea înaintea lui Dumnezeu și Domnului Iisus Hristos, carele va să judece viii și morții întru arătarea sa și împărăția sa;

Mat. 25, 31; Ioan 5, 27; Fapt. 10, 42; 2 Cor. 5, 10; 2 Tes. 1, 7; 1 Petr. 4, 5.

2. Propoveduește cuvântul; stăi asupra cu vreme și fără de vreme; muștră, ceartă, îndeamnă cu toată îndelunga răbdare și cu învățătura.

Is. 58, 1; Tit 1, 9.

3. Că va fi vreme când învățătura cea sănătoasă nu o vor primi; ci după poftele lor își vor alege loruși învățători, gâdilându-i la urechi;

1 Tim. 6, 3.

4. Și dela adevăr auzul își vor întoarce, iar la basne se vor plecă.

1 Tim. 4, 7; Tit 1, 10.

5. Iar tu priveghează întru toate, pătimește răul, fă lucrul evanghelistului, slujba ta fă-o deplin.

Fapt. 21, 8.

6. Că eu iată mă jertfesc, și vremea despărțirii mele s'a apropiat.

Fil. 1, 23.

7. Lupta cea bună m'am luptat, călătoria am săvârșit, credința am păzit;

1 Cor. 9, 25; 1 Tim. 6, 12; Evr. 12, 1; Fil. 3, 14.

8. De acum mi s'a gătit mie cununa dreptății, care îmi va da mie Domnul, judecătorul cel drept, în ziua aceea; și nu numai mie, ci și tuturor celor ce au iubit arătarea lui.

1 Petr. 5, 4; Iac. 1, 12; Apoc. 2, 10.

9. Silește-te a veni la mine curând;

10. Că Dimas m'a lăsat, iubind veacul de acum, și s'a dus în Tesalonic; Crisc în Galatia, Tit în Dalmația,

Col. 4, 14.

11. Luca singur este cu mine. Pre Marcu luându'l, să'l aduci cu tine; că îmi este mie de bună treabă în slujbă.

Fapt. 15, 37; Col. 4, 10.

12. Iar pre Tihic l-am trimes în Efes.

Fapt. 20, 4; Efes. 6, 21; Col. 4, 7.

13. Felonul care l-am lăsat în Troada la Carp, venind să'l aduci, și cărțile, mai vârtos cele de piele.

14. Alexandru faurul de aramă multe rele mi-a făcut mie; plătească-i Domnul după faptele lui;

1 Tim. 1, 20; 2 Împ. 3, 39; Ps. 27, 5.

15. De care și tu te păzește; că foarte a stătut împotiva cuvintelor noastre.

16. La răspunsul meu cel dintâiu nimeni n'a mers cu mine, ci toți m'au părăsit; să nu li se socotească lor.

Ioan 16, 32.

17. Iar Domnul au stătut lângă mine, și m'au întărit; ca prin mine propoveduirea să se îplinească, și să o auză toate neamurile; și m'a izbăvit din gura leului.

Fapt. 23, 31; 12, 11.

18. Și mă va izbăvi Domnul de tot lucrul rău, și mă va mântui la împărăția sa cea cerească; căruia slava în vecii vecilor, Amin.

Rom. 16, 27; Gal. 1, 5; 1 Tim. 6, 16.

19. Spune închinăciune Prischilei și lui Achila și casei lui Onisifor.

Fapt. 18, 2; Rom. 16, 3.

20. Erast a rămas în Corint, iar pre Trofim l-am lăsat în Milit fiind bolnav.

Fapt. 19, 22; 20, 4.

21. Silește-te a veni mai înainte de iarnă. Închină-se ție Evul și Pud și Lin și Claudia și toți frații.

22. Domnul Iisus Hristos cu duhul tău. Darul cu voi, Amin.

Tit 3, 15.

Cea a doua către Timotei, cel întâiu hirotonisit Episcop bisericei Efesenilor, s'a scris dela Roma, când a doua oară a stătut Pavel înaintea Chesarului Neron.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE TIT

CAP. 1.

*Despre învățători vrednici. Împotriva celor ce apărau faptele
legei și curățirele trupești. Despre fapta bună
duhovnicească.*

Pavel sluga lui Dumnezeu și apostol al lui Iisus Hristos,
după credința aleșilor lui Dumnezeu și după cunoștința
adevărului cea după buna credință;

1 Tim. 3, 16.

2. Întru nădejdea vieții cei veșnice, care o au făgăduit
nemincinosul Dumnezeu mai înainte de anii vecilor;

Rom. 1, 2.

3. Și au arătat în vremile sale cuvântul său prin
propoveduirea care mi s'a încredințat mie după porunca
Mântuitorului nostru Dumnezeu.

Efes. 1, 9; Fapt. 9, 6; Gal. 1, 1; 1 Tes. 2, 4.

4. Lui Tit, adevăratului fiu după credința cea de obște:
dar, milă și pace, dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul Iisus
Hristos Mântuitorul nostru.

1 Tim. 1, 2; Efes. 1, 2; Col. 1, 2.

5. Pentru aceasta te-am lăsat pre tine în Crit, ca cele ce
lipsesc să le îndreptezi, și să așezi prin cetăți preoți, precum
eu ți-am poruncit;

6. De este cineva fără de prihană, bărbat al unei femei,
având fii credincioși nu întru ocară de curvie sau
neascultători.

Lev. 21, 17; 1 Tim. 3, 2; 1 Petr. 5, 3.

7. Că se cuvine episcopului să fie fără de prihană, ca un
iconom al lui Dumnezeu; nefăcând spre plăcerea sa,
nemânios, neocăritor, negrabnic a bate, neagonisitor de
dobândă urâtă;

Lev. 10, 9; Ezech. 44, 21.

8. Ci iubitor de streini, iubitor de bine, întreg la minte, drept, cuvios, înfrânat;

9. Țiindu-se de cuvântul cel credincios al învățăturei, ca puternic să fie și a îndemnă cu învățătura cea sănătoasă, și pre cei ce grăesc împotrivă a'i certă.

2 Tes. 2, 15.

10. Că sunt mulți nesupuși, grăitori îndeșert și amăgitori, mai vârtos cei dintru tăierea împrejur;

11. Cărora trebuie a le astupă gura, cari răsvrătesc toate casele, învățând cele ce nu se cade, pentru dobânda cea urâtă.

Mat. 22, 34; 2 Tim. 3, 6.

12. Zis-a oarecare dintru dânșii proroc al lor: Criterii sunt pururea mincinoși, hiare rele, pânțece leneșe.

13. Mărturia aceasta adevărată este. Pentru care pricină ceartă'i pre ei aspru; ca să fie sănătoși în credință;

2 Tim. 4, 2.

14. Neluând aminte la basnele Jidovești, și la poruncile oamenilor, cari se întorc de către adevăr.

1 Tim. 4, 7; Is. 29, 13.

15. Toate sunt curate celor curați; iar celor necurați și necredincioși nimic nu este curat; ci li s'au spurcat lor și mintea și știința.

Mat. 15, 11; Rom. 14, 20.

16. Pre Dumnezeu mărturisesc că îl știu; iar cu faptele îl tăgăduesc, urâți fiind și nesupuși, și spre tot lucrul bun netrebnici.

2 Tim. 3, 5.

CAP. 2.

Sfaturi potrivite cu vârsta fiecăruia. Despre slugi.

Iar tu grăește cele ce se cuvin învățăturei celei sănătoase:

1 Tim. 6, 3; 2 Tim. 1, 13.

2. Bătrânii să fie treji, cucernici, întregi la minte, sănătoși în credință, în dragoste, în răbdare.

3. Așijderea și bătrânele să fie într-o îmbrăcăminte cu sfințenie încuviințată, neclevetitoare, nerobite de vini multe, învățătoare de bine.

1 Tim. 2, 9; 1 Petr. 3, 1.

4. Ca să înțeleptească pe cele tinere să-și iubească pe bărbații lor, să-și iubească fiii.

5. Să fie într-o întreagă înțelepciune, curate, grijnice de casele lor, bune, plecate bărbaților lor, ca să nu se hulească cuvântul lui Dumnezeu.

Efes. 5, 23.

6. Pre cei tineri așijderea îi îndeamnă să fie într-o întreagă înțelepciune.

7. Într-o toate dându-te pe tine pildă de fapte bune, arătând într-o învățătură, nestricare, cinste, nestricăciune,

1 Tim. 4, 12; 1 Petr. 5, 3.

8. Cuvânt sănătos, fără de prihană; ca cel protivnic să se rușineze, neavând nimic a grăi rău de voi.

9. Slugile să se plece stăpânilor lor, într-o toate să fie lor bine plăcuți; nerăspunzându-le împotrivă;

Efes. 6, 5; Col. 3, 22; 1 Tim. 6, 1; 1 Petr. 2, 18.

10. Neviclenindu-i, ci credință bună arătându-le într-o toate; ca pe învățătura Mântuitorului nostru Dumnezeu să o înfrumusețeze într-o toate.

Neem. 5, 9.

11. Că s'a arătat darul lui Dumnezeu cel mântuitor tuturor oamenilor.

Tit 3, 4; Ioan 4, 9.

12. Învățându-ne pe noi ca, lepădând păgânătatea, și poftele cele lumești, cu întreagă înțelepciune, și cu dreptate, și cu bunăcredință să viețuim în veacul de acum;

Efes. 1, 4.

13. Așteptând fericita nădejde, și arătarea slavei marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos;

14. Carele s'au dat pre sine pentru noi, ca să ne mântuească pre noi de toată fărădelegea, și să'și curățească luiș norod ales, râvnitor de fapte bune.

Gal. 1, 4; 1 Tim. 2, 6; Evr. 13, 21.

15. Acestea grăește și îndeamnă și mustră cu toată porunca. Nimeni pre tine să nu te defaime.

1 Tim. 4, 12.

CAP. 3.

Supunere către stăpânitori. Ferirea de prigonitorii eretici.

Adu-le aminte lor, domniilor și stăpânirilor să se supue, să asculte, spre tot lucrul bun să fie gata;

1 Petr. 2, 13; Efes. 2, 10; 2 Tim. 3, 17.

2. Pre nimeni să nu hulească, să nu fie sfadnici, ci lini, arătând toată blândețea către toți oamenii.

Gal. 6, 1; Efes. 4, 2; Fil. 4, 5.

3. Că eram și noi oarecând fără de minte, neascultători, rătăcindu-ne, slujind poftelor, și multor feluri de desfătări, întru răutate și pismă viețuind, urâți fiind, și urând unul pre altul.

1 Cor. 6, 11; Efes. 2, 2.

4. Iar când s'a arătat bunătatea și iubirea de oameni a Mântuitorului nostru Dumnezeu,

1 Ioan 4, 9.

5. Nu din lucrurile cele întru dreptate, care am făcut noi, ci duple a lui milă ne-au mântuit pre noi, prin baea nașterei cei de a doua, și a înnoirei Duhului Sfânt;

Efes. 2, 8; 2 Tim. 1, 9.

6. Pre carele l-au vărsat preste noi de prisosit prin Iisus Hristos Mântuitorul nostru;

Ezech. 36, 25; Ioel 3, 1; Ioan 7, 39.

7. Ca îndreptându-ne prin harul lui, moștenitori să fim după nădejdea vieței cei veșnice.

Rom. 5, 1; 8, 17.

8. Credincios este cuvântul, și pentru acestea voi să adeverezi tu, ca să poarte grije, la fapte bune să se nevoească cei ce au crezut lui Dumnezeu. Că acestea sunt cele bune și de folos oamenilor.

9. Iar de întrebările cele nebune, și de numere de neamuri, și de prigoniri, și de sfezile cele pentru lege, te ferește; că sunt nefolositoare și deșarte.

1 Tim. 4, 7.

10. De omul eretic după una și a doua sfătuire, te ferește;

Mat. 7, 15; 1 Cor. 5, 9; Mat. 18, 17.

11. Știind că s'a răsvrătit unul ca acesta, și păcătuiește, fiind singur de sine osândit.

1 Tim. 6, 4.

12. Când voi trimete pre Artema la tine, sau pre Tihic, nevoește-te să vii la mine în Nicopoli, pentru că acolo am socotit să iernez.

Fapt. 20, 4; Efes. 6, 21; Col. 4, 7; 2 Tim. 4, 12.

13. Pre Zina știutorul legii și pre Apollos degrab să'i trimeți mai înainte, ca nimic să nu le lipsească.

Fapt. 18, 24; 1 Cor. 1, 12.

14. Și să se învețe și ai noștri să poarte grije de fapte bune spre trebile cele de folos, ca să nu fie fără de roadă.

Efes. 4, 28; 1 Tim. 6, 18; Mat. 7, 19; Fil. 4, 17.

15. Închină-se ție toți cei ce sunt cu mine. Spune închinăciune celor ce ne iubesc pre noi într-o credință. Darul cu voi toți, Amin.

Gal. 5, 6.

Către Tit cel întâi hirotonisit episcop bisericii Criterilor, s'a scris dela Nicopoli Machedonie.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE FILIMON

CAP. 1.

Pavel mijlocește către Filimon pentru sluga sa Onisim, care fugise și se făcuse creștin.

Pavel, legatul lui Iisus Hristos, și Timotei fratele, lui Filimon, iubitului și ajutorului nostru,

Efes. 3, 1.

2. Și Apfiei cei iubite, și lui Arhip ostașului nostru celui dimpreună, și bisericei cei din casa ta:

Col. 4, 17; Rom. 16, 5; 1 Cor. 16, 9.

3. Dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

Col. 1, 2.

4. Mulțumesc Dumnezeului meu, pururea pentru tine pomenire făcând întru rugăciunile mele,

Rom. 1, 8; Efes. 1, 16.

5. Auzind dragostea ta și credința, care ai către Domnul Iisus, și către toți sfinții;

Efes. 1, 15; Col. 1, 4.

6. Ca împărtășirea credinței tale, lucrătoare să se facă întru cunoștința a tot binele ce este întru voi în Hristos Iisus,

Tit 3, 14; Evr. 10, 24.

7. Că bucurie avem multă și mângâiere întru dragostea ta, că inimele sfinților s'au odihnit prin tine, frate.

2 Cor. 7, 14; 2 Tim. 1, 16.

8. Pentru aceea, multă îndrăzneală având întru Hristos a'ți porunci ție ceea ce se cuvine,

1 Tes. 2, 7.

9. Iar pentru dragoste mai vârtos te rog, fiind tu într'acest chip, cum sunt și eu Pavel bătrânul, iar acum și legatul lui Iisus Hristos.

10. Te rog dar pentru Onisim fiul meu, pre care l-am născut întru legăturile mele.

Col. 4, 9; 1 Cor. 4, 15; Gal. 4, 19.

11. Care oarecând eră ție netrebnic, iar acum și ție și mie de bună treabă:

12. Pre care l-am trimes înapoi la tine; iar tu pre el, adecă, pre inima mea, primește;

13. Pre care vream să'l țin la mine, ca în locul tău să'mi slujească mie întru legăturile evangheliei;

1 Cor. 16, 17; Fil. 2, 3.

14. Dar fără de voea ta nimic n'am voit să fac; ca să nu fie ca din silă fapta ta cea bună, ci de voie.

2 Cor. 9, 7.

15. Că poate pentru aceasta s'a despărțit la o vreme, ca veșnic pre el să'l aibi;

Fac. 45, 5.

16. De acum nu ca pre o slugă, ci mai pre sus de slugă, frate iubit, mai ales mie, iar cu cât mai vârtos ție, și după trup, și întru Domnul!

Mat. 23, 8.

17. Deci de mă ai pre mine părtaș, primește'l pre dânsul ca pre mine.

18. Iar de ți-a făcut ție nedreptate întru cevă, sau îți este dator, aceea mie să o socotești;

19. Eu Pavel am scris cu mâna mea, eu voiu plăti, ca să nu zic ție că și tu cu sine singur îmi ești dator.

20. Așa, frate, eu să mă folosesc de tine întru Domnul; odihnește inima mea întru Domnul.

21. Nădăjduindu-mă spre ascultarea ta am scris ție, știind că și mai pre sus decât grăesc vei face.

2 Cor. 7, 15.

22. Și împreună gătește'mi mie și gazdă; că am nădejde că prin rugăciunile voastre mă voiu dăruî vouă.

Fil. 1, 25.

23. Închină-se ție Epafras cel împreună cu mine rob întru Hristos Iisus,

Col. 1, 7.

24. Marcu, Aristarh, Dimas, Lucà, cei împreună cu mine lucrători.

Fapt. 12, 12; 19, 29; Col. 4, 10.

25. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu duhul vostru, Amin.

Către Filimon s'a scris dela Roma prin Onisim sluga.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE EVREI

CAP. 1.

Hristos este fiul lui Dumnezeu mai pre sus de îngerii și de toată zidirea.

În multe feluri și în multe chipuri de demult Dumnezeu grăind părinților prin proroci,

2. În zilele acestea mai de pre urmă au grăit nouă întru Fiul, pre carele l-au pus moștenitor tuturor, prin carele și veacurile au făcut;

Ps. 2, 8; Mat. 21, 38; Ioan 1, 10.

3. Care fiind strălucirea slavei, și chipul ipostasului lui, și purtând toate cu cuvântul puterii sale, prin sine singur făcând curățirea păcatelor noastre, au șezut deadreapta mării întru cele înalte;

2 Cor 4, 4; Col. 1, 15; Evr. 9, 14.

4. Cu atâta mai bun făcându-se decât îngerii, cu cât mai osebit nume decât dâșii au moștenit.

5. Căci căruia din îngerii au zis cândvã: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut? Și iarăș: eu voiu fi lui Tată, și acela va fi mie Fiu?

Ps. 2, 7; 2 Împ. 7, 14.

6. Și iarăș; când duce pre cel întâiu născut în lume, zice: și să se închine lui toți îngerii lui Dumnezeu.

Rom. 8, 29; Ps. 96, 8.

7. Și de îngerii zice: cela ce face pre îngerii săi duhuri și pre slugile sale pară de foc.

Ps. 103, 5.

8. Iar către Fiul: scaunul tău Dumnezeule, în veacul veacului; toiagul dreptăței, toiagul împărăției tale.

Ps. 44, 8.

9. Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea; pentru aceea te-au uns pre tine Dumnezeule, Dumnezeul tău, cu

untuldelemn al bucuriei mai mult decât pre părtașii tăi.

Fapt. 10, 38.

10. Și întru început tu Doamne, pământul ai întemeiat, și lucrurile mâinilor tale sunt cerurile;

Ps. 101, 26, sq.

11. Acelea vor pieri, iar tu rămâi; și toate ca o haină se vor învechi;

12. Și ca un veșmânt vei învâli pre ele, și se vor schimba; iar tu același ești, și anii tăi nu vor lipsi.

Is. 34, 4.

13. Și căruia dintru îngeri au zis cândvă: șezi deadreapta mea, până când voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale?

Mat. 22, 43; Ps. 109, 1, 2.

14. Au nu toți sunt duhuri slujitoare, care se trimet spre slujbă pentru cei ce vor să moștenească mântuirea?

Ps. 90, 11.

CAP. 2.

Precum s'au pedepsit îngerii pentru neascultare, așa se vor pedepsi cei ce calcă poruncile lui Hristos, care este începătorul mântuirii noastre.

Pentru aceea se cade nouă mai mult să ascultăm cele ce s'au auzit, ca nu cândvă să cădem.

2. Că de vreme ce s'a făcut adevărat cuvântul ce s'a grăit prin îngeri, și toată călcarea de poruncă și neascultarea a luat dreaptă răsplătire;

Fapt. 7, 53; Gal. 3, 19.

3. Cum vom scăpa noi, negrijindu-ne de atâta mântuire? Care luând începere a se vesti dela Domnul, prin cei ce i-au auzit s'a adevărit întru noi;

Evr. 10, 29; 12, 25.

4. Împreună mărturisind Dumnezeu, cu semne și cu minuni, și cu multe feluri de puteri, și cu împărțirile Duhului

Sfânt, după a lui voie.

Marcu 16, 20; Fapt. 2, 4; 1 Cor. 12, 11.

5. Că nu îngerilor au supus Dumnezeu lumea cea viitoare, pentru care grăim.

2 Petr. 3, 13.

6. Și a mărturisit oareunde oare cine, zicând: ce este omul, că îl pomenești pre el? Sau fiul omului, că îl cercetezi pre el?

Ps. 8, 5.

7. Micșoratu-l-ai pre el cu puțin oarece de cât îngerii; cu slavă și cu cinste l-ai încununat pre el și l-ai pus preste lucrurile mâinilor tale.

Mat. 28, 18.

8. Toate le-ai supus supt picioarele lui. Și dacă i-au supus lui toate, nimic n'au lăsat lui nesupus. Ci acum încă nu vedem supuse lui toate.

Efes. 1, 22; Mat. 11, 27.

9. Iar mai micșorat cu puțin oare ce decât îngerii vedem pre Iisus, pentru patima morții, cu slavă și cu cinste încununat, ca, cu darul lui Dumnezeu pentru toți să guste moarte.

Fil. 2, 8; 2 Cor. 5, 14; 1 Ioan 2, 2.

10. Pentru că se cădeă aceluia, pentru care sunt toate, și prin care sunt toate, carele pre mulți fii la slavă au adus, pre începătorul mântuirii lor prin patimi a'l face desăvârșit.

Ioan 1, 3.

11. Că cela ce sfințește și cei ce se sfințesc dintru unul sunt toți; pentru care pricină nu se rușinează a'i numi pre dânsii frați.

Marcu 3, 34.

12. Zicând: spune-voiu numele tău fraților mei, în mijlocul bisericeii te voiu lăuda.

Ps. 21, 24; Ioan 20, 17.

13. Și iarăș: eu voiu fi nădăjduindu-mă întru dânsul. Și iarăș: iată eu și pruncii cari mi-au dat mie Dumnezeu.

2 Împ 22, 3; Ps. 17, 3; Is. 8, 17.

14. Deci de vreme ce s'au făcut părtași pruncii trupului și sângelui, și acelaș asemenea s'au împărtășit acelorași; ca prin moarte să surpe pre cel ce are stăpânirea morței, adică pre diavolul;

2 Tim. 1, 10; Osie 13, 14.

15. Și să izbăvească pre aceia, cari cu frica morței în toată vieța erau supuși robiei.

Lucà 1, 74.

16. Că nu pre îngeri cu adevărat au luat; ci sămânța lui Avraam au luat.

17. Pentru aceea dator erà întru toate a se asemăna fraților, ca să fie milostiv și credincios arhiereu întru cele ce sunt către Dumnezeu, ca să curățească păcatele norodului.

Evr. 4, 15.

18. Că întru ceea ce au pățimit, însuș fiind ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

CAP. 3.

Trebue a fi ascultători lui Hristos, carele este mai pre sus de Moisi.

Pentru aceea, fraților sfinți, cari sunteți părtași chemărei celei cerești, socotiți pre Apostolul și Arhiereul mărturisirei noastre, pre Iisus Hristos;

Evr. 4, 14.

2. Carele este credincios celui ce l-au făcut pre el, precum și Moisi întru toată casa lui.

Num. 12, 7.

3. Pentrucă de mai multă slavă decât Moisi, acesta s'au învrednicit, cu cât mai multă cinste are decât casa, cel ce o a zidit pre ea.

4. Că toată casa se zidește de cinevã; iar cel ce toate au făcut este Dumnezeu.

2 Cor. 5, 5.

5. Și Moisiș adică a fost credincios întru toată casa lui, ca o slugă; spre mărturia celor ce erau să se grăiască;

6. Iar Hristos ca un fiu în casa sa; a cărui casă suntem noi numai de vom țineă neclălită îndrăznirea și lauda nădejdei până în sfârșit.

7. Drept aceea precum zice Duhul cel Sfânt: astăzi de veți auzi glasul lui,

Evr. 4, 7.

8. Nu vă învârtoșați inimile voastre, ca și întru întărire, în ziua ispitirei în pustie;

Ps. 94, 8; Eș. 17, 2, 7; Num. 14, 22, sq.

9. Unde m'au ispitit părinții voștri, ispititu-m'au, și au văzut lucrurile mele patruzeci de ani.

10. Pentru aceea, m'am mânieat pre neamul acesta, și am zis: pururea se rătăcesc cu inima; și ei n'au cunoscut căile mele.

11. Că m'am jurat întru mâniea mea; de vor intra întru odihna mea.

Num. 14, 23.

12. Socotiți fraților, ca să nu fie cândva în vreunul din voi inimă vicleană a necredinței, depărtându-se dela Dumnezeu cel viu.

13. Ci vă îndemnați pre voi înșivă în toate zilele, până ce se numește astăzi; ca să nu se învârtoșeze cineva dintru voi cu înșelăciunea păcatului.

Mat. 18, 15; 1 Tes. 5, 11.

14. Că părtași ne-am făcut lui Hristos, numai de vom țineă începătura încheieiiurei până în sfârșit neclătită.

Evr. 6, 11.

15. De vreme ce se zice: astăzi de veți auzi glasul lui, nu vă învârtoșați inimile voastre, ca și întru întărire.

Evr. 4, 7; Ps. 94, 7 sq.

16. Pentrucă oarecari auzind, l-au întăritat, dar nu toți cari au ieșit din Egipt cu Moisiș.

17. Și asupra cărora s'au mâniat patruzeci de ani? Au nu asupra celor ce au păcătuit, ale căror oase au căzut în

pustie?

Num. 14, 36; 1 Cor. 10, 10.

18. Și cărora s'au jurat să nu intre întru odihna lui, fără numai celor ce n'au crezut?

Num. 14, 30.

19. Și vedem că n'au putut să intre pentru necredință.

CAP. 4.

*Îndemnare spre a ne silì să dobândim odihna lui Hristos.
Puterea cuvântului dumnezeesc. Folosul darului preoțesc cel
dela Hristos.*

Să ne temem dar, ca nu cumvã pãrãsind făgăduința a intrã întru odihna lui, să se socotească cinevã din voi a fi lipsit.

2. Pentrucă și nouă s'a binevestit ca și acelora, ci n'a folosit pre aceia cuvântul auzului, nefiind amestecat cu credința celor ce au auzit.

3. Că intrăm întru odihnă cei ce am crezut, precum au zis: că m'am jurat întru mânia mea, de vor intrã întru odihna mea, măcar că erau făcute lucrurile dela întemeierea lumii.

Num. 12, 7.

4. Că au zis oare unde de ziua a șaptea într'acest chip, și s'au odihnit Dumnezeu în ziua a șaptea de toate lucrurile sale.

Fac. 2, 2.

5. Și de aceasta iarăș: de vor intrã întru odihna mea.

6. Deci de vreme ce a rămas ca oarecari să intre întru dânsa, și aceia cărora mai 'nainte li s'au bine vestit n'au intrat pentru necredința;

7. Iarăș o zi oarecare rânduște astăzi, întru David zicând, după atâția ani, precum s'a zis: astăzi de veți auzi glasul lui, nu vă învârtoșați inimile voastre.

Ps. 94, 8-11.

8. Că de le-ar fi făcut Iisus acelor odihnă, n'ar fi grăit de altă zi după acestea.

Eş. 17, 7; Num. 14, 22, sq.; A 2 Lege 31, 7.

9. Drept aceea, s'a lăsat odihnă norodului lui Dumnezeu.

10. Că cel ce a intrat întru odihna lui, şi acela s'a odihnit de lucrurile sale, precum şi Dumnezeu de ale sale.

Apoc. 14, 13.

11. Deci să ne nevoim a intra întru acea odihnă, ca să nu cază cineva întru aceeaş pildă a neascultărei.

12. Pentrucă viu este cuvântul lui Dumnezeu şi lucrător şi mai ascuţit decât toată sabia ascuţită de amândouă părţile şi străbate până la despărţirea sufletului şi a duhului şi a mădulărilor şi a măduvei, şi este judecător cugetelor şi gândurilor inimei.

Ecl. 12, 11; Ier. 23, 29 sq.

13. Şi nu este nici o faptură nearătată înaintea lui; ci toate sunt goale şi descoperite înaintea ochilor lui către carele ne este nouă cuvântul.

14. Drept aceea, având Arhiereu mare, carele au străbătut cerurile, pre Iisus Fiul lui Dumnezeu, să ţinem mărturisirea.

Evr. 3, 1; 6, 20; 7, 26; 8, 1; 9, 11.

15. Că n'avem Arhiereu carele să nu poată pătimî împreună cu neputinţele noastre, ci ispitit întru toate după asemănarea fără de păcat.

Evr. 2, 17.

16. Să ne apropiem dar cu îndrăzneală la scaunul darului lui, ca să luăm milă şi să aflăm har spre ajutor la bună vreme.

1 Ioan 3, 21; Rom. 3, 25.

CAP. 5.

Hristos este arhiereu veşnic, preot după rânduiala lui Melhisedec. Certarea celor ce au trebuinţă de începere.

Pentru că tot arhiereul din oameni luându-se, pentru oameni se pune spre cele ce sunt către Dumnezeu, ca să aducă daruri și jertfe pentru păcate;

Evr. 8, 3; Rom. 9, 9.

2. Care să poată pătimi dimpreună cu cei ce nu știu și se rătăcesc de vreme ce și el este cuprins de neputință.

Evr. 4, 15.

3. Și pentru aceasta dator este precum pentru norod, așa și pentru sine, să aducă pentru păcate.

4. Și nimeni singur nu'și ia luiș cinstea, ci cel chemat de Dumnezeu, ca și Aaron.

Eș. 28, 1.

5. Așa și Hristos nu singur pre sine s'au proslăvit a fi arhiereu, ci cela ce au grăit către dânsul: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut.

Ps. 2, 7.

6. Precum și într'alt loc zice: Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melhisedec.

Evr. 7, 17; Ps. 109, 5.

7. Carele în zilele trupului său, cereri și rugăciuni către cela ce putea să'l mântuiască pre dânsul din moarte, cu strigare tare și cu lacrimi aducând și fiind auzit pentru buna sa cucernicie;

8. Măcar că eră Fiu, s'au învățat ascultarea din cele ce au pățimit;

Fil. 2, 8.

9. Și făcându-se desăvârșit, s'au făcut tuturor celor ce'l ascultă pre el pricină de mântuire veșnică.

10. Numit fiind de Dumnezeu arhiereu după rânduiala lui Melhisedec.

11. Despre carele mult este nouă cuvântul, și cu anevoie tâlmăcindu'l a grăi, de vreme ce neputincioși v'ați făcut cu auzurile.

Ioan 16, 12.

12. Că datori fiind voi a fi învățători pentru vreme, iarăș vă trebuiește să vă învățăm pre voi care sunt stihile

începătorei cuvintelor lui Dumnezeu; și v'ați făcut aceea cărora vă trebuște lapte, iar nu hrană vârtosă.

1 Cor. 3, 2; Gal 4, 5.

13. Că tot cel ce este părtaș laptelui, nu este știutor de cuvântul dreptății, căci prunc este.

Efes. 4, 14.

14. Iar acelor desăvârșit este hrana cea vârtosă, cari prin multa obișnuință au simțirile învățate spre alegerea binelui și a răului.

CAP. 6.

Îndemnare a nu se lepădă de credință, ci a fi statornici întru dânsa, dând ca pildă credința lui Avraam și jurământul.

Pentru aceea lăsând cuvântul începătorei lui Hristos, să ne aducem aminte spre săvârșire; nu iarăș temelie a pocăinței puind din lucruri moarte și a credinței întru Dumnezeu,

2. A învățătorei botezurilor și a punerii mâinilor și a învierii morților și a județului celui veșnic.

3. Și aceasta vom face, de va voi Dumnezeu.

Fapt. 18, 21; Iac. 4, 15.

4. Că, cu neputință este celor ce s'au luminat odată și au gustat darul cel ceresc și părtași s'au făcut Duhului Sfânt.

Evr. 10, 26.

5. Și au gustat cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului celui viitor.

6. Și au căzut ca iarăș să se înnoiască spre pocăință; a doua oară răstignind loruși pre Fiul lui Dumnezeu și batjocorindu'l.

7. Că pământul care beà ploaia ceea ce se pogoară preste dânsul, de multe ori și rodește iarbă de treabă acelora de cari se și lucrează, primește blagoslovenie dela Dumnezeu;

8. Iar care aduce din sine spini și ciulini, netrebnic este, și aproape este de blestem, al cărui sfârșitul este spre ardere.

Is. 5, 6.

9. Iar avem adevărire pentru voi iubiților, de cele mai bune și care se țin de mântuire, măcar de și așa grăim.

10. Că nu este nedrept Dumnezeu să uite lucrul vostru și osteneala dragostei, care ați arătat spre numele lui, cei ce ați slujit sfinților și slujiți.

Mal. 3, 14; Mat. 10, 42; 1 Tes. 3, 13.

11. Iar poftim ca fiecare din voi aceastaș sânguință să arate spre adevărirea nădejdei până în sfârșit.

Evr. 3, 14; Fil. 1, 6.

12. Ca să nu fiți leneși, ci următori celor ce moștenesc făgăduințele prin credință și prin îndelunga răbdare.

13. Că lui Avraam făgăduindu-se Dumnezeu, de vreme ce nu aveà a se jurà pre nimeni altul mai mare, s'a jurat asupra sa,

Fac. 22, 16.

14. Zicând: cu adevărat blagoslovind te voi blagoslovì și înmulțind te voi înmulți.

15. Și așa, îndelung răbdând, a dobândit făgăduința,

16. Pentru că oamenii pre cel mai mare se jură și sfârșitul a tot cuvântul lor cel de prigonire, spre adevărire, este jurământul.

Eș. 22, 11.

17. Pentru aceea vrând Dumnezeu să arate mai mult moștenitorilor făgăduinței neschimbarea sfatului său, a pus la mijloc jurământul;

Fac. 22, 16.

18. Ca prin două lucruri ce nu se pot mutà, întru care cu neputință este să mințà Dumnezeu, tare mângâere să avem, cei ce am năzuit să ținem nădejdea ce este pusă înainte;

Tit 1, 2.

19. Pre care ca o anghiră o avem a sufletului, tare și nemișcată, și care intră întru cele din lăuntru

catapeteazmei;

20. Unde înainte mergător pentru noi au intrat Iisus, după rânduiala lui Melhisedec arhiereu fiind făcut în veac.

Evr. 4, 14.

CAP. 7.

Melhisedec chip al lui Hristos. Preoția lui Aaron a încetat, iar a lui Hristos rămâne în veci.

Că Melhisedec acesta, împăratul Salimului, preotul lui Dumnezeu celui preaînalt, care au întâmpinat pe Avraam când s'a întors dela tăierea împăraților, și l-au blagoslovit pe el;

Fac. 14, 18.

2. Căruia și zeciueală din toate i-a împărțit Avraam; întâi adecă tâlcuindu-se Împăratul dreptăței, iar apoi și împăratul Salimului, care este Împăratul păcei;

3. Fără tată, fără mumă, fără număr de neam, nici început zilelor, nici sfârșit vieței având; ci asemănat fiind Fiului lui Dumnezeu, rămâne preot pururea.

4. Vedeți dar cât este acesta, căruia și zeciueală i-a dat patriarhul Avraam din dobânzi.

Fac. 14, 20.

5. Și cei din fiii lui Levi, cari iau preoția, poruncă au să ia zeciuală dela norod după lege, adecă, dela frații lor, măcar că și aceia au ieșit din coapsele lui Avraam;

Num. 18, 21, sq.; A doua Leg. 14, 28.

6. Iar cel ce nu se numără din neamul lor, a luat zeciueală dela Avraam, și pe cel ce aveà făgăduințele l-a blagoslovit.

Fac. 14, 19.

7. Și fără de nici o împrativire cel mai mic de cel mai mare se binecuvintează.

8. Și aici adecă oameni muritori iau zeciuele; iar acolo mărturisindu-se că este viu.

9. Și ca să zic așa, prin Avraam și Levi, cel ce luă zeciuială, zeciuială a dat.

10. Că încă în coapsele tătâne-său eră, când l-a întâmpinat pre dânsul Melhisedec.

11. Deci de ar fi fost săvârșirea prin preoția Leviților, (că norodul supt aceea a luat legea), ce încă mai eră trebuință după rânduiala lui Melhisedec să se ridice alt preot, iar nu după rânduiala lui Aaron să se zică?

Gal. 2, 21.

12. Că mutându-se preoția, de nevoie se face și legei mutare.

13. Că de carele se zic acestea, acela din altă seminție se împărtășește, din care nimeni nu s'a apropiat de jertfelnic.

14. Că arătat este că din Iuda a răsărit Domnul nostru; întru carele seminție Moisi nimic n'a grăit de preoție,

Fac. 49, 10; Is. 11, 1.

15. Și încă cu mult mai luminat este; de vreme ce după rânduiala lui Melhisedec se ridică preot altul,

16. Carele nu după legea poruncei celei trupesti s'au făcut, ci după puterea vieței celei nestricăcioase.

17. Că se mărturisește: Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melhisedec.

Evr. 5, 6.

18. Că schimbare se face poruncei, care a fost mai înainte pentru neputința și nefolosul ei.

19. Că nimic n'a săvârșit legea, ci aducere este numai la mai bună nădejde; prin care ne apropiem de Dumnezeu.

20. Și pre cât este (preot), nu fără de jurământ;

21. (Că aceia fără de jurământ preoți se făceau; iar acesta cu jurământ prin cel ce au zis către dânsul: Juratu-s'au Domnul și nu-i va părea rău. Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melhisedec);

Ps. 109, 4.

22. Pre atâta așezământului de lege celui mai bun s'au făcut chezaș Iisus.

Evr. 8, 6; 12, 24.

23. Și aceia adecă mai mulți se făceau preoți, pentru că de moarte erau opriți a trăi;

24. Iar acesta, pentrucă rămâne în veac, are preoție veșnică.

25. Pentru aceea și a mântui desăvârșit poate pe cei ce vin prin el la Dumnezeu, pururea trăind ca să se roage pentru dânșii.

Ioan 14, 6; 1 Ioan 2, 1.

26. Pentrucă arhiereu ca acesta se cuvine să fie nouă, cuvios, fără de răutate, fără de spurcăciune, osebit de cei păcătoși, și mai înalt decât cerurile fiind;

27. Carele n'are în toate zilele nevoie, ca alți arhierei, întâi pentru ale sale păcate a aduce jertfe, apoi pentru ale norodului; că aceasta o a făcut odată pre sine aducându-se.

Lev. 16, 3.

28. Că legea pune pe oameni arhierei cari au neputințe; iar cuvântul jurământului, celui ce a fost în urma legii, pre Fiul în veac desăvârșit.

Evr. 5, 1, sq.

CAP. 8.

Așezământul nou covârșește pre cel vechiu în curăție și sfințenie.

Iar cap preste cele ce se zic: Arhiereu ca acesta avem, carele a șezut deadreapta scaunului slavei în ceruri;

Evr. 4, 14.

2. Slujitor sfintelor și cortului celui adevărat, care l-a înfipt Domnul, și nu omul.

3. Că tot arhiereul pentru ca să aducă daruri și jertfe se pune; pentru aceea trebuiă să aibă ceva și acesta care să aducă.

Evr. 5, 1; Efes. 5, 2.

4. Că de ar fi fost pre pământ, nici ar fi fost preot, fiind preoții cei ce aduc darurile după lege;

5. Cari slujesc închipuirei și umbrei celor cerești, precum s'au zis lui Moisi când vreă să facă cortul că, vezi, zice: să faci toate după chipul care ți s'au arătat ție în munte.

Evr. 10, 1; Col. 2, 17; Eș. 25, 40; Fapt. 7, 44.

6. Iar acum mai osebită slujire a dobândit, întru cât este și de așezământ de lege mai bună, mijlocitor, care spre mai bune făgăduințe s'a așezat.

Evr. 7, 22; 12, 24; 2 Cor. 3, 6.

7. Că de ar fi fost cel dintâi fără de prihană, nu s'ar fi căutat loc celui de al doilea.

8. Că defăimându'i pre dânșii, zice: iată, zile vor veni, zice Domnul, și voi săvârși preste casa lui Israil și preste casa lui Iuda așezământ de lege nouă;

Ier. 31, 31; Zah. 8, 8, sq.

9. Nu după așezământul de lege care l-am făcut părinților lor, în ziua când i-am apucat pre dânșii de mâna lor, ca să'i scot din pământul Eghiptului; căci ei n'au rămas întru așezământul de lege al meu, și eu i-am părăsit pre ei, zice Domnul.

Eș. 19, 5.

10. Căci acesta este așezământ de lege, care voi pune casei lui Israil după zilele acelea, zice Domnul; dând legile mele în cugetele lor, și în inimele lor le voi scrie pre ele, și voi fi lor Dumnezeu, și ei vor fi mie norod;

Pild. 3, 3; Is. 54, 13.

11. Și nu va mai învăța fiecare pre vecinul său, și fiecare pre fratele său, zicând: cunoaște pre Domnul, că toți mă vor ști, dela cel mic până la cel mare al lor.

12. Căci milostiv voi fi nedreptăților lor, și păcatele lor, și fărădelegile lor nu le voi mai pomeni.

Ier. 31, 34.

13. Și zicând: nouă, a învechit pre cea dintâi; iar ce se învechește și îmbătrânește aproape este de peire.

CAP. 9.

Cortul mărturiei și jertfele Leviților au fost chip al preoției lui Hristos.

Avea drept aceea și cortul cel dintâi îndreptări de slujbă, și sfințire lumească.

2. Pentru că cortul s'a făcut; cel dintâi întru care era sfeșnicul și masa și punerea înaintea a pâinilor; care se zice sfintele.

Eș. 25, 23, sq.; 40, 5, sq.

3. Iar după a doua catapetează, cortul cel ce se cheamă Sfintele sfintelor;

Eș. 26, 33.

4. Care avea cădelniță de aur, și sicriul legii ferecat preste tot cu aur, întru care era năstrupa cea de aur care avea mana, și toiagul lui Aaron, ce odrăslise, și tablele legii;

5. Iar pre deasupra lui heruvimii slavei cari umbriau altarul; pentru cari nu este acum a grăi pre amăruntul.

Ezech. 10, 4.

6. Și acestea fiind tocmită așa, în cortul cel dintâiu pururea intrau preoții când făceau slujbele.

Num. 18, 3.

7. Iar în cel de al doilea, odată în an singur arhiereul, nu fără de sânge, care aducea pentru sine și pentru neștiințele norodului;

Eș. 30, 10; Lev. 16, 2.

8. Aceasta însemnând Duhul cel Sfânt, că încă nu era arătată calea sfinților, fiindcă încă stă cortul cel dintâiu.

Evr. 10, 19.

9. Care era pildă în vremea de atunci, întru care daruri și jertfe se aduc, cele ce nu puteau după știință să facă desăvârșit pe cel ce slujea.

Evr. 5, 1.

10. Numai pentru mâncări și băuturi, și multe feluri de spălări și îndreptări ale trupului, erau puse până la vremea îndreptărei.

Lev. 11, 2; A 2 Lege 14, 3.

11. Iar Hristos venind arhiereu bunătăților celor viitoare, prin cortul cel mai mare și mai desăvârșit, nu de mână făcut, adică nu al acestei zidiri.

Evr. 3, 1; 4, 14; 6, 20; 7, 27; 10, 1.

12. Nici prin sânge de țapi și de viței, ci prin sângele său au intrat odată întru cele Sfinte, veșnică răscumpărare aflând.

Fapt. 20, 28.

13. Că de vreme ce sângele taurilor și al țapilor, și cenușa de junice stropind pre cei spurcați, îi sfințește spre curățenia trupului;

Lev. 16, 14; Num. 19, 9, sq.

14. Cu cât mai vârtos sângele lui Hristos, carele prin Duhul cel veșnic pre sine s'au adus fără de prihană lui Dumnezeu, va curăți știința voastră de faptele cele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu?

1 Tes. 1, 9; 1 Petr. 1, 19; 1 Ioan 1, 7; Apoc. 1, 5.

15. Și pentru aceasta este mijlocitor așezământului de lege celui nou, ca făcându-se moartea spre răscumpărarea greșalelor ce erau în așezământul de lege cel dintâiu, să iă cei chemați făgăduința moștenirii celei veșnice.

Evr. 12, 24; 1 Tim. 2, 5.

16. Că unde este diată, acolo trebuie să fie moarte celui ce face diata.

17. Că diata întru cei morți este întărită; de vreme ce încă nici o putere nu are până când este viu cel ce face diata.

Gal. 3, 15.

18. Pentru aceea nici cea dintâiu fără de sânge nu s'a înnoit.

19. Că după ce s'a grăit toată porunca după lege de către Moisi la tot norodul, luând sângele cel de viței și de țapi, cu apă și cu lână roșie și cu isop, și pre însăș cartea și pre tot norodul a stropit,

Eș. 24, 5.

20. Zicând: acesta este sângele legii care au poruncit vouă Dumnezeu.

Eş. 24, 8.

21. Încă şi pre cort şi pre toate vasele cele de slujbă aşijderea cu sângele le-a stropit.

Lev. 8, 15.

22. Şi mai toate cu sânge se curăţesc după lege; şi fără de vărsare de sânge nu se face iertare.

Lev. 17, 11; Efes. 1, 7.

23. Trebuiă dar ca chipurile celor din ceruri cu acestea să se curăţească; iar singure cele cereşti, cu jertfe mai bune decât acestea,

24. Că nu în sfinte făcute de mâini au intrat Hristos, care erau chipuri celor adevărate; ci în singur cerul, ca să se arăte acum feţei lui Dumnezeu pentru noi.

1 Ioan 2, 1.

25. Nici ca de multe ori să se aducă pre sineş, precum arhiereul intră în cele sfinte în tot anul cu sânge strein;

Eş. 30, 10.

26. De vreme ce i s'ar fi căzut lui de multe ori să pătimească dela întemeierea lumii; ci acum odată la sfârşitul veacurilor spre surparea păcatului prin jertfa sa s'au arătat.

1 Cor. 10, 11; Gal. 4, 4; Evr. 9, 12.

27. Şi precum este rânduit oamenilor odată să moară, iar după aceea judecata;

Fac 3, 19.

28. Aşa şi Hristos odată fiind jertfit ca să ridice păcatele multora; a doua oară fără de păcat se va arăta celor ce îl aşteaptă pre el spre mântuire.

Evr. 10, 12.

CAP. 10.

Jertfa Noului Testament șterge toate păcatele și covârșește fără asemănare pre cea a Vechiului Testament, care nu le putea curăți. Îndemnare spre fapte bune dela frica judecăței ce va să fie. Începutul aduce sfârșit bun.

Pentru că legea având umbra bunătăților celor viitoare, iar nu însuș chipul lucrurilor, cu aceleași jertfe care în fiecare an aduc pururea, niciodată nu poate pre cei ce vin să'i facă desăvârșit.

Col. 2, 17.

2. De vreme ce ar fi încetat a se aduce, pentru că n'ar mai avea nici o știință de păcate cei ce slujesc, odată fiind curățiți.

3. Ci într-o dănsă pomenire de păcate în fiecare an se face.

Lev. 16, 21.

4. Că cu neputință este sânge de tauri și de țapi să ridice păcatele.

Ps. 49, 14.

5. Pentru aceea intrând în lume, zice: jertfa și prinosul n'ai voit, iar trupul mi-ai săvârșit;

Ps. 39, 9, sq.

6. Arderile de tot și pentru păcat n'ai voit.

7. Atunci am zis: iată viu (în capul cărții scris este pentru mine), ca să fac voea ta Dumnezeule.

8. Mai sus zicând: jertfa și prinosul și arderile de tot și pentru păcat n'ai voit, nici ai poftit; care se duc după lege;

9. Atunci au zis: iată viu ca să fac voea ta Dumnezeule. El ridică pre cea dintâiu, ca să pue pre cea de a doua.

10. Întru care voie suntem sfințiți prin jertfirea trupului lui Iisus Hristos odată.

11. Și tot preotul stă în toate zilele slujind și aceleași jertfe de multe ori aducând, care niciodată nu pot să curățească păcatele;

12. Iar acesta o jertfă aducând pentru păcate pururea, au șezut deadreapta lui Dumnezeu;

Evr. 7, 27; 9, 12; 12, 2, sq.

13. De aceea așteptând până se vor pune vrăjmașii lui așternut picioarelor lui.

14. Că cu o jertfă au săvârșit pururea pre cei ce se sfințesc.

15. Și ne mărturisește nouă și Duhul cel Sfânt, că după ce au zis mai înainte:

16. Acesta este așezământul de lege care voi face cu dânșii după zilele acelea, zice Domnul: dând legile mele în inimele lor, și în cugetele lor le voi scrie pre ele.

Evr. 8, 10; Ier. 31, 33; Rom. 11, 27.

17. Apoi zice: și păcatele lor și fărădelegile lor nu le voi mai pomeni.

Ier. 31, 34.

18. Iar unde este iertare acestora, nu mai este jertfă pentru păcate.

19. Drept aceea fraților, având îndrăsneală a intra întru cele sfinte prin sângele lui Iisus,

Ioan 14, 6; Efes. 3, 12.

20. Pre cale nouă și vie, care o au înnoit nouă, prin catapeteazmă, adică prin trupul său;

Evr. 9, 8.

21. Și având preot mare preste casa lui Dumnezeu;

22. Să ne apropiem cu adevărată inimă întru deplină credință, fiind stropiți la inimi de știință rea, și spălați la trup cu apă curată.

Evr. 4, 16.

23. Să ținem mărturisirea nădejdei nesmintită; (pentru că credincios este cel ce au făgăduit);

24. Și să cunoaștem unul pre altul spre îndemnarea dragostei și a faptelor bune;

Marcu 12, 31.

25. Nepărăsind adunarea noastră, precum au unii obicei; ci îndemnând unul pre altul; și cu atâta mai mult, cu cât vedeți apropiindu-se ziua.

1 Cor. 10, 11; Evr. 6, 4.

26. Că păcătuind noi de bunăvoie după ce am luat cunoștința adevărului, nu mai rămâne jertfă pentru păcate,

27. Ci o așteptare oarecare înfricoșată a judecăței și iuțimea focului, care va să mănânce pre cei protivnici.

Sof. 1, 18.

28. Lepădând cinevã legea lui Moisi fără de milă prin doi sau trei martori moare;

Ioan 8, 17.

29. Cât de mai amară muncă, socotiți, va lua cel ce a călcat pre Fiul lui Dumnezeu, și a socotit a fi de obște sângele legii, cu care s'a sfințit și a ocărit Duhul darului?

Evr. 2, 3; 1 Cor. 11, 29.

30. Că știm pre cel ce au zis: a mea este răsplătirea, eu voi răsplăti, zice Domnul. Și iarăș. Domnul va judecă pre norodul său.

Rom. 12, 19.

31. Înfricoșat lucru este a cădeã în mâinile Dumnezeului celui viu.

32. Iar aduceți-vă aminte de zilele cele mai dinainte, întru care luminându-vă, multă luptă de patimi ați suferit.

Fil. 1, 29.

33. Deoparte cu ocări și cu necazuri priveală făcându-vă, iar de altă parte, părtași făcându-vă celor ce viețuiesc așa.

34. Pentru că ați și pățimit împreună cu legăturile mele și jefuirea de averile voastre cu bucurie ați primit, știind că aveți voi avuție în ceruri mai bună și stătătoare.

Mat. 6, 20.

35. Nu lepădați dar îndrăzneala voastră, care are mare răsplătire.

Evr. 11, 26.

36. Că aveți trebuință de răbdare, ca voea lui Dumnezeu făcând, să luați făgăduința.

37. Că încă puțin oarece cel ce este să vie va veni, și nu va zăbovi.

Agheu 2, 7; 1 Petru 1, 6.

38. Iar dreptul din credință va fi viu; și de se va îndoii cinevă, nu va binevoi sufletul meu întru dânsul.

Rom. 1, 17.

39. Iar noi nu suntem ai îndoiei spre pieire, ci ai credinței spre câștigarea sufletului.

CAP. 11.

Despre credință. Înțelesul ei și pilde.

Iar credința este adevărarea celor nădăjduite, dovedirea lucrurilor celor nevăzute.

1 Cor. 2, 9.

2. Că întru aceasta sunt mărturisiți cei de demult.

3. Prin credință pricepem că s'au întemeiat veacurile cu cuvântul lui Dumnezeu, de s'au făcut din cele nevăzute cele ce se văd.

Evr. 1, 2; Ioan 1, 10.

4. Prin credință mai multă jertfă Avel decât Cain a adus lui Dumnezeu, pentru care a fost mărturisit că a fost drept, mărturisind Dumnezeu de darurile lui, și printr'aceea după ce a murit, încă grăiește.

Fac. 4, 4; Mat. 23, 35.

5. Prin credință Enoh s'a mutat ca să nu vază moarte, și nu s'a aflat, pentru că l-au mutat pre el Dumnezeu; că mai înainte de mutarea lui a fost mărturisit, că a bine plăcut lui Dumnezeu.

Fac. 5, 24.

6. Și fără de credință nu este cu putință a bine plăcea lui Dumnezeu, că trebuie cel ce se apropie la Dumnezeu să creadă cum că este, și celor ce'l caută pre dânsul este dătător de plată.

7. Prin credință răspuns luând Noe despre cele care încă nu erau văzute, temându-se, a făcut corabie spre mântuirea casei sale, prin care a osândit lumea și dreptăței cei după credință s'a făcut moștenitor.

Fac. 6, 8; Rom. 4, 20; 3, 22.

8. Prin credință chemându-se Avraam, a ascultat de a ieșit la locul care erà să'l ià spre moștenire și a ieșit, neștiind unde merge.

Fac. 12, 1.

9. Prin credință a nemernicit în pământul făgăduinței, ca într'un pământ strein, în corturi locuind cu Isaac și cu Iacov, cei dimpreună moștenitori ai aceleeaș făgăduințe.

Fac. 14, 13.

10. Că așteptà cetatea care are temelii, al cărei meșter și lucrător este Dumnezeu.

11. Prin credință și însăș Sarra stearpă fiind, putere spre zămislireă sãmânței a luat, și afară de vremea vârstei a născut, de vreme ce a socotit că este credincios cel ce au făgăduit.

Fac. 17, 19; Lucà 1, 36.

12. Pentru aceea și dintru unul și acela încă fiind omorît, s'au născut ca stelele cerului cu mulțimea și ca nisipul cel fără de număr de pre lângă mare.

Fac. 15, 5; 22, 17; Rom. 4, 19.

13. După credință au murit aceștia toți, neluând făgăduințele, ci de departe văzându-le și sărutându-le și mărturisind că streini și nemernici sunt pre pământ.

Fac. 23, 4.

14. Că cei ce grăiesc unele ca acestea, arată că patrie caută.

15. Și de și-ar fi adus aminte de aceea dintru care au ieșit, ar fi avut vreme a se întoarce.

16. Iar acum de cea mai bună doresc, adecă de cea cerească, pentru aceea nu se rușinează de dânșii Dumnezeu a se numi Dumnezeul lor, că le-au gătit lor cetate.

Eș. 3, 6; Mat. 22, 32.

17. Prin credință a adus Avraam pre Isaac când a fost ispitit și pre cel unul născut îl aduceà jertfă, cel ce luase făgăduințele.

Fac. 22, 10.

18. Către care s'au zis: că întru Isaac se va numi ție sămânță.

Fac. 21, 12; Rom. 9, 7.

19. Socotind că și din morți a'l învia puternic este Dumnezeu, drept aceea pre acela și întru pildă l-a luat.

Rom. 4, 17.

20. Prin credință pentru cele viitoare a binecuvântat Isaac pre Iacov și pre Isav.

Fac. 27, 27 sq.

21. Prin credință Iacov murind, pre fiecare din fiii lui Iosif a binecuvântat, și s'a închinat pre vârful toiagului lui.

Fac. 48, 15 sq.; 47, 31.

22. Prin credință Iosif, murind, a făcut pomenire pentru ieșirea fiilor lui Israil, și pentru oasele sale a poruncit.

Fac. 50, 24.

23. Prin credință Moisi când s'a născut, trei luni a fost ascuns de părinții săi, căci l-au văzut prunc frumos și nu s'au temut de porunca împăratului.

Eș. 2, 2; Fapt. 5, 20.

24. Prin credință Moisi, mare făcându-se, s'a lepădat a se numi fecior fetei lui Faraon;

Eș. 2, 11.

25. Mai bine alegând a pătimi cu norodul lui Dumnezeu, decât a aveà dulceața păcatului cea trecătoare;

Ps. 83, 11.

26. Mai mare bogăție socotind a fi ocară lui Hristos decât vistieriile Eghiptului, că se uită la răsplătire.

Mat. 6, 19; Evr. 10, 35.

27. Prin credință a lăsat Eghiptul, netemându-se de urgia împăratului, că pre cel nevăzut ca și cum l-ar fi văzut îl așteptă.

Eș. 12, 41; Fapt. 7, 29.

28. Prin credință a făcut paștele, și vărsarea sângelui, ca nu cel ce pierdeà pre cei întâiu născuți să se atingă de dânșii.

Eș. 12, 11 sq.

29. Prin credință au trecut marea Roșie ca pre uscat, a cărei ispitire luând Eghiptenii s'au înecat.

Eș. 14, 22.

30. Prin credință zidurile Ierihonului au căzut, cu încunjurarea în șapte zile.

Isus Navì 6, 20.

31. Prin credință Raav curva n'a pierit împreună cu cei neascultători, primind iscoadele cu pace.

Is. Navì 2, 18; 6, 17; Iac. 2, 25.

32. Și încă ce voiu mai zice? Că nu'mi ajunge vremea a spune de Ghedeon și de Varac și de Samson și de Ieftae și de David și de Samuel și de proroci,

Jud. 6, 11; 4, 6; 15, 20; 11, 6, 9; 2 Împ. 2, 4; 1 Împ. 7, 15.

33. Cari prin credință au biruit împărății, au lucrat dreptate, au dobândit făgăduințele, au astupat gurile leilor,

2 Împ. 8, 1.

34. Au stins puterea focului, au scăpat de ascuțitul sabiei, s'au întărit din slăbiciune, s'au făcut tari în răsboaie, au întors taberile vrăjmașilor în fugă.

35. Au luat femeile dintru înviere pre morții lor și unii s'au omorât neprimind slobozirea; ca să dobândească mai bună înviere.

36. Iar alții de batjocori și de bătai au luat ispitire, încă și de legături și de temnițe.

Fac. 39, 20; Ier. 20, 2.

37. S'au ucis cu pietre, s'au herestruit, ispitiți au fost cu ucidere de sabie au murit; în cojoace au umblat și în piei de capre; lipsiți fiind, necăjiți, de rău supărați;

3 Împ. 21, 13; Fapt. 7, 58.

38. (Căroră nu erà lumea vrednică), în pustii rătăcind și în munți și în peșteri și în crăpăturile pământului.

39. Și aceștia toți mărturisiți fiind prin credință, n'au luat făgăduința;

40. Dumnezeu cevà mai bun pentru noi mai 'nainte văzând, ca să nu ià fără de noi săvârșirea.

Evr. 7, 22.

CAP. 12.

Îndemnare la răbdare și cuvioșie.

Drept aceea și noi având atâta nor de mărturii pus împrejurul nostru, lepădând toată sarcina și păcatul cel ce lesne înconjură, prin răbdare să alergăm în lupta care este pusă înaintea noastră,

Rom. 6, 4; 1 Cor. 9, 24; Evr. 10, 33.

2. Căutând la Iisus începătorul și plinitorul credinței, carele în locul bucuriei ce eră pusă înaintea lui, au răbdut crucea de ocară nebagând seamă și deadreapta scaunului lui Dumnezeu au șezut.

Is. 53, 4.

3. Că socotiți de cel ce au răbdut dela păcătoși asupra sa împotivire ca aceea, ca să nu vă osteniți slăbind cu sufletele voastre.

Lucà 2, 34.

4. Că încă nu au stătit până la sânge, împotiva păcatului luptându-vă.

5. Și ați uitat mângâierea care vouă ca unor fii vă grăește: fiul meu nu defăimă certarea Domnului, nici slăbi muștrându-te de dânsul;

Iov 5, 17; Pilde 3, 11, sq.

6. Că pre care iubește Domnul, îl ceartă, și bate pre tot fiul pre care primește.

Apoc. 3, 19.

7. De veți suferi certarea, ca unor fii vouă se va afla Dumnezeu; căci care fiu este pre care nu'l ceartă tatăl?

8. Iar de sunteți fără de certare, căreia s'au făcut părtași toți, iată dar că sunteți feciori din curvie, iar nu fii.

Ps. 72, 14.

9. Apoi pre părinții trupului nostru i-am avut pedepsitori și îi cinsteam pre dâșii; au nu ne vom plecà cu mult mai vârtos Tatălui duhurilor, și să fim vii?

10. Că aceia întru puține zile precum le plăcea lor, ne pedepseau pre noi; iar acesta spre folos, ca să ne împărtășim sfințirii lui.

11. Toată certarea în vremea cea de față se pare că nu este de bucurie, ci de mâhnire; iar mai pre urmă roadă de pace a dreptății dă celor pedepsiți printr'însa.

12. Pentru aceea mâinile cele slăbite, și genunchile cele slăbănoage vi le îndreptați.

13. Și cărări drepte faceți picioarelor voastre, ca nu ce este șchiop să rătăcească; ci mai vârtos să se vindece.

Ps. 72, 2.

14. Pacea să urmați cu toții și sfințenia, fără de care nimeni nu va vedeà pre Domnul.

Rom. 12, 18; 2 Tim. 2, 22.

15. Socotind ca nimeni să nu se lipsească de darul lui Dumnezeu; ca nu vreo rădăcină a amărăciunii odrăslind în sus să facă sminteală, și prin aceea să se spurce mulți;

A 2 Lege 29, 18.

16. Să nu fie cinevâ curvar sau spurcat ca Isav, care pentru o mâncare și-a vândut nașterea sa cea dintâiu.

Fac. 25, 33.

17. Că știți și după aceea vrând să moștenească binecuvântarea, a fost neprimut; de vreme ce loc de pocăință n'a aflat, măcar că și cu lacrimi o căută pre ea.

Fac. 27, 34.

18. Pentrucă nu v'ați apropiat de muntele ce se puteà pipăi, și de focul ce ardeà, și de nor și de ceață și de vifor,

Eș. 19, 12.

19. Și de viersul trâmbiței și de glasul cuvintelor, care cei ce l-au auzit s'au rugat ca să nu li se mai adauge lor cuvânt;

20. (Că nu puteau suferi ceea ce li se ziceà; și măcar hiară de s'ar atinge de munte, cu pietre se va omorî, sau cu săgeata se va săgetà;

21. Și așa înfricoșat lucru erà cel ce se vedeà, că Moisi a zis: spăimântatu-m'am și mă cutremur).

22. Ci v'ați apropiat de muntele Sionului și de cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul cel ceresc, și de zeci de mii de îngeri,

Ps. 67, 17; Is. 2, 2; A 2 Lege 33, 2.

23. Și de adunarea celor întâiu născuți cari sunt scriși în ceruri, și de judecătorul tuturor Dumnezeu și de duhurile dreptilor celor desăvârșit,

Eș. 4, 22; Lucà 10, 20.

24. Și de Iisus mijlocitorul așezământului de lege celui nou, și de sângele stropirei, care grăește mai bine decât al lui Avel.

Evr. 8, 6; 9, 15; 1 Tim. 2, 5; Fac. 4, 10.

25. Vedeți să nu vă lepădați de cel ce grăește. Că de n'au scăpat aceia lepădându-se de cel ce grăia pre pământ, cu mult mai vârtos noi întorcându-ne dela cel ce grăește din cer.

Evr. 2, 1, sq.; 3, 17; 10, 28.

26. Al cărui glas atunci a cutremurat pământul; iar acum a făgăduit, zicând: încă odată eu voiu clăti nu numai pământul, ci și cerul.

Agheu 2, 7.

27. Iar aceea ce zice: încă odată, arată schimbarea celor ce se clătesc ca a unor lucruri făcute, ca să rămâe cele ce nu se clătesc.

28. Drept aceea împărăție nemișcată luând, să avem mulțumire, prin care să slujim lui Dumnezeu întru bună plăcere, cu bună cucernicie și cu sfială;

Is. 9, 7; Dan. 2, 44; Fil. 2, 12.

29. Că Dumnezeul nostru este foc mistuitor.

A 2 Lege 4, 24.

CAP. 13.

Îndemnare la vieața creștinească și credință curată.

Iubirea de frați să rămâe.

Rom. 12, 10; Efes. 4, 3; 1 Tes. 4, 9.

2. Iubirea de streini să nu o uitați; că prin aceasta oarecari neștiind au primit oaspeți pre îngerii.

Is. 58, 7; 1 Petr. 4, 9; Fac. 18, 3; 19, 2, 3.

3. Aduceți-vă aminte de cei legați, ca și cum ați fi legați cu dânșii; de cei necăjiți, ca și cum și voi înși-vă ați fi în trup.

Mat. 25, 36.

4. Cinstită este nunta într-o toată, și patul nespurcat; iar pre curvari și pre preacurvari va judecă Dumnezeu.

1 Cor. 6, 9; Gal. 5, 19; Efes. 5, 5.

5. Să vă fie obiceiurile fără iubire de argint; îndestulându-vă cu cele ce aveți; că însuș au zis: nu te voiu părăsi, nici te voiu lăsa.

Is. Nav. 1, 5.

6. Pentru aceea îndrăsnind noi să zicem: Domnul este mie ajutor, și nu mă voiu teme ce-mi va face mie omul.

Ps. 117, 6.

7. Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, cari v'au grăit vouă cuvântul lui Dumnezeu; la a căror săvârșire a vieții privind, să le urmați credința.

1 Cor. 4, 16.

8. Iisus Hristos ieri și astăzi același, și în veci.

1 Cor. 3, 11; Apoc. 1, 8, 17.

9. La învățăături streine și de multe feluri să nu vă mutați. Că bine este cu darul să se întărească inima; iar nu cu mâncările, dintru care nu s'au folosit cei ce au umblat într-o dănsale.

Ier. 29, 8; Mat. 24, 4; Pilde 16, 2; Rom. 14, 17.

10. Avem altar, dintru care a mânca n'au volnicie cei ce slujesc cortului.

11. Pentru că ale căror dobitoace sângele se bagă înlăuntru în cele sfinte pentru păcate, de arhiereul, ale acelora trupurile se ard afară de tabără.

Lev. 16, 27; Eș. 29, 14; Num. 19, 2.

12. Pentru aceea și Iisus, ca să sfintească pre norod cu sângele său, afară de poartă au pătimit.

Marc. 12, 8; Ioan 19, 17.

13. Deci dar să ieșim la dânsul afară de tabără, ocară lui purtând.

Evr. 11, 26; 1 Petr. 4, 14.

14. Că nu avem aici cetate stătătoare, ci pre aceea ce va să fie căutăm.

Ps. 38, 17.

15. Printr'însul dar să aducem jertfă de laudă pururea lui Dumnezeu, adică roadă buzelor ce se mărturisesc numelui lui.

Lev. 7, 12; Ps. 49, 14; Os. 14, 3.

16. Și facerea de bine și împărtășirea să nu uitați; că cu jertfe ca acestea se îmblânzește Dumnezeu.

Fil. 4, 18.

17. Ascultați pre învățătorii voștri, și vă supuneți lor; că ei priveghiază pentru sufletele voastre, ca cei ce vor să dea seamă, ca, cu bucurie aceasta să facă, iar nu suspinând; că aceasta nu vă este vouă de folos.

Fil. 2, 29; 1 Tes. 5, 12; Ezech. 3, 18; 2 Cor. 1, 2.

18. Rugați-vă pentru noi; că nădărdum că bună știință avem, întru toate bine vrând a vieții.

19. Și mai mult vă rog să faceți aceasta, ca fără de zăbavă să mă întorc la voi.

20. Iar Dumnezeuul păcii, cel ce au sculat din morți pre Domnul nostru Iisus, pre Păstorul oilor cel mare, prin sângele legii cei veșnice,

Is. 40, 11; Ezech. 34, 23; Ioan 10, 12; 1 Petr. 2, 25.

21. Să vă facă pre voi desăvârșit întru tot lucrul bun, ca să faceți voia lui, făcând întru voi ce este plăcut înaintea lui prin Iisus Hristos; căruia este slava în vecii vecilor, Amin.

2 Cor. 3, 5; Efes. 2, 10.

22. Și vă rog pre voi fraților, primiți cuvântul mângâerei; că pre scurt am scris vouă.

23. Să știți că fratele Timotei este slobod; cu care de va veni mai curând, voi veți vedea pre voi.

24. Spuneți închinăciune tuturor mai marilor voștri și tuturor sfinților. Închină-se vouă cei ce sunt din Italia.

25. Harul cu voi toți, Amin.

2 Tim. 4, 22; Tit. 3, 15.

Către Evrei s'a scris dela Italia prin Timotei.

EPISTOLIA SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IACOV

CAP. 1.

Folosul ispitelor. A cere dela Dumnezeu înțelepciune cu credință. Ispitele spre rele nu sunt dela Dumnezeu. Sfaturi împotriva mâniei. Învățăături despre adevărata slujire de Dumnezeu.

Iacov, sluga lui Dumnezeu și a Domnului Iisus Hristos, celor douăsprezece seminții care sunt întru risipire, să se bucure.

2. Toată bucuria să socotiți, frații mei, când în multe feluri de ispite cădeți;

1 Petr. 1, 6; Rom. 5, 3, sq.; Fapt. 5, 41.

3. Știind că lămurirea credinței voastre lucrează răbdare.

4. Iar răbdarea lucru desăvârșit să aibă, ca să fiți desăvârșit și întregi, și întru nimic lipsiți.

5. Iar de este cineva dintru voi lipsit de înțelepciune, să ceară de la Dumnezeu, carele dă tuturor din destul, și nu înfruntează; și i se va da lui.

Pild. 2, 3; Marc. 11, 24.

6. Iar să ceară cu credință, nimic îndoindu-se. Pentru că cel ce se îndoiește, asemenea este cu valul mării care de vânturi se aruncă și se învâluește.

Mat. 7, 7; 21, 22.

7. Ca să nu gândească omul acela că va lua ceva dela Domnul.

8. Bărbatul îndoit la suflet, nestatornic este întru toate căile sale.

Iacov 4, 8.

9. Iar laude-se fratele cel smerit întru înălțimea sa,

10. Și cel bogat întru smerenia sa; căci ca floarea ierbei va trece.

1 Petr. 1, 24; Is. 40, 7.

11. Că a răsărit soarele cu zăduful, și a uscat iarba, și floarea ei a căzut, și frumusețea feței ei a pierit; așa și bogatul întru umbletele sale se va veșteji.

12. Fericit bărbatul care rabdă ispita; căci lămurit făcându-se, va lua cununa vieții, care o au făgăduit Dumnezeu celor ce îl iubesc pre el.

Iacov 5, 11; 2 Tim. 4, 8; Apoc. 3, 19.

13. Nimeni ispitindu-se să zică, că dela Dumnezeu se ispitește; că Dumnezeu este neispitit de rele, și el pre nimeni nu ispitește;

1 Cor. 10, 13.

14. Ci fiecare se ispitește de a sa poftă fiind tras, și amăgit.

15. După aceea, pofta zămislind, naște păcat; iar păcatul săvârșindu-se, naște moarte.

Rom. 6, 23.

16. Nu vă înșelați, frații mei cei iubiți.

17. Toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de sus este, pogorându-se dela Părintele luminilor, la care nu este schimbare sau umbră de mutare.

Mal. 3, 6.

18. El voind ne-au născut pre noi cu cuvântul adevărului, ca să fim noi o începătură oarecare a zidirilor lui.

Ioan 1, 13; 1 Petr. 1, 23; Rom. 9, 15.

19. Drept aceea, frații mei cei iubiți, să fie tot omul grabnic spre a auzi, și zăbavnic spre a grăi, zăbavnic spre mânie;

Eccl. 7, 10.

20. Că mânia omului nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu.

21. Pentru aceea lepădând toată spurcăciunea și prisosința răutății, întru blândețe primiți cuvântul cel înlăuntru sădit, care poate să mântuiască sufletele voastre.

Rom. 13, 12; Col. 3, 8; 1 Cor. 3, 6.

22. Și fiți făcători cuvântului, iar nu numai ascultători, amăgindu-vă înși-vă pre voi.

Mat. 7, 21; Rom. 2, 13.

23. Pentru că de este cineva ascultător cuvântului, și nu făcător, unul ca acesta asemenea este cu omul care își caută fața sa trupească în oglindă.

Luc. 6, 49.

24. Pentru că s'a căutat pre sine, și s'a dus, și îndată și-a uitat în ce chip eră.

25. Iar cel ce privește în legea cea desăvârșită a slobozeniei, și rămâne într'însa, acesta nu ascultător cu uitare făcându-se, ci făcător lucrului, acesta fericit va fi întru fapta sa.

Iacov 2, 12; Ioan 13, 17.

26. De se pare cuiva între voi că este binecredincios, și nu își înfrânează limba sa, ci își înșală inima sa, acestuia în zadarnică este bunacredință.

Ps. 33, 12.

27. Bunacredință cea curată și nespurcată înaintea lui Dumnezeu și Tatălui aceasta este: a cercetă pre cei sirimani și pre văduve întru necazurile lor, și a se păzi pre sine nespurcat de către lume.

CAP. 2.

Îndemnări a se feri de alegerea fețelor; a nu trece cu vederea nici o poruncă din lege; a face milostenie. Credința să fie unită cu faptele.

Frații mei, nu întru alegerea fețelor să aveți credința Domnului nostru Iisus Hristos al slavei.

2. Că de va intra întru adunarea voastră vre un om având inel de aur, cu haină luminoasă, și va intra și vre un sărac cu haină proastă;

3. Și veți căuta la cel ce poartă haina cea luminoasă, și veți zice lui: tu șezi aici bine; și săracului veți zice: tu stai

acolo, sau șezi aici supt așternutul picioarelor mele.

4. Și nu v'ați luat aminte întru voi, și v'ați făcut judecători de gânduri rele?

5. Ascultați, frații mei cei iubiți, au nu Dumnezeu au ales pre săracii lumii acesteia, bogați în credință, și moștenitori împărăției care o au făgăduit celor ce îl iubesc pre el?

1 Cor. 1, 26, sq.; Eș. 20, 6.

6. Iar voi ați necinstit pre cel sărac. Au nu bogații vă asupresc pre voi, și aceia vă trag pre voi la judecăți?

7. Au nu ei hulesc numele cel bun care s'a chemat preste voi?

8. Însă de împliniți legea cea împărătească după scriptură, să iubești pre aproapele tău ca însuți pre tine, bine faceți;

Mat. 22, 38; Marc. 12, 31.

9. Iar de vă uitați în față, păcat faceți, muștrându-vă de lege ca niște călcători de lege.

Lev. 19, 15; A doua Leg. 1, 17.

10. Că oricine va păzi toată legea și va greși întru una, s'a făcut tuturor vinovat.

A doua Leg. 27, 26; Mat. 5, 19.

11. Că cel ce au zis: să nu curvești, au zis și: să nu ucizi. Și de nu curvești, dar ucizi, te-ai făcut călcător legei.

Eș. 20, 13.

12. Așa să grăiți, și așa să faceți, ca și cum prin legea slobozeniei aveți să vă judecați.

13. Că judecată fără de milă este celuia ce nu face milă; și se laudă mila asupra judecăței.

Mat. 5, 7.

14. Ce folos este frații mei, de ar zice cineva că are credință, iar fapte nu are? Au poate credința să'l mântuiască pre dânsul?

Mat. 7, 26.

15. Că de va fi fratele sau sora goli și lipsiți de hrana cea de toate zilele,

Luc. 3, 11.

16. Și va zice lor cineva dintru voi: mergeți cu pace, încălziți-vă și vă săturați; și nu le-ar dà lor cele de treabă trupului, ce folos ar fi?

17. Așa și credința, dacă nu are fapte, moartă este singură.

v 26.

18. Ci va zice cineva: tu ai credință, iar eu am fapte; arată-mi credința ta din faptele tale, și eu îți voi arăta ție din faptele mele credința mea.

Mat. 7, 20; Gal. 5, 6.

19. Tu crezi că Dumnezeu unul este, bine faci; și dracii cred și se cutremură.

1 Cor. 8, 4.

20. Voești dar să înțelegi, o omule deșerte, că credința fără de fapte moartă este?

21. Avraam părintele nostru, au nu din fapte s'a îndreptat, suind pre Isaac fiul său pre jertfelnic?

Fac. 22, 9; Evr. 11, 17.

22. Vezi că credința lucră dimpreună cu faptele lui și din fapte s'a împlinit credința?

23. Și s'a împlinit scriptura care zice: și a crezut Avraam lui Dumnezeu și i s'a socotit lui întru dreptate, și prieten al lui Dumnezeu s'a chemat.

Fac. 15, 6; Rom. 4, 3; Gal. 3, 6.

24. Vedeți dar că din fapte se îndreptează omul, iar nu numai din credință.

Rom. 3, 28.

25. Așijderea încă și Raav curva, au nu din fapte s'a îndreptat primind pre vestitori, și pre altă cale scoțându'i?

Is. Nav. 2, 1, 15; 6, 17; Evr. 11, 31.

26. Că precum trupul fără de duh mort este, așa și credința fără de fapte moartă este.

CAP. 3.

Sfătuire despre înfrânarea limbei. Înțelepciunea dumnezească.

Nu fiți mulți dascăli, frații mei, știind că mai mare judecată vom să luăm.

2. Că multe greșim toți. De nu greșește cineva în cuvânt, acesta este bărbat desăvârșit, puternic a'și înfrâna și tot trupul.

3. Că iată, și cailor frâiele în guri le punem, ca să se supue ei nouă; și tot trupul lor îl întoarcem.

Ps. 31, 10.

4. Iată și corăbiile, mari fiind și de iuți vânturi împingându-se, se întorc de prea mică cârmă, încotro voește pornirea cârmaciului.

5. Așa și limba mic mădular este și mari se laudă. Iată, puțin foc și cât de mare materie aprinde!

Ps. 11, 4.

6. Și limba este foc, lumea nedreptăței, așa limba este așezată întru mădulările noastre, care spurcă tot trupul și aprinde roata firei; și se aprinde de gheena.

Mat. 15, 11.

7. Că toată firea și a hiarelor și a pasărilor, și a celor ce se târăsc, și a peștilor, se domolește, și s'a domolit de firea omenească.

8. Iar limba nimeni din oameni nu poate să o domolească; neînfrânată răutate, plină de otravă aducătoare de moarte.

Ps. 139, 3.

9. Cu dânsa binecuvântăm pre Dumnezeu și Tatăl; și cu dânsa blestemăm pre oameni, cari sunt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu.

Fac. 1, 27.

10. Dintru aceeaș gură iese binecuvântarea și blestemul. Nu trebuie, frații mei, acestea așa să fie.

11. Au doară isvorul dintru aceiaș vână isvorăște dulce și amar?

12. Au doară poate, frații mei, smochinul să facă masline? Sau vița viei, smochine? Așa nici un isvor poate a face apă sărată și dulce.

13. Cine este înțelept și bine știutor între voi? Să-și arate din viața cea bună faptele sale întru blândețele înțelepciunii.

Efes. 5, 15.

14. Iar de aveți râvnire amară și prigonire întru inimele voastre, nu vă lăudați, nici mințiți împotriva adevărului.

Efes. 4, 31.

15. Nu este înțelepciunea aceasta de sus pogorându-se, ci este pământească, sufletească, drăcească.

Iacov 1, 17.

16. Pentru că unde este râvnire și prigonire, acolo este neașezare și tot lucrul rău

17. Iar înțelepciunea cea de sus întâi este curată, apoi făcătoare de pace, blândă, plecată, plină de milă și de roduri bune, fără de judecată, și nefățarnică.

18. Iar roada dreptății cu pace se seamănă celor ce fac pace.

Is. 32, 17.

CAP. 4.

A fugi de pofte deșarte. A ne pocăi. A nu judeca pe aproapele. Dumnezeu este cel ce îndreaptă pașii noștri.

De unde sunt răsboaie și sfezi între voi? Au nu de aici, din desmerdările voastre care se oștesc întru mădulările voastre?

1 Petr. 2, 11; Rom. 7, 23.

2. Pofțiți și nu aveți; ucideți și pismuiți, și nu puteți dobândi; vă sfădiți și faceți răsboaie, și nu aveți, pentru că nu cereți.

Mat. 7, 7.

3. Cereți și nu luați, pentrucă rău cereți, ca întru desmerdările voastre să cheltuiți.

4. Preacurvarilor și preacurvelor, au nu știți că dragostea lumii acesteia vrajbă este către Dumnezeu? Deci oricare va vrea să fie prieten lumii, vrăjmaș lui Dumnezeu se face.

Rom. 8, 7.

5. Au vi se pare că în deșert scriptura grăește: spre zavistie poftește duhul care lăcuește întru noi?

Gal. 5, 17.

6. Ci mai mare dar dă. Pentru aceea zice: Domnul celor mândri le stă împotrivă, iar celor smeriți le dă har.

Iov. 22, 29; Pild. 3, 34; 1 Petr. 5, 5; Mat. 23, 12.

7. Supuneți-vă, drept aceea, lui Dumnezeu. Stați împotrivă diavolului, și va fugi dela voi.

Efes. 6, 12; 1 Petr. 5, 6, sq.

8. Apropiați-vă de Dumnezeu, și se va apropiă de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor; și vă curățiți inimile voastre cei îndoșiți la suflet.

Zah. 1, 3; Is. 1, 16.

9. Pătimiți și lăcrămați și plângeți, râsul vostru spre plâns să se întoarcă, și bucuria întru tânguire.

10. Smeriți-vă înaintea lui Dumnezeu, și vă va înălța pre voi.

11. Nu grăiți de rău unul pre altul, fraților. Că cela ce grăește de rău pre fratele său, și judecă pre fratele său, grăește de rău legea, și judecă legea; iar dacă judeci legea, nu ești făcător lezei, ci judecător.

Ps. 14, 3; 1 Petr. 2, 1.

12. Unul este puitorul lezei și judecătorul carele poate să mântuiască și să piarză; iar tu cine ești care judeci pre altul?

Mat. 7, 1; Rom. 2, 1; 14, 4.

13. Veniți acum, cei ce ziceți: astăzi sau mâine vom merge întru acea cetate, și vom face acolo un an și vom neguțători și vom dobândi;

Pild. 27, 1.

14. Cari nu știți ce se va întâmpla mâine. Că ce este viața voastră? Că abur este care întru puțin se arată, și după aceea piere.

Luc. 12, 20.

15. În loc de a zice voi: de va vreă Domnul, și vom fi vii, vom face aceasta sau aceea.

Fapt. 18, 21.

16. Iar acum vă lăudați întru truțiile voastre; toată lauda de acest fel, rea este.

1 Cor. 5, 6.

17. Drept aceea, celui ce știe a face bine, și nu'l face, păcat este lui.

Luc. 12, 47.

CAP. 5.

Nestatornicia bogăției. Sfătuiri spre îndelungă răbdare și rugăciune.

Veniți acum, bogaților, plângeți și vă tânguți de necazurile ce vor să fie asupra voastră.

Pild. 11, 28; Luc. 6, 24.

2. Bogăția voastră a putrezit, și hainele voastre le-au mâncat moliile.

Mat. 6, 19.

3. Aurul vostru și argintul au ruginit; și rugina lor va fi mărturie asupra voastră, și va mânca trupurile voastre ca focul. Ați strâns comoară la zilele cele de apoi.

Ps. 20, 10.

4. Iată plata lucrătorilor celor ce au secerat țarinele voastre, care o opriți voi, strigă; și strigările secerătorilor în urechile Domnului Savaot au intrat.

Lev. 19, 13.

5. Desfătatu-v'ați pre pământ, și v'ați desmierdat; hrăniți inimele voastre, ca în ziua junghierei.

Luc. 16, 19.

6. Osândit-ați, omorât-ați pre cel drept; nu s'a pus împotrivă voastră.

7. Drept aceea, fiți îndelung răbdători, frații mei, până la venirea Domnului. Iată, plugarul așteaptă roada cea scumpă a pământului, îndelung răbdând pentru dânsa, până ce iă ploaie timpurie și târzie.

Luc. 21, 19; Evr. 10, 36.

8. Deci îndelung răbdați și voi, întăriți-vă inimele voastre; că venirea Domnului s'a apropiat.

2 Tes. 2, 1.

9. Nu oftați unul asupra altuia, fraților, ca să nu vă osândiți; iată, judecătorul înaintea ușelor stă.

Mat. 24, 33.

10. Luați pildă de patimă rea, frații mei, și de îndelungă răbdare, pre prorocii cari au grăit în numele Domnului.

Mat. 5, 12; 2 Petr. 1, 21.

11. Iată, fericim pre cei ce au răbdat. Răbdarea lui Iov ați auzit, și sfârșitul Domnului ați văzut; căci mult milostiv este Domnul și îndurat.

Iov 1, 21; Ps 102, 8.

12. Iar mai înainte de toate, frații mei, să nu vă jurați, nici pre cer, nici pre pământ, nici cu alt jurământ ori care; ci fie vouă ce este așa, așa; și ce este nu, nu; ca să nu cădeți întru fățarnicie.

Mat. 5, 34, sq.; 23, 16.

13. Pătimizește rău cinevă între voi? Să se roage. Este cinevă cu inimă bună? Să cânte.

Ps 49, 16; Col. 3, 16.

14. Este bolnav cinevă între voi? Să cheme preoții bisericei; și să se roage pentru dânsul, ungându'l pre dânsul cu untdelemn întru numele Domnului,

Marc. 6, 13.

15. Și rugăciunea credinței va mântui pre cel bolnav, și îl va ridica pre dânsul Domnul; și de va fi făcut păcate, se vor ierta lui.

Ps. 29, 3.

16. Mărturisiți-vă unul altuia păcatele, și vă rugați unul pentru altul, ca să vă vindecați. Că mult poate rugăciunea dreptului cea fierbinte.

Ps 144, 20; Ioan 9, 31.

17. Ilie om era asemenea nouă pățimaș, și cu rugăciune s'a rugat să nu plouă; și n'a plouat pre pământ ani trei și luni șase.

3 Împ. 17, 1; Lucă 4, 25.

18. Și iarăș s'a rugat, și cerul a dat ploaie, și pământul a odrăslit roada sa.

19. Fraților, de se va rătăci cineva între voi dela adevăr, și îl va întoarce cineva pre el;

Mat. 18, 15.

20. Să știe că acela ce a întors pre păcătos dela rătăcirea căiei lui, va mântui suflet din moarte și va acoperi mulțime de păcate.

1 Petr. 4, 8.

EPISTOLIA SOBORNICEASCĂ ÎNTÂIA A SFÂNTULUI APOSTOL PETRU

CAP. 1.

*Mulțumire pentru mântuirea și nădejdea noastră în Hristos.
Despre credința cea mântuitoare, vestită de proroci.
Îndemnuri spre cuvioșie.*

Petru apostol al lui Iisus Hristos, nemernicilor celor aleși
ai risipirei Pontului, Galatiei, Capadochiei, Asiei și Vitiniei.

Ioan 7, 35.

2. După cea mai înainte cunoștință a lui Dumnezeu
Tatălui, întru sfințirea Duhului, spre ascultarea și stropirea
sângelui lui Iisus Hristos; dar vouă, și pace să se
înmulțească.

Rom. 8, 29.

3. Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru
Iisus Hristos, carele după mare mila sa a doua oară ne-au
născut pre noi spre nădejde vie prin învierea lui Iisus Hristos
din morți.

2 Cor. 1, 3; Efes. 1, 3; Tit 3, 5, 7.

4. Spre moștenire nestricăcioasă și nespurcată și
neveștejită, păzită în ceruri pentru voi.

1 Petr. 5, 4.

5. Cari sunteți păziți cu puterea lui Dumnezeu prin
credință spre mântuire gata a se arăta în vremea de apoi.

Ioan 10, 28; 17, 11; Rom. 8, 18.

6. Întru care vă bucurați acum puțin, de se cuvine,
necăjiți fiind întru multe feluri de ispite.

Rom. 5, 3; 2 Cor. 4, 17; Iac. 1, 2.

7. Ca lămurirea credinței voastre, cea cu mult mai
scumpă decât aurul cel pieritor, și prin foc lămurit, să se afle
spre laudă și cinste și slavă întru arătarea lui Iisus Hristos;

Pilde 17, 3; Apoc. 3, 18.

8. Pre carele nevăzându’l, iubiți; întru carele acum nu privind, ci crezând, vă bucurați cu bucurie negrăită și prea slăvită;

Ioan 10, 29; 2 Cor. 5, 7.

9. Luând sfârșitul credinței voastre, mântuirea sufletelor.

Rom. 6, 22.

10. Pentru care mântuire au căutat și au cercat prorocii, cari au prorocit de harul ce era să vie spre voi.

Dan. 9, 23; Lucà 10, 24.

11. Cercetând, în care și în ce fel de vreme le arătă Duhul lui Hristos, care erà întru dânșii, mai înainte mărturisind de patimile lui Hristos și de slavele cele după aceea.

Ps. 21, 7.

12. Căroră s’au descoperit, că nu lor însuși, ci nouă slujiau acestea, care acum s’au vestit vouă prin cei ce bine au vestit vouă întru Duhul Sfânt cel trimes din cer; spre care doresc îngerii să privească.

Ier. 1, 17; Lucà 12, 35.

13. Pentru aceea încingând mijloacele cugetului vostru, trezindu-vă, desăvârșit nădăjduiți spre harul, care se aduce vouă prin arătarea lui Iisus Hristos;

14. Ca fiii ascultării, neprefăcându-vă cu poftetele cele mai dinainte ale necunoștinței voastre.

Rom. 12, 2.

15. Ci după sfântul carele v’a chemat pre voi, și voi fiți sfinți întru toată petrecerea;

Lucà 1, 75.

16. Căci scris este: fiți sfinți, că eu sfânt sunt.

Lev. 11, 44; Ps. 70, 25.

17. Și dacă chemați Tată pre cel ce judecă fără de alegerea fețelor după lucrul fiecăruia, întru frică vremea vieței voastre să o petreceți;

Fapt. 17, 31.

18. Știind că nu cu argint sau cu aur care se strică, v’ați izbăvit de petrecerea voastră cea deșartă, care erà dela părinți dată;

1 Cor. 6, 20; 1 Petr. 4, 3.

19. Ci cu scumpul sânge al lui Hristos, ca al unui miel nevinovat și nespurcat;

20. Care eră cunoscut mai înainte de întemeierea lumii, dar s'au arătat în anii cei mai de apoi pentru voi

Rom. 16, 25.

21. Cei ce printr'însul ați crezut întru Dumnezeu, carele l-au învieat pre el din morți, și i-au dat lui slavă; ca credința voastră și nădejdea să fie întru Dumnezeu.

Ioan 14, 6; Fapt. 3, 15.

22. Curățind sufletele voastre cu ascultarea adevărului prin Duhul, spre nefățarnică iubire de frați, din inimă curată iubiți-vă unul pre altul cu deadinsul;

23. Fiind născuți a doua oară, nu din sămânță stricăcioasă, ci din nestricăcioasă, prin cuvântul lui Dumnezeu celui viu și carele petrece în veac

24. Pentrucă tot trupul este ca iarba, și toată mărirea omului ca floarea ierbei. Uscatu-s'a iarba, și floarea ei a căzut;

Ps. 101, 12; 102, 15; Is. 40, 6; Iac. 1, 10.

25. Iar cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este cuvântul cel ce bine s'au vestit întru voi.

CAP. 2.

Creștinii să fie pildă celor necredincioși. Supunerea la stăpânire. Iubirea de frați după pilda lui Hristos.

Deci lepădând toată răutatea și tot vicleșugul și fățarniciile și pismele și toate clevetirile,

Rom. 6, 4; 1 Cor. 14, 20; Iac. 1, 21.

2. Ca niște prunci de curând născuți să iubiți laptele cel cuvântător și fără de vicleșug, ca printr'însul să creșteți spre mântuire,

Evr. 5, 13; Mat. 18, 3.

3. De vreme ce ați gustat că este bun Domnul.

Ps. 33, 9.

4. Către carele apropiindu-vă, cea ce este piatra cea vie, de oameni cu adevărat nebăgată în seamă, iar la Dumnezeu aleasă și scumpă.

Ps. 117, 21; Dan. 2, 34.

5. Și voi înși-vă ca niște pietre vii, vă zidiți casă duhovnicească, preoție sfântă, ca să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu prin Iisus Hristos.

Is. 61, 6; Os. 14, 3; Mal. 1, 11; Rom. 12, 1; Efes. 2, 22.

6. Pentru că scris este în scriptură: iată pun în Sion piatră în capul unghiului aleasă, scumpă; și cea ce va crede întru dânsa, nu se va rușina.

Is. 28, 16; Rom. 9, 33.

7. Drept aceea, vouă celor ce credeți, cinstea; iar celor necredincioși, piatra care nu o au băgat în seamă ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului,

Mat. 21, 42.

8. Și piatră de poticnire și piatră de sminteală, de care se poticnesc cei ce nu se pleacă cuvântului; spre care și puși sunt.

Is. 8, 14; Luc. 2, 34.

9. Iar voi, rod ales, preoție împărătească, neam sfânt, norod spre câștigare; ca să vestiți bunătățile celui ce v'au chemat pre voi dintru întunec la minunata sa lumină;

Is. 43, 21; Eș. 19, 6.

10. Cari odinioară nu erați norod, iar acum norodul lui Dumnezeu; cari erați nemiluiți, iar acum miluiți.

Osie 2, 23; Rom. 9, 25.

11. Iubiților, rogu-vă ca pre niște nemernici și streini, să vă feriți de poftetele cele trupești, care se ostesc asupra sufletului;

Rom. 7, 22; Iac. 4, 1; Ps. 38, 17; Pild. 1, 32.

12. Petrecerea voastră avându-o bună întru neamuri, ca întru care vă clevesc pre voi ca pre niște făcători de rău, din faptele voastre cele bune, văzând, să slăvească pre Dumnezeu în ziua cercetărei.

Mat. 5, 16.

13. Deci supuneți-vă la toată omeneasca zidire pentru Domnul; ori împăratului, ca celui ce este mai pre sus;

Rom. 13, 1; Tit 3, 1.

14. Ori domnilor, ca celor ce sunt de el trimiși spre izbânda făcătorilor de rău și spre lauda făcătorilor de bine.

15. Că așa este voea lui Dumnezeu, ca bine făcând, să înfrânați necunoștința oamenilor celor fără de minte;

1 Petru 3, 9.

16. Ca cei slobozi și nu ca și cum ați aveți slobozenia acoperemânt răutăței, ci ca robii lui Dumnezeu.

1 Cor. 7, 23; Gal. 5, 1, 13.

17. Pre toți cinstiți. Frăția iubiți. De Dumnezeu vă temeți. Pre împăratul cinstiți.

Rom. 12, 10; Pilde 24, 21; Mat. 22, 21.

18. Slugile, supuindu-vă cu toată frica stăpânilor, nu numai celor blânzi și buni, ci și celor năsilnici.

Efes. 6, 5; Col. 3, 22; Tit 2, 9.

19. Pentru că aceasta este plăcut înaintea lui Dumnezeu de răbdă cineva scârbă pentru știința lui Dumnezeu, pătimind cu nedreptate.

Mat. 5, 10.

20. Că ce laudă este, dacă greșind și pedepsindu-vă, veți răbdă? Ci dacă bine făcând și pătimind, veți răbdă, aceasta este dar înaintea lui Dumnezeu.

1 Petru 4, 14; Mat. 5, 10.

21. Că spre aceasta v'ați chemat, că și Hristos au pătimit pentru noi, nouă lăsându-ne pildă, ca să urmați urmelor lui;

1 Petru 3, 18; Ioan 13, 15.

22. Carele păcat n'au făcut, nici s'a aflat vicleșug în gura lui;

Is. 53, 9; Ioan 8, 46; 2 Cor. 5, 21.

23. Carele ocărându-se, împotrivă n'au ocărît, pătimind, n'au îngrozit, ci da celui ce judecă cu dreptul.

24. Carele păcatele noastre însuș le-au ridicat în trupul său pre lemn, ca păcatelor murind să viețuim dreptăței, cu a

cărui rană v'ați vindecat.

1 Ioan 3, 5; Rom. 6, 11; Col. 1, 22.

25. Că ierați ca niște oi rătăcite, ci v'ați întors acum la păstorul și păzitorul sufletelor voastre.

Ps. 118, 176; Is. 53, 6; Ez. 34, 5; Ioan 10, 12.

CAP. 3.

Buna înțelegere și cuvioșie între soți. Suferirea cu blândețe către toți.

Așijderea și femeile, plecându-vă bărbaților voștri, că deși nu se pleacă oarecarii cuvântului, prin vieața femeilor fără de cuvânt să se dobândească;

Efes. 5, 22; Col. 3, 18.

2. Văzând vieața voastră cea dimpreună curată întru frică.

3. A căror podoabă să fie nu cea din afară a împletirei părului și a înfășurăturii aurului, sau a îmbrăcăminteii hainelor;

1 Tim. 2, 9.

4. Ci omul cei ascuns al inimei întru nestricăciunea duhului celui blând și lin, care este înaintea lui Dumnezeu de mult preț.

Efes. 3, 16.

5. Că așa odinioară și sfintele femei, care nădăjduiau întru Dumnezeu, se împodobiau pre sine, plecându-se bărbaților lor.

6. Precum Sarra ascultă pre Avraam, domn pre acela chemându'l; căreea v'ați făcut fiice, făcând bine, și netemându-vă de nici o frică.

Fac. 18, 12.

7. Bărbații așijderea împreună lăcuind cu femeile lor cu cunoștință, ca unui vas mai slab celui femeesc dându-le cinste, ca și celor împreună moștenitoare darului vieții; ca să nu se curmeze rugăciunile voastre.

Efes. 5, 25; 1 Cor. 7, 5; Col. 3, 19.

8. Iar la sfârșit, toți să fiți cu un gând, milostivi, iubitori de frați, îndurători, blânzi, smeriți;

Fil. 3, 16.

9. Nerăsplătind rău pentru rău, sau ocară pentru ocară; ci împotrivă binecuvântând; știind că spre aceasta sunteți chemați, ca să moșteniți blagoslovenia.

Rom. 12, 17; 1 Tes. 5, 15.

10. Că cea ce voește să iubească viața și să vadă zile bune, să-și oprească limba sa dela rău, și buzele sale ca să nu grăiască vicleșug;

Ps. 33, 13; Iac. 1, 26.

11. Să se depărteze dela rău, și să facă bine; să caute pacea și s'o urmeze pre ea.

Is. 1, 16; Evr. 12, 14.

12. Pentru că ochii Domnului sunt spre cei drepti, și urechile lui spre rugăciunea lor, iar fața Domnului asupra celor ce fac rele.

13. Și cine este cel ce va face vouă rău, de veți fi următori binelui?

14. Că de și veți pătimi pentru dreptate, fericiți veți fi, iar de îngrozirea lor să nu vă temeți, nici să vă turburați;

1 Petr. 2, 20; 4, 14.

15. Ci pre Domnul Dumnezeu să-l sfințiți întru inimile voastre, și să fiți gata pururea spre răspuns la tot cel ce vă întreabă pre voi cuvânt pentru nădejdea cea întru voi, însă cu blândețe și cu frică.

Is. 8, 13.

16. Având știință bună; ca întru cea ce vă clevesc pre voi, ca pre niște făcători de rău, să se rușineze cei ce grăesc de rău viața voastră cea bună întru Hristos.

1 Petr. 2, 12.

17. Că mai bine este făcând cele bune, de este așa voea lui Dumnezeu, a pătimi, decât făcând cele rele.

1 Petr. 2, 20.

18. Pentru că și Hristos odată pentru păcate au pățimit, cel drept pentru cei nedreți, ca pre noi să ne aducă la Dumnezeu, omorându-se cu trupul și înviind cu Duhul.

1 Petr. 2, 21; 4, 1; Rom. 5, 6; 1 Tim. 3, 16; Evr. 9, 28.

19. Întru care și duhurilor ce erau în temniță pogorându-se, au propovedit;

1 Petr. 4, 6; Efes. 4, 9.

20. Celor ce fuseseră odinioară necredincioase, când așteptau îndelungă răbdarea lui Dumnezeu în zilele lui Noe, făcându-se corabia, întru care puține, adică opt suflete s'au mântuit de apă.

Mat. 24, 37; Fac. 7, 13.

21. A căreia lucrul cel închipuit, botezul și pre noi ne mântuește, (nu lepădarea spurcăciunii celei trupești, ci întrebarea științei celei bune către Dumnezeu), prin învierea lui Iisus Hristos;

Efes. 5, 26; A 2 Lege 26, 17.

22. Care este deadreapta lui Dumnezeu, după ce s'au suit la cer; plecându-se lui îngerii și stăpânirile și puterile.

Ps. 109, 1; Efes. 1, 20; Evr. 12, 2.

CAP. 4.

Îndemnări la viață nouă în întreaga înțelepciune, cu rugăciune și dragoste a unuia către altul. A face toate spre slava lui Dumnezeu și a se bucura cu suferințele cele pentru Hristos.

Hristos dar pătimind pentru noi cu trupul, și voi după acelaș gând vă înarmați; pentru că cela ce au pățimit cu trupul, au încetat despre păcat;

1 Petr. 3, 18; 2, 21, 24.

2. Ca să nu mai viețuiască cealaltă vreme în trup poftelor omenești, ci după voea lui Dumnezeu.

Gal. 2, 20; Rom. 6, 6, sq.

3. Că destul ne este nouă, celor ce în vremea cea trecută a vieții am făcut voea păgânească, umblând întru necurății, întru poftă, întru beții, întru ospete, întru băuturi și întru urâte slujiri idolești;

Efes. 4, 17; Tit 3, 3.

4. Întru care se minunează căci nu vă adunați voi la aceeaș turburare a curviei, hulind.

5. Cari vor da seama la cel ce este gata să judece pre cei vii și pre cei morți.

2 Tim. 4, 1.

6. Că spre aceasta și morților s'au binevestit, ca să se judece cu trupul după om, și să vieze după Dumnezeu cu duhul.

1 Petr. 3, 19.

7. Și sfârșitul tuturor s'a apropiat; deci fiți cu întreagă înțelepciune, și priveghiați întru rugăciuni.

1 Cor. 10, 11; Iac. 5, 8; 1 Ioan 2, 18; Lucă 21, 34.

8. Iar mai înainte de toate, unul spre altul dragoste cu osârdie având, căci dragostea acopere mulțime de păcate.

Iac. 5, 20; Pild. 10, 12.

9. Iubitori de streini fiți între voi fără de cârtire.

Evr. 13, 2; Fil. 2, 14.

10. Fiecare precum a luat dar, între voi cu aceia slujind, ca niște buni iconomi ai darului celui de multe feluri ai lui Dumnezeu.

Rom. 12, 6.

11. De grăește cinevă, ca cuvintele lui Dumnezeu; de slujește cinevă, ca din puterea care o dă Dumnezeu, ca întru toate să se slăvească Dumnezeu prin Iisus Hristos, căruia este slava și stăpânirea în vecii vecilor, Amin.

1 Petr. 5, 14; 2 Cor. 2, 17; Col. 3, 17.

12. Iubiților, nu vă mirați de aprinderea care este întru voi, care se face vouă spre ispită, ca și cum s'ar întâmplă vouă ceva strein;

13. Ci pentrucă vă faceți părtași patimilor lui Hristos, bucurați-vă; ca și întru arătarea slavei lui să vă bucurați,

veselindu-vă.

Mat. 5, 10; Rom. 8, 17; Fapt. 5, 41; Iac. 1, 2.

14. De sunteți ocăriți pentru numele lui Hristos, fericiți sunteți; căci duhul slavei și al lui Dumnezeu preste voi odihnește; după aceea se hulește, iar după voi se proslăvește.

1 Petr. 3, 14; Is. 51, 7; Mat. 5, 11.

15. Iar nimeni din voi să nu pătimească ca un ucigaș, sau fur sau făcător de rău, sau ca un ispititor de lucruri streine.

1 Petr. 2, 20.

16. Iar dacă pătimește ca un creștin, să nu se rușineze; ci să proslăvească pre Dumnezeu în partea aceasta.

Ioan 21, 19; Fil. 1, 29.

17. Căci vremea este a se începe judecata dela casa lui Dumnezeu; iar dacă este întâiu dela noi, care este sfârșitul celor ce se împotivesc evangheliei lui Dumnezeu?

Ier. 25, 29; Ez. 9, 6.

18. Și de vreme ce dreptul abia se mântuește, cel necredincios și păcătos unde se va arăta?

Pild. 11, 31.

19. Pentru aceea și cei ce pătimesc după voia lui Dumnezeu, ca credinciosului Ziditor să-și încredințeze sufletele sale, prin fapte bune.

1 Petr. 3, 17.

CAP. 5.

Sfătuiri către presviteri și către creștini îndeobște, cu rugăciuni pentru desăvârșirea lor.

Pre presviterii cei dintru voi îi rog, ca cel ce sunt împreună presviter și mărturisitor al patimilor lui Hristos, și părtaș al slavei celei ce va să se descopere:

Lucà 24, 48; Rom. 8, 17.

2. Păstoriți turma lui Dumnezeu cea dintru voi, purtând grija de dânsa, nu cu sila, ci de voie, nu cu agoniseli urâte, ci

cu osârdie;

Ioan 21, 16; Fapt. 20, 28; Tit 1, 7, 11.

3. Nici ca și cum ați stăpâni preste cliruri, ci pilde făcându-vă turmei.

1 Cor 3, 5; 2 Cor. 1, 24; Fil. 3, 17; 2 Tes. 3, 9; Tit 2, 7.

4. Și când se va arăta mai marele păstorilor, veți lua cununa slavei cea neveștejită.

Is. 40, 11.

5. Așijderea și voi cei tineri, plecați-vă celor bătrâni. Și toți unul altuia plecându-vă, smerita cugetare să agonisiți; de vreme ce Dumnezeu celor mândri le stă împotrivă, iar celor smeriți le dă har.

Efes. 5, 21; Mat. 23, 12; Lucà 1, 52; Pild. 3, 34; Iac. 4, 6.

6. Drept aceea, smeriți-vă supt mâna cea tare a lui Dumnezeu, ca să vă înalțe pre voi în vreme.

Iov 22, 29; Iac. 4, 10.

7. Toată grija voastră aruncând spre dânsul; că acela se grijește pentru voi.

Ps. 54, 25; Mat. 6, 25.

8. Fiți trezi, priveghiați; pentru că protivnicul vostru diavolul, ca un leu răcnind, umblă căutând pre cine să înghiță;

Lucà 21, 36; 1 Tes. 5, 6.

9. Căruia stați împotrivă întăriți fiind în credință, știind că aceleași patimi se întâmplă frățimei voastre cei din lume.

Efes. 6, 12; Iac. 4, 7.

10. Iar Dumnezeul a tot harul, carele ne-au chemat la slava sa cea veșnică prin Hristos Iisus, acela pre voi, cari ați pătitit puțin, să vă facă desăvârșit, să vă întărească, să vă facă puternici, să vă întemeeze.

Evr. 13, 21.

11. Aceluia slava și stăpânirea în vecii vecilor, Amin.

1 Petru 4, 11.

12. Prin Siluan, vouă credinciosul frate, precum socotesc, puțin am scris, îndemnându-vă și mărturisind că acesta este darul cel adevărat al lui Dumnezeu întru care stați.

Evr. 13, 22.

13. Închină-se vouă biserica din Vavilon, cea împreună aleasă; și Marcu fiul meu.

Fapt. 12, 12.

14. Închinați-vă unul altuia cu sărutare a dragostei. Pace vouă tuturor celor întru Hristos Iisus, Amin.

Rom. 16, 16; 1 Cor. 16, 20; 2 Cor. 13, 12.

EPISTOLIA SOBORNICEASCĂ A DOUA A SFÂNTULUI APOSTOL PETRU

CAP. 1.

*Roadele credinței spre moștenirea împărăției cerurilor.
Îndemnare la păzirea învățăturilor sale, întemeindu-o pe
mărturia Tatălui despre Fiul în Tavor și pe sf. Scriptură.*

Simon Petru, slugă și apostol al lui Iisus Hristos, celor ce au dobândit împreună cu noi credință întocmai cinstită întru dreptatea Dumnezeului nostru și a Mântuitorului Iisus Hristos:

Fapt. 15, 14; Rom. 1, 12.

2. Dar vouă și pace să se înmulțească întru cunoștința lui Dumnezeu și a lui Iisus Hristos Domnului nostru,

1 Petr. 1, 2.

3. Precum nouă dumnezeiasca putere a lui toate cele ce sunt spre viață și bunacredință ne-au dăruit, prin cunoștința celui ce ne-au chemat pre noi prin slavă și prin fapta bună;

1 Petr. 2, 9.

4. Prin care cele scumpe și mari făgăduințe s'au dăruit nouă; ca prin acestea să vă faceți părtași dumnezeieștei firi, fugind de stricăciunea poftelor din lume.

5. Și întru aceasta singură, toată nevoia puind, sporii întru credința voastră fapta bună; iar întru fapta bună, cunoștința;

Gal. 5, 6.

6. Iar întru cunoștință, înfrânarea; iar întru înfrânare, răbdarea; iar întru răbdare, bunacredință;

7. Iar întru buna credință, iubirea de frați, iar întru iubirea de frați, dragostea.

8. Că acestea întru voi fiind și înmulțindu-se, nu deșerți nici fără de roadă vor face pre voi spre cunoștința Domnului

nostru Iisus Hristos.

Tit 3, 14.

9. Că cel ce nu are acestea, orb este, nevăzând departe, uitare luând de curăția păcatelor sale celor de demult.

1 Ioan 2, 9.

10. Pentru aceea fraților, mai vârtos nevoiți-vă ca să faceți adevărată chemarea și alegerea voastră, că acestea făcând nu veți greși niciodată.

Evr. 3, 14.

11. Că așa din destul se va da vouă intrarea întru veșnica împărăție a Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos,

12. Pentru aceea nu mă voiui lenevi a vă aduce aminte vouă pururea de acestea, măcar că și știți și sunteți întăriți întru adevărul acesta.

Rom. 15, 14; Iuda v. 5.

13. Însă mi se pare a fi cu dreptul, până când sunt într'acest trup, a vă deșteptă pre voi cu aducerea aminte.

2 Petr. 3, 1.

14. Știind că fără de zăbavă este lepădarea trupului meu, precum și Domnul nostru Iisus Hristos mi-au arătat mie.

Ioan 21, 18.

15. Iar mă voiui nevoi și pururea a vă aveă pre voi după ieșirea mea, ca să faceți pomenire de acestea.

16. Că nu urmând basnelor celor meșteșugite, am spus vouă puterea și venirea Domnului nostru Iisus Hristos, ci singuri văzători fiind slavei aceuia.

1 Cor. 1, 17; 2, 4.

17. Că au luat dela Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, glas ca acesta venind către dânsul dela slava cea cu mare cuviință. Acesta este Fiul meu cel iubit întru carele bine am voit.

Mat. 17, 5; 3, 17; Efes. 1, 6.

18. Și acest glas noi l-am auzit din cer pogorându-se, fiind cu dânsul în muntele cel sfânt.

Mat. 17, 1.

19. Și avem mai adevărat cuvântul cel prorocesc; la care bine faceți luând aminte, ca la o lumină ce strălucește în loc întunecos, până ce ziua va lumina și luceafărul va răsări întru inimile voastre;

Ps. 118, 105; 2 Cor. 4, 6.

20. Aceasta mai întâiu știind, că toată prorocia scripturei cu a sa deslegare nu se face,

Rom. 12, 7; 2 Tim. 3, 16.

21. Pentru că nu prin voea oamenilor s'a făcut cândva prorocie, ci purtându-se de Duhul Sfânt au grăit oamenii cei sfinți ai lui Dumnezeu.

Fapt. 28, 25.

CAP. 2.

Mai înainte vestire despre ivirea ereticilor cu înșelăciuni și pedeapsa lor. Înfruntarea obiceiurilor rele.

Însă au fost și proroci mincinoși întru norod, precum și între voi vor fi învățători mincinoși, cari vor băga eresuri de pierzare și se vor lepăda de stăpânul cel ce i-au răscumpărat pre dânșii, aducându'și lor grabnică pierzare.

Mat. 24, 11; 1 Tim. 4, 1; Iuda v. 4.

2. Și mulți vor merge în urma înverșunărilor lor, prin cari se va hulî calea adevărului.

2 Tim. 4, 3.

3. Și pentru lăcomia cu cuvinte amăgitoare pre voi vă vor precupî, a căror judecată încă de demult nu zăbovește și pierzarea lor nu dormitează.

4. Că de vreme ce Dumnezeu pre îngerii cari au greșit nu i-au cruțat, ci cu lanțurile întunerecului în tartar legându'i, i-au dat spre judecată a se păzi;

2 Petr. 2, 9; Iuda v. 6.

5. Și lumea cea dintâiu nu o au cruțat, ci pre Noe, al optulea mărturisitor al dreptăței, l-au păzit, potop în lume acelor necredincioși aducând;

2 Petru 3, 6; Fac. 7, 7.

6. Și cetățile Sodomienilor și ale Gomorului arzându-le, cu sfărâmare le-au osândit, pildă puindu-le celor ce vor să petreacă într-o păgânătate.

Fac. 19, 24; Iuda v. 7; Evr. 11, 7.

7. Și pre dreptul Lot ce era necăjit de petrecerea cea dimpreună a celor fărădelege într-o înverșunare, l-au izbăvit;

8. (Pentru că cu vederea și cu auzul, dreptul acela viețuind între dâșii, din zi în zi își munciă sufletul cel drept cu faptele lor cele fărădelege);

Ps. 118, 158; Ez. 9, 4.

9. Știe Domnul pre cei binecredincioși a'i izbăvi de ispită, iar pre cei nedrepti a'i păzi la ziua judecăței ca să se munciască;

1 Cor. 10, 13.

10. Iar mai vârtos pre cei ce umblă după trup într-o poftă spurcăciunei și de domnie nu bagă seamă. Îndrăzneți, obraznici, slavele hulind, nu se cutremură.

Iuda v. 8.

11. Unde îngerii, cu tăria și cu puterea mai mari fiind, nu aduc asupra lor înaintea Domnului judecată cu hulă.

Iuda v. 9.

12. Iar aceștia ca niște dobitoace necuvântătoare firești, născute spre vânare și stricăciune, într-o cele ce nu înțeleg hulind, într-o stricăciunea lor vor pieri;

Iuda v. 10; Ier. 12, 3.

13. Luând plata nedreptăței, dulceață socotind pre desfătarea cea din toate zilele, spurcații și necurații, cari se hrănesc cu înșelăciunile lor, mâncând cu voi.

Iuda v. 15.

14. Ochi având plini de preacurvie și de păcat nepărăsit, amăgind sufletele cele neîntărite, inimă deprinsă în lăcomie având, fii blestemului,

15. Cari lăsând calea cea dreaptă au rătăcit, urmând căiei lui Valaam din Vosor, care plata nedreptăței a iubit;

Iuda v. 11; Num. 22, 5; Apoc. 2, 14.

16. Iar mustrare pentru fărădelegea sa a avut: asin necuvântător, cu glas omenesc grăind, a oprit nebunia prorocului.

Num. 22, 28.

17. Aceștia sunt izvoare fără de apă, nori cari se poartă de vifor, cărora negura întunerecului în veac se păzește.

Iuda v. 13.

18. Pentrucă cele semețe ale deșertăciunei spuind, amăgesc cu pofte trupești și cu înverșunări, pre cei ce cu adevărat au scăpat dela cei ce viețuesc întră înșelăciune.

Iuda v. 16.

19. Făgăduindu-le slobozenia, singuri robi fiind ai stricăciunei, pentrucă ori de ce este cinevă biruit de aceea s'a și robit.

Ioan 8, 34.

20. Că dacă după ce au scăpat dela spurcăciunile lumii prin cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu acelea iarăș împleticindu-se, se biruesc, s'au făcut lor cele de pre urmă mai rele decât cele dintâiu,

Mat. 12, 45; Evr. 10, 26.

21 Pentrucă mai bine eră lor a nu fi cunoscut calea dreptății, de cât după ce o au cunoscut, a se întoarce înapoi dela sfânta poruncă ce li s'au dat lor,

Lucă 12, 47.

22. Că s'a întâmplat lor pilda cea adevărată. Câinele s'a întors la borâtura sa și porcul scăldat la mocirla tinei.

Pilde 26, 11.

CAP. 3.

Vremea de apoi. Venirea lui Hristos. Gătirea cuviincioasă pentru ea.

Și aceasta acum, iubiților, a doua epistolă scriu vouă, întră care deștept cu aducerea aminte mintea voastră cea curată;

2 Petru 1, 13.

2. Ca să vă aduceți aminte de graiurile cele mai 'nainte grăite de sfinții proroci, și de porunca noastră, cari suntem apostoli ai Domnului și Mântuitorului;

Iuda v. 17.

3. Aceasta mai 'nainte știind, că vor veni în zilele cele de apoi batjocoritori cari vor umbla după poftele lor,

2 Petru 1, 20; Iuda v. 8; 1 Tim. 4, 1.

4. Și vor zice: unde este făgăduința venirii lui? Că de când părinții au adormit, toate așa rămân precum au fost din începutul zidirei.

Is. 5, 19.

5. Că ei nu voiesc a ști aceasta, că prin cuvântul lui Dumnezeu cerurile au fost de demult, și pământul din apă și prin apă s'a așezat.

Fac. 1, 2; Ps. 23, 2.

6. Prin care lumea cea de atunci cu apă înnecându-se a pierit;

2 Petru 2, 5; Fac. 7, 21; Mat. 24, 39.

7. Iar cerurile aceste de acum și pământul cu acelaș cuvânt sunt puși supt păstrare, păzindu-se focului la ziua judecăței și a pierderii oamenilor celor necredincioși.

Iuda v. 15.

8. Iar aceasta una să nu se tăinuiască de voi, iubiților, că o zi înaintea Domnului, este ca o mie de ani, și o mie de ani ca o zi.

Ps. 89, 4.

9. Nu va zăbovi Domnul făgăduința, precum oarecari zăbavă o socotesc, ci îndelung rabdă pentru noi, nevrând ca să piară cinevă, ci toți să vie la pocăință.

Avac. 2, 3; 1 Tim. 2, 4.

10. Iar va veni ziua Domnului ca un fur noaptea, întru care cerurile cu sunet vor trece, stihiile arzând se vor strică și pământul și cele de pre dânsul lucruri vor arde.

1 Tes. 5, 2; Luc. 21, 33; Evr. 1, 11.

11. Deci dacă au acestea toate a se strică, în ce fel trebuie să fiți voi întru sfintele petreceri cele dimpreună și întru faptele buneii credinței,

12. Așteptând și dorind a fi mai degrab venirea zilei lui Dumnezeu, pentru care cerurile arzând se vor strică și stihiiile aprinzându-se se vor topi?

13. Că ceruri nouă și pământ nou după făgăduința lui așteptăm, întru care dreptatea locuiește.

Is. 65, 17; Apoc. 21, 1.

14. Pentru aceea, iubiților, acestea așteptând, nevoiți-vă să vă aflați lui nespurcați și neîntinați în pace.

1 Tes. 3, 13; 1 Cor. 1, 8.

15. Și pre îndelunga răbdare a Domnului nostru mântuire să o socotiți, precum și iubitul nostru frate Pavel după înțelepciunea cea dată lui a scris vouă;

Rom. 2, 4.

16. Precum și întru toate epistoliile sale, grăind de acestea, întru care sunt unele cu anevoie a se înțelege, pe care cei neînvățați și neîntăriți le răsvrătesc ca și pre celelalte scripturi, spre a lor pierzare.

Rom. 8, 19; 1 Cor. 15, 24; 1 Tes. 4, 15.

17. Deci voi, iubiților, acestea mai înainte știind, păziți-vă, ca nu cu înșelăciunea celor fărădelege fiind strămutați, să cădeți dela întărirea voastră.

Marc. 13, 5; Iuda v. 20.

18. Ci să creșteți întru harul și cunoștința Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos. Acestuia slava și acum și în ziua veacului, Amin.

2 Petr. 2, 20; Iuda v. 25; 1 Petr. 5, 11.

EPISTOLIA SOBORNICEASCĂ ÎNTÂIA A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

CAP. 1.

Mărturisire că Hristos este Fiul lui Dumnezeu. Îndemnare spre a fugi de păcate.

Ce erà dintru început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit, și mâinile noastre au pipăit, de Cuvântul vieței;

1 Ioan 2, 13; Lucà 24, 39.

2. (Și vieața s'a arătat și o am văzut și mărturisim și vestim vouă vieața cea veșnică, care erà la Tatăl și s'a arătat nouă);

Ioan 1, 2, 4, 14.

3. Ce am văzut și am auzit, spunem vouă, ca și voi împărtășire să aveți cu noi, și împărtășirea noastră este cu Tatăl și cu Fiul lui Iisus Hristos.

4. Și acestea scriem vouă, ca bucuria voastră să fie deplin.

Ioan 15, 11; 16, 24.

5. Și aceasta este vestirea care am auzit dela dânsul și vestim vouă, că Dumnezeu lumină este și nici un întunec întru dânsul nu este.

Ps. 103, 2; Ioan 8, 12.

6. De vom zice că împărtășire avem cu dânsul și întru întunec umblăm, mințim și nu facem adevărul;

1 Ioan 2, 4.

7. Iar de vom umbla întru lumină, precum el este întru lumină, împărtășire avem unii cu alții și sângele lui Iisus Hristos, Fiului lui ne curățește pre noi de tot păcatul.

Efes. 5, 8; Evr. 9, 14.

8. De vom zice că păcat nu avem, pre noi înși-ne ne înșelăm, și adevărul nu este întru noi.

9. De vom mărturisi păcatele noastre, credincios este și drept ca să ne ierte nouă păcatele, și să ne curățească pre noi de toată nedreptatea.

Pild. 28, 13; 1 Tes. 5, 24.

10. De vom zice că nu am păcătuit, mincinos facem pre dânsul, și cuvântul lui nu este întru noi.

1 Ioan 2, 14.

CAP. 2.

Hristos ne curățește de tot păcatul. Îndemnări spre păzirea poruncilor și spre dragostea fără care nu este creștinătate. Antihriștii sunt mulți. Mincinos este tot cel ce tăgăduște că Iisus este Hristos. Adevărata ungere.

Feții mei, acestea scriu vouă, ca să nu păcătuiți. Și dacă cineva va păcătuî, mângâitor avem către Tatăl, pre Iisus Hristos cel drept;

Ioan 14, 16; Rom. 8, 34; Evr. Evr. 7, 25.

2. Și acesta este curățire de păcatele noastre, și nu numai de ale noastre, ci și de ale a toată lumea.

Col. 1, 20.

3. Și întru aceasta știm că l-am cunoscut pre dânsul, dacă vom păzi poruncile lui.

Ioan 15, 10.

4. Cel ce zice: l-am cunoscut pre dânsul și poruncile lui nu le păzește, mincinos este, și întru acesta adevărul nu este.

Ioan 1, 6; 4, 20.

5. Iar cel ce va păzi cuvântul lui, cu adevărat întru acela dragostea lui Dumnezeu deplin este; întru aceasta cunoaștem că întru dânsul suntem.

Ioan 14, 21; 1 Ioan 4, 12.

6. Cel ce zice că petrece întru dânsul, dator este precum acela au umblat, și el așa să umble.

Ioan 15, 4, 5.

7. Iubiților, nu scriu vouă poruncă nouă, ci poruncă veche care ați avut dintru început. Porunca cea veche este cuvântul, care ați auzit dintru început.

2 Ioan 5; Mat. 5, 45.

8. Iarăș poruncă nouă scriu vouă, care este adevărată întru dânsul și întru voi; că întunerecul a trecut, și lumina cea adevărată iată răsare.

Ioan 13, 34; Rom. 13, 12.

9. Cel ce zice că este întru lumină, și pre fratele său urăște, întru întunerec este până acum.

1 Ioan 4, 20.

10. Cel ce iubește pre fratele său, întru lumină petrece, și sminteală întru dânsul nu este.

1 Ioan 3, 14.

11. Iar cel ce urăște pre fratele său, întru întunerec este, și întru întunerec umblă, și nu știe încotro merge, că întunerecul a orbit ochii lui.

Ioan 12, 33.

12. Scriu vouă, fiilor, că se iartă vouă păcatele, pentru numele lui.

Luc. 24, 47; Fapt. 4, 12.

13. Scriu vouă, părinților, că ați cunoscut pre cel ce este din început. Scriu vouă, tinerilor, că ați biruit pre cel viclean. Scris-am vouă, pruncilor, că ați cunoscut pre Tatăl.

14. Scris-am vouă, părinților, că ați cunoscut pre cel ce este din început. Scris-am vouă, tinerilor, că sunteți tari, și cuvântul lui Dumnezeu petrece întru voi, și ați biruit pre cel viclean.

Efes. 6, 10.

15. Nu iubiți lumea, nici cele din lume. De iubește cineva lumea, nu este dragostea Tatălui întru dânsul.

Iac. 4, 4.

16. Pentrucă tot ce este în lume, adecă pofta trupului și pofta ochilor și trufia vieței, nu este dela Tatăl, ci din lume este.

17. Și lumea trece, și pofta ei; iar cel ce face voea lui Dumnezeu, petrece în veac;

18. Fiilor, ceasul cel de apoi este; și precum ați auzit că antihrist vine, și acum antihriști mulți s'au făcut; dintru aceasta cunoaștem că ceasul cel de apoi este.

Mat. 24, 5; 2 Ioan 7; 1 Petr. 4, 7.

19. Dintru noi au ieșit, ci nu erau dintru noi; că de ar fi fost dintru noi, ar fi rămas cu noi, ci au ieșit ca să se arate că nu sunt toți dintru noi.

Fapt. 20, 30; 1 Cor. 11, 19.

20. Și voi ungere aveți dela Cel Sfânt, și știți toate.

21. Nu am scris vouă ca și cum n'ați ști adevărul, ci ca și cum l-ați ști pre el, și cum că toată minciuna nu este din adevăr.

22. Cine este mincinosul fără numai cel ce tăgăduște că Iisus este Hristos? Acesta este antihrist, care tăgăduște pre Tatăl și pre Fiul.

23. Tot cel ce tăgăduște pre Fiul, nici pre Tatăl nu are; iar cel ce mărturisește pre Fiul și pre Tatăl are.

2 Ioan 9; Ioan 5, 25; 15, 23.

24. Drept aceea voi ce ați auzit dintru început, întru voi să rămâie. Și de va rămâne întru voi ce ați auzit dintru început, și voi în Fiul și în Tatăl veți rămâne.

25. Și aceasta este făgăduința, care însuș au făgăduit nouă, vieța cea veșnică.

1 Ioan 5, 11.

26. Acestea am scris vouă pentru cei ce vă înșală pre voi.

27. Și voi ungerea care ați luat dela dânsul, întru voi să rămâie, și nu aveți trebuință ca să vă învețe pre voi cineva; ci precum aceeaș ungere vă învață pre voi pentru toate, și adevărată este, și nu este mincinoasă, și precum v'a învățat pre voi, rămâneți întru aceea.

Ioan 14, 26.

28. Și acum, fiilor, rămâneți întru aceasta, ca să avem îndrăzneală când se va arăta, și să nu ne rușinăm de dânsul la venirea lui.

1 Ioan 3, 21; Efes. 3, 12.

29. De știți că este drept, cunoașteți că tot cel ce face dreptate, dela dânsul s'a născut.

1 Ioan 3, 7.

CAP. 3.

Fiii lui Dumnezeu sunt fericiți cu nădejdea întru dânsul, se curățesc de păcate, iubesc pe frați și se urăsc de lume. Dragostea către aproapele și milostenia. Știința cea bună este prin credința lui Iisus Hristos.

Vedeți ce fel de dragoste ne-au dat nouă Tatăl, ca fii ai lui Dumnezeu să ne numim; pentru aceasta lumea nu cunoaște pre noi, căci nu l-a cunoscut pre dânsul.

Ioan 17, 25.

2. Iubiților, acum fii ai lui Dumnezeu suntem, și încă nu s'a arătat ce vom fi; ci știm că, când se va arăta, asemenea lui vom fi; că'l vom vedeà pre el precum este.

Ioan 1, 12; Rom. 8, 18; Col. 3, 4.

3. Și tot cel ce are nădejdea aceasta întru dânsul, se curățește pre sine, precum și el este curat.

4. Tot cel ce face păcatul și fărădelegea face; și păcatul este fărădelegea.

1 Ioan 5, 17; 1 Petr. 2, 21, sq.

5. Și știți că el s'au arătat ca să ridice păcatele noastre; și păcat întru el nu este.

Is. 53, 4.

6. Tot cel ce petrece întru dânsul, nu păcătuște; și tot cel ce face păcatul, nu l-a văzut pre el, nici l-a cunoscut pre el.

1 Ioan 2, 5; 2 Ioan 11.

7. Fiilor, nimeni să nu vă înșele pre voi; cel ce face dreptate, drept este, precum și acela drept este.

8. Cel ce face păcatul, din diavolul este; că din început diavolul păcătuște. Spre aceasta s'au arătat Fiul lui

Dumnezeu, ca să strice lucrurile diavolului.

Ioan 8, 44.

9. Tot cel născut din Dumnezeu, păcat nu face; că sămânța lui întru dânsul petrece; și nu poate să păcătuiască, că din Dumnezeu s'au născut.

1 Ioan 5, 18.

10. Întru aceasta arătați sunt fiii lui Dumnezeu, și fiii diavolului; tot cel ce nu face dreptate, nu este din Dumnezeu, nici cel ce nu iubește pre fratele său.

Ioan 8, 47.

11. Căci aceasta este vestirea, care ați auzit dintru început, ca să iubim unul pre altul.

1 Ioan 1, 5; 2, 7, sq.; Ioan 13, 34.

12. Nu precum Cain care eră din vicleanul, și a ucis pre fratele său. Și pentru care pricină l-a ucis pre el? Căci lucrurile lui erau rele, iar ale fratelui său drepte.

Fac. 4, 8; Mat. 23, 35; Iuda v. 11.

13. Nu vă mirați, frații mei, de vă urăște pre voi lumea.

Mat. 5, 11; Ioan 15, 18.

14. Noi știm că am trecut din moarte în viață, pentru că iubim pre frați. Cel ce nu iubește pre fratele, petrece în moarte.

Ioan 5, 24; Lev. 19, 17.

15. Tot cel ce urăște pre fratele său, ucigător de oameni este; și știți că tot ucigătorul de oameni nu are viață veșnică întru dânsul petrecând.

1 Ioan 2, 10, sq.; Mat. 5, 21, sq.

16. Întru aceasta am cunoscut dragostea, că el și-au pus sufletul său pentru noi; și noi datorim suntem pentru frați să ne punem sufletele.

Ioan 15, 12, sq.

17. Iar cel ce are bogăția lumii aceastea, și vede pre fratele său având trebuință, și își închide inima sa despre dânsul, cum rămâne dragostea lui Dumnezeu întru dânsul?

1 Ioan 4, 20.

18. Fiii mei, să nu iubim cu cuvântul, nici cu limba; ci cu fapta și cu adevărul.

Iac. 1, 22; 2, 14.

19. Și întru aceasta cunoaștem că suntem din adevăr, și înaintea lui vom încredința inimele noastre.

20. Că de ne arată pre noi inima noastră vinovați, Dumnezeu mai mare este decât inima noastră și știe toate.

21. Iubiților, de nu ne va arăta pre noi vinovați inima noastră, îndrăsnire avem către Dumnezeu.

1 Ioan 2, 28; 4, 17; 5, 14; Efes. 3, 12; Evr. 4, 16.

22. Și orice vom cere, vom lua dela dânsul, pentru că păzim poruncile lui, și cele plăcute înaintea lui facem.

Marc. 11, 24; Ioan 14, 13.

23. Și aceasta este porunca lui: ca să credem întru numele lui Iisus Hristos Fiului lui, și să iubim unul pre altul, precum ne-au dat nouă poruncă.

1 Ioan 3, 11; Ioan 6, 29; Marc. 12, 31.

24. Și cel ce păzește poruncile lui, întru dânsul petrece, și acela întru el. Și întru aceasta cunoaștem că petrece întru noi, din Duhul care au dat nouă.

Ioan 14, 23; Rom. 8, 9; 2 Cor. 1, 22.

CAP. 4.

Cercarea învățătorilor mincinoși și faptele dragostei către Dumnezeu și aproapele.

Iubiților, să nu credeți pre tot duhul, ci să ispitiți duhurile de sunt dela Dumnezeu; că mulți proroci mincinoși au ieșit în lume.

2 Ioan 7; 2 Petr. 2, 1.

2. Întru aceasta să cunoașteți Duhul lui Dumnezeu; tot duhul care mărturisește pre Iisus Hristos că au venit în trup, dela Dumnezeu este;

1 Cor. 12, 3.

3. Și tot duhul care nu mărturisește pre Iisus Hristos că au venit în trup, dela Dumnezeu nu este; și acela este al lui antihrist, de care ați auzit că va veni; și acum în lume este.

1 Ioan 2, 22.

4. Voi dela Dumnezeu sunteți fiilor, și ați biruit pre aceia; căci mai mare este cela ce este întru voi, de cât cela ce este în lume.

4 Împ. 6, 16; 2 Paral. 32, 7.

5. Aceia din lume sunt; pentru aceea din lume grăiesc, și lumea pre dânșii ascultă.

Ioan 3, 31; 15, 19.

6. Noi din Dumnezeu suntem; cel ce cunoaște pre Dumnezeu, ascultă pre noi; care nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă pre noi. Dintru aceasta cunoaștem duhul adevărului și duhul înșelăciunei.

Ioan 8, 47.

7. Iubiților, să iubim unul pre altul; că dragostea dela Dumnezeu este; și tot cel ce iubește, din Dumnezeu este născut, și cunoaște pre Dumnezeu.

1 Ioan 5, 11; Ioan 8, 42.

8. Cel ce nu iubește, nu cunoaște pre Dumnezeu; că Dumnezeu dragoste este.

9. Întru aceasta s'a arătat dragostea lui Dumnezeu întru noi, că pre Fiul său cel unul născut l-au trimis Dumnezeu în lume, ca să viem printr'însul.

Ioan 3, 16; Rom. 5, 8; Tit. 2, 11.

10. Întru aceasta este dragostea, nu că noi am iubit pre Dumnezeu, ci căci el ne-au iubit pre noi, și au trimis pre Fiul său curățire pentru păcatele noastre.

Rom. 5, 10; 2 Cor. 5, 19; Col. 1, 20.

11. Iubiților, dacă Dumnezeu așa ne-au iubit pre noi, și noi datori suntem să iubim unul pre altul.

Mat. 18, 33.

12. Pre Dumnezeu nimeni nici odinioară nu l-a văzut. De iubim unul pre altul, Dumnezeu întru noi petrece, și dragostea lui desăvârșit este întru noi.

Eş. 33, 20; Ioan 1, 18; 1 Tim. 6, 16.

13. Întru aceasta cunoaştem că petrecem întru dânsul şi el întru noi, că din Duhul său ne-au dat nouă.

14. Şi noi am văzut şi mărturisim că Tatăl au trimis pre Fiul Mântuitor lumii.

15. Oricare mărturiseşte că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu întru acela petrece, şi acela întru Dumnezeu.

1 Ioan 5, 5.

16. Şi noi am cunoscut şi am crezut dragostea care are Dumnezeu întru noi. Dumnezeu dragoste este; şi cea ce petrece întru dragoste, întru Dumnezeu petrece, şi Dumnezeu întru dânsul.

Ioan 6, 69.

17. Întru aceasta s'a săvârşit dragostea cu noi, că îndrăsnire să avem în ziua judecăţii; pentru că precum el este, şi noi suntem în lumea aceasta.

1 Ioan 3, 21.

18. Frică nu este întru dragoste; ci dragostea cea desăvârşită scoate afară pre frică; că frica pedeapsă are. Iar cea ce se teme, nu este deplin întru dragoste,

19. Noi iubim pre dânsul, că el întâiu ne-au iubit pre noi.

20. De va zice cineva: iubesc pre Dumnezeu, iar pre fratele său urăşte, mincinos este; că cea ce nu iubeşte pre fratele său pre care l-a văzut, pre Dumnezeu pre carele nu l-a văzut cum poate să'l iubească?

1 Ioan 2, 4, 11.

21. Şi această poruncă avem de la dânsul: ca cel ce iubeşte pre Dumnezeu, să iubească şi pre fratele său.

1 Ioan 5, 1; Marc. 12, 31.

CAP. 5.

Despre cei născuţi din Dumnezeu şi adevărata dragoste către El. Credinţa birueşte lumea. Cele trei mărturii de pre

pământ și din cer că Hristos este om adevărat și adevărat Fiul lui Dumnezeu. Păcat de moarte și nu de moarte.

Tot cel ce crede că Iisus este Hristos, din Dumnezeu este născut; și tot cel ce iubește pre cel ce au născut, iubește și pre cel ce s'au născut dintr'însul.

Ioan 1, 12.

2. Întru aceasta cunoaștem că iubim pre fiii lui Dumnezeu, când iubim pre Dumnezeu, și poruncile lui păzim.

1 Ioan 3, 19.

3. Că aceasta este dragostea lui Dumnezeu, ca poruncile lui să păzim; și poruncile lui grele nu sunt.

Ioan 14, 15; Mat. 11, 30.

4. Căci tot cel născut din Dumnezeu, biruește lumea; și aceasta este biruința care biruește lumea, credința noastră.

Ioan 1, 13; 16, 33.

5. Cine este cel ce biruește lumea, fără numai cel ce crede că Iisus este Fiul lui Dumnezeu?

1 Ioan 4, 15; 1 Cor. 15, 57.

6. Acesta este carele au venit prin apă și prin sânge, Iisus Hristos; nu numai prin apă, ci prin apă și prin sânge. Și duhul este cel ce mărturisește, căci Duhul este adevărul.

Ioan 19, 34.

7. Căci trei sunt cari mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Sfântul Duh; și acești trei una sunt.

Mat. 28, 19.

8. Și trei sunt cari mărturisesc pre pământ: duhul și apa și sângele; și acești trei într'una sunt.

9. De primim mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu mai mare este; că aceasta este mărturia lui Dumnezeu, care a mărturisit pentru Fiul său.

Ioan 8, 17.

10. Cel ce crede întru Fiul lui Dumnezeu, are mărturia întru sine; cel ce nu crede lui Dumnezeu, mincinos l-a făcut

pre dânsul; pentru că n'a crezut la mărturia care au mărturisit Dumnezeu pentru Fiul său.

Rom. 8, 16; Ioan 3, 36.

11. Și aceasta este mărturia, că viață veșnică ne-au dat nouă Dumnezeu, și această viață întrul Fiul lui este.

Ioan 1, 4.

12. Cel ce are pre Fiul, are viață; iar cel ce nu are pre Fiul lui Dumnezeu, viața nu are.

13. Acestea am scris vouă celor ce credeți întrul numele Fiului lui Dumnezeu; ca să știți că viața veșnică aveți, și ca să credeți întrul numele Fiului lui Dumnezeu.

14. Și aceasta este îndrăsnirea, care avem către dânsul, că de vom cere ceva după voia lui, ne aude pre noi;

1 Ioan 2, 28; 3, 21; 4, 17; Efes. 3, 12; Evr. 4, 16.

15. Și dacă știm că ne aude pre noi, orice vom cere, știm că vom avea cererile care cerem dela dânsul,

16. De va vedeă cineva pre fratele său păcătuiind păcat nu spre moarte să ceară, și va da lui viață celor ce păcătuiesc nu spre moarte. Este păcat spre moarte; nu pentru acela zic ca să se roage.

Mat. 12, 31.

17. Toată nedreptatea păcat este; și este păcat nu spre moarte.

18. Știm că tot cel născut din Dumnezeu nu păcătuiește; ci cel ce s'au născut din Dumnezeu se păzește pre sine însuș, și cel rău nu se atinge de el

1 Ioan 3, 9; 2 Tes. 3, 3.

19. Știm că din Dumnezeu suntem, și lumea toată întrul cel rău zace.

Gal. 1, 4.

20. Și știm că Fiul lui Dumnezeu au venit și ne-au dat nouă pricepere, ca să cunoaștem pre cel adevărat și să fim întrul cel adevărat, întrul Iisus Hristos Fiul lui. Acesta este Dumnezeul cel adevărat și viața cea veșnică.

Ioan 1, 4; Fapt. 3, 15; Rom. 9, 5; 1 Tim. 3, 6; Evr. 1, 8.

21. Fiilor, păziți-vă pre voi de idoli, Amin.

Eş. 20, 3; 1 Cor. 10, 14.

EPISTOLIA SOBORNICEASCĂ A DOUA A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

CAP. 1.

*Dragostea către Dumnezeu stă în păzirea poruncilor. Ferirea
de amăgitori.*

Bătrânul alesei Doamne și fiilor ei, pre cari eu iubesc
întru adevăr; și nu numai eu, ci și toți cari au cunoscut
adevărul;

3 Ioan v. 1.

2. Pentru adevărul care petrece întru noi, și cu noi va fi în
veac.

3. Fie cu voi dar, milă și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela
Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui, întru adevăr și întru
dragoste.

1 Tim. 1, 2.

4. M'am bucurat foarte căci am aflat din fiii tăi umblând
întru adevăr, precum am luat poruncă dela Tatăl.

5. Și acum te rog doamnă, nu ca și cum aș scrie ție
poruncă nouă, ci care avem din început, ca să iubim unul
pre altul.

Marc. 12, 31.

6. Și aceasta este dragostea, ca să umblăm după
poruncile lui. Și aceasta este porunca; precum ați auzit
dintru început, ca să umblați întru dânsa.

1 Ioan 5, 3.

7. Pentru că mulți amăgitori au intrat în lume, cari nu
mărturisesc pre Iisus Hristos să fie venit cu trupul. Acesta
este amăgitor și antihrist.

Mat. 24, 5; 2 Petr. 2, 1; 1 Ioan 2, 18; 4, 1, sq.

8. Păziți-vă pre voi înși-vă, ca să nu pierdem cele ce am
lucrat, ci să luăm plată desăvârșit.

Marc. 13, 9; Gal. 3, 4.

9. Tot cel ce calcă porunca și nu rămâne întru învățătura lui Hristos, nu are pre Dumnezeu; iar cel ce rămâne întru învățătura lui Hristos, acela și pre Tatăl și pre Fiul are.

1 Ioan 2, 22, sq.

10. Oricine va veni la voi, și nu va aduce învățătura aceasta, să nu'l primiți în casă, și să nu'i ziceți lui: bucură-te;

2 Tes. 3, 6.

11. Că cel ce îi va zice lui bucură-te, se va face părtaș faptelor lui celor rele.

12. Multe având a vă scrie vouă, nu am voit pre hârtie și cu cerneală; ci nădăjduesc că voi veni la voi, și gură către gură voiui grăi, ca bucuria noastră să fie deplin.

3 Ioan 13; 1 Ioan 1, 4.

13. Închină-se ție fiii surorii tale celei alese, Amin.

EPISTOLIA SOBORNICEASCĂ A TREIA A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

CAP. 1.

Laudă iubirea de streini a fraților pentru Hristos. Răutatea și neomenia lui Diotrefis. Dă mărturie bună lui Dimitrie

Bătrânul lui Gaie celui iubit pre care eu iubesc într-un adevăr.

Fapt. 19, 29; 2 Ioan 1; Rom. 16, 23; 1 Cor. 1, 14.

2. Iubitule, pentru toate fac rugăciune ca să sporești și să fii sănătos, precum sporește sufletul tău.

3. Pentru că foarte m'am bucurat, după ce au venit frații și au mărturisit de adevărul tău, precum tu într-un adevăr umbli.

2 Ioan 4.

4. Mai mare bucurie decât aceasta nu am când auz că fiii mei umblă într-un adevăr.

5. Iubitule, cu credință faci orice lucrezi către frați și către cei streini;

6. Cari au mărturisit de dragostea ta înaintea bisericii; pre cari bine vei face de îi vei petrece cu vrednicie lui Dumnezeu;

Tit 3, 13.

7. Că pentru numele lui au ieșit, nimic luând dela neamuri.

Mat. 10, 8; 1 Cor. 9, 12.

8. Noi dar, datorii suntem să primim pre unii ca aceștia, ca împreună lucrători să fim adevărului.

Mat. 10, 14; Lucă 10, 8; Evr. 13, 2.

9. Am scris bisericii; ci Diotrefis cel ce iubește să le fie lor căpitanie, nu ne primește pre noi.

10. Pentru aceasta de voiu veni, voiu pomeni lui faptele care face, ocărându-ne pre noi cu cuvinte rele, și

neîndestulat fiind cu acestea, nici însuș primește pre frați, și pre cei ce vor îi oprește și din biserică îi scoate.

Mat. 23, 13.

11. Iubitule, nu urmă răului, ci binelui. Cea ce face bine, din Dumnezeu este; iar cea ce face rău, n'a văzut pre Dumnezeu.

Ps. 36, 27; 1 Ioan 3, 6.

12. Lui Dimitrie i s'a dat mărturie de către toți și de către însuș adevărul; și noi încă mărturisim, și știți că mărturia noastră adevărată este.

Ioan 19, 35.

13. Multe am avut a scrie, ci nu voiesc cu cerneală și cu condeiu a'ți scrie ție.

2 Ioan 12.

14. Ci nădăjduesc că fără de zăbavă te voiu vedeà și gură către gură vom grăi. Pace ție. Închină-se ție prietenii. Spune închinăciune prietenilor pre nume, Amin.

1 Petr. 5, 14.

EPISTOLIA SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IUDA

CAP. 1.

Îndeamnă la statornicie în credință. Muncile celor necredincioși și necurați. Pilde și prorocii.

Iuda, slugă a lui Iisus Hristos și frate al lui Iacov, celor sfințiți întru Dumnezeu Tatăl, și de Iisus Hristos păziți și chemați;

Mat. 13, 55; Luc. 6, 16.

2. Milă vouă și pace și dragoste să se înmulțiască.

3. Iubiților, toată nevoița făcând a scrie vouă de cea de obște mântuirea voastră, nevoie am avut a vă scrie vouă, rugându-vă să stați vitejește pentru credința ceea ce odată s'a dat sfinților.

Fil. 1, 27; 1 Tim 1, 18.

4. Căci au intrat oarecari oameni, cari de demult mai 'nainte au fost scriși spre această osândă, necredincioși, cari schimbă darul Dumnezeului nostru întru învierșunare, și pre cel unul Stăpânul Dumnezeu și Domnul nostru Iisus Hristos tăgăduesc.

Tit 1, 16.

5. Și voiu să vă aduc aminte, știind și voi aceasta odată, că Domnul după ce au scos pre norod din pământul Eghiptului, mai pre urmă pre cei ce nu au crezut i-au pierdut.

Num. 14, 35; 1 Cor. 10, 5.

6. Și pre îngerii cari nu și-au păzit dregătoria lor, ci și-au lăsat lăcașul lor, spre judecata zilei celei mari, legăturilor celor veșnice supt întuneric îi ține;

Ioan 8, 44; 2 Petr. 2, 4.

7. Precum Sodoma și Gomora și cetățile cele dimprejurul lor, care întru acelaș chip curviau și umblau în urma altui

trup, sunt puse înaintea într-o pildă, a focului celui veșnic muncă luând.

Fac 19, 24.

8. Asemenea și aceștia vise visând, trupul își spurcă și domnia leapădă și slavele hulesc.

Eș. 22, 28; 2 Petr. 2, 10.

9. Iar Mihail arhanghelul, când cu diavolul pricindu-se grăia pentru trupul lui Moisi, n'a îndrăznit să aducă judecată de hulă, ci a zis: cearte-te pre tine Domnul.

Dan. 12, 1; Zah. 3, 2.

10. Iar aceștia câte nu știu hulesc, și câte după fire, ca niște dobitoace necuvântătoare știu, într-o acelea se strică.

2 Petr. 2, 12.

11. Vai lor! Că în calea lui Cain au umblat și într-o înșelăciunea lui Valaam prin mită s'au vărsat și într-o împotrivirea în cuvinte a lui Core au pierit.

Fac. 4, 8; Apoc. 2, 14; Num. 16, 1.

12. Aceștia sunt între dragostele voastre, ca niște pietre în mare acoperile de apă, împreună cu voi mâncând, fără de frică pre sine păscându-se; nori fără de apă, ce se poartă de vânturi; copaci tomnatici neroditori, de două ori morți și desrădăcinați;

13. Valuri sălbatice de mare, spumegându-și rușinile lor; stele rătăcitoare, cărora negura întunerecului în veac se păzește.

14. Și a prorocit de aceștia și Enoh, cel al șaptelea dela Adam, zicând: iată, va veni Domnul într-o mii de sfinții săi.

Fac. 5, 21.

15. Să facă judecată împotriva tuturor, și să mustre pre toți necredincioșii de toate faptele păgânătății lor cu care au făcut fărădelege, și de toate cuvintele lor cele aspre, care au grăit împotriva lui păcătoșii cei necredincioși.

Mat. 25, 31; 12, 36.

16. Aceștia sunt cârtitori, grăitori de rău, cari umblă după poftele lor cu păgânătate și cu călcare de lege și gurile lor

grăiesc cele cu semeție, mirându-se de fețe pentru vreo dobândă.

Ps. 16, 10.

17. Iar voi, iubiților, aduceți-vă aminte de cuvintele care s'au zis mai înainte de apostolii Domnului nostru Iisus Hristos;

18. Că au zis vouă, că în vremea de apoi vor fi batjocoritori, cari vor umblă după poftele lor cele necurate,

1 Tim. 4, 1.

19. Aceștia sunt cari se osibesc pre sine și sunt trupești, neavând duh.

Pild. 18, 1.

20. Iar voi, iubiților, întru sfântă credința voastră zidindu-vă și întru Duhul Sfânt rugându-vă,

Col. 1, 23.

21. Pre voi singuri întru dragostea lui Dumnezeu vă păziți, așteptând mila Domnului nostru Iisus Hristos spre viața cea veșnică.

1 Cor. 1, 7.

22. Și pre unii să'i vădiți de se vor despărți.

23. Iar pre alții cu frică să'i mântuiți, răpindu'i din foc și să'i certați cu temere urînd și haina cea dela trup spurcată.

Amos 4, 11; Zah. 3, 2; Rom. 11, 14; Iac. 5, 19; Is. 64, 6.

24. Iar celui ce poate să vă păzească pre voi fără de păcat și nespurcați și să vă pue înaintea slavei sale fără prihană întru bucurie.

25. Unuia înțeleptului Dumnezeu și Mântuitorului nostru prin Iisus Hristos Domnul nostru, slavă și mărire, stăpânire și putere, mai 'nainte de tot veacul și acum și întru toți vecii, Amin.

Rom. 16, 27; 1 Tim. 1, 17.

APOCALIPSIS A SFÂNTULUI IOAN TEOLOGUL

CAP. 1.

Ioan trimite închinăciuni la șapte biserici. Vedenia cerească a sa în Patmos. El vede pre Iisus între șapte sfeșnice și șapte stele.

Descoperirea lui Iisus Hristos, care Dumnezeu îi au dat lui, ca să arăte robilor săi cele ce trebuie să fie degrab; și au arătat trimițându-o prin îngerul său robului său Ioan;

Ioan 3, 32; Apoc. 22, 6, 7.

2. Care a mărturisit cuvântul lui Dumnezeu, și mărturisirea lui Iisus Hristos, și câte a văzut.

Apoc. 6, 9.

3. Fericit este cel ce citește, și cei ce aud cuvintele prorociei acesteea, și păzesc cele scrise întru dânsa, că vremea aproape este.

Apoc. 22, 7; 1 Petr. 4, 7.

4. Ioan celor șapte biserici care sunt în Asia: dar vouă și pace de la cel ce este, și cel ce eră, și cel ce vine, și dela cele șapte Duhuri care sunt înaintea Scaunului lui;

Eș. 3, 14; Evr. 13, 18; Is. 11, 2.

5. Și dela Iisus Hristos, marturul cel credincios, cel întâiu născut din morți, și stăpânul împăraților pământului. Carele ne-au iubit pre noi, și cu sângele său ne-au spălat de păcatele noastre.

Apoc. 3, 14; Fapt. 26, 23; Gal. 2, 20; Evr. 9, 14.

6. Și ne-au făcut împărați și preoți lui Dumnezeu și Tatălui său; lui slava și puterea în vecii vecilor, Amin.

Apoc. 5, 10; 1 Petr. 2, 5.

7. Iată, vine cu norii, și-l va vedea pre el tot ochiul, și cei ce l-au împuns; și vor plânge înaintea lui toate semințiile pământului. Așa, Amin.

Zah. 12, 10; Ioan 19, 37.

8. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, zice Domnul, cel ce este, și cel ce eră, și cel ce vine, atotțiitorul.

Apoc. 22, 13; Is. 41, 4.

9. Eu Ioan, cel ce sunt și fratele vostru, și părtaș întru necazul și întru împărăția și întru răbdarea întru Iisus Hristos, fost-am în ostrovul ce se chiamă Patmos, pentru cuvântul lui Dumnezeu, și pentru mărturisirea lui Iisus Hristos.

Rom. 8, 17.

10. Fost-am în Duh într'o zi de Duminică, și am auzit după mine glas mare ca de trâmbiță,

11. Zicând: eu sunt Alfa și Omega, cel dintâiu și cel de pre urmă, și ce vezi, scrie în carte, și o trimite celor șapte biserici ce sunt în Asia: la Efes și la Smirna și la Pergam și la Tiatira și la Sardes, și la Filadelfia și la Laodichia.

12. Și m'am întors să văz glasul care vorbiă cu mine. Și întorcându-mă, am văzut șapte sfeșnice de aur;

13. Și în mijlocul celor șapte sfeșnice asemenea Fiului Omului, îmbrăcat cu haină lungă, și încins pre la țățe cu brâu de aur.

Apoc. 2, 1; Ez. 1, 26.

14. Iar capul lui și părul alb, ca lâna cea albă, ca zăpada; și ochii lui ca para focului;

Apoc. 2, 18.

15. Și picioarele lui asemenea cu arama de Livan, ca într'un cuptor fiind arse; și glasul lui ca glas de ape multe.

16. Și având în mâna sa cea dreaptă șapte stele; și din gura lui sabie cu două ascuțituri, ascuțită ieșind; și fața lui precum soarele luminează întru puterea sa.

17. Și dacă l-am văzut pre el, am căzut la picioarele lui ca un mort. Și au pus mâna sa cea dreaptă preste mine, zicând mie: nu te teme; eu sunt cel dintâiu și cel de pre urmă.

18. Și cel ce sunt viu, și am fost mort; și iată, sunt viu în vecii vecilor, Amin; și am cheile iadului și ale morței.

Rom. 6, 9.

19. Scrie cele ce ai văzut și cele ce sunt, și cele ce vor să fie după acestea;

Apoc. 14, 13; 4, 1.

20. Taina celor șapte stele, care le-ai văzut în dreapta mea și cele șapte sfeșnice de aur: cele șapte stele, îngerii celor șapte biserici sunt; și cele șapte sfeșnice care le-ai văzut, șapte biserici sunt.

Mal. 2, 7.

CAP. 2.

Cele scrise îngerului Efesenilor. Nicolaiți. Cele arătate îngerului Smirnenilor. Cele însemnate îngerului Pergaminenilor. Antipa, Valaam, Nicolaiți. Cele scrise îngerului Tiatiarelilor.

Îngerului bisericii Efesului scrie: acestea zice cel ce ține cele șapte stele în dreapta sa, cel ce umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur;

Apoc. 1, 16, 13.

2. Știu faptele tale, și osteneala ta, și răbdarea ta, și cum că nu poți suferi pre cei răi; și ai ispitit pre cei ce se zic pre sine apostoli, și nu sunt, și i-ai aflat pre ei mincinoși;

1 Ioan 4, 2.

3. Și ai purtat, și ai răbdare, și pentru numele meu te-ai ostenit și nu ai încetat.

Gal. 6, 9; Evr. 12, 5.

4. Ci am asupra ta, că dragostea ta cea dintâi o ai părăsit.

5. Drept aceea adu-ți aminte de unde ai căzut, și te pocăește, și fă faptele cele dintâi; iar de nu, vin la tine curând, și voi mișca sfeșnicul tău din locul său, de nu te vei pocăi.

6. Ci aceasta ai, că urăști faptele Nicolaitenilor, care și eu le urăsc.

Ps. 138, 21.

7. Cei ce au urechi, auză ce Duhul zice bisericilor: celui ce va birui voi da lui să mănânce din pomul vieții, care este în mijlocul Raiului lui Dumnezeu.

Mat. 11, 15.

8. Și îngerului bisericii Smirnenilor scrie: acestea zice cel dintâi și cel de pre urmă, care au murit, și au înviat:

Apoc. 22, 13.

9. Știu faptele tale, și necazul, și sărăcia, (ci bogat ești) și hula celor ce se zic pre sine ludei și nu sunt, ci sinagogă a satanei.

Apoc. 3, 9.

10. Nimic nu te teme de cele ce vei să pătimești; că iată, diavolul va să arunce dintru voi în temniță, ca să vă ispitească; și veți avea necaz în zece zile; fii credincios până la moarte, și voi da ție cununa vieții.

Mat. 10, 28.

11. Cel ce are urechi, auză ce Duhul zice bisericilor: cel ce biruiește nu se va nedreptăți de moartea cea de a doua.

12. Și îngerului bisericii cei din Pergam scrie: acestea zice cel ce are sabia ascuțită de amândouă părțile,

Efes. 6, 17; Evr. 4, 12.

13. Știu faptele tale, și unde locuiești, unde este scaunul satanei; și ții numele meu, și n'ai lepădat credința mea în zilele în care eră Antipa marturul meu cel credincios, care s'a ucis la voi, unde locuiește satana.

Apoc. 13, 2; 3, 8.

14. Ci am asupra ta puține, că ai acolo pre cei ce țin învățătura lui Valaam, care învăță pre Valac să puie sminteală înaintea fiilor lui Israil, ca să mănânce de cele jertfite idolilor, și să curvească.

Num. 25, 2; 2 Petr. 2, 5; Iuda v. 11.

15. Așa ai și tu pre cei ce țin învățătura Nicolaitenilor, care eu o urăsc.

16. Pocăște-te; iar de nu, vin la tine curând, și voi face cu ei războiu cu sabia gurei mele.

Apoc. 19, 15.

17. Cel ce are ureche, auză ce Duhul zice bisericilor: celui ce biruește voiui dà lui să mănânce din manna cea ascunsă, și voiui dà lui piatră albă, și în piatră nume nou scris, care nimeni nu'l știe fără numai cel ce îl iă.

Apoc. 3, 12; 19, 12.

18. Și îngerului bisericei cei din Tiatira scrie: acestea zice Fiul lui Dumnezeu, cel ce are ochii săi ca para focului, și picioarele sale sunt asemenea cu arama de Livan:

Apoc. 1, 14.

19. Știu faptele tale și dragostea și slujba și credința și răbdarea ta și faptele tale, cele de pre urmă sunt mai multe decât cele dintâi.

20. Ci am asupra ta puține, că lași pe muierea Izabel, care se zice pre sine prorociță, a învăța și a amăgi pre robii mei să curvească, și să mănânce cele jertfite idolilor.

3 Împ. 16, 31.

21. Și am dat ei vreme ca să se pocăiască de curviea sa și nu s'a pocăit.

22. Iată, eu o pun pre ea în pat, și pre cei ce curvesc cu ea în necaz mare, de nu se vor pocăi de faptele lor.

Apoc. 18, 9.

23. Și pre filii ei îi voiui ucide cu moarte; și vor cunoaște toate bisericile că eu sunt cel ce cerc răunchii și inimele; și voiui dà vouă unuia fiecăruia după faptele voastre.

Ps. 7, 10.

24. Iar vouă zic, și celorlalți din Tiatira, câți n'au învățătura aceasta, și cari n'au cunoscut adâncurile satanei, precum zic: nu voiui pune preste voi altă greutate.

25. Însă ce aveți, țineți până voiui veni.

Apoc. 3, 11.

26. Și celui ce biruește și celui ce păzește până în sfârșit faptele mele, voiui dà lui stăpânire preste neamuri.

Ps. 2, 8.

27. Și le va păstorî pre ele cu toiag de fier; ca vasele de lut se vor zdrobi; precum și eu am luat dela Tatăl meu.

Apoc. 12, 5.

28. Și voiui dà lui steaua cea de dimineață.

Luc. 22, 29.

29. Cel ce are ureche, auză ce Duhul zice bisericilor.

Apoc. 3, 6.

CAP. 3.

*Cele trimise îngerului din Sardes. Cele scrise îngerului
Filadelfilor. Cele arătate îngerului Laodichenilor.*

Și îngerului bisericeii cei din Sardes scrie: acestea zice cel
ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu, și cele șapte
stele; știu faptele tale, că ai nume că trăești, și ești mort.

Apoc. 1, 16.

2. Priveghiază, și întărește pre celelalte care vreau să
moară; că n'am aflat faptele tale deplin înaintea lui
Dumnezeu.

3. Drept aceea, adu'ți aminte cum ai luat și ai auzit, și
ține, și te pocăește. Iar de nu vei priveghiă, voiui veni asupra
ta ca furul, și nu vei cunoaște în care ceas voiui veni asupra
ta.

1 Tes. 5, 2.

4. Ai puține nume și în Sardes, care nu și-au întinat
hainele lor; și vor umblă împreună cu mine în albe; că
vrednici sunt.

Apoc. 4, 4.

5. Cel ce biruește, acesta se va îmbrăcă în haine albe; și
nu voiui șterge numele lui din cartea vieții, și voiui mărturisi
numele lui înaintea Părintelui meu, și înaintea îngerilor lui.

Fil. 4, 3.

6. Cei ce are ureche, auză ce Duhul zice bisericilor.

7. Și îngerului bisericeii cei din Filadelfia scrie: acestea
zice cel sfânt, cel adevărat, carele are cheia lui David, cel ce
deschide, și nimeni nu închide; și închide, și nimeni nu
deschide;

Iov 12, 14; Is. 22, 22.

8. Știu faptele tale: iată, am dat înaintea ta ușe deschisă, și nimeni nu poate să o închiză pre ea; că mică putere ai, și ai păzit cuvântul meu, și n'ai tăgăduit numele meu.

Apoc. 2, 2, 9; 1 Tes. 1, 3.

9. Iată, dau din sinagoga satanei acelor ce se zic pre sine a fi Iudei, și nu sunt, ci mint; iată, voi face pre ei ca să vie și să se închine înaintea picioarelor tale, și vor cunoaște că te-am iubit pre tine

Apoc. 2, 9.

10. Pentru că ai păzit cuvântul răbdărei mele, și eu te voi păzi pre tine de ceasul ispitei, ce va să vie preste toată lumea, ca să ispitească pre cei ce locuiesc pre pământ.

11. Iată, vin curând; țin ce ai, ca nimeni să nu-ți iasă cununa ta.

Apoc. 1, 3; 2, 5.

12. Cel ce biruește, îi voi face pre el stâlp în biserica Dumnezeului meu, și nu va ieși afară mai mult: și voi scrie preste el numele Dumnezeului meu, și numele cetății Dumnezeului meu, Ierusalimului celui nou, care se pogoară din cer dela Dumnezeu meu; și numele meu cel nou.

Apoc. 2, 7, sq. 14, 1.

13. Cel ce are ureche, auză ce Duhul zice bisericilor.

14. Și îngerului bisericei cei din Laodichia scrie: acestea zice cel ce este Amin, marturul cel credincios și adevărat, începutul zidirei lui Dumnezeu;

15. Știu faptele tale, că nici rece ești nici fierbinte; o de ai fi rece sau fierbinte!

Apoc. 2, 2.

16. Iar fiindcă ești cald și nici fierbinte nici rece, te voi arunca din gura mea.

17. Că zici: bogat sunt, și m'am îmbogățit, și de nimic nu am lipsă; și nu știi că tu ești ticălos și mișel și sărac și orb și gol;

Os. 12, 9; 1 Cor 4, 8.

18. Sfătuiescu-te să cumperi dela mine aur lămurit din foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci, și

să nu se arate rușinea goliciunii tale; și cu collirion unge ochii tăi, ca să vezi.

1 Petr. 1, 7; Apoc. 16, 15.

19. Eu ori pre câți iubesc, îi mustru și îi cert; râvnește dar și te pocăește.

Iov. 5, 17; Pilde 3, 12; 1 Cor. 11, 32.

20. Iată stau la ușe și bat; de va auzi cineva glasul meu, și va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el, și el cu mine.

Cânt. Cântărilor 5, 2; Lucă 12, 36; Ioan 14, 23.

21. Celui ce biruiește, voi da lui să șază cu mine pre Scaunul meu, precum și eu am biruit și am șezut cu Tatăl meu pre Scaunul lui.

Mat. 19, 28.

22. Cel ce are ureche, auză ce Duhul zice bisericilor.

CAP. 4.

Ușa, Scaunul și cei douăzeci și patru de bătrâni ce a văzut în cer.

După acestea am văzut, și iată ușe deschisă în cer; și glasul cel dintâiu care l-am auzit ca de trâmbiță, ce vorbiă cu mine, zicând: suie-te aici, și voi arăta ție cele ce trebuie să fie după acestea.

Apoc. 1, 10.

2. Și îndată am fost în Duh, și iată Scaun era pus în cer, și preste Scaun cel ce ședeă.

3. Și cel ce ședeă, la vedere era asemenea pietrei de iaspis și de sardin; și curcubeu împrejurul Scaunului asemenea la vedere smaragdului.

Ez. 1, 26.

4. Și împrejurul Scaunului douăzeci și patru de scaune; și pre scaune am văzut douăzeci și patru de bătrâni șezând, îmbrăcați cu haine albe; și aveau pre capetele lor cununi de aur.

Apoc. 11, 16.

5. Și din Scaun ies fulgere și tunete și glasuri; și șapte făclii de foc arzând înaintea Scaunului, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu.

Apoc. 11, 19; Zah. 4, 2.

6. Și înaintea Scaunului mare de sticlă asemenea cu cristalul; și în mijlocul Scaunului și împrejurul Scaunului, patru viețuitori plini de ochi dinainte și dinapoi.

Apoc. 15, 2.

7. Și viețuitorul cel dintâiu asemenea leului, și al doilea viețuitor asemenea vițelului, și al treilea viețuitor avea față ca de om, și al patrulea viețuitor asemenea vulturului ce zboară.

Ez. 1, 10.

8. Și cei patru viețuitori unul fiecare aveau câte șase aripi împrejur; și înlăuntru erau plini de ochi; și odihnă nu au ziua și noaptea, zicând: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Dumnezeu atotțuitorul cel ce era și cel ce este și cel ce vine.

Is. 6, 3.

9. Și când vor da viețuitorii aceștia slavă și cinste și mulțumită celui ce șade pre scaun, celui ce este viu în vecii vecilor,

10. Vor cădea cei douăzeci și patru de bătrâni înaintea celui ce șade pre Scaun, și se vor închină celui ce este viu în vecii vecilor, și vor pune cununele lor înaintea Scaunului, zicând:

Apoc. 5, 14.

11. Vrednic ești Doamne, a lua slava și cinstea și puterea; că tu ai zidit toate, și pentru voea ta sunt și s'au zidit.

CAP. 5.

Cartea cea cu șapte peceti în mâna lui Dumnezeu. Mielul cu șapte coarne deschide cartea.

Și am văzut în dreapta celui ce ședeà pre Scaun carte scrisă dinlăuntru și dinafară, pecetluită cu șapte peceti.

Apoc. 4, 3; Ez. 2, 9.

2. Și am văzut pre un înger tare strigând cu glas mare: cine este vrednic a deschide cartea și a deslegà pecetele ei?

3. Și nimeni nu puteà în cer, nici pre pământ, nici supt pământ, a deschide cartea, nici a o vedeà pre ea.

4. Iar eu plângeam mult, că nimeni nu s'a aflat vrednic a deschide și a ceti cartea, nici a o vedeà pre ea.

5. Și unul din bătrâni zice mie: nu plânge, iată a biruit leul cel din seminția lui Iuda, rădăcina lui David, ca să deschidă cartea și să deslege cele șapte peceti ale ei.

Fac. 49, 9; Is. 11, 1.

6. Și am văzut, și iată în mijlocul Scaunului și al celor patru viețuitori, și în mijlocul bătrânilor, un Miel stând ca și cum ar fi fost junghiat, având coarne șapte și ochi șapte, care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu trimise în tot pământul.

7. Și au venit și au luat cartea din dreapta celui ce ședea pre Scaun.

Apoc. 4, 2.

8. Și când au luat cartea cei patru viețuitori, și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut înaintea Mielului, având fiecare alăute, și năstrăpi de aur pline de tămâieri, care sunt rugăciunile sfinților.

9. Și cântă cântare nouă, zicând: vrednic ești să iei cartea și să deșchizi pecetele ei; că te-ai junghiat și ne-ai răscumpărat pre noi lui Dumnezeu cu sângele tău din toată seminția și limba și norodul și neamul;

10. Și ne-ai făcut pre noi Dumnezeului nostru, împărați și preoți; și vom împărăți pre pământ.

Apoc. 1, 6; 20, 6; 22, 5.

11. Și am văzut și am auzit glas de îngeri mulți împrejurul Scaunului și a viețuitorilor și a bătrânilor, și erà numărul lor miriade de miriade și mii de mii;

Dan. 7, 10.

12. Zicând cu glas mare: vrednic este Mielul carele s'au junghiat ca să iă puterea și bogăția și înțelepciunea și tăria și cinstea și slava și bună cuvântarea.

13. Și toată făptura care este în cer și pre pământ și supt pământ și cele ce sunt în mare și cele ce sunt într'însele toate, am auzit zicând: celui ce șade pre Scaun și Mielului fie bună cuvântarea și cinstea și slava și puterea, în vecii vecilor.

14. Și cei patru viețuitori, ziceau Amin. Și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut și s'au închinat celui viu în vecii vecilor.

CAP. 6.

Deschiderea celor șase peceti dintâiu, a căror înțeles este: învățătura apostolească; rășboiul celor necredincioși împotriva credincioșilor; căderea celor slabi din credință; bătăile celor ce neavând răbdare se leapădă de Domnul; strigarea izbândirei dumnezeiești; ranele ce vor fi la sfârșit.

Și am văzut când au deschis Mielul una din cele șapte peceti, și am auzit pre unul din cei patru viețuitori zicând cu glas ca de tunet: vino și vezi.

Apoc. 4, 6; 5, 6.

2. Și am văzut, și iată un cal alb; și cel ce ședeà pre el aveà arc; și s'a dat lui cunună; și a ieșit biruind, și ca să biruiască.

3. Și când a deschis a doua pecete, am auzit pre al doilea viețuitor zicând: vino și vezi.

Apoc. 4, 7.

4. Și a ieșit alt cal, roib; și celui ce ședeà pre el s'a dat lui să iă pacea de pre pământ, și ca unul pre altul să se junghie; și s'a dat lui sabie mare.

Zah. 1, 8; Is. 9, 20.

5. Și când a deschis pecetea a treia, am auzit pre viețuitorul al treilea zicând: vino și vezi. Și am văzut, și iată

un cal negru; și cel ce ședeà pre el aveà cumpănă în mână sa.

Apoc. 4, 7.

6. Și am auzit glas în mijlocul celor patru viețuitori zicând: un hinic de grâu într'un dinar, și trei hinici de orz într'un dinar; și untuldelemn și vinul să nu vătămați.

7. Și când a deschis pecetea a patra, am auzit glasul viețuitorului celui al patrulea zicând: vino și vezi.

8. Și am văzut, și iată un cal galben; și celui ce ședeà pre el îi erà numele Moartea, și ladul urmà cu ea. Și s'a dat lor putere ca să omoare preste a patra parte a pământului, cu sabie și cu foamete și cu moarte și de hiarele pământului.

Apoc. 20, 14.

9. Și când a deschis a cincea pecete, am văzut supt jertfelnic sufletele celor junghiați pentru cuvântul lui Dumnezeu, și pentru mărturisirea care aveau;

10. Și strigau cu glas mare, zicând: până când, Stăpânul cel sfânt și adevărat, nu judeci și nu izbândești sângele nostru dela cei ce lăcuesc pre pământ?

Luc. 18, 7; Ps. 34, 17.

11. Și fiecăruia li s'a dat veșminte albe și li s'a zis lor: ca să se odihnească încă puțină vreme, până ce se vor plini și cei dimpreună robi cu ei și frații lor, cari vor să se omoare ca și ei.

Apoc. 3, 5.

12. Și am văzut când a deschis pecetea a șasea, iată, cutremur mare s'a făcut, și soarele s'a făcut negru ca un sac de păr și luna s'a făcut ca sângele;

13. Și stelele cerului au căzut pre pământ, precum smochinul leapădă smochinele cele crude ale lui, când se clătește de vânt mare.

14. Și cerul s'a osebit ca o carte învălindu-se, și tot muntele și ostrovul din locurile sale s'au mișcat.

Ps. 101, 27; Evr. 1, 11.

15. Și împărații pământului și domnii și bogații și căpitanii și cei puternici, și tot cel rob și cel slobod, s'au

ascuns în peșteri și în pietrele munților;

16. Și zic munților și pietrelor: cădeți preste noi și ne ascundeți pre noi de către fața celui ce șade pre Scaun și de mânia Mielului.

Luc. 23, 30.

17. Că a venit ziua cea mare a mâniei lui, și cine va putea să stea?

CAP. 7.

Cei 144 de mii scăpați de rana celor patru îngeri. Gloata nenumărată a celor ce din neamuri au împărășit cu Hristos.

Și după acestea am văzut patru îngeri stând în cele patru unghiuri ale pământului, ținând cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vântul pre pământ, nici preste mare, nici preste tot copacul.

2. Și am văzut alt înger suindu-se dela răsăritul soarelui, având pecetea lui Dumnezeu celui viu, și a strigat cu glas mare celor patru îngeri, cărora li s'a dat să vatăme pământul și marea;

3. Zicând: nu vatămați pământul nici marea, nici copacii, până ce vom pecetlui pre robii Dumnezeului nostru preste frunțile lor.

Eș. 12, 23; Ez. 9, 4.

4. Și am auzit numărul celor pecetluiți o sută patruzeci și patru de mii pecetluiți din toată seminția fiilor lui Israil.

5. Din seminția lui Iuda douăsprezece mii pecetluiți. Din seminția lui Ruvim douăsprezece mii pecetluiți. Din seminția lui Gad douăsprezece mii pecetluiți.

6. Din seminția lui Asir douăsprezece mii pecetluiți. Din seminția lui Neftalim douăsprezece mii pecetluiți. Din seminția lui Manasî douăsprezece mii pecetluiți.

7. Din seminția lui Simeon douăsprezece mii pecetluiți. Din seminția lui Levî douăsprezece mii pecetluiți. Din seminția lui Isahar douăsprezece mii pecetluiți.

8. Din seminția lui Zevulon douăsprezece mii pecetluiți. Din seminția lui Iosif douăsprezece mii pecetluiți. Din seminția lui Veniamin douăsprezece mii pecetluiți.

9. După acestea am văzut, și iată gloată multă, pre care să o numere nimeni nu putea, din tot neamul și semințiile și noroadale și limbile, stând înaintea Scaunului, și înaintea Mielului, îmbrăcați în veșminte albe și finici în mâinile lor.

Apoc. 6, 11.

10. Și strigau cu glas mare, zicând: mântuirea Dumnezeului nostru celui ce șade pre Scaun și Mielului.

11. Și toți îngerii stau împrejurul Scaunului și a bătrânilor și a celor patru viețuitori și au căzut înaintea Scaunului pre fețele lor și s'au închinat lui Dumnezeu;

Apoc. 5, 11.

12. Zicând: Amin, bunăcuvântarea și slava și înțelepciunea și mulțămita și cinstea și puterea și tăria Dumnezeului nostru în vecii vecilor, Amin.

Apoc. 5, 12.

13. Și a răspuns unul din cei bătrâni, zicându'mi mie: aceștia cari sunt îmbrăcați cu veșmintele cele albe cine sunt? Și de unde au venit?

14. Și am zis lui: Doamne tu știi. Și mi-au zis mie: aceștia sunt cei ce vin din necazul cel mare și și-au spălat veșmintele lor, și și-au albit veșmintele lor în sângele Mielului.

Ioan 21, 15; Evr. 9, 14.

15. Pentru aceasta sunt înaintea Scaunului lui Dumnezeu și slujesc lui ziua și noaptea în biserică lui, și cel ce șade pre Scaun se va sălășlui preste ei.

16. Nu vor flămânzi mai mult, nici vor însetoși mai mult; nici va mai cădea preste ei soarele, nici tot zăduful.

Is. 49, 10; Ps. 120, 6.

17. Că Mielul cel din mijlocul Scaunului va paște pre ei și îi va povățui pre ei la izvoare de ape vii, și va șterge Dumnezeu toată lacrima dela ochii lor.

Apoc. 5, 6; Ps. 22, 2; Is. 25, 8.

CAP. 8.

Deschiderea pecetei a șaptea care însemnează rugăciunile sfinților. Cei șapte îngeri cu trâmbițele.

Și când a deschis pecetea a șaptea, s'a făcut tăcere în cer ca la o jumătate de ceas.

Is. 14, 7; Av. 2, 20.

2. Și am văzut pre cei șapte îngeri cari stau înaintea lui Dumnezeu, și li s'a dat lor șapte trâmbițe.

3. Și alt înger a venit și a stăut la jertfelnic, având cădelniță de aur, și i s'a dat lui tămâi multe, ca să dea cu rugăciunile tuturor sfinților preste jertfelnicul cel de aur care este înaintea Scaunului.

Apoc. 5, 8.

4. Și s'a suit fumul tămâilor, cu rugăciunile sfinților, din mâna îngerului înaintea lui Dumnezeu.

5. Și a luat îngerul cădelnița, și o a umplut din focul jertfelnicului și o a aruncat pre pământ; și s'a făcut glasuri și tunete și fulgere și cutremuri.

Apoc. 4, 5.

6. Și cei șapte îngeri, cari aveau cele șapte trâmbițe, s'au gătit ca să trâmbițeze.

7. Și îngerul cel dintâiu a trâmbițat și s'a făcut grindină și foc amestecat cu sânge și s'au aruncat pre pământ și a treia parte din copaci a ars, și toată iarba verde a ars,

8. Și al doilea înger a trâmbițat, și ca un munte mare arzând cu foc, s'a aruncat în mare și a treia parte din mare s'a făcut sânge,

9. Și a murit a treia parte din zidiri în mare, care aveau suflete, și a treia parte din corăbii s'au stricat.

10. Și al treilea înger a trâmbițat, și a căzut din cer o stea mare, arzând ca o făclie, și a căzut preste a treia parte din râuri și preste izvoarele apelor.

11. Și numele stelei se zice Pelin, și s'a făcut a treia parte din ape ca pelinul, și mulți din oameni au murit de ape, că

se făcuseră amare.

12. Și al patrulea înger a trâmbițat și s'a rănit a treia parte a soarelui și a treia parte a lunii și a treia parte a stelelor; așa cât s'a întunecat a treia parte a lor, și ziua să nu lumineze a treia parte a ei și noaptea așijderea.

13. Și am văzut și am auzit pre un înger sburând în mijlocul cerului, zicând cu glas mare: vai, vai, vai, celor ce lăcuesc pre pământ, de celelalte glasuri de trâmbiță ale celor trei îngeri, cari vor să trâmbițeze.

Apoc. 9, 12.

CAP. 9.

Îngerul al cincilea și al șaselea. Lăcustele ce ieșau din adânc. Deslegarea îngerilor dela Euftrat.

Și al cincilea înger a trâmbițat și am văzut o stea din cer căzând pre pământ, și i s'a dat cheia fântânei adâncului.

2. Și a deschis fântâna adâncului, și s'a suit fum din fântână, ca fumul unui cuptor mare, și s'a întunecat soarele și văzduhul de fumul fântânei.

3. Și din fum au ieșit lăcuste pre pământ, și li s'a dat lor putere precum au putere scorpiile pământului.

4. Și s'a zis lor să nu vatăme iarba pământului, nici toată verdeața, nici tot copacul, fără numai pre oamenii cari nu au pecetea lui Dumnezeu pre frunțile lor.

Apoc. 7, 3.

5. Și li s'a dat lor ca să nu îi omoare pre ei, ci ca să se chinuiască luni cinci și chinul lor ca chinul scorpiei când lovește pre om.

6. Și în zilele acelea vor căutà oamenii moartea și nu o vor aflà, și vor pofti să moară și moartea va fugi dela ei.

Lucà 23, 30.

7. Și asemănările lăcustelor erau asemenea cailor celor gătiți spre războiu, și pre capetele lor ca niște cununi asemenea aurului, și fețele lor ca fețele oamenilor.

Ioil 2, 4.

8. Și aveau păr ca părul muierilor și dinții lor erau ca ai leilor.

Ioil 1, 6.

9. Și aveau zale, ca zalele cele de fier, și sunetul aripelor lor ca sunetul de care cu mulți cai cari aleargă la războiu.

10. Și au coade asemenea scorpiilor, și bolduri erau în coadele lor, și puterea lor, a vătămă pre oameni luni cinci.

11. Și au preste ele împărat, pre îngerul adâncului, numele lui evreește este Avvadon, iar în limba elinească are nume Apollion.

12. Un vaiu a trecut, iată mai vin încă două vaiuri după acestea.

13. Și al șaselea înger a trâmbițat și am auzit un glas din cele patru cornuri ale Jertfelnicului celui de aur, care este înaintea lui Dumnezeu,

14. Zicând îngerului al șaselea care aveà trâmbiță: desleagă pre cei patru îngeri legați la râul cel mare Eufratul.

15. Și s'au deslegat cei patru îngeri cari erau gătiți spre ceasul și ziua și luna și anul, ca să omoare a treia parte din oameni.

16. Și numărul oștilor călărimei, douăzeci de mii de zeci de mii, și am auzit numărul lor.

17. Și așa am văzut cail în vedenie, și pre cei ce ședeau pre ei având zale de foc și de iachint și de piatră pucioasă; și capetele cailor ca capetele leilor, și din gurile lor ieșiau foc și fum și piatră pucioasă.

18. De acestea trei bățai s'a omorât a treia parte din oameni, de foc și de fum și de piatră pucioasă ce ieșiau din gurile lor.

19. Că puterea lor în gura lor este și în coadele lor; că coadele lor asemenea șerpilor, având capete, și cu acestea vatămă.

20. Și ceilalți oameni, cari n'au murit de ranele acestea, nu s'au pocăit de faptele mâinilor lor, ca să nu se închine dracilor și idolilor celor de aur și de argint și de aramă și de

piatră și de lemn, care nici a vedeà pot, nici a auzi, nici a umblà;

Apoc. 16, 11; Ps. 105, 37; 114, 4.

21. Și nu s'au pocăit de uciderile lor, nici de fermecătoriile lor, nici de curvia lor, nici de furtișagurile lor.

CAP. 10.

*Îngerul îmbrăcat cu nor și cu curcubeu, vestind sfârșitul
lumei. Evanghelistul ià cărticica din mâna lui și o mănâncă.*

Și am văzut alt înger tare pogorându-se din cer, îmbrăcat cu nor și curcubeu erà pre capul lui și fața lui ca soarele și picioarele lui ca stâlpii de foc.

Apoc. 5, 2; 4, 3.

2. Și aveà în mâna sa cărticică deschisă, și a pus piciorul lui cel drept pre mare, iar cel stâng pre pământ,

Apoc. 5, 1.

3. Și a strigat cu glas mare, precum răcnește leul, și când a strigat, au grăit cele șapte tunete glasurile sale.

Ier. 25, 30.

4. Și când au grăit cele șapte tunete glasurile sale, vream să scriu; și am auzit glas din cer zicând mie: pecetluște cele ce au grăit cele șapte tunete și acestea nu le scrie.

Dan. 8, 26.

5. Și îngerul pre care l-am văzut stând pre mare și pre pământ, și-a ridicat mâna sa spre cer.

Fac. 14, 22; Dan. 12, 7.

6. Și s'a jurat pre cel ce este viu în vecii vecilor, care au zidit cerul și cele ce sunt într'însul și pământul și cele ce sunt într'însul, și marea și cele ce sunt într'însa, că vreme mai mult nu va fi.

A 2 Lege 32, 40.

7. Ci în zilele glasului îngerului al șaptelea, când va vreà să trâmbițeze, se va săvârși taina lui Dumnezeu, precum bine au vestit robilor săi prorocilor.

Apoc. 11, 15; 1 Cor. 15, 51.

8. Și glasul care l-am auzit din cer, iarăși a vorbit cu mine și a zis: mergi de ia cărticica cea deschisă în mâna îngerului ce stă pre mare și pre pământ.

9. Și m'am dus la înger și am zis lui: dă'mi mie cărticica. Și mi-a zis: ia-o și o mănâncă pre ea, și va amărî pânțelele tău; iar în gura ta va fi dulce ca mierea.

Ez. 3, 1.

10. Și am luat cărticica din mâna îngerului și o am mănecat pre ea; și eră în gura mea dulce ca mierea, și după ce o am mănecat, s'a amărît pânțelele meu.

11. Și îmi zice mie: trebuie tu iarăși să prorocești la noroade și la neamuri și la limbi și la împărați mulți.

CAP. 11.

Evanghelistul ia trestia ca să măsoare biserica. Cei doi marturi omorîți de hiară înviează și se suie în cer. Trâmbița a șaptea. Cântarea bătrânilor.

Și mi s'a dat mie trestie asemenea unui toiag; și a stătut îngerul, zicând: scoală-te și măsoară biserica lui Dumnezeu, și jertfelnicul și pre cei ce se închină într'însa.

Apoc. 21, 15; Ez. 40, 3.

2. Și curtea cea dinafară de biserică o scoate afară, și să nu o măsoari pre ea; că s'a dat neamurilor; și cetatea cea sfântă o vor călca patruzeci și două de luni.

Apoc. 13, 5.

3. Și voiui dà celor doi marturi ai mei, și vor proroçi zile o mie două sute șasezeci, îmbrăcați cu saci.

Apoc. 12, 6.

4. Aceștia sunt cei doi maslini și cele două sfeșnice care stau înaintea Dumnezeului pământului.

Zah 4, 3.

5. Și de va vreà cinevă să'i vatăme pre ei, foc iese din gura lor, și mistuește pre vrăjmașii lor; și de va vreà cinevă

să'i vatăme pre ei, aşà trebue acela să se omoare.

4 Împ. 1, 10.

6. Aceştia au putere a închide cerul ca să nu plouă ploaie în zilele prorociei lor; şi putere au preste ape a le întoarce în sânge, şi a bate pământul cu toată rana, ori de câte ori vor voi.

3 Împ. 17, 1; Eş. 7, 19.

7. Şi dacă vor sfârşi mărturia lor, hiara care se suie din adânc va face războiu cu ei, şi îi va biruî pre ei, şi îi va omorî pre ei.

Apoc. 13, 1; Dan. 7, 21.

8. Şi trupurile cele căzute ale lor vor zăceà în uliţa cetăţei cei mari, care duhovniceşte se chiamă Sodoma şi Eghipet, unde şi Domnul nostru s'au răstignit.

Apoc. 18, 10; Lucà 13, 34.

9. Şi vor vedeà din noroadе şi din seminţii şi din limbi şi din neamuri trupurile cele moarte ale lor zile trei şi jumătate, şi trupurile cele moarte ale lor nu vor lăsa să le puie în mormânturi.

10. Şi cei ce lăcuesc pre pământ se vor bucurà de ei, şi se vor veselî, şi vor trimite daruri unul altuia; că aceşti doi proroci au chinuit pre cei ce lăcuesc pre pământ.

Apoc. 8, 13.

11. Şi după acele trei zile şi jumătate, Duh de vieaţă dela Dumnezeu a intrat întru ei, şi au stăţut pre picioarele lor; şi frică mare a căzut preste cei ce îi vedeau pre ei.

Ez. 37, 5; Lucà 7, 16.

12. Şi au auzit glas mare din cer zicând lor: suiţi-vă aici. Şi s'au suit în cer pre nor; şi i-au văzut pre ei vrăjmaşii lor.

13. Şi întru acel ceas s'a făcut cutremur mare, şi a căzut a zecea parte din cetate, şi s'a omorît întru acel cutremur nume de oameni şapte mii; şi ceilalţi s'au înfricoşat, şi au dat slavă Dumnezeului cerului.

Apoc. 16, 18.

14. Al doilea vaiu a trecut; al treilea vaiu iată vine degrab.

Apoc. 9, 12.

15. Și al șaptelea înger a trâmbițat, și s'au făcut glasuri mari în cer, zicând: făcutu-s'au împărățiile lumii ale Domnului nostru și ale Hristosului lui; și va împărăți în vecii vecilor.

Apoc. 10, 7; 12, 10; Dan. 2, 44.

16. Și cei douăzeci și patru de bătrâni, cari înaintea lui Dumnezeu șed pe scaunele lor, au căzut pre fețele lor, și s'au închinat lui Dumnezeu,

Apoc. 4, 4.

17. Zicând: mulțămim ție Doamne Dumnezeule atotțiitorule, cel ce ești și cel ce erai și cel ce vii; că ai luat puterea ta cea tare, și ai împărățit.

Apoc. 4, 8.

18. Și neamurile s'au mânieat, și a venit mâniea ta și vremea celor morți, ca să se judece, și să dai plată robilor tăi prorocilor și sfinților și celor ce se tem de numele tău, celor mici și celor mari; și să strici pre cei ce strică pământul.

Apoc. 6, 16; 19, 12.

19. Și s'a deschis biserica lui Dumnezeu în cer, și s'a văzut sicriul legii lui în biserica lui; și s'au făcut fulgere și glasuri și tunete și cutremur și grindină mare.

Apoc. 8, 5; 18, 21; 15, 5.

CAP. 12.

Femeia și balaurul. Goanele bisericei. Răsboiul între sfinții îngeri și puterile cele rele. Căderea balaurului.

Și semn mare s'a văzut în cer; muiere îmbrăcată cu soarele, și luna supt picioarele ei, și pre capul ei cunună din douăsprezece stele;

Apoc. 15, 1.

2. Și având în pânțece strigă, chinuindu-se și muncindu-se să nască.

Mih. 4, 10.

3. Și s'a văzut alt semn în cer; și iată un balaur mare roșu, având capete șapte și coarne zece, și pre capetele lui șapte cununi.

Apoc. 13, 1; Eș. 20, 3.

4. Și coada lui trage a treia parte din stelele cerului, și le-a aruncat pre ele pre pământ; și balaurul a stăut înaintea muierii cei ce vreà să nască, ca să'l mănânce când va naște pre fiul ei.

5. Și a născut fiu parte bărbătească, care va să pască toate neamurile cu toiag de fier; și s'a răpit fiul ei la Dumnezeu și la Scaunul lui.

Apoc. 2, 12; 19, 15; Ps. 2, 9.

6. Și muierea a fugit în pustie, unde are loc gătit dela Dumnezeu, ca acolo să o hrănească pre ea zile o mie două sute șasezeci.

Dan. 12, 11; Mat. 2, 13.

7. Și s'a făcut rășboiu în cer; Mihail și îngerii lui au dat rășboiu cu balaurul; și balaurul a dat rășboiu și îngerii lui,

Dan. 10, 13; 12, 1.

8. Și nu au biruit; nici loc s'a aflat lor mai mult în cer.

9. Și s'a aruncat balaurul cel mare, șarpele cel vechiu, care se chiamă diavolul și satana, cel ce înșală toată lumea; s'a aruncat pre pământ, și îngerii lui cu el s'au aruncat.

Apoc. 20, 2; Lucà 10, 18; Ioan 12, 31; Fac. 3, 1.

10. Și am auzit glas mare în cer, zicând: acum s'a făcut mântuirea și puterea și Împărăția Dumnezeului nostru, și puterea Hristosului lui; că s'a aruncat pârătorul fraților noștri, cel ce pârà pre ei înaintea Dumnezeului nostru ziua și noaptea.

Apoc. 11, 15; 19, 1.

11. Și ei l-au biruit pre el pentru sângele Mielului și pentru cuvântul mărturiei lor; și nu și-au iubit sufletele lor până la moarte;

Rom. 8, 37 și 16, 20.

12. Pentru aceasta, bucurați-vă cerurile și cei ce locuiesc întru'însele. Vai celor ce locuiesc pământul și marea! Că s'a pogorît diavolul la voi, având mânie mare, știind că puțină vreme are.

Apoc. 18, 2; Ps. 95, 11.

13. Și când a văzut balaurul că s'a aruncat pre pământ, a gonit pre muierea care a născut parte bărbătească.

Fac. 3, 15.

14. Și muierei s'au dat două aripi de vultur mare, ca să zboare în pustie la locul său, unde se hrănește acolo vreme și vremi și jumătate de vreme, de către fața șarpelui.

Is. 40, 31; Dan. 7, 25.

15. Și a slobozit șarpele după muiere din gura sa apă ca un râu, ca să o ducă râul pre ea.

Apoc. 17, 15.

16. Și a ajutat pământul muierei, și și-a deschis pământul gura sa, și a înghițit râul care l-a slobozit balaurul din gura sa.

17. Și s'a mânieat balaurul pre muiere, și s'a dus să facă războiu cu ceilalți din seminția ei, cari păzesc poruncile lui Dumnezeu, și au mărturia lui Iisus Hristos.

Apoc. 14, 12; 1 Ioan 5, 10.

CAP. 13.

Hiara cea cu șapte capete și zece coarne. Altă hiară cu două coarne în ajutorul celei dintâiu. Numele hiarei.

Și am stătut pre nisipul mării, și am văzut suindu-se din mare o hiară, care avea capete șapte și coarne zece, și preste coarnele ei zece steme, și preste capetele ei nume de hulă.

Apoc. 17, 3, sq.; Dan. 7, 7.

2. Și hiara care o am văzut era asemenea pardosului, și picioarele ei ca și ale ursului, și gura ei ca gura leului; și i-a dat ei balaurul puterea sa și scaunul său, și stăpânire mare.

Apoc. 12, 3.

3. Și am văzut unul din capetele ei ca și cum ar fi junghiat spre moarte; și rana morței ei s'a vindecat; și s'a mirat tot pământul dinapoia hiarei.

Apoc. 17, 8.

4. Și s'au închinat balaurului celui ce a dat putere hiarei; și s'au închinat hiarei, zicând: cine este asemenea hiarei? Cine poate să se bată cu ea?

Apoc. 18, 18.

5. Și s'a dat ei gură care grăia mari și hule; și s'a dat ei stăpânire să facă războiu luni patruzeci și două.

Dan. 7, 8, 11; Apoc. 11, 2.

6. Și și-a deschis gura sa spre hulă asupra lui Dumnezeu, ca să hulească numele lui, și cortul lui, și pre cei ce lăcuiesc în cer.

7. Și s'a dat ei să facă războiu cu sfinții, și să-i biruească pre ei; și s'a dat ei stăpânire preste toată seminția și limba și neamul.

Apoc. 11, 7; Dan. 7, 21.

8. Și se vor închina ei toți cei ce lăcuiesc pre pământ, ale căror nume nu sunt scrise în cartea vieții Mielului celui junghiat dela întemeierea lumii.

Apoc. 17, 8; Fil. 4, 3.

9. De are cineva ureche, auză.

Apoc. 2, 7, sq.

10. De adună cineva robie, în robie merge; de va ucide cineva cu sabia, trebuie și el de sabie să se ucidă. Aici este răbdarea și credința sfinților.

Fac 9, 6; Is. 33, 1; Ier. 15, 2; Apoc. 14, 12.

11. Și am văzut altă hiară suindu-se de pre pământ; și avea două coarne asemenea mielului, și grăia ca un balaur.

12. Și toată stăpânirea hiarei celei dintâi o face înaintea ei, și face pământul și pre cei ce lăcuiesc pe dânsul ca să se închine hiarei celei dintâi, a cărei rana cea de moarte s'a vindecat.

Apoc. 7, 4, 3.

13. Și face semne mari, ca și foc să facă să se pogoare din cer pre pământ înaintea oamenilor,

Mat. 24, 24; 2 Tes. 2, 9.

14. Și înșală pre cei ce lăcuiesc pre pământ pentru semnele care i s'au dat ei să facă înaintea hiarei; zicând celor ce lăcuiesc pre pământ, să facă chip hiarei care are rana sabiei, și a trăit

A doua Leg. 13, 1.

15. Și s'a dat ei a dà duh chipului hiarei, ca să și grăească chipul hiarei, și să facă, pre oricâți nu se vor închinà chipului hiarei, ca să se omoare.

Apoc. 14, 9; Dan. 3, 5.

16. Și face pre toți, pre cei mici și pre cei mari, și pre cei bogați și pre cei săraci, și pre cei slobozi și pre cei robi, ca să le deà lor semn preste mâna lor cea dreaptă, sau preste frunțile lor.

Apoc. 19, 20.

17. Și ca nimeni să nu poată cumpără sau vinde, fără numai cel ce are semnul, sau numele hiarei, sau numărul numelui ei.

Apoc. 14, 11; 15, 2.

18. Aici este înțelepciunea. Cel ce are minte socotească numărul hiarei; că număr de om este, și numărul ei, șase sute șasezeci și șase.

Apoc. 17, 9.

CAP. 14.

*Mielul pe muntele Sion cu cei 144 mii. Trei îngeri vestitori.
Cel ce șade pre nor cu secera. Un înger secerător și unul
culegător de vie.*

Și am văzut, și iată, un Miel stând pre muntele Sionului, și cu el o sută patruzeci și patru de mii, carii aveau numele Tatălui lui, scris pre frunțile lor.

Apoc. 1, 15.

2. Și am auzit glas din cer, ca un glas de ape multe, și ca un glas de tunet mare; și glas am auzit de alături zicând cu alăutele lor;

3. Și cântă ca o cântare nouă înaintea Scaunului, și înaintea celor patru viețuitori, și a bătrânilor; și nimeni nu putea cunoaște cântarea, fără numai cele o sută patruzeci și patru de mii, cei cumpărați de pre pământ.

4. Aceștia sunt cari cu muieri nu s'au întinat; că sunt feciorelnici. Aceștia sunt cari merg după Miel ori unde se va duce. Aceștia sunt cumpărați din oameni, pârgă lui Dumnezeu și Mielului.

Apoc. 5, 9.

5. Și în gura lor nu s'a aflat vicleșug; că nevinovați sunt înaintea Scaunului lui Dumnezeu.

Sof. 3, 13.

6. Și am văzut alt înger sburând în mijlocul cerului, având evanghelie veșnică ca să binevestească celor ce lăcuesc pre pământ, și la tot neamul și seminția și limba și norodul,

Apoc. 8, 13.

7. Zicând cu glas mare: temeți-vă de Dumnezeu, și dați lui slavă; că a venit ceasul judecăței lui; și vă închinați celui ce a făcut cerul și pământul și marea și izvoarele apelor.

A doua Leg. 32, 3; Fapt. 14, 15.

8. Și alt înger a urmat, zicând: a căzut, a căzut Vavilonul, cetatea cea mare, că din vinul mâniei curviei ei a adăpat toate neamurile.

Apoc. 18, 2; Is. 21, 9; Dan. 4, 27; Ier. 51, 7.

9. Și al treilea înger a urmat lor, zicând cu glas mare: oricine se închină hiarei și chipului ei, și iă semnul ei pre fruntea sa, sau pre mâna sa,

10. Și acesta va bea din vinul mâniei lui Dumnezeu, cel dres neamestecat în paharul mâniei lui; și se va chinui cu foc și cu piatră pucioasă înaintea sfinților îngeri, și înaintea Mielului;

Apoc. 16, 19; Ps. 74, 8, sq.; Is. 51, 22; Ier. 25, 15.

11. Și fumul chinului lor în vecii vecilor se suie; și nu au odihnă ziua și noaptea, cei ce se închină hiarei și chipului ei, și cel ce iă semnul numelui ei.

Apoc. 19, 3; Is. 34, 10.

12. Aici este răbdarea sfinților; aici cei ce păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Iisus.

Apoc. 13, 10; 12, 17.

13. Și am auzit glas din cer zicând mie, scrie: fericiți cei morți, cari în Domnul mor de acum, așa, zice Duhul, ca să se odihnească de ostenelele lor; iar faptele lor, vor urma cu ei.

Apoc. 19, 9; Evr. 4, 10.

14. Și am văzut și iată nor alb, și cel ce ședeă pre nor asemenea cu Fiul al Omului, având pe capul lui cunună de aur, și în mâna lui secere ascuțită.

Apoc. 1, 13; Ez. 1, 26; Dan. 7, 13.

15. Și alt înger a eșit din biserică strigând cu mare glas celui ce ședeă pre nor: trimite secera ta, și seceră; că ți-a venit ție ceasul de a seceră; că s'a uscat secerișul pământului;

Ioil 3, 13; Mat. 13, 39.

16. Și a aruncat cel ce ședeă pre nor secera sa pre pământ; și s'a secerat pământul.

17. Și alt înger a eșit din biserică cea din cer, având și el seceră ascuțită.

18. Și alt înger a ieșit din jertfelnic, având stăpânire preste foc; și a strigat cu glas mare celui ce aveă secera cea ascuțită, zicând: trimite secera ta cea ascuțită, și culege strugurii viei pământului; că s'au copt strugurii ei.

Ioil 3, 18.

19. Și a aruncat îngerul secera lui pre pământ, și a cules viea pământului, și o a pus în teasca cel mare al mâniei lui Dumnezeu.

20. Și s'a călcat teasca afară de cetate, și a ieșit sânge din teasc, până la frâele cailor, de o mie și șasesute de stadii.

Is. 63, 3; Plâng. 1, 13.

CAP. 15.

Cei șapte îngeri aducători de rane. Marea cea de sticlă.

Și am văzut alt semn în cer, mare și minunat, șapte îngeri având șapte rane cele de apoi; că într-o acelea s'a săvârșit mânia lui Dumnezeu.

Apoc. 12, 1; 17, 1.

2. Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pre cei ce biruiau din hiară, și din chipul ei, și din semnul ei, și din numărul numelui ei, stând pre marea cea de sticlă, având alăute ale lui Dumnezeu.

Apoc. 4, 6; 12, 11; 5, 8.

3. Și cântă cântarea lui Moisi robului lui Dumnezeu, și cântarea Mielului, zicând: mari și minunate sunt lucrurile tale, Doamne, Dumnezeule Atotțiitorule; drepte și adevărate căile tale, împărate al sfinților.

Eș. 15, 1; Ps. 110, 2 și 144, 18; A doua Leg. 32, 1.

4. Cine nu se va teme de tine, Doamne, și nu va slăvi numele tău? Că tu ești unul sfânt; că toate neamurile vor veni și se vor închină înaintea ta; că dreptățile tale s'au arătat.

Ier. 10, 7.

5. Și după acestea am văzut, și iată, s'a deschis biserica cortului mărturiei în cer;

Apoc. 11, 19.

6. Și au eșit cei șapte îngeri din biserică, carii aveau cele șapte rane, îmbrăcați cu in curat și strălucit, și încinși împrejurul pieptului cu brăe de aur.

Apoc. 1, 13; Ez. 9, 2.

7. Și unul din cei patru viețuitori a dat celor șapte îngeri șapte cupe de aur pline de mânia lui Dumnezeu, celui viu în vecii vecilor.

Apoc. 4, 9; Ez. 22, 31.

8. Și s'a umplut biserica de fum din slava lui Dumnezeu, și din puterea lui; și nimeni nu putea să intre în biserică,

până ce se vor sfârși cele șapte rane ale celor șapte îngeri.

Is. 6, 4; Eș. 40, 35.

CAP. 16.

Vărsarea celor șapte cupe ale mâniei lui Dumnezeu.

Și am auzit glas mare din biserică zicând celor șapte îngeri: duceți-vă și vărsați cupele mâniei lui Dumnezeu pre pământ.

Eș. 17, 10; Apoc. 15, 7.

2. Și s'a dus cel dintâiu și a vărsat cupa sa pre pământ, și s'a făcut rană rea și mare în oamenii cei ce aveau semnul hiarei și în cei ce s'au închinat chipului ei.

Eș. 9, 10.

3. Și al doilea înger a vărsat cupa sa în mare, și s'a făcut sânge ca de mort, și tot sufletul viu a murit în mare.

4. Și al treilea înger a vărsat cupa sa în râuri și în izvoarele apelor, și s'au făcut sânge.

5. Și am auzit pre îngerul apelor zicând: drept ești Doamne, cel ce ești, și cel ce erai și cel cuvios, că ai judecat acestea.

Ps. 118, 137.

6. Că sângele sfinților și al prorocilor au vărsat și sânge le-ai dat lor să beà, că vrednici sunt,

7. Și am auzit pre altul din jertfelnic zicând: așa Doamne, Dumnezeule Atotțiitorule, adevărate și drepte sunt judecățile tale.

Apoc. 19, 2; 13, 3.

8. Și al patrulea înger a vărsat cupa sa preste soare, și i s'a dat lui să pălească pre oameni cu foc.

9. Și s'au pălit oamenii cu pălitură mare și au hulit numele lui Dumnezeu, celui ce are stăpânire preste ranele acestea, și nu s'au pocăit ca să deà slavă lui.

Apoc. 13, 6 și 9, 20.

10. Și al cincilea înger a vărsat cupa sa preste scaunul hiarei, și s'a făcut împărăția ei întunecoasă, și își mușcau limbele lor de durere.

Apoc. 13, 2.

11. Și au hulit pre Dumnezeuul cerului de durerile lor și de ranele lor și nu s'au pocăit de faptele sale.

Apoc. 9, 20.

12. Și al șaselea înger a vărsat cupa sa preste râul cel mare Eufratul și a secat apa lui, ca să gătească cale împăraților celor dela răsăriturile soarelui.

Is. 11, 15.

13. Și am văzut din gura balaurului și din gura hiarei și din gura prorocului celui mincinos, trei duhuri necurate asemenea broaștelor.

14. Că sunt duhuri ale dracilor, care fac semne, care merg la împărații pământului și a toată lumea, ca să'i adune pre ei la războiul zilei cei mari a lui Dumnezeu Atotțiitorului.

3 Împ. 20, 21; Mat. 24, 24; 2 Tes. 2, 9.

15. Iată viu ca furul. Fericit este cel ce priveghează și păzește veșmintele sale, ca să nu umble gol, și vor vedea rușinarea lor.

1 Tes. 5, 2; 2 Cor. 5, 3; Luc. 12, 37.

16. Și i-a strâns pre ei la locul ce se cheamă evreește Armagheddon.

Zah. 12, 11.

17. Și al șaptelea înger a vărsat cupa sa în aer, și a ieșit glas mare din biserica cerului dela Scaun zicând: s'a făcut.

Apoc. 21, 6.

18. Și s'au făcut glasuri și fulgere și tunete și cutremur mare s'a făcut, în ce fel nu s'a făcut de când oamenii s'au făcut pre pământ, ca acest cutremur, așa mare.

Apoc. 4, 5.

19. Și s'a făcut cetatea cea mare în trei părți și cetățile neamurilor au căzut și Vavilonul cel mare a venit întru pomenire înaintea lui Dumnezeu, ca să'i dea lui paharul vinului mâniei iușimei lui.

Apoc. 14, 10; 17, 5; Is. 51, 22.

20. Și tot ostrovul a fugit și munții nu s'au aflat.

Apoc. 6, 14.

21. Și grindină mare ca talantul s'a pogorât din cer preste oameni; și au hulit oamenii pre Dumnezeu de rana grindinei, că mare este rana ei foarte.

CAP. 17.

Unul din cei șapte îngerii descopere Evanghelistului surparea cetății. Cele șapte capete și zece coarne. Tâlcuirea vedeniei.

Și a venit unul din cei șapte îngerii cari aveau cele șapte cupe și a grăit cu mine, zicând: vino să'ți arăt ție judecata curvei cei mari, care șade preste apele cele multe.

Apoc. 15, 1; Ier. 51, 13; Num. 3, 4.

2. Cu care au curvit împărații pământului și s'au îmbătat de vinul curviei ei, cei ce lăcesc pre pământ.

Apoc. 14, 8; 18, 9.

3. Și m'a dus pre mine în pustie în duh și am văzut o muiere șezând pre o hiară roșie, plină de numi de hulă, care avea capete șapte și coarne zece.

Mat. 4, 1; Is. 21, 1; Apoc. 21, 10; 13, 1.

4. Și muierea eră îmbrăcată cu porfiră și cu roș, și poleită cu aur și cu piatră scumpă și cu mărgăritaruri, având pahar de aur în mâna ei plin de urâciuni și de necurăția curviei sale;

Apoc. 18, 16; Ier. 51, 7.

5. Și în fruntea ei nume scris: **Taină, Vavilonul cel mare, maica curvelor și a spurcăciunilor pământului.**

Apoc. 14, 8; 2 Tes. 2, 7.

6. Și am văzut pre muiere beată de sângele sfinților și de sângele martorilor lui Iisus, și m'am mirat văzându-o pre ea, cu mirare mare.

Apoc. 18, 24.

7. Și mi-a zis îngerul: pentruce te-ai mirat? Eu voiu spune ție taina muierei și a hiarei ce o poartă pre ea care are cele șapte capete și cele zece coarne.

8. Hiara care o ai văzut erà și nu este, și va să se suie din adânc și în pieire să meargă, și se vor mirà cei ce lăcuesc pre pământ, ale căror nume nu sunt scrise în cartea vieței dela întemeierea lumii, văzând pre hiara că erà și nu este, măcar că este.

Apoc. 11, 7 și 13, 3; Eș. 32, 32; Dan. 12, 1.

9. Aici este mintea ceea ce are înțelepciune. Cele șapte capete sunt șapte munți, unde șade muierea preste ei.

Apoc. 13, 1, 18.

10. Și împărați șapte sunt, cinci au căzut și unul este și celalt încă n'a venit, și când va veni, puțin trebuie el să rămâe.

Apoc. 20, 3.

11. Și hiara care erà și nu este, și acesta al optulea este, și din cei șapte este și întru pieire merge.

12. Și cele zece coarne care le-ai văzut, zece împărați sunt, cari încă n'au luat împărăția, ci stăpânire ca niște împărați într'un ceas iau cu hiara.

Dan. 7, 24.

13. Aceștia un gând au, și puterea și stăpânirea lor o vor dà hiarei.

14. Aceștia cu Mielul vor face rășboiu, și Mielul îi va birui pre ei, că este Domnul domnilor și împăratul împăraților, și cei cu el sunt chemați și aleși și credincioși.

Apoc. 19, 16.

15. Și îmi zice mie: apele care le-ai văzut unde șade curva, sunt noroadе și gloate și neamuri și limbi.

Is. 8, 7; Ier. 47, 2.

16. Și cele zece coarne care le-ai văzut la hiară, aceștia vor urî pre curvă și pustie o vor face pre ea și goală și cărnurile ei vor mîncà și pre ea o vor arde cu foc.

Apoc. 18, 8.

17. Că Dumnezeu au dat în inimile lor ca să facă sfatul lui, și să facă un gând, și să dea împărăția lor hiarei, până ce se vor sfârși graiurile lui Dumnezeu.

Apoc. 10, 7.

18. Și muierea pre care o ai văzut este cetatea cea mare, care are împărăția preste împărații pământului.

Apoc. 16, 19.

CAP. 18.

Alt înger vestește căderea cetății și strigă norodului să fugă.

Și după acestea am văzut înger pogorându-se din cer, care aveà putere mare și pământul s'a luminat de slava lui.

Apoc. 10, 1.

2. Și a strigat întru tărie cu glas mare zicând: a căzut Vavilonul cel mare, și s'a făcut lăcaș dracilor și pază a tot duhul necurat, și pază a toată pasărea necurată și urîță.

Apoc. 14, 8; Is. 21, 9; 13, 21 și 34, 11 sq.; Ier. 50, 3; 51, 8.

3. Că din vinul mâniei curviei ei au băut toate neamurile, și împărații pământului cu ea au curvit, și neguțătorii pământului din puterea desfătărilor ei s'au îmbogățit.

Ier. 51, 7; Naum. 3, 4.

4. Și am auzit alt glas din cer zicând: ieșiți dintr'înșă, norodul meu ca să nu vă împărtășiți cu păcatele ei și ca să nu luați din bătaile ei.

Is. 48, 20; Ier. 50, 8 și 51, 6, 9.

5. Că au ajuns păcatele ei până la cer, și și-au adus aminte Dumnezeu de nedreptățile ei.

6. Răsplătiți ei precum și ea v'a răsplătit vouă, și îi îndoiți ei îndoite după faptele ei; cu paharul cu care a dres, dregeți ei îndoite.

Num. 25, 17; Ps. 136, 8.

7. Cât s'a slăvit pre sine, și s'a desfătat, pre atâta dați ei chin și plângere; că întru inima ei zice: șez împărăteasă, și văduvă nu sunt, și plângere nu voi vedea.

Ier. 50, 29; Is. 47, 7, sq.

8. Pentru aceea într'o zi vor veni ranele ei, moarte și plângere și foamete; și cu foc se va arde; că tare este Domnul Dumnezeu cel ce o judecă pre ea.

Is. 47, 9; Ier. 50, 31; Apoc. 17, 16.

9. Și o vor plânge pre ea, și vor tânguî de ea împărații pământului, cei ce au curvit și s'au desmierdat cu ea, când vor vedea fumul arderei ei.

Apoc. 17, 2; Ez. 26, 16; 27, 30.

10. Departe stând pentru frica muncii ei, zicând: vai, vai, cetatea cea mare Babilonul, cetatea cea tare! Că într'un ceas a venit judecata ta.

Apoc. 14, 8; Is. 21, 9; Ier. 51, 8.

11. Și neguțătorii pământului plâng și o jelesc pre ea; că povara lor nimeni nu o cumpără mai mult;

Ez. 27, 36.

12. Povară de aur și de argint și de piatră scumpă și de mărgăritar și de vison și de porfiră și de mătase și de roș și tot lemnul de tiln, și tot vasul de elefant și tot vasul de lemn scump și de aramă și de fier și de marmoră.

Apoc. 17, 4; Ez. 27, 12, sq.

13. Și scorțișoară și tămâieri și mir și tămâie și vin și untdelemn și făină de grâu și grâu și dobitoace și oi și cai și căruțe și robi și suflete de oameni.

Ier. 50, 13.

14. Și poama poftii sufletului tău s'a dus dela tine, și toate cele grase și luminate s'au dus dela tine, și mai mult nu le vei mai afla pre ele.

15. Neguțătorii acestora, cari s'au îmbogățit dela ea, departe vor stă pentru frica pedepsei ei, plângând și tânguindu-se;

16. Și zicând: vai, vai, cetatea cea mare, cea îmbrăcată cu vison și cu porfiră și cu roș și poleită cu aur și cu piatră

scumpă și cu mărgăritari!

Apoc. 17, 4.

17. Că într'un ceas s'a pustiit atâta bogăție. Și tot cârmaciul și toată gloata cea din corăbii și corăbierii, și ori câți lucrează marea, de departe au stătut,

Is. 23, 14; Ez. 27, 27.

18. Și strigau văzând fumul arderei ei, zicând: care eră asemenea cu cetatea cea mare!

Is. 34, 10.

19. Și își puneau țărână pre capetele lor, și strigau plângând și tânguindu-se, zicând: vai, vai, cetatea cea mare, întru care s'au îmbogățit de prețul ei toți cei ce au corăbii în mare! Că într'un ceas s'a pustiit.

Is. N. 7, 6; Iov 2, 12.

20. Veselește-te de ea cerule, și voi sfinți apostoli și proroci; că au judecat Dumnezeu judecata voastră despre dânsa.

Is. 44, 23; 49, 13; Ier. 51, 48.

21. Și un înger tare a ridicat o piatră mare ca de moară, și o a aruncat în mare, zicând: așa cu pornire se va aruncă Vavilonul cetatea cea mare, și nu se va mai afla.

22. Și glas de lăutari și de muzici și de fluerași și trâmbițași, nu se va mai auzi întru tine; și tot meșterul a tot meșteșugul nu se va mai afla întru tine; și sunet de moară nu se va mai auzi întru tine;

Is. 24, 8; Ier. 26, 13.

23. Și lumină de făclie nu se va mai ivi întru tine; și glas de mire și de mireasă nu se va mai auzi întru tine; că neguțătorii tăi erau boierii pământului; căci cu fermecătoria ta s'au înșelat toate neamurile.

Is. 23, 8.

24. Și într'însa s'a aflat sânge de proroci și de sfinți și de toți cei junghiați pre pământ.

Apoc. 17, 6; Mat. 23, 35.

CAP. 19.

Cântarea sfinților pentru căderea Vavilonului. Nunta și cina Mielului. Evanghelistul vede pre Hristos. Antihrist și ai săi aruncați în Gheena.

Și după acesta am auzit ca un glas mare de gloată multă în cer, zicând: aliluia, mântuirea și slava și cinstea și puterea, Domnului Dumnezeuului nostru;

Apoc. 12, 10; Ps. 103, 35.

2. Că adevărate și drepte sunt judecățile lui; că au judecat pre curva cea mare, care a stricat pământul cu curviea sa, și a izbăvit sângele robilor săi din mâna ei.

Apoc. 16, 7; Ier. 51, 25; Ps. 9, 12.

3. Și a doua oară a zis: aliluia, și fumul ei se sue în vecii vecilor.

Is. 34, 10.

4. Și au căzut bătrânii cei douăzeci și patru și cei patru viețuitori și s'au închinat lui Dumnezeu celui ce șade pre Scaun, zicând: Amin; aliluia.

Ps. 105, 48.

5. Și glas din Scaun a ieșit, zicând: lăudați pre Dumnezeuul nostru, toți robii lui, și cei ce vă temeți de dânsul, și cei mici și cei mari.

6. Și am auzit ca un glas de gloată multă și ca un glas de ape multe și ca un glas de tunete tari, zicând: aliluia, că au împărățit Domnul Dumnezeu atotțiitorul.

Apoc. 11, 15.

7. Să ne bucurăm și să ne veselim, și să dăm slava lui; că a venit nunta Mielului, și muierea lui s'a gătit pre sine.

Ps. 117, 23; Mat. 22, 2; 25, 10.

8. Și s'a dat ei ca să se îmbrace cu vison curat și strălucit; că visonul sunt îndreptările sfinților.

Ps. 44, 14, sq.

9. Și îmi zice mie, scrie: fericiți cei chemați la cina nunței Mielului. Și îmi zice mie: aceste cuvinte adevărate sunt ale

lui Dumnezeu.

Lucà 14, 16.

10. Și am căzut înaintea picioarelor lui ca să mă închin lui. Și îmi zice mie: vezi, nu împreună cu tine rob sunt, și cu frații tăi cari au mărturia lui Iisus; lui Dumnezeu te închină; că mărturia lui Iisus este duhul prorociei.

Fapt. 10, 25.

11. Și am văzut cerul deschis, și iată un cal alb; și cel ce ședeă pre el se chemă credincios și adevărat, și întru dreptate judecă și dă războiu.

Apoc. 6, 2.

12. Ochii lui ca para focului, și pre capul lui steme multe; având nume scris, care nimeni nu'l știe, fără numai el.

Apoc. 1, 14.

13. Și îmbrăcat în haină văpsită cu sânge; și se chiamă numele lui: Cuvântul lui Dumnezeu.

Fac. 49, 11; Is. 63, 1; Ioan 1, 1, 14.

14. Și oștile cele din cer urmau după el pre cai albi, îmbrăcați fiind în vison alb și curat.

Apoc. 4, 4.

15. Și din gura lui iese sabie ascuțită, ca, cu dânsa să lovească neamurile; și el le va paște pre ele cu toiag de fier; și el calcă teascul vinului mâniei și iuțimei lui Dumnezeu atotțiitorului.

Ps. 2, 9; Is. 63, 3.

16. Și are preste haina și preste coapsa sa numele scris: **Împăratul împăraților și Domnul domnilor.**

Apoc. 17, 14; 1 Tim. 6, 15.

17. Și am văzut pre un înger stând în soare; și a strigat cu glas mare, zicând tuturor pasărilor celor ce zboară în mijlocul cerului: veniți și vă adunați la cina marelui Dumnezeu;

Ez. 39, 4.

18. Ca să mâncați trupuri de împărați și trupuri de căpitani și trupurile celor tari și trupurile cailor și ale celor ce

șed pre ei și trupurile tuturor celor slobozi și celor robi și celor mici și celor mari.

Is. 49, 26.

19. Și am văzut pre hiară și pre împărații pământului, și oștile lor adunate ca să facă rășboiu cu cel ce șade pre cal, și cu oastea lui.

20. Și s'a prins hiara, și cu ea prorocul cel mincinos, care a făcut semnele înaintea ei, cu care a amăgit pre cei ce au luat semnul hiarei, și pre cei ce s'au închinat chipului ei. Vii s'au aruncat amândoi în iazărul cel de foc care arde cu piatră pucioasă.

Apoc. 13, 1, 15; Is. 30, 33; Dan. 7, 11.

21. Și ceilalți s'au ucis cu sabia celui ce ședeà pre cal, care ieșià din gura lui; și toate pasările s'au săturat din trupurile lor.

CAP. 20.

Satana legat. Mia de ani. Scaunele gătite mărturisorilor lui Hristos. Învierea cea dintâiu și moartea a doua. Gog și Magog. Învierea cea de obște.

Și am văzut înger pogorându-se din cer, având cheia adâncului și lanț mare în mâna lui.

Apoc. 1, 18.

2. Și a prins pre balaur, pre șarpele cel vechiu, care este diavolul și satana, și l-a legat pre el o mie de ani.

Apoc. 12, 9.

3. Și l-a băgat pre el în adânc, și l-a închis, și a pecetluit deasupra lui, ca să nu înșele mai mult pre neamuri, până se vor plini o mie de ani; și după acestea trebuie el să se deslege puțină vreme.

4. Și am văzut scaune, și au șezut pre ele, și judecată li s'a dat lor; și pre sufletele celor tăieți pentru mărturia lui Iisus, și pentru cuvântul lui Dumnezeu, și cari nu s'au închinat hiarei, nici chipului ei, și n'au luat semnul pre

fruntea lor, și pre mâna lor; și au viețuit și au împărățit cu Hristos o mie de ani.

Dan. 7, 9.

5. Iar ceilalți morți n'au învieat până nu se va sfârși miea cea de ani. Aceasta este învierea cea dintâiu.

Is. 26, 14.

6. Fericit și sfânt este cel ce are parte întru învierea cea dintâiu; preste aceștia moartea cea de a doua nu are putere, ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos, și vor împărăți cu el o mie de ani.

Apoc. 5, 10.

7. Și dacă se va plini acea mie de ani, se va deslega satana din temnița lui,

8. Și va ieși să înșele neamurile cele ce sunt în patru unghiuri ale pământului, pre Gog și pre Magog, să'i adune pre ei la războiu; al căror număr este ca nisipul mării.

Ez. 38, 2.

9. Și s'au suit pre latul pământului, și au încunjurat tabăra sfinților, și cetatea cea iubită; și s'a pogorât foc dela Dumnezeu din cer, și i-a mâncat pre ei.

Ez. 39, 6.

10. Și diavolul cel ce îi înșelă pre ei, s'a aruncat în iazărul cel de foc și de piatră pucioasă, unde este hiara și prorocul cel mincinos, și se vor chinui ziua și noaptea în vecii vecilor.

Apoc. 19, 20; 14, 10.

11. Și am văzut scaun alb mare, și pre cel ce ședeă pre el, de a cărui față a fugit pământul și cerul; și loc nu s'a aflat lor.

12. Și am văzut pre morți, pre cei mici și pre cei mari, stând înaintea lui Dumnezeu; și cărți s'au deschis; și altă carte s'a deschis, care este a vieții; și s'au judecat morții din cele scrise în cărțile acelea, după faptele lor.

Apoc. 3, 5; Fil. 4, 3; Dan. 7, 10.

13. Și marea a dat pre morții cei dintr'însa; și moartea și iadul au dat pre morții cei dintr'înșii; și s'au judecat fiecare după faptele lor.

Is. 26, 19.

14. Și moartea și iadul s'au aruncat în iazărul cel de foc. Aceasta este moartea cea a doua.

Apoc. 6, 8; 1 Cor. 15. 26.

15. Și oricare nu s'a aflat scris în cartea vieții, s'a aruncat în iazărul cel de foc.

Mat. 25, 41.

CAP. 21.

Cer și pământ nou. Ierusalimul cel de sus. Cuvintele celui ce șade pre Scaun. Îngerul ce măsură cetatea sfinților.

Și am văzut cer nou și pământ nou; că cerul cel dintâiu și pământul cel dintâiu au trecut, și marea nu mai este.

Is. 65, 17; 2 Petr. 3, 13.

2. Și eu Ioan am văzut cetatea cea sfântă, Ierusalimul cel nou, pogorându-se dela Dumnezeu din cer, gătită ca o mireasă împodobită bărbatului său.

Gal. 4, 26.

3. Și am auzit glas mare din cer zicând: iată, cortul lui Dumnezeu cu oamenii, și se va sălășlui cu ei, și ei vor fi noroade ale lui, și însuș Dumnezeu va fi cu ei, Dumnezeu al lor.

2 Cor. 2, 16; Is. 37, 28.

4. Și va șterge Dumnezeu toată lacrima dela ochii lor; și moartea nu va fi mai mult, nici plângere, nici strigare, nici durere nu va fi mai mult; că cele dintâiu au trecut.

Apoc. 7, 17; Is. 35, 10.

5. Și au zis cel ce ședeà pre Scaun: iată, toate le fac nouă. Și îmi zice mie: scrie, că cuvintele acestea adevărate și credincioase sunt.

Apoc. 4, 2; Is. 43, 19; 2 Cor. 5, 17.

6. Și mi-a zis mie: S'a făcut. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul. Eu celui însetat voi da în dar din izvorul apei vieții.

Apoc. 1, 8.

7. Cel ce va biruî va moșteni toate; și eu voi fi lui Dumnezeu, și el va fi mie fiu.

Apoc. 2, 26; Zah. 8, 8; Evr. 8, 10.

8. Iar celor fricoși și necredincioși și păcătoși și spurcați și ucigași și curvari și fermecători și închinători de idoli și tuturor celor mincinoși, partea lor în iazărul cel ce arde cu foc și cu piatră pucioasă; care este moartea cea a doua.

Apoc. 22, 15.

9. Și a venit către mine unul din cei șapte îngeri, carii aveau cele șapte cupe, care erau pline de cele șapte rane cele mai de pre urmă, și a grăit cu mine, zicând: vino, să ți arăt ție muierea, mireasa Mielului.

Apoc. 15, 1; 6, 7; 19, 7.

10. Și m'a dus pre mine în duh într'un munte mare și înalt, și mi-a arătat mie cetatea cea mare, Ierusalimul cel sfânt, pogorându-se din cer dela Dumnezeu,

Ez. 40, 2.

11. Având slava lui Dumnezeu, și luminătorul ei asemenea cu piatra prea scumpă, ca, cu piatra iaspis, ce este ca cristalul;

Ez. 48, 35.

12. Și având zid mare și înalt, având porți douăsprezece, și la porți îngeri doisprezece, și nume scrise deasupra, care sunt cele douăsprezece seminții ale fiilor lui Israil;

Ez. 48, 31.

13. Despre răsărit porți trei; despre miazănoapte porți trei; despre miazăzi porți trei; și despre apus porți trei.

14. Și zidul cetății aveà temelii douăsprezece, și într'insele numele celor doisprezece apostoli al Mielului.

Efes. 2, 20.

15. Și cel ce vorbià cu mine aveà trestie de aur ca să măsoare cetatea și porțile ei și zidul ei.

Ez. 40, 3; Zah. 2, 1.

16. Și cetatea este în patru colțuri, și lungimea ei este atâta cât și lățimea; și a măsurat cetatea cu trestia, la

stadii de douăsprezece mii. Lungimea și lățimea și înălțimea ei întocma sunt.

17. Și a măsurat zidul ei, de o sută patruzeci și patru de coți, măsură a omului, care este a îngerului.

18. Și erà zidirea zidului ei, iaspis; și cetatea, aur curat, asemenea sticlei cei curate.

19. Și temeliile zidului cetăței erau cu toată piatra scumpă împodobite. Temelia cea dintâiu, iaspis; a doua safir; a treia halchidon, a patra smaragd;

Eș. 28, 17; Is. 54, 11.

20. A cincea sardonix; a șasea sardion; a șaptea hrisolitos; a opta viril; a noua topaz; a zecea hrisoprasos; a unsprezecea iachint; a douăsprezecea ametist.

21. Și cele douăsprezece porți erau douăsprezece mărgăritari; fiecare poartă erà dintr'un mărgăritar; și ulița cetăței erà aur curat, ca sticla cea luminoasă,

Apoc. 22, 2.

22. Și biserică n'am văzut întru dânsa; că Domnul Dumnezeu atotțitorul este biserică ei și Mielul.

23. Și cetatea nu are trebuință de soare, nici de lună, ca să lumineze întru ea; că slava lui Dumnezeu o a luminat pre ea, și luminătorul ei este Mielul.

Apoc. 22, 5; Is. 60, 19.

24. Și neamurile celor ce se mântuesc întru lumina ei vor umblă; și împărații pământului aduc slava și cinstea lor întru dânsa.

Is. 60, 3.

25. Și porțile ei nu se vor închide ziua; că noaptea nu va fi acolo.

Is. 60, 11; Apoc. 22, 5.

26. Și vor aduce slava și cinstea neamurilor întru dânsa.

27. Și nu va intră întru dânsa tot ce este spurcat, și face spurcăciune, și minciună; fără numai cei scriși în cartea vieței Mielului.

Fil. 4, 3; Ioil 3, 17.

CAP. 22.

Rîul cel limpede ieșind din Scaun. Vedenia Apostolului vrednică de credință. Hristos Dumnezeuul prorocilor și stăpân al tuturor. Porunca de a propovedui Apocalipsa. Chemare arătării cei slăvite a lui Hristos. Blestem asupra celor ce vor strică această carte.

Și mi-a arătat mie rîu limpede al apei vieții, luminos ca cristalul, ieșind din Scaunul lui Dumnezeu și al Mielului.

Ez. 47, 1, 12; Zah. 14, 8.

2. În mijlocul uliței ei, și a rîului de o parte și de alta, lemnul vieții, făcând roduri douăsprezece, în fiecare lună dându’și rodul său; și frunzele lemnului spre sănătatea neamurilor.

Apoc. 21, 21.

3. Și tot blestemul nu va mai fi acolo; și Scaunul lui Dumnezeu și al Mielului vor fi într’însa; și slugile lui vor sluji lui;

Zah. 14, 11.

4. Și vor vedea fața lui și numele lui pre frunțile lor.

Ps. 16, 15.

5. Și noapte nu va fi acolo; și trebuință nu au de făclie, și de lumina soarelui; că Domnul Dumnezeu îi luminează pre ei; și vor împărăți în vecii vecilor.

Apoc. 21, 25; Ps. 35, 9.

6. Și mi-a zis mie: aceste cuvinte sunt credincioase și adevărate; și Domnul Dumnezeuul sfinților proroci au trimes pre îngerul său să arate robilor săi cele ce trebuie să fie degrab.

7. Iată viu degrab; fericit este cel ce păzește cuvintele prorociei cărței acesteia.

Apoc. 3, 11; 1, 3.

8. Și eu Ioan cel ce văz și auz acestea. Și când am auzit și am văzut, am căzut să mă închin înaintea picioarelor îngerului ce îmi arătă mie acestea.

Apoc. 19, 10.

9. Și îmi zice: vezi, nu; că dimpreună cu tine rob sunt, și cu frații tăi prorocii și cu cei ce păzesc cuvintele cărței acesteia; lui Dumnezeu te închină.

Mat. 4, 19.

10. Și îmi zice: să nu pecetluești cuvintele prorociei cărței acesteia; că vremea aproape este.

Dan. 8, 26; Apoc. 1, 3; Fil. 4, 5.

11. Cel ce face strâmbătate, mai facă strâmbătate; și cel ce se spurcă, mai spurce-se; și cel drept, mai facă dreptate; și cel sfânt, mai sfințească-se.

2 Tim. 3, 13.

12. Iată viu degrab; și plata mea este cu mine, ca să dau fiecăruia precum va fi fapta lui.

Apoc. 3, 11; Rom. 2, 6.

13. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, cel dintâiu și cel de pre urmă.

Apoc. 1, 8; 2, 8; 21, 6; Is. 41, 4; 44, 6; 48, 12.

14. Fericiți cei ce fac poruncile lui, ca să fie stăpânirea lor preste lemnul vieții și pre porți să intre în cetate.

15. Iar afară câinii și fermecătorii și curvarii și ucigașii și închinătorii de idoli și tot cel ce iubește și face minciună.

Apoc. 21, 8; 1 Cor. 6, 10.

16. Eu Iisus am trimis pre îngerul meu ca să mărturisească vouă acestea în biserici. Eu sunt rădăcina și sămânța lui David, steaua cea strălucitoare și de dimineață.

Apoc. 1, 1, 2; Apoc. 5, 5; Is. 11, 10.

17. Și duhul și mireasa zic: vino. Și cel ce aude să zică: vino. Și cel însetat să vie. Și cel ce voește, ia apa vieții în dar.

Apoc. 21, 6; Is. 55, 1; Ioan 7, 37.

18. Că mărturisesc la tot cel ce aude cuvintele prorociei cărței acesteia. De va adăoga cineva la acestea, va pune Domnul Dumnezeu preste el toate ranele cele scrise în cartea aceasta;

19. Și de va scoate cineva din cuvintele cărții prorociei acesteia, va scoate Dumnezeu partea lui din cartea vieții și din cetatea cea sfântă și din cele scrise în cartea aceasta.

A 2 Lege 4, 2; Fil. 4, 3.

20. Zice cel ce mărturisește acestea: așa, viu curând, Amin. Așa, vino, Doamne Iisuse.

Apoc. 1, 7.

21. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi toți, Amin.

SFÂRȘIT ȘI LUI DUMNEZEU SLAVĂ.

ARHIEREUL MELETIE
Directorul Tipografiei Cărilor Bisericești
1914

Versiune scănată 1.2.3, 2016